Т 32 18

38

Т 32/18
Ш 86
Др. Евр. словарь

ПОЛНЫЙ РУССКО-ЕВРЕЙСКО-НѢМЕЦКІЙ СЛОВАРЬ,

составленный по лучшимъ источникамъ

О. Н. Штейнбергомъ,

Инспекторомъ Виленскаго Еврейскаго Учительскаго Института.

Одинадцатое безъ измѣненій изданіе.

Съ Виленскаго изданія 1897 г.

ВИЛЬНА.

Типографія Вдовы и Братьевъ Роммъ.

Жмудскій переулокъ домъ № 328.

1899.

КВ
КВ

Дозволено Цензурою, 23 Марта 1899 г. Вильна.

Государств. публичная историческая библиотека
521333

ПРЕДИСЛОВІЕ КЪ ПЕРВОМУ ИЗДАНІЮ.

Къ еврейско-русскому нашему словарю, изданному въ 1878 году, мы почли необходимымъ составить еще для школы и народа предлежащій словарь русско-еврейскій. Мы были побуждены къ этому слѣдующими мотивами:

До настоящаго времени ни одинъ изъ еврейскихъ лексикографовъ Европы не рѣшился еще взять на себя составленіе такого словаря, который бы передалъ на еврейскомъ языкѣ всѣ слова какого либо языка европейскаго, словаря, помощью котораго упражняющійся въ еврейскомъ языкѣ могъ бы перевести съ роднаго языка на еврейскій любую заданную статью. Единственною попыткою сего рода составляетъ изданный къ концѣ прошлаго вѣка нѣмецко-еврейскій словарь Бензеева. Но словарь этотъ ограничивается объясненіемъ только тѣхъ нѣмецкихъ словъ, которыя входятъ въ переводъ ветхаго завѣта. При такомъ положеніи дѣла преподаватель еврейскаго языка всегда лишенъ былъ возможности указать своимъ питомцамъ для перевода на языкъ еврейскій той или другой статьи изъ школьной христоматіи. На сколько основательное и практическое знаніе библейской рѣчи немыслимо вообще безъ полнаго словаря, легко видѣть изъ того въ высшей степени поразительнаго факта, что по настоящее время даже лучшіе западные изслѣдователи семитическихъ языковъ и корифеи по еврейской лексикографіи изъ христіанъ весьма рѣдко способны написать нѣсколько фразъ правильно по еврейски.

Не одно это обстоятельство однако побудило насъ взять на себя составленіе полнаго русско-еврейскаго словаря. Мы были вызваны къ этому труду самымъ настоятельнымъ требованіемъ современной жизни нашихъ единовѣрцевъ въ Россіи. Въ нашемъ отечествѣ евреямъ не легко дается русскій языкъ. Среда, въ которой заколдована у насъ еврейская масса испоконъ вѣка, только отчуждала ее отъ всего русскаго и способствовала разрастанію у нея нарѣчія чужеяднаго, безобразнаго нѣмецкаго жаргона, всегда поддерживавшаго ея изолированное въ государствѣ положеніе. Въ этой нерусской средѣ ничто никогда не поощряло еврея къ замѣненію своего языка-паразита языкомъ своихъ сосѣдей. Быть терпимымъ этими послѣдними,—вотъ все, на что еврей имѣлъ право разсчитывать, а эта-то терпимость давалась ему тѣмъ охотнѣе, чѣмъ больше сохранялось въ немъ своеобразнаго, чѣмъ меньше онъ заявлялъ притязанія на общечеловѣческіе обычаи, пріемы и манеры. Истинно-солидарное истинно-гражданское отношеніе къ родной русской и къ кореннымъ ея обитателямъ естественно было немыслимо для тѣхъ, до которыхъ даже звуки отечественнаго языка доходили лишь изрѣдка, какъ что нибудь чужое, необыкновенное.

Только въ послѣднее десятилѣтіе евреи все болѣе и болѣе начали чувствовать подъ собою почву русскую и сознавать важность для себя знанія языка отечественнаго. Языкъ нѣмецкій, недавно вытѣсненный изъ казенныхъ еврейскихъ училищъ, очистилъ мѣсто для рѣчи отечественной. Съ тѣхъ поръ русская рѣчь завоевываетъ себѣ въ еврейской средѣ домъ за домомъ, семью за семьею, и постепенно вытѣсняетъ вѣками укоренившійся въ ней жаргонъ-паразитъ. Въ настоящее время слово русское все болѣе и болѣе приспособляется у евреевъ къ обиходной жизни и въ извѣстной степени, путемъ школы, также и къ религіозной и богослужебной практикѣ.

Недоставало еще народу регулятора языка, недоставало ему самаго необходимаго руководства, самаго важнаго къ нему пособія, — толковаго, доступнаго представителямъ

семействъ, словаря. Словари русско-нѣмецкіе, особливо въ послѣднее время, лишились практическаго значенія для еврейской массы, по недостаточному пониманію ею объясняющаго языка, а словарь академическій не по силамъ ей, ни по языку, ни по высокой его цѣнѣ. Вообще, этотъ послѣдній ни въ какомъ отношеніи не можетъ разсчитывать на популярность между этими неофитами по изученію русской рѣчи.

Мы рѣшились восполнить этотъ недостатокъ и взяли на себя составленіе полнаго русскаго словаря, объясняющаго не только всѣ слова, но также наиболѣе употребительные обороты, идіотизмы и поговорки русской рѣчи на доступномъ большинству еврейской массы языкѣ древне-еврейскомъ Каждое русское слово передано нами всѣми объясняющими его синонимами библейской рѣчи, чтò должно дать чрезвычайно важное, несуществующее еще ни на какомъ языкѣ пособіе къ письменнымъ упражненіямъ по древне-еврейскому языку для всѣхъ вообще учебныхъ заведеній имперіи, въ програму которыхъ входитъ еврейскій языкъ.

Трудности, съ которыми намъ приходилось бороться при практическомъ рѣшеніи этой задачи, неимовѣрны. Ихъ оцѣнитъ всякій, кто только способенъ измѣрить мыслію зіяющую пропасть, лежащую между осложнившимися до безконечности языкомъ современнаго европейскаго міра и незатѣйливымъ языкомъ патріарховъ человѣческаго рода на древнѣйшемъ Востокѣ. Ихъ оцѣнитъ всякій, кто только окинетъ окомъ широкое и ширящееся море живой русской рѣчи, по которому мы отважились переправиться на утлой ладьѣ языка ветхаго завѣта, языка закончившаго свое жизненное поприще слишкомъ два тысячелѣтія тому назадъ. Дѣйствительно, намъ не разъ приходилось отчаяваться при этомъ неравномъ состязаніи смиреннаго отрока Давида съ исполиномъ Голіаѳомъ. Но мы не опустили рукъ и сдѣлали все, что было намъ по силамъ. Даже слова иностранныя, вошедшія въ строй русской рѣчи, равно и термины науки и искусства переданы нами на сколько можно точнѣе, при чемъ выставлены нами также соотвѣтственныя имъ выраженія, оказавшіяся въ Мишнѣ и вообще въ древнѣйшей раввинской письменности. Слова этой послѣдней категоріи отмѣчены у насъ звѣздочкою. Недостающія въ Библіи реченія по наукамъ естественнымъ дополнены нами, гдѣ это оказалось возможнымъ, соотвѣтственными имъ реченіями, встрѣчающимися въ талмудахъ Вавилонскомъ и Іерусалимскомъ.

Вообще мы не щадили силъ и средствъ для того, чтобы словарь нашъ могъ удовлетворить народныя потребности по отношенію какъ къ русскому, такъ и къ древнееврейскому языку, и мы бы считали себя щедро вознагражденными, если бы этотъ трудъ нашъ приносилъ публикѣ соразмѣрную себѣ пользу, если бы ему удалось проложить новую тропинку къ тому международному сближенію, которое всегда составляетъ завѣтную задачу и цѣль стремленія интеллигентной части русскихъ евреевъ.

Вильна. 22 Іюня 1880 года. АВТОРЪ.

ПРЕДИСЛОВІЕ КЪ ПОСЛѢДУЮЩИМЪ ИЗДАНІЯМЪ.

Живой интересъ, съ которымъ встрѣчено было публикою первое изданіе нашего русско-еврейскаго словаря, послужило намъ пріятнымъ убѣжденіемъ, что трудъ нашъ успѣлъ удовлетворить одну изъ живѣйшихъ современныхъ потребностей народа. Мы не могли лучше откликнуться на это вниманіе, какъ стараніемъ сдѣлать настоящее новое изданіе словаря по возможности полнѣе, общедоступнѣе и удобнѣе къ употребленію и

исправить въ немъ замѣченные недосмотры, отъ которыхъ рѣдко свободно первое изданіе какой либо книги.

Прежде всего вниманіе наше обратило на себя то обстоятельство, что не всѣ нуждающіеся въ нашемъ словарѣ пользуются знаніемъ древне-еврейскаго языка настолько, чтобы имѣть въ немъ вполнѣ ясное и удобопонятное толкованіе всѣхъ безъ исключенія словъ живаго языка русскаго. Такъ напримѣръ, библейскія названія предметовъ изъ естественнаго міра не всякому извѣстны по точному и спеціальному ихъ значенію, и такимъ образомъ толкованіе подобныхъ словъ словами еврейскими не всякаго удовлетворяетъ. Мы рѣшились поэтому еврейское толкованіе каждаго русскаго слова сопровождать еще толкованіемъ на языкѣ нѣмецкомъ, какъ доступномъ большинству тѣхъ, для которыхъ словарь этотъ прежде всего назначенъ.

Сверхъ этого существеннаго дополненія словаря, въ настоящемъ новомъ его изданіи устранены замѣченныя неточности и дополнены недостатки, какъ въ отношеніи отдѣльныхъ словъ, такъ и особливо въ отношеніи оборотовъ рѣчи и идіотизмовъ русскаго языка. Всѣ русскія слова мы признали необходимымъ означать удареніемъ. Какъ въ этомъ отношеніи, такъ и относительно русскаго правописанія вообще, мы руководствовались новѣйшими указаніями академика А. К. Грота.

Особенное вниманіе обращено въ этомъ новомъ изданіи на управленіе словъ и на особенности, свойственныя многимъ изъ нихъ въ грамматическомъ ихъ видоизмѣненіи, въ склоненіи и спряженіи. Характерныя реченія и поговорки русской рѣчи переданы соотвѣтственными реченіями библейской рѣчи. Такихъ типическихъ оборотовъ русскаго языка мы выставили по возможности больше, руководствуясь мыслію, что толковый словарь долженъ знакомить не только со словами, не только, такъ сказать, съ костями и плотью языка, но также съ его душею, съ оживляющимъ всѣ его фибры и управляющимъ всѣми его суставами духомъ

Такъ какъ словарь этотъ долженъ служить также въ школѣ руководствомъ и пособіемъ для перевода съ русскаго языка на древне-еврейскій, то мы не жалѣли труда передать каждое русское слово всѣми объясняющими его синонимами языка еврейскаго представляя ихъ справляющемуся въ полномъ количествѣ на разсудительный выборъ. Благодаря необыкновенному богатству семитическихъ языковъ синонимами, одно русское слово вышло нерѣдко переведеннымъ десятью и даже двадцатью и больше сословами еврейскими (см. напр. слова гибель, вѣтвь, сила, угнетать, честность, трудъ, тьма, шататься и мн. др.). Употребленіе каждаго изъ такихъ сослововъ соотвѣтственно различнымъ оттѣнкамъ ихъ значенія и по духу языка выяснено нами на мѣстѣ приведенными примѣрами.

За понесенные нами новые труды, значительно осложнившіе собою также самое изданіе и расходы печати, мы вознаграждаемъ себя надеждою, что книга эта въ новомъ ея составѣ вполнѣ удовлетворитъ различнымъ цѣлямъ ея назначенія.

Вильна. 28 Января 1890 года. **О. ШТЕЙНБЕРГЪ.**

פָּרָשַׁת רָאשֵׁי הַתֵּבוֹת Объясненіе словосокращеній.

ב״ב	בָּבָא בַּתְרָא	Талмудъ Бава Батра.
ב״מ	בָּבָא מְצִיעָא	Талмудъ Бава Меціа.
ב״ק	בָּבָא קַמָּא	Талмудъ Бава Кама.
במדב״ר	בַּמִּדְבָּר רַבָּא	Мидрашъ книги Чиселъ.
ב״ר	בְּרֵאשִׁית רַבָּא	Мидрашъ книги Бытія.
ג׳	גָּדוֹל	увеличительное имя.
דב״ר	דְּבָרִים רַבָּא	Мидрашъ Второзаконія.
דה״א	דִּבְרֵי הַיָּמִים א׳	Паралипоменонъ книга I.
דה״ב	דִּבְרֵי הַיָּמִים ב׳	Паралипоменонъ книга II.
המ׳	(ניב) הֲמוֹנִי	простонародное реченіе.
ויק״ר	וַיִּקְרָא רַבָּא	Мидрашъ книги Левитъ.
ז׳	זָכָר	мужескаго рода.
זו״נ	זָכָר וּנְקֵבָה	общаго рода.
ז״ר	זָכָר רַבִּים	множественное число мужескаго рода.
ירוש׳	יְרוּשַׁלְמִי	Талмудъ Іерусалимскій.
מ״ג	מִלַּת גּוּף	мѣстоименіе.
מג״ס	מִלַּת גּוּף סְתָמִי	мѣстоименіе средняго рода.
מ״ח	מִלַּת חִבּוּר	союзъ.
מ״י	מִלַּת יַחַס	предлогъ.
מ״ס	מִסְפָּר סִדּוּרִי	числительное порядковое.
מס״י	מִסְפָּר יְסוֹדִי	числительное количественное.
מק״ר	מִלַּת קְרִיאָה	междометіе.
מ״א	מְלָכִים א׳	Первая книга Царствъ.
מ״ב	מְלָכִים ב׳	Второя книга Царствъ.
מד״ר	מִדְרָשׁ רַבָּא	Мидрашъ.
מ״ק	מוֹעֵד קָטָן	Талмудъ Моэдъ-Катанъ.

נפ׳	נִפְעַל	страдательный залогъ.
נ״ר	נְקֵבָה רַבּוֹת	множественное число женскаго рода.
נ׳	נְקֵבָה	женскаго рода.
ס׳	סְתָמִי	средняго рода.
ס״ר	סְתָמִי רַבִּים	множественное число средняго рода.
см.	смотри	(עיין)
ע״ז	עֲבוֹדָה זָרָה	Талмудъ Авода-Зара.
פ״י	פֹּעַל יוֹצֵא	глаголъ дѣйствительный.
פ״ח	פֹּעַל חוֹזֵר	глаголъ возвратный.
פ״ס	פֹּעַל סְתָמִי	глаголъ безличный.
פ״ע	פֹּעַל עוֹמֵד	глаголъ средній.
ק׳	קָטוֹן	уменьшительное имя.
ר׳	רַבִּים	множественное число.
ר״ה	רֹאשׁ הַשָּׁנָה	Талмудъ Рошъ-Гашана.
ש״א	שְׁמוּאֵל א׳	Первая книга Самуила.
ש״ב	שְׁמוּאֵל ב׳	Второя книга Самуила.
שמו״ר	שְׁמוֹת רַבָּא	Мидрашъ книги Исходъ.
שת״ז	שֵׁם תָּאֳרִי זָכָר	прилагательное мужескаго рода въ значеніи имени.
שת״נ	שֵׁם תָּאֳרִי נְקֵבָה	прилагательное женскаго рода въ значеніи имени.
שת״ס	שֵׁם תָּאֳרִי סְתָמִי	прилагательное средняго рода въ значеніи имени.
ת׳	תֹּאַר	прилагательное.
ת״פ	תֹּאַר פֹּעַל	нарѣчіе.

А.

По русскому правописанію мы руководствовались послѣдними указаніями Академика Я. К. Грота.—Два ударенія на одномъ словѣ показываютъ, что слово произносится двояко.

А 1) מ״ח וְ, וּ, כִּי־אִם und; sondern: а гдѣ онъ? וְאַיּוֹ; а что? וּמָה; не я, а ты לֹא אֲנִי כִּי־אִם אַתָּה —2) מק״ר הוֹי, הֶאָח, הִנֵּה: o! ach!; а измѣнникъ! הוֹי בוֹגֵד!; согрѣлся я! הֶאָח חַמּוֹתִי; a! теперь я знаю עַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי.

Абажу́ръ ז׳ צִפּוּי לְאוֹר מְנוֹרָה Lampenschirm.

Аббати́са נ׳ (בדת רומא) גְּבֶרֶת בֵּית־הַנְּזִירוֹת Aebtissin.

Абба́тскій אֲשֶׁר לְפְקִיד בֵּית־הַנְּזִירִים äbtlich.

Абба́тство ס׳ פְּקִידוּת בֵּית־הַנְּזִירִים Abtei.

Абоне́нтъ ז׳ כּוֹתֵב יָדוֹ לְ־, לוֹקֵחַ חֵלֶק בְּ־, קוֹנֶה זְכוּת ז׳, בָּא עַל־הֶחָתוּם Theilnehmer.

Абониме́нтъ ז׳ מִקַּח חֵלֶק בְּ־, קִנְיַן זְכוּת Theilnahme.

Абонирова́ть (-ру́ю) פ״י קָנָה זְכוּת -ся קָנָה לוֹ זְכוּת, כָּתוֹב יָדוֹ לְ־, בָּא עַל־הֶחָתוּם abonniren.

Аборда́жъ ז׳ לָכֹד אֳנִיָּה בְּקֶרֶב Angriff eines Kriegsschiffes.

Абориге́ны ז״ר קַדְמוֹנֵי אֶזְרְחֵי אֶרֶץ Ureinwohner.

Або́ртъ ז׳ נֵפֶל אֵשֶׁת Fehlgeburt.

Абрико́съ ז׳ תַּפּוּחַ זָהָב Aprikose.

Абрисъ см. Очеркъ.

Абси́нтъ ז׳ יֵין לַעֲנָה, *אַפְּסַנְתִּין (ע״ז.) Wermuthwein.

Аванга́рдъ ז׳ צְבָא הֶחָלוּץ Vortrab.

Авантюри́стъ ז׳ רוֹעֶה רוּחַ, רוֹדֵף קָדִים Abenteurer.

Ава́рія נ׳ 1) מַס מֵאֳנִיּוֹת Ankergeld. 2) נֵזֶק בָּאֳנִיָּה Seeschaden.

Авгу́ръ см. Птицегада́тель.

Августъ ז׳ הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי August.

Августѣйшій ת׳ עוֹטֶה הוֹד מַלְכוּת erhabenst.

Авось ת״פ אוּלַי vielleicht. На а. אוּלַי יִצְלַח, אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה.

Авро́ра נ׳ שַׁחַר, הֵילֵל בֶּן־שַׁחַר Morgenröthe.

Автобіогра́фія נ׳ תּוֹלְדוֹת יְמֵי חַיָּיו Selbstlebensbeschreibung.

Автогра́фъ ז׳ כְּתֹבֶת אֶצְבַּע הַמְחַבֵּר eigne Handschrift.

Автодида́ктъ см. Самоу́чка.

Автома́тъ ז׳ גֹּלֶם עוֹשֶׂה מְלָאכָה sich selbst bewegende Maschine.

Авторите́тъ ז׳ עֵדוּת נֶאֱמָנָה Glaubwürdigkeit.

А́вторство ס׳ עֲשׂוֹת סְפָרִים, חִבּוּר Schriftstellerei.

Авторъ ז׳ סוֹפֵר, מְחַבֵּר סֵפֶר Verfasser.

Ага́ מ״ק כֵּן! so! aha!

Ага́тъ ז׳ שְׁבוֹ, מִין אֶבֶן Agatstein.

Аге́нтство ס׳ פְּקִידוּת סוֹכֵן Geschäftsführung.

Аге́нтъ ז׳ סוֹכֵן, פָּקִיד Geschäftsführer.

Аго́нія נ׳ חֶבְלֵי־מָוֶת Todeskampf.

Агра́манты ז״ר מִקְלְעוֹת לְשׁוּלֵי בֶגֶד Verzierungen.

Агроно́мія נ׳ תְּכוּנַת עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה Ackerbaukunde.

Агроно́мъ ז׳ מֵבִין בַּעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה, *אַגְרָנְמוֹן (ויק״ר א׳) Landwirth.

Ада́жіо ס׳ הִגָּיוֹן אִטִּי langsames Musikstück.

Ада́мово яблоко ס׳ רֹאשׁ הַקָּנֶה בַּגָּרוֹן Kehlkopf.

Адвока́тство ס׳ מַעֲרֶכֶת דִּבְרֵי רִיבוֹת Advokatur.

Адвока́тъ ז׳ מֵלִיץ, עוֹרֵךְ דִּין Advokat.

Администра́торъ ז׳ סוֹכֵן, בֶּן־מֶשֶׁק Verwalter.

Администра́ція נ׳ מִשְׁטָר, מֶשֶׁק הֲלִיכוֹת עִנְיָן וְסִדְרָיו Verwaltung.

Адмиралте́йство ס׳ מֶשֶׁק הַצִּים וָאֳנִיּוֹת הַמְּדִינָה Seegerichtshof.

Адмира́лъ ז׳ שַׂר הַצִּים, מוֹשֵׁל בִּגְאוּת הַיָּם, נְשִׂיא הַיָּם Flottenführer.

Адмира́льство ס׳ כְּהֻנַּת נְשִׂיא הַיָּם Admiralwürde.

Адмира́льша נ׳ אֵשֶׁת נְשִׂיא הַיָּם Admiralin.

Адресова́ть (-су́ю) פ״י רָשׁוֹם עַל־מִכְתָּב לְמִי הוּא, יָעוֹד — שָׁלוֹחַ אֶל־; שָׁלוֹחַ adressiren. -ся פ״ח פָּנֹה אֶל־ בִּדְבָרִים sich wenden.

А́дресъ ז׳ 1) תָּו הָרָשׁוּם, שְׁלוֹחַ לוֹ אֲשֶׁר הָאִישׁ שֵׁם דְּבַר־מָה וּמְקוֹם מוֹשָׁבוֹ Adresse. — 2) מִכְתַּב תּוֹדָה Dankschrift. А.-календарь תָּוֵי שְׁמוֹת לְנִכְבַּדֵּי עַם אַנְשֵׁי עִיר אוֹ מְדִינָה בְּכִנּוּיֵיהֶם לְמוֹשְׁבוֹתָם Adressbuch.

А́дскій ת׳ שְׁאוֹל — höllisch: -скія мученія מְצָרֵי שְׁאוֹל unerträgliche Leiden.

А́дски ת״פ עַד־שְׁאוֹל unerträglich.

Адъ ז׳ שְׁאוֹל, תָּפְתֶּה, אֲבַדּוֹן, שַׁחַת, *גֵּיהִנֹּם Hölle.

Адъю́нктъ ז׳ סְגַן הַמּוֹרֶה, — מִשְׁנֶה Amtsgehülfe.

Адъюта́нтъ ז׳ שָׁלִישׁ Hülfsoffizier.

А́жіо ס׳ שְׂכַר־חֵלֶף כֶּסֶף וּשְׁטָרוֹת; מַרְבִּית כֶּסֶף Aufgeld.

Ажіота́жъ ז׳ חֵלֶף כֶּסֶף וּשְׁטָרוֹת Wechselwucher.

Аза́ртный ת׳ לֹא־בָטוּחַ gewagt.

Аза́ртъ ז׳ 1) הִתְחָרוּת בִּשְׂחוֹק, — פַּחֲזוּת Risiko. 2) שֶׁצֶף־קֶצֶף, שֶׁטֶף־אַף Heftigkeit.

Аза́ртничать עָרוֹב לְ׳ פ״ע, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ wagen, [riskiren.
А́збука נ׳ סֵדֶר אוֹתִיּוֹת הַלָּשׁוֹן Alphabet.
А́збучникъ ז׳ לוֹמֵד אוֹתִיּוֹת הַלָּשׁוֹן Alphabetschüler.
-ница נ׳. [-тистый ת׳.
Азо́тъ ז׳ (באויר הנשימה) יְסוֹד הַמְּחַנֵּק Stickstoff.-тный,
Азъ ז׳ שֵׁם אוֹת הָרִאשׁוֹן מֵאוֹתִיּוֹת הָרוּסִיּוֹת. Онъ аза не зна́етъ לֹא־יָבִין עַד־מָה.
Ай מ״ק ! הָהּ ! אוֹי ! ach! ei!
А́йва נ׳ פָּרִישׁ*, מִין תַּפּוּחַ (כלאים א׳) Quittenbaum.
А́иръ ז׳ קָלְמוּס*, קָנֶה, סוּף Kalmus.
А́истъ ז׳ חֲסִידָה Storch.
Акаде́микъ ז׳ אֶחָד מִנִּקּוּבֵי בֵּית־מִדְרַשׁ, חַכְמוֹנֵי הַחָכְמָה Akademiker.
Академи́стъ ז׳ תַּלְמִיד בֵּית־מִדְרַשׁ הַחָכְמָה Akademist.
Акаде́мія נ׳ בֵּית־מִדְרַשׁ הַחָכְמָה, בֵּית תַּחְכְּמֹנִי [Akademie.
Ака́ція נ׳ עֲצֵי־שִׁטִּים, שִׁטָּה Akazienbaum.
Аквамари́нъ ז׳ כְּרוּם יַמָּא*, תַּרְשִׁישׁ Meergrünstein.
Акклиматирова́ть(-ру́ю) פ״י הַסְכֵּן לְאַקְלִים חָדָשׁ heimisch machen. [Begleitungsstimme.
Аккомпанеме́нтъ ז׳ לְוָיַת קוֹל לַשִּׁיר אוֹ לַנִּגּוּן
Аккомпанирова́ть (-ру́ю) פ״י נַגֵּן עִם הַשָּׁר אוֹ שִׁיר עִם־הַמְנַגֵּן begleiten in Musik.
Акко́рдъ ז׳ לִוְיַת־חֵן ; הֲלָךְ קוֹלוֹת הַשִּׁיר צְמָדִים נְגִינוֹת, מִקּוֹלוֹת שׁוֹנִים Wohlklang.
Акку́ратность נ׳ עֲשׂוֹת כָּל־דָּבָר, מֵישָׁרִים, מִישׁוֹר בְּעִתּוֹ כְּמִשְׁפָּט Pünktlichkeit.
Акку́ратный ת׳ יוֹדֵעַ מוֹעֲדָיו, שׁוֹמֵר אֱמוּנִים בִּפְקֻדָּתוֹ, עוֹשֶׂה כָּל־דָּבָר בְּעִתּוֹ pünktlich.
Акредитова́ть (-дитую) פ״י נָתוֹן אֱמָנָה בְּיַד מַלְאָכוֹ [beglaubigen.
Акри́да נ׳ חָגָב Heuschrecke.
Акроба́тъ ז׳ (לשחוק) מְדַלֵּג עַל־חֶבֶל Seiltänzer.
Акро́стихъ ז׳ שִׁיר אֲשֶׁר רָאשֵׁי אוֹתִיּוֹת חֲרוּזָיו יִתְאַחֲדוּ לְמִלָּה אוֹ לְמַאֲמָר Namensgedicht. [band.
Аксельба́нтъ ז׳ כִּתְפּוֹת לְתִלְבֹּשֶׁת אִישׁ־צָבָא Achsel=
Аксіо́ма נ׳ מֻשְׂכָּל רִאשׁוֹן*, אֱמֶת מוּדַעַת, בְּטוּחַת חָכְמָה Grundsatz. [-тёрскій ת׳.
Актёръ ז׳(טיאטראות) מְשַׂחֵק בְּבָמוֹת יְשַׂחֵק Schauspieler.
Актри́са נ׳ מְשַׂחֶקֶת בְּבָמוֹת יְשַׂחֵק Schauspielerin.
Актъ ז׳ 1) זִכָּרוֹן בְּסֵפֶר, תְּעוּדָה, אֲמָנָה Urkunde.— 2) (בְּדְרַמָּה) מַעֲרָכָה אַחַת Aufzug.
Аку́ла נ׳ כֶּלֶב הַיָּם ; דָּג גָּדוֹל, תַּנִּין Haifisch.
Аку́стика נ׳ חֵקֶר מוֹצָא הַקּוֹלוֹת וּמִשְׁטְרָם Schalllehre.
Акуше́рство ס׳ חָכְמַת הַיִּלּוּד וְהַמַּשְׁבֵּר Geburtshülfe.
Акуше́ръ ז׳ מְיַלֵּד ; אָמָן בְּעִנְיְנֵי הַמַּשְׁבֵּר Geburtshelfer.
-ше́рка נ׳ מְיַלֶּדֶת Hebamme.

Акце́нтъ ז׳ נְגִינָה Betonung.
Акци́зъ ז׳ מַס־הַמַּרְכֹּלֶת, מֶכֶס הַמִּסְחָר Steuer.-зный ת׳.
Акціоне́ръ ז׳ שֻׁתָּף*, חָבֵר בְּעִנְיַן מִסְחָר Aktienhaber.
А́кція נ׳ שְׁטַר שֻׁתָּפוּת; חֵלֶק בְּסַחַר־רַבִּים* Antheilschein
А́лгебра נ׳ (ע״י אותיות וציונים) חִקְרֵי הַחֶשְׁבּוֹן Buchstabenrechnung. -райческій ת׳.
Алеба́рда נ׳ כֵּילַף, קַרְדֹּם Hellebarde.
Алеба́рдщикъ ז׳ נוֹשֵׂא קַרְדֹּם Lanzenträger.
Алеба́стръ ז׳ בַּהַט ; אֶבֶן־גִּיר Alabaster.-стровый ת׳.
Александрі́йскій листъ מִין סְנֵה־בֹשֶׂם Sennesblätter. -ская бумага נְיָר טוֹב־מְאֹד Regalpapier.
А́ленькій, Алёхонекъ, Алёшенекъ ת׳ אָדֹם מְעַט hellroth.
Алка́ніе ס׳ אַוַּת־נֶפֶשׁ, תְּשׁוּקָה, רְעָבוֹן Gier.
Алка́ть (алка́ю, -ка́ешь או а́лчу, -чешь) 1) רָעוֹב, הִנָּזֵר מִמַּאֲכָל, צוּם heißhungerig sein. 2) שָׁאֹף לֶאֱכֹל fasten. 3) שָׁאוֹף לְ׳, הִכָּסֵף לְ׳ verlangen.
Алкого́ль ז׳ מִיץ יֵין־דָּגָן Weingeist.
Алкора́нъ ז׳ סֵפֶר תּוֹרַת מַחְמֵד נְבִיא הַיִּשְׁמְעֵאלִים
Алкота́ נ׳ תַּאֲוַת מַאֲכָל Eßlust. [Alkoran.
Алла́хъ ז׳ (לשבטי הערבים) אֱלוֹהַּ Gott.
Аллегори́стъ ז׳ בַּעַל מְלִיצָה וְחִידוֹת, מוֹשֵׁל מְשָׁלִים in Bilder Sprechender.
Аллегори́ческій ת׳ בְּדֶרֶךְ מָשָׁל וּמְלִיצָה sinnbildlich.
Аллего́рія נ׳ חִידָה, מָשָׁל, מְלִיצָה Sinnbild.
Алле́я נ׳ בֵּינוֹת לִשְׁדֵרוֹת עֲצֵי־גַן, שָׂרָה (ירמיה ה׳, י׳)
Аллилу́іа הַלְלוּ־יָהּ preiset Gott! [Baumgang.
Алма́зъ ק׳ -зецъ, -зикъ ז׳ יַהֲלֹם, אֶבֶן־חֵן, אֶבֶן יְקָרָה Diamant.
Алма́зникъ ז׳ רֹכֵל בְּאַבְנֵי־חֵן Juwelenhändler.
Алма́зный ת׳ מְשֻׁבָּץ בְּאַבְנֵי־חֵן diamanten=.
Алма́зчикъ ז׳ אָמָן בְּמִשְׁבְּצוֹת אַבְנֵי־חֵפֶץ Diamantenschleifer.
Алова́тость נ׳ אֹדֶם־צַחַר Röthe. [schleifer.
Алова́тый ת׳ לְבַן־אֲדַמְדָּם röthlich. [-лойный ת׳.
Ало́э, Ало́й ז׳ (עֲצֵי־בֹשֶׂם) אֲהָלוֹת, אֲהָלִים Aloepflanze.
А́лость נ׳ לְבַן־אֲדַמְדָּם Röthe.
Алта́рь ז׳ בָּמָה ; מִזְבֵּחַ Altar. -рный ת׳.
Алты́нникъ ז׳ 1) (ג׳ קאפ׳) מַטְבֵּעַ רוּסִי יָשָׁן Dreikopekenstück. 2) כִּילַי, נִקְלֶה, מִשְׁתַּחֲוֶה לַאֲגוֹרַת נְחֹשֶׁת Knauserer. [Anfang und Ende.
А́лфа אלף Alpha. Алфа и омега רֹאשׁ דָּבָר וְסוֹפוֹ
Алфави́тный ת׳ בְּסֵדֶר האלף־בית Alphabetisch.
Алфави́тъ ז׳ אָלֶף־בֵּית Alphabeth.
Алхи́мія נ׳ חָכְמַת־שָׁוְא לָזֹק זָהָב מִכָּל־מַתֶּכֶת Goldmacherei. -микъ ז׳ מָהִיר בְּחָכְמַת־שָׁוְא זֹאת Alchymik.

Алчба́ נ׳ 1) רעבון Hunger. 2) תאוה, תשוקה, עזה חשק, נמרצה Gierigkeit.

А́лчничать פ״ע התאוה לבלי־חק מבלי, שאוף ל־, חשוק, דעת שבעה heftig begehren.

А́лчность см. Алчба́.

А́лчный ת׳ נבהל ל־, אשר לא ידע שבעה gierig.

А́лый ת׳ לבן אדמדם blutroth.

Алы́рить פ״ע רמה, התעה, הונה betrügen.

Алы́рство ס׳ מעשה תעתעים, מרמה Spitzbuberei.

Алы́рщикъ, Алы́ря ז׳ נוכל, מתעה Spitzbube.

Альбо́мъ, -бу́мъ ז׳ ספר־זכרון Album.

Алько́въ ז׳ משקע בקיר הבית, קבה Bettverschlag.

Альтъ ז׳ שם האחד מקולות הנגון höhere Mittelstimme. **-ти́стъ** מנגן או שר בקול זה Altsänger.

Алѣ́ть פ״ע אדום, התאדם roth werden. **-ся** פ״ע האדם, הפוך אדם roth scheinen.

Алю́ръ ז׳ הליכות סוס Gang.

Аля́поватость נ׳ לא־סדרים Plumpheit.

Аля́поватый ת׳ בזוי, אשר לא־תאר לו ולא־הדר, נתעב plump.

Амальга́ма -гама́ція נ׳ **-гами́рованіе** ס׳ בליל מתכת עם כסף־חי Vermischung mit Quecksilber.

Амана́тъ ז׳ איש מבני־התערובות (אמנת) Leibbürge.

Аматёръ ז׳ שוחר, רודף, אוהב Kunstliebhaber.

Амба́рго ס׳ אסר על־אניות סוחר מצאת מן־החף Arrest auf Schiffe.

Амба́рный ת׳ אשר לאסם vom Speicher.

Амба́рщикъ ז׳ אדוני ממגורה, בעל אסם Speicherwirth.

Амба́ръ ז׳ אסם, ממגורה, אמבר* (גיטין נו.) Speicher.

Амби́ція נ׳ רגש כבודו Ehrgefühl.

А́мбра נ׳ כפת־הירדן* (כריתות ו.) מין־בשם ממעי חיות, Amber.

Амбразу́ра נ׳ 1) חור לפי קנה־הרעם בקיר המצד Schießscharte. 2) שקערורית חלון Fenstervertiefung.

Амбро́зія נ׳ לחם שמים Götterspeise.

Амво́нъ ז׳ בימה, מגדל, עמוד, במה למקרא בבית־יי, אמבוניא* hoher Sitz in der Kirche.

Амети́стъ ז׳ אבן אחלמה Amethyst.

Ами́нь ת״פ אמן Amen.

Аміа́нтъ ז׳ אמינטון*, מין אבן־פתילים Steinflachs.

Аммія́къ ז׳ נשדור, מלח־ברית (גיטין סט.) Salmiak.

Амни́стія נ׳ כפרים, סליחה Begnadigung.

Ампута́ція נ׳ כריתות אחת מעצמות החי Gliedabnahme.

Амуле́тъ ז׳ קמיע*, ענק־לחשים Zaubergehenk.

Амуни́ція נ׳ תלבשת אנשי־הצבא Ausrüstung.

Амуни́чникъ ז׳ מלתחה לתלבשת הצבא Zeughaus.

Амфи́бія נ׳ שרץ החי בים וביבשה יחדו Wasserlandthier.

Амфитеа́тръ ז׳ מסב, מעגל; חצי* גרן עגלה halbrunder Stufensitz.

Анала́въ ז׳ חשן Brustschild des Priesters.

Анализи́ровать (-рую) פ״י פקוד חלקי דבר לאחד אחד auflösen; בקר דבר לפרטיו zergliedern.

Анали́зъ ז׳ בקרת דבר לחלקיו Zergliederung.

Анали́тика נ׳ תורת בקרת דבר לחלקיו Zergliederungslehre.

Анало́гій ז׳ עמוד למקרא וספר, אנלגין* של־ספר (כלים טז) Lesepult.

Анало́гія נ׳ דמיון, ערך־יחש דבר לדבר Aehnlichkeit.

Анана́съ ז׳ מין פרי עץ הדר Ananas. **-сный, -совый** ת׳.

Анархи́стъ ז׳ מואס בשבט מושלים, אוהב פרעות במדינה Regierungsfeind.

Ана́рхія נ׳ פרעות בעם באין מלך ושר Gesetzlosigkeit. **-хи́ческій** ת׳.

Анато́микъ, -то́мъ ז׳ חכם, אמן בנתוח החיים הנתוח Zergliederungskundiger.

Анато́мія נ׳ חכמת הנתוח Zergliederungskunst.

Анахоре́тъ ז׳ מתבודד, נזיר Einsiedler.

Анахрони́змъ ז׳ משנה בזמן דברי הימים Fehler in Zeitrechnung.

Ана́ѳема נ׳ נדוי*, חרם מבדל מתוך העדה Kirchenbann.

Анба́ръ — см. **Амба́ръ.**

Ангажи́ровать (-рую) פ״י קרא למחול zum Tanz laden.

Ангелови́дный, -лоподо́бный ת׳ כדמות מלאך אלהים engelgleich.

А́нгелъ ז׳ מלאך יי Engel. **-гельскій** ת׳.

Англизи́ровать (-рую) פ״י גזוז זנב סוס den Schweif abschneiden.

Анда́нте ס׳ הלך־אט בשיר langsames Musikstück.

Аневри́змъ ז׳ שאת בעורקי הדם Pulsgeschwulst.

Анекдо́тъ ז׳ ספור ממקרי בני־האדם Geschichtchen.

Ани́съ ז׳ כמון המצרי Anis. **-совка** נ׳ יין מהול במיץ הכמון Anisbranntwein. **-совый** ת׳.

А́нкеръ (ק׳ -ро́къ, -ро́чекъ) ז׳ הין Weinanker.

Анома́лія נ׳ ענין נפלה, — יוצא מן־הכלל Unregelmässigkeit.

Анони́мъ ז׳ מתנכר, פלמני, פלני אלמני Ungenannter.

Антагони́змъ ז׳ התנגדות* Gegenwirkung.

Антагони́стъ ז׳ см. противникъ.

Антаркти́ческій ת׳ תימני, דרומי südlich.

Антидóръ ז׳ לֶחֶם קֹדֶשׁ heiliges Brod.
Антидóтъ ז׳ см. Противоядіе. [krämer.
Антиквáрій ז׳ מוֹכֵר דְּבָרִים עַתִּיקִים Alterthums=
Антúкъ ז׳ דָּבָר עַתִּיק Alterthümliches.
Антилóпа נ׳ דִּישׁוֹן Steppenziege.
Антимóнія נ׳ (לָעֵינַיִם) פּוּךְ Spießglanz.
Антипáтія נ׳ מֹרַת־רוּחַ, שְׁאָט־נֶפֶשׁ Abneigung.
Антипатúчный ת׳ מְעוֹרֵר שְׁאָט־נֶפֶשׁ unerträglich.
Антипóды ז״ר דָּרֵי־מַטָּה, מַקְבִּילֵי רֶגֶל, בְּנֵי־הָעֲמוּת, הַמַּקְבִּילִים אֶל־דָּרֵי־מַעְלָה בְּכַדּוּר הָאָרֶץ Gegenfüßler.
Антúхристъ ז׳ מֵרִיב בִּמְשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים Gegner der christlichen Lehre.
Антúчный ת׳ עַתִּיק, קַדְמוֹן alterthümlich.
Антолóгія נ׳ מִבְחַר מִשְׁלֵי חָכְמָה, לֶקֶט אִמְרֵי־בִינָה Auswahl kleiner Gedichte.
Антóновъ огóнь ז׳ דַּלֶּקֶת, חַרְחוּר der kalte Brand.
Антрáктъ ז׳ (בין מחזי דרמה) עֵת־הַבֵּינַיִם Zwischenakt.
Антропологія נ׳ חֵקֶר גֵּו הָאָדָם Menschennaturlehre.
Антрпренёръ ז׳ מְמַלֵּא יָדָיו לְ־ Unternehmer.
Анфилáда נ׳ חֶדֶר לִפְנִים מֵחֶדֶר Zimmerreihe.
Анчóусъ ז׳ מִין דָּג מָלוּחַ קָטָן, עַפְיָן* Art Sardelle.
Анъ מ״ח אוּלָם, אָכֵן, אֲבָל, אַךְ hingegen, aber.
Анөрáксъ ז׳ תַּרְשִׁישׁ, אֶבֶן טַרְקְיָא* der Türkisch.
Апáтія נ׳ שִׁפְלוּת יָדַיִם, עַצְלְתַּיִם Nachlässigkeit.
Апатúчный ת׳ נִרְפֶּה nachlässig. [appelliren.
Апелúровать (-рую) פ״ע הִתְאוֹנֵן עַל מַטֵּה דִין
Апеллянтъ, -ляторъ ז׳ מִתְאוֹנֵן עַל מִשְׁפָּט der sich an ein höheres Gericht wendet.
Апелляція נ׳ תְּאֻנָּה עַל־מִשְׁפָּט חָרוּץ Berufung auf ein höheres Gericht. -ціонный ת׳.
Апельсúнъ ז׳ תַּפּוּחַ־זָהָב, תַּפּוּחַ־סִינִי Apfelsine. -сúнный, -сúновый ת׳.
Апетúтно ת״פ בְּנֶפֶשׁ רְעֵבָה, בְּטוּב־טַעַם mit Apetit. А. покушалъ אָכַל וַיִּטְעַם לוֹ.
Апликé ס׳ כְּלִי מְצֻפֶּה כֶסֶף besilbert.
Аплодúровать (-рýю) פ״ע קַלֵּס, מָחֹא כַף לְהַלֵּל beifallklatschen. -вáніе ס׳ תְּהִלָּה בִּמְחִי כַפַּיִם das Beifallklatschen.
Апогéй ז׳ תַּכְלִית מֶרְחַק הַיָּרֵחַ מֵעַל לָאָרֶץ Erdferne. А. славы его מְרוֹם שִׂיא כְבוֹדוֹ.
Апокалúпсисъ ז׳ (בְּתוֹרַת הַנּוֹצְרִים) סֵפֶר חֲזוֹן יוֹחָנָן Offenbarung Johanis. [kannte Bibelschrift.
Апокрúфъ ז׳ סֵפֶר חִיצוֹן לְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ nicht aner=
Апологія נ׳ תּוֹכַחַת מַחֲסֶה לָאִישׁ וּלְפֹעַל יָדָיו Vertheidigungsschrift.

Апóлогъ ז׳ מְשַׁל־מוּסָר Lehrfabel.
Апоплéксія נ׳ שָׁבָץ Schlagfluß. -ктúческій ת׳.
Апоплéктикъ ז׳ יְדוּעַ חֳלִי־הַשָּׁבָץ Gelähmter.
Апóстолъ ז׳ אַחַד בְּנֵי־הַנְּבִיאִים לִמְשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים Christen=Propfhet.
Аппарáтъ см. прибóръ.
Апетúтъ ז׳ תַּאֲוַת מַאֲכָל Eßluft. [-совый ת׳.
Априкóсъ ז׳ פְּרִי *אֲפַרְסְקִין Apprikose. -сный,
Апрѣль ז׳ (ניסן—איר) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי April. -льскій ת׳.
Аптéка נ׳ בֵּית־סַמִּים לְמַרְפֵּא Apotheke.
Аптéкарша נ׳ אֵשֶׁת רוֹקֵחַ סַמִּים לְמַרְפֵּא Apothekerfrau.
Аптéкарь ז׳ רוֹקֵחַ סַמֵּי־מַרְפֵּא Apotheker.
Арабéскъ ז׳ תַּבְנִית מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וּפְטוּרֵי צִיצִים [Laubverzierung.
Арáва נ׳ שִׁפְעַת־עָם Menge.
Аравúтянинъ ז׳ עַרְבִי Araber.
Арáкъ ז׳ יֵין־שָׂרָף מִמִּיץ אֹרֶז Reisbranntwein.
Арáпка נ׳ כּוּשִׁית Mohrin.
Арáпникъ ז׳ שׁוֹט מִמִּקְלְעוֹת־עוֹר Hetzpeitsche.
Арáпченокъ ז׳ בֶּן־כּוּשִׁי, — נַעַר Negerknabe.
Арáпъ ז׳ עַרְבִי ; כּוּשִׁי Neger, Mohr.
Арбá עֲגָלָה בַּת שְׁנֵי אוֹפַנִּים Zweiräderwagen.
Арбýзъ ז׳ אֲבַטִּיחַ, יַרְבּוּז (שביעית ט׳) Wassermelone.
Арéна נ׳ שְׂדֵה מִלְחָמָה Kampfplatz.
Арéнда נ׳ שִׁלּוּם בִּשְׂכִירַת בַּיִת אוֹ אֲחֻזָּה Pacht. -дный ת׳.
Арендáторъ ז׳ שׂוֹכֵר בַּיִת אוֹ אֲחֻזָּה Pächter.
Арендовáніе ס׳ שְׂכִירַת בַּיִת אוֹ אֲחֻזָּה das Pachten.
Арендовáть (-дýю) פ״י שָׂכוֹר בַּיִת אוֹ אֲחֻזָּה pachten.
Арестáнтская נ׳ בֵּית־הָאֲסוּרִים Arresthaus.
Арестáнтскій ת׳ הָאֲסוּרִים Arrestanten=.
Арестáнтъ ז׳ אַסִּיר, אָסוּר בְּבֵית־הַכְּלוּא Arretirter. -тáнтка נ׳.
Арестóванный ת׳ עָצוּר בַּכֶּלֶא, כָּלוּא.
Арестовáть (-тýю) פ״י כָּלוֹא, נָתוֹן אֶל־בֵּית הַכְּלוּא, נָתוֹן אֶל־מִשְׁמָר arretiren.
Арéстъ ז׳ 1) מִשְׁמָר, כְּלוּא Verhaft. Посадить подъ ар. נָתוֹן אֶל־מִשְׁמָר. 2) מִשְׁמָר, אֹסֶר Beschlag. Наложить ар. на שִׂים מִשְׁמָר עַל־.
Аристокрáтія נ׳ מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ der Adel.
Аристократúческій ת׳ כְּמִנְהַג־אַדִּירִים, כְּתֹר נְדִיבֵי־עָם aristokratisch.
Аристокрáтъ ז׳ בֶּן־מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ, אַחַד אֲצִילֵי, אַדִּיר הָאָרֶץ Adeliger.
Ариөмéтика נ׳ תּוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן Rechenkunst.
Ариөмéтикъ ז׳ מָהִיר בְּתוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן Rechenkundiger.

Ариѳметическій ת׳ הַחֶשְׁבּוֹן — Rechen=.
Арія נ׳ זִמְרַת הָאֶחָד. Gesang.
Арка נ׳ סִפּוּן כְּמַרְאֵה קֶשֶׁת Bogenwölbung.
Аркада נ׳ סִפּוּן שְׁקַעֲרוּרִי, סִפּוּן מִשְׂדֵּרוֹת גַּבִּים Bogengewölb.
Арканить פ״י לָכוֹד בְּמוֹקְשִׁים, יָקוֹשׁ einfangen.
Арканъ ז׳ מוֹקֵשׁ, חֶבֶל יוֹקְשִׁים Fangstrick.
Арктическій ת׳ צְפוֹנִי nördlich.
Арлекинство ס׳ לָצוֹן, הֲתוּלִים, מַהֲתַלּוֹת Possenspiel.
Арлекинствовать (-ствую) פ״ע הִתְלוֹצֵץ, עָשֹׂה הֲתוּלִים, שַׂחֵק Spaß machen.
Арлекинъ ז׳ מְשַׂחֵק, אִישׁ הֲתוּלִים, לֵץ Spaßmacher.
Армадиллъ ז׳ חַיַּת הָאֵזוֹר Gürtelthier.
Арматоръ ז׳ מְשַׁלֵּחַ אֳנִיּוֹת לָתוּר, שׁוֹלֵחַ בַּיָּם צִירִים Schiffsausrüster.
Арматура נ׳ כְּלֵי־מִלְחָמָה Bewaffnung.
Армеецъ ז׳ אֶחָד מִצְּבָא הַמּוֹרִים Linienſoldat.
Армейскій ת׳ אֲשֶׁר לִצְבָא הַמּוֹרִים von der Armee.
Армія נ׳ חַיִל, צָבָא Armee.
Армяжный ת׳ מִצֶּמֶר גְּמַלִּים kameelhaarner.
Армякъ ז׳ בֶּגֶד מִצֶּמֶר גְּמַלִּים kameelhaarner Rock.
Арнаутка נ׳ חִטֵּי מִנִּית, מִין חִטָּה לְבָנָה harter Weizen.
Ароматить (-мачу) פ״י נוֹף סַמֵּי־בֶשֶׂם עַל־ wohlriechend machen.
Ароматическій, -матный ת׳ נוֹתֵן רֵיחַ wohlriechend.
Ароматница נ׳ קֶרֶן בֹּשֶׂם, בֵּית נֶפֶשׁ Riechfläschchen.
Ароматъ ז׳ בֹּשֶׂם, רֵיחַ נִיחוֹחַ Wohlgeruch.
Арсеналъ ז׳ בֵּית הַנֶּשֶׁק Waffenhaus.
Арта́читься см. **Рта́читься**. [-льный ת׳
Артель נ׳ חֲבֵרִים, אֲגֻדָּה, חֶבֶר מֵרֵעִים Gesellschaft.
Артельщикъ ז׳ 1) אַחַד הַחֲבֵרִים, אֶחָד מִבְּנֵי הָאֲגֻדָּה Artelsgenoß. 2) בֶּן־מֶשֶׁק הָאֲגֻדָּה Artelwirth.
Артерія נ׳ גִּיד הַדּוֹפֵק, עוֹרֵק Pulsader. -ріяльный ת׳.
Артикулъ ז׳ פֶּרֶק, עִנְיָן Abschnitt, Theil.
Артикулъ ז׳ תְּנוּפַת כְּלֵי מִלְחָמָה Handhabung des Gewehrs. А. метать לָמוֹד תְּנוּפַת כְּלֵי־קְרָב.
Артиллеристъ ז׳ אֶחָד מִצְּבָא רֶכֶב הַבַּרְזֶל.
Артиллерія נ׳ צְבָא הָרֶכֶב, רֶכֶב בַּרְזֶל.
Артистическій ת׳ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב, — אָמָּן מָהִיר künstlerisch.
Артистъ ז׳ אָמָּן מָהִיר, חָרָשׁ חֹשֵׁב Künstler.-стка נ׳.
Артишокъ ז׳ קִנְרָס, מִין צֶמַח*(כלאים ה׳) Artischockpflanze.
Артосъ ז׳ לֶחֶם־קֹדֶשׁ לְחַג הַפֶּסַח לַנּוֹצְרִים Osterbrod.
Арфа נ׳ כִּנּוֹר Harfe.
Арфистъ ז׳ מְנַגֵּן בְּכִנּוֹר Harfenspieler. -стка נ׳.

Архаизмъ ז׳ נִיב קַדְמוֹנִי veralteter Ausdruck.
Архалукъ ז׳ מִין שִׂמְלָה קְצָרָה kurzer Sommerrock.
Архангелъ ז׳ שַׂר צְבָא־יְיָ Erzengel.
Археографія נ׳ זִכְרוֹן קַדְמוֹנִיּוֹת בְּסֵפֶר Alterthümer=Beschreibung. [Alterthumskundiger.
Археографъ ז׳ דִּבְרֵי עַתִּיקִים, — מַזְכִּיר קַדְמוֹנִיּוֹת
Археологія נ׳ דִּבְרֵי עַתִּיקִים, — חֵקֶר קַדְמוֹנִיּוֹת Alterthumskunde. [Alterthumskenner.
Археологъ דִּבְרֵי עַתִּיקִים, — חוֹקֵר קַדְמוֹנִיּוֹת
Архи- רֹאשׁ־, אַבִּיר Ober=. [Urkundenbewahrer.
Архиварій, -ріусъ ז׳ מַזְכִּיר, שׁוֹמֵר סִפְרֵי הַזִּכְרוֹנוֹת
Архивъ ז׳ בֵּית־סִפְרֵי הַזִּכְרוֹנוֹת Urkundensammlung. -вный ת׳.
Архидіаконъ ז׳ סְגַן הַכֹּהֲנִים Nachmittagsprediger.
-конство ס׳ פְּקִידוּת סְגַן הַכֹּהֲנִים Archidiakonus=Amt.
Архимандритъ ז׳ רֹאשׁ בֵּית־הַנְּזִירִים Klostervorsteher.
Архипастырь ז׳ כֹּהֵן הָרֹאשׁ Erzbischof. -рство ס׳ פְּקִידוּת הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ Erzbischofs=Amt.
Архипелагъ ז׳ שִׁפְעַת אִיֵּי הַיָּם, חֶבֶל אִיִּים Inselmeer. -пелажскій ת׳.
Архитекторъ ז׳ חוֹשֵׁב בִּמְלֶאכֶת הַבִּנְיָה Baukünstler.
Архитектура נ׳ הַתַּבְנִית, — חָכְמַת מַחֲשֶׁבֶת הַבִּנְיָה, הַבִּנְיָן Baukunst. -турный ת׳.
Архитравъ ז׳ קוֹרַת־הַסִּפּוּן לָעַמּוּדִים Bindebalken.
Архіепископъ ז׳ רֹאשׁ שָׂרֵי־קֹדֶשׁ לַנּוֹצְרִים Erzbischof. [הָרֹאשׁ Bischofsamt.
Архіерей ז׳ כֹּהֵן הָרֹאשׁ Bischof. -ство ס׳ כֹּהֵן כְּהֻנַּת
Архіерействовать (-вую) פ״ע שָׁרֵת בִּכְהֻנַּת הָרֹאשׁ Bischof sein. [gestell.
Арчакъ ז׳ גֹּלֶם הָעֵץ לְכַר־הָרֶכֶב, גֹּלֶם־הָאֻכָּף Sattel=
Аршинникъ ז׳ רוֹכֵל, — מוֹכֵר רְכֻלָּתוֹ בָּאַמָּה Schnittwaarenhändler.
Аршинъ ז׳ קְנֵה הַמִּדָּה, אַמָּה rußische Elle.-нный ת׳.
Арьергардъ ז׳ עָקֵב, צְבָא הַמְאַסֵּף Nachhut.
Асбестъ ז׳ פִּשְׁתֵּי הָאֶבֶן; אֶבֶן־פְּתִילִים Steinflachs. אֲמִינְטוֹן* (מדרש שה״ש) Amianth. -стовый ת׳.
Аскетъ, -кетникъ ז׳ נָזִיר מְעַנֶּה נַפְשׁוֹ Strengfrommer. -тный ת׳. [frömmelei.
Аскетство ס׳ נְזִירוּת*, נֹזֶר, עֲנוּת הַנְּזִירִים Streng=
Аспарагъ ז׳ מִין יָרָק, אַסְפָּרָגוּס* (נדרים נג:) Spargel.
Аспидный ת׳ מִשַּׁיִשׁ שָׁחוֹר aus Schieferstein. -ная доска לוּחַ שַׁיִשׁ Schiefertafel.
Аспидъ ז׳ 1) שַׁיִשׁ שָׁחוֹר Schieferstein. 2) צֶפַע, נָחָשׁ צִפְעֹנִי Natterschlange. -дскій ת׳.

Ассáрій ז׳ *איסר האיטלקי, מין מטבע Art Münze.
Ассéсоръ ז׳ נשיא השוטרים Gerichtsbeisitzer. Кол-
лежскій А. תאר כבוד מתור השמיני. ת׳ [ный
Ассигнáція נ׳ שטר־חוב המלכות Papiergeld. -ціон-
Ассигновáніе ס׳ -нóвка רשיון לקבל כסף דברי
אחר Anweisung. [(ב״מ קי״א) anweisen.
Ассигновáть (-нýю) פ״י *המחה, הרשה בכתב לקבל
Астролóгія נ׳ חזיון עתידות בכוכבים Sterndeuterei.
-гíческій ת׳.
Астролóгъ ז׳ הובר שמים, חזה בכוכבים Sterndeuter.
Астроля́бія נ׳ כלי־מדד לגבה ולמקצעות Winkel-
messer. [-мíческій ת׳.
Астронóмія נ׳ חקר הכוכבים ומסלותם Sternkunde.
Астронóмъ ז׳ חוקר הכוכבים ומסלותם Sternkun-
Асфáльтъ ז׳ חמר Erdpech. -товый ת׳. [diger.
Ась? מה wie? was?
Атáка נ׳ נפל על־האויב, — פשט Angriff.
Атаковáть (-кýю) פ״י נפול על־, פשוט על־האויב;
התגרה בו מלחמה, החרד anfallen.
Атамáнъ ז׳ 1) שר גדוד הקוזקים Hetmann. 2) ראש
חבר מרצחים Räuberhauptmann. -нскій ת׳. -ство ס׳
פקידות הראש.
Атеи́змъ ז׳ כחש בה׳ Gotteslängnung.
Атеи́стъ ז׳ מכחש בה׳ Gottesläugner.
Атлáсить פ״י החלק כמו משי glänzend machen.
Атлáсъ ז׳ ארג משי חלק Glanzseidenzeug. -сный ת׳.
Áтласъ ז׳ ספר לוחות הארץ לגבולותיה Land-
kartenbuch.
Атлéтъ ז׳ *אתלט, איש־נפתלים, מתחרה, נאבק
Wettkämpfer. -тúческій ת׳. [-рный ת׳.
Атмосфéра נ׳ *אויר, רקיע השמים, רוח Luftkreis.
Áтомъ ז׳ דק, דק, אבק דק, קטן לאין־תכלית אבק
Urstofftheilchen. -мúческій, -мистúческій ת׳ קטן,
דק לאין־תכלית äußerst klein.
Аттестáтъ ז׳ ספר הגלוי, כתב תעודה Attest,
Zeugniß. [Bescheinigung.
Аттестáція -стовáніе ס׳ תת ספר הגלוי, — תעודה
Аттестовáть (-тýю) פ״י נתון תעודה ל־, העד על־
bescheinigen.
Ату́ מ״ק קול הצידים להסית הכלבים, הו־הו! hussa! hatu!
ату его! תפשוהו.
Атýкать פ״ע הסת הכלבים בקול Hunde hetzen.

Ау́ מ״ק קול הקריאה ביער haho! [gericht.
Аудиторіáтъ ז׳ בית־משפט לאנשי הצבא Kriegs-
Аудитóрія נ׳ בית־משמע חכמה Hörsaal.
Аудитóрская נ׳ בית השופטים לאנשי הצבא,
אולם המשפט Kriegsgerichtshaus.
Аудитóрскій ת׳ אשר לשופטי אנשי־הצבא vom
Kriegsgericht. [Kriegsrichteramt.
Аудитóрство ס׳ פקידות עורך משפט לאנשי הצבא
Аудитóръ ז׳ עורך משפט בחיל הצבא Kriegsrichter.
Аудіéнція נ׳ הראות את־פני המלך Zutritt.
Аудіенцъ-зáла נ׳ אולם הבאים לפני המלך Zutritts-
zimmer.
Аýкать, -кнуть פ״ע קרא ל־ בקול zurufen. -ся פ״ח
קרא זה אל־זה einander zurufen. Каково аук-
нется, таково и откликнется כפי קול־קריאתך
כן יענוך.
Аукціонéръ ז׳ אחד הקונים בשער ממכר השופטים
der Steigernde. [Versteigerer.
Аукціони́стъ ז׳ מוכר בשער על־פי השופטים
Аукціóнъ ז׳ *אכרזתא, מכר בשער על־פי השופטים
(ב״מ לה:) Versteigerung. -ціóнный ת׳. [Gehöft.
Аýлъ ז׳ חצרים ליושבי הרי קוקז, גליל ההררים Dorf,
Афéра נ׳ ענין, סחר, מכר Geschäft, Angelegenheit.
Афери́стъ ז׳ רודף בצע Geschäftsschwindler.
Афи́ша נ׳ מועדה לצחוק ושעשועים Afische.
Афори́змъ ז׳ משל מוסר, מאמר השכל Sinnspruch.
-ристи́ческій ת׳ בשפת משלי מוסר.
Ахáнъ ז׳ מין מכמרת Fischernetz.
Áханье ס׳ קול ענות אח, קרא האח das Aechzen.
Áхать, **Áхнуть** פ״ע אמור אח ächzen.
Ахинéя נ׳ הבל וריק Unsinn. Нести ахинею דבר ריק.
Ахти́ מ״ק הוי! הנה! ראה! ei! ei! Не ахти לא־נפלא.
Аэроли́тъ ז׳ אבן ברד, אבן אלגביש Luftstein.
Аэролóгія נ׳ מחקרי האויר Luftkunde.
Аэромéтрія נ׳ חקר מדידת האויר Luftmeßkunst.
Аэромéтръ ז׳ כלי־מדד האויר Luftmesser.
Аэронáвтика נ׳ מהלך על־כנפי רוח Luftschiffkunst.
Аэронáвтъ ז׳ נשא במגדל פורח, מהלך על־כנפי רוח
באויר Luftschiffer.
Аэростáтика נ׳ חקר משקל הרוח Luftgewichtslehre.
Аэростáтъ ז׳ *מגדל פורח, כדור נשא על־כנפי רוח
באויר Luftballon.

Б.

Б , ב׳ הָאוֹת הַשְּׁנִיָּה בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי 𝔅.

Ба מ״ק רְאֵה! בֵּן! הִנֵּה! pah!

Ба́ба נ׳ 1) אִשָּׁה זְקֵנָה; אִשָּׁה מְדַלַּת הָעָם altes Weib. 2) אֵם הָאָב אוֹ הָאֵם Großmutter. 3) מְיַלֶּדֶת Hebamme. 4) הָעוֹף כּוֹס, קָאַת Pelikan. 5) מְחִי־קָבָל לְתִקַּע בּוֹ יְתֵדוֹת בָּאָרֶץ Stampfblock. [hölzchen.

Баба́шка נ׳ צְרוֹר־, עֵץ־שַׁיִט עַל־יֶתֶר הַחַכָּה Schwimm=

Бабёнка. -бёночка см. Ба́ба 1.

Бабе́нь, -би́къ ז׳ אוֹהֵב שִׂיחַת הַנָּשִׁים Weibernarr.

Ба́бій ת׳ כְּדֶרֶךְ הַנָּשִׁים הַזְּקֵנוֹת weibisch.

Ба́бка נ׳ 1) אֵם הָאָב אוֹ הָאֵם Großmutter. 2) מְיַלֶּדֶת Hebamme. 3) *קוּבְיָא, עֶצֶם לְמִשְׂחַק הַיְלָדִים Kalbsfußknöchel zum Spielen. 4) פַּעַם קָטָן (ללוטש הברזל) kleiner Ambos.

Ба́бничать פ״ע см. Повива́ть.

Ба́бочка זְבוּב הַצָּבוּעַ Schmetterling.

Ба́бочникъ ז׳ מְשַׂחֵק בְּקוּבְיָא Babchenspieler.

Бабръ ז׳ מִין נָמֵר kleines Panterthier. -ровый ת׳.

Бабу́къ см. Тушка́нчикъ.

Ба́бушка נ׳ см. Баба 2. Ба́бушкинъ внучекъ רַךְ וְעָנֹג; נֶכֶד יַקִּיר לְאֵם אָבִיו אוֹ אִמּוֹ.

Ба́бы נ״ר см. Плеяды.

Бабьё ס׳ קְהַל נָשִׁים Weibervolk.

Ба́вить (-влю) פ״י הוֹסֵף hinzufügen. -ся פ״ח הִתְמַהְמֵהַּ [zögern.

Ба́вольникъ см. Хлопча́тникъ.

Бага́жъ ז׳ מִטְעַן הַנּוֹסֵעַ וְכֵלָיו, כְּבֻדָּה Gepäck. -га́жный ת׳.

Баго́ръ (-гра́) ז׳ חַכָּה, חוֹחַ דַּיָּגִים Fischerhacken.

Ба́греньe ס׳ הַעֲלוֹת דָּגִים בְּחַכָּה Winterfischfang.

Багрецо́вый ת׳ מְתֻלָּע, אָדֹם purpurfarbig.

Багре́цъ ז׳ תּוֹלָע, צֶבַע שָׁנִים Purpurfarbe.

Ба́грить, -ривать פ״י הַעֲלֵה דָּגִים בְּחַכָּה Fische mit dem Hacken fangen.

Багри́ть פ״י הַעֲטֵה חַכְלִילוּת roth färben. [Flecken.

Багро́вина נ׳ כֶּתֶם אָדֹם בְּעוֹר הַבָּשָׂר bluthrother

Багрови́ще ס׳ מוֹט הַחַכָּה Fischerhackenstange.

Багро́вость נ׳ אֹדֶם, חַכְלִילוּת Purpurröthe.

Багро́вый ת׳ 1) מְאָדָּם, מְתֻלָּע. 2) חַכְלִילִי purpurroth.

Багро́вѣть פ״ע עֲטֵה חַכְלִילוּת, הַאְדֵּם כַּתּוֹלָע (מִמַּהֲלֻמּוֹת) bluthroth werden.

Багрѣ́ть פ״ע הִתְאַדֵּם sich röthen.

Багря́нить см. Багри́ть.

Багряни́ца נ׳ 1) מַטְוֵה אַרְגָּמָן Purpur. 2) תַּכְרִיךְ לְבוּשׁ שָׁנִי, אַרְגָּמָן Purpurmantel.

Багряни́чникъ ז׳ 1) צוֹבֵעַ אַרְגָּמָן Purpurfärber. 2) רוֹכֵל בַּשָּׁנִי Purpurhändler.

Багря́нка נ׳ 1) תּוֹלָע, תּוֹלַעַת שָׁנִי, *חִלָּזוֹן Purpurschnecke. 2) שְׁנִי הַתּוֹלַעַת Purpurfarbe.

Багряноро́дный ז׳ אָמוּן עֲלֵי־תוֹלָע, בֶּן־לְבוּשֵׁי־שָׁנִים, בֶּן־מֶלֶךְ Prinz.

Багря́ность נ׳ אֹדֶם, חַכְלִילוּת Purpurröthe.

Багря́ный ת׳ אַדְמוֹנִי purpurroth. [wächter.

Багря́чей ז׳ בּוֹחֵן הַמִּכְמָרוֹת (בְּצֵיד דָּגִים) Fischerei=

Бадейка -де́ечка נ׳ דְּלִי קָטָן; צַלַּחַת kleiner Eimer.

Бадья́ נ׳ דְּלִי, צַלַּחַת Wassereimer.

Бадя́га נ׳ *סְפוֹג (העולה על שרשי עצים על אבנים ועל פני מי־ נהרות) Flußschwamm. [nachspotten.

Бадя́жничать פ״ע הָתֵל, הַלְעֵב בְּ־; הִתְהוֹלֵל einem

База́льтъ ז׳ צוּר חַלָּמִישׁ מִין Säulenstein.

База́ръ ז׳ שַׁעַר הַמֶּכֶר, מְקוֹם סַחַר־הָעָם, מַרְכֹּלֶת, שׁוּק Marktplatz.

Ба́зисъ ז׳ כֵּן לְעַמּוּד, *בָּסִיס Grundlage.

Байба́къ ז׳ 1) עָצֵל, נִרְפֶּה Faulenzer. 2) חָדֵל מֵאִשָּׁה, בּוֹדֵד Sonderling. 3) *עַכְבְּרָא דְטוּרָא Murmelthier. -ба́чій ת׳.

Байда́къ ז׳ אֳנִיַּת נָהָר dreimastiges Lastschiff.

Ба́йка נ׳ אֶרֶג־צֶמֶר עָב וָרַךְ Kalmukentuch. -ковый ת׳.

Бакалея נ׳ אֲשִׁישׁ, דְּבֶלֶת־פְּרִי Kolonialwaare. -ле́йный ת׳.

Бака́нить פ״י צָבוֹעַ שָׁנִי karminroth färben.

Бака́нъ ז׳ צֶבַע שָׁנִי, שְׁנִי תוֹלַעַת Karminfarbe. -нный ת׳.

Бакенба́рды נ״ר שְׂעַר הַלְּחָיַיִם Backenbart.

Бакла́га (ק׳-ла́жка) נ׳ נֵבֶל־עֵץ, חֵמֶת runde Flasche.

Бакла́нъ ז׳ שָׁלָךְ, עוֹרֵב הַיָּם Wasserrabe.

Баклу́ша נ׳ 1) אוֹפָן בִּמְכוֹנַת הַמַּיִם gußeisernes Rad. 2) מְצִלְתַּיִם Zimbel. Бить баклуши см. Баклу́шничать.

Баклу́шникъ ז׳ עָצֵל, חוֹבֵק יָדָיו Müssiggänger. -ница נ׳. [faulenzen.

Баклу́шничать פ״ע חָבוֹק יָדָיו, אַבֵּד עִתּוֹ לָרִיק

Балабо́лка נ׳ נְטִיפָה, אוֹ תְּלִי־תִפְאֶרֶת כְּעֵין פַּעֲמוֹן רִמּוֹן Gehänge.

Валабóнить פ"ע דבר תפל, פשוק שפתיו Plaudern.
Валагáнъ ז' קבה, אהל Zelt; Bretterbühne. -гáнный ת'
Валагýрить פ"ע ספר דברי ריק plaudern.
Валагýрный ת' מלא התולים spaßhaft.
Валагýрство ס' מהתלות, התולים Geschwätz.
Валагýръ ז' איש־התולים, לץ Spaßmacher.
Валáкать פ"ע דבר הבל וריק, פשוק שפתיו plaudern.
Валáкирь ז' כד גדול großer Krug. [Zither.
Валалáйка נ' (להמון) נבל שלש־המיתרים dreisaitige
Валалáйщикъ ז' מנגן בנבל שליש Zitherspieler.
Валамýтить (-мýчу) פ"י המום, עכור, הדיח בחלקות verwirren.
Валамýтня נ' דברי בלע, תועה Klatscherei.
Валамýтъ ז' מתעה, עוכר, הפכפך Schwätzer. -мýтка נ'.
Валáнецъ ז' (למורה שעות) אנך־קו־התנופה Perpendikel.
Балансёръ ז' מיטיב לכת על־חבל Seiltänzer. -сёрка נ'. [Gleichgewicht halten.
Балансировáть (-рýю) פ"ע היטב צעד על־חבל
Балáнсъ ז' 1) פלס המשקל Gleichgewicht. 2) ערך השבר וההפסד (במסחר) abgestimmte Rechnung.
Балахóнъ ז' מין בגד קל Sommerrock.
Балбéсъ ז' חסר־לב, בער Dummkopf.
Балдá נ' 1) עבי מקל חובלים dickes Ende eines Prügels. 2) מקבת גדולה, פטיש Schmiedhammer.
Балдахи́нъ ז' שפריר, חפה Trauungshimmel.
Балéтчикъ ז' מנצח במחולות Balletttänzer. -чица נ'.
Балéтъ ז' מחולת המחנים, מחול משחקים Ballet.
Бáлка נ' 1) קורה Balken. 2) מעברה, גיא־הרים Schlucht.
Балкóнъ ז' יציע, מעקה לצלע הבית מחוץ Balkon.
Баллáда ז' שיר הגדיי, שיר ספורי Mährchengesang.
Баллáстить פ"י הכבד נטל האניה durch Last tiefer senken (ein Schiff). [(מקואות י') Schiffsbeschwerung.
Баллáстъ ז' *זבורית, מעמסה לאניה להעמיק מהלכה
Баллотировáть (-рýю) פ"ע הפל גורל, בחור בגורל ballotiren. -ся נפעל הבחר בגורל ballotirt werden.
Баллотировáніе ס', -рóвка נ' מפל גורלות, גורל, פור Ballotirung. [על־לы
Баллъ ז' אבן (*כדור) הגורל Wahlkugel. Точить бал- . התלוצץ, הגה ריק
Валобóй ז' מכביר מלים בלי־דעת, פושק שפתיו Plauderer. [zärtelung.
Валовáнье ס' מחשך מוסר, ענג ורך, פנוק Ver=
Валовáть (-лýю) פנק, ענג verwöhnen. -ся פ"ח הפרע באין־מוסר, התפנק ungezogen sein.
Валовень (-вня) ז' נער לא־רך וענג, מפנק מנער ידע מוסר verwöhntes Kind.

Валовни́къ ז' חושך שבטו, מפנק בניו Kindernarr.
Валъ ז' משתה Tanzfest. [-вни́ца נ'.
Валы́къ ז' נב־דג יבש gedörrter Störfischrücken.
Вальзамировáнье ס' מחנט, מרוק גופת מת Einbalsamirung.
Вальзамировáть (-рýю) פ"י חנוט balsamiren.
Вальзамирóвка см. Бальзамировáнье.
Вальзáмъ ז' צרי Balsam. -ми́ческій ת'.
Вáльный ת' אשר למשתה zum Ball gehörig.
Валюстрáда נ' שבכה, טור כרתות, גדרת־הגנה, מסעד Geländer.
Валя́сина נ' בד־שבכה Geländersäule.
Валя́сникъ ז' 1) עושה בדי שבכה Geländerdrechsler. 2) מספר מהתלות Spaßmacher.
Валя́сы נ"ר 1) טור בדי שבכה Geländer. 2) מהתלות, לצון, התולים Spaß.
Вамбýкъ ז' אגמון, קנה־סינים Bambusrohr. -ковый ת'.
Вани́нъ ז' קשוא הודי, פקעה, פקע Paradiesfeige.
Вандáжъ ז' 1) תחבשת למחץ מכה Verband. 2) (לרפואה) חגור האשך, אזור חלצים Bruchband.
Вандерóль ז' תו לשלם המכס Banderolle.
Вандýра נ' נבל נוגנים גדול, *משכוכית, *פנדורא (ירושלמי סוף ב"ק) große Baßgeige.
Вáнить פ"י 1) טבול במים חמים warm baden. 2) נקה קנה־הרעם מבית reinigen die Kanone.
Вáнка נ' 1) צלוחית, צנצנת Glas. 2) קרן מוצץ (לרפואה) (סכות מה:) *קרנא דאומנא, דם Schröpfkopf. 3) הר־חול בים, עי־הים Sandbank.
Банкéтъ ז' סוד־עליזים, משתה Gastmahl.
Банки́ръ ז' *שלחני, סוחר בכסף ושטרות Wechselhändler. -ки́рскій ת'.
Банкрýтиться פ"ח עמוד משלם נשיו, חדול מהשיב חובו Bankerott machen. Онъ обанкрутился פשט לנושיו רגל, מטה ידו משלם נשיו*.
Банкрýтство ס' שמטה, קצר יד הלוה מהשיב חוב Bankerot. [שומט חובו (נשיו) Bankerottirer.
Банкрýтъ ז' קצר־יד משלם נשיו, מט מהשיב חוב
Банкъ ז' בית סחר־כסף ושטרות Geldbank.
Вáнникъ ז' מנקית לקנה־הרעם Kanonenputzer.
Вáночка נ' צלוחית קטנה; אסוך Gläschen.
Вáнщикъ ז' *בלן, בעל בית־הרחצה Badewirth. -щица נ'
Вáня נ' בית־מרחץ, בית־הרחצה Badstube.
Ваобáбъ ז' (בנבובו מעון לשתים שלש משפחות) עץ־שגיא Affenbrodbaum.
Варабáнить פ"ע נתון תף, תופף, תפוף trommeln.

Барабáнщикъ י׳ מַכֵּה בַתֹּף, מְתוֹפֵף Trommelschläger.
Барабáнъ י׳ תֹּף Trommel. Б. слуховой תֹּף הַשֵּׁמַע בָּאֹזֶן Ohrtrommel. [ordnung bringen.
Барабóшить פ״ע סִכְסֵךְ, בִּלְבֵּל, הֲרֹס הַסְּדָרִים in Un-
Барáкъ י׳ דִּירַת עֲרַאי, קֻבָּה, אֹהֶל Holzhütte.
Баринáна נ׳ בְּשַׂר־אַיִל Schöpsenfleisch.
Барáній ת׳ אֵיל — , אֵילִים — vom Hammel.
Барáнка נ׳ עֲגִיל־לֶחֶם, מָעוֹג Kringel.
Барáнокъ י׳ (להחליק העץ) רְהִיטְנִי, מַקְצוּעָה* Hobel.
Барáнъ י׳ 1) אַיִל, אֵיל־צֹאן Schöps, Hammel. 2) אֵיל בַּרְזֶל, כְּלִי מַפֵּץ Mauerbrecher. 3) כִּיּוֹר עִם שְׁתֵּי מוּצָקוֹת לְרַחְצָה Waschbecken mit zwei Henkeln. 4) מַקְצוּעָה גְדוֹלָה großer Hobel.
Барáхтаться פ״ע שָׁפוֹק, הִתְנוֹעֵעַ בְּיָדָיו וּבְרַגְלָיו; הָאָבֵק zappeln.
Барáшекъ (-шка) י׳ אַיִל קָטָן kleiner Hammel. Б. въ бумажкѣ מַתָּן בַּסֵּתֶר, שֹׁחַד בַּחֵיק.
Барáшки י״ר 1) קְוֻצּוֹת תַּלְתַּלִּים בִּשְׂעַר הָרֹאשׁ Locken, krause Haare. 2) גַּלֵּי קֶצֶף עַל־פְּנֵי הַיָּם kleine schäumende Wellen. 3) מִפְלְשֵׂי עָב kleine weiße Wölkchen.
Барбарисъ י׳ גַּרְגְּרֵי שִׂיחַ זֶה; מִין שִׂיחַ זֶה Sauerdorn.
Бáрда נ׳ גֹּשׁ הַשְּׁמָרִים מִיֵּין־שָׂרָף Branntweinträber.
-деникъ י׳ שׁוֹר אָבוּס בִּבְלִיל זֶה mit Träbern gepflegtes Vieh.
Барельéфъ י׳ (פְּקָעִים) מַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים, כִּתּוּחַ תְּמוּנוֹת בּוֹלְטוֹת erhabene Bildhauerarbeit.
Бáржа נ׳ מִין אֳנִי־שַׁיִט Lastschiff. [Herrschaften.
Бáринъ י׳ אָדוֹן Herr; Бары, Баре י״ר אֲדוֹנִים
Бáриться פ״ח הִתְהַדֵּר, הִשְׂתָּרֵר den Herrn spielen.
Бáричъ י׳ בֶּן־הָאָדוֹן des Herrn Sohn.
Бáрка נ׳ מִין אֳנִיָּה רְחָבָה breiter Flußkahn, Barke.
Баромéтръ י׳ פֶּלֶס לְמִשְׁקַל הָרוּחַ Wetterglas.
Баронéсса נ׳ אֵשֶׁת אוֹ בַּת אִישׁ־שׁוּעַ Baronin.
Баронéтъ י׳ בֶּן־חוֹרִים Baronet.
Барóнъ י׳ אֶחָד מֵחֹרֵי הָאָרֶץ, שׁוּעַ Baron.
Бáрочка נ׳ אֳנִיָּה קְטַנָּה kleine Barke.
Бáрочникъ י׳ אֲדוֹנֵי הָאֳנִיָּה Eigenthümer der Barke.
Баррикáда נ׳ גְּדֵרָה חוֹסֶמֶת אֶת־ , מַחְסוֹם לַדֶּרֶךְ הָעוֹבְרִים Sperrung.
Бáрски ת״פ כְּאַחַד הַשָּׂרִים, בְּדֶרֶךְ שָׂרִים herrschaftlich.
Бáрскій ת׳ אֲשֶׁר לַשַּׂר herrschaftlicher.
Бáрсовина נ׳ חֲבַרְבֻּרַת הַנָּמֵר Fleck auf dem Pantherfell.
Бáрсовый ת׳ 1) אֲשֶׁר לַנָּמֵר vom Panther. 2) נָקֹד וְטָלוּא perlgefleckt.

Государственная публичная историческая библиотека
521333.

Барсýкъ י׳ תַּחַשׁ Dachshund. -сýчій ת׳.
Барсъ י׳ פַּנְתֵּר, נָמֵר* (מדר׳ תהל׳ עח) Panther. [band.
Бáрхатецъ י׳, -хатка נ׳ פְּתִיל מֵאַטּוּן מֶשִׁי Sammet-
Бáрхатъ י׳ מַטְוֶה מֶגֶז מֶשִׁי, מֶשִׁי שָׂעִיר Sammet.
Бáрщина נ׳ 1) בֵּית אֲדוֹנֵי כְּפַר הָאָרֶץ Herrengut. 2) מַס־עוֹבֵד מִבְּנֵי הַכְּפָר לַאֲדוֹנֵיהֶם Gehorchsleistung.
Баръ י׳ (במבוא החוף) מָקוֹם לֹא־נֶגְאוּ הַמַּיִם Untiefe.
Бáрыня נ׳ גְּבִירָה; אֵשֶׁת הָאָדוֹן Herrin. -нинъ ת׳.
Барышникъ י׳ שׁוֹאֵף לְמַרְבִּית, רוֹדֵף בֶּצַע Wucherer.
-ница נ׳. [מַרְבִּית וּמְחִיר Wucherei.
Барышничанie, -чество ס׳ בֶּצַע, בִּצֵּעַ, אֱוַת
Барышничать פ״ע רַבָּה בִּמְחִיר, הֶעֱדִיף wuchern.
Бáрышня נ׳ בַּת־הָאָדוֹן; בַּת־נָדִיב, עַלְמָה Fräulein.
Барышъ י׳ שְׂכַר רַב, פְּרִי, מַרְבִּית; בֶּצַע, הָעוֹדֵף עַל־מְחִיר Gewinn, Vortheil.
Барьéръ י׳ מַחְסוֹם לָעוֹבְרִים, גְּבוּל, גָּדֵר Schlagbaum.
Бáсенка см. Бáсня.
Бáсенникъ י׳ מְמַשֵּׁל מְשָׁלִים Fabelerzähler.
Басистъ י׳ מְנַגֵּן אוֹ שָׁר עַל־הַשְּׁמִינִית Baßsänger.
-систый ת׳. [gen.
Басить (башý) פ״ע שִׁיר אוֹ נַגֵּן עַל־הַשְּׁמִינִית Baß sin-
Баскáкъ י׳ (לְהִתְתָּרִים) שַׂר הַמִּסִּים Steuereinnehmer.
Баснопи́сецъ י׳ כּוֹתֵב מְשָׁלִים Fabeldichter.
Басносло́вить (-влю) פ״ע הָגֹה מִלֵּב, דַּבֵּר חֲזוֹן לִבּוֹ, אִמְרֵי שֶׁקֶר Mährchen erzählen.
Басносло́віе ס׳ תּוֹלָדוֹת; חֲזוֹן בָּדוּי, חֲזוֹת־שָׁוְא, אֱלִילֵי הַקֶּדֶם Erdichtung, Fabelei.
Басносло́вный ת׳ אֲשֶׁר לְתוֹלְדוֹת אֱלִילֵי הַקֶּדֶם; בָּדוּא מִלֵּב erdichtet, fabelhaft.
Басносло́въ י׳ סוֹפֵר תּוֹלְדוֹת אֱלִילֵי הַקֶּדֶם Mytholog.
Баснотвóрецъ см. Баснопи́сецъ.
Бáсня (ק׳ Бáсенка) נ׳ 1) מָשָׁל, חִזָּיוֹן Fabel. 2) מְשַׁל חֲזוֹן־לֵב, בַּד, כָּזָב, אֶפֶר Lüge. Соловья баснями не кормятъ נֶפֶשׁ רְעֵבָה תָּבוּז נֹפֶת אִמְרֵי נֹעַם.
Басовóй ת׳ (בשרים ומנגנים) אֲשֶׁר לְקוֹל הַנֹּהַם von der Baßstimme.
Басóкъ (-скá) י׳ קַו־הַנֹּהֵם בַּנֵּבֶל Baßsaite.
Басóнщикъ י׳ רוֹקֵם לְשׁוּלֵי בְגָדִים Posamentirer.
Басóнъ י׳ זֵר־רִקְמָה לְשׁוּלֵי הַבֶּגֶד Posament.
Бассéйнъ י׳ בְּרֵכַת, נַחַל, מַשְׁקַע מַיִם Wasserbehälter.
Бастióнъ י׳ מְצוּדָה, סֹלְלָה Bollwerk.
Басъ י׳ קוֹל הַשְּׁמִינִית בְּנִגּוּן וָשִׁיר Baßstimme.
Батальóнъ י׳ גְּדוּד מִשֵּׁשׁ מֵאוֹת עַד אֶלֶף אִישׁ Bataillon. -іóнный ת׳. [-тáльный ת׳.
Батáлія נ׳ מַכַּת חֶרֶב וָהֶרֶג, קֶטֶל Schlacht.

Батарéя נ׳ סֹלְלוֹת; שִׁפְעַת רִכְבֵי בַרְזֶל לַקְּרָב Kanonen=
wall. -рéйный ת׳.
Бáтенька см. Бáтюшка. [вый ת׳.
Батúстъ ז׳ מַטְוֵה שֵׁשׁ ,מַטְוֵה בוּץ Kammertuch.-сто-
Батóгъ ז׳ מַטֵּה עָב; מַקֵּל חֹבְלִים Prügelstock.
Батожьё ס׳ אֲגֻדַּת שְׁבָטִים לְיַסֵּר Zuchtruthen.
Батрáкъ ז׳ אִכָּר עוֹבֵד בְּשָׂכָר Taglöhner. -рачúха,
-рáчка נ׳.
Батрáчить פ״ע עֲבוֹד עֲבוֹדַת שָׂכִיר als Knecht arbeiten.
Батырщикъ ז׳ מוֹשֵׁחַ בְּשָׁחוֹר אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס
Walzenmeister (in der Druckerei).
Бáтька, -тюшка ז׳ אָב; כֹּהֵן; אָדוֹן Vater; Priester.
Бáтюшкинъ ת׳ אֲשֶׁר לָאָב des Vaters. Б. сынокъ
בֵּן רַךְ וְעָנֹג לְאָבִיו.
Баýлъ, -ýлецъ ז׳ אַרְגָּז מְחֻפֶּה עוֹר Koffer.
Баýльникъ ז׳ עוֹשֶׂה אַרְגָּזִים, — חָרָשׁ Koffermacher.
Бáхарь ז׳ פּוֹתֶה שְׂפָתָיו, מַרְבֶּה שִׂיחַת הַתְּלִים Schwätzer.
Бахúла נ׳ נַעֲלֵי עוֹר Bauernschuhe.
Бахмáтъ ז׳ מִין סוּס קְצַר־הָרַגְלַיִם Pong.
Бахромá נ׳ (-рóмка ק׳) צִיצִית לִפְתִיל ,צִיצָה Franse.
Бахрóмщикъ ז׳ מְקַצֵּץ פְּתִילִים , עוֹשֵׂה צִיצִיּוֹת
Fransenmacher. -щица נ׳.
Бáцать, -цнуть פ״ע מָחֹא , הַכֵּה losschlagen. -ся פ״ח
נְפוֹל בַּהֲמֻלָּה hinstürzen.
Бацъ ז׳ קוֹל מַפָּלָה bauz!
Бáшенка נ׳ מִגְדָּל קָטָן Thürmchen. [בַּעַר Dummkopf.
Башкá נ׳ 1) רֹאשׁ דַּג כָּרוּת Fischkopf. 2) רֹאשׁ
Башлыкъ ז׳ מִסְפַּחַת (יחז׳ יג, יח), מִגְבָּעָה Kappe.
Башмáкъ ז׳ נַעַל , סְאוֹן , סַנְדָּל* Schuh. Онъ у жены
подъ башмакóмъ נִכְנָע הוּא לִפְנֵי אִשְׁתּוֹ.
Башмачёкъ ז׳ נַעַל קָטָן kleiner Schuh. [-ница נ׳.
Башмáчникъ ז׳ סַנְדְּלָר*, תּוֹפֵר נְעָלִים Schuhmacher.
Башмáчничать פ״ע תָּפוֹר נְעָלִים Schuhe machen.
Башмáчный ת׳ נַעַל Schuh=.
Бáшня (-шенка ק׳) נ׳ מִגְדָּל ,מִצְפֶּה , צְרִיחַ Thurm.
Бáю бáюшки баю ס׳ דִּבְרֵי־שִׁיר לְיַשֵּׁן הַיֶּלֶד.
Баю́канье ס׳ שִׁיר הַמְיַשֶּׁנֶת das Einlullen.
Баю́кать פ״י יַשֵּׁן יֶלֶד בְּדִבְרֵי שִׁיר einsingen ein Kind.
Баядéрка נ׳ (באינדסטאַן) בַּת־שִׁיר וּמָחוֹל indische
Sängerin. [נַחֵשׁ zaubern.
Бáять פ״ע (הם׳) 1) דַּבֵּר , הִשְׁתּוֹחֵחַ plaudern. 2) לָחוֹשׁ,
Бдúтель ז׳ עֵר , אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן;
שׁוֹקֵד , שׁוֹמֵר Wächter. -ница נ׳.
Бдúтельно ת״פ בְּעַיִן פְּקוּחָה ,מִבְּלִי גָרוֹעַ עַיִן, בִּשְׁקִידָה,
בְּמִשְׁמֶרֶת נִמְרָצָה wachsam.

Бдѣ́ніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת , שִׁמּוּרִים Wachsamkeit.
Бдѣть פ״ע שָׁמוֹר בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת , עוּר עַל־ bewachen.
Бегемóтъ ז׳ בְּהֵמוֹת (איוב מ, טו), סוּס־הַיְאֹר ,סוּס נִילוֹס
Nilpferd. [Hüften=.
Бедёрный Бéдренный ת׳ אֲשֶׁר לַיָּרֵךְ , מִן־הַחֲלָצַיִם
Бедрúстый ת׳ בַּעַל־יְרֵכַיִם ,אֲשֶׁר כֹּחַ בַּחֲלָצָיו stark=
hüftig. [Lenden.
Бедрó ס׳ יָרֵךְ חָלָץ Бёдра ר׳ יְרֵכַיִם, חֲלָצַיִם Hüften,
Безалáберность נ׳ לֹא־סְדָרִים, תֹּהוּ Unsinn.
Безалáберный ת׳ פּוֹחֵז, חֲסַר־טַעַם וָדַעַת sinnlos.
Безбóжіе, -бóжество ס׳, -бóжность נ׳ כַּחֵשׁ בַּיָי,
—מַעַל Gottlosigkeit. [Gottloser. -ница נ׳.
Безбóжникъ ז׳ מְכַחֵשׁ בַּיָי, לֹא יְרֵא אֱלֹהִים , כּוֹפֵר*
Безбóжничаніе, -ничество ס׳ מַעַל , מֶרֶד בַּיָי
Gottlosigkeit. [gottlos handeln.
Безбóжничать פ״ע כַּחֵשׁ בַּיָי , פָּשֹׁעַ ; עֲשֵׂה נְבָלָה
Безбожничествовать, -бóжствовать פ״ע הַמְרוֹת
עֵינֵי יָי см. Безбóжничать.
Безбóліе ס׳ -болѣ́зненность נ׳ שְׁלוֹם מִכְּאֵב וּמַחֲלָה
Schmerzlosigkeit.
Безболѣ́зненный ת׳ בָּרִיא וְשָׁלֵם gesund.
Безборóдый ת׳ חֲסַר־זָקָן, בְּלִי־זָקָן unbärtig.
Безбоязненность נ׳ שְׁלוֹם מִפַּחַד , אֹמֶץ לֵב Furcht=
losigkeit.
Безбоязненный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע מֹרֶךְ , אַמִּיץ לֵב,
בּוֹטֵחַ furchtlos. [Ehelosigkeit.
Безбрáчіе ס׳,-брáчность נ׳ מִקַּחַת אִשָּׁה חַיֵּי הֶחָדֵל
Безбрáчный ת׳ בְּלֹא־אִשָּׁה , פָּנוּי* unverheirathet.
Безбрóвый ת׳ חֲסַר גַּבּוֹת הָעֵינַיִם ohne Augenbrauen.
Безбѣ́дный ת׳ בְּאֵין מַחְסוֹר ,בְּאֵין פֶּגַע sorgenfrei.
Безбѣ́дственность נ׳ שַׁלְוַת הַשְׁקֵט Wohlhabenheit.
Безвéдріе ס׳ יוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל ,יוֹם סַגְרִיר trübes Wetter.
Безвещéственный ת׳ רוּחַ, לֹא־בָשָׂר unkörperlich.
Безвúнность נ׳ נִקָּיוֹן , בֹּר — , תֹּם לֵבָב Unschuld.
Безвúнный ת׳ תָּם, בְּלִי־פֶשַׁע schuldlos.
Безвкýсица נ׳,-вкýсіе ס׳ חֹסֶר־טַעַם Geschmacklosigkeit.
Безвкýсный ת׳ סַר־טַעַם , תָּפֵל abgeschmackt.
Безвлáжность נ׳ חֹרֶב ,צְחִיחָה Trockenheit.
Безвлáжный ת׳ בְּלִי־לֵחַ, בִּלְתִּי רָטוֹב ,יָבֵשׁ ,צָחִיחַ,
צִחֵה ohne Feuchtigkeit.
Безвлáстіе ס׳ פְּרָעוֹת בְּאֵין מֶלֶךְ וָשָׂר Gesetzlosigkeit.
Безвлáстный ת׳ בְּאֵין שִׁלְטוֹן וָכֹחַ machtlos.
Безвóдица נ׳ בַּצֹּרֶת ,עֵת־חֹרֶב בְּאֵין־מָטָר Mangel an
Wasser. [Wassermangel.
Безвóдіе ס׳ , -вóдность נ׳ בַּצֹּרֶת ,חֹרֶב ,צִיָּה בְּלִי־מַיִם

Безвозбра́нно ת״פ בְּאֵין שָׂטָן, בְּאֵין מַפְרִיעַ ungehindert. [אוֹמֵר הָשֵׁב unwiederbringlich.
Безвозвра́тно ת״פ בְּאֵין ; אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב ,לִצְמִיתוּת
Безвозду́шно ת״פ בְּלִי־רוּחַ luftleer.
Безвозме́здно ת״פ בְּלֹא־מְחִיר ,בְּלִי גְמוּל unentgeldlich, umsonst.
Безволо́сица נ׳ -воло́сіе ס׳ קָרַחַת Haarlosigkeit.
Безволо́сый ת׳ בְּלִי־שֵׂעָר ,קֵרֵחַ haarlos, kahl.
Безвре́дно ת״פ בְּאֵין אָסוֹן ,בְּלִי נֶזֶק unschädlich.
Безвреме́ница נ׳ см. Безве́дріе. [Zeit.
Безвре́менно ת״פ בְּלֹא יוֹמוֹ ,בְּלֹא עִתּוֹ nicht zur rechten
Безвы́водно ת״פ מִבְּלִי מוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ unversetzlich.
Безвы́годно ת״פ בְּאֵין־שָׂכָר ,בְּלִי־בֶצַע ,בְּלִי־תוֹעֶלֶת לְפָעֳלָתוֹ nutzlos. [gehen.
Безвы́ходно ת״פ מִבְּלִי צֵאת אָנֶה וָאָנָה ohne abzu-
Безвы́ходный ת׳ בְּאֵין מִפְלָט rettungslos. Онъ въ безвыходномъ положеніи הוּא בְּרֶגַע אֲשֶׁר לֹא־יָמִישׁ מִמֶּנּוּ צַוָּארוֹ.
Безвѣ́домо ת״פ בְּאֵין יוֹדֵעַ ,בִּלְתִּי נוֹדָע unbewußt.
Безвѣ́ріе, -вѣ́рство ס׳ כַּחֵשׁ בַּיְיָ ,לֹא־אֵמוּן Unglaube.
Безвѣ́рствовать (-ствую) פ״ע כַּחֵשׁ בֵּאלֹהִים, עֲזֹב אֶת־יְיָ im Unglauben verharren.
Безвѣ́стно см. Безвѣдомо. [stille.
Безвѣ́тренность נ׳, -ріе ס׳ שֶׁקֶט מֵרוּחַ וָסַעַר Wind-
Безвѣ́тренный ת׳ שֶׁקֶט מֵרוּחַ סְעָרוֹת windstill.
Безгла́вый см. Безголо́вый.
Безгла́зый ת׳ עִוֵּר ,בְּאֵין עֵינַיִם blind.
Безгла́сіе ס׳ אֵלֶם Stimmlosigkeit.
Безгла́сный ת׳ 1) אִלֵּם ,דּוּמָם ,בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלוֹ stumm. 2) אֲשֶׁר אֵין לוֹ פִּתְחוֹן פֶּה בָּעֵדָה nicht stimmberechtigt.
Безго́дица נ׳, -діе ס׳ צָרָה ,אֵין שָׁלוֹם Unglück.
Безголо́вый ת׳ 1) בְּלִי רֹאשׁ ohne Kopf. 2) חֲסַר־תְּבוּנוֹת ,בַּעַר dumm.
Безголо́сый ת׳ בְּאֵין־קוֹל ohne Stimme.
Безгра́мотность נ׳ בְּלִי־דַעַת סֵפֶר ,חֹסֶר בִּינָה בַּמִּקְרָא Unkenntniß des Lesens und Schreibens.
Безгра́мотный ת׳ לֹא־לֻמָּד ,אֲשֶׁר לֹא־יָדַע סֵפֶר der weder lesen noch schreiben kann.
Безграни́чный ת׳ אֵין קֵצֶה ,בְּלִי־חֹק ,בְּאֵין גְּבוּל grenzlos. -но ת״פ . -ность שה״פ .
Безгри́вый ת׳ חֲסַר־רַעְמָה ,(סוּס) בְּלִי שְׂעַר הָעֹרֶף ohne Mähne. [Unschuld.
Безгрѣ́шіе ס׳, -грѣшность נ׳ נִקָּיוֹן מֵחֵטְא, תֹּם
Безгрѣ́шный ת׳ נְקִי ,חַף מִפֶּשַׁע unschuldig.

Безда́нный ת׳ חָפְשִׁי מִמַּס steuerfrei.
Безда́рно ת״פ בְּאֶפֶס מְזִמָּה ,בְּלִי־הַשְׂכֵּל talentlos.
Безда́рность נ׳ חֶסְרוֹן הַכֹּשֶׁר חָכְמָה Unfähigkeit.
Безде́нежно ת״פ חִנָּם ,בְּלֹא־כֶסֶף ohne Geld.
Безде́нежность נ׳, -де́нежье ס׳ מַחְסוֹר ,אֶפֶס כֶּסֶף ,מַחְסוֹר כֶּסֶף Geldmangel.
Бе́здна נ׳ 1) צוּלָה ,מַעֲמַק מַיִם בְּאֵין מָעֳמָד ,תְּהוֹם ,מְצוּלָה Abgrund. 2) אֲבַדּוֹן ,בּוֹר ,שַׁחַת Hölle. 3) מִסְפָּר עָצוּם ,מַכְבִּיר ungeheuere Menge.
Бездо́ждіе ס׳ חֹרֶב ,בַּצֹּרֶת Mangel an Regen.
Бездо́ждный ת׳ בְּלִי־מָטָר ,בְּאֵין־גֶּשֶׁם ohne Regen.
Бездои́мочно ת״פ בְּשָׁלוֹם מָלֵא ,מִבְּלִי הַשְׁאִיר חוֹב ohne rückständige Schuld. [נוֹכַח] unbewiesen.
Бездоказа́тельно ת״פ בִּלְתִּי ,בְּלִי אוֹת וּמוֹפֵת
Бездо́лжностный ת׳ בְּלִי ,אֲשֶׁר אֵין־לוֹ מִשְׁמֶרֶת עֲבוֹדָה וּכְהֻנָּה ohne Amt.
Бездо́лжный ת׳ נְקִי מֵחוֹב Schuldenfrei.
Бездо́лье ס׳, -до́лица см. Недо́лья.
Бездо́мный ת׳ בְּלִי־מַחְסֶה ,בְּלִי־בַיִת obdachlos.
Бездо́нный ת׳ בְּלִי בְּלִי־תַחְתִּית ,בְּלִי־מוּסָד bodenlos. Бездонная пропасть מְצוּלָה בְּאֵין מָעֳמָד. Б. кадка אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע שָׂבְעָה ; כְּלִי נָקוּב.
Бездоро́жица נ׳, -жіе ס׳ עֵת ,עֵת־תֹּהוּ לֹא־דֶרֶךְ הִתְקַלְקֵל הַדְּרָכִים Zeit der schlechten Wege.
Безду́шіе ס׳ 1) חֶסְרוֹן רוּחַ חַיִּים Leblosigkeit. 2) חֶסְרוֹן רַחֲמִים וָיֹשֶׁר Herzlosigkeit.
Безду́шникъ ז׳ אַכְזָרִי ,אִישׁ־בְּלִיַּעַל Herzloser. -ница נ׳.
Безду́шничать פ״ע הָיֹה לְאַכְזָר ,הַקְשֵׁה לִבּוֹ מִיֹּשֶׁר gewissenlos handeln.
Безду́шный ת׳ אַכְזָרִי ,אֵין־לֵב gewissenlos. [los.
Бездыха́нный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־נוֹתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה athem-
Бездѣ́йственность נ׳, -ствіе ס׳ שֶׁבֶת מִמְּלָאכָה, חִבּוּק יָדַיִם ,בַּטָּלָה* Müßiggang.
Бездѣ́йственный ת׳ עוֹשֶׂה ,בִּלְתִּי ,חוֹבֵק יָדָיו, חָדֵל מִמְּלָאכָה ,בַּטָּל* unthätig.
Бездѣ́лица נ׳ מִצְעָר ,מְאוּמַת־מָה ,לֹא־דָבָר Kleinigkeit.
Бездѣ́ліе, -лье ס׳ שֶׁבֶת מִמְּלָאכָה ,יָדַיִם ,חִבּוּק בַּטָּלָה* Unthätigkeit.
Бездѣ́льникъ ז׳ רַעֲה־רוּחַ ,בְּלִיַּעַל ,רֵיק Nichtswürdiger. -ница נ׳ בַּת־בְּלִיַּעַל. [herumtreiben.
Бездѣ́льничать פ״ע רָדוֹף הַוּוֹת ,רְעָה רוּחַ sich müßig
Бездѣ́льнически ת״פ כְּאַחַד הָרֵיקִים ,בְּאֹרַח מְתֵי־שָׁוְא spitzbübisch. [בְּלִיַּעַל] Spitzbuberei.
Бездѣ́льничество, -чанье ס׳ עֲשֹׂה סֵטִים ,דֶּרֶךְ
Бездѣ́льно ת״פ בַּטָּל ,בְּלִי־עֲבוֹדָה unthätig.

Бездѣтно ת״פ שַׁכּוּל ; עָקָר , לֹא־בָנִים kinderlos.
Бездѣтство ס׳ שְׁכֹלִים ,שְׁכוֹל ,חֲסַר־בָּנִים Kinder=
losigkeit. [עֲרִירִי kinderlos sein.
Бездѣтствовать (-ствую) פ״ע הָלוֹךְ ,הָיֹה בְּלֹא־בָנִים
Безжа́лостно ת״פ מִבְּלִי חוּס ,בְּאֵין־חֶמְלָה ,בְּלִי־רַחֲמִים
unbarmherzig.
Безжа́лостность נ׳ אַכְזְרִיּוּת־לֵב Unbarmherzigkeit.
Безжа́лостный ת׳ מְשַׁחֵת רַחֲמָיו ,בִּלְתִּי חָס Unbarm=
herziger. [stachellos.
Безжа́льный ת׳ בְּלִי־חוֹחַ ,בְּלִי מְרֹרַת מָוֶת , בְּלִי־רוֹשׁ
Безжёлчный ת׳ 1) חֲסַר מְרֵרָה ohne Galle. 2) בְּלִי־
חֵמָה , לֹא־אַכְזָר nicht aufbrausend.
Безжённый ת׳ בְּלֹא־אִשָּׁה unbeweibt.
Безже́нство ס׳ חַיֵּי אִישׁ לְבַדּוֹ בְּלֹא־אִשָּׁה.
Безже́нствовать (-ствую) פ״ע בִּלְתִּי קַחַת־לוֹ אִשָּׁה,
הָיֹה לְבַדּוֹ unbeweibt leben. [losigkeit.
Безжи́зненность נ׳ דּוּמָה ; חֶסְרוֹן רוּחַ הַחַיִּים Leb=
Безжи́зненный ת׳ בִּלְתִּי חַי , אֲשֶׁר אֵין־בּוֹ רוּחַ חַיִּים
leblos, todt. [mert.
Беззабо́тливо ת״פ בְּאֵין־פַּחַד , בְּלִי־דְאָגָה unbeküm=
Беззабо́тливость נ׳ שַׁלְוַת הַשְׁקֵט , בִּטְחָה Sorg=
Беззабо́тно ת״פ בְּלִי־דְאָגָה sorgenlos. [losigkeit.
Беззабо́тность נ׳ בִּטְחָה ,שַׁלְוָה Sorgenlosigkeit.
Беззабо́тный ת׳ שַׁאֲנָן מִפַּחַד ,בִּלְתִּי דוֹאֵג sorgenfrei.
Беззави́стный ת׳ רָחוֹק , טוֹב־עַיִן , בִּלְתִּי מְקַנֵּא
מִקִּנְאָה nicht neidisch.
Беззавѣтно ת״פ לְתֻמּוֹ frei. [losigkeit.
Беззазо́рность נ׳ תֹּם דֶּרֶךְ , נִקָּיוֹן מֵחֲרָפוֹת Tadel=
Беззазо́рный ת׳,-но ת״פ נָקִי מִתּוֹכָחוֹת ,נָקִי מֵחֲרָפוֹת
תְּם־דֶּרֶךְ ,עַל־עָוֹן tadellos. [Ungesetzlichkeit.
Беззако́ніе ס׳ עַוְלָה , אָוֶן ,עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט , הַטּוֹת מִדִּין
Беззако́нникъ ז׳ אִישׁ אָוֶן , מְעַוֵּל , מֵפֵר חֹק Verbre=
cher. -нница נ׳. [עַוֵּל ungesetzlich handeln.
Беззако́нничать פ״ע עָשׂה עָוֶל ,פָּשׁוֹעַ ,עָבוֹר חֹק,
Беззако́нно ת״פ לֹא בְמִשְׁפָּט ,נֶגֶד הַחֹק ungesetzlich.
Беззасту́пный ת׳ בְּאֵין מַפְגִּיעַ ,בְּאֵין רָב רִיבוֹ schutzlos.
Беззачётный ת׳ (ליוצאי הצבא) עוֹדֵף עַל־הַפְּקוּדִים,
בִּלְתִּי נֶחְשָׁב בַּמִּסְפָּר unangerechnet.
Беззащи́тный ת׳ בְּלִי מַחְסֶה schutzlos.
Беззву́чный ת׳ בְּלִי אַשְׁמָע קוֹלוֹ tonlos.
Беззвѣ́здный ת׳ בְּאֵין כּוֹכְבֵי־אוֹר ,קוֹדֵר sternlos.
Безземе́лье ס׳, -земе́льность נ׳ חֶסְרוֹן שְׂדֵה זָרַע
Mangel an Ackerland.
Безземе́льный ת׳ אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שְׂדֵה זֶרַע landlos.
Беззу́бый ת׳ בְּאֵין שִׁנַּיִם zahnlos.

Безква́сный ת׳ בְּלִי־מַחְמֶצֶת , לֹא־חָמֵץ nicht sauer.
Безкова́рность נ׳, -кова́рствіе ס׳ נְכֹחָה ,אֱמוּנִים,
מֵישָׁרִים Argłosigkeit. [aufrichtig.
Безкова́рный ת׳ בְּלִי עָרְמָה וּמִרְמָה , אִישׁ אֱמוּנִים
Безконе́чность נ׳ אֵין־סוֹף ,בְּלִי־תַכְלִית Unendlichkeit.
Безконе́чный ת׳ אֲשֶׁר אֵין לוֹ קֵץ ,—סוֹף ,—תַּכְלִית.
-чно ת״פ לִבְלִי־חֹק , לְאֵין חֵקֶר unendlich. [mangel.
Безко́рмица נ׳ חֹסֶר מִרְעֶה וּמַאֲכָל לַבְּהֵמָה Futter=
Безко́рмный ת׳ אֵין מִרְעֶה ohne Futter.
Безкоры́стіе ס׳, -стность נ׳ שִׂנְאַת בֶּצַע , נִקְיוֹן
כַּפַּיִם Uneigennützigkeit.
Безкоры́стный ת׳ שׂוֹנֵא בֶצַע uneigennützig.
Безко́стный ת׳ בְּלִי־עֲצָמִים ,חֲדַל־גֶּרֶם ohne Knochen.
Безкровельный ת׳ בְּאֵין גַּג ohne Dach. [mangel.
Безкро́віе ס׳,-кро́вность נ׳ חֹסֶר דָּם ,אֶפֶס דָּמִים Blut=
Безкро́вный ת׳ 1) בְּלִי־דָם , חֲסַר־דָּמִים blutarm.
2) בְּלִי שְׁפָךְ־דָּם blutlos. 3) בְּלִי־מַחְסֶה ; בְּאֵין מוֹדָע
וְגוֹאֵל obdachslos, schutzlos. [ohne Flügel.
Безкры́лый, -кры́льный ת׳ בְּלִי־כָנָף , חֲסַר כְּנָפַיִם
Безла́дица נ׳ מְרִיבָה , אֵין־שָׁלוֹם Uneinigkeit.
Безлепестко́вый, -пе́стный ת׳ בְּאֵין־עָלֶה ; בְּאֵין
נִצָּה blätterlos. [Schmeichelei.
Безле́стный ת׳ בְּלִי־חֹנֶף , בְּלֹא שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת ohne
Безли́ственный,-стный ת׳ בְּאֵין עָלֶה ohne Blätter.
Безли́чный, (глаго́лъ) (פֹּעַל) סְתָמִי , שֶׁלֹּא נִזְכַּר
שֵׁם פּוֹעֲלוֹ unpersönlich.
Безлу́ніе ס׳ עֵת אֲשֶׁר יָרֵחַ לֹא יַגִּיהַּ אוֹרוֹ Neumondszeit.
Безлу́нный ת׳ בְּלִי־אוֹר יָרֵחַ ohne Mondschein.
Безлѣ́сіе ס׳, -сица נ׳ חֹסֶר עֲצֵי יַעַר Waldmangel.
Безлѣ́сный ת׳ חֲסַר־יְעָרוֹת ohne Wald.
Безлѣ́тный ת׳ אֲשֶׁר אֵין־חֵקֶר לִשְׁנוֹתָיו unendlich.
Безлю́діе, -лю́дство ס׳ אֱנוֹשׁ מִזְעָר , אֶפֶס־לְאֹם
Menschenmangel. На безлюдьи и Ѳома дворянинъ
בְּאֶפֶס לְאֹם גַּם נָבָל יָרֹם.
Безлю́дность נ׳ см. Безлю́діе. [schenleer.
Безлю́дный ת׳ אֲשֶׁר מְתָיו מְעָט , בְּאֵין אָדָם men=
Безлю́дѣть פ״ע הִשֹּׁם מֵאֵין אָדָם menschenleer werden.
Безме́здіе ס׳ שִׂנְאַת בֶּצַע Uneigennützigkeit.
Безме́здно ת״פ חִנָּם , בְּלֹא־מְחִיר umsonst.
Безме́здный ת׳ שֹׂנֵא בֶצַע , בִּלְתִּי רוֹדֵף שַׁלְמֹנִים
uneigennützig. [Schnellwage.
Безме́нъ (ק׳ -ме́нчикъ) ז׳ קְנֵה־מִשְׁקָל ,קָנֶה ,פֶּלֶס
Безми́лостивый, -стный ת׳ בִּלְתִּי מְרַחֵם ,בִּלְתִּי חָס
unbarmherzig.
Безмо́згій ת׳ חֲסַר מֹחַ , בִּלְתִּי מֹחַ hirnlos.

Безмо́зглость נ׳ (בדקדק) סכלות, חסר־מח Hirnlosig= [keit.
Безмо́зглый ת׳ בער, נבוב hirnlos, dumm.
Безмо́лвіе ס׳ דומיה, דממה die Stille.
Безмо́лвно ת״פ מבלי דבר דבר, דומם schweigend.
Безмо́лвный ת׳ מחריש, דומם stillschweigend.
Безмо́лвствовать (-вую) פ״ע דם, החרש schweigen.
Безмо́щный ת׳ בלא־כח, אין־אונים kraftlos.
Безмра́чность נ׳ לא־עבות, טהר Heiterkeit.
Безмра́чный ת׳ בלתי קודר, בהיר heiter.
Безму́жіе ס׳ (־מנות) אלמן; חיי אשה פנויה Mann=losigkeit.
Безму́жняя שת״נ פנויה מאיש Unverheirathete.
Безмѣ́ріе ס׳, -мѣ́рность נ׳ -мѣ́рный ת׳ אין חקר, אין קץ, בלי־חק Unermeßlichkeit.
Безмѣ́рно ת״פ לבלי־חק unermeßlich.
Безмѣ́стный ת׳ באין כהנה ohne Amt.
Безмяте́жіе ס׳, -те́жность נ׳ שלות השקט Unge=störtheit. [ungestört.
Безмяте́жный ת׳ שאנן, שלו, שקט, באין רגז
Безнавѣ́тный ת׳ בטוח מדבה ורכיל sicher vor Verleumdung.
Безнаде́жно ת״פ נואש, באפס תקוה hoffnungslos.
Безнаде́жность נ׳ אבדן תקוה, יאוש* Hoffnungs=losigkeit. [hoffnungslos.
Безнаде́жный ת׳ נואש, עדי־אבד, באין פתח תקוה
Безнака́занно ת״פ בלי־ענש ungestraft.
Безнаслѣ́діе ס׳ אפס יורשים Erblosigkeit.
Безнаслѣ́дный ת׳ באין יורש ohne Erben.
Безнача́ліе, -ча́льство ס׳ פרעות, חדל פרזון בעם Herrnlosigkeit. [לראשיתו] anfangslos.
Безнача́льный ת׳ אשר אין־חקר, בלי־ראשית
Безнача́льственный ת׳ באין מושל herrscherlos.
Безно́гій ת׳ נכה־רגלים; בלי־רגלים ohne Füße.
Безно́сый ת׳ חרום, חרום־אף ohne Nase.
Безнра́вственно ת״פ בעול, באין מוסר sittenlos.
Безнра́вственность נ׳ עול, פרע מוסר ומישרים Sittenlosigkeit. [sittenlos.
Безнра́вственный ת׳ עוזב ארחות ישר, פורע מוסר
Безоби́дно ת״פ בלי־עול, מבלי הטות משפט ohne Beleidigung.
Безо́блачно ת״פ באין עב, בלי ענגה unbewölkt.
Безо́блачность נ׳ טהר הרקיע, לא־עבות Wolken=losigkeit.
Безоборо́нно ת״פ באין מפגיע, בלי־מחסה schutzlos.
Безобра́зить פ״י עוה פנים, השחת תאר verunstalten.
Безобра́зіе ס׳, -зность נ׳ לא־מראה, תאר משחת; לא־סדרים Unanständigkeit. [häßlich.
Безобра́зный ת׳ משחת מראה, אשר לא־תאר לו
Безобро́чный ת׳ חפשי ממס zinsfrei.
Безоговоро́чно ת״פ מבלי התנות דבר unbedingt.
Безо́кій ת׳ אין־עינים, עור augenlos.
Безопа́сливый ת׳ בלתי נזהר, מקשה לבו, בלתי נשמר unvorsichtig.
Безопа́сно ת״פ אין פחד gefahrlos.
Безопа́сность נ׳ במחה, שלום Gefahrlosigkeit.
Безопа́сный ת׳ שלו מפחד, שאנן, בטוח gefahrlos.
Безору́дный ת׳ בלי כלי החושים וכליות החיים (כמו הדוממים) unorganisch.
Безору́жность נ׳ חסר כלי מלחמה Wehrlosigkeit.
Безору́жный ת׳ באין נשק, בלי כלי־קרב unbe=waffnet.
Безостано́вочно ת״פ בלי־חשך, מאין הפוגות, באין מעצור unaufhaltsam.
Безотбо́йный ת׳ בלתי סר, בלתי נשוג אחור אשר לא־ישוב מפני־כל unabwehrbar.
Безотвѣ́тно ת״פ מבלי־מענה ohne Antwort.
Безотвѣ́тный ת׳ 1) אשר לא־ימצא מענה, אשר אין בפיו תוכחות schweigsam. 2) חושך פיו מענות, נכנע למצוהו, מונע מענהו בתוך הכו ohne Widerspruch.
Безотвѣ́тственно ת״פ מבלי ערוב את־הדבר, מבלי קבל עליו אחריות* unverantwortlich.
Безотвѣ́тственный ת׳ בלתי עורב, נקי מאחריות*, נקי מדין וחשבון unverantwortlich.
Безотвѣ́тственность נ׳ חפש מדין וחשבון, מערבון — Unverantwortlichkeit.
Безотвя́зный, -вя́зчивый ת׳ עד־בוש, פוצר, מעתיר, עז־פנים, אשר לא־ישוב מפני־כל, פוגע ב־ דבריו על־ zudringlich.
Безотговоро́чно ת״פ מבלי הצטדק, מבלי השיב דבר, מבלי התוכח ohne Widerspruch.
Безотлага́тельно ת״פ מבלי אחר ohne Aufschub.
Безотлага́тельный ת׳ אשר אין לאחר, נחוץ dringlich.
Безотло́жный см. Безотлага́тельный.
Безотлу́чно ת״פ מבלי מוש מ־ ohne sich zu entfernen.
Безотмѣ́нный ת׳ אשר אין לשנות, — להפיר, — להשיב — unabänderlich.
Безотра́дный ת׳ באין משיב נפש, לא־נחם trostlos.
Безотсро́чно ת״פ נחוץ, מבלי־אחר unaufschiebbar.
Безотхо́дно ת״פ מבלי סור אנה ואנה unablässlich.

Безотчётно ת״פ מִבְּלִי תֵת דִּין וְחֶשְׁבּוֹן ohne Rechenschaft zu geben.

Безотчётный ת׳ אֲשֶׁר לֹא יְחַשְּׁבוּ אִתּוֹ unverantwortlich.

Безошибочно ת״פ בְּלִי־שְׁגִיאָה , בְּלִי־מִשְׁגֶּה ohne Fehler.

Безошибочность נ׳ נִקָּיוֹן מֵחֵטְא וּמִשְׁגֶּה Unfehlbarkeit.

Безошибочный ת׳ בִּלְתִּי שׁוֹגֶה , נְקִי מִשְּׁגִיאָה unfehlbar.

Безпажитный ת׳ בְּאֵין נְאוֹת דֶּשֶׁא , בְּלִי־מִרְעֶה ohne Weideplatz.

Безпалубный ת׳ (אֳנִיָּה) בְּאֵין סְפִינָה , בְּאֵין מִכְסֶה ohne Verdeck.

Безпалый ת׳ בְּלִי־אֶצְבָּעוֹת ohne Finger.

Безпамятливость נ׳ חֹסֶר כֹּחַ הַזִּכָּרוֹן Vergeßlichkeit.

Безпамятливый ת׳ חֲסַר־זִכָּרוֹן—רְפֵה vergeßlich.

Безпамятство ס׳ 1) חֹסֶר כֹּחַ הַזִּכָּרוֹן Vergeßlichkeit. 2) מְבוּכָה Bewußtlosigkeit. Онъ пришелъ въ безпамятство, נָבוֹכוּ , וּמָתְנָיו נִתָּקוּ —.

Безпаспортный ת׳ בְּלִי תְעוּדַת מַסָּע ohne Paß.

Безпереводный ת׳ 1) אֲשֶׁר לֹא יִתֹּם unendlich. 2) בִּלְתִּי מָעֳבָר לְאַחֵר unübertragbar.

Безпеременный ת׳ בִּלְתִּי נָמַר , בִּלְתִּי שׁוֹנֶה , אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לוֹ unveränderlich.

Безперстый ת׳ חֲסַר אֶצְבָּעוֹת ohne Finger.

Безперый ת׳ בְּלִי־נוֹצָה ohne Federn.

Безпечальный ת׳ בְּלִי־דְאָגָה וְתוּגָה Kummerlos.

Безпечникъ ז׳ (ברכות ט) *כָּרְתִי מִין חָצִיר Hanswurz.

Безпечно ת״פ בֶּטַח ; מִבְּלִי שִׂים לֵב , בְּלִי־דְאָגָה sorglos.

Безпечность נ׳ בְּטִחָה Sorglosigkeit.

Безпечный ת׳ בּוֹטֵחַ , בִּלְתִּי דוֹאֵג , שַׁאֲנָן Sorgloser.

Безплатно ת״פ חִנָּם , בְּלֹא־מְחִיר ohne Zahlung.

Безплодность נ׳ אֵין פְּרִי Unfruchtbarkeit.

Безплодный ת׳ בִּלְתִּי עוֹשֶׂה־פְּרִי fruchtlos.

Безплотіе ס׳, -тность נ׳ רוּחַ , לֹא־בָשָׂר Unkörperlichkeit.

Безплотный ת׳ *רוּחָנִי , אֵינוֹ גוּף unkörperlich.

Безповоротно ת״פ בְּאֵין מֵשִׁיב , מִבְּלִי שׁוּב unwiederbringlich.

Безподобно ת״פ מֵאֵין עֲרֹךְ unvergleichlich.

Безподобный ת׳ אֲשֶׁר אֵין־עֲרֹךְ אֵלָיו , מֵאֵין כָּמוֹהוּ — אֵין דּוֹמֶה לוֹ vortrefflich.

Безпокоеніе ס׳ הַפְרָעַת הַמְּנוּחָה , הַחֲרָדָה Beunruhigung.

Безпокойно ת״פ בְּרָגְזָה , מִבְּלִי מָנוֹחַ unruhig.

Безпокойствіе, -ство ס׳ דְּאָגָה , נְדוּדִים , רֹגֶז , תִּמְהוֹן־לֵב Unruhe.

Безпокоить פ״י ...הַחֲרֵד , הַפְרַע מְנוּחַת beunruhigen. -ся פ״ח דָּאוֹג , בִּלְתִּי שָׁקוֹט sich beunruhigen.

Безполезно ת״פ עַל־שָׁוְא , כְּדֵי־רִיק , בְּלֹא־יוֹעִיל nutzlos.

Безполезность נ׳ שָׁוְא , רִיק Nutzlosigkeit.

Безполезный ת׳ שָׁוְא , בִּלְתִּי מוֹעִיל , לֹא־יוֹעִיל nutzlos.

Безпомощно ת״פ בְּאֵין תּוֹמֵךְ , בְּלִי־עֵזֶר hilflos.

Безпомощный ת׳ אֲשֶׁר נִדְּחָה תוּשִׁיָּה מִמֶּנּוּ Hilfloser.

Безпоповщина נ׳ עֲדַת מְרִיבֵי־כֹהֵן (בדת רוסי׳) Secte, die keine Priester anerkennt.

Безпорочность נ׳ תֹּם , נִקָּיוֹן מֵעָוֹן Unschuld.

Безпорочный ת׳ חַף מִפֶּשַׁע , נָקִי schuldlos.

Безпорядица נ׳, -докъ ז׳ מַהְפֵּכָה , מַכְשֵׁלָה , לֹא־סְדָרִים , מְבוּכָה Unordnung.

Безпорядочный ת׳ 1) פּוֹרֵעַ סְדָרִים , בִּלְתִּי מְכֻלְכָּל ordnungslos. 2) דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט , עוֹזֵב אָרְחוֹת יֹשֶׁר , נָלוֹז , הֲפַכְפַּךְ , עִקֵּשׁ דְּרָכִים ungesittet.

Безпосредственно ת״פ (אִישׁ , דָּבָר) בְּאֵין בֵּינוֹתָם ; פֶּה אֶל־פֶּה , פָּנִים בְּפָנִים ohne Vermittelung.

Безпошлинно ת״פ חָפְשִׁי מִמַּס ; בְּלִי־שִׁלּוּם מַס zollfrei.

Безпощадно ת״פ בְּאֵין חֶמְלָה , מִבְּלִי חוּס schonungslos.

Безпощадный ת׳ אַכְזָרִי , אֲשֶׁר לֹא־יַחְמֹל erbarmungslos.

Безпредѣліе ס׳ -дѣльность נ׳, Grenzenlosigkeit. -ный ת׳ נֶצַח , אֵין־חֵקֶר , אֵין־קֵץ , בְּלִי־תַכְלִית grenzlos.

Безпрекословно ת״פ מִבְּלִי־הָשִׁיב , בְּאֵין תּוֹכָחוֹת , בְּרָצוֹן , בְּאֵין תְּלוּנָה , דָּבָר ohne Widerspruch.

Безпремѣнно ת״פ בְּלִי־חֵלֶף , בְּלִי־תְמוּרָה , *בְּלִי־שִׁנּוּי unveränderlich. [וָפֶגַע] ungehindert.

Безпрепятственно ת״פ בְּאֵין שָׂטָן , בְּאֵין מַעְצוֹר

Безпрерывно ת״פ מֵאֵין הֲפוּגוֹת , בְּלִי־חָשַׂךְ ununterbrechlich.

Безпрестанно ת״פ תָּמִיד , בְּלִי־חָשַׂךְ unaufhörlich.

Безприбыльно ת״פ בְּלֹא־תְבוּאָה , בְּאֵין־פְּרִי , בְּלִי שָׂכָר -ный ת׳ לֹא־יוֹעִיל , אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן פְּרִי ohne Vortheil.

Безпримѣрный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־הָיָה , מֵאֵין עֲרֹךְ לוֹ כָּמוֹהוּ beispiellos.

Безпристрастіе ס׳, -страстность נ׳ בִּלְתִּי הַטּוֹת , צֶדֶק , מִישׁוֹר , מִשְׁפָּט Unparteilichkeit.

Безпристрастно ת״פ בְּלִי־מַשּׂוֹא פָנִים unparteiisch.

Безпристрастный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים unparteiisch. [מִבְּלִי־כַחֵד] unverstellt.

Безпритворно ת״פ בְּלִי־סֵתֶר־פָּנִים , מִבְּלִי הִתְנַכֵּר ,

Безпричинно ת״פ בְּאֶפֶס , עַל־לֹא־דָבָר , בְּלִי־נִסִּבָּה ohne Ursache. [נֶעֱזָב , מַחֲסֶה] schutzlos.

Безпріютно ת״פ בְּלִי־מַחְסֶה . -ный ת׳ נוֹדֵד בְּאֵין

Безпробудно ת״פ מִבְּלִי־הָעִיר unerweckich. -ный сонъ שְׁנַת עוֹלָם .

Безпро́кій ת׳ אשר לא־יצלח לכל , לא־יועיל nutzlos.
Безпросы́пно ת״פ מבלי הקיץ ohne zu erwachen.
Безпу́тица נ׳, -тіе ס׳ תהו לא־דרך schlechter Weg.
Безпу́тникъ ז׳ עקש דרכים , נלוז במעגלותיו Wüst-
ling. -ница נ׳. [heit.
Безпу́тность נ׳, -ство ס׳ עקשות, סלף Ausgelassen-
Безпу́тный ת׳ עקש , מסלף דרכו , נלוז sittenlos.
Безпу́тствовать (-ствую) פ״ע הלך תעה, סלף דרכו
sittenlos sein. [Einsicht.
Безразбо́рчиво ת״פ מבלי בקר בין טוב לרע ohne
Безразбо́рчивость נ׳ חסר בחירה ובקרת Einsichts-
losigkeit.
Безраздѣ́льно ת״פ מבלי חלק ; כאחד unzertheilt.
Безраздѣ́льный ת׳ אשר לא־יחלק untheilbar.
Безрази́чіе ס׳, -ли́чность נ׳ העדר אות מבדיל ,
השתוות Ununterscheidlichkeit.
Безрази́чно ת״פ באין מבדיל , מבלי הבדל , כבד
בבד ohne Unterschied. [ohne Ueberlegung.
Безразсу́дно ת״פ בלא־דעת ותבונה , בלי־השכל
Безразсу́дность נ׳ אין בינה , אין הבין Unbesonnen-
Безразсу́дный ת׳ חסר־תבונות unbesonnen. [heit.
Безрасчётно ת״פ בלי־חשבון ohne Berechnung.
Безрасчётный ת׳ אשר לא־יבקש למצא חשבון ,
בלתי מחשב דרכו unüberlegt.
Безро́гій ת׳ חסר־קרנים ohne Hörner.
Безро́діе, -дье, -дство ס׳ חסר אח וקרוב Mangel an
Verwandten.
Безро́дный ת׳ גלמוד, בלי קרוב וגואל ohne Verwandte.
Безро́потно ת״פ מבלי התאונן , באין תלונה ohne
Murren. [samkeit.
Безро́потность נ׳ עצר־רוח ,עצר־שיח ותלונה Duld-
Безро́потный ת׳ בלתי מתאונן , נוטה שכמו לסבל
geduldig.
Безрука́вный ת׳ (בגד) בלי בתי־זרע ohne Aermel.
Безру́кій ת׳ גדם, חסר־יד או־ידים* ohne Hand (Hände).
Безры́бный ת׳ שאין בו דגה ohne Fische.
Безры́бье ס׳ חסר־דגה Mangel an Fische.
Безсеме́йный ת׳ בלי בני־בית ohne Familie.
Безсе́рдіе ס׳ ערלת־לב , רע־לב Herzlosigkeit.
Безсе́рдый ת׳ חסר רחמי־לב, ערל־לב herzlos.
Безси́лить פ״י רפה, חלוש כח , הכשל schwächen.
Безси́ліе ס׳ אין־כח , רפיון Kraftlosigkeit.
Безси́льно ת״פ בלא־כח kraftlos. [kraftlos.
Безси́льный ת׳ אין־אונים , חלש , רפה , אין איל
Безсилѣ́ть פ״ע חלוש , רפה kraftlos werden.

Безсла́вить (-влю) פ״י חלל כבוד—,הקל entehren.
Безсла́віе ס׳ אי־כבוד , קלון Unehre.
Безсла́вный ת׳ נקלה, מנאץ entehrt. [keit.
Безслове́сіе ס׳, -слове́сность נ׳ אלם Sprachlosig-
Безслове́сный ת׳ בלתי מדבר, דומם, אלם sprachlos.
Безсме́ртить פ״י שם עולם,—הנחל חיי עולם , הותר
לזכר־עולם unsterblich machen.
Безсме́ртіе ס׳, -сме́ртность נ׳ אל־מות , חיי־עד ;
שם־עולם Unsterblichkeit. [unsterblich.
Безсме́ртный ת׳ אשר לא־יראה שחת , חי לעולם
Безсмы́сленно ת״פ בלי תבונה ohne Sinn.
Безсмы́сленный ת׳ חסר טעם , אשר אין־לו שחר
sinnlos. [סכלות Unsinn.
Безсмы́слица נ׳, -смы́сліе ס׳ דבר אשר אין־לו שחר,
Безсмѣ́нно ת״פ באין חליפות, תמיד unabgelöst.
Безсмѣ́нный ת׳ אשר אין חליפות לו, תמיד—beständig.
Безсмѣ́тно см. Несмѣ́тно.
Безснѣ́жный ת׳ באין שלג ohne Schnee.
Безсо́вѣстіе ס׳, -стность נ׳ בגד , מעל , לא־אמון,
קשי־לב—,ערלת Gewissenlosigkeit.
Безсо́вѣстный ת׳ עול לא־ידע בשת , בלתי דואג
מחטאתו gewissenlos. [los.
Безсозна́тельно ת״פ מבלי הבין, מבלי דעת bewußt-
Безсомнѣ́нно ת״פ, -сомнѣ́нный ת׳ בלי־שפק, אל־נכון
ohne Zweifel.
Безсо́ніе ס׳, -со́нница נ׳ אין תנומות , נדודים ,
נדוד השנה Schlaflosigkeit.
Безсо́нный ת׳ חסר־תנומות , (נדדה) אשר נגזלה
שנתו schlaflos. [saftlos.
Безсо́чно ת״פ , -ный ת׳ בלי־לח , בלתי רטב , יבש
Безсо́чность נ׳ חסר־לח , יבשת , חרב Saftlosigkeit.
Безспо́рно ת״פ, -ный ת׳ באין מכזיב , באין מוכיח
נגדו unstreitig. [ger. -нница נ׳.
Безсре́бренникъ ז׳ שונא בצע־כסף Uneigennützi-
Безсро́чно ת״פ , -ный ת׳ בלי מועד נקוב , בלי־זמן
קצוב ohne Termin.
Безстра́стіе ס׳ 1) קרת־רוח, העדר התאות Leiden-
schaftlosigkeit. 2) קהות החושים , הופר האביונה
Gefühllosigkeit. [lich.
Безстра́стный ת׳ קר־רוח ; חסר־תאוה unempfind-
Безстра́шіе ס׳ אין־פחד ,אין־מרך Unerschrockenheit.
Безстра́шный ת׳ אמיץ־לב, עשוי לבלי־חת furchtlos.
Безсты́дникъ ז׳ מאן הכלם, לא־יודע בשת Unver-
schämter. -ница נ׳.
Безсты́дно ת״פ מבלי הכלם, מבלי בוש unverschämt.

Везстыдничать, -дствовать פ״ע הַקְשֵׁה לִבּוֹ,
מָאֵן הִכָּלֵם unverschämt sein.
Везстыдность. נ׳, -стыдство ס׳ אֶפֶס בּוֹשָׁה, קְשִׁי
פָּנִים, עָרְלַת לֵב Schamlosigkeit.
Везсчётно ת״פ לְאֵין מִסְפָּר zahllos.
Везталанный ת׳ אוֹבֵד, אֲשֶׁר לֹא יִצְלַח unglücklich.
Безталантный ת׳ בְּלִי כִשְׁרוֹן, בְּלִי חָכְמַת לֵב
הַמַּעֲשֶׂה unbegabt. [Unsinn.
Везтолковица, -ковщина נ׳ תֹּהוּ, סִכְלוּת, תַּהְפֻּכוֹת
Везтолковость נ׳ סֶלֶף, עִקְשׁוּת Sinnlosigkeit.
Везтолковый ת׳ נָבוֹךְ, מְבֻלָּע, שׁוֹגֶה sinnlos.
Везтолочь נ׳ תֹּעָה, סִכְלוּת, תֹּהוּ Unsinn.
Везторговица, -торжица נ׳ חֶדֶל הַמִּסְחָר, אֶפֶס
מִקְנֶה וּמִמְכָּר Stillstand im Handel.
Везтрепетный ת׳ בְּלִי־פַחַד, בְּלִי־חָת furchtlos.
Везтѣлесіе ס׳, -лесность נ׳, -лесный ת׳ רוּחַ לֹא־
בָשָׂר Unkörperlichkeit.
Везубыточный ת׳ בְּלִי־נֶזֶק, בְּלִי־מִגְרַעַת schadlos.
Везукоризненный ת׳ עַל־עָוֹן, נָקִי מִתּוֹכָחוֹת, חַף
מִפֶּשַׁע, תָּמִים tadellos. -ненность נ׳ תֹּם, נִקָּיוֹן, בֹּר
Tadellosigkeit.
Везумецъ ז׳ חֲסַר־לֵב, סָכָל Thor. -мица נ׳.
Везумить (-млю) פ״י מִדֶּרֶךְ בִּינָה, הַתְעֵה, הוֹלִיךְ תֹּעָה
הוֹלִיךְ שׁוֹלָל bethören.
Везуміе ס׳ סִכְלוּת, הוֹלֵלוּת Dummheit.
Безумный ת׳ חֲסַר־לֵב, בַּעַר; מְשֻׁגָּע unsinnig.
Везумолкно ת״פ מִבְּלִי־דֹם, מִבְּלִי הַשְׁקֵט unaufhörlich.
Везумство, -ствованіе ס׳ סִכְלוּת, הוֹלֵלוּת Verrückt-
heit. [unsinnig handeln.
Безумствовать (-ствую) פ״ע הִתְהוֹלֵל, שָׁנָה בְּאִוַּלְתּוֹ
Везумѣть פ״ע הִוָּאֵל sinnlos werden. [tadellos.
Везупречный ת׳ עַל־עָוֹן, נָקִי מִתּוֹכָחוֹת, חַף מִפֶּשַׁע
Везупустительно ת״פ מִבְּלִי עֲזוֹב רֶגַע, מִבְּלִי מוּשׁ
מִן ohne Aufschub.
Везуронно ת״פ בְּלִי מִגְרַעַת, בְּלִי־נֶזֶק ohne Schaden.
Везурядица נ׳ לֹא־סְדָרִים, תֹּהוּ, מְבוּכָה, הֲפֵכָה
Wirrwarr.
Везусловно ת״פ *בְּלִי־תְנַאי, *בְּכָל־אוֹפֶן unbedingt.
Везуспѣшно ת״פ מִבְּלִי־הַצְלִיחַ, לַעֲמָלוֹ בְּאֵין־פְּרִי,
בְּדֵי־רִיק, מִבְּלִי־הוֹעִיל ohne Erfolg.
Везуспѣшность נ׳ רִיק, לֹא־יוֹעִיל Erfolglosigkeit.
Безустали, -устально ת״פ בְּלִי כֶשֶׁל כֹּחַ unermüdlich.
Везусый ת׳ בְּלִי שָׂפָם ohne Schnurrbart.
Безутѣшный ת׳ אֲשֶׁר אֵין נֹחַם לוֹ, מְמָאֵן לְהִתְנַחֵם
trostlos. -ность ש״ת יָגוֹן בְּלִי־נֹחַם Trostlosigkeit.

Везухій ת׳ בְּלִי אָזְנַיִם; כְּרוּת אֹזֶן ohne Ohr.
Везхвостный, -стый ת׳ בְּלִי־זָנָב, כְּרוּת — ohne
Schweif.
Везхитростно ת״פ בְּלִי עָקְבָה, יָשָׁר ohne List.
Везхлѣбица נ׳ חֹסֶר לֶחֶם, שְׁנַת רְעָבוֹן Brotmangel.
Безхлѣбный ת׳ חֲסַר לֶחֶם brotlos.
Везцвѣтный ת׳ 1) בְּלִי־צִיץ וָפֶרַח ohne Blüthe.
2) בְּלִי־צֶבַע farblos.
Безцѣнность נ׳ יִקְרָה Unschätzbarkeit. [bar.
Везцѣнный ת׳ יָקָר מִכָּל־מְחִיר, אֵין עֵרֶךְ אֵלָיו unschätz-
Везцѣнокъ ז׳ מְחִיר מְעַט, מְחִיר מִצְעָר Spottpreis.
Безчадить (чажу) פ״י שַׁכֵּל בָּנִים kinderlos machen.
Безчадіе, -чадство ס׳ שְׁכוֹל, אָבְדַן־בָּנִים; הֶעְדֵּר
פְּרִי בֶטֶן, עֲרִירוּת, עֹקֶר Kinderlosigkeit.
Безчадный ת׳ שַׁכּוּל; עָקָר, עֲרִירִי kinderlos.
Везчадствовать, (-ствую) פ״ע הָלוֹךְ עֲרִירִי בְּלֹא־
בָנִים, שָׁכוּל kinderlos sein.
Везчеловѣчіе ס׳, -чность נ׳ מַעַל לֹא־אָדָם,
אַכְזְרִיּוּת Unmenschlichkeit.
Везчеловѣчный ת׳ אַכְזָר, בְּלֹא לֵב־אָדָם. -чно ת״פ
בְּאַכְזְרִיּוּת חֵמָה, בְּאֵין־חֶמְלָה unmenschlich.
Везчестить (-чещу) פ״י חַלֵּל כְּבוֹד־, הָקֵל entehren.
Безчестіе ס׳, -стность נ׳ אִי־כָבוֹד, קָלוֹן Schmach.
Безчестный ת׳ נִקְלֶה, נָבָל ehrlos.
Безчешуйный ת׳ בְּלִי־קַשְׂקֶשֶׂת ohne Schuppen.
Везчещеніе ס׳ חִלּוּל כָּבוֹד, נְאָצָה Entehrung.
Безчиніе ס׳, -чинность נ׳, -чинство ס׳ פְּרַע מוּסָר,
פְּרָעוֹת Unfug. [-чинница נ׳.
Безчинникъ ז׳ פּוֹרֵעַ מוּסָר liederlicher Mensch.
Везчинничать, -чинствовать (-ствую) פ״ע פָּרֹעַ
מוּסָר, הָפֵר בְּרִית עוֹלָם Unfug treiben.
Безчинный ת׳ פּוֹרֵעַ מוּסָר, מֵפִיר חֹק unanständig.
Безчисленность נ׳ אֵין מִסְפָּר, רֹב Zahllosigkeit.
Безчисленный ת׳, -численно ת״פ לְאֵין מִסְפָּר,
אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב, עָצוּם מִסַּפֵּר, לְאֵין סְפֹרוֹת zahllos.
Безчувственность נ׳, -ствіе ס׳ הֶעְדֵּר כָּל־חוּשׁ,
(קְשִׁי) עָרְלַת־לֵב Gefühllosigkeit.
Безчувственный ת׳ אֲשֶׁר אֵין חוּשׁוֹ בוֹ, בִּלְתִּי חָשׁ,
(קְשֵׁה־, עֲרֵל־) עֲרַל־לֵב gefühllos.
Безъ, Безо מ״י בְּלֹא, בְּלִי, בְּאֵין, בְּאֶפֶס ohne.
Безызвѣстность נ׳ 1) תַּעֲלוּמָה Ungewißheit.
2) אֵין שֵׁם עַל פְּנֵי חוּץ, הֶעְדֵּר שֵׁם וּתְהִלָּה
Unbekanntheit.
Безызвѣстный см. Неизвѣстный.
Безыменный ת׳ בְּלִי־שֵׁם, בִּלְתִּי נָקוּב בְּשֵׁם; פְּלֹנִי

הָאֶצְבַּע ,אַלְמֹנִי פְּלֹמֹנִי ungenannt. Б. палецъ
הָרְבִיעִית. [ſprachlos.
Безъязычно ת״פ בִּלְתִּי מְדַבֵּר, כְּאֵין לָשׁוֹן ohne Zunge,
Бекáсъ ז׳ מִין עוֹף Schnepfe.
Бекрéнь ז׳ נְטוֹת הַמִּגְבַּעַת עַל־הָרֹאשׁ הַצִּדָּה.
Белемнúтъ ז׳ שְׁחֵלֶת Teufelskoth. [מַדַּעְתּוֹ.
Беленá נ׳ יְרַק־רַעַל Tollkraut. Белены объѣлся נָטָה
Бель-этажъ ז׳ עֲלִיּוֹת, לִשְׁכּוֹת שְׁנִיּוֹת zweites Stock=
Бергамóтъ ז׳ מִין אֲגַסִּים Bergamotte. [werk.
Бéрдо, Бéрдцо ס׳ יָתֵד הָאֹרֵג Weberkamm.
Бéрдышъ ז׳ כֵּילַף, מִין קַרְדֹּם לִכְלֵי מִלְחָמָה Hellebarde.
Береговúще ס׳ כִּכַּר הַחוֹף, גְּלִיל הַחוֹף Ufer.
Береговóй ת׳ הַחוֹף־, אֲשֶׁר לִשְׂפַת יָם אוֹ נָהָר am Ufer.
Бéрегъ ז׳ חוֹף, שְׂפַת יָם אוֹ נָהָר Ufer.
Бередúть (-режý) פ״י עוֹרֵר, מָחוֹץ פֶּצַע וְחַבּוּרָה
מַחַץ מַכָּה reizen eine Wunde.
Берёжая ת׳ הָרָה, מְעֻבֶּרֶת (סוּסָה) trächtig.
Бережéніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת Bewachung.
Бережёный ת׳ 1) שָׁמוּר bewacht. 2) שׁוֹמֵר, נִשְׁמָר
נַפְשׁוֹ behutſam.
Бережлúвость, Бéрежь נ׳ נְצֹר הוֹנוֹ Sparſamk
Бережлúвый ת׳ נוֹצֵר הוֹנוֹ; מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט
ſparſam. -ливо ת״פ.
Бéрежность נ׳ זְהִירוּת, מִשְׁמֶרֶת נַפְשׁוֹ* Behutſamkeit.
Бéрежный ת׳ נִזְהָר, נִשְׁמָר behutſam.
Берёза נ׳ לִבְנֶה, (הידוע) עֵץ לְבֶן־הָעוֹר Birke. -зовый ת׳
סְפוֹג צוֹמֵחַ עַל־עֲצֵי־לִבְנֶה. Birken=.-вая губа לִבְנֶה־
Берёзина נ׳ עֲצֵי־לִבְנֶה לְבָעֵר Birkenholz.
Берёзникъ, -някъ ז׳ יַעַר עֲצֵי־לִבְנֶה Birkenwald.
Берёзовикъ ז׳ סְפוֹג עַל־עֲצֵי־לִבְנֶה Birkenſchwamm.
Берёзовица נ׳ עֲסִיס עֲצֵי־לִבְנֶה Birkenſaft.
Берéменная ת׳ הָרָה (אִשָּׁה) ſchwanger.
Берéменность נ׳ הֵרָיוֹן Schwangerſchaft.
Берéменѣть פ״ע הָרֹה, הִתְעַבֵּר* ſchwanger werden.
Берéмя (-мени) ס׳ מַשָּׂא, נֵטֶל, מַעֲמָסָה. У него
дѣлъ б. עֲבוֹדָה רַבָּה עָלָיו. [-стовый ת׳.
Берéста נ׳, -сто ס׳ עוֹר עֲצֵי־לִבְנֶה Birkenrinde.
Берéстенникъ -стень (-стня) ז׳ 1) כְּלִי מְצֻפֶּה עוֹר־
לִבְנֶה mit Birkenrinde umflochtenes Gefäß. 2) נַעַל
מֵעוֹר־לִבְנֶה Birkenbaſtſchuh. [rinde umflechten.
Берéстить (-рéщу) נ׳ צַפֵּה בְּעוֹר־לִבְנֶה mit Birken=
Берéчь (-регý, -режёшь) פ״י שָׁמוֹר, נָצוֹר; חָשׂוֹךְ
לְיוֹם אַחֲרוֹן hüten, ſchonen, ſparen. -ся פ״ח הִשָּׁמֵר,
הִזָּהֵר ſich hüten.
Берúллъ ז׳ אֶבֶן שֹׁהַם, בּוּרְלָא* Beryll.

Бéрковецъ ז׳ (פּוּד) מִשְׁקַל עֲשָׂרָה כִּכָּר 10 Pud.
Берлúнка נ׳ 1) מִין צֶבַע פּוּךְ Berlinerblau. 2) תֵּבַת
שַׁיִט Barke.
Берлóга נ׳ מְרַבַּץ־דֹּב, — מְאוּרַת Bärenlager. -лож-
ный ת׳ אֲשֶׁר לִמְאוּרַת דֹּב vom Bärenlager.
Бéрцо ס׳ שׁוֹק Schienbein. -цовый ת׳.
Бéстія נ׳ חַיָּה רָעָה; אִישׁ־בְּלִיַּעַל Beſtie.
Бесѣ́да נ׳ שִׂיחָה, מִדְבָּר, שִׂיחַ נִדְבָּרִים Geſpräch.
Бесѣ́дка, -дочка נ׳ סֻכָּה, חֻפָּה לְצֵל Laube.
Бесѣ́дованіе ס׳ см. Бесѣда.
Бесѣ́довать(-дую) פ״ע שִׂיחַ, שׂוֹחֵחַ עִם־, הִדָּבֵר אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ ſich unterhalten.
Бечевá נ׳ חֶבֶל לִסְחֹב אֳנִיָּה נֶגֶד שֶׁטֶף הַמַּיִם Schleppſeil.
Бечевáніе ס׳ מִסְחַב אֳנִיָּה בְּחֶבֶל עַל־פְּנֵי מַיִם das Ziehen
eines Schiffes. [ziehen.
Бечевáть (-чýю) פ״י סָחוֹב אֳנִיָּה בְּחֶבֶל ein Schiff
Бечевóй ת׳ אֲשֶׁר לְמִסְחַב אֳנִיּוֹת zum Schiffziehen
gehörig.
Бечевщúкъ ז׳ סוֹחֵב אֳנִיָּה, — מוֹשֵׁךְ Schiffszieher.
Библéйный, -лéйскій ת׳ ספְרֵי הַקֹּדֶשׁ— bibliſch.
Библіогрáфія נ׳ בַּקָּרַת סְפָרִים Bücherkunde.
Библіогрáфъ ז׳ מַזְכִּיר וְחוֹקֵר סְפָרִים Bücherkenner.
Библіомáнія נ׳ חֶמְדַּת סְפָרִים לִבְלִי־חֹק Bücherſucht.
Библіомáнъ ז׳ חוֹמֵד סְפָרִים לְמַכְבִּיר Bücherſammler.
Библіотéка נ׳ אוֹצַר סְפָרִים Bibliothek.
Библіотéкарь ז׳ פְּקִיד אוֹצַר סְפָרִים Bücherverwalter.
Бúблія נ׳ סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ Bibel.
Бивáкъ ז׳ מְלוֹן צְבָא הַמִּלְחָמָה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה Feld=
wache. -вáчный ת׳.
Бúленъ ז׳ מוֹרַג, מַטֶּה לָדוּשׁ Dreſchflegel.
Билéтъ ז׳ גִּלָּיוֹן־עֵדוּת; שְׁטַר אֲמָנָה, פִּתְקָא* Zettel.
Бильáрдъ ז׳ שֻׁלְחַן הַמִּשְׂחָק בְּכַדּוּרִים Billard.
Билліóнъ ז׳ רִבּוֹ אֶלֶף, מְאַת אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים Billion.
Билль ז׳(באנגלי׳) מַעֲרֶכֶת חֹק חָדָשׁ Geſetzvorſchlag.
Бúло ס׳ קֶרֶשׁ־הַמֹּחִי לְשַׁמַּע־בּוֹ אֲנָשִׁים Klopfbrett.
Бинтъ ז׳ אֵזוֹר הַיְּרֵכַיִם, חֲגוֹר הַחֲלָצַיִם Binde.
Бúржа נ׳ שַׁעַר הַמַּרְכֹּלֶת; מִקְוֵה הַסֹּחֲרִים Börſe.
Бúрка נ׳ מַקֵּל נִסְמָן, מַטֶּה לַחֲרוֹת בּוֹ אוֹתוֹת לְזִכָּרוֹן
Бирюзá נ׳ см. Анеракеъ. [Kerbſtock.
Бирюкъ ז׳ (כפי ההמון) זְאֵב Wolf.
Бирюлька נ׳ (לשחוק הילדים) צְרוֹר קַשׁ אוֹ עֵץ Stroh=
hälmchen. Играть въ бирюльки כַּלֵּה בַּתֹּהוּ עִתּוֹ.
Бирючъ ז׳ רָץ הַמַּשְׁמִיעַ לָעָם אֶת־מִצְוַת הַמּוֹשֵׁל,
אַרְאֵל; כָּרוֹזָא* Herold.
Бúсерина נ׳ גַּרְגַּר מִפְּנִינֵי זְכוּכִית Glasperle.

Ви́серникъ, -рщикъ ז׳ עושה או מוכר פניני זכוכית Glasperlenmacher, =händler.

Ви́серница נ׳ ארון פניני זכוכית Perlenschachtel.

Ви́серъ ז׳ חרוז פניני זכוכית לעדי Perle.

Ви́тва נ׳ הרג, מלחמה Schlacht. -венный ת׳.

Бито́къ (-тка́) ז׳ 1) יתד המחי, עלי, הלמות Klöppel. 2) בשר כתית, Биткомъ набито מלא מפה לפה. בשר מודק gehacktes Fleisch.

Би́тый ת׳ מכה geschlagen; geschlachtet. Битая скотина בהמה שחוטה. Битая посуда כלים מנפצים. Битое мясо בשר כתית. Битая дорога דרך סלולה.

Би́тышъ ז׳ שבר כלים, מכתה Scherben.

Бить (бью, бьёшь), Бива́ть פ״י 1) הלום, הכה schlagen; klopfen. 2) הרוג, שחוט schlachten. 3) נפץ, שבר zerschlagen. Бить сваи תקוע יתדות. Б. въ набатъ הרעם בתקוע. Б. ключемъ הקר מים. Б. въ ладоши מחוא כפים. Б. челомъ השתחוה אפים ארץ. -ся פ״ח הלחם kämpfen.

Вить נ׳ פתיל זהב או כסף Glanzdraht.

Битьё ס׳ תקע, מחי, הלמות; הכות das Schlagen.

Би́ться (бьюсь) פ״ח 1) התנגף ב־ sich abquälen. 2) התנגח, הלחם, האבק עם־ kämpfen. Б. объ закладъ התערב עם־, תקוע כפו ל־ wetten.

Бифсте́ксъ ז׳ צלי־בשר כתית gebratene Rindfleischschnittchen.

Вичева́ніе ס׳ מכת שוט Geißelung.

Вичева́ть (чу́ю) פ״י הכה בשבט, יסר־ geißeln.

Вичев— см. Бечев—.

Вичъ ז׳ 1) שוט, שבט Zuchtruthe. 2) נגע, פגע Plage.

Вишь ת״פ אפוא doch.

Віе́ніе ס׳ מכה, מהלמה, פעם das Schlagen. Б. сердца רחשי הלב.

Віогра́фія נ׳ ספר תולדות חיי איש Lebensbeschreibung. -фи́ческій ת׳.

Віогра́фъ ז׳ כותב תולדות חיי איש Lebensbeschreiber.

Віоло́гія נ׳ חקר החיים Lebenskunde.

Віючая жи́ла ז׳ עורק, גיד הדופק Pulsader.

Влагі́й ת׳ 1) טוב gütig. 2) קשה לב starrsinnig. Закричать благимъ матомъ צרוח מר.

Вла́го ס׳ 1) טוב Wohl, Glück. 2) טוב ת״פ gut.

Влагови́дный ת׳ 1) טוב תאר Wohlaussehend. 2) נראה ישר scheinbar recht.

Влаговоздая́ніе ס׳ גמול הצדק Lohn für Tugend.

Влаговоле́ніе ס׳ רצון, חסד Gunst.

Влаговоли́тель ז׳ דורש טוב ל־, מושך חסד Gönner. -льница נ׳.

Влаговоли́тельно ת״פ ברצון, בחסד wohlwollend.

Влаговоли́ть פ״ע רצה את־, משוך חסדו ל־, העתר ל־ gewogen sein.

Влагово́ніе ס׳, -во́нность נ׳ ריח ניחוח Wohlgeruch.

Влагово́нный ת׳ נותן ריח ניחוח duftend.

Влаговоспи́танный ת׳ טוב מגדל, בן־אמון להשכיל wohlerzogen.

Влаговре́менно ת״פ השכם ו־, בעתו zur rechten Zeit. -ный ת׳ יפה בעתו rechtzeitig.

Влаговѣ́рный ת׳ נוצר דת אמת, שומר אמונים rechtgläubig, orthodox.

Бла́говѣстить (-вѣщу) פ״י שמע לתפלה בקול הפעמון zur Kirche läuten.

Бла́говѣстіе ס׳ שמועה טובה, בשרה frohe Botschaft.

Бла́говѣстникъ, -сти́тель ז׳ מבשר טוב Heilverkündiger. -ница נ׳.

Бла́говѣстъ ז׳ קול הפעמון הקורא לתפלה Betglocke.

Влаговѣ́щеніе ס׳ חזון טוב, בשרה Heilverkündigung.

Влагоговѣ́йный ת׳ מלא יראה וכבוד andächtig.

Влагоговѣ́ніе ס׳ מורא וכבוד ל־, הדרת קדש Ehrfurcht.

Влагоговѣ́ть (предъ кѣмъ) פ״ע ירא וכבד שם־ ehrfürchten.

Влагодаре́ніе, -да́рствіе ס׳ הודות, תודה Danksagung.

Влагодари́ть פ״י שלם תודה ל־, הודה danken.

Влагода́рно ת״פ בתודה dankbar.

Влагода́рность נ׳ גמול תודה Dankbarkeit.

Влагода́рный ת׳ גומל חסד; משיב תודה dankbar.

Влагода́рственный ת׳ תודה— dankvoll.

Влагода́тный ת׳ מלא ברכת־יי; נותן פרי לברכה gesegnet.

Влагода́ть נ׳ רב טוב, אשר, ברכה Segen.

Влагоде́нствіе ס׳ חיי אשר, טוב החיים Glückseligkeit.

Влагоде́нствовать (-ствую) פ״ע שבוע מטוב החיים, התענג על־רב שלום glücklich leben.

Влагоду́шіе ס׳ רצון, נדיבות, טוב־לב Gutherzigkeit.

Влагоду́шный ת׳ נדיב—, טוב־לב gutherzig.

Влагодѣ́тель ז׳ מיטיב—, עושה חסד עם־ Wohlthäter. -льница נ׳.

Влагодѣ́тельный ת׳ שוקד, רודף צדקה וחסד להיטיב Wohlthätig.

Влагодѣ́тельствовать (-вую) פ״ע גמול חסד עם, היטב— Gutes thun.

Влагодѣя́ніе ס׳ פעלת צדקה, עשות טוב Wohlthat.

Благожела́тель ז׳ ...וְטוֹבָתוֹ דוֹרֵשׁ שָׁלוֹם Gönner.
-льница נ׳. [לְ־ wohlwollen.
Благожела́тельствовать(-ствую)פ״ע דָּרוֹשׁ טוֹב
Благозву́чіе ס׳, -зву́чность נ׳ נֹעַם הַקּוֹל ; חֵן
שְׂפָתַיִם Wohlklang.
Благозву́чный ת׳ עָרֵב לָאֹזֶן, יְפֵה קוֹל wohlklingend.
Благои́збранный ת׳ נִבְחָר בְּהַשְׂכֵּל wohlgewählt.
Благоле́піе ס׳ תִּפְאֶרֶת, הוֹד Pracht. -ле́пный ת׳
הָדוּר, עוֹטֶה הוֹד prächtig.
Благолю́бецъ ז׳, -люби́вый ת׳ שׁוֹחֵר טוֹב, אוֹהֵב
צֶדֶק Tugendhafter.-лю́біе ס׳ אַהֲבַת צֶדֶק Tugendliebe.
Благомилости́вый ת׳ חַנּוּן רַב חֶסֶד allbarmherzig.
Благомы́сленный см. Благомы́слящій.
Благомы́сліе ס׳ מַחֲשֶׁבֶת טוֹבָה Wohlgesinntheit.
Благомы́слящій ת׳ שׁוֹחֵר טוֹב, תְּמִים דֶּרֶךְ wohl=
gesinnt. [נָכוֹן, בָּטוּחַ zuversichtlich.
Благонадё́жность נ׳ בִּטְחָה Zuverlässigkeit.-ный ת׳
Благонаме́реніе ס׳, -ренность נ׳ חֵפֶץ צֶדֶק,
מַחֲשֶׁבֶת טוֹבָה gute Absicht. -ренный ת׳ מִישׁוֹר,
בִּמְזִמָּה אֲשֶׁר מַחֲשַׁבְתּוֹ לְטוֹב gutgesinnt. -ренно ת״פ
טוֹבָה, בְּמִישׁוֹר in guter Absicht.
Благонра́віе ס׳ תֹּם דֶּרֶךְ, מֵישָׁרִים Sittlichkeit.
Благонра́вный ת׳ תָּם, יָשָׁר, תְּמִים דֶּרֶךְ sittsam.
Благообра́зіе ס׳ הוֹד, הָדָר, חֵן טוֹב ; יֹשֶׁר,
מֵישָׁרִים Anstand.
Благообра́зный ת׳ נָאוֶה ; תְּמִים דֶּרֶךְ anständig.
Благополу́чіе ס׳ אֹשֶׁר, בְּרָכָה, שָׁלוֹם, נַחַת, נְעִימוּת,
טוֹב Glück.
Благополу́чный ת׳ מַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ, מְאֻשָּׁר glücklich.
Благопоспе́шать, -поспе́шествовать (-ствую)
פ״ע עָזוֹר לְטוֹבָה befördern. [derung.
Благопоспе́шествова́ніе ס׳ תּוֹעֶלֶת, עֵזֶר Beför=
Благопривѣ́тливость נ׳, -вѣ́тствіе ס׳ קַבָּלַת
פְּנֵי־אִישׁ בְּכָבוֹד, חֲרָדָה לִקְרַאת gütige Aufnahme.
Благопривѣ́тливый ת׳ אִישׁ רָצוֹן, מְקַדֵּם בְּאוֹר
פָּנִים, חָרֵד אֶל־ leutselig.
Благопривѣ́тствовать (-ствую) פ״י קַדֵּם פְּנֵי
הָאֵר פָּנָיו אֶל־, הַבָּא בִּבְרָכָה bewillkommen.
Благоприли́чіе ס׳ דֶּרֶךְ הַטּוֹב וְהַנָּאוֶה Anstand.
Благоприли́чный ת׳ נָאוֶה, יָאֶה, רָאוּי anständig.
Благопристо́йность נ׳ דֶּרֶךְ הַטּוֹב וְהַנָּאוֶה Wohl=
anständigkeit. [dig.
Благопристо́йный ת׳ רָאוּי, יָאֶה, נָאוֶה wohlanstän=
Благопріобрѣ́сть, -рѣта́ть פ״י רָכוֹשׁ בְּצֶדֶק,
עֲשֹׂה בְּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים ehrlich erwerben.

Благопріобрѣ́теніе ס׳ קִנְיָן בְּצֶדֶק וָיֹשֶׁר ehrlicher
Erwerb. [ehrlich erworben.
Благопріобрѣ́тенный ת׳ קְנוּי בְּצֶדֶק וַעֲמַל־כַּפַּיִם
Благопрія́тно ת״פ טוֹב, נָעִים angenehm.
Благопрія́тность נ׳ נֹעַם, נְעִימוּת Annehmlichkeit.
Благопрія́тствовать (-ствую) פ״ע חָנוֹן, רָצֹה ;
הוֹעִיל לְ־, עָזוֹר לְטוֹבָה begünstigen. [überlegt.
Благоразсуди́тельно ת״פ בְּהַשְׂכֵּל וָדַעַת wohl=
Благоразсуди́тельность נ׳ שׂוּם־שֶׂכֶל, הַשְׂכֵּל,
תְּבוּנָה Besonnenheit. [בְּהַשְׂכֵּל besonnen.
Благоразсуди́тельный, -су́дный ת׳ עָשׂוּי
Благоразсуди́ть, -сужда́ть פ״ע הָבֵן הֵיטֵב, הַשְׂכֵּל
וְהָבֵן für gut finden.
Благоразу́міе ס׳ שֵׂכֶל טוֹב, עֲצַת־חָכְמָה Einsicht.
Благоразу́мный ת׳ נוֹעָץ, מְפַלֵּס דַּרְכּוֹ, מְכַלְכֵּל
דְּבָרָיו בְּהַשְׂכֵּל klug. [רוּחַ נְדִיבָה Gunst.
Благорасположе́ніе ס׳ מֶשֶׁךְ חֶסֶד, נְדִיבוּת, רָצוֹן,
Благорасполо́женный ת׳ לְהֵיטִיב, נָכוֹן, מוֹשֵׁךְ
חֶסֶד geneigt. [(הָאֲוִיר)] Reinheit (der Luft).
Благорастворё́нность נ׳ (הָרוּחַ) טֹהַר־, נִקָּיוֹן
Благорастворё́нный ת׳ צַח, בָּהִיר (רוּחַ הַיּוֹם)
rein und gesund (Luft).
Благоро́діе ס׳ טוּב הַיַּחַשׂ (עד התשיעי מתור הכבוד בנוי
הארבעה עשר) wohlgeboren. [נִכְבָּד edel.
Благоро́дный ת׳ 1) בֶּן־נְדִיבִים adelig. 2) יָקָר.
Благоро́дство ס׳ יְקָר, נְדִיבוּת Edelmuth.
Благоскло́нно ת״פ בְּחֶסֶד, בְּרָצוֹן geneigt.
Благоскло́нность נ׳ חֶסֶד, רָצוֹן Geneigtheit.
Благоскло́нный ת׳ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד, מֵיטִיב gewogen.
Благослове́ніе ס׳ בִּרְכַּת־טוֹב, בְּרָכָה Segen.
Благослове́нный ת׳ בָּרוּךְ, מְבֹרָךְ gesegnet.
Благословля́ть, -ви́ть (עתיד -влю) פ״י בָּרֵךְ segnen.
-ся פ״ח הִבָּרֵךְ, בֹּרוּךְ, הִתְבָּרֵךְ.
Благосостоя́ніе ס׳ טוֹבָה, טוּב־הַחַיִּים Wohlstand.
Благосты́ня נ׳ פְּעֻלַּת צְדָקָה Wohlthat.
Бла́гость נ׳ טוּב, חֶסֶד Güte.
Благотворе́ніе ס׳, -твори́тельность נ׳ פְּעֻלַּת
צְדָקָה—עֲבוֹדַת, מַעֲשֵׂה הַחֶסֶד Wohlthätigkeit.
Благотвори́тель ז׳ עוֹשֵׂה חֶסֶד, מֵיטִיב Wohlthäter.
-тельница נ׳.
Благотвори́тельный ת׳ עוֹשֵׂה חֶסֶד wohlthätig.
-ное заведеніе בֵּית גְּמוּל־חֶסֶד.
Благотвори́ть פ״ע עֲשֹׂה חֶסֶד, הֵיטֵב wohlthun.
Благотво́рный ת׳ טוֹב וּמוֹעִיל, נוֹתֵן פְּרִי לִבְרָכָה
heilbringend.

Благоугóдно ת״פ ,יָשָׁר—טוֹב בְּעֵינֵי ,כָּשֵׁר לִפְנֵי
טוֹב עַל־ wohlgefällig. [Ansicht.

Благоусмотрѣ́ніе ס׳ הַטּוֹבָה...רְאוּת עַיִן geneigte

Благоуспѣ́шно ת״פ לִבְרָכָה ,לְהוֹעִיל gut gelungen.

Благоуспѣ́шность נ׳ בְּרָכָה בְּמִשְׁלַח יָדָיו guter Erfolg.

Благоуспѣ́шный ת׳ נוֹתֵן פְּרִי ,מוֹעִיל gediehen.

Благоустроéніе, -стрóйство ס׳ סְדָרִים טוֹבִים gute Einrichtung.

Благоустрóенный ת׳ (עַל־כַּנּוֹ וְעַל־מִשְׁפָּטוֹ), עָרוּךְ עַל־סְדָרָיו gut geordnet.

Благоустрóивать, -стрóить פ״י עָרוֹךְ בִּסְדָרִים כַּלְכֵּל בְּמִשְׁפָּט ,טוֹבִים gut einrichten.

Благоутрóбіе ס׳ לֵב טוֹב ,רַחֲמִים Herzensgüte.

Благоутрóбный ת׳ רַחוּם ,חַנּוּן huldreich.

Благоухáніе ס׳ רֵיחַ נִיחוֹחַ Wohlgeruch.

Благоухáнный ת׳ נוֹתֵן רֵיחַ נִיחוֹחַ wohlriechend.

Благоухáть פ״ע נָתוֹן רֵיחַ נִיחוֹחַ duften.

Благочести́вый ת׳ יְרֵא יְיָ fromm.

Благочéстіе ס׳ הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהִים Frömmigkeit.

Благочи́ніе ס׳ סֵדֶר נָכוֹן Ordnung.

Благочи́нный ת׳ עָרוּךְ כַּמִּשְׁפָּט anständig.

Блажéнный ת׳ מְאֻשָּׁר glückselig.

Блажéнство ס׳ אֹשֶׁר ,בְּרָכָה Glückseligkeit.

Блажéнствовать (-ствую) פ״ע רָאֹה טוֹב ,שְׂבוֹעַ נְעִימוֹת glückselig sein.

Блажи́ть פ״ע הִתְהוֹלֵל unartig sein.

Блажли́вость נ׳ הִתּוֹלִים ,הוֹלֵלוֹת Ausgelassenheit.

Блажли́вый,-жнóй ת׳ מְשֻׁלָּח ,הוֹמֶה ,הוֹלֵל unartig.

Блажь נ׳ עִקְּשׁוּת ,לֵב שְׁרִירוּת ;הוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת, הֶבֶל Tollheit, Unsinn.

Блáзень (-зня) ז׳ לֵץ ,מִתְהוֹלֵל.

Блáзн— см. Соблазн—.

Блáнжевый ת׳ כְּמַרְאֵה עוֹר הַבָּשָׂר fleischfarbig.

Бланкъ ז׳ גִּלָּיוֹן Blankett.

Блевáніе ס׳ קִיא das Vomiren.

Блевáть (блюю) פ״ע הָקֵא vomiren.

Блевóта, -вóтина נ׳ קֵא ,קִיא das Ausgebrochene.

Блéвка נ׳ (לְפִתּוּת הַדָּגִים) תּוֹלַעַת בְּרֹאשׁ חַכָּה Köder.

Блéклость נ׳ מַרְאֶה יָרֹק נוֹבֵל Bläſſe.

Блéклый ת׳ נוֹבֵל ,נִקַּר verblichen.

Блéкнуть פ״ע יָבוֹשׁ ,נָבוֹל verbleichen.

Блескъ ז׳ יִפְעָה ,זֹהַר ,בָּרָק ,נֹגַהּ Glanz.

Блеснýть פ״ע הַבְרֵק ,הִתְנוֹצֵץ erglänzen.

Блéстка, -точка נ׳ נִקֻּדַּת ,קַשְׂקֶשֶׂת־זָהָב—נְחֹשֶׁת כֶּסֶף Flitter.

Блéсточникъ ז׳ עוֹשֶׂה נְקֻדּוֹת כֶּסֶף Flittermacher.

Блéсточный ת׳ מְנֻקָּדוֹת כֶּסֶף von Flittern.

Блестѣ́ть (блещý) פ״ע см. Блеснýть [Geblöck.

Блеміе ס׳ קוֹל הַצֹּאן ,קוֹל מִקְנֶה ,שְׁרִיקוֹת עֲדָרִים

Блеять פ״ע נָעֹה ,עָרוֹג blöcken.

Бли́же ת׳ קָרוֹב יוֹתֵר ,קָרוֹב מִ־ näher. -жáйшій הַקָּרוֹב מִכֹּל nächster.

Бли́жній ת׳ רֵעַ ,עָמִית Nächster, Nebenmensch.

Близéнько ת״פ לֹא־רָחוֹק unweit.

Близéхонько ת״פ קָרוֹב מְאֹד sehr nahe.

Бли́зить (бли́жу) פ״י הַקְרֵב ,קָרֵב אֶחָד אֶל־אֶחָד nähern.-ся פ״ח מַהֵר לָבוֹא ;גֶּשֶׁת ,קְרֹב sich nähern.

Бли́зкій ת׳ 1) (דָּבָר) קָרוֹב naheliegend. 2) אִישׁ קָרוֹב ,מוֹדַע Nächster, Verwandter.-ко ת״פ לֹא רָחוֹק, קָרוֹב nahe.

Бли́зкость נ׳ קִרְבָה Nähe.

Близлежáщій ת׳ אֲשֶׁר אֵצֶל־ ,קָרוֹב אֶל־ naheliegend.

Близнá נ׳ פְּחֶתֶת הַשְּׁתִי בָּאֶרֶג Fadenbruch.

Близнéцъ ז׳ אֶחָד הַתְּאוֹמִים Zwillingskind. -нецы ז״ם תְּאוֹמִים Zwilling.

Близня́та ס״ר יַלְדֵי תְאוֹמִים Zwillingskinder.

Близорýкій ת׳ קְצַר רְאוּת ,בִּלְתִּי רוֹאֶה מֵרָחוֹק kurzsichtig.

Бли́зость נ׳ קִרְבָה Nähe. [ſichtig.

Близорýкость נ׳ קֹצֶר רְאוּת הָעֵינַיִם Kurzsichtigkeit.

Близъ ת״פ עַל־יַד ,אֵצֶל ,קָרוֹב אֶל־ nahe.

Близь נ׳ קִרְבָה Nähe.

Блинéцъ (-нцá) см. Блинъ. [bäcker.

Бли́нникъ ז׳ אוֹפֶה אוֹ מוֹכֵר לְבִיבוֹת Pfannkuchen-

Бли́нничать פ״ע עָשֹׂה אוֹ מָכוֹר לְבִיבוֹת Pfannkuchen backen.

Бли́нная נ׳ בֵּית מַאֲפֵה לְבִיבוֹת Pfannkuchenbäckerei.

Бли́нчатый ת׳ מַעֲשֵׂה תֻּפִינִים ,כִּלְבִיבוֹת pfannkuchenartig.

Блинъ (-нóкъ ק׳) ז׳ לְבִיבָה ,רָקִיק ,תּוּפִין Pfannkuchen. Бли́нный ת׳.

Блистáніе ס׳ נֹגַהּ ,בָּרָק ,יִפְעָה das Glänzen.

Блистáтельность נ׳ זֹהַר ,הוֹד Glanz.

Блистáтельный ת׳ מָלֵא הוֹד ;נוֹצֵץ ,מוֹפִיעַ glanzvoll. -ная Порта (תּוּרְקִית) הוֹד מַלְכוּת תּוּגַרְמָה.

Блистáть (блистáю או блещý) פ״ע הַבְרֵק ,הוֹפֵעַ, הַזְהֵר ,הִתְנוֹצֵץ glänzen. [eines Hafens.

Блокáда נ׳ (בִּקְרָב) מַחְסוֹם מִבְצָר אוֹ חוֹף Belagerung

Блокировáніе см. Блокáда.

Блокировáть (-рýю) פ״י סָגוֹר מִבְצָר אוֹ חוֹף אֳנִיּוֹת

(לְעַת קְרָב) ſperren einen Hafen.
Блокъ ז' אוֹפַן צִנּוֹרִי , גַּלְגַּל הַתְּנוּפָה Blockrolle.
Блона см. Послѣдъ.
Блондочница נ' עוֹשָׂה שׁוּלֵי רִקְמָה Blondenmacherin.
Блонды נ"ר שׁוּלֵי רְקָמוֹת Blonden.
Блоха́ נ' (ק' Блошка) פַּרְעֹשׁ Floh. **Блошный** ת' .
Блочный ת' אֲשֶׁר לְגַלְגַּל הַתְּנוּפָה von der Blockrolle.
Блошистый, -шливый ת' מָלֵא פַּרְעֹשִׁים voll Flöhe.
Блудень (-дня) ז' מִתְהוֹלֵל , הוֹלֵל Wüſtling.
Блудить (блужу́) פ"ע תָּעָה , נוּד ſich herumtreiben.
Блудливость נ' מַדּוּחִים , מַהֲתַלּוֹת , הוֹלֵלוּת Aus-gelaſſenheit.
Блудливый ת' מִתְהוֹלֵל ausgelaſſen.
Блудни נ"ר תַּעְתֻּעִים , מַדּוּחִים , מַהֲתַלּוֹת Schelmerei.
Блудникъ ז' רֹעֶה זוֹנוֹת , נוֹאֵף Hurenjäger. **-ница** נ' אֵשֶׁת זִמָּה , נוֹאֶפֶת , זוֹנָה Hure.
Блудный ת' אִישׁ זְנוּנִים buhleriſch.
Блудодѣй ת' נוֹאֵף Hurer. **-дѣйствовать** פ"ע (сл.) זִמָּה , זְנוּנִים , זָנָה , נָאַף huren. **-дѣяніе** ס' זְנוּת , נַאֲפוּפִים , נִאוּפִים Hurerei.
Блудъ ז' זְנוּת ; זִמָּה , תּוֹעֵבָה Unzucht.
Блудящій ת' הוֹלֵךְ רָצוֹא וָשׁוֹב umherſchweifend.
Блуждать פ"ע נוּד , תָּעָה irren.
Блуза נ' 1) אֵפוֹד בָּד Beinkittel. 2) כִּיס לְשֻׁלְחַן הַמִּשְׂחָק Billardbeutel. [ſenträger.
Блузникъ ז' עוֹשֵׂה מְלָאכָה ; חָגוּר אֵפוֹד בָּד Blou-
Блѣдноватый ת' חִוֵּר מְעַט etwas blaß.
Блѣдноголубой ת' בְּעֵין תְּכֵלֶת כֵּהָה hellblau.
Блѣднозелёный ת' יְרַקְרַק כֵּהֶה hellgrün.
Блѣднолицый ת' אֲשֶׁר נָפְלוּ פָנָיו , חֲפַר־ , חִוַּר פָּנִים blaß vom Geſicht.
Блѣдность נ' חִוְרַת פָּנִים ; יֵרָקוֹן Bläße.
Блѣдный ת' חִוֵּר , חָפֵר bleich. [werden.
Блѣднѣть פ"ע חָוַר , חָפוּר , הַלְבֵּן ; עָטָה בֹשֶׁת blaß
Блюденіе ס' הַשְׁגָּחָה , מִשְׁמֶרֶת* Beobachtung.
Блюдечко ס' קְעָרָה קְטַנָּה ; צַלַּחַת Schüſſelchen.
Блюдо ס' 1) קְעָרָה Schüſſel. 2) אַחַד הַמַּאֲכָלִים Speiſe, Gericht. [לַחֵךְ פִּנְכָּא* Teller lecken.
Блюдолизничать פ"ע לָעֹג מָעוֹג ; לַקֵּק קְעָרוֹת זָרִים ,
Блюдолизничество ס' תְּשׁוּקָה לְמַעֲדַנֵּי זָרִים , אַוַּת לֶחֶם זָרִים Tellerleckerei.
Блюдолизъ ז' מְלַחֵךְ פִּנְכָּא* , מְלַקֵּק קְעָרוֹת זָרִים Tellerlecker. **-зница** נ' .
Блюсти פ"י שָׁמוֹר , נָצוֹר ; קַיֵּם beobachten. Б. законъ נָצוֹר חֹק . **-ся, -сь** פ"ח הִשָּׁמֵר , הִזָּהֵר ſich hüten.

Блюститель ז' נוֹטֵר , פָּקִיד Aufſeher. Б. правды שׁוֹמֵר אֱמוּנִים . **-льница** נ' .
Блюстительный ת' נִשְׁמָר , נִזְהָר achtſam.
Бляха נ' (ק' бляшка) פַּח רָקוּעַ ; תָּו Blechſchild.
Бляшный, -шечный ת' מְרֻקָּעֵי פַחִים vom Blech.
Бляхарь ז' מְרַקֵּעַ פַּחִים Blechſchmied.
Боа́ ז' 1) נָחָשׁ עֲנָק , הַתַּנִּין הַגָּדוֹל Rieſenſchlange. 2) עֲנָק לְצַוְּארֵי נָשִׁים] Halswärmer.
Бобёръ см. Бобръ.
Бобки ז"ר עִנְּבֵי עֵץ הַדַּפְנִי Lorbeeren.
Бобовикъ ז' קְנֵה פוֹל Bohnenſtengel.
Бобовникъ ז' עֵץ הַפּוֹל Bohnenbaum.
Бобовый ת' פוֹל — von Bohnen. [Bohne.
Бобокъ (-бка́), **Бобочекъ** (-чка) ז' פוֹל קָטָן kleine
Бобръ (ק' -рикъ, -рёнокъ) ז' מִין חַיָּה , בֵּיבָר* (חולין קכז:) Biber. Бобровая струя (לרפואה) זִרְמַת בֵּיבָר .
Бобъ ז' פוֹל Bohne. Б. турецкій פוֹל לָבָן .
Бобыль ז' כְּפָרִי אֲשֶׁר אֵין־לוֹ נַחֲלַת שָׂדֶה Bauer ohne Land. Б. бобылемъ חֲסַר־כֹּל . [haus.
Богадѣленный ת' אֲשֶׁר לְמִקְלַט עֲנִיִּים vom Armen-
Богадѣльникъ ז' חוֹסֶה בְּמִקְלַט הָעֲנִיִּים Armen-häusler. **-ница** נ' .
Богадѣльня נ' בֵּית מַחְסֶה לַעֲנִיִּים Armenhaus.
Богатей ז' (המ') עָשִׁיר reicher Kauz.
Богатить (-гащу́) פ"י הַעֲשֵׁר reich machen.
Богато ת"פ בְּהַרְבֵּה , בְּעֹשֶׁר reichlich.
Богатство ת' חַיִל , הוֹן , עֹשֶׁר Reichthum.
Богатый ת' עָשִׁיר Reicher.
Богатырскій ת' גִּבּוֹרִים — . **-тырски** ת"פ כְּמִשְׁפַּט הַגִּבּוֹרִים heldenthümlich.
Богатырство ס' חַיִל וָעֹז ; דֶּרֶךְ גִּבּוֹרִים Heldenmuth.
Богатырствовать (-ствую) פ"ע עוֹלֵל עֲלִילוֹת כְּאַחַד אֵילֵי הָאָרֶץ heldenmüthig handeln.
Богатырь ז' אַמִּיץ־לֵב , גִּבּוֹר , אֲרִיאֵל Held.
Богатѣть פ"ע הַרְבֵּה הוֹן , עָשׁוֹר , הַעֲשֵׁר , הִתְעַשֵּׁר
Богачъ ז' עָשִׁיר Reicher. **-чиха** נ' . [reich werden.
Богиня נ' בַּת־אֵלִים , אֱלִילָה Göttin.
Богобоязливый, -зненный ת' יְרֵא־יְיָ gottesfürchtig.
Богобоязненность נ' יִרְאַת־יְיָ Gottesfurcht.
Боговдохновенный ת' אֲשֶׁר רוּחַ , מָלֵא רוּחַ־יְיָ אֱלֹהִים בּוֹ von Gott begeiſtert. [ſieht.
Боговидецъ (-дца) ז' חוֹזֶה מַחֲזֵה שַׁדַּי der Göttliches
Боговѣнчанный ת' אֲשֶׁר עִטְּרוֹ יְיָ von Gott gekrönt.
Богоизбранный ת' בְּחִיר יְיָ von Gott erwählt.
Боголюбецъ (-бца), **-любъ** ז', **-бивый** ת' אוֹהֵב אֱלֹהִים der Gottliebende.

Боголю́біе ס׳ אַהֲבַת אֱלֹהִים Liebe zu Gott.
Богоме́рзкій ת׳ תּוֹעֲבַת יְיָ gottlos.
Богомо́лецъ (-льца), -молъ, -льникъ, -льщикъ ז׳ מִתְפַּלֵּל,מַרְבֶּה תְפִלָּה der viel betet. -мо́лка, -лица נ׳.
Богомо́льничать, -льствовать פ״ע הַרְבֵּה תְּפִלָּה, הִתְקַדֵּשׁ ſcheinheilig viel beten.
Богомо́льный ת׳ מַרְבֶּה תְּפִלָּה andächtig.
Богоненави́стникъ ז׳ מְשַׂנֵּא יְיָ Gottesverächter. -ница נ׳.
Богоненави́стный ת׳ שְׂנוּא־יְיָ, תּוֹעֲבַת יְיָ gottwidrig.
Богоотсту́пникъ ז׳, -ный ת׳ פּוֹשֵׁעַ, מוֹרֵד בַּיְיָ Gottesleugner. -ница נ׳.
Богоотсту́пничество ס׳ מֶרֶד בַּיְיָ Gottesleugnung.
Богопозна́ніе ס׳ דַּעַת אֱלֹהִים Erkenntniß Gottes.
Богопочита́ніе ס׳ עֲבוֹדַת יְיָ Gottesverehrung.
Богопроти́вный ת׳ תּוֹעֲבַת יְיָ, שְׂנוּא יְיָ gottwidrig.
Богосло́віе ס׳ חֵקֶר דַּעַת אֱלֹהִים וְתוֹרָתוֹ Theologie.
Богосло́вскій ת׳ אֲשֶׁר לְתוֹרַת אֱלֹהִים theologiſch.
Богосло́въ ז׳ מוֹרֶה דֶרֶךְ יְיָ וְתוֹרָתוֹ, לִמּוּד יְיָ Theolog.
Богослуже́бный ת׳ אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת יְיָ gottesdienſtlich.
Богослуже́ніе ס׳ עֲבוֹדַת יְיָ Gottesdienſt.
Богосне́дникъ ז׳ עֵץ קַקָּאָ Kakaobaum.
Богоспасе́нный ת׳ נוֹשַׁע בַּיְיָ von Gott geſchützt.
Боготворе́ніе ס׳ תֵּת כֵּאלֹהִים Vergötterung.
Боготвори́ть פ״י כַּבֵּד כֵּאלֹהִים, דַּמֵּה לְעֶלְיוֹן vergöttern.
Богоуго́дникъ ז׳ עוֹשֶׂה רְצוֹן יְיָ Gottgefälliger. -ница נ׳.
Богоуго́дный ת׳ הַטּוֹב בְּעֵינֵי־יְיָ gottgefällig.
Богохрани́мый ת׳ נְצוּר יְיָ von Gott beſchützt.
Богохуле́ніе, -ху́льство ס׳ גִּדּוּפַת אֱלֹהִים Gotteslästerung.
Богоху́льникъ ז׳ מְגַדֵּף, מְחָרֵף אֱלֹהִים Gotteslästerer. -ница נ׳.
Богоху́льничать, -ху́льствовать פ״ע חָרֵף אֱלֹהִים, גַּדֵּף, חַלֵּל שֵׁם־יְיָ Gott läſtern.
Богоху́льный ת׳ מְחַלֵּל שֵׁם יְיָ gotteslästerlich.
Богъ ז׳ יְיָ, אֱלֹהִים, אֵל, אֱלוֹהַּ Gott. Дай Богъ יִתֵּן אֱלֹהִים. Богъ вѣсть! מִי יוֹדֵעַ Ради Бога לְמַעַן, בְּשֵׁם־יְיָ.
Бода́ніе ס׳ מַנַּח, נְגִיחָה das Stoßen mit den Hörnern.
Бода́ть, Бодну́ть פ״י נָגוֹחַ, נָגוֹף בְּקַרְנָיו ſtoßen mit den Hörnern. -ся פ״ח הִתְנַגֵּחַ ſtößig ſein.
Водо́цъ, (-дца́) ז׳ 1) צִפֹּרֶן הַנְּגִיחָה (ברגל התרנגול). 2) דָּרְבָן בְּנַעֲלֵי הָרֹכֵב Sporn.
Боди́ло ס׳ מַלְמָד, דָּרְבָן Ochſenſtachel.
Бодли́вость נ׳ תַּאֲוָה לִנְגֹּחַ.
Бодли́вый ת׳ נַגָּח ſtößig.
Бодри́ть פ״י עוֹרֵר, אַמֵּץ, שַׂגֵּב, חַזֵּק יְדֵי, הָעֵר רוּחַ ermuthigen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, הִתְאַמֵּץ; הִתְהַלֵּךְ בְּרָחָבָה, הָלוֹךְ רוֹמָה ſich muthig zeigen.
Бо́дро ת״פ בְּאֹמֶץ, בְּחַיִל muthig.
Бо́дрость נ׳ אֹמֶץ, חַיִל, גְּבוּרָה Muth.
Бо́дрственный ת׳ 1) אַמִּיץ, נִשְׂגָּב muthig. 2) אֲשֶׁר לִבּוֹ עֵר, עֵינָיו פְּקוּחוֹת עַל־דְּרָכָיו wachſam.
Бо́дрствованіе ס׳ אֹמֶץ, הִתְעוֹרְרוּת* Wachſamkeit.
Бо́дрствовать (-ствую) פ״ע עוּר, הִתְעוֹרֵר; שָׁמוֹר, פָּקֹחַ עֵינָיו עַל־ wachſam ſein.
Бо́дрый ת׳ עֵר, מִתְעוֹרֵר; אַמִּיץ לֵב muthig.
Боду́нъ ז׳ נַגָּח Stößiger. -ду́нья נ׳ נַגַּחַת.
Боево́й ת׳ ־מִלְחָמָה, ־קְרָב Schlacht=. Боевой строй מַעֲרֶכֶת הַקְּרָב. -вые часы מוֹרֶה שָׁעוֹת מַשְׁמִיעַ הָעִתִּים Schlaguhr.
Бое́цъ (бойца́) ז׳ אִישׁ מִלְחָמָה, אִישׁ חַיִל Kämpfer.
Божба́ נ׳ אָלָה, שְׁבוּעָה Schwur.
Бо́же! (לקריאה) אֱלֹהִים o Gott!
Бо́жескій ת׳ ־אֵל, ־אֱלֹהִים göttlich.
Боже́ственность נ׳ כְּבוֹד אֵל, אֱלָהוּת* Göttlichkeit.
Боже́ственный ת׳ מָלֵא הוֹד אֱלוֹהַּ göttlich.
Божество́ ס׳ אֵל, אֱלוֹהַּ Gottheit.
Божи́ться פ״ח אָלֹה, הִשָּׁבֵעַ בְּשֵׁם יְיָ ſchwören.
Бо́жій ת׳ ־אֵל, ־אֱלֹהִים von Gott.
Божни́ца נ׳ 1) מִקְדָּשׁ מְעַט kleine Kirche. 2) בָּמָה Götzentempel.
Бо́жье дерево ס׳ מִין צֶמַח, אַבְרַתָּא* Eberreis.
Бой ז׳ 1) תֶּקַע, מְחִי Schlägel. Съ барабаннымъ боемъ בִּמְחִי־תֹף. Бой часовъ קוֹל הַפַּעֲמוֹן בְּמוֹרֶה הַשָּׁעוֹת. 2) מַהֲלֻמָּה, מַכָּה. Кулачный бой מַהֲלֻמּוֹת אֶגְרוֹף. 3) הֶרֶג, קֶטֶל, מַכַּת מִלְחָמָה Kampf. Бой скота זֶבַח, טֶבַח. 4) נֶפֶץ, מְכִתָּה, שֶׁבֶר Scherben. Бой отъ глиняной посуды שֶׁבֶר נִבְלֵי חֶרֶשׂ
Бой-ба́ба נ׳ אִשָּׁה הוֹמִיָּה, אֵשֶׁת מְדָנִים freche Weibsperſon.
Бо́йка נ׳ תֶּקַע, מְחִי Schlag. Бойка свай תֶּקַע יְתֵדוֹת Pfahlſchlag.
Бо́йкій ת׳ חָרוּץ, מָהִיר, רַב פְּעָלִים, בֶּן חַיִל flink. Бойкая дорога דֶּרֶךְ עָקֹב, אֹרַח עֲקַלְקַלָּה. Бойкое мѣсто מָקוֹם בְּפֶתַח עֵינַיִם, רֹאשׁ מְרוֹמִים.
Бо́йкость ז׳ חֲרִיצוּת, חַיִל Gewandtheit.
Бо́йня נ׳ בֵּית טִבְחָה לִבְהֵמוֹת, בֵּית הַמִּטְבָּחַיִם* Schlachthaus.
Бока́лъ (ק׳ -ка́льчикъ) ז׳ כּוֹס, קֻבַּעַת, גָּבִיעַ Becher.
Боково́й ת׳ (יָרֵךְ) ־צַד, אֲשֶׁר עַל־צַד, צְדָדִי* von der Seite.

Бокъ צַד ז׳, יָרֵךְ, כָּתֵף Seite. Бокомъ, бочкомъ
הַצִּדָּה. Бокъ ó бокъ אִישׁ עַל־יַד רֵעֵהוּ, שְׁכֶם אֶחָד.
Болвáнить נָזוֹר קוֹרוֹת פ״י einen Klotz behauen.
Болвáнъ (-вáнчикъ ק׳) 1) ז׳ קוֹרָה, כְּרוּת עֵץ Klotz.
2) פֶּסֶל, גִּלּוּם Götzenbild. 3) כְּסִיל, בַּעַר Dummkopf.
Болвáшка חַרְצַן הַכַּפְתּוֹר נ׳ Knopfform.
Бóлверкъ סֹלְלָה ז׳, חֵל Festungswall.
Болеутоли́тельный מֵקֵל הַכְּאֵב ת׳, מַשְׁקִיט
הַמַּכְאוֹב schmerzlindernd. [an Bäumen.
Болонá שְׂאֵת בָּעֵץ נ׳, חֲזָזִית* (סוכה לד:) Auswuchs
Болóнка מִין כֶּלֶב קָטָן נ׳ Löwenhündchen.
Болóтина טִיט הַיָּוֵן, בִּץ, בִּצָּה נ׳ sumpfige Stelle.
Болóтистый מָלֵא בִּצָּה ת׳ sumpfig.
Болóто בִּצָּה, טִיט, בִּץ ס׳ Sumpf. -тный ת׳.
Болтáніе 1) ס׳ נֹעַר, נִיד das Schütteln. 2) נִיד שְׂפָתַיִם,
שִׂיחַ רֵיק Geplauder.
Болтáть, -лтнуть 1) פ״י נֹעַר, הָנֵעַ, הָנֵד, נוּד
schütteln. 2) דַּבֵּר רֵיק, הָנֵד שְׂפָתָיו plaudern. -ся פ״ח
הִתְנוֹדֵד, הִתְנוֹעֵעַ sich schütteln; sich herumtreiben.
Болтли́вость פֶּטֶר—נִיד שְׂפָתַיִם ז׳ Plauderhaftigkeit.
Болтли́вый פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו ת׳—פּוֹטֵר plauderhaft.
Болтовня́ נִיד שְׂפָתַיִם נ׳, דִּבְרֵי רוּחַ, רֵיק Geplauder.
Болтýнъ מַרְבֶּה שִׂיחָה, פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו ז׳ Plauderer.
-тýнья נ׳.
Болтýшка 1) נ׳ מְנַעֶרֶת, כַּף לְנַעֵר בּוֹ Mischlöffel.
2) см. Болтýнъ, -тýнья.
Болтъ יָתֵד מְחַבֶּרֶת, קֶרֶס מַבְרִיחַ ז׳ dicker Eisennagel.
Боль מַכְאוֹב, כְּאֵב נ׳ Schmerz. [ный ת׳.
Больни́ца בֵּית אֹסֶף הַחוֹלִים נ׳ Krankenhaus. -нич-
Больни́чникъ שׁוֹמֵר הַחוֹלִים ז׳ Krankenwärter.
Бóльно רַע וָמַר ת״פ schmerzlich. Онъ больно сердился
קָצַף מְאֹד.
Больнóй כּוֹאֵב, חוֹלֶה ת׳ krank. [mehr als.
Бóльше 1) ת״פ גָּדוֹל מִ־ größer. 2) הַרְבֵּה מִ־, יוֹתֵר
Большинствó מַרְבִּית־, רֹב־ ס׳ die Mehrzahl.
Большинствовáть (-ствýю) פ״ע הָיָה לְרֹאשׁ,
יָשׁוֹב רֹאשׁ die Uebermacht haben.
Бóльшій הַגָּדוֹל מִ־, יוֹתֵר גָּדוֹל ת׳ der größere.
Большóй גָּדוֹל ת׳ groß.
Бóлѣе יוֹתֵר מִ־ ת״פ mehr als. Болѣе и болѣе הָלוֹךְ
וָרָב, יוֹתֵר וְיוֹתֵר.
Болѣзненность דָּאֲבוֹן, דְּוַי נ׳ Kränklichkeit.
Болѣзненный נַחֲלָה, דַּוָּי ת׳, אֱלֵי־חֳלִי, צָפוּי יָדוּעַ,
חֳלִי krankhaft.
Болѣзнь מַדְוֶה, מַחֲלָה, חֳלִי נ׳ Krankheit.

Болѣть 1) פ״ע (-лю́) חָלָה, כָּאוֹב, כָּאֵב, חוּשׁ כְּאֵב krank sein.
2) (-лѣ́ю) (הֻחֲלָה) חָלָה עַל־, הֶעֱצֵב עַל־, חָמוֹל
עַל־ sich kümmern. [חוֹתָם Siegelerde.
Бóлюсъ מִין עַפְרוֹת תְּרוּפָה (בִּימֵי קֶדֶם) ז׳, חֹמֶר
Боля́чка נֶתֶק, גֶּלֶד הַמַּכָּה נ׳ Krufte auf Geschwüren.
Бóмба גֻּלַּת אֲבַק שְׂרֵפָה, כַּדּוּר נֶפֶץ נ׳ Pulverkugel.
Бомбардировáніе יְרִיַּת כַּדּוּרֵי נֶפֶץ ס׳ Bombar-
dirung. [diren.
Бомбардировáть (-рýю) יָרָה זִקֵּי־נֶפֶץ פ״י bombar-
Бондáрня בֵּית מְלֶאכֶת כְּלֵי־עֵץ נ׳ Böttcherwerkstatt.
Бондáрь חָרַשׁ כְּלֵי־עֵץ ז׳ Böttcher.
Борáзживать см. Борозди́ть.
Борáнивать см. Борони́ть.
Бордéль בֵּית זוֹנוֹת נ׳ Hurenhaus.
Бордю́ръ שׁוּלֵי מְעִיל ז׳ Besatz. -дю́рный ת׳.
Борéніе הֵאָבֵק, נַפְתּוּלִים ס׳ das Kämpfen.
Борéцъ (-рцá) מְלֻמַּד מִלְחָמָה ז׳, לִמּוּדֵי Kämpfer.
Борзóй מָהִיר ת׳, קַל, זָרִיז* rasch. Борзая собака
כֶּלֶב זַרְזִיר מָתְנַיִם Windhund.
Борзописáніе מְהִירוּת הַכְּתָב ס׳ Schnellschreiberei.
Борзопи́сецъ (-спа) סוֹפֵר מָהִיר ז׳ Schnellschreiber.
Бори́стый 1) ת׳ מְכֻפָּל, כָּפוּל (בֶּגֶד) faltig. 2) מָקוֹם
עֲצֵי אֹרֶן mit Fichtenwald bewachsen.
Бормотá, -тýнъ מְהַגֶּה ז׳, נִלְעַג לָשׁוֹן Brummer.
-тýнья נ׳. [Brummen.
Бормотáнье הֶגֶה ס׳, קוֹל שָׁפָל, לָשׁוֹן עִלְּגִים das
Бормотáть (-мóчу) פ״ע הָגָה כְּיוֹנָה, הַפְטֵר בְּשָׂפָה
murmeln.
Борови́къ מִין כְּמֵהִין ז׳ Erdschwamm.
Бóровъ 1) ז׳ חֲזִיר זָכָר Eber. 2) צִנּוֹר מְחַבֵּר שְׁתֵּי
אֲרֻבּוֹת עָשָׁן Querschornstein.
Бородá זָקָן נ׳ Bart.
Бородáвистый יַבֶּל ת׳ voll Warzen. -стая יַבֶּלֶת.
Бородáвка שְׂאֵת בְּעוֹר הַבָּשָׂר נ׳, סַפַּחַת, שׁוּמָא*
Warze. [Wachsblume.
Бородáвникъ ז׳ -вчица נ׳ מִין יָרָק, לַפְסָן* (כלאים א׳)
Бородáтый, -дáстый בַּעַל זָקָן עָנֵף ת׳ bärtig.
Бородáтѣть פ״ע הוֹצִיא שְׂעַר זָקָן, הָיָה לְבַעַל־זָקָן
einen Bart bekommen.
Бородáчъ גְּדַל־זָקָן נ׳, עַבְדְּקָן* (סנהדרין ק:) Großbärtiger.
Борóдка 1) נ׳ זָקָן קָטָן Bärtchen. 2) שֵׁן הַמַּפְתֵּחַ.
פִּין* (כלים י״א) Schlüsselbart.
Бородобрéй גַּלָּב, מְגַלֵּחַ הַזָּקָן ז׳ Barbier.
Бородобрéйня בֵּית גַּלָּבִים, בֵּית תִּגְלַחַת נ׳ Bar-
bierstube.

Вородо́къ (-дка) ז׳ כְּלִי לִנְקֹב בַּרְזֶל, מַקֶּב בַּרְזֶל Locheisen.
Борозда́ גְּדוּד בֵּין הַתְּלָמִים, מַעֲנִית, מַעֲנָה Furche.
Борозди́ть (-зжу́) פ״י עָדוֹר, פַּלֵּחַ וְשַׂדֵּד Furchen ziehen.
Бороздни́къ ז׳ מַעְדֵּר Säteisen. [streift.
Боро́здчатый ת׳ חָרוּשׁ גְּדוּדִים גְּדוּדִים gefurcht, ge=
Борозже́ніе ס׳ עֲבוֹדַת הַמַּעֲנִית das Furchen.
Борона́ נ׳ (לְשַׂדֵּד הָאֲדָמָה) קִלְּשׁוֹן, חָרִיץ Egge.
Бороне́ніе, -нова́ніе ס׳ שִׂדּוּד הָאֲדָמָה das Eggen.
Борони́льщикъ -нова́льщикъ ז׳ מְשַׂדֵּד Egger.
Борони́ть פ״י שַׂדֵּד אֲדָמָה eggen. -ся 1) נפעל שֻׂדּוֹד geegget werden. 2) פ״ח הִלָּחֵם בְּעַד נַפְשׁוֹ, הֵאָבֵק sich vertheidigen. [Unkraut.
Боро́нникъ ז׳ שָׁרָשִׁים מֵאַחֲרֵי הַמְשַׂדֵּד unausgeeggtes
Бороньба́ נ׳ שִׂדּוּד; עֵת שַׂדֵּד הָאֲדָמָה Eggezeit.
Боро́ться (-рю́сь) פ״ח הִלָּחֵם, הֵאָבֵק kämpfen.
Бо́ртникъ ז׳ נוֹטֵר נְחִילֵי דְּבוֹרֵי יַעַר Waldbienen=wächter.
Бортъ (ק׳ -тикъ) ז׳ 1) יַרְכְּתֵי אֳנִיָּה Rand des Schiffes. 2) שְׂפַת מְעִיל, שׁוּלֵי בֶגֶד Rand des Kleides.
Бортъ נ׳ *כַּוֶּרֶת, *נְחִיל דְּבוֹרִים Waldbienenstock.
Борщъ ז׳ נְזִיד יָרָק חָמִיץ עִם־בָּשָׂר Sauersuppe.
Боръ ז׳ יַעַר עֲצֵי אֹרֶן Fichtenwald.
Боры ז״ר שׁוּלַיִם, כִּפְלֵי בֶגֶד Falten am Kleide.
Борьба́ נ׳ מִלְחָמָה, נַפְתּוּלִים Kampf.
Борьби́ще ס׳ שְׂדֵה נַפְתּוּלִים Kampfplatz.
Босико́мъ ת״פ יָחֵף barfuß. [ner Schuh.
Босови́къ ז׳ נַעַל לְרֶגֶל עָרֹם auf nacktem Fuße getrage=
Бо́сой ת׳ יָחֵף barfüßig.
Босомы́га ז״נ הוֹלֵךְ יָחֵף Barfüßler.
Босоно́гій ת׳ יְחֵף רַגְלַיִם Barfüßiger.
Босота́ נ׳ יְחֵפוּת Barfüßigkeit.
Вости́ см. Бода́ть.
Ботанизи́ровать (-рую) פ״ע אָסֹף צְמָחִים לְמִינֵיהֶם, חָקוֹר זַנֵי־הַצְּמָחִים Pflanzen sammeln.
Бота́ника נ׳ דַּעַת תְּכוּנַת הַצְּמָחִים לְמִינֵיהֶם Pflanzenkunde.
Бота́никъ ז׳ חוֹקֵר תְּכוּנַת הַצְּמָחִים Botaniker.
Ботани́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְדַעַת הַצְּמָחִים botanisch.
Бо́тать, Бо́тнуть פ״ע הָנֵם דָּגִים אֶל־הַמִּכְמֹרֶת Fische ins Netz treiben.
Ботва́ נ׳ עֲלֵה יָרָק חָמִיץ Gemüsenblatt.
Ботви́нье ס׳, -нья נ׳ מַאֲכַל יָרָק חָמִיץ Beetensuppe.
Бо́тикъ ז׳ אֳנִיָּה קְטַנָּה kleines Schiff.
Боти́нка נ׳ נַעַל־נָשִׁים Frauenstiefel.
Ботфо́рты ז״ר *מִנְעָלִים, נַעֲלֵי פָרָשִׁים (שבת ס׳:) Kava=leriestiefel. [Fischerstange.
Ботъ ז׳ 1) אֳנִיָּה קַלָּה Einmastschiff. 2) מוֹט הַדַּיָּגִים
Бо́ты ז״ר נַעֲלֵי־עוֹר plumpe Stiefel.
Боте́лость נ׳ מִשְׁמַן הַבָּשָׂר Wohlbeleibtheit.
Боте́лый ת׳ בְּרִיא־בָשָׂר, עָב, שָׁמֵן beleibt.
Боте́ть פ״ע כָּשֹׂה, שָׁמוֹן, עָבֹה, הַשְׁמֵן beleibt werden.
Боча́рничанье, -рство ס׳ מְלֶאכֶת חָבִיּוֹת Böttcher=handwerk.
Боча́рничать פ״ע עֲשֹׂה חָבִיּוֹת Böttcher sein.
Боча́рня см. Бонда́рня.
Боча́ръ см. Бонда́рь.
Бочёкъ (-чка́), Бочко́мъ см. Бокъ.
Боче́ниться, -чи́ться פ״ע נָטֹה עַל־צִדּוֹ sich auf die Seite neigen. [Fäßchen.
Бочёнокъ (-нка), -ночекъ (-чка) ז׳ חֵמֶת, *חָבִית
Бо́чка נ׳ חֵמֶת, *גִּנִּית, *חָבִית Tonne.
Бочки́ ז״ר (בְּתִלְבֹּשֶׁת הַנָּשִׁים) מַחֲגֹרֶת Lendenpolster.
Боязли́вость נ׳ יִרְאָה, דְּאָגָה, מֹרֶךְ לֵב Furchtsamkeit.
Боязли́вый ת׳ יָרֵא, מְפַחֵד furchtsam.
Боя́знь נ׳ יִרְאָה, פַּחַד Furcht.
Боя́ринъ ז׳ אָצִיל, נָדִיב Freiherr. ר׳ Боя́ре אֲצִילִים, חֹרֵי הָאָרֶץ, נְדִיבֵי עָם.
Боя́риться פ״ח הִתְנַשֵּׂא, הִשְׂתָּרֵר sich stolz benehmen.
Боя́ричъ ז׳ בֶּן־אֲצִילֵי־עָם Sohn eines Freiherrn.
Боя́рскій ת׳ —אֲצִילִים von Freiherrn.
Боя́рство ס׳ תּוֹר אֲצִילֵי אָרֶץ Freiherrnwürde.
Боя́рщина см. Ба́рщина 1.
Боя́рыня, -рышня см. Ба́рыня, Ба́рышня.
Боя́ться פ״ע יָרֹא, פָּחוֹד; דָּאוֹג fürchten. Не бось אַל־תִּירָא; הַאֲמִינָה!. Дѣло мастера боится עֶבֶד הַמַּעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ; עֶבֶד הַחֹמֶר לְיוֹצְרוֹ.
Бра́во מ״ק טוֹב מְאֹד sehr gut! -ви́ссимо טוֹב לְהַפְלִיא ausgezeichnet.
Бра́вый ת׳ אִישׁ חַיִל, אַמִּיץ לֵב tapfer.
Бра́га נ׳ 1) בְּלִיל לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁכָר Maisch, Brage. 2) שֵׁכָר מְדֻהָן Halbbier.
Брад—см. Бород—.
Бра́жникъ ז׳ שׁוֹתֶה לְשָׁכְרָה, סוֹבֵא Trunkenbold.
Бра́жничаніе, -чество ס׳ שִׁכְרָה, סֹבֶא Sauferei.
Бра́жничать פ״ע שָׁכוֹר, סָבוֹא saufen.
Бразда́ см. Борозда́.
Брazди́ть см. Борозди́ть.
Бразды́ נ״ר רֶסֶן לַסּוּס Zaum. Б. правленія רֶסֶן הַמֶּמְשָׁלָה, שֵׁבֶט הַמִּשְׂרָה.

Браковáніе ס׳, **-кóвка** נ׳ בִּקֹּרֶת Ausscheidung.
Браковáть (-кýю) פ״י בַּקֵּר בֵּין טוֹב לָרָע, בָּרוֹר, בָּרֹה das Untaugliche absondern.
Браковщи́къ ז׳ בּוֹחֵן—מְבַקֵּר הַסְּחוֹרָה der das Untaugliche aussondert.
Бракоразвóдный актъ גֵּט, סֵפֶר כְּרִיתוּת* Ehescheidungsakt.
Бракосочетáніе ס׳ חֲתֻנָּה, כְּלוּלוֹת Trauung.
Бракъ ז׳ 1) הִלּוּלָא*, חֲתֻנָּה, בְּרִית הַנִּשּׂוּאִים Ehe. 2) סְחוֹרָה אֲשֶׁר מוּם בָּהּ das Untaugliche.
Брандвáхта נ׳ מִצְפֶּה לִמְכַבֵּי בְעֵרָה Feuerwache.
Брáндеръ ז׳ אֳנִיַּת־שְׂרֵפָה לְהַצִּית אֵשׁ בָּאֳנִיּוֹת הָאוֹיֵב Brandschiff.
Брандмаióръ ז׳ פְּקִיד מְכַבֵּי תַבְעֵרָה Brandmajor.
Брандмáуеръ ז׳ חַיִץ לְמָגֵן מִמַּאֲכֹלֶת אֵשׁ Brandmauer.
Брандмéйстеръ ז׳ שׁוֹטֵר עַל־מְכַבֵּי תַבְעֵרָה Brandmeister.
Брандскýгель ז׳ זִק, פְּחִי אֵשׁ, כַּדּוּר אֵשׁ Zündkugel.
Брани́на נ׳ אֶרֶג פִּשְׁתִּים תַּשְׁבֵּץ gewürfelte Leinwand.
Брани́ть פ״י קַלֵּל, חָרֵף, קְצוֹף עַל־, גָּעוֹר בְּ־ schimpfen. **-ся** פ״ח חָרֵף אִישׁ רֵעֵהוּ sich schimpfen.
Брáніе ס׳ מִקָּח, קַחַת, קְחַת das Nehmen.
Бранли́вость נ׳ אַהֲבַת רִיב וּמָדוֹן Zanksucht.
Бранли́вый ת׳ אִישׁ מָדוֹן, שׁוֹאֵף לָרִיב zanksüchtig.
Брáнникъ ז׳ אִישׁ מִלְחָמָה, לוֹחֵם Kämpfer.
Брáнный ת׳ 1) קְרָב, מִלְחָמָה kriegerisch. 2) גְּדוּפָה schimpflich. Бранныя слова נְאָצוֹת, גְּדוּפוֹת.
Бранонóсный ת׳ מְעוֹרֵר קְרָבוֹת kriegerisch.
Брáнчивый см. Бранли́вый.
Брáный ת׳ 1) אָחוּז מִ־, לָקוּחַ genommen. 2) תַּשְׁבֵּץ gewürfelt.
Брань נ׳ 1) קְרָב, מִלְחָמָה; מָדוֹן, רִיב Streit. 2) גְּדוּפָה, נְאָצָה Schimpfung. 3) см. Брани́на.
Браслéтъ ז׳ צָמִיד, אֶצְעָדָה Armband.
Брáсывать см. Бросáть.
Братáться פ״ח כָּרוֹת בְּרִית אַחֲוָה Brüderschaft machen.
Брáтецъ, -ти́шка ז׳ אָח Brüderchen.
Брáтія נ׳ אַחֲוָה, חֶבֶר Brüderschaft.
Брáтнинъ, -тній ת׳ הָאָח, אַחִים— des Bruders.
Брáтовщина см. Брáтія.
Братогýбецъ (-бца) ז׳ מְשַׁדֵּד אָחִיו, מֵרַע לְאָחִיו Brudermörder. **-бица** נ׳.
Братолюби́вый ת׳ אִישׁ חֶסֶד, אוֹהֵב עֲמִיתוֹ menschenfreundlich.
Братолю́біе ס׳ אַהֲבַת אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ, אַהֲבַת הָאָדָם Menschenliebe.
Братоубíйство ס׳ רֶצַח־אָח Brudermord.
Братоубíйца ז״נ רוֹצֵחַ אָחִיו Brudermörder.
Брáтскій ת׳ אַחִים— brüderlich.
Брáтство ס׳ אַחֲוָה Brüderschaft.
Брáтствовать (-ствую) פ״ע שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד brüderlich leben.
Братъ ז׳ אָח Bruder.
Брать (берý) פ״י לָקוֹחַ, אָחוֹז; תָּפוֹשׂ, לָכוֹד nehmen, ergreifen. **-ся** פ״ח 1) הִלָּקַח genommen werden. 2) הָחֵל, שִׂים פָּנָיו אֶל־, גֶּשֶׁת אֶל־ unternehmen.
Брáчный ת׳ כְּלוּלוֹת, חֲתֻנָּה hochzeitlich.
Бревéнчатый ת׳ עָשׂוּי מִקּוֹרוֹת aus Balken.
Бревнó ס׳(ק׳ -вёшко, נ׳ -вни́ще) קוֹרָה Balken.
Брег—см. Берег—.
Брéдень ז׳ מִכְמֹרֶת Zugnetz.
Брéдить (-брéжу) פ״ע הָזֹה, דַּבֵּר תֹּהוּ Unsinn sprechen. phantasiren.
Брéдни נ״ר הֲבָלִים, מַדּוּחִים Unsinn.
Бредъ ז׳ מַדּוּחִים, חֲזוֹן לֵב das Phantasiren.
Брéзгать, -говать פ״ע בָּחוֹל, גָּעֹל, תָּעֵב sich ekeln.
Брезгли́вость נ׳ שְׁאָט בְּנֶפֶשׁ, גֹּעַל, זָרָא Ekel.
Брезгли́вый ת׳ מְתָעֵב מַאֲכָל, אֲשֶׁר נַפְשׁוֹ תְּתָעֵב אֵיזֶה אֹכֶל wählerisch. **-во** ת״פ בִּשְׁאָט בְּנֶפֶשׁ mit Ekel.
Брéзгованіе ס׳ גֹּעַל־נֶפֶשׁ בְּאֵיזֶה מַאֲכָל Ekel.
Брезгýнъ ז׳ מְתָעֵב דְּבַר מַאֲכָל Kostverächter. **-нья** נ׳.
Брезендýкъ, -зéнть ז׳ אֶרֶג פִּשְׁתִּים עָב Segeltuch.
Брéзжиться פ״ע הָאוֹר dämmern. Чуть брезжилось כִּמְעַט נִבְקַע אוֹר הַשַּׁחַר.
Бремени́ть פ״י הַטְרֵחַ, הַכְבֵּד, הַעֲמֵס belästigen.
Брéмя (-мени) ס׳ מַשָּׂא, נֵטֶל, מַעֲמָסָה, אֵכֶף, טֹרַח Last.
Брéніе ס׳ טִיט, חֹמֶר, בֹּץ Thon, Koth.
Брéнность נ׳ חֲמָרִיּוּת*, רִפְיוֹן, חֲלוֹף Vergänglichkeit.
Брéнный ת׳ כֶּעָפָר נִמְשָׁל, עוֹבֵר, חוֹלֵף Vergänglich.
Бренчáніе ס׳ קוֹל הַמְצַלְצֵל Geklimper.
Бренчáть פ״ע צַלְצֵל; הַשְׁמַע קוֹל לֹא־טוֹב בִּבְלִי־שִׁיר klimpern.
Брести́, -сти́сь (бредý, -дýсь, -дёшь, -дёшься) פ״ע הָלוֹךְ אַט, הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ sich schleppen.
Брехáніе ס׳, **-хня́, -хотня́** נ׳ קוֹל הַכְּלָבִים, נְבַחָה, נִבְחָה Gebell.
Брехáть, -хнýть פ״ע נָבוֹחַ; הָמֹה; הָרוֹץ לְשׁוֹנוֹ, גַּדֵּף bellen; schimpfen.
Брехли́вый ת׳, **-хýнъ** ז׳ הוֹמֶה, מוֹצִיא דִבָּה, מְלַשֵׁן zanksüchtig.
Брешъ ז׳ פֶּרֶץ נִבְעֶה, בֶּקַע בַּחוֹמָה Riß in einer Mauer.
Бригáда נ׳ חֵיל אַלְפֵי בְנֵי־צָבָא Brigade. **-ди́ръ** ז׳ שַׂר הָאֲלָפִים Brigadier.
Бригъ, Брикъ ז׳ אֳנִיָּה בַּת שְׁנֵי מִפְרָשִׂים zweimastiges Schiff.
Бриліáнтовый ת׳ מְשֻׁבָּץ אֲבָנִים יְקָרוֹת von Brillanten.

Бриліáнтщикъ ז׳ עושה מלאכה באבני־חן Juwelier.
Бриліáнтъ ז׳ אבן יקרה , ברקת , ברקת Brillant.
Бри́льный ת׳ גלוח -zum Rasiren.
Бри́льня נ׳ בית גלוח Barbierstube.
Бри́тва מורה , תער הגלבים Rasirmesser.
Бри́твенница נ׳ נדן־התער Rasirzeug.
Бри́товщикъ ז׳ חרש־תער Rasirmesserschmied.
Брить (брéю, брéешь) פ״י גלח rasiren. -ся פ״ח התגלח sich rasiren.
Бри́чка נ׳ עגלה קלה Kalesche.
Брови́стый ת׳ בעל גבות עינים גדולות mit starken [Augenbraunen.
Бровь נ׳ גבת העין Augenbraune.
Броди́льный ת׳ אשר למחמר שכר zum Gähren.
Броди́ть (брожу́) פ״ע 1) רוד ,נוד ;תעה הנה והנה umherwandern. 2) חמור , חמוץ , נבוע gähren. 3) משוך משטח חרמים בנהר Fische mit dem Zugnetz fangen.
Бродъ ז׳ מקום יעברו בנהר ברגל , מעברה Fuhrt.
Бродя́га ס׳ פוחז וריק ; נע ונד , נע ונד ממקום למקום Landstreicher, Vagabund.
Бродя́жничать פ״ע שוט ,נוד ממקום למקום , רוד; רדף ריקים , רדוף קדים , רעה רוח sich herumtreiben.
Бродя́жничество ס׳ מרוד , גיד בגלים בשפלות ידים Landstreicherei.
Бродя́чій ת׳ מרוד— landstreicherisch.
Броже́ніе ס׳ חמצת בצק , מחמר שכר Gährung. Б. умовъ תלונות מתאוננים , רגשי לב.
Броненóсецъ (-сца) ז׳ 1) איש־מגן Gepanzerter. 2) חית־הצנה Panzerthier.
Броненóсный ת׳ עוטה צנה gepanzert.
Брóнза נ׳ בדיל נחשתן Bronze.
Бронзовщи́къ ז׳ חרש בדיל נחשתן Bronzirer.
Броня́ נ׳ שריון , צנה , תחרא , מגן Panzer.
Бросáльный ת׳ —יריה , קלע— zum Werfen, Wurf=.
Бросáніе ס׳ יריה , קלע das Werfen.
Бросáть, Брóсить פ״י 1) השלך , הפל , רמה , ירה , זנוח , נטוש , עזוב , השלך (2 .werfen מחוה ,זרוק wegwerfen. -ся פ״ח התנפל stürzen. Б. на кого התנפל־ , התגולל על־ sich werfen; anfallen.
Брóскій ת׳ 1) מטחוה למרחוק , מורה־ weitwerfend. 2) חרוץ , מהיר לעשות flink.
Броскóмъ ת״פ בירות , בהשליך mit einem Wurf.
Брóшенный ת׳ מֻשלך ; נעזב geworfen.
Брошировáть (-ру́ю) פ״י כרוך ספר במעטפת , שום תכריך לספר broschiren.

Брошю́ра נ׳ ספר במעטפתו , מגלת־ספר Broschüre.
Брускóвый ת׳ כעין כרתת עץ רבוע vierkantig.
Брусни́ка, -ни́ца נ׳ מין גרגרי מאכל אדמונים Preißelbeere. -ни́чный ת׳.
Брусóвка נ׳ חריץ ברזל , מגרה Feile.
Брусовóй ת׳ מחטב רבוע vierkantig behauen.
Бру́стверъ ז׳ דיק Brustwehr.
Брусчáтый ת׳ עשוי מקורות מחטבות aus Balken.
Брусъ (ק׳ -сóкъ, -сóчекъ) ז׳ 1) עב , קורה רבועה Balken. 2) אבן המרוט , משחזת ,—*אבן־לוטשת Schleifstein.
Бру́тто ת״פ משקל הסחורה עם־מעטפתה , רכלה בגלומה Waare mit Einpackung.
Бры́згалка נ׳ , -гáло ס׳ כלי־מזרק Spritze.
Бры́зганіе ס׳ מזרק , מזה , הזיה , *קלוח das Spritzen.
Бры́згать (-гаю או брызжу) פ״ע הזה , זרוק spritzen. -ся פ״ח הזה—, זרק איש על־רעהו einander bespritzen.
Брызгу́нъ ז׳ מזה , זורק der gerne spritzt. -гу́нья נ׳.
Брызгъ ז׳ 1) דלף , זרמה , *קלוח das Spritzen. 2) נקדות צבע , מטר משחת צבע Gesprenkel.
Брыкáніе ס׳ הדף ברגל , בעט־ das Ausschlagen.
Брыкáть, -кну́ть פ״ע נגוף , בעוט , הדוף ברגלים ausschlagen mit den Hinterfüßen.
Брыкли́вый ת׳ הודף ברגליו תמיד , בועט auszu= schlagen gewohnt. [-нья נ׳.
Брыку́нъ ז׳ מנגף ברגליו , בועט ausschlagendes Thier.
Брысь מ״ק קול גערה להניס החתול Kitz!
Брюзгá זו״נ סר וזעף , מתאונן , מתלונן תמיד Brummer.
Брюзгли́вость נ׳ רוח סרה , זעם לשון ורעם פנים , תלונה , מרי שיח mürrisches Wesen.
Брюзгли́вый ת׳ סר , מתאונן , רגז , בעל רוח־סרה וזעף mürrisch, brummig.
Брю́зглый ת׳ צבה , נפוח aufgedunsen.
Брю́згнуть פ״ע רגוע , בצוק , צבה , התנפח anschwellen.
Брюзгу́нъ ז׳ זועם , זעף Brummer. -нья נ׳.
Брюзжáть (на кого) פ״ע הלין , זעום על־ murren.
Брю́ква נ׳ מין ירק חמיץ Rübenkohl. -венный ת׳.
Брю́ки ז״ר מכנסים , *ברקין breite Hosen.
Брюнéтъ ז׳ שחור שער , שחרחור Brünet. -нéтка נ׳.
Брюхáнъ ז׳ רחב־בטן Dickbauch. -хáнья נ׳.
Брюхáстый ת׳ כרשי , רחב־בטן dickbauchig.
Брюхáтая ת״נ הרה Schwangere.
Брюхáтить פ״י עבר schwanger machen.
Брюхáтѣть פ״ע הרה schwanger werden.
Брю́хо ס׳ בטן , כרש , אול Bauch.

Брюхови́на נ׳ קבת החיים היונקים Magen.
Брюши́на נ׳ עור הבטן פנימה Bauchfell.
Брюши́ще ס׳ ,נ׳ см. Брюхо.
Брюшки́ ס״ר עורות הבטן מציד חיה Bauchfellstücke.
Брюшко́ см. Врюхо.
Брюшно́й ת׳ בטן— vom Bauch.
Брюща́тый ת׳ מעורות הבטן Bauchfell=.
Бря́канье ס׳ רעש כלי־ברזל ונחשת, צלצל Geklimper.
Бря́кать, -кнуть פ״ע 1) צלצל klimpern. 2) השלך בהמלה mit Geräusch werfen. 3) הבע אולת, הגה ריק unbedacht sagen. -ся פ״ח נפול ברעש hinstürzen.
Бряку́шка נ׳ מצלה, פעמון Kinderklapper.
Бряц—, Бряч— см. Бряк—.
Вубе́нить פ״ע השמע בקהל־עם; צלצל geräuschvoll [sprechen.
Бубе́нчикъ ז׳ מצלה קטנה Schellentrommelchen.
Бубе́нщикъ ז׳ מכה בתף או במצלתים Trommelschläger.
Бу́бенъ (-бна) ז׳ 1) תף, מצלתים Schellentrommel. 2) עני וחסר כל armer Mensch.
Бу́бна נ׳ עין־הרבוע במשחק הקלפים Carreaukarte.
Бугóрчатый ת׳ כעין תל, כמו־גב hügelig.
Бугóръ(-грá, -рóкъ, -рóчекъ) ז׳ גל, צבור, תל, גב, עי Hügel. [הדורים hügelig.
Бугри́стый, -ровáтый ת׳ מלא רכסים, מלא
Бугри́ть פ״ע הרם רכסים, רגוע Hügel aufwerfen. Вѣтръ бугритъ море הרוח הכה בים גלים—רגע את־הים. -ся פ״ח נשא גליו, הערם sich thürmen.
Бу́де מ״ח אם, כאשר wenn, falls.
Бу́день (-дня) ז׳ יום חל, יום עבודה Wochentag.
Бу́детъ מ״ק! די, רב מ־! הרף genug!
Буди́льникъ ז׳ (במורה שעות) מעיר ישנים Wecker.
Буди́льный ת׳ עשוי להעיר ישנים zum Wecken.
Буди́льщикъ ז׳ מעורר ישנים Wecker.
Буди́ть (бужу́, бу́дишь) פ״י הער, עורר wecken.
Бу́дка -дочка נ׳ מלונה, סכת־נוצר Wächterhütte.
Бу́дкій ת׳ נעור־קל, מהרה ער wachsam.
Бу́дкость נ׳ התעוררות Wachsamkeit.
Бу́днишный ת׳ אשר לימי החל—המעשה alltäglich.
Бу́дочникъ ז׳ ער, אחד משומרי, שומר החוצות העיר Polizeiwächter.
Бу́дто, Бу́дто-бы מ״ח כאלו, כמו als ob.
Будуáръ ז׳ חדר תמרוקי הנשים Damenkabinet.
Бу́дущее ס׳, Бу́дущность נ׳ עתידות, זמן העתיד, אותיות zukunft. [Erdkluft.
Буерáкъ ז׳ גיא; נקיק, נקרת־צורים, מחלת עפר
Буерáчистый ת׳ מלא נקיקים וגאיות voll Erdklüften.
Бу́еръ ז׳ אניה בעלת תרן אחד einmastiges Schiff.
Вужде́ніе, Буже́ніе ס׳ העיר, עורר das Wecken.
Бужени́на נ׳ צלי־בשר חמיץ Schinkensauerbraten.
Бузá נ׳ מין שכר מקמח ודחן Buchweizenbier.
Бузу́нъ ז׳ מלח (כמצאתו מן־המכרה) Seesalz.
Буй ז׳ חמת־שיט (ציון למקום ענן האניה) Ankerzeichen.
Бу́йволъ ז׳ ראם Büffelochs. -лица נ׳ Büffelkuh.
Бу́йно ת״פ בשאון, בזדון stürmisch. [-ловый ת׳.
Бу́йность נ׳, Бу́йство ס׳ שאון, זדון, רהב, רגשה Frechheit.
Бу́йный, Бу́йственный ת׳ בן־שאון, בן־רהב, פוחז, רגש, נבהל stürmisch. [treiben.
Бу́йствовать (-ствую) פ״ע רגוש, זוד, רהב Unfug
Бу́ка נ׳ 1) (תפ־)מפלצת, אים להתהולל בו Schreckbild. 2) (ז״נ) איש אים, סר וזעף Menschenfeind.
Букáшка נ׳ מין חסיל קטן Käferchen.
Бу́ква נ׳ אות הכתב Buchstab. [buchstäblich.
Буквáльно ת״פ באות אות. -ный ת׳ מקביל, נאמן
Буквáрникъ, -вáрь ז׳ *אלפא־ביתא, ספר החנוך למקרא Alphabethbuch.
Буквоѣ́дъ ז׳ שונה בדברים ככתבם Buchstäbler.
Буке́тъ ז׳ אגדת־ציצים, צרור פרחים Blumenstrauß.
Бу́ки נ״ר B שם האות Buchstab Б.
Букини́стъ ז׳ סוחר בספרים ישנים Büchertrödler.
Бу́кля נ׳ קוצת שער Haarlocke.
Бу́ковникъ ז׳ יער אלונים Buchenwald.
Букси́ръ ז׳ חבל למשך אנית־משא Schleppseil.
Буксъ ז׳ *אשכרע, עץ תאשור Buchsbaum.
Букъ ז׳ 1) תדהר Buchenbaum. (-ковый ת׳). 2) נתר, *אשלג, ברית מכבסים Waschlauge.
Булавá נ׳ *אלה, מקל־יד, מקל חבלים, תותח Keule.
Булáвка, -вочка נ׳ מחט גלית Stecknadel.
Булáвочникъ ז׳ 1) עושה מחטים Nadler. 2) יתיק המחטים Stecknadelbüchse.
Булáвчатый ת׳ ברד, נקד gesprenkelt.
Булáный ת׳ שרק blaßgelb. -ныя лошади סוסים שרקים.
Булáтъ ז׳ ברזל עשות Stahl. -тный ת׳. [
Булды́рь ז׳ 1) מעון ערער, בית גלמוד einsames Haus. 2) חבורה Geschwür.
Бу́лка, Бу́лочка נ׳ חלת־לחם, מעוג Semmel. Испечь кому булку הכה על הלחי ohrfeigen.
Бу́лочная נ׳ בית־האפים Bäckerei.
Бу́лочникъ ז׳ אפה Bäcker. -ница נ׳.
Вултыхнуть פ״י השלך המימה בכח ins Wasser

werfen. -ся פ״ח נפול בשאון אל־המים, צלול ins Wasser stürzen.
Булы́жникъ ז׳ חלקי נחל, חצץ Kieselstein.
Бульва́ръ ז׳ מסלול לשוח בו — ככר Boulevard.
Бульдо́гъ ז׳ מין כלב עב־הפימה Bulldogge.
Бульо́нъ ז׳ מרק בשר Fleischbrühe.
Бума́га נ׳ 1) גליון, ניר Papier. 2) משפט כתוב, כתב Schrift. На бумагѣ על־ספר. 3) חוטים מפשתי עץ Baumwollgarn. Б. хлопчатая פשתי העץ, צמר גפן *(כלאים ז׳) Baumwolle.
Бумагодѣ́ланіе ס׳ מלאכת הניר Papierfabrikation.
Бумагомара́тель ז׳ משחית ניר, מכתב עמל, טח תפל Tintenkleckser.
Бумагопряди́льный ת׳ אשר לפשתי העץ zum Baumwollspinnen.
Бумагопряди́льня נ׳ בית־מטוה לפשתי עץ Baumwollspinnerei.
Бума́жка, -жечка נ׳ 1) גליון קטן Papierchen. 2) שטר על־אוצר הממלכה Banknote.
Бума́жникъ ז׳ חריט־מכתבים Brieftasche.
Бума́жный ת׳ 1) ־ניר Papier=. 2) ־פשתי העץ Baumwollen=. -зейный ת׳.
Бумазе́я נ׳ ארג שעיר מפשתי־עץ Baumwollenzeug.
Бунтова́ть (-ту́ю) פ״י הסת למרד, המרה, הלין aufhetzen. -ся פ״ח קשור על־, מרוד, התפרץ.
Бунтовско́й ת׳ מלא מרד ומעל aufrührerisch.
Бунтовщи́къ ז׳ מורד, מתפרץ מ־ Empörer. -щи́ца נ׳.
Бунтовщи́чій ת׳ ־קשר, ־מרד aufrührerisch.
Бунтъ ז׳ 1) מרד, קשר Aufruhr. 2) אגדת סחורה Bündel.
Бура́ נ׳ מין מלח Borax. -ро́вый ת׳.
Бура́вить (-влю), -вливать פ״י נקוב חור, נקור, bohren. -леніе ס׳ נקר, נקב das Bohren.
Бура́въ, -вчикъ ז׳ מקב, מקדח* Bohrer. -вчатый ת׳. כעין מקדח bohrerförmig.
Бураки́ ז״ר ירק־גנים, ירק־חמיץ למאכל rothe Rüben.
Бура́къ, -раче́къ ז׳ טנא מפצלות, דוד Fäßchen aus Birkenrinde.
Бура́нъ ז׳ שלג וסער מתחולל, סגריר Schneegestöber.
Бургоми́стръ ז׳ פקיד העיר Bürgermeister. -стерство ס׳ פקידות העיר Bürgermeisterwürde. -стерша נ׳ אשת פקיד העיר Bürgermeisterin.
Бурда́ נ׳ משקה בלתי מזקק, מסך־סמים unreines Getränk.
Бурело́мникъ, -ло́мъ ז׳ הריסות סעה וסער Windbruch.
Буре́ніе ס׳ נקב במקדח das Bohren.
Бури́льщикъ ז׳ חרש נוקב der Bohrende.
Бури́ть (-рю́) פ״י נקוב, חפור, כרה bohren.
Бу́рка נ׳ אדרת שער kurzer Filzmantel.
Бу́ркало, -кальце ס׳ טלטלה, כף הקלע Steinschleuder. Хлопать буркалами קרוץ בעיניו.
Бурла́къ ז׳ (על נהר ולגא) עובד עבודת משא באניות; איש שפל ונקלה Barkenknecht; grober Kerl. -ла́чка נ׳. -ла́цки ת״פ בלי־תאר והדר grob.
Бурле́ніе ס׳, -ли́вость נ׳ המלה, שאון das Lärmen.
Бурли́вый ת׳ הומה, מתרגש, מתרגז lärmend.
Бурли́ло ס׳ הומה; מתחרה־ריב, נרגן Lärmer.
Бурли́ть פ״ע תחרה־ריב, המה, רגוש toben.
Бурми́стръ ז׳ שוטר הכפר, זקן האכרים Dorfsbeamter.
Бу́рный ת׳ הומה, סוער stürmisch. -ная птица קלנית* (חולין קב:), שחף, עוף הסערה Sturmvogel.
Буро́вить (-влю; -вишь) פ״ע 1) נבוע, פכה hervorsprudeln. 2) המה וחמור, חמוץ gähren.
Буро́вый см. Бура́.
Бу́рса נ׳ בית־מקלט לחניכי הכהנה Seminarpension.
Бурса́къ ז׳ חניך מקלט התלמידים Seminarist. -са́цкій, -са́чный ת׳.
Буру́нъ ז׳ 1) משברי מים ושוא דכים Brandung. 2) см. Бура́нъ.
Бурча́ть פ״ע חמרמר, המה וחמור brausen.
Буръ ז׳ (להרים ואבני מחצב) מקב, מקדח Bergbohrer.
Бу́рый ת׳ שרק, אדמדם schwarzbraun.
Бурья́нъ ז׳ (לבער) עשבות נאות מדבר Steppengras.
Бурѣ́ть פ״ע התאדם braun werden.
Бу́ря נ׳ המלה, שאון; סופה, סערה Sturm.
Бу́сина, Бу́синка נ׳ פנינת זכוכית Glasperle.
Бусурма́нскій ת׳ כחקות עם נכר־הארץ, כמשפט בני־קדר fremdsittlich.
Бусурма́нство ס׳ דרך בני־קדר, משפט אלהי נכר־הארץ Muhamedanismus.
Бусурма́нъ ז׳ בן־קדר, בעל־ברית מחמד, בן־עם־זר Muhamedaner; Ungläubiger.
Бу́сы נ״ר פניני דונג או זכוכית Glasperlen.
Бути́ть (бучу́) פ״י רצוף בחצץ ושיד mit Kies pflastern.
Бу́торъ ז׳ (המ׳) כל־כלי הקטן בבית Habseligkeiten.
Бутъ ז׳ מרצפת מחצץ ומשרפות שיד Bruchsteinfundament.
Буты́лка, -лочка נ׳ בקבוק, נבל קטן Flasche.
Буты́ль נ׳ בקבוק, נבל גדול, לגין* große Flasche.
Буфе́тчикъ ז׳ עורך שלחן המאכל והמשקה לעדה Buffethalter. -чица נ׳.
Буфе́тъ ז׳ שלחן המערכת Buffet.

Бу́хать, Бу́хнуть פ״י חָטֹל בַּהֲמֻלָּה , הַשְׁלֵךְ בְּשָׁאוֹן ; stoßen, schlagen. -ся פ״ח נָפוֹל בַּהֲמֻלָּה ; הָרְעֵם בְּקוֹל צָלוֹל בַּמַּיִם mit Geräusch hinstürzen.

Бу́хнуть פ״ע בָּצוֹק , צָבֹה anschwellen.

Бу́хта נ׳ מִפְרָץ , לְשׁוֹן יָם kleiner Meerbusen.

Бухъ מ״ק קוֹל מַפָּלָה plumps!

Буча́ніе ס׳ נַהֲמַת הַדְּבוֹרִים das Sumsen.

Буча́ть פ״ע הָמֹה (כַּדְּבוֹרִים) sumsen.

Буче́ніе ס׳ עֲבוֹדַת מַרְצֶפֶת מֵחָצָץ וָשִׂיד Grundlegung aus Bruchstein.

Бу́ченіе ס׳ תֵּת בְּמֵי נֶתֶר das Laugen.

Бу́ченный ת׳ נָתוּן בְּמֵי נֶתֶר gelaugt.

Буче́ный ת׳ רָצוּף בְּחָצָץ וָשִׂיד gedämmt.

Бу́чить פ״י נָתוֹן בְּמֵי־נֶתֶר Wäsche laugen.

Бушева́ніе ס׳ שָׁאוֹן , הֲמֻלָּה das Toben.

Бушева́ть (-шу́ю) פ״ע רָגוֹשׁ , הָמֹה , הַשְׁאֵה lärmen.

Буя́нить פ״ע חַרְחֵר רִיב וּמַצָּה , גָּרֵה מָדוֹן zanken.

Буя́нливый ת׳ אִישׁ רִיב וּמָדוֹן , עַז־פָּנִים zänkerisch.

Буя́нство ס׳ אַהֲבַת מָדוֹן , עַזּוּת Zanksucht.

Буя́нъ ז׳ אִישׁ־מָדוֹן Zanksüchtiger.

Бы, Бъ (מלת התנאי) לוּ , כִּי־עַתָּה , כִּי אָז Bedingungspartikel. Онъ сказалъ бы тебѣ, еслибъ зналъ לוּ יָדַע כִּי־עַתָּה הִגִּיד לָךְ.

Быва́лый ת׳ 1) אִישׁ אֲשֶׁר בָּחַן וְרָאָה בְּעֵינָיו erfahrener Mensch. 2) אֲשֶׁר כְּבָר הָיָה , נִהְיָה gewesen.

Быва́льщина נ׳ מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה , דָּבָר נִהְיָה Ereigniß.

Быва́ть פ״ע הָיֹה oft sein; vorkommen. Бывало יֵשׁ אֲשֶׁר.

Бы́вшій ת׳ אֲשֶׁר הָיָה gewesen; ehemalig.

Быкъ ז׳ 1) שׁוֹר , פַּר Ochs. 2) עַמּוּדֵי מִשְׁעָן לְבִית אוֹ לְגֶשֶׁר Brückenpfeiler.

Были́на, -ли́нка נ׳ 1) יֶרֶק־דֶּשֶׁא Gräschen. 2) см. Быль.

Бы́ліе ס׳ יֶרֶק עֵשֶׂב Gewächs.

Быль נ׳ מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה , מִקְרֶה wahre Begebenheit.

Бырсь נ׳ צָבֹעַ , זְאֵב עֶרֶב Hyäne.

Быстрина́ נ׳ שִׁבֹּלֶת־ , זֶרֶם־ , שֶׁטֶף־הַמַּיִם Strömung.

Бы́стро ת״פ קַל־מְהֵרָה rasch.

Быстрогла́зый ת׳ חַד־הָעֵינַיִם scharfsichtig.

Быстроно́гій ת׳ קַל־רַגְלַיִם schnellfüßig.

Быстрота́ נ׳ מְהִירוּת , מֵרוֹץ , שֶׁטֶף Schnelligkeit.

Быстроте́чный ת׳ שׁוֹטֵף , נַד־חִישׁ schnellhinströmend.

Бы́стрый ת׳ 1) שׁוֹטֵף , פּוֹחֵז , נִמְהָר reißend, schnell. 2) מָהִיר בִּינָה scharfsinnig.

Быстря́къ ז׳ מָהִיר , חָרוּץ flinker Mensch.

Бытіё ס׳ 1) הֱיוֹת , חֶלֶד , יְמֵי־הַחַיִּים Dasein (см. Житіе). Книга Бытія סֵפֶר בְּרֵאשִׁית.

Бы́тность נ׳ הִמָּצֵא , הֱיוֹת בְּאֵיזֶה מָקוֹם Aufenthalt.

Бытописа́ніе ס׳ סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים Geschichte.

Бытописа́тель ז׳ מַזְכִּיר , סוֹפֵר דִּבְרֵי הַיָּמִים Geschichtschreiber.

Бытъ ז׳ דֶּרֶךְ וּמִשְׁפַּט אִישׁ אוֹ קָהָל אוֹ עִנְיָן Lebensart.

Быть (есмь, еси, есть, есмы, есте, суть; עתיד буду, будешь) פ״ע 1) הָיֹה , הִמָּצֵא sein. 2) הָיֹה בְּאֵיזֶה מָקוֹם זְמַן אוֹ מַעֲמָד dasein. 3) קָרֹה geschehen. Онъ былъ въ силахъ, въ состояніи הָיְתָה לְאֵל יָדוֹ, יָכֹל. У меня есть יֶשׁ־לִי , יֵשׁ אִתִּי. Какъ быть? מַה־לַּעֲשׂוֹת. Быть такъ! Быть посему! יְהִי־כֵן, כֵּן־יָקוּם. Какъ это было? אֵיךְ קָרָה הַדָּבָר. Я хотѣлъ-было сказать בְּלִבִּי הָיָה לְהַגִּיד. Я къ тебѣ буду сегодня הַיּוֹם אָבוֹא אֵלֶיךָ. Былъ таковъ נִמְלַט עַל־נַפְשׁוֹ , חָמַק עָבָר. Была не была וַיְהִי מָה. Не тутъ то было אַךְ לַשָּׁוְא. Не будь я здѣсь, то לוּלֵא אָנֹכִי פֹּה כִּי עַתָּה....

Бытьё см. Бытіё.

Быча́чій, Бы́чій ת׳ -פַּר , -שׁוֹר Ochsen-.

Бычёкъ ז׳ פַּר בֶּן־בָּקָר junger Ochs.

Бычи́ться פ״ע סוֹרֵר , הַקְשֵׁה עָרְפּוֹ starrsinnig sein.

Бычи́ще ס׳ שׁוֹר גָּדוֹל großer Ochs.

Бѣ́ганіе ס׳ מֵרוֹץ das Laufen.

Бѣ́гать פ״ע 1) רוּץ laufen. 2) נוּס , בָּרוֹחַ , הִמָּלֵט entfliehen. Б. въ запуски הִתְחָרֵה בְּמֵרוֹץ—הִתְעָרֵב.

Бѣгле́цъ ז׳ בּוֹרֵחַ , נָס , נִמְלָט , פָּלִיט Flüchtling.

Бѣ́гло ת״פ בְּחִפָּזוֹן , מַהֵר geläufig.

Бѣ́глость נ׳ מְהִירוּת , חֲרִיצוּת Geläufigkeit.

Бѣ́глый ת׳ 1) בּוֹרֵחַ , נָס entlaufen. 2) מָהִיר , חָרוּץ geläufig. Бѣглый огонь (מִקְנֵי הָרוֹבִים) אֵשׁ נִתֶּכֶת.

Бѣгля́нка נ׳ בּוֹרַחַת , נָסָה , נִמְלָטָה Entlaufene.

Бѣго́мъ ת״פ בִּמְרוּצָה , בְּחִפָּזוֹן laufend.

Бѣготня́ נ׳ מְרוּצָה Lauferei.

Бѣ́гство ס׳ מְנוּסָה , פְּלֵטָה die Flucht.

Бѣгу́нъ ז׳ 1) רָץ. 2) סוּס קַל Schnellläufer. 3) עֱלִי הַמַּכְתֵּשׁ Reibkeule. 4) רֶכֶב הָרֵחַיִם oberer Mühlstein.

Бѣгу́чій ת׳ הוֹלֵךְ תָּמֹם , נָמֵס , נָמוֹג vergänglich.

Бѣгъ ז׳ 1) מֵרוֹץ Lauf. Быть въ бѣгахъ הֵחָבֵא לִבְרֹחַ. 2) מַעְגַּל הַמֵּרוֹץ Rennbahn.

Бѣда́ נ׳ צָרָה , פֶּגַע־רָע , אָסוֹן Unglück. Въ томъ то и б. אַךְ זֶה עִנְיָן רָע. Б. какъ онъ уменъ חָכָם הוּא מְאֹד.

Бѣ́дность נ׳ עֳנִי , חֶסֶר , רֵישׁ Armuth.

Бѣ́дный -ненькій ת׳ עָנִי , אֶבְיוֹן ; אֻמְלָל arm.

Бѣднѣ́ть פ״ע דָּלֹל , רוּשׁ , מוּךְ arm werden. Онъ бѣднѣетъ מָטָה יָדוֹ.

Бѣдня́га, -няжка, -някъ עָנִי ז׳ ,דַּךְ ,אֻמְלָל Elender.
Бѣдо́вый ת׳ אָיֹם , אֲשֶׁר יָדוֹ בַּכֹּל , אֲשֶׁר לֹא־יִנָּקֶה , כָּל־הַנּוֹגֵעַ בּוֹ gefährlich.
Бѣдоку́рить פ״י הֵבִא רָעָה עַל־ Unglück schaffen.
Бѣдоку́ръ ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר רָעָה תֵּלֵךְ לְרַגְלוֹ Unglücksvogel.
Бѣ́дственный ת׳ מָלֵא אָסוֹן וָפֶגַע unglückselig. -венная жизнь חַיֵּי יָגוֹן וָעֹנִי.
Бѣ́дствіе, -ство ס׳ פֶּגַע , אָסוֹן , שֶׁבֶר , צָרָה Unglück.
Бѣ́дствовать (-ствую) פ״ע שָׂבוֹעַ יָגוֹן וָעֹנִי unglücklich sein.
Бѣжа́ть см. Бѣгать.
Бѣле́ніе ש״פ לִבּוּן Bleichung.
Бѣ́ленькій ת׳ לָבָן weiß.
Бѣле́соватый ת׳ בְּמַרְאֶה לָבָן כֵּהֶה weißlich.
Бѣлёхонекъ ת׳ צָחוֹר , לָבָן מְאֹד ganz weiß.
Бѣлизна́ נ׳ צַחַר , לְבָנָה , לֹבֶן Weiße.
Бѣли́ла נ׳ פּוּךְ לָבָן ; מִין צֶבַע לָבָן weiße Schminke.
Бѣли́льница נ׳ קֶרֶן פּוּךְ־לָבָן Schminkbüchse.
Бѣли́льня נ׳ שְׂדֵה כוֹבֵס Bleichfeld.
Бѣли́ть פ״י כַּבֵּס , הַלְבֵּן weißen; bleichen. -ся פ״ח 1) הַלְבֵּן , הִתְלַבֵּן weiß werden. 2) כָּחוֹל עוֹר בְּשָׂרוֹ בַּפּוּךְ sich schminken.
Бѣ́личій, Бѣлій ת׳ מֵעוֹרוֹת הַסְּנָאִים vom Eichhorn.
Бѣ́лка, Бѣлочка נ׳ חֹלֶד הַסְּנָה , סְנָאִי* Eichhorn.
Бѣлко́вина נ׳ מִין לָבָן בְּגוּפַת חַי וְצֶמַח Eiweißstoff.
Бѣлоборо́дый ת׳ לְבַן־זָקָן weißbärtig.
Бѣлобро́вый ת׳ לְבַן־גַּבּוֹת עֵינַיִם mit weißen Augenbraunen.
Бѣлобры́сый ת׳ לְבַן־עַפְעַפַּיִם וְגַבּוֹת עֵינַיִם mit weißen Augenbraunen und Wimpern.
Бѣлобрю́хій ת׳ לְבַן־בֶּטֶן weißbäuchig.
Бѣлова́тый ת׳ בְּמַרְאֶה לָבָן־כֵּהֶה weißlich.
Бѣловла́сый, -воло́сый ת׳ לְבַן־שֵׂעָר weißhaarig.
Бѣлогри́вый ת׳ לְבַן־רַעְמָה mit weißer Mähne.
Бѣлозу́бый ת׳ לְבַן־שִׁנַּיִם mit weißen Zähnen.
Бѣлока́менный ת׳ לְבַן־אֲבָנִים aus weißen Steinen.
Бѣлокопы́тникъ ז׳ מִין צֶמַח , קַקְלִי* Huflattich.
Бѣлоку́рый ת׳ צַח וְאָדֹם blond.
Бѣло́къ (-лка́) ז׳ 1) רִיר חַלָּמוּת ,חֶלְבּוֹן בֵּיצָה Eiweiß. 2) לִבְנַת הָעַיִן das Weiße im Auge.
Бѣлоли́цій ת׳ לְבַן־פָּנִים mit weißem Gesicht.
Бѣломо́рдый ת׳ לְבַן־פִּימָה mit weißer Schnauze.
Бѣлоно́гій ת׳ לְבַן־רַגְלַיִם weißfüßig.
Бѣлопа́шецъ (-шца), -помѣ́стецъ (-тца) ז׳ אִכָּר חָפְשִׁי מִמַּס zinsfreier Bauer.
Бѣлору́чка ז״נ חוֹבֵק , נוֹעֵר כַּפָּיו מִכָּל־מְלֶאכֶת־יָד יָדָיו arbeitscheuer Mensch.
Бѣлоры́бица נ׳ מִין דָּג , אַלְתִּית־לְבָנָה* Weißlachs.
Бѣлоснѣ́жный ת׳ לָבָן כַּשֶּׁלֶג schneeweiß.
Бѣло́чный ת׳ מֵחֶלְבּוֹן בֵּיצָה aus Eiweiß.
Бѣлошве́йка, -швея́ נ׳ תּוֹפֶרֶת בִּגְדֵי־בַד Näherin.
Бѣлоя́рая, -яровая пшени́ца נ׳ חִטֵּי תִירָס türkische Weizen.
Бѣлу́га נ׳ מִין דָּג ,דּוֹלְפָן* Hausen. -лу́жій ת׳
Бѣлу́жина נ׳ בְּשַׂר דַּג דּוֹלְפָן* Hausenfleisch.
Бѣ́лый ת׳ לָבָן ; נָקִי weiß; rein; frei. Бѣлый листъ бумаги גִּלָּיוֹן נְיָר נָקִי . Бѣлые крестьяне אִכָּרִים נְקִיִּים מִמַּס . Бѣлые стихи שִׁיר בִּלְתִּי חָרוּז . Среди бѣла дня לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ , לְאוֹר יוֹמָם . Въ бѣлый свѣтъ לְמֶרְחֲבֵי אֶרֶץ. Бѣлая горячка תִּמָּהוֹן שִׁכָּרוֹן.
Бѣль נ׳ 1) אֶרֶג־פִּשְׁתִּים לָבָן Leingarn. 2) רִיר , זוֹב לָבָן בְּנָשִׁים weißer Fluß.
Бѣльё ס׳ מַדֵּי־בַד , תִּלְבֹּשֶׁת פִּשְׁתִּים Wäsche.
Бѣльмо́ ס׳ תְּבַלּוּל בָּעַיִן Staar im Auge.
Бѣлѣ́ть פ״ע הִתְלַבֵּן , הָפוֹךְ לָבָן ,הַלְבֵּן ,חָוֹר weiß, bleich werden. -ся פ״ח הִתְנוֹסֵס בְּמַרְאֶה לָבָן weiß schimmern.
Бѣси́ть (бѣшу́, бѣ́сишь) פ״י הַכְעֵס , הַרְעֵם rasend machen. -ся פ״ח הִתְעַבֵּר , הִתְקַצֵּף , הִתְרָעֵם rasend werden.
Бѣснова́ніе ס׳ רוּחַ סָרָה ,תִּמָּהוֹן Raserei.
Бѣснова́тый, -нуемый ת׳ אֲשֶׁר רוּחַ רָעָה בְּעִתָּתוֹ rasend.
Бѣснова́ться (-ну́юсь) פ״ח הִשְׁתַּגֵּעַ ; הִתְרָעֵם , הִתְקַצֵּף rasen.
Бѣсо́вскій ת׳ כְּרוּחַ ,־שֵׁד ,־רוּחַ מַשְׁחִית ; -ски ת״פ כְּרוּחַ מַשְׁחִית teuflisch.
Бѣсо́вство ס׳, -вщи́на נ׳ תַּעְתֻּעֵי שָׂטָן , רוּחַ רָעָה , רוּחַ סָרָה Wildheit; Ausgelassenheit.
Бѣсъ, бѣсёнокъ ז׳ שָׂטָן ,שֵׁד Teufel. Мелкимъ бѣсомъ разсыпа́ться הַחֲנֵף אִישׁ בַּחֲלַקּוֹת.
Бѣшенство ס׳ תִּמְהוֹן לֵב , שִׁגָּעוֹן Tollheit.
Бѣ́шеный ת׳ מִתְהוֹלֵל , מְשֻׁגָּע toll, rasend. -ная вишня עִנְּבֵי רוֹשׁ Belladona. [-тный ת׳.
Бюдже́тъ ז׳ חֶשְׁבּוֹן אוֹצַר הַמְּדִינָה Finanzberechnung.
Бюллете́нь ז׳ עִנְיַן הַיּוֹם Tagsbericht.
Бюро́ ס׳ אַנְגְּלִין* , שֻׁלְחַן סוֹפְרִים Schreibpult.
Бюстъ ז׳ פְּרוֹטוֹמִי* , תַּבְנִית אִישׁ עַד־חָזֵהוּ Brustbild.

В.

В (ב, ו) הָאוֹת הַשְּׁלִישִׁית בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי.
Ва́бельщикъ ז׳ צַיָּד מְפַתֶּה אֵלָיו צִפֳּרִים Vögelanlocker.
Ва́било ס׳ כַּנְפֵי עוֹף עִם־נֵתַח בָּשָׂר לְפַתּוֹת־בּוֹ צִפֳּרִים Lockvogel.

Вáбить (-блю) פ״י פתה צפור אל־פח anlocken.

Вáбка נ׳, **Вабле́ніе** ס׳ פתוי הצפרים במו־אכל Anlockung. [דברי־רוח, הבל Geschwätz.

Вавáканье ס׳ 1) קול השלו Wachtelschlag. 2) שיח־

Вавáкать, -кнуть פ״ע 1) צפצף wawaken wie eine Wachtel. 2) דבר ריק schwatzen.

Вавилóны נ״ר חרט מקלעות בכתב gewundene Federzüge. Выводить вавилоны הלוך בפיק ברכים, התעה כשכור wackelnd gehen.

Вáга נ׳ 1) מאזנים, פלס Wage. 2) מוט למוסרות, הסוסים לרחב פני־המרכבה Deichselwage. 3) מוט התנופה Hebebaum.

Вагóнъ ז׳ מרכבת מסלת הברזל Waggon.

Вагрáнка נ׳ כור להנתיך ברזל ועפרת Schmelzofen.

Вáдкій ת׳ מטה ברב לקחו, מעורר תשוקה anlockend.

Вáженка נ׳ צבית הצפון Rennthierkuh.

Вáжникъ ז׳ שוקל Wagemeister.

Вáжничанье ס׳ גאון לב Prahlerei.

Вáжничать פ״ע התגאה, התפאר, התכבד sich großthun.

Вáжность נ׳ רום־ערך, יקר Wichtigkeit.

Вáжный ת׳ נחשב, יקר, גדול, נכבד wichtig.

Вáжня נ׳ בית משקל Wagehaus.

Вáза, -зочка ק׳ נ׳ אגרטל לפרחים, ספל־אדירים Vase.

Вакáнтный ת׳ לא־נושב, נקי, פנוי unbesetzt.

Вакáнція נ׳ כהנה פנויה,—צפויה לדורשיה erledigtes Amt. [-ціóнный ת׳.

Вакáція נ׳ ימי־החפש מעבודה, דרור Ferien.

Вáкса נ׳ *חרת האשכף, שחור למשחת נעלים (גיטין יו.) Schuhwichse.

Вáксить, -кшивать פ״י משח נעלים בשחור wichsen.

Вáкшеніе ס׳ משחת נעלים בשחור das Wichsen.

Вáкшеный ת׳ משוח בשחור (נעל) gewichst.

Валáндаться פ״ע רעה רוח, הרפה במלאכתו sich herumtreiben.

Валéжникъ ז׳ מפל עצים ושוכות ביער Lagerholz.

Валёкъ ז׳ 1) *מזור, כף־מחי לכובסים (שבת קכג.) Waschköpfel. 2) כר המשען למושב Polster. 3) גליל המשחה בדפוס Walze.

Вáленецъ ז׳ חלת־לחם רפה weiches Weizenbrod.

Вáленки ז״ר *נעלי לבד, נעלי־צמר מפלש Filzstiefel.

Валéтъ ז׳ סמל העבד בשחוק הקלפים Valet.

Вáликъ ז׳ 1) גליל עץ או מתכת קטן kleine Walze. 2) חשוק, עגיל סביב לעמוד Reifchen.

Вали́ть, **Вáливать** 1) פ״י רמה, המל, הפל, השלך werfen. 2) פ״ע נפול ירב, ירוד; — הלוך massenhaft fallen od. gehen. Снѣгъ валитъ שלג רב נופל. Народъ валомъ валитъ ההמון הולך וגדל. -ся פ״ח 1) נטה לנפל, נפול umfallen. 2) התגודד, הקבץ לרוב in Menge heranströmen.

Вáлкій ת׳ נוטה לנפל, מרופף, מתמוטט, מונד. -ко ת״פ במכשול לב, בפיק ברכים, בפוקה wankend, Жить ни шатко ни валко כלכל במדה צרכו.

Вáлкость נ׳ מכשול, פוקה, פיק, מוט das Wanken.

Валовóй ת׳ כללי, כולל im Ganzen.

Валóмъ ת״פ לרוב, בהמון massenhaft.

Валтóрна נ׳ קרן הצידים, שופר־תרועה, חצצרה Waldhorn. -нистъ ז׳ מנגן בשופר Waldhornist.

Валу́нъ ז׳ אבן מחלקי נחל runder Kieselstein.

Валъ, -ликъ ז׳ 1) גליל עץ או מתכת Walze. 2) גל, משבר Welle. 3) דיק, חל Erdwall.

Вальсъ ז׳ מחול Walzer. -сировáть (ру́ю) פ״ע חול במחול Walzer tanzen.

Валю́та נ׳ מחיר, ערך Werth.

Валя́льный ת׳ אשר למדרך zum Walken.

Валя́льня נ׳ בית מפלשים; בית־כובסים Walkmühle.

Валя́ніе ס׳ מדרך; גלילה, כבוס das Walken.

Вáляный ת׳ מפלש gefilzt. -ные сапоги נעלי־צמר *נעלי לבד, מפלש Filzstiefel.

Валя́ть, **Вáливать** פ״י 1) גלגל, טלטל walken. 2) דוש צמר למרבדים וסדינים filzen. 3) גלגל בצק, לוש, עגל kneten. 4) הכה, דוש בשר איש schlagen. -ся פ״ח התגלגל, התפלש; התהפך מצד אל־צד; השלך הנה והנה gerollt, gewalkt werden; in Unordnung umherliegen.

Вампи́ръ ז׳ עטלף מעלע דם, עלוקה Wampir, Blutsauger.

Вáнда נ׳ סירת דוגה, מין סל לציד דגים Fischerkorb.

Вани́ль נ׳ מין צמח־בשם Vanille.

Вáнна נ׳ רחצה, *אמבטי, אגן הרחץ Badewanne.

Вáнты ז״ר עבות התרן Strickleiter.

Вáрварскій ת׳ מלא רע, אכזרי, זר grausam.

Вáрварство ס׳ רע־לב, אכזריות, רשעה Grausamkeit.

Вáрварствовать (-ствую) פ״ע הלוך דרך אכזרי, הרבה נבלה barbarisch handeln.

Вáрваръ ז׳ נבל, אכזר, זר Barbar, Unmensch.

Варвóрка נ׳ גדיל, פתיל וציצית Schnürchen.

Варгáнить פ״ע נגן בקול סר־טעם, שרוק die Maultrommel spielen.

Варгáнъ ז׳ משרקת, מין כלי־שיר המוני Maultrommel, Brummeisen.

Варенéцъ ז׳ חלב מבשל וחמיץ gekochte Milch mit Sauerschmant durchrührt.

Варе́никъ ז׳ עֻגַּת־מַצָּה עִם־גְּבִינָה dreieckige Pastete.
Варе́нье ס׳ נְזִיד פְּרִי־מְגָדִים בִּדְבַשׁ, אֲשִׁישִׁים Saft,
Ва́рево ס׳ נָזִיד Suppe. [Eingemachtes.
Вари́ть, Ва́ривать פ״י 1) בַּשֵּׁל, הָזֵד kochen. 2) *עַכֵּל
verdauen. -ся פ״ח הִתְבַּשֵּׁל gekocht werden.
Варі́ировать (-рую) פ״י נַגֵּן שִׁיר אֶחָד בִּדְרָכִים שׁוֹנִים
Variationen spielen.
Варіа́ція נ׳ שִׁיר־מִשְׁנֶה, שִׁגָּיוֹן Variation.
Ва́рка נ׳ בִּשּׁוּל, בְּשֵׁל das Kochen.
Ва́рница, Ва́рня נ׳ מְבַשֶּׁלֶת; מִצְרַף־מֶלַח Siederei.
Варови́къ ז׳ (למנדלר) צְרוֹר־הַזֶּפֶת Pechleder. [schnur.
Варо́вниа נ׳ כָּפוּר, מֵיתָר מְחֻמָּר, תִּקְוַת־חוּט Pech=
Варъ ז׳ 1) זֶפֶת, כֹּפֶר, חֵמָר Schusterpech. 2) רֶתַח
מַיִם siedendes Wasser.
Ва́ря נ׳ בִּשּׁוּל Gebräu. [תְּכֵלֶת בַּקָּמָה] Kornblume.
Василёкъ (-лька́) -лёчекъ (-чка) ז׳ צִיץ בְּעֵין־
Васили́скъ ז׳ צִפְעֹנִי Basilisk.
Васса́лъ ז׳ בֶּן־מַס־עוֹבֵד, בֶּן־מִשְׁמַעַת Vasall.
Васса́льство ס׳ עַבְדוּת, מַס־עוֹבֵד, מִשְׁמַעַת Lehnwesen.
Ва́та נ׳ צֶמֶר־גֶּפֶן Watte.
Вата́га נ׳ גְּדוּד, סוֹד מְרֵעִים, חֶבֶר Bande.
Вата́житься פ״ח הִקָּהֵל, הִתְאַסֵּף, הִתְגּוֹדֵד sich
rotten. [Fischergesellschaft.
Вата́жникъ ז׳ חָבֵר לְסוֹד דַּיָּגִים, חַבָּר Mitglied einer
Вата́жный ת׳ אֲשֶׁר לְסוֹד מְרֵעִים zur Bande gehörig.
Ватерли́нія נ׳ מִדַּת מִשְׁקַע הָאֳנִיָּה בַּמַּיִם Wasserlinie.
Ватеръ-клозе́тъ ז׳ בֵּית הַכִּסֵּא עִם שֶׁטֶף־מַיִם
Wasserstuhl. [Papstes (in Rom).
Ватика́нъ ז׳ הֵיכַל רֹאשׁ־נְשִׂיא הַקָּתוֹלִים Hof des
Ватру́ха, -тру́шка נ׳ מָעוֹג בְּחָלָב וּגְבִינָה Käsekuchen.
Ва́фля נ׳ לְבִיבָה מִקֶּמַח רִיפוֹת, צַפִּיחִית Waffelkuchen.
-фельный ת׳. [Wachtmeister.
Ва́хмистръ ז׳ מִשְׁנֶה לְשַׂר הַמֵּאָה בִּצְבָא הָרֶכֶב
Вахня́ נ׳ מִין דָּג, *חֲמוֹר הַיָּם (ע״ז לט.) Schellfisch.
Ва́хта נ׳ מִצְפֶּה בָּאֳנִיּוֹת מִלְחָמָה Schiffswache.
Ва́хтеръ ז׳ צוֹפֶה לְבֵית אוֹצָר Magazinwächter.
Вахтпара́дъ ז׳ מִפְקַד הַצָּבָא Wachtparade.
Вашезе́мецъ ז׳ בֶּן־אֶרֶץ־מוֹלַדְתְּכֶם euer Landsmann.
Вашъ (Твой יחס הקנין לרבים מן) ־כֶן, אֲשֶׁר לָכֶם euer.
Ваша мать אִמְּכֶם. Ваши слова דִּבְרֵיכֶם. [stichel.
Вая́ло ס׳ כְּלִי־מַחְצֵב וּפִתּוּחַ, מְחוֹקֵק, מַקֶּבֶת Grab-
Вая́льный ת׳ אֲשֶׁר לְפִתּוּחַ; —יוֹצְרִים zum Aushauen.
Вая́льщикъ, -я́тель ז׳ יוֹצֵר פֶּסֶל, חוֹצֵב תַּבְנִית
כָּל־תְּמוּנָה, חָרַשׁ צִירִים Bildhauer.
Вая́нный ת׳ חָצוּב, חָטוּב, מְפֻתָּח, מְחֻקֶּה gehauen.

Вая́ть (ваяю) פ״י פָּסוֹל, פַּתֵּחַ, יָצוֹר, חָרוֹשׁ schnitzen,
aushauen. [Einschlagen.
Вбива́ніе ס׳, Вби́вка נ׳ אֶל־תּוֹךְ־ מְחִי, תֶּקַע das
Вбива́ть פ״י אֶל־תּוֹךְ־ תָּקוֹעַ einschlagen. -ся 1) נפ׳
הִתָּקַע בְּ־ eingeschlagen werden. 2) פ״ח בְּחָזְקָה תָּקוֹעַ
אֶל־ hineindringen.
Вбира́ть פ״י אֶל־תּוֹכוֹ מָשׁוֹךְ, שָׁאוֹף, יָנוֹק einziehen,
einsaugen. -ся פ״ח הִשָּׁאֵף sich einsaugen.
Вбить (вобью עתיד) см. Вбива́ть.
Вблизи́ ת״פ קָרוֹב לְ־, אֵצֶל, עַל־יַד in der Nähe.
Вбра́сывать פ״י אֶל־תּוֹךְ־ הַשְׁלֵךְ, הָטֵל hineinwer-
fen. (-ваніе ש״פ), -ся 1) נפעל הָשְׁלֵךְ, הוּטַל
hineingeworfen werden. 2) פ״ח אֶל־תּוֹךְ־ נָפוֹל, הִתְנַפֵּל
hineinstürzen.
Вбры́згивать פ״י אֶל־תּוֹךְ־ הַזֵּה, זָרוֹק hineinspritzen
Вбѣга́ть, Вбѣгивать, Вбѣжа́ть פ״ע אֶל־תּוֹךְ־ רוּץ
hineinlaufen.
Вбѣгъ ז׳ אֶל־תּוֹךְ־ מְרוּצָה das Hineinlaufen.
Вва́живать см. Вводи́ть.
Вва́ливать, -ли́ть פ״י אֶל־ הָטֵל, הַשְׁלֵךְ, הַפֵּל
hineinwerfen. -ся פ״ח אֶל־תּוֹךְ־ הִתְנַפֵּל—נָפוֹל
hineinstürzen. [לְסֵפֶר] Einleitung.
Введе́ніе ס׳ 1) הָבִיא אֶל־ das Einführen. 2) מָבוֹא
Ввезти́, ввезть см. Ввози́ть.
Вверга́ть, Вве́ргнуть פ״י אֶל־תּוֹךְ־ הָטֵל, הַפֵּל,
הַדִּיחַ hineinwerfen. -ся פ״ח אֶל־תּוֹךְ־ הִתְנַפֵּל hin-
einstürzen.
Вве́ртывать, -рчивать, Ввертѣ́ть, -рну́ть פ״י
אֶל־תּוֹךְ־ סַבֵּב וְתָקוֹעַ, בְּ־ מָעוֹךְ hineinschrauben.
Вверху́, Вверхъ ת״פ מִלְמַעְלָה, לְמַעְלָה, מַעְלָה,
מֵעַל לְ־ oben. Вверхъ по рѣкѣ נֶגֶד שֶׁטֶף־הַמַּיִם,
Ввести́ см. Вводи́ть. [מוּל שִׁבֹּלֶת־].
Ввива́ніе ס׳ בְּ־ הַשְׁזִיר das Einflechten.
Ввива́ть, Ввить (עתיד вовью) פ״י בְּ־ אָרוֹג, בְּ־ הַשְׁזֵר.
-ся נפ׳ בְּ־ הָשְׁזַר hineingeflochten werden.
Ввúвка נ׳ см. Ввиваніе.
Ввúвный, Ввúвочный ת׳ בְּ־ מָשְׁזָר hineingeflochten.
Ввúнчивать, Ввинти́ть פ״י בְּ־ מָעוֹךְ, אֶל־ הַבְרֵחַ
תּוֹךְ־ einschrauben. -чиваніе ש״פ. [hängen.
Ввиса́ть, Ввúснуть פ״ע נְטֹה, הָמֵךְ, דַּל hinunter-
Ввúслый ת׳ מֻטֶּה, מוּרָד, נָמֵךְ hinunterhängend.
Вводи́тель ז׳ אֶל־תּוֹךְ־ מֵבִיא—מוֹבִיל Einführer.
Вводи́ть (ввожу́), Ввести́, Ввесть (עתיד введу́),
Вва́живать פ״י 1) נָחֹה, אֶל־תּוֹךְ־ הוֹבֵל— הָבֵא
hineinführen. 2) שׂוּם לְחֹק, הַנְהֵג einführen. Ввести

въ обманъ הוֹלִיךְ תֹּעָה , הַתְעֵה , הַשְׁגֵּה . -ся פ״ח
1) הוּבָא אֶל־תּוֹךְ hineingeführt werden. 2) הָיֹה
לְחֹק eingeführt werden. [eingeschoben.

Вводный ת׳ נוֹסָף אֶל־בֵּין ;מוּבָא אֶל־תּוֹךְ eingeführt;
В. листъ שְׁטַר־אֲחֻזָּה ,*אַדְרַכְתָּא -ное предложеніе
מַאֲמַר מֻסְגָּר Parenthese.

Вводъ ז׳ הָבִיא Einführung. Вводъ во владѣніе
*אַדְרַכְתָּא , הָבִיא בְּמִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה — הַנַּחֲלָה .

Ввозить, Ввезти פ״י הָבֵא אֶל־תּוֹךְ (בְּסוּסִים אוֹ
בָּאֳנִיּוֹת) einführen (mit Wagen). -ся נפעל הוּבָא ein=
geführt werden.

Ввозка נ׳ , Ввозъ ז׳ תְּבוּאַת סְחוֹרָה (בְּסוּסִים אוֹ
בָּאֳנִיּוֹת) Einfuhr. [fuhrzoll.

Ввозное ס׳ מֶכֶס תְּבוּאַת סְחוֹרָה מֵעֵבֶר לִגְבוּל Ein=

Ввозный ת׳ הַמּוּבָא אֶל־תּוֹךְ eingeführt.

Вволакивать, Вволочить, -лочь פ״י —סָחוֹב ,
מָשׁוֹךְ אֶל־תּוֹךְ hineinschleppen.

Ввoрачивать, -ротить גָּלֹּל־ , גֹּל־,הָפוֹךְ אֶל־תּוֹךְ
hineinwälzen. -ся נפ׳ .

Ввѣреніе ס׳ בִּטְחָה בְּ־ das Anvertrauen.

Ввѣритель ז׳ מַפְקִיד דָּבָר בְּיַד אִישׁ Anvertrauender.
-льница נ׳ .

Ввѣрять, -рить פ״י הַשְׁלֵךְ , הַפְקֵד דָּבָר בְּיַד־אִישׁ
בָּטוֹחַ , הַאֲמֵן בְּ־ anvertrauen. -ся פ״ח יְהָבוֹ עַל־
sich verlassen.

Ввязывать, --зать פ״י 1) צָרוֹר בְּ־ einbind.n.
2) רַתֵּק בְּ־ ,עַנֵּד־ einstricken. 3) הָבֵא אִישׁ בְּאֵיזֶה
עִנְיָן verwickeln. -ся פ״ח הִתְעָרֵב בְּ־ , הִתְבּוֹלֵל בְּ־
sich mischen.

Вгибаніе ס׳ כֶּפֶל , נְטוֹת ; מִשְׁקָע Einbiegung.

Вгибать, Вогнуть פ״י כָּפוֹף, נְטֹה, הַשְׁקֵעַ einbiegen.

Вгибъ ז׳ כֶּפֶל ; מִשְׁקָע Falte.

Вглубляться, Вглубиться פ״ח 1) הַעֲמֵק sich senken.
2) הָגֹה בְּ־ , בּוֹא עַד־חֵקֶר־ sich vertiefen.

Вглубь ת״פ אֶל־עִמְקֵי־ , אֶל־תּוֹךְ tief in.

Вглядываться, -дѣться פ״ע שִׂים עַיִן בְּ־ ,רָאֹה בְּ־ ,
הַבֵּט בְּ־ genau betrachten. [sich einnisten.

Вгнѣзживаться, -здиться פ״ח שִׂים קִנּוֹ בְּ־ ,קַנֵּן בְּ־

Вгонять, Вогнать פ״י 1) הָנֵס —,הַבְרֵחַ אֶל־תּוֹךְ
hineintreiben. 2) תָּקוֹעַ מַסְמֵר אוֹ יָתֵד hineinschlagen.
Вг. въ гробъ הוֹרֵד שְׁאוֹלָה. Вгонка נ׳, Вгонъ ז׳ ש״פ.

Вгребать, Вгрести פ״י צָבוֹר אֶל־תּוֹךְ einscharren.

Вгружать, -зить פ״י עָמוֹס , טָעוֹן hineinpacken.

Вдаваться, Вдаться (עתיד Вдамся) פ״ח 1) הִתְעָרֵב
בְּ־ , נָתוֹן לִבּוֹ לְ־ sich hineinlassen. 2) נְטֹה יָד sich
hineinstrecken. Мысъ вдается въ море כֶּתֶף הָהָר
נוֹטֶה הַיָּמָּה . [hineindrücken.

Вдавливать, Вдавить (-влю) פ״י לָחוֹץ אֶל־תּוֹךְ

Вдалбливать, Вдолбить תָּקוֹעַ , הַטְבֵּעַ אֶל־תּוֹךְ
בְּ־ einmeißeln. Вдолбить кому что שׂוּם , שַׁנֵּן לְ־
בְּפִי־ . -ся נפעל .

Вдали, -лекѣ ת״פ מֵרָחוֹק , הַרְחֵק מִ־ in der Ferne.
Вдаль רָחוֹק (זְמָן) מָקוֹם אֶל in die Ferne.

Вдвигивать פ״י הָנֵעַ אֶל־תּוֹךְ , הָנֵד־ hineinschieben.
(Вдвиганіе, -гиваніе ש״פ) -ся פ״ח הִנּוֹעַ אֶל־תּוֹךְ ;
בּוֹא־ , בָּקוֹעַ אֶל־תּוֹךְ hineingeschoben werden.

Вдвижный, -ной ת׳ מוּנָע אֶל־תּוֹךְ zum Einschieben.

Вдвое ת״פ כִּפְלַיִם , פִּי שְׁנַיִם , מִשְׁנֶה doppelt.

Вдвоёмъ ת״פ שְׁנַיִם יַחְדָּו zwei zusammen.

Вдвойнѣ ת״פ כִּפְלַיִם , פִּי שְׁנַיִם , מִשְׁנֶה zweifach.

Вдевятеро ת״פ כְּ־ תֵּשַׁע פְּעָמִים neunmal mehr.

Вдёргивать, Вдёргать, Вдёрнуть פ״י נָתוֹן בְּ־ ,
מָשׁוֹךְ אֶל־תּוֹךְ , הָבֵא־ einziehen.

Вдесятеро ת״פ כְּ־ עֶשֶׂר פְּעָמִים zehnfach.

Вдираться פ״ח בָּקוֹעַ בְּ־ , פָּרוֹץ אֶל־תּוֹךְ sich hin=
eindrängen.

Вдобавокъ ת״פ נוֹסָף עַל־ dazu noch.

Вдова, Вдовица, Вдовушка נ׳ אַלְמָנָה Wittwe.

Вдовецъ (-вца) ז׳ אַלְמָן Wittwer. [Вдовій ת׳.

Вдоволь ת״פ לָרֹב , לְמַדַּי hinreichend.

Вдовство ס׳ אַלְמְנוּת Wittwenschaft. -ственный ת׳.

Вдовствованіе ס׳ אַלְמְנוּת , אַלְמֹן das Leben in
Wittwenschaft. [im Wittwenstand leben.

Вдовствовать (-ствую) פ״ע יָשׁוֹב אַלְמָן אוֹ אַלְמָנָה

Вдовый ת׳ אַלְמָן verwittwet.

Вдовѣть см. Вдовствовать.

Вдолбить (-блю עתיד) см. Вдалбливать.

Вдоль ת״פ לְאֹרֶךְ in die Länge.

Вдомёкъ см. Невдогадъ.

Вдосталь ת״פ כָּלִיל , עַד־הַיְסוֹד gänzlich.

Вдохновеніе ס׳ הָזוֹן מֵיְיָ , הָעָרוֹת רוּחַ מִמָּרוֹם עַל־ ,
שִׁגָּיוֹן Begeisterung. [begeistert.

Вдохновенный ת׳ מָלֵא רוּחַ־יְיָ ,מְשֻׂגָּב בְּרוּחַ מִמָּרוֹם

Вдохновительный ת׳ מֵשִׁיב , נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
מֵעִיר רוּחַ , נֶפֶשׁ begeisternd.

Вдохновлять, -вить פ״י מַלֵּא רוּחַ ,שַׂגֵּב ,הָעֵר רוּחַ־
יְיָ begeistern. -ся פ״ח מָלֹא רוּחַ יְיָ , הִתְעוֹרֵר begeistert
[werden.

Вдохнуть см. Вдыхать.

Вдребезги ת״פ לִרְסִיסִים in tausend Stücken.

Вдругорядь ת״פ שֵׁנִית abermals.

Вдругъ ת״פ מַהֵר, פִּתְאֹם, כְּרֶגַע plötzlich, bald.
Вдува́льный ת׳ עָשׂוּי לְפַחֵת אֶל־תּוֹךְ zum Einblasen.
Вдува́ніе ס׳ נְפִחָה, פַּחַת בְּ־ das Einblasen.
Вдува́ть, Вду́нуть, Вдуть פ״י הָפֵחַ־נָפוֹחַ בְּ־ einblasen.
Вду́мываться, Вду́маться (во что) פ״ח הָגָה בְּ־, חָקוֹר דָּבָר; שׁוּת לִבּוֹ אֶל־, תּוּר sich hineindenken.
Вдыха́ніе ס׳ נְשָׁמָה, שְׁאִיפַת רוּחַ Einathmung.
Вдыха́ть פ״י 1) נָשׁוֹם, שָׁאוֹף רוּחַ einhauchen. 2) הָעֵר אֶת־רוּחַ beleben.
Вдѣва́ть, Вдѣть פ״י הָבֵא בְּ־, הַחֲלֵק אֶל־תּוֹךְ־ einstecken. В. нитку въ иголку נָתוֹן חוּט בְּאֹזֶן מַחַט einfädeln. -ся נפעל הוּבָא בְ־.
Вдѣлка נ׳ 1) תַּשְׁבֵּץ; תֵּת.... בְּ־ das Einsetzen. 2) מִשְׁבֶּצֶת; מוּסָד; דָּבָר מְיֻסָּד בְּתוֹךְ־ Einsatz.
Вдѣлывать, Вдѣлать פ״י שׂוּם, הַרְבֵּץ בְּ־, יַסֵּד בְּתוֹךְ־ einsetzen. -лываніе, -ланіе ש״פ.
Веде́ніе ס׳ הוֹבִיל, הַנְחוֹת; מִנְהָג Führung.
Ведёрный ת׳ דְּלִי — Eimer-.
Ведёрникъ ז׳ עוֹשֶׂה דְלָיִים Eimermacher.
Ведро́, -дёрко, -дёрочко ס׳ דְּלִי Eimer. Ведро́мъ льётъ הֶעָנָן יָרִיק מַיִם מִדָּלְיָו es regnet stark.
Вёдро ס׳ רוּחַ צַח, רוּחַ בָּהִיר schönes Wetter.
Вёдрѣть פ״ע הִטַּהֵר (פְּנֵי שָׁמַיִם) הָאוֹר heiter werden.
Вёдряный, -реный ת׳ צַח, בָּהִיר heiter.
Вездѣ ת״פ בְּכָל־מָקוֹם, בַּכֹּל überall.
Вездѣсу́щій, -щный ת׳ הֹוֶה — נִמְצָא בַּכֹּל allgegenwärtig.
Вездѣсу́щность נ׳ הַמְּצִיאָה — הֱיוֹת בַּכֹּל Allgegenwart.
Везе́ніе ס׳ (בְּסוּסִים אוֹ בָאֳנִיּוֹת) מַעֲבָר דָּבָר das Führen.
Везти́, Вози́ть, Ва́живать פ״י הוֹבֵל (בְּסוּסִים אוֹ בָאֳנִיּוֹת) führen. Ему везётъ. הוּא מַצְלִיחַ בִּדְרָכָיו; הַשָּׁעָה מְשַׂחֶקֶת לוֹ* er hat Glück.
Векселеда́вецъ, (-вца) -да́тель ז׳ לֹוֶה, נוֹתֵן הַשְּׁטָר Wechselaussteller. -да́вица, -да́тельница נ׳.
Ве́ксель ז׳ שְׁטַר־חוֹב* Wechsel.
Ве́кша נ׳ סְנָאִי*, חֹלֶד הַסְּנָה Eichhorn.
Велелѣ́піе см. Великолѣ́піе.
Веле́невая бума́га נְיָר חָלָק וָטוֹב Velinpapier.
Велерѣчи́вость נ׳ רֹב דְּבָרִים Redseligkeit.
Велерѣчи́вый ת׳ מַכְבִּיר מִלִּים redselig.
Велика́нъ ז׳ עֲנָק, נְפִיל Riese. -ка́нша נ׳ -ка́нскій ת׳.
Вели́кій ת׳ 1) רָם, גָּבוֹהַּ, גָּדוֹל groß. 2) נִשָּׂא, נִשְׂגָּב, רַב, שַׂגִּיא erhaben.
Великоду́шествовать פ״ע הַפְלֵה חֲסָדָיו großmüthig sein.
Великоду́шіе ס׳ רוּחַ־נְדִיבָה, נְדִיבוּת Großmuth.
Великоду́шный ת׳ גְּדָל־חֶסֶד, נָדִיב großmüthig.
Великокня́жескій ת׳ אֲשֶׁר לְנָסִיךְ אַדִּיר großfürstlich.
Великолѣ́піе ס׳ הוֹד, יְקַר־תִּפְאֶרֶת, הָדָר Pracht.
Великолѣ́пный ת׳ רַב תִּפְאֶרֶת, כְּלִיל־יֹפִי prächtig.
Великому́чениъ ז׳ מַקְרִיב נַפְשׁוֹ וְחַיָּתוֹ לִכְבוֹד יְיָ Großmärtyrer. -ница נ׳.
Великопо́стный ת׳ אֲשֶׁר לְיוֹם הַצּוֹם הַגָּדוֹל zum großen Fasttag.
Великоро́слый ת׳ גְּבַהּ קוֹמָה; אִישׁ מִדּוֹת von hohem Wuchs.
Великосвѣ́тскій ת׳ אֲשֶׁר לְאַדִּירֵי־עָם großweltlich.
Вели́кость נ׳ גֹּדֶל, גָּאוֹן, רוֹמְמוּת Größe.
Велича́вость נ׳ 1) גְּדֻלָּה, רוֹמְמוּת Erhabenheit. 2) גַּאֲוָה, גֹּדֶל־לֵבָב Stolz.
Велича́вый ת׳ 1) גָּדוֹל, נִשְׂגָּב, שַׂגִּיא erhaben. 2) עוֹטֶה גָאוֹן, גֵּא stolz.
Велича́ть פ״י 1) הַלֵּל, רוֹמֵם, פָּאֵר, נַשֵּׂא rühmen. 2) כַּנֵּה בְּשֵׁם כָּבוֹד betiteln. -ся פ״ח הִתְנַשֵּׂא, הִתְגָּאָה, הִתְפָּאֵר sich rühmen.
Вели́чественность נ׳ רוֹמְמוּת, יְקַר־תִּפְאֶרֶת Erhabenheit.
Вели́чественный ת׳ נִשְׂגָּב, הָדוּר, נֶאְדָּר erhaben.
Вели́чество ס׳ הוֹד־מַלְכוּת Majestät.
Величина́ נ׳ גֹּדֶל, עֵרֶךְ Größe. -ною съ яйцо כְּגֹדֶל־בֵּיצָה, כְּדֵי eigroß.
Вели́чить פ״י רוֹמֵם, נַשֵּׂא, גַּדֵּל; הַגְדֵּל verherrlichen.
Вели́чіе ס׳ רוֹמְמוּת, גְּדֻלָּה Herrlichkeit, Größe.
Велосипе́дъ ז׳ (כלים ס״ו) מֶרְכָּב, רְכוּב אוֹפַנִּים* Veloziped.
Вельмо́жа ז׳ אָצִיל, אַדִּיר־עָם, נִכְבָּד Magnat.
Вельмо́жество ס׳ כְּבוֹד אֲצִילִי, תּוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה עָם Magnatenthum.
Велѣ́ніе ס׳ פְּקֻדָּה, פִּקּוּד, מִצְוָה Befehl.
Велѣ́ть פ״י פָּקוֹד עַל, צַוֵּה befehlen.
Ве́на נ׳ עָרֶק, גִּיד Blutader.
Вене́ра נ׳ הֵילֵל בֶּן־שַׁחַר, אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר Abendstern; Morgenstern.
Венери́ческія болѣ́зни תַּחֲלוּאֵי זִמָּה venerische Krankheit.
Ве́нзель ז׳ תּוֹר־מִקְלַעַת, רָאשֵׁי־שֵׁם מְתֹאָר בְּמִקְלָעוֹת Namenszug. -зело́вый -зло́вый ת׳ מְתֹאָר מִקְלָעוֹת mit Namenszug.
Вентиля́торъ ז׳ (לטהר האויר) אֲרֻבַּת־רוּחַ Windfang.
Вепрёнокъ (-нка) גּוּר חֲזִיר־יַעַר junger Eber.
Веприна נ׳ בְּשַׂר חֲזִיר־הַיַּעַר Wildschweinfleisch.
Ве́прица נ׳ חֲזִירַת יַעַר* wilde Sau. -ринный ת׳.
Вепрь ז׳ חֲזִיר מִיַּעַר Wildschwein, Eber. -ревый.
Ве́рба נ׳ עֲנַף עַרְבֵי נַחַל, עֲרָבָה Weidenzweig.

Верблю́дица גָּמָל נְקֵבָה, בִּכְרָה נ׳ Kameelkuh.
Верблю́дчикъ מוֹבִיל גְּמַלִּים ז׳ Kameelführer.
Верблю́дъ גָּמָל ז׳ Kameel.
Верблюжёнокъ (-нка) בֶּן־גְּמַלִּים ז׳ junges Kameel.
Верблю́жина בְּשַׂר־גָּמָל נ׳ Kameelfleisch.
Ве́рбный עַרְבֵי־נַחַל ת׳ — von Weiden. -ное воскре-
сенье חַג־הָעֲרָבִים Palmwoche.
Вербова́ніе ס׳ -бо́вка בְּחִירַת אֲנָשִׁים, אֲחִיזָה נ׳
קַחַת—לַצָּבָא das Werben. [anwerben.
Вербова́ть (-бу́ю) פ״י אָחוֹז—, בָּחוֹר אֲנָשִׁים לַצָּבָא
Вербовщи́къ בּוֹחֵר, אוֹחֵז (אֲנָשִׁים לַצָּבָא) ז׳ Anwerber.
Вервь, Верёвка, -рёвочка חֶבֶל, מֵיתָר, יֶתֶר, קַו נ׳
Верди́ктъ מִשְׁפָּט חָרוּץ ז׳ Urtheilspruch. [Strick.
Верёвочникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה חֲבָלִים Seildreher.
2) אָחוּ Strickgras.
Верёвочный עָשׂוּי מֵחֲבָלִים ת׳ von Stricken.
Верёвчатый מַעֲשֵׂה עֲבֹת, כְּעֵין חֶבֶל ת׳ strickartig.
Вередли́вый נְגוּעַ—, מֻכֵּה שְׂאֵת ת׳ von Geschwüren
geplagt. В. человѣкъ מְהִיר חֵמָה.
Ве́редъ מַכָּה טְרִיָּה, שְׁחִין, שְׂאֵת ז׳ Geschwür.
Верезга́ יֶלֶד הוֹמֶה וּבוֹכֶה ז״נ Schreihals.
Верезгли́вый הוֹמֶה בִּבְכִי ת׳ weinerlich. [Weinen.
Верезжа́ніе, -реща́ніе נְהִי וִילָלָה ס׳ Neigung zum
Верезжа́ть, -резгну́ть בָּכֹה מַר, צָרוֹחַ פ״ע weinen.
Вере́йка, -ре́ечка נ׳ см. -Верея́. [Reihe.
Верени́ца שׁוּרָה, חֶבֶל (אֲנָשִׁים אוֹ צִפֳּרִים) נ׳ lange
Веретено́ פֶּלֶךְ ס׳ Spindel.
Веретённщикъ עוֹשֵׂה פְלָכִים ז׳ Spindelmacher.
Вереща́ть см. Верезжа́ть. [Kahn.
Верея́ נ׳ 1) מְזוּזַת הַשַּׁעַר Thürpfoste. 2) סִירַת דוּגָה
Верже́ніе שַׁלֶּכֶת, טַלְטֵלָה ס׳ Wurf. [Mensch.
Верзи́ла גְּבַהּ קוֹמָה וַחֲסַר־לֵב ז״נ langer plumper
Вери́ги כַּבְלֵי בַרְזֶל, נְחֻשְׁתַּיִם, אֲזִקִּים נ״ר Ketten.
Веригоно́сецъ אָסוּר בָּאֲזִקִּים ז׳ Gefesselter.
Ве́рки חֵל וְחוֹמָה בַּמְּצָד ז״ר Festungswerke.
Вермише́ль פְּתִילֵי בָצֵק נ׳ Makaronen.
Верну́ть הָשֵׁב פ״י zurückführen, zurückrufen. -ся פ״ח
בּוֹא מִ—, שׁוּב zurückkommen.
Версифика́ція מִשְׁפְּטֵי, חָכְמַת מַעֲרֶכֶת שִׁירִים נ׳
דִּבְרֵי־שִׁיר Versbau.
Верста́ נ׳ 1) כִּבְרַת־אֶרֶץ, שְׁבִיעִית הַפַּרְסָה Werst.
2) צִיּוּן לְכִבְרַת אֶרֶץ Werstpfahl. -тово́й ת׳.
Верста́къ, -тачёкъ שֻׁלְחַן הַמְּלָאכָה לַחֲרַשׁ עֵצִים ז׳
Werktisch.
Верста́ть, Вёрстывать פ״י ,הַיְשֵׁר, עֲרוֹךְ; הַשְׁוֵה
הַצֵּב שׁוּרָה ausgleichen. -ся עֲרוֹךְ לְ, הִדַּמֵּה פ״ח
sich vergleichen. [Haken.
Ве́рстать מַלְקֵט לִמְסַדֵּר אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס נ׳ Winkel-
Верстово́й см. Верста́. [Bratspieß.
Ве́ртель *אַסְכָּלָה, גִּיד בַּרְזֶל לַהֲפֹךְ הַצָּלִי עַל־הָאֵשׁ ז׳
Верте́пъ מְעָרָה ז׳ Höhle. -те́пный ת׳.
Вертика́льность קוֹמָה יְשָׁרָה, קוֹמַת אֲנָךְ נ׳ senk-
rechter Stand.
Вертика́льный נִצָּב מְיֻשָּׁר ת׳ senkrecht.
Вёрткій, מָנָד, מִתְהַפֵּךְ, מִסְתּוֹבֵב ת׳ rührig, beweglich.
Вертлю́гъ, -люжёкъ כַּף הַיָּרֵךְ ז׳ Knochenpfanne.
Вертля́вость מִשְׁעִי, פַּחֲזוּת נ׳ Rührigkeit.
Вертля́вый *עַסְקָן, מוֹלֵל בְּרַגְלָיו, פּוֹחֵז ת׳ rührig.
Вертогра́дарь כּוֹרֵם ז׳ Gärtner. [unruhig.
Вертогра́дъ כֶּרֶם ז׳ Weinberg.
Вертопра́хъ רֹעֶה רוּחַ, רֹעֶה אֵפֶר ז׳ Leichtsinniger.
Вертопра́шество רְעוּת רוּחַ ס׳ Leichtsinn.
Вертопра́шить רְדוֹף קָדִים, רְעֵה אֵפֶר פ״ע leichtsin-
nig handeln.
Вертопра́шный הֲפַכְפַּךְ, רֹעֵה אֵפֶר ת׳ leichtsinnig.
Верту́шка נ׳ 1) גַּלְגַּל (לשעשעי ילדים), צְנֵפָה Kreisel.
2) הֲפַכְפַּךְ Windbeutel.
Вертѣ́ть, вёртывать פ״י 1) הַפֵּךְ, סַבֵּב דָּבָר עַל־צִיר
drehen. 2) כָּרֹה, נָקוֹב בְּמַקְדֵּחַ bohren. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ,
הִסְתּוֹבֵב sich drehen. -тѣ́ніе ס׳ ש״פ.
Верфь מְקוֹם חֲרֹשֶׁת אֳנִיּוֹת נ׳ Schiffszimmerei. Ве́рф-
ный, Ве́рфяный ת׳.
Ве́рхній עִלִּי, עֶלְיוֹן ת׳ der Obere.
Верхо́вный גָּבֹהַּ מֵעַל־, נַעֲלֶה, הָרֹאשׁ־, עֶלְיוֹן ת׳
גָּבֹהַּ oberster, höchster.
Верхово́й ת׳ 1) עִלִּי, עֶלְיוֹן oberer. 2) רוֹכֵב הַסּוּס ש״ת,
רַכָּב Reitender. -вая лошадь סוּס לִרְכֹּב Reitpferd.
Верхо́вье מוֹצָא נָהָר, אֶשֶׁד נַחַל ס׳ Ursprung eines
Flusses. -вный ת׳. [das Gaffen.
Верхогля́дничаніе רְעוּת רוּחַ, רְאוֹת בֶּעָבִים ס׳
Верхогля́дничать שָׁעֹה בְּעֵינָיו, רָאֹה בֶּעָבִים פ״ע,
רְעֵה רוּחַ gaffen. [kopf.
Верхогля́дъ רֹעֶה רוּחַ, רֹאֶה בֶּעָבִים ז׳ Gaffer, Flach-
Верхо́мъ רוֹכֵב, מֻרְכָּב, עַל־סוּס ת״פ reitend.
Ве́рхомъ ס׳ 1) מָלֵא וְגָדוּשׁ mit gehäuftem Maaß.
2) דֶּרֶךְ ... הָעֶלְיוֹן oberwärts.
Верху́шка מְרוֹם־קֵץ, רֹאשׁ נ׳ Gipfel, Spitze.
Верхъ ז׳ 1) מְרוֹם־קֵץ, רוּם, רֹאשׁ oberer Theil. Онъ
живетъ на верху בֵּיתוֹ בַּיָּצִיעַ הָעֶלְיוֹן. Верхъ славы
מְרוֹם הַתְּהִלָּה. Одержать верхъ надъ врагами

הִכְרִיעַ קָמָיו . 2) מַעֲטֶפֶת, פְּנֵי־לְבוּשׁ Ueberzug.
Верче́ніе ס׳ נְקֹב , נִקּוּר das Bohren.
Ве́рченый ת׳ נִמְהָר , פּוֹחֵז leichtsinnig.
Ве́рша נ׳ (לָצוּד דָּגִים) חֵרֶם , צִנָּה Netzkorb.
Верши́на נ׳ ראֹשׁ , מְרוֹם־קֵץ , תּוֹעָפוֹת Gipfel, Spitze.
Верши́ть פ״י 1) בַּצֵּעַ , כַּלֵּה , הָתֵם , הַשְׁלֵם beendigen.
2) צַפֵּה אֶת־גַּג הַבַּיִת ; קָרָה עֲלִיּוֹת בַּיִת ein Dach zu= spitzen. [lang.
Вершко́вый ת׳ אֲשֶׁר יָכִיל רֹבַע הַזֶּרֶת ein Werschok
Вершо́къ (-шка́), ק׳ -шо́чекъ ז׳ חֵלֶק הַשִּׁשָּׁה־עָשָׂר רֹבַע הַזֶּרֶת , בָּאַמָּה ein Sechzehntheil der Arschine.
Хвата́ть вершки́ שָׁפוֹט מִבְּלִי שִׂים שֵׂכֶל oberflächlich auffassen.
Весели́ть פ״י שַׂמֵּחַ , הַרְנֵן belustigen. -ся פ״ח שָׂמוֹחַ , הִתְעַלֵּס , עָלוֹז , גִּיל , שִׂישׂ sich belustigen.
Весе́ліе ס׳ גִּיל , מָשׂוֹשׂ , שִׂמְחָה Fröhlichkeit.
Весёлка, -ло́чка נ׳ מְנַעֶרֶת , כַּף לְנַעֵר Rührstock.
Ве́село ת״פ עָלֵז , בְּשִׂמְחָה lustig. [Fröhlichkeit.
Весёлость נ׳ עֲלִיצוּת , שִׂמְחַת נֶפֶשׁ , מְשׂוֹשׂ לֵב
Весе́льникъ ז׳ מַלָּח , תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט Ruderer.
Весе́льный ת׳ —הַמָּשׁוֹט Ruder=.
Весельча́къ ז׳ אִישׁ־מַהֲתַלּוֹת ; עַלִּיז Lustigmacher.
Весе́нній ת׳ אֲשֶׁר לְעֵת־הָאָבִיב Frühlings=.
Весло́, ק׳ -се́льцо ס׳ מָשׁוֹט Ruder.
Весна́ נ׳ אָבִיב , יֶרַח זִו Frühling.
Весни́на נ׳ גֵּז הַצֹּאן בָּאָבִיב Frühlingsschur.
Весни́нка, -ну́шка נ׳ בַּהֶרֶת חַמָּה Sommerflecken.
Веснова́тый ת׳ נָקֹד מִבַּהֲרוֹת חַמָּה sommerfleckig.
Ве́сновать (-ну́ю) פ״ע כַּלֵּה יְמֵי הָאָבִיב den Frühling zubringen. [2) קַדַּחַת הָאָבִיב Frühlingsfieber.
Весну́ха, -ну́шка נ׳ 1) בַּהֶרֶת חַמָּה Sommerflecken.
Ве́ста נ׳ בֶּסֶת , שֵׁם אַחַד הַמַּזָּלוֹת Vesta.
Вести́ (веду́, веде́шь), Весть, Води́ть פ״י נַהֵל, נָהוֹג, הוֹבֵל ; כַּלְכֵּל , צָפָה הֲלִיכוֹת־ führen. В. себя הִתְנַהֵג , הִתְהַלֵּךְ בְּ־ sich aufführen. Онъ ведетъ себя хорошо הוּא הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר . -ся פ״ח .
Вестъ ז׳ רוּחַ־יָם Westwind.
Весь ז׳, Вся נ׳, Всё ס׳, Всѣ ר׳ כֹּל ; כָּלִיל all, ganz.
Мука́ вся כָּלָה הַקֶּמַח das Mehl ist aus.
Весьма́ ת״פ מְאֹד sehr.
Ветера́нъ ז׳ מְלֻמָּד , אִישׁ אֲשֶׁר זָקֵן בַּעֲבוֹדַת הַצָּבָא מִלְחָמָה ausgedienter Soldat. [kunst. -на́рный ת׳
Ветерина́рія נ׳ רְפוּאַת הַבְּהֵמָה וְהַחַיָּה Thierheil=
Ветерина́ръ ז׳ רוֹפֵא לַבְּהֵמָה וְחַיָּה Thierarzt.
Ветла́ נ׳ (Вётлы ר׳) עֲרָב , עַרְבֵי נַחַל Weide.

Ветля́нникъ ז׳ מְקוֹם שִׂיחַ עֲרָבִים Weidengebüsch.
Вето́шить פ״י רַפֵּד בִּבְלוֹיֵי סְחָבוֹת mit alter Leinwand
Вето́шка נ׳ מֶלַח , בְּלוֹי סְחָבוֹת Lumpen. [belegen.
Вето́шникъ ז׳ מוֹכֵר בְּלוֹאֵי סְחָבוֹת Lumpenhändler.
-ница נ׳ . [handeln.
Вето́шничать פ״ע סָחוֹר בִּבְלוֹיֵי סְחָבוֹת mit Lumpen
Вето́шный ת׳ אֲשֶׁר לְשַׂלְמוֹת בָּלוֹת , מְלָחִים Lumpen=.
Ве́тошь נ׳ , -то́шье ס׳ שִׂמְלָה בָּלָה , בְּלוֹי סְחָבוֹת Lumpen.
Ве́тхій ת׳ 1) בָּלֶה , נוֹשָׁן alt, hinfällig. 2) כַּבִּיר יָמִים , עַתִּיק , קַדְמוֹן uralt. В. завѣтъ בְּרִית אֱלֹהִים הַקַּדְמוֹנָה . [alten Testament.
Ветхозавѣ́тный ת׳ אֲשֶׁר לִבְרִית־אֵל הַקַּדְמוֹנָה vom
Ветхозако́нный ת׳ אֲשֶׁר לְדַת־יִשְׂרָאֵל alttestament=
Ве́тхость נ׳ בָּלוּת ; קַדְמוּת Alter; Verwesung. [lich.
Ветчина́, Вядчина́, ק׳ -чи́нка בְּשַׂר־חֲזִיר מָלוּחַ Schinken. -чи́нный ת׳ .
Ветша́ть פ״ע כָּלֹה מֵרֹב יָמִים alt, abgenützt werden.
Ве́че ס׳ מְקוֹם מִקְרָא הָעֵדָה , מְקוֹם הַמּוֹעֵצָה לָעָם Volksversammlung. -чево́й ת׳ .
Вечери́нка נ׳ מִשְׁתֵּה עֶרֶב Abendgesellschaft.
Вечерко́мъ ת״פ לְעֵת־עֶרֶב abends.
Вече́рній ת׳ —עֶרֶב , —נֶשֶׁף Abend=.
Вече́рня נ׳ תְּפִלַּת עֶרֶב Abendgebet.
Ве́черомъ ת״פ לְעֵת־עֶרֶב Abends.
Ве́черъ, -черо́къ, -черо́чекъ ז׳ 1) עֶרֶב , נֶשֶׁף Abend.
2) מִשְׁתֵּה עֶרֶב , נֶשֶׁף חֵשֶׁק Abendmahlzeit.
Вечерѣ́ть פ״ע נָטָה לַעֲרֹב Abend werden.
Вечея́, -че́йка נ׳ פִּי רֶכֶב הָרֵחַיִם Mühlsteinloch.
Ве́шній ת׳ —הָאָבִיב Frühlings=.
Вешня́къ ז׳ 1) צִנּוֹר , רַהַט לְהַגִּיר מֵי־נְהָרוֹת Wasser= schleuse. 2) מִשְׁעוֹל לָעוֹבְרִים בְּעֵת שֶׁטֶף מֵימֵי שֶׁלֶג Frühlingsweg.
Вещево́й ת׳ הַנּוֹגֵעַ לִדְבָרִים וּכְלֵי־צֹרֶךְ Sachen=.
Веще́ственно ת״פ בְּעֶצֶם wesentlich.
Веще́ственность נ׳ 1) חָמְרִיּוּת* Materialität.
2) עַצְמִיּוּת* Wirklichkeit.
Веще́ственный ת׳ עַצְמִי ; עִקָּרִי* wesentlich.
Вещество́ ס׳ עֶצֶם , חֹמֶר Materie, Stoff.
Вещи́ца נ׳ כְּלִי , דָּבָר קָטָן Kleinigkeit.
Вещь נ׳ חֵפֶץ , עִנְיָן , דָּבָר Ding, Sache.
Вжать (עתיד вожму́) см. Вжима́ть.
Вживѣ́ ת״פ בַּחַיִּים am Leben.
Вжима́ть פ״י הַשְׁקַע , דָּחוֹק אֶל־תּוֹךְ hineindrücken.
Взади́, Взадъ ת״פ מֵאָחוֹר , אֲחֹרַנִּית zurück. Взадъ и

впередъ הֵנָּה וָהֵנָּה, רָצוֹא וָשׁוֹב hin und her.

Взаёмъ, Взаймы ת״פ בְּמִלְוֶה auf Borg. Взять в. לָוֹה borgen. Дать в. הַלְוֵה leihen.

Взаимно ת״פ אִישׁ אֶת־, חַד־אֶת־אַחַד, זֶה אֶת־זֶה, אִשָּׁה רְעוּתָהּ, רֵעֵהוּ gegenseitig.

Взаимность נ׳ תַּגְמוּל; עֵרֶךְ הָאֶחָד אֶל־מִשְׁנֵהוּ Wechselseitigkeit.

Взаимный ת׳ אִישׁ אָחִיו־ beiderseitig. В. глаголъ פֹּעַל חוֹזֵר Verbum reciprocum.

Взамѣнъ ת״פ חֵלֶף, תַּחַת, בְּעַד, כֹּפֶר, בִּמְחִיר, [תְּמוּרַת־] anstatt.

Взаперти ת״פ בִּלְתִּי חָפְשִׁי, עָצוּר, כָּלוּא verschloßen.

Взапуски ת״פ (бѣгаться) (בְּמֵרוֹץ) הִתְחָרֵה um die Wette (laufen).

Взасосъ ת״פ סָגוּר חוֹתָם צָר fest. Цѣловать в. נָשׁוֹק [בְּכָל־פֶּה] herzlich küssen.

Взашей ת״פ עַל־צַוָּאר mit einem Genickstoß. Вытолкнуть в. דָּחוֹף עַל־צַוָּאר.

Взбалмошный ת׳ אֱוִילִי, הֶבֶל, תָּפֵל, רֵיק unsinnig.

Взбаломутить פ״י מָסוֹךְ רוּחַ, הַדֵּחַ בְּאִמְרֵי הֶבֶל, עִוְעִים בְּ־ einem den Kopf verdrehen.

Взбаломученный ת׳ נִתְעָה; נִגְרָשׁ aufgeregt.

Взбалтывать, Взболтать, -тнуть פ״י נַעֵר, בָּלוֹל schütteln, umrühren. -ся פ״ח הִנּוֹעַ, הִנָּעֵר umgerührt werden.

Взбарабошить פ״י הָרוֹס הַסְּדָרִים, פָּרוֹעַ, בָּלוֹק, בַּלֵּעַ in Unordnung bringen.

Взбивать, Взбить פ״י דּוּשׁ, חָבוֹט בְּיָד אוֹ בְמַטֶּה aufklopfen. В. волосы סַמֵּר שְׂעַר הָרֹאשׁ. -ся נפעל הַחָבֵט, הִדּוֹשׁ aufgeklopft werden.

Взбираться פ״ע עָלֹה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו עַל־ hinaufklettern.

Взболтать см. Взбалтывать.

Взбороздить см. Бороздить.

Взборонить см. Боронить.

Взбрасывать, -бросать, -бросить (עתיד-брошу) פ״י יָרֹה, זָרוֹק לְמַעְלָה hinaufwerfen.

Взбрести פ״ע עָלֹה בִּכְבֵדוּת mühsam hinaufsteigen. Ему взбрело на умъ עָלָה עַל־לִבּוֹ.

Взбрызгивать, -знуть פ״י זָרוֹק, הַזֵּה עַל־ hinaufspritzen.

Взбудоражить פ״י פָּרוֹעַ, הַפְחֵד, הַחֲרֵד in Unruhe versetzen.

Взбунтовать см. Бунтовать.

Взбѣгать, Взбѣжать פ״ע עָלֹה בְּמֵרוֹץ hinauflaufen.

Взбѣсить פ״י הַרְעֵם מְאֹד, הַכְעֵס aufregen. -ся פ״ח הִתְרַגֵּז, הִתְקַצֵּף wüthend werden.

Взважживать, Взвозжать см. Возжать.

Взваливать פ״י הַשְׁלֵךְ עַל־, הַעֲמֵס hinaufwerfen. -ся פ״ח נָפוֹל עַל־, הִתְנַפֵּל עַל־; הֻשְׁלַךְ sich werfen auf—.

Взваривание, -вареніе ס׳, -варка נ׳ נָזִיד, רֶתַח das Aufkochen.

Взваривать, -рить פ״י הָזֵד, רַתֵּחַ aufkochen. -ся נפעל הֻרְתַּח aufgekocht werden.

Взваръ ז׳ נָזִיד צְמָחִים לְמַרְפֵּא, מִרְקַחַת סַמִּים Absud.

Взвезть см. Взвозить.

Взвести см. Взводить.

Взвиваться פ״ח הִתְנוֹסֵס, הִתְעוֹפֵף, הַרְקֵעַ sich hinaufschwingen.

Взвидѣть פ״י רָאֹה בְּעֵינָיו, הַבֵּט erblicken.

Взвиться см. Взвиваться.

Взводить פ״י 1) הַעֲלֵה, הַגְבֵּהַ, הָרֵם hinaufführen. 2) כּוֹנֵן עַל־ spannen. 3) שׂוּם, הוֹצֵא דִּבָּה עַל־, עֲלִילוֹת דְּבָרִים עַל־ einen anschuldigen.

Взводъ ז׳ 1) הַעֲלוֹת, מַעַל das Hinaufführen. 2) גְּדוּד עֲרוּךְ סְדָרִים Soldatenreihe. 3) אוֹפַן הַמְּכוֹנָה בִּקְנֵה־רוֹבֶה Spannfeder des Gewehrs.

Взвозить פ״י הַעֲלֵה בְּסוּס וָרֶכֶב, הוֹבֵל hinaufführen.

Взвозъ ז׳ הַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ, מַעֲלֶה בְּסוּס וָרֶכֶב Hinaufführung. [בְּכֹחַ אֶל־רֹאשׁ־] hinaufschleppen.

Взволакивать פ״י הַעֲלֵה, מָשׁוֹךְ—סָחוֹב לְמַעְלָה

Взволновывать, -новать פ״י רָגוֹעַ מַיִם, הַכֵּה גַּלִּים אוֹ נָהָר; הַרְגֵּז, הַרְעֵם, הַכְעֵס aufregen. -ся פ״ח הַשְׁאֵה, הָמֹה; הִתְרַגֵּז, זָעוֹם aufgeregt werden.

Взволочь см. Взволакивать.

Взвыть פ״ע נָשֹׂא קוֹלוֹ בִּבְכִי, הֶאֱנֵק laut weinen, heulen.

Взвѣваніе ס׳ תְּנוּפָה, הֲנָפָה das Aufschwingen.

Взвѣвать, Взвѣять פ״י זָרֵה, הָנֵף, פָּרוֹשׂ aufschwingen. -ся פ״ח הִתְנוֹפֵף, הִתְנוֹסֵס hoch flattern.

Взвѣсить см. Взвѣшивать.

Взвѣсъ ז׳, -вѣшиваніе, -шеніе ס׳ מִשְׁקוֹל, מִשְׁקָל das Wägen.

Взвѣшивать פ״י שָׁקוֹל, הַעֲלֵה בְמֹאזְנַיִם wägen. Вз слова בָּחוֹן, שָׁפוֹט בֵּין עִנְיָן לְעִנְיָן seine Worte wägen. -ся נפעל.

Взгаркивать פ״ע נָתוֹן קוֹל, הַצְרֵחַ aufschreien.

Взглядный ת׳ נֶחְמָד לָעֵינַיִם wohl aussehend.

Взглядъ ז׳ מַבָּט, רְאוּת עֵינַיִם Blick.

Взглядывать, Взглянуть פ״ע הַבֵּט, הַשְׁקֵף, חָזֹה, הָעֵף עַיִן בְּ־ hinblicken.

Взгонка נ׳, Взгонъ ז׳ גֵּרוּשׁ, מִדְחֶה das Hinauftreiben.

Взгонять פ״י (צִפֳּרִים) הַשֵּׁב, הַבְרֵחַ, דָּחֹה aufjagen.

Взгорокъ (-рка) ז׳, Взгорье ס׳ בָּמָה, גִּבְעָה Hügel.

Взгромазживать, -моздить פ״י הַגְבֵּהַ, צָבוֹר, עָלֹה בְּנֵה כְמוֹ־רָמִים, רוֹמֵם aufthürmen. -ся פ״ח הַעְפֵּל לַעֲלוֹת, אֶל־רֹאשׁ; הֵעָרֵם sich hinaufschwingen.

Вздёргивать, Вздёрнуть פ״י הָנֵף, נוֹפֵף hinaufziehen. В. носъ הַגְבֵּהַ אַף, הִתְגָּאֵה, הָרֵם רֹאשׁ.

Вздёрнутый ת׳ מוּנָף aufgezogen.

Вздешевѣть פ״ע הוּזַל billig werden.
Вздирáть פ״י 1) פַּלּוֹחַ, קָרוֹעַ, בָּקוֹעַ aufreißen.
2) פ״ס בָּצוֹק, צָבֹה schwellen. [sich zanken.
Вздóрить, Вздóрничать פ״ע הִתְקוֹטֵט, עוֹרֵר מְדָנִים
Вздóрливость נ׳ אַהֲבַת מְדָנִים Zanksucht.
Вздóрливый ת׳ אִישׁ מָדוֹן, אִישׁ רִיב, נִרְגָּן zank=
süchtig. [ливый.
Вздóрный ת׳ 1) אֱלִיל, שָׁוְא nichtig. 2) см. Вздóр-
Вздорожáлый ת׳ אֲשֶׁר הוּקַר מְחִירוֹ theuer geworden.
Вздорожáніе ס׳ עֲלוֹת הַמְּחִיר Vertheuerung.
Вздорожáть פ״ע הוּקַר, עָלֹה בִּמְחִיר theuer werden.
Вздорожи́ть פ״י הוֹקֵר, הַעֲלֵה מְחִיר—הָרֵם ver=
Вздоръ ז׳ רִיק, הֶבֶל, תֹּהוּ, אֶפֶס Unsinn. [theuern.
Вздохнýть פ״ע 1) הֵרָגַע, שָׁאוֹף רוּחַ aufathmen.
2) הֵאָנַח aufseufzen.
Вздохъ ז׳ אֲנָחָה Seufzer. [dern.
Вздрáгиваніе ס׳ חֲרָדָה, חַלְחָלָה, רֶטֶט das Schau=
Вздрáгивать פ״ע חָרוֹד, הִתְחַלְחֵל aufschaudern.
Вздувáніе ס׳ מַפָּח, הָפִיחַ das Aufblasen.
Вздувáть 1) פ״י הָפֵחַ, (אֵשׁ) קָדוֹחַ anblasen. 2) פ״ס
צָבֹה, בָּצוֹק aufschwellen.
Вздýмать פ״י זָמֹם, אָמוֹר בְּלִבּוֹ auf den Gedanken
kommen. -ся פ״ס עָלֹה עַל־לֵב sich einfallen lassen.
Вздурáчить פ״י הָתֵל בְּ־, הַהֵתֵל zum Narren machen.
Вздури́ть פ״י הַשְׁגֵּה, הַתְעֵה, הוֹלֵךְ תֹּעָה bethören.
Вздымáніе ס׳ שׂוֹא; תְּנוּפָה, הֲנָפָה das Aufheben.
Вздымáть פ״י הָרֵם, הַגְבֵּהַ emporheben. -ся פ״ח עָלֹה
Вздыхáніе ס׳ אֲנָחָה das Seufzen. [hinaufsteigen.
Вздыхáтель ז׳ נֶאֱנָח; חוֹלֵה אַהֲבָה Seufzender, An=
beter. -ница נ׳.
Вздыхáть פ״ע הֵאָנַח, הִתְיַפֵּחַ seufzen.
Взимáніе ס׳ אֹסֶף מַס, תְּרוּמָה Einnahme der Abgaben.
Взимáть פ״י נָגוֹשׂ, דָּרוֹשׁ חוֹב אוֹ מַס Abgaben ein=
ziehen. -ся נפעל.
Взирáть פ״ע הַבֵּט אֶל־, הַשְׁקֵף aufschauen. Не взи-
рая на מִבְּלִי שִׂים עַיִן עַל־ ungeachtet.
Взлáмывать פ״י בָּקוֹעַ, פָּרוֹץ וּפָתוֹחַ aufbrechen.
-ся נפעל הִבָּקַע, הִפָּתֵחַ בְּחָזְקָה aufgebrochen werden.
Взлелѣять см. Возлелѣять.
Взлетáть, -тѣть פ״ע הִתְעוֹפֵף in die Höhe fliegen.
Взлётъ, ז׳ -тáніе, -тѣніе ס׳ יְעֵף, מְעוּף Aufflug.
Взли́за, Взли́зина נ׳ גַּבַּחַת מֵעַל הָרַקָּתַיִם Glatze am
Взлóбокъ (-бка) ז׳ גֶּבַע קָטָן Erhöhung. [Vorkopfe.
Взломáніе ס׳ см. Взлóмка.
Взломáть, -мить см. Взлáмывать.

Взлóмка נ׳, **Взломъ** ז׳ פֶּרֶץ, שֶׁבֶר דֶּלֶת וּבְרִיחִים das
Aufbrechen. [יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו hinaufklettern.
Взлѣзáть, Взлѣзть פ״ע עָלֹה עַל־, תָּפֵשׂ וְעָלֹה בְּיָדָיו
Взлюби́ть חָשׁוֹק בְּ־, דָּבוֹק אַחֲרֵי lieb gewinnen.
Взмáхивать, -хáть, -хнýть פ״י נוֹפֵף schwingen.
В. крыльями הַאֲבֵר, פָּרוֹשׂ כְּנָפַיִם, הַעֲלֵה אֵבֶר.
Взмахъ ז׳, Взмáхиваніе, -хáніе ס׳ הֲנָפָה, תְּנוּפָה
das Schwingen, der Schwung.
Взмáчивать פ״י הַרְטֵב, מוֹגֵג אֶת־פְּנֵי־ anfeuchten.
Взмáшка см. Взмахъ.
Взмáщиваніе ס׳ בָּמַת־עֵץ, מַרְצֶפֶת קְרָשִׁים לַבּוֹנִים
מַדְרֵגָה לַבּוֹנִים Aufrichtung eines Gerüstes.
Взмáщивать פ״י בָּנֹה בָּמַת־עֵץ לַבּוֹנִים ein Gerüst
aufbauen. -ся פ״ח עָלֹה בְּמַעֲלוֹת הַבָּמָה besteigen.
Взметáть, Взмётывать, Взметнýть פ״י זָרוֹק
לְמַעְלָה, —יָרֹה hinaufwerfen. -ся פ״ח הִתְגֹּלֵל עַל־,
הִתְעַבֵּר, הִתְאַנֵּף בְּ־, הִתְמַרְמֵר אֶל־ anfallen.
Взмётчивость נ׳ שֶׁטֶף אַף, קֶצֶף, שֶׁצֶף Zanksucht.
Взмётчивый ת׳ מְהִיר חֵמָה auffahrend.
Взмéтываніе ס׳ הֲנָפָה, זְרֹק, יְרוֹת das Hinaufwerfen.
Взмóкнуть, Взмокáть פ״ע רָטוֹב naß werden.
Взмóрье ס׳ חוֹף, כֶּתֶף־יָם, פְּאַת־, גְּבוּל־ Strand.
Взмости́ть см. Взмáщивать.
Взмочи́ть см. Взмáчивать.
Взмути́ть, -щáть פ״י דָּלוֹחַ, רָפוֹשׂ, עָכוֹר trüben.
-ся נפעל הֻעְכַּר, גָּרֹשׁ רֶפֶשׁ וָטִיט trübe werden.
Взнáшивать פ״י נָשׂא, הַגְבֵּהַ hinauftragen. -ся פ״ח
הוּרַם, הִנָּשֵׂא hinaufgetragen werden.
Взнесéніе см. Взносъ.
Взнести́, -сть, Взноси́ть פ״י 1) הָבֵא לְמַעְלָה hinauf=
tragen. 2) שַׁלֵּם מַס אוֹ נְדָבָה, הָבֵא תְּרוּמַת כֶּסֶף
einzahlen. [רָכִיל־ verleumderisch.
Взнóсный ת׳ 1) הַשְׁלוּם— Einzahlungs=. 2) דִּבָּה־,
Взносъ ז׳, Взнóска נ׳, Взношéніе ס׳ 1) הֲנָפָה das
Hinauftragen. 2) שִׁלּוּם, תְּרוּמָה die Einzahlung.
Взнýздывать, -дáть פ״י שׂוּם רֶסֶן בְּפִי־סוּס, בָּלוֹם
Взобрáться см. Взбирáться. [einen Zaum anlegen.
Взогнáть (עתיד взгоню) см. Взгонять.
Взогрѣвáть, -грѣть פ״י חַמֵּם, הָחֵם aufwärmen.
Взодрáть (עתיד вздерý) см. Вздирáть.
Взойти́ (עתיד взойдý) см. Восходи́ть.
Взопрѣлый ת׳ מַעֲלֵה זֵעָה, כְּסוּי זֵעָה beschwitzt.
Взопрѣть פ״ע הַעֲלֵה זֵעָה schwitzig werden.
Взорвáніе ס׳ נֶפֶץ, הָרֵס בְּרַעַם וָרַעַשׁ das Zersprengen.
Взорвáть см. Взрывáть.

Взоръ ז׳ מבט , ראות־עין Blick.
Взоткну́ть פ״י מעוך־ , תקוע בראש־ aufstecken.
Взраста́ть, -ти́ть см. Возраста́ть, -ти́ть.
Взра́чность נ׳ יפי־מראה , חן Wohlgestalt.
Взра́чный ת׳ יפה־מראה , טוב־ראי wohl aussehend.
Взраща́ть см. Возраща́ть.
Взреве́ть פ״ע שאוג , השאה , נתון קול־נהם anfangen zu brüllen.
Взро́слость נ׳ עת־בא באנשים reifes Alter.
Взро́слый ת׳ בא באנשים , מגדל erwachsen.
Взрыва́ніе, Взрывъ ז׳ שאון , נפץ בקול , חזיז־קולות das Zerplatzen, Knall.
Взрыва́ть, Взры́ть פ״י כרה , חפור aufgraben.
Взрыва́ть, Взорва́ть פ״י נפץ ברעם ורעש zersprengen. -ся פ״ח התנפץ ברעם , התבקע zerplatzen.
Взрыда́ть פ״ע נשא קול בבכי anfangen zu weinen.
Взры́дъ ז׳ אנקה , נאקה , בכי das Schluchzen.
Взры́тіе ס׳ כרות , חפר das Aufgraben.
Взры́ть см. Взрыва́ть.
Взрыхля́ть פ״י מונג , רכך , הרך weich machen.
Взрѣ́зка נ׳, Взрѣзъ ז׳ מפרץ , מבקע Aufschneidung.
Взрѣ́зывать, -зать פ״י גזור , רטש , פתוח , שסע aufschneiden. -ся נפעל רטש , הפתח , הבקע , התבקע aufgeschnitten werden.
Взрѣ́зъ ת״פ (כוס) מלא עד־שפתו ganz voll.
Взъеро́шенный ת׳ סמר , פרוע שער mit zerzausten Haaren.
Взъеро́шивать, -шить פ״י פרוע השער , סמר verwirren, zerzausen (Haare). -ся נפעל סמור , הפרע zerzaust werden.
Взъѣда́ться, Взъѣ́сться (на кого) הרעם בחמה על־ anfallen.
Взъѣ́здъ ז׳ מעלה , עלות בסוס ורכב das Hinauffahren.
Взъѣзжа́ть, -ѣхать פ״ע עלה ברכב hinauffahren.
Взыва́ть פ״י קרוא אל־ , זעוק , התפלל־ anrufen.
Взы́сканецъ ז׳ בחיר , רצוי Begünstigter. -ница נ׳.
Взыска́ніе ס׳ 1) דרש , חפש , שאלה Schuldforderung. 2) פקד , פקדה , ענש gerichtliche Behandlung.
Взыска́тель ז׳ נוגש Einfordrer.
Взыскивать -ка́ть פ״י דרוש מיד , פקוד , נגוש einfordern. -ся נפעל הדרש , הפקד eingefordert werden.
Взыскъ ז׳ דרישה , נגישה , תביעה* Einforderung.
Взыщикъ ז׳ דורש , פוקד , נוגש Einfordrer. -щица נ׳.
Взя́тіе ס׳ קחת , קחת , מקח das Nehmen.
Взя́тка נ׳ 1) מקח Stich im Kartenspiel. 2) מקח , שחד , בצע , שלמונים Bestechung.
Взя́точникъ ז׳ לוקח שחד , רודף שלמונים Bestechlicher. -ница נ׳.

Взя́точничество ס׳ מקח שחד Bestechlichkeit.
Взять (возьму́) פ״י לקוח ; אחוז , החזק ב־ , תפוש nehmen, greifen. В. въ плѣнъ לקוח בשבי. В. городъ לכוד עיר. В. верхъ עלה על־ Oberhand nehmen. Ни дать ни взять מבלי עודף או מגרעת , כ־ כ־ ganz genau. В. волю התפרץ ב־ , מרה. Что взялъ? מה־בצע. Вз. мѣры בקש תחבלות. Его взялъ страхъ חיל אחזו . על־לב
Взя́ться החל עשות übernehmen. В. за умъ שום על־לב.
Вибра́ція נ׳ ניד , תנופה , רעד , רטט Schwingung.
Вида́лый ת׳ אשר ראה הרבה בחייו Welterfahrener.
Вида́льщина נ׳ מודעת , ענין בלתי נפלא bekannte Sache.
Вида́ть, Ви́дѣть (ви́жу) פ״י ראה , חזה sehen. -ся פ״ח התראה עם־ zusammentreffen.
Ви́димо ת״פ ברור , עין בעין offenbar. Ви́димо неви́димо הרבה מאד sehr viel.
Ви́димый ת׳ הנראה לעינים offenbar. По ви́димому לפי הנראה לעינים. Безъ видимой причины בלי נסבה גלויה.
Ви́дкій ת׳ גדול למראה auffallend.
Ви́дно ת״פ נראה לכל , גלוי es scheint.
Ви́дный ת׳ 1) גלוי לעינים , ברור klar, deutlich. 2) נשוא פנים , טוב מראה ansehnlich. -ное мѣсто משרה רמה.
Виднѣ́ться פ״ח הציץ מן , השקף sich zeigen.
Видово́й ת׳ ־זן , ־מין Gattungs=.
Видоизмѣне́ніе ס׳ תמורה , השנות פני־דבר , חליפות Umstaltung.
Видоизмѣня́ться פ״ח ־פניו , שנה מראהו , הפוך עינו sich umstalten.
Ви́допись נ׳ מראה , תבנית Landschaftsgemälde.
Видъ ז׳ 1) תאר פנים , מראה , מחזה , עין Ansicht, Aussicht. Онъ измѣнилъ видъ свой הפך עינו , שנה פניו. 2) מין , זן Art, Gatung. Разнаго вида ממינים שונים , מזן אל־זן. 3) תעודה , כתב גלוי Zeugniß. При видѣ בראות. Имѣть въ виду זכור , שמור בלבו , פקוד. Въ видахъ устраненія препятствія למען הסר המכשול. Потерять, выпустить изъ виду שכוח , נשה , עזוב. Быть на виду היה נכח עיני־. имѣть виды на кого נשא עיניו (נפשו) אל־. Поставить на видъ שים לפני־ , ערוך. Подъ видомъ בסתר פנים , כאלו. Видомъ не видать לא־נראה עוד כמוהו.
Ви́дывать פ״י ראה פעמים רבות oft sehen.
Ви́дѣть (ви́жу, ви́дишь) см. Вида́ть.
Визгли́вый ת׳ מילל , מר צורח , נוהק weinerlich.
Визгну́ть см. Визжа́ть.

Визгу́нъ ז׳ צורח, מיליל, נאנק Winsler, Schreihals.
Визгъ ז׳, **Визжа́ніе** ס׳ אנקה, ילל Gewimmer.
Визжа́ть פ״ע צרוח בקול, ילל, נהוק בקול שריקות מר wimmern.
Визи́рь ז׳ משנה השלטון בארץ תירס türkischer Vezier.
Визита́торъ ז׳ בוחן, מבקר, מפקד Besichtiger.
Визи́тъ ז׳ בקור, ראות־פני, שחר, פקד לשלום, ראות שלום־ Besuch. [-рный ת׳.
Вика́рій ז׳ סגן הכהן הראש Stellvertreter des Bischofs.
Вика́рство ס׳ פקדות סגן הכהן Vicariat.
Ви́лица נ׳ מין חציר, *חצב, *יבלא, *קפוס (כלאים ה׳) [Epheu.
Ви́лка -лочка נ׳ מזלג Gabel.
Ви́лла נ׳ טירת־פרבר, מעון במגרש העיר Landhaus.
Вило́къ (-лка́), -ло́чекъ ז׳ ראש ירק־כרוב Kohlkopf.
Вилообра́зный ת׳ כעין מזלג gabelförmig.
Ви́лы נ״ר שלש קלשון, *מלגז (שבת קכב:) große Gabel.
Вильчу́ра נ׳ אדרת מעור זאבים Wolfspelz.
Виля́ть, -льну́ть פ״ע 1) סלף, הטה עקלקלותיו, הליכותיו, שנה דרכו Ausflüchte machen. 2) הנע (זנבו),—נופף wedeln, hin und her bewegen.
Вина́ נ׳ 1) נסבה, מוצא Ursache. 2) עון, פשע Schuld, Sünde.
Вини́тельный паде́жъ יחס הפעול Accusativ.
Вини́ть פ״י הרשע, האשם beschuldigen. -ся פ״ח התודה על־עונו sich schuldig bekennen.
Ви́нница см. Винокýрня.
Ви́нный ת׳ ־יין vom Wein. В. камень קבעת, חלאה בקירות כלי־יין Cremor Tartari.-нная ягода תאנה Feige.
Вино́ ס׳ יין, שכר; יין־שרף Wein; Branntwein.
Винова́тый ת׳ אשם schuldig. Виноватъ! עויתי, שגיתי! um Verzeihung! [Urheber. -ница נ׳.
Вино́вникъ ז׳ מסב, ממציא, יוצר Verursacher,
Вино́вность נ׳ אשמה Strafbarkeit.
Вино́вный ת׳ אשם, חיב schuldig. [brennen.
Виного́нный ת׳ אשר למשרפות יין zum Branntwein=
Виногра́дарь ז׳ כורם Weingärtner.
Виногра́дина נ׳ ענב, ענבים, גרגר Weinbeere.
Виногра́дникъ ז׳, -гра́дье ס׳ כרם Weinberg.
Виногра́дъ ז׳ 1) גפן Weinstock. 2) ענב Weintraube. Собирать в. בצור.
Виноде́ланье, -де́ліе ס׳ 1) עשות יין Weinberei=tung. 2) עבודת כרם Weinbau.
Винокуре́ніе ס׳ משרפות יין, מסך יין־שרף Brannt=weinbrennerei.
Винокýренный -кýрный ת׳ אשר למשרפות יין zum Branntweinbrennen.
Винокýрня נ׳ בית משרפות יין Branntweinbrennerei.
Винокýръ ז׳ צורף—,מוסך יין־שרף Branntweinbren= [ner.
Виноме́ръ ז׳ בחן למצרפות יין Alkoholmesser.
Винопрода́вецъ (-вца) ז׳ מוכר יין Weinhändler.
Виносло́віе ס׳ הוכחה, עצמה, אות, מופת, נסבה, מוצא, שרש דבר Beweis. [נסבה] Ursächlichkeit.
Виносло́вность נ׳ פעלת נסבה ותוצאותיה, פרי
Виносло́вный ת׳ אשר נמצא בו שרש דבר, מסבב ursächlich. В. союзъ מלת הטעם והסבה (כמו: יען, עקב, כי). В. видъ בנין הפעיל.
Виноторго́вецъ (-вца) ז׳ מוכר יין Weinhändler.
Виноторго́вля נ׳ בית מכר־יין Weinhandel.
Виноче́рпій ז׳ משקה, שר־המשקים Mundschenk.
Винти́ть (винчý) פ״י תקוע בריח גלילי schrauben.
Винтова́льный ת׳ אשר לבריח גלילי Schrauben=.
Винтова́ть (винтýю) פ״י מעוך יתד־לולים, תקוע, מסמר, הברח בריח גלילי schrauben.
Винто́вка נ׳ מין קנה־דרבה Art Flinte.
Винтообра́зный ת׳ כעין יתד־לולי, כעין בריח גלילי schraubenförmig. [סובב גלילים] Schraube.
Винтъ (-тикъ ק׳) ז׳ יתד לולי, בריח גלילי, מסמר
Винче́ніе ס׳ הבריח יתד גלילי das Schrauben.
Винье́тка נ׳ מקלעות ופטורי ציצים Druckverzierung.
Ви́ра נ׳ כסף ענש הרוצח Geldstrafe.
Виртуо́зъ ז׳ מיטיב נגן להפליא Tonkünstler. -зка נ׳:
Ви́рша נ׳ חרוז־שיר Reimvers.
Вислоу́хій ת׳ 1) בעל־אזנים תלויות, *צמע (בכורות מד.) mit langen Ohren. 2) נרפה Ungeschickter.
Ви́снуть פ״ע התלה, החזק ב־ hängen.
Високо́сный годъ שנת העבור Schaltjahr.
Висо́къ (-ска́) ז׳ רקה Schläfe. -со́чный ת׳:
Виссо́нъ, **Виссъ** ז׳ בוץ, שש Bissus. -сонный ת׳:
Ви́се́лица נ׳ עץ־התלי, מוקע, *צלב Galgen.
Висе́лка נ׳ יתד־התלי לבגדים Kleiderhänge.
Ви́се́льникъ ז׳ 1) תלוי, מוקע der Gehenkte. 2) בן־מות, נבל Spitzbube. -ница נ׳.
Висе́ніе ס׳ תליה באויר, תלות das Hängen.
Висе́ть (вишý) פ״ע התלה hängen. В. на волоске́ היה תלוי בחוט השערה.
Вися́чій ת׳ תלוי, נתלה hängend. [ort.
Вита́лище ס׳ מחסה, מעון, נוה; מאורה Wohnungs=
Вита́ть פ״ע נוח, לון, רבוץ wohnen. В. мыслями העמק עצה, הגה בהלך־נפש.

Ви́твина נ׳ זַלְזַל, שׁוֹט, נֵצֶר, שֵׁבֶט Zweig.
Вите́йка נ׳ יֶתֶר מְשֻׁזָּר בִּפְתִילֵי זָהָב אוֹ כֶסֶף mit Draht umwundener Schnur.
Ви́тень (-тня) ז׳ שׁוֹט אָרוֹךְ lange Peitsche.
Ви́тіе ס׳ שְׁזִירָה, פְּתוּל das Drehen. [samkeit.
Витіева́тость נ׳ לֶקַח, מֶתֶק־, חֵן־שְׂפָתַיִם Bered-
Витіева́тый ת׳ אִישׁ־שְׂפָתַיִם beredsam.
Витíйство ס׳ מֶתֶק־שְׂפָתַיִם, מְלִיצָה Redekunst.
Вити́я ז׳ נ׳ (איוב יב, כ) נֶאֱמָן, נוֹאֵם, אִישׁ־שְׂפָתַיִם, מֵלִיץ [Redner.
Витри́на נ׳ צִפּוּי, כְּסוּי זְכוּכִית Glasdecke.
Виту́шка, -шечка נ׳, Вито́къ (-тка́) ז׳ 1) פְּתִיל מְשֻׁזָּר Rolle. 2) מָעוֹג Kringel.
Ви́тый, Вито́й ת׳ מְשֻׁזָּר, גָּלוּם, כָּרוּךְ; עֲקַלְקַל, מַדְרֵגָה, לוּלִים סוֹבֵב gewunden. Вита́я лѣстница סוֹבֶבֶת Wendeltreppe.
Вить (вью) פ״י שָׁזוֹר, גָּלוֹם, כָּרוֹךְ, עָבֹת winden. Вить гнѣздо קַנֵּן, הָכֵן לוֹ קֵן ein Nest bauen. -ся פ״ח הַמֵּטָה עֲקַלְקַלּוֹתָיו, הִלָּפֵת, הִסְתּוֹבֵב sich winden. Плющъ вьется вокругъ колонны הֶחָצִיר יִלָּפֵת אֶת־הָעַמּוּד. Ручей вьется הַנַּחַל מַטֶּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו. Локоны его вьются קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים.
Ви́тязь ז׳ גִּבּוֹר חַיִל, אַבִּיר, אֲרִיאֵל Held.
Вихля́й ז׳ נִרְפֶּה וְעָצֵל plumper Mensch.
Вихля́ть פ״ע הָלוֹךְ בִּכְבֵדוּת schlendern. [schopf.
Вихо́ръ (-хра́) ז׳ קְוֻצַּת שֵׂעָר, צִיצִת הָרֹאשׁ Haar-
Ви́хорь, Вихрь ז׳ סוּפָה, סַעַר מִתְחוֹלֵל Wirbelwind. Ви́хремъ כְּסוּפָה, בְּחִפָּזוֹן.
Вице- לְ־ מִשְׁנֶה Stellvertretungs-. Вице-король מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ. Вице-президентъ מִשְׁנֶה הָרֹאשׁ.
Ви́шенникъ, -шеня́къ ז׳ כֶּרֶם דֻּבְדְּבָנִין Kirschen-
Ви́шенный ת׳ דֻּבְדְּבָנִין*— Kirschen-. [garten.
Ви́шенье ס׳ נְטִיעֵי דֻבְדְּבָנִין וּפִרְיָהֶם Kirschen.
Вишнёвка נ׳ מֶסֶךְ יַיִן־שָׂרָף עִם־עֲסִיס דֻּבְדְּבָנִין Kirschenbranntwein.
Ви́шня נ׳ פְּרִי־*דֻּבְדְּבָן Kirsche. -шнёвый ת׳.
Вишь מ״ק הֲרָאִיתָ? הֲבִינוֹתָ? siehst du? [spieler.
Віолончели́стъ ז׳ מְנַגֵּן בַּנֵּבֶל הַגָּדוֹל Violoncell-
Віолонче́ль נ׳ (כלים טו) בַּשְׁמִינִית*, נֵבֶל גָּדוֹל Violoncell.
Вка́пывать פ״י חָפוֹר וְטָמוֹן בָּאָרֶץ eingraben.
Вка́тываніе, Вката́ніе ס׳, Вка́тка נ׳ גֹּל אֶל־תּוֹךְ, טַלְטֵלָה— das Hineinrollen.
Вка́тывать, Вка́чивать, Вкати́ть פ״י גָּלוֹל אֶל־תּוֹךְ, גַּלְגֵּל־, הַפֶּעַ־ hineinrollen.
Вки́дываніе ס׳ טַלְטֵלָה־, זְרִיקָ־, שְׁלָכַת אֶל־תּוֹךְ das Hineinwerfen.
Вки́дывать. Вки́нуть פ״י הַשְׁלֵךְ אֶל־תּוֹךְ—זָרוֹק hineinwerfen. -ся הִתְנַפֵּל; הוּטַל אֶל־תּוֹךְ, הֻשְׁלַךְ־ אֶל־תּוֹךְ—נָפוֹל hineinstürzen.
Вки́нутый ת׳ מֻשְׁלָךְ—מוּטָל אֶל־תּוֹךְ hineingeworfen.
Вкла́дка נ׳ שִׂים־הַנָּחָה־ הֲבָאָה אֶל־תּוֹךְ Einlegung.
Вкладно́й ת׳ הַמּוּבָא—הַמְשֻׁלָּב אֶל־תּוֹךְ einlegbar.
Вкла́дчикъ ז׳ מֵנִיחַ—מֵבִיא אֶל־תּוֹךְ־ Beiträger.
Вкладъ ז׳ תְּרוּמָה; מַקְדִּישׁ לְ־, דָּבָר מוּרָם לְ־ Beitrag.
Вкла́дываніе ס׳ см. Вкла́дка.
Вкла́дывать, Вкласть פ״י שׂוּם בְּ־, הַנִּיחַ אֶל־תּוֹךְ, נָתוֹן אֶל־, הָבֵא— einlegen. [einkleben.
Вкле́ивать, Вкле́ить פ״י אָחוֹז בְּדֶבֶק, דַּבֵּק אֶל־תּוֹךְ
Вкле́йка נ׳ 1) דֶּבֶק אֶל־תּוֹךְ das Einkleben. 2) דָּבָר מְדֻבָּק אֶל־תּוֹךְ das Eingeklebte.
Вклёпываться, Вклепа́ться פ״ח הִלָּכֵד בְּדָבָר לֹא־ הָגוּן, לוֹ בִּשְׁגָגָה sich verwickeln.
Вкли́кивать פ״י קָרוֹא לָבוֹא הַבַּיְתָה hereinrufen.
Включа́ть, -чи́ть פ״י סְפוֹחַ, הָבֵא—הוֹסֵף אֶל־תּוֹךְ, חָשׁוֹב בְּתוֹךְ, כָּלוֹל בְּ־ אֶל־בֵּין hineinziehen. -че́ніе ש״פ.
Включа́я, -чи́тельно ת״פ יַחַד עִם־ einschließlich.
Вкове́ркивать, -рка́ть פ״י הַשְׁלֵךְ בְּלִי־סְדָרִים אֶל־ תּוֹךְ־ schlecht einpacken.
Вкола́чиваніе ס׳ מְחִי—תֶּקַע בְּ־ das Hineinschlagen.
Вкола́чивать, -лоти́ть פ״י תָּקוֹעַ (יָתֵד) בְּ־ hinein-
Вконе́цъ см. Вко́рень. [schlagen.
Вкопа́ніе ס׳, Вко́пка נ׳ טָמוֹן בֶּעָפָר das Eingraben.
Вкопа́ть см. Вка́пывать.
Вкорене́ніе ס׳ הַשְׁרֵשׁ בְּ־ das Einwurzeln.
Вко́рень ת״פ עַד־שֹׁרֶשׁ, עַד־הַיְסוֹד, עַד־כַּלֵּה, כָּלָה, כָּלִיל, שְׁלוּמִים gänzlich.
Вкореня́ть פ״י הַשְׁרֵשׁ בְּ־; שַׁנֵּן לְ־, נָתוֹן בְּלֵב־ einprägen. -ся פ״ח עָשֹׂה שֹׁרֶשׁ, הַשְׁרֵשׁ, הִכָּה שָׁרָשָׁיו בְּ־ einwurzeln.
Вкоротќѣ ת״פ עַד־אַרְגִּיעָה, לֹא־כַבִּיר im Kurzen.
Вкось ת״פ בִּנְטוֹת הַצִּדָּה, עֲקַלְקַלּוֹת schief. Вкось и вкривь בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ. [schmeichelung.
Вкра́дчивость נ׳ מִקַּח לֵב, חֲלָקוֹת, עָרְמָה Ein-
Вкра́дчивый ת׳ גֹּנֵב לֵב, מַחֲלִיק לָשׁוֹן einschmeichelnd.
Вкра́дываться, Вкра́сться פ״ח 1) הִתְגַּנֵּב אֶל־תּוֹךְ sich einschleichen. 2) בּוֹא בְּעָרְמָה, גָּנוֹב אֶת־לֵב־ בַּחֲלָקוֹת— sich einschmeicheln.
Вкра́тцѣ ת״פ בִּמְעַט מִלִּים kurz.
Вкривь см. Вкось.
Вкру́гъ ת״פ סָבִיב ringsum. [נֶאֱמָן] fest einsetzen.
Вкрѣпля́ть, Вкрѣпи́ть פ״י חַזֵּק בְּ־, תָּקוֹעַ בְּמָקוֹם

Вкупа́ться, Вкупи́ться פ״ח קָנֹה לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה
הַפֵּל גּוֹרָלוֹ בֵּין־, בְּתוֹךְ־ sich einkaufen.
Вкупъ ז׳ כֶּסֶף מִקְנַת חֵלֶק בְּתוֹךְ Einkaufsgeld.
Вку́пѣ ת״פ שְׁכֶם אֶחָד, יַחְדָּו zusammen.
Вкуси́ть см. Вкуша́ть. [feit.
Вку́сность נ׳ מֶתֶק, מֹתֶק, טוּב־טַעַם Schmackhaftig=
Вку́сный ת׳ מָתוֹק, עָרֵב, טוֹב טַעַם, נִמְלָץ לַחֵךְ,
נָעִים schmackhaft.
Вкусъ ז׳ טַעַם Geschmack. Горькій на вкусъ מַר לַחֵךְ
bittern Geschmacks. Со вку́сомъ בְּטוּב טַעַם וָדַעַת.
Вкуша́ть, -си́ть פ״י טָעוֹם, בָּחוֹן בְּחִכּוֹ kosten. В.
счастье רָאֹה בַטּוֹבָה Glück genießen. В. смерть
רָאֹה מָוֶת sterben.
Вкуше́ніе ס׳ מִטְעָם, טַעַם das Genießen.
Вла́га נ׳ רֹטֶב, לֵחַ, שִׁקּוּי Feuchtigkeit.
Влага́лище ס׳ (לְחֶרֶב) תַּעַר, נָדָן; כִּיס, יַלְקוּט,
אַמְתַּחַת Scheide, Beutel.
Влага́ть פ״י שׂוּם בְּ־, נָתוֹן אֶל־תּוֹךְ hineinlegen.
Вла́дить см. Вла́живать.
Влады́ка ז׳ 1) אָדוֹן, שַׁלִּיט, מוֹשֵׁל Herrscher. В.
вселенной אֲדוֹן־כֹּל. 2) כֹּהֵן הָרֹאשׁ Bischof.
Влады́чество ס׳ מֶמְשָׁלָה, שִׁלְטוֹן Herrschaft.
Влады́чествованіе ס׳ מֶלֶךְ, מְשֹׁל, מִמְשָׁל das Herr=
schen. [מָלוֹךְ herrschen.
Влады́чествовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל, שָׁלוֹט,
Влады́чица נ׳ גְּבִירָה, גְּבֶרֶת, שָׂרָה, שַׁלֶּטֶת Herrscherin.
Владѣ́лецъ (-льца) ז׳ אָדוֹן, בַּעַל, קוֹנֶה Besitzer.
-лица נ׳. [herrschaftlich.
Владѣ́льческій ת׳ לַאֲדוֹנֵי־, אֲשֶׁר לְבַעַל־
Владѣ́ніе ס׳ 1) שִׁלְטוֹן, מִמְשָׁל Land, Reich. 2) גְּבוּל
מֶמְשָׁלָה; נַחֲלָה, מוֹרָשָׁה, אֲחֻזָּה Besitz.
Владѣ́нная за́пись, סֵפֶר הַמִּקְנָה, תְּעוּדַת אֲחֻזָּה
Besitzurkunde. [גְּבֶרֶת־, בַּעֲלַת־ Besitzerin.
Владѣ́тель ז׳ אָדוֹן, בַּעַל, קוֹנֶה Besitzer. -льница נ׳
Владѣ́тельный ת׳ אֲשֶׁר לוֹ הַמִּשְׂרָה regierend.
Владѣ́тельствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל, שָׂרֹר,
מָלוֹךְ, שָׁלוֹט herrschen.
Владѣ́ть (чѣмъ) פ״ע מָשׁוֹל בְּ־, שָׁלוֹט בְּ־ regieren. В.
перомъ מָשׁוֹךְ בְּשֵׁבֶט סוֹפֵר. В. языкомъ הַכֵּר לְדַבֵּר
וְלִכְתֹּב בְּשָׂפָה. Онъ не владѣетъ правою рукою
כָּהֲתָה יְמִינוֹ—יָבְשָׁה. Владѣющій лукомъ תֹּפֵשׂ
קֶשֶׁת—מֹשֵׁךְ. [אֶל־בֵּין einpassen.
Вла́живать, Вла́дить פ״י הָבֵא בְּ־—הַרְבֵּץ, הַקְבֵּל
Вла́жить פ״י מוֹגֵג, הַרְטֵב, הַרְעֵף עַל־ befeuchten.
Вла́жность נ׳ רֹטֶב, לַח, לְשַׁד Feuchtigkeit.

Вла́жный ת׳ רָטוֹב, מֻשְׁקֶה, לַח feucht.
Вла́зить см. Влѣза́ть.
Вла́мываться פ״ע בָּקוֹעַ בְּ־, פָּרוֹץ אֶל־תּוֹךְ hinein=
Власа́тый см. Волоса́тый. [stürmen.
Вла́ствованіе ס׳ מִמְשָׁל, שִׁלְטוֹן das Herrschen
Вла́ствовать (-ствую) פ״ע שָׁלוֹט, מָשׁוֹל herrschen.
Властели́нъ ז׳ מוֹשֵׁל, שַׁלִּיט, גְּבִיר, אָדוֹן Herrscher.
Власти́тель ז׳ שַׁלִּיט, מוֹשֵׁל Herrscher. -льница נ׳
גְּבֶרֶת, מוֹשֶׁלֶת, שָׂרָה, שַׁלֶּטֶת Herrscherin.
Вла́стный ת׳ אֲשֶׁר שִׁלְטוֹן לוֹ, אֲשֶׁר בְּיָדוֹ machthabend.
Властолю́бецъ (-бца) ז׳ אוֹהֵב מִמְשָׁל וּמִשְׂרָה
Herrschsüchtiger. [וּמִשְׂרָה herrschsüchtig.
Властолюби́вый ת׳ שׁוֹאֵף לְמֶמְשָׁלָה, רוֹדֵף מִמְשָׁל
Властолю́біе ס׳ אַוַּת מִמְשָׁל וּמִשְׂרָה Herrschsucht.
Власть נ׳ שִׁלְטוֹן, מֶמְשָׁלָה; כֹּחַ, אֵל Macht. Не въ
моей власти сдѣлать это אֵין לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת זֹאת.
Власъ ז׳ שֵׂעָר, שַׂעֲרָה Haar.
Власяни́ца נ׳ מַחֲגֹרֶת שָׂק Bußhemd.
Власяно́й ת׳ שֵׂעָר—עָשׂוּי מִשֵּׂעָר, von Haaren.
Влачи́ть פ״י סָחוֹב, מָשׁוֹךְ בְּכֹחַ schleppen.
Влета́ть, -тѣть פ״ע אֶל־תּוֹךְ־ עוּף—עוּט; בּוֹא בִיעָף
hineinfliegen.
Влече́ніе ס׳ 1) מֶשֶׁךְ, מִסְחָב das Schleppen. 2) תְּשׁוּקָה,
דֶּרֶךְ, נְטִיָּה לְ־, מַרְאֵה־לֵב Neigung.
Влечь פ״י סָחוֹב, מָשׁוֹךְ בְּכֹחַ, גָּרוֹר schleppen. Война
влечётъ за собою много бѣдствій בַּעֲקֵב מִלְחָמָה
אָסוֹן וָפֶגַע לָרוֹב. [יָצוֹק־ hineingießen.
Влива́ть, Влить (עתיד волью) פ״י שָׁפוֹךְ אֶל־, עָרֵה־,
Влія́ніе ס׳ 1) הִשָּׁפֵךְ—שֶׁפֶךְ אֶל־תּוֹךְ־ Mündung eines
Flusses. 2) פְּעֻלָּה עַל־, עֲלִילָה, פְּרִי מַעֲשֶׂה אוֹ דָבָר.
Einfluß. [נִשְׁמָעִים einflußreich.
Влія́тельный ת׳ עַל־ רַב־הָעֲלִילִיָּה; אֲשֶׁר דְּבָרָיו
Влія́ть פ״ע פָּעוֹל עַל־—עוֹלֵל; פַּתֵּה אֶת־ Einfluß haben.
Вложе́ніе ס׳ שִׂים בְּ־, תְּשׂוּמָה אֶל־תּוֹךְ Einlage.
Вложи́ть см. Влага́ть.
Вломи́ться см. Вла́мываться.
Вло́мка נ׳, Вломъ ז׳ פֶּרֶץ אֶל־תּוֹךְ Einbruch.
Влѣ́во ת״פ שְׂמֹאלָה, הַשְׂמְאֵל. Влѣвѣ מִשְּׂמֹאל links.
Влѣза́ніе ס׳ בְּ־ עֲלוֹת das Hineinsteigen.
Влѣза́ть, Влѣзть פ״ע בְּ־ עָלֹה אֶל־, הַעְפֵּל עֲלוֹת
hineinsteigen. Въ него не влѣзешь עָקֹב לִבּוֹ וּמִי
יְדָעֶנּוּ.
Влѣпля́ть, -пи́ть פ״י הַדְבֵּק אֶל־תּוֹךְ, חַזֵּק בְּדֶבֶק בְּ־
hineinkleben. В. пощёчину הַכֵּה עַל־הַלֶּחִי.
Влѣ́покъ (-пка) ז׳ בְּתוֹךְ דָּבָר מְדֻבָּק das Eingeklebte.

Влюби́ться, -бля́ться פ״ע חָשׁוֹק, אָהוֹב sich verlieben.
Онъ влюбился въ нее (אַחֲרֶיהָ) נַפְשׁוֹ דָּבְקָה־בָּהּ.

Влюбленный ת׳ חוֹלַת אַהֲבָה ; דָּבֵק בְּאַהֲבָתוֹ לְ־ verliebt.

Влю́бчивость נ׳ לֵב מְבַקֵּשׁ אֲהָבִים Verliebtheit.

Влю́бчивый ת׳ נִפְתֶּה לְאַהֲבָה , רוֹדֵף אֲהָבִים geneigt sich zu verlieben.

Вля́пать פ״ע מָחֹא אֶל־תּוֹךְ . В. пощёщину הַכֵּה לְחִי. -ся פ״ח הִפָּתֶה בְּאַהֲבַת אִשָּׁה verliebt werden.
Вляпаться въ бѣду הִדָּחֵה בְרָעָה ins Unglück stürzen.

Вма́зка נ׳ טִיחַ אֶל־תּוֹךְ Einkittung.

Вма́зывать, -зать פ״י טוֹחַ אֶל־תּוֹךְ einkitten.

Вма́нивать, ни́ть פ״י פַּתֵּה לָבוֹא אֶל־תּוֹךְ hineinlocken.

Вма́тывать, פ״י כָּרוֹךְ , צָנוֹף בְּ־ , קַפֵּד בְּתוֹךְ einwickeln. [fegen.

Вмета́ть, Вместь פ״י טַאטֵא־ , יָעֹה אֶל־תּוֹךְ hinein-

Вмётывать, -та́ть, тну́ть פ״י הַשְׁלֵךְ אֶל־תּוֹךְ hineinwerfen. -ся פ״ח.

Вмигъ ת״פ פֶּתַע , פִּתְאֹם , בְּרֶגַע augenblicklich.

Вмина́ть פ״י הָעֵק תַּחְתָּיו , עַסֵּה , הַדְרֵךְ eindrücken.

Вмота́ть см. Вма́тывать.

Вмѣне́ніе ס׳ חֵשֶׁב לְאִישׁ לִצְדָקָה אוֹ לְפֶשַׁע Anrechnung.

Вмѣня́ть פ״י חָשׁוֹב לְ־ לִצְדָקָה אוֹ לְפֶשַׁע anrechnen.

Вмѣня́ться נפעל הֵחָשֵׁב לְ־ angerechnet werden.

Вмѣсти́лище ס׳ מְקוֹם לְהָכִיל , אוֹצָר , בַּיִת , מִכְלָא Behältniß.

Вмѣсти́мость נ׳ עֵרֶךְ כְּלִי וְתוֹכוֹ Rauminhalt.

Вмѣсти́тельный ת׳ רַחַב־יָדַיִם , מַרְבָּה לְהָכִיל geräumig.

Вмѣсти́ть см. Вмѣща́ть.

Вмѣсто ת״פ תַּחַת , בִּמְקוֹם anstatt. В. того чтобы תַּחַת אֲשֶׁר , בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־ anstatt daß.

Вмѣстѣ ת״פ גַּם־יַחַד , יַחְדָּו — zusammen.

Вмѣшиваніе, -шéніе ס׳ בְּלִיל , מֶסֶךְ Beimischung.

Вмѣша́тельство ס׳ עֵרֶב — הִתְעָרֵב בְּ־ Einmischung; das Einschreiten.

Вмѣшивать פ״י 1) מָהוֹל בְּ־ — , מָסוֹךְ einmischen. 2) מַנֵּה בֵין־ , מָשׁוֹךְ עִם hineinziehen. -ся פ״ח הִתְעָרֵב.
В. въ чужое дѣло הִתְעָרֵב בְּדָבָר לֹא־לוֹ sich hineinmischen.

Вмѣща́ть, Вмѣсти́ть פ״י כַּלְכֵּל , הָכֵל enthalten.

Вмѣще́ніе ס׳ שִׂים בְּ־ , תֵּת אֶל־תּוֹךְ das Hineinlegen.

Вмять см. Вмина́ть.

Внача́лѣ ת״פ בְּרֵאשִׁית , בָּרִאשׁוֹנָה , בַּתְּחִלָּה im Anfang.

Вна́шивать см. Вноси́ть.

Внеза́пно ת״פ פֶּתַע , פִּתְאֹם , בְּפֶתַע פִּתְאֹם , לְפֶתַע פִּתְאֹם plötzlich.

Внеза́пность נ׳ שֶׁטֶף , שֶׁצֶף Plötzlichkeit.

Внеза́пный ת׳ פִּתְאֹם — plötzlich. В. страхъ פַּחַד פִּתְאֹם plötzlicher Schrecken.

Внесе́ніе ס׳ 1) הָבִיא אֶל־תּוֹךְ Eintragung. 2) שִׁלּוּם Einzahlung.

Внесённый ת׳ הַמּוּבָא אֶל־תּוֹךְ eingetragen.

Внести́ см. Вноси́ть.

Внизу́ ת״פ לְמַטָּה , מִתַּחַת לְ־ unten.

Внизъ ת״פ בְּמוֹרָד , אֶל־תַּחַת , מַטָּה hinunter.

Вника́ніе ס׳ בִּינָה בְּ־ ; בַּקָּרָה , חֵקֶר Ergründung.

Вника́тельный ת׳ חוֹקֵר , נְבוֹן דָּבָר , חוֹפֵשׂ תַּעֲלֻמוֹת , מֵבִין דָּבָר aufmerksam. [ergründen.

Вника́ть, Вни́кнуть פ״י חָקוֹר דָּבָר , הָבֵן בְּ־ , שׂוּם לֵב

Внима́ніе ס׳, -ма́тельность נ׳ קֶשֶׁב , הַקְשִׁיב , שִׂים לֵב Aufmerksamkeit. [שָׂם־לֵב aufmerksam.

Внима́тельный ת׳ מַקְשִׁיב , מַאֲזִין , שׁוֹמֵעַ לְ־ , קַשּׁוּב

Внима́ть (внима́ю או вне́млю), Внять (עתיד вонь-му́) פ״י הַטֵּה אֹזֶן לְ־ , שׂוּם לֵב אֶל־ , הַקְשֵׁב , הַאֲזֵן ; הֵעָתֵר לְ־ aufmerksam sein.

Вновь ת״פ מִשְׁנֶה , שֵׁנִית wieder, von Neuem.

Вно́вѣ ת״פ זֶה יָמִים אֲחָדִים , זֶה מְעַט , מִקָּרוֹב unlängst.

Вноси́ть, Внести́, Вна́шивать פ״י הָבֵא אֶל־ , הָבֵא אֶל־תּוֹךְ־ ; שַׁלֵּם eintragen; einzahlen. Вн. въ книгу כָּתוֹב אֶל־סֵפֶר einschreiben.

Вно́ска נ׳ 1) הָבִיא אֶל־תּוֹךְ Eintragung. 2) עִנְיָן מוּבָא בֵּין־ , מַאֲמָר מֻסְגָּר* Einschaltung.

Вно́сный ת׳ מוּבָא eingetragen. -ное предложеніе מַאֲמָר מֻסְגָּר eingeschalteter Satz.

Вносъ см. Внесе́ніе.

Вну́ка, Вну́чка נ׳ בַּת בְּנוֹ אוֹ בִתּוֹ Enkelin.

Внукъ ז׳ נֶכֶד , בֶּן־בְּנוֹ אוֹ בִתּוֹ , נִין , שִׁלֵּשׁ Enkel.

Вну́тренній ת׳ פְּנִימִי , אֲשֶׁר מִבֵּית לְ־ innerlich. В. смыслъ рѣчи אֲשֶׁר הָעִנְיָן הַפְּנִימִי , עִקַּר הוֹרָאַת עִנְיָן.

Вну́тренно ת״פ פְּנִימָה inwendig.

Вну́тренность נ׳ 1) פְּנִימוּת das Inwendige. 2) קֶרֶב , מֵעַיִם , כְּלָיוֹת , חַדְרֵי־בֶטֶן , חַדְרֵי־לֵב Eingeweide.

Внутри́, Внутрь ת״פ בְּקֶרֶב , בְּתוֹךְ־ , בִּפְנִים inwendig.

Вну́чата ס״ר נִין וָנֶכֶד , בְּנֵי־בָנִים , שִׁלֵּשִׁים Kindeskinder.

Вну́чекъ (-чка) ז׳ см. Внукъ.

Внуша́ть, -ши́ть פ״י שׂוּם בְּאָזְנֵי , הָעֵד בְּ־ , גַּלֵּה אֶת־אֹזֶן kund machen, beibringen. [redung.

Внуше́ніе ס׳ תּוֹכֵחָה עַל־עָוֹן , תּוֹכַחַת מוּסָר Ueber-

Внуши́тель ז׳ גוֹלֶה אֹזֶן , מְאַלֵּף , מְלַמֵּד , נוֹתֵן בְּלֵב Beibringer. -ница נ׳.

Внѣ ת״פ מִחוּץ לְ־ außerhalb. В. опасности שָׁלוֹם

מְפַחֵד רָעָה. Онъ внѣ себя отъ радости לֹא־יָדַע נַפְשׁוֹ מִשִּׂמְחָה.
Внѣдрить, -рять см. Вкоренять.
Внѣшній ת׳ חִיצוֹן, חוּץ— äußerlich.
Внѣшнее ס׳, -ность נ׳ הַנִּרְאֶה לָעַיִן, פְּנֵי דָבָר מִחוּץ, מַרְאֶה, פָּנִים das Äußere.
Внятіе ס׳ שֵׁמַע אֹזֶן, קֶשֶׁב Auffassung.
Внятность נ׳ נְכֹחָה לַמֵּבִין, קֶשֶׁב Deutlichkeit.
Внятный ת׳ נִשְׁמָע הֵיטֵב, נָכֹחַ לַמֵּבִין deutlich.
Внять см. Внимать.
Во מ״י בְּתוֹךְ, בְּ־ in. Во первыхъ..., во вторыхъ ...רִאשׁוֹנָה... וְהַשֵּׁנִית erstens... zweitens...
Вовлекать, Вовлечь פ״י הָבֵא בְּ־; מָשׁוֹךְ אֶל־תּוֹךְ־, גָּר בְּמוֹקְשֵׁי־ hineinziehen, verleiten. [לְלֹא־עֵת.
Вовремя ת״פ בְּעִתּוֹ zur rechten Zeit. Не вовремя
Вовсе ת״פ כָּלִיל, כֻּלּוֹ gänzlich. В. нѣтъ לֹא לֹא gar nicht.
Вовѣкъ ת״פ עַד־עוֹלָם, לְעוֹלְמֵי־עַד, לְעוֹלָם ewig.
Вогнать (עתיד вгоню) см. Вгонять.
Вогнутость נ׳ מִשְׁקָע, מַעֲמָק, שְׁקַעֲרוּרִית Höhlung, Koncavität. [gebogen, koncav.
Вогнутый ת׳ שְׁקַעֲרוּר, מְעֻמָּק, כָּפוּף פְּנִימָה hinein=
Вогнуть см. Вгибать.
Вода נ׳ מַיִם Wasser. Ѣхать на воды נָסוֹעַ לְמֵי מַעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה, לְהֵרָפֵא בְּמֵי־תְרוּפָה—. Ѣхать водою עָבוֹר בַּמַּיִם, נָסוֹעַ דֶּרֶךְ מֵי־יָם אוֹ נָהָר. Алмазъ чистой воды אֶבֶן יְקָרָה כְּעֶצֶם טָהְרוֹ. Вывести на чистую воду בָּרֵר, הוֹצֵא כָאוֹר דָּבָר. Воду толочь יָגֹעַ לָרִיק, הָרֹה חֲשַׁשׁ וְיָלוֹד קַשׁ.
Водвореніе ס׳ מַטַּעַת בְּ־, הַשְׁכֵּן בְּ־ Ansiedelung.
Водворять -рить פ״י שָׁפוֹת; הוֹשֵׁב, שַׁכֵּן, הַשְׁכֵּן בְּ־ לְ־ (ישעיה כו, יב) einsetzen.
Водевиль ז׳ מִשְׂחָק שַׁעֲשֻׁעִים עִם־מַנְגִּינוֹת Vaudeville.
Водильщикъ, -дитель ז׳ מוֹרֶה, מַדְרִיךְ, מְנַהֵל, מוֹלִיךְ דֶּרֶךְ Führer.
Водить (вожу, водишь) פ״י 1) נַהֵג, נַהֵל, הוֹלֵךְ, הַדְרֵךְ, נָחֹה führen; leiten; erziehen. В. рукою по чемъ הַעֲבֵר יָדוֹ עַל־. Онъ водитъ его за носъ אֶל־כָּל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַטֶּנּוּ. 2) כַּלְכֵּל, נַהֵל, גַּדֵּל pflegen. В. птицъ גַּדֵּל עוֹף כָּנָף. -ся פ״ח см. Вести. В. съ дѣтьми הַדְרֵךְ וְנַהֵל יְלָדִים. У насъ это не водится לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ. Въ этомъ лѣсу водится много дичи בַּיַּעַר הַזֶּה יִפְרֶה וְיִרְבֶּה עוֹף־כָּנָף לָרֹב. За нимъ водится этотъ грѣхъ הֶעָוֹן הַזֶּה יִקְרֵהוּ, נִמְצָא בוֹ—.
Водица см. Вода.
Водка. Водочка נ׳ יֵין־שָׂרָף Branntwein.

Водкій ת׳ פֹּרֶה וְרֹבֶה gut gedeihend.
Водни**стый** ת׳ מָלֵא מַיִם וּנְחָלִים wasserreich. -стое мѣсто מְקוֹם פְּלָגִים (יִבְלֵי מָיִם).
Водный ת׳ מַיִם, אֲשֶׁר בַּמַּיִם— Wasser=.
Водобоязнь נ׳ (מַחֲלַת הַנָּשׁוּךְ) יִרְאַת־מַיִם, *גַּנְדְּרָפָּס (חגיגה ג.) Wasserscheu.
Водоводный ת׳ מוֹלִיךְ מַיִם wasserleitend. [tung.
Водоводство ס׳ חֲרֹשֶׁת צִנּוֹרִים וּתְעָלוֹת Wasserlei=
Водоводъ ז׳ תְּעָלָה, צִנּוֹר Wasserleitungsröhre.
Водовозничать פ״ע הוֹבֵל מַיִם לְדוֹרְשֵׁיהֶם Wasser=führer sein.
Водовозный ת׳ עָשׂוּי לְהוֹבִיל מַיִם zum Wasserführen.
Водовозъ ז׳ מוֹבִיל מַיִם לְדוֹרְשֵׁיהֶם Wasserführer.
Водоворотъ ז׳ נֶבֶךְ, תְּהוֹם, מַהֲמֹרֶת, שִׁבֹּלֶת־מַיִם Wasserstrudel. [Wasser bewegt.
Вододѣйствующій ת׳ נָרֹץ מִמַּיִם (גַּלְגַּל) durch
Водоёмъ ז׳ מִקְוֵה־מַיִם, גֶּבֶא, בְּרֵכָה עֲשׂוּיָה (נחמיה ג, טז)
Водоземный см. Земноводный. [Wasserbehälter.
Водокачальный ת׳ עָשׂוּי לִדְלוֹת מַיִם zum Wasser=
Водокъ (-дка) ז׳ מְנַהֵל, מוֹרֶה דֶרֶךְ Führer. [pumpen.
Водолазничать פ״ע צָלוֹל בִּמְצוּלָה, הִתְהַלֵּךְ בְּחֵקֶר־תְּהוֹם Taucher sein. [מְחַקְרֵי־תְהוֹם Taucherkunst.
Водолазничество ס׳ מַהֲלָךְ בְּחֵקֶר־תְּהוֹם, חֵפֶשׂ
Водолазъ ז׳ צוֹלֵל, חוֹפֵשׂ מַטְמֻנֵי־תְהוֹם Taucher.
Водолей ז׳ 1) דּוֹלֵה מַיִם Wasserschöpfer. 2) מַזַּל דְּלִי Wassermann als Sternbild. [schöpfen.
Водоливный ת׳ אֲשֶׁר לְמַשְׁאַב־מַיִם zum Wasser=
Водолитіе ס׳ שֶׁפֶךְ־מַיִם, נֶסֶךְ־ Wasserguß.
Водолѣчебный ת׳ אֲשֶׁר לְמֵי־מַרְפֵּא zur Wasserkur.
Водолѣченіе ס׳ רִפְאוּת חֳלָיִים בְּמַיִם Wasserkur.
Водомётъ ז׳ שִׁדָּה, מִזְרַק־מַיִם, צִנּוֹר מַקְלֵחַ Spring=
Водомоина см. Промой. [brunnen.
Водомѣръ см. Гидрометръ [träger. -сица נ׳.
Водоносецъ (-сца) ז׳ נוֹשֵׂא מַיִם, שׁוֹאֵב Wasser=
Водоносный ת׳ אֲשֶׁר לְמַשָּׂא מַיִם, לָשֵׂאת מַיִם zum Wassertragen.
Водоносъ ז׳ 1) מוֹט הַדְּלָיִים Achseljoch. 2) חֵמֶת לָשֵׂאת מַיִם Wassereimer. 3) שׁוֹאֵב מַיִם Wasserträger.
Водоописаніе ס׳ חֵקֶר תְּכוּנַת הַמַּיִם וְטִבְעָם Gewässerkunde. [ableitend.
Водоотводный ת׳ עָשׂוּי לְהַגֵּר מַיִם מִמְּקוֹרָם wasser=
Водоотливный ת׳ עָשׂוּי לְעָרוֹת, לְהָרִיק מַיִם־ wasser=abschöpfend.
Водопадъ ז׳ אֲשֵׁדָה, מַפַּל־מַיִם, זֶרֶם־קִיר Wasserfall.
Водопадь נ׳ חֶסֶר־רֶדֶת־הַמַּיִם das Fallen des Wassers

Водопійца ז״נ שותה־,שתה־מים Wassertrinker,-rin.
Водоподъёмный ת׳ ־לדלות־,־להעלות מים wasser=
hebend. [מים überschwemmt.
Водопоёмный ת׳ אשר לעתים יכסוהו, כלו משקה ת׳
Водопой ז׳, -пойло ס׳, -пойня נ׳ משאב ,שקת,
מקום ישקו שם העדרים Tränke. [schale.
Водопойка, -поечка נ׳ שקת קטנה לצפרים Trink=
Водопойное ס׳ שכר משקה הבהמה , שכר השקת
Tränkesteuer.
Водополь נ׳,-полье ס׳ עלות מי־נהרים על־גדותיהם ,
שטף , ספיח Ueberschwemmung. -льный ת׳.
Водопроводецъ (-дца) ז׳ עושה תעלות וצנורים
Brunnenmeister. [Wasserleitungs=.
Водопроводный ת׳ עשוי להגר מים ממקורם
Водопроводъ ז׳ צנור , תעלה , *אמת־המים Wasser=
Водопротокъ ז׳ תעלה, יאור Wassergraben. [leitung.
Водородъ ז׳ יסוד המימי ,יסוד החמיץ אל־יסוד הנלוה אד
בתולדות המים Wasserstoff.
Водорой ז׳, -ройна נ׳ см. Промой.
Водоросль נ׳ , גמא , אחו Seegras. [bug.
Водорѣзъ ז׳ חדוד האניה לבקע המים לפניה Schiffs=
Водосвятіе, -священіе ס׳ הזות וקדש במים Wasser=
Водоскатъ см. Водопадъ. [weihe.
Водоскопъ ז׳ בור מקוה־מים Wasserbehälter.
Водосопъ ז׳ מקום מבועי מים , בצה , בץ Quelle.
Водоспускъ ז׳ מורד למים Schleuse.
Водостокъ ז׳ רהט , מורד־מים Wasserabfluß.
Водосточный ת׳ עשוי להוריד המים wasserableitend
-ная труба רהט , *מזחילה Abfallsröhre.
Водоточный ת׳ נובע מים wasserfließend.
Водоходецъ -ходъ ז׳ עובר ארחות ימים Schiffer.
Водоходный ת׳ עשוי לעבר ארחות ימים zu Wasser=
fahrten. [fahrt.
Водоходство ס׳ מסע ארחות־ים, —מעבר Schiff=
Водохранилище ס׳ מקוה מים ,גבא Wasserbehälter.
Водочерпаніе ס׳ משאב־מים Wasserschöpfung.
Водочерпательный ת׳ עשוי לשאב בו מים wasser=
schöpfend. [reinigend.
Водочистительный ת׳ עשוי לזקק בו מים wasser=
Водочка см. Водка.
Водочный ת׳ אשר ליין־שרף Branntwein=.
Водраться см. Вдираться. [stecken.
Водружальный ת׳ עשוי לתקע בארץ zum Auf=
Водружать, -зить פ״י מעוך ב־ , נטוע־ , תקוע־
aufpflanzen.

Водчикъ ז׳ מוליך , מוביל , מנהג Führer.
Водъ ז׳ גדול , תרבות בהמה וחיה ועוף Zucht.
Водянистый ת׳ רוה־מים , מלא־ , רטוב wässerig.
Водянка נ׳ חלי המים ,*אדרופיקום ,*הדרוקן Wasser=
sucht. [המים.
Водяной ת׳ ־מים Wasser=. -ное насѣкомое שרץ
Водяность נ׳ לח מים Wässerigkeit.
Воеваніе ס׳ מלחמה , קרבות Kriegführung.
Воевать (воюю, -юешь) פ״ע הלחם ,הצה streiten.
Воевода ז׳ שר־חיל , שר־צבא Heerführer.
Воеводство ס׳ ממשל שר־צבא Feldherrschaft.
Воедино ת״פ כאחד , יחדו zusammen. [befehl.
Воначаліе, -льство ס׳ משמרת שר־צבא Ober=
Военачальникъ שר־צבא , שר־החיל Feldherr.
Военачальствовать (-ствую) פ״ע פקוד על־הצבא
anführen. [gefangener.
Военноплѣнный ת׳, -нникъ ז׳ שבוי חרב Kriegs=
Военнорабочій ת׳ עושה מלאכה בצבא zur Mili=
tärarbeit. [צבא Militärwaisenhaus.
Военносиротскій домъ בית מחסה ליתומי אנשי־
Военнослужащій ת׳ עובד בצבא im Militär
dienend. [gerichts=.
Военносудный ת׳ אשר לבית משפט־הצבא Kriegs=
Военноучебный ת׳ אשר לתורת משפטי המלחמה
Militärerziehungs=. [Leiter, Treiber.
Вожакъ, -жатый ז׳ מנהל , מנהג , מורה דרך
Военный ת׳ מלחמה— , צבא— Militär=, Kriegs=.
Вожделѣвать פ״י חמוד , חפוץ מאד , הכסף ל־ ,
אוה begehren, wünschen. [Verlangen.
Вожделѣніе ס׳ תשוקה , חשק , תאוה , חמדה
Вожделѣнный ת׳ נחמד , יקר , דרוש erwünscht.
Вожденіе ס׳ משמרת המוציא והמביא,מנהג Führung.
Вождь ז׳ מאשר , מהלך (זכרי׳ ג, ז׳) , טפסר , רעה ,
מוציא ומביא , נגיד Feldherr.
Вожж— см. Возж—
Возблагодареніе ס׳ ברכת־תודה Danksagung.
Возблагодарить פ״י השב תודה , הודה danksagen.
Возбраненіе ס׳ מצוה לחדל מ־ , אסר , אסר Verbot.
Возбранять -нить פ״י אסור על־ , צוה לבלתי־ ,
הזהר מ־ verbieten.
Возбудитель ז׳ מסית , משיא , מעורר Anstifter.
Возбудительность נ׳ כח המעורר Reiz.
Возбудительный ת׳ מעורר erregend.
Возбуждаемость נ׳ טבע המתעורר Reizbarkeit.
Возбуждать, -будить פ״י הער , עורר erwecken,

erregen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר erregt werden.

Возбужде́ніе ס׳ הָעִיר , פְּעֻלַּת הַמְּעוֹרֵר Erweckung.

Возбужде́нный ת׳ מִתְחָרֶה , מִתְגָּרֶה , מוּעָר erregt.

Возведе́ніе ס׳ מִבְנֶה ,מוּסָד ;הַעֲלוֹת ,הָקִים Erhebung.

Возвели́ченіе ס׳ שִׂיא ;הָרִים ,הַגְדִּיל ,נַשֵּׂא das Hochpreisen.

Возвели́чивать, -ли́чить פ״י רוֹמֵם , הָרֵם , נַשֵּׂא , הַאְדֵּר , הַגְדֵּל , גַּדֵּל hochpreisen. -ся פ״ח הִתְנַשֵּׂא , הִתְגָּאָה , הִתְגַּדֵּל , שָׂגָה gerühmt werden.

Возвеселя́ть, -ли́ть פ״י שַׂמֵּחַ , הַרְנֵן לֵב־ erfreuen. -ся פ״ח הִתְעַלֵּס , הִתְרוֹנֵן , עָלוֹז sich erfreuen.

Возводи́ть, -вести́, -ве́сть פ״י 1) עוֹדֵד , הַצֵּב ,זָקוֹף , הָרֵם , הָקֵם erheben, aufrichten. 2) נַשֵּׂא , רוֹמֵם , גַּדֵּל befördern. -ся נפעל הוּסַד ; הִנָּשֵׂא erhoben werden.

Возвра́тный ת׳ שׁוּב־ rückgängig. На возвратномъ его пути́ בְּדֶרֶךְ שׁוּבוֹ . В. глаголъ פֹּעַל חוֹזֵר .

Возвра́тъ ז׳ שׁוּב , תְּשׁוּבָה Rückkehr. В. солнца תְּשׁוּבַת הַשֶּׁמֶשׁ בִּתְקוּפָתָהּ .

Возвраща́ть, -врати́ть פ״י הָשֵׁב ; חַדֵּשׁ כְּקֶדֶם zurückbringen. -ся פ״ח שׁוּב zurückkommen.

Возвраще́ніе ס׳ 1) שׁוּב , תְּשׁוּבָה , שִׁיבָה das Zurückkommen. 2) הָשֵׁב ,הֲשָׁבָה Zurückgabe.

Возвраще́нный ת׳ מוּשָׁב zurückgegeben.

Возвыша́ть, -вы́сить פ״י 1) הַגְבֵּהַּ , הָרֵם , נָשֹׂא erhöhen. 2) נַשֵּׂא , גַּדֵּל , רוֹמֵם , הַאְדֵּר , שַׂגֵּב , הַשְׂגֵּא erheben. В. цѣну מְחִיר־ הַגְדֵּל , הוֹקֵר den Preis erhöhen. -ся פ״ח 1) עָלֹה , הִנָּשֵׂא , רוּם , גָּבֹהַּ sich erheben. 2) הִתְנַשֵּׂא ,הִתְגַּדֵּל , הִתְרוֹמֵם , הִתְגָּאָה emporsteigen.

Возвыше́ніе ס׳ 1) רָמוּת , גֵּאוּת ; שׁוֹא , שִׂיא Erhöhung. 2) מָרוֹם , עֹפֶל , בָּמָה Anhöhe.

Возвы́шенность נ׳ 1) רוּם , שׁוֹא , שִׂיא , גֹּבַהּ hohe Lage. 2) יְקָר , חִין־עֵרֶךְ ,גְּדֻלָּה Erhabenheit.

Возвы́шенный ת׳ 1 נִשָּׂא , רָם , גָּבוֹהַּ erhoben. 2) נִשְׂגָּב ,נַעֲלֶה , מְרוֹמָם , נֶאְדָּר erhaben.

Возвѣсти́тель ז׳ מַשְׁמִיעַ ,מַגִּיד ,מְבַשֵּׂר Verkündiger. -льница נ׳ מְבַשֶּׂרֶת Verkündigerin.

Возвѣсти́тельный ת׳ בְּשׂוֹרָה [illegible]

Возвѣща́ть, -вѣсти́ть פ״י בַּשֵּׂר , הַשְׁמֵעַ , הוֹדֵעַ , הַגֵּד verkündigen.

Возвѣще́ніе ס׳ בְּשׂוֹרָה Verkündigung.

Возгласи́тель ז׳ מַשְׁמִיעַ ,קוֹרֵא Ausrufer. -льница נ׳

Возгла́съ ז׳ קוֹל קוֹרֵא , קְרִיאָה , רִנָּה Ausruf.

Возглаша́ть, -си́ть פ״י הָרֵם קוֹל , הַשְׁמֵעַ בְּקוֹל , קָרֹא בְגָרוֹן ausrufen.

Возглаше́ніе ס׳ קְרִיאָה , הַשְׁמָעוּת בְּקָהָל Ausruf

Возгное́ніе ס׳ הָמֵק פֶּצַע וּמַכָּה Eiterung.

Возгное́нная ра́на מַכָּה טְרִיָּה eiternde Wunde.

Возгнои́ться פ״ח הָמֵק eitern.

Возгнуша́ться פ״ע מָאוֹס בְּ־ , גָּעוֹל , בָּחוֹל ; שַׁקֵּץ , תַּעֵב Abscheu bekommen.

Возгора́емость נ׳ טֶבַע־הָאֹכֶל Entzündbarkeit.

Возгора́емый ת׳ אֹכֶל ,אֲשֶׁר אֵשׁ שׁוֹלֶטֶת בּוֹ entzündbar.

Возгора́ніе ס׳ לַהַט , תַּבְעֵרָה Entzündung.

Возгора́ть, -рѣть, -ся פ״ע בָּעוֹר , הִנָּשֵׂק , הִתְלַהֵט , קָדוֹחַ , הִתְלַקֵּחַ sich entzünden.

Возгорди́ться פ״ח הִתְגָּאָה , הִתְנַשֵּׂא , רָהוֹב stolz werden.

Возгремѣ́ть פ״ע הַרְעֵם , הִתְרָעֵם erdonnern.

Возгри́вецъ (-вца), -викъ ז׳ מוֹרִיד רִיר מִנְּחִירָיו , מְגֹאָל הָאַף dem von der Nase rinnt. -вица נ׳ :

Возгря́ נ׳ רִיר הַנְּחִירַיִם Nasenschleim.

Воздава́ть, Возда́ть פ״י הָשֵׁב אֶל־חֵיק״״ , שַׁלֵּם , עָשׂה לְ־ גְּמוּל לְ־ vergelten. В. кому по заслу́гамъ עָשֹׂה אִתּוֹ כְּפָעֳלוֹ , גְּמוּל יָדָיו , שָׁלוֹם. -ся פ״ח הֵעָשֹׂה כִּגְמוּל יָדָיו vergelten werden.

Воздая́ніе ס׳ גְּמוּל , מַשְׂכֹּרֶת , שִׁלּוּם , שִׁלֵּם , שִׁלְמָה , גְּמוּל יָדַיִם , פְּרִי מַעֲלָלִים Vergeltung.

Воздая́тел -да́тель, -дава́тель ז׳ גּוֹמֵל , מְשַׁלֵּם , גְּמוּל , נוֹתֵן לְ־ כִּפְרִי מַעֲלָלָיו Vergelter.

Воздая́тельный ת׳ גְּמוּל־ , שִׁלּוּמִים־ vergeltend.

Воздвига́ніе, -двиза́ніе ס׳ הָקִים , הָרִים , הֲנָפָה , תְּנוּפָה Errichtung.

Воздвига́ть, -двиза́ть, -дви́гнуть פ״י הָקֵם , הָרֵם , הַצֵּב , כּוֹנֵן aufrichten. В. па́мятникъ הָרֵם מַצֵּבָה.

Воздвиже́нье см. Воздвига́ніе.

Воздержа́ніе ס׳ נֵזֶר , הִנָּזֵר ; חֲדֹל מִ־ , מַחְשָׂךְ Enthaltsamkeit

Возде́рживать, -держа́ть פ״י חָשׂוֹךְ מִ־ , עָצוֹר— zurückhalten. -ся פ״ח הֵעָצֵר , חָשׂוֹךְ מִ־ , חָדוֹל , עָמוֹד ; הִתְאַפֵּק ; הִנָּזֵר , הַרְחֵק מִ־ sich zurückhalten.

Возде́ржность נ׳ עֹצֶר רוּחַ , נֵזֶר , הִנָּזֵר Enthaltsamkeit.

Возде́ржный ת׳ עוֹצֵר רוּחוֹ enthaltsam.

Воздухомѣ́ръ ז׳ פֶּלֶס־ ,מִשְׁקָל־ ,מֵמַד לָרוּחַ Luftmesser.

Воздухонагрѣва́тельный ת׳ מְחַם הָרוּחַ luftwärmend.

Воздухоно́сный ת׳ מָלֵא רוּחַ luftenthaltend.

Воздухоочисти́тельный ת׳ עָשׂוּי לְזַקֵּק הָאֲוִיר , לְהָבֵר הָרוּחַ— luftreinigend.

Воздухопла́ваніе ס׳ מַהֲלָךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ Luftschifffahrt.

Воздухопла́ватель ז׳ מְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ Luftfahrer.

Воздухоплáвательный ת׳ עָשׂוּי לָעוּף בָּרוּחַ luftschwebend.
Вóздухъ ז׳ אֲוִיר*, רוּחַ Luft.
Воздýшный ת׳ הָרוּחַ— Luft-. В. шаръ מִגְדָּל נִשָּׂא עַל־כַּנְפֵי רוּחַ, מִגְדָּל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר Luftballon. В. насóсъ מַשְׁאֵב לָרוּחַ Luftpumpe.
Воздымáть, -ся см. Вздымáть, -ся.
Воздых— см. Вздых—.
Воздѣвáть, -дѣть פ״י נָשָׂא לְמַעְלָה, הָרֵם emporheben. В. рýку къ нéбу הָרֵם יָדוֹ אֶל־הַשָּׁמַיִם.
Воздѣйствовать פ״ע פָּעוֹל עַל־ einwirken.
Воздѣлываніе ס׳ (בַּשָּׂדֶה) עֲבוֹדָה Bearbeitung.
Воздѣлывать פ״י (אֲדָמָה) עָבוֹד, שַׂדֵּד bearbeiten.
Вожжá נ׳ רֶסֶן Leitseil. [-ся נפעל הֶחֱרֵשׁ.
Возжáть פ״י קָשׁוֹר רֶסֶן לְמֶתֶג הַסּוּס einem Pferd den Leitseil anlegen.
Возжеланіе ס׳ חֶמְדָּה, חֵשֶׁק, צִמְאָה Wunsch.
Возжелáть פ״י הִתְאַוָּה verlangen.
Возжигáніе ס׳ תַּבְעֵרָה das Anzünden.
Возжигáтель ז׳ מַבְעִיר בְּעֵרָה, מַצִּית, קוֹדֵחַ אֵשׁ; מְאִיר זִקּוֹת־ Anzünder.
Возжигáть, Возжéчь פ״י הַצֵּת, קָדוֹחַ, הַבְעֵר; אַיֵּר זִקּוֹת־ anzünden. В. враждý עוֹרֵר מַשְׂטֵמָה. В. стрáсти אַיֵּר זִקּוֹת הַתַּאֲוָה.
Воззвáніе ס׳ שַׁוְעָה, שֶׁוַע, קְרִיאָה אֶל־ Aufruf.
Воззвáть см. Взывáть.
Воззрѣніе ס׳ רְאוּת עֵינַיִם, מַבָּט Anschauung.
Вóзикъ ז׳ עֲגָלָה קְטַנָּה Wägelchen.
Вози́льный ת׳ עָשׂוּי לְהוֹבִיל, מַסָּע— zum führen.
Вози́льщикъ ז׳ מוֹבִיל, מוֹלִיךְ, מַסִּיעַ Führer.
Вози́ть פ״י הַסֵּעַ, הוֹבֵל בַּעֲגָלָה führen. -ся. 1) נפ׳ הוּבַל, נָסֹעַ geführt werden. 2) פ״ח עָמוֹל בְּ־, הֵעָנֵה בְּ־ sich abplagen.
Вóзка נ׳ מַסָּע בַּעֲגָלָה das Führen.
Возлагáть, -ложи́ть פ״י שׂוּם עַל, שׁוּת־, נָטוֹל־ auflegen. В. надéжду на שׂוּם מִבְטָחוֹ בְּ־, הַעֲמֵס־, בָּטוֹחַ בְּ־, הִשָּׁעֵן עַל־.
Возлелѣянный ת׳ נָשׂוּא, עָמוּס מִבֶּטֶן, אָמוּן auferzogen. -нныя дѣти עוֹלְלֵי טִפֻּחִים מִנִּי־רֶחֶם.
Возлелѣять פ״י טַפֵּחַ וְרַבֵּה, אָמוֹן עֲלֵי־תוֹלָע, גָּמוֹל, נַטֵּל וְנַשֵּׂא auferziehen.
Возлетáть, -тѣть см. Взлетáть, -тѣть.
Возливáльникъ ז׳, -ница נ׳ כְּלִי לָצֶקֶת בּוֹ, מְנַקִּית אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהּ, מִזְרָק Gießkanne.
Возліяніе ס׳ נֶסֶךְ; צֶקֶת־, שֶׁפֶךְ עַל־ Aufguß.
Возложéніе ס׳ נָטֵל עַל־, שׂוּמָה עַל־, תְּשׂוּמָה־ Auferlegung.
Возложи́ть, -ся см. Возлагáть, -ся.
Возлóженный ת׳ מוּשָׂם עַל־, נָטוּל־ auferlegt.
Вóзлѣ ת״פ מִצַּד־, עַל־יַד, אֵצֶל bei, neben.
Возлю́бленный ת׳ דּוֹד, יְדִיד נֶפֶשׁ, אָהוּב geliebt.
Возлюбля́ть, -би́ть פ״י אָהוֹב, חָשׁוֹק בְּ־ lieb gewinnen.
Возмéздіе ס׳ גְּמוּל, שִׁלּוּמִים, שִׁלֻּם, תַּגְמוּל Vergeltung.
Возмéздникъ ז׳ גּוֹמֵל, מְשַׁלֵּם גְּמוּל; נוֹקֵם Vergelter. -ница נ׳.
Возмечтáть פ״ע חָשׁוֹב מַחֲשָׁבוֹת, חָזֹה לוֹ מַשְּׂאוֹת שָׁוְא [הָבֵל] sich einbilden.
Возмóжно ת״פ אֶפְשָׁר*, יָכוֹל לִהְיוֹת möglich. Мнѣ в. יֵשׁ לְאֵל יָדִי.
Возмóжность נ׳ כֹּחַ, אֵל, יְכֹלֶת Möglichkeit. Всею возможностью בְּכָל־מְאֹדוֹ. По мѣрѣ возможности כְּדֵי־, כְּפִי־כֹחוֹ, כְּפִי־יְכָלְתּוֹ.
Возмóжный ת׳ אֶפְשָׁרִי*, יָכוֹל לִהְיוֹת möglich.
Возмужáлость נ׳ הֱיוֹת לְאִישׁ, בּוֹא בָּאֲנָשִׁים, זְכוּרִים* Mannbarkeit.
Возмужáлый ת׳ זָכוּר, בָּא בָּאֲנָשִׁים mannbar.
Возмужáть פ״ע הָיֹה לְאִישׁ, בּוֹא בָּאֲנָשִׁים mannbar werden.
Возмути́тель, -мущáтель ז׳ מַמְרֶה, מַלִּין, קוֹשֵׁר, מוֹרֵד Aufrührer. -ница נ׳.
Возмути́тельный ת׳ מֶרֶד־, קֶשֶׁר־ aufrührerisch.
Возмущáть, -мути́ть פ״י 1) עָכוֹר, דָּלוֹחַ; הוֹנֵה, הַעֲצֵב trüben; beunruhigen. 2) הַלֵּן, עָכוֹר רוּחַ־, הַסֵּת לִמְרֹד, הַמְרֵה empören. -ся פ״ח 1) הֵעָכֵר, הִרָּפֵשׂ, הִגָּרֵשׁ; הֵעָצֵב, חָרוֹד getrübt, betrübt werden. 2) הִתְפָּרֵץ לִמְרֹד sich empören.
Возмущéніе ס׳ מֶרֶד, קֶשֶׁר Aufruhr.
Возмущённый ת׳ מִתְפָּרֵץ לִמְרֹד, סוֹעֵר empört.
Вознаграждáть, -гради́ть פ״י נָתוֹן שְׂכַר עֲבוֹדָה, שַׁלֵּם גְּמוּל belohnen, ersetzen.
Вознаграждéніе ס׳ גְּמוּל, שָׂכָר, מַשְׂכֹּרֶת Belohnung, Ersatz.
Вознамѣриваться, -риться פ״ע חָשׁוֹב לְ־, זָמוֹם beabsichtigen. Онъ вознамѣрился הָיָה עִם לְבָבוֹ לְ־, עָלָה עַל־רוּחוֹ, מְלָאוֹ לִבּוֹ לְ־.
Вознегодовáть פ״ע הִתְקַצֵּף, הִתְאַנֵּף, זָעוֹם sich entrüsten.
Возненави́дѣть פ״י מָאוֹס בְּ־, שָׂנוֹא anfangen zu hassen.
Вознесéніе ס׳ הַעֲלוֹת, הִנָּשֵׂא; הָעֲלוֹת, מַעַל, מַשָּׂאָה Erhebung.
Возникáніе, -никновéніе ס׳ מוֹצָא Entstehung.
Возникáть, -ни́кнуть פ״ע צָמוֹחַ, יָצֹא, הִוָּלֵד, הוּחַל (ישעי׳ סו, ח) entstehen.
Возни́клый ת׳ יוֹצֵא מִ־, נוֹלָד, נִהְיָה entstanden.
Возни́къ ז׳ 1) סוּס הַמַּשָּׂא Lastpferd. 2) עֲגָלָה עֲמוּסָה beladener Wagen.

Возни́ца, -ни́чей מַנְהִיג סוּסֵי הָרֶכֶב, רַכָּב ז׳ Kutscher.
Возноси́ть, Вознéсть פ״י 1) הָקֵם, הַצֵּב, הָרֵם erhöhen. 2) הַלֵּל, שַׂגֵּב, נַשֵּׂא, רוֹמֵם hochpreisen. -ся פ״ח הִתְעַלֵּה, הִתְגָּאֵה, הִתְנַשֵּׂא, הִתְגַּדֵּל emporsteigen, hochmüthig werden.
Возно́сливость רַהַב, גַּאֲוָה, גָּאוֹן וְגֹבַהּ נ׳ Hochmuth.
Возно́сливый רָהָב, מִתְגָּאֶה, מִתְנַשֵּׂא ת׳ hochmüthig.
Вознoшéніе ס׳ 1) הַגְבָּהָה, הַעֲלוֹת, הֲנָפָה Erhebung. 2) רַהַב, גָּאוֹן Hochmuth.
Возня́ תַּעֲלוּלִים, הוֹלֵלוֹת, הֲמֻלָּה, שָׁאוֹן נ׳ Plackerei.
Возобнови́тель מֵקִים־מְחַדֵּשׁ חֳרָבוֹת, גּוֹדֵר פֶּרֶץ ז׳ Erneuerer. -ница נ׳.
Возобновлéніе הָקִים, חַדֵּשׁ ס׳ Erneuerung.
Возобновлённый מוּקָם, מְחֻדָּשׁ ת׳ erneuert.
Возобновля́ть, -нови́ть פ״י הָקֵם כְּקֶדֶם, חַדֵּשׁ erneuern. -ся פ״ח הִכּוֹן כְּקֶדֶם, הִתְחַדֵּשׁ sich erneuern.
Возови́къ סוּס לַעֲגָלַת מַשָּׂא ז׳ Lastpferd.
Возово́й אֲשֶׁר לְמַשָּׂא, אֲשֶׁר לַעֲגָלָה ת׳ Fracht-.
Возо́къ (-зка́), -зо́чекъ (-чка) ז׳ מֶרְכֶּבֶת חֹרֶף Schlittenkutsche.
Возопи́ть, -пія́ть פ״ע זָעוֹק, קְרֹא, שַׁוֵּעַ אֶל־ aufschreien.
Возража́ть, -рази́ть פ״ע הוֹכֵחַ בְּמִלִּים, הָשֵׁב אֲמָרִים, עֲנֵה einwenden.
Возражда́емость נ׳ כִּשְׁרוֹן לְחַדֵּשׁ, טֶבַע הַמִּתְחַדֵּשׁ, כֹּחוֹ Verjüngungsfähigkeit.
Возражда́ть, -роди́ть פ״י הַצְמֵחַ—הוֹלֵד שֵׁנִית; חַדֵּשׁ wieder hervorbringen. -ся פ״ח הִתְחַדֵּשׁ, שׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו sich verjüngen.
Возражéніе ס׳ תְּשׁוּבָה, תּוֹכַחַת, מַעֲנֶה Einwendung.
Возрази́тель ז׳ עוֹנֶה, מוֹכִיחַ, מֵשִׁיב אֲמָרִים Widerleger. -льница נ׳.
Возрази́тельный ת׳ תְּשׁוּבָה־, מַעֲנֶה־ widerlegend.
Возраста́ніе, -тéніе ס׳ הִתְגַּדֵּל, מַרְבִּית der Zuwachs.
Возраста́ть, -расти́ פ״ע הָלוֹךְ וְגָדֵל, רָבֹה heranwachsen.
Во́зрастъ ז׳ גִּיל, מוֹעֵד־, תְּקוּפַת־הַחַיִּים Lebensalter.
Возраща́ть, -расти́ть פ״י שַׂגְשֵׂג, הַשְׂגֵּא, גַּדֵּל auferziehen.
Возращéніе ס׳ נוֹסָפָה, הַגְדִּיל, מַרְבִּית Auferziehung.
Возревнова́ть פ״ע קַנֵּא אֶת־ (קִנְאַת אַהֲבָה) eifersüchtig werden.
Возрожда́ть, -роди́ть см. Возражда́ть.
Возрождéніе ס׳ תְּשׁוּבָה לִימֵי, הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרִים, עֲלוּמָיו, —שׁוּב —, שִׁיבָה Verjüngung.
Возропта́ть פ״ע הִלּוֹן, הַלֵּן, הִתְאוֹנֵן unwillig werden.
Возрыда́ть см. Зарыда́ть.
Возсія́ть פ״ע הוֹפֵעַ, זָרוֹחַ hervorscheinen.
Возскорбѣ́ть פ״ע הִתְאַבֵּל, הִתְעַצֵּב anfangen sich zu grämen.
Возсоединя́ть, -ни́ть פ״י חַבֵּר־, אַחֵד שֵׁנִית wiedervereinigen. -нéніе ס׳ הִתְאַחֵד Wiedervereinigung.
Возсозида́ть, -зда́ть פ״י הָקֵם הֲרִיסוֹת, חַדֵּשׁ wiederverbauen.
Возстава́ть, -ста́ть (עתיד -ста́ну) פ״ע 1) קוּם, הִתְעוֹדֵד, הִתְנַשֵּׂא sich erheben. 2) הִתְקוֹמֵם לְ־, הִתְפָּרֵץ בְּ־, עֲמוֹד נֶגֶד־, רוּב בְּ־ sich empören. Возстала буря הִתְחוֹלֵל סַעַר. Мёртвые возста́нутъ הָרְפָאִים יָקוּמוּ.
Возставля́ть, -ста́вить פ״י שַׂגֵּב, זְקוֹף, עוֹדֵד; בְּנֵה הֲרִיסוֹת, קוֹמֵם, הָקֵם wiederherstellen. -ся פ״ח הִתְחַדֵּשׁ, הִבָּנֵה עַל־תִּלּוֹ wiederhergestellt werden.
Возста́ніе ס׳ 1) תְּקוּמָה Auferstehung. 2) מֶרֶד, קֶשֶׁר, קִים (איוב כב, כ) Aufstand, Empörung.
Возстанови́тель ז׳ מְקוֹמֵם, מֵקִים Wiederhersteller.
Возстановлéніе ס׳ הָקִים עַל־תִּלּוֹ, מִבְנֵה הֲרִיסוֹת, חַדֵּשׁ Wiederherstellung.
Возстановля́ть, -нови́ть פ״י בָּנֵה, הָקֵם עַל־תִּלּוֹ, חַיֵּה הֲרִיסוֹת־ wiederherstellen. -ся פ״ח הוּקַם עַל־תִּלּוֹ, שׁוּב לְקַדְמוּתוֹ, הִתְעוֹדֵד, הִתְחַדֵּשׁ wiederhergestellt werden.
Возсыла́ть, -сла́ть פ״י הָרֵם, שָׁלוֹחַ־, נָשׂוֹא אֶל־עַל לַמָּרוֹם emporschicken.
Возсѣда́ть, -сѣ́сть (עתיד возся́ду) פ״ע יָשׁוֹב עַל־ sich hinaufsetzen.
Во́зчикъ см. Во́щикъ.
Возшéствіе ס׳ עֲלוֹת עַל־ Besteigung.
Возъ ז׳ עֲגָלָה Fuhre.
Возъимѣ́ть, Возымѣ́ть פ״י הָפֵק, מָצוֹא bekommen. Возъимѣ́лъ желаніе הָיָה עִם־לִבּוֹ.
Вой ז׳ יְלֵל, יְלָלָה, נְאָקָה, אֲנָקָה Geheul.
Во́йлокъ ז׳ כְּבִיר שֵׂעָר, מַכְבֵּר, לֶבֶד (כלאים ט) Filz.
Во́йлочникъ ז׳ עוֹשֵׂה מַכְבֵּר, אוֹרֵג כְּבִירִים Filzmacher. -лочный ת׳.
Война́ נ׳ מִלְחָמָה, קְרָב Krieg. Итти войною на יָצֹא לַמִּלְחָמָה עַל־.
Во́инскій ת׳ מִלְחָמָה־, צָבָא־ Militär-. Во́инскія повинности עֲבוֹדַת־צָבָא.
Во́инственный ת׳ שׁוֹאֵף לַמִּלְחָמָה, חָפֵץ קְרָבוֹת kriegerisch. В. мужъ אִישׁ־מִלְחָמוֹת.
Во́инство ס׳ צְבָא מִלְחָמָה, חַיִל Armee.
Во́инъ ז׳ אִישׁ־מִלְחָמָה, אִישׁ־צָבָא Soldat.
Во́йско ס׳ חַיִל, צָבָא Armee.
Войсково́й ת׳ אֲשֶׁר לִגְדוּד הַקְּזַקִּים von der Armee.
Вои́стину ת״פ אָמְנָם, בֶּאֱמֶת wahrlich.
Во́итель ז׳ אִישׁ מִלְחָמָה Kriegsmann.
Войти́ см. Входи́ть.

Во́йтовство מִשְׁמֶרֶת שַׂר־הָעִיר אוֹ הַכְּפָר ס׳ Stadt=vogtsamt.
Во́йтъ ז׳ זְקַן־הָעִיר אוֹ הַכְּפָר Dorfältester.
Вока́була נ׳ מִלָּה Wort.
Вока́льный ת׳ עָשׂוּי לְקוֹל הַשִּׁיר Gesang=. -ная музыка מַנְגִּינַת שָׁרִים, מַנְגִּינָה לְקוֹל־שִׁיר Gesang=musik.
Вокру́гъ ת״פ סְבִיבוֹת, סָבִיב herum.
Вокса́лъ ז׳ בֵּית־הַמּוֹעֲדָה לָעָם Volksalon.
Вола́нъ ז׳ צִיץ־פּוֹרֵחַ (לְמִשְׂחַק הַיְלָדִים) Federball.
Во́лглость נ׳ לַחַ Feuchtigkeit.
Во́лгнуть פ״ע הִמָּלֵא לַחַ וּרְסִיסֵי מַיִם, רָטוֹב feucht werden.
Волды́рь, -дырёкъ ז׳ אֲבַעְבֻּעָה, שְׂאֵת Geschwulst.
Вулкани́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְהַר־שְׂרֵפָה Vulkanisch.
Волка́нъ ז׳ הַר, הַר־שְׂרֵפָה, הַר עָשָׁן, לוֹהֵט אֵשׁ, חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ feuerspeiender Berg.
Волковня́ נ׳ פַּחַת—מוֹקֵשׁ־זְאֵב Wolfsgrube.
Волкода́въ ז׳ כֶּלֶב רוֹעִי, מְחַנֵּק הַזְּאֵבִים Wolfshund.
Волкъ ז׳ זְאֵב Wolf.
Волна́ נ׳ 1) גַּל, מִשְׁבָּר, דֳּכִי Welle. 2) צֶמֶר עִזִּים וּרְחֵלִים Wolle.
Волне́ніе, -пова́ніе ס׳ 1) שָׁאוֹן—שׁוֹא־גַּלִּים Wellenschlag. 2) נְדוּדִים, רֹגֶז, זַעַף הַלֵּב וְדָמוֹ Aufregung. 3) הֲמֻלָּה, שָׁאוֹן Aufruhr.
Волни́стый ת׳ כְּעֵין־גַּלִּים, רָגוּעַ תַּלְתַּלִּים wellen=förmig.
Волнова́ть (-ную) פ״י 1) הָכֵה־גַלִּים, רָגוֹעַ מֵי־יָם bewegen. 2) הַרְגֵּז, הָהֵעֵם beunruhigen. 3) הָלֵן, הַסֵּת לִמְרֹד, קָשׁוֹר קֶשֶׁר aufwiegeln. -ся פ״ח 1) הָמֹה, חָמוֹר, הִתְגָּעֵשׁ wallen. 2) הִשְׁתָּעֵר, רָגוֹז, הִלּוֹן, הִתְרַגֵּן; רְעוּם פָּנִים, הִפָּעֵם מְנַהֲמַת לִבּוֹ, הִתְפָּרֵץ, מָרוֹד aufgeregt werden.
Волнообра́зный см. Волни́стый.
Волня́ный ת׳ —צֶמֶר von Wolle.
Воло́вина נ׳ עוֹר שׁוֹר Ochsenhaut.
Воло́вій ת׳ —שׁוֹר Ochs=.
Воловня́ נ׳ רֶפֶת לַשְּׁוָרִים, מִכְלָה Ochsenstall.
Воло́вщикъ,-лого́нъ ז׳ מְנַהֵל שְׁוָרִים, בּוֹקֵר Ochsen=treiber.
Волоки́та נ׳ 1) מֶשֶׁךְ, הַאֲרִיךְ, הִתְמַהְמֵהַּ, הַעֲבִיר, עִכּוּב*, מוֹעֵד מִיּוֹם לְיוֹם Verzögerung. 2) ז׳ מְרַדֵּף עוֹגֵב אֶל־נָשִׁים, אֲהָבִים Mädchenjäger.
Волоки́тный ת׳ אֲשֶׁר לְרֹעֶה רוּחַ ת׳; —עוֹגֵב aus=schweifend. Волоки́тничать, -ки́тствовать (-ствую) פ״ע עָגוֹב אֶל־נָשִׁים, רָדוֹף אֲהָבִים nach Mädchen jagen.
Волоки́тство ס׳ נַאֲפוּפִים, עֲגָבִים Buhlerei.
Волокни́стый ת׳ מָלֵא פְּתִילִים,—חוּטִים, מָלֵא־בַדִּים fadenförmig.
Волокно́ (-ко́нце ק׳) ס׳ בַּד, חוּט Faser.

Воло́ковое окно́ חַלּוֹן עִם־דֶּלֶת מַבְרִיחַ Schieb=fenster.
Волоку́ша נ׳ מִין מִכְמֹרֶת Schleppnetz.
Во́локъ ז׳ 1) מָקוֹם מַשָּׂא הַמַּרְכֹּלֶת בִּכְתֵף מִנָּהָר לְנָהָר Landstrecke zwischen zwei Flüssen. 2) מִין עֲגָלַת־מַסָּח Schleppwagen. Во́локомъ ת״פ סָחוֹב וְהַעֲבֵר.
Волонте́ръ ז׳ מִתְנַדֵּב לַצָּבָא Freiwilliger.-те́рный ת׳.
Волопа́съ ז׳ רוֹעֵה שְׁוָרִים Ochsenhüter.
Волоса́тикъ ז׳ מִין תּוֹלַעַת דַּקָּה כַּשַּׂעֲרָה שֶׁל־נִימָא*, בִּינָא* — מַיִם Haarwurm.
Волоса́тый ת׳ שָׂעִיר, בַּעַל־שֵׂעָר haarig.
Волоси́стый ת׳ 1) שָׂעִיר, בַּעַל־שֵׂעָר haarig. 2) כְּעֵין־פְּתִילִים, שַׂעֲרִי, חוּטִי haarförmig.
Волосни́къ ז׳ שְׁבִיס לִשְׂעַר הַנָּשִׁים, טוֹטֶפֶת Haar=binde.
Воло́сный ת׳ —שֵׂעָר Haar=.
Волосо́къ (-ска́) ז׳ 1) שֵׂעָר דַּק Härchen. 2) שַׂעַר־הַתְּנוּעָה בִּמְוֹרֵה שָׁעוֹת Uhrhärchen.
Волосообра́зный ת׳ כְּעֵין־שֵׂעָר, כְּמַרְאֵה־ haarför=mig.
Волосопле́тина, -плётка נ׳ פְּתִיל לְמַחְלְפוֹת הַשֵּׂעָר Haarband.
Волосочеса́тель,-чёсъ ז׳ אָמָן בִּשְׂרִיקוֹת שְׂעָרִי, סַפָּר Friseur.
Волостно́й ת׳ אֲשֶׁר לִפְקֻדּוֹת שַׂר־מִגְרַשׁ הָעִיר vom Amtsbezirk.
Во́лость נ׳ פַּרְבָּר, כְּפָר, מִגְרַשׁ הָעִיר Amtsbezirk.
Во́лосъ ז׳ שֵׂעָר, שַׂעֲרָה Haar.(רבים Во́лосы и Волоса́).
Не уступлю ни на волосъ לֹא־אַטֶּה מֵרְצוֹנִי אַף כִּמְלֹא הַשַּׂעֲרָה.
Волосяни́къ ז׳ נַעַל־שֵׂעָר Winterschuh.
Волосяни́ца см. Власяни́ца.
Волося́нка נ׳ מֵרוּט הַשֵּׂעָר das Haarraufen.
Волосяно́й ת׳ —שֵׂעָר von Haaren.
Волоче́ніе ס׳ מֶשֶׁךְ, סְחֹב das Ziehen.
Волочи́льный ת׳ עָשׂוּי לְרַקֵּעַ בּוֹ פְּתִילֵי בַרְזֶל zum Drahtziehen.
Волочи́льня נ׳ קֶרֶשׁ לִמְלֶאכֶת פְּתִילֵי־בַרְזֶל וּנְחֹשֶׁת Drahtzieheisen.
Волочи́льщикъ ז׳ (ממתכת) מְרַקֵּעַ פְּתִילִים Draht=zieher.
Волочи́ть פ״י 1) סָחוֹב, מָשׁוֹךְ schleppen. 2) רַקֵּעַ (ממתכת) פְּתִילִים Draht ziehen. 3) אַחֵר, הַאֲרֵךְ עֲבוֹדָתוֹ, הַסְחֵב verzögern. -ся פ״ח 1) הִמָּשֵׁךְ, מַעֲשֵׂהוּ sich schleppen. 2) זְנֹה, רֹדֵף אֲהָבִים, רֹעֵה דּוֹדִים, עֲגוֹב אֶל־, אַחֲרֵי נָשִׁים sich herumtreiben.
Волочмя́ ת״פ סָחוֹב, בִּסְחֹב schleppend.
Воло́чь פ״י סָחוֹב, מָשׁוֹךְ schleppen. -ся פ״ח הִמָּשֵׁךְ, הִסָּחֵב sich schleppen.
Волтижёръ ז׳ מְפַלֵּס צְעָדָיו עַל־חֶבֶל אוֹ עַל־סוּס דּוֹהֵר Kunstspringer.
Волтижирова́ніе ס׳, -ро́вка נ׳ מִצְעַד אִישׁ עַל־סוּס דּוֹהֵר Kunstspringerei.

Волтижировáть (-рýю) פ״ע הִתְפַּלֵּס עַל־סוּס דּוֹהֵר Kunstspringerei treiben.
Волхвовáніе ס׳ קֶסֶם, נַחַשׁ Zauberei.
Волхвъ ז׳ см. Волшéбникъ.
Волчёкъ (-чка) ז׳ 1) גֻּלָּה סוֹבֶבֶת (לִשְׂחוֹק הַיְלָדִים) Brummkreisel. 2) פֶּלֶס לְתַכֵּן הַנַּגָּר Prober.
Волчёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־זְאֵב, גּוּר זְאֵב Wölfchen.
Волчéцъ (-чцá) ז׳ שָׁמִיר, דַּרְדַּר Distel.
Волчи́ца נ׳ זְאֵב נְקֵבָה Wölfin.
Вóлчій ת׳ —זְאֵב, אֲשֶׁר לִזְאֵב Wolfs=.
Волшéбникъ ז׳ קוֹסֵם, חוֹבֵר חֶבֶר, מְכַשֵּׁף, מְנַחֵשׁ, חַרְטֹם, אַשָּׁף Zauberer. -ница נ׳.
Волшéбничать, -бствовать (-ствую) פ״ע קָסוֹם
Волшéбный ת׳ קֶסֶם—, נַחַשׁ— zauberisch. [zaubern.
Волшéбство ס׳ מִקְסָם, קֶסֶם, נַחַשׁ Zauberei.
Волшéбствованіе ס׳ קְסָמִים, לְהָטִים, חֲבָרִים das [Zaubern.
Волъ ז׳ שׁוֹר Ochs.
Волы́нка נ׳ עוּגָב, סֻמְפֹּנְיָה* Dudelsack.
Волы́ночникъ, -лынщикъ ז׳ עוּגָב, תּוֹפֵשׂ, מְנַגֵּן בְּסֻמְפֹּנְיָה Dudelsackpfeifer.
Вóльная נ׳ סֵפֶר שִׁלּוּחִים Freibrief.
Вóльница נ׳ 1) חֵיל הַמִּתְנַדְּבִים לַצָּבָא freiwillige Soldaten. 2) חֶבֶר שְׂכִירֵי־יוֹם Tagelöhner. 3) פּוֹרֵעַ, מוּסָר, אִישׁ מְשֻׁלָּח, סוֹרֵר Ausgelassener.
Вóльничанье ס׳ פֶּרַע מוּסָר, הוֹלֵלוּת Ausgelassenheit.
Вóльничать פ״ע הִתְהוֹלֵל, פָּרוֹעַ מוּסָר, הָלוֹךְ קֶרִי frech handeln.
Вольнó ת״פ לְנַפְשׁוֹ, בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ es steht frei. В. тебѣ было отвѣчáть מָה־הִמְרִיצְךָ כִּי עָנִיתָ.
Вóльно ת״פ לְנַפְשׁוֹ, בְּאֵין פֶּגַע, חָפְשִׁי frei.
Вольнодýмецъ (-мца) ז׳, -дýмный ת׳ מְהַלֵּךְ בְּמַרְאֵי לִבּוֹ, פּוֹרֵץ גֶּדֶר בִּמְזִמּוֹתָיו, פּוֹרֵעַ מוּסָר Freidenker. -дýмка נ׳. [Freidenkerei.
Вольнодýмство ס׳ שְׁרִירוּת, פֶּרַע חֹק בִּמְזִמּוֹתָיו
Вольнодýмствовать (-ствую) פ״ע הַלֵּךְ בְּמַרְאֵי לִבּוֹ, קָרֹא דְּרוֹר לִמְזִמּוֹתָיו freidenken. [tend.
Вольнонаёмный ת׳ שָׂכִיר חָפְשִׁי freiwillig arbei=
Вольноопредѣляющійся ת׳ מִתְנַדֵּב לַצָּבָא Frei=williger.
Вольноотпýщенный ת׳ שָׁלוּחַ לַחָפְשִׁי freigelassen.
Вольнопрактикýющій ת׳ עוֹבֵד עֲבוֹדָתוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינָיו frei prakticirend.
Вольноприходя́щій ת׳ בִּלְתִּי־גָר, תַּלְמִיד נָקִי לְבֵיתוֹ בְּבֵית הַסֵּפֶר Privatschüler.
Вóльность נ׳ חֹפֶשׁ, דְּרוֹר, פְּקַח־קוֹחַ Freiheit. В. поэтическая חֹפֶשׁ הַמְשׁוֹרֵר לְרוּחַ שִׁירָתוֹ.
Вóльный ת׳ חָפְשִׁי, עָזוּב, בִּלְתִּי־עָצוּר, נָקִי frei. -ное стихотвореніе שִׁיר חָפְשִׁי מִמִּשְׁפְּטֵי הַזִּמְרָה.
Вольтъ ז׳ חוּג הַמַּעְגָּל לָרַכָּבִים Kreislauf. [rung.
Волю́та נ׳ מִקְלַעַת לְרֹאשׁ עַמּוּד gewundene Verzie=
Вóля נ׳ חֵפֶץ, רָצוֹן. Вóлею невóлею אִם יֹאבֶה אוֹ יְמָאֵן. Отдаю это на вашу волю עֲשֵׂה כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. Рукамъ воли не давай שִׂים מַעְצוֹר לְאֶגְרוֹפְךָ. [ziehen.
Вомчáть פ״י טַלְטֵל—, סָחוֹף—, גָּרוֹף אֶל־תּוֹךְ hinein=
Вонзáть, -зи́ть (-нжý) פ״י תָּקוֹעַ בְּ־, דָּקוֹר—, הָבֵא בְּ־ hineinstecken. -ся פ״ח טָבוֹעַ בְּ־, צָנוֹחַ־ hineingesteckt [werden.
Вонзéніе ס׳ מַדְקֶרֶת das Einstecken.
Вонъ ת״פ הַחוּצָה; מִזֶּה וָהָלְאָה; שָׁמָּה dort; hinaus, fort. Съ глазъ долóй, изъ пáмяти вонъ אִם־תָּעִיף מִדָּבָר עֵינְךָ וּשְׁכָחוֹ לִבְּךָ.
Вонь נ׳ צַחֲנָה, בָּאְשָׁה, בְּאֹשׁ Gestank.
Вонкій, Вонючій ת׳ נִבְאָשׁ, מַעֲלֶה בְּאֹשׁ stinkend.
Вонючка נ׳ בָּאְשָׁה, חִלְתִּית* Teufelskoth.
Воня́ть פ״ע בָּאוֹשׁ, צַחֲנָה—, הַעֲלֵה בְּאֹשׁ stinken.
Воображáемый ת׳ נִדְמֶה, הָעוֹלֶה עַל־הָרוּחַ scheinbar.
Воображáть, -зи́ть פ״י דַּמֵּה, הַעֲלֵה עַל־לֵב, חָשׁוֹב sich einbilden. -ся פ״ח עָלֹה עַל־רוּחַ־ scheinen, vor=kommen. [עֲשָׁתוֹת Einbildung.
Воображéніе ס׳ מַרְאֵי־לֵב, חֲזוֹן רוּחַ־אִישׁ, דִּמְיוֹן,
Вообрази́тельность נ׳ כֹּחַ הַמְדַמֶּה Vorstellungs=kraft. [haupt.
Вообщé ת״פ בִּכְלָל*, סוֹף־דָּבָר im Allgemeinen; über=
Воодушев— см. Одушев—.
Вооружáть, -жи́ть פ״י 1) הָכֵן נֶשֶׁק לַצָּבָא, אַזֵּר לַמִּלְחָמָה bewaffnen. 2) הַקְצֵף, הַכְעֵס, הַעֲלֵה אַף aufreizen. -ся פ״ח חָגוֹר כְּלֵי־מִלְחָמָה, הִתְאַזֵּר כְּלֵי מִלְחָמָה sich bewaffnen.
Вооружéніе ס׳ הָכֵן כְּלֵי־מִלְחָמָה, חֲגוֹר—, מַחֲגֹרֶת— Bewaffnung. [erstens.
Вопéрвыхъ ת״פ בְּרֵאשִׁית כֹּל, רִאשׁוֹנָה, —הָאַחַת
Вопи́ть (-плю́), Вопiя́ть (-пiю́) פ״ע זָעוֹק, צָרוֹחַ, יַלֵּל, אָלֹה, נָהֹה, יַבֵּב wehklagen. Это вопiю́щая несправедливость עַל־זֶה כָּל־אִישׁ יִזְעַק חָמָס.
Вопли́вый ת׳ —יְלֵל, מַר צוֹרֵחַ klagend.
Воплощáть, -плоти́ть פ״י שׂוּם לָרוּחַ מַעֲטֶפֶת־בָּשָׂר; הַגְשֵׁם* verkörpern. -ся פ״ח עָטוֹף בָּשָׂר, עָטֹה— sich verkörpern. Отъ Меня воплощается духъ רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטֹף (ישעי׳ נז, טז).
Воплощéніе ס׳ הֱיוֹת הָרוּחַ לְנֶפֶשׁ חַיָּה, עֲטֹף הָרוּחַ

בָּשָׂר, הַגְשָׁמָה* Verkörperung.

Воплощённый ת׳ עוטה בשר (רוח) מגשם* verkörpert. Онъ воплощенная добродѣтель הוא סמל החסד.

Вопль ז׳ צוחה, נהי, הי, זעק, זעקה, יליל, יללה Wehgeschrei.

Вопреки́ ת״פ נגד, למרות רוח־ zuwider, gegen. В. закону נגד החק gesetzwidrig.

Вопроси́тель ז׳ שואל Frager. -ница נ׳.

Вопроси́тельно ת״פ בדרך שאלה fragend.

Вопроси́ть см. Вопроша́ть. [Frage=.

Вопро́сный ת׳ העומד להבחן, אשר יחקר, הנשאל

Вопро́съ ז׳ שאלה, מחקר, מבחן Frage.

Вопроша́ть, -роси́ть פ״י בקש מענה, שאול fragen.

Вопроше́ніе ס׳ שאלה; מחקר, מבחן Anfrage.

Во́рвань נ׳ שמן דגים, עטרן* Thran. -нный ת׳.

Ворва́ться см. Врыва́ться.

Вори́шка ז״נ גנב kleiner Dieb. [sen.

Ворли́вость נ׳ רגזה, זעף, נהמה brummiges We=

Ворли́вый ת׳ זועף, הומה, מתאונן mürrisch.

Воркова́ніе ס׳ יונים (הגות) הגיג Girren der Tauben.

Воркова́ть (-ку́ю) פ״ע הגה כיונים girren wie Tau=

Воркота́ть (-кочу́) см. Ворча́ть. [ben.

Воркотня́ נ׳ 1) הגות־יונים, — הגיג das Girren der Tauben. 2) זעף, נהם, תלונה Gebrumm.

Ворку́нъ ז׳ זועף, מתאונן Brummer. -ку́нья נ׳.

Воро́ба נ׳ מחוגה Zirkelbrett.

Воробе́й ז׳ צפור Sperling. По воробья́мъ изъ пушки ינוע בדי־ריק, כלה לתהו והבל כחו.

Воро́бка נ׳ צפור נקבה Sperlingsweibchen.

Воробьёнокъ (-нка) ז׳ בן־צפור junger Sperling.

Воробьи́ный ת׳ צפור— Sperlings=.

Ворова́тый ת׳ מלא ערמה ומרמה schelmisch, diebisch.

Ворова́ть (-ру́ю) פ״י גנוב, שום בכליו stehlen.

Воро́вка נ׳ גונבת Diebin.

Воровски́ ת״פ כגנב diebisch.

Воро́вскій ת׳ גנב—, גנבים—diebisch.

Воровство́ ס׳ גנבה Diebstahl.

Ворожа́йка см. Вороже́я.

Ворожба́ נ׳, -роже́ніе ס׳ נחש, קסם, חבר Zauberei.

Вороже́я ז״נ קוסם, מנחש, מכשף; קוסמת, מכשפה Zauberer, Zauberin, Hexe.

Ворожи́ть פ״ע קסום, עתידות הגד, נחש zaubern.

Воро́на נ׳ 1) ערב Krähe. 2) פתי, חסר־לב Maulaffe.

Ворона́нокъ (-нка) ז׳ בן־עורב junge Krähe.

Ворони́льщикъ ז׳ לוטש ברזל בעין־תכלת Bronzirer.

Ворони́ть פ״י צפה ברזל בעין־תכלת Metall bronziren.

Воро́нка (ק׳ -ро́ночка) נ׳ משפך Trichter.

Воронкообра́зный ת׳ כעין משפך trichterförmig

Ворон́ой ת׳ (סוס) שחור כעורב rabenschwarz.

Вороно́къ (-нка́) ז׳ מין שכר מדבש Meth.

Воронопе́гій ת׳ שחור נקד (סוס לבן) schwarzscheckig.

Вороноча́лый ת׳ שחור עם־נקדות כאפר grau=

Во́ронъ ז׳ עורב Rabe. [scheckig

Во́ронь נ׳ יפעת שחור או תכלת על־ברזל Bronzfarbe.

Ворота́, Воро́та ס״ר שער, תוצאות das Thor.

Вороти́ло ס׳ גליל־עץ להפנות רחים לקראת הרוח, קורת־מסב Wendebaum.

Вороти́ть, -ся см. Ворача́ть, -ся.

Воротни́къ (ק׳ -ниче́къ) ז׳ ענק, צוארון הבגד, פי־כתנת, בית־צואר (שבת מח.) Kragen.

Во́ротъ ז׳ 1) см. Воротни́къ. 2) גלגל התנופה Winde, Drehbaum. [linke Seite des Zeuges.

Во́роть נ׳ אחורי־בגד, עבר־בגד פנימה, הצד הפנימי לבגד

Ворохну́ть, -ся см. Вороши́ть, -ся.

Во́рохъ ז׳ חמר, גל, צבור, עי, מעי, ערמה Haufen.

Воро́чанье ס׳ סבוב, פנות, הפנות das Drehen.

Ворача́ть, -роти́ть פ״י הסב, סבב, הפוך, השב, הפנה umwenden, umkehren. Онъ имъ ворочаетъ יטנו אשר יחפץ אל־כל. -ся פ״ח 1) הסב, הסתובב, התהפך sich wenden. 2) שוב zurückkehren. 3) עשה התרפה במלאכתו, הנה והנה langsam arbeiten.

Вороши́ть פ״י 1) הפוך, הפך מצד אל צד umwenden. 2) עשה גל, צבור חמרים anhäufen. 3) עורר, החרד beunruhigen. -ся פ״ח התנועע, התעורר unruhig [werden.

Во́рса נ׳ צמרת בארג צמר ומשי Tuchhaar.

Ворси́льна נ׳ משרק לצמרת ארג Wollkamm. [chen.

Ворси́льный ת׳ עשוי לשריקות הארג zum Aufstrei=

Ворси́льщикъ ז׳ עובד ארג שריקות Tuchaufstreicher.

Ворси́стый ת׳ שעיר, אשר לו צמרת (ארג) wollig, haarig. [streichen.

Во́рсить, -сова́ть פ״י עשה צמרת לארג־צמר auf=

Ворчали́вость נ׳ נהמה, זעף, רגזה brummiges Wesen. [brummig.

Ворчали́вый ת׳ נוהם, זועף, מתאונן mürrisch,

Ворча́ніе ס׳ נהמה, זעף, תלונה Gebrumm.

Ворча́ть פ״ע נהום, זעוף, הלון, התאונן, הרגן brummen.

Воръ ז׳ גנב Dieb.

Восемна́дцатый ת״ס השמונה העשר achtzehnter.

Восемнадцать ש״מ שְׁמֹנָה עָשָׂר; שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה acht=
Восемь (восьмій) ש״מ שְׁמוֹנָה; שְׁמֹנֶה acht. [zehn.
Восемьдесять ש״מ שְׁמוֹנִים achtzig. -сятый מ״ם
הַשְּׁמוֹנִים achtzigster. [achtmal.
Восемью ת״פ פִּי־שְׁמֹנֶה, כָּפוּל שְׁמֹנֶה, שְׁמֹנֶה פְּעָמִים
Воскликнуть см. Восклицать. [צְוָחָה Freudenruf.
Восклицаніе, -кликновеніе ס׳ קוֹל, קְרִיאָה, רִנָּה
Восклицательная נ׳ תָּו־הַקְּרִיאָה (!) Ausru=
fungszeichen. [עָנֹה ausrufen.
Восклицать -кликнуть פ״ע קָרֹא, צָוֹחַ, נָתוֹן קוֹל,
Воскобитіе ס׳ (להוציא ממנו הדבש) מְצוֹת הַדּוֹנַג das
Wachsschlagen.
Воскобой ז׳ מְעַסֵּה־דּוֹנַג—מוֹצֶה Wachsschläger.
Воскобойный ת׳ עָשׂוּי לַעֲסוֹת־, לְמִיץ דּוֹנַג zum
Wachsschlagen. [Wachspresse.
Воскобойня נ׳ מְכוֹנַת־, מוּעָקָה (מַכְבֵּשׁ) לְמִיץ הַדּוֹנַג
Воскобѣленіе ס׳ הַלְבֵּן דּוֹנַג Wachsbleichung.
Воскобѣлильня נ׳ מַלְבֵּן לְדוֹנַג Wachsbleicherei.
Воско_ватый ת׳ מָהוּל בְּדוֹנַג Wachs enthaltend.
Воскова́ть (-кую) פ״י מָרוֹק בְּדוֹנַג wichsen.
Восковина נ׳ עוֹר קַשְׁקַשִּׁים בֵּין עֵינֵי הָעוֹף Wachshaut.
Восковой ת׳ דּוֹנַג — , שַׁעֲוָה*— vom Wachs.
Восколей ז׳ מְצָרֵף דּוֹנַג, יוֹצֵק שַׁעֲוָה Wachsgießer.
Восколитіе ס׳ צֶקֶת־דּוֹנַג, מִצְרַף־ das Wachsgießen.
Воскомастика נ׳ בְּלִיל דּוֹנַג וְנָטָף Wachs mit Mastix.
Воскормлять, -мить см. Вскармливать.
Воскресать, -креснуть פ״ע חָיֹה, קוּם, הִתְנַעֵר
מֵעֲפַר־מָוֶת aufleben.
Воскресеніе, -нье ס׳ 1) תְּחִיַּת הַמֵּתִים Auferstehung.
2) יוֹם הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁבוּעַ Sonntag.
Воскреситель ז׳ מְקִים מֵעֲפַר־מָוֶת, מְמַלֵּט מִיַּד־שְׁאוֹל,
מְחַיֶּה מֵתִים der vom Tode erweckt. [tags=.
Воскресный ת׳ אֲשֶׁר לַיּוֹם הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁבוּעַ Sonn=
Воскрешать, -кресить פ״י 1) הַחֲיֵה מִמָּוֶת, חַיֵּה־
erwecken vom Tode. 2) חַדֵּשׁ פְּנֵי־; חַדֵּשׁ רוּחַ־, הָשֵׁב נֶפֶשׁ
Воскуреніе ס׳ קְטֹרֶת das Räuchern. [neu beleben.
Воскуривать, -рять, -рить פ״י הַקְטֵר räuchern.
Воскъ ז׳ דּוֹנַג, שַׁעֲוָה* Wachs.
Восмеро см. Осьмеро. [dung.
Воспаленіе ס׳ דַּלֶּקֶת, צָרֶבֶת, קַדַּחַת, נִקְלֶה Entzün=
Воспалительный ת׳ מַקְדִּיחַ, מְלַהֵט entzündbar.
Воспалять, -лить פ״י הַדְלֵק, קָדוֹחַ entzünden. -ся
פ״ח קָדוֹחַ, הִתְלַהֵט; הִצָּרֵב sich entzünden.
Воспарять, -рить פ״ע הַגְבֵּהַ עוּף, הַעֲלֵה אֵבֶר,
הַרְקֵעַ לִשְׁחָקִים, הַמְרֵא לַמָּרוֹם sich emporschwingen.

Воспитаніе ס׳ אָמְנָה (אסתר ב, כ), אֵמוּן, חִנּוּךְ, גִּדּוּל
Erziehung.
Воспитанникъ ז׳ חָנִיךְ, לִמּוּד, תַּלְמִיד, אָמוּן Zög=
ling. -нница נ׳. [-льница נ׳.
Воспитатель ז׳ אוֹמֵן, מַדְרִיךְ, מוֹרֶה Erzieher.
Воспитательный домъ בֵּית־אֵמוּן; בֵּית הָאֲסוּפִים
Erziehungshaus. -ное заведеніе בֵּית־סֵפֶר, ־תַּלְפִּיּוֹת,
בֵּית־תַּלְמוּד Erziehungs=Anstalt.
Воспитывать, -питать פ״י חָנוֹךְ בָּנִים, אָמוֹן, גַּדֵּל
erziehen. -ся פ״ח הֵאָמֵן, הִתְחַנֵּךְ erzogen werden.
Восплакать см. Всплакать. [dung.
Воспламененіе ס׳ לַהַט (תַּאֲוָה); דַּלֶּקֶת (חֳלִי) Entzün=
Воспламеняемость נ׳ טֶבַע, דֶּרֶךְ דָּבָר הַמִּתְלַהֵט
הַמִּתְלַקֵּחַ Entzündbarkeit. [entzündbar.
Воспламеняемый ת׳ נָכוֹן לְהִתְלַהֵט, מִתְלַקֵּחַ
Воспламенять, -нить פ״י קָדוֹחַ, הַצֵּת, הַבְעֵר
entzünden.-ся פ״ח בָּעוֹר, קָדוֹחַ, הִתְלַהֵט sich entzünden.
Восполн— см. Дополн—.
Воспользоваться בּ־פ״ע סָכֹן לוֹ, הָפֵק תּוֹעֶלֶת benutzen.
Воспоминаніе, -миновеніе ס׳ מַזְכֶּרֶת, זֵכֶר, זִכָּרוֹן,
עֲלוֹת עַל־לֵב Erinnerung. [nernd.
Воспоминательный ת׳ מַזְכִּיר, עָשׂוּי לְזִכָּרוֹן erin=
Воспоминать см. Вспоминать.
Воспослѣдованіе ס׳ מוֹצָא־דָבָר, אַחֲרִית־ Erfolg.
Воспослѣдовать פ״ע בּוֹא בַעֲקֵב־, קָרֹה—, בּוֹא
לְרַגְלֵי־, קָרֹה אַחֲרֵי־ erfolgen. [מַעֲצוֹר Verhinderung.
Воспрепятствованіе ס׳ הֲנִיא, תְּנוּאָה, שִׂטְנָה,
Воспрепятствовать(кому, чему) פ״י הָנֵא, עָצוֹר
מִ־, אֶת־ ··· מָנוֹעַ אֶת־; שָׂטוֹן verhindern. [נ׳.
Воспретитель ז׳ אוֹסֵר עַל־, מֵנִיא Verbieter. -ница
Воспретительный ת׳ ־אֹסֵר, מֵנִיא verbie=
tend.
Воспрещать, -претить פ״י אָסוֹר, הָנֵא, צַוֵּה
לְבִלְתִּי verbieten. -ся נפ׳ הֵאָסֵר verboten werden.
Воспрещеніе ס׳ אִסָּר, מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה* Verbot.
Воспріемникъ ז׳ 1) יוֹרֵשׁ, בָּא אַחֲרֵי־, קָם תַּחַת
Erbe. 2) סַנְדָּק בְּדָת הַנּוֹצְרִים* Taufvater.
Воспріимать, -пріять פ״י לָקוֹחַ, קַבֵּל empfangen.
Воспріимчивость נ׳ תְּבוּנָה, לֵב מֵבִין Empfänglich=
keit.
Воспріимчивый ת׳ מוֹסִיף לֶקַח, מֵזִין, מֵבִין empfäng=
lich [הַצְמִיחַ das Hervorbringen.
Воспроизведеніе ס׳ פֹּעַל, קִנְיָן, בְּרִיאָה, עֲשׂוֹת,
Воспроизводительность נ׳ הַכֹּחַ הַמַּצְמִיחַ,
הַמּוֹלִיד— Erzeugungskraft.

Воспроизводи́тельный ת׳ מצמיח, מוליד hervor=bringend.

Воспроизводи́ть, -извéсть פ״י יצור, הצמח, הולד הפק hervorbringen. [Widerstand.

Воспротивлéніе ס׳ פגע, מעצור, שטן, תנואה

Воспротивля́ться, -ти́виться פ״ע תעב, מאן, שטון, התנגד, התקומם נגד־ widerstehen.

Воспря́дать, -ря́дывать, -ряну́ть פ״ע נתר, דלג, חרוג, התנשא מ־, התעורר מ־, קפץ aufspringen.

Воспыла́ть פ״ע התלהט, הצת, בעור entbrennen.

Воспѣва́ть, -пѣть פ״י נשא זמרה, הלל, שיר besingen.

Востóкъ ז׳ 1) קדים, מוצא, קדם, מזרח, מזרח־שמש Osten. 2) ארצות המזרח, ־הקדם Orient.

Восторга́ться פ״ע התרונן, עלוץ, התעורר משמחה, שמוח אל־גיל entzückt werden. [עליצות Entzückung.

Востóргъ ז׳, -тóрженность נ׳ שמחת־גיל, שגיון,

Востóрженный ת׳ 1) עליז, שמח אלי־גיל entzückt. 2) כביר כח־לב, לבש־עז begeistert. [phiren.

Восторжествовать פ״ע הריע־; התגבר על־ trium=

Востóчный ת׳ המזרח —, הקדם —, קדים — östlich.

Востребовáніе ס׳ פקדה, דרש מ־ Forderung.

Востребовать פ״י בקש—, דרוש מיד־ fordern.

Вострепета́ть פ״ע רעוד, רגוז, חול erzittern.

Восхвалéніе ס׳ דברי תהלה, מהלל das Loben.

Восхваля́ть, -ли́ть פ״י רומם, פאר, הלל loben. -ся פ״ח הלל gelobt werden. [entzückt. -ница נ׳.

Восхити́тель ז׳ משמח נפש, מרנין לב welcher

Восхити́тельный ת׳ מרנין לב, מעורר שמחת־גיל entzückend.

Восхища́ть, -хити́ть פ״י הרנן לב, שמח נפש entzücken. -ся פ״ח התרונן מטוב־לב, עלוץ entzückt werden.

Восхищéніе ס׳ שמחת־גיל, תרועת־שמחה, עליצות Entzückung. [לב entzückt.

Восхищённый ת׳ מתרונן מטוב־, שמח אלי־גיל, עליז

Восходи́ть, Всходи́ть, Взойти́ פ״ע 1) רום, עלה, הנשא aufsteigen. В. нá гору עלה ההרה. 2) Сóлнце взошлó השמש יצא על־הארץ. 3) צמוח, עלה emporsprossen. Рожь взошлá הדגן עלה (צמח). Восходя́щая ли́нія родствá תולדות איש לבית־ יחש קדומים, אבותיו.

Восхóдъ ז׳ עלות; מעלה Aufgang. В. сóлнца עלות השמש, מזרח—. В. стáвы עלות הלקש.

Восхождéніе ס׳ עלות, מעלה, מעלה, שוא Aufgang.

Восца́ נ׳ בהק, פרחת, אבעבעה eiternde Flechte.

Восшéствіе см. Возшéствіе.

Восьмóй מ״ס שמיני achter.

Вотка́ть פ״י ארוג, רקום ב־ einweben.

Воткну́тый ת׳ מעוך, תקוע eingesteckt.

Воткну́ть см. Втыка́ть.

Во́тчимъ, -чина см. Óтчимъ, -чина.

Вотщé ת״פ לתהו, ללא־הועיל, חנם, לריק, לשוא vergebens, umsonst.

Вотъ ת״פ הא, הן, הנה; זה hier! da! В. тебѣ урóкъ הא לך לקח. В. онъ идётъ הנהו הולך. В. уже три гóда זה שלש שנים. В. тебѣ разъ מי מלל כזאת.

Вохр— см. Охр—. [Thronbesteigung.

Воцарéніе ס׳ מלך־מלך, מלוכה, שבת על־כס מלוכה, עלות—

Воцаря́ть, -ри́ть פ״י המלך, שום למלך auf den Thron setzen. -ся פ״ח עלה למלוכה, היה למלך den Thron besteigen. [werden.

Вочеловѣчиваться פ״ח היה לאדם, ־לבשר Mensch

Вочію ת״פ עין בעין, גלוי augenscheinlich.

Во́шкарица נ׳ ביצת־כנה Lausei.

Вошь (вши) נ׳ כן, כנה Laus.

Вошью см. Вшить.

Вощáнка נ׳ ארג משוח בדונג Wachsleinwand.

Вощанóй ת׳ דונג—, שעוה*— vom Wachs.

Вощéніе ס׳ משחת־דונג das Wichsen.

Вощéный ת׳ משוח בדונג gewichst.

Во́щикъ, Во́зчикъ ז׳ עגלון, מנהג בעגלה Fuhrmann.

Вощи́на נ׳ שרידי הדבש, דונג ירקרק gelbes Wachs.

Вощи́ть פ״י משוח בדונג wichsen. -ся נפעל.

Воюющій ת׳ נלחם, לוחם, עורך קרב Streitender.

Впада́ть, Впасть פ״ע 1) נפול אל־תוך hineinfallen. 2) ירוד—, השפך אל־ sich ergießen, münden. Иордáнъ впадаетъ въ Мертвое море הירדן ישפך אל־ים המלח—, יורד—. В. въ бѣдность הלכד בחבלי עני. В. въ грѣхъ הוקש בעון. Глазá у негó впáли (נפלו) עיניו שקועות. [fallen, Mündung.

Впадéніе ס׳ מפל; (מי־נהר אל־ים) שפך das Hinein=

Впа́дина, -динка נ׳ משקע, שפלה, עמק Vertiefung.

Впа́дистый ת׳ מלא עמקים ומהלות grubig.

Впа́ивать, Впаять פ״י דבק בבדיל einlöthen.

Впа́йка נ׳ דבק בבדיל Einlöthung.

Впа́лзывать פ״ע זחול אל־תוך hineinkriechen.

Впа́лость נ׳ משקע, שפלה, מעמק, שקערורה Eingefallenheit.

Впа́лый ת׳ עמק, משפל, שקוע, שקערור tiefliegend.

Впасть см. Впада́ть. [Mal.

Впервые ת״פ בראשונה, בפעם הראשונה zum ersten

Впереди́ ת״פ 1) לִפְנֵי־, בְּרֹאשׁ vorne; voran. 2) לַעֲתִידוֹת, לְיָמִים יָבֹאוּ, לָאוֹתִיּוֹת nächstens, künftig.

Вперёдъ ת״פ 1) לְפָנָיו, קָדִימָה, הָלְאָה voraus. 2) לְיָמִים יָבֹאוּ, בָּעֲתִידוֹת künftig. Взадъ и вперёдъ כֹּה וָכֹה, הֵנָּה וָהֵנָּה, הָלוֹךְ וָשׁוֹב hin und her.

Вперéть см. Впирáть.

Вперя́ть, -ри́ть פ״י 1) יָעוֹץ, שַׁנֵּן לְ־ ; שׂוּם בְּ־ beibringen, einprägen. 2) הַעֲמֵד פָּנָיו, שׂוּם עַיִן עַל־ richten. Вперю въ тебя взоръ мой אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי.

Впечатли́тельный ת׳ מַרְגִּישׁ, חָשׁ empfindlich.

Впечатлѣвáть, -лѣть פ״י שׂוּם כְּחוֹתָם עַל־לֵב־, שׂוּם בְּלֵב־ einprägen. -ся פ״ח בּוֹא, הִכָּתֵב עַל־לוּחַ לֵב־, נָגוֹעַ עַד־לֵב־, בְּלֵב־ eingeprägt werden.

Впечатлѣ́ніе ש׳ רֶגֶשׁ, חוּשׁ Eindruck.

Впивáть פ״י שָׁאוֹף, גַּמֵּא, עַלְּעַ einsaugen. -ся פ״ח 1) הִשְׁתַּכֵּר, שָׁתֹה לְשִׁכָּרוֹן sich das Trinken angewöhnen. 2) אָחוֹז בְּ־, הִצָּמֵד לְ־, לָפוֹת, הִתְלַכֵּד, הַחֲזֵק בְּ־ sich anklammern.

Впирáть, Вперéть פ״י תָּקוֹעַ אֶל־בֵּין־ — לְחוּץ hineinstoßen. -ся פ״ח הִלָּחֵץ אֶל־בֵּין־ ; בָּקוֹעַ בְּ־ hineindringen.

Впи́сываніе, -сáніе ש׳ כְּתֹב בְּסֵפֶר Einschreibung.

Впи́сывать, Вписáть פ״י רָשׁוֹם בְּסֵפֶר, כָּתוֹב אֶל־ סֵפֶר einschreirben. -ся נפעל הִכָּתֵב בְּסֵפֶר, בּוֹא עַל־ הַפְּקוּדִים בְּסֵפֶר eingeschrieben werden.

Впи́ться см. Впивáться.

Впи́хивать, -хáть, -хнýть פ״י דָּחוֹק אֶל־תּוֹךְ — לְחוּץ, דָּחֹה —, תָּקוֹעַ — hineinstoßen.

Вплавь ת״פ שָׂחֹה וְעָבוֹר, שָׂחוּ, בִּשְׂחוּת schwimmend.

Вплёскивать, -снýть פ״י הַזֵּה אֶל־תּוֹךְ hineinspritzen.

Вплетáть, Вплесть, -сти́ פ״י 1) סַבֵּךְ בְּ־, שַׁלֵּב —, לְכוֹד בְּ־, רַתֵּק —, עָנוֹד — einflechten. 2) מָשׁוֹךְ עִם, הִתְבּוֹלֵל בְּ־ verwickeln. -ся פ״ח הִתְעָרֵב עִם־ sich verwickeln.

Вплотнýю ת״פ מְצֻמָּד, מְחֻבָּר — דָּבֵק מְאֹד sehr fest.

Вплоть ת״פ אָטוּם, סָגוּר הֵיטֵב, דָּבֵק — dicht. Вплоть до עַד־לֵב, עַד־עֶצֶם dichtan.

Вплывáть, -лыть פ״ע שׂוּט —, שָׂחֹה אֶל־תּוֹךְ einlaufen (von Schiffen).

Вползáть, -зти́ см. Влáзывать

Вполнѣ́ ת״פ כָּלִיל, כֻּלּוֹ, שְׁלוּמִים, כְּתֻמּוֹ gänzlich, vollkommen.

Вполуоткры́тый ת׳ נִסְתָּר, גָּלוּי עַד־חֶצְיוֹ, חֶצְיוֹ גָּלוּי וְחֶצְיוֹ נִסְתָּר halb offen.

Вполпути́ ת״פ בַּחֲצִי הַדֶּרֶךְ auf halbem Wege.

Впóлпьяна ת״פ שִׁכּוֹר מְעַט halbberauscht.

Впóлсыта ת״פ עַד־חֲצִי שָׂבְעוֹ halbsatt.

Впóлъ, Впóлы ת״פ לְמֶחֱצָה, עַד־חֶצְיוֹ zur Hälfte. Вполýполы אַךְ רֶבַע nur ein Viertel.

Впопáдъ ת״פ בְּעִתּוֹ, לְמַעֲנֵהוּ, לְנָכוֹן zur rechten Zeit; passend.

Впорожнѣ́ ת״פ רֵיקָם, בְּגַפּוֹ ohne Fracht.

Впóру ת״פ בְּמוֹעֲדוֹ, בְּעִתּוֹ, לְנָכוֹן zur rechten Zeit.

Впослѣ́дніе ת״פ כָּאַחֲרוֹנָה, בַּפַּעַם הָאַחֲרוֹנָה zum letzten Mal.

Впослѣ́дствіи ת״פ בְּאַחֲרוֹנָה, לְאַחֲרִיתוֹ, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים zuletzt, später.

Впотьмáхъ ת״פ בָּאֲפֵלוֹת, בַּחֹשֶׁךְ, בְּמַחֲשַׁכִּים im Finstern.

Впрáвду ת״פ בֶּאֱמֶת, לֶאֱמוּנָה in der That.

Впрáвка נ׳ יְסוּדָה, מִשְׁבֶּצֶת, מְלָאכָה Einrichtung.

Впрáвливать, Вправля́ть פ״י הָבֵא בְּ־, יַסֵּד, שַׁבֵּץ, הַרְבֵּץ einrichten.

Впрáво ת״פ לְיָמִין, הַיָּמִין rechts.

Впрáвѣ ת״פ 1) מִיָּמִין zur Rechten. 2) בִּצְדָקָה, בְּמִשְׁפָּט berechtigt.

Впредь ת״פ לְיָמִים הַבָּאִים, מֵהַיּוֹם הַזֶּה וָהָלְאָה künftig.

Вприпры́жку ת״פ הָלוֹךְ וְדַלֵּג hüpfend.

Впрóбѣль ת״פ לָבָן מְעַט, כְּמַרְאֵה לָבָן weißlich.

Впрóголодь ת״פ בִּרְעָבוֹן, בַּחֲצִי שָׂבְעוֹ halbsatt.

Впрóжелть ת״פ צָהֹב מְעַט gelblich.

Впрóзелень ת״פ יְרַקְרַק grünlich.

Впрóкъ ת״פ 1) לְפִקָּדוֹן, לְמִשְׁמֶרֶת in Vorrath. 2) לְהוֹעִיל zu Nutzen.

Впросáкъ ת״פ לְבֶהָלָה, בִּמְצוּדָה רָעָה, בְּמוֹקֵשׁ, בְּמִכְשׁוֹל וּפוּקָה in Verlegenheit.

Впрóсинь ת״פ כְּעֵין־תְּכֵלֶת bläulich.

Впросóнкахъ, -сóнья ת״פ לֹא־עֵר וְלֹא־יָשֵׁן, בְּעוֹד תְּנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו im Halbschlaf.

Впрóсѣдь ת״פ כְּעֵין שֵׂיבָה graulich.

Впрóхмель ת״פ בְּטֶרֶם הֵקִיץ מִיֵּינוֹ, בַּחֲצִי שִׁכְרוֹנוֹ, הָלוּם יַיִן מְעַט halbberauscht.

Впрóчемъ ת״פ וְאוּלָם, וְאָמְנָם; מִבַּלְעֲדֵי זֹאת übrigens.

Впрóчернь ת״פ שְׁחַרְחֹר, שָׁחוֹר מְעַט schwärzlich.

Впры́гивать, -гнуть פ״ע דַּלֵּג —, נַתֵּר —, קַפֵּץ — אֶל־תּוֹךְ hineinspringen.

Впры́скивать, Впры́скать, -снуть פ״י זָרוֹק אֶל־, זֹרֹק אֶל־תּוֹךְ, הַזֵּה־ תּוֹךְ hineinspritzen. -ся נפעל הֻזֵּה אֶל־תּוֹךְ hineingespritzt werden.

Впры́скъ ז׳, -кивáнье ש׳ הַזּוֹת אֶל־תּוֹךְ, זִרְמָה אֶל־ תּוֹךְ־ Einspritzung.

Впрягáть, Впрячь פ״י אָסוֹר (סוּס לְרֶכֶב), רָתוֹם anspannen. -ся נפעל הֵאָסֵר, הֵרָתֵם angespannt werden.

Впрядáть, Впря́дывать, -ря́сть פ״י אָרוֹג בְּ־, שָׁזוֹר — einspinnen.

Впря́дывать, Впря́нуть. см. Впры́гивать.

Впря́жка נ׳ רתם Anspann.
Впряжно́й ת׳ לרתם zum Einspannen. [machen.
Впрямля́ть,-ми́ть פ״י היֹשר, העמד במישור gerade
Впрямь ת״פ 1) במישור, במישרים, למישרים gerade. 2) באמת, נכונה, אל־נכון wirklich. [—הצפן] verstecken.
Впря́тывать, -тать פ״י בּ־ טמון—הטמן—החבא,
Впрячь, см. Впряга́ть. [-ся נפ׳.
Впуска́ть,-сти́ть פ״י נתון לבוא אל־תוך hineinlassen.
Впускно́й ת׳ אשר בו יבאו Einlaß=.
Впускъ ז׳ תת לבוא—הביא אל־תוך Einlaß.
Впу́тывать, -тать פ״י משוך, לכוד, סכסך, יקוש, הוקש בּ־ פ״ח -ся hineinziehen. הכשל, ברשת —הלכד; התערב בּ־ sich verwickeln.
Впухъ и прахъ כליל; מנפש ועד־בשר; יסוד עד־ צואר ganz und gar.
Впыря́ть, -рну́ть פ״י דחה אל־תוך, —הדוף, —לחוץ hineinstoßen.
Впя́ливать, -ли́ть פ״י 1) מתוח במסגרת Einspannen (in den Nähr ahmen). 2) הבא בחזקה אל־תוך einzwängen.
Впя́теро ת״פ כּ־ פי חמשה, כּ־ חמש פעמים fünfmal.
Впятеро́мъ ת״פ חמשה במספר fünf beisammen.
Впя́чивать, Впяти́ть פ״י הסע אל־תוך, —הדוף, —דחה hineinschieben.
Вравнѣ ת״פ אחד בערך, גם־יחד gleichermaßen.
Врагъ ז׳ אויב, שנא, צר, קם, ער, שטן Feind.
Вражда́ נ׳ איבה, משטמה, שנאה Feindschaft.
Враждéбность נ׳ רוח שנאה, משטמה Feindseligkeit.
Враждéбный ת׳ שנא—, אויב—, איבה— feindlich.
Враждова́ніе ס׳ איבה, משטמה, שטנה Anfeindung.
Враждова́ть (-ду́ю) פ״ע איב, שטם, שנא; לחום, רוב, התקוטט feindlich sein.
Враждолю́бецъ (-бца) ז׳ איש ריב, איש מדון Friedstörer. -лю́бица נ׳.
Вра́жескій ת׳ אויב—, שנא—feindlich. [für sich.
Врасбро́дъ ת״פ איש לנפשו, זה בכה וזה בכה jeder
Врасбро́съ ת״פ משלך הנה והנה umhergeworfen.
Врасма́хъ ת״פ בהניף יד mit einem Schwung.
Врассыпну́ю ת״פ כה וכה, הנה והנה, מפזר ומפרד jeder für sich. [ständlichkeit.
Вразуми́тельность נ׳ נכחה, בר דבר ועניין Ver=
Вразуми́тельный ת׳ מפרש, מבאר היטב, נכח למבין verständlich.
Вразумле́ніе ס׳ באר, השכיל, הבין Belehrung.
Вразумля́ть, -ми́ть פ״י הבן ל־, הבן את־, —השכל begreiflich machen. -ся פ״ח הוסר, שמוע לעצה, לקוח מוסר begreifen. [leeres Geschwätz.
Вра́ки נ״ר טיח שוא ותפל, כזבים, הבלים ורעות רוח
Враль ז׳ איש־כזבים; איש־מרמה, לץ, רועה רוח Lügner. -лья, -ли́ха נ׳.
Враньё ס׳ כזב, טיח שוא Lüge.
Врасплóхъ ת״פ בפתע פתאם plötzlich. [wachsen.
Враста́ть, Врасти́ פ״ע צמוח בבין, פרה בּ־ hinein=
Врастя́жку ת״פ סרוח, מלא־קומתו, מלא־ארכו ausgestreckt.
Врата́ נ״ר שערים, שער, פתח, מבוא das Thor.
Врать (вру, врёшь) פ״י דבר שוא, הגה ריק, כזב lügen. -ся פ״ע חזה שוא Lügen erfinnen.
Врачéбный ת׳ הרפואה—; הרופאים— Arznei=.
Врачебство́, -чевство́ ס׳ תעלה, רפואת, רפאות, ארוכה Heilkunst.
Врачева́ніе ס׳ רפא, רפאות, רפואה Heilung.
Врачева́тель ז׳ רופא Arzt. -льница נ׳.
Врачева́ть (-чу́ю) פ״י רפא, רפא heilen. -ся פ״ח התרפא sich kuriren.
Врачъ ז׳ רופא Arzt. [förmig gehend.
Враща́тельный ת׳ סובב, מקיף, מתהפך kreis=
Враща́ть פ״י סבב, גלגל, הפוך drehen. -ся פ״ח סב, סבוב, התהפך sich drehen.
Враще́ніе ס׳ סבוב, תקופה das Drehen.
Вреди́тель ז׳ משחית, מרע, מזיק* Schadenstifter
Вреди́ть (врежу́) פ״ע הרע ל־, הזק ל־; השחת, בלע schaden.
Вре́дность נ׳ רע, הוה, הות, אבדן Schädlichkeit.
Вре́дный ת׳ מרע, משחית, עוכר, מזיק* schädlich.
Вредоно́сный ת׳ רע, הרה רע, און, מחבל schädlich
Вредъ ז׳ רע, רעה, הוה, נזק der Schaden.
Вре́менемъ ת״פ לעתים, לפעמים zuweilen.
Времени́ть פ״ע חכה, היחל abwarten.
Временни́къ ז׳ ספר דברי־הימים Chronik.
Вре́менно ת״פ לימי־מספר zeitlich, einstweilig.
Вре́менность נ׳ חליפות Zeitlichkeit.
Вре́менный ת׳ אשר לימי־מספר, עתי.
Временщи́къ ז׳ רע עתי Günstling.
Вре́мя (вре́мени) ס׳ עת; זמן, מועד Zeit. Во́ время בעתו, במועדו. На время לימי־מספר. Со вре́менемъ בעוד ימים; כבוא מועד. Тѣмъ времене́мъ בין־כה וכה. Въ скóромъ вре́мени בעוד קל־מהרה, עוד מעט מזער, ימים מספר. По временáмъ; Время отъ времени לעתים, יש אשר.

Съ Того́ вре́мени מִן הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה. Четы́ре вре́мени го́да אַרְבַּע תְּקוּפוֹת הַשָּׁנָה.

Времясчисле́ніе ס׳ סֵפֶר הָעִתִּים, סְפִירוֹת יְמֵי־עוֹלָם Zeitrechnung.

Вре́тище ס׳ לְבוּשׁ שַׂק, מַחֲגֹרֶת־שַׂק Trauerkleid.

Вро́вень ת״פ בְּמֵישָׁרִים gleich; bis an den Rand.

Врожда́ть,-роди́ть פ״י הַנְחֵל לְ־ מִלֵּדָה וּמִבֶּטֶן aneignen mit der Geburt. -ся פ״ח הִוָּלֵד עִם־, הוּצַר מֵרֶחֶם עִם־ angeboren werden.

Врождённость נ׳ טֶבַע״ מִלֵּדָה וּמִבֶּטֶן, מִיּוֹם״ דֶּרֶךְ הִוָּלְדוֹ das Angeborne. [boren.

Врождённый ת׳ נוֹצָר עִם־, נוֹלָד—; טִבְעִי* ange-

Врознь, Врозь ת״פ לְאַחַד־אֶחָד, לְבַדּוֹ einzeln.

Вро́зсыпь см. Вразсыпну́ю.

Врост— см. Враст—. [Einwuchs.

Вросто́къ (-стка́) ז׳ בְּ־ צֶמַח״, —מִסְפַּחַת, —סַפַּחַת

Вро́схмель ת״פ כְּטוֹב לִבּוֹ בַּיַּיִן halbberauscht.

Вруба́ть, -би́ть פ״י הַבְקֵעַ בְּ־, וְיַסֵּד בְּ־ חָצוֹב einhauen. -ся פ״ע בָּקוֹעַ בְּ־, פָּרוֹץ אֶל־תּוֹךְ hineindringen.

Вру́бка נ׳, -бле́ніе ס׳ מַחְצָב וִיסֹד בְּ־ das Einhauen.

Врунъ ז׳ דּוֹבֵר שֶׁקֶר, כּוֹזֵב Lügner. -нья נ׳.

Вруча́ть, -чи́ть פ״י נָתוֹן אֶל־יְדֵי, —עַל־יַד־; הַפְקֵד —, בְּיַד־ מָסוֹר einhändigen.

Вруче́ніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת, פִּקָּדָה; תֵּת עַל־יְדֵי־ Uebergabe.

Вручи́тель ז׳ נוֹתֵן אֶל־יְדֵי־, מוֹסֵר לְיַד־ Uebergeber.

Врыва́ніе ס׳ טְמֹן בְּ־; קְבֹר בְּ־ Eingrabung.

Врыва́ть, Врыть פ״י טָמוֹן בֶּעָפָר; קָבוֹר eingraben. -ся פ״ח הִטָּמֵן בֶּעָפָר sich vergraben.

Врыва́ться, Ворва́ться פ״ע בָּקוֹעַ בְּ־, פָּרוֹץ אֶל־ תּוֹךְ hineindringen.

Врѣ́зка נ׳ מַחַץ, פִּתּוּחַ, שָׂרֶטֶת Einschnitt.

Врѣ́зный ת׳ מְפֻתָּח, מְחֻצָּב, חָרוּת eingeschnitten.

Врѣ́зывать, -зать פ״י חָצוֹב בְּ־, שַׁלֵּב—; הַצֵּב— einschneiden; einfassen. -ся פ״ח בָּקוֹעַ בְּ־, פָּרוֹץ— hineindringen. Это врѣ́залось мнѣ въ па́мять דָּבָר זֶה חָרוּת עַל לוּחַ לִבִּי.

Врядъ, Врядъ ли ת״פ רָחוֹק שֶׁ־, לֹא־אַאֲמִין כִּי־, מִי יוֹדֵעַ אִם־ schwerlich, kaum.

Всади́ть см. Вса́живать.

Са́дка נ׳ מַטָּע, נְטֹעַ, טַעַת, שְׁתֹל Einsetzung.

Вса́дникъ ז׳ רוֹכֵב הַסּוּס, רַכָּב, פָּרָשׁ Reiter.

Вса́живать, Всади́ть פ״י תָּקוֹעַ בְּ־, —צָנוֹחַ, נָטוֹעַ, שָׁתוֹל einsetzen, einpflanzen. -ся נפ׳ הִנָּטֵעַ, הִשָּׁתֵל eingesetzt werden.

Вса́сываніе, Всоса́ніе ס׳ יְנִיקָה, יְנֹק das Einsaugen.

Вса́сывать, Всоса́ть פ״י יָנוֹק, שָׁאוֹף, גַּמֵּא, עַלֵּעַ einsaugen. -ся פ״ח הִצָּמֵד, הִתְלַכֵּד sich einsaugen.

Вса́сывающіе сосу́ды כְּלֵי־הַיְנִיקָה בִּבְשַׂר הַחַי Sauggefäße.

Всё ת״פ 1) הַכֹּל, כָּלִיל alles. 2) תָּמִיד, בְּכָל־עֵת immer. При всемъ этомъ, всё таки, всё же בְּכָל־זֹאת dennoch. Мнѣ все равно́ אַחַת הִיא לִי. Онъ все до́ма הוּא תָּמִיד בְּבֵיתוֹ. Всего на́ все הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל.

Всеавгустѣ́йшій ת׳ נֶאְדָּר עַל־כֹּל, מְפֹאָר־ durchlauchtigst. [allgütig.

Всеблагі́й ת׳ רַב־טוּב, טוֹב מֵאֵין כָּמוֹהוּ, רַב־חֶסֶד

Всеблаже́нный ת׳ מְאֻשָּׁר מִכֹּל, רַב־אֹשֶׁר allerseeligst.

Всеви́децъ(-дца) ז׳, -дя́щій ת׳ רֹאֶה הַכֹּל allsehend.

Всевысоча́йшій, -вы́шній ת׳ עֶלְיוֹן עַל־כֹּל, נַעֲלֶה עַל־כֹּל allerhöchst. [הַכֹּל allwissend

Всевѣ́децъ (-дца) ז׳, -вѣ́дущій ת׳ תְּמִים דֵּעִים, יוֹדֵעַ

Всевѣ́дѣніе ס׳ דַּעַת־הַכֹּל Allwissenheit.

Всегда́ ת״פ תָּמִיד, בְּכָל־עֵת immer.

Всегда́шній ת׳ תָּמִיד—, תְּמִידִי beständig.

Всеё́нный, Вседне́вный ת׳ יוֹם יוֹם—, יוֹם בְּיוֹמוֹ—

Вседержа́вный ת׳, -жи́тель ז׳ מוֹשֵׁל בַּכֹּל, מְכַלְכֵּל הַכֹּל allerhaltend.

Вседобрѣ́йшій ת׳ הַטּוֹב מִכֹּל allergütigst. [Seele.

Вседуше́вный, -ду́шный ת׳ בְּכָל־נַפְשׁוֹ von ganzer

Всезижди́тель ז׳ יוֹצֵר הַכֹּל Schöpfer aller Dinge.

Всеизвѣ́стный ת׳ נוֹדָע לַכֹּל allbekannt.

Всеконе́чно ת״פ כָּלִיל, כֻּלּוֹ, עַד־כַּלֵּה, מֵהָחֵל gänzlich.

Вселе́нная נ׳ תֵּבֵל כֻּלָּהּ Welt.

Вселе́нскій ת׳ כָּל־הָאָרֶץ— allgemein.

Вселя́ть, -ли́ть см. Водворя́ть.

Все́меро ת״פ שִׁבְעָתַיִם, שֶׁבַע כְּ־, פִּי שִׁבְעָה siebenfach.

Всемилосе́рдый ת׳ רַחוּם וְחַנּוּן allbarmherzig.

Всемилостивѣ́йшій ת׳ מֵאֵין־כָּמוֹהוּ, גְּדָל־חֶסֶד allgütig. [אָרֶץ von aller Welt.

Всемі́рный ת׳ אֲשֶׁר לְכָל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כָּל־קַצְוֵי—

Всемогу́щественный, -гу́щій, Всемо́щный ת׳ שַׁדַּי, אֲשֶׁר לֹא־יִפָּלֵא מִמֶּנּוּ כָּל־דָּבָר, הַכֹּל יָכוֹל allmächtig. [Allmacht.

Всемогу́щество ס׳ שַׁדּוֹן, יְכֹלֶת אֵין־קֵץ, יְכֹלֶת הַכֹּל

Всенаро́дно ת״פ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל, קְבָל־עָם öffentlich.

Всенижа́йшій ת׳ נִכְנָע מְאֹד, שָׁפָל— allunterthänigst. [ganze Nacht.

Всено́щный ת׳ כָּל־הַלַּיְלָה—, לֵיל־תָּמִים— durch die

Всео́бщій ת׳ אֲשֶׁר לְכָל־, כּוֹלֵל allgemein.

Всео́бщность נ׳ כְּלָלוּת* Allgemeinheit.

Всеобъе́млющій ת׳ חוֹקֵר הַכֹּל ; כּוֹלֵל הַכֹּל allumfa=
Всеору́жіе ס׳ כָּל־כְּלֵי־הַמִּלְחָמָה volle Rüstung. [ssend.
Всепо́дданнѣйшій ת׳ נוֹצֵר , סַר מְאֹד לְמִשְׁמַעַת־ בְּכָל־לִבּוֹ מִצְוַת־ allunterthänigst.
Всепоко́рный ת׳ נִכְנָע מְאֹד לְ־ allergebenst.
Всепремýдрый ת׳ הֶחָכָם מִכֹּל allweiser.
Всепресвѣ́тлѣйшій ת׳ נָאוֹר — , נֶאְדָּר מְאֹד allerdurchlauchtigst. [digung.
Всепроще́ніе ס׳ כִּפּוּרִים , כַּפָּרַת כָּל־פֶּשַׁע Allbegna=
Всесвѣ́тный ת׳ אֲשֶׁר לְכָל־בְּנֵי־תֵבֵל allgemein.
Всесвятый ת׳ אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים , קָדוֹשׁ מֵאֵין כָּמוֹהוּ allerheiligst.
Всеси́льный ת׳ אֵל־שַׁדַּי , שַׂגִּיא כֹחַ מְאֹד allmächtig.
Всесла́вный ת׳ מְהֻלָּל עַל־כֹּל allberühmt.
Всесожже́ніе ס׳ עוֹלָה , עוֹלַת כָּלִיל Brandopfer.
Всесокрушáющій ת׳ מַהֲרֵס הַכֹּל allzerstörend.
Всецѣлéбный ת׳ אֲשֶׁר מַרְפֵּא הוּא לְכָל־מַחֲלָה
Всецѣ́лый ת׳ שָׁלֵם unverletzt. [allesheilend.
Всечáсно ת״פ כָּל־שָׁעָה , בְּכָל־עֵת zu jeder Stunde.
Всеѣ́дный, -ядный ת׳ אוֹכֵל כָּל־דָּבָר מַאֲכָל allesessend.
Вскáкивать פ״ע נִתַּר מִמְּקוֹמוֹ , דִּלֵּג , קִפֵּץ aufspringen.
Вскáпывать פ״י פָּתַח , חָפוֹר , קוּר , כָּרֹה aufgraben.
Вскарáбкаться פ״ע עָלָה עַל־יָדָיו וְרַגְלָיו אֶל־ hin= aufklettern. [erziehen.
Вскáрмливать פ״י הֶחֱיָה נֶפֶשׁ־ , רִבָּה , גִּדֵּל pflegen,
Вскатъ ז׳ מוֹרָד Abhang.
Вскáтывать, -катáть, -ти́ть, -тнýть פ״י גֹּל אֶל־ , רֹאשׁ־ — , גָּלוֹל — גִּלְגֵּל hinaufrollen.
Вскачь ת״פ הָלוֹךְ וְדָהוֹר , דוֹהֵר , בְּדַהֲרוֹת im Galopp.
Вски́дка נ׳ , -дываніе ס׳ הַשְׁלִיךְ — , יְרוֹת עַל־ das Hinaufwerfen.
Вски́дывать, -дáть, Вски́нуть פ״י סָלוֹל עֲרֵמָה , שָׁפוֹךְ צִבּוּר גַּל hinaufwerfen. -ся פ״ח הִתְגּוֹלֵל עַל־ , אַפּוֹ עַל־ הִתְעַבֵּר בְּ־ anfallen.
Вскипáніе, -пѣ́ніе ס׳ רָתַח Aufkochung.
Вскипáть, -пѣть פ״ע רָתוֹחַ aufkochen.
Вскипъ ז׳ רֶתַח Aufkochung. [chen lassen.
Вскипяти́ть פ״י הִבְעָה , הֵזִיד , רִתַּח , הִרְתִּיחַ aufko=
Вскисáть, Вски́снуть פ״ע חָמוֹץ sauer werden.
Всклепъ ז׳ , Всклéпываніе, -пáніе ס׳ רָכִיל , דִּבָּה falsche Anklage. Всклéпный ת׳ בִּלְשׁוֹן רָכִיל ver= läumderisch. [רִגֵּל בְּ־ falsch beschuldigen.
Всклéпывать פ״ע טָפוֹל שֶׁקֶר , הוֹצִיא דִבָּה עַל־ ,
Вскли́кивать, -кать, -кнуть פ״ע קָרוֹא בְקוֹל , צָוֹחַ הַצְּרָחָה aufschreien.

Всклóчивать, -клóчить פ״י (שֵׂעָר) סַמֵּר , פָּרוֹעַ , סַבֵּךְ zerzausen (die Haare). -ся פ״ח הִפָּרֵעַ , הִסְתַּבֵּךְ zerzaust werden. -чéніе, -чиваніе ס׳ שה״פ .
Вскокнýть см. Вскáкивать.
Вскокъ ז׳ דְּהָרָה Aufsprung.
Всколебáть פ״י רִגּוֹעַ ; וְזָעוּ , הַרְגֵּז , הָנִיעַ , קַלֵּעַ (מֵי־יָם) aufregen. -ся נפ׳ . -бáніе ש״פ
Всколыхáть פ״י הִרְעִיד , הַחֲרֵד , הָנִיעַ , הָנִיד , קַלֵּעַ aufregen. -ся נפ׳ .
Вскользь ת״פ בְּחִפָּזוֹן , מִבְּלִי שִׂים לֵב , קַל־מְהֵרָה
Вскопáть см. Вскáпывать. [flüchtig, beiläufig.
Вскорми́тель ז׳ מְפַרְנֵס , מְכַלְכֵּל , מְגַדֵּל , אוֹמֵן* Pflegvater. -ница נ׳ .
Вскóрмленникъ ז׳ אָמוֹן , מְגֻדָּל עַל־בִּרְכֵּי־ ; אוֹכֵל שֻׁלְחָן־ Pflegekind. -нница נ׳ .
Вскормъ ז׳ מַרְבֵּק , מַאֲבוּס Auffütterung.
Вскорóбливать, -робить פ״י כֹּף , כָּפוֹף krümmen. -ся פ״ח הִכֵּף , שׁוֹחַ , שָׁחָה sich biegen.
Вскóрѣ ת״פ בִּמְהֵרָה , מַהֵר , עוֹד מְעַט bald darauf.
Вскочи́ть см. Вскáкивать.
Вскри́киванье ס׳ קוֹל עֲנוֹת , צְוָחָה das Aufschreien.
Вскри́кивать פ״ע נָתוֹן בְּקוֹל , הַצְרֵחַ , צָוֹחַ aufschreien.
Вскрýживать, -жить פ״י הַשֵּׁא , הַטֵּה בְּרֹב לִקְחוֹ , פַּתֵּה הוֹלִיךְ תֹּעָה verdrehen (den Kopf). -ся פ״ח הִתְעָה הַתְּעָה verwirrt werden. У меня́ головá вскру- жи́лась סְחַרְחַר תָּעָה לְבָבִי , רֹאשִׁי עָלַי.
Вскрывáть, Вскрыть פ״י פָּתוֹחַ , גַּלֵּה öffnen. -ся פ״ח הִבָּקֵעַ , הִגָּלָה , הִפָּתַח sich öffnen.
Вскры́тіе ס׳ (הַקְּרָה בִּנְהָרוֹת) מִבְקָע , מִפְתָּח ; נִתּוּחַ (גּוּפַת מֵת) das Oeffnen. [lauter Stimme, laut.
Вслухъ ת״פ לְהַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם , בְּאָזְנֵי , בְּקוֹל mit
Вслýшиваться, Вслýшаться פ״ע הַטֵּה אֹזֶן לְ־ , הַסְכֵּת , הַקְשֵׁב וְשָׁמוֹעַ , הַאֲזֵן horchen.
Вслѣ́дствіе ת״פ לְרַגְלֵי־ , בִּגְלַל , בְּעֵקֶב zufolge.
Вслѣ́дъ за ת״פ לְרֶגֶל , אַחֲרֵי hinterher.
Всмáтриваться, -мотрѣ́ться פ״ע הַבֵּט בְּ־ , חָזוֹה בְּ־ הִתְבּוֹנֵן — , שׂוּם עַיִן — aufmerksam betrachten.
Всóвывать, Всовáть פ״י תָּקוֹעַ בְּתוֹךְ , הָבֵא בְּ־ , צָנוֹחַ — einstecken. -ся פ״ח הִתָּקַע בְּתוֹךְ eingesteckt werden; הִתְעָרֵב בְּ־ eindringen.
Всосáть см. Всáсывать. [kommen.
Вспадáть, Вспасть פ״ע (עַל־לֵב) עָלָה in den Sinn
Вспáивать, פ״י כַּלְכֵּל בְּחָלָב , הֵינִק , הָנֵק aufer= ziehen mit Milch. [aufklettern.
Вспáлзывать, Всползти́ פ״ע זָחוֹל אֶל־רֹאשׁ־ hin=

Вспа́ривать, -па́рить פ״י נָתוֹן —הָבֵא בְּרֹתַח מַיִם durchbähen. В. спи́ну דּוּשׁ עֹרֶף־אִישׁ בַּשּׁוֹטִים.

Вспа́рхивать פ״ע הָעֲלֵה , הִתְעוֹפֵף , הָרוֹם לָעוּף הַמְרֵא , אָבֵר auffliegen.

Вспа́рывать פ״י הַתֵּר תֶּפֶר , פַּתֵּחַ auftrennen. -ваніе הַתִּיר תֶּפֶר Auftrennung. [Aufackerung.

Вспа́хиваніе ס׳, **Вспа́шка** נ׳ עֲבוֹדַת הַמְשַׂדֵּד אַדְמָתוֹ

Вспа́хивать, Вспаха́ть פ״י שַׂדֵּד אֲדָמָה ,—פַּלֵּחַ , חָרוֹשׁ aufackern.

Всплёскивать, Всплесну́ть פ״י מָחֹא עַל־פְּנֵי מַיִם hinaufspritzen. В. рука́ми סְפוֹק כַּפָּיו —שָׂפוֹק ; מָחֹא־כַף

Всплёскъ ז׳ שְׁאוֹ גַלִּים , דֳּכִי Wellenschlag.

Всплоши́ть см. Вспола́шивать.

Сплошну́ю, Всплошь תה״פ אִישׁ ; אֶחָד עַל־רֵעֵהוּ בְּעֵקֶב רֵעֵהוּ dicht aneinander. Всплошь да ря́домъ בְּלִי־חָשָׂךְ , תָּמִיד beständig. [hervorschwimmen.

Всплыва́ть, Всплыть פ״ע עָלֹה וָשׁוּט עַל־פְּנֵי הַמָּיִם

Всплои́ть см. Вспа́ивать.

Вспола́шивать -лоши́ть פ״י הַחֲרֵד , בַּעֵת פִּתְאֹם in Unruhe bringen. -ся פ״ח הֵחָפֵז , הִבָּעֵת , הִבָּהֵל in Unruhe gerathen.

Всполо́хъ ז׳ בְּעָתָה , נְדוּדִים Bestürzung.

Вспо́лье ס׳ פְּאַת־שָׂדֶה Feldrand.

Вспомина́ніе ס׳ זֵכֶר , מַזְכֶּרֶת , זִכָּרוֹן Erinnerung.

Вспомина́ть, Вспо́мнить פ״י זָכוֹר , הַעֲלֵה עַל־לֵב sich erinnern.

Вспомога́тельный ת׳ עֹזֵר , עָשׂוּי לְהַעֲזֶר בּוֹ Hilfs-. В. глаго́лъ פֹּעַל הָעוֹזֵר Hilfszeitwort.

Вспомога́ть, -мо́чь, -моществова́ть (-ствую) פ״י עָזוֹר לְ־ helfen. [Hilfe.

Вспоможе́ніе, -моществова́ніе ס׳ עֵזֶר , עֶזְרָה , מִשְׁעָנָה

Вспомяну́ть см. Вспомина́ть.

Вспоро́ть см. Вспа́рывать.

Вспорхну́ть см. Вспа́рхивать.

Вспотѣ́лый ת׳ כְּסוּי זֵעָה , נוֹטֵף יֶזַע beschwitzt.

Вспотѣ́ть פ״ע כַּסֵּה זֵעָה , הִכָּסֵה יֶזַע beschwitzt sein.

Вспры́гивать, -гнуть פ״ע נָתוֹר מִ־ —נַתֵּר , חָרוֹג , דַּלֵּג , קַפֵּץ aufspringen. [Bespritzung.

Вспры́скиваніе ס׳, Вспры́скъ ז׳ הַזּוֹת , הַזָּיָה , נִדָּה

Вспры́скивать, -снуть פ״י 1) הַזֵּה עַל־ bespritzen. 2) —יֵין הִלּוּלִים , שָׁתֹה יֵין חֲנֻכָּה zur Einweihung trinken. 3) דּוּשׁ בְּשַׂר אִישׁ , יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים Ruthen geben. [springen.

Вспря́дывать, -ря́нуть פ״ע נָתוֹר מִמְּקוֹמוֹ auf-

Вспу́гивать, -га́ть, -гну́ть פ״י הַחֲרֵד , הַבְהֵל auf-schrecken.

Вспу́хать, -пу́хнуть פ״ע בָּצוֹק , צָבֹה aufschwellen.

Вспу́хлина נ׳ אֲבַעְבֻּעָה , שְׂאֵת Geschwulst.

Вспу́хлый ת׳ צָבֶה , פּוֹרֵחַ אֲבַעְבֻּעָה geschwollen.

Вспу́чивать, -чить פ״י הַצְבֵּה , הַבֵּעַ anschwellen machen. -ся פ״ח צָבֹה , פָּרוֹחַ אֲבַעְבֻּעָה , בָּצוֹק anschwellen. [brausen.

Вспыли́ть פ״ע הִתְלַהֵט , הִתְקַצֵּף , הִתְאַנֵּף auf-

Вспы́льчивость נ׳ קֹצֶר־אַף , קֶצֶף , שֶׁצֶף , שֶׁטֶף אַף aufgebraustes Wesen. [brausend.

Вспы́льчивый ת׳ קְצַר־אַפַּיִם , מְהִיר חֵמוֹת auf-

Вспы́хивать, -хнуть פ״ע 1) קָדוֹחַ , הִתְלַהֵט , בְּעוֹר auflodern. 2) הִתְאַנֵּף , הִתְקַצֵּף aufbrausen.

Вспы́шка נ׳ 1) לַהַט , לַהַב אֵשׁ Aufblitz. 2) שֶׁצֶף קֶצֶף das Aufbrausen.

Вспѣ́нивать, -нить פ״י הַחְמֵר , הַבֵּעַ , בְּעֵה Schaum aufschlagen. -ся פ״ח הָמֹה וְחָמוֹר aufschäumen.

Вспя́тить פ״ע הַסּוֹג — הָזוֹר—, שׁוּב אָחוֹר zurückkehren

Вспя́тный ת׳ נָזוֹר אָחוֹר , אֲחוֹרַנִּית הוֹלֵךְ zurückgehend.

Встава́ніе ס׳ קוּם , קִימָה , תְּקוּמָה das Aufstehen.

Встава́ть, Встать פ״ע קוּם , הִנָּשֵׂא , הִתְיַצֵּב sich erheben; קוּם מִמִּשְׁכָּבוֹ , הַשְׁכֵּם aufstehen.

Вста́вка נ׳ מִשְׁבֶּצֶת , מִלֻּאָה Einsatz.

Вста́вливать, -ля́ть, Вста́вить פ״י הַרְבֵּץ , הַצֵּב בְּ־ מַלֵּא , שַׁבֵּץ , בְּ־ einsetzen, einfassen.

Вставно́й ת׳ מֻצָּב בְּ־ , מְשֻׁלָּב— נָטוּעַ— eingefaßt. В. зубъ שֵׁן תּוֹשֶׁבֶת eingesetzter Zahn.

Вста́вочный ת׳ מוּשָׂם אֶל־תּוֹךְ , מְשֻׁלָּב—מֻסְגָּר בְּ־ eingeschaltet. [Zeiten.

Встарину́, Встарь תה״פ בִּימֵי קֶדֶם , לְפָנִים in alten

Вста́скивать, -тащи́ть פ״י מָשׁוֹךְ אֶל־רֹאשׁ , סָחוֹב— hinaufschleppen. -ся פ״ח עָלֹה עַל־יָדָיו וְרַגְלָיו אֶל sich hinaufschleppen.

Встать см. Встава́ть.

Встревоже́ніе ס׳ חֲרָדָה , תְּלָאָה Beunruhigung.

Встрево́живать, -во́жить פ״י הַחֲרֵד , הַפְרֵעַ אִישׁ , הַלְאֵה , הָנֵד , מִמְּנוּחָתוֹ beunruhigen. -ся פ״ח חָרוֹד , פָּחוֹד , דָּאוֹג לְ־ unruhig werden.

Встрёпанный, -паный ת׳ פְּרוּעַ שֵׂעָר zerzaust. Какъ в. כְּאִלּוּ לֹא־יָדַע דָּבָר als wäre nichts geschehen.

Встрепену́ться פ״ח חָרוֹד (כְּצִפּוֹר מִשְּׁנָתָהּ) : צִפּוֹר , הָעוֹר , הִתְעוֹרֵר aufschaudern.

Встрёпывать, Встрепа́ть פ״י פָּרוֹעַ (שְׂעַר הָרֹאשׁ) סַמֵּר aufwühlen (das Haar).

Встрѣ́ча נ׳ פְּגִיעָה , פְּגִישָׁה , מִקְרֶה Begegnung. Выйти кому̀ на встрѣ́чу יָצָא לִקְרַאת־ .

Встрѣча́ть, -рѣ́тить פ״י פָּגוֹשׁ בְּ־ , מָצוֹא , קָרֹה , קַדֵּם פְּנֵי־ ; פָּגוֹעַ begegnen. -ся פ״ח מָצוֹא , הִפָּגֵשׁ vorkommen; begegnen einander. אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ

Встрѣ́чный ת׳ הוֹלֵךְ לִקְרַאת־ entgegengehend. В. искъ רִיב לְעֻמַּת רִיב Gegenklage. В. и поперѣ́чный כָּל־הַבָּא לִקְרָאתוֹ .

Встря́хиваніе ס׳, Встря́ска נ׳ טַלְטֵלָה , מָנוֹד das [Aufschütteln.

Встря́хивать, -хну́ть פ״י הָנִיעַ , נַעֵר aufschütteln. -ся פ״ח הִתְנַעֵר , הִנָּעֵר sich schütteln.

Вступа́ть, -пи́ть פ״ע בֹּא אֶל־ ; בֹּא בְּ־ eintreten. В. въ союзъ בֹּא בִּבְרִית —עָבוֹר . -ся פ״ח הַפְגֵּעַ רוֹב אֶת־רִיב־ , בְּעַד־ sich verwenden.

Вступи́тельный ת׳ לָבֹא—Eintritts-. В. экзаменъ בְּקֹרֶת לָבֹא אֶל־בֵּית סֵפֶר .

Вступле́ніе ס׳ מָבוֹא , בּוֹא Eintritt. В. на престо́лъ שֶׁבֶת—עֲלוֹת עַל־כִּסֵּא הַמְּלוּכָה .

Всту́пчивый ת׳ עוֹמֵד לְרִיב רִיב־ , מַפְגִּיעַ vertheidigend.

Всту́пщикъ ז׳ רָב אֶת־רִיב־ , מֵגֵן בְּעַד , מַפְגִּיעַ Vertheidiger. -щица נ׳.

Всу́е ת״פ לַתֹּהוּ , לָרִיק , לַשָּׁוְא umsonst.

Всу́нуть см. Всо́вывать.

Всу́чивать, -ча́ть, -чи́ть פ״י הַשְׁזֵר בְּ־ hineinflechten. -ся פ״ח הָשְׁזַר בְּ־ eingeflochten werden.

Всхли́пыванье ס׳, Всхлипъ ז׳ אֲנָקָה , יְלֵל , נְאָקָה das Schluchzen.

Всхли́пывать, -пнуть פ״ע הֶאֱנַק schluchzen.

Всходи́ть см. Восходи́ть.

Всходъ см. Восхо́дъ.

Всхра́пывать, -пѣть פ״ע נָחוֹר בְּגָרוֹן schnarchen. -пну́ть נוּם מְעַט etwas schlafen.

Всыпа́ніе ס׳, Вcы́пка נ׳ שֶׁפֶךְ אֶל־תּוֹךְ , זְרוֹת— , מִזְרֶה— Einschüttung.

Всыпа́ть, Всы́пать פ״י שָׁפוֹךְ , זָרֵה אֶל־תּוֹךְ— einschütten. -ся נפעל.

Всѣ מ״ר כָּלְנָה , כֻּלָּן , כֻּלָּהֶם , כֻּלָּמוֹ , כֻּלָּם , כֹּל alle.

Всѣва́ть, Всѣ́ять פ״י 1) זָרֹעַ בְּ־ einsäen. 2) נָטוֹעַ הַשְׁרֵשׁ— , נָתוֹן— , בְּלֵב einprägen. -ся נפעל.

Всю́ду ת״פ בְּכָל־מָקוֹם , בְּכֹל überall.

Вся מ״נ כֻּלָּהּ , כֹּל die ganze.

Вся́кій, Всякъ ת׳ כָּל־אִישׁ ; כָּל־אֶחָד , כָּל־ , כֹּל jeder. Безъ вся́каго повода לְלֹא־דָבָר , מִבְּלִי כָּל־נְסִבָּה .

Вся́чина נ׳ דְּבָרִים אוֹ עִנְיָנִים שׁוֹנִים das Allerlei. Вся́кая вся́чина כָּל־הַבָּא בְיָדוֹ , כָּל־הָעוֹלֶה עַל־רוּחוֹ .

Вта́й, -и́нѣ ת״פ חֶרֶשׁ , בַּשֶּׁלִי , בַּלָּט , בַּסֵּתֶר heimlich.

Вта́лкивать פ״י דָּחֹה—דָּחוֹף , הָדוֹף אֶל־תּוֹךְ— hineinstoßen. -ся פ״ח הִדָּחֵה בְּ־ hineingedrängt werden.

Вта́птывать פ״י סָלוֹל , דָּרוֹךְ eintreten.

Вта́скивать, -ска́ть, Втащи́ть פ״י סָחוֹב אֶל־תּוֹךְ , מָשׁוֹךְ— hineinschleppen. -ся נפעל.

Вта́чивать, -ча́ть פ״י טָלֹא וְתָפוֹר אֶל־תּוֹךְ einsetzen.

Вта́чка נ׳ מִשְׁבֶּצֶת , *מְטֻלִּית , טְלִי Einsatz.

Втека́ть, Втечь פ״ע הִשְׁתַּפֵּךְ אֶל־תּוֹךְ— , נָזוֹל—הִנָּגֵר , הִגָּר— hineinfließen.

Втемя́шить פ״י כָּרֹה אֹזֶן לְ־ , שַׁנֵּן לְ־ , נָתוֹן בְּלֵב— , שׂוּם— einprägen.

Втече́ніе ס׳ שֶׁפֶךְ אֶל־תּוֹךְ— , הִשְׁתַּפֵּךְ Ergießung.

Вте́чка נ׳ (בְּדֶרֶךְ מַהֲלָכָהּ) עִקְּבוֹת חַיַּת־שָׂדֶה Spur.

Втечь см. Втека́ть.

Втира́ніе ס׳ מֵרוּק סַמִּים אוֹ שֶׁמֶן בְּ־ , תַּמְרוּק Einreibung.

Втира́ть, Втере́ть פ״י מָרוֹק בְּ־ , מָרוֹחַ עַל־ . -ся נפ׳ 1) הִמָּרֵחַ עַל־ , הִמָּרֵק בְּ־ eingerieben werden. 2) הִתְבּוֹלֵל בְּ־ , פָּרוֹץ אֶל־תּוֹךְ־ sich eindrängen.

Вти́скивать, -скать, -снуть פ״י לָחוֹץ אֶל־תּוֹךְ , הַלְחֵץ אֶל־ , דָּחוֹק אֶל־בֵּין hineinquetschen. -ся נפעל 1) אֶל־בֵּין , תּוֹךְ hineingepreßt werden. 2) בָּקוֹעַ בְּ־ , פָּרוֹץ— hineindringen.

Втихомо́лку ת״פ בַּשֶּׁלִי , חֶרֶשׁ , בַּלָּט geheim.

Втолка́ть, -кну́ть см. Вта́лкивать.

Втопта́ть см. Вта́птывать.

Вто́ра נ׳ כִּנּוֹר מִשְׁנֶה zweite Violine. Э́ка вто́ра! אַךְ זֶה פֶּגַע . Вто́ру занёсъ אִוֶּלֶת יֶהְגֶּה פִּיו .

Втора́чивать, -чи́ть פ״י קָשׁוֹר שָׂרוֹךְ כַּר־הַסּוּס , שָׂרוֹךְ הָאֻכָּף— an den Sattel binden.

Вторга́ть, Вто́ргнуть פ״י דָּחוֹף אֶל־ , דָּחֹה לְ־ hineinstoßen. -ся פ״ח בָּקוֹעַ בְּ־ , פָּרוֹץ— hineindringen.

Вторже́ніе ס׳ פֶּרֶץ אֶל־תּוֹךְ Einbruch der Feinde.

Вто́рить פ״י 1) שָׁנֹה , עָנֹה אַחֲרֵי־ wiederholen, nachhallen. Эхо вто́ритъ הַהֵד עוֹנֶה . 2) נַגֵּן בְּכִנּוֹר מִשְׁנֶה zweite Violin spielen.

Втори́цею ת״פ פִּי־שְׁנַיִם , אַפַּיִם , כִּפְלַיִם ; מִשְׁנֶה doppelt.

Втори́чно ת״פ בְּפַעַם שֵׁנִית , שֵׁנִית abermals.

Втори́чный ת׳ מִשְׁנֶה , שֵׁנִי nochmals.

Вто́рникъ ז׳ הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּשָּׁבוּעַ Dienstag

Второбра́чіе ס׳ כְּלוּלוֹת שֵׁנִיּוֹת zweite Ehe.

Второбра́чный ת׳ אֲשֶׁר מֵהַנִּשּׂוּאִים הַשֵּׁנִיִּים von der zweiten Ehe.

Второзако́ніе ס׳ סֵפֶר דְּבָרִים , מִשְׁנֵה תּוֹרָה fünftes [Buch Moses.

Второ́й ס׳ שֵׁנִי zweiter. Въ началѣ втора́го בִּתְחִלַּת

(ש״ב טו, יט) והשנית״׳ Во вторыхъ . השעה השנית
zweitens. [Klasse.
Второкла́ссный ת׳ מבני הלשכה השנית von zweiter
Второпя́хъ ת״פ בחפזון eilends. [zweitem Range.
Второстепе́нный ת׳ ממדרגה שניה , משני von
Тра́вливать, -ля́ть פ״י , הטה לרע , אלף דרך רע ,
למד הרע eingewöhnen. [mal so theuer.
Втри́дорога ת״פ שלשתים , מחיר , יקר מאד drei=
Втро́е ת״פ על־אחת שלש , שלישתה , שלשתים dreifach.
Втроёмъ ת״פ שלשתם , שלשה יחד , בשלשה drei
beisammen. [schütten.
Втру́шивать, Втруси́ть פ״י זרה אל־תוך hinein=
Втӯлка נ׳ מגופה , צמיד* Spund.
Втӯне ת״פ ללא־הועיל , לשוא , לריק vergebens.
Втыка́ть פ״י מעוך בּ־ , תקוע אל־פי־ hineinstecken.
Втѣсня́ть, -ни́ть פ״י לחוץ אל־תוך hineinpressen.
Втю́ривать פ״י לכוד בחבלי־ , הבא במצר in Ver=
legenheit bringen. -ся פ״ה הלכד בחבלי־ sich ver=
stricken.
Втя́гивать, Втяну́ть פ״י משוך אל־תוך ; גר , שאוף
hineinziehen. -ся 1) נפעל המשך אל־תוך hinein=
gezogen werden. 2) פ״ה למוד ל־ , הסכן ל־ , למד
ידיו ל־ sich angewöhnen.
Вуа́ль ז׳ צעיף Schleier.
Вулка́нъ см. Волка́нъ. [Bibelübersetzung.
Вульга́та נ׳ התרגום הרומי לספרי־הקדש lateinische
Входи́ть, Войти́ פ״ע בוא אל־תוך hineingehen. Вой-
ти кому въ ми́лость מצוא חן בעיני־ , הפק רצון מ־.
В. въ обы́чай היה לחק בּ־ . В. въ чье либо по-
ложе́ніе ידוע והבן נפש עמיתו . В. въ лѣта́ בוא
בימים . В. въ себя́ השב אל־לבו , חשב דרכו .
Входъ ז׳ 1) מבוא , מבוא פתחים , סף , באה , איתון
Eingang. 2) בוא Eintritt. При вхо́дѣ его въ
храмъ בבואו אל־ההיכל . Къ нему всякій имѣетъ
свобо́дный входъ ביתו פתוח לכל .
Входя́щій ת׳ הבא אל־ eintretend. Входящая книга
ספר הדברים הבאים אל־בית משפט .
Вхо́жій ת׳ אחד מבאי בית־ Verkehr habend.
Вцѣживать, Вцѣди́ть פ״י הגר וזקק לתוך einzapfen.
Вцѣпля́ться, -пи́ться פ״ע אחוז בּ־ , תפש בידים sich
anklammern.
Вчасту́ю ת״פ לעתים , לבקרים , לרגעים oft.
Вчера́ ת״פ אתמול , תמול , אתמול gestern. Вчера́
ве́черомъ אמש .
Вчера́шній ת׳ תמול־ gestrig. В. день יום אתמול .

Вчерно́ ת״פ בכתבת לא־זקקה , במחקה הראשון ,
לא־מטהרה — noch unbearbeitet.
Вче́тверо ת״פ ארבעתים vierfach. [men.
Вчетверо́мъ ת״פ ארבעה במספר , —יחד vier beisam=
Вчина́ніе ס׳ ראשית , תחלה , החל Anfang.
Вчина́ть פ״י החל anfangen. [rechnung.
Вчисле́ніе ס׳ העלות במספר , מנות עם־ Hinein=
Вчисля́ть פ״י העלה במספר , מנה עם־ hineinrechnen.
Вчи́тываться, -та́ться פ״ע הבן במקרא , קרא
בשום־לב sich einlesen.
Вчу́жѣ ת״פ מבלי היות קרובו ומכירו fremd.
Вше́ствіе ס׳ מבוא — באה , — בוא אל־תוך Eintritt.
Вше́стеро ת״פ ששתים , שש פעמים , פי־ששה , כּ־
sechsmal. [beisammen.
Вшестеро́мъ ת״פ ששה במספר , ששה יחד sechs
Вшива́ть, Вшить (вошью עתיד) פ״י תפור אל־תוך
einnähen.
Вши́вка נ׳ תפירה — , תפר אל־תוך das Einnähen.
Вшивно́й ת׳ התפור בּ־ eingenäht.
Вши́вокъ (-вка) ז׳ משבצת תפורה das Eingenähte.
Вши́вость נ׳ נגף־כנים Lausigkeit.
Вши́вый ת׳ נגוע — , מלא כנים lausig. [den.
Вши́вѣть פ״ע המלא כנים , הנגף מכנים lausig wer=
Въ, Во מ״י בּ־ , בתוך , אל־תוך , ה— ; בקרב in, zu, bei.
Онъ сиди́тъ въ ко́мнатѣ הוא יושב בחדר . Въ чемъ
обвини́ли его במה הרשיעו אותו . Это случи́лось
въ но́чи המקרה הזה קרה בלילה . Въ пяти́
ми́ляхъ отъ го́рода במרחק חמש פרסות מן־העיר .
Онъ вошёлъ въ ко́мнату הוא בא החדרה . Смот-
рѣть въ окно́ השקף בעד־החלון . Вѣсомъ въ пудъ
משקלו ככר . Пе́рстень въ ты́сячу рубле́й טבעת
באלף כסף . Во всю зиму́ כל־ימי החרף . Они
отвѣтили въ одинъ го́лосъ הם ענו פה אחד .
Наня́ться въ рабо́тники היה לפועל שכיר . Онъ
весь въ свою мать תארו כתאר פני אמו , כמוהו
כאמו .
Въѣда́ться, Въѣ́сться פ״ע אכול בדי־ ; אחוז בּ־ ,
נקור ופרוץ אל־תוך sich einfressen.
Въѣ́дчивость נ׳ מאכלת ; קעקע Schärfe.
Въѣ́дчивый ת׳ אוכל בדי־ , נוקב ונוקר scharf, ätzend.
Въѣ́здный ת׳ אשר דרכו יבואו ברכב וסוס zum
Einfahren.
Въѣ́здъ ז׳ רכוב אל־תוך , בוא ברכב אל־ Einfahrt.
Въѣзжа́ть, Въѣ́хать, פ״ע בוא ברכב או בסוסים אל־
Въѣ́сться см. Въѣда́ться. [hineinfahren.

Вьявь, Вьявѣ ת״פ גָּלוּי , לְעֵין־כֹּל öffentlich.

Вы מ״ג אַתֶּם; (וגם ליחיד לאות כבוד) אַתָּה ,כְּבוֹדְךָ Ihr; Sie.

Выбаллотировать פ״י בָּחוֹר עַל־פִּי גּוֹרָל auswählen.

Выбалтывать פ״י 1) מָרוֹק , שָׁטוֹף , הָדֵחַ מִן־ ausgießen. 2) גַּלֵּה סוֹד ausplaudern.

Выбарышничать פ״י הוֹנֵה וְקָנֹה מִיַּד־ abdingen.

Выбивать, Выбить פ״י 1) חָבוֹט מִן־ ausklopfen. 2) הָרוֹס , נָתוֹץ , נַפֵּץ ; הַכֵּה , הַפֵּל zerschlagen. 3) יָצוֹר בְּמַקֶּבֶת ausprägen. -ся נפ׳ הוּצַר בְּמַקֶּבֶת ausgeprägt werden. -ся изъ силъ עָמוֹל וְהוֹגֵעַ נַפְשׁוֹ.

Выбивка נ׳ 1) מַחְבֵּט Ausklopfung. 2) מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה Abdruck.

Выбираніе ס׳ בְּחִירָה , בְּחֹר Auswahl.

Выбирать פ״י 1) לָקוֹט , בָּחוֹר , בָּרוֹר מִן־ herausklauben. 2) בָּחוֹר לוֹ , רָאֹה לוֹ aussuchen. -ся 1) נפעל הִבָּחֵר ; לֻקֹּט , הִבָּרֵה , הִבֵּר ausgesucht werden. 2) פ״ח יָצֹא מִ־ herausziehen.

Выбитіе ס׳ הֶרֶס , שֶׁבֶר , נֶפֶץ das Einschlagen.

Выбить см. Выбивать. [miren.

Выблёвывать, -блевать פ״י הָקֵא , קָאֹה ausvo=

Выблядокъ, -дышъ ז״נ מַמְזֵר , יֶלֶד זְנוּנִים Bastard.

Выбой ז׳ , -боина נ׳ פַּחַת , מְאוּרָה , מַקֶּבֶת־בּוֹר , מַהֲמוֹרָה offenes Loch. [Semmelmehl.

Выбойка נ׳ 1) אֶרֶג צָבוּעַ רְקָמוֹת Kattun. 2) סֹלֶת

Выбоистый ת׳ מָלֵא מַהֲמוֹרוֹת וּפְחָתִים grubig.

Выбойщикъ ז׳ צוֹבֵעַ רְקָמוֹת Kattundrucker.

Выболтать, -тнуть см. Выбалтывать.

Выборазживать, Выбороздить פ״י פַּלֵּחַ , שַׂדֵּד (שָׂדֶה) ausfurchen.

Выборка נ׳ אֹסֶף רָאשֵׁי עִנְיָנִים ; לֶקֶט , מִבְחָר Auszug.

Выборный ת׳ 1) קְרִיא מוֹעֵד , בָּחוּר מֵעָם ausgewählt. 2) סְגָן לִנְשִׂיא עֲדַת הַכְּפָר Dorfschulze.

Выборъ ז׳ בְּרֵרָה* , בְּחִירָה , מִבְחָר , בְּרוֹר Auswahl.

Выбраживать פ״י שׁוּט וְהִתְהַלֵּךְ בְּ־ durchwandern. -ся פ״ח נָבוֹעַ , הָמֹה וְחָמוֹר ausgähren.

Выбрасывать פ״י הוֹצֵא , הָטֵל , הַשְׁלֵךְ חוּצָה ; הָסֵר מִתּוֹךְ hinauswerfen. -ся נפעל הוּטַל , הָשְׁלֵךְ hinausgeworfen werden.

Выбрать, см. Выбирать. [chen auszugehen.

Выбресть פ״ע נַסֵּה לָצֵאת חוּצָה בְּקוּמוֹ מֵחָלְיוֹ versu=

Выбривать, Выбрить פ״י גַּלֵּחַ ausrasiren. -ся פ״ח הִתְגַּלֵּחַ sich rasiren.

Выбродить (-брожу) см. Выбресть.

Выбродить פ״ע 1) см. Выбраживать. 2) הַעֲלֵה כָּל־הַדָּגִים בְּמִכְמַרְתּוֹ ausfischen.

Выбросать, -сить см. Выбрасывать. [wurf.

Выбросокъ (-ска) ז׳ סְחִי , פִּגּוּל , דָּבָר נִמְאָס Weg=

Выбрызгивать, Выбрызгать פ״י הַזֵּה מִסָּבִיב עַל־ herausspritzen. -ся פ״ח הַזֵּה עַל־בְּשָׂרוֹ sich bespritzen.

Выбывать, Выбыть פ״ע הָיֹה מִן , יָצוֹא ; הִפָּקֵד , עָזוֹב מִשְׁמֶרֶת הָעֵדֶר abgehen. В. изъ службы מִן־הַצָּבָא פְּקֻדָּתוֹ. Изъ строя выбыло 20 человѣкъ נָפְלוּ עֶשְׂרִים אִישׁ.

Выбылой ת׳ חָסֵר , נִפְקָד , נֶעְדָּר abgegangen.

Выбѣгать, Выбѣжать פ״ע רוּץ הַחוּצָה hinauslaufen.

Выбѣгивать, Выбѣгать פ״י 1) רוּץ עַל־ לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ durchlaufen. 2) הִשְׂתַּכֵּר בְּמֵרוֹץ durch Laufen verdienen.

Выбѣливанье ס׳, Выбѣлка נ׳ הַלְבֵּין das Ausweißen.

Выбѣливать, Выбѣлить פ״י לַבֵּן , הַלְבֵּן ausweißen.

Выважживать פ״י פַּתֵּחַ מֶתֶג וְרֶסֶן הַסּוּס die Zügel losbinden.

Вываживать פ״י 1) נָהוֹג בְּ־ לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ herumführen. 2) לַמֵּד כַּלְבֵי הַצַּיִד לָלֶכֶת צְמָדִים Hunde zur Koppel gewöhnen.

Вываливать, Вывалить פ״י הָטֵל , הַפֵּל , הַשְׁלֵךְ hinauswerfen. -ся פ״ח הוּטַל , הָשְׁלֵךְ hinaus geworfen werden. [Nestei.

Вывалокъ (-лка) ז׳ בֵּיצָה נֶאֱלָחָה עֲזוּבָה מִקֵּן faules

Вывалять פ״י דּוּשׁ גֵּז צֶמֶר לְסָדִין , גָּלוֹל , פַּלֵּשׁ auswalken. -ся פ״ח הִתְפַּלֵּשׁ , הִתְגּוֹלֵל , הִתְגַּלְגֵּל sich herumwälzen.

Вываривать, Выварить פ״י בַּשֵּׁל , הָזֵד auskochen. -ся נפ׳ הִתְבַּשֵּׁל , בֻּשַּׁל gekocht werden.

Выварка נ׳ נָזִיד Absud. -ки נ״ר קֻבַּעַת סִיר הַנָּזִיד , חֶלְאַת— Bodensatz.

Выварочный ת׳ מְבֻשָּׁל , מֻתָּךְ gekocht.

Вываръ ז׳ נָזִיד Absud.

Вывастривать פ״י שַׁנֵּן , חַדֵּד schärfen. -ся 1) נפעל הוּחַד geschärft werden. 2) פ״ח הָיֹה לְאִישׁ מָהִיר , חָרוּץ וְחָרוּץ sich ausbilden.

Выващивать פ״י מָרוֹט בְּדוֹנַג הַחֲלֵק— wichsen.

Выведенецъ см. Нереведенецъ. [Beseitigung.

Выведеніе ס׳ הוֹצִיא מִ־ ; הָסִיר מִ־ Hinausführung;

Выведённый ת׳ מוּצָא hinausgeführt. [lein.

Выведёнышъ ז׳ אֶפְרוֹחַ בְּצֵאתוֹ מִבֵּיצָתוֹ Nestküch=

Вывёдриваться, Выведриться פ״ע הִטַּהֵר , הִבָּהֵר (השמים) עָטֹה אוֹר בָּהִיר sich ausheitern.

Выведу см. Вывесть.

Вывезеніе ס׳ הוֹצִיא בָּעֲגָלָה Hinausführung.

Вы́везти см. Вывози́ть.

Вы́вернуть см. Вывёртывать. [gleichung.

Вы́верстка נ׳, -вёрстываніе ס׳ פִּלֵּם , הַיְשִׁיר Aus=

Выво́рстывать, Вы́верстать פ״י 1) שׂוּם הֶעָקוֹב
לְמִישׁוֹר , הַיְשֵׁר , הַחֲלֵק , פַּלֵּם ebnen. 2) תַּכּוֹן
נַכֵּה מִשְׁבַּר־אִישׁ לְשִׁלּוּם חוֹבוֹ ; תַּכֵּן , חֶשְׁבּוֹן Rech=
nungen ausgleichen. [כָּזָב Ausflucht.

Вы́вертка נ׳ תֹּאֲנָה , מַעֲנֶה שֶׁקֶר לְהִצְטַדֵּק , מַחֲסֶה

Вывёртывать פ״י הָפוֹךְ מִשֹּׁרֶשׁ ,סַבֵּב וְהוֹצֵא umdre=
hen. -ся פ״ח מִ־ שָׁלוֹף וְיָצוֹא ; הִמָּלֵט מִמּוֹקֵשׁ ,
הִנָּצֵל מִלֶּכֶד sich herauswickeln. [bohren.

Вывёрчивать, Вы́вертѣть פ״י נָקֹב בְּמַקְדֵּחַ aus=

Вы́весть см. Выводи́ть. [herausschrauben.

Вывинчивать, Вы́винтить פ״י הַתֵּר בְּרִיחַ גְּלִילִי

Вывиха́ть, Вы́вихнуть פ״ע הָמֵט , הַמְעֵד , הוֹקֵעַ ,
הָרוֹם (עֶצֶם הַחַי) מִמְּקוֹמוֹ verrenken. [Ausrenkung.

Вы́вихъ ז׳ מוּקָע , נָשֶׁה , מְקוֹם מוּשׁ עֶצֶם מִמְּקוֹמוֹ

Выводи́ть, Вы́весть, -сти פ״י 1) הוֹצֵא מִן , הַעֲלֵה—
herausführen. В. во́йско на брань הָרֵק צָבָא
לַמִּלְחָמָה . 2) חַלֵּץ , מַלֵּט , הַצֵּל , פַּלֵּט befreien. В.
изъ затрудне́ній חַלֵּץ מִמְּצוּקוֹת . В. на просторъ
הוֹצֵא לַמֶּרְחָב . 3) הָנֵה מִן , הָסֵר . В. пятна הָגֵה
הַשְׁבֵּת , כַּלֵּה , הַכְרֵת , אַבֵּד (4 . הָסֵר—,כֶּתֶם מִבֶּגֶד
ausrotten. 5) הַחֲלֵט מִשְׁפָּט מִפָּרָשַׁת ,הוֹצֵא מִשְׁפָּט
עִנְיָן schließen, folgern. 6) מַלֵּט אֶפְרוֹחִים אוֹ גוּרִים ,
יָלוֹד— ,הַפְלֵט— ,הַמְלֵט— ausbrüten. В. кого въ
люди הוֹשֵׁב אִישׁ עִם־נְדִיבִים . В. на свѣжую во́ду
הוֹצֵא לָאוֹר ,גַּלֵּה , הַכְעֵס אִישׁ . В. кого изъ себя
הַקְצֵף . В. стѣну הַשְׁלֵם הַחוֹמָה ,—בַּצֵּעַ . В. изъ
наро́днаго употребле́нія הַכְחֵד הַחֹק מִקֶּרֶב הָעָם .
-ся 1) נפעל הוּצָא מִן־ , הֹעֲלֵה ausgeführt werden.
2) אָזוֹל , אָפוֹס , הִכָּחֵד , סוּר , תֹּם , אָבוֹד , הִכָּרֵת ,
הִשָּׁמֵד verschwinden. Изъ э́того лѣса вы́велись
хи́щные звѣ́ри פְּרִיצֵי חַיּוֹת נִכְחֲדוּ מִן־הַיַּעַר הַזֶּה .

Вы́водить см. Выва́живать.

Выводна́я נ׳ רִשָּׁיוֹן לְאָמָה לְהִנָּשֵׂא לְעֶבֶד שַׂר אַחֵר
Erlaubnißschein. -ное ס׳ כֶּסֶף שִׁלּוּמִים בְּעַד
רִשָּׁיוֹן זֶה Zahlung für den Erlaubnißschein.

Вы́водъ ז׳ 1) מוֹצָא מִן , הוֹצִיא־ ,הַעֲבִיר־ Ueberfüh=
rung. 2) מוֹצָא דָבָר , מִשְׁפָּט מוֹצָא , מַסְקָנָא*
Вы́вожжать см. Выва́жживать. [Folgerung.

Вывози́ть, Вы́везти פ״י הוֹצֵא מִן־ , —הָבֵא hin=
ausführen. -ся נפ׳ .

Вы́возить см. Выва́живать.

Вы́возка נ׳ см. Вы́возъ.

Вывозно́й ת׳ הַמּוּצָא מִן־ ,—הַיּוֹצֵא . В. товаръ עִזָּבוֹן
Ausfuhrwaare.

Вы́возъ ז׳ מוֹצָא ; מַסַּע הַסֹּחַר ,מוֹצָא מַרְכֹּלֶת מְדִינָה ,
עִזָּבוֹן (יחזקאל כז, טז) Ausfuhr.

Выволакивать, Вы́волочь, -лочить פ״י מָשׁוֹךְ ,מִן־
—הוֹצֵא ,—מָשֹׁה herausschleppen.

Вы́волоченіе ס׳, -лочка נ׳ מֶשֶׁךְ מִן־ Herausziehung.
В. соли מִכְרֵה מֶלַח מִמּוֹצָאוֹ .

Вывора́живать, Вы́ворожить פ״י 1) הוֹצֵא מִשְׁפָּט
נַחֵשׁ , בְּקְסָמִים herauszaubern. 2) הִשְׂתַּכֵּר בִּקְסָמִים
durch Zauberei verdienen.

Вывора́чивать, Вы́воротить פ״י הָפוֹךְ דָּבָר אֶל־
צִדּוֹ הַשֵּׁנִי umkehren. -ся פ״ח הֵהָפֵךְ , הִתְהַפֵּךְ sich
umwenden.

Вы́воротный ת׳ הָפוּךְ עַל־פִּיהוּ umgewandt.

Вы́воротъ ז׳ הֵפֶךְ Umwendung. На-в. הֵפֶךְ מִן־,לְהֶפֶךְ.

Вы́вострить см. Выва́стривать.

Вы́вощить см. Выва́щивать.

Вывѣва́ть, Вы́вѣять פ״י זָרֹה בְּמִזְרֶה וָרַחַת schwingen.

Вы́вѣвки נ״ר מֹץ Spreu. [schung.

Вывѣдываніе, Вы́вѣданіе ס׳ הֵקֶר דָּבָר Ausfor=

Вывѣдыватель ז׳ חוֹפֵשׂ , חוֹקֵר ; מְרַגֵּל , תָּר Aus=
forscher. [forschen.

Вывѣдывать, Вы́вѣдать, פ״י חָקוֹר , רַגֵּל , תוּר aus=

Вывѣйка נ׳ מִזְרֵה דָגָן Schwingung des Getreides.

Вы́вѣсить см. Вывѣшивать. [schild.

Вы́вѣска נ׳ צִיּוּן בִּמְבוֹא פְתָחִים ,נֵס , שֶׁלֶט Aushänge=

Вывѣтривать, Вы́вѣтрить פ״י —נַקֵּה בָרוּחַ ,
הַבֵר— auslüften. -ся נפ׳ 1) הַבֵּר ,הִנָּקֵה בָרוּחַ ausgelüf=
tet werden. 2) עָלֹה , הֵמַּק ,הִמּוֹר וְהִנָּדֵף בָּרוּחַ
כְּאָבָק verwittern.

Вы́вѣтрѣлый ת׳ נָמֵק , נִדָּף verwittert.

Вы́вѣтрѣть см. Вывѣтриваться.

Вывѣшивать, Вы́вѣсить פ״י 1) תָּלֹה נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ
aushängen. 2) שָׁקוֹל ; פַּלֵּם abwägen. -ся נפעל .

Выва́зывать, Вы́вязать פ״י הַתֵּר אֲגֻדָּה losbinden.

Выва́зывать, Вы́вязти פ״י אָרוֹג ,שַׁבֵּץ ,עָנוֹד ,אָגוֹד
stricken.

Вы́вязъ ז׳, -зь נ׳ מַעֲנָד , אֶרֶג , תַּשְׁבֵּץ Eingestricktes.

Выва́ливать, Вы́вялить פ״י יַבֵּשׁ נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ in der
Luft trocknen.

Выга́дываніе ס׳, Вы́гадка נ׳ 1) מַחֲשֶׁבֶת חָרוּץ das
Ersinnen. 2) חִזָּיוֹן עֲתִידוֹת das Wahrnehmen.
3) מְצוֹא עֵת das Abpassen.

Выга́дывать, Вы́гадать פ״י 1) מָצוֹא עִתּוֹ .

התאנה ל־ die Zeit abpassen. 2) עשה כלי־חפץ
משרידי דבר zupassen. 3) בדא מלב ausdenken.
4) השתכר בנחש וקסמים durch Wahrsagen verdienen.
Выгáживать, Выгадить פ״י טנף ,געל beschmutzen.
Выгарки נ״ר—משרפות ,שרידי דבר הנשרף Schlacke.
Выгаръ ז׳ חמת מיין , להט יין Stärkeprobe des
Branntweins. [הכף sich biegen.
Выгибáть, Выгнуть פ״י כפף , כף krümmen. -ся פ״ח
Выгибáть, Выгибнуть פ״ע האסף ,תם לגוע umkom-
Выгибнóй ת׳ כפוף gebogen. [men.
Выгибка נ׳ כף , כפף Biegung.
Выгибъ ז׳ כפה , כפה Krümmung, Bug.
Выглáдывать, Выглодать פ״י אכל ,לחך abnagen.
Выглáживать, Выгладить פ״י החלק , שוה פני־,
כלם glätten.-ся פ״ח השתוה ,התכלם geglättet werden.
Выглодать см. Выглáдывать.
Выглядывать, Выглянуть פ״ע הציץ מן־ , השקף
בעד־ hinausblicken.
Выглядѣть 1) פ״י תור , רגל belauern. 2) פ״ע הראה
aussehen. Какъ онъ изъ себя выглядитъ? מה־
מראהו . [-ся פ״ח המק auseitern.
Выгнáивать, Выгноить פ״י המק auseitern lassen.
Выгнать см. Выгонять.
Выгнетáть, Выгнесть פ״י זור ,דרוך ,מצה auspressen.
Выгнуть см. Выгибáть.
Выговáривать, Выговорить פ״י 1) בטא , נשוא
הזכר , הוצא מפיו , על־שפתיו aussprechen. В. себѣ
יפר על־ , הוכח , געור ב־ (2 . התנה דבר לתועלתו
עון Vorwurf machen. -ся נפעל .
Выговоръ ז׳ 1) מבטא Aussprache. 2) גערה ,
תוכחת Vorwurf.
Выгода נ׳ פרי־עמל , תועלת Nutzen.
Выгодность נ׳ טוב ,פרי , תעלת Vortheilhaftigkeit.
Выгодный ת׳ מועיל , נותן פרי nützlich.
Выгонка נ׳ מצרף־יין ושכר Destillirung. [ber.
Выгонщикъ ז׳ (כציד) מחריד מעון החיות Auftrei-
Выгонъ ז׳ 1) מנרש הצאן והבקר למרעה ,—מנהג
das Austreiben des Viehes. 2) מקום מרעה ,מרעית,
נהלל , דבר Weideplatz.
Выгонять פ״י 1) גרש ,הדח מן ,נשול , נשל hin-
austreiben. 2) צרוף יין או שכר destilliren.
Выгорáживать, Выгородить פ״י 1) גדור סביב,
שוך abzäunen. 2) שוך בעד־ , הגן , הסך בעד־ ;
נקה מפשע , הצדק suchen zu entschuldigen.
Выгорáть, Выгорѣть פ״ע 1) השרף באש , היה
למאכלת אש abbrennen. 2) קדור ,הצרב verbleichen.
Дѣло не выгорѣло הדבר לא הצליח . [blichen.
Выгорѣлый ת׳ נשרף , נחר ; נצרב verbrannt; ver-
Выграбить פ״י בזוז כלה , שדוד עד־כלה ausplün-
dern. [schleifen (einen Stein).
Выгрáнивать, Выгранить פ״י גבול ,עשה... גבלות
Выгребáть, Выгресть פ״י 1) חתה , גרוף , יעה
herausscharren. 2) השחה אניה ממקומה במשוט
herausrudern.
Выгребки ז״ר מגרף , דבר גרוף das Abgeschabte.
Выгружáть, Выгрузить פ״י (מעמס) פרוק נטל
אניה ausladen. -ся פ״ח התפרק , הורק ausgeladen
Выгрузка נ׳ פרק אניה Ausladung. [werden.
Выгрузчикъ ז׳ פורק אניות Auslader.
Выгрызáть, Выгрызть פ״י —לחוך , אכל בשניו
ausnagen.
Выгуливаться, -ляться פ״ע רוח התהלך לשאף;
החלף כח sich in frischer Luft erholen.
Выдавáть, Выдать פ״י נתון מידו ,הוצא־ heraus-
geben. В. зáмужъ נתון עלמה לאיש , —השא
В. кого הסגר איש ל־ , מגר ; בגוד ב־ . В. себя за
התנכר כמו־ ,התחפש במראה־ . -ся פ״ח השקף מן־,
—הציץ hervorragen.
Выдáвливать, Выдавить פ״י זור , מצה , דרוך,
(ענבים) שחוט auspressen.
Выдáивать פ״י מצה שד בהמה , חלוב* ausmelken.
Выдáлбливать פ״י 1) כרה , נקוב , עשה נבוב
aushöhlen. 2) למוד בשפתיו בלי־שום שכל ,
הרגל על־לשונו מבלי־הבין auswendig lernen.
Выдать, (-дамъ עתיד) см. Выдавáть.
Выдача נ׳ תת מידו , מסר , הסגיר Herausgabe.
Выдвáивать, Выдвоить פ״י מצרף משנה (יין) צרוף,
זקק פעמים umdestilliren.
Выдвигáть, Выдвинуть פ״י הוצא , שלוף , חלץ ,
הרק herausschieben. -ся פ״ח הוצא מן , החלץ sich
herausschieben. [schiebend, Schub-.
Выдвижнóй ת׳ מעתק , משלף , מבריח sich heraus-
Выдвоить см. Выдвáивать.
Выдёргиваніе ס׳ עקר , נתש das Herausreißen.
Выдёргивать, Выдернуть פ״י העתק מן־ ,—נסום,
—נתוש ; —מרוט , עקר , שרש herausreißen.
Выдéрживать, Выдержать פ״י 1) עמוד בפני־,
עצור ל־ , עצור כח bestehen. Они выдержали эту
войнý הם עצרו כח לעמד בפני המלחמה . В. ис-
пытáніе עמוד במסה . Этотъ сосýдъ не выдéр-

живаетъ огня̀ הַכְּלִי הַזֶּה לֹא־יַעֲמֹד בִּפְנֵי־הָאֵשׁ. Эта верёвка не вы́держитъ הַחֶבֶל הַזֶּה יִנָּתֵק וְלֹא יַעֲמֹד. 2) נָשׂוֹא, הָכִיל, כַּלְכֵּל, סָבוֹל ertragen. Не могу̀ вы́держать נִלְאֵיתִי הָכִיל, —נְשׂא.

Вы́держка נ׳ 1) см. Выдёргиваніе. 2) לֶקֶט מִן־, אָחֻז מִן־הַבָּא בְיָדוֹ מִבְחָר Auszug. На вы́держку אָחֻז מִן־הַבָּא בְיָדוֹ.

Вы́дернуть см. Выдёргивать.

Выдира́ть פ״י מָרוֹט מִן־, —נָתוֹק, —נָתוֹשׁ heraus- reißen. -ся פ״ח הִנָּצֵל מִיַּד, —הִמָּלֵט, הִתְמַלֵּט מִתּוֹךְ [sich losreißen.

Вы́дирка см. Выдёргиваніе.

Вы́доить см. Выда́ивать.

Вы́долбить см. Выда́лбливать.

Вы́дохлый ת׳ נָמַר רֵיחַ, נָפוּג verschalt.

Вы́дохнуть פ״ע מוּת, הֵאָסֵף krepiren.

Вы́дохнуть см. Выдыха́ть.

Вы́дра (ק׳ -ренокъ) נ׳ מִין חַיַּת־יָם וְיַבָּשָׁה Fischotter.

Вы́драть см. Выдира́ть.

Вы́дти см. Выходи́ть.

Выдува́ть פ״י נָפוֹחַ וְיָצוֹר; הַשֵּׁב וְנַקֵּה, הָפֵחַ מִתּוֹךְ (כְּלִי־זְכוּכִית) ausblasen. -ваніе ש״פ.

Выдувно́й ת׳ נָבוּב, נָפוּחַ geblasen.

Вы́думаніе ס׳ מַחֲשֶׁבֶת־חוֹשֵׁב, תַּחְבֻּלָה das Aus- [denken.

Вы́думать см. Выду́мывать.

Вы́думка נ׳ מְזִמָּה, הָגוּת מִלֵּב, בַּד Erfindung. Голь на вы́думки хитра̀ רִישׁ יְאַלֵּף עָרְמָה.

Вы́думчивый ת׳ בַּעַל־מְזִמּוֹת erfinderisch.

Вы́думщикъ ז׳ בּוֹדֶה Ausdenker.

Выду́мывать פ״י הָגֹה מִלֵּב, —בָּדֹה ausdenken.

Вы́дуть см. Выдува́ть. [stung.

Выдыха́ніе ס׳ פּוּגַת, הוֹצִיא רוּחַ, הִנָּדֵף Ausdün-

Выдыха́ть פ״י נָשׁוֹף, נָפוֹחַ רוּחוֹ ausathmen. -ся פ״ח הָפֵג, הָמֵר רֵיחוֹ ausdüften. [tung.

Вы́дѣлка נ׳, -дѣлываніе ס׳ עֲבוֹדָה, מַעֲשֶׂה Bearbei-

Вы́дѣлъ ז׳ חֵלֶק, מַחְלָקָה, פְּלַגָּה Antheil.

Вы́дѣлывать, Вы́дѣлать פ״י עָשׂה, יָצוֹר bearbeiten.

Вы́дѣльный ת׳ מֻבְדָּל, נִבְדָּל zugetheilt.

Выдѣля́ть, Вы́дѣлить פ״י הַבְדֵּל, הַפְרֵד, אָצוֹל לְ־ zutheilen.

Вы́емка נ׳, Вы́емъ ז׳ 1) קַחַת מִתּוֹךְ, מִקַּח; הָאָחוּז מִן־ Herausnahme. 2) עֹנֶשׁ, חֵרֶם לְאוֹצַר הַמֶּלֶךְ Confiskation. 3) שְׁקַעֲרוּרָה, מִשְׁקָע Ausschnitt.

Вы́емочный ת׳ מֻשְׁלָךְ מִתּוֹךְ herausgenommen.

Вы́емчатый ת׳ שָׁקוּעַ, מָלֵא שְׁקַעֲרוּרוֹת mit Aus- schnitten.

Вы́емщикъ ז׳ מַחֲרִים לְבֵית הַמִּשְׁפָּט Häscher.

Выжа́ривать, Вы́жарить פ״י צָלֹה, שָׂרוֹף, יַבֵּשׁ, קָלֹה ausbraten.

Вы́жать см. Выжима́ть и Выжина́ть.

Вы́ждать см. Выжида́ть.

Вы́желобить см. Желоби́ть.

Вы́желтить פ״י צָבוֹעַ צָהוֹב gelb färben.

Вы́жечь см. Выжига́ть.

Выжива́ть פ״י 1) בְּ־ מַלֵּא יְמֵי שִׁבְתּוֹ verbleiben. Я вы́жилъ у него цѣлый годъ גַּרְתִּי עִמּוֹ שָׁנָה תְמִימָה. 2) עִם־ מָצוֹא שָׂכָר בַּעֲבוֹדָתוֹ verdienen. 3) גָּרֵשׁ, הַדֵּחַ, הוֹנֵה אִישׁ מִמִּשְׁכָּנוֹ hinaustreiben. Онъ вы́жилъ изъ ума̀ שִׂכְלוֹ כָּהָה מִזֹּקֶן.

Вы́живка נ׳, Выжива́ніе ס׳ מְלֹאת יְמֵי מְגוּרָיו das Ausharren, das Ausdienen.

Вы́жига נ׳ 1) הִתּוּךְ זָהָב אוֹ כֶסֶף herausgebranntes Gold od. Silber. 2) אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת, אִישׁ תְּכָכִים וּמִרְמָה Spitzbube.

Выжига́ть פ״י 1) שָׂרוֹף, בַּעֵר בָּאֵשׁ ausbrennen. 2) הַתְוֵה תָו בְּמִכְוַת אֵשׁ einbrennen. 3) לַבֵּן בָּאֵשׁ, —צָרוֹף, —זַקֵּק durchbrennen.

Выжида́ніе ס׳ תּוֹחֶלֶת das Abwarten.

Выжида́ть פ״י יַחֵל לְ־, —צַפֵּה, —שָׁמוֹר, —חַכֵּה, —כַּתֵּר abwarten. [men.

Выжи́ливать, Вы́жилить פ״י לָקוֹחַ בְּחָזְקָה wegneh-

Выжима́ть פ״י 1) מָצֹה מִן־, מָצוֹץ, זוּר, דָּרוֹךְ, לָקוֹחַ בְּחָזְקָה ausdrücken. 2) נָגוֹשׂ, וּמִרְמָה שָׁחוֹט ausplündern. [drükung.

Вы́жимка נ׳ 1) מִיץ, מְצוֹת, מִדְרָךְ, מִשְׁחָט Aus- -ки נ״ר חַרְצַנִּים, *גֶּפֶת, *תֶּמֶד ausgedrückte Früchte. 2) см. Ужи́мка.

Выжина́ть פ״י קָצוֹר עַד־תֻּמּוֹ, כַּלֵּה לִקְצֹר abernten.

Вы́жинъ ז׳ קְצִיר שָׂדֶה das Abernten.

Выжира́ть, Вы́жрать פ״י אֱכֹל כָּל־, —לָחוֹךְ, —בַּלֵּעַ [ausfressen.

Вы́жить см. Выжива́ть.

Вы́жлецъ, -ликъ ז׳ כֶּלֶב צַיִד Jagdhund. -лица, -ловка נ׳. -ля́та ז״ר גּוּרֵי כֶלֶב־צַיִד junge Jagdhunde.

Вызва́нивать, Вы́звонить פ״י הַשְׁמֵעַ קוֹל־מְצִלָּה, —קוֹל פַּעֲמוֹן ausklingen.

Вы́звать см. Вызыва́ть.

Вызвѣ́зживать, Вы́звѣздѣть פ״ע הִתְנוֹסֵס־, הַזְהֵר בְּאוֹר כֹּכָבִים sternhell werden. Послѣ̀ дождя̀ вдругъ вы́звѣздѣло בַּעֲבוֹר הַגֶּשֶׁם הִתְנוֹסְסוּ הַכֹּכָבִים. В. кому что הַגֵּד הָאֱמֶת. [herstellung.

Выздора́вливаніе, -леніе ס׳ מַרְפֵּא מֵחֳלִי Wieder-

Выздора́вливать, Вы́здоровѣть פ״ע קוּם־, הֵרָפֵא

מחליו, —חיה, שוב לאיתנו gesund werden.
Вызеленить פ״י צבוע ירוק grün färben.
Вызнавáть, Вызнать פ״י חקור, דרוש, תור לדעת ausforschen. -ніе שפ״ס. [ausforderung.
Вызовъ ז׳ מקרא לבוא, קריאה, קראת, דרש Her=
Вызолáчиванье, Вызолоченіе ס׳ צפוי זהב Vergoldung. [golden.
Вызолáчивать, Вызолотить פ״י צפה זהב ver=
Вызрѣвáть, Вызрѣть. פ״ע (פרי) גמול, בשול reif werden.
Вызрѣлый ת׳ בשל, גמול (פרי) reif geworden.
Вызубрять, Вызубрить פ״י למוד בקול דברים ולב למוד ולא, הרגל על־לשונו בלי שום שכל, אין להשכיל ausochsen.
Вызывáтельный ת׳ קורא לי, מעורר heraus=fordernd.
Вызывáть, Вызвать פ״י 1) השמע, קרא ausrufen. 2) קרא לי, הועד, העד מן herausrufen. 3) עורר, הולד hervorrufen. Клеветá вызываетъ ра́спри לשון רכיל תעורר מדנים. -ся פ״ח התנדב, קבל עליו לעשות sich anbieten.
Вызывъ см. Вызовъ. [frieren.
Вызябáть, Вызябнуть פ״ע קמול מקר וקרח aus=
Вызяблый ת׳ קמל מקר וקרח ausgefroren.
Выигрывать, Выиграть פ״י 1) נגן בכלי־שיר einspielen. 2) זכה בגורל או במשפט gewinnen.
Выигрышный ת׳ העולה בגורל Gewinn=.
Выигрышъ ז׳ שכר, תרבית המחיר, פרי עמל, זכות בגורל; בצע Gewinn, Profit.
Выискивать, Выискать פ״י מצוא לו; —בקש, —תור aussuchen. -ся פ״ח המצא, הדרש לי sich melden.
Выискъ ז׳, -искиваніе, -исканіе ס׳ חפש Aufsuchung.
Выйти, Выдти см. Выходить.
Выказной ת׳ מראה לכל, —גלוי ausgestellt.
Выкáзывать, Выказать פ״י הראה, גלה, העמד לעין־רואים zeugen. -ся פ״ח.
Выкáлывать פ״י נקור, נקר ausstechen. Темнó, хоть глазъ выколи אך חשך ואפלה.
Выканючивать, Выканючить פ״י השג דבר־מה ברב דברים ותחנונים erbetteln.
Выкáпчивать פ״י יבש בעשן räuchern.
Выкáпывать פ״י חפור, כרה, קור ausgraben. -ся פ״ח 1) החפר מן, הכרה herausgegraben werden. 2) המלט ברב־עמל ממוקש sich herausarbeiten.
Выкарáбкиваться, Выкарабкаться פ״ח התמלט ברב־עמל מתוך, חמש צואריו מן sich herausbefreien. [füttern.
Выкáрмливать פ״י אבוס; גדל, טפח ורבה aus=
Выкатъ ז׳, -кáтываніе ס׳ גל מתוך, —טלטלה das Herauswälzen. Глазá на выкатѣ עינים שקופות מחוריהן Glotzaugen. [len.
Выкáтывать, Выкатать פ״י גלגל והחלק glatt rol=
Выкáтывать, Выкатить פ״י גלול מתוך, —טלטל herausrollen. -ся פ״ח התגלגל herausgerollt werden.
Выкáчивать, Выкачать פ״י (מים מבאר) העלה, דלה auspumpen.
Выкáшивать פ״י קצור החציר כלו, —גזוז abmähen.
Выкáшливать, Выкашлять, -лянуть פ״י הדח, מגרונו, הרק בשעול* aushusten.
Выквáшивать, Выквасить פ״י החמץ durchsäuern.
Выкидка נ׳ 1) השליך החוצה das Hinauswerfen. 2) חשבון כולל, תכן, מתכנת Berechnung. Зáяцъ задáлъ выкидку ותדלג הארנבת.
Выкидной ת׳ משלך החוצה hinausgeworfen.
Выкидывать, Выкидать, -кинуть פ״י 1) השלך מתוך—הרחק—,הוצא—,גרש—,הסר hinauswerfen. 2) הפל, שכל, השכל פרי־בטן unzeitig gebären. 3) ערוך חשבון, גורל berechnen. В. штýки התהולל, עשה מהתלות ומרמות Spaß treiben.
Выкидышъ ז׳ נפל, נפל־אשת Fehlgeburt.
Выкипáть, Выкипѣть פ״ע הרתח, רתוח והנדף auskochen.
Выкипѣлый ת׳ מרתח ausgekocht. [säuern.
Выкисáть, Выкиснуть פ״ע התחמץ, חמוץ durch=
Выкислый ת׳ חמיץ, חמץ durchgesäuert.
Выкладка נ׳, -клáдываніе ס׳ 1) מערכה, משטח Auslegung. 2) שולים לבגדי אשה Garnirung. 3) מערכת חשבון Ausrechnung.
Выкладчикъ ז׳ עורך חשבון Berechner.
Выклáдывать, Выкласть פ״י 1) הוצא לאחד אחד מתוך auslegen. 2) שטוח, ערוך סדרים aus=lagern. 3) ערוך חשבון ausrechnen.
Выклёвывать, Выклевать, -клюнуть פ״י נקור, הבקע צבוט בחרטמו (בעוף) auspicken. -ся פ״ח נקר (אפרח מביצתו) auskriechen (aus dem Ei).
Выклéивать, Выклеить פ״י חמור בדבק auskleben.
Выклейка נ׳, -клéиваніе ס׳ מחמר בדבק Aus=klebung.
Выклёпывать, Выклепать פ״י רקע במקבת, הדק בפטיש aushämmern.

Выкликáть Вы́кликать, -кнуть פ״י קָרֹא מִן־ herausrufen.

Вы́кликъ ז׳, -кличка נ׳ קְרֹא לְ־ מִתּוֹךְ Ausruf.

Вы́клюнуть см. Выклёвывать.

Выключáть, Вы́ключить פ״י הוֹצֵא—, הַבְדֵּל מִתּוֹךְ ausschließen. -ся פ״ח הִבָּדֵל מִתּוֹךְ, —הִנָּזֵר ausgeschlossen werden.

Выключáя ת״פ חוּץ מִן, לְבַד מִן außer.

Выключéніе ס׳, Вы́ключка נ׳ הַבְדִּיל מִתּוֹךְ Ausschließung. [schlossen.

Вы́ключенный ת׳ נִבְדָּל מִתּוֹךְ, —מֻבְדָּל ausge-

Выковáніе ס׳, Вы́ковка נ׳ חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל זָהָב אוֹ כֶּסֶף אוֹ נְחשֶׁת Ausschmiedung. [ausschmieden.

Выкóвывать, Вы́ковать פ״י חָרוֹשׁ בָּאֵשׁ וּמַקָּבוֹת

Выковы́ривать, Вы́ковырять פ״י נָקוֹר מִתּוֹךְ, —נַקֵּר ausstochern. [מִתּוֹךְ ausklopfen.

Выколáчивать, Вы́колотить פ״י חָבוֹט (אָבָק)

Выколáшиваться, Вы́колоситься פ״ע עָלֹה שִׁבֳּלִים, יָצוֹא אָבִיב Aehren bekommen. Ячмéнь вы́колосился הַשְּׂעוֹרָה אָבִיב.

Вы́колка נ׳ נְקוֹר, מִבְקָע, בְּקִיַע das Ausbrechen.

Вы́колотка נ׳ עֵץ לַחְבֹּט עָלָיו Klopfbrett.

Вы́колотить см. Выколáчивать.

Вы́колоть см. Выкáлывать.

Выколу́пывать, Вы́колупать, -пнуть פ״י נָקוֹר מִתּוֹךְ, —נַקֵּר herausklauben.

Выконопáчивать, -пáтить פ״י אָטוֹם בְּפִשְׁתֵּי עֵץ וּנְעֹרֶת, —סָכוֹר zustopfen.

Вы́копать см. Выкáпывать.

Вы́коптить см. Выкáпчивать.

Вы́кормить см. Выкáрмливать. [Auffütterung.

Вы́кормка נ׳, -кормъ ז׳ *פִּטּוּם, מַאֲבַס בְּהֵמָה אוֹ עוֹף

Вы́косить см. Выкáшивать. [stehlen.

Вы́крадка נ׳, -крáдываніе ס׳ גְּנֹב מִן־ das Weg-

Выкрáдывать, Вы́красть פ״י גָּנוֹב מִן־ wegstehlen. -ся פ״ח הִתְגַּנֵּב מִן־, —הִתְמַלֵּט בַּלָּט sich hinausschleichen.

Выкрáивать פ״י גָּזוֹר מִן, —כָּרוֹת ausschneiden.

Вы́краска נ׳ טִיחַ צֶבַע Färbung.

Вы́красть см. Выкрáдывать.

Выкрахмáливать, Вы́крахмалить פ״י הַקְשֵׁה בִּגְדֵי־בַד בְּמֵי־חִטָּה, —סַמֵּר, אַמֵּץ stärken (Wäsche).

Выкрáшивать, Вы́красить פ״י טוּחַ בְּצֶבַע, צָבוֹעַ ausfärben.

Вы́крестить פ״י הַעֲבֵר לְדַת הַנּוֹצְרִים taufen.

Вы́крестъ ז׳ מְעֻבָּר לְדַת הַנּוֹצְרִים, —מוּמָר* Getaufter. -стка נ׳.

Выкривля́ть, Вы́кривить см. Криви́ть.

Вы́кройка, -кроечка נ׳ גְּזֹר, מִגְזָר; תַּבְנִית, גִּזְרָה [Zuschnitt.

Вы́кроить см. Выкрáивать.

Вы́крошить, -рóшивать פ״י פָּתוֹת לְפִתִּים zerbröckeln.

Выкру́гливать, Вы́круглять, -лить פ״י עָשֹׂה עָגֹל, עַגֵּל ausrunden. [עַגֵּל, עָשׂה עָגֹל abrunden.

Выкру́живать, -жáть, Вы́кружить פ״י חוּג,

Вы́кружки נ״ר מִקְלָעוֹת סָבִיב, מֵסַב קֶלַע Abrundung.

Выкру́чивать, Вы́крутить פ״י מַלֵּט מִמּוּקָשׁ herausdrehen. -ся פ״ח הִתְמַלֵּט מִמּוּקָשׁ sich heraus- [arbeiten.

Вы́купать см. Купáть.

Выкупáть, Вы́купить פ״י 1) פָּדֹה, גָּאוֹל בְּכֶסֶף loskaufen. 2) קָנֹה כֻּלּוֹ auskaufen. -ся פ״ח הִפָּדֵה, הִגָּאֵל בְּכֶסֶף; הִפָּדֵה sich loskaufen.

Вы́купка נ׳, -куплéніе ס׳ פְּדוּת, פִּדְיוֹן, כֹּפֶר Loskaufung.

Выкупнóй ת׳ פְּדוּת—, פִּדְיוֹן— Löse-. -ныя дéньги כֶּסֶף הַפִּדְיוֹם Lösegeld. -нóе прáво מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לִקְנוֹת. [ца נ׳.

Вы́купщикъ ז׳ גּוֹאֵל בְּכֶסֶף, פּוֹדֶה Loskaufer. -щи-

Вы́купъ ז׳ 1) פְּדוּת, פִּדְיוֹן, גְּאֻלָּה Loskaufung. 2) כֹּפֶר, מְחִיר, כֶּסֶף הַפִּדְיוֹן Lösegeld.

Выку́ривать, Вы́курить פ״י 1) גָּרֵשׁ בְּעָשָׁן ausräuchern. 2) קַטֵּר כָּלִיל, —עַד־תֻּמּוֹ ausrauchen. 3) צָרוֹף יַיִן אוֹ שֵׁכָר דֵּי־צָרְכּוֹ ausdestilliren. -рка שפ״נ.

Выку́сывать, Вы́кусить פ״י נָשׁוֹךְ מִתּוֹךְ, כָּרוֹת בְּשִׁנָּיו— ausbeißen.

Вы́кушать פ״י שָׁתֹה מַשְׁקֶה austrinken.

Вылáвливать פ״י לָכוֹד כֻּלּוֹ, —צוּד ausfangen. -ваніе שפ״ס.

Вы́лазка נ׳ מוֹצָא, צֵאת בְּהֵחָבֵא מִמָּצוֹר לִקְרָב בְּמַחְתֶּרֶת, בְּמַחְבֹּא— Ausfall.

Вы́лазъ ז׳ מוֹצָא בְּמַחְתֶּרֶת Schlupfpforte.

Вылáмывать פ״י נָתוֹץ מִתּוֹךְ, —הָרוֹס, —שַׁבֵּר herausbrechen.

Вылáщивать פ״י הַחֲלֵק, מָרוֹט poliren.

Вы́лгать см. Вылыгáть. [gen verdorben.

Вы́лежалый ת׳ מָשְׁחָת מִנּוּחוֹ יָמִים רַבִּים vom Lie-

Вы́лежать פ״ע שָׁכוֹב דַּיּוֹ lang liegen. -ся פ״ח 1) שָׁכוֹב הַרְבֵּה sich ausliegen. 2) הִשְׁתַּנֵּה מִנּוּחוֹ יָמִים רַבִּים verlegen werden.

Вылетáть, Вы́летѣть פ״ע הִתְעוֹפֵף מִן herausfliegen.

Вы́летъ ז׳ יְעֹף מִן, מֵעוּף מִן Ausflug. На вы́летъ

חָלוֹף וְעָבוֹר durch und durch.
Вылещáть, Вы́лестить פ״י מָצוֹא, לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת
חֶפְצוֹ בְּחֵלֶק שְׂפָתָיו abschmeicheln.
Выливáть, Вы́лить פ״י שָׁפוֹךְ מִן herausgießen. В.
кóлоколъ הַתֵּךְ—, יָצוֹק פַּעֲמוֹן.
Вы́ливка נ׳, -вáніе ס׳ הִתּוּךְ, צֶקֶת, יֶצֶק; שֶׁפֶךְ
das Gießen; das Ausgießen.
Выли́зывать, Вы́лизать פ״י לַחֵךְ, לַקֵּק מִן auslecken.
Вылинять פ״ע נָשׁוֹר*, נָפוֹל (שֵׂעָר), הָקְרֵחַ ausfallen
Выли́нялый ת׳ מְקֹרָח enthaart. [(Haare, Federn).
Вы́ловить см. Вылáвливать.
Вы́ложить см. Выклáдывать.
Вы́локать פ״י לַקֵּק כָּלִיל auslecken.
Вы́ломать, -мить см. Вылáмывать. [Zerbrechung.
Вы́ломка נ׳, -мáніе, -млéніе ס׳ הֶרֶס, פֶּרֶץ, שֶׁבֶר
Вы́лощить см. Вылáщивать.
Вылу́живать, Вы́лудить פ״י צַפֵּה בִּבְדִיל verzinnen.
Вы́лукавить פ״י לָקוֹחַ בְּמִרְמָה durch List bekommen.
Вылупáть, Вы́лупить פ״י חָשׂוֹף, פַּצֵּל aushülsen.
-ся פ״ח 1) הִבָּקֵעַ (אֶפְרוֹחַ מִבֵּיצָתוֹ) auskriechen aus
dem Ei. 2) הִתְפַּשֵּׁט גִּלְדּוֹ, הֶחָשֵׂף עוֹרוֹ (עֵץ) aus-
gehülst werden.
Вылу́щивать, Вы́лущить פ״י פַּצֵּל חַרְצָן מִזָּג aus-
schälen. -ся פ״ח הֶחָשֵׂף—, הִתְפַּצֵּל זַגּוֹ ausgeschält
werden. [erlangen.
Вылыгáть פ״י לָקוֹחַ בְּמִרְמָה וְכָזָב durch Lügen
Выль נ׳ סַפַּחַת, מִסְפַּחַת בָּעוֹר Auswuchs, Beule.
Вылѣзáть, Вы́лѣзть פ״ע 1) עָלֹה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו
מִתּוֹךְ herauskriechen. 2) נָפוֹל—, הִמָּרֵט (הַשֵּׂעָר)
auskriechen.
Вы́лѣзлый см. Выли́нялый. [עַצֵּב abformen.
Вылѣплять, Вы́лѣпить פ״י עֲשֵׂה, יָצוֹר כְּלִי־יוֹצֵר,
Вы́лѣпокъ (-пка) ז׳ תַּבְנִית, כְּלִי־יוֹצֵר, עֶצֶב Abdruck.
Вылѣчéніе ס׳, Вы́лѣчка נ׳ רְפָאוֹת, מַרְפֵּא, רְפוּאָה,
מָזוֹר, תְּרוּפָה Heilung.
Вылѣчивать, Вы́лѣчить פ״י הַחֲלֵם, רַפֵּא, רָפוֹא
auskuriren. -ся פ״ח הֵרָפֵא מֵחָלְיוֹ, שׁוּב לְאֵיתָנוֹ,
חָיֹה— sich auskuriren. [מִמְשָׁח Einschmierung.
Вы́мазка נ׳, -заніе, -мáзываніе ס׳ מִשְׁחָה, מְשֹׁחַ,
Вымáзывать, Вы́мазать פ״י נָסוֹךְ, מָשׁוֹחַ beschmie-
ren. -ся פ״ח 1) הִמָּשֵׁחַ. 2) הִתְגָּאֵל, הֵאָלַח sich
beschmieren.
Вымáкивать, Вы́макать פ״י 1) טָבוֹל דַּיּוֹ eintun-
ken. 2) טָבוֹל בַּמִּיץ עַד־תֻּמּוֹ austunken.
Вымáливать פ״י דָּרוֹשׁ מָה בְּתַחֲנוּנִים erbitten.

Вымáлывать פ״י 1) טָחוֹן כְּדֵי··· ausmahlen.
2) הִשְׂתַּכֵּר בְּטַחֲנוֹ mahlend verdienen. -ся נפ׳ 1) הִטָּחֵן
הוּדַק ausgemahlt werden. 2) הִשָּׁחֵת, קָהֹה מִטְּחוֹן sich
abnutzen. Жерновá вы́мололись הָרֵחַיִם קָהוּ מִטְּחוֹן.
Вымáнивать, Вы́манить פ״י 1) לָקוֹחַ מִן״ בְּמִרְמָה,
הוֹצֵא— durch Trug bekommen. 2) פַּתֵּה מִתּוֹךְ her-
Вы́марать см. Вымáрывать. [auslocken.
Вымáривать, Вы́морить פ״י הַשְׁמֵד, כַּלֵּה vertilgen.
В. гóлодомъ הָמֵת—, עַנֵּה בְּרָעָב verhungern lassen.
В. и́звесть הָמֵק שִׂיד Kalk löschen.
Вы́марка נ׳ מְחִיָּה, מְחוֹת (מִסְפָּר) das Durchstreichen.
Вымáрывать פ״י 1) טַנֵּף, גָּאֵל beschmutzen. 2) מָחֹה
מִן ausstreichen. -ся פ״ח הֵאָלַח, הִתְגָּאֵל sich beschmut-
Вы́мастить см. Вымащáть. [zen.
Вымáчивать, Вы́мочить פ״י שׁוֹקֵק; רַכֵּךְ; הַרְטֵב,
מוֹגֵג naß, feucht machen. -ся פ״ח הִנָּתֵן; הֵרָטֵב, רָטוֹב
בַּמַּיִם; הִתְמוֹגֵג; רָכֹךְ durchnäßt werden.
Вымащáть פ״י מָרוֹק—, מָשׁוֹחַ בְּ־ einsalben.
Вымáщивать פ״י סַפּוֹן, צַפֵּה, רַפֵּד, רָצוֹף pflastern.
Вымежёвывать, Вы́межевать פ״י הַתְוֵה, הַגְבֵּל ab-
Вы́мереть см. Вымирáть. [messen.
Вымерзáть, Вы́мерзнуть פ״ע קָפוֹא מִקֹּר וְקָרֹחַ
הִצָּמֵת מִפְּנֵי קָרָה ausfrieren.
Вы́мерзлый ת׳ נִצְמָת מִקָּרָה; קָפוּא מִקֹּר ausgefro-
Вы́местить см. Вымещáть. [ren.
Выметáть, Вы́мести פ״י פַּנֵּה, טַאטֵא, יָעֹה ausfegen.
Вы́метать, -тнуть см. Вымётывать. [hen.
Вы́метка נ׳ לִיָּה לִשְׂפַת־בֶּגֶד וּלְפִי־לְלָאוֹתָיו das Benä-
Вы́метъ ז׳ הַחֵלֶק הַמֻּשְׁלָךְ, סִיגִים, מַפָּל Abfall.
Вымётывать פ״י 1) הַשְׁלֵךְ—, זָרוֹק הַחוּצָה hin-
auswerfen. 2) עֲשֵׂה לִיּוֹת לִשְׂפַת־בֶּגֶד וּלְפִי־לְלָאוֹתָיו ab-
säumen. 3) עָרוֹךְ חֶשְׁבּוֹן עַל־לוּחַ הַחֶשְׁבּוֹנוֹת berechnen.
Вымещáть פ״י נָקוֹם—, הִתְנַקֵּם בְּעַד־ sich rächen. Я
вы́местилъ на немъ гнѣвъ свой הֲנִיחוֹתִי חֲמָתִי בּוֹ.
Выминáть פ״י 1) עַסֵּה, לוּשׁ, רָמוֹס durchkneten.
2) דּוּשׁ וְהַחֲרֵב zertreten.
Вымирáніе см. Вы́моръ.
Вымирáть פ״ע תֹּם לִגְוֹעַ, מוּת aussterben.
Вы́мистая корóва פָּרָה גְּדֹלַת הָעֲטִינִים eine Kuh
mit großen Eutern.
Вымогáть פ״י לָקוֹחַ בְּחָזְקָה מִן, נָגוֹשׂ מִן־ erzwingen.
Вы́моина נ׳ см. Промóй.
Вымокáть, Вы́мокнуть פ״ע 1) הִמָּהֵל בַּמַּיִם; רָטוֹב
הִתְמוֹגֵג—, הִמַּק מִמֵּי מִשְׁרָה, רָכֹךְ— durchwässert
werden.

Вымоклый נָמֵק מִמֵּי מִשְׁרָה; מָהוּל בַּמַּיִם; רָטוֹב ת׳
—נָמוֹג, —מְרֻכָּךְ durchnäßt.
Вымола́чивать פ״י חָבוֹט, דּוּשׁ עֳמָרִים ausdreschen.
-ся פ״ח הִדּוֹשׁ, הֶחָבֵט ausgedroschen werden.
Вымолвить פ״י מַלֵּל, בַּטֵּא בִשְׂפָתָיו, נָתוֹן אֹמֶר aus=
Вымолить см. Выма́ливать. [sprechen.
Вымолотить см. Вымола́чивать.
Вымолотъ ז׳, -тка נ׳ דַּיִשׁ Ausdreschung.
Вымолоть см. Выма́лывать. [mahlene.
Вымолъ ז׳ טְחַן, מִטְחָן, תֹּכֶן דְּבַר הַטָּחוּן das Ausge=
Вымора́живать, Выморозить פ״י הַקְפֵּא, סַמֵּר בְּקֹר
וְקָרֵחַ ausfrieren lassen.
Выморить см. Вымáривать.
Выморочный ת׳ שֶׁמֵּתוּ בְעָלָיו בְּלִי יוֹרֵשׁ ausgestor=
ben. -ное имѣніе (ב״מ ל״ח:) *נִכְסֵי רְטוּשִׁים erbloses
Выморъ ז׳ מוֹת־, גְּוַע־, הָאָסֵף־ Vertilgung. [Vermögen.
Вымостить, -ся см. Выма́щивать, -ся.
Вымостка נ׳ רִצְפָּה, מַרְצֶפֶת Pflasterung.
Вымочить см. Вымáчивать.
Вымочка נ׳ הַרְטִיב, מִשְׁרָה, רֹךְ מִמֵּי מִשְׁרָה Erwei=
Вымнелъ ז׳ דֶּגֶל אֳנִיָּה Schiffsflagge. [chung.
Выму́дривать, Вымудрить פ״י הַעֲרֵם, הִתְנַכֵּל
לָקוֹחַ בְּעָרְמָה, לָקַחַת ausklügeln.
Выму́чивать, Вымучить פ״י חָלוֹט, דְּבַר־ נָגוֹשׂ מִן־
מָה abquälen, erzwingen.
Вымуштровать см. Муштрова́ть.
Вымыва́ть פ״י 1) כַּבֵּס auswaschen. 2) שָׁטוֹף, סָחוֹף
ausspülen. -ся פ״ח הִתְכַּבֵּס, הִתְרַחֵץ sich waschen.
Вымыка́ть, Вымыкать פ״י 1) שָׂרוֹק פִּשְׁתִּים aus=
hecheln. 2) פָּרוֹק נִזְמֵי הָאָזְנַיִם aushäkeln. Онъ вы-
мыкалъ уже свое го́ре הוּא שָׁתָה וּמָצָה אֶת־כּוֹס
הַיָּגוֹן. [einseifen. -ся פ״ח.
Вымы́ливать, Вымылить פ״י עַל־ מָרוֹחַ מֵי־בֹרִית
Вымыселъ, (-сла) ז׳ בַּדִּים, הָגוּת שֶׁקֶר, הֲזוֹן־לֵב
Вымыслить см. Вымышля́ть. [Erdichtung, Lüge.
Вымыть см. Вымыва́ть.
Вымышля́ть פ״י 1) חָשׁוֹב מַחֲשָׁבָה, תּוּר בְּלִבּוֹ
וּמָצוֹא ausdenken. 2) הָגֹה מִלֵּב דִּבְרֵי שֶׁקֶר, —בָּדוֹא
erdichten.
Вымѣлить פ״י הַלְבֵּן בְּנֶתֶר mit Kreide anstreichen.
Вымѣне́ніе, -мѣниваніе ס׳ תְּמוּרָה, חֵלֶף, חֲלִיפָה
das Umtauschen. [schen.
Вымѣнивать, -нять פ״י הָמֵר בְּ־, —הַחֲלֵף umtau=
Вымѣнъ ז׳ חֵלֶף, תְּמוּרָה Umtausch.
Вымѣриваніе ס׳ מֵמַד, מֹדֶד Abmessung.

Вымѣривать, Вымѣрять, -рить פ״י מָדוֹד, מַדֵּד ab=
messen. [מָהוֹל, מָסוֹךְ; נַעֵר, בָּלוֹל durchmischen.
Вымѣшивать, Вымѣшать, -мѣсить פ״י עָרוֹב,
Вымя (-мени) ס׳ עָטִין, שַׁד, *כְּחַל Euter.
Вымять см. Выминáть.
Вына́шивать פ״י 1) נָשׂוֹא לְעִתִּים הַחוּצָה hinaus=
tragen. 2) נָשׂוֹא בֶגֶד עַד־בְּלוֹתוֹ abnutzen. -ся פ״ח
בָּלֹה abgenutzt werden.
Вынести, -несть см. Выносить. [(mit Perlen).
Вынизывать, Вынизать פ״י חָרוֹז בְּאַבְנֵי־חֵן besetzen
Вынима́ть פ״י לָקוֹחַ מִתּוֹךְ, —מָשֹׁה, —הוֹצֵא, —שָׁלוֹף,
הִלָּקַח מִתּוֹךְ פ״ח -ся herausnehmen —הָמֵשׁ, —חַלֵּץ
—הוּצֵא, —הֵחָלֵץ herausgenommen werden.
Выносить פ״י 1) נָשׂוֹא הַחוּצָה hinaustragen. В.
соръ изъ избы גַּלֵּה סוֹד, פָּשׂוֹק שְׂפָתָיו ausplau=
dern. 2) סָבוֹל, נָשׂוֹא, עָצוֹר כֹּחַ dulden.
Выноска נ׳ 1) שְׂאֵת הַחוּצָה das Hinaustragen.
2) *הֶעָרָה בִּקְצֵה גִלְיוֹן הַסֵּפֶר Randbemerkung.
Выносъ ז׳ שְׂאֵת הַחוּצָה, —הוֹצִיא Hinaustragung.
В. тѣла מַשָּׂא הַמֵּת לִקְבוּרָה Leichenbegängniß.
Вынужда́ть, Вынудить פ״י אַלֵּץ, הָאֵץ, נָגוֹשׂ,
nöthigen. Онъ вынудилъ у меня́ э́ту та́йну הוּא
אִלְּצַנִי לְגַלּוֹת סוֹדִי.
Вынуждённый см. Принуждённый.
Вынуть см. Выниму́ть.
Выны́ривать, Вынырнуть פ״ע צוּף עַל־פְּנֵי הַמַּיִם,
הִנָּשֵׂא מִתַּחַת לַמַּיִם, —הָצֵץ auftauchen.
Выню́хивать. Вынюхать פ״י 1) הָרִיחַ ··· עַד־תֻּמּוֹ,
שָׁאוֹף בְּאַפָּיו ··· כָּלִיל ausschnupfen (Tabak). 2) רַגֵּל
מִסְתָּרִים, —תּוּר ausspähen. [ziehen.
Выняньчить פ״י טַפֵּחַ וְרַבֵּה, גַּדֵּל עַל־זְרֹעוֹתָיו aufer=
Вынять см. Вынима́ть. [—מַפָּל das Herausfallen
Выпаденіе ס׳, Выпадка נ׳, -падъ ז׳ נְפֹל מִתּוֹךְ,
Выпа́дывать, -да́ть, Выпасть פ״ע נָפוֹל מִתּוֹךְ her=
ausfallen. Жребій выпалъ на меня עָלַי נָפַל הַגּוֹרָל.
Весь скотъ выпалъ כָּל־הַבְּהֵמָה נֶאֶסְפָה.
Выпа́ивать, Выпоить פ״י חַיֵּה וְהָנֵק עֵגֶל בְּחָלָב mit
Milch pflegen. [מִמְּכִיצָתוֹ herauskriechen.
Выпа́лзывать פ״ע (אפרוח) רָמוֹשׂ וְיָצוֹא; הִבָּקֵעַ
Выпа́ливать, Выпалить פ״י 1) בָּעֵר בָּאֵשׁ, —שָׂרוֹף
abbrennen. 2) תָּקוֹעַ אֵשׁ מִקְּנֵה־רֹבֶה losschießen. [ten.
Выпа́лывать פ״י *נַכֵּשׁ, בָּעֵר קוֹצִים מִשְּׂדֵה זֶרַע ausjä=
Выпа́ривать, Выпарить פ״י 1) הָחֵם בְּמַיִם חַמִּים,
*מָלוֹג ausbrühen. 2) הַקְטֵר, הַעֲלֵה בְּאֵדִים דְּבַר נֹגַר
ausdampfen lassen.

Выпа́рхивать פ״ע הִתְעוֹפֵף, עוּף מִן־ ausfliegen.
Выпа́рывать פ״י הַתֵּר תְּפִירָה austrennen.
Вы́пасть см. Выпада́ть.
Выпа́хивать, Вы́пахать פ״י 1) כַּלֵּה לַחֲרשׁ durch-
ackern. 2) הִשְׂתַּכֵּר בַּחֲרִישׁ vom Ackern verdienen. -ся
נפעל הֵחָרֵשׁ durchgeackert werden. [zen.
Вы́пачкать פ״י גָּאֵל כֹּל־, —טַנֵּף, —הַגְאֵל beschmut-
Выпека́ть, Вы́печь פ״י אָפֹה ausbacken.
Выпере́живать, Вы́передить פ״י עֲבוֹר אֶת־,
הַקְדֵּם, עֲבוֹר לִפְנֵי בְּרוּצוֹ überjagen.
Вы́переть см. Выпира́ть. [machen.
Вы́пестрить פ״י צָבוֹעַ, רָקוֹם בִּצְבָעִים שׁוֹנִים bunt
Выпеча́тывать, Вы́печатать פ״י הַדְפֵּס* abdru-
cken. -ся פ״ח קָהֹה, הִשָּׁחֵת (אותות הדפוס) מֵרֹב עֲבוֹדָה
בַּדְפּוּס vom Drucken sich abnutzen.
Выпива́ть, Вы́пить פ״י שָׁתֹה כָּלִיל austrinken.
Выпи́ливать, Вы́пилить פ״י גָּזוֹר בְּמַשּׂוֹר מִתּוֹךְ־
aussägen. -ся פ״ח הִשָּׁחֵת הַמַּשּׂוֹר וְקָהֹה מֵרֹב עֲבוֹדָה
vom Sägen sich abnutzen. [ausstoßen.
Выпира́ть פ״י דָּחֹה הַחוּצָה, —הָדוֹף, —דָּחוֹף hin-
Вы́писать см. Выпи́сывать.
Вы́писка נ׳ 1) הַעְתָּקָה מִסֵּפֶר Abschrift. 2) דְּרשׁ
בִּכְתָב Verschreibung (von Waaren).
Выписно́й ת׳ הַנִּדְרָשׁ בִּכְתָב ausgeschrieben.
Вы́писчикъ ז׳ מַעְתִּיק מִסֵּפֶר Abschreiber.
Выпи́сывать, Вы́писать פ״י 1) רָשׁוֹם מִסֵּפֶר, הַעְתֵּק
kopiren. 2) דָּרוֹשׁ בִּכְתָב verschreiben (Waare). -ся
פ״ח 1) הִדָּרֵשׁ בִּכְתָב verschrieben werden. 2) חָדוֹל
מֵהִתְפַּקֵּד בְּתוֹךְ־, הִבָּדֵל מִן כְּתָב הָרִשּׁוּם sich aus-
schreiben. 3) הֵעָתֵק מִכְּתָב kopirt werden. [Abschrift.
Вы́пись נ׳ מִשְׁנֵה כְּתָב, הַעְתָּקָה, פַּרְשֶׁגֶן, פַּתְשֶׁגֶן
Выпи́хивать, Вы́пихнуть פ״י דָּחֹה מִן־, —דָּחוֹף,
—הָדוֹף hinausstoßen.
Вы́плавка נ׳ הִתּוּךְ Ausschmelzung.
Выпла́вливать, -плавля́ть, Вы́плавить פ״י הַתֵּךְ
Выплавно́й ת׳ מֻתָּךְ geschmolzen. [ausschmelzen.
Вы́плавокъ(-вка)ז׳ 1)מְטִיל מַתֶּכֶת geschmolzenes Me-
tallstück.— 2) בֵּיצָה בְּטֶרֶם קָרַם עוֹרָהּ Ei ohne Schale.
Выпла́кивать, Вы́плакать פ״י עַד־ בִּבְכִי דָּרוֹשׁ
מְצוֹא חֶפְצוֹ ausweinen. В. глаза́ הָמֵק מִדִּמְעָה עֵינָיו,
Вы́плата נ׳ שִׁלּוּמִים, שִׁלּוּם חוֹב Auszahlung. [—הַכְהֵה.
Выпла́чивать, Вы́платить פ״י שַׁלֵּם, הָשֵׁב חוֹב
auszahlen. -ся פ״ח שֻׁלּוֹם ausgezahlt werden.
Выплёвывать, Вы́плевать פ״י יָרוֹק, הוֹצֵא רֹקוֹ
ausspeien.

Выпле́скивать, Вы́плескать, -плеснуть פ״י בָּקוֹק,
שָׁטוֹף מִתּוֹךְ ausgießen.
Выплета́ть, Вы́плесть פ״י 1) הַתֵּר מִמַּחְלָפָה her-
ausflechten. 2) עַבֵּת einflechten. 3) הִשְׂתַּכֵּר מִמַּעֲשֵׂה
עֲבֹת durch Flechten verdienen. -ся פ״ח הֵחָלֵץ מִמֵּצַר,
הִמָּלֵט מִמּוֹקֵשׁ sich herausarbeiten. [ausschwimmen.
Выплыва́ть, Вы́плыть פ״ע שָׂחֹה מִן, —שׁוֹט her-
Вы́плывокъ (-вка) ז׳ סַפַּחַת בָּעֵץ, —שְׂאֵת Aus-
Вы́плюнуть см. Выплёвывать. [wuchs.
Выпля́сывать, Вы́плясать פ״ע חוּל, רָקוֹד aus-,
Вы́поить см. Выпа́ивать. [ertanzen.
Выпола́скивать, Вы́полоскать פ״י שָׁטוֹף, הָדֹחַ
בְּמַיִם ausspülen.
Вы́ползать, -зти см. Выпа́лзывать.
Вы́полированный ת׳ מְמֹרָט polirt.
Вы́полировать см. Полирова́ть.
Выполне́ніе ס׳ מַלֵּא, מַלֹּאת, עֲשׂוֹת Erfüllung.
Выполня́ть, Вы́полнить פ״י מַלֵּא, מְזִמַּת־ עָשֹׂה
Вы́полоть см. Выпа́лывать. [לֵב,—הָקֵם erfüllen.
Выпора́жнивать, Вы́порожнить פ״י הָרֵק, בָּקוֹק,
צָאָה ausleeren. -ся פ״ח הוּרַק, הִבּוֹק ausgeleert werden.
Вы́поротокъ (-тка) ז׳ עֵגֶל לָקוּחַ מִבֶּטֶן אִמּוֹ, בֶּן־*
פְּקוּעָה aus dem Leibe der Mutter herausgeschnitte-
Вы́пороть см. Выпа́рывать. [nes Thier.
Вы́порхнуть см. Выпа́рхивать.
Вы́потрошить см. Потроши́ть.
Вы́потѣть см. Потѣ́ть.
Вы́правка נ׳ 1) חֵקֶר דָּבָר, בִּקֹּרֶת Erkundigung.
2) תִּקּוּן, סְדָרִים, מִשְׁטָר; חִנּוּךְ Ausrichtung.
Выпра́вливать, -ля́ть, Вы́править פ״י 1) הַיְשֵׁר,
תָּקוֹן, תַּכֵּן, תַּקֵּן zurecht machen. 2) חָנוֹךְ, הַדְרֵךְ,
לַמֵּד לְ־ abrichten. [вать.
Выпра́стывать, Вы́простать, см. Выпора́жни-
Выпра́шивать, Вы́просить פ״י בַּקֵּשׁ מֵאֵת, —שָׁאוֹל
ausbitten. -ся פ״ח הִשָּׁאֵל מֵעִם sich losbitten.
Вы́пробовать см. Про́бовать. [מִתּוֹךְ fortführen.
Выпрова́живать, Вы́проводить פ״י שַׁלֵּחַ־, הַרְחֵק
Выпроки́дывать, -ки́нуть פ״י הַשְׁלֵךְ מִתּוֹךְ, הָפוֹךְ
עַל־פֶּה hinauswerfen. -ся פ״ח הָשְׁלֵךְ, נָפוֹל מִתּוֹךְ־
Вы́просить см. Выпра́шивать. [hinausfallen.
Вы́простать см. Выпра́стывать. [hinausspringen.
Выпры́гивать, Вы́прыгнуть פ״ע קַפֵּץ, מִן —דַּלֵּג
Выпры́скивать, Вы́прыскать, -снуть פ״י 1) הַזֵּה
מִן verspritzen. 2) הַזֵּה עַל bespritzen. -ся פ״ח גוּף
(מֹר) עַל־בְּשָׂרוֹ sich bespritzen.

Выпрѣва́ть, Вы́прѣть פ״ע 1) הָחֹר, הִתְבַּשֵּׁל וְחָרֹר eingekocht werden. 2) עָטֹה זֵעָה, רָטוֹב מִזֵּעָה schwi- [tzen.

Вы́прѣлый ת׳ מְבֻשָּׁל, חָרֵר eingekocht.

Выпряга́ть, Вы́прячь פ״י פַּתֵּחַ סוּס מִמַּאְסַר הָרֶכֶב abspannen. -ся פ״ח הִתְפַּתֵּחַ (סוּס) מוֹסֵרָיו sich abspannen.

Выпря́дывать, -да́ть, Вы́прясть פ״י 1) טָוֹה aus- spinnen. 2) הִשְׂתַּכֵּר בְּמַעֲשֵׂה מַטְוֶה durch Spinnen verdienen. [hinausspringen.

Выпря́дывать, Вы́прянуть פ״ע — קַפֵּץ מִן, דַּלֵּג

Вы́пряжка נ׳, -ряга́ніе ס׳ מִפְתַּח הַסּוּסִים מִמּוֹסֵר הָרֶכֶב Abspannung.

Выпря́мливать, -ля́ть, Вы́прямить פ״י זָקוֹף הַיְשֵׁר הַכָּפוּף, שׂוּם הֶעָקוֹב לְמִישׁוֹר gerade machen. -ся פ״ח הָיְשַׁר, הוּשַׂם לְמִישׁוֹר wieder gerade werden.

Вы́прясть см. Выпря́дывать.

Выпу́гивать, Вы́пугнуть פ״י הַחֲרֵד מִן aufschrecken.

Вы́пуклина נ׳ גַּב; דַּבֶּשֶׁת Buckel, Hervorragung.

Выпуклово́гнутый ת׳ שָׁקוּעַ מֵעֵבֶר מִזֶּה וְגַבְנוּן מֵעֶבְרוֹ הַשֵּׁנִי convex-konkav.

Вы́пуклость נ׳ גַּבְנוּנִיּוּת Hervorragung.

Вы́пуклый ת׳ גַּבְנוּן, גִּבֵּן, *בּוֹלֵט bauchig.

Выпуска́ть, Вы́пустить פ״י — עָזוֹב, שַׁלּוֹחַ לַחָפְשִׁי, שַׁלֵּחַ הַחוּצָה herauslassen. В. изъ рукъ הַפֵּל מִיָּדָיו. В. книгу הוֹצֵא סֵפֶר לָאוֹר. В. ко́гти הוֹשֵׁט צִפָּרְנָיו, —הוֹצֵא. -ся נפעל הִשָּׁלֵחַ הַחוּצָה, הִפָּטֵר herausgelassen werden.

Выпускно́й ת׳ נָכוֹן לָצֵאת zum Auslassen bestimmt. В-ные ученики́ הַמִּתְעַתְּדִים לָצֵאת מִבֵּית הַסֵּפֶר, תַּלְמִידֵי הַלִּשְׁכָּה הָאַחֲרוֹנָה.

Вы́пускъ ז׳ 1) פֶּטֶר, תֹּכֶן הַנִּפְטָרִים מִבֵּית סֵפֶר אַחֲרֵי Entlassung der Schüler. 2) מוֹצָא אֲשֶׁר מְלָאוֹ צְבָאָם Reichscredit. 3) חֵלֶק הַמּוּצָא לָאוֹר הַשְּׁטָרוֹת בַּמְּדִינָה das Heft, Lieferung. 4) *כֶּרֶךְ—, מִסְפָּר סֶרַח קוֹרָה, כַּבִּנְיָן *זִיז Vorsprung.

Вы́пустить см. Выпуска́ть.

Выпу́тывать, Вы́путать פ״י 1) הַתֵּר אֲגֻדָּה her- auswickeln. 2) חַלֵּץ מִמֵּצַר, מַלֵּט מִמּוֹקֵשׁ heraus- helfen. -ся פ״ח הִמָּלֵט מִמּוֹקֵשׁ sich heraushelfen.

Выпу́чивать, Вы́пучить פ״י פָּעוֹר, הַרְחֵב aufsper- ren. В. глаза́ הַרְחֵב עֵינָיו, —לָטוּשׁ große Augen machen. -ся פ״ח הִתְרַחֵב, הִתְנַפֵּחַ bauchig werden.

Вы́пушка נ׳ קַו בִּתְפַר הַבֶּגֶד die Kante.

Выпуще́ніе ס׳ פֶּטֶר, מוֹצָא, שִׁלּוּחַ Weglassung.

Выпы́тывать, Вы́пытать פ״י 1) נַסֵּה, בָּחוֹן aus- forschen. 2) הַתְלֵט מִ־, אַלֵּץ לְהַגִּיד erzwingen.

Выпѣва́ть, Вы́пѣть פ׳ 1) שִׁיר, זַמֵּר absingen. 2) הִשְׂתַּכֵּר בְּשִׁיר ersingen. -ся פ״ח הוּשַׁר abgesun- [gen werden.

Вы́пѣстовать см. Пѣстова́ть.

Выпя́ливать, Вы́пялить פ״י מָתוֹחַ, נָטֹה, הַרְחֵב ausdehnen. В. глаза́ הַרְחֵב חוֹרֵי עֵינָיו die Augen auf- sperren.

Вы́работка נ׳ מְלָאכָה, חֲרֹשֶׁת, עֲבוֹדָה Bearbeitung

Выраба́тывать, Вы́работать פ״י 1) יָצוֹר, פָּעוֹל, עָשֹׂה כְּלִי לְמַעֲשֵׂהוּ, —הוֹצֵא bearbeiten. 2) הִשְׂתַּכֵּר בַּעֲבוֹדָה erarbeiten. -ся נפעל הוּצַר, הֵעָשׂה ausge- arbeitet werden.

Выра́внивать פ״י פַּלֵּס, יַשֵּׁר, הַיְשֵׁר, שַׁוֵּה פְּנֵי eb- nen, gerade machen. -ся פ״ח 1) הִשְׁתַּוֵּה, הִתְיַשֵּׁר ausgefahren werden. 2) הָרֵם קוֹמָתוֹ; עָלֹה וְגָדֵל עָמוֹד קוֹמְמִיּוּת sich emporrichten.

Выража́ть, Вы́разить פ״י זָמוֹם כְּדַבֵּר שְׂפָתַיִם אוֹ נָתוֹן אוֹת, בַּחֲרֹשֶׁת מַעֲשֶׂה ausdrücken. В. кому свою благода́рность נָתוֹן לְ־ אוֹת תּוֹדָתוֹ seine Dankbar- keit äußern. -ся פ״ח מַלֵּל, הַרְאֵה לָדַעַת, חַוֵּה דֵעוֹ sich ausdrücken.

Выражда́ться פ״ח הִשְׁתַּנֵּה בְּטַעְמוֹ וְתָאֳרוֹ מֵאֲבוֹתָיו, הוֹצֵא פְּרִי־כַחַשׁ ausarten. Она вы́родилась въ по- бѣги чужо́й лозы́ נֶהֶפְכָה סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה.

Выраже́ніе ס׳ מִלָּה, אַחֲוָה, אוֹת Ausdruck. [keit.

Вырази́тельность נ׳ בֹּר, בֵּרוּר; תֹּקֶף Ausdrücklich-

Вырази́тельный ת׳ בָּאֵר הֵיטֵב, מְפֹרָשׁ, גָּלוּי לָעַיִן, נִכָּר, בָּרוּר, נָכֹחַ לַמֵּבִין ausdrücklich.

Вы́разить см. Выража́ть.

Вы́разумѣть פ״י הָבֵן מִ־ begreifen. [lassen.

Выра́нивать, Выроня́ть פ״י הַפֵּל, הַשְׁלֵךְ fallen

Выраста́ніе ס׳ עֲלוֹת צֶמַח אוֹ עֵץ das Aufwachsen.

Выраста́ть, Вы́рости פ״ע צָמוֹחַ, עָלֹה, רָבֹה וְגָדוֹל, שָׂגֹה aufwachsen. [auferziehen.

Выраща́ть, Вы́ростить פ״י גַּדֵּל, רַבֵּה, הַצְמֵחַ, שַׂגְשֵׂג

Вы́рвать см. Вырыва́ть. [werden.

Вырдѣва́ть, Вы́рдѣть פ״ע (מכה וחבורה) הֵמֵק reif

Вы́рдѣлый ת׳ טָרִי reif (von Geschwüren). В. нары́въ [מַכָּה טְרִיָּה.

Вы́ровнять, -нить см. Выра́внивать.

Вы́родиться см. Выражда́ться.

Вы́родокъ (-дка) ז׳ סוּר (ירמיה ב׳, כ״א), פְּרִי־כַחַשׁ; בֵּן מֵמֵר לְיוֹלְדָיו, שֹׁנֶה בְּטִבְעוֹ וְתָאֳרוֹ, כַּחַשׁ Mißgeburt

Вырожде́ніе ס׳ מוֹלֶדֶת־שֶׁקֶר, פְּרִי־כַחַשׁ, מֶמֶר לְיוֹלַדְתּוֹ Ausartung.

Выроня́ть Вы́ронить см. Выра́нивать.

Вы́рослый ת׳ גָּדֵל emporgewachsen.

Выростáть см. Вырастáть.

Вы́ростокъ (-тка) עוֹר פַּר וָעֵגֶל ז׳ Rindsleder.

Вырубáть, Вы́рубить פ״י בָּרֹא יַעַר, חָצוֹב, חָטוֹב aushauen. В. огонь חָצוֹב אֵשׁ מִצּוּר Feuer anschlagen.

Вы́рубка נ׳ (1 מַחְצֵב Aushauung. 2) אוֹת חֲרוּת [Einschnitt.

Вы́рубъ ז׳ см. Вы́рубка 2.

Вы́ругать פ״י בַּ׳ גָּעוֹר, חָרֵף ausschimpfen.

Выручáть, Вы́ручить פ״י (1 גָּאוֹל, פָּדֹה loskaufen. 2) נָשֹׁה חוֹב מִן׳, מָצוֹא שְׂכָרוֹ, הָשֵׁב לְיָדוֹ einziehen (Geld). 3) פָּדֹה מִמּוֹקֵשׁ, חַלֵּץ מִמֵּצַר befreien.

Выручéніе ס׳ גְּאֻלָּה, פִּדְיוֹן, פְּדוּת Befreiung.

Вы́ручка נ׳ (1 פְּדוּת Befreiung. 2) כֶּסֶף מִמְכָּר, מְחִיר, תְּבוּאָה gelöstes Geld. 3) שֻׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת בְּבֵית מִסְחָר Budentisch.

Вырывáніе ס׳ (1 עֲקֹר מִתּוֹךְ das Ausreißen. 2) חֲפֹר, מִכְרָה Ausgrabung.

Вырывáть, Вы́рвать פ״י עָקוֹר, נָתוֹשׁ, נָסוֹחַ, נָתוֹק, חָטוֹף herausreißen. В. изъ рукъ מִיַּד ״ קָרוֹעַ—, גָּזוֹל—, לָקוֹחַ בְּחָזְקָה. В. изъ бѣды מַלֵּט מִצָּרָה -ся פ״ח מִיַּד הִנָּצֵל—, הִתְמַלֵּט sich losreißen. Невóльно вы́рвалось у меня это слово מִפִּי יָצָא הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא מִלִּבִּי wider Willen entschlüpfte mir das Wort. [הַטָּמוּן, בָּעֹה herausgraben.

Вырывáть, Вы́рыть פ״י חָפוֹר, כָּרֹה, קוּר ; חַפּוֹשׂ

Вы́рь ז׳ תְּהוֹם, שִׁבֹּלֶת־מַיִם, מְהוּמָה, נִבְךְ Wasserwirbel.

Вы́рѣзка נ׳ (1 כְּרֹת, גְּזֹר, קְרֹעַ מִן Ausschneidung. 2) פִּתּוּחַ, דְּמוּת—, תַּבְנִית מְחֻטֶּבֶת Ausschnitt.

Вырѣзнóй ת׳ מְחֻטָּב, מְחֻקֶּה, חֲרוּת ; כָּרוּת ausgeschnitten. [schnitt.

Вы́рѣзокъ (-зка) ז׳ שֶׁטַח הַחוּג בֵּין שְׁנֵי חִשָּׁקָיו Aus-

Вырѣзывать, Вы́рѣзать פ״י (1 גָּזוֹר מִתּוֹךְ, כָּרוֹת— ausschneiden. 2) פַּתֵּחַ, חָרוֹת, חָרוֹשׁ, חָקוֹק, חָצוֹב graviren.

Выряжáть, Вы́рядить פ״י הַלְבֵּשׁ בִּגְדֵי, הַעֲדֵה עֲדִי תִּפְאֶרֶת ausputzen. -ся פ״ח לָבוֹשׁ בִּגְדֵי, עָדֹה עֲדִי תִּפְאֶרֶת sich ausputzen.

Вы́садить см. Высáживать.

Вы́садка נ׳ (1 מַטַּע שְׁתִילִים לְמָקוֹם אַחֵר Verpflanzung. 2) מוֹצָא הַחַיִל מִן־הָאֳנִיָּה אֶל־הַיַּבָּשָׁה Ausschiffung. [מִן־הָאֳנִיָּה אֶל־הַיַּבָּשָׁה ausgeschifft.

Вы́садный ת׳(1 שָׁתוּל—, נָטוּעַ אֶל׳ verpflanzt. 2) מוּצָא

Вы́садокъ (-дка) ז׳ שָׁתִיל, נֶטַע Setzling.

Высáживать, Вы́садить פ״י (1 הַסֵּעַ, שָׁתוֹל אֶל׳ מִן׳ וְנָטוֹעַ אֶל׳ verpflanzen. 2) הוֹצֵא מִמֶּרְכָּבָה אוֹ מֵאֳנִיָּה heraussteigen lassen. -ся פ״ח הוֹצֵא מִן אֶל׳ ; הִשָּׁתֵל אֶל׳ verpflanzt werden.

Высáливать פ״י גָּאֵל׳, טַנֵּף בַּ׳ ; מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב mit Talg beschmieren.

Высáсываніе ס׳ מְצוֹת, יְנֹק Aussaugung.

Высáсывать פ״י שָׁתֹה וּמָצֹה, מָצוֹץ, יָנוֹק aussaugen. -ся פ״ח הוּנַק, הִמָּצֵה ausgesogen werden.

Высвáтывать, Вы́сватать פ״י *שַׁדֵּךְ, חַתֵּן anwerben eine Braut. [ren.

Высвéрливать, Вы́сверлить פ״י נָקוֹב חוֹר ausboh-

Высвобождáть, Вы́свободить פ״י הוֹצֵא לַמֶּרְחָב, חַלֵּץ מִמֵּצַר;—לַחָפְשִׁי befreien. -ся נפעל.

Высвобождéніе ס׳ גְּאֻלָּה, פְּדוּת Befreiung.

Высвóривать, Вы́сворить פ״י (כַּלְבֵי צַיִד) אַלֵּף, לָלֶכֶת צְמָדִים—, חַנּוֹךְ Jagdhunde an die Koppel gewöhnen.

Вы́сворка נ׳ חִנּוּךְ הַכְּלָבִים לְצֶמֶד הַצַּיִד Gewöhnung an die Koppel. [delung.

Выселéніе ס׳ גָּלוּת, גּוֹלָה, הַעְתִּיק מוֹשָׁבוֹ Uebersie-

Вы́селокъ (-лка) ז׳ גֵּרוּת, מוֹשָׁב Kolonie.

Выселя́ть, Вы́селить פ״י הַגְלֵה, נָתוֹשׁ מֵעַל אַדְמָתוֹ nach einem andern Ort versetzen. -ся פ״ח הַחֲלֵף מְגוּרָיו, עָתוֹק מִ׳ auswandern.

Вы́серебрить פ״י צַפֵּה כֶּסֶף versilbern.

Вы́сидка נ׳ (1 מִצְרֶף־יַיִן Destillirung. 2) תֹּכֶן הַיַּיִן הַצָּרוּף das Destillirte.

Выси́живать, Вы́сидѣть פ״י (1 יָשׁוֹב תַּחְתָּיו יָמִים מִסְפָּר absitzen. 2) דָּגוֹר, רָבוֹץ עַל־הַבֵּיצִים ausbrüten. 3) צָרוֹף יַיִן destilliren. -ся פ״ח הֵרָזֶה, כָּחוֹשׁ (אֵם הָעוֹף) מֵרוֹב שִׁבְתָּהּ עַל־בֵּיצֶיהָ vom langen Brüten abmagern. [bläuen (Wäsche).

Вы́синивать, Вы́синить פ״י נָתוֹן צֶבַע תְּכֵלֶת עַל׳

Выскáбливать פ״י גָּרֵר, גָּרֹד, מָחֹה abschaben.

Выскáзывать, Вы́сказать פ״י הַגֵּד, הַבֵּעַ רוּחוֹ, הַגֵּד לְ׳ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בִּלְבָבוֹ heraussagen. -ся פ״ע אֶת־כָּל־לִבּוֹ sich aussprechen.

Выскáкивать פ״ע (1 קָפֹץ מִתּוֹךְ, דַּלֵּג— heraus-springen. 2) הִנָּתֵק, מוּשׁ מִן׳ abreißen. Гвоздь вы́скочилъ הַיָּתֵד מָשׁ מִמְּקוֹמוֹ; Пу́говка вы́скочила הַכַּפְתּוֹר נִתַּק. Не выскáкивай вперёдъ אַל־תְּהִי כְּהֶדְיוֹט קוֹפֵץ בָּרֹאשׁ.

Выскáльзывать פ״י הַחֲלֵק מִן׳, הִמָּלֵט מִיַּד׳ herausgleiten.

Вы́скоблить см. Выскáбливать.

Вы́скокнуть, -кочить см. Выскáкивать.

Вы́скользнуть см. Выскáльзывать.

Вы́скочка זו״נ (1 הֶדְיוֹט קוֹפֵץ־בָּרֹאשׁ* (מגילה יב:) der Voreilige. 2) נִקְלֶה מִתְנַשֵּׂא לְרֹאשׁ Emporkömmling.

Выскребать, Выскресть פ״י גָּרֵר, מָרֵק, גָּרֵד מִן־
הַקְצֵה auskratzen.
Выславлять, Выславить פ״י הִשְׁתַּכֵּר בְּשִׁירֵי תְפִלָּה
לִימֵי חַג־הַנּוֹצְרִים verdienen durch Singen heiliger Lie=
Выслать (עתיד Вышлю) см. Высылать. [der.
Выслуга נ׳ תֹּם שְׁנֵי עֲבוֹדַת־אִישׁ, מְלֹאת צְבָאוֹ das
Ausdienen.
Выслуживать, Выслужить פ״י 1) כַּלֵּה יְמֵי עֲבוֹדָתוֹ,
מָצוֹא שָׂכָר (גְּמוּל) בַּעֲבוֹדָתוֹ מַלֵּא צְבָאוֹ ausdienen. 2)
erdienen. -ся פ״ח 1) עָלֹה בַּעֲבוֹדָתוֹ מַעְלָה sich hin=
aufdienen. 2) הִתְעַלֵּה בְּחֹנֶף וַחֲלַקּוֹת sich einschmeicheln.
Выслушивать, Выслушать פ״י שָׁמוֹעַ אֶת־דִּבְרֵי־,
הָבֵן לְאִמְרֵי־ aushören. [הִתְחַקֵּה עַל־] ausspüren.
Выслеживать, Выследить פ״י חָקוֹר, הָתֵר, תּוּר,
Выслюнивать, Выслюнить פ״י הוֹרֵד רִירוֹ עַל־ mit
Speichel besudeln. [בַּכֹּפֶר] mit Pech beschmieren.
Высмаливать, Высмолить פ״י כָּפוֹר, חָמוֹר בַּזֶּפֶת
Высмаркивать, Высморкать פ״י יָרוֹק מִנְּחִירָיו
ausschnäuzen. -ся הָרֵק רִיר נְחִירָיו sich ausschnauben.
Высматривать, Высмотреть פ״י הַבֵּט אַחֲרֵי־,
רַגֵּל, חָפוֹר, תּוּר, הָתֵר aussehen, ausspähen.
Высовъ ז׳ מָצוֹק, אַיִל, כָּתֵף, *זִיז Hervorragung.
Высовывать פ״י שָׁלוֹף, הַעְתֵּק הַחוּצָה, —הוֹצֵא.
Онъ высунулъ руку שָׁלַח יָדוֹ מִן־ herausstecken.
-ся פ״ח הִשָּׁלֵף, הֵעָתֵק מִן־ sich h. Высунуться въ
окно הַשְׁקֵף בְּעַד הַחַלּוֹן, —הָצֵץ, —הַשְׁקֵף.
Высокій ת׳ 1) גָּבֹהַּ, גְּדָל־קוֹמָה, רָם hoch. 2) נִשָּׂא,
נִשְׂגָּב, נִפְלָא erhaben. -кая стѣна חוֹמָה נִשְׂגָּבָה.
-кая цѣна מְחִיר רָב. -кій умъ רְחַב לֵב.
Высоко, Высоко ת״פ מַעְלָה; בַּמְּרוֹמִים, בָּרוּם, מָרוֹם
hoch. Очень высоко מַעְלָה מָּעְלָה, גָּבוֹהַּ מְאֹד sehr hoch.
Высокоблагородіе ס׳ בֶּן־רָם־הַיַּחַשׂ (כנוי הכבוד
לתור הששי השביעי והשמיני) Hochwohlgeboren.
Высокобортный ת׳ (אֳנִי) רָם הַיַּרְכָתַיִם hochbordig.
Высоковыйный ת׳ נְטוּי, גֵּאֶה, הוֹלֵךְ בְּצַוָּאר עָתָק
גָּרוֹן hochmüthig, stolz.
Высокодержавный ת׳ שַׁלִּיט עֶלְיוֹן großmächtig.
Высокомудріе ס׳ רֹהַב, רַהַב, גֹּדֶל־לֵבָב Hochmuth.
Высокомудрый ת׳ גְּבַהּ־לֵב, גֵּא מְאֹד hochmüthig.
Высокомысліе ס׳ רוּם לֵב, —גַּבְהוּת Verwegenheit.
Высокомѣріе ס׳ —לֵב, —רוּחַ, גֹּבַהּ־אַף, גֹּדֶל־לֵבָב,
רַהַב, רֹהַב Stolz, Hochmuth. [müthig sein.
Высокомѣрничать פ״ע הִתְגָּאֵה, הִתְאַמֵּר hoch=
Высокомѣрный ת׳ רַהַב, גְּבַהּ־לֵב, גֵּאֶה יָהִיר hoch=
müthig.

Высокопарно ת״פ עָתָק, בְּלָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת,
בְּשָׂפָה נִשְׂגָּבָה מֵהָבִין hochtrabend.
Высокопарность נ׳ עָתָק, מְלִיצוֹת חִידוֹת, רוּחַ
תּוֹעֲפוֹת רוּחַ, כַּבִּיר Aufgeblasenheit.
Высокопоставленный ת׳ רָם הַמַּעֲלָה hochgestellt.
Высокопочитаніе, -чтеніе ס׳ מוֹרָא וְכָבוֹד Hoch=
achtung.
Высокопочтенный ת׳ נֶחְשָׁב מְאֹד, נִכְבָּד־, נְשׂוּא־
פָּנִים hochgeachtet.
Высокопревосходительство ס׳ יְקָר תִּפְאֶרֶת
גְּדֻלָּה (כנוי לשר מהתור הראשון והשני) hohe Excellenz.
Высокопреосвященство ס׳ רוּם הַדְרַת קֹדֶשׁ
(כנוי לכהני הראש בכנסיה הנוצרית) Hochwürden.
Высокопреподобіе ס׳ יְקָר תִּפְאֶרֶת (כנוי לארכימנדריט
והגמון) Hochehrwürden.
Высокородіе ס׳, -дный ת׳ רָם־הַיַּחַשׂ (כנוי לשר מהתור
החמישי) Hochgeboren. [wachsen.
Высокорослый ת׳ רָם הַקּוֹמָה, גְּבַהּ־קוֹמָה hochge=
Высокостепенство ס׳ רוּם הַמַּעֲלָה Hochwürden.
Высокость נ׳ גֹּבַהּ, רוּם; גַּבְהוּת, שִׂיא, שׂוֹא Höhe.
Высокоторжественный ת׳ מִקְרָא קֹדֶשׁ (יום)
hochgefeiert. [muth.
Высокоуміе, -умство ס׳ גֹּבַהּ רוּחַ, גֹּדֶל לֵבָב Hoch=
Высокоумный ת׳ —רוּחַ, גְּבַהּ־לֵב hochmüthig.
Высокоумствовать (-ствую) פ״ע הִתְאַמֵּר, הָרֵם
לִבּוֹ, דַּבֵּר עָתָק hochmüthig sein.
Высоливать, Высолить פ״י מָלוֹחַ בַּמֶּלַח durchsalzen.
-ся פ״ח הָמְלֵחַ; רָוֹה מֶלַח durchgesalzt werden.
Высосать см. Высасывать.
Высота נ׳ רוּם, גֹּבַהּ, גֹּדֶל, שִׂיא, תּוֹעָפוֹת Höhe.
Высохлый ת׳ יָבֵשׁ, נִחַר, חָרֵב ausgetrocknet.
Высохнуть см. Высыхать.
Высочайшій ת׳ גָּבוֹהַּ מִכֹּל, נַעֲלֶה עַל־כֹּל, —נִשָּׂא,
—מְרוֹמָם Allerhöchst. По высочайшему повелѣнію
בְּמִצְוַת הֲדַר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.
Высочество ס׳ רוֹמְמוּת (כנוי לבני מלך) Hoheit.
Высочивать, Высочить פ״י הַגֵּר מִשֹּׁד, —הַטֵּף,
הוֹצֵא עֲסִיס־ auszapfen.
Выспаться פ״ח יָשׁוֹן דַּיּוֹ sich ausschlafen.
Выспрашивать, Выспросить פ״י — חָקוֹר, שָׁאוֹל
אֶת־פִּי ausfragen.
Выспренній ת׳ עֶלְיוֹן, —מַעְלָה, —מְרוֹמִים—erhaben.
Выспренность נ׳ מְרוֹמִים, תּוֹעָפוֹת, גְּבוֹהָה Er=
habenheit. В. ума תּוֹעֲפוֹת הָרוּחַ, שִׂיא רוּם הַשֵּׂכֶל.
Выспрь ת״פ לַמְּרוֹמִים, אֱל־עַל; לַשְּׁחָקִים hoch.

Выспѣва́ть, Вы́спѣть פ״ע גָּמוֹל, הָבְשֵׁל, בָּכּוֹר reif werden.

Вы́спѣлый ת׳ גָּמוּל (פְּרִי), בִּכּוּרִים — reif.

Вы́ставка נ׳ 1) הָכִין, עֲרֹךְ. 2) מַעֲרֶכֶת־חִזָּיוֹן, מַעֲרֶכֶת זִמְרַת־הָאָרֶץ וַחֲרשֶׁת הַמַּעֲשֶׂה, בָּמַת־רְאִי, שַׁעַר הַמַּצֶּבֶת Ausstellung.

Выставля́ть, Вы́ставить פ״י 1) הַעֲמֵד, הַצֵּג, הַצֵּב, הָכֵן, הָקֵם. 2) הָכֵן לְ׳. В. лошадей для войска הָכֵן סוּסִים לַצָּבָא. В. кого שׂוּם הֶעָוֹן בְּ׳׳׳ ausstellen.

Выставно́й ת׳ מֻצָּג, מֻצָּב ausgestellt.

Выста́ивать פ״י 1) עֲמוֹד עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ כָּל־הָעֵת ausstehen. 2) הָנֵחַ לְ׳׳׳ עַד־הִנָּפְשׁוֹ ausstehen lassen. 3) פ״ע עֲמוֹד בִּפְנֵי, עָצוֹר כֹּחַ, הָכֵל aushalten. -ся פ״ח 1) הָפֵג טַעְמוֹ וְרֵיחוֹ schal werden. 2) הַחֲלֵף, הִנָּפֵשׁ כֹּחַ sich erholen.

Выстана́вливать פ״י הַעֲמֵד, הַצֵּב, הַצֵּג, עֲרוֹךְ ausstellen.

Высте́гивать, Вы́стегать פ״י 1) תַּפֵּר aussteppen. 2) יַסֵּר בְּשׁוֹטִים auspeitschen.

Выстига́ть פ״י הַעֲבֵר בִּמְרוּצָתוֹ אֶת־ einholen.

Выстила́ть פ״י צַפֵּה בְּ־, — רָצוֹף, רַפֵּד — belegen, pflastern.

Вы́стилка נ׳ רִצְפָּה, מַרְצֶפֶת; מַרְבָד Belegung, Pflasterung.

Выстирывать, Вы́стирать פ״י כַּבֵּס auswaschen.

Вы́стичь см. Выстига́ть.

Вы́стлать см. Выстила́ть.

Вы́стой ת׳ פּוּגַת טַעַם וָרֵיחַ fader Geschmack.

Вы́стойка נ׳ עֲמֹד בִּפְנֵי, מַעֲצָר־כֹּחַ Aushaltung.

Вы́стоять см. Выста́ивать.

Выстра́гивать פ״י גָּזוֹר מִ־ בַּמַּקְצוּעָה aushobeln.

Выстра́ивать פ״י 1) הָקֵם, כּוֹנֵן, בְּנֵה עַד־תֻּמּוֹ ausbauen. 2) עֲרוֹךְ; הַצֵּב סְדָרִים — חֲלוּצִים in Fronte stellen. -ся פ״ח 1) הִכּוֹנֵן, הִבָּנֵה ausgebaut werden. 2) יָצֹא חָצֵץ, הֵחָלֵץ sich in Fronte stellen.

Выстра́чивать פ״י תַּפֵּר שׁוּרָה עַל־ steppen.

Выстрига́ть פ״י גֹּז שֵׂעָר־, — גָּזוֹז, גַּלֵּחַ abscheeren. -ся פ״ח הִתְגַּלֵּחַ; הִגּוֹז sich abscheeren.

Вы́стриженный ת׳ מְגֻלָּח, גָּלוּחַ, גָּזוּז abgescheert.

Вы́стрижка נ׳, -женіе ס׳ גִּזָּה, הִתְגַּלְּחוּת* Abscheerung.

Вы́стричь см. Выстрига́ть.

Вы́строгать см. Выстра́гивать.

Вы́строенный ת׳ 1) נָכוֹן, בָּנוּי ausgebaut. 2) עָרוּךְ, חָלוּץ, חָצֵץ gereihet.

Вы́строеніе ס׳, Вы́стройка נ׳ בְּנִיָּה, מַעֲרָכָה Ausbauung.

Вы́строить см. Выстра́ивать.

Вы́строчить см. Выстра́чивать.

Выстрѣ́ливать, Вы́стрѣлить פ״י 1) יָרֹה זִקִּים losschießen. 2) הָרֵק זִקָּיו עַל־ ausschießen. 3) הַשְׁמֵד בַּקֶּלַע niederschießen.

Вы́стрѣлъ ז׳ יְרִיָּה מִקְּנֵה־קֶלַע Schuß. На ружейный выстрѣлъ הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קְנֵה־קֶלַע Schußweite.

Выстря́пывать, Вы́стряпать פ״י 1) הִשְׂתַּכֵּר בְּבִשּׁוּל vom Kochen verdienen. 2) הִפָּגַע־, הֵעָתֵר בְּעַד־ einen Prozeß durchführen.

Выстужа́ть, -сту́живать, Вы́студить פ״י הָקֵר, הוֹצֵא הַחֹם מִן־ auskühlen. -ся פ״ח הִתְקָרֵר, הִצְטַנֵּן* ausgekühlt werden.

Выступа́ть, Вы́ступить פ״ע יָצֹא מִמְּקוֹמוֹ, — נָסוֹעַ, — עָתוֹק heraustreten. Войско выступило изъ города אַנְשֵׁי הַצָּבָא יָצְאוּ אֶת־הָעִיר, — מִן־הָעִיר. Рѣка́ выступила изъ береговъ הַנָּהָר שָׁטַף וְעָבַר עַל־גְּדוֹתָיו. На кожу его выступилъ потъ מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ הֵצִיצָה זֵעָה.

Вы́ступка נ׳ הֲלִיכוֹת, מִצְעֲדֵי גֶבֶר Gänge.

Выступле́ніе ס׳ צֵאת מִמְּקוֹמוֹ, — נְסֹעַ Heraustretung. В. рѣки изъ береговъ שֶׁטֶף הַנָּהָר עַל־גְּדוֹתָיו.

Вы́ступъ ז׳ קֶרֶן, מִקְצוֹעַ, מָצוּק, אַיִל, פִּנָּה, כָּתֵף, גַּבְלִית, *זִיז, בְּנִיָּה אוֹ הַר* Vorsprung.

Вы́ступь נ׳ см. Вы́ступка.

Высты́вать, Вы́стыть פ״ע הָפוֹךְ, הִתְקָרֵר, הוֹצֵא חֻמּוֹ, הִצְטַנֵּן*, קָר kalt werden.

Вы́стылый ת׳ קַר, צוֹנֵן* ausgekühlt.

Вы́сунуть см. Высо́вывать.

Высу́рмить פ״י כָּחוֹל, קָרוֹעַ בַּפּוּךְ schwarz färben.

Вы́сушенный ת׳ יָבֵשׁ, מְחֹרָב ausgetrocknet.

Высу́шиваніе ס׳ יַבֵּשׁ, פְּעֻלַּת הַמְּיַבֵּשׁ das Trocknen.

Высу́шивать, Вы́сушить פ״י יַבֵּשׁ, הַחֲרֵב trocknen. -ся פ״ח יָבוֹשׁ, חָרֹב trocken werden.

Вы́сушка см. Высу́шиваніе.

Вы́сшій ת׳ (מִכֹּל) גָּבֹהַּ מִ־; נַעֲלֶה עַל־כֹּל, — רָם höher, höchst.

Высыла́ть פ״י שַׁלֵּחַ; הַגְלֵה hinausschicken. -ся פ״ח שָׁלוּחַ, הָגְלֵה, הִשָּׁלֵחַ hinausgeschickt werden.

Вы́сылка נ׳ 1) שִׁלֻּחַ, שִׁלּוּחַ Absendung. 2) גָּלוּת, הַגָּלוּת Verbannung.

Высыпа́ть פ״י 1) הָרֵק, הַתֵּךְ, שָׁטוֹחַ, פַּזֵּר, זָרֹה ausschütten. 2) פ״ע פָּרוֹץ וְיָצֹא (דֶּשֶׁן, גַּרְגְּרִים) שָׁפוֹךְ, פָּשׁוֹט hervortreten. Народъ высыпалъ на улицу הָעָם פָּשַׁט הַחוּצָה. На лобъ его высыпала проказа הַצָּרַעַת פָּרְחָה בְּמִצְחוֹ. -ся פ״ח הִזָּרֵה, פָּזוֹר, הִשָּׁטֵחַ, הִשָּׁפֵךְ sich verschütten.

Высыпа́ться см. Вы́спаться.
Вы́сыпка נ׳ 1) שֶׁפֶךְ (דֶּשֶׁן אוֹ גַרְגְּרִים) das Ausschütten. В. де́нежная הַתִּיךְ כֶּסֶף, פֶּרֶט כֶּסֶף מֵאָרוֹן. 2) שֵׁנָה אֲרוּכָּה, —תְּנוּמָה langes Schlafen. Онъ за́далъ до́брую вы́сыпку הֶאֱרִיךְ לִישׁוֹן, הוּא יָשֵׁן דַּיּוֹ. —מִתַּךְ, —מֵאוֹצָר [ausgeschüttet.
Высыпно́й ת׳ שָׁטוּחַ עַל־פְּנֵי, נִשְׁפָּךְ, מְפֻזָּר, מוּרָה
Высыха́ть פ״ע חָרוֹב, יָבוֹשׁ trocken werden.
Высь נ׳ רוּם, מָרוֹם, רֹאשׁ, עָל, שִׂיא Höhe.
Высѣва́ть, Вы́сѣять פ״י 1) זָרוֹעַ עַל־פְּנֵי aussäen. 2) הָנֵעַ (קֶמַח) בִּכְבָרָה, הָנֵף בְּנָפָה aussieben.
Вы́сѣвки נ״ר סִיגֵי הַקֶּמַח בַּכְּבָרָה, קַשׁ, מוֹץ Kleie.
Высѣка́ть, Вы́сѣчь פ״י 1) נַקֵּר, חָקוֹק, חָצוֹב aushauen. 2) בָּרֵא, חָטוֹב עֲצֵי־יַעַר fällen. 3) חָצוֹב אֵשׁ מִצּוּר Feuer anschlagen. 4) יַסֵּר בְּשׁוֹטִים, —דוּשׁ [auspeitschen.
Вы́сѣчка נ׳ פִּתּוּחַ Schnitzwerk.
Вы́сѣять см. Высѣва́ть.
Вытаи́вать פ״ע 1) הִמַּס, הִמּוֹג, מוֹג aufthauen. 2) הַמְסֵה פ״י zerschmelzen. [stoßen.
Выта́лкивать פ״י הָדוֹף מִן, —דָּחֹה, —הָנֵד hinaus-
Выта́пливать פ״י 1) הַשֵּׂק תַּנּוּר ausheizen. 2) הַתֵּךְ מַתֶּכֶת בַּכּוּר schmelzen.
Выта́птываніе ס׳ מִרְמָס, תְּבוּסָה Zertretung.
Выта́птывать פ״י רָמוֹס, בּוֹס; בּוֹסֵס zertreten.
Вы́таращить глаза́ הִשְׁתָּאֵה לְ־, פָּצֹה עֵינָיו עַל־ anglotzen.
Выта́ривать פ״י סָלוֹל, דָּרוֹךְ austreten. -ся נפעל.
Выта́скивать, Вы́таскать פ״י סָחוֹב מִן, —מָשֹׁה, —מָשׁוֹךְ, —שַׁשֵּׂא hinausschleppen.
Выта́чивать פ״י 1) חָרוֹשׁ חֲרֹשֶׁת, הַחֲלֵק, מָרוֹט אֶבֶן עֵץ אוֹ מַתֶּכֶת drechseln. 2) חַדֵּד, לָטוֹשׁ, הָבֵר, שָׁנוֹן schleifen. 3) (כָּעֵשׁ) אַכֵּל, בַּלֵּעַ, נַקֵּר zerfressen.
Вы́тащить см. Выта́скивать.
Вы́таять см. Выта́ивать.
Вытве́рживать, Вы́твердить פ״י לָמוֹד וְשׂוּם בְּפִיו, לָמוֹד עַל־פֶּה, שַׁנֵּן דְּבָרִים לְזִכְרוֹנוֹ auswendig lernen.
Вытека́ть פ״ע נָזוֹל מִן־, נָבוֹעַ, זוֹב־, הִשָּׁפֵךְ־; ausfließen. Вода вы́текла изъ бо́чки הַמַּיִם יָצוֹא־ זָבוּ מִן־הַחֵמֶת. Нева́ вытека́етъ изъ Ладо́жскаго о́зера נְהַר נֶבַע תּוֹצְאוֹתָיו מִיאוֹר לַדֹּגָא. Отсю́да вытека́етъ סוֹף דָּבָר, הַיּוֹצֵא מִזֶּה daraus folgt.
Вытере́бливать, Вы́теребить פ״י מָרוֹט auszupfen.
Вы́тереть см. Вытира́ть. [den.
Выте́рпливать, Вы́терпѣть פ״י סָבוֹל, נָשֹׂא erdul-
Вы́теска נ׳ Вы́тесъ ז׳ מַחְצֵב הַקְצוּעָה Behauung.
Выте́сывать, Вы́тесать פ״י חָצוֹב וְהַחֲלֵק בַּמַּעֲצָד [behauen.
Вы́течка נ׳ זוֹב Ausfluß.
Вы́течь см. Вытека́ть. [סַפֵּג]* abwischen.
Вытира́ть, Вы́тереть פ״י מָחֹה עַד־יִבֹּשֶׁת, נַגֵּב
Вы́тирка נ׳ מְחוֹת, הוֹבִישׁ, הַחֲרִיב das Abwischen.
Вы́тискивать, Вы́тискать פ״י דָּרוֹךְ, עַסֵּה וְהוֹצֵא, מָצֹה, מוֹץ auspressen. [Abdruck.
Вы́тискъ ז׳ הַיּוֹצֵא מִמַּכְבֵּשׁ הַדְּפוּס, הַמְחֻקָּה בִּדְפוּס
Вытисня́ть, Вы́тиснить, -снуть פ״י הַעְתֵּק בְּמַכְבֵּשׁ הַדְּפוּס, —חַקֵּה ausdrucken.
Вы́ткать см. Вытыка́ть.
Вы́толкать, -кнуть см. Выта́лкивать.
Вы́топить см. Выта́пливать. [Schmelzung.
Вы́топка נ׳ 1) הַשֵּׂק Heizung. 2) הַתֵּךְ, מִתָּךְ
Вы́топки נ״ר סִיגֵי חֵלֶב מִתָּךְ Schmelzabsatz.
Вы́топтать см. Выта́птывать.
Выторго́вывать, Вы́торговать פ״י 1) הִשְׂתַּכֵּר בַּמִּמְכָּר durch Handel verdienen. 2) דָּרוֹשׁ לְהַקְטִין הַמְּחִיר, גָּרוֹעַ מִמְּחִיר abdingen.
Вы́торжка נ׳ נִכָּיוֹן מִן־הַמְּחִיר das Abgedungene.
Вы́торить см. Выта́ривать.
Вы́тормошить פ״י הָפֵק דְּבַר־מָה מֵאִישׁ בְּרוֹב דְּבָרִים
Вы́точить см. Выта́чивать. [abzwacken.
Вы́точка נ׳ חֲרֹשֶׁת פִּתּוּחִים Schnitzwerk.
Вытравле́ніе ס׳, Вы́травка נ׳ 1) הַבְעָרַת שָׂדֶה בְּמִשְׁלַח בְּעִיר Abweidung. 2) מְחוֹת, הַשְׁמִיד Vertilgung.
Вытра́вливать, -ля́ть, Вы́травить פ״י 1) בַּעֵר בְּמִשְׁלַח בְּעִיר abweiden. 2) הַשְׁמֵד, מָחֹה vertilgen. В. ребёнка הָמֵת פְּרִי־בֶטֶן בִּמְעֵי אִמּוֹ.
Вытравно́й ת׳ עָשׂוּי לְבָעֵר וְלִמְחוֹת בּוֹ vertilgend.
Вы́требовать פ״י 1) דָּרוֹשׁ מִיַּד־ herausfordern. 2) קָרֹא מִן־ herausrufen.
Вытрезвля́ть, Вы́трезвить פ״י הָסֵר מֵאִישׁ יֵינוֹ, הָקֵץ מִיֵּינוֹ, —שִׁכְרוֹנוֹ ausnüchtern. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר מִשִּׁכְרוֹנוֹ sich ausnüchtern.
Вытре́пливать, Вытрёпывать, Вы́трепать פ״י חָבוֹט פִּשְׁתֵּי־עֵץ durchzupfen.
Вытряса́ть, Вы́трясти פ״י נַעֵר, הָרֵק ausschütteln. -ся פ״ח הִנָּעֵר מִתּוֹךְ; הִנּוֹעַ ausgeschüttelt werden.
Вытря́хивать, Вытряха́ть, Вы́тряхнуть см. Вытряса́ть.
Вытупля́ть, Вы́тупить פ״י הַקְהֵה stumpf machen. -ся פ״ח קָהֹה stumpf werden.
Выту́ривать, Вы́турить, -нуть פ״י הַכֵּם מִן־,

—הֵנִיעַ, —גָּרֵשׁ fortschaffen. -ся נפעל.
Вытушёвывать, Вытушевать פ״י צַמְצֵם כְּעֵט עִפֶּרֶת austuschen.
Вытыкать, Выткать פ״י הָתֵם אֶרֶג, כַּלֵּה לֶאֱרֹג [ausweben.
Вытыкать Выткнуть פ״י רָצַע, נָקַר ausstechen.
Выть (вою, воешь) פ״ע הֵילִיל, יָלֵל, נָהָה heulen.
Вытьё ס׳ יְלָלָה, יְלֵל Geheul.
Вытѣсненіе ס׳ הֲדוֹף מִקֶּרֶב־, מִתּוֹךְ־, מְדָחֶה מִתּוֹךְ; רְחָקָה מֵעַל־ das Hinausdrängen.
Вытѣснять, Вытѣснить פ״י הָדַף מִתּוֹךְ—, הִרְחִיק, גָּרֵשׁ— verdrängen. -ся פ״ח הוּדַף מִתּוֹךְ verdrängt werden.
Вытягать פ״י לָקוֹחַ בְּדִבְרֵי מִשְׁפָּט וְרִיבוֹת prozessirend erpressen.
Вытягивать פ״י 1) מָשׁוֹךְ מִתּוֹךְ—, סָחוֹב—; שָׁלוֹף, מָשׁוֹךְ לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ herausziehen. 2) מָתוֹחַ, רַקַּע, עָמוֹד הִתְיַצֵּב הָכֵן ausdehnen. -ся נפ׳ הִמָּתַח; הִשְׂתָּרֵעַ; קוֹמְמִיּוּת sich ausstrecken. Обозъ вытянулся по дорогѣ עֲגָלוֹת־מַשָּׂא נְטוּשִׁים עַל הַדֶּרֶךְ.
Вытяжка נ׳ מְמַתֵּחַ, מֶשֶׁךְ Ausstreckung. Солдаты стали въ вытяжку אַנְשֵׁי הַצָּבָא נִצְּבוּ בְשׁוּרָה.
Вытяжной ת׳ מִמְשָׁךְ; נִמְתָּח dehnbar. [אֲרוּכָה.
Вытянуть см. Вытягивать.
Выуживать, Выудить פ״י דוּג כָּל־דְּגַת־ ausangeln.
Выучивать, Выучить פ״י 1) לַמֵּד—, אַלֵּף לָדַעַת belehren, einüben. 2) פ״ע לָמוֹד אֶת־כָּל־ auslernen.
Выучка נ׳ חִנּוּךְ, תַּלְמוּד Einübung. Отдать на выучку נָתוֹן אֶת־ ״ לְלַמְּדוֹ.
Выхаживать פ״ע 1) יָצוֹא לְעִתִּים ausgehen. 2) רָדוֹף דָּרוֹשׁ עַד־מְצוֹא חֶפְצוֹ, וּמָצוֹא auswirken.
Выхаркивать, Выхаркать, -кнуть פ״י יָרוֹק הָרֵק רֻקּוֹ, מִגְּרוֹנוֹ—, הָדַח ausspeien. -ся פ״ח sich vom Schleim befreien.
Выхвалять, Выхвалить פ״י שַׁבֵּחַ, הַלֵּל loben. -ся פ״ח הִתְהַלֵּל, הִשְׁתַּבֵּחַ, הִתְפָּאֵר sich rühmen.
Выхватка נ׳, -хватываніе ס׳ חָתֹף מִיַּד־, קַחַת —בְּחָזְקָה—, קַחַת; גָּזֹל Entreißung.
Выхватывать, Выхватать, -тить פ״י 1) חָטוֹף מִיַּד—, חָתוֹף—, גָּזוֹל—, לָקוֹחַ בְּחָזְקָה entreißen. Выхватилъ мечъ שָׁלַף חַרְבּוֹ er zog sein Schwerdt.
Выхлёбывать, Выхлебать, -бнуть פ״י הַלְעֵט, לַקֵּק אֶל־גְּרוֹנוֹ ausschlürfen.
Выхлёстывать, Выхлестать, -снуть פ״י 1) הַכֵּה וְשַׁחַת בְּשׁוֹט; בְּשׁוֹטִים יַסֵּר auspeitschen. 2) שָׁפוֹךְ שַׁחַת אַרְצָה ausgießen.
Выхлопатывать, Выхлопотать פ״י דָּרוֹשׁ עַד־מְצֹא— הַעְתֵּר, פָּגוֹעַ בְּ־ auswirken.
Выходецъ (-дца) ז׳ יוֹצֵא מֵאַרְצוֹ; גּוֹלֶה, גֵּר Auswanderer.
Выходить (-хожу, -ходишь), Выйти פ״ע 1) יָצֹא מִ־ , יָצֹא אֶת־, מִתּוֹךְ־ hinausgehen. Они вышли изъ города הֵם יָצְאוּ אֶת־ (מִן־) הָעִיר. 2) הִנָּצֵל מִן־, הִמָּלֵט—, הֵמָּה יָצְאוּ entkommen. 3) עָזוֹב, הִנָּתֵק sich befreien. В. изъ службы עָזוֹב מִשְׁמֶרֶת עֲבוֹדָתוֹ. 4) מוּשׁ (נִתַּק) מִמְּקוֹמוֹ, הִנָּתֵק מִמְּקוֹמוֹ losgehen. 5) (אָפְרֹחַ; צָמוֹחַ, עָלֹה, הִגָּלֵה, הֵרָאֵה, הִבָּקַע, מְבִיצָה), יָצוֹא לָאוֹר; הִוָּלֵד herauskommen, erscheinen. 6) אָזוֹל מִן, כָּלֹה, תֹּם verbraucht werden. Вышелъ у насъ весь хлѣбъ אָזַל הַלֶּחֶם מִכֵּלֵינוּ, כָּלָה—, תַּם—. Что изъ этого выйдетъ מַה יִּהְיֶה מוֹצָא, אַחֲרִית (אַחֲרִית) הַדָּבָר. В. въ люди הָיָה לְאִישׁ. В. замужъ הִנָּשֵׂא לְאִישׁ. Онъ вышелъ изъ себя הִתְאַנֵּף מְאֹד, הִתְעַבֵּר—; Онъ вышелъ изъ терпѣнія קָצְרָה רוּחוֹ. Они вышли изъ употребленія נִלְאָה נָשׂוֹא, מֵהָכִיל עֲלֵימוֹ, אָבַד כָּלַח.
Выходить см. Выхаживать.
Выходка נ׳ מְדוּחַ, מַחֲזֶה שָׁוְא; תְּאֻנָה, תְּנוּאָה, עֲלִילָה Kunstgriff, Kniff.
Выходной ת׳ אֲשֶׁר יֵצְאוּ בוֹ, מוֹצָא— Ausgangs-. -ной листъ פֶּתַח הַסֵּפֶר, דֶּגֶל— Titelblatt.
Выходъ ז׳ 1) צֵאת das Ausgehen. 2) מוֹצָא, פֶּתַח Ausgang. 3) תַּהֲלוּכָה (נחמי׳ יב, לא), מַהֲלַךְ הֲמוֹן חוֹגֵג Paradezug.
Выхожденіе ס׳ צֵאת מִתּוֹךְ das Ausgehen. [len.
Выхолаживать פ״י הָקֵר הַחֹם מִן—, הוֹצֵא auskühlen.
Выхолащивать, Выхолостить פ״י סָרֵס, כָּרוֹת שָׁפְכָה verschneiden, castriren.
Выхоливать, Выхолить פ״י פַּנֵּק, עַנֵּג, לַמֵּד לְהִתְעַנְּגִים verzärteln.
Выхолодить см. Выхолаживать. [tze.
Выхухоль ז׳ מֶשֶׁךְ עַכְבַּר־הַבֹּשֶׂם (ברכות מג.)* Bisamratze.
Выхѣривать, Выхѣрить פ״י מָחֹה מִסֵּפֶר ausstreichen.
Выцарапывать, Выцарапать, -пнуть פ״י גָּרוֹד, שָׂרוֹט auskratzen.
Выцвѣлый ת׳ 1) פּוֹרֵחַ, מֻנָּץ abgeblüht. 2) נָבֵל, מוּעָם, מְחֻלָּל יָפְעָה, בָּלֶה verblichen.
Выцвѣтаніе ס׳ 1) תֹּם־פֶּרַח das Ausblühen. 2) נָבֵל, בְּלוֹת, הָשְׁחַת עֵין דָּבָר וִיפִי מַרְאֵהוּ Erbleichung.
Выцвѣтать, Выцвѣсть פ״ע 1) הָשְׁלֵךְ, הָתֵם פִּרְחוֹ, נָבוֹל, הוֹבֵשׁ, נִצָּתוֹ ausblühen. 2) חָוֹר, חָפוֹר, הוּעַם, בָּלֹה verbleichen.
Выцѣживать, Выцѣдить פ״י הַזֵּל כָּל־, הַגֵּר—,

הַצֵּק מִן־ auszapfen. [מֵאֲגֻדָּה] losbinden.
Выцѣплять, Выцѣпить פ״י הַתֵּר , פַּתֵּחַ מִמּוֹסֵר
Вычеканивать, Вычеканить פ״י הַתֵּךְ שְׁקָלִים
יָצוֹק מַטְבְּעוֹת וַאֲגוֹרוֹת Geld ausprägen, ausmünzen.
Вычёркивать, Вычеркнуть פ״י מָחֹה ausstreichen.
Вычёрнивать, Вычернить פ״י 1) הַשְׁחֵר , הַעֲבֵר
שָׁחוֹר עַל־ schwärzen. 2) מָחֹה בְּעֵט durchstreichen.
Вычёрпывать, Вычерпать, -пнуть פ״י שָׁאוֹב כָּל־
ausschöpfen.
Выческа נ׳ שְׂרִיקָה בְּמַשְׂרֵק das Auskämmen. -ки נ״ר
שֵׂעָר אוֹ נְעֹרֶת הָעוֹלָה עַל־הַמַּשְׂרֵק das Ausgekämmte.
Вычёсывать, Вычесать פ״י 1) נַקֵּה שְׂעַר הָרֹאשׁ
בְּמַשְׂרֵק auskämmen. 2) עָבוֹד פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת,
הָסֵר — ,הָגֹה נְעֹרֶת בְּמַשְׂרֵק hecheln.
Вычетный ת׳ מִן־ הַנִּגְרָע — ,אֲשֶׁר יֻנְכֶּה abgerechnet.
Вычетъ ז׳ נִכָּיוֹן , גֵּרָעוֹן Abrechnung.
Вычинивать, Вычинить פ״י רַפֵּא הֶהָרוּס,חַזֵּק בֶּדֶק,
*אַחֵה קֶרַע , טַלֵּא ,תַּקֵּן—,תָּקוֹן בֶּגֶד קָרוּעַ ; גָּדוֹר פֶּרֶץ
ausbessern. -ся נפ׳.
Вычисленіе ס׳ חֶשְׁבּוֹן , סְפִירוֹת , סְפָר Ausrechnung.
Вычислять, Вычислить פ״י מָנֹה , חַשֵּׁב , סָפוֹר
Вычистить см. Вычищать. [berechnen.
Вычистка נ׳ טָהֳרָה , נַקּוֹת Reinigung.
Вычитаніе ס׳ 1) נִכָּיוֹן,גֵּרָעוֹן Abrechnung. 2) מַעֲרֶכֶת
הַחִסּוּר בְּחֶשְׁבּוֹן Substraction.
Вычитать, Вычесть פ״י מִן־ גָּרוֹעַ—, נַכֵּה abrechnen.
Вычитывать, Вычитать פ״י קָרֹא מִן־הַסֵּפֶר heraus-
lesen. [הִנָּקֵה , הִטַּהֵר sich r.
Вычищать פ״י טַהֵר , פַּנֵּה , נַקֵּה reinigen. -ся פ״ח
Вычурный ת׳ פְּתַלְתֹּל ,נִפְתָּל ,קָלוּעַ מִקְלָעוֹת gekün-
Вычуры נ״ר פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת Verzierungen. [stelt.
Вышаривать, Вышарить פ״י מַשֵּׁשׁ וְחַפֵּשׂ durch-
suchen.
Вышвыривать, Вышвырять, -рнуть פ״י זָרֹה
הָדֹחַ הַחוּצָה , הָלְאָה hinauswerfen.
Вышградъ, -шеградъ ז׳ עֹפֶל , מִגְדַּל־עֹז Burg.
Выше ת׳ 1) נִשָּׂא מִ־ ,רָם עַל־ ; גָּבוֹהַּ יוֹתֵר , גָּבוֹהַּ מִן־
höher. 2) ת״פ לְמַעְלָה , מִמַּעַל לְ־ ; יֶתֶר עַל־ über,
mehr. Орёлъ поднялся выше облаковъ הַנֶּשֶׁר
הִגְבִּיהַּ עוּף מִמַּעַל לִשְׁחָקִים. Онъ требуетъ за
свое поле выше стоимости הוּא דוֹרֵשׁ בְּעַד שָׂדֵהוּ
יֶתֶר עַל־מְחִירוֹ. Какъ сказано выше כָּאָמוּר לְמַעְלָה.
Вышеизложенный, -означенный, -писанный,
-приведенный, -речённый, -сказанный ת׳
הַכָּתוּב—,הַמְבֹאָר—,הָאָמוּר לְמַעְלָה oben erwähnt.

Вышибать, Вышибить פ״י הַכֵּה מִן־ , שַׁבֵּר—,
נַפֵּץ— , הַפֵּל— ; נָתוֹץ וְהָרוֹס einwerfen.
Вышибка נ׳ הֶרֶס , מִדְחֶה Umwerfung.
Вышивать, Вышить, פ״י תַּפֵּר רִקְמָה ausnähen.
Вышивка נ׳, -ванье ס׳ תְּפִירַת רִקְמָה das Ausnähen;
Вышивной ת׳ מְרֻקָּם brodirt. [Brodirung.
Вышина נ׳ גֹּבַהּ , מִשְׂגָּב , רוּם Höhe.
Вышка נ׳ עֲלִיַּת קִיר Dachzimmer.
Вышколить см. Школить.
Вышлифовать см. Шлифовать.
Вышній ת׳ עֶלְיוֹן höchst.
Выштукатуръ— см. Штукатуръ—. [laugen.
Выщелачивать, -лочить פ״י כַּבֵּס בְּמֵי־נֶתֶר aus-
Выщелачиванье, -лоченье ס׳ כִּבּוּס בְּמֵי נֶתֶר
Auslaugung.
Выщерблять, Выщербить. פ״י עָשֹׂה פְּצִירָה כְּפִי
*פָּגוּם , חֶרֶב אוֹ שַׂכִּין schartig machen. -ся פ״ח
*הִפָּגֵם , הִמָּלֵא פְּצִירוֹת schartig werden.
Выщечить см. Щечить.
Выщипывать, Выщипать פ״י מָרוֹט מִן־ , מָלוֹק—
auszupfen. -ся נפעל הִמָּרֵט. [tasten.
Выщупывать, Выщупать פ״י מַשֵּׁשׁ אֶת־כָּל־ be-
Выѣдать, Выѣсть פ״י אָכֹל , נַקֵּר ; קַעֲקֵעַ ausfressen.
Выѣдки ז״ר שְׂרִידֵי דְּבַר אֹכֶל ,— פְּתוֹתֵי— Bröckchen.
Выѣздка נ׳ חִנּוּךְ הַסּוּס לַמֶּרְכָּב Einfahrung.
Выѣздъ ז׳ צֵאת הָרוֹכֵב עַל־סוּס אוֹ הַיּוֹשֵׁב בַּמֶּרְכָּבָה,
מוֹצָא— Ausfahrt.
Выѣзжать, Выѣхать פ״ע —יָצוֹא— , נָסוֹעַ , עָבוֹר
רָכוֹב— , מִן־ אֶל־ ausfahren. В. на комъ רָכוֹב
עַל־צַוַּאר אִישׁ , מָשׁוֹל בְּאִישׁ כִּרְצוֹנוֹ.
Выѣзживать, Выѣздить פ״י 1) חַנֵּךְ סוּס לַמֶּרְכָּב be-
reiten. 2) הִשְׂתַּכֵּר בִּרְכוּבוֹ durchs Fahren verdienen.
В. на чемъ בַּקֵּשׁ לוֹ תֹּאֲנָה בְּ־.
Выѣхать см. Выѣзжать.
Выя נ׳ צַוָּאר , גָּרוֹן ; עֹרֶף der Hals.
Выяснивать, Выяснѣть פ״ע הִבָּר , הִבָּהֵר , טָהוֹר,
הִטַּהֵר heiter werden. Нѣбо выяснѣло послѣ дождя
הַשָּׁמַיִם הִטַּהֲרוּ אַחַר הַגֶּשֶׁם.
Выяснять, Выяснить פ״י בָּרֵר ; בָּאֵר , פָּתוֹר , פָּרֵשׁ
Вьюга נ׳ צִנַּת־שֶׁלֶג,סַגְרִיר Schneegestöber. [erklären.
Вьюжливый, -жный ת׳ סַגְרִיר—,שֶׁלֶג— stürmisch.
Вьюкъ ז׳ אֵכֶף ,נֵטֶל ,מַעֲמַס הַבְּעִיר—,מַשָּׂא Pack, Last.
Вьюнокъ (-нка) ז׳ מִין צֶמַח Windenglöckchen.
Вьюнъ (ק׳ -нокъ, -ночекъ) ז׳ מִין דָּג , *קַבַּר־נוּנָא
(ע״ז לפ.) Schmerl.

Вьюрóкъ, (-рка́) ז׳ 1) יְתַד־הָאֹרֵג לְיַשֵּׁר הַחוּטִים וּלְכָרְכָם עַל־הַמַּסֶּבֶת Garnwinde. 2) מִין צִפּוֹר הַרְנוּגָא* (חולין סב:) Bergfink.

Вьючéніе ס׳ מַעֲמֶסֶת הַבְּעִיר, מִטְעָן das Aufpacken.

Вьючить פ״י טָעֹן (אֶת־הַבְּעִיר) עָמוֹס עַל־ aufpacken.

Вьюшка נ׳ 1) מַסֶּכֶת לִכְרֹךְ בּוֹ חוּטִים Spule. 2) צָמִיד צָפוּי — לַאֲרֻבַּת הֶעָשָׁן Ofenklappe.

Вьющійся ת׳ מִשְׂתָּרֵג sich windend.

Вѣдать פ״י 1) יָדֹעַ wissen. 2) (-чѣмъ) שָׁלוֹט בְּ־, נַצֵּחַ —, פָּקֹד עַל־ verwalten. -ся פ״ח (съ кѣмъ) הִשָּׁפֵט —, הִדּוֹן —, דּוּן עִם־ prozessiren.

Вѣди שֵׁם הָאוֹת B הָרוּסִית Buchstab B.

Вѣдомо ס׳ 1) יְדִיעָה, דַּעַת das Wissen. Безъ моего вѣдома בְּלִי־דַעְתִּי, לֹא־מֵרוּחִי. 2) ת״פ נוֹדָע לַכֹּל, מוֹדַעַת — מוּדָע bekannt. Вѣдомо сіе во всей землѣ מוּדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ. [בַּסֵּפֶר Verzeichniß.

Вѣдомость נ׳ הוֹדָעַת דִּבְרֵי הַיָּמִים וּמִקְרֵי הָעִתִּים

Вѣдомство ס׳ פְּקֻדּוֹת, מִמְשָׁק, מֶשֶׁק Gerichtsamt.

Вѣдомый ת׳ 1) יָדוּעַ, נוֹדָע bekannt. 2) סָר אֶל־ מִשְׁמַעַת untergeordnet.

Вѣдущій ת׳ יוֹדֵעַ, מֵבִין erfahren.

Вѣдь ת״פ הֲלֹא, הִנֵּה, הֵן doch.

Вѣдьма נ׳ יִדְּעוֹנִית, קוֹסֶמֶת, מְכַשֵּׁפָה Hexe.

Вѣдѣніе ס׳ 1) דֵּעָה, דַּעַת das Wissen. 2) פְּקֻדּוֹת, מִשְׁמֶרֶת Verwaltung.

Вѣеръ ז׳ (לפחת רוח על בשרו) מְנִיף*, כְּנַף־הַמְּקָרָה, רְעָלָה (ב״מ פו.) Fächer. [עַפְעַפַּיִם.

Вѣжда נ׳ עַפְעַף Augenlied. -ди נ״ר שְׁמֻרוֹת עֵינַיִם,

Вѣжливость נ׳ רָצוֹן, תְּשׁוּאוֹת חֵן וָחֶסֶד, סֵבֶר פָּנִים*, יָפוֹת, תּוֹרַת חֶסֶד, הַצְנֵעַ לֶכֶת; שִׂפְתֵי רָצוֹן Höflichkeit.

Вѣжливый ת׳ אִישׁ־רֵעִים, דּוֹבֵר שָׁלוֹם, מַצְנִיעַ לֶכֶת, עִם־, — מִתְהַלֵּךְ בְּנַחַת וְכָבוֹד höflich, artig.

Вѣйка נ׳ זְרוֹת, הֲנָפָה das Schwingen.

Вѣко ס׳ (ר׳ вѣка) см. Вѣжда. [Verbleiben.

Вѣковáніе ס׳ שֶׁבֶת יָמִים רַבִּים בְּמָקוֹם אֶחָד langes

Вѣковáть (-кýю) פ״ע הַאֲרֵךְ יָמִים בְּ־ lange verbleiben.

Вѣковóй ת׳ 1) עוֹלָם —, נִצָּב לְעוֹלָם ewiglich. -вáя враждá אֵיבַת עוֹלָם, מַשְׂטֵמָה נִצַּחַת. 2) יָקָר, לֹא־נִפְרָץ selten.

Вѣковѣчный ת׳ נִצָּב לְעוֹלָם, עוֹמֵד לְדוֹר דּוֹרִים, לְעוֹלְמֵי עַד — לְעוֹלָם וָעֶד — dauerhaft.

Вѣкъ ז׳ 1) מְאַת־שָׁנָה Jahrhundert. 2) עוֹלָם, דּוֹר Ewigkeit. Во вѣкъ לְעוֹלָם. Во вѣки вѣковъ לְדוֹר דּוֹרִים, לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, לְנֵצַח נְצָחִים. Вѣкъ живи́, вѣкъ учи́сь יוֹסֵף חַיִּים יוֹסֵף דָּעַת.

Вѣнéцъ (-нца́) ז׳ 1) זֵר, כֹּתֶרֶת, לִוְיָה, צְפִירָה Krone. 2) קַרְנֵי־אוֹר, אוֹר נֹגַהּ סָבִיב לַתְּמוּנָה Strahlenkranz. 3) כְּלוּלוֹת Trauung. 4) טוּר הַקּוֹרוֹת סָבִיב בְּבִנְיַן־ עֵץ Balkenlage. 5) תְּהִלָּה, עֲטֶרֶת תִּפְאָרָה Ruhm. Конéцъ дѣлу вѣнéцъ טוֹב אַחֲרִית דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ.

Вѣнéчный ת׳ אֲשֶׁר לַזֵּר, לַצְּפִירָה; לִכְלוּלוֹת Trauungs=.

Вѣникъ ז׳ לִבְנֶה מֵעֲצֵי־ אֲגֻדַּת־עֲפָאִים; מַטְאֲטֵא Badebesen. -ничникъ ז׳ עוֹשֶׂה אֲגֻדּוֹת תְּנוּפָה Besenbinder.

Вѣно ס׳ מַתָּן וּמֹהַר הַבְּתוּלוֹת Aussteuer. [kranz.

Вѣнóкъ, (-нка́) ז׳ לִוְיָה, זֵר־פְּרָחִים, לִוְיַת־חֵן Blumen=

Вѣнóчница נ׳ רֹכֶלֶת זֵרֵי־פְרָחִים וְלִוְיוֹת Kranzhändlerin.

Вѣнцеви́дный, Вѣнцеобрáзный ת׳ כְּעֵין לִוְיָה, כְּמַרְאֵה זֵר פְּרָחִים kranzförmig.

Вѣнценóсецъ (-сца) ז׳ נוֹשֵׂא נֵזֶר עַל־רֹאשׁוֹ, אֲשֶׁר עָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ, מֻנְזָר Gekrönter. -сица נ׳.

Вѣнценóсный ת׳ נוֹשֵׂא נֵזֶר עַל־רֹאשׁוֹ, מְעֻטָּר gekrönt.

Вѣнчáльный ת׳ כְּלוּלוֹת — Trauungs=. -ное плáтье בִּגְדֵי־כְלוּלוֹת.

Вѣнчáніе ס׳ 1) כְּלוּלוֹת, חֲתוּנָּה Trauung. 2) הִנָּתֵן כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשׁ מֶלֶךְ Krönung.

Вѣнчáть פ״י 1) שׂוּם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁ, עַטֵּר krönen. 2) קַדֵּשׁ חָתָן וְכַלָּה בִּכְלוּלוֹת trauen. Конéцъ вѣнчáетъ дѣло תְּהִלַּת כָּל־מַעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתוֹ. -ся פ״ח הִתְקַדֵּשׁ בִּכְלוּלוֹת getraut werden.

Вѣнчикъ ז׳ 1) קַרְנֵי־אוֹר מְסַבִּיב לַתְּמוּנָה Strahlenkranz. 2) זֵר שֵׁשׁ אוֹ מֶשִׁי לְמֵצַח הַמֵּת (לַנּוֹצְרִים) Stirnband. 3) זֵר, מִקְלַעַת לִשְׂפַת כּוֹס der obere Rand. 4) פֶּטֶר צִיץ, פְּטוּר צִיצִים, — פִּטְרַת Blummenkrone.

Вѣра נ׳ 1) אֱמוּנָה, אֵמוּן, מִבְטָח Zuversicht. 2) אֱמוּנָה, בַּיִי וְדָתוֹ Glaube; Religion. Си́мволы вѣры יְסוֹדֵי־ הַדָּת, עִקְּרֵי הָאֱמוּנָה*. [סֵפֶר־אֱמָנָה.

Вѣрительный ת׳ אֲמָנָה — beglaubigend. -ное письмó

Вѣрить (-рю) פ״ע (въ кого) הַאֲמֵן בְּ־ glauben; (кому) בָּטוֹחַ בְּ־, בָּטוֹחַ עַל־ trauen. Это мнѣ не вѣрится הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־יֵאָמֵן.

Вѣрно ת״פ נְכוֹנָה, בֶּאֱמֶת, בְּמִישׁוֹר, כַּמִּשְׁפָּט richtig; wahrscheinlich. Онъ стрѣляетъ очень вѣрно קוֹלֵעַ הוּא אֶל־הַמַּטָּרָה וְלֹא־יַחֲטִיא. В. это ты сказалъ ему אֵין זֹאת כִּי־אִם אַתָּה הִגַּדְתָּ לוֹ.

Вѣрноподданнически ת״פ עֶבֶד נֶאֱמָן כַּמִּשְׁפָּט treuunterthänigst. [אֱמוּנִים treuunterthänig.

Вѣрноподданный ת׳ לִפְנֵי־ נֶאֱמָן וְנִכְנָע, שׁוֹמֵר

Вѣрноподданство ס׳ מִשְׁמֶרֶת אֱמוּנִים לְמַלְכּוֹ treue Unterthänigkeit.
Вѣрность נ׳ אֱמוּנִים, אֱמֶת, מֵישָׁרִים, נְכוֹנָה, אֵמוּן Richtigkeit; Treue. Хранить в. къ Царю שָׁמוֹר אֱמוּנִים לְמַלְכּוֹ.
Вѣрный ת׳ יָשָׁר, נָכוֹן, ־אֱמֶת, נֶאֱמָן richtig, treu. -ный исполнитель порученій צִיר נֶאֱמָן לְשׁוֹלְחָיו. -ные вѣсы מֹאזְנֵי צֶדֶק. -ное извѣстіе דָּבָר נָכוֹן.
Вѣрованіе ס׳ בְּטֹחַ בְּ־, אֱמוּנָה בְּ־ das Glauben.
Вѣрователь ז׳ מַאֲמִין der Glaubende.
Вѣровать (-рую) פ״ע (въ кого) בָּטוֹחַ, הַאֲמֵן בְּ־ [glauben.
Вѣроимецъ (-мца) ז׳, -имный ת׳ פּוֹתֶה, אֵין־לֵב, מַאֲמִין לְכָל־דָּבָר leichtgläubig.
Вѣроимство ס׳, -имчивость נ׳ פְּתַיּוּת, הַאֲמִין לְכָל־דָּבָר Leichtgläubigkeit.
Вѣроисповѣданіе ס׳ בְּרִית הַדָּת, תּוֹרַת הָאֱמוּנָה [Glaubensbekenntniß.
Вѣроломецъ (-мца) ז׳ בּוֹגֵד, מֵפֵר בְּרִית, פּוֹשֵׁעַ בְּ־ treulos. -ломка נ׳. [Treulosigkeit.
Вѣроломность נ׳, -ломство ס׳ בֶּגֶד, מַעַל, הָפֵר בְּרִית
Вѣроломный ת׳ בּוֹגֵד, מֵפֵר בְּרִית, מֵחֵל דְּבָרוֹ treulos.
Вѣроломствовать (-ствую) פ״ע בָּגוֹד בְּ־, פָּשׁוֹעַ—, מָעוֹל— ; עָבוֹר בְּרִית treulos handeln.
Вѣроотступникъ ז׳ עוֹזֵב דָּתוֹ, בּוֹגֵד בְּדָתוֹ, עוֹזֵב תּוֹרַת אֱלֹהִים Glaubensabtrünniger. -ница נ׳.
Вѣроотступничество ס׳ מַעַל בַּיָּי, בֶּגֶד— Abfall vom Glauben. [—נָסוֹג glaubensabtrünnig.
Вѣроотступный ת׳ מוֹעֵל בְּדַת־אֵל, סָר מֵאַחֲרֵי יָיָ,
Вѣроподобіе ס׳ אֱמֶת לְמַרְאֵה עֵינַיִם, דְּמוּת־אֱמֶת Wahrscheinlichkeit. [wahrscheinlich.
Вѣроподобный ת׳ קָרוֹב לֶאֱמֶת—, דּוֹמֶה, נִרְאֶה כֶּאֱמֶת
Вѣропроповѣданіе ס׳ הוֹרוֹת דַּעַת־אֱלֹהִים Glaubensverkündigung. [verkündiger.
Вѣропроповѣдникъ ז׳ מוֹרֶה דַּת־אֵל Glaubens-
Вѣротерпимость נ׳ אַהֲבַת־שָׁלוֹם עִם־בְּנֵי כָל־דַּת וָדָת Toleranz.
Вѣроятіе ס׳ הַאֲמִין, חָשׁוֹב לֶאֱמֶת Wahrscheinlichkeit. Это не заслуживаетъ вѣроятія הַדָּבָר הַזֶּה אֵין לְהַאֲמִין.
Вѣроятность נ׳ דְּמוּת־אֱמֶת Wahrscheinlichkeit. По всей вѣроятности כְּפִי הַנִּרְאֶה. [wahrscheinlich.
Вѣроятный ת׳ אֲשֶׁר אוֹת אֱמֶת בּוֹ, נִרְאֶה כֶּאֱמֶת
Вѣрющій ת׳ מֵעִיד, מְקַיֵּם דָּבָר beglaubigend.
Вѣсистый ת׳ כָּבֵד gewichtig.
Вѣсить (вѣшу) פ״י 1) שָׁקוֹל wägen. 2) עָלֹה לְמִשְׁקַל־ מִשְׁקַל הָאֶבֶן wiegen. Эта гиря вѣситъ три пуда הַשֶּׁקֶל הַזֹּאת שְׁלשָׁה כִּכָּרִים. -ся נפ׳ עָלֹה בְּמֹאזְנַיִם [gewogen werden.
Вѣскій см. Вѣсистый.
Вѣскость נ׳ כֹּבֶד Schwere.
Вѣсной ת׳ נִמְכָּר בְּמִשְׁקָל wägbar.
Вѣсовое ס׳ שְׂכַר הַמִּשְׁקָל Wagegeld.
Вѣсовой ת׳ אֲשֶׁר לְמֹאזְנֵי מִשְׁקָל Wage-.
Вѣсовщикъ ז׳ שׁוֹקֵל Wagemeister.
Вѣсокъ (-ска) ז׳ פֶּלֶס הַבּוֹנִים, מִשְׁקֶלֶת, קָו Bleiloth.
Вѣсомый ת׳ נִשְׁקָל, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִשָּׁקֵל wägbar.
Вѣстимо ת״פ יָדוּעַ gewiß. В. такъ אָמְנָם כֵּן.
Вѣстникъ ז׳ מְבַשֵּׂר, מַשְׁמִיעַ Verkündiger.-ница נ׳.
Вѣстовой ת׳ 1) שָׁלוּחַ, מַלְאָךְ, רָץ, צִיר Bote. 2) לְהוֹדִיעַ בּוֹ—, עָשׂוּי לְאוֹת, מְבַשֵּׂר ankündigend.
Вѣстовщикъ ז׳ 1) מְבַשֵּׂר, רָץ Bote. 2) פּוֹתֶה שְׂפָתָיו לַחֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת Neuigkeitsjäger. -щица נ׳.
Вѣсть, Вѣсточка נ׳ בְּשׂוֹרָה, שֵׁמַע Nachricht. Безъ вѣсти пропалъ אָבַד וְלֹא נוֹדַע אַיּוֹ.
Вѣсъ ז׳ 1) כֹּבֶד, נֵטֶל, מִשְׁקָל Gewicht. Это продается вѣсомъ золота הַדָּבָר הַזֶּה יְסֻלֶּה בְּזָהָב. 2) יְקָר, כָּבוֹד Wichtigkeit. Слову его придаютъ много вѣсу דְּבָרוֹ יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי־כֹל. Онъ пользуется въ городѣ большимъ вѣсомъ הוּא נִכְבָּד מְאֹד בְּשַׁעַר עִירוֹ.
Вѣсы ז״ר 1) מֹאזְנַיִם, מִשְׁקוֹל, פֶּלֶס Wage. 2) שֵׁם אֶחָד מִכֹּכְבֵי לֶכֶת, *מֹאזְנַיִם Wage.
Вѣтвистый, Вѣтвенный ת׳ עָנֵף, מָלֵא דָּלִיּוֹת, רַב־עֲנָפִים zweigig.
Вѣтвіе ס׳ פֹּארָה, עֳפָאִים, דָּלִיּוֹת, עֲנָפִים Gezweig.
Вѣтвь נ׳ 1) עָנָף, נֵצֶר, דָּלִית, זְמוֹרָה, שׂוֹךְ, שׂוֹכָה, נְטִישָׁה, שְׁלָחָה, עֳפִי, סַרְעַפָּה, סְעַפָּה, סָעִיף, יוֹנֵק, בֵּן, סַנְסַן, חֹטֶר, כַּנָּה Zweig. В. виноградная שָׂרִיג, סַלְסִלָּה, זַלְזַל Weinrebe. 2) В. свѣтильника קְנֵה־מְנוֹרָה Leuchterröhre.
Вѣтвяный ת׳ עָשׂוּי מֵעֲנָפִים,—מִנְּצָרִים aus Zweigen.
Вѣтеръ (-тра) ז׳ 1) רוּחַ Wind. 2) רוֹדֵף רוּחַ, פֹּחֵז, שָׂרִיג—, גַּרְגְּרִים. Windbeutel.
Вѣтка נ׳ נֵצֶר, מַקֵּל Zweiglein. В. ягодъ אֶשְׁכֹּל
Вѣтрельникъ ז׳ צִיּוּן לְדֶרֶךְ הָרוּחַ, נֵס מוֹרֶה פְּנֵי הָרוּחַ Windfahne. [-ница נ׳.
Вѣтреникъ ז׳ רוֹדֵף רוּחַ, הֲפַכְפַּךְ Leichtsinniger.
Вѣтреничать פ״ע הָלוֹךְ אַחֲרֵי תֹהוּ וָהֶבֶל, רָעֹה רוּחַ, רָדֹף רִיק leichtsinnig sein. [sinn.
Вѣтреность נ׳ רְעוּת רוּחַ, חֲסַר־לֵב, אֵין בִּינָה Leicht-
Вѣтреный ת׳ 1) —רוּחַ windig. В. день יוֹם סֹעָה

-ная мéльница רֵחַיִם מוּסַבּוֹת בָּרוּחַ. וָסַעַר.
2) רְעֵה רוּחַ, אֵין־לֵב leichtsinnig.
Вѣтренѣть פ״ע (הָרוּחַ) הִתְהוֹלֵל windig werden.
Вѣтрило ס׳ מִפְרָשׂ, נֵס לָאֳנִיָּה Segel.
Вѣтрогóнъ ז׳ רוֹדֵף רוּחַ Flattergeist.
Вѣтромѣ́ръ ז׳ פֶּלֶס לָרוּחַ Windmesser.
Вѣтръ см. Вѣтеръ.
Вѣхá נ׳ תֹּרֶן, נֵס, צִיּוּן, מוֹט מֻצָּב, תַּמְרוּר Stange.
Вѣче см. Вéче.
Вѣчно ת״פ לְעוֹלָם, לָנֶצַח, עֲדֵי־עַד; תָּמִיד ewig.
Вѣчнопáмятный ת׳ אֲשֶׁר זִכְרוֹ לְעוֹלָם unvergeßbar.
Вѣчность נ׳ עוֹלָם, עוֹלְמֵי־עַד, נֵצַח Ewigkeit.
Вѣчный ת׳ לְעוֹלָם, נִצָּב, לְעוֹלְמֵי־עַד, —לָנֶצַח, —אֵין קֵץ ewig, lebenslänglich. На вѣчную пáмять לְזֵכֶר עוֹלָם. Онъ осуждёнъ на вѣчную кáторгу הוּא נִשְׁפַּט לַעֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ עַד־יוֹם מוֹתוֹ.
Вѣшалка נ׳ יְתַד־תְּלִי, יָתֵד לִתְלוֹת בּוֹ דָּבָר, שְׁפַתַּיִם (יחזקאל מ, מג), *קוֹלָב (שבת ס.) Kleiderhaken.
Вѣшаніе ס׳ תְּלוֹת das Aufhängen.
Вѣшать פ״י 1) תָּלָה hängen. 2) תָּלָה עַל־עֵץ לְהָמִית, הוֹקִיעַ hängen. 3) שָׁקוֹל, הַעֲלֵה בְמֹאזְנַיִם wägen.
Вѣшеніе ס׳ מִשְׁקוֹל, שְׁקוֹל בְּמֹאזְנַיִם das Wägen.
Вѣщáтель ז׳ דּוֹבֵר, מַגִּיד, מַבִּיעַ אֹמֶר, מַטִּיף, מְחַוֶּה, דַּעַת, מוֹכִיחַ Verkündiger.
Вѣщáть פ״י הַגֵּד, בַּשֵּׂר; הַטֵּף, הוֹכֵחַ בְּמִלִּים sprechen.
Вѣщій ת׳ 1) אִישׁ־דְּבָרִים, אִישׁ חֵן שְׂפָתַיִם Redner. 2) בַּעַל־לָשׁוֹן, נְבוֹן לַחַשׁ, חוֹזֶה, קוֹסֵם, מִתְנַבֵּא Wahrsager.
Вѣщýнъ ז׳ מְנַחֵשׁ, קוֹסֵם Zauberer. -нья נ׳.
Вѣялка נ׳, **Вѣяло** ס׳ נָפָה, מִזְרֶה, רַחַת Kornschwinge
Вѣяльный ת׳ כּוֹ לַהֲנָפָה, —עָשׂוּי לִזְרוֹת zum Kornschwingen. -ная машúна כְּלִי־תְנוּפָה, כְּלִי־מִזְרֶה.
Вѣяніе ס׳ 1) הֲנָפָה, תְּנוּפָה, זְרוֹת, הָבֵר das Worfeln. 2) נְשֹׁב הָרוּחַ, הָפִיחַ das Wehen des Windes.
Вѣятель ז׳ זוֹרֶה, מֵנִיף Kornwerfer. -льница נ׳.
Вѣять 1) פ״ע פּוּחַ, נָשׁוֹב wehen. 2) פ״י הָנֵף, הָבֵר, זָרֹה schwingen (Getreide).
Вя́жущій ת׳ מְאַגֵּד, *מְאַחֶה, (אֲלֻמִּים) מְאַלֵּם. -щія лекáрства רְפוּאוֹת קוֹמְטוֹת zusammenziehende Arznei.

Вязáльный ת׳ כּוֹ לַעֲנֹד, עָשׂוּי לְמַעֲשֵׂה שְׂרָד— zum Stricken.
Вязáльщикъ ז׳ עוֹנֵד; מְאַגֵּד, מְקַשֵּׁר, מְאַלֵּם Binder. -щица נ׳. [Stricken.
Вязáніе ס׳ עֲנֹד, מַעֲנָד, תַּשְׁבֵּץ, שְׂרָד das Binden,
Вязáнка נ׳ חֶבֶל, צְרוֹר, אֲגֻדָּה Bündel. [handschuh.
Вя́занка נ׳ מִצְמֶר, נַעַל־יָד, *פְּרַקְלִין (כלים כד) Faust=
Вязáть (вяжý) פ״י 1) קָשׁוֹר, אָגוֹד; אָסוֹר binden. В. снопы́ אַלֵּם אֲלֻמִּים. 2) עָנוֹד, רַתֵּק, שַׁבֵּץ, עֲשֵׂה מַעֲשֵׂה־רֶשֶׁת (שְׂרָד) stricken. -ся פ״ח 1) הִקָּשֵׁר gebunden, gestrickt werden. 2) הָיֹה לַאֲגֻדָּה אַחַת, הִקָּבֵל אֶחָד אֶל־אֶחָד; —לַאֲחָדִים, *הַסְכֵּם— zusammenpassen.
Вязея́ נ׳ עוֹנֶדֶת, מְרַתֶּקֶת Strickerin.
Вязи́га נ׳ *שְׁבוּטָא, גִּיד הָעֹרֶף לְדָג Rückensehne des [Störfisches.
Вя́зка נ׳ קֶשֶׁר, אֶגֶד das Binden.
Вя́зкій ת׳ 1) דָּבֵק (כְּמוֹ חֹמֶר וָזֶפֶת) klebrig. 2) יָוֵן sumpfig. -кое болóто טִיט יָוֵן.
Вя́зкость נ׳ דֶּבֶק, טֶבַע דָּבָר דָּבֵק כַּבֹּץ Klebrigkeit.
Вя́зникъ ז׳ אֵלוֹן, יַעַר־אֵלוֹנִים Ulmenwald.
Вя́знуть פ״ע טָבוֹעַ בַּטִּיט, הָטְבֵּעַ בַּבֹּץ stecken [bleibn, versinken.
Вязъ ז׳ אֵלוֹן Ulme.
Вязь נ׳ בֹּץ, בִּצָּה Sumpf. [per.
Вя́канье ס׳ כֹּבֶד־פֶּה, לְשׁוֹן עִלְּגִים, לַעֲגֵי־שָׂפָה Geplap=
Вя́кать, -кнуть פ״ע קָרֹא בְּכֹבֶד־פֶּה, דַּבֵּר בִּלְשׁוֹן עִלְּגִים plappern. [הָרוּבִים.
Вя́леный ת׳ נָבֵל, חָרֵב getrocknet. -ная рыба דָּגִים
Вя́лить פ״י (דָּגִים) חָרֵב, יַבֵּשׁ trocknen an der Luft.
Вя́ло ת״פ בַּעֲצַלְתַּיִם, בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם, בִּכְבֵדוּת träg, langsam.
Вя́лость נ׳ עֲצַלְתַּיִם, כְּבֵדוּת Trägheit, Schlaffheit.
Вя́лый ת׳ 1) נָבֵל, קָמֵל, אֻמְלָל verwelkt. 2) עָצֵל, מִתְרַפֶּה, נִרְפֶּה, מִתְנַהֵל בִּכְבֵדוּת, רְפֵה־יָדַיִם בִּמְלַאכְתּוֹ schlaff, schläfrig.
Вя́нуть פ״ע נָבוֹל, הִבּוֹל, קָמוֹל, אֻמְלַל verwelken, sinken. Онъ такъ вретъ, что ýши вя́нутъ מִכְּזָבָיו אֲשֶׁר יָפִיחַ תְּצַלֶּנָה אָזְנַיִם.
Вятю́тень, (-тня), **Вя́хирь** ז׳ חֹמֶר *בַּת־מָזֹג (חולין סב:), מִין יוֹנָה Holztaube.
Вя́щшій גָּדוֹל יֹתֵר־מְאֹד mehr, höher.

Г.

Г ג, הָאוֹת הָרְבִיעִית בָּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית ז׳.
Гáвань נ׳ חֹף, מְבוֹא־יָם Hafen.
Гáвканье ס׳, **Гавъ** ז׳ נֹבַח, נְבִחַת כְּלָבִים Gebell.
Гáвкать, -кнуть פ״ע נָבוֹחַ bellen.

Гáга, Гáгка נ׳ מִין אֲוָז , בַּרְבּוּר Eidergans.
Гагáчій пухъ נוֹצָה רַכָּה מִמִּין בַּרְבּוּרִים Eiderdunen.
Гадáльщикъ ז׳ מְעוֹנֵן , מְנַחֵשׁ , חוֹזֶה עֲתִידוֹת
Wahrsager. -щица נ׳ .
Гадáніе, -дáтельство ס׳ נַחַשׁ , מִקְסָם Zauberei.
Гадáтельный ת׳ 1) אֲשֶׁר יְנַחֲשׁוּ בוֹ , קְסָמִים — zum
Wahrsagen. 2) לְפִי חֲזוֹן לִבּוֹ , כְּמִתְנַבֵּא vorausſetzlich.
Гадáть פ״ע 1) נַחֵשׁ , הַגֵּד עֲתִידוֹת wahrsagen.
2) הַעֲלֵה עַל־לֵב , חָשׁוֹב voraussehen. Чегó не дýмалъ
ни гадáлъ אֲשֶׁר לֹא־חָשַׁב וְלֹא עָלָה עַל־לִבּוֹ .
Гáдина נ׳ 1) שֶׁרֶץ , רֶמֶשׂ Ungeziefer. 2) נָבָל Lump.
Гáдить (гáжу, гáдишь) פ״י 1) טַנֵּף , נַבֵּל ; הַשְׁחֵת
beschmutzen. 2) זַהֵם , נָקוֹט בְּ־ ekeln. [ekelhaft.
Гáдкій ת׳ נִבְזֶה , בָּזוּי , מְגֹאָל , נֶאֱלָח , נִתְעָב , נִמְאָס
Гáдкость נ׳ גֹּעַל , נַבְלוּת , תּוֹעֵבָה Ekelhaftigkeit.
Гадлúвый см. Брезглúвый. [Häßlichkeit.
Гáдость נ׳ שַׁעֲרוּרָה , תּוֹעֵבָה ; נְבָלָה , פִּגּוּל , זִמָּה
Гадъ ז׳ 1) רֶמֶשׂ , שֶׁרֶץ הָאֲדָמָה Gewürm. 2) נָבָל ,
אִישׁ־בְּלִיַּעַל , נִבְזֶה Lump.
Гадю́ка נ׳ נָחָשׁ Schlange. -дю́чій ת׳ .
Гаéвникъ ז׳ אַיָּה Habicht.
Гаéрство ס׳ מַהֲתַלּוֹת , הֲתֻלִּים , הוֹלֵלוֹת Spaßmacherei.
Гаéрствовать (-ствую) פ״ע הַתֵּל , הִתְהוֹלֵל Spaß
machen.
Гаéръ ז׳ מִתְהוֹלֵל , מְהַתֵּל Spaßmacher. -рскій ת׳ .
Гаéчка, Гáечный см. Гáйка.
Газéль נ׳ אַיָּל , צְבִי ; תְּאוֹ (תּוֹא) , דִּישׁוֹן Gazelle,
Waldziege. [blatt. -тный ת׳.
Газéта נ׳ פָּרָשַׁת דִּבְרֵי־הַיָּמִים , מִכְתָּב עִתִּי Zeitungs=
Газéтчикъ ז׳ סוֹפֵר דִּבְרֵי־הָעִתִּים Zeitungsschreiber.
Газоёмъ ז׳ כְּלִי מִקְלַט הַקִּיטוֹר Gasbehälter.
Газомѣ́ръ, -мéтръ ז׳ פֶּלֶס־ , מְמַד־הַקִּיטוֹר Gasmesser.
Газообрáзный, -зовúдный ת׳ כְּעֵין קִיטוֹר , בִּדְמוּת
אֵד gasartig.
Газоосвѣщéніе ס׳ אוֹר קִיטוֹר Gasbeleuchtung.
Газопровóдный ת׳ עָשׂוּי לְהוֹלִיךְ הַקִּיטוֹר gasleitend.
-ная трубá צִנּוֹר — , צַנְתֶּרֶת הַקִּיטוֹר .
Газъ ז׳ 1) קִיטוֹר , הָאֵד הַמְקֻטָּר , אֲוִירִי נְגַר* Gas.
2) רֶשֶׁת , מַעֲשֵׂה אֶרֶג הַרְדִּיד Gazegewebe.
Гáйворонъ, Гáвранъ ז׳ עוֹרֵב נַחַל Dohle. [räuber
Гайдамáкъ, Гайдýкъ ז׳ שׁוֹדֵד עַל־דֶּרֶךְ Straßen=
Гáйка, Гáечка נ׳ מְסַגֶּרֶת , טַבַּעַת בַּרְזֶל אוֹ נְחֹשֶׁת לְחַזֵּק
Гайнó ס׳ מִרְבַּץ חֲזִירִים Schweinenlager. [Metallring.
Гайтáнъ, -тáшекъ ז׳ פְּתִיל , חוּט Schnur.
Гакъ ז׳ 1) וָו , קֶרֶס בַּרְזֶל Haken. 2) כִּבְרַת אֶרֶץ , מִדַּת

(מִקֶּדֶם לַיָּם הַבַּלְטִי) Maß Landes. [terie=.
Галантерéйный ת׳ אֲשֶׁר לְמַכְלְלֵי־חֵן וָעֶדִי Galan=
Галбáнъ ז׳ חֶלְבְּנָה Mutterharz, Galbanum.
Гáленокъ (-нка) ז׳ מִדָּה לְמַשְׁקֶה Trinkmaß.
Галéра נ׳ 1) אֳנִי־מִלְחָמָה Ruderschiff. 2) מְקוֹם עֲבוֹדַת־
פֶּרֶךְ לַעֲנוּשִׁים Galeerenstrafe.
Галерéя נ׳ 1) יָצִיעַ בִּפְנֵי־הַבַּיִת , מִסְדְּרוֹן Gallerie.
2) חֲדַר מַשְׂכִּית , בֵּית שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה Bildersaal.
-рéйный ת׳.
Галиматья́ נ׳ תַּהְפֻּכוֹת , תֹּהוּ , תֹּעָה , דִּבְרֵי־רוּחַ ,
Галіóта נ׳ מִין אֳנִיַּת סוֹחֵר Galiote. [תַּעְתֻּעִים Unsinn.
Гáлка נ׳ 1) עוֹרֵב נַחַל , *בַּר־אַדָּא (חולין סה :) Dohle.
2) אוּד מֻשְׁלָךְ מֵאֵשׁ Feuerbrand.
Галлицúзмъ ז׳ נִיב שְׂפָתַיִם הָרָגִיל בִּשְׂפַת צָרְפַת
französische Redensart.
Галлюцинáція נ׳ חֲזוֹן שָׁוְא Sinnestäuschung.
Галопировáть (-рýю) פ״ע דָּהוֹר , כַּרְכֵּר galoppiren.
Галóпъ ז׳, -пировáніе ס׳ דַּהֲרָה Galopp.
Галóша נ׳ בֵּית־נַעַל , *עַרְדָּל (ביצה טו.) Galosche.
Гáлстукъ ז׳ עֲנָק לְצַוָּאר , — מִטְפַּחַת Halstuch.
Галýнщикъ ז׳ רוֹקֵם בְּחוּטֵי־זָהָב וָכֶסֶף Tressenmacher.
Галýнъ, -нчикъ ז׳ רִקְמַת־זָהָב אוֹ כֶסֶף Tresse, Borte.
Галýргія נ׳ חָכְמַת מִכְרֵה־מֶלַח Salzwerkskunde.
Галýшка נ׳ פִּתִּים מִקֶּמַח סֹלֶת Klößchen.
Галчёнокъ ז׳ בֶּן־עוֹרֵב־נַחַל junge Dohle.
Гальванúзмъ ז׳ (מצאהו החוקר גַּלְבַנִי) חַשְׁמַל יְסוֹדִי Gal=
Гáлька נ׳ חָצָץ עָגֹל runder Kieselstein. [vanismus.
Галью́нъ ז׳ רֹאשׁ הַסְּפִינָה , — פְּנֵי Schiffsschnabel.
Гáмкать, -кнуть פ״ע נָבוֹחַ דֹּם , בְּקוֹל־דְּמָמָה dumpf
bellen. [leiter.
Гáмма נ׳ מַעֲרֶכֶת קוֹלוֹת הַשִּׁיר , מַעֲלוֹת הַשִּׁיר Ton=
Гамъ ז׳ 1) הָמוֹן , מְהוּמָה Lärm. 2) נְבִחָה Gebell.
Гангрéна נ׳ חַרְחוּר , דַּלֶּקֶת heißer Brand.
Гарантúровать (-рую) פ״י עָרוֹב בְּעַד־ garantiren.
Гарантія נ׳ עֲרֻבָּה , תַּעֲרֻבָה Gutsagung.
Гардемарúнъ ז׳ חָנִיךְ צְבָא־הַיָּם Seejunker.
Гардерóбъ ז׳, -рóбная נ׳ חֲדַר־הַבְּגָדִים , מֶלְתָּחָה Klei=
Гардúна נ׳ מָסַךְ־חַלּוֹן , יְרִיעַת־ Gardine. [derkammer.
Гарéмъ ז׳ בֵּית הַנָּשִׁים , הַרְמוֹן Harem.
Гáрканье ס׳ קוֹל הֲמֻלָּה Lärm.
Гáркать, -кнуть פ״ע קָרֹא בְקוֹל , צָרוֹחַ lärmen.
Гармóника נ׳ מִין כְּלִי־שִׁיר , מִין עוּגָב Harmonika.
Гармонúровать (-рую) פ״ע 1) עָרֵב קוֹל יַחַד , נָתוֹן
הַמְתֵּק קוֹל יַחַד harmoniren. 2) יַחְדָּו , הַמְתֵּק סוֹד ,
הָאוֹת לְ־ , הַשְׁלֵם עִם־ zusammenstimmen.

Гармони́чески ת״פ 1) בְּמַנְעַמֵּי הַשִּׁיר wohlklingend. 2) בְּשָׁלוֹם אֱמֶת, שְׁכֶם־אֶחָד, לֵב אֶחָד in Einklang.
Гармо́нія נ׳ 1) צֶמֶד נְעִים בְּקוֹלוֹת שִׁיר Wohlklang. 2) עֲצַת־שָׁלוֹם בֵּין; לְוָיַת־חֵן בֵּין דְּבָרִים וְעִנְיָנִים; שֶׁבֶת־אַחִים גַּם־יָחַד, אִישׁ וְרֵעֵהוּ Einklang.
Га́рнецъ (-нца) ז׳ קַב Getreidemaß.
Гарнизо́нъ ז׳ חֵיל הָעִיר אוֹ הַמִּצָּד, פְּרוֹסְדִיָה* (תוספ׳ ל׳) Besatzung. -зо́нный ת׳ אֲשֶׁר לְחֵיל הָעִיר.
Гарниту́ръ ז׳ מִשְׁטָר, עֵרֶךְ הֵ׳, כָּל־צָרְכֵי Zubehör.
Гарпу́нъ ז׳ צִלְצַל־דָּגִים, שֻׂכָּה Wurfspieß.
Гартъ ז׳ עֹפֶרֶת הַדְּפוּס Schriftmetall.
Га́русина נ׳ חוּט צֶמֶר גְּמַלִּים Kämelhaarfaden.
Га́русъ ז׳ אֶרֶג מִצֶּמֶר מָשְׁזָר Kämelgarn.
Гарцова́ть (-цу́ю) פ״ע טוּשׁ עַל־סוּס —הוּר דָּ herum-
Гарь נ׳ רֵיחַ עָשָׁן, קִטֵּר Brandgeruch. [galoppiren.
Гаси́ло ס׳, -льникъ ז׳ כְּלִי מְכַבֵּה נֵרוֹת Lichtlöscher.
Гаси́льщикъ ז׳ מְכַבֵּה הַנֵּרוֹת Lichtauslöscher. -щица נ׳.
Гаси́ть (гашу́) פ״י כַּבֵּה löschen. Г. и́звесть נָתֹן מַיִם עַל־שִׂיד.
Га́снуть פ״ע 1) כָּבָה, דָּעֹךְ, דָּעֹךְ verlöschen. Свѣча́ пога́сла הַנֵּר כָּבְתָה. 2) כָּהָה, הוּעַם erlöschen. Глаза́ его га́снутъ עֵינָיו כָּהוֹת. Жизнь моя гас-нетъ יָמַי נִזְעָכוּ. [kunst.
Гастроно́мія נ׳ דַּעַת מַעֲרֶכֶת מַטְעַמִּים feine Koch-
Гастроно́мъ ז׳ אוֹהֵב מַטְעַמִּים, בַּעַל חֵךְ טוֹעֵם אֹכֶל Feinschmecker.
Гасъ ז׳ רִקְמַת זָהָב אוֹ כֶּסֶף בְּשׁוּלֵי מְעִיל Tresse.
Гати́ть, (гачу́) פ״י שׂוּם בְּבִצָּה דֶּרֶךְ, סָתוֹם מֵי־בִצָּה mit Faschinen belegen.
Гать נ׳ מַעֲבָר לַבִּץ, דֶּרֶךְ סְלוּלָה בְּבִצָּה Faschinenweg.
Га́убица נ׳ מִין קְנֵה־קֶלַע Bombenmörser.
Гауптва́хта נ׳ בֵּית הַפְּקֻדּוֹת, מִשְׁמָר, חֲצַר הַמַּטָּרָה [Hauptwache.
Гаче́ніе ס׳ סְתֹם מֵי־בִצָּה Faschinenwerk.
Гачи נ״ר בָּתֵּי־שׁוֹקַיִם, שׁוּלֵי־מִכְנָסַיִם Hosen.
Гаше́ніе ס׳ כִּבּוּת Löschung. Гаше́ная и́звесть см. [Гаси́ть.
Гвалтъ ז׳ זַעֲקַת־חָמָס, זְעָקָה Getümmel.
Гварде́ецъ (-де́йца) ז׳ אֶחָד מִשּׁוֹמְרֵי ראֹשׁ־הַמֶּלֶךְ
Гва́рдія נ׳ חֵיל שׁוֹמְרֵי ראֹשׁ הַמֶּלֶךְ Garde. [Gardist.
Гвозди́ка, -ди́чка נ׳ צִפֹּרֶן־בֹּשֶׂם Gewürznelke.
Гво́здикъ ז׳ מַסְמֵר קָטֹן Nägelchen. [amboß.
Гвозди́льня נ׳ מְכוֹנָה לִלְטֹשׁ רָאשֵׁי מַסְמְרִים Nagel-
Гвозди́ть (-зжу́, -зди́шь) פ״י 1) תָּקוֹעַ יָתֵד בְּ־, נָטוֹעַ מַשְׂמְרוֹת, חַזֵּק בְּמַסְמְרִים Nägel einschlagen. 2) שַׁנֵּן לְ־, נָטוֹעַ עַל־לֵב einschärfen. [zung.
Гвозди́чникъ ז׳ עֲרוּגַת צִפֹּרֶן־בֹּשֶׂם Nelkenpflan-
Гвоздо́къ -до́чекъ см. Гво́здикъ. [schmied.
Гвоздо́чникъ ז׳ עוֹשֶׂה מַסְמְרִים, —לוֹטֵשׁ Nagel-
Гвоздо́чный ת׳ מַסְמְרִים—, מַשְׂמְרוֹת— Nagel-.
Гвоздь (-дя́) ז׳ וָו, יָתֵד, מַסְמֵר, מַשְׂמֵר Nagel.
Гвоздяни́къ ז׳ אֲרוֹן מַסְמְרִים Nagelkasten.
Гдѣ ת״פ 1) מְקוֹם שֶׁ־, בַּאֲשֶׁר wo. Гдѣ-нибудь, гдѣ-то, кое-гдѣ אֵיכֹה, אֵי, אַיֵּה (2 . בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת wo? Гдѣ же? אֵיפֹה? אֵיפוֹ, אַיֵּה.
Гева́нъ ז׳ פִּי־רֶשַׁע*, אַשְׁכְּרוֹעַ*, תְּאַשּׁוּר (תוספתא כלים) Buchsbaum.
Гегемо́нія נ׳ הֶגְמוֹנְיָה*, שִׁלְטוֹן, מִשְׂרָה Obergewalt.
Гее́нна נ׳ גֵּיהִנֹּם, תֹּפֶת, שַׁעֲרֵי־מָוֶת, שְׁאוֹל Hölle.
Гей מ״ק הוֹ־הוֹ! עוּרָה! שְׁמַע־נָא! he da!
Гекза́метръ ז׳ חָרוּז שִׁיר בֶּן־שֵׁשׁ הֲבָרוֹת Sechsfuß.
Геморо́й ז׳, -ро́йды נ״ר טְחוֹרִים, חֳלִי־הָעֳפָלִים Hämorrhoiden. [hämorrhoidal.
Геморроида́льный ת׳ נְגוּעַ טְחוֹרִים, מֻכֵּה עֳפָלִים
Генва́рь, -рскій см. Янва́рь, -рскій.
Генеалоги́ческій ת׳ יַחַשׂ־, תּוֹלְדוֹת־ geschlechts-folglich. [Geschlechtskunde.
Генеало́гія נ׳ תּוֹלְדוֹת, יַחַשׂ אַנְשֵׁי־שֵׁם לְתוֹלְדוֹתָם
Генералба́ссъ ז׳ חֻקַּת הַשִּׁיר עַל־הַשְּׁמִינִית.
Генерали́ссимусъ ז׳ נְשִׂיא שָׂרֵי־הַצְּבָאוֹת.
Генералите́тъ ז׳ קְהַל־שָׂרֵי־הַחֲיָלִים.
Генера́лъ ז׳ (מהתור הראשון עד הרביעי) שַׂר־צָבָא.
Генера́лъ-адмира́лъ ז׳ שַׂר־חֵיל־הַיָּם, נְשִׂיא־הַיָּם (מהתור הראשון).
Генералъ-адъюта́нтъ ז׳ שָׁלִישׁ לַמֶּלֶךְ.
Генералъ-анше́фъ ז׳ הַשַּׂר־הַמַּצְבִּיא.
Генералъ-аудиторіа́тъ ז׳ בֵּית הַמִּשְׁפָּט לְעִנְיְנֵי הַצָּבָא.
Генералъ-аудито́ръ ז׳ שַׂר־הַמִּשְׁפָּט בַּצָּבָא.
Генералъ-губерна́торъ ז׳ פֶּחָה, שַׂר־הַגָּלִיל.
Генералъ-интенда́нтъ ז׳ שַׂר־מֶשֶׁק הַצָּבָא.
Генералъ-квартирме́йстеръ ז׳ שַׂר־מַסְּעֵי הַצָּבָא וּמַחֲנוֹתָיו.
Генера́лъ-лейтенантъ ז׳ שַׂר־ מֵהַתּוֹר הַשְּׁלִישִׁי.
Генералъ-маіо́ръ ז׳ שַׂר־הַחַיִל מֵהַתֹּר הָרְבִיעִי.
Генералъ-ма́ршъ ז׳ תְּקַע לְמַסַּע הַמַּחֲנוֹת.
Генералъ-фельдма́ршалъ ז׳ שַׂר־הַחַיִל מֵהַתּוֹר הָרִאשׁוֹן.
Генера́льный ת׳ כּוֹלֵל, לְכָל־פְּרָטָיו* allgemein.
Генера́льскій ת׳ אֲשֶׁר לְשַׂר־הַחַיִל Generalen-.
Генера́льство ס׳ הַפֶּחָה—, תּוֹר שַׂר־הַחַיִל General-
Генера́льша נ׳ אֵשֶׁת שַׂר־הַחַיִל Generalin. [würde.

Ге́ній ז׳ 1) מַלְאַךְ־יְיָ Genius. 2) אִישׁ מָלֵא רוּחַ־יְיָ,
מְגַלֶּה עֲמֻקּוֹת—, חוֹקֵר תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה Genie.
Геніа́льность נ׳ חָכְמַת־אֱלֹהִים, רוּחַ־יְיָ בֶּאֱנוֹשׁ
Schöpfungskraft. [יְיָ geistreich.
Геніа́льный ת׳ מָלֵא רוּחַ, חוֹקֵר תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה
Геогно́зія נ׳ חֵקֶר מְצוּקֵי־אֶרֶץ וְעַפְרוֹתֶיהָ Erdkunde.
Геогра́фія נ׳ חֵקֶר חֶלְקֵי־הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ Erdbeschrei-
bung. [ber.
Геогра́фъ ז׳ חוֹקֵר חֶלְקֵי־הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ Erdbeschrei-
Геоло́гія נ׳ חֵקֶר תְּכוּנַת־הָאֲדָמָה Erdkunde.
Геоло́гъ ז׳ חוֹקֵר תְּכוּנַת־הָאֲדָמָה Erdkundiger. [kunst
Геоме́трія נ׳ (הַתַּבְנִית) ,חָכְמַת הַמְּדִידָה Feldmess-
Геоме́тръ ז׳ תּוֹכֵן ,מֵבִין בְּחָכְמַת הַמְּדִידָה Feldmesser.
Георги́на נ׳ מִין פֶּרַח Strahlenblume.
Гера́льдика נ׳ דַּעַת חוֹתַם הַמַּמְלָכוֹת וּגְלִילוֹתֵיהֶן
לְאוֹתוֹתָן Wappenkunde. [Wappenkundiger.
Гера́льдикъ ז׳ מֵבִין בְּחוֹתַם הַמַּמְלָכוֹת וְאוֹתוֹתָן
Гера́ній ז׳ מִין פֶּרַח Storchschnabelblume.
Герба́рій ז׳ אֹסֶף זַנֵּי־צְמָחִים Pflanzensammlung.
Гербо́вникъ ז׳ סֵפֶר הָאוֹתוֹת לְחוֹתַם כָּל־מַמְלָכָה
Wappenbuch.
Ге́рбо́вый ת׳ נִסְמָן בְּחוֹתַם הַמַּמְלָכָה Stempel-.
Гербъ, Ге́рбикъ ז׳ אוֹת הַחוֹתָם וְהַדֶּגֶל לְמַמְלָכוֹת
וּגְלִילוֹתֵיהֶן Wappen, Stempel.
Германи́змъ ז׳ נִיב שְׂפַת־אַשְׁכְּנַז deutsche Redensart.
Гермене́втика נ׳ יְסוֹדֵי הַבֵּאוּר לְסִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ Er-
klärungskunst. [hermetisch.
Гермети́ческій ת׳ סָגוּר חוֹתָם צָר, מְצֻמָּד וְאָטוּם
Геро́й ז׳ כַּבִּיר כֹּחַ ,אֲרִיאֵל ,אַרְאֵל ,אֵל ,גִּבּוֹר חַיִל Held.
Геро́йскій ת׳ מָלֵא רוּחַ־גְּבוּרָה heldenmüthig.
Геро́йство ס׳ רוּחַ־גְּבוּרָה, כֹּחַ־לֵב Heldenmuth.
Геро́льдія נ׳ בֵּית־הָאוֹצָר לְסִפְרֵי־הַיַּחַשׂ Heroldie.
Геро́льдъ ז׳ צִיר, מְבַשֵּׂר, אַרְאֵל Kriegsbote.
Ге́рцогство ס׳ מֶמְשֶׁלֶת נָסִיךְ Herzogthum.
Ге́рцогъ ז׳ נָסִיךְ Herzog. -ги́ня נ׳ נְסִיכָה [rer.
Ге́тманъ ז׳ (הקוזקים) שַׂר־גְּדוּד הָרַכָּבִים Kosakenanfüh-
Ги́бель נ׳ 1) רָזוֹן, מַפָּלָה, אָבְדָן; בְּלִי, שַׁחַת, אֲבַדּוֹן,
מְחִתָּה, הַוָּה, כִּיד, פִּיד, אֵיד; קֵץ, קֶטֶב, קְפָדָה, קֶרֶץ
Verderben, Unglück.
Ги́бельный ת׳ רַע, מְרִירִי, אַכְזָר, מַשְׁחִית ver-
derblich. [geschickt.
Ги́бкій ת׳ 1) נָכֵף, קַל לָכֹף biegsam. 2) חָרוּץ, מָהִיר
Ги́бкость נ׳ 1) מֵכַף, טֶבַע הַקַּל לָכֹף Biegsamkeit.
2) חֲרִיצוּת, מִשְׁעִי Gewandtheit.
Ги́бнуть פ״ע אָבוֹד, הִבָּלַע, הִשָּׁקַע, כָּלֹה; גָּוֹעַ,
הִסָּפֵה, הֵאָסֵף, תֹּם umkommen.
Гига́нтъ ז׳ אִישׁ מִדּוֹת, עֲנָק, נָפִיל Riese. -тскій ת׳.
Гигіе́на נ׳ חֻקּוֹת חַיֵּי־מַרְפֵּא Gesundheitslehre. -ни́че-
скій ת׳. [schlange.
Ги́дра נ׳ תַּנִּין הַיָּם, נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן, *עָרוֹד Wasser-
Гидра́влика נ׳ חֻקּוֹת מִשְׁלַח־הַמַּיִם לִתְעָלוֹת וְצִנּוֹרוֹת
Wasserleitungskunst. [Wasserkraftlehre.
Гидродина́мика נ׳ חֻקּוֹת נִיד הַנֹּזֵל וּתְנוּעוֹתָיו
Гидроме́тръ ז׳ פֶּלֶס לְמִשְׁקַל הַמַּיִם Wassermesser.
Гидропа́тія נ׳ см. Водолѣче́ніе.
Гидроско́пъ см. Гидроме́тръ. [aufschreien.
Ги́кать, -кнуть פ״ע (כְּהִתְנַפֵּל עַל־אֹיֵב) הַצְרִיחַ laut
Гикъ ז׳ 1) זֶפֶת לְטִיחַ אֳנִיּוֹת Schiffstheer. 2) קוֹל שָׁאוֹן
מִלְחָמָה Kriegsruf. [Geschwätz.
Гиль נ׳ 1) מִין עוֹף Waldfink. 2) רִיק, הֶבֶל, תָּפֵל
Ги́льдія נ׳ דֶּגֶל קְהַל סוֹחֲרִים Gilde. -де́йскій ת׳.
Ги́льза נ׳ (לַאֲבַק שְׂרֵפָה אוֹ לִגְלִילֵי עֲלֵה־מְקַטֶּרֶת) זָג,
חֲתֻלָּה, חִתּוּל Hülse. -зовый ת׳.
Гильоти́на נ׳ מַגְזֵרָה, גַּרְזֶן הַתְּנוּפָה Köpfmaschine.
Гильотини́ровать (-рую) פ״י כָּרוֹת רֹאשׁ בַּמַּגְזֵרָה
enthaupten. [Gymnasiast.
Гимнази́стъ ז׳ חֲנִיךְ הַגִּמְנַזְיוּם, לִמּוּד־ תַּלְמִיד
Гимна́зія נ׳ *גִּמְנַזְיוּם, בֵּית מִדְרַשׁ הַמַּדָּעִים הַתִּיכוֹן
Gymnasium. -зи́ческій ת׳.
Гимна́стика נ׳ חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חִנּוּךְ בִּתְנוּפַת הָאֵבָרִים
נַפְתּוּלֵי־בְשָׂרִים Körperübung. -ти́ческія לְמִשְׁעֵי,
войны מִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה.
Гимнъ ז׳ שִׁיר תְּהִלָּה, *הִמְנוֹן (מדרש שה״ש א) Lobgesang.
Ги́нуть см. Ги́бнуть. [גַּזְמָא* Uebertreibung.
Гипе́рбола נ׳ נִיב נִפְלָה, מְלִיצַת־חִידָה, חָזוֹן נִמְרָץ,
Гиперболи́ческій ת׳ נִפְרָץ, נִפְרָז, מֻפְלָה, רָחוֹק
*מְגֻזָּם, מֻאֲמָת übertrieben. [Nordländer.
Гиперборе́ецъ (-ре́йца) ז׳ צְפוֹנִי, יְלִיד־אֶרֶץ־הַצָּפוֹן
Гиперборе́йскій ת׳ צְפוֹנִי, אַרְצוֹת הַצָּפוֹן nördlich.
Гипоте́за נ׳ מַעֲלַת רוּחַ־אִישׁ, שַׁעַר, הַשְׁעָרָה*,
*מִשְׁפָּט אֶפְשָׁרִי Voraussetzung.
Гипоте́ка נ׳ עֵרָבוֹן, עֲרֻבָּה, תַּעֲרוּבָה, *אַפּוֹתִיקִי Pfand-
verschreibung. -те́чный ת׳. [keligen Dreiecks.
Гипотену́за נ׳ *אֲלַכְסוֹן größte Seite eines rechtwin-
Гипотети́чески ת״פ כְּפִי הָעוֹלֶה עַל־הָרוּחַ, כְּפִי
הַשַּׁעַר; בְּדֶרֶךְ הַשְׁעָרָה vorausseßlich.
Гипохо́ндрикъ ז׳ עֲצוּב רוּחַ, מַר־נֶפֶשׁ, *בַּעַל־מָרָה
שְׁחוֹרָה Milzsüchtiger. [Milzsucht.
Гипохо́ндрія נ׳ רוּחַ כֵּהָה, מַעֲצֵבָה, *מָרָה שְׁחוֹרָה
Гиппопота́мъ ז׳ בְּהֵמוֹת, סוּס הַיְאֹר Nilpferd.

Гипсъ ז׳ אֶבֶן־גִּיר ,גֶּפֶס* (פסחים עה:) Gips. -совый ת׳.
Гирла נ׳, -ло ס׳ 1) תְּעָלַת נָהָר Mündung. 2) צַוָּאר
הַיָּם ,לְשׁוֹן יָם Meerenge. [Blumengehänge.
Гирлянда, -дочка נ׳ מִקְלַעַת־צִיצִים ,לִוְיַת־פְּרָחִים
Гиря נ׳ אֶבֶן לְמִשְׁקָל Gewicht.
Гитара נ׳ כִּנּוֹר ,קִיתָרוֹס* Guitarre.
Гитаристъ ז׳ מְנַגֵּן בְּכִנּוֹר ,פּוֹרֵט עַל־פִּי קִיתָרוֹס
Guitarrenspieler. -стка נ׳.
Гіацинтъ ז׳ 1) מִין פֶּרַח Hyazinthe. 2) מִין אֶבֶן־חֵן,
יַקִּינְטָן* (מ׳ ילמדנו עקב) Hyazinth.
Гіена נ׳ מִין חַיָּה ,צָבֹעַ* ,אַפָּא* (יומא פד.) Hyäne.
Гіероглифъ см. Іероглифъ.
Глава נ׳ 1) (כָּל־חַי) ראשׁ Kopf. 2) פְּקִיד הָראשׁ;
ראשׁ בֵּית־אָבוֹת Oberhaupt. 3) עִנְיָן ,סִמָּן* ,פֶּרֶק*
Kapitel.
Главенство ס׳ מֶמְשָׁלָה ,פְּקִדוּת Obergewalt.
Главнокомандующій ת׳ הַשַּׂר, נְשִׂיא שַׂר־צָבָא
הַמַּצְבִּיא Oberfeldherr.
Главноуправляющій ת׳ ראשׁ מֶשֶׁק־ ,מְנַצֵּחַ עַל־,
פְּקִיד הָראשׁ Oberverwalter.
Главный ת׳ הָראשׁ־ ,לְ־ הָראשׁוֹן— hauptsächlich.
Г. городъ עִיר וָאֵם בְּ־. Г. кормчій רַב הַחֹבֵל.
-ная вина רֵאשִׁית חַטָּאת. -нымъ образомъ יוֹתֵר
מִכֹּל. [(בְּדִקְדּוּק הַלָּשׁוֹן) Zeitwort.
Глаголъ ז׳ 1) אֹמֶר ,מִלָּה ,דָּבָר Wort. 2) פֹּעַל
Глаголъ ז׳ 1) שֵׁם אוֹת Г הָרוּסִית russisches G.
2) עֵץ לִתְלוֹת הַמּוּקָע בִּדְמוּת Г Galgen.
Гладилка נ׳ (לסנדלר) יְתַד הַמַּחֲלִיק Glättholz.
Гладило ס׳ יְתַד־הַמֵּרוּק ,כְּלִי־מְמָרֵט ,־מַחֲלִיק Glätt-
eisen. [Glätten.
Гладильный ת׳ עָשׂוּי לְמָרֵט ,—לְהַחֲלִיק בּוֹ zum
Гладильщикъ ז׳ מַבְרִיק ,מְמָרֵט ,מַחֲלִיק Polirer.
Гладить (глажу) פ״י 1) הַחֲלֵק ; יַשֵּׁר glätten.
2) הַעֲבֵר חֶלְקַת־יָדוֹ עַל־ ,טַפֵּחַ streicheln. Г. кого
по головкѣ הַחֲנֵף בַּחֲלַקּוֹת. Г. противъ шерсти
הָלוֹךְ עִם־קֶרִי ,מָרֵה וְעַצֵּב רוּחַ. [Fechter.
Гладіаторъ ז׳ אִישׁ נַפְתּוּלִים ,לָמוּד מִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה
Гладкій, -денькій ת׳ חָלָק ,חָלוּק ,חֲלַקְלַק ; מְיֻשָּׁר,
מְמֹרָט glatt. Г. слогъ שָׂפָה בְרוּרָה ,שְׂפַת־צַחוֹת.
-кія рѣчи חֲלָקוֹת ,פֶּה חָלָק ,חֲנֻפָּה וַחֲלַקּוֹת.
Гладкость נ׳ חֵלֶק ,חֶלְקָה Glätte. Г. шеи его חֶלְקַת
צַוָּארָיו. Г. рѣчи ея חֵלֶק שְׂפָתֶיהָ.
Гладъ, -ладный см. Голодъ, -лодный.
Гладь נ׳ 1) חֲלַקְלַקּוֹת Glätte. 2) שַׁלְוָה Harmlosigkeit.
Тишь да гладь הַשְׁקֵט וְשַׁלְוָה.

Гладью ת״פ בְּתֶפֶר חָלָק glatt genäht.
Глаже ת״פ חָלָק מִ־ ,חָלָק יוֹתֵר מִן־ glatter.
Глаженіе ס׳ הַחֲלִיק ,פְּעֻלַּת הַמַּחֲלִיק Glättung.
Глазастый ת׳ 1) גְּדָל־עֵינַיִם ,אֲשֶׁר עֵינָיו גְּדֹלוֹת
großäugig. 2) אֲשֶׁר עֵינָיו צוֹפִיּוֹת לְמֵרָחוֹק scharfsich-
Глазной ה׳ הָעֵינַיִם— ,לְעֵינַיִם— Augen-. [tig.
Глазокъ (-зка), -зочекъ (-чка) ז׳ 1) עַיִן קְטַנָּה
(נֶחְמָדָה) Äuglein. Она сдѣлала ему глазки הִיא
לְקָחַתּוּ בְּעַפְעַפֶּיהָ. 2) כַּפְתּוֹר לַפֶּרַח ,נִצָּה ,צִיץ Knospe.
Глазомѣръ ז׳ רְאוּת עַיִן ,מִשְׁפָּט לְמַרְאֵה עֵינַיִם Augen-
maß. Опредѣлить разстояніе по глазомѣру מָדוֹד
מֶרְחָק בְּמַרְאֵה עֵינַיִם.
Глазунъ ז׳ 1) בַּעַל עֵינַיִם גְּדֹלוֹת großäugig. 2) מַבִּיט
מִבְּלִי־הָבִין ,בְּאֵין־לֵב— Maulaffe. -зунья נ׳. Яич-
ница г. לְבִיבַת בֵּיצִים שְׁלֵמוֹת.
Глазура, -зурь נ׳ טִיחַ כְּעַיִן ,בָּרָק ,יִפְעָה ,נֹגַהּ
זְכוּכִית—,צִפּוּי Glasur. [מְתֻנָּסַם—, צַפֵּה— glasiren.
Глазурить פ״י מוֹחַ בְּטִיחַ ,עָשֹׂה לְ־ בְּרַק־זְכוּכִית
Глазъ ז׳ עַיִן Auge. ר׳ -за עֵינַיִם. Онъ не спускаетъ
съ него глазъ לֹא־יִגְרַע מִמֶּנּוּ עֵינוֹ. Онъ и глазъ
своихъ не кажетъ עוֹד פָּנָיו לֹא־יֵרָאוּ. Темно,
хоть глазъ выколи חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה. Это случилось
на моихъ глазахъ לְעֵינַי נַעֲשָׂה הַדָּבָר. У него
вѣрный глазъ עֵינוֹ תֶחֱזֶה יָשָׁר ; הוּא לֹא־יַחֲטִיא
הַמַּטָּרָה. На глаза לְפִי הַנִּרְאֶה לָעֵינַיִם. Съ глазу
на глазъ פָּנִים בְּפָנִים ,עַיִן לְעַיִן. Говорить о комъ
за глаза דַּבֵּר עַל־אִישׁ לֹא־בְפָנָיו. Пойду куда
глаза глядятъ אָנֹכִי אֵלֵךְ אֶל־אֲשֶׁר אֵלֵךְ. Колоть
кому глаза הוֹכֵחַ חֶרְפַּת אִישׁ עַל־פָּנָיו. Пропу-
скать мимо глазъ רָאֹה מִבְּלִי שִׂים לֵב. Онъ про-
тёръ глаза своему имѣнію הוּא פִּזַּר וְאִבַּד אֶת־
הוֹנוֹ. У страха глаза велики הַפַּחַד רְחַב־עֵינַיִם
לְהַגְדִּיל כָּל־אָסוֹן שִׁבְעָתַיִם. [gaffen.
Глазѣть פ״ע שָׁעֹה בְעֵינָיו ,רָאֹה מִבְּלִי הָבִין umher-
Гласисъ ז׳ חֵיל ,דָּיֵק לְחוֹמַת הַמְּצָד הוּצָה Brustwehr.
Гласить (глашу) פ״י קָרֹא בְקוֹל ,דַּבֵּר ,מַלֵּל lauten.
Письмо это гласитъ такъ אֵלֶּה דִבְרֵי הַסֵּפֶר.
Гласность נ׳ הִגָּלוֹת לַכֹּל ,פִּרְסוּם* Oeffentlichkeit.
Гласный ת׳ 1) גָּלוּי ,נוֹדָע לַכֹּל öffentlich. -ная бук-
ва אוֹת הַתְּנוּעָה ,אוֹת נִקְרֵאת לְבַדָּהּ (כמו a , e)
Selbstlaut. 2) אֶחָד מִקְּרִיאֵי מוֹעֵד בְּשַׁעַר־עָם
Гласно ת״פ גָּלוּי ,לְעֵין־כֹּל öffentlich. [Stimmgeber.
Гласъ ז׳ קוֹל Stimme. (см. Голосъ). Г. народа г.
Божій קוֹל הָמוֹן ; קוֹל־אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִקּוֹל־הָעָם
כְּקוֹל שַׁדַּי.

Гла́уберовая соль מִין מֶלַח Glaubersalz.
Глаша́тай, -тый ז׳ מַשְׁמִיעַ, מוֹדִיעַ לָעָם, מְבַשֵּׂר, כָּרוֹז* Ausrufer.
Глевъ ז׳ לַחַ עוֹר הַדָּגָה Fischschleim.
Гле́зна נ׳ קַרְסֻלַּיִם, אַפְסַיִם Knöchel.
Гли́на נ׳ טִיט, חֹמֶר Lehm.
Гли́нистый ת׳ 1) מָלֵא טִיט lehmig. 2) כְּעֵין טִיט, אֲשֶׁר מַרְאֵה חֹמֶר לוֹ lehmfarbig.
Гли́нница נ׳ בּוֹר טִיט, מִכְרֵה־חֹמֶר Lehmgrube.
Глинова́лъ ז׳ רוֹמֵס חֹמֶר, גּוֹבֵל טִיט Lehmknetter.
Глинозёмъ ז׳ עַפְרוֹת חֹמֶר Lehmerde. -зёмный ת׳.
Гли́няный ת׳ חֹמֶר—, עָשׂוּי מִטִּיט von Lehm. Г. сосудъ כְּלִי־יוֹצֵר.
Глиста́ נ׳ תּוֹלָע בִּמְעֵי הַחַיִּים, כֶּרֶץ* (גיטין סט:) קִקְּנִי* (שבת קט:) Bandwurm. -стный ת׳. [treibend.
Глистого́нный ת׳ מוֹרִישׁ הַתּוֹלָעִים מִבֶּטֶן wurmab=
Глицери́нъ ז׳ מִין נֶתֶר, אֶשְׁלָג* (שבת פט:) Glycerin.
Гло́бусъ ז׳ כַּדּוּר דְּמוּת הָאָרֶץ אוֹ הַשָּׁמַיִם Globus.
Глода́ніе ס׳ לְחֹךְ, גָּרֵם das Nagen.
Глода́ть (гложу́) פ״י לָחוֹךְ, אַכֵּל, אָכוֹל וְהַשְׁחֵת, כַּרְסֵם; עַצֵּם, גָּרֵם nagen.
Глону́ть см. Глота́ть.
Глота́ніе ס׳ בְּלַעַ, בֶּלַע, מִבְלָע das Schlucken. [cken.
Глота́ть, -тну́ть פ״י בָּלוֹעַ; גַּמֵּא, לוּעַ, שָׁאוֹף schlu=
Гло́тка נ׳ לֹעַ, גָּרוֹן Schlund. Заткну́ть кому глотку נָתוֹן עַל־פִּי אִישׁ לְשַׁחֲדוֹ. Крича́ть во всю гло́тку קָרֹא בְגָרוֹן.
Глото́къ (-тка́) ז׳ בֶּלַע, מְלֹא־פִיו Schluck.
Гло́хнуть פ״ע 1) הִתְחָרֵשׁ taub werden. Онъ оглóхъ כָּבְדוּ אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ. 2) נָבוֹל, הִבּוֹל; הִדָּעֵךְ, הִוָּעֵךְ, קָמוֹל, אֻמְלַל ersticken.
Глу́бже ת״פ עָמֹק יוֹתֵר, עָמֹק מִן־ tiefer.
Глубина́ נ׳ 1) עֹמֶק Tiefe; Tiefsinn. Г. мо́ря עֹמֶק הַיָּם. Г. мысли его עֹמֶק מַחְשַׁבְתּוֹ. 2) מַעֲמָק, מְצוּלַת־הַיָּם. Глуби́ны морскія מְצוּלָה, צוּלָה, תַּחְתִּיּוֹת—, מֶחְקְרֵי־אֶרֶץ. Г. земли́ מַעֲמַקֵּי, שָׁרָשֵׁי.
Глубе́кій ת׳ עָמֹק tief. -кая я́ма בּוֹר עָמֹק. -кая мысль מַחֲשָׁבָה עֲמֻקָּה. -кая печа́ль אֵבֶל גָּדוֹל. Г. сонъ תַּרְדֵּמָה גְדוֹלָה. -кая старость שֵׂיבָה טוֹבָה, כֶּלַח. -кою о́сенью בְּעֶצֶם עֵת־הַבָּצִיר, -кая ночь אִישׁוֹן לַיְלָה.
Глубо́ко ת״פ עָמֹק tief. [Scharfsinn.
Глубокомы́сленность נ׳ עֹמֶק מַחֲשָׁבוֹת, רוּם שֵׂכֶל
Глубокомы́сленный ת׳ מַעֲמִיק עֵצָה, גְּדָל־עֵצָה, מָלֵא הַשֵּׂכֶל; כַּבִּיר חִקְרֵי לֵב scharfsinnig.
Глубо́кость נ׳ עֹמֶק (הַשֵּׂכֶל) Tiefe.
Глубь נ׳ עֹמֶק, מַעֲמָק; תַּכְלִית Tiefe.

Глуми́ть (-млю) פ״ע שַׂחֵק, הָתֵל bespotten. -ся פ״ח הִתְעַלֵּל, הָתֵל־, הָתֵל בְּ־, הִתְלוֹצֵץ spotten.
Глумъ ז׳, -мле́ніе ס׳ לָצוֹן, מַהֲתַלָּה, הֲתֻלִּים Spott.
Глупе́цъ (-пца́) ז׳ סָכָל, בַּעַר, כְּסִיל, אֱוִיל Dummkopf.
Глу́по ת״פ בִּכְסִילוּת; הֶבֶל, בְּלִי־דַעַת dumm. -пова́тый ת׳ לֹא־חָכָם, סָכָל מְעַט etwas dumm.
Глу́пость נ׳ אִוֶּלֶת, סִכְלוּת, כֶּסֶל, כִּסְלָה, בַּעֲרוּת* Dummheit.
Глу́пый ת׳ אֱוִילִי, נִבְעָר, כְּסִיל, חֲסַר לֵב dumm.
Глупы́шъ ז׳ אֲנָפָה Sturmvogel.
Глупе́ть פ״ע הִוָּאֵל, הִבָּעֵר מִדַּעַת, הִסָּכֵל dumm [werden.
Глуха́рь ז׳ דּוּכִיפַת Auerhahn.
Глу́хо ת״פ 1) חֵרֵשׁ, דֹּם; בִּדְמָמָה דַקָּה dumpf. Г. стена́ть הֶאֱנֵק דֹּם. 2) מִבְּלִי־בָאֵר, בְּלִי־מְפֹרָשׁ unklar.
Глухова́тый ת׳ כְּבַד־אָזְנַיִם, חֵרֵשׁ מְעַט etwas taub.
Глухо́й ת׳ 1) חֵרֵשׁ taub. 2) מוּעָב, מוּעָם, אָפֵל dicht. Г. лѣсъ מְסֻבָּךְ—, יַעַר אָפֵל. 3) שָׁפֵל (קוֹל), בְּלִי־נִשְׁמָע הֵיטֵב dumpf. Г. гулъ דְּמָמָה וָקוֹל. Г. стонъ אֲנָקַת־דֹּם, נְאָקָה חֲרִישִׁית. -хое мѣсто מָקוֹם שָׁמֵם, מְקוֹם אֵין אִישׁ. -хая дверь דֶּלֶת אֲטוּמָה. -хой переу́локъ מָבוֹא עִיר בְּאֵין מוֹצָא, מָבוֹי בִּלְתִּי מְפֻלָּשׁ*. -хая стѣна́ קִיר בְּאֵין חַלּוֹן וּדְלָתַיִם.
Глухонѣмо́й ת׳ חֵרֵשׁ אִלֵּם taubstumm.
Глухонѣмота́ נ׳ חֵרֵשׁ־אִלֵּם Taubstummheit.
Глухота́ נ׳ כֹּבֶד־אָזְנַיִם, חֵרְשׁוּן* Taubheit.
Глуши́ть פ״י 1) חָרֵשׁ, עֲשֵׂה··· חֵרֵשׁ, הַכְבֵּד אָזְנֵי־ taub machen. 2) הַגְבֵּר קוֹלוֹ עַל־קוֹל־; הָקֵם לִדְמָמָה dämpfen. 3) הַחֲרֵב, הַחֲרֵם, הָדֵם betäuben. Г. ры́бу דּוּג בְּצִלְצַל־דָּגִים.
Глушня́къ ז׳ יַעַר מְסֻבָּךְ, סְבַךְ, עָב, חֹרֶשׁ dichter [Wald.
Глушь נ׳ 1) חֹרֶשׁ, סִבְכֵי־יַעַר Dickicht. 2) מְקוֹם אֵין אִישׁ וְקוֹל־אָדָם abgelegener Ort.
Глы́ба נ׳ רֶגֶב, מִגְרָפָה, גּוּשׁ עָפָר Klumpen.
Глы́бистый, -бова́тый ת׳ מָלֵא רְגָבִים schollig.
Глядь מ״ק הִנֵּה! רְאֵה! siehe!
Глядѣ́ніе ס׳ רְאוֹת עֵינַיִם das Sehen.
Глядѣ́ть (гляжу́, гляди́шь) פ״ע הַבֵּט, הַשְׁקֵף Sehen. Онъ ужъ въ гробъ гляди́тъ עֵינָיו יִרְאוּ קִבְרוֹ, קָרְבָה לַשַּׁחַת נַפְשׁוֹ. -ся פ״ח רְאוֹת פָּנָיו בִּרְאִי sich [besehen.
Гля́нецъ (-нца) ז׳ בָּרָק, יִפְעָה Glanz.
Гляну́ть см. Глядѣ́ть.
Глянцова́ніе ס׳ עֲשׂוֹת בָּרָק לְ־, מֹרַט, מֵרוּק Polirung.
Глянцова́ть פ״י מָרוֹט, מָרוֹק, עֲשֵׂה בָרָק לְ־ poliren.
Глянцови́тый, -цо́вый ת׳ מְמֹרָט, מָרוּק glänzend.

Гнать (гоню́, го́нишь) פ״י 1) הָרְדֵף, גָּרֵשׁ verfolgen. 2) הַסֵּעַ — הוֹלֵךְ — נָהוֹג — הוֹבֵל הָלְאָה treiben, fortführen. Г. ста́до נָהוֹג עֵדֶר. Г. плоты́ הוֹלֵךְ צָרוּף — הַזֵּךְ — זַקֵּק מַשְׁקֶה 3) דֹּבְרוֹת עַל־פְּנֵי־מַיִם destilliren. -ся 1) רָדוֹף אַחֲרֵי פ״ח nachjagen; erstreben. Г. за оле́немъ רָדוֹף אַחֲרֵי הַצְּבִי. Г. за по́честями רָדוֹף כָּבוֹד. 2) הוּבַל נפעל; הַצָּרֵף getrieben, destillirt werden.

Гнести́ (гнету́) פ״י 1) לָחוֹץ, דָּחוֹק pressen. 2) לָחוֹץ, הָעֵק, הָצֵק, הַכְבֵּד עֹל עַל־, הוֹנֵה, יַגֵּה, עַנֵּה, הוֹנֵה bedrücken.

Гнете́ніе ס׳ לַחַץ; מוּעָקָה, מָצוֹק, עָקָה, עֲנוּת das Pressen; Bedrücken.

Гнётъ ז׳ 1) צוֹק; נֵטֶל, מַשָּׂא כָבֵד, מַעֲמָסָה Preßgewicht. 2) יָתֵד מֵעִיק לְמִטְעַן הָעֲגָלָה, אֶכֶף, מוֹטָה, לְכִתָּא* (שבת קב.) Packstock.

Гни́да נ׳ בֵּיצֵי כִנִּים Nisse (im Haar).

Гнилова́тый ת׳ רוֹקֵב angefault.

Гнило́й, נָמֵק, נִבְאָשׁ, עָבֵשׁ, רָקֵב verfault.

Гни́лость см. Гниль.

Гнилу́ха נ׳ עֵץ־רִקָּבוֹן faules Holzstück.

Гниль נ׳ בְּאֹשׁ, מַק, מֶסֶס, רִקָּבוֹן, רָקָב Fäulniß.

Гнилякъ נְגוּעַ רָקָב, אִישׁ נָמֵק Schwächling.

Гнить (гнію́, гніёшь) פ״ע בָּאוֹשׁ, עָבוֹשׁ; רָקוֹב, הָמֵק faulen.

Гніе́ніе ס׳ הָמֵק, בְּאֹשׁ, רָקָב das Faulen.

Гніючесть נ׳ נְטִיָּה לְרִקָּבוֹן Verweslichkeit.

Гніючій ת׳ נָמֵק, רוֹקֵב, נוֹטֶה לְרִקָּבוֹן verweslich.

Гное́ніе ס׳ הָמֵק חַבּוּרָה Eiterung.

Гноетече́ніе ס׳ רִיר, זוֹב־מַכָּה Eiterfluß.

Гноете́чный, -точи́вый ת׳ נָמֵק, טָרִי, דָּר eiternd.

Гной ז׳ מַק, זוֹב־, רִיר מַכָּה Eiter.

Гнойли́вый, Гно́йный ת׳ נָמֵק, דָּר, זָב eiternd.

Гнои́стый ת׳ מָלֵא רִיר, טָרִי eiterig. -стая ра́на מַכָּה טְרִיָּה.

Гнои́ть פ״י הָמֵק. Г. ра́ну הָמֵק מַכָּה, הַזֵּל רִיר — eitern lassen. Г. па́шню זָרֵה דֹמֶן, דַּשֵּׁן שְׂדֵה־זֶרַע, עַל־ düngen, misten. -ся פ״ח הָמֵק, רוֹר eitern.

Гномо́ника נ׳ תְּכוּנַת צֵל־הַמַּעֲלוֹת בַּשֶּׁמֶשׁ Sonnenuhrkunst.

Гномо́нъ ז׳ צֵל־הַמַּעֲלוֹת (לְמוֹרֵה שָׁעוֹת) Sonnenzeiger.

Гно́стикъ ז׳ חוֹפֵשׂ נִסְתָּרוֹת, חוֹקֵר תַּעֲלֻמוֹת Geheimkundiger.

Гною́чій ת׳ 1) טָרִי, דָּר, נָמֵק 2) מַזִּיל רִיר־מַכָּה, מַמֵּק eiternd.

Гнуси́ть (гнушу́, гнуси́шь) פ״ע הַשְׁמֵעַ שְׁאוֹן נְחִירָיו בְּדַבְּרוֹ durch Nase sprechen.

Гнусли́вость נ׳ נִיב הַמְדַבֵּר בִּשְׁאוֹן נְחִירָיו das Näseln.

Гнусли́вый ת׳ מַשְׁמִיעַ קוֹל נְחִירָיו בְּדַבְּרוֹ durch die Nase sprechend.

Гну́сность נ׳ תּוֹעֵבָה, שִׁקּוּץ, פִּגּוּל, שַׁעֲרוּרָה, תִּפְלָה, נִדָּה, שַׁעֲרוּרִית Abscheulichkeit.

Гну́сный ת׳ נֶאֱלָח, נִבְזֶה, נִתְעָב abscheulich.

Гнуть (гну, гнёшь) פ״י כָּפוֹף, הַשֵּׁחַ biegen, krümmen. Г. кого́ въ дугу́, въ крюкъ כָּפוֹף נֶפֶשׁ־אִישׁ, נַטֵּה שִׁכְמוֹ לַעֲבוֹדָה. עוֹלֵל בֶּעָפָר קַרְנוֹ. Г. горбъ הַטֵּה אַחֲרֵי־. Г. на чью либо сто́рону הַשְׁתּוֹחֵחַ, הִשָּׁחַ, שָׁחוֹחַ, הִכָּף פ״ח -ся sich biegen, krümmen. הַשְׁפֵּל כְּבוֹדוֹ, הִתְרַפֵּס -ся въ дугу́ предъ кѣмъ הָלוֹךְ שָׁחוֹחַ לִקְרַאת־, לַחֵךְ עֲפַר רַגְלֵי־אִישׁ, לִפְנֵי.

Гнуша́ться פ״ח קוּץ, תָּעֵב, מָאוֹס, בָּחוֹל בְּ־ פ״ח verachten.

Гнѣ́вать, -ви́ть (-влю) פ״י הַרְגֵּז, הַכְעֵס, הַקְצֵף, כָּעוֹס, הִתְקַצֵּף, הַקְנֵא böse machen, erzürnen. -ся פ״ח הִתְקַצֵּף, הִתְאַנֵּף, אָנוֹף, זָעוֹם, הִתְרַגֵּז zürnen.

Гнѣвли́вость נ׳ רַגְזָה, דֶּרֶךְ־אִישׁ לִכְעֹס.

Гнѣвли́вый ת׳ קַל לִכְעֹס, מְהִיר חֵמָה, רַגָּז zum Zorn geneigt.

Гнѣ́вный ת׳ מָלֵא חֵמָה, כּוֹעֵס erzürnt.

Гнѣвъ ז׳ חֵמָה, כַּעַס, קֶצֶף, אַף, חָרוֹן, רֹגֶז, זַעַם, קִנְאָה, עֶבְרָה, זַעַף Zorn.

Гнѣдко ז׳ סוּס אָמֹץ braunes Pferd.

Гнѣдо́й ת׳ אָמֹץ braun. -дыя ло́шади סוּסִים אֲמֻצִּים.

Гнѣдоча́лая ло́шадь סוּס בָּרֹד אָמֹץ Graunschimmel.

Гнѣзди́лище ס׳ קֵן, מְעָרַת פְּרִיצִים, מָעוֹן — Nest; Aufenthalt.

Гнѣзди́ться (-зжу́сь) פ״ח קַנֵּן, קֵן לוֹ, מָצֹא קֵן ein Nest machen.

Гнѣздни́къ, -да́рь ז׳ אֶפְרֹחַ מִקֵּן (לָמוּד צַיִד) Nestling.

Гнѣздо́, -ды́шко ס׳ 1) קֵן Nest. 2) מָעוֹן, מִשְׁכָּן Aufenthalt. 3) מִשְׁבֶּצֶת אֶבֶן Zapfenloch. Гнѣзда въ стѣнѣ בַּתִּים לַקּוֹרוֹת בַּקִּיר. Г. для сте́ржней בָּתִּים לְבַדִּים.

Гнѣздово́й, Гнѣ́здный ת׳ קֵן — vom Nest.

Гнюсъ ז׳ דַּג־הַדְּיוֹ, (לדעת הרמב״ם) חִלָּזוֹן* Tintenfisch.

Гобо́й ז׳ חָלִיל, אַבּוּב* Horninstrument.

Гобои́стъ ז׳ מְנַגֵּן בֶּחָלִיל, מְחַלֵּל — Hoboenbläser.

Говори́ть, Гова́ривать, פ״י דַּבֵּר, שׂוֹחֵחַ, מַלֵּל, אָמוֹר sprechen, sagen. Я говори́лъ съ нимъ объ этомъ נִדְבַּרְנוּ שְׁנֵינוּ עַל־אוֹדוֹת הַדָּבָר. Говоря́тъ, что אוֹמְרִים, אָמוֹר כִּי··· Говори́тся יֵאָמֵר. Не говоря́ уже о ··· מִלְּבַד אֲשֶׁר···.

Говорли́вость נ׳ הַרְבּוֹת דְּבָרִים Gesprächigkeit.

Говорли́вый ת׳ מַכְבִּיר מִלִּים , מַרְבֶּה דְּבָרִים gesprächig.

Говорно́й ת׳ —דְּבָרִים. -ная труба́ קָנֶה מוֹלִיךְ אֶת־ הַנִּדְבָּרִים, קוֹל קְנֵה־שִׂיחַ, Sprechrohr.

Говорня́ נ׳ שִׂיחַ רֵיק, דִּבְרֵי־רוּחַ Geplauder.

Говору́нъ ז׳ מַרְבֶּה שִׂיחָה, דִּבֵּר (ירמיה ה, יג) Schwätzer.

Го́воръ ז׳ 1) קוֹל דְּבָרִים, שְׁאוֹן דוֹבְרִים Gerede. 2) שָׂפָה, מִבְטָא Sprechart. Народъ съ нескла́днымъ го́воромъ עַם עִמְקֵי־שָׂפָה. [-щица נ׳.

Гов́ѣльщикъ ז׳ צָם, בַּצּוֹם מִתְקַדֵּשׁ Fastender.

Гов́ѣніе ס׳ צוֹם, תַּעֲנִית das Fasten.

Гов́ѣть פ״ע צוּם, עַנֵּה בַצּוֹם נַפְשׁוֹ fasten.

Гова́жій ת׳ מִבְּשַׂר־פָּרִים vom Rindfleisch.

Гова́дина נ׳ בְּשַׂר־פָּרִים Rindfleisch.

Го́голь ז׳ מִין בֶּן אַוָּז Eisente -лемъ ходи́ть הָלוֹךְ רוֹמָה, נְטוּי גָּרוֹן, הָלוֹךְ. [der Gänse.

Гогота́ніе ס׳ שְׁאוֹן בַּרְבּוּרִים, —קִרְקוּר* Schnattern

Гогота́ть פ״ע (-гочу́, -го́чешь) 1) קַרְקֵר בְּקוֹל בַּרְבּוּרִים schnattern. 2) צָחוֹק בְּקוֹל שָׁאוֹן laut lachen.

Гоготу́нъ ז׳ 1) מְקַרְקֵר כְּבַרְבּוּר. 2) מְצַחֵק בְּקוֹל שָׁאוֹן Schnatterer; Lacher. -нья נ׳.

Го́дикъ см. Годъ.

Годи́на נ׳ עֵת; יוֹם פְּקוּדָה, —שְׁנַת Zeit.

Годи́ть (-гожу́) פ״ע חַכֵּה, הוֹחֵל; הִתְמַהְמֵהַּ warten.

Годи́ться (гожу́сь) פ״ח כָּשׁוֹר לְ־, הוֹעֵל לְ־, סָכוֹן, —צְלוֹחַ taugen.

Годи́чный ת׳ שְׁנָתִי, —שָׁנָה jährlich.

Го́дность נ׳ תּוֹעֶלֶת, כִּשְׁרוֹן לְ־ Tauglichkeit.

Го́дный ת׳ אֲשֶׁר יִצְלַח לְ־, מוֹעִיל לְ־ tauglich, nützlich. Онъ ни къ чему́ не го́денъ הוּא לֹא־יִצְלַח לַכֹּל.

Годова́лый ת׳ בֶּן־שָׁנָה, בֶּן־שְׁנָתוֹ einjährig.

Годова́ть (-ду́ю) פ״ע אָרוֹךְ יְמֵי שָׁנָה שְׁלֵמָה ein Jahr [bleiben.

Годови́къ ז׳ (בבהמה וחיה) בֶּן־שְׁנָתוֹ Jährling.

Годово́й ת׳ —שָׁנָה jährlich. Г. дохо́дъ תְּבוּאַת־שָׁנָה.

Годовщи́на נ׳ זֶבַח הַיָּמִים; יוֹם זִכָּרוֹן בַּשָּׁנָה Jahresgedächtniß.

Годъ ז׳ שָׁנָה, יָמִים Jahr. Но́вый годъ רֹאשׁ־הַשָּׁנָה, —תְּקוּפַת. Г. о́тъ году מִיָּמִים יָמִימָה. Съ го́ду на́ годъ מִשָּׁנָה לְשָׁנָה. Кото́рый вамъ годъ? כַּמָּה שְׁנֵי חַיֶּיךָ.

Гой מ״ק ! הֶאָח heisa! [Verschlag zum Bauernkeller.

Голбе́цъ (-бца́) ז׳ חַיִץ לְפֶתַח הַמְּעָרָה (בבתי אכרים)

Голена́стый ת׳ בַּעַל שׁוֹקַיִם, —אֶרֶךְ langbeinig.

Голени́ще ס׳ מִצְחָה, שׁוֹק־הַנַּעַל Stiefelschaft.

Го́лень נ׳ כֶּרַע, שׁוֹק Schienbein.

Го́ленькій ת׳ עָרוֹם nackend.

Голе́цъ (-льца́) ז׳ מִין דָּג, קַבַּר־נוּנָא* (ע״ז לט.) Gründel.

Голизна́ נ׳ עֵירֹם, מַעֲרֹם, מָעוֹר; מִשְׂפָּח, עֶרְיָה Nacktheit. [ohne Blätter.

Голи́къ ז׳ מַטְאֲטֵא, (בְּלִי־עָלֶה) אֲגֻדַּת־שְׁבָטִים Besen

Голи́ть פ״י 1) גַּלֵּחַ rasiren. 2) גָּזוֹז עֲשָׂבוֹת, קָצוֹר שָׂדֶה Gras abschneiden. -ся פ״ח הִתְגַּלֵּחַ; נְגַלֵּחַ sich rasiren. [schuh.

Голи́ца, -ли́чка נ׳ נַעַל־יָד מֵעוֹר lederner Fausthand-

Голо́ ת״פ 1) עֵרֹם וְעֶרְיָה. 2) בְּחֹסֶר כֹּל nackt, leer.

Голова́ נ׳ 1) רֹאשׁ, גֻּלְגֹּלֶת Kopf. 2) נֶפֶשׁ אָדָם וּבְהֵמָה Person, Stück. 3) יוֹשֵׁב רֹאשׁ ז׳, מְנַצֵּחַ עַל־ Oberhaupt. По рублю на ка́ждую го́лову שֶׁקֶל לַגֻּלְגֹּלֶת (לְכָל־אִישׁ). 20 голо́въ рога́таго скота́ עֶשְׂרִים בָּקָר. Сломя́ го́лову בְּנַפְשׁוֹ, בְּרֹאשׁוֹ. Онъ сдѣлалъ это очертя́ го́лову בְּנַפְשׁוֹ עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה. Они потеря́ли го́лову לֹא־מָצְאוּ יְדֵיהֶם, אָבַד לִבָּם. Вы́кинуть изъ головы́ הַרְחֵק מִלִּבּוֹ. Взять на свою го́лову חַיֵּב אֶת־רֹאשׁוֹ לְ־. Сколько голо́въ столько умо́въ מִסְפַּר הָרֵעִים יִהְיוּ הַדֵּעִים.

Голова́нъ ז׳ גְּדָל־הָרֹאשׁ Großkopf. -нья נ׳.

Голова́стикъ ז׳ 1) см. Голова́нъ. 2) גֹּלֶם־צְפַרְדֵּעַ, בֵּן, שֶׁרֶץ Froschwurm.

Голова́стый ת׳ גְּדָל־הָרֹאשׁ Großköpfig.

Голова́чъ ז׳ 1) см. Голова́нъ. 2) מִין הַסִּיל Dickkopf.

Голове́шка см. Головня́.

Голови́зна נ׳ רֹאשׁ־דָּג גָּדוֹל Fischkopf.

Голови́ца נ׳ מִין שֵׁכָר Art Bier.

Голо́вка נ׳ 1) רֹאשׁ (קָטָן אוֹ נֶחְמָד לְמַרְאֶה) Köpfchen. 2) גֻּלָּה, כַּפְתּוֹר Knopf. -вки ר׳ כַּפּוֹת נְעָלִים Vorschuhe.

Головно́й ת׳ —רֹאשׁ Kopf=.

Головня́ נ׳ 1) אוּד, מוֹקֵד Feuerbrand. 2) שִׁדָּפוֹן, שְׁדֵפַת־קָמָה, שְׁדֵפָה Kornbrand.

Головокруже́ніе ס׳ תִּמְהוֹן רֹאשׁ Swindel.

Головоло́мный ת׳ מְלֵאָה רוּחַ, נִשְׂגָּב מֵהָבִין kopfbrechend.

Головомо́йка נ׳ תּוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן Vorwurf.

Голово́рѣзъ ז׳ חֵרֵף נַפְשׁוֹ, מַקְשֶׁה לִבּוֹ Rauf bold.

Голо́вочка, Голо́вушка см. Голо́вка.

Голо́вчатый ת׳ (צֶמַח) רַב־הָרָאשִׁים knotig.

Головщи́къ ז׳ מְנַצֵּחַ עַל־שִׁיר בֵּית־יְיָ, יָסֹר בַּמַּשָּׂא Vorsänger. -щи́ца נ׳.

Гологру́дый ת׳ חֲשׂוּף הֶחָזֶה mit bloßer Brust.

Голода́ть פ״ע רָעֹב hungern.

Голо́дный ת׳ רָעֵב hungrig. Г. годъ שְׁנַת בַּצֹּרֶת, שְׁנַת רָעָב. Г. обѣдъ לֶחֶם צַר.
Голоду́ха נ׳ רַעֲבוֹן Heißhunger.
Го́лодъ ז׳ רָעָב; רַעֲבוֹן, כָּפָן Hunger.
Гололе́дь, -ле́дица נ׳ קֶרַח דַּק, קִפָּאוֹן, גְּלִיד־כְּפוֹר [Glatteis.
Голоно́гій ת׳ יָחֵף barfüßig.
Голоси́стый ת׳ אֲשֶׁר קוֹלוֹ חָזָק lautstimmig.
Голоси́ть (-лошу́) פ״ע נָתוֹן—הַשְׁמֵעַ קוֹל laut reden; singen.
Голосло́вный ת׳ חֲסַר־טַעַם, בְּלִי שֹׁרֶשׁ דָּבָר unbegründet.
Голосово́й ת׳ קוֹל— Stimm=.
Го́лосъ, ר׳ -сокъ (-ска́), -со́чекъ, -си́ще ז׳ 1) קוֹל Stimme. 2) אֶחָד מִקּוֹלוֹת הַשִּׁיר לְמִינֵיהֶם Gesangweise. 3) עֵצָה, דֵּעָה Wahlstimme. По большинству́ голосо́въ לְפִי־רֹב הַדֵּעוֹת. Пода́мъ и я голосъ свой אֶעֱנֶה אַף אֲנִי חֶלְקִי. Въ одинъ голосъ פֶּה אֶחָד.
Голохва́стъ ז׳ מִתְהַלֵּל עַל־רִיק Bettelstolzer.
Голубёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־יוֹנָה Täubchen. ר׳ -бя́та.
Голубе́цъ (-бца́) ז׳ 1) מִין צֶבַע תְּכֵלֶת Bergblau. 2) צִיּוּן קֶבֶר (לְאֶכָּרִים) Grabkreuz. 3) מִין מָחוֹל רוּסִי russischer Tanz.
Голубизна́ נ׳ עֵין־תְּכֵלֶת das Blaue.
Голуби́на נ׳ יוֹנָה Täubin.
Голуби́ный ת׳ יוֹנָה—, יוֹנִים— Tauben=.
Голу́бка, Голуби́ца נ׳ יוֹנָה Täubin. Неви́нная г. моя́ יוֹנָתִי תַמָּתִי (דברי חן לאשה).
Голубо́й, -бова́тый ת׳ תְּכֵלֶת—, אֲשֶׁר עֵין תְּכֵלֶת לוֹ himmelblau.
Голубо́къ (-бка́), -бо́чекъ см. Го́лубь.
Голу́бчикъ мой רֵעִי הַיָּקָר, יְדִידִי mein Lieber!
Голу́бушка моя́ רַעְיָתִי, יוֹנָתִי Täubchen!
Го́лубь ז׳ תּוֹר, (זָכָר) יוֹנָה Taube.
Голубе́ть פ״ע עָטֹה עֵין תְּכֵלֶת himmelblau werden.
Голубя́тина נ׳ בְּשַׂר תּוֹרִים,—יוֹנִים Taubenfleisch.
Голубя́тникъ ז׳ 1) אֲרֻבַּת־יוֹנִים, שׁוֹבָךְ* Taubenschlag. 2) מִין דַּיָּה Taubengeier. 3) מְגַדֵּל יוֹנִים, —מַפְרִיחַ— Taubenfreund.
Голубя́тничать פ״ע גַּדֵּל יוֹנִים Tauben halten.
Голубя́тня נ׳ אֲרֻבַּת־יוֹנִים, שׁוֹבָךְ* Taubenschlag.
Голыдьба́ נ׳ אֶבְיוֹנֵי אָדָם, דַּלַּת־עָם, מַעֲרֹם armes Volk.
Го́лый ת׳ 1) עָרֹם, חָשׂוּף nackt, bloß. 2) חֲסַר־כֹּל, רֵיק arm. 3) קֵרֵחַ, [illegible] kahl. 4) נָקִי, טָהוֹר, בַּר rein. Го́лое вино́ יַיִן נָקִי. Го́лая и́стина אֱמֶת בָּרָה, קֹשְׁטְ אִמְרֵי־אֱמֶת.
Голы́шъ ז׳ 1) עָרֹם וַחֲסַר־כֹּל armer Mensch. 2) אֶבֶן חָלוּק, חַלּוּקֵי אֲבָנִים, מֵחַלְּקֵי נַחַל runder Kieselstein.
Голь נ׳ 1) עֶרְיָה, מַעֲרֹם Blöße. 2) עֵירוֹם וְחֹסֶר כֹּל Armuth. Г. на вы́думки хитра́ עַם עֵירוֹם תְּנֻיָה עֲרֻמָּה. Въ голя́хъ בְּחֹסֶר כֹּל.
Голе́ть פ״ע 1) הַקְרֵחַ, הֶחְשֵׂף, הִצַּג עָרֹם kahl werden. 2) הִוָּרֵשׁ, הָלוֹךְ וְדַל arm werden.
Голя́къ ז׳ חֲסַר־כֹּל, גַּלְמוּד armer Mensch. -ля́нка נ׳.
Голя́шка см. Го́лень.
Гомеопа́тія נ׳ רְפוּאַת חֳלָיִים נֶאֱמָנִים בְּחֳלָיִים עֲשׂוּיִים Homöopathie. -па́тъ ז׳ רוֹפֵא בְּדֶרֶךְ זֶה.
Гомза́ נ׳ צְרוֹר כֶּסֶף Geld, Casse.
Гомзу́ля נ׳ פַּת־לֶחֶם גָּדוֹל Brodstück.
Гомоза́ ס׳ פּוֹחֵז, נִבְהָל, אִישׁ הוֹמֶה unruhiger Mensch.
Гомози́ть (-можу́) פ״ע הָמֹה, שָׁקוֹק, נוֹעַ unruhig sein. -ся פ״ח 1) הִנּוֹעַ. 2) רָמוֹשׂ, שָׁרוֹץ wimmeln.
Гондо́ла נ׳ תֵּבַת־שַׁיִט Gondel.
Гондолье́ръ, -до́льщикъ ז׳ בַּעַל־תֵּבַת־שַׁיִט Gondelführer.
Гоне́ніе ס׳ רְדִיפָה, גְּרֻשָׁה; עֹשֶׁק, מְרוּצָה Verfolgung.
Гоне́цъ (-нца́) ז׳ רָץ, צִיר Eilbote.
Гони́тель ז׳ רוֹדֵף, צַר Verfolger. -льница נ׳.
Го́нка נ׳ 1) רֶדֶף das Jagen. 2) מְשׁוֹט רַפְסֹדוֹת, דֹּבְרָה; עַל־פְּנֵי מַיִם das Flößen des Holzes. 3) מִצְרֵף שֵׁכָר אוֹ יַיִן Destillirung.
Гонора́рій ז׳ גְּמוּל, שִׁלּוּם, שִׁלְמָה, שָׂכָר Lohn.
Гонорея נ׳ זוֹב, חֳלִי־הַזָּב Samenfluß.
Гонти́на נ׳ גֵּב, רָהִיט, שְׁחִיף לְסִפּוּן Dachschindel.
Гонтовщи́къ ז׳ עוֹשֶׂה גֵּבִים לְסִפּוּן Schindelmacher.
Гонто́вый ת׳ גֵּבִים— Schindel=.
Гонтъ ז׳ см. Гонти́на.
Гонча́рничать עֲשֹׂה מְלֶאכֶת הַיּוֹצֵר Töpferhandwerk treiben.
Гонча́рня נ׳ בֵּית יוֹצֵר Töpferwerkstatt.
Гонча́рство ס׳ מְלֶאכֶת־יוֹצֵר Töpferhandwerk.
Гонча́ръ ז׳ יוֹצֵר, קַדָּר*, עֹשֶׂה כְּלֵי מֵחֹמֶר וָטִיט Töpfer. -рный ת׳ יוֹצֵר— Töpfer=.
Го́нчій ת׳ נָכוֹן לָצַיִד Jagd=. -чая собака כֶּלֶב־צַיִד Jagdhund.
Го́ны ז״ר כִּבְרַת אֶרֶץ מַהֲלַךְ סוּס Lauf ohne Pferdewechsel. Бѣ́гаться въ го́ны הִתְחָרֵה בְּמֵרוֹץ um die Wette laufen.
Гоньба́ נ׳ 1) מְרוּצַת כַּלְבֵי־צַיִד; מֵרוֹץ das Hetzen. 2) רֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים das Galoppiren.
Гоня́ть см. Гнать.
Гора́ נ׳ 1) הַר Berg. Г. огнеды́шущая הַר שְׂרֵפָה. Не за гора́ми לֹא־נִפְלֵאת וְלֹא רְחוֹקָה הִיא. Стоять

за кого горою הָיֹה לְצוּר מִשְׂגָּב וּמָגֵן בְּעַד. Гора́ горою שָׁמֵן וּבָרִיא מְאֹד. Сули́ть кому золотыя горы הִבְטִחַ עַל־שֶׁקֶר. Пойти въ гору הִתְעַלָּה, הִתְנַשֵּׂא. Гора съ горою не сдвинется, человѣкъ съ человѣкомъ свидится *טוּרָא בְּטוּרָא לָא־פָּגַע, אֱנָשׁ בֶּאֱנָשׁ פָּגַע. 2) הָמוֹן, אֹסֶף רַב, צִבּוּר גָּדוֹל Menge, Masse. Пиръ горою מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים.

Гора́здо נ״פ מְאֹד um Vieles. Г. больше גָּדוֹל יָתֵר מְאֹד weit größer.

Гора́здъ ת׳ מָהִיר, יוֹדֵעַ וּמֵבִין, *בָּקִי geschickt.

Горба́тый ת׳ גִּבֵּן buckelig.

Горбатѣ́ть פ״ע הָיֹה לְגִבֵּן buckelig werden.

Горби́на, -би́нка נ׳ גַּב הַגִּבֵּן kleiner Buckel.

Горби́стый ת׳ גִּבְנֹן, עָקוֹב höckerig.

Го́рбить (-блю) פ״י כָּפוֹף krümmen. **-ся** פ״ח הִכּוֹף, עָקֹם גַּבּוֹ sich krümmen.

Горбоно́сый ת׳ בַּעַל אַף גִּבְנֹן.

Горбу́нъ ז׳ אִישׁ גִּבֵּן Höckeriger. **-бу́нья** נ׳.

Горбъ ז׳ דַּבֶּשֶׁת; גַּב הַגִּבֵּן, גַּב עָקוֹב Buckel, Höcker.

Горбы́ль ז׳ קֶרֶשׁ גִּבְנֹן Bügelbrett.

Гордели́вый ת׳ גֵּאֶה, גְּבַהּ־לֵב stolz.

Горде́цъ ז׳ גֵּאֶה, גְּבַהּ־לֵב der Stolze.

Горди́ться (-ржу́сь) פ״ח הִתְעַלָּה, הִתְגָּאָה stolz sein.

Го́рдость, -дели́вость נ׳ גָּאוֹן, גַּאֲוָה, גֵּאוּת, רוּם עֵינַיִם Stolz, Hochmuth.

Го́рдый, -дели́вый ת׳ גֵּאֶה, גְּבַהּ־לֵב stolz.

Гордѣ́ть פ״ע הִתְעַלָּה, הִתְגָּאָה stolz werden.

Го́ре 1) ס׳ שֶׁבֶר, אֵיד, יָגוֹן Leid. 2) מ״ק אוֹי, אוֹיָה, אַלְלַי, אֲבוֹי wehe.

Горева́ніе ס׳ תּוּגָה, מַעֲצֵבָה, עַצֶּבֶת, יָגוֹן Kummer.

Горева́ть (-рю́ю) פ״ע שָׁמוֹם, הִתְעַצֵּב trauern.

Горемы́ка ז״נ מַר־נֶפֶשׁ, קְשֵׁה־יוֹם, נוּגֶה Elender, -de.

Горемы́кать פ״ע שָׁמוֹם, שְׂבוֹעַ נְדוּדִים kümmerlich leben.

Горемы́чный ת׳ מַר־נֶפֶשׁ, קְשֵׁה־יוֹם, נוּגֶה elend.

Го́ренка נ׳ см. Го́рница.

Го́рестный ת׳ רַע, מָלֵא יָגוֹן, מַר kummervoll.

Го́ресть נ׳ מְרִירוּת, מַמְרוֹרִים, מְרִי Kummer.

Го́рецъ (-рца) ז׳ יוֹשֵׁב הָהָר, הֲרָרִי Bergbewohner.

Го́речь נ׳ 1) מַר, מְרִי, מָרָה, מְרִירוּת Bitterkeit. 2) תּוּגָה Trübsal.

Горизо́нтъ ז׳ חוּג שָׁמַיִם, תַּכְלִית רְאוּת עֵינֵינוּ סָבִיב, *אוֹפֶק Gesichtskreis. **-та́льный** ת׳ מְשֻׁכָּב wagerecht.

Гори́стый ת׳ גִּבְנֹן, מְלֵא־הָרִים bergig.

Го́рка נ׳ הַר קָטֹן kleiner Berg.

Горла́нить פ״ע צָרוֹחַ, קָרֹא בְּגָרוֹן, הָמֹה schreien.

Горла́нъ ז׳ צוֹרֵחַ, הוֹמֶה Schreihals. **-нья** נ׳.

Горла́стый ת׳ הוֹמֶה, בֶּן־שָׁאוֹן schreierisch.

Горлёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־תּוֹרִים Turteltäubchen.

Го́рликъ ז׳, **-лица** נ׳ תּוֹר, *שְׁפַנִין Turteltaube.

Го́рло ס׳ גָּרוֹן, לֹעַ Kehle, Gurgel. Крича́ть во все горло, драть горло קָרֹא בְּגָרוֹן. Сытъ по горло שָׂבֵעַ מְאֹד.

Горлови́на נ׳ פֶּה, לֹעַ, מִפְתָּח Schlund.

Горлово́й ת׳ הַגָּרוֹן— Kehl-.

Горлозу́бка נ׳ מִין דָּג, *צוֹפַח (ע״ז לט.) Schleimaal.

Горлопёрый ת׳ (דָּג) אֲשֶׁר סְנַפִּיר לְצַוָּארוֹ kehlflosser.

Го́рлышко ס׳ צַוַּאר כְּלִי Hälschen.

Горни́ло ס׳ כּוּר, כּוּר בַּרְזֶל Schmelzofen. **-льный** ת׳.

Горни́стъ ז׳ מְחַצֵּר בַּחֲצוֹצְרָה, מֵרִיעַ, תּוֹקֵעַ Hornbläser.

Го́рница נ׳ קְטַנָּה, עֲלִיַּת־קִיר, *עִלִּית (דניאל ו, יא) Zimmer. **-ничный** ת׳.

Го́рничная נ׳ מְשָׁרֶתֶת־הַבַּיִת פְּנִימָה, אָמָה Stubenmädchen.

Го́рній ת׳ עֶלְיוֹן, עִלִּי, נִשְׂגָּב, רָם, גָּבוֹהַּ hoch, erhaben.

Горнозаво́дскій ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית כּוּר הַמְצָרֵף Schmelzhütten-.

Горнока́менный ת׳ עֲשׂוּי מֵחַלָּמִישׁ צוּר.

Горнорабо́чій ת׳ חוֹצֵב בָּהָר Bergarbeiter.

Горноста́й, -ста́йчикъ ז׳, **-ста́йка** נ׳ חֹלֶד־הָאַלּוֹנִים, *תַּלָּא־אִילָן (שבת כח.) Hermelin. **-ста́евый-ста́йчій** ת׳.

Горну́шка נ׳ (בְּתַנּוּר) מִשְׁקָע לְגַחֲלֵי־אֵשׁ Kohlenloch.

Горнъ ז׳ כִּירַיִם; כּוּר Eisenschmelzofen.

Го́рный ת׳ 1) הֲרָרִי, —הָרִים; 2) —מַחְצָב Berg-. Г. хруста́ль גָּבִישׁ, אַבְנֵי־אֶלְגָּבִישׁ. **-ное** ма́сло *נֵפְט, שֶׁמֶן־הָרִים. Г. Институ́тъ בֵּית תּוֹרַת־הַמַּחְצָב.

Городи́ть (-рожу́) פ״ע גָּדוֹר, בָּנֹה חַיִץ umzäunen. Г. чепуху́ הַצְמֵד שָׁוְא וְתָפֵל.

Городи́шко ז׳ עִיר קְטַנָּה Städtchen.

Городи́ще ז׳ 1) עִיר גְּדוֹלָה große Stadt. 2) ס׳ שְׂרִידֵי קִרְיָה Ruinen einer Stadt.

Городни́чій ש״ת פָּקִיד, —נְצִיב הָעִיר Polizeimeister.

Городово́й 1) ת׳ —הָעִיר Stadt-. 2) ש״ת שׁוֹמֵר, אַחַד הַשּׁוֹמְרִים הַסּוֹבְבִים בָּעִיר Polizeidiener.

Городо́къ(-дка́),-до́чекъ ז׳ עִיר קְטַנָּה Städtchen.

Го́родъ ז׳ עִיר, קִרְיָה, קֶרֶת Stadt. Ни къ селу, ни къ городу דִּבְרֵי־רוּחַ לֹא־לְזָרוֹת וְלֹא־לְהָבֵר. **-родско́й** ת׳.

Городьба́ נ׳ גָּדֵר, גְּדֵרָה, חַיִץ Umzäunung.

Горожа́нинъ ז׳ יוֹשֵׁב קֶרֶת, בֶּן־עִיר Stadteinwohner.

Горожéніе ס׳ גָּדֹר, מִבְנֵה־חַיִץ Umzäunung.

Горокóпный ת׳ מַחְצָב— vom Bergbau.

Горокóпъ ז׳ חוֹצֵב בָּהָר , —חוֹפֵר Berggräber.

Горóнить פ״ע הֵמַר . Мáлсо горóнить הַחֶמְאָה תֵּמַר לְאוֹכְלֶיהָ bitter schmecken.

Горóховикъ ז׳ עֻגַת קִטְנִית Erbsenkuchen.

Горóховина נ׳ חֲשַׁשׁ־קַשׁ־קִטְנִית, Erbsenstroh.

Горóховый ת׳ —קִטְנִית, פוֹל— Erbsen=.

Горóхъ ז׳ פּוֹל, קִטְנִית* Erbsen. Г. овéчій, барáній (חולין נב.) חָמֵץ* .

Горóшекъ (-шка) ז׳ פּוֹל הַקָּטָן kleine Erbse.

Горóшина, -нка נ׳ גַּרְגַּר פּוֹל , גַּרְגַּר קִטְנִית* Erbse.

Гóрскій ת׳ הָרִים— , הַרְרִי vom Berg.

Гóрстать פ״י קָמוֹץ מְלֹא־קֻמְצוֹ, לָקוֹחַ בְּחָפְנָיו greifen.

Горсть, -стка, -сточка נ׳ 1) חָפְנַיִם, קֹמֶץ, שֹׁעַל Haufe. 2) מְלֹא־כַפּוֹ , חָפְנָיו —קֻמְצוֹ— Handvoll, Häuflein. Съ гóрстію людей בִּמְתֵי מְעָט .

Гортáнь נ׳ גָּרוֹן Kehle. -тáнная бýква אוֹת הַגָּרוֹן, אוֹת גְּרוֹנִית .

Гортéнсія נ׳ שׁוֹשַׁן יַפָּנִי , מִין פֶּרַח japanische Rose.

Горчáть פ״ע הֵמַר , הָפוּךְ מַר bitter werden.

Горчи́ть פ״י מָרֵר , שׂוּם לְמָר הֵמֵר bitter machen.

Горчи́ца נ׳ חַרְדָּל* Senf. -чи́чный ת׳.

Горчи́чникъ ז׳, -ница נ׳ גֻּלַּת הַחַרְדָּל Senfdose.

Горчи́чникъ ז׳ אֲרוּכַת־חַרְדָּל לִתְרוּפָה Senfpflaster.

Горшёкъ, -шóкъ (-шкá) ז׳ סִיר Topf.

Горшéчникъ ז׳ קַדָּר*, פֶּחָר*, יוֹצֵר חֶרֶשׂ Töpfer.

Горшéчничать פ״ע יָצוֹר כְּלֵי־חֶרֶשׂ Töpferei treiben.

Горшéчный ת׳ 1) אֲשֶׁר לַסִּיר , סִירוֹת— Topf=. 2) יוֹצֵר Töpfer=. -ная гли́на חֹמֶר יוֹצְרִים .

Горши́ще נ׳ סִיר גָּדוֹל großer Topf.

Горшóчекъ (-чка) ז׳ סִיר קָטָן Töpfchen.

Гóрькій ת׳ מַר , מְרִירִי ; רַע bitter; kummervoll. Залíться гóрькими слезáми בָּכֹה בְּכִי תַמְרוּרִים , יְמֵי־עֳנִי , חַיֵּי־מְרֹרוֹת . -кая -жизнь מָרֹר בַּבֶּכִי . Испи́ть гóрькую чáшу שָׁתֹה קֻבַּעַת כּוֹס הַיָּגוֹן .

Гóрьклый ת׳ מַר , נִבְאָשׁ bitter.

Гóрькнуть см. Горчáть.

Гóрько ת״פ מַר , מְרִירִי ; רַע מְאֹד bitter; schmerzlich.

Горковáтость נ׳ מְרִירוּת מְעָט geringe Bitterkeit.

Горьковáтый ת׳ מַר מְעַט etwas bitter.

Горькозёмъ ז׳ עָפָר מְרִירִי Magnesia.

Гóрькость נ׳ מְרִירוּת Bitterkeit.

Горѣ́ ת״פ לַמָּרוֹם , אֶל־עָל , לְמַעְלָה empor, aufwärts.

Горѣ́лка נ׳ 1) יֵין דָּגָן Kornbranntwein. 2) קָנֶה לָאוֹר הַקִּטֵּר Gasbrenner.

Горѣ́лки נ״ר שְׂחוֹק לַחֲטֹף חַד אֶת־אַחַד Fangspiel.

Горѣ́лое ש״ת רֵיחַ קִיטוֹר Brandgeruch.

Горѣ́лый ת׳ נִחָר , נָחָר , אֻכַּל מֵאֵשׁ angebrannt.

Горѣ́ніе ס׳ בְּעֵרָה , שְׂרֵפָה , יְקֹד das Brennen.

Горѣ́ть פ״ע 1) בָּעוֹר , דָּלוֹק , קָדוֹחַ brennen. 2) הַזְהֵר , הִתְנוֹצֵץ funkeln. Г. любóвію בָּעוֹר מַרְשְׁפֵי אַהֲבָה . Онъ гори́тъ отъ стыдá פָּנָיו עָטוּ —קִבְּצוּ פָארוּר , בֹּשֶׁת.

Горю́честь נ׳ טֶבַע הַבּוֹעֵר וּמִתְלַקֵּחַ Brennbarkeit.

Горю́чій ת׳ דּוֹלֵק , בּוֹעֵר ; מִתְלַקֵּחַ brennbar.

Гóрюшко ס׳ דְּאָגָה , עֶצֶב Sorge.

Горя́чее ש״ת נָזִיד , מְרַק חַם Fleischbrühe.

Горя́честь, -чность נ׳ חֹם ; לַהַב ; קִנְאָה ; חָרוֹן Hitze, Heftigkeit.

Горя́чечный ת׳ —הַקַּדַּחַת Fieber=. [erhitzend.

Горячи́тельный ת׳ מְחַם , מְלַהֵט , מַצִּית , קוֹדֵחַ

Горячи́ть פ״י הַחֲרֵה , הַקְנֵא , —הָרְתַּח דָּמִי erhitzen, reizen. -ся פ״ח הָחֵם , הִתְחַרֵה , קַנֵּא לְ־ sich erhitzen, zornig werden.

Горя́чій ת׳ 1) חַם , רוֹתֵחַ heiß. 2) מְהִיר חֵמָה , אַץ לְ־ , פּוֹחֵז , עַז וְנִמְהָר , מִתְעַבֵּר , מִתְחָרֶה , קַנָּא , אִישׁ חֵמוֹת נִבְהָל לְ־ hitzig, heftig. Г. человѣ́къ , נִמְהַר־לֵב . -чая лóшадь סוּס שׁוֹטֵף . Г. напи́токъ שְׁתִי־שִׁכָּרוֹן , מַשְׁקֶה מְשַׁכֵּר . -чая моли́тва תְּפִלָּה בְּזַעַף־אַף , בְּלֵב נִמְהָר ; בְּחִפָּזוֹן בְּרֶגֶשׁ . Съ горячá בְּעוֹד נִכָּרוּ עִקְּבוֹת— По горя́чимъ слѣдáмъ , מִבְּלִי־אַחֵר , מִבְּלִי־הִתְמַהְמֵהַּ .

Горя́чка נ׳ רֶשֶׁף , חַרְחוּר , דַּלֶּקֶת , קַדַּחַת Hitzfieber.

Горячó ת״פ 1) חַם רוֹתֵחַ heiß. 2) בְּרוּחַ , בְּחֹם לֵב בְּרֶגֶשׁ , כַּבִּיר eifrig.

Горя́щій ת׳ בּוֹעֵר ; דּוֹלֵק brennend. [-льный ת׳.

Госпитáль ז׳ בֵּית־חוֹלִים, בֵּית־הַחָפְשִׁית Krankenhaus.

Господáрь ז׳ (בְּאַרְצוֹת מָלְדוֹי וְוַלַּחְיָא) מוֹשֵׁל Hospodar.

Госпóдень (-дня) ת׳ אֲדֹנָי— , יְיָ— Gottes.

Господи́нъ בַּעַל , אָדוֹן Herr. Слушайте, господá שִׁמְעוּ־נָא אֲדֹנַי .

Госпóдскій ת׳ 1) הָאָדוֹן— des Herrn. 2) אֲדֹנָי— Gottes. Г. прáздникъ חַג לַייָ .

Госпóдство, -вованіе ס׳ מֶמְשָׁל , שִׁלְטוֹן Herrschaft.

Госпóдствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל , שָׂרוֹר , רָדֹה שָׁלוֹט , הִתְעַמֵּר herrschen. Госпóдствующій обы́чай מִנְהָג קָבוּעַ .

Госпóдчикъ ז׳ אַחַד קְטַנֵּי־הָאֲדוֹנִים Herrchen.

Госпóдь ז׳ הָאָדוֹן כֹּל , יְיָ אָדוֹן Gott.

Госпожá נ׳ גְּבֶרֶת , גְּבִירָה , שָׂרָה Herrin.

Гостепріи́мный ת׳ מְקַדֵּם בְּלַחְמוֹ אוֹרֵחַ , שָׂשׂ

מַכְנִיס*, מַשְׂבִּיעַ רָצוֹן לְכָל־בָּאֵי בֵיתוֹ, לִקְרַאת אוֹרֵחַ אוֹרְחִים gastfreundlich. [schaft.

Гостепріи́мство ס׳ הַכְנָסַת אוֹרְחִים* Gastfreund=

Гостепріи́мствовать (-ствую) פ״ע קַדֵּם בְּרָצוֹן פְּנֵי־אוֹרֵחַ gastfreundlich sein.

Гости́ная נ׳ תָּא לָאֹרְחִים Gastzimmer.

Гости́нецъ ז׳ (-нца) תְּשׁוּרָה Geschenk.

Гости́ница נ׳ אֹרְחִים, מָלוֹן Gasthaus. -ничный ת׳.

Гостинодворецъ (-рца) ז׳ סוֹחֵר בְּשַׁעַר הָרֹכְלִים Krämer im Kaufhof. [הָרֹכְלִים.

Гости́ный ת׳ הָאֹרְחִים — Gast=. Г. дворъ שַׁעַר־

Гости́ть (гощу́) פ״ע אָרוֹחַ עִם־, יָשׁוֹב בְּחֶבְרַת —, פָּקוֹד נָוֶה — zu Gaste sein.

Гость ז׳ אוֹרֵחַ, הֵלֶךְ, בָּא לָגוּר; קָרוּא לְמִשְׁתֶּה ז׳ Gast.

Госуда́рственный ת׳ הַמַּמְלָכָה — Reichs=.

Госуда́рство ס׳ מַמְלָכָה, מַלְכוּת Reich, Staat.

Госуда́рствовать (-ствую) פ״ע מָלוֹךְ, מָשׁוֹל, שָׂרוֹר, שָׁלוֹט regieren.

Госуда́рыня נ׳ 1) מַלְכָּה, גְּבִירָה, גְּבֶרֶת Kaiserin. 2) גְּבֶרֶת, אִשָּׁה כְּבוּדָה edle Frau. Ми́лостивая Госуда́рыня גְּבִרְתִּי הָעֲדִינָה, — שָׂרָתִי.

Государь ז׳ 1) מֶלֶךְ, אֲדוֹנֵי־הָאָרֶץ, שַׁלִּיט Kaiser, Fürst. 2) אָדוֹן, נִכְבָּד, נְשׂוּא פָנִים, שׁוֹעַ edler Herr. Ми́лостивый Госуда́рь! אֲדוֹן רַב חֶסֶד.

Гота́вливать см. Гото́вить.

Готи́ческій ת׳ לְרוּחַ עַם־הַגּוֹתִים, בְּטַעַם עַמֵּי גוֹב, אֵירוֹפָּא בִּימֵי־הַבֵּינַיִם gothisch.

Готова́льникъ ז׳, -льня נ׳ אֲרוֹן קָטָן עִם־קִנִּים, תִּיק*, נַרְתִּיק*, לִכְלֵי־מְלָאכָה Werkzeugkästchen.

Гото́вить (-влю) פ״י הָכֵן, כּוֹנֵן, עֲשֹׂה לְ־ zubereiten. -ся 1) פ״ח הִכּוֹן sich fertig machen. 2) נפ׳ בֻּשַּׁל zubereitet werden.

Готовле́ніе ס׳ עֲשׂוֹת, הָכִין Zubereitung.

Гото́вность נ׳ הֱיוֹת נָכוֹן לְ־ Bereitwilligkeit; Bereitschaft. Мы имѣ́емъ все въ гото́вности הַכֹּל מוּכָן.

Гото́вый ת׳ עָרוּךְ, נָכוֹן bereit, fertig. [(עָרוּךְ) לָנוּ.

Гошпита́ль см. Госпита́ль.

Гоще́ніе ס׳ מְגוּרִים, שֶׁבֶת עִם־, גּוּר בְּ־ das Zugastesein.

Грабе́жъ ז׳ גָּזֵל, גְּזֵלָה, חָמָס, אוֹן, שֹׁד Raub. -жный ת׳.

Гра́бельщикъ ז׳ גּוֹרֵף בְּקִלְּשׁוֹן Harker, Recher. -щица נ׳.

Граби́тель ז׳ שׁוֹדֵד, עוֹשֵׁק Plünderer. -льскій ת׳.

Граби́тельство ס׳ שֹׁד, חָמָס, עֹשֶׁק, גָּזֵל Raub.

Граби́тельствовать (-ствую) פ״ע שָׁסֹה, אָהוֹב עֹשֶׁק וְגָזֵל rauben, plündern.

Гра́бить, (-блю) פ״י 1) גָּרוֹף בְּקִלְּשׁוֹן harken. 2) עָשׁוֹק, שָׁדוֹד, חָמוֹס, גָּזוֹל rauben.

Гра́бли, -бельки נ״ר קִלְּשׁוֹן לִגְרֹף בּוֹ, מַגְרֵף, מַגִּיב* (סוכה יד.) עֶתֶר* (מכלי יום ג) Harke, Rechen.

Гравёръ ז׳ מְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים Kupferstecher. -рный ת׳.

Гравирова́льный ת׳ עָשׂוּי לַחֲרוֹת, לְפַתֵּחַ בּוֹ zum Grawiren.

Гравирова́ніе ס׳, -ро́вка נ׳ פִּתּוּחַ, חֶרֶט Gravirung.

Гравирова́ть (-ру́ю) פ״י פַּתֵּחַ פִּתּוּחִים graviren.

Гравю́ра נ׳ פִּתּוּחַ, מְחֻקָּה Kupferstich.

Гра́дина, -нка נ׳ ק׳ גַּרְגַּר —, פְּרֻדַּת־בָּרָד Hagelkorn.

Гра́дный ת׳ בָּרָד — Hagel=.

Градоби́тіе ס׳, -бо́й ז׳ מַכַּת־בָּרָד, חֲנָמַל Hagelschlag.

Градонача́льникъ ז׳ פְּקִיד הָעִיר, — נְצִיב Stadtoberhaupt. [hauptschaft.

Градонача́льство ס׳ פְּקִידוּת הָעִיר Stadtober=

Градоотво́дъ ז׳ מְכוֹנָה לְהָסִיר הַבָּרָד Hagelableiter.

Градоправи́тель см. Градонача́льникъ.

Градско́й ת׳ הָעִיר — Stadt=. Г. голова́ נְשִׂיא הָעִיר.

Гра́дусникъ ז׳ כְּלִי מְמַד לַחֹם Thermometer.

Гра́дусъ ז׳ מַעֲלַת (מִדַּת) הַחֹם אוֹ הַקֹּר Grad.

Градъ ז׳ 1) см. Го́родъ. 2) בָּרָד Hagel. Г. идетъ הַבָּרָד נִתַּךְ. Потъ покати́лся гра́домъ на лицѣ́ его פָּנָיו כְּמוֹ אֶגְלֵי־זֵעָה.

Граждани́нъ ז׳ אֶזְרַח הָאָרֶץ Bürger. -да́нка נ׳.

Гражда́нскій ת׳ אֲשֶׁר לָאֶזְרָחִים bürgerlich.

Гражда́нственность נ׳ טַעַם אֶזְרְחֵי הָאָרֶץ, מִשְׁפַּט —, תּוֹר —, הֲלִיכוֹת — Bürgersinn.

Гражда́нственный ת׳ אֶזְרָחִי bürgerlich.

Гражда́нство ס׳ תּוֹר אֶזְרְחֵי הָאָרֶץ, מַעֲלַת — Bürgerschaft.

Гра́канье ס׳ קוֹל עוֹרְבִים Krähengeschrei.

Гра́кать פ״ע קָרֹא בְּקוֹל עוֹרֵב schreien wie ein Rabe.

Грамма́тика נ׳ תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן, דִּקְדּוּק* Sprachlehre.

Гамма́тикъ ז׳ חוֹקֵר תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן, מְדַקְדֵּק* Sprachforscher.

Граммати́стъ ז׳ מֵבִין בְּחִקְרֵי־לָשׁוֹן Grammatiker.

Граммати́ческій ת׳ לְפִי תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן sprachrichtig.

Гра́мота נ׳ 1) דַּעַת כְּתָב וָסֵפֶר Lesen und Schreiben. 2) כְּתָב תְּעוּדָה, גְּרַמְטִיוֹן* offizielle Schrift.

Гра́мотность נ׳ דַּעַת כְּתָב וָסֵפֶר Volksbildung.

Гра́мотный ת׳ יוֹדֵעַ כְּתָב וָסֵפֶר, — לָמוּד schriftkundig.

Грамотѣ́й, Гра́мотникъ ז׳ יוֹדֵעַ סֵפֶר Schriftkundiger. Гра́мотница -тѣ́йка, נ׳.

Грана́та, -тка נ׳ זִקַּת אֶבֶן־שְׂרֵפָה, רִמּוֹן־קֶלַע Granatkugel.

Гранáтовый ת׳ רִמּוֹן — Granaten=. -вое яблоко רִמּוֹן. [Granatstein.
Гранáтъ ז׳ 1) רִמּוֹן Granatapfel. 2) מִין אֶבֶן יְקָרָה
Гранéніе ס׳ מִגְבָּלָה, גַּבְלוּת das Steinschleifen.
Гранёный ת׳ מְחֻטָּב מַעֲשֵׂה־גַבְלוּת, עָשׂוּי מִגְבָּלוֹת, מְלֻטָּשׁ עַל־אָפְנָיו, (אֶבֶן חֵן) מְמֹרָט בְּעֶבְרֵי־פָנִים geschliffen. [ferzeug.
Грани́ло ס׳ כְּלִי לְמַעֲשֵׂה־גַבְלוּת, — אוֹפָן Steinschlei=
Грани́льный ת׳ עָשׂוּי, אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה־גַבְלוּת לִמְלֶאכֶת־מִגְבָּלוֹת zum Steinschleifen.
Грани́льня נ׳ בֵּית מְלֶאכֶת־מִגְבָּלוֹת Steinschleiferei.
Грани́льщикъ ז׳ לוֹטֵשׁ, עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה־גַבְלוּת מִגְבָּלוֹת Steinschleifer.
Грани́тъ ז׳ חַלְמִישׁ־צוּר Granitstein. -тный ת׳.
Грани́ть פ״י עָשָׂה, לָטוֹשׁ (אַבְנֵי־חֵן) גַּבְלוּת, גָּבוֹל מִגְבָּלוֹת schleifen Steine.
Грани́ца נ׳ גְּבוּל, מָחוֹז; תַּכְלִית, חֹק Grenze. Ѣхать за границу נָסוֹעַ מִגְּבוּל, יָצֹא מִשַּׁעֲרֵי אֶרֶץ־מְגוּרָיו אֶרֶץ־מוֹשָׁבוֹ הַחוּצָה. До границы свѣта со тьмою עַד תַּכְלִית אוֹר עִם־חֹשֶׁךְ. Его надменіе не знаетъ границъ רָם לְבָבוֹ לִבְלִי־חֹק.
Грани́ченіе ס׳ מִפְגָּע — הוֹצָאוֹת הַגְּבוּל Angrenzung.
Грани́чить (съ чѣмъ) פ״ע מָחָה, פָּגוֹעַ אֶל־גְּבוּל־ אֶל־כָּתֵף־ angrenzen.
Грани́чный ת׳ אֲשֶׁר לִגְבוּל Grenz=.
Гранови́тый ת׳ בָּנוּי מִגְבָּלוֹת, מְחֻטָּב מַעֲשֵׂה־גַבְלוּת, [— עָשׂוּי eckig.
Гранъ ז׳ מִשְׁקַל גֵּרָה Grangewicht.
Грань נ׳ 1) מִגְבָּלָה, זָוִית, אֹפֶן Seitenfläche eines geschliffnen Steines. Брилліантъ съ гранями אֶבֶן־חֵן מְלֻטָּשׁ מִגְבָּלוֹת. 2) תַּאֲוָה, גְּבוּל, כָּתֵף, אָצִיל, קֶצֶב Grenze. Грани земли אַצִּילֵי הָאָרֶץ. Грани горъ קִצְבֵי הָרִים. До грани холмовъ вѣчныхъ עַד־תַּאֲוַת גִּבְעוֹת עוֹלָם.
Графá נ׳ שׁוּרָה עַל־לוּחַ, (גִּלָּיוֹן) נִסְמָן בְּקַוִּים לְאָרְכּוֹ, — קַו, מִגְבָּלָה, גְּבוּלָה Rubrik.
Графéйка см. Графья. [Liniren.
Графи́льный ת׳ עָשׂוּי לְשַׂרְטֵט, לְסַרְגֵּל בּוֹ* zum
Графи́нъ ז׳ בַּקְבּוּק, נֹאד זְכוּכִית, נֵבֶל לְמַיִם Wasserflasche. -фи́нный ת׳.
Графи́ня נ׳ גְּבִירָה, נְסִיכָה Gräfin.
Графи́тъ ז׳ שֶׁרֶד, עֵט־עֹפֶרֶת Graphit.
Графи́ть (флю) פ״י הִתְוָה, — סָמוֹן לוּחַ בְּקַוִּים, שַׂרְטֵט*, סַרְגֵּל*, תָּאַר שׁוּרוֹת עַל־גִּלָּיוֹן liniren.
Графлéніе ס׳ שִׂרְטוּט*, סִרְגּוּל* Linirung.
Графлéный ת׳ נִסְמָן בְּקַוִּים, מְסֻרְגָּל* linirt.

Грáфскій ת׳ — נְסִיךְ gräflich.
Грáфство ס׳ 1) תּוֹר נְסִיךְ, — מַעֲלַת Grafenwürde. 2) נְסִיכוּת, אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת־נְסִיךְ Grafschaft.
Графъ ז׳ נְסִיךְ, שַׂר, קָמְטוֹן* (שבת קמ״ה) Graf. **Грáфчикъ** ז׳ בֶּן־נְסִיךְ junger Graf.
Графья́ נ׳ יְתַד הַדֶּבֶק (לְגִלְיוֹנוֹת בִּדְפוּס) Punkturspitze.
Грáція, -ціóзность נ׳ יֹפִי, חֵן, הֶדֶר, הוֹד Anmuth, Reiz. -ціóзный ת׳ נֹשֵׂא חֵן וָחֶסֶד, עֹטֶה הוֹד reizend [schön.
Грачёнокъ ז׳ מִין בֶּן־עוֹרֵב junge Saatkrähe.
Грачъ ז׳ מִין עוֹרֵב Saatkrähe. -чій, -чёвый, -чáчій ת׳.
Гребёнка, -бёночка נ׳ מַשְׂרֵק Kamm.
Гребёночникъ ז׳ עוֹשֶׂה אוֹ מוֹכֵר מַשְׂרְקִים Kamm=
Гребёнчатый ת׳ כְּעֵין מַשְׂרֵק kammförmig. [macher.
Гребенщи́къ ז׳ 1) см. Гребёночникъ. 2) אֶשֶׁל, מִין עֵץ Tamariske.
Грéбень (-бня) ז׳ 1) מַשְׂרֵק Kamm. 2) רִכְסֵי הָרִים Bergrücken. Г. пѣтýшій כַּרְבֹּל הַתַּרְנְגוֹל*.
Гребéцъ (-бцá) ז׳ 1) צוֹבֵר, גּוֹרֵף בְּקִלְשׁוֹן Harker. 2) מַלָּח, תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט, שַׁיָּט* Ruderer.
Гребешёкъ (-шкá) ז׳ מַשְׂרֵק קָטָן Kämmchen.
Гребло́ ס׳ מָשׁוֹט das Ruder. [בָּאֳנִי שַׁיִט.
Грéбля נ׳ מָשׁוֹט das Rudern. Идти́ на грéблѣ נָסוֹעַ
Гребнóй ת׳ — שַׁיִט Ruder=. -нóе сýдно אֳנִי שַׁיִט.
Гребóкъ (-бкá) ז׳ 1) см. Гребло́. 2) קָנֶה לְנַעֵר שִׂיד הַחֹמֶר Mauerkelle.
Грёза נ׳ חֲזוֹן לַיִל, חֲזוֹן־שָׁוְא Traumbild. -зы דִּבְרֵי־רִיק, אִמְרֵי־רוּחַ, חֶזְיוֹנוֹת הֶבֶל Träumerei.
Грéзить (грéжу) פ״י 1) הָזָה, הִתְנוֹדֵד בִּשְׂעִפִּים מֵחֶזְיוֹנוֹת לַיְלָה im Schlafe reden. 2) הָגָה רִיק phantasiren.
Гремýчій ת׳ מַרְעִים, מַשְׁמִיעַ קוֹל־שָׁאוֹן donnernd, tönend. -чая змѣя́ פֶּתֶן צִלְצַל, נָחָשׁ הַמְצַלְצֵל בִּזְנָבוֹ Klapperschlange. [Kinderklapper.
Гремýшка, -шечка נ׳ תֹּף, צֶלְצְלִים, מְנַעַנְעִים, מְצִלָּה
Гремѣ́ть פ״ע רָנָה, הָרֵעַ, הַשְׁמֵעַ קוֹל שָׁאוֹן, הַרְעֵם donnern, Lärm machen. Слáва его гремúтъ תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ.
Гренадéръ ז׳ בְּחִיר צָבָא, אֶחָד מִבְּחוּרֵי בְנֵי־הַצָּבָא Grenadier. -рскій полкъ צְבָא הַבְּחוּרִים.
Гренóкъ (-нкá) ז׳ פַּת־לֶחֶם קָלִי geröstetes Brodstück.
Грести́, Гресть (гребý, -бёшь) פ״י 1) גָּרוֹף בְּקִלְשׁוֹן, — צָבוֹר harken. 2) חָתוֹר בְּמָשׁוֹט, מָלוֹחַ, שׁוּט ru=
Грецúзмъ ז׳ נִיב שְׂפַת־יָוָן griechische Redensart. [dern.
Грéцкая гýбка סְפוֹג הָרַחְצָה Badeschwamm. [nuß.
Грéцкій орѣхъ אֱגוֹז הַגָּדוֹל, קְרוֹנָה* (יד׳ כלאי א׳) Wall=

Гре́ча -чи́ха נ׳ גֶּרֶשׁ, זֶרַע־רִיפוֹת Buchweizen.
Гре́чневикъ ז׳ עֻגַת־גֶּרֶשׁ Buchweizenmehlkuchen.
Гре́чневый ת׳ גֶּרֶשׁ—, רִיפוֹת— von Buchweizen.
Грибъ ז׳ אֶרֶד, כְּמֵהָה*, פִּטְרִיָּה* Schwamm. Г. съѣлъ חוֹחַ עָלָה בְיָדוֹ, הוֹבִישׁ מִכְּתוֹ. -бно́й дождь מַלְקוֹשׁ.
Гри́ва, -вка נ׳ רַעְמָה (בְּצַוַּאר סוּס או אַרְיֵה) Mähne.
Гри́венникъ ז׳ עֶשֶׂר גֵּרָה (קָפִּיק) Zehnkopekenstück.
Гри́венный ת׳ הַקָּנוּי בְּעֶשֶׂר גֵּרָה zehn Kopeken werth.
Гри́вистый ת׳ אֶרֶךְ הָרַעְמָה, רַב— starkmähnig.
Гри́вна см. Гри́венникъ.
Гризе́тка ז׳ מְתַפֶּרֶת, עַלְמָה תּוֹפֶרֶת Näherin.
Грима́са נ׳ קֶרֶץ־שְׂפָתַיִם Grimasse.
Грима́ситься см. Грима́сничать.
Грима́сливый ת׳, -сникъ ז׳ קוֹרֵץ עֵינָיו או שְׂפָתָיו Grimassenmacher.
Грима́сничать פ״ע קָרוֹץ בְּעֵינָיו או בִשְׂפָתָיו Grimassen machen.
Гриппъ ז׳ חַרְחוּר, מִין קַדַּחַת Schnupfenfieber.
Гри́фель ז׳ עֵט־אֶבֶן, שֶׂרֶד Griffel. -льный ת׳.
Грифъ ז׳ 1) תַּחְמָס Greifgeier. 2) יַד־צַוַּאר נֵבֶל, חֶרֶב Hals eines Instrumentes. -ничный ת׳.
Гробни́ца נ׳ 1) צִיּוּן קֶבֶר Grabmal. 2) אֲרוֹן מֵת Sarg.
Гробово́й ת׳ 1) אֲשֶׁר לַאֲרוֹן מֵת Sarg=. 2) קֶבֶר— Grab=. -ва́я тишина́ דּוּמִיַּת קֶבֶר. До гробово́й доски́ עַד־רֶדֶת קֶבֶר.
Гробовщи́къ ז׳ עוֹשֶׂה אֲרוֹנוֹת לְמֵתִים Sargmacher.
Гробокопа́тель ז׳ כּוֹרֵה קְבָרִים, חוֹפֵר— Todtengräber.
Гробоно́сецъ (-сца) ז׳ נוֹשֵׂא מֵת בָּאָרוֹן, נוֹשֵׂא הַמִּטָּה Sargträger.
Гробъ ז׳ 1) קֶבֶר, בּוֹר Grab. 2) אֲרוֹן לְמֵת, מִטָּה— Sarg.
Гроза́ נ׳ 1) קוֹלוֹת וּבְרָקִים, שׁוֹאָה Ungewitter. 2) פַּחַד, אֵימָה Schrecken. Онъ гроза́ для всѣхъ הוּא נוֹרָא עַל־כָּל־סְבִיבָיו.
Гроздъ, -де́цъ, -до́къ ז׳ אֶשְׁכֹּל עֲנָבִים Traube. -дный, -до́вый ת׳ אֲשֶׁר לָאֶשְׁכֹּל Trauben=.
Грози́ть (грожу́), -ся פ״ע נָעוֹר בְּ־, כָּהָה—, יָרֵא אֶת־ drohen. Стѣна́ грози́тъ развали́ться הַקִּיר נוֹטֶה לִנְפֹּל. Онъ грози́лся поби́ть его אָמַר לְהַכּוֹתוֹ, כָּהָה בּוֹ, הִזְהִירוֹ פֶּן יָד יִשְׁלַח בּוֹ.
Гро́зность נ׳ תִּגְרָה, חִתַּת, זַעַם, מוֹרָא Furchtbarkeit.
Гро́зный ת׳ 1) נוֹרָא, אִים, אַכְזָרִי furchtbar. 2) עָרִיץ, עַז, קָשֶׁה streng. -ныя слова́ קָשׁוֹת, דְּבָרִים קָשִׁים.
Грозово́й ת׳ שׁוֹאָה— Gewitter=. -вы́я облака́ עַנְנֵי־זַעַם.
Грокъ ז׳ יַיִן קְנֵה־דְבַשׁ מָהוּל בְּמַיִם Grog.
Грома́да נ׳ 1) צִבּוּר גָּדוֹל מְאֹד, גַּל— großer Haufen. 2) בִּנְיָן גָּדוֹל לִמְאֹד großes Gebäude. 3) מִסְפָּר רַב, רְבָבָה, רִבּוֹ Menge.
Грома́дность נ׳ עֹצֶם, גֹּדֶל ungeheurer Umfang.
Грома́дный ת׳ 1) גָּדוֹל וְעָצוּם מְאֹד ungeheuer. -ное войско חַיִל כָּבֵד, עַם עָצוּם.
Громи́ть (-млю́) פ״י רוֹצֵץ, רָעוֹץ, נָתוֹץ, נַפֵּץ zerstören. Онъ громи́лъ рѣча́ми проти́вниковъ свои́хъ בְּשֵׁבֶט פִּיו נִפֵּץ אֶת־מִתְקוֹמְמָיו.
Гро́мкій ת׳ (קוֹל) גָּדוֹל, רָם— laut. -кое имя שֵׁם, שֵׁמַע, תִּפְאֶרֶת.
Гро́мко ת״פ בְּקוֹל גָּדוֹל, רָם— laut.
Гро́мкость נ׳ רוּם־הַקּוֹל, שֶׁמַע lauter Schall.
Громове́ржецъ (-жца) ז׳ יוֹרֶה זִקִּים וְרַעַם, מַרְעִים Donnerschleuderer.
Громово́й ת׳ רַעַם— Donner=. Г. уда́ръ מַכַּת רַעַם, נֶפֶץ—. -ва́я ту́ча חֲזִיז־קוֹלוֹת.
Громогла́сно ת״פ בְּקוֹל כְּרַעַם, בְּקוֹל־עֹז donnerd, laut.
Громозди́ть (-можжу́) פ״י 1) צָבוֹר חֲמָרִים חֲמָרִים, סָלוֹל כְּמוֹ־עֲרֵמִים anhäufen, aufthürmen. -ся פ״ח עָלָה בְמַדְרֵגָה hinaufklettern.
Гро́моздкій ת׳ עָב וְגָדוֹל מִנְּשׂוֹא, רָחָב וּמַרְבֶּה מֵהָכִיל schwer zu transportiren.
Гро́моздный ת׳ צָבוּר חֲמָרִים חֲמָרִים angehäuft.
Гро́моздъ ז׳ צִבּוּר כֵּלִים שׁוֹנִים, עֲרֵמַת־, גַּל־ Haufe.
Громоно́сная ту́ча עֲנָנָה חֲרַת־רַעַם, חֲזִיז־קוֹלוֹת Gewitterwolken.
Громоотво́дъ ז׳ מָגֵן מֵרַעַם, סְתַר־רַעַם, מַשְׁבִּית חֲזִיז קוֹלוֹת Blitzableiter.
Громъ ז׳ רַעַם, חֲזִיז־קוֹלוֹת; קוֹל שָׁאוֹן Donner. Г. побѣ́ды קוֹל עֱנוֹת גְּבוּרָה. Г. пу́шекъ שְׁאוֹן קְנֵי־הָרַעַם.
Гротъ ז׳ מְעָרָה בַּגַּן Grotte. -тный ת׳.
Гро́хнуть פ״י הַשְׁלֵךְ בְּשָׁאוֹן, הָטֵל schleudern. -ся פ״ח הִתָּשֵׁשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ, נָפֹל בְּשָׁאוֹן, הוּטַל hinstürzen.
Грохота́ніе ס׳ שְׁאוֹן מִשְׁבָּרִים, קוֹל שְׁבָרִים, תְּרוּעָה, קוֹל הֲמֻלָּה Getöse, Lärm.
Грохота́ть (-хочу́) פ״ע 1) הָרִיעַ בְּקוֹל שְׁבָרִים krachen. 2) צָחוֹק בְּקוֹל־רָם laut lachen.
Грохоти́ть (-хочу́) פ״י הָנֵעַ בִּכְבָרָה, הָנֵף— beuteln.
Гро́хотъ ז׳ 1) см. Грохота́ніе. 2) נָפָה, כְּבָרָה Siebkasten. -шёвый ת׳ בִּמְחִיר חֲצִי־הַגֵּרָה.
Грошъ, -шеви́къ ז׳ אֲגוֹרָה, חֲצִי־גֵרָה (קָפִּיק) Groschen.
Груби́ть (-блю́), -біа́нить פ״ע עָנָה, חָרֵף, נָאֵץ, דַּבֵּר סָרָה, דַּבֵּר עָתָק, עַזּוּת Grobheiten sagen.
Грубія́нство ס׳ סָרָה, עָתָק, נְבָלָה, נְאָצָה Grobheit.
Грубія́нствовать (-ствую) см. Груби́ть.
Грубія́нъ ז׳ עַז־נֶפֶשׁ, קְשֵׁה־פָנִים, נָבָל, סַר־טַעַם Grobian.
Гру́бость נ׳ см. Грубія́нство.
Гру́бый, -бова́тый ת׳ נָבָל, עַז־פָּנִים, קָשֶׁה— grob.

Грубѣть פ״ע הִתְנַבֵּל ,הִשְׁחִית דַּרְכּוֹ vergröbt werden.

Груда נ׳ קְבוּצָה ,צִבּוּר ,עֲרֵמָה ,עִי ,חֹמֶר ,גַּל ,תֵּל Haufen, Menge.

Грудáстый ת׳ רְחַב הֶחָזֶה starkbrüstig.

Грудáшникъ ז׳ מִין עֵשֶׂב לִתְרוּפָה Althee.

Грýдень (-дня) ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ טֵבֵת לְפָנִים December.

Груди́на, -ди́нка נ׳ בְּשַׂר הֶחָזֶה Bruststück.

Груди́стый ת׳ גְּדָל־הֶחָזֶה vollbrüstig.

Грудни́къ ז׳ שְׁפַתַּיִם לִתְלוֹת חֲזוֹת הַבְּהֵמוֹת Fleischhaken. [setzungskrankheit.

Грудни́ца נ׳ חֳלִי מַעֲצַר חֲלֵב הַשָּׁדַיִם Milchver-

Грудной ת׳ הֶחָזֶה— Brust-. Г. портрéтъ תַּבְנִית אִישׁ עַד־חָזֵהוּ Brustbild. Г. ребёнокъ יוֹנֵק שָׁדַיִם Säugling. Г. ягодникъ מִין שִׂיחַ ,*שְׁזִיפִין ,*כַּפְּנַר נַרְגְּרִים Brustbeere.

Грудь נ׳ חָזֶה ,שַׁד ,שָׁדַיִם Brust. Корми́ть грýдью הֵנִיק säugen. Отня́ть отъ груди́ הֶעְתִּיק מִשָּׁדַיִם ,גָּמוֹל entwöhnen. Стоя́ть за когó грýдью הָגֵן עַל־ חִזֵּק אִישׁ בְּנַפְשׁוֹ tapfer vertheidigen. Брать грýдью לְבּוֹ לִלְכֹּד... muthig erobern.

Грузи́ло ס׳ 1) בְּדִיל הַחַכָּה Netzblei. 2) בְּדִיל לָקֹר ,מִשְׁקֹלֶת ,הַמִּדָּה Bleiloth.

Грузи́ть (-жý) פ״י נָטוֹל— ,שׂוּם עַל־ ,טָעֹן ,עָמוֹס beladen. -ся פ״ח הוּטַל עַל־ ,הֻעֲמַס beladet werden.

Грýзкій ת׳ כָּבֵד schwer, gewichtig.

Грýзкость נ׳ נֵטֶל,כֹּבֶד Schwere.

Грýзнуть פ״ע צָלוֹל כַּעֹפֶרֶת ,טָבוֹעַ untersinken.

Грýзный ת׳ 1) מְטֹעָן ,עָמוּס schwer beladen. 2) סָבוּא שָׁכוּר מְאֹד sehr betrunken.

Грузовóе ס׳ מַס מִנֵּטֶל אֳנִיּוֹת ;שְׂכַר הַמַּעֲמָסָה Frachtgeld.

Грузовóй ת׳ אֲשֶׁר לְמַעֲמָסָה Fracht-.

Грузъ ז׳ מִטְעָן ,מַעֲמָסָה ,אֵכֶף ,נֵטֶל ,מַשָּׂא Fracht.

Грунтовáть (-нтýю) פ״י מְשׁוֹחַ צִיּוּר בְּצֶבַע הָרִאשׁוֹן die Grundfarbe legen. -вáніе שפ״ס.

Грунтъ ז׳ 1) מַסַּד ,יְסוֹד Grund, Boden. 2) רֵאשִׁית מִשְׁחַת הַצֶּבַע Grundfarbe. -товóй ת׳.

Грýппа נ׳ פְּלֻגָּה ,שִׁפְעַת ,קְבוּצָה ,קִבּוּץ Gruppe.

Группировáть (-рýю) פ״י שׂוּם פְּלֻגָּה ,חַלֵּק לִפְלֻגּוֹת וּפְלֻגָּה לְבַדָּהּ gruppiren. [לִפְלֻגּוֹתֵיהֶם Gruppirung.

Группирóвка נ׳, -вáніе ס׳ מַחְלֶקֶת דְּבָרִים

Грусти́ть (грущý) פ״ע אָבוֹל ,הִתְעַצֵּב betrübt sein.

Грустли́вый ת׳ לָמוּד עַצֶּבֶת ,נוּגֶה לִרְגָעִים schwermüthig.

Грýстно ת״פ מַר traurig. Г. мнѣ מַר לִי.

Грýстный ת׳ עֲצוּב־רוּחַ ,אָבֵל ,נוּגֶה betrübt.

Грусть נ׳ עַצֶּבֶת ,עִצָּבוֹן ,יָגוֹן ,תּוּגָה Kummer.

Грýша, -шка נ׳ אַגָּס *(כלא׳א, ד) ,פְּרִי־עֵץ אַגָּסִים Birne.

Груше́вина נ׳ עֵץ־אַגָּסִים Birnbaum. [пе.-шевый ת׳.

Грушéвка נ׳ מֶסֶךְ ,מִמְסַךְ־אַגָּסִים Birnwein.

Грушеобрáзный ת׳ כְּעֵין־אַגָּס birnförmig.

Грыжа נ׳ שֶׁבֶר ,פֶּרֶץ אֶחָד מִמְּעֵי־הַחַי Bruch. -жевóй, -жный ת׳. [das Nagen.

Грызéніе ס׳ מַאֲכֹלֶת ,אִכּוּל ,פִּצּוּחַ (עֲצָמוֹת) ,גָּרֵם

Грызть, -зáть, -знýть פ״י אָכֹל ,לָחוֹךְ ,פַּצֵּחַ ,כָּרְסֵם nagen; beißen; knacken. Г. кость פַּצֵּחַ עֶצֶם. Г. орѣхи פַּצֵּחַ אֱגוֹזִים. Сóвѣсть грызётъ его לִבּוֹ כְּלָיוֹתָיו תְּיַסְּרוּהוּ ,יְחָרְפֵהוּ. Г. зýбы на кого חָרוֹק הַמַּצָּה— ,נָשׁוֹךְ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ פ״ח -ся. שִׁנָּיו עַל־ התְקוֹטֵט— sich zanken.

Грызýнъ ז׳ 1) מְאַכֵּל ,מְכַרְסֵם Nager. 2) מֵצִיק, מִתְאַנֶּה ,מִתְגָּרֶה Zänker. -зýнья נ׳.

Грѣлка נ׳ אֵחַ מְבַעֶרֶת ,נֶגְדּוֹ לָשֶׁבֶת ,אוּר מַחְתַּת גֶּחָלִים לְחַמֵּם Fußwärmer.

Грѣ́ніе ס׳ הָחֵם ,חִמּוּם* das Wärmen.

Грѣть, Грѣвáть פ״י חַמֵּם ,הָחֵם wärmen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּם sich wärmen.

Грѣхóвный ת׳ חֵטְא— ,עָוֹן— sündig.

Грѣховóдникъ ז׳ מַכְשִׁיל ,מֵסִית ,מַדִּיחַ ,מַחֲטִיא בְּעָוֹן Verführer. -ница נ׳.

Грѣховóдничаніе ס׳ מַדּוּחִים ,לָכֹד בְּעָוֹן Verführung. [den verführen.

Грѣховóдничать פ״י הָסֵת ,הַדֵּחַ ,הַחֲטִא zu Sün-

Грѣхопадéніе ס׳ מִכְשׁוֹל עָוֹן Versündigung.

Грѣхъ ז׳ 1) חֵטְא ,חַטָּאָה Sünde. Это грѣхъ הוּא עָוֹן פְּלִילִי. Съ грѣхóмъ пополáмъ מִבְּלִי מַלֵּט נַפְשׁוֹ. Г. да бѣдá на кого не живётъ אֵין מִפֶּשַׁע מְעַט. נָקִי בְּאֶרֶץ מֵעָוֹן וּמִכְשׁוֹל 2) נֶזֶק ;פֶּגַע ,אָסוֹן Unglück. Случи́лся со мнóю грѣхъ הָיְתָה אָסוֹן קְרָאָנִי. Г. пополáмъ שְׁנֵינוּ נֶחֱצֶה הַנֶּזֶק כִּי יַד־הַפֶּגַע.

Грѣшéніе ס׳ חֵטְא ,הַעֲוֹת ,פֶּשַׁע ;מִשְׁגֶּה Sündigung.

Грѣши́ть פ״ע 1) חָטֹא ,עַוֵּה ,עָשׂה אָוֶן ,פָּשׁוֹעַ sündigen. 2) שָׁגֹה ,שָׁגוֹג sich irren.

Грѣшникъ ז׳ חוֹטֵא ,חַטָּא Sünder. -ница נ׳.

Грѣшнó ת״פ הוּא עָוֹן פְּלִילִי unrecht.

Грѣшный ת׳ חוֹטֵא ;אָשֵׁם sündig.

Грѣшóкъ (-шка) ק׳ см. Грѣхъ.

Грядá נ׳ 1) עֲרוּגָה ,תֶּלֶם Gartenbeet. 2) סֵדֶר ,שׁוּרָה, מַעֲרָכָה ,שְׂדֵרָה Reihe.

Гря́дка, -дочка נ׳ 1) ק׳ см. Грядá. 2) יְתַד־תְּלִי *(שבת ס.) קוֹלָב ,לִבְגָדִים Kleiderstange.

Грядýщій ת׳ הַבָּאוֹת ,הָאוֹתִיּוֹת ,הֶעָתִיד לָבוֹא

künftig (см. Грясти́).
Грязни́ть פ״י גָּאֵל ,טַנֵּף beschmutzen. Г. кого́ הוֹצֵא
שֵׁם רָע עַל־. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל sich beschmutzen.
Гря́зно ת״פ לֹא טָהוֹר ,אִי־נָקִי ;מְגֹאָל ,נֶאֱלָח schmutzig.
Гря́знуть פ״ע טָבוֹעַ בִּסְחִי וָטִיט in den Koth sinken.
Гря́зный ת׳ מְגֹאָל ,צוֹא ,נִמְאָס ,נֶאֱלָח schmutzig.
-ныя пла́тья בְּגָדִים צוֹאִים. -ныя ру́ки יָדַיִם מְגֹאָלוֹת.
Грязнѣ́ть פ״ע הֵאָלַח ,הִמָּלֵא טִיט וָרֶפֶשׁ schmutzig werden.
Грязь נ׳ רֶפֶשׁ ,חוּצוֹת טִיט ;מָאוּס ,סוּחָה ,סְחִי Schmutz. Не уда́рь лице́мъ въ грязь אַל־תְּעוֹלֵל בֶּעָפָר קַרְנֶךָ.
Гря́нуть см. Гремѣ́ть.
Гря́нуться см. Гро́хнуться. [herankommen.
Грясти́ (гряду́, -дёшь) פ״ע בּוֹא ,אָתֹה ;הָלוֹךְ וְקָרוֹב
Гу́ба נ׳ 1) שָׂפָה ;פִּימָה Lippe. 2) ר׳ Гу́бы מַאַכְלוֹת הַמְּסַפְּרַיִם Scheerklinge. У него́ ещё молоко́ на губа́хъ не обсо́хло עוֹדֶנּוּ נַעַר לֹא־לֻמָּד. Ма́зать по губа́мъ הַדִּיחַ בַּחֲלָקוֹת.
Губа́ נ׳ מִפְרַץ הַיָּם ,—לְשׁוֹן kleiner Meerbusen.
Губа́нъ בַּעַל שְׂפָתַיִם עָבוֹת Dicklippiger. -нья נ׳.
Губа́стый ת׳ גְּדָל־שְׂפָתַיִם ,בַּעַל שְׂפָתַיִם עָבוֹת dicklippig. [neursamt.
Губерна́торство ס׳ פְּקִידוּת שַׂר־הַפֶּלֶךְ Gouver=
Губерна́торша נ׳ אֵשֶׁת שַׂר־הַפֶּלֶךְ Frau des Gouverneurs.
Губерна́торъ ז׳ שַׂר־הַפֶּלֶךְ Gouverneur. -торскій ת׳.
Губе́рнія נ׳ עִיר וּבְנוֹתֶיהָ ,גָּלִיל ,פֶּלֶךְ Gouvernement.
Губе́рнскій ת׳ הַגָּלִיל ,—הַפֶּלֶךְ— Gouvernements=. Г. секрета́рь מַזְכִּיר הַפַּלְכִּי (כנוי כבוד לתור הי״ב).
Губи́тель ז׳ מַשְׁחִית ,מְאַבֵּד ,מְכַלֶּה Verderber. -льница נ׳. [verderblich.
Губи́тельный ת׳ מַשְׁחִית ,מֵרַע ,מְחַבֵּל ,מְבַלֵּעַ
Губи́ть (-блю́) פ״י 1) אַבֵּד ,שׁוֹד ,בַּלֵּעַ ,חַבֵּל, הַאֲבֵד תִּקְוַת־ ;הַצְמֵת verderben. 2) הוֹרֵד לַשַּׁחַת, קָטוֹל ,הָמֵת umbringen.
Гу́бка, Гу́бочка נ׳ 1) סְפוֹג* Schwamm. 2) ק׳ см. Гу́ба.
Губкова́тый см. Гу́бчатый.
Губно́й ת׳ הַשְּׂפָתַיִם— Lippen=.
Губови́дный, -боо́бра́зный ת׳ שָׂפָם ,כְּעֵין ,אֲשֶׁר מַרְאֵה שְׂפָתַיִם לוֹ Lippenförmig.
Губоцвѣ́тныя расте́нія צְמָחִים אֲשֶׁר פִּרְחָם בַּעֲלֵי־ שָׂפָה] Lippenblumen.
Гу́бчатый ת׳ סְפוֹגִי* schwammig. [
Гуверна́нтка נ׳ מְאַלֶּפֶת ,מוֹרָה ,אוֹמֶנֶת Erzieherin.
Гувернёръ ז׳ אוֹמֵן ,מְנַהֵל ,מַדְרִיךְ ,מוֹרֶה Erzieher.
Гугни́вость נ׳ כְּבֵדוּת־פֶּה ,עָרְלַת שְׂפָתַיִם ,לְשׁוֹן עִלְּגִים das Stottern.
Гугни́вый ת׳ עִלֵּג ,נִלְעַג־לָשׁוֹן ,כְּבַד־פֶּה stotternd.
Гугни́вѣть פ״ע הָיֹה לְנִלְעַג־לָשׁוֹן anfangen zu stottern. [kein Wort!
Гугу́ מ״ק: ни гугу́! אַל־תְּדַבֵּר דָּבָר ,שִׂים יָדְךָ עַל־פִּיךָ
Гуде́ніе ס׳ הֶמְיָה ,הֶמְיַת נֶבֶל ;קוֹל־שָׁאוֹן das Fiedeln,
Гуди́ло; -льщикъ ז׳ מְנַגֵּן לֹא־לֻמָּד Fiedler. [Geräusch.
Гуди́ть (гужу́) פ״ע פָּרוֹט עַל־פִּי נֶבֶל die Bauerngeige spielen.
Гудо́къ (-дка́) ז׳ נֶבֶל בַּעַל שְׁלֹשֶׁת מֵיתָרִים Bauern=
Гудо́чникъ ז׳ מְנַגֵּן בַּנֶּבֶל Fiedler. [geige.
Гудѣ́ть פ״ע הָמֹה ,צָלוֹל dumpf tönen. [Lande.
Гужёмъ ת״פ בָּעֲגָלוֹת ,דֶּרֶךְ הַיַּבָּשָׁה per Achse, zu
Гужъ ז׳ עֲבֹת ,חֶבֶל עָב ,מוֹסֵר dicker Strick, Kumetriemen. Взя́лся за гужъ, не говори́, что не дюжъ אִם נָתַתָּ לְמַעֲשֶׂה פִּיךָ אַל־תַּשְׁמֵט יָדֶךָ.
Гу́зка נ׳ כְּשַׁר הַזָּנָב בָּעוֹף Hintertheil.
Гу́зно ס׳ אֲחוֹרַיִם ,שֵׁת der Hintere.
Гу́кать, -кнуть פ״ע נָתוֹן קוֹל כְּיַנְשׁוּף einen Laut geben.
Гулево́й день יוֹם שַׁבָּתוֹן וְשִׂמְחָה freier Tag.
Гулемы́га, -лёна ז״נ עָצֵל ,הוֹלֵךְ בָּטֵל Müssiggänger.
Гу́ли נ״ר בַּטָּלָה* ,עַצְלָה Müssiggang.
Гу́лить פ״ע צָהוֹל ;הָגֹה לַיּוֹנֵק לְשַׁעְשְׁעוֹ lallen.
Гу́лкій ת׳ נוֹתֵן קוֹל שָׁאוֹן lärmend.
Гулъ ז׳ הֵד ,קוֹל שָׁאוֹן ,מַרְזֵחַ das Echo.
Гульба́ נ׳ מִרְזַח סְרוּחִים ,שְׁאוֹן בַּטָּלִים ,מַרְזֵחַ Trink=
Гульби́ще ס׳ מְקוֹם מַרְגּוֹעַ וּמָשׂוֹשׂ Spazierort. [gelag.
Гу́льнуть פ״ע רָדוֹף מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה flott leben.
Гу́льный ת׳ חַג ,—מָשׂוֹשׂ— frei. [liches Festungswerk.
Гуля́й-городъ ז׳ מִבְצָר מוּנָע מִמָּקוֹם לְמָקוֹם beweg=
Гуля́ка ז״נ רוֹעֶה רוּחַ ,רֵיק ;שֶׁכֶר ,רוֹדֵף אוֹהֵב מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה Lüstling; Lebemann.
Гуля́льщикъ ז׳ מְטַיֵּל* ,מִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ Spaziergän=
Гуля́нка נ׳ עֵת־שַׁבָּתוֹן וָחָג ...zeit. [ger.
Гуля́нье ס׳ עֲצֶרֶת ,עֵת שַׁבָּתוֹן וְשִׂמְחָה Spaziergang.
Гуля́ть, Гу́ливать פ״ע 1) הִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ spazieren. 2) רָדֹף רֵקִים ,רֹעֶה רוּחַ müssig gehen.
Гуля́щій ת׳ רֵיק וּפוֹחֵז ,חָדֵל מִמְּלָאכָה unbeschäftigt.
Гума́нность נ׳ אַהֲבַת־הָאָדָם ,חֶסֶד ,רָצוֹן ,הוּמַנִּיּוּת* (ילקוט פנחס) Menschenliebe.
Гума́нный ת׳ אוֹהֵב עֲמִיתוֹ ,אִישׁ־רָצוֹן ,רַב־חֶסֶד, הוּמַנִּי* (ילקוט פנחס) leutselig.
Гуме́нникъ ז׳ גְּדֶרֶת סָבִיב לַגֹּרֶן Dreschtenne.
Гуме́нный ת׳ גָּרְנוֹת ,—גֹּרֶן— von der Dreschtenne.
Гуме́нщикъ ז׳ שׁוֹמֵר גֳּרָנוֹת Dreschtennenwächter.

Гу́мми ס׳ נָטָף , קוּמִי* (גיטין יט.) , גּמִּי* Gummi. Г. арабикъ נְטַף־עֲצֵי־שִׁטִּים.
Гуммигу́тъ ז׳ מִין נָטָף Gummigutt. -товый ת׳.
Гуммила́къ ז׳ נָטָף נוֹתֵן חֹמֶר־חוֹתָם Gummilack.
Гуммила́стикъ ז׳ קִפְאוֹן־נָטָף, נָטָף יָבֵשׁ Kautschuck.
Гумно́ ס׳ גֹּרֶן , אִדָּר* Dreschtenne. [-тичный ת׳.
Гу́ня נ׳ שִׂמְלָה בָלָה Lumpen.
Гуня́вый ת׳ מְקֻרָּח מֵחָלְיוֹ kahl.
Гуня́вѣть פ״ע הִקָּרֵחַ אַחֲרֵי חָלְיוֹ kahl werden.
Гуртово́й ת׳ לָעֵדֶר— , אֲשֶׁר לַשִּׁפְעָה vom Großhandel. -вая продажа סַחַר־כּוֹלֵל , מִמְכָּר רָב.
Гуртовщи́къ ז׳ רוֹכֵל שִׁפְעִי, סוֹחֵר כּוֹלֵל Großhändler.
Гу́ртомъ תה״פ בְּשֶׁפַע , הַרְבֵּה יַחַד im Großen.
Гуртъ ז׳ שִׁפְעָה , עֵדֶר , אֲסֵפָה Viehheerde.
Гурьба́ נ׳ שִׁפְעָה , הָמוֹן רָב , קְבוּצָה Menge.
Гуса́къ ז׳ אַוָּז זָכָר* Gänserich.
Гуса́ръ ז׳ רַכָּב , פָּרָשׁ Husar. -рскій ת׳. [spiel.
Гусёкъ ז׳ 1) אַוָּז קָטָן* Gänschen. 2) מִין שְׂחוֹק Gänse=
Гу́сельникъ ז׳ עוֹשֵׂה כִּנּוֹרוֹת , חָרַשׁ־קִיתָרוֹס Harfen [macher.
Гу́сельный ת׳ כִּנּוֹר— , קִיתָרוֹס— Harfen=.
Гу́семъ תה״פ סְדָרִים , בְּשׁוּרָה , אִישׁ אַחֲרֵי־רֵעֵהוּ hintereinander.
Гу́сеница נ׳ גְּלוֹם שֶׁרֶץ־הָעוֹף Raupe. -ничный ת׳.
Гусёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־אַוָּז Gänschen.
Гуси́ный, -ся́чій ת׳ אַוָּז— , אַוָּזִים— Gense=.
Гу́сли נ״ר כִּנּוֹר , קִיתָרוֹס Harfe.

Гусля́ръ, -ля́сть ז׳ מְנַגֵּן בְּכִנּוֹר , פּוֹרֵט עַל־פִּי קִיתָרוֹס Harfenspieler.
Густи́ть (гущу́) פ״י הַעֲבֵה , הַעֲצֵם verdichten. -ся פ״ח הִתְעַבֵּה , הִתְעַצֵּם , הִתְלַכֵּד dicht werden.
Гу́сто תה״פ אִישׁ בְּאָחִיו , מְדֻבָּקִים , מִתְלַכְּדִים־נִגָּשִׁים , עָצוּם , עָב ; חַד־אֶל־אֶחָד dicht.
Густобро́вый ת׳ עָבוֹת עֵינָיו שֶׁגַּבּוֹת , לוּפִּין* (בכורות מד.) mit dichten Augenbraunen. [dichthaarig.
Густоволо́сый ת׳ רַב־הַשֵּׂעָר , צְמַח שֵׂעָר בַּעַל־
Густо́й ת׳ עָב , עָצוּם , חָזָק , קָשֶׁה ; דָּבֵק אִישׁ בְּאָחִיו , מִתְלַכֵּד — dicht, fest. Г. лѣсъ חֹרֶשׁ מֵצַל , סִבְכֵי־יַעַר. Г. мракъ אִישׁוֹן חֹשֶׁךְ , מַאְפֵּלְיָה. Г. голосъ קוֹל חָזָק. -тыя яйца בֵּיצִים קָשׁוֹת. [terig.
Густоли́ственный ת׳ רַב־הֶעָלֶה , עָבֹת dichtblät=
Густорасту́щій ת׳ צֹמֵחַ , צוֹמֵחַ לָרוֹב dicht wachsend.
Густота́, Гу́стость נ׳ עֳבִי , מַעֲבֶה Dichtheit.
Густы́ня נ׳ סְבַךְ , סְבָךְ , חֹרֶשׁ מֵצַל dichter Wald.
Гусь ז׳ אַוָּז Gans. Гу́сыня נ׳ אַוָּזָה Muttergans.
Гусько́мъ см. Гу́семъ.
Гуся́тина נ׳ בְּשַׂר־אַוָּז Gänsefleisch.
Гуся́тникъ ז׳ מוֹכֵר אַוָּזִים Gänsehändler. -ница נ׳.
Гуся́тня נ׳ כְּלוּב־אַוָּזִים Gänsestall.
Гуся́чій см. Гуси́ный.
Гу́ща נ׳ שְׁמָרִים , עֳבִי דָבָר הַנִּגָּר Bodensatz.
Гу́ще ת׳ מ־ עָב יוֹתֵר , עָצוּם— dichter.
Гуще́ніе ס׳ מַעֲבֶה ; הַעֲבוֹת das Verdichten.

Д.

Д. ד׳ , הָאוֹת הַחֲמִשִׁית בְּאַלְפָא־בֵּית הָרוּסִית , ❡.
Да 1) תה״פ הֵן , כֵּן , אָמְנָם ja 2) מק״ר לחוק הצווי es möge. Да будетъ свѣтъ יְהִי אוֹר. 3) מ״ח a) אֲבָל , אָכֵן aber: Я думалъ было купить книгу, да денегъ у меня не было אָמַרְתִּי לִקְנוֹת הַסֵּפֶר אֲבָל כֶּסֶף לֹא הָיָה לִי. б) ו־ und: Одинъ да два אֶחָד וּשְׁנַיִם.
Дабы́ מ״ח לְמַעַן , לְבַעֲבוּר , עַל־דִּבְרַת שֶׁ— damit.
Дава́ніе ס׳ נְתֹן , תֵּת das Geben.
Дава́ть (даю, даёшь), Дать (עתיד дамъ) פ״י 1) נָתוֹן , יָהוֹב geben. 2) נָתוֹן לְ־ , הַנִּיחַ לְ־ gewähren, erlauben. Дай мнѣ знать הוֹדִיעֵנִי. Дай ему спать הַנִּיחָה לוֹ לִישׁוֹן. Дайте совѣтъ הָבוּ עֵצָה ; עוּצוּ. Давать въ займы הַלְוֵה. Д. клятву הַשְׁבֵּעַ , נָשֹׂא אָלָה. Д. пиръ עָשֹׂה מִשְׁתֶּה. Д. приказаніе צַוֵּה , אָמֹר , גָּזוֹר. Д. мѣсто הַנִּיחַ מָקוֹם לְ־. Д. тягу הִמָּלֵט , בָּרוֹחַ. Д. промахъ, д. маху שָׁגֹה , הִכָּשֵׁל. Д. слово הַבְטֵחַ. Давайте сойдёмъ הָבָה נֵרְדָה. -ся פ״ח 1) הִנָּתֵן , נָתוֹן , הָיֹה gegeben werden. Эти деньги даются тебѣ на храненіе הַכֶּסֶף הַזֶּה נָתוּן לְךָ לִשְׁמֹר. Знаніе дается всякому ищущему его усе́рдно הַדַּעַת תִּמָּצֵא לְכָל־דּוֹרְשֶׁיהָ בֶּאֱמוּנָה. 2) נָתוֹן אֶת נַפְשׁוֹ לְ־ sich lassen. Ребенокъ не дался стричь הַיֶּלֶד לֹא־נָתַן (לֹא־הִנִּיחַ) לָגֹז שְׂעָרוֹ. -ся въ обманъ הִלָּכֵד בְּמוֹקְשֵׁי מִרְמָה. Дала́сь ему эта пѣснь הַשִּׁיר הַזֶּה לֹא־יָמוּשׁ מִפִּיו. Въ да́нномъ случаѣ בָּעִנְיָן אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ.
Дави́ть (-влю) פ״י 1) רָדֹה , שָׁחוֹט , מָצֹה , סָלֹה , הָרוֹךְ , הוֹגֵה drücken, auspressen. 2) דָּחוֹק , לָחוֹץ , הָעֵק , נָגוֹשׂ bedrücken, quälen. 3) חַנֵּק würegn. -ся פ״ח 1) הֵחָנֵק , שׂוּם מַחֲנַק לְנַפְשׁוֹ sich erwürgen. 2) דָּחוֹק אִישׁ אָחִיו sich drängen.

Дáвича ת״פ זֶה לִפְנֵי־רְגָעִים מִסְפָּר, זֶה מְעַט so eben.

Дáвишній ת׳ אֲשֶׁר עַתָּה זֶה הָיָה vorig.

Дáвка נ׳ מִדְחַק הֲמוֹן־אָדָם Gedränge.

Дáвленина נ׳ טְרֵפָה, בְּשַׂר חַי מְחֻנָּק erwürgtes Thier.

Давлéніе ס׳ 1) מִדְרַךְ־גַּת das Ausdrücken. 2) עָקָה, מוּעָקָה, לַחַץ Bedrückung. 3) מַעֲמָסָה, נֵטֶל, כֹּבֶד das Drücken, Pressen.

Дáвленникъ ז׳ מְחֻנָּק, נֶחֱנָק Erwürgter. -нница נ׳.

Дáвливать см. Давúть.

Давнúшній. Дáвній ת׳ קַדְמוֹנִי, עַתִּיק von jeher, schon längst geschehen. Мой давній другъ רֵעִי מִכְּבָר. Съ давняго времени מִימֵי עוֹלָם, —מִלְּפָנִים, —מֵאָז מֵאָז, מִשָּׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת.

Давнó,-нéнько ת״פ כְּבָר, מֵאָז, מֵעוֹלָם lange vorher, längst. -нымъ давнó מֵאָז מֵעוֹלָם.

Дáвность נ׳ 1) כֶּלַח, נֵצַח, בְּלוֹת, קַדְמוּת lange Dauer. 2) (מִקֵּץ עֶשֶׂר־שָׁנִים) מִשְׁפַּט הַצְּמִיתוּת Verjährung [nach 10 Jahren.

Давнýть см. Давúть.

Дагеротúпъ ז׳ מְכוֹנַת־הַצַּלְמוֹן, מְכוֹנָה לְנַגֵּהַּ הַדְּמוּת [Daguerreotyp.

Дáже מ״ח אַף, גַּם sogar.

Дáивать см. Дойть. [-щица נ׳.

Дáкальщикъ ז׳ אוֹמֵר לַכֹּל הֵן der alles bejahet.

Дáканье הַרְצוֹת לַכֹּל das Bejahen. [bejahen.

Дáкать פ״ע הַרְצֵה לְכָל־דָּבָר, אָמוֹר לְכָל־דָּבָר הֵן ja sagen,

Дáктиль ז׳ שִׁיר שֶׁכָּל־חֲלָקָיו מִתְנוּעָה אֲרוּכָּה וְאַחֲרֶיהָ שְׁתֵּי רְהוּטוֹת Daktyl. -лúческій ת׳.

Далёкій ת׳ רָחוֹק weit.

Далёко, -лекó, -лéче ת״פ לְמֵרָחוֹק, רָחוֹק, הַרְחֵק weit.

Даль, -линá נ׳ מֶרְחָק Entfernung, Weite.

Дальній, -ный ת׳ רָחוֹק weit; weitläufig. Д. родственникъ שְׁאֵר רָחוֹק. Онъ не дальняго ума קָצְרָה רוּחַ בִּינָתוֹ.

Дальновúдецъ (-дца) ז׳ מַבִּיט לְמֵרָחוֹק; מֵבִין לְאַחֲרִית דָּבָר, רֹאֶה אֶת־הַנּוֹלָד* Scharfsichtiger.

Дальновúдность נ׳ רְאוּת הָאוֹתִיּוֹת לְמֵרָחוֹק Scharfsichtigkeit. [אֶת הַנּוֹלָד] scharfsichtig.

Дальновúдный ת׳ רוֹאֶה הָאוֹתִיּוֹת לְמֵרָחוֹק, רוֹאֶה*

Дальнозóркій ת׳ צוֹפֶה לְמֵרָחוֹק Weitsichtig.

Дальнозóркость נ׳ צְפִיָּה לְמֵרָחוֹק, —רְאוּת Weitsichtigkeit.

Дáльность נ׳ מֶרְחָק Entfernung. [sichtigkeit.

Дáльше, Дáлѣе ת״פ רָחוֹק יוֹתֵר weiter.

Дáма נ׳ אִשָּׁה כְּבוּדָּה Dame. -мскій ת׳.

Дамáскъ ז׳ בַּרְזֶל עֲשׁוֹת מְדַמֶּשֶׂק Damascenerstahl.

Дáмба נ׳ דָּיֵק לְמַחְסֶה מִשֶּׁטֶף נְהָרוֹת, —חַיִץ Damm.

Дáнная נ׳ שְׁטַר־קִנְיָן, סֵפֶר־הַמִּקְנָה* Kaufbrief.

Дáнникъ ז׳ נוֹשֵׂא מַס Zinspflichtiger. Быть кому дáнникомъ הָיָה לְמַס לְ־. -нница נ׳.

Дáнное ס׳ עִנְיָן אֲשֶׁר יְדֻבַּר בּוֹ, —אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ das Gegebene. —-нныя ר׳ עֵדוּת, אוֹתוֹת מוֹכִיחִים Beweise.

Дантúстъ ז׳ רוֹפֵא שִׁנַּיִם Zahnarzt.

Дань נ׳ מַס, שַׁי Tribut.

Дарéніе ס׳ מַתַּת, מַתָּנָה Schenkung. [-льница נ׳.

Дарúтель ז׳ אִישׁ מַתָּן, נוֹתֵן מַתַּת der Schenkende.

Дарúть פ״י חָנוֹן, נָתוֹן חִנָּם schenken. Д. чѣмъ שָׁחוֹד בְּ־; נָתוֹן מַתַּת. -ся פ״ח חֻנַּן, הִנָּתֵן geschenkt werden.

Дармоѣдничать פ״ע אָכוֹל לֶחֶם חִנָּם, לָחוֹם לֶחֶם זָרִים auf fremde Unkosten leben, freischlucken.

Дармоѣдство ס׳ לֶחֶם עַצְלוּת Schmarotzerei

Дармоѣдъ ז׳ אוֹכֵל חִנָּם, וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה אוֹכֵל Freischlucker. -ѣдка נ׳.

Дарованіе ס׳ 1) מַתַּת, נָתֹן, תֵּת das Schenken. 2) מַתַּת אֱלֹהִים, כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה, חָכְמַת־לֵב, הַכְשֵׁר־חָכְמָה [Talent,

Дарóванный ת׳ נָתוּן לְמִנְחָה geschenkt.

Даровáть (-рýю) פ״י נָתוֹן לְמִנְחָה schenken.

Даровúтость נ׳ כִּשְׁרוֹן, הַכְשֵׁר חָכְמָה Begabtheit.

Даровúтый ת׳ מָלֵא חָכְמַת לֵב, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ בַּעַל כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה begabt, talentvoll.

Даровóй ת׳ נָתוּן חִנָּם geschenkt.

Даровщúна -щúнка נ׳ מַתְּנַת חִנָּם Geschenk.

Даролю́бецъ (-бца) ז׳ אוֹהֵב מַתָּן Geschenksüchtiger.

Даролю́біе ס׳ אַהֲבַת־בֶּצַע das Verlangen von Geschenken.

Дáромъ ת״פ 1) בְּלֹא מְחִיר, בְּלֹא־כֶסֶף, חִנָּם umsonst. 2) לְלֹא הוֹעִיל, עַל־שֶׁקֶר, לַשָּׁוְא vergeblich. Д. что.: לַשָּׁוְא ungeachtet daß. [Sakramentenbüchse.

Даронóсица נ׳ אֲרוֹן תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ בַּעֲבוֹדַת הַנּוֹצְרִים

Дáрственный ת׳ מַתָּנָה—Geschenkt. -нная запись שְׁטַר־מַתָּנָה Schenkungsbrief.

Даръ ז׳ 1) מַתָּנָה, מִנְחָה, שַׁי, אֶשְׁכָּר, תְּשׁוּרָה, מַתַּת Geschenk. 2) מַתַּת־אֱלֹהִים, כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה, הַכְשֵׁר חָכְמָה Talent.

Дáтель, Даятель ז׳ נוֹתֵן der Geber. -льница נ׳.

Дáтельный падéжъ יַחַס שֶׁאֵלָיו Dativ.

Дать см. Давáть. [-чный ת׳.

Дáча, -чка נ׳ בֵּית־הַקַּיִץ, פַּרְבָּר, פַּרְוָר Landsitz.

Дáчникъ ז׳ —בְּבֵית־קַיִץ, גָּר בְּפַרְבָּר Bewohner eines [Landhauses.

Даяніе см. Давáніе.

Два שמ״ז שְׁנַיִם. Двѣ נ׳ שְׁתַּיִם zwei.

Двадцатилѣтній ת׳ בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה zwanzigjährig.

Двадцáтый מס״ד הָעֶשְׂרִים— der zwanzigste.

Два́дцать ש״מ עֶשְׂרִים zwanzig.
Два́жды ת״פ פִּי־שְׁנַיִם, פַּעֲמַיִם zweimal.
Два́ивать см. Двоить.
Дверно́й ת׳ —הַפֶּתַח, אֲשֶׁר לַדֶּלֶת Thür=.
Две́рцы (-рецъ) נ״ר דְּלָתַיִם Thürchen.
Дверь נ׳ דֶּלֶת Thür. -ри נ״ר דְּלָתַיִם. [Bewegen.
Дви́ганіе ס׳ תְּנוּעָה, תְּנוּפָה, נוּעַ, מָנוֹד, נִיד* das
Дви́гатель, Движи́тель ז׳ מְעוֹרֵר; מֵנִיף, מֵנִיד, מֵנִיעַ Beweger. -льница נ׳.
Дви́гательный ת׳ הַמְעוֹרֵר, הַמֵּנִיעַ bewegend.
Дви́гать Дви́гивать פ״י הָעֵר, עוֹרֵר; הָנֵף, הָנֵד, הָנֵעַ; הַסֵּעַ הַתֵּק bewegen; umsetzen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, הִנּוֹעַ; יָצֹא מִמְּקוֹמוֹ, נָסוֹעַ, עָתוֹק sich bewegen.
Движе́ніе ס׳ תְּנוּעָה, תְּנוּפָה, מָנוֹד, נִיד* Bewegung. Д. во́йска מַסַּע חֵיל הַצָּבָא. Д. кро́ви תְּקוּפַת הַדָּם. Д. торговли מַהֲלַךְ (הֲלִיכוֹת) הַמִּסְחָר. Д. душевное רִגְשֵׁי — רַחֲשֵׁי־לֵב. Vermögen.
Дви́жимость נ׳ מִטַּלְטְלִים, נְכָסִים, רְכוּשׁ* bewegliches
Дви́жимый ת׳ מוּנָד, מוּנָע bewegt; gerührt. Д. состраданіемъ נֵעוֹר מֵרוּחַ הַחֶמְלָה. -мое имущество מִטַּלְטְלִים, נְכָסִים* bewegliches Vermögen.
Дви́нуть см. Двигать.
Дво́е, Двои ש״מ שְׁנַיִם, נ׳ שְׁתַּיִם Zwei. На своихъ двоихъ בְּרַגְלָיו. [verheirathet.
Двоебра́чный ת׳ נָשׂוּא זֶה פַּעֲמַיִם zweites Mal
Двоеда́нецъ ז׳ (нца) נוֹתֵן מַס לִשְׁנֵי־בְעָלִים der zweien Herren zinsbar ist.
Двоеду́шіе ס׳ מִרְמָה, כַּחַשׁ, לֵב וָלֵב Falschheit.
Двоеду́шный ת׳ מְדַבֵּר בְּלֵב וָלֵב doppelzüngig.
Двоеже́нецъ ז׳ בַּעַל שְׁתֵּי־נָשִׁים der zwei Frauen hat.
Двоеже́нство ס׳ נִשּׂוּאֵי שְׁתֵּי־נָשִׁים Doppelehe.
Двоекра́тный ת׳ פִּי־שְׁנַיִם, מִשְׁנֶה, כִּפְלַיִם; פַּעֲמַיִם [zweimalig.
Двоето́чіе ס׳ שְׁתֵּי־נְקֻדּוֹת (:) Doppelpunkt.
Дво́йка נ׳ (הקדמים) גִּלָּיוֹן בֶּן־שְׁתֵּי אוֹתוֹת die Zwei.
Двои́льщикъ ז׳ מְצָרֵף מִשְׁנֶה, —מְזַקֵּק Destillirer.
Дво́йни ז״ר תְּאוֹמִים Zwillinge.
Двойни́къ ז׳ מִשְׁנֶה, —כָּפוּל Doppelfaden.
Двойни́чникъ ז׳ בֶּן־מוֹלֶדֶת תְּאוֹמִים Zwillingskind.
Двойно́й ת׳ כָּפוּל doppelt.
Дво́йня נ׳ (1 תְּאוֹמִים. 2) שְׁנַיִם, זוּג.
Дво́йственность נ׳ הַשְּׁנוּת, כֶּפֶל, מִשְׁנֶה Doppelheit.
Дво́йственный ת׳ מִשְׁנֶה, כָּפוּל doppelt. -нное число מִסְפָּר זוּגִי Dualis.
Двои́ть פ״י 1) חָצֹה, חַלֵּק לִשְׁנַיִם in zwei Theile zerlegen. 2) כָּפוֹל, הַכְפֵּל verdoppeln. -ся פ״ח הֵחָצֵה, הֵחָלֵק לִשְׁנַיִם; הִכָּפֵל sich verdoppeln. У него въ глаза́хъ двои́тся כָּל־דָּבָר יֵרָאֶה בְעֵינָיו מִשְׁנֶה.
Двойча́тка נ׳ (1 כָּפוּל, פְּרִי תְּאֳמֵי־פְּרִי Zwillingsfrüchte. 2) זוּג, צֶמֶד Paar.
Двойча́тый ת׳ —תְּאוֹמִים zwilling=. [meister.
Дворе́цкій ש״ת שַׂר־הַבַּיִת; בֶּן־מֶשֶׁק בַּיִת Haushof=
Дворе́цъ (-рца) ז׳ הֵיכָל, אַרְמוֹן, בֵּית־הַמֶּלֶךְ, —בִּיתָן, —חָצֵר Pallast.
Дво́рикъ ז׳ חָצֵר קָטָן, —בַּיִת kleiner Hof.
Дво́рникъ ז׳ שׁוֹמֵר הֶחָצֵר, שׁוֹעֵר Hausknecht.
Дво́рничиха נ׳ אֵשֶׁת הַשּׁוֹעֵר Hausknechtsfrau.
Дво́рня נ׳ אַנְשֵׁי־הֶחָצֵר, —עַבְדֵי Hofdienerschaft.
Дворня́га, -ня́жка נ׳ כֶּלֶב הֶחָצֵר Hofhund.
Дворобро́дство ס׳ הֲלִיכוֹת רֵיקִים מֵחָצֵר לְחָצֵר, מַאֲרַב חֲצֵרִים Bettelei. [Bettler. -дка נ׳.
Дворобро́дъ ז׳ אוֹהֵב לָנוּעַ, רֵיק, מְשׁוֹטֵט בַּחֲצֵרוֹת
Дворо́вый ת׳ —הֶחָצֵר Hof=.-вые люди עַבְדֵי־הֶחָצֵר.
Дворцо́вый ת׳ —הַהֵיכָל, —הָאַרְמוֹן Hof=.
Дворъ ז׳ (1 חָצֵר; אַרְמוֹן, הֵיכָל, טִירָה Hof. 2) אַחַד הַחֲצֵרִים לָאִכָּרִים Bauernhof. Гости́нный д. שַׁעַר הַמַּרְכֹּלֶת, —הָרוֹכְלִים. Постоя́лый д. מְלוֹן אוֹרְחִים.
Дворяни́нъ ז׳ (-ря́не רבים) שׁוֹעַ, אָצִיל, בֶּן־נְדִיבִים, בֶּן־חוֹרֵי הָאָרֶץ Adeliger. -янка נ׳.
Дворя́ниться פ״ע הִתְכַּבֵּד כְּאַחַד אֲצִילֵי הָלוֹךְ רוֹמָה כְּאַחַד הָאָרֶץ den Edelmann spielen.
Дворя́нскій ת׳ —הָאֲצִילִים, —חוֹרֵי הָאָרֶץ adelig.
Дворя́нство ס׳ (1 מִשְׁפַּט־אֲצִילִים; תֹּאַר חוֹרֵי הָאָרֶץ Adel. 2) קְהַל־, —עֲדַת חוֹרֵי־הָאָרֶץ Adelstand.
Дворя́нчикъ ז׳ קָטֹן בִּבְנֵי־הָאֲצִילִים junger Edelmann.
Двою́родный братъ בֶּן־דּוֹד Vetter. -ная сестра́ בַּת־דּוֹד Cousine.
Двоязы́чіе ס׳ -чность נ׳ לָשׁוֹן רְמִיָּה, לְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת, סְעִפִּים Doppelzüngigkeit. [doppelzüngig sprechen.
Двоязы́чничать פ״ע דַּבֵּר בְּלֵב וָלֵב, דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת
Двоязы́чный ת׳ בְּלֵב וָלֵב, דּוֹבֵר בְּלֵב וָלֵב, נֶהְפָּךְ, הֲפַכְפַּךְ, דּוֹבֵר בִּלְשׁוֹנוֹ doppelzüngig.
Двоя́кій ת׳ מִשְׁנֶה, כָּפוּל— Zweierlei. -кія ги́ри אֶבֶן וָאָבֶן. [erlei Art.
Двоя́ко ת״פ בִּשְׁתֵּי־דְרָכִים, אָפְנַיִם, פִּי־שְׁנַיִם in zwei=
Двоя́кость נ׳ כֶּפֶל, מִשְׁנֶה zweifache Weise.
Двубо́ртный ת׳ (בֶּגֶד) מִשְׁנֶה־הַכַּפְתּוֹרִים mit zwei Reihen Knöpfe.
Двувесе́льный ת׳ (אֳנִי) בַּעַל־מְשׁוֹטִים, אֲשֶׁר מְשׁוֹטָיו שְׁנַיִם zweiruderig.

Двугла́вый ת׳ בַּעַל־שְׁנֵי־רָאשִׁים zweiköpfig.
Двугла́сный звукъ תְּנוּעָה מֻרְכֶּבֶת (ай, ой, ей וְדוֹמֵיהֶן) Doppellaut.
Двугоди́чный ת׳ שְׁנָתַיִם— zweijährig. [jährig.
Двугодова́льный, -дово́й ת׳ בֶּן־שְׁתֵּי שָׁנִים zwei=
Двуго́рбый ת׳ (גָּמָל) בַּעַל שְׁתֵּי דַבָּשׁוֹת zweibucklig.
Двугра́нный ת׳ בַּעַל שְׁתֵּי מִגְבָּלוֹת zweikantig.
Двугри́венный ת׳, -нникъ ז׳ (קָפֵּק) עֶשְׂרִים גֵּרָה Zwanzigkopekenstück. [zweitägig.
Двудне́вный, -дённый ת׳ בֶּן־יוֹמַיִם, בֶּן־שְׁנֵי יָמִים
Двукопы́тный ת׳ שָׁסוּעַ, בַּעַל שְׁתֵּי־פְרָסוֹת mit ge=
Двукра́тный см. Двоекра́тный. [spaltenen Klauen.
Двукры́лый ת׳ בַּעַל־שְׁתֵּי כְנָפַיִם zweiflügelig.
Двуле́зый, -лезве́йный ת׳ בַּעַל־פִּיפִיּוֹת zweischneidig.
Двули́стный ת׳ (צֶמַח) בַּעַל עָלֶה מִשְׁנֶה zweiblättrig.
Двули́чіе ס׳ -чность נ׳ מִרְמָה, לֵב וָלֵב, תַּהְפֻּכוֹת Heuchelei. [lerisch.
Двули́чно ת״פ בְּלֵב וָלֵב, בְּמִרְמָה, בְּתַהְפֻּכוֹת heuch=
Двули́чный ת׳ 1) מִשְׁנֵה הַצְּבָעִים— schillernd. 2) הֲפַכְפַּךְ heuchlerisch.
Двулѣ́тіе ס׳ שְׁנָתַיִם zweijährige Frist.
Двулѣ́тній ת׳ בֶּן־שְׁנָתַיִם zweijährig.
Двумѣ́стный ת׳ (מֶרְכָּב) בַּעַל־רְכוּבַיִם, בַּעַל־שְׁנֵי־מוֹשָׁבוֹת zweisitzig.
Двумѣ́сячный ת׳ שְׁנֵי חֳדָשִׁים— zweimonatlich.
Двуногі́й ת׳ אֲשֶׁר רַגְלָיו שְׁתַּיִם zweifüssig.
Двупа́лубный ת׳ (אֳנִיָּה) בַּת שְׁתֵּי סְפִינוֹת mit zwei
Двупо́лый ת׳ *אַנְדְּרוֹגִינוֹס weibmännig. [Verdecken.
Двупудо́вникъ ז׳ אֶבֶן־כִּכָּרַיִם, מִשְׁקַל שְׁמוֹנִים לִטְרָא zweipud=Gewicht.
Двуру́кій ת׳ בַּעַל־שְׁתֵּי־יָדַיִם zweihändig.
Двусаже́нный ת׳ בֶּן־שְׁנֵי־קָנִים zwei Faden lang.
Двусло́жный ת׳ *בַּעַל שְׁתֵּי הֲבָרוֹת zweisylbig.
Двусмы́сленность נ׳ סְעִפִּים— Doppelsinn.
Двусмы́сленный ת׳ *מִשְׁתַּמֵּעַ, אֲשֶׁר מִשְׁנֶה פָּנִים לוֹ, לִתְרֵי־אַפֵּי, סְעִפִּים— zweideutig.
Двусо́тый מס״ד הַמָּאתַיִם— zweihunderste.
Двуспа́льный ת׳ עָשׂוּי לְמִשְׁכַּב שְׁנַיִם zweischläfrig.
Двуство́льное ружьё קְנֵה־קֶלַע כָּפוּל Doppelflinte.
Двуство́рчатый ת׳ בַּעַל שְׁתֵּי דְלָתוֹת, בַּעַל־דְּלָתַיִם, (דֶּלֶת) לוּחוֹתַיִם zweiflügelig.
Двустихі́йный ת׳ הַחַי בָּאָרֶץ וּבַמַּיִם amphibisch.
Двусти́шіе ס׳ מַאֲמַר בַּעַל שְׁנֵי־חֲרוּזִים Doppelvers.
Двусторо́нній см. Обою́дный.
Двуушковый ת׳ בַּעַל־שְׁתֵּי־אָזְנַיִם zweiöhrig.

Двух— см. Дву—.
Двухнедѣ́льный ת׳ שְׁבֻעַיִם— zweiwöchentlich.
Двухэта́жный בֶּן־שְׁתֵּי יְצִיעִים zweistöckig.
Двѣна́дцатый מס״ד הַשְּׁנֵים־עָשָׂר— zwölfter.
Двѣна́дцать מ״י שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה, שְׁנֵים־עָשָׂר zwölf.
Двѣ́сти מ״י מָאתַיִם zweihundert.
Де, **Де́скать** מ׳ אֵפוֹא so zu sagen.
Дебе́лость נ׳ עֹצֶם, מִלּוּא; מִשְׁמַן בָּשָׂר Wohlbeleibtheit.
Дебе́лый ת׳ שָׁמֵן, בָּרִיא, עָצוּם wohlbeleibt.
Де́бристый ת׳ מָלֵא אוּרִים וְגֵאָיוֹת schluchtig; waldig.
Дебрь נ׳ גַּיְא, עֵמֶק, אוּר Schlucht, Wald.
Дебюта́нтъ ז׳ *טִירוֹן, מְנַסֶּה כִשְׁרוֹנוֹ עַל־בָּמַת־חִזָּיוֹן (שמות רבה ג׳) erstmaliger Schauspieler. -та́нтка נ׳
Дебюти́ровать (-рую) פ״ע נִסָּה כִשְׁרוֹנוֹ עַל־בָּמַת חִזָּיוֹן erstmalig Auftreten
Дебю́тъ ז׳ מַסָּה, מִבְחַן לְכִשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה, *טִירוֹנְיָה (ב״ר ע׳) [Antrittsrolle.
Де́верь ז׳ יָבָם, אֲחִי־הַבַּעַל Schwager.
Деви́зъ ז׳ מִלָּה לְאוֹת, אֹמֶר נִצָּב לְמוֹפֵת, נִיב מֻצָּג לְמָשָׁל, פִּתְגָּם, *סִסְמָא Wahlspruch.
Девяно́сто מ״י תִּשְׁעִים neunzig.
Девяно́стый מ״ס הַתִּשְׁעִים— neunzigster. [Gewicht.
Девятери́къ ז׳ (פוּד) מִשְׁקַל תְּשַׁעַת־כִּכָּרִים Neunpud=
Девятерно́й ת״פ תִּשְׁעָה מֹנִים, תֵּשַׁע פְּעָמִים כָּכָה neunfach. [neunter Trauertag.
Девяти́ны נ״ר מִסְפֵּד עַל־מֵת בַּתְּשִׁיעִי לִימֵי הָאֵבֶל
Девятисо́тый מס״ד הַתְּשַׁע מֵאוֹת—neunhundertster.
Девя́тка נ׳ (בַּקְּרָטִים) גִּלָּיוֹן בֶּן־תְּשַׁע־הָאוֹתוֹת die Neune.
Девя́тый מס״ד תְּשִׁיעִי neunter.
Де́вять מ״י תִּשְׁעָה neun.
Девятна́дцатый ת׳ הַתִּשְׁעָה עָשָׂר—; הַתְּשַׁע נ׳ עֶשְׂרֵה neunzehnter. [neunzehn.
Девятна́дцать מ״י תִּשְׁעָה עָשָׂר נ׳, תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה
Девятьсо́тъ מ״י תְּשַׁע־מֵאוֹת neunhundert.
Дёготь (-гтя) ז׳ זֶפֶת מֵעֲצֵי־לִבְנֶה Theer.
Дегтя́рникъ ז׳ מַתִּיךְ זֶפֶת Theerbrenner.
Дегтя́рный ת׳ זֶפֶת—Theer=. -рня נ׳ בֵּית הַתּוּךְ זֶפֶת Theerbrennerei. [richten.
Дежу́рить פ״ע שָׁמוֹר מִשְׁמֶרֶת־יוֹמוֹ Tagesdienst ver=
Дежу́рный ש״ת נִצָּב, שׁוֹמֵר מִשְׁמֶרֶת־יוֹמוֹ dejourirend.
Дежу́рство ס׳ מִשְׁמֶרֶת־הַיּוֹם Tagesdienst.
Дезерти́рованіе ס׳ מִבְרַח מִן הַמַּעֲרָכָה אֶל־מַחֲנֵה הָאוֹיֵב, נְפֹל אֶל־הָאוֹיֵב das Davonlaufen. [laufen.
Дезерти́ровать (-рую) פ״ע נָפוֹל אֶל־הָאוֹיֵב davon
Дезерти́ръ ז׳ נוֹפֵל אֶל־הָאוֹיֵב Ueberläufer.
Деи́змъ ז׳ הָאֱמוּנָה בְּאֵל־מִסְתַּתֵּר Gottglaube.

Декабрь ז' (כסלו) שם החדש השנים עשר December.
Деканъ ז' זקן בית מדרש המדע, — יושב ראש Vorsitzer der Facultät. [decatiren.
Декатировать (-рую) פ"י הכבש ארג במים Tuch
Декатировка נ' מכבש ארג צמר במים Decatirung.
Декель ז' מסגרת הדפוס Preßrahmen.
Декламаторъ ז' משמיע אמריו, עורך מלים בקהל בעדה Kunstredner. -рскій ת'. [Vortrag.
Декламація נ' דברה בעדה, — דברה, קול הקורא
Декламировать (-рую) פ"י קרא בקול, השמע אמריו בקול vortragen.
Декларація נ' דבר חק ומשפט פרשת Erklärung.
Декоктъ ז' נזיד סמים למרפא Absud.
Декораторъ ז' עושה מלאכות התבנית לבמת חזיון Verzierer. [rung.
Декорація נ' מלאכת התבנית לבמת חזיון Verzie-
Декретъ ז' דין, משפט חרוץ, פליליה, פתגם Beschluß.
Декъ ז' ספינת האניה Verdeck. Дечный ת'.
Делегація נ' מלאכות; חבר צירים Gesandtschaft.
Деликатничать פ"ע לכת עם- הצנע, שמור תורת חסד עם- höflich umgehen.
Деликатный ת' חסד ל-, מפיק חן וחסד לי חרד אל כבוד, עמיתו zärtlich sein.
Дельфинъ ז' מין תנין, *דולפין, *בתולת הים Delphin.
Демагогическій ת' קשר, — קושרים — volkaufregend. [führer
Демагогъ ז' מלין העדה, קושר, מורד, מתפרץ Volks-
Демаркаціонная линія גבולה Grenzlinie.
Демаскировать (-рую) פ"י הסר האפר, הסר המסוה, בלע פני הלוט, — המסכה die Maske abnehmen.
Демократія נ' (באין מלך) ממשלת העם Volksherrschaft.
Демократъ ז' בוחר בממשלת העם Volksfreund.
Демонъ ז' שד, שעיר, שטן, רוח רעה, אים Teufel.
Денежка см. Деньга. [-нскій ת'.
Денежный ת' 1) כסף — Geld-. 2) בעל כסף, עשיר reich.
Денница נ' שחר, משחר, צפירה, הילל Morgenstern.
Денно ת"פ יומם Tags-. -ннонощно יומם ולילה Tag und Nacht.
День (дня), **Денёкъ**, **-нёчекъ** ז' יום Tag. Днёмъ יומם. День деньской כל היום. На дняхъ בימים האלה; זה לפני ימים מספר. День за день מיום ליום, כפעם בפעם. Черный д. יום צרה. Д. ангела יום הקרא שם לילוד.

Деньга, -нежка נ' (קפק) חצי הגרה, אגורה, *פרוטה halbe Kopeke. ר' Деньги כסף; עשר Geld. Береги денежку на черный день חשך אגורה ליום צרה. Я при деньгахъ יש אתי כסף.
Деньжонки נ"ר כסף מעט Geld. [Diener.
Деньщикъ ז' עבד לפקיד הצבא, — משרת Offiziers-
Департаментъ ז' פלגת בית המשרה Amtsbezirk.
Депеша נ' בשרה עפה; שמע נשא בקוי הבזק Depesche.
Депо ס' בית האוצר Niederlage (von Waaren).
Депозитный ת' פקדון, — משמרת — Verwahrungs-.
Депутатъ ז' קרוא מועד; קריא עדה Abgeordneter.
Депутація נ' חבר קריאי מועד Deputation. [-тскій ת'.
Дервишъ ז' כהן בדת מחמד muhamedanischer Mönch.
Дёрганіе ס' מרט, צבט, ארות das Zupfen, Reißen.
Дёргать, -гивать, Дёрнуть פ"י 1) מרוט, צבוט, ארה zupfen, reißen. Его безпрестанно дёргаетъ עצמיו מלאו חלחלה, נבהלו. -ся נפעל המרט — gezupft werden.
Дергота נ' חלחלה, רעד Krampf.
Деревенскій ת' כפרי, כפרי Dorfs-. [flegel.
Деревенщина ס' בער, חסר לב, פר טעם Bauern-
Деревенька, -внишка נ' כפר קטן Dörfchen.
Деревня נ' (בלי בית תפלה) כפר, חוה, כפר Dorf.
Дерево ס' עץ Baum; Holz. רבים Деревья עצי יער, עצי גן; Дрова עצים להסיק,
Деревушка נ' כפר קטן ודל Dörfchen.
Деревянистый ת' נראה כמו עץ, — יבש holzig.
Деревянный ת' — עץ hölzern. Д. сосудъ כלי עץ. -нное масло שמן זית.
Деревянѣть פ"ע היה לעץ; יבוש כעץ erstarren.
Деревяшка נ' 1) בול עץ; חרצן עץ לכפתור Knopfform. 2) רגל עץ, *קב הקטע Holzfuß.
Держава נ' 1) מלוכה, עצר, ממשל, שלטון Herrschaft. 2) ממלכה, ממשלה, ממשלת, ארץ das Reich. 3) מלוכה גלת זהב לאות מלוכה Reichsapfel.
Державный ת' 1) אביר, אדיר. 2) מושל, שליט, שורר.
Державство ס' משרה, עצר, שלטון, מלוכה Regierung.
Державствовать (-ствую) פ"ע מלוך, שרור, משול [herrschen.
Держалень (-льня) ז' מעקה Geländer.
Держалка נ' יד לכלי, — אזן Griff, Stiel.
Держаніе ס' אחז, עצר das Halten.
Держанный ת' ישן, נושן (כלי); בלה (לבוש) abgenutzt.
Держать, Держивать פ"י 1) אחוז, החזק, תמוך halten. 2) עצור, שמור אתו bewahren. 3) כלכל, החיה, חיה pflegen. Д. голубей גדל יונים, — כלכל. Д. свое слово קים מוצא שפתיו, — שמור. Д. вправо,

влѣво הַשְּׂמְאִיל ,—הַשְּׂמֹאל; אָחוֹז דֶּרֶךְ הַיָּמִין ,הֵימִין.
Д. втáйнѣ הַסְתֵּר דָּבָר ,צָפוֹן אִתּוֹ בְּחֻבּוֹ ,שָׁמוֹר פ״ח. -ся
1) אָחוֹז בְּ־ ,הַחֲזֵק בְּ־ ,הִתָּמֵךְ בְּ־ ſich halten. 2) קוּם,
(יהושע ג, יז) עָמוֹד הָכֵן ,הִתְחַזֵּק עַל־עֶמְדָּתוֹ ,עָמוֹד
feſtſtehen. Эта перегорóдка не будетъ держаться
לֹא־יוּכַל קוּם ,הַחַיִץ הַזֶּה לֹא־יַעֲמֹד—. -ся бéрега
שָׁמוֹר אֱמֶת ,אָחוֹז דֶּרֶךְ שְׂפַת־יָם אוֹ נָהָר. -ся йстины
נָצוֹר אֱמוּנִים.
Держи́-дéрево ס׳ אָטָד ,לָטָם* (שביעית ז׳) Stechdorn.
Дерзáть, -знýть פ״ע עָרוֹב לִבּוֹ לְ־ ,הַרְהֵב בְּנַפְשׁוֹ עֹז,
הָזֵד ſich unterſtehen. Онъ дерзнýлъ говорить это
מִלְאוֹ (נְשָׂאוֹ) לִבּוֹ לְדַבֵּר כָּזֹאת.
Дéрзкій ת׳ עַז־פָּנִים ,חֲזַק־מֵצַח ,רָהָב ,זֵד frech.
Дерзновéніе ס׳, -вéнность נ׳ עַזּוּת ,עֹז־פָּנִים ,זָדוֹן,
רֹהַב ,רַהַב Frechheit. [רָהָב frech.
Дерзновéнный, -Дéрзостный ת׳ זֵד ,עַז־פָּנִים,
Дéрзость נ׳ עַזּוּת ,עֹז־פָּנִים ,זָדוֹן Frechheit.
Дермó ס׳ צֹאָה ,גָּלָל ,חֲרָאִים Miſt.
Дерни́на נ׳ גִּזְרַת־אֲדָמָה עִם־עֶשְׂבָּהּ Raſenſtück.
Дерноклáдчикъ ז׳ שׁוֹטֵחַ פַּסֵּי־דֶשֶׁא Raſenleger.
Дёрнуть см. Дёргать.
Дёрнъ ז׳ פַּס־אֲדָמָה עִם־עֶשְׂבָּהּ Raſenſtück. -нóвый ת׳.
Дерýнъ ז׳ מַר ,—דָּבָר עַז Bitteres.
Дерю́га, -рю́жина נ׳ אֶרֶג עָב ,שַׂק grobes Gewebe.
Десáнтъ ז׳ см. Вы́садка 2. -тный ת׳.
Десéртъ ז׳ מַעֲדַנִּים ,קִנּוּחַ סְעוּדָה* ,אֲפִיקוֹמָן* Deſſert.
Дéскать см. Де.
Деснá נ׳ עוֹר־הַשִּׁנַּיִם חֲנִיכַיִם Zahnfleiſch. -новóй ת׳.
Десни́ца נ׳ יָמִין ,יַד־יָמִין ,זְרוֹעַ rechte Hand. -ни́чный ת׳
Деснóй ת״פ יָמִינָה ,הַיָּמִין rechts. [ſchaft
Деспоти́змъ ז׳ מֶמְשֶׁלֶת־זָדוֹן ,מִמְשַׁל־רַהַב Zwangherr=
Деспóтъ ז׳ אֲדֹנִים קָשֶׁה ,מֶלֶךְ־עַז Wütherich. -ти́че-
Десть נ׳ (כ״ד גליונות) צְרוֹר־נְיָר Buch Papier [скій ת׳.
Десятери́къ ז׳ 1) אֶבֶן מִשְׁקַל עֶשֶׂר לִטְרוֹת Zehnpfund=
gewicht. 2) שַׂק מֵכִיל עֶשְׂרִים כִּכָּר Getreideſack von
zehn Tſchetwerik.
Десятери́цею, -ри́чно ת״פ עֶשֶׂר פְּעָמִים כְּ־ zehnfach.
Десятернóй ת׳ מֵכִיל עֲשָׂרָה zehn enthaltend.
Дéсятеро מס׳ עֲשֶׂרֶת; נ׳ עֶשֶׂר zehn.
Десятиднéвный ת׳ עֲשֶׂרֶת יָמִים ,—עָשׂוֹר zehntägig.
Десятилѣтіе ס׳ עֶשֶׂר־שָׁנִים Jahrzehnd.
Десятилѣтній ת׳ בֶּן־עֶשֶׂר שָׁנִים zehnjährig. [lich.
Десятимѣсячный ת׳ עֲשֶׂרֶת חֳדָשִׁים— zehnmonat=
Десяти́на נ׳ 1) מַעֲשֵׂר Zehntel. 2) צֶמֶד שָׂדֶה (2400
קָנֶה רָבוּעַ) Landſtück. -ти́нный ת׳.

Десяти́нникъ ז׳ נוֹשֵׂא הַמַּעֲשֵׂר ,—נוֹגֵשׂ Zehntein=
nehmer. [ſaitiges Inſtrument.
Десятистрýнное орýдіе עָשׂוֹר ,נֵבֶל עָשׂוֹר zehn=
Десяти́чный ת׳ הָעֶשְׂרוֹנִים— decimal.
Деся́тка, -точка נ׳ (בְּקַרְטִים) גִּלָּיוֹן בֶּן־עֶשֶׂר אוֹתוֹת
die Zehne. [Zehntmann.
Деся́тникъ, -тной ז׳ שׁוֹטֵר לַעֲשֶׂרֶת־בָּתֵּי־הַכְּפָר
Деся́токъ (-тка) ז׳ עֲשֶׂרֶת zehn Stück. Онъ не тру-
сли́ваго деся́тка לֹא בֵין רַכֵּי־לֵב חֶלְקוֹ.
Десятослóвіе ס׳ עֲשֶׂרֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית die Zehngebote.
Деся́тскій שת״ז שׁוֹטֵר Dorfſchulzengehülfe
Деся́тый מס״ד עֲשִׂירִי zehnter.
Дéсять מ״י עֶשֶׂר ,עֲשָׂרָה zehn. -тью десять עֲשָׂרָה
עֶשֶׂר פְּעָמִים.
Дефéктный ת׳ בִּלְתִּי־מָלֵא ,חָסֵר unvollſtändig.
Дефéктъ ז׳ חָסֵר ,—דָּבָר גָּרוּעַ Unvollſtändiges.
Дефилéя נ׳ מַעֲבָר צָר ,גַּיְא Engpaß.
Дефици́тъ ז׳ מַחְסוֹר ,מִגְרַעַת בַּחֶשְׁבּוֹן ,—חִסָּרוֹן; נֶזֶק
Дéчный ת׳ см. Декъ. [fehlende Summe.
Дешеви́зна נ׳ זוֹל Wohlfeilheit.
Дешеви́ть (-влю) פ״י הַמְעֵט מְחִיר־ ,הָזֵל unterſchätzen.
Дёшево ת״פ בִּמְחִיר מְעַט ,בְּזוֹל billig.
Дешёвый ת׳ נִמְכָּר בְּזוֹל ,בִּמְחִיר מְעַט— billig.
Дешевѣть פ״ע הִגָּרַע מֶעֶרְכּוֹ wohlfeil werden. Хлѣбъ
дешевѣетъ מְחִיר הַדָּגָן הוֹלֵךְ וָדַל. [ז׳ וי״ר Divan.
Дивáнъ,-нчикъ ז׳ מֵסַב ,סַפָּה ,מִטַּת־מוֹשָׁב ,אַקְבִּיטוֹן*
Дивéрсія נ׳ מַעֲרֶכֶת־קְרָב לְפַלֵּג חֵיל הָאוֹיֵב ,מִלְחֶמֶת־
תְּפוּצָה Zerſtreuung.
Дивертисемéнтъ ז׳ מָחוֹל מְשַׂחֲקִים Beluſtigung.
Дивидéндъ ז׳ חֵלֶק רֵעִים מִפְּרִי כֶּסֶף תְּרוּמָתָם ,מְנַת־
חֲבֵרִים Gewinnantheil.
Дивизіóнъ ז׳ פְּלֻגָּה מֵחֵיל הַצָּבָא. -нный ת׳.
Диви́зія נ׳ פְּלֻגַּת חֵיל־הַצָּבָא ,פְּלֻגָּה Diviſion.
Диви́ть, (-влю) פ״י הַפְלֵא ,עוֹרֵר תִּמָּהוֹן in Erſtaunen
ſetzen. -ся הִתַּמֵּהַּ ,הִשְׁתָּאֵה ,הִתְפַּלֵּא ſich wundern.
Ди́вность נ׳ פֶּלֶא ,פְּלָאוֹת das Wunderbare.
Ди́вный ת׳ נִפְלָא ,נוֹרָא ,נִשְׂגָּב wunderbar.
Ди́во ס׳ פֶּלֶא ,מִפְלָאָה Wunder.
Диковáть,-ся (-вýю, -вýюсь) פ״ע הִתְפַּלֵּא ,הִשְׁתָּאֵה,
הִתַּמֵּהַּ ſich wundern. [kunſt.
Дидáктика נ׳ תּוֹרַת הַשְׂכֵּל וְלַמֵּד ,מִשְׁפְּטֵי לֶקַח Lehr=
Дидакти́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁפְּטֵי הַלֶּקַח didaktiſch.
-ское стихотворéніе מִזְמוֹר לְהַשְׂכִּיל ,שִׁיר מַשְׂכִּיל.
Дикáрь ז׳ פֶּרֶא אָדָם ,צִיִּי; בּוֹדֵד ,נִפְרָד ,חֲדַל מֵאִישִׁים
der Wilde; der Menſchenſcheue. -рка נ׳.

Ди́кій ת׳ ,צִיִּי ,פְּרָאִי ;מִדְבָּר— ,יַעַר— ,שָׂדֶה— wild; sonderbar. Д. звѣрь חַיַּת הַיַּעַר— ,הַשָּׂדֶה— -кая страна́ לֹא נוֹשָׁבָה— ,אֶרֶץ־צַלְמָוֶת. -кіе нравы מִשְׁפְּטֵי־תֹהוּ ,חֻקִּים זָרִים. -кіе народы עַמִּים צִיִּים. Д. мальчикъ נַעַר לֹא־לֻמָּד ,שׁוֹבָב— ;מוּזָר לְבָנָי— ,גִּילוֹ. -кое мясо בָּשָׂר חַי בַּנֶּגַע.

Ди́ко ת״פ 1) פָּרוּעַ ,בְּאֵין נוֹטֵר ,בְּאֵין מְנַהֵל ;מִבְּלִי מוּסָר wild. 2) מוּזָר ,זָר sonderbar.

Дикобра́зъ ז׳ חֲזִיר־סָמָר Stachelschwein.

Дико́вина, -нка נ׳ חֲדָשָׁה ,דְּבַר־פֶּלֶא Wunderding.

Дико́винный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־נִרְאָה כָמוֹהוּ ,פְּלִי feltsam.

Ди́кость נ׳ פְּרָעוֹת ,לֹא־סְדָרִים; Д. нра́вовъ עָרְלַת־לֵב Wildheit.

Дикта́торъ ז׳ שַׁלִּיט ,מְצַוֶּה Gebieter. -торскій ת׳.

Диктова́ть(-ту́ю) פ״י אָמוֹר לִכְתֹּב vorsagen. -то́вка נ׳, -ва́ніе ס׳ מִקְרָא דְבָרִים לִפְנֵי כוֹתְבָם das Vorgesagte. Писать подъ дикто́вку כָּתוֹב מִפִּי־.

Ди́кція נ׳ דִּבְרָה ,מִדְבָּר ,נְאוּם Vortrag.

Диле́мма נ׳ (במחקר) שְׁנֵי הֲפָכִים וּמוֹצָאָם אֶחָד schwierige Wahl.

Дилета́нтъ ז׳ הוֹגֶה בְחָכְמָה וּמְזִמָּה רַק מֵאַהֲבָתוֹ לָהֶן, אִישׁ אֲשֶׁר חָכְמָה שַׁעֲשֻׁעִים לוֹ Kunstliebhaber.

Дилижа́нсъ ז׳ עֲגָלָה לַהֲמוֹן עוֹבְרִים ,מֶרְכֶּבֶת־עָם Eilwagen. -совый ת׳.

Дина́мика נ׳ חֵקֶר כֹּחוֹת הַתְּנוּעָה Kraftlehre.

Дина́рій, -на́рь ז׳ *דִּינָר Denarmünze.

Дина́стія נ׳ זֶרַע־הַמְּלוּכָה Herrscherfamilie. -ти́ческій ת׳.

Диплома́тика נ׳ חֵקֶר כִּתְבֵי הַנִּשְׁתְּוָן וּתְעוּדוֹת הַמְּלוּכָה Urkundenlehre. -ти́ческій ת׳.

Диплома́тія נ׳ עִנְיַן־הַמַּמְלָכוֹת אִשָּׁה לִרְעוּתָהּ [Staatswissenschaft.

Диплома́тъ ז׳ יוֹדֵעַ בִּינָה לָעִתִּים ,יוֹדֵעַ הָעִתִּים ,פַּרְתְּם בְּדִבְרֵי הַמְּלוּכָה Staatsgelehrter.

Дипло́мъ ז׳ תְּעוּדָה ,כְּתָב הַנִּשְׁתְּוָן ,כְּתַב־הַדָּת Ernennungsschrift.

Дира́, Дыра́ נ׳ חוֹר ,נֶקֶב ,פֶּרֶץ ,בֶּקַע Loch.

Дире́кторскій ת׳ אֲשֶׁר לַמְנַהֵל ,הַמְּנַהֵל— des Direktors.

Дире́кторъ ז׳ מְנַהֵל לְבֵית־סֵפֶר אוֹ לְבֵית־מְלָאכָה, צוֹפֶה— Vorsteher. -три́са נ׳.

Дире́кторша נ׳ אֵשֶׁת הַמְּנַהֵל Frau des Direktors.

Дире́кція נ׳ 1) מֶשֶׁק ,מִנְהָג Leitung. 2) דֶּרֶךְ פְּנוֹת־ ,פְּנֵי הַ־ Richtung.

Дирижёръ ז׳ יָסַר בַּמַּשָּׂא ,מְנַצֵּחַ לְשָׁרִים וְנוֹגְנִים, שַׂר־הַמַּשָּׂא Capellmeister.

Дирижи́ровать (-рую) פ״י נַהֵל ,נַצֵּחַ עַל־דִּבְרֵי־שִׁיר קְהַל־שָׁרִים אוֹ נוֹגְנִים leiten.

Ди́ристый, -рова́тый, -ря́вый ת׳ נָקוּב ,מָלֵא חוֹרִים löcherig.

Ди́рка, Ди́рочка נ׳ חוֹר קָטָן kleines Loch.

Ди́рчатый ת׳ נָקוּב ,רֶשֶׁת— ,מַעֲשֵׂה־שְׂבָכָה netzförmig.

Дисканти́стъ ז׳ שָׁר בְּקוֹל עַל־עֲלָמוֹת Diskantsänger.

Диска́нтъ ז׳ קוֹל הַשִּׁיר עַל־עֲלָמוֹת ,הָרָם בְּקוֹלוֹת הַשִּׁיר Hochstimme.

Дисконти́ровать (-рую) פ״י פָּדֹה שְׁטָר לִפְנֵי זְמַנּוֹ בְּנֶשֶׁךְ diskontiren.

Диско́нтъ ז׳ מַרְבִּית בְּעַד פִּדְיוֹן שְׁטָר לִפְנֵי זְמַנּוֹ Abzug.

Диспу́тъ ז׳ *וִכּוּחַ ,רִיב דְּבָרִים Wortstreit.

Диссерта́ція נ׳ חֵקֶר־חָכְמָה gelehrte Abhandlung.

Диста́нція נ׳ מֶרְחָק ,רֶוַח בֵּין Abstand.

Дистилла́торъ ז׳ צוֹרֵף מַשְׁקֶה Destillirer.

Дистилли́рный ת׳ הַמַּצְרֵף— Destillir=.

Дистилли́ровать (-рую) פ״י צָרוֹף שִׁקּוּי destilliren.

Дистилля́ція נ׳ -ли́рованіе ס׳ מַצְרֵף מַשְׁקֶה ;מֶסֶךְ מֶזֶג— ,יֵין הָרֶקַח Destillirung.

Дисципли́на נ׳ מִשְׁמֶרֶת פִּי־הַמְצַוֶּה ,פְּקוּדִים— Disciplin.

Дитя́ (-я́ти) זו״נ עוֹלֵל ,יוֹנֵק ,וָלָד ,יֶלֶד. יַלְדָּה נ׳ Kind.

Дитя́тко ס׳ יֶלֶד רַךְ Kindchen.

Дича́ть פ״ע הִפָּרֵעַ ;חָדוֹל מֵאִישִׁים verwildern.

Дичи́на, -нка נ׳ צֵיד חַיָּה אוֹ עוֹף Wildpret.

Дичи́ть פ״ע נָטֹה מִקּוֹל הַשִּׁיר ,הַטֵּה עֲקַלְקַלּוֹת בַּשִּׁיר falsch singen. -ся פ״ח הִפָּרֵעַ ,חָדוֹל מֵאִישִׁים menschenscheu sein.

Дичь נ׳ 1) מִדְבָּר ,יַעַר Wildniß. 2) עוֹף־הַבָּר Wildpret. 3) דִּבְרֵי־רִיק ,תֹּהוּ Unsinn. Нести́, поро́ть дичь הָגֹה רִיק ,דַּבֵּר תֹּהוּ.

Диѳира́мбъ ז׳ שִׁיר־תְּהִלָּה Loblied.

Діагно́стика נ׳ חֵקֶר אֹתוֹת הַמַּחֲלָה Erkennung einer Krankheit. -ти́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְחֵקֶר הַחֳלָיִים diagnostisch.

Діагона́ль נ׳ *אֲלַכְסוֹן Querlinie.

Діаде́ма, -ди́ма נ׳ עֲטָרָה ,כֶּתֶר ,נֵזֶר königlicher Kopfschmuck.

Діа́конъ ז׳ מְשָׁרֵת הַכֹּהֵן לַנּוֹצְרִים Hülfsprediger.

Діале́ктика נ׳ תַּחְבֻּלוֹת־בִּינָה ,תּוֹרַת־הַהִגָּיוֹן Denklehre.

Діале́ктикъ ז׳ נְבוֹן תַּחְבֻּלוֹת חָכְמָה Logiker.

Діалекти́чески ת״פ עָרוּךְ עַל־פִּי חֻקֵּי הַהִגָּיוֹן schulgerecht.

Діале́ктъ ז׳ נִיב ,מִדְבָּר ,שָׂפָה ,לָשׁוֹן Sprechart.

Діало́гъ ז׳ שִׂיחַת אִישׁ עִם רֵעֵהוּ ,שִׂיחַ Gespräch. -ги́чески ת״פ עָרוּךְ כְּמוֹ שִׂיחַ in Gesprächsform.

Діа́метръ ז׳ (לכדור) חַיִץ לַחוּג ,קַו־הַחוֹצֶה Durchmesser. -ра́льный עוֹבֵר דֶּרֶךְ הַמֶּרְכָּז ,חוֹצֶה הַחוּג לִשְׁנַיִם den Mittelpunkt durchschneidend.

Діе́та נ׳ חֻקּוֹת הַמָּזוֹן לְמַרְפֵּא בְּשָׂרִים Diät.

Діете́тика נ׳ תּוֹרַת הַמָּזוֹן לְמַרְפֵּא בְּשָׂרִים Gesundheitslehre.

Длань см. Ладо́нь. Дла́то см. Долото́.

Длина́ נ׳ אֹרֶךְ Länge. Во всю длину́ מְלֹא־אָרְכּוֹ ,קוֹמָתוֹ.

Длинноватый ת׳ אָרֹךְ עֹדֶף,—יָתֵר עַל־הַמִּדָּה länglich.

Длинноногій ת׳ אֶרֶךְ־הָרֶגֶל,—שָׂרוּעַ langfüßig.

Длиннополый ת׳ (בֶּגֶד) אֶרֶךְ הַכְּנָפוֹת langschößig.

Длинношёрстный ת׳ אֶרֶךְ־הַשֵּׂעָר langhaarig.

Длинный ת׳ אָרֹךְ lang. Д. день יוֹם־גָּדוֹל.

Длительный ת׳ אָרֹךְ, מִתְנַהֵל בִּכְבֵדוּת, מַאֲרִיךְ, מִתְמַהְמֵהַּ, הוֹלֵךְ אַט langwierig.

Длить פ״י עָשֹׂה בְּהִתְמַהְמֵהַּ, מָשׁוֹךְ, הַאֲרֵךְ zögern. -ся פ״ח הַאֲרֵךְ, הִמָּשֵׁךְ lange dauern.

Для מ״י לְ־, בְּעַד; לְמַעַן; בַּעֲבוּר, בִּגְלַל für. Д. чего? לָמָּה. Д. огня בִּגְלַל־אֵשׁ.

Дневальный ת׳ שׁוֹמֵר מִשְׁמֶרֶת־יוֹמוֹ, נִצָּב dejourirend.

Дневальня נ׳ חֲדַר־הַנִּצָּב, —תָּא Dejourzimmer.

Дневанье ס׳ מִשְׁמֶרֶת־יוֹם Dejourirung.

Дневать (-днюю, -днюешь) פ״ע הִנָּפֵשׁ יוֹם אֶחָד den Tag zubringen.

Днёвка נ׳ מַרְגּוֹעַ, מְנוּחַת־יוֹם Rasttag.

Дневникъ ז׳ סֵפֶר־הַזִּכְרוֹנוֹת, דִּבְרֵי־הַיָּמִים Tagebuch.

Дневной, Дневный ת׳ —יוֹם; הַיּוֹם— Tages=.

Днёмъ ת״פ יוֹמָם, בַּיּוֹם am Tage.

Днесь ת״פ הַיּוֹם; כָּעֵת, עַתָּה heute, jetzt.

Днище ס׳ קַרְקַע־אֳנִיָּה, —תַּחְתִּית Boden einer Barke.

Дно ס׳ תַּחְתִּית, מַסָּד, קַרְקַע Grund, Boden. Перевернуть вверхъ дномъ הָפוֹךְ, הָרוֹס וְהָפוֹךְ הַסְּדָרִים, הַקְעָרָה עַל־פִּיהָ.

До מ״י 1) עַד, עֲדֵי bis. До сихъ поръ עַד־עַתָּה. 2) אֶל zu. Мнѣ до васъ дѣло есть דָּבָר לִי אֵלֶיךָ. 3) כְּ־, כְּעֶרְכְּךָ bis auf. Тамъ до тысячи человѣкъ שָׁם כְּאֶלֶף אִישׁ. домъ этотъ даетъ дохода до 20-и тысячъ рублей תְּבוּאוֹת הַבַּיִת הַזֶּה כְּעֶרְכְּךָ עֶשְׂרִים אֶלֶף שֶׁקֶל.

Добавка נ׳ הוֹסָפָה, נוֹסָפוֹת* Zugabe.

Добавлять, Добавить פ״י הוֹסֵף עַל־, —נָתוֹן יָסוֹף, לְ־ עוֹד zugeben.

Добавокъ (-вка) ז׳ נוֹסָפוֹת, הוֹסָפָה* Zugabe. Въ добавокъ מִלְּבַד זֹאת.

Добавочный ת׳ נוֹסָף als Zugabe.

Добивать, -бить פ״י בְּ־ (יתד) הָתֵם לִתְקֹעַ ganz einschlagen. Д. послѣднюю копѣйку אַבֵּד שְׁאֵרִית קִנְיָנוֹ. -ся פ״ח דָּרוֹשׁ, בַּקֵּשׁ, תּוּר לִמְצֹא streben nach etwas. -ся толку עָמוֹל לִמְצֹא פִּתְרוֹן.

Добирать פ״י הָתֵם לִלְקֹט, לַקֵּט הַנִּשְׁאָר, לְקֹשׁ das Nachgebliebene sammeln. -ся פ״ח הַגִּיעַ לְאִטּוֹ עַד־ gelangen. Доберусь я до тебя לֹא תִמָּלֵט מִיָּדִי, יָדִי תִּמְצָאֶךָ, הִנְנִי אֵלֶיךָ.

Добить см. Добивать.

Доблестный ת׳ 1) בַּעַל־נֶפֶשׁ, אִישׁ־חַיִל tapfer. 2) נָדִיב, אִישׁ־נְדִיבוֹת, בַּעַל רוּחַ־נְדִיבָה edelmüthig.

Доблесть נ׳ 1) אֹמֶץ־לֵב, גְּבוּרָה Tapferkeit. 2) נְדִיבוּת, רוּחַ־נְדִיבָה, צְדָקוֹת וָעֹז Edelmuth.

Доборъ ז׳, -борка נ׳ לֶקֶט, אֹסֶף הַנִּשְׁאָר Nachlese.

Добрасывать פ״י הַשְׁלֵךְ עַד־, —זָרוֹק, —יָרֹה hinzuwerfen. -ся נפעל הִזָּרֵק עַד־, —הִיָּרֵה.

Добрать см. Добирать.

Добренькій см. Добрый.

Добрести см. Добродить.

Добривать, -брить פ״י כַּלֵּה לְגַלֵּחַ abrasiren.

Добро ס׳ 1) חֶסֶד, טוֹבָה. 2) קִנְיָן, הוֹן, טוּב das Gute. По добру по здорову שָׁלוֹם בְּאֵין־פֶּגַע.

Добро ת״פ טוֹב gut. Д. пожаловать שָׁלוֹם בּוֹאֶךָ. Д. бы такъ לוּ הָיָה כִּדְבָרֶךָ.

Добровольный ת׳ מִתְנַדֵּב מִלִּבּוֹ לְ־ freiwillig. -но ת״פ בְּכָל־לִבּוֹ, בִּרְצוֹן.

Добродить פ״ע הַגִּיעַ בִּכְבֵדוּת אֶל־, הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ עַד־ mit Mühe gelangen.

Добродушіе ס׳ רוּחַ־נְדִיבָה, נֶפֶשׁ טוֹבָה Sanftmuth.

Добродушный ת׳ אִישׁ־נְדִיבוֹת, טוֹב לֵב gutherzig.

Добродѣтель נ׳ חֶסֶד, צְדָקָה, טוּב Tugend.

Добродѣтельный ת׳ —צְדָקָה, עוֹשֶׂה טוֹב tugendhaft.

Доброжелатель ז׳ דּוֹרֵשׁ טוֹבַת־, מֵטִיב עִם־, מוֹשֵׁךְ חֶסֶד לְ־ Gönner.

Доброжелательность נ׳, -тельство ס׳ רָצוֹן, נְדִיבוּת Wohlwollen.

Доброжелательный ת׳ דּוֹרֵשׁ טוֹב לְ־, —מוֹשֵׁךְ חֶסֶד wohlwollend.

Доброжелательствовать (-ствую) פ״ע דָּרוֹשׁ שָׁלוֹם־, מָשׁוֹךְ חֶסֶד לְ־; —הַטֵּה wohlwollen.

Доброкачественный ת׳ מֵיטַב־, מִבְחַר־ gutartig.

Добронрав— см. Благонрав—.

Добросать, -бросить см. Добрасывать.

Добросердечіе, -сердіе ס׳ נֶפֶשׁ טוֹבָה, רוּחַ־נְדִיבָה Gutherzigkeit.

Добросердечный, -сердный ת׳ טוֹב־לֵב, נְדִיב־לֵב gutherzig.

Добросовѣстность נ׳ אֱמוּנִים, מֵישָׁרִים, תֹּם־לֵבָב, —יֹשֶׁר, —יִשְׁרַת Gewissenhaftigkeit.

Добросовѣстный ת׳ אִישׁ־אֱמוּנִים, תָּם־דֶּרֶךְ gewissenhaft.

Доброта נ׳ חֶסֶד, רָצוֹן, נְדִיבָה Güte.

Доброта נ׳ יִקְרַת־דָּבָר וְחִין עֶרְכּוֹ gute Qualität.

Добротвор— см. Благотвор—.

Добротность נ׳ יִקְרַת דָּבָר, —טוּב Dauerhaftigkeit.

Добротный ת׳ טוֹב, נָכוֹן; חָזָק, —מֵיטַב dauerhaft.

Доброхотство ס׳ רוּחַ־נְדִיבָה, רָצוֹן Gefälligkeit.

Доброхотствовать פ״ע הַטֵּה חֶסֶד לְ־, מָשׁוֹךְ־ gefällig sein.

Доброхотъ ז׳ נָדִיב, מֵטִיב, מֹשֵׁךְ חֶסֶד gefällig. -тка נ׳

Добрызгивать, -знуть פ״י הַזֵּה עַד־, —זָרוֹק spritzen
Добрый ת׳ טוֹב gut. Въ д. часъ! לְעֵת רָצוֹן. [bis.
Добрѣть פ״ע שָׁמוֹן, הָלוֹךְ וָטוֹב dick werden.
Добрякъ, -рячёкъ ז׳ טוֹב־לֵב; תָּם guter Mensch.
Добуживаться, -будиться פ״ע הָעֵר אִישׁ נִרְדָּם kaum
Добываніе ס׳ מְצֹא, מוֹצָא, יְגִיעַ Erwerb. [aufwecken.
Добывать, -быть פ״י מָצֹא, הַשֵּׂג, הָפֵק, עָשֹׂה לוֹ er-
werben. -ся נפעל הִמָּצֵא erworben werden.
Добытокъ (-тка) ז׳ קִנְיָן, יְגִיעַ, בֶּצַע Erwerb.
Добыча נ׳ מָצוֹד, בִּזָּה, בַּז, מַלְקוֹחַ; צַיִד, שָׁלָל, עַד, טֶרֶף;
בֶּצַע Beute, Raub. Дѣлаться добычею הָיֹה לָבַז,
Добѣгать, -бѣжать פ״ע רוּץ עַד־ laufen bis. [לְשָׁלָל—.
Добѣла ת״פ (מֵאֵשׁ) עַד־כִּי הִלְבִּין, עַד־לְהַלְבִּין ganz weiß.
Добѣливать, -бѣлить פ״י הָתֵם לַלְבֵּן, כַּלֵּה לְהַלְבִּין
das Ausbleichen beendigen. [hinzuwerfen.
Доваливать, -валить פ״י הַשְׁלֵךְ עַד־, —גַּלְגֵּל, —גָּלוֹל
Доваривать, -варить פ״י כַּלֵּה לְבַשֵּׁל gar kochen -ся
פ״ח הִתְבַּשֵּׁל הֵיטֵב gar gekocht werden.
Довезти, -везть см. Довозить [כָּלוֹל beendigen.
Довершать, -шить פ״י כַּלֵּה, הַשְׁלֵם, הָתֵם, מַלֵּא, בַּצֵּעַ,
Довершеніе ס׳ כְּלוֹת, תֹּם, מְלֹאת Beendigung.
Довершитель ז׳ מַשְׁלִים, כּוֹלֵל, מְבַצֵּעַ Vollender.
Довести, -весть см. Доводить. [-льница נ׳.
Довлекать, -влечь см. Доволакивать.
Довлѣетъ פ״ם דַּי, רַב es genügt.
Доводить פ״י הוֹלֵךְ עַד־, —נָהוֹג, —הָבֵא, נַהֵל führen
bis zu—. Пьянство доводитъ до нищеты אַחֲרִית
שִׁכָּרוֹן חֶסֶר. Д. до свѣдѣнія הוֹדִיעַ, גַּלֵּה אֹזֶן. Ему
довелось увидѣться съ нимъ קָרָה מִקְרֵהוּ לִרְאוֹתוֹ.
Онъ доводится мнѣ съ родни הוּא נֶחְשָׁב לִשְׁאֵר לִי.
Доводъ ז׳ מוֹפֵת, תּוֹכָחָה, עַצְמָה, עֵדוּת Beweis.
Довозить פ״י הוֹבֵל (בַּעֲגָלָה) עַד־ hinzuführen.
Доволакивать פ״י מָשׁוֹךְ עַד־, —סָחוֹב hinzuschleppen.
-ся נפ׳ 1) הִמָּשֵׁךְ עַד־, — הִסָּחֵב zugeschleppt werden.
2) פ״ח הִתְנַהֵל בִּכְבֵדוּת עַד־ mit Mühe anlangen.
Довольно ת״פ דַּי, לְמַדַּי; רַב genug. У нихъ д. хлѣба
יֵשׁ לָהֶם לֶחֶם דַּיָּם. Д. тебѣ говорить רַב־לְךָ דַּבֵּר.
Довольный ת׳ שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ zufrieden.
Довольствіе, -во ס׳ שֶׁפַע, שֹׂבַע, בְּרָכָה Ueberfluß.
Онъ живетъ въ довольствіи נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין.
Довольствовать (-ствую) פ״י נָתוֹן לְ־ דַּיּוֹ, לְמַדַּי—,
שָׂמוֹחַ; מָצוֹא דַּיּוֹ פ״ח befriedigen. -ся —כָּל צָרְכּוֹ
בְּחֶלְקוֹ zufrieden sein. [לָדַעַת ausforschen.
Довѣдывать, -вѣдать פ״י חָקוֹר, דָּרוֹשׁ. -ся פ״ח תּוּר
Довѣренность נ׳ 1) בִּטָּחוֹן, מִבְטָח, שֶׁבֶר Zutrauen.
2) שְׁטַר־אֲמָנָה Vollmacht. [mächtigt
Довѣренный ת׳ נֶאֱמָן עִם; צִיר־אֱמוּנִים, מוּל bevoll-
Довѣритель ז׳ יְדֵי־, מְמַלֵּא, אֲמָנָה שְׁטַר נוֹתֵן Bevoll-
mächtiger. -льница נ׳.
Довѣрительное письмо שְׁטַר־אֲמָנָה Vollmacht.
Довѣрить см. Довѣрять.
Довѣріе ס׳ אֱמוּנָה בְּ־, —מִבְטָח, —בִּטָּחוֹן Zutrauen.
Довѣрчивость נ׳ אֵמֻן, בִּטְחָה Zutraulichkeit.
Довѣрчивый ת׳ בּוֹטֵחַ בְּ־, מַאֲמִין בְּ־ zutraulich.
Довѣрять פ״י מַלֵּא יְדֵי־, הַפְקֵד בְּיַד־ trauen. -ся פ״ח
שִׂים מִבְטַחוֹ בְּ־, הֵאָמֵן בְּ־ שִׂים״ זְרוֹעוֹ, sich anvertrauen.
Довѣсокъ(-ска) ז׳ נוֹסָפוֹת לְמִשְׁקָל Zulage zum Gewicht.
Довѣшивать, -вѣшать פ״י הוֹסֵף לְ־ בְּמִשְׁקָל zum
Gewicht zugeben.
Довязывать, -вязать פ״י כַּלֵּה לֶאֱגֹד; הָתֵם לַעֲנֹד das
Догадаться см. Догадываться. [Stricken beenden.
Догадка נ׳ רְאוּת־לֵב, —חִזּוּן, מַעֲלַת־רוּחַ, עַל־ הָעוֹלֶה
רוּחַ, הַשְׁעָרָה* Errathung. [mögen.
Догадливость נ׳ בִּינָה, תְּבוּנָה, עָרְמָה Ahnungsver-
Догадливый ת׳ מֵבִין, יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר leicht bemerkend.
Догадочно ת״פ רְאוּת־לֵב, לְפִי רוּחַ עַל הָעוֹלֶה כְּכָל־,
בְּדֶרֶךְ הַשְׁעָרָה* muthmaßlich.
Догадъ ז׳ מַעֲלוֹת־רוּחַ Einfall. Мнѣ это и не въ до-
гадъ לֹא־עָלְתָה זֹאת עַל־לִבִּי.
Догадываться פ״ע פֵּשֶׁר דָּבָר, —מָצוֹא חִידָה, הָבֵן
מוֹצָא דָּבָר errathen.
Догарать פ״ע בָּעוֹר עַד־תֻּמּוֹ, —דָּלוֹק zu Ende brennen.
Догма נ׳, Догматъ ז׳ יְסוֹד הַדָּת, —פִּנַּת Glaubenssatz.
Догматика נ׳ תּוֹרַת־יְסוֹדֵי־הַדָּת Glaubenslehre.
Догматическій ת׳ אֲשֶׁר לִיסוֹדֵי־הַדָּת dogmatisch.
Догнать см. Догонять.
Договаривать, -ворить פ״י 1) כַּלֵּה לְדַבֵּר völlig aus-
sprechen. 2) הַתְנֵה עֲבוֹדָה ausbedingen. Я догово-
рилъ плотниковъ הִתְנֵיתִי עֲבוֹדָה עִם־חָרָשֵׁי־עֵץ. -ся
פ״ח כָּרוֹת אֲמָנָה עִם־, עָשֹׂה חוֹזֶה, הִתְנֵה verabmachen.
Договорный ת׳ הֶחָזוּת, —הָאֲמָנָה; הַבְּרִית Vertrags-.
Договоръ ז׳ אֲמָנָה, חָזוּת, חוֹזֶה עִם־ Verabmachung.
Мирный договоръ בְּרִית שָׁלוֹם.
Догонъ ז׳, -ня, -нка נ׳ מְרוּצַת־רְדֹף אַחֲרֵי das Nach-
Догонять פ״י רָדוֹף וְהַשֵּׂג einholen. [jagen.
Догорать, -рѣть см. Догарать.
Догребать, -грести פ״י 1) כַּלֵּה לִצְבֹּר—, הָתֵם לִגְרֹף
das Harken beendigen. 2) הָתוֹר בְּמָשׁוֹט עַד־ בְּקִלְשׁוֹן
hinzurudern.
Догруживать, -жать, -зить פ״י כַּלֵּה לִטְעֹן, —לָשִׂים

עַל (לְהָעַמִּים) מַלֵּא הַמַּעֲמָסָה hinzupaken.

Догрызáть,-грызть פ״י אַכֵּל עַד־תֻּם gänzlich abnagen.

Додавáть, -дáть (-даю, עתיד -дáмъ) פ״י יָסֹף, הוֹסֵף; מַלֵּא הֶחָסֵר hinzugeben.

Додáтокъ (-тка) ז׳,-дáча נ׳ נוֹסָפָה Zugabe.

Додáточный ת׳ הַנּוֹסָף — hinzugefügt.

Додвигивать, -двигáть, -двинуть פ״י הָנֵעַ עַד הַסֵּעַ — hinzuschieben.

Додирáть פ״י כַּלֵּה, קָרוֹעַ עַד־כַּלֵּה völlig zerreißen.

Доднéсь ת״פ עַד־עַתָּה, עַד־הַיּוֹם הַזֶּה bisher.

Додрáть см. Додирáть.

Додѣлка נ׳, -дѣлъ ז׳, -дѣлыванье ס׳ כְּלוֹת עֲבוֹדָה, תֹּם־הַמְּלָאכָה Beendigung.

Додѣлывать, -дѣлать פ״י כַּלֵּה לַעֲשׂוֹת, הַשְׁלֵם, הָתֵם עֲבוֹדַת־ מְלֶאכֶת־ fertig machen. -ся פ״ח. Это строéніе не скоро додѣлается לֹא־בְקָרוֹב תִּשְׁלַם מְלֶאכֶת הַבִּנְיָן. [Melken.

Доéніе ס׳ (מֵעַטִּינֵי בְהֵמָה) מְצוֹת חָלָב, *הַחֲלִיב das

Дожáривать, -рить פ״י כַּלֵּה לִצְלוֹת durchbraten. -ся נפעל הַצָּלֵה הֵיטֵב durchgebraten werden.

Дожáть см. Дожимáть и Дожинáть.

Дождáть см. Дожидáть.

Дождевóй ת׳ מָטָר —, גֶּשֶׁם — Regen=.

Дóждикъ,-дичекъ(чка) ז׳ מָטָר דַּק, רְבִיבִים Staub=

Дождúтъ פ״ס הַגֶּשֶׁם יוֹרֵד es regnet. [regen.

Дожéчь см. Дожигáть. [יוֹם־הַגֶּשֶׁם

Дождлúвый ת׳ גֶּשֶׁם —, מָטָר — regnerisch. Д. день

Дождь ז׳ מָטָר, גֶּשֶׁם Regen. Д. осéнній и весéнній גֶּשֶׁם יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ. Д. проливнóй מְטַר־סֹחֵף, מְטַר־ שְׂעִירִים, רְבִיבִים, עֹז. [zerkauen.

Дожёвывать, -жевáть פ״י כַּלֵּה לָגֹר (מַאֲכָל) ganz

Доживáть פ״י רָאֹה בְּחַיָּיו, חָיֹה עַד־ erleben.

Дожигáтьפ״י בָּעֵר כַּלֵּה, הָתֵם—, כַּלֵּה לִשְׂרֹף völlig bren=

Дожидáніе ס׳ חַכּוֹת, צִפִּיָּה, תּוֹחֶלֶת Erwartung. [nen.

Дожидáть, -ждáть פ״י יַחֵל אֶל־, חַכֵּה—, צַפֵּה—. -ся פ״ח הוֹחֵל עַד־בֹּא warten. Дóлго дожидáлся я его, наконецъ дождáлся הוֹחַלְתִּי לוֹ עַד־בּוֹשׁ וְהִנֵּה גַם בָּא. Я его не дождýсь לַשָּׁוְא אֲחַכֶּה לוֹ. [pressen.

Дожимáть,-жáть פ״י לִמְצוֹת —, כַּלֵּה לָזוּר ganz aus=

Дожинáть, -жáть פ״י כַּלֵּה לִקְצֹר —, הָתֵם gänzlich erndten.

Дожúнъ ז׳ כְּלוֹת קָצִיר, תֹּם—, מְלֹאת— Schlußerndte.

Дожúть см. Доживáть.

Дозвáть см. Дозывáть.

Дозволéніе ס׳ רְשׁוּת, רִשְׁיוֹן* Erlaubniß.

Дозвóленный ת׳ מֻתָּר, מֻרְשֶׁה* erlaubt.

Дозволúтельность נ׳ הֶתֵּר* Zulässigkeit.

Дозволúтельный ת׳ מֻתָּר, מֻרְשֶׁה* erlaubt.

Дозволя́ть, -вóлить פ״י הָתֵּר, הַרְשֵׁה; *הַנִּיחַ לְאִישׁ לְ־, נָתוֹן erlauben. -ся נפעל הֻתַּר, הֻרְשָׁה *erlaubt werden. Ему не дозволяется אָסוּר לוֹ לְ־, לֹא הֻרְשָׁה לוֹ לְ־*.

Дознавáть פ״י בַּקֵּשׁ לָדַעַת, חָקוֹר דָּבָר, בַּקֵּר, בּוֹא עַד־תְּכוּנַת—, תַּכֵּן sich genau erkundigen.

Дознáніе ס׳ בַּקָּרַת, חֵקֶר־דָּבָר Erkundigung.

Дознáть см. Дознавáть.

Дозóрный ת׳ הַמִּשְׁמָר—, הַמִּצְפָּה— Wacht=.

Дозóрщикъ ז׳ מַשְׁגִּיחַ עַל־, נוֹצֵר Besichtiger.

Дозóръ ז׳ צְבָא־הַצּוֹפִים, חֵיל־הַמִּשְׁמָר Rundwache.

Дозрѣвáть, -зрѣть פ״ע בָּשׁוֹל (פְּרִי, קָצִיר) völlig reif

Дозрѣлый ת׳ (פְּרִי, קָצִיר) בָּשֵׁל gereift. [werden.

Дозывáть פ״י כַּלֵּה לִקְרֹא —, הָתֵם— noch hinzurufen. Его не дозовёшься לַשָּׁוְא יִקְרָאוּהוּ.

Доигрывать,-игрáть פ״י כַּלֵּה לְנַגֵּן, הָתֵם ausspielen.

Доильникъ ז׳ *חוֹלֵב Melker. -ница נ׳.

Дóильня נ׳ מְקוֹם הַחֲלֵב פָּרוֹת Melkerei.

Доúмка נ׳ יֶתֶר הַמֵּס; יֶתֶר הַמֶּקַח Rückstand. [dig.

Доимочный ת׳ אֲשֶׁר לְיֶתֶר הַמֶּקַח; מַס הַנּוֹסָפֶת rückstän=

Доимщикъ ז׳ נוֹשֶׁה יֶתֶר הַמֵּס, נוֹגֵשׂ—* der rückständige Schulden einzieht.

Дойникъ, -ничёкъ ז׳ צַלַּחַת הֶחָלָב Melkeimer.

Дóйная ת׳ עָלָה, -ныя корóвы פָּרוֹת עָלוֹת.

Дóйня см. Доúльня.

Доúскиваніе, -искáніе ס׳ חַפֵּשׂ; מְצֹא das Aufsuchen.

Доúскивать, -скáть פ״י כַּלֵּה לְחַפֵּשׂ, דָּרוֹשׁ הַנֶּעְדָּר nachsuchen. -ся פ״ח לִמְצֹא; בַּקֵּשׁ בַּעֲמָלוֹ, מָצוֹא den Rest aufsuchen.

Дойтú см. Доходúть.

Дóить פ״י 1) (מִבְּהֵמָה) מָצֹה חָלָב, *חָלוֹב, זוֹר שָׁדַיִם melken. 2) נָתוֹן חָלָב, נָתוֹן מִיץ שָׁדַיִם Milch geben.

Дóка ס׳ מָהִיר, חָרוּץ, עָרוּם Sachkenner.

Доказáтель,-кáзчикъ ז׳ מוֹכִיחַ בְּ־, מֵעִיד— Angeber.

Доказáтельный ת׳ מוֹפֵת, מוֹכִיחַ, מֵעִיד— beweisend.

Доказáтельство ס׳ מוֹפֵת, עֵדוּת, עָצְמָה, תּוֹכַחַת, רְאָיָה*, הוֹכָחָה* Beweis.

Доказáть см. Докáзывать.

Докáзываніе ס׳ עֵדוּת, הוֹכָחָה* Beweisführung.

Докáзывать פ״י הוֹכֵחַ, נָתוֹן אוֹת וּמוֹפֵת עַל־ beweisen. Д. на кого הָעֵד בְּ־, עָנֹה—. -ся נפעל הוּכַח, הִגָּלֵה bewiesen werden.

Докáлывать פ״י בָּקוֹעַ עַד־כַּלֵּה gänzlich zerspalten.

Докáнчиваніе ס׳ כְּלוֹת, הָתֵם, תֹּם Beendigung.

Докáнчивать פ״י הָתֵם, כַּלֵּה, הַשְׁלֵם beendigen.
Докáпывать פ״י כָּרֹה—, חָפוֹר עַד־ völlig ausgraben.
Докáрмливать פ״י כַּלֵּה לֶאֱבֹס ausfüttern.
Докáчивать, -качáть פ״י 1) הוֹסֵף לִדְלוֹת hinzu-pumpen. 2) גַּלְגֵּל עַד־ hinzuwälzen.
Докáшивать, -косúть פ״י כַּלֵּה, הַשְׁלֵם קְצִיר חָצִיר, לִקְצֹר weiter mähen. [säuern.
Доквáшивать, -квáсить פ״י הָתֵם לְהַחְמִיץ noch
Докúдывать, -кидáть, -кúнуть פ״י זָרוֹק עַד־, יָרֹה—, הַשְׁלֵךְ— hinzuwerfen. [sauer werden.
Докисáть, -кúснуть פ״ע הֶחֱמֵץ—, חָמוֹץ כָּלָה völlig
Доклáдчикъ ז׳ מַגִּיד, עוֹרֵךְ—, מֵשִׂים דָּבָר לִפְנֵי־, גּוֹלֶה אֹזֶן—, מַשְׁמִיעַ Berichterstatter. [Bericht.
Доклáдъ ז׳ עֵרֶךְ מִשְׁפָּט, שׁוּמָה (מַעֲרֶכֶת דְּבָרִים) לִפְנֵי
Доклáдывать פ״י 1) הוֹסֵף zulegen. 2) שִׂים לִפְנֵי־, עָרוֹךְ—, הַגֵּד, גַּלֵּה אֹזֶן״ berichten, melden.
Доклáсть см. Докладывать. 1.
Доклúкиваться, -каться, -клúкнуться פ״ח קָרוֹא עַד־מְצֹא מַעֲנֶה rufen bis man es hört. Тутъ никогó не доклúкнешься פֹּה תִּקְרָא וְאֵין עוֹנֶה. [schmieden.
Докóвывать, -ковáть פ״י הָתֵם לַחֲרֹשׁ בַּרְזֶל völlig
Доколáчивать, -колотúть פ״י צָנוֹחַ—, תָּקוֹעַ בְּ־ כַּלֵּה völlig einschlagen.
Доколóть см. Докáлывать.
Докóль, -кóлѣ ת״פ 1) עַד־מָתַי? עַד־אָנָה? bis wann? 2) עַד־כִּי, עַד־אִם, עַד־אֲשֶׁר bis daß.
Доконáть (кого чѣмъ) פ״י מָרֵר חַיֵּי, מָרֹה, הַלְאֵה, הוֹנֵעַ bis zum Äußersten bringen.
Докопáть см. Докáпывать.
Докормúть см. Докáрмливать.
Докосúть см. Докáшивать. [werden.
Дóкрасна ת״פ עַד־לְהַאְדִּים, עַד־אָדֹם bis zum Roth-
Докрáшивать, -красúть פ״י כַּלֵּה לִצְבֹּעַ noch zu-
Докричáться см. Доклúкиваться. [färben.
Дóкторство ס׳ תּוֹר־דָּקְטָר Doktorwürde.
Дóкторъ ז׳ 1) אַלּוּף, חֲכַם־חֲרָשִׁים, רַב, דָּקְטָר* (תּוֹר הראש ליוצאי בית מדרש המדע). 2) רוֹפֵא Arzt; Doktor.
Докýда ת״פ עַד־אָנָה, עַד־מָתַי, bis wohin? [-рскій ת׳.
Докýка נ׳ הַלְאוֹת, הַפְצַר; תְּלָאָה, טֹרַח Belästigung.
Докумéнтъ ז׳ סֵפֶר־הָעֵדוּת, תְּעוּדָה Beweisschrift.
Докупáть, -купúть פ״י הוֹסֵף לִקְנוֹת, קָנֹה עוֹד zu-
Докýпка נ׳ קִנְיָן נוֹסָף das Zukaufen. [kaufen.
Докýривать, -рúть פ״י הָתֵם לְקַטֵּר גְּלִיל (טַבַּק), קַטֵּר כָּלִיל zu Ende rauchen.
Докучáть (кому) פ״ע פָּצוֹר בְּ־; הָצֵק לְ־, הַלְאֵה, אַלֵּץ, הָיֹה לְטֹרַח, (לְמַשָּׂא) עַל; עַד־בּשׁ belästigen. [lichkeit.
Докýчливость נ׳ דֶּרֶךְ לְהַלְאוֹת, טֹרַח, מַשָּׂא Zudring-
Докýчливый, -кýчный ת׳ מוֹנִיעַ, מַלְאֶה zudringlich.
Докýшивать, -кýшать פ״י כַּלֵּה לֶאֱכֹל gänzlich ver-
Докъ ז׳ מְקוֹם חַזֵּק בֶּדֶק אֳנִיּוֹת Docke. [zehren.
Долáмывать פ״י שָׁבוֹר כָּלָה, כַּלֵּה לִשְׁבֹּר gänzlich zerbrechen.
Долбúть (-блю́), -бнýть פ״י 1) נָקֹב, כָּרֹה בְּמַקָּב aus-hauen. 2) חָרוֹת אֲמָרָיו עַל־לוּחַ לֵב־, שַׁנֵּן לְ־ einprägen. 3) לָמוֹד עַל־פֶּה auswendig lernen.
Долбня́, -бýха נ׳ קֹבֶל, עֱלִי Schlägel.
Дóлгій ת׳ אָרֹךְ (זְמָן, פְּתִיל) lang. Ѣхать на дóлгихъ נָסוֹעַ לְאִטּוֹ, —בִּכְבֵדוּת.
Дóлго, -гóнько ת״פ זְמָן רַב lange Zeit. Онъ тамъ жилъ долго יָמִים רַבִּים גָּר שָׁם, אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים. На долго לְיָמִים כַּבִּירִים. Д. ли до бѣды מִי יֹאמַר לֹא־ אִירָא פֶּגַע. [מִדּוֹתָיו] langbärtig.
Долгобóродый ת׳ אֶרֶךְ־הַזָּקָן, אֲשֶׁר זְקָנוֹ יוֹרֵד עַל־פִּי
Долговáтый ת׳ אָרֹךְ מְעַט länglich.
Долговóй ת׳ חוֹב—, מַשָּׁאוֹת— Schuld-. -вóе обязá-тельство עֵרָבוֹן־מַשָּׁא. -вое отдѣлéніе בֵּית־מִשְׁמָר לַחֲדֵלִים מְשַׁלֵּם נְשִׁיָּם.
Долговолóсый ת׳ אֶרֶךְ־הַשֵּׂעָר langhaarig. [wierig.
Долговрéменно ת״פ לְאֹרֶךְ יָמִים, יָמִים רַבִּים lang-
Долговрéменность נ׳ הֶמְשֵׁךְ עֵת—, אֹרֶךְ יָמִים Langwierigkeit.
Долговрéменный ת׳ כַּבִּיר יָמִים langwierig. Д. трудъ עֲבוֹדַת יָמִים רַבִּים. -нная войнá מִלְחָמָה אֲרֻכָּה, —מִמֻשָּׁכָה.
Долговѣ́чно ת״פ לְיָמִים כַּבִּירִים, עֲדֵי־עַד sehr lange.
Долговѣ́чность נ׳ נֵצַח; כֶּלַח lange Dauer.
Долговѣ́чный ת׳ מַאֲרִיךְ יָמִים, עוֹמֵד לְיָמִים רַבִּים, נִצָּב לְעוֹלָם lange dauernd. [Wuchs.
Долговя́зый ת׳ אִישׁ־מִדָּה, רָם־הַקּוֹמָה lang von
Долгогрúвый ת׳ אֶרֶךְ־הָרַעְמָה (סוּס) langmähnig.
Долгодéнственный ת׳ נִצָּב לְעוֹלָם dauerhaft. -нное житіё אֹרֶךְ יָמִים—.
Долгодéнствіе, -ство ס׳ 1) אֹרֶךְ יָמִים lange Dauer. 2) מוֹעֵד הַיָּמִים הָאֲרֻכִּים בַּשָּׁנָה die längsten Tage.
Долгодéнствовать (-твую) פ״ע הַאֲרֵךְ יָמִים lange
Долголѣ́тіе ס׳ אֹרֶךְ־יָמִים langes Leben. [dauern.
Долголѣ́тній ת׳ כַּבִּיר יָמִים, מַאֲרִיךְ— langjährig.
Долголѣ́тствовать (-вую) פ״ע הַאֲרֵךְ יָמִים lange
Долгонóсый ת׳ אֶרֶךְ־הָאַף langnäsig. [leben.
Долгопóлый см. Длиннопóлый.

Долгору́кій אֶרֶךְ־הַיָּדַיִם ת' langhändig.
Долгосро́чный אֲשֶׁר יָמָיו יִמָּשֵׁכוּ, הַנִּתָּן לְיָמִים רַבִּים ת'
Долгота́ אֹרֶךְ נ' Länge. [auf lange Zeit.
Долготерпѣли́вость —אַפַּיִם, אֶרֶךְ־אַף נ' Langmuth.
Долготерпѣли́вый —רוּחַ, אֶרֶךְ־אַפַּיִם ת' lang=
Долгоу́хій אֶרֶךְ־אָזְנַיִם ת' langöhrig. [müthig.
Долгоу́шка *מַחַט סִדְקִית נ' langöhrige Nadel.
Долгохво́стый אֶרֶךְ־הַזָּנָב ת' langschwänzig.
Долгоше́йный אֶרֶךְ־הַצַּוָּאר ת' langhalsig.
Долгошёрстный см. Длинношёрстный.
Долгоше́я אֶרֶךְ־הַצַּוָּאר ז"נ Langhals. [haft.
Долгоязы́чный הוֹלֵךְ רָכִיל, מַאֲרִיךְ לָשׁוֹן ת' plauder=
Долгъ ז' 1) חוֹב, מַשָּׁא, נְשִׁי Schuld. Дѣлать долги́
לָוֹה הַרְבֵּה. 2) מִשְׁמֶרֶת, חוֹבַת־מִצְוָה, מִשְׁפָּט Pflicht.
Д. слу́жбы מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּה, Д. честнаго чело-
вѣка מִשְׁפָּט אִישׁ־נְדִיבוֹת. По до́лгу со́вѣсти
твоей כַּאֲשֶׁר עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת, כַּאֲשֶׁר יְצַוְּךָ לִבֶּךָ. Отда́ть
послѣ́дній д. приро́дѣ הָלוֹךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ, הָשֵׁב
רוּחוֹ אֶל־אֲשֶׁר נְתָנָהּ. [liegen bis...
Долежа́ть, -ся פ"ע שָׁכוֹב עַד־; הִשָּׁאֵר עַל־מְקוֹמוֹ עַד־
Долета́ть, -тѣть פ"ע עוּף עַד־ hinzufliegen. [kommen.
Должа́ть פ"ע לָוֹה הַרְבֵּה, נָשָׁה, עָבוֹט in Schulden
Должёкъ (-жка́) ז' מַשַּׁאת מְאוּמָה kleine Schuld.
Долженствова́ть (-ству́ю) פ"ע צֻוָּה, חַיָּב, נָשָׂא עָלָיו
מִשְׁמֶרֶת־ verpflichtet sein.
Должни́къ ז' לֹוֶה, (?) נֹשֶׁה, חַיָּב* Schuldner. -ни́ца נ'.
До́лжно פ"ס רָאוּי, נָכוֹן man muß, es muß. Такъ д.
поступа́ть כָּזֹאת נָכוֹן (רָאוּי) לַעֲשׂוֹת. Д. быть онъ
забы́лъ אֵין זֹאת כִּי אִם שָׁכַח. Какъ д. быть בְּמִשְׁפָּט,
כָּרָאוּי.
До́лжное ש"ת לְ־ ... חוֹבַת"'; גְּמוּל das Gehörige. Ка́ждо-
му воздава́ть д. הָשֵׁב לְכָל־אִישׁ גְּמוּלוֹ.
Должностно́й ת' מִשְׁמֶרֶת—, פְּקֻדָּה— amtlich. -ное
лице́ אַחַד הַפְּקִידִים, בַּעַל־פְּקֻדּוֹת.
До́лжность נ' 1) חוֹבָה, מִשְׁפָּט, מִצְוָה Pflicht.
2) פְּקֻדָּה, כֵּן, מַצָּב, עֹמֶד, מַעֲמָד, מָקוֹם, עֲבוֹדָה,
מִשְׁמֶרֶת Amt. Отрѣши́ть отъ до́лжности הָדוֹף
הָסֵר אַחַד הַפְּקִידִים מִמְּקוֹמוֹ, הָרוֹס־ אִישׁ מִמַּצָּבוֹ,
—מִכַּנּוֹ.
До́лжный ת' 1) רָאוּי, נָכוֹן gehörig. Ты до́лженъ бе-
ре́чь домъ עָלֶיךָ לִשְׁמֹר הַבַּיִת. Воздава́ть кому
до́лжное הָשֵׁב לְאִישׁ גְּמוּלוֹ, עָשֹׂה עִם־ ... כָּרָאוּי לוֹ.
2) חַיָּב* schuldig. Онъ мнѣ до́лженъ шесть рубле́й
הִנְנִי נוֹשֶׁה בוֹ שִׁשָּׁה שְׁקָלִים.
Долива́ть פ"י מַלֵּא; הוֹסֵף לָצֶקֶת, יָצֹק עוֹד zugießen.

Доли́вка נ', -ли́въ ז' הַמּוּצָק עַל־ Zuguß.
Долима́нъ ז' אֵפוֹד הַפָּרָשִׁים Husarenjacke.
Долина́ см. Длина́.
Доли́на ק' -ли́нка, -ли́нушка נ' שֶׁפֶל, בִּקְעָה, גַּיְא,
עֵמֶק, נַחַל Thal. -нный ת'. [voll Thäler.
Доли́нистый ת' (אֶרֶץ) פְּרָזוֹת, מָלֵא עֲמָקִים וְגֵאָיוֹת
Доли́стый см. Доли́нистый.
Доли́ть см. Долива́ть.
Доложи́ть, -же́ніе см. Докла́дывать, -кла́дъ.
Доло́й מ"ק הָסֵר! הוֹרֵד! סוּר! fort! weg! ab! Д. съ глазъ
моихъ! סוּר מֵעָלַי!. Шля́пу доло́й! הָסֵר הַמִּצְנֶפֶת.
Домола́нъ см. Долима́нъ.
Долоти́ть (-лочу́) פ"י נָקוֹב בְּמַקֶּבֶת, כָּרֹה— meißeln.
Долото́ ס' מַקֶּבֶת, חֶרֶט בַּרְזֶל, מַקְצוּעָה Meißel.
До́лу ת"פ מַטָּה, אַרְצָה, תַּחַת unten; hinab.
Долъ ז' см. Доли́на.
До́льный ת' תַּחַת—, תַּחְתִּית, הַבִּקְעָה—; הָעֵמֶק—
niedrig liegend. -ная жизнь חַיֵּי־הָאָרֶץ.
До́льше, До́лѣе ת' אָרֹךְ יוֹתֵר; (בִּזְמָן) יוֹתֵר, עוֹד,
מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה länger (см. До́лгій). [hinzuklettern.
Долѣза́ть, -лѣзть פ"ע עָלֹה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו עַד־
До́ля נ' 1) חֵלֶק, בַּד Theil. 2) חֵלֶק, נַחֲלָה, חֶבֶל, זֶבֶד,
מָנָה, יָד Antheil. 3) גּוֹרַל הַחַיִּים, מְנָת כּוֹס Schicksal.
До́ма ת"פ בְּבֵיתוֹ; יֶשְׁנוֹ בַּבַּיִת zu Hause.
Дома́зывать, -ма́зать פ"י כַּלֵּה; הוֹסֵף לִמְשֹׁחַ
מִשְׁחַת— gänzlich einschmieren.
Дома́лывать פ"י כַּלֵּה לִטְחֹן, הָתֵם— zu Ende mahlen.
Дома́тывать פ"י 1) כַּלֵּה לִכְרֹךְ vollends wickeln. 2)
כַּלֵּה הוֹנוֹ פַּזֵּר ganz verschwenden.
Домахну́ть פ"י זָרוֹק עַד־, יָרֹה— hinwerfen. [feuchten.
Дома́чивать פ"י הוֹסֵף הַשְׁקֵה; הַרְטֵב כָּלָה ganz an=
Дома́шній ת' בַּיִת— häuslich. -ніе בְּנֵי־הַבַּיִת.
Дома́щивать פ"י כַּלֵּה לִרְצֹף, הָתֵם מַרְצֶפֶת־ vollends
pflastern. [לִגְבֹּל hinzumessen.
Доможёвывать, - жева́ть פ"י כַּלֵּה לְהַגְבִּיל, הָתֵם
Домека́ться, -кну́ться פ"ח מָצֹא חִידָה, הָבֵן Errathen.
Домёкъ ז' הַכִּיר, מַרְאֵה־לֵב Muthmaßung. Не въ д.
мнѣ это לֹא־עָלְתָה זֹאת עַל־לִבִּי.
До́менный ת' см. До́мна. [ausfegen.
Домета́ть, -мести́ פ"י כַּלֵּה לְטַאטֵא, הָתֵם לִיעוֹת ganz
Домётывать, -мета́ть פ"י 1) כַּלֵּה לִירוֹת; זָרוֹק עַד־
hinzuwerfen. 2) הָתֵם לְתַפֵּר לֻלָאוֹת אוֹ שׁוּלֵי בֶגֶד
До́микъ ז' בַּיִת קָטָן Häuschen. [benähen.
Домина́ть פ"י (טִיט) כַּלֵּה לִרְמֹס, הָתֵם מִרְמָס— völlig
ausknetten.

До́мино ס׳ 1) מַעֲטָפָה לְהִתְחַפֵּשׂ, —מַסֵּכָה Maskenkleid.
2) מִין קוּבְיָא Zahlenspiel.
Доми́шко ז׳ מָעוֹן צַר, בֵּית־חֹמֶר elendes Häuschen.
Доми́ще ז׳ בַּיִת גָּדוֹל ungeheures Haus.
Ао́мна נ׳ כּוּר לְהַתִּיךְ Gußofen.
Домови́тость נ׳ מֶשֶׁק סִדְרֵי הַבַּיִת Häuslichkeit.
Домови́тый ת׳ נוֹהֵג בְּסְדָרִים בֵּיתוֹ, צוֹפֶה הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ,
—מְכַלְכֵּל haushälterisch. [אָבוֹת Hausherr.
Домовлады́ка ז׳ אֲדוֹנֵי הַבַּיִת, —בַּעַל; רֹאשׁ בֵּית־
Домовладе́лецъ ז׳ בַּעַל־הַבַּיִת וְקוֹנֵהוּ, אֲדוֹנֵי הַבַּיִת
Hausbesitzer. -лица נ׳. [zu Hause sitzen.
Домо́вничать פ״ע שָׁקוּט עַל־שְׁמָרָיו, אָהוֹב לָשֶׁבֶת בַּיִת
Домово́дство ס׳ מֶשֶׁק בַּיִת, מִנְהַג הֲלִיכוֹת בַּיִת Haus=
Домово́дъ ז׳ בֶּן־מֶשֶׁק בַּיִת Haushälter.-дка נ׳.[haltung.
Домово́й 1) ת׳ ־הַבַּיִת Haus=. 2) שֵׁד ש״ת, רוּחַ־רָעָה
Poltergeist. [לִמְצֹא Bestrebung.
Домога́тельство ס׳ בַּקֵּשׁ, רְדֹף, שַׁחֵר, מְכֵרָה, יְגִיעַ
Домога́ться פ״ע (чего́) עָמוֹל לִמְצוֹא, —שָׁאוֹף sich
bestreben. [домой הָלְכוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ.
Домо́й ת״פ הַבַּיְתָה; לְבֵיתוֹ nach Hause. Они ушли́
Домо́къ (-мка́) ז׳ בַּיִת קָטָן Häuschen.
Домола́чивать, -лоти́ть פ״י הָתֵם דַּיִשׁ, כַּלֵּה לָדוּשׁ
Домоло́ть см. Дома́лывать [ganz ausdreschen.
Домоправи́тель ז׳ סוֹכֵן, בֶּן־מֶשֶׁק בַּיִת, רַב־בַּיִת;
אֶקְנָמוֹס*. -льница נ׳ סֹכֶנֶת. [nes Vieh.
Доморо́стокъ (-тка) ז׳ מוֹלֶדֶת בַּיִת zu Hause erzoge=
Доморо́щенный ת׳ יְלִיד־בַּיִת, —מוֹלֶדֶת zu Hause
Домости́ть см. Дома́щивать [erzogen.
Домострои́тель ז׳ סוֹכֵן, בֶּן־מֶשֶׁק בַּיִת Haushalter.
-льница נ׳ סֹכֶנֶת. [עַל־שְׁמָרָיו immer zu Hause sitzen.
Домосе́дничать פ״ע שָׁקוּט, יָשׁוֹב תַּחְתָּיו, —בְּבֵיתוֹ
Домосе́дный ת׳ בְּשֶׁבֶת בַּיִת; —מְנוּחָה häuslich.
Домосе́дство ס׳ שֶׁבֶת בַּיִת beständiges Zuhausesitzen.
Домосе́дъ ז׳ יוֹשֵׁב בַּיִת Stubensitzer. -дка נ׳ נְוַת־
Домота́ть см. Дома́тывать. [בַּיִת.
Домохозя́инъ ז׳ אֲדוֹנֵי הַבַּיִת, —בַּעַל Hausherr.
Домоча́децъ (дца) ז׳ עֶבֶד יְלִיד־בַּיִת zu Hause erzo=
Домочи́ть см. Дома́чивать. [gener Knecht.
Домча́ть פ״י נָשׂוֹא חִישׁ קַל עַד־ schnell hinschleppen.
-ся פ״ח בּוֹא קַל־מְהֵרָה, חוּשׁ לְ־, —עוּט heransprengen.
Домъ ז׳ 1) בַּיִת, מָעוֹן, מִשְׁכָּן, נָוֶה Haus. 2) בַּיִת, בֵּית־
אָב, מִשְׁפָּחָה Familie. Онъ живётъ откры́тымъ до́-
момъ בֵּיתוֹ פָּתוּחַ לִרְוָחָה לְכָל־בָּאֵיהוּ. Они разош-
ли́сь по дома́мъ הֵם הָלְכוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ.
Домыва́ть, -мы́ть פ״י (בְּשָׂרוֹ, יָדָיו), כַּלֵּה לִרְחֹץ,
(בֶּגֶד) —לְכַבֵּס ganz auswaschen.
Домы́шляться, -мы́слиться פ״ח (до чего) מָצוֹא
(תַּחְבֻּלָה) עֵצָה —zum Beschluß kommen.
Доме́ривать, -рить, -ря́ть פ״י כַּלֵּה; הוֹסֵף לָמֹד
לִמְדֹּד hinzumessen. [hinzumerken.
Доме́чивать, -ме́тить פ״י כַּלֵּה לָשִׂים צִיּוּנִים noch
Доме́шивать, -ме́сить פ״י כַּלֵּה לָלוּשׁ völlig durch=
Домя́ть см. Домина́ть. [kneten.
Дона́шивать, -носи́ть פ״י 1) נָשׂוֹא עַד־ tragen bis.
2) לָבוֹשׁ בֶּגֶד עַד־בְּלוֹתוֹ ganz abnutzen. [Aeußerste.
Доне́льзя ת״פ מֵאֵין־כָּמוֹהוּ; עַד־מְאֹד, לִבְלִי־חֹק bis aufs
Донесе́ніе ס׳ עֵרֶךְ־מִשְׁפָּט; מַעֲרֶכֶת דְּבָרִים לִפְנֵי־
Донести́ см. Доноси́ть. [Bericht.
Дони́зывать, -низа́ть פ״י (פְּנִינִים) כַּלֵּה לַחֲרוֹז
hinzureihen.
Донима́ть, Доня́ть. (עתיד дойму́) פ״י 1) כַּלֵּה לִלְקֹט,
אָסוֹף הַנִּשְׁאָר den Rest abnehmen. 2) יַסֵּר, הוֹדַע bis
zum Aeußersten bringen. Его не доймёшь слова́ми
הוּא בִּדְבָרִים לֹא יִוָּסֵר.
До́нный ת׳ אֲשֶׁר לְתַחְתִּית, —לְקַרְקַע des Bodens.
Доноси́тель см. Доно́щикъ.
Доноси́ть, -нести́ פ״י 1) נָשׂוֹא עַד, —הָבֵא tragen
bis. 2) עָרוֹךְ דָּבָר אֶל־, —הַגֵּשׁ berichten. 3) הָבֵא דִבַּת־
אֶל, כָּתוֹב שִׂטְנָה עַל־אִישׁ angeben, anklagn.
Доноси́ть см. Дона́шивать.
Доно́сокъ (-ска) ז׳ שִׂמְלָה בָלָה, בְּלוֹי, מָלָח abgenutz=
Доно́съ ז׳ דִּבָּה, שִׂטְנָה Anklage. [tes Kleid.
Доноше́ніе см. Донесе́ніе. [nunciant. -щи́ца נ׳.
Доно́щикъ ז׳ מֵבִיא דִבָּה, כּוֹתֵב שִׂטְנָה Angeber, De=
До́нце ס׳ 1) תַּחְתִּית כְּלִי־קָטָן kleiner Boden. 2) מוֹשַׁב
הַכִּישׁוֹר Sitzbrett.
Доны́нѣ ת״פ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: הֵנָּה, —עַד־עַתָּה bis jetzt.
До́нышко ס׳ см. До́нце.
Доня́ть см. Донима́ть. [zukriechen.
Допа́лзывать פ״ע זָחוֹל עַד־, הָלוֹךְ עַל־גָּחוֹן עַד־ hin=
Допа́лывать פ״י מִשְּׂדֵה־זֶרַע כַּלֵּה לְבַעֵר הַקּוֹצִים,
הָתֵם לְנַכֵּשׁ* ganz ausjätten. [auftrennen.
Допа́рывать, -поро́ть פ״י הַתֵּר הַתֶּפֶר כָּלָה völlig
Допа́хивать, -паха́ть פ״י הוֹסֵף לַחֲרֹשׁ zuackern.
Допека́ть,-пе́чь פ״י הוֹסֵף לֶאֱפוֹת; —כַּלֵּה hinzubacken.
Допива́ть,-пи́ть פ״י הָתֵם לִשְׁתּוֹת; שָׁתֹה כָּלָה den Rest
trinken.-ся פ״ח שָׁתֹה עַד־ trinken bis. Д. до болѣ́зни
שָׁתֹה עַד לְהִתְחַלּוֹת. [zu Ende sägen, —feilen.
Допи́ливать, -пили́ть פ״י נַסֵּר עַד־; כַּלֵּה לְנַסֵּר בִּמְגֵרָה
Допира́ть,-пере́ть פ״י (הֵיטֵב) סָגוֹר כָּלָה ganz zumachen.

Допи́сывать, -писа́ть פ״י הוסף לכתב, — התם hinzuschreiben.
Допи́ть см. Допива́ть.
Допи́хивать, -хну́ть פ״י דחה עד —, דחוף hinzustoßen.
Допла́та נ׳, -пла́чиванье ס׳ מלואת השלום —, יתר Nachzahlung.
Допла́чивать, -плати́ть פ״י הוסף ל־, שלם עוד hinzuzahlen.
Доплета́ть, -плéсть פ״י השלם מחלף; עבת עד תם fertig flechten. -ся פ״ח התנהל לאטו (בכבדות) (השער) עד־ sich hinschleppen.
Доплыва́ть, -плы́ть פ״ע שחה עד־ —, שוט hinzuschwimmen.
Допля́сывать, -пляса́ть פ״ע כלה, התם לרקד המחול austanzen. -ся פ״ח רקוד הרבה עד־ tanzen bis.
Дополза́ть, -зти́ см. Допа́лзывать.
Дополне́ніе ס׳ מלואים, נוספות Zugabe.
Дополни́тельный ת׳ מוסיף, נוסף על־ nachträglich.
Дополня́ть, -по́лнить פ״י מלא החסר; הוסף על־, כלה חק ergänzen.
Доколо́ть см. Дапа́лывать.
Дополу́денный ת׳ אשר בבקר, אשר לפני־הצהרים Vormittags-.
Допоро́ть см. Допарыва́ть.
Допото́пный ת׳ אשר לפני ימי־המבול —, מדורות קדומים vorsündfluthlich.
Допра́вливать, -правля́ть, -пра́вить פ״י 1) כלה, התם לתקן, לתקן ganz ausbessern. 2) דרוש חוב מיד־, נגוש den Schuldrest einziehen.
Допра́вочный ת׳ העומד לגבות, הדרוש במשפט einzufordernd.
Допра́вщикъ ז׳ נושה, נוגש חוב Einforderer.
Допра́здновать פ״י השלם חג, כלה לחג ausfeiern.
Допра́шивать, -проси́ть פ״י בקר, שאול, חקור befragen. -ся פ״ח 1) הדרש, השאל, בקור verhört werden. 2) הפק רצון, פצור ב־ עד־מצא בקשתו, מאיש בהתחנן לו erbitten.
Допро́съ ז׳ חקר —, דרש את־פי־, בקרת Verhör.
Допро́щикъ ז׳ חוקר דבר משפט, מבקר Verhörer.
Допры́гивать, -гнуть פ״ע דלג —, קפץ עד־ hinzuspringen.
Допры́скивать, -пры́снуть פ״י הזה עד־ hinspritzen.
Допрѣва́ть, -прѣ́ть פ״י בשל היטב gar kochen.
Допря́дывать, -пряда́ть פ״י התם, כלה לטוות מטוה ausspinnen.
Допря́дывать, -пря́нуть פ״ע דלג עד־ hinzuspringen.
Допря́сть см. Допря́дывать, -пряда́ть.
Допуска́ть, -пусти́ть פ״י 1) הניח לבוא אל־ zulassen. 2) נתון ל־, — נטוש, — הרשה erlauben.
До́пускъ ז׳, -пуще́ніе ס׳ רשיון לבא אל־ Hinzulassung.

Допыта́ться см. Допы́тываться.
Допы́тливость נ׳ תשוקה לדעת —, חפש Forschbegier.
Допы́тливый ת׳ רודף חדשות, תר לדעת forschbegierig.
Допы́тывать, -пыта́ть פ״י בקר, אלץ להגיד, חלוט דרוש ושאול כה ausfragen. -ся פ״ח ובחון בכור עני, תור לחקר דבר, וכה ausforschen.
До́пьяна תה״פ לשכרון, לשכרה bis zur Trunkenheit.
Допѣва́ть, -пѣ́ть פ״י התם שיר, כלה לשיר aussingen.
Дорабо́тывать, -рабо́тать פ״י כלה מלאכה hinzuarbeiten. -ся פ״ח עמול במלאכתו עד־ arbeiten bis.
Дороста́ть см. Дороста́ть.
Дорва́ть см. Дорыва́ть.
Дорисо́вывать, -сова́ть פ״י התם לתאר fertig malen.
Доро́га נ׳ ארח, מסלול, נתיבה, נתיב, דרך Weg, Bahn. Просёлочная д. משעול הכפרים, דרך כרמים. Счастли́вой доро́ги! שלום דרכך. Дать кому доро́гу הטה מני ארח לפני־, פנה דרך ל־. Вѣдь это тебѣ по дорогѣ הלא היא בדרך מהלכך. Туда́ ему и дорога הוא יאכל מפרי־דרכו.
До́рого תה״פ יקר מאד, רב המחיר; יקר theuer. Въ тридорога
Дорогова́тый ת׳ יקר מעט etwas theuer.
Дорогови́зна נ׳ עלות מחיר הדברים, יקרות Theuerung.
Дорого́й ת׳ נכבד, נחשב; רב־המחיר, יקר theuer; kostbar. -гіе ка́мни אבני־חפץ, אבני־חן, אבנים יקרות.
Доро́дливость, -ро́дность נ׳ משמן הבשר Wohlbeleibtheit.
Доро́дливый, -ро́дный ת׳ שמן, בריא wohlbeleibt.
Доро́дничать, -нѣть פ״ע שמון, עבה, כשה dick werden.
Доро́дство, -дность см. Дородли́вость.
Дорожа́ть פ״ע עלה במחיר, הלוך ויקור theuer werden.
Доро́же ת׳ יקר מ־ theurer.
Дорожи́ть (чѣмъ) פ״ע חשוב, כבד, הוקר hochschätzen. -ся פ״ח רבה במחיר ממכרו theuer verkaufen.
Доро́жка נ׳ 1) משעול, מסלול Steg. 2) צנור; תעלה, ערוץ Streif; Rinne.
Доро́жникъ, -ничекъ ז׳ ספר זכרון לנוסע Reisebuch.
Доро́жный ת׳ הדרך —, המסע — Weg-, Reise-.
Доро́жчатый ת׳ חרות קו־קו gestreift.
Доро́слый ת׳ מלא הקומה, — רם erwachsen.
Дороста́ть, -сти́ פ״ע בוא למלוא קומתו, שנה די־, עלה —, גדול —, קומתו aufwachsen.
Доруба́ть, -би́ть פ״י כלה לחטב —, התם abhauen.
Дорыва́ть, -рва́ть פ״י התם, כלה לנתש; הוסף לקטף, לעקר נטוע ganz ausreißen.
Дорыва́ть, -ры́ть פ״י כרה עד; כלה לחפר ausgraben.

Дорѣзывать, -рѣзать פ״י 1) כַּלֵּה לִכְרֹת, לִגְזֹר — hinzuschneiden. 2) שָׁחוֹט כָּלָה, מוֹתֵת abschlachten.
Досáда כַּעַס נ׳, מֶמֶר, מֹרַת־רוּחַ, תּוּגָה, בִּזָּיוֹן וָקֶצֶף, מַר־נֶפֶשׁ Verdruß. [leidiger. -льница נ׳.
Досади́тель מַכְאִיב לֵב, מְמָרֵר נֶפֶשׁ, מַכְעִים ז׳ Be=
Досади́тельный מַכְאִיב לֵב ת׳ kränkend.
Досади́ть см. Досаждáть и -сáживать.
Досáдно רַע וָמַר ת״פ verdrießlich. Мнѣ это досадно רָעָה זֹאת בְּעֵינַי. Мнѣ очень досадно צַר לִי מְאֹד.
Досáдный מַכְעִים ת׳ kränkend. -ныя рѣчи דְּבָרִים מַכְעִיסִים, יוֹרְדִים חַדְרֵי־בֶטֶן —.
Досáдовать (-дую) פ״ע הָמַר עַל־; כָּעוֹס sich ärgern.
Досáдчикъ см. Досади́тель.
Досажáть см. Досáживать.
Досаждáть (кому) פ״ע כַּעֵס, הַכְעֵם, הָרְעֵם, מָרֹה וְעַצֵּב רוּחַ־ ärgern, kränken. [bepflanzen.
Досáживать פ״י כַּלֵּה לִשְׁתֹּל; הוֹסֵף לִנְטֹעַ vollends
Досáливать פ״י הוֹסֵף לִמְלֹחַ, מָלוֹחַ עוֹד durchsalzen.
Досáсывать פ״י כַּלֵּה יָנוֹק — עַלֵּעַ, מָצֹה עַד־תֹּם Ganz aussaugen.
Досвéрливать, -ли́ть פ״י הוֹסֵף לִנְקֹב, כָּרֹה עוֹד, כַּלֵּה — הָתֵם לִנְקֹר vollends ausbohren. [bisher.
Досéлѣ ת״פ עַד־עַתָּה, עַד־הַיּוֹם, עַד־כֵּן; עַד־כֹּה, עַד־הֵנָּה
Доси́живать, -сидѣть פ״ע 1) יָשׁוֹב עַד־ sitzen bis.
2) כַּלֵּה (אֵם צִפּוֹר) לְדְגֹּר — לְחַמֵּם בֵּיצֶיהָ ausbrüten.
3) כַּלֵּה לְזַקֵּק מַשְׁקֶה ausdestilliren.
Доскá קֶרֶשׁ נ׳, לוּחַ־עֵץ; גֵּב Brett; Tafel. Прочитáть отъ доски́ до доски́ קָרֹא סֵפֶר מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף. До гробовой доски́ עַד־בֹּאִי שְׁאוֹל, עַד־סְתֹם הַגּוֹלֵל*, עַד־תֹּם הַחַיִּים. Ихъ нельзя поставить на одну дóску הֵם שׁוֹנִים מְאֹד בְּעֶרְכָּם. [ganz abschaben.
Доскáбливать פ״י כַּלֵּה לִמְחוֹת; גָּרוֹר —, גָּרֵד כָּלָה
Доскáзывать, -сказáть פ״י כַּלֵּה לְדַבֵּר, הָתֵם לְסַפֵּר auserzählen.
Доскáкивать, -скакáть פ״ע דַּלֵּג עַד springen bis.
Доскобли́ть см. Доскáбливать.
Доскокну́ть, -кочи́ть см. Доскáкивать.
Доскребáть,-скрéсть פ״י גָּרֵר כָּלָה, גָּרֵד כָּלִיל — הַקְצֵה
Дослáть (дошлю) см. Досылáть. [ganz abschaben.
Дослу́живать, -служи́ть פ״י מַלֵּא יְמֵי עֲבֹדָתוֹ, כַּלֵּה — den Dienst beenden. -ся פ״ח עָלֹה בַּעֲבֹדָתוֹ לְיֹתֶר durch Dienen erlangen.
Дослу́шивать, -слу́шать פ״י שָׁמוֹעַ דָּבָר עַד־סוֹפוֹ, עַד־תֻּמּוֹ — ganz aushören.
Досмáтривать, -смотрѣть פ״י 1) רָאֹה עַד־סוֹף bis zu Ende sehen. 2) שִׂים עַיִן עַל־ Aufsicht haben. Нáдо тебѣ досмáтривать за этимъ молодымъ человѣкомъ עָלֶיךָ לָשִׂים עַיִן עַל־דַּרְכֵי הַנַּעַר. Этого я не досмотрѣлъ עַל־זֶה לֹא־שַׂמְתִּי עֵינַי.
Досмóтрщикъ מַשְׁגִּיחַ, נִצָּב עַל־, פָּקִיד ז׳ Aufseher.
Досмóтръ פְּקִידוּת ז׳, מִשְׁמָר Aufsicht.
Досмотрѣть см. Досмáтривать.
Досмѣя́ться פ״ח (לָחֳלִי) הַרְבֵּה לִצְחֹק עַד so lange lachen bis.
Досоли́ть см. Досáливать.
Дососáть см. Досáсывать.
Досóхнуть см. Досыхáть.
Доспáть см. Досыпáть. [עֵת בִּכּוּרָיו] reif werden.
Доспѣвáть פ״ע (פְּרִי) בָּשׁוֹל הֵיטֵב, גָּמוֹל, בּוֹא עַד־
Доспѣлый בָּשֵׁל ת׳, מְבֻכָּר (פְּרִי) reif.
Доспѣть см. Доспѣвáть.
Доспѣхъ חֲלִיצָה, מַדֵּי־, כְּלֵי אִישׁ־מִלְחָמָה ז׳ Rüstung.
Доставáть, -стáть (-стаю, עתיד -стáну) פ״י 1) הַשֵּׂג, מָצֹא, הָפֵק bekommen. Откýда достáлъ ты дéньги? מֵאַיִן מָצָאתָ (הִשַּׂגְתָּ) יָדְךָ כֶּסֶף. Достáнь мнѣ эту книгу קַח (הָבֵא) לִי אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה. 2) הַגִּיעַ עַד, הַגִּיעַ נָגוֹעַ reichen bis. Достáть рукóю до потолкá בְּיָדוֹ עַד־הַסִּפּוּן. 3) הָיֹה דַי, הִמָּצֵא לְמַדַּי, שָׂפוֹק לְ־ hinreichen, genügen. Достáнетъ ли этихъ дéнегъ тебѣ на дорóгу? הֲיִשְׂפֹּק הַכֶּסֶף לְדַרְכֶּךָ. Ему́ не достаётъ смѣлости הוּא חָסֵר אֹמֶץ־לֵב. -ся נפעל נָפוֹל לְ־, הִמָּצֵא לְ־ zu Theil werden. Ему достáлось наслѣдство חֶבֶל נַחֲלָה נָפַל לוֹ. Ему достáнется כְּאָרְחוֹ יַמְצִיאֻהוּ, הוּא לֹא־יִנָּקֶה מֵעֹנֶשׁ.
Доставля́ть, -стáвить פ״י הָפֵק לְ־, הַמְצֵא אֶל־, הָבֵא, שִׂים לְ־, לִפְנֵי־ geben, gewähren; liefern. Д. удовóльствіе комý שַׂמֵּחַ אֶת־, נָתוֹן שִׂמְחָה בְּלֵב־.
Дóсталь שְׁאָר נ׳, שְׁאֵרִית, יֶתֶר, שָׂרִיד, עוֹדֵף Rest.
Достáтокъ (-тка) מַדַּי ז׳, שֹׂבַע; הוֹן־רָב Ueberfluß.
Достáточествовать (-ствую) פ״ע 1) שָׂפוֹק, הָיֹה דַי, הִמָּצֵא לְמַדַּי hinreichen. 2) שָׂבוֹעַ בְּרָכָה, רָאֹה בַטּוֹב wohlhabend sein.
Достáточно ת״פ דַּי, לְמַדַּי, בְּשֶׁפֶק, דֵּי־הַצֹּרֶךְ hinreichend.
Достáть см. Доставáть.
Достéгивать, -стегáть פ״י כַּלֵּה לְתַפֵּר absteppen.
Достигáть,-сти́гнуть, -сти́чь פ״י הַשֵּׂג, מָצֹא, בֹּא עַד־, הַגִּיעַ לְ־ einholen; erreichen. Д. цѣли מָצוֹא חֶפְצוֹ. Д. глубóкой стáрости הַגִּיעַ —, בּוֹא לִימֵי־זִקְנָה וְשֵׂיבָה
Достижéніе הַשִּׂיג ס׳, בֹּא עַד־ Erreichung
Дости́рывать, -стирáть פ״י כַּלֵּה לְכַבֵּס. [digkeit.
Достовѣрность אֱמֶת נ׳, נְכוֹנָה, נְכֹחָה Glaubwür-

Достовѣрный ת׳ נֶאֱמָן, נָכוֹן, אֱמֶת — glaubwürdig.
Достодолжный ת׳ הַנָּכוֹן, הָרָאוּי gehörig.
Достойно ת״פ כַּמִּשְׁפָּט, כָּרָאוּי, כְּדֵי־עֶרְכּוֹ würdig.
Достоинство ס׳ 1) מְחִיר Werth. 2) יְקָר, חֵן, עֵרֶךְ, יִתְרוֹן Würde, Verdienst.
Достойный ת׳ 1) רָאוּי לְ־ verdient. Этотъ человѣкъ достоинъ наказанія הָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט עֹנֶשׁ לָאִישׁ. 2) יְקָר, נִכְבָּד, נֶחְשָׁב würdig.
Достопамятный ת׳ עוֹמֵד לְזֵכֶר עוֹלָם denkwürdig.
Достопочтеніе ס׳ כָּבוֹד הָרָאוּי לְ־ gebührende Achtung.
Достопочтенный ת׳ נִכְבָּד, יְקָר, נֶחְשָׁב, נְשׂוּא־פָנִים achtungswerth.
Достопримѣчательный ת׳ הָרָאוּי לָשִׂים לֵב עָלָיו, נִפְלָא, עוֹמֵד לְנֵס; מוֹפֵת — merkwürdig.
Достославный, -хвальный ת׳ אֲשֶׁר לוֹ נָאוָה תְהִלָּה ruhmwürdig.
Достояніе ס׳ נְכָסִים, קִנְיָן, הוֹן, רְכוּשׁ, נַחֲלָה Vermögen.
Дострагивать פ״י הוֹסֵף הַחֲלֵק בַּמַּקְצוּעָה zuhobeln.
Достраивать, -строить פ״י כַּלֵּה לִבְנוֹת ausbauen.
Дострачивать, -строчить פ״י כַּלֵּה לְתַפֵּר קַו לָקָו absteppen.
Достригать -стричь פ״י כַּלֵּה לָגֹז, הָתֵם לָגֹז abscheeren.
Дострогать см. Дострагивать.
Достраивать, -строить см. Достраивать.
Достройка נ׳ כְּלוֹת הַבְּנִיָּה, תֹּם מְלֶאכֶת הַבִּנְיָן Ausbau.
Доструживать, -гать см. Дострагивать
Дострѣливать, -лять פ״י 1) כַּלֵּה לִירוֹת ganz erschießen. 2) יָרֹה עַד־ schießen bis.
Достряпывать, -пать פ״י כַּלֵּה לְבַשֵּׁל das Essen fertig machen.
Доступать, -пить פ״ע נָגוֹשׁ, קָרֹב אֶל־ hinzutreten.
Доступный ת׳ אֲשֶׁר נִתַּן לָבוֹא אֵלָיו; נִמְצָא לְדוֹרְשָׁיו zugänglich.
Доступъ ז׳ צְדָקָה לָבוֹא אֶל־, רִשְׁיוֹן —, דֶּרֶךְ — Zutritt.
Досугъ ז׳ עֵת־דְּרוֹר, שֶׁבֶת מִמְּלָאכָה, — עֵת מַרְגֹּעַ freie Zeit, Muße.
Досужество, -жесть נ׳ יַד־חָרוּצִים, חֲרִיצוּת בִּמְלָאכָה*, —מְהִירוּת* Gewandtheit.
Досужій ת׳ חָרוּץ, מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ flink.
Досужный ת׳ שׁוֹבֵת מִמְּלַאכְתּוֹ, — חָדֵל; דְּרוֹר — müssig. -ная пора עֵת־דְּרוֹר, עֵת מַרְגֹּעַ.
Досуха ת״פ עַד־יַבֶּשֶׁת, לֶחָרָבָה ganz trocken.
Досушивать, -сушить פ״י יַבֵּשׁ הֵיטֵב vollends trocknen.
Досчатый, -счаной ת׳ קְרָשִׁים־, לוּחוֹת־עֵץ־ aus Brettern.
Досчитывать, -считать פ״י כַּלֵּה לִסְפֹּר; הָתֵם חֶשְׁבּוֹן auszählen. -ся 1) נפעל הַסֵּפֶר כָּלָה ausgezählt werden. 2) פ״ח מָצֹא חֶשְׁבּוֹן die Rechnung voll haben. Я не досчитываюсь однаго рубля נֶעְדַּר לִי בַּחֶשְׁבּוֹן שֶׁקֶל אֶחָד.
Досылать, -слать פ״י מְשֻׁלּוֹחַ הַשְׁלֵם —, מַלֵּא, הוֹסֵף לִשְׁלֹחַ, שָׁלוֹחַ עוֹד, שָׁלוֹחַ יֶתֶר הַ־ noch zuschicken.
Досыпать, -спать פ״ע יָשֹׁן דַּיּוֹ noch etwas schlafen.
Досыпать, -сыпать פ״י שָׁפוֹךְ עוֹד, — זָרֹה hinzuschütten.
Досыта ת״פ דֵּי־שָׂבְעוֹ, לְמַדַּי, לָשֹׂבַע bis Sättigung.
Досѣвать, -сѣять פ״י הוֹסֵף לִזְרֹעַ; — כַּלֵּה aussäen.
Досѣкать, -сѣчь פ״י 1) לַחְטֹב —, עֵצִים כַּלֵּה לִכְרֹת; כַּלֵּה לִפְסֹל אֶבֶן aushauen. 2) הַכֵּה בַּשּׁוֹטִים עַד־ peitschen bis...
Досюда ת״פ עַד־כֹּה; עַד־הֵנָּה bisher.
Досягать, -сягнуть פ״ע (עַד־) הַשֵּׂג, הַגִּיעַ לְ־ reichen bis zu...
Доталкивать פ״י דָּחֹה עַד, — דָּחוֹף, — הָדוֹף stoßen bis...
Дотащивать, -тащить פ״י מָשׁוֹךְ עַד־, — סָחוֹב hinzuschleppen.
Дотекать פ״ע עַד־ (מַיִם) הָלוֹךְ, — נָהוֹר fließen bis...
Дотеребливать, -бить פ״י מָרוֹט כַּלֵּה völlig ausraufen.
Дотереть см. Дотирать.
Дотёсывать, -тесать פ״י הוֹסֵף הַחֲלֵק בַּמַּעֲצָד vollends behauen.
Дотечь см. Дотекать.
Дотирать פ״י לָדֹק, — הוֹסֵף לִשְׁחֹק fertig zerreiben.
Доткать Доткнуть см. Дотыкать.
Дотла ת״פ כָּלָה, עַד־כַּלֵּה, עַד־הַיְסוֹד gänzlich.
Дотолкнуть см. Доталкивать.
Дотолѣ ת״פ עַד הַמָּקוֹם־; עַד־הַיּוֹם הַהוּא bis dahin.
Дотрогиваться, -тронуться פ״ע נָגוֹעַ בְּ־ אֶל־ berühren.
Дотыкать, Дотыкать -ткнуть פ״י סָתוֹם כָּלָה völlig zustecken. -ся פ״ח הַגַּע (יָדוֹ) עַל־, נָגוֹעַ בְּ־ leicht berühren.
Дотыкать, -ткать פ״י אָרוֹג עוֹד, כַּלֵּה לֶאֱרֹג fertig weben.
Дотягаться פ״ח עַד־... הִשָּׁפֵט עִם prozessiren bis...
Дотягивать, -тянуть פ״י 1) מָשׁוֹךְ עַד־ hinziehen. 2) עָצוֹר לָלֶכֶת עַד־; עָצוֹר כֹּחַ, הַאֲרֵךְ נַפְשׁוֹ aushalten bis...
Доучивать, -учить פ״י הוֹסֵף לְלַמֵּד, — כַּלֵּה völlig belehren. -ся פ״ח הוֹסֵף לִלְמֹד; — כַּלֵּה — הָתֵם erlernen.
Дохаживать см. Доходить.
Дохлёбывать, -бать פ״י לָקֹק כָּלָה — עַלְעֵ den Rest aufessen
Дохлый ת׳ מֵת (דָּג, כֶּלֶב) krepirt.
Дохнуть см. Дыхать.
Дохнуть פ״ע (בְּהֵמָה, דָּג) מוּת, הֵאָסֵף, סָפֹה krepiren.
Доходить, Дойти פ״ע 1) הָלוֹךְ עַד, — בּוֹא hingehen. 2) הַשֵּׂג, הַגִּיעַ עַד erreichen. Дойдетъ и до тебя

очередь גם עליך תעבר־כוס; עוד יבא עתך גם־אתה.
Д. до чего своимъ умомъ הגיע ל־, השג בתבונתו.
3) בוא עד־קצו, כלה, אפוס zu Ende gehen. У насъ
хлѣбъ дошёлъ אזל הבר מכלינו. [träglich.
Доходный ת׳ עושה־שכר, נותן פרי, — שכר ein=
Доходъ ז׳ 1) שכר, שכר, פרי, תבואה Einkünfte.
2) כלות, תם Ende. Хлѣбъ уже въ доходѣ הבר
עוד מעט וכלה הבר, קרוב לכלות. [Tochter=.
Дочеринъ, -рнинъ, -рній ת׳ אשר לבת, — הבת
Дочерчивать, -чертить פ״י כלה להתות, לתאר —,
התם לחקות fertig zeichnen.
Дочиста ת״פ מבלי השאיר שריד, כלה gänzlich.
Дочистить см. Дочищать.
Дочитывать, -читать פ״י קרא עד־תם auslesen. -ся
הגיע בקראו עד־ פ״ח lesen bis. [gen.
Дочищать פ״י התם לנקות, כלה לטהר völlig reini=
Дочь, Дочка נ׳ בת Tochter. [ten.
Дошагивать, -шагнуть פ״ע צעוד עד־ hinzuschrei=
Дошвыривать, -рнуть פ״י זרוק עד־, — ירה, הטל
hinzuwerfen. [nähen.
Дошивать, -шить פ״י התם לתפר, כלה לתפר fertig
Дошивка נ׳ -шитіе ס׳ כלות התפירה Beendigung des
Дошлый ת׳ מלא ימים, בא בימים gereift. [Nähens.
Дощаникъ ז׳ ארון עץ; תבת־ bretterner Kasten.
Дощаной, -щатый см. Досчатый. [chen.
Дощечка נ׳ קרש קטן, לוח עץ — שחיף; גב Brett=
Дощипывать, -щипать פ״י כלה קטוף; מרוט עד־
תם abzupfen.
Доѣдать, -ѣсть פ״י כלה לאכל den Rest aufessen. Д.
кого־ אכול בכל־פה, הפח נפש־, הצק ל־, אכול בדי עור־.
Доѣзжать פ״ע נסוע (בסוס) עד־ hinzufahren.
Доѣзжачій ש״ת נוטר כלבי הציד Hundeaufseher.
Доѣзживать, -ѣздить 1) פ״ע נסוע עד־עת, כלה
המסע die Fahrzeit beendigen. 2) פ״י נסוע ב־ עד
כלותו, במסע (רכב) כלה durch Fahren abnutzen.
Доѣсть см. Доѣдать.
Доѣхать см. Доѣзжать.
Драгій см. Дорогой.
Драгоманъ ז׳ מליץ, מתרגמן* Dolmetscher.
Драгоцѣнность נ׳ סגלה, כלי־יקר, דבר־חפץ,
מגדנה, מחמד, כלי־חמדה Kostbarkeit.
Драгоцѣнный ת׳ יקר kostbar. -нные камни אבני־
Драгунъ ז׳ פרש, רכב Dragoner. [חן, חפץ —.
Дражайшій ת׳ היקר מכל — הנחמד theuerst.
Драгнéніе ס׳ התעולל, התגרות; התולים das Reizen.

Дразнило ז״נ מתגרה, מתעולל, מתלוצץ Necker.
Дразнить פ״י התעולל ב־, — התגרה; הרעם reizen.
Драка נ׳ מצה, מריבה, מכת־אגרוף Schlägerei. [necken.
Драконка נ׳ מין צמח, לוף* (פאה ו׳) Drachenwurz.
Драконъ ז׳ שרף מעופף, דרקון* (ברכ׳ סב.) Drache.
Драма נ׳ משא לבמת החזיון, חזות משא Drama.
-матическій ת׳ [-гическій ת׳
Драматургія נ׳ תורת חקי־החזות Schauspielerkunst.
Драматургъ ז׳ חזות, סופר משא, מחבר חזיונות
Bühnendichter.
Драница, Драњь נ׳ שחיף עץ, גב Dachschindel.
Драніе ס׳ קרע, מקרע das Reißen.
Драпированіе ס׳, -ровка נ׳ מרפד, רפידה Drapirung.
Драпировать (-рую) פ״י רפד, רבוד drapiren.
Драпъ ז׳ ארג־צמר עב dickes Tuch.
Дратва נ׳ חוט משוח בזפת, פתיל כפור Pechdraht.
Драть (-деру) פ״י 1) משוך, מרוט zupfen. Д. волосы
משוך, — מרוט השער. 2) קרוע reißen. 3) פשוט עור,
— פצל abreißen, abziehen. Д. съ кого кожу הפשט
עור מעל; לקוח נשך ומרבית, רבה במחיר מכרו. Д.
горло צרוח בגרון. Это дерётъ уши כל־שומעה
תצלנה אזניו. -ся פ״ח הנצה, הצה, הלחם, האבק
הם נצים (נלחמים). Они дерутся מחוץ, הכה. Онъ
больно дерётся הוא מכה בעברה.
Драхва נ׳ מין אוז, שקנאי* (חולין סג׳) Trappgans.
Драхма נ׳ מין מטבע נושן; דרכמון, חלק התשעים
וששה מלטרא Drachme. [eisen.
Драчка נ׳ מסרק לפשתים, שחיף־עץ חרוץ Aufrauh=
Драчливость נ׳ חפץ קרבות ומצה Zanksucht.
Драчливый ת׳ אוהב מצה במהלמות zanksüchtig.
Драчунъ ז׳ רודף מצה ומלחמת־אגרוף Zanksüchtiger.
Дребедень נ׳ תפל, ריק Unsinn.
Дребезги ז״ר רסיסים, בקעים, מכתה Scherben.
Дребезжаніе ס׳ רגז־קול, פרט, קול חרדות Klang
eines platzenden Gefäßes.
Дребезжать פ״ע פרוט, השמע רגז־קול; הרעם dröhnen.
Древесина נ׳ עץ למינו; חמר העץ Holzstoff.
Древесный ת׳ עץ — Holz=. [Zeltstange.
Древко ס׳ 1) עץ־חנית Lanzenschaft. 2) תרן לאהל
Древле ת״פ לפנים, בימי קדם vor Zeiten.
Древній ת׳ עתיק, קדמוני, קדם — קדומים — uralt.
Д. потокъ נחל־קדומים. -ніе цари מלכי־קדם.
Древность נ׳ קדומים, קדם, ימות עולם, שנות קדם,
שנים קדמניות, דורות עולמים Alterthum.
Древнѣть פ״ע הושן, היה לישן נושן, עתוק veralten.

Дре́во ס׳ (רבים древа́, -веса́) см. Де́рево.
Древови́дный ת׳ כִּדְמוּת־עֵץ baumartig.
Древомѣ́ръ ז׳ כְּלִי־מְמַד לָעֵצִים Baummesser.
Древонасажде́ніе ס׳ מַטַּע עֵצִים Baumpflanzung.
Древото́чецъ ז׳ (-чца) תּוֹלַעַת־הָעֵץ Bohrwurm.
Дрема́ נ׳ -ма́ніе ס׳ תְּנוּמָה, נוּמָה Schlummer.
Дрема́ть (-млю) פ״ע נוּם, הֵרָדֵם schlummern. Мнѣ дре́млется תְּנוּמָה תֹאחֲזֵנִי.
Дремли́вость נ׳ נוּמָה Schläfrigkeit.
Дремли́вый ת׳ יָשֵׁן, נָם, נִרְדָּם schläfrig.
Дремо́та נ׳ נוּמָה, שֵׁנָה, תַּרְדֵּמָה Schläfrigkeit.
Дрему́честь נ׳ עֳבִי יַעַר, מַאְפֵּל חֹרֶשׁ Dichtigkeit eines Waldes.
Дрему́чій лѣсъ יַעַר־מַאְפֵּלְיָה, חֹרֶשׁ מֵצַל dichter [Wald.
Дресва́ נ׳ חָצָץ Kiessand.
Дресвя́къ, -свя́никъ ז׳ אֶבֶן חָצָץ Kieselstein.
Дресвя́ный ת׳ מָלֵא חָצָץ kiesig.
Дресирова́ть(-ру́ю) פ״י (סוס, כלב) חַנֵּךְ, לַמֵּד abrichten.
Дроби́ны נ״ר (בליל לבהמה) חַרְצַנִּים מִמֶּסֶךְ־שֵׁכָר, גֶּפֶת*, תֶּמֶד* Malzträber.
Дроби́ть (-блю) פ״י פּוֹצֵץ, פָּתוֹת לִפְתִּים, פַּרְפֵּר zerbröckeln.-ся פ״ח הִתְפָּרֵד, הִתְפּוֹרֵר, הִתְפּוֹצֵץ zerbröckelt [werden.
Дробле́ніе ס׳ פֶּרֶט, פֵּרוּר, נִפֵּץ Zerbröcklung.
Дробни́ца נ׳ יַלְקוּט הַצַּיָּדִים לְאַבְנֵי־קֶלַע Schrotbeutel.
Дробный ת׳ נִפְרָט* zertheilt.-ные това́ры מֶכֶר־מִצְעָר. -ное число́ מִסְפָּר בְּחֶשְׁבּוֹן הַשְּׁבָרִים.
Дробови́къ ז׳ קְנֵה־רֹבֶה לְחַרְצַנֵּי־קֶלַע Schrotbüchse.
Дробово́й ת׳ אֲשֶׁר לְחַרְצַנֵּי־קֶלַע Schrot=.
Дробь נ׳ 1) רְסִיסִים, בְּקִעִים Scherben. 2) אַבְנֵי־קֶלַע, חַרְצַנֵּי— Schrot. 3) שֶׁבֶר, מִסְפָּר בְּסֵפֶר הַתִּשְׁבֹּרֶת Bruchzahl. 4) פֶּרֶט מְתוֹפְפִים, רַעַם הַפּוֹרֵט עַל־הַתֹּף Trommelwirbel.
Дрова́ ס״ר עֵצִים לְהַשִּׂיק, עֲצֵי־בָעֵר Brennholz.
Дро́вни, -ве́шки נ״ר עֶגְלַת־חֹרֶף לְמַשָּׂא Lastschlitten.
Дровово́зъ ז׳ מַסִּיעַ עֵצִים, מוֹלִיךְ— Holzführer.
Дровоно́сецъ ז׳ נוֹשֵׂא עֵצִים Holzträger.
Дровосѣ́къ ז׳ חוֹטֵב עֵצִים, כּוֹרֵת— Holzhauer.
Дровяни́къ ז׳ מוֹכֵר עֵצִים Holzhändler.
Дровяно́й ת׳ עֵצִים— Holz=. Д. дворъ אוֹצַר עֵצִים.
Дро́ги נ״ר עֶגְלַת אֲרוֹן מֵתִים Leichenwagen.
Дро́гнуть см. Дрожа́ть.
Дроже́ніе ס׳ רְעָדָה. חֲרָדָה das Zittern.
Дрожа́ть, Дро́гнуть פ״ע חוּל, רָגוֹז, רָעוֹד, רָחוֹף zittern. Чле́ны его дрожа́тъ נִבְהֲלוּ; רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתָיו עֲצָמָיו, Онъ дро́гнулъ חִיל אֲחָזוֹ, רְעָדָה אֲחָזַתּוּ.

Дро́жди, Дро́жжи נ״ר שְׁמָרִים Hefen.
Дрожжяни́къ ז׳ כְּלִי־שְׁמָרִים Hefengefäß.
Дрожжяно́й; -жжево́й ת׳ שְׁמָרִים־ Hefen=.
Дро́жки נ״ר מֶרְכָּבָה קַלָּה, עֶגְלַת־צָב Droschke.
Дрожь נ׳ רַעַד, רֶטֶט, חִיל, רְעָדָה, חַלְחָלָה das Zittern, [Schauer.
Дроздъ, -дикъ ז׳ מִין צִפּוֹר, קִיכְלִי* Drossel.
Дрокъ ז׳ רֹתֶם Ginsterpflanze. -ковый ת׳ רְתָמִים—
Дромеда́ръ ז׳ מִין גָּמָל, בֶּכֶר (ישעיה ס, ו) Dromedar.
Дротъ, -тикъ ז׳ כִּידוֹן Wurfspieß.
Дрочёна נ׳ מָעוֹג עִם חָלָב וּבֵיצִים Eierkuchen.
Друго́й ת׳ 1) שֵׁנִי zweiter. 2) אַחֵר, מִשְׁנֶה anderer. Оди́нъ за други́мъ אִישׁ אַחֲרֵי־רֵעֵהוּ. Одно́ къ друго́му אַחַת לְאַחַת.
Другъ ז׳ רֵעַ, רֵעֶה, מֵרֵעַ, יְדִיד Freund. רבים Друзья́ רֵעִים. Другъ дру́га אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ, אִישׁ אָחִיו, חַד אֶת־חַד; אִשָּׁה אֶת־אֲחוֹתָהּ, אִשָּׁה רְעוּתָהּ.
Дру́жба נ׳ רֵעוּת, אַהֲבַת־רֵעִים Freundschaft.
Дружёкъ (-жка́) см. Другъ.
Дружелюби́вый ת׳ מִתְרוֹעֵעַ, אִישׁ רֵעִים freund= [schaftlich.
Дружелю́біе ס׳ רֵעוּת, חֶסֶד, אַהֲבָה Freundlichkeit.
Дружелю́бный ת׳ אוֹהֵב, מוֹשֵׁךְ חֶסֶד freundlich.
Дру́жескій, -ственный ת׳ מָלֵא אַהֲבָה וְרֵעוּת [freundschaftlich.
Дружёчекъ -чка см. Другъ.
Дружи́на נ׳ צְבָא הַמִּשְׁמַעַת לַמֶּלֶךְ, חֵיל הַמִּתְנַדְּבִים Leibwache.
Дружи́ть פ״י רֵעָה אִישׁ עִם־עֲמִיתוֹ, הָקֵם בְּרִית רֵעוּת בֵּין— Freundschaft stiften. -ся פ״ח הִתְרוֹעֵעַ sich be= [freunden.
Дружи́ща, -ще! יְדִידִי! Freund!
Дру́жка ז׳ חָבֵר לֶחָתָן וְלַכַּלָּה לְיוֹם כְּלוּלֹתָם, שׁוֹשְׁבִין* Hochzeitsmarschall.
Дру́жно ת״פ יַחְדָּו, שְׁכֶם—, לֵב אֶחָד gemeinschaftlich.
Дру́жный ת׳ אַהֲבָה—, מָלֵא רֵעוּת freundschaftlich.
Дры́хнуть פ״ע (המ׳) הֵרָדֵם, נוּם שְׁנָתוֹ schlafen.
Дря́блость נ׳ נֹבֶל, יֹבֶשׁ, חֹסֶר לֵחַ Welkheit.
Дря́блый ת׳ נָבֵל, קָמֵל, רַךְ, נָמֵק, מְבֻלָּק welk, trocken.
Дря́бнуть פ״ע נָבוֹל, קָמוֹל welken.
Дрябѣ́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל־שְׁרִיקוֹת dumpf klingen.
Дряга́ть פ״ע הִתְחַלְחֵל בְּיָדָיו וְרַגְלָיו, הִתְפַּלֵּץ— zucken.
Дря́гиль ז׳ סַבָּל, נוֹשֵׂא מַשָּׂא בְּכָתֵף Lastträger.
Дрягну́ть см. Дряга́ть.
Дрягота́ נ׳ פַּלָּצוּת, רְעָדָה.
Дря́згъ ז׳ 1) סוּחָה, מָאוּס וּמְסְחִי Schmutz. 2) הֶבֶל, רְעוּת [רוּחַ leeres Geschwätz.
Дрянно́й ת׳ תָּפֵל, סָר־טַעַם, נִמְאָס, רַע lumpig, schlecht.
Дрянь נ׳ 1) סְחִי, סוּחָה, מָאוּס Schmutz. 2) הֶבֶל, רִיק [Unsinn.
Дря́хлость נ׳ רִפְיוֹן, תַּחֲלֻאִים Gebrechlichkeit.

Дряхлый ת׳ יְדוּעַ־חֳלִי, דַּוָּי, דָּוֶה gebrechlich.
Дряхлѣть, Дряхнуть פ״ע רָפָה, חָלוֹשׁ kraftlos werden.
Онъ начинáетъ дряхлѣть עָזְבוֹ כֹחוֹ.
Дубáсить (-бáшу) פ״י בְּמַקֵּל דּוּשׁ בְּשַׂר prügeln.
Дуби́льный ת׳ עָשׂוּי לַעֲבֵד בּוֹ עוֹרוֹת zum Gerben.
Дуби́на (ג׳ -нища) נ׳ 1) יָתֵד, מַקֵּל־חוֹבְלִים, מַקֵּל־יָד, *אַלָּה Keule. 2) חֲסַר־לֵב, בַּעַר, כְּסִיל Dummkopf.
Дуби́ть (-блю) פ״י עַבֵּד עוֹרוֹת בְּעוֹר אַלּוֹנִים gerben.
Дýбка נ׳, -блéніе ס׳ עִבּוּד עוֹרוֹת בְּעוֹר אַלּוֹנִים das Gerben.
Дублéтъ ז׳ כֶּפֶל, הִשָּׁנוּת, מִשְׁנֶה Doppelstück.
Дубóвый ת׳ אַלּוֹן— Eichen=.
Дубóкъ (-бкá), -бóчекъ (-чка) ז׳ אַלּוֹן רַךְ kleine Eiche.
Дубрáва, -вка נ׳ סִבְכֵי־יַעַר, חֹרֶשׁ מֵצַל Wald.
Дубрáвистый ת׳ מָלֵא יְעָרוֹת waldig.
Дубрáвный ת׳ יַעַר— Wald=. -ные звѣри חַיְתוֹ־יָעַר.
Дубрóва см. Дубрáва.
Дубрóвникъ ז׳ מִין צֶמַח, *יוֹעֶזֶר (שבת קט:) Gamander.
Дубъ ז׳ אַיִל, אַלּוֹן Eiche. Д. кáменный *אַבְּלְסוֹן (ע״ז יד.) [Steineiche.
Дубьё ס׳ יְתַד־אַלּוֹן, *אַלָּה Keule.
Дугá נ׳ 1) דְּמוּת־קֶשֶׁת, חֲצִי־הָעִגּוּל Bogen. 2) קֶשֶׁת־ הָעֹל לַסּוּס Krummholz vom Gespann. Дугóю ת״פ כְּעֵין־ [קֶשֶׁת.
Дугообрáзный ת׳ כִּדְמוּת קֶשֶׁת bogenförmig.
Дудá נ׳ עוּגָב, עוּגַב רֹעִי, חֲלִיל־רוֹעִים Rohrpfeife.
Дудáкъ см. Драхвá. [Pfeife spielen.
Дуди́ть (-дю) פ״ע חַלֵּל בֶּחָלִיל, נַגֵּן בְּעוּגָב auf der
Дýдка, -дочка נ׳ חָלִיל קָטָן Pfeifchen. Плясáть по чужóй дýдкѣ בַּטֵּל דַּעְתּוֹ מִפְּנֵי דַעַת אֲחֵרִים.
Дýдочникъ ז׳ מְחַלֵּל בֶּחָלִיל Pfeifenspieler.
Дýдочный ת׳ חָלִיל—, עוּגָב— Pfeifen=.
Дудчáтый ת׳ נְבוּב־קָנֶה, *חָלוּל röhrenförmig.
Дýжка נ׳ 1) אֹזֶן חֶרֶב, אֹזֶן לִכְלִי bogenförmiger Griff. 2) עֶצֶם עֲנַק־הַצַּוָּאר Brustbein. [-льный ת׳
Дýло ס׳ פִּי קְנֵה־הָרַעַם Mündung (der Kanone).
Дýльце ס׳ פִּי־הַחֲצוֹצְרָה, פִּי־שׁוֹפָר Mundstück an Blas=
Дýля נ׳ פְּרִי אַגָּס גָּדוֹל Butterbirne [instrumenten.
Дýма נ׳ 1) שְׂעִפִּים, שַׂרְעַף, מַחֲשָׁבָה, עֲצַת־נֶפֶשׁ Gedanke. 2) בֵּית הַמּוֹעֵצָה לָעָם, שַׁעַר־עָם Magistrat.
Дýмать, -мывать פ״י 1) הָגָה, שׂוֹחַ עִם־לְבָבוֹ denken. Онъ дýму дýмаетъ שִׂיחַ לוֹ. 2) דִּמָּה, חָשׁוֹב meinen. Онъ не такъ думаетъ הוּא לֹא־כֵן יְדַמֶּה, לֹא־ לְבָבוֹ כֵּן יַחְשֹׁב. 3) אָמוֹר בְּלִבּוֹ, —דַּבֵּר beabsichtigen. Онъ дýмаетъ жени́ться הָיָה עִם־לְבָבוֹ לָקַחַת לוֹ אִשָּׁה. Я дýмаю построи́ть домъ אֲנִי עִם־לְבָבִי לִבְנוֹת בַּיִת.
Дýмный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְשַׁעַר־הָעָם des Magistrats. 2) מֵשִׂיחַ עִם־לְבָבוֹ nachdenkend.

Дуновéніе ס׳ נִשְׁמַת רוּחַ, הֶבֶל נִדָּף, אֶפַע Hauch.
Дýнуть см. Дуть.
Дупликáтъ ז׳ נִשְׁתְּוָן, כְּתָב, פַּרְשֶׁגֶן —פַּתְשֶׁגֶן Ab=
Дупли́на см. Дуплó. [schrift. -тный ת׳
Дупли́стый ת׳ נָבוּב (עֵץ), נְבוּב־גֶּזַע hohl.
Дупли́ть פ״י כָּרֹה בְּלֵב עֵץ, עָשֹׂה הָעֵץ נָבוּב aushöhlen.
Дуплó ס׳ נִקְרַת־עֵץ, חוֹר עֵץ נָבוּב Höhlung.
Дупловáтый см. Дупли́стый.
Дуплѣть פ״ע הָיֹה (עֵץ) לְנָבוּב hohl werden.
Дýра נ׳ פּוֹתָה, סָרַת־טַעַם Närrin. [dumm.
Дураковáтый ת׳ אֱוִילִי, חֲסַר־לֵב, נִבְעָר מִדַּעַת etwas
Дурáкъ, Дуралéй ז׳ אֱוִיל, סָכָל, בַּעַר, פֶּתִי, פּוֹתֶה, כְּסִיל, חֲסַר־לֵב Narr.
Дурáцкій ת׳ אֱוִילִי, נִבְעָר närrisch.
Дурачёкъ (-чка) см. Дурáкъ.
Дурáченье ס׳ כִּסְלָה, הוֹלֵלוּת Narrerei.
Дурáческій см. Дурáцкій.
Дурáчество ס׳ כִּסְלָה, סִכְלוּת, אִוֶּלֶת Dummheit.
Дурáчить פ״י הַתֵּל בְּ־, הָתֵל—, הִתְעוֹלֵל—, צַחֵק— zum Narren haben. -ся פ״ח הִתְהוֹלֵל Thorheiten begehen.
Дурачи́ще, -чи́на ז׳ נִבְעָר מְאֹד, סָכָל גָּדוֹל Dummkopf.
Дýрень ז׳ אֱוִיל, בַּעַר, כְּסִיל Narr.
Дури́ть פ״ע הִתְהוֹלֵל, צַחֵק, הַתֵּל Possen machen.
Дурмáнъ ז׳ מִין פַּקּוּעוֹת שָׂדֶה Stechapfel.
Дýрно ת״פ 1) רַע; כְּאֵין־בִּינָה schlecht. 2) צַר, מַר übel. Мнѣ дурно מַר־לִי, נָקְטָה נַפְשִׁי.
Дурнóй ת׳ 1) רַע; לֹא־טוֹב schlecht. 2) רַע־הַמַּרְאֶה häßlich. Она очень не дурнá הִיא טוֹבַת מַרְאֶה.
Дурнотá נ׳ 1) רַע־מַרְאֶה Häßlichkeit. 2) גֹּעַל נֶפֶשׁ, זָרָא; רוּחַ עִוְעִים Uebelkeit.
Дурнѣть פ״ע הָלוֹךְ וָרַע בְּמַרְאֶה, הַמְאֵס, שַׁנֵּה תָאֳרוֹ [לְרַע häßlich werden.
Дýрочка см. Дýра
Дурь נ׳ 1) אִוֶּלֶת, הֶבֶל, סִכְלוּת Thorheit. 2) שְׁרִירוּת לֵב Eigensinn.
Дурѣть פ״ע הוּאַל, הִבָּעֵר, הִסָּכֵל dumm werden.
Дýтикъ ז׳ 1) קָנֶה נָבוּב, *חָלוּל hohle Sache. 2) בַּעַל־ פָּנִים דְּשֵׁנִים, נְפוּחַ הַפָּנִים Pausback. 3) בַּעַל־פָּנִים, סַר וְזָעֵף, נִזְעָמִים Murrkopf.
Дуть פ״ע נָשׁוֹב, נָשׁוֹף, נָשׁוֹם, נָפוֹחַ; הַשֵּׁב, הָפֵחַ blasen, wehen. Здѣсь дýетъ רוּחַ עַזָּה נוֹשֶׁבֶת פֹּה. -ся פ״ח הִתְעַבֵּר, זָעוֹף; הִתְנַשֵּׂא sich aufblasen.
Духи́ ז״ר סַמֵּי־בֹשֶׂם Parfüms.
Духовéнство ס׳ חֶבֶר־כֹּהֲנִים, מְשָׁרְתֵי־יְיָ Geistlichkeit.
Духóвная שת״נ *צַוָּאָה, מִצְוַת־הַמֵּת Testament.
Духовни́къ ז׳ הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְפָנָיו יִתְוַדּוּ, הַמְכַפֵּר—

Beichtvater.

Духо́вный ת׳ 1) רוּחַ־ geistig. 2) מִן־הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי־יְיָ geistlich. -ное заведе́ніе בֵּית סֵפֶר לְלִמּוּדֵי־יְיָ. -ное завѣща́ніе מִצְוַת הַהוֹלֵךְ לָמוּת.

Духово́й ת׳ עָשׂוּי לִנְשֹׁם, —לְפַחַת בּוֹ zum Blasen, Blase=. Д. кана́лъ קְנֵה־הַנְּשִׁימָה. Д. инструме́нтъ שׁוֹפָר, חָלִיל, חֲצוֹצְרָה, קֶרֶן־תְּרוּעָה.

Духота́ נ׳ 1) צַחֲנָה, בְּאֹשׁ Dampf. 2) חֹם כָּבֵד מֵהָכִיל, חֹם עַז erstickende Luft.

Духъ נ׳ 1) רוּחַ, נֶפֶשׁ, נְשָׁמָה Geist, Athem; Muth; Laune. Испусти́ть духъ נָפוֹחַ נַפְשׁוֹ. Д. Бо́жій רוּחַ־יְיָ. Собра́ться съ ду́хомъ הֶחֱלִף כֹּחַ, הִתְאַזֵּר עֹז. Па́дать ду́хомъ הָמוֹג מִפַּחַד. У него́ не хвата́ло ду́ха сказа́ть это לֹא־עָרַב לִבּוֹ לְהַגִּיד זֹאת. Онъ не въ ду́хѣ הוּא סַר וְזָעֵף. Перевести́ д. הָשֵׁב רוּחוֹ, שָׁאוֹף רוּחַ. 2) רֵיחַ Geruch. Дурно́й д. רֵיחַ רָע.

Душа́ נ׳ 1) רוּחַ, נְשָׁמָה, נֶפֶשׁ Seele; Gewissen. Криви́ть душо́й עָשׂה שֶׁקֶר בְּנַפְשׁוֹ. Я живу́ съ нимъ душа́ въ ду́шу נַפְשִׁי קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ. Онъ въ ней души́ не ча́етъ הוּא לֹא־יָדַע נַפְשׁוֹ בְּאַהֲבָתוֹ אוֹתָהּ. 2) נֶפֶשׁ אָדָם Person. Се́мьдесятъ душъ שִׁבְעִים נָפֶשׁ.

Душе́вно ת״פ מִלֵּב, בְּלֵב וָנֶפֶשׁ herzlich.

Душе́вный ת׳ 1) אֲשֶׁר לַנֶּפֶשׁ, —הַנֶּפֶשׁ Seelen=. 2) נֶאֱמָן, יוֹצֵא מִלֵּב וָנֶפֶשׁ herzlich.

Душегрѣ́я, -грѣ́йка נ׳ אֲפוּד־שֵׂעָר לְנָשִׁים Leibpelz.

Душегу́бецъ ז׳ (-бца) רוֹצֵחַ נֶפֶשׁ Mörder.

Душегу́бство ס׳ קֶטֶל, רֶצַח Mord.

Душегу́бствовать (-ствую) פ״י קָטוֹל, רָצוֹחַ נֶפֶשׁ morden.

Душёкъ, (-шка́) ז׳ בְּאֹשׁ, רֵיחַ רָע übler Geruch; Eigensinn. Онъ съ душкомъ הוּא הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא.

Душе́ніе ס׳ מַחֲנָק das Ersticken.

Ду́шенька, -шка, -шечка נ׳ רַעְיָתִי! יָפָתִי! יְחִידָתִי! תַּמָּתִי! Liebchen!

Душёный ת׳ מְקֻטָּר, מְקֻטָּר gedämpft.

Душепа́губный ת׳ מַשְׁחִית נֶפֶשׁ, —חוֹבֵל, רַע לַנֶּפֶשׁ seelenverderbend.

Душеприка́щикъ ז׳ מְקַיֵּם דִּבְרֵי הַמֵּת Testament=vollzieher. -щица נ׳.

Душеспаси́тельный ת׳ גּוֹאֵל נֶפֶשׁ מִשַּׁחַת Seelen=reter.

Души́стый ת׳ נוֹתֵן רֵיחַ נִיחֹחַ wohlriechend.

Души́ть פ״י 1) חַנֵּק ersticken. 2) נוֹף מֹר וַאֲהָלוֹת; קַטֵּר parfümiren; dämpfen. -ся פ״ח נוֹף בְּשָׂרוֹ סַמֵּי בֶשֶׂם sich parfümiren.

Ду́шки נ״ר עוֹרוֹת צַוְּארֵי־שׁוּעָלִים Fuchshälse.

Душни́къ, -ничёкъ ז׳ מִפְתָּח לְרוּחַ בַּחַלּוֹן Luftloch.

Душни́ца נ׳ קֶרֶן־סַמִּים, בֵּית־נֶפֶשׁ Riechfläschchen.

Ду́шный ת׳ מָלֵא חֹם כָּבֵד מֵהָכִיל schwül.

Дуэли́стъ ז׳ נֶאֱבָק, אִישׁ־הַבֵּינַיִם Zweikämpfer.

Дуэ́ль נ׳ מִלְחֶמֶת הַבֵּינַיִם, מָנֹמַכוּס*(ילמד׳ ח״) Zweikampf

Дуэ́тъ ז׳ זִמְרַת שְׁנַיִם צְמֻדִים Zweigesang.

Дщерь נ׳ בַּת Tochter.

Дыба נ׳ סַד־הַקֶּטֶל Folterbank.

Дыби́ться פ״ח זַנֵּק, סַמֵּר sich emporsträuben. Во́лосы дыбя́тся תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת הַבָּשָׂר.

Дыбомъ ת״פ לְמַעְלָה aufrecht. Во́лосы у меня ста́ли д. שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי סִמְּרָה.

Дыбы ז״ר das Stehen auf den Hinterfüßen. Медвѣ́дь сталъ на дыбы́ הַדֹּב עָמַד עַל־שְׁתֵּי רַגְלָיו. Ло́шадь на дыбы́ סוּס סָמָר.

Дыми́ть (-млю) פ״י מַלֵּא עָשָׁן Rauch machen. -ся פ״ח הַמָּלֵא עָשָׁן, עָשׁוֹן rauchen.

Ды́мный ת׳ עָשֵׁן, מָלֵא עָשָׁן rauchig.

Дымо́вникъ ז׳ אֲרֻבַּת עָשָׁן Rauchloch.

Дымово́й ת׳ עָשָׁן—Rauch=. -во́е ש״ת מַס מִתַּנּוּר וְכִירַיִם Rauchsteuer.

Дымо́къ (-мка́), -мо́чекъ (-чка) ז׳ עָשָׁן דַּק kleiner Rauch.

Дымчатый ת׳ כְּעֵין עָשָׁן (צֶבַע) rauchfarbig.

Дымъ ז׳ עָשָׁן, קִיטוֹר Rauch.

Дынникъ ז׳ עֲרוּגַת אֲבַטִּיחִים Melonenbeet.

Дыня נ׳ אֲבַטִּיחַ, דְּלַעַת* Melone. -нный ת׳.

Дыр— см. Дир—.

Дыхало, -хальце ס׳ קְנֵה הַנְּשִׁימָה Luftröhre.

Дыха́ніе ס׳ רוּחַ, רוּחַ־אַף, נְשָׁמָה, נְשִׁימָה* Athem.

Дыха́тельный ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁאַף רוּחַ, —הַנְּשִׁימָה Athmungs=.

Дыха́ть см. Дыша́ть.

Дыхле́цъ ז׳ צַר־רוּחַ, צַר־חָזֶה Engbrüstiger.

Дыша́ніе ס׳ מִשְׁאַף רוּחַ, נְשָׁמָה, נְשִׁימָה* das Athmen.

Дыша́ть פ״ע נָשׁוֹם, שָׁאוֹף רוּחַ athmen. Онъ е́ле ды́шетъ לֹא נוֹתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה, קָצְרָה רוּחוֹ.

Ды́шло ס׳ (לָעֲגָלָה לִרְתֹּם הַסּוּסִים) מוֹט־הַצֶּמֶד Deichsel.

Дьяволёнокъ (-нка) ז׳ נַעַר מְשֻׁלָּח וְסוֹרֵר kleiner Teufel.

Дья́волъ ז׳ שֵׁד, שָׂטָן, רוּחַ רָעָה Teufel. -льскій ת׳.

Дья́вольщина נ׳ מַעֲשֵׂה שָׂטָן, שַׁעֲרוּרִיָּה Teufelei.

Дья́кон— см. Діа́кон—.

Дьячёкъ (-чка́) ז׳ מְשָׁרֵת בֵּית אֱלֹהִים Kirchendiener.

Дѣ́ва נ׳ עַלְמָה, בְּתוּלָה, נַעֲרָה Jungfrau.

Дѣва́ть, Дѣть (עתיד дѣ́ну) פ״י שׂוּם, הַנִּיחַ, עָזוֹב hinthun. Куда́ ты дѣва́лъ мою па́лку? אָנָה שַׂמְתָּ אֶת־מַקְלִי, Куда́ мнѣ дѣва́ть сына? אָנָה אֶעֱזֹב אֶת־בְּנִי. -ся פ״ח הֵחָבֵא, הִתְעַלֵּם, הֵעָלֵם מֵעַיִן, פָּנֹה, הָלוֹךְ מִזֶּה hinkommen. Куда дѣвался сынъ твой? אָנָה פָּנָה (הָלַךְ) בִּנְךָ. Куда мнѣ дѣваться? אָנָה אֶמְצָא

[-вичій ת׳. אָנָה אֲנִי בָא ? ,מִפְלָט לִי.
Дѣвица נ׳ בְּתוּלָה ,נַעֲרָה ,עַלְמָה Fräulein. -вическій,
Дѣвичество ס׳ בְּתוּלִים ,עֲלוּמִים ,נְעוּרִים Jungfernstand.
Дѣвичникъ ז׳ (לפני כלולותיהן) חַג ,מִשְׁתֵּה הַבְּתוּלוֹת הִלּוּלִים.
Дѣвичья נ׳ חֲדַר אַמְהוֹת הַבַּיִת Mädchenzimmer.
Дѣвка נ׳ אָמָה ,שִׁפְחָה; נַעֲרָה ,עַלְמָה Magd.
Дѣвочка נ׳ יַלְדָּה kleines Mädchen.
Дѣвственникъ ז׳ חֲדַל מֵאִשָּׁה Junggesell.
Дѣвственница נ׳ אִשָּׁה ,בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה אִישׁ בִּבְתוּלֶיהָ reines Jungfer.
Дѣвственный ת׳ תָּם ,תָּמִים jungfräulich. -нная почва קַרְקַע בְּתוּלָה ,נִיר חָדָשׁ*. [im Jungfernstand.
Дѣвствованіе ס׳ נְעוּרִים ,יְמֵי־בְתוּלִים das Verbleiben
Дѣвушка נ׳ אָמָה ,שִׁפְחָה; נַעֲרָה Mädchen.
Дѣвчонка см. Дѣвочка.
Дѣдина נ׳ נַחֲלַת אֲבִי־הָאָב großväterliches Erbgut.
Дѣдовскій ת׳ אֲשֶׁר לַאֲבִי־הָאָב großväterlich.
Дѣдовщина נ׳ דֶּרֶךְ קַדְמוֹן ,מִנְהָג אֲשֶׁר עָלָיו אָבַד כָּלַח ,אֹרַח יָשָׁן נוֹשָׁן veralteter Gebrauch.
Дѣдъ, -душка ז׳ אָב ,אֲבִי־הָאָב ,זָקֵן* Großvater.
Дѣеписаніе ס׳ דִּבְרֵי ,סֵפֶר הַקּוֹרוֹת ,—הַזִּכְרוֹנוֹת הַיָּמִים Geschichte. [schreiber.
Дѣеписатель ז׳ מַזְכִּיר ,סוֹפֵר הַקּוֹרוֹת Geschicht-
Дѣеписательный ת׳ אֲשֶׁר לְדִבְרֵי הַיָּמִים historisch.
Дѣепричастіе ס׳ (כמו בְּשׁוּבוֹ) תֹּאַר־פֹּעַל מִפֹּעַל Gerundium.
Дѣйствительно ת״פ כֵּן ,אֱמֶת ,נָכוֹן ,אָמְנָם wirklich.
Дѣйствительность נ׳ אֱמֶת ,אֵמוּן Wirklichkeit. Въ дѣйствительности בֶּאֱמֶת ,אַל־נָכוֹן.
Дѣйствительный ת׳ —אֲמִת ,נָכוֹן wirklich. Д. глаголъ פֹּעַל יוֹצֵא לְשֵׁנִי.
Дѣйствіе, -ство ס׳ עֲלִילָה ,מַעֲשֶׂה ,פְּעֻלָּה ,פֹּעַל ,עִנְיָן ,מַעֲלָל That; Wirkung. Драма въ пяти дѣйствіяхъ חִזּוּת בַּחֲמִשָּׁה עִנְיָנִים.
Дѣйствованіе ס׳ מַעֲלָל ,עֲלִילָה ,פְּעֻלָּה Wirkung.
Дѣйствователь ז׳ פּוֹעֵל ,עוֹשֶׂה der Wirkende. -льница נ׳.
Дѣйствовать (-ствую) פ״י (1 מִלֵּא ,עָשָׂה ,פָּעַל handeln. 2) עָזוֹר ,—הוֹעִיל לְטוֹב אוֹ לְרַע עֲבוֹדָתוֹ ,עוֹלֵל עַל־ wirken.
Дѣланіе ס׳ מַעֲשֶׂה das Machen.
Дѣлатель ז׳ יוֹצֵר ,עוֹשֶׂה Verfertiger. -льница נ׳.
Дѣлать פ״י עָשָׂה ,יָצוֹר machen, schaffen. Д. сосудъ עָשָׂה־ ,יָצוֹר כְּלִי. Д. добро עָשָׂה טוֹב. Поступокъ этотъ дѣлаетъ тебѣ честь מַעֲלָלְךָ זֶה לְכָבוֹד לָךְ.
-ся 1) נפעל הֵעָשָׂה gemacht werden. 2) פ״ח הָיָה לְ־ werden. -ся скупымъ הָיָה לְכִילַי. -ся смѣшнымъ הָיָה לִצְחוֹק.
Дѣлёжъ ז׳ חֲלוּקָה ,חֵלֶק ,חֲצוֹת ,פֶּלֶג* Theilung.
Дѣленіе ס׳ 1) חֲלֻקָּה Theilung. 2) (במשפטי החשבון) חִלּוּק Division.
Дѣлецъ (льца) ז׳ נְבוֹן־דָּבָר בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט Rechts-
Дѣлимость נ׳ הִתְחַלְּקוּת* Theilbarkeit. [kundiger.
Дѣлимый ת׳ בַּעַל־חֲלָקִים ,אֲשֶׁר יֵחָלֵק ,נֶחְלָק theilbar.
Дѣлитель ז׳ מְחַלֵּק Theiler.
Дѣлительный ת׳ הֶעָשׂוּי לְחַלֵּק Theilungs-.
Дѣлить פ״י פַּלֵּג ,חַלֵּק theilen. -ся 1) נפ׳ הִתְחַלֵּק ,הִפָּלֵג getheilt werden. 2) פ״ח חָצָה ,חָלַק בֵּין־ theilen. Въ наслѣдствѣ этомъ будемъ дѣлиться оба הַיְרֻשָּׁה הַזֹּאת נֶחֱצָה (נַחֲלֹק) בֵּין־שְׁנֵינוּ.
Дѣлишко ס׳ —דָּבָר קָטֹן ,עִנְיָן Geschäftchen.
Дѣло ס׳ 1) מַעֲשֶׂה ,פֹּעַל ,פְּעֻלָּה ,מַעֲבָד Arbeit. 2) דָּבָר ,עִנְיָן ,חֵפֶץ Sache. 3) דִּין ,רִיב ,מִשְׁפָּט Prozeß. На дѣлѣ; въ самомъ дѣлѣ בֶּאֱמֶת. Какое мнѣ дѣло до него? מַה לִּי וָלוֹ. По дѣломъ ему פְּרִי זֹאת גּוֹרָלוֹ וּמְנָת מִדָּיו ,מַעֲלָלָיו יֹאכַל. то и дѣло בְּלִי־חָשָׂךְ ,תָּמִיד.
Дѣловой ת׳ 1) אֲשֶׁר לִדְבַר מִשְׁפָּט zur Rechtsache gehörig. 2) נְבוֹן־דָּבָר בְּשַׁעַר מִשְׁפָּט in Rechtsachen erfahren.
Дѣлопроизводитель ז׳ מַעֲרִיךְ דָּבָר ,בֶּן־מֶשֶׁק־עִנְיָן ,—מְנַהֵל Geschäftsführer. [schäftsführung.
Дѣлопроизводство ס׳ —מַעֲרֶכֶת עִנְיָן ,מֶשֶׁק Ge-
Дѣльно ת״פ נְכוֹנָה ,כֵּן tüchtig. Онъ дѣльно говоритъ הוּא נְכוֹנָה יְדַבֵּר.
Дѣльность נ׳ מֵישָׁרִים ,נְכוֹנָה Tüchtigkeit.
Дѣльный ת׳ רַב־פְּעָלִים ,אִישׁ־חַיִל ,חָרוּץ tüchtig.
Дѣльцо ס׳ —דָּבָר ,עִנְיָן קָטֹן Geschäftchen. [schaar.
Дѣтвора נ׳ פִּרְחָח ,עֲדַת תַּעֲלוּלִים ,הֲמוֹן יְלָדִים Kinder-
Дѣтёнышъ, -шекъ ז׳ אֶפְרוֹחַ; ,גּוּר ,בהמה וחיה יֶלֶד [junges Thier.
Дѣти ס״ר בָּנִים ,יְלָדִים Kinder.
Дѣтина ז׳ עֶלֶם בָּחוּר וָטוֹב starker Bursche.
Дѣтище ס׳ יַלְדָּה; יֶלֶד Kind.
Дѣтки (род. -токъ), Дѣточки см. Дѣти.
Дѣтолюб— см. Чадолюб—. [zeugung.
Дѣторожденіе ס׳ —הוֹלִיד ,לֶדֶת בָּנִים Kinderer-
Дѣтоубійство ס׳ קֶטֶל פְּרִי־בֶטֶן ,הֶרֶג בָּנִים Kindermord.
Дѣтоубійца ז״נ מֵמִית פְּרִי־בֶטֶן ,הוֹרֵג יְלָדִים Kinder-
Дѣтская נ׳ חֲדַר־הַיְלָדִים Kinderzimmer. [mörder.
Дѣтскій ת׳ —יֶלֶד ,—יְלָדִים —Kinder-; kindlich; kindisch.

Дѣтство ס׳ יַלְדוּת Kindheit.
Дѣтствовать פ״ע: Онъ дѣтствуетъ הוּא עוֹדֶנּוּ יֶלֶד, עוֹדֶנּוּ בִּימֵי יַלְדוּתוֹ er ist noch ein Kind.
Дѣтушки см. Дѣти.
Дѣть см. Дѣвать. [מַעֲבָד That.
Дѣяніе ס׳ מַעֲלָל, עֲלִילָה, פְּעֻלָּה, מִפְעָל, פֹּעַל, מַעֲשֶׂה,
Дѣятель ז׳ מְעוֹלֵל, פּוֹעֵל wirkende Kraft.
Дѣятельность נ׳ יַד־חָרוּצִים, מַעֲבָד Thätigkeit.
Дѣятельный ת׳ חָרוּץ, שׁוֹקֵד עַל־מְלַאכְתּוֹ thätig.
Дюжесть נ׳ כֹּחַ, חַיִל, עָצְמָה, אֹמֶץ Kraft.
Дюжина נ׳ שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה, שְׁנֵים־עָשָׂר Dutzend. Онъ не дюжинный לֹא רַבִּים כָּמוֹהוּ.
Дюжій ת׳ אִישׁ־חַיִל, אַמִּיץ כֹּחַ, רַב־אוֹנִים kräftig.
Дюжѣть פ״ע הָלוֹךְ וְעָצוֹם, גְּבוֹר חַיִל stark werden.
Дюймовка נ׳ קֶרֶשׁ אֲשֶׁר עָבְיוֹ אֶצְבַּע zolldickes Brett.
Дюймъ ז׳ מִדָּה כְּעֳבִי אֶצְבַּע Zoll. -мовый ת׳.
Дюна נ׳ הַר־חוֹל Sandhügel.
Дядька ז׳ אוֹמֵן Kinderwärter.
Дядя, Дяденька, Дядушка ז׳ דּוֹד Onkel.
Дятель (-тла) ז׳ *נַגֶּרֶת, מִין עוֹף (חולין קמ׳) Specht.

Е

Е — E; הָאוֹת הַשִּׁשִּׁית בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִית.
Евангелистъ ז׳ מְחוֹקֵק תּוֹרַת הַנּוֹצְרִים Evangelist.
Евангелическій ת׳ מוּסָד עַל־דַּת לֻתֶּר lutherisch.
Евангеліе ס׳ תּוֹרַת דַּת־־הַנּוֹצְרִים Evangelium. -льскій ת׳.
Евнухъ ז׳ כְּרוּת־שָׁפְכָה, סָרִיס Eunuch. -нушескій ת׳.
Еврей ז׳ עִבְרִי Hebräer. -рейка נ׳ עִבְרִיָּה -rin.
Евхаристія נ׳ אוֹת דַּם־־הַבְּרִית (לנוצרים) das heilige Abendmahl.
Егермейстеръ ז׳ פְּקִיד־הַצַּיִד לַמֶּלֶךְ Jägermeister.
Его מג״ו (см. Онъ) 1) שֶׁלּוֹ, אֲשֶׁר לוֹ, ־וֹ sein. 2) אוֹתוֹ ihn.
Егоза ז״נ הוֹמֶה, בֶּן־שָׁאוֹן, פּוֹחֵז Unruhiger.
Егозить (егожу) פ״ע הִתְהוֹלֵל; הָחְפַּז unruhig sein.
Едва ת״פ 1) כִּמְעַט שֶׁ־, אַךְ, כְּמוֹ kaum. Е. взошла заря כְּמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה. Е. отошелъ я отъ нихъ כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם. 2) כִּמְעַט לֹא, בִּכְבֵדוּת, בְּעָמָל schwerlich. Онъ едва умѣлъ читать כִּמְעַט לֹא־יָכֹל לִקְרֹא. Едва-ли רָחוֹק שֶׁ־, מִי יוֹדֵעַ אִם־.
Едемъ ז׳ גַּן הָעֵדֶן Paradies. [gung.
Единеніе ס׳ *הִתְאַחֲדוּת, בְּרִית שָׁלוֹם, אַחֲוָה Einigung.
Единительный, -тный ת׳ מְקַשֵּׁר, מְאַחֵד vereinigend.
Единитная שת״נ *מַקַּף, קַו־הַקֶּשֶׁר Bindestrich.
Единить פ״י יַחֵד, חַבֵּר לַאֲחָדִים einigen. -ся פ״ח יָחוֹד; הִתְאַחֵד, הָיֹה שְׁכֶם אֶחָד, לֵב אֶחָד — sich vereinigen.
Единица נ׳ אַחַת, אֶחָד, מָנֶה Eins.
Единичный ת׳ יְחִידִי einheitlich. [Gott.
Единобожіе ס׳ הָאֱמוּנָה בְּאֵל יָחִיד Glaube an Einen
Единоборецъ(-рца) ז׳ נֶאֱבָק, אִישׁ הַבֵּינַיִם Duellant.
Единоборство ס׳ *מְנַמְכּוּם, מִלְחֶמֶת הַבֵּינַיִם Duell.
Единоборствовать (-ствую) פ״ע הֵאָבֵק חַד אֶת־ אֶחָד einen Zweikampf bestehen.
Единобрачіе ס׳ -чность נ׳ הַחֹק לְבִלְתִּי קַחַת אִשָּׁה עַל־אִשְׁתּוֹ, אַחְדוּת הַנְּשׂוּאִים Einweiberei.
Единобрачный ת׳ בַּעַל אִשָּׁה אַחַת einweibig.
Единовластвовать (-вую) פ״ע מָשׁוֹל לְבַדּוֹ allein herrschen.
Единовластитель ז׳ מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ Alleinherrscher.
Единовластіе ס׳ מֶמְשֶׁלֶת יָחִיד Alleinherrschaft.
Единовластный ת׳ מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ alleinherrschend.
Единовременникъ см. Современникъ.
Единовременный ת׳ בָּא־, נִתָּן רַק הַפַּעַם einmalig.
Единовѣрецъ (-рца) ז׳ בֶּן־בְּרִית דָּתוֹ Glaubensgenosse. -вѣрка נ׳. [Glaubens.
Единовѣріе ס׳ שְׁכֶם־אֶחָד בַּעֲבוֹדַת־יְיָ Einheit des
Единовѣрный ת׳ בֶּן־אֱמוּנָה אַחַת עִם־ eines Glaubens. [einstimmung.
Единогласіе ס׳ שָׁלוֹם, שְׁכֶם־אֶחָד, לֵב אֶחָד Uebereinstimmung.
Единогласный ת׳ עִם־ קוֹל אֶחָד, —פֶּה Einstimmung.
Единодержавіе ס׳ מֶמְשֶׁלֶת יָחִיד Monarchie.
Единодержавный ת׳ הַמּוֹשֵׁל לְבַדּוֹ alleinherrschend.
Единодержавствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל לְבַדּוֹ allein herrschen. [herrscher. -жица נ׳.
Единодержецъ (-жца) ז׳ שַׁלִּיט לְבַדּוֹ Alleinherrscher.
Единодушіе ס׳ שָׁלוֹם, רֵעוּת, לֵב אֶחָד Eintracht.
Единодушный ת׳ עִם־ שְׁכֶם אֶחָד, לֵב אֶחָד — נֶאֱמָן einig. [einig.
Единожды ת״פ פַּעַם אַחַת einmal.
Единоженецъ(-нца) ז׳ בַּעַל אִשָּׁה אַחַת Einweibiger.
Единоженство ס׳ נִשּׂוּאִים עִם אִשָּׁה אַחַת Monogamie. [lautend.
Единозвучный ת׳ דּוֹמֶה בְּקוֹל, שָׁוֶה בְּמִבְטָא gleichlautend.
Единоземецъ(-мца) ז׳ בֶּן־־אֶרֶץ אַחַת עִם־ Landsmann. -земка נ׳.

Единоимéнный см. Одноимéнный.

Единокрóвіе ס' בְּרִית אַחֲוָה, קִרְבַת־שְׁאֵר Blutsverwandtschaft.

Единокрóвный ת' שְׁאֵר בָּשָׂר, קָרוֹב Blutsverwandt.

Единомы́сленный ת' בֶּן־לֵב אֶחָד עִם־, מַסְכִּים־* [gleichgesinnt.

Единомы́сліе ס' לֵב אֶחָד Eintracht.

Единомышленн—см. Единомы́сленн—.

Единоначáл—см. Единовлáст—.

Единообрáз—см. Однообрáз—.

Единоплемéнникъ ז', -яный ת' בֶּן־שֵׁבֶט (עם) אֶחָד עִם־ Stammgenosse.

Единорóгъ ז' (חיה אגדיית) בַּעַל קֶרֶן אַחַת, קֶרֶשׁ* [חולין נט:] Einhorn.

Единорóдный ת' בֵּן יָחִיד einzig geboren.

Единосу́щный ת' אֲשֶׁר הוּא אֶחָד עִם־ von einem [Wesen.

Единоутрóбный ת' יוֹצֵא מֵרֶחֶם אֶחָד עִם־ leiblich.

Еди́нственно ת"פ זוּלָתִי, לְבַד, אַךְ, רַק bloß.

Еди́нственный ת' יָחִיד einzig.

Еди́нство ס' 1) אַחְדוּת*, יְחִידוּת*, Einheit. 2) שְׁכֶם־אֶחָד, לֵב אֶחָד, שָׁלוֹם, רֵעוּת, אַחֲוָה Einigkeit.

Еди́ный, Еди́нъ ת' אֶחָד, יָחִיד, אֵין־זוּלָתוֹ, אֵין־בִּלְתּוֹ, אֵין שֵׁנִי לוֹ einzig.

Е́же ח"ס לְמַעַן אֲשֶׁר damit.

Ежевремéнно ת"פ בְּכָל־עֵת, תָּמִיד allzeitlich.

Ежегóдно ת"פ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה, שָׁנָה שָׁנָה alljährlich.

Ежедённо,-днéвно ת"פ יוֹם יוֹם, מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, בְּכָל־יוֹם täglich.

Ежеднéвный ת' יוֹם בְּיוֹמוֹ, — יוֹם יוֹם — alltäglich.

Е́жели מ"ח אִם wenn.

Ежемину́тно ת"פ בְּכָל־רֶגַע allaugenblicklich.

Ежемѣ́сячно ת"פ בְּכָל־חֹדֶשׁ, מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ jeden [Monat.

Еженедѣ́льно ת"פ בְּכָל־שָׁבוּעַ allwöchentlich.

Ежечáсно ת"פ בְּכָל־שָׁעָה allstündlich.

Е́жикъ ז' קִפּוֹד קָטָן kleiner Igel.

Е́жить פ"י כָּפוֹף, קָמוֹט zusammenschrumpfen. -ся פ"ח הִקָּמֵט, הִכָּף, צָמוֹק sich zusammenziehen.

Ежóвый ת' קִפּוֹד — Igel-. Держáть когó въ ежóвыхъ рукавицахъ הָלוֹךְ עִם־ הַרְאֵה אֶת ··· קָשָׁה [בְּחָמַת־קֶרִי].

Ежъ ז' קִפּוֹד Igel.

Ей ей ת"ק כֵּן, אֱמֶת, אָמְנָם wahrhaftig.

Екзархáтъ ז' מֶמְשֶׁלֶת כֹּהֵן הַגָּלִיל Erzbischofthum.

Екзáрхъ, Ексáрхъ ז' כֹּהֵן הַגָּלִיל Erzbischof.

Еклезіáстъ ז' קֹהֶלֶת der Prediger Salomo.

Ектéнія נ' תְּפִלָּה עִם־קוֹל עֲנוֹת שָׁרִים Gebet mit [Antwortgesang.

Е́ле ת"פ בִּכְבֵדוּת, בְּעָמָל kaum.

Е́левый, Елóвый ת' אַלּוֹן —, אַלּוֹנִים — Tannen-.

Елéй ז' שֶׁמֶן־זַיִת Oel. -лéйный ת'.

Елеопомáзаніе ס' מִשְׁחַת שֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ Salbung.

Ель נ' אַלּוֹן Tanne. **Ёлка** נ' אַלּוֹן רַךְ junge Tanne; Weihnachtsbaum.

Е́льникъ ז' יַעַר אַלּוֹנִים Tannenwald.

Емки́ (-кóвъ) ז"ר מֶלְקָחַיִם Feuerzange.

Е́мкій ת' רָחָב, מַרְבֶּה לְהָכִיל geräumig.

Е́мкость נ' רַחֲבֵי־כְלִי, רֹחַב בֶּטֶן הַכְּלִי Geräumigkeit.

Ендовá נ' סֵפֶל Schnauzkanne. [Waschbär. -товый ת'.

Енóтъ ז' מִין דֹּב (הַמְּשַׁטֵּף בַּמַּיִם אָכְלוֹ) Schuppen,

Епанчá נ' פְּתִיגִיל, מַעֲטָפָה Mantel.

Епáрхія נ' גְּלִיל מֶמְשֶׁלֶת־כֹּהֵן הָרֹאשׁ Kirchsprengel.

Епáрхъ ז' כֹּהֵן הַגָּלִיל, אַפַּרְכּוּס* (ב"ר ח) Statthalter.

Епи́скопъ ז' רֹאשׁ כֹּהֲנֵי גָלִיל, שַׂר־קֹדֶשׁ (לנוצרים) [Bischof.

Ерá, Ерникъ ז' אִישׁ־מִרְמָה Spitzbube.

Ералáшничать פ"ע דַּבֵּר תֹּהוּ וָרִיק Unsinn reden.

Ералáшъ ז' 1) תַּהְפֻּכוֹת Unsinn. 2) מִין שְׂחוֹק (קלפים) [Kartenspiel.

Е́ресь נ' פֶּרֶץ בְּגֶדֶר הַדָּת Ketzerei.

Еретикъ ז' פּוֹרֵץ גֶּדֶר בִּיסוֹדֵי הַדָּת Ketzer. -тичка נ'.

Е́рзать פ"ע הִתְהַפֵּךְ הֵנָּה וָהֵנָּה עַל־מְקוֹם שִׁבְתּוֹ nicht [ruhig sitzen.

Ермóлка נ' צָנִיף Plattmütze.

Е́рникъ ז' חֹרֶשׁ, סִבְכֵי־יַעַר Gesträuch.

Ерóшить פ"י (שְׂעַר רֹאשׁוֹ) פָּרוֹעַ, סַכְסֵךְ verwirren (Haare). -ся פ"ח הִתְפָּרֵץ, הַקְשֵׁה לִבּוֹ sich sträuben.

Ерóшка ז"נ פְּרוּעַ שְׂעַר רֹאשׁוֹ Krauskopf.

Ерундá ז' רִיק, הֶבֶל Unsinn. [sein.

Ерши́ться פ"ח הַרְגֵּן, הַקְשֵׁה לִבּוֹ, סָרוֹר widerspenstig

Е́ршъ ז' 1) מִין דָּג Kaulbars. 2) נִרְגָּן, בַּעַל־דִּין קָשֶׁה [Zänker.

Еръ, Еры́, Ерь שֵׁם הָאוֹתִיּוֹת ъ, ы, ь הרוסיות

Есау́лъ ז' שַׂר מֵאָה בְּחֵיל הַקְּוַזָקִים Kosakenkapitän.

Е́сли מ"ח אִם, לוּ wenn. Если бы не לוּלֵא, לוּלֵי.

Естéственно ת"פ בְּדֶרֶךְ טִבְעִי natürlich. Это óчень естéственно לֹא־רְחוֹקָה הִיא, לֹא־נִפְלֵאת הִיא.

Естéственность נ' נְכוֹנָה, מֵישָׁרִים, טִבְעוּת Natürlichkeit.

Естéственный ת' הַטִּבְעִי —; טִבְעִי, לֹא־רָחוֹק, לֹא־נִפְלָא natürlich. -нная исторія תּוֹלְדוֹת הַיְקוּם, חָכְמַת הַטֶּבַע*.

Естествовѣдѣ́ніе, -знáніе, -испытáніе ס' חֵקֶר תּוֹלְדוֹת הַיְקוּם Naturwissenschaft, -forschung.

Естествоиспытáтель ז' חוֹקֵר הַיְקוּם Naturforscher.

Есть 1) יֵשׁ, הִנּוֹ, הוּא (см. Быть) es giebt, ist da. 2) שֵׁם הָאוֹת E בְּאַלְפָא־בֵּית הָרוּסִית.

Ефéсъ ז' נִצַּב הַחֶרֶב, — יָד Degengefäß. [freiter.

Ефрéйторъ ז' בְּנֵי הַתּוֹר הָרִאשׁוֹן לְאַנְשֵׁי צָבָא Ge-

Ехи́дна נ' אֶפְעֶה, עַכְשׁוּב, פֶּתֶן, שְׁפִיפוֹן Natter.

Ехи́дничать פ"ע כָּרֹה רָעָה, הִתְנַכֵּל boshaft handeln.
Ехи́дный ת' כּוֹרֶה רָעָה, נוֹכֵל boshaft.

Ехи́дство ס' הַוּוֹת, מִרְמָה, עָרְמָה Bosheit.
Ещё ת"פ עוֹד; עֲדֶן, עֲדֶנָּה noch. Еще бы! כִּי לֹא־יָדַע זֹאת.

Ж.

Ж ж, וש הָאוֹת הַשְּׁבִיעִית בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי.
Жа́ба נ' 1) (הָרוֹמֶשֶׂת) צְפַרְדֵּעַ Kröte. 2) מִין חֳלִי, [אַסְכָּרָה* Halsbräune.
Жа́бій ת' אֲשֶׁר לַצְפַרְדֵּעַ Kröten=.
Жа́бный ת' שֶׁל חֳלִי אַסְכָּרָה Bräunen=.
Жа́бры נ"ר לְחֵי הַדָּג Fischkieme. [Lerche.
Жа́воронокъ(-нка) ז' מִין עוֹף זְמִירִי, חוּגָא* (חולין סב:)
Жада́ть (жа́жду) см. Жажда́ть.
Жа́дничаніе ס' תַּאֲוָה, תְּשׁוּקָה, חֵשֶׁק Gierigkeit.
Жа́дничать פ"ע חָמוֹד, עָרוֹג, תַּאֲוָה הִתְאַוָּה gierig sein.
Жа́дность נ' אַוַּת־בֶּצַע, חֶמְדַּת־הוֹן Habsucht.
Жа́дный ת' אוֹהֵב בֶּצַע, נִבְהָל לַהוֹן; צָמֵא לְ־ begierig.
Жа́жда נ' צִמְאָה, צִמָּאוֹן Durst.
Жажда́ть(-ждаю) פ"ע 1) צָמוֹא, שָׁקוֹק dürsten. 2) יָאוֹב לְ־, —חָמוֹד, —עָרוֹג begierig sein.
Жа́ждущій ת' צָמֵא, שׁוֹקֵק durstig. [stachelig.
Жа́листый ת' גְּדָל־חַדּוּד (שֶׁרֶץ), גָּדוֹל שֶׁעָקְצוֹ*
Жа́лить פ"ע, -ся פ"ע נָשׁוֹךְ, דָּקוֹר, הַפְרֵשׁ stechen.
Жа́лкій ת' 1) רַע וָמָר, אֻמְלָל kläglich. 2) רַע־, דַּל, חָרֵב, שָׁמֵם; רָזֶה, מַרְאֶה erbärmlich. Ж. го́лосъ קוֹל־נְהִי; תַּחֲנוּנִים. Какъ жалка ты! מַה־נֶּחֱנַתְּ.
Жа́ло ס' חֵמָה, מְרֹרָה, עֹקֶץ* Stachel, giftige Spitze. Ж. змѣи́ное לְשׁוֹן אֶפְעֶה, מְרֹרַת־פֶּתֶן, חֲמַת־עַכְשׁוּב.
Жа́лоба נ' צַעֲקַת־חָמָס, מִשְׁפָּט, רִיב; תְּלוּנָה Anklage.
Жа́лобный ת' 1) —תְּלוּנָה; —שִׂטְנָה Anklage=. 2) —נְהִי, —בְּכִי; מַר kläglich. Говори́ть жа́лобнымъ го́лосомъ חַנֵּן קוֹלוֹ.
Жа́лобщикъ ז' זוֹעֵק חָמָס, מְשַׁוֵּעַ, מִתְאוֹנֵן Kläger.
Жа́лованный ת' נָתוּן מַתָּנָה geschenkt. -нная гра́мота אִגֶּרֶת חֶסֶד וְרָצוֹן.
Жа́лованье ס' שָׂכָר, שְׂכַר עֲבוֹדָה, מַשְׂכֹּרֶת Gehalt.
Жа́ловать (-лую) פ"י 1) הַטֵּה חַסְדּוֹ, מָשׁוֹךְ חֶסֶד לְ־ geneigt sein. 2) גָּמוֹל טוֹב, חָנוֹן schenken. 3) פ"ע (къ кому) אֶל־ פָּקוֹד, סוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם אֶל־ besuchen. Онъ рѣ́дко къ намъ жа́луетъ הוּא יוֹקִיר רַגְלוֹ מִבֵּיתֵנוּ. -ся פ"ח 1) הִנָּתֵן מַתָּנָה geschenkt werden. 2) קָרֹא־, זָעוֹק חָמָס־, הִתְאוֹנֵן עַל sich beklagen. Онъ жа́ловался на него нача́льнику קָרָא עָלָיו אֶל־ הַשַּׂר, גִּלָּה רִיבוֹ אֶל־.
Жалонёръ ז' נוֹסֵס, נִצָּב לַשּׁוּרָה לְמַעַרְכוֹת הַצָּבָא die Reihe absteckender Soldat.
Жало́нъ ז' צִיּוּן, תַּמְרוּר, יַד־דֶּרֶךְ Richtfähnchen.
Жа́лостливый ת' רַחוּם, חוֹמֵל, חָס mitleidig.
Жа́лостный ת' מַשְׁמִים, חֶמְלָה, מְעוֹרֵר חֶמְלָה; אֻמְלָל, שֹׁמֵם erbärmlich.
Жа́лость נ' חֶמְלָה, רַחֲמִים, חֲנִינָה Mitleid.
Жа́лче, -чѣе מ־ רַע וָמָר (см. Жа́лкій) elender.
Жаль ת"פ צַר, מַר es ist schade. Мнѣ жаль тебя́ צַר־לִי עָלֶיךָ.
Жалѣ́ть פ"ע חָשׂוֹךְ, חָמוֹל עַל־, חוּס—, נוּד לְ־ schonen; bedauern. Онъ не жалѣ́лъ де́негъ לֹא־חָס עַל־כַּסְפּוֹ.
Жанда́рмъ ז' (למשמרת הסדרים במדינה) אִישׁ־מָגֵן Schirmreiter. -мскій ת'.
Жара́ נ' חֹם, חֹרֶב, שָׁרָב, חַרְבֹנֵי־קַיִץ Sommerhitze.
Жарго́нъ ז' לְשׁוֹן עִלְּגִים, עִמְקֵי שָׂפָה, לְשׁוֹן עֲנָה* (סנהדרין קא.) Sprachgemisch.
Жаре́ніе ס' צְלוֹת das Braten.
Жа́рить פ"י 1) צָלֹה; קָלֹה braten. 2) שַׁלֵּחַ חֹם brennen. Со́лнце жа́ритъ הַשֶּׁמֶשׁ תַּךְ, תְּשַׁלַּח חֻמָּהּ.—. -ся 1) נפעל הִצָּלֵה gebraten werden. 2) פ"ח הִתְחַמֵּם sich wärmen.
Жа́ркій ת' חַם מְאֹד heiß. Ж. споръ רִיב אֵיתָן.
Жарко́е ש"ת צָלִי Braten.
Жаро́вня נ' אָח; מַחְתַּת־אֵשׁ Feuerbecken.
Жаръ ז' 1) חֹם; מוֹקֵד, יְקוֹד Gluth. 2) גַּחֲלֵי־אֵשׁ glühende Kohlen. 3) (קִנְאָה) אֵשׁ; חֲמַת־כֹּחַ Eifer, Heftigkeit.
Жаръ-пти́ца נ' (אגדיי) עוֹף־הָרִקְמָה, חוֹל (עי' ב"ר דף כב), אוֹרְשִׁנָה* (סנהדרין קח:) Phönix.
Жасми́нъ ז' מִין פֶּרַח־בֹּשֶׂם Jasmin.
Жа́тва נ' קָצִיר Ernte. -твенный ת'.
Жать (жну) פ"י קָצוֹר קְצִיר־שָׂדֶה ernten, schneiden.
Жать (жму) פ"י 1) עָסוֹס, עַסֵּה, דָּרוֹךְ, לָחוֹץ drücken. 2) דָּחוֹק, לָחוֹץ, נָגוֹשׂ, הָעֵק drängen. -ся פ"ח צָמוֹק, קָמוֹט, (מִפַּחַד, מִקֹּר) סָמוֹר sich zusammenkrümmen.
Жба́нъ, -нецъ, -нчикъ ז' סֵפֶל־עֵץ hölzerne Kanne.
Жва́чка נ' (בפי בהמה) גֵּרָה das Wiedergekäute.
Жгу́ см. Жечь.
Жгути́ть (-гучу́) פ"י הַכֵּה בְּמִטְפַּחַת עֲבֻתָּה mit dem Plumpsacke schlagen.
Жгу́тъ ז' מִטְפַּחַת עֲבֻתָּה, חָרִיט, צְנֵפַת Plumpsack.
Жгу́честь נ' יְקוֹד, צָרֶבֶת, לַהַט Brennkraft.
Жгу́чій ת' בּוֹעֵר; צוֹרֵב brennend, beißend.

Ждать (жду) פ״ע הוֹחִיל, חוּל, יַחֵל, צִפָּה, חִכָּה warten.
Же. жъ מ׳ 1) אַךְ, אֲבָל, וְ־ aber. 2) אֵפוֹא, נָא doch.
Жевáка ז״נ בְּלִי־חָשָׂךְ, לוֹעֵס; —לוֹעֶסֶת Kauer,-rin.
Жевáніе ס׳ (כפה) גֵּרָה, לְעִיסָה das Kauen.
Жевáть (жую), Жёвывать, -вну́ть פ״י טָחוֹן בְּפֶה, לָעוֹס, מַאֲכָל* kauen. Ж. жвáчку הַעֲלֵה גֵרָה.
Жезлогадáтель ז׳ מְנַחֵשׁ בַּשֵּׁבֶט וּמַקְלוֹ יַגִּיד לוֹ Stabwahrsager. [Stabträger.
Жезлонóсецъ (-сца) ז׳ נוֹשֵׂא הַשֵּׁבֶט לַכֹּהֵן הָרֹאשׁ
Жезлъ ז׳ מַטֶּה, שַׁרְבִיט, שֵׁבֶט מוֹשְׁלִים Scepter.
Желáніе ס׳ חֵפֶץ, בַּקָּשָׁה, אֲרֶשֶׁת, מִשְׁאָלָה, רֵעַ, רָצוֹן Wunsch. По желáнію —כִּרְצוֹן. Ж. слáвы חֶמְדַּת כָּבוֹד, —אַוַּת.
Желáнный ת׳ דָּרוּשׁ, כִּלְבָבוֹ—gewünscht. [wünschen.
Желáтельно ת״פ אֲשֶׁר־ טוֹב, אַחֲלַי, לוּ es ist zu
Желáть פ״ע בַּקֵּשׁ, חָפוֹץ, שָׁאוֹל wünschen, verlangen. Ж. стрáстно חָמוֹד, הִכָּסֵף לְ־, נָאוֹב, אַוֵּה, תָּאוֹב. Мнѣ желáется נַפְשִׁי אִוְּתָה.
Желбáкъ ז׳ חַבּוּרָה, נִקְפָּה Geschwulst.
Желé ס׳ קִפְאוֹן עֲסִיס־פְּרִי Dicksaft. [(כר) Drüse.
Железá, -лéзка נ׳ נִקְפָּה, מִקְשֶׁה בִּבְשַׂר הַחַי (ישעי׳ ג׳
Жёлкнуть פ״ע הָפוֹךְ צָהוֹב gelb werden.
Желоби́на, -нка נ׳ צַנְתָּר; תְּעָלָה Vertiefung.
Жёлобъ, -бóкъ ז׳ צִנּוֹר, צַנְתָּר; שֹׁקֶת, רַהַט, מַזְחִילָה* [Rinne.
Жёлтенькій см. Жёлтый.
Желтёхонекъ ת׳ יְרַקְרַק ganz gelb.
Желтизнá, -чинá נ׳ יֵרָקוֹן gelbe Farbe.
Желти́ть (-лчу́) פ״י צָבוֹעַ צָהוֹב gelb machen.
Желтобрю́хій ת׳ אֲשֶׁר בִּטְנוֹ צָהוֹב gelbbäuchig.
Желтовáтый ת׳ צָהוֹב מְעַט gelblich.
Желтóкъ (-ткá) ז׳ חֶלְמוּת, חֶלְמוֹן בֵּיצָה* Eigelb.
Желту́ха נ׳ יֵרָקוֹן (חֳלִי) Gelbsucht. -ту́шный ת׳ מֻכֵּה [יֵרָקוֹן gelbsüchtig.
Жёлтый ת׳ יְרַקְרַק, צָהוֹב gelb.
Желтѣ́ть פ״ע צָהוֹב, הָפוֹךְ יֵרָקוֹן, עָטֹה gelb werden. -ся פ״ח הֵרָאֵה יָרוֹק gelb scheinen.
Желу́докъ (-дка) ז׳ קֵבָה, בֶּטֶן Magen. -дочный ת׳.
Жёлудь נ׳ אֱגוֹז אַלּוֹן Eichel.
Желчь נ׳ מְרֵרָה, מָרָה* Galle.
Желѣзи́стый ת׳ מָהוּל בַּרְזֶל (שִׁקּוּי) eisenhaltig.
Желѣ́зко ס׳ לַהַט הַמַּקְצוּעָה Hobeleisen.
Желѣ́зо ס׳ בַּרְזֶל Eisen. -зный ת׳. -ная вóля אֲשֶׁר לֵב־בַּרְזֶל, לֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי כֹל.
Желѣзодѣ́лательный ת׳ חָרֹשֶׁת בַּרְזֶל—. [guß=.
Желѣзоплави́льный ת׳ אֲשֶׁר לְהַתִּיךְ בַּרְזֶל Eisen=
Желѣзорѣ́зный ת׳ נוֹזֵר בַּרְזֶל eisenschneidend.

Желѣ́зце ס׳ כְּרוּת בַּרְזֶל, —עֶשֶׁת Stück Eisen.
Жемáниться פ״ח הִתְיַפֵּה, —הִתְהַדֵּר לִפְנֵי־ affektiren.
Жемáнный ת׳ מִתְהַדֵּר, מִתְיַפֶּה affectirt.
Жемáнство ס׳ הִתְיַפּוּת affektirtes Wesen.
Жемóкъ (-мкá) ז׳ צְנֵפָה, רֶגֶב, גּוּשׁ geknettetes Stück.
Жéмчугъ ז׳ פְּנִינִים Perlen.
Жемчу́жина נ׳ פְּנִינָה Perle. [-ница נ׳.
Жемчу́жникъ ז׳ מוֹכֵר פְּנִינִים Perlenhändler.
Жемчу́жный ת׳ פְּנִינִים— Perlen=.
Женá נ׳ אִשָּׁה, רַעְיָה Frau, Weib.
Женáтый ת׳ בַּעַל־אִשָּׁה, נָשׂוּא verheirathet.
Жени́ть פ״י הַשֵּׂא אִשָּׁה לְ־, לָקוֹחַ אִשָּׁה verheirathen. -ся פ״ח לָקוֹחַ אִשָּׁה, בָּעוֹל sich verheirathen.
Жени́тьба נ׳ בְּרִית אִישׁ עִם־אִשְׁתּוֹ, נִשּׂוּאִים* Heirath.
Жени́хъ ז׳ חָתָן Bräutigam.
Жёнка, Жёночка, -нушка נ׳ אֵשֶׁת־אֲהָבִים Weibchen.
Жéнскій ת׳ אִשָּׁה—, נָשִׁים— weiblich; Frauen=.
Жéнщина נ׳ נְקֵבָה, אִשָּׁה Frauenzimmer.
Жéрдь, -ди́на, -ди́нка נ׳ בַּד־עֵץ, מוֹט Stange.
Жерёбая ת׳ סוּסָה הָרָה trächtige (Stute). [Loos.
Жéребей, -бій ז׳ גּוֹרָל; חֶבֶל, נַחֲלָה, כּוֹס, מְנָת Schicksal,
Жеребёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־סוּסָה, עַיִר, סַיָּח* Füllen.
Жеребéцъ (-бцá) ז׳ סוּס מְאֻשָּׁךְ (ירמיה ח, ח) Hengst.
Жереби́ться פ״ע יָלוֹד סוּס Füllen werfen.
Жеребьёвый ת׳ אֲשֶׁר עָלָה בַּגּוֹרָל des Looses.
Жеребя́чій ת׳ אֲשֶׁר לְבֶן־סוּסָה; לְסוּס מְאֻשָּׁךְ vom Füllen; vom Hengst. [Feuerschlund.
Жерлó ס׳ פִּי־קְנֵה־הָרַעַם; פִּי־הַר־שְׂרֵפָה Mündung;
Жёрновъ (ר׳ -вá) ז׳ אֶבֶן־רֵחַיִם, טְחוֹן Mühlstein. -вóй ת׳. [steinmacher.
Жерновщи́къ -носѣкъ ז׳ חוֹצֵב אַבְנֵי־רֵחַיִם Mühl=
Жéртва נ׳ זֶבַח, קָרְבָּן, מִנְחָה Opfer.
Жéртвенникъ ז׳ מִזְבֵּחַ, הַרְאֵל, אֲרִאֵל Opferaltar.
Жéртвенный ת׳ זֶבַח—, זְבָחִים— Opfer=.
Жéртвованіе ס׳ זֶבַח, זַבֵּחַ, הַקְרִיב Opferung.
Жéртвователь ז׳ מַקְרִיב, מַעֲלֶה מִנְחָה Opferer. -льница נ׳.
Жéртвовать (-твую) פ״י זָבוֹחַ, הַקְרֵב, הָבֵא מִנְחָה opfern. Ж. собóю חָרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, שִׂים נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ.
Жертвоприношéніе ס׳ קָרְבַּן מִנְחָה Opferung.
Жеру́ха נ׳ חַרְדַּל לָבָן*, שַׁחֲלַיִם*, גַּרְגֵּר* Stinkkresse.
Жéсткій ת׳ קָשֶׁה hart.
Жéсткнуть פ״ע הַקְשֵׁה, הָפוֹךְ קָשֶׁה hart werden.
Жесткокрылый ת׳ קְשֵׁה־הַכְּנָפַיִם (שרץ העוף) hartflügelig.
Жéсткость נ׳ קֹשִׁי Härte.

Жесто́кій ת' קָשֶׁה, אַכְזָרִי, עַז, עָרִיץ hart, grausam. -кое наказа́ніе מוּסַר אַכְזָרִי. -кая боль כְּאֵב אָנוּשׁ. -кіе нра́вы עֲלִילוֹת נִשְׁחָתוֹת. [herzigkeit.

Жестокосе́рдіе ס' קְשִׁי־לֵב, —אַכְזְרִיּוּת Hart=

Жестокосе́рдный ת' קְשֵׁה־לֵב, חֲזַק־לֵב, רַע־לֵב hartherzig.

Жесто́кость נ' קֹשִׁי, אַכְזָרִיּוּת Härte, Rauheit. Съ жесто́костью בְּאַכְזְרִיּוּת־חֵמָה, בְּפֶרֶךְ.

Жесточа́йшій ת' קָשֶׁה מִכֹּל; —אַכְזָרִי härtest.

Жесто́че ת' קָשֶׁה מִ־, אַכְזָרִי יוֹתֵר מִ־ rauher.

Же́стче ת' קָשֶׁה מִ־ härter.

Жесть ז' הֲנָע (נִיד, מָנוֹד) תְּנוּפַת Körperbewegung.

Жесть נ' פַּח, רִקּוּעַ פַּחִים Blech.

Жесте́ть см. Же́сткнуть. [Blechschmied.

Жестяни́къ ז' מְרַקֵּעַ פַּחִים, עוֹשֶׂה רִקּוּעֵי בַרְזֶל

Жестя́нка, -я́ночка נ' תֵּבָה או כְּלִי מִפַּחֵי בַרְזֶל Blech=

Жестяно́й ת' פַּחִים, —פַּחֵי־בַרְזֶל — aus Blech. [dose.

Жето́нъ ז' אֲגוֹרָה לְאוֹת זִכָּרוֹן Denkmünze.

Жечь (жгу́, жжёшь) פ"י אָכוֹל, בָּעוֹר, שָׂרוֹף brennen. Со́лнце жжетъ (בַּחַמָּה) הַשֶּׁמֶשׁ תֹּאכַל. Полынь жжетъ во рту הַלַּעֲנָה תְּמַר לַפֶּה. Крапива жже́тся —אוֹכֵל עוֹר אוֹחֲזוֹ, הַדַּרְדַּר צוֹרֵב. Хорошія ви́на жгу́тся הַיַּיִן הַטּוֹב יֵקַר מְאֹד לְקוֹנָיו.

Жже́ніе ' צָרֶבֶת, מַאֲכֹלֶת, יְקוֹד das Brennen.

Живи́тельный ת' נוֹתֵן חַיִּים וּמַרְפֵּא belebend.

Живи́ть (-влю́) פ"י הָעֵר רוּחַ חַיִּים בְּ־, הַחֲיֵה beleben. -ся פ"ח חֲיֵה נַפְשׁוֹ, הִתְעוֹדֵד, הִתְעוֹרֵר belebt werden.

Живи́ца נ' זֶפֶת עֲצֵי אֶרֶן, גֹּפֶר Fichtenharz.

Жи́вность נ' עוֹף־כָּנָף Geflügel. [schnell.

Жи́во ת"פ 1) גָּלוּי לָעַיִן, כְּמוֹ־חַי lebhaft. 2) מַהֵר, חִישׁ

Живоде́рня נ' מְקוֹם־הַפֶּשֶׁט הָעוֹר מִנְּבֵלוֹת Schindgrube. [מְעַל־עַצְמִיתוֹ] Blutsauger.

Живоде́ръ ז' 1) מַפְשִׁיט עוֹרוֹת Schinder. 2) גּוֹזֵל עוֹר

Живо́е ש"ת בָּשָׂר מַרְגִּישׁ lebendes Fleisch. Заде́ть кого за ж. נָגוֹעַ אֶל־עַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ, נָגוֹעַ עַד־הַנֶּפֶשׁ.

Живо́й ת' 1) חַי lebendig. 2) מָהִיר, עֵר, חָיֶה lebhaft. Ж. язы́къ שָׂפָה חַיָּה, לָשׁוֹן מְדֻבֶּרֶת. -ая вода́ מַיִם חַיִּים. Ж. мостъ גֶּשֶׁר־מַעֲבָרָה מֵאֳנִיּוֹת או דוֹבְרוֹת. -ая и́згородь גֶּדֶר עֵץ־צֶמַח, רְפְסֹדוֹת. Онъ еще въ живы́хъ עוֹדֶנּוּ בַּחַיִּים. Шить на живу́ю ни́тку (תפירת עראי) תָּפוֹר בְּחִפָּזוֹן.

Живописа́ніе см. Живопись. [Maler. -сица נ'

Живопи́сецъ (-сца) ז' צַיָּר*, אָמָן בִּמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית

Живопи́сный ת' 1) אֲשֶׁר לִמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית gemalt. 2) גָּלוּי לָעַיִן, מֵאִיר עֵינַיִם, בָּרוּר malerisch.

Жи́вопись נ' מְלֶאכֶת־הַתַּבְנִית, —*הַצִּיּוּר Malerei.

Жи́вость נ' רוּחַ־חַיִּים וָחֵן, בֹּר, טֹהַר, חֲרִיצוּת; מְהִירוּת, הִתְעוֹרְרוּת, הִתְפַּעֲלוּת* Lebhaftigkeit.

Животворе́ніе ס' הַחֲיוֹת Belebung.

Животвори́ть פ"י חַיֵּה רוּחַ, הַחֲיֵה beleben.

Животво́рный, -ри́тельный, -ря́щій ת' מְחַיֶּה, מְעוֹרֵר לֵב, מְחַיֶּה רוּחַ־ belebend.

Живо́тное ס', -ти́на נ' בְּעִיר, בְּהֵמָה Vieh; Thier.

Живо́тность ' בַּהֲמִיּוּת*, תֹּאַר הַבַּהֲמִי thierische

Живо́тный ת' בְּעִיר־, בְּהֵמָה־ thierisch. [Natur.

Животрепе́щущій ת' אֲשֶׁר רוּחַ־חַיִּים נוֹסְסָה בּוֹ lebensvoll.

Живо́тъ, -тикъ ז' 1) בֶּטֶן, כָּרֵשׂ, מֵעַיִם Leib, Bauch. 2) חַיִּים Leben. 3) -ты ר' רְכוּשׁ, נְכָסִים Habseligkeit.

Живу́честь נ' רוּחַ־חַיִּים, חַיָּה Lebensfähigkeit.

Живу́чій ת' אֲשֶׁר בַּחַיִּים חַיָּתוֹ, מָלֵא רוּחַ־חַיִּים lang lebend. [(ממחלות רבות)] lebenskräftig.

Живу́щъ ת' חַיִּים מְלֵאוּ אֲשֶׁר עַצְמוֹתָיו (בלתי מת)

Жи́вчикъ ז' 1) עַלִּיז וּמָהִיר flinker Mensch. 2) עוֹרֵק, גִּיד הַדּוֹפֵק Puls. 3) רֶטֶט־עַפְעַפַּיִם Zuckung der Augen=

Живьёмъ ת"פ בְּעוֹדוֹ חַי, חַי, בַּחַיִּים lebend. [lieder.

Живе́те שֵׁם הָאוֹת Ж בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִית.

Жига́лка נ' מִין זְבוּב Stechfliege.

Жига́ло см. Жега́ло.

Жигну́ть פ"י 1) הַכֵּה בְשׁוֹט mit der Peitsche hauen. 2) הָסֵב נֶזֶק לְ־ Schaden zufügen.

Жигуне́цъ (-нца) ז' סִרְפָּד, הַרְזוֹפָא*, חֲמָתִי* Zahn= [wurz.

Жиди́ть см. Ражижа́ть.

Жи́дкій ת' 1) דַּק, מֻגָּר, נִגָּר flüßig, dünn. 2) בִּלְתִּי מְפֹרָד, סָגוּר כַּד בְּכַד biegsam (см. Жи́же).

Жи́дкость נ' טֶבַע הַנִּגָּר Flüßigkeit.

Жидо́вка נ' יְהוּדִית Jüdin.

Жидомо́ръ ז' כִּילַי, רַע־עַיִן Geizhals. -рка נ'.

Жидъ ז' יְהוּדִי (שֵׁם מְנֻאָץ) Jude.

Жиде́ть פ"ע הִגָּר, נִגָּר, הָפוֹךְ, הָדֵק flüßig werden.

Жи́жа, **Жи́жица** נ' מָרָק; חֵלֶק הַמֻּגָּר מִכָּל־מֶסֶךְ das

Жи́же ת' נִגָּר וְדַק מִ־ flüßiger. [Flüßige, Brühe.

Жи́зненность נ' כֹּחַ־הַחַיִּים, רוּחַ חַיִּים Lebensfähigkeit.

Жи́зненный ת' חַיִּים— Lebens=.

Жизнеописа́ніе ס' סֵפֶר תּוֹלְדוֹת Lebensbeschreibung.

Жизнеописа́тель ז' כּוֹתֵב תּוֹלְדוֹת— Biograph.

Жизнь נ' חַיִּים Leben.

Жи́ла נ' 1) גִּיד, עֹרֶק, שֹׁר Ader. 2) בּוֹלֵעַ חֵיל־זָרִים, בּוֹצֵעַ

Жиле́тъ ז' אֲפֻדַּת־הֶחָזֶה, חֹשֶׁן Weste. [Habgieriger.

Жиле́цъ (-льца́) ז' גָּר, שָׁכֵן, דָּר Einwohner.

Жи́листый ת' מָלֵא שְׂרִירִים, גִּידִים, מְשֹׂרָג aderig.

Жи́лить ה״פ הוֹנֵה abzugewinnen suchen. -ся ה״פ הִתְאַמֵּץ
לְ־ sich anstrengen.
Жили́ца נ׳ שְׁכֵנָה ,גָּרָה Einwohnerin.
Жили́ще ס׳ מָעוֹן ,שָׁכֵן ,מִשְׁכָּן ,נָוֶה ,בֵּית־זְבוּל Wohnung.
Жи́ло, -льё ס׳ מִשְׁכָּן ,מָעוֹן ,מְקוֹם מוֹשָׁב Wohnort.
Жилова́тый см. Жи́листый.
Жило́й ת׳ מוֹשָׁב — ,מָעוֹן — bewohnt.
Жи́льный, -лочный ת׳ גִּיד — ,גִּידִים — Ader-.
Жи́молость נ׳ מִין עֵץ פְּרִי דוּבְדְּבָנִים Zwergkirsche.
Жирандо́ль ז׳ מְנֹרַת־קָנִים ,מְנוֹרָה עִם־קָנִים Armleuchter.
Жира́фъ ז׳ זֶמֶר ,נְמַר הַגְּמַלִּי Giraffe.
Жи́рность נ׳ חֵלֶב ,מִשְׁמָן Fettigkeit.
Жи́рный ת׳ שָׁמֵן ,דָּשֵׁן ,בֶּן־שֶׁמֶן ,מֵחַ ,בָּרִיא fett.
Жирово́й ת׳ שָׁמֵן מְאֹד sehr fett. -во́е яйце́ בֵּיצָה דְסַפְּנָא מֵאַרְעָא*
Жиръ ז׳ שֶׁמֶן ,פֶּדֶר ,חֵלֶב Schmalz.
Жирѣ́ть פ״ע שָׁמוֹן ,עָבֹה ,כָּשֹׂה ,עֲשׂוֹת fett werden.
Жиря́къ ז׳ אִישׁ בָּרִיא וְשָׁמֵן fetter Mensch.
Жите́йскій ת׳ חַיִּים — weltlich. -кія забо́ты עֲמַל־הַחַיִּים.
Жи́тель ז׳ תּוֹשָׁב ,שָׁכֵן ,יוֹשֵׁב ,גָּר Einwohner. -льница נ׳.
Жи́тельство ס׳ מְגוּרִים ,מוֹשָׁב ,מִשְׁכָּן Aufenthalt.
Жи́тельствовать (-ствую) פ״ע יָשׁוֹב ,דּוּר ,גּוּר ,שָׁכוֹן wohnen.
Житіё ס׳ חַיִּים; תּוֹלְדוֹת חַיֵּי־ Leben. Ж. бытіё עִנְיְנֵי הַחַיִּים.
Жи́тникъ ז׳ 1) לֶחֶם־שְׂעוֹרִים Gerstenbrod. 2) עַכְבַּר־שָׂדֶה Feldmaus.
Жи́тница נ׳ מַמְגּוּרָה ,מְגוּרָה ,אָסָם ,אוֹצַר־דָּגָן Kornspeicher.
Жи́то ס׳ עֲבוּר ,שֶׁבֶר ,בָּר ,דָּגָן Getreide.
Житопрода́вецъ (-вца) ז׳ מוֹכֵר בָּר Kornhändler.
Жить (живу́) פ״ע 1) חָיֹה leben. 2) יָשׁוֹב ,גּוּר ,שָׁכוֹן ,דּוּר wohnen. Какова книга твоя? Живётъ וּמָה סִפְרְךָ? לֹא־טוֹב וְלֹא־רָע.
Жми́нда נ׳ גַּרְגְּרֵי תַּרְדִּין* Schminkbeere.
Жму см. Жать.
Жму́ра ז״נ קוֹרֵץ בְּעֵינָיו Blinzler.
Жму́рить, -ся פ״ע קָרוֹץ בְּעֵינָיו blinzeln.
Жму́рки נ״ר צְחוֹק־הָעִוֵּר ,צְחוֹק־שִׁמְשׁוֹן Blindekuhspiel.
Жму см. Жать.
Жнецъ ז׳ קוֹצֵר Schnitter. Жни́ца, Жне́я נ׳.
Жни́во ס׳ (הַנִּשְׁאָר אַחֲרֵי הַקָּצִיר) קַשׁ ,גַּבְבָא* Stoppel.
Жнитво́ ס׳ קָצִיר Ernte.
Жни́ца см. Жнецъ.
Жомъ ז׳ מַכְבֵּשׁ ,כְּלִי־מוּעָקָה Presse.
Жраньё ס׳ אֲכֹל הַרְבֵּה ,זוֹלְלוּת Fresserei.
Жрать פ״ע שָׂבֹעַ ,אָכוֹל מִבְּלִי־דַעַת ,מַלֵּא כְרֵשׂוֹ fressen.
Жре́бій см. Же́ребей.
Жрецъ ז׳ כֹּמֶר ,כֹּהֵן בָּמָה ; חוֹזֶה Götzenpriester. Жри́ца נ׳.
Жрунъ ז׳ זוֹלֵל ,אוֹכֵל הַרְבֵּה Fresser. -нья נ׳.
Жу́желица, -лка נ׳ נִתָּךְ בַּרְזֶל ,קֻבַּעַת — סִיגֵי, בְּדִילֵי־בַרְזֶל Metallschaum.
Жужжа́ніе ס׳ נַהַם ,הֶמְיַת דְּבוֹרִים das Sumsen.
Жужжа́ть פ״ע נָהוֹם ,הָמֹה sumsen.
Жукъ, -чёкъ (-чка́) ז׳ חָסִיל ,יֶלֶק סָמָר ,חִפּוּשִׁית*, זְבוּב קְשֵׁה־הַכְּנָפַיִם Käfer.
Жу́ликъ ז׳ נָבָל ,גַּנָּב ,נוֹכֵל Spitzbube.
Жупа́нъ ז׳ מִין אַדֶּרֶת Ueberrock.
Жураве́цъ (-вца́) см. Жура́въ.
Журавлёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־עָגוּר junger Kranich.
Жура́вль ז׳ עָגוּר ,כְּרוֹכְיָא* Kranich. -вли́ный ת׳.
Жура́въ ז׳ מוֹט לִדְלוֹת מַיִם מִבְּאֵר ,קִילוֹן* Brunnenschwengel.
Жури́ть פ״י גָּעוֹר בְּ־ ,חָרֵף ,הַכְלֵם ausschelten.
Журнали́стика נ׳ סִפְרוּת דִּבְרֵי־הַיָּמִים Zeitschriftstellerei.
Журнали́стъ ז׳ מַזְכִּיר; סוֹפֵר דִּבְרֵי־הַיָּמִים Zeitungsschreiber.
Журна́лъ ז׳ סֵפֶר דִּבְרֵי־הַיָּמִים ,סֵפֶר בִּינָה לָעִתִּים; סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת Zeitschrift. -льный ת׳.
Журча́ніе ס׳ שְׁאוֹן מַיִם נוֹזְלִים das Säuseln.
Журча́ть פ״ע נָזוֹל בְּשָׁאוֹן rieseln.
Журьба́ נ׳ גְּעָרָה ,חֲרָפוֹת Verweis.
Жу́тко ת״פ כָּבֵד מַהֲכִיל ,רַע וָמַר sehr schwer.
Жучёкъ (-чка́) см. Жукъ.
Жу́чка נ׳ כֶּלֶב שָׁחוֹר schwarzer Hund.

З.

З ז׳ הָאוֹת הַשְּׁמִינִית בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִית S.
За מ״י 1) מֵעֵבֶר לְ־ ,מֵאַחֲרֵי ,אַחֲרֵי hinter. За мно́ю אַחֲרַי. За́ моремъ מֵעֵבֶר לַיָּם. Одинъ за други́мъ אִישׁ אַחֲרֵי. За версту́ отсю́да הַרְחֵק (לְרַגְלַי) כִּצְחוֹ מִזֶּה כִּבְרַת־אֶרֶץ. 2) בְּ־ für. Онъ взялъ его за́ руку אָחַז בְּיָדוֹ. За разъ בְּפַעַם אַחַת. Онъ купилъ домъ за тысячу рублей הוּא קָנָה בַיִת בְּאֶלֶף כֶּסֶף. Онъ горо́й за меня הוּא מָגֵן בַּעֲדִי. 3) אֶל zu. Сѣсть

за столъ יָשׁוּב אֶל־הַשֻּׁלְחָן. 4) עַל, יַעַן, עֵקֶב אֲשֶׁר, מִן für, aus. За что? עַל־מָה. За недостаткомъ воды מִבְּלִי־מַיִם, — מֵאַיִן.

Заарендовать פ״י שָׂכוֹר אוֹ הַשְׂכֵּר (בַּיִת) verpachten.

Забава נ׳ שְׂחוֹק, מִשְׂחָק, שַׁעֲשֻׁעַ Zeitvertreib.

Забавлять פ״י שַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ, הַרְנֵן לֵב, צַחֵק לִפְנֵי־ amüsiren. -ся פ״ח שַׁעֲשֵׁעַ, הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ, הֵיטֵב לִבּוֹ sich belustigen.

Забавникъ ז׳ אִישׁ הֲתָלִים, — מְצַחֵק לִפְנֵי Spaßmacher. -ница נ׳.

Забавный ת׳ מְעוֹרֵר צְחוֹק, מֵיטִיב לֵב spaßhaft.

Забаливать, -болѣть פ״ע חָלָה, הָחֳלֵה krank werden.

Забалотировать פ״י מִבְחֹר בַּגּוֹרָל גָּאֹל beim Balloiren verwerfen.

Забвеніе ס׳ נְשִׁיָּה, שִׁכְחָה Vergessenheit. Предать забвенію עָזוֹב, הָסֵר מִלִּבּוֹ, נַשֵּׁה.

Забережный ת׳ אֲשֶׁר בְּעֵבֶר־הַנָּהָר jenseits des Flusses liegend.

Забережье ס׳ עֵבֶר־הַנָּהָר das Jenseit eines Flusses.

Забеременѣть פ״ע הָרֹה schwanger werden.

Забиваніе ס׳, -бивка נ׳ תְּקַע, חָסֹם, אָטֹם das Einschlagen; Zustopfen.

Забивать, -бить פ״י 1) הַכֵּה — ,תָּקוֹעַ אֶל־תּוֹךְ einschlagen. 2) סָתוֹם בִּיתֵדוֹת וּמַסְמְרִים vernageln. З. кого הָמוֹם בְּמַהֲלֻמּוֹת durch Schlagen verdummen. -ся פ״ח הֵחָבֵא בְּמָקוֹם צָר sich verstecken. И забилось сердце его וַיַּךְ לִבּוֹ.

Забирать, -брать פ״י לָקוֹחַ, אָחוֹז, תָּפוֹשׂ mitnehmen. З. въ долгъ לָוֹה. З. досками גָּדוֹר בִּקְרָשִׁים. З. кого въ руку הָשֵׁב יָדוֹ עַל־. Охота его забираетъ חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ לְ־. -ся פ״ח אֶל־ (הַגְבֵּהַּ) הַעֲמֵק תּוֹךְ eindringen, emporsteigen.

Забіяка ז״ונ מִתְחָרֶה בְּאֶגְרוֹף, רוֹדֵף מַצָּה Zänker.

Забіячество ס׳ מִלְחֶמֶת־אֶגְרוֹף, רִיב וּמַצָּה Zanksucht.

Забіячить פ״ע הִתְגָּרֵה לָרִיב בְּאֶגְרוֹף Schlägerei suchen.

Забіячливость נ׳ חֵפֶץ קְרָבוֹת וּמַצָּה Zanksucht.

Забіячливый ת׳ אִישׁ מָדוֹן וּמַצָּה zanksüchtig.

Заблаговременно ת״פ הַשְׁכֵּם וְ־, בְּעִתּוֹ frühzeitig.

Заблагоразсудить פ״י אָמוֹר בְּלִבּוֹ für gut finden.

Заблевать פ״י גָּאֹל בְּקִיאוֹ bespeien.

Заблёклый ת׳ קָמֵל, נָבֵל verwelkt.

Заблёкнуть פ״ע אֻמְלוֹל, קָמוֹל, נָבוֹל verwelken.

Заблуждаться, -диться פ״ח תָּעֹה, אָבוֹד, הִנָּדֵחַ, הִבּוֹךְ, שָׁגֹה sich verirren.

Заблужденіе ס׳ מַדּוּחִים, מִשְׁגֶּה, תַּעְתֻּעַ Irrthum.

Забобоны ז״ר מַשְּׂאוֹת־שָׁוְא וּמַדּוּחִים Unsinn.

Забодать, פ״י נָגוֹחַ וְהָמֵת mit den Hörnern todtschlagen.

Забой см. Забиваніе.

Забойка נ׳ שֶׂכֶר לְצֵיד־דָּגִים Fischwehr.

Заболѣвать, -болѣть פ״ע חָלָה, הָחֳלֵה krank werden.

Забораниватъ, -ронить פ״י שַׂדֵּד שְׂדֵה־זֶרַע einegen.

Забормотать, פ״י נָהוֹם, הָגֹה anbrummen.

Заборщикъ ז׳ לֹוֶה, שׁוֹאֵל Borger. -щица נ׳.

Заборъ ז׳ 1) גָּדֵר, גְּדֵרָה, מְשׂוּכָה, חַיִץ Zaun. 2) מַשָּׂאָה, מְלְוֶה*, מַשָּׂא, נְשִׁי das Nehmen auf Rechnung.

Забота נ׳ דְּאָגָה, חֲרָדָה; עִנְיָן Sorge.

Заботить (-бочу) פ״י נָתוֹן דְּאָגָה בְּלֵב, הַחֲרֵד; הוֹגֵעַ, חָרוֹד Sorge machen. -ся פ״ח דָּאוֹג לְ־, הַלְאֵה אֶל־, — פָּחוֹד sorgen für...

Заботливость נ׳ דְּאָגָה לְ־, מִשְׁמָר, זְהִירוּת* sorgfalt.

Заботливый ת׳ דּוֹאֵג לְ־, שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ, חָרֵד אֶל־, נִזְהָר sorgsam.

Забраковывать, -ковать פ״י נָתוֹן דֹּפִי, מָצֹא מוּם בְּסְחוֹרָה für untauglich erklären.

Забрало ס׳ לוֹט, כְּסוּת עֵינַיִם, שְׂבָכָה לְסֵתֶר־פָּנִים בְּקוֹבַע נְחֹשֶׁת Helmgitter.

Забрасывать פ״י הַשְׁלֵךְ הָלְאָה, — זָרוֹק auswerfen. З. удочку הַשְׁלֵךְ חַכָּה. З. яму הַשְׁלֵךְ עָפָר וְסָתוֹם בּוֹר. З. кого словами הַחְבֵּר עַל־ בְּמִלִּים.

Забрать см. Забирать.

Забрехать פ״ע הָחֵל לִנְבֹּחַ anfangen zu bellen.

Забривать, -брить פ״י גַּלֵּחַ abrasiren. З. лобъ גַּלֵּחַ מוּל־הָעֹרֶף (אוֹת וְיָעוּד לַצָּבָא. З. затылокъ לְגָאֳלֵי־הַצָּבָא).

Забросать, -бросить см. Забрасывать.

Забрызгивать, -брызгать, -брызнуть פ״י הַזֵּה וְטַנֵּף bespritzen.

Забубённый ת׳ הוֹלֵל, פּוֹחֵז liederlich.

Забулдыга ז״ונ אוֹהֵב מִשְׁתֶּה, זוֹלֵל וְסוֹבֵא liederlicher Mensch.

Забушевать פ״ע הָרֵם קוֹל שָׁאוֹן aufbrausen.

Забывать פ״י שָׁכוֹחַ, נָשֹׁה vergessen. -ся פ״ח בִּלְתִּי שִׂים עַל־לֵב, הִזָּהֵר vergessen; sich vergehen.

Забывчивость נ׳ נְשִׁיָּה, שִׁכְחָה Vergeßlichkeit.

Забывчивый ת׳ שׁוֹכֵחַ, שָׁכֵחַ, נֹשֶׁה vergeßlich.

Забыть (עתיד Забуду) см. Забывать.

Забытьё עִמְּף־נֶפֶשׁ, לֹא־כֹחַ Ohnmacht.

Забѣгать פ״ע אֶל־ חוּשׁ hinlaufen.

Забѣгать פ״ע הָחֵל לָרוּץ anfangen zu laufen.

Забѣглый ת׳ בָּא בִּמְרוּצָתוֹ verlaufen.

Забѣжать см. Забѣгать.

Забѣливать, -бѣлить פ״י לַבֵּן, הַלְבֵּן weißen.

Завазживать פ״י שִׂים מֶתֶג בְּפִי־סוּס den Zügel anlegen.

Заваленный ת' מָלֵא ;טָעוּן ,מְעֻמָּס bewotfen.
Заваленъ ז' (המ') עָצֵל ,חוֹבֵק יָדַיִם Faulenzer.
Заваливать, -валить פ"י 1) סָתוֹם (בּוֹר), —מַלֵּא verstopfen. 2) הַעֲמֵס עַל־ ,—הַכְבֵּד beladen. 3) פ"ס הָטֵל ,הַשְׁלֵךְ נפ' **-ся** verschleimt sein. הָאָטֵם ,הִסָּכֵר beworfen werden.
Завалина נ' סֹלְלָה סָבִיב לְבַיִת Erdaufwurf.
Завалъ ז' שֶׁכֶר Verstopfung.
Заваль, -вальщина см. Залежь 1.
Завалять פ"י סָחוֹב וּבַלֵּה beschmutzen. **-ся** פ"ח בָּלֹה מֵרֹב יָמִים sich verliegen.
Заваривать, -рить פ"י לְבַשֵּׁל (סִיר) שָׁפוֹת aufbrühen.
Заварка נ', **Заваръ** ז' נָזִיד Brühe.
Завастривать פ"י (רֹאשׁ יָתֵד) הָחֵד ,חַדֵּד zuschärfen.
Заведеніе ס' 1) בֵּית מְלָאכָה ;בֵּית־סֵפֶר Anstalt. 2) מִנְהָג Einrichtung.
Завезть, -зти см. Завозить.
Завербовывать, -бовать פ"י דָּרוֹשׁ וּמָצֹא לוֹ anwerben.
Завернуть см. Завертывать.
Заверстка נ' מְמַלֵּא מְקוֹם־ ,תְּמוּרָה ,חֵלֶף Ersatz.
Заверстывать, -верстать פ"י מַלֵּא מְקוֹם־ ersetzen.
Завертка נ' מַעֲטָפָה ,גְּלוֹם Umschlag.
Завертывать, -вернуть פ"י 1) גָּלוֹם ,הָלֵט ,לוּט, עָטֹה ,צָנוֹף umhüllen. 2) בּוֹא אֶל־ ,סוּר־ einkehren zu Einem. **-ся** הִצָּנֵף ;הִלּוֹט ,הוּלֵט ,הִתְכַּנֵּס eingewickelt werden. На дворѣ завернуло סַעַר הִתְחוֹלֵל בַּחוּץ.
Заверть נ' סַעַר מִתְחוֹלֵל ,סוּפָה Wirbelwind.
Заверчивать, -ртѣть פ"י מָעוֹךְ וְחַזֵּק ,סַבֵּב וְתָקוֹעַ, הַבְרֵחַ einschrauben.
Завершить см. Вершить.
Завести, -весть см. Заводить.
Заветшалый ת' בָּלֶה ,נוֹשָׁן alt, verlegen.
Завечерѣть פ"ע אַחֵר בַּנֶּשֶׁף anfangen zu dämmern.
Завздорить פ"ע הָחֵל מָדוֹן ,בּוֹא בְּרִיב anfangen zu streiten.
Завзятый ת' שׁוֹגֶה בְּ־ fanatisch.
Завиваніе ס' מִקְלַעַת ,מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה ,תַּלְתַּלִּים das Kräuseln.
Завивать פ"י עֲשֵׂה מִקְשָׁה ,(לשער) תַּלְתַּלִּים— winden, kraufen. **-ся** פ"ח עֲשֵׂה קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים ,קָלוֹעַ שְׂעָרוֹ sich kräuseln.
Завивка см. Завиваніе.
Завидлив— см. Завистлив—.
Завидно ת"פ: 3. мнѣ קִנֵּאתִי בְּ־ ich beneide.
Завидный ת' מְעוֹרֵר קִנְאָה וְחֶמְדָּה beneidenswerth.
Завидовать (-дую) פ"ע קַנֵּא בְּ־ beneiden.
Завидѣть פ"י רָאֹה אֶת־ מֵרָחוֹק erblicken.
Завизжать פ"ע נָהוֹם ,הָרֵם קוֹל יְלֵל anfangen zu winseln.
Завинчивать, -нтить פ"י הַבְרֵחַ בְּיָתֵד גְּלִילִי zuschrauben.
Завиральный ת' מָלֵא הֶבֶל וּמַדּוּחִים sinnlos.
Завираться, -враться פ"ח שָׁעֹה בְּדִבְרֵי רִיק sich zu Lügen verplaudern.
Зависимость נ' עֹצֶר ,מַעֲמַד הַתָּלוּי בְּדַעַת אֲחֵרִים, מַעֲצוֹר Abhängigkeit.
Зависимый ת' נִסְמָךְ עַל־אַחֵר ,עָצוּר (מ"ב ט, ח) abhängig.
Завистливость נ' רוּחַ־קִנְאָה ,רֹעַ־עַיִן Neid.
Завистливый ת' מְקַנֵּא ,רַע־עַיִן ,צַר מָעוֹן (ש"א ב, לב) mißgünstig.
Завистникъ ז' מְקַנֵּא ,רַע־עַיִן Mißgönner. **-ница** נ'.
Зависть נ' קִנְאָה ,רֹעַ־עַיִן Neid.
Зависѣть פ"ע הָיֹה תָלוּי בְּ־ ,הִסָּמֵךְ עַל־ abhängig sein.
Завитіе см. Завивка.
Завитой ת' תַּלְתַּלִּים— ,עָשׂוּי מִקְשָׁה gekräuselt.
Завитокъ (-тка) ז' 1) בְּשַׂר בְּהֵמָה מוּל הֶחָזֶה Bruststück. 2) מִסְגֶּרֶת הָאֹזֶן (מִמַּעַל לַתְּנוּךְ) obrer Rand der Ohrmuschel. 3) בְּדַל־נְיָר לְתַלְתַּלֵּי הַשֵּׂעָר Haarwickel.
Завить см. Завивать.
Завладѣніе ס' רֶשֶׁת נַחֲלָה אוֹ מֶמְשָׁלָה ,לְכֹד— מִקַּח— ;אֲחֻזָּה Besitznahme.
Завладѣть פ"י לָכוֹד ,יָרוֹשׁ ,לָקוֹחַ לוֹ ,תָּפוֹשׂ ,הֵאָחֵז בְּ־ in Besitz nehmen.
Завлекать פ"י פַּתֵּה אֶל־ ,צוּד לְ־ ,לָכוֹד בְּמוֹקְשֵׁי־ verlocken. **-ся** נפ' הִפָּתֵה ,הִלָּכֵד בְּמוֹקְשֵׁי־ verleitet werden.
Заводить (-вожу) פ"י 1) נָהוֹג וְהָבֵא אֶל־ hinführen. 3. рѣчь о чемъ הָחֵל לְדַבֵּר בְּ־. 2) עָרוֹךְ ,הָכֵן ,כָּנוֹס; יָסוֹד einrichten. 3. мебель כָּנוֹס לוֹ כְּלֵי־בַיִת. 3. садъ נָטוֹעַ כֶּרֶם. 3. школу יָסוֹד בֵּית־סֵפֶר. 3. часы הָכֵן שַׁרְשֶׁרֶת מוֹרֵה הַשָּׁעוֹת. 3) פַּתֵּה ,הַדִּיחַ לְ־ ,לָכוֹד בְּמוֹקְשֵׁי verleiten. **-ся** פ"ח הֵאָחֵז בְּ־ ,קַנֵּן sich einnisten. Въ огородѣ этомъ завелись черви בַּגַּן הַזֶּה קִנְּנוּ תוֹלָעִים.
Заводскій ת' см. Заводъ.
Заводчикъ ז' 1) אֲדוֹנֵי בֵּית־מְלָאכָה Eigenthümer einer Fabrik. 2) מֵחֵל ,מֵעִיר ,מְעוֹרֵר Anstifter. **-дчица** נ'.
Заводъ ז' בֵּית־מְלָאכָה ,יְסוֹד בֵּית־חֲרֹשֶׁת מַעֲשֶׂה Anstalt; Fabrik. 3. конскій מִקְנֵה־סוּסִים. **-дскій** ת'.
Заводь נ' עָרוּץ נְחָלִים ,—מִפְרָץ Bucht.
Завоеваніе ס' לְכֹד אֲרָצוֹת וְעָרִים Eroberung.
Завоеватель ז' לוֹכֵד אֲרָצוֹת וְעָרִים ,חוֹלֵשׁ עַל־גּוֹיִם Eroberer.
Завоевывать, -воевать פ"י לָכוֹד אֶרֶץ אוֹ עִיר, כָּבוֹשׁ־ ,יָרוֹשׁ־ ,לָקוֹחַ־ ,תָּפוֹשׂ בַּמִּלְחָמָה erobern.
Завожжать см. Завязживать.
Завозить, -везти פ"י מִדֵּי לֶכְתּוֹ אֶל־ ,הָבֵא ,הוֹלֵךְ הָלְאָה hinführen.
Завозный ת' מוּבָא מֵרָחוֹק eingeführt.

Завóзня נ׳ כְּלִי־שַׁיִט לְמַשָּׂא בִּנְהָרוֹת Prahm.
Завóзъ ז׳ חֶבֶל לִמְשֹׁךְ אֳנִיּוֹת Schleppseil.
Заволáкивать, -волóчь 1) פ״י סָחוֹב, מָשׁוֹךְ אִתּוֹ hinschleppen. 2) פ״ס כַּסֵּה, קָדוֹר sich überziehen. Нéбо заволокло́ הַשָּׁמַיִם קָדְרוּ. Рáну заволáкиваетъ הַפֶּצַע קָרַם עוֹר.
Заволновáться פ״ח הָמֹה, נָשֹׂא דָכְיוֹ; הִשְׁתָּעֵר, לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת in Wallung kommen.
Зáволока נ׳ (מתחת לעור להוציא לח) אֲרוּכַת־פְּתִיל Haarseil, Fontanell.
Завопи́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל יְלָלָה Klage erheben.
Заворáживать, -рожи́ть פ״י שׂוּם קֶסֶם עַל־ bezaubern.
Заворáчивать, -роти́ть 1) פ״י הָפוֹךְ, הַפֵּךְ; הַסֵּב נָטֹה, סוּר אֶל־ umkehren. 2) פ״ע הַטֵּה הַצִּדָּה, אָחוֹר einkehren. -ся פ״ח הָפְנֵה, שׁוּב לְאָחוֹר sich umkehren.
Зáворотъ ז׳ נְטוֹת הַצִּדָּה, פְּנוֹת, נְסִבָּה Wendung.
Заворчáть פ״ע הָחֵל הִתְאוֹנֵן; הָרֵם קוֹל נַהַם anfangen zu brummen.
Завостри́ть см. Завáстривать.
Заврáться см. Завирáться.
Завсегдá ת״פ לְעוֹלָם, תָּמִיד, בְּכָל־עֵת immer.
Завсегдáшній ת׳ הַתָּמִיד — beständig.
Зáвтра ת״פ מָחָר, מָחֳרָת morgen.
Зáвтракать פ״ע סָעוֹד לִבּוֹ, אָכוֹל לֶחֶם־הַבֹּקֶר frühstücken.
Зáвтракъ ז׳ *פַּת־שַׁחֲרִית, לֶחֶם הַבֹּקֶר Frühstück.
Зáвтрешній ת׳ מָחָר —, הַמָּחֳרָת — morgend.
Завывáть, Завы́ть פ״ע בְּקוֹל יְלֵל (הרוח) הָמֹה heulen.
Завья́лый ת׳ כְּסוּי עֲרֵמוֹת שֶׁלֶג verschneit.
Завѣвáть 1) פ״ע לְפַחַת, הָחֵל לִנְשֹׁף — anfangen zu wehen. 2) פ״י הָפֵחַ עַל־ (שֶׁלֶג, חוֹל) זָרֹה verwehen.
Завѣдомо ת״פ בִּצְדִיָּה, בְּזָדוֹן, בְּדַעַת wissentlich.
Завѣдываніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת הַ־, מֶשֶׁק Verwaltung.
Завѣдывать (-чѣмъ) פ״י הָיֹה עַל־, שָׁמוֹר מִשְׁמֶרֶת verwalten.
Завѣрéніе ס׳ תְּעוּדָה, עֵדוּת, הַבְטָחָה, אֲמָנָה Zusicherung.
Завѣри́тель ז׳ עוֹרֵב לְ־, מַבְטִיחַ Versicherer. -льница נ׳.
Завѣря́ть -вѣрить פ״י הַבְטֵחַ Versichern.
Завѣса, -сочка נ׳ פָּרֹכֶת; מָסָךְ, קֶלַע, יְרִיעָה Vorhang.
Завѣсить см. Завѣшивать.
Завѣтный ת׳ עוֹמֵד לִבְרִית עוֹלָם, נִצָּב לְעוֹלָם, נֶאֱמָן testamentlich; heilig. -сочный ת׳.
Завѣтренѣть פ״ע קָמוֹל, יָבוֹשׁ לִפְנֵי רוּחַ von der Luft verwelken.
Завѣтъ ז׳ בְּרִית קֹדֶשׁ, תְּעוּדָה, עֵדוּת, אֲמָנָה Testament, Bündniß. Скрижáли завѣта לוּחוֹת הָעֵדוּת, לוּחוֹת הַבְּרִית.
Завѣшивать פ״י תָּלֹה יְרִיעָה, סָכוֹךְ לְ־, סָכוֹךְ בְּמָסָךְ לִפְנֵי־ verhängen.

Завѣщавáть, -щáть פ״י צַוֵּה לְבֵיתוֹ לִפְנֵי־מוֹתוֹ testamentlich verordnen.
Завѣщáніе ס׳ *צַוָּאָה, מִצְוַת־הַמֵּת לְבֵיתוֹ Testament.
Завѣять см. Завѣвáть.
Завядáть פ״ע נָבוֹל, קָמוֹל, הִמֹּל, מוֹלֵל וְיָבוֹשׁ verwelken.
Завязáть 1) см. Завя́зывать. 2) פ״ע (כַּבֹּץ) הָטְבֵּעַ; טָבוֹעַ בְּ־, — הִתָּקֵעַ versinken; stecken bleiben.
Завязи́ть פ״י הַטְבֵּעַ, טַבֵּעַ hineinstoßen.
Завя́зка נ׳ 1) תִּקְוַת־חוּט לִקְשֹׁר, קְשׁוּר, צְרוֹר Band. 2) רֹאשׁ־דָּבָר וְעִנְיָן Verwickelung.
Завязнóй ת׳ כּוֹ (לִקְשֹׁר) עָשׂוּי לֶאֱגֹד bindend.
Завя́знуть, -зти́ см. Завязáть 2.
Завя́зчивый ת׳ עוֹמֵד לְפֶגַע, נִצָּב לְשָׂטָן störend; stecken bleibend.
Завя́зывать פ״י 1) אָגוֹד, קָשׁוֹר, כָּלוֹם, צָרוֹר festbinden. 2) הָחֵל anfangen. 3. ссóру בּוֹא בְרִיב, הָחֵל מָדוֹן.
Зáвязь נ׳ בֹּסֶר גּוֹמֵל Fruchtknoten.
Завя́лый ת׳ קָמֵל, נוֹבֵל, נָבֵל verwelkt.
Зáвяль נ׳ פְּרִי אוֹ צִיצִים נוֹבְלִים Verwelktes.
Завя́нуть см. Завядáть.
Загáвливаться פ״ע הִכּוֹן לָצוֹם das Fasten vornehmen.
Загадáть см. Загáдывать.
Загáдить см. Загáживать.
Загáдка נ׳ חִידָה Räthsel.
Загáдочный ת׳ כְּחִידָה, סָתוּם, פְּלִיא דַעַת, נִשְׂגָּב מֵהָבִין räthselhaft.
Загáдчикъ ז׳ חָד חִידָה; בַּעַל־חִידוֹת Räthselaufgeber. -чица נ׳.
Загáдывать פ״י 1) חוּד חִידָה Räthsel aufgeben. 2) נַחֵשׁ, חֲזֹה הָאוֹתִיּוֹת errathen.
Загáживать פ״י טַנֵּף, גָּאֵל besudeln. -ся פ״ח נִגְאַל, הִתְגָּאֵל beschmutzt werden.
Загáнивать פ״י (סוּס) עַד־לְהַלְאוֹת הָרֵץ müde jagen.
Загáръ ז׳ (בפנים) קַדְרוּת מַחַרְבֹנֵי, פָּארוּר מֵחֹם הַשֶּׁמֶשׁ קַיִץ Bräune (von der Sonne).
Загасáть, -гáснуть פ״ע כָּבֹה, הִדָּעֵךְ, הִזָּעֵךְ, דָּעֹךְ erlöschen.
Загаси́ть см. Загашáть.
Загáслый ת׳ נִדְעָךְ, נִזְעָךְ erloschen.
Загáчивать, -гати́ть פ״י יַשֵּׁר מְסִלָּה בִּזְמֹרוֹת mit Faschinen belegen.
Загашáть פ״י כַּבֵּה löschen.
Загáщиваться פ״ח אָרוֹחַ בְּבֵית רֵעוֹ עַד־בּוֹשׁ lange zu Gaste bleiben.
Загвáзживать פ״י חַזֵּק בְּמַסְמְרִים vernageln.
Загвóздка נ׳ דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים Vernagelung. Дать кому загвóздку הַכֵּה אִישׁ שׁוֹק עַל־יָרֵךְ.
Загибáть פ״י כָּפוֹף, כָּפֹה, כָּפוֹן umbiegen. -ся נפעל הִכָּפֵה, הִכָּפֵף sich biegen.

Загибина נ׳ עָקוֹב, עֲקַלְקַלָּה, כַּפָּה, כַּף Krümmung.
Загибной ת׳ עָשׂוּי לָכֹף בּוֹ gebogen.
Загибъ ז׳, -гибка נ׳ כֶּפֶל Bug. [Titelblatt. -вный ת׳.
Заглавіе ס׳ פְּנֵי־הַסֵּפֶר, — דֶּגֶל, — שַׁעַר Aufſchrift,
Заглаживать, -гладить פ״י 1) הַחֲלֵק, יַשֵּׁר הֲדוּרִים
glatt machen. 2) כַּפֵּר עָוֹן, כַּסֵּה־, מָחֹה tilgen. -ся
Заглазно см. Заочно. [נפעל.
Заглазѣться פ״ח הַעֲמֵד פָּנָיו בְּ־, הַבֵּט וְרָאֹה בְ־,
שָׁעֹה בְ־ ſich vergaffen. [dert.
Заглохлый ת׳ מָלֵא קִמְּשׂוֹנִים, כְּסוּי חֲרֻלִּים verwil=
Заглохнуть פ״ע עָלֹה קִמְּשׂוֹנִים, כָּסֹה חֲרֻלִּים ver=
wildern.
Заглушать, -шить פ״י 1) הַכְאֵה קוֹל, — הַכְרֵעַ,
— הַכְנֵעַ betäuben. Громъ пушекъ заглушалъ
стоны раненныхъ נַאֲקוֹת בְּעַם קְנֵי־הַקֶּלַע הִכְרִיעַ
הַחֲלָלִים. 2) יָרֹשׁ, רוֹשֵׁשׁ, בַּלֵּעַ וְהַשְׁחֵת erſticken.
Сорныя травы заглушаютъ хлѣбъ קִמּוֹשׁ וָחוֹחַ
יְרוֹשְׁשׁוּ אֶת־זֶרַע הַשָּׂדֶה. Онъ заглушилъ въ себѣ
чувства жалости הוּא שִׁחֵת רַחֲמָיו. -ся נפעל.
Заглядывать, -глянуть פ״ע צָפוֹן לְ־; הָעֵף עֵינוֹ בְ־,
— אָרוֹב, הַבֵּט אַחֲרֵי־ hinblicken. -ся פ״ח שָׁעֹה בְ־,
הָלִין עֵינוֹ בְ־ ſich vergaffen.
Заглядѣніе, -нье ס׳ מַחְמַד־עֵינַיִם, תַּאֲוָה לָעֵינַיִם,
דָּבָר נֶחְמָד לָעַיִן Augenluſt.
Загнать см. Загонять.
Загнивать, -гнить, -ся פ״ע הָחֵל לִרְקֹב anfangen zu
Загнилый ת׳ מְזֵה רִקָּבוֹן, עָבֵשׁ angefault. [faulen.
Загниль נ׳ רָקָב, מוֹרַשׁ־רִקָּבוֹן angefaulte Stelle.
Загнуть см. Загибать.
Заговаривать, -ворить פ״ע 1) הָחֵל לְדַבֵּר anfangen
zu reden. 2) פ״י הַחֲרֵשׁ בִּדְבָרָיו אֶת־ nicht zu Worte
kommen laſſen. Онъ всѣхъ заговорилъ דְּבָרָיו מְתִים
הֶחֱרִישׁוּ. 3) עָשֹׂה בִלְהָטִים וּלְהָטִים, לָחוֹשׁ עַל bezau=
Заговляться см. Загавливаться. [bern.
Заговорщикъ ז׳ 1) קוֹשֵׁר קֶשֶׁר, מֵרִים מֶרֶד Ver=
ſchworener. 2) נָבוֹן לַחַשׁ וּלְהָטִים, קוֹסֵם Bezauberer.
-щица נ׳. [לְהַטֵּי־קֶסֶם Bezauberung.
Заговоръ ז׳ 1) קֶשֶׁר, מֶרֶד Verſchwörung. 2) לַחַשׁ,
Заговѣнье ס׳ תְּחִלַּת צוֹם Faſtnacht. -вѣнный день
Заговѣться см. Заговляться. [עֶרֶב יוֹם־הַצּוֹם.
Заголовокъ (-вка) ז׳ שַׁעַר, תָּו בְּרֹאשׁ דִּבְרֵי־דָת וָדִין
לְסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת Aufſchrift.
Заголять, -лить פ״י גַּלֵּה שׁוֹק, חָשׂוֹף שֹׁבֶל entblößen.
Загонка נ׳ (־הַצֹּאן) אָסֹף־, הָעִיז Eintreibung. [ber.
Загонщикъ ז׳ מוֹבִיל־, מְנַהֵל הָעֲדָרִים לַמִּכְלָה Eintrei=

Загонъ ז׳ 1) см. Загонка. 2) הָרִיץ וְהַלְאוֹת סוּס Ueber=
jagung. 3) מָרוֹד, דְּחִי Verfolgung. Онъ живётъ въ
загонѣ נִדָּח, הוּא נִרְדָּף —.
Загонять פ״י 1) אָסוֹף עֲדָרִים, — הָעֵז. 2) הָרֵץ עַד־
לְהַלְאוֹת müde jagen.
Загораживать פ״י גָּדוֹר בְּעַד, סָכוֹךְ לְ־, שׂוֹךְ ver=
zäunen. -ся פ״ח גָּדוֹר בַּעֲדוֹ, הִסָּגֵר לָבוֹא ſich verzäunen.
Загорать פ״ע קָדוֹר מִלַּהַט הַשֶּׁמֶשׁ gebräunt werden.
Загораться פ״ח יָצוֹת, הִנָּצֵת, הִתְלַקֵּחַ entbrennen.
Востокъ загорается אָדְמוּ פְּנֵי הַמִּזְרָח.
Загорбокъ (-бка) ז׳ בֵּין־הַכְּתֵפַיִם, מוּל הָעֹרֶף Genick.
Загордиться פ״ח עָדֹה גָּאוֹן וְגֹבַהּ ſtolz werden. Онъ
загордился עֲנָקָתוֹ גַּאֲוָה. [Berges.
Загорный ת׳ מֵעֵבֶר־הָהָר, — מֵאַחֲרֵי vom Jenſeit des
Загорода נ׳ גְּדֵרָה, גֶּדֶרֶת, מִכְלָאָה, מִכְלָה Umzäunung.
Загородка, -родочка נ׳ חַיִץ, גָּדֵר Scheidewand.
Загородный ת׳ אֲשֶׁר מִחוּץ לָעִיר außerhalb der Stadt
Загородье ס׳ סְבִיבֵי הָעִיר, — מִגְרָשׁ Vorſtadt. [liegend.
Загорокъ ז׳, -рье ס׳ אֲחוֹרֵי־הָהָר Ort hinter einem Berge.
Загорѣлый ת׳ שֶׁשְּׁזָפַתּוּ הַשֶּׁמֶשׁ, קוֹדֵר מִלַּהַט־ ver=
brannt von der Sonne.
Загорѣть, -ся см. Загорать, -ся.
Загоститься см. Загащиваться.
Заготавливать, -товлять, -товить פ״י הָכֵן, עָרוֹךְ
vorbereiten. -ся פ״ח הִכּוֹן ſich zubereiten.
Заграбливать, -грабить פ״י 1) גָּרוֹף, צָבוֹר בְּמַגְרֵף
zuſammenſcharren. 2) חָמוֹס, חָטוֹף לוֹ rauben.
Заграждать, -дить פ״י שׂוֹךְ דֶּרֶךְ, גָּדוֹר בְּעַד; הָסוֹם,
סָכוֹר verſperren.
Заграничный ת׳ אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַגְּבוּל ausländiſch.
Загребать פ״י 1) גָּרוֹף, חָתֹה, צָבוֹר בְּמַגְרֵף zuſammen=
ſcharren. 2) הָחֵל לַחְתּוֹר בַּמָּשׁוֹט anfangen zu rudern.
Загребный ש״ת רֹאשׁ הַמַּלָּחִים der Vorruderer.
Загремѣть פ״ע נָתוֹן קוֹל־שָׁאוֹן; הָרֵם קוֹל־רַעַם anfan=
gen zu donnern, zu lärmen.
Загрести, -грѣсть см. Загребать.
Загривокъ (-вка) ז׳ עֹרֶף הַסּוּס Genick des Pferdes.
Загробный ת׳ קֶבֶר, — מָוֶת — Grabes=.
Загромазживать, -моздить פ״י שׂוֹךְ־, חָסוֹם,
סָתוֹם בִּצְבוּרִים, בַּחֲמָרִים verſperren.
Загрубѣлость, נ׳, -бѣніе ס׳ עָרְלַת־לֵב Verſtocktheit.
Загрубѣлый ת׳ עֲרֵל־לֵב verſtockt.
Загрубѣть פ״ע הֶעָרֵל, הַקְשַׁח לִבּוֹ grob werden.
Загружать, -грузить פ״י מַלֵּא, טָעוֹן überladen.
Загрустить פ״ע הִתְעַצֵּב, הָמֵר traurig werden.

Загрызать, -грызть פ״י נשוך עד־כלה, נשוך ואבד todtbeißen.
Загрязнуть פ״ע טבע בבץ — הטבע, versinken.
Загрязнять, -нить פ״י עכור, גאל, טנף beschmutzen. -ся נפעל.
Загудить פ״ע נתון קול בנבל anfangen zu fiedeln.
Загуливать, -ся פ״ע רדוף משתה, התמכר לשתי והוללות anfangen sich herumzutreiben.
Загульный ת׳ רודף שכר והוללות trinksüchtig.
Загустевать, -теть פ״ע עשות עצום, עבה dicht werden.
Загустелый ת׳ מעבה, מעצם dicht geworden.
Задабривать פ״י כפר פני... במנחה וחלקות bestechen.
Задавать פ״י נתון לפני־ aufgeben. Задамъ вамъ загадку אחודה לכם חידה.
Задавливать, -давить פ״י חנק ersticken.
Задалбливать, -долбить פ״י 1) החל לנקב anfangen zu meißeln. 2) למוד על־פה auswendig lernen.
Задаривать, -дарить פ״י 1) הרבה מתת reichlich beschenken. 2) לקוח לב במנחה, שחד bestechen.
Задатокъ (-тка) ז׳ כסף־ערבה, כסף־המקנה Handgeld. -точный ת׳.
Задать см. Задавать.
Задача נ׳ שאלת־חכמה לפתר או חידה Aufgabe.
Задверный ת׳ אשר מאחרי הדלת was hinter der Thür ist.
Задвигивать, -двигать, -двинуть פ״י סגור, הבריח verschieben.
Задвижка נ׳ בריח Riegel.
Задвижной ת׳ סוגר, מבריח zum Vorschieben.
Задворка נ׳, -дворокъ ז׳, -дворье ס׳ ירכתי החצר Hinterhof.
Задёргать פ״י החל למרט — למשך zupfen.
Задёргивать פ״י 1) פרוש, העטה על־, משוך לפני־ שוך בעד, הסך על, למסך vorziehen. Небо задёрнуло облаками השמים עטו עבים 2) משוך ברסן zerren. -ся פ״ח התכסה, עטה, משוך עליו הכסוי sich decken.
Задеревенелый ת׳ יבש כעץ holzig geworden.
Задеревенеть פ״ע יבוש כעץ holzig werden.
Задержаніе ס׳ *עכוב, עקוב; מעצור, עצר das Anhalten.
Задерживать, -держать פ״י 1) עצור, חסום; מנוע, חשוך, כלוא, מן zurückhalten; festnehmen. -ся נפ׳ עמוד מ־, המנע, הכלא, העצר zurückgehalten werden.
Задержка נ׳ מעצור, מעצר, עצר, מחסום Verzögerung.
Задёрнуть см. Задёргивать.
Задивиться פ״ח השתאה, התפלא, התמה sich verwundern.
Задинка נ׳ אחורי־בהמה או חיה קטנה Hinterstück.
Задирать פ״י 1) קרוע מעט, טרוף־ einreißen. 2) התגרה ב־, גרה מדון, חרחר ריב, הצה על־ angreifen. 3. носъ הרם ראש בגאוה, הגבה אפו.
Задирка נ׳ ראשית מדון, תאנה Angriff.
Задирчивый ת׳ איש־מדנים, מחרחר ריב zanksüchtig.
Задирщикъ ז׳ מתגרה ב־ Aufhetzer. -щица נ׳.
Задки см. Зады.
Задникъ ז׳ אחורי־, קצה האחרון Hinterstück.
Задница נ׳ שת, אחור Gesäß. -ничный ת׳.
Задній ת׳ אשר מאחרי־, אחרון hintrer. Вексель съ заднимъ числомъ שטר מקדם. Жить заднимъ умомъ ראה לאחור ולא־; עצום עיניו מאחרית דבר לפנים.
Задобр— см. Задабр—.
Задокъ (-дка) ז׳ 1) מסעד כסא Rückenlehne. 2) см. Задъ.
Задолго до ת״פ ימים רבים לפני־ vorlängst.
Задолжалый ת׳ איש־משאות, אשר נושיו רבים verschuldet.
Задолжать см. Должать.
Задомъ ת״פ לאחור, אחרנית, ערף rückwärts.
Задорина נ׳ מפגע, מדחה Riß, Schramme.
Задорить פ״י גרה מדון, הכעס, הרעם, התגרה ב־ reizen. -ся פ״ח התקצף, התאנף aufgereizt werden.
Задорливость, -рность נ׳ דרך מהיר־חמה Zanksucht.
Задорливый, -рный ת׳ מהיר חמות, מהיר, קצר־אפים zanksüchtig.
Задорожиться פ״ח החל לדרש מחיר־רב den Preis aufschlagen.
Задоръ ז׳ 1) חלי וקצף Ereiferung. 2) התחרות Wetteifer.
Задохнуться см. Задыхаться.
Задрать см. Задирать.
Задребезжать см. Дребезжать.
Задремать פ״ע נום, הרדם einschlummern.
Задрожать פ״ע רעוד, לבוש חרדות aufzittern.
Задувать, -дуть פ״ע 1) החל לנשב anfangen zu wehen. 2) כבה, הפח ב־ auslöschen.
Задумать см. Задумывать.
Задумчивость נ׳ הגות, הלך־נפש Nachdenken.
Задумчивый ת׳ —בהגות, נדהם ברב שרעפיו בקרבו לבו nachdenkend.
Задумывать, -думать פ״י זם, זמום, דמה, חשוב שוח עם־ מחשבה vorhaben. 3. зло חבל און. -ся פ״ח חפש ברוחו, לבבו nachdenkend werden.
Задушать, -душить פ״י חנק erwürgen. -ся פ״ח התנק sich ersticken.
Задушевный ת׳ מנפש, מקירות לב herzlich.
Задушеніе ס׳ מחנק Erstickung.
Задхлость נ׳ באש, ריח רקבון Modergeruch.
Задхлый ת׳ נבאש, עבש dumpfig.
Задъ ז׳ אחור; ערף das Hintere.

Задъ ז״י 1) אֲחוֹרַיִם, אֲחֹרֵי נְעָלַיִם Hinterleder. 2) אֲחוֹרֵי מַה־
עֲגָלָה Hinterräder. 3) אֲחוֹרֵי חָצֵר Hinterhof. 4)
יְשָׁנִים, יָשָׁן נוֹשָׁן, שֶׁכְּבָר הָיָה altes Ding.
Задымлять, -мить פ״י מַלֵּא עָשָׁן mit Rauch anfüllen. -ся פ״ח הֶעָתֵם, הִמָּלֵא עָשָׁן voll Rauch werden.
Задыхаться פ״ח הִתְעַלֵּף, יָעוּף— הִלָּאֵה מִקֹּצֶר־רוּחַ
מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת הָשֵׁב רוּחוֹ den Athem verlieren. Онъ
прибѣжалъ задыхаясь הוּא אָץ לָבוֹא עַד־כִּי לֹא־
נוֹתְרָה בּוֹ רוּחַ.
Задышать פ״ע שָׁאוֹף רוּחַ, הָשֵׁב רוּחוֹ aufathmen.
Задѣвать פ״י 1) מָחֹה, פָּגוֹעַ בְּ־ anstoßen. 2) גָּרֵה מָדוֹן,
הִתְגָּרֵה בְּ—, הִתְעוֹלֵל— תָּפוֹשׂ שֵׁם״י reizen.
Задѣлать см. Задѣлывать.
Задѣлка נ׳ תִּקּוּן, אֲרוּכָה לְפֶרֶץ, מַרְפֵּא דָּבָר הָרוּס*
das Zumachen.
Задѣлывать פ״י רַפֵּא הֶהָרוּס, גָּדוֹר פֶּרֶץ, חַזֵּק בֶּדֶק,
הַעֲלֵה אֲרוּכָה (לְחוֹמָה פְּרוּצָה) zumachen.
Задѣльный ת׳ —עֲבוֹדָה erarbeitet. -ная плата
שְׂכַר עֲבוֹדָה.
Задѣть см. Задѣвать.
Заедино см. Заодно.
Заёжиться פ״ח סָרֵב*, הִקְפֵּד*, הִקָּמֵט כְּקִפּוֹד anfangen sich zu sträuben.
Заёмный ת׳ מַלְוֶה*—, מַשָּׁאוֹת, ־נְשִׁי Leih=. З. банкъ
בֵּית מַשָּׁאוֹת. -ное письмо סֵפֶר־הַמַּשָּׁא, שְׁטַר־חוֹב*.
Заёмщикъ ז׳ לֹוֶה, אִישׁ אֲשֶׁר נָשׁוּ בוֹ Borger. -щица נ׳.
Заёмъ (займа) ז׳ מִלְוֶה*, מַשָּׁאָה, מַשָּׁא, נְשִׁי Anleihe.
Взять въ з. לָוֹה. Дать въ з. הַלְוֵה, הַשֵּׁה.
Заерошиться см. Заёжиться.
Зажать см. Зажимать и Зажинать.
Зажелтить פ״י הַצְהֵב, צָבוֹעַ יְרַקְרַק gelb machen.
Зажелтѣлый ת׳ —יְרַקְרַק, אֲשֶׁר הָפַךְ צָהוֹב gelb geworden.
Зажелтѣть פ״ע צָהוֹב—, הָפוֹךְ יְרַקְרַק gelb werden.
Зажечь см. Зажигать.
Зажженіе ס׳ הַצִּית, הַדְלִיק, תַּבְעֵרָה, בְּעֵרָה das Anzünden.
Заживаніе ס׳ רִפְאוּת, מַרְפֵּא הַמַּחַץ das Zuheilen.
Заживать פ״ע 1) הָחֵל יְמֵי מְגוּרָיו בְּ־ anfangen zu
leben. З. домомъ עָשָׂה לוֹ בַּיִת. 2) הֵרָפֵא (מַחַץ מַכָּה),
חָיֹה sich heilen. -ся פ״ח הִתְגּוֹרֵר יָמִים רַבִּים lange
wohnen.
Заживить см. Заживлять.
Заживленіе ס׳ מַרְפֵּא מַחַץ־מַכָּה das Zuheilen.
Заживлять, -вить פ״י רַפֵּא מַחַץ מַכָּה.
Заживо ת״פ בְּחַיָּיו am Leben.
Зажигатель ז׳ מַבְעִיר בְּעֵרָה Brandstifter. -льница נ׳.
Зажигательство ס׳ חָמָס מַבְעִיר בְּעֵרָה Brandstiftung.

Зажигать (עתיד зажгу) פ״י הַבְעֵר, הַצֵּת אֵשׁ, הַדְלֵק
anzünden. З. свѣчу הַעֲלֵה נֵר. З. раздоръ הַרְחֵר רִיב.
Зажилой см. Зажитой.
Зажимать, Зажать (עתיד Зажму) פ״י לָחוֹץ עַל־,
הַחֲרֵשׁ, סָכוֹר פִּי zudrücken. З. кому ротъ הָעֵק תַּחַת־
אֶת־, הַחֲשֵׁה—, הַהֲסֵה—.
Зажинъ ז׳ תְּחִלַּת קָצִיר, הָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה Anfang der Ernte.
Зажирѣлый ת׳ שָׁמֵן, מָשְׁמָן fett geworden.
Зажитое ש״ת, -житокъ ז׳ עֲבֹדָה, רְכוּשׁ, קִנְיָן Erwerb.
Зажитой ת׳ —שְׂכַר עֲבוֹדָתוֹ, —פְּרִי עֲמָלוֹ erworben.
Зажиточный ת׳ בַּעַל רְכוּשׁ, אֲשֶׁר לֹא־יֶחְסַר כֹּל wohlhabend.
Зажить см. Заживать.
Зажмуривать -жмурить פ״י עָצוֹם—, קָרוֹץ (עַיִן)
zudrücken. -ся פ״ח קָרוֹץ בְּעֵינָיו die Augen zudrücken.
Зажора, -жорина נ׳ שֶׁטֶף־מַיִם מִתַּחַת לַשֶּׁלֶג Wassermasse unter dem Schnee.
Зажужжать פ״ע הָחֵל לַהֲמוֹת anfangen. zu summen.
Зазванивать, -звонить פ״ע נָתוֹן קוֹל בַּפַּעֲמֹן anfangen zu klingeln.
Зазвать см. Зазывать.
Зазвенѣть פ״ע הָחֵל לָצֹל, הָרֵם קוֹל־מְצִלָּה erklingen.
Зазвучать פ״ע הַשְׁמֵעַ קוֹל־ ertönen.
Заздравный ת׳ —בִּרְכָּה, —בִּרְכַּת שָׁלוֹם Gesundheits=. З. молебенъ תְּפִלָּה בְּעַד שָׁלוֹם־. З. кубокъ
כּוֹס לְבִרְכַּת שָׁלוֹם.
Зазеленить см. Зеленить.
Зазеленѣть פ״ע עָטֹה יֶרֶק־דֶּשֶׁא grün werden.
Зазимовать см. Зимовать.
Зазимье ס׳ תְּחִלַּת הַחֹרֶף Winteranfang.
Зазирать פ״י יַסֵּר, חָרֵף, הוֹכֵחַ tadeln. -ся פ״ח חָרֵף
נַפְשׁוֹ, הִכָּלֵם בַּעֲוֹנוֹ Gewissensbisse fühlen.
Зазнаваться, -знаться פ״ח הִתְנַאֵה sich zu viel einbilden. Онъ зазнался רָם לְבָבוֹ,
Зазноба נ׳ 1) מִכְוַת הַקֹּר בַּבָּשָׂר Frostbeule. 2) רִשְׁפֵּי
אַהֲבָה Liebesgluth. 3) יַעֲלַת חֵן, אַיֶּלֶת אֲהָבִים Liebchen.
Zазноблять, -бить פ״י 1) הַעֲמֵד בַּקָּרָה עַד־, הַחֲלֵה בַּקֹּר
לְחָלִי erfrieren lassen. 2) הַצֵּת אֵשׁ־אַהֲבָה Liebe erwecken.
Зазнобушка см. Зазноба 3.
Зазориться см. Зазираться.
Зазорный ת׳ —בֹּשֶׁת, —חֶרְפָּה, —קָלוֹן tadelhaft.
Вести зазорную жизнь הִנָּזֵר לַבֹּשֶׁת. -ныя дѣти
בָּנִים זָרִים, יַלְדֵי־פֶשַׁע.
Зазоръ ז׳ בֹּשֶׁת, קָלוֹן, כְּלִמָּה, חֶרְפָּה Schande.
Зазрѣвать см. Зазирать.
Зазрѣніе ס׳ תּוֹכֵחָה, מוּסַר כְּלִמָּה Vorwurf. Безъ зазрѣнія совѣсти לִבְלִי יְחָרְפֵהוּ לְבָבוֹ, מִבְּלִי הִכָּלֵם
מִבְּלִי אֲשֶׁר תְּיַסְּרוּהוּ כִלְיוֹתָיו.

Зазрѣть см. Зазирать.
Зазубривать, -брить פ״י עָשֹׂה פְּצִירוֹת בְּפִי שַׂכִּין אוֹ
חֶרֶב, פָּגוֹם* schartig machen. [פְּגִימָה* Scharte, Zacke.
Зазубрина נ׳ פְּצִירָה, פְּחֶתֶת בְּפִי־שַׂכִּין אוֹ חֶרֶב,
Зазубристый ת׳ מָלֵא פְּצִירוֹת, פָּגוּם* schartig.
Зазывать פ״י קָרוֹא אֵלָיו hereinrufen. [ladung.
Зазывъ ז׳ קְרִיאָה — ,מִקְרָא לְמוֹעֵצָה אוֹ לְמִשְׁתֶּה Ein=
Зазѣваться פ״ח שָׁעֹה בְּדִבְרֵי־הֶבֶל,קָפוֹץ פֶּה angaffen.
Зазябать, -зябнуть פ״ע עָשׁוֹשׁ מִקָּרָה, הַחֲלֵה מִקֹּר
erfrieren.
Зазяблый ת׳ עָשֵׁשׁ מִקֹּר,לְחוּם־קֹר,מֻזֶּה־קָרָה erfroren.
Заигрывать, -играть 1) פ״ע הָחֵל לְשַׂחֵק, לְנַגֵּן —
anfangen zu spielen. 2) פ״י הַכְרֵעַ בְּשָׂחוֹק אֶת־ abge=
winnen im Spielen. -ся פ״ח אַחֵר לָשֶׁבֶת עִם־מְשַׂחֲקִים
zu lange spielen.
Заика זו״נ עִלֵּג, נִלְעָג, כְּבַד לָשׁוֹן, כְּבַד־פֶּה Stammler.
Зайка, Заинька אַרְנֶבֶת קְטַנָּה kleiner Hase.
Заиканіе ס׳ כְּבֵדוּת־פֶּה, לְשׁוֹן עִלְּגִים das Stammeln.
Заикаться, -кнуться פ״ח דַּבֵּר, דַּבֵּר בִּכְבֵדוּת־פֶּה
בְּלַעֲגֵי־שָׂפָה stottern. Не далъ мнѣ заикнуться לֹא־
Заикливость נ׳ см. Заиканіе. [נְתָנַנִי דַּבֵּר מְאוּמָה.
Заикливый ת׳ см. Заика. [שְׂדֵה־זֶרַע Landstück.
Заимка נ׳ 1) קַחַת־מָקוֹם לוֹ Besitznahme. 2) כִּבְרַת
Заимодавецъ (-вца) -датель ז׳ מַלְוֶה, מַשֶּׁה Gläu=
biger. -давица, -дательница נ׳.
Заимодательство ס׳ נְשִׁי, מַשָּׁאָה, מַשָּׁא Leihung.
Заимообразно ת״פ בְּמַשָּׁא, בְּמִלְוָה* auf Borg.
Заимствованіе ס׳ קַחַת מִן־; לְוֹת das Borgen.
Заимствовать (-ствую) פ״י נָשֹׁה, לָוֹה, לָקוֹחַ מִן־
Займы ז״ר см. Заёмъ. [entnehmen; borgen.
Заиндивѣлый ת׳ כָּסוּי כְּפוֹר bereift.
Заиндивѣть см. Индивѣть.
Заинтересовывать, -совать פ״י הָכֵן לֵב... לְ־,
שׁוּת — ,הַפְנֵה — ,הַטֵּה aufmerksam machen. -ся פ״ח
לִבּוֹ לְ־ sich interessiren.
Заискивать פ״ע הִתְנֵה אֲהָבִים ,הִכָּחֵשׁ לְ־ ,חַלֵּה פְּנֵי־
הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ , הִתְאַמֵּץ לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי־ sich
einschmeicheln.
Заискриться פ״ח הִתְנוֹצֵץ כִּבְרָקִים anfangen zu
Зайти (עתיד зайду) см. Заходить. [funkeln.
Зайчёнокъ ז׳ בֶּן־אַרְנֶבֶת Häschen.
Зайчикъ ז׳ 1) אַרְנֶבֶת קְטַנָּה Häschen. 2) קֶצֶף עַל־
פְּנֵי־מַיִם Wellenschaum.
Зайчина, -чище ז׳ אַרְנֶבֶת גְּדוֹלָה großer Haase.
Зайчина נ׳ עוֹר אוֹ בְּשַׂר אַרְנֶבֶת Hasenfleisch, =fell.

Зайчиха נ׳ אַרְנֶבֶת נְקֵבָה Häsin.
Закабаливать, -балить פ״י תָּפוֹשׂ, לָכוֹד ; כָּבוֹשׁ
לוֹ אִישׁ לְעֶבֶד zum Leibeignen machen.
Каблучье ס׳ אֲחוֹרֵי־נַעַל פְּגִימָה Hackenstück eines
Закадычный см. Задушевный. [Stiefels.
Заказать см. Заказывать.
Заказной ת׳ הַנִּתָּן לָאֻמָּן לַעֲשׂוֹת, הַדָּרוּשׁ bestellt.
Заказчикъ ז׳ דּוֹרֵשׁ דְּבַר־מָה בְּעַד־כֶּסֶף Besteller.
Заказъ ז׳ 1) מִצְוַת־אִישׁ (לָאֻמָּן, לַסּוֹחֵר) לְהָכִין לוֹ
פִּקּוּד, הַזְמָנָה* Bestellung. 2) אִסָּר, אֱסָר Verbot.
Заказывать, -казать פ״י 1) דָּרוֹשׁ, צַוֵּה לְהָכִין לוֹ,
הַפְקֵד bestellen. 2) אָסוֹר, צַוֵּה לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת verbie=
ten. -ся נפעל. [נָשׂוֹא אָלָה לְבִלְתִּי־ sich verschwören.
Закаиваться, -каяться פ״ח אָסוֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ,
Закалать, -клать см. Закалывать.
Закаливать, -калить פ״י 1) חָרוֹשׁ בַּרְזֶל לְהַקְשׁוֹתוֹ,
härten. Онъ закалёнъ въ бою הוּא מְלֻמַּד לָטוּשׁ
מִלְחָמָה. 2) אָפֹה מַאֲפֵה־תַנּוּר נָא teigig backen. -ся נפ׳.
Закалина נ׳ מַאֲפֵה־נָא (בַּלֶּחֶם) das Teigige im Brode.
Закалистый ת׳ בִּלְתִּי אָפוּי דֵּי־צָרְכּוֹ teigig.
Закалить см. Закаливать.
Закалка נ׳ חֲרֹשֶׁת־בַּרְזֶל לְהַקְשׁוֹתוֹ Eisenhärtung.
Закалывать, -калать, -колоть פ״י שָׁחוֹט, דָּקוֹר
erstechen, schlachten. У меня закололо въ боку
מַדְקְרוֹת צְנִינִים בְּצִדִּי.
Закалякать פ״ע הָחֵל דִּבְרֵי רִיק anfangen zu schwa=
tzen. -ся פ״ח שָׁעֹה בְּשִׂיחַת הֶבֶל sich verplaudern.
Заканчивать פ״י הַשְׁלֵם, הָתֵם, כַּלֵּה schließen.
Закапать פ״ע הָחֵל לִנְטֹף, — לַעֲרֹף, — לִנְזֹל anfan=
gen zu tröpfeln.
Закапчивать פ״י עַשֵּׁן, הַקְדֵּר בְּעָשָׁן beräuchern.
Закапывать, -капать פ״י הַזֵּה עַל־, — זָרוֹק,
— הַטֵּף beträufeln. [ben.
Закапывать, -копать פ״י טָמוֹן בְּעָפָר; קָבוֹר begra=
Закармливать פ״י אָבוֹס, הַאֲכֵל הַרְבֵּה überfüttern.
Закатъ ז׳ נְטוֹת,(מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ) מָבוֹא Untergang.
Закатывать, -катить פ״י גָּלוֹל אֶל־תּוֹךְ einrollen.
-ся פ״ח נָטֹה לַעֲרֹב, (הַשֶּׁמֶשׁ) בּוֹא untergehen.
Закачивать, -катить פ״י 1) גָּלוֹל אֶל־ einrollen.
2) בּוֹא בְּרֶכֶב אֶל־ hineinfahren. -ся פ״ח הִתְגַּלְגֵּל אֶל־
hineingerollt werden.
Закачивать, -качать פ״י 1) הָחֵל לְקַלֵּעַ, לְהָנִיעַ —
anfangen zu schaukeln. 2) קַלֵּעַ וְיָשֵׁן (יוֹנֵק) einwie=
gen. -ся נפעל 1) הִתְנוֹעֵעַ, הִתְנוֹדֵד Wanken. 2) הִנּוֹעַ
בְּעַרְשׂוֹ עַד־לִישׁוֹן eingewiegt werden.

Зака́шливать, -шлять פ״ע לְשַׁעֵל, הָחֵל* לִגְנֹחַ*— anfangen zu husten. -ся פ״ח נָגֹוחַ בְּלִי־חָשָׂךְ sich außer [Athem husten.

Зака́яться см. Зака́иваться.

Заква́са, -ска נ׳ שְׂאֹור, מַחְמֶצֶת Sauerteig. Дурна́я з. שֹׁרֶשׁ פּוֹרֶה רֹשֶׁעַ, רֵאשִׁית חַטָּאת.

Заква́шивать, -ква́сить פ״י הַחְמֵץ einsäuern.

Заки́дывать, -кида́ть, -ки́нуть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ aus-werfen. 3. у́ду הַשְׁלֵךְ חַכָּה. 2) זָרוֹק לְאַחֲרָיו, —טַלְטֵל verwerfen. 3. я́му מַלֵּא בּוֹר עָפָר, סָתוֹם בּוֹר. 3. сло-ва́ми דַּכֵּא בְּמִלִּים. -ся נפעל.

Закипа́ть, -пѣ́ть פ״ע 1) הָחֵל לִרְתֹּחַ anfangen zu sieden. 2) הִתְמַלֵּא חֵמָה, הִתְקַצֵּף aufbrausen. 3) הִמָּלֵא תְשֻׁאוֹת rege werden. Пло́щади закипѣ́ли наро́-домъ הָרְחֹובוֹת הָמוּ מֵאָדָם. Дѣ́ло закипѣ́ло הָעֲבוֹדָה הֵחֵלָּה בְּרַב־חָיִל.

Закиса́ть, -ки́снуть פ״ע הִתְחַמֵּץ, חָמוֹץ sauer wer-[den.

Зэкиса́ніе פ׳ חֻמְצָה, חָמֵץ Versäuerung.

Заки́слый ת׳ חָמֵץ gesäuert.

За́кись נ׳ מִין־חָמִיץ Säuere.

Закла́дка נ׳ 1) תְּחִלַּת יְסוֹד בִּנְיָה, יְרוֹת אֶבֶן פִּנָּה, יְסוֹד Grundlegung. 2) מְלֹאת חוֹר (בִּלְבֵנִים וָשִׂיד) Ver-mauerung. 3) מַאֲסַר סוּס לָרֶכֶב das Anspannen. 4) אוֹת — , צִיּוּן נָתוּן בְּסֵפֶר Buchzeichen.

Закладна́я שת״נ שְׁטַר־עֵרָבוֹן, כְּתַב־הַדָּת לַעֲבוֹט, *אַפּוֹתִיקִי* Pfandbrief.

Закладно́й ת׳ 1) עָשׂוּי לְמוֹסָדוֹת zum Grundstein ge-legt. 2) עָבוּט —, עֵרָבוֹן — verpfändet. -ная книга סֵפֶר לְשִׁטְרֵי־עֵרָבוֹן.

Закла́доваться (-ду́юсь) פ״ח הִתְעָרֵב עִם־ — , [תַּחֲרָה wetten.

Закла́дочка см. Закла́дка.

Закла́дчикъ ז׳ 1) עֲבוֹט, נוֹתֵן עֵרָבוֹן, עוֹרֵב מַשָּׂאָה— Pfandgeber. 2) מִתְעָרֵב עִם־, מִתְחָרֶה Wettender.

Закла́дъ ז׳ 1) עֲבוֹט, עֵרָבוֹן, חֲבוֹל, חֲבוֹלָה Pfand. 2) תְּקַע־כַּף לְהִתְעָרֵב (לְתַחֲרוּת) עִם־ Wette.

Закла́дывать, -кла́сть פ״י 1) גָּדוֹר פֶּרֶץ, סָתוֹם, (חַלּוֹן, פֶּתַח) אָטוֹם vermauern. 2) יָרֹה, הָחֵל לִיסֹד רָתוֹם מֶרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ den Grund legen. 3) אֶבֶן־פִּנָּה anspannen. 4) נָתוֹן עֲבוֹט —, חֲבֹל —, עֵרָבוֹן verpfän-den. 3. книгу נָתוֹן צִיּוּן אֶל־תּוֹךְ סֵפֶר.

Закла́ніе פ׳ מִטְבָּח, טִבְחָה, זֶבַח das Schlachten.

Закла́сть см. Закла́дывать.

Заклёвывать, -клева́ть פ״י חָטוֹף בְּחַרְטֻמּוֹ אָכֹל *נַקֵּר* zerpicken.

Закле́ивать,-кле́ить פ״י חָמוֹר, סָתוֹם בְּדֶבֶק verkleben.

Закле́йка נ׳ 1) דֶּבֶק. 2) מְקוֹם מֻדְבָּק Verklebung.

Закле́пывать, -клепа́ть פ״י קְצֵה הַמַּסְמֵר בְּסוֹף הַתָּקוּעַ vernageln, =nieten.

Закли́кать, -кну́ть פ״י קְרֹא אֵלָיו עֹבֵר zurufen.

Заклина́ніе פ׳ אָלָה, הָאָלוֹת, הַשְׁבִּיעַ Beschwörung.

Заклина́тель ז׳ אַשָּׁף, בַּעַל־אוֹב Beschwörer. -льница נ׳. [schwörungs=

Заклина́тельный ת׳ עָשׂוּי לְהָאָלוֹת בּוֹ, ־אָלָה Be-

Заклина́ть, -кля́сть פ״י הָאָלֵה, הַשְׁבֵּעַ לְבִלְתִּי be-schwören. -ся см. Зака́иваться.

Закли́нивать, -кли́нить פ״י אַמֵּץ, חַזֵּק בִּתְקַעְיָתֵד בְּיָתֵד תְּקוּעָה verkeilen.

Заключа́ть,-чи́ть פ״י 1) כָּלֹא, סָגוֹר בְּ־ einsperren. 2) הָכֵל enthalten. Этотъ шкафъ заключа́етъ въ себѣ́ сто книгъ הָאָרוֹן הַזֶּה יָכִיל מֵאָה סְפָרִים. 3) הָבֵן דָּבָר מִתּוֹךְ דָּבָר, מְמוֹצָא דָבָר schließen, folgern. 4) הָתֵם, הַשְׁלֵם, כָּלוֹל, כַּלֵּה endigen. Онъ заклю-чи́лъ свою рѣчь כִּלָּה לְדַבֵּר, הֵתֵם מִדַּבְּרוֹ. 3. миръ כְּרוֹת בְּרִית שָׁלוֹם. -ся נפעל.

Заключе́ніе פ׳ 1) הָבִין דָּבָר, בִּינָה מִמּוֹצָא דָבָר, *מַסְקָנָא* Schluß, Folgerung. 2) כֶּלֶא, מִשְׁמָר, מַדְבֵּר מַסְגֵּר Verhaftung.

Заключи́тельный ת׳ מַשְׁלִים, אֲשֶׁר לְסוֹף־דָּבָר וְעִנְיָן [abschließlich.

Закля́сть см. Заклина́ть.

Закля́тіе см. Заклина́ніе.

Закля́тый врагъ אוֹיֵב —, שׂוֹנֵא עַד־מָוֶת Erzfeind.

Зако́вка נ׳ דֶּבֶק פַּעֲמֵי־בַרְזֶל לְפַרְסוֹת סוּס Ein-schmiedung.

Зако́вывать, -кова́ть פ״י אָסֹר בִּנְחֻשְׁתַּיִם, בְּכַבְלֵי — חַזֵּק בְּמַסְמְרִים; — בְּזִקִּים, בַּרְזֶל einschmieden. 3. ло́-щадь דַּבֵּק פַּעֲמֵי־בַרְזֶל לְפַרְסוֹת סוּס. -ся נפ׳.

Зако́жный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לָעוֹר vonunter der Haut.

Заколა́чивать, -колоти́ть פ״י 1) הַכֵּה, הָלוֹם todt-schlagen. 2) אָטוֹם בִּקְרָשִׁים וּמַסְמְרִים vernageln.

Закола́шиваться פ״ע הָיֹה אָבִיב in Aehren schießen. Ячме́нь заколоси́лся הַשְּׂעוֹרָה עָשְׂתָה שִׁבֳּלִים, הַשְּׂעוֹרָה אָבִיב. [בִּנְחָשִׁים] bezaubern.

Заколдо́вывать, -дова́ть פ״י הָאָלֵה, קָב בִּקְסָמִים

Заколеба́ть פ״י הָחֵל לְהָנִיד bewegen. -ся פ״ח 1) הָחֵל לְמוֹט, הִתְמוֹטֵט, הָנוֹעַ in Bewegung kommen. 2) הִסְתַּפֵּק*, פּוֹן, פָּסוֹחַ עַל־שְׁתֵּי־סְעִפִּים anfangen zu [zweifeln.

Заколоси́ться см. Закола́шиваться.

Заколо́ть см. Зака́лывать.

Зако́лъ ז׳ שֶׁכֶר לְמֵי נָהָר Fischzaun. -ко́льный ת׳.

Заколыха́ть פ״י הָחֵל לְהָנִיעַ—, לְהָנִיד in Bewegung [bringen.

Заколѣ́ть פ״ע גָּוֹעַ מִקֹּר erstarren.

Зако́нникъ ז׳ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין Rechtsgelehrter.
Законнорождённый ת׳ זֶרַע אֱמֶת, נוֹלָד בְּטָהֳרָה (בִּלְתִּי מַמְזֵר) eheleiblich.
Зако́нность נ׳ יֹשֶׁר דָּת וָחֹק Gesetzlichkeit.
Зако́нный ת׳ אֲשֶׁר כַּדָּת, —כַּמִּשְׁפָּט gesetzlich.
Законоблюсти́тель ז׳ פְּקִיד מִשְׁמֶרֶת הַחֹק Gesetzbewahrer.
Законове́децъ,-ве́дъ ז׳ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין Rechtskundiger.
Законове́дѣніе ס׳ דַּעַת דָּת וָדִין Gesetzlehre.
Законода́тель ז׳ נוֹתֵן חֻקִּים לָעָם, מְחֹקֵק Gesetzgeber.
Законода́тельство ס׳ עֵרֶךְ חֻקִּים לָעָם Gesetzgebung.
Законопа́чивать, -па́тить פ״י סָתוֹם בִּפְשְׁתֵּי־עֵץ, אָטוֹם בִּנְעֹרֶת kalfatern, verstopfen. -ся נפעל
Законоположе́ніе ס׳ חֻקָּה, תּוֹרָה, עֵרֶךְ מִשְׁפָּט Gesetzbestimmung.
Законопреступле́ніе ס׳ פֶּשַׁע, עָוֶל, מַעַל בַּחֹק Gesetzverletzung.
Законоучи́тель ז׳ מוֹרֵה הַדָּת, מוֹרֵה מִשְׁפְּטֵי־יְיָ Religionslehrer.
Зако́нчить см. Зака́нчивать.
Зако́нъ ז׳ דָּת, תּוֹרָה, מִשְׁפָּט, חֻקָּה, חֹק Gesetz. З. Бо́жій תּוֹרַת־יְיָ.
Закопа́ніе ס׳, -ко́пка נ׳ טְמוֹן בֶּעָפָר Vergrabung.
Закопа́ть см. Зака́пывать.
Закопоши́ться פ״ח שָׁרוֹץ, הָחֵל לִרְמֹשׂ anfangen zu wimmeln.
Закопти́ть см. Зака́пчивать.
Закопте́лый ת׳ נֶעְתָּם, קוֹדֵר מֵעָשָׁן, מְעֻשָּׁן, עָשֵׁן verräuchert.
Закопте́ть פ״ע הֶעְתֵּם, קָדוֹר מֵעָשָׁן, עָשׁוֹן verräuchert werden.
Закопче́ніе ס׳ קַדְרוּת מֵעָשָׁן Verräucherung.
Зако́пъ ז׳ (למחסה מאויב במצור) תְּעָלָה Verschanzung.
Закорени́ть см. Вкореня́ть.
Закорене́лость נ׳ תֹּקֶף דָּבָר מְשֹׁרָשׁ בְּ־ eingewurzelte Gewohnheit.
Закорене́лый ת׳ עַתִּיק, נוֹשָׁן, מֻשְׁרָשׁ eingewurzelt.
Закорене́ть פ״ע הַכֵּה שָׁרָשָׁיו, הַשְׁרֵשׁ sich einwurzeln.
Закоржаве́лый ת׳ יָבֵשׁ, קָשֶׁה hart.
Зокоржаве́ть פ״ע הִתְקַשֵּׁה, הָלוֹךְ וְקָשֹׁה hart werden.
Закорю́ка, -рю́чка נ׳ עֲקַלְקַלּוֹת, כֶּפֶף; סְעִפִּים, תַּהְפֻּכוֹת Haken, Krümmung.
Закорю́чивать,-рю́чить פ״י כָּפוֹף ראשׁ־ krümmen.
Закорю́чина см. Закорю́ка.
Закорю́чистый ת׳ 1) מְעֻקָּל voll Haken. 2) מְלֵא אִישׁ־תַּהְפֻּכוֹת, מַטֵּה עֲקַלְקַלּוֹת, מִרְמוֹת listig.
Закоснѣва́ть, -коснѣ́ть פ״ע 1) הִתְנַהֵל, הִתְמַהְמֵהַּ zögern. 2) הַקְשֵׁה—, הַכְבֵּד לִבּוֹ בִּכְבֵדוּת verstocken.
Закоснѣ́лость נ׳ עָרְלַת־ שְׁרִירוּת־לֵב Verstocktheit.
Закоснѣ́лый ת׳ קְשֵׁה־עֹרֶף, עֲרַל־לֵב verstockt.

Закоснѣ́ніе см. Закоснѣ́лость.
Закостенѣ́лый ת׳ קָשֶׁה כַּעֲצָמִים verhärtet.
Закостенѣ́ть פ״ע הִתְקַשֵּׁה כְּעֶצֶם erstarren.
Зако́сь см. По́кось.
Закоу́листый ת׳ (רחוב) מַטֵּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו gekrümmt.
Закоу́локъ,(-лка) ז׳ 1) רְחוֹב מְעֻקָּל Winkelgasse. 2) -у́лки רבים תְּכָכִים, תַּהְפֻּכוֹת, עֲקַלְקַלּוֹת Umschweife.
Закоченѣ́лый ת׳ קָפוּא מִקֹּר, —עָשֵׁשׁ erstarrt.
Закоченѣ́ть см. Коченѣ́ть.
Закра́дываться, -ра́сться פ״ח הִתְגַּנֵּב אֶל־ sich einschleichen.
Закра́ивать פ״י (ארג לבגד) לִכְרֹת (עץ לבנין), הָחֵל לִגְזֹר— zuschneiden.
Закра́ина נ׳ גֶּלֶד הַקֶּרַח עַל־שְׂפַת נָהָר Eisrinde.
Закра́пывать, -кра́пать פ״ע 1) הָחֵל (הַגֶּשֶׁם) לַעֲרֹף anfangen zu tröpfeln. 2) פ״י הַזֵּה עַל־ bespritzen. -ся פ״ח הַזֵּה sich b.
Закра́са נ׳ כְּסוּת עֵינַיִם, מַעֲטֵה הוֹד לְמַרְאֵה עֵינַיִם Beschönigung; Bemäntelung.
Закра́сить см. Закра́шивать.
Закра́ска נ׳ מִשְׁחַת־צֶבַע Befärbung.
Закраснѣ́ть פ״ע אָדוֹם roth werden.
Закра́сться см. Закра́дываться.
Закра́шивать, -кра́сить פ״י 1) מָשׁוֹחַ צֶבַע עַל־ befärben. 2) יַפֵּה לְמַרְאֵה עֵינַיִם beschönigen. -ся נפעל
Закривля́ть,-ви́ть פ״י הַטֵּה הַצִּדָּה, —כָּפוֹף, עַקֵּל— einbiegen. -ся נפ׳ נָטֹה הַצִּדָּה, הִכּוֹף eingebogen werden.
Закрича́ть פ״ע נָעוֹר בְּ־; זָעוֹק, זָעֲקָה, קָרוֹא בְּקוֹל aufschreien.
Закро́й ז׳ 1) (בעץ כעין צנור) מִקְצָעָה, מְהֻקְצָעָה Fuge. 2) גִּזְרַת אֶרֶג (לְבֶגֶד) אוֹ עֵץ (לְבִנְיָה) Zuschnitt.
Закро́йщикъ ז׳ גּוֹזֵר אֶרֶג לִבְגָדִים Zuschneider.
За́кромъ ז׳ אֲרָנוֹ לְדָגָן, אָסָם Kornkasten. -щица נ׳.
Закругля́ть, -ли́ть פ״י עַגֵּל, עָגֹל, עֲשֵׂה עָגֹל abrunden. -ся נפ׳.
Закружи́ть פ״י —לְחוֹלֵל, הָחֵל לְסֹבֵב anfangen zu drehen. -ся פ״ח הִסֵּב, הָחֵל לְסֹבֵב sich im Kreis drehen. У меня голова́ закружи́лась רֹאשִׁי עָלַי סְחַרְחַר.
Закру́тины נ״ר (בחוט וחבל) עֲקַלְקַלּוֹת, הַרְצֻבּוֹת knotige Stelle.
Закру́тъ ז׳ מַכְאוֹב—, מוּעָקָה בַּבֶּטֶן Bauchweh.
Закру́чивать, -крути́ть פ״י עַבֵּת, עַקֵּשׁ, עַקֵּל zudrehen. Закрути́ла вьюга הִתְחוֹלֵל סַעַר. -ся נפ׳.
Закручи́ниться פ״ח הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ betrübt werden.
Закрыва́ть, -крыть פ״י 1) סָפוֹן, צַפֵּה, חָפֹה; כַּסֵּה bedecken. 2) סָגוֹר. З. дверь סָגוֹר דֶּלֶת, הָסֵךְ zumachen. 3) הַסְתֵּר, הַעְלֵם, כַּסֵּה עַל־ verbergen. 4) כַּלֵּה, הָתֵם;

שִׂים קֵץ לְ־ schließen, einstellen. -ся נפעל.
Закры́тіе ז׳ כְּלוֹת, תֹּם; חָדֵל Aufhebung.
Закры́ть см. Закрыва́ть.
Закры́шка, -шечка צָמִיד, צִפּוּי, מִכְסֶה, כִּסּוּי ג׳ Deckel.
Закрѣ́па ג׳ -крѣпле́ніе ס׳ תֹּקֶף, *חִזּוּק Befestigung.
Закрѣпля́ть,-пи́ть פ״י אַמֵּץ, חַזֵּק befestigen
Закрю́чивать, -чить см. Закорю́чивать
Закрю́чина см. Закорю́ка. [krächzen.
Закряхтѣ́ть פ״ע לְהֵאָנֵק, הָחֵל לִנְאֹק — anfangen zu
Закули́сный ת׳ (בִּבְמַת חִזָּיוֹן) אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי *הַפַּרְגּוֹד von hinter den Coulissen. [kaufen.
Закупа́ть, -пи́ть פ״י כָּרֹה בְּכֶסֶף וְהָכֵן — קָנֹה ein=
Заку́пка ג׳ קְנוֹת וְהָכִין, מִקְנָה Einkauf.
Закупно́й ת׳ קָנוּי וּמוּכָן eingekauft.
Заку́поривать, -ку́порить פ״י סָכוֹר, אָטוֹם פִּי־נֵבֶל פִּי־בַקְבּוּק zustopfen.
Заку́порка ג׳ שְׂכֹר פִּי־נֵבֶל אוֹ בַקְבּוּק Zustopfung.
Заку́пщикъ ז׳ מַרְבֶּה לִקְנוֹת, קוֹנֶה וּמֵכִין Einkäufer.
Заку́пъ ז׳ см. Заку́пка. [-щица ג׳.
Заку́ривать,-кури́ть פ״י (1 הַבְעֵר — הַדְלֵק מִקְטַרְתּוֹ anrauchen. 2) מַלֵּא (הַבַּיִת) קְטֹר mit Rauch anfüllen. 3) הָחֵל לִשְׁתּוֹת לְשָׁכְרָה, הִתְמַכֵּר לִשְׁתִּי anfangen zu saufen. [zu machen.
Закуроле́сить פ״ע הָחֵל לְהִתְהוֹלֵל anfangen Streiche
Закуса́ть פ״י נָשׁוֹךְ וְהָמֵת todt beißen.
Заку́ска, -сочка ג׳ בִּרְיָה לְמִסְעַד לֵב Imbiß.
Заку́сывать, -куси́ть פ״י (1 נָשׁוֹךְ בְּשִׁנָּיו בְּ־ an=beißen. 2) סָעוֹד לִבּוֹ בִּמְעַט אֹכֶל, בָּרֹה zubeißen. 3. языкъ הַחֲשֵׁה מִדַּבֵּר.
Заку́та ג׳ מְאוּרַת־כֶּלֶב Hundesloch. [fett zu leben.
Закути́ть(-кучу) פ״ע רָדוֹף מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה anfangen
Заку́тывать, -ку́тать פ״י הָלֵט, לָאוֹט einhüllen. -ся פ״ח הִתְכַּסֵּה, עָטוֹף sich verhüllen.
Заку́тъ ז׳ (1 פִּנָּה, מְזָוֶה Handkammer. 2) רֶפֶת, מִכְלָה
За́ла ג׳ אוּלָם הַבַּיִת Saal. [Stall.
Зала́вокъ (-вка) ז׳ אַרְגָּז עִם כִּסּוּי לְמוֹשָׁב Kofferbank.
Залага́ть см. Закла́дывать.
Зала́живать, -ла́дить פ״י (1 סָתוֹם vermauern. 2) שָׁנֹה וְשַׁלֵּשׁ דָּבָר oft wiederholen.
Залакирова́ть פ״י צַפֵּה בְּדֶבֶק נֹצֶץ überlackiren.
Зала́мывать, -лома́ть פ״י (1 הָחֵל לִשְׁבֹּר anfangen zu brechen. 2)З. большу́ю цѣну́ דָּרוֹשׁ מְחִיר רָב vor=
Зала́ять פ״ע הָחֵל לִנְבֹּחַ anfangen zu bellen. [schlagen
Залга́ть פ״ע הָחֵל דַּבֵּר שֶׁקֶר anfangen zu lügen.
Залега́ть, -ле́чь פ״ע (1 שָׁכוֹב בְּמַאֲרָב, רָבוֹץ אַחֲרֵי־ sich hinlegen. 2) הִסָּכֵר, הֵאָטֵם verstopft sein. У него у́хо залегло́ נֶאֶטְמָה אָזְנוֹ — הִתְּתִימָה.
Зале́глый ת׳ נִקְפָּא, מְחֻתָּם verschleimt.
Залежа́лый ת׳ נִשְׁחָת — בָּלֶה מֵרֹב יָמִים verlegen.
Зале́живаться,-лежа́ться פ״ע (1 שָׁכוֹב יָמִים רַבִּים (בְּחָלְיוֹ) lange liegen. 2) בָּלֹה מֵרֹב יָמִים sich verliegen.
Залёжка ג׳ מַרְבֵּץ כַּלְבֵי־הַיָּם עַל־הַקֶּרַח Seehundenlager.
За́лежь ג׳ (1 מִקְּחָה (סְחוֹרָה) בָּלָה מֵרֹב יָמִים verlegene Waare. 2) שְׂדֵה־שְׁמִטָּה — נָטוּשׁ, שָׂדֶה שׁוֹבֶת Brachfeld.
Залета́ть, -тѣ́ть פ״ע עוּף אֶל־, בּוֹא בִיעָף hinfliegen.
Залётный ת׳ (1 בָּא בִיעָף angeflogen. 2) פּוֹחֵז, הוֹמֶה wild. [Brausekopf.
Залётъ ז׳ (1 מְבוֹא צִפֳּרִים בִּיעָף Anflug. 2) פּוֹחֵז
Залетѣ́лый ת׳ הַבָּא בִיעָף herangeflogen.
Зале́чь см. Залега́ть.
Залива́льный ת׳ עָשׂוּי לָצֶקֶת בּוֹ עַל־ zum Begießen.
Залива́ть, -ли́ть פ״י יָצוֹק — שָׁפוֹךְ עַל־ begießen. 3. пожа́ръ כַּבֵּה בְּעֵרָה בְּמַיִם. Вода́ зали́ла лугъ הַמַּיִם שָׁטְפוּ וְעָבְרוּ עַל־פְּנֵי הַכִּכָּר. -ся (1 נפ׳ (2 פ״ח גָּאֵל בְּגָדָיו, שָׁפוֹךְ עָלָיו sich begießen. Онъ зали́лся слеза́ми עֵינוֹ יָרְדָה מַּיִם. 3. соловьёмъ הִשְׁתַּפֵּךְ בְּקוֹל־שִׁיר בְּזַמִּיר. [Bucht.
Зали́въ ז׳ לְשׁוֹן יָם אוֹ נָהָר, מִפְרָץ *שְׁנוּת (אהלות יח).
Зали́зывать, -лиза́ть פ״י לָקוֹק וְנָהֹה מַכָּה belecken.
Зали́ть см. Залива́ть.
Зали́шекъ ז׳ עֹדֶף, מוֹתָר Ueberschuß.
Залогода́тель ז׳ עוֹרֵב מַשָּׁאָה, נוֹתֵן עֵרָבוֹן Pfand=geber. -льница ג׳.
Зало́гъ ז׳ (1 עֵרָבוֹן, עֲבוֹט Pfand. 2) см. За́лежь 2. Взять подъ з. עָבוֹט. Дать подъ з. הַעֲבֵט.
Заложи́ть см. Залага́ть. [bürge.
Зало́жникъ ז׳ אִישׁ עוֹמֵד לְעֵרָבוֹן, בֶּן־תַּעֲרוּבוֹת Geib=
Зало́й ז׳ מְקוֹם שֶׁטֶף־מַיִם überschemmte Stelle.
Залома́ть, -ми́ть, -мля́ть см. Зала́мывать.
Зало́мный ת׳ שַׁכְּרוֹן — מְשַׁכֵּר berauschend.
Залпъ ז׳ נֵפֶץ הֲמוֹן קְנֵי־קֶלַע Abfeuerung vieler Gewehre. Вы́пить за́лпомъ עָרֹה כּוֹס עַד הַיְסוֹד בְּפַעַם אַחַת.
Залу́живать, -луди́ть פ״י דַּבֵּק בִּבְדִיל verlöthen.
Залу́па, -пка ז׳ בְּשַׂר הָעָרְלָה Vorhaut.
Залупа́ть, -пля́ть, -пи́ть פ״י פַּצֵּל, חָשׂוֹף, קַלֵּף*ב — הָסֵר, פָּשׁוֹט הָעוֹר abschälen.
Залуча́ть, -чи́ть פ״י פַּתֵּה לָבוֹא אֶל־ hinlocken.
Залъ ז׳ см. За́ла.
Залыга́ло ז׳ דּוֹבֵר כָּזָב Lügner.

Залыгáться, -лгáться פ"ח דַּבֵּר כְּזָבִים vorlügen.
Зальнýть פ"ע הִסָּכֵר, הֶאָטֵם verstopft sein.
Залѣзáть,-лѣзть פ"ע הִתְכַּנֵּס אֶל־, זָחוֹל וְהֵחָבֵא אֶל־
sich verkriechen. [залѣнился רָפוּ יָדָיו.
Залѣниться פ"ח הָחֵל לְהִתְעַצֵּל faul werden. Онъ
Залѣпка נ' מָקוֹם מְדֻבָּק; דֶּבֶק Verklebung.
Залѣпливать, -плять, -пить פ"י דַּבֵּק בְּדֶבֶק,
—חַזֵּק, —הַחְתֵּם verkleben. -ся נפעל. [-ся נפעל.
Залѣчивать,-чить פ"י רָפֹא, רַפֵּא, מָזוֹר, גָּהֹה heilen.
Залюбéзничать פ"י הָחֵל דִּבְרֵי־אֲהָבִים anfangen
zu liebeln. [lieben.
Залюбить פ"ע הַטֵּה לִבּוֹ לְ־, הָחֵל לֶאֱהֹב anfangen zu
Замáзка נ' מְשִׁחַת חֵמָר אוֹ דֶבֶק, מֶלֶט Verkittung.
Замáзывать,-мáзать פ"י מָשׁוֹחַ בְּדֶבֶק, שׂוּד(בְּשִׂיד),
(בְּחֵמָר) חָמוֹר verschmieren. -ся 1) נפעל. 2) פ"ח
הִתְגָּאֵל בְּ־, —הֵאָלֵחַ sich beschmieren.
Замáивать, -мáять פ"י הוֹגֵעַ, הַלְאֵה abmatten. -ся
פ"ח יָגוֹעַ, יָעוֹף, עָיוֹף, הִלָּאֵה sich ermüden.
Замáлывать, -молóть פ"י 1) הָחֵל לִטְחֹן anfangen
zu mahlen. 2) הִשְׂתַּכֵּר בְּטַחֲנוֹ mahlend verdienen.
-ся פ"ח דַּבֵּר תָּפֵל, הָגֹה רִיק Unsinn sprechen.
Замалёвывать см Закрáшивать.
Замáнивать, -манить פ"י הַטֵּה לֵב, פַּתֵּה לָבוֹא אֶל־
צוּד; הָסֵת— , הַדִּיחַ אִישׁ בְּחֵלֶק שְׂפָתַיִם, אִישׁ אֶל־
לְ־ hineinlocken.
Замáнка נ' 1) פִּתּוּי, חֵלֶק־שְׂפָתַיִם לְהַדִּיחַ, מַדּוּחַ
Lockmittel. 2) מַחְמַד־עֵינַיִם, דְּבַר־תַּאֲוָה Verlockung.
Замáнчивость נ' תַּאֲוָה לָעֵינַיִם, מַחְמָד Reiz.
Замáнчивый ת' מוֹשֵׁךְ לֵב, נֶחְמָד לְמַרְאֶה anziehend.
Замарáха,-рáшка ז"ונ מְגֹאָל, נֶאֱלָח schmutziger Kerl.
Замáривать, -морить פ"י 1) עַנֵּה בַצּוֹם, הַרְעֵב
verhungern lassen. 2) הַשְׁבֵּחַ מְרִירוּת דָּבָר, —הָסֵר
Замáрка נ' (מְגֹאָל) מָקוֹם נִכְתָּם Schmutzfleck. [dämpfen.
Замáрывать,-марáть פ"י גָּאֵל, טַנֵּף beschmutzen. 3.
кого предъ кѣмъ נָתוֹן דֹּפִי בְּ־, הַבְזֵה אִישׁ בְּעֵינֵי־.
-ся פ"ח 1) הִתְגָּאֵל, הֵאָלַח beschmutzt werden. 2)
נַבֵּל כְּבוֹדוֹ, שׂוּם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, עוֹלֵל בֶּעָפָר קַרְנוֹ
sich beschimpfen.
Замаскирóвывать, -ровáть פ"י 1) נָסוֹךְ מַסֵּכָה
הַסְתֵּר עֵצָה, לוּט בַּלּוֹט, —בָּאֲפֵר, עַל־ maskiren. 2)
עָשֹׂה בַמַּחְשָׁךְ מַעֲשֵׂהוּ, הַעְלֵם מְזִמָּתוֹ verheimlichen.
הַסְתֵּר דְּרָכָיו; הִתְחַפֵּשׂ בָּאֲפֵר, —בְּמַסֵּכָה פ"ח -ся
וַעֲלִילוֹתָיו לְמַעַן כַּחֵשׁ sich maskiren.
Замáсливать, -слить פ"י מָשׁוֹחַ בְּחֶמְאָה, בְּשֶׁמֶן—
mit Oel od. Butter beschmieren. -ся נפעל.

Заматерѣлость נ' קֹשִׁי, הֶרְגֵּל* Erstarrung.
Заматерѣлый ת' מְשֹׁרָשׁ, מֻרְגָּל*; לָמוּד, נוֹשָׁן בְּ־,
רָגִיל בְּ־* eingewurzelt. 3. въ порóкахъ לָמוּד הָרֵעַ.
Заматерѣть פ"ע הַזְקֵן, הִוָּשֵׁן בְּ־, מֻזְקָן, כָּבוֹד alt werden.
Замáтывать,-мотáть פ"י 1) צָנוֹף, (חוּט, פָּתִיל) כָּרוֹךְ
anwickeln. 3. головóю הָנֵעַ רֹאשׁ עַל 2) הָחֵל לְפַזֵּר
(לְאַבֵּד) הוֹנוֹ verschwenden. -ся נפעל.
Замáхивать, -махáть פ"י הָחֵל לְהָנִיעַ, לְהָנִיף— be-
wegen. -ся פ"ח שָׁלוֹחַ יָד בְּ־, הָרֵם יָד לְהַכּוֹת die Hand
zum Schlagen heben.
Замáхъ ז' תְּנוּפַת־יָד das Aufheben der Hand.
Замáчивать פ"י 1) הַרְטֵב. 2) הָבֵא בַמַּיִם, נָתוֹן מַיִם
עַל־ einfeuchten. -ся פ"ח רָטוֹב feucht werden.
Замáшистый ת' בֶּן־שָׁאוֹן, עַז וְנִמְהָר zanksüchtig.
Замáшка נ' זִמַּת מִרְמָה, —תַּחְבֻּלַת Kunstgriff.
Замáять см. Замáивать.
Замедлéніе ם' מַעְצוֹר, הִתְמַהְמְהַ, *אִחוּר Verzögerung.
Замéдливать, -лять, -мéдлить 1) פ"ע אַחֵר לְ־,
*עַכֵּב—, עַקֵּב—, 2) פ"י אַחֵר דָּבָר הִתְמַהְמֵהַּ zögern.
in die Länge ziehen. [flimmern.
Замелькáть פ"ע הֵרָאֵה לְעֵינַיִם, הִתְנוֹסֵס anfangen zu
Замерéть см. Замирáть.
Замерзáніе ס' קִפָּאוֹן das Zufrieren. [erfrieren.
Замерзáть, -мёрзнуть פ"ע קָפֹא מִקֹּר, הִקָּפֵא, סָמוֹר
Замёрзлый ת' מֻכֵּה קָרָה, קוֹפֵא מִקֹּר erfroren.
Зáмертво ת"פ בְּאֵין כֹּחַ, כְּמֵת bewußtlos.
Замертвѣлость נ' שְׁמָמָה, תְּמוּתָה Erstarrung.
Замертвѣлый ת' גֹּוֵעַ erstarrt.
Замертвѣть פ"ע גָּוֹעַ, הִצָּמֵת erstarren.
Заметáть,-мести פ"י הַצִּדָּה טַאטֵא auf die Seite fegen.
Замётъ ז' 1) הַשְׁלִיךְ, מַפָּל das Aufwerfen. 2) עֲרֵמַת־
שֶׁלֶג Schneehaufen. 3) בְּרִיחַ, (לדלת) יְתַד־הַמַּסְגֵּר
Riegel.
Замётывать,-метáть, -метнýть פ"י 1) הַשְׁלֵךְ עַל־,
רָגוֹם bewerfen. 3. кого словáми עַל־ הַחְבֵּר בְּמִלִּים.
2) תָּפוֹר וְדַבֵּק vernähen.
Зáметь נ' סַעֲרַת־שֶׁלֶג, סַגְרִיר Schneegestöber. [sinken.
Замечтáть פ"ע בְּ־ הָחֵל לַהֲגוֹת (לַהַג) in Gedanken ver=
Замигáть פ"ע הָחֵל לִקְרֹץ בְּעֵינָיו ein Augenwink geben.
Заминáть,-мять (עתיד замнý) פ"י 1) הָחֵל לִרְמֹס(טִיט)
anfangen zu treten (Lehm). 2) רָמוֹס, עַסֵּה, תַּחַת דַּכֵּא
רַגְלָיו zertreten. 3) הַסְתֵּר, הַכְחֵד, הַעְלֵם unterdrücken,
verheimlichen. 3. рѣчь הַכְחֵד דָּבָר תַּחַת לְשׁוֹנוֹ. -ся
פ"ח עֲצֹר בְּמִלִּים, מָנוֹעַ דָּבָר בְּתוֹךְ חִכּוֹ stottern, seine
Rede unterbrechen.

Замира́ніе се́рдца פּוּגַת־לֵב Herzbeklemmung.
Замира́ть, -мере́ть פ״ע פּוּג, כַּמֵּת הָיֹה erſtarren. Сердце его замерло́ פָּג לִבּוֹ.
Миря́ть, -ри́ть פ״י הַשְׁקֵט רִיב—,עָשֹׂה שָׁלוֹם בֵּין־ הַרְצֵה לְ־, הַשְׁלֵם, הִשָּׁלֵם עִם־ פ״ח Frieden ſtiften.-ся [ſich ausſöhnen.
Замкну́ть см. Замыка́ть.
За́мковый ת׳ אֲשֶׁר לָאַרְמוֹן, הַבִּירָה, —הַמְּצוּדָה, —הַמְּצָד— Burg=.
Замлѣ́ть פ״ע פּוּג, הִתְעַלֵּף, חָלוֹשׁ ohnmächtig werden.
Замоги́льный см. Загро́бный.
Замока́ть, -мо́кнуть פ״ע רָטוֹב, רָוֹה מַיִם naß werden.
Замо́клый ת׳ רָטוֹב, רְוֵה מַיִם durchnäßt.
За́мокъ (за́мка) ז׳ טִירָה, בִּירָה, מִסְגֶּרֶת (מיכה ז, יז) Schloß, Burg. Стро́ить возду́шные за́мки בָּנֹה עַל־אַבְנֵי־בֹהוּ.
Замо́къ (замка́) ז׳ מַנְעוּל, מִנְעָל, מַסְגֵּר Schloß.
Замола́живать, -молоди́ть 1) פ״י הַחְמֵר (יַיִן אוֹ שֵׁכָר), הַבֵּעַ בִּשְׂאוֹר gähren laſſen. 2) פ״ס На небѣ́ замола́живаетъ הַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ בְּעָבִים der Himmel bewölkt ſich. -ся פ״ח (שֵׁכָר) הָמֹה וְחָמוֹר gähren.
Замо́лвить (-влю) פ״י פָּתוֹחַ פִּיו לְ־, דַּבֵּר עַל־״ לִפְנֵי־ ausſprechen. Замо́лви за несча́стнаго слове́чко פְּתַח פִּיךָ לְאִלֵּם. [ſtill werden.
Замолка́ть, -мо́лкнуть פ״ע עָצוֹר, הַחֲרֵשׁ, הַחְשֵׁה, בְּמִלָּיו
Замоло́тъ ז׳ שְׂכַר־דַּיִשׁ Dreſcherlohn.
Замоло́ть см. Зама́лывать.
За́молоть נ׳ תְּחִלַּת דַּיִשׁ, — רֵאשִׁית Anfang des Dre=
Замолча́ть см. Замолка́ть. [ſchens.
Замо́ра נ׳ כָּפָן, רָעָב, זַלְעֲפוֹת das Verhungern. [laſſen.
Замора́живать, -ро́зить פ״י בַּקֹּר הַקְפֵּא erfrieren
Заморёнышъ ז׳ מְזֵה־רָעָב, לְחוּם כָּפָן Verhungerter.
Замори́ть см. Зама́ривать. [Herbſtfroſt.
За́морозы,-розки ז״ר רֵאשִׁית הַקֹּר, תְּחִלַּת כְּפוֹר וָקֶרַח
Замороси́ть פ״ע עָרֹף anfangen zu ſpritzen. Заморо-си́ло מָטָר יַעֲרֹף.
Замо́рскій ת׳ מֵעֵבֶר לַיָּם überſeeiſch.
Замо́рышъ см. Заморёнышъ.
Замо́рье ס׳ עֵבֶר־הַיָּם überſeeiſches Land.
Замота́ть см. Зама́тывать.
Замоты́га ז׳ מְאַבֵּד הוֹן, — מְפַזֵּר Verſchwender.
Замочи́ть см. Зама́чивать.
Замо́чникъ ז׳ עוֹשֵׂה מַנְעוּלִים, חָרַשׁ־מַסְגֵּר Schloſſer.
Замо́чный ת׳ הַמַּנְעוּל — Schloß=.
Заму́жная ש״ת אֵשֶׁת־אִישׁ Ehefrau. [(der Frauen).
Заму́жство ס׳ מַעֲמַד אִשָּׁה נְשׂוּאָה לְאִישׁ Eheſtand

Замура́вливать, -ра́вить פ״י צַפֵּה כְּלִי־יוֹצֵר בְּטִיחַ מִתְנוֹצֵץ glaſiren.
Заму́сливать, -слить פ״י הוֹרֵד רִירוֹ עַל־ beſpeicheln.
Заму́чивать, -чить פ״י 1) עַנֵּה עַד־מָוֶת zum Tode quälen. 2) הַלְאֵה, הוֹגֵעַ abmatten. -ся פ״ח יָגוֹעַ, לָאֹה ſich abplagen.
Замча́ть פ״י נָשֹׂא הָלְאָה, — טַלְטֵל forttragen. -ся פ״ח הוּטַל אֶל־, הֻרְחַק נָדוֹד hingetragen werden.
За́мша ז׳ עוֹר אַיָּל וּצְבִי ſämiſches Leder. -шевый ת׳.
За́мшеникъ ז׳ מְעַבֵּד עוֹרוֹת צְבָאִים Sämiſchgerber.
За́мшеный ת׳ מֵעוֹר צְבִי ſämiſchledern.
Замыва́ть, -мы́ть פ״י כַּבֵּס abwaſchen. -ся נפעל הִכַּבֵּס gewaſchen werden.
Замыка́ть, -мкну́ть פ״י סָגוֹר, נָעוֹל, הָגֵף verſchlie-ßen. З. рядъ עָמוֹד בִּקְצֵה הַמַּעֲרָכָה. -ся 1) נפעל הִסָּגֵר verſchloßen werden. 2) פ״ח סָגוֹר בַּעֲדוֹ, הִסָּגֵר לָבוֹא בְּ־ ſich einſchließen.
Замы́ливать, -мы́лить, פ״י מָשׁוֹחַ בְּבֹרִית einſeifen.
За́мыселъ (-сла), -мыслъ ז׳ זָמָם, מוֹעֵצָה, מַחֲשָׁבָה Vorhaben.
Замыслова́тость נ׳ עֹמֶק מַחֲשָׁבָה, חִשְּׁבֹנוֹת רַבִּים, מְזִמָּה בְּרָב־עִנְיָן Scharfſinnigkeit, Spitzfindigkeit.
Замыслова́тый ת׳ נִשְׂגָּב מֵהָבִין, פְּלִיא דַעַת ſpitzfindig.
Замыча́ть פ״ע שָׁרוֹק, נָתוֹן קוֹל שְׁרִיקוֹת, נָעֹה an-fangen zu brüllen.
Замы́чка נ׳ 1) (לַדֶּלֶת) בְּרִיחַ הַמַּסְגֵּר Thürklinke. 2) (לְפִי קָנֶה אוֹ בַקְבּוּק) צָמִיד, מַחְתֵּם Klappe.
Замышля́ть, -мы́слить פ״י זָמוֹם לְ־, חָשׁוֹב מַחֲשָׁבָה, (ש״א כג, ט) הַחֲרֵשׁ, חָרוֹשׁ (טוב או רע) ausſinnen.
Замѣ́ливать, -лить פ״י 1) לַבֵּן בְּנֶתֶר bekreiden. 2) הַתְוֵה תָו בְּנֶתֶר mit Kreide bezeichnen. -ся נפעל.
Замѣ́на נ׳, -мѣ́нъ ז׳ תְּמוּרָה, חֵלֶף, מְחִיר Erſatz. Въ з. תַּחַת, בִּמְקוֹם anſtatt.
Замѣне́ніе ס׳ תְּמוּרָה, חֵלֶף, הַחֲלִיף, הָמִיר בְּ־ Erſetzung.
Замѣня́ть, -ни́ть פ״י 1) הַחֲלֵף בְּ־, — הָמֵר, נָתוֹן תְּמוּרַת־, תַּחַת־ — erſetzen. 2) עָמוֹד בִּמְקוֹם־, —בּוֹא, מַלֵּא מְקוֹם־ vertreten.
Замѣси́ть см. Замѣ́шивать.
Замѣ́съ ז׳, -мѣ́ска נ׳ לוּשׁ, בְּלִיל קֶמַח בְּמַיִם Gemengſel.
Замѣсти́ть см. Замѣща́ть.
Замѣ́та, -тка, -точка נ׳ אוֹת, תָּו, *סִמָּן Zeichen.
Замѣ́тить см. Замѣча́ть.
Замѣ́тливость נ׳ עַיִן בּוֹחֶנֶת, לֵב מֵבִין Achtſamkei.
Замѣ́тливый ת׳ גְּלוּי עֵינַיִם, מֵבִין אֶל־ aufmerkſam.
Замѣ́тный ת׳ נִכָּר, גָּלוּי, נִרְאֶה לַכֹּל ſichtbar.
Замѣча́ніе ס׳ 1) הַכִּיר, הַכָּרָה, מַרְאֵה עֵינַיִם Bemerkung.

2) תּוֹכָחָה, תּוֹכַחַת־מוּסָר Verweis.
Замѣча́тельность ג׳ פֶּלֶא, פְּלָאוֹת Merkwürdigkeit.
Замѣча́тельный ת׳ נִפְלָה, נוֹדַע בְּ־, עוֹמֵד לְאוֹת
וּמוֹפֵת merkwürdig.
Замѣча́ть פ״י 1) בִּין בְּ־, הַבֵּט וְרָאֹה, הַכֵּר, שׂוּם לֵב
אֶל־ bemerken. 2) סָמֹן, הַתְוֵה תָו bezeichnen. 3) שׂוּם
עַיִן אִישׁ עַל־, הוֹכֵחַ לְ־, הָעֵד בְּ־ einen Verweis geben.
-ся נפעל הִסָּמֵן; הִנָּכֵר, הֵרָאֵה לָעַיִן bemerkt werden
Замѣша́ніе ס׳ בְּלִיל Einmischung.
Замѣша́тельство ס׳ מְבוּכָה, תּוֹעָה, רוּחַ־עִוְעִים,
תִּמְהוֹן־לֵב Verwirrung. [eingerührt werden.
Замѣшивать פ״י בָּלוֹל, לוּשׁ einrühren. -ся נפ׳ הִלּוֹשׁ
Замѣшивать, -мѣша́ть פ״י 1) בָּלוֹל, הָמוֹם, הָרוֹם
הַסְּדָרִים verwirren. 2) מָשׁוֹךְ בְּ־, — הָבֵא hineinzie-
hen. -ся נפעל.
Замѣшкивать, -мѣшкать פ״ע כּוֹשֵׁשׁ, אַחֵר הַמּוֹעֵד
לָבוֹא verzögern. -ся פ״ח הִתְמַהְמֵהַּ sich verspäten.
Замѣща́ть, -мѣсти́ть פ״י הָקֵם תַּחַת־, שׂוּם בִּמְקוֹם־
ersetzen. -ся נפעל הוּקַם תַּחַת־, הוּשַׂם בִּמְקוֹם־ ver-
treten werden.
Замѣще́ніе ס׳ הָמִיר בְּ־ —, תְּמוּרָה Vertretung.
Замя́ть см. Замина́ть. [Vorhang.
За́навѣсъ ז׳, -вѣска ג׳ יְרִיעָה, מָסָךְ, קֶלַע; פָּרֹכֶת
Занавѣшивать, -вѣсить פ״י הָסֵךְ עַל־, שׂוּם מָסָךְ
לִפְנֵי־ verhängen. -ся נפעל הוּסַךְ בַּמָּסָךְ mit Vorhän-
gen verhängt werden. [tragen.
Зана́шивать פ״י בַּלֵּה, נָשׂא עָלָיו עַד־בְּלוֹת ganz ab-
Занево́лю ת״פ (המ׳) בְּלֹא־חֶמְדָּה, נֶגֶד רְצוֹנוֹ wider
Willen.
Занемога́ть, -мо́чь פ״ע הָחֳלֵה, הִתְחַלֵּה, הָחֳלֵה er-
Занести́, -не́сть см. Заноси́ть. [kranken.
Занима́тельность ג׳ מַחְמַד־עַיִן, הָדָר, חֵן Reiz.
Занима́тельный ת׳ לוֹקֵחַ לֵב, נֶחְמָד interessant.
Занима́ть, Заня́ть (עתיד займу́) פ״י 1) נָשֹׁה, לָוֹה,
שָׁאוֹל; לָקוֹחַ מִ־ borgen. 2) מַלֵּא מָקוֹם זְמָן אוֹ מִשְׂרָה
einnehmen. Столы́ за́няли всю ко́мнату הַשֻּׁלְחָנוֹת
מִלְאוּ אֶת־כָּל־הַבַּיִת. Онъ занима́етъ двѣ дол́ж-
ности הוּא יְכַהֵן בִּשְׁתֵּי־כְהֻנּוֹת. 3) שִׂים עַיִן עַל־
unterhalten. Этотъ вопросъ занимаетъ всѣхъ
учёныхъ הַדָּבָר הַזֶּה שָׂם עָלָיו עַיִן כָּל־חַכְמֵי־לֵב.
Займи́ этихъ молодыхъ людей מַלֵּא אֶת־יְדֵי הַנְּעָרִים
הָאֵלֶּה עֲבוֹדָה. У меня занима́етъ духъ לֹא־נוֹתְרָה
בִּי נְשָׁמָה. -ся פ״ח 1) שָׁעֹה בְּ־, מַלֵּא יָדָיו בְּ־, הִתְעַסֵּק
sich beschäftigen. 2) הִתְלַקֵּחַ auflodern. Отъ пла́мени
заняла́сь крыша הַגַּג הִתְלַקֵּחַ מִלַּבַּת־אֵשׁ. Заря́
занима́ется הַשַּׁחַר עוֹלֶה.
За́ново ת״פ כְּמוֹ־חָדָשׁ, כְּקֶדֶם wie neu.
Зано́гтица см. Ногтоѣда.
Зано́за ג׳ 1) מַדְקֵרָה, צְרוֹר עֵץ תָּקוּעַ בְּעוֹר הַבָּשָׂר
Splitter. 2) כְּאֵב־לֵב Herzleid.
Занози́ть פ״י בִּצְרוֹר־עֵץ (כף ידו או רגלו) מָחוֹץ sich
einen Splitter einstechen.
Заноси́ть, -нести́ פ״י 1) נָשׂא אֶל־; נָשׂא הָלְאָה vor-
beigehend hintragen. 2) נָשׂא, הָרֵם emporheben. За-
носи́ть на кого ру́ку שָׁלוֹחַ יָד בְּ־, הָרֵם יָד לְהַכּוֹת.
Доро́гу занесло́ снѣгомъ פ״ס הַשֶּׁלֶג כִּסָּה אֶת־הַדֶּרֶךְ.
3) כָּתוֹב אֶל־תּוֹךְ eintragen. Занеси́ въ кни́гу כְּתֹב
אֶל־הַסֵּפֶר. -ся פ״ח הִתְנַשֵּׂא, הִתְגָּאֵה die Nase hoch-
tragen. [gendwo hergebracht.
Зано́сный ת׳ נִשָּׂא מִמֶּרְחָק, מוּבָא מֵרָחוֹק von ir-
Зано́сиво ת״פ בְּגַאֲוָה, בְּרוּם לֵבָב hochmüthig.
Зано́счивость ג׳ גַּאֲוָה, רַהַב Hochmuth.
Зано́счивый ת׳ גֵּא, רָהָב, יָהִיר, גְּבַהּ־לֵב hochmüthig.
Зано́съ ז׳ 1) שִׁלְיָה, *טַרְפַּחַת, *שִׁלְחוּפִית (חולין נה:)
Blutmole. 2) סַגְרִיר, סַעֲרַת־שֶׁלֶג Schneegestöber.
Заночева́ть פ״ע בּוֹא לָלוּן, — סוּר nächtigen.
Заня́тіе ס׳ 1) מִלְוָה*, נְשִׁי, מַשָּׁאַת־יָד das Borgen.
2) הֵאָחֵז בְּ־ das Einnehmen. 3) עֲבוֹדָה, מְלָאכָה,
עִנְיָן, עֵסֶק* Beschäftigung.
Заня́ть см. Занима́ть.
Зао́блачный ת׳ מִמַּעַל לֶעָבִים —, אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ
שְׁחָקִים hinter den Wolken befindlich.
Заодно́ ת״פ יַחַד, כְּאֶחָד zusammen.
Заозёрный ת׳ אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיְאֹר jenseit des Sees lie-
Заозе́рье ס׳ מָקוֹם מֵעֵבֶר לַיְאֹר Jenseit des Sees. [gend.
Заора́ть פ״י 1) הָחֵל לַחֲרֹשׁ anfangen zu ackern. 2) הָרֵם
Заостр— см. Завастр—. [קוֹל laut aufschreien.
Зао́хать פ״ע קָרוֹא אָח, הֵאָנֵחַ aufächzen.
Заохо́чивать, -охо́тить פ״י לֵב־ . . . לְ־, הָעֵר לֵב, נָתוֹן
חָשׁוּק לְ־ Lust erregen. -ся פ״ח הִכָּסֵף לְ־, בְּלֵב . . . לְ־
Lust bekommen.
Зао́чно ת״פ לֹא־בְפָנָיו, בְּהֵעָדְרוֹ, בְּהִפָּקְדוֹ in Abwe-
Зао́чный ת׳ לֹא־בְפָנָיו — abwesentlich. [senheit.
Запада́ть פ״ע נָפוֹל אֶל, הוּטַל אַחֲרֵי hinter etwas fallen.
Западно́й ת׳ 1) יוֹשֵׁב אַחֲרֵי, שׁוֹכֵן בַּמַּאֲרָב im Hin-
terhalte liegend. 2) см. Опускно́й.
За́падный ת׳ מַעֲרָב —, יָם —, מַעֲרָבִי westlich.
Западня́ ג׳ מַדְחֵפָה, מוֹקֵשׁ, שְׁחִית, מְצוֹדָה Falle.
За́падъ ז׳ 1) מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ; יָם, מַעֲרָב West. 2) אֶרֶץ
מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, אַרְצוֹת הַמַּעֲרָב West-, Abendländer.

Запаздывать, -поздать פ״ע בושש, אחר לבוא, התמהמה verspäten.

Запазуха נ׳ חב, חיק Busen. -зушный ת׳ אשר בחבו, הטמון בחיקו [Busen=.

Запаивать см. Запоить.

Запаивать, -паять פ״י דבק בבדיל verlöthen.

Запайка נ׳ דבק בבדיל Verlöthung.

Запакощивать, -костить פ״י גאל, טנף beschmutzen. -ся פ״ח האלח, התגאל sich beschmutzen.

Запаливать, -лить פ״י 1) הבער אש, הדלק anzünden. 2) המטר פחי־אש (מקנה־הקלע) anfangen zu schießen.

Запалъ ז׳ 1) כף לאבק־השרפה בקנה־הקלע Zündloch. 2) דלקת במעי סוסים Herzschlag bei Pferden.

Запалывать פ״י החל לבער (*לנכש) קוצים anfangen zu jätten.

Запальчивость נ׳ שצף קצף, שטף־אף Jähzorn.

Запальчивый ת׳ קצר־אפים, מהיר־חמה jähzornig.

Запамятывать, -товать פ״י נשה, שכוח vergessen.

Запаривать, -парить פ״י נתון נזיד־מים על־ abbrühen. -ся פ״ח הכוה בנזיד מים abgebrüht werden.

Запарывать פ״י החל להתיר תפר anfangen zu trennen.

Запасать, -сти פ״י עתד — אגור —, הכן צרכו anschaffen. -ся פ״ח הכון ב־ sich versorgen.

Запасеніе ס׳ הכנה*, עתד, הכין Versorgung.

Запасливый ת׳ מכין־, דואג לעתידות auf Vorrath bedacht.

Запасная ש״נ אסם, עתידות, מסכנת Vorrathskammer.

Запасный, -ной ת׳ חשוך לעת־צר; מוכן vorräthig.

Запастись см. Запасаться

Запасть см. Западать.

Запасчикъ ז׳ מכין די־הצרך Lieferant.

Запасъ ז׳ עתידות, פקדון, חסן Vorrath.

Запахивать, -хать פ״י החל לחרש (שדה) anfangen zu ackern.

Запахивать, -хнуть פ״י עטוף כנפות בגדו die Rockschöße übereinanderlegen. -ся פ״ח התעטף בכנפות בגדו, הכנף sich einhüllen.

Запахнуть פ״ע נתון ריח aufangen zu duften.

Запахъ ז׳ ריח Geruch.

Запачкивать, -пачкать פ״י הגאל, טנף beschmutzen. -ся פ״ח התגאל sich beschmutzen.

Запашка נ׳ תחלת החריש Verackerung.

Запаять см. Запаивать. -яніе ש״פ см. Запайка.

Запекать, -печь פ״י עשה תופינים, צלה (בשר) בבצק einbacken.

Запеклый ת׳ (דם) יבש, קפוא geronnen.

Запереть см. Запирать.

Запечалиться פ״ח התעצב traurig werden.

Запечатлевать, -тлеть פ״י חתום ב־ חרות על־ לוח־לב einprägen. -ся פ״ח החרת בלב eingeprägt werden.

Запечатывать, -чатать פ״י (אגרת) סגור, חתום בחותם zusiegeln. -ся נפעל החתם versiegelt werden.

Запечекъ ז׳, -печье ס׳ אחורי־תנור וכירים Raum hinter dem Ofen.

Запивать פ״ע 1) החל לשתות anfangen zu trinken. 2) שתה להמתיק בפיו מר; שתה אחרי־ nachtrinken. 3. горе שתי יגונו הכחד בשתי. -ся פ״ח שתה לשכרון sich dem Trunke ergeben.

Запивоха ז״נ סבא, שותה לשכרון Säufer.

Запиливать, -пилить פ״י החל לגזר במשור; התוה תו במשור anfeilen.

Запинаніе ס׳ פוקה, מעצור, מכשול, נגף Stockung

Запинать פ״י היה לפוקה, הכשל hindern. -ся פ״ח 1) הכשל, התנגף anstoßen. 2) דבר בכבדות stottern. -наніе ש״פ.

Запинка נ׳ כבדות פה, מכשול לשון das Stocken im Reden.

Запираніе ס׳ מסגר, סגר Zuschließung.

Запирательство ב־ס׳ קשי־ערף, כחש Leugnung.

Запирать פ״י 1) נעול, סגור zuschließen. 2) נתון, כלא אל־כלא einsperren. -ся נפ׳ 1) הכלא; הסגר zu=, eingeschloßen werden. 2) פ״ח סגור בעדו, נעול (דלת) sich einschließen. 3) כחש, כחד, הקשה לבו אחריו מהודות על־חטאו leugnen.

Запирка נ׳ מסגר, בריח Riegel.

Запировать פ״ע החל משתה anfangen zu schmausen. -ся פ״ח אחר שבת במשתה zu lange schmausen

Записать см. Записывать.

Записка, -сочка נ׳ 1) כתב דברים אל־ספר das Einschreiben. 2) פתק, מכתב, דבר־ספר; *תו זכרון das Schreiben.

Записной ת׳ 1) עשוי לכתב אל־תוכו Notiz=. -ная книга ספר־זכרון Notizbuch. 2) נודע בשם Erz=. 3. плутъ נוכל נודע בשערים Erzschelm.

Записывать, -сать פ״י כתוב אל־ספר verzeichnen, einschreiben. 3. имущество на имя жены כתוב נכסיו לאשתו. -ся פ״ח כתוב ידו ל־, בוא בקהל־ sich einschreiben. 3. въ члены общества כתוב ידו לעדת־. -сываніе, -саніе ש״פ.

Запись נ׳ תעודה, מכתב עדות, ספר הגלוי gerichtliche Verschreibung. Купчая запись ספר המקנה.

Запить см. Запивать.

Запихивать. -хать, -пихнуть פ״י תקוע אל־תוך=

—דחה hineinstopfen. -ся נפעל.
Заплáвка נ׳ התוך בדיל על־ das Vergießen mit Zinn.
Заплавля́ть, -плáвить פ״י צפה בבדיל vergießen mit Zinn.
Зáплавь נ׳ מחסום (גדר) לקרח על־פני מים Eisbock.
Заплáканный ת׳ חמרמר מבכי, —עשש, —כהה verweint.
Заплáкать פ״ע הרם קול בכי, נתון בבכי קולו an= [fangen zu weinen.
Заплáта נ׳ שלום, שכר, משכרת Bezahlung.
Заплáта, -тка, -точка נ׳ טלי, *מטלית Flicklappen.
Заплати́ть (עתיד -плачу́) פ״י 1) שלם, —שכר נתון bezahlen. 2) см. Заплáчивать.
Заплáчивать פ״י על־ שום טלאים, טלא ausflicken.
Заплёвывать, -плевáть פ״י על־ רקק, —ירוק השלך רקו על־ bespeien. [fall.
Заплескáть (рукáми) פ״ע (כף) מחא klatschen Bei=
Зáплески ז״ר מחי־גלים, דכי־מים Wellenschlag.
Заплéскивать, -скáть, -сну́ть פ״י שטוף בהמון דכיו schlagen (von Wellen).
Заплетáть, -плéсть פ״י החל עשות מחלפה, —לשרג, לעבת einflechten. -ся פ״ח השתרג sich verwickeln.
Заплётка נ׳ פתיל המחלפה, —חוט Flechtenband.
Заплéчный ת׳ אשר מאחרי הכתפים von hinter den Schultern. [Schultern.
Заплéчье ס׳ אחורי־הכתפים hinterer Theil der
Заплывáть, -плы́ть פ״ע 1) שחה עד, הרחק לשחות hinschwimmen. 2) המלא sich vom Fließen überfüllen. Прудъ заплы́лъ и́ломъ התעלה נמלאה רפש. Черни́ла заплывáютъ הדיו ימק את־הניר. Онъ заплы́лъ жи́ромъ כסה פניו בחלבו. [Tinte.
Заплы́вчивыя черни́ла דיו ממק הניר fließende
Заплѣснѣвѣлый, Заплѣснѣлый ת׳ עולה; נרפש רקבון, עבש, נקד verschimmelt.
Заплѣснѣвѣть, -плѣснѣть פ״ע עלה, היה נקד רקבון, עבוש, באוש verschimmeln.
Заплѣши́вѣть פ״ע הקרח kahlköpfig werden.
Заплѣшина נ׳, -плѣшье ס׳ קרחת Glatze.
Заплясывать, -сáть פ״ע החל לחול, —לכרכר, —לרקד, —לפזז anfangen zu tanzen.
Запну́ть см. Запинáть.
Заповѣдной ת׳ —אסר, —אסר נאסר verboten.
Заповѣдовать (-дую), -вѣдывать, -вѣдать פ״י צוה gebieten. [עשרת דברי הברית.
Зáповѣдь נ׳ מצוה, פקוד Gebot. Дéсять зáповѣдей

Запóдлино ת״פ באמת, אמנם gewiß. [finden.
Заподóзрѣть, -рить פ״י ב־ שים עון, *חשוד verdächtig
Запоздáлый ת׳ מאחר לבא, —בושש verspätet.
Запóй ז׳ שכרון לחלי, סבא, שתי Sauflust.
Запои́ть פ״י השקה עד־לחלי, —לשכרון mit Getränken überfüllen. [kriechen.
Заползáть, -зти́, -пóлзать פ״ע זחול עד־ sich ver=
Заполони́ть פ״י שבה, לקוח בשבי gefangen nehmen.
Запóлье ס׳ מקום אחרי שדה, אחורי השדה Jenseit des Feldes. [liegend.
Запóльный ת׳ אשר מאחרי השדה hinter dem Felde
Запóмнить פ״י 1) שמור בלבו, זכור im Gedächtnisse behalten. 2) נשה, שכוח vergessen.
Зáпонка, -ночка נ׳ (לכתנת) כפתור Hemdeknopf.
Зáпонъ ז׳ (לעושי מלאכה) חגורה Schurzfell.
Запорáшивать, -пороши́ть פ״י כסה באבק bestäuben. [Wasserfällen liegend.
Запорóжный ת׳ אשר אחרי אשד נחלים hinter den
Запорóжье ס׳ אחורי אשדות נחלים Gegend hinter Wasserfällen.
Запóръ ז׳ 1) בריח, מסגר Riegel. На запóрѣ על־מסגר, כלוא. 2) עצר למעי החיים, —שכר Verstopfung.
Запости́ться (עתיד -пощу́сь) פ״ח צום עד־לחלי, ענה בצום נפשו zu lange fasten.
Запóстничать פ״ע החל לצום anfangen zu fasten.
Запотѣлый ת׳ עוטה זעה beschwitzt.
Запотѣть פ״ע התכסה זעה beschwitzt sein. [schlafen.
Започивáть פ״ע נתון שנת לעיניו, שכוב לנוח ein=
Заправливать, -правля́ть, -прáвить פ״י 1) היטב, עמוד לפקיד, ערוך על־כנו, תקן zurecht machen. 2) שלוט ב־, על־ verwalten. 3) ערוך מטעמים zurichten.
Запрáздничать פ״ע קדש חג, —החל anfangen zu feiern.
Запрáшивать פ״י 1) רבה, דרוש יתר על־המחיר במחיר zuviel fordern. 2) קרוא למשתה einladen.
Запрéта נ׳, -прéтъ ז׳ אסר, אסר, *מצות לא־תעשה Verbot. [bietend.
Запрети́тельный ת׳ האוסר; המצוה לבלתי־ ver=
Запрéтный ת׳ אשר אין ל־, האסור verboten.
Запрéчь см. Запрягáть.
Запрещáть, -прети́ть פ״י צוה לבלתי־, צוה מ־ ver=
Запрещéніе ס см. Запрéта. [bieten.
Запримѣтить פ״י שים לו אות זכרון bemerken.
Запродавáть, -дáть פ״י התנה ומכור, האות למכר den Verkauf bestimmen.

Запрода́жа נ׳ מִמְכָּר Verkauf.
Запропасти́ться פ״ח הֵעָלֵם, אָבוֹד verschwinden.
Запроси́ть см. Запра́шивать.
За́просто פ״ת מִבְּלִי הִתְחַכֵּם, בְּמֵישָׁרִים ganz einfach.
Запро́съ ז׳ 1) שְׁאֵלָה, שְׁאֹל אֶת־פִּי Anfrage. 2) הַרְבּוֹת בִּמְחִיר Uebertheuerung. [widersetzen.
Запроти́виться פ״ע עֲמוֹד נֶגֶד־ anfangen sich zu
Запроше́дшій, -прошлый ת׳ אֲשֶׁר לִפְנֵי הַ־ שֶׁעָבַר vorvorig.
Запру́да נ׳ שֶׁכֶר לְמֵי־נָהָר Damm. [vorvorig.
Запру́живать, -пруди́ть פ״ע עָשֹׂה שֶׁכֶר לְמֵי־נָהָר dämmen. [zu springen.
Запры́гивать, -пры́гать פ״ע הָחֵל לִרְקֹד anfangen
Запры́скивать, -скать, -снуть פ״י הַזֵּה עַל־כָּל־ bespritzen. -ся פ״ח הִמָּלֵא רְסִיסֵי— bespritzt werden.
Запряга́ть פ״י אָסוֹר סוּס לָרֶכֶב, רָתוֹם anspannen.
Запря́жка נ׳ רְתֹם, אֱסוֹר הַסּוּסִים לָרֶכֶב.
Запря́тывать, -пря́тать פ״י 1) הַטְמֵן, הַחְבֵּא verbergen. 2) נָתוֹן אֶל־בֵּית־הַכְּלוּא, כְּלֹא einstecken. -ся פ״ח הִתְחַבֵּא, הִתְכַּנֵּס sich verbergen.
Запря́чь см. Запряга́ть. [einschrecken.
Запу́гивать, -пуга́ть פ״י נָתוֹן מֹרֶךְ בְּלֵב־, יָרֵא, בַּעֵת
Запугну́ть פ״י הַחֲרֵד וְהַדֵּחַ אֶל־ hineinscheuchen.
Запу́дривать פ״י נָתוֹן פּוּךְ עַל־ bepudern. -ся פ״ח הֵיטֵב שְׂעָרוֹ בַּפּוּךְ sich bepudern.
Запуска́ть, -сти́ть פ״י 1) עָזוֹב, נָטוֹשׁ, שָׁמוֹם (שָׂדֶה) verwildern lassen. З. во́лосы גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר־רֹאשׁוֹ wachsen lassen. 2) הָבֵא בְּ־ hineinlassen.
За́пуски ז״ר תַּחֲרוּת Wette. Бѣ́гать въ за́пуски תַּחֲרֶה עִם־ בַּמֵּרוֹץ.
Запустѣ́лость נ׳ מְשׁוֹבַת, עֲזוּבָה שְׁמָמָה Verödung.
Запустѣ́лый ת׳ עָזוּב, שָׁמֵם wüste. [ödung.
Запустѣ́ніе ס׳ מְשׁוֹבַת, חָרְבָּה, שְׁמָמָה, עֲזוּבָה Ver-
Запустѣ́ть פ״ע חָרוֹב, הִשָּׁאֵה, שָׁאֹה, שָׁמוֹם, הֵעָזֵב wüste werden.
Запу́тывать,-пу́тать פ״י הָבֵא בִּמְבוּכָה; נָקוֹשׁ וְלָכוֹד verwirren. -ся פ״ח הִוָּקֵשׁ, (שופטים כ, מה) עוֹלֵל בְּ־ הָבוֹךְ; הֵאָחֵז בִּמְצוּדָה verwirrt werden.
Запуша́ть,-ши́ть פ״י 1) תָּפוֹר פַּאֲתֵי־בֶגֶד בְּעוֹר שֵׂעָר mit Pelzwerk besetzen. 2) פ״ס: Моро́зомъ о́кна запуши́ло הַחַלּוֹנוֹת עָטוּ קְפָאוֹן מִקֹּר.
Запуще́ніе ס׳ מְשׁוֹבַת, עֲזוּבָה Vernachlässigung.
Запы́живать, -жить פ״י סָכוֹר פִּי קְנֵה הַקֶּלַע —אָטוֹם, —הָאָטֵם, —חָתוֹם den Pfropfen des Gewehrs eintreiben.
Запыла́ть פ״ע הִתְלַהֵט, הִתְלַקֵּחַ auflodern.

Запы́ливать,-пыли́ть פ״י כַּסֵּה פִּיחַ וְאָבָק bestäuben. -ся נפ׳ הִכָּסֵה אָבָק bestäubt werden. [foltern
Запы́тывать, -пыта́ть פ״י עַנֵּה עַד־מָוֶת zu Tode
Запыха́ться פ״ח עָיוֹף עַד לֹא־נוֹתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה außer Athem kommen.
Запѣва́льщикъ,-ва́ло ז׳ רֹאשׁ הַתְּחִלָּה, מֵחֵל בְּשִׁיר (נחמי׳ יא, יז) לַשִּׁיר Vorsänger.
Запѣва́ніе ס׳ פְּתַחְתַּשִּׁיר (לְחֶבֶר שָׁרִים) Anstimmung.
Запѣва́ть, -пѣ́ть פ״י 1) הָרֵם קוֹל־שִׁיר anfangen zu singen. 2) הָחֵל־ (בִּקְהַל־שָׁרִים), פָּתוֹחַ שִׁיר anstimmen. -ся פ״ח הַרְבֵּה שִׁיר, הַאֲרֵךְ בְּשִׁיר zu lange singen.
Запѣ́въ см. Запѣва́ніе. [אֶצְעָדָה Armband.
Запя́стье ס׳ 1) שֹׁרֶשׁ כַּף־הַיָּד Handwurzel. 2) צָמִיד,
Запята́я נ׳ (,) סימן להפסק קטן בקריאה Komma.
Запя́тить см. Запя́чивать. [hinten am Wagen.
Запя́тки נ״ר מַעֲמָד לַמְשָׁרֵת אֲחוֹרֵי הַמֶּרְכָּבָה Tritt
Запя́тнывать, -на́ть פ״י 1) טַנֵּף, הַגְאֵל beflecken. 2) הַבְאֵשׁ רֵיחַ אִישׁ, עַכּוֹר anschwärzen.-ся פ״ח הִתְגָּאֵל sich beschmutzen.
Запя́токъ(-тка) ז׳ גַּב־הַנַּעַל, אֲחוֹרֵי־נַעַל Hinterleder.
Запя́чивать, -пя́тить פ״י הָדוֹף, הָפוֹךְ לְאָחוֹר rückwärts hineinschieben.-ся פ״ח הָלוֹךְ לְאָחוֹרִים אֲחוֹרַנִּית anfangen rückwärts zu gehen.
Зарабо́тка נ׳ פְּרִי עֲבוֹדָה, שְׂכַר, שָׂכָר Verdienst.
Зарабо́тный ת׳ הַבָּא חֵלֶף, הַנָּתוּן לִשְׂכַר עֲבוֹדָה עֲבוֹדָה erarbeitet.
Зарабо́токъ (-тка) см. Зарабо́тка.
Зарабо́тывать, -бо́тать פ״י הִשְׂתַּכֵּר בַּעֲבוֹדָתוֹ verdienen. -ся פ״ח הִתְמַכֵּר לַעֲבוֹדָתוֹ sich überarbeiten.
Зара́внивать פ״י שַׁוֵּה פְּנֵי־, הַיְשֵׁר, יַשֵּׁר gleich machen.
Зара́доваться פ״ח הָחֵל לָגִיל, רֹן שִׂמְחָה sich freuen.
Заража́ть, -рази́ть פ״י הַמְאֵר, הַדְבֵּק חֳלִי בְּ־ anstecken. -ся פ״ח הִנָּגֵף מִמַּחֲלַת רֵעֵהוּ, הִוָּקֵשׁ בָּחֳלִי־רַע —הִסָּכֵן בְּמַדְוֶה angesteckt werden. [schaft.
Зарази́тельность נ׳ רוּחַ־מַשְׁחִית ansteckende Eigen-
Зарази́тельный ת׳ 1) מַמְאִיר, מֵעִיר רוּחַ־מַשְׁחִית ansteckend. 2) מַתְעֶה, מַדִּיחַ, מוֹלִיךְ שׁוֹלָל verführerisch.
Зара́зъ ת״פ כְּרֶגַע, בְּפַעַם אַחַת auf ein Mal.
Зара́нивать פ״י הַפֵּל אֶל־ —הַשְׁלֵךְ fallen lassen hinter etwas.
Зара́нѣе ת״פ הַשְׁכֵּם וְ־, מֵאָז, מֵרֹאשׁ frühzeitig.
Зараста́ть פ״ע צָמוֹחַ עַל־כָּל־ —עָלֹה verwachsen.
Зардѣ́лость נ׳ אֹדֶם Röthe.
Зардѣ́лый ת׳ מִתְאַדֵּם, מְאָדָּם geröthet.
Зардѣ́ть פ״ע, -ся פ״ח אָדוֹם, הִתְאַדֵּם roth werden.

Первую пѣсеньку зардѣвшись пѣть כָּבֵד כָּל־דָּבָר בְּרֵאשִׁיתוֹ.

За́рево ס׳ אֹדֶם פְּנֵי־רָקִיעַ Röthe am Himmel.

Заревѣ́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל שְׁאָגָה anfangen zu brüllen.

Зарека́ться פ״ח אָסוֹר אִסָּר, אָלֹה — הִשָּׁבֵעַ לְבִלְתִּי־ עַל־נַפְשׁוֹ sich verschwören nicht mehr zu thun.

Зaржа́вина נ׳ חֲלוּדָה,* חֶלְאָה Rostfleck.

Заржавѣ́лый ת׳ מַעֲלֶה חֲלוּדָה,* אֲשֶׁר חֶלְאָה בוֹ verrostet.

Заржавѣ́ть פ״ע הַעֲלֵה חֲלוּדָה,* עָלֹה חֶלְאָה verrosten.

Заржа́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל־מִצְהֲלוֹת סוּס anfangen zu wiehern.

За́рить פ״י הָעֵר תְּשׁוּקָה לְ־ Lust erwecken. -ся פ״ח עָרוֹג אֶל־, הִתְאַוֵּה תַאֲוָה לְ־ lüfteln.

За́ркій ת׳ חוֹמֵד, מְקַנֵּא begierig.

Зарни́ца נ׳ בָּזָק, בְּרַק־אוֹר בָּרָקִיעַ Wetterleuchten.

Заровня́ть см. Зара́внивать.

Заро́дышъ ז׳ פְּרִי־זֶרַע, רֵאשִׁית מוֹלֶדֶת הַחַי וְהַצֶּמַח,* שָׁפִיר,* עֻבָּר Keim.

Зарожда́ть, -роди́ть פ״י הוֹלֵד; הַצְמֵחַ hervorbringen. -ся פ״ח הוּלֵד; צָמוֹחַ entstehen.

Зарожде́ніе ס׳ מוֹלֶדֶת Erzeugung.

Заро́къ ז׳ אִסָּר, אֱסָר Verschwörung nicht mehr zu thun. Положи́ть на себя заро́къ אָסוֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ, נָשֹׂא אָלָה לְבִלְתִּי— .

Зарони́ть см. Зара́нивать.

Зароnта́ть פ״ע הִלּוֹן עַל־, הָחֵל לְהִתְאוֹנֵן anfangen zu murren.

Заро́слина נ׳ כָּתָּה, מְקוֹם שָׁמִיר וָשַׁיִת mit Unkraut bewachsener Ort.

Заро́слый ת׳ עוֹלֶה כֻלּוֹ (חָצִיר), עוֹטֶה צֶמַח bewachsen.

За́росль נ׳ שַׁיִת, קִמְּשׁוֹנִים, קִמּוֹשׂ, חֲרֻלִּים Unkraut.

Зарост— см. Зараст—.

Зарощ— см. Зaращ—.

Зарта́чиваться, -читься פ״ח סָרוֹר, הַקְשֵׁה לִבּוֹ hartnäckig werden.

Заруба́ть,-би́ть פ״י 1) הָחֵל לַחְטֹב anfangen zu hauen. 2) חָרוֹת בְּגַרְזֶן לְאוֹת einkerben. Заруби́ себѣ на носу́ חֲרוֹת לְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ. 3) תָּפוֹר שָׂפָה לְ־ absäumen.

Зарубе́жный ת׳ אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַגְּבוּל jenseits der Grenze liegend.

Зарубе́жье ס׳ מָקוֹם מֵעֵבֶר לַגְּבוּל Jenseit der Grenze.

Зару́бина,-ру́бка נ׳ נִקְרָה, מָקוֹם חָצוּב, חָרִיץ* Einschnitt.

Зару́бливать см. Заруба́ть.

Заруга́ть פ״י הָרֵם קוֹל־חֲרָפוֹת anfangen zu schimpfen. -ся פ״ח הָחֵל לְחָרֵף אִישׁ־רֵעֵהוּ anfangen zu zanken.

Зарука́вье ס׳ צָמִיד, שֵׁרָה, אֶצְעָדָה Armband.

Зарумя́ниваться, -мя́ниться פ״ח אָדוֹם, הִתְאַדֵּם. Хлѣбъ зарумянился פְּנֵי הַלֶּחֶם, הַלֶּחֶם נֶאֱפָה הֵיטֵב אָדְמוּ.

Заруча́ть, -чи́ть פ״י כָּתוֹב יָדוֹ וְחָתוֹם durch Unterschrift bestätigen.

Заруче́ніе ס׳ קִיּוּם שְׁטַר בִּכְתַב יָדוֹ Bekräftigung.

Зару́чины נ״ר אֵרוּשִׂים, אֵרוּסֵי אִשָּׁה* Verlobung.

Заручи́тель ז׳ חוֹתֵם בִּכְתַב יָדוֹ. -льница נ׳.

Зару́чный ת׳ חָתוּם בִּכְתַב יָדוֹ Unterzeichneter.

Зарыва́ть, -ры́ть פ״י טָמוֹן בֶּעָפָר, קַבֵּר vergraben. -ся פ״ח הִטָּמֵן בְּ־ vergraben werden.

Зарыда́ть פ״ע הָרֵם קוֹל־בְּכִי aufschluchzen.

Зарыка́ть, -рыча́ть פ״ע שָׁאוֹג בְּקוֹלוֹ anfangen zu brüllen.

Зары́тіе ס׳ טְמֹן בְּ־ Vergrabung.

Зарѣзви́ться פ״ח הָחֵל לְהִתְהוֹלֵל muthwillig werden.

Зарѣ́зъ ז׳ מַחַץ מֵחֶרֶב אוֹ שַׂכִּין. До зарѣ́зу עַד־נַפְשׁוֹ, עַד־מָוֶת.

Зарѣ́зываніе ס׳ שְׁחִיטָה das Schlachten.

Зарѣ́зывать, -рѣ́зать פ״י שָׁחוֹט, טָבוֹחַ, זָבוֹחַ; נָחוֹר schlachten. -ся פ״ח הָמֵת נַפְשׁוֹ בְּמַאֲכֶלֶת sich die Kehle abschneiden.

Зарѣ́чный ת׳ מֵעֵבֶר הַנָּהָר jenseits des Flusses liegend.

Зарѣ́чье ס׳ עֵבֶר־הַנָּהָר Jenseit des Flusses.

Зарю́мить פ״ע הָרֵם קוֹל־בְּכִי weinerlich werden.

Заря́ נ׳ אֹדֶם פְּנֵי־רָקִיעַ, שַׁחַר, נֹגַהּ Morgenröthe; Abendröthe.

Заряби́ть פ״ס הַכֵּה גַלִּים, רָגוֹעַ (פְּנֵי מַיִם) anfangen zu furchen. У меня въ глаза́хъ заряби́ло עֵינַי הֵחֵלּוּ כֵהוֹת.

Заря́дный ת׳ עָשׂוּי לְהָכִין בּוֹ כְּלֵי־הַמּוֹרִים zum Laden des Gewehrs dienend.

Заря́дъ ז׳ מְלוּאַת כְּלִי־מָוֶת Ladung.

Заряжа́ніе ס׳ מִלּוּאֵי כְּלֵי־מָוֶת das Laden.

Заряжа́ть, -ряди́ть פ״י (באבק שרפה) מַלֵּא כְּלִי־מָוֶת laden ein Gewehr.

Заса́да נ׳ מַאֲרָב, אֹרֶב, אֶרֶב Versteck.

Заса́дка נ׳ מַטַּעַת, נֶטַע, שְׁתִל Bepflanzung.

Заса́дный ת׳ אֲשֶׁר בַּמַּאֲרָב vom Verstecke.

Заса́живать,-сади́ть פ״י 1) הוֹשֵׁב אֶל־, בְּ־ einpflanzen. 2) תָּקֹעַ, מָעֹךְ בְּ־ einsetzen. 3) הָחֵל לָטַעַת (לִנְטֹעַ) einstecken.

Заса́ливать, -са́лить פ״י טַנֵּף (גָּאֹל) בְּחֵלֶב mit Fett beschmutzen.

Засамово́льничать פ״ע הָחֵל לָלֶכֶת, עַקֵּשׁ דְּרָכָיו בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ anfangen eigenmächtig zu verfahren.

Заса́ривать פ״י סָתוֹם, מַלֵּא עָפָר verstopfen. -ся פ״ח הִמָּלֵא עָפָר, הִסָּתֵם.

Заса́сывать, -соса́ть פ״י 1) יָנוֹק עַד־לְהַשְׁחִית durch Saugen verderben. 2) יָנוֹק וּמָצוֹץ sich festsaugen. 3) שָׁאוֹף וְהַטְבֵּעַ in sich ziehen. Ти́на заса́сываетъ колёса הַבֹּץ יַטְבִּיעַ אֶת־הָאוֹפַנִּים. -ся פ״ח 1) יָנוֹק

וְהִתְלַכֵּד sich einsaugen. 2) הִתְלַכֵּד וְהָטְבַּע versinken.

Засáхаривать, -рить פ״י הַמְתֵּק בְּנֹפֶת־קָנֶה verzuckern.

Засвáтывать, -свáтать кого за кого פ״י הִתְנָה הָחֵל אָרֵשׂ, אֲהָבִים verloben.

Засверкáть פ״ע הִתְנוֹצֵץ aufblitzen.

Засвидѣтельствованіе ס׳ תְּעוּדָה, עֵדוּת Bescheinigung.

Засвидѣтельствовать פ״י הָעֵד עַל־, נָתֹן אוֹת וּמוֹפֵת לְ־ bescheinigen.

Засвирѣпствовать פ״ע הָרֵם שָׁאוֹן, הִתְגָּעֵשׁ ergrimmen.

Засвистáть פ״ע 1) לִשְׁרֹק, הָחֵל לְצַפְצֵף — anfangen zu pfeifen. 2) פ״י הַכֵּה בְּקוֹל־שְׁרִיקוֹת, שָׁרֹק עַל־ auspfeifen.

Засвистѣть см. Засвистáть 1.

Засвоевóлить, -вóльничать פ״ע בָּחוֹר לָלֶכֶת בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ eigensinnig werden.

Зáсвѣтло תה״פ בְּטֶרֶם חָשַׁךְ הַיּוֹם, בְּעוֹד יוֹם bei Tageslicht.

Засвѣтлѣть פ״ע הִבָּקַע כָּאוֹר, הָחֵל לָאוֹר hell werden.

Засвѣчáть, -свѣчивать, -свѣтить פ״י הָאֵר, הַעֲלֵה, הַדְלֵק, נֵר anzünden. -ся נפעל (נר) הוּעֲלֵה angezündet werden.

Засдавáться, -сдáться פ״ח שָׁגֹה בְּתִתּוֹ, נָתוֹן בְּמִשְׁנֶה sich vergeben.

Засдóбливать, -бить פ״י לַבֵּב מַאֲפֶה, הָכֵן מַטְעַמִּים zurichten eine Speise.

Засеквестрóвывать פ״י *שַׁעְבֵּד, הַשְׁמֵט מִנְהָלָה נְכָסִים in Beschlag nehmen.

Заселéніе ס׳ — מוֹשָׁב בְּנֵי־אִישׁ בְּאֶרֶץ, גָּרִים; מִשְׁכָּן, תּוֹשָׁבִים Ansiedelung; Bevölkerung.

Засёлокъ (-лка) ז׳ אֲחוֹרֵי כְפָר Ort hinter einem Dorfe.

Заселять, -лить פ״י (אֶרֶץ בְּגָרִים) הוֹשֵׁב bevölkern.

Засидка נ״ר תְּחִלַּת הָעֲבוֹדָה לְאוֹר נֵר Beginn der Arbeit bei Licht.

Засидчивый ת׳ בִּלְתִּי מָשׁ, אוֹהֵב לָשֶׁבֶת תַּחְתָּיו מִמְּקוֹמוֹ an einem Orte bleibend; arbeitsam.

Засиживаться, -сидѣться פ״ע יָשׁוֹב; יָשׁוֹב עַד־בּשׁ עַל־מְקוֹמוֹ יָמִים רַבִּים sitzen bleiben. -ся נפעל

Засинивать, -синить פ״י צָבוֹעַ בְּעֵין־תְּכֵלֶת blau färben.

Засинѣться פ״ח עָטֹה עֵין־תְּכֵלֶת blau werden.

Засіять פ״ע נָהוֹר, הוֹפֵעַ erglänzen.

Заскáкивать, -скакáть (עתיד -скачу́) פ״ע הָחֵל לִקְפֹּץ, לְדַלֵּג — anfangen zu springen. 3. кого עָבוֹר הַקְדֵּם (הַעֲבֵר) אֶת־, לִפְנֵי־.

Заскверня́ть, -нить פ״י חַלֵּל, הַבְזֵה, גָּאֵל beschimpfen. -ся פ״ח הָיֹה לִגְדוּפָה; הִתְגָּאֵל sich besudeln.

Заскóрблый ת׳ נִקְשֶׁה, צָפוּד, צוֹמֵק eingeschrumpft.

Заскрежетáть פ״ע (עתיד -жещу́) הָחֵל לַחֲרֹק שִׁנָּיו anfangen zu knirschen.

Заскупи́ться פ״ע אָחוֹז דֶּרֶךְ כִּילַי geizig werden.

Заслáть см. Засылáть.

Заслáщивать, -сластить פ״י הַמְתֵּק versüßen.

Заслóнка נ׳ מַחְסוֹם, מָסָךְ, הַיִץ Ofendeckel.

Заслóнъ ז׳ לוּחַ הַסּוֹכֵךְ, (לפי תנור) מַסְתֵּם Ofenklappe.

Заслоня́ть, -слонить פ״י הָסֵךְ עַל־, חָתוֹם בְּעַד, הַכְסֵה, הוֹסֵךְ, הַבְדֵּל בְּמָסָךְ, חַסּוֹם verdecken. -ся נפ׳ 1) חֻסָּה verdeckt werden. 2) פ״ח הָסֵךְ בַּעֲדוֹ, חָסֹה sich schützen.

Заслу́га נ׳ גְּמוּל יָדַיִם, — פֹּעַל Verdienst. Онъ награжденъ по заслу́гамъ גְּמוּל יָדָיו נַעֲשָׂה לּוֹ voll.

Заслужённый ת׳ נוֹדַע בֶּאֱמוּנָתוֹ לְמִשְׁמַרְתּוֹ verdienstvoll.

Заслу́живать, -жить פ״י הָפֵק גְּמוּל, הַכְשֵׁר לְ־ verdienen. 3. благосклóнность מְצֹא חֵן מֵעֶלְיוֹן, הָפֵק רָצוֹן.

Заслу́шивать, -шать פ״י שָׁמוֹעַ בֵּין (נִשְׁפָּטִים) anhören. -ся 1) נפ׳ 2) פ״ח: -ся чего הַקְשֵׁב אָזְנוֹ לְ־ mit Lust anhören.

Заслѣпля́ть, -пить פ״י עַוֵּר, הַכֵּה בַסַּנְוֵרִים blenden.

Заслю́нивать פ״י טַנֵּף בְּרֻקּוֹ bespeicheln.

Засмáливать פ״י חָמוֹר בְּזֶפֶת verpichen. -ся 1) נפעל הַטּוֹחַ בְּזֶפֶת verpicht werden. 2) הִתְגָּאֵל בְּזֶפֶת sich mit Pech beschmutzen.

Засмáркивать, -сморкáть פ״י גָּאֵל, טַנֵּף בְּרִיר אַפָּיו בְּרִיר נְחִירָיו mit Nasenschleim beschmutzen. -ся פ״ח.

Засмáтривать, смотрѣть פ״ע נָשֹׂא עֵינָיו, הַבֵּט אֶל־ hineinblicken. -ся פ״ח שָׁעֹה בְּ־, הַבֵּט מִבְּלִי אֶל־ תְּשַׂבַּע עֵינוֹ מַרְאוֹת sich vergaffen.

Засмоли́ть см. Засмáливать.

Засмѣя́ть פ״י שָׂחוֹק עַל־ auslachen. -ся פ״ח הָרֵם קוֹל בִּצְחוֹק auflachen.

Заснур—см. Зашнур—.

Заснуть см. Засыпáть.

Засóвъ, -веца ז׳, -вка נ׳ בְּרִיחַ Riegel.

Засóвывать, -совáть פ״י הַבְרֵחַ, תָּקוֹעַ בְּ־, מָעוֹךְ — hineinstecken. -ся נפעל הוּבָא (הִתָּקַע) אֶל תּוֹךְ hineingesteckt werden.

Засóвѣститься פ״ח הִכָּלֵם מֵעֲוֹנוֹ, הוּסַר מִכְּלִיוֹתָיו sich ein Gewissen machen.

Засóливать, -солить פ״י עַל־ הַמְלֵחַ, נָתוֹן מֶלַח einsalzen.

Засóлъ ז׳ (הַנָּתוּן עַל־דָּבָר) תֹּכֶן הַמֶּלַח das Einsalzen; Salzwasser.

Засóльный ת׳ מָלוּחַ הַרְבֵּה stark gesalzen.

Засопѣть פ״ע שָׁאֹף רוּחַ בִּנְחִירָיו anfangen zu schnarchen.

Засорéніе ס׳ מִסְתָּם, שֶׁכֶר Verstopfung.

Засори́ть см. Засáривать.

Засосать см. Засáсывать.

Засóсъ ' בִּץ, טִיט־יָוֵן sumpfige Stelle. Въ з. цѣло-

ва́ть נָשׁוֹק בְּכָל־־פֶּה derb küssen.
Засо́хлость נ׳ יְבֹשֶׁת, חֹרֶב Trockenheit.
Засо́хлый ת׳ יָבֵשׁ, נִחָר vertrocknet.
Засо́хнуть см. Засыха́ть.
Засочи́ться פ״ח *כַּצְבֵּץ, נָבוֹעַ anfangen zu fließen.
Заспа́ть פ״י (כְּאֵבוֹ ,יְגוֹנוֹ) שַׁכַּח — ,נַשֵּׁה בִּתְנוּמָה ver-
schlafen (einen Schmerz). З. ребёнка שָׁכוֹב בִּשְׁנָתוֹ
אַחֵר עֲלֵי־־מִשְׁכָּב פ״ח -ся .עַל־־יֶלֶד עַד־־הֲמִיתוֹ
בִּתְנוּמוֹת sich verschlafen. [נַאֲוָה] stolz werden.
Заспеси́виться פ״ח , -си́вѣть פ״ע עָטֹה ,הִתְנָאֵה
Заспо́ривать, -спо́рить פ״ע פָּתוֹחַ פִּיו , בּוֹא בְּרִיב
בְּתוֹכָחוֹת anfangen zu streiten. [kommend.
Засро́чный ת׳ אֲשֶׁר אַחֲרֵי הַמּוֹעֵד nach dem Termin
זассо́риться פ״ח פָּתוֹחַ מָדוֹן , הָחֵל רִיב וּמַצָּה in
Zank gerathen.
Заста́ва נ׳ מְבוֹא שְׁעָרִים , נֵס לִמְבוֹא עִיר Schlagbaum.
Застава́ть, -ста́ть פ״י מָצֹא , הַשֵּׂג antreffen.
Заста́вка נ׳ צִפּוּי , מָסָךְ Schirm.
Заста́вливать, -ста́вить פ״י מַלֵּא בְּ־־ , שׂוֹךְ בְּ־ ,
— גָּדוֹר , חָסוֹם אֶת־ verstellen, versperren.
Заставля́ть,-ста́вить פ״י *הַכְרֵחַ לְ־ ,הָאֵץ בְּאִישׁ לְ־
Заста́вникъ см. Зало́жникъ. [zwingen.
Заста́ивать, -стоя́ть עָצוֹר מֶלֶכֶת aufhalten. -ся
פ״ח עָמוֹד עַד־בֹּשׁ sich müde stehen.
Застана́вливать см. Заста́вливать.
Застано́вка נ׳ מַחְסוֹם , עֹצֶר , שֶׂכֶר Versperrung.
Застарѣ́лость נ׳ זֹקֶן , בְּלוֹת das Veraltetsein.
Застарѣ́лый ת׳ נוֹשָׁן , עַתִּיק , כַּבִּיר יָמִים veraltet.
Застарѣ́ть פ״ע , -ся פ״ח הַזָּקֵן alt werden. Ра́на за-
старѣ́ла צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הִיא. [מָוֶת] zerpeitschen.
Застега́ть פ״י 1) см. Стега́ть. 2) יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים עַד־
Застёгивать, -гну́ть פ״י שַׁנֵּס , צַמֵּד בְּלוּלָאוֹת zu-
knöpfen. -ся 1) נפעל. 2) פ״ח שַׁנֵּס בִּגְדוֹ sich zuknöpfen.
Застёжка נ׳ לוּלָאָה ,קֶרֶס , עֶכֶס Spange.
Застена́ть см. Застона́ть. [holen.
Застига́ть, -сти́гнуть, -сти́чь פ״י מָצוֹא , הַשֵּׂג ein-
Застила́ть стла́ть פ״י רַפֵּד ,רָבוֹד מַרְבַדִּים belegen,
bedecken. פ״ס Мнѣ застила́етъ глаза́ כְּעַד־עֵינַי יַחְתֹּם
חֹשֶׁךְ. -ся נפעל כֻּסֵּה מַרְבַדִּים bedeckt werden; רַפֵּד
יְצוּעוֹ sich bedecken.
Засто́й ז׳ עֹצֶר, מַעֲצוֹר, מִשְׁבָּת Stillstand. [genossen
Засто́лица נ׳ חֶבֶר אוֹכְלִים עַל־שֻׁלְחָן אֶחָד Tisch-
Засто́льникъ ז׳ אֶחָד מֵאוֹכְלֵי שֻׁלְחַן־ Tischgenosse.
Засто́льное ס׳ שְׂכַר מְשָׁרְתֵי הַמִּשְׁתֶּה Tafelgeld.
Засто́льный ת׳ אֲשֶׁר לְעֵת־הָאֹכֶל עַל־שֻׁלְחָן Tisch-.

Застона́ть פ״ע הֵאָנֵחַ anfangen zu stöhnen.
Застора́нивать, -роня́ть, -ни́ть см. Заслоня́ть.
Застоя́ть см. Заста́ивать. [rung.
Застрахова́ніе ס׳ עֲרֻבָּה בְּעַד־נִזְקֵי נְכָסִים Versiche-
Застрахова́тель, -хо́вщикъ ז׳ מַבְטִיחַ נְכָסָיו מִנֶּזֶק
Versicherter. [מִנֶּזֶק] sich versichern.
Застрахо́вывать,-хова́ть פ״י, -ся פ״ח הַבְטֵחַ קִנְיָנָיו
Застра́чивать, -роч́ить פ״י הָחֵל לְתַפֵּר anfangen
zu steppen. [עַל־ (חִתּוּ) חִתִּיתוֹ einschüchtern.
Застра́щивать, -страща́ть פ״י נָתוֹן יָרֵא ,הַחֲרֵד
Застрева́ть, -стря́ть פ״ע הֵעָלֵם ,הֵעָצֵר ,הֵחָבֵא אֶל־
stecken bleiben.
Застро́ивать, -стро́ить פ״י 1) בָּנֹה הֲרִיסוֹת ,גָּדוֹר
anfangen zu bauen. 2) מַלֵּא כָל־פְּנֵי־־־ בִּנְיָנִים פֶּרֶץ
verbauen. -ся נפ׳.
Застро́йка נ׳ בְּנִיָּה עַל־כָּל־פְּנֵי־ ;מִבְנֵה הֲרִיסוֹת Ver-
bauung. [stecken bleiben.
Застрѣва́ть, -рѣ́ть פ״ע הָטְבַּע בְּ־ ,הִתָּקַע אֶל־תּוֹךְ
Застрѣ́ливать,-ли́ть פ״י יָרֹה קוּם וְהָמֵת erschießen.
-ся 1) פ״ח הָמֵת נַפְשׁוֹ בִּקְנֵה־קֶלַע sich erschießen. 2) נפ׳
הוּמַת בִּזְקֵי־מָוֶת erschoßen werden.
Застрѣля́ть פ״ע הָחֵל לִירוֹת anfangen zu schießen.
Застрѣ́льщикъ ז׳ רֹאשׁ הַמּוֹרִים הַמִּתְגָּרֶה בָּאוֹיֵב
Застря́нуть см. Застрева́ть. [Scharfschütz.
Застря́пать פ״י הָחֵל לְבַשֵּׁל anfangen zu kochen. -ся
פ״ח בַּשֵּׁל עַד־בְּלִי־דַי lange hinkochen.
Засту́да נ׳ הֲמַת־קָרָה ,נֶגַע מִקֹּר Erkältung.
Засту́живать, -стужа́ть, -студи́ть פ״י 1) הָקֵר,
הַקְפֵּא abkühlen. 2) הַחֲלֵה מִקֹּר erkälten. -ся פ״ח
הָחֳלֵה מִקֹּר sich erkälten.
Заступа́ть, -пи́ть (-плю) פ״ע 1) עָמוֹד לְנֶגֶד hin-
treten vor etwas. Онъ заступи́лъ мнѣ доро́гу הוּא
עָמַד בַּדֶּרֶךְ לְנֶגְדִּי. 2) מַלֵּא מְקוֹם־ ,עָמוֹד תַּחַת־ ver-
treten. -ся פ״ח רוֹב רִיבֵי־ ,הָסֵךְ עַל־ ,הָגֵן — ,פָּגוֹעַ
בְּעַד־ ,עָמוֹד בַּפֶּרֶץ ,שָׁפוֹט מִיַּד־ ,עָמוֹד לִימִין־. За-
ступи́те вдову רִיבוּ רִיב אַלְמָנָה.
Засту́пникъ ז׳ מֵלִיץ ,מָגֵן ,רָב אֶת־רִיבֵי־ ,יָרֵב ,מַפְגִּיעַ,
מַחְסֶה Vertheidiger. -ница נ׳.
Засту́пничество ס׳ הַצָּלָה ,עֶזְרָה ,מַחְסֶה Vertheidi-
За́ступъ ז׳ מַחֲרֵשָׁה ,מַעְדֵּר Spaten. [gung.
Застуча́ть פ״ע הָחֵל לִדְפֹּק anfangen zu klopfen.
Застыва́ть, -сты́ть פ״ע קָפוֹא gefrieren.
Застыжа́ть, -стыди́ть פ״י הוֹבֵשׁ ,הַכְלֵם beschämen.
-ся פ״ח עָטֹה בֹשֶׁת ,הִכָּלֵם sich schämen.
Засты́лый ת׳ קָפוּא ,מְקֻפָּא erkaltet.

Застѣнивать, -нять, -нить פ״י חָתוֹם בְּעַד ,חָסוֹם, עָמוֹד לִפְנֵי —לְנֶגֶד einem im Lichte stehen. Ты застѣняешь мнѣ свѣтъ אַתָּה תַחְתֹּם הָאוֹר בַּעֲדֵנִי.
Застѣнокъ (-нка) ז׳ בֵּין הַחוֹמוֹתַיִם Raum zwischen zwei Wänden.
Застѣнчивость נ׳ עֲנָוָה ,בֹּשֶׁת־פָּנִים Schüchternheit.
Застѣнчивый ת׳ שְׁפַל־רוּחַ ,רַךְ־לֵב ,נִכְלָם schüchtern.
Засудить פ״י (1 עָרוֹךְ דִּין ,יָשׁוֹב לַמִּשְׁפָּט das Gericht anfangen. 2) הַרְשֵׁעַ בַּמִּשְׁפָּט verurtheilen.
Засуетиться פ״ח רָגוֹשׁ ,רוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה ,הֵחָפֵז sich unruhig gebehrden.
Засунуть см. Засовывать.
Засусливать, -суслить פ״י טַנֵּף בְּרֻקּוֹ ,גָּאֵל בְּרִירוֹ mit Speichel beschmutzen. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל מֵרִירוֹ sich begeifern.
Засуха נ׳ חָרְבוֹן ,בַּצֹּרֶת ,צִיּוֹן ,חֹרֶב Dürre.
Засучивать,-чать, -чить פ״י (1 הָחֵל לְעַבֹּת) לְשׁזּוֹר (חוּט) anfangen zusammenzudrehen. 2) חָשׂוֹף שׁוּלֵי בֶגֶד aufstreifen (рукавá die Aermel). -ся פ״ח גֻּלָּה שׁוּלָיו sich aufstreifen.
Засушиваніе ס׳ -сушка נ׳ הֶחָרֵב ;חֹרֶב Trocknung.
Засушивать, -сушить פ״י יַבֵּשׁ ,הוֹבֵשׁ trocknen. -ся פ״ח חָרוֹב ,הוּבַשׁ getrocknet werden.
Засылать פ״י הַגְלֵה לְמֶרְחַקִּים ,שַׁלַּח אֶל־אֶרֶץ נִדְּחָה fortschicken. -ся נפעל הָגְלֵה ,הִשְׁתַּלֵּחַ לְמֶרְחַקִּים verschickt werden.
Засылка נ׳ גָּלוּת ,שִׁלּוּחַ לְמֶרְחַקִּים Verschickung.
Засыльный ת׳ גּוֹלֶה ,מְשֻׁתָּלָח verschickt.
Засыпать,-снуть פ״י הֵרָדֵם ,נוּם שְׁנָתוֹ einschlafen. см. еще Заспать.
Засыпать,-сыпать (-сыплю עתיד) פ״י (1 הָחֵל לִשְׁפֹּךְ —לִזְרוֹת (עפר) zuschütten. 2) מַלֵּא ,סָתֹם ,סָתוֹם (בור) verschütten.
Засыпь נ׳ (בעפר) בּוֹר סָתוּם verschüttete Grube.
Засыхать פ״ע יָבוֹשׁ ,חָרוֹב ,חָרֹר vertrocknen.
Засѣвать פ״י זָרוֹעַ besäen. -ся נפעל הִזָּרַע besäet werden.
Засѣвъ ז׳ מִזְרָע ,זֶרַע ,זֵרוּעַ Aussaat.
Засѣданіе ס׳ סוֹד ,מוֹעֲצָה Sitzung.
Засѣдатель ז׳ אֶחָד מִמְּתֵי־סוֹד ,יוֹשֵׁב בְּשֶׁבֶת מוֹעֲצָה Beisitzer.
Засѣдать פ״ע יָשׁוֹב לַמִּשְׁפָּט ,לְמוֹעֲצָה— beisitzen.
Засѣка נ׳ עֲרֵמוֹת עֵצִים לַחְסֹם אֶת־הָעוֹבְרִים Gehäge.
Засѣкать פ״י (1 חָצוֹב אוֹת בְּגַרְזֶן ;הָחֵל לַחְטֹב einhauen. 2) הַכֵּה בְשׁוֹטִים עַד־מָוֶת todtpeitschen.
Засѣкъ ז׳ גֶּדֶרֶת בָּאָסָם Scheidewand.
Засѣсть (засяду עתיד) פ״ע (1 יָשׁוֹב אֶל־ sitzen bleiben. 2) הִתָּקַע ,טָבוֹעַ בְּ־ stecken bleiben. Камень засѣлъ ему во лбѣ הָאֶבֶן טָבְעָה בְמִצְחוֹ.

Засѣчь см. Засѣкать.
Засѣять см. Засѣвать.
Затаивать. -таить פ״י כַּחֵד ,הַעְלֵם ,הַסְתֵּר verhehlen. -ся פ״ח הִתְחָרֵשׁ ,הִתְעַלֵּם ,הִסְתַּתֵּר sich verbergen.
Заталкивать см. Затолкать.
Затапливать פ״י (1 הַסֵּק ,הָאֵר תַּנּוּר anheizen. 2) טָבוֹעַ בַּמַּיִם פ״ח הוֹרֵד בִּמְצוּלָה ,הַטְבֵּעַ versenken. -ся טָבוֹעַ—צָלוֹל überschwemmt werden.
Затаптывать פ״י הַכְבֵּשׁ בְּרֶגֶל ;בּוֹס ,רָמוֹס zertreten.
Затаскивать, -тащить פ״י סָחוֹב עַד —מָשׁוֹךְ verschleppen. -ся נפ׳ הָיֹה לִבְלוֹיֵ סְחָבוֹת ,בָּלֹה abgenutzt werden.
Затачивать, -чать פ״י תָּפֹר וְחַזֵּק festnähen.
Затачивать, -точить פ״י (1 הָחֵל לִלְטֹשׁ ,לִמְרֹט— (ברזל) zubrechseln. 2) שַׁנֵּן ,חַדֵּד ,הַחֵד verschärfen.
Затачка см. Зашивка.
Затаять פ״ע הִמּוֹג ,הַמֵּס ,הַמֵּק aufthauen.
Затвердѣвать, -дѣть פ״ע הִתְעַצֵּם ,הִקְשָׁה hart werden.
Затвердѣлость נ׳, -дѣніе ס׳ קֹשִׁי ,עֹצֶם Verhärtung.
Затвердѣлый ת׳ מֻקְשֶׁה verhärtet.
Затверживать, -твердить פ״י לָמוֹד ,שַׁנֵּן בְּזִכְרוֹנוֹ עַל־פֶּה auswendig lernen. -ся נפ׳ הֶחָרֵשׁ עַל־לוּחַ־לֵב eingeprägt werden.
Затвореніе ס׳ הָנִיף דְּלָתוֹת —מַנְעֵל Zuschließung.
Затворить см. Затворять.
Затворка, -рочка נ׳ מַסְגֵּר ,בְּרִיחַ Riegel. [-ница נ׳.
Затворникъ ז׳ מִתְבּוֹדֵד ,כָּלוּא בְּחֶדְרוֹ Einsiedler.
Затворничество ס׳ הִתְבּוֹדְדוּת ,אַלְמוֹן Einsiedlerleben.
Затворничій ת׳ מִתְבּוֹדֵד einsiedlerisch.
Затворный ת׳ עָשׂוּי לִנְעֹל בּוֹ ,מַבְרִיחַ zum Verschließen.
Затворъ ז׳ (1 מַנְעֵל ,בְּרִיחַ Riegel. 2) כֶּלֶא ,כְּלוּא Haft.
Затворять, -рить פ״י כָּלוֹא ,נָעוֹל ,סָגוֹר festmachen. -ся נפ׳ הִסָּגֵר zugemacht werden.
Затекать, -течь פ״ע חֲמַרְמַר ,נָבוֹעַ schwellen. Лице мое затекло отъ плача פָּנַי חֳמַרְמְרוּ מִנִּי־בֶכִי.
Затёклый ת׳ יַבָּל ,חֳמַרְמַר geschwollen.
Затёкъ ז׳ שְׂאֵת בְּעוֹר־הַבָּשָׂר ,יַבֶּלֶת Geschwulst.
Затемнѣть פ״ע לַחְשֹׁךְ ,הָחֵל כַּהוֹת —הִתְקַדֵּר dunkel werden. הוּעַם ,קָדוֹר ,חָשׁוֹךְ dunkel werden. [finstern. -ся פ״ח.
Затемнять, -нить פ״י עַמּוֹם ,הַקְדֵּר ,הַחְשֵׁךְ verfinstern.
Затепливать, -теплить פ״י הַדְלֵק ,הָאֵר ,הַעֲלֵה נֵר anzünden.
Затеребливать, -бить פ״י הָחֵל לִמְרֹט anfangen zu zupfen.
Затереть см. Затирать.
Затеривать, -терять פ״י אַבֵּד verlieren. -ся פ״ח הֵעָלֵם ,הִכָּחֵד ,אָבוֹד verloren gehen.

Затёсывать, -тесáть פ״י גָּזוֹר בְּמַעֲצָד behauen. -ся 1) נפ׳. 2) פ״ח פָּרוֹץ וְעָבוֹר, הִבָּקַע בְּ־ eindringen.
Затéчь см. Затекáть.
Затирáть פ״י 1) מָחוֹק, מָרֵק, מָחֹה abreiben; verstreichen. 2) הָמוֹם, פַּצְפֵּץ, עָסֹה, רָמוֹס bedrücken.
Затúскивать, -тúскать, -тúснуть פ״י לָחוֹץ אֶל־תּוֹךְ, דָּחוֹק eindrängen. -ся 1) נפ׳. 2) פ״ח הִבָּקַע אֶל־תּוֹךְ, הִתְדַּפֵּק־ פָּרוֹץ־ sich hineindrängen.
Затихáть, -тúхнуть פ״ע שָׁקוֹט, הַחְשֵׁה, הַחֲרֵשׁ, הַרְגֵּעַ still werden.
Затúшье ס׳, Зáтишь נ׳ חָסוּת מִסְּעָה וָסַעַר vor Stürmen geschützter Ort.
Затмевáть, -тмúть см. Затемнять.
Затмéніе ס׳ מַחְשָׁךְ, קַדְרוּת Verdunkelung. З. сóлнца לִקּוּי חַמָּה, כִּמְרִירֵי יוֹם Sonnenfinsterniß.
Затóкъ ז׳ 1) שָׂפָה לִפְי־אֶרֶג Einschlag am Gewebe. 2) עֲקַלְקַלּוֹת נָהָר Krümmung eines Flusses.
Затолáчивать, -лочúть פ״י הָדוֹךְ, בּוֹס zertreten.
Затолкáть, -кнýть פ״י דָּחֹה הֵנָּה וָהֵנָּה — הָדוֹף hinstoßen.
Затолкóвывать, -ковáть פ״י הָחֵל לְבָאֵר anfangen zu raisoniren. -ся פ״ח שׂוֹחֵחַ, הַכְבֵּר מִלִּים לְבָאֵר in Reden hineinkommen.
Затомля́ть, -мúть פ״י הוֹגֵעַ, הַלְאֵה ermüden. -ся פ״ח עָיֹף, הַלָּאֵה, יָגוֹעַ müde werden.
Затонýть см. Затопáть.
Затóнъ ז׳ מִפְרַץ־נָהָר, עֲרוּץ נְחָלִים Bucht.
Затопáть, -тонýть פ״ע צָלוֹל, טָבוֹעַ, טֻבּוֹעַ untersinken.
Затóпать פ״י רָקוֹעַ בְּרָגֶל stampfen mit den Füßen.
Затопúть см. Затáпливать.
Затопля́ть, -пúть פ״י 1) טַבֵּעַ, הַטְבֵּעַ versenken. 2) שָׁטוֹף וְכַסֵּה מַיִם überschwemmen. -ся נפעל.
Затоптáть см. Затáптывать.
Затóпъ ז׳ מְקוֹם פֶּרֶץ מַיִם überschwemmte Gegend.
Затормáживать, -мозúть פ״י עָצוֹר, עַקֵּב, עַכֵּב* hemmen.
Затороnúть פ״י צַוֵּה לְמַהֵר, דָּפוֹק, הַבְהֵל, הָחֵשׁ beeilen. -ся פ״ח מַהֵר, חוּשׁ sich beeilen.
Затосковáть פ״ע הָחֵל לְהִתְעַצֵּב אֶל־ traurig werden. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב לָרוֹב sich abgrämen.
Заточáть, -чúть פ״י 1) גָּזֹרָה, שַׁלַּח אֶל־אֶרֶץ, הַגְלֵה verbannen. 2) כָּלוֹא, אָסוֹר בְּמִשְׁמָר einsperren.
Заточéніе ס׳ בֵּית־מַהְפֶּכֶת —, סֹהַר —, מִשְׁמָר —, כֶּלֶא —, צִינוֹק, כְּלוּא Einkerkerung.
Заточéнникъ ז׳ יוֹשֵׁב כֶּלֶא, אָסִיר Verhafteter. -ница נ׳.
Заточённый ת׳ עָצוּר בְּמִשְׁמָר, אָסוּר, כָּלוּא eingekerkert.
Заточенный ת׳ שָׁנוּן, מֹרָט, מוּחָד verschärft.

Заточúть см. Затáчивать. [נָפַשׁ Uebelkeit empfinden.
Затошнúть פ״ע, -ся פ״ח טָעוֹם טַעַם מְרִירִי, חוּשׁ גֹּעַל
Затрáва, -вка נ׳ הַסָּתַת כַּלְבֵי הַצַּיִד das Hetzen.
Затрáвливать, -травúть פ״י 1) הַסֵּת־כַּלְבֵי הַצַּיִד hetzen. 2) הַחְחֵל חָצוֹב אֵשׁ מִקְּנֵה־קָלַע losbrennen.
Затрáвникъ ז׳ מְנַקִּית לִקְנֵה־קֶלַע Räumnadel.
Затрапéзный ת׳ אֲשֶׁר לְעֵת־הָאֹכֶל Tisch-.
Затрапéзъ ז׳ מִין אֶרֶג־בַּד Zwillich.
Затрáта נ׳ אָבְדָן, נֵזֶק Verschwendung.
Затрáчивать, -трáтить פ״י אַבֵּד הוֹן, הוֹצֵא־ verbrauchen. -ся נפעל הוֹצֵא עַל־; אָבוֹד verwendet werden.
Затрепетáть פ״ע הָחֵל לִרְעֹד erzittern. Онъ затрепетáлъ רְעָדָה אֲחָזַתּוּ.
Затрещáть פ״ע הִתְרֹעֵעַ, הִתְפּוֹצֵץ בְּשָׁאוֹן erkrachen.
Затрóгивать, -трóгать פ״י נָגוֹעַ בְּ־ angreifen.
Затрубúть פ״ע הָחֵל לִתְקֹעַ (בשופר) anfangen zu trompeten.
Затруднéніе ס׳ מַעְצוֹר, שָׂטָן, פֶּגַע, תְּלָאָה, יְגִיעַת־; מְבוּכָה; רַעְיוֹן רוּחַ, בְּשָׂר Hinderniß.
Затруднúтельность נ׳ כְּבֵדוּת Schwierigkeit.
Затруднúтельный ת׳ מְלֻאָה, מַכְבִּיד, כָּבֵד schwierig. -ныя обстоятельства מְצוּקוֹת, תְּלָאוֹת, דְּבָרִים יְגֵעִים (קהלת א, ח).
Затрудня́ть, -нúть פ״י 1) הַכְבֵּד, הַלְאֵה, הָיֹה לְטֹרַח עַל־ erschweren. 2) שׂוּם מִכְשׁוֹל עַל־דֶּרֶךְ verhindern. -ся פ״ח הַקְשֵׁה לְ־ (שמות יג, טו), מָאֵן לְ־ Schwierigkeiten finden.
Затруждáть, -трудúть פ״י הַכְבֵּד עֲבוֹדָה עַל־, הַלְאֵה beschweren. -ся פ״ח הוֹגֵעַ נַפְשׁוֹ בַּעֲבוֹדָה sich müde arbeiten.
Затрýсить פ״ע הָחֵת, הַמּוֹג מֹרֶךְ־לֵב in Furcht gerathen.
Затрýшивать, -трусúть פ״י זָרֹה עַל־ bestreuen.
Затрясáть, -стú פ״י לְהָנִיעַ, הָחֵל לְהַרְעִישׁ — anfangen zu schütteln. -ся פ״ח רָעוֹד, הִתְמוֹטֵט erzittern.
Затумáнивать, -мáнить פ״י כַּסֵּה, הַקְדֵּר בֶּעָבִים, עַטֵּה עָבִים umnebeln. -ся פ״ח הִתְקַדֵּר בֶּעָנָן, לָבוֹשׁ קַדְרוּת umnebelt werden.
Затупля́ть, -тупúть פ״י הַקְהֵה (בַּרְזֶל) abstumpfen.
Затупѣть см. Тупѣть. [-ся פ״ח קָהֹה stumpf werden.
Затуск— см. Туск—.
Затýсклый ת׳ כֵּהֶה, מוּעָם trübe.
Затухáть, -тýхнуть פ״ע כָּבֹה, הוּעַךְ, דָּעוֹךְ erlöschen.
Затýхлый ת׳ 1) כָּבוּי, נִזְעָךְ erloschen. 2) см. Зáтхлый.
Затушáть, -шúть פ״י כַּבֵּה auslöschen. -ся פ״ח כָּבֹה, הוּעַךְ, דָּעוֹךְ ausgelöscht werden.
Затушéніе ס׳ כְּבוֹת das Auslöschen.

Затхл— см. Задхл—.
Затыка́ть, -ткну́ть פ״י הַאְטֵם, סָתוֹם, סָכוֹר ver-
stopfen. -ся נפעל הִסָּכֵר, הִסָּתֵם verstopft werden.
Зaты́локъ (-лка) ז׳ עֹרֶף, צַוָּאר Nacken.
Затылочный, -ты́льный ת׳ עֹרֶף — Nacken-.
Затыльникъ ז׳ מוּל הָעֹרֶף בְּכוֹבַע נְחֹשֶׁת Hinter-
theil des Helms.
Заты́чка נ׳ חוֹתָם, מַסְתֵּם לְפִי נֵבֶל וְחֵמֶת, שֶׁכֶר Pfropf.
Затѣва́ть פ״י הָחֵל; הָרֹה וְהָגֹה, זָמוֹם, חָשׁוֹב מַחֲשָׁבָה
anfangen, anstiften. З. нечéстіе חַבֵּל, חָרוֹשׁ רֶשַׁע
אָוֶן. З. кова́рство הַצְמֵד מִרְמָה. З. ссо́ру גָּרֵה
מָדוֹן, — עוֹרֵר. -ся נפעל.
Затѣи נ״ר נְכָלִים, עֲלִילוֹת רֶשַׁע; מְזִמּוֹת אָוֶן, בַּדִּים
Затѣ́йливость נ׳ עָרְמָה, סֶלֶף Pfiffigkeit. [Streiche.
Затѣ́йливый ת׳ נִפְתָּל, פְּתַלְתֹּל, מָלֵא סֶלֶף pfiffig.
Затѣ́йщикъ ז׳ מְחֹלֵל, מְעוֹלֵל עֲלִילָה Anstifter.-щица נ׳.
Затѣ́мъ ת״פ אַחֲרֵי־כֵן hierauf. З. что עֵקֶב, יַעַן אֲשֶׁר
כִּי. З. чтобы לְמַעַן אֲשֶׁר.
Затѣнивать, -ня́ть, -ни́ть פ״י הָצֵל, סָכֹךְ בְּצִלּוֹ
כַּסֵּה פ״ח עָלֹה עַל־, עָמוֹם אֶת־; עַל־ verdunkeln. -ся
צֵל, הוּעַם beschattet werden.
За́тѣнь נ׳ מְקוֹם־צֵל, חָסוּת בְּצֵל schattiger Ort.
Затѣсня́ть, -ни́ть פ״י בְּ־ לָחוֹץ, דָּחוֹק אֶל־תּוֹךְ ein-
Затѣ́ять см. Затѣва́ть. [pressen.
Затя́вкать פ״ע הָחֵל לִנְבֹּחַ anfangen zu bellen.
Затя́гивать, -тяну́ть פ״י 1) הָחֵל לִמְשֹׁךְ anfangen zu
ziehen. 2) (קֶשֶׁר) מָשׁוֹךְ וְחַזֵּק, הַדֵּק* zusammenzie-
hen. 3) הַאֲרֵךְ, אַחֵר לַעֲשׂוֹת hinziehen. З. пѣ́сню
הַפְצַע. פ״ס פָּצוֹחַ רִנָּה, הָחֵל שִׁיר Ра́ну затяну́ло
קָרֹם עוֹר. -ся נפעל.
Затя́жка נ׳ 1) מְשֹׁךְ וְחַבֵּר, הִדּוּק* das Zusammen-
ziehen. 2) פְּתִיל מַצְמִיד, יֶתֶר לְחַבֵּר וּלְחַזֵּק בּוֹ, שְׂרוֹךְ
Zugschnur. 3) הַאֲרִיךְ, מַעֲצוֹר, עִקּוּב, עִכּוּב* Zögerung.
Зау́мничать פ״ע הָחֵל לְהִתְנַכֵּל anfangen zu klügeln.
Зауны́вность נ׳ תּוּגָה, עַצֶּבֶת traurige Stimmung.
Зауны́вный ת׳ מַכְאֵה לֵב, מְעוֹרֵר תּוּגָה wehmüthig.
-ная пѣснь שִׁיר הֶגֶה וָהִי. [Verstorbenen.
Заупоко́йный ת׳ בְּעַד שְׁלוֹם הַמֵּת für die Ruhe des
Заупря́миться פ״ח הַקְשֵׁה עָרְפּוֹ, הַכְבֵּד לִבּוֹ eigen-
sinnig werden. [knurren.
Заурча́ть פ״ס (במעי החי) הִתְחוֹלֵל שָׁאוֹן anfangen zu
Заря́дъ ת״פ, -ря́дный ת׳ עוֹמֵד תַּחַת־, מְכַהֵן בִּמְקוֹם־
stellvertretend. З. -писа́тель סוֹפֵר אֱלִיל, מִכְתַּב עָמָל.
Заусе́ница נ׳ כְּאֵב בְּמִשְׁבְּצֶת הַצִּפֹּרֶן Nietnagel.
Зау́тра ת״פ בַּבֹּקֶר morgens.

Зау́треня נ׳ תְּפִלַּת הַבֹּקֶר Frühgottesdienst.
Зау́чивать, -ча́ть, -чи́ть פ״י 1) לָמוֹד עַל־פֶּה aus-
wendig lernen. 2) кого לַמֵּד עַד לְהַלְאוֹת durch
Unterricht abquälen.
Зауша́ть,-ши́ть פ״י הַכֵּה עַל־הַלְּחִי, הַכֵּה לֶחִי ohrfeigen.
Зау́шекъ ז׳ כֹּתֶרֶת־, בְּדַל־הָאֹזֶן äußerer Rand des Ohrs.
Зауше́ніе ס׳, -у́шина נ׳ מַכַּת־לְחִי Ohrfeige.
Зау́шный ת׳ אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי הָאֹזֶן hinter dem Ohre
Зафранти́ть см. Защеголя́ть. [liegend.
Зафы́ркать פ״ע הַשְׁמֵעַ קוֹל־נַחֲרוֹ aufschnauben.
Заха́живать см. Заходи́ть. [chondrisch werden.
Захандри́ть פ״ע הִמָּלֵא שֶׁבֶר־רוּחַ, רוּחַ כֵּהָה—hypo-
Заханжи́ть פ״ע הָחֵל לְהִתְחַסֵּד לַשֶּׁקֶר anfangen zu
heucheln. [Handvoll.
Заха́пъ, -покъ (-пка) ז׳ מְלֹא כַּפּוֹ; זְרֹעָיו — eine
Заха́пывать, -ха́пать פ״י חָטוֹף לוֹ zugreifen.
Заха́ркивать -ха́ркать פ״ע 1) הָחֵל לָרֹק speien.
2) יָרוֹק עַל־, גָּאֵל בְּרֻקּוֹ, — טַנֵּף verspeien. -ся פ״ח
הִתְגָּאֵל בְּרֻקּוֹ sich bespeien.
Захвали́ть פ״י 1) הָחֵל לְהַלֵּל anfangen zu loben.
2) הַרְבֵּה לְהַלֵּל zu viel loben.
Захва́стать פ״ע הָחֵל לְהִתְפָּאֵר anfangen zu prahlen.
Захвата́ть פ״י חָטוֹף לוֹ greifen. -ся (чѣмъ) פ״ח לָקוֹחַ
לוֹ עֲבוֹדָה יֶתֶר עַל־כֹּחוֹ zu viel übernehmen.
Захва́тливый ת׳ אוֹרֵב, אוֹהֵב מַעֲשַׁקּוֹת, לָמוּד עֹשֶׁק
לַחְטֹף zum Greifen geneigt. [Aneignung.
Захва́тъ ז׳ גֶּזֶל, חָמָס, עֹשֶׁק, מַלְקוֹחַ gewaltsame
Захва́тывать, -хвата́ть פ״י הַחֲזֵק, אָחוֹז בְּ־־
לָקוֹחַ, תָּפוֹשׂ, לָכוֹד, חָטוֹף; (תהלים קט, יא) נַקֵּשׁ
בְּחָזְקָה einnehmen; ergreifen. З. кого въ расплóхъ
נָפוֹל עַל־־ לְפֶתַע פִּתְאֹם. У меня духъ захва́ты-
ваетъ לֹא־נוֹתְרָה בִּי נְשָׁמָה. [werden.
Захвора́ть פ״ע נָפוֹל לְמִשְׁכָּב, הִתְחַלֵּה, הָחֳלֵה krank
Захилѣ́лый ת׳ רְפֵה־כֹחַ, חָלִי, יְדוּעַ חֹלִי, גּוֹוֵעַ, מָט kränklich.
Захилѣ́ть, -рѣ́ть פ״ע חָלוֹשׁ, מוֹט erkranken. Онъ
захилѣ́лъ עֲזָבָהוּ כֹחוֹ. [gen List zu gebrauchen.
Захитри́ть פ״ע הָחֵל לְהִתְנַכֵּל, הַחֲזֵק בְּתַרְמִית anfan-
Захлеба́ть פ״י הָחֵל לִגְמֹּא, — לָלֹק, — לַעֲלֹעַ anfan-
gen zu suppen.
Захлёбывать, -бну́ть פ״י גַּמֵּא לְהַמְתִּיק בְּפִיו דָּבָר
מָר nachtrinken. -ся פ״ח שָׁתֹה וְלָעֹה, עַלֵּעַ בְּקָנֶה
חֲזֵהוּ (הקדם קנה לושט בשתותו) sich verschlucken.
Захлеста́ть פ״י הַכֵּה בַּשּׁוֹט עַד־מָוֶת zerpeitschen.
Захлёстка נ׳ 1) מַלְכֹּדֶת, מוֹקֵשׁ Schlinge. 2) בְּרִיחַ
מֵנִיף Klinke.

Захлёстывать, -хлеснýть פ״י 1) חָבוֹט בְּשׁוֹט;
הַעֲבֵר חוּט אוֹ מָחֹה וְהָפוֹךְ schlagen; umschlagen. 2)
הִתְלַכֵּד פ״ח festnähen. -ся יָתֵר בְּלוּלָאוֹת וְהַזֵּק,
הִוָּקֵשׁ sich verwickeln. [zen.
Захли́пываться, -пáться הֵאָנֵק בִּבְכִי פ״ח schluch=
Захлóпать פ״ע חָבוֹט בַּשּׁוֹט, נָתוֹן קוֹל שׁוֹט anfangen zu knallen, zu klatschen.
Захлопотáть (-почý עתיד) פ״ע הָחֵל, הָחֵל לַעֲמֹל בְּ־
נָתוֹן לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת הֵנָּה וָהֵנָּה sich Mühe geben. -ся פ״ח
לַעֲמֹל בְּ־ geschäftigt sein.
Захлóпывать,-пнуть פ״י סָגוֹר (דלת) בְּרַעַשׁ, הָנֵף—
mit Geräusch zumachen. -ся נפ׳.
Захлю́стать פ״י (שׁוּלֵי־בְגָדוֹ) הַרְטֵב וְטַנֵּף naß machen.
Захны́кать פ״ע הֵאָנֵק בִּבְכִי schluchzen.
Заходи́ть פ״ע 1) נָטֹה אֶל־, —בּוֹא, —סוּר— angehen.
2) (הַשֶּׁמֶשׁ) בּוֹא, נָטֹה לַעֲרֹב untergehen.
Захóдъ ז׳, -хождéніе ס׳ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
Захóжій ת׳ הַסָּר אֶל־, —הַבָּא angegangen. [Untergang.
Хозя́йничать פ״ע הָחֵל לְפַקֵּד עִנְיְנֵי־בֵיתוֹ an= fangen zu wirthschaften.
Захолáживать,-лоди́ть פ״י הַקְפֵּא, הָקֵר, שׂוּם בַּקֹּר
abkühlen.-ся פ״ח הוּקַר, הָקְפָּא, קָפוֹא abgekühlt werden.
Зáхолодь נ׳ מְקוֹם צֵל וְקָרָה kühler Ort. [Winkel.
Захолýстье ס׳ שְׁמָמָה, מָקוֹם שָׁמֵם, בָּתָּה abgelegener
Захорони́ть פ״י טָמוֹן, הַצְפֵּן, הַחְבֵּא verbergen.
Захотѣ́ть פ״ע, -ся פ״ח חָפוֹץ, אָבֹה, אַוֵּה; הִתְאַוֵּה Lust bekommen. Онъ захотѣлъ жени́ться נְשָׂאוֹ לִבּוֹ
לָקַחַת לוֹ אִשָּׁה. Мнѣ захотѣлось уви́дѣть его
נַפְשִׁי אִוְּתָה לִרְאוֹתוֹ.
Захохотáть פ״ע מַלֵּא פִּיו שְׂחוֹק, נָתוֹן קוֹלוֹ בִּצְחוֹק
auflachen. -ся פ״ח מַלֵּא שְׂחוֹק פִּיו sich krank lachen.
Захрабри́ться פ״ע הָחֵל לְהִתְהַדֵּר כְּבֶן־חַיִל Bravour zeigen. [schnarchen.
Захрапѣ́ть פ״ע הָחֵל לִנְשֹׁם בְּקוֹל־נַחְרוֹ anfangen zu
Захрю́кать פ״ע צָרוֹחַ בְּקוֹל חֲזִיר anfangen zu grunzen.
Захря́слость נ׳ שֶׁבֶר(בַּקָּנֶה, בַּצִּנּוֹר אוֹ בִמְעֵי הַחַיִּים),
—עֹצֶר Verstopfung.
Захря́снуть см. Хря́снуть.
Захули́ть פ״י הָחֵל לָתֵת דָּפִי בְּ־ anfangen zu tadeln.
Захѣ́ривать,-хѣ́рить פ״י מָחֹה, טוֹחַ בִּדְיוֹ ausstreichen.
Зацвѣ́лый ת׳ עָבֵשׁ, נִרְפָּשׂ, עוֹטֶה רִקָּבוֹן verschimmelt.
Зацвѣтáть, -цвѣсти́, -цвѣ́сть פ״ע 1) הָחֵל, הָנֵץ
לִפְרֹחַ aufblühen. 2) הֵרָפֵשׂ, עָבוֹשׁ, עָלֹה רִקָּבוֹן ver= schimmeln.
Зацѣловáть פ״י הַעְתֵּר נְשִׁיקוֹתָיו עַל־ beküssen. -ся
פ״ח הַרְבֵּה לִנְשֹׁק אִישׁ רֵעֵהוּ sich viel einander küssen.
Зацѣ́па נ׳ 1) כּוֹ (לִרְכֹּס) חַכָּה לֶאֱחוֹז, קֶרֶס Haken. 2)
מְגָרֶה מָדוֹן Händelmacher.
Зацѣ́пка נ׳ 1) רָכֹס, תְּלוֹת בְּ־ das Anhaken. 2) רֹכֶס,
רִכְסֵי־אִישׁ, עֲלִילָה, תֹּאֲנָה Händelmacherei.
Зацѣпля́ть, -пи́ть פ״י 1) בְּ־ רָכוֹס, —אַחֵז anhaken.
2) הִתְגָּרֵה בְּ־ necken. -ся פ״ח הֵאָחֵז בְּ־, —הֵאָחֵז
angehakt werden. [*שִׁנֵּי הַפִּיל Elephantenzähne.
Зацѣ́пъ ז׳ см. Зацѣ́па 1. Зацѣ́пы слонóвые שֶׁנְהַבִּים,
Зачáливать, -чáлить פ״י אָסוֹר וְאַחֵז בַּעֲבוֹתִים
festbinden. -ся נפ׳. [bern.
Зачарóвывать, -ровáть פ״י שׂוּם קֶסֶם עַל־ bezau=
Зачародѣ́йствовать פ״ע הָחֵל קָסָמָיו, לְנַחֵשׁ־ an= fangen zu zaubern.
Зачастýю ת״פ כְּפַעַם בְּפַעַם, תָּמִיד oft.
Зачáтіе ס׳ 1) רֵאשִׁית, תְּחִלָּה Anfang. 2) הֵרָיוֹן, הֵרוֹן,
(אִשָּׁה) הַזְרִיעַ, זָרַע das Schwangerwerden.
Зачáтокъ (-тка) ז׳ פֶּטֶר, תְּחִלָּה, רֵאשִׁית Keim.
Зачáть см. Зачинáть.
Зачáхлость נ׳ שַׁחֶפֶת, רָזוֹן Abgezehrtheit.
Зачáхлый ת׳ דַּל, רָזֶה abgezehrt.
Зачáхнуть פ״ע הֵרָזֵה, דָּלוֹל abgezehrt werden.
Зачвáниться פ״ח הִתְגָּאָה, הִתְפָּאֵר בִּלְבָבוֹ, הָרֵם רֹאשׁ stolz werden.
Зачéркивать, -кнýть פ״י מָחֹה, הַעֲבֵר דְּיוֹ עַל־,
מָחוֹק* ausstreichen. -ся נפ׳ הִמָּחֵה ausgestrichen werden.
Зачёрнивать, -ни́ть פ״י 1) גָּאֹל בְּשָׁחוֹר schwärzen.
2) הַעֲבֵר דְּיוֹ עַל־, מָחֹה, מָחוֹק* ausstreichen. -ся נפ׳.
Зачернѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ שָׁחוֹר schwarz werden. -ся פ״ח
הֵרָאֵה שָׁחוֹר schwarz scheinen.
Зáчерпъ ז׳, -чёрпываніе ס׳ מַשְׁאָב das Schöpfen.
Зачёрпывать, -пнýть פ״י שָׁאוֹב, חָשׂוֹף schöpfen.
Зачерствѣ́лость נ׳ קֹשִׁי, יֹבֶשֶׁת, צְחִיחַ Härte.
Зачерствѣ́лый ת׳ נוֹשָׁן, יָבֵשׁ, צִחֶה hart, altbacken.
Зачерствѣ́ть פ״ע יָבוֹשׁ, הִוָּשֵׁן hart, alt werden.
Зачéрчивать,-черти́ть פ״י 1) הָחֵל לְתָאֵר bezeichnen.
2) תָּאֵר מְלֹא־, הַתְוֵה עַל־כָּל־פְּנֵי־ bestreichen.
Зачёска נ׳ שְׂרִיקַת הַשֵּׂעָר das Zurückkämmen.
Зачéсть см. Зачитáть
Зачёсывать, -чесáть פ״י 1) הָחֵל לְגָרֵד עוֹר בְּשָׂרוֹ
anfangen zu kratzen. 2) שָׂרוֹק שְׂעָרוֹ אֲחוֹרַנִּית zurück= kämmen. -ся פ״ח הֵיטֵב רֹאשׁוֹ sich kämmen.
Зачётный ת׳ מִתְפָּקֵד, נָתוֹן לְהֵחָשֵׁבוֹן angerechnet.
Зачётъ ז׳ מִכְסָה, חֶשְׁבּוֹן Anrechnung. Взять въ з
(־שְׂכָרוֹ, ־נְשָׁיו) לָקוֹחַ עַל מִכְסַת. Не въ з. מִבִּלְתִּי

הֵבִיא בְּחֶשְׁבּוֹן.

Зачина́ть פ״י 1) הֵחֵל anfangen. 2) (חי) הִזְרִיעַ ,זָרַע, הָרָה (בראשית ל, י; תהלים נא, ז) יָחַם ,הִזְרִיעַ schwanger werden. -ся פ״ח הוּחַל angefangen werden.

Зачи́нивать,-чини́ть פ״י גָּדוֹר פֶּרֶץ ,חִזֵּק בֶּדֶק ,תִּקֵּן רִפֵּא הֶהָרוּס ausbessern.

Зачи́нка נ׳ חִזּוּק בֶּדֶק ,תִּקּוּן הֶהָרוּס Ausbesserung.

Зачи́нщикъ ז׳ מַחֵל ,מְעוֹרֵר ,מְגָרֶה Anstifter.-щица נ׳.

Зачи́нъ ז׳ תְּחִלָּה ,יְסֹד ,רֵאשִׁית ,פֶּטֶר Anfang.

Зачирикать פ״ע הֵחֵל לְצַפְצֵף anfangen zu zwitschern.

Зачисля́ть, -чи́слить פ״י חָשַׁב לְ- ,הֵבִיא בְּמִסְפָּר ,הִפְקִיד לְ- נפ׳— בְּחֶשְׁבּוֹן— ,בְּמִכְסַת— einrechnen. -ся הָתְפַּקֵּד— eingerechnet werden.

За́чисто תה״פ בְּכֶסֶף מָלֵא für baares Geld.

Зачита́ть, -чи́тывать, -че́сть см. Зачисля́ть.

Зачи́тывать, -та́ть פ״י 1) (ספר) הֵחֵל לִקְרֹא anfangen zu lesen. 2) קָרֹא עַד־לְבַלּוֹת durch Lesen abnutzen. 3. кого הֶלְאָה בְּמִקְרָא durch Vorlesen ermüden. -ся פ״ח קָרֹא (בספר) עַד־בְּלִי־דָי sich einlesen.

Зачиха́ть פ״ע הֵחֵל לְזוֹרֵר anfangen zu niesen.

Зачумля́ть,-ми́ть פ״י הִדְבִּיק מַגֵּפָה (דֶּבֶר) בְּ- ,הִמְאִיר verpesten.

Зачу́ять, -чува́ть, -чу́ть פ״י הֵחֵל לָחוּשׁ ,הֵבִין ,רָאָה ahnen. Онъ зачу́ялъ לִקְחָה אָזְנוֹ בְּלִבּוֹ.

Зачѣ́мъ תה״פ מַדּוּעַ ,לָמָּה ,עַל־מָה warum.

Зашага́ть פ״ע הֵחֵל לִפְשֹׂעַ ,לִצְעֹד— schreitend einhergehen. [Muthwillen zu treiben.

Зашаливать, -шали́ть פ״ע הֵחֵל לְהִתְהוֹלֵל anfangen

Зашаркать פ״ע הֵחֵל לִרְקֹעַ בְּרֶגֶל anfangen zu scharren.

Зашатывать, -шата́ть פ״י הֵחֵל לְהָנִיעַ anfangen zu rütteln.-ся פ״ח הִתְמוֹטֵט ,תָּעָה ,פּוּק anf. zu taumeln.

Зашвы́ривать,-ря́ть,-рну́ть פ״י הַשְׁלֵךְ הָלְאָה עַד- ,יָרָה— hinschleudern.

Зашевели́ть פ״י הֵחֵל לְהָנִיעַ bewegen. -ся פ״ח הִתְנוֹעֵעַ ,הִתְעוֹרֵר sich rühren.

Заше́екъ ז׳ 1) עֹרֶף Genick. 2) קָטוֹן (ים או נהר) מִפְרָץ Bucht.

За́шей עֹרֶף Genick (см. Взашей). [Bucht.

Заше́ина נ׳ מַכַּת עֹרֶף ,מַהֲלֻמַּת— Genickstoß.

Зашелести́ть פ״ע הִשְׁאָה ,רָעוֹשׁ בְּקוֹל־שָׁאוֹן דַּק חָרֵשׁ anfangen zu rauschen.

Заше́лецъ (льца) ז׳ בָּא לָגוּר ,גֵּר Fremdling.

Зашёптываніе ס׳ לַחַשׁ ,נַחַשׁ ,קֶסֶם Bezauberung.

Зашёптывать, -та́ть פ״י לָחוֹשׁ עַל- ,רִפֵּא בִּלְחָשִׁים מַכָּה besprechen, bezaubern.

Зашиба́ть, -би́ть פ״י הִכָּה וּפָצוֹעַ ,הָלוֹם ,נָגוֹף beschädigen. Его заши́бло отъ перваго стака́на הַכּוֹס הָרִאשׁוֹן הֲמָמוֹ. 3. деньги קָבוֹץ כֶּסֶף עַל־יַד. -ся פ״ח הִתְנַגֵּף ,הִנָּגֵף verletzt werden.

Заши́бъ ז׳, -ши́бина נ׳ נֶגֶף ,פֶּצַע ,מְחִיָּה (ויקרא ת, כד), מַהֲלֻמָּה ,חַבּוּרָה Verletzung.

Зашива́ть, -ши́ть פ״י 1) הֵחֵל לִתְפֹּר anfangen zu nähen. 2) אָחֹה קֶרַע ,תָּפוֹר וְחַבֵּר* benähen. -ся נפ׳.

Заши́вка נ׳ תְּפִירַת קֶרַע ,מַחְבֶּרֶת ,מְקוֹם תָּפוּר das Zunähen. [zischen.

Заши́кать פ״ע הָרֵם שְׁרֵקָה ,הֵחֵל לִשְׁרֹק anfangen zu hitzeln; נָתוֹן קוֹל כְּנָחָשׁ

Зашипѣ́ть פ״ע 1) פָּעָה ,כְּנָחָשׁ anfangen zu zischen. 2) הָמָה וְחָמַר ,רָחוֹשׁ aufbrausen.

Зашнуро́вывать, -рова́ть פ״י שַׁלֵּב (שְׁנַיִם) בִּפְתִיל zuschnüren. -ся פ״ח שַׁנֵּס מָתְנָיו sich schnüren.

Зашпи́ливать, -шпи́лить פ״י חַבֵּר (בְּמַחְטִים) ,רָכוֹס ,יַחֵד— צַמֵּד— zustecken mit Nadeln.

Заште́тный ת׳ עֹדֵף עַל־הַפְּקוּדִים (לַצָּבָא אוֹ לְאַחַת הַכְּהֻנּוֹת) außerdienstlich.

Заштилева́ть פ״ע עָמוֹד (אֳנִיָּה) מֵאֵין־רוּחַ durch Windstille stehen bleiben. [gestopfte Stelle.

Зашто́пка נ׳ רְפֻאוֹת (בֶּגֶד) הֶהָרוּס ,מַחְבֶּרֶת ,תִּקּוּן—*

Зашто́пывать, -пать פ״י תַּקֵּן בְּקִיעֵי־בֶגֶד ,רִפֵּא— stopfen (Strümpfe). [mit Kalk bewerfen

Заштукату́ривать, -рить פ״י שׂוּד בַּשִּׂיד ,טוּחַ—

Зашумѣ́ть פ״ע הָרֵם קוֹל־שָׁאוֹן Lärm erheben.

Зашу́чивать, -шути́ть פ״ע הֵחֵל לְשַׂחֵק בַּהֲתָלִים ,לְהִתְעַלֵּל— ,לְהִתְהוֹלֵל anfangen zu spaßen.

Защебе́нивать,-ни́ть פ״י רַצֵּף בְּחָצָץ bewerfen mit Steinschutt. -бене́ніе ס׳, -бёнка נ׳ ש״פ.

Защебета́ть פ״ע הֵחֵל לְצַפְצֵף anfangen zu zwitschern.

Защеголя́ть פ״ע הִתְהַדֵּר (הִתְיַפָּה) בְּעֶדְיֵי עֲדָיִים anfangen sich zu putzen.

Защекота́ть פ״י עוֹרֵר עוֹרְקֵי־אִישׁ לִצְחוֹק עַד־לְהִלָּאוֹת zu Tode kitzeln.

Защёлка נ׳ כַּף־מַנְעוּל ,מַסְגֵּר ;מְנוּפָה* Thürklinke.

Защёлкивать, -кать פ״ע הַרְעֵם ,מָחֹא ,תָּפוֹף, פָּצוֹחַ רִנָּה (כְּזָמִיר); (באצבעותיו) anfangen zu knallen.

Защёлкнуть פ״י הָנֵף דֶּלֶת verriegeln.

Защемля́ть,-ми́ть פ״י הָעֵק בֵּין־ ,לִלְחוֹץ— einklemmen.

Защёмъ ז׳ 1) מוּעָקָה ,מֵצַר (2 בּוֹ (לְהָצֵר) כְּלִי לִלְחֹץ.

Защёпина נ׳ מַחְשׂוֹף ,קְצָפָה (בְּקַרְשׁ) Splitter.

Защи́пка נ׳,-щипъ ז׳ מְעוֹג ,שְׂפַת־מָעוֹג ,שְׁנַיִם ,עֻגָּה ,פְּצִירוֹת zackiger Rand.

Защи́пывать, -па́ть,-пну́ть פ״י לִצְבֹּט ,הֵחֵל ,לִמְרֹט anfangen zu zupfen. 3. пиро́жное עָשֹׂה פְּצִירוֹת לְעֻגָּה.

Защи́та נ׳ מַחְסֶה, מָגֵן; מֵלִיץ Schutz.
Защити́тельный ת׳ מַחְסֶה, מָגֵן— vertheidigend.
Защи́тникъ ז׳ מֵלִיץ, מַפְגִּיעַ, מָגֵן לְ־, מַצְדִּיק, רָב
אֶת־רִיב־ Vertheidiger. -ница נ׳.
Защища́ть, -щити́ть פ״י עַל־ הָגֵן —, הָסֵךְ; עָמוֹד:
לִימִין־, מִיַּד־ שָׁפוֹט, אֶת־רִיב־ רִיב vertheidigen. -ся
פ״ח בְּ־ חָסֹה הִסָּתֵר; צִדְקָתוֹ הוֹכֵחַ, אֶת־רִיבִי רוֹב
נַפְשׁוֹ, עָמוֹד עַל־נַפְשׁוֹ sich vertheidigen.
Защище́ніе ס׳ מַחְסֶה לְ־ —, מִשְׂגָּב, חָסוּת Beschützung.
Защу́ривать, -щу́рить פ״י, -ся פ״ח עֵינָיו עָצֹה,
עָצוֹם—, קָרוֹץ— zudrücken die Augen.
Заѣда́ть, -ѣсть פ״י 1) אָכוֹל בְּכָל־פֶּה, אָכוֹל עַד־כַּלֵּה;
הָצֵר לְ־, הַכְאֵב 2) zerfressen; zerbeißen. נָשׁוֹךְ עַד־מָוֶת
ätzen, quälen. 3) גָּזוֹל, חָמוֹס, זָר חֵיל בָּלוֹעַ Fremdes
sich zueignen. -ся פ״ח אֶת־זֶה זֶה נָשׁוֹךְ; הִנָּצֵה
הִתְקוֹטֵט sich beißen; zanken.
Заѣдки נ״ר מַעֲדַנִּים, מַמְתַּקִּים, מַנְעַמִּים אַחֲרֵי הָאֹכֶל
Заѣдчивый ת׳ אִישׁ־רִיב, אִישׁ־מָדוֹן zänkisch. [Dessert.
Заѣды נ״ר שְׁחִין פּוֹרֵחַ בְּפִנּוֹת הַשְּׂפָתַיִם Hitzbläschen in
den Mundwinkeln. [Anfahren.
Заѣздъ ז׳ (בְּסוּס וָרֶכֶב) נְטוֹת אֶל־, —סוּר, —בּוֹא das
Заѣзжа́ть,-ѣхать פ״ע (בְּסוּס וָרֶכֶב) נָטֹה אֶל־, —סוּר,
—בּוֹא anfahren. 3. въ чужо́й карма́нъ עָשׁוֹק הוֹן
זָרִים. [—הוֹגֵעַ durch Fahren abmatten.
Заѣзживать, -ѣздить פ״י בַּמֵּרוֹץ (סוּס) הַלְאֵה,
Заѣзжій ת׳ 1) אוֹרְחִים—. 3. домъ אוֹרְחִים מְלוֹן. 2)
אוֹרֵחַ נוֹטֶה לָלוּן ש״ת Angereister. [sparsam werden.
Заэконо́мить,-но́мничать פ״ע הָחֵל לַחְשֹׂךְ לְעֵת־צָר
Заяви́тель ז׳ מַעִיד, מוֹדִיעַ, מוֹכִיחַ Vorzeiger.-ница נ׳.
Заявле́ніе ס׳ עֵדוּת, תְּעוּדָה, אַחֲוָה (איוב יג, יז), שֶׁפֶךְ
שִׂיחוֹ, חַוֹּת־דֵּעַ, תּוֹכֵחָה; בְּשׂוֹרָה Anzeige.
Зая́вливать, -вля́ть, -ви́ть פ״י שׂוּם לִפְנֵי—, עָרוֹךְ,
שָׁפוֹךְ שִׂיחוֹ, הַבֵּעַ רוּחוֹ, חַוֵּה, הַגֵּד לְ־, הָעֵד— an-
zeigen. -ся נפ׳. [nicht mehr kalbende Kuh.
Зая́ловѣлая коро́ва נ׳ פָּרָה אֲשֶׁר עָמְדָה מִלֶּדֶת
Зая́ловѣть פ״ע מִלֶּדֶת (פרה) עָמוֹד aufhören zu kalben.
Заяснѣ́ть, -ни́ться (פְּנֵי הָרָקִיעַ) הִטַּהֵר, אוֹר נָגוֹהַּ
heiter werden.
За́яцъ ז׳ אַרְנֶבֶת. За двумя́ за́йцами пого́нишься, ни
одна́го не пойма́ешь נֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם יִפּוֹל בְּאֶחָת.
За́ячина נ׳ בְּשַׂר אַרְנֶבֶת Hasenfleisch. [-ячій ת׳.
Збру́я נ׳ מֶתֶג וָרֶסֶן וְכָל־כְּלֵי־הַסּוּס Pferdegeschirr.
Зва́ніе ס׳ 1) קְרִיאָה לְ־ das Rufen. 2) (לְפִי) יָד וָשֵׁם
(מוֹלֶדֶת אִישׁ וּמִשְׁמַרְתּוֹ); תּוֹר Stand, Beruf. Чело-
вѣ́къ вы́сшаго зва́нія תּוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה.

Зва́ный ת׳ (לְמִשְׁתֶּה) קָרוּא geladen. 3. ве́черъ נֶשֶׁף
חֵשֶׁק לִקְרוּאִים.
Зва́тельный паде́жъ ז׳ יַחַס הַקְּרִיאָה* Anredefall.
Звато́й, -та́й ז׳ אִישׁ־עִתִּי לְמִקְרָא לְמִשְׁתֶּה Einlader.
Звать (зову́) פ״י 1) קָרֹא בְּשֵׁם rufen. 2) קָרֹא (למשתה
או למועצה) einladen. Какъ тебя́ зову́тъ? מַה־שְּׁמֶךָ.
-ся פ״ח הִקָּרֵא בְּשֵׁם sich nennen.
Звено́,-нцо́ ס׳ 1) אָפִיק, מַחְבֶּרֶת, עֶכֶס, אַחַת מִטַּבְּעוֹת
שַׁרְשֶׁרֶת, חוּלְיָה* Kettenglied. 2) נֵתַח דָּג גָּדוֹל Stück.
Зве́нчатый ת׳ עָשׂוּי מַחְבָּרוֹת, אֲפִיקִים—, מֻרְכָּס,
מֻרְכָּב מֵחֻלְיוֹת* gegliedert.
Звенѣ́ть פ״ע צָלוֹל, צַלְצֵל klingen. У меня въ уша́хъ
звени́тъ אָזְנַי תְּצִלֶּנָה, צָלְלוּ אָזְנַי.
Звонари́ха נ׳ אֵשֶׁת הַמַּכֶּה בַּפַּעֲמוֹן.
Звона́рь ז׳ מַכֶּה בַּפַּעֲמוֹן, בַּמְצִלָּה— Glockenläuter.
Звони́ть פ״י צַלְצֵל, הַכֵּה בַּפַּעֲמוֹן klingeln.
Зво́нкій ת׳ מְצַלְצֵל hellklingend. -кая моне́та מַטְבֵּעַ
נְחֹשֶׁת אוֹ כֶסֶף.
Зво́нкость נ׳ קוֹל דָּבָר מְצַלְצֵל heller Klang.
Звоно́къ, -но́чекъ (-нка́, -чка) ז׳ מְצִלָּה, פַּעֲמוֹן קָטָן
Звонча́тый см. Зво́нкій. [Klingel; Glöckchen.
Звонъ ז׳ שְׁאוֹן הַפַּעֲמוֹן, —צִלְצֵל Klang.
Звукоподража́ніе ס׳ מִלָּה אֲשֶׁר מִבְטָאָהּ יְחַקֶּה
אֶת־טֶבַע הַפְּעֻלָּה הַמְּתֹאָרָה בָהּ (כמו: לַקֵּק צַלְצֵל)
Schallnachahmung. -жа́тельный ת׳.
Звукъ ז׳ קוֹל, שָׁאוֹן, הֶמְיָה, זִמְרָה, צִלְצַל Laut Klang.
Звуча́ніе ס׳ קוֹל הַשְׁמִיעַ, הֶמְיָה, צִלְצַל das Klingen.
Звуча́ть פ״ע (בכלי שיר) נָתוֹן קוֹל, הָרִיעַ, רַנֵּה; עַכֵּס
Зву́чность נ׳ שֵׁמַע, הֶמְיָה, תְּרוּעָה Vollklang. [klingen.
Зву́чный ת׳ יְפֵה־קוֹל, שֵׁמַע־ hellklingend. -ные ким-
ва́лы צִלְצְלֵי־שֵׁמַע.
Звѣзда́, Звѣ́здка נ׳ כּוֹכָב Stern.
Звѣзди́стый ת׳ כּוֹכָבִים (מְשֻׁבָּץ) מָלֵא gestirnt.
Звѣ́здный ת׳ כּוֹכָבִים־. -ное небо הַשָּׁמַיִם וְכוֹכְבֵיהֶם.
Звѣздогля́дъ ז׳ מִין דָּג, רֹאֶה בַּכּוֹכָבִים Sterngu-
Звѣздообра́зный ת׳ כִּדְמוּת כּוֹכָב sternförmig.[cker.
Звѣздопокло́нникъ ז׳ עוֹבֵד כּוֹכָבִים Sternanbeter.
Звѣздосло́въ ז׳ חוֹזֶה בַכּוֹכָבִים, הוֹבֵר שָׁמַיִם Stern-
Звѣздоцвѣ́тъ ז׳ מִין פֶּרַח Sternblume. [deuter
Звѣздочётъ см. Звѣздосло́въ.
Звѣ́здочка נ׳ כּוֹכָב קָטוֹן Sternchen.
Звѣ́здочникъ, -дови́къ ז׳ מִין אֶבֶן חֵן.
Звѣ́здочный ת׳ אֲשֶׁר לַכּוֹכָבִים Sternen-.
Звѣ́здчатый ת׳ מְשֻׁבָּץ כּוֹכָבִים Stern-.
Звѣри́на נ׳ בְּשַׂר חַיְתוֹ־יַעַר Wildpret.

Звѣри́нецъ (-нца) ז׳ מִקְלָט לַחַיּוֹת, בֵּבָר* Thier-garten.
Звѣри́ный ת׳ חַיָּה—, חַיּוֹת— Thier-.
Звѣри́стый ת׳ מָלֵא חַיּוֹת voll wilder Thiere.
Звѣрови́дный ת׳ חַיָּה (כְּעֵין) כִּדְמוּת; כְּחַיַּת־יַעַר thierähnlich; thierisch.
Звѣро́къ (-рка́) ז׳ חַיָּה קְטַנָּה Thierchen.
Звѣроло́вный ת׳ אֲשֶׁר לְצֵיד חַיָּה Jagd-.
Звѣроло́вство ס׳ צֵיד־חַיָּה Thierfang.
Звѣроло́въ ז׳ צַיָּד, יוֹקֵשׁ Jäger.
Звѣрообра́зіе ס׳ דְּמוּת חַיַּת־יַעַר wildes Äußere.
Звѣрообра́зный см. Звѣрови́дный.
Звѣро́чекъ (-чка) см. Звѣро́къ.
Звѣроя́дино נ׳ טְרֵפָה von Thieren Zerrissenes.
Звѣрскій ת׳ נִדְמֶה כְּחַיַּת יַעַר, —אַכְזָר thierisch.
Звѣрство ס׳ אַכְזְרִיּוּת, חֵמַת חַיְתוֹ־יַעַר thierisches Wesen.
Звѣрствовать (-ствую) פ״ע הַשְׁחֵת דַּרְכּוֹ כְּחַיְתוֹ יַעַר grausam sein.
Звѣрь ז׳ חַיָּה, חַיַּת יַעַר Thier.
Звѣрьё ס׳ חַיְתוֹ יַעַר wilde Thiere.
Звя́кать, -кнуть פ״ע 1) הָמֹה, נָתוֹן קוֹל klappern. 2) דַּבֵּר רֵיק Unsinn reden.
Зга נ׳ אֲפֵלָה, חֹשֶׁךְ Finsterniß. Зги згóю, Зги не видáть אַךְ חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.
Зда́ніе ס׳ בִּנְיָה, בִּנְיָן, מִבְנֶה Gebäude.
Здоро́ваться פ״ח (съ кѣмъ) שָׁאוֹל לְשָׁלוֹם אִישׁ רֵעֵהוּ sich begrüßen.
Здорове́нный ת׳ בָּרִיא, חָיֶה, חָזָק kräftig.
Здоровёхонекъ, -вёшенекъ ת׳ בָּרִיא מְאֹד ganz gesund.
Здоро́во ת״פ בָּרִיא, שָׁלוֹם, שָׁלֵם gesund. З., братъ! שָׁלוֹם לְךָ אָחִי!
Здоро́вость נ׳ שָׁלוֹם, חַיֵּי־בְשָׂרִים, בְּרִיאוּת* Heilsamkeit.
Здоро́вый ת׳ 1) שָׁלֵם, שָׁלוֹם, בָּרִיא, חָיֶה gesund. 2) נוֹתֵן מַרְפֵּא בְשָׂרִים, טוֹב, חַיִּים— heilsam. З. воздухъ רוּחַ־חַיִּים. -ая пи́ща מַאֲכָל, אֹכֶל מַרְפֵּא לַבָּשָׂר. -вое тѣлосложе́ніе בָּרִיא (טוֹב) מַרְפֵּא־בְשָׂרִים.
Здоро́вье ס׳ (בְּעֲצָמִים) שָׁלוֹם, חַיִּים, מַרְפֵּא־בְשָׂרִים Gesundheit.
Здоровѣ́ть פ״ע (מֵחָלְיוֹ) חָיֹה, —הִתְחַזֵּק gesund werden.
Здоровя́къ ז׳ בָּרִיא וְחָזָק kerngesunder Mensch.
Здра́віе см. Здоро́вье
Здра́во см. Здоро́во.
Здравомы́сліе ס׳ שֵׂכֶל טוֹב gesunde Vernunft.
Здравомы́слящій ת׳ טוֹב שֵׂכֶל, יְשַׁר־לֵב vernünftig denkend.
Здра́вствовать (-ствую) פ״ע הִתְעַנֵּג עַל־רֹב שָׁלוֹם gesund sein. Здравствуй! שָׁלוֹם לְךָ.
Здра́вый см. Здоро́вый. З. смыслъ שֵׂכֶל טוֹב, תְּבוּנָה wahrer Sinn.
Здѣсь ת״פ פֹּה, בָּזֶה, כֹּה hier.
Здѣшній ת׳ הַגָּר בָּזֶה, הַנִּמְצָא בָּזֶה hiesig.
Зе́бра נ׳ (מין סוס) פֶּרֶא, עָרוֹד*, לד״ק זַרְזִיר מָתְנַיִם Zebrapferd.
Зе́бри נ״ר בְּשַׂר שָׁרְשֵׁי הַלָּשׁוֹן.
Зеле́йный ת׳ —יָרָק Gemüsen-.
Зелёненькій ת׳ יְרַקְרַק grünlich.
Зелёнехонекъ, -нёшенекъ ז׳ יָרוֹק מְאֹד ganz grün.
Зелени́ть פ״ע צָבוֹעַ יָרוֹק, הוֹרֵק grün machen.
Зеленно́й см. Зеле́йный.
Зе́лено ת״פ יָרוֹק grün.
Зеленова́тый ת׳ יְרַקְרַק, יָרוֹק מְעַט grünlich.
Зелёность נ׳ יֵרָקוֹן, צֶבַע הַיָּרוֹק das Grüne.
Зеленщи́къ ז׳ מוֹכֵר יָרָק Gemüsenhändler. -щи́ца נ׳.
Зелёный ת׳ יָרוֹק grün; unreif.
Зе́лень נ׳ 1) יָרוֹק, יֶרֶק עֵשֶׂב וָעֵץ; יֶרֶק־דֶּשֶׁא das Grün. 2) זֵרְעִים, זֵרְעוֹנִים, אוֹרוֹת, יֶרֶק גַּנִּים Gemüse.
Зеленѣ́ть פ״ע הַדְשֵׁא דֶּשֶׁא, עָטֹה יָרוֹק grünen. -нѣющее де́рево עֵץ־רַעֲנָן. -ся פ״ח הֵרָאֵה יָרוֹק grün scheinen.
Зе́ліе ס׳ יֶרֶק עֵשֶׂב, יֶרֶק לְמַאֲכָל וְלִתְרוּפָה Grünwerk.
Зе́лье ס׳ 1) סַמִּים מָרִים מְאָרֲרִים, רֹאשׁ, רוֹשׁ, לַעֲנָה Giftkraut. 2) שֹׁרֶשׁ פּוֹרֶה רֹאשׁ, בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה; מֹמֶר לְיוֹלַדְתּוֹ böses Kind.
Земе́лька נ׳ אֶרֶץ מִצְעָר (см. Земля).
Земе́льный ת׳ הָאֲדָמָה —, הָאָרֶץ— Erd-, Landes-.
Землевладѣ́лецъ (-льца) ז׳ בַּעַל שָׂדֶה Grundbesitzer.
Землевѣ́лецъ (-льца) ז׳ אִכָּר, עוֹבֵד אֲדָמָה, יוֹגֵב Landmann.
Землевѣ́ліе ס׳ עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה Ackerbau.
Земледѣ́льный см. Земледѣ́льческій.
Земледѣ́льствовать (-ствую) פ״ע עָבוֹד אֲדָמָה Landbau treiben.
Земледѣ́льческій ת׳ אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה landwirthschaftlich.
Землеко́пъ, -ко́пщикъ ז׳ חוֹפֵר אֲדָמָה Erdgräber.
Землемѣ́ріе ס׳ חָכְמַת הַמְּדִידָה לִגְבוּלוֹת אֶרֶץ, מֹמַד הָאָרֶץ Feldmeßkunst.
Землемѣ́рный ת׳ אֲשֶׁר לִמְדִידַת הָאָרֶץ Feldmeß-.
Землемѣ́ръ ז׳ יוֹדֵעַ לָמֹד גְּבוּלוֹת אֶרֶץ, מְמוֹדֵד הָאָרֶץ Feldmesser.
Землеописа́ніе ס׳ חֵקֶר הָאָרֶץ לִגְלִילוֹתֶיהָ Erdbeschreibung.
Землеописа́тель ז׳ כּוֹתֵב פָּרָשַׁת הָאָרֶץ לִגְלִילוֹתֶיהָ Geograph.
Землепа́шество см. Земледѣ́ліе.
Землепа́шецъ (-шца) см. Земледѣ́лецъ.
Землеро́йка נ׳ חֲפַרְפֶּרֶת, עַכְבַּר־הַשָּׂדֶה Spitzmaus.

Землетрясéніе ס׳ רעש הארץ, — המוט Erdbeben
Землеудобрéніе ס׳ דשן הארץ, מדמן האדמה Düngung des Bodens.
Землеудобри́тельный ת׳ מדשן את־האדמה, — מרוה den Boden düngend.
Землечерпа́тельный, -черпáльный, -чéрпный ת׳ כלי־משאב לעפר erdſchöpfend.
Земли́стый ת׳ מהול בעפר, מלא עפרות erdig.
Земли́ца נ׳ ארץ קטנה; כברת ארץ מצער kleines Landſtück.
Земли́шка נ׳ ארץ רזה ſchlechtes Land.
Земля́ נ׳ 1) ארץ, תבל Erdkugel, Welt. 2) יבשה, יבשת Feſtland. 3) ארץ ממלכה Land. 4) אדמה, נחלת שדה Landſtück.
Земля́къ ז׳ אחת ארץ מבני אחד Landsmann. Мы съ нимъ земляки́ הוא בן־ארץ מולדתי.
Землянúка נ׳ גרגרי האדמה Erdbeeren. -нúчный ת׳.
Землянúковка נ׳ משרת גרגרי־אדמה Erdbeeren-[branntwein.
Землямúстый см. Землúстый.
Землянúца, -нúчка см. Землянúка.
Землянúчникъ ז׳ ירק גרגרי־אדמה; — ערוגת; — עסים Erdbeerſtrauch.
Земля́нка נ׳ מחלת־עפר, בית־חמר Erdhütte.
Землянóй ת׳ האדמה — Erd-.
Земля́чка נ׳ בת ארץ אחת עם־ Landsmännin.
Земновóдный ת׳ מים ויבשת land- und waſſerlebig. -ное живóтное см. Амфúбія.
Земнóй ת׳ ארץ —, אדמה —, עפר — Erd-, irdiſch. З. поклóнъ השתחות ארצה.
Земнорóдный ת׳ אדם, ילוד־עפר erdgeboren.
Зéмскій ת׳ הכפר, אשר לערי־השדה — Lands-.
Зéмство ס׳ שוטרי הכפרים, פקידי ערי־השדה Landſtände. [Scheitelpunkt, Zenith.
Зенúтъ ז׳ לב השמים, תכלית גבה השמים מעל לארץ
Зерéнчатый ת׳ פרדות, אשר לו גרגרים — grobkörnig.
Зéркало ס׳ מראה, ראי Spiegel.
Зéркальникъ ז׳ עושה ראי; מוכר מראות Spiegel-[macher.
Зéркальный ת׳ מראה —, ראי — Spiegel-.
Зéркальце, -цо ס׳ מראה קטנה, ראי קטן Spiegelchen.
Зéркальщикъ см. Зéркальникъ.
Зернúстый ת׳ אשר גרגריו גדולים grobkörnig.
Зернó ס׳ גרגר, פרדה Korn. (ר׳ Зёрна).
Зерновúкъ ז׳ נדן־הזרע לצמחים Samenhülle.
Зерновóй ת׳ פרדות —, גרגרים — körnig. З. хлѣбъ בר.
Зерноя́дный ת׳ אוכל גרגרי הזרע körnerfreſſend.
Зёрнышко ס׳ גרגר קטן Körnchen.
Зернь נ׳ קוביא*, מין שחוק Würfelſpiel.
Зерцáло ס׳ לוחות העדות על־שלחן בתי המשפט [Gerichtsſpiegel.
Зефúръ ז׳ רוח חרישית, רוח־ים Abendwind.
Зигзáги ז״ר עקלקלות, עקלתון, דרך עקלתון Zickzack.
Зиждúтель ז׳ בונה, יוסד; יוצר Gründer; Urheber.
Зимá נ׳ חרף, סתו Winter. Зимóю ת״פ בחרף, לעת הסתו.
Зúмній ת׳ חרף — Winter- [überwintert.
Зимовáлый ת׳ אשר עברו עליו ימי־החרף, חרף
Зимовáнье ס׳ תחנות לימי־החרף Ueberwinterung.
Зимовáть(-мýю) פ״ע גור ימי־החרף, חרוף überwintern. Онъ знáетъ гдѣ ráки зимýютъ מרחוק יריח צידו. [quartier.
Зимóвище, -мóвье ס׳ משכנות לימי־החרף Winter-
Зимóвникъ ז׳ מעון לימי הסתו, בית־החרף Winter-[hütte.
Зиморóдокъ (-дка) ז׳ צפור הקרח Eisvogel.
Зúнуть см. Зіять. [כחילנא*(חולין סב:) Schwarzmeiſe.
Зúнька ז׳ מין צפור זמיר Meiſe. Черноголóвая з.
Зипýнъ, -пýнчикъ ז׳ בגד האכרים Bauerrock.
Зія́ніе ס׳ הרחיב־פה —, פצות —, פער — das Aufſperren des Rachens. [פעור־, פצה־ aufſperren den Rachen.
Зія́ть (-я́ю) פ״ע הרחב פה (לבלע או לשאף רוח),
Злакъ ז׳ עשב, ירק, ירק עשב Gras.
Злáто см. Зóлото.
Златовúдный ת׳ כמראה זהב goldähnlich.
Златовлáсый ת׳ אשר שערו כזהב goldhaarig.
Златоглáвый, -вéрхій ת׳ אשר גלת־זהב לו goldgekuppelt. [(זכריה ד, יב)] goldſtrahlend.
Златозáрный ת׳ נוצץ כזהב, מריק מעליו הזהב
Златокóванный ת׳ מלטש זהב golden.
Златокры́лый ת׳ אשר כנפיו נוצצים כזהב goldflü-[gelig.
Златолю́біе ס׳ מדהבה, אות־זהב Goldgier.
Златорóгій ת׳ אשר קרני־זהב לו goldhörnig.
Златорýнный ת׳ אשר עור־זהב לו goldvließig.
Златоткáнный ת׳ משזר(מרקם) זהב golddurchwebt.
Златоýстый ת׳ מריקים זהב שפתיו אשר, הוצק אשר חן בשפתותיו, נאוה מדברו — goldmundig.
Златоцвѣ́тный ת׳ אשר עינו כעין־הזהב goldfarbig.
Златочешýйный ת׳ אשר קשקשת זהב לו goldſchup-[pig.
Златѣ́ть פ״ע עטה מראה זהב goldfarbig werden.
Злáчность נ׳ שפעת־דשא וירק־עשב Grasreichthum
Злáчный ת׳ עוטה עשב וירק־דשא grasreich.
Злить (-злю, злишь) פ״י הכעס, כעס, הקצף erzürnen. -ся פ״ח התקצף, כעוס, התעבר ſich ärgern.
Зло ס׳ רע, רעה, רשע das Böſe. На зло לרעת־, לרע לי־

בַּעֲבוּר הַרְעֵם אֶת־.

Зло ת״פ רַע, לֹא טוֹב boshaft.

Злóба נ׳ שִׂנְאָה, קִנְאָה, מַשְׂטֵמָה Feindseligkeit.

Злóбить (-блю) פ״י כַּעֵס, הַכְעֵס, הַקְנֵא erzürnen. -ся פ״ח הִתְקַצֵּף, הִתְעַבֵּר, כָּעוֹס sich ärgern.

Злóбный ת׳ שׂוֹנֵא, נוֹטֵר רָעָה, חוֹשֵׁב boshaft.

Злóбствовать (-ствую) פ״י חָרוֹשׁ, שָׁמוֹר עֶבְרָתוֹ, רָעָה feindselig sein.

Зловóніе ס׳ רֵיחַ רָע, צַחֲנָה, בְּאֹשׁ Gestank.

Зловóнный ת׳ נִבְאָשׁ, בָּאוּשׁ stinkend.

Зловрéдность נ׳ רֹעַ, נְבָלָה Schädlichkeit.

Зловрéдный ת׳ רָע, מַשְׁחִית, מֵרַע schädlich.

Зловѣщій ת׳ מְבַשֵּׂר רָעָה, מְנַבֵּא רָע Unglück verkündigend.

Злодѣй ת׳ רָשָׁע, עַוָּל, עֲוִיל, מֵרַע Bösewicht. -дѣйка נ׳.

Злодѣйскій ת׳ רָעָה —, נְבָלָה —; מָלֵא רָע boshaft.

Злодѣйство ס׳ עֲשׂוֹת־רָע, עַוְלָה, חָמָס, עָוֶל, נְבָלָה, עֲלִילַת־רֶשַׁע Frevelthat.

Злодѣйствовать (-ствую) פ״ע עָשׂה רָע, הָרֵעַ freveln.

Злодѣяніе см. Злодѣйство.

Зложелáніе, -лáтельство ס׳ חֵפֶץ רָעַת־ Mißgunst.

Зложелáтель ז׳ חָפֵץ רָעַת־, מְבַקֵּשׁ־, דּוֹרֵשׁ־ Mißgünstiger.

Зложелáтельствовать (-ствую) פ״ע בַּקֵּשׁ — רָעַת —, שָׁמוֹר צֶלַע mißgünstig sein.

Злой ת׳ רַע, רַע־מַעֲלָלִים; קָשֶׁה, אִישׁ־חֵמוֹת boshaft. Онъ очень золъ חָרָה אַפּוֹ.

Злокáчественный ת׳ רָעַ, מַמְאִיר, מַשְׁחֵת bösartig.

Злоключéніе ס׳ פֶּגַע, אָסוֹן, מִקְרֶה לֹא־טוֹב Unfall.

Злонамѣреніе ס׳, -ренность נ׳ עֲצַת־רָע, מְזִמָּה רָעָה böse Absicht.

Злонамѣренный ת׳ חוֹרֵשׁ רָעָה, מֵזִיד, יוֹעֵץ בְּלִיַּעַל böswillig.

Злонрáвіе ס׳ דֶּרֶךְ רָעָה, עֲלִילוֹת נִשְׁחָתוֹת, לֵב־רָע Bösartigkeit.

Злонрáвный ת׳ מַשְׁחִית דַּרְכּוֹ, נַעֲוֵה לֵב bösartig.

Злопáмятливость, -тность נ׳ אַוַּת נָקָם, לֵב נוֹקֵם וְנוֹטֵר Rachsucht.

Злопáмятливый ת׳ נוֹטֵר, נוֹקֵם, קַנָּא rachsüchtig.

Злопáмятованіе, -пáмятство ס׳ קִנְאָה, אַוַּת נָקָם וְשִׁלֵּם Rachsucht.

Злопáмятствовать (-ствую) פ״ע נָטוֹר, נָקוֹם, שָׁמוֹר עֶבְרָתוֹ Groll hegen.

Злоплóдный ת׳ גּוֹמֵל פְּרִי־רֶשַׁע, פּוֹרֶה רֹאשׁ verderblich.

Злополýчіе ס׳ אֵיד, מַר גּוֹרָל, קְשִׁי־יוֹם Unglück.

Злополýчный ת׳ קְשֵׁה־יוֹם, אֻמְלָל, אֻמְלָל unglücklich.

Злорáдливый, -рáдный ת׳ שָׂמֵחַ לְאֵיד, מִתְרוֹנֵן לְאָסוֹן רֵעֵהוּ schadenfroh.

Злорáдство ס׳ שִׂמְחַת־אִישׁ לְאֵיד רֵעֵהוּ Schadenfreude.

Злорáдствовать (-ствую) פ״ע שָׂמוֹחַ לְאֵיד רֵעֵהוּ schadenfroh sein.

Злорѣчивый ת׳ דִּבָּה, מוֹצִיא דִּבָּה, נוֹתֵן בְּרֵעֵהוּ דֹּפִי, דּוֹבֵר, רַע עַל־, מְרַגֵּל verleumderisch.

Злорѣчить פ״ע נָתוֹן בְּרֵעֵהוּ דֹּפִי, הוֹצֵא דִּבָּה verleumden.

Злорѣчіе ס׳ לְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת, דִּבָּה Verleumdung.

Злослóв— см. Злорѣч—.

Злóстный ת׳ חוֹרֵשׁ רָעָה; מָלֵא רָע boshaft.

Злость נ׳ עֲצַת־רָע, רֹעַ־לֵב; אַכְזְרִיּוּת Bosheit.

Злосчáстіе ס׳ עֳנִי, אֵיד, פִּיד, קְשִׁי־יוֹם Unglück.

Злосчáстный ת׳ אוֹבֵד בְּעָנְיוֹ, קְשֵׁה־יוֹם, אֻמְלָל unglückselig.

Злотвóрный ת׳ פֹּעֵל אָוֶן, עוֹשֵׂה־רָע, מְעַוֵּל, רַע מַעֲלָלִים verderblich.

Злотвóрство ס׳ רֶשַׁע, עֲלִילוֹת, רֹעַ מַעֲלָלִים Uebelthat.

Злóтый ש״ת אֲגוֹרַת כֶּסֶף בַּת חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה פְּרוּטוֹת 15 Kopekenstück.

Зломышлéніе см. Злонамѣреніе.

Злоумышленникъ ז׳ לְהָרַע מְחַשֵּׁב, חוֹרֵשׁ רָע, יוֹעֵץ בְּלִיַּעַל Böswilliger.

Злоумышлять, -умыслить פ״ע חָרוֹשׁ רָע, הָזֵד auf Böses sinnen.

Злоупотреблéніе ס׳ חִלּוּל* Mißbrauch.

Злоупотреблять, -бить פ״י לְרָעָה בְּ־, הָעֵזר, סָכוֹן בְּדָבָר לְהַחֵלּוֹ mißbrauchen.

Злоухищрéніе ס׳ נִכְלֵי־מִרְמָה Hinterlist.

Злоухищряться, -риться פ״ח לְרָע הִתְנַכֵּל hinterlistig handeln.

Злоязычіе ס׳ לְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת, דִּבָּה, רָכִיל Verleumdung.

Злоязычникъ ז׳, -ный ת׳ רָכִיל, הוֹלֵךְ דִּבָּה, מוֹצִיא דִּבָּה, מְלַשֵּׁן Verleumder. -ница נ׳.

Злюка, Злючка ס׳ אִישׁ־רָע, רַע־לֵב der, die Böse.

Змѣевидный ת׳ כִּדְמוּת נָחָשׁ schlangenähnlich.

Змѣёкъ (змѣйкá) ז׳ נְחַשׁ־נְיָר Papierschlange.

Змѣёнокъ (-нка) ז׳ גּוּר־תַּנִּין, בֶּן־פֶּתֶן junge Schlange.

Змѣй ז׳ נָחָשׁ, פֶּתֶן, תַּנִּין Schlange.

Змѣиный ת׳ נָחָשׁ —, נְחָשִׁים —, פְּתָנִים —. -ная головка מִין שֶׁרֶץ־הַמַּיִם.

Змѣя נ׳ (ק׳ змѣйка) см. Змѣй.

Знавáть см. Знать

Знай ת״פ לְתֻמּוֹ, מִבְּלִי שִׂים לֵב ohne Weiteres.

Знакóмецъ (-мца) ז׳ מַכִּר, מְיֻדָּע Bekannter. -кóмка נ׳.

Знакóмить (-млю) פ״י (съ чѣмъ) לְ־ הוֹדֵעַ, הַגֵּד; לַמֵּד אֶת־ (съ кѣмъ) הַפְגֵּשׁ לֵב־אִישׁ לְרֵעֵהוּ, קָרֵב bekannt machen. -ся פ״ח (съ чѣмъ) יָדֵעַ אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ, הִתְוַדַּע אֶל־ (съ кѣмъ); דָּרוֹשׁ לָדַעַת, לָמוֹד, הִסְכֵּן עִם־, בּוֹא בִּבְרִית מְיֻדָּעִים, אִישׁ לְמַכָּרוֹ

—הִתְוַדַּע bekannt werden.

Знакомица נ׳ מְיֻדַּעַת, מַכֶּרֶת Bekannte.

Знакомство ס׳ מֹדַעַת, קִרְבַת־מַכָּרִים Bekanntschaft.

Знакомый ת׳ מְיֻדָּע, מַכָּר; נוֹדָע bekannt.

Знакъ ז׳ 1) אוֹת, צִיּוּן, תָּו, סִמָּן* Zeichen. 2) מוֹפֵת, מַזְכֶּרֶת, אַזְכָּרָה Denkzeichen.

Знаменатель ז׳ (בתשבורת) הַמִּסְפָּר הַמְחַלֵּק Nenner.

Знаменательный ת׳ 1) הַבָּא לְאוֹת וּמוֹפֵת bezeichnend. 2) נֶחְשָׁב, נִכְבָּד, עוֹמֵד לְנֵס bedeutungsvoll.

Знаменитость נ׳ שֵׁם, מוֹפֵת, זֵכֶר עוֹלָם Berühmtheit.

Знаменитый ת׳ נוֹדָע לְשֵׁם וּמוֹפֵת, נוֹדָע, עוֹמֵד לְנֵס, לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה berühmt.

Знаменіе ס׳ מוֹפֵת, נֵס, אוֹת Wunderzeichen.

Знамённый ת׳ נֵס—, דֶּגֶל— Fahnen=.

Знаменованіе ס׳ פִּתְרוֹן, פֵּשֶׁר Bedeutung.

Знаменовать (-ную) פ״י רָמוֹז, הָיֹה לְאוֹת וּלְמוֹפֵת* bezeichnen.

Знаменоносецъ(-сца), **Знаменщикъ** ז׳ נוֹשֵׂא, נוֹסֵס עַל־הַדֶּגֶל Fahnenträger.

Знамя (-мени) ס׳ נֵס, דֶּגֶל Fahne.

Знаніе ס׳ מַדָּע, דַּעַת, דֵּעָה, דֵּעַ das Wissen.

Знатно ת״פ לִתְהִלָּה וּלְתִפְאֶרֶת vornehmlich.

Знатность נ׳ יְקָר, כָּבוֹד, רוּם, הָדָר Berühmtheit.

Знатный ת׳ נִכְבָּד, נוֹדָע־לְשֵׁם vornehm.

Знатокъ ז׳ יוֹדֵעַ, מֵבִין, נְבוֹן־דָּבָר Kenner.

Знать פ״י יָדוֹעַ; הַכֵּר, הָבֵן kennen; verstehen. Зн. грамоту יָדוֹעַ סֵפֶר. -ся פ״ח עִם־ הַסְכֵּן, הִתְוַדַּע לְ־, הִתְרוֹעֵעַ bekannt sein.

Знать ת״פ אוּלָם, אֵין־זֹאת כִּי אִם gewiß.

Знать נ׳ חֹרִים, נִכְבְּדֵי־עָם, מְרוֹם עַם הָאָרֶץ Adel.

Знахарь ז׳ יִדְּעֹנִי, חוֹבֵר חֲבָרִים Zauberer. -харка נ׳.

Значёкъ (-чка) ז׳ 1) אוֹת, לְמוֹפֵת, דָּבָר לְסִמָּן— Zeichen. 2) דֶּגֶל Fähnchen.

Значеніе ס׳ 1) פֵּשֶׁר, פָּרָשַׁת־דָּבָר, הוֹרָאָה* Bedeutung. Объяснить зн. слова בָּאֵר הוֹרָאַת הַמִּלָּה. 2) יְקָר, עֵרֶךְ הַנִּכְבָּד Wichtigkeit. Онъ имѣетъ большое з. въ обществѣ הוּא נִכְבָּד מְאֹד בְּשַׁעַר עַמּוֹ.

Значительность נ׳ עָצְמַת דָּבָר, גֹּדֶל Bedeutsamkeit.

Значительный ת׳ לֹא־מְעַט; נִכְבָּד, נֶחְשָׁב betrachtlich.

Значить פ״י 1) כָּלוּל בְּהוֹרָאָתוֹ, הוֹרָה* bedeuten. Что это значитъ? מַה פֵּשֶׁר הַדָּבָר 2) הַכָּבֵד, הֵחָשֵׁב gelten. Онъ въ своёмъ обществѣ много значитъ הוּא נִכְבָּד מְאֹד בַּעֲדָתוֹ. -ся פ״ח הֵחָשֵׁב בֵּין, הִפָּקֵד, הִמָּנֵה gerechnet werden.

Знающій ת׳ יוֹדֵעַ, מֵבִין, מַכִּיר wissend.

Знобить (-блю) פ״י עָנֹה בְּקֹר, הַחֲלֵה בְּקָרָה fröfteln.

Меня знобитъ עַצְמוֹתַי רָחֲפוּ מִקֹּר פ״ס [frostig.

Знобкій ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יַעֲמֹד לִפְנֵי קָרָה, מְפַחֵד מִקֹּר

Знобкость נ׳ יִרְאַת־קָרָה, פַּחַד מִקֹּר Frostigkeit.

Знобь ז׳, **Знобь** נ׳ פַּלָּצוּת מִקֹּר, רַעַד מִקָּרָה, —רֶטֶט Schauer. [Schwüle.

צְחִיחָה, תַּלְאוּבוֹת, וְזַלְעָפָה

Зной ז׳ חֹם, שֶׁמֶשׁ, שָׁרָב, חֹרֶב, חַרְבוֹן, חַרְבוֹנֵי־קַיִץ.

Знойный ת׳ צָחִיחַ, מֵפִיץ חֹם כַּבִּיר schwül.

Знойть פ״ע הָפֵץ חֹם לְמַכְבִּיר Hitze spenden.

Зобастый ת׳ (עוֹף) גְּדָל־מֻרְאָה großkröpfig.

Зобать פ״י לָקֹט הָאֹכֶל בְּחַרְטֻמּוֹ—נַקֵּר picken.

Зобъ ז׳ (ק׳ Зобокъ, -бочекъ) מֻרְאָה (בְעוֹף), זֶפֶק* (חולין סא.) שְׂאֵת בְּצַוְּארֵי אָדָם Kropf.

Зовъ ז׳ קְרִיאָה, קוֹל הַקּוֹרֵא das Rufen.

Зодіакъ ז׳ תְּקוּפַת שְׁנֵים עָשָׂר הַמַּזָּלוֹת, מַזָּרוֹת Thierkreis. -діакальный, -діачный ת׳.

Зодческій ת׳ אֲשֶׁר לְחָכְמַת הַבְּנִיָּה baukünstlerisch.

Зодчество ס׳ מְלֶאכֶת הַתַּבְנִית, חֲרֹשֶׁת הַבְּנִיָּה Baukunst. [Baumeister.

Зодчій ש״ת נָבוֹן בַּחֲרֹשֶׁת, מַשְׂכִּיל בִּמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית הַבְּנִיָּה

Зола נ׳ אֵפֶר, פִּיחַ, עֲפַר־שְׂרֵפָה Asche.

Золистый ת׳ נוֹתֵן אֵפֶר לְמַכְבִּיר äscherig.

Золить פ״י כַּבֵּס בְּנֶתֶר, הַשְׁרֵה בְּמֵי־אֵפֶר laugen.

Золовка,-ловушка נ׳ יְבֶמֶת, אֲחוֹת הַבַּעַל Schwägerin.

Золотарня נ׳ בֵּית־הַצּוֹרְפִים לְזָהָב Goldschmiedswerkstatt.

Золотарь ז׳ צוֹרֵף כְּלֵי־זָהָב Goldschmied.

Золотильный ת׳ אֲשֶׁר יְצַפּוּ בּוֹ זָהָב zum Vergolden.

Золотильщикъ ז׳ מְצַפֶּה בְּזָהָב Vergolder.

Золотистый ת׳ 1) מְלֵא עַפְרוֹת זָהָב, נוֹתֵן מוֹצָא לְזָהָב goldhaltig. 2) מֻצְהָב goldglänzend. [-ся נפ׳.

Золотить (-лочу) פ״י צַפֵּה זָהָב, הַצְהֵב vergolden.

Золотникъ ז׳ הֵלֶק תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה מִמִּשְׁקַל לִיטְרָא; גֵּרָה] 1/3 Loth.

Золото ס׳ זָהָב; אוֹפִיר, פָּז, כֶּתֶם Gold.

Золотобитъ ז׳ מְרַקֵּעַ פַּחֵי־זָהָב Goldschläger.

Золотой ת׳ זָהָב— golden. -тая руда מְקוֹם לַזָּהָב. З. вѣкъ (בְּחַיֵּי עַם) בְּרָכָה וּבְרָכָה דוֹר־שָׁלוֹם, יְמֵי־. -тыхъ дѣлъ мастеръ צוֹרֵף כְּלֵי־זָהָב. Обѣщать золотыя горы הַבְטַח לַשֶּׁקֶר, הַשֵּׂא בַּתֹּהוּ.

Золотоисканіе ס׳ חִפֵּשׂ מוֹצָא לְזָהָב Goldsuchung.

Золотоискатель ז׳ חוֹפֵשׂ מוֹצָא לְזָהָב Goldsucher.

Золотоносный ת׳ אֲשֶׁר זָהָב בּוֹ; מְלֵא עַפְרוֹת זָהָב goldhaltig. [nem Schnitte.

Золотообрѣзный ת׳ אֲשֶׁר פַּאֲתֵי־זָהָב לוֹ mit golde=

Золотоплющильникъ см. **Золотобитъ**.

Золотоплющильня נ׳ בֵּית־רִקּוּעַ פַּחֵי זָהָב Goldschlägerwerkstatt.

Золотошве́й ז׳ רוקם בזהב Goldsticker. -шве́йка נ׳.
Золотошве́йный ת׳ אשר לרקמת זהב Goldstick=.
Золоту́ха נ׳ חלי הגרגרות Skropheln. [skrophulös.
Золоту́шливый, -ту́шный ת׳ מכה חלי הגרגרות
Золоче́ніе נ׳ מלאכת צפוי זהב Vergoldung.
Золочённый ת׳ מצפה זהב vergoldet.
Зо́льникъ ז׳ 1) מקום שפך האפר (בתנור) Aschenloch. 2) כלי־נתר למכבסים Aschenfaß. 3) רוכל באפר, מוכר נתר Aschenbrenner.
Зо́льный ת׳ אפר — Aschen=.
Зо́на נ׳ אחד מאזורי הארץ למחלקותיה Zone.
Зондъ ז׳ *שפופרת לפצע וחבורה Sonde.
Зо́нтикъ (ק׳ -тичекъ) ז׳ ממטר, חסות משמש — ; חפת־צל Sonnenschirm. -тичный ת׳.
Зонтъ ז׳ חפת־גג, סך Regen=, Schirmdach.
Зооли́тъ ז׳ (בחיק הארץ) חי נהפך לאבן Thierversteine= [rung.
Зооло́гія נ׳ חקר תולדות החיים Thierkunde.
Зооло́гъ ז׳ חוקר תולדות החיים Thierkundiger.
Зооло́мія נ׳ חכמת נתוח החיים Thierzergliederung.
Зо́ренька, -рюшка נ׳ אילת־השחר Morgenröthe.
Зо́ркій ת׳ פקח, עינים (שתום) גלוי scharfsichtig.
Зо́рко ת״פ בעין בוחנת, בעינים פקוחות aufmerksam.
Зо́ркость נ׳ עין בוחנת, עין חדה Scharfsichtigkeit.
Зо́ря נ׳ מחי התף לערב ולבקר Trommelschlag.
Зрачёкъ (-чка́) ז׳ אישון בת־עין, בבת עין Augenstern.
Зри́тель ז׳ רואה, אחד הרואים Zuschauer. -льница נ׳.
Зри́тельный ת׳ עשוי לראות בו zum Schauen. -ная труба́ קנה־ראי.
Зрѣ́лище ס׳ מחזה, חזיון, מראה Anblick.
Зрѣ́ло ת״פ *בעיון דק אל־נכון, היטיב überlegt.
Зрѣ́лость נ׳ בכור, הגמל Reife.
Зрѣ́лый ת׳ 1) בשל (פרי), מבכר, גומל. 2) מלא, שלם, תמים. 3) בא באנשים reif.
Зрѣ́ніе ס׳ 1) ראי, ראות, ראות Sehkraft Онъ лиши́лся зрѣ́нія כהו עיניו מראות. 2) בכורי־פרי, — הגמל Reifung.
Зрѣ́ть (зрю) פ״י ראה, חזה, צפה, הבט, שור schauen.
Зрѣ́ть (зрѣ́ю) פ״ע בשול, בכור, הגמל reifen.
Зря ת״פ מבלי בחן, מבלי שים־לב ohne Ueberlegung.
Зря́чій ת׳ פקח עינים sehend.
Зря́чка נ׳ נקדת מטרה לרובים Zielkorn.
Зуба́нъ ז׳ גדל־שנים Großzahniger. -нья נ׳.
Зуба́стый, -ба́тый ת׳ 1) גדל־שנים großzahnig. 2) איש־חמות, גרגן zänkisch.
Зуба́чъ см. **Зуба́нъ.**
Зубе́цъ (-бца́) ז׳ שן, חדוד, קרן Zahn, Zacken.
Зуби́ло ס׳ מגרה, חרוצת ברזל; מקבת Zahnmeißel.
Зуби́ще ס׳ שן גדול großer Zahn.
Зубно́й ת׳ שן—, שנים—Zahn=. З. врачъ רופא שנים. -ная боль כאב שנים.
Зубови́дный, -обра́зный ת׳ שן כדמות zahnförmig.
Зубо́къ (-бка́) ז׳ שן קטן Zähnchen. Класть на з. חרוק שן. הבא תשורה ליולדה. Подня́ть на зубки́ נתון בדי דפי לי.
Зубопрорѣ́зываніе ס׳ עת צמח השנים das Zahnen.
Зубоска́лить פ״ע חרוק שניו grinsen.
Зубоска́лъ ז׳ חורק שניו Spötter. -ска́лка נ׳.
Зубоска́льство ס׳ לצון, שרקה, מחרק־שן Spötterei.
Зубочи́стка נ׳ מנקית לשנים Zahnstocher. [Zähne.
Зубочи́стный ת׳ לנקות בו השנים zum reinigen der
Зубри́ло ס׳ לומד בפיו ולב אין der Unverstandenes auswendig lernt.
Зу́брина נ׳ *פגימה, פחתת, פצירה Scharte.
Зубри́на נ׳ (שור הבר) בשר־תאו Auerochsenfleisch.
Зубри́ть פ״י 1) *פגום, עשה פצירה (פחתת) Zähne einfeilen; schartig machen. 2) למוד בפיו ולב אין, למוד מבלי הבין einochsen.
Зубрь, -ръ ז׳ *תורבלא, שור הבר, תוא, תאו Auerochs.
Зубча́тый ת׳ בעל־שנים, חרוץ zackig, gezahnt.
Зу́бчикъ см. **Зубо́къ.**
Зубъ ז׳ 1) שן Zahn; ר׳ **Зу́бы** שנים. Онъ со мною зубъ за зубъ הוא איש יריבי. Положи́ть зу́бы на по́лку ענה ברעבון ונקיון שנים. Подня́ть кого на зубы טפול דבה על. Мы на э́томъ зу́бы съѣ́ли לא־נפלאת זאת ממנו. 2) שן ברזל או עץ Zacke. ר׳ **Зу́бья.**
Зудъ ז׳ מכוה, צרבת, יקד das Jucken.
Зудѣ́ть פ״ע הצרב ממכות שחין jucken.
Зуёкъ ז׳ *בר־נפחא, מין צפור (חולין סב:) Regenpfeifer.
Зыба́ть, -бну́ть פ״י הכה גלים, הרעד, רגוע (גליים), רופף schaukeln. -ся פ״ח רעוד, הנוע, רופף schwanken.
Зы́бка נ׳ ערש תלויה, ערש הקלע hängende Wiege.
Зы́бкій ת׳ מנד, מט, מתמוטט wankend. З. грунтъ מקום טיט יון. [ken.
Зы́бкость, Зыбу́честь נ׳ מוט, המוט, ניד das Schwan=
Зы́блемость נ׳ 1) מוט, המוט das Schwanken. 2) חליפות Unbeständigkeit.
Зы́блемый ת׳ 1) מתמוטט, מנד schwankend. 2) חולף, עובר, גז, נגוז wandelbar.
Зыбу́чій ת׳ נערם, נשא כמו ערמים schwankend.
Зыбь נ 1) משבר, דכי, גאות ים, שוא גלים Wogung.

2) טִיט יָוֵן, מְקוֹם אֵין־מָעֳמָד Sumpf.
Зыкъ ז׳ צְלָצָלָה, קוֹל־מְצִלָּה, פַּעֲמוֹן שָׁאוֹן Klang.
Зычáть פ״ע צָרוֹחַ, נָהוֹק, שָׁאוֹג schallen.
Зы́чный ת׳ מְצַלְצֵל, נוֹתֵן קוֹל־מְצִלָּה schallend.
Зѣвáка ס׳ פּוֹעֵר פֶּה, — מַרְחִיב, רֹאֶה בֶּעָבִים, חוֹבֵק יָדָיו, נִרְפֶּה, עָצֵל Gaffer.
Зѣвáніе ס׳ הַרְחִיב פֶּה, גִּהוּק*; נוּמָה, עַצְלָה das Gähnen.
Зѣвáть פ״ע 1) פָּעוֹר פִּיו לָרוּחַ, גַּהֵק* gähnen. 2) רָעָה רוּחַ, הָלוֹךְ אַחֲרֵי הֶבֶל, הֵרָדֵם, חָבוֹק יָדָיו faulenzen.
Зѣвóкъ (-вкá) см. Зѣвáніе.
Зѣвóта נ׳ פִּהוּק* Gähnsucht.
Зѣвýнъ ז׳ פּוֹעֵר פֶּה, מְפַהֵק* Gähner. -нья נ׳.
Зѣвъ ז׳ פֶּה, לֹעַ Schlund.
Зѣлó ת״פ לָרוֹב, לְמַכְבִּיר äußerst.
Зѣни́ца נ׳ אִישׁוֹן בַּת־עַיִן, בָּבַת עַיִן Augenstern.
Зѣнки ז״ר (המ׳) עֵינַיִם, רֹאוֹת בָּאֲרֻבּוֹת Augen.
Зю́зя ס׳ (המ׳) הֲלוּם־יַיִן Säufer.
Зя́бк— см. Знóбк—.
Зя́бликъ ז׳ מִין צִפּוֹר Fink. -лица נ׳.
Зя́блина נ׳ מִכְוַת קָרָה בָּעֵץ, צָרֶבֶת־קֹר Eisriß.
Зя́блый ת׳ נְגַף־מִקֹּר, מֻזֶּה־קָרָה gefroren.
Зя́бнуть פ״ע רָחוֹף מִקֹּר, קָפוֹא מִקָּרָה frieren.
Зять ז׳ 1) חָתָן, בַּעַל־בַּת־ Schwiegersohn. 2) בַּעַל־ אֲחוֹתוֹ אוֹ יְבִמְתּוֹ Schwager.

И.

И—; הָאוֹת הַתְּשִׁיעִית בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִית I, i.
И מ״ח וְ־, וּ־, וָ־, גַּם, אַף und, auch.
И́бисъ ז׳ הָאֲנָפָה, עוֹף מִמִּין הַחֲסִידָה הַמִּצְרִית ägyp- [tischer Storch.
И́бо מ״ח כִּי, יַעַן אֲשֶׁר, עֵקֶב denn.
И́ва נ׳ עָרָב, עַרְבֵי־נַחַל, צַפְצָפָה Weide. [keitsblume.
Ивáнъ-да-Мáрья נ׳ פֶּרַח שְׁלֹשׁ הָעֵינַיִם Dreifaltig-
И́верень (-рня), -решекъ (-шка) ז׳ רְסִיס, שָׁבָב, כְּפִים Splitter.
И́вина נ׳ צַפְצָפָה, זְמוֹרַת עַרְבֵי־נַחַל Weidenast.
Ивня́къ, -нячёкъ ז׳ סְבַךְ מֵעַרְבֵי־נַחַל Weidengebüsch.
И́вовый ת׳ עֲרָבִים—weiden-.
И́волга נ׳ מִין שְׁלָו, קִיכְלִי*(יומא עה:) Golddrossel. -вол- [гинъ, -волжій ת׳.
И́вушка ק׳ см. И́ва.
Игемонъ ז׳ שַׂר־הַגָּלִיל, הֶגְמוֹן* Stadtbefehlshaber.
Иглá נ׳ 1) מַחַט* Nadel. 2) חִדּוּד; בַּרְקָן, קוֹץ, נַעֲצוּץ Stachel; Dorn.
Игли́ный ת׳ מַחַט—, מְחָטִים — Nadel-.
Игли́стый ת׳ מָלֵא קוֹצִים, אֲשֶׁר חִדּוּדִים לוֹ stachelig.
Игли́ца נ׳ מַחַט לְמִכְמָרוֹת hölzerne Nadel.
И́глица נ׳ בַּרְקָן, חוֹחַ, שָׁמִיר Dornmyrthe.
Игли́ща נ׳ מַחַט גָּדוֹל große Nadel.
Игловáтый ת׳ מָלֵא חִדּוּדִים stachelig. [schaft.
И́го ס׳ עֹל, צַוָּאר לְצַוָּאר, מוֹטָה, עַבְדוּת, סֵבֶל Joch; Knecht-
Игóлка, -лочка נ׳ מַחַט קָטָן Nadel. Плáтье съ игóлочки הַבֶּגֶד הַיּוֹצֵא מִתַּחַת הַמַּחַט.
Игóльникъ, -ничекъ ז׳ נַרְתִּיק־מְחָטִים Nadeldose.
Игóльный см. Игли́ный.
Игóльчатый ת׳ כְּמוֹ־מַחַט nadelförmig. -тое ружье קָנֶה רוֹבֶה הַמַּחְטִי.
Игóльщикъ ז׳ חָרַשׁ־מְחָטִים Nadler. -щица נ׳.
Игóрка ק׳ см. Игрá.
Игóрный ת׳ אֲשֶׁר לְשְׂחוֹק, מִשְׂחָק—Spiel-.
И́готь, -тка נ׳ מְדֹכָה, מַכְתֵּשׁ Mörser.
Игрá נ׳ 1) שְׂחוֹק, מִשְׂחָק, שַׁעֲשֻׁעַ Spiel. 2) פֶּרֶט עַל־כְּלֵי שִׁיר, נַגֵּן, מַנְגִּינָה das Musiciren. И. словъ см. Созвýчіе. Игрá свѣчъ не стóитъ אֵין־הַדָּבָר שָׁוֶה בְּנִזְקוֹ; שְׂכַר הַדָּבָר יוֹצֵא בְהֶפְסֵדוֹ*.
Игрáлище ס׳ מִשְׂחָק, שַׁעֲשֻׁעִים Spielwerk.
Игрáльный ת׳ עָשׂוּי לְמִשְׂחָק, שַׁעֲשֻׁעִים— Spiel-.
Игрáть פ״ע 1) צַחֵק, שַׂחֵק, הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ, הִתְעַלֵּס spielen. 2) נַגֵּן, פָּרוֹט עַל־כְּלֵי־שִׁיר musiciren.
Игрéній (конь) ת׳ (סוּס) אָדֹם לְבֶן־רַעְמָה fuchsroth.
Игрéцкій ת׳, -ки ת״פ כְּדֶרֶךְ הַמְשַׂחֲקִים, כְּדֶרֶךְ לְמוּדֵי הַשְּׂחוֹק spielermäßig.
Игри́вость נ׳ שַׁעֲשֻׁעַ, עֲלִיצוּת, נְעִימוּת Lebhaftigkeit.
Игри́вый ת׳ נֶעְמָן, עַלִּיז, מְשַׁעֲשֵׁעַ; מָלֵא שַׁעֲשֻׁעִים וּנְעִימוּת lebhaft. [עֵינוֹ moussirend.
Игри́стый ת׳ (מַשְׁקֶה) הוֹמֶה וְחוֹמֵר, (יַיִן) נוֹתֵן בַּכּוֹס
Игри́шка נ׳ מִשְׂחָק נִבְזֶה schlechtes Spiel.
Игри́ща נ׳ מִשְׂחָק גָּדוֹל großes Spiel.
Игрище ס׳ שַׁעֲשֻׁעַ לָעָם, סוֹד מְשַׂחֲקִים Volksspiel.
Игрóкъ ז׳ מְנַגֵּן; אַחַד הַמְשַׂחֲקִים Spieler. -рочи́ха נ׳.
Игрýнъ ז׳ אוֹהֵב צְחוֹק וְשַׁעֲשֻׁעִים Muthwilliger. -нья נ׳.
Игрýшечникъ ז׳ רוֹכֵל־כְּלֵי־שַׁעֲשֻׁעִים, מוֹכֵר צַעֲצֻעִים Spielzeughändler. -ница נ׳.
Игрýшка, -шечка נ׳ צַעֲצֻעַ, כְּלֵי־שַׁעֲשֻׁעִים Spielzeug.
Игýменство ז׳ פְּקִידוּת רֹאשׁ הַנְּזִירִים, הֶגְמוֹנְיָא* Abtei.

Игу́менствовать פ"ע נַצֵּחַ עַל־בֵּית־הַנְּזִירִים Abt sein.
Игу́менъ ז' הֶגְמוֹן,* אֲבִי־בֵית־הַנְּזִירִים Abt.
Игу́менья נ' הֶגְמוֹנִית,* גְּבֶרֶת בֵּית־הַנְּזִירוֹת Aebtissin.
Идеа́лъ ז' מַעֲלַת הָרוּחַ, מַשְׂכִּית לֵבָב, חֲזוֹן לֵב־אִישׁ וּמַחְמַד לְנַפְשׁוֹ Ideal.
Идеа́льный ת' הָעוֹלֶה עַל־הָרוּחַ idealisch. [lehre.
Идеоло́гія נ' חֵקֶר מַחְשְׁבוֹת הָרוּחַ וּמְזִמּוֹתָיו Begriffs=
Иде́я נ' דֵּעַ, רְאוּת־לֵב, מַחֲשָׁבָה, עֶשְׁתּוֹנֹת, עֶשְׁתֹּנֶת Idee.
Иди́ллія נ' שִׁירַת־רוֹעִי, שִׁיר מֵחַיֵּי הָאִכָּרִים Hirten=
gedicht. -лли́ческій ת'. [eigenheit.
Идіоти́змъ ז' נִיב, מִבְטָא הָרָגִיל בְּאֵיזֶה לָשׁוֹן Sprach=
Идіо́тъ ז' בַּעַר, נָבוּב, כְּסִיל; הֶדְיוֹט,* חֲדַל־אִישִׁים Idiot.
-тка נ'. [diener. -ница נ'.
Идолопокло́нникъ ז' מִשְׁתַּחֲוֶה לָאֱלִילִים Götzen=
Идолопокло́нничать פ"ע הִשְׁתַּחֲוֵה לָאֱלִילִים
Götzen verehren.
Идолопокло́нство ס' עֲבוֹדַת־אֱלִילִים Götzendienst.
Идолослуже́ніе ס' см. Идолопокло́нство.
Идолослужи́тель см. Идолопокло́нникъ.
И'долъ ז' אֱלִיל, לֹא־אֵל, אֵל־זָר, עָצֶב, עֹצֶב, מַסֵּכָה,
מִפְלֶצֶת, פֶּסֶל Götze.
Идти́, Итти́ (иду́, идёшь; עבר шёлъ, шла) פ"ע 1)
הָלוֹךְ gehen. Иди́ себѣ́ לֶךְ־לְךָ. Вода́ идётъ на при́-
быль הַמַּיִם הוֹלְכִים הָלוֹךְ וְגָדֵל. Идётъ молва́
שְׁמוּעָה בָאָה. 2) שָׁפוֹק לְ־ gebraucht werden. На
его сюрту́къ идетъ три арши́на לְבִגְדוֹ תִּשְׁתַּפֵּקְנָה
שָׁלֹשׁ אַמּוֹת. 3) כָּשׁוֹר, יָאֹה לְ־ sich passen. Это
пла́тье мнѣ не идётъ הַבֶּגֶד הַזֶּה לֹא־יִכְשַׁר לִי.
Шля́па тебѣ́ очень идётъ הַמִּגְבַּעַת יָאֲתָה לְךָ
מְאֹד. Идётъ! טוֹב, אֵין־רָע es geht an!
Иждиве́ніе ס' הוֹצָאָה,* תּוֹצְאוֹת כֶּסֶף עַל־ Unkosten.
И'же 1) (בשפת סלוית) אֲשֶׁר, הַ־ welcher,-e,-es. 2) כִּנּוּי
И לְאוֹת der Buchstab И.
И'жица נ' כִּנּוּי לְאוֹת V הָרוּסִית der Buchstab V.
Изба́ נ' בֵּית־אִכָּרִים Bauernstube. [-льница נ'.
Избави́тель ז' גּוֹאֵל, מַצִּיל, פּוֹדֶה, מְפַלֵּט Befreier.
Избавле́ніе ס' גְּאֻלָּה, פְּדוּת, הַצָּלָה Errettung.
Избавля́ть,-ба́вить(-влю) פ"י גָּאוֹל, חַלֵּץ מִ־, פָּצֹה,
הַמְלֵט מִ־, הוֹשֵׁעַ, הַצֵּל, מַלֵּט, פָּדֹה befreien. -ся פ"ח
הָמֵשׁ צַוָּארוֹ מִן־ befreit werden.
Избало́ванный ת' רַךְ וְעָנֹג, מְפֻנָּק verwöhnt.
Избало́вывать, -лова́ть (עתיד -лу́ю) פ"י עַנֵּג, פַּנֵּק
verzärteln. -ся פ"ח הִתְעַדֵּן, הִתְפַּנֵּק, הַסְכֵּן בְּעֹנֶג וָרֹךְ
Избёнка,-бёночка см. Избу́шка. [verwöhnt werden.
Избива́ть פ"י 1) שַׁבֵּר, נַפֵּץ, כַּתּוֹת zerschlagen. 2)
הָמֵת —, הָרוֹג אֶת־כָּל־ tödten. -ся נ"פ 1) הֹרַג, הוּמַת;
הִשָּׁבֵר, נַפּוֹץ zerschlagen werden. 2) עָתוֹק, בָּלֹה,
הִשָּׁחֵת מֵרֹב יָמִים sich abnutzen.
Избира́ніе ס' בְּחִירָה,* בְּרוּת, בְּחֹר Auswahl.
Избира́тель ז' בּוֹחֵר, בּוֹרֵר Wähler. -льница נ'.
Избира́тельный ת' אֲשֶׁר בּוֹ יִבָּחֵר אִישׁ Wahl=.
Избира́тельство ס' מִשְׁפַּט הַבְּחִירָה Wählbarkeit.
Избира́ть פ"י בָּחוֹר, בָּרֹה, רָאֹה לוֹ auswählen.-ся נ"פ
הִבָּחֵר, בָּחֹר, הִתְבָּרֵה gewählt werden.
Изби́ть см. Избива́ть.
Избіе́ніе ס' קֶטֶל, הָמִית, הֶרֶג Ermordung.
Изблёвывать,-блева́ть פ"י הָקֵא ausspeien,=brechen.
Изблизи́, -бли́зка ת"פ מִקָּרוֹב aus der Nähe.
Избо́йна נ' גֶּפֶת,* סִיגֵי שֶׁמֶן כָּתִית Oelträber.
Избо́ина см. Выбо́ина. [furchen.
Избора́зживать,-боро́здить פ"י שַׂדֵּד אֲדָמָה durch=
Избоче́ниваться, -ни́ться פ"ח סָמוֹךְ יָדוֹ עַל־יְרֵכוֹ
die Hand in die Seite stemmen.
Избра́живать, -броди́ть פ"י הִתְהַלֵּךְ לִרְחָבֵי־, שׁוֹט—,
שׁוֹטֵט בְּכָל־ durchwandern.
Избра́ніе см. Избира́ніе.
Избра́нникъ ז' בָּחוּר, בָּחִיר, מוּרָם מֵעָם Auserwählter
Избра́ть см. Избира́ть. [-нница נ'.
Избу́шка נ' בֵּית־אִכָּרִים קָטָן, בֵּית־חֹמֶר Bauerstübchen.
Избыва́ть, -быть פ"ע הִמָּלֵט מִ־ los werden.
Избы́токъ (-тка) ז' יִתְרָה, שֹׂבַע, זִיז, הֹבָא, עֲתֶרֶת
Ueberfluß. Изб. гнѣ́ва שְׁאֵרִית חֵמוֹת.
Избы́точество ס', -точность נ' см. Избы́токъ.
Избы́точествовать (-ствую) см. Изоби́ловать.
Избы́точный ת' רַב, כַּבִּיר, עָצוּם, עַד בְּלִי־דַי,
לְמַכְבִּיר reichlich.
Избѣга́ть,-бѣжа́ть,-бѣ́гнуть פ"י בָּרוֹחַ מִ־, הִמָּלֵט מִ־,
הִנָּקֵה מִ־, הַצֵּל נַפְשׁוֹ מִיַּד־; שָׂטֹה—, סוּר מֵעַל־ aus=
weichen.
Избѣ́гать פ"י רוּץ בְּכָל־רַחֲבֵי־, — שׁוֹטֵט durchlaufen.
Избяно́й ת' אֲשֶׁר לְבֵית־אִכָּרִים vom Bauerhause.
Изва́дка см. Привы́чка.
Изва́живать,-ва́дить פ"י לַמֵּד לְדֶרֶךְ רָע angewöhnen.
-ся פ"ח הַשְׁחֵת דַּרְכּוֹ, הַסְכֵּן לָרָע sich angewöhnen.
Изва́ра נ' שְׁמָרִים וְסִיגֵי שֵׁכָר Bodensatz (beim Bier=
brauen).
Извая́ніе ס' פְּסִילִים, פֶּסֶל; חֲרֹשֶׁת־פְּסִילִים, מַעֲשֵׂה חָרַשׁ־צִירִים
Извая́ть см. Вая́ть. [Bildhauerarbeit.
Изведе́ніе ס' 1) מוֹצָא Herausführung. 2) הוֹצִיא מִ־,
הָסִיר מִ־, הַשְׁמִיד Austrottung.

Извергáть, -вéргнуть פ״י הָרֵק ,הָפֵץ ,זָרוֹק מִתּוֹךְ,
גָּרוֹשׁ; הַרְחֵק מִ־ hinauswerfen. -ся פ״ח הַזְרֵק מִתּוֹךְ,
—הוּרַק hinausgeworfen werden.

И'звергъ ז׳ נָבָל ,נִבְזֶה ,נִתְעָב Unmensch.

Изверже́ніе ס׳ 1) הַשְׁלֵיךְ מִתּוֹךְ ,—רֹק ,זֶרֶק ,גֶּרֶשׁ das Auswerfen. 2) הִתְבַּקֵּעַ ,הִתְפַּתֵּחַ ,פִּתָּחוֹן Ausbruch.

Изве́рстывать, -верстáть פ״י 1) עָרוֹךְ ,הַעֲרֵךְ,
מַדֵּד וְחַלֵּק (2 פַּלֵּס ,יַשֵּׁר ,הָכֵן ,כּוֹנֵן zielen, richten. 2) מַדֵּד וְחַלֵּק eintheilen. -ся נפ׳.

Извёртка נ׳ עֲקַבָּה ,דֶּרֶךְ עִקֵּשׁ ,נָלוֹז Ausflucht.

Извёртывать, -вернýть פ״י עַקֵּל ,עַקֵּשׁ verdrehen. -ся פ״ח 1) הֵהָפֵךְ עַל־צִדּוֹ ,הִתְהַפֵּךְ umkippen. 2) הָמֵשׁ צַוָּארוֹ מִ־ ,הִנָּצֵל ,הִתְמַלֵּט ,סוּר מִמּוֹקֵשׁ sich los- machen.

Извéрчивать, -вертѣ́ть פ״י כָּרֹה ,נָקוֹב ,רָצוֹעַ durch- [bohren.

Извести́ см. Изводи́ть.

И'звесть, -вёстка נ׳ שִׂיד ,גִּיר ,מֶלֶט Kalk.

Известко́вый ת׳ אֲשֶׁר שִׂיד בּוֹ Kalk-. И. раство́ръ מֶלֶט ,טִיחַ שִׂיד.

Известни́къ ז׳ 1) עוֹשֶׂה שִׂיד ,סַיָּד* Kalkbrenner. 2) נוֹשֵׂא הַשִּׂיד לַבּוֹנִים Kalkträger.

Известня́къ ז׳ אֶבֶן־שִׂיד ,אֶבֶן־גִּיר Kalkstein.

Извето́шить פ״י בַּלֵּה abnutzen.

Изветшавáть, -шáть פ״ע בָּלֹה מֵרֹב יָמִים alt werden.

Изветшáлость נ׳ בְּלוֹת Hinfälligkeit.

Изветшáлый ת׳ בָּלֶה alt, hinfällig.

Извивáть פ״י 1) עַקֵּשׁ; כָּרוֹךְ ,שָׁזוֹר winden. 2) שָׁזוֹר הַטֵּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו alles aufwinden. -ся פ״ח 1) כַּלֵּה כִּנְחָלִים sich schlängeln. Извивáются какъ ручьи́ כִּנְחָלִים נִטָּיו. 2) הִשְׁתַּחֲוֵה— ,הִתְרַפֵּס ,הִכֵּף לִפְנֵי־ krieche- risch sein.

[עֲקַלָּתוֹן Krümmung.

Изви́вина נ׳, -ви́въ ז׳ דֶּרֶךְ ,עֲקַלְקַלָּה ;קַו מְעֻקָּל

Изви́вистый ת׳ עֲקַלְקַל ,מַטֶּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו ,פְּתַלְתֹּל sich windend.

Извивно́й ת׳ אֲשֶׁר עֲקַלְקַלּוֹת לוֹ gewunden.

Изви́ливать, -виля́ть פ״י עַקֵּל ,עַקֵּם ,כָּפוֹף krümmen. -ся פ״ח עַקֵּל ,הִכָּפֵף sich krümmen.

Изви́лина נ׳ עֲקַלְקַלָּה ,עֲקַלָּתוֹן Krümmung.

Изви́листый ת׳ מְעֻקָּל ,מַטֶּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו gewunden.

Извинéніе ס׳ סְלִיחָה ,כִּפּוּרִים Entschuldigung.

Извини́тельность נ׳ דֶּרֶךְ הֶעָוֹן הָרָאוּי לִסְלִיחָה Verzeihlichkeit. [письмó מִשְׁאֶלֶת סְלִיחָה.

Извини́тельный ת׳ רָאוּי לִסְלִיחָה verzeihlich. -ное

Изви́нь נ׳ עֶצֶם יֵין־שָׂרָף Alkohol.

Извинять, -ни́ть פ״י נָשׂוֹא לְעָוֹן ,כַּפֵּר ,סָלוֹחַ ent- schuldigen. -ся פ״ח צַדֵּק נַפְשׁוֹ ,הִצְטַדֵּק ;בַּקֵּשׁ סְלִיחָה sich entschuldigen.

Изви́ть см. Извивáть.

Извлекáть, -влéчь פ״י 1) הוֹצֵא מִן־ ,שָׁלוֹף— aus- ziehen. 2) הָפֵק מִן־ einen Auszug machen. -ся נפ׳.

Извлечéніе ס׳ 1) מוֹצָא ,הוֹצִיא das Ausziehen. 2) לֶקֶט מִן־ ,אֹסֶף— ,מִבְחָר Auszug.

Извнýтрь, -три́ см. Изнутри́.

Извнѣ́ ת״פ מִחוּץ von außen.

Изводи́ть, Извести́ פ״י 1) הוֹצֵא עַל־ ,כַּלֵּה ,פַּזֵּר ;אַבֵּד כַּלֵּה ,הַשְׁמֵד ,הַכְרֵת מִן־ ,אַבֵּד הוֹן verbrauchen. 2) אַבֵּד הוֹן ,הַכְרֵת מִן־ ,הַשְׁמֵד ,כַּלֵּה ausrotten. -ся נפ׳ אָפוֹס ,פָּסוֹס ,הִשָּׁמֵד ,תֹּם ,הִכָּרֵת מִן־ in Verfall kommen. [-чица נ׳.

Изво́дчикъ ז׳ מְאַבֵּד הוֹן ,—מְפַזֵּר Verschwender.

Изво́дъ ז׳ 1) מוֹצָא ,כַּלּוֹת Verbrauch. 2) אָבְדָן ,אַבְדָן, כִּלָּיוֹן Vertilgung.

Изво́зничать פ״ע עָבוֹד בְּעֶגְלוֹת מַשָּׂא Fuhrmann sein.

Изво́зъ ז׳ מוֹצָא ;מִנְהַג בְּעֲגָלוֹת ,מִטְעָן Ausfuhr.

Изволéніе ס׳ רְצוּת ,רָצוֹן Wille, Belieben.

Изво́лить פ״י רָצֹה ,הוֹאֵל ,חָפוֹץ belieben. Чегó изво́лите? מַה־שְּׁאֵלָתֶךָ. Изво́ль! יְהִי כִּדְבָרֶךָ.

Изволо́къ ז׳ הַר מְעֻפָּל ,עָקוֹב Bergabhang.

Изволочи́ть פ״י בַּלֵּה לִסְחָבוֹת abnutzen. -ся נפ׳.

Изво́льничаться פ״ח הָלוֹךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ ausge- lassen werden.

Изворáчивать, -вороти́ть פ״י הַפֵּךְ ,הָפוֹךְ umwen- den. -ся נפ׳. 1) הֵהָפֵךְ ,הִתְהַפֵּךְ sich umw. 2) הִמָּלֵט פ״ח הִנָּצֵל בְּתַחְבֻּלוֹת מִרְמָה ,מִמּוֹקֵשׁ sich herauswinden.

Изворо́тливость נ׳ עָקְבָה ,עָרְמָה ,תַּחְבֻּלוֹת מִרְמָה Gewandtheit. [gewandt.

Изворо́тливый ת׳ עָרוּם ,אִישׁ־מְזִמּוֹת ,הֲפַכְפַּךְ ,עָקוֹב

Изворо́тъ ז׳ 1) מְסִבָּה ,הֶפֶךְ Umwendung. 2) תַּחְבֻּלוֹת אֹרַח עֲקַלָּתוֹן ,דֶּרֶךְ פְּתַלְתֹּל ,מִרְמָה Ausweg.

Извороча́ть פ״י פָּרוֹעַ הַסְּדָרִים ,הָרוֹס ,הָפוֹךְ umwerfen.

Изво́щикъ ז׳ עֶגְלוֹן ,רַכָּב ,נוֹהֵג הָרֶכֶב ,בַּקָּר* (ב״מ ע״ה:) Fuhrmann. -щичій ת׳.

Извращáть, -врати́ть פ״י הָפוֹךְ ,הָרוֹס ,עַקֵּשׁ ,עַקֵּל, הַטֵּה עֲקַלְקַלּוֹת verdrehen. -ся פ״ח הִתְעַקֵּשׁ ,הִתְפַּתֵּל, הַשְׁחֵת דַּרְכּוֹ ,הִשָּׁחֵת ,הִתְבַּלֵּעַ verfälscht werden.

Извращéніе ס׳ הֶפֶךְ ,עִקְּשׁוּת Verdrehung.

Извѣ́даніе ס׳ מַסָּה ,חֵקֶר דָּבָר ,חֵקֶר Nachforschung.

Извѣ́дывать, -вѣ́дать פ״י חָקוֹר ,דָּרוֹשׁ ,תּוּר בְּלִבּוֹ. חָפוֹר ,רַגֵּל ;בַּקֵּשׁ לָדַעַת ,נַסֵּה erforschen. -ся נפ׳.

Извѣковáть פ״ע יְמֵי חַיָּיו—, בַּלֵּה שְׁנוֹתָיו sein gan- zes Leben zubringen.

Извѣриваться, -вѣриться פ״ח הָיֹה אֲבַד אֱמוּנָה, הֵחָשֵׁב לְאִישׁ כְּזָבִים, לְאִישׁ לֹא־אֵמֻן בּוֹ alles Zutrauen verlieren. [-льница נ׳.

Извѣститель ז׳ מַשְׁמִיעַ, מְבַשֵּׂר, מוֹדִיעַ Verkündiger.

Извѣстительный ת׳ שְׁמוּעָה, —בְּשׂוֹרָה— benachrichtigend.

Извѣстить см. Извѣщать.

Извѣстіе ס׳ בְּשׂוֹרָה, שְׁמוּעָה Nachricht.

Извѣстно ת״פ נִגְלוּי לַכֹּל, מוּדַעַת זֹאת bekannt; bestimmt.

Извѣстность נ׳ 1) אֱמֶת, אָמוֹן Bekanntheit. Привести въ и. הוֹצֵא לָאוֹר, חָקוֹר אֶל־נָכוֹן, בָּאֵר, פָּרֵשׁ. 2) שֵׁם, תְּהִלָּה Berühmtheit. Онъ пользуется извѣстностью שֵׁם לוֹ עַל־פְּנֵי חוּץ; נוֹדָע הוּא בַּשְּׁעָרִים.

Извѣстный ת׳ 1) מוֹדָע, גָּלוּי, נָכוֹן bewußt, bestimmt. Въ и. день לְיוֹם הַנּוֹעָד. 2) אֲשֶׁר שֵׁם, נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים, לוֹ עַל־פְּנֵי־חוּץ bekannt.

Извѣтникъ, -вѣтчикъ см. Доносчикъ.

Извѣтъ см. Доносъ.

Извѣщать פ״י גַּלֵּה אֹזֶן, בַּשֵּׂר, הוֹדֵעַ benachrichtigen. -ся פ״ח שָׁמוֹעַ, הִתְבַּשֵּׂר, הוּדַע benachrichtigt werden.

Извѣщеніе ס׳ שְׁמוּעָה, בְּשׂוֹרָה, הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם Benachrichtigung.

Извядать, -вянуть פ״ע קָמוֹל, נָבוֹל verwelken.

Извялый ת׳ קָמֵל, נָבֵל verwelkt.

Изгаживать, -гадить פ״י הַשְׁחֵת, תַּעֵב, טַנֵּף, גָּאֵל beschmutzen; verderben. -ся נפ׳ הֶאֱלַח, הִגָּאֵל; בַּלֵּעַ, פַּגֵּל, נַבֵּל כְּבוֹדוֹ, שׂוּם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, בַּלֵּעַ sich beschmutzen. [Kornbrand.

И'згарь, -гара, -гарина נ׳ שִׁדְּפַת קָמָה, שִׁדָּפוֹן

Изгибать פ״י כַּפּוֹף, עַקֵּל, הַטֵּה biegen. -ся נפ׳ הִכָּף, עֻקַּל sich verbiegen.

Изгибина נ׳ מַעֲקָשׁ, עֲקַלְקַלָּה Krümmung.

Изгибистый ת׳ 1) כָּפוּף, מְעֻקָּל, עֲקַלָּתוֹן, עֲקַלְקַל gebogen. 2) מָהִיר, חָרוּץ gelenkig.

Изгибнуть פ״ע אָבוֹד, כָּלֹה, הִשָּׁמֵד, הֵאָסֵף umkommen.

Изгибчивость נ׳ טֶבַע הַדָּבָר הַנִּכְפָּף, עֲקַלָּתוֹן Biegsamkeit. -чивый ת׳ נִכְפָּף; פְּתַלְתֹּל, מָהִיר, חָרוּץ, זָרִיז* [biegsam; geschmeidig.

Изгибъ ז׳ см. Изгибина.

Изглаживать, -гладить פ״י מָחֹה, הַשְׁמֵד, הַכְחֵד, הַמְחֵה, זַמֵּה, טַמְאֵא, אַבֵּד כָּל־זֵכֶר ל־ vertilgen. -ся נפ׳ הִמָּחֵה, הִדָּמֵה, הִשָּׁמֵד, הִכָּחֵד verschwinden.

Изглодать פ״י לַחֵךְ כַּלֵּה, —אַכֹּל, —כַּרְסֵם zernagen.

Изгнаивать פ״י הוֹצֵא כָּל־לֵחַ הַמַּכָּה auseitern lassen.

Изгнанецъ (-нца) см. Изгнанникъ.

Изгнаніе ס׳ 1) גֵּרוּשׁ, גְּרֻשָּׁה (יחזקאל מה, ט) Vertreibung. 2) גָּלוּת, גּוֹלָה Verbannung.

Изгнанникъ ז׳ נִדָּח, גָּרוּשׁ, מֻגְלֶה, גּוֹלֶה Verbannter.

Изгнаннический ת׳ גּוֹלָה—Verbannungs-. [-ница נ׳.

Изгнанничество ס׳ גָּלוּת Verbannung.

Изгниваніе ס׳ עֲבֹשׁ, רָקָב das Ausfaulen.

Изгнать см. Изгонять.

Изгнивать, -гнить פ״ע עָבוֹשׁ כֻּלּוֹ, —רָקוֹב ausfaulen.

И'згниль נ׳ מַעֲבָשׁ, רָקָב das Ausgefaulte.

Изгноить см. Изгнаивать. [רַאֲשׁוֹת Kopfkissen.

Изголовье ס׳ -ловокъ(-вка) ז׳ מְרַאֲשׁוֹת, מְרַאֲשׁוֹת,

Изгонять פ״י 1) גָּרֵשׁ, הַדֵּחַ hinausjagen. 2) הַגְלֵה verbannen. -ся נפ׳ הִגָּרֵשׁ, גֹּרַשׁ, הָגְלֵה verjagt werden.

Изгораживать פ״י גָּדוֹר, הַגְבֵּל durch einen Zaun zertheilen.

Изгорбатить פ״י כַּפּוֹף גַּב אִישׁ, גַּבֵּן buckelig machen.

Изгорбатѣть פ״ע הָיֹה לְגִבֵּן buckelig werden.

Изгорбить (-блю) פ״י כַּפּוֹף, גַּבֵּן buckelig machen. -ся פ״ח הָיֹה לְגִבֵּן buckelig werden.

Изгородить см. Изгораживать.

И'згородь, -рода, -родка נ׳ גָּדֵר, גְּדֵרָה, גֶּדֶרֶת, שׂוֹךְ, מְשֻׂכָּה, מְשׂוּכָה Zaun.

Изгорѣлый ת׳ שָׂרוּף, נִשְׂרָף, נִחַר, נָחָר verbrannt.

Изготавливать, -товлять, -товить פ״י הָכֵן, עָרוֹךְ, עַתֵּד הַכֹּל zubereiten. -ся פ״ח הִכּוֹן, הִתְעַתֵּד sich z.

Изготовленіе ס׳ עַתֵּד, הָכִין, עֲתִידוֹת Zubereitung.

Изгрызать, -грызть פ״י כַּלֵּה, כַּרְסֵם zerbeißen.

Изгрязнить פ״י כַּלֵּה, טַנֵּף, —גָּאֵל beschmutzen.

Изгулъ ז׳ הוֹלֵלוּת Ausschweifung. [liederlich werden

Изгуляться פ״ח הוֹלֵלוּת, רָדוֹף, לְשִׁתִי, הִנָּזֵר; הִתְבַּלֵּעַ

Издавать (-даю), -дать (עתיד -дамъ) פ״י נָתוֹן herausgeben. И. книгу הוֹצֵא לָאוֹר סֵפֶר. -ся נפ׳.

Издавна ת״פ מֵרָחוֹק, מִקֶּדֶם, מִכְּבָר, מֵאָז von jeher.

Издалбливать, -долбить פ״י נַקֵּר, עָשׂה נָבוּב, aushöhlen

Издалёка ת״פ מִמֶּרְחָק, מֵרָחוֹק von weitem.

И'здали ת״פ מִמֶּרְחָק, מֵרָחוֹק, מִנֶּגֶד aus der Ferne.

Изданіе ס׳ הוֹצִיא לָאוֹר, —הוֹצָאָה, הַדְפָּסָה* Ausgabe

Издатель ז׳ מוֹצִיא לָאוֹר (סֵפֶר) Herausgeber. -льница נ׳. -льскій ת׳ אֲשֶׁר לַמּוֹצִיא לָאוֹר des Herausgebers.

Издергивать, -дёргать פ״י בַּלֵּה, קָרוֹעַ לִגְזָרִים zerfetzen. -ся נפ׳ בָּלֹה, הִקָּרֵעַ abgenutzt werden.

Издерживать, -держать פ״י (כֶּסֶף) הוֹצֵא, פַּזֵּר; בַּלֵּה verbrauchen. -ся נפ׳ הוּצָא verbraucht werdrn. Я издержался הוֹצֵאתִי אֶת־כָּל־כַּסְפִּי.

Издержка נ׳ כַּלּוֹת, (בְּכֶסֶף) הוֹצָאָה Ausgabe. Путевыя издержки הוֹצָאַת הַדֶּרֶךְ.

Издиравить פ״י נָקוֹב לָרוֹב, —נָקוֹר zerlöchern

Издира́ть פ״ע נָזוֹר לִגְזָרִים ,קָרוֹעַ לִקְרָעִים zerreißen. -ся נפ׳ הִקָּרַע לִקְרָעִים zerrißen werden.

Издича́лый ת׳ פָּרוּעַ ,נֶהְפַּךְ לְפֶרֶא ,הוֹלֵךְ שׁוֹבָב ver-

Излича́ть פ״ע הִפָּרַע ,הָיֹה לְפֶרֶא verwildern. [wildert.

Издо́й ז׳ מְעַט הֶחָלָב בַּבְּהֵמָה Abnahme der Milch.

Издо́йная корóва פָּרָה מַמְעֶטֶת חֲלָבָהּ wenig milch- [gebende Kuh.

Издолби́ть см. Изда́лбливать.

Издо́хлый ת׳ נְבֵלָה ,פֶּגֶר ,מֵת krepirt.

Издо́хнуть см. Издыха́ть.

Издре́вле ת״פ מִקֶּדֶם ,מִימֵי־עוֹלָם ,מֵאָז ,מִכְּבָר von [jeher

Издробля́ть, -би́ть см. Дробля́ть.

Издыха́ніе ס׳ גְּוֹעַ ,מַפַּח־נֶפֶשׁ Aushauchung des Geistes. [aushauchen.

Издыха́ть פ״ע גְּוֹעַ ,נָפוֹחַ נַפְשׁוֹ ,הֵאָסֵף ,מוּת den Geist

Издѣва́ться (надъ кѣмъ) פ״ח הִתְעַלֵּל בְּ־ ,הָתֵל— ,הִתְעַנֵּג עַל־ ,לְעוֹג לְ־ ,הָתֵל— Spaß treiben.

Издѣ́вка נ׳ מַהֲתַלָּה ,הֲתֻלִּים ,לָצוֹן Spaß.

Издѣ́вочникъ ז׳ מִתְלוֹצֵץ ,מִתְעוֹלֵל ,מְהַתֵּל ,אִישׁ־ לֵץ ,הֲתֻלִּים Spötter. [spottend.

Издѣ́вочный ת׳ מִתְהוֹלֵל ,אוֹהֵב הֲתֻלִּים ,מִתְלוֹצֵץ

Издѣ́вчивый ת׳ מְצַחֵק ,מְהַתֵּל spottsüchtig.

Издѣ́ліе (к׳ -лі́йце) ס׳ מַעֲשֵׂה־יָדַיִם ,חֲרֹשֶׁת ,יֵצֶר ,עֹצֶב ,פֹּעַל כַּפַּיִם Handarbeit.

Изжа́рить פ״ע צָלֹה בָּאֵשׁ, —קָלֹה ausbraten.

И'зжелта ת״פ צָהֹב מְעַט ,יְרַקְרַק צָהֹב gelblich.

Изжива́ть, -жи́ть פ״ע (1 הָתֵם חַיָּיו ,כַּלֵּה יָמָיו ver- leben die Zeit. 2) הוֹצֵא הוֹנוֹ ,כַּלֵּה מַעֲשֵׂה יָדָיו ausgeben.

Изжига́ть,-же́чь(עתיד изожгу́) פ״ע שָׂרוֹף בָּאֵשׁ ,בַּעֵר verbrennen. -ся פ״ח הִשָּׂרֵף ,הִצָּרֵב sich verbrennen.

Изжима́ть см. Выжима́ть.

Изжо́га נ׳ חַרְחֻר בַּפֶּה וּבַקֵּבָה Sodbrennen.

И'ззелена ת״פ יָרוֹק מְעַט ,יְרַקְרַק grünlich.

Иззноби́ть פ״ע הַקְפֵּא בַּקָּרָה ,עַנֵּה בַּקֹּר frieren lassen.

Иззу́бривать, -брить см. Зазу́бривать.

Иззяба́ть,-зя́бнуть פ״ע עֻנֵּה מִקָּרָה ,הִצָּמֵת מִפְּנֵי קֹר durchfrieren. Я весь иззя́бъ נִבְהֲלוּ עֲצָמַי מִקֹּר.

Иззя́блый ת׳ קָמֵל מִקֹּר durchgefroren.

Изла́вливать פ״ע לָכוֹד ,צוּד כָּל־ wegfangen. [klärer.

Излага́тель ז׳, -льный ת׳ עוֹרֵךְ ,מְפָרֵשׁ ,מְבָאֵר Er-

Излага́ть פ״ע שׂוּם פֵּשֶׁר־דָּבָר ,בָּאֵר ,פָּתוֹר ,סַפֵּר ,עָרוֹךְ לִפְנֵי auslegen, erklären. -ся נפעל הֵעָרֵךְ לִפְנֵי erklärt werden.

Изла́зить עָלֹה —,זָחוֹל עַל־פְּנֵי כָל־ durchkriechen.

Изла́мывать פ״ע קַצֵּץ—,פָּרֵק—,שַׁבֵּר כָּל־ zerbrechen. -ся נפעל הִתְפּוֹצֵץ ,הִשָּׁבֵר כֻּלּוֹ sich z.

Излегка́ ת״פ עַל־נְקַלָּה ; מְעַט ,לְאַט leichthin.

Излежа́лый ת׳ כָּלֶה מֵרֹב יָמִים ,הָשְׁחַת מְנוּחוֹ יָמִים רַבִּים verlegen (Waare).

Изле́живаться, -жа́ться פ״ח כָּלֹה מֵרֹב יָמִים, הִשָּׁחֵת מְנוּחוֹ יָמִים רַבִּים verlegen werden (Waare).

Излета́ть, -тѣть см. Вылета́ть.

Излётъ ז׳ (חִצִּים אוֹ זִקִּים) כְּלוֹת מְעוּף — קֵץ יָעֵף [Beendigung des Fluges.

Излечъ— см. Излѣ́чъ—.

Излива́ть, -лія́ть, -ли́ть פ״ע שָׁפוֹךְ ,יָצוֹק aus-, er- gießen. И. свой гнѣвъ на שְׁפוֹךְ אַפּוֹ עַל־ . И. ми́- лость на שְׁפוֹךְ רוּחַ־חֵן עַל־— ,יָצוֹק . -ся פ״ח הִשָּׁפֵךְ, נָתוֹךְ ,הִשְׁתַּפֵּךְ ,הוּצַק fließen.

Изли́зывать, -за́ть פ״ע לָקֹק כָּל־ auslecken.

Изли́тіе ס׳ הַתּוּךְ ,צֶקֶת ,יְצֹק ,שֶׁפֶךְ ,שִׁפּוּךְ Ausfluß.

Изли́шекъ ז׳ עוֹדֵף ,מוֹתָר ,יִתְרוֹן ,יֶתֶר Ueberfluß.

Изли́шество ס׳,- ли́шность נ׳ מַכְבִּיר ,מוֹתָר ,סֶפֶק, שֶׁפַע das Ueberflüssige. [überflüssig sein.

Изли́шествовать פ״ע הִמָּצֵא לְמַכְבִּיר ,עָדוֹף עַל־

Изли́шне ת״פ לְלֹא־צֹרֶךְ ,לְמוֹתָר überflüssig.

Изли́шній ת׳ עוֹדֵף ,נֶעְתָּר überflüssig.

Изліяніе ס׳ צֶקֶת ,שֶׁפֶךְ Ergießung. И. гнѣ́ва שֶׁטֶף־ שֶׁצֶף־קֶצֶף ,אַף.

Изліять см. Излива́ть.

Изловить см. Изла́вливать.

Изловча́ться פ״ח הִתְחָרֵץ ,הִתְפַּתֵּל ,הַעֲרֵם ,עָרוֹם [gewandt werden.

Излогъ см. Изло́жина 1.

Изложе́ніе ס׳ פָּרָשַׁת דָּבָר ,מַעֲרֶכֶת דְּבָרִים Auslegung.

Изло́жина נ׳ (1 גֵּיא ,בִּקְעָה ,עֵמֶק בֵּין הָרִים ,גֵּי־הָרִים Schlucht. 2) צִנּוֹר בְּעֵץ קְנֵה־הָרֹבִים Krümmung des [Flintenkolbens.

Изложи́ть см. Излага́ть.

Изло́жистый ת׳ אֲשֶׁר צִנּוֹרִים לוֹ ,שְׁקַעֲרוּר vertieft.

Излома́ть, -ми́ть см. Изла́мывать. [Bruchstück.

Изло́мокъ(-мка) ז׳ מְכִתָּה ,כְּלִי מְנֻפָּץ ,שֶׁבֶר ,—נִפּוּץ—

Изло́мъ ז׳ שֶׁבֶר ,נֶפֶץ Bruch. [zerplatzen.

Изло́паться פ״ח הִתְפּוֹצֵץ ,נָפוֹץ ,הִתְבַּקֵּעַ ,הִבָּקֵעַ

Излу́къ ז׳,-лу́чина,-чинка נ׳ מַעֲקָשׁ ,עָקוֹב ,עֲקַלְקַלָּה Biegung. [אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת sich schlängelnd.

Излу́чистый ת׳ מְעֻקָּל ,מַטֶּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו ,הוֹלֵךְ.

Излѣни́ть פ״ע רַפֵּה יְדֵי —,לַמֵּד לְעַצְלָה faul machen. -ся פ״ח הִסָּכֵן בְּעַצְלָה ,הֵעָצֵל faul werden.

Излѣче́ніе ס׳ רְפָאוּת ,מַרְפֵּא Heilung.

Излѣ́чивать, -лѣчи́ть פ״ע חַיֵּה ,גָּהֹה ,רַפֵּא ,רָפֹא מֵחָלְיוֹ völlig heilen. -ся פ״ח הֱיֵה מֵחָלְיוֹ ,הֵרָפֵא sich auscuriren.

Излѣчи́мый ת׳ אֲשֶׁר תְּרוּפָה ,אֲשֶׁר רְפָאוֹת תַּעֲלֶה לוֹ heilbar. -мость נ׳ כִּשְׁרוֹן לְהֵרָפֵא לוֹ Heilbarkeit.

Измáзывать, -мáзать פ״י מָשׁוֹחַ כָּל־ — טָוֹחַ ganz verschmieren. -ся פ״ח הִמָּשַׁח כֻּלּוֹ ,— הַטּוֹחַ sich beschmieren.

Измáлывать פ״י טָחוֹן הֵיטֵב ; הָדֵק הַכֹּל zermahlen.

Измáрчивый ת׳ מִתְגָּאֵל (מִטַּנֵּף) עַד־מְהֵרָה leicht schmutzend. [-ся פ״ח הִתְגָּאֵל ,הֵאָלַח sich beschmutzen.

Измáрывать, -марáть פ״י גָּאֹל ,טַנֵּף beschmutzen.

Измáчивать פ״י שָׂרֹה בְּמַיִם ,שׁוֹקֵק ,הַרְטֵב durchnässen. -ся פ״ח הִמָּלֵא מַיִם ,הֻרְטַב durchnäßt werden.

Измáять פ״י עַיֵּף ,יָגֹעַ ,הוֹגֵעַ ,הַמְרֵה abquälen.-ся פ״ח sich abmatten.

Измéливать, -мелúть, -мельчáть,-чúть פ״י פָּתוֹת לְפִתִּים ,הָדֵק zerbröckeln. -ся נפעל הוּדַק zerbröckelt werden. [קָפוֹא — מִקָּרָה erfrieren.

Измерзáть, -мёрзнуть פ״ע נָגֹעַ ,הִצָּמֵת מִפְּנֵי קֹר

Измéрзлый ת׳ קָפוּא ,נְגוּעַ מִקָּרָה ,נִצְמַת מִקֹּר erfroren.

Изминáть, -мя́ть פ״י — רָמוֹס כָּל־ ,מָעוֹךְ ,עָשֹׂה ,עַסֵּה ,עָשָׂה (צפניה ג׳, יח, איוב י, ם) durchkneten; zerknittern. -ся פ״ח הֻרְמַס ; עֻשָּׂה ,מוֹעָךְ zerknittert, [durchgeknettet werden.

Измлáда см. Смóлоду.

Измождáть, -дúть פ״י — עַנֵּה ,הַכְשֵׁל כֹּחַ ,הַלְאֵה ,הַכְאֵה ,דַּכֵּא entkräften. -ся פ״ח חָלוֹשׁ (שמות יז, יג) ,עָלוֹף ,הִתְעַלֵּף ,הַלְאֵה ,דָּאוֹב ausgemergelt werden.

Измождéніе ס׳ דְּאָבוֹן ,דְּאָבָה ,דַּאֲבָה Erschöpfung.

Измозжáть,-жúть פ״י פַּצְפֵּץ ,רַטֵּשׁ ,נַפֵּץ zermalmen.

Измокáть, -мóкнуть פ״ע הִמָּלֵא אֶגְלֵי־ ,הָמוֹג ,רָטוֹב durchnäßt werden. [durchnäßt.

Измóклый ת׳ רָטוֹב ,מָלֵא רְסִיסֵי מַיִם ,רָוֶה מַיִם

Измолáчивать,-молотúть פ״י דּוֹשׁ כָּלִיל ausdreschen.

Измолóтъ ז׳ תֹּכֶן הַדָּגָן הַנָּדוֹשׁ ,מְדֻשָּׁה Ausdrusch..

Измолóть см. Измáлывать.

Измóлъ ז׳ מִטְחָן Zermahlung.

Изморúть см. Заморúть.

И'зморозь נ׳ כְּפוֹר ,קִפָּאוֹן kalter Staubregen.

Измочáливать, -мочáлить פ״י הָרוֹס ,הַפְרֵד לְבַדִּים ,zerfasern. -ся נפעל הִתְפָּרֵד לְבַדֵּי הַרְכָּבָתוֹ ,בַּדֵּי דָּבָר — הֶהָרֵס sich z.

Измочúть см. Измáчивать. [den.

Измошéнничаться פ״ח הֱיוֹת לְאִישׁ נָבָל Schelm wer-

Измýсливать, -слить פ״י גָּאֹל בְּרִירוֹ ,הוֹרֵד רִירוֹ עַל־ begeifern. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל בְּרִירוֹ sich b.

Измýчивать, -мýчить פ״י הַכְאֵה ,הַלְאֵה ,דַּכֵּא ,עַנֵּה abquälen.-ся פ״ח הִתְעַלֵּף ,הַלְאֵה ,דַּכֵּא ,עֻנֵּה ,הִכָּשֵׁל כֹּחַ sich ab. Онъ измýчился כָּשַׁל כֹּחוֹ.

Измы́кивать, -мы́кать פ״י 1) עָבוֹד ,שָׁרוֹק פִּשְׁתִּים ,כַּלֵּה בֶּגֶד (2 . brechen (Flachs) פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת abnutzen. -ся נפעל לְסְחָבוֹת [brauchen.

Измы́ливать,-лить פ״י הוֹצֵא כָּל־הַבֹּרִית Seife ver-

Измѣ́ливать, -мѣ́лить פ״י הַלְבֵּן בְּגִתָּר ganz mit Kreide beschmieren. [Verrath.

Измѣ́на נ׳ מַעַל ,פֶּשַׁע ,בֶּגֶד ; פֶּשַׁע־אֶרֶץ ,מֶרֶד ,קֶשֶׁר

Измѣнéніе ס׳ חֲלִיפָה ,שַׁנּוֹת ; הִשְׁתַּנּוּת ,הַשָּׁנוֹת Veränderung.

Измѣ́нникъ ז׳ בּוֹגֵד ,מוֹעֵל ;מוֹרֵד Verräther.-нница נ׳.

Измѣ́нничать פ״ע בָּגוֹד ,מָעוֹל ; מָרוֹד ,פָּשׁוֹעַ בְּ־ verrathen. [risch.

Измѣ́ннически ת״פ בְּדֶרֶךְ בּוֹגְדִים ,בְּמֶרֶד verräthe-

Измѣ́ннический, -нничій ת׳ בּוֹגְדִים—treulos.

Измѣ́нничество ס׳ בֶּגֶד ,מַעַל ,מֶרֶד Verrath.

Измѣ́нный ת׳ אֲשֶׁר חֲלִיפוֹת לוֹ ,בֶּן־חֲלוֹף veränderlich.

Измѣ́нчивость נ׳ טֶבַע הַדָּבָר הַמִּשְׁתַּנֶּה ,חֲלִיפוֹת, שְׁנוֹת Veränderlichkeit. [דַּרְכּוֹ veränderlich.

Измѣ́нчивый ת׳ מִשְׁתַּנֶּה ,אֲשֶׁר חֲלִיפוֹת לוֹ ,מְשַׁנֶּה

Ззмѣня́емость נ׳ הִשְׁתַּנּוּת ,חֲלִיפוֹת Veränderlichkeit.

Измѣня́емый ת׳ מְשַׁנֶּה פָּנָיו ,נָכוֹן לְהִשְׁתַּנּוֹת veränderlich.

Измѣня́ть, -нúть פ״י 1) שַׁנֵּה פְנֵי־דָבָר ,הָפוֹךְ verändern. И. нравъ שַׁנֵּה דַרְכּוֹ ,— טַעְמוֹ. Язва измѣнúла видъ свой הַנֶּגַע הָפַךְ אֶת־עֵינוֹ. 2) בָּגוֹד בְּ־ ,— מָעוֹל ,— מָרוֹד ,— פָּשׁוֹעַ בְּ־ ,— הָמֵר (שַׁקֵּר) בְּ־ untreu werden. И. отéчеству בָּגוֹד בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. Женá измѣнúла своемý супрýгу בָּגְדָה הָאִשָּׁה מֵרֵעָהּ. Онъ не измѣнитъ своемý слóву הוּא לֹא־יָמֵר דְּבָרוֹ. Сúлы измѣнúли мнѣ עֲזָבַנִי כֹחִי. Глазá начинáютъ измѣня́ть אוֹר עֵינַי אֵין־אִתִּי. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ ,הֵהָפֵךְ ,הָפוֹךְ ,הִשְׁתַּנֵּה ,שֻׁנֵּה ,שָׁנֹה. Я не измѣнúлся אֲנִי לֹא־שָׁנִיתִי. Вóлосы на я́звѣ измѣнúлись въ бѣ́лые הַשֵּׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ לָבָן.

Измѣрéніе ס׳ מְדִידָה* ,מֵמַד Ausmessung.

Измѣ́ривать, -рáть פ״י מָדוֹד ,מוֹדֵד ,מַדֵּד ,כּוֹל ausmessen. -ся נפעל.

Измѣрúмость נ׳ דֵּי־הִמַּד Meßbarkeit.

Измѣрúмый ת׳ מוּמָד ,נִמַּד meßbar. [messer.

Измѣрúтель ז׳ כָּל מְמַדֵּד ,מוֹדֵד (ישעי׳ מ, יב) Aus-

Измѣрúтельный ת׳ עָשׂוּי לָמֹד בּוֹ ,הַמִּדָּה—Meß-.

Измя́клый ת׳ נָמֵק ,רַךְ ,מֻרְכָּךְ weich geworden.

Измя́кнуть פ״ע הָפוֹךְ רַךְ ,רָכֹךְ ,הִמַּק weich werden.

Измя́ть см. Изминáть. [Rückseite.

Изнáнка נ׳ אָחוֹר (בבגד),—הַפְּנִימִי ,צַד הַשְּׂמָאלִי (בארג)

Изнасúливать, -сúлить פ״י אָנוֹס ,עַנֵּה Gewalt

anthun. **И.** же́нщину עִנָּה אִשָּׁה, כָּבוֹשׁ züchtigen.
-ся 1) פ״ח הִתְאַמֵּץ, עָמוֹל יֶתֶר מִכְּדֵי־כֹחוֹ sich anstrengen. 2) נפ׳ הֶאֱנַס, עֻנָּה, הֻכְבַּשׁ geschändet werden.

Изнаси́лованіе ס׳ (אשה) אֹנֶס, כִּבּוּשׁ, עִנּוּת Nothzucht.

Изнаси́ловать, -льничать см. Изнаси́ливать.

Изна́шивать פ״י (בגד) בַּלֵּה, (בגד) עַד־בְּלוֹתוֹ נָשׁוֹא abnutzen. -ся נפעל בָּלָה sich abn.

Изнемога́ть, -мо́чь פ״ע חָלֹה, הִלָּאֵה, לָאֹה, חָלוֹשׁ, הִתְעַטֵּף, הִתְעַלֵּף, עָלוֹף, יָעוֹף, עָיוֹף, הֵאָנֵשׁ schwach werden.

Изнеможе́ніе ס׳ אֶפֶס־כֹּחַ, לֹא־כֹחַ, דְּאָבָה Entkräftigung.

Изни́зывать, -низа́ть פ״י חָרוֹז בִּפְנִינִים mit Perlen besetzen.

Изника́ть, -ни́кнуть פ״ע צָמוֹחַ, הִגָּלֵה, יָצוֹא מִן־, הָצֵץ auftauchen.

И'знова см. Съи́знова.

Изнора́вливать, -норови́ть פ״ע 1) צַפֵּה לַמּוֹעֵד, שָׁמוֹר עֵת, לָקוֹחַ מוֹעֵד, חַכֵּה עַד עֵת־מְצוֹא abwarten. 2) כּוֹנֵן אֶל־מַטָּרָה zielen nach...

Износи́ть см. Изна́шивать

Изно́сокъ (-ска) ז׳ בֶּגֶד בָּלֶה, שִׂמְלָה בָלָה abgenutztes Kleidungsstück.

Изно́съ ז׳ בְּלוֹת.Носи́ть пла́тье до изно́су עָטֹה בֶגֶד עַד־בְּלוֹתוֹ. Сапога́мъ изно́су нѣтъ הַנַּעֲלַיִם לֹא יִבְלוּ.

Изнуре́ніе ס׳ רָזוֹן, רִפְיוֹן יָדַיִם Erschöpfung. לֹא־כֹחַ, דַּאֲבוֹן, דְּאָבָה, יְגִיעַת בָּשָׂר

Изнурённый ת׳ נִלְאֶה, יָגֵעַ, יָעֵף, עָיֵף, אֵין אֱיָל, לֹא־כֹחַ, רָזֶה, נִקְשֶׁה erschöpft.

Изнури́тельный ת׳ מַלְאֶה, מַאֲדִיב נֶפֶשׁ entkräftend.

Изнуря́ть, -ри́ть פ״י עַנֵּה, הַלְאֵה, יַגֵּעַ, הוֹגֵעַ, כַּלֵּה כֹחַ, הַרְזֵה, הַאֲדֵב נֶפֶשׁ, רָזֹה entkräften. -ся פ״ח הִלָּאֵה, דָּאוֹב entkräftet werden.

Изнутри́ תה״פ מִבַּיִת, מִקֶּרֶב, מִפְּנִימָה, מִלִּפְנִים von innen.

Изныва́ть, -ны́ть פ״ע דָּוֹה, הִמּוֹג, הִמַּק vergehen. Изныва́етъ душа́ моя́ תִּתְעַטֵּף רוּחִי, תָּשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי.

Изнѣ́женность נ׳ רֹךְ, עֹנֶג, פִּנּוּק* Verzärtelung.

Изнѣ́женный ת׳ עָנֹג וְרַךְ, מְפֻנָּק, עָדִין verzärtelt.

Изнѣ́живать, -жить פ״י פַּנֵּק, עַדֵּן, הָרֵךְ בְּתַעֲנוּגִים verzärteln. -ся פ״ח הִתְפַּנֵּק, עָנוֹג, הִתְעַנֵּג, הִתְעַדֵּן, הַסְכֵּן־בְּעֹנֶג וָרֹךְ sich v.

Изня́ть см. Изнима́ть.

Изо см. Изъ.

Изоби́ліе, Изоби́лованіе ס׳ שֶׁפַע, שִׁפְעָה, מוֹתָר, מַרְבֶּה, רְוָיָה, מַכְבִּיר Ueberfluß. И. хлѣ́ба שָׂבָע, פִּסַּת־בַּר.

Изоби́ловать (-лую) פ״ע פָּרוֹץ, רָבֹה, מָלֹא; הָשֵׂק Ueberfluß haben. Страна́ эта изоби́луетъ хлѣ́бомъ בָּאָרֶץ הַזֹּאת יִפְרֹץ דָּגָן לָרֹב. Подточи́лія изоби́луютъ со́комъ виногра́днымъ הַיְקָבִים יָשִׁיקוּ תִירוֹשׁ.

Изоби́льно תה״פ לָרְוָיָה, לָשֹׂבַע; לָרֹב, לְמַכְבִּיר reichlich.

Изоби́льный ת׳ רַב, כַּבִּיר, עָצוּם reich.

Изоблича́ть, -чи́ть פ״י גַּלֵּה, הוֹכֵחַ עַל־פָּנָיו, עָנֹה בְּ־ entlarven. -ся נפ׳ הוּכַח עַל־פָּנָיו entlarvt werden.

Изобличе́ніе ס׳ (עַל־עָוֹן) תּוֹכֵחָה Entlarvung.

Изобличи́тель ז׳ מוֹכִיחַ עַל־פְּנֵי, מְגַלֵּה קְלוֹן, יֹסֵר Ueberführer. -льница נ׳.

Изобличи́тельный ת׳ (עַל־עָוֹן) מָלֵא תוֹכָחוֹת, תּוֹכֵחָה — entlarvend

Изобража́ть, -зи́ть פ״י תָּאֵר, דַּמּוֹת, חַקֵּה, עָשֹׂה תַבְנִית, צַיֵּר* abbilden; darstellen. -ся נפ׳ תֹּאַר, חֻקָּה sich darstellen.

Изображе́ніе ס׳ תַּבְנִית, דְּמוּת, מַשְׂכִּית Darstellung.

Изобрази́тельный ת׳ מְתָאֵר, מְחַקֶּה darstellend.

Изобрѣ́сть см. Изобрѣта́ть.

Изобрѣта́тель ז׳ מַמְצִיא חֲדָשׁוֹת, מְגַלֶּה, אֲבִי־ Erfinder. -льница נ׳.

Изобрѣта́тельность נ׳ כִּשְׁרוֹן לִמְצוֹא חֲדָשׁוֹת, חֵקֶר תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה, מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב Erfindsamkeit.

Изобрѣта́тельный ת׳ מְגַלֶּה תַעֲלֻמוֹת חָכְמָה, מֵפִיק, חוֹקֵר, דּוֹלֶה עֵצָה, תְּבוּנָה erfinderisch.

Изобрѣта́ть, -обрѣ́сть פ״י הָפֵק מְזִמָּה, הוֹצֵא אוֹר, הַגְלֵה, תַעֲלֻמַת חָכְמָה, בָּרוֹא חֲדָשָׁה erfinden. -ся נפ׳ הִגָּלֵה, יָצוֹא לָאוֹר erfunden werden.

Изобрѣ́теніе ס׳ מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב, חִשָּׁבוֹן, הַמְצָאָה* Erfindung.

Изогну́ть см. Изгиба́ть.

Изодра́ть см. Издира́ть.

Изойти́ см. Изходи́ть.

Изорва́ть פ״י קָרוֹעַ לִקְרָעִים zerreißen. -ся נפ׳ הִקָּרֵעַ zerrissen werden.

Изощре́ніе ס׳ חִדּוּד, שִׁנּוּן Schärfung.

Изощря́ть, Изостри́ть פ״י חַדֵּד, שַׁנֵּן, מָרוֹט schärfen. И. мечь חַדֵּד חֶרֶב. И. ра́зумъ חַדֵּד, חָנוֹךְ לִתְבוּנָה*, הַשְׂכֵּל. -ся נפ׳ הוּחַד, הִשָּׁנֵן geschärft werden.

Израбо́таться פ״ח יָגוֹעַ מֵרֹב עֲבוֹדָה, עָיוֹף־ sich müde arbeiten.

Изразе́цъ (-зца́), Изра́зчикъ ז׳ לִבְנַת תַּנּוּר וְכִירַיִם. -цо́вый, -ча́тый ת׳.

Изра́нить פ״י הַכֵּה וּפָצוֹעַ verwunden.

Израсхо́дывать, -довать (-дую) פ״י הוֹצֵא (כֶּסֶף) עָלֹה־ ausgeben, verbrauchen. -ся פ״ח הוּצָא עַל־, עַל־ verbraucht werden. По три́ста си́клей зо́лота израсхо́довалось на ка́ждый щитъ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָת.

Изрека́ть, -ре́чь פ״י הַגֵּד, אָמֹר, הַבֵּעַ, מַלֵּל, בָּטֹא aussprechen.

Изрече́ніе ס׳ מִבְטָא שְׂפָתַיִם, מוֹצָא־, דִּבְרָה Ausspruch.

Изруба́ть, -би́ть פ״י חָטוֹב לִגְזָרִים, — כָּרוֹת zerhacken.

Изругáть см. Выругать. [graben.

Изрывáть, -рыть (עתיד -рóю) פ״י כָּרֹה, חָפוֹר aus=

Изрыгáть, -рыгнуть פ״י קָאֹה, הָקֵא, הוֹצֵא מִגְּרוֹנוֹ auswerfen, ausspeien. Гора́ изрыгáетъ плáмень הָהָר הוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ.

Изрыскивать,-рыскать פ״י רוּץ עַל־פְּנֵי כָל־ durch= laufen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּק (ירמיה לא, כא), הָלוֹךְ שׁוֹבָב ausschweifend werden.

И'зрѣдка ת״פ לִפְעָמִים, יֵשׁ אֲשֶׁר־ bisweilen. [werden.

Изрѣзвиться פ״ח הִתְהוֹלֵל, הִתְלַהְלֵהַּ ausgelassen

Изрѣзывать, -рѣзать פ״י גָּזוֹר לִגְזָרִים zerschneiden.

Изрѣшетить פ״י עֲשֵׂה כְּמוֹ רֶשֶׁת; נָקוֹב כִּכְבָרָה zer=

Изря́дно ת״פ הֵיטֵב, טוֹב vorzüglich. [löchern.

Изря́дный ת׳ טוֹב מְאֹד, עָתִיק vorzüglich. -ное одѣя́ніе מְכַסֶּה עָתִיק.

Изсáливать, -сáлить פ״י טַנֵּף־, גָּאֹל בְּחֵלֶב mit Fett beschmutzen. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל בְּחֵלֶב, הָאָלַח־ sich mit Fett b.

Изсáсывать,-сосáть פ״י מָצוֹץ־, יָנוֹק כָּל־ aussaugen.

Изсвéрливать,-лить פ״י נָקוֹב, נַקֵּר zerbohren.

И'зсиза ת״פ כְּעֵין תְּכֵלֶת כֵּהָה schwarzbläulich.

И'зсиня ת״פ כְּעֵין תְּכֵלֶת bläulich.

Изслѣди́ть см. Изслѣдывать. [schung.

Изслѣдованіе ס׳ חֵקֶר דָּבָר, מִדְרָשׁ, בִּקֹּרֶת Erfor=

Изслѣдователь ז׳ בּוֹחֵן, מְבַקֵּר, חוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ Forscher.

Изслѣдывать, -довать פ״י חָקוֹר, דָּרוֹשׁ, בַּקֵּר, בָּחוֹן, בָּדוֹק; בִּין בְּ־, בּוּר, תּוּר בְּלִבּוֹ, אַזֵּן וְחַקֵּר erforschen. Чтобы изслѣдовать странý לַחְפֹּר אֶת־הָאָרֶץ, לָתוּר—.

Изслю́н— см. Заслю́н—. [—

Изсори́ть פ״י פַּזֵּר, אַבֵּד הוֹנוֹ verschwenden.

Изсóхлый ת׳ יָבֵשׁ, צִחֵה, חָרֵר, נִקְשֶׁה, צָנוּם; נָשֵׁת בצמא

Изсóхнуть см. Изсыхáть. [vertrocknet.

Изстáиваться, -стоя́ться פ״ח פּוּג, הָפוֹג מֵעָמְדוֹ (משקה) יָמִים רַבִּים schal werden.

И'зстари ת״פ מִימֵי, מֵאָז, מִקֶּדֶם, מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת, עוֹלָם, מִדּוֹר דּוֹר seit alten Zeiten.

Изстегáть פ״י 1) תַּפֵּר durchsteppen. 2) הַכֵּה וּפָצוֹעַ בַּשּׁוֹטִים zerpeitschen.

Изстрочи́ть פ״י תַּפֵּר קַו לָקָו durchsteppen.

Изстрѣливать, -лять פ״י 1) יָרֹה זִקִּים לָרוֹב עַל־ zerschießen. 2) יָרֹה עַד־הָרִיק אַשְׁפָּתוֹ, הָרֵק תְּלָיו עַל־ verschießen. [losigkeit.

Изступлéніе ס׳ מְהוּמָה, שִׁמָּמוֹן, עִוְעִים, רוּחַ Bewußt=

Изсту́пленникъ ז׳, -лённый ת׳ נִתְעָה, פּוֹחֵז, נִפְתָּל, נַעֲוֵה לֵב, מְהוֹלָל Bewußtloser, Rasender. -нница נ׳.

Изсу́чивать, -сучи́ть פ״י שָׁזוֹר כָּלִיל, הַשְׁזֵר־ auf= zwirnen.

Изсушáть,-ши́ть פ״י 1) יַבֵּשׁ כָּל־, הַחֲרֵב austrocknen. 2) הַלְאֵה, הָצֵק, הַכְאֵה לֵב־ abzehren.

Изсыхáніе ס׳ יְבֹשֶׁת, חֹרֶב das Vertrocknen.

Изсыхáть, -сóхнуть פ״ע יָבוֹשׁ, חָרוֹב vertrocknen. И. отъ печáли הַרְזֵה מִיָּגוֹן, הִדַּל—.

Изсѣкáть, -сѣчь פ״י 1) בַּקֵּעַ, חָטוֹב, חָצוֹב, פָּסוֹל aushauen. 2) הַכֵּה וּפָצוֹעַ בַּשּׁוֹטִים auspeitschen. 3) חָצוֹב אֵשׁ מִצּוּר Feuer schlagen. -ся נפ׳.

И'зсѣра ת״פ כְּעֵין־אֵפֶר, כְּמַרְאֵה גָפְרִית etwas grau.

Изсякáніе ס׳ (המים) יְבֹשֶׁת, חֹרֶב das Austrocknen.

Изсякáть, -ся́кнуть פ״ע יָבוֹשׁ, דָּלוֹל וְחָרוֹב, הִנָּשֵׁת. [vertrocknen.

Изся́клый ת׳ יָבֵשׁ, חָרֵב, נִשָּׁת vertrocknet.

Изубы́тчивать, -бы́тчить פ״י הַכְשֵׁל בְּנֵזֶק Verlust zufügen. [הַבְלֵי־שָׁוְא Fanatiker.

Изувѣрный ת׳, -вѣръ ז׳ מַאֲמִין בַּשָּׁוְא, פֶּתִי, מְשֻׁגָּע

Изувѣрство ס׳ פַּתְיוּת, אֱמוּנָה בְּהַבְלֵי־שָׁוְא Aber= [glaube.

Изувѣръ см. Изувѣрный.

Изувѣченіе ס׳ מוּם, מָשְׁחָת; פְּצַע, מוּם בְּ־ תֵּת Verstümmelung. [verstümmelt.

Изувѣченный ת׳ אֲשֶׁר מוּם בּוֹ, מָשְׁחָת בּוֹ—, פָּצוּעַ

Изувѣчивать, -чить פ״י נָתוֹן מוּם בְּ־ verstümmeln. -ся פ״ח הִפָּצַע verstümmelt werden.

Изукрáшивать, -крáсить פ״י יַפֵּה, פָּאֵר ausputzen. -ся פ״ח הִתְיַפֵּה, עֲדִי עָדֹה sich a. [staunenswerth.

Изуми́тельно ת״פ פְּלָאִים, הַפְלֵא וָפֶלֶא, נִפְלָאוֹת er=

Изуми́тельный ת׳ נִפְלָא, נוֹרָא, מַפְלִיא erstaunlich.

Изумлéніе ס׳ שַׁמָּה, בַּלָּהָה, שִׁמָּמוֹן, תִּמְהוֹן־לֵב das Erstaunen.

Изумлённый ת׳ נִדְהָם, נִבְהָל, מַשְׁמִים erstaunt.

Изумля́ть, -ми́ть פ״י הַשְׁמֵם, הַפְלֵא לַעֲשׂוֹת; הַחֲרֵד in Erstaunen setzen. -ся פ״ח הִשְׁתָּאֵה, תָּמוֹהַּ, הִתַּמֵּהַּ, הִבָּהֵל, שְׁמָמָה לָבוֹשׁ, חֲרָדוֹת— erstaunen. Онъ óчень изуми́лся לֹא־קָמָה בּוֹ רוּחַ.

Изумру́дъ ז׳ בָּרֶקֶת, בָּרְקַת, *אִזְמָרַגְד Smaragd.

Изурóдованіе ס׳ מִשְׁחַת תֹּאַר, מָשְׁחָת, תֵּת מוּם בְּ־

Изурóдовать см. Урóдовать. [Verunstaltung.

Изурóчивать,-рóчить פ״י אָלֹה בִקְסָמִים, קָבוֹב behexen.

Изу́стный ת׳ בְּפֶה, שׁוּם—, שָׁמוּר, עָרוּךְ עַל־פֶּה mündlich. -ныя предáнія *דְּבָרִים שֶׁבְּעַל־פֶּה.

Изучáть, -у́чивать, -учи́ть פ״י לָמוֹד, חָקוֹר, אַזֵּן וְחַקֵּר, הָבֵן בְּ־ erlernen. -ся נפ׳ הֵחָקֵר erlernt werden.

Изучéніе ס׳ חֵקֶר־דָּבָר, לְמֹד, לֶקַח das Erlernen.

Изц—, Изч—, Изш—, Изщ—, см. **Исц—, Исч—,**

Исш—, Исщ—.

Изъ, Изо מ״ם מִן ,מִתּוֹךְ ,מִקֶּרֶב von, aus. Изъ-за 1) מֵעֵבֶר לְ־ ,מֵאַחֲרֵי לְ־ ,מִבַּעַד לְ־ hinter—hervor. Изъ-за двери מִבַּעַד ,מֵאַחֲרֵי הַדֶּלֶת. Изъ-за рѣшётки עַל־ ,עַל 2) מֵעֵבֶר לַגְּבוּל .לְאֶשְׁנָב. Изъ-за границы עַל־ ,בִּגְלַל ,עַל־דְּבַר wegen. Изъ-за пустяковъ אוֹדוֹת לֹא־דָבָר. Изъ-за тебя בִּגְלָלְךָ.

Изъимать (изъёмлю) см. Изъять.

Изъиск— см. Изыск—.

Изъѣдать,-ѣсть (изъѣмъ עתיד) פ״י אָכוֹל בִּכְלַיָּה, —בַּלֵּעַ, —הַשְׁחֵת zerfressen.

Изъѣзжать,-ѣздить 1) פ״י סָחוֹר ,נָסוֹעַ עַל־פְּנֵי כָל־ נָסוֹעַ בְּאֶרֶץ״ לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ ,אֶת־כָּל־רַחֲבֵי durchreisen. 2) הַשְׁחֵת (סוּס, רֶכֶב) בְּרוֹב מַסָּע durch vieles Fahren verderben. -ся נפ׳ הָשְׁחֵת מֵרוֹב מַסָּע durch vieles Fahren sich abnutzen.

Изъявительное наклоне́ніе (בפעלים) דֶּרֶךְ הַחֲלָטָה Indicativ. [(יג, יז) Aeußerung.

Изъявле́ніе ס׳ (איוב) אַחֲוָה ,חַוּוֹת ,גַּלּוֹת לְעַיִן ,הַרְאוֹת

Изъявлять,-яви́ть פ״י הַגֵּד ,הַרְאֵה לָדַעַת ,גַּלֵּה ,חַוֵּה ,נָתוֹן אוֹת כִּי־ ,הַשְׁמֵעַ zeigen, äußern. И. покорность נָתוֹן אוֹת כִּי סָר הוּא אֶל־מִשְׁמַעַת- -ся נפ׳ הִגָּלֵה ,הֵרָאֵה לָדַעַת geäußert werden.

Изъязвлять, -язви́ть פ״י הַרְבֵּה פְצָעִים ,פָּצוֹעַ לָרוֹב פָּצוֹעַ לְאֵין־מְתֹם viel verwunden. [fügen.

Изъянить פ״י סַבֵּב נֶזֶק לְ־ ,הַכְשֵׁל בְּנֶזֶק Schaden zu-

Изъянный ת׳ מֵבִיא לִידֵי הֶפְסֵד ,נוֹתֵן נֶזֶק kostspielig; nachtheilig. [theil, Schaden.

Изъянъ, ר׳ -янецъ (-нца) ז׳ נֶזֶק ,חֶסֶר ,מִגְרַעַת Nach-

Изъясне́ніе ס׳ בֵּרוּר דָּבָר ,בֵּאוּר ,פָּרָשָׁה Erklärung.

Изъясни́мый ת׳ קַל לְבָאֵר ,מִתְבָּאֵר erklärbar.

Изъясни́тель ז׳ מְבָאֵר ,מְפָרֵשׁ Erklärer. -льница נ׳.

Изъясни́тельный ת׳ בֵּאוּר ,עָשׂוּי לְבָאֵר—erklärend.

Изъяснять,-нить פ״י הָבֵן ,בָּרֵר ,בָּאֵר ,פָּרֵשׁ erklären.

Изъя́тіе ס׳ דָּבָר יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל ,מֻבְדָּל Ausnahme. Безъ изъятія בְּאֵין מֻבְדָּל ,אִישׁ לֹא נֶעְדָּר ,אֵין־נָקִי.

Изъять (Изниму́ עתיד) 1) פ״י לָקוֹחַ מִתּוֹךְ herausnehmen. 2) הַפְרֵד ,הַאֲצֵל ,הַבְדֵּל absondern.

Изыска́ніе ס׳ חֵקֶר ,חַפֵּשׂ Ausfindung, Ergründung.

Изы́сканность נ׳ דֶּרֶךְ רַב חֶשְׁבּוֹן ,חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ פְּתַלְתֹּל Künstelei. [פְּתַלְתֹּל erkünstelt.

Изы́сканный ת׳ עָשׂוּי בְּחִשְּׁבוֹנוֹת רַבִּים ,מְחֻפָּשׂ

Изы́скивать,-ска́ть פ״י חָפוֹר מַטְמוֹנִים ,חֵקֶר ,חַפֵּשׂ aufsuchen; erforschen. И. удобное время בַּקֵּשׁ עֵת [לְהָפְצוֹ

Изюбрь ז׳ אַיִל ,יַחְמוּר ,מִין צְבִי Edelhirsch.

Изю́мина (ר׳ -нка) נ׳, Изюмъ ז׳ צִמּוּק ,צִמּוּקִים Rosine.

-мный ת׳. [תִּפְאֶרֶת Schönheit.

Изя́щество ס׳, Изя́щность נ׳ צְבִי ,הֶדֶר ,נָאוֹן ,הוֹד

Изя́щный ת׳ הוֹד ,עוֹטֵה הוֹד ,כְּלִיל־יֹפִי ,הָדוּר ,נֶאְדָּר schön.

Ика́ніе ס׳ עִלּוּג ,נְגוּחַ*, נְהוּק* das Schnucken.

Ика́ть(Ика́ю, Ика́ешь, נם Ичу́ И'чешь), Икну́ть, -ся פ״ע עַלֵּג ,נָהֹק*, נַגֵּחַ* schnucken.

Икли́вый ת׳ עִלֵּג ,נִלְעַג לָשׁוֹן ,כְּבַד— schnuckend.

Икоза́эдръ ז׳ תְּמוּנָה בַּעֲלַת עֶשְׂרִים מִגְבָּלוֹת.

Ико́на נ׳ אִיקוֹן* ,דְּמוּת ,סֶמֶל Heiligenbild. -нный ת׳.

Ико́нникъ ז׳ 1) צַיַּר־אִיקוֹנִים* Heiligenmaler. 2) אֲרוֹן הָאִיקוֹנִים Heiligenschrank.

Иконобо́рецъ (-рца) ז׳ מְתַעֵב תְּמוּנוֹת הַקְּדוֹשִׁים כֶּאֱלִילֵי מַסֵּכָה Verwerfer der Heiligenbilder. -бо́рица נ׳. -бо́рный ת׳. [Bildersturm.

Иконобо́рство ס׳ מְרִיבָה בִּמְכַבְּדֵי תְמוּנוֹת הַקְּדוֹשִׁים

Иконобо́рствовать (-ствую) פ״ע הִתְקוֹמֵם נֶגֶד אִיקוֹנֵי הַנּוֹצְרִים verwerfen die Heiligenbilder.

Иконобо́рщина נ׳ תּוֹרַת מְרִיבֵי הָאִיקוֹנִים Bestreitung der Heiligenbilder.

Иконогра́фія, И'конопись נ׳, -писа́ніе ס׳ מְלֶאכֶת סֶמֶל קְדוֹשֵׁי הַנּוֹצְרִים das Malen der Heiligenbilder. -пи́сный ת׳.

Иконопи́сецъ (-сца) ז׳ צַיַּר לְאִיקוֹנֵי הַנּוֹצְרִים Heiligenmaler. [הַנּוֹצְרִים Bilderanbetung.

Иконопоклоне́ніе ס׳ הִשְׁתַּחֲוָיָה לְסֶמֶל קְדוֹשֵׁי

Иконопокло́нникъ ז׳ מְכַבֵּד אֶת־סֶמֶל קְדוֹשֵׁי הַנּוֹצְרִים Bilderanbeter. -нница נ׳.

Иконоста́съ ז׳ מָסַךְ הָאִיקוֹן ,פָּרֹכֶת לִקְדוֹשֵׁי הַנּוֹצְרִים [Heiligenwand

Ико́та נ׳ см. Ика́ніе.

Икра́ נ׳ 1) בֵּיצֵי־דָגָה Kaviar, Fischrogen. 2) מַפָּלִי בְּשַׂר־הַשּׁוֹקַיִם בָּאָדָם Wade. 3) גְּזַר־קֶרַח Eisscholle.

Икри́стый ת׳ 1) (דָּגָה) רַבַּת־בֵּיצִים rogenreich. 2) (אִישׁ) עֲבֵה־הַשּׁוֹקַיִם starkwadig.

Икри́ться פ״ח (הדגה) מַלֵּט בֵּיצִים ,—הַטֵּל* laichen, Eier legen (von Fischen).

Икряни́къ ז׳ 1) מֵכִין בֵּיצֵי דָגָה Kaviarhändler. 2) מַאֲכַל מִבֵּיצֵי־דָגָה Kaviarspeise.

Икряно́й ת׳ עָשׂוּי לָשִׂים בּוֹ בֵּיצֵי־דָגָה Kaviar-. И. ка́мень קְנַבָּר* ,מִין אֶבֶן־גִּיר Linsenstein.

Икря́ный ת׳ (דָּגָה) בַּעֲלַת בֵּיצִים Rogen enthaltend.

Икъ ז׳ שֵׁם הָאוֹת У בְּאוֹתִיּוֹת הַסְּלָוִים der Buchstab y.

И'лемъ, и́льма ז׳ (ר״ת כני) *עֵץ אַלְמוֹנִים Ulme.

И'ли, Или́, Иль מ״ח אוֹ ,אִם oder. Сынъ или дочь בֵּן אוֹ בַת. Живо́тное или человѣ́къ אִם בְּהֵמָה אִם

אִישׁ. ויש שיבוא לבאור: Киріае-Арба, или Хевро́нъ קִרְיַת־אַרְבַּע הִיא חֶבְרוֹן.

Иллюмина́ція מְאוֹר־עֶלְיוֹנִים, אוֹר־שִׂמְחָה, אוּרִים נ׳ Illumination. -ціо́нный ת׳ [שִׂמְחָה illuminirt.

Иллюмино́ванный מָלֵא אוֹר־, מָלֵא מְאוֹרֵי אוֹר ת׳

Иллюминова́ть (-ну́ю) פ״י 1) הָאֵר אוֹר־שִׂמְחָה illuminiren. 2) מָשׁוֹחַ בַּשָּׁשַׁר עַל־הַמְּחֻקָּה ausmalen. -ся נפ׳. [Ausmalen.

Иллюмино́вка מִשְׁחַת צְבָעִים עַל־הַמְּחֻקָּה נ׳ das

Илова́тость נ׳ בִּצַּת אֵיזֶה מָקוֹם, —יָוֵן Schlammigkeit.

Илова́тый ת׳ בִּצָּה, מָלֵא טִיט־יָוֵן, —בֹּץ —schlammig.

Илъ ז׳ יְוֵן־מְצוּלָה, טִיט־יָוֵן, בֹּץ, בִּצָּה, רֶפֶשׁ Schlamm.

И́льма נ׳ см. П́лемъ.

Ильмо́вникъ ז׳ יַעַר אַלְמוֹנִים* Ulmenwald.

Ильмо́вый ת׳ עֲצֵי־אַלְמוֹנִים*— Ulmen=.

Илю́зія נ׳ תַּעְתֻּעַ, מַשָּׂאוֹת־שָׁוְא, מַדּוּחַ Täuschung.

Има́лки נ״ר см. Жму́рки. [tag feiert. -ница נ׳.

Имени́нникъ ז׳ חוֹגֵג יוֹם־הֻלַּדְתּוֹ der seinen Namens=

Имени́нный ת׳ אֲשֶׁר לְיוֹם־הֻלֶּדֶת Namenstags=.

Имени́ны נ״ר חַג יוֹם־הֻלֶּדֶת,—יוֹם־הַשֵּׁם Namenstag.

Имени́тельный паде́жъ (בדקדוק) יַחַס הַיָּשָׁר Nominativ.

Имени́тость נ׳ שֵׁם, תְּהִלָּה, שֵׁמַע, שֵׁמַע Berühmtheit.

Имени́тый ת׳ מְהֻלָּל, נוֹדָע לַשֵּׁם, אִישׁ־שֵׁם berühmt.

И́менно (הבא לתוקף המרומז) ת״פ namentlich. Именно онъ, а не друго́й הוּא וְלֹא אַחֵר. Дво́е изъ нихъ, а и́менно: Наѳа́нъ и Дави́дъ שְׁנַיִם מֵהֶם וְהֵם נָתָן וְדָוִד. Это и́менно сказа́но въ ку́пчей за́писи דָּבָר זֶה נִכְתַּב מְפֹרָשׁ בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה.

Именно́й, Имянно́й ת׳ אֲשֶׁר לַשֵּׁם, הַשֵּׁם,—הַשֵּׁמוֹת— namentlich. И. спи́сокъ זִכְרוֹן שֵׁמוֹת, סֵפֶר הַשֵּׁמוֹת. Им. ба́нковый билетъ שְׁטַר־כֶּסֶף נָקוּב בְּשֵׁם קוֹנֵהוּ. Им. ука́зъ דָּת נֶחְתָּמָה בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ.

Именова́ніе ס׳ מִקְרָא בְּשֵׁם,—נְקֹב, קְרָא— Benennung.

Имове́ріе ס׳, -ве́рность נ׳ קִרְבַת עִנְיָן לֶאֱמֶת Wahrscheinlichkeit.

Имове́рный ת׳ אֲשֶׁר יֵאָמֵן, רָאוּי לְהֵאָמֵן wahrscheinlich.

Импера́торъ ז׳ אִמְפֶּרַטוֹר*, קֵסָר, נָגִיד, מְצַוֵּה לְאֻמִּים Kaiser. -торскій ת׳.

Императри́ца נ׳ קֵסָרִית*, גְּבִירָה, מַלְכָּה Kaiserin.

Импе́рія נ׳ אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת קֵסָר Kaiserreich. -рскій ת׳.

Импровиза́торъ ז׳ מָהִיר בְּדִבְרֵי־, מָהִיר מָשָׁל וּמְלִיצָה הוֹגֶה מִלֵּב דִּבְרֵי־שִׁיר, שִׁיר Stegreifdichter.

Импровиза́ція נ׳ דִּבְרֵי שִׁיר, אִמְרֵי־שֶׁפֶר סְקִירוֹת לֵב מִלֵּב Stegreifdichtung.

Импровизи́ровать(-рую) פ״י דַּבֵּר שִׁיר מֵהֲגוּת לִבּוֹ aus dem Stegreif dichten.

Иму́щество ס׳ נְכָסִים, רְכוּשׁ Vermögen. Госуда́рственныя им. נִכְסֵי־הַמַּמְלָכָה.

Иму́щій ת׳ עָשִׁיר, בַּעַל נְכָסִים besitzend.

Имѣ́ніе ס׳ קִנְיָן, אֲחֻזָּה, נַחֲלָה Gut.

Имѣ́ть פ״י יֵשׁ לְ־, יֵשׁ לִי besitzen, haben. Я имѣ́ю יֵשׁ לִי. Я имѣ́лъ הָיָה לִי. Имѣ́ть быть נָכוֹן לִהְיוֹת. -ся פ״ח הִמָּצֵא vorhanden sein. У него все ну́жное въ домѣ́ имѣ́ется נִמְצָא בְּבֵיתוֹ כָּל־צָרְכּוֹ.

И́мя (и́мени) ס׳ שֵׁם; שֵׁמַע, שֵׁמַע, תְּהִלָּה Name.

Имян— см. Имен—. [Именемъ, отъ имени בְּשֵׁם־.

Имярёкъ פְּלוֹנִי בֶּן־פְּלוֹנִי, "בֶּן־"' Namens.

Ина́кій ת׳ שׁוֹנֶה, אַחֵר anderer. [anders

Ина́че, И́наче ת״פ שׁוֹנֶה מִזֶּה, לֹא־כֵן, אַחֶרֶת, בְּדֶרֶךְ

Инби́рь ז׳ זַנְגְּבִיל*, מִין צֶמַח־בֹּשֶׂם בְּהֹדוּ (שבת סה.), הֲמַלְתְּאָ* (ברכות לו:) Ingwer. [Invalide. -дный ת׳.

Инвали́дъ ז׳ נִפְטָר לְבֵיתוֹ מִן־הַצָּבָא מֵחֳלִי אוֹ מִזֹּקֶן

Инвента́рь ז׳ פִּקּוּדֵי־כֹל, מִפְקַד כָּל־הַנִּמְצָא Bestandsverzeichniß. [Truthenne.

Индѣ́йка, -дѣ́ечка ק׳ נ׳ תַּרְנְגֹלֶת הֹדִית*, בַּת־בַּרְבּוּר

Индѣ́йскій пѣту́хъ תַּרְנְגוֹל הֹדִי*, בַּרְבּוּר Truthahn. Индѣ́йчій ת׳.

Индивѣ́ть פ״ע עָטֹה כְּפוֹר,— הַכְסֵה bereifen.

Инди́го ס׳,-ди́гъ ז׳ מִין צֶבַע תְּכֵלֶת Indigo.

И́ндѣ ת״פ בְּאַחַד־הַמְּקֹמוֹת irgendwo.

И́ней ז׳ כְּפוֹר Reif. [-рный ת׳.

Инжене́ръ ז׳ חָכָם בִּמְלֶאכֶת הַמְּצָדוֹת Ingenieur.

Иниціати́ва נ׳ см. Почи́нъ. [Ketzerrichter.

Инквизи́торъ ז׳ שַׂר־שֹׁפְטִים לְדַת הָרוֹמִית, קְוֵנְסִיטָר*

Инквизи́ція נ׳ נְקַם־בְּרִית יְיָ, שְׁפָטִים בְּעוֹבְרֵי־, — תּוֹכֵחוֹת חֵמָה Ketzergericht. -ціо́нный ת׳.

Инко́гнито ס׳ ת״פ מִתְנַכֵּר, מִתְחַפֵּשׂ unerkannt.

Инови́дный ת׳ אֲשֶׁר דְּמוּת אַחֶרֶת לוֹ anders gestaltet.

Инове́рецъ (-рца) ז׳ בֶּן־אֱמוּנָה אַחֶרֶת Andersgläubiger. -вѣ́рка נ׳.

Иновѣ́рный ת׳ אֲשֶׁר לֶאֱמוּנָה אַחֶרֶת andersgläubig.

Иногда́ ת״פ יֵשׁ אֲשֶׁר־, לְעִתִּים, לִפְעָמִים zuweilen.

Иногоро́децъ (-дца) ז׳ בֶּן־עִיר אַחֶרֶת Fremdstädter.

Иногоро́дный ת׳ אֲשֶׁר מֵעִיר אַחֶרֶת fremdstädtisch

Инозе́мецъ (-мца) ז׳ בֶּן־אֶרֶץ אַחֶרֶת Ausländer. -зе́мка נ׳.

Инозе́мный ת׳ אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה ausländisch.

Инозначе́ніе ס׳ הוֹרָאָה מְשָׁאֶלֶת, פֵּשֶׁר מָשָׁל* bildlicher Sinn.

Иносна́чущій ת׳ אֲשֶׁר פִּתְרוֹן מָשְׁאָל לוֹ in uneigentlichem Sinne.

Ино́й ת׳ אַחֵר andrer. Ино́е пла́тье בְּגָדִים אֲחֵרִים. Ино́й разсужда́етъ такъ, друго́й и́наче זֶה יִשְׁפֹּט כְּכֹה וְזֶה כְּכֹה.

Ино́къ ז׳ נָזִיר נוֹצְרִי Mönch. -киня נ׳ נְזִירָה Nonne.

Иномы́сленный ת׳ שׁוֹנֶה, אֲשֶׁר רוּחַ אַחֶרֶת לוֹ בְּמַרְאֵי לִבּוֹ מִן־ anders denkend.

Иномы́сліе ס׳ רוּחַ אַחֶרֶת, מַרְאֵי־לֵב אֲחֵרִים, —הָגוּת [andre Denkungsart.

Инообра́зный см. Инови́дный.

Иноплеме́нникъ, Инород́ецъ (-дца) ז׳ נָכְרִי, בֶּן־עַם אַחֵר Fremdling. [fremdstämmig.

Иноплеме́нный, -ро́дный ת׳ מֵעַם נָכְרִי, אַחֵר —

Иносказа́ніе ס׳ מָשָׁל, מְלִיצָה, *דִּבְרֵי־אֲגָדָה Allegorie.

Иносказа́тельный ת׳ בְּדֶרֶךְ מָשָׁל וּמְלִיצָה bildlich.

Инострáнецъ (-нца) ז׳ בֶּן־אֶרֶץ אַחֶרֶת Ausländer.

Инострáнный см. Иноземный. [-нка נ׳.

Инохо́децъ (-дца) ז׳ סוּס שׁוֹנֶה בְּמַהֲלָכוֹ Paßgänger.

Ино́ходь ת׳ מַהֲלַךְ סוּס מֵרִים רַגְלָיו מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ יַחְדָּו Paßgang (bei Pferden). -хо́дный ת׳.

Иноцвѣ́тный ת׳ מִן־ שׁוֹנֶה, אֲשֶׁר עֵינוֹ מִצֶּבַע אַחֵר andersfarbig.

И́ноческій ת׳ אֲשֶׁר לִנְזִירֵי־הַנּוֹצְרִים Mönchs=.

И́ночество ס׳ מִשְׁפַּט־הַנְּזִירִים, —תּוֹר Mönchswesen.

И́ночествовать (-ствую) פ״ע הִנָּזֵר — הִנָּזֵר לַיָי Mönch sein.

Инспе́кторскій ת׳ אֲשֶׁר לַמַּשְׁגִּיחַ עַל־ Inspectors=.

Инспе́кторство פְּקֻדּוֹת מְנַצֵּחַ, מִשְׁמֶרֶת מַשְׁגִּיחַ עַל־ Inspectorat.

Инспе́кторша נ׳ אֵשֶׁת מַשְׁגִּיחַ Frau des Inspectors.

Инспе́кторъ ז׳ מַשְׁגִּיחַ, בַּעַל־פְּקֻדּוֹת, מְנַצֵּחַ עַל־ Inspector.

Инспектри́са נ׳ מְנַצַּחַת עַל־, מַשְׁגַּחַת Aufseherin.

Инста́нція נ׳ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט Gerichtsstand.

Инсти́нктъ ז׳ חוּשׁ הַטִּבְעִי בַּחַיִּים innerer Antrieb.

Институ́тскій ת׳ לְבֵית־הַחֲנִיכִים, אֲשֶׁר לְבֵית־הָאֵמוּן Institut=.

Институ́тъ ז׳ בֵּית־הַחֲנִיכִים, בֵּית־הָאֵמוּן Institut.

Инстру́кція נ׳ תּוֹרַת הַ־, חֻקַּת־דָּבָר Anweisung.

Инструмента́льный ת׳ כְּלֵי־הַשִּׁיר — Instrumental=.

Инструме́нтъ ז׳ כְּלִי־מְלָאכָה; כְּלִי־שִׁיר Werkzeug.

Инсурге́нтъ ז׳ מִתְפָּרֵץ, קוֹשֵׁר, מוֹרֵד בְּמַלְכּוֹ Aufrührer. [standes=.

Интеллектуа́льный ת׳ חָכְמָה, — תְּבוּנָה —Ver=

Интеллиге́нтный ת׳ חָכָם, נָבוֹן; דַּעַת, —לֵבָב —verständig, gebildet.

Интеллиге́нція נ׳ סוֹד חֲכָמִים, חַכְמֵי־לֵב, אַנְשֵׁי תְּבוּנָה, מַשְׂכִּילִים die Gebildeten.

Интенда́нтство ס׳ מֶשֶׁק צָרְכֵי הַצָּבָא Verwaltung.

Интенда́нтъ ז׳ בֶּן־מֶשֶׁק לְצָרְכֵי הַצָּבָא Verwalter.
-тскій ת׳. [Zwischenraum.

Интерва́лъ ז׳ מְקוֹם הַמְּנוּחָה, רֶוַח בֵּין (יחזקאל מא, יא)

Интереса́нтъ ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר לִבּוֹ לְבִצְעוֹ, *נוֹגֵעַ בְּדָבָר Interessirter. -са́нтка נ׳. [hende.

Интере́сность נ׳ חֵין עֵרֶךְ־דָּבָר, מִקַּח־לֵב das Anzie=

Интере́сный ת׳ לוֹקֵחַ לֵב; מְשַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ anziehend.

Интересова́ть (-сую) פ״י לָקוֹחַ לֵב בְּ־ interessiren.
-ся פ״ח הָכֵן לִבּוֹ אֶל־, שׂוּם—, הַפְּנֵה— sich int.

Интере́съ ז׳ 1) בֶּצַע, אַהֲבַת־עַצְמוֹ Vortheil. 2) מִקַּח־לֵב; תַּאֲוַת־נֶפֶשׁ Theilnahme.

Инти́мный см. И́скренній.

Интона́ція נ׳ נְגִינַת הַמִּלִּים Betonung.

Интри́га נ׳ 1) דִּבָּה, שִׁלּוּחַ מְדָנִים, שִׂטְנָה, לָשׁוֹן רְמִיָּה, רָכִיל Intrigue. 2) רֵאשִׁית מָדוֹן בְּדְרַמָּה Verwickelung. 3) עֲבוֹתוֹת אַהֲבָה, מוֹקְשֵׁי דוֹדִים Liebeshändel.
Онъ въ интри́гѣ съ не́ю הוּא נִלְכַּד בְּאַהֲבֶיהָ.

Интрига́нтъ ז׳ אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת, הֹלֵךְ רָכִיל, מְרַגֵּל, מְעוֹרֵר — מְשַׁלֵּחַ מְדָנִים Ränkemacher. -га́нтка נ׳.

Интригова́ть (-гу́ю) פ״י הִתְנַכֵּל, נַכֵּל, חַבֵּל אָוֶן, שַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין־ Ränke machen.

Интроду́кція נ׳ פֶּתַח דָּבָר, —רֹאשׁ, מָבוֹא Einleitung.

Инфанте́рія נ׳ חֵיל הָרַגְלִי Fußvolk.

Инфа́нтъ ז׳ (בספרד) בֶּן־מֶלֶךְ Kronprinz. -тина נ׳.

Инфузо́рія נ׳ שֶׁרֶץ הַמַּיִם כְּאָבָק דַּק Monadenthierchen.

Ипа́тка נ׳ (עוף הים) מִין אֲנָפָה Seepapagei.

Ипохо́ндрикъ ז׳ *בַּעַל־מָרָה שְׁחוֹרָה, יְדוּעַ חֳלִי־דְאָבוֹן Milzsüchtiger. [-рическій ת׳.

Ипохо́ндрія נ׳ *מָרָה שְׁחוֹרָה, חֳלִי־דְאָבוֹן Milzsucht.

Ирони́ческій ת׳ בְּרוּחַ מַהֲתַלּוֹת, מָלֵא הֲתָלִים, כִּמְהַתֵּל, בִּשְׂחוֹק spottend.

Иро́нія נ׳ מַהֲתַלָּה, הֲתָלִים, צְחוֹק Spott.

Иррегуля́рныя войска́ חֵיל הַצְּבָאִים רַק לְעֵת מִלְחָמָה irreguläres Heer.

И́рха נ׳ עוֹר אֵילִים מְעֻבָּד Schafleder. -ховый ת׳.

Ирь נ׳ מִין שׁוֹשָׁן, *אָרוּם (כלאים ה) Teichkalmus.

Искажа́ть, -кази́ть פ״י הַשְׁחֵת תֹּאַר־, עַוֵּה פְּנֵי־, בְּלוֹעַ, שַׁנֵּה, הַשְׁחֵת, בַּלֵּעַ, הָפוֹךְ verderben. -ся נפעל entstellt werden.

Искаже́ніе ס׳ מָשְׁחַת, מִשְׁחַת־מַרְאֶה Verstümmelung.

Искажённый ת׳ אֲשֶׁר מוּם בּוֹ, נִשְׁחָת, מְבֻלָּע
Исказить см. Искажать. [entstellt.
Искалывать פ״י 1) נָקוֹב לָרֹב, — דָּקוֹר zerstechen.
2) בַּקֵּעַ כָּל־ zerspalten. -ся נפעל.
Исканіе ס׳ חֵפֶשׂ, בַּקֵּשׁ, דְּרֹשׁ, תּוּר das Suchen.
Искапывать פ״י חָפוֹר מִמַּטְמוֹנִים, קוּר, כָּרֹה ; חָפוֹר
— כָּרֹה, כָּל־ ausgraben. -ся נפעל.
Искатель ז׳ מְבַקֵּשׁ, דּוֹרֵשׁ, חוֹפֵשׂ Sucher. И. при-
ключеній רוֹדֵף קָדִים, רֹעֶה רוּחַ, מְרַדֵּף רֵיקִים Aben-
teurer. -льница נ׳.
Искательный ת׳ מִתְאַמֵּץ לִמְצֹא חֵן, מִתְרַפֵּס לִפְנֵי־
בְּעֵינֵי kriechend, schmeichelnd. [suchen.
Искательство ס׳ חֵפֶשׂ, מַאֲמַצֵּי־כֹחַ לִמְצֹא das An-
Искать (ищу, ищешь) פ״י (кого, чего) חַפֵּשׂ, בַּקֵּשׁ,
דָּרוֹשׁ, בָּעֹה suchen. И. съ кого דָּרוֹשׁ מִיַּד־. И. на
комъ בּוֹא בַמִּשְׁפָּט עִם־. Враги ищутъ погубить
его אוֹיְבָיו יְבַקְשׁוּ נַפְשׁוֹ לְסַפּוֹתָהּ. -ся נפעל בֻּקַּשׁ,
הִדָּרֵשׁ, חָפוּשׂ gesucht werden.
Искашивать, -косить פ״י הַטֵּה, כֹּף, כָּפוֹף, עַקֵּשׁ,
עַקֵּל schief machen. -ся פ״ח.
Исклёв— см. Выклёв—.
Исключать, -чить פ״י הַבְדֵּל מִן־, הָסֵר מִתּוֹךְ,
— הוֹצֵא ausschließen. -ся פ״ח הִבָּדֵל מִן־ ausgeschlo-
ßen werden.
Исключая ת״פ מִלְּבַד, לְבַד מִן־, זוּלַת, זוּלָתִי, בִּלְתִּי־
מִבַּלְעֲדֵי, בִּלְעֲדֵי, חוּץ מִן־, אִם ausgenommen. Не
исключая никого אִישׁ לֹא־נֶעְדָּר, אֵין־נָקִי.
Исключеніе ס׳ 1) מִבְדָּל מִתּוֹךְ, — הַבְדִּיל Ausschlie-
ßung. 2) *פְּרָט, *יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל Ausnahme. Безъ
исключенія אֵין־נָקִי. [schließlich.
Исключительно ת״פ לְבַד, *בְּיִחוּד, בִּפְרָט aus-
Исключительный ת׳ *פְּרָטִי, *יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל aus-
schließlich. [בָּלוֹק verdrehen. -ся נפ׳.
Исковеркивать, -веркать פ״י עַוֵּה, עַקֵּשׁ, עַקֵּל,
Исковой ת׳ см. Искъ. [chern. -ся נפ׳.
Исковыривать, -рять פ״י נָקוֹב, נָקוֹר, נַקֵּר. zerlö-
Исколачивать, -колотить פ״י חָבוֹט, נַפֵּץ, הַכֵּה
לִרְסִיסִים zerschlagen. -ся נפ׳.
Исколесить פ״י עַל־ הָשֵׁב אוֹפָן עַל־כָּל־פְּנֵי־, נָסוֹעַ
Исколупать см. Колупать. [durchfahren.
Исколоть см. Искалывать.
Искомый ת׳ הַמְבֻקָּשׁ, הַנִּדְרָשׁ gesucht.
Искони ת״פ מֵעוֹלָם, מֵאָז, מִקֶּדֶם, מִכְּבָר von jeher.
Исконный ת׳ קַדְמוֹנִי, קְדוּמִים—uralt.
Ископаемый ת׳ חָפוּר, כָּרוּי, נָקוּר ausgegraben. -мое
царство מִינֵי הַמַּתָּכוֹת, מַצְפּוּנֵי הָאֲדָמָה.
Ископаніе ס׳ חֶפֶר, כְּרֹת, מִכְרֶה Ausgrabung.
Ископать см. Искапывать. [rottung.
Искореніе ס׳ שָׁרֵשׁ, נְתשׁ, מַשּׁוּאוֹת מִשֹּׁרֶשׁ Aus-
Искоренитель ז׳ מַשְׁמִיד שֹׁרֶשׁ, הוֹפֵךְ מִשֹּׁרֶשׁ Ver-
tilger.
Искоренять, -нить פ״י שָׁרֵשׁ, נָתוֹשׁ, עַקֵּר, הָפוֹךְ
Искорка ק׳ см. И'скра. [מִשֹּׁרֶשׁ ausrotten.
Искоробить פ״י כֹּף, כָּפוֹף, עַקֵּל עַקֵּשׁ verbiegen.
И'скоса ת״פ נָטוּי, מֻטֶּה etwas schief. И. смотрѣть עָיוֹן.
Искосить см. Искашивать.
И'скра (ק׳-корка) נ׳ נִיצוֹץ, כִּידוֹד־אֵשׁ, שְׁבִיב־אֵשׁ,
בֶּן־רֶשֶׁף Funke. И. алмазная שָׁמִיר צִפֹּרֶן kleiner
Diamant. Сукно съ искрою אֶרֶג־צֶמֶר עִם־נְקֻדּוֹת
כֶּסֶף. [innig.
И'скренній ת׳ יָשָׁר, תָּמִים, נֶאֱמָן, אֱמֶת, — אֱמוּנָה, —
И'скренно, -нне ת״פ בֶּאֱמֶת, בְּתָמִים, בֶּאֱמוּנָה, יֹשֶׁר
aufrichtig. И. ли сердце твоё? הֲיֵשׁ אֶת־לְבָבְךָ יָשָׁר.
И'скренность נ׳ תֹּם, תֻּמָּה, אֱמֶת, אֱמוּנָה, יִשְׁרַת לֵב
Aufrichtigkeit. [בּ־ לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ] durchkreuzen.
Искрестить פ״י עַל־ נָעֲרֹב שְׁתִי תָו הַתְוֵה ; הִתְהַלֵּךְ
Искривина נ׳ עֲקַלְקַלָּה, עַוָּתָה, מַעֲקָשׁ Biegung.
Искривленіе ס׳ עֲקַל ; מַעֲקָשׁ, עַוָּה, עַוָּתָה Krümmung.
Искривлять, -вить פ״י עַקֵּל, עַקֵּשׁ, עַוֵּה, עַוֵּת krüm-
men. -ся פ״ח עָקוֹל, הִתְעַקֵּשׁ, הֵעָוֵה, הִתְעַוֵּת, סָלוֹף,
И'скристый ת׳ נוֹצֵץ, מִתְנוֹסֵס funkelnd. [הָלוֹז] sich kr.
И'скриться פ״ח מַלֵּט כִּידוֹדֵי אֵשׁ ; נוֹצֵץ, הִתְנוֹצֵץ
funkeln. [sprühend.
Искромётный ת׳ יוֹרֶה רִשְׁפֵּי־אֵשׁ ; נוֹצֵץ Funken
Искромсать פ״י לִפְתִּים פָּתוֹת zerstückeln.
Искрошить פ״י לִפְתִּים פָּתוֹת, הַגְרֵם zerbröckeln. -ся
נפ׳ הִגָּרֵם, לִרְסִיסִים הִתְפּוֹצֵץ sich z.
Искрякъ ז׳ אֶבֶן־אֵשׁ, צוּר חַלָּמִישׁ מִין Feuerstein.
Искупать, -плять, -пить (עתיד плю) פ״י פָּדֹה, פָּדוֹעַ,
גָּאוֹל, loskaufen. -ся פ״ח הִפָּדֵה, הָפָדֵה, הִגָּאֵל sich l.
Искупитель ז׳ פּוֹדֶה, גּוֹאֵל Erlöser. -льница נ׳.
Искупленникъ ז׳ פָּדוּי, עֶבֶד מְשֻׁלָּם (ישעיה מב, יט)
Losgekaufter. [Loskaufung.
Искупъ ז׳, -пленіе ס׳ פִּדְיוֹן, פְּדִים, פְּדוּת, גְּאֻלָּה
Искуривать, -рить פ״י קַטֵּר כָּלִיל verräuchern. -ся
נפ׳ הָקְטַר כָּלִיל verräuchert werden.
Искусать см. Искусывать. [führer. -льница נ׳.
Искуситель ז׳ מְנַסֶּה, בּוֹחֵן ; שָׂטָן Versucher, Ver-
Искусительный ת׳ מַסָּה, — עָשׂוּי לְנִסָּיוֹן verfüh-
Искусить см. Искушать. [rerisch.

Искусникъ ז׳ מָהִיר בְּ־־, חָרוּץ, אָמָן, חֲכַם חֲרָשִׁים
Kunstfertiger. -ница נ׳. [geschickt.
Искусно ת״פ מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָמָן, בִּתְבוּנוֹת כַּפַּיִם, בְּחָכְמָה
Искусность נ׳ תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם, חֲרִיצוּת, חֲרֹשֶׁת Ge-
Искусный ת׳ מָהִיר, חָכָם, חָרוּץ geschickt. [schicklichkeit.
Искусственный ת׳ מַעֲשֵׂה יְדֵי־ ; עָשׂוּי בְּיַד חָרוּצִים
אָמָן künstlich.
Искусство, Искуство ס׳ מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב, חֲרֹשֶׁת,
יַד־חָרוּצִים, חָכְמַת לֵב בִּמְלָאכָה Kunst.
Искусъ ז׳ נִסָּיוֹן*, בְּחִינָה, מַסָּה Versuchung.
Искусывать, -сать פ״י נָשׁוֹךְ בְּכָל־—, נַשֵּׁךְ zerbeißen.
Искушать, -кусить פ״י 1) צָרוֹף, בָּחוֹן, נַסֵּה prüfen.
2) הָבֵא לִידֵי נִסָּיוֹן*, פַּתֵּה, הַדֵּחַ, הָסֵת in Versuchung
führen. -ся נפ׳ הִנָּסֵה, נִסֹּה Erfahrungen machen.
Искушеніе ס׳ נִסָּיוֹן*, מִבְחָן, מַסָּה Versuchung.
Искъ ז׳ תְּבִיעָה*, מַשְּׁאַת חוֹב, מַשָּׁא Schuldforderung.
-ковой ת׳.
Исламизмъ ז׳ דָּת־מַחֲמַד, בְּרִית הַמֻּשְׁלְמָנִים Muha-
Исопъ ז׳ אֵזוֹב Ysop. -пный ת׳. [medanismus.
Испазить פ״י עָשֹׂה שְׁלַבִּים לְ־ ausfugen.
Испакостить פ״י הַשְׁלֵךְ, נַבֵּל, שַׁקֵּץ, גָּאֵל, טַנֵּף
עַל־שִׁקּוּצִים verderben.
Испареніе ס׳ מַשְּׂאַת הַקְּטוֹרָה, (הַזֵּעָה) עֲלוֹת, פּוּנַת
יֶזַע, זֵעָה ; קִטֵּר, אֵד ; הָאֵדִים Ausdünstung.
Испарина נ׳ רֵאשִׁית יֶזַע, פֶּטֶר־זֵעָה gelinder Schweiß.
Испарять, -рить פ״י הַקְטֵר, הַעֲלֵה אֵד, הוֹצֵא זֵעָה,
הָפֵג ausdämpfen lassen. -ся פ״ח עָלֹה בְּאֵדִים, פּוּג
ausdünsten.
Испахать פ״י חָרוֹשׁ כָּל־—, עָדוֹר durchackern. -ся נפ׳.
Испачкивать, -пачкать פ״י טַנֵּף, גָּאֵל beschmu-
tzen. -ся נפ׳.
Испепелять, -лить פ״י שָׂרֵפָה לְעֲפַר־־, הָפוֹךְ, נָתוֹן
לְמַאֲכֹלֶת־אֵשׁ einäschern. -ся נפ׳ הָיֹה לְמַאֲכֹלֶת־אֵשׁ
zu Asche werden.
Испечь (испеку עתיד) פ״י אָפֹה ausbacken.
Испещрять, -пестрить פ״י טַלֵּא, רָקוֹם, בָּרֹד, עָשֹׂה
נָקֹד bunt machen. -ся נפ׳.
Испивать, -пить פ״י שָׁתֹה כָּלִיל, —עָרֹה austrinken.
Испиливать, -лить פ״י נָזוֹר בַּמַּשּׂוֹר כָּל־ zersägen.
Исписывать, -писать פ״י כָּתוֹב כָּל־ ; כָּתוֹב עַל־פְּנֵי
כָּל־־ ganz verschreiben. -ся פ״ח מֵרוֹב (עֵט) הַשְׁחֵת
מִכְתָּב sich durchs Schreiben abnutzen.
Испитой ת׳ רְפֵה־כֹחַ, חַלָּשׁ, רָזֶה abgemagert.
Исплечиться פ״ח הָמוֹט (הַסּוּס) בִּכְתֵפוֹ sich das
Schulterbein verrenken.

Исплечка נ׳ מוֹקַע כֶּתֶף הַסּוּס, —מוֹט Verrenkung des
Schulterbeines
Исплутоваться פ״ח הִסָּכֵן בְּמִרְמָה Schelm werden.
Исповѣданіе ס׳ 1) תּוֹדָה עַל־פְּשָׁעָיו לַיְיָ Bekenntniß.
2) בְּרִית עַם נֹעַם, תּוֹרַת דָּת־אֵל, דֶּרֶךְ הָאֱמוּנָה בַּיְיָ
הַדָּת הָעִבְרִית, עִם־אֱלֹהָיו Glaube. И. еврейское
בְּרִית יִשְׂרָאֵל עִם־אֵל.
Исповѣдатель ז׳ הַכֹּהֵן הַמְכַפֵּר Beichtvater.
Исповѣдникъ ז׳ מִתְוַדֶּה, מְכַפֵּר Beichtender. -ница נ׳.
Исповѣдническій ת׳ הַמְכַפֵּר —, אֲשֶׁר לַמִּתְוַדֶּה zum
Исповѣдной ת׳ הַמִּתְוַדִּים — Beicht-. [Beichten.
Исповѣдывать, -довать (-дую) -вѣдать פ״י 1) И.
религію הִשָּׁבֵעַ בְּשֵׁם־, הַחֲזֵק בִּבְרִית אֱלֹהָיו, נָצוֹר דָּת
bekennen. 2) И. грѣхи הוֹדֵה עַל־פְּשָׁעָיו beichten. -ся
פ״ח הִתְוַדֵּה אֶת־עֲוֹנוֹ beichten.
И'сповѣдь נ׳ הִתְוַדּוּת עֲוֹנָיו, תּוֹדָה עַל־פְּשָׁעָיו Beichte.
Исподница נ׳ כְּתֹנֶת, בֶּגֶד תַּחְתּוֹן לְנָשִׁים Unterrock.
Исподній ת׳ תַּחְתִּי, תַּחְתּוֹן unterer. -нее платье
בֶּגֶד תַּחְתִּי.
И'сподоволь ת״פ לְאַט, מְעַט־מְעַט allmählig
Исподтиха, -тишка ת״פ בַּלָּאט, בַּסֵּתֶר heimlich.
Исподъ, -докъ ז׳ תַּחְתִּית, יְסוֹד, מַסַּד, שֹׁרֶשׁ unterer
Theil. И. жертвенника יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ. И. горъ
שֹׁרֶשׁ הָרִים. И. платья צַד הַבֶּגֶד פְּנִימָה. Въисподи
בְּתַחְתִּית. Съисподи מִתַּחַת לְ־.
Испоконъ ת״פ מֵעוֹלָם, מֵאָז von Ewigkeit her. И. вѣка
מִימֵי־קֶדֶם, מִדּוֹר דּוֹר, מֵאָז מֵעוֹלָם.
Исполать מק״ר אַשְׁרֵי wohl dir! И. тебѣ! אַשְׁרֶיךָ.
Исполинскій ת׳ עֲנָקִים —, נְפִילִים— riesenhaft.
Исполинъ ז׳ עֲנָק, נָפִיל, רָפָא, גְּבַהּ־קוֹמָה Riese.
Исполненіе ס׳ הָקִים, עֲשׂוֹת דָּבָר, — מַלֵּא Erfüllung.
Привести въ и. קַיֵּם דָּבָר, — הָקֵם.
Исполненный ת׳ 1) נִמְלָא, מָלֵא voll. 2) נַעֲשָׂה,
מוּקָם, מְקֻיָּם erfüllt.
Исполнитель ז׳ מֵקִים דָּבָר, — מְקַיֵּם, — מְמַלֵּא,
מְשַׁלֵּם— Vollzieher. -ница נ׳.
Исполнительный ת׳ הֶעָשׂוּי לְקַיֵּם דָּבָר Vollzie-
hungs-. -ная власть שִׁלְטוֹן לְקַיֵּם דְּבַר־מִשְׁפָּט.
Исполнять, -полнить פ״י קַיֵּם דָּבָר, —הָקֵם, —מַלֵּא
erfüllen. И. своё обѣщаніе קַיֵּם דְּבָרוֹ, — הָקֵם,
מַלֵּא, הַמְלֵא ; קֻיַּם, הוּקַם נפעל -ся. שָׁמוֹר מוֹצָא פִּיו
in Erfüllung gehen. Ему исполнилось десять лѣтъ
מָלְאוּ לוֹ עֶשֶׂר שָׁנִים.
Исполосовать см. Полосовать.
И'сполу ת״פ לְמֶחֱצָה, רַק־הַחֵצִי nur halb.

Испоро́ть פ״י הַתֵּר הַתְּפָר auftrennen.
Испо́ртить פ״י בַּלַּע, הַשְׁחֵת verderben. -ся פ״ח הִשָּׁחֵת בָּאוֹשׁ, הִבָּלַע verdorben werden.
Испо́рченность נ׳ זִמָּה, בֶּלַע, רֹעַ Verdorbenheit.
Испо́рченный ת׳ נַעֲוֵה־לֵב, רַע, מְבֻלָּע, נִשְׁחָת verdorben. [krank fasten.
Испости́ться פ״ח דָּאוֹב מִתַּעֲנִית, עֻנָּה מִצּוֹם sich
Исправи́тель ז׳ מְתַקֵּן, מַחֲזִיק בֶּדֶק, מְרַפֵּא הֲרִיסוּת Verbesserer. -льница נ׳.
Исправи́тельный ת׳ (לְתַקֵּן) מוּכָן, עָשׂוּי לְהֵיטִיב לְתַקֵּן מְעֻוָּת Besserungs=.
Исправле́ніе ס׳, -пра́ва נ׳ (1 בִּנְיָן, תִּקּוּן הַמְעֻוָּת הֵיטִיב דַּרְכּוֹ, מַרְפֵּא־הֲרוּס Besserung. И. пра́вовъ שׁוּב מִדֶּרֶךְ רָע, —תְּשׁוּבָה. 2) מִשְׁמֶרֶת Verrichtung. И. до́лжности מִשְׁמֶרֶת פְּקִידוּת.
Исправля́ть,-пра́вить (-влю) פ״י הֵיטֵב, תַּקֵּן, תִּקֵּן, רַפֵּא הֲרוּס, הַעֲלֵה אֲרוּכָה לְ־ bessern. И. нра́вы הֵיטֵב מַעַלְלֵי־. И. до́лжность כַּהֵן בִּפְקִידוּת ein Amt verwalten. -ся פ״ח הוּטַב, הֵרָפֵא מֵהֲרִיסוּתוֹ Онъ исправился שָׁב מִדַּרְכּוֹ הָרָע, הֵיטִיב דַּרְכּוֹ.
Испра́вникъ ז׳ נְשִׂיא־פֶּלֶךְ, פְּקִיד מִגְרַשׁ־עִיר Kreisrichter.
Испра́вно ת״פ מִבְּלִי־עֲדֹר דָּבָר, בֶּאֱמוּנָה pünktlich.
Испра́вность נ׳ אֱמוּנִים, יַד חָרוּצִים, תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם Pünktlichkeit. [לֹא־יְעַדֵּר בַּעֲבוֹדָתוֹ דָּבָר] pünktlich.
Испра́вный ת׳ נֶאֱמָן בִּמְלַאכְתּוֹ, חָרוּץ, מָהִיר, אֲשֶׁר
Испражне́ніе ס׳ צֵאָה, חֶרֶא, שִׂיג (מ״א וב׳ יח, כז) Ausleerung.
Испражня́ть, -праздни́ть פ״י פַּנֵּה, הָרֵק ausleeren. -ся פ״ח הִתְעָרֵה, הֵסֵךְ רַגְלָיו, יָצָא חוּץ, יָשׁוֹב חוּץ zu Stuhl gehen (דברים כג, יג-יד).
Испра́шивать, -проси́ть פ״י שָׁאוֹל מֵאֵת, דָּרוֹשׁ, בַּקֵּשׁ—מֵעִם, הַפְצֵר erbitten. -ся פ״ח הִשָּׁאֵל מִ־ בִּרְשִׁיוֹן מִ־ sich losbitten. [biren.
Испро́бовать פ״י בָּחוֹן, נַסֵּה, טָעוֹם (תהלים לד,ט) pro=
Испроверга́ть פ״י הַפֹּךְ עַל־פִּיו, הָפוֹךְ מִשֹּׁרֶשׁ, הָרוֹס, הַתֵּשׁ, הַהֲרֵס, הִשְׁלֵךְ, הַפֵּל umstürzen. -ся פ״ח הֶהְפֵּךְ לָאָרֶץ umgestürzt werden. [das Umstürzen.
Испроверже́ніе ס׳ שַׁלֶּכֶת, הֲפֵכָה, הֶרֶס, הֲרִיסוּת
Испроше́ніе ס׳ בַּקָּשָׁה מֵאֵת das Erbitten.
Испры́скать פ״י הַזֵּה, זָרוֹק bespritzen.
Испря́сть פ״י טְוֵה כָּל־ alles ausspinnen.
Испуга́ть פ״י הַבְהֵל, הַחֲרֵד, הַפְחֵד, בַּעֵת, חַתֵּת, הָחֵת erschrecken. -ся פ״ח הִבָּהֵל, הִבָּעֵת, חָתוֹת sich ersch.
Испу́гъ ז׳,-пу́га נ׳ בֶּהָלָה, פַּחַד, בְּעָתָה, חִתַּת Schreck.

Испужа́ть см. Испуга́ть.
Испуска́ніе ס׳ מִשְׁלָח, מוֹצָא מִתּוֹךְ das Herauslassen. И. ду́ха —מַפַּח־נֶפֶשׁ, צֵאת.
Испуска́ть, -пусти́ть (-пущу́ עתיד) פ״י הוֹצֵא, הָפֵק, —נָפוֹחַ, נָתוֹן, שַׁלֵּחַ, מִתּוֹךְ herauslassen. И. лучи́ הוֹצֵא אוֹר, שַׁלֵּחַ קַרְנֵי— הָפֵק. И. вопль הוֹצֵא אֲנָחָה. И. мочу́ הַשְׁתֵּן. Цвѣты и спуска́ютъ пріятный за́пахъ הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחַ טוֹב. И. духъ נָפֹחַ נַפְשׁוֹ. -ся נפ׳. [Prüfung
Испыта́ніе ס׳ מַסָּה, מִבְחָן, חֵקֶר, בִּקֹּרֶת Erfahrung;
Испыта́тель ז׳ מְנַסֶּה, בּוֹחֵן, חוֹקֵר, מְבַקֵּר, תּוֹכֵן Prüfer; Forscher.
Испыта́тельный ת׳ הַמְנַסֶּה—, הַמִּבְחָן— prüfend.
Испы́тывать, -пыта́ть פ״י נַסֵּה, בָּחוֹן, חָקוֹר, בַּקֵּר, תָּכוֹן, דָּרוֹשׁ, בּוֹר, אַזֵּן prüfen. И. бѣ́дствіе רָאֹה עֳנִי erdulden.
Испятна́ть פ״י מַלֵּא בֶּהָרוֹת, הַכְתֵּם מְאֹד beflecken.
Иссо́пъ ז׳ אֵזוֹב Ysop.
Истаева́ть פ״ע הָמוֹג, הִמַּס, הִמַּק zergehen. Имѣ́нье его иста́яло רְכוּשׁוֹ עָלָה בַּתֹּהוּ.
Иста́птываніе ס׳ מְבוּסָה, מִרְמָס Zertretung.
Иста́птывать, -топта́ть פ״י בּוֹס, בּוֹסֵס, רָמוֹס zertreten. -ся נפ׳ הָיֹה לְמִרְמָס, הִתְבּוֹסֵס בְּ־ z. werden.
Иста́скивать, -таска́ть פ״י בַּלֵּה (בגד) עַד־לִסְחָבוֹת abnutzen. -ся נפ׳ בָּלֹה, הָיֹה לִסְחָבוֹת (בגד) sich abn. Онъ весь истаска́лся בָּלוּ עֲצָמָיו מִזִּמַּת דַּרְכּוֹ נָאוּפִים הוּא.
Иста́чивать,-точи́ть פ״י (1 חַדֵּד עַד־קַלְקֵל abschleifen. 2) אָכוֹל (עָשׁ, רָקָב) כָּל־ (הַבֶּגֶד) zerfressen. -ся נפ׳.
Иста́ять см. Истаева́ть.
Истека́ть,-те́чь פ״ע הִנָּגֵר(מַיִם)מִן־, —אָזוֹל ausfließen. Истека́ющій муръ מֹר עוֹבֵר. Истека́етъ время זוֹב מְדֻקָּר, יָצָא נַפְשׁוֹ עִם־דָּמוֹ. И. кро́вью הָעֵת עוֹבֶרֶת.
Истребля́ть, -теребить פ״י מָרוֹט zerzausen.
Истере́ть см. Истира́ть.
Истерза́ть פ״י טָרוֹף, שַׁסַּע zerfleischen. -ся פ״ח קָרוֹעַ הִתְנַחֵם, הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ, לִבְבוֹ sich abmartern.
Исте́рика נ׳ מִין מָרָה שְׁחוֹרָה בְּנָשִׁים Mutterschmerz. -ри́ческій ת׳.
Истеря́ть פ״י אַבֵּד, הַתֵּם לָרִיק unnütz ausgeben.
Исте́цъ (-тца) ז׳ נוֹשֶׁה, בַּעַל־מִשְׁפָּט, אִישׁ רִיב Bittsteller. -ти́ца נ׳ תּוֹבַעַת*.
Истече́ніе ס׳ (1 שֶׁפֶךְ מִן, —זוֹב Ausfluß. 2) קֵץ, סוֹף, עֲבֹר, צֵאת Verlauf. По истече́ніи двухъ лѣтъ מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים.

И́стина נ׳ מֵישׁוֹר, צֶדֶק, קֹשֶׁט, קֹשְׁט, אֱמֶת Wahrheit. По и́стинѣ אֲבָל, אָמְנָם, אָמְנָם, אָמְנָה wahrlich.

И́стинно תה״פ בְּמֵישָׁרִים, בֶּאֱמוּנָה, בֶּאֱמֶת wahrhaftig.

И́стинность נ׳ נְכוֹנָה, צְדָקָה, אֱמוּנִים, אֵמוּן, אֹמֶן Wahrhaftigkeit.

И́стинный ת׳ אֲמִתִּי*, נָכוֹן, נֶאֱמָן wahr.

Истира́ть, -тере́ть (עתיד Изотру́) פ״י מָרֵק, מָרוֹחַ הָדֵק, —כָּלִיל zerreiben. -ся נפ׳.

И́стиха תה״פ בְּסֵתֶר, בַּלָּאט, חֶרֶשׁ im Stillen.

Исти́ца נ׳ -см. Исте́цъ.

Истлѣва́ть,-тлѣ́ть פ״ע רָקֹב, עָבוֹשׁ, הָמֵק verfaulen.

Истлѣ́ніе ס׳ רִקָּבוֹן, רָקָב, מָק Vermoderung.

Исто́дъ ז׳ (שביעית ז׳) *נֵץ חָלָב, מִין צֶמַח Milchkraut.

Исто́къ ז׳ אָפִיק, (מַיִם) מוֹצָא, מַבּוּעַ, מָקוֹר, תּוֹצָאוֹת Ausfluß; Quelle. [(שופטים ז׳ טו) Auslegung.

Истолкова́ніе ס׳ פִּתְרוֹן דָּבָר, —פֵּשֶׁר, בֵּאוּר, שֶׁבֶר

Истолко́ванный ת׳ מְבֹאָר, מְפֹרָשׁ erklärt.

Истолкова́тель ז׳ פּוֹתֵר, מְבָאֵר, מֵבִין לְ־ Erklärer.

Истолко́вывать, -кова́ть פ״י פָּתוֹר, בָּאֵר, פָּרֵשׁ, הָבֵן לְ־ auslegen; erklären. -ся נפ׳ פֹּרַשׁ, הִתְבָּאֵר er- [klärt werden.

Истоло́чь פ״י כָּתוֹת, הָדֵק zerstoßen.

Истолчённый ת׳ כָּתִית, מוּדָק zerstoßen.

Исто́ма,-томле́ніе ס׳ עֲנוּת, יְגִיעַת־בְּשָׂרִים, רָזוֹן, דְּאָבוֹן Erschöpfung.

Истомлённый ת׳ נִלְאָה, עָיֵף, יָעֵף, יָגֵעַ ermattet.

Истомля́ть, томи́ть (млю) פ״י הַלְאֵה אֶת־, חָלוֹשׁ, הוֹגֵעַ, הָרֵק נֶפֶשׁ ermatten. -ся פ״ח יָעוֹף, עָיוֹף, הַלָּאֵה, חָלוֹשׁ, עָלוֹף, הִתְעַלֵּף sich erm.

Исто́мный ת׳ מַלְאֶה, מַרְבֶּה תְלָאָה erschöpfend.

Истомѣ́лость נ׳ אֶפֶס־כֹּחַ, יְגִיעַת בָּשָׂר Erschöpfung.

Истомѣ́лый ת׳ עָיֵף, יָעֵף, רְפֵה־כֹחַ ermüdet.

Истомѣ́ть см. Томѣ́ть.

Истонча́лый ת׳ מוּדָק, דַּק מְאֹד dünn geworden.

Истонча́ть פ״ע הוּדַק dünn werden.

Истончи́ть см. Истоня́ть. [dünn machen.

Истоня́ть, -ни́ть פ״י טָחוֹן עַד־אֲשֶׁר דַּק; הָדֵק הֵיטֵב

Истопи́ть (-плю) פ״י (1 הַסֵּק (תַּנּוּר) durchheizen. 2) הַתֵּךְ, הַמְסֵה schmelzen.

Истопле́ніе ס׳, -то́пка נ׳ (1 הַשִּׂיק תַּנּוּר, —מַשָּׂק Heizung. 2) הַתִּיךְ, הַנְּתִיךְ Schmelzung.

Исто́плый ת׳ נִשְׁקָע, מָטְבָּע versunken.

Истопни́къ ז׳ מַשִּׂיק תַּנּוּרִים, *בַּר מַחֵם תַּנּוּרָא Ofen-heizer. [heizer sein.

Истопни́чать פ״ע עָבוֹד עֲבוֹדַת מַשִּׂיק תַּנּוּרִים Ofen-

Истопни́чиха נ׳ מַשֶּׂקֶת תַּנּוּרִים Frau des Ofenheizers.

Истопта́ніе, -та́ть см. Иста́нтываніе,

Исторга́ніе ס׳ מַדְּחֵה, מִתּוֹךְ הֲדִיחָה; מַשְׂאוֹת מִשָּׁרָשָׁיו, נָתוֹשׁ das Ausreißen.

Исторга́ть, -то́ргнуть פ״י (1 נָתוֹשׁ, נָסוֹחַ, הַסֵּעַ, (עַיִן) גָּרֵשׁ, הוֹרֵשׁ, נָשׁוֹל, הַתֵּק ausreißen. 2) הוֹצֵא, חַלֵּץ, הִתְמַלֵּט פ״ח -ся losreißen. פַּלֵּט, חַלֵּץ— מִן־ [נַפְשׁוֹ] sich l.

Исторже́віе см. Исторга́ніе.

Исто́рикъ ז׳ מַזְכִּיר, (קוֹרוֹת הָעִתִּים) סוֹפֵר דִּבְרֵי־הַיָּמִים Geschichtschreiber.

Истори́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְדִבְרֵי־הַיָּמִים geschichtlich.

Историогра́фъ см. Исто́рикъ.

Исто́рія נ׳ דִּבְרֵי־הַיָּמִים, קוֹרוֹת הָעִתִּים; סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת Geschichte.

Источа́ть,-чи́ть פ״י זוֹב, נָבוֹעַ, נוֹב, הַקֵּר ausströmen

Источе́ніе ס׳ זוֹב, הָקִיר das Hervorquellen. [lassen.

Исто́чина נ׳ (1 עֲרוּץ־נְחָלִים, נָקִיק, מִפֶּרֶץ, נִקְרַת־צוּר vom Wasser ausgespülte Stelle. 2) מַאֲכֹלֶת עָשׁ, מַיִם

Источи́ть см. Иста́чивать. [Wurmfraß.

Исто́чникъ ז׳ מַעְיָן, עֵין־מַיִם, —אָפִיק, —גֻּלַּת, מוֹצָא— מַבּוּעַ, מָקוֹר Quelle; Ursprung. И. благъ מְקוֹר הַטּוֹב. Изслѣ́довать предме́тъ по источни-камъ בּוֹא עַד־תְּכוּנָתוֹ, חָקוֹר עִנְיָן לְמוֹצָאָיו.

Истоща́лость נ׳ רָזוֹן, כַּחַשׁ־בְּשָׂרִים Entkräftung.

Истоща́лый ת׳ רָזֶה, דַּל, דַּק־בָּשָׂר entkräftet.

Истоща́ть פ״י (1 הָלְאָה, עַנֵּה, רַזֵּה, הָרֵק נֶפֶשׁ entkräften. 2) (הוֹן) פַּזֵּר, הָרֵק, כַּלֵּה, בָּקוֹק ver-schwenden. Онъ истощи́лъ всѣ сре́дства для до-стиже́нія своей цѣ́ли הוּא כִלָּה שְׁאֵרִית כֹּחוֹ לְמַעַן מְצֹא חֶפְצוֹ. Истощу́ на нихъ стрѣ́лы мой חִצַּי אֲכַלֶּה בָּם. -ся פ״ח הוּרַק, כָּלָה, תַּם; הַלָּאֵה, הֵרָזֵה, עֻנֵּה, הָדַל, הִבּוֹק erschöpft werden. Си́лы его исто-щи́лись אָזְלַת יָדוֹ, תַּם כֹּחוֹ.

Истоще́ніе ס׳ רָזוֹן, כַּחַשׁ־בָּשָׂר Entkräftung.

Истощённый ת׳ נִלְאָה, עָיֵף; רָזֶה, דַּל erschöpft.

Истощи́тельный ת׳ מַלְאֶה, מוֹגִיעַ entkräftend.

Истра́та נ׳ מִגְרַעַת כֶּסֶף, —אָבְדָן; עַל־ מוֹצָא כֶּסֶף Ver-

Истра́чивать,-тра́тить см.Издéрживать. [brauch.

Истреби́тель ז׳ מַשְׁמִיד, מְאַבֵּד vertilger.-льница נ׳.

Истреби́тельный ת׳ עָשׂוּי לְהַשְׁמִיד בּוֹ vernichtend.

Истребле́ніе ס׳ חֵרֶם, כְּלָיוֹן, אַבְדָן, אָבְדָן, כַּלֵּה, תַּבְלִית Vertilgung.

Истребля́ть,-би́ть (עתיד -блю) פ״י אַבֵּד, בָּעֵר, דַּמֵּה, כָּרוֹת, כַּלֵּה, הַכְחֵד, הַחֲרֵם, חָרוֹב, (ד״ה ב׳ כב, י) דַּבֵּר, הַשְׁמֵד, הַשְׁבֵּת, הַצְמֵת, הָסֵף, הָמֵל, הַכְרֵת vertilgen. -ся פ״ח אָבוֹד, הַדָּמֵה, חָרוֹב, הִכָּחֵד, כָּלָה, הִכָּרֵת, סוּף

הַשָּׁמֵד ,הִצָּמֵת vertilgt werden.
Истре́бов— см. Вытребов—.
Истрезвля́ть, -ся см. Вытрезвля́ть, -ся.
Истре́скаться פ"ח הִתְבַּקֵּעַ ,הִתְפּוֹצֵץ zerplatzen.
Истряса́ть, -трясти́ פ"י נָעוֹר ,נַעֵר ,חָבוֹט durch-
schütteln. -ся נפ' הִנָּעֵר ,הִתְנַעֵר ;הֶחָבֵט ausgeklopft
werden.
Истука́нъ ז' אֱלִיל ,גִּלּוּל ,עֹצֶב ,עֶצֶב ,עָצָב (עֲצַבִּים
רבים), פֶּסֶל ,צֶלֶם ,אֱלֹהֵי מַסֵּכָה Götzenbild.
Иступля́ть, -тупи́ть פ"י הַקְהֵה abstumpfen. -ся
פ"ח הָפוֹךְ קֵהֶה ,קָהֹה sich abstumpfen.
И'стый ת' נָכוֹן ,יָשָׁר ,נֶאֱמָן wahrhaft.
Истяза́ніе ס' חֵמָה ,תּוֹכָחוֹת ;עִנּוּת ,עֲנוּת ,שְׁפָטִים,
מוּסָר אַכְזָרִי das Martern. [שְׁפָטִים בּ־] Folterer.
Истяза́тель ז' מְעַנֶּה ,מְיַסֵּר בְּמַהֲלֻמוֹת ,עוֹשֶׂה
Истяза́тельный ת' עִנּוּת—,שְׁפָטִים— Folter-.
Истяза́ть פ"י עַנֵּה ,יַסֵּר בְּמַהֲלֻמוֹת ,הַכֵּה וּפָצוֹעַ,
עָשֹׂה שְׁפָטִים בּ־ foltern.
Исха́живать,-ходи́ть פ"י הִתְהַלֵּךְ בְּכָל־ durchwandern.
Исхища́ть,-хи́тить פ"י פַּלֵּט ,הַצֵּל ,לָקוֹחַ בְּחָזְקָה מִיַּד־
entreißen.
Исхлёстывать, -ста́ть פ"י יַסֵּר בַּשּׁוֹט zerpeitschen.
Исхода́тайствовать פ"י דָּרוֹשׁ עַד־מְצֹא חֶפְצוֹ,
הָפֵק רָצוֹן מֵאֵת־ auswirken.
Исходи́ть, Изойти́ 1) פ"י см. Исха́живать. 2) פ"ע
יָצֹא ,אָזוֹל ausgehen. Всѣ де́ньги его изошли́
הַכֶּסֶף אָזַל מִכִּיסוֹ. И. кро́вью יָצֹא נַפְשׁוֹ עִם־דָּמוֹ.
Исхо́дный ת' מוֹצָא־ Ausgangs-. -ная то́чка ראֹשׁ־
פֶּתַח—,תְּחִלַּת—,מוֹצָא דָּבָר ,עִנְיָן.
Исхо́дъ ז' צֵאת ,מוֹצָא ,תּוֹצָאוֹת Ausgang; Ende. И.
души́ תֹּם הַחַיִּים ,צֵאת נֶפֶשׁ. Кни́га Исхо́да סֵפֶר
שְׁמוֹת. То́чка исхо́да תְּחִלַּת ,רֹאשׁ ,דָּבָר עִנְיָן,
—פֶּתַח. Въ исхо́дѣ го́да לְצֵאת הַשָּׁנָה.
Исходя́щій ת' הַמּוֹצָא ,הַיּוֹצֵא ausgehend, Aus-
gangs-. Кни́га исходя́щая לָאִגְּרוֹת סֵפֶר זִכָּרוֹן
הַמּוֹצָאוֹת. [פּוּנַת הַקִּטֵּר ,עֲלוֹת הָאֵדִים.
Исхожде́ніе ס' צֵאת ,מוֹצָא Ausgang. И. паро́въ
Исхуда́лый ת' רָזֶה ,נִרְזֶה ,דַּק־בָּשָׂר abgemagert.
Исхуда́ть, -дѣть פ"ע הֵרָזֵה ,כָּחוֹשׁ abmagern.
Исцара́пывать, -пать פ"י שָׂרוֹט ,גָּרֵד zerkratzen.
-ся נפ' הִתְגּוֹדֵד ,הִשָּׂרֵט sich z.
Исцѣле́ніе ס' רְפֻאוֹת ,מַרְפֵּא Heilung.
Исцѣли́мый см. Излѣчи́мый.
Исцѣля́ть, -ли́ть פ"י רַפֵּא ,חַיֵּה מֵחֳלִי ,רְפֹא heilen.
-ся פ"ח הֵרָפֵא ,הִתְרַפֵּא geheilt werden.
Исча́діе ס' שֶׁגֶר ,פִּרְחָה ,עֲוִיל ,צֶפַע צְפִיעַ Brut.
Исча́хлый ת' רָזֶה ,נִרְזֶה ,דַּל־בָּשָׂר abgezehrt.
Исча́хнуть פ"ע הֵרָזֵה ,כָּחוֹשׁ abzehren. [schwinden.
Исчеза́ніе, -чезнове́ніе ס' חֲלוֹף ,הֵעָלֵם das Ver-
Исчеза́ть, -че́знуть פ"ע אָבוֹד ,בָּרוֹחַ כַּצֵּל ,הָלֵךְ—,
הִתְעוֹפֵף ,הִצָּמֵת הִכָּחֵד ,חָלוֹף verschwinden.
Исче́ркивать, -ка́ть פ"י חָרוֹת כָּל־ ,חָקֹק— ,שָׂרוֹט
bekritzeln. [durchstreichen.
Исчёркивать, -черка́ть, -кну́ть פ"י מָחֹה ,מָרוֹק
Исче́рпывать, -пать (עתיד -па́ю) שָׁאוֹב כָּל־,
דָּלֹה— ausschöpfen. И. предме́тъ בּוֹא עַד־חֵקֶר דָּבָר,
חָקוֹר עִנְיָן עַד־תַּכְלִיתוֹ.
Исче́рчивать, -рти́ть см. Исчерк—.
Исчисле́ніе ס' מִנְיָן ,סְפָר ,סְפִירָה ,מִפְקָד Berechnung.
Исчисля́ть, -чи́слить פ"י מָנֹה ,סָפוֹר ,פָּקוֹד aus-
zählen. -ся נפ' הִמָּנֵה ,הִסָּפֵר berechnet werden.
Исшали́ться פ"ח הִפָּרֵעַ ,הָלוֹךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ aus-
gelassen werden. [כָּל־ durchsuchen.
Исша́ривать, -ша́рить פ"י מַשֵּׁשׁ אֶת־ ,חַפֵּשׂ בְּכָל־
Исша́ркивать, -кать פ"י שָׂרוֹט ,מָרוֹט ,מָרוֹק zer-
kratzen; abnutzen.
Исше́ствіе ס' מוֹצָא ,צֵאת Ausgang.
Исшива́ть, -ши́ть (עתיד Изошью) 1) פ"י תַּפֵּר כָּל־
ausnähen. 2) בַּלֵּה כָּל־ (הַחוּטִים) בְּתָפְרוֹ nähend
verbrauchen.
Исщепа́ть פ"י בָּקוֹעַ כָּל־ ,בַּקֵּעַ— zerspalten.
Исщи́пывать, -па́ть פ"י מָרוֹט כָּל־ auszupfen.
Ита́къ, И та́къ מ"ח וְעַתָּה ,וּבְכֵן also.
Итого́ כָּל־הַמִּסְפָּר im Ganzen. И. 4600 лицъ כָּל־
נֶפֶשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. Пальцевъ по шести
итого 24 מִסְפַּר אֶצְבְּעוֹתָיו שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע.
Ито́гъ ז' מִסְפַּר כָּל־ ,תֹּכֶן Totalsumme. Вы́вести и.
Итти́ см. Идти́. [נָשֹׂא רֹאשׁ־.
Ихневмо́нъ ז' עַכְבָּר מִצְרִי Pharaomaus.
Ихтіоло́гія נ' חֵקֶר הַדָּגִים לְמִינֵיהֶם Fischkunde.
Ихтіоло́гъ ז' חוֹקֵר טֶבַע הַדָּגִים Fischkundiger.
Иша́къ ז' פֶּרֶד Maulesel. -ша́чій ת'. -ша́чка נ' פִּרְדָּה
Mauleselin.
Ишь, Ишь ты מ"ק הֲרָאִיתָ ,רְאֵה־נָא sieh mal!
Ище́йка, Ище́я נ', Ище́йная, И'щая соба́ка כֶּלֶב
(הַמְחַפֵּשׂ אֶת־הַצַּיִד) הַתָּר Spürhund.
И'щикъ, И'щица см. Исте́цъ, -ти́ца.
Ищу́ см. Иска́ть.

І.

І י׳, הָאוֹת הָעֲשִׂירִית בְּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית J.
Іаки́нѳъ см. Гіаци́нтъ 2.
Іа́списъ ז׳ см. яшма́.
Іера́рхія נ׳ מְמְשָׁל—, פְּקֻדּוֹת הַכֹּהֲנִים Priesterherrschaft.
Іера́рхъ ז׳ כֹּהֵן הָרֹאשׁ Oberpriester. -хи́ческій ת׳.
Іера́ршескій, -шій ת׳ אֲשֶׁר לְכֹהֵן הָרֹאשׁ Oberpriester=.
Іера́ршество ס׳ מִשְׁמֶרֶת כֹּהֵן הָרֹאשׁ Oberpriesteramt.
Іере́й ז׳ כֹּהֵן Priester. -ре́йскій ת׳.
Іере́йство ס׳ מִשְׁמֶרֶת הַכֹּהֲנִים, כְּהֻנָּה Priesteramt.
Іерогли́фъ ז׳ כְּתַב־הַחַרְטֻמִּים Bilderschrift. -фи́ческій ת׳.
Іеромона́хъ ז׳ כֹּהֵן מִשְׁנֶה Priestermönch. -на́шескій ת׳.
Іоди́нъ, **Іодъ** ז׳ מִין מִיץ מֵאֵפֶר הַצְּמָחִים שֶׁעַל שְׂפַת הַיָּם Jodin; Jod.
Іорда́нъ נ׳ (לנוצרים) מְקוֹם קִדּוּשׁ מֵי־נָהָר Jordanfest.
Іуде́йствующій ת׳ מִתְיַהֵד der nach jüdischer Sitte lebt.
Іюль ז׳ (תַּמּוּז) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי Juli. Ію́льскій ת׳.
Іюнь ז׳ (סִיוָן—תַּמּוּז) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי Juni. Ію́нскій ת׳.

К.

К ק, הָאוֹת הָאַחַת עֶשְׂרֵה בְּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית K.
Каба́къ ז׳ בֵּית מִשְׁתֶּה, בֵּית הַיַּיִן Schenke.
Кабала́ נ׳ אֲמָנָה, קַבָּלָה עַל־עַצְמוֹ Verpflichtung.
Кабали́стика נ׳ תּוֹרַת הַקַּבָּלָה Geheimlehre.
Кабали́ть פ״י כָּבוֹשׁ לְעֶבֶד zum Leibeignen machen. -ся פ״ח הִכָּבֵשׁ לְעֶבֶד Leibeigener werden.
Каба́льный ת׳ אֲשֶׁר לְקִנְיַן עֶבֶד leibeigen.
Каба́льщина נ׳ קִנְיַן עֶבֶד עוֹלָם; עַבְדוּת Leibeigenschaft.
Каба́нина נ׳ בְּשַׂר חֲזִיר הַיַּעַר Wildschweinfleisch.
Каба́ній ת׳ אֲשֶׁר לַחֲזִיר־יַעַר Eber=.
Каба́нъ ז׳ 1) חֲזִיר מִיַּעַר, חֲזִיר הַבָּר* Eber. 2) גֶּזֶר־קֶרַח, עֶשֶׁת—, נְטִיל— Eisblock.
Кабарга́ נ׳ חַיַּת־הַבֹּשֶׂם Bisamthier.
Кабарги́нскій ת׳ אֲשֶׁר לְחַיַּת הַבֹּשֶׂם. -ская струя (ברכות מג.) *מֶשֶׁק, קְנֵה־בֹשֶׂם בְּעוֹר בֶּטֶן חַיַּת־הַבֹּשֶׂם Moschus.
Каба́цкій, -ба́чный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הַיַּיִן Schenke=.
Каба́чникъ ז׳ בַּעַל בֵּית־הַיַּיִן Schenkwirth.
Кабине́тъ ז׳ חֲדַר הַמִּכְתָּב Cabinet. -тскій ת׳.
Каблу́къ ז׳ (לַאֲחוֹרֵי כַּף הָרֶגֶל) אֶדֶן־הַנַּעַל Absatz. -лу́чный ת׳.
Каблучо́къ, -чёкъ (чка́) ז׳ см. Каблу́къ.
Ка́болка נ׳ חֶבֶל מֵחַבְלֵי אֳנִיָּה Gabelgarn. -лочный ת׳.
Кабота́жъ ז׳ מַסַּע אֳנִיָּה עַל־שְׂפַת יָם וְנָהָר Küstenfahrt.
Кабы́ מ״ח הפ׳ אִם, לוּ als ob.
Кавалерга́рдъ ז׳ שׁוֹמֵר לְרֹאשׁ הַמֶּלֶךְ Chevaliergardist.
Кавале́рія נ׳ חֵיל הָרַכָּבִים, צְבָא־הַפָּרָשִׁים Reiterei.
Кавале́рскій ת׳ פָּרָשׁ—, רַכָּב— Ritter= -рі́йскій ת׳.
Кавале́рство ס׳ מַעֲלַת הַפָּרָשִׁים, (תאר כבוד) תּוֹר הָרַכָּבִים Ritterthum.
Кавале́ръ ז׳ 1) הָדוּר בְּאוֹת־כָּבוֹד Ordensritter. 2) אַלּוּף לְחָבֵר נָשִׁים Herr (im Tanze).
Кавалька́да נ׳ עֲדַת רוֹכְבִים, רֶכֶב אָדָם Ritterzug.
Ка́верзить פ״ע חַבֵּל אָוֶן, הַצְמֵד מִרְמָה, עָקוֹב, עַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ intriguiren.
Ка́верзливый ת׳ מְחַבֵּל אָוֶן, נוֹתֵךְ מִרְמָה, אִישׁ נִרְגָּן, תְּכָכִים Intriguant.
Ка́верзникъ ז׳ אִישׁ תְּכָכִים Intriguant. -ница נ׳.
Ка́верзничать см. Ка́верзить.
Ка́верзный ת׳ מָלֵא עָקְבָה וּמִרְמָה ränkevoll.
Ка́верзы נ״ר מִרְמוֹת, תְּכָכִים, תַּהְפֻּכוֹת Intrigue.
Кався́къ ז׳ שֶׁרֶץ מַרְבֵּה הָרַגְלַיִם, נְדַל* (חולין סו:) Tausendfuß.
Кавы́ка (-вы́чка ק׳) נ׳ אוֹ לְדָבָר מִפִּי אִישׁ „—״ תָּו מִסְפָּר Anführungszeichen.
Кавы́ль см. Ковы́ль.
Каде́тъ ז׳ חֲנִיךְ־מִלְחָמָה, בָּחוּר בַּצָּבָא Militärzögling. -де́тскій ת׳.
Кади́ло ס׳ מַחְתָּה, מִקְטֶרֶת Rauchfaß. -ди́льный ת׳.
Кади́ть (кажду́, גם кажу́, кади́шь) פ״י קַטֵּר, הַקְטֵר räuchern.
Ка́дка, -ду́шка נ׳, Ка́дочный ת׳ см. Кадь.
Кадри́ль נ׳ מְחוֹלַת הַמְּחַנַּיִם Quadrille.
Ка́дры ז״ר מַעַרְכוֹת הַצָּבָא, מַצָּבָה, מַצָּב Regimentstamm.
Кадь נ׳ כַּד, עֲרִיסָה, לֶתֶךְ, חָבִית* Kufe, Zuber.
Каёмка, -ёмочка ק׳ см. Кайма́.
Кажде́ніе ס׳ קִטֵּר, קְטוֹרָה, קְטֹרֶת, מִקְטָר Räucherung.
Каждодне́вно ת״פ יוֹם יוֹם, כָּל יוֹם, יוֹם וָיוֹם alltäglich.
Ка́ждый ש״ת מִי כָּל־אִישׁ, אִישׁ מִי, כָּל־אֶחָד מִי, אִישׁ אִישׁ jeder.
Ка́женикъ ז׳ שְׂפָכָה, כָּרוּר, סָרִיס Eunuch.

Ка́жется, Кажи́сь פ"ח כְּפִי הַנִּרְאֶה es scheint. Мнѣ ка́жется נִרְאֶה לִי, אֲדַמֶּה, דִּמִּיתִי.

Казаки́нъ ז' מִין מְעִיל Halbrock.

Каза́къ ז' פָּרָשׁ מֵחֵיל הַקּוֹזָקִים Kosak. -за́чка נ'.

Каза́нъ ז' דּוּד גָּדוֹל, קַלַּחַת Branntweinkessel. -нный ת'

Каза́рма נ' קַסַּרְקְט, מְעוֹן אַנְשֵׁי הַצָּבָא* (פת' איכה נו) Caserne. -менный ת'.

Каза́ть (кажу́) פ"י הַרְאֵה, הוֹרֵה zeigen. -ся פ"ח הָרְאֵה בּ־ פָּנָיו scheinen. Онъ каза́лся мра́чнымъ נִרְאוּ זְעֵפִים. Мнѣ такъ каза́лось כֵּן נִרְאֶה לִי, כֵּן דִּמִּיתִי.

Казема́тъ ז' מְעָרַת־מְצָד, מְצוּדַת סְלָעִים Kanonen=keller. -тный ת'.

Казё́нка נ' 1) זָוִית כִּירַיִם, יַרְכְּתֵי תַנּוּר Ofenbank. 2) מְזָוֶה, אָסָם Vorrathskammer.

Казё́нникъ ז' מְקוֹם הַמְּכוּנָה בְּקְנֵה־רוֹבֶה Zündfeld.

Казё́ннокоштный ת' מִתְכַּלְכֵּל מִגִּנְזֵי־הַמֶּלֶךְ Kron=kost=.

Казё́нный ת' אֲשֶׁר לַמַּלְכוּת Krons=. -нная Пала́та בֵּית־הָאוֹצָר לְעָרֵי הַמֶּמְשָׁלָה. -нная часть см. Казна́ 3.

Кази́стый ת' טוֹב־מַרְאֶה, יָפֶה— hübsch.

Казна́ נ' 1) גִּנְזֵי הַמְּדִינָה, אוֹצַר הַמַּלְכוּת Kronscasse. 2) עֲתִידוֹת, פִּקָּדוֹן Vorrath. 3) קַן־הָאָבָק בִּכְלִי־מָוֶת Zündfeld. -скій ת'.

Казначе́й ז' פְּקִיד־הָאוֹצָר, גִּזְבָּר Schatzmeister. -че́й-

Казначе́йство ס' בֵּית גִּנְזֵי, בֵּית הָאוֹצָר, גִּנְזַךְ הַמַּלְכוּת Reichsschatz.

Казначе́йша נ' אֵשֶׁת הַגִּזְבָּר Frau des Schatzmeisters.

Казначе́я נ' גְּבֶרֶת לְגִנְזֵי בֵּית־הַנְּזִירוֹת Schatzmeisterin im Kloster.

Казни́ть פ"י 1) קָטוֹל, הָמֵת, הוֹצֵא בְּמִשְׁפָּט אֶל־הוֹרֶג hinrichten. 2) יַסֵּר, נָגוֹף, נָגַע züchtigen.

Казнокра́дство ס' מַעַל בְּגִנְזֵי־הַמְּלוּכָה Kassendieb=stahl.

Казнохрани́лище ס' גִּנְזַךְ, בֵּית־אוֹצַר הַמַּלְכוּת Schatzkammer.

Казнохрани́тель см. Казначе́й.

Казнь נ' 1) קֶטֶל, מִשְׁפַּט־מָוֶת Todesstrafe. 2) נֶגֶף, נֶגַע, שֶׁפֶט, שְׁפָטִים Strafe.

Казуа́ръ ז' עוֹף מִמִּין הַיְעֵנִים Kasuar.

Ка́зусъ ז' עִנְיָן, מִקְרֶה Vorfall.

Кайма́ נ' גְּבוּל סָבִיב, מִשְׁבֶּצֶת, מִסְגֶּרֶת, חוּג Saum; Einfassung.

Кайма́нъ ז' לִוְיָתָן אֲמֶרִיקִי amerikanisches Krokodill.

Кайми́ть (-мю) פ"י רָקוֹם שָׂפָה לְ־, שַׁבֵּץ, הַקֵּף סָבִיב besäumen.

Какаду́ ז' אֲנָפָה לְבָנָה, מִין עוֹף* (חולין סג) weißer Papagei.

Кака́о ס' פּוֹל קַקָּאָה Cacaobohne. Кака́овый ת'.

Каково́ ת"פ הֲטוֹב? מָה? אֵיכָכָה? אֵיךְ? wie?

Каково́й, Како́въ ת"ג ? אֵיךְ הוּא? מַה־מִּשְׁפָּטוֹ? von welcher Art. Каково́ де́рево, таковы́ плоды́ כְּעֵץ כֵּן פִּרְיוֹ.

Како́въ ת"פ מַה תֹּאַר?— מֵאֵיזֶה מִין? was für ein? Каково́ здоро́вье ва́ше? הֲשָׁלוֹם לָךְ?

Како́й מ"ג מָה הַ־? אֵיזֶה? אֵיךְ? welcher? Како́й домъ купи́лъ ты? מָה הַבַּיִת אֲשֶׁר קָנִיתָ? Како́й-то фило́софъ сказа́лъ אַחַד חֲכָמִים אָמַר, אֶחָד הַחֲכָמִים—. Онъ человѣ́къ каки́хъ ма́ло הוּא אִישׁ אֲשֶׁר לֹא רַבִּים כָּמוֹהוּ.

Ка́ктусъ ז' מִין פֶּרַח Fackeldistel.

Какъ ת"פ 1) אֵיךְ, אֵיכָה, אֵיכָכָה, הֵיךְ wie. Какъ э́то случи́лось אֵיךְ הָיָה הַדָּבָר. Какъ ни גַּם אִם, אַף כִּי. Какъ ни умоля́ли его, онъ ожесточи́лъ се́рдце свое אַף כִּי הִתְחַנְּנוּ לוֹ הוּא הִקְשִׁיחַ לִבּוֹ. Какъ нибу́дь בַּאֲשֶׁר תּוּכַל. 2) כְּמוֹ, כִּי (עיין ח"א), כְּ־, כְּתֹאַר, כִּדְמוּת, כַּאֲשֶׁר so wie. Какъ снѣгъ כְּמוֹ שֶׁלֶג, כַּשֶּׁלֶג. Какъ оди́нъ такъ и друго́й כָּזֶה כֵּן זֶה. Ни какъ э́то онъ прихо́дитъ אֲדַמֶּה כִּי הִנֵּה הוּא בָא. 3) כְּ־, כַּאֲשֶׁר als. Какъ услы́шали כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ, כְּשָׁמְעָם.

Каламбу́ръ ז' לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל־לָשׁוֹן, דִּמְיוֹן מִלִּים Wortspiel.

Каламе́нокъ ז' מִין אֶרֶג־צֶמֶר Kalamanck (Wollen=zeug). -нковый ת'.

Каланча́ נ' צְרִיחַ, מִצְפֶּה, מִגְדָּל, עַמּוּד Wachtthurm.

Кала́чикъ ז' חַלַּת־לֶחֶם קְטַנָּה kleine Kalatschsemmel. сидѣ́ть к-комъ יָשׁוֹב בִּבְרָכַיִם כּוֹרְעוֹת.

Калачи́ще ז' חַלַּת לֶחֶם גְּדוֹלָה große Kalatschensem=mel.

Кала́чникъ ז' אוֹפֵה חַלּוֹת Kalatschenbäcker. -ница נ'.

Кала́чня נ' בֵּית־מַאֲפֵה חַלּוֹת Kalatschenbäckerei.

Кала́чъ ז' סְפָגָן, חַלַּת לֶחֶם* Kalatschsemmel. Тё́ртый к. עָרוּם מִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבֻּלוֹתָיו durchtriebener Kerl.

Калбаса́ נ' נַקְנִיק, גְּלִיל־בָּשָׂר כָּתִית* (ירושל' שקלים) Wurst. -ба́сный ת'.

Калба́сникъ ז' עוֹשֵׂה נַקְנִיקִים, מוֹכֵר גְּלִילֵי־בָשָׂר כָּתִית* Wurstmacher. -ница נ'.

Календа́рь ז' לוּחַ לִימֵי הַשָּׁנָה, לוּחַ הָעִתִּים Kalender.

Кале́нды נ"ר יְמֵי רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ לָרוֹמִים Kalenden.

Кале́ніе ס' מִשְׂרֶפֶת; קְלוֹת בָּאֵשׁ das Durchglühen.

Калё́ный ת' קָלוּי בָּאֵשׁ glühend; gehärtet.

Кали́беръ (-бра) ז' גֹּדֶל דְּבָרִים, מֵמַד, תַּבְנִית, תֹּכֶן לְמִינֵיהֶם Maß.

Калиброва́ть (-ру́ю) פ"י מַדֵּד תַּבְנִית, מָדוֹד תַּבְנִית, תַּכֵּן calibriren.

Кали́льный ת' עָשׂוּי לִקְלוֹת בּוֹ Glüh=.

Кали́на נ' מִין גַּרְגְּרֵי מַאֲכָל Mehlbeere. -ли́новый ת'.

Кали́нникъ ז' מִין שִׂיחַ גַּרְגְּרִים Mehlbeerenstaude.

Кали́новка נ׳ יַיִן מָהוּל בַּעֲסִיס גַּרְגְּרִים Mehlbeer-
Кали́нушка см. Кали́на. [brannt wein.
Калита́ נ׳ צִקְלוֹן ,יַלְקוּט Geldtasche. [Pförtchen.
Кали́тка נ׳ מָבוֹא לְאַחוֹרֵי חָצֵר אוֹ גַן ,דֶּלֶת קְטַנָּה
Кали́ть פ״י הַעֲבֵר בָּאֵשׁ ,קָלֹה glühend machen.-ся נפ׳.
Ка́лій ז׳ מִין מַתֶּכֶת Kalimetall.
Калку́нъ ז׳ בַּרְבּוּר הוֹדוּ Truthahn. -ку́нка נ׳.
Каллигра́фія נ׳ יְפִי ,חֶרֶט־אָמָן ,כְּתָב סוֹפֵר מָהִיר
הַכְּתָב Schönschreibekunst. -фическій ת׳.
Каллигра́фъ ז׳ סוֹפֵר מָהִיר ,כּוֹתֵב אָמָן Schönschreiber.
Кало́ша см. Гало́ша. [Stelle.
Калу́га,-лу́жа,-жина נ׳ מְקוֹם טִיט יָוֵן ,בִּצָּה kothige
Калъ ז׳ צְפִיעִים ,חֲרָאִים ,גְּלָלִים ,צֹאָה ,צֵאָה Koth.
Ка́льцій ז׳ מַתֶּכֶת יְסוֹד הַשִּׂיד Calcium.
Калья́ נ׳ בְּלִיל בֵּיצֵי־דָגִים עִם קִשֻּׁאִים Suppe von
Kaviar und Gurken. [tabakspfeife.
Калья́нъ ז׳ כְּלִי מִקְטֶרֶת מַעֲבִיר עֲשָׁנוֹ בַּמַּיִם Wasser-
Калѣ́ка זו״נ נָכֶה ,יְדוּעַ־חֳלִי ,אֲשֶׁר מוּם בּוֹ Krüppel.
Калѣ́чить פ״י שַׁחֵת ,עַוֵּה פְּנֵי־ ,נָתוֹן מוּם בְּ־ ver-
stümmeln. [melt.
Калѣ́чный ת׳ פָּצוּעַ ,בַּעַל־מוּם ,נָכֶה ,מָשְׁחָת verstüm-
Каля́канье ס׳ שִׂיחַ רִיק ,דִּבְרֵי־הֶבֶל Geplauder.
Каля́кать פ״ע דַּבֵּר רִיק ,—הָגֹה plaudern.
Ка́мбала נ׳ *פּוּטִית כְּשֵׁרָה ,מִין דָּג דַּק וְרָחָב Butte.
Ка́мбусъ נ׳ כִּירַיִם לָאֳנִיָּה Schiffsküche.
Каме́дь נ׳ נָטָף ,זֶפֶת מִמִּיץ צְמָחִים Gummi. К. Ара-
війская הַנָּטָף הָעֲרָבִי Gummi Arabicum.
Каме́жникъ ז׳ מְקוֹם אֲבָנִים לָרֹב steinige Gegend.
Каме́й ז׳ אֶבֶן פִּתּוּחֵי חוֹתָם Bildstein.
Камелёкъ (-лька́) ז׳ см. Ками́нъ.
Камелеопа́рдъ ז׳ см. Жира́фъ.
Каме́лія נ׳ שׁוֹשַׁן יַפָּנִי ,מִין פֶּרַח japanische Rose.
Камени́стый ת׳ מָלֵא אֲבָנִים steinig.
Ка́меніе ס׳ אֲבָנִים לָרֹב Gestein.
Ка́менка נ׳ אַבְנֵי־אֵשׁ בְּתַנּוּר בֵּית־הָרַחְצָה Steine des
Ка́менникъ см. Каме́жникъ. [Badeofens.
Каменноуго́льный ת׳ אֲשֶׁר לְגַחֲלֵי־אֶבֶן Stein-
kohlen-.
Ка́менный ת׳ אֶבֶן ,—אֲבָנִים ,—. К. домъ בֵּית אֲבָנִים.
К. ма́стеръ רֹאשׁ הַבּוֹנִים. К. у́голь גַּחַל־אֶבֶן ,רִצְפָּה,
רְצָפִים. К. Козёлъ יָעֵל סֶלַע. -нная болѣ́знь חֳלִי־
*צְמִירָה ,הָאֶבֶן בַּמְּעַיִם (כ״ס פ״ה.) Steinkrankheit.
-нное сердце לֵב־אֶבֶן. [brechen.
Каменоло́мный ת׳ אֲשֶׁר לְמַחְצַב אֲבָנִים zum Stein-
Каменоло́мня נ׳ בֵּית מַחְצַב אֲבָנִים ,פְּסִילִים (שופטים
ג, יט), מְקוֹם מְלֶאכֶת אַבְנֵי־גָזִית Steinbruch.
Каменоло́мъ, -ло́мщикъ ז׳ אֲבָנִים חוֹצֵב ,פּוֹסֵל
Steinbrecher. [כמ) Steinhauer.
Каменосѣ́къ, -тёсъ ז׳ חָרַשׁ־אֶבֶן ,פֹּסֵל ,*סַתָּת (כלים
Каменосѣ́чный,-тёсный ת׳ אֲבָנִים עָשׂוּי לִפְסֹל בּוֹ,
חֲרֹשֶׁת־אֶבֶן— Steinhauer-.
Каменото́чецъ ז׳ מִין תּוֹלַעַת זְהוֹרִית Steinmuschel.
Ка́менщикъ ז׳ גּוֹדֵר ,בּוֹנֶה Maurer.
Ка́мень (-мня) ז׳ אֶבֶן ,צוּר Stein. К аеуго́льный
к. אֶבֶן־פִּנָּה ,—רֹאשׁ. Драгоцѣ́нный к. אֶבֶן יְקָרָה,
אֶבֶן־חֵן ,אֶבֶן־נֵזֶר. К. претыка́нія אֶבֶן־נֶגֶף ,צוּר
מִכְשׁוֹל.
Каменѣ́ть פ״ע הָיֹה לָאֶבֶן ,הָפוֹךְ אֶבֶן ,הִתְקַשֵּׁה versteinern.
Ка́мера נ׳ חֶדֶר ,אוּלָם die Kammer.
Камерге́ръ ז׳ שַׂר הַמַּפְתֵּחַ (שם כבוד, ע׳ ישעיה כב, כב)
Kammerherr. [-жескій ת׳.
Камерпа́жъ ז׳ מְשָׁרֵת הַמֶּלֶךְ ,עֶבֶד מֶלֶךְ Kammerpage.
Камерто́нъ ז׳ מַזְלֵג ,נוֹתֵן קוֹל־הַיְסוֹדִי לְמַעֲרֶכֶת הַשִּׁיר
הַקּוֹל Stimmgabel. [Leinwand.
Камерту́хъ ז׳ אֶרֶג־פִּשְׁתִּים דַּק ,שֵׁשׁ ,בּוּץ feinste
Камешо́къ(-шка) ז׳ צְרוֹר אֶבֶן ,אֶבֶן קְטַנָּה Steinchen.
Камзо́лъ (ק׳ -ликъ,-льчикъ) ז׳ אֵפוֹד ,אֲפֻדַּת־הֶחָזֶה,
בֶּגֶד קָצָר עַד־הָאֵזוֹר Brustlatz. -льный ת׳.
Камила́вка נ׳ מִין צָנִיף ,מִגְבָּעָה Scheitelklappe.
Ками́нъ ז׳ אוּר לְשֶׁבֶת נֶגְדּוֹ ,אָח ,יָקוּד ,*קָמִין (ירושל׳
שבת ג) Kamin. -нный ת׳. [Damast.
Камка́ נ׳ בְּרוֹם (יחזקאל כז, כד), דְּמֶשֶׁק ,אֵטוּן סִינִים
Камло́тъ ז׳ מַעֲשֵׂה־עִזִּים ,אֵטוּן מִצֶּמֶר עִזִּים Kamelzeug.
Камнепеча́таніе ס׳ חֶרֶט־אֶבֶן ,*הַדְפָּסָה עַל־לוּחוֹת־
אֶבֶן Steindruck.
Камнепеча́тня נ׳ *דְּפוּס חֶרֶט־אֶבֶן Lithographie.
Камнесѣче́ніе ס׳ (בִּמְעֵי הַחוֹלֶה) נִפֵּץ הָאֶבֶן Steinschnitt.
Камо́рка, -мо́рочка נ׳ חֶדֶר קָטָן Zimmerchen.
Кампа́нія נ׳ מַסַּע מַחֲנוֹת אוֹ אֳנִיּוֹת לִקְרָב Feld-, See-
Камфара́ נ׳ מִין צֶמַח ,קֹמֶפֶר Kampher. -рный ת׳. [zug.
Камфо́рка נ׳ מַחְתַּת גֶּחָלִים לִקְטֹרֶת Kohlenbecken.
Камча́тка נ׳ אֵטוּן רִקְמָה ,תַּשְׁבֵּץ Damastleinwand.
Камчу́га נ׳, -чу́гъ ז׳ см. Пода́гра. [-ча́тный ת׳.
Ка́мышекъ см. Камешо́къ. [bewachsene Stelle.
Камы́шникъ ז׳ אָחוּ ,מְקוֹם קָנֶה וָסוּף mit Schilfrohr
Камы́шъ ז׳ קָנֶה ,סוּף ,אָחוּ ,גֹּמֶא ,אַגְמוֹן Schilfrohr.
Кана́ва,-вка נ׳ תְּעָלָה ,צִנּוֹר Graben. [-шевый ת׳.
Кана́лъ ז׳ 1) פֶּלֶג ,אֲפִיק נְחָלִים ,יוּבַל מַיִם ,יְבַל ;תְּעָלָה
צִנּוֹר ,קָנֶה ,צַנְתָּר Kanal; Röhre. Пищепріе́мный к
קְנֵה הַמַּאֲכָל (בח׳). -льный ת׳.

Кана́льскій ת' בְּדֶרֶךְ בְּלִיַּעַל,—נְבָלָה schelmisch.
Кана́льство ס' זוֹלוּת, תּוֹעֵבָה, זִמָּה, נְבָלָה Schelmerei.
Кана́лья ז"נ אִישׁ־בְּלִיַּעַל, נוֹכֵל, נָבָל Schelm.
Канапе́ ס' *אַקְּבִּיטוֹן, מִטַּת־מוֹשָׁב, סַפָּה Sofa.
Канаре́чное сѣмя מִין חָצִיר Kanariengras.
Канаре́йка, ק' -ре́ечка נ' צִפּוֹר צְהֻבָּה, צִפּוֹר קְנָרִית Kanarienvogel.
Кана́тный ת' חֲבָלִים, אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה עֲבוֹת—Seil=.
Кана́тчикъ ז' עוֹשֵׂה עֲבוֹתוֹת וַחֲבָלִים Seiler.
Кана́тъ, ק' -тецъ, -тикъ ז' עֲבֹת, חֶבֶל Seil, Strick.
Канау́съ ז' *קַנְבּוּס, מִין אֶרֶג persisches Seidenzeug, Kanaus.
Канва́ נ' מִכְבָּר, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת־מַסֶּכֶת לְרִקְמָה Canevas.
Кандалы́ נ"ר כַּבְלֵי־בַרְזֶל, נְחֻשְׁתַּיִם, אֲזִקִּים Ketten.
Канделя́бръ ז' מְנוֹרַת־קָנִים Armleuchter.
Кандея́ см. Кандова́.
Кандида́тство ס' תּוֹר הַמִּתְעַתֵּד לְ־ Candidatenstand.
Кандида́тъ ז' חָנִיךְ, מִתְעַתֵּד לְ־ Amtsbewerber.
Канди́совый са́харъ см. Леденéцъ. [-тка נ'.
Канди́терская נ' מַמְתַּקִּים, בֵּית־מַנְעַמִּים— Zuckerbäckerei.
Канди́теръ ז' רוֹקֵחַ מַנְעַמִּים Zuckerbäcker. -рскій ת'.
Кани́кулы נ"ר יְמֵי־שַׁבָּתוֹן לַלִּמּוּדִים, דְּרוֹר הַקַּיִץ Ferien. -кульный, -куля́рный ת'.
Канитéль נ' פְּתִיל זָהָב אוֹ כֶסֶף Gold=, Silberfaden. тяну́ть к. הַכְבֵּר מִלִּים, הַעְתֵּר דְּבָרָיו.
Канитéльщикъ ז' מְקַצֵּץ פְּתִילֵי זָהָב אוֹ כֶסֶף Gold=spinner.
Канифа́съ ז' מִין אֶרֶג־פִּשְׁתִּים Kanevas. [spinner.
Канифо́лить פ"י מָשׁוֹחַ בְּנֶטֶף עֵץ־הָאֵלָה mit Colophonium bestreichen.
Канифо́ль נ' נֶטֶף־אֵלָה, נֶטֶף מֵעֵץ אֵלָה Colophonium.
Канифо́льница נ' כַּף לְנֶטֶף־אֵלָה Colophonium=büchse.
Канона́да נ' רַעַשׁ קְנֵי־רַעַם Kanonenfeuer. [büchse.
Канонéръ ז' אִישׁ צָבָא מְכוֹנֵן קְנֵה־הַקֶּלַע Kanonier. -рскій ת'.
Канони́ческій ת' הַמְקֻדָּשׁ לַעֲבוֹדַת יְיָ. -скія книги סִפְרֵי־קֹדֶשׁ.
Кано́нникъ ז' סֵפֶר תְּהִלּוֹת־יְיָ Kirchengesangbuch.
Кано́нъ ז' 1) חֹק־עוֹלָם בַּעֲבוֹדַת יְיָ Kirchengesetz. 2) שִׁירֵי בֵּית־הָאֱלֹהִים Kirchengesang.
Ка́нтикъ см. Кантъ.
Кантова́ть (-ту́ю) פ"י תַּפֵּר שָׂפָה לְבֶגֶד abkanten.
Кантони́стъ ז' בֶּן אִישׁ־מִלְחָמָה מִתְעַתֵּד לַצָּבָא wehrpflichtiger Soldatensohn.
Кантъ ז' שָׂפָה לְפִי־בֶגֶד Kante.

Кану́нъ ז' עֶרֶב־ אֶמֶשׁ, יוֹם לִפְנֵי, יוֹם אֶתְמוֹל Vorabend. К. дня всепрощéнія עֶרֶב יוֹם־הַכִּפּוּרִים.
Кану́ра (ק' -рка, -рочка) נ' מְאוּרַת כֶּלֶב Hundeloch.
Ка́нуть см. Ка́пать.
Канфо́рка см. Камфо́рка.
Канцеляри́стъ ז' *לַבְלָר, סוֹפֵר בֵּית מִשְׁפָּט Kanzelist.
Канцеля́рія נ' לִשְׁכַּת־הַסּוֹפְרִים Kanzelei.
Канцеля́рное сѣмя שָׁנִי, תוֹלַעַת־שָׁנִי, תּוֹלָע, כַּרְמִיל, תּוֹלַעַת Cochenille. [Kanzelei=.
Канцеля́рскій ת' *הַלַּבְלָרִים, אֲשֶׁר לְבֵית־הַסּוֹפְרִים—
Ка́нцлеръ ז' רֹאשׁ שָׂרֵי־הַמְּלוּכָה, מַזְכִּיר Kanzler.
Канюкъ ז' תִּנְשֶׁמֶת, אֹחַ kleine Ohreule.
Каню́чить פ"ע הַלְאֵה בְּמִשְׁאָלוֹת, פָּצוֹר בְּ־ אֵלָיו— erbetteln.
Ка́паніе ס' נְטִף, דֶּלֶף das Träufeln. [erbetteln.
Ка́паръ ז' צָנִיף חַם לְנָשִׁים Weiberkappe.
Ка́пать, Ка́пнуть, Ка́нуть 1) פ"ע רָעוֹף, עָרוֹף, נָטוֹף, סָפוֹן, דָּלוֹף, נָזוֹל triefen. Кро́вля ка́плетъ הַבַּיִת יִדְלֹף. Годъ ка́нулъ въ вѣ́чность הַשָּׁנָה חָמְקָה עָבְרָה. 2) פ"י הַטֵּף, הַזֵּל, הַרְעֵף betröpfeln. К. лекарство въ ло́жку הַטֵּף מֵי־מַרְפֵּא אֶל־כַּף.
Капéль נ' 1) נֶטֶף, אֵגֶל, דֶּלֶף das Träufeln. 2) חֶבֶר שָׁרִים עִם נוֹגְנִים Musikchor.
Капельди́неръ ז' מְשָׁרֵת בְּבָמַת־חִזָּיוֹן Theaterdiener.
Ка́пелька נ' —אֵגֶל קָטָן, נֶטֶף Tröpfchen.
Капельмéйстеръ ז' מְנַצֵּחַ, מְנַהֵל לְשָׁרִים וְנוֹגְנִים (דה"א טו, כב) יָסוֹר בַּמַּשָּׂא, בִּנְגִינוֹת Musikdirector.
Капéльникъ ז' אֶבֶן־גִּיר מִדֶּלֶף מְעָרוֹת Tropfstein.
Капéльный ת' נוֹטֵף נְטָפִים נְטָפִים, נִגָּר träufelnd.
Капеля́нъ ז' כֹּהֵן הַבָּמָה Caplan.
Ка́персы ז"ר *קַפְּרִיסִין, *אֲבִיּוֹנִין, צִיצַת הָאֲבִיּוֹנָה, *צְלָף, *נִצְפָּה Kaperstrauch. -рсовый ת'.
Ка́перъ ז' אֳנִי הַתָּרִים בַּקְּרָב Kaperschiff. -рскій ת'.
Капитали́стъ ז' בַּעַל הוֹן Capitalist. [Capital.
Капита́лъ (ק' -лецъ, -ликъ) ז' רְכוּשׁ, עֹשֶׁר־כֶּסֶף, הוֹן
Капита́нъ ז' שַׂר־הַמֵּאוֹת Hauptmann. -нша נ' אֵשֶׁת שַׂר־הַמֵּאוֹת Frau des Hauptmanns.
Капи́тель נ' צֶפֶת, כֹּתֶרֶת, כַּפְתּוֹר, גֻּלַּת־עַמּוּד Säulenkopf. [capitel.
Капи́тулъ ז' בֵּית־הַיַּחַשׂ לִפְקִידֵי־הַמְּלוּכָה Ordens=
Капитуля́ція נ' הַמְסֵר הַמָּצוֹר לְיַד הָאוֹיֵב Uebergabe.
Капишо́нъ ז' *בַּרְדָּס (שבת נז:), כִּפַּת—מִגְבַּעַת־צֶמֶר (כלאים ט) Cappkragen.
Ка́пище ס' בָּמָה לָאֱלִילִים Götzentempel. -щный ת'.
Капка́нъ ז' —מַלְכֹּדֶת לַחַיָּה, מוֹקֵשׁ Fangeisen
Каплоу́хій ת' קְצַר־אָזְנַיִם kleinohrig.

Каплу́нъ ז' תרנגול כרות־שפכה Kapphahn.
Каплю́жникъ ז' שותה לשכרון, שוגה ביין Trun=
Ка́пля נ' אגל, נטף, מר Tropfen. [kenbold. -ница נ'.
Ка́пнуть см. Ка́пать.
Ка́повый ת' см. Капъ.
Капо́тъ ז' שלמה Frauenüberrock.
Капра́лъ ז' שר־עשרה בצבא Unteroffizier. -льный ת'.
Капра́льство ס' תור שרי־עשרות Unteroffizierstand.
Капри́зникъ ז' עקש דרכים, נפרד, הולך במראי־לבו
Launenhafter. -ница נ'.
Капри́зничать פ"ע הלוך קרי, הלוך במראי־לבו,
התעקש, שנה טעמו כפעם בפעם Launen haben.
Капри́зный ת' см. Капри́зникъ. [Eigensinn.
Капри́зъ ז' עקשות, רוח־עועים, שרירות־לב Laune,
Каптена́рмусъ ז' שומר כלי־המלחמה Waffenauf=
seher.
Капу́ста נ' ירק־הפצלות, כרוב* Kohl. -стный ת'.
Капу́стникъ ז' תולעת הכרוב Kohlwurm.
Капу́тъ ז' אבדן, כליון חרוץ Garaus.
Капуци́нъ ז' (בדת רומית) כהן Kapuzinermönch.
Капцу́къ ז' מחסום לבלם העירים Kappzaum.
Капъ ז' ספחת עצי־תרזה Auswuchs. -повый ת'.
Ка́ра נ' ענש, תוכחה, שלומת רשע Strafe.
Карабине́ръ ז' אחד מצבא המורים Scharfschütze.
Караби́нъ ז' קנה־קלע קצר Reiterflinte. -бинный ת'.
Кара́бкаться פ"ח עלה על־ידיו ועל־רגליו klettern.
Карава́й ז' כבר־לחם rundes Brod.
Каравансера́й ז' מלון־ארחים Karavanenherberge.
Карава́нъ ז' ארחה, חבר־נוסעים, שרה (יחזקאל כז, כה),
שירא* Reisegesellschaft. -ва́нный ת'.
Карага́нъ ז' שועל ערבות Steppenfuchs.
Карага́тка נ' בן־און אדמני Erdente.
Карагу́шъ ז' נשר־זהב Goldadler.
Карака́тица נ' תולעת־הדיו בים, (?) חלזון (עי' רמב"ם
הל' ציצית, א) Tintenfisch.
Кара́ковый ת' אדמדם־כהה dunkelbraun.
Кара́куля, -кулька נ' 1) עץ עקוב krummgewach=
sener Baum. 2) חרט פתלתל, כתב מעקל Kritzelei.
Каранда́шъ (ק'-да́шикъ) ז' עט עופרת, קנה (כלים יב)
Bleistift. -шный ת'.
Кара́ніе ס' ענש, יסר, שפט, תוכחה das Strafen.
Каранти́нъ ז' מעצור למגפה, מחסום לדבר Reini=
gungsfrist.
Карапу́зикъ ז' שפל־קומה, ננס* Knirps.
Кара́сь ז' מין דג Karausche.

Кара́тель ז' עונש, מיסר Bestrafer.
Кара́тельный ת' מוסר—, ענש—, פקודה—Straf=.
Кара́тъ ז' קרט*, אבן־משקל בת־ארבע גרות (עי' לה:)
Karatgewicht. [על־ bestrafen.
Кара́ть פ"י ענש, יסר, דון, הוכח, שפוט, פלל, פקוד
Карау́лить פ"י 1) נטור, שמור bewachen. 2) ארוב
ל־ lauern. [Wachthäuschen.
Карау́лка נ' מצפה, בית־שמר, עיר (ישעיה א, ח)
Карау́лъ נ' משמר, מטרה; אנשי־המשמר Wache.
Взять подъ к. נתון אל־חצר המטרה. Кричать к.
קרוא לעזרה. -льный ת'.
Карау́льня נ' חצר־המטרה Wachthaus.
Карау́льщикъ ז' אחד מאנשי־המשמר, אחד
Карафи́нъ см. Графи́нъ. [הצופים Wächter.
Ка́рбасъ ז' מין אני־שיט kleines Ruderschiff.
Карба́чъ ז' שבט נוגש, שוט Peitsche.
Карбова́нецъ (-нца) ז' שקל־כסף רוסי Rubel.
Карбу́нкулъ ז' 1) נפך, אחמר*, כרכדן* Carfunkel.
2) שאת־מכוה, מכות־אש Brandgeschwür.
Ка́рда נ' משרקה לצמר ופשתים Wollkratze.
Кардамо́нъ ז' מין צמח Paradieskörner.
Кардина́лъ ז' (בדת רומית) כהן ראש Cardinal.
Кардина́льство ס' תר כהן הראש Cardinalwürde.
Каре́ ס' מערכת מחנות הצבא במשטר רבוע Viereck.
-ре́йный ת'. [Kutsche.
Каре́та (ק'-тка) נ' עגלת־צב, מרכבה, אסקפי*
Каре́тникъ ז' 1) עושה מרכבות Wagner. 2) מקנה
גדרת לרכב, מרכבות Wagenremise.
Каре́тный ת' אשר למרכבה, המרכבות—Kutschen=.
Карикату́ра נ' תמונת־התולים, חזיון מהתלות,
נעוה, משחת (מפ־) תפלצת Zerrbild. -рный ת'
Ка́рій ת' אדמדם כהה braun. [verzerrt.
Ка́рканіе ס' שריקות עורב das Krächzen.
Ка́ркать, -кнуть פ"ע שרוק בקול־עורב krächzen.
Карки́нъ ז' חלי הסרטן Krebsschaden.
Ка́рликъ, Ка́рло ז' שפל־קומה, ננס* Zwerg. -лица נ'.
Кармази́нъ ז' כרמיל, שני, זהורית (יומא ד, ב) schar-
lachrothe Farbe. -нный ת'. [ги́ри אבני־כים
Карма́нный ת' אשר לחיק, כים — Taschen=. -нные
Карма́нщикъ ז' אורב לכים, גונב מחיק Taschendieb.
Карма́нъ ז' כיס־הבגד, — חיק Tasche.
Карми́нъ ז' כרמיל, צבע־שנים, עין תולעת־שני,
תולע das Karminroth. -ми́нный ת'.
Карнава́лъ ז' נשפי חשק לרומים Fastnachtslust.
Карни́зъ ז' כרכב, מסגרת, ענק לצואר עמוד או בניה,

־זֵר Gesims.
Карпе́тки נ״ר בָּתֵּי־רַגְלַיִם קְצָרִים Halbstrümpfe.
Карпъ ז׳ מִין דָּג טָהוֹר Karpfen. -повый ת׳.
Ка́рта נ׳ לוּחַ ,גִּלָּיוֹן Karte. Играть въ карты הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בִּשְׂחוֹק הַגִּלְיוֹנוֹת (־הַקְּרָטִי). К. Россіи לוּחַ־אֶרֶץ־רוּסְיָא לִגְבוּלוֹתֶיהָ. [עֶזֶר הַלָּשׁוֹן schnarren.
Картави́ть (-влю) פ״י הוֹצֵא אוֹת ר מִן הַגָּרוֹן בְּלִי
Карта́вый ת׳ נִלְעַג לָשׁוֹן schnarrend.
Картёжникъ ז׳ מִתְמַכֵּר לִשְׂחוֹק הַקְּרָטִי Kartenspieler. -ница ת׳. [schaftlich Karten spielen.
Картёжничать פ״ע הִתְמַכֵּר לִשְׂחוֹק הַקְּרָטִי leiden=
Картёжный ת׳ אֲשֶׁר לִשְׂחוֹק הַקְּרָטִי Karten=.
Картёжъ ז׳ שְׂחוֹק הַקְּרָטִי Kartenspiel.
Карте́ль נ׳ תְּמוּרַת שְׁבוּיֵי חֶרֶב כְּתָב הַמִּלְחָמָה Auslieferungsvertrag.
Карте́чь נ׳ אֶבֶן־גֶּפֶן מִכְּלִי־הַקֶּלַע Kartätsche. -чный ת׳.
Карти́на (ק׳ -ти́нка, -ти́ночка) נ׳ תַּבְנִית, דְּמוּת ציּוּר* ,מַשְׂכִּית ,חָזוּת ,מְחֻקָּה עַל־לוּחַ Gemälde.
Карти́нный ת׳ אֲשֶׁר לְתַבְנִית — מַשְׂכִּית Bilder=. -нная галере́я חַדְרֵי־מַשְׂכִּיּוֹת. -нное описа́ніе חָזוּת בָּרָה מְאִירַת־עֵינַיִם בְּסֵפֶר.
Карти́шка см. Ка́рта.
Картом— см. Кортом—. [Schachtel.
Карто́нъ ז׳ (ק׳ -то́нка נ׳) 1) גִּלָּיוֹן Pappe. 2) תִּיק*
Карто́фелина (ק׳ -фелинка, -фелька) נ׳ תַּפּוּחַ אֲדָמָה Kartofel.
Карто́фель ז׳ תַּפּוּחֵי אֲדָמָה Kartofeln. -льный ת׳.
Карто́фельникъ ז׳ אוֹהֵב תַּפּוּחֵי אֲדָמָה Kartofelfreund. -льница נ׳.
Ка́рточка נ׳ ,גִּלָּיוֹן קָטָן כַּרְטִים* (ירוש׳ כתובות ס) Kärtchen. Визи́тная к. תָּו בִּקֹּרֶת רֵעַ Visitkarte.
Ка́рточникъ ז׳ עוֹשֶׂה גִּלְיוֹנוֹת לִשְׂחוֹק Kartenmacher.
Ка́рточный ת׳ אֲשֶׁר לִשְׂחוֹק הַקְּרָטִי Karten=.
Карто́шки см. Карто́фель.
Карту́зный ת׳ חָבוּשׁ ,גָּלוּם בִּנְיָר in Packeten. -ная бумага נְיָר עָב לִמְעֻטָּפוֹת Packpapier.
Карту́зъ(ק׳ -зецъ,-зикъ)ז׳ 1) כִּיס־נְיָר Papierbeutel. 2) מִגְבַּעַת Mütze. 3) קֶרֶן לַאֲבַק־הַשְּׂרֵפָה Patrone.
Карусе́ль נ׳ מַעְגָּל לְרִכְבָּה Ringelrennbahn.-льный ת׳.
Ка́рцеръ ז׳ כְּלוּא בֵּית־הַסֵּפֶר Schulgefängniß. -рный ת׳.
Карье́ра נ׳ שְׁבִיל־עוֹלָם ,מַעְגַּל־הַחַיִּים Laufbahn.
Каря́га נ׳ 1) עֵץ כְּפוּל־הַגֶּזַע gespaltener Baumstamm. 2) פִּשּׂוּק רַגְלַיִם ,מְפַשֵּׂק רַגְלָיו Spreizbeiniger.
Каря́чить פ״י, -ся פ״ח פַּשֵּׂק רַגְלָיו die Beine aus=spreizen.
Каса́ніе ס׳ מַגָּע Berührung.
Каса́тельно ת״פ עַל־אוֹדוֹת ,עַל־דְּבַר hinsichtlich.
Каса́тельный ת׳ נוֹגֵעַ,נִגָּשׁ אִישׁ בְּאָחִיו Berührungs=.
Каса́тикъ ז׳ סִיס ,דְּרוֹר Schwalbe. К. мой! יוֹנָתִי תַמָּתִי.
Каса́ться, Косну́ться פ״ח —בְּ־ ,נָגוֹעַ אֶל־ berühren. Это до тебя не каса́ется? מַה־לְּךָ וְלָעִנְיָן הַזֶּה? es betrifft dich nicht.
Ка́ска (ק׳ -сочка) נ׳ קוֹבַע־נְחֹשֶׁת — כּוֹבַע Helm.
Каска́дъ ז׳ מוֹרַד־מַיִם ,זֶרֶם־קִיר Wasserfall. -дный ת׳.
Ка́сочный ת׳ אֲשֶׁר לְקוֹבַע הַנְּחֹשֶׁת Helm=.
Ка́сса נ׳ בֵּית־הָאוֹצָר ;אוֹצַר הַכֶּסֶף Geldcasse.-ссовый ת׳.
Касси́ровать (-рую) פ״י בַּטֵּל* ,שׂוּם לְאַל für ungültig erklären.
Касси́ръ ז׳ פְּקִיד אוֹצַר־הַכֶּסֶף ,גִּזְבָּר Cassirer.-рскій ת׳.
Ка́ста נ׳ פְּלֻגַּת הָעָם ,מִפְלָגָה ,פְּלַגָּה Volksklasse.
Кастанье́ты נ״ר מְנַעַנְעִים ,צִלְצְלֵי־שֶׁמַע Handklapper.
Кастеля́нъ ז׳ פְּקִיד הַבִּירָה Burgvogt. -нша נ׳.
Касто́рка נ׳, -ро́вое ма́сло שֶׁמֶן בֵּבֶר Bibergeil.
Кастра́тъ ז׳ סָרִיס ,פְּצוּעַ־דַּכָּה ,כְּרוּת־שָׁפְכָה Entmannter.
Кастрю́ля (ק׳ -лька) נ׳ קַלַּחַת ,צְלָחָה Kochpfanne.
Катава́сія נ׳ 1) שִׁיר הַבֹּקֶר בְּבֵית־יְיָ Frühmessengesang. 2) לֹא־סְדָרִים ,מְהוּמָה Unordnung.
Катако́мбы נ״ר כּוּכִים* ,מְעָרוֹת קֶבֶר Leichengrüfte.
Катало́гъ ז׳ מִפְקַד דָּבָר בְּסֵפֶר — מִנְיָן ,כְּתָב הָרָשׁוּם, סֵפֶר פְּקוּדֵי הַ־ ,סִפְרָה Verzeichniß. -ло́жный ת׳.
Ката́льный ת׳ בּוֹ (לְהַחֲלִיק) עָשׂוּי לְגַלֵּל Roll=.
Ката́льщикъ ז׳ 1) גּוֹלֵל (בֶּגֶד) ,מַחֲלִיק Mangler. 2)מִתְחָרֶה עַל־מַעְגַּל־קֶרַח Schlittschuhläufer.-щица נ׳.
Ката́ніе ס׳ 1) הַגּוֹלֵל,פְּעֻלַּת הַמַּחֲלִיק (בגד)—das Wälzen. 2) מֵרוּץ ,מַסַּע לְשַׁעְשֻׁעִים das Spazierfahren.
Ка́танки, -нцы נ״ר נַעֲלֵי־צֶמֶר (*לְבָד) Filzschuhe.
Катапета́сма נ׳ פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ Vorhang vor dem Allerheiligsten. [mittel.
Катапла́сма נ׳ אֲרוּכָה ,רִפְאוּת־תְּעָלָה Erweichungs=
Катара́кта נ׳, -ра́ктъ ז׳ סַנְוֵרִים grauer Staar.
Катара́ктъ ז׳ 1) מוֹרַד־מַיִם ,זֶרֶם־קִיר Wasserfall. 2) שָׁלָךְ Wasserrabe. [(חולין קה׳) Schnupfen.
Ката́ррь ז׳ סֶרֶנֶךְ* (סנהדרין לז׳) ,מַחֲנַק־הָאַף ,כֻּרְסָם*
Катастро́фа נ׳ אָסוֹן ,פֶּגַע ; מִקְרֶה Glückswechsel.
Ката́ть, Ка́тывать, Катну́ть פ״י 1) הַחֲלֵק ,גָּלוֹל בִּגְלִילִים wälzen. 2) גַּלְגֵּל walzen. 3) הָרֵץ schnell fahren. -ся פ״ח 1) הִתְגַּלְגֵּל sich wälzen. 2) רוּץ בְּמֶרְכָּב ; רוּץ עַל־חֶלְקוֹת קֶרַח ; שׁוּט בָּאֳנִי־קַל עַל־פְּנֵי־מַיִם

herumfahren. -ся со смѣху שָׂחוֹק בְּכָל־פֶּה. Онъ
какъ сыръ въ маслѣ катается הוּא שֶׁמֶן עֹשֶׂת
מֵרוֹב טוֹב.

Катафалкъ ז׳ בָּמָה לַאֲרוֹן הַמֵּת Leichengerüste.
Категорическій ת׳ דָּבוּר עַל־אָפְנָיו bestimmt.
Категорія נ׳ אֹפֶן, פְּנֵי־דָבָר, סוּג* Fach, Klasse.
Катеръ ז׳ מִין אֳנִיָּה Transportschiff.
Катетеръ ז׳ קָנֶה, שְׁפוֹפֶרֶת* Harnsonde.
Катить (качу, катишь) פ״ע 1) גַּלְגֵּל, גָּלוֹל wälzen.
2) רוּץ, הָחְפֵּז schnell fahren. -ся פ״ח סֹב, סוֹבֵב, הִסֵּב,
הִתְגַּלְגֵּל rollen. Колёса катятся הָאוֹפַנִּים יִסֹּבּוּ.
К. съ горы הִתְגַּלְגֵּל מֵרֹאשׁ הָהָר. Слёзы катятся
изъ глазъ его עֵינָיו תֵּרַדְנָה דִּמְעָה.
Катихизисъ ז׳ סֵפֶר תּוֹרַת יְסוֹדֵי־הַדָּת Frageunter-
Катка см. Катаніе. [richt. -зическій ת׳.
Каткій ת׳ מוּסָב, מְגֻלָּל sich leicht drehend.
Каткость נ׳ הִסֵּב, טֶבַע הַמּוּסָב Drehbarkeit.
Катнуть см. Катать.
Катокъ (-тка) ז׳ 1) מְכוֹנַת גְּלִילִים לְהַחֲלִיק בֶּגֶד,
מַעְגִּילָה* Wäschrolle. 2) עֶגְלַת־דַּיִשׁ Dreschwalze.
3) מַעְגַּל הַמֵּרוֹץ עֲלֵי־קֶרַח, חֲלַקּוֹת־קֶרַח Glitschbahn.
Католикъ ז׳ נוֹצְרִי מִדַּת רוֹמִית, *קַתָּלְכּוּס (ילמד׳ ויחי)
Katholik. -личка נ׳.
Католическій ת׳ אֲשֶׁר לַדָּת הָרוֹמִית katholisch.
Католичество ס׳, -лицизмъ ז׳ הַדָּת הָרוֹמִית Katho-
licität. [strafe.
Каторга נ׳ עֲבוֹדַת־עֹנֶשׁ; עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ Bergbau-
Каторжникъ ז׳ עַל־חֶטְאוֹ מֻעֳבָד בְּפֶרֶךְ, מִתְעַנֶּה
בַּעֲוֹנוֹ Galeerensclave. -ница נ׳. [Zwangs-.
Каторжный ת׳ אֲשֶׁר לַמִּתְעַנִּים בַּעֲוֹנָם, עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ—
Катушка, -шечка נ׳ (לִכְרֹךְ עָלָיו חוּטִים) גְּלִיל־עֵץ;
Катъ см. Палачъ. [פֶּלֶךְ, מְנוֹר אֹרְגִים Spule.
Катышъ, -шекъ (-шка) ז׳ (מְדֻבָּר נָלוֹשׁ בְּיָד) גֻּלָּה,
עָגִיל Klößchen. К. снѣга עָגִיל שֶׁלֶג. К. воска גֻּלַּת
Каунъ ז׳ אֲבַטִּיחַ Wassermelone. [דּוֹנַג.
Каурка, Каурая лошадь סוּס בָּרֹד אָמֹץ hellbraunes
Pferd. [Gummi .-ковый ת׳.
Каучукъ ז׳ גֹּפֶר, רְקוּעַ, פַּחֵי־נָטָף, קָמָא (גיטין יט.)
Кафля נ׳ см. Изразецъ. -фельный ת׳.
Кафтанъ ז׳ אַדֶּרֶת, שַׂלְמַת אִכָּרִים Rock.
Качалка נ׳ 1) עֶרֶשׂ מוּנָע Schaukelwiege. 2) אַפִּרְיוֹן,
*אֲלֻנְקִי Tragbahre.
Качалочникъ ז׳ סַבָּל, נוֹשֵׂא אַפִּרְיוֹן Sänftenträger.
Качальщикъ ז׳ מֵנִיעַ Schaukler. К. воды דּוֹלֶה מַיִם
Качаніе ס׳ נִיד, מָנוֹד, הָנִיעַ das Schaukeln. [Pumper.

Качанъ см. Кочанъ и Кочень.
Качарка נ׳ דְּרוֹר־הַיָּם Seeschwalbe.
Качать, Качивать, -чнуть פ״י הָנֵעַ, הָנֵד, הָנֵף, נוֹפֵף
schaukeln. К. воду דָּלֹה מַיִם בַּמּוֹט pumpen. К. голо-
вою הָנֵד בְּרֹאשׁ, הָנֵעַ רֹאשׁ. -ся פ״ח נוֹד, נוֹעַ, הִנּוֹעַ,
הִתְנוֹדֵד, הָנֵד, הִתְמוֹטֵט, הִמּוֹט, מוֹט schwanken. -ся
какъ пьяный נוֹעַ כַּשִּׁכּוֹר, —תָּעֹה. [kel.
Качель נ׳ עֶרֶשׂ מוּנָע, תְּלִי־קֶלַע, מִטַּת־תְּנוּפָה Schau-
Качественный ת׳ מוֹרֶה עַל־תֹּאַר דָּבָר וְאֵיכוּתוֹ Ei-
genschafts-.
Качество ס׳ תֹּאַר דָּבָר וְאֵיכוּתוֹ Eigenschaft.
Качка נ׳ נִיד, מָנוֹד, הֲנָפָה, מוֹט, הִתְנוֹעֵעַ das Schaukeln.
Качкій ת׳ מוּנָד, מִתְנוֹעֵעַ, מִתְמוֹטֵט schwankend.
Качнуть см. Качать.
Каша נ׳ 1) בְּלִיל־גֶּרֶשׂ אוֹ רִיפוֹת, *דַּיְסָא Grützbrei.
2) מְהוּמָה, לֹא־סְדָרִים Mischmasch.
Кашеваръ ז׳ מְבַשֵּׁל בְּלִיל־גֶּרֶשׂ Koch.
Кашель ז׳ *שִׁעוּל, *גְּנוּחַ der Husten.
Кашемиръ ז׳ אֵטוּן־צֶמֶר Kaschemirzeug. -ровый ת׳.
Кашица см. Каша.
Кашка נ׳ 1) см. Каша. 2) תָּו הַסּוֹף לְמַאֲמָר אוֹ סֵפֶר,
תָּו־הַקִּנּוּצִי Vignette.
Кашлюнъ ז׳ מְשַׁעֵל, יְדוּעַ חֳלִי־הַשִּׁעוּל Huster.
Кашляніе ס׳ *שִׁעוּל das Husten. [*כַּעְכֵּעַ husten.
Кашлять, -шливать, -шлянуть פ״ע *שַׁעֵל, *גְּנוֹחַ,
Кашникъ ז׳ 1) קַלַּחַת לִבְלִיל־גֶּרֶשׂ Grütztopf. 2) אוֹהֵב
בְּלִיל־גֶּרֶשׂ Freund von Grütze. -ница נ׳.
Кашный ת׳ אֲשֶׁר לִבְלִיל־גֶּרֶשׂ Grütz-.
Каштанъ ז׳ עֵץ־עַרְמוֹן וּפִרְיוֹ Kastanie. -тановый ת׳
Кащей ז׳ 1) כָּחוּשׁ, נִקְשֶׁה, דַּל וְרָזֶה hagerer Mensch.
2) כִּילַי, רַע־עַיִן Geizhals.
Каюръ ז׳ יוֹנַת־הַיָּם Seetaube.
Каюта נ׳ חֶדֶר בָּאֳנִיָּה, לִשְׁכָּה Schiffskammer.
Каяніе ס׳ נִחַם עַל־עָוֹן, *תְּשׁוּבָה Reue, Buße.
Каяться פ״ח הִנָּחֵם עַל־רָעָה, שׁוּב מִדַּרְכּוֹ הָרָע reuen
Каѳедра נ׳ בָּמַת־הַמִּדְרָשׁ, *קַתֶּדְרָה Lehrstuhl. -раль-
Квадратный ת׳ רָבוּעַ, מְרֻבָּע Quadrat-. [ный ת׳
Квадратъ ז׳ מִשְׁטָח רָבוּעַ, רִבּוּעַ Quadrat.
Кваканье ס׳ קוֹל צְפַרְדְּעִים וּבְנֵי־אַוָּז das Quaken.
Квакать, -кнуть פ״ע קָרֹא בְּקוֹל צְפַרְדְּעִים וּבְנֵי־אַוָּז
Квакуша, -кушка נ׳ צְפַרְדֵּעַ Frosch. [quaken.
Кварта נ׳ רֹבַע־הַקַּב Quart.
Кварталъ ז׳ רֹבַע־הָעִיר Stadtviertel.
Квартальный ת״ז פְּקִיד רֹבַע־הָעִיר Quartaloffizier.
Квартетъ ז׳ מַקְהֵלָה מֵאַרְבָּעָה קוֹלוֹת הַשִּׁיר vierstim-

miges Musikstück.

Кварти́ра ('ק-рка, -рочка) מָעוֹן Wohnung. -рный 'ת.

Квартирме́йстеръ 'ז פְּקִיד־הַתַּחֲנוֹת לַצָּבָא Quartiermeister.

Квартирова́ніе 'ס גּוּר, דּוּר Quartierung.

Квартирова́ть (-ру́ю) פ״ע גּוּר, דּוּר, שָׁכוֹן wohnen.

Васи́льный 'ת מַחֲמִיץ, שְׂאוֹר—zum Säuern.

Ква́сить (ква́шу, ква́сишь) פ״י הַחֲמֵץ säuern.

Кваснӣкъ 'ז 1) מוֹכֵר מַשְׁקֵה חָמִיץ Kwaßbrauer. 2) כְּלִי מַשְׁקֵה חָמִיץ Kwaßgeschirr.

Квасова́тый 'ת חָמֵץ מְעַט säuerlich.

Квасно́й 'ת אֲשֶׁר לְמַשְׁקֵה חָמִיץ Kwaß=.

Ква́снуть פ״ע הֶחֱמֵץ sauer werden.

Ква́сный 'ת מְחֻמָּץ, חָמֵץ sauer.

Квасня́ 'נ בֵּית־מִרְקַחַת מַשְׁקֵה חָמִיץ Kwaßbrauerei.

Квасова́ръ 'ז רוֹקֵחַ מַשְׁקֵה חָמִיץ Kwaßbrauer.

Квасцы́ ז״ר מִין מֶלַח, גַּבְרִי־נַיִל (שבת קי) Alaun -цо́вый 'ת.

Квасъ 'ז מַשְׁקֵה חָמִיץ Kwaß.

Ква́ша 'נ שְׂאוֹר, מַחֲמֶצֶת Sauerteig.

Квашени́на 'נ (לבהמה) בְּלִיל חָמִיץ gebähte Kohlblätter.

Ква́шеный 'ת מְחֻמָּץ gesäuert.

Квашня́ 'נ כְּלִי־הַשְּׂאוֹר, עֲרִיסָה, מִשְׁאֶרֶת Backtrog.

Кве́рху ת״פ אֶל־עָל, לְמַעְלָה hinauf.

Квӣнта 'נ חֲמִשִׁית, הַקַּו הַדַּק בַּנֶּבֶל Quinte.

Квинте́тъ 'ז מַקְהֵלָה מֵחֲמֵשֶׁת קוֹלוֹת הַשִּׁיר fünfstimmiges Musikstück.

Квита́нція 'נ שְׁטַר־קַבָּלָה, *אוֹפְכֵי (ב״ר י״ב) Quittung.

Квита́ться פ״ח הִנָּקֵה מִנּשְׁיוֹ quitt machen.

Квитъ 'ז מִין עֵץ פְּרִי, *פִּירוּשׁ, *אַסְפַּרְגֵּל (ירוש׳ כלא׳ א) *חַבּוּשׁ (ביצה כו:) Quitte.

Квитъ ת״פ נָקִי מֵחוֹב quitt.

Кеглеобра́зный 'ת כִּדְמוּת גְּלִיל־עֵץ kegelförmig.

Ке́гля 'נ גְּלִיל־עֵץ (לִשְׂחוֹק יָדוּעַ) Kegel.

Кедро́вникъ 'ז יַעַר־אֲרָזִים Cederwald.

Ке́дръ ('ק -рикъ) 'ז אֶרֶז Ceder. -ро́вый 'ת.

Келе́йникъ 'ז יוֹצֵק מַיִם עַל־יְדֵי כֹהֵן הָרֹאשׁ Zellendiener.

Келе́йно ת״פ בְּאֵין עַיִן רֹאָה, בַּסֵּתֶר im Stillen.

Келе́йный 'ת 1) אֲשֶׁר לַחֲדַר הַנְּזִירִים Zellen=. 2) נֶעְלָם מֵעֵין רֹאֶה geheim.

Ке́лья, Ке́ллія 'נ מְעוֹן בּוֹדֵד, חֲדַר הַנְּזִירִים Zelle.

Ке́мбрикъ 'ז מִין אֵטוּן דַּק Kammertuch. -риковый 'ת.

Ке́ньга 'נ בֵּית־נַעַל חַם Filzüberschuh.

Ке́рвель 'ז מִין יָרָק, *גַּנְגִּדְיוֹן (ירוש׳ פסחים ב) Kerbelkraut.

Ке́ркать, -кнуть פ״ע קָרֹא, (עוֹף וְחַיָּה) נָתוֹן קוֹל [קַרְקֵר* schreien.

Ке́сарь 'ז קֵסָר, כִּנּוּי הַכָּבוֹד לְמֶלֶךְ רוֹמָה Cäsar.

Киби́тка ('ק -точка) 'נ 1) עֲגָלָה עִם־צִפּוּי, עֶגְלַת־סִפּוּן קָנֶה וְאַגְמוֹן Zeltwagen. 2) מְלוּנָה, אֹהֶל־רֹעִי Zelt. -точный 'ת.

Кива́ніе 'ס רְזוֹם, מָנוֹד, נִיד das Winken.

Кива́ть, -вну́ть פ״ע הָנֵד בְּרֹאשׁ, הָנַע רֹאשׁ, רָמוֹז, בְּנִיד רֹאשׁוֹ winken.

Ки́веръ 'ז מִגְבַּעַת אִישׁ־צָבָא, כּוֹבַע, קוֹבַע Schachthut.

Киво́къ (-вка́) 'ז (לאות ורמז) נִיד־רֹאשׁ Wink.

Киво́тъ 'ז אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ Bundeslade.

Кида́ніе 'ס שַׁלֶּכֶת, הַשְׁלִיךְ, זְרֹק, יְרִיָּה das Werfen.

Кида́ръ 'ז צָנִיף לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל Hohepriesterhut.

Кида́ть, Ки́нуть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ, זָרוֹק, יָרֹה, הָטֵל werfen. К. же́ребій הַפֵּל־גּוֹרָל, —הַשְׁלֵךְ, —יָרֹה. К. сѣть הַשְׁלֵךְ חַכָּה. 2) עָזוֹב, הַנַּח verlassen. Ки́нуть слу́жбу הַנַּח עֲבוֹדָתוֹ, עָזוֹב מִשְׁמַרְתּוֹ. 3) יָלוֹד, מַלֵּט, פַּלֵּט gebären. Ко́шка кида́етъ котя́тъ הֶחָתוּל תְּפַלֵּט (תְּמַלֵּט) גּוּרֶיהָ. -ся פ״ח 1) נָפוֹל, הִתְנַפֵּל sich werfen. -ся въ во́ду הִתְנַפֵּל אֶל־הַמַּיִם. 2) הִתְהַפֵּךְ מִצַּד אֶל־צַד sich hin und her werfen. Больно́й кида́ется הַחוֹלֶה מִתְהַפֵּךְ עַל־מִשְׁכָּבוֹ. 3) הִתְגּוֹלֵל עַל־—הִשְׂתָּעֵר anfallen. Онъ со зло́сти на вся́каго кида́ется בְּזַעֲמוֹ יִתְגּוֹלֵל (יִשְׂתָּעֵר) עַל־כָּל־הַבָּא לִקְרָאתוֹ. Вино́ ки́нулось ему въ го́лову הַיַּיִן הָלַם רֹאשׁוֹ. Это кида́ется въ глаза́ דָּבָר זֶה כָּל־עַיִן תְּשׁוּרֶנּוּ.

Ки́дкій 'ת 1) נָקֵל לִירוֹת, קַל לִזְרֹק leicht zum Werfen. 2) נִבְהָל לְ־, רוֹדֵף, חוֹמֵד lüstern, gierig. Ки́докъ на взя́тки נִבְהָל לְשֹׁחַד, רוֹדֵף בֶּצַע.

Кидо́къ (-дка́) 'ז תְּנוּפָה, טַלְטֵלָה Wurf.

Кизя́къ 'ז צְפִיעֵי (גֶּלְלֵי צֹאת) בָּקָר Kuhmist.

Кизи́ль 'ז *אוּג (פאה א) Cornelkirsche.

Ки́ка 'נ מִין צָנִיף לְרֹאשׁ־נָשִׁים Kopfputz.

Кики́мора 'נ אֱלִיל, מִפְלֶצֶת, שֵׁד, שָׂעִיר Gespenst.

Киксъ 'ז מִדְחֶה, כִּשָּׁלוֹן Fehlstoß.

Кила́ 'נ שֶׁבֶר, פֶּרֶץ אַחַד מִמְּעֵי הַחַי Bruchleiden. -ла́вый, -ла́стый, -лова́тый 'ת שָׁבוּר, *מְאֻשְׁכָּן (בכורות ז, ה) bruchkrank.

Килева́ть (лю́ю) פ״י הַטֵּה אֳנִיָּה עַד־הִגָּלוֹת יְסוֹדָהּ ein Schiff auf die Seite legen.

Киль 'ז יְסוֹד־אֳנִיָּה, —מַסַּד, —תַּחְתִּית Grundbalken des Schiffes.

Ки́лька 'נ דָּג מָלוּחַ קָטָן, *כִּלְבִּיד (ירו׳ נדרים פ״ו) Strömling.

Киля́къ 'ז אֲשֶׁר שֶׁבֶר לוֹ בְּמֵעָיו Bruchkranker.

Кимва́лъ 'ז צִלְצְלֵי־שָׁמַע, מְצִלְתַּיִם, *זַמְזוּם (עירובין קד) Cymbel. -льный 'ת.

Кинжа́лъ 'ז חֶרֶב בַּת־שְׁתֵּי פֵּיוֹת, חֶרֶב פִּיפִיּוֹת Dolch.

Кинова́рь 'נ עִם גָּפְרִית, מַתֶּכֶת כֶּסֶף־חַי, *גַּנְבַר (גיטין ...) Zinnober. -рный 'ת.

Ки́нуть, -ся см. Кида́ть, -ся.
Ки́па (ק' -пка,-почка) נ' גַּל, צִבּוּר, חֹמֶר, חֲבִילָה* Pack.
Кипа́рисникъ ז' יַעַר בְּרוֹתִים, —בְּרוֹשִׁים, עֲצֵי־גֹפֶר
Cypressenwald.
Кипари́съ ז' בְּרוֹת, בְּרוֹשׁ, עֵץ־גֹּפֶר Cypresse.
Ки́пень (-пня) ז' רֶתַח, מַיִם נְזִיד siedendes Wasser.
Киповя́зъ ז' אוֹגֵד אֲגֻדּוֹת Ballenbinder.
Ки́поръ ז' אֶרֶג־תַּשְׁבֵּץ Köper. -рный ת'.
Кипре́й ז' מִין צֶמַח Feuerkraut. -ре́йный ת'.
Кипсе́й ז' (בדפוס) כְּלִי־הַשְּׁחוֹר Farbenbrett.
Кипу́честь נ' 1) רֶתַח das Sieden. 2) תְּשֻׁאוֹת, שׁוֹא
Belebtheit.
Кипу́чій ת' רוֹתֵחַ, זֵידוֹן, נָפוּחַ siedend. К. котёлъ דּוּד
נָפוּחַ. -чія во́ды מַיִם זֵידוֹנִים.
Кипе́ніе ס' רֶתַח das Sieden. К. гнѣва חֲרוֹן אַף,
זַעַף. К. мо́ря זַעַף־יָם.
Кипѣ́ть (-плю́) פ"י רָתוֹחַ, זוּד; חָמוֹר, זָעוֹף, הָמֹה sie-
den; brausen. Море кипитъ הַיָּם זוֹעֵף, מֵי־הַיָּם יֶהֱמוּ
יֶחֱמָרוּ. Работа у него кипи́тъ עֲבוֹדָה מְלֵאוֹת יָדָיו.
Кипяти́льникъ ז' קַלַּחַת, מַרְחֶשֶׁת Siedekessel.
Кипяти́льный ת' בּוֹ (לְהָזִיד) עָשׂוּי לְהַרְתִּיחַ zum
Aufkochen.
Кипяти́ть (-пячу́) פ"י הָזֵד, הַרְתֵּחַ, הַבְעֵה aufkochen.
Кипято́къ (-тка́) ז' מֵי־רֶתַח, מַיִם רוֹתְחִים siedendes
Кираси́ръ ז' אִישׁ־שִׁרְיוֹן Kürassier. -рскій ת'. [Wasser.
Кира́съ ז', -са נ' שִׁרְיָה, חֹשֶׁן־קַשְׂקַשִּׂים Brustharnisch.
Кирка́ נ' 1) קַרְדֹּם, כֵּילַף, כַּשִּׁיל Mauerhammer. 2)
מַחֲרֵשָׁה, מַעְדֵּר Grabscheit.
Ки́рка נ' (לבני דת לוטהער) בֵּית־תְּפִלָּה Kirche.
Кирпи́чникъ ז' לוֹבֵן לְבֵנִים Ziegelbrenner.
Кирпи́чный ת' —לְבֵנִים Ziegel-. К. заво́дъ מַלְבֵּן
Кирпи́чъ ז' לְבֵנָה Ziegel. [Ziegelei.
Киса́ נ' כִּיס, אַרְנָק* Beutel.
Ки́са נ' חָתוּל Katze.
Кисе́йный ת' מֵאֵטוּן דַּק Musselin-.
Кисе́ль, -лёкъ ז' נְזִיד חָמִיץ, נְזִיד־קֶמַח וַעֲסִיס־גַּרְגְּרִים,
*אַמְרָן (ירוש' חלה פ"א) Mehlbrei. Дать киселя́ הָדוֹף
אִישׁ מֵאַחֲרָיו einen Stoß von hinten geben. -льный ת'.
-ныя но́ги בִּרְכַּיִם כֹּרְעוֹת.
Кисе́льникъ ז' 1) מוֹכֵר נְזִיד חָמִיץ Kisselverkäufer.
2) אוֹהֵב נְזִיד חָמִיץ Kisselfreund. -ница נ'.
Кисе́тъ ז' כִּיס לַעֲלֵה־קְטוֹרָה Tabaksbeutel. -тный ת'.
Кисея́ נ' מִין אֵטוּן דַּק Musselin.
Кислова́тый ת' חָמֵץ מְעַט säuerlich.
Кислоро́дъ ז' יְסוֹד הֶחָמִיץ, אַד־הַחֻמְצָה Sauerstoff.

Кислосла́дкій ת' חָמִיץ מָתוֹק süßsauer. [-дный ת'.
Ки́слость, -лота́ נ' חֻמְצָה, מַחֲמֶצֶת Säure.
Кислу́шка נ' תַּפּוּחַ הַיַּעַר Waldapfel.
Ки́слый ת' חָמֵץ, אֲשֶׁר מַחֲמֶצֶת בּוֹ, מָחֳמָץ sauer.
Кислѣ́ть פ"ע חָמוֹץ, הֶחֱמֵץ sauer werden.
Кисля́тина נ' מַחֲמֶצֶת, בְּלִיל חָמִיץ Versäuertes.
Ки́снуть פ"ע 1) см. Кислѣ́ть. 2) הִתְחַמֵּץ, כָּלֹה
מֵרוֹב נוּחוֹ, הִוָּשֵׁן בְּ־ unthätig bleiben.
Кисти́стый ת' (גֶּפֶן) רַבַּת הָאַשְׁכֹּלוֹת voll Trauben
Кисть (ק' -тка,-точка) נ' 1) כַּף הַיָּד Handwurzel.
2) אֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים Traube. 3) צִיצָה, צִיצַת צֶמַח;
גְּדִיל, צִיצִת כְּנַף־הַבֶּגֶד; צִיצִת הָרֹאשׁ Quaste. 4)
צִיצַת שֵׂעָר (לְמִשְׁחָה) Pinsel.
Кита́йка (ק' -та́ечка) נ' אֶרֶג סִינִי Nanking.
Кито́вый ת' אֲשֶׁר לְתַנִּינֵי הַיָּם vom Wallfisch.
Китоло́вный ת' אֲשֶׁר לְצֵיד הַתַּנִּינִים zum Wallfisch-
Китоло́вство ס' צֵיד תַּנִּינֵי הַיָּם Wallfischfang. [fang
Китоло́въ ז' צַיַּד תַּנִּינִים Wallfischfänger.
Ки́ттель ז' (לְאִישׁ צָבָא) מְעִיל־בַּד Leinwandkittel.
Китъ ז' 1) תַּנִּין הַיָּם, דָּג גָּדוֹל, לִוְיָתָן Wallfisch. 2) טִיחַ
Kitt. [werden.
Кичи́ться פ"ח עַפֵּל, הִתְגָּאֵה, הִתְהַדֵּר, הִתְנַשֵּׂא stolz
Кичли́вость נ' גֵּאוּת, גָּאוֹן, רוּם לֵבָב Hochmuth.
Кичли́вый ת' מִתְגָּאֶה, מִתְפָּאֵר, מִתְהַדֵּר hochmüthig.
Кише́чный ת' —הַמֵּעָה, אֲשֶׁר לִמְעֵי הַחַי Darm-.
Кишка́ ת' 1) מֵעֶה, אֶחָד מִמְּעֵי הַחַי Darm. Лѣзть
изъ кишо́къ הִתְאַמֵּץ מְאֹד, פָּרוֹץ עָלָיו פֶּרֶץ aus der
Haut fahren. 2) קְנֵה־עוֹר Spritzschlauch. Кишко́ю
ת"פ סְדָרִים, אִישׁ אַחַר רֵעֵהוּ, חוּצִין im langen Zuge.
Кишми́шъ ז' עֲנָבִים קְטַנִּים Rosinen ohne Kerne.
Кишмя́ киши́тъ שׁוֹרֵץ לָרוֹב es wimmelt.
Кишне́цъ ז' זֶרַע־גַּד, *כֻּסְבַּר ((דמאי א) Coriander.
Кишѣ́ніе ס' שֶׁרֶץ, רֶמֶשׂ Gewimmel.
Кишѣ́ть (-шу́, -ши́шь) פ"ע שָׁרוֹץ, רָמוֹשׂ wimmeln.
Киѳа́ра נ' קִיתָרוֹס, כְּלִי־מְנַגְּנִים Zither.
Кій, Кiёкъ ז' מַטֵּה שְׂחוֹק, מַקֵּל־ Billardstock.
Кіо́скъ ז' סֻכָּה, אֹהֶל, שַׁפְרִיר Pavillon.
Кіо́та, -тка см. Киво́тъ.
Клавико́рды נ"ר см. Роя́ль.
Клави́ша נ' (לְנַגֵּן) פַּס־הַמְנַעַנְעִים Claviertaste.
Клавіату́ра נ' (לְנַגֵּן) פַּסֵּי־הַמְנַעַנְעִים, —מֵיתָרֵי
Griffbret. [platz. -би́щенскій ת'.
Кладби́ще ס' שְׂדֵה הַקְּבוּרָה, חֲצַר־מָוֶת Begräbniß-
Кладене́цъ (-нца́) ז' בְּאֵר, בִּיר Brunnen. Мечъ к.
חֶרֶב עֲשׁוֹת Schwert aus echtem Stahl.

Кла́деный ת' סָרִים, כְּרוּת שָׁפְכָה gelegt, verschnitten.
Кла́день (-дня) ז' אֶדֶן, קוֹרַת הַיְסוֹד, קוֹרָה מוּסָדָה הַמַּסָּד Grundbalken.
Кла́дка נ', -де́ніе ס' עֵרֶךְ, מַעֲרָכָה das Legen.
Кладова́я נ' בֵּית־אָסֵף, מִסְכְּנוֹת, מְזָוֶה, גִּנְזָךְ, גְּנָז (דה"א כו, טו—יז) בֵּית־הָאוֹצָר, הָאֲסֻפִּים Vorrathskammer.
Кладу́ см. Класть.
Кладъ ז' אוֹצָר, מַטְמוֹן Schatz.
Кладь, Кла́жа נ' נֵטֶל, מִטְעָן, מַעֲמָסָה, מַשָּׂא Ladung, Last.
Кла́няться פ"ה הִשְׁתַּחֲוָה sich verbeugen; grüßen. К. въ письмѣ́ כָּתוֹב שָׁלוֹם לְ־. К. о чемъ הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי. К. чѣмъ הֵבִיא תְּשׁוּרָה לְ־.
Кла́панъ ז' צָמִיד, מַסְגֵּר, מְגוּפָה, מַדָּף* (כלים כג) Klappe.
Кларнети́стъ ז' מְנַגֵּן בֶּחָלִיל Klarinettspieler.
Кларне́тъ ז' חָלִיל Klarinett. -тный ת'.
Кла́ссикъ ז' אַבִּיר —, הַמּוֹפֵת, סוֹפֵר מֵאַנְשֵׁי־הַשֵּׁם, הַסּוֹפְרִים Musterschriftsteller.
Классифика́ція נ' מַעֲרֶכֶת דְּבָרִים לִפְלֻגּוֹתֵיהֶם Abfachung.
Классици́змъ ז' רוּחַ הַסּוֹפְרִים אַנְשֵׁי הַמּוֹפֵת Mustergültigkeit.
Класси́ческій ת' לְשֵׁם עוֹלָם, עוֹמֵד לְמוֹפֵת — musterhaft.
Классъ ז' 1) מַחְלְקָה, פְּלֻגָּה, זַן, מִין Ordnung. 2) אַחַת הַלְּשָׁכוֹת לְבֵית סֵפֶר, מַעֲלָה, מַדְרֵגָה, לִשְׁכָּה Schulclasse. 3) מַעֲלַת הַכָּבוֹד לְמַדְרְגוֹתָיו, יַחַשׂ, תּוֹר Rangordnung.
Класть (кладу́, -дёшь) פ"י שׂוּם עַל־, הֵנִּיחַ, —שׁוּת, עָרוֹךְ legen. К. дрова́ עָרוֹךְ עֵצִים. К. я́йца מַלֵּט, הוֹשֵׁם, הֵנִּיחַ בֵּיצִים. К. бара́на סָרֵס אַיִל. -ся נפ' הֵעָרֵךְ gelegt werden.
Класъ см. Ко́лосъ.
Клева́ть (клюю́), Клёвывать, Клю́нуть פ"י נַקֵּר, לַקֵּט אֹכֶל בְּפִידוֹ (בְּחַרְטֻמּוֹ) picken.
Кле́веръ ז' כְּלִיל־מֶלֶךְ*, מִין חָצִיר (כתובות עז) Klee.
Клевета́ נ' דִּבָּה, רָכִיל, דֹּפִי Verleumdung. -рный ת'.
Клевета́ть (-вещу́, -ве́щешь) פ"ע הוֹצִיא דִבָּה, רַגֵּל בְּ־, הַלְשֵׁן, הָלוֹךְ רָכִיל verleumden.
Клеве́тливый ת' הוֹלֵךְ רָכִיל verleumderisch.
Клеветни́къ ת' בַּעַל לָשׁוֹן, מַלְשִׁין, מוֹצִיא דִבָּה, אִישׁ־רָכִיל Verleumder. -ница נ'.
Клеве́тничать см. Клевета́ть.
Клеве́тничій ת' —דִּבָּה, בְּרָכִיל — verleumderisch.
Клеве́цъ (-вца́) ז' פַּטִּישׁ, מַקֶּבֶת חֹצְבֵי אֶבֶן Spitzhammer.
Клевре́тство ס' סוֹד מְרֵעִים, חֶבֶר־רֵעִים Cameradschaft.
Клевре́тъ ז' רֵעַ, חָבֵר Camerad.

Клёвъ ז' נֵשֶׁךְ הַדָּג בַּחַכָּה Anbiß an die Angel. К. на у́ду! בָּרוּךְ צֵידְךָ.
Клекта́ніе ס' קוֹל נְשָׁרִים Adlergeschrei.
Клекта́ть (клекчу́, клекти́шь) פ"ע נָתוֹן קוֹל, צָרוֹחַ נֶשֶׁר schreien (von Adlern.)
Клеева́тый ת' כְּמוֹ דֶבֶק kleberig.
Клеево́й ת' אֲשֶׁר לַדֶּבֶק Leim-, Kleister-.
Клее́ніе ס' טִיחַ, טוּחַ, דֶּבֶק בַּחֹמֶר das Kleben.
Клеёнка נ' בַּד־כָּפוּר, אֶרֶג מָשׁוּחַ בַּחֹמֶר Wachstuch.
Клеёнчатый ת' עָשׂוּי מִבַּד־כָּפוּר wachstuch-.
Клей ז' קוֹלָן*, זֶפֶת־הַדֶּבֶק, חֵמָר, כֹּפֶר Leim, Kleister.
Кле́йка, נ' см. Клее́ніе.
Кле́йкій ת' מִתְדַּבֵּק, יָוֵן, דָּבֵק klebrig.
Клейкоа́втый ת' מִתְדַּבֵּק מְעַט etwas klebrig.
Кле́йкость, -кова́тость נ' טֶבַע דָּבָר מִתְדַּבֵּק Klebrigkeit.
Кле́йльщикъ ז' טָח, מְדַבֵּק בַּחֹמֶר Leimer.
Клейме́ніе ס' הַתְּווֹת das Stempeln.
Клейми́льщикъ ז' מַתְוֶה תָו, נוֹתֵן כְּתֹבֶת קַעֲקַע בְּ־ עַל־ Stempler.
Клейми́ть פ"י הַתְוֵה תָו עַל־, נָתוֹן כְּתֹבֶת קַעֲקַע בְּ־ stempeln.
Клеймо́ ס' 1) כְּתֹבֶת קַעֲקַע, תָּו Brandmal. 2) חוֹתָם Stempel. Наложи́ть на кого клеймо́ שׂוּם לְתָו, נָתוֹן כְּבוֹד אִישׁ לִכְלִמָּה, קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹד־.
Клейно́ды ז"ר מִכְמַנֵּי מֶלֶךְ Kleinodien.
Кле́йстеръ ז' קוֹלָן סוֹפְרִים*, דֶּבֶק מִבְּלִיל־קֶמַח Kleister.
Клеи́стый ת' טִיחַ חֵמָר —, מָלֵא זֶפֶת־הַדֶּבֶק leimig.
Клеи́ть פ"י דַּבֵּק, טוּחַ, חַבֵּר בַּחֹמֶר, חַזֵּק בַּדֶּבֶק kleistern.
Кле́йщикъ ז' עוֹשֶׂה חֵמָר, עוֹשֶׂה זֶפֶת לַדֶּבֶק Leimer; Leimsieder.
Клени́на נ' קוֹרוֹת עֲצֵי־תִדְהָר Ahornklotz.
Клённикъ ז' יַעַר עֲצֵי תִדְהָר Ahornwald.
Клёнъ ז' אַסְפַּנְדְּמוֹן*, עֵץ תִּדְהָר Ahornbaum.
Клепа́льный ת' עָשׂוּי לְחַזֵּק בּוֹ (מַסְמֵר) zum Vernieten.
Клепа́ніе ס' 1) דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים Vernietung. 2) מִרְמָה, הַצְמִיד דִּבָּה Verleumdung.
Клепа́ть (-па́ю) פ"י חַזֵּק בְּמַסְמְרִים; חַבֵּר בְּחֹרֶשֶׁת בַּרְזֶל zusammenschmieden.
Клёпать (-плю) פ"י הוֹצֵא דִבָּה, הַצְמֵד מִרְמָה verleumden.
Клёпка נ' דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים, מַחְבֶּרֶת Vernietung.
Клепси́дра נ' קְלַפְסְדְּרָא* (ב"ר סט), מוֹרֵה שָׁעוֹת, מַדְלֵת־מַיִם Wasseruhr.
Клёцки נ"ר נְזִיד פְּתוֹתֵי־בָצֵק Klößchen.
Клешня́ נ' מַלְקָחַיִ —, קַרְנֵי־סַרְטָן Krebsscheere.
Клещеви́на נ' צְלוֹלָב*, קִיקָיוֹן (שבת כא.) Ricinusbaum.
Клещи́ נ"ר צְבָת*; מֶלְקָחַיִם Zange. -ви́нный ת'.
Клещъ (ק' -щикъ) ז' מִין כִּנָּה (בבשר החיים) Zäcke.

Кли́кать, -кивать, -кнуть פ״י קרא ל־; הזעק, שמע laut rufen. -ся פ״ח.
Клику́ша נ׳ אשת־מדנים, הומיה rasende Frau.
Кликъ ז׳ קול, קריאה, קול קורא Ruf.
Кли́матъ ז׳ מזג הארץ,* אקלים* Klima. -ти́ческій ת׳.
Кли́ника נ׳ מקלט־דוים, בית־אסף החולים למחקרי חכמת הרפואה Klinik. -ни́ческій ת׳.
Кли́нить פ״י בקוע ביתד verkeilen.
Кли́нище ז׳ יתד גדולה großer Keil.
Клино́къ (-нка́) ז׳ יתד קטנה, קלשון קטן Keilchen.
Кли́нокъ (-нка) ז׳ להב שכין וחרב Klinge.
Клинъ ז׳ 1) יתד חד, קלשון Keil. К. кли́номъ выбива́ютъ צרה תשכיח רעותה. свѣтъ не кли́номъ сошелся עוד לא־צרו רחבי תבל. 2) מטלית שלש הקצות Einsatz.
Кли́рикъ ז׳ משרת־יי Kirchendiener. [
Кли́ричество ס׳ שרות הכהנה Geistlichkeit.
Кли́росникъ ז׳ אחד המשוררים לתפלה Kirchensänger.
Кли́росъ ז׳ 1) מקהלה לשיר בית־יי Sängerchor. 2) דוכן,* במת המקהלה das Chor.
Клиръ ז׳ קהל עדת־הכהנים Geistlichkeit.
Кли́чка נ׳ שם נקוב לכלב Anrufen eines Hundes.
Кличъ ז׳ 1) הד, קול־המון Geschrei. 2) קריאה, שמע Ausrufung.
Кліе́нтъ ז׳ חוסה, בוטח ב־ Schützling. [
Клобу́къ ז׳ (בראש הכהנים) מסך־המגבעת Mönchskappe.
Клока́стый ת׳ פרוע־שער, סמר buschig.
Клокота́ть (-кочу́) פ״ע המה, התגעש aufwallen.
Кло́котъ ז׳ נעת־גלים, נבך, דכי Aufwallung.
Клокъ ז׳ (ר׳ кло́чья, -чьевъ) 1) ציצת, אגדה Büschel. 2) נתח, פלח Stück.
Клони́ть פ״י כפוף, כפה, הטה beugen; neigen. К. кого на свою сто́рону הטה אליו לבב־. Меня́ кло́нитъ ко сну השנה תתקפני, השב ל־; נטה פ״ח. -ся התעתד ל־ geneigt sein. Стѣна́ кло́нится къ паде́нію החומה נטתה (חשבה, התעתדה) לנפל.
Клопъ ז׳ כן, כנם, כנת־הקיר, פשפש* Wanze.
Клохта́ніе ס׳ צוחת תרנגלת רבצת על־ביציה das Glucken.
Клохта́ть (клохчу́, кло́хчешь) פ״ע צרוח (התרנגלת) הרובצת על־ביציה או אפרוחיה glucken, gackern.
Клохту́нья נ׳ תרנגלת צוחת, פוחיה* (ביצה ז.) [Gluckhenne.
Клочёкъ (-чка́) см. Клокъ.
Клочи́стый ת׳ שעיר, רב־הצמרת filzig.
Клочи́ть פ״י פרוע (שער הראש) verfilzen. -ся נפ׳.
Клочкова́тый ת׳ פרוע שער filzig.
Клуби́ть (-блю) פ״י העלה (עשן, אבק) aufwirbeln. -ся פ״ח התאבך sich aufwirbeln.
Клубни́ка. נ׳ מין גרגרי־גנים Gartenerdbeere. -ни́чный ת׳.
Клубни́ковка נ׳ מסך יין עם גרגרי־גנים Erdbeerenliqueur. [
Клубо́къ (-бка́), -бо́чекъ ז׳ צנפה קטנה Knaul.
Клубъ ז׳ 1) צנפה, כדור Knaul, Ball. К. ды́ма גאות עשן. 2) בית־מועד לעם Club.
Клу́мба נ׳ ערוגת־פרחים Blumenbeet.
Клу́ша נ׳ 1) תרנגלת רבצת, זגה (ב״מ פו:) Gluckhenne. 2) מין עוף Dohle.
Клыка́стый ת׳ בעל קרנות־שן mit großen Hauern.
Клыкъ ז׳ קרן־שן (יחזקאל כז, טו) Elephantenzahn; Hauer. [
Клѣвъ см. Хлѣвъ.
Клѣ́тка (ק׳ -точка) נ׳ 1) כלוב (לעוף), סוגר (לחיה) Käfig. 2) (עצים, לבנים) מערכת רבועה Schicht. 3) משבצת (בארג) Quadrat.
Клѣ́точникъ ז׳ חרש כלובים Käfigmacher.
Клѣ́точный ת׳ אשר לכלוב Käfig=.
Клѣту́шка נ׳ מזוה קטן — בית־כלים, קן Zimmerchen.
Клѣтча́тка נ׳ רקמת עור החיים, עור־תשבץ Zellengewebe. [
Клѣ́тчатый ת׳ משבץ, — תשבץ gewürfelt. [
Клѣть נ׳ מזוה, בית־הכלים, קן (בראשית ו, יד) Vorrathskammer.
Клювъ ז׳ פי־עוף, פיד,* חרטם* Schnabel.
Клюка́ נ׳ פלך, כפות־ראש, מטה, גף* (נדרים פט:) Krummstab. [
Клю́ква נ׳ מין גרגרים Moosbeere.
Ключа́рь ז׳ פקיד־המלתחה בבית־תפלה Verwalter der Kirchengewänder.
Ключева́тый, -чи́стый ת׳ מקום מעיני־מים quellenreich. [
Ключево́й ת׳ 1) מעין — Quell=. 2) מפתח — Schlüssel=. [
Клю́чикъ ז׳ מפתח קטן Schlüßelchen.
Ключи́ца נ׳ עצם ענק־הצואר (см. Ду́жка) Achselbein. [
Ключи́ще מפתח גדול großer Schlüßel.
Клю́чникъ ז׳ סוכן הבית Haushälter. -ница נ׳ סוכנת Haushälterin.
Клю́чничать פ״ע עבוד עבודת־סוכן Haushälter sein.
Ключъ ז׳ 1) מפתח Schlüssel. 2) מעין, עין, גלת־מים, מקור, באר Quelle. Бить ключёмъ נבוע, הקר.
Клю́ша ז׳ אזני־נעל Schuhriemen.
Клюю см. Клева́ть. [
Кля́пикъ, -пичёкъ ז׳ צרור עץ לחסם למשך או לחבר בו Knöbelholz.
Кляпоно́сый ת׳ בעל־אף נטוי, נטוי־אף mit einer Adlernase. [
Кляпцы ז״ר מוקש שועלים Fuchsfalle.
Кляпъ ז׳ см. Кля́пикъ.
Клясть (Кляну́) פ״י קלל, קבב, ארר, אֹרֵר fluchen.

-ся פ״ה אָלָה, הִשְׁבִּיעַ sich verfluchen.
Кля́тва נ׳ 1) אָלָה, שְׁבוּעָה Schwur. 2) קְלָלָה Fluch.
Кля́твенно ת״פ בְּאָלָה, בִּשְׁבוּעָה eidlich.
Кля́твенный ת׳ — אָלָה, — שְׁבוּעָה eidlich.
Клятвопреступле́ніе, -наруше́ніе ס׳ (מַעַל) כַּחַשׁ בִּשְׁבוּעָה, הָפֵר שְׁבוּעָה Eidbruch.
Клятвопресту́пникъ ז׳ מֵפֵר שְׁבוּעָה, מְחַלֵּל Eidbrüchiger.
Клятвопресту́пный ת׳ מְחַלֵּל שְׁבוּעָה eidbrüchig.
Кля́уза נ׳ סֶלֶף, תַּהְפֻּכוֹת מִרְמָה, נָלוֹז Intrigue.
Кля́узникъ ז׳ מַצְמִיד מִרְמָה Intriguant. -ница נ׳.
Кля́узничать, -зить פ״ע הִצְמִיד מִרְמָה intriguiren.
Кля́узничество ס׳ עִקְּשׁוּת פֶּה, מִרְמָה das Intriguiren.
Кля́ча, -чёнка נ׳ סוּסָה רָזָה וְדַקַּת־בָּשָׂר mageres Pferd.
Кминъ ז׳ כַּמּוֹן Kümmel. К. полевой אֶכְרוֹעַ* Feldkümmel. Кми́нный ת׳.
Кни́га נ׳ סֵפֶר Buch.
Книгопеча́таніе ס׳ חֶרֶט סְפָרִים (הַדְפָּסַת) * Bücherdruck.
Книгопеча́тня נ׳ בֵּית חֶרֶט סְפָרִים, *דְּפוּס Buchdruckerei.
Книгопрода́вецъ (-вца) ז׳ מוֹכֵר סְפָרִים Buchhändler. Да́вческій ת׳.
Книгохрани́лище ס׳ אוֹצַר סְפָרִים Bibliothek.
Книжёнка נ׳ סֵפֶר נִקְלֶה (מְךְ־הָעֵרֶךְ) werthloses Buch.
Кни́жка נ׳ 1) סֵפֶר קָטֹן Büchlein. Па́мятная к. סֵפֶר זִכָּרוֹן. 2) הַמְּסֵס, הַקֵּבָה הַשְּׁלִישִׁית בַּבְּהֵמָה (שבת לו.)* Blättermagen. 2) סוֹחֵר סְפָרִים Büchertrödler.
Кни́жникъ ז׳ 1) הוֹגֶה בִסְפָרִים, סוֹפֵר Schriftgelehrter.
Кни́жный ת׳ — סֵפֶר, — סְפָרִים Buch-, Bücher-.
Книзу́ ת״פ לְמַטָּה hinunter.
Кну́тъ, -тикъ ק׳, **-ти́ще** נ׳ שׁוֹט, שֵׁבֶט נוֹגְשִׂים, מַלְמָד* Knute.
Княги́ня נ׳ שָׂרָה, גְּבִרָה, גְּבֶרֶת Fürstin.
Княже́ніе ס׳ מְלוּכָה, מִמְשָׁל, מֶלֶךְ Fürstenregierung.
Кня́жескій ת׳ — שַׂר, — שָׂרִים, — נְסִיכִים — fürstlich.
Кня́жество ס׳ אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת נָסִיךְ Fürstenthum.
Кня́жествовать (-ствую) -жи́ть פ״ע מָשׁוֹל, מָלוֹךְ, שָׂרוֹר regieren.
Кня́жичъ ז׳ בֶּן־נָסִיךְ Fürstensohn.
Кня́жій см. Кня́жескій.
Княжна́ נ׳ בַּת־נָסִיךְ Fürstentochter.
Князёкъ ז׳ צְעִיר־הַנְּסִיכִים kleiner Fürst.
Князь ז׳ שַׂר, נָסִיךְ, נָשִׂיא, נָגִיד, רוֹזֵן Fürst.
Ко см. Къ.
Коали́ція נ׳ בְּרִית, שְׁכֶם אֶחָד, אֲגֻדָּה אַחַת Vereinigung.
Коба́льтъ, -бо́льтъ ז׳ מִין מַתֶּכֶת Kobalt.
Кобе́ль (ק׳-лёкъ) ז׳ כֶּלֶב זָכָר Hund. -ле́вый, -ли́ный ת׳.
Кобе́ненье ס׳ עִוְעִים, רְחַף עֲצָמוֹת, רֶטֶט Verzuckung.
Кобени́ть פ״י אָחוֹז פַּלָּצוּת, קָמוֹט krümmen. -ся פ״ה הִתְעַוֵּת, הָעֲוֵה, הִקָּמֵט, צָמוֹק sich krümmen.
Кобы́ла, -бы́лка, -бы́лица נ׳ סוּסָה Stute. -бы́лій ת׳.
Кобы́лка נ׳ 1) см. Кобы́ла. 2) בֵּן־מֵיתְרֵי הַנֵּבֶל Sattel auf Saiteninstrumenten.
Кобыля́тина נ׳ בְּשַׂר סוּסָה Pferdefleisch.
Кова́ло ס׳ מַקֶּבֶת גְּדוֹלָה Schmiedhammer.
Кова́ль ז׳ חָרַשׁ בַּרְזֶל Schmied. (см. Кова́чъ).
Кова́льный ת׳ עָשׂוּי לַחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל Schmiede-.
Кова́льня נ׳ בֵּית חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל Schmiede.
Кова́ніе ס׳ חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת das Schmieden.
Кова́рность נ׳ רְמִיָּה, תַּרְמִית Hinterlist.
Кова́рный ת׳ עָקֹב, אִישׁ מִרְמָה, אִישׁ־תְּכָכִים hinterlistig.
Кова́рство ס׳ מִרְמָה, רְמִיָּה, תַּרְמִית, תֹּךְ, עָרְמָה, עָקְבָּה Hinterlist.
Кова́рствовать (-ствую) פ״ע עָקֹב, הִתְנַכֵּל, עָשֹׂה מִרְמָה hinterlistig handeln.
Кова́ть (кую, куёшь) פ״י 1) לָטוֹשׁ, חָרוֹשׁ בַּרְזֶל, כַּתֵּת, כַּתּוֹת schmieden. Куй желе́зо пока́ горячо *נְגִיד פַּרְזְלָא כַּד רְתִיחַ. 2) לַסּוּס עָשֹׂה פַּרְסוֹת בַּרְזֶל beschlagen ein Pferd. -ся נפעל.
Кова́чъ ז׳ פּוֹעֵל בַּפֶּחָם, לוֹטֵשׁ, חָרַשׁ־בַּרְזֶל Schmied.
Ковёрканье ס׳ הֲרִיסוּת, עִוּוּת, הֲפֵכָה das Krümmen.
Ковёркать פ״י קָמוֹט, עַוֵּת, עַוֵּה, הָפוֹךְ biegen, krümmen. -ся פ״ה קָרוֹם, הִתְהַפֵּךְ sich krümmen.
Ковёрникъ ז׳ עוֹשֶׂה מַרְבַדִּים Teppichmacher. -ница נ׳.
Ковёръ ז׳ שְׂמִיכָה, צָפִית, מַרְבַד, כְּבִיר Teppich. -рный ת׳.
Ко́вка см. Кова́ніе.
Ко́вкій נ׳ מְחֻרָשׁ בְּמַקָּבוֹת smiedbar.
Ко́вкость נ׳ טֶבַע דָּבָר מְחֻרָשׁ בְּמַקָּבוֹת Schmidbarkeit.
Коври́га (ק׳ -ри́жка) נ׳ כִּכַּר־לֶחֶם rundes Brod. -ри́жный ת׳.
Ковро́вый ת׳ — מַרְבַדִּים — Teppich-.
Ковче́гъ ז׳ אָרוֹן; תֵּבָה Kiste; Arche. -че́жный ת׳.
Ковшъ (ק׳ -шикъ) ז׳ כַּד־מַשְׁאָב, מְנַקִּית Schöpfeimer.
Ковъ ז׳ מִרְמָה, תֹּךְ, תַּחְבֻּלַת־אָוֶן Hinterlist.
Ковы́ль ז׳ חָצִיר, יֶרֶק־דֶּשֶׁא Federgras.
Ковыля́ніе ס׳ לֶכֶת כַּצּוֹלֵעַ, מִצְעֲדֵי־פִסֵּחַ das Hinken.
Ковыля́ть, -льну́ть פ״ע צָלוֹעַ עַל־יְרֵכוֹ hinken.
Ковыря́ть, -рну́ть פ״י 1) נָקוֹב, נַקֵּר, כָּרֹה, רָצוֹעַ ausstochern. 2) תָּפוֹר וְהַשְׁחֵת תָּפוֹר schlecht nähen.
Когда́ ת״פ 1) מָתַי? wann? 2) לְעֵת, כַּאֲשֶׁר, כִּי wenn. Когда́ онъ придётъ כַּאֲשֶׁר יָבוֹא, לְעֵת בֹּאוֹ. К. либо, К. нибу́дь יֵשׁ־יוֹם וְ־; כְּבֹא מוֹעֵד, לְאַחַת הָעִתִּים.
Ко́готь (ко́гтя) ז׳ צִפֹּרֶן חַיָּה Klaue, Kralle. Попа́лъ въ ко́гты его נָפַל בַּעֲצוּמָיו (תהלים י, י).
Когти́стый ת׳ גְּדָל־הַצִּפָּרְנַיִם krallig.

Кóдексъ ז' סֵפֶר הַחֻקִּים Gesetzbuch.
Кóе-гдѣ ת"פ כֹּה וָכֹה, בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת irgendwo.
Кóе-какъ ת"פ אִם טוֹב וְאִם רָע, כֹּה אוֹ כֹה irgendwie.
Кóе-кто ת"ש אִישׁ, אַחַד הַ־ irgendwer.
Кóе-что ת"ש מְאוּמָה, דְּבַר־מָה irgendwas.
Кóжа נ' עוֹר, גֶּלֶד Haut. Изъ кóжи лѣзть פָּרוֹץ עָלָיו
הִתְאַמֵּץ בְּכָל־מַאֲמַצֵּי כֹחוֹ, פָּרֹץ aus der Haut fahren.
Кóжаный ת' עוֹר—Leder=. [עֲבוֹדַת עוֹרוֹת.
Кожéвенный ת' עוֹרוֹת—Gerber=. К. заводъ בֵּית־
Кожéвникъ ז' עוֹבֵד עוֹרוֹת, בּוּרְסִי* Gerber. -ничій ת'.
Кожéвня נ' בֵּית מְלֶאכֶת עוֹרוֹת Gerberei.
Кожедёръ ז' מַפְשִׁיט עוֹרוֹת Schinder.
Кожеѣдъ ז' מִין שֶׁרֶץ, אֲבָזֶקֶת* (ב"מ ע"ח:) Pelzkäfer.
Кожица נ' 1) (בחי) עוֹר הַחִיצוֹן Häutchen. 2) זַג Schale.
Кожурá, -рúна נ' זַג פְּרִי Schale; Rinde.
Кожýхъ ז' 1) שְׂמֹלַת־עוֹר, אַדֶּרֶת שֵׂעָר Bauernpelz.
2) מָסַךְ־אֲרֻבָּה Ofenstock. 3) בֵּית יְדוֹת־ הָאוֹפַנִּים
(במכונה) Radkasten.
Козá נ' 1) שְׂעִירַת־עִזִּים, עֵז, גְּדִיָּה Ziege. 2) אֶכֶף
Козáкъ, -зáчка см. Казáкъ. [הַסַּבָּלִים Tragbahre.
Козелóкъ (-лкá) ז' 1) см. Козлёнокъ. 2) מִשְׁבֶּצֶת
הָאֹזֶן הַחִיצוֹנָה Ohrecke.
Козёлъ (-злá) ז' 1) עַתּוּד, צָפִיר, תַּיִשׁ, שָׂעִיר Ziegen=
bock. Дать козлá רַקֵּד כַּשָּׂעִיר. Драть козлá שָׁרוֹק
בִּגְרוֹנוֹ meckern. 2) אוֹפַן הַתְּנוּפָה, — גַּלְגַּל Hebebock.
Козерóгъ ז' מַזַּל גְּדִי Steinbock.
Козій ת' עֵז—, עִזִּים—Ziegen=.
Козлёнокъ (-нка) ז' גְּדִי־עִזִּים, גְּדִי Ziegenböckchen.
Козлúна נ' עוֹר גְּדָיִים, עוֹר־עִזִּים Bockfell.
Козлúный, Кóзлій ת' שָׂעִיר—, תַּיִשׁ—Bock=.
Козлúть פ"ע צָרוֹחַ בְּקוֹל תַּיִשׁ meckern.
Козлúться פ"ח הוֹלֵד (מַלֵּט) גְּדָיִים zickeln.
Козлúще ז' שָׂעִיר גָּדוֹל, —תַּיִשׁ Bock.
Козлóвый ת' מֵעוֹר תְּיָשִׁים Bock=. [Gerüstbock.
Козлы́ ז"ר חֲמוֹר־חָרָשִׁים, מַטּוֹת־עֹז, מוּסָדָה (ב"ר כב)
Кóзлы ז"ר (במרכבה מאחרי הסוסים) מוֹשַׁב־הָרַכָּב Kutschbock.
Козлятина נ' בְּשַׂר שְׂעִיר־עִזִּים Bockfleisch.
Козлячій ת' שָׂעִיר—, תַּיִשׁ—Bock=.
Кознь נ' מִרְמָה, אָוֶן, תֹּךְ Hinterlist.
Козодóй ז' מִין צִפּוֹר, סִים יוֹנֵק הָעִזִּים Ziegenmelker.
Кóзонъ (-зна ק' -нóкъ,-нка) ז' עֶצֶם רַגְלֵי אֵילִים
Кóзочка см. Козá. [לשחוק קוביא,
Козýля נ' אַיָּלָה Reh. [Mützenschirm.
Козырéкъ (-ркá) ז' כְּנַף־צָנִיף, (לְכוֹבַע) כְּסוּת־עֵינַיִם
Кóзырь ז' 1) (בשחוק הקדפי) עֵין־הַגִּלָּיוֹן הַמְנַצֵּחַ Trumpf.
2) חָרוּץ, בֶּן־חַיִל kühner Mensch. 3) עוֹר הָעִלִּי לַנַּעַל
Oberleder. [הקדפי) trumpfen.
Козырять, -рнýть פ"ע (בשחוק) הוֹצֵא הַגִּלָּיוֹן הַמְנַצֵּחַ
Козявка נ' מִין שֶׁרֶץ, חָסִיל, חִפּוּשִׁית* Käferchen.
Кой- см. Кóе-.
Кóйка נ' מְלוּנָה, מִטַּת־תְּנוּפָה, עַרְסַל* Hängebett
Кóка נ' (בשפת ההמון) בֵּיצַת תַּרְנְגֹלֶת Hühnerei.
Кокáрда נ' צִיץ־הַמִּצְנֶפֶת, —תָּו Cocarde.
Кóкать, -кнуть פ"ע נַגֵּחַ, פָּגוֹעַ aneinanderschlagen (Eier).
-ся פ"ח הִנָּגֵף בְּ־, —הִכָּשֵׁל stoßen an etwas.
Кокéтка נ' בַּת־עֲגָבִים, עוֹגֶבֶת, אִשָּׁה מִתְיַפָּה Kokette.
Кокéтливый ת' בֶּן־עֲגָבִים, אִישׁ מִתְיַפֶּה gefallsüchtig.
Кокéтничать פ"ע הִתְיַפֵּה, הִתְהַדֵּר gefalsüchtig sein.
Кокéтство ס' עֲגָבִים, עַגָבָה, חֲלַק־שְׂפָתַיִם Gefallsucht.
Кокéтствовать (-ствую) см. Кокéтничать.
Коклю́ха,-клю́шка נ' (לִכְרֹךְ בּוֹ חוּטִים) פֶּלֶךְ Klöppel.
Коклю́шъ ז' חֳלִי שְׁעוּל עַז, גְּנוּחַ* Keuchhusten. -шный ת'
Кóкнуть см. Кóкать.
Кокóвка נ' מַטֶּה לַחְבֹּט בּוֹ.
Кокóнъ ז' קוּר תּוֹלַעַת הַמֶּשִׁי, קִקְלָה* (מדרש איכה)
Кокóра נ' קוֹרָה נַעֲוַת־רֶגֶל Kniehɔlz. [Seidenei.
Кóкосъ ז' אֱגוֹז כֹּרֶךְ; עֵץ הָאֱגוֹז Kokosnuß; =baum.
-совый ת'. [gackern.
Кокотáть(-кочý) פ"ע צָרוֹחַ וְהָגֹה כְּתַרְנְגוֹלִים, קַרְקֵר*
Кокотки́ ז"ר אֲפִיקֵי הָאֶצְבָּעוֹת, —רַתְּקוֹת, —חֻלְיוֹת*
Fingergelenke.
Кóкотъ ז' קִרְקוּר תַּרְנְגוֹלִים* Hühnergeschrei.
Кокóшить פ"י הַכֵּה, יַסֵּר prügeln.
Кокóшникъ(ק'-ничекъ) ז' (לנשי רוסיא) צָנִיף Frauen=
Kopfputz. [kohlen entschwefeln.
Коксовáть (-сýю) פ"י צָרוֹף בָּאֵשׁ, —שָׂרוֹף Stein=
Коксýнъ ז' בֶּן־אַוָּז שִׁרְיוֹנִי Schildente.
Коксъ ז' מִשְׂרְפוֹת גַּחֲלֵי־אֶבֶן entschwefelte Steinkohlen.
Колáч— см. Калáч—.
Колбáс— см. Калбáс—.
Колдовáніе ס' כְּשָׁפִים, נַחַשׁ, מִקְסָם das Zaubern.
Колдовáть (-дýю) פ"ע נַחֵשׁ, קָסוֹם zaubern.
Колдóвка נ' מְכַשֵּׁפָה Zauberin.
Колдовскóй ת' כְּשָׁפִים—zauberisch.
Колдовствó ס' כְּשָׁפִים, חֲבָרִים, נַחַשׁ, קֶסֶם Zauberei.
Колдýнъ ז' עוֹנֵן, כַּשָּׁף, קוֹסֵם Zauberer. -нья נ'.
Колебáніе ס' 1) נִיד, מָנוֹד, הָנוֹעַ, פִּיק das Wanken.
2) רֹךְ לֵב, —מִכְשׁוֹל, —מוֹט; פּוּקָה, פַּחַד Unent-
schlossenheit.
Колебáть (-лéблю) פ"י 1) הָנֵעַ, הָנֵד erschüttern. 2)

נוֹעַ, (1 פ״ח -ся unentſchloſſen machen. נָתוֹן מֹרֶךְ בְּלֵב־
הִשְׁתָּעֵה, פָּחוֹד, רָהֹה (2 wanken. הִתְנוֹדֵד, הִנּוֹעַ
פַּקְפֵּק* unentſchloſſen ſein. Онъ колéблется въ
своихъ мысляхъ הוּא פּוֹסֵחַ עַל־שְׁתֵּי, תָּעָה לְבָבוֹ
הוּא מְפַקְפֵּק*, (ישעיה מא, י) הוּא מִשְׁתָּעֶה, הַסְּעִפִּים
Колéблемость נ׳ טֶבַע דָּבָר מוֹגֵעַ, מוֹט, פִּיק, נִיד*
Колéблемый ת׳ מוּנָע, מֻנָּד bewegt. [das Schwanken.
Колéбливать, -лебнýть см. Колебáть.
Колейстый ת׳ סָלוּל ausgefahren. -стая дорóга
דֶּרֶךְ סְלוּלָה.
Коленкóръ ז׳ אֵטוּן כִּשְׁתֵּי־עֵץ Calico. -кóровый ת׳.
Колесить(-лешý) פ״ע הָסֵב דַּרְכּוֹ einen Umweg machen.
Колесúще ס׳ אוֹפָן גָּדוֹל, —גַּלְגַּל großes Rad.
Колéсникъ ז׳ חָרַשׁ־אוֹפַנִּים Radmacher.
Колесница נ׳ מֶרְכָּבָה, מֶרְכָּב, רְכוּב, רֶכֶב Wagen.
Колесó ס׳ אוֹפָן, גַּלְגַּל Rad. -лёсный ת׳. [-ничный ת׳.
Колесованіе ס׳ קֶטֶל כְּמוֹ אוֹפָן, שֶׁבֶר עֲצָמוֹת בְּגַלְגַּל
das Rädern. [בְּגַלְגַּל räderu.
Колесовáть (-сýю) פ״י פַּצֵּחַ עֲצָמוֹת, הָסֵב אוֹפָן עַל־
Колесовóй ת׳ אוֹפָן—, גַּלְגַּל— Rad=.
Колесопровóды ז״ר מַסְלוּל לְאוֹפַנִּים Räderbahn.
Колесцó ס׳ אוֹפָן קָטָן, —גַּלְגַּל Rädchen.
Колéтъ ז׳ מְעִיל הָרַכָּבִים Reiterjacke.
Колéчко ק׳ см. Кольцó.
Колéчный ת׳ הַטַּבַּעַת— Ring=.
Колея́ נ׳ מַעְגָּל, מַסְלוּל הָאוֹפַנִּים Radſpur, Geleiſe.
Колú ת״פ 1) כַּאֲשֶׁר, לְעֵת wann. 2) אִם wenn.
Колúбри נ׳ צִפּוֹר יוֹנֶקֶת צוּף פְּרָחִים, צִפֹּרֶת*(סוכה ח:)
Colibri.
Кóлика נ׳ מוּעָקָה בִּמְעֵי־הַחַי, קוֹלוֹס* Darmgicht.
Колúчественный ת׳ הַמִּסְפָּר— Zahl=.
Колúчество ס׳ מִסְפָּר, תֹּכֶן, מַתְכֹּנֶת, מִכְסָה Zahl;
Кóлка נ׳ מִבְקָע, בְּקֹעַ das Spalten. [Menge.
Кóлкій ת׳ 1) מֻבְקָע, קַל לְבְקֹעַ ſpaltbar. 2) מְפַלֵּחַ
יוֹרֵד חַדְרֵי־בֶטֶן, כְּלָיוֹת ſpitzig, beißend. -кая рѣчь
גִּדּוּפִים, חֲרָפוֹת, דְּבָרִים יוֹרְדִים חַדְרֵי־בֶטֶן.
Кóлкость נ׳ מִבְטָא כְּמַדְקְרוֹת־חֶרֶב, שְׁנִינָה, גְּדוּפָה,
פִּקְפּוּקֵי דְבָרִים, קַלָּסָה* (ירושלמי סנהדרין ב׳) Stichelei;
Коллéга ז׳ см. Товáрищъ. [Biſſigkeit.
Коллéгія נ׳ סוֹד נוֹעָצִים, עֲדַת—, מְתֵי־סוֹד Amtsverein.
Коллегіáльный ת׳ עָשׂוּי בְּסוֹד מֵרֵעִים amts=
brüderlich.
Коллéжскій ת׳ אֲשֶׁר לְסוֹד מוֹעָצָה Collegien=. К.
совѣтникъ שֵׁם כְּבוֹד הַפְּקִידִים מֵהַתֹּר הַשִּׁשִּׁי.
Коллéкція נ׳ אֹסֶף, לֶקֶט, קְבוּצָה Sammlung.

Колобóкъ см. Колóбъ. [Unſinn reden.
Колобрóдить (-брóжу) פ״ע דַּבֵּר תּוֹעָה, הָגֹה רִיק
Колобрóдъ ז׳ מְדַבֵּר תּוֹעָה, רֹעֵה רוּחַ Unſinniger.
Колобрóженье ס׳ דַּבֵּר תּוֹעָה, רְעוּת־רוּחַ Unſinn.
Колóбъ, ק׳ -бóкъ (-бкá) ז׳ צְלִיל לֶחֶם, —כִּכַּר rundes
Кóловертъ נ׳, Коловорóтъ ז׳ см. Водоворóтъ. [Brod
Коловрáтный ת׳ 1) סוֹבֵב, מִתְהַפֵּךְ ſich kreiſelnd.
2) הֲפַכְפַּךְ wankelmüthig.
Коловращéніе ס׳ מְסִבָּה, סֹב, סֶבֶב Kreisgang.
Кологрúвый ת׳ מִשְׁנֵה־הָרַעְמָה (סוּס) doppelmähnig
Колóда נ׳ 1) כְּרוּתַת־עֵץ, קוֹרָה Klotz. 2) סַד (לְרַגְלֵי
אָסִיר), צִינוֹק Fußblock für Gefangene. 3) רַהַט,
צְרוֹר גִּלְיוֹנוֹת (לשחוק הקרטי) Trog. К. картъ שֶׁקֶת
Spiel (Karten). [gräber.
Колóдезникъ ז׳ חוֹפֵר בְּאֵרוֹת, —כּוֹרֶה Brunnen=
Колóдезь ז׳ בְּאֵר, בּוֹר, גֵּב, גֶּבֶא Brunnen. -зный ת׳.
Колóдецъ (-дца) см. Колóдезь.
Колóдка נ׳ פְּסִיל־עֵץ לְנַעַל, אָמוּם*(כלים כג) Stiefelholz
Колóдникъ ז׳ אָסִיר, מוּשָׂם בַּסַּד Arreſtant. -ница נ׳
Колóдничій ת׳ אָסִיר־ Arreſtanten=.
Колóдочка см. Колóдка. [macher
Колóдочникъ ז׳ עוֹשֶׂה עֲצֵי־פֶסֶל לִנְעָלִים Leiſten=
Кóлозень (-зня) ז׳ יַעֲרַת־דְּבַשׁ Waldbienenſtock.
Колокóленный ת׳ אֲשֶׁר לְמִגְדַּל־הַפַּעֲמוֹן, אֲשֶׁר לַצְּרִיחַ
zum Glockthurm.
Колокóлецъ(-льца) ז׳ פַּעֲמוֹן קָטָן, מְצִלָּה Glöckchen
Колоколúще ז׳ פַּעֲמוֹן גָּדוֹל große Glocke. [-льный ת׳.
Кóлоколъ ז׳ פַּעֲמוֹן (לְמִקְרָא הָעֵדָה), מְצִלָּה Glocke
Колокóльникъ см. Колокóльщикъ.
Колокóльня נ׳ צְרִיחַ, מִגְדַּל־הַפַּעֲמוֹנִים Glockthurm
Колокóльчатый ת׳ כִּדְמוּת פַּעֲמוֹן glockförmig.
Колокóльчикъ ז׳ 1) פַּעֲמוֹן קָטָן, מְצִלָּה Glöckchen
2) מִין צִיץ הַשָּׂדֶה Glockenblume. [Glockengießer
Колокóльщикъ ז׳ יוֹצֵק פַּעֲמוֹנִים, מַתִּיךְ מְצִלּוֹת
Колóкъ (-лкá) ז׳ יָתֵד לְכוֹנֵן בּוֹ מֵיתַר־נֶבֶל Violin=
wirbel.
Коломáзь נ׳ זֶפֶת־הַמִּשְׁחָה לְאוֹפַנֵּי־עֲגָלָה Wagen=
Колóменка נ׳ מִין אֳנִיָּה גְדוֹלָה Barke. [ſchmiere.
Колонúстъ ז׳ פְּרָזִי, אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּפֶר, תּוֹשָׁב Coloniſt.
Колóнія נ׳ כֹּפֶר פְּרָזִי, פְּרָזוֹת, מוֹשָׁב Colonie. -ніяль-
ный ת׳ הַמּוּבָא מִפְּרָזוֹת אֲמֶרִיקָה colonial.
Колóнна נ׳ 1) עַמּוּד, אָמְנָה Säule. 2) שׁוּרָה
מַעֲרֶכֶת צְבָא־הֶחָיִל Soldatenreihe.
Колоннáда נ׳ מִסְדְּרוֹן, שׁוּרַת־עַמּוּדִים, אוּלָם Säulen=
reihe.

Колонновожáтый ז׳ עוֹדֵר הַמַּעֲרָכָה בַּצָּבָא Colonnenführen.

Колóнный ת׳ אֲשֶׁר לְשֹׂדֵרַת־הַצָּבָא Colonnen=.

Колорúтъ ז׳ מַעֲרֶכֶת הַצְּבָעִים בַּתַּבְנִית Anstrich, Farbengebung.

Колосúстый ת׳ רַב־הַשִּׁבֳּלִים voll Aehren.

Колосúться (-шýсь) פ״ח עָלֹה שִׁבֳּלִים, הָיֹה אָבִיב in Aehren schießen.

Колосúще ז׳ שִׁבֹּלֶת גְּדוֹלָה große Aehre.

Кóлосный, -лосовóй ת׳ שִׁבֹּלֶת־, שִׁבֳּלִים־ Aehren=.

Колосовáть (-сýю) פ״י דּוּשׁ בָּעֲגָלָה, הָסֵב אוֹפָן עַל־ dreschen (mit Wagen)

Колосóкъ (-скá) ק״ז см. Кóлосъ. [größe

Колоссáльность נ׳ גֹּדֶל, גֹּבַהּ, שִׂיא, חֹסֶן Riesen=

Колоссáльный ת׳ גָּדוֹל, גָּבוֹהַּ, חָסוֹן riesenhaft.

Колóссъ ז׳ מַצֶּבֶת־אֶבֶן גְּדוֹלָה Riesenseule.

Кóлосъ ז׳ שִׁבֹּלֶת, מְלִילָה, אָבִיב Aehre, Halm.

Колотúло ס׳ כֵּילָף, הַלְמוּת Schlägel.

Колотúть (-лочý, -лóтишь) פ״י הַכֵּה; דּוּשׁ, חָבוֹט klopfen; schlagen. -ся פ״ח הִכָּשֵׁל, הִתְנַגֵּף sich stoßen.

Колотýшка נ׳ כֵּילָף, הַלְמוּת, עַנְבֵּל* (כלים יד) Schlägel.

Кóлотый ת׳ 1) מְדֻקָּר gestochen. 2) כָּתִית, מוּדָק zerschlagen.

Колотырить см. Колотырничать.

Колотырка, -рница נ׳ הוֹלֶכֶת רָכִיל.

Колотырникъ ז׳ 1) רוֹכֵל בִּכְלֵי הַקָּטָן Tröbler. 2) פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו, הוֹלֵךְ רָכִיל Klatscher.

Колотырничать פ״ע 1) רְכוֹל בִּכְלֵי הַקָּטָן Kleinhandel treiben. 2) פָּשׂוֹק שְׂפָתָיו, הָלוֹךְ רָכִיל ausplaudern.

Колотырство ס׳ פֶּטֶר־שְׂפָתַיִם, רָכִיל Klatscherei.

Колотырь см. Колотырникъ.

Колóть, Кáлывать, Кольнýть פ״י 1) נָקוֹב, נָקוֹר, נַקֵּר, נָעוֹץ stechen. 2) טָבוֹחַ, שָׁחוֹט, דָּקוֹר schlachten. 3) פַּלֵּחַ, פָּלוֹחַ, בָּקוֹעַ, נַפֵּץ; הַכֵּה רְסִיסִים, כָּתוֹת spalten; hacken. Это ему кóлетъ глазá דָּבָר זֶה לְשִׂכִּים בְּעֵינָיו. -ся פ״ס דָּקוֹר, הַכְאֵב, הַפְרֵשׁ stechen. Тéрнъ кóлется יִקֹּב, —יַכְאִיב, הַקּוֹץ יַפְרִישׁ—.

Колóтье ס׳ 1) מַדְקֵרָה das Stechen. 2) בְּאֵב, מַכְאוֹב [Stiche.

Колошéніе ס׳ עֲלוֹת הַשִּׁבֳּלִים.

Колочéніе ס׳ הַכּוֹת, מַכָּה, מְחִי das Schlagen.

Колóчекъ (-чка) см. Колóкъ.

Колпáкъ ז׳ 1) מִצְנֶפֶת־בַּד Schlafmütz. 2) כִּסּוּי, צִפּוּי, מִכְסֶה Glasglocke, Deckel. [-ница נ׳.

Колпáчникъ ז׳ אוֹרֵג צְנִיפוֹת־בַּד Nachtmützenmacher.

Кóлпикъ ז׳, -пица נ׳ אֲוַז הַכַּף Löffelgans. -пичій ת׳.

Колтýнъ ז׳ חֳלִי צְנֶפֶת־הַשֵּׂעָר Weichselzopf. -тýнный ת׳.

Колупáть, -лýпывать -пнýть פ״י נַקֵּר, קַלֵּף* aus= [klauben.

Кóлча ז״נ פִּסֵּחַ, קְלוּט רֶגֶל Hinkender.

Колчáнъ ז׳ (לְחִצִּים) תְּלִי, אַשְׁפָּה Köcher. -чáнный ת׳.

Колчедáнъ ז׳ צֹר, חַלָּמִישׁ Kies. -дáнный ת׳.

Колченóгій ת׳ פִּסֵּחַ, נְכֵה־רַגְלַיִם hinkend.

Колченóжка см. Кóлча.

Кóлчить, -ченóжить פ״ע צָלוֹעַ עַל־יְרֵכוֹ hinken.

Колъ ז׳ (ר׳ Кóлья) שֻׂכָּה, יָתֵד (איוב מ, לא) Pfahl. Ему хоть колъ на головѣ теши הוּא מַקְשֶׁה עָרְפּוֹ. Кóломъ сѣсть נוֹחַ תַּחְתָּיו מִבְּלִי מוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ.

Колыбéль (ק׳-бéлька) נ׳ עֲרִיסָה, עֶרֶשׂ־יְלָדִים* Wiege. -льный ת׳: -ная пѣснь שִׁיר לְיַשֵּׁן הַיֶּלֶד Wiegelied.

Колымáга (ק׳ -мáжка) נ׳ עֲגָלָה Wagen. -мáжный ת׳.

Колымáжникъ ז׳ עוֹשֵׂה עֲגָלוֹת Wagner.

Колыхáніе ס׳ נִיד, מָנוֹד, הָנוֹעַ das Schaukeln.

Колыхáть, -хнýть פ״י קָלוֹעַ, הָנֵעַ, הָנֵד, הָנֵף, נוֹפֵף schaukeln. -ся פ״ח נוֹעַ, הִתְנוֹדֵד sich bewegen.

Кóлышекъ ק׳ см. Колóкъ.

Коль ת״פ 1) מַה מְאֹד, מַה wie sehr. Коль велики дѣянія твои! מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ! 2) см. Колú.

Кóлья ז״ר см. Колъ.

Кольмú пáче ת״פ אַף כִּי, וְיוֹתֵר עוֹד um so mehr.

Кольнýть см. Колóть.

Кольцеобрáзный ת׳ כִּדְמוּת טַבַּעַת Ringförmig.

Кольцó ס׳ נֶזֶם, חָח, אֶצְעָדָה, טַבַּעַת; מִסְגֶּרֶת, זֵר, גַּב, עָגִיל] Ring.

Кольчáтый ת׳ עָשׂוּי טַבָּעוֹת geringelt. [

Кольчýга נ׳ שִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים, — מְעִיל, סֹחֵרָה Ringpanzer.

Кольчýжникъ ז׳ אִישׁ־שִׁרְיוֹן Panzerträger.

Кольчýжный ת׳ אֲשֶׁר לַשִּׁרְיוֹן, שִׁרְיָה — Panzer=.

Колѣ́но (ק׳ -нко) ס׳ 1) כֶּרַע, בֶּרֶךְ das Knie. זוגי Колѣ́на, -ни כְּרָעַיִם, בִּרְכַּיִם. 2) פֶּרֶק קָנֶה צֶמַח (ר׳ Колѣ́нья) Glied. 3) מִשְׁפָּחָה, שֵׁבֶט Stamm.

Колѣнопреклонéніе ס׳ כְּרֹעַ־בֶּרֶךְ Kniebeugung.

Колѣнопреклóнный ת׳ כְּכֹרֵעַ בֶּרֶךְ kniend.

Колѣ́нце ק׳ см. Колѣ́но. [knieförmig.

Колѣ́нчатый ת׳ עָשׂוּי פְּרָקִים פְּרָקִים, בַּעַל־חֻלְיוֹת*

Колѣ́ть פ״ע 1) קָפוֹא מִקֹּר erfrieren. 2) גְּוֹעַ מִקֹּר crepiren. [das Stacheligsein.

Колю́честь נ׳ מַדְקֵרָה, מַכְאִיב וּמַמְאִיר, טֶבַע דָּבָר

Колю́чій ת׳ נוֹקֵב, מַמְאִיר, מַכְאִיב stachelig.

Колю́чка נ׳ חֵדוּד, קוֹץ, שֵׂךְ, צָנִין Stachel. [chelfisch.

Колю́шка נ׳ קָטָן בְּנֵי הַדּוּדִים, דָּג, כַּלְבִּית* (תל״ז) Sta=

Колядa נ' (לַנּוֹצְרִים) רִנַּת הִתְקַדֶּשׁ־חָג Weihnachts=
gesang.
Колядовáть (-дýю) פ"ע דַּבֵּר שִׁיר לְהִתְקַדֶּשׁ־חָג
(לַנּוֹצְרִים) Weihnachtswünsche singen. [-сочный ת'.
Коляска (-сочка) נ' עֶגְלַת־צָב, רֶכֶב מוּסָךְ Kalesche.
Комáнда נ' 1) קוֹל־הַמְפַקֵּד, מִצְוָה, פִּקּוּד Befehl.
2) סָרֵי אֶל־מִשְׁמַעַת, מִשְׁמַעַת Mannschaft. -дный ת'.
Командировáть (-рýю) פ"י שָׁלוֹחַ לְ־, צַוֵּה לָלֶכֶת
schicken.
Командирóвка נ' מִשְׁלַח בִּדְבַר מוֹשֵׁל Beorderung.
Командúръ ז' עוֹדֵר מַעֲרָכָה, מְפַקֵּד צָבָא Befehlsha=
ber. -рскій ת'. [Commandiren.
Комáндованіе ס' פְּקֻדַּת עוֹדֵר מַעֲרָכָה, פִּקּוּד das
Комáндовать (-дую) פ"ע עָדוֹר מַעֲרָכָה, פַּקֵּד צָבָא
commandiren.
Комáръ ז' צִרְעָה, זְבוּב מַמְאִיר, יַתּוּשׁ*, בַּקָּא* Mücke.
Комедiáнтъ ז' מְשַׁעֲשֵׁעַ הָעָם, מְשַׂחֵק עַל־בָּמַת חִזָּיוֹן,
מִתְהוֹלֵל, אִישׁ־הֲתוּלִים; *מוּלְיוֹן Komödiant. -тка נ'.
Комéдiя נ' חִזָּיוֹן־הֲתוּלִים, מַהֲתַלָּה Lustspiel. [-тскій ת'.
Кóмель (-мля) ז' 1) עֲבִי־קוֹרָה; כֵּן תֹּרֶן Stammende.
2) יַד־מַטְאֲטֵא Besenstiel.
Комендáнтъ ז' נְצִיב הַמְּצָד Kommandant. -тша נ'
אֵשֶׁת נְצִיב הַמְּצָד Frau des Kommandanten.-тскій ת'.
Комéта נ' שֵׁבֶט (במדבר כד, יז), *כּוֹכָב שָׁבִיט Komet.
Комúзмъ ז' רוּחַ־הֲתָלִים, רוּחַ־לָצוֹן Komik. [Komiker.
Кóмикъ ז' מְנַצֵּחַ בַּהֲתָלִים, מְשַׁעֲשֵׁעַ הָעָם, מְהִיר־לָצוֹן
Комитéтъ ז' סוֹד־מוֹעָצָה, חֶבֶר קְרִיאֵי מוֹעֵד Raths=
versammlung. -тетскій ת'.
Комúческій ת' מָלֵא רוּחַ־הֲתָלִים komisch.
Кóмканіе ס' עִסּוּת das Zerknüllen.
Кóмкать פ"י עָשֹׂה, עַסֵּה, צָנוֹף zerknüllen.
Комковáтый ת' מְדֻבָּק כְּרְגָבִים klümperig.
Комментáрій ז' פֵּשֶׁר דָּבָר, —בֵּאוּר, פִּתְרוֹן Erklärung.
Комментáторъ ז' מְבָאֵר, מְפָרֵשׁ Erklärer. [скій ת'.
Коммéрція נ' מִסְחָר, רְכֻלָּה, מַרְכֹּלֶת Handel. -рче-
Коммисаріáтъ ז' פְּקִידוּת הַסּוֹכְנִים לְצָרְכֵי־הַצָּבָא
Schafferamt. -тскій ת'.
Коммисáръ ז' בֶּן־מֶשֶׁק, פָּקִיד Bevollmächtigter.
Коммисіонéръ ז' סוֹכֵן Geschäftsbesorger.
Коммúсія נ' 1) מַלְאָכוּת, מַעֲבָד Auftrag. 2) מוֹעָצָה,
סוֹד־נוֹעָצִים Commission. [schaft.
Коммунúзмъ ז' תּוֹרַת כִּיס אֶחָד לַכֹּל Gütergemein=
Коммунúстъ ז' דָּבֵק בְּתוֹרַת כִּיס אֶחָד לַכֹּל Commu=
nist. -нúстка נ'. [Verbindung.
Коммуникáція נ' יַחַשׂ, הִתְחַבְּרוּת, *הִצְטָרְפוּת
Кóмната נ' חֶדֶר, לִשְׁכָּה, נִשְׁכָּה Zimmer.
Комóдъ (-деца) ז' אֲרוֹן הַמַּעֲרֶכֶת Schiebkasten.
Комóкъ (-мкá), -мóчекъ (-чка) ק' см. Комъ.
Комóлый ת' חֲסַר־קַרְנַיִם ohne Hörner.
Компáктный ת' יָצוּק, מוּצָק, סָגוּר gedrängt.
Компáнія נ' סוֹד־חֲבֵרִים, חֶבֶר, חֶבְרָה Gesellschaft.
Компаньóнъ ז' חָבֵר, חַבָּר Mitgenosse. -нка נ'.
Компáсъ ז' אֶבֶן־מְכוֹנָה לְתֹכֶן אַרְבַּע רוּחוֹת־הַשָּׁמַיִם,
*שׁוֹאֶבֶת Compaß. -сный ת'. [Büchern abschreiben.
Компилúровать (-рую) פ"י לַקֵּט מִסְפָרִים aus
Компилятóръ ז' לוֹקֵט מִסְּפָרִים שׁוֹנִים Abschreiber.
Компиляція נ' לֶקֶט־אֲמָרִים מִסְּפָרִים שׁוֹנִים Ab=
schreibung aus fremden Büchern.
Комплéктный ת' מָלֵא, שָׁלֵם vollständig.
Комплектовáть (-тýю) פ"י מַלֵּא מִסְפָּר, תֹּכֶן בַּשְּׁלֵם
vervollständigen.
Компléксія נ' מַעַרְכֵי בְּשָׂרִים, יְצָרִים Körperbau.
Комплéктъ ז' מִסְפָּר מָלֵא, תֹּכֶן שָׁלֵם Vollzähligkeit.
Комплимéнтъ ז' מַהֲלָל, תּוֹדָה Compliment.
Композúторъ ז' מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת, עוֹרֵךְ שִׁיר Tondichter.
Композúція נ' מַעֲרָכָה; מַעֲרֶכֶת שִׁיר Zusammenstel=
lung; Composition.
Компонúстъ см. Композúторъ.
Компóтъ ז' מַמְתַּקִּים, מַעֲדַנִּים, אֲשִׁישִׁים, *אֲפִיקוֹמָן
(פסחים קיט.) Compot. [*תַּחְבֹּשֶׁת Compresse.
Компрéссъ ז' אֲרוּכַת־תְּעָלָה, *אִסְפְּלָנִית (כלים כח),
Компрометúровать (-тúрую) פ"י הוֹבֵשׁ, הַכְלֵם,
פָּרוֹעַ לְשִׁמְצָה in verlegenheit bringen.
Компромúсъ ז' עֲצַת־שָׁלוֹם, — בְּרִית, *קוֹמְפְּרוֹמִים
(ירושלמי מ"ק ג) Compromiß.
Комфóртъ ז' רְוָחָה, רְחָבָה Bequemlichkeit.
Комшúть см. Кóмкать.
Комъ ז' גּוּשׁ, רֶגֶב, צְנֵפָה Klumpen. [sten bringen.
Конáть פ"י אַלֵּץ מְאֹד, הָבֵא בַּמֵּצַר, הָצֵק zum Aeußer=
Конвéнція נ' עֲצַת־שָׁלוֹם Uebereinkunft.
Конвéртъ ז' לוֹט־הָאִגֶּרֶת, — חִתּוּל Briefcouvert.
Конвóй ז' סָךְ, מוּסָךְ, מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת, אַנְשֵׁי־מִשְׁמָר
לַהוֹלֵךְ Begleitung. -вóйный ת'. [מִשְׁמֶרֶת bewachen.
Конвоúровать (-рую) פ"י הַעֲבֵר כַּסָּךְ, שַׁלַּח עִם
Конвýльсія נ' שָׁבָץ, פַּלָּצוּת Krampf. -сúвный ת'.
Конгрéссъ ז' מוֹעֵד, מוֹעָדָה, סוֹד רוֹזְנֵי־אֶרֶץ Ver=
Кондúція נ' תְּנַי, תְּנָאי* Bedingung. [sammlung.
Кондýкторъ ז' (לְנוֹסְעִים) מְנַהֵל, נְצִיב־הַמַּסָּע Con=
Конёвина נ' см. Конúна. [ductor. -рскій ת'.
Конёвій, Кóнскій ת' סוּס—, סוּסִים— Pferde=.

Коневóдство ס׳ תרבות סוסים Pferdezucht.
Коневóдъ, -децъ ז׳ מגדל סוסים Pferdezüchter.
Конёкъ (-нькá) ז׳ 1) סוס קטן Pferdchen. 2) נעל־ברזל לחליק על־הקרח Schlittschuh. 3) משא נפש Laune. У всякаго свой конёкъ לאיש ואיש משא נפשו. -ньковый ת׳.
Конéцъ ז׳ 1) תכלית, כלות, תם, סוף, קצת, קצה, קץ Ende; Zweck. Къ концý дней למקצת הימים, —באחרית. Отъ начáла до концá מראש ועד־כלה, מהחל עד־כלה. Въ конéцъ, Вконéцъ כלה, סוף, לצמיתות, עד־כלה. 2) אפס, קצה, קצה, פאה Rand. Отъ одногó концá до другáго מן הקצה אל־הקצה, אפסי—, קצוי ארץ. Концы́ земли́ מפה אל־פה. К. вѣнчáетъ дѣло לפי אחריתו יהלל דבר. Сводúть концы́ התם ענין. 3) ראש, חדוד, עקץ* —פאתי— [Spitze.
Конéчно ת״פ באמת, אמנם, כן allerdings.
Конéчность נ׳ קצות; תכלית Endpunkt.
Конéчный ת׳ 1) קיצון schließlich. 2) אשר קץ לו, בן־חלוף vergänglich. 3) ־כלה gänzlich.
Кóникъ ז׳ ארון־מושב, ארגז לשבת עליו Bank.
Конúна נ׳ בשר סוסים Pferdefleisch.
Конкýрсъ ז׳ 1) אספת־נושים לקחת נשים Concurs. 2) התחרות סופרים וחכמי חרשים Mitbewerbung. -сный ת׳.
Кóнная נ׳ שער־הסוסים, —מקנה Pferdemarkt.
Кóнникъ ז׳ רוכב הסוס, פרש, רכב Ritter.
Кóнница נ׳ חיל הפרשים, רכב Cavalerie.
Конногвардéецъ ז׳ פרש מחיל הכרי והרצים Reitergardist. -дéйскій ת׳.
Конножелѣ́зная дорóга מעגל ברזל לסוסים [Pferdeisenbahn.
Коннозавóдство ס׳ מוצא סוסים, —מקנה Pferdezucht.
Кóнный ת׳ סוס—, סוסים— Pferde=.
Коновáлъ ז׳ רופא סוסים, אפיטרס* (במד״ר ס) Pferdearzt. -льный ת׳.
Коновóдъ ז׳ 1) ראש ה־, אביר ה־ Rädelsführer. 2) см. [Коневóдъ.
Кóновязь נ׳ אסור לרגלי סוס רעה Fußstrick.
Конокрáдство ס׳ גנבת סוסים Pferdediebstahl.
Конокрáдъ ז׳ גונב סוסים Pferdedieb.
Конопáтить (-пáчу) פ״י סתום, סכור בפשתי־עץ, בנערת, פקק* verstopfen mit Werg. -ся נפעל.
Конопáтка נ׳ 1) סכר בנערת Kalfaterung. 2) יתד לסכר־נערת Kalfatereisen.
Конопáтный ת׳ אשר לסכר־נערת Kalfater=.
Конопáтчикъ ז׳ עושה שכר־נערת Kalfaterer.
Конопáть נ׳ נערת־שכר Werg zum Verstopfen.

Конопáченіе ס׳ см. Конопáтка 1.
Конопля́ נ׳, -пéль (-пля́) ז׳ קנבוס* Hanf. -пéльный, -пля́ный ת׳.
Коноплянúкъ ז׳ שדה־קנבוס Hanffeld.
Коноплянка נ׳ מין צפור, צרדא* (חולין סב:) Hänfling.
Консерватóрія נ׳ בית־תלפיות השיר Musikschule.
Консистóрія נ׳ לשכת הסופרים לכהן הגליל Kirchenrath. -ріáльный ת׳.
Кóнскій ת׳ סוס—, סוסים— Pferde=.
Консóль ז׳ איל־החלון, זיז הקיר (לפרחים)* Kragstein.
Конститýція נ׳ ממשלת־חקים Staatsverfassung. -ціóнный ת׳.
Кóнсулъ ז׳ מליץ, שר־הסוכך לבני־עמו על־אדמת נכר, מחסה לעמו Consul. -льскій ת׳. [Consulat.
Кóнсульство ס׳ משרת־מליץ, פקדות שר־הסוכך
Консультáнтъ ז׳ יועץ למזור, רופא rathgebender Arzt.
Консультáція נ׳ עצת רופאים Consultation.
Контингéнтъ ז׳ חבל, חלק, שכם Pflichtbeitrag.
Континéнтъ ז׳ יבשה, יבשת Festland. -нентáльный ת׳.
Контóра נ׳ לשכת־החשבון (למסחר) Comptoir. -рный, -рскій ת׳.
Контóрка נ׳ ארון־סופרים Schreibpult.
Контóрщикъ ז׳ פקיד לשכת־החשבון Rechnungsführer.
Контрабáнда נ׳ מעל במכס, עול־רכלה Schleichhandel. -дный ת׳.
Контрабандúръ, -дúстъ ז׳ מועל במכס Schmuggler.
Контрактовáть (-тýю) פ״י התנה בספר־השכירה schriftlich bedingen.
Контрáктъ ז׳ ספר־השכירה Vergleich.
Контрáстъ ז׳ הפך Gegensatz.
Контрибýція נ׳ מס, ענש Brandschatzung. -ціóнный ת׳.
Контролёръ ז׳ בוחן החשבונות Revisor.
Контролúровать (-рую) פ״י בחון חשבון revidiren.
Контрóль ז׳ מבחן החשבונות Revision. -льный ת׳.
Контръ-адмирáлъ ז׳ שליש למושל בגאות־הים.
Контýзить (-тýжу) פ״י כתת בעופו, חלוף ומחוץ, פצוע בשטף עברו streifend verwunden.
Контýзія נ׳ פצע מזיק חולף Quetschung, Verwundung.
Конýра см. Канýра.
Кóнусъ ז׳ גליל מצוק Kegel.
Конфéкты ז״ר אשישים, ממתקים Zuckerwerk.
Конферéнція נ׳ סוד־נועצים, מועצה— Berathung.
Конфéтка, -точка נ׳ אשיש, אשישה Zuckerplätzchen.
Конфéтчикъ ז׳ מוכר אשישים Zuckerbäcker.
Конфéты см. Конфéкты

Конфиденціально ת״פ בְּהַסְתִּיר, בִּגְלוֹת אֹזֶן, חֶרֶשׁ, בַּלָּאט, דָּבָר vertraulich.
Конфирмація נ׳ 1) תְּקֹף דְּבַר־חֹק וּמִשְׁפָּט Bestätigung. 2) חֲנֻכַּת נַעַר בִּבְרִית דָּת Einsegnung.
Конфирмовать (-мую) פ״י קַיֵּם דְּבַר־חֹק bestätigen.
Конфискація נ׳ חֵרֶם־רְכוּשׁ gerichtliche Wegnahme.
Конфисковать (-кую) פ״י הַחֲרֵם רְכוּשׁ gerichtlich wegnehmen. -ся נפ׳ הָחֳרַם— confiscirt werden.
Конфузить см. Сконфузить.
Концентрическіе ת״ר כְּאוֹפָן בְּתוֹךְ, בַּעֲלֵי מֶרְכָּז אֶחָד הָאוֹפָן mittelpunktseinig.
Концертистъ ז׳ מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת Concertgeber.
Концертъ ז׳ מְנַגְּנָה בְּהֵיכְלֵי־עֹנֶג Musikaufführung. -тный ת׳.
Кончать, Кончить פ״י הָתֵם, הַשְׁלֵם, כַּלֵּה enden. -ся פ״ח 1) כָּלָה, כָּלָה, גָּמוֹר, אָפוֹס, פָּסוֹם, sich endigen. 2) גְּוֹעַ, הֵאָסֵף sterben.
Кончикъ ז׳ פֵּאָה, זָנָב, קְצֵה Ende; Spitze. К. языка שְׂפַת לָשׁוֹן (יחז׳ לו, ג). Кончики головень זַנְבוֹת הָאוּדִים.
Кончина נ׳ (הַחַיִּים) מָוֶת, חֲלִיפָה, קֵץ Lebensende.
Конъ ז׳ חֵיק־הַגּוֹרָל Geldeinsatz.
Конь (-ня) ז׳ סוּס Pferd.
Конь-рыба נ׳ חֲמוֹר הַיָּם, מִין דָּג (ע״ו לם.) Seeesel.
Коньякъ ז׳ יֵין־שָׂרָף מִדַּם־עֵנָב Cognak.
Конюхъ ז׳ שׁוֹמֵר הַסּוּסִים Stallknecht.
Конюшій ת״ש אֲשֶׁר עַל־הַסּוּסִים, נְצִיב הָאֻרְוָה Stallmeister.
Конюшня נ׳ אֻרְוַת סוּסִים, אֻרְוָה Pferdestall.
Копа נ׳ 1) עֲרֵמָה, צִבּוּר, חֹמֶר Haufen. 2) שִׁשִּׁים מָנִים Schock.
Копа ז״נ נִרְפֶּה, עָצֵל träger Mensch.
Копалуха נ׳ דוּכִיפַת Auerhenne.
Копальный, -пательный ת׳ עָשׂוּי לַחְפֹּר בּוֹ zum Graben.
Копальщикъ, -патель ז׳ כֹּרֶה, חוֹפֵר Gräber.
Копанецъ (-нца) ז׳ תְּעָלָה קְטַנָּה kleiner Graben.
Копаніе ס׳ מִכְרֶה, כְּרוֹת, חֲפֹר das Graben.
Копань נ׳ (לְמֵי־מָטָר) גֵּב, בּוֹר Abzuggrube.
Копать, -пнуть פ״י קוּר, כָּרֹה, חָפוֹר graben. -ся 1) נפ׳ הִכָּרֵה, הֵחָפֵר gegraben werden. 2) פ״ח הִתְרַפֵּה, עָשֹׂה בַּעֲצַלְתַּיִם, בִּמְלַאכְתּוֹ langsam machen.
Копеечный ת׳ הַנִּמְכָּר בַּאֲגוֹרָה einen Kopeken werth.
Копеечникъ ז׳ כִּילַי, חָרֵד לַאֲגוֹרַת נְחֹשֶׁת Geizhals. -ница נ׳.
Копейка, -пеечка נ׳ אֲגוֹרַת נְחֹשֶׁת רוּסִית Kopeken.
Копейникъ ז׳ 1) חָרַשׁ חֲנִיתוֹת Lanzenmacher. 2) מַחֲזִיק כִּידוֹן, אִישׁ חֲנִית Lanzenträger.
Копейный ת׳ הַחֲנִית— Lanzen-.
Копейщикъ см. Копейникъ 2.
Копилка נ׳ אֲרוֹן מַחְשָׂךְ Sparbüchse.
Копировать (-рую) פ״י הַעְתֵּק מֵעַל־סֵפֶר kopiren.
Копировщикъ ז׳ כּוֹתֵב מֵעַל־סֵפֶר, מַעְתִּיק Kopirer.
Копитель ז׳ קוֹבֵץ עַל־יָד, אוֹסֵף, צוֹבֵר, אוֹגֵר Sammler. -льница נ׳.
Копить (коплю, копишь) פ״י אָגוֹר, קַבּוֹץ עַל־יָד sammeln. -ся פ״ח הֵאָסֵף לָרֹב, הִצָּבֵר sich anhäufen.
Копія נ׳ הַעְתָּקָה, נִשְׁתְּוָן, פַּתְשֶׁגֶן— כִּתָב, פַּרְשֶׁגֶן* Abschrift.
Копка נ׳ см. Копаніе.
Копкій ת׳ אֲשֶׁר יֵעָדֵר בְּמַעְדֵּר leicht zu graben.
Копленіе ס׳ אָסֹף, צִבֹּר das Sammeln.
Копна (-ница) נ׳ עֲרֵמָה, חֹמֶר, צִבּוּר Haufen.
Копоткій, -тный, -тливый ת׳ מִתְרַפֶּה, מִתְמַהְמֵהַּ, מִתְנַהֵג בִּכְבֵדוּת; נִרְפֶּה, בִּמְלַאכְתּוֹ langsam, saumselig.
Копоткость, -ливость נ׳ עֲצַלְתַּיִם, שִׁפְלוּת־יָדַיִם, כְּבֵדוּת Langsamkeit. -нья נ׳ lässiger.
Копотунъ ז׳ נִרְפֶּה, (בַּעֲצַלְתַּיִם) עֹשֶׂה בִּכְבֵדוּת Nach-.
Копоть נ׳ שְׁחוֹר דֶּשֶׁן, עָשָׁן דַּק dünne Rauchschwärze.
Копошить פ״י 1) סַכְסֵךְ, נַעֵר durchwühlen. 2) התרפה עָשֹׂה בִּכְבֵדוּת, בִּמְלַאכְתּוֹ langsam arbeiten. -ся פ״ח רָמוֹשׂ, שָׁרוֹץ wimmeln, sich bewegen.
Коптильный ת׳ עָשׂוּי לְעַשֵּׁן בּוֹ zum Räuchern.
Коптильня נ׳ (לדבר מאכל) בֵּית־עִשּׁוּן Räucherhütte.
Коптильщикъ ז׳ (דבר מאכל) מְעַשֵּׁן Räucherer.
Коптить (-пчу) פ״י הַקְדֵּר בֶּעָשָׁן; עַשֵּׁן räuchern. Коптить небо הָרֹה חָשָׁשׁ וְיָלוֹד קַשׁ Zeit vergeuden.
Коптѣть פ״ע 1) קָדוֹר בֶּעָשָׁן vom Rauch schwarz werden. 2) см. Корпѣть.
Копченіе ס׳ (דבר מאכל) עִשּׁוּן das Räuchern.
Копытень, -тникъ ז׳ (מין צמח) כַּבְּרִי* (שביעית ז) wilder Stard.
Копытистый ת׳ בַּעַל פְּרָסוֹת גְּדוֹלוֹת, מַפְרִיס פַּרְסָה großhufig.
Копытный ת׳ אֲשֶׁר לוֹ פְּרָסוֹת, מַפְרִיס פַּרְסָה hufig.
Копыто (׳р-тце) ס׳ טֶלֶף*, פַּרְסָה Huf.
Копытчатый ת׳ כִּדְמוּת פַּרְסָה hufförmig.
Копыши́ться см. Копошиться.
Копь נ׳ מִכְרֶה, כְּרוֹת Grube, Bergwerk.
Копьё (׳р-пьецо) ס׳ כִּידוֹן, קַיִן, הַצֶּן, רֹמַח, חֲנִית Spieß.
Копьевидный ת׳ כִּדְמוּת חֲנִית lanzenförmig.
Копьеносецъ (-сца) см. Копейникъ.
Кора נ׳ קְלִפָּה, גֶּלֶד, —עוֹר־הָעֵץ Rinde.
Корабельный ת׳ אֲשֶׁר לָאֳנִיָּה Schiff-.
Корабельщикъ ז׳ פְּקִיד הָאֳנִיָּה Schiffer.

Кораблекрушéніе ס׳ שֶׁבֶר אֳנִיָּה Schiffbruch.
Кораблеобрáзный ת׳ כִּדְמוּת אֳנִיָּה schifförmig.
Кораблестроéніе ס׳ מִבְנֵה אֳנִיּוֹת Schiffbau.
Кораблестрóитель ז׳ בּוֹנֵה אֳנִיּוֹת Schiffbauer.
Кораблестрóительный ת׳ אֲשֶׁר לְבִנְיַן־אֳנִיּוֹת zum Schiffbau.
Корáбль (ק׳ -ликъ, נ׳ -лище) ז׳ אֳנִי, אֳנִיָּה Schiff.
Корáллъ ז׳ פְּנִינִים, אֶבֶן ־קוּרָל* (ירושלמי שבת ו) Koralle. -лловый ת׳.
Корáльки ז׳ חֲרוּזֵי פְּנִינִים Korallenschnur. -льковый ת׳.
Корáнъ см. Алкорáнъ.
Корвéтъ ז׳ אֳנִי־שַׁיִט Rennschiff.
Коргá נ׳ 1) עוֹרֵב Krähe. 2) אִשָּׁה זְקֵנָה altes Weib. 3) צוּר מִכְשׁוֹל בַּיָּם, הַר־חוֹל Sandbank.
Кордóнъ ז׳ שְׂדֵרָה מֵאַנְשֵׁי הַצָּבָא Truppenlinie. -дóнный ת׳.
Коренáстый ת׳ 1) רַב־הַשָּׁרָשִׁים starkwurzelig. 2) בָּרִיא stämmig.
Кореневи́къ ז׳ טֶנֶא, סַלְסִלָּה, סַל־נְצָרִים* Korb aus [Wurzeln.
Корени́стый ת׳ רַב־הַשָּׁרָשִׁים wurzelig.
Кореннóй ת׳ הַשֹּׁרֶשׁ—, שָׁרְשִׁי*, עִקָּרִי* ursprünglich; Wurzel=. К. житель תּוֹשָׁב, אֶזְרַח הָאָרֶץ. -нная лóшадь הַסּוּס הַתִּיכוֹן בְּרִתְמָה Deichselpferd. -нные зýбы טוֹחֲנוֹת, תְּאוֹמוֹת* (בכורות לט.) Backzähne.
Коренщи́къ ז׳ מוֹכֵר סַמֵּי־בֶשֶׂם Wurzelhändler.
Кóрень (-рня) ז׳ 1) שֹׁרֶשׁ Wurzel. Пусти́лъ к. הִכָּה שֹׁרֶשׁ, הִשְׁרִישׁ, שֹׁרֶשׁ. Хлѣбъ на корню קָמָה. 2) מָקוֹר—, מוֹצָא—, רֹאשׁ—, שֹׁרֶשׁ־דָּבָר Ursprung.
Корéнье ס׳ סַמִּים, בְּשָׂמִים Gewürz.
Корешóкъ (-шкá) ז׳ 1) שֹׁרֶשׁ קָטָן Würzelchen. 2) גַּב תַּכְרִיךְ־סֵפֶר Rücken des Buches.
Корзи́на נ׳ טֶנֶא, כְּלוּב (קַיִץ), סַלְסִלָּה, סַל Korb.
Корзи́нщикъ ז׳ עוֹשֵׂה סַלְסִלּוֹת Korbmacher. -щица נ׳.
Кори́нка נ׳ מִין צִמּוּקִים קְטַנִּים Korinthenrosinen.
Кори́стый ת׳ (עֵץ) אֲשֶׁר גִּלְדּוֹ עָב dickrindig.
Кори́ть פ״י חָרוֹף עַל־, הוֹכֵחַ— tadeln. [nehmster.
Корифéй ז׳ רֹאשׁ, רִאשׁוֹן, אֲבִי כָּל־, מְנַצֵּחַ בְּ־ Vor=
Кори́ца נ׳ קִנְמָן־בֶּשֶׂם, קִנָּמוֹן, קִדָּה Zimmt. -ри́чный ת׳.
Кори́чневый ת׳ כְּמַרְאֵה קִנָּמוֹן, כְּעֵין־קִדָּה Zimmtfarbig, braun. [Rinde, Schale. -ковый ת׳.
Кóрка נ׳ (בְּכִכַּר הַלֶּחֶם) קְרוּם, עוֹר, גֶּלֶד (פְּרִי); זָג*
Кормá נ׳ אֲחוֹרֵי־, —יַרְכְּתֵי־אֳנִיָּה Schiffshintertheil.
Кормёжный видъ תְּעוּדָה לַעֲבֹד עַל־לֶחֶם־חֻקּוֹ Unterhaltsschein.
Корми́лецъ (-льца) ז׳ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד; מְנַהֵל, מְכַלְכֵּל
Корми́лица נ׳ אוֹמֶנֶת, מֵינֶקֶת Amme. [Ernährer.
Корми́ло ס׳ מָשׁוֹט, מִשּׁוֹט Steuerruder. К. правлéнія שֵׁבֶט הַמִּשְׂרָה.
Корми́ть (-млю) פ״י כַּלְכֵּל, חַיֵּה, הַטְרֵף אִישׁ לֶחֶם־חֻקּוֹ ernähren; füttern. К. грýдью הֵנִיק. -ся פ״ח חָיָה נַפְשׁוֹ, מָצוֹא טֶרֶף בֵּיתוֹ sich nähren.
Кóрмка נ׳, Кормлéніе ס׳ כַּלְכָּלָה, מִחְיָה Fütterung.
Кóрмный ת׳ דָּשֵׁן וְשָׁמֵן Futterreich.
Кормови́ще ס׳ מְקוֹם מִרְעֶה Viehweide.
Кормовóе ס׳ כֶּסֶף מְחִיר־הָאֹכֶל Nahrungskosten.
Кормовóй ז׳ תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט Steuermann.
Кóрмчая книга סֵפֶר מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים Kirchengesetz=
Кóрмчій, -мщикъ ז׳ см. Кормовóй. [buch.
Кормъ ז׳ אֹכֶל, מָזוֹן, צֵידָה, טֶרֶף, לֶחֶם־חֹק, מִסְפּוֹא (לבהמה) Futter.
Корневáтый ת׳ רַב־הַשָּׁרָשִׁים starkwurzelig.
Корневи́къ ז׳, -ви́на נ׳, -ви́ще ס׳ גֶּזַע הַשָּׁרָשִׁים, —עִקַּר* (דניאל ד, יב) Hauptwurzel.
Корневóй ת׳ הַשֹּׁרֶשׁ—, הַשָּׁרָשִׁים— Wurzel=.
Корноплóдный ת׳ (צמח) אֲשֶׁר פִּרְיוֹ, פֹּרֶה בְּשָׁרְשׁוֹ בְּשָׁרָשָׁיו Wurzelfrucht tragend. [Wörterbuch.
Корнеслóвъ ז׳ אוֹצַר שָׁרְשֵׁי־לָשׁוֹן etymologisches
Корнéтъ ז׳ שַׂר־עֲשָׂרוֹת בִּצְבָא־הַפָּרָשִׁים Reiterfähnrich.
Корни́стый ת׳ см. Корневáтый.
Корноýхій ת׳ כְּרוּת־אֹזֶן mit gestutzten Ohren.
Кóрный ת׳ см. Корь.
Коробéйникъ ז׳ רוֹכֵל רַגְלִי, תָּר (מ״א י, טו) Hausirer.
Корóбить (-блю) פ״י כָּפוֹף, עַקֵּל, עַקֵּשׁ krümmen. -ся פ״ח עָקוֹל, הִכּוֹף sich krümmen.
Короби́ще ז׳ כְּלוּב גָּדוֹל großer Korb.
Корóбка, -рóбочка נ׳, -бóкъ ז׳ תֵּבָה קְטַנָּה, צִנְצֶנֶת, סַל, דוּד Körbchen.
Корóбочникъ ז׳ עוֹשֵׂה כְלוּבִים, סַלִּים—Korbmacher
Корóбчатый ת׳ כִּדְמוּת כְּלוּב (טֶנֶא) korbförmig.
Кóробъ ז׳ טֶנֶא, סַלְסִלָּה, סַל Korb. Наговори́лъ съ три кóроба הִרְבָּה לְדַבֵּר תֹּהוּ.
Корóва (ק׳ -вка, -вушка) נ׳ פָּרָה Kuh. -рóвій ת׳
Коровáй ז׳ כִּכַּר לֶחֶם אוֹ גְבִינָה Brod=, Käselaib.
Корóвникъ ז׳ מִכְלַת־פָּרָה, —רֶפֶת Kuhstall.
Корóвница נ׳ שׁוֹמֶרֶת הַפָּרָה Kuhmagd.
Королéва נ׳ גְּבִירָה, מַלְכָּה Königin.
Королéвичъ ז׳ בֶּן־מֶלֶךְ Königssohn.
Королéвна נ׳ בַּת־מֶלֶךְ Königstochter.
Королéвскій ת׳ מְלָכִים—, אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ königlich.
Королéвство ס׳ מַמְלָכָה, מֶמְשֶׁלֶת־מֶלֶךְ Königreich.
Королёкъ (-лькá) ז׳ 1) מִין צִפּוֹר, סוּנָה* (חולין סב:)

Zaunkönig. 2) (מאי מלטא) תפוח־זהב rothfleischige
Коро́ль ז׳ מלך König. [Apfelsine.
Коромы́сло ס׳ 1) מוט־הדליים, על הסבל, *אסל (כלים
יז, טו) Schulterjoch. 2) פלס למשקל Wagebalken.
Коро́на נ׳ כתר, עטרה, נזר Krone. -нный ת׳ אשר
למלך Krons=.
Корона́ція נ׳, -нова́ніе ס׳ יום הנתן כתר, יום־הכתר
-מלכות בראש Krönung.
Коронова́ть (-ну́ю) פ״י עטר, נתון כתר־מלכות
-בראש krönen. -ся פ״ח שום כתר על־ראשו sich
Коро́ста נ׳ גרב, חרס, צרעת Krätze. [krönen lassen.
Коро́стель נ׳ מין שליו, *שכלי (יומא עה:) Wachtelkönig.
Коро́стовѣть, -стѣть פ״ע הנגף בגרב, *הצטרע
krätzig werden. [бесѣдою שעשע בשיחה נפשו.
Корота́ть פ״י קצר, הקצר verkürzen. К. время
Коро́тенькій см. Короткій.
Коротёхонекъ ת׳ קצר מאד sehr kurz.
Короти́ть(-рочу́,-роти́шь) פ״י קצר, הקצר abkürzen.
Коро́ткій (ק׳ -тенькій) ת׳ קצר kurz. Въ коро́т-
кихъ слова́хъ במעט מלים.-кое знако́мство קרבת־
רעים genaue Bekanntschaft.
Коротко́ ת״פ קצר. К. сказа́ть גרוע שיחה. К. зна́ю
его ידעתיו עד־מאד.
Коротковáтый ת׳ קצר מעט etwas kurz.
Коро́ткость נ׳ 1) קצר Kürze. 2) קרבה Vertrau=
Коротко́ше́я זו״נ קצר־הצואר Kurzhalsiger. [lichkeit.
Коротышка 1) נ׳ בגד קצר kurzer Rock. 2) זו״נ
ננס, שפל קומה* Knirps.
Коротышъ ז׳ см. Коротышка 2.
Коро́че ת׳ קצר מ־ kürzer.
Корочу́нъ ז׳ קטל, קרץ, הרג Tod.
Ко́рпія נ׳ פתילי־מזור, *ממזור (יר׳ שבת ז) Charpie.
Ко́рпусъ ז׳ 1) גו אדם, גויה Körper. 2) חיל־צבא
Corps. 3) מין אותות הדפוס Garmond.
Корпѣ́ніе ס׳ יגיעת־בשרים, עמל בלי־חשך anhalten=
der Fleiß. [anhaltend arbeiten.
Корпѣ́ть (-плю́, -пи́шь) פ״ע הוגע נפשו, עמול הרבה
Корре́кторъ ז׳ *מגיה, מתקן, מסיר שגיאות הדפוס
Corrector. -рскій ת׳. [rectur. -рный ת׳.
Коррэкту́ра נ׳ גליון הדפוס לתקן, גליון־סגים Cor=
Корреспонде́нтъ ז׳ שולח דברי־ספר Briefwechsler.
Корреспонде́нція נ׳ משלוח ספרים איש לרעהו
Briefwechsel. [Corridor.
Корридо́ръ (ק׳ -рикъ, -рецъ) ז׳ מבוא, תא, סף
Корса́къ ז׳ שועל־המדבר Steppenfuchs.

Корса́ръ ז׳ שודד הים Seeräuber.
Корсе́тъ ז׳ חלצים, מזח, מזיח, אזור־מתנים Leibchen.
Ко́ртикъ ז׳ חרב קצרה Hirschfänger.
Ко́рточки נ״ר ברכים כרעות gebeugte Knie. При-
сѣсть на ко́рточки קרוס וישוב, ישוב תחתיו.
Ко́рча נ׳ שבץ, רטט, הלחלה, *עוית Krampf.
Корча́га, -ча́жка נ׳ כלי־חרש, כד, פך irdener Topf
Корчево́й ת׳ השבץ— Krampf=. [wirth. -ница נ׳.
Корче́мникъ ז׳ בעל מלון, אדוני בית־מרזח Schenk=
Корче́мничать, -мствовать (-ствую) פ״ע 1) נהל
בית־מרזח eine Schenke halten. 2) מעול במכס־היין
heimlich Branntwein verkaufen.
Корче́мничество ס׳ 1) משק בית־מרזח Schenk=
wirthschaft. 2) מעל במכס־היין heimlicher Verkauf
des Branntweins.
Корче́мный ת׳ אשר למלון־ארחים Schenk=
Корче́нье ס׳ см. Ко́рча.
Ко́рчить פ״י קפד, קמוט, כפוף krampfhaft zusammen=
ziehen. К. изъ себя כ־ התאמץ להראות sich gebähr=
den. Онъ ко́рчитъ изъ себя зна́тнаго господина
הוא מתהדר כבן־נדיבים. -ся פ״ח קרוס, חול, התפלץ
sich krümmen.
Корчма́ נ׳ בית־מרזח, מלון־ארחים Schenke; Herberge.
Корчма́рь ז׳ בעל בית־מרזח Schenkwirth. -рка נ׳.
Ко́ршунъ ז׳ דיה Geier. -шу́ній ת׳.
Коры́стникъ ז׳ אוהב בצע Gewinnsüchtiger.-ница נ׳.
Коры́стный ת׳ 1) נותן פרי, מועיל vortheilhaft. 2)
בצע— eigennützig.
Коры́стоваться (-ту́юсь) פ״ח מצא חפצו, בצוע
בצע zu seinenm Vortheil benutzen.
Корыстолю́бецъ (-бца) см. Коры́стникъ.
Корыстолюби́вый ת׳ נוטה אחרי הבצע gewinn=
Корыстолю́біе ס׳ אהבת בצע Eigennutz. [süchtig.
Коры́сть נ׳ בצע Gewinnsucht.
Коры́тникъ ז׳ עושה רהטים, חרש צנורות Trogmacher.
Коры́тничей ז׳ נושא הצידה לכלבי הציד Hunde=
fütterer.
Коры́то ס׳ עריסה, רהט, שקת Trog. -ры́тный ת׳.
Корь נ׳ חלי־הבהרת Masern.
Ко́рюха, -рюшка נ׳ מין דג קטן Stint.
Коря́вый ת׳ 1) מעקל (גזע־עץ) krumm wachsend. 2)
מלא בהרות pockenarbig.
Коряно́й ת׳ עשוי מגלד־עץ, פצלות— aus Rinde.
Коса́ נ׳ 1) מחלפה, מקלעת־שער Zopf. 2) מגל־, את
מזמרה, חציר Sense. Нашла́ к. на ка́мень מצא מין

אֶת מִינוֹ. 3) לְשׁוֹן חוֹל בַּיָּם Erdzunge.

Косáрь ז׳ 1) קוֹצֵר חָצִיר Grasmäher. 2) מַזְמֵרָה, מַעֲרָצָה Gartenmesser. [(חולין סז:) Schwertlilie.

Косáтикъ ז׳ *אִרוּס, מִין סוּף *סִמּוּן אֲנַמִּים, (כלאים ה)

Косáтка נ׳ דְּרוֹר, צִפּוֹר, *סְנוּנִית (חולין סב.); *קִיק (שם סב.) Mauerschwalbe; Seehahn. [chen.

Косáточка נ׳ 1) см. Косáтка 2) יוֹנָתִי תַמָּתִי Lieb=

Косáтый ת׳ אֲשֶׁר לוֹ מַחְלְפוֹת שֵׂעָר zopfig.

Кóсвенность נ׳ עַקְלְקַלָּה, עִקְּשׁוּת. Schiefheit.

Кóсвенный ת׳ נוֹטֶה הַצִּדָּה, עֲקַלָּתוֹן, מַטֶּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו schief. К. падéжъ נְטִיָּה מֵהַיַּחַס הַיָּשָׁר Beugefall.

Косéцъ (-сцá) см. Косáрь 1.

Косинá נ׳ см. Кóсость.

Косúть (Кошý, Кóсишь) פ״י 1) קָצוֹר חָצִיר mähen. 2) עַוֵּה, עַוֵּת, עַבֵּת, עַבֵּט schief machen. -ся פ״ח 1) הִקָּצֵר (חציר) gemäht werden. 2) נָטֹה הַצִּדָּה, הִתְעַוֵּת schief werden. -ся на когó הַבֵּט צַר־מָעוֹן, עָיֹון אֶת־ בְּ־ (בצרות עין) schief ansehen.

Косúца, -сúчка נ׳ מַחְלֶפֶת—, מִקְלַעַת־שֵׂעָר קְטַנָּה [Zöpfchen.

Косúща נ׳ см. Косá.

Космá נ׳ צִיצִית רֹאשׁ, דַּלָּה, קְוֻצָּה Haarbüschel.

Космáтость נ׳ פֶּרַע־שֵׂעָר Zottigkeit.

Космáтый ת׳ שָׂעִיר, פְּרוּעַ שֵׂעָר zottig.

Космáтѣть פ״ע הִתְגַּדֵּל פֶּרַע שְׂעָרוֹ zottig werden.

Космáчъ ז׳ פְּרוּעַ שֵׂעָר Haarzottiger.

Космéтика נ׳ מְרוּקֵי הַנָּשִׁים, —תַּמְרוּקֵי Kosmetik, Schminkmittel. -тúческій ת׳.

Космúческій ת׳ —הַיְקוּם, —הַיְצוּר Welt=.

Космогóнія נ׳ חֵקֶר־הַיְקוּם Weltentstehungslehre.

Космогрáфія נ׳ סֵפֶר תּוֹלְדוֹת הַיְקוּם Weltbeschreibung.

Космополúтъ ז׳ מְחַשֵּׁב תֵּבֵל כֻּלָּהּ לְאֶרֶץ, יְלִיד־תֵּבֵל מוֹלַדְתּוֹ Weltbürger. [mälde.

Косморáма נ׳ סֵמֶל תֵּבֵל וְצֶאֱצָאֶיהָ בְּמַחֲזֶה Weltge=

Космúкъ נ׳ 1) מוֹכֵר אִתִּים וּמַזְמֵרוֹת Sensenverkaufer. 2) תִּקְוַת־חוּט לְשֵׂעָר Bändchen. [מְבִישׁ] Zögerer.

Коснúтель, -льный ת׳ מִתְמַהְמֵהַּ, מִתְרַפֶּה בִּמְלַאכְתּוֹ,

Коснúть פ״ע הִתְרַפֵּה, בּוֹשֵׁשׁ, הִתְמַהְמֵהַּ zögern.

Кóсность נ׳ כְּבֵדוּת, עַצְלְתַּיִם, שִׁפְלוּת יָדַיִם Zögerung; Trägheit. [Stottern.

Косноязы́чность נ׳ לְשׁוֹן עִלְּגִים, כְּבֶד־פֶּה das

Косноязы́чный ת׳ עִלֵּג לָשׁוֹן, עֲרַל שְׂפָתַיִם, כְּבַד־פֶּה stotternd.

Косноязы́чить פ״ע בַּטֵּא בִלְשׁוֹן, דַּבֵּר בְּלַעֲגֵי שָׂפָה עִלְּגִים] stottern.

Коснýться см. Касáться.

Кóсный ת׳ см. Коснúтель.

Коснѣ́ніе ס׳ קְשִׁי־עֹרֶף, הַאֲרִיךְ בְּ־ das Beharren.

Коснѣ́ть פ״ע עָמוֹד בְּ־, —הַאֲרֵךְ unbeweglich verbleiben. К. въ невѣ́жествѣ הַקְשֵׁה עָרְפּוֹ, הַאֲרֵךְ בְּסִכְלוּת.

Кóсо ת״פ עָקֹב schief. К. смотрѣ́ть на- הַבֵּט, עָיֹון אֶת־ צַר מָעוֹן בְּ־ anschielen.

Косовáтый ת׳ נוֹטֶה מְעַט הַצִּדָּה, עָקֹב מְעַט etwas [schief.

Косовúще ס׳ עֵץ מַגַּל־הֶחָצִיר, —יַד Sensenstiel.

Косоглáзый ת׳ נַעֲוֵה־עֵינַיִם schielend.

Косоглáзіе ס׳ עַוַּת הָרְאוּת das Schiefsehen. [steil.

Косогóристый ת׳ מָלֵא רְכָסִים, —הֲדוּרִים abschüssig,

Косогóрный ת׳ אֲשֶׁר בְּצֶלַע הָהָר auf einem Abhang [liegend.

Косогóръ ז׳ צֶלַע־הָהָר, עָקֹב steiler Berg.

Косóй ת׳ נַעֲוֵה, מְעֻקָּל, עָקֹב, עִקֵּשׁ schief.

Косолáпый, -ногíй ת׳ עִקֵּשׁ יָדַיִם; *עִקֵּל, נַעֲוֵה־רַגְלַיִם (בכורות מה.) Krummfüßig.

Косоóкій см. Косоглáзый. [bändchen.

Косоплéтина, -плётка נ׳ פְּתִיל מַחְלְפוֹת הַשֵּׂעָר Zopf=

Кóсость נ׳ מַעֲקָשׁ, עַוָּתָה, עֲקַלְקַלָּה, עַוָּה Schiefheit.

Костёлъ ז׳ (לבני דת רומית) בֵּית־תְּפִלָּה Kirche.

Костенѣ́ть פ״ע הָקְשֵׁה כָּעֶצֶם sich verknöchern.

Костёръ ז׳ מְדוּרָה, דּוּר עֵצִים Scheiterhaufen.

Костúстый, -стлúвый ת׳ —גָּרֶם, רַב־הָעֲצָמִים stark=knochig; voll Grätchen.

Костля́вый ת׳ אֲשֶׁר שֻׁפּוּ עַצְמוֹתָיו knöcherig.

Кóстникъ ז׳ בֵּית־עַצְמוֹת מֵתִים Knochenhaus.

Костоглóдъ ז׳ גּוֹרֵם, מְגָרֵם עֲצָמִים, —מְעַצֵּם Knochennager.

Костолóмъ ז׳ שִׁבְרוֹן עֲצָמִים, —כְּאֵב Knochenschmerz.

Костопрáвный ת׳ עָשׂוּי לְהַחֲלִיץ עֲצָמוֹת zum Knocheneinrenken.

Костопрáвство ס׳ מַרְפֵּא עֶצֶם Knocheneinrenkung.

Костопрáвъ ז׳ מַחֲלִיץ עֲצָמוֹת Knocheneinrenker.

Кóсточка נ׳ 1) עֶצֶם דַּק Knöchelchen. 2) חַרְצַן־פְּרִי Fruchtkern.

Костоѣ́да, -дица נ׳ רְקַב־עֲצָמוֹת Knochenfraß.

Костъ ז׳ מִין צֶמַח, *קֹשְׁטְ, *כֹּשֶׁת Costus.

Косты́ль, -лёкъ ז׳ 1) פֶּלֶךְ, מִשְׁעֶנֶת Krücke. 2) מַסְמֵר קוֹרִים Hackennagel. -льковый ת׳.

Костыля́ть 1) פ״ע הִשָּׁעֵן בַּפֶּלֶךְ auf Krücken gehen. 2) פ״י הַכֵּה בַמַּקֵּל prügeln. [Elfenbein.

Кость נ׳ עֶצֶם, גֶּרֶם Knochen. Слонóвая кость שֵׁן

Костюмировáть (-рýю) פ״י הַלְבֵּשׁ תִּלְבֹּשֶׁת לְמַחֲזֶה) (שַׁעֲשֻׁעִים) kostümiren. -ся פ״ח לְבֹשׁ תִּלְבֹּשֶׁת לְמַחֲזֶה sich kostümiren.

Костю́мъ ז׳ תִּלְבֹּשֶׁת לְבָמַת־חִזָּיוֹן Kostüm.

Костянка,-тяшка 'נ חַרְצַן כַּפְתּוֹר knöcherne Knopf=
Костяной 'ת עֶצֶם—, עֲצָמִים— knöchern. [form.
Косуля 'נ מַעֲנִית, מִין מַחֲרֵשָׁה Hakenpflug.
Косынка, -ночка 'נ מִטְפַּחַת שָׁלֹשׁ הַכְּנָפוֹת Hals=
Косырь 'ז מַזְמֵרָה, מַעֲרָצָה krummes Messer. [tüchlein.
Кось см. Косость.
Косьба 'נ קְצִיר חָצִיר das Mähen.
Косѣть פ"ע הֵעָקֵשׁ בִּרְאוֹת עֵינָיו anfangen zu schielen.
Косякъ 'ז 1) מְזוּזַת דֶּלֶת וְחַלּוֹן Pfosten. 2) קֶרַע אֶרֶג
schräg abgeschnittenes Stück. -сячный 'ת.
Косяной 'ת אֲשֶׁר לְמַחְלֶפֶת שֵׂעָר Zopf=.
Косящатый 'ת אֲשֶׁר מְזוּזוֹת לוֹ mit Pfosten.
Котёлъ (-тлá) 'ז דּוּד, סִיר, פָּרוּר Kessel. -тéльный 'ת.
Котéльникъ 'ז חָרַשׁ דּוּדֵי־נְחֹשֶׁת Kesselschmied. [sein.
Котéльничать פ"ע עָשֹׂה דּוּדֵי־נְחֹשֶׁת Kupferschmied
Котéльничій 'ת אֲשֶׁר לְחָרַשׁ דּוּדֵי־נְחֹשֶׁת Kessel=
Котéльный 'ת см. Котёлъ. [schmied=.
Котёнокъ (-нка) 'ז בֶּן־חָתוּל Kätzchen. ('ר -тята).
Котикъ 'ק см. Котъ. [werfen (von Katzen).
Котиться (кочусь) פ"ח הוֹלֵד—, מַלֵּט חֲתוּלִים Junge
Котлета ('ק-тка) 'נ רְקִיק בָּשָׂר צָלִי Cotlett. -тный 'ת.
Котлина 'נ 1) см. Котловина. 2) מִרְבַּץ חֲזִירֵי־יַעַר
Lager der Eber.
Котлище 'ז דּוּד גָּדוֹל, —פָּרוּר großer Kessel.
Котловина 'נ 1) מַעֲמָק, מִשְׁקָע, צוּלָה, מְצוּלָה
Strudel. 2) פִּי הַר חוֹצֵב אֵשׁ Krater.
Котовикъ 'ז *מַרְוָא (שבת קט:) Katzenkraut.
Котома ('ק -томка) 'נ אַמְתַּחַת, יַלְקוּט, צִקְלוֹן Quer=
sack. -мочный 'ת.
Который מ"ג אֲשֶׁר, שֶׁ־, הַ־, זֶה, זוּ welcher.
Котъ ('ק Котикъ) 'ז חָתוּל זָכָר Kater. -товый 'ת.
Коты ז"ר נַעֲלֵי־עוֹר לָאִכָּרִים Bauerschuhe.
Котя (-ята) см. Котёнокъ.
Котячій 'ת אֲשֶׁר לִבְנֵי־חָתוּל der jungen Katzen.
Кофе, -фей 'ז קְלִי־קָפֶה ;צֶמַח קָפֶה הַיָּדוּעַ Kaffee.
-фейный 'ת.
Кофейникъ 'ז, -ница 'נ פַּךְ לְבַשֵּׁל קָפֶה Kaffeekanne.
Кофейня 'נ בֵּית מִשְׁתֵּה־קָפֶה Kaffeehaus. [-точный 'ת.
Кофта ('ק-точка) 'נ אֲפֻדַּת־חֵשֶׁב (לְנָשִׁים) Aermelleibchen.
Коцевейка 'נ אֲפֻדַּת־חֵשֶׁב (לְנָשִׁים) Frauenjacke.
Кочанъ 'ז גֻּלַּת יָרָק־כְּרוּב וְגִזְעוֹ, —קוֹלָס* (עוקצי׳ א) Kohl=
kopf. [Nomadenleben.
Кочеваніе 'ס מְגוּרִים, מַסַּע שׁוֹכְנֵי אֹהָלִים, מְרוּד
Кочевать (-чую) פ"ע תּוּר, גּוּר, סָחוֹר אֶרֶץ herum=
ziehen. Кочующій народъ שֹׁכְנֵי בָאֳהָלִים.

Кочевище 'ס נְאוֹת־רוֹעִים, —מִרְבָּץ Nomadenlager.
Кочёвка см. Кочеваніе.
Кочевой 'ת אֲשֶׁר לְשׁוֹכְנֵי אֹהָלִים; ־רוֹעִים Nomaden=.
Кочевье 'ס см. Кочевище.
Кочегаръ 'ז מַשִּׂיק תַּנּוּרִים Ofenheizer.
Кочень (-чня) 'ז см. Кочанъ.
Коченѣть פ"ע קָפֹא, הָיֹה לְאֶבֶן, כּוּז erstarren.
Кочерга ('ק -рёжка) 'נ סִירָה (לַחְתּוֹת אֵשׁ מִיָּקוּד)
יָעֶה Ofenkrücke. -рёжный 'ת.
Кочерыга ('ק -рыжка) 'נ גֶּזַע יָרָק־כְּרוּב Kohlstrunk
Кочетъ ('ק -токъ) 'ז *תַּרְנְגוֹל Hahn.
Кочешокъ (-шка) 'ק см. Кочанъ.
Кочка 'נ עִי, גַּל, בָּמַת־יַעַר Erdhügelchen. [Stelle.
Кочкарникъ 'ז מְקוֹם גַּלִּים נִצִּים, —עִיִּים hügelige
Кочкарный, -чковатый 'ת מָלֵא עִיִּים hügelig.
Кошачій 'ת חָתוּל Katzen=. [beitel -лёчный 'ת.
Кошелёкъ (-лка, 'ק лёчекъ) 'ז חָרִיט, כִּיס Geld=
Кошель ('ג -лище) 'ז אַמְתַּחַת, צִקְלוֹן Korb, Kober.
Кошельковый 'ת ־כִּיס, ־חָרִיט Beutel=.
Кошемаръ 'ז מוּעָקָה בַּלֵּב מֵחֶזְיוֹנוֹת לַיְלָה Alpdrücken.
Кошениль 'נ שְׁנִי־תוֹלַעַת; תּוֹלַעַת־שָׁנִי, שָׁנִי Coche=
nilenfarbe. -льный 'ת.
Кошенина 'נ חָצִיר קָצוּר gemähtes Gras.
Кошеніе 'ס קְצִיר חָצִיר, —גֵּז das Mähen.
Кошка ('ק -шечка) 'נ חָתוּל נְקֵבָה Katze. [Biber.
Кошлокъ 'ז מִין חַיָּה, *בֶּן־כַּבָּר (חולין קכז.) junger
Кошма 'נ מִכְבָּר, כְּבִיר שֵׂעָר, סָדִין מְצֻמָּר düner Filz.
Кошница 'נ סַל, סַלְסִלָּה, טֶנֶא Korb.
Коштъ 'ז דֵּי מַחְסוֹר, *כַּלְכָּלָה Kosten.
Кощей см. Кащей.
Кощунникъ 'ז אִישׁ־לָצוֹן, מְחַלֵּל קֹדֶשׁ, בּוֹזֶה קָדָשִׁים
Heilgthumsspötter. -нница 'נ. [spöterei.
Кощунство 'ס לָצוֹן, תַּהֲלָה בַּקֳּדָשִׁים Heiligthums=
Кощунствовать (-ствую) פ"ע הִתְלוֹצֵץ, הַלְעֵב
בְּקָדְשֵׁי־יְיָ, —הִתַּעְתֵּעַ spotten.
Кощунъ см. Кощунникъ -нья. 'נ.
Крабъ 'ז סַרְטַן־הַיָּם Krabbe.
Кравчій ש"ת שַׂר־הַמַּשְׁקִים Obermundschenk.
Краденое ש"ת דָּבָר גָּנוּב das Gestohlene.
Крадунъ 'ז גַּנָּב Dieb. -нья 'נ.
Краевой 'ת (בְּקָצֵה־, בִּירְכְּתֵי־) אֲשֶׁר בִּפְאַת־ Eck=
Краёкъ (крайка) 'ק см. Край.
Краеугольный камень אֶבֶן־פִּנָּה Eckstein.
Кража 'נ גְּנֵבָה Diebstahl.
Край 'ז 1) פֵּאָה, שָׂפָה, פֶּה, כָּנָף, גְּבוּל, קָצֶה, עִבְּרָה

עֶבְרֵי־פִי Rand, Kante. К. у постéли פְּאַת־מִטָּה. К. у стакáна שְׂפַת־כּוֹס. Края земли́ פַּאֲתֵי־אֶרֶץ, קַצְוֵי—, יַרְכְּתֵי—, אַפְסֵי—, אֲצִילֵי—, כַּנְפוֹת—. Края потóка גְּדוֹת נַחַל. 2) מְדִינָה, אֶרֶץ Gegend, Land.

Крáйне ת"פ לִמְאֹד, בִּמְאֹד, מְאֹד äußerst, sehr.

Крáйній ת' 1) אַחֲרוֹן, קִיצוֹן äußerster, letzter. К. зáнавѣсъ הַמָּסָךְ הַקִּיצוֹנָה. -няя цѣнá הַמְּחִיר הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ. -няя плоть עָרְלָה. 2) נָחוּץ מְאֹד; größt, stärkst. Имѣю въ этомъ крáйнюю нужду דָּבָר זֶה נָחוּץ לִי מְאֹד. Крáйняя нéнависть תַּכְלִית שִׂנְאָה.

Крáйность נ' כָּלָה, תַּכְלִית das Aeußerste. До крáйности עַד־כָּלָה, לְכָלָה, עַד־תַּכְלִית, מְאֹד.

Краковя́къ ז' מִין מָחוֹל krakauischer Tanz.

Крáля נ' 1) מַלְכָּה (בַּקְּלָפִים) Kartendame. 2) יְפַת־תֹּאַר schöne Frau.

Крамóла נ' מֶרֶד, קֶשֶׁר Empörung.

Крамóльникъ ז' מוֹרֵד, מִתְפָּרֵץ, קוֹשֵׁר Empörer. -ница נ'.

Крамóльничать פ"ע הִתְפָּרֵץ, מָרוֹד, קָשׁוֹר קֶשֶׁר sich empören.

Крамóльническій ת' מֶרֶד—, בּוֹגְדִים— empörerisch.

Крамóльничество ס' מֶרֶד, סֶלֶף־בּוֹגְדִים Empörung.

Крамóльный ת' מָלֵא רוּחַ־מֶרֶד, שׁוֹאֵף לִמְרֹד empörerisch.

Крамóльство см. Крамóльничество.

Крамóльствовать (-ствую) פ"ע קָשׁוֹר, חֲסוֹת לִמְרֹד, קֶשֶׁר קְרִיָּה הָפַךְ empören.

Крамповáть (-пýю) פ"י סַמֵּר, עָשׂה צַמֶּרֶת לַצֶּמֶר, שָׂרוֹק krämpen.

Кранъ ז' מַזְרֵק, מוּצֶּקֶת, *דַּד־חָבִית (יומא לז.), *כָּרֶן (ע"ז נט:) Krahn.

Крáпать (-паю או -плю) פ"ע 1) נָטוֹף, עָרוֹף, רָעוֹף tröpfeln. 2) פ"י בָּרוֹד, עָשׂה נְקֻדּוֹת, נַקֵּד sprenkeln.

Крапи́ва נ' סִלּוֹן מַמְאִיר, קִמּוֹשׂ Nessel. -вный ת'.

Крапи́вникъ ז' см. Королёкъ 1.

Крапи́вница נ' קַדַּחַת צָרֶבֶת Nesselfieber.

Крáпина (ק' -нка) נ' 1) רְסִיס, אֶגֶל, נֶטֶף Tröpfchen. 2) נְקֻדָּה Pünktchen.

Крáпленный, -пчатый ת' נָקֹד, נָקֹד getröpfelt.

Крапъ ז' נְטִיפָה, נִקּוּד Besprenkelung.

Красá נ' פְּאֵר, צְבִי, הֲדָרָה, הָדָר, הוֹד, חֵן, יֹפִי, תִּפְאָרָה Schönheit.

Красáвецъ (-вца), -вчикъ ז' יְפֵה־מַרְאֶה schöner Mann.

Красáвица נ' אֵשֶׁת־חֵן, יְפַת־מַרְאֶה die Schöne.

Краси́вость נ' см. Красá.

Краси́вый, -си́венькій ת' הָדוּר, נָאוֶה, יָפֶה schön.

Красивѣть פ"ע הָלוֹךְ וְטוֹב בְּמַרְאֶה schön werden.

Краси́льникъ ז' צוֹבֵעַ Färber -ница נ'. -ничій ת'.

Краси́льный ת' עָשׂוּי לִצְבֹּעַ בּוֹ zum Färben.

Краси́льня נ' בֵּית־הַצּוֹבְעִים Färberei.

Краси́льщикъ ז',-щица נ' см. Краси́льникъ, -ница.

Крáсить (крáшу) פ"י 1) מָשׁוֹחַ בְּצֶבַע, צָבוֹעַ färben. 2) (פָּאֵר) עַל־ נָתוֹן הוֹד schmücken, zieren. -ся 1) הִמָּשַׁח בְּצֶבַע gefärbt werden. 2) פ"ח הִתְיַפָּה sich schmücken.

Крáска נ' 1) צֶבַע Farbe. 2) אֹדֶם (לְחָיַיִם) Gesichtsröthe.

Краскотёрный ת' עָשׂוּי לִשְׁחֹק בּוֹ אַבְנֵי־צֶבַע zum Reiben der Farben.

Краскотёръ ז' שׁוֹחֵק אַבְנֵי הַצֶּבַע Farbenreiber.

Крáсненькій ת' אֲדַמְדָּם; אָדֹם röthlich.

Краснёхонекъ ת' אָדֹם מְאֹד sehr roth.

Красни́на נ' אֹדֶם Röthe.

Краснобáй ז' בַּעַל פֶּה חָלָק Schönsprecher.

Краснобáйство ס' אִמְרֵי־שֶׁפֶר, חֵלֶק שְׂפָתַיִם Schönrednerei.

Краснобáйствовать(-ствую) פ"ע דַּבֵּר בְּחֵן שְׂפָתַיִם schön reden.

Краснобородка נ' *בַּרְבַּט, מִין דָּג (תוס' חולין סד) Rothbart.

Краснобýрый ת' שָׂרֹק rothbraun.

Красновáтый ת' אָדֹם מְעַט, אֲדַמְדָּם röthlich.

Красногýбый ת' אָדֹם שְׂפָתַיִם rothlippig.

Краснокóжій ת' בַּעַל עוֹר אָדֹם rothhäutig.

Красноли́цый ת' אַדְמוֹנִי roth vom Gesicht.

Краснолúчный ת' יְפֵה תֹאַר hübsch.

Краснопёрый ת' אָדֹם הַנּוֹצָה; בַּעַל קַשְׂקֶשֶׂת אֲדֻמָּה rothflossig-, -federig.

Красноречи́вый ת' בַּעַל חֵן, נוֹתֵן אִמְרֵי־שֶׁפֶר, שְׂפָתַיִם beredsam.

Красноречіе ס' אִמְרֵי־שֶׁפֶר, חֵן שְׂפָתַיִם Beredsamkeit.

Краснотá נ' פְּאָרוּר, בַּהֶרֶת אֲדַמְדֶּמֶת, אֹדֶם Röthe.

Красноцвѣтный ת' אֲשֶׁר מַרְאֵהוּ אָדֹם rothfarbig.

Краснощёкій ת' אֲשֶׁר לְחָיָיו אֲדֻמִּים rothwangig.

Крáсный ת' 1) אָדֹם, חָמוּץ roth. 2) הָדוּר, יָפֶה schön. -ное словцó מַדּוּחִים, חֵלֶק שְׂפָתַיִם.

Краснѣть פ"ע אָדוֹם, פָּארוּר; קַבֵּץ הִכָּלֵם roth werden; erröthen. -ся פ"ח הִתְאַדֵּם roth scheinen.

Красовáться (-сýюсь) פ"ח הִתְהַדֵּר, הִתְנוֹסֵס, עָטָה הוֹד sich schön zeigen; prangen.

Красови́тость נ' см. Красá.

Красови́тый ת' טוֹב רֹאִי schön.

Красотá נ' הוֹד, הָדָר, יֹפִי, חֵן, חִין Schönheit.

Красóтка, -точка נ' יְפֵהפִיָּה—, יַעֲלַת־חֵן, עַלְמָה die Schöne.

Крáсочный ת' אֲשֶׁר לַצֶּבַע Farben-.

Красть (крадý) פ"י גָּנוֹב stehlen. -ся נ"פ 1) הִגָּנֵב, גָּנוֹב gestohlen werden. 2) הִתְגַּנֵּב אֶל־ sich einschleichen.

Красуха נ׳ סְמָנֶת, דַּלֶּקֶת הַגָּרוֹן *(יבמות צד.) Scharlach.
Крáта נ׳ 1) פַּעַם, מָנֶה, רֶגֶל Mal. 2) см. Карáтъ.
Крáткая שת״נ לַחֲצִי תְנוּעָה ~ תָּו Zeichen der Kürze.
И съ крáткою Й שֵׁם הָאוֹת.
Крáткій см. Корóткій.
Кратковрéменность נ׳ קֹצֶר יָמִים kurze dauer.
Кратковрéменный ת׳ קְצַר־יָמִים; עֲדֵי־רֶגַע kurz dauernd.
Краткосрóчный ת׳ קְצַר, אֲשֶׁר מוֹעֲדוֹ לֹא יִמָּשֵׁךְ [הַמּוֹעֵד auf kurze Zeit.
Крáткость נ׳ קֹצֶר Kürze.
Крахмáленіе ס׳ מִשְׁרָה בְּבֹר חִטָּה das Stärken.
Крахмáлить פ״י בְּבֹר חִטָּה (מַדֵּי־בַד) אַמֵּץ, *עַמֵּל stärken.
Крахмáлъ ז׳ בֹּר חִטָּה, מִין קֶמַח־חִטִּים לְאַמֵּץ בּוֹ בִּגְדֵי־בַד, *עֲמִיל (פסחים מב.) Stärkemehl. -мáльный ת׳.
Крахмáльщикъ ז׳ מְאַמֵּץ בְּגָדִים בְּבֹר חִטָּה, *מְעַמֵּל Stärker; Stärkemacher.
Крáше ת׳ יָפֶה מִן־, עוֹלֶה בַהֲדָרוֹ עַל־ schöner.
Крашенина נ׳ בַּד מָשׁוּחַ בַּשָּׁשַׁר Glanzleinwand.
Крашенинникъ ז׳ מְעִיל צָבוּעַ Kleid von Glanz- [leinwand.
Крáшеніе ס׳ מִשְׁחַת צֶבַע, צִבּוּעַ Färbung.
Краюха (ק׳ -юшка) נ׳ פְּאַת כִּכַּר־לֶחֶם Brotendchen.
Кредитивъ ז׳ שְׁטַר־אֲמָנָה, תְּעוּדָה Beglaubigungs- schreiben. -вный ת׳. [Banknote.
Кредитный билéтъ שְׁטַר־כֶּסֶף עַל־אוֹצַר הַמְּלוּכָה
Кредиторъ ז׳ מַלְוֶה, מַשֵּׁה־יָד Gläubiger. -тóрша נ׳.
Кредитъ ז׳ מַשָּׁא, מַשָּׁאָה, *מִלְוֶה Credit. [-рскій ת׳.
Крейсеровáть (-рýю) פ״ע שׁוּט בָּאֳנִיָּה הֵנָּה וָהֵנָּה לְמִשְׁמֶרֶת kreuzen. [Kreuzung.
Крейсерóвка נ׳, -вáніе ס׳ שֵׁיט אֳנִיּוֹת הַצּוֹפִים
Крéйсеръ ז׳ אֳנִיַּת־מִצְפֶּה kreuzendes Kriegsschiff.
Кремéнь (-мня) ז׳ חַלָּמִישׁ, צוּר Kieselstein. -мéнный ת׳. [עֲצֵי־בְנִיָּה.
Кремлёвый ת׳ חָסוֹן, אַמִּיץ stark, fest. К. лѣсъ
Кремль ז׳ מִגְדַּל־עֹז, מְצָד, עֹפֶל Burg. -лёвскій ת׳.
Кремневáтый ת׳ כְּחַלָּמִישׁ־צוּר, כַּצֹּר (ישעיה ה, כח) kieselartig.
Кремнёвый ת׳ עָשׂוּי מִצּוּר חַלָּמִישׁ Kiesel-.
Кремнезёмъ ז׳ חָצָץ Kieselerde.
Кремнистый ת׳ מָלֵא חַלְּמִישׁ־צוּר kieselig.
Кремнякъ ז׳ צוּר חַלָּמִישׁ Kieselstein.
Кремортáртаръ ז׳ קְרוּם־תִּירוֹשׁ, חֶלְאַת כַּדֵּי־תִירוֹשׁ לְמַרְפֵּא Weinsteinrahm.
Кремъ ז׳ מֶגֶד־מַחֲמָאוֹת Crem.
Крéндель (ק׳ -лёкъ) ז׳ עֲגִיל־לֶחֶם Kringel.

Кренделыцикъ ז׳ מוֹכֵר עֲגִילֵי־לֶחֶם Kringelbäcker
Крéнзель ז׳ צִפֹּרֶן־שָׁמִיר Glaserdiamant. [-щица נ׳.
Кренить פ״י הַטֵּה אֳנִיָּה עַל־צִדָּהּ auf die Seite legen (ein Schiff). -ся פ״ח.
Кренъ ז׳ נְטוֹת אֳנִיָּה עַל־צִדָּהּ Legung des Schiffes.
Крепъ ז׳ אֵטוּן צֶמֶר וָמֶשִׁי Krepp. -повый ת׳.
Крéсельный ת׳ אֲשֶׁר לַכִּסֵּא Lehnstuhl-.
Крéсло ס׳ כִּסֵּא, כַּר, כָּרְסָא* Lehnstuhl.
Крестéцъ (-стцá) ז׳ עָצֶה, חֲלָצַיִם Kreuzbein.
Крéстикъ ק׳ см. Крестъ. [Taufbecken.
Крести́льница נ׳ (בדת הנוצרים) מִקְוַת הַטְּבִילָה
Крести́льный ת׳ (בדת הנוצרים) אֲשֶׁר לַמִּלֻּאִים Tauf-.
Крести́ны ס״ר 1) (לבא בברית הנוצרים) מִלֻּאִים Taufe. 2) מִשְׁתֵּה הַמִּלֻּאִים Taufschmaus. -ти́нный ת׳.
Крести́тель ז׳ מֵבִיא לִבְרִית הַנּוֹצְרִים Täufer.
Крести́ть (крещý) פ״י הָבֵא בִבְרִית הַנּוֹצְרִים taufen. -ся פ״ח 1) בּוֹא בִּבְרִית הַנּוֹצְרִים sich taufen. 2) שׂוּת אוֹת שְׁתִי וָעֵרֶב; הַתְוֵה תָו sich bekreuzigen. [ца נ׳.
Крéстникъ ז׳ מוּבָא בִבְרִית הַנּוֹצְרִים Taufsohn. ни-
Крéстный ת׳ אֲשֶׁר לָבֹא בִּבְרִית הַנּוֹצְרִים Tauf-. К. ходъ מַהֲלַךְ נוֹשְׂאֵי קָדְשֵׁי הַנּוֹצְרִים. [kraut.
Крестóвикъ ז׳ מִין צֶמַח, *נֵץ חָלָב (שביעית ז) Kreuz-
Крестонóсецъ (-сца) ז׳, -сный ת׳ נוֹשֵׂא אוֹת בְּרִית הַנּוֹצְרִים Kreuzfahrer. [kreuzförmig.
Крестообрáзный ת׳ כִּדְמוּת שְׁתִי וָעֵרֶב, כְּמַרְאֵה תָו
Крестцóвый ת׳ אֲשֶׁר לָעָצֶה, הַחֲלָצַיִם — Kreuzbein-.
Крестцы́ ז״ר (בכלי הסוס) עֲבוֹתוֹת הָעָצֶה Kreuzriemen.
Крестчáтый ת׳ מָתְוֶה תָוֵי שְׁתִי וָעֵרֶב kreuzförmig.
Крестъ (ק׳ -тикъ) ז׳ שְׁתִי וָעֵרֶב, צֶלֶם, תָּו, *צְלָב Kreuz. К. нáкрестъ בִּשְׁתִי וָעֵרֶב kreuz und quer.
Крестья́нинъ ז׳ אִכָּר, יוֹגֵב, עוֹבֵד אֲדָמָה Bauer (ר׳ -тья́не). -тья́нка נ׳. -тья́нскій ת׳.
Крестья́нство ס׳ תּוֹר הָאִכָּרִים, — מַצָּב Bauerstand.
Крещéніе ס׳ מִלֻּאִים לְדַת הַנּוֹצְרִים Taufe.
Кри́вда נ׳ עָוֶל, עַוָּתָה, סֶלֶף Unrecht.
Кри́венькій ת׳ מְעֻקָּל מְעַט etwas krumm.
Кривизнá נ׳ עַוָּה, עַוָּתָה, עֲקַלְקַלָּה, לְזוּת, מַעֲקָשׁ; עִקְּשׁוּת, סֶלֶף Krümmung.
Криви́ть (-влю́) פ״י עַוֵּה, הַעֲוֵה, עַוֵּת, עַקֵּל, סַלֵּף, עֲשֵׂה עָוֶל, עַוֵּל, עַקֵּשׁ krümmen. К. душёю עָוֹה, heucheln. -ся פ״ח הֵעָוֵה, הִתְעַוֵּת, הִלּוֹז, עָקוֹל sich krümmen.
Кривлéніе ס׳ עַוָּתָה, לְזוּת, סֶלֶף Krümmung. [men.
Кривля́ка ז״נ, -ля́льщикъ ז׳, -щица נ׳ מִתְהוֹלֵל, *מָקְיוֹן (ע״ז יח:) Grimassenmacher. מִתְהוֹלֵל בְּעִוְעֵי־פָנָיו
Кривлянiе ס׳ הַעֲוָיַת Grimassen. [cher.

Кривля́ться פ״ח עָוֹה פָנָיו Grimassen machen.
Кривобо́кій ת׳ נַעֲוֵה־צַד, אֲשֶׁר צִדּוֹ מְעֻקָּל krumseitig.
Кривова́тый ת׳ מְעֻקָּל מְעַט etwas krumm.
Кривогла́зый ת׳ עִוֵּר בְּאַחַת מֵעֵינָיו einäugig.
Криводу́шіе ס׳ תֹּךְ, נֶפֶשׁ רְמִיָּה, הַוַּת־נֶפֶשׁ Gewissenlosigkeit.
Криводу́шникъ ז׳ נָלוֹז, נַעֲוֵה־לֵב, מְעַוֵּל Heuchler.
Криводу́шничать פ״ע סַלֵּף, עָשׂה שֶׁקֶר בְּנַפְשׁוֹ, דְּרָכוֹ heucheln.
Криводу́шный ת׳ עִקֵּשׁ—נַעֲוֵה־לֵב heuchlerisch.
Кривозубый ת׳ נַעֲוֵה־שִׁנַּיִם schiefzähnig.
Криво́й ת׳ 1) עֲקַלְקַל, מְעֻקָּל, נַעֲוֶה, עָקֹב krumm. 2) מְעַוֵּל, נִפְתָּל, נָלוֹז, עִקֵּשׁ falsch. 3) עִוֵּר בְּאַחַת מֵעֵינָיו einäugig.
Кривола́пый, -но́гій см. Косола́пый, -но́гій.
Криволине́йный ת׳ עֲקַלְקַל krummlinig.
Кривоно́сикъ ז׳ מִין עוֹף, חֲרוּמַף Krummschnabel.
Кривоно́сый ת׳ נַעֲוֵה־אַף krummnasig.
Кривоpo̕тый ת׳ עֲמַק־שָׂפָה, נְלוֹז שְׂפָתַיִם schiefmäulig.
Кри́вость נ׳ см. Кривизна́. [tigkeit.
Кривосу́діе ס׳ חִקְקֵי־אָוֶן, מִשְׁפָּט מְעֻקָּל Ungerechtigkeit.
Кривосу́дъ ז׳ מַטֵּה—מְעַוֵּת מִשְׁפָּט Ungerechter.
Кривота́ נ׳ см. Кри́вда. [falscher Ausleger.
Кривото́лкъ ז׳ נִפְתָּל, מַטֵּה מִשְׁפָּט, מְעַקֵּשׁ הַיְשָׁרָה
Кривоше́я ז״נ נַעֲוֵה־צַוָּאר Schiefhals.
Кри́вый см. Криво́й.
Криве́ть פ״ע הִתְעַוֵּר בְּאַחַת מֵעֵינָיו einäugig werden.
Кри́зисъ ז׳ הֶפֶךְ חֳלִי לְטוֹב אוֹ לְרָע, חֲלִיפוֹת מַחֲלָה Entscheidungsmoment.
Крикли́вость נ׳ הֲמוֹת, מַרְזֵחַ Schreisucht.
Крикли́вый ת׳ 1) צוֹעֵק תָּמִיד, הוֹמֶה schreisüchtig. 2) אִישׁ־מָדוֹן, בֶּן־שָׁאוֹן zänkerisch.
Кри́кнуть см. Крича́ть.
Крику́нъ ז׳ צוֹעֵק תָּמִיד, הוֹמֶה Schreihals. -нья נ׳.
Крикъ ז׳ קוֹל שָׁאוֹן, תְּשֻׁאָה, מַרְזֵחַ, צְוָחָה, צְעָקָה, זַעַק [Geschrei.
Кримина́л— см. Уголо́вн—.
Кри́нка (ק -ночка) נ׳ סִיר חֶרֶשׂ, פַּךְ irdener Topf.
Криноли́но см. Фи́жмы.
Кринъ ז׳ חֲבַצֶּלֶת לְבָנָה Lilie. [Krystallisation.
Кристаллиза́ція ז׳ בְּרַק־גָּבִישׁ, יִפְעָה כְּעֵין גָּבִישׁ
Кристаллизова́ть פ״י עָשׂה בְּרַק־גָּבִישׁ לְ־ krystallisiren. -ся פ״ח הִתְנוֹצֵץ כְּמוֹ גָבִישׁ sich kr. [ähnlich.
Кристалли́ческій ת׳ אֲשֶׁר בְּרַק־גָּבִישׁ לוֹ krystall=
Криста́ллографія נ׳ סֵפֶר חֻקּוֹת תַּבְלוּת עֵין־הַגָּבִישׁ
-фическій ת׳.

Кристаллъ ז׳ זְכוּכִית, אֶלְגָּבִישׁ, גָּבִישׁ Krystall -льный ת׳.
Крите́рій ת׳ אוֹת לְהַכִּיר, הַכָּרָה Kennzeichen.
Кри́тика נ׳ מִבְחָן, עֵין־מִשְׁפָּט, בִּקֹּרֶת — חֵקֶר דָּבָר Beurtheilung.
Кри́тикъ ז׳ חוֹקֵר, מְבַקֵּר, בּוֹחֵן Kritiker.
Крити́ческій ת׳ 1) בִּקֹּרֶת—חֵקֶר—kritisch. 2) מָלֵא פַחַד, בְּאֵין שָׁלוֹם bedenklich, mißlich. -ское положе́ніе עֵת צָרָה.
Крича́ніе ס׳ זְעָקָה, צְעֹק, זַעַק das Schreien
Крича́ть פ״ע זְעֹק, צְעוֹק, צָרוֹחַ, צַוֹּחַ, הַצְרֵחַ, הָרֵם קוֹל, הָמֹה, הַשְׁאָה schreien. К. на кого בּ־ "עוֹר, נָתוֹן בְּקוֹלוֹ עַל־. [Blutstein.
Кровави́къ ז׳ (שמ״ר לח) הַמֵּטִיוֹן, מִין אֶבֶן Hämatit.
Крова́вить (-влю) פ״י גָּאֵל בְּדָם blutig machen.
Крова́вникъ ז׳ מִין צִיץ הַשָּׂדֶה Schafgarbe, Salomonssiegel.
Крова́вый ת׳ מָלֵא דָם, בְּשֶׁפֶךְ־דָּם, —דָּמִים blutig.
Крова́вѣть פ״ע הִמָּלֵא דָם sich verbluten.
Крова́ть נ׳ עֶרֶשׂ, מִשְׁכָּב, מִטָּה das Bett. -тный ת׳.
Кро́вельный ת׳ גַּג—Dach=.
Кро́вельщикъ ז׳ עוֹשֶׂה גַּגּוֹת Dachdecker.
Кровени́ть см. Крова́вить. [Blutadern.
Кровено́сный ת׳ מַזִּיל דָּם Blut=. -ныя жи́лы עֲרָקִים
Крови́нка נ׳ נֵטֶף דָּם, — רְסִים Blutstropfen.
Крови́стый ת׳ רַב־הַדָּמִים blutreich.
Кро́вля נ׳ גַּג, מִכְסֶה, רָהִיט Dach.
Кро́вность נ׳ קִרְבַת בְּנֵי־מִשְׁפָּחָה Blutsverwandtschaft.
Кро́вный ת׳ שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ blutsverwandt. К. ро́дственникъ שְׁאֵר בָּשָׂר. -ная оби́да דָּמִים (יח׳ כ, יא) חֶרְפָּה. -ная ло́шадь סוּס אָמִיץ. שׁוֹבֶרֶת לֵב.
Крововозвра́тная жи́ла עָרָק Blutader.
Кровожа́дничать פ״ע אָרוֹב לְדָם, — שָׁאוֹף blutdürstig sein.
Кровожа́дность נ׳ אֶרֶב־דָּם Blutdurst.
Кровожа́дный, -жа́ждущій ת׳ אוֹרֵב לְדָם—שׁוֹאֵף, אִישׁ־דָּמִים Blutdürstig.
Кровомсти́тель ז׳ דּוֹרֵשׁ דָּמִים, גּוֹאֵל הַדָּם Bluträcher.
Кровомще́ніе ס׳ נִקְמַת־דָּם Blutrache. [cher
Кровоно́сный см. Кровено́сный.
Кровообраще́ніе ס׳ (בבשר החיים) מְרוֹץ הַדָּם Blutumlauf.
Кровопі́йство ס׳ אֶרֶב־דָּם Blutgier. [umlauf.
Кровопі́йца ז״נ אִישׁ־דָּמִים וּמִרְמָה Blutsauger.
Кровопроли́тіе ס׳ קֶטֶל, הֶרֶג רַב, שְׁפֹךְ (שֶׁפֶךְ־) דָּם das Blutvergießen.

Кровопроли́тный ת' בִּשְׁפָךְ־דָּם, — דָּמִים blutig.
Кровопуска́ніе ס' מַזַּת־דָּם (מִבְּשַׂר הַחַי לִתְרוּפָה),
הַקָּזָה* Aderlaß.
Кровопуска́тель ז' מַזֶּה דָּם, מַקִּיז* Aderlasser.
Кровопуска́тельный ת' אֲשֶׁר לְמַזַּת־־דָּם,
הַקָּזָה—* Aderlaß=. [זִמָּה] Blutschänder.
Кровосмѣси́тель, -смѣсникъ ז' אִישׁ, מְגַלֶּה עֶרְוָה
Кровосмѣше́ніе ס' שַׁאֲרָה, זִמָּה, תֶּבֶל Blutschande.
Кровосо́сный ת' מוֹצֵה דָּם, —מְעַלֵּעַ blutsaugend.
Кровосо́съ ז' עֲלוּקָה Blutsauger, Vampyr.
Кровотече́ніе ס' זוֹב דָּם, נִדַּת־דָּוֶה Blutfluß.
Кровоточи́вый ת' זָב דָּם, דָּוֶה בְּנִדָּתוֹ Blutsturz
habend.
Кровоха́рканье ס' רֹק דָּמִים das Blutspeien.
Кровочисти́тельный ת' מְזַקֵּק הַדָּם blutreinigend.
Кровъ ז' 1) גַּג; צֵל קוֹרָה Obdach. 2) סִתְרָה, מִסְתּוֹר,
Кровь נ' דָּם, דָּמִים Blut. [חָסוּת בְּצֵל־] Schutz.
Кровяни́стый см. Крови́стый.
Кровяно́й ת' —דָּם, אֲשֶׁר דָּם בּוֹ blutig.
Кро́еніе ס' **Кро́йка** נ' גְּזֵרַת הָאֶרֶג לִבְגָדִים das Zu-
schneiden.
Крои́льный ת' עָשׂוּי לִגְזוֹר (לְנַתֵּחַ) בּוֹ zum Zuschneiden.
Крои́льщикъ ז' גּוֹזֵר אֶרֶג לִמְלֶאכֶת בְּגָדִים Zu-
schneider. -щица נ'.
Крои́ть פ"י גָּזוֹר אֶרֶג אוֹ עוֹר לְהָכִין מַלְבּוּשׁ zuschneiden.
Кро́йщикъ см. Крои́льщикъ. [-ся נפ'.
Крокоди́лъ ז' תַּנִּין הַיְאֹר, לִוְיָתָן, חַיַּת־קָנֶה, קְרוֹקָה*
(ב"ב עג:) Krokodill. -ловый ת'. [-личій ת'.
Кро́ликъ (ק'-личекъ) ז' שָׁפָן Kaninchen. -ликовый,
Крома́ (ק' -мка, -мочка) נ' נֵתַח großes Stück. К.
хлѣба פַּת לֶחֶם. [zerbröckeln.
Кромса́ть, -мши́ть פ"י גָּזוֹר לִגְזָרִים, פָּתוֹת לִפְתִּים
Кро́мѣ ת"פ מִלְּבַד, לְבַד מִן־, בִּלְעֲדֵי, בִּלְתִּי, זוּלָתִי, חוּץ
Кромѣ́шный ת' נִפְלָא, נוֹרָא äußerst. [מִן־] außer.
Крапа́ніе ס' תִּפֵּר לֹא טוֹב, תְּפִירַת עֲרָאִי*, מִכְלָב*
(מ"ק י.) Pfuscherei.
Кропа́тель ז' תּוֹפֵר לְלֹא הוֹעִיל, מַכְלִיב*; מְכַתֵּב עָמָל,
סוֹפֵר אֱלִיל Pfuscher. -льница נ'. [pfuschen.
Кропа́ть פ"י תָּפֹר לֹא טוֹב, תָּפוֹר, הַכְלֵב* (מ"ק י)
Кропи́ло (ק' -льце) ס' אֲגֻדַּת־אֵזוֹב לְהַזּוֹת בָּהּ Spreng-
pinsel. -льный ת'.
Кропи́льница נ' כַּף מֵי־הַנִּדָּה Sprenggefäß.
Кропи́ть (-плю) פ"י הַזֵּה, זָרוֹק, הַרְעֵף bespritzen. -ся פ"ח.
Кропле́ніе ס' הַזּוֹת Bespritzung. [mürrisch sein.
Кропота́ть (-почу́, по́чешь) פ"ע הַרְגֵּן, הִתְאוֹנֵן

Кропо́ткій, -потли́вый ת' מִתְאוֹנֵן mürrisch.
Кропоту́нъ ז' מִתְאוֹנֵן, מַלִּין mürrischer Mensch. -нья נ'.
Кропо́тъ ז', -тли́вость נ' תְּלוּנוֹת mürrisches Wesen.
Кропъ ז' גַּנִּים, כַּמּוֹן, שֶׁבֶת* (מעשרות ד) Dill.
Кросна́ נ', -сны נ"ר 1) מַסֶּכֶת הָאֹרֶג Weberstuhl. 2)
אֶרֶג־בַּד לֹא־לֻבָּן ungeblichene Leinwand.
Кротёнокъ (-нка) ק' см. Кротъ.
Кро́ткій ת' עָנָו, אֶרֶךְ־אַפַּיִם, שְׁפַל־רוּחַ sanft, mild.
Кротови́на " מְאוּרַת חֹלֶד, חֲפֹר פֵּרוֹת Maulwurfs-
Кро́тость נ' עֲנָוָה, אֹרֶךְ־אַף, רַחֲמִים Sanftmuth. [hügel.
Кротъ (ק'-тикъ) ז' חֹלֶד, חֲפַרְפֶּרֶת Maulwurf. -то́вый ת'.
Кроха́ נ' פַּת, פְּתוֹת; יֶתֶר, שָׂרִיד Stückchen; Rest.
Кроха́ль ז' מִין שָׁלָךְ Tauchergans.
Крохобо́ръ, -бо́рникъ ז' כִּילַי, מְלַקֵּט פְּתוֹתֵי־לֶחֶם,
רַע־עַיִן Knauser. -бо́рка נ'.
Крохобо́рничать פ"ע חָרוֹד לִפְתוֹתֵי־לֶחֶם äußerst
genau sein; knausern.
Кро́хотка נ' מִצְעָר, צְרוֹר, קָט, מְעַט מִזְעָר, מְעַט ein
Кро́хотный ת' מְאֹד קָטֹן, מִצְעָר sehr klein. [Bißchen.
Кро́шево ס' יָרָק פְּתוֹתֵי, כָּתִית כְּרוּב* gehackter Kohl.
Кро́шечка см. Кро́шка.
Кро́шечный ת' קָטֹן מְאֹד sehr klein.
Кроши́ть פ"י פָּתוֹת; פִּתִּים הַשְׁלֵךְ zerbröckeln. -ся פ"ח
הִתְפּוֹצֵץ לִרְסִיסִים sich zerbröckeln.
Кро́шка נ' 1) קָטָן פְּתוֹת, צְרוֹר, מְעַט מִזְעָר ein Bißchen.
2) דָּבָר קָטָן kleines Ding.
Кроши́я נ' סַל, סַלְסִלָּה, טֶנֶא; כְּלוּב Korb.
Кру́гленькій см. Кру́глый. [ganz rund.
Круглёхонекъ, -лёшенекъ ת' עֲגַלְגַּל, עָגֹל מְאֹד
Круглина́ נ' חַמּוּק, סַהַר, עָגֹל דָּבָר תַּבְנִית, עִגּוּל*
Кругли́ть פ"י עַגֵּל, עָגֹל עָשֹׂה rund machen. [Rundung.
Круглова́тый ת' מְעַט עָגֹל rundlich.
Круглоли́цый ת' עֲגֻלִּים פָּנִים בַּעַל mit rundem
Кру́глость, -лота́ נ' см. Круглина́. [Gesicht.
Кру́глый ת' 1) עָגֹל rund. 2) כָּלִיל, שָׁלֵם, מָלֵא, תָּמִים
ganz. К. день יוֹם תָּמִים. К. сирота́ יָתוֹם בְּאֵין אָב
וָאֵם.
Круглы́шъ ז' גְּלִיל עֵץ אוֹ אֶבֶן runder Klotz od. Stein.
Круглѣ́ть פ"ע עָגֹל הֵעָשֵׂה, הִתְעַגֵּל* rund werden
Кругови́дный см. Кругообра́зный.
Кругови́на נ' מַעְגָּל, מֵסַב, הַיּוֹשְׁבִים חוּג Kreis.
Кругово́й ת' (לָרוּג) אֲשֶׁר לַמַּעְגָּל; סוֹבֵב, מַקִּיף Kreis=;
kreisend. -ва́я ча́ша כּוֹס עוֹבֶרֶת (סוֹבֶבֶת) עַל־קְרוּאֵי
מִשְׁתֶּה. -ва́я пору́ка עֶרְבוֹן חֲבֵרִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ. -вое
обраще́ніе кро́ви תְּקוּפַת דְּמֵי הַחַיִּים.

Круговраще́ніе ס׳ זְבוּל סְבִיבוֹת, תְּקוּפָה Kreisgang. Прекрати́лось к. ея עָמַד זְבֻלָהּ. Вѣтръ опять начина́етъ свое к. עַל־סְבִיבוֹתָיו שָׁב הָרוּחַ.

Кругозо́ръ ז׳ גְּבוּל רְאוּת עֵין־אָדָם, חוּג הַמַּבָּט Gesichtskreis.

Круго́мъ ת״פ 1) מִסָּבִיב, —סְבִיבוֹת rund herum. 2) כָּלִיל ganz, völlig. Онъ к. винова́тъ אָשֵׁם הוּא כֻּלּוֹ.

Кру́гомъ ת״פ סְחַרְחַר, הָלוֹךְ וְסָבוֹב in die Runde. Голова́ идётъ к. רֹאשִׁי סְחַרְחַר.

Кругообра́зный ת׳ עָגֹל, כְּמַרְאֵה חוּג kreisförmig.

Кругообраще́ніе см. Круговраще́ніе.

Кругосвѣ́тный ת׳ עַל־פְּנֵי תֵבֵל, סְבִיבוֹת כָּל־הָאָרֶץ סָבִיב um die Welt herum.

Кругъ (ק׳ кружёкъ) ז׳ 1) חוּג, הַקַּו הַסּוֹבֵב Kreislinie. 2) מֵסַב, חֶבֶר, חֶבֶל־אֲנָשִׁים, סוֹד מְרֵעִים, —אֲגֻדַּת Kreis, Umgebung. [לְיֹצֵר חָרֶשׂ] ת׳ -льный

Кружа́ло ס׳ מְחוּגָה Formring. К. гонча́рное אָבְנָיִם

Кру́жевникъ ז׳ מוֹכֵר שְׁבִיסִים Spitzenhändler. -ница נ׳.

Кру́жево ס׳ שְׁבָסִים, עֲדִי־תַשְׁבֵּץ, רִקְמָה Spitzen.

Кружёкъ (-жка́), -жёчекъ (-чка) ק׳ см. Кругъ.

Круже́ніе ס׳ *סִבּוּב, מַעְגָּל, תְּקוּפָה Kreisung. К. головы́ תִּמְהוֹן רֹאשׁ.

Кружи́ть פ״י 1) הָפוֹךְ, הָסֵב, סַבֵּב drehen. 2) סֹב פ״ע, סָבוֹב, הַקֵּף kreisen. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הָסֵב sich kreiseln. У меня кружи́тъ го́лову, кружи́тся голова́ רֹאשִׁי סְחַרְחַר.

Кру́жка נ׳ 1) אֲשֻׁפָּר, סֵפֶל, גָּבִיעַ, כְּפוֹר (דה״א כח, יז) עִם חֹר) אֲרוֹן־מַסְכֶּנֶת (2) Kanne, Krug. (עזרא א, י) (בְּדֶלֶת) Geldbüchse. -жечный ת׳.

Кружо́къ, -жо́чекъ см. Кружёкъ

Крупа́ נ׳ גֶּרֶשׂ, רִיפוֹת Graupen. [kuchen.

Крупе́ня, נ׳ -пеникъ ז׳ עֻגַת־גֶּרֶשׂ, בְּלִיל רִיפוֹת Grütz-

Кру́пина, -нка נ׳ 1) גַּרְגַּר־גֶּרֶשׂ, רִיפָה Grützkörnchen. 2) מִצְעָר, מְעַט, צְרוֹר Körnchen.

Крупи́ца נ׳ פְּתוֹת לֶחֶם Brodkrümchen.

Крупи́чатый ת׳ סֹלֶת־ von feinstem Weizenmehl. -тая мука́ סֹלֶת חִטִּים, קֶמַח סֹלֶת.

Кру́пка ק׳ см. Крупа́. [מַלֵּל עָתָק, הַרְחֵב פֶּה גְּדֹלוֹת

Кру́пно ת״פ עָב, גָּדוֹל grob; derb. Говори́ть к. דַּבֵּר

Кру́пный ת׳ עָב, רָב, גָּדוֹל, כַּבִּיר grobkörnig.

Крупнѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וְרָב, גָּדוֹל groß, körnig werden.

Крупча́тка נ׳ קֶמַח סֹלֶת feinstes Weizenmehl.

Крупча́тый ת׳ כְּמוֹ גֶּרֶשׂ graupig. [entzündung.

Крупъ ז׳ *אַסְכָּרָה, דַּלֶּקֶת הַגָּרוֹן, חַרְחוּר Luftröhren-

Кру́тень (-тня) ז׳ 1) שִׁבֹּלֶת מַיִם Wasserwirbel. 2) סַעַר מִתְחוֹלֵל Wirbelwind. [עֵרוּץ Abhang.

Крутизна́ נ׳ מוֹרָד, אֶשֶׁד, אֲשֵׁדָה, עָקֹב, צֶלַע־הַר,

Крути́ло ס׳ אוֹפַן לְמַעֲשֵׂה עֲבוֹת Spulrad.

Крути́льня נ׳ מַסְלוּל לְמַעֲשֵׂה עֲבֹת Seilerbahn.

Крути́ть (кручу́) פ״י עֲבֹת, הַשְׁזֵר; הָפוֹךְ, סַבֵּב drehen. -ся פ״ח (סַעַר) הִתְחוֹלֵל; הִתְהַפֵּךְ, סָבוֹב, סֹב sich drehen, winden.

Крутобере́гій ת׳ אֲשֶׁר גְּדוֹתָיו שְׁפוּ steilufrig.[winden.

Крутого́рье ס׳ אֲשֵׁדָה, הַר־נִשְׁפֶּה (תָּלוּל), עָקֹב steiler Berg.

Круто́й ת׳ 1) מָשְׁזָר, מַעֲשֵׂה עֲבֹת fest gedreht. 2) תָּלוּל, נִשְׁפֶּה steil, abschüssig. -та́я гора́ (נִשְׁפָּה) הַר תָּלוּל. 3) עַז, נִמְרָץ, קָשֶׁה rauh, streng. К. моро́зъ קָרָה עַזָּה. К. человѣ́къ מְהִיר־חֵמָה, אִישׁ־קָשֶׁה, עַז־נֶפֶשׁ. -та́я ка́ша נְזִיד־גֶּרֶשׂ עָב. [סָרָה Heftigkeit, Strenge.

Кру́тость 1) см. Крутизна́. 2) עַזּוּת, קְרִי, קֹשִׁי,

Крутоя́ръ ז׳ אֶשֶׁד נְחָלִים, עֵרוּץ גְּדוֹת נָהָר steiles Ufer.

Крутоя́рый ת׳ см. Крутобере́гій.

Круть, **Кру́ча** נ׳ см. Крутизна́.

Кру́че ת׳ עַז מִד; נִשְׁפָּה מִד, נָטוּי, —תָּלוּל יוֹתֵר steiler; strenger.

Круче́ніе ס׳ עֲבֹת das Drehen. [strenger.

Кручи́на, -нушка נ׳ אֵיד, יָגוֹן, תּוּגָה Kummer.

Кручи́нить פ״י הוֹגֶה, עַצֵּב, הַכְאֵה betrüben. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב sich grämen.

Кручи́нный ת׳ נֶעְצָב, נִכְאֵה־לֵבָב, חֲלֵכָה, מַר־נֶפֶשׁ [betrübt.

Кручь נ׳ см. Крутизна́.

Круше́ніе ס׳ שֶׁבֶר, שִׁבָּרוֹן Bruch; Betrübniß. К. корабля́ שֶׁבֶר אֳנִיָּה. К. волнъ דָּכְיִ.

Круши́ть פ״י 1) שַׁבֵּר, נַפֵּץ, פַּרְפֵּר zerbrechen. 2) הַכְאֵה לֵב, הוֹגֶה, הִתְעַצֵּב, חָלוֹךְ betrüben. -ся פ״ח מַר בַּחֲמַת רוּחוֹ sich grämen. [branntwein.

Крыжо́вниковка נ׳ יֵין גַּרְגְּרֵי בַרְקָנִים Stachelbeer-

Крыжо́вникъ ז׳ גַּרְגְּרֵי בַרְקָנִים Stachelbeere. -нико-вый ת׳.

Крыла́стый ת׳ גְּדוֹל כְּנָפַיִם großflügelig. [вый ת׳.

Крыла́тѣть פ״ע עֲשׂוֹת כָּנָף, הָיֹה לְבַעַל כְּנָפַיִם, הַכְנֵף [Flügel bekommen.

Крыле́чко см. Крыльцо́.

Крыло́ (-лище נ׳) ס׳ 1) כָּנָף, אֶבְרָה, צִיץ; יוני Крылья כְּנָפַיִם Flügel. 2) אֲגַף, קְצֵה מַחֲנֶה צָבָא Flanke des Heeres.

Крылообра́зный ת׳ כִּדְמוּת כָּנָף flügelförmig.

Кры́лышко ק׳ см. Крыло́.

Кры́льный ת׳ —הַכְּנָפַיִם Flügel-.

Крыльце ס׳ כָּתֵף Schulterblatt. Кры́льцовый ת׳.

Крыльцо́ ס׳ מַעֲלוֹת, עֲלִיָּה Treppe. -цовый ת׳.

Кры́нка см. Кри́нка.

Кры́са נ׳ עַכְבָּר Ratte, ק׳-сёнокъ (-сёнка), נ׳ -сища.

Крысій, -синый ת' הָעַכְבָּר—Ratten= [fänger.
Крысоловъ ז' צוֹדֵה עַכְבָּרִים, יוֹקֵשׁ לָעַכְבָּרִים Ratten=
Крыть (крóю) פ"י 1) כַּסֵּה, סָכֹךְ; צַפֵּה; סָפוֹן, טַלֵּל
decken. К. домъ тёсомъ סָפוֹן בַּיִת גְּבִים. К. золо-
томъ צַפֵּה אֶת־...זָהָב. 2) צָפוֹן, הַסְתֵּר, הַחְבֵּא, כָּמוֹס
bergen. 3) (בשחוק הקרטי) הַכְרֵעַ stechen. -ся 1) נפעל
צֻפֵּה gedeckt werden. 2) פ"ח הִתְחַבֵּא; הִסָּפֵן; הִכָּסֵה
חָסֹה, הִכָּנֵף, הִסָּתֵר sich verbergen.
Крыша נ' גַּג Dach. -шечный ת'.
Крышка נ' צִפּוּי, מִכְסֶה, כְּסוּי לִכְלִי; צָמִיד Deckel.
Крѣпительный ת' מְאַמֵּץ, סוֹעֵד, תּוֹמֵךְ stärkend.
Крѣпить (-плю) פ"י 1) בַּצֵּר, אַמֵּץ, חַזֵּק stärken; fest
machen. -ся פ"ח הִתְחַזֵּק, הִתְאַמֵּץ, הִתְאַזֵּר עֹז Muth
fassen.
Крѣпкій ת' 1) חָזָק, אַמִּיץ fest; kräftig. К. городъ
עִיר בְּצוּרָה. 2) עַז, חַד stark. К. напитокъ מַשְׁקֶה חַד.
Крѣпкоголовый ת' שׁוֹטֵף (סוּס), סוֹרֵר hartköpfig,
störrig. [gung.
Крѣпленіе ס' מָעוֹז, תַּעֲצוּמָה, מִשְׂגָּב; בַּצֵּר Befesti=
Крѣпнуть פ"ע 1) חָזוֹק, אָמוֹץ, הִתְחַזֵּק, שָׂגוֹב stark
werden. 2) יָבוֹשׁ, הָיֹה כָּאֶבֶן erstarren.
Крѣпостной ת' 1) אֲשֶׁר לְעִיר מִבְצָר Festungs=.
2) קִנְיַן כֶּסֶף, מְשֻׁלָּם (עֶבֶד) leibeigen. [Festung.
Крѣпостца נ' עִיר מָצוֹר, מְצוּרָה, מִסְגֶּרֶת, בִּירָה kleine
Крѣпость נ' 1) עֹז, אֹמֶץ, אֱיָל, אֱיָלוּת, אֵיתָן, חֹזֶק,
תַּעֲצוּמָה Stärke. 2) עִיר מִבְצָר, מָצוֹר, מְצָד, מְצוּדָה,
עִיר חוֹמָה Festung.
Крѣпчать פ"ע הָלוֹךְ וְחָזֵק (רוּחַ) heftiger werden.
Крѣпче ת' חָזָק מִן, עַז מִ־ stärker. [בַּרְזֶל] Klammer.
Крѣпь נ' 1) עֹז, אֹמֶץ Stärke. 2) מַטֵּה עֹז; מְחַבֶּרֶת
Крюковатый ת' כְּעֵין קֶרֶס, כִּדְמוּת וָו hakenförmig.
Крюкъ ז' 1) וָו, קֶרֶס Haken. К. рыболовный חַכָּה,
חוֹחַ. К. дверной צִיר ר'. крючья. Согнуть кого
крюкомъ,—въ крюкъ הַכְרֵעַ, אִישׁ גַּאֲוַת הַשְׁפֵּל.
2) מַעֲקָשׁ, (בדרך) עֲקַלְקַלָּה Umweg.
Крючёкъ (-чка) ז' 1) וָו קָטָן, — קֶרֶס Häkchen.
2) עָקְבָה, נֵכֶל, מִרְמָה, תֹּאֲנָה Kniff.
Крючить פ"י 1) כָּפוֹף krumm biegen. 2) הַכְרֵעַ,
לָחוֹץ, רָעוֹץ, bedrücken.
Крючище ס' וָו גָּדוֹל großer Haken.
Крючковатый ת' קֶרֶס—, כְּמַרְאֵה וָו hakenförmig.
Крючкотворство ס' נֵכֶל, עָקְבָה, מִרְמָה, תַּהְפֻּכוֹת,
רֹכֶס, רִכְסֵי־אִישׁ Kniffe.
Крючкотворствовать (-ствую) פ"ע הַצְמֵד מִרְמָה,
חַבֵּל אָוֶן Kniffe machen.
Крючкотворъ, -рецъ (-рца) ז' מְעַוֵּת מִשְׁפָּט
מְעַקֵּשׁ הַיְשָׁרָה Rechtsverdreher.
Крючникъ ז' סַבָּל, מַשָּׂא בְּחַכָּה מוֹשֵׁךְ Lastträger.
Кряжевина נ' חֵדֶק, עֵץ מְעֻקָּל knorriger Klotz.
Кряжъ (-жище ג') ז' 1) קוֹרָה גְדוֹלָה, בּוּל עֵץ Klotz.
2) רִכְסֵי הָרִים Gebirgskette.
Кряканье ס' שְׁאוֹן בְּנֵי־אַוָּז das Schnattern.
Крякать פ"ע קָרֹא בְּקוֹל בְּנֵי־אַוָּז schnattern.
Кряква, -кушка נ' בֶּן־אַוָּז Ente.
Ксёнзъ ז' כֹּהֵן לְדָת רוֹמִית katholischer Geistlicher.
Кстати ת"פ בְּעִתּוֹ, אֶל־נָכוֹן zur rechten Zeit. Не к.
לְלֹא־עֵת.
Ктиторъ ז' גַּבַּאי*, מְנַהֵל לְבֵית־תְּפִלָּה Kirchenvorste=
her. -рство ס' (לבית תפלה) מִשְׂרַת הַמְנַהֵל Amt des K.
Кто מ"ג ? מִי wer? welcher. Кто пришёлъ? מִי זֶה בָא.
Тотъ, кто הָאִישׁ אֲשֶׁר־. Кто-то אִישׁ, אֶחָד. На-
блюдайте кто-нибудь за отрокомъ שִׁמְרוּ מִי
Ктому ת"פ וְגַם, וְעוֹד dazu. [בַּנַּעַר.
Кубарь (ק' -рёкъ) ז' גָּלִיל סוֹבֵב עַל־צִירוֹ Kreisel.
Кубикъ см. Кубъ. -бическій ת'.
Кубокъ (-бка) ז' גָּבִיעַ, כְּפוֹר, כּוֹס Bokal.
Кубъ ז' 1) דּוּד לְמִצְרַף יַיִן Destillirkolben. 2) רָבוּעַ
Кубышка ז' בַּקְבּוּק, פַּךְ Krug. [כָּפוּל] Kubikzahl.
Кувалда см. Наковальня. [Конвертъ.
Кувертъ ז' 1) מַעֲרֶכֶת כְּלֵי־מַאֲכָל Gedeck. 2) см.
Кувшинъ (-шинище ג', -шинчикъ ק') ז' כַּד, בַּקְבּוּק,
פַּךְ, נֵבֶל יוֹצְרִים Krug. -шинный ת'. [zen.
Кувырканье ס' טַלְטֵלָה, מַדְחֵפָה, מְדְחֶה das Umstür=
Кувыркать, -кнуть, -рнуть פ"י טַלְטֵל, גַּלְגֵּל, הָפוֹךְ
מִשֹּׁרֶשׁ umstürzen. -ся פ"ח הוּטַל, הִתְהַפֵּךְ, הִתְגַּלְגֵּל
umgestürzt werden.
Кувыркъ ז' טַלְטֵלָה, מַדְחֵפָה Umsturz.
Куда ת"פ ? אָנָה ? אָן wohin. К. это тебѣ? לָמָּה זֶה לָךְ.
К. ему это сдѣлать כָּבֵד מִמֶּנּוּ הַדָּבָר. К. нибудь,
К. либо, К. ни есть אֶל־אַחַד הַמְּקוֹמוֹת. К. какъ
хорошъ! מַה טּוֹב הוּא.
Кудахтанье ס' קוֹל תַּרְנְגֹלֶת צוֹרַחַת das Gackern.
Кудахтать, (-хтаю או -хчу) פ"ע צָרוֹחַ בְּקוֹל תַּרְנְגֹלֶת
gackern.
Кудель, -ля, -лька נ' דַּלָּה, דַּלַּת־מַטְוֶה Flachsheede.
Кудерь (-дря) ז' דַּלַּת הָרֹאשׁ, צִיצִת, קְוֻצָּה Haarlocke.
Кудесить (-дёсю) פ"ע קָסוֹם, נַחֵשׁ zaubern.
Кудесникъ ז' קוֹסֵם, כַּשָּׁף Zauberer. -ница נ'.
Кудреватость נ' מְלִיצָה נִמְרָצָה, נַפְתֻּלָה—Ziererei.
Кудреватый ת' 1) אֲשֶׁר קְוֻצּוֹת לוֹ etwas kraus.

2) (ספר) נִמְלָץ וְסַר טַעַם verziert.
Кудри ז״ר см. Кудерь. [סַלְסֵל,—שְׂעָרוֹ kräuseln.
Кудрявить (-влю) פ״י תַּלְתֵּל, עָשָׂה קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים
Кудрявый ת׳ 1) בַּעַל קְוֻצּוֹת תַּלְתַּלִּים lockig. 2) עֲנֹף, מְלִיצָה, סֹרֵחַ, בַּעַל־צַמֶּרֶת (עֵץ) rankig. К. слогъ
נִמְרָצָה וְסָרַת טַעַם.
Кудрявѣть פ״ע הִמָּלֵא קְוֻצּוֹת תַּלְתַּלִּים lockig werden.
Виноградъ кудрявѣетъ עֵץ הַכֶּרֶם הָיָה לְגֶפֶן סֹרַחַת.
Кудряжка ז״נ בַּעַל קְוֻצּוֹת תַּלְתַּלִּים — בַּעֲלַת
Krauskopf. [ческій ת׳
Кузнецъ ז׳ חָרַשׁ־בַּרְזֶל Schmied. -нецкій, -не-
Кузнечество ס׳ חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל Smiedehandwerk.
Кузнечикъ ז׳ מִין אַרְבֶּה, חַרְגֹּל Heuschreckengrille.
Кузнечиха נ׳ אֵשֶׁת חָרַשׁ־בַּרְזֶל Schmiedfrau.
Кузнечный ת׳ אֲשֶׁר לַחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל Schmiede-.
Кузница, Кузня נ׳ בֵּית חֲרֹשֶׁת־בַּרְזֶל Schmidewerk-
statt. -ничный ת׳.
Кузовъ (נ׳ -вище, ק׳ -вокъ) ז׳ 1) סַל, טֶנֶא Korb.
2) סְפוּן מֶרְכָּבָה, חֵיק הָרֶכֶב, אַרְגַּז הָעֲגָלָה Wagenkasten.
Кукать, -кнуть פ״ע שָׁרַק, נָתוֹן קוֹל Mucksen.
Кукишъ ז׳ (לגדופה) מְשַׁלֵּחַ אֶצְבַּע Spottfeige.
Кукла נ׳ תַּבְנִית־אִישׁ, תְּמוּנַת סֶמֶל (לְשַׁעֲשׁוּעֵי יְלָדִים),
פֶּסֶל Puppe. [Kockelskörner.
Куклеванецъ(-нца) ז׳ (פסחים קיד.)* קִקְל, זֶרַע־פַּקֻּעוֹת
Куковать (-кую) פ״ע צָוַח, קָרָא בְּקוֹל קוֹרֵא schreien
wie ein Kukuk.
Куколка נ׳ 1) ק׳ см. Кукла. 2) גֹּלֶם שֶׁרֶץ־הָעוֹף,
גֹּלֶם תּוֹלַעַת מִתְעַתֵּד לְשֶׁרֶץ־עוֹף Insektenpuppe.
Куколь ז׳ קִמּוֹשׂ, זוּנִין (כלא׳ א)*, שִׁיצָנִית (פסח׳ לה.)* Lolch.
Кукольникъ ז׳ יֹצֵר פֶּסֶל (לְשַׁעֲשׁוּעֵי יְלָדִים) Puppen-
Кукольный ת׳ см. Кукла. [macher. -ница נ׳.
Куксить (-кшу) פ״י -ся פ״ח מָרוֹק דִּמְעָה מֵעֵינָיו sich
die Augen reiben.
Кукуль ז׳ מִין מִגְבַּעַת כֹּהֲנִים Mönchskappe.
Кукуруза נ׳ חִטֵּי־תִירָס Türkischer Weizen.
Кукушка נ׳ קֹרֵא, מִין עוֹף Kukuk. -шечій ת׳.
Кукша נ׳ שְׁלָו הַסֶּלַע, מִין עוֹף Steindrossel.
Кулакъ (נ׳ -лачище, ק׳ -лачёкъ) ז׳ אֶגְרוֹף Faust.
Кулачки מַכּוֹת אֶגְרוֹף, מִלְחֶמֶת תְּנוּפָה בְּאֶגְרוֹף.
-лачный ת׳.
Кулебяка נ׳ עֻגָּה מְמֻלָּאָה דָּגִים Fischpastete.
Кулевой ת׳ (בְּשַׂקִּים) הַנִּמְכָּר בִּגְלוֹמֵי־בַד sackweise
Кулёкъ,(-лька),-лёчекъ(-чка)ק׳см.Куль.[verkauft.
Кулема נ׳ מוֹקֵשׁ תְּחָשִׁים Zobelfalle.
Куликала ז׳ סוֹבֵא, מִשְׁתַּכֵּר, גִּבּוֹר לִשְׁתּוֹת יַיִן Säufer.
Куликанье ס׳ שְׁתִי לְשִׁכָּרוֹן, סֹבֶא das Saufen.
Куликать פ״ע שָׁתֹה לְשִׁכָּרוֹן, הִשְׁתַּכֵּר, סָבֹא saufen.
Кулисы נ״ר (בְּבָמוֹת חִזָּיוֹן) יְרִיעוֹת מֶחֱזֶה, יִפְרַגּוּד
Coulisse. [brot.
Куличъ (נ׳ -чище, ק׳ -чикъ) ז׳ עֻגַּת הַפֶּסַח Oster-
Куль ז׳ שַׂק לְבַד, — גְּלוֹם Mattensack.
Кульминація נ׳ מְרוֹם שִׂיא כֹּכָב בְּמַעְגַּל לֶכְתּוֹ
höchster Standpunkt. [brochenen Fingern.
Культепа ז״נ בַּעַל אֶצְבָּעוֹת שְׁבוּרוֹת Person mit ge-
Культура נ׳ הַשְׂכָּלָה, דֶּרֶךְ הַשֵּׂכֶל* Bildung.
Культъ ז׳ דֶּרֶךְ־אֱמוּנָה, — עֲבוֹדַת־יְיָ Gottesdienst.
Кума נ׳ רֵעָה ; דּוֹדָה Gevaterin.
Куманёкъ (нька), -нёчекъ (-чка) см. **Кумъ**.
Кумачникъ ז׳ בֶּגֶד כַּרְפַּס אָדֹם Sarafan.
Кумачъ ז׳ אֶרֶג כַּרְפַּס אָדֹם rothes Baumwollenzeug.
Кумирница, -рня נ׳ בֵּית־אֱלִילִים Götzentempel.
Кумиропоклоненіе, -служеніе ס׳ עֲבוֹדַת אֱלִילִים
Götzendienst.
Кумиръ ז׳ פֶּסֶל, אֱלִיל Götzenbild. -рный ת׳. [schen.
Кумиться (-млюсь) פ״ח הִתְרוֹעֵעַ Gevaterschaft ma-
Кумовство ס׳ רֵעוּת, בְּרִית קִרְבָה Gevaterschaft.
Кумушка см. Кума.
Кумъ ז׳ רֵעַ, דּוֹד, קָרוֹב Gevater. [gohrene Stutenmilch.
Кумысъ ז׳ קוּם, מַשְׁקֶה מֵחֲלֵב גְּמַלִּים* (נדרים נא:) ge-
Куница, Куна נ׳ נְמִיָּה* (חולין נב:) Marder. -ній ת׳.
Кунсткамера נ׳ בֵּית סְגֻלּוֹת הַטֶּבַע Kunstkammer.
Кунтушъ ז׳ מִין אַדֶּרֶת Oberkleid.
Купа נ׳ גַּל, צִבּוּר, חֹמֶר Haufen.
Купальня נ׳ מְקוֹם הָרַחְצָה Badehaus. -льный ת׳.
Купанье ס׳ רַחְצָה das Baden.
Купать פ״י רָחוֹץ בַּמַּיִם baden. -ся פ״ח רָחוֹץ בְּשָׂרוֹ,
—טָבוֹל, הִתְרַחֵץ sich baden.
Купель נ׳ כִּיּוֹר לְרַחְצָה ; מִקְוֶה Taufbecken. [скій ת׳.
Купецъ (-пца) ז׳ רוֹכֵל, כְּנַעַן, סוֹחֵר Kaufmann. -че-
Купечество ס׳ קְהַל הַסּוֹחֲרִים Kaufmannschaft.
-ственный ת׳. [treiben.
Купечествовать (-ствую) פ״ע רָכוֹל, סָחוֹר Handel
Купина נ׳ שִׂיחַ, סְנֶה Gebüsch. [пать.
Купить (עתיד -плю) פ״י קָנֹה, כָּרֹה kaufen. см. Поку-
Купленникъ ז׳ כֶּסֶף (קִנְיַן) מִקְנַת, עֶבֶד מְשֻׁלָּם (ישעיה
מב, יט) Erkaufter. -ница נ׳.
Куплетъ ז׳ אֶחָד מִבַּדֵּי הַשִּׁיר Strophe.
Купля נ׳ מִקְנַת־כֶּסֶף, מִקְנֶה, קִנְיָן Kauf.
Купно ת״פ כְּאֶחָד, שְׁכֶם אֶחָד, יַחְדָּו, יַחַד vereint.
Куполъ (ק׳ -лень) ז׳ גֻּלַּת־גַּג Kuppel. -льный ת׳.

Купо́нъ ז׳ בַּדַּל שְׁטַר־כֶּסֶף, שְׁטַר־מַרְבִּית Zinsschein.
Ку́порить см. Заку́порить. [-сный ת׳.
Купоро́съ ז׳ קַנְקַנְתּוֹם, מֶלַח־גָּפְרִית* Kupferwasser.
Ку́порщикъ ז׳ חוֹתֵם נִבְלֵי־יַיִן — סוֹכֵר, מְגוּף* Flaschenkorker.
Ку́пчая, К. крѣ́пость סֵפֶר־הַמִּקְנָה Kaufschein.
Ку́пчикъ, -чи́на ז׳ см. Купе́цъ.
Купчи́ха נ׳ אֵשֶׁת סוֹחֵר; רוֹכֶלֶת Kaufmannsfrau.
Ку́ра נ׳ см. Ку́рица. [hügel.
Курга́нъ (ק׳-нчикъ) ז׳ בָּמָה, גֶּבַע, גַּב־חֹמֶר Grab=
Кургу́зить (-гу́жу, -гу́зишь) פ״י קָצוֹב, כָּרוֹת; קַצֵּר zu kurz machen.
Кургу́зый ת׳ 1) זָנָב קָצוּץ (כֶּלֶב) gestutzt. 2) קָצָר kurz.
Курдю́къ ז׳ אַלְיָה Fettschweif.
Ку́рево ס׳ קְטוֹרָה, קְטֹרֶת, קִטֵּר Räuchermittel.
Куре́ніе ס׳ 1) קִטֵּר, מִקְטָר das Räuchern. 2) מִצְרַף יַיִן שָׂרָף das Branntweinbrennen.
Курёнокъ (-нка) см. Курчёнокъ.
Куре́нь ז׳ חַוַּת הַקְּוָקִים Kosakendorf.
Кури́льница, -ленка נ׳ מַחְתָּה, מִקְטֶרֶת Rauchfaß.
Кури́ный ת׳ תַּרְנְגֹלֶת— Hühner=.
Кури́тель ז׳ שׁוֹאֵף עֲשַׁן־טַבָּק Raucher. -льница נ׳.
Кури́тельный ת׳ מִקְטֶרֶת— קְטוֹרָה— Rauch=.
Кури́ть פ״י 1) קַטֵּר, הַקְטֵר räuchern. 2) שָׁאוֹף עָשָׁן טַבָּק rauchen. 3) צָרוֹף יַיִן שָׂרָף brennen Branntwein. -ся פ״ח הַעֲלֵה עָשָׁן, עָשׁוֹן rauchen.
Ку́рица נ׳ תַּרְנְגֹלֶת Henne, Huhn. -ричій, -рій ת׳.
Курку́ма נ׳ מִין כַּרְכֹּם, קוּרְקְמָא*, חֲרִיעַ* Kurkumei.
Курлыканье ס׳ קוֹל הַחֲסִידָה Kranichschrei.
Курлыкать, -кнуть פ״י נָתוֹן קוֹל חֲסִידָה schreien (vom Kranich).
Курно́сый ת׳ גְּבַהּ אַף stumpfnäsig. -ска נ׳.
Куро́къ (-рка́) ז׳ כַּף הַמַּנְעוּל לְקָנֶה־רוֹבֶה Hahn am Schießgewehr. [willige Streiche machen.
Куроле́сить (-ле́шу, -ле́сишь) פ״ע הִתְהוֹלֵל muth=
Куроле́сникъ, -ле́съ ז׳ מִתְהוֹלֵל, מְשֻׁלָּח Muthwilli=
Куроле́сничать см. Куроле́сить. [ger. -сница נ׳.
Куропа́тка נ׳ קוֹרֵא, מִין שְׂלָו, פַּסְיוֹן* Rebhuhn. -па́-
Ку́рочка ק׳ см. Ку́ра. [чій ת׳.
Курси́въ ז׳ (בדפוס) כְּתָב מֻטֶּה Schrägschrift. -си́вный ת׳.
Курсъ ז׳ קֶצֶב, מִדָּה, תֹּכֶן (לעניני מדע). К. де́негъ שַׁעַר (עֵרֶךְ) שְׁטָרֵי הַכֶּסֶף. К. корабля́ הֲלִיכוֹת אֳנִיָּה [Cours.
Курта́жъ ז׳ שְׂכַר הַפַּרְסוּר Mäklerlohn.
Курти́на נ׳ חֵל הַתִּיכוֹן בְּמִצַּד Mittelwall.

Ку́ртка (ק׳-точка) נ׳ בֶּגֶד קָצָר, לְבוּשׁ מָתְנַיִם Jäckchen.
Курфи́рстъ ז׳ נָסִיךְ Kurfürst. -стскій ת׳.
Курфи́ршество ס׳ נְסִיכוּת Kurfürstenthum.
Курча́вость נ׳ תַּלְתַּלֵּי שֵׂעָר Krausheit.
Курча́вый, -ча́тый ת׳ בַּעַל שֵׂעָר תַּלְתַּלִּים krausha=
Курчавѣ́ть פ״ע צָמוֹחַ תַּלְתַּלִּים kraus werden. [arig.
Курчёнокъ (-нка) ז׳ אֶפְרוֹחַ תַּרְנְגֹלֶת Küchlein.
Куръ ז׳ תַּרְנְגוֹל* Hahn.
Курьёзный ת׳ נִפְלָה, חָדָשׁ seltsam.
Курьёзъ ז׳ דָּבָר נִפְלָה, חֲדָשָׁה Seltenheit.
Курье́ръ ז׳ רַכָּב רָץ, מַלְאָךְ קַל Eilbote. -рскій ת׳.
Куря́ (-я́ти) ס׳ אֶפְרוֹחַ תַּרְנְגֹלֶת אוֹ בַּרְבּוּר Küchlein.
Куря́тина נ׳ בְּשַׂר תַּרְנְגֹלֶת Hühnerfleisch. [stall.
Куря́тникъ ז׳ 1) כְּלוּב, מִכְלַת תַּרְנְגוֹלִים Hühner= 2) מוֹכֵר תַּרְנְגוֹלִים Hühnerhändler. -ница נ׳. Ястребъ к. תַּחְמָס Hühnerdieb.
Куря́тный рядъ מְקוֹם מִמְכַּר תַּרְנְגוֹלִים Hühner=
Куря́тня נ׳ см. Куря́тникъ 1. [markt.
Куря́чій см. Кури́ный.
Куса́ка ז״נ נוֹשֶׁכֶת, נוֹשֵׁךְ bissiges Thier.
Куса́ніе ס׳ נְשִׁךְ־שֵׁן, נְשֹׁךְ das Beißen.
Куса́ть פ״י 1) נָשׁוֹךְ; הַפְּרֵשׁ beißen. 2) צָרוֹב, הַכְאֵב stechen. -ся פ״ח 1) נָשׁוֹךְ חַד אֶת־אַחַד einander beißen. 2) הַסְכֵּן לִנְשֹׁךְ bissig sein.
Куси́ще נ׳ см. Кусо́къ.
Куско́вый ת׳ מֻרְכָּב מִגְּזָרִים, עֲשׂוּי בַּדִּים stückweise.
Кусли́вый ת׳ נוֹשֵׁךְ, מְנַשֵּׁךְ bissig.
Кусо́къ (-ска́), ק׳-сочекъ (-чка) ז׳ בֶּתֶר, גֶּזֶר, נֵתַח, פֶּלַח, קֶרַע, בְּדַל Stück. К. хлѣ́ба פַּת־לֶחֶם, — פְּתוֹת.
Куста́рникъ ז׳ שִׂיחַ, סְבַךְ, סֹבֶךְ, חֹרֶל Gebüsch. -рный ת׳.
Куста́рный ת׳ —שִׂיחִים, —שִׂיחַ, — סְבַךְ — Strauch. -ная работа מְלֶאכֶת (מִקְלָעוֹת) אִכָּרִים.
Ку́стикъ, -точекъ, (-чка) ק׳ см. Кустъ.
Кусти́стый ת׳ צוֹמֵחַ שִׂיחִים שִׂיחִים, סָבוּךְ buschig.
Кустъ (-ти́ще) ז׳ שִׂיחַ, סְבַךְ; אֲגֻדָּה Busch, Gebüsch.
Кусъ ז׳ פַּת, פְּתוֹת Stück. См. Кусо́къ.
Кута́съ ז׳ פְּתִיל (לַמִּגְבַּעַת) Schnur.
Ку́тать פ״י כַּסֵּה, הַלֵּט, לוּט, הַעֲטֵה einhüllen. -ся פ״ח הִתְכַּנֵּס, הִתְכַּסֵּה, הַכָּנֵף, עָטוֹף sich einhüllen.
Кутёжъ ז׳ סֹבֶא, שְׁתִי לְשִׁכָּרוֹן, הוֹלֵלוּת מִשְׁתֶּה Trink=
Кутерма́ נ׳ מְהוּמָה, הֲפֵכָה Wirrwarr. [gelag.
Кути́ло ז׳ זוֹלֵל וְסוֹבֵא, אוֹהֵב מִשְׁתֶּה וְהוֹלֵלוּת Schwelger, Zecher. [schwelgen, flott leben.
Кути́ть (кучу́, кути́шь) פ״ע זָלוֹל וְסָבֹא, אַבֵּד הוֹן
Кутья́ נ׳ גְּזִיד אֹרֶז וְצִמּוּקִים Reisgericht (zum Gedächtnißmahl der Verstorbenen).

Кухáрка נ׳ מְבַשֶּׁלֶת, טַבָּחָה, רַקָּחָה Köchin.

Кухáрничать, -рить פ״ע עָבוֹד עֲבוֹדַת טַבָּחִים Koch, Köchin sein.

Кухмúстерская נ׳ בֵּית־מְבַשְּׁלִים, בֵּית־מַאֲכָל Speisehaus.

Кухмúстеръ (-тра) ז׳ טַבָּח, בֵּית־מְבַשְּׁלִים רֹאשׁ Oberkoch. -рша נ׳.

Кýхня (ק׳ -хóнка) נ׳ כִּירַיִם, יָקוּד, בֵּית הַמְבַשְּׁלוֹת Küche.

Кухонный ת׳ הַכִּירַיִם —, אֲשֶׁר לְבֵית הַמְבַשְּׁלוֹת Küchen-.

Кýцый ת׳ זָנָב קְצוּץ, —קְצַר (סוּס) kurzschweifig.

Кýча נ׳ גַּל, חֹמֶר, צִבּוּר, אֹסֶף, קְבוּצָה Haufen. -чами חֳמָרִים חֳמָרִים.

Кýчерская ת״נ בֵּית הָרַכָּב, מְעוֹן עֶבֶד־הָרֶכֶב Kutscherstube.

Кýчеръ ז׳ רַכָּב, עֶבֶד־הָרֶכֶב Kutscher. -рскій ת׳.

Кýчка ק׳ см. Кýча.

Кýша ז׳ דָּג מִין, *אַסְפְּרוֹן (כ״ד ז) Hammerhai.

Кушáкъ ז׳ חֲגוֹר, חֲגוֹרָה, אַבְנֵט Gurt.

Кýшаніе ס׳ אֹכֶל, אָכְלָה, בָּרוּת das Essen.

Кýшанье ס׳ אֹכֶל, מַאֲכָל, בִּרְיָה Speise.

Кýшать פ״י אָכוֹל, בָּרֹה, לָחוּם speisen, genießen.

Кушачёкъ (-чка) ק׳ см. Кушáкъ.

Кушéтка נ׳ מִטַּת־מוֹשָׁב, מִשְׁכָּב, סַפָּה Schlafsofa.

Кýшнеръ ז׳ עוֹרוֹת חַיָּה עוֹבֵד Kürschner.

Кушъ ז׳ קְבוּצָה, צִבּוּר, חֹמֶר Kartensatz.

Кýща נ׳ סֹךְ, סֻכָּה, אֹהֶל Laubhütte. -щный ת׳.

Кую́, Куёшь см. Ковáть.

Къ, Ко מ״י אֶל, לְ־ zu, an, gegen, nach. Иди́ къ брáту моемý לֵךְ אֶל־אָחִי. Подойди́ ко мнѣ גְּשָׁה אֵלַי. Любóвь къ отéчеству אַהֲבָה לְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. Къ зáпаду отъ מִיָּם לְ־. Къ чему это тебѣ? לָמָּה זֶּה לָּךְ.

Кvмвáлъ см. Кимвáлъ.

Л.

Л л, הָרוּסִית כְּאַלְפָא־בֵּית עֶשְׂרֵה הַשְׁתֵּים הָאוֹת Buchstab L.

Лабáзникъ ז׳ מוֹכֵר קֶמַח וָגֶרֶשׂ Mehlkrämer. -ница נ׳.

Лабáзъ ז׳, -зня נ׳ אָסָם, אוֹצַר דָּגָן; חֲנוּת קֶמַח Mehlbude. -зный ת׳.

Лабири́нтъ ז׳ 1) מְקוֹם אָרְחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת; מְבוּכָה Irrgang. 2) לוּל הָאֹזֶן Gehörirrgang.

Лабораторія נ׳ בֵּית הַתּוֹךְ לַחֲרֹשֶׁת הַחִימִי Laboratorium.

Лабрадóръ ז׳ אֶבֶן עֵינֵי־הַקֶּשֶׁת Labradorstein.

Лáва נ׳ לַבַּת־אֵשׁ, קִיטוֹר הַר־שְׂרֵפָה Lava.

Лавáнда, -вéнда נ׳ נֵרְדְּ Spicanard. Л. колоси́стая שִׁבֹּלֶת־נֵרְדְּ.

Лави́на נ׳ גּוּשׁ שֶׁלֶג Schneesturz.

Лавировáніе ס׳, -рóвка נ׳ תַּחְבֻּלוֹת מַסַּע לָאֳנִיָּה Kreuzgang (des Schiffes).

Лавировáть (-рýю) פ״ע חָתוֹר לְהַסִּיעַ אֳנִיָּה laviren, kreuzen.

Лáвка, -вочка נ׳ 1) מוֹשָׁב, *סַפְסָל Bank. 2) חֲנוּת Bude.

Лáвочникъ ז׳ בַּעַל הַחֲנוּת, *חֶנְוָנִי Krämer.

Лáвочный ת׳ הַחֲנוּת—, הַחֲנִיּוֹת— Buden-.

Лáвра נ׳ רֹאשׁ מִקְלְטֵי הַנְּזִירִים Kloster.

Лавръ ז׳ עֵץ־עָבֹת מִין, *עַר (גפן סט:), *דַּפְנָה (פסחים נ׳), *לוֹרְטִיָה (מדרש איכה א) Lorbeer. Пожинáть лáвры עָשֹׂה לוֹ שֵׁם תְּהִלָּה. -ровый ת׳.

Лавчóнка נ׳ חֲנוּת קְטַנָּה Budchen.

Лáгерь ז׳ תַּחֲנוֹת, מַחֲנֵה הַצָּבָא Lager.

Лагýна נ׳ מִשְׁקַע מַיִם, בֹּץ, בִּצָּה, מַהֲמֹרֶת Sumpf.

Лáданникъ ז׳ לְבוֹנָה עֵץ, *לַדַּנָּה (כתובות עז:) Felsenrose.

Лáданница נ׳ כַּף הַלְּבוֹנָה Weihrauchbüchse.

Лáданка נ׳ מִקְטֶרֶת כְּלִי, מַחְתַּת לְבוֹנָה Räucherfaß.

Лáданъ ז׳ לְבוֹנָה Weihrauch. -данный ת׳.

Ладéйка ק׳ см. Ладья́.

Лáдить (лáжу, лáдишь) 1) פ״י חַבֵּר; כּוֹנֵן, הַקְבֵּל anpassen; stimmen. Л. инструмéнтъ כּוֹנֵן כְּלֵי־שִׁיר, עָרוֹךְ—. 2) פ״ע לְ־ הַשְׁלֵם, עִם־ הַסְכֵּן sich gut vertragen.

Лáдно ת״פ! שָׁלוֹם, טוֹב, לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ gut.

Лáдный ת׳ רָצוֹן—, שָׁלוֹם— passend.

Ладон— см. Ладан—.

Ладóнь, -дóша נ׳ כַּף, טֹפַח, שֹׁעַל Handfläche. Бить въ ладóши תָּקוֹעַ—, מָחֹא כַף.

Ладýнка נ׳ 1) אַשְׁפַּת הַזִּקִּים לִכְלֵי־מָוֶת Patrontasche. 2) אֲרוֹן הַפְּתִילִים לְמְתַפֵּר נְעָלִים Schusterkorb.

Ладъ ז׳ שָׁלוֹם; מֵישָׁרִים Einigkeit, Eintracht, Harmonie. Жить съ кѣмъ въ ладý הָשְׁלֵם עִם־. Они поютъ въ ладъ הֵמָּה יָשִׁירוּ מֵישָׁרִים. Все пойдётъ на ладъ הַכֹּל עַל־מְקוֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם.

Ладья́ נ׳ כְּלִי־שַׁיִט, סִירַת־דּוּגָה, כְּלִי־גֹמֶא Kahn, Boot.

Лáженіе ס׳ תִּקּוּן, כּוֹנֵן, עֲצַת־שָׁלוֹם Stimmung, Zusammenpassung.

Лáживать см. Лáзить.

Лажъ ז׳ см. Ажіо. -жный ת׳.

Лазарéтъ ז׳ בֵּית־חוֹלִים, בֵּית הַחָפְשִׁית Krankenhaus.

Лáзать (-заю, -заешь) см. Лáзить.

Лазея́, -зе́йка נ׳ מַחְתֶּרֶת, מַחֲבֹא Schlupfloch.
Ла́зить (ла́жу, ла́зишь) פ״ע עָלֹה, תָּפֹשׂ בְּיָדַיִם וְעָלֹה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו klettern.
Лазу́нъ ז׳ מְתַפֵּשׂ וְעוֹלֶה בְּיָדָיו Kletterer.
Лазу́рикъ ז׳ אֶבֶן הַתְּכֵלֶת Lazurstein.
Лазу́рь נ׳ 1) צֶבַע תְּכֵלֶת Lasur. 2) זֹהַר, עֵין הַשָּׁמַיִם הָרָקִיעַ Himmelsbläue. [Spioniren.
Лазу́тчество ס׳ חַפֵּשׂ, יָתוּר תָּרִים, עֵין־רוֹגֵל das
Лазу́тчикъ ז׳ חוֹפֵשׂ, מְרַגֵּל, תָּר Spion.
Лазу́тчить פ״ע חַפֵּשׂ, רַגֵּל, תּוּר spioniren.
Лай ז׳ קוֹל כֶּלֶב נוֹבֵחַ, נְבִחָה, נֹבַח Gebell.
Ла́йба נ׳ מִין אֳנִי־שַׁיִט großes Boot.
Ла́йка נ׳ עוֹר־כְּלָבִים מֻחְלָק Hundfell, Handschuhleder.
Лаке́й ז׳ מְשָׁרֵת, עֶבֶד־בַּיִת Hausdiener. [-ковый ת׳
Лаке́йничать פ״ע שָׁרֵת לִפְנֵי אֲדוֹנוֹ sich als Diener benehmen.
Лаке́йская נ׳ בֵּית־הַמְשָׁרְתִים Bedientenzimmer.
Лаке́йскій ת׳ מְשָׁרֵת, —מְשָׁרְתִים— Lakei-.
Лакирова́ніе ס׳ מֵרוּק, הַחֲלִיק, מֹרֶט Lackirung.
Лакиро́ванный ת׳ נוֹצֵץ, מְמֹרָט lackirt.
Лакирова́ть (-ру́ю) פ״י מָרוֹט עַד הֱיוֹת לְ׳, הַחֲלֵק
Лакиро́вка נ׳ см. Лакирова́ніе. [בָּרָק lackiren.
Лакиро́вщикъ ז׳ מְמָרֵק, מְמָרֵט Lackirer.
Лаковщи́къ ז׳ עֹשֵׂה חֹמֶר־תַּמְרוּק (חֹמֶר לְמֵרוּק) Lack-
Ла́ковый ת׳ см. Лакъ. [macher.
Ла́комецъ (-мца) ז׳ רוֹדֵף מַנְעַמִּים, אוֹהֵב מַמְתַּקִּים Leckermaul.
Ла́комить (-млю, -мишь) פ״י פַּנֵּק בְּמַמְתַּקִּים Leckerbissen geben. -ся פ״ח הִתְעַנֵּג עַל־מַמְתַּקִּים naschen. Ла́комится имъ червь מְתָקוֹ רִמָּה.
Ла́комка ז״נ см. Ла́комецъ.
Ла́комство ס׳ מַמְתָּק, מַנְעָם Leckerbissen.
Ла́комый ת׳ 1) אוֹהֵב מַמְתַּקִּים naschsüchtig. 2) lüstern, erpicht. Онъ ла́комъ до де́негъ —נִבְהָל לְ׳, נִכְסָף מִתְלַהֵם, נָעִים, מָתוֹק (3 הוּא נִבְהָל לְבֶצַע schmackhaft. Л. кусо́къ מַאֲכַל־תַּאֲוָה. [Kürze.
Лакони́змъ ז׳ קֹצֶר מִלִּים, מְלִיצוֹת חִידוֹת sinnreiche
Лакони́ческій ת׳ בְּקֹצֶר מִלִּים, בִּמְלִיצוֹת חִידוֹת sinn-
Лакри́ца נ׳ עֲסִיס עֵץ מָתוֹק Lakritzensaft. [reich kurz.
Лакри́чникъ ז׳ עֵץ מָתוֹק Lakritzenholz.
Лакъ ז׳ חֹמֶר־תַּמְרוּק, כֹּפֶר־הַמִּשְׁחָה Lack. -ковый ת׳
Лалъ ז׳ אֶבֶן כַּדְכֹּד, אֹדֶם Rubin.
Ла́ма 1) ז׳ כֹּהֵן הַבָּמָה לְעַם הַקַּלְמוּקִים Kalmükenpriester. 2) נ׳ מִין יַחְמוּר Kameelziege.
Ла́мпа נ׳ מְאוֹר, מְנוֹרַת־שֶׁמֶן, נֵר Lampe. -повый ת׳

Лампа́да (ק׳ -дка, -дочка) נ׳ מְנוֹרָה, נֵר אֱלֹהִים Lampe des Heiligthums.
Лампа́съ ז׳ פְּאַת־רִקְמָה לָאֶרֶג Lampasse.
Ла́мповщикъ ז׳ עוֹשֵׂה מְנוֹרוֹת שֶׁמֶן Lampenmacher.
Ла́мпочка נ׳ מְנוֹרַת־שֶׁמֶן קְטַנָּה Lämpchen.
Ландка́рта נ׳ גִּלָּיוֹן לְגְלִילוֹת אֶרֶץ Landkarte. -тный ת׳
Ландша́фтъ ז׳ סֶמֶל מַחֲזֶה, תַּבְנִית חִזָּיוֹן Landschaft.
Ла́ндышъ ז׳ו׳ פַּעֲמוֹנֵי אָבִיב, פֶּרַח זִו Maiglöckchen.
Лани́та נ׳ לְחִי Wange. -тный ת׳
Лань נ׳ צְבִיָּה, אַיֶּלֶת Hirschkuh. -ній ת׳
Ла́па (ג׳-пища, ק׳ -пка) 1) נ׳ כַּף חַיָּה Tatze. 2) יַד־ שֶׁלֶב ;כְּנַף, —כְּלִי Zapfen.
Ла́пистый ת׳ רְחַב־כַּפּוֹת mit großen Tatzen.
Ла́потникъ ז׳ עוֹשֵׂה נְעָלִים מֵעוֹר עֵץ Bastschuhflechter.
Ла́поть (-птя) ז׳ עוֹר עֵץ, נַעַל הַמְּטָנָא* (יומא עח:) Bastschuh. -тный ת׳
Лапоу́хій ת׳ סְרוּחַ אָזְנַיִם mit hängenden Ohren.
Ла́почка ק׳ см. Ла́па.
Лапта́ נ׳ מִין שְׂחוֹק Ballspiel.
Лапу́хъ,-пушникъ ז׳ שׁוֹשַׁן יְאוֹרִים, מִין צֶמַח Seerose.
Лапчатоно́гій ת׳ בַּעַל כַּפּוֹת־שַׁיִט (עוֹף) plattfüßig.
Ла́пчатый ת׳ בַּעַל־כַּפּוֹת Tatzenförmig. [dennudeln.
Лапша́ נ׳ אִטְרִיּוֹת*, נְזִיד פְּתִילֵי־בָצֵק (יר׳ ביצה א) Fa-
Ларе́цъ (-рца́) (-ри́ще נ׳, Ла́рчикъ ק׳) אֲרוֹן, אַרְגָּז Kasten, Kästchen. Ларе́чный ת׳
Ларь ז׳ אֲרוֹן הַטַּחֲנָה לְקֶמַח Mehlkasten.
Ла́сица נ׳ חֹלֶד Schneewiesel.
Ла́ска נ׳ 1) חִבָּה, רָצוֹן, רוּחַ־חֵן, מֶשֶׁךְ־חֶסֶד* Liebkosung. 2) см. Ла́сица.
Ласка́ніе ס׳ רָצוֹן, מֶשֶׁךְ־חֶסֶד das Liebkosen.
Ласка́тель ז׳ מַחֲלִיק לָשׁוֹן Schmeichler. -льница נ׳
Ласка́тельно ת״פ בְּחֵלֶק שְׂפָתַיִם, בִּלְשׁוֹן רַכּוֹת schmeichelnd. [מַחֲמָאוֹת פֶּה] Schmeichelei.
Ласка́тельство ס׳ חֲלָקוֹת, חֵלֶק שְׂפָתַיִם, רַכּוֹת
Ласка́тельствовать (-ствую) פ״ע הַחֲלֵק לָשׁוֹן, הִתְרַפֵּס וְרָהוֹב רֵעֵהוּ schmeicheln.
Ласка́ть פ״י חַבֵּב לְ׳, נְטֵה חֶסֶד לְ׳, —מְשׁוֹךְ; שַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ־ liebkosen. -ся פ״ח חַנֵּן קוֹלוֹ לִפְנֵי־, —הַחֲלֵק לָשׁוֹן, —הִתְכַּחֵשׁ לְ׳, הִתְרַפֵּס sich einschmeicheln bei Einem. Ласка́ю себя́—, ласка́юсь наде́ждою תִּקְוָתִי תְּשַׁעֲשֵׁעַ נַפְשִׁי.
Ла́сковость נ׳ רַחֲמִים, מֶשֶׁךְ־חֶסֶד, רָצוֹן Freundlichkeit.
Ла́сковый ת׳ בְּאַהֲבָה, מָלֵא רָצוֹן freundlich.
Ла́ститься (ла́щусь) פ״ח הִתְרַפֵּס וְרָהוֹב רֵעֵהוּ, הִתְכַּחֵשׁ, —הִתְחַשׁ לְ׳ sich bei Einem einschmeicheln.

Ластица см. Ласточка.
Ластка см. Ласица. [Achselzwickel.
Ластовица,-вка נ׳ משבצת־בד לכתנת תחת האצילות
Ластовыя суда אניות משא Lastschiffe.
Ласточка נ׳ 1) צפור, דרור, סים Schwalbe. 2) см Ласица. -точный ת׳ [(פוד)] ועשרים כבר Last.
Ластъ ז׳ 1) קבים משקל מאה 2) חמר, כר בן תשס״ח
Латникъ ז׳ לבוש צנה, איש־שריון Panzerträger.
Латный ת׳ —הצנה, —השריה Panzer=.
Латукъ ז׳ חסא*, חזרת, מין ירק wilder Salat, Lattich.
Латунь נ׳ רקע פח־נחשת Messingblech. -нный ת׳.
Латы נ״ר סחרה, שריה, שרין, שריון קשקשים Panzer.
Лафа נ׳ רחבה, מרחב, שבע נעימות Bequemlichkeit. Ему жить тутъ лафа הוא מתענג פה ככבש במרחב.
Лафетъ ז׳ כן לקלע־הרעם Kanonnengestell.
Лаханъ (-ница נ׳, -нка, -ночка ק׳) כיור, אגן, ספ נ׳ לרחצה Waschfaß. -нный ת׳.
Лацканъ ז׳ שולים, שפת פי־בגד Latz.
Лачуга, -чужка נ׳ בית־חמר, מעון צר elende Hütte.
Лаяніе ס׳ см. Лай. [-чужный ת׳.
Лаять פ״ע נבוח bellen. -ся פ״ה קלל וחרף חד את־אחד sich herumzanken.
Лбина נ׳ כאת־פנים, גבחת, מצח Stirn.
Лбище נ׳ см. Лобъ.
Лганіе, -нье ס׳ כזבים, שיח־שקר das Lügen.
Лгать (лгу, лжёшь) פ״ע שקר, כזב, דבר שוא lügen.
Лгунъ (נ׳ -нище) ז׳ כזב, דובר כזב Lügner. -нья נ׳.
Лебеда נ׳ מלוח, מין צמח Melde.
Лебедь ז״ו נ׳ (-бёдка,-бёдушка נ׳) האוז הצח, ברבור (?) Schwan. -бединый, -бяжій ת׳.
Левитъ ז׳ לוי, אחד הלוים Levit. Книга Л. ספר ויקרא
Левіаѳанъ ז׳ לויתן Leviathan. [Leviticus. -тскій ת׳.
Левкой ז׳ מין חבצלת, עדל* Levkoje.-койный ת׳.
Левъ (льва) ז׳ אריה, לביא, ליש, שחל Löwe. [schaft.
Легатство ס׳ מלאכות האפיפיור päpstliche Gesandt=
Легатъ ז׳ ציר אבי־רומה, —מלאך päpstlicher Gesandte.
Легіонъ ז׳ צבא רב, קהל עמים; רבבה, לגיון* Legion.
Лёгкій ת׳ 1) קל, נקל; קלוקל leicht, gelind. 2) מהיר, קל ברגליו rasch. -кая кавалерія צבא־הרצים. Это сдѣлано на лёгкую руку זאת נעשתה בידים רפות, —בחפזון. Съ лёгкой руки בלי־עמל. Лёгокъ на [поминѣ קרוב לקוראיו.
Лёгкія ס״ר см. Лёгкое.
Легко ת״פ קל, נקל leicht.
Легковой ת׳ קל רכב, רכב הרכש Miethkutscher.
Легковѣріе ס׳, -рность נ׳ פתיות, אמונה לכל־דבר Leichtgläubigkeit. [leichtgläubig.
Легковѣрный ת׳ פתי, מאמין לכל־דבר, אין־לב
Легковѣсный ת׳ אשר משקלו מצער leicht an Ge=[wicht.
Лёгкое ס׳ ריאה* Lunge.
Легкоконный ת׳ רוכב על־קל von leichter Cavalerie.
Легкомысленно ת״פ באין־לב, על־נקלה leichtsinnig.
Легкомысленность נ׳, -сліе ס׳ פחזות, חסר לב, קל (ירמיה ג, ט) Leichtsinn.
Легкомысленный ת׳ נמהר לב, פוחז leichsinnig.
Легконогій ת׳ קל ברגליו leichtfüßig.
Лёгкость נ׳ קל (ירמיה ג,ט), קלות*; מהירות* Leichtig=[keit; Schnelligkeit.
Легкоуміе ס׳ פחזות Leichtsinn.
Легкоумный ת׳ פוחז, נמהר־לב Leichtsinniger.
Лёгонько ת״פ לאט leise, sanft.
Легохонекъ ת׳ קל מאד sehr leicht.
Лёгочный ת׳ הריאה*— Lungen=.
Легчать פ״ע 1) הקל leichter werden. 2) רפה, שכוך [sich mildern.
Легче ת׳ קל מ־ leichter.
Легчить פ״י הקל מעל־ erleichtern Л. жеребца כרות, —סרס* שפכה לעיר castriren.
Ледвенецъ (-нца) ז׳ לט, מין צמח Schottenklee.
Леденецъ (-нца) ז׳ קפאון מתק מתק Candelzucker.
Ледени́стый ת׳ מלא קרח voll Eis, eisig.
Леденить פ״י הקפא בקרה, סמר in Eis verwandeln.
Леденѣть פ״ע קפוא, סמור מקרה gefrieren.
Ледникъ Ледникъ ז׳ בור הקרח Eiskeller.
Ледница נ׳ כד־הקרח Eisgefäß.
Ледовитое море ים הקרח Eißmeer.
Ледовщикъ,-доколъ ז׳ חוצב קרח Eisbrecher.
Ледокольный ת׳ אשר למחצב קרח zum Eisbrechen.
Ледокольня נ׳ מקום מחצב קרח Eisbruch.
Ледокольщикъ см. Ледовщикъ.
Ледорѣзъ ז׳ (לפני גשר) קרן מפרק קרח Eisblock.
Ледоходъ ז׳ עת שיט הקרח Eisgang.
Лёдъ ז׳ קרח, קפאון, אלגביש Eis.
Ледяной ת׳ —קרח Eis=.
Леечка ק׳, -чный ת׳ см. Лейка.
Лежалый ת׳ 1) נשחת מנוחו ימים רבים verlegen. 2) ישן נושן abgelagert.
Лежаніе ס׳ משכב, שכבה, שכבת das Liegen.
Лежанка נ׳ משכב כירים Ofenbank
Лежать פ״ע שכוב; רבוץ liegen. На мнѣ лежитъ все это עלי כל־הדבר הזה.
Лежачій ת׳ שוכב, משכב; מונח, נופל, מוטל liegend. -чаго не бьютъ חדל אגרופך מן־המוטל.

Лежа́чка נ׳ שְׁכֹבֶת, שְׁכָבָה, שֵׁכֶב das Liegen. Въ лежа́чку בְּשָׁכְבוֹ.
Лежебо́къ ז׳ חוֹבֵק יָדַיִם, עָצֵל Faulenzer.
Лёжень (-жня) ז׳ 1) מַסָּד, קוֹרַת הַיְסוֹד Grundbalken. 2) см. Лежебо́къ.
Лёжка נ׳ שְׁכָבָה; מַרְבֵּץ; מַרְגּוֹעַ das Liegen.
Лёжмя ת״פ בְּשָׁכֵב, בְּשָׁכְבוֹ liegend. Л. лежа́ть שָׁכוֹב מִבְּלִי־קוּם.
Лезвеё פ׳ לַהַב, לַהַט Schneide. Л. меча́ פִּי־חֶרֶב, — צוּר.
Лейбъ-гва́рдія נ׳ חֵיל שׁוֹמְרֵי הָרֹאשׁ Leibgarde.
Ле́йка (ק׳ Ле́ечка) נ׳ מַשְׁפֵּךְ* Gießkanne.
Лейтена́нтъ ז׳ (בְּגַאֲוֹת הַיָּם) שַׂר־מָאתַיִם, אַבְטִיוֹנֵס* (יר׳ שבת ו) Lieutenant. -скій ת׳.
Лексикогра́фія נ׳ חֵקֶר מַעַרְכֵי לָשׁוֹן Wörterbuchschreibung. -фи́ческій ת׳.
Лексикогра́фъ ז׳ סוֹפֵר אוֹצַר־מִלִּים Wörterbuchschreiber.
Ле́ксиколо́гія נ׳ חִקְרֵי־שָׂפָה וּתְכוּנָתָהּ Wortlehre.
Лексико́нъ ז׳ אוֹצַר מִלִּים, אוֹצַר הַשָּׁרָשִׁים Wörterbuch. -нный ת׳.
Ле́кторъ ז׳ (בְּתַלְפִּיּוֹת חָכְמָה) מַלֵּף מַעַרְכֵי לָשׁוֹן Sprachlehrer. -рскій ת׳.
Ле́кція נ׳ דִּבְרֵי־יוֹם בְּיוֹמוֹ לֶקַח הַשֵּׂכֶל, — מִקְרָא Vorlesung.
Лелѣ́яніе פ׳ טִפּוּחִים, שַׁעֲשֻׁעִים das Hätscheln.
Лелѣ́ять פ״י חַבֵּב, טַפֵּחַ, נַטֵּל וְנַשֵּׂא, שַׁעֲשַׁע, עַנֵּג, פַּנֵּק hätscheln, verzärteln.
Ле́мехъ, -мешъ ז׳ מַחֲרֵשָׁה, אֵת Pflugeisen. -нный ת׳.
Ле́на נ׳ אֲחֻזַּת־מַס, נַחֲלָה מְבִיאָה מַס לַאֲדוֹנֶיהָ Lehngut.
Ле́нникъ ז׳ מַס עוֹבֵד, סָר אֶל־מִשְׁמַעַת, נִכְנָע Lehnsmann.
Ле́нта נ׳ קְשֻׁרִים, רְקַע פְּתִיל־מֶשִׁי Band. -точный ת׳.
Ле́нточникъ ז׳ מְרַקֵּעַ פְּתִילֵי־מֶשִׁי Bandwirker.
Лёнъ (льна) ז׳ פִּשְׁתָּה, פִּשְׁתִּים, פִּשְׁתֵּי־הָעֵץ Flachs. Л. го́рный, ка́менный פִּשְׁתֵּי הָאֶבֶן Steinflachs.
Леопа́рдъ ז׳ לַיִשׁ, נָמֵר Leopard. -довый ת׳.
Ле́пестъ, -то́къ (-тка́) ז׳ 1) בְּדַל־אֹרֶג, — קֶרַע Lappen. 2) עָלֶה Blumenblatt. -стко́вый ת׳.
Лепе́счатый ת׳ רַב — רַעֲנַן הֶעָלֶה blumenblätterig.
Лепета́ніе פ׳ см. Ле́петъ.
Лепета́ть (-печу́, -пе́чешь) פ״ע דַּבֵּר בְּלַעֲגֵי לָשׁוֹן, בִּלְשׁוֹן עִלְּגִים, רָחוֹשׁ בִּלְשׁוֹן עוֹלֵל וְיוֹנֵק stammeln, lallen.
Лепетли́вый ת׳ נִלְעַג־לָשׁוֹן, כְּבַד־פֶּה stammelnd.
Лепету́нъ ז׳ נִלְעַג־לָשׁוֹן, עִמְקֵי־שָׂפָה Stammler. -нья נ׳.
Ле́петъ ז׳ אֲרֶשֶׁת שְׂפָתַיִם, הֶגֶה; לְשׁוֹן עִלְּגִים das Stammeln, Lallen.
Лепёха (ק׳ -пёшка, -шечка) נ׳ לְבִיבָה, עֻגָּה, מָעוֹג, מַצָּה, חַלָּה, רָקִיק, כַּוָּן, נִקֹּד, צַפִּיחִת Kuchen; Fladen.
Ле́пта נ׳ אֲגוֹרַת נְחֹשֶׁת Scherflein, Opferpfenig.

Ле́са נ׳ פְּתִיל חַכָּה, שְׂעַר חַכָּה, תִּקְוַת Angelschnur.
Ле́стный ת׳ מְשַׁעֲשֵׁעַ־נֶפֶשׁ, מַרְהִיב לֵב schmeichelhaft, einnehmend.
Лесть נ׳ חֶלְקַת לָשׁוֹן, חֵלֶק שְׂפָתַיִם, מַחֲמָאוֹת פֶּה, כַּחַשׁ, מַשָּׁאוֹן Schmeichelei.
Лета́ніе פ׳ יָעַף, מָעוּף Flug.
Лета́ргія נ׳ חֳלִי־נוּמָה; תַּרְדֵּמָה Schlafsucht. -ги́ческій ת׳.
Лета́ть פ״ע עוּף, דָּאֹה fliegen.
Лето́къ (-тка́) ז׳ 1) אֲרֻבַּת־דְּבוֹרִים Flugloch im Bienenstocke. 2) см. Вола́нъ.
Лету́нъ ז׳ 1) קַל בְּרַגְלָיו Schnellläufer. 2) פּוֹחֵז, נִמְהַר־לֵב Flatterhafter. -нья נ׳.
Лету́честь נ׳ טֶבַע הַמֻּקְטָר וְנִדָּף Flüchtigkeit.
Лету́чій ת׳ 1) מְעוֹפֵף fliegend. 2) נִמְהָר, חָשׁ flink. -чая мышь עֲטַלֵּף. -чая по́чта (לְעֵת רָצִים דְּחוּפִים קְרָב). 3) נָמוֹג, כְּעָשָׁן נִמְלָח, נִדָּף, עוֹלֶה כָּאֵד flüchtig.
Ле́тъ ז׳ יָעַף, מָעוּף Flug. На лету́ בִּיעָף. Ле́томъ קַל מְהֵרָה.
Летѣ́ть (лечу́, лети́шь) פ״ע עוּף, עוֹפֵף, דָּאֹה, עוּט; חָלוֹף, הָגוֹז וְעָבוֹר, הִתְעוֹפֵף; רוֹצֵץ, הוּשׁ, מַהֵר fliegen; eilen; vergehen.
Лечи́ть, Лечёб—см. **Лѣчи́ть, Лѣчёб—.**
Лечь см. Ложи́ться.
Леща́дникъ ז׳ אֶבֶן לוּחוֹתַיִם Dachschiefer. -ща́дный ת׳.
Ле́щадь, -ща́дка נ׳ לוּחַ־אֶבֶן, — שְׁחִיף Steinplatte.
Лещеви́на נ׳ בְּשַׂר דָּג *אַבְרוֹמָה Brachsenfleisch.
Лещъ (-щикъ ק׳, -щи́на נ׳) ז׳ מִין דָּג טָהוֹר יָדוּעַ, *אַבְרוֹמָה (סוכה יח.) Brachsen.
Лжеапо́столъ ז׳ נָבִיא מוֹרֵה שֶׁקֶר falscher Apostel.
Лжевѣ́ріе ס׳ אֱמוּנֵי־שָׁוְא falscher Glaube.
Лжемудре́цъ ז׳ מִתְחַכֵּם לַשֶּׁקֶר, חֲכַם־אֱלִיל Sophist, Afterweise.
Лжему́дрость נ׳ חָכְמַת־שָׁוְא, דַּעַת רוּחַ Afterweisheit.
Лжему́дрствовать (-ствую) פ״ע הִתְחַכֵּם לַשֶּׁקֶר, הִתְעַתֵּעַ vernünfteln.
Лжему́дрый ת׳ מִתְחַכֵּם לַשֶּׁקֶר Afterweise.
Лжепроро́къ ז׳ נְבִיא שֶׁקֶר, נָבִיא תַּרְמִית לִבּוֹ falscher Prophet.
Лжепроро́чество ס׳ נְבוּאַת שָׁוְא, חֲזוֹן שֶׁקֶר falsche Prophezeiung.
Лжепроро́чествовать (-ствую) פ״ע הִנָּבֵא לַשֶּׁקֶר, חָזֹה שָׁוְא falsch prophezeien.
Лжесвидѣ́тель ז׳ עֵד שֶׁקֶר falscher Zeuge. -льница נ׳.
Лжесвидѣ́тельство ס׳ עֵד שֶׁקֶר, עֵדוּת שָׁוְא falsches Zeugniß.
Лжесвидѣ́тельствовать (-ствую) פ״ע עָנֹה עֵד שֶׁקֶר בְּ־, הָעֵד שָׁוְא falsches Zeugniß ablegen.
Лжеу́мств— см. Лжемудр—.
Лжеуче́ніе ס׳ תּוֹרַת־שָׁוְא falsche Lehre.

Лжеучи́тель ז׳ מַתְעֶה ,מוֹרֶה שֶׁקֶר Irrlehrer.

Лжецъ, Лжи́вецъ (-вца) ז׳ אִישׁ כְּזָבִים ,מְכַזֵּב ,מְשַׁקֵּר Lügner. Лжи́вица נ׳.

Лжи́вость נ׳ תַּעְתֻּעִים ,מַשָּׁאוֹן ,תַּרְמִית ,כַּחַשׁ ,כְּזָבִים Lügenhaftigkeit.

Лжи́вый ת׳ מַתְעֶה ,מְתַעְתֵּעַ ,כּוֹזֵב lügenhaft.

Ли, Ль מ״ח (לשאלה) הַאִם ,הֲ־ ,הַ־ ,הֶ־ ob? denn? Здоро́въ ли онъ? הֲשָׁלוֹם לוֹ. —ли—ли אִם—אוֹ ob—oder. Сы́на ли, дочь ли אוֹ בֵן אוֹ בַת. Хорошо́ ли, ду́рно ли אִם טוֹב וְאִם רָע.

Либера́лъ ז׳,-льный ת׳ חָפְשִׁי בְּמְזִמּוֹתָיו Freisinniger.

Ли́бо מ״ח אִם ,אוֹ entweder—oder. Ли́бо оди́нъ ли́бо другóй זֶה אוֹ זֶה. Либо на жизнь, либо на смерть אִם־לָמוּת אִם־לַחַיִּים.

Лива́нъ ז׳ 1) לְבָנוֹן der Libanon. 2) לְבוֹנָה Weihrauch.

Ли́вень (-вня) ז׳ יוֹרֶה ,שְׂעִירִים ,רְבִיבִים ,זֶרֶם־מָטָר ,חַשְׁרַת־מַיִם ,מוּן ה Platzregen.

Ли́веръ ז׳ 1) קָנֶה מַעֲלֶה הַמַּשְׁקֶה מִן הַחֵמֶת ,*מַשְׁאֵף. 2)*רֵאָה וְכָבֵד (עירובין קה:) דִּיוּפִי (ע״ז נח.) Heber.*מְינֶקֶת ,הַמֶּטֶר נִתָּךְ ,שׁוֹטֵף (מכחמה שחוטה) Geschlinge.

Ли́вмя ת״פ בְּשֶׁטֶף הַגֶּשֶׁם strömend. Дождь л. льётъ

Ли́вный ת׳ מָלֵא חַשְׁרַת־מַיִם stark fließend. [ный ת׳

Ливре́я נ׳ תִּלְבֹּשֶׁת מְשָׁרְתִים Bediententracht. -ре́й-

Ли́га נ׳ מָסֹרֶת בְּרִית ,חֶבֶר ,בְּרִית־שָׁלוֹם Bündniß.

Лиза́ть (лижу́, ли́жешь), Лизну́ть פ״י מָצָה ,לָחַךְ ,עָלַע lecken. -ся פ״ח נָשׁוֹק חַד אֶת־אַחַד küssen ein-

Лизоблю́дъ ז׳ см. Блюдоли́зъ. [ander.

Лизу́нъ ז׳ מְעַלֵּעַ ,מְלַחֵךְ Lecker. -нья נ׳.

Ликвида́ція נ׳ *פֵּרָעוֹן ,נִקָּיוֹן כָּל־חוֹב וְנֶשִׁי ,שִׁלּוּמִים Rechnungsabschluß. -ціо́нный ת׳.

Ликвиди́ровать (-рую) פ״י הָתֵם שִׁלּוּמִים וְחֶשְׁבּוֹן Rechnungsabschluß machen.

Ликёръ ז׳ מֶסֶךְ ,יֵין־שָׂרָף ,יֵין־הָרֶקַח Likör.

Ликова́ніе ס׳ עֲלִיצוּת ,רְנָנָה ,צָהֳלָה ,הֵידָד das Jubeln.

Ликова́ть (-кую) פ״ע עָלוֹץ ,עָלוֹז ,רַנֵּן ,צָהוֹל jubeln.

Ликъ ז׳ 1) תֹּאַר פְּנֵי־ (איש קדוש) Antlitz. 2) קְהַל־שָׁרִים Sängerchor. 3) סוֹד קְדוֹשִׁים Versammlung der Heiligen.

Лилія, Лиле́я נ׳ שׁוֹשַׁנָּה ,שׁוֹשָׁן Lilie. -ло́вый ת׳.

Лило́вый ת׳ כְּעֵין שׁוֹשָׁן veilchenblau.

Лило́къ (-лка) см. Козодо́й.

Лима́нъ ז׳ מִפְרַץ־יָם ,לְשׁוֹן— Meerbusen.

Лимона́дчикъ ז׳ מוֹכֵר עָסִיס Limonadenverkäufer.

Лимона́дъ ז׳ שִׁקּוּי מִמִּיץ פְּרִי עִם־דְּבַשׁ ,עָסִיס Limonade.

Лимо́нъ ז׳ תַּפּוּחַ זָהָב Citrone. -нный ת׳. [nade.

Ли́мфа נ׳ לְשַׁד הַחַיִּים ,לֵחַ— Blutwasser. -Фати́ческій ת׳.

Лингви́стика נ׳ מֶחְקְרֵי לָשׁוֹן Sprachkunde. [скій ת׳

Лингви́стъ ז׳ חוֹקֵר לְשׁוֹנוֹת Sprachgelehrter. -тиче-

Линева́ніе ס׳ *סִרְגּוּל ,*שִׂרְטוּט ,חֲרֹט־קַוִּים בִּשְׂרָד Linirung. [liniren.

Линева́ть (-ню́ю, -ню́ешь) פ״י *שַׂרְטֵט ,חָרוֹט קַוִּים

Лине́йка, -не́ечка נ׳ *כַּנָּה ,קָנֶה חֶרֶט־קַוִּים (כלים יב) Lineal.

Лине́йный ת׳ מְיֻשָּׁר לְאָרְכּוֹ liniär. -ная мѣ́ра מִדַּת הָאָרֶךְ. Л. кора́бль אֳנִיַּת מַעֲרָכָה לִקְרָב.

Ли́нія נ׳ 1) קַו linie. 2) קַו הַמִּדָּה ,חֵלֶק שְׁנֵים־עָשָׂר מִמִּדַּת אֶצְבַּע Linienmaß. 3) שׁוּרָה ,שְׂדֵרָה Reihe. 4) תּוֹר הַיַּחַשׂ Ordnung, Richtung.

Ли́нный ת׳ מְקֻרָּח (עוֹף) mit ausgefallenen Federn.

Линови́ще ס׳ (לנחשים) הָעוֹר הַמֻּפְשָׁט abgestreifte Haut.

Линь ז׳ (ידוע) מִין דָּג Schleihe.

Ли́нька נ׳ (בעוף) שַׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה Federnausfall.

Линю́честь נ׳ לְהֵהָפֵךְ עֵינוֹ ,טֶבַע לְשַׁנּוֹת מַרְאֵהוּ— Verbleichbarkeit.

Линю́чій ת׳ מְשַׁנֶּה מַרְאֵהוּ ,מוּעָם verbleichbar.

Линя́лый ת׳ 1) מְקֻרָּח (שֵׂעָר אוֹ נוֹצָה) mit ausgefallenen Haaren (Federn). 2) מוּעָם ,אֲשֶׁר מַרְאֵהוּ אֲשֶׁר לֹא־עָמַד עֵינוֹ ,נָמַר verblichen.

Линя́ніе ס׳ 1) קָרַחַת ,שַׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה אוֹ הַשֵּׂעָר Haar-, Federnausfall. 2) הֶפֶךְ־מַרְאֶה ,שְׁנוּת עֵין Verbleichung.

Линя́ть פ״ע 1) הִקָּרֵחַ ,הַשְׁלֵךְ נוֹצָתוֹ (שְׂעָרוֹ) das Haar od. die Federn verlieren. 2) שַׁנֵּה מַרְאֵהוּ ,הָפוֹךְ עֵינוֹ ,הוּעַם verbleichen.

Ли́па נ׳ *אוֹג ,מִין עֵץ Lindenbaum.

Ли́пецъ (-пца) ז׳ 1) דְּבַשׁ עֲצֵי־אוֹג Lindenhonig. 2) (לפנים) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי Juli.

Ли́пина נ׳ עֲצֵי־אוֹג Lindenbaum.

Ли́пкій ת׳ יָוֵן ,מְדַבֵּק ,מְדֻבָּק ,דָּבֵק klebrig.

Ли́пкость נ׳ טֶבַע הַמְּדַבֵּק ,יָוֵן־ Klebrigkeit.

Ли́пнуть см. Льнуть.

Липня́къ ז׳ יַעַר עֲצֵי־אוֹג Lindenwald.

Ли́повица נ׳ עֲסִיס עֲצֵי־אוֹג Lindensaft.

Ли́повый ת׳ אֲשֶׁר לְעֵץ הָאוֹג Linden-.

Липу́чій см. Ли́пкій.

Ли́ра נ׳ 1) נֵבֶל עָשׂוֹר ,כְּלִי נֶבֶל ,נֵבֶל Leier. 2) שֵׁם אַחַד כְּסִילֵי הַשָּׁמַיִם Leiersternbild.

Ли́рикъ ז׳ מְחַבֵּר שִׁירֵי־הֶגְיוֹן Gefühlsdichter. -ри́че-

Ли́рный ת׳ הַנֵּבֶל— Leier-. [скій ת׳

Лиса́ נ׳ שׁוּעָל ;עָרוּם ,נוֹכֵל Fuchs.

Лисёнокъ (-сёнка) ז׳ שׁוּעָל קָטָן ,שׁוּעָלִים ,גּוּר junger

Лиси́ца, -си́чка см. Лиса́. [Fuchs.

Ли́сій, -си́чій ת׳ הַשּׁוּעָל— Fuchs=.
Листва́ נ׳ עֲלֵי־עֵץ, עָלֶה Laub.
Ли́ственъ,-ственница נ׳ עֵץ תְּאַשּׁוּר Lerchenbaum.
Лиственѣ́ть פ״ע עָטֹה עָלֶה Blätter bekommen.
Лиственя́къ ז׳ יַעַר עֲצֵי־תְאַשּׁוּר Lerchenwald.
Ли́ствіе ס׳ см. Листва́.
Ли́стикъ ק׳ см. Ли́стъ.
Листи́стый ת׳ 1) בְּמַרְאֵה עָלֶה blätterartig. 2) רַב הֶעָלֶה blätterreich.
Листова́тый ת׳ עָשׂוּי כִּדְמוּת עָלֶה blattartig.
Листовёртка נ׳ זְבוּב צָבוּעַ הַלֵּילִי Wickelraupe.
Листово́й ת׳ מְרֻקָּע פַּחִים Blatt=. -во́е серебро́ כֶּסֶף מְרֻקָּע Silberblech.
Листо́къ (-тка́) ק׳ см. Листъ.
Листопа́дъ ז׳ 1) שַׁלֶּכֶת הֶעָלִים Laubfall. 2) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָעַשְׁתֵּי־עָשָׂר לִפְנִים November.
Листосо́съ ז׳ מִין שֶׁרֶץ, סַם הֶעָלֶה Blattsauger.
Листо́чекъ (-чка) см. Листо́къ.
Листо́чный ת׳ אֲשֶׁר לֶעָלֶה Blatt=.
Листъ ז׳ 1) אַחַד הֶעָלִים, עָלֶה (ר׳ ли́стья, -тьевъ) Blatt. 2) *דַּף, דֶּלֶת, גִּלָּיוֹן, עֲלֵה־סֵפֶר, עֲלֵה־נְיָר (ר׳ листы́, -то́въ) Papierblatt. Откры́тый л. סֵפֶר תְּעוּדָה, הַגָּלוּי. Похва́льный л. מִכְתַּב תְּהִלָּה. 3) צִיץ, רִקּוּעַ פַּח Platte.
Ли́стье ס׳ см. Листва́
Лися́чій ת׳ см. Ли́сій.
Лита́вра נ׳ תֹּף, סַל Pauke. Бе́йте въ лита́вру תִּקְעוּ! תֹּף! סֶלָה!
Лита́врщикъ ז׳ נוֹשֵׂא הַתֹּף, מַכֶּה בַתֹּף Paukenschläger.
Лите́йная ש״ת בֵּית הַמּוּצָקוֹת, בֵּית הַתּוּךְ Gießerei.
Лите́йный ת׳ מוּצָק—, הַתּוּךְ— zum Gießen, Guß=. -ная фо́рма מוּצֶקֶת.
Лите́йщикъ ז׳ מַתִּיךְ, יוֹצֵק בַּרְזֶל וּנְחשֶׁת Gießer.
Ли́тера см. Бу́ква.
Литера́льно תה״פ см. Буква́льно.
Литера́торъ ז׳ סוֹפֵר, לָמוּד, מְלַמֵּד לָשׁוֹן וָסֵפֶר Schriftsteller. -торскій ת׳.
Литерату́ра נ׳ סִפְרָה, דִּבְרֵי־סֵפֶר Literatur. -рный ת׳.
Литіё ס׳ יְצֹק, צֶקֶת, הַתּוּךְ das Gießen.
Літія́ נ׳ תְּפִלַּת־הָעֶזְרָה, תְּפִלָּה בְּאוּלַם בֵּית־יְיָ Bittgesang.
Литографирова́ть (-фиру́ю) פ״י הַדְפֵּס בְּחֶרֶט־אֶבֶן steindrucken.
Литогра́фія נ׳ דְּפוּס חֶרֶט־אֶבֶן Steindruck. -фи́ческій ת׳.
Литогра́фъ ז׳ מַדְפִּיס בְּחֶרֶט־אֶבֶן Steindrucker.
Лито́нья נ׳ см. Книжка 2.
Литрова́ть (-ру́ю) פ״י טַהֵר, זַקֵּק, צָרֵף läutern.
Литургі́я נ׳ עֲבוֹדַת־יְיָ Gottesdienst.
Ли́тый ת׳ יָצוּק, מוּצָק, נִתָּךְ gegossen.
Лить (лью, льёшь) פ״י 1) שָׁפוֹךְ, יָצוֹק, נָסוֹךְ gießen. 2) נָסוֹךְ, יָצוֹק כְּלִי מִמַּתֶּכֶת, הַתֵּךְ formen. -ся 1) נפ׳ הִשָּׁפֵךְ; הִנָּתֵךְ gegossen werden. 2) פ״ח נָזוֹל, יָרוֹד, פַּכֵּה fließen. Слёзы лью́тся изъ глазъ его עֵינָיו יוֹרְדוֹת דִּמְעָה.
Литьё см. Литіё.
Лифъ ז׳ מָתְנוֹת הַבֶּגֶד, מְקוֹם הַמָּתְנַיִם בַּבֶּגֶד, מַחֲגֹרֶת Taille am Kleide. -фный ת׳.
Лиха́чъ ז׳ 1) מָהִיר, חָרוּץ Flinker. 2) בַּעַל רְכוּב קַל rascher Mietkutscher.
Ли́хва נ׳ נֶשֶׁךְ, מַרְבִּית, תַּרְבִּית Wucher. -венный ת׳.
Ли́хо 1) ס׳ רָעָה Böses. Не помина́й меня ли́хомъ אַל לְרָעָה תִּזְכְּרֵנִי. 2) ת״פ קַל מְהֵרָה flink, geschickt.
Лихода́тель ז׳ נוֹתֵן שֹׁחַד, מַשִּׁיךְ Bestecher. -льница נ׳.
Лихода́тельство ס׳ מַתַּת שֹׁחַד Bestechung.
Лиходѣ́й ז׳ מְעַוֵּל, מֵרַע Uebelthäter, Feind. -дѣ́йка נ׳.
Лиходѣ́йный,-дѣ́йскій ת׳ מָלֵא רָע, מֵרַע Uebelgesinnter.
Лиходѣ́йство ס׳ עֲשׂוֹת רָע Uebelthat.
Лиходѣ́йствовать (-ствую) פ״ע עָשֹׂה רָע Böses zufügen.
Лихои́мецъ (-мца) ז׳ לוֹקֵחַ שֹׁחַד; בּוֹצֵעַ בֶּצַע Bestechlicher.
Лихои́мничать см. Лихои́мствовать.
Лихои́мный, -мственный ת׳ לָקוּחַ בְּבֶצַע מַעֲשַׁקּוֹת erwuchert.
Лихои́мство ס׳ מִקַּח שֹׁחַד; בֶּצַע־מַעֲשַׁקּוֹת Wucherei.
Лихои́мствовать (-ствую) פ״ע 1) לָקוֹחַ שֹׁחַד sich bestechen lassen. 2) נָתוֹן בְּנֶשֶׁךְ (בְּמַרְבִּית) כַּסְפּוֹ wuchern.
Лихора́дка נ׳ קַדַּחַת, רֶשֶׁף Fieber.
Лихора́дочный ת׳ לְחוּם רֶשֶׁף fieberhaft.
Ли́хость נ׳ נִבְלֵי־מִרְמָה Bosheit, Tücke.
Лицё, Лицо́ ס׳ 1) פָּנִים, אַפַּיִם; מַרְאֶה Angesicht. Лицёмъ къ лицу́ פָּנִים בְּפָנִים. Хоро́шъ лицёмъ טוֹב מַרְאֶה. 2) פְּנֵי־דָבָר Vorderseite. Л. свѣти́льника פְּנֵי הַמְּנוֹרָה. 3) אִישׁ, גֶּבֶר; גֻּלְגֹּלֶת Person. Л. вы́сшаго сосло́вія אִישׁ מִמְּרוֹם עַם־הָאָרֶץ. По рублю́ съ ка́ждаго лица́ שֶׁקֶל לַגֻּלְגֹּלֶת.
Лицева́ть (-цу́ю) פ״י שַׁנֵּה פְּנֵי—, יַפֵּה— von außen verschönern. Л. това́ръ יַפֵּה פְּנֵי רְכֻלָּתוֹ. Л. стѣ́ну צַפֵּה קִיר בְּטִיחַ אוֹ בְּצַלְעוֹת עֵץ.
Лицево́й ת׳ חִיצוֹן, אֲשֶׁר בִּפְנֵי äußerer. -ва́я сторона́ матéріи פְּנֵי אֶרֶג.
Лицедѣ́й ז׳ מִשְׁתַּנֶּה, מְשַׁנֶּה פָּנָיו, מִתְחַפֵּשׂ בִּדְמוּת־; מְשַׂחֵק עַל־בָּמָה Schauspieler. -дѣ́йка נ׳. -дѣ́йный -дѣ́йственный ת׳.
Лицедѣ́йствіе ס׳ הִשְׁתַּנּוֹת, שַׁנּוֹת פָּנִים Schauspiel.
Лицезрѣ́ніе ס׳ רְאוֹת פְּנֵי־ Anschauung.
Лецéй ז׳ בֵּית־תַּלְפִּיּוֹת חָכְמָה Gelehrtenschule. -це́йскій ת׳.
Лицеи́стъ ז׳ תַּלְמִיד בֵּית־תַּלְפִּיּוֹת Lyceist.

Лицемѣрить פ״ע חָנוֹף ,רַמֵּה ,הִתְחַסֵּד בַּשָּׁוְא heucheln.
Лицемѣріе ס׳ חֹנֶף ,חֲנֻפָּה ,צִדְקַת־שָׁוְא ,צְבִיעוּת Heuchelei.
Лицемѣрный ת׳ מָלֵא חֹנֶף וּמִרְמָה heuchlerisch.
Лицемѣръ ז׳ חָנֵף ,מִתְקַדֵּשׁ בְּמִרְמָה ,מִתְחַסֵּד עַל־שֶׁקֶר, צָבוּעַ ,מְטַהֵר בַּתֹּהוּ* Heuchler. -рка נ׳.
Лицепріятіе ס׳ מַשּׂא פָּנִים Parteilichkeit. [parteilich.
Лицепріятный ת׳ נוֹשֵׂא פָּנִים ,מַכִּיר פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט
Лицепріятствовать (-ствую) פ״ע הַכֵּר־, נָשׂא פָּנִים, הָדוֹר פְּנֵי־אִישׁ בַּמִּשְׁפָּט parteilich sein
Лицовка נ׳ תַּמְרוּק ,מֵרוּק das Poliren.
Лицовщикъ ז׳ מְיַפֶּה ,מְמָרֵק ,מְמָרֵט Polirer.
Личико ק׳ см. Лицé.
Личина נ׳ אֵפֶר ,פְּנֵי־חָלוּט ,מַסֶּכֶת־פָּנִים ,כְּסוּת־עֵינַיִם; בֶּגֶד בּוֹגְדִים ,מְעִיל מַעַל וּמִרְמָה Larve, Maske.
Личинка, -чи́ночка נ׳ 1) ק׳ см. Личи́на. 2) см. [Гу́сеница.
Личи́шко ק׳, -чи́ще נ׳ см. Лицé.
Ли́чно ת״פ בְּעַצְמוֹ ,בְּנַפְשׁוֹ persönlich. Говори́ть ли́чно съ- דַּבֵּר פָּנִים בְּפָנִים עִם־.
Личнóй ת׳ הַפָּנִים — Gesichts=.
Ли́чность נ׳ 1) אִישׁ ,פְּנֵי־גֶבֶר Person. 2) מַשּׂא פָּנִים, הַכָּרַת פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט לְטוֹב אוֹ לְרָע Persönlichkeit.
Ли́чный ת׳ הַנּוֹגֵעַ לְאִישׁ לְעַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ persönlich.
Лиша́вость נ׳ חֳלִי־הַבֶּהָרוֹת Flechtenleiden.
Лиша́вый, -шаевáтый ת׳ אֲשֶׁר בֹּהַק בִּבְשָׂרוֹ mit Flechten behaftet.
Лиша́й ז׳ 1) בֹּהַק ,בַּהֶרֶת Flechte. 2) מִין אֵזוֹב Moos= [flechte.
Лиша́истый ת׳ מָלֵא בֶּהָרוֹת voll Flechten.
Лиша́ть פ״י הָשֵׁה ,חַסֵּר ,מְנוֹעַ־,הַכְרֵת מִן — כָּלֹא ent= ziehen, berauben. Не лиши́ меня́ милосéрдія твоегó לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי ,לֹא־תַכְרֵת חַסְדְּךָ מֵעִמִּי. Л. когó жи́зни קָבוֹעַ נֶפֶשׁ. Слова́, лишённыя вся́кой я́сности דְּבָרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם שַׁחַר. Егó лиши́ли мѣ́ста הֱזִיחוּהוּ מִכַּנּוֹ. Богъ лиши́лъ её му́дрости הִשָּׁהּ אֱלוֹהַּ חָכְמָה. -ся פ״ח חָסוֹר verlieren. Онъ лиши́лся своéй сла́вы כְּבוֹדוֹ גָּלָה מִמֶּנּוּ. И душа́ моя́ лиши́лась покóя וַתִּזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי. [fluß.
Ли́шекъ (-шка) ז׳ שָׂרִיד ,שְׁאֵרִית ,יֶתֶר ,עֹדֶף Ueber=
Лишéніе ס׳ מַחְסוֹר ,חֶסֶר ,הֹסֶר Beraubung; Entbehrung.
Лиши́ть см. лиша́ть.
Ли́шній ת׳ נֶעְתָּר ,עוֹדֵף überflüssig.
Лишь ת״פ 1) רַק ,אַךְ ,בִּלְתִּי־אִם nur. Лишь онъ רַק הוּא לְבַדּוֹ. 2) אַךְ ,שֶׁ־ ,כִּמְעַט kaum, soeben. Лишь тóлько вышелъ онъ כִּמְעַט שֶׁיָּצָא ;וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא. Лишь бы רַק אִם wenn nur.

Лі́яло ת׳ מוּצָקָה ,מַסֵּכָה ,יְצוּקָה לְנֶסֶךְ Gußform.
Лоба́нъ ז׳ גִּבֵּחַ ,רְחַב־מֵצַח Breitstirniger. -нья נ׳.
Лоба́стый ת׳ см. Лоба́нъ
Лобза́ніе ס׳ נְשִׁיקָה das Küssen.
Лобза́ть פ״י נַשֵּׁק ,נָשׁוֹק küssen. -ся פ״ח.
Ло́бикъ ק׳, -бище נ׳ см. Лобъ. [вый ת׳
Лобки́ ז״ר עוֹרוֹת רָאשֵׁי הַחַיִּים Kopfenden der Felle. -кó-
Ло́бный, Лобовóй ת׳ הַמֵּצַח — Stirn=. -ное мѣ́сто מְקוֹם מִשְׁפַּט־מָוֶת ,שַׁעַר־קֶטֶל Richtplatz.
Лобо́къ, (-бка́) ז׳ מִצְחַת הָרֶחֶם, —תַּפּוּחַ— ,*גַּב— (בי״ע) Venusberg, Schamhügel.
Лобо́чекъ (-чка) см. Лобо́къ.
Лобъ (лба) ז׳ מֵצַח Stirn. Мѣ́дный л. מֵצַח נְחוּשָׁה.
Лобыза́ть см. Лобза́ть.
Лсве́цкій ת׳ הַצַּיָּד — Jäger=, Jagd=.
Лове́цъ (-вца́) ז׳ צַיָּד ,יוֹקֵשׁ ,צַיָּד ,יוֹדֵעַ צַיִד Jäger.
Лови́льный ת׳ אֲשֶׁר לַצַּיִד Fang=, Jagd=.
Лови́ть (-влю) פ״י צוּד ,לְכוֹד ,גּוּר בְּחֶרְמוֹ ;שָׁבֹה ,אָחוֹז ,תָּפוֹשׂ fangen; ergreifen. Л. ры́бу דַּיֵּג. Л. удóбный слу́чай מָצוֹא לוֹ עֵת רָצוֹן. -ся נפ׳.
Ло́вкій ת׳ מָהִיר ,חָרוּץ gewandt, geschickt.
Ло́вкость נ׳ יַד־חָרוּצִים Gewandtheit.
Ло́вля נ׳, Ловъ ז׳ צַיִד ,צֵיד חַיָּה וָעוֹף Fang.
Лову́шка, -шечка נ׳ פַּח ,מוֹקֵשׁ ,מַלְכֹּדֶת ,מְצוּדָה Falle, Schlinge.
Ло́вче ת׳ מָהִיר מִן־ — חָרוּץ; נָקֵל יוֹתֵר geschickter; bequemer.
Ло́вчій ת׳ מָהִיר ,יוֹדֵעַ צַיִד jagdkundig. [quemer.
Ло́гика נ׳ חָכְמַת הִגָּיוֹן ,מִשְׁפְּטֵי הַשֵּׂכֶל Denkgesetze.
Логи́ческій ת׳ לְפִי חָכְמַת הַהִגָּיוֹן vernunftgemäß.
Логови́на (ק׳ -нка) נ׳ כִּנֶּרֶת ,בִּקְעָה Thal.
Ло́говище, Ло́гово ס׳ מְעוֹן חַיָּה ,מְאוּרָה Lager eines wilden Thieres.
Логъ ז׳ 1) שֵׁפֶל ,שְׁפֵלָה Thal, Schlucht. 2) גְּדוֹת נַחַל Flußbett. 3) אַדְמַת שָׁמִיר וָשַׁיִת vernachlässigtes Landstück. [chen, Kahn.
Ло́дка, -дочка נ׳ סִירַת־דּוּגָה ,כְּלִי— ,תֵּבַת־שַׁיִט Na=
Ло́дочникъ ז׳ בַּעַל תֵּבַת־שַׁיִט Kahnführer.
Ло́дочный ת׳ אֲשֶׁר לִכְלִי־שַׁיִט Kahn=.
Лоды́га, -ды́жка נ׳ קַרְסֹל Fußknöchel.
Ло́жа נ׳ 1) עֵץ קְנֵה־הָרוֹבֶה Gewehrschaft. 2) לִשְׁכָּה בְּבָמַת־הַחִזָּיוֹן Theaterloge.
Ложби́на (ק׳ -нка) נ׳ אָפִיק ,נַחַל ,בִּקְעָה ,גַּיְא ,מִשְׁקָע Vertiefung, Hohlweg.
Ло́же ס׳ מִטָּה ,מִשְׁכָּב ,עֶרֶשׂ ,חֹפֶשׁ Bett, Lager. Л. потóковъ אֲפִיקֵי־תְּהִלִּים — גְּדוֹת Flußbett.

Ложе́вье ס׳ מְקוֹם מַרְבֵּץ־דָּגִים בַּחֹרֶף Winterlager der Fische.
Ложёкъ (-жка́) ק׳ см. Логъ.
Ло́женный ת׳ אֲשֶׁר לָעֵץ קְנֵה־הָרוֹבֶה Schaft=.
Ложесна́ ס״ר מְעֵי־אֵם, רֶחֶם, קֵבָה Gebärmutter.
Ло́жечка ק׳ см. Ло́жка.
Ло́жечный ת׳ כַּף— Löffel=.
Ложжи́на см. Ложби́на.
Ложжи́ть פ״י עֲשׂה נָבוּב, קוּר, נָקוֹב, כָּרֹה aushöhlen.
Ложи́ться פ״ח שָׁכוֹב, נוּחַ; רָבוֹץ sich niederlegen.
Ло́жка נ׳ 1) כַּף Löffel. 2) כַּף־הֶחָזֶה Herzgrube.
Ложкови́дный ת׳ כִּדְמוּת כַּף löffelförmig.
Ложко́мъ ת״פ מֻנָּח לְאָרְכּוֹ in die Länge.
Ло́жникъ ז׳ חָרַשׁ עֲצֵי קְנֵי־רוֹבֶה Flintenschaftmacher.
Ло́жность נ׳ כַּחַשׁ, לֹא־אֵמוּן Unwahrheit.
Ло́жный ת׳ כּוֹזֵב, בָּדוּא, שֶׁקֶר—falsch.
Ло́жчатый ת׳ כְּמוֹ כַף löffelförmig.
Ложь (лжи) נ׳ כָּזָב, כַּחַשׁ, שָׁוְא, תֹּהוּ Lüge.
Лоза́ (ק׳ ло́зочка) נ׳ שֵׁבֶט, שׁוֹט, זַלְזַל, זְמוֹרָה Ruthe; Zweig. Виногра́дная л. גֶּפֶן, שָׂרִיג, שׂוֹרֵקָה.
Ло́занъ ז׳ מַכַּת שׁוֹט Ruthenhieb.
Ло́зный ת׳ גֶּפֶן—vom Weinstocke.
Ло́зунгъ ז׳ קוֹל לְאוֹת, נִיב לְהַכִּיר, נְאוּם, סִסְמָא* Losungswort.
Локализи́ровать (-рую) פ״י הַגְבֵּל דָּבָר בִּמְקוֹמוֹ verörtlichen.
Лока́ть, -кну́ть פ״י עַלֵּעַ, לוּעַ, לָקֹק, לָקוֹק lecken, trinken.
Локомоти́въ ז׳ רְכוּב־הַקִּיטוֹר Dampfwagen.
Ло́конъ ז׳ פֶּרַע שֵׂעָר, קְוֻצָּה, דַּלָּה Haarlocke.
Локотни́къ ז׳ רְפִידָה לְכִסֵּא, יָד— Armlehne.
Локото́къ, -то́чекъ (-тка, -чка) см. Ло́коть.
Ло́коть (-ктя) ז׳ 1) זְרוֹעַ, אֶזְרוֹעַ Ellbogen. 2) אַמָּה Elle. -котно́й, -ктево́й ת׳.
Лома́ніе ס׳ שֶׁבֶר, שִׁבָּרוֹן, שְׁבֹר das Brechen.
Ло́маный ת׳ שָׁבוּר, רָצוּץ; מְדֻכָּא gebrochen.
Лома́ть פ״י שָׁבוֹר, רָצוֹץ, הָרוֹס, נַפֵּץ brechen. Л. го́лову надъ чѣмъ תּוּר בְּלִבּוֹ לִמְצֹא פֶּשֶׁר דָּבָר. -ся פ״ח 1) הִשָּׁבֵר, הֵרוֹץ נפ׳ brechen. 2) הִתְאַמֵּץ; הִתְעַוּוֹת sich geberden. -дный, -дскі́й ת׳.
Ломба́рдъ ז׳ בֵּית מַלְוֶה בַּעֲבוֹט, בֵּית־מַעֲבָט Leihbank.
Ло́мберъ ז׳ מִין שְׂחוֹק קְרָטִי L'Hombre. -рный столъ שֻׁלְחָן לִשְׂחוֹק הַקְּרָטִי Kartentisch.
Ломи́ть (-млю́, ло́мишь) פ״י שָׁבוֹר, שַׁבֵּר brechen. Л. куда́ פָּרוֹץ וּבוֹא אֶל־. Л. цѣну́ הַגְדֵּל הַמְּחִיר. -ся פ״ח הֵרֹץ, הִשָּׁבֵר brechen.
Ло́мка נ׳ 1) שֶׁבֶר, נַפֵּץ, הֲרִיסוּת, פֶּרֶץ das Brechen. Л. ка́менная מַחְצַב אֲבָנִים.
Ло́мкій ת׳ רָצוּץ, קַל לְהִשָּׁבֵר brüchig.
Ломле́ніе см. Лома́ніе.
Ло́мкость נ׳ טֶבַע הַקַּל לְהִשָּׁבֵר Brüchigkeit.
Ло́мливый ת׳ רְהַב, קְשֵׁה־פָנִים, עָרִיץ hoffährtig.
Ломови́къ ז׳ סוּס לְמַשָּׂא Lastpferd.
Ломово́й ת׳ אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת פֶּרֶךְ, מַשָּׂא—zum Lastführen. -ва́я ло́шадь סוּס לְמַשָּׂא. [ный ת׳.
Ломота́ נ׳ שִׁגָּרוֹן, מַדְוֶה—פֶּרֶק עֲצָמוֹת* Gicht. -мо́тный ת׳.
Ломо́ть (-мтя́, ג׳ -мти́ще, ק׳ ло́мтикъ, -мото́къ, -то́чекъ) ז׳ פַּת, פִּתּוֹת Stück.
Ломъ ז׳ 1) כַּשִּׁיל, יְתַד־מַפָּץ Brecheisen. 2) см. Ломота́. 3) שִׁבְרֵי־כֵלִים Bruchstücke. Пусти́ть ло́шадь въ л. נָתוֹן סוּסוֹ לַעֲבוֹדַת־מַשָּׂא.
Лонгиме́трія נ׳ חָכְמַת מֵמַד הָאֹרֶךְ, מִדַּת־הַקַּוִּים Längemessung. -ри́ческій ת׳.
Ло́но ס׳ חֵיק, חֹב Schooß; Busen.
Ло́панецъ (-нца) ז׳ 1) סִיר מִתְבַּקֵּעַ מֵאֵשׁ leicht platzender Topf. 2) גֻּלַּת נֶפֶץ Knallkügelchen.
Ло́паніе ס׳ הִבָּקַע, נֶפֶץ das Platzen.
Ло́пасть נ׳ 1) כַּפַּת מָשׁוֹט Schaufel. 2) אֹזֶן, לוּלָאָה לִתְלִי־הַחֶרֶב Degengehenk. 3) כְּנַף הַצָּנִיף לְנָשִׁים Haubenflügel.
Лопа́та נ׳ מַעְדֵּר, מַחֲרֵשָׁה Schaufel. Л. хлѣ́бная מַרְדֶּה* (תענית כה.) Kornschaufel. -тный ת׳.
Лопа́тка, -точка נ׳ 1) מַעְדֵּר קָטָן; יָעֶה Schaufelchen. 2) עֶצֶם הַכְּתֵפַיִם, שְׁכֶם Schulterblatt. Бѣжа́ть во всѣ лопа́тки רוּץ בְּחֵמַת־כֹּחוֹ.
Ло́пать, Ло́пнуть פ״י -ся פ״ח הִתְבַּקֵּעַ, הִבָּקַע בְּקוֹל; הִנָּתֵק, הִתְפּוֹצֵץ, שָׁאוֹן platzen.
Ло́пость см. Ло́пасть.
Лопотня́ נ׳ שְׁאוֹן דָּבָר מִתְבַּקֵּעַ, חָזִיז, נֶפֶץ das Krachen.
Лопуха́ נ׳ נֶגַע בָּעוֹר, נְתָקִין Windpocken. [nette. -не́тный ת׳.
Лорне́тъ (ק׳ -тецъ) ז׳ קְנֵה־רֳאִי, אַסְפַּקְלַרְיָא* Lorgnette.
Лорнирова́ть (-ру́ю) פ״י הַבֵּט אֶל־ בִּקְנֵי־רֳאִי lorgniren.
Ло́сикъ ק׳ см. Лось.
Лоси́на נ׳ עוֹר יַחְמוּר sämisches Leder. -си́нный ת׳.
Ло́сій ת׳ יַחְמוּר ת׳—Elennthier=.
Лосково́й ת׳ נוֹצֵץ; לְ־ עֲשֵׂה בָּרָק (דבר), מְמֹרָט Glanz=.
Лоску́тникъ ז׳ מוֹכֵר מְלָחִים וּבְלוֹיֵי־סְחָבוֹת Lumpenhändler. -ница נ׳ 1) חֲלַכְצִין* (שביעית ז׳) 2) מִין צֶמַח Flockenblume.
Лоску́тный рядъ מַרְכֹּלֶת בְּלוֹיֵי־סְחָבוֹת Trödelmarkt.
Ло́скутъ (ק׳ -то́къ, -то́чекъ; ר׳ -ку́тья) ז׳ קֶרַע, סְחָבָה, בְּלוֹי, מֶלַח Stück; Lappen.

Лоску́тьe ס׳ בְּלוֹאֵי־סְחָבוֹת, קְרָעִים Lumpen.
Лоскъ ז׳ בָּרָק, יִפְעָה Glanz.
Лоснúстость נ׳ טֶבַע דָּבָר נוֹצֵץ, יִפְעָה Glanzeigenheit.
Лоснúстый ת׳ אֲשֶׁר לוֹ בָּרָק (יִפְעָה), נוֹצֵץ glänzend.
Лоснúться פ״ח עָשׁוֹת (ירמיה ה, כח), נוֹצֵץ glänzen.
Лоснѣ́ть פ״ע הֵחֵל לְנוֹצֵץ Glanz bekommen.
Лососúна נ׳ בְּשַׂר הַדַּג אִלְתִּית Lachsfleisch.
Ло́сось ז׳ דַּג לָסַת, אִלְתִּית* (מכש׳ ו, ג) Lachs. -со́сій ת׳.
Лось ז׳ מִין צְבִי, יַחְמוּר Elennthier.
Лотерéя נ׳ גּוֹרַל כֶּסֶף אוֹ נְכָסִים Lotterie. -ре́йный ת׳.
Ло́тія נ׳ לֹט (בראש׳ לז כה), מִין צֶמַח־בֹּשֶׂם Lotus.
Лото́ ס׳ מִין שַׁעֲשֻׁעַ Lottospiel.
Лото́къ ז׳ 1) עֲרִיסָה, מַחְתַּת־עֵץ לְמוֹכְרֵי יָרָק, עֲרִיבָה*, מֶרֶד* (כלים טו) Mulde. 2) צַנְתָּר, צִנּוֹר Rinne. -то́чный ת׳.
Ло́тосъ ז׳ см. Ло́тія.
Лотъ ז׳ 1) אֲנָךְ, קַו לַבּוֹנִים, אֶבֶן־בְּדִיל Senkblei. 2) 1/32 מִן הַלִּטְרָא מִשְׁקַל das Loth. 3) см. Ло́тія.
Лоха́нь см. Лаха́нь.
Лохмо́тникъ ז׳ לְבוּשׁ קְרָעִים Zerlumpter. -ница נ׳.
Лохмо́тье ס׳ בְּלוֹאֵי־סְחָבוֹת, מְלָחִים, קְרָעִים Lumpen.
Лохъ ז׳, -хови́на נ׳ см. Ло́сось Лососи́на.
Ло́ція נ׳ דַּעַת אָרְחוֹת־יַמִּים מִפְרְצֵיהֶם וְחֵפֵיהֶם Lotsendienst.
Ло́цманъ ז׳ יוֹדֵעַ שַׁיִט, יוֹדֵעַ הַיָּם Schiffsführer. -нскій ת׳.
Ло́шадь (-ша́дка ק׳) נ׳ סוּס Pferd. Л. водяна́я בְּהֵמוֹת (איוב מ, טו), סוּס הַיְאֹר Nilpferd.
Лоша́къ (-шачёкъ ק׳) ז׳ פֶּרֶד Maulesel. -ша́чій ת׳.
Лошачи́ха נ׳ פִּרְדָּה Mauleselin.
Лощéніе ס׳ מָרוּק, מֵרוּט das Poliren.
Лощёнка נ׳ אֶרֶג בַּד־עָשׁוֹת Glanzleinwand.
Лощéный ת׳ מְמֹרָט, קָלָל, עָשׁוֹת polirt.
Лощи́ло ס׳, -лка נ׳ עֶשֶׁת, יְתַד הַמֵּרוּט, גְּלִיל הַמֵּרוּק Poliereisen.
Лощи́льникъ ז׳ מַחֲלִיק, מְמָרֵק, מְמָרֵט Polirer. -ница נ׳.
Лощи́льный ת׳ לְהַחֲלִיק בּוֹ —, עָשׂוּי לְמָרֵט Polir=.
Лощи́льня נ׳ בֵּית־הַמֵּרוּק Polirwerkstatt.
Лощи́льщикъ, -щица см. Лощи́льникъ, -ница.
Лощи́на, -нка נ׳ см. Ложби́на.
Лощи́ть פ״י מָרוֹק, מָרֵט, הַחֲלֵק, עָשֹׂה בָרָק לְ־ poliren. -ся נפ׳.
Лубово́й ת׳ חָשָׂף —, גֶּלֶד־עֵץ — von Baumrinde.
Лубо́чный ת׳ מֶחָשָׂף —, עָשׂוּי מִגֶּלֶד־עֵץ.
Лубъ ז׳ עֵץ (עוֹר) גֶּלֶד, (יואל א, ז רש״י) חָשָׂף, שַׁךְ (שבת כ:) Baumrinde. Лубово́й, Лубо́чный ת׳.
Лугови́на נ׳ כַּר לֹא־נִרְחָב Grasland.
Лугови́ца, Лу́говка נ׳ מִין עוֹף, מִזַּג־חֹמֶר* (חולין סב:) Kibitz.
Лугово́дство ס׳ מִזְרַע כָּרִים וּנְאוֹת דֶּשֶׁא Wiesenbau.
Лугъ ז׳ כַּר, נְאוֹת דֶּשֶׁא Wiese. -гово́й ת׳.
Луди́льный ת׳ אֲשֶׁר לְצִפּוּי הַבְּדִיל zum Verzinnen.
Луди́льщикъ ז׳ מְצַפֶּה כֵּלִים בִּבְדִיל Verzinner.
Луди́ть (лужу́, лу́дишь) פ״י צַפֵּה בִּבְדִיל verzinnen.
Лу́жа (-жища, ג׳ -жица ק׳) נ׳ בִּצָּה, בֹּץ Pfütze.
Лужа́йка נ׳ כַּר־דֶּשֶׁא בַּיַּעַר kleine Waldwiese.
Лужо́къ (-жка́) -жёчекъ (-чка) ז׳ כַּר־דֶּשֶׁא קָטָן Grasplätzchen.
Луже́ніе ס׳ צִפּוּת בִּבְדִיל Verzinnung.
Лу́за נ׳ כִּיס לְשֻׁלְחַן מִשְׂחַק הַכַּדּוּרִים Billardbeutel.
Лузгъ ז׳ פִּנַּת הָעַיִן, צִיר הָעַפְעַפַּיִם Augenwinkel.
Лука́ נ׳ עֲקַלְקַלָּה, כֵּף, עָקוֹב, מְעֻקָּשׁ, עַוָּה Beugung, Krümmung.
Лука́вецъ (-вца) ז׳ נִפְתָּל, נוֹכֵל, מְעַוֵּל Hinterlistiger. -вица נ׳.
Лука́вить (-влю, -вишь) פ״ע עָקוֹב, רַמֵּה, הִתְפַּתֵּל List gebrauchen.
Лука́вство ס׳, -ка́вость נ׳ עָקְבָּה, סֶלֶף, רְמִיָּה, תֹּךְ, תַּרְמִית Hinterlist.
Лука́вый ת׳ עָקֹב, נָלוֹז, נִפְתָּל, פְּתַלְתֹּל, עִקֵּשׁ listig.
Лу́ковица נ׳ בָּצָל; שֹׁרֶשׁ כָּל־צֶמַח בְּצָלִי, חַסִּית* (תרומות ט), בֻּלְבְּסִים* (מעשר׳ ב) Zwiebel.
Лу́ковичный ת׳ בְּצָלִים — Zwiebel=.
Лу́ковка נ׳ בָּצָל קָטָן Zwiebelchen.
Лу́ковникъ ז׳ מָעוֹג עִם בְּצָלִים Zwiebelpirege.
Лу́ковый ת׳ בָּצָל —, בְּצָלִים — Zwiebel=.
Лукомо́рье ס׳ מִפְרַץ־יָם buchtiges Meerufer.
Луко́шко, -шечко ס׳ סַל מֵעוֹר עֵץ, טֶנֶא Rindenkorb.
Лукъ ז׳ 1) קֶשֶׁת Bogen. 2) בָּצָל Zwiebel.
Луна́ נ׳ יָרֵחַ, לְבָנָה, סַהַר Mond. -нный ת׳.
Луна́тикъ ז׳ מְחֻלֵּי בִּשְׁנָתוֹ עֲלִילוֹת, מְעוֹלֵל סַהֲרוּרִי* Mondsüchtiger, Nachtwandler.
Лу́нка נ׳ מִשְׁקָע, שְׁקַעֲרוּרָה rundes Loch.
Лу́ночка נ׳ 1) ק׳ см. Лу́нка. 2) שַׂהֲרוֹן mondförmiger Halsschmuck. 3) מַכְתֵּשׁ הַשֵּׁן, מִשְׁבֶּצֶת־הַשֵּׁן בַּמַּלְתָּעָה Zahnhöhle. -чный ת׳.
Лунь ז׳ נֵץ־לָבָן־הַנּוֹצָה Mäusefalk.
Лу́па נ׳ קְנֵה־רְאִי מַגְדִּיל Vergrößerungsglas.
Лупёжникъ ז׳ עֵץ מְחֻשָּׂף, קוֹרָה חֲשׂוּפָה abgeschälter Balken.
Лупи́ть (-плю́, лу́пишь) פ״י 1) פַּצֵּל, חָשׂוֹף abschälen. 2) בִּיצָה (אִם הָאֶפְרוֹחִים) בַּקֵּעַ aufpicken. 3) הַפְשֵׁט עוֹר מֵעַל־, עָשׁוֹק, גָּזוֹל plündern. -ся פ״ח הִתְפַּשֵּׁט עוֹרוֹ sich abschälen.
Лу́пка נ׳, -пле́ніе ס׳ מַחְשֹׂף, חֲשׂף das Schälen.
Луска́ נ׳ קְלִפַּת־אֱגוֹז, זַג קָשֶׁה Nußschale.
Луто́шка נ׳ (סעך האוג) דָּלִיָּה חֲשׂוּפַת־עוֹר abgeschälte junge Linde.
Лучева́я кость קְנֵה הָאֶזְרוֹעַ Ellbogenröhre.

Лучезáрность ג׳ זֹהַר, אוֹר־נֹגַהּ, יִפְעָה Strahlenglanz.
Лучезáрный ת׳ זוֹרֵעַ אוֹר, מַזְהִיר, מַגִּיהַּ hellstrahlend.
Лучёкъ (-чкá) ז׳ קֶשֶׁת קָטָן kleiner Bogen.
Лýчекъ (лýчка) ז׳ בָּצָל קָטָן Zwiebelchen.
Лучемѣ́ръ ז׳ כְּלִי־מֵמַד לְקַרְנֵי־אוֹר Strahlenmesser.
Лучеобрáзный ת׳ כְּמַרְאֵה קֶרֶן־אוֹר Strahlenförmig.
Лучепреломлéніе ס׳ עֲקַלְקַלּוֹת קַרְנֵי־הָאוֹר Strahlenbrechung.
Лучи́на (ק׳ -ночка, -нушка) נ׳ בְּקַע־עֵץ לְמָאוֹר, —שְׁחִיף Leuchtspan. -нный ת׳.
Лучи́стый ת׳ קָרֵן, אֲשֶׁר קַרְנֵי־אוֹר לוֹ strahlend.
Лучи́ть פ״י צוּד דָּגִים לְאוֹר בְּקִיעֵי־עֵץ Fische fangen beim Kienfeuer.
Лучнóй ת׳ 1) קֶשֶׁת— Bogen-. 2) בְּצָלִים— Zwiebel-.
Лýчше ת׳ טוֹב מִ־, נִבְחָר— besser.
Лýчшій ת׳ הַטּוֹב מִכֹּל bester. -шее пóле его מֵיטַב שָׂדֵהוּ, מִבְחַר—. -шее винó חֵלֶב תִּירוֹשׁ.
Лучъ ז׳ 1) קֶרֶן־אוֹר, קַו־, 2) אוֹר, אֲגֻדַּת בְּקִיעֵי־עֵץ [דוֹלְקִים Kienfackel.
Лущá, -щи́на נ׳ см. Лускá.
Лущéніе ס׳ חֲשֹׂף, פְּצָלָה, מַחְשֹׂף הַרְצַנִּים מִזַּג Aushülsung.
Лущёный ת׳ מְפֻצָּל, *מְקֻלָּף, מְחֻסְפָּס ausgehülst.
Лущи́ть פ״י *קַלֵּף, פַּצֵּל, חָשׂוֹף הַרְצַנִּים מִזַּגִּם aushülsen. [ри́ть лы́жи הִמָּלֵט עַל־נַפְשׁוֹ.
Лы́жа נ׳ נַעַל־עֵץ לַהֲלֹךְ עַל־שֶׁלֶג Schneeschuh. Навост-
Лы́жникъ ז׳ הוֹלֵךְ עַל־שֶׁלֶג בְּנַעֲלֵי־עֵץ Schneeschuhläufer. [Schneeschuh.
Лы́жница נ׳ עִקְּבוֹת נַעֲלֵי־עֵץ בַּשֶּׁלֶג Spur von
Лызнýть פ״ע בָּרוֹחַ, הִמָּלֵט davonlaufen.
Лызóкъ (-зкá) ז׳ מָנוֹס, מִפְלָט Flucht. Дать лызкá בָּרוֹחַ, הִמָּלֵט davonlaufen.
Лы́ко ס׳ פְּצָלוֹת מִגֶּלֶד (מַחְשֹׂף) עַרְבֵי־נַחַל Weidenbast. Онъ лы́ка не вя́жетъ הוּא שִׁכּוֹר מְאֹד.
Лысáстый ת׳ קֵרֵחַ, מָלֵא קָרָחוֹת mit großen kahlen [Stellen.
Лы́сина נ׳ גַּבַּחַת, קָרַחַת Glatze.
Лы́сый ת׳ גִּבֵּחַ, קֵרֵחַ kahl.
Лысѣ́ть פ״ע הִקְרֵחַ kahl werden.
Лытáть פ״ע הָלוֹךְ אָנֶה וָאָנָה, שׁוּט herumschweifen.
Лы́тки נ״ר רַגְלַיִם, שׁוֹקַיִם Beine.
Лытýнъ ז׳ מְשׁוֹטֵט הֵנָּה וָהֵנָּה, רוֹעֶה רוּחַ Herumtreiber. -нья
Лы́чко см. Лы́ко.
Лы́чный ת׳ מִגֶּלֶד עֲרָבִים, מִפְּצָלוֹת— von Weidenbast.
Ль см. Ли.
Львёнокъ (-нка) ז׳ גּוּר־אַרְיֵה, כְּפִיר־אֲרָיוֹת junger [Löwe.
Льви́ца נ׳ לְבִיָּא, לְבִיאָה Löwin.

Льви́ще ז׳ אֲרִי גָּדוֹל großer Löwe.
Льгóта נ׳ הֲנָחָה (מִשְׁלוֹם מַס) Erlassung, Freistellung.
Льгóтить (-гóчу, гóтишь) פ״י פָּטוֹר, חָפְשִׁי עָשֹׂה, עָשֹׂה הֲנָחָה לְ־ erlassen, befreien.
Льгóтный ת׳ חָפְשִׁי, פָּטוּר (דה״א ט, לג) frei.
Льди́на (ג׳ -нища, ק׳ -нка) נ׳ בְּדַל־קֶרַח Eisscholle.
Льди́стый ת׳ מָלֵא קֶרַח voll Eis. [Flachsspinnen.
Льнопряди́льный ת׳ עָשׂוּי לְמַטְוֵה פִּשְׁתִּים zum
Льнопряди́льня נ׳ בֵּית מַטְוֵה פִּשְׁתִּים Flachsspinnerei. [anschließen.
Льнуть פ״ע דָּבוֹק לְ־, הִצָּמֵד—, הִלָּוֵה אֶל־ kleben, sich
Льня́нка נ׳ פִּשְׁתַּת־שָׂדֶה wilder Flachs.
Льнянóй ת׳ פִּשְׁתִּים—; בַּד— Flachs-; Lein-.
Льстецъ, Льсти́вецъ (-вца) ז׳ מַחֲלִיק לָשׁוֹן Schmeichler. Льсти́вица נ׳. [Schmeichelei.
Льсти́вость נ׳ חֵלֶק שְׂפָתַיִם, חֶלְקַת לָשׁוֹן, רַכּוֹת
Льсти́вый ת׳ מַחֲלִיק אֲמָרִיוֹת, מְדַבֵּר רַכּוֹת schmeichlerisch.
Льсти́тель см. Льстецъ.
Льсти́тельный см. Льсти́вый.
Льстить (льщу, льстишь) פ״ע הַחֲלֵק לָשׁוֹן, הַכְחֵשׁ לְ־, הִתְכַּחֵשׁ—, כַּנֵּה אֶל־ schmeicheln.
Льщéніе ס׳ см. Лесть.
Лья́ма נ׳ מִין אַיָּל, אַקּוֹ Lama, Kameelziege.
Лѣвизнá נ׳ הָעֵבֶר הַשְּׂמָאלִי, צַד־שְׂמֹאל linke Seite.
Лѣ́во ת״פ הַשְּׂמֹאל, שְׂמֹאלָה links.
Лѣвшá ז״נ אִטֵּר יַד יְמִינוֹ, מַשְׂמְאִל linkische Person.
Лѣ́вый ת׳ שְׂמָאלִי, שְׂמֹאל— link.
Лѣ́зть (лѣ́зу, лѣ́зешь) פ״ע 1) עָלֹה, תָּפֹשׂ בְּיָדַיִם וְעָלֹה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו klettern. Лѣ́зутъ на стѣ́ну יַעֲלוּ חוֹמָתָה. Л. кому на глазá, —къ гóрлу הַלְאֵה אִישׁ בְּקִרְבּוֹ. Онъ лѣ́зетъ въ пéтлю הוּא יִלָּכֵד בְּמוֹקְשָׁיו. Онъ не лѣ́зетъ въ кармáнъ за слóвомъ הוּא לֹא־יִלְאֶה לִמְצֹא מַעֲנֶה. Л. изъ кóжи הִתְאַמֵּץ בְּכָל־ מַאֲמַצֵּי כֹחוֹ. 2) הִקָּרֵחַ, הִמָּרֵט ausfallen (Haare).
Лѣкáрка נ׳ רוֹפְאַת Aerztin.
Лѣ́карскій ת׳ אֲשֶׁר לָרוֹפֵא ärztlich.
Лѣкáрственный ת׳ תְּרוּפָה—, מַרְפֵּא— Arznei-.
Лѣкáрство ס׳ רְפָאוֹת, מַרְפֵּא, רְפוּאָה, רְפָאַת־תְּעָלָה, תְּרוּפָה Arznei. [Arztes.
Лѣ́карь ז׳ רוֹפֵא Arzt. -рша נ׳ אֵשֶׁת רֹפֵא Frau des
Лѣни́вецъ (-вца) ז׳ עָצֵל, נִרְפֶּה, חֹבֵק יָדָיו Faulenzer. -вица נ׳. [Faulheit.
Лѣни́вость נ׳ עַצְלָה, עַצְלוּת, עֲצַלְתַּיִם, שִׁפְלוּת יָדַיִם
Лѣни́вый ת׳ עָצֵל, מִתְרַפֶּה בִּמְלַאכְתּוֹ, נִרְפֶּה, חוֹבֵק יָדָיו, מֵבִישׁ trӓge, faul. Л. шагъ הֲלֹךְ אַט. -вые щи

נְזִיד־יֶרֶק בְּאָבִּו frische Kohlsuppe.
Лѣнить פ״י לַמֵּד לְעַצְלָה faul machen. -ся פ״ח הֵעָצֵל, חָבוֹק יָדָיו, הִתְרַפֵּה בִּמְלַאכְתּוֹ faulenzen. Они лѣнились идти׳ פִּגְּרוּ מִלֶּכֶת.
Лѣность, Лѣнь נ׳ см. Лѣнивость. Ему лѣнь писать הוּא פִּגֵּר מִכְּתֹב.
Лѣнтяй ת׳ חוֹבֵק יָדָיו, נִרְפֶּה, עָצֵל Faulenzer. -яйка נ׳.
Лѣпильщикъ см. Лѣпщикъ.
Лѣпить (-плю, лѣпишь) פ״י 1) הַצְמֵד בַּדֶּבֶק, הַדְבֵּק kleben. 2) (מטיט, מדונג) יָצוֹר תַּבְנִית formen, modelliren.
Лѣпка נ׳, -пленіе ס׳ מַעֲשֵׂה יוֹצֵר חֶרֶשׂ Modellirung.
Лѣпкій ת׳, -кость נ׳ см. Липкій, -кость.
Лѣпной ת׳ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר modellirt.
Лѣпота ת׳ הָדָר, תִּפְאֶרֶת, הוֹד Schönheit.
Лѣпщикъ ז׳ יוֹצֵר חֶרֶשׂ Bildformer.
Лѣса ז״ר מַעֲלוֹת הַבּוֹנִים, —מַדְרֵגַת Baugerüst.
Лѣсенка נ׳ סֻלָּם קָטָן kleine Treppe, Leiterchen.
Лѣсина נ׳ גֶּזַע־עֵץ Baumstamm.
Лѣсистый ת׳ רַב הַיְּעָרוֹת waldig.
Лѣсище יַעַר גָּדוֹל großer Wald.
Лѣсникъ ז׳ שׁוֹמֵר הַיַּעַר Waldhüter.
Лѣсничество ס׳ עֲבוֹדַת־מִשְׁמֶרֶת־יְעָרוֹת Waldwirthschaft.
Лѣсничій ת׳ פְּקִיד הַיַּעַר Förster.
Лѣсной ת׳ יַעַר— Wald=. Л. дворъ *קַרְפֵּף, גִּדְרַת עֵצִים Holzlager.
Лѣсовать (-сую) פ״ע גּוּר בַּיַּעַר im Walde leben.
Лѣсоводство ס׳ עֲבוֹדַת־מִשְׁמֶרֶת־יְעָרוֹת Waldbau.
Лѣсовщикъ ז׳ שׁוֹמֵר הַיַּעַר Waldwächter.
Лѣсокъ (-ска) ז׳ יַעַר קָטָן, חֹרֶשׁ Wäldchen.
Лѣсопильный ת׳ עָשׂוּי לִכְרֹת עֵצִים zum Holzsägen.
Лѣсопильня נ׳ מַשֶּׂרֶת־עֵצִים Sägefabrik.
Лѣсопромышленникъ ז׳ סוֹחֵר עֵצִים Holzhändler.
Лѣсосѣкъ ז׳, -сѣка נ׳ מְקוֹם מַחְטֵב עֵצִים בַּיַּעַר Holzhau.
Лѣсохозяинъ ז׳ אֲדוֹנֵי הַיַּעַר Herr des Bauholzes (im Walde).
Лѣсочекъ (-чка) см. Лѣсокъ.
Лѣстница, -ствица נ׳ 1) סֻלָּם Leiter. 2) מַעֲלוֹת, מְסִלָּה (דה״ב ט, יא), מַדְרֵגָה Treppe. Л. винтовая לוּלִים Wendeltreppe. -ничный ת׳.
Лѣсъ ז׳ 1) יַעַר, חֹרֶשׁ Wald. 2) עֲצֵי־יַעַר, עֵצָה (ירמי׳ ו,ו) Holz. Строевой л. עֲצֵי־בְנִיָּה Bauholz.
Лѣтній ת׳ קַיִץ— Sommer=.
Лѣто ס׳ 1) קַיִץ Sommer. Лѣтомъ בִּימֵי־קַיִץ. 2) שָׁנָה Jahr. 10 лѣтъ עֶשֶׂר שָׁנִים. Онъ уже въ лѣтахъ בָּא בַיָּמִים. Во цвѣтѣ лѣтъ בְּמֵיטַב שְׁנוֹתָיו.
Лѣтовать (-тую) פ״ע בַּלֵּה יְמֵי־הַקַּיִץ, קוּץ übersommern.

Лѣтовье, -вище ס׳ נְאוֹת רוֹעִים בַּקַּיִץ Sommeraufenthalt.
Лѣтописаніе ס׳ סֵפֶר דִּבְרֵי־הַיָּמִים Geschichtschreibung.
Лѣтописатель, -писецъ (-сца) ז׳ סוֹפֵר דִּבְרֵי־הַיָּמִים Geschichtschreiber.
Лѣтописный ת׳ אֲשֶׁר לְדִבְרֵי הַיָּמִים zeitgeschichtlich.
Лѣтопись נ׳ סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת דִּבְרֵי־הַיָּמִים Jahrbücher.
Лѣторасль נ׳ חֹטֶר־עֵץ בֶּן־שְׁנָתוֹ Jahreswuchs.
Лѣтосчисленіе ס׳ חֶשְׁבּוֹן שְׁנוֹת עוֹלָם Zeitrechnung.
Лѣтось ת״פ בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה, *אֶשְׁתָּקַד voriges Jahr.
Лѣчебникъ ז׳ סֵפֶר הָרְפָאוֹת לָעָם Arzneimittelbuch.
Лѣчебница נ׳ בֵּית־מַרְפֵּא Heilanstalt.
Лѣчебный ת׳ מַרְפֵּא—, תְּעָלָה— Heil=.
Лѣченіе ס׳ רְפָאוּת, רְפוּאַת תְּעָלָה, מַרְפֵּא Heilung.
Лѣчить, Лѣчивать פ״י רָפוֹא, רַפֵּא, הַעֲלֵה אֲרוּכָה לְ־ heilen. -ся פ״ח הֵרָפֵא, הִתְרַפֵּא sich curiren.
Лѣшій ז׳ שָׂעִיר, שֵׁד Waldteufel.
Люба נ׳ שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי, רַעְיָתִי, אַיֶּלֶת אֲהָבִים Geliebte.
Любвеобильный ת׳ רַב־חֶסֶד, חַנּוּן liebreich.
Любезничанье ס׳ אֲהָבִים, עֲגָבִים Liebelei.
Любезничать פ״ע הִתְעַלֵּס בָּאֲהָבִים; הִתְנָה אֲהָבִים, עָגוֹב עַל־ galant sein.
Любезность נ׳ רָצוֹן, חֶסֶד, נְעִימוּת, מַחֲמַדִּים Liebenswürdigkeit. Весь онъ—л. כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים.
Любезный ת׳ אָהוּב, נֶאֱהָב, יַקִּיר, חֶמְדּוֹת—, יְדִידוֹת—, אֲהָבִים— lieb, theuer. [ling. -мица נ׳.
Любимецъ (-мца) ז׳ יַקִּיר, אִישׁ־חֲמֻדוֹת, רָצוּי Liebling.
Любимый ת׳ יַקִּיר, נֶחְמָד, רָצוּי, נֶאֱהָב beliebt.
Любитель ז׳ אוֹהֵב, חָפֵץ בְּ־, נוֹטֶה אַחֲרֵי־ Freund von ... -льница נ׳.
Любить (-блю) פ״י אָהוֹב, חָפוֹץ בְּ־, רַחֵם, רָצֹה lieben.
Любо ת״פ נָעִים, נֶחְמָד angenehm. Л. не л. אִם בְּרָצוֹן אִם בְּלֹא־חֶמְדָּה.
Любоваться (-буюсь) פ״ח עַל־ הִתְעַנֵּג, שָׂבוֹעַ, נְעִימוֹת אֶת־פְּנֵי־, הַבֵּט בְּ־ sich ergötzen.
Любовникъ ז׳ מְאַהֵב, רֵעַ, עוֹגֵב Geliebter, Liebhaber.
Любовишка נ׳ שַׁעֲשֻׁעֵי אֲהָבִים Liebelei. [-вница נ׳.
Любовный ת׳ אֲהָבִים—, עֲגָבִים—, דּוֹדִים— Liebes=.
Любовь (-бви) נ׳ אַהֲבָה, יְדִידוֹת; אֲהָבִים, דּוֹדִים Liebe; Neigung.
Любодѣй— см. Прелюбодѣй—.
Любознаніе ס׳, -знательность נ׳ וְדַעַת, חֵפֶץ הַשֵּׂכֶל, אַהֲבַת— Wißbegierde.
Любознательный ת׳ מְבַקֵּשׁ דַּעַת, שׁוֹחֵר מַדָּע wißbegierig.
Любой ת׳ יָקָר, רָצוּי, נִבְחָר, הַטּוֹב בְּעֵינֵי־ beliebig. Онъ намъ любъ הוּא יָקָר (רָצוּי) לָנוּ. Возьми любу

книгу קַח הַסֵּפֶר הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ.
Любому́дрецъ ז׳ מוֹדַע לַבִּינָה, שׁוֹחֵר חָכְמָה Philosoph.
Любому́дріе ס׳ חֵקֶר־הַחָכְמָה Weisheitsliebe.
Любому́дрственный см. Любому́дрый.
Любому́дрствовать (-ствую) פ״ע שַׁחֵר חָכְמָה,
חָקוֹר בִּינָה philosophiren. [כא) Weisheit liebend.
Любому́дрый ת׳ מוֹדַע לַבִּינָה, נָדִיב בְּחָכְמָה (דה״א כח,
Любопы́тность נ׳ 1) תַּאֲוָה, מִקַּח־לֵב, חֵין עֶרֶךְ־
לְעֵינַיִם das Anziehende. 2) см. Любопы́тство.
Любопы́тный ת׳ 1) נִבְהָל לִרְאוֹת, שׁוֹאֵף לָדַעַת neu-
gierig. 2) לוֹקֵחַ לֵב anziehend. [Neugier.
Любопы́тство ס׳ תְּשׁוּקָה לִרְאוֹת אוֹ לָדַעַת דְּבַר־מָה
Любопы́тствовать (-ствую) -пы́тничать פ״ע
חָמוֹד לִרְאוֹת, שָׁאוֹף לָדַעַת neugierig sein.
Любостра́стіе ס׳ עֲגָבָה, עֲגָבִים Wollust.
Любостра́стный ת׳ עוֹגֵב, חוֹלַת אַהֲבָה wollüstig.
Любостяжа́ніе ס׳ אַוַּת־בֶּצַע, מַדְהֵבָה Habsucht.
Любостяжа́тель ז׳, -льный ת׳ נִבְהָל לְהוֹן, לְבֶצַע—
Любоче́ст— см. Честолю́б—. [Gewinnsüchtiger.
Лю́ди ז״ר אֲנָשִׁים, בְּנֵי־אָדָם, מְתִים Menschen, Leute.
Лю́дность נ׳ צֹאן אָדָם, אָדָם רָב starke Bevölkerung.
Лю́дный ת׳ מָלֵא צֹאן אָדָם stark bevölkert.
Людне́ть פ״ע הִמָּלֵא צֹאן אָדָם, יָשׁוֹב bevölkert werden.
Людое́дство ס׳ אֲכִילַת בְּשַׂר־אָדָם Menschenfresserei.
Людое́дъ ז׳ אוֹכֵל בְּשַׂר אָדָם Menschenfresser.
Людска́я נ׳ חֲדַר אַנְשֵׁי הַבַּיִת, בֵּית־הַמְשָׁרְתִים Be-
dientenzimmer.
Людско́й ת׳ אָדָם—, בְּנֵי־אִישׁ—menschlich.
Лю́дскость נ׳ דַּעַת לֶכֶת עִם־אֲנָשִׁים, דַּעַת חֻקּוֹת הַחַיִּים
Людъ ז׳ הָמוֹן, אָדָם, עָם Volk. [Höflichkeit.
Люкъ ז׳ פֶּתַח הַסְּפִינָה Luke.
Лю́лька, -лечка נ׳ עֶרֶשׂ יוֹנֵק Wiege.
Люлю́кать פ״י יַשֵּׁן הַיּוֹנֵק בָּעֶרֶשׂ einlullen, einschlä-
Лю́стра נ׳ מְנוֹרָה תְּלוּיָה Kronleuchter. [fern.
Люстра́торъ ז׳ כּוֹחֵן הַשְׁבּוֹנוֹת לִתְבוּאוֹת אֲחֻזָּה Revisor
der Pachteinnahme.
Люстра́ція נ׳ מִבְחַן חֶשְׁבּוֹנוֹת אֲחֻזָּה Revision der
Pachteinkünfte. -ціо́нный ת׳. [вый ת׳.
Люстри́нъ ז׳ אֵטוּן מֶשִׁי אוֹ צֶמֶר נוֹצֵץ Lustrin. -но-
Лютера́нинъ ז׳ נוֹצַר דַּת לֻתֶר Lutheraner. -ра́нка נ׳.
Лютни́стъ ז׳ מְנַגֵּן בַּנֵּבֶל Lautenspieler. [-ра́нскій ת׳.
Лю́тня נ׳ נֵבֶל־עָשׂוֹר Laute. Лю́тенный ת׳.
Лю́тость נ׳ אַכְזְרִיּוּת, שַׁחַץ Grausamkeit.
Лю́тый ת׳ 1) אַכְזָרִי, קָשֶׁה grausam. 2) שֵׁם הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לְפָנִים Februar.
Люте́ть פ״ע הֵהָפֵךְ לְאַכְזָר grausam werden.
Ляга́вый ת׳ (כֶּלֶב) מֵרִיחַ מֵרָחוֹק צֵידוֹ Hühnerhund.
Ляга́ніе ס׳ (סוּס) הֲדֹף בְּרַגְלָיו das ausschlagen mit
den Hinterfüssen. [schlagen mit den Hinterfüssen.
Ляга́ть, -гну́ть פ״י הָדוֹף בְּרַגְלָיו, —נָגוֹף, בָּעוֹט aus-
Лягу́ха (ק׳ -гу́шка, -гу́шечка) נ׳ צְפַרְדֵּעַ Frosch.
-шечій ת׳. [wachsenes Feld.
Ля́да, -дина נ׳ עֲזוּבַת חֹרֶשׁ, שְׂדֵה־חֲרֻלִּים wild be-
Ля́двенецъ (-нца) ז׳ לֹט, מִין עֵץ בֶּשֶׂם Lotus.
Ля́двея נ׳ שׁוֹק, יָרֵךְ Lende, Schenkel. ר׳ -веи כְּסָלִים,
חֲלָצַיִם, פַּחֲדִים. -ве́йный ת׳. [אֹפֶל] hole sie der Teufel!
Лядъ ז׳ פֶּגַע, אֵיד, אָסוֹן Unglück. Къ ля́ду её יִקָּחֶהָ
Ля́мка נ׳ חֶבֶל הַמִּסְחָב לָאֳנִיָּה Gurt zum Schiffziehen.
Тяну́ть ля́мку עָבוֹד עֲבוֹדַת־פָּרֶךְ. Дава́ть кому́
тяну́ть ля́мку הַכְנֵעַ בְּעָמָל לֵב־. -мочный ת׳.
Ля́мочникъ ז׳ סוֹחֵב אֳנִיָּה בַּחֶבֶל Schiffszieher.
Ля́панье ס׳ פֹּעַל־רִיק, עֲמַל־תֹּהוּ Pfuscherei.
Ля́пать, -пнуть פ״י 1) מָחוֹא; —זָרוֹק בִּפְנֵי schlagen;
hinschleudern. 2) הַשְׁחֵת וְהַתְעֵב עֲלִילָה schlechte Ar-
beit machen, pfuschen. -ся פ״ח נָפוֹל וְהִשְׁתַּטֵּחַ לָאָרֶץ
platt hinfallen.
Ля́сы נ״ר מִשְׁלֵי־אֵפֶר, מַשְּׂאוֹת־שָׁוְא וּמַדּוּחִים, לָצוֹן
spaßhafte Reden. Точи́ть л. טוֹחַ שָׁוְא וְתָפֵל.
Ля́шка, -шечка נ׳ см. Ля́двея.
Ля́ща נ׳ см. Чечеви́ца.

M.

M מ, הָאוֹת הַשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה בְּאַלְפָא־בֵּית הָרוּסִית M.
Мавзоле́й ז׳ צִיּוּן, מַצֶּבֶת־קֶבֶר לְתִפְאֶרֶת Prachtgrab-
mal. [-щица נ׳.
Магази́нщикъ ז׳ אֲדוֹנֵי בֵּית־רְכֻלָּה Magazinbesitzer.
Магази́нъ ז׳ בֵּית־רְכֻלָּה; מַמְּגוּרָה, אוֹצָר, אָסָם Magazin.
Магары́чъ ז׳ מַשְׁקֶה אוֹ מְחִירוֹ, יֵין־מִמְכָּר, שְׁתִי־הַמֶּכֶר
לְקַיֵּם קִנְיָן Bewirthung beim Kaufabschluß.
Ма́гикъ ז׳ מָג, יִדְּעֹנִי, אֲמְגּוּשׁ* (שבת עה.) Magiker.
Магистра́тъ ז׳ סוֹד זִקְנֵי־הָעִיר, דִּינָא דְמַלְכוּתָא*
(ב״ק קד.) Stadtrath. -тскій ת׳.
Маги́стръ ז׳ מַגִּסְטְרוֹן* Magister. -стерскій ת׳.
Ма́гія נ׳ קֶסֶם, קְסָמִים Zauberkunst. -ги́ческій ת׳.

Магна́тъ ז׳ נכבד, שוע, חשמן Altadliger. -тскій ת׳.

Магне́зія נ׳ מין עפר שידי, נתר Bittersalzerde. -зіяльный ת׳.

Магнетизи́ровать (-рую) פ״י ישן בקסמים, ההזה [magnetisch einschläfern.

Магнетизмъ ז׳ שנת־קסמים, —תרדמת; כח האבן השאבת magnetische Kraft.

Магнети́ческій ת׳ 1) אשר לתרדמת־קסם. 2) אשר כח אבן־שאבת לו magnetisch.

Магни́тить (-ни́чу) פ״י פעול באבן שאבת magneti= [siren.

Магни́тъ ז׳ אבן־שאבת Magnet. -тный ת׳.

Магомета́нинъ ז׳ נוצר תורת מחמד Muhamedaner.

Магомета́нскій ת׳ אשר לברית מחמד muhamedanisch.

Магомета́нство ס׳ ברית מחמד Muhamedanismus.

Магъ ז׳ מג, כשף, אמגוש* Magier.

Мадрига́лъ ז׳ שיר ידידות, שירת רועים Schäfer= [gedicht.

Маера́нъ ז׳ מין צמח־בשם, *שמשוק, *אזביון (שבת קט:), *הריגינון (פסחים לט.) Majoran. -новый ת׳.

Ма́етность נ׳ אחזה, נחלת־שדה Landgut.

Ма́занница, -занка נ׳ בית־חמר Lehmhütte.

Ма́заніе ס׳ משחה, מרוק, תמרוק das Schmieren.

Ма́зать (ма́жу, -жешь) פ״י משוח, סוך schmieren. -ся פ״ח המשח, סוך sich schmieren.

Мази́лка נ׳ 1) ציצת־משחה Streichpinsel. 2) צַיָּר זו״נ נקלה ungeschickter Maler.

Мази́льный ת׳ המשחה —Schmier=.

Ма́зка נ׳ см. Ма́заніе.

Мазу́рикъ ז׳ נבל, גנב Taschendieb.

Мазу́рка נ׳ מין מחול polnischer Tanz.

Мазь נ׳ משחה, רקוח, תמרוק Salbe.

Май ז׳ (איר) שם החדש החמישי Mai. -скій ת׳.

Майоне́зъ ז׳ ציד עוף או דגים, מרק *אנגרון (ברכות לה:). Mayonaise. [-совый ת׳.

Маи́съ ז׳ חטי־מנית, ארז־תירס türkischer Weizen.

Маiора́тъ ז׳ 1) משפט הבכורה Erstgeburtsrecht. 2) נחלת הבכור Aeltestengut. Маiора́тскій ת׳.

Маiо́рство ס׳ פקידות נציב Majorenrang.

Маiо́рша נ׳ אשת הנציב Majorenfrau.

Маiо́ръ ז׳ נציב (התור השמיני במעלות פקידי הצבא) Oberstwachtmeister. -скій ת׳.

Ма́канецъ (-нца) ז׳ רקיק חמאה in Buter getauchter [Kuchen.

Ма́каніе ס׳ טבילה, *טבול das Eintunken.

Макаро́нщикъ ז׳ עושה קני־בצק (*אטריות) Macaronenfabrikant. [Macaronen. -нный ת׳.

Макаро́ны נ״ר (לגויד) קני־בצק, *אטריות (יר׳ ביצה א)

Мака́ть, **Ма́кивать**, -кнуть פ״י טבול tunken. M. свѣчи יצוק נרות. -ся נפ׳.

Ма́клерство ס׳ סרסור Maklergeschäft.

Ма́клеръ ז׳ *סרסר Mäkler. -рскій ת׳.

Ма́ковица, -ковка נ׳ 1) אמיר, נצמח כל־עץ ראש Baumgipfel. 2) ראש *שומשמין Mohnkopf. 3) כפתור, גלה, ומגדל עמוד ראש Knopf eines Thurms. 4) גלגלת, קדקד Scheitel.

Ма́ковникъ ז׳ עגת שומשמין Mohnkuchen.

Макре́ль נ׳ מין דג, *קוליס האספנין (שבת קסה:), *כופיא (פסחים לט.) Makrele. -рельный ת׳.

Макулату́ра נ׳ מק־ניר, *מקק־ספרים Packpapier.

Маку́ша, -шка см. Ма́ковица 4.

Макъ ז׳ זרע־ראש, *שומשמין, *פרגין Mohn

Малакія נ׳ см. Рукоблу́діе.

Малаха́й (ק׳ -ха́йчикъ) ז׳ מגבעת־שער Pelzmütze mit Ohrlappen.

Малахи́тъ ז׳ אבן־נחושה, מין שיש Malachit.

Малева́льный ת׳ עשוי למשחת־ששר.

Малева́ніе ס׳, -лёвка נ׳ משחת־ששר das Malen.

Малева́ть (-лю́ю) פ״י משוח בששר, צבוע malen.

Ма́ленькій ת׳ קטן klein.

Маленько ת״פ מזער, מעט זעיר etwas.

Малёхонекъ ת׳ קטן מאד sehr klein.

Ма́лецъ (-льца) ז׳ см. Ма́льчикъ.

Мали́на נ׳ מין גרגרי־שיח, גרגר־שני Himbeere. -линный ת׳.

Мали́нникъ ז׳ שיח גרגרי־שני Himbeerstrauch.

Мали́новка נ׳ 1) יין גרגרי־שני Himbeerliqueur. 2) צפור קנה Grasmücke.

Мали́новый ת׳ כעין גרגרי־שני, כתולע karmoisinroth.

Ма́лка נ׳ (לחרשים) פנת־עץ Winkelmaß.

Ма́ло ת״פ מעט, מצער, מזער, זעיר wenig. M. по ма́лу מעט מעט, על־יד; לאט nach und nach. M. того, что... נקל מ־. Мало ли вамъ ? המעט מכם.

Малова́жность נ׳ מצעירה Unbedeutenheit.

Малова́жный ת׳ מצער, צעיר, קטון, לא־נחשב unbedeutend.

Малова́тый ת׳ לא־כביר etwas klein.

Маловóдный ת׳ חסר־מים, בצרת— wasserarm.

Маловóдье ס׳ בצרת, חסר־מים Wassermangel.

Маловѣ́ріе, -вѣ́рство ס׳ חסר־אמונה Kleingläubigkeit.

Маловѣ́ръ ז׳, -вѣ́рный ת׳ חסר־אמונה kleingläubig.

Маловѣ́сный ת׳ קלקל, קל, לא־כבד leicht.

Маловѣ́тріе ס׳ שקט הרוח Windstille.

Маловѣ́чность נ׳ קצר־ימים kurze Lebensdauer.

Маловѣ́чный ת׳ קצר־ימים nicht lang lebend.

Малоду́шіе ס׳ חֶסְרוֹן כֹּחַ־לֵב, קֹצֶר־רוּחַ Kleinmuth.

Малоду́шничать פ״ע אָחוֹז רְעָדָה, יָאֵשׁ לִבּוֹ kleinmüthig sein.

Малоду́шный ת׳ יְרֵא וְרַךְ לֵבָב, נוֹאָשׁ kleinmüthig.

Малозна́чащій, -значи́тельный ת׳ נָקֵל, לֹא־כַבִּיר, לֹא־נֶחְשָׁב unbedeutend.

Малоизвѣ́стный ת׳ לֹא־נוֹדָע, אֲשֶׁר יוֹדְעָיו אַךְ מְעָט wenig bekannt.

Малоиму́щій ת׳ מִסְכֵּן, עָנִי, קְצַר־יָד unvermögend.

Малокро́віе ס׳ חֹסֶר־דָּם Blutmangel.

Малокро́вный ת׳ חֲסַר־דָּמִים blutarm.

Малолѣ́тность נ׳, -тство ס׳ צְעִירָה (בראשית מג, לג) Minderjährigkeit.

Малолѣ́тный ת׳ עוּל־יָמִים, צָעִיר לְיָמִים unmündig.

Малолѣ́токъ (-тка) ז׳ עוּל־יָמִים der Minderjährige.

Малолю́діе, -лю́дство ס׳, -лю́дность נ׳ מְתֵי־מְעָט geringe Bevölkerung.

Малолю́дный ת׳ אֲשֶׁר יוֹשְׁבָיו אַךְ מְעָט weinig bevölkert.

Ма́ло-ма́льски ת״פ מְעַט מִזְעָר wenn nur etwas.

Малоо́пытный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־נִסָּה דַיּוֹ wenig erfahren.

Малопомѣ́стный ת׳ בַּעַל נַחֲלָה קְטַנָּה wenig Land besitzend.

Малопри́быльный, -бы́точный ת׳ אֲשֶׁר תְּבוּאָתוֹ מְעָט, אֲשֶׁר שְׂכָרוֹ מִצְעָר nicht einträglich.

Малоро́слый ת׳ שְׁפַל־קוֹמָה klein von Wuchs.

Малосвѣ́дущій ת׳ חֲסַר תְּבוּנוֹת wenig erfahren.

Малоси́ліе ס׳ לֹא־כֹחַ, רִפְיוֹן־יָדַיִם Mangel an Kraft.

Малоси́льный ת׳ אֵין־אֱיָל, אֵין־אוֹנִים, רָפֶה, יְגִיעַ־כֹּחַ schwach.

Малосо́льный ת׳ חֲסַר—, מִבְּלִי־מֶלַח wenig gesalzen.

Малосо́чный ת׳ צִחֵה, חֲסַר־לֵחַ saftlos.

Ма́лость נ׳ זְעֵיר, מְעַט מִזְעָר Kleinheit, Kleinigkeit.

Малоу́міе ס׳ חֹסֶר תְּבוּנָה Geistesarmuth.

Малоу́мный ת׳ חֲסַר תְּבוּנוֹת geistesarm.

Малоупотреби́тельный ת׳ לֹא־יִסְכֹּן (דבר) wenig gebräuchlich.

Малоцѣ́нный ת׳ אֲשֶׁר מְחִירוֹ מִצְעָר billig.

Малочи́сленность נ׳ מִצְעָר, מִזְעָר, מְעַט הַמִּסְפָּר kleine Anzahl.

Малочи́сленный ת׳ מְעַט, לֹא־כַבִּיר, מִצְעָר nicht zahlreich. М. наро́дъ מְתֵי־מִסְפָּר, מְתֵי־מְעָט.

Ма́лый ת׳ קָטֹן, קָטָן, צָעִיר klein; jung. Малъ ма́ла ме́ньше צָעִיר לְיָמִים אִישׁ מֵרֵעֵהוּ der Jüngste. На ма́лое вре́мя לְיָמִים מִסְפָּר. Безъ ма́лаго два го́да כִּמְעַט שְׁנָתַיִם יָמִים.

Малы́шъ ז׳ 1) שְׁפַל־קוֹמָה der Kleine. 2) קְטֹן בָּנָיו

Ма́льва נ׳ מַלּוּחַ, מִין צֶמַח, חַלָּמֶת* (כלאים א), אֲדָנִי* (שבת) (לה:) Malve.

Ма́льта נ׳ חֵמָר, זֶפֶת־הָרִים Asphalt.

Ма́льчикъ ז׳ נַעַר קָטוֹן, צָעִיר Knabe.

Мальчи́шка ז׳ נַעַר מְשֻׁלָּח, תַּעֲלוּל Bube.

Мальчу́га, -чуга́нъ ז׳ см. Ма́льчикъ.

Малѣ́йшій ת׳ הַקָּטֹן מִכֹּל־ der kleinste

Малѣ́ть פ״ע מָעוֹט, צָעוֹר; (דָּל) הָלוֹךְ וְחָסוֹר kleiner werden.

Малю́тка, -точка זו״נ יֶלֶד, צָעִיר, נַעַר קָטוֹן kleines Kind.

Маля́рство ס׳ מִשְׁחָה בַּשָּׁשַׁר Malerhandwerk.

Маля́ръ ז׳ מוֹשֵׁחַ בַּשָּׁשַׁר Maler. -рный, -рскій ת׳.

Ма́ма נ׳ 1) אֵם Mutter. 2) מֵינֶקֶת Amme.

Мама́нтъ,-мо́нтъ,-му́тъ ז׳ הַשֶּׁנְהַב הַקַּדְמוֹנִי Mammut.

Ма́мка, -мушка см. Ма́ма.

Мамо́нъ ז׳ 1) בֶּטֶן, כֶּרֶשׂ Bauch, Wanst. 2) מָמוֹן* הוֹן, נְכָסִים, עֹשֶׁר Mammon, Reichthum. -товый ת׳.

Мандари́нъ ז׳ (מארץ סינים) פָּקִיד, יוֹעֵץ Mandarin.

Мандоли́на נ׳ מִין נֵבֶל kleine Laute.

Мандраго́ръ ז׳ דּוּדָאִים Zauberwurzel.

Маневри́ровать (-рую) פ״ע לַמֵּד תַּחְבֻּלוֹת קְרָב וּמַסָּע manövriren.

Манёвры ז״ר מִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה; חֲנֻכַּת הַצָּבָא לִקְרָב אוֹ הֶרֶכֶב לְמַסָּע Uebung.

Мане́жить פ״י אַלֵּף סוּס לְרִכְבָּה einreiten.

Мане́жъ ז׳ שַׁעַר הַסּוּסִים, בֵּית־תַּלְפִּיּוֹת לְרִכְבָּה Reitschule.

Манеке́нъ ז׳ דְּמוּת אָדָם, תַּבְנִית אִישׁ מֵעֵץ Gliederpuppe.

Мане́ра נ׳ מִנְהָג, דֶּרֶךְ, אֹפֶן, מִשְׁפָּט Art.

Мане́риться פ״ח הִתְאַמֵּץ לִמְצֹא חֵן, הִתְהַדֵּר, הִתְיַפָּה affectiren.

Мане́рка נ׳ נֹאד מַיִם לִבְנֵי־הַצָּבָא Feldflasche.

Мане́рный ת׳ מִתְהַדֵּר, מִתְיַפֶּה affectirt.

Мане́ръ ז׳ см. Мане́ра.

Манже́та,-тка נ׳ גִּלְיוֹנִים, שׁוּלַיִם לְצַוְּרוֹן בֶּגֶד וְאֶזְרוֹעָיו Manschette. -тный ת׳.

Мани́ть, Ма́нивать פ״י 1) דָּזוֹם—, יָרֹה בְאֶצְבְּעוֹתָיו winken. 2) מָשׁוֹךְ—, גָּרוֹר בְּ־, לָקוֹחַ לֵב, הַדִּיחַ, פַּתֵּה locken.

Манифе́стъ ז׳ דְּבַר־מֶלֶךְ, דָּת, פִּתְגָּם Manifest.

Мани́шка נ׳ חֹשֶׁן־בַּד Vorhemd. -ни́шечный ת׳.

Ма́нія נ׳ שִׁגָּעוֹן, דֶּרֶךְ לִ־, תְּשׁוּקָה, אַוָּה Sucht, Wahnsinn.

Манки́ровать (-рую) פ״י גָּרוֹעַ, עַדֵּר fehlen, vernachlässigen. -нный ת׳.

Ма́нна נ׳ מָן, לֶחֶם־שָׁמַיִם; עֲסִיס עֲצֵי־אֹרֶן Manna.

Манове́ніе, Ма́ніе ס׳ רֶמֶז*, תְּנוּפַת־יָד Wink.

Манти́лія נ׳ מְעִיל נָשִׁים, מַנְטוּל* (יר׳ ברכות פרק ג) מַנְטֵר* (תרג׳ דה״א טו, כז) Mantille.

Ма́нтія, -ті́йца נ׳ מְעִיל, אֶדֶר Mantel.

Манускри́птъ ז׳ כְּתַב־יָד Handschrift.

Мануфакту́ра נ׳ בֵּית־מְלֶאכֶת יְדֵי־אָמָּן, בֵּית־חֲרֹשֶׁת

Manufactur. -рный ת'.

Марáла ז"נ, -льщикъ, -рáтель ז' מגאל; מכתב אליל Schmierer, schlechter Schreiber.

Марáніе ס' עבר, גאל, גאל Schmiererei.

Марáть פ"י עכור, טנף, געול beschmutzen. **М.** кого הוצא דבה על־, הבאש ריח איש verleumden.

Мáрганецъ(-нца) ז' מנגנון*, מין מתכת Manganerz.

Маргари́та נ' מרגלית*, פנינה echte Perle. -тный ת'.

Маргари́тка נ' מין פרח Gänseblümchen. [gelung.

Мáрево ס' שרב (הנראה בים ובמדבר) חזות־שוא Luftspie-

Марёна נ' צמח־שני, פואה* (שביעית ז) Färberröthe.

Маринóванный ת' (מאכל) מרכך בחמץ ובשמים marinirt. [ובשמים marinieren.

Мариновáть (-ную) פ"י הרך מאכל במשרת חמץ

Мáрка נ' 1) см. Марáніе. 2) כתבת לאות, תו Zeichen. 3) (באשכנז) אגרת־כסף Marke.

Маркёръ ז' (לשחוק הביליארד) מונה Spielmerker.

Марки́зъ ז' שר, רוזן Markgraf. -киза נ'.

Марки́зы ז"ר קלעי־, מסך־חלון Fenstervorhänge.

Маркитáнтъ ז' מוכר אכל לחיל הצבא Marketender. -тáнтша נ'. -тáнтскій ת'. [schmutzend.

Мáркій ת' עתיד להתגאל, מתגאל, עד־מהרה leicht

Мармелáдъ ז' מעדני־פרי, אשיש Fruchtkonfekt.

Мародёрство ס' מעשקות נפרד מן־הצבא das Plündern. [לעשק וגזל heimlich plündern.

Мародёрствовать (-ствую) פ"ע פשוט מן־הצבא

Мародёръ ז' נפרד מן־הצבא למעשקות auf Raub

Марoки́нъ ז' עור־עזים Ziegenleder. [losgehender Soldat.

Мáрочка ק' см. Мáрка. -рочный ת'.

Марсъ ז' מזל מאדים Mars.

Мартъ ז' (אדר) שם החדש השלישי März. -товскій ת'.

Марты́шка נ' 1) קפוף* (ברכות נח:) Meerkatze. 2) דרור הים Seeschwalbe. [Marschall. -льскій ת'.

Мáршалъ ז' מנצח על־, מנהל, המוציא והמביא

Маршировáть (-рую) פ"ע צעוד, הכן צעדו marschiren.

Марширóвка נ' מצעד אנשי־צבא, הליכות — מהלך das Marschiren.

Маршрýтъ ז' מסע המחנות Reiserichtung.

Маршъ ז' הליכת מחנה Gang.

Мáска נ' אפר, לוט לפנים, מסכה Maske.

Маскарáдъ ז' משוש לוטי־פנים, חג־מסכות Masken-ball. -дный ת'.

Маскировáть (-рую) פ"י הלט פנים בלוט maskiren. -ся פ"ח התחפש באפר sich m.

Мáсленица נ' 1) ספל החמאה Butterdose. 2) שבעת ימי החמאה (לנוצרים) Butterwoche. Не всё котý м לא־לעולם חסן. -ничный ת'.

Маслёнки נ"ר זיתים Oliven.

Мáсленость נ' מחמאה Weichheit der Butter. **М.** рѣчей его חלקת לשונו, חלק שפתיו, מחמאות פיו.

Мáсленый ת' שמן — ölig; חמאה — butterig. -ные глазá עינים כלות מחשק.

Мáслина נ' עץ זית Oelbaum. **М.** дикая עץ שמן.

Масли́стый ת' מלא שמן, שמן ölig.

Мáслить פ"י בלול בשמן, משוח בחמאה einölen, ein-

Мáсличный ת' זית — זיתים — Oliven-. [buttern.

Мáсло ס' 1) יצהר, שמן Oel. 2) חמאה Butter.

Маслобóй ז' מחבץ*, עושה חמאה (שבת צה.) Butter-schläger. [schlagen.

Маслобóйный ת' אשר למעשה החמאה zum Butter-

Маслобóйня נ' בית מעשה החמאה Ort, wo man

Маслобóйщикъ см. Маслобóй. [Butter schlägt.

Мáсса נ' קהל־, המון־עם; מעבה, עבי Masse; Menge.

Масси́вность נ' מִשמן, עצם, עבי Dichtigkeit.

Масси́вный ת' כבד, עצום, עב dicht, dick.

Мастáкъ ז' (המ) מהיר, חרוץ, יודע Meister, Geschickter.

Мастери́ть פ"י יצור, עשה, בנה meisterhaft machen.

Мастери́ца נ' חכמת נשים, אשת־חיל Meisterin.

Мастеровóй ש"ת עושה מלאכה Handwerker.

Мастерскáя נ' עליל, בית המלאכה Werkstatt.

Мастерски́ ת"פ כיד חרוצים meisterhaft.

Мáстерскій ת' 1) אשר לעושה מלאכה Meister-. 2) מעשה ידי אמן meisterhaft.

Мáстерство ס' חרשת, מעשה ידי אמן, מלאכה Hand-werk.

Мáстеръ ז' מהיר, חרוץ; חרש חכם, אמן Meister. [werk.

Мáсти́ка נ' זפת עץ בטנים; כפר למשחת הרצפה, מסתקי*, מסתק (ב"ר צא, ביצה לג.) Mastix.

Масти́тый ת' רענן לזקוניו bejahrt, ehrwürdig

Масти́чный ת' מזפת עצי־בטנים vom Mastix.

Масть נ' מראה, עין, צבע Farbe.

Масштáбъ ז' קו־המדה, — קנה Maßstab.

Мáтежъ ז' (בפני אשה בהריונה) בהרת Leberflecken (in Schwangerschaft). [-ти́ческій ת'.

Матемáтика נ' הנדסה*, חכמת החשבון Mathematik.

Матемáтикъ ז' מהנדס*, חכם החשבון Mathematiker.

Матереубíйство ס' קטל־אם Muttermord.

Матереубíйца ז"נ קוטל אמו Muttermörder.

Матери́къ ז' יבשת, יבשה, אדמה Muttererde.

Матери́нскій ת' אם — mütterlich.

Матéрія נ' 1) גשם, חמר, עצם־דבר, לא־רוח* Stoff,

Gegenstand. 2) סַמְמָן, אֵמוּן, אֶרֶג Zeug. 3) לַח, מַכָּה, רַעְיוֹן רוּחַ. *מוּגְלָא, מִיץ חַבּוּרָה Eiter. Сухая м.

Матеріалйзмъ ז׳ *גַּשְׁמִיּוּת, מִמְשַׁל הַחֹמֶר Materialismus.

Матеріалистическій ת׳ *גַּשְׁמִי, חָמְרִי materialistisch.

Матеріалистъ ז׳ *מַגְשִׁים, מַכְחִישׁ בְּרוּחַ Materialist.

Матеріалъ ז׳ דָּבָר לְכָל־מְלָאכֶת חָרָשׁ וְחוֹשֵׁב Stoff.

Матеріальный ת׳ *חָמְרִי, *גַּשְׁמִי, *גּוּפָנִי Materiell.

Матерой ת׳ חָסֹן, אַמִּיץ, חָזָק fest, stark.

Матёрость נ׳ גֹּדֶל, חֹסֶן, גֹּבַהּ־קוֹמָה ungeheure Größe.

Матерщина נ׳ בִּזּוּי לִיקְהַת־אֵם gemeinste Schimpfworte.

Матерь נ׳ см. Мать.

Матерѣть פ״ע עָצוֹם, הָלוֹךְ וְחָזוֹק stark heranwachsen.

Матица נ׳ 1) אַמָּה (הַסִּפִּים), אַמַּת־הַסִּפּוּן, אָמְנָה, כְּפִּים, עָב Tragbalken. -тичный ת׳.

Матка נ׳ 1) אֵם Mutter. 2) רֶחֶם, בֶּטֶן, קֵבָה, מְעֵי־אֵם Gebärmutter. М. винтовая см. Гайка.

Матовый ת׳ כֵּהֶה, עָמוּם, אָטוּם, שָׁקוּף matt.

Маторѣть см. Матерѣть.

Маточка см. Матка.

Маточникъ ז׳ 1) קַן־אֵם הַדְּבוֹרִים Zelle der Mutterbiene. 2) פִּטְרַת־צִיץ, קַן לְזֶרַע־הַפֶּרַח Fruchtknoten.

Маточница נ׳ 1) חֳלִי־הָרֶחֶם Hysterik. 2) מִין צֶמַח [Mutterkraut.

Маточный ת׳ הָרֶחֶם—Gebärmutter=.

Матрацникъ ז׳ עוֹשֶׂה כְּבִירֵי־שֵׂעָר Matratzenmacher.

Матрацъ ז׳ כְּבִיר שֵׂעָר, —כַּר, —כֶּסֶת, *מִזְרָן (כלים יט) Matratze. -цный ת׳.

Матрикула נ׳ סֵפֶר הַיַּחַשׂ Matrikel.

Матрица נ׳ מוּצָקָה לְאוֹתוֹת הַדְּפוּס Matrize.

Матрозъ, -росъ ז׳ חוֹבֵל לָאֳנִיָּה Matrose. -скій ת׳.

Матушка נ׳ אֵם, הוֹרָה, יוֹלֶדֶת Mütterchen.

Матъ ז׳ (בשחוק קוביא) מַת, מַכְרֵעַ Niederlage.

Мать (-тери) נ׳ אֵם, הוֹרָה, יוֹלֶדֶת Mutter.

Махалка נ׳ שׁוֹט לִזְבוּבִים Fliegenwedel.

Махало, -льце ס׳ רְעָלָה Fächer.

Махальный 1) ת׳ עָשׂוּי לְהָנִיף בּוֹ zum Wedeln. 2) ש״ת מְנוֹפֵף, מֵנִיף, Signalgeber,

Маханіе ס׳ הֲנָפָה, תְּנוּפָה das Winken, Schwingen.

Махать, Махивать, -хнуть פ״י הָנֵף, נוֹפֵף, עוֹפֵף schwingen; winken. М. рукою на־ עָזוֹב אֶת־, נָתוֹן אוֹת verzichten. Махнуть куда יָאֵשׁ אֶת־לִבּוֹ מִן־ דָּבָר־ hineilen. חוּשׁ אֶל־

Маховикъ ז׳ גַּלְגַּל הַתְּנוּפָה Schwungrad.

Маховой ת׳ הַתְּנוּפָה—; הַמָּעוּף—schwingend.

Махорка נ׳ עֲלֵה־קְטוֹרָה לְדַלּוֹת הָעָם Bauerntabak.

Махъ ז׳ הֲנָפָה, תְּנוּפָה, תְּנוּפַת־יָד Schwung. Дать маху שָׁגֹה, הַחֲטֵא הַמַּטָּרָה einen Fehler machen.

Мачиха נ׳ אֵם זָרָה, אֵשֶׁת הָאָב Stiefmutter. -чихинъ ת׳.

Мачта נ׳ תֹּרֶן, חִבֵּל (משלי כג, לד) Mastbaum. -товой ת׳.

Мачтовникъ, -товикъ ז׳ יַעַר עֲצֵי־אֹרֶן Mastenwald.

Машина נ׳ מְכוֹנָה, אֲבָנַיִם, עֲלִיל Maschine. -нный ת׳.

Машинальный ת׳ בְּדֶרֶךְ מְכוֹנָה maschinenmäßig.

Машинистъ ז׳ מְנַהֵל הַמְּכוֹנָה Maschinenführer.

Маякъ ז׳ 1) מִגְדַּל־מָאוֹר בַּיָּם; עֹפֶל־צִיּוּנִים Wart=, Leuchtthurm. -ячный ת׳.

Маятникъ ז׳ (למורה שעות) אֲנָךְ, קַו־הַתְּנוּפָה Perpendikel.

Мгла נ׳ אֹפֶל, עֲרָפֶל, עֲרִיף; Nebel. -тничій ת׳.

Мглистый ת׳ עוֹטֶה עָנָן וַעֲרָפֶל nebelig.

Мгновеніе ס׳ פֶּתַע, אַרְגִּיעָה, רֶגַע Augenblick.

Мгновенность נ׳ עֲבוֹר רֶגַע augenblickliche Dauer.

Мгновенный ת׳ רֶגַע—, כִּמְעַט קָט augenblicklich.

Мебель נ׳ כְּלֵי־מָעוֹן Möbel. -льный ת׳.

Мебельщикъ ז׳ עוֹשֶׂה—, מוֹכֵר כְּלֵי־מָעוֹן Möbelhändler.

Меблировать (-рую) פ״י עָרוֹךְ כְּלֵי־מָעוֹן möbliren.

Меблировка נ׳ מַעֲרֶכֶת כְּלֵי־מָעוֹן Möblirung.

Меблировщикъ ז׳ עוֹרֵךְ כְּלֵי־מָעוֹן Möblirer.

Медаль נ׳ אֲגֹרַת כָּבוֹד; תַּו־זִכָּרוֹן Medaille.

Медальонъ ז׳ חוֹתָם תַּבְנִית־אִישׁ עַל־לֵב, בֵּית־נֶפֶשׁ [Medaillon.

Медвѣдина נ׳ בְּשַׂר־דֹּב Bärenfleisch.

Медвѣдица נ׳ דֹּב נְקֵבָה Bärin.

Медвѣдка נ׳ 1) מַקְצוּעָה גְדוֹלָה großer Hobel. 2) עֶגְלַת־מַשָּׂא Lastwagen. 3) מִין חָגָב, *עַרְצָב (חולין כח.) [Maulwurfsgrille.

Медвѣдь (-дище נ׳) ז׳ דֹּב Bär.

Медвѣжатина см. Медвѣдина.

Медвѣжатникъ ז׳ מְנַהֵל דֻּבִּים Bärenführer.

Медвѣжёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־דֹּב, —גּוּר junger Bär.

Медвѣжина см. Медвѣдина.

Медвѣжій ת׳ דֹּב—Bären=.-жья шуба אַדֶּרֶת עוֹר דֹּב.

Меделянка נ׳ מִין כֶּלֶב גָּדוֹל Fleischerhund.

Медикаментъ ז׳ רְפָאוֹת Arznei.

Медикъ ז׳ רוֹפֵא, חֲכַם־רוֹפְאִים Arzt.

Медистый ת׳ מָלֵא דְבַשׁ honigreich.

Медицина נ׳ חָכְמַת הָרְפוּאָה Heilkunde. -нскій ת׳.

Медленіе ס׳, -нность נ׳ הִתְמַהְמֵהַּ, עֹצֶר יָדַיִם, שִׁפְלוּת, כְּבֵדוּת, אַט Zögerung; Langsamkeit.

Медленный ת׳ מִתְמַהְמֵהַּ, בּוֹשֵׁשׁ, הוֹלֵךְ לְאַט, עֹשֶׂה נִרְפֶּה, בִּכְבֵדוּת langsam. [Zögerer.

Медлитель ז׳ בּוֹשֵׁשׁ, מִתְמַהְמֵהַּ, מִתְרַפֶּה בִּמְלַאכְתּוֹ

Медлительность см. Медленность.

Медлительный см. Медленный.

Мéдлить פ״ע עָשָׂה לְאַט, בּוֹשֵׁשׁ, אֵחַר, הִתְמַהְמַהּ
(בִּכְבֵדוּת) zögern.
Медовáрня נ׳ בֵּית־מִרְקַחַת דְּבַשׁ־שֵׁכָר Methbrauerei.
Медовáръ ז׳ רוֹקֵחַ יֵין־דְּבַשׁ Methbrauer.
Медовáтый ת׳ אֲשֶׁר טַעַם דְּבַשׁ לוֹ honigartig.
Медовúкъ ז׳ צַפִּיחִית בִּדְבַשׁ Honigkuchen.
Медовúна נ׳ см. Мёдъ 2.
Медовщúкъ ז׳ מוֹכֵר דְּבַשׁ Honigverkäufer.
Медóвый ת׳ דְּבַשׁ— Honig-. -вое яблоко *מִלְמוּל
(יר׳ מעשר׳ א) Honigapfel. M. мѣсяцъ יְמֵי הַשִּׂמְחָה
בְּאֵשֶׁת נְעוּרִים. [Medocwein.
Медóкъ (-дкá) ז׳ 1) ק׳ см. Мёдъ. 2) מִין יֵין־אָדֹם
Медосóсъ ז׳ *כְּנוּנִית, מִין צִפּוֹר (שבת עז:) Colibri.
Мёдъ ז׳ 1) דְּבַשׁ Honig. 2) *יֵינוֹמֵלִין, יֵין־דְּבַשׁ Meth.
Межá נ׳ גְּבוּל; גְּבוּלָה (ישעיה כח, כה) Grenze.
Межгóрный ת׳ אֲשֶׁר בֵּין הָרִים zwischen Bergen liegend.
Межгóрье ס׳ בִּקְעָה, גֵּיא־הָרִים Bergschlucht.
Междомéтіе ס׳ מִלַּת הַקְּרִיאָה Empfindungslaut.
Междорѣ́чіе ס׳ אֶרֶץ בֵּין נְהָרִים Gegend zwischen
Flüssen.
Междоусóбица נ׳ -біе ס׳ רִיב אִישׁ בְּאָחִיו innerer
Krieg. -усóбный ת׳. -ная войнá חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ
innerer Krieg. [בְּאָחִיו uneinig sein.
Междоусóбствовать (-ствую) פ״ע הִלָּחֵם אִישׁ
Мéжду מ״י בֵּין, בֵּינוֹת לְ־, בְּבֵין, בְּ־ Zwischen; unter. M.
людьмú בְּאֲנָשִׁים, בְּנֵי־אִישׁ, בְּתוֹךְ, בְּקֶרֶב. Гóродъ
располóженъ м. горáми הָעִיר יוֹשֶׁבֶת בֵּין הָרִים.
рѣчка течётъ м. горъ הַנַּחַל שׁוֹטֵף אֶל־בֵּין הָרִים.
M. тѣмъ עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה indeß. [den Augenbrauen.
Междубрóвіе ס׳ בֵּין גַּבּוֹת הָעֵינַיִם Stelle zwischen
Междунарóдный ת׳ אֲשֶׁר בֵּין עַם לְעָם völkerrecht-
lich. [den Rippen liegend.
Междуреберный ת׳ אֲשֶׁר בֵּין הַצְּלָעוֹת zwischen
Междустóлбіе ס׳ מִסְדְּרוֹן, אַתִּיק, בֵּין הָעַמּוּדִים
(הַשְּׂדֵרוֹת) Raum zwischen Säulen.
Междустрóчный ת׳ אֲשֶׁר בֵּין שׁוּרוֹת הַכְּתָב
zwischenzeilig.
Междуцáрствіе ס׳ בֵּין מֶלֶךְ לְמֶלֶךְ, יְמֵי־אֶרֶץ בְּאֵין
מוֹשֵׁל Zwischenregierung.
Межевáніе ס׳ הַגְבִּיל, פְּעֻלַּת הַמַּגְבִּיל Landmessung.
Межевáть (-жýю) פ״י הַצֵּב גְּבוּל, הַגְבֵּל, גָּבוֹל ab-
Межевóй ת׳ גְּבוּל— Grenz-. [grenzen.
Межевщúкъ ז׳ מַצִּיב גְּבוּלוֹת, מַגְבִּיל Feldmesser.
Меженúна, Меженъ נ׳ יְמֵי הָעֹצֶר הַגֶּשֶׁם, בַּצֹּרֶת,
חַרְבוֹנֵי קַיִץ Dürre (im Sommer).

Межеýмокъ (-мка) ז׳ פּוֹסֵחַ עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים Mit-
Межъ см. Мéжду. [telding.
Мезгá נ׳ גֶּלֶד עֵץ מִתַּחַת לְעוֹרוֹ Splint.
Мездрá נ׳ פְּנֵי הַבָּשָׂר בָּעוֹר Fleischseite der Felle.
Мезонúнъ ז׳ עֲלִיַּת־קִיר Halbfenster.
Меланхóликъ ז׳ *בַּעַל מָרָה שְׁחוֹרָה, נְכֵה־רוּחַ Milz-
süchtiger. [Schwermuth. -холúческій ת׳.
Меланхóлія נ׳ *מָרָה שְׁחוֹרָה, מַעֲצֵבָה, תּוּגָה, דְּאָבָה
Мéленка ק׳ см. Мéльница.
Мéленькій см. Мéлкій.
Мелёхонекъ ת׳ קָטֹן מְאֹד sehr klein.
Мéленъ ז׳ 1) יַד־רֶכֶב הָרֵחַיִם Drehling. 2) עֱלִי הַמַּכְתֵּשׁ
Мéливо, -лево ס׳ מִטְחָן das Gemahlene. [Reibholz.
Мелинá נ׳ הַר־חוֹל בַּיָּם große Sandbank.
Мелúть פ״י הָדֵק, פָּתוֹת zerstückeln.
Мéлкій ת׳ 1) דַּל, צָעִיר, קָטֹן, כָּתִית, דַּק klein; unbe-
deutend. M. скотъ צֹאן. -кая водá מֵי־אַפְסַיִם.
Мелководіе ס׳ מֵי־אַפְסַיִם niedriger Wasserstand.
-дный ת׳.
Мелкозернúстый ת׳ בַּעַל גַּרְגְּרִים דַּקִּים kleinkörnig.
Мелкопомѣ́стный ת׳ בַּעַל נַחֲלָה קְטַנָּה der ein kleines
Gut hat.
Мéлкость, -котá נ׳ מְעַט, מִצְעָר, קֹטֶן Kleinheit.
Мелóдія נ׳ נֹעַם הַשִּׁיר Melodie. -дúческій ת׳.
Мелодрáма נ׳ חִזָּיוֹן שַׁעֲשֻׁעִים וָשִׁיר Singspiel.
Меломáнія נ׳ תְּשׁוּקָה לְמַנְעַמֵּי הַשִּׁיר Lust zur Musik.
Меломáнъ ז׳ נִכְסָף לְמַנְעַמֵּי־שִׁיר Musikfreund.
Мéлочный, -чнóй ת׳ קָטֹן, צָעִיר, מִצְעָר, קְטַנּוֹת־ klein,
unbedeutend. M. товáръ מְעַט מְעַט רְכֻלָּה הַנִּמְכֶּרֶת.
M. человѣ́къ חָרֵד אֶל־קְטַנּוֹת, מַכְבִּיר מִלִּים לְלֹא־דָבָר
kleinlich. [Kleintgkeit.
Мéлочь נ׳ מִצְעָר, קְטַנָּה; כְּלִי־הַקָּטָן, דְּבָרִים קְטַנִּים
Мель נ׳ (בְּיָם וְנָהָר) *שִׂרְטוֹן, מֵי־אַפְסַיִם (ב״ב קכו.) Sand-
bank. [schwinden.
Мелькáніе ס׳ הִגָּלוֹת לִרְגָעִים das Erscheinen und Ver-
Мелькáть, -кнýть פ״ע הִגָּלֵה לִרְגָעִים, רָצוֹא וָשׁוֹב
flimmern.
Мéлькомъ ת״פ בְּחִפָּזוֹן; מִבְּלִי שִׂים לֵב; עַל־נְקַלָּה flüchtig.
Мéльникъ ז׳ טוֹחֵן בָּרֵחַיִם Müller.
Мéльница נ׳ טַחֲנָה, בֵּית־רֵחַיִם — Mühle. -ничный ת׳.
Мéльничиха נ׳ אֵשֶׁת הָעוֹבֵד בָּרֵחַיִם Müllersfrau.
Мéльче ת׳ דַּק מִ־ kleiner.
Мелѣ́ть פ״ע 1) (מי נהר) הִנָּשֵׁת, דָּלוֹל seicht werden.
Мелюзгá см. Мéлочь.
Мéлюсъ ז׳ דְּבַשׁ־קָנִים מָהוּל, נֹפֶת־סַמִּים Meliszucker.

Меморáндумъ ז' מכתב להזכיר Erinnerungsschrift.
Мéнтикъ ז' חשן הרכבים Husarenjacke. [Sohn.
Меньшáкъ ז' (הם') הצעיר בבנים, קטן בניו kleinster
Мéньше ת"פ קטן מ־; מעט מ־, נגרע מ־, למטה מ־ kleiner, weniger.
Меньшинствó ס' מתי־מעט, המעטים בעדה Min=
Мéньшій ת' צעיר מ־, קטון מ־ kleinerer. [derzahl.
Меньшóй ת' הצעיר, הקטן jüngster.
Мéнѣе ת"פ מעט מ־, —נגרע, —למטה weniger. Болѣе или м. אם מעט ואם הרבה. Тѣмъ не м. בכל־זאת.
Меня́ (ביחס פעול) מ"ג אותי mich. У м. אצלי, אתי, לי bei mir. Рáди м. בגללי, למעני meinetwegen.
Мерёжа נ' מכמרת, חרם Fischernetz.
Меренóкъ (-нкá) ק' см. Мéринъ.
Мерéть (мру, мрёшь) פ"ע מות, גוע sterben.
Мерéщиться פ"ס הגלה בחזון; הראה מרחוק כדמות־ לילה undeutlich vorkommen.
Мерзáвецъ (-вца) ז' איש־בליעל, נבל abscheulicher Mensch. -зáвица, -зáвка נ' בת־בליעל Abscheuliche.
Мерзи́ть 1) פ"ע זהם, היה לגעל נפש anekeln. 2) פ"י הבאש ריח־, הבאש, עכור ekelig machen.
Мéрзкій ת' נבזה, מגאל, נמאס abscheulich. -кое дѣло דבר־בליעל.
Мéрзлость נ' קפאון Gefrorensein.
Мéрзлый ת' נקפא מקר, קפוא frostig.
Мёрзнуть פ"ע קפוא בקר frieren. [נאלח abscheulich.
Мéрзостный ת' —נבלה, —תועבה, נתעב, נמאס,
Мéрзость נ' זמה, נבלה, פגול, שקוץ, תועבה, תפלה, שערורה, שערוריה (ירית) Abscheulichkeit.
Мерзѣ́ть פ"ע היה לגעל נפש, —לזרא abscheulich werden.
Меридіáнъ ז' (ברקיע השמים) קו הצהרים; קו הארץ (בכדור הארץ) Mittagskreis.
Меринóсъ ז' 1) כבש מרונותי Merinoschaf. 2) מטוה מצמר בני־מרון Merinozeug.
Мéринъ ז' סוס כרות־שפכה verschnittener Hengst.
Мéркнуть פ"ע אסף נגהו, חשוך sich verdunkeln.
Меркýрій ז' 1) כוכב נבו Merkur. 2) כסף חי Queck=silber. [шечный ת'.
Мерлýха, -лýшка נ' עור כבשים Lämmerfell. -лý-
Мéртвенность נ' חורת־מות Leichenblässe.
Мéртвенный ת' כמת, —מות leichenblaß.
Мертвéцки, -твó ת"פ כמת besinnungslos.
Мертвéцъ ז' מת, רפא, שוכב קבר Leiche. [Aas.
Мертвечи́на נ' נבלה, פגר, (מן הבהמה) מת Cadaver,
Мертви́ть (-рщвлю) פ"י המת, קטול, הרוג tödten.
Мертворождённый ת' נולד מת, מת מרחם todt=geboren.
Мёртвость נ' תמותה, דם מתים Erstarrung.
Мёртвый ת' מת todt. М. цвѣтъ лицá פני רפאים. М. капитáлъ קנין אשר לא־יעשה פרי. М. якорь יתד מוסדה (לאניות).
Мертвѣ́ть פ"ע היה כמת, קרוב לשחת erstarren.
Мéртель ז' מלט Mauerkalk.
Мерцáніе ס' כהות, הועם Dämmerung.
Мерцáть פ"ע דעוך, הועך, כהה dämmern; schimmern.
Мескъ ז' פרד, *מולא (שבת נב.) Maulesel.
Мéссія ז' משיח Messias.
Месть, -сти́ (мету́, -тёшь) פ"י טאטא, יעה fegen. Мéсться, -ти́сь נפ' פנה במטאטא gefegt werden.
Месть נ' נקמה, נקם Rache. [metallen.
Металли́ческій, -тáлловый ת' נחוש, ־מתכת
Металлорѣ́зный ת' גוזר מתכת metallschneidend.
Металлу́ргія נ' תורת מצרף מתכת Erzscheidekunst.
Металлу́ргъ ז' חוקר—, למוד מצרף מתכת Erzkun=
Метáллъ ז' מתכת, כל־דבר מצרף Metall. [diger.
Метаморфóза נ' חליפות, המיר פנים, שנות־ Gestalt=
Метáніе ס' טלטלה das Werfen. [veränderung.
Метáтельный ת' רומה, יורה Wurf= .-ное копьё כידון Wurfspieß.
Метáть (мечу́, мечёшь) פ"י 1) הטל, רמה, זרוק, ירה, קלוע werfen. М. жрéбій —השלך, הפל גורל. 2) פלט, מלט (גוריה), ילוד gebären. -ся 1) נפ' היורה, הוטל ge=worfen werden. 2) פ"ח התנודד, הנוע, התמוטט sich hin und her werfen.
Метафи́зика נ' חקר שדי ורוחו ביצוריו, מעשה *מרכבה Lehre von dem Uebersinnlichen. -зи́ческій ת'.
Метафи́зикъ ז' חוקר דעת עליון ורוחו, עוסק במעשה *מרכבה Metaphysiker.
Метáфора נ' (משאל) ניב־שאול, מליצה, משל Redebild.
Метафори́ческій ת' נמלץ; בניב משאל bildlich.
Метёлка, -лочка נ' (לבגדים) מנקית, יעה kleiner
Метéль, -тéлица см. Мятéль. [Besen.
Метéльщикъ ז' 1) מפנה, מטאטא, יועה Feger. 2) עושה יעים Besenbinder. -щица נ'.
Метéніе ס' יעות, פנות das Fegen.
Метеороли́тъ ז' *אבן תקומה (שבת ס:) Meteorstein.
Метеóръ ז' מראה ברקיע השמים, —אות Lufterschei=
Мéткій ת' מרוצץ; מהיר, חרוץ flink. [nung.
Мéтко ת"פ מהר, חיש, קל־מהרה rasch. [wandtheit.
Мéткость נ' קל (ירמיה ג, ט), משעי, *מהירות Ge=

Метла́ (ꝑ, -ли́ка, -ли́ца) נ׳ יָעֶה, מַטְאֲטֵא Besen.

Метлови́ще ס׳ עֵץ־הַמַּטְאֲטֵא, —־יַד Besenstiel.

Метлообра́зный ת׳ כִּדְמוּת מַטְאֲטֵא besenförmig.

Метну́ть см. Мета́ть.

Мето́да נ׳, **Ме́тодъ** ז׳ דֶּרֶךְ־הַשֵּׂכֶל, סֵדֶר חֻקֵּי־דַעַת,
מֵישָׁר, שִׁטָּה*, מִשְׁטַר— Methode. **-ди́ческій** ת׳
בְּדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת, —עָרוּךְ regelrecht.

Метони́мія נ׳ מוּסַבַּת שֵׁם (כִּסֵּא; כֹּחַ כמו: יָד במקום
מִשְׁפָּט, מִשְׂרָה (במליצה ושיר בהוראת) Namentausch.

Ме́трика נ׳ סֵפֶר מוֹלְדוֹת הָעָם, סֵפֶר־הַיַּחַשׂ Geburts=
und Todtenregister.

Метри́ческое свидѣ́тельство אִגֶּרֶת יַחַשׂ Geburts=
schein. [kunde. **-ги́ческій** ת׳

Метроло́гія נ׳ חֻקַּת הַמִּדָּה וְהַמִּשְׁקָל לְעַם וָעָם Maß=

Метръ ז׳ (בשיר) מִשְׁקָל, מִדָּה Versmaß.

Мѣты́ль ז׳ עָשׁ, בַּקָּה* (חולין נח:) Eintagsfliege.

Механи́змъ ז׳ מִשְׁפַּט מְכוֹנָה, תְּכוּנָה Mechanismus.

Меха́ника נ׳ תּוֹרַת חֻקֵּי־הַמְּכוֹנוֹת Maschinenlehre.
-ни́ческій ת׳.

Меха́никъ ז׳ מֵבִין בְּחֻקֵּי־הַמְּכוֹנוֹת Maschinenbauer.

Мечево́й ת׳ חֶרֶב— Schwert=. [ter.

Меченосецъ (-сца), **-но́ша** ז׳ חֲגוּר חֶרֶב Schwertrit=

Мече́ть נ׳ מִסְגָּד, בֵּית־תְּפִלָּה לִבְנֵי־בְרִית מַחֲמַד Mo=
schee. **-че́тный** ת׳ [ла́чъ.

Ме́чникъ ז׳ 1) חֲגוּר חֶרֶב Schwertträger. 2) см. Па-

Ме́чный см. Мечево́й. [Wahn, Trugbild.

Мечта́ נ׳, **-та́ніе** ס׳ חֲזוֹן לַיְלָה, עַשְׁתּוּת, מַשְּׂאַת־שָׁוְא

Мечта́тель ז׳ חוֹזֶה מַשְּׂאוֹת שָׁוְא Schwärmer. **-льница** נ׳.

Мечта́тельность נ׳ רְעוּת רוּחַ, חָזוּת שָׁוְא Schwär=
merei. [schwärmerisch.

Мечта́тельный ת׳ רֹאֶה חֶזְיוֹנוֹת, רֹעֶה מַשְּׂאוֹת שָׁוְא

Мечта́ть פ״י אָמוֹר בְּלִבּוֹ; חָזֹה חֶזְיוֹנוֹת, הָזֹה schwärmen;
sich einbilden.

Мечъ ז׳ חֶרֶב, שֶׁלַח, פְּתִחָה Schwerdt. **-чный** ת׳.

Мечъ-ры́ба נ׳ דַּג הַשֶּׁלַח, אַכְסְפַּטִּיַּס* (חולין סו:)
Schwerdtfisch.

Мзгнуть פ״ע עָבוֹשׁ, הֵרָקֵב, הִבָּאֵשׁ faulen.

Мзда נ׳ בֶּצַע, גְּמוּל, שָׂכָר, שִׁלְּמָה Gewinn; Vergeltung.

Мздовозда́тель ז׳ גּוֹמֵל, מְשַׁלֵּם גְּמוּל Vergelter.

Мздовоздая́ніе ס׳ גְּמוּל, תַּגְמוּל Vergeltung.

Мздоимецъ (-мца) ז׳, **-мный** ת׳ אִישׁ, לוֹקֵחַ שֹׁחַד,
בֶּצַע Bestechlicher.

Мздои́мство ס׳ מִקַּח שֹׁחַד Bestechung.

Мздои́мствовать (-ствую) פ״ע לָקוֹחַ שֹׁחַד, רָדוֹף
שַׁלְמוֹנִים Bestechung annehmen.

Мздолю́бецъ (-бца) ז׳, **-би́вый** ת׳ אוֹהֵב שֹׁחַד, רוֹדֵף
(שַׁלְמוֹנִים) בֶּצַע Gewinnsüchtiger.

Мига́ніе ס׳ מְעוּף עַיִן das Augenblinzeln.

Мига́ть, -гну́ть פ״ע קָרוֹץ בְּעֵינָיו, הָעֵף עֵינוֹ blinzeln
Migово́й см. Мгнове́нный. [mit den Augen.

Мигре́нь ז׳ צִלַּחַת*, כְּאֵב רֹאשׁ (שבת צ.) Kopfweh.

Мигу́нъ ז׳ קוֹרֵץ בְּעֵינָיו Blinzler. **-нья** נ׳.

Мигъ ז׳ אַרְגִּיעָה, רֶגַע, פֶּתַע Augenblick. **-гомъ** כְּרֶגַע
augenblicklich.

Мизантро́пъ ז׳ שׂוֹנֵא כָל־אָדָם, מְתָעֵב הָאָדָם Men=
schenfeind. **-пка** נ׳. **-пи́ческій** ת׳ מָלֵא שִׂנְאַת הָאָדָם
menschenfeindlich.

Мизги́рь ז׳ מִין עַכָּבִישׁ, עַכְשׁוּב (לדעת רש״י) Erdspinne

Мизе́рность נ׳ מִסְכֵּנוּת, חֹסֶר, רָזוֹן Armseligkeit.

Мезе́рный ת׳ רָזֶה, דַּל. **-рно** ת״פ בְּמִסְכֵּנוּת armselig.

Мизи́нецъ (-нца) ז׳ קָטָן, קְטוֹן הָאֶצְבָּעוֹת der kleine
Finger.

Микроско́пъ ז׳ זְכוּכִית מַגְדֶּלֶת, רְאִי־מַשְׂגִּיא Vergrö=
ßerungsglas. **-пи́ческій** ת׳ הַנִּרְאֶה בִּרְאִי־מַשְׂגִּיא.

Микстýра נ׳ בְּלִיל סַמִּים Mischtrank. **-рный** ת׳.

Мила́шка זו״נ אַיֶּלֶת־אֲהָבִים, טוֹבַת־חֵן; נוֹשֵׂא חֵן Lieb=

Ми́ленькій ת׳ נוֹשֵׂא חֵן lieblich. [chen.

Мили́ція נ׳ חֵיל הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם, עַם־נְדָבוֹת Land=
wher. **-ціо́нный** ת׳.

Милліа́рдъ ז׳ אֶלֶף אַלְפֵי־אֲלָפִים tausend Millionen.

Милліоне́ръ ז׳ בַּעַל אֶלֶף־אֲלָפִים כֶּסֶף Millionär.
-не́рка נ׳. **-не́рскій** ת׳.

Милліо́нщикъ ז׳, **-щица** נ׳ см. Милліоне́ръ, -не́р-

Милліо́нъ ז׳ מְאַת־רִבּוֹא, אֶלֶף־אֲלָפִים Million. [ка

Ми́ло ת״פ טוֹב, נֶחְמָד, נָעִים angenehm.

Ми́лованіе ס׳ חֲנִינָה, חֶמְלָה, רַחֵם, חַנּוֹת Begnadigung.

Милова́ніе ס׳ אֲהָבִים, דּוֹדִים Liebkosung.

Ми́ловать (-лую) פ״י חָנוֹן, חָמוֹל, רַחֵם begnadigen.

Милова́ть (-лу́ю) פ״י אָהוֹב, חַבֵּק וְנַשֵּׁק liebkosen.

Милови́дность נ׳ יְפִי־מַרְאֶה angenehmes Aeußere.

Милови́дный ת׳ יְפֵה־מַרְאֶה, טוֹב תֹּאַר wohlaussehend.

Милосе́рдіе ס׳ חֶמְלָה, רַחֲמִים, חֲנִינָה Barmherzigkeit.

Милосе́рдо, -се́рдно ת״פ בְּרַחֲמִים barmherzig.

Милосе́рдовать (-дую), **-се́рдствовать** (-ствую)
פ״ע נָתוֹן רַחֲמִים לְ־ barmherzig sein. [herzig.

Милосе́рдый ת׳ מָלֵא רַחֲמִים, רַב־חֶסֶד, חַנּוּן barm=

Ми́лостивецъ ז׳ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד, חוֹנֵן Wohlthäter. **-вица** נ׳.

Ми́лостивый ת׳ מָלֵא חֶמְלָה, רַחֲמִים —, חַנּוּן, רַב־
חֶסֶד gnädig. **М. госу́дарь!** אֲדוֹנִי. [ный ת׳

Ми́лостыня נ׳ נִדְבַת־יָד, מַתַּת לְעָנִי Almosen. **-ты**-

Ми́лость נ׳ רחמים, חמלה, חנינה, חסד Gnade, Güte.
Мило́ть נ׳ *מילת, שמלה מעור כבשים, אדרת שער (מגילה יב.) Kleid aus Schaffellen.
Ми́лочка, Ми́лушка, -лу́ша נ׳ טובת־חן Liebchen.
Ми́лый ת׳ נעים, נעמן, נחמד lieb, angenehm, schön.
Милѣ́ть פ״ע הלוך וטוב למראה hübsch werden.
Ми́ля נ׳ כברת ארץ, *פרסה, ארבעה מילין Meile.
Ми́мика נ׳ (בפניו וגופו) שיח־אותות, *ממקנות Geberdensprache. [künstler.
Ми́микъ ז׳ ממלל באותות, *ממקן (ב״ר פ) Geberden=
Ми́мо ת״פ מנגד ל־; בעבור, פסוח ועבור vorüber.
Мимолётный ת׳ חולף, עובר, חיש, גז schnell vorübergehend.
Мимохо́домъ ת״פ בעבר את־, מדי עבר im Vorübergehen. Упомяну́ть о чемъ м. זכור בדברו גם את־.
Ми́на נ׳ 1) הכרת פנים Miene, Geberde. 2) מפץ טמון (מאבק שרפה), מוקש מות Pulvermine. -нный ת׳.
Минаре́тъ ז׳ צריח, מגדל למקרא העדה לתפלה (לבני ברית מחמד) Rundthurm. -тный ת׳. [förmig.
Миндалеви́дный ת׳ משקד, כדמות שקד mandel=
Минда́лина (ק׳ -нка) נ׳ חרצן שקד Mandelkern.
Минда́ль ז׳ 1) שקד. 2) עץ שקד, לוז Mandel. -льный ת׳. [ческій ת׳.
Минерало́гія נ׳ חקר עפרות ארץ Erzkunde. -гú-
Минерало́гъ ז׳ חוקר עפרות ארץ Erzkundiger.
Минера́лъ ז׳ *מתכת, עפר מוצק Mineral. -льный ת׳ —מתכת, אשר־עפר מוצק בו.
Мине́ръ ז׳ טומן זקים במחתרת Minengräber.
Мине́я נ׳ *סדור התפלות Ritualbuch. [rium.
Министе́рство ס׳ פקידות נשיא־ממלכה Ministe=
Мини́стръ ז׳ נשיא־ממלכה Minister. [mälde.
Миніатю́ра נ׳ *ציור דמות קטנה, סמל קטן Kleinge=
Ми́нный ת׳ см. Ми́на 2. [gehen.
Минова́ніе ס׳ צאת, קצה, חלף, עבר das Vorüber=
Минова́ть (-ну́ю) פ״י 1) פסוח על־, עבור, חלוף ausweichen. 2) פ״ע תם, כלה vorübergehen. Зима́ минова́ла כלה חרף, הסתו עבר. М. опа́сности המלט ממוקש. -ся פ״ח תם, כלה, עבור verstreichen.
Мино́га נ׳ תשע־העינים, מין דג Neunauge. -но́жій ת׳.
Мину́вшій ת׳ שעבר vergangen.
Ми́нусъ ז׳ (—) בחשבון תו הגרעון Minuszeichen.
Мину́та נ׳ ארגיעה, רגע Minute. -тный ת׳.
Мира́жъ ז׳ см. Ма́рево. -жный ת׳.
Мирво́лить פ״י סלוח לכל־פשע, נתון ל־ כלבבו [illegible] sein.

Мири́тель ז׳ יועץ שלום, משלים Friedensstifter.
Мири́тельный ת׳ שלום—, משלים versöhnend.
Мири́ть פ״י השלם, יעוץ שלום versöhnen. -ся פ״ח השלם ל־, השלם עם־ sich aussöhnen.
Миріа́да נ׳ רבבה, רבוא, עשרת אלפים Zehntausend.
Ми́рный ת׳ שלום —, השקט —, שלוה — friedlich.
Мирова́я נ׳ (בין נשפטים) ברית—, דברי־שלום Vergleich.
Мирово́й ת׳ שלום — Friedens=. М. судья́ ז׳ יועץ שלום, שר—, שופט משפט שלום Friedensrichter.
Мирода́вецъ (-вца́), -да́тель ז׳ עושה שלום Geber des Friedens.
Миролюби́вый ת׳ מבקש שלום, רודף— friedliebend.
Миролю́біе ס׳, -би́вость נ׳ אהבת שלום Friedfertigkeit. [densstiftung.
Миротворе́ніе, -тво́рство ס׳ עבדת השלום Frie=
Миротво́рецъ (-рца) ז׳ עושה שלום, יועץ— Friedensstifter. [versöhnend.
Миротво́рческій, -тво́рный ת׳ דברי־שלום—
Ми́рра נ׳ מר, מר־דרור, שמן־המר Myrrhe.
Миртъ ז׳ הדס Myrte.
Миръ ז׳ שלום, השקט, שלוה Frieden.
Ми́са (-ска, -сочка) נ׳ צלחת, קערה קטנה Schüssel.
Миссіоне́ръ ז׳ מסית לדת, לברית (מפתה) משובב אלהיו Missionär.
Ми́ссія נ׳ משלחת, מלאכות Mission; Gesandtschaft.
Ми́стика נ׳ מסתרי הקבלה Geheimlehre.
Ми́стикъ ז׳ מאמין בסודות הקבלה Schwärmer.
Мистифика́ція נ׳ משאון, מדוחים, משאות שוא, תעתעים Trügerei.
Мисти́ческій ת׳ פלי, נסתר מבינת אדם geheim.
Ми́тингъ ז׳ סוד נועצים Zusammenkunft.
Митка́ль ז׳ см. Перка́ль.
Ми́тра נ׳ מגבעת כהן הראש Bischofsmütze.
Митрополи́тъ ז׳ (לנוצרים) ראש שרי־קדש Metropolit.
Митропо́лія נ׳ עיר ואם במדינה Mutterstadt.
Ми́чманъ ז׳ (בחיל הים) שר־חמשים Schiffsfähnrich.
Мише́нь נ׳ 1) מטרה Zielscheibe. 2) חזות למטרה (בקנה הקלע) Seheloch. -ше́нный ת׳. [ный ת׳.
Мишура́ נ׳ פתילי בדיל ונחשת Flittergold. -шу́р-
Миѳи́ческій ת׳ בדים—, חזון־שוא — fabelhaft.
Миѳоло́гія נ׳ (עובדי האלילים) חזון עמי־הקדם, תולדות אלילי־הגוים Götterlehre. -ги́ческій ת׳.
Миѳъ ז׳ *אגדה; בד, ענין בדוא, משל־אפר Sage, Fabel.
Міа́зма ז׳ באש, קטב־מרירי, אד Luftgift.
Міробы́тіе ס׳ היות התבל, יקום Weltdasein.

Міровой ת׳ הַתֵּבֵל — Welt=. [Weltbeherscher.
Міродержецъ (-жца) ז׳ אֲדוֹן הַיְקוּם, מְכוֹנֵן תֵּבֵל
Мірозданіе ס׳ מַעֲרֶכֶת כָּל־הַיְקוּם Weltgebäude.
Мірозиждитель ז׳ מֵכִין תֵּבֵל Weltschöpfer.
Міроописаніе ס׳ סֵפֶר גְּלִילוֹת תֵּבֵל וְצֶאֱצָאֶיהָ Welt=
beschreibung. [beschreiber.
Міроописатель ז׳ סוֹפֵר גְּלִילוֹת תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ Welt=
Мірправитель ז׳ אֲדוֹן הַיְקוּם, מוֹשֵׁל בַּכֹּל Weltre=
Міросозданіе см. Мірозданіе. [gierer.
Міросозерцаніе ס׳ רְאוּת עֵינֵי־אָדָם בַּתֵּבֵל Welt=
anschauung. [sauger.
Міроѣдъ ז׳ אוֹכֵל יְגִיעַ אֲחֵרִים, בּוֹלֵעַ חֵיל זָרִים Blut=
Мірской ת׳ 1) תֵּבֵל—weltlich. 2) חֹל, בִּלְתִּי קָדוֹשׁ nicht
heilig. [Menschengeschlecht.
Міръ ז׳ 1) אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ, יְקוּם, תֵּבֵל Welt. 2) בְּנֵי־תֵבֵל
Мірянинъ ז׳ 1) אִישׁ חֹל (לֹא כֹהֵן וְקָדוֹשׁ) Laie.
2) אֶחָד מֵעֲדַת הָאִכָּרִים Gemeindenglied. -янка נ׳.
Млад — см. Молод—.
Младенецъ (-нца) ז׳ עוֹלֵל, עוֹלָל, יֶלֶד Kind. -денческій ת׳. -ская ש״ת שֶׁבֶת, חֳלִי־הַשָּׁבָץ בִּילָדִים*
(חולין קו:) Kinderkrampf.
Младенчество ס׳ שַׁחֲרוּת, יַלְדוּת Kindheit.
Младшій מ״ ת׳ צָעִיר jünger.
Млать см. Молотъ.
Млеко ס׳ חָלָב (см. Молоко) Milch.
Млековидный ת׳ כְּעֵין חָלָב milchfärbig.
Млекогонный ת׳ מוֹצִיא הֶחָלָב Milch treibend.
Млеконосный ת׳ נוֹזֵל חָלָב (עירק) Milch enthaltend.
Млекопитающее животное חַיָּה מֵינֶקֶת גּוּרֶיהָ
Säugethier. [kraut.
Млечникъ ז׳ מִין צֶמַח, נֵץ חָלָב* (שביעית ז) Milch=
Млечный ת׳ חָלָב — Milch=. М. путь נְתִיב הֶחָלָב
Млѣть см. Обомлѣть. [(ברקיע)] Milchstrasse.
Мнемоника נ׳ מַרְפֵּא לְזִכָּרוֹן Gedächtnißkunst.
Мнимый ת׳ הַנִּרְאֶה רַק לָעֵינַיִם vermeint, scheinbar.
Мнительность נ׳ פַּחַד־לֵבָב, לֵב רַגָּז Bedenklichkeit.
Мнительный ת׳ מְפַחֵד תָּמִיד bedenklich.
Мнить (мню, мнишь) פ״ע אָמוֹר בְּלֵב; דַּמֵּה meinen.
-ся פ״ח הֵרָאֵה כִּי scheinen, vorkommen.
Многіе ת״ר רַבִּים viele.
Много ת״פ רַב, לָרוֹב, לְמַכְבִּיר viel.
Многобожіе ס׳ אֱמוּנַת אֱלִילִים Vielgötterei.
Многобожникъ ז׳ מַאֲמִין בֵּאלֹהִים רַבִּים Anhänger
der Vielgötterei. [vielfache Ehe.
Многобрачіе ס׳ מִקַּח אִשָּׁה עַל אִשְׁתּוֹ; מַרְבַּת־נָשִׁים
Многобрачный ת׳ מַרְבֶּה לוֹ נָשִׁים mehrmals ver=
Многовластіе ס׳ מִמְשָׁל רָב. [heirathet.
Многоводіе ס׳ שֶׁפַע מַיִם Wasserreichthum.
Многоводный ת׳ אֲשֶׁר מֵימָיו רַבִּים wasserreich.
Многоглаголаніе ס׳ כַּבִּיר מִלִּים Redseligkeit.
Многоглаголивый ת׳ מַכְבִּיר מִלִּים redselig.
Многоглазый ת׳ רַב־הָעֵינַיִם vieläugig.
Многогранникъ ז׳, -нный ת׳ רַב־הַמִּגְבָּלוֹת das
Vielkantige.
Многогрѣшный ת׳ כְּבַד עָוֹן vielsündig. [weibter.
Многоженецъ (-нца) ז׳ בַּעַל נָשִׁים רַבּוֹת Vielbe=
Многоженство ס׳ מַרְבַּת נָשִׁים Vielweiberei.
Многознаменательный ת׳ רַב־עִנְיָן, אֲשֶׁר גְּדוֹלִים
נִצָּב לְאוֹת, חִקְרֵי־לֵב לוֹ vieldeutig. [vielmals.
Многократно ת״פ פְּעָמִים רַבּוֹת, עַד־כַּמֶּה פְּעָמִים
Многократность נ׳ רְבוֹת הִשָּׁנוֹת, mehrmalige
Wiederholung. [vielblätterig.
Многолепестный, -лиственный ת׳ רַב־הֶעָלֶה
Многолѣтіе ס׳ רֹב שָׁנִים, אֹרֶךְ־יָמִים langes Leben.
Многолѣтствовать (-вую) פ״ע הַאֲרֵךְ יָמִים lange
leben. [große Bevölkerung.
Многолюдіе ס׳, -людность נ׳ אָדָם לָרוֹב, רָב־עָם
Многолюдный ת׳ מָלֵא אָדָם bevölkert.
Многомилостивый ת׳ רַב חֶסֶד, מָלֵא רַחֲמִים sehr
Многомлечникъ см. Млечникъ. [gnädig.
Многомужіе, -жество ס׳ הֱיוֹת אִשָּׁה לַאֲנָשִׁים
רַבִּים, מַרְבַּת בְּעָלִים Vielmännerei.
Многоначаліе ס׳ מֶמְשֶׁלֶת רַבִּים, מִשְׁפַּט אֶרֶץ אֲשֶׁר
שָׂרֶיהָ רַבִּים Vielherrschaft.
Многоногій ת׳ מַרְבֵּה רַגְלַיִם vielfüßig. [keit.
Многообразіе ס׳, -зность נ׳ רָב עִנְיָן Manigfaltig=
Многообразный ת׳ אֲשֶׁר פָּנִים שׁוֹנִים לוֹ viefältig.
Многоразличный ת׳ שׁוֹנֶה מְאֹד, מִנִּים שׁוֹנִים
manigfach.
Многорѣчивость נ׳ רֹב דְּבָרִים, —עֲתֶרֶת Geschwä=
Многорѣчивый ת׳ מַכְבִּיר מִלִּים redselig. [tzigkeit.
Многословіе ס׳ כַּבִּיר מִלִּים, רֹב דְּבָרִים Weitschwei=
figkeit im Reden.
Многосложность נ׳ רֹב עִנְיָן Zusammengesetztheit.
Многосложный ת׳ 1) רַב־עִנְיָן vieltheilig. 2) בַּעַל
הֲבָרוֹת רַבּוֹת vielsylbig. [tig.
Многосторонній ת׳ אֲשֶׁר הֲלִיכוֹת שׁוֹנוֹת לוֹ vielsei=
Многосторонность נ׳ רֹב עִנְיָן, —אֳפָנִים Vielsei=
tigkeit. [viel leidet.
Многострадальный ת׳ נַעֲנֶה מְאֹד, יְדוּעַ עֳנִי der

Многострунный ת׳ רב המיתרים (כלי שיר) vielsaitig.
Многотомный ת׳ רב החלקים (ספר) aus vielen Bänden.
Многоуважаемый ת׳ נכבד מאד sehr geehrt.
Многоугольникъ ז׳ רב הפנים Vieleck.
Многочисленность נ׳ רב, עצם, עצמה, כבד Menge.
Многочисленный ת׳ רב, עצום, כבד, כביר zahlreich.
Множеніе ס׳ רבות, הרבות Vermehrung.
Множественное число רבוי, מספר רבים Plural.
Множество ס׳ רב, מכביר; המון, שפעה Menge.
Множимый ת׳ המכפל (מספר) Multiplicandus.
Множитель ז׳ המכפיל (מספר) Multiplicator.
Множить פ״י 1) הרבה, רבה vermehren. 2) הכפל (מספר) multipliciren. -ся פ״ח רבה; הכפל sich vermehren, vervielfältigen.
Мну см. Мять.
Мнѣніе ס׳ דע, דעת, חות, אחוה (איוב יג, יז), הגות לב Meinung.
Могила נ׳ קבר, שאול, שחת, בור Grab. -льный ת׳.
Могильщикъ ז׳ חוצב קברים, —חופר Todtengräber.
Могота נ׳ יכלת Kraft, Vermögen. [-щичій ת׳.
Могу см. Мочь.
Могучесть נ׳ עז, כח, גבורה, חיל, חסן Kraft.
Могучій ת׳ אביר, אדיר, עזוז, כביר, עצום, חסון, אמיץ, חסון mächtig.
Могущественный ת׳ רב־כח, שגיא־כח, חסין, mächtig.
Могущество ס׳ חיל, חסן, עזוז, תקף Macht.
Могущій ת׳ יכול vermögend.
Мода נ׳ מנהג עתי, חק מועדי Mode.
Модель נ׳ דמות, תבנית, תכנית Muster.
Модистка נ׳ עושה חדשות למועדן, —רכלת Putzmacherin.
Модникъ ז׳ חרד אל־החק המועדי, נוצר המנהג העתי Modenfreund. -ница נ׳.
Модничать פ״ע חרד אל־החק, נצור חדשות למועדן המועדי die Mode mitmachen.
Модный ת׳ עשוי כמנהג המועדי nach der Mode.
Можется פ״ס: Каково ему м.? מה־שלומו? wie geht es ihm? Не м. (מחלי) אין שלום.
Можжевелина נ׳ שוכת רתם Wachholderzweig.
Можжевельникъ ז׳ שיח רתם Wachholderstrauch. -вельный, -веловый ת׳.
Можно ת״פ לי — יתכן, — יש, — יוכל man kann.
Мозаика נ׳ משכית, משבצת רקמת־אבן, מלאת אבן מצבע רקמתים Mosaik. -ический, -ичный ת׳.
Мозги ז״ר מטעמים ממחים Gehirnspeise.
Мозглость נ׳ רקבון Fäulniß. [kränklich; angefault.
Мозглявый ת׳, -ликъ ז׳ רזה, נחלה, נכאה; נמק, רקב
Мозглятина נ׳ פרי מעלה רקבון Angefaultes.
Мозгнуть פ״ע 1) הרזה kränkeln. 2) עבוש, רקוב, השחת faulen.
Мозгъ ז׳ מח; לח Gehirn, Mark. -говой ת׳.
Мозжечёкъ ז׳ מח מול העורף kleines Gehirn.
Мозжить (-зжу, -зжишь) 1) פ״י רטש, רצץ zerschmettern. 2) פ״ס: Мозжить голова ראשי עלי יכאב.
Мозолина см. Мозоль.
Мозолистый ת׳ מלא נקפה, יבל hornhäutig.
Мозолить פ״י הצפד עור הבשר, הקפה hornhäutig machen. М. языкъ דבר תפל leer schwatzen.
Мозоль נ׳ קשי עור הבשר, נקפה Hühnerauge. -льный ת׳. -ныя деньги פרי יגיעת־בשר.
Мой ז׳, моя נ׳, моё ס, мои ר׳ מ״ג —י, אשר לי, שלי mein.
По моему אשר אני אחזה לי, לדעתי meinerseits.
Мойка נ׳ 1) רחץ, רחצה, כבס das Waschen. 2) מקום רחצה, מקום כובסים Waschplatz.
Моклый ת׳ רטב, נמלא מים naß. [naß, weich werden.
Мокнуть פ״ע רטוב, המלא רסיסי־מים; המק, המס
Мокредь נ׳ עת מטר וגשם Regenzeit; Nässe.
Мокренькій ת׳ רטב מעט etwas naß.
Мокрёхонекъ ת׳ רטוב מאד ganz naß.
Мокрица נ׳ 1) רקב, מין תולעת, *גדל (חולין סז:) Tausendfuß. 2) מין צמח (מאכל לצפרים) Vogelkraut.
Мокричникъ ז׳ רגילה*, חלגלג*, מין צמח Portulak.
Мокрота נ׳ רטב, בצה Nässe.
Мокрота, -ротина נ׳ לח, זוב בשר החי, — ריר, רק Schleim. -тный, -тистый ת׳.
Мокрый ת׳ רטב, לח, נמלא רסיסי־מים naß.
Мокрѣть פ״ע רטוב, המלא מים naß werden.
Молва קול דברים, שמע, שמועה; שמץ, שמצה Ruf, Gerücht.
Молвить (-влю) פ״י מלל, אמר, הבע, דבר sprechen.
Молебенъ (-бна) ז׳ שיח, תפלה, תחנה Gebet. -бенный, -бный ת׳. [Gebet.
Молебствіе, -ство ס׳ תפלה בקהל־עם öffentliches
Молебствовать (-ствую) פ״ע התפלל בעדה öffentliches Gebet verrichten.
Молельня נ׳ אולם התפלה Bethaus.
Молельщикъ ז׳ מתפלל Betender. -щица נ׳.
Моленіе ס׳ תפלה, רנה, תחנה das Beten.
Моленная נ׳ см. Молельня. [fraß.
Молеточина נ׳ פחתת מעש ורקב, —צרעת Mottenfraß.
Молитва נ׳ תפלה, תחנה, שיחה Gebet. -венный ת׳.
Молитвенникъ, -вословъ ז׳ ספר תפלות Gebetbuch.

Моли́твенный ת' תְּפִלָּה—Gebet=.
Моли́ть פ"י בַּקֵּשׁ, פַּלֵּל, הִתְחַנֵּן, הַעְתֵּר bitten. -ся פ"ח
Мо́лка см. Моло́тье. [הִתְפַּלֵּל beten.
Мо́лкнуть פ"ע דֹּם, הַחֲרֵשׁ schweigen.
Моллю́скъ ז' רִמָּה, תּוֹלָעָה Weichthier.
Мо́лненный ת' הַבָּרָק—Blitz=. [schleuderer.
Молніеве́ржецъ (-жца) ז' יוֹרֵה חִצֵּי בָרָק Blitz=
Молніено́сный ת' הָרֶה בָרָק Blitze tragend. -сная
туча עֲנָנָה הָרַת־בְּרָקִים.
Мо́лнія נ' בָּרָק, בָּזָק, רֶשֶׁף, קֹלוֹת, חֲזִיז Blitz.
Молодёжь נ' בְּנֵי־הַנְּעוּרִים junge Leute.
Моло́денькій, -дёхонекъ см. Молодо́й.
Молоде́цкій ת' גְּבוּרָה, מָלֵא חַיִל וָעֹז — wacker.
Молоде́цъ (-дца́) ז' אִישׁ, בָּחוּר וָטוֹב, מָלֵא עֲלוּמִים
חַיִל wackerer Gesell. -де́ческій ת'.
Молоде́чество ס' חַיִל, רוּחַ גְּבוּרָה Kühnheit.
Молоде́чествовать (-ствую) פ"ע לָבוֹשׁ רוּחַ גְּבוּרָה
kühn sein. [auf jungem Bier.
Молодизна́ נ' קֻבַּעַת—הֲמוֹת שֵׁכָר בְּחָמְצוֹ Schaum
Молоди́къ ז' 1) בֶּן־יוֹנָה junge Taube. 2) יָרֵחַ בְּחָדְשׁוֹ
Neumond.
Молоди́ло ס' מִין שׁוּם, כְּרֵשׁ (כלאים א) Donnerkraut.
Молоди́ть (-ложу́) פ"י 1) חַדֵּשׁ נְעוּרִים verjüngen.
2) הַבֵּעַ, (מַשְׁקֶה) הַחֲמֵר süß machen. -ся פ"ח
1) הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו sich verjüngen. 2) נָבוֹעַ, חָמוֹר
schäumen.
Моло́дка, -ди́ца נ' 1) עַלְמָה, אִשָּׁה מְלֵאָה עֲלוּמִים
junges Weibchen. 2) אֶפְרוֹחַ, תַּרְנְגֹלֶת junge Henne.
Молодо́й ת' 1) מָלֵא עֲלוּמִים, בָּחוּר, נַעַר, עוּל יָמִים;
רַךְ; חָדָשׁ jung. 2) חָתָן, בַּעַל נְעוּרִים Neuvermählter.
-да́я נ' אֵשֶׁת נְעוּרִים, כַּלָּה Braut. -до́е вино́ יַיִן
חָדָשׁ, תִּירוֹשׁ.
Мо́лодость נ' נְעוּרִים, נְעוּרוֹת, עֲלוּמִים, בַּחֲרוּת
שַׁחֲרוּת, יְמֵי־חֹרֶף (איוב כט, ד) Jugend.
Молоду́ха, -ло́душка נ' אִשָּׁה עוּלַת־יָמִים junges
Weibchen. [gebaut; kühn.
Молодцова́тый ת' מָלֵא עֲלוּמִים, בָּחוּר וָטוֹב wohl=
Моло́дчикъ см. Молоде́цъ. -дчи́на נ'.
Молодѣ́ть פ"ע הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו, הָיָה רַעֲנָן, נוּב בְּשֵׂיבָה
sich verjüngern. [jüngen.
Моложа́вить (-влю) פ"י נָתוֹן לְ־ מַרְאֵה עֲלוּמִים ver=
Моложа́вость נ' הוֹד עֲלוּמִים, — מַרְאֵה jugendliches
Aussehen.
Моложа́вый ת' נִרְאֶה כְּעוּל יָמִים jungaussehend.
Моложа́вѣть см. Молодѣ́ть.

Моло́зево ס' רֵאשִׁית חֲלֵב הַיּוֹלֶדֶת erste Muttermilch.
Моло́ки ס"ר חֲלֵב דָּג זָכָר, — אֶשֶׁךְ Milch der Fische.
Молоко́ ס' חָלָב, מִיץ שָׁדַיִם Milch. [schnabel.
Молокосо́съ ז' נַעַר לֹא־לֻמָּד, כְּנַעַר כְּיוֹנֵק שָׁדַיִם Gelb=
Молоти́ло (ק' -лка) ס' מוֹרַג, מַקֵּל־דַּיִשׁ Dreschflegel.
Молоти́льный ת' דַּיִשׁ, עָשׂוּי לָדוּשׁ בּוֹ — Dresch=.
Молоти́льня נ' 1) מְקוֹם דַּיִשׁ, גֹּרֶן Dreschtenne.
2) מוֹרַג, עֲגָלָה לָדוּשׁ Dreschmaschine. [ца נ'.
Молоти́льщикъ ז' דָּשׁ, (דָּגָן) חוֹבֵט Drescher. -щи-
Молоти́ть (-лочу́, -ло́тишь) פ"י דּוּשׁ, חָבוֹט dreschen.
-ся נפ' הִדּוֹשׁ, הֵחָבֵט gedroschen werden.
Мо́лотъ ז' (ק' -то́къ, -тка́, -то́чекъ, -чка) פַּטִּישׁ,
מַקֶּבֶת; מַפָּץ Hammer. Молото́къ -ры́ба *שְׁפַר נוּנָא
(ב"ר ז) *אַסְפָּרוֹן, (ע"ז לט.) Hammerfisch.
Моло́ть (мелю́, ме́лешь) פ"י 1) טָחוֹן, הָדֵק mahlen.
2) דַּבֵּר רֵיק, פָּטוֹר שְׂפָתָיו Unsinn sprechen.
Молотьба́ נ' דַּיִשׁ das Dreschen.
Молотьё ס' טְחֹן, טַחֲנָה das Mahlen.
Молоча́й, -ча́йникъ см. Млечни́къ.
Моло́ченье ס' см. Молотьба́.
Моло́чистый ת' (אֶשֶׁךְ) מָלֵא חָלָב (דג זכר) milchig.
Молочко́ см. Молоко́.
Моло́чникъ ז' 1) סֵפֶל־הֶחָלָב, כַּד־ Milchtopf. 2) גּוּר
יוֹנֵק saugendes Thier. 3) מוֹכֵר חָלָב Milchverkaufer.
-ница נ'.
Моло́чный ת' חָלָב—Milch=. М. зубъ שֵׁן־עוֹלֵל, שֵׁן־
חָלָב*. М. братъ יוֹנֵק שְׁדֵי־מֵינֶקֶת אַחַת עִם־. -ная
лихора́дка קַדַּחַת הַיּוֹלֶדֶת Milchfieber. [schweigend.
Мо́лча, -чали́во ת"פ מִבְּלִי דַבֵּר דָּבָר, דוֹמָם still=
Молчали́вость נ' דּוּמִיָּה, דֳּמִי Schweigsamkeit.
Молчали́вый ת' דּוֹמֵם, מַחֲרִישׁ schweigsam.
Молча́льникъ ז' מַזִּיר מְדַבֵּר שְׂפָתַיִם der das Ge-
lübde des Sweigens abgelegt hat.
Молча́ніе ס' דֳּמִי, דּוּמִיָּה, חֲשׁוֹת das Schweigen.
Молча́ть (лчу́) פ"ע דֹּם, הַחֲרֵשׁ, חֲשֵׁה schweigen. За-
ста́вить м. הַחְשֵׁה, הַהְסֵה.
Молчко́мъ ת"פ см. Мо́лча.
Молчу́нъ ז' דּוֹמֵם, מַחֲרִישׁ Schweigsamer. -чу́нья ת'.
Моль נ' 1) עָשׁ, סָס Motte. 2) (בשיר ונגון) מַשָּׂא רַךְ
weiche Tonart.
Мольба́ נ' אֲרֶשֶׁת שְׂפָתַיִם, חַנּוֹת, תְּחִנָּה, תְּפִלָּה Bitte.
Мольби́ще ס' בֵּית תְּפִלָּה Bethaus.
Моментально ת"פ עַד־אַרְגִּיעָה, בְּרֶגַע augenblicklich.
Моме́нтъ ז' רֶגַע Augenblick. [хи́ческій ת'.
Мона́рхія נ' מֶמְשֶׁלֶת מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ Alleinherrschaft.

Монápхъ ז׳ מושל לבדו Alleinherrscher. -хиня נ׳
-нáршій, -нáршескій ת׳. [скій ת׳.
Монастырь ז׳ (לנוצרים) בית הנזירים Kloster. -стыр-
Монáхъ ז׳ נזיר הכהנים Mönch. -хи́нья נ׳.
Монáшекъ (-шка) ז׳ (מאבק גחלים ונכאת) פתיל קטר
Монáшенка см. Монáхиня. [Räucherkerzchen.
Монáшескій ת׳ אשר לנזירי הכהנים Mönchs=.
Монáшество ס׳ נזירי הכהנים (משפט) תור Mönch=
thum.
Монáшествовать (ствую) פ״ע הזר ליי Mönch sein.
Монéта נ׳ אגורה, מטבע*, מוניטה* (ב״ר לו) Münze.
Монéтный ת׳ האגורות — Münz=. M. дворъ בית
מוצקת אגורות.
Монéтчикъ ז׳ יוצק אגורות Münzpräger.
Монúсто ס׳ כומז, רביד, ענק לצואר Halsschmuck.
Моногáмія נ׳ см. Единожéнство.
Монолóгъ ז׳ (בדרמה) שיח עם־לבבו Selbstgespräch.
Монопóлія נ׳ חק רכלה לאיש לבדו, מנפול* (דמאי ה)
Монотейзмъ [Monopol.
Монумéнтъ ז׳ מצבת זכרון Denkmal. -тный ת׳.
Мопсъ
Морáль נ׳ לקח, תוכחת מוסר Sittenlehre. -льный ת׳.
-лúстъ ז׳ מאלף (מורה) צדק, מוכיח, מטיף Sitten=
lehrer.
Моргáть, -гнýть פ״ע קרוץ בעיניו blinzeln. -гá-
Моргýнъ ז׳ קורץ בעיניו Blinzler. -нья נ׳. [ніе ש״פ.
Моргъ ז׳ צמד שדה Morgen Landes.
Мóрда נ׳ (לבהמה וחיה) חרטם*, זקן Schnauze.
Мордáстый ת׳ (כלב) רחב־זקן dickschnäuzig.
Мордáшка נ׳ (רחב־זקן) כלב *שחטמו סולד Bullen=
Мóре ס׳ ים, תהום רבה Meer, See. [beißer.
Морéль נ׳ מין *דבדבנין, *אוג הבר Morelle.
Мореплáваніе ס׳ מסע ארחות ימים Seefahrt.
Мореплáватель ז׳ עובר ארחות ימים Seefahrer.
Мореплáвательный ת׳ אשר לעוברי־ים See=
Мореход—см. Мореплáв—. [fahrts=.
Моржъ ז׳ מין תחש Wallroß.
Морúть פ״י כלה, הכאה, ענה quälen. M. йзвесть
כבה משרפות שיד Kalk löschen.
Морковь, -вина נ׳, -вникъ ז׳ ירק לפת* Mohrrübe.
Моровой ת׳ דבר—, מגפה — pestartig. [Verkäufer.
Морóженикъ ז׳ מוכר אששי־קפאון Gefrorenes=
Морóженица נ׳ מוצקת לאששי־קפאון Eisbüchse.
Морóженое ס׳ אששי קפאון Gefrorenes.
Морóзить (-рóжу) פ״י 1) הקפא בקר gefrieren lassen.
2) השמד בקרח erfrieren lassen. 3) פ״ס: На дворѣ
морóзитъ קרת־קרח בחוץ es friert.
Морóзный ת׳ קרח—, קרח—, קפאון—frostig.
Морозобóй ז׳ בקיע בעץ מחמת קרח Frostspalte.
Морóзъ (ק׳ -зецъ) ז׳ קרה, קרת־קרח, קפאון Frost.
Моросúть (-рошý) פ״ע רעוף, ערוף (מטר) sprühen.
Морóчить פ״י רמה, השא, הדח, התעה betrügen.
Морóшка נ׳ מין גרגרים, סמא דשנתא* Sumpfhim=
beere. [ליורדי הים באניות.
Морской ת׳ ים — See=. -кое учúлище בית תלפיות
Морсъ ז׳ עסים פרי; מיץ גרגרים Fruchtsaft. -совый ת׳.
Мортúра נ׳ קנה־קלע קטן, מפץ Mörser. -рный ת׳.
Мóрфій, -фúнъ ז׳ הראש המישן Morphium.
Морщевáтый ת׳ רגוע, צומק, קמוט runzelig.
Морщúна (ק׳ -нка) נ׳ קמט, כפל Falte.
Морщúнистый см. Морщевáтый.
Морщúть פ״י רגוע, קמוט runzeln. -ся פ״ח רגוע,
הקמט die Stirne runzeln. Онъ морщится הוא
זעפים, ירעם פנים.
Моръ ז׳ דבר, מגפה, קטב Pest.
Моря́къ ז׳ יודע הים Seemann.
Морянúнъ ז׳ שוכן על־שפת־הים Strandbewohner.
Москúтъ ז׳ מין צרעה, יתוש* Stechmücke.
Москóвка נ׳ מין צפור, שיכלי* Kohlmeise.
Мóскотъ נ׳ סמי נטף ונכאת Apothekerwaare. -тúль-
Мослóкъ ז׳ (לצפור) מטת הכנף Flügelgelenk. [ный ת׳.
Мосóлъ (-слá) ז׳, -лы́га נ׳ שוק השור Rindskeule.
Мóстикъ ק׳ см. Мостъ.
Мостúльщикъ ז׳ רוצף Pflasterer.
Мостúть (мощý) פ״י רצוף pflastern. -ся נפ׳ הרצף
gepflastert werden.
Мосткú ז״ר 1) מעברה Brettersteg. 2) במת הבונים
Мостовáя נ׳ מרצפת אבן Steinpflaster. [Gerüste.
Мостовщúкъ ז׳ רוצף חוצות Pflasterer.
Мостъ, ק׳ -тикъ ז׳ מעבר, מעברה, גשר* Brücke.
Мóська נ׳ מין כלב עב־האף Mops.
Мотáльница см. Мотовúло.
Мотáльный ת׳ עשוי לכרך בו, לצנף—Haspel=.
Мотáльщикъ ז׳ גולל, צונף, כורך* Haspler.-щица נ׳.
Мотáніе ס׳ 1) כריכה*, צנפה das Haspeln. 2) מנוד
ראש das Kopfschütteln. 3) см. Мотовствó.
Мотáть פ״י 1) גלול, צנוף, כרוך* haspeln. 2) הנע
(ראש), הנד schütteln. 3) פזר הון, —אבד verschwen=
Мотúшка, -тúще см. Мотъ. [den. -ся נפ׳
Мотовúло ס׳ גליל, פלך, *קליל (נגעים יא) Garnwinde.

Мотóвка נ׳ מְפַזֶּרֶת הוֹן,—מְאַבֶּדֶת Verschwenderin.
Мотовскíй ת״פ מְבַלֵּי חוּס עַל־הוֹנוֹ verschwenderisch.
Мотовствó ס׳ דֶּרֶךְ מְפַזֵּר הוֹן, אָבְדַן הוֹן Verschwendung.
Мотовя́зъ ז׳ תִּקְוָה, חוּט, פְּתִיל לֶאֱגֹד בּוֹ Bindfaden.
Мотоди́лъ ז׳ см. Молоди́ло.
Мотóкъ, -тóчекъ (-тка́, -чка) ז׳ צְנֵפָה, תַּכְרִיךְ חוּט [Garnwinde.
Моту́шка נ׳ см.
Мотъ ז׳,-ты́га ז״נ מְאַבֵּד (מְפַזֵּר) הוֹן Verschwender.
Моты́ка נ׳ מַעְדֵּר, מַחֲרֵשָׁה Spitzhacke.
Мотылёкъ ז׳ הַזְּבוּב הַצָּבוּעַ, זְבוּב הָרִקְמָה Schmetterling. -льковый ת׳.
Мотыля́ть פ״ע עוּף כֹּה וָכֹה, רַחֵף הֵנָּה וָהֵנָּה herumflattern.
Мóха נ׳ כֵּן, יַתּוּשׁ* Blasenfußfliege. [flattern.
Мохна́ נ׳ (בחיה ועוף) צֶמֶרֶת הָרֶגֶל Fußfedern.
Мохна́тка נ׳ עוֹף בַּעַל רַגְלַיִם שְׂעִירוֹת rauchfüßiger
Мохна́тость נ׳ צַמֶּרֶת, שְׂעִירוּת Haarigkeit. [Vogel.
Мохна́тый ת׳ עוֹטֶה צֶמֶרֶת, שָׂעִיר haarig.
Мохна́тѣть פ״ע עָלֹה צַמֶּרֶת haarig werden.
Мохоногíй ת׳ בַּעַל רַגְלַיִם שְׂעִירוֹת federfüßig.
Мохоно́жка см. Мохна́тка.
Мохови́къ ז׳ מִין צֶמַח פִּטְרִיּוֹת שָׂעִיר Kuhpilz.
Мохóръ (-хра́), ק׳ -рóкъ (-рка́) גְּדִיל, צִיצָה Franse.
Мохъ ז׳ אֵזוֹב, נְאוֹת חָצִיר, סְקָר* (ירוש׳ שבת ז׳) Moos.
Моча́ נ׳ שֶׁתֶן, מֵי־רַגְלַיִם, שַׁיִן* Urin. [-ховóй ת׳
Моча́лина נ׳ פְּתִיל—בַּד עוֹר הָעֵץ, Rindenfaser.
Моча́лить פ״י קַצֵּץ פְּתִילִים מֵעוֹר עֵץ zerfasern.
Моча́лка נ׳ אֲגֻדַּת פְּתִילִים מֵעוֹר עֵץ Lindenbastwisch.
Моча́ло ס׳ см. Моча́лина.
Мочевóй ת׳ הַשֶּׁתֶן—Urin=.
Мочегóнный ת׳ גּוֹרֵשׁ שֶׁתֶן,—מְעוֹרֵר urintreibend.
Мочеиспуска́нiе ס׳ מוֹצָא מֵי־רַגְלַיִם, שַׁיִן das Harnlassen.
Мочекра́съ см. Костъ. [lassen.
Мочéнiе ס׳ מִשְׁרָה, הַשְׁרוֹת, הַרְטֵב Einweichung.
Мочёный ת׳ מָשְׁרֶה, מֻרְטָב, שָׁרוּי* eingeweicht.
Мочерѣ́зъ ז׳ כְּאֵב בְּזוֹב הַשֶּׁתֶן Nierenschmerz.
Мочетечéнiе ס׳ (חָלִי) זוֹב הַשֶּׁתֶן Harnfluß.
Мочи́ть פ״י טְבוֹל, הַרְטֵב, הַשְׁרֵה, נָתוֹן בַּמַּיִם einweichen. -ся נפ׳ (1 הָרָטֵב sich naß machen. 2) פ״ח הַשְׁתֵּן Urin lassen.
Мóчка נ׳ (1 נִרְזִיף, תֵּת בַּמַּיִם, מֻרְטָב, מִשְׁרָה Einweichung. 2) פְּתִיל בַּד Faser. 3) בְּדַל—תְּנוּךְ הָאֹזֶן Ohrläppchen.
Мочкова́тый ת׳ חָבוּר בַּדִּים, עָשׂוּי פְּתִילִים faserig.
Мóчность נ׳ תֹּקֶף, חֹזֶק, חַיִל, אֹמֶץ, הוֹן Stärke.
Мóчный ת׳ רַב־כֹּחַ, אַמִּיץ stark.

Мочь נ׳ אֹמֶץ, כֹּחַ; יְכֹלֶת, חַיִל, אוֹנִים Macht.
Мочь (могу́, мóжешь) פ״ע יָכוֹל לְ־, עָצוֹר כֹּחַ können. Не могу́ לֹא אוּכַל. Скóлько могу́ כְּדֵי־יְכָלְתִּי. Какъ живётe мóжeте ?מַה־שְׁלוֹמְכֶם וְכֹחֲכֶם. Не могí מִי־יוֹדֵעַ אִם־, אוּלַי, פֶּן־. Мóжетъ быть אַל־תָּעֹז לְ־ לֹא. Мнѣ не мóжется כָּשַׁל כֹּחִי.
Мошёнка ק׳ см. Мошна́. [-нница נ׳
Мошéнникъ ז׳ אִישׁ־מִרְמוֹת, גּוֹנֵב לֵב, נַבָּל Schurke.
Мошéнничать פ״ע רַמֵּה, עָקוֹב, גְּנוֹב betrügen.
Мошéннически ת״פ בְּעָקְבָה, בְּמִרְמָה spitzbübisch.
Мошéнничество ס׳ נִכְלֵי־מִרְמָה, עָקְבָה Spitzbuberei.
Мóшка ק׳ см. Мóха. [gen.
Мошкара́ נ׳ עֲדַת־יַתּוּשִׁים, כִּנָּם* Schaar kleiner Flie=
Мошна́ נ׳ (1 פֻּנְדָּה, כִּיס* Lederbeutel. 2) אֶשֶׁךְ Hoden=
Мошóкъ (-шка́) ק׳ см. Мохъ. [sack.
Мощéнiе ס׳ רִצּוּף; מַרְצֶפֶת Pflasterung.
Мóщи נ״ר עַצְמוֹת אִישׁ קָדוֹשׁ Ueberreste eines Heiligen.
Мóщный ת׳ חָסוֹן, רַב־כֹּחַ, אֵיתָן, אַמִּיץ stark.
Мощь נ׳ עֹז, גְּבוּרָה, כֹּחַ, אֹמֶץ Macht.
Мраволéвъ см, Мураволéвъ.
Мразъ, Мра́зный см. Морóзъ, -рóзный.
Мракъ ז׳ עֵיפָה, אֲפֵלָה, אֹפֶל, מַחְשָׁךְ, חֲשֵׁכָה, חֹשֶׁךְ, צַלְמָוֶת, קַדְרוּת, עֲלָטָה Finsterniß.
Мра́моръ ז׳ שַׁיִשׁ, שֵׁשׁ Marmor. -рный ת׳.
Мрачи́ть פ״י הָעֵב, כַּסֵּה עֲלָטָה עַל־הַקְדֵּר, הַחְשֵׁךְ verdunkeln. -ся נפ׳. [лица́ רֹעַ פָּנִים.
Мра́чность נ׳ חֲשֵׁכָה, אֲפֵלָה, קַדְרוּת Dunkelheit. M.
Мра́чный ת׳ (1 אָפֵל, כֵּהֶה, קוֹדֵר finster. 2) זָעֵף, הוֹלֵךְ חֲשֵׁכִים, קוֹדֵר betrübt.
Мрачнѣ́ть פ״ע הִתְקַדֵּר, עָטֹה אֹפֶל dunkel werden.
Мрéж— см. Мереж—.
Мсти́тель ז׳ נוֹקֵם, גּוֹמֵל רַע Rächer.
Мсти́тельность נ׳ רוּחַ נָקָם, קִנְאָה Rachsucht.
Мсти́тельный ת׳ מִתְנַקֵּם, קַנּוֹא, אִישׁ קִנְאָה rachsüchtig.
Мсти́ть (мщу) פ״ע נַקֵּם, נָקוֹם, גָּמוֹל לְ־ רָעָתוֹ rächen.
Мудренó ת״פ (1 בְּחָכְמָה, בְּיַד חָרוּצִים künstlich. 2) כָּבֵד, יָקָר schwierig. M. на всѣхъ угожда́ть כָּבֵד לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי־כֹל.
Мудрёный ת׳ (1 עָשׂוּי בְּחָכְמָה, —תְּבוּנוֹת künstlich. 2) כָּבֵד, יָקָר, רָחוֹק לִמְצֹא, נִפְלָא מִ־, נִשְׂגָּב מִ־ schwierig.
Мудрéцъ (-рецá) ז׳ חָכָם der Weise. [schwierig.
Мудри́ть, -рова́ть (-ру́ю) פ״ע הִתְחַכֵּם klügeln.
Му́дро ת״פ בִּתְבוּנָה, בְּחָכְמָה, מָלֵא חָכְמָה klug.
Му́дрость נ׳ תְּבוּנָה, חָכְמָה Weisheit.

Мудрствовать (-ствую) הִתְחַכֵּם פ״ע nachgrübeln. [-ва́ніе שפ״ם.
Му́дрый חָכָם ת׳, נָבוֹן der Weise.
Мужа́ться פ״ח הִתְאוֹשֵׁשׁ, חָזוֹק וְהָיָה לְאִישׁ, אָזוֹר כַּגֶּבֶר חֲלָצָיו Muth fassen. [schenmörder. -гу́бица נ׳
Мужегу́бецъ (-бца) ז׳ הוֹרֵג נֶפֶשׁ, רוֹצֵחַ אִישׁ Men=
Мужело́жство ס׳ מִשְׁכַּב זָכוּר* Knabenschändung.
Муженёкъ (-нька́) см. Мужъ.
Му́жескій ת׳ זָכָר, —זְכָרִים— männlich.
Му́жественность נ׳ רוּחַ גְבוּרָה Männlichkeit.
Му́жественный ת׳ אִישׁ, מָלֵא רוּחַ גְּבוּרָה, לָבֻשׁ עֹז mannhaft.
Му́жество ס׳ חַיִל, גְּבוּרָה Tapferkeit. [חַיִל
Мужи́къ, -жичёкъ (-чка́), -чи́ще, -чи́на ז׳ בֶּן־כְּפָר, אִישׁ שָׂדֶה Bauer. -жи́чка נ׳. -жикова́тый, -жи́цкій, -жи́чій ת׳ כְּדֶרֶךְ בֶּן־כְּפָר bäuerisch.
Мужичьё ס׳ אֲסַפְסוּף, הֲמוֹן בְּנֵי־הַכְּפָר Bauernvolk.
Му́жнинъ, -жній ת׳ הָאִישׁ,— הַבַּעַל— des Mannes.
Мужско́й ת׳ אִישׁ—, גֶּבֶר—, זָכָר—, הַזְּכָרִים— Männer=.
Мужчи́на ז׳ אִישׁ, גֶּבֶר, זָכָר Mannsperson.
Мужъ ז׳ 1) בַּעַל, אִישׁ (ר׳ Мужья́) Ehemann. 2) אִישׁ, גֶּבֶר (ר׳ Мужи́) Mann.
Му́за נ׳ 1) רוּחַ שִׁירָה, בַּת־הַשִּׁיר Muse, Kunstgöttin. 2) см. Бана́нъ. [מַשְׂכִּיּוֹת Kunstsammlung.
Музе́й, -зеу́мъ ז׳ בֵּית־סְגֻלּוֹת, בֵּית אוֹצַר נְצוּרוֹת,
Му́зыка נ׳ מַנְגִּינוֹת, מַעֲרֶכֶת הַשִּׁיר Musik.
Музыка́льный ת׳ מַנְגִּינוֹת— musikalisch.
Музыка́нтъ ז׳ מְנַגֵּן, נוֹגֵן Musiker. -тша נ׳.
Мука́ נ׳ קֶמַח Mehl.
Му́ка נ׳ עֳנִי, מֵצַר, חֶבֶל, צִיר, מְצוּקָה, צוּקָה Plage.
Мукомо́лъ ז׳ טוֹחֵן קֶמַח Müller. [mahlen.
Мукомо́льный ת׳ אֲשֶׁר לְמִטְחַן קֶמַח zum Mehl=
Мукомо́льня נ׳ מְקוֹם מִטְחַן קֶמַח, טַחֲנָה Getreidemühle.
Мукосе́йный ת׳ עָשׂוּי לְהָבֵר קֶמַח zum Mehlbeuteln.
Му́ла נ׳ מָעוֹז הַיָּם, חֵיל בִּמְבוֹא יָם Hafendamm.
Мулёнокъ (-нка) ז׳ עַיִר בֶּן־פְּרָדִים junges Maulthier.
Мулъ ז׳ פֶּרֶד, מְלָאָה* (שבת נב.) Maulesel.
Му́мія נ׳ גּוּפַת חָנוּט Mumie. [uniformiren.
Мундирова́ть (-ру́ю) פ״י עָשָׂה בִּגְדֵי שָׁרֵת, הֵכִין—
Мундиро́вка נ׳ עֲשׂוֹת—, הָכִין בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת Uniformirung. [Dienstrock.
Мунди́ръ ז׳ לְבוּשׁ מַלְכוּת, לְבוּשׁ הַשָּׁרֵת לִפְקִידִים
Мундшту́къ ז׳ רֹאשׁ קָנֶה; רֹאשׁ קְנֵה חָלִיל; מֶתֶג, הַמִּקְטֶרֶת Mundstück. -шту́чный ת׳.
Мурава́ נ׳ אֵב, יֶרֶק־דֶּשֶׁא junges Gras; Rasen.
Мура́ва נ׳ см. Глазуръ.

Мураве́й ז׳ נְמָלָה Ameise. -ве́йный ת׳.
Мураве́йникъ ז׳ 1) קֵן נְמָלִים, חֲנָמַל Ameisenhaufen. 2) מִין דֹּב Ameisenbär. [glasuren.
Мура́вить (-влю) פ״י צִפָּה בִּבְרַק־בְּדִיל כְּלֵי חרש
Мура́вленіе ס׳, -ра́вка נ׳ צִפּוּת בִּבְרַק־בְּדִיל Glasirung.
Мура́вленный ת׳ מְצֻפֶּה בִּבְרַק־בְּדִיל glasirt.
Мураволе́въ (-льва́) ז׳ שַׁחַל לַנְּמָלִים, קַרְצִית* (ניטין פו:)
Мура́вчатый ת׳ בָּרֹד, נָקֹד gesprenkelt. [Ameisenlöwe.
Мура́вщикъ (כלי חרש) מְצַפֶּה בִּבְרַק־בְּדִיל Glasirer.
Муравьее́дъ ז׳ מִין שׁוּעָל אוֹכֵל נְמָלִים Ameisenfuchs.
Муравьи́ный ת׳ נְמָלָה—, נְמָלִים— Ameisen=.
Мура́шъ, -ра́шекъ (-шка) ז׳ נְמָלָה קְטַנָּה kleine Ameise.
Муре́на נ׳ מִין דָּג (תוס׳ בכורות ז׳) מוּרֵנָא* Meeraal.
Мурлы́канье ס׳ עֲנוֹת אִיִּים וְחֲתוּלִים das Knurren.
Мурлы́кать (-лы́чу) נָאוֹק, עָנָה בְּקוֹל אִיִּים וַחֲתוּלִים
Му́ровый ת׳ כְּעֵין יֶרֶק דֶּשֶׁא grünlich. [knurren.
Муру́гій ת׳ אֲדַמְדַּם כֵּהֶה dunkelbraun.
Мурча́ніе ס׳ הֲמוֹת דֻּבִּים das Brummen.
Мурча́ть פ״ע הָמָה כַּדֻּבִּים brummen.
Муръ ז׳ (לכלי חרש) טִיחַ בְּדִיל Glasur.
Му́скулистый ת׳ רַב־בַּדִּים, רַב־שְׁרִירִים muskulös.
Му́скулъ ז׳ פְּקוֹקֶל*, עַכְבָּר, שָׁרִיר, בַּד הָעוֹר Muskel.
Му́скусъ ז׳ מוּסְק*, זוֹב חַיַּת הַבֹּשֶׂם (ברכות מג.) Bisam.
Му́слить, -со́лить, -сля́кать פ״י הוֹרִיד רִירוֹ עַל־ begeifern. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל בְּרִירוֹ sich b.
Мусля́къ ז׳ מְגֹאָל בְּרִירוֹ, מוֹרִיד רִירוֹ עַל־בְּגָדָיו unsauberer Mensch. [führer.
Му́сорщикъ ז׳ מְסַחֵה מְנַקֶּה—, נַלֵּי חוֹל וָאֶבֶן Schutt=
Му́соръ ז׳ מְכִתָּה, נַלֵּי־חוֹל וָאֶבֶן, גַּלִּים נְצִים, גְּדוּדִיּוֹת (עירובין נב:) Schutt. -рный ת׳.
Мустъ ז׳ יַיִן רֶקַח Most, süßer Wein.
Мути́ть (мучу́) פ״י 1) דָּלוֹחַ, סִכְסֵךְ, נָעֵר trüben, aufrühren. 2) הֵמוֹם, הַחֲרֵד, עָכוֹר aufreizen. -ся נפ׳ 1) גָּרוֹשׁ רֶפֶשׁ, הֵרָפֵשׁ, חָמוֹר, הִדָּלֵחַ getrübt werden. 2) הִתְגָּעֵשׁ, מָרוֹד unruhig werden.
Му́тность נ׳ רֶפֶשׁ, עָכוֹר, מִדְלָח, יָוֵן Trübheit.
Му́тный ת׳ נִגְרָשׁ, דָּלוּחַ, עָכוּר, נִרְפָּשׂ trübe.
Мутне́ть פ״ע חָמוֹר, הֵעָכֵר, הִדָּלֵחַ, הִגָּרֵשׁ, הֵרָפֵשׁ, גָּרוֹשׁ טִיט וָרֶפֶשׁ trübe werden. [הוֹמִיָּה Schwätzerin.
Муто́вка נ׳ 1) מַרְבֵּךְ*, כַּף לְנַעֵר Rührschlägel. 2) אִשָּׁה
Муть נ׳ 1) יְוֵן מְצוּלָה, מְקוֹם רֶפֶשׁ, מַהֲמֹרֶת trübe Stelle. 2) מְרִירוּת Uebelkeit.
Му́фта נ׳ (לחרף) חֶבְיוֹן כַּפַּיִם, מַחְבֵּא— Muff. -то́чный ת׳.
Му́ха נ׳ זְבוּב Fliege.
Мухого́нка נ׳ שׁוֹט לִזְבוּבִים Fliegenwedel.

Мухоловка נ׳ מַלְכֹּדֶת זְבוּבִים Fliegennetz.
Мухоморъ ז׳ פִּטְרִית רוֹשׁ* Fliegenschwamm.
Мухортый ת׳ (סוּס) אָמֹץ וּלְבֶן שְׂפָתַיִם braun.
Мученикъ ז׳ מְקַדֵּשׁ בְּנַפְשׁוֹ שֵׁם, מְעֻנֶּה עַל־דָּתוֹ; נַעֲנֶה עָנִי Märtyrer. -ническій ת׳ [thum.
Мученичество ס׳ מַסָּה, עֱנוּת עַל־דְּבַר דָּת Märtyrer=
Мученіе ס׳ יְגִיעַת בְּשָׂרִים, תְּלָאָה, מֵצַר, מְצָר, מְצוּקָה, עֱנִי Qual, Pein.
Мученіе ס׳ הַלְאוֹת, הַכְאוֹת, עֱנוּת Peinigung; Qual.
Мучитель ז׳ מַכְאָה, מֵצִיק, מְעַנֶּה Peiniger.-льница נ׳.
Мучительный ת׳ מַכְאָה לֵב, אָנוּשׁ peinigend.
Мучительскій ת׳ אַכְזָרִי—, מֵצִיק— grausam.
Мучительство ס׳ פֶּרֶךְ, מְצוּקָה, עֱנוּת Grausamkeit.
Мучить פ״י הוֹגָה, יַגָּה, הַכְאָה, הָצֵק, עַנֵּה peinigen. -ся פ״ח הִתְעַנֵּה, הֵעָנֵה, עֻנֵּה sich quälen.
Мучникъ ז׳ מוֹכֵר קֶמַח Mehlhändler.
Мучнистый ת׳ (צֶמַח) עוֹשֶׂה רַב קֶמַח mehlig.
Мучнить פ״י זָרֹה קֶמַח עַל־ mit Mehl bestäuben.
Мучной ת׳ קֶמַח— Mehl=.
Мушій, -шиный ת׳ זְבוּב—, זְבוּבִים— Fliegen=.
Мушка נ׳ 1) זְבוּב קָטָן kleine Fliege. 2) אֲרוּכָה, תְּעָלָה, אִסְפְּלָנִית* (כלים כח) spanische Fliege.
Мушкатъ ז׳ אֱגוֹז מוּשְׁקָט Muskatnuß. [-рскій ת׳.
Мушкетёръ ז׳ רוֹבֶה, אֶחָד מִצְּבָא הַיּוֹרִים Flintenschütz.
Мушкетъ ז׳ קְנֵה רוֹבֶה Soldatenflinte. -тный ת׳.
Муштровать (-рую) פ״י לַמֵּד, חַנּוֹךְ, אַלֵּף abrichten.
Мущина см. Мужчина.
Мховый см. Моховой.
Мчать פ״י שַׂעֵר דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ, הַפְלֵט, שְׁמוֹט, שְׂעוֹר—, נָשׂוֹא הִישׁ הָלְאָה schnell fortbringen. -ся פ״ח נוּז, סָעוֹר, שׁוּט, הִשְׁתָּעֵר הָלְאָה, שָׁטוֹף וְעָבוֹר, חִישׁ dahin eilen.
Мшистый ת׳ עוֹטֶה יֶרֶק־אֵזוֹב moosig. [eilen.
Мщеніе ס׳ שִׁלּוּמַת (גְּמוּל) רֶשַׁע, נְקָמָה das Rächen; Rache.
Мщу см. Мстить. [Rache.
Мы מ״ג אָנוּ*, נַחְנוּ, אֲנַחְנוּ wir. [-зный ת׳.
Мыза נ׳ בֵּית וָכֶרֶם בְּמִגְרַשׁ־עִיר, פַּרְוָר, פַּרְבָּר Landhaus.
Мызгать, -гнуть פ״י שׁוּט הֵנָּה וָהֵנָּה hin und her laufen. [-ница נ׳.
Мызникъ ז׳ בַּעַל פַּרְבָּר Verwalter eines Landguts.
Мыкалка, Мыканица נ׳ מַסְרֵק לְפִשְׁתִּים* Hechel.
Мыканіе ס׳ שְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים das Hecheln.
Мыкать (мыкаю או мычу) 1) פ״י שָׂרוֹק פִּשְׁתִּים hecheln. 2) פ״י (סוס את הרכב) שְׁמוֹט, שָׁטוֹף וְסָחוֹב hinreißen. М. горе שׁוּט בָּאָרֶץ, נוּעַ, נוּד, נָשׂא עָנְיוֹ -ся פ״ח umherschlendern.
Мыкнуть см. Мыкать. [umherschlendern.

Мыкъ ז׳ קוֹל גְּעִיַּת־בָּקָר, גְּעוֹת Gebrüll.
Мыленіе ס׳ מֵרוּק בֹּרִית das Einseifen.
Мылистый, -ловатый ת׳ כְּעֵין בֹּרִית, כֹּבֶר seifig.
Мылить פ״י כַּבֵּס בְּבֹרִית, מָרוֹחַ בֹּרִית עַל־ einseifen. М. кому голову גָּעוֹר בְּ־, חָרֵף־אֶת־, М. кому шею הַכֵּה עֹרֶף־
Мылкій ת׳ נָמֵק כַּבֹּר, נָמֵס כַּבֹּרִית seifig.
Мыло ס׳ 1) בֹּרִית, סַפּוֹן* (ב״ק צג:) צְפּוֹן (נדה סב.) Seife.
Мыловареніе, -варство ס׳ הַתּוּךְ בֹּרִית das Seifen= [sieden.
Мыловарничать פ״י הַתֵּךְ בֹּרִית Seife sieden.
Мыловарный ת׳ אֲשֶׁר לְהַתּוּךְ בֹּרִית zum Seifensieden.
Мыловарня נ׳ בֵּית הַתּוּךְ בֹּרִית Seifensiederei.
Мыловаръ ז׳ מַתִּיךְ בֹּרִית Seifensieder. -рка נ׳.
Мыловка נ׳ קִמּוֹלְיָא*, מִין אֶבֶן־גִּיר Seifenstein.
Мыльникъ ז׳ 1) רֹכֵל בְּבֹרִית Seifenhändler. 2) מִין אָהָל* (שבת צ.) אָהָל, צֶמַח Seifenkraut.
Мыльница נ׳ פַּךְ מֵי־בֹרִית Seifenbüchse.
Мыльный ת׳ בֹּרִית— Seifen=. М. корень אָהָל*.
Мыльце ק׳ см. Мыло. [stube. -щица נ׳.
Мыльщикъ ז׳ רוֹחֵץ בְּמֵי־בֹרִית Wäscher in der Bad=
Мысецъ (-сца), -сикъ ק׳ см. Мысъ.
Мысленный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְהָגוּת לֵב Gedanken=. 2) נִדְמֶה, הָעוֹלֶה עַל רוּחַ vermeintlich.
Мыслеотдѣлительный знакъ מַחֲלֵק (—) תָּו הָרַעְיוֹן Gedankenstrich.
Мыслете ס׳ שֵׁם הָאוֹת M הַסְּלָוִית.
Мыслимый ת׳ עַל־לֵב, הָעוֹלֶה עַל־רוּחַ— denkbar.
Мыслитель ז׳ מַשְׂכִּיל, אִישׁ תְּבוּנוֹת Denker.-льница נ׳.
Мыслительный ת׳ הַמַּחֲשָׁבָה— denkend.
Мыслить פ״י הָגֹה, חָשׁוֹב מַחֲשָׁבָה; הַעֲלֵה עַל־לֵב, הָשֵׂחַ עִם־לְבָבוֹ denken.
Мысль נ׳ הֶגֶיג, הָגוּת לֵב, הִגָּיוֹן—, מַשְׂכִּית—, זִמּוֹת, שַׂרְעַף, שְׂעִף, עֶשְׁתֹּנֶת, עֶשְׁתּוֹת, שֵׂחַ, שִׂיחַ, דֵּעַ, מַחֲשָׁבָה Gedanke.
Мысъ ז׳ שֶׁן־סֶלַע בִּשְׂפַת־יָם, מָצוּק Vorgebirg.
Мытарить, -тарничать פ״י 1) עַוֵּל, סַלֵּף דַּרְכּוֹ betrügen. 2) פַּזֵּר הוֹנוֹ לָרִיק verschwenden.
Мытарный ת׳ אָוֶן, מָלֵא עָוֶל— betrügerisch.
Мытарство ס׳ תַּהְפֻּכוֹת, נִכְלֵי־מִרְמָה Trug.
Мытарь ז׳ 1) נוֹגֵשׂ הַמַּס Zöllner. 2) נוֹכֵל, הֲפַכְפַּךְ [Betrüger. -рка נ׳.
Мытея נ׳ מְכַבֶּסֶת Wäscherin.
Мытникъ,-тчикъ ז׳ נוֹגֵשׂ הַמַּס Zollmeister.
Мытница, -тня נ׳ בֵּית הַמַּס Zollamt.
Мытный, -тенный ת׳ אֲשֶׁר לַמַּס Zoll=.
Мыто ס׳ מֶכֶס, מַס Zoll.
Мытый ת׳ מֻרְחָץ, מְכֻבָּס gewaschen.

Мытъ ז׳ 1) см. Мыто. 2) חֳלִי מְעֵי בְהֵמָה Durchfall (bei Thieren).

Мыть (мóю, моешь) פ״י כַּבֵּס (בֶּגֶד), רָחוֹץ (עוֹר בְּשָׂרוֹ) waschen. -ся פ״ח הִתְרַחֵץ, רָחוֹץ (בְּשָׂרוֹ) sich waschen.

Мыть נ׳ (לצפרים) עֵת שַׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה das Mausern.

Мытьё ס׳ כַּבֵּס, כִּבּוּס* das Waschen.

Мычáніе ס׳ см. Мыкъ.

Мычáть (-чý) פ״ע גָּעָה (כַּשּׁוֹר) brüllen.

Мы́чка נ׳ דַּלַּת פִּשְׁתִּים Flachsbündel.

Мышáстый ת׳ 1) כְּעֵין שְׂעַר־עַכְבָּר mäusefarben. 2) מָלֵא עַכְבָּרִים voll Mäuse.

Мышáчій ת׳ ־עַכְבָּר, ־עַכְבָּרִים Mäuse=.

Мышелóвка נ׳ מַלְכֹּדֶת עַכְבָּרִים, מוֹקֵשׁ— Mäusefalle.

Мышелóвъ ז׳ חָתוּל לוֹכֵד עַכְבָּרִים Mäusefänger.

Мышёнокъ (-нка) ז׳ עַכְבָּר קָטָן Mäuschen.

Мы́шечный ת׳ הַשְּׁרִירִים, אֲשֶׁר לְבַדֵּי הָעוֹר— Muskel=.

Мыши́ный, Мы́шій ת׳ ־עַכְבָּר, ־עַכְבָּרִים Mäuse=.

Мы́шка נ׳ 1) עַכְבָּר*, שָׁרִיר, בַּד הָעוֹר Muskel. 2) אַצִּיל הַיָּד, כַּף הַזְּרוֹעַ Armhöhle. 3) см. Мышёнокъ.

Мы́шленіе ס׳ עֶשְׁתּוֹת, זַמּוֹת, הֲגוּת לֵב das Denken.

Мы́шца נ׳ 1) см. Мышка 1. 2) אֶזְרוֹעַ, זְרוֹעַ Hand, Arm.

Мышь נ׳ עַכְבָּר Maus. Летýчая м. עֲטַלֵּף Fledermaus.

Мышья́къ ז׳ מַתֶּכֶת נוֹתֶנֶת אָבָק אַרְסִי* Arsenik. -кóвый, Мышья́чный ת׳.

Мѣдиплавúленный ת׳ הַתּוּךְ נְחֹשֶׁת— zum Kupferschmelzen. -вúльня נ׳ בֵּית הַתּוּךְ נְחֹשֶׁת Kupfergießerei. -вúльщикъ ז׳ מַתִּיךְ נְחֹשֶׁת Kupfergießer.

Мѣ́дистый ת׳ אֲשֶׁר נְחֹשֶׁת בּוֹ kupferig.

Мѣ́дникъ ז׳ חָרַשׁ נְחֹשֶׁת Kupferschmied.

Мѣдноцвѣ́тный ת׳ כְּעֵין נְחֹשֶׁת kupferfarbig.

Мѣ́дный ת׳ נָחוּשׁ, נְחֹשֶׁת kupfern. М. лобъ מֵצַח נְחוּשָׁה.

Мѣдь נ׳ 1) נְחוּשָׁה, נְחֹשֶׁת Kupfer. 2) כְּלֵי נְחֹשֶׁת Kupfergeschirr. 3) אֲגוֹרוֹת נְחֹשֶׁת Kupfermünzen.

Мѣдянúстый см. Мѣдистый.

Мѣдяница נ׳ מִין נָחָשׁ, נְחַשְׁתָּן, שְׁלֵשֵׁל (חולין סו:) Wickelschlange.

Мѣдя́нка נ׳ 1) צֶבַע מַחְלַאַת נְחוּשָׁה Grünspan. 2) מִין חָסִיל Prachtkäfer.

Мѣли́ть פ״י הַלְבֵּן בְּנֶתֶר kreiden.

Мѣловáтый ת׳ אֲשֶׁר חֶלְקֵי נֶתֶר בּוֹ kreidehaltig.

Мѣлови́дный ת׳ כְּמַרְאֵה נֶתֶר kreidweiß.

Мѣловóй ת׳ ־נֶתֶר Kreide=.

Мѣлóкъ (-лкá) ז׳ עֵט נֶתֶר, שֶׂרֶד Kreidestift.

Мѣлъ ז׳ נֶתֶר, גַּרְתְּקוֹן* (שבת נ.) Kreide.

Мѣна נ׳ תְּמוּרָה, חֵלֶף, חֲלִיפָה Tausch.

Мѣновóй ת׳ תְּמוּרָה— Wechsel=, Tausch=. М. торгъ מַעֲרָב Tauschhandel.

Мѣновщи́къ, -ня́льщикъ ז׳ רוֹכֵל בִּתְמוּרוֹת Tauschhändler. -щица נ׳.

Мѣня́ло ז׳ שֻׁלְחָנִי*, חַלְפָן, רוֹכֵל בִּתְמוּרוֹת כֶּסֶף Wechselhändler.

Мѣня́льный ת׳ תְּמוּרָה— Wechsel=.

Мѣня́ть פ״י הַחֲלֵף, הָמֵר; שַׁנֵּה tauschen; wechseln. -ся פ״ח הָמוֹר, שָׁנֹה, הִשְׁתַּנֵּה getauscht werden.

Мѣ́ра נ׳ 1) מִדָּה, מְשׂוּרָה Maaß. Въ мѣру דַּי, לְמַדַּי. 2) תַּחְבֻּלָה Maßregel.

Мѣ́рило ס׳ מִדָּה, מֵמַד, קְנֵה הַמִּדָּה Maaß.

Мѣ́рильный, -рúтельный ת׳ הַמִּדָּה— Maaß=.

Мѣрúтель ז׳ מוֹדֵד Messender.

Мѣ́рить см. Мѣря́ть.

Мѣ́рка נ׳ (למלבוש) מַד, מִדָּה Maaß.

Мѣ́рный ת׳ דַּי, כְּמַדּוֹ, לְפִי־מִדּוֹ Maaßhaltend.

Мѣропріáтіе ס׳ תַּחְבֻּלָה, חֶפְצוֹ דֶּרֶךְ לִמְצֹא Maaßnahme.

Мѣ́рщикъ, -ря́льщикъ ז׳ מוֹדֵד, מְמַדֵּד Messender.

Мѣ́ряніе ס׳ מֹד, מְדֹד, מֵמַד das Messen.

Мѣ́рять פ״י מָדוֹד, מַדֵּד, כּוֹל, תַּכֵּן messen. -ся 1) נפ׳ הִמַּד gemessen werden. 2) פ״ח הִתְמוֹדֵד; הִתְעָרֵב עִם־, תַּחֲרֵה עִם־ sich messen.

Мѣ́сиво ס׳ (לבהמה) בְּלִיל Mengfutter.

Мѣси́лка נ׳ מַרְבֵּךְ, מְנַעֶרֶת, קָנֶה לְנַעֵר בְּלִיל Knetstock.

Мѣси́льный ת׳ לְנַעֵר בּוֹ—, עָשׂוּי לָלוּשׁ Knet=.

Мѣси́льщикъ ז׳ לָשׁ Kneter. -щица נ׳.

Мѣси́ть (-шý) פ״י לוּשׁ, בָּלוֹל kneten. -ся נפ׳ הִלּוֹשׁ.

Мѣ́ска נ׳ לוּשׁ, לִישָׁה* das Kneten.

Мѣстéчко ס׳ 1) מָקוֹם קָטָן Plätzchen. 2) עִיר קְטַנָּה Städtchen.

Мѣсти́ть (мѣщý) פ״י שׂוּם עַל־, נָתוֹן מָקוֹם לְ־, הוֹשֵׁב setzen, ansiedeln. -ся נפעל הוֹשֵׁב, יָשׁוֹב sich ansiedeln.

Мѣстничáться פ״ח הִתְחָרֵה בִּדְבַר מִשְׂרָה, רוֹב אֶת־ רִיב מָשְׁלוֹ um den Vorzug des Ranges streiten.

Мѣстни́чество ס׳ רָמֵי־הַיַּחַשׂ, מִמְשַׁל בְּיַחְשׂוֹ, קִנְאַת קְרָנַיִם Rangstreit.

Мѣ́стность נ׳ מְסִבּוֹת מָקוֹם Oertlichkeit.

Мѣ́стный ת׳ מָקוֹם— örtlich.

Мѣ́сто ס׳ 1) מָקוֹם, מַצָּב, עֹמֶד, עֶמְדָּה, מָכוֹן, מְכוּנָה Platz, Raum, Ort. Остáться на мѣстѣ יָשׁוֹב תַּחְתָּיו. Дáйте м. פַּנּוּ מָקוֹם. 2) כֵּן, כְּהֻנָּה, מִשְׁמֶרֶת, פְּקִידוּת Stelle; Amt. Его возвратúли на мѣсто его הֱשִׁיבוּ עַל־כַּנּוֹ אוֹתוֹ. 3) חֲבוּשָׁה, רְכֻלָּה, אֲגֻדַּת רְכֻלָּה, צְרוֹר— Frachtstück, Ballen, Pack. Óбщія мѣстá דִּבְרֵי־סֵפֶר יְדוּעִים. По мѣстáмъ אִישׁ עַל־מְקוֹמוֹ. Мѣстáми בִּמְקוֹמוֹת אֲחָדִים, —יֵשׁ אֲשֶׁר; כֹּה וָכֹה.

Мѣстоимéніе ס׳ כִּנּוּי*, תַּחַת הַשֵּׁם, מִלַּת הַגּוּף Fürwort.

Мѣстоимéнный ת' הַבָּא בִּמְקוֹם הַשֵּׁם fürwörtlich.
Мѣстоописáніе ס' פָּרָשַׁת דִּבְרֵי־מָקוֹם Ortsbeschreibung.
Мѣстоположéніе ס' עֶמְדָּה, מָכוֹן, מוֹשָׁב Ortslage.
Мѣстопребывáніе ס' מְקוֹם מְגוּרִים, מְגוּרֵי־ Aufenthaltsort.
Мѣсторождéніе ס' מוֹצָא, מְקוֹם מוֹלֶדֶת Geburtsort.
Мѣсяцеслóвъ ז' לוּחַ הַשָּׁנָה לְמוֹעֲדֶיהָ Kirchenkalender.
Мѣсяцъ ז' 1) סַהַר, לְבָנָה, יָרֵחַ Mond. 2) חֹדֶשׁ, יֶרַח [Monat.
Мѣсячно ת"פ בָּהִיר מְאוֹר יָרֵחַ mondhell.
Мѣсячный ת' 1) הַיָּרֵחַ—, הַלְּבָנָה—Mond=. 2) הַבָּא אֲשֶׁר לְכָל־חֹדֶשׁ, לֶחֳדָשִׁים monatlich. -ное ש"ת זוֹב דְּמֵי נִדַּת דְּוֹת, נִדָּה Frauenperiode. [Zielscheibe.
Мѣта נ' 1) תָּו, צִיּוּן, אוֹת Zeichen. 2) מַטָּרָה, מִבְטָ
Мѣтить (мѣчу) פ"י 1) הַתְוֵה, סַמֵּן, רָשׁוֹם zeichnen. М. товáръ הַתְוֵה תָו עַל־רְכֻלָּה. 2) יָרֹה אֶל־, קָלוֹעַ, הָכֵן לְבּוֹ—, יַחֵל—, צַפֵּה אֶל־, רָזוֹם אֶל־, אֶל־מַטָּרָה; zielen auf etwas. -ся נפ' הִסָּמֵן gezeichnet werden.
Мѣтка, -точка נ' см. Мѣта.
Мѣткій ת' אֲשֶׁר לֹא־יַחֲטִיא הַמַּטָּרָה genau treffend.
Мѣткость נ' (בִּירוֹת אֶל־הַמַּטָּרָה) נְכוֹחָה richtiges Augenmaß.
Мѣточный ת' הַתָּו—, הָאוֹת— zum Zeichnen.
Мѣховóй ת' אֲשֶׁר לְעוֹרוֹת שֵׂעָר Pelz=.
Мѣховщи́къ ז' רוֹכֵל בְּעוֹרוֹת שֵׂעָר Pelzhändler. -щи́ца נ'. -щи́чій ת'.
Мѣхъ ז' 1) עוֹר שֵׂעָר, עוֹרוֹת— (ר' мѣхá) Pelzwerk. 2) מַפּוּחַ (ר' мѣхи) Blasebalg. 3) נֵבֶל, חֵמֶת, נֹאד, אוֹב [Schlauch.
Мѣченіе ס' הַתְווֹת, רָשֹׁם das Zeichnen.
Мѣшáлка נ' מְנַעֶרֶת, בְּלִיל, קָנֶה לְנַעֵר, תַּרְוָד* (כלים טו), מַרְבֵּךְ* Rührlöffel.
Мѣшани́на נ' אֲסַפְסוּף, הֲבִכָה, לֹא־סְדָרִים Gemisch.
Мѣшáніе ס' בְּלִל, נַעֵר, מֶסֶךְ, מֶזֶג das Mischen.
Мѣшанный, -шаный ת' בָּלוּל, מָהוּל, מְמֻלָּח, מֻרְבָּךְ gemischt, durchrührt.
Мѣшáть פ"י 1) נַעֵר, בָּלוֹל, מָהוֹל, מַלֵּחַ, מָסוֹךְ, סַכְסֵךְ mischen, umrühren. 2) (комý) עָצוֹר, הַפְרֵעַ מִ־ hindern, stören. Не мѣшáй мнѣ рабóтать אַל־תַּפְרִיעֵנִי מֵעֲבוֹדָתִי. Они мѣшáли мнѣ придти הֵם עֲצָרוּנִי מִבֹּא. -ся פ"ח 1) הִתְעָרֵב בְּ־, הִתְבּוֹלֵל—. לֹא־נְתָנוּנִי לָבֹא sich mischen. 2) בּוֹא בִמְבוּכָה, הִתָּעֵה, הִבּוֹךְ sich verwirren.
Мѣшéчатый ת' כְּמַרְאֵה שַׂקִּים, כְּמוֹ שַׂק sackartig.
Мѣшéчный ת' שַׂק־ Sack=. [Zögerung.
Мѣшканіе ס' (קהלת י, ד) מַרְפֵּה, שְׁבָת, אַחֵר, הִתְמַהְמֵהַּ
Мѣшкать פ"ע הִתְמַהְמֵהַּ, בּוֹשֵׁשׁ, אַחֵר zögern.
Мѣшковáтый ת' 1) (בגד) כְּמוֹ שַׂק sackig. 2) (איש) אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא יָדָיו, נִרְפֶּה, לֹא־מָהִיר schwerfällig.
Мѣшкотность נ' שִׁפְלוּת יָדַיִם, כְּבֵדוּת, אַט Langsamkeit.
Мѣшкотный ת' 1) נִרְפֶּה, מִתְמַהְמֵהַּ, בּוֹשֵׁשׁ, מְאַחֵר langsam. 2) מְלָאָה, מוֹנֵעַ, מְמֻשָּׁךְ, אָרֹךְ mühsam. -ная рабóта עֲבוֹדָה מְמֻשָּׁכָה.
Мѣшóкъ(-шкá), -шóчекъ(-чка) ז' 1) אַמְתַּחַת, שַׂק Sack. 2) עָצֵל, נִרְפֶּה plumper Mensch.
Мѣщани́нъ ז' אַחַד־הָעָם, יוֹשֵׁב שַׁעַר, שְׁכַן־מָקוֹם (ר' Мѣщáне) einfacher Bürger. -щáнка נ'. -нскій ת'.
Мѣщáнство ס' 1) תּוֹר אַחַד־הָעָם Bürgerstand. 2) קְהַל יוֹשְׁבֵי עִיר Bürgerschaft.
Мя́гкій ת' רַךְ weich.
Мягковáтый ת' רַךְ מְעַט etwas weich
Мягкокóжій ת' בַּעַל עוֹר רַךְ weichhäutig.
Мягконрáвіе ס' אֶרֶךְ אַפַּיִם, עֲנָוָה Sanftmuth.
Мягконрáвный ת' עָנָו sanftmüthig.
Мягкосéрдіе ס' עֲנָוָה, רַחֲמִים, טוּב לֵב Weichherzigkeit.
Мягкосéрдный ת' רַחוּם, טוֹב לֵב weichherzig.
Мя́гкость נ' רֹךְ Weichheit.
Мягчáйшій ת' הָרַךְ מִכֹּל־ weichster.
Мя́гче ת"פ רַךְ מִ־ weicher.
Мягчéніе ס' מִשְׁרָה, רִכּוּךְ*, הָרֵךְ Einweichung.
Мягчи́тельный ת' מְרַכֵּךְ, מֵרֵךְ erweichend.
Мягчи́ть פ"י רַכֵּךְ, הָרֵךְ weich machen. -ся פ"ח רְכוֹךְ, הָרֵךְ, הִפּוֹךְ רַךְ weich werden.
Мягчѣть פ"ע רְכוֹךְ, הֵרַךְ weich werden
Мязг— см. Мезг—.
Мяздр— см. Мездр—.
Мяки́на נ' מֹץ Spreu. -нный ת'.
Мяки́нникъ, -ки́нница ז' מְזָוֶה לַמֹּץ Spreukammer.
Мя́кишъ ז' רֹךְ, הַחֵלֶק הָרַךְ בְּכָל־מַאֲכָל וּבִבְשַׂר הַחַי, das Weiche des Brodes u. der Früchte. М. плодóвъ דַּבֶּלֶת פְּרִי. [
Мя́клый ת' נָמֵק, מְרֻכָּךְ weich geworden.
Мя́кнуть см. Мягчѣть.
Мя́коть נ' см. Мя́кишъ. [Frucht.
Мя́кушка נ' פְּרִי רַךְ, נָמֵק weichgewordene, verdorbene
Мя́ло ס', -лица, -лка נ' מְדוֹשַׁת פִּשְׁתִּים Flachsbreche.
Мя́льный ת' עָשׂוּי לַחְבֹּט פִּשְׁתִּים zum Flachsbrechen.
Мя́льня נ' בֵּית מְדוֹשַׁת פִּשְׁתִּים Ort zum Hanfbrechen.
Мя́льщикъ ז' דָּשׁ—, חוֹבֵט פִּשְׁתִּים Flachsbrecher. -щица נ'. [דַּבֵּר כִּכְבַד־פֶּה] langsam sprechen.
Мя́млить פ"י 1) אָכוֹל וְהַעֲלֵה גֵרָה langsam kauen. 2)

Мя́мля ז״נ 1) עִלֵּג לָשׁוֹן, עֲרַל־שְׂפָתַיִם, כְּבַד־פֶּה langsam Sprechender, =de, =des. 2) מִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ, נִרְפֶּה apathischer Mensch.

Мяси́стый ת׳ גַּדְל—, עַב־בָּשָׂר fleischig.

Мяси́шко, -си́ще см. Мя́со.

Мясни́къ ז׳ טַבָּח, מוֹכֵר בָּשָׂר Fleischer. **-ни́чій** ת׳.

Мя́сничанье ס׳ מִמְכַּר בָּשָׂר Fleischhandel.

Мя́сничать פ״ע קָנֹה וּמָכוֹר בָּשָׂר mit Fleisch handeln.

Мясни́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְמוֹכְרֵי בָשָׂר Fleischer=.

Мясни́чество ס׳ см. Мя́сничаніе.

Мясничи́ха נ׳ אֵשֶׁת מוֹכֵר בָּשָׂר Frau eines Fleischers

Мясни́чій ת׳ אֲשֶׁר לְמוֹכְרֵי בָשָׂר Fleischer=.

Мясно́е ס׳ שְׁאֵר, מַאֲכַל־בָּשָׂר Fleischspeise.

Мясно́й ת׳ בָּשָׂר— fleischig. M. рядъ אִטְלִיס* Fleisch= [markt.

Мя́со ס׳ בָּשָׂר, שְׁאֵר; לְחוּם Fleisch. -сный ת׳

Мясопу́стіе ס׳, -пу́сть ז׳ (לנוצרים) יְמֵי צוֹם לְבָשָׂר Anfang des Fastens.

Мясоѣ́дъ ז׳ יְמֵי אֲכִילַת בָּשָׂר Fleischessenszeit. -дный ת׳ -ное живо́тное חַי הָאוֹכֵל בָּשָׂר. [פ״ח.

Мясти́ פ״י הָמוֹם, סַכְסֵךְ in Verwirrung bringen. -ся

Мясцо́ см. Мя́со. [בּוֹא בִמְבוּכָה, הִבּוֹךְ verwirrt werden.

Мя́та נ׳ עֶשֶׂם, מִין צֶמַח בֹּשֶׂם, אַמְתָּא* (שבת קכח.), מִנְתָּ* (עוקצין א) Krausemünze. M. пе́речная דַּנְדְּנָא* (שביעית ז) Pfeffermünze. M. серде́чная שׁוּשְׁשָׂא* (סוכה יב) Poleimünze.

Мяте́жливость נ׳, -жничество ס׳ רוּחַ מֶרֶד וָמַעַל Empörungssucht.

Мяте́жливый ת׳ מָלֵא רוּחַ מֶרֶד וָמַעַל aufrührerisch.

Мяте́жникъ ז׳ מוֹרֵד, קוֹשֵׁר קֶשֶׁר Empörer. -ница נ׳.

Мяте́жничать פ״ע הָפֹּחַ מַעַל, קָדוֹחַ אֵשׁ הַמֶּרֶד, קָשׁוֹר, אוֹר זִקּוֹת מֶרֶד Aufruhr stiften.

Мяте́жничій, -ческій ת׳ קֶשֶׁר—, מֶרֶד— Aufruhr=.

Мяте́жный ת׳ מָלֵא רוּחַ מֶרֶד וָמַעַל, פָּרִיץ empörerisch.

Мяте́жъ ז׳ בֶּגֶד, מַעַל, מְרִי, מֶרֶד, קֶשֶׁר Aufruhr.

Мяте́ль, -лица נ׳ סוּפַת־שֶׁלֶג, סַגְרִיר Schneegestöber.

Мя́тіе ס׳ מְדוּשָׁה, עִפּוּת das Kneten; Brechen.

Мя́тный ת׳ מִנְתָּ*— Münz= (см. Мя́та).

Мять (мну, мнёшь) פ״י דּוּשׁ, קָמוֹט; נָבוֹל, עַפֵּה, רָמוֹס kneten; zerknitern. -ся נפ׳ 1) צָפוּד, קָמוֹט, עֻפֵּה sich zerknüllen. 2) הִשְׁתָּעֵה, הִבּוֹךְ פ״ח unwillig sein. Онъ мнётся אָבַד לִבּוֹ, הוּא נָבוֹךְ.

Мя́уканіе ס׳ יְלֵל חֲתוּלִים das Miauen.

Мя́укать פ״ע נָהֹה נְהִי חֲתוּלִים miauen.

Мячъ (ק׳ -чикъ, נ׳ -чи́ще) ז׳ (לשחק בו) גֻּלַּת־עוֹר Spielball. -чево́й ת׳.

Мѵ́рница נ׳ אָסוּךְ שֶׁמֶן הַמֹּר, קֶרֶן הַמֹּר Salbölgefäß.

Мѵ́ро ס׳ שֶׁמֶן־הַמֹּר, שֶׁמֶן־הַמִּשְׁחָה Salböl.

Мѵропома́заніе ס׳ מְשִׁיחַת שֶׁמֶן־הַמֹּר Salbung.

Мѵропома́занникъ ס׳ מָשׁוּחַ בְּשֶׁמֶן־הַמֹּר gesalbt. -нница נ׳.

Мѵропома́зать פ״י מָשׁוֹחַ בְּשֶׁמֶן־הַמֹּר salben.

Мѵроточи́вый ת׳ נוֹטֵף מֹר duftend.

Н.

Н נ׳, הָאוֹת הָאַרְבַּע־עֶשְׂרֵה בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִית N.

На מ״י לְ־, אֶל, עַל־פְּנֵי, עֲלֵי, עַל auf, an, zu, für, הבאה ביחס הפעול על שאלת אָנָה? להורות גבול תנועת הפעולה ותכלית מגמתה המקומית או הזמנית, כמו: взойти́ на́ гору עָלֹה הָהָרָה; сади́сь на стулъ שֵׁב עַל־הַכִּסֵּא; звать на пиръ קְרָא אֶל־הַמִּשְׁתֶּה; на что мнѣ э́тотъ трудъ? לָמָּה לִּי הֶעָמָל הַזֶּה?; на кого оста́вилъ ты ове́цъ? עַל־מִי נָטַשְׁתָּ אֶת־הַצֹּאן; на до́лго לְיָמִים רַבִּים. וביחס שבו תענה על שאלת אַיֵּה? להורות המקום והזמן שתוכו נגבלת הפעולה: сидѣ́ть на горѣ́ יָשׁוֹב עַל־הָהָר; купи́ть на ры́нкѣ קָנֹה בַשּׁוּק; онъ женился на ней на тридца́томъ году הוּא לָקַח לְאִשָּׁה בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה; это случи́лось на дняхъ הַדָּבָר הַזֶּה קָרָה בְּיָמִים הָאֵלֶּה.

На מ״ק! הָא לְךָ da nimm. Вотъ тебѣ на! עַתָּה דַּע לְךָ!.

Набав— см. Надбав—.

Набалда́шникъ ז׳ גֻּלַּת מַטֶּה Stockknopf.

Набары́шничать פ״י אָסוֹף בְּנֶשֶׁךְ וּמַרְבִּית zusammenwuchern.

Наба́тъ ז׳ רַעַשׁ פַּעֲמוֹן לְמִקְרָא הָעֵדָה, הַשְׁמָעוֹת אָזְנַיִם Sturmglocke. Уда́рить въ н. הַרְעֵשׁ הַמְּצִלּוֹת לְיוֹם מְהוּמָה. [racke.

Набеде́рникъ ז׳ כִּסּוּי הַחֲלָצַיִם (לְסוּסֵי קְוָקִים) Schab=

Набе́дреникъ ז׳ (בתלבשת הכהנים) מַחֲלָצָה viereckiges Priestertuch. [ausüben.

Набезде́льничать פ״י חַבֵּל אָוֶן לָרֹב Spitzbubereien

На́бережная ש״ת מַסְלוּל עַל־שְׂפַת נָהָר Flusdamm.

На́бережный ת׳ שֶׁעַל שְׂפַת הַנָּהָר am Ufer liegend.

Набива́ть פ״י 1) לְמַדֵּי תָּקוֹעַ vollschlagen. H. сва́и תָּקוֹעַ. 2) מַלֵּא vollstopfen. H. колча́нъ תָּקוֹעַ יְתֵדוֹת לָרֹב

הַגְדֵּל מַלֵּא אַשְׁפָּתוֹ. Н. гумно́ גֹּרֶן הַדְרֵךְ. Н. цѣ́ну
הַתְקַע נפ׳ (1 ся- .הַקְהֵה שִׁנַּיִם .Н. оскомину הַמְחִיר.
הַמָּלֵא sich füllen. 2) הִתְנַדֵּב פ״ח, קַבֵּל עָלָיו, —הָבֵא
sich aufdringen. [das Ausstopfen.

Наби́вка נ׳ 1) (יתדות) תֶּקַע das Einschlagen. 2) מִלְּאָה

Набивно́й ת׳ מְחֻקָּה, מֻדְפָּס Gedruckt. -ная цѣна́ מְחִיר נִמְרָץ aufgetribener Preis.

Набира́ть פ״י עָרוֹךְ לְאַחַד; צָבוֹר, קָבוֹץ, אָסוֹף, לָקוֹט אֶחָד sammeln. -ся 1) נפעל הֵעָרֵךְ; הֵאָסֵף gesammelt werden. 2) פ״ח אָלוֹף sich angewöhnen. Съ кѣмъ поведёшься, отъ того и наберёшься הוֹלֵךְ עִם־רָשָׁע יֶאֱלַף אָרְחוֹתָיו.

Наби́ть (עתיד -бью) см. Набива́ть. [חֲסַר־לֵב.

Наби́тый ת׳ מְמֻלָּא vollgestopft. Н. дура́къ סָכָל

Наблюда́тель ז׳ צֹפֶה, מַשְׁגִּיחַ, מֵבִין אֶל־, —מִתְבּוֹנֵן Beobachter. -ница נ׳. [Beobachtungsgabe.

Наблюда́тельность נ׳ תְּבוּנָה, לֵב מֵבִין, עַיִן צֹפִיָּה

Наблюда́тельный ת׳ 1) מֵבִין, תְּבוּנוֹת— beobachtend. 2) עָשׂוּי לְמִצְפֶּה Beobachtungs=.

Наблюда́ть פ״י צָפֹה, הַשְׁגֵּחַ; שׁוּר, הָבֵן אֶל־, —הִתְבּוֹנֵן, שִׂים— פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־ beobachten.

Наблюде́ніе ס׳ עַל־ צִפִּיָּה, תְּשׂוּמֶת־עַיִן Beobachtung.

Наблю́дникъ ז׳ מִכְסֶה לִקְעָרָה Schüsseldeckel.

Наблюсти́ см. Наблюда́ть.

На́божникъ ז׳ יְרֵא־יְיָ Andächtiger. -ница נ׳.

На́божничать פ״ע חָרוֹד אֶל־דִּבְרֵי הָאֱמוּנָה הַחִיצוֹנִים

На́божность נ׳ יִרְאַת יְיָ Andacht. [frömmeln.

На́божный ת׳ יְרֵא־יְיָ fromm.

Набо́йка נ׳ צֶבַע רְקָמוֹת בָּאֶרֶג gedruckte Leinwand.

Набо́йщикъ ז׳ 1) צוֹבֵעַ רְקָמוֹת בָּאֶרֶג Leinwanddrucker. 2) מְמַלֵּא כְּסָתוֹת Matratzenstopfer.

Наболта́ть פ״י, -ся פ״ח דַּבֵּר רֵיק לָרוֹב sich satt anplaudern.

Наболѣ́лый ת׳ נַחְלָה, אָנוּשׁ für Schmerz empfindlich.

Наболѣ́ть פ״ע דָּאוֹב, כָּאוֹב für Schmerz empfindlich [werden.

Набо́ристый ת׳ קָמוּט, נִכְפָּל voll Falten.

Набо́рка נ׳ см. Набо́ръ.

Набо́рная שת״נ (בדפוס) בֵּית־עֲרֹךְ־הָאוֹתוֹת Setzstube.

Набо́рный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְמַעֲרֶכֶת אוֹתוֹת הַדְּפוּס Setz=. 2) מְחֻבָּר, מְשֻׁבָּץ zusammengesetzt.

Набо́рщикъ ז׳ (בדפוס) מַעֲרִיךְ הָאוֹתוֹת Setzer.

Набо́ръ ז׳ 1) חֶבֶר, לֶקֶט das Sammeln. 2) מִקַּח אֲנָשִׁים לַצָּבָא Rekrutirung. 3) (בדפוס) חוֹבֶרֶת הָאוֹתוֹת Satz.

Набра́живать см. Набре́сть.

Набра́сывать פ״י 1) יָרֹה לָרוֹב, הַשְׁלֵךְ גַּל aufwerfen. 2) (בגד) עַל־ שׂוּם, עָטֹה überwerfen (ein Kleid). 3) תָּאֵר תַּבְנִית, חָקוֹק דְּמוּת־ flüchtig niederschreiben.

Набра́ть см. Набира́ть.

Набре́сть פ״ע 1) פָּגוֹעַ בְּ־, —הִתְנַגֵּף anstoßen auf... 2) הִקָּהֵל, הִתְלַקֵּט, הֵאָסֵף herbeiströmen

Набро́сить см. Набра́сывать. [spritzen.

Набры́згивать, -згать פ״י הַזֵּה עַל־, —הַרְעֵף be=

Набрю́шникъ ז׳ (לְחַמֵּם) מַחֲגֹרֶת־בֶּטֶן Leibbinde.

Набѣга́ть פ״ע 1) פָּגוֹעַ בִּמְרוּצָתוֹ בְּ־ im Laufe stoßen auf.... 2) הִקָּהֵל חִישׁ קַל herbeiströmen.

Набѣ́гивать פ״י (סוּס) לַמְּרוֹץ אַלֵּף einfahren (ein

Набѣ́гъ ז׳ מַשָּׁק, פֶּרֶץ חֵיל הָאוֹיֵב Anlauf. [(Pferd.

Набѣжа́ть см. Набѣга́ть.

Набѣ́ливать פ״י הַלְבֵּן, לַבֵּן weiß machen.

Набѣло́ ת״פ צַחוֹת, לָאוֹר ins Reine. Переписа́ть н. הָבֵר—, צָרוֹף הַכְּתָב, כָּתוֹב צַחוֹת.

Нава́га נ׳ (ע״ז לט.) חֲמוֹר הַיָּם, מִין דָּג Dorsch. -ва́жій ת׳.

Нава́ливать, -вали́ть פ״י 1) הַעֲמֵס עַל־, הַשְׁלֵךְ גַּל־ לָרוֹב, —נָטוֹל aufwerfen. 2) הָקְהֵל לָרוֹב, —הָקְבֵּץ in Menge zusammenkommen. -ли́ло мно́го снѣ́гу יָרַד שֶׁלֶג לָרוֹב. -ся 1) נפ׳ הָשְׁלֵךְ לָרוֹב, —הוּטַל aufgehäuft werden. 2) פ״ח הָיֹה לְטֹרַח עַל־, הַשְׁלֵךְ יְהָבוֹ עַל־ sich aufwerfen.

Нава́лъ ז׳, -ва́льщина נ׳ גַּל, נֵד, חֹמֶר, צִבּוּר, מְעִי־ מַפָּלָה Aufwurf. [mendes Fett; Fleischbrühe.

Нава́ра נ׳, -ръ ז׳ מִשְׁמַן מָרָק; מְרַק־בָּשָׂר obenschwim=

Нава́рка נ׳ דֶּבֶק חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל das Anschweißen.

Наварно́й ת׳ 1) (מרק) אֲשֶׁר כִּסּוּ פָּנָיו שֶׁמֶן mit Fett überzogen. 2) מְדֻבָּק בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל angeschweißt.

Нава́стривать, -востри́ть פ״י חָדֹּד, מָרוֹט schärfen. Н. у́ши הַקְשֵׁב אָזְנוֹ. -ся נפ׳ הֻחַד, מֹרַט geschärft werden.

Нава́щивать, -вощи́ть פ״י מָרוֹק בְּדוֹנַג mit Wachs einreiben. [דְּרשׁ דָּבָר, בִּקֹּרֶת.

Наведе́ніе ס׳ הַעֲלוֹת עַל־ das Anrichten. Н. спра́вокъ

Навезти́, -ве́зть פ״י הָבֵא בָּעֲגָלָה לְמַדַּי zusammenführen.

Навёрстаніе ס׳, -ве́рстка נ׳ גְּמוּל, מְחִיר, חֵלֶף Ersatz.

Навёрстывать, -ста́ть פ״י מַלֵּא הֶחָסֵר, מָנֹה הַפָּרוֹן, שׁוּב שְׁבוּת ersetzen. -ся נפ׳.

Навёртка נ׳ צְנֵפָה עַל־, (חוּט, פְּתִיל) תַּכְרִיךְ, —גְּלוֹם das Aufwickeln.

Навёртывать, -рну́ть פ״י עַל־ צָנוֹף, —גָּלוֹם, —כָּרוֹךְ* aufwickeln. -ся 1) יפ׳. 2) פ״ח הֵרָאֵה, הִגָּלֵה, הִקָּרֵה zufällig erscheinen. На глаза́хъ его наверну́лись слёзы דְּמָעוֹת נִרְאוּ עַל־עֵינָיו. Наверну́лся

гость נִקְרָה לָנוּ אוֹרֵחַ.
Наверху́ ת״פ מִלְמַעְלָה oben.
Наве́рхъ ת״פ אֶל־עַל ,מַעְלָה hinauf. [belustigen
Навесели́ться פ״ה דַיּוֹ שָׂמוֹחַ ,שָׂבוֹעַ שְׂמָחוֹת sich
Навеселѣ́ ת״פ כְּטוֹב לִבּוֹ בַּיַּיִן etwas berauscht.
Навести́ см. Наводи́ть.
Навечéріе ס׳ עֶרֶב יוֹם טוֹב Vorabend eines Festes.
На́взничъ ת״פ אָחוֹר (נָפֹל) auf den Rücken.
Навзры́дъ ת״פ בִּבְכִי וַאֲנָקָה schluchzend. [Anblick.
Навзря́чь ת״פ לְמַרְאֵה עֵינַיִם ,כְּשׁוּם עַיִן beim ersten
Навива́льный, -вивно́й ת׳ עָשׂוּי לְגֹלֶם בּוֹ zum Aufwickeln.
Навива́льня נ׳ סְלִיל* ,פֶּלֶךְ ,גָּלִיל Garnwinde.
Навива́льщикъ ז׳ כּוֹרֵךְ* ,גּוֹלֵם ,גּוֹלֵל Aufwickler.
Навива́ть פ״י גָּלוֹל עַל־ —גָּלוֹם-- ,צָנוֹף— aufwickeln.
Нави́вка נ׳ צְנֵפָה ,גָּלִיל ,גָּלוֹם Aufwickelung.
Навига́ція נ׳,-ціо́нный ת׳ см. Судохо́дство, -ходный.
Навида́ться פ״ה רָאֹה דַיּוֹ sich satt sehen.
Навира́ть פ״ע דַּבֵּר כְּזָבִים עַל־ viel lügen. -ся פ״ה sich satt lügen דַּבֵּר שֶׁקֶר לָרֹב
Нави́слый ת׳ סָרוּחַ ,נָטוּי herabhängend.
Нави́снуть פ״ע נָטֹה הַצִּדָּה herabhängen.
Нави́ть см. Навива́ть. [הָבֵא עָלָיו.
Навлека́ть, -вле́чь פ״י מָשׁוֹךְ herbeirufen. Н. на себя
Наводи́ть פ״י 1) הוֹלֵךְ אֶל־ ,הוֹבֵל עַל־ herbeiführen. 2) הַקְרֵא ,הָדֵחַ— ,נָטֹה עַל־ ,שָׂלוֹם בְּ־ ,הָבֵא עַל־ zufügen. Н. на мысль הַזְכֵּר. 3) מָשׁוֹחַ עַל־פְּנֵי־ ,אֶת־ anstreichen. 4) הַרְכֵּב ,כּוֹנֵן ,עָרוֹךְ richten. -ся נפעל.
Наво́дка נ׳ см. Наведе́ніе. [schwemmung.
Наводне́ніе שֶׁצֶף מַיִם רַבִּים ,שֶׁטֶף־ ,זֶרֶם־ Ueberschwemmung
Наводня́ть, -ни́ть פ״י הָצֵף מַיִם עַל־ ,שָׁטוֹף überschwemmen. -ся נפעל הִשָּׁטֵף מִזֶּרֶם מַיִם überschwemmt werden.
Навожде́ніе ס׳ מַשָּׁאוֹן ,רֶסֶן מַתְעֶה ,מַדּוּחִים Verleitung.
Навози́ть см. Навезти́. [tung.
Наво́зить (-во́жу) פ״י דַּשֵּׁן (שדה) בְּדֹמֶן mit Mist düngen. -ся נפ׳.
Навози́ться פ״ה הִלָּאֵה לְ־ ,יָגוֹעַ בְּ־ sich abplagen.
Наво́зъ ז׳ אַשְׁפּוֹת ,מַדְמֵנָה ,דֹּמֶן Mist, Dünger. -зный ת׳.
Наво́й ז׳ מְנוֹר אוֹרְגִים Weberbaum.
Навола́кивать פ״י מָשׁוֹךְ לָרֹב —סָחוֹב zusammenschleppen. На небѣ́ наволокло́ הַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים.
На́волочка נ׳ מַעֲטֶפֶת כַּר וּכְסָת ,תַּכְרִיךְ— Ueberzug.
Навоня́ть פ״ע הַעֲלֵה צַחֲנָה ,הַעֲלֵה בְּאֹשׁ Gestank verbreiten.

Навора́чивать, роти́ть פ״י הַשְׁלֵךְ ,הָטֵל ,גַּלֵּל עַל־ hinaufwälzen.
Наворова́ть פ״י גָּנוֹב דַּיּוֹ zusammenstehlen.
Навостри́ть см. Нава́стривать.
Навощи́ть см. Нава́щивать.
Навра́ть см. Навира́ть.
Навря́дъ ת״פ מִי יוֹדֵעַ אִם schwerlich.
Навсегда́ ת״פ לִצְמִיתוּת ,לָנֶצַח ,לְעוֹלָם auf immer.
Навы́воротъ ת״פ נֶהְפּוֹךְ ,לְהֶפֶךְ umgekehrt. [wöhnen.
Навыка́ть, -вы́кнуть פ״ע הַסְכֵּן לְ־ ,לָמוֹד— sich angewöhnen.
Навы́клый ת׳ אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ לְ־ ,לָמוּד לְ־ gewöhnt.
На́выкъ ז׳ מִנְהָג ,מִשְׁפָּט ,אֹרַח ,דֶּרֶךְ Gewohnheit.
-вы́чный ת׳. [ladung.
Навьюче́ніе ס׳,-вьючка נ׳ מַעֲמַס הַבְּעִיר ,מִטְעָן Beladung.
Навью́чивать, -чить פ״י עָמוֹס עַל־ ,טָעוֹן בְּעִיר (גמל) aufpacken. [wehen.
Навѣва́ніе ס׳ נְשׁוֹב ,הֲפִיחָה ,פַּחַת ,פִּיחַ ,נְפֹחַ das Anwehen.
Навѣва́ть, -вѣ́ять פ״י הָפֵחַ עַל־ —נְשׁוֹב ,נָשׁוֹף ,נָזוֹל (רֵיחַ בְּשֵׂם) anwehen, zufächeln.
Навѣ́дывать, -дать פ״י שָׁאוֹל לְשָׁלוֹם ,רָאֹה אֶת־שְׁלוֹם־ ,שַׁחֵר אֶת־פְּנֵי־ besuchen. -ся פ״ה שָׁאוֹל ,דָּרוֹשׁ sich erkundigen. Н. о здоро́вьѣ שָׁאוֹל לְשָׁלוֹם. [ewig.
Навѣ́къ, -вѣ́ки ת״פ לָעַד ,לְדֹר דֹּר ,לָנֶצַח ,לְעוֹלָם auf
Навѣ́рно, -ную, -няка́ ת״פ לָבֶטַח ,אֶל־נָכוֹן ganz gewiß.
Навѣ́ска נ׳ תְּלוֹת עַל־ das Aufhängen.
Навѣ́съ ז׳ חַסּוּת ,חֻפָּה לְצֵל ,מִסְכָּה ,מוּסָךְ Schutzdach.
Навѣ́тникъ, -вѣ́тчикъ ז׳ הוֹלֵךְ רָכִיל Verläumder.
Навѣ́тъ ז׳ רָכִיל Verleumdung.
Навѣ́чно см. Навѣ́къ.
Навѣ́шеніе ס׳ см. Навѣ́ска.
Навѣ́шивать, -вѣ́сить פ״י תָּלֹה עַל־ ,—הָסֵךְ aufhängen. -ся 1) נפ׳ הִתָּלֵה עַל־ aufgehängt werden. 2) פ״ה נָטֹה עַל־ hängen über...
Навѣща́ть, -вѣсти́ть פ״י שַׁחֵר פְּנֵי ,—בַּקֵּר ,רָאֹה סוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם לְ־ ,אֶת שְׁלוֹם־ besuchen.
Навѣ́ять см. Навѣва́ть. [kleben, stecken bleiben.
Навяза́ть, -вя́знуть פ״ע צָפוֹד ,הִצָּמֵד ,דָּבוֹק sich an-
Навя́зка נ׳ צָמִיד ,חֹבֶרֶת ,דֶּבֶק das Aufbinden; das
Навязно́й ת׳ מְצֻמָּד ,קָשׁוּר angebunden. [Aufgebundene.
Навя́знуть см. Навяза́ть.
Навя́зчивость נ׳ דֶּרֶךְ לְהִלָּווֹת אֲחֵרִים Zudringlichkeit. [dringlich
Навя́зчивый ת׳ מְלָאֶה בְּלִי־חָשֹׂךְ ,מֵאֵלָיו ,מֵאַיִן zu-
Навя́зывать, -вяза́ть פ״י 1) קָשׁוֹר לְמַדַּי ,—אָנוֹד viel binden. 2) עָנוֹד עַל־ anbinden. 3) הַעֲמֵס אֵלֶּם—

עַל־, —נָטוֹל aufbürden, aufdringen. Н. кому́ своё мнѣ́ніе הִשְׁלִיךְ פ״י (2 .נפ׳ 1)‎ -ся .אַלֵּץ אִישׁ לְקַבֵּל עֲצָתוֹ הָיֹה לְטֹרַח עַל־ ,טָרְחוֹ עַל־ aufdringlich sein.

Нага́дить פ״י 1) גָּאַל ,טִנֵּף beschmutzen. 2) הִתְעַבֵּב עֲלִילָה, חִבֵּל אָוֶן ,הָרַע Unfug ausüben.

Нага́йка נ׳ שׁוֹט נוֹגֵשׂ מִפְּתִילֵי עוֹר מְשֻׁזָּר Kosaken-peitsche.

Нага́лище ס׳ נִדְנָה קְנֵה־הָרוֹבִים Flintenfutteral.

Нага́нивать см. Нагоня́ть.

Нага́ръ ז׳ (בַּדּוּד) נְכֵר־אוּד ;(בַּנֵּר) חֶלְאַת־אֵשׁ das Angebrannte. -рный ת׳.

Нагиба́ть פ״י צָעָה ,הֵשַׁח ,כָּפַף ,הִטָּה beugen. -ся פ״ח צָעָה ,שָׁחוֹחַ ,שׁוֹחַ ,הִכּוֹף ,נָטָה sich biegen.

Наги́шка ז״נ, -ги́шъ עָרוֹם ,עָרוֹם Nackter.

Нагишо́мъ ת״פ בְּלִי כָל־לְבוּשׁ ,עָרוֹם nackend.

Нагла́зникъ ז׳ כְּסוּת עֵינַיִם (לַסּוּס) Augennetz.

Нагла́зный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הָעֵינַיִם Augen-.

Нагле́цъ ז׳ רַהַב ,עַז פָּנִים der Freche.

На́глость נ׳ רַהַב ,עָתָק ,מֵצַח נְחוּשָׁה ,עַז פָּנִים Frechheit.

Наглота́ться פ״ח בָּלוֹעַ לָרוֹב viel verschlucken.

На́глухо ת״פ אָטוּם ,סָגוּר בְּאֵין פּוֹתֵחַ ,סָתוּם כָּלָה fest.

На́глый ת׳ עָרִיץ ,עַז־מֵצַח ,נוֹעָז frech.

Нагля́дка נ׳ רְאוּת עֵינָיו ;תְּשׂוּמֶת־עַיִן das Absehen, Abmerken.

Нагля́дно ת״פ גָּלוּי ,עַיִן בְּעַיִן anschaulich.

Нагля́дность נ׳ נְכֹחָה לַמֵּבִין ,רְאוּת עֵינַיִם Anschaulichkeit.

Нагля́дный ת׳ נָכֹחַ לַמֵּבִין ,גָּלוּי ,נִרְאֶה לָעַיִן anschaulich.

Нагляде́ться פ״ח הִשְׂבִּיעַ עֵינוֹ ,חָזֹה־רָאֹה בְּ־ sich satt sehen.

Нагна́ть см. Нагоня́ть.

Нагнива́ть, -гни́ть פ״ע עָלָה רִקָּבוֹן anfaulen.

Нагова́ривать, -вори́ть פ״י הַכְבֵּר מִלִּים ,דַּבֵּר לָרוֹב, הֶעְתִּיר דְּבָרָיו עַל־ viel sprechen.

Наговóрка נ׳, -во́ръ ז׳ דִּבָּה ,רָכִיל Verleumdung.

Наговóрщикъ ז׳ אִישׁ רָכִיל ,מוֹצִיא דִבָּה Verleumder.

Наго́й ת׳ עָרוֹם ,עֵירוֹם nackend. До́-нага עָרוֹם כְּיוֹם הֻלַּדְתּוֹ. ‏[2) עַד הַיְסוֹד ,כָּלִיל gänzlich.

Наголо́ ת״פ 1) עֶרְיָה entblößt. Мечъ н. חֶרֶב שְׁלוּפָה.

Наго́льный ת׳ בְּלִי־צִפּוּי ,גָּלוּי ,חָפוּי ohne Ueberzug.

Наголода́ться פ״ח רָעוֹב עַד־בּשׁ lange hungern.

Наго́нъ ז׳ 1) см. Дого́нъ. 2) מִקְוֵה אָדָם אוֹ בְהֵמָה das Zusammentreiben. Въ н. לְמַעַן הַשִּׂיג.

Наго́ня́й ז׳ גְּעָרָה בְּאִישׁ לְהָחִישׁ מַעֲשֵׂהוּ Verweis.

Наго́нка נ׳ 1) הַעֲבִיר אֶת־ Einholung. 2) חִשּׁוּק בְּטַבְּעוֹת עֵץ Auftreibung eines Reifes.

Нагоня́ть, -гна́ть פ״י 1) עָבוֹר אֶת־ ,הַשֵּׂג einholen. Онъ нагна́лъ въ уче́ніи свои́хъ това́рищей הוּא הִקְהִיל ,הִזְעִיק ,הֵעִז (2 .עָבַר אֶת־חֲבֵרָיו בִּקְנוֹת דַּעַת zusammentreiben. 3) חִבֵּר עַל־ ,הִצְמִיד— aufschlagen. Н. обру́чи на бо́чку חִזֵּק כְּלִי בְּטַבְּעוֹת עֵץ 4) נִהֵר ,צִוָּה לְמַהֵר ,הַחְרָה ,מַהֵר אֶת־ beschleunigen. -ся נפ׳.

Нагора́живать, -городи́ть פ״י 1) עָשׂה קָנִים, קִבּוּץ ,צָבוֹר 2) .viele Abzäunungen machen וּגְדֵרוֹת שָׁפוֹל ,הַצְמֵד — ,קִבּוּץ (אָוֶן) לָרוֹב aufhäufen. 3) (שֶׁקֶר) viel zusammenschwatzen.

Нагора́ть, -рѣ́ть פ״ע הַחֵר—חָרֹה מֵאֵשׁ glühend werden. У него въ го́рлѣ нагорѣ́ло נִחַר גְּרוֹנוֹ.

Наго́рный ת׳ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָהָר auf dem Berge liegend.

Наго́рье ס׳ פִּסְגָּה ,רֹאשׁ הָהָר Hochland.

Нагорѣ́лый ת׳ עָשֵׁן ,נִחַר angebrannt.

Нагорѣ́ть см. Ногора́ть.

Нагости́ться פ״ח אָרוֹחַ לְמַדַּי עִם־ lange als Gast verweilen.

На́гость, -гота́ נ׳ מַעַר ,עֵירֹם ,מַעֲרֹם ,מָעוֹר Nacktheit.

Нагота́вливать, -то́вить פ״י הָכֵן לָרוֹב anfertigen. -ся נפ׳ הִכּוֹן ,הִתְעַתֵּד angefertigt werden.

Нагота́ть (**Наготѣ́ть**) פ״ע הִשָּׁאֵר בְּעֵירֹם nackt werden.

Награ́бить פ״י 1) גָּרוֹף הַרְבֵּה viel zusammenscharren. 2) צָבוֹר בְּעֹשֶׁק וְחָמָס zusammenrauben. -дный ת׳.

Награ́да נ׳ שִׁלּוּם טוֹב ,פְּעֻלָּה ,שָׂכָר ,גְּמוּל Belohnung.

Награди́тель ז׳ גּוֹמֵל שָׂכָר Belohner. -льница נ׳.

Награжда́ть, -гради́ть פ״י גָּמוֹל גְּמוּל ,שַׁלֵּם טוֹב belohnen. -ся נפ׳ מָצוֹא שָׂכָר ,שִׁלּוּם belohnt werden.

Награжде́ніе ס׳ см. Награ́да.

Награфи́ть см. Графи́ть.

Нагреба́ть, -гре́сть פ״י גָּרוֹף בַּקִּלְּשׁוֹן ,צָבוֹר zusammenscharren.

Нагрози́ть פ״י (кому) יָרֵא אֶת־ ,גָּעוֹר בְּ־ stark drohen.

Нагрома́зживать, -громозжа́ть, -зди́ть פ״י הַטְרֵחַ, אָסוֹף חֳמָרִים חֳמָרִים ,צָבוֹר ,כַּנֵּס aufhäufen.

Нагруби́ть פ״ע הִגְדִּיל בְּפִיו עַל־ ,נָאֵץ לָרוֹב viele Grobheiten sagen.

Нагру́дникъ ז׳ חֹשֶׁן Brustlatz.

Нагружа́ть, -грузи́ть פ״י הַעֲמֵס עַל־ ,טָעוֹן beladen. -ся 1) נפ׳ 2) פ״ח הִמָּלֵא שִׁכָּרוֹן sich vollsaufen.

Нагру́зка נ׳ מַשָּׂא ,נֵטֶל ,מִטְעָן ,מַעֲמָסָה Beladung.

Нагру́зчикъ ז׳ מַעֲמִיס Befrachter.

Нагрѣва́льный ת׳ לְהָחֵם ,עָשׂוּי לְחַמֵּם—zum Wärmen.

Нагрѣва́ть, -грѣ́ть פ״י הָחֵם ,חַמֵּם wärmen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּם ,חָמוֹם sich erwärmen.

Нагрѣши́ть פ״ע הַרְבֵּה לַחֲטֹא viel sündigen.

Нагрязни́ть פ״י גָּאֹל ,טַנֵּף beschmutzen.

Нагря́нуть פ״ע בּוֹא פִּתְאֹם plötzlich kommen.

Нагу́бникъ ז׳ מַחְסוֹם לַפֶּה Maulkorb.

Нагуля́ть פ״י הִתְהַלֵּךְ עַד־לָהֳלִי פ״י sich durch Herumtrei-

ben etwas zuziehen. -ся פ"ח הִתְהַלֵּךְ לָשׂוֹבַע דַּיּוֹ sich satt spazieren. [עָסָה; מָצָה ,זוּר andrücken; auspressen.
Надáвливать, -давлять, -давить פ"י הָעֵק ,לָחוֹץ, מָצֹה חָלָב (מבהמה) דֵּי־צָרְכּוֹ פ"י [anmelken
Надáивать, -доить
Надбáвка נ' נוֹסֶפֶת Zugabe.
Надбавлять, -бáвить פ"י הוֹסֵף עַל־ zulegen.
Надбóй ז' (עַל־תֹּכֶן לְבֵנִים) עוֹדֵף Zugabe.
Надбрюшіе ס' פֶּדֶר עוֹר הַבֶּטֶן Oberleib.
Нáдвое ת"פ לְמֶחֱצָה, לִשְׁנַיִם in zwei Theilen.
Надгрóбіе ס' צִיּוּן קֶבֶר Grabmal.
Надгрóбный ת' אֲשֶׁר עַל־הַקֶּבֶר Grab=. -ное слово מִסְפֵּד—, קִינָה עַל־קְבוּרַת־.
Наддавáть, Наддáть פ"י הַעֲדֵף לָתֵת hinzufügen.
Наддвéрный ת' אֲשֶׁר מֵעַל־לַדֶּלֶת von über der Thür.
Надéжда נ' נֵצַח, יָהָב, שֶׂבֶר, תּוֹחֶלֶת, מִקְוֶה, תִּקְוָה, מַבָּט Hoffnung.
Надёжно ת"פ בֶּאֱמוּנָה, אֶל־נָכוֹן, בֶּטַח sicher.
Надёжность נ' אֱמוּנִים, אֵמוּן, בִּטְחָה Zuverlässigkeit.
Надёжный ת' אֱמוּנִים, נֶאֱמָן, בָּטוּחַ, נָכוֹן—zuverlässig.
Надзвѣздный ת' אֲשֶׁר מִמַּעַל לְכֹכְבֵי שָׁמַיִם von über [den Sternen.
Надзирáтель ז' נוֹטֵר, פָּקִיד Aufseher.
Надзирáтельство ס' см. Надзóръ.
Надзирáтельша נ' בַּעֲלַת פְּקִידוּת, נוֹטֶרֶת Aufseherin.
Надзирáть פ"ע נָטוֹר, שִׂים עַיִן עַל־ aufsehen.
Надзóрщикъ ז' שׁוֹמֵר, הָעוֹמֵד עַל־ Aufseher.
Надзóръ ז' פְּקִידוּת, מִשְׁמֶרֶת Aufsicht.
Надивиться פ"ח הִתְפַּלֵּא לָרוֹב, הִשְׁתָּאֵה—הִתְמַהּ sich satt wundern.
Надирáть, -драть פ"י מָרוֹט דַּיּוֹ, קָרוֹעַ— aufreißen.
Надиръ ז' תַּחַת לֵב־הַשָּׁמַיִם, הָאָרֶץ לְעֻמַּת רֹאשׁ־כֹּכָבִים Fußpunkt.
Надлáмливать, -лáмывать, -ломáть פ"י רָצוֹץ, שָׁבוֹר מְעַט einbrechen. -ся נפ' הֵרֹץ sich einbrechen.
Надлежáщій ת' הַנָּכוֹן, הָרָאוּי gehörig.
Надлежáть פ"ס רָאוּי, עַל...לְ־, יֵשׁ לְ־ gehört, gebührt.
Родителямъ надлежитъ заботиться о воспитáніи дѣтей עַל־הָאָבוֹת לַחֲנֹךְ אֶת־בְּנֵיהֶם.
Надлóбье ס' גַּב הַמֵּצַח Theil des Schädels über der [Stirn.
Надлóмленный ת' רָצוּץ angebrochen. Н. колосъ [מְלִילָה.
Надлóмъ ז' שֶׁבֶר קָנֶה רָצוּץ Anbruch.
Надмевáться, -дмиться פ"ח הִתְנַאֵה, רָהוֹב, עָפֹּל sich brüsten. [Hochmuth.
Надмéніе ס', -мéнность נ' גַּאֲוָה, גֹּדֶל־לֵב, רַהַב
Надмéнный ת' נָא, גֵּאֶה, רָהָב, גְּבַהּ־לֵב, זֵד hochmüthig.

Надо см. Надъ.
Нáдо, Нáдобно см. Надлежитъ.
Нáдобность נ' צֹרֶךְ Bedürfniß. По мѣрѣ нáдобности כְּדֵי־צָרְכּוֹ.
Нáдобный ת' הָרָאוּי, הַצֹּרֶךְ—nöthig.
Надоить см. Надáивать.
Надóлго ת"פ לְיָמִים רַבִּים, עַד־מָתַי, אַחֲרֵי־מָתַי (הושע ח, ה; ירמיה יג, כז; מו, ה) auf lange Zeit.
Надоразýмить см. Надоýмить.
Надорвáть см. Надрывáть.
Надосаждáть, -садить פ"י הַכְעֵס, כַּעַס לָרוֹב viel [ärgern.
Надоýмливать, -ýмить פ"י יָעוֹץ, נָתוֹן חָכְמָה בְּלֵב־ anrathen.
Надоѣдáть, -ѣсть פ"ע הָיֹה לְטֹרַח עַל־, הַלְאֵה, הָצֵק; זָהֵם [Ueberdruß erregen.
Надписывать, -сáть פ"י כָּתוֹב עַל־ die Aufschrift [machen.
Нáдпись נ' פִּתּוּחַ, כְּתֹבֶת Ueberschrift.
Надрамéніе ס' см. Нарáмникъ.
Надрубáть, -бить פ"י 1) חָצוֹב עַל־ anhauen. 2) בָּנֹה קוֹרוֹת מִמַּעַל überbauen.
Надрýбка נ', -рýбъ ז' תָּו חָצוּב angehauene Stelle.
Надрывáть, Надорвáть פ"י קָרוֹעַ מְעַט etwas einreißen. Н. животъ (מֵעָמָל) הַצְבֵּה בִטְנוֹ sich verheben
Н. животики מַלֵּא צְחוֹק בִּטְנוֹ. -ся פ"ח הֵחָבֵל, הִשָּׂרֵט sich verheben.
Надрывъ ז' נִקְפָּה, שָׂרֶטֶת Verhebung, Verletzung.
Надрѣзъ ז' קַעֲקַע, שָׂרֶטֶת, גְּדוּדָה, שֶׁסַע Einschnitt.
Надрѣзывать, -зать פ"י שָׂרוֹט עַל, חָצוֹב—, גָּזוֹר— חָרוֹת— einen Einschnitt machen. -ся פ"ח הִשָּׂרֵט, הִתְגּוֹדֵד sich einschneiden.
Надсáда נ' (מִמַּשָּׂא כָּבֵד) חֶבֶל—, שָׂרֶטֶת Verletzung [durch Anstrengung.
Надсáдный ת' מַכְשִׁיל כֹּחַ—, מְעַנֵּה mühsam.
Надсáживать, -саждáть, -садить פ"י הַכְשֵׁל כֹּחַ חַבֵּל, עַנֵּה— durch Anstrengung verletzen.
Надсмáтривать, -смотрѣть פ"ע שִׂים עַיִן עַל־, נָצוֹר beaufsichtigen.
Надсмóтрщикъ ז' נוֹטֵר, מַשְׁגִּיחַ, בַּעַל פְּקִידוּת Aufseher
Надсмóтръ ז' פְּקִידוּת, מִשְׁמֶרֶת Aufsicht.
Надсмѣхáться см. Насмѣхáться.
Надстáвка נ' חֹבֶרֶת מִמַּעַל Aufsatz. Н. для огáрковъ (לנר) בֵּית־שֶׁקַע (כלים ב) Lichtknecht.
Надставлять, -стáвить פ"י הַעֲמֵד מֵעַל לְ־ aufsetzen
Надстрáивать, -строить פ"י בָּנֹה מֵעַל לְ־ überbauen.
Надстрóйка נ' בִּנְיָן מִמַּעַל לְ־ Aufbau.
Надстрóчный ת' אֲשֶׁר מִמַּעַל לְשׁוּרוֹת הַכְּתָב was über den Zeilen kommt.

Надсѣда́ть, -сѣсть פ״ע טָבוֹעַ בָּאָרֶץ, הִשְׁתּוֹחֵחַ, שׁוֹחַ sich senken. -ся פ״ח הִשָּׂרֵט (מִכֹּבֶד מַשָּׂא) sich krank arbeiten.

Надсѣ́дъ ז׳ יָד עַל־חֲלָצַיִם (מֵרוֹב שְׂחוֹק) übermäßige [Anstrengung.

Надува́ло, -льщикъ ז׳ הוֹלֵךְ רוּחַ, אִישׁ מִרְמָה, נוֹכֵל Betrüger. -щица נ׳. [gen.

Надува́ніе, -ва́тельство ס׳ נִכְלֵי מִרְמָה das Betrü=

Надува́ть פ״י 1) מַלֵּא רוּחַ, נַפֵּחַ aufblasen. 2) דַּבֵּר הַמְלֵא רוּחַ, הַתְעֵה רַמֵּה, דִּבְרֵי רוּחַ betrügen. -ся פ״ח aufgeblasen werden.

Наду́маться, -ду́мываться פ״ח הִוָּעֵץ עִם־לְבָבוֹ לְ־ [sich besinnen.

Наду́нуть см. Надува́ть.

Наду́тость נ׳ רַהַב, גֵּאוּת, עָתָק Schwülstigkeit.

Наду́тый ת׳ 1) מָלֵא רוּחַ, נָפוּחַ aufgeblasen. 2) גֵּא, עָתָק, רְחַב־לֵב (־נֶפֶשׁ) רָהָב —schwülstig.

Надуша́ть, -ши́ть פ״י הָפֵחַ — נוֹף רֵיחַ בֹּשֶׂם עַל־ einparfümiren. -ся פ״ח נוֹף בֹּשֶׂם עַל־בְּשָׂרוֹ sich par= [fümiren.

Надъ, Надо מ״י מִמַּעַל לְ־, עֲלֵי, עַל über.

Надымля́ть, -ми́ть פ״י מַלֵּא עָשָׁן mit Rauch erfüllen.

Надыша́ться פ״ח שָׁאוֹף רוּחַ einathmen.

Надѣва́ть, -дѣть פ״י לָבוֹשׁ, עָטֹה, שׂוּם עַל־בְּשָׂרוֹ anziehen. -ся נפ׳ הוּשַׂם עַל־, הָלְבַּשׁ angezogen werden.

Надѣ́лать פ״י לְמַדַּי, עָשׂה לָרוֹב — viel machen.

Надѣ́лъ ז׳ חֵלֶק, נַחֲלָה, זֶבֶד Antheil.

Надѣля́ть, -ли́ть פ״י זָבוֹד אֶת־, חַלֵּק לְ־ zutheilen.

Надѣ́яться פ״ח בָּטוֹחַ בְּ־, שַׂבֵּר לְ־, יַחֵל— חַכֵּה, הַשָּׁעֵן—, הִסָּמֵךְ עַל־ hoffen.

Наедине́ ת״פ שְׁנַיִם לְבַדָּם, בְּאֵין אִישׁ אִתָּם allein.

Наёжиться פ״ח רָעוֹם פָּנִים, מַלֵּא קָדִים בִּטְנוֹ finster [aussehen.

Наёмникъ ז׳ שָׂכִיר Tagelöhner. -ница נ׳.

Наёмный ת׳ שָׂכוּר; שָׂכִיר—gemiethet.

Наёмщикъ ז׳ שׂוֹכֵר Miether. -щица נ׳. щичій ת׳.

Наёмъ (найма́) ז׳ שֶׂכֶר, שְׂכִירָה Miethung. Ходи́ть въ найму́ (наймахъ) הִשְׁתַּכֵּר.

Нажа́ть см. Нажима́ть, Нажина́ть.

Нажи́ва נ׳ 1) הוֹן, קִנְיָן, בֶּצַע, תְּבוּאָה, פְּרִי, שָׂכָר, יְגִיעַ Gewinn. 2) מַאֲכַל תַּאֲוָה לְצִיד דָּגִים Lockspeise.

Нажива́ть, -жи́ть פ״י רָכוֹשׁ, בָּצוֹעַ, מָצוֹא, עָשׂה לוֹ erwerben -ся פ״ח מָצֹא עֹשֶׁר, עָשׂה הוֹן reich werden.

Наживля́ть, -ви́ть פ״י שׂוּם מַאֲכַל־תַּאֲוָה עַל־חַכָּה Lockspeise anlegen. -ся פ״ח מָצוֹא הוֹן, עָשׂוֹר פ״ע sich bereichern.

Наживно́й ת׳ עוֹשֶׂה פְּרִי, נוֹתֵן שָׂכָר רַב vortheilhaft.

Нажима́ть, -жа́ть פ״י 1) לָחוֹץ עַל־ andrücken 2) דָּרוֹךְ לְמַדַּי, —זוּר— מָצֵה auspressen.

Нажина́ть, -жа́ть פ״י קָצוֹר דֵּי־צָרְכּוֹ einernten.

Нажира́ться, -жра́ться פ״ח אָכוֹל בְּכָל־פֶּה לְשָׂבְעָה sich voll fressen.

Нажи́токъ (-тка) ז׳ רְכוּשׁ, קִנְיָן Erwerb.

Нажи́точный ת׳ עוֹשֶׂה פְּרִי, נוֹתֵן שָׂכָר רַב einträglich.

Нажужжа́ть פ״ע הָמֹה מְלֹא־אָזְנֵי־ vollsummen.

Назади́ ת״פ אַחֲרוֹנָה, מֵאַחֲרֵי hinten.

Наза́дъ ת״פ אֲחֹרַנִּית, לְאָחוֹר zurück. Н. тому́ три дня זֶה לִפְנֵי יָמִים שְׁלשָׁה.

Назва́ниваться, -звони́ться פ״ע צַלְצֵל עַד־־בּוֹשׁ [viel klingeln.

Назва́ніе ס׳ שֵׁם Benennung.

Назёмъ ז׳ מַדְמֵנָה, דֹּמֶן Dünger.

На́земь ת״פ אַרְצָה auf die Erde.

Назида́ніе ס׳ לֶקַח, תּוֹכַחַת חַיִּים Erbauung.

Назида́тельный ת׳ מַחְכִּים, נוֹתֵן מַרְפֵּא לַנֶּפֶשׁ, מוֹרֶה לִצְדָקָה erbaulich, belehrend.

Назида́ть פ״י עוֹדֵד; הָשֵׁב נֶפֶשׁ, הָפֵק דַּעַת וּתְבוּנָה erbauen, erheben. -ся פ״ח.

Назло́ ת״פ לְפוּקָה, לְרָעָה zum Trotz.

Назнача́ть, -зна́чить פ״י יָעוֹד, יָדֹעַ, הוֹכֵחַ, מָנֵה, bestimmen. Н. пла́ту נָקוֹב שָׂכָר מַנֵּה. Н. прави́телемъ צַוֵּה לְנָגִיד —, הָקֵם—, נָתוֹן—, שׂוּם—, הַפְקֵד עַל־. -ся פ״ח.

Назначе́ніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת, תְּעוּדָה, פְּקֻדָּה Bestimmung.

Назо́йливость נ׳ קְשִׁי־מֵצַח, עַז פָּנִים Zudringlichkeit.

Назо́йливый ת׳ קְשֵׁה מֵצַח, נוֹעָז, עַז־נֶפֶשׁ zudringlich.

Назрѣва́ть, зрѣть פ״ע 1) בָּשׁוֹל (קציר), בָּכוֹר (פרי), reif werden. 2) פָּצֹעַ (פצע) הִמָּלֵא לֵחַ, *טָרֹה aufbrechen.

Назрѣ́лый ת׳ טָרִי gereift. Н. вередъ מַכָּה טְרִיָּה.

Назу́бокъ (-бка) ז׳ מְגֵרָה Sägefeile. [einzahnen.

Назу́бривать, -брить פ״י עָשׂה פְּצִירוֹת עַל־ *פַּגּוֹם,

Называ́ть, -зва́ть פ״י 1) קָרֹא שֵׁם benennen. 2) קָרֹא הַקְרֵא (הַקְהֵל) אֲנָשִׁים לָרוֹב zusammenrufen. -ся פ״ח בְּשֵׁם sich nennen. [ner Gast.

Назы́вчивый ת׳ אוֹמֵר הִנֵּנִי לְלֹא־קְרָאוּהוּ ungebete=

Назы́въ ז׳ מִקְרָא הָעֵדָה Zusammenrufung.

Наи— הַ־ בְּ־ יֶתֶר מִכָּל־ höchst, meist. Наибо́льшій ת׳ הַגָּדוֹל מִכָּל־ der größte.

Наибо́лѣе ת״פ יֶתֶר מִכָּל־ am meisten.

Наигрывать, -гра́ть פ״י 1) הָחֵל מַנְגִּינָה vorspielen, 2) הִשְׂתַּכֵּר בִּנְגִינָה durch Spielen erwerben. -ся פ״ח נַגֵּן דַּיּוֹ; —צַחֵק, —הִשְׁתַּעְשֵׁעַ sich satt spielen.

Найдёнышъ ז׳ *אֲסוּפִי, יֶלֶד נִמְצָא בַּשּׁוּק Findling.

Найзворотъ ת״פ הֲפֵךְ מִן־, לְהֶפֶךְ ת״פ umgekehrt.

Наизна́нку ת״פ לְאָחוֹר, עַל הַצַּד הַשְּׂמָאלִי auf die unrechte Seite.

Наизу́сть ת״פ עַל־פֶּה, שָׁמוּר בְּלִבּוֹ auswendig.
Наилу́чшій ת׳ הַטּוֹב בְּ־, טוֹב מִכֹּל־ der beste.
Наименова́ніе ס׳ שֵׁם; קְרֹא בְשֵׁם Benennung.
Наименова́ть см. Именова́ть
Наиме́ньшій ת׳ הַקָּטֹן מִכֹּל־, —הַצָּעִיר der kleinste.
Наиме́нѣе ת״פ מְעַט מִכֹּל־ am wenigsten.
На́ймить см. Наёмникъ.
На́ймы ז״ר см. Наёмъ.
Наипа́че ת״פ יֶתֶר עַל כֹּל־ um so mehr.
Наискорѣ́йшій ת׳ חִישׁ קַל, קַל מְהֵרָה der schnellste.
Наиско́съ, -косо́къ ת״פ לְכַסּוֹן* (דמאי ז) in schräger Richtung.
На́искось ת״פ בַּאֲלַכְסוֹן, בְּאֹרַח עָקֹב schräg.
Найти́ см. Находи́ть.
Найтіе ס׳ הֱיוֹת רוּחַ עַל־ —צְלֹחַ Herabsteigung.
Наказа́ніе ס׳ שֶׁפֶט, עֹנֶשׁ, תּוֹכֵחָה, מוּסָר, פְּקֻדָּה, שִׁלֻּמַת רֶשַׁע Strafe.
Нака́зъ ז׳ מִצְוָה, תּוֹרָה, פִּקּוּד Vorschrift. -зный ת׳.
Нака́зывать, -за́ть פ״י 1) יַסֵּר, הוֹכֵחַ, עֲנוֹשׁ, שְׁפוֹט, פְּקוֹד עַל־דַּרְכּוֹ, הוֹדַע (בְּשׁוּט) bestrafen. 2) פָּקוֹד, צַוֵּה, הוֹרֵה, יַסֵּר befehlen. [machen.
Нака́ливать, -ли́ть פ״י קַלֵּה (ברזל) בָּאֵשׁ glühend
Нака́лка נ׳, **-ка́лъ** ז׳ קְלִיּוֹת (ברזל) בָּאֵשׁ das Glühend-machen.
Нака́лываніе ס׳ 1) קַעֲקַע das Einstechen. 2) דֶּבֶק בְּמַחְטִים das Bestecken. 3) בְּקֹעַ לְמַדַּי das Spalten.
Нака́лывать, -коло́ть פ״י 1) anste-chen; -stecken. 2) בָּקוֹעַ (עצים) דֵּי־צָרְכּוֹ spalten. 3) שָׁחוֹט לָרוֹב, טָבוֹחַ לְמַדַּי schlachten. -ся נפעל.
Накану́нѣ ת״פ אֶמֶשׁ, אֶתְמוֹל, בְּיוֹם אֶתְמוֹל, לִפְנֵי יוֹם Abends zuvor. [tröpfeln.
Нака́пывать, -ка́пать פ״י הַרְעֵף, הַטֵּף לָרוֹב voll
Накапывать, -копа́ть פ״י חָפוֹר לוֹ angraben.
Нака́рмливать, -корми́ть פ״י הַשְׂבֵּעַ, הַאֲכֵל einem zu essen geben. [סִפּוּן קוֹרוֹת Balkendecke. -тный ת׳.
Нака́тъ ז׳ 1) גָּלֹל עַל־ das Hinaufwälzen. 2) מְקָרֶה,
Нака́тывать, -та́ть, -ти́ть, -ну́ть 1) פ״י גָּלוֹל עַל hinaufrollen; גָּלוֹל הַרְבֵּה viel herbeirollen. 2) פ״ע הִקָּבֵץ, הֵאָסֵף לָרוֹב in Menge herankommen. [pen.
Нака́чивать, -ча́ть פ״י דָּלֹה מַיִם דֵּי־צָרְכּוֹ aufpum-
Нака́шивать, -коси́ть פ״י קָצוֹר גֵּז חָצִיר anmähen.
Наки́дка נ׳ 1) שְׁלֶכֶת עַל־ —הַשְׁלֵךְ —שִׂים das Aufwerfen. 2) מַעֲטֶה Ueberwurf.
Накидно́й ת׳ הַמּוּשָׂם עַל־ aufgeworfen. Н. плащъ אַדֶּרֶת, מְעִיל.

Наки́дывать, -ки́нуть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ עַל־ —הוֹסֵף zuwerfen; aufschlagen (den Preis). 2) עֲדֵה בֶגֶד, עֲטֹה, הוֹשֵׂם, שׂוּם עָלָיו umwerfen (ein Kleid). -ся 1) נפעל הוּטַל —עַל hinzugeworfen werden. 2) פ״ח נָפוֹל בְּחֵמָה עַל־ losgehen auf...
Накипа́ть, -пѣ́ть פ״ע רָתוֹחַ וְעָלֹה aufschäumen.
На́кипь נ׳ 1) רֶתַח Schaum. 2) קֻבַּעַת Bodensatz.
Накипѣ́лый ת׳ מְרֻתָּח aufgeschäumt.
Накиса́ть, -ки́снуть פ״ע חָמוֹץ durchsäuern.
Накла́дка נ׳ 1) דָּבָר נוֹסָף (מוּשָׂם) עַל־ Aufsatz. 2) מְמֻלֵּאת, מִלּוּי; צִפּוּי* Beleg.
Накладна́я שת״נ סֵפֶר פְּקוּדֵי הָרְכֻלָּה Factur.
Накла́дно ת״פ בְּמִגְרַעַת, בְּנֵזֶק nachtheilig.
Накладно́й ת׳ 1) נוֹסָף, עֹדֵף erhöht. 2) שׂוּם עַל־, נָטוּי עַל־ Aufsatz-. -ное серебро́ נְחֹשֶׁת מְצֻפָּה כֶסֶף.
Накла́дъ ז׳ נֵזֶק, מִגְרַעַת, חֶסֶר Verlust.
Накла́дывать, -кла́сть פ״י טָעוֹן עַל־ —עָמוֹס, —שׂוּם aufladen. Н. золото צַפֵּה זָהָב.
Наклевета́ть פ״ע הוֹצֵא דִבָּה, רַגֵּל verleumden.
Наклёвывать, -клева́ть פ״י (עוף) לַקֵּט בְּפִיו אָכֹל aufpicken.
Наклёвывать, -клю́нуть פ״י בָּקוֹעַ בֵּיצָתוֹ לָצֵאת (אפרוח) durchpicken. -ся פ״ח הִבָּקַע מִבֵּיצָתוֹ sich herauspicken.
Накле́ивать, -кле́ить פ״י הַדְבֵּק עַל־ ankleben.
Накле́йка נ׳ דֶּבֶק בְּחֵמָר Anklebung. [nirung.
Наклейна́я рабо́та (בחרשת עץ) מַעֲשֵׂה דֶבֶק Four-
Наклёпъ ז׳ דִּבָּה, רָכִיל, שׂוּם לָשׁוֹן Verleumdung.
Наклёпывать, -клепа́ть פ״י 1) חַזֵּק בְּמַחְבְּרוֹת בַּרְזֶל beschlagen. 2) דַּגֵּל בְּ־, הוֹצֵא דִבָּה, הַצְמֵד מִרְמָה verleumden.
Наклика́ть, -кли́кать פ״י שְׁמַע, הַזְעֵק, הַקְהֵל zusammenrufen. Н. на себя́ бѣду́ הָבֵא רָעָה עַל־נַפְשׁוֹ.
Наклобу́чивать, -чить פ״י עַל־ (מִצְנַפְתּוֹ) הַעֲטֵה עֵינָיו, חַפֵּה רֹאשׁוֹ tief über's Gesicht drücken.
Наклобу́чка נ׳ 1) מְחִי עַל־קָדְקֹד Schlag auf den Kopf. 2) תּוֹכֵחָה עַל־עָוֹן, גְּעָרָה strenger Verweis.
Наклоне́ніе ס׳ 1) הַטּוֹת, נְטוֹת Neigung. 2) דֶּרֶךְ הַ־ עַל כְּמַאֲמָר Modus.
Накло́нность נ׳ 1) (הר) מוֹרָד Abhang. 2) תְּשׁוּקָה, מַאֲוַיֵּי־לֵב, דֶּרֶךְ Neigung, Hang.
Накло́нный ת׳ 1) נָטוּי herabhängend. 2) נוֹטֶה בְלִבּוֹ, רוֹדֵף —אַחֲרֵי geneigt. [Schirmdach.
Накло́нъ ז׳ 1) см. Накло́нность. 2) חֻפַּת צֵל לַמֶּרְכָּב
Наклоня́ть, -ни́ть פ״י הַשֵּׁה, הַטֵּה beugen. -ся פ״ח

צָעָה, שָׁחוּחַ, שָׁחַח, שׁוּחַ, נָטָה sich biegen.
Наклю́нуть см. Наклёвывать.
На́ковальня נ׳ סַדָּן*, פַּעַם לַחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל Ambos.
Нако́вка נ׳ חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל Anschmiedung.
Нако́вывать, -кова́ть פ״י (ברזל) דִּי־צָרְכּוֹ חָרוֹשׁ an-schmieden.
Нако́жный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הָעוֹר Haut-.
Накола́чивать, -колоти́ть פ״י 1) חָזֵק בְּמַקָּבוֹת anschlagen. 2) הַכֵּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ ausprügeln.
Нако́лка נ׳ מִין צָנִיף, רְדִיד Kopfputz.
Наколо́ть см. Нака́лывать
Наколе́нникъ ז׳ (לרוכבים) מִצְחַת הָרַגְלַיִם Kniebügel.
Наконе́цъ ת״פ לְאַחֲרִית דָּבָר — לְסוֹף endlich.
Наконе́чникъ ז׳ קֵין מַטֶּה, קֵין, גֻּלָּה לִקְצֵה מִשְׁעֶנֶת (זבחים פח:) *קִינְאָה (ש״ב כא, טז) Stockspitze.
Накопле́ніе ס׳ אֹסֶף, רוֹב Anhäufung.
Накопля́ть, -пи́ть פ״י אָסוֹף לָרוֹב —, צָבוֹר, קָבוֹץ, רָכוֹשׁ sammeln. -ся נפ׳.
Накорми́ть см. Нака́рмливать.
Накоси́ть см. Нака́шивать.
На́кось ת״פ *בַּאֲלַכְסוֹן schief. -сный ת׳.
Накра́дывать, -кра́сть פ״י גְּנוֹב דַּיּוֹ zusammensteh-len.
Накра́пывать, -пать פ״י נָטוֹף עַל־ — רָעוֹף be-sprenkeln.
На́кресть ת״פ לְאֹרֶךְ וָרֹחַב, בִּשְׁתִי וָעֵרֶב kreuzweise.
Накроши́ть פ״י פָּתוֹת פִּתִּים אֶל־תּוֹךְ einbrocken.
Накрыва́ть, -кры́ть פ״י שׂוּם עַל־ חָפֹה, כַּסֵּה bede-cken. Н. столъ עָרוֹךְ הַשֻּׁלְחָן, צָפֹה הַצָּפִית. Н. не-пріятеля כָּפוֹשׁ עַל־הָאוֹיֵב.
Накры́шка נ׳ צִפּוּי, כִּסּוּי Deckel.
На́крѣпко ת״פ 1) סָגוּר חוֹתָם צָר fest. 2) (פקידה) בְּחֶזְקַת־הַיָּד streng.
Наку́ривать, -ри́ть פ״י מַלֵּא־קְטֹר (עָשָׁן) vollräuchern.
Накуроле́сить פ״ע הִתְהוֹלֵל הַרְבֵּה, הַרְבֵּה הוֹלֵלוֹת viel dumme Streiche machen.
Нала́вливать, лови́ть פ״י לְכוֹד־ צוּד לָרוֹב viel fangen.
Налага́ть см. Накла́дывать.
Нала́живать, -ла́дить פ״י עָרוֹךְ עַל־מְכוֹנָתוֹ einrichten; stimmen.
Нала́комиться פ״ח אָכוֹל מַמְתַּקִּים דַּיּוֹ viel naschen.
Нала́мывать, -лома́ть פ״י שָׁבוֹר דֵּי צָרְכּוֹ viel brechen.
Налга́ть פ״ע דַּבֵּר שְׁקָרִים לָרוֹב viel lügen.
פ״ע 1) הָעֵק תַּחַת —, הִכְבֵּד עַל־ anliegen; drücken. 2) נְגוֹשׂ, הָאֵץ בְּ־ streng fordern. Н. на рабо́ту אוּץ לְהָתֵם מְלַאכְתּוֹ.
Налегкѣ́ ת״פ עַל־נְקַלָּה leicht.
Наледенѣ́лый ת׳ עוֹטֵה קֶרַח — מְכֻסֶּה mit Eis be-deckt.

Нале́дица, На́ледь נ׳ מַעֲטֵה קֶרַח Eisschicht.
Наледенѣ́ть פ״ע עָטֹה (כַּסֵּה) קֶרַח sich mit Eis be-decken.
Нале́живать, -лежа́ть פ״י שָׁכוֹב עַד־לְהִתְחַלּוֹת ab-liegen, sich wund liegen.
Налета́ть, -тѣ́ть פ״ע בּוֹא בִּיעָף, טוּשׂ עַל־ heranfliegen.
Налётный ת׳ בָּא בִּיעָף angeflogen.
Налету́ ת״פ בְּעוּפוֹ im Fluge.
Налётъ ז׳ מַשַּׁק, מְעוּף, יְעָף Anflug.
Налива́ть, -ли́ть פ״י מַלֵּא, הַגֵּר, יָצוֹק angießen. -ся נפ׳ 1) .2) פ״ח בַּכּוֹר (פרי), בָּשׁוֹל (קציר) saftig werden.
Нали́вка נ׳ מֶמְסַךְ יֵין־שָׂרָף, מִשְׁרַת פְּרִי Aufguß, Liqueur.
Нали́вникъ, -ня́къ ז׳ זִיז הַמַּיִם, נְמָלָה דַקָּה מְאֹד, *יְבַחוּשׁ שֶׁל־מַיִם Infusorium. -ли́вчатый ת׳.
Нали́вочный ת׳ אֲשֶׁר לְמֶמְסַךְ יֵין־שָׂרָף Liqueur-.
Нали́въ ז׳ 1) מִשְׁרָה, מֶסֶךְ, מֶזֶג Aufguß. 2) עֲסִיס פְּרִי Fruchtsaft.
Нали́мъ ז׳ מִין דָּג Aalraupe.
Нали́ть см. налива́ть.
Нали́чникъ ז׳ 1) אֵיל הַפֶּתַח Thüreinfassung. 2) שֶׁלֶט (הַמַּנְעוּל) Schlüsselschild.
Нали́чность נ׳ מָאזָל, כֶּסֶף מְתֻכָּן (יחז׳ כו, יט) Baarschaft.
Нали́чный ת׳ אֲשֶׁר לִפְנֵי (לְעֵינֵי) baar.
Нало́бникъ, -ло́бокъ ז׳ טוֹטֶפֶת, מִסְפַּחַת (יחז׳ יג, יח)
Нало́бный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הַמֵּצַח Stirn-. Stirnband.
Налови́ть см. Нала́вливать.
Нало́въ ז׳ צֵיד דָּגִים, מִתְכֹּנֶת — Fang.
Нало́гъ ז׳ מֶכֶס, מַשָּׂא, מַס Steuer
Наложе́ніе ס׳ שׂוּם עַל־, — תְּשׂוּמָה Auflegung.
Наложи́ть см. Налага́ть. -скій, -ничій ת׳.
Нало́жница נ׳ אֵשֶׁת־חֵיק, פִּלֶגֶשׁ Kebsweib. -ниче-
Нало́жничество ס׳ מִשְׁפַּט פִּלֶגֶשׁ, חֹק הַפִּלַגְשִׁים Kebsehe.
Нало́й ז׳ עַמּוּד לְמִקְרָא בְּבֵית־יְיָ Lesepult.
Налома́ть см. Нала́мывать.
Нало́мъ см. Надло́мъ.
Налу́щивать, -щи́ть פ״י פַּצֵּל דַּיּוֹ anschälen. -ся נפ׳.
Налѣ́во ת״פ הַשְּׂמֹאל, שְׂמֹאלָה links.
Налѣза́ть, -лѣ́зть פ״ע זָחוֹל וּבֹא אֶל־תּוֹךְ־ hinein-kriechen.
Налѣ́пка נ׳ צִפּוּי מְדֻבָּק, דֶּבֶק עַל פְּנֵי־ das Ankleben.
Налѣпля́ть, -пи́ть פ״י הַדְבֵּק בְּחֹמֶר עַל־ aufkleben. -ся נפ׳.
Налюбова́ться פ״ח חֲזֵה בְ־, שָׂבוֹעַ נְעִימוֹת אֶת־פְּנֵי־ sich genug ergötzen.
Наляца́ть, -ци́ть פ״י מָתוֹחַ; מָשׁוֹךְ קֶשֶׁת spannen.
Нама́зывать, -за́ть פ״י מָשׁוֹחַ עַל־ — מָרוֹחַ bestrei-chen. -ся נפ׳ 1) 2) פ״ח הִתְאַלֵּחַ בְּ־ sich beschmutzen.
Нама́кивать, -мака́ть פ״י יָצוֹק נֵרוֹת לְמַדַּי ziehen (Lichte). einschmieren.
Нама́сливать, -ма́слить פ״ע עַל־ (חֶמְאָה) מָשׁוֹחַ שֶׁמֶן

Намáтывать, -мотáть פ״י עַל־ כָּרוֹךְ, —צָנוֹף auf-wickeln. Намотáйте себѣ это на усъ שִׂימוּ לָכֶם זִכְרוּ נָא זֹאת, עָלֶיהָ. [feuchten.
Намáчивать, -мочи́ть פ״י הַרְטֵב, הַשְׁרֵה בְּמַיִם an-
Намащáть, -мастить פ״י מָשׁוֹחַ בְּ־ mit Balsam bestreichen. -ся פ״ח סוּךְ בְּ־ sich einsalben.
Намáщивать, -мостить פ״י רַצֵּף עַל־ pflastern.
Намéдни ת״פ לִפְנֵי יָמִים אֲחָדִים, זֶה עֵת מִצְעָר לְאָחוֹר, יָמִים מִסְפָּר— unlängst. [anspielen.
Намекáть, -кнуть פ״ע רָמוֹז בִּדְבָרָיו אֶל־ winken;
Намёкъ ז׳ רֶמֶז, חִידָה* Wink.
Намерзáть, -мёрзнуть פ״ע קָרַח, הַכְּפֵה קִפָּאוֹן, עָטֹה קִפָּאוֹן
Намёрзлый ת׳ עוֹטֶה קִפָּאוֹן angefroren. [anfrieren.
Наметáть, -мести́ פ״י יָעֹה וְצָבוֹר zusammenfegen.
Намётъ ז׳ סֻכָּה, חֻפָּה, מָסָךְ, מוּסָךְ, אֹהֶל, יְרִיעָה Schirmdach. -мётный ת׳.
Намётывать, -метáть, -метнуть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ חֲמָרִים חֲמָרִים aufwerfen. 2) טָפוֹל, תָּפֵל תָּפוֹר, כַּלֵּב* (מ״ק יב) leicht annähen.
Нами́нка נ׳ נִקְפָּה, מַךְ מִלַּחַץ, גְּדוּדָה Quetschung.
Намозóливать, -зóлить см. Мозóлить.
Намокáть, -мóкнуть פ״ע רָטֹב, הִמָּלֵא מַיִם naß werden.
Намóклый ת׳ רָטוֹב מְאֹד naß geworden.
Намолáчивать, -молотить פ״י דּוּשׁ לְמַדַּי aus-
Нáмолотъ ז׳ מְדוּשָׁה Ausdrusch. [dreschen.
Намолóть פ״י טָחוֹן דַּיּוֹ mahlen.
Намóлъ ז׳ תֶּבֶן הַקֶּמַח, מַתְכֹּנֶת הַמִּטְחָן das Gmahlene.
Наморáживать, -рóзить פ״י הַקְפֵּא בְּקֶרַח gefrieren lassen.
Намóрдникъ ז׳ מַחְסוֹם לַפֶּה, אַפְסָר* Maulkorb.
Намóрщивать, -щить פ״י רָגוֹעַ, קָמוֹט מְאֹד falten. -ся פ״ח רָעוֹם פָּנִים, זָעוֹם die Stirn runzeln.
Намости́ть см. Намáщивать.
Намотáть см. Намáтывать.
Намочи́ть см. Намáчивать.
Намошéнничать פ״ע הַרְבֵּה כַּחַשׁ וּמִרְמָה viele Schurkereien begehen. [quälen.
Наму́читься פ״ח יָגֵעַ—, הוֹגֵעַ נַפְשׁוֹ וּבְשָׂרוֹ sich ab-
Намучни́ть פ״י עַל־ זָרֹה קֶמַח mit Mehl bestäuben.
Намъ מ״ג לָנוּ uns. [2) הָצֵף, גָּרוֹף anspülen.
Намывáть, -мы́ть פ״י 1) כַּבֵּס דֵּי־צָרְכּוֹ fertig waschen.
Намы́каться פ״ח נוֹעַ וְנוֹד לָרוֹב, —רוּד umher-schlendern.
Намы́ливать, -лить פ״י עַל־ מָרוֹחַ בֹּרִית einseifen.
Намѣ́ливать, -мѣ́лить פ״י עַל־ מָרֵק נֶתֶר ankreiden.

Намѣревáться פ״ח חָשׁוֹב, זָמוֹם vorhaben.
Намѣ́реніе ס׳ מְזִמָּה, זָמָם, מַחֲשָׁבָה, עֲצַת־נֶפֶשׁ, צְדִיָּה; עַשְׁתֹּנֶת das Vorhaben.
Намѣ́ривать, -рять פ״י עָרוֹךְ לְפִי־מִדָּתוֹ abmessen.
Намѣ́стникъ ז׳ סֶגֶן, פֶּחָה, מִשְׁנֶה Stellvertreter. -ничій, -ническій ת׳.
Намѣ́стничество ס׳ פְּקִידוּת מִשְׁנֶה Statthalterschaft
Намѣ́сто ת״פ בִּמְקוֹם, תַּחַת anstatt.
Намѣ́тка נ׳ אוֹת, תָּו Kennzeichen.
Намѣчáть, -мѣ́тить פ״י 1) סָמוֹן, הַתְוֵה תָו bezeichnen. 2) כּוֹנֵן לִירוֹת אֶל־, קָלוֹעַ אֶל־הַמַּטָּרָה zielen.
Намѣ́шивать, -мѣси́ть פ״י אֶל־ בָּלוֹל, עָשֹׂה בְלִיל beimischen.
Нанáшивать, -носи́ть פ״י נָשׂוֹא וְהָבֵא herbeitragen.
Нанесéніе ס׳ מַשְׂאוֹת, הָבִיא Herbeitragung. Н. удáра מַכַּת־יָד. Н. оби́ды הַבָאוֹת, הַקָּלוֹת, הַכְלִים.
Нани́зывать, -зáть פ״י עַל־ (פנינים) חָרוֹז anreihen.
Нáнизь, -ни́зка נ׳ חָרוּז Aufreihung.
Нанимáть, Наня́ть פ״י שָׂכוֹר miethen.
Нáнка נ׳ מִין אֵטוּן סִנִּים Nankin. -ковый ת׳.
Нáново ת״פ שֵׁנִית, עוֹד הַפַּעַם von Neuem. Нановó לְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה zu Neujahr. Нанóвѣ חָדָשׁ, בָּא מִקָּרוֹב neulich.
Наноси́ть, -нéсть פ״י אֶל־ לָרוֹב, נָשׂוֹא —, הָבֵא herbeitragen. Н. кому увѣ́чье נָתוֹן מוּם בְּ־. Н. кому оскорблéніе נָתוֹן בְּ־ דָּפִי. פ״ס: И нанеслó перепё-ловъ וַיָּגָז שַׂלְוִים.
Нанóсный ת׳ מוּבָא מֵרָחוֹק, —נִשָּׂא angeschwemmt.
Нанóсъ ז׳ נֶטֶל, (מֵרוּחַ) עֲרֵמָה נִשָּׂאָה מִמַּיִם Angeschwemmtes.
Нанюхаться פ״ח הָרֵחַ דַּיּוֹ sich satt riechen. [theil.
Наоборóтъ ת״פ לְהֶפֶךְ, נֶהְפּוֹךְ umgekehrt, im Gegen-
Наобу́мъ ת״פ לְתֻמּוֹ, מִבְּלִי חַשֵּׁב דַּרְכּוֹ aufs Gerathe-
Наостри́ть см. Навáстривать. [wohl.
Нáоткось ת״פ עָקֹב, מֻטֶּה הַצִּדָּה etwas schief.
Нáотмашь ת״פ בְּהִשּׁוֹג אָחוֹר rückwärts.
Наотрѣ́зъ ת״פ בְּאֵין תּוֹחֶלֶת, בְּהָשִׁיב רֵיקָם entscheidend.
Нападáть, -пáсть פ״ע (אוֹיֵב) עַל־ בּוֹא, —נָפוֹל, —הִתְנַפֵּל, —הִתְגּוֹלֵל, —פָּשׁוֹט überfallen. И онъ напáлъ на нихъ וַיַּעַט בָּהֶם. Онъ напáлъ на мысль מָצָא תַחְבֻּלָה, לִבּוֹ יְעָצוֹ. На негó напáлъ сонъ נָפְלָה עָלָיו תַּרְדֵּמָה.
Нападéніе ס׳ קְרָב, פֶּרֶץ אוֹיֵב בְּ־, מְבוֹא עָם Ueberfall
Напáдки ז״ר מִפְגָּע, תּוֹאֲנָה, מוֹקֵשׁ, מְדָנִים Angriffe.
Напáдчивый ת׳, -чикъ ז׳ אִישׁ מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת

מְדָנִים geneigt zu kränken.
Напáдывать, -пáдать פ״י עוּט עַל־, —נוּחַ heran=
Напáивать,-паять פ״י הַתֵּךְ וְהַדְבֵּק anlöthen. [fallen.
Напáивать, -поить פ״י הַרְוֵה, הַשְׁקֵה tränken. Н. дó-пьяна הַשְׁכֵּר berauschen.
Напáйка נ׳ דֶּבֶק בִּבְדִיל Anlöthung.
Напáкостить פ״י עֲשֵׂה תוֹעֵבוֹת לָרוֹב Unfug anrichten.
Напáлзывать,-ползáть, -ползти́ פ״ע זָחוֹל וּבוֹא לָרוֹב herbeikriechen.
Напáлокъ (-лка) ז׳ בֵּית־הַבֹּהֶן בְּנַעַל־יָד Daumen am
Напáмят— см. Напомин—. [Fausthandschuh.
Напáривать, -пáрить см. Выпар—.
Напасáть, -сти́ פ״י הָכֵן לְמַדַּי vorräthig machen. -сти́сь פ״ח הָכֵן דֵּי־צָרְכּוֹ sich versorgen.
Напáсть см. Нападáть и Напáдывать.
Напáсть נ׳ שׁוֹאָה, הַוָּה, נֶכֶר, אֵיד, שֹׁד נ׳ Unglück.
Напáхтать פ״י חַבֵּץ—, חֲבוֹט חֶמְאָה לְמַדַּי *viel Butter
Напáчкать פ״י טַנֵּף, גָּאֵל beschmutzen. [schlagen.
Напáять см. Напáивать.
Напекáть, -печь פ״י אֲפֵה דֵּי־צָרְכּוֹ viel backen.
Наперебóй см. Напереры́въ.
Напереди́ ת״פ בְּרֹאשׁ, רִאשׁוֹנָה, לִפְנֵי voran.
Наперёдъ ת״פ בְּטֶרֶם בּוֹא, מִקֶּדֶם, מֵרֹאשׁ voran; zuvor.
Наперекóръ ת״פ קֶרִי, לַמְרוֹת עֵינֵי—, נֶגֶד zuwider.
Напереры́въ ת״פ בְּהִתְחָרוֹת אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ wetteifernd unter einander.
Наперехвáтъ см. Напереры́въ.
Напéрсникъ ז׳ 1) חֹשֶׁן Brustschild. 2) יְדִיד נֶפֶשׁ
Напéрсный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הֶחָזֶה Brust=. [Liebling.
Напёрстникъ,-стничекъ ז׳ טַבַּעַת הַתּוֹפְרִים Nähering. [Fingerhut. -сточный ת׳.
Напéрстокъ (-тка) ז׳ (כלים כו) בֵּית־אֶצְבַּע (לתופר)
Напёрсточникъ ז׳ עוֹשֶׂה בָּתֵּי־אֶצְבַּע Fingerhutmacher. [-ся נפ׳ הֻחְרַט בִּדְפוּס gedruckt werden.
Напечáтать פ״י הוֹצֵא לָאוֹר בִּדְפוּס, *הַדְפֵּס* drucken.
Напечатлѣвáть,-лѣть פ״י שׂוּם כַּחוֹתָם; חָקֹּה עַל־לוּחַ עַל־לֵב dem Gedächtniß einprägen. -ся נפעל.
Напéчь см. Напекáть.
Напивáться, -пи́ться פ״ח שָׁתֹה דַיּוֹ (לִרְוָיָה) sich satt trinken. Н. дó-пьяна הִשְׁתַּכֵּר, שָׁתֹה לְשִׁכָּרוֹן.
Напи́ливать,-ли́ть פ״י נַסּוֹר בְּמַשּׂוֹר לְמַדַּי fertig sägen.
Напи́локъ (-лка) ז׳ מְגֵרָה Feile. -лочный ת׳.
Напинáться, -пну́ться פ״ח בְּ־ הִכָּשֵׁל, הִתְנַגֵּף, הִנָּגֵף anstoßen auf...
Напирáть, -перéть פ״י 1) עַל־ לָחוֹץ, הִתְדַּפֵּק, הָעֵק —אַלֵּץ אֶת־, נְגוֹשׂ־פְּצוֹר—, אוּץ בְּ־ 2) drücken. תַּחַת— הִתְאַמֵּץ עַל־ drängen auf...
Написáть פ״י כְּתוֹב עַל־סֵפֶר (בְּסֵפֶר) aufschreiben.
Напи́токъ (-тка) ז׳ מַשְׁקֶה, שִׁקּוּי, סֹבֶא Getränk.
Напи́тывать, -питáть פ״י 1) הַשְׁקֵה, הַרְוֵה; הַרְטֵב, מַלֵּא מַיִם tränken. 2) הַאֲכֵל לָשֹׂבַע, הַשְׂבֵּעַ sättigen. -ся פ״ח 1) אָכוֹל דֵּי־שָׂבְעוֹ, שָׂבוֹעַ sich sättigen. 2) הִמָּלֵא מַיִם; רָטוֹב, שָׁקֹה, רָוֹה sich vollsaugen.
Напи́хивать, -хáть, -хну́ть פ״י מַלֵּא vollstopfen.
Напи́чкать פ״י מַלֵּא vollstopfen. [-ся נפ׳.
Наплáвливать, -плавля́ть, -плáвить פ״י 1) הַשְׁחֵה דֹּבְרוֹת לְמַדַּי Holz anflößen. 2) הַתֵּךְ לְמַדַּי, צָרוֹף— fertig schmelzen. [hölzchen.
Наплавóкъ (-вкá) ז׳ עֵץ־שַׁיִט (לְדַיָּגִים) Schwimm=
Наплáвъ ז׳ 1) הֲלִיכַת—, שַׁיִט אֳנִיָּה freier gang des Bootes 2) הֲלָאַת שִׂיד וְאַבְנֵי־גִיר Tropfstein.
Наплáкать פ״י (מִדְמָעָה) מִבְּכִי (עיניו) הַמְסֵה sich krank weinen. -ся פ״ח בָּכֹה הַרְבֵּה בְכֹה sich satt weinen.
Наплáстать פ״י פַּלֵּחַ לְמַדַּי anspalten. [speien.
Наплёвывать, -плевáть פ״י עַל־ יָרוֹק, לַ־ בָּזֹה be=
Наплёкій ת׳ (עוף) לְבֶן־נוֹצָה וְצַוָּארוֹ כְּעֵין תְּכֵלֶת weiß mit bläulichem Nacken.
Наплёски ז״ר שְׁאוֹן גַּלִּים, דָּכְיֵי Schaum, Gischt.
Напле́скивать, -скáть פ״י מָחֹה שֶׁטֶף גַּלָּיו אֶל־ bespritzen.
Наплетáть,-плéсть פ״י 1) שָׂרֵג; עֲשֵׂה מַחְלָפוֹת לְמַדַּי viel flechten. 2) טָפוֹל שֶׁקֶר, הַצְמֵד מִרְמָה דֵּי־צָרְכּוֹ viel Unsinn schwatzen. [stück.
Напле́чіе ר׳, -чникъ ז׳ עֲדִי־הַכְּתֵפַיִם, כְּתֵפוֹת Schulter=
Наплоди́ть פ״י יָלוֹד לָרוֹב, —הוֹלֵד—, הַפְרֵה vermehren. -ся פ״ח פָּרֹה, רָבֹה sich vermehren.
Наплывáть,-плы́ть פ״ע 1) עַל־ פָּגוֹעַ בְּשׁוּטוֹ schwimmend anstoßen auf... 2) הִגָּרֵף וְהִקָּבֵץ מִשֶּׁטֶף מַיִם, הַסְפֵּחַ— heranschwimmen. 3) צָבֹה, הִמָּלֵא לֵחַ anschwellen. [schwemmt.
Наплывнóй, -лывóй ת׳ סְפוּחַ מִשֶּׁטֶף מַיִם ange=
Наплы́въ ז׳ 1) גֶּרֶשׁ רֶפֶשׁ וָטִיט מִשֶּׁטֶף מַיִם, סְפִיחַ das Angeschwemmene. 2) (בצמחים) שְׂאֵת, סַפַּחַת Auswuchs.
Наплѣ́сневѣлый ת׳ עָלֶה רִקָּבוֹן, עָבֵשׁ beschimmelt.
Наплю́нуть см. Наплёвывать.
Напляса́ть פ״י רָקוֹד עַד־לָחֳלִי durch Tanzen erwerben. -ся פ״ח רָקוֹד בִּמְחוֹלוֹת דַּיּוֹ, —חוּל sich satt tanzen.
Напну́ться см. Напинáться.
Наповáлъ ת״פ בְּהַפִּיל אַרְצָה mausetodt.

Наподдава́ть פ"י הוֹסֵף עַל־חֹם בֵּית־הַרְחָצָה die Badehitze vermehren. [nach der Art.
Наподо́біе כְּמוֹ, כְּעֵין, כְּתֹאַר, כִּדְמוּת, כְּתַבְנִית ת"פ
Наподря́дъ ת"פ כְּדִבְרֵי הַבְּרִית, כִּמְדֻבָּר wie auf Bestellung.
Наподхва́тъ ת"פ קַל־מְהֵרָה, חִישׁ schnell. [stellung.
Напои́ть см. Напа́ивать.
Напое́ніе ס' הַרְווֹת, רְוָיָה, הַשְׁקוֹת das Tränken.
Наполза́ть, -зти́ см. Напа́лзывать.
Наполне́ніе ס' מַלֵּאת, מִלּוּא, מְלֹא das Anfüllen.
Наполня́ть, -по́лнить פ"י מַלֵּא anfüllen. -ся פ"ח הִמָּלֵא, מָלֹא sich anfüllen.
Напома́живать, -ма́дить פ"י מָשׁוֹחַ שְׂעָרוֹ לְמַדַּי einpomadiren. -ся פ"ח הִמָּשַׁח; מָשׁוֹחַ שְׂעָרוֹ sich einp.
Напомина́ніе ס' אַזְכָּרָה, מַזְכֶּרֶת, זֵכֶר das Erinnern.
Напомина́тельный ת' זִכָּרוֹן, מַזְכִּיר— erinnernd.
Напомина́ть, -по́мнить, -помяну́ть פ"י הַזְכֵּר erinnern. [bestäuben. -ся פ"ח הִכָּסֵה אָבָק bestäubt w.
Напора́шивать, -роши́ть פ"י הַעֲלֵה אָבָק עַל־
Напо́рный ת' מֵעִיק, מַטְרִיחַ, דּוֹחֵק, דּוֹחֶה drängend.
Напорожнѣ́ ת"פ רֵיקָם leer.
Напо́ръ ז' אֶכֶף, כֹּבֶד, עָקָה, לַחַץ, דְּחִי Andrang.
Напослѣ́ди, -слѣ́докъ ת"פ לְסוֹף, בָּאַחֲרוֹנָה zuletzt.
Напотѣ́лый ת' מְכֻסֶּה זֵעָה, עוֹטֶה זֵעָה beschwitzt.
Напотѣ́ть, -ся פ"ע כָּסֹה זֵעָה, עָלֹה זֵעָה schwitzen.
Напоя́ть см. Напа́ивать.
Напра́вка נ' הַשְׁחָזָה*, חִדּוּד, חֲדֹד das Schärfen.
Направле́ніе ס' מְגַמַּת פְּנֵי־, פָּנִים, דֶּרֶךְ Richtung.
Направля́ть, -пра́вить פ"י 1) הָסֵב, הַפְנֵה, אֲשֶׁר שׂוּם פְּנֵי־, כּוֹנֵן אֶל־, הַדְרֵךְ wenden, richten. 2) חַדּוֹד, מָרוֹט, שָׁנוֹן schärfen. -ся 1) פ"ח פְּנֵה, שׂוּם פָּנָיו אֶל־, לָלֶכֶת אֶל־ sich richten. 2) נפ' הוּחַד geschärft werden.
Напра́во ת"פ אֶל־יָמִין, הַיָּמִין rechts. [digung.
Напра́слина נ' עֲלִילַת־שָׁוְא, דִּבָּה fälschliche Beschul=
Напра́сно ת"פ לְתֹהוּ, לָרִיק, עַל־שָׁוְא, לַשָּׁוְא, חִנָּם um=
Напра́сный ת' תֹּהוּ, שָׁוְא, חִנָּם vergeblich. [sonst.
Напра́шивать, -проси́ть פ"י קְרֹא (אורחים) לָרֹב zusammenbitten. -ся פ"ח הִשָּׁאֵל, הִדָּרֵשׁ לְלֹא־קְרָאוּהוּ
Напре́дь ת"פ לִפְנֵי זֶה, לְפָנִים zuvor. [sich aufdrängen.
Напресто́льный ת' אֲשֶׁר עַל שֻׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת Altar=.
Наприме́ръ, -прикла́дъ ת"פ כְּמוֹ, לֵאמֹר (ירמיה ג, א), לְמָשָׁל, כְּדוּגְמָא* zum Beispiel.
Напрока́зить, -зничать פ"ע הִתְהוֹלֵל לָרֹב viel dumme Streiche anrichten.
Напрока́тъ ת"פ בְּמַשְׂכֹּרֶת, בִּשְׂכִירָה miethweise.
Напролётъ ת"פ חָלוֹף וְעָבוֹר durch und durch.

Напроло́мъ ת"פ פָּרוֹץ וְעָבוֹר durchbrechend.
Напропалу́ю ת"פ לְתֹהוּ, לַשַּׁחַת, עֲדֵי־אֹבֵד unsinnig.
Напро́сливый ת' עַז־נֶפֶשׁ, נִדְרָשׁ לְלֹא־קְרָאוּהוּ zudringlich.
Напро́тивъ ת"פ 1) נֶגֶד, נֹכַח, לְעֻמַּת, לִפְנֵי, מוּל, מִמּוּל, אֶל־מוּל— gegenüber. 2) הֵפֶךְ, לְהֵפֶךְ, נֶהְפּוֹךְ im Gegentheil. [—מָתוֹחַ straff anziehen, spannen.
Напру́живать, -жить פ"י מָשׁוֹךְ מְאֹד, הַצְּבֵה, הַדְרֵךְ,
Напры́гивать, -гать, -гну́ть פ"ע דַּלֵּג, וְהִנָּגֵף בְּ־, הִנָּגֵף בְּ־ בִּרְכָּו springen auf...
Напры́скиваніе ס' הַזּוֹת das Bespritzen.
Напры́скивать, -скать פ"י זְרוֹק—, הַזֵּה עַל־ bespritzen. -ся 1) נפ' זֹרַק עַל־ bespritzt werden. 2) פ"ח הַזֵּה עַל־בְּשָׂרוֹ sich bespritzen.
На́прыскъ ז' צֶבַע נָקֹד וּבָרֹד Gesprenkeltes.
Напры́снуть см. Напры́скивать.
Напряга́ть, -пря́чь פ"י מָתוֹחַ, דָּרוֹךְ; Н. лукъ דָּרוֹךְ קֶשֶׁת, —מַלֵּא spannen. Н. си́лы אַמֵּץ זְרוֹעוֹתָיו anstrengen. -ся פ"ח הִתְאַמֵּץ, עָמוֹל, יָגוֹעַ, יָעוֹף עֹז sich anstrengen.
Напряда́ть, -пря́сть פ"י הָכֵן מַטְוֶה anspinnen.
Напряже́ніе ס' מַאֲמַצֵּי כֹחַ, יְגִיעַ, תְּאוּנָה Anstrengung.
Напряжённость נ' אֹמֶץ כֹּחַ, חֹזֶקֶת הַיָּד Angestrengtheit. [דְּרוּכָה.
Напряжённый ת' דָּרוּךְ gespannt. Н. лукъ קֶשֶׁת
Напрями́къ, -мки́ ת"פ מֵישָׁרִים, נֶגְדָּה, לֹא־בַסֵּתֶר, נֹכַח עֵינֵי— offenherzig, gerade.
Напря́нуть см. Напры́гивать.
Напуга́ть פ"י יָרֹא, הַפְחֵד, בַּעֵת einschrecken.
Напу́дривать, -дрить פ"י נוֹף אַבְקַת בֹּשֶׂם עַל־ einpudern. -ся פ"ח הִתְאַבֵּק בְּבֹשֶׂם* sich bepudern.
Напужа́ть см. Напуга́ть.
Напуска́ть, -сти́ть פ"י 1) אָסוֹף אֶל־, נָתוֹן לָבוֹא viel hereinlassen. 2) הַסֵּת בְּ־, הַשֵּׂא—, הָדֵחַ—, הָבֵא עַל־ anhetzen. -ся פ"ח בּוֹא עַל־, הִתְגּוֹלֵל—, הָלוֹן עַל־, שָׁפוֹךְ אַפּוֹ— anfallen.
Напускно́й ת' 1) אָסוּף אֶל־תּוֹךְ eingelassen. -ны́е сапоги́ נַעֲלַיִם עַד־הַבִּרְכַּיִם. 2) עָשׂוּי רַק לְמַרְאֵה־ עֵינַיִם, מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים, תֹּהוּ— scheinbar, falsch.
Напускъ ז' מִשְׁלַחַת das Anhetzen.
Напу́тственный ת' אֲשֶׁר לְמַסָּע, לַדֶּרֶךְ— zur Reise.
Напу́тствовать (-ствую) פ"י נָתוֹן צֵידָה לַדֶּרֶךְ zur Reise mitgeben.
Напу́тывать, -тать פ"י אָגוֹד חַרְצֻבּוֹת, שָׂרֵג verwirren. -ся פ"ח שָׂרֹג, הִשְׂתָּרֵג sich verwirren.

Напуха́ть, -пу́хнуть פ״ע צבה, פרוח אבעבעות anschwellen.
Напу́хлость נ׳ צבות Geschwulst.
Напу́хлый ת׳ צבה, פורח אבעבעות angeschwollen
Напу́чивать פ״י מלא רוח, נפח, הצבה anschwellen. -ся פ״ח התנפח, צבה sich aufblähen.
Напуща́ть см. Напуска́ть.
Напы́ливать, -пыли́ть פ״י העלה אבק על־ bestäuben. -ся פ״ח (פיח) הכסה אבק sich b.
Напыща́ть פ״י מלא רוח גאוה stolz machen. -ся פ״ח התנשא, התגאה stolz sein.
Напы́щенность נ׳ 1) רהב, רוח גאוה Aufgeblasenheit. 2) לשון מדברת גדלות, גדולות, עתק Schwulst.
Напы́щенный ת׳ עתק (לשון) schwülstig. Н. слогъ
Напѣва́ть, -пѣть פ״י החל השיר anstimmen ein Lied. -ся פ״ח שיר די, זמר למדי, הרבה שיר sich satt singen.
Напѣвъ ז׳ מערכת שיר Melodie. -вный ת׳.
Напѣ́нивать, -пѣнить פ״י העלה קצף, החמר, הבע Schaum aufschlagen. -ся פ״ח עלה קצף, חמור schäumen.
Напя́ливать, -пялить פ״י מתוח על־, משוך—, פרשו— aufspannen. -ся נפ׳.
Нарабо́тывать, -бо́тать פ״י 1) עשה למדי fertig machen. 2) השתכר בעבודתו erarbeiten. -ся פ״ח עמול למדי, עשה במלאכה די sich satt arbeiten.
Наравнѣ ת״פ כמו, עם־, כ־ כ־ ebenso wie. Му́дрый н. съ глу́пымъ החכם עם־הכסיל. Ты наравнѣ съ нимъ כמוך כמוהו.
Нара́доваться פ״ח שבוע שמחות sich viel freuen.
Нарожда́ть, -роди́ть פ״י ילוד לרוב viel gebären. -ся פ״ח ילוד לרוב, פרה— heranwachsen. Народи́лось хлѣба הדגן יפרץ. Народи́лся мѣсяцъ הירח הולך וגדל.
Нара́мникъ ז׳ אפוד Oberkleid des Hohepriesters.
Нараспа́шку ת״פ פתוח לרוחה offen, losgeknöpft.
Нараста́ть, -сти́ פ״ע עלה לרוב, צמוח—, פרה— anwachsen.
Нарасти́ть см. Нара́щивать.
Нарасхва́тъ ת״פ ברוב קונים, בקנאת איש מרעהו reißend, um die Wette.
Наращéніе ס׳ מרבית, נוספות Anwuchs.
Нара́щивать, -роща́ть, -рости́ть פ״י גדל, הצמח, הפרה, הרבה, שגשג anpflanzen.
Нарва́лъ ז׳ ארזל הים*, מין דג, ראם הים (ב״ב עד:) See-Einhorn.
Нарва́ть см. Нарыва́ть.
Нардъ ז׳ נרד Narde. -дный, -довый ת׳.
Нардѣва́ть פ״ע עמה חכלילות (פצע וחבורה) reifen.
Нардѣлость נ׳ (פצע) חכלילות Reife.
Нардѣлый ת׳ עוטה חכלילות (פצע) reif.
Нарека́ніе ס׳ תוכחה, גערה Vorwurf.
Нарека́ть פ״י 1) קרא שם ל־. 2) געור ב־, חרף את־ vorwerfen. -ся נפ׳ קרא בשם, הקרא sich nennen.
Наречéніе ס׳ קרא שם Benennung.
Наречёный ת׳ 1) קרוא בשם, נקוב benannt. 2) נועד, בחור bestimmt, erwählt.
Наре́чь см. Нарека́ть.
Нарисо́вка נ׳, -ва́ніе ס׳ חקות דמות Aufzeichnung.
Нарисо́вывать -сова́ть (עתיד -су́ю) פ״י תאר, חקה, צייר* aufzeichnen.
Нарица́тельное и́мя שם כללי* Gattungsname.
Наркоти́нъ ז׳ מין סם־מרפא, נסך תרדמה Narkotin.
Наркоти́ческій ת׳ מפיל רוח תרדמה, מישן betäubend.
На́ровень см. Наравнѣ́.
Народи́ть см. Нарожда́ть.
Наро́дность נ׳ משפט הגוי, דרך העם, טבע—* Volksthümlichkeit.
Наро́дный ת׳ העם—, הגוי— Volks-.
Народовла́стіе, -держа́віе ס׳ см. Демокра́тія.
Народонаселéніе ס׳ תכן יושבי הארץ Bevölkerung.
Народосчислéніе ס׳ מפקד העם, ספר Volkszählung.
Наро́дъ ז׳ עם, גוי, לאם, אמה, לשון Volk.
Нарожда́ть см. Наражда́ть.
Нарождéніе ס׳ מרבית, תרבות Auswuchs. Н. мѣсяца התחדש הסהר, חדש.
Наро́зно, -ро́знь ת״פ לבד, בצדיה getrennt.
Наро́къ ז׳ מועד, זמן Termin. -комъ ת״פ בזדון.
Наро́слый ת׳ העולה על־, הצומח— angewachsen.
На́рость נ׳ см. Наро́стъ.
Нарости́ть см. Нара́щивать.
Наро́стъ ז׳ שאת, ספחת Auswuchs.
Наро́читый ת׳ טוב מאד, טוב להפליא berühmt.
Наро́чно ת״פ בדעת, ברצון; בצדיה absichtlich.
Наро́чный ת׳ עתי, נועד, מוכן, נכון bestellt.
Нарою см. Нары́ть.
На́рта נ׳ בקמטשטקא עגלת־חרף רתומה לכלבים Hundegespann.
Нарту́чивать, -чить פ״י מרק כסף־חי על־ bequecksilbern.
Наруба́ть, -би́ть (עתיד -блю́) פ״י 1) חטוב למדי anhauen. Н. дровъ כרות עצים די. 2) חצוב אות ב־, חקוק על־. Наруби́ себѣ это на носу́ שים זאת לזכרון בין עיניך.
Нару́бка נ׳, -ру́бъ ז׳ 1) (עצים) מחטב das Hauen. 2) אות חצוב Einschnitt.
Нарубно́й ת׳ חצוב, מחקה eingekerbt.

Наруга́ться פ״ח נִגַּח זֶה אֶת־זֶה לָרוֹב sich satt zanken.
Нару́жи ת״פ חוּצָה, מִחוּץ draußen.
Нару́жность נ׳ מַרְאֶה, רְאִי־פָּנִי־ das Aeußere.
Нару́жный ת׳ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־, חִיצוֹן, ־חוּץ äußerlich.
Нару́жу ת״פ הַחוּצָה, אֶל־חוּץ, לַחוּץ nach außen; offenbar. Вывести н. חָשׂוֹף, גַּלֵּה, הוֹצֵא לָאוֹר.
Нарумя́нивать, -я́нить פ״י כָּחוֹל בַּפּוּךְ schminken. -ся פ״ח קָרוֹעַ בַּפּוּךְ פָּנָיו, הִכָּחֵל בַּפּוּךְ sich schm.
На́ручень(-чня) ז׳ אֶצְעָדָה Armband. -чни ר׳ אֲזִקִּים לַיָּדַיִם Handfesseln. [2) הַפְרֵעַ, הַשְׁבֵּת stören.
Наруша́ть, -ши́ть פ״י 1) הָפֵר, עֲבוֹר, חַלֵּל verletzen.
Наруше́ніе ס׳ הָפֵר Verletzung; Störung.
Наруши́тель ז׳ מְחַלֵּל, עוֹבֵר, מֵפִיר Verletzer; Störer. -льница נ׳. [Sternblume. -ци́ссовый ת׳.
Нарци́ссъ ז׳ חֲבַצֶּלֶת, נַרְקִיס* (ברכות מג:) Narcisse,
Нары מִשְׁכַּב־קְרָשִׁים, מִשְׁכָּב מְלוּחוֹת עֵץ־ Schlafbank.
Нарыва́ть, -рва́ть פ״י 1) קָטוֹף לְמַדַּי—, צָבוֹט reißen. 2) צָבֹה—, הִשָּׁתֵר עֳפָלִים eitern.
Нарыва́ть, -ры́ть (-ро́ю) פ״י חָפוֹר לְמַדַּי—, כָּרֹה ausgraben.
Нарывно́й ת׳ עָשׂוּי לְמָזוֹר Zug=. [ausgraben.
Нары́въ ז׳ שְׂאֵת, עֹפֶל, אֲבַעְבֻּעָה Geschwür.
Нары́льникъ ז׳ מַחְסוֹם, נֶזֶם־אַף (לבהמה) Maulkorb.
Нары́скаться פ״ח שׁוֹט בָּאָרֶץ דַּיּוֹ sich satt laufen.
Нары́скъ ז׳ (בַּצַּיִד) עִקְּבוֹת שׁוּעָל Spur vom Fuchse.
Нары́ть см. Нарыва́ть.
Нарѣ́звиться פ״ח הִתְהוֹלֵל כְּנַפְשׁוֹ sich satt tollen.
Нарѣ́зка נ׳, **-рѣ́зъ** ז׳ פִּתּוּחַ, שֶׂרֶט, גְּדוּדָה Einschnitt.
Нарѣ́зывать, -рѣ́зать פ״י 1) גָּזוֹר לְמַדַּי—, כָּרוֹת anschneiden. 2) נָתוֹן שֶׂרֶט בְּ־, עָשֹׂה שָׂרֶטֶת, שָׂרוֹט einschneiden. [(בדקדוק) תֹּאַר הַפֹּעַל Umstandswort.
Нарѣ́чіе ס׳ 1) לְשׁוֹן עַם, מַדְבָּר—, נִיב Mundart. 2)
Нарю́миться פ״ח בָּכֹה הַרְבֵּה sich satt weinen.
Наря́дливость נ׳ אַוַּת־הָעֲדָיִים Putzsucht.
Наря́дный ת׳ 1) מָלֵא הוֹד, עוֹטֵה עֲדִי־עֲדָיִים geputzt.
Наряду́ ת״פ см. Наравнѣ́. [2) עָרוּךְ, מוּכָן bestimmt.
Наря́дчикъ ז׳ שׁוֹטֵר עַל־הָעוֹשִׂים בַּמְּלָאכָה Aufseher über Arbeiter.
Наря́дъ ז׳ 1) מַעֲטֶה, תִּלְבֹּשֶׁת, שִׁית, מַדּוֹ, מַד Tracht, Putz. 2) מַתְכֹּנֶת—, תֹּכֶן זְנֵי־מַאֲכָל Küchenzettel. 3) см. Заря́дъ.
Наряжа́ть, -ряди́ть פ״י 1) צַוֵּה, הָכֵן, עָרוֹךְ anordnen. 2) הַלְבֵּשׁ עֲדָיִים, פָּאֵר, יַפֵּה ausputzen. -ся פ״ח עָטֹה עֲדִי, עֲדֹה, הִתְיַפֵּה sich ausputzen.
Наса́дка נ׳ שׂוּמַת־״ עַל־ das Aufstecken.
Насажде́ніе ס׳ נְטִיעַ, מַטָּע Anpflanzung.

Наса́живать, -сажда́ть, -сажа́ть, -сади́ть פ״י 1) שָׁתוֹל, נָטוֹעַ, שׂוּם עַל־ הוֹשֵׁב לָרוֹב; setzen. 2) pflanzen. -ся נפ׳.
Наса́сывать, -coса́ть פ״י מָצֹה לְמַדַּי viel saugen. -ся פ״ח שָׁתֹה לְמַדַּי—, עֲלֹעַ—, יָנוֹק sich satt saugen.
Насви́стывать, -ста́ть פ״י הָחֵל לְצַפְצֵף, שִׁיר pfeifen.
Населе́ніе ס׳ 1) הוֹשִׁיב אֶרֶץ, הַשְׁכִּין— Ansiedelung. 2) יוֹשְׁבֵי—, גֵּרֵי—, שְׁכַן־אֶרֶץ Bevölkerung.
Населя́ть, -ли́ть פ״י 1) הַשְׁכֵּן בְּ־, יַשֵּׁב—, הוֹשֵׁב— bevölkern. 2) מַלֵּא אָדָם, הוֹשֵׁב אֶרֶץ bewohnen. -ся נפ׳ הוּשַׁב, הִמָּלֵא מִשְׁכְּנוֹת אָדָם bevölkert werden.
Наси́женное мѣ́сто מָקוֹם שֶׁכְּבָר נֶאֱחַז (הִסְכִּין) בּוֹ בְּעָלָיו.
Наси́живать, -сидѣ́ть פ״י 1) צָרוֹף מַשְׁקֶה abziehen (Branntwein). 2) יָשׁוֹב עַד־לָחֳלִי sich eine Krankheit ansitzen. -ся פ״ח יָשׁוֹב יָמִים רַבִּים עַל־; יָשׁוֹב עַד־כֹּשׁ lange sitzen.
Наси́ливать, -ли́ть פ״י עַנֵּה, אָנוֹס, כָּבוֹשׁ Gewalt anthun. -ся פ״ח הִתְאַמֵּץ לְ־ sich anstrengen.
Наси́ліе, -льство ס׳ חָמָס, אָוֶן, עֹשֶׁק, מוּטָה, שֹׁד, חָזְקָה, פֶּרֶךְ Gewaltthätigkeit.
Насилова́ніе ס׳ עִנּוּת, כִּבּשׁ, אֹנֶס* das Nothzüchtigen.
Наси́ловать (-лую) см. Наси́ливать.
Наси́лу ת״פ בְּחֹזֶק יָד, בְּרָב־עָמָל mit Mühe.
Наси́льникъ ז׳ אִישׁ חֲמָסִים, אִישׁ זְרוֹעַ, חוֹמֵץ, פָּרִיץ Bedrücker.
Наси́льничать פ״י עָשׁוֹק, חָמוֹס Gewalt ausüben.
Наси́льно, -си́льственно ת״פ בְּחָזְקָה, בְּחֹזֶק־יָד, בְּאֹנֶס* gewaltsam.
Наси́льный, -си́льственный ת׳ אָוֶן—, עֹשֶׁק—, חָמָס— gewaltsam. [anschaben.
Наска́бливать, -скобли́ть פ״י גָּרֵד לְמַדַּי—, הַקְצֵה
Наска́зывать, -за́ть פ״י הַבֵּעַ אֲמָרִים לָרוֹב hersagen.
Наска́кивать, -скака́ть, -скокну́ть, -скочи́ть פ״ע 1) הַקְהֵל עַל־סוּסִים דּוֹהֲרִים heransprengen. 2) הִנָּגֵף בְּ־ בְּדַלְּגוֹ springend anstoßen.
Насквозь ת״פ חָלוֹף וְעָבוֹר, בְּעַד durch und durch.
Наскита́ться פ״ח רוֹד לָרוֹב—, נוֹעַ וָנוֹד viel herum= [irren.
Наско́къ ז׳ דְּהָרָה עַל־ Ansprung.
Наско́лько ת״פ כְּפִי wieviel.
На́скоро ת״פ חִישׁ, בְּחִפָּזוֹן, קַל־מְהֵרָה schnell.
Наскреба́ть, -скре́сть פ״י גָּרֵר לְמַדַּי anschaben.
Наску́чивать, -ча́ть, -чи́ть פ״ע הָיֹה לְזָרָא לְ־, הִלָּאֵה überdrüßig werden.
Наслажда́ть, -слади́ть פ״י שַׂמַּח, עַדֵּן, הַמְתֵּק, עַנֵּג

erquicken. -ся פ״ח הִתְעַנֵּג, הִתְעַלֵּס, נְעִימוֹת שָׂבוֹעַ
sich ergötzen. [שְׂבַע שְׂמָחוֹת Genuß-
Наслажде́ніе ס׳ שַׁעֲשֻׁעַ, נְעִימוֹת, עֹנֶג, נֹעַם, תַּעֲנוּג,
Насла́ивать, -слои́ть פ״י עָרוֹךְ לוּחוֹתַיִם aufschichten.
Насла́ть см. Насыла́ть.
Насла́щивать, -сласти́ть פ״י הַמְתֵּק versüßen.
Наслоня́ться פ״ח הִשָּׁעֵן אֶל־ sich anlehnen.
Наслу́шиваться, слу́шаться פ״ח שָׁמוֹעַ לָרוֹב sich satt hören. Пѣнія его не наслу́шаешься לֹא־תִמָּלֵא אֹזֶן מִשְּׁמֹעַ שִׁירוֹ.
Наслы́шиваться, -слы́шаться פ״ח שָׁמוֹעַ רַב שְׁמוּעָה רַבּוֹת viel hören. Я мно́го наслы́шался о тебѣ שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ. [sagen.
Наслы́шка נ׳ אֹזֶן שֵׁמַע, אָזְנַיִם מִשְׁמַע das Hören-
Наслѣди́ть פ״י 1) הַשְׁאֵר עִקְּבוֹתָיו אַחֲרָיו עַל־ Spuren hinterlassen. 2) מָצוֹא עִקְּבוֹת־ auf die Spur kommen.
Наслѣ́діе ס׳ מוֹרָשָׁה, יְרֻשָּׁה, נַחֲלָה Erbtheil.
Наслѣ́дникъ ז׳ יוֹרֵשׁ Erbe. -слѣ́дница נ׳.
Наслѣ́дный ת׳ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה Erb-.
Наслѣ́дованіе ס׳ רֶשֶׁת, יְרֹשׁ das Erben.
Наслѣ́довать (-дую) פ״י נָחוֹל, יָרוֹשׁ erben.
Наслѣ́дственный ת׳ אָחוּז בְּמִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה ererbt. -венное имѣніе נַחֲלַת מוֹרָשָׁה.
Наслѣ́дство см. Наслѣ́діе.
Насма́ливать, -смоли́ть פ״י חָמוֹר בַּזֶּפֶת, כָּפוֹר בַּכֹּפֶר verpichen. -ся נפ׳ הִכָּפֵר בַּכֹּפֶר betheert werden.
Насма́триваться, -смотрѣ́ться פ״ח רָאֹה רַבּוֹת sich satt sehen.
На́смерть ת״פ הַמָּוְתָה, עַד־מָוֶת zu Tode.
Насморка́ть פ״י מַלֵּא בְּרִיר־אַפּוֹ voll schnäuzen.
На́сморкъ ז׳ זוֹב הַנְּחִירַיִם, כֻּרְסָם* (חולין קה:) Schnupfen.
Насмѣха́ться פ״ח הַלְעֵג עַל־, שָׂחוֹק—, פָּצֹה פֶה—, הָתֵל בְּ־, הִתְקַלֵּס—, לָעוֹג לְ־, שָׂחוֹק— sich lustig machen, [bespotten.
На́смѣхъ ת״פ כִּמְצַחֵק, בִּשְׂחוֹק zum Scherz.
Насмѣши́ть פ״י עָשֹׂה צְחוֹק לְ־ zum Lachen bringen.
Насмѣ́шка נ׳ לַעַג, שְׁנִינָה, נִיב הֲתָלִים, לַעֲגֵי־שָׂפָה, מַהֲתַלָּה, קַלָּסָה Spott, Scherz.
Насмѣ́шливость נ׳ לָצוֹן, הֲתָלִים, קַלָּסָה Spottlust.
Насмѣ́шливый ת׳ 1) מְהַתֵּל, אוֹהֵב הֲתָלִים spottlustig. 2) מָלֵא לַעַג höhnisch.
Насмѣ́шникъ ז׳ לֵץ, אִישׁ לָצוֹן, מְרַדֵּף הֲתָלִים Spott-
Насмѣ́шничество ס׳ מַהֲתַלּוֹת Spötterei. [lustiger.
Насмѣжи́ть פ״י הַשְׁלֵג עַל־, יָרוֹד שֶׁלֶג voll schneien.
Насо́вывать, -сова́ть, -су́нуть פ״י 1) שׂוּם בְּ־, הַכְשֵׁל בְּ־, דָּחֹה אֶל־ aufschieben. 2) מַלֵּא, תָּקוֹעַ stoßen auf... -ся נפ׳.

Насоли́ть פ״י 1) הַמְלַח לְמַדַּי, מָלוֹחַ— ansalzen. 2) הַשְׂבֵּעַ בּוּז, הַרְוֵה לַעֲנָה Kränkung verursachen.
Насоса́ть см. Наса́сывать.
Насо́съ, ק׳ -со́сецъ (-сца) ז׳ מַשְׁאֵף, צִנּוֹר דּוֹלֶה מַיִם אוֹ רוּחַ Pumpe. -сный ת׳.
Насо́хлый ת׳ אֲשֶׁר יָבְשׁוּ פָּנָיו angetrocknet.
Насо́хнуть см. Насыха́ть.
Наспа́ться פ״ח יָשׁוֹן דַּיּוֹ, נוֹם— sich satt schlafen.
На́спѣхъ ת״פ בְּחִפָּזוֹן, קַל־מְהֵרָה in Eile.
Настава́ть, -ста́ть פ״ע קָרוֹב, בּוֹא, קוּם beginnen. Наста́лъ день בָּא הַיּוֹם. И наста́нутъ го́ды неурожа́я וְקָמוּ שְׁנֵי הָרָעָב.
Наставле́ніе ס׳ תּוֹרָה, מוּסָר, עֲצַת־חָכָם Belehrung.
Наставля́ть, -ста́вить פ״י 1) הַעֲמֵד, הַצֵּב, עָרוֹךְ viel hinstellen; richten. 2) הוֹרֵה, הַדְרֵךְ, אַשֵּׁר, יָעוֹץ, אַלֵּף unterrichten. И наста́вятъ васъ къ зна́нію וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה.
Наста́вникъ ז׳ מוֹרֶה, מְלַמֵּד, מְאַלֵּף, מַלְּף, מַדְרִיךְ, מְאַשֵּׁר Lehrer. -ница נ׳. -ническій, -ничій ת׳.
Наста́вничество ס׳ כְּהֻנַּת מוֹרֶה Lehreramt. [setzt.
Наставно́й, -ста́вочный ת׳ שׂוּם עַל־, מוּשָׂם— ange-
Наста́ивать, -стоя́ть פ״י 1) עָשֹׂה מֶסֶךְ מָסוֹךְ עַל־, מִשְׁרָה— den Aufguß machen. 2) הָאֵץ בְּ־, פָּצוֹר —, נָגוֹשׂ, פָּגוֹעַ bestehen, dringen auf... Онъ стро́го настоя́лъ חָזְקוּ דְּבָרָיו עַל־, הֶעְתִּיר דְּבָרָיו אֶל־.
Настёгивать פ״י 1) תָּפוֹר וְחַבֵּר anſteppen. 2) הַכֵּה וּפָצוֹעַ peitschen.
На́стежь ת״פ פָּתוּחַ לִרְוָחָה ganz offen.
Настига́ть, -сти́чь, -сти́гнуть פ״י הַשֵּׂג, מָצוֹא, פָּגוֹעַ einholen.
Настиже́ніе ס׳ מְצֹא, הַשִּׂיג das Einholen.
Настила́ть, -стла́ть פ״י שָׁטוֹחַ, רָבוֹד, רַפֵּד, יַצֵּעַ belegen.
Насти́лка נ׳ רְפִידָה, מַרְבַד, מַצָּע; רִצְפָּה, מַרְצֶפֶת [Belegung.
Насти́лочный ת׳ הַמַּצָּע—; הַמַּרְצֶפֶת— Beleg-.
Насто́й ז׳, -сто́йка נ׳ מֶסֶךְ, מִשְׁרָה Aufguß.
Насто́йчиво ת״פ בְּחָזְקַת־הַיָּד, בְּכָל־תֹּקֶף streng.
Насто́йчивость נ׳ תֹּקֶף, חָזְקָה, חָזְקַת־הַיָּד Beharrlichkeit.
Насто́йчивый ת׳ מְאַיֵּץ, מְאַלֵּץ, עוֹמֵד עַל־דַּעְתּוֹ* [beharrlich.
Насто́лько ת״פ כְּפִי, כְּמוֹ soviel.
Насто́льный ת׳ עָרוּךְ עַל־הַשֻּׁלְחָן Tisch-.
Настора́живать, -сторожи́ть פ״י הַצֵּב מוֹקֵשׁ, יָקוֹשׁ aufstellen. Н. у́ши הַקְשֵׁב אָזְנָיו.
Настоя́ніе ס׳ הַפְצַר, הָאִיץ das Beharren.
Настоя́тель ז׳ פְּקִיד בֵּית הַנְּזִירִים Klostervorsteher.

-льскій ת׳.
Настоятельный ת׳ נָחוּץ, נִמְרָץ dringend. [aufsicht.
Настоятельство ס׳ כְּהֻנַּת פְּקִיד בֵּית הַנְּזִירִים Ober=
Настоять פ״ע הִתְעַתֵּד, הִכּוֹן לָבוֹא bevorstehen. Настоять опасность רָעָה נִשְׁקָפָה. -ся פ״ח עָמוֹד עַד־ בֹּשׁ lange stehen.
Настоящій ת׳ 1) הַהֹוֶה gegenwärtig. Н. день הַיּוֹם הַזֶּה. -щее время עֵת חַיָּה. 2) נָכוֹן, — אֱמֶת — wahr, echt. -щее золото זָהָב טָהוֹר.
Настраивать см. Настроивать.
Настрачивать, -строчить פ״י 1) תָּפוֹר קַו לְקַו durch= nähen. 2) כָּתוֹב בְּחִפָּזוֹן niederschreiben.
Настрашить, -стращать פ״י יָרֵא, נָתוֹן מֹרֶךְ בְּ־ in Furcht setzen.
Настригать, -стричь פ״י גָּזוֹז לְמַדַּי fertig scheren.
Настрого ת״פ בְּחֶזְקַת־הַיָּד aufs Strengste.
Настроеніе ס׳ מַעַרְכֵי־לֵב, רוּחַ Stimmung. Дурное н. духа רוּחַ סָרָה.
Настроивать, -роить פ״י 1) בָּנֹה לָרוֹב aufbauen. 2) הָכֵן, כּוֹנֵן, עָרוֹךְ stimmen. 3) הַטֵּה לֵב־, — הַפְנֵה bereden.
Настройка נ׳ מַעֲרֶכֶת (כְּלִי־שִׁיר) Stimmung.
Настройщикъ ז׳ עוֹרֵךְ מֵיתְרֵי כְּלִי־שִׁיר Stimmer.
Настрочить см. Настрачивать. [anhobeln.
Настругивать, -стругать פ״י הַחֲלֵק בְּמַעֲצָד דַּיּוֹ
Настрѣливать, -лять פ״י יָרֹה בְּזִקִּים צַיִד לְמַדַּי zu= sammenschießen. [צָרְכּוֹ ankochen.
Настряпывать, -пать פ״י בַּשֵּׁל דֵּי, הָכֵן נָזִיד לְמַדַּי
Наступательно ת״פ הָלוֹךְ וְקָרֵב אֶל־ (הָאוֹיֵב) an= greifend.
Наступать, -пить פ״י דָּרוֹךְ עַל־, — בּוֹא, — אָתֹה treten; auftreten. Н. на непріятеля נָפוֹל עַל־הָאוֹיֵב. Наступила весна בָּא הָאָבִיב.
Наступленіе ס׳ בּוֹא, עֵת־בּוֹא das Heranrücken.
Наступчивость נ׳ חֵפֶץ קִרְבוֹת Zudringlichkeit.
Наступчивый ת׳ אִישׁ מָדוֹן, חֵפֶץ קִרְבוֹת zudring= [lich.
Наступъ ז׳ קְרָב Anfall.
Настурція נ׳ מִין צֶמַח הַדּוּ, גֶּן חָלָב* Kreuzblume.
Настъ ז׳ קִפְאוֹן הַשֶּׁלֶג Eisrinde.
Настывать, -стыть פ״ע הִמָּלֵא קָרָה, הָפוֹךְ קַר aus= [kühlen.
Настылый ת׳ מָלֵא רוּחַ קַר ausgekühlt.
Настыль נ׳ см. Настъ.
Насунуть см. Насовывать.
Насурьмить פ״י קָרוֹעַ בַּפּוּךְ, — מָשׁוֹחַ — כָּחוֹל schwärzen.

Насухо ת״פ לְחָרְבוֹן, עַד־יַבֶּשֶׁת ganz trocken. [nen.
Насучивать, -чить פ״י הַשְׁזֵר לְמַדַּי — עֲבֹת anzwir=
Насушивать, -шить פ״י יַבֵּשׁ וְהָכֵן לָרוֹב trocknen
Насушка נ׳ יַבֵּשׁ דֵּי־צָרְכּוֹ das Trocknen.
Насущный хлѣбъ לֶחֶם חֹק täglich. [aufzählen.
Насчитывать, -считать פ״י פָּקוֹד מִסְפַּר־, מָנֹה
Насылать, -слать פ״י שָׁלוֹחַ בְּ־, — הַשְׁלֵחַ, הָבֵא עַל־ schicken; auferlegen. -ся נפעל.
Насылка נ׳ מִשְׁלַחַת Zuschickung.
Насыпать, -сыпать פ״י שָׁפוֹךְ, צָבוֹר vollschütten.
Насыпка נ׳ שֶׁפֶךְ (חול או דגן) Aufschutt.
Насыпной ת׳ שָׁפוּךְ, צָבוּר aufgeschüttet.
Насыпъ ז׳ אַפַּרְכֶּסֶת, סַל מֵעַל לָרֵחַיִם* Mühltrichter.
Насыпь נ׳ סֹלְלָה, גַּב חֹמֶר, תֵּל, מִלּוֹא Aufschutt.
Насыхать, -сохнуть פ״י צָפוֹד עַל־ antrocknen.
Насыщать, -сытить פ״י הַשְׂבֵּעַ, מַלֵּא, רַוֵּה sättigen -ся פ״ח הִמָּלֵא, רָוֹה, שָׂבוֹעַ sich sättigen.
Насыщеніе ס׳ שֹׂבַע, שָׂבְעָה; רְוָיָה Sättigung.
Насѣвать, -сѣять פ״י 1) זָרוֹעַ לְמַדַּי besäen. 2) הָבֵר בִּכְבָרָה דַּיּוֹ, — הָנֵף ansieben.
Насѣвъ ז׳ זֶרַע, מִזְרָע Aussaat.
Насѣдать, -сѣсть פ״י נוֹחַ עַל־, — רָבוֹץ sich setzen.
Насѣдка נ׳ 1) תַּרְנְגֹלֶת עַל־בֵּיצֶיהָ Bruthenne. 2) עַיִשׁ עַל־בָּנֶיהָ Gluckhenne; Plejaden, Siebengestirn.
Насѣкать, -сѣчь פ״י חָרוֹת עַל־, — שָׂרוֹט einkerben.
Насѣкомое ס׳ שֶׁרֶץ Insekt.
Насѣкомоядный ת׳ אוֹכֵל שְׁרָצִים Insekten fressend.
Насѣлый ת׳ נָח עַל־, — רוֹבֵץ — שָׁטוּחַ angesetzt.
Насѣривать, -рить פ״י מָשׁוֹחַ בְּגָפְרִית beschwefeln.
Насѣстокъ (-тка) ז׳ מוֹט הַשֶּׁבֶת לְתַרְנְגוֹלִים Hüh= nerstange.
Насѣчка נ׳ 1) חָרֶט, שֶׂרֶט Kerbe. 2) פִּתּוּחַ עִם־כַּפְתּוֹרֵי צִיצִים Damascirung.
Насѣять см. Насѣвать.
Наталкивать, -толкать, -кнуть פ״י דָּחֹה עַל־, — הַדּוֹף, הַפְגֵּעַ בְּ־ stoßen auf... -ся פ״ח פָּגוֹעַ בְּ־, — פָּגוֹשׁ anstoßen.
Натапливать פ״י 1) הַסֵּק (תַּנּוּר) לְמַדַּי beheizen. 2) הַתֵּךְ לָרוֹב anschmelzen. -ся נפעל הֻסַּק; הֻתַּךְ be= heizt, geschmolzen werden.
Натаптывать פ״י רָמוֹס וְטַנֵּף tretend beschmutzen.
Натаривать, -торить פ״י 1) סֹל, סָלוֹל (מְסִלָּה) aus= treten. 2) אַלֵּף, לַמֵּד abrichten.
Натаскивать, -таскать, -тащить פ״י סְחוֹב וְהָבֵא zusammenschleppen. -ся 1) נפ׳ הֻסְחַב וְהוּבָא zusam= mengeschleppt werden. 2) פ״ח נוּעַ וְנוּד לְמַדַּי sich her=

umschleppen.
Натáчивать, -точи́ть פ״י מָרוֹט, שַׁנֵּן, חַדֵּד schärfen.
Натáять פ״ע הָמֵס לָרוֹב zerschmelzen.
Натвéрживать, -тверди́ть פ״י שׂוּם בְּלֵב, שַׁנֵּן לְ־־
einprägen. Н. рýку אַמֵּץ יָדוֹ לְ־. -ся נפעל.
Натвори́ть פ״י עֲשֵׂה לָרוֹב viel ausüben. [des.
Натёка נ׳ חִפֵּשׂ הַצַּיִד (ע״י הכלבים) Verfolgung des Wil=
Натекáть, -тéчь פ״ע 1) נָזוֹל—, דָּלוֹף לָרוֹב einfließen.
2) צָבֹה, נָבוֹעַ, חֳמַרְמַר anlaufen. 3) רָדוֹף וְהַשֵּׂג ver=
Натерéть см. Натирáть. [folgen.
Натерпѣ́ться פ״ח רָאֹה עֳנִי לְמַדַּי viel erdulden.
Натёсывать, -сáть פ״י הַקְצֵה, הָכֵן קוֹרוֹת מְהֻקְצָעוֹת
Натéчка см. Натёка. [לְמַדַּי zuhauen.
Натирáть, -терéть פ״י מָרוֹק, סוּךְ, מָרוֹחַ עַל־— ein=
reiben. -ся נפעל.
Нати́рка נ׳, -ранie ס׳ תַּמְרוּק, מֵרוּק Einreibung.
Нати́скивать, -ти́скать ти́снуть פ״י הָעֵק עַל־־,
מַלֵּא—, הַדְחֵק לִמְאֹד; לָחוֹץ— ein=, auf=, andrücken.
-ся פ״ח פָּרוֹץ —, בָּקוֹעַ—, הִלָּחֵץ אֶל־־ sich hinein=
Нати́скъ ז׳ см. Напóръ. [drängen.
Натисня́ть, -сни́ть פ״י חָרוֹט בִּדְפוּס aufdrucken.
Наткáть פ״י אָרוֹג לְמַדַּי anweben.
Наткнýть см. Натыкáть.
Натолкнýть см. Натáлкивать.
Натолóчь פ״י הָדֵק—, כָּתוֹת לְמַדַּי anstoßen, zermal=
Натоп— см. Натап—. [men.
Натопы́ривать, -рить פ״י נוֹצָתוֹ—, סַמֵּר שְׂעָרוֹ,
sträuben, spreizen. -ся פ״ח הִסְתַּמֵּר שְׂעָרוֹ (נוֹצָתוֹ)
Натори́ть см. Натáривать. [sich sträuben.
Наторѣ́лый ת׳ מְרֻגָּל*, נִסָּה, לָמוּד־ abgerichtet.
Наторѣ́ть פ״ע הִסְכֵּן, נִסָּה—, לָמוּד לְ־ gewandt wer=
Наточи́ть см. Натáчивать. [den.
Натощáкъ ת״פ בְּטֶרֶם סָעַד, מִבְּלִי טְעֹם־אֹכֶל, בְּצוֹם
לִבּוֹ auf nüchternem Magen.
Натрёпать פ״י קָטוֹף גִּבְעוֹל פִּשְׁתִּים לְמַדַּי anzupfen.
Натрéскаться פ״ח (המ׳) זָלוֹל, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ sich satt
fressen.
Нáтрій ז׳ מִין נֶתֶר, נַטְרִיּוֹן* (יר׳ שבת ס) Natrium.
Натря́сывать, -сáть, -сти́ פ״י טַלְטֵל, הָנֵעַ וְהַפֵּל
viel abschütteln.
Натýга נ׳ תְּאוּנָה, יְגִיעַ, מַאֲמַץ־כֹּחַ Anstrengung.
Натýживать, -тýжить פ״י מָתוֹחַ־, מָשׁוֹךְ בְּרָב־כֹּחוֹ
anstrengen; anziehen. -ся פ״ח הִתְיַפֵּחַ, יָעוֹף, הִתְאַמֵּץ
sich anstrengen.
Натýра נ׳ 1) טֶבַע*, יְקוּם Natur. 2) טֶבַע פְּרָטִי*,
רוּחַ, דֶּרֶךְ Eigenheit. У него такáя н. וְהַדְּרָכוֹ מִנְּעוּרָיו.
Натурали́стъ ז׳ חֲכַם הַטֶּבַע, חוֹקֵר הַיְקוּם Natur=
Натурáльный ת׳ טִבְעִי* natürlich. [forscher.
Натýрою ת״פ בְּאֵין כֹּפֶר וּתְמוּרָה, בְּעֶצֶם* in Natur.
Натýрщикъ ז׳ אִישׁ מֻצָּג לְמָשָׁל וּמוֹפֵת לְחַכְמֵי חֲרָשִׁים
Натушев— см. Тушев—. [Modelsteher. -щица נ׳
Натыкáть, -ты́кать -ткнýть פ״י 1) תָּקוֹעַ בְּ־ לָרוֹב,
פָּגוֹשׁ — נָעוֹץ— auf=, einstecken. -ся פ״ח פָּגוֹעַ בְּ־־,
stoßen auf...
Натѣ́шить פ״י שַׂמֵּחַ, הָשֵׁב נֶפֶשׁ erfreuen. -ся פ״ח
שַׁעְשֵׁעַ נַפְשׁוֹ, שָׂבוֹעַ נְעִימוֹת sich ergötzen.
Натя́гивать פ״י מַלֵּא, דָּרוֹךְ, מָתוֹחַ, מָשׁוֹךְ בְּכֹחַ an=
ziehen. Н. лукъ דָּרוֹךְ קֶשֶׁת, מַלֵּא—. -ся נפ׳.
Натя́жка נ׳ 1) מִמְתָּח, מֶשֶׁךְ Spannung. 2) תְּאוּנָה
יֵצֶר עָמָל, מִשְׁפָּט מְעֻקָּל, נִיב פְּתַלְתֹּל, בְּדִבְרֵי סֵפֶר
weit hergeholter Beweis.
Натя́нутый ת׳ 1) דָּרוּךְ, מָתוּחַ, מְמֻשָּׁךְ gespannt.
2) מָלֵא תְּאוּנִים, נִפְתָּל, פְּתַלְתֹּל gezwungen.
Натянýть см. Натя́гивать.
Наугáдъ ת״פ מִבְּלִי חֲשֹׁב, בְּהִשָּׁעֵן אֶל־מִקְרֶה, לְתֻמּוֹ
דַּרְכּוֹ, כִּמְנַחֵשׁ auf's Gerathewohl.
Наугóлокъ (-лка), -гóльникъ ז׳ כְּלִי מְקֻצָּעָה,
לְתָאֵר פִּנּוֹת וּמְקֻצוֹעִים Winkelmaaß.
Наугóльный ת׳ אֲשֶׁר לַמִּקְצֹעַ, כַּפִּנָּה— Eck=.
Наудáчу ת״פ אוּלַי יוֹעִיל, אוּלַי יַצְלִחַ auf gut Glück.
Наýживать, -ужáть, -ýдить פ״י הַעֲלֵה בְּחַכָּה צַיִד
דָּגִים viel angeln, fischen. -жéнie ש״פ.
Наýка נ׳ תּוֹרָה, חָכְמָה, חֵקֶר, דַּעַת Lehre; Wissenschaft.
Наýськивать, -ýськать פ״י הַסֵּת hetzen.
Наусти́ть см. Наущáть.
Наутёкъ ת״פ לָנוּס, לְהִמָּלֵט davoneilend.
Научáть, -чи́ть פ״י הוֹרֵה, אַלֵּף, לַמֵּד belehren. -ся
פ״ח לָמוֹד, קְנֵה דַעַת erlernen.
Наýчный ת׳ עָרוּךְ לְפִי־חֻקֵּי־הַמַּדָּע wissenschaftlich.
Наýшникъ ז׳ הוֹלֵךְ רָכִיל, מְגַלֶּה סוֹד, נִרְגָּן Ohrenblä=
ser, Verleumder. -ница נ׳.
Наýшничать פ״ע הוֹצֵא דִבָּה, הָלוֹךְ רָכִיל verleumden.
Наýшничество ס׳ רָכִיל, דִּבָּה Ohrenbläserei.
Наущáть פ״י הָסֵת לְ־, הַדַּח— hetzen.
Наущéнie ס׳ הֲסִית לְ־, מַדּוּחִים das Anrathen.
Нафáбрить см. Фáбрить.
Нахáлъ ז׳ רָהָב, זֵד, עַז־מֵצַח, עַז־פָּנִים Unverschämter.
Нахáльничать פ״ע רָהוֹב, הַקְשֵׁה מִצְחוֹ, הָעֵז פָּנָיו
Нахáльный ת׳ רָהָב, עַז־פָּנִים frech. [frech sein.
Нахáльство ס׳ זָדוֹן, עַזּוּת, רַהַב Unverschämtheit.

Нахап— см. Хап—.

Нахáркивать, -хáркать פ״י מַלֵּא בְּרֹקוֹ bespucken.

Нахвáливать, -лúть פ״י הַלֵּל עַד־בְּלִי־דַי übertrieben loben. -ся פ״ח הַלֵּל דַּיּוֹ genug loben.

Нахвáстывать, -хвáстать פ״ע, -ся פ״ח הִתְגַּדֵּל—, הִתְפָּאֵר לָרוֹב sehr prahlen.

Нахвáтывать, -тáть פ״י חָטוֹף לְמַדַּי, — גָּזוֹל zusammenraffen.

Нахлебáться פ״ח לָעוֹט לָרְוָיָה,—עַלְעֵ sich satt suppen.

Нахлестáть, -стнýть פ״י דּוֹשׁ בַּשּׁוֹט לְמַדַּי tüchtig peitschen. 2) תּוֹכָחָה עַל־עָוֹן Verweis.

Нахлёстка נ׳ 1) טְלִי עוֹר, — מַטְלִית* Flicklappen.

Нахлёстывать см. Нахлестáть.

Нахлобýчивать, -чить פ״י הוֹרֵד (מִצְנַפְתּוֹ) עַל־־ עֵינָיו ins Gesicht drücken.

Нахлопотáться פ״ח הוֹגֵעַ נַפְשׁוֹ לָרוֹב sich abmühen.

Нахлóпнуть פ״י (דֶּלֶת) סָגוֹר בְּרַעַשׁ, הָגֵף zuschlagen.

Нахлы́нуть פ״ע שָׁטוֹף וּבוֹא, פָּרוֹץ־ ;הִקָּהֵל פִּתְאֹם plötzlich eindringen.

Нахлѣ́бникъ ז׳ —אוֹכֵל שֻׁלְחָן, —אִישׁ־לֶחֶם (עובדיה ז) Kostgänger. -ница נ׳.

Нахмýривать, -рить פ״י (עֵינָיו) קָרוֹץ runzeln. -ся פ״ח קָדוֹר, הִתְקַדֵּר ;הִתְעַצֵּב ;הִתְאַנֵּף, זָעוֹף, רָעוֹם פָּנִים trübe werden.

Нахны́каться פ״ח הַרְבֵּה בְּכִי וַאֲנָקָה sich ausweinen.

Находи́ть (-хожý), Найти́ (עבר нашёлъ, עתיד найдý) פ״י 1) בּוֹא עַל־, פָּגוֹעַ בְּ־ בְּלֶכְתּוֹ gerathen auf... 2) מָצוֹא finden. Нашёлъ ли ты книгу свою? הֲמָצָאתָ אֶת־־סִפְרְךָ. Я нахожý его очень чéстнымъ אֲנִי מְצָאתִיו תָּם וְיָשָׁר מְאֹד. На негó иногдá находитъ לִפְעָמִים יִקְרֵהוּ שִׁגָּעוֹן. Н. кого мúлостью הַטֵּה חֶסֶד אֶל־. -ся 1) נפעל הִמָּצֵא gefunden werden. 2) פ״ח הָיֹה בְּ־, גּוּר, שָׁכוֹן sich befinden. 3) מָצֹא יָדָיו, עָרוֹב לִבּוֹ לְ־ Geistesgegenwart haben. Онъ нашёлся и отвѣ́чáлъ רוּחַ לָבְשָׁה אוֹתוֹ וַיַּעַן. 4) הָלוֹךְ עַד־־ הִתְנַגֵּף רַגְלָיו sich müde gehen.

Нахóдка, -дочка נ׳ מָצֹא דָּבָר, מְצִיאָה* Fund.

Нахóдчивость נ׳ חֲרִיצוּת, תַּחְבֻּלוֹת, עָרְמָה וּמְזִמָּה, כִּשְׁרוֹן Gewandtheit.

Нахóдчивый ת׳ אִישׁ תַּחְבֻּלוֹת, מוֹצֵא יָדָיו gewandt.

Нахóдчикъ ז׳ מוֹצֵא אֲבֵדָה Finder. -чица נ׳.

Нахолáживать, -лоди́ть פ״י הָקֵר, הַקְפֵּא בְּקֹר kalt machen.

Нахóхливаться, -хли́ться פ״ח סַמֵּר נוֹצָתוֹ sträuben.

Нахохотáться פ״ח צָחוֹק לְמַדַּי sich satt lachen.

Нахóхриться см. Нахóхливаться.

Нахрапóкъ, Нахрáпомъ ת״פ בְּחָזְקָה, בְּחוֹזֶק־יָד mit Gewalt.

Націонáльность см. Нарóдность.

Націонáльный см. Нарóдный.

Нáція נ׳ см. Нарóдъ.

Нацѣ́живать, -цѣди́ть פ״י הַזֵּל מִ־ מַלֵּא־ anzapfen.

Нацѣ́ливать פ״י, -ся פ״ח אֶל־ (חֵץ) כּוֹנֵן zielen auf...

Нацѣловáться פ״ח נַשֵּׁק אִישׁ־אָחִיו לְמַדַּי sich satt küssen.

Нацѣплять, -пи́ть פ״י עַל־ רָכוֹס, בְּ־ רַתֵּק anhaken.

Начади́ть פ״י מַלֵּא קִיטוֹר mit Dunst anfüllen.

Начáлить פ״י עַל־ נָטֹה קָו die Richtschnur anlegen.

Начáло ס׳ 1) רֹאשׁ, רֵאשִׁית, תְּחִלָּה Anfang. 2) מָקוֹר, מַעְיָן, מוֹצָא, יְסֹד Ursprung. Н. свѣта מְקוֹר הָאוֹר. Н. выхода изъ Вавилóніи יְסֻד הַמַּעֲלָה מִבָּבֶל.

Начáльникъ ז׳ רַב, נְצִיב, נָגִיד, פָּקִיד, מְנַצֵּחַ עַל־־ רֹאשׁ, שַׂר, אַדִּיר, אַבִּיר Vorsteher. -ница נ׳.

Начáльничій, -ческій ת׳ אֲשֶׁר לַפָּקִיד, לַנְּצִיב— Befehlshabers=.

Начáльный ת׳ הָרִאשׁוֹן, אֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה anfänglich. -ныя оснований Ариѳметики רֵאשִׁית חֻקֵּי הַחֶשְׁבּוֹן.

Начáльство ס׳ 1) פְּקֻדּוֹת, מִמְשָׁל, שִׁלְטוֹן Macht. 2) רַבֵּי־מֶלֶךְ, מַמְשָׁלִים (דה״א כו, ו), עֲדַת־הַנְּצִיבִים Obrigkeit. Городскóе н. פְּקֻדּוֹת הָעִיר (יחזקאל ט, א). -ственный ת׳.

Начáльствованіе см. Начáльство 1.

Начáльствовать (-ствую) פ״ע פָּקֹד—, נַצֵּחַ עַל־־ Vorgesetzter sein.

Начáтіе ס׳ הָחֵל, תְּחִלָּה, רֵאשִׁית Anfang.

Начáтокъ (-тка) ז׳ רֵאשִׁית, תְּחִלָּה Anfang.

Начáть см. Начинáть.

Начекáнивать, -кáнить פ״י יָצוֹק אֲגוֹרוֹת וּשְׁקָלִים לְמַדַּי, —תַּכֵּן ausprägen Münzen.

Начёлокъ, -чéльникъ ז׳ צָנִיף, מִסְפַּחַת, טוֹטֶפֶת Stirnband.

Начерни́ть פ״י 1) הַשְׁחֵר, הַעֲטֵה שָׁחוֹר anschwärzen. 2) כָּתוֹב כְּתֹבֶת לֹא־מְטֹהָרָה, תָּאֵר הַמְּחֻקָּה הָרִאשׁוֹן schriftlich entwerfen.

Начерно́ ת״פ בִּכְתֹבֶת, בַּמְּחֻקָּה הָרִאשׁוֹן, בְּחֶרֶט אִי־נָקִי לֹא־מְטֹהָרָה in's Unreine geschrieben.

Начéрпывать, -чéрпать פ״י שָׁאוֹב, דָּלֹה anschöpfen.

Начертáніе ס׳ 1) כְּתָב־רָשׁוּם, תֹּאַר, מְחֻקָּה, חֵקֶק, חֶרֶט Entwurf, Plan. 2) חֹק, חֻקָּה Vorschrift.

Начéртанный ת׳ כָּתוּב, רָשׁוּם aufgezeichnet.

Начéртывать, -ртáть פ״י תָּאֵר, הַתְוֵה, רָשׁוֹם; כָּתוֹב schriftlich entwerfen. -ся נפ׳.

Начéрченный ת׳ חָקוּק, חָרוּת, מְחֻקָּה, מְתֹאָר aufgezeichnet.

Начéрчивать, -чертить פ״י דְּמוּת, חַקֵּה תַּבְנִית, תָּאֵר

zeichnen. -ся נפ׳ הוּחַק, חֻקָּה gezeichnet werden.
Начёсть см. Начи́тывать.
Начёсъ ז׳ 1) שְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים gehechelter Flachs.
2) שֶׂרֶט, שָׂרֶטֶת, גְּדוּדָה zerkratzte Stelle.
Начёсывать, -са́ть פ״י 1) (פשתים) שָׂרוֹק לְמַדַּי anhe=
cheln. 2) שָׂרוֹט שָׂרֶטֶת בְּ־ auffratzen.
На́четверо ת״פ לְאַרְבָּעָה חֲלָקִים in vier Theile.
Начётный ת׳ הֶחָסֵר לְחֶשְׁבּוֹן fehlend. [ца נ׳.
Начётчикъ ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר קָרָא הַרְבֵּה Belesener. -чи-
Начётъ ז׳ מִגְרַעַת לְחֶשְׁבּוֹן, —חִסָּרוֹן Fehlsumme.
Начина́ніе ס׳ תְּחִלַּת־דָּבָר, —הָחֵל, יְסֹד das Unter=
Начина́тель ז׳ מֵחֵל Urheber. -льница נ׳. [nehmen.
Начина́тельный ת׳ מוֹרֶה עַל־תְּחִלַּת־פֹּעַל Anfangs=.
Начина́ть, Нача́ть (עתיד начну́) פ״י הָחֵל anfangen.
Н. войну אָסוֹר הַמִּלְחָמָה. -ся נפ׳ הוּחַל sich anfangen.
Начи́нивать, -чини́ть פ״י 1) מַלֵּא füllen. 2) כָּרוֹת
עֲטֵי־סוֹפְרִים לְמַדַּי beschneiden. -ся נפ׳.
Начи́нка נ׳ 1) מַלֹּאת das Stopfen. 2) מְלֹאָה (לצלי
דגים ועוף) Füllsel.
Начи́нщикъ ז׳ מֵחֵל, (מָדוֹן) מְעוֹרֵר Anstifter. -щи-
Начи́нъ ז׳ תְּחִלַּת־דָּבָר, —הָחֵל Anfang. [ца נ׳.
Начи́стить см. Начища́ть. [שְׁלוֹמִים gänzlich.
На́чисто ת״פ 1) לְנִקָּיוֹן, לָאוֹר ins Reine. 2) כָּלִיל, כָּלוֹ,
Начи́танность נ׳ שְׂבַע־נֶפֶשׁ בַּמִּקְרָא Belesenheit.
Начи́танный ת׳ אֲשֶׁר קָרָא סְפָרִים הַרְבֵּה belesen.
Начита́ть פ״י מָצֹא בַּסֵּפֶר, קָרֹא בַּמִּקְרָא herauslesen.
-ся פ״ח בִּין בִּסְפָרִים הַרְבֵּה, קָרֹא לְמַדַּי belesen sein.
Начища́ть, -чи́стить פ״י נַקֵּה (הָבֵר) לְמַדַּי reinigen.
Начну́ см. Нача́ть.
Начто́ ת״פ עַל־מָה, לָמָּה wozu?
Начуди́ться см. Надиви́ться.
Нашали́ть פ״ע הִתְהוֹלֵל לָרוֹב viel tollen. -ся פ״ח
הִתְהוֹלֵל דַּיּוֹ sich satt tollen.
Нашата́ться פ״ח שׁוּט (נוֹעַ) לָרוֹב sich herumtreiben.
Нашаты́рь ז׳ מִין מֶלַח Salmiak. -рный ת׳.
Наше́дшій בינוני פועל מוֹצֵא Finder. [band.
Наше́йникъ, -ничекъ ז׳ (לצואר חיה ובהמה) עֲנָק Hals=
Нашелуши́ть פ״י פַּצֵּל לְמַדַּי, — חָשׂוֹף, — קַלֵּף*
anschälen. [לָט, לַהַט] das Flüstern.
Нашёпотъ(-пта) ז׳, -шёптываніе, -птаніе ס׳ לַחַשׁ,
Нашёптывать, -пта́ть פ״י 1) הַגֵּד, לָחוֹשׁ בְּאָזְנֵי־
בַּלָּאט zuflüstern. 2) לָחוֹשׁ, קָסוֹם בִּלְחָשִׁים bezaubern.
Наше́ствіе ס׳ בּוֹא עַל־, קְרָב Ueberfall. Н. наро́да
מְבוֹא־עַם. [לְמַדַּי viel nähen.
Нашива́ть, -ши́ть פ״י 1) תַּפֵּר עַל־ zunähen. 2) תָּפוֹר
На́шивать см. Носи́ть.
Наши́вка נ׳ תֶּפֶר עַל־; שָׂפָה לְפִי־בֶגֶד das Annähen.
Наши́вный ת׳ תָּפוּר עַל־ angenäht.
Нашко́ливать, -шко́лить פ״י אַלֵּף, חָנוֹךְ abrichten
-ся פ״ח לָמוֹד לְ־ durch Umgang gewandt werden.
Нашлёпать פ״י הַכֵּה בְּכַפּוֹ, סָפוֹק klatschen. -ся פ״ח
שָׂפוֹק בְּמֵי מַדְמֵנָה sich in Koth herumpatschen.
Нашпикова́ть см. Шпикова́ть.
Нашпи́ливать, -шпи́лить פ״י רָכוֹם עַל־, הַבֵּר
אַחֵז בִּמְחָטִים, בִּקְרָסִים bestecken.
Нашто́п— см. Што́п—.
Нашумѣ́ть פ״ע מַלֵּא הָמוֹן וּתְשֻׁאוֹת viel lärmen.
Нашути́ть, -ся פ״ע הִתְהוֹלֵל לָרוֹב viel Spaß machen.
Нашъ יחס קנין ־נוּ, שֶׁלָּנוּ, אֲשֶׁר לָנוּ unser. На́ши лю́ди
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָנוּ. На́ше се́рдце לִבֵּנוּ. На́ша взя́ла
יָדֵנוּ רָמָה. Знай на́шихъ לְמַעַן תֵּדַע בְּמֵי הִתְגָּרִית.
Нащепа́ть פ״י לְמַדַּי (שחיפי עץ) בַּקֵּעַ anspalten.
Нащи́пывать, -па́ть פ״י מָרוֹט לְמַדַּי, — צָבוֹט an=
Наѣда́ться פ״ח אָכוֹל לְשָׂבְעָה sich satt essen. [zupfen.
Наѣ́здить см. Наѣ́зживать.
Наѣ́здка נ׳ חֲנֻכַּת־סוּס לְרִכְבָּה das Zureiten.
Наѣ́здникъ ז׳ רַכָּב, פָּרָשׁ, רוֹכֵב סוּס Reiter. -дница
נ׳. -дничій, -дническій ת׳.
Наѣ́здничать פ״ע שׁוֹטֵט עַל־סוּסִים, —שָׁטוֹף streifen.
Наѣ́здничество ס׳ מֵרוֹץ רַכָּבִים עַל־סוּסִים Streiferei.
Наѣ́здъ ז׳ מְבוֹא רַכָּבִים עַל־ das Anfahren.
Наѣзжа́ть, -ѣ́хать פ״ע 1) פָּגוֹעַ בְּרִכְבּוֹ עַל־ anfahren
an... 2) הִקָּבֵץ עַל־סוּסִים וּמֶרְכָּבוֹת אֶל־ zusammen=
fahren. [zureiten, dressiren. -ся נפעל.
Наѣ́зживать, -ѣ́здить פ״י חָנוֹךְ סוּס לַמֵּרוֹץ, —אַלֵּף
Наѣ́зжій ת׳ בָּא בְּרֶכֶב angereist.
Наѣ́сться см. Наѣда́ться.
Наэконо́мить פ״י חָשׂוֹךְ וְקָבוֹץ zusammensparen.
Ная́бедничать פ״ע הוֹצֵא דִבָּה עַל־ verleumden.
Наяву́ ת״פ בְּהָקִיץ, בְּמַרְאֶה (וְלֹא בַחֲלוֹם) בָּעִיר (תהלים
עג, כ) im Wachen.
Ная́вѣ ת״פ בָּרוּר, גָּלוּי, לָאוֹר, אֶל־נָכוֹן sichtbar.
Ная́ривать פ״ע עָמוֹל הֵנָּה וָהֵנָּה, עָשׂה פַּעַם וּפַעֲמַיִם
ein und dasselbe thun.
Не ת״פ לֹא, אַל, אֵין, בַּל, בְּלִי, בִּלְתִּי nicht. Не́ на что
купи́ть כֶּסֶף אֵין לִקְנוֹת. [nicht unschädlich.
Небезвре́дный ת׳ לֹא־נָקִי מֵרָע, רָע, מֵרַע, מַשְׁחִית
Небезвы́годный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִמָּנַע פְּרִי מִבְּעָלָיו nicht
Небеса́ ס״ר см. Не́бо. [unvortheilhaft.
Небе́сный ת׳ הַשָּׁמַיִם, —הָרָקִיעַ, —שַׁחַק himmlisch.

Неблагови́дный ת׳ לֹא־נָאוֶה, אֲשֶׁר לֹא־יִכְשַׁר un-
zulässig. [dankbarkeit.
Неблагода́рность נ׳ בֶּגֶד, כַּחַשׁ, נְשִׁיַּת־גְּמוּל Un-
Неблагода́рный ת׳ שׁוֹכֵחַ חֶסֶד, מוֹנֵעַ תּוֹדָה un-
dankbar. [keit.
Неблагонадёжность נ׳ לֹא־נְכוֹנָה Unzuverlässig-
Неблагонадёжный ת׳ בִּלְתִּי בָטוּחַ, לֹא־נָכוֹן unzu-
verlässig. [übelgesinnt.
Неблагонаме́ренный ת׳ יוֹעֵץ בְּלִיַּעַל, חוֹרֵשׁ אָוֶן
Неблагопристо́йность נ׳ קָלוֹן, אִי־כָבוֹד Unan-
ständigkeit. [ständig.
Неблагопристо́йный ת׳ לֹא־טוֹב, לֹא־נָאוֶה unan-
Неблагоразу́міе ס׳ חֶסֶר תְּבוּנוֹת Unbedachtsamkeit.
Неблагоразу́мный ת׳ נִמְהָר, לֹא־נִזְהָר, לֹא־חָכָם
Нёбный ת׳ הַחֵךְ—Gaumen-. [unbedacht.
Не́бо ס׳, Небеса́ ר׳ כֵּס־יָהּ, מָרוֹם, שַׁחַק, רָקִיעַ, שָׁמַיִם
Нёбо ס׳ חֵךְ Gaumen. [Himmel.
Небожи́тель ז׳ מַלְאַךְ הַשָּׁמַיִם, שׁוֹכֵן מָרוֹם Himmels-
Небозо́ръ см. Звѣздоглядъ. [bewohner.
Небольшо́й ת׳ מִצְעָר, קָטָן, לֹא־גָדוֹל nicht groß. Съ
небольши́мъ יָתֵר מְעַט מִ־ etwas über.
Небоописа́ніе ס׳ סֵפֶר תְּכוּנַת־הַשָּׁמַיִם Himmels-
beschreibung.
Небоописа́тель ז׳ סוֹפֵר תְּכוּנַת־הַשָּׁמַיִם Uranograph.
Небоскло́нъ ז׳ סְפוֹן הָרָקִיעַ, חוּג שָׁמַיִם Horizont.
Небреже́ніе ס׳, -бре́жливость, -бре́жность נ׳ שִׁפְלוּת
עַצְלָה, מִרְפֵּה יָדַיִם Unbeachtsamkeit. [lässig.
Небре́жливый, -жный ת׳ נִרְפֶּה, חוֹבֵק יָדָיו nach-
Небыва́лый ת׳ 1) חָדָשׁ, אֲשֶׁר לֹא הָיָה כָמוֹהוּ nie vor-
gekommen. 2) אֲשֶׁר לֹא־נִסָּה unerfahren.
Небыва́льщина נ׳ דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־הָיָה וְלֹא־נִבְרָא
Небыли́ца см. Небыва́льщина. [unerhörte Sache.
Небытіё ס׳, -бы́тность נ׳ אַיִן Nichtsein. Въ н. его
בְּעֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹה.
Невдалекѣ́ ת״פ לֹא־רָחוֹק מִ־ unweit.
Невдога́дъ, -вдомёкъ ת״פ מִבְּלִי שִׂים לֵב ohne es gar
Невели́чекъ см. Небольшо́й. [zu ahnen.
Невзго́да נ׳ יוֹם צָרָה, עֵת רָעָה, פֶּגַע Unglück. [achtet.
Невзира́я ת״פ מִבְּלִי שִׂים לֵב, מִבְּלִי הַבֵּט אֶל־ unge-
Невзлюби́ть פ״י הֶהְפַּךְ לְאוֹיֵב לְ־, שָׂטוֹם abgeneigt
Невзнача́й ת״פ פֶּתַע, פִּתְאֹם unversehens. [werden.
Невзра́чность נ׳ קַטְנוּת, קֹטֶן, מִזְעָר, מִצְעָר Unan-
sehnlichkeit.
Невзра́чный ת׳ צָעִיר, קָטֹן unansehnlich.
Не́видаль, -да́льщина נ׳ דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־נִרְאָה כָמוֹהוּ
Seltenheit
Невиди́мка נ׳ 1) (באמוני ההמון) רוֹאֶה וְלֹא־נִרְאֶה Un-
sichtbares. 2) סֵתֶר פָּנִים Nebelkappe. Ша́пка н. צָנִיף
מִסְתַּר פָּנִים. [bar.
Неви́димо ת״פ (הַגְּלוּת) בַּסֵּתֶר, מִבְּלִי הֵרָאוֹת unsicht-
Неви́димый ת׳ נִסְתָּר, נֶעְלָם מֵעֵין־רֹאִי unsichtbar.
Неви́нно ת״פ בְּתֹם, בְּלִי־עָוֹן unschuldig.
Неви́нность נ׳ צֶדֶק, תֹּם, נִקָּיוֹן, בֹּר לֵבָב Unschuld.
Неви́нный ת׳ צַדִּיק, חַף מִפֶּשַׁע, נָקִי, בַּר־לֵבָב un-
Невмѣ́стный ת׳ לֹא־נָאוֶה unpassend. [schuldig.
Невнима́ніе ס׳, -ма́тельность נ׳ עַרְלַת־, מִגְרַעַת־עַיִן
אֹזֶן Unaufmerksamkeit.
Не́водъ, -до́къ (-дка́) ז׳ חֵרֶם, מִכְמֶרֶת Netz.
Невозбра́нный ת׳ מֻתָּר*, אֲשֶׁר אֵין אֱסָר עָלָיו un-
verboten, erlaubt.
Невозвра́тный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב unersetzlich.
Невозде́ржность נ׳ שֶׁטֶף בְּלִי־מַעְצוֹר Unenthalt-
samkeit. [haltsam.
Невозде́ржный ת׳ אֲשֶׁר אֵין מַעְצוֹר לְרוּחוֹ unent-
Невозмо́жность נ׳ חֹדֶל, פְּלִי Unmöglichkeit. По не-
возмо́жности מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת.
Невозмо́жный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָקוּם וְלֹא־, פִּלְאִי, חָדֵל
אִי־אֶפְשָׁר*, אֲשֶׁר לֹא־יִתָּכֵן, יִהְיֶה unmöglich.
Нево́лить см. Принево́ливать.
Нево́льникъ ז׳ עֶבֶד עוֹלָם, קִנְיַן־כֶּסֶף, מְשֻׁלָּם (ישעיה
מב, יט) Sclave.
Нево́льница נ׳ אָמָה, שִׁפְחָה Sclavin.
Нево́льническій ת׳ —עֶבֶד, עֲבָדִים — sclavisch.
Нево́льничество ס׳ שְׁבִי, עַבְדוּת Sclaverei.
Нево́льно ת״פ בְּהֶכְרֵחַ*, בְּטֶרֶם שִׂים לֵב unwillkürlich
Нево́льный ת׳ בִּשְׁגָגָה, נַעֲשָׂה מִבְּלִי שִׂים לֵב—,
בְּלֹא־צְדִיָּה—unwillkürlich.
Нево́ля נ׳ 1) עַבְדוּת; שִׁבְיָה Gefangenschaft. 2) לֹא־
הֶכְרֵחַ*, אֹנֶס*, חֶזְקַת־הַיָּד, אִי־רָצוֹן, אֵין־חֵפֶץ, צְדִיָּה
Nothwendigkeit. Что за н. ѣхать? מַה יַמְרִיצְךָ לִנְסֹעַ,
—בְּאֹנֶס, בְּחֶזְקַת־הַיָּד*. По нево́лѣ יַד מִי חָזְקָה עָלֶיךָ
Невообрази́мый ת׳ נִשְׂגָּב מִבִּינַת, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעֵר
אֱנוֹשׁ undenkbar.
Невпопа́дъ ת״פ לְלֹא־עֵת, לֹא־בְעִתּוֹ וּבִמְקוֹמוֹ un-
Невпо́ру ת״פ לֹא־בְעִתּוֹ unzeitig. [passend.
Невреди́мый ת׳ שָׁלֵם, בְּלִי־פֶגַע unverletzbar.
Невтерпёжъ ת״פ לְקֹצֶר רוּחַ, כָּבֵד מִנְּשֹׂא nicht aus-
zuhalten. [Nachtheil.
Нвы́года, -дность נ׳ דֶּרֶךְ לֹא־יוֹעִיל, לֹא־טוֹב—
Невы́годный ת׳ לֹא־יוֹעִיל, לֹא־טוֹב unvortheilhaft.

Невыноси́мый ת׳ כָּבֵד מְנַּשֹּׂא unerträglich.

Невырази́мый ת׳ נַעֲלֶה עַל־כָּל־נִיב שְׂפָתַיִם unaussprechlich.

Невѣ́домый ת׳ לֹא־נוֹדַע, מוּזָר unbekannt.

Невѣ́дь ת״פ מִי־יוֹדֵעַ, אֵין אִתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד־מָה wer weiß.

Невѣ́дѣніе ס׳ לֹא־דַעַת Unkenntniß.

Невѣ́жа זו״נ חֲסַר־טַעַם, סָר— Grobian.

Невѣ́жда זו״נ בַּעַר, נָבוּב, לֹא־לָמֵד, חֲסַר־לֵב Ungebildeter.

Невѣ́жественный ת׳ בְּלִי־הַשְׂכֵּל, חֲסַר־דֵּעָה unwissend.

Невѣ́жество ס׳ אִוֶּלֶת, סִכְלוּת Unwissenheit; Rohheit.

Невѣ́жливость נ׳ חֶסֶר חֵן וְכָבוֹד, חֶסֶר־טַעַם Unhöflichkeit.

Невѣ́жливый ת׳ מֵפִיר חֻקּוֹת חֵן וְכָבוֹד unhöflich.

Невѣ́йка, -вѣ́йница נ׳ דָּגָן לֹא זֹרֶה בַּמִּזְרֶה ungeworfeltes Getreide.

Невѣ́ріе ס׳ כַּחַשׁ בַּיְיָ, לֹא־אֵמוּן Unglaube.

Невѣ́рность נ׳ (1 שֶׁקֶר, לֹא־אֱמֶת, לֹא־נְכוֹנָה Unrichtigkeit. 2) כַּחַשׁ, בֶּגֶד, מַעַל Treulosigkeit.

Невѣ́рный ת׳ (1 שֶׁקֶר, כּוֹזֵב, לֹא־נָכוֹן, לֹא־אֱמֶת — unrichtig. 2) (בײ׳ או באדם) מוֹעֵל, בּוֹגֵד treulos.

Невѣроя́тность נ׳ רָחוֹק עִנְיָן מֵאֱמֶת Unwahrscheinlichkeit.

Невѣроя́тный ת׳ רָחוֹק מֵאֱמֶת unwahrscheinlich.

Невѣсо́мый ת׳ בִּלְתִּי נִשְׁקָל, אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ לֹא־יֵחָקֵר unwägbar.

Невѣ́ста נ׳ כַּלָּה Braut.

Невѣ́стка נ׳ (1 כַּלָּה, אֵשֶׁת הַבֵּן Schwiegertochter. 2) אֵשֶׁת־הָאָח, יְבֶמֶת Schwägerin.

Невѣ́сть ת״פ מִי־יוֹדֵעַ wer weiß.

Невѣ́янный ת׳ לֹא־זֹרֶה בַּמִּזְרֶה וָרַחַת ungeworfelt.

Нега́данно см. Нежда́нно.

Нега́шеная и́звесть שִׂיד חַי (בְּטֶרֶם הוּבָא בַּמַּיִם) ungelöschter Kalk.

Не́гдѣ ת״פ בְּלִי־מָקוֹם, מָקוֹם אֵין לִי es ist kein Platz.

Неги́бкій ת׳ מְקֻשֶּׁה, אֲשֶׁר לֹא־יִכֹּף, בְּלִי־נְכֹף unbiegsam.

Неги́бкость נ׳ קֹשִׁי Unbiegsamkeit.

Неглижи́ровать (-рую) פ״י הֵסֵר מִלִּבּוֹ, נָשָׁה, נָטוֹשׁ vernachlässigen.

Него́ см. Его́.

Него́дникъ см. Негодя́й.

Него́дность נ׳ נִדָּה, רֹעַ, בְּלִיַּעַל Untauglichkeit.

Него́дный ת׳ מָשְׁחָת, לֹא־יִצְלַח, לֹא־יוֹעִיל, לֹא־טוֹב, רַע, כָּאֹשׁ, נִמְבְזֶה untauglich.

Негодова́ніе ס׳ קֶצֶף, זַעַף, זַעַם, תְּנוּאָה Entrüstung.

Негодова́ть (-ду́ю) פ״ע קָצוֹף, זָעוֹף, זָעוֹם entrüstet sein.

Негодя́й ז׳ בֶּן־בְּלִיַּעַל, לֹא־יִצְלַח לַכֹּל Taugenichts. -дя́йка נ׳.

Негостепріи́мный ת׳ צַר־מָעוֹן בָּאוֹרְחִים, רַע־עַיִן ungastfreundlich.

Негоціа́нтъ ז׳ סוֹחֵר, כְּנַעֲנִי Großhändler.

Негра́мотный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע קְרֹא וּכְתֹב des Lesens und Schreibens unkundig.

Негрёнокъ (-нка) ז׳ נַעַר כּוּשִׁי junger Neger.

Негритя́нка נ׳ כּוּשִׁית Negerin.

Негръ ז׳ כּוּשִׁי Neger.

Неда́вній ת׳ שֶׁנַּעֲשָׂה מִקָּרוֹב, שֶׁהָיָה תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם neulich geschehen.

Неда́вно ת״פ מִקָּרוֹב, תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם; לִפְנֵי־שָׁנִים אֲחָדוֹת unlängst.

Недалёкій ת׳ לֹא־רָחוֹק unweit.

Неда́льній ת׳ (1 לֹא־רָחוֹק (דֶּרֶךְ); (מוֹדַע, שְׁאֵר) קָרוֹב unweit; nahe. 2) קְצַר, לֹא־נִפְלָא beschränkt. Онъ неда́льняго ума́ קְצָרָה רוּחַ בִּינָתוֹ.

Недальнови́дность נ׳ קֹצֶר רוּחַ בִּינָה Kurzsichtigkeit.

Надальнови́дный ת׳ קְצַר־בִּינָה kurzsichtig.

Недви́жимое имѣ́ніе см. Недви́жимость.

Недви́жимость נ׳ נִכְסֵי בַּיִת וְשָׂדֶה, אֲחֻזָּה Grundvermögen.

Недви́жный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָנוּעַ, בִּלְתִּי־נָע unbeweglich.

Не́ для чего ת״פ אֵין בֶּצַע, לֹא־יוֹעִיל unnützlich.

Недобо́ръ ז׳ יֶתֶר, שְׁאֵרִית, הַנִּשְׁאָר מִן־הַמִּפְקָד Rückstand.

Недоброжела́тель ז׳ צַר־מָעוֹן, מְקַנֵּא, רַע־עַיִן (ש״א ב, לב) Mißgönner. -льница נ׳.

Недоброжела́тельство ס׳ קִנְאָה, רֹעַ־עַיִן Mißgunst.

Недобросо́вѣстность נ׳ הַטּוֹת מִשְׁפָּט, עָוֶל, לֹא־צֶדֶק Gewissenlosigkeit.

Недобросо́вѣстный ת׳ עַוָּל, מַטֵּה מִשְׁפָּט gewissenlos.

Недоброхо́т- см. Недоброжела́тельн—.

Недо́брый ת׳ רַע, לֹא־טוֹב nicht gut.

Недова́ренный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־בֻשַּׁל דַּיּוֹ, נָא nicht gar gekocht.

Недова́ръ ז׳ אֹכֶל לֹא־בֻשַּׁל דַּיּוֹ, נָזִיד נָא nicht gar Gekochtes.

Недово́льный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע שָׂבְעָה, לֹא־יֹאמַר—הוֹן, מִתְאוֹנֵן עַל־גּוֹרָלוֹ unzufrieden.

Недовѣ́ріе ס׳, -рчивость נ׳ חֶסֶר אֵמוּן בְּ־ Mißtrauen.

Недовѣ́рчивый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יַאֲמִין בְּכָל־לִבּוֹ mißtrauisch.

Недовѣря́ть פ״ע, -ся פ״ח בְּ־ חָדוֹל מֵהַאֲמִין mißtrauen.

Недовѣ́съ, -вѣ́сокъ (-ска) ז׳ מִגְרַעַת בַּמִּשְׁקָל das Fehlende am Gewichte.

Недовѣ́шивать, -вѣ́сить פ״י גָּרוֹעַ, הַחְסֵר מִשְׁקָל (מִמִּשְׁקָל־) falsch wägen.

Недога́дка, -га́дливость נ׳ בְּלִי־הָבִין Mangel an Scharfblick.

Недога́дливый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא, חֲסַר־לֵב מֵבִין (פֵּשֶׁר־דָּבָר) nicht scharfsichtig.

Недога́ръ ז׳ מִגְרַעַת בְּעֹז יֵין־שָׂרָף Mangel an Stärke (im Branntwein).

Недогля́дывать, -дѣть פ״י גָּרוֹעַ עַיִן מִ־ nicht bemerken. [benen Fehlende.
Недода́ча נ׳ חֶסְרוֹן בְּמַתַּת ,מִגְרַעַת בְּנֹתֵן das am Gege-
Недожа́ренный ת׳ (צלי) נָא nicht ausgebraten.
Недозво́ленный ת׳ בִּלְתִּי מֻרְשֶׁה ,אָסוּר* unerlaubt.
Недозрѣ́лый ת׳ (פרי) לֹא־בָשֵׁל ,פַּג ,בֹּסֶר ,בֹּסֶר nicht ganz reif.
Недои́мка נ׳ (מַס) חֶסְרוֹן בִּקְחַת ,—מִגְרַעַת Rückstand.
Недои́мочный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־לֻקַּח ,הַנִּשְׁאָר לָקַחַת עֲדַיִנָה rückständig. [diger, Schuldner
Недои́мщикъ ז׳ אֲשֶׁר לֹא־כִלָּה לְשַׁלֵּם מִסּוֹ Rückstän-
Недоко́нченный ת׳ בִּלְתִּי נִשְׁלָם unbeendet.
Недоко́рмъ ז׳ חֲסַר־מַאֲכָל וּמִרְעֶה Futtermangel.
ז׳ אֵיד ,יָגוֹן ,פִּיד Mißgeschick.
Недолѣ́токъ (-тка) ז׳ נַעַר וָרַךְ Unmündiger.
Недолю́бливать פ״י טָמוֹן בְּחֻבּוֹ אַהֲבָה לְ־ nicht sehr lieben.
Недомога́ть, -мочь פ״ע הֻחֲלָה ,הָחֳלָה unwohl sein.
Недомо́лвка נ׳ עֹצֶר בְּמִלִּים ,מִגְרַעַת שִׂיחָה das beim Sagen Verschwiegene.
Недомо́лъ ז׳ דָּגָן בִּלְתִּי טָחוּן הֵיטֵב knapp Gemahlenes.
Недомо́чь см. Недомога́ть. [הַמִּדָּה] knapp messen.
Недомѣ́ривать,-мѣ́рять פ״י גָּרוֹעַ מִן־ ,הַחְסֵר מִדָּה
Недомѣ́ръ,-ро́къ(-рка) ז׳ חֶסְרוֹן הַמִּדָּה falsches Maaß.
Недомѣ́ска נ׳ בָּצֵק בִּלְתִּי נָלוּשׁ הֵיטֵב knapp Geknetetes. [Frühgeburt.
Недоно́съ,-носокъ (-ска) ז׳ נֵפֶל ,נֵפֶל־אֵשֶׁת ,שִׁלִיל*
Недо́нятый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־קֻבְּלוּ עוֹד ,הַנִּשְׁאָר לָקַחַת rückständig.
Недопёка נ׳ לֶחֶם בְּלִי־נֶאֱפָה הֵיטֵב knapp Gebackenes.
Не́допись, -пи́ска נ׳ חֶסֶר בִּכְתָב — ,מִגְרַעַת in der Schrift Fehlendes. [Gezahltes.
Недопла́та נ׳ חֶסֶר הַשִּׁלּוּם — ,יֶתֶר הַחוֹב noch nicht
Недопла́чивать, -плати́ть פ״י גָּרוֹעַ מִשִּׁלּוּם nicht völlig zahlen.
Недопо́й ז׳ חֹסֶר מַשְׁקֵה הַבְּהֵמָה Mangel an Trank.
Недополуча́ть, -приня́ть פ״י הַשְׁאֵר ,גָּרוֹעַ מִקַּחְתּוֹ (לְקַבֵּל) לָקַחַת nicht völlig empfangen. [kauf.
Недопрода́жа נ׳ חֲדַל מִמְכֶּרֶת דָּבָר nicht völliger Ver-
Недоразумѣва́ть, -мѣть פ״י שָׁגֹה בְּהָבִין דָּבָר mißverstehen. Недоразумѣва́ю פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי, נִשְׂגְּבָה זֹאת מִבִּינָתִי.
Недоразумѣ́ніе ס׳ מִשְׁגֶּה בְּהָבִין דָּבָר Mißverständ-
Недоро́дъ ז׳ מִגְרַעַת בַּקָּצִיר Mißwachs. [niß.
Недоро́слый ת׳ (צֶמַח ,שָׁנָה) לְמַדַּי אֲשֶׁר לֹא־גָדַל nicht vollwüchsig. [Muttersöhnchen
Не́доросль ז׳ צָעִיר ,נַעַר ,עוּל יָמִים Minderjähriger;
Недоро́стокъ (-стка) ז׳ קָטָן ,עוּל יָמִים unerwachsenes Kind.
Недоси́живать, -сидѣ́ть פ״י בִּלְתִּי מַלֵּא יְמֵי־רִבְצָהּ, בִּלְתִּי הָתֵם לָדוּר ,עַל־בֵּיצֶיהָ nicht genug sitzen.
Недослы́шать פ״י גָּרוֹעַ מְדַבֵּר ,בִּלְתִּי הַקְשֵׁב לְמַדַּי אָזְנוֹ nicht recht hören.
Недослы́шка נ׳ בְּלִי־הַקְשִׁיב אָזְנוֹ mangelhaftes Hören.
Недосмо́тръ ז׳, **-рѣ́ніе** ס׳ לֹא־רְאוֹת ,מִגְרַעַת עַיִן מִ־ das Uebersehen.
Недосмотрѣ́ть פ״י גָּרוֹעַ עַיִן מִ־ nicht bemerken. Ты недосмотрѣ́лъ э́того לֹא־פָקַחְתָּ עַל־זֹאת עֵינֶיךָ, לֹא־שַׁתָּ לִבְּךָ אֶל־.
Недосо́лъ ז׳ (בָּאֹכֶל) חָסֵר— ,אֵין דֵּי־מֶלַח Mangel an Salz.
Недоспа́ть см. Недосыпа́ть.
Недоспѣ́лый см. Недозрѣ́лый.
Недостава́ть, -ста́ть פ״ע לֹא־שָׁפוּק ,בִּלְתִּי הִמָּצֵא, הַבָּצֵר ,חָסוֹר ,הִגָּרַע ,הִפָּקֵד nicht genügen. Сколько ему́ недостаётъ דֵּי מַחְסֹרוֹ.
Недоста́токъ (-тка) ז׳ 1) חֶסֶר ,חֹסֶר ,חֶסְרוֹן ,מַחְסוֹר, מִגְרַעַת Mangel. Жить въ недоста́ткѣ הָיֹה בַּצָּרָה, בְּחֹסֶר וָכֹפֶן. 2) פְּחִתַּת ,דֹּפִי ,מָשְׁחָת ,מוּם Fehler. Н. ума́ בְּלִי־הַשֵּׂכֶל ,חֲסַר־תְּבוּנוֹת ,אֵין הָבִין.
Недоста́точно ת״פ אֵין־דֵּי mangelhaft.
Недоста́точность נ׳ חֶסְרוֹן ,חֹסֶר Mangelhaftigkeit.
Недоста́точный ת׳ 1) חָסֵר ,אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁפֹּק ,נִגְרָע mangelhaft. 2) מַחְסוֹר ,אִישׁ מַחְסוֹר ,דַּל ,אֲשֶׁר אֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת arm. [מֻשָּׂג] unerreichbar.
Недостижи́мый ת׳ בִּלְתִּי ,אֲשֶׁר אֵין לִמְצֹא ,נִפְלָא מִ־
Недостовѣ́рный ת׳ לֹא־נֶאֱמָן ,אֲשֶׁר לֹא־יֵאָמֵן unglaubwürdig.
Недосто́йно ת״פ חָלִילָה unpassend. Н. тебя́ сдѣ́лать э́то חָלִילָה לְךָ מֵעֲשׂוֹת זֹאת.
Недосто́йный ת׳ נִקְלֶה ,נִבְזֶה ,בְּלִיַּעַל unwürdig.
Недосту́пный ת׳ נִפְלָא מִ־ ;אֲשֶׁר אֵין לָבוֹא אֵלָיו, נִשְׂגָּב מִ־ unzugänglich.
Недосу́гъ ז׳ חֶסֶר עֵת חֹפֶשׁ ,חֶסֶר עֵת דְּרוֹר Mangel an Zeit.
Недосу́жно ת״פ אֵין עֵת לְ־ nicht frei.
Недосчи́тываться,-счита́ться פ״ח חָסוֹר בְּחֶשְׁבּוֹנוֹ, פָּקוֹד ,פֻּקּוֹד die Zahl nicht voll finden. Я недосчи́тываюсь шести́ рубле́й עוֹדֶנִּי חָסֵר לְהֶשְׁבּוֹנִי שִׁשָּׁה שְׁקָלִים.
Недосѣ́въ ז׳ מִגְרָעוֹת בְּמִזְרַע־הַשָּׂדֶה mangelhafte Aussaat.
Недосяга́емый см. Недостижи́мый.

Недотрóга, -дотыка 1) מָהִיר חֵמָה ז״נ empfindlicher
Mensch. 2) פֶּרַח „אַל־תִּגַּע־בִּי" נ׳ Sinnkraut. [Baum.
Недоуздокъ (-дка) *פַּרְמְבִּיָא, מוֹסֵר לָרֶסֶן, מַחְסוֹם ז׳
Недоумокъ (-мка) חֲסַר בִּינוֹת ז׳ Schwachsinniger.
Недоумѣвáть הוֹבֵשׁ, בּוֹשׁ, קָטוֹן מֵהָבִין פ״ע nicht be-
greifen. Я недоумѣвáю נִפְלָא (נִשְׂגָּב) קְטֹנְתִּי מֵהָבִין,
מִמֶּנִּי, הִנְנִי פּוֹסֵחַ עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים.
Недоумѣніе חֹסֶר מְזִמָּה, אָבְדַן־עֵצָה ס׳ Unentschlo-
Недочéсться см. Недосчи́тываться. [ssenheit.
Недочётъ מִגְרַעַת בַּחֶשְׁבּוֹן, חֶסְרוֹן לַמִּנְיָן ז׳ Fehlsumme.
Недóшлый עוֹלֵל; אֲשֶׁר לֹא־בֻשַּׁל, לֹא־בֻכַּר עוֹד— ת׳
בֹּסֶר; נָא nichtfertig.
Недоѣдáть, -ѣсть הוֹתֵר מֵאָכְלוֹ פ״י beim Essen nach-
Нéдругъ שׂוֹנֵא, אוֹיֵב ז׳ Feind. [lassen.
Недрýжно בִּמְרִיבָה, בְּאֵין שָׁלוֹם ת״פ feindlich.
Недýгъ מַדְוֶה, תַּחֲלוּא, מַחֲלָה, חֳלִי ז׳ Krankheit.
Недýжливый יְדוּעַ־חֹלִי, אִישׁ מַכְאֹבוֹת ת׳ kränklich.
Недýжный חוֹלֶה, דַּוָּי, דָּוֶה ת׳ krank.
Недѣйстви́тельность 1) לֹא־אֱמֶת נ׳ Ungültigkeit.
2) שָׁוְא, לֹא־הוֹעִיל Unwirksamkeit.
Недѣйстви́тельный 1) לֹא־כֵן, לֹא־נָכוֹן, לֹא־ ת׳
אֱמֶת ungültig. 2) לֹא־יוֹעִיל unwirksam.
Недѣли́мое *פְּרָט, הָאֶחָד ס׳ Individuum.
Недѣли́мый בִּלְתִּי נֶחֱלָק ת׳ untheilbar.
Недѣлька см. Недѣля. [wochen-.
Недѣльный שְׁבֻעַ־יָמִים, —הַשָּׁבֻעַ ת׳ — wöchentlich,
Недѣля שַׁבָּת, שָׁבֻעַ, שִׁבְעַת יָמִים נ׳ Woche.
Неё см. Её.
Неестéственный *בִּלְתִּי טִבְעִי ת׳ unnatürlich.
Нежда́нно בְּטֶרֶם יְחַלוּ־לוֹ ת״פ unerwartet. Н. нега́-
данно לְפֶתַע פִּתְאֹם ganz unvermuthet.
Нéжели מִ־, מֵאֲשֶׁר מ״ח als. [der. -ли́ца נ׳.
Нежилéцъ (-лцá) חוֹלֶה הוֹלֵךְ לָמוּת ז׳ Hinsterben-
Незабвéнный נִצָּב לְזֵכֶר עוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׁכֵחַ ת׳
unvergeßlich. [תִּנְשָׁנִי] Vergißmeinnicht.
Незабýдка מִין צִיץ הַשָּׂדֶה, (אַל־תִּשְׁכָּחֵנִי, לֹא־ נ׳
Незави́дный רַע וָמָר, לֹא־טוֹב, אֲשֶׁר אֵין־חֵפֶץ בּוֹ ת׳
nicht beneidenswerth.
Незави́симость דְּרוֹר, חֹפֶשׁ ס׳ Unabhängigkeit.
Незави́симый עוֹמֵד בִּרְשׁוּת עַצְמוֹ, חָפְשִׁי ת׳ unab-
hängig. [auslöschlich.
Незагла́димый גָּדוֹל מִנְּשֹׂא, אֲשֶׁר לֹא־יְכֻפַּר ת׳ un-
Незадóлго до שְׁנוֹת מִסְפָּר לִפְנֵי, —יְמֵי— ת״פ kurz vor.
Незазóрность נִקָּיוֹן מִפֶּשַׁע, תֻּמָּה, תֹּם נ׳ Untadel-
haftigkeit.

Незазóрный חַף מִפֶּשַׁע, נָקִי, תָּמִים ת׳ untadelhaft.
Незакóнно לֹא־בְצֶדֶק, לֹא־בְמִשְׁפָּט ת״פ ungesetzlich.
Незаконнорождённый בֶּן, מַמְזֵר, מוֹלֶדֶת חוּץ ת׳
זָר unehelich.
Незакóнность סֶלֶף חֹק, גֶּזֶל מִשְׁפָּט נ׳ Ungesetzlichkeit.
Незакóнный לֹא־כַדָּת, נֶגֶד הַחֹק ת׳ ungesetzlich.
Незамáй меня см. Недотрóга 2.
Незамѣни́мый אֲשֶׁר לֹא־, אֲשֶׁר אֵין מְחִיר לוֹ ת׳
יַעַרְכֶנּוּ כָּל־מְחִיר unersetzlich. [unbemerkt.
Незамѣтный בְּאֵין מֵשִׂים, אֲשֶׁר עַיִן לֹא־תְשׁוּרֶנּוּ ת׳
Незапáмятный אֲשֶׁר כְּבָר אָבַד זִכְרוֹ ת׳ undenklich.
Съ незапáмятныхъ временъ מִדּוֹרוֹת קְדוּמִים,
—נִשְׁכָּחוֹת.
Незапя́тнанный נָקִי, זַךְ, בַּר, בְּאֵין דֹּפִי ת׳ unbefleckt.
Незвáный לֹא־קָרוּא ת׳ ungeladen.
Нездорóвиться הָחֳלֵה, הַחֲלֵה פ״ס sich unwohl fühlen.
Мнѣ нездорóвится נִהְיֵיתִי וְנֶחֱלֵיתִי.
Нездорóвый חוֹלֶה, לֹא־בָרִיא ת׳ ungesund.
Нездорóвье חֳלִי, אֵין שָׁלוֹם ס׳ Unpäßlichkeit.
Незлóбіе רָצוֹן, רוּחַ נְדִיבָה ס׳ Gutherzigkeit.
Незлóбный, -злóбивый טוֹב לֵב; עָנָו ת׳ gutherzig.
Незнáемо מִבְּלִי דַעַת ת״פ ohne zu wissen.
Незнáніе בְּלִי־דַעַת ס׳ Unwissenheit.
Незрѣлость בֶּסֶר, בֹּסֶר נ׳ Unreife.
Незрѣлый בְּעוֹדוֹ—, עוֹדֶנּוּ בֹסֶר ת׳ unreif.
Незы́блемый מוּסָד, אֲשֶׁר לֹא־יָמוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ ת׳ un-
erschütterlich. [keit.
Неизбѣжность חֹסֶר מִפְלָט (מָנוֹס) נ׳ Unvermeidlich-
Неизбѣжный *הֶכְרֵחִי, אֲשֶׁר אֵין מִפְלָט מִמֶּנּוּ ת׳ un-
vermeidlich.
Неизвѣданный —אֵין חֵקֶר ת׳ unerforscht. [schaft.
Неизвѣстность בִּלְתִּי־דַעַת אֶל־נָכוֹן נ׳ Unbekannt-
Неизвѣстный פְּלוֹנִי אַלְמֹנִי, פָּלִיא, פְּלִי, לֹא־נוֹדָע ת׳
פַּלְמֹנִי unbekannt.
Неизглáдимый —לֹא־תִשָּׁכֵחַ, אֲשֶׁר לֹא־יִמָּחֶה ת׳
לֹא־יִכָּחֵד— unauslöschlich.
Неизлѣчи́мость חֹסֶר תְּרוּפָה לְ־, אֵין מַרְפֵּא נ׳ Un-
heilbarkeit. [אָנוּשׁ, מֵאֵן הֵרָפֵא] unheilbar.
Неизлѣчи́мый אֲשֶׁר לֹא־יֵרָפֵא, —לְאֵין מַרְפֵּא ת׳
Неизмѣнность אֵין חֲלִיפוֹת, תֹּקֶף נ׳ Unveränderlich-
keit. [änderlich.
Неизмѣнный —לֹא־יִשְׁנֶה, אֲשֶׁר לֹא־יְשֻׁנֶּה ת׳ —unver-
Неизмѣри́мость אֹרֶךְ לְאֵין תַּכְלִית, רַחַב לְאֵין קֵץ נ׳
Unermeßlichkeit. [unermeßlich.
Неизмѣри́мый אֲשֶׁר לֹא־יִמַּד, לְאֵין קִצָּה, לִבְלִי־חֹק ת׳

Неизобрази́мый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יְחֻקֶּה, לֹא־יְתֹאַר—un=[beſchreiblich.
Неизречённый см. Нескáзанный.
Неизсякáемый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֶחֱרַב מַעְיָנוֹ, —לֹא־ לֹא־אַכְזָב ;יֵבוֹשׁ מְקוֹרוֹ unverſiegbar.
Неизцѣ́л— см. Неизлѣч—.
Неизчерпáемый ת׳ לֹא־אַכְזָב (מקור) unerſchöpflich.
Неизъясни́мый ת׳ אֲשֶׁר אֵין לְפָתֹר, לְבָאֵר — uner=klärlich.
Неимовѣ́рный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יְאֻמַּן כִּי־יְסֻפַּר unglaub=[lich.
Неиму́щество ס׳ חֶסֶר, מַחְסוֹר, עֳנִי Armuth.
Неиму́щій ת׳ אִישׁ מַחְסוֹר, מִסְכֵּן, דַּל, עָנִי Armer.
Наимѣ́ніе ס׳ חֹסֶר, חֶסֶר Mangel. За неимѣ́ніемъ дéнегъ (בְּאֶפֶס, מִבְּלִי) מֵאֵין כֶּסֶף. [ſchickt.
Неиску́сный ת׳ חֲסַר תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם, לֹא־מָהִיר unge=
Неиску́сство ס׳ חֹסֶר תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם Ungeſchicklichkeit.
Неисповѣди́мость נ׳ נִפְלָאוֹת, תַּעֲלֻמוֹת Unerfor=ſchlichkeit. [forſchlich.
Неисповѣди́мый ת׳ לְאֵין חֵקֶר, נִשְׂגָּב, נִפְלָא uner=
Неисполни́мый ת׳ כָּבֵד מֵעֲשׂוֹת unausführbar.
Неисправи́мый ת׳ אֲשֶׁר אֵין לְתַקֵּן, לְאֵין מַרְפֵּא unausbeſſerlich [läſſigkeit.
Неисправнóсть נ׳ מַרְפֶּה, שִׁפְלוּת יָדַיִם, כְּבֵדוּת Nach=
Неисправный ת׳ בִּלְתִּי נֶאֱמָן לְמִשְׁמַרְתּוֹ nachläſſig.
Неиспытанный ת׳ לְאֵין חֵקֶר unerforſcht.
Нейстово ס׳ בְּשָׁאוֹן, בְּקוֹל הֲמֻלָּה; בְּזַעַף־אַף mit Wuth.
Нейстовство ס׳ שָׁאוֹן, הוֹלֵלוֹת, שִׁגָּעוֹן Raſerei.
Нейстовствовать (-ствую) פ״ע הִתְהוֹלֵל, הִשְׁתַּגֵּעַ raſen, toben.
Нейстовый ת׳ הוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל, זֵד wüthend, raſend.
Неисчисли́мый см. Неизчётный. [loſigkeit.
Нейтралитéтъ ׳ חֲדַל מִלָּחֵם לְעֵת קְרָבוֹת Partei=
Нейтрáльный ת׳ חֲדַל מִלָּחֵם לְעֵת קְרָבוֹת parteilos.
Неклáссный ת׳ 1) אֲשֶׁר לֹא־נִקַּב בְּמַעֲלוֹת הַכָּבוֹד ohne Claſſenrang. 2) אֲשֶׁר לֹא־לְעִנְיַן לִשְׁכַּת הַסֵּפֶר nicht zur Claſſe gehörig. -ное врéмя עֵת לֹא־תוֹרָה בְּבֵית־סֵפֶר.
Некни́жный ס׳ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע סֵפֶר ungelehrt.
Нéкогда ת״פ אֵין עֵת לְ־ iſt keine Zeit.
Некори́стный ת׳ 1) לֹא־יוֹעִיל — unvortheilhaft; untauglich. 2) מוֹאֵס בְּבֶצַע uneigennützig.
Некрологъ ז׳ זִכָּרוֹן בְּסֵפֶר לְמֵת Todtenbericht.
Некромáнтія נ׳ אוֹב, דֹּרֵשׁ אֶל־הַמֵּתִים Geiſterbe=
Некстáти ת״פ לְלֹא־עֵת ungelegen. [ſchwörung.
Нéктаръ ז׳ (משקה אלילי הקדם) מֶגֶד־שָׁמַיִם Göttertrank.
Нéкуда ת״פ אֵין מָקוֹם לְ־ es iſt kein Platz.

Нелёгкая שת״נ רוּחַ רָעָה, רוּחַ הַשָּׂטָן böſer Geiſt.
Нелицепріёмно ת״פ בְּלִי מַשּׂוֹא פָנִים unparteiiſch.
Нелицепріятно см. Нелицепріёмно. [teiiſch.
Нелицепріятный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים unpar=
Нелóвкій ת׳ לֹא־מָהִיר, נִרְפֶּה, אֵין יָדַיִם לוֹ, אֲשֶׁר לֹא־ יָדַע פְּנוֹת יָמִין אוֹ שְׂמֹאל ungeſchickt.
Нелóвко ת״פ לֹא־טוֹב unbequem.
Нельзя́ ת״פ אֵין לְ־, לֹא יוּכַל אִישׁ לְ־, אָסַר הוּא לְ־, אָסוּר לְ־* man kann nicht. [Aeußerſten.
Нéльзя ת״פ: до нéльзя עַד־מְאֹד, עַד־אֵין־קֵץ bis zum
Нелѣ́пица, Нелѣ́пость נ׳ תָּפֵל, מָאוּס, תֶּבֶל, תּוֹעֵבָה סִכְלוּת ;פִּגּוּל Unſinn.
Нелѣ́пый ת׳ לֹא־טוֹב, נִתְעָב abgeſchmackt.
Нелюбóвь נ׳ אֵיבָה, קִנְאָה Feindſchaft.
Нéлюбъ ת״פ לֹא־טוֹב בְּעֵינֵי, —רַע nicht lieb. [ſcheu.
Нелюди́мость נ׳, -мство ס׳ הִפָּרֵד מֵאָדָם Menſchen=
Нелюди́мъ ז׳ נִפְרָד מֵאָדָם, רָחֵק מִבְּנֵי־אִישׁ, חֲדַל־ אִישִׁים menſchenſcheu.
Немáло ת״פ לֹא־מְעַט nicht wenig.
Немаловáжный ת׳ לֹא־נָקֵל nicht nnbedeutend.
Немéдленно ת״פ מִבְּלִי הִתְמַהְמֵהַּ, קַל מְהֵרָה unge=ſäumt.
Немилосéрдный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע רַחֵם, אַכְזָרִי un=
Неми́лость נ׳ זַעַם, אֵיבָה Ungunſt. [barmherzig.
Немину́емость נ׳ תֹּקֶף, אֱמֶת Unvermeidlichkeit.
Немину́емый ת׳ אֲשֶׁר אֵין מִפְלָט מִמֶּנּוּ unvermeidlich.
Немнóго ת״פ לֹא־כַבִּיר, מִזְעָר, מְעַט nicht viel.
Немóжется פ״ס אֵין שָׁלוֹם מֵחֳלִי es geht ſchlecht (mit der Geſundheit).
Немóчь (-могу́) פ״ע הָחֳלֵה, הָחֳלָה unwohl ſein.
Нéмочь, -мощь נ׳ אֶפֶס כֹּחַ, רִפְיוֹן יָדַיִם Schwäche, Krankheit.
Немóщный ת׳ אֵין אוֹנִים, אֵין אֱיָל, לֹא־כֹחַ kränklich.
Нему́дрый ת׳ (הס׳) לֹא־נִפְלָא, נָקֵל nicht ſonderlich.
Немыслимо ת״פ אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה עַל־לֵב undenkbar.
Ненави́дѣть (-ви́жу) פ״י שָׂטוֹם, שָׂנוֹא haſſen.
Ненави́ствовать(-ствую) פ״ע בְּ־ הִתְקוֹמֵט Haß he=
Ненави́стливый ת׳ מְשַׂנֵּא, עָר gehäſſig. [gen.
Ненави́стникъ ז׳ שׂוֹנֵא, אוֹיֵב, צַר, קָם Haſſer, Feind.
Нéнависть נ׳ שִׂנְאָה, אֵיבָה, מַשְׂטֵמָה Haß.
Ненаглядный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹתוֹ, נֶחְמָד לְמַרְאֶה woran man ſich nicht ſatt ſehen kann.
Ненаградимый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁוֶה בּוֹ כָּל־מְחִיר un=erſetzlich. [unzuverläſſig.
Ненадёжный ת׳ אֲשֶׁר אֵין מִבְטָח בּוֹ, בּוֹגֵד, לֹא־נֶאֱמָן

Ненáдобность נ׳ אין צורך, אין חפץ Entbehrlich-
Ненакáзанн— см. Безнакáзанн—. [keit.
Ненарóкомъ, -нарóчно ת״פ בלא־צדיה, בלי חפץ־לב,
בשגגה, לא־בזדון ohne Absicht. [sichtslos.
Ненарóчный ת׳ (בלא־ראות) עשוי בלא־צדיה ab-
Ненарушúмость נ׳ תקף מבלי לעבר Unverletzlich-
keit. [letzlich.
Ненарушúмый ת׳ לא־יעבר, אשר לא יופר unver-
Ненáстливый, -нáстный ת׳ סגריר — regnicht.
Ненáстье ס׳ סערת־גשם ושלג, סגריר Regenwetter.
Ненасы́тимость נ׳ בלי־דעת שבעה Unersättlichkeit.
Ненасы́тимый, -сы́тный ת׳ אשר לא־ידע שבעה
Ненýжный ת׳ אין חפץ בו unnöthig. [unersättlich.
Необдýманность נ׳ בלי־השכל, אין הבין Unbedacht-
samkeit. [unbedachtsam.
Необдýманный ת׳ עשוי מבלי שים לב, בלי־הבין
Необитáемый ת׳ באין יושב, לא־נושב unbewohnt.
Необозрúмость נ׳ מרחב־יה, רחב לאין קצה Un-
übersehbarkeit. [לאין קץ] unübersehbar.
Необозрúмый ת׳ רחב, אשר תכלה עין מראות קצהו
Необорúмый ת׳ אשר אין לקום נגדו, אלקום עמו
unüberwindlich.
Необразóванный ת׳ חסר־תבונות, בלי־השכל un-
Необрѣ́занникъ ז׳ ערל Unbeschnittener. [gebildet.
Необýзданность נ׳ פרעות, משובה נצחת Zügel-
losigkeit. [משלח] סורר, unbändig.
Необýзданный ת׳ פורע מוסר, מנתק מוסרות,
Необходúмость ו׳ הכרח, צורך נחוץ* Nothwen-
digkeit. [wendig.
Необходúмый ת׳ נחוץ, אשר אין לסור ממנו noth-
Необходúтельный ת׳ אשר לא ידע להתהלך עם־
אנשים, בלתי מערב עם־הבריות* ungesellig.
Необъяснúмый ת׳ אשר לא־ידע, אשר אין פתרון לו
איש שחרו unerklärlich.
Необъя́тность נ׳ רחב אין קצה Unermeßlichkeit.
Необъя́тный ת׳ רחב לאין קצה unermeßlich.
Необыкновéнность נ׳ פלא, דבר נפלה Unge-
wöhnliches. [ungewöhnlich.
Необыкновéнный ת׳ יקר, נפלה, לא־רבים כמוהו
Необычáйн— см. Необыкновéнн—.
Необы́чный ת׳ נכרי, זר, נפלה, נפלא seltsam.
Необязáтельный ת׳ אין אנס unverpflichtet.
Неограничéнный ת׳ בלי־חק, בלי־מצרים, בלי־גבול
unbeschränkt.
Неоднокрáтно ת״פ פעמים רבות, לא־אחת mehrmals.

Неодобрúтельный ת׳ 1) אשר לא־, לא־טוב, לא־ישר
יכשר unlöblich. 2) בתוכחות, — לחרפה mißbilligend.
Неодолжúтельный ת׳ מונע חסד ungefällig.
Неодолúмый см. Необорúмый.
Неодушевлéнный ת׳ דומם, בלתי־חי* unbelebt.
Неожúданно ת״פ פתע, פתאם, בטרם יחלו לו un-
erwartet. [Unerwartetes.
Неожúданность נ׳ פרץ פתאם, — שטף, — הגלות
Неопúсанный ת׳ אשר כל־דברי־ספר אין די־באר לו
unbeschreiblich.
Неоплáтность נ׳ קצר יד משלם Unbezahlbarkeit.
Неоплáтный ת׳ רב משלם, גדול־ (חוב) עצום־ un-
bezahlbar.
Неопредѣлённость נ׳ אין שחר Unbestimmtheit.
Неопредѣлённый ת׳ בלתי מפרש, לא־מתכן, לא־
נתכן unbestimmt.
Неопровергáемый, -вержúмый ת׳ נאמן, נצב
אשר אין לכחש בו, לעולם unumstößlich.
Неопря́тность נ׳ אי־נקיון, חלאה Unreinlichkeit.
Неопря́тный ת׳ אי־נקי, לא־טהור, אשר חלאה בו,
נאלח unreinlich. [fahrenheit.
Неóпытность נ׳ בלי־דעת, חסר מסות החיים Uner-
Неóпытный ת׳ אשר לא־נסה, לא־ידע דרך — uner-
fahren. [nicht organisch.
Неорганúческій ת׳ אשר אין כליות חיים לו, דומם*
Неослáбно ת״פ בלי־שפלות, בלי־חשך, מבלי־הרף
ידים ohne Unterlaß.
Неосмотрúтельно ת״פ מבלי שים עין על־דרכו,
מבלי־הזהר, באין הבין unachtsam. [ungründlich.
Неосновáтельный ת׳ לא־נאמן, לא־נכון, לא־מוסד
Неоспóримый см. Неопровергáемый.
Неосторóжность נ׳ בלי־הזהר Unvorsichtigkeit.
Неосторóжный ת׳ לא־נזהר, לא־נשמר unvorsichtig.
Неосуществúмый ת׳ אשר לא־יקום ולא־יהיה
unerfüllbar. [sitz habend.
Неосѣ́длый ת׳ נודד, באין מושב keinen festen Wohn-
Неосязáемый ת׳ אשר לא־ביד יקח, רוח ולא־בשר
unfühlbar.
Неотвратúмый ת׳ אשר אין להשיב unabwendbar.
Нéоткуда ת״פ אין מוצא ל־ ist nicht woher zu...
Неотлóжно ת״פ מבלי העביר המועד, מבלי אחר ohne
Aufschub. [ואנה] ohne sich zu entfernen.
Неотлýчно ת״פ מבלי לכת אנה, מבלי־מוש ממקומו
Неотразúмый ת׳ אשר אין להסיר, להשיב — unab-
Неотрицáемый см. Неопровергáемый. [wendbar.

Неотсту́пный ת׳ מֵאִין בַּד ,מַחֲזִיק בִּ־ ;בִּלְתִּי סָר מִ־ zudringlich. [unveräußerlich.

Неотчужда́емый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָעֳבֹר לְאִישׁ אַחֵר

Неотъе́млемый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֻקַּח מֵעַל־ unnehmbar.

Неохота נ׳ אֵין חֵפֶץ לִי Unlust. Мнѣ н. אֵין חֵפֶץ לִי, מָאֵן אָנֹכִי לְ־ ,לֹא־אֹבֶה.

Неохо́тно ת״פ בְּלִי־חֵפֶץ ,לֹא־לְרָצוֹן unwillig.

Неоцѣнённый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֱנוֹשׁ עֶרְכּוֹ ,מְחִירוֹ— unschätzbar. [nicht nachtragend.

Непамятозло́бный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִקּוֹם וְלֹא־יִטֹּר ,סַלָּח

Неплатёжъ ז׳ עֲמֹד מְשַׁלֵּם ,—חֶדֶל Nichtzahlung.

Неплате́льщикъ ז׳ בִּלְתִּי מְשַׁלֵּם ,חָדֵל מֵהָשִׁיב חוֹב schlechter Zahler.

Неплóдіе ס׳ בִּלְתִּי עֲשׂוֹת פְּרִי Unfruchtbarkeit.

Неплóдный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשֶׂה פְּרִי ,עָקָר unfruchtbar.

Непобори́мый см. Необори́мый.

Непобѣди́мый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָכוֹל לוֹ אִישׁ ,מִתְגַּבֵּר עַל־כֹּל] unbesiegbar.

Непови́нн— см. Неви́нн—.

Неповинове́ніе ס׳ מְרִי ,בִּלְתִּי הַקְשִׁיב ,קְשִׁי־עֹרֶף, מַרְדּוּת ,מֶרֶד Ungehorsamkeit. [heit.

Неповорóтливость נ׳ כְּבֵדוּת ,שִׁפְלוּת יָדַיִם Plump=

Неповорóтливый ת׳ לֹא־מָהִיר ,נִרְפֶּה unbeholfen.

Непогóда נ׳ גֶּשֶׁם וָרוּחַ ,סַגְרִיר schlechtes Wetter. -гóдный, -гóдливый ת׳. [Unfehlbarkeit.

Непогрѣши́мость, -ши́тельность נ׳ נִקָּיוֹן מִמִּשְׁגֶּה

Непогрѣши́мый, -ши́тельный ת׳ נָקִי מִמִּשְׁגֶּה ,חַף מִשְּׁגָגָה unfehlbar.

Неподалёку ת״פ לֹא־רָחוֹק מִ־ unweit.

Неподáтливый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי כֹל unnach=

Неподатнóй ת׳ חָפְשִׁי מִמַּס abgabenfrei. [giebig.

Неподви́жно ת״פ (נוד) דּוּמָם ;מִבְּלִי מוּשׁ unbeweglich.

Неподви́жность נ׳ בְּלִי־נִיד ,עֲמֹד תַּחְתָּיו ,דּוּמָה, דּוּמִיָּה Unbeweglichkeit.

Неподви́жный ת׳ עוֹמֵד תַּחְתָּיו ,אֲשֶׁר לֹא־יָנוּעַ ,לֹא— דּוּמָם ,יָמוּשׁ unbeweglich.

Неподдѣльный ת׳ לֹא־אַכְזָב ,נֶאֱמָן unverfälscht.

Неподку́пность נ׳ שִׂנְאַת בֶּצַע ,חֶדֶל מִכֹּפֶר Unbe= stechlichkeit.

Неподку́пный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִקַּח שֹׁחַד ,לֹא־יִשָּׂא פְּנֵי— שׂוֹנֵא בֶצַע ,נוֹעֵר כַּפָּיו מִשֹּׁחַד ,בַּל־כֹּפֶר unbestechlich.

Неподражáемый ת׳ אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלָיו ,מֵאֵין כָּמוֹהוּ unnachahmlich. [unzugänglich.

Неподсту́пный ת׳ אֲשֶׁר אֵין לָבֹא עָדָיו ,לָגֶשֶׁת אֵלָיו—

Непозвóленый, -воли́тельный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֵעָשֶׂה, לֹא־כַדָּת ,נֶגֶד הַחֹק unerlaubt.

Непоколеби́мость נ׳ חֹזֶק ,תֹּקֶף ,קֹשִׁי Unerschütter= lichkeit.

Непоколеби́мый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹט ,בַּל־יִמּוֹט ,נָכוֹן, מֻצָּק ,יָצוּק unerschütterlich. [horsamkeit.

Непокóрность נ׳ הַמְרוֹת ,מַרְדּוּת ,מְרִי ,מֶרֶד Unge=

Непокóрный ת׳ מֹרֶה ,מַמְרֶה ,סוֹרֵר ,מוֹרֵד ungehorsam.

Непокры́тый ת׳ לֹא־חָפוּי ,גָּלוּי ,חָשׂוּף unbedeckt.

Неполнотá נ׳ מִגְרַעַת ,חֶסְרוֹן Unvollständigkeit.

Непомѣрность נ׳ בְּלִי־דַעַת שָׂבְעָה Uebermäßigkeit.

Непомѣрный ת׳ לֹא־בַמִּדָּה וּבַמְּשׂוּרָה ,לִבְלִי־חֹק, עַד־בְּלִי־דָי übermäßig. [Fassungsgabe.

Непоня́тливость נ׳ אֵין הָבִין ,חֶסֶר תְּבוּנוֹת schwache

Непоня́тливый ת׳ אֵין בִּינָה ,חֲסַר־תְּבוּנוֹת schlecht begreifend. [lichkeit.

Непоня́тность נ׳ תַּעֲלֻמוֹת דָּבָר וְעִנְיָן Unverständ=

Непоня́тный ת׳ מִ־ פְּלִיא־דַעַת ;נִשְׂגָּב מֵהָבִין ,פֶּלִי unverständlich. [schuld.

Непорóчность נ׳ נִקָּיוֹן מֵחֵטְא וָפֶשַׁע ,תֹּם ,תָּמָּה Un=

Непорóчный ת׳ חַף מִפֶּשַׁע ,נָקִי ,תָּם ,נָבָר schuldlos.

Непоря́докъ (-дка) ז׳ לֹא־סְדָרִים ,הֲפֵכָה Unordnung.

Непоря́дочный ת׳ בְּלִי־סְדָרִים ;נָלוֹז ,נִפְתָּל unor= dentlich. **Не по себѣ** ת״פ עַד־לֶחֱלִי unpäßlich. Мнѣ не по себѣ אֵין שָׁלוֹם בְּעַצְמַי. [samkeit.

Непослушáніе ס׳ מְרִי ,קְשִׁי־עֹרֶף ,מַרְדּוּת Ungehor=

Непослу́шный ת׳ מֵסִיר אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ ,מֹרֶה ,מַמְרֶה, אֶת־פִּי־ ungehorsam. [heit.

Непослѣдовательность נ׳ לֹא־סְדָרִים Ungereimt=

Непосрéдственно ת״פ בְּאֵין מוּל ,בְּאֵין איש או דבר נִגָּשִׁים אִישׁ בְּאָחִיו ,בֵּינֵיהֶם unmittelbar.

Непостижи́мость נ׳ תַּעֲלוּמוֹת Unerforschlichkeit.

Непостижи́мый, -сти́жный ת׳ נִפְלָא מֵהָבִין, נִשְׂגָּב ,נִכְחָד ,פֶּלִי— unbegreiflich. [unstandhaft.

Непостоя́нный ת׳ הֲפַכְפַּךְ ,מְשַׁנֶּה טַעְמוֹ ,קַל דַּעַת*

Непостоя́нство ס׳ הִשְׁתַּנּוּת ;קַלּוּת דַּעַת* Unbe= ständigkeit.

Непостоя́нствовать (-ствую) פ״ע שַׁנֵּה לִרְגָעִים הִשְׁתַּנֵּה מִיּוֹם לְיוֹם ,טַעְמוֹ (פָּנָיו) unbeständig sein.

Непосты́дный ת׳ לֹא־לְבֹשֶׁת לְ־ vorwurfslos.

Непосѣдъ ז׳ אֲשֶׁר לֹא־יַחֲשֹׂךְ רַגְלָיו ,אוֹהֵב לָנוּעַ un= ruhiger Mensch. -сѣдка נ׳.

Непотрéбникъ ז׳ אִישׁ זִמָּה ,אִישׁ נְאוּפִים ;קָדֵשׁ lie= derlicher Mensch. -ница נ׳.

Непотрéбный ת׳ זִמָּה— ,רוֹדֵף זְנוּנִים liederlich.

Непотрéбство ס׳ זִמָּה ,נַאֲפוּפִים ,זְנוּנִים ,תֶּבֶל Buhle= rei, Unzucht.

Непотре́бствовать (-ствую) פ״ע רדוף זמה lieder-
lich sein.
Непочёмъ ת״פ לא־נחשב למאומה keine Ursache.
Непочте́ніе ס׳ בלתי כבד, בלי־נשא פנים Nichtach-
Непра́вда נ׳ לא־צדק, עול, עולה Unwahrheit. [tung.
Неправдоподо́бный ת׳ אשר לא־דמות אמת לו
unwahrscheinlich.
Непра́ведность נ׳ לא־צדק, עול Ungerechtigkeit.
Непра́ведный ת׳ עול, עושה עול ungerecht.
Непра́вильно ת״פ לא־נכון, לא־ישר unrichtig.
Непра́вильность נ׳ סלף, לא־נכונה Unrichtigkeit.
Непра́вость נ׳ (בהשפטו) רשעת־איש, לא־צדק
Ungerechtigkeit.
Непра́вый ת׳ (בהשפטו) רשע ungerecht.
Непра́здная ת׳ הרה Schwangere.
Непра́здность נ׳ הריון Schwangerschaft.
Непредви́дѣнный ת׳ אשר לא־עלה על־לב מראש
unvorhergesehen.
Непреклóнность נ׳ קשי־לב Unbeugsamkeit. [lich.
Непреклóнный ת׳ קשה־לב, מכביד אזניו unerbitt-
Непрелóжный ת׳ לא־יעבר, לא־ישוב (דבר) un-
abänderlich. [durchaus.
Непремѣ́нно ת״פ אל־נכון, מבלי הפל דבר, בטח
Непремѣ́нный ת׳ אשר אין חליפות לו, לא־ישנה—
unabänderlich.
Непреобори́м—, -преодоли́м— см. Необори́м—.
Непреры́вн—, -преста́нн— см. Безпреры́вн—.
Непригóжій ת׳ לא־נאוה; רע־מראה nicht hübsch.
Неприкосновéнность נ׳ קדש מנעת בו Unantast-
barkeit.
Неприкосновéнный ת׳ 1) אשר לא־תגע בו יד,
נוער, רחוק מ־ unantastbar. 2) אשר אין לנעת בו
נשמר מ־, כפיו מ־ nichttheilhaftig. [digkeit.
Неприли́чіе ס׳, -чность נ׳ דרך לא־נאוה Unanstän-
Неприли́чный ת׳ לא־נאוה, סר טעם unanständig.
-ли́чно тебѣ такъ поступа́ть חלילה לך מעשות זאת.
Непримири́мость נ׳ תכלית שנאה, איבת עולם
Unversöhnlichkeit.
Непримири́мый ת׳ שונא תכלית שנאה unversöhn-
Непримѣ́тн— см. Незамѣ́тн—. [lich.
Непринуждённо ת״פ מבלי התאמץ; מבלי התחפש;
לתמו ungezwungen.
Непристóйн— см. Неприли́чн—.
Непристу́пный ת׳ אשר אין לקרב אליו, לגשת עדיו—
unzugänglich. Н. человѣкъ מגור מסביב, איש נורא
על־סביביו. -ная стѣна́ חומה בצורה.
Непрису́тственный день יום שבתון לבתי־משפט
ungerichtlicher Feiertag. [chelt.
Непритвóрно ת״פ בלי־התחפש, בלי־חנף ungeheu-
Непричáстный ת׳ אשר אין לו חלק ב־, נקי כפים מ־,
נקי מ־ unbetheiligt.
Непріязненность נ׳ איבה, תנואה Feindschaft.
Непріязненный ת׳ מלא איבה feindlich.
Непріязнь, -язненность נ׳ איבה, תנואה Feindschaft.
Непріятель ז׳ אויב, שנא Feind. -льница נ׳.
Непріятельскій ת׳ האויב,— אשר לאויב feindlich.
Непріятность נ׳ מרת־רוח, רעה, הרע בעיני־ Unan-
nehmlichkeit.
Непріятный ת׳ לא־טוב, רע בעיני־ unangenehm.
Непробу́дный сонъ שנה מבלי־הקיץ, שנת־עולם
Todesschlaf. [הימים — kurze Dauer.
Непродолжи́тельность נ׳ מעט העת, השנים—
Непродолжи́тельный ת׳ אשר לימים אחדים,
לשנות מספר—kurz dauernd. Въ непродолжитель-
номъ врéмени עוד מעט מזער. [durchsichtig.
Непрозрáчный ת׳ לא־שקוף, לא־בהיר, אטום un-
Непроизводи́тельный ת׳ אשר לא־יעשה פרי,
לא־יצמיח— nicht producirend. [Wasserdichtheit.
Непромокáемость נ׳ בלי־המק, ציון (עי׳ ח״א צי)
Непромокáемый ת׳ בלתי נמק, אשר לא־יבאו
בקרבו מים; צי (עי׳ ח״א) wasserdicht. [keit.
Непроницáемость נ׳ בלתי המק Undurchdringlich-
Непроницáемый ת׳ אשר מאומה לא־תחלפהו,
מצק, יצוק undurchdringlich.
Непрости́тельный ת׳ אשר לא־יכפר, גדול (עון)
מנשא unverzeihlich. [keit.
Непроходи́мость נ׳ תהו לא־דרך Undurchgänglich-
Непроходи́мый, -хóдный ת׳ באין מעבר, אשר אין
לעבר בו undurchgänglich.
Непрохóдность см. Непроходи́мость.
Непрóчность נ׳ חדל, חליפות Unhaltbarkeit.
Непрóчный ת׳ אשר לא־יעמד, קצר ימים, רפה,
חדל, לא־נאמן undauerhaft.
Непрóчь ת״פ אין לחדל nichts dagegen. Я непрóчь
сдѣлать и это גם מזה לא־אנח ידי. [unfahrbar.
Непроѣздный ת׳ אשר אין לעבר בו בסוס ורכב.
Непьющій ת׳ מזיר מיין ושכר nicht trinkend.
Нерáвенство ס׳ אין ערך, שנות, *הבדל Ungleichheit.
Неравнó ת״פ ומה אם־, ולו, ואלו, ואולי vielleicht aber.
Нерадíвецъ (-вца) ז׳ מתרפה במלאכתו, נרפה,

עָצֵל Nachlässiger. -дивица נ'.
Нерадивость נ' כַּף, עֲצַלְתַּיִם, מִרְפֶּה, שִׁפְלוּת יָדַיִם, חִבּוּק יָדַיִם, רְמִיָּה Nachlässigkeit.
Нерадивый ת' см. Нерадивецъ.
Нерадѣніе ס' см. Нерадивость. [nachlässig sein.
Нерадѣть פ"ע (דה"ב כט, יא) הִשָּׁלֵה, עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ רְמִיָּה
Неразборчивый ת' אֲשֶׁר לֹא־יְבַקֵּר בֵּין טוֹב לָרַע nicht wählerisch.
Неразвитый ת' לֹא־לֻמָּד; אֲשֶׁר לֹא־בֻכַּר unentwickelt.
Неразвязность נ' שִׁפְלוּת יָדַיִם, כְּבֵדוּת Unbeholfenheit.
Неразвязный ת' שְׁפַל־יָדַיִם, לֹא־מָהִיר unbeholfen.
Неразгадный ת' נִפְלָא מִבִּינַת, אֲשֶׁר אֵין לוֹ פִּתְרוֹן אֱנוֹשׁ unerklärlich. [bar.
Нераздѣлимый, -дѣльный ת' בִּלְתִּי נֶחֱלָק untheil=
Неразлучно ת"פ יַחַד, מִבְּלִי־הִפָּרֵד unzertrennlich.
Неразрушимость נ' נֵצַח; תֹּקֶף Unzerstörbarkeit.
Неразрушимый ת' לֹא־יוּפַר; אֲשֶׁר לֹא־יֵהָרֵס unzer=
Неразрѣшимый см. Неразгадный. [störbar.
Неразсуд— см. Безразсуд—.
Неразуміе ס' אֵין בִּינָה Unverstand.
Неразумный ת' חֲסַר־לֵב; כְּאֵין הָבִין unverständig.
Неразъ ת"פ עַד כַּמָּה פְּעָמִים, לֹא־אַחַת, לֹא־פַעַם mehrmals.
Нераскаянность נ' מְרִי, קְשִׁי־עֹרֶף Unbußfertigkeit.
Нераскаянный ת' קְשֵׁה־עֹרֶף, בִּלְתִּי שָׁב מִדֶּרֶךְ רָע, סוֹרֵר unbußfertig.
Нерасположеніе ס' אֵין חֵפֶץ בְּ־ Abgeneigtheit.
Нерасторопность נ' כַּף־, שִׁפְלוּת יָדַיִם, כְּבֵדוּת, עֲצַלְתַּיִם, רְמִיָּה Unbehlofenheit.
Нерасторопный ת' שְׁפַל־יָדַיִם, לֹא־חָרוּץ, לֹא־מָהִיר, כְּבַד־ unbeholfen.
Нерачен—, Нерачив— см. Нерадив—.
Нервическій, Нервный ת' אֲשֶׁר לְעֹרְקֵי־הַחוּשׁ Ner=
Нервъ ז' עֹרֶק הַחוּשׁ, —גִּיד Nerv. [ven=; nervös.
Неровный ת' לֹא־יָשָׁר, עָקֹב; מְעֻקָּל, גַּבְנֹן uneben, holperig.
Неровня ז"נ שָׁנֶה מִ־ בשנים, אֲשֶׁר לֹא־כְגִילוֹ (כְגִילָהּ) או ביחש Person ungleichen Standes mit Jemand.
Нерпа נ' (כלים יז, יג) כֶּלֶב־הַמַּיִם Seehund. -повый ת'.
Нерпятина נ' בְּשַׂר כֶּלֶב־הַמַּיִם Seehundsfleisch.
Нерукотворенный, -творный ת' עָשׂוּי לֹא־בִידֵי־ אָדָם, לֹא־חָלוּ בוֹ יָדַיִם, —בְּאֶפֶס יָד nicht von Menschenhänden geschaffen. [unzerstörbar
Нерушимый ת' אֲשֶׁר לֹא־יֵהָרֵס, לֹא־יוּפַר; —בַּל־יִמּוֹט

Нерѣдко ת"פ פְּעָמִים רַבּוֹת nicht selten.
Нерѣшимость נ' הִתָּעוּת בַּעֲצָתוֹ, אָבְדַן־עֵצָה Unentschlossenheit.
Нерѣшимый ת' אֲשֶׁר אֵין פִּתְרוֹן לוֹ unauflösbar.
Нерѣшительность см. Нерѣшимость
Нерѣшительный ת' אֹבֵד לִבּוֹ, אֹבֵד עֵצָה, פּוֹסֵחַ עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים, תּוֹעֵה לֵבָב unentschlossen.
Неряха ז"נ אֲשֶׁר בְּגָדָיו צֹאִים, אִי־נָקִי, מְגֹאָל, נֶאֱלָח unsauberer Mensch. [Unsauberkeit.
Неряшество ס', -ряшливость נ' חֶלְאָה, אִי־, חֹדֶל־נִקָּיוֹן
Неряшливый ת' מְגֹאָל, אִי־נָקִי unsauber.
Несбыточность נ' חֹדֶל, הִבָּצֵר דָּבָר Unmöglichkeit.
Несбыточный ת' אֲשֶׁר לֹא־יָקוּם וְלֹא־יִהְיֶה, חָדֵל לְעוֹלָם unausführbar.
Несвоевременно ת"פ בְּלֹא־עֵת, לֹא־בְעִתּוֹ unzeitig.
Несвойственно (ему) ת"פ רָחוֹק, זָר לְ־, אֵין דַּרְכּוֹ לְ־, חָלִילָה לוֹ מִ־, לֹא־הִסְכִּין לְ־, מִ־ nicht eigentlich.
Несвѣдущій ת' לֹא־יָדַע, אֲשֶׁר לֹא־נִסָּה — unbewan=
Несвязица נ' טִיחַ שָׁוְא וְתָפֵל Ungereimtheit. [dert.
Несвязный ת' בְּלִי־חֶבֶר ungereimt. -ныя рѣчи טִיחַ דִּבְרֵי־תָפֵל, אִמְרֵי־רוּחַ. [brennbar.
Несгараемый ת' בָּטוּחַ מֵאֵשׁ, אֵינֶנּוּ אֹכֶל מֵאֵשׁ un=
Несговорчивость נ' קְשִׁי־לֵב Unverträglichkeit.
Несговорчивый ת' מַשְׁמִעַ (מַקְשֶׁה לִבּוֹ) אֹטֵם אָזְנוֹ schwer zu überreden.
Несгода נ', -сгодье ס' אֵיד, פֶּגַע, אָסוֹן Unglück.
Несеніе ס' נְשׂא, שְׂאֵת; מַשָּׂא das Tragen.
Несказанный ת' אֲשֶׁר אֵין לְמַלֵּל, אֵין דַּי, כָּל־מִלָּה בָּאֲרוֹ] unaussprechlich.
Нескладъ— см. Несвяз—.
Несклоняемый ת' בְּלִי־נְטִיָּה (מלה בדקדוק) undeklinirbar. [Ungehorsamer.
Нéслухъ ז' (המ') סוֹרֵר וּמוֹרֶה, עֲרַל־אָזְנַיִם, בִּלְתִּי מַקְשִׁיב
Неслыханный ת' אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁמַע כָּמוֹהוּ unerhört.
Неслышный ת' בִּלְתִּי נִשְׁמָע unhörbar, leise.
Несмотря на ת"פ מִבְּלִי הַבֵּט אֶל־, מִבְּלִי שִׂים לֵב—, בְּכָל־זֹאת ungeachtet. [unabsetzbar.
Несмѣняемый ת' אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לוֹ, אֲשֶׁר לֹא־יוּמָר
Несмѣтность נ' רֹב לְאֵין חֵקֶר Unzählbarkeit.
Несмѣтный ת' מִסְפָּר לְאֵין, עָצוּם, חֵקֶר לְאֵין רַב unzählbar.
Несносность ז' עָמָל, טֹרַח, תְּלָאָה Unerträglichkeit.
Несносный ת' אֲשֶׁר הוּא לְמַשָּׂא, כָּבֵד מִנְּשׂא, לְטֹרַח; —מְלֶאָה unerträglich.
Несовершеннолѣтіе ס' צְעִירָה (בראשי' מג, לג) אָבִיב, שְׁנוֹת הַחַיִּים Unmündigkeit.

Несовершеннолѣтній ת' עוּל, אֲשֶׁר לֹא־מָלְאוּ יָמָיו יָמִים unmündig.

Несовершéнный ת' לֹא־תָמִים, לֹא־שָׁלֵם unvollkommen. [לֹא יִלָּוֶה—לֹא־יֻחַד עִם, unvereinbar.

Несовмѣстúмый, -мѣстный ת' אֲשֶׁר לֹא־יְחֻבַּר אֶל־,

Несоглáсіе ס' אֵין שָׁלוֹם; לֹא־סְדָרִים Uneinigkeit.

Несоглáсный ת' 1) בִּלְתִּי מַשְׁלִים עִם־, — מִתְקוֹטֵט nicht übereinstimmend. 2) בִּלְתִּי מַקְבִּיל אֶל־; מִתְנַגֵּד* —אֶל־ nicht entsprechend. [zerstörbarkeit.

Несокрушúмость נ' תֹּקֶף בַּל־יִמּוֹט, חֹסֶן לָעַד Un=

Несокрушúмый ת' אֲשֶׁר לֹא־יֵרֹץ, בַּל־יִמּוֹט; לֹא־ בְּלִי־חַת, יֵחַת unzerstörbar.

Несомнѣн— см. Безсомнѣн—. [lungsunfähigkeit.

Несостоя́тельность נ' לֹא־כֹחַ, קְצַר־יָד מִ־ Zah=

Несостоя́тельный ת' מָךְ מֵעֶרֶךְ חוֹבוֹ, קְצַר־יָד מְשַׁלֵּם נְשִׁיו zahlungsunfähig.

Несподру́чный ת' אֲשֶׁר לֹא־יִכְשַׁר לְמַעֲנֵהוּ, כָּבֵד מַעֲשׂוֹת, —לְמַעֲשֵׂהוּ unbequem.

Несподрúть, -ся פ"ס לֹא־יוֹעִיל, לֹא־יִצְלַח nicht gelingen.

Неспóро ת"פ לָרִיק, לַתֹּהוּ, לְלֹא־יוֹעִיל ohne Erfolg.

Неспосóбность נ' אֶפֶס כִּשְׁרוֹן, בִּלְתִּי יְכֹלֶת Unfähigkeit. [לֹא־לָמֵד, לֹא־נִסָּה, יִכְשַׁר] unfähig.

Неспосóбный ת' לֹא־, —לֹא־יוּכַל, אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע לְ־—

Несправедлúвость נ' סֶלֶף, עָוֶל, לֹא־צֶדֶק Ungerechtigkeit. [2) עָוֶל, —אָוֶן—ungerecht.

Несправедлúвый ת' 1) לֹא־צַדִּיק; מְסַלֵּף מִשְׁפָּט.

Нѣспя́чекъ (-чка) см. Портулáкъ. [gleichlich.

Несравнéнно ת"פ יָתֵר מְאֹד, מֵאֵין עֲרֹךְ אֶל־—unver=

Нестáло פ"ס אֶפֶס, אֵין עוֹד (עתיד -стáнетъ) es fehlt, ist dahin. Нестáло одногó, скóро и другáго нестáнетъ הָאֶחָד אֵינֶנּוּ, עוֹד מְעַט וְגַם הַשֵּׁנִי אֵינֶנּוּ.

Нестарѣлка נ' צְרִי־גַנִּים, מִין צֶמַח Edelgarbe.

Нестерпúмый ת' מַלְאָה, כָּבֵד מִנְּשׂא unerträglich.

Нестú (несу́) 1) פ"י הָבֵא; סָבוֹל עַל־כָּתֵף, נָטֹל, נָשׂא tragen. 2) נָשׂא פְּרִי, —נָתוֹן, —עָשׂה; מַלֵּט בֵּיצִים hervorbringen, legen (Eier). 3) נָשׂא בְּרוּחוֹ, —סָבוֹל, הָכֵל, כַּלְכֵּל dulden. 4) נָשׂא מִשְׁמֶרֶת, כַּהֵן führen (Geschäfte), bekleiden (ein Amt). 5) פ"ס פּוּחַ, הָפִיחַ, נָשׁוֹב wehen. У окнá несётъ מִן־הַחַלּוֹן יִשֹּׁב רוּחַ. Отъ негó несётъ сивýхой מִפִּיו יָפוּחַ רֵיחַ יֵין שִׁכָּרוֹן. Н. вздоръ, чепухý הָפֵחַ כְּזָבִים. Ребёнка неслó всю ночь הַיֶּלֶד הוֹרִישׁ אָכְלוֹ מִבִּטְנוֹ כָּל־הַלָּיְלָה. Лошади несýтъ הַסּוּסִים יִשְׁעֲרוּ הָלְאָה. Кудá васъ Богъ несётъ? אָנָה פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת; אָנָה יִשָּׂאֲךָ רוּחַ יְיָ.
-ся 1) נפעל הִנָּשֵׂא getragen werden. 2) פ"ח סָעוֹר, גּוּז חִישׁ, הִשְׁתָּעֵר הָלְאָה hineilen. Несётся молвá הַקּוֹל יָצָא כִּי־. 3) מַלֵּט בֵּיצִים, —הַטֵּל* Eier legen.

Нестроевóй ת' לֹא מִבְּנֵי־הַמַּעֲרָכָה (איש צבא) nicht in der Fronte dienend.

Нестрóйность נ' לֹא־סְדָרִים Unordnung.

Нестрóйный ת' בְּאֵין סֵדֶר, לֹא־סְדָרִים לוֹ—verwirrt.

Несýшка נ' תַּרְנְגֹלֶת מְמַלֶּטֶת בֵּיצִים Leghenne.

Несчáстіе ס' אֵיד, שֶׁבֶר, פֶּגַע, נֵכֶר, אָסוֹן, כִּיד, הֹוָה, רָעָה, צָרָה Unglück.

Несчáстливый, -счáстный ת' 1) לֹא־טוֹב, רַע, —אֵיד, —אָסוֹן — unglücklich. Н. случай פֶּגַע רָע. Н. день יוֹם אֵיד. 2) אֹבֵד, דַּכָּא, קְשֵׁה־יוֹם, אֻמְלָל, אֻמְלָל, חֵלְכָּה Unglückseliger.

Несчастлúвецъ (-вца) ז', -вица נ' см. Несчастный 2. [unzählig.

Несчётный ת' אֲשֶׁר אֵין סְפֹרוֹת לוֹ, לְאֵין מִסְפָּר —

Несъѣдóбный, -дóмый ת' אֲשֶׁר לֹא־יֵאָכֵל מֵרֹעַ ungenießbar. [sättigend.

Несы́тный ת' (לֹא־לְשָׂבְעָה) אֲשֶׁר לֹא־יַשְׂבִּיַע nicht

Нéсыть ז"נ אִישׁ לֹא־יֵדַע שָׂבְעָה, זוֹלֵל Unersättlicher, [=che, =ches.

Нетерпёжъ ז' см. Нетерпѣлúвость.

Нетерпúмость נ' שִׂנְאַת־עֲמִיתוֹ, אֵיבָה לְכָל־בֶּן־עַם־ אַחֵר Intoleranz.

Нетерпѣлúвость נ' קֹצֶר־רוּחַ, כִּלְיוֹן עֵינַיִם Ungeduld.

Нетерпѣлúвый ת' קְצַר־אַפַּיִם, קְצַר־רוּחַ, נִבְהָל, נִמְהָר ungeduldig.

Нетерпѣніе ס' см. Нетерпѣлúвость. Жду съ нетерпѣніемъ כָּלוּ עֵינַי מִיַּחֵל לְ־—, קָצְרָה רוּחִי; אֲיַחֵל בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם.

Нетёсъ ז' בִּלְתִּי־גָזִית, — אֶבֶן שְׁלֵמָה unbehauener Stein. [lichkeit.

Нетлѣніе ס', -нность נ' בִּלְתִּי־בְלוֹת, נֵצַח Unvergäng=

Нетлѣнный ת' בִּלְתִּי־בָלֶה, —נֵצַח, נִצָּב לְעוֹלָם un=

Нетóкмо см. Нетóлько. [vergänglich.

Нетóлько ת"פ לֹא־רַק, לֹא־לְבַד nicht nur.

Нетопы́рь ז' עֲטַלֵּף, תִּנְשֶׁמֶת, בְּאוּת* Fledermaus.

Нетрéзвость נ' שִׁכָּרוֹן, חֲמַת מִיַּיִן, סֹבֶא (הושע ד, יח) Betrunkenheit. [הֲלוּם יַיִן] berauscht.

Нетрéзвый ת' אֲשֶׁר לֹא־הֵקִיץ מִיֵּינוֹ, שִׁכּוֹר, סָבוּא,

Нетрóнь-меня см. Недотрóга.

Неувядáемый ת' אֲשֶׁר לֹא־יִבֹּל unverwelklich.

Неугасáемый, -гасúмый ת' אֲשֶׁר לֹא־יִכְבֶּה unauslöschlich. [Wesen.

Неугомóнность נ' אַל־דֳּמִי, חֲדַל הַשְׁקֵט unruhiges

Неугомóнный ת' בִּלְתִּי שָׁלֵו, בְּאֵין מָנוֹחַ; אֲשֶׁר לֹא־

סוער, הומה, יוכל השקט unruhig; raftlos.
Неуда́лый ת׳ לא־מהיר, אין איל nicht kühn.
Нéудаль נ׳ נבזה, נקלה; נרפה Schwächling.
Неуда́ча נ׳ פגע, אסון, מעשה ללא־הועיל Mißlingen.
Неуда́чливый, -да́чный ת׳ אשר לא־יצליח, לא־—
יועיל nicht gelungen.
Неудержи́мый ת׳ אשר אין מעצור לו unaufhaltbar.
Неудо́бность נ׳ כבד—, כבדות דבר מעשהו Un=
bequemlichkeit.
Неудо́бный ת׳ כבד מ־, לא־נקל unbequem. Мнѣ это
неудо́бно אין לי—, כבד ממני הדבר (יהושע יז, טו).
Неудобовари́мый ת׳ קשה לקבה (מאכל) schwer
verdaulich. [ständlich.
Неудобопоня́тный ת׳ נפלא מהבין, כבד— unver=
Неудо́бство ס׳ см. Неудобность. [friedenheit.
Неудово́льствіе ס׳ בז לדבר, אין־חפץ ב־ Unzu=
Неужéли ת״פ ? האם ? האמנם ist es möglich?
Неужи́вчивость נ׳ אנת־מדון, שנאת־שלום Un=
verträglichkeit.
Неужи́вчивый ת׳ נרגן, איש ריב, שונא־שלום un=
Неужли́ -у́жто см. Неужéли. [verträglich.
Неукло́нно ת״פ בלי־חשך; מבלי־שוב אחור nicht
nachgebend.
Неуклю́жесть נ׳ עצלתים, מרפה, כבדות Plumpheit.
Неуклю́жій см. Нело́вкій.
Неукори́зн—см. Безукори́зн—. [ungesäumt.
Неукосни́тельно ת״פ מבלי־אחר מבלי־התמהמה
Неукроти́мый ת׳ אשר לא־יוכל השקט, אין מעצור—
לרוחו unbändig.
Нéукъ ז׳ 1) см. Нéучъ. 2) שור אשר לא־עלה עליו
על, פר לא־למד junger Ochs.
Неулови́мый ת׳ נשגב מחוש אנוש nicht zu fassen.
Неумоли́мый ת׳ אשר לא־ישמע לקול תחנונים
unerbittlich. [hörlich.
Неумо́лкно, -мо́лчно ת״פ מבלי־דום, בלי־דמי unauf=
Неумы́вка ז״נ מנאל, אי־נקי, לא־רחץ unreinliche
Person.
Неумы́шленно ת״פ בשגגה, לא־בזדון, בלא־צדיה
unvorsätzlich. -нность נ׳ שגגה, לא־צדיה Unvor=
sätzlichkeit.
Неумѣ́лый ת׳ לא־יבין, אשר לא־ידע—ungeschickt.
Неумѣ́нье ס׳ אין הבין, בלי־דעת Unkenntniß.
Неумѣ́ренность נ׳ בלי־חק Unmäßigkeit.
Неумѣ́ренный ת׳ בלי־מדה, אשר לא־ידע שבעה
ומשורה unmäßig.

Неумѣ́стный ת׳ אשר לא־יכשר, לא־נאוה unschicklich.
Неупотреби́тельный ת׳ אשר לא יסכן, לא־יועיל—
Неупроси́мый см. Неумоли́мый. [ungebräuchlich.
Неурожа́й ז׳ חסר־לחם, בצרת Mißwachs. -жа́йный
годъ רעב, שנת־בצרת Mißjahr.
Неуря́дица נ׳ הפכה, לא־סדרים Unordnung.
Неуря́дливый, -ря́дчивый ת׳ אשר לא־הסכין
בסדרים unruhig.
Неуси́дчивость נ׳ בלי־השקט, בלי־שבת Unruhe.
Неуси́дчивый ת׳ הומה, נגרש unruhig.
Неуслу́жливый ת׳ חדל מעשות חסד undienstfertig.
Неусто́й ז׳, -сто́йка, -сто́йчивость נ׳ מעל בברית,
בלתי שמור מוצא שפתיו Nichterfüllung.
Неусто́йчивый ת׳ עובר חק, מפר ברית, מחל דברו
אשר לא־יקים מוצא שפתיו wortbrüchig. [ckenheit.
Неустраши́мость נ׳ אמץ לב לבלי־חת Unerschro=
Неустраши́мый ת׳ שאנן מפחד, בלי־חת uner=
schrocken.
Неустро́йство ס׳ הריסות, לא־סדרים Unordnung.
Неусту́пчивость נ׳ קשי־ערף Unnachgiebigkeit.
Неусту́пчивый ת׳ אשר לא־ישוב מפני־כל; קשה־
ערף, מקשה לבו, מכביד— starrsinnig.
Неусы́пность נ׳ שקד באין תנומות Unermüdlichkeit.
Неусы́пный ת׳ שוקד מבלי־נום unermüdlich.
Неутоли́мый ת׳ לאין מרפא; בלי השקט, באין הפוגות
nicht zu stillend.
Неутоми́мость נ׳ יד חרוצים Unermüdlichkeit.
Неутоми́мый ת׳ אשר לא־ייעף ולא־ייגע unermüdlich.
Неутѣши́мый ת׳ מאן להתנחם untröstlich.
Неутѣ́шный ת׳ אשר אין נחומים לו, באין מנחם
חדל־נחומים trostlos.
Неучти́вецъ (-вца) ז׳ מונע חן וכבוד מן בני־אדם,
אשר לא־ידע הצנע לכת עם־ מקלה עמיתו Grobjan.
-вица נ׳.
Неучти́вый ת׳ אשר לא־ישא פני־איש unhöflich.
Нéучъ ז׳ בער לא־למד Unwissender. Нéучь נ׳.
Неуязви́мый, -язвля́емый ת׳ אשר לא־יאנה לו
כל־נגע unverwundbar.
Нефть נ׳ נפט*, שמן־הרים Bergöl. -тяно́й ת׳.
Нехождéніе ס׳ בלתי־לכת אל־, פגר מלכת das
Nichtgehen.
Нехоро́шій ת׳ לא־טוב nicht gut.
Нехотѣ́ніе ס׳ אין חפץ ב־ das Nichtwollen.
Нéхотя ת״פ בלא־צדיה, לא־ברצון ungern
Нéхристь ז״נ לא־נוצרי Nichtchrift.

Нечáянно ת״פ בְּטֶרֶם יָחֵלּוּ לוֹ, לְפֶתַע פִּתְאֹם, בְּפֶתַע, בְּמִקְרֶה unverhofft.
Нечáянность נ׳ הִקָּרָה פִּתְאֹם, בּוֹא— Zufälligkeit.
Нечáянный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־שְׁעָרוּהוּ, —פִּתְאֹם unerwartet.
Нéчего, Нéчему ת״פ אֵין דָּבָר, אֵין לְ־ nichts. Тебѣ нéчего бояться אַל־תִּירָא מְאוּמָה. Тутъ нéчему удивля́ться לֹא נִפְלָא הַדָּבָר הַזֶּה.
Нечёса ז״ונ אֲשֶׁר מַשְׂרֵק לֹא־עָלָה עַל־רֹאשׁוֹ Zauskopf.
Нечести́вецъ (-вца) ז׳ רָשָׁע, עַוָּל, עֲוִיל, בְּלִיַּעַל Gottloser, Ruchloser. -вица נ׳ מַרְשַׁעַת, בַּת בְּלִיַּעַל.
Нечести́вый ת׳ רָשָׁע, בֶּן־בְּלִיַּעַל, בֶּן־עַוְלָה ruchlos.
Нечéстіе ס׳ רִשְׁעָה, רֶשַׁע, עֹשֶׁק, זִמָּה, נְבָלָה, עַוְלָה, עָוֶל, עַוָּתָה, סֶלֶף Gottlosigkeit.
Нечёткій ת׳ (כְּתָב) פְּתַלְתֹּל, מַלְאֶה קוֹרְאָיו unleserlich.
Нечётка נ׳ (7, 5, 3, כמו) מִסְפָּר לֹא־זוּגִי ungerade Zahl.
Нечётный ת׳ לֹא־זוּגִי (מספר) ungerade.
Нечётъ ז׳ см. Нечётка.
Нечистоплóтность נ׳ חֶלְאָה, אִי־נִקָּיוֹן Unsauberkeit.
Нечистоплóтный ת׳ מְגֹאָל, בִּלְתִּי טָהוֹר, אִי־נָקִי, נֶאֱלָח unsauber.
Нечистотá נ׳ חֶלְאָה, נִדָּה, טֻמְאָה, שִׁקּוּץ Unreinlichkeit.
Нечи́стый ת׳ נֶאֱלָח, מְגֹאָל, טָמֵא, אִי־נָקִי, בִּלְתִּי־טָהוֹר unrein.
Нéчисть נ׳ חֳלִי־זִמָּה; צָרַעַת מַמְאֶרֶת Luftseuche.
Нечувстви́тельный ת׳ 1) אֲשֶׁר לֹא־יָחוּשׁ; מַקְשִׁיחַ *בִּלְתִּי־מוּחָשׁ, לֹא־נִכָּר, לֹא־נוֹדָע (2 gefühllos. לִבּוֹ מִ־ unfühlbar.
Нещáдно ת״פ בְּאֵין רַחֲמִים, בְּלִי־חֶמְלָה schonungslos.
Неявка נ׳ הִתְעַלֵּם, חֲדֹל מֵהֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי־ das Nichterscheinen.
Неясыть נ׳ קָאַת, אֲוַז־הַיָּם* (כלאים ח, ו) Kropfgans.
Ни מ״ח לֹא, בַּל nicht. Ни зá что, ни прó что לְלֹא־דָבָר.
Ни́ва נ׳ שְׂדֵה־זֶרַע, שְׂדֵמָה Ackerfeld.
Нивели́ровать (-рýю) פ״י (פני האדמה) פַּלֵּס nivelliren.
Ни́воросль נ׳ צִיץ הַשָּׂדֶה Graspflanze.
Ни́вѣсть ת״פ (הס׳) מִי־יוֹדֵעַ.
Ни́вяный ת׳ אֲשֶׁר לִשְׂדֵה־זֶרַע, שְׂדֵמָה.
Ни́гва נ׳ מִין פַּרְעֹשׁ, שֶׁרֶץ הָאֲדָמָה Erdfloh.
Нигдѣ ת״פ לֹא...אָנֶה וָאָנָה, —לֹא גַּם פֹּה גַּם שָׁם אֵין־ nirgends.
Нигили́змъ ז׳ תּוֹרַת־בְּלִימָה, כַּחֵשׁ בְּכָל־תּוּשִׁיָּה Nichtigkeitslehre.
Нигили́стъ ז׳ נוֹצֵר תּוֹרַת־בְּלִימָה, מְכַחֵשׁ בְּכָל־תּוּשִׁיָּה, אוֹמֵר לַכֹּל לֹא־הוּא Verwerfer des Angenommenen.
Нижáйше ת״פ בְּלֵב נִכְנָע מְאֹד unterthänigst. [-стка נ׳.

Нижáйшій ת׳ הַשָּׁפָל מִכָּל־ niedrigster.
Нижé מ״ק אַף לֹא, גַּם לֹא sogar nicht.
Ни́же ת״פ לְמַטָּה מִ־, שָׁפָל מִ־ niedriger. Смотри́ ни́же רְאֵה (הָאָמוּר) לְמַטָּה.
Нижеизлóженный, -изъяснённый, -поимено́ванный, -приведённый, -речённый, -скáзанный, -слѣдующій ת׳ הָאָמוּר מִזֶּה, הַנִּזְכָּר לְמַטָּה, הַמְּבֹאָר בָּאַחֲרוֹנָה, וָהָלְאָה weiter unten vorkommend.
Ни́жній ת׳ תַּחְתּוֹן, תַּחְתִּי unterer. -ніе чины דַּלּוֹת הַצָּבָא, —קְטַנֵּי.
Низáніе שפ״ם חָרוּז das Reihen. -зáнье ס׳ חָרוּז, תּוֹר [Perlenschnur.
Низáть (нижý, ни́жешь) פ״י (פנינים) חָרוֹז reihen.
Низведéніе ס׳ הוֹרִיד; הַשְׁפִּיל Herunterführung; Absetzung.
Низвергáть, -вéргнуть פ״י הַפֵּל לָאָרֶץ, —הַשְׁלֵךְ, יָרֹה; הַגֵּר (לְגַי) הַתֵּשׁ—, טַלְטֵל—, הָטֵל—, מַגֵּר—, הַכְרֵעַ, הַכְנֵעַ, הוֹרֵד, רָדוֹד; רָמֹה (בים) hinabstürzen. -ся פ״ח הִתֵּשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ, —הוּטַל, הָשְׁלַךְ, הוּרֵה, נָחוֹת sich hinabstürzen.
Низвержéніе ס׳ הַשְׁלִיךְ, שַׁלֶּכֶת, מַפָּל, מוֹרָד, פֶּרֶץ [das Hinabstürzen.
Низвлекáть,-влéчь פ״י הַפְשֵׁט מִ־, —שָׁמוֹט, —הַגֵּר herabziehen.
Низводи́ть, -вести́ פ״י הוֹרֵד; הַשְׁפֵּל; הַנְחֵת hinabführen.
Ни́зенькій см. Ни́зкій.
Низёхонькій ת׳ שָׁפָל מְאֹד ganz niedrig.
Низинá נ׳ שֶׁפֶל, שְׁפֵלָה, שְׁפֵלָה Niederung.
Ни́зить (ни́жу, ни́зишь) פ״י הַשְׁפֵּל, הוֹרֵד erniedrigen. -ся פ״ח שָׁפוֹל, יָרוֹד מַטָּה; הָלוֹךְ וְחָסוֹר niedrig werden.
Ни́зкій ת׳ 1) שָׁפָל, שְׁפַל־קוֹמָה; (זרע השדה) אָפִיל niedrig. 2) קַל, דַּל, נִקְלֶה gemein. 3) נָבָל, רַע, מְעֻוָּת, תֶּבֶל, דְּבַר־בְּלִיַּעַל, niederträchtig. Н. постýпокъ נְבָלָה.
Низкопоклóнливость נ׳, -клóнство ס׳ הִשְׁתַּחֲוֹת אַפַּיִם אֶרֶץ לִפְנֵי־, חֹנֶף Kriecherei.
Низкопоклóнный, -клóнливый ת׳, -клóнникъ ז׳ מַשְׁפִּיל, מִתְכַּחֵשׁ לְ־, מִתְרַפֵּס, מִשְׁתַּחֲוֶה אַפַּיִם אֶרֶץ לִפְנֵי־ (משלי כה, ז) Kriecher.
Ни́зкость נ׳ 1) שֶׁפֶל Niedrigkeit. 2) קָלוֹן, זֻלּוּת, נַבְלוּת Niederträchtigkeit.
Низлагáть, -ложи́ть см. Низвергáть.
Низливáть, -ли́ть פ״י שָׁפוֹךְ אַרְצָה, —הַתֵּךְ, —יָצוֹק hinabgießen.
Низложéніе ס׳ הַפִּיל, הַכְרִיעַ das Niederlegen, =stürzen.
Ни́зменность נ׳ שְׁפֵלָה, שְׁפֵלָה, גַּיְא, עֵמֶק Niederung.
Ни́зменный ת׳ שָׁפָל, אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה niedrig.

Низовый ת׳ מְקוֹם אֲשֵׁדוֹת, אֲשֶׁר בִּמְקוֹם אֶשֶׁד־נְחָלִים
an der Mündung des Flusses liegend.
Низовье́ ס׳ מְקוֹם אֶשֶׁד־נַחַל, אֲשֵׁדָה der niedre Lauf
Низойти́ см. Нисходи́ть. [eines Flusses.
Ни́зость см. Ни́зкость.
Низри́нуть см. Низверга́ть.
Низше́ствіе ס׳ רֶדֶת Herabsteigung.
Низъ ז׳ תַּחְתִּית, יְסוֹד, שֹׁרֶשׁ das Untere. **Н.** горы
Низь נ׳ תַּחְתִּית, שֵׁפֶל Niedrung. [רַגְלֵי—, שֹׁרֶשׁ הָר
Никако́й מ״ג לֹא־אֶחָד, אֲשֶׁר...אֵין keiner.
Ника́къ ת״פ אֵין דֶּרֶךְ לְ־ durchaus nicht. Н. нѣтъ לֹא
לֹא. Этого н. не сдѣлаю כָּזֹאת לֹא־אֶעֱשֶׂה. Ника́къ
ты это забылъ? הַאֻמְנָם שָׁכַחְתָּ כִּי...
Ни́кнуть פ״ע שָׁפוֹל, הִשַּׁח, שׁוֹחַ sinken.
Никогда́ ת״פ לֹא...לְעוֹלָם, לָנֶצַח לֹא..., מֵעוֹלָם לֹא...
Нико́имъ образомъ см. Ника́къ. [niemals.
Никото́рый, Никто́ מ״ג אֵין אִישׁ...לֹא, אִישׁ לֹא־
אֶחָד niemand. [дитсядָּבָר זֶה לֹא־יִצְלַח לַכֹּל.
Никуда́ ת״פ אָנֶה וָאָנָה...לֹא nirgends. Это н. не го-
Нима́ло см. Нисколько.
Ниотко́лѣ, -отку́да ת״פ גַּם־אֶחָד מִמָּקוֹם לֹא nirgends
Нипочёмъ см. Непочёмъ. [woher.
Ниско́лько ת״פ לֹא לֹא, לֹא...מְאוּמָה nicht im
Geringsten. [niederfallen.
Ниспада́ть, -па́сть פ״ע נָפוֹל מָטָּה, —יָרוֹד, —נִתַּךְ
Ниспаде́ніе ס׳ נֵפֶל, מַפָּל, רֶדֶת das Herabfallen.
Ниспосла́ніе ס׳ מִשְׁלַחַת, רֶדֶת מִמָּרוֹם Herabsendung.
Ниспосыла́ть, -сла́ть פ״י שָׁלוֹחַ מִמָּרוֹם, הוֹרֵד אַרְצָה
herabsenden.
Ниспроверга́ть, -ве́ргнуть см. Низверга́ть.
Ниспуска́ть, -пусти́ть פ״י הוֹרֵד hinablassen. -ся
Нисходи́ть פ״ע יָרוֹד hinuntergehen. [פ״ח יָרוֹד sich h.
Нисхожде́ніе ס׳ רֶדֶת, רְדָה das Hinabsteigen.
Ни такъ ни сякъ ת״פ בְּאֵין דֶּרֶךְ weder so, noch so.
Ни́тка, Ни́точка נ׳ חוּט Faden. На живу́ю ни́тку
בְּחִפָּזוֹן so so. [-ница נ׳.
Ни́точникъ ז׳ מוֹכֵר חוּטִים, —עוֹשֵׂה Fadenverkäufer.
Ни́точный, -тчатый ת׳ חוּט —, חוּטִים— Faden=.
Нить נ׳ חוּט, פָּתִיל; אֵטוּן, קוּר Faden.
Ни́тяный см. Ни́тчатый.
Ницъ, Ничко́мъ ת״פ אֶרֶץ, אַפַּיִם אַרְצָה, (נפול) עַל־פָּנָיו
mit dem Gesicht zur Erde.
Ничего́ ת״פ אֵין דָּבָר, מְאוּמָה ...(אֵין) לֹא nichts.
Ничто́ (-чего́) מג״ם אַיִן, אַל, אֶפֶס, אֶפַע, בְּלִימָה, רִיק;
אַיִן—, אַל...מְאוּמָה, לֹא...דָּבָר, אֵין דָּבָר nichts. Обра-
тить въ н. שׂוּם לְאַל. Прода́ть за н. מָכוֹר בְּלֹא־
הוֹן. Купи́ть за н. קָנֹה בְּלֹא־מְחִיר, —שָׁבוֹר. Ни-
чего́ не сдѣлалъ לֹא־עָשָׂה מְאוּמָה.
Ничто́жество ס׳, -то́жность נ׳ רִיק, מִצְעָר, מְעַט;
אֶפֶס, אֶפַע, אַיִן, אֶפֶס וָתֹהוּ, הֶבֶל Nichtigkeit.
Ничто́жный ת׳ קְלוֹקֵל, מֵאַיִן, מֵאֶפֶס וָתֹהוּ, הֶבֶל, לֹא־
שָׁוְא, דַּל, צָעִיר, נֶחְשָׁב לִמְאוּמָה —nichtig.
Ничу́ть ת״פ לֹא לֹא, לֹא...מְאוּמָה keineswegs.
Ни́ша נ׳ מִשְׁקָע בַּקִּיר, —שֶׁקַע Wandvertiefung.
Ни́шкнуть פ״ע הַחֲרֵשׁ, דֹּם stillschweigen.
Нишко́мъ ת״פ חֶרֶשׁ, בַּלָּאט heimlicherweise. [recht.
Ништо́ ת״פ זֶה חֶלְקוֹ וּמְנַת מִדָּיו, דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ ganz
Нища́ть פ״ע הָלוֹךְ וָדַל, הִוָּרֵשׁ, מוּךְ verarmen. -ся פ״ח
הִתְחַפֵּשׂ כְּדַל, הִתְנַכֵּר כְּעָנִי, הִתְרוֹשֵׁשׁ בְּהוֹן רָב sich
arm stellen. [betteln.
Нищебро́дничать פ״ע נוֹעַ וְשָׁאֹל, נוֹד לַלָּחֶם herum=
Нищебро́дъ ז׳ נוֹדֵד לַלֶּחֶם, נָע וּמְשָׁאֵל Herumbetteln=
Ни́щенка נ׳ נוֹדֶדֶת לַלֶּחֶם Bettlerin. [der.
Ни́щенскій ת׳ כְּדֶרֶךְ נוֹדֵד לַלֶּחֶם bettlerisch.
Ни́щенство ס׳ רִישׁ, רֵישׁ, חֶסֶר Bettelei.
Ни́щенствовать (-ствую) פ״י נוֹד לַלֶּחֶם betteln.
Нищета́ נ׳ רִישׁ, חֶסֶר Armuth.
Ни́щій ת׳ אֶבְיוֹן, דַּל, רָשׁ, מָךְ bettelarm.
Но מ״ח אֲבָל, אַךְ, אוּלָם, אֶפֶס כִּי aber.
Но́венькій, Новёхонекъ ת׳ חָדָשׁ מְאֹד ganz neu
Новизна́ נ׳ דָּבָר חָדָשׁ, —עִנְיָן, חֲדָשָׁה Neuerung.
Нови́къ ז׳ בָּ־ עוֹד לֹא־הִסְכִּין אִישׁ אֲשֶׁר, חָדָשׁ מִקָּרוֹב
בָּא— Neuling.
Новина́, -ви́нка נ׳ 1) נִיר, קַרְקַע בְּתוּלָה* Neuland
2) אֶרֶג־בַּד חָדָשׁ ungebleichte Leinwand. 3) פְּרִי חָדָשׁ,
בִּכּוּרָה frühzeitige Frucht. -ви́нный ת׳.
Нови́ца נ׳ אֲסוּפָה לְמִקְלַט הַנְּזִירוֹת Novice.
Новичёкъ (-чка́) см. Нови́къ.
Новобра́нецъ (-нца) ז׳ חֲנִיךְ הַצָּבָא Rekrut.
Новобра́чный ת׳ חוֹגֵג חַג כְּלוּלוֹתָיו Neuvermählt.
Нововведе́ніе ס׳ עִנְיָן חָדָשׁ, חֲדָשָׁה, —חֹק Neuerung.
Нововводи́мый ת׳ מְחֻדָּשׁ, מוּסָד מִקָּרוֹב neu ein=
geführt.
Нового́діе ס׳ רֹאשׁ הַשָּׁנָה Neujahr. -го́дный ת׳.
Новозавѣ́тный ת׳ (הנצרית) אֲשֶׁר לַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
neutestamentlich.
Новолу́ніе ס׳ חֹדֶשׁ, הִתְחַדֵּשׁ הַיָּרֵחַ Neumond.
Новолѣ́тіе см. Нового́діе.
Новомо́дный ת׳ (לבוש) עָשׂוּי לְפִי־הַחֹק הַמּוּעֲדִי neu=
Новомѣ́сячіе см. Новолу́ніе. [modisch.

Новооткрытый ת׳ הנגלה מקרוב neu entdeckt.
Новорождённый ת׳ ילוד, נולד מקרוב neu geboren.
Новосёлъ, -селецъ (-льца) ז׳ גר, נושב מקרוב בּ־,
עקר neuer Ansiedler. -сёлка נ׳.
Новоселье ס׳ נוה חדש, — מעון neue Wohnung.
Праздновать н. חנוך בית, חגוג חנכת־בית.
Новость נ׳ חדשה, שמע חדש; בשרה Neuigkeit.
Новый ת׳ חדש; בא מקרוב neu.
Новь נ׳ ניר, שדה־זרע חדש, קרקע בתולה* Neuland.
Новѣйшiй ת׳ החדש מכל; בא מקרוב חדש neuſt.
Новѣть פ״ע התחדש ſich erneuern.
Нога נ׳ רגל Fuß. Ни ногою ко мнѣ מנע רגלך מביתי.
Жить на большую ногу התחרה עם־עשירי־עם.
Быть съ кѣмъ на короткой ногѣ התרעה עם־,
—התחבר. Идти въ ногу התנהל לרגל־. Нога за
ногу לאט. Сбить съ ногъ הפל, המעד אשורי איש,
הכרע. Бѣжать со всѣхъ ногъ רוץ בחמת כחו.
Подставить кому ногу (נתון מכשול) טמון מוקש,
--לרגלי־, עקוב את־--. Поставить на ноги הקם,
Ноготокъ (-тка) ק׳ см. Ноготь. [עזור, עודד
Ноготь (-гтя) ז׳ צפרן Nagel (an den Fingern). При-
жать къ ногтю а) הלוך עם־ בחמת־קרי; б) לקום
לו במרמה.
Ногтоѣда, -ѣдица נ׳ נגע־צפרן Nagelgeſchwür.
Ноже́вище ס׳ להב־שכין Meſſerklinge.
Ножевникъ, -жевщикъ ז׳ חרש שכינים, מאכלות—
Ножёнка, Ноженька см. Ножка. [Meſſerſchmied.
Ноже́нки (-нокъ) ק׳ см. Ножницы. [chen.
Ножикъ, -жичёкъ ז׳ שכין קטן, תער־הסופר Meſſer=
Ножище ו׳ שכין גדול, מחלף, מאכלת groſſes Me=
Ножка נ׳ רגל קטנה Füßchen. [ſſer.
Ножницы נ״ר מורה, מספרים* Scheere.
Ножной, Ножный ת׳ אשר לרגל, הרגלים—Fuß=.
Ножны (-жонъ) נ״ר נדן, תער Degenſcheide.
Ножъ ז׳ שכין, מאכלת, מחלף, תער Meſſer.
Ноздреватость נ׳ מלאכת־־נקבים, ספוגיות*
Schwammigkeit, Poroſität.
Ноздреватый ת׳ רב־פיפיות, ספוגי* löcherig, porös.
Ноздреватѣть פ״ע הפוך ספוגי, המלא נקבים löche=
rig, porös werden.
Ноздрина נ׳ נקב דבר ספוגי Höhlung in einem porö=
ſen (löcherigen) Körper.
Ноздря נ׳ אף, נחיר, אחת הנחירים Naſenloch.
Ной ז׳ מדוה, מכאוב, (שנים) כאב, קהות dumpfer
Ноль, Номеръ см. Нуль, Нумеръ. [Schmerz.

Номадъ см. Кочевникъ.
Номинальный ת׳ לפי־שמו, כשמו namentlich.
Нора נ׳ חור, מאורה, מרבץ חיה, — מעון Loch, Lager.
Нордъ ז׳ צפון; רוח צפון Nord; Nordwind.
Нористый ת׳ מלא מאורות voll Höhlen.
Норища נ׳, Норка ק׳ см. Нора.
Норма נ׳ תכן, תכנית, מתכנת, משפט, חק Regel.
Нормальный ת׳ עשוי על־־מתכנתו, —כמשפט
כחקה — regelmäßig.
Норовистый ת׳ סורר eigenſinnig.
Норовить (-влю) פ״י 1) התאנה ל־, צדה Gelegen=
heit ſuchen. 2) הטה לבו אחרי־ geneigt ſein.
Норовъ ז׳ מנהג, חק, דרך Sitte. Что городъ то н
נהרא נהרא ופשטה; עיר עיר ומנהגה*.
Норокъ (-рка) ז׳ חלד Wieſel.
Носастый, -сатый ת׳, -сатикъ, -сачъ ז׳ גדל־־אף,
Носикъ ק׳ см. Носъ. [ארך־החטם großnaſig.
Носилки (-локъ) נ״ר אפריון, פוריא* Tragbett.
-лочный ת׳. [Tragen.
Носильный ת׳ נשא; עשוי לשאת (ללבש) zum
Носильщикъ ז׳ משא, נושא, סבל, עומש Träger.
Носить (ношу, носишь) פ״י נשא, עמוש; סבול, נטל
tragen. -ся 1) נפעל הנשא getragen werden. 2) פ״ח
עוף, שוט ſich ſchnell bewegen. פ״ס: Носится слухъ,
что הקול הולך כי־.
Носище ס׳ אף גדול, —חטם* große Naſe
Носка נ׳ נשא, שאת das Tragen. [haft.
Носкiй ת׳ ימים רבים (בלתי בלה) נשא (לבוש) dauer=
Носовой ת׳ האף—Naſen=. Н. платокъ מטפחת־האף.
Н. парусъ מפרש ראש אניה. -вая буква אות
(האף) הנחר.
Носокъ (-ска), Носочекъ (-чка) ז׳ 1) מוצקה לפי־
כלי Schnauze. 2) ראש נעל Stiefelſpitze. 3) נעל־־
פשתים או צמר, בית־רגל*, מוק* (גיטין סח:) Fußſocke.
Носъ ז׳ 1) אף, חטם* Naſe. Говорить въ носъ השמע
שאון נחיריו בדברו. Повѣсилъ н. נפלו פניו. Во-
дить за носъ השתרר על־; הדם בחלק שפתים.
Вздёрнуть н. (בגאוה) הגבה אפו. Далѣе своего
носа не видитъ הוא ישפט רק למראה־עיניו. 2) פי־
עוף, חרטם*, פיד* Schnabel. 3) ראש אניה —פני־
Schiffsſchnabel. 4) см. Мысъ.
Носячiй ש״ת נושא רכלה, רוכל Hauſirer
Нота נ׳ 1) אות לקול השיר Note. 2) נשתון, אגרת מושל
diplomatiſcher Bericht. [(סוטה לה:)] Notarius.
Нотарiй, -рiусъ ז׳ מזכיר, סופר לקים דבר, נטרין*

Ночева́ніе ס׳ см. Ночёвка.
Ночева́ть (-чу́ю) לון פ״ע nächtigen.
Ночёвка נ׳, -чевьё ס׳ לִין, מָלוֹן Nächtigung.
Ночле́гъ ז׳ מָלוֹן, מָקוֹם לָלוּן Nachtlager.
Ночле́жникъ ז׳ לָן, מִתְלוֹנֵן Nachtlagerhaltender.
Ночле́жный ת׳ מָלוֹן—zum Nachtlager. [-жница נ׳.
Ночле́жное ס׳ שְׂכַר־מָלוֹן Nachtlagerlohn.
Ночни́къ ז׳ נֵר לַיְלָה Nachtlampe.
Ночни́ца נ׳ 1) (לחולה) מְשָׁרֶתֶת־לַיִל Nachtwächterin.
Ночно́й ת׳ לַיְלָה—Nacht=. [2) עֲטַלֵּף Fledermaus.
Ночь נ׳ לַיְלָה, לַיִל Nacht. Но́чью ת״פ בַּלַּיְלָה.
Но́ша נ׳ מַשָּׂא, נֵטֶל Last.
Ноше́ніе см. **Но́ска**
Нощь נ׳ לַיְלָה Nacht. Но́щно בַּלַּיְלָה.
Ноя́брь ז׳ (כִּסְלֵו) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָאַחַד־עָשָׂר November.
Нра́виться פ״ח מָצָא חֵן, יָשׁוֹר—(יִטּוֹב) טוֹב בְּעֵינֵי, נָשָׂא חֵן, כָּשׁוֹר לִפְנֵי, שָׁפוּר עַל־ gefallen.
Нра́вно ת״פ כָּשֵׁר, יָשָׁר angenehm.
Нра́вный ת׳ סוֹרֵר, מְהַלֵּךְ בְּמַרְאֵי־לִבּוֹ eigensinnig.
Нравоуче́ніе ס׳ מוּסַר הַשֵּׂכֶל, אָרְחוֹת יֹשֶׁר, תּוֹרַת הַמֵּישָׁרִים, חֻקּוֹת הַחַיִּים Sittenlehre.
Нравоучи́тель ז׳ מוֹרֶה צֶדֶק וּמֵישָׁרִים Sittenlehrer.
Нравоучи́тельный ת׳ מָלֵא מוּסַר־הַשֵּׂכֶל belehrend.
Нра́вственность נ׳ אָרְחוֹת יֹשֶׁר, חֻקּוֹת הַחַיִּים, צֶדֶק, מֵישָׁרִים Sittlichkeit.
Нра́вственный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְחֻקּוֹת הַחַיִּים Sitten=. 2) שׁוֹמֵר אָרְחוֹת יֹשֶׁר sittlich.
Нравъ ז׳ דֶּרֶךְ, מַרְאֵה־לֵב Sitte, Gemüthsart. Кру́тойн. לֵב עִקֵּשׁ. По нра́ву כִּלְבַב.
Ну, Ну́же מ״ק אֵפוֹא, הָבָה, נָא, רֵ, לְכָה nu, nun.
Нужда́ נ׳ 1) לַחַץ, חֹסֶר, מֵצַר, מָצוֹר, מָצוֹק, צוּקָה, צָרָה Noth. 2) חֶזְקַת־הַיָּד, כֹּרַח* Nothwendigkeit. Онъ сдѣлалъ э́то по нуждѣ הַמִּקְרֶה יַד עָלָיו חָזְקָה עַל־כָּרְחוֹ עָשָׂה זֹאת*. Что ну́жды тебѣ? כִּי־ מַה־יַּמְרִיצְךָ לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת.
Нужда́ться פ״ח חָסֵר, דָּרוּשׁ לְצָרְכּוֹ bedürfen.
Нужда́ющійся ת׳ חָסֵר, אִישׁ מָצוֹק, אֶבְיוֹן Dürfti=
Ну́жникъ ז׳ מַחֲרָאָה Abtritt. [ger, Armer.
Ну́жный ת׳ דָּרוּשׁ, נִדְרָשׁ, צָרִיךְ;* רָאוּי nöthig. -ныя ве́щи כֵּלִים וּבְגָדִים דֵּי־צָרְכּוֹ. Что тебѣ ну́жно? מַה־לְּךָ פֹּה]
Ну́ка, Ну́ко см. Ну.
Ну́кать, Ну́кнуть פ״י מַהֵר אֶת־ הָאֵץ, —אוּץ בְּ־, דָּפוֹק antreiben.
Нуль ז׳ (באותיות החשבון) תָּו הָאֶפֶס (0) Null.
Нумера́ція נ׳ מִפְקַד בְּאוֹתוֹת, —מִנְיָן Bezifferung.
Нумери́ть, -рова́ть פ״י הִתְוָה תָּו הַמִּנְיָן numeriren.
Нумеро́вка נ׳ см. Нумера́ція.
Ну́меръ ז׳ תָּו הַסֵּפֶר, תָּו הַמִּנְיָן Numer. [kunde.
Нумизма́тика נ׳ חֵקֶר מַטְבְּעוֹת יְמֵי־הַקֶּדֶם Münz=
Нумизма́тикъ ז׳ חוֹקֵר מַטְבְּעוֹת קַדְמוֹנִיּוֹת Münz=kundiger. [päpstlicher Gesandte.
Ну́нцій ז׳ צִיר נְשִׂיא־הַקָּתוֹלִים, מַלְאַךְ־הָאַפִּיפְיוֹר
Ну́те см. Ну. [לְמֹרַת רוּחַ—, לֹא־כִלְבָבִי].
Нутро́ ס׳, Нутръ ז׳ קֶרֶב, תּוֹךְ das Innere. Не по нутру́
Ны́нѣ, Ны́ньче ת״פ הַיּוֹם, עַתָּה; כָּעֵת heute; jetzt.
Ны́нѣшній ת׳ הַזֶּה, אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ heutig, jetzig. -нее вре́мя עֵת חַיָּה.
Ныро́къ (-рка́) ז׳ מִין בַּן־אַוָּז Taucherente.
Ныря́ть, -рну́ть פ״ע צָלוֹל בַּמַּיִם, —טָבַע tauchen.
Ныть (но́ю) פ״ס הָיָה דָוֶה, קָהָה einen dumpfen Schmerz empfinden. Зу́бы но́ютъ שִׁנַּי קָהוּ, שִׁנֵּי
Нытьё ס׳ см. Ной. [דְּוֹת. Се́рдце заны́ло לִבִּי דָוֶה.
Нѣ́га נ׳ רֹךְ, עֹנֶג, עֵדֶן Verzärtelung.
Нѣ́где ת״פ בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת irgendwo. [Innere.
Нѣ́дро ס׳ תּוֹךְ, קֶרֶב, לֵב, בֶּטֶן, מֵעַיִם, חֵיק, חֹב das
Нѣ́женіе ס׳ שַׁעֲשׁוּעִים, טִפּוּחִים das Verzärteln.
Нѣ́женка, Нѣ́жень ז״נ עָנֹג, רַךְ, מְפֻנָּק Zärtling.
Нѣ́жить פ״י פַּנֵּק, טַפַּח, שַׁעֲשַׁע, עַדֵּן, חַבּוֹב, נַטֵּל וְנַשֵּׂא verzärteln. -ся פ״ח הִתְעַנֵּג, הִתְעַדֵּן, הִתְפַּנֵּק verzärtelt werden. [עִם־] sich zärtlich zeigen.
Нѣ́жничать פ״ע אֶת־ פַּנֵּק, נַטֵּל וְנַשֵּׂא, דַּבֵּר רַכּוֹת
Нѣ́жность נ׳ 1) חֵן, נֹעַם, רֹךְ Zartheit. 2) אִמְרֵי־ נֹעַם, תּוֹרַת־חֶסֶד, חֵן שְׂפָתַיִם, לָשׁוֹן רַכָּה, רַכּוֹת Zärt=lichkeit.
Нѣ́жный ת׳ 1) רַךְ; עָנֹג, מְפֻנָּק zart. 2) נְעִים, מָלֵא חֵן
Нѣ́каться פ״ח מָאֵן sich weigern. [zärtlich.
Нѣ́кій מ״ג אֶחָד, אִישׁ, אָדָם, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי irgend einer.
Нѣ́когда ת״פ מֵאָז, לְפָנִים einmal; ehemals.
Нѣ́который מ״ג אַחַד הַ־ ein gewisser. -рые изъ нихъ אֲחָדִים מֵהֶם. На нѣ́которое вре́мя לְיָמִים, לִימֵי־מִסְפָּר, אֲחָדִים.
Нѣ́кто מ״ג אֶחָד, אִישׁ, אָדָם, אַחַד־הָעָם Jemand.
Нѣ́мецъ(-мца) ז׳ גֶּרְמָנִי, אַשְׁכְּנַזִּי* Deutscher. Нѣ́мка נ׳.
Нѣмо́й ת׳ אִלֵּם stumm. -ма́я ка́рта לוּחַ־אֶרֶץ אַלְמֹנִי (בלי־שמות הערים והמקומות).
Нѣморождённый ת׳ אִלֵּם מִבֶּטֶן stummgeboren.
Нѣмота́ נ׳ אֹלֶם Stummheit.
Нѣмѣ́ть פ״ע 1) הֶאֱלַם stumm werden. 2) יָבוֹשׁ, נָדֹהַ erstarren. Рука́ у него́ онѣмѣ́ла יָבְשָׁה יָדוֹ.
Нѣ́сколькіе מג״ר לֹא־אֶחָד, אֲחָדִים einige.

Нѣсколько ת״פ מְעַט etwas; einige. Н. дней יָמִים אֲחָדִים, יְמֵי־מִסְפָּר, מִקְצָת הַיָּמִים. По нѣскольку разъ въ день פַּעַם וּפַעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם.

Нѣтъ ת״פ 1) אַיִן, אֵין—, אֶפֶס, אֵין, לֹא־יֵשׁ (איוב ט, לג), אֵין יֵשׁ (תהלים קלה, יז) ist nicht. Нѣтъ ли здѣсь? הַאֵין פֹּה; הֲיֵשׁ בָּזֶה; אֵין יֶשׁ־פֹּה (ש״א כא, ט). 2) לֹא, אַל nicht. Нѣтъ, сударь мой! לֹא אֲדֹנִי. Нѣтъ, дѣти мои! אַל־בָּנָי.

Нѣчто מ״ז דָּבָר, דְּבַר־מָה, מְאוּמָה etwas.

Нѣшто ת״פ (הט׳) הַאִם? אוּלַי, פֶּן־ vielleicht.

Нюханіе ס׳ הָרִיחַ, פְּעֻלַּת הַמֵּרִיחַ das Riechen.

Нюхательный ת׳ עָשׂוּי לְהָרִיחַ בּוֹ Riech=.

Нюхать, Нюхнуть פ״י הֵרִיחַ riechen.

Нянинъ ת׳ אֲשֶׁר לָאוֹמֶנֶת der Kinderwärterin.

Нянька см. Няня.

Няньчить פ״י אָמוֹן (יוֹנֵק), נָטַל וְנָשָׂא, נָשָׂא בְחֵיקוֹ, טַפֵּחַ aufwarten, pflegen.

Няня, Нянюшка נ׳ אֹמֶנֶת Kinderwärterin.

О.

О הָאוֹת הַחֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה בָּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית ɔ.

О, Объ, Обо מ״י 1) עַל־ ,עַל־דְּבַר ,עַל־אֹדוֹת von, um, über. Они́ спо́рили о колодезѣ הֵם רָבוּ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר. что говори́лъ онъ обо мнѣ? מַה־דִּבֶּר עָלַי. 2) עַל ,אֶל ,בְּ־ an. Оперéться объ столъ הִשָּׁעֵן אֶל־הַשֻּׁלְחָן. Онъ уда́рился о ка́мень הוּא נִגַּף בָּאֶבֶן. Разби́ть о ка́мень נַפֵּץ אֶל־הַסֶּלַע. 3) להוראת קירוב : מקום או זמן א) לְ־ ,בְּ־ ,אֵצֶל ,עַל־יַד an bei. Они́ живу́тъ дворъ объ дворъ הֵם גָּרִים חָצֵר אֵצֶל חָצֵר. Они иду́тъ рука́ объ руку הֵמָּה הוֹלְכִים יָד לְיָד. Домъ объ домъ בַּיִת בְּבַיִת. ב) בִּימֵי ,כְּבֹא; (אחווי יד). О па́схѣ בִּימֵי חַג־הַפֶּסַח (כְּבֹא). О па́сху לְעֵת חַג־הַפֶּסַח (קָרוֹב לִימֵי־). 4) להוראת ערך המספר: Столъ о трехъ но́жкяхъ שֻׁלְחָן בַּעַל שָׁלשׁ רַגְלַיִם.

О מ״ק הָהּ ,הוֹי הַ־ o! ach! О сынъ мой! הוֹי בְּנִי. О родъ! הַדּוֹר.

Оа́зъ, Оа́зисъ ז׳ נְאוֹת מִדְבָּר Oase.

Оба (обо́ихъ) מ״י שְׁנֵיהֶם beide. Обо́его по́ла זָכָר וּנְקֵבָה. Глядѣ́ть въ о́ба הִשָּׁמֵר מְאֹד ;פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־ —הִזָּהֵר thue die Augen auf.

Оба́биться פ״ח 1) (המ׳) לָקוֹחַ לוֹ אִשָּׁה heirathen. 2) הָיֹה כְּאִשָּׁה weibisch werden.

Обагрённый ת׳ (בְּדָם) נִגְאָל befleckt.

Обагря́ть, -ри́ть פ״י (בְּדָם) גָּאֹל beflecken. **-ся** פ״ח הִתְגָּאֵל— ,אָדוֹם (מִדָּם) sich rothfärben.

Оба́лтывать, Оболта́ть הוֹצֵא דִבָּה עַל־ verleumden.

Обанкру́тить, -кру́чивать פ״י הָבֵא בְּחֶסֶר ,הַעֲבֵט ,וּמָצוֹק הַקְצֵר יַד אִישׁ מְשַׁלֵּם נִשְׁיוֹ zahlunfähig machen. **-ся** פ״ח מוּךְ ,הָדֵל מֵהָשִׁיב חוֹב zahlunfähig werden. Обанкру́тился אָזְלַת־ ,מָטָה יָדוֹ.

Обанкру́тѣть פ״ע הָמֵךְ ,מוּךְ מְשַׁלֵּם נִשְׁיוֹ bankrott werden.

Обая́ніе ס׳ קֶסֶם־חֵן ,מִקְסַם חֵלֶק Bezauberung.

Обая́тельный ת׳ מְצוֹדֵד נְפָשׁוֹת ,לוֹקֵחַ לֵב bezaubernd.

Обая́ть פ״י שׂוּם קֶסֶם עַל־ bezaubern, einnehmen.

Обва́ливать, -вали́ть 1) הַפֵּל ,נָתוֹשׁ ,נָתוֹץ ,הָרוֹס umstürzen. 2) הַשְׁלֵךְ עַל־ ,לְ־ מִסָּבִיב יָרֹה bewerfen. **-ся** פ״ח נָפוֹל ,הֵהָרֵס einstürzen; abfallen.

Обва́ливать, -ля́ть פ״י בְּ־ גַּלְגֵּל— ,גָּלוֹל einrollen. **-ся** נפ׳ בְּ־ הִתְגַּלֵּל— ,הִתְפַּלֵּשׁ eingerollt werden.

Обва́лъ ז׳ מַפָּלָה ,הֶרֶס Einsturz.

Обва́ривать, -ри́ть פ״י עַל־ רַתֵּחַ נָתוֹן ,מָלוֹג* abbrühen. **-ся** נפ׳. **-ва́рка** נ׳ ש״פ.

Обва́щивать פ״י עַל־ מָרוֹחַ דוֹנַג aufwichsen.

Обведéніе ס׳ 1) הוֹלִיךְ סָבִיב das Herumführen. 2) מִסְגֶּרֶת סָבִיב ;גְּדֵרָה Umzäunung.

Обвёртка נ׳ תַּכְרִיךְ ,חֲתוּלָה ,לוֹט Umschlag.

Обвёртываніе ס׳ תַּכְרִיךְ ,חִתּוּל das Einwickeln.

Обвёртывать, -вёрчивать, -вертѣ́ть, -верну́ть פ״י כָּרוֹךְ* ,הַעֲטֵה עַל־ ,הָלֵט, לוּט ,חַתֵּל einwickeln. **-ся** פ״ח הִתְכַּנֵּס, עָטֹה ,הָלֵט בְּשָׂרוֹ ,הִתְחַתֵּל sich einw.

Обвезти́ см. Обвози́ть.

Обвести́ см. Обводи́ть.

Обветша́лость נ׳ בְּלוֹת Baufälligkeit.

Обветша́лый ת׳ בָּלֶה ,נִשְׁחַת מֵרוֹב יָמִים ,אֲשֶׁר עָלָיו בָּלֶה אָבַד ,עַתִּיק baufällig.

Обветша́ть פ״ע בָּלֹה ,הִשָּׁחֵת מֵרוֹב יָמִים ,עָתוֹק baufällig werden.

Обвива́ть, Обви́ть פ״י צָנוֹף ,עָנוֹד ,חַתֵּל ,כָּרוֹךְ* umwickeln. **-ся** נפ׳ 1) הוּלַט ,הָחְתַּל umwickelt werden. 2) פ״ח הִלָּפֵת ,סָבוֹב sich winden.

Обви́вка נ׳ חִתּוּל ,חֲתוּלָה ,לוּט ,תַּכְרִיךְ Umwickelung.

Обвивно́й ת׳ בּוֹ (לְחַתֵּל) עָשׂוּי לְגַלֵּם Wickel=.

Обвинéніе ס׳ שִׂטְנָה ,הַרְשִׁיעַ ,מִשְׁפַּט־אַשְׁמָה (דה״ב כח, יג) Beschuldigung.

Обвини́тель ז׳ מַרְשִׁיעַ ,מַאֲשִׁים ,שָׂטָן ,כּוֹתֵב שִׂטְנָה עַל־ מַזְכִּיר עָוֹן ,קַטֵּגוֹר* Ankläger. **-льница** נ׳.

Обвинительный ת׳ מַרְשִׁיעַ, מַאֲשִׁים anklagend.

Обвинять, -нить פ״י הַפְגַּע עָוֹן בְּ־, הַאְשֵׁם, הַרְשֵׁעַ beschuldigen. **-ся** נפ׳ יָצֹא רָשָׁע בְּהִשָּׁפְטוֹ, הָאָשֵׁם beschuldigt werden.

Обвислый ת׳ נָטוּי, מֻטֶּה, דָּחוּי herabhängend.

Обвиснуть פ״ע הִכָּף, נְפֹל לִנְפֹּל, נָטֹה הִמַּךְ herabhängen. Отъ лѣности обвиснетъ потолокъ בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה.

Обводить (-вожу) פ״י 1) הָסֵב, נַהֵל—, נָהוֹג סָבִיב herumführen. 2) גָּדוֹר סָבִיב umzäunen. 3) תָּאֵר בַּמְּחוּגָה סָבִיב umzeichnen. **-ся** נפ׳ הוּסַב, הִסֵּב; הִגָּדֵר סָבִיב.

Обводка נ׳ см. Обведеніе.

Обводный ת׳ הַסּוֹבֵב rundum gehend.

Обводъ ז׳ см. Обведеніе.

Обвозить פ״י הוֹבֵל—, נָהוֹג (בָּעֲגָלָה) סָבִיב herumführen.

Обволакивать, -волочь פ״י הַעֲטֵה עַל־ hüllen, überziehen. **-ся** פ״ח עָטֹה sich hüllen. Небо обволоклось облаками הַשָּׁמַיִם עָטוּ (הִתְקַדְּרוּ) עָבִים.

Обворáживать פ״י לָקוֹחַ לֵב, לַבֵּב, לָכוֹד בִּקְסָמָיו bezaubern.

Обворовывать, -ровать פ״י גָּנוֹב כָּל־אֲשֶׁר לְ־ bestehlen.

Обворожать, -жить см. Обворáживать.

Обвороженіе ס׳ מִקַּח־לֵב, קַחַת־נֶפֶשׁ, מִקְסָם Bezauberung.

Обворожительный ת׳ מְצַדֵּד נֶפֶשׁ, לוֹקֵחַ לֵב bezaubernd.

Обвощить см. Обвáщивать.

Обвыкать, -выкнуть פ״ע לָמוֹד—, הִסְכֵּן לְ־ sich gewöhnen.

Обвѣвать -вѣять פ״י 1) הָפֵחַ עַל־פְּנֵי כָל־, נָשׁוֹב סָבִיב anfächeln. 2) (דגן) זָרֹה, הָבֵר schwingen.

Обвѣнчаніе ס׳ חֲתוּנָה, כְּלוּלוֹת Trauung.

Обвѣнчивать, -чать פ״י מַלֵּא כְּלוּלוֹת חָתָן וְכַלָּה, —קַדֵּשׁ trauen. **-ся** נפ׳ הִתְקַדֵּשׁ בִּכְלוּלוֹת sich t.

Обвѣсъ ז׳ מִרְמָה בַּמִּשְׁקָל, מֹאזְנֵי מִרְמָה falsches Wägen.

Обвѣшивать, -вѣсить פ״י הוֹנֵה בַּמִּשְׁקָל, עַוֵּת מֹאזְנַיִם falsch wägen.

Обвѣшивать, -вѣшать פ״י תַּלֵּה עַל־פְּנֵי, תָּלֹה סָבִיב כָּל־ umhängen.

Обвязка נ׳ חֵשֶׁב, חִתּוּל Umbindung.

Обвязочный כו׳ (לֶאֱגֹד) עָשׂוּי לַחֲבֹשׁ zum Umbinden.

Обвязывать, -вязать (עתיד -вяжу) פ״י קָשׁוֹר (אָגוֹד) סָבִיב umbinden. **-ся** נפ׳.

Обгáживать, -гадить פ״י טַנֵּף כָּל־, הַגְאֵל— ringsum beschmutzen.

Обгибать פ״י 1) כָּפוֹף עַל־...סָבִיב umbiegen. 2) תָּאוֹר הָסֵב דַּרְכּוֹ herumfahren. **-ся** נפ׳ (יהושע יח, יז) וְהֻסַּב הַטֵּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו, הִלָּפֵת אָרְחוֹ, תֹּאַר; הִכָּף עַל־ סָבִיב sich winden.

Обглáдывать, -глодать (עתיד -гложу) פ״י לָחוֹךְ (כַּרְסֵם) סָבִיב benagen.

Обгибъ ז׳ סֶלֶף־דַּרְכּוֹ סָבִיב, דֶּרֶךְ עֲקַלָּתוֹן Umbiegung.

Обгонка נ׳ -гонъ ז׳ (במרוצתו) עֲבֹר אֶת־ das Ueberholen.

Обгонять פ״י (בְּרוּצוֹ) הַעֲבֵר אֶת־ —, הַקְדֵּם, עָבוֹר הַדֶּרֶךְ, לִפְנֵי־ (שופטים כ׳ מג) überholen.

Обгорáть, -горѣть פ״ע אֻכַּל מֵאֵשׁ סָבִיב —, הִשָּׂרֵף; הִצָּרֵב, חָרֹר ringsum verbrennen.

Обгорѣлый ת׳ נִחָר מֵאֵשׁ סָבִיב —, אֻכָּל; נִצְרָב abgebrannt.

Обгрыз— см. Огрыз—.

Обдавáть, -дать פ״י עַל־ (מַיִם) הַזֵּה —, שָׁפוֹךְ übergießen mit... Меня обдало холодомъ סָמַר בְּשָׂרִי מִפַּחַד. **-ся** פ״ח הַזֵּה עַל־בְּשָׂרוֹ sich begießen.

Обдáривать, -рить פ״י נָתוֹן מַתָּנוֹת לְכָל־ beschenken.

Обдёргивать, -ргать, -рнуть פ״י 1) מָרוֹט מִכָּל־עֵבֶר herumzupfen. 2) מָשׁוֹךְ וְהַיְשֵׁר שׁוּלֵי־בִגְדוֹ zurechtziehen. **-ся** נפ׳.

Обдéрживать, -держать פ״י חָנוֹךְ בֶּגֶד אוֹ כְלִי חָדָשׁ, בגד, כלי למלאכה) anbequemen. **-ся** נפ׳ הֵחָנֵךְ הִסְכֵּן בְּ־ (לנושאו) sich anbequemen.

Обдирáть פ״י 1) פַּצֵּל, חָשׂוֹף, הַפְשֵׁט ringsum abreißen. 2) חַלֵּץ רֵיקָם, עָשׁוֹק, גָּזוֹל עוֹר מֵעַל־ ausplündern.

Обдувáло ז׳ (המ׳) אִישׁ מִרְמָה, נוֹכֵל Betrüger.

Обдувáть, -дуть פ״י 1) הַשֵּׁב הָאָבָק מֵעַל־ abblasen. 2) רַמֵּה betrügen.

Обдуманіе, -думываніе ס׳ חֶשְׁבּוֹן, מַחֲשָׁבָה בְּעֵצָה Ueberlegung.

Обдумывать, -думать פ״י יָרוֹעַ—, הִוָּעֵץ עִם־לִבּוֹ, שׂוּם לֵב עַל־ (דברים ח, ה) bedenken.

Обдѣливать, -дѣлить см. Обдѣлять.

Обдѣлка נ׳ תָּכְנִית מַעֲשֶׂה, חֲרֹשֶׁת־מְלָאכָה Bearbeitung.

Обдѣлывать, -дѣлать פ״י בַּצַּע, הַשְׁלֵם מְלָאכָה; כָּלוֹל, יַפֵּה bearbeiten. **-ся** נפ׳.

Обдѣлять פ״י גָּרוֹעַ מֵאִישׁ חֶלְקוֹ beim Theilen versehen. **-ся** נפ׳ הִגָּרַע נַחֲלָתוֹ übervortheilt werden.

Обезглáвливать, -глáвить פ״י כָּרוֹת רֹאשׁ מֵעַל־, —נָשֹׂא רֹאשׁ enthaupten.

Обездéнежѣть פ״ע תֹּם כֶּסֶף־, הִשָּׁאֵר בְּלִי־כֶסֶף ohne Geld bleiben. Онъ обездéнежѣлъ אָפֵס כַּסְפּוֹ.

Обеззабóчивать, -ботить פ״י הָנֵחַ לְ־ מִדְּאָגָה, —הָסֵר דְּאָגָה מִלֵּב von Sorgen befreien. **-ся** פ״ח שָׁקוֹט מִדְּאָגָה sorgfrei werden.

Обеззубѣть פ״ע חָסוֹר שִׁנָּיו zahnlos werden.

Обезкурáживать, -курáжить פ״י נָתוֹן מֹרֶךְ בְּלֵב־,

רַפֵּה יְדֵי־, הָחֵת, הָמֵס — הָנָא לֵב־ entmuthigen.

Обезли́ственѣть פ״ע הַשְׁלֵךְ (עץ) עָלֵהוּ sich entblättern.

Обезли́ствить פ״י חָשׂוֹף (יער), הַשְׁלֵךְ עָלֶה (מעץ) entblättern.

Обезлю́дить פ״י שַׁכֵּל, נָתוֹן שְׁמָמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב entvölkern.

Обезлю́дѣть פ״ע יָשׁוֹב (עיר), הָיֹה שְׁמָמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב בָּדָד entvölkert werden.

Обезнаде́живать, -наде́жить פ״י הָאֲבֵד־תִּקְוַת־, הוֹאֵשׁ, יָאֵשׁ אֶת־לֵב־ die Hoffnung berauben. -ся פ״ח הִשָּׁאֵר בְּאֶפֶס תִּקְוָה Hoffnung verlieren.

Обезнаро́д—см. Обезлюд—.

Обезобра́женіе ס׳ מִשְׁחַת מַרְאֶה Verunstaltung.

Обезобра́живать, -ра́зить פ״י הַשְׁחֵת פְּנֵי־ verunstalten.

Обезопа́сить פ״י הָנֵחַ לְ־, נָצוֹר מִפַּחַד רָעָה sicherstellen.

Обезору́женіе ס׳ חֲלִיצָה, הִתְפַּשֵּׁט כְּלֵי־מִלְחַמְתּוֹ (ש״ב ב, כא) Entwaffnung.

Обезору́жить פ״י חַלֵּץ צִבְאוֹ, הַפְשֵׁט כְּלֵי־מִלְחָמָה, פַּתֵּחַ מָתְנֵי־, רֵיקָם entwaffnen. -ся פ״ח הִתְפַּשֵּׁט כְּלֵי־מִלְחַמְתּוֹ sich entw.

Обезпа́мятѣть פ״ע הֵדָּהֵם, הִפָּעֵם Besinnung verlieren. Обезпа́мятѣлъ אָבַד לִבּוֹ, תָּעָה לְבָבוֹ.

Обезпе́ченіе ס׳ מִשְׂגָּב לְ־, בִּטְחָה, מִבְטָח, מִשְׁמֶרֶת, חָסוּת Sicherung.

Обезпе́чивать, -пе́чить פ״י הַבְטֵחַ עַל־, עָרוֹב בְּעַד־, אַמֵּץ לוֹ בְּ־ sichern. -ся פ״ח הָעֵז, שָׂגֹב מִ־, נָהֵל בְּ־, הֵחָסֵן, חָסֹה, מָצוֹא מַחְסֶה בְּ־ sich sichern.

Обезплодѣ́ть פ״ע מוּשׁ מֵעֲשׂוֹת פְּרִי fruchtlos werden.

Обезпоко́ивать, -ко́ить פ״י הוֹנֵעַ, הַפְרֵעַ מִמְּנוּחָה, הַחֲרֵד מִשְׁכָּן— beunruhigen. -ся פ״ח חָרוֹד, בִּלְתִּי שָׁקוֹט, דָּאוֹג sich b.

Обезси́ливать, -си́лить פ״י הַכְשֵׁל כֹּחַ, חָלוֹשׁ אֶת־, הַלְאֵה; —עַנֵּה entkräften.

Обезси́лѣть פ״ע עָמוֹד מִכֹּחַ, חָלוֹשׁ schwach werden. -лѣлъ סָר מֵעָלָיו כֹּחוֹ, כָּשַׁל כֹּחוֹ, עֲזָבוֹ כֹחוֹ.

Обезсла́вливать, -сла́вить פ״י חַלֵּל, הָקֵל כְּבוֹד־, הָמֵר כְּבוֹדוֹ, נָאֵץ שֵׁם— entehren. -ся פ״ח נִבַּל כְּבוֹדוֹ, בְּקָלוֹן entehrt werden.

Обезсме́ртить פ״י עָשֹׂה שֵׁם עוֹלָם לְ־ unsterblich machen.

Обезумѣ́ть פ״ע הוֹאֵל, הִבָּעֵר מִדַּעַת den Verstand verlieren.

Обезчадѣ́ть פ״ע שָׁכוֹל kinderlos werden.

Обезче́щивать, -че́стить פ״י שׂוּם, חַלֵּל כְּבוֹד־, נָאֵץ שֵׁם—, קַלְקֵל קָלוֹן עַל־כְּבוֹד־ entehren.

Обезья́на נ׳ קוֹף Affe. **-зья́нный, -зья́нскій** ת׳.

Обезья́нничать פ״ע עָשֹׂה בְּאֵין־הָבִין כְּמַעֲשֵׂה־, חַקֵּה כַּקּוֹף* nachäffen. **-зья́ничаніе, -зья́нство** ס׳ חִקּוֹת כַּקּוֹף* Affenspiel.

Обели́скъ ז׳ צִיּוּן, מַצֶּבֶת־אֶבֶן Spitzsäule.

Оберега́тель ז׳ שׁוֹמֵר מִכָּל־רָע, מָגֵן, מְפַלֵּט, נוֹצֵר, מַחְסֶה לְ־ Beschützer.

Оберега́тельный ת׳ עָשׂוּי לְמַחְסֶה, נִצָּב לְמָגֵן [Schutz=.

Оберега́ть, Обере́чь פ״י שָׁמוֹר מִ־, הָגֵן עַל־, גָּנוֹן, נָצוֹר— schützen. -ся פ״ח הִשָּׁמֵר מִ־, הִשְׁתַּמֵּר מִ־, הִזָּהֵר מִ־ sich bewahren.

О́берегъ, -режь ת״פ אֶל־שְׂפַת הַיָּם (הַנָּהָר) am Ufer.

Обереже́ніе ס׳ שְׁמוֹר מִ־, —נְצֹר, מָגֵן Bewahrung.

Обере́менѣть פ״ע הָרֹה schwanger werden.

Оберну́ть см. Обёртывать.

Обёртка см. Обвёртка.

Обёртывать, -рну́ть см. Обвёртывать. -ся 1) נפעל см. Обвёртываться. 2) פ״ח הִפָּנֵה שִׁכְמוֹ, הָפוֹךְ פָּנָיו, שׁוּב, הָפְנֵה sich umwenden.

О́беръ —רֹאשׁ, —אֲבִי, —זְקַן, נְשִׂיא־ Ober=. Оберъ-шенкъ שַׂר־הַמַּשְׁקִים.

Обжа́ловать פ״י זָעוֹק, הִתְאוֹנֵן עַל־; גַּלֵּה רִיבוֹ עִם־, חָמָס verklagen.

Обже́чь см. Обжи́гать.

Обжига́льщикъ ז׳ שׂוֹרֵף לְבֵנִים; מְצָרֵף בָּאֵשׁ Brenner.

Обжига́ніе ס׳ מִשְׂרְפוֹת (שִׂיד) das Anbrennen.

Обжига́тельный ת׳ עָשׂוּי לְמִשְׂרְפוֹת (שִׂיד) zum Anbrennen.

Обжига́ть, -же́чь (עתיד обожгу́) פ״י שָׂרוֹף (לְבֵנִים, שִׂיד, כְּלִי), הַחֵם brennen, rösten. Меня́ обожгло́ לִהֵט אוֹתִי. -ся 1) נפ׳ הִשָּׂרֵף angebrannt werden. 2) פ״ח הֵחַר, חָרוֹר, הִצָּרֵב, הִכָּוֵה sich verbrennen.

Обжира́ться פ״ח זָלוֹל, מַלֵּא בִטְנוֹ (כְּרֵשׂוֹ) sich überfressen.

Обжи́ться פ״ח הִסָּכֵן עִם־; הוּשַׁן בְּ־ sich einleben.

Обжо́га נ׳ צָרֶבֶת, מִכְוָה, כְּוִיָּה Brandwunde.

Обжо́ра ז״נ זוֹלֵל; זוֹלְלָה Fresser, =rin.

Обжо́рливость נ׳ см. Обжо́рство.

Обжо́рливый ת׳ זוֹלֵל, אֲשֶׁר לֹא־יָדַע שָׂבְעָה gefräßig.

Обжо́рный ת׳ אֲשֶׁר לְמִמְכַּר־אֹכֶל Eßwaaren=.

Обжо́рство ס׳ זוֹלְלוּת Gefräßigkeit.

Обзаведе́ніе, -заво́дство ס׳ מִקְנַת כָּל־כְּלֵי־צְרָכוֹ, מַעֲרֶכֶת דֵּי־מַחְסוֹרוֹ Einrichtung.

Обзаводи́ться, -вести́сь פ״ח קְנֵה כָּל־כְּלֵי־צְרָכוֹ sich einrichten.

Обзо́ръ ז׳ חֲזוּת הַכֹּל, בִּקֹּרֶת, בַּקָּרָה, תְּשׂוּמַת־עַיִן עַל־ Uebersicht.

Обива́ть, Обить פ״י 1) נָקוֹף, חָבוֹט (זֵיתִים) herun=

terschlagen. 2) (מ"א ו, לב) הָרֵד עַל־ ,סָפוֹן ,צַפֵּה
beschlagen. Об. избу тёсомъ סָפוֹן בַּיִת גְּבִים. Об.
кому́ крылья גַּדֵּעַ קַרְנֵי־. Об. поро́ги הִסְתּוֹפֵף
בְּבֵית—.

Оби́вка נ׳ צִפּוּי, סִפּוּן Beschlag. **-вки** ר׳ שֶׁבֶר ,מְכִתָּה
כֵּלִים Trümmer. [schlag=.

Оби́вной ת׳ בּוֹ (לְסַפֵּן) הַצִּפּוּי ,עָשׂוּי לְצַפּוֹת— Be=

Оби́да נ׳ עַוְלָה ,עָוֶל ,חָמָס ,בִּזָּיוֹן ,כְּלִמָּה ,קָלוֹן Kränkung.

Оби́дный ת׳ חֲרָפוֹת ,מָלֵא בוּז וָלַעַג— beleidigend.

Оби́дчивый, -дливый ת׳ נִכְלָם עַל־נְקַלָּה empfindlich.

Оби́дчикъ ז׳ מְחַלֵּל כְּבוֹד־ ,מְנָאֵץ ;מְעַוֵּל ,עוֹשֵׁק ,חוֹמֵץ
Beleidiger.

Обижа́ть, Оби́дѣть פ״י 1) הַכְלֵם־אֶת־ ,בָּזֹה ,חַלֵּל כְּבוֹד־,
עֲשֵׂה עָוֶל ,עָשׁוֹק ,הוֹנֵה שָׁפוֹךְ בּוּז עַל־ beleidigen. 2)
Unrecht thun. **-ся** פ״ח הִכָּלֵם מִ־ ,חָשׁוֹב לוֹ לְקָלוֹן
sich beleidigt fühlen. Онъ всѣмъ обижа́ется כָּל־דָּבָר
יִגַּע עַד־נַפְשׁוֹ וּכְדֵי בִּזָּיוֹן וָקָצֶף.

Оби́ліе ס׳ שֹׂבַע ,עֲתֶרֶת ,רֹב ,מַרְבֶּה ,זִיו ,שֶׁפַע Ueberfluß.

Оби́ловать, Оби́льный см. Изоби́л—.

Обинова́ться (-ну́юсь), Обину́ться פ״ח פָּסוֹחַ עַל־
שְׁתֵּי־הַסְּעִפִּים ,נוֹעַ לְבָבוֹ bedenklich sein.

Обиняки́ ז״ר שִׂפְתֵי מִרְמָה ,לְשׁוֹן נִפְתָּלִים Umwege,
zweideutige Reden. [schneider.

Обира́ло ז׳ מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ ,גּוֹזֵל עוֹר מֵעַל־עֲמִיתוֹ Beutel=

Обира́ть פ״י 1) לַקֵּשׁ ,בָּצוֹר (ענבים) ,קָסוֹם (פרי)
sammeln. 2) עָשׁוֹק ,רוֹשֵׁשׁ ,חָמוֹס ,גָּזוֹל עוֹר מֵעַל־
berauben.

Оби́рки נ״ר לֶקֶט ;עוֹלֵלוֹת ,פֶּרֶט Nachlese.

Обита́емый ת׳ נוֹשָׁב bewohnt.

Обита́ніе ס׳ (בארץ) מוֹשָׁב ,מְגוּרִים Bewohnung.

Обита́тель ז׳ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ Bewohner. **-льница** נ׳.

Обита́ть פ״י יָשׁוֹב בְּ־ ,שָׁכוֹן ,גּוּר bewohnen.

Оби́тель נ׳ 1) מוֹשָׁב ,מִשְׁכָּן ,מָעוֹן Wohnung.
2) (לנוצרים) מִקְלַט־נְזִירִים Kloster.

Оби́ть см. Обива́ть.

Обихо́дливый ת׳ צוֹפָה הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ wirthschaftlich.

Обихо́дный ת׳ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ ;אֲשֶׁר לַהֲלִיכוֹת הַבַּיִת
alltäglich.

Обихо́дъ ז׳ הֲלִיכוֹת בַּיִת ,מַכֹּלֶת ,צֹרֶךְ— Hausbedarf.

Обка́лывать, -коло́ть פ״י 1) הַקְצֵה סָבִיב ,נָתוֹץ—
rundum abschlagen. 2) סָבִיב (מחטים) תָּקוֹעַ bestecken.

Обка́пывать, -ка́пать פ״י הַטֵּף (הָרֵעַף) עַל־כָּל־
beträufeln. **-ся** נפ׳ הִמָּלֵא רְסִיסִים ,הִנָּטֵף עַל־ sich b.

Обка́пывать, -копа́ть см. Ока́пывать.

Обка́чивать פ״י הָדֹחַ בְּמַיִם ,שַׁטֵּף— übergießen.

Обкла́дывать, -кла́сть פ״י שׂוּם עַל־ ,הַעֲטֵה—;
הַרְבֵּץ בְּ־ ;כַּסֵּה ,צַפֵּה ,סָפוֹן umlegen, belegen. Об.
по́датью שׂוּם מַס עַל־. **-ся** נפ׳ צֻפֹּה סָבִיב ;עָטֹה
umlegt werden.

Обколо́ть см. Обка́лывать. [stehlen.

Обкра́дывать, -кра́сть פ״י גָּנוֹב כָּל־אֲשֶׁר לְ־ be=

Обку́сывать, -са́ть פ״י נָשׁוֹךְ בְּשִׁנָּיו סָבִיב rundum
beißen.

Обла́ва נ׳ מָצוֹד (איוב יט, ו) ,קְהַל־צַיָּדִים Treibjagd.

Облага́ть פ״י 1) שׂוּם עַל־ ,הַשֵּׂא אֶל־ (ש״ב יז, יג) צַפֵּה,
סָפוֹן ,הָרֵד עַל־ (מ״א ו, לב) belegen. О. по́датями
שׂוּם מַס עַל־. 2) חָנֹה עַל־ ,נוֹחַ— ,צוּר— ,הָבֵא בְּמָצוֹר
belagern.

Облагодѣтельствовать (עתיד -ствую) פ״י מָשׁוֹךְ
חֶסֶד לְ־ ,הַפְלֵה חַסְדּוֹ לְ־ Wohlthaten erweisen.

Облагоро́женіе ס׳ הַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב ,לַמֵּד— Veredе=
lung. [עַם־נְדִיבִים] veredeln.

Облагоро́живать פ״י הַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב ;הוֹעֵל לְהוֹשֵׁב

Облада́ніе ס׳ קִנְיָן ,חֵלֶק ,מוֹרָשָׁה Besitz.

Облада́тель ז׳ אֲדוֹנֵי־ ,בַּעַל־ Besitzer. **-льница** נ׳.

Облада́ть פ״י מָשׁוֹל בְּ־ ,בָּעוֹל ,יָרוֹשׁ ,שָׁלוֹט— besitzen.

Обла́ивать, -ла́ять פ״י נָבוֹחַ עַל־ ;חָרוֹץ לָשׁוֹן לְ־ an=
bellen. [נֵבֶל־] Wolke.

О́блако ס׳ עָנָן ,עֲנָנָה ,נָשִׂיא ,עָרִיף ,אֲרֻבַּת־שָׁמַיִם,

Обла́мывать פ״י שָׁבוֹר סָבִיב ,קָטוֹף— ,רָצוֹץ rund=
um abbrechen. **-ся** נפ׳ הִשָּׁבֵר ,הִתְפָּרֵק (יחזקאל יט, יב)
rundum angebrochen werden.

Обла́па см. Подлѣсникъ.

Обла́пить פ״י תָּפוֹשׂ בְּכַפָּיו plump umfassen.

Облапо́шивать, -по́шить פ״י רַמֵּה ;חָמוֹס betrügen.

Обла́скать פ״י חַבֵּב ,מָשׁוֹךְ בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה ,מָשׁוֹךְ
רַצֵּה כְּאָב אֶת־בֵּן ,שַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ ,אֶת־...חֶסֶד liebkosen.

О́бласть נ׳ אֶרֶץ ,גְּבוּל ,גָּלִיל ,חֶבֶל ,פֶּלֶךְ Provinz. Об.
зна́нія דַּעַת מֶחְקְרֵי־חָכְמָה ,גְּבוּלוֹת.

Областно́й ת׳ הַגָּלִיל— ,הַפֶּלֶךְ— Provinz=.

Обла́тка, -точка נ׳ פַּס־חֹמֶר־חוֹתָם Oblate.

Облача́ть, -чи́ть פ״י בִּגְדֵי־הַשָּׁרֵת ...אֶת־ ,הַלְבֵּשׁ ,יָעוֹט
ankleiden. **-ся** פ״ח לָבוֹשׁ ,עָדֹה ,עָטֹה ,שׂוּם עָלָיו sich ankl.

Облаче́ніе ס׳ תִּלְבֹּשֶׁת ,מַעֲטֶה ,תַּכְרִיךְ Bekleidung.

О́блачко ס׳ ק׳ עָב קְטַנָּה Wölkchen.

О́блачный ת׳ עָנָן— wolkig. О. столбъ עַמּוּד עָנָן. О.
день יוֹם עָנָן ,יוֹם עָבוֹת. [belagern.

Облега́ть פ״י חָנֹה עַל־ ,נוֹחַ— ,צוּר ,שׂוּם מָצוֹר עַל־

Облегча́ть, -чи́ть פ״י הָקֵל מֵעַל־ ;חַלֵּץ מִמֵּצַר erleich=
tern. **-ся** נפ׳ הוּקַל ;הֵרָפֵא sich erl.

Облегче́ніе ס׳ רֶוַח ,רְוָחָה ,הֲנָחָה ;מַרְפֵּא ,יֶשַׁע ;כַּהָה
(לשבר) Linderung. [lindernd.
Облегчи́тельный ת׳ מֵקֵל ,מֵנִיחַ ;תְּרוּפָה— ,יֶשַׁע—
Обледенѣ́лый ת׳ קָפוּא ,קָרַח עוֹטֶה befroren.
Обледенѣ́ть פ״ע קָפוֹא ,קָרַח עָטָה ,קִפָּאוֹן הִתְכַּסָּה [zufrieren.
Облежа́ть см. Облега́ть.
Облека́ть פ״י הַלְבֵּשׁ ,הַעֲטֵה עַל־ ,יָעוֹט einhüllen. О. властью הַמְשֵׁל בּ־ ,הַשְׁלֵט—. -ся פ״ח לָבוֹשׁ ,עָטֹה, עָדֹה sich hüllen.
Облета́ть, -тѣ́ть פ״ע עוּף סָבִיב ;שׁוּט בּ־ ,שׁוֹטֵט בְּכָל־ [herumfliegen.
Облѐчь см. Облега́ть и Облека́ть.
Облива́ніе ס׳ שֶׁפֶךְ (מַיִם) עַל das Begießen.
Облива́ть פ״י יָצוֹק עַל־ ;(גן) הַשְׁקֵה —שׁוֹקֵק begießen. -ся 1) נפעל הֻשְׁקָה ,שֻׁקָּה ,הֻמְטַר begoßen werden. 2) פ״ח שָׁפוֹךְ עָלָיו sich begießen. Онъ обли́лся сле-[зами עֵינָיו יָרְדוּ מַיִם.
Обли́вка נ׳ см. Облива́ніе.
Обливно́й ת׳ יָצוּק סָבִיב ,נָסוּךְ übergossen.
Обли́зывать, -за́ть (עתיד -жу́) פ״י לַחֵךְ belecken. -ся פ״ד לַחֵךְ בְּשָׂרוֹ sich belecken.
О́бликъ ז׳ תֹּאַר פְּנֵי־ ,—דְּמוּת Gesichtsform.
Облипа́ть, -ли́пнуть פ״ע דָּבוֹק עַל־פְּנֵי כָל־ ringsum kleben bleiben.
Облиственѣ́лый ת׳ עוֹטֶה עָלֶה beblättert. [laubung.
Облиственѣ́ніе ס׳ עֲטוֹת עָלֶה ,הִתְחַדֵּשׁ עָלֵהוּ Be-
Облиственѣ́ть פ״ע עָטֹה עָלֶה ,עָלִים עָדֹה sich mit [Blättern bekleiden.
Обли́тіе см. Облива́ніе.
Обли́ться см. Облива́ться.
Облицо́вка נ׳ טִיחַ שִׂיד ,—צִפּוּי Stuckatur.
Облича́ть, -чи́ть см. Изоблича́ть.
Обличе́ніе ס׳ תּוֹכָחָה Entlarvung. [-льница נ׳.
Обличи́тель ז׳ מֵעִיד בּ־ ,מוֹכִיחַ עַל־פְּנֵי־ Ueberführer.
Обличи́тельный ת׳ (ענין)מֵעִיד(מוֹכִיחַ)בּ־ anklagend.
Облобыза́ніе ס׳ נְשִׁיקוֹת ,נֶשֶׁק das Küssen. [ander.
Облобыза́ть פ״י נַשֵּׁק,נָשׁוֹק küssen. -ся פ״ח küssen ein-
Обложе́ніе ס׳ 1) צִפּוּי ,אֲפֻדָּה Umlegung. 2) מָצוֹר, חֲנוֹת מַחֲנֶה עַל־ Belagerung. 3) מַס עַל־ ,מַשְׂאֵת [Belegung.
Обложи́ть см. Облага́ть.
Облока́чиваться, Облокоти́ться פ״ח הִשָּׁעֵן,הִתָּמֵךְ, סָמוֹךְ יָדוֹ עַל־ sich auflehnen, stützen.
Облома́ть, -ми́ть см. Обла́мывать. [chenes Stück.
Обло́мокъ (-мка) ז׳ שֶׁבֶר ,נֶפֶץ ,פֶּרֶק ,מְכִתָּה abgebro-
Обло́мъ ז׳ שֶׁבֶר ,פֶּרֶץ angebrochene Stelle.
Облупа́ло ז׳ מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ ,גּוֹזֵל עוֹר עֲמִיתוֹ Betrüger.
Облупа́ть, -лу́пливать, -лупля́ть, -лупи́ть פ״י פַּצֵּל, קַלֵּף* ,פָּשׁוֹט ,חָשׂוֹף ringsum abschälen. **Обл.** кого מֵעַל־ עוֹר גָּזוֹל ,עָשׁוֹק. -ся פ״ח הִתְפַּשֵּׁט ,הִתְפַּצֵּל sich abschälen.
Облу́пленный ת׳ מְפֻצָּל ,מְחֻסְפָּס abgeschält.
Облыга́ть פ״י הַבֵּר כְּזָבִים עַל־ ,כַּזֵּב בּ־ ,שְׁמַע־ נָשׂא [שָׁוְא belügen.
Облы́жный ת׳ שֶׁקֶר— ,כָּזָב— erlogen.
Облысѣ́лый ת׳ מֻקְרָח kahlköpfig.
Облысѣ́ть פ״ע הָקְרֵחַ kahlköpfig werden.
Облѣза́ть, -лѣ́зть פ״ע 1) תַּפֵּשׂ וְעָלֹה סָבִיב herum-klettern. 2) הִמָּרֵט ,הָקְרֵחַ (שֵׂעָר ,צֶמֶר מבגד) ausfal-len (Haare).
Облѣ́злый ת׳ מָרוּט ,מֻקְרָח kahl geworden.
Облѣ́зть см. Облѣза́ть.
Облѣни́ться פ״ח הֵעָצֵל ,הֵרָפֵה faul werden.
Облѣ́пка נ׳, **-лѣпле́ніе** שפ״ם דֶּבֶק סָבִיב Umklebung.
Облѣпля́ть, -пи́ть 1) פ״י דַּבֵּק סָבִיב ,חָמוֹר umkle-ben. 2) פ״ע דָּבוֹק עַל־כָּל־פְּנֵי־ ,אָפוֹף עַל־ sich an-setzen.
Обма́заніе ס׳, **-ма́зка** נ׳ טִיחַ; מִשְׁחָה Beschmierung.
Обма́зывать, -ма́зать (עתיד -ма́жу) פ״י מְשׁוֹחַ עַל־ פְּנֵי־ ,טוּחַ ,מָרוֹחַ beschmieren.
Обма́кивать, -макну́ть פ״י טָבוֹל eintunken. О. перо́ טָבוֹל עֵט בַּדְּיוֹ. -ся נפעל.
Обма́нно ת״פ בְּמִרְמָה ,בְּעָקְבָה trügerisch.
Обману́ть см. Обма́нывать.
Обма́нчивость נ׳ דֶּרֶךְ מִרְמָה ,רוּחַ שֶׁקֶר Täuschung.
Обма́нчивый ת׳ כּוֹזֵב ,בּוֹגֵד ,מַתְעֶה ,שֶׁקֶר— trügerisch.
Обма́нщикъ ז׳ נוֹכֵל ,מַתְעֶה ,מְתַעְתֵּעַ Betrüger. -щица נ׳.
Обма́нъ ז׳ מִרְמָה ,רְמִיָּה ,תַּרְמִית ,כָּזָב ,שָׁוְא ,שֶׁקֶר מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים ,מַשָּׁאוֹן ,אָוֶן ,מַעַל ,בֶּגֶד Betrug.
Обма́нывать, Обману́ть פ״י רַמֵּה ,קָבוֹעַ ,עָקוֹב ,שָׁקוֹר ,כַּחֵשׁ לְ־ ,הָתֵל— ,כַּזֵּב— ,מָעוֹל בּ־ ,הַטֵּה ,הַשְׁלֵה ,גָּנוֹב לֵב ,תַּעְתֵּעַ ,הַתְעֵה ,הַהְבֵּל betrügen. О. себя́ הַשֵּׁא נַפְשׁוֹ. -ся פ״ח תָּעֹה ,שָׁגֹה sich täuschen. Онъ обману́лся въ свои́хъ ожида́ніяхъ תִּקְוָתוֹ נִשְׁאֲרָה מָעַל ,תּוֹחַלְתּוֹ נִכְזָבָה.
Обма́рывать, -мара́ть פ״י טַנֵּף כָּל־ ,—גָּאֵל be-schmutzen. -ся פ״ח הֵאָלַח ,הִתְגָּאֵל sich b.
Обма́тывать פ״י צָנוֹף סָבִיב ,—קַפֵּד ,כָּרוֹךְ* umwickeln. -ся נפ׳ הִצָּנֵף ,קָפוּד umgewickelt werden. [hen.
Обма́хивать, -махну́ть פ״י הָשֵׁב ,הָפֵחַ סָבִיב abwe-
Обма́чивать פ״י הָבֵא בַּמַּיִם ,הַרְטֵב einfeuchten. -ся 1) נפ׳ הוּבָא בַּמַּיִם ,הֻרְטַב durchnäßt werden. 2) פ״ח רָטוֹב naß werden. [masten.
Обмачто́вывать, -това́ть פ״י הַצֵּב תֹּרֶן לָאֳנִיָּה be-

Обмáщивать פ״י רַצֵּף כָּל־פְּנֵי umpflastern.
Обмежёвывáть, -жевáть פ״י הַגְבֵּל, גָּבוֹל abgrenzen.
Обмелѣ́ть פ״ע (נְהָרוֹת) דָּלוֹל seicht werden.
Обмерéть см. Обмирáть. [עָטֹה קִפָּאוֹן befrieren.
Обмерзáть, -мёрзнуть פ״ע הָקְפֵּא, קָפוֹא סָבִיב,
Обметáть, -мести́ פ״י נַקֵּה בְּמַטְאֲטֵא, יָעֹה herumfegen.
Обмéтица נ׳, -мётки נ״ר (ברחים) שִׁכְבַת אֲבַק־הַקֶּמַח Mehlstaub. [fen. 2) תַּפֵּר לָלָאוֹת בֶּגֶד benähen.
Обмётывать, -метáть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ... סָבִיב bewer=
Обминáть, Обмя́ть (עתיד обомну́) פ״י הָעֵק דָּבָר הוּעַק נפ׳, תַּחְתָּיו; (גֹּרֶן) דָּרוֹךְ; קָמוֹט eindrücken. -ся הָקְמֵט, הַמֵּךְ מִלַּחַץ, —שָׁפוֹל sich senken.
Обмирáніе ס׳ דּוּמָה Erstarrung. [erstarren.
Обмирáть פ״ע הֵאָלֵם דּוּמִיָּה, הָדֹם (מפחד), דָּמוֹם,
Обмишéниваться, -шéниться פ״ח הַחֲטֵא הַמַּטָּרָה fehlschießen.
Обмогáться פ״ח שׁוּב לְאֵיתָנוֹ, חָיֹה מֵחָלְיוֹ sich erholen.
Обмокáть, -мóкнуть פ״ע הִמָּלֵא מַיִם, רָטוֹב naß werden.
Обмóклый ת׳ נִמְלָא מַיִם, רָטוֹב durchnäßt.
Обмолáчивать פ״י חָבוֹט, דּוּשׁ ausdreschen. -ся נפ׳ הַחָבֵט, הוּדַשׁ, הִדּוֹשׁ ausgedroschen werden.
Обмóлвка נ׳ מִשְׁגֶּה—, מוֹקֵשׁ בְּאִמְרֵי־פִיו Versehen im Sprechen.
Обмóлвливаться, -мóлвиться פ״ח הִוָּקֵשׁ בְּאִמְרֵי־ פִּיו, הִלָּכֵד בִּלְשׁוֹנוֹ, —חָטוֹא sich vergreifen im Spre=
Обмолоти́ть см. Обмолáчивать. [chen.
Обмолóтъ ז׳ מְדֻשָּׁה, תֹּכֶן הַנָּדוֹשׁ Ausdrusch.
Обмолóть פ״י מָרוֹק בִּטְחֹן [lassen.
Обморóживать, -рóзить פ״י הַקְפֵּא בַּקֹּר befrieren
Óбморокъ ז׳ הִתְעַטֵּף נֶפֶשׁ, עֶטֶף־לֵב Ohnmacht.
Обморóчивать,-рóчить פ״י הַתְעֵה, הַשֵּׁא, גָּנוֹב לֵב, רַמֵּה, הַהֵבֵל, הַטֵּה בַּתֹּהוּ durch List betrügen.
Обмости́ть см. Обмáщивать.
Обмотáть см. Обмáтывать.
Обмóчься см. Обмогáться. [formirung.
Обмундирóвка נ׳ מִקְנַת בִּגְדֵי־הַשָּׁרֵת, —קְנוֹת Uni=
Обмундирóвывать, -ровáть פ״י הַלְבֵּשׁ בִּגְדֵי־ הַשָּׁרֵת, עָשׂה לְ־ בִּגְדֵי־שָׁרֵת uniformiren, einkleiden.
Обмывáніе ס׳ רַחֲצָה, רְחֹץ, כַּבֵּס, *כִּבּוּס das Waschen.
Обмывáть, -мыть см. Омывáть. [Waschwasser.
Обмы́вки נ״ר מֵי־רַחֲצָה, סְחִי מֵי־מְכַבְּסִים, הֶלְאַת
Обмѣ́нивать, -мѣня́ть, -ни́ть פ״י הָמֵר בְּ־, —הַחֲלֵף umtauschen. -ся 1) נפעל הוּמַר umgetauscht werden. 2) פ״ח הִתְיַמֵּר בְּ־ sich gegenseitig mittheilen. -ся мыслями הָשֵׂחַ עִם־, הִתְיָעֵץ.

Обмѣ́нъ ז׳, -мѣ́на נ׳ הָמִיר, תְּמוּרָה, תְּמוּרָה, הֵלֶף Tausch. О. мыслей עֵצָה, מוֹעֲצוֹת.
Обмѣ́ривать, -мѣря́ть, -мѣ́рить פ״י 1) מָדוֹד אֶת־ כָּל־ ausmessen. 2) עַוֵּל בַּמִּדָּה im Messen betrügen. -ся 1) נפ׳ הִמַּד סָבִיב ausgemessen werden. 2) פ״ח שָׁגֹה בַּמִּדָּה sich beim Messen versehen.
Обмѣ́рокъ (-рка) ז׳ מִשְׁגֶּה בַּמִּדָּה falsches Maaß.
Обмѣ́ръ ז׳ 1) מַד, מֵדַד Maaß. 2) מִשְׁגֶּה בַּמִּדָּה fal=
Обмя́ть см. Обминáть. [sches Maaß.
Обнадёживать, -дёжить פ״י יַחֵל, הַשְׁלֵה, הַבְטֵחַ בָּטוֹחַ (תהלים קיט, מט) Hoffnung machen. -ся פ״ח אֶת־ עַל־, —הִשָּׁעֵן, —שׂוּם שִׂבְרוֹ, יַחֵל אֶל־ sich Hoffnung machen.
Обнажáть, -жи́ть פ״י גַּלֵּה, חָשׂוֹף; הַעֲרֵה entblößen. О. мечъ (מתער) שָׁלוֹף חֶרֶב, —הָרֵק. -ся 1) נפ׳ הִגָּלֵה, הֵעוֹר entblößt werden. Обнажи́тся лукъ Твой עֶרְיָה תֵעוֹר קַשְׁתֶּךָ. 2) פ״ח הִתְגַּלֵּה, גַּלֵּה בְּשָׂרוֹ, הִתְעָרֵה sich entblößen. [Entblössung.
Обнажéніе ס׳ הִגָּלוֹת, הִתְגַּלּוֹת, גַּלּוֹת, הֵעָרוֹת, חֲשֹׂף
Обнажённый ת׳ חָשׂוּף, שָׁלוּף entblößt. [machung.
Обнарóдованіе ס׳ הַשְׁמִיעַ בָּעָם, —הוֹדִיעַ Bekannt=
Обнарóдывать, -рóдовать פ״י בַּשֵּׂר בְּקָהָל, הַשְׁמֵעַ—, קָרוֹא—, הוֹדֵעַ, הַעֲבֵר קוֹל bekannt machen.
Обнаружéніе, -рýживаніе ס׳ הִגָּלוֹת Entdeckung.
Обнарýживать, -наружи́ть פ״י גַּלֵּה, חָשׂוֹף, הוֹצֵא לָאוֹר, עַל־ בַּלַּע פְּנֵי־הַלּוֹט הַלּוֹט entdecken; äußern. О. мысли свой לְ־ הַבַּע רוּחוֹ. -ся נפעל הִגָּלֵה, הֵרָאֵה לְעֵין כֹּל sich zeigen, äußern.
Обнáшивать одéжду פ״י הַסְכֵּן עִם־לְבוּשׁ eintragen. -ся נפ׳ בָּלֹה מֵרוֹב יָמִים sich abnutzen.
Обнимáть פ״י 1) חָבוֹק, חַבֵּק, לָפוֹת, עָנוֹק, סָבוֹב, אָחוֹז מִסָּבִיב umfassen. 2) הָבֵן, — בּוֹא עַד־תְּכוּנַת, מָצוֹא בְּרוּחַ בִּינָתוֹ begreifen. -ся פ״ח חַבֵּק אִישׁ רֵעֵהוּ sich umarmen.
Обнищáлый ת׳ מָךְ מְאֹד, —דַּל ganz verarmt. [den.
Обнищáть פ״ע מוּךְ, הַדֵּל, הִוָּרֵשׁ, רוּשׁ bettelarm wer=
Обнóва, -нóвка נ׳ כְּלִי חָדָשׁ; —בֶּגֶד neue Sache.
Обнови́тель ז׳ מְחַדֵּשׁ פְּנֵי Erneuerer. -льница נ׳.
Обновлéніе ס׳ חַדֵּשׁ, חֲנֻכָּה Erneuerung.
Обновля́ть, -нови́ть פ״י 1) חַדֵּשׁ, שׁוֹבֵב erneuern. 2) חָנוֹךְ, חַלֵּל zum ersten Mal gebrauchen. -ся פ״ח הִתְחַדֵּשׁ, הַחֲלֵף כֹּחוֹ sich erneuern.
Обноси́ть פ״י 1) נָשׂא מַשְׂאֵת סָבִיב herumreichen. 2) גָּדוֹר; הַסֵּב חוֹמָה סָבִיב umzäunen. 3) עֲבֹר מִתַּחַת מַשְׂאֵת (לאחד היושבים אל השלחן) beim Herumreichen

verſehen. 4) הוֹצֵא דִבָּה עַל־־ ,הָלוֹךְ רָכִיל ,רַגֵּל בְּ־־
verleumden. [genutztes Kleidungsſtück.
Обно́сокъ (-ска) ת׳ סְחָבָה ,בְּלוֹי ,שִׂמְלָה בָלָה ab=
Обно́съ ז׳ דֳּפִי ,דִּבָּה ,רָכִיל Verleumdung.
Обню́хивать, -ню́хать פ״י הָרֵחַ בְּ־ beriechen.
Обня́ть см. Обнима́ть.
Обо, Объ см. О.
Обобра́ть см. Обира́ть. [machen.
Обобро́чивать, -ро́чить פ״י שׂוּם לְמַס־עוֹבֵד zinsbar
Обобро́чка נ׳ תֵּת לְמַס־־עוֹבֵד ,שִׂים מַס עַל־ Zins=
barmachung.
Обобща́ть, -щи́ть פ״י חַלֵּק לַכֹּל ,שׂוּם לְמוֹרָשׁ לַכֹּל ver=
allgemeinern. -ся נפעל הָיֹה לְמוֹרָשָׁה לַכֹּל allgemein
werden. [הַעֲשֵׁר ,הִתְעַשֵּׁר ſich b.
Обогаща́ть, -богати́ть פ״י הַעֲשֵׁר bereichern. -ся פ״ח
Обогаще́ніе ס׳ הַעֲשִׁיר Bereicherung.
Обогна́ть см. Обгоня́ть.
Обогну́ть см. Обгиба́ть.
Обоготворе́ніе ס׳ תֵּת כָּבוֹד אֱלֹהִים לְ־ Vergötterung.
Обоготворя́ть, -твори́ть פ״י כַּבֵּד כְּמוֹ־אֵל ;חָשׁוֹב
לְאֵל vergöttern. -ся נפ׳ הִכָּבֵד כָּאֵל vergöttert werden.
Обогрѣва́ть, -грѣ́ть פ״י חַמֵּם erwärmen. -ся פ״ח
הִתְחַמֵּם ,חַם ſich erw.
Ободво́рокъ (-рка) ז׳ שְׁכַן חֲצֵרוֹ Hofnachbar.
Ободво́ръ ת״פ אֵצֶל חָצֵר Hof an Hof. Дворъ обод-
во́ръ חָצֵר עַל־יַד חָצֵר.
Ободо́къ (-дка́), -до́чекъ (-чка) ק׳ см. О́бодъ.
Ободо́чный ת׳ см. О́бодъ.
Ободра́ть см. Обдира́ть. [ternd.
Ободри́тельный ת׳ מְעוֹרֵר לֵב ,מְאַמֵּץ יָדַיִם ermun=
Ободря́ть, -ри́ть פ״י הָשֵׁב נֶפֶשׁ־־ ,חַיֵּה ,עוֹרֵר ,אַמֵּץ
חַזּוֹק ,הִתְעוֹרֵר ermuthigen. -ся פ״ח הַרְהֵב עֹז בְּנֶפֶשׁ
רוּחַ לָבֹשׁ אוֹתוֹ ,וְאָמוֹץ ſich erm. Онъ ободри́лся.
О́бодъ ז׳ זֵר ,מִסְגֶּרֶת ;(לחבית) עֲגִיל־עֵץ ,(לכלי) אֵזוֹר בַּרְזֶל,
חֵשֶׁב— Reif, Ring. О. колеса́ גַּב אוֹפָן. [ſeitig.
Обоесторо́нній ת׳ מִשְּׁנֵי־־עֲבָרָיו ,מִזֶּה וּמִזֶּה beider=
Обожа́тель ז׳ מְכַבֵּד ,מַעֲרִיץ Anbeter. -льница נ׳.
Обожа́ть פ״י חָשׁוֹב לְאֵל ,לְ־ נָתוֹן כָּבוֹד אֵל ;כַּבֵּד מְאֹד,
הַקְדֵּשׁ שֵׁם ,הַעֲרֵץ anbeten, göttlich verehren. -жа́-
Обожда́ть פ״י הוֹחֵל לְ־ ,—חַכֵּה warten. [hie ש״פ.
Обожра́ться см. Обжира́ться. [צַיֵּן* bezeichnen.
Обознача́ть, -зна́чить פ״י סַמֵּן ,הַתְוֵה ,שׂוּם אוֹת בְּ־,
Обозначе́ніе ס׳ תָּו ,אוֹת ,צִיּוּן Bezeichnung.
Обо́зный ת׳ см. Обо́зъ.
Обозрѣва́ть, -зрѣ́ть פ״י שׂוּם— ,פְּקוֹחַ עַיִן עַל־־,
פָּקוֹד אֶת־כֹּל־ ,הַשְׁגֵּחַ אֶל־ beſchauen.
Обозрѣ́ніе ס׳ בִּקֹּרֶת ,מִפְקָד ,פְּקוּדָה Ueberſicht.
Обо́зъ ז׳ כְּבֻדָּה ,טְעוּנוֹת עֲגָלוֹת ,שׁוּרַת Wagenzug.
-зный ת׳.
Обо́и ז״ר צְלָעוֹת ,פְּנִימָה ,מַסֵּכַת־הַקִּיר ,—סִפּוּן Tapeten.
Обойду́ см. Обойти́.
Обойму́ см. Обня́ть.
Обойти́ см. Обходи́ть.
Обо́йщикъ ז׳ עוֹשֵׂה צְלָעוֹת ;עוֹשֵׂה סִפּוּן לְקִירוֹת בַּיִת
Обокра́сть см. Обкра́дывать. [Tapetenzieher.
Оболва́нивать, -болва́нить פ״י (עֲשֹׂת) עֲשֵׂה בוּל
Оболга́ть см. Облыга́ть. [לַחֲרֹשֶׁת־עֵץ behauen.
Оболо́чка נ׳ זַג ,חִתּוּל ,חֲתוּלָה ,מַעֲטָפָה ,גְּלוֹם Um=
ſchlag. [führer. -льница נ׳.
Обольсти́тель ז׳ מַשִּׁיא ,מְפַתֶּה ,מֵסִית ,מַדִּיחַ Ver=
Обольсти́тельный ת׳ מָלֵא מַדּוּחִים ,מַשָּׁאוֹן־ ver=
führeriſch.
Обольща́ть, -льсти́ть פ״י הַשֵּׁא ,פַּתֵּה ,הַדֵּחַ ,הָסֵת,
זָנֹה אַחֲרֵי ,הִפָּתֵה ,פָּתֹה פ״ח verführen. -ся לָקוֹחַ לֵב
verführt werden.
Обольще́ніе ס׳ מַשָּׁאוֹן, מַדּוּחִים Verführung.
Обомлѣ́лый ת׳ אָמוּל ,אֻמְלָל ;נִדְהָם erſtarrt.
Обомлѣ́ть פ״ע אָמוֹל ,הִדָּהֵם ,עָלוֹף ,(מפחד) סָמוֹר er=
Обоня́ніе ס׳ מֵרִיחַ ,אַף ,אַפַּיִם ,רֵיחַ das Riechen. [ſtarren.
Обоня́ть פ״י הָרֵחַ riechen.
Обора́чивать פ״י הָפוֹךְ ,הַפֵּךְ ,הַסֵּב ,הָסֵב ,הַפְנֵה um=
wenden. -ся פ״ח הִפָּנֵה ,הִתְהַפֵּךְ ;הַבֵּט מֵאַחֲרָיו ſich
umwenden.
Обо́рванецъ (-нца) ז׳ לָבוּשׁ קְרָעִים ,קְרוּעַ בְּגָדָיו Zer=
Оборва́ть см. Обрыва́ть. [lumpter. -ница נ׳.
Обо́рка נ׳ שׁוּלֵי־בֶגֶד ,שֹׁבֶל Faltenſaum.
Оборо́на נ׳ מָגֵן ,מַחֲסֶה ,חָסוּת ,סִתְרָה Vertheidigung.
Они́ бы́ли намъ оборо́ною חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ.
Оборони́тель ז׳ סוֹכֵךְ ,לְמַחֲסֶה לְ־־ ,נִצָּב ,עוֹמֵד
לְמִשְׂגָּב— Vertheidiger. -ница נ׳. [theidigend.
Оборони́тельный ת׳ נִצָּב לְמַחֲסֶה ;הַמָּגֵן — ver=
Обороня́ть, -ни́ть פ״י הָגֵן עַל־־ ,גָּנוֹן וְהַצֵּל verthei=
digen. -ся פ״ח הִלָּחֵם בְּעַד־נַפְשׁוֹ ,עָמוֹד עַל־נַפְשׁוֹ ſich
vertheidigen. [wolf.
О́боротень (-тня) ז׳ (באמונת ההמ׳) גִּלְגּוּל נֶפֶשׁ* Währ=
Оборо́тливость נ׳ יַד־־חָרוּצִים ,מִשְׁעֵי ,חֲרִיצוּת*,
מְהִירוּת* Gewandtheit.
Оборо́тливый ת׳ מָהִיר ,חָרוּץ gewandt.
Оборо́тный ת׳ הָפוּךְ ,פָּנָיו ,מֵעֵבֶר— ,אֲשֶׁר מִצִּדּוֹ
הַשֵּׁנִית umgekehrt

Оборо́тъ ז' 1) הפך; הצד השמאלית linke Seite. 2) אפן, מוצא דבר, הסב פני־דבר, נסבה, אפני דבר Wendung. 3) ישעיה) מזה, מסחר, סחורת־יד, סחר, תכן כסף מאזל (כג, י), תקופת־ממכר וקנין Umsatz im Handel. На об. להפך im Gegentheil.
Оборо́тъ פ"י см. Поборо́ть.
Обо́рышъ ז' (בפרי עץ) פרט, עוללות Ausschuß.
Обособля́ть, -би́ть פ"י הצג לבדו, הפרד absondern.
Оботру́ см. Обтере́ть.
Обошью́ см. Обши́ть.
Обою́дность נ' איש אחיו, פעלת איש על־רעהו — Gegenseitigkeit.
Обою́дный ת' —חד את־אחד, —זה לזה, —איש אחיו, אשר מאיש לרעהו gegenseitig.
Обою́ду ת"פ איש אחיו, שניהם יחדו bei der seits.
Обоюдуо́стрый ת' בעל שני פיות zweischneidig. О. мечъ חרב פיפיות.
Обрабо́тка נ' תכלית, עבודת כלי או שדה, חרשת הד־, מעשה התים חרשת Bearbeitung.
Обрабо́тывать, -бо́тать פ"י 1) עשה, עבוד; פעול, פלח, יצור bearbeiten. О. зе́млю עבוד את־האדמה. 2) השלם חרשת, כלול —, בצע מעשה הד־ —, ושדד —, התם —, מעשה כלול ausarbeiten. -ся נפ'.
Обра́внивать, -равня́ть פ"י הישר, שוה פני־ aus- gleichen.
Обра́довать см. Ра́довать.
Обра́зецъ (-зца́) ז' 1) תבנית למעשה, דמות Modell. 2) דוגמא, מופת לרבים Vorbild.
Образи́на נ' (המ') תאר משחת, משחת־מראה Fratze.
Образова́ніе ס' 1) עשות, יצר Formirung. 2) השכל, חקות החיים, תבונות, דרך־חכמה, דעת Bildung.
Образо́ванность נ' רוח השכל ודעת Bildung.
Образо́ванный ת' 1) נוצר, עשוי geformt. 2) משכיל, חכם־לב, קונה דעת, נבון gebildet.
Образова́тель ז' 1) נוזה, עורך, יוצר (תהלים צא, ו) Bildner. 2) מאלף תבונה, מורה השכל Erzieher. -льница נ'.
Образова́тельный ת' מאשר בדרך בינה bildend.
Образо́вывать, -зова́ть (-зу́ю) פ"י 1) צור, יצור, עשה תבנית־, עצב, גזה formen. 2) השכל, חנוך, אלף דעת, לבינה bilden. 3) הקם, ערוך ausmachen. Образова́ли стѣну נצבו כמו־נד. -ся פ"ח 1) היה ל־ entstehen. Изъ па́ра образу́ется о́блако האד יהיה לענן. 2) השכל, למוד להשכיל sich bilden.
Образумле́ніе ס' תורת־השכל Zurechtweisung.
Образу́мливать, -разу́мить פ"י הטה לב לתבונה, השכל, הוכח, יסר zurechtweisen. -ся פ"ח הוסר sich besinnen.

Образцо́вый ת' עומד לנס; —מופת musterhaft.
Обра́зчикъ ז' תבנית, דמות, דוגמא* Modell.
О́бразъ ז' 1) דמות, צלם, תבנית, סמל, עצב, עצב, תמונה, ציר, צור, משכית; קצב Bild. 2) אפן, דרך, בדרך Art und Weise. Таки́мъ о́бразомъ באפן זה, ובכן; זה.
Обра́мливать, -рамля́ть, -ра́мить פ"י שום, שבץ, עשה זר ל־, מסגרת ל־ einfassen.
Обра́нивать, -рони́ть פ"י השמט, הפל מידו fallen lassen.
Обра́тно ת"פ אחור, לאחור, אחרנית rückwärts. Туда́ и обра́тно הלוך והלום, הלוך ושוב.
Обра́тный ת' 1) см. Оборо́тный. 2) דרך שוב zurückkehrend. На обра́тномъ пути́ его́ בדרך שובו.
Обраща́ть, Обрати́ть פ"י 1) הפוך, הסב, הפנה, השב umwenden. О. непрія́теля въ бѣ́гство הפנה, הנס, שום כ־, נתון ל־ את־אויבו ערף. 2) הפוך ל־, שות —. О. во́ду въ кровь הפוך מים לדם umwandeln. О. въ прахъ שום כעפר. -ся נפ' 1) ההפך ל־, סב, התהפך umwandelt werden. 2) פ"ח הנתן כ־ שעה, הפנה, פנה sich umwenden. 3) התהלך עם, הסכן, התרעה — verkehren, Umgang haben.
Обраще́ніе ס' הליכות Umkreisung. О. де́негъ סחר־כסף. 2) שים פניו אל־, פנות, שעות, עשות (שים, הפך) ל־ Verkehr. 3) לכת (התהלך) עב Bekehrung.
Обревизова́ніе ס', -зо́вка נ' בקרת, פקדה Revision.
Обревизо́вывать, -зова́ть פ"י פקד, בקר durchsehen.
Обрека́ть פ"י האמר, מנה ל־, יעוד — vorausbestimmen. -ся פ"ח התנדב, המסר ל־, הנזר —, התמכר — sich widmen.
Обремене́ніе ס' העמים, מעמסה, טרח Belästigung.
Обременённый ת' עמוס, מעמס, מסבל belastet.
Обремени́тель ז' מעמים, מכביד על־ Belästiger.
Обремени́тельный ת' כבד, מהכיל, מלאה belästigend.
Обременя́ть, -ни́ть פ"י הכבד על־, הונע, היה לטרח, (למשא) על־ belästigen. -ся פ"ח הונע נפשו sich b.
Обрече́ніе ס' הסגיר ל־, האמיר — das Vorausbestimmen.
Обре́чь см. Обрека́ть.
Обрива́ть, Обри́ть פ"י גלח abrasiren. -ся פ"ח גלח; התגלח sich abr.
Обрисо́вывать, -сова́ть פ"י תאר, חקה einen Abriß machen. -ся נפ' תאר, חקה abgezeichnet werden.
Обро́къ ז' מס־עובד, מס־אברים Zins.
Оброни́ть см. Обра́нивать

Обро́слый ת׳ צוֹמֵחַ, צֶמַח... עוֹלֶה, ...פּוֹרֶה bewachsen.
Оброста́ть, -рости́ פ״ע עָלֹה סָבִיב, צָמוֹחַ—, עָטֹה bewachsen. О. те́рнами כָּסֹה חֲרֻלִּים; עָלֹה קִמְּשׁוֹנִים
Обро́чить см. Ообро́чивать.
Обро́чникъ ז׳ אִכָּר עוֹבֵד בְּמַס Zinsbauer.
Обро́чный ת׳ אֲשֶׁר לְמַס עוֹבֵד Zins=.
Обруба́ть, -би́ть פ״י 1) כָּסֹל סָבִיב, נַקֵּף, קָצוֹץ— behauen. 2) עָשֹׂה שָׂפָה (לבגד ומטפחת) הַקֵּף absäumen.
Обру́бка נ׳ גְּזִית, הַקְצוֹת; Behauung. [Stück.
Обру́бокъ (-бка) ז׳ קְצָפָה, כְּרֻתַת־עֵץ abgehauenes
Обру́бъ, -бе́цъ ז׳ (לקירות באר) טוּר כְּרֻתוֹת Einfassung.
Обруга́ть פ״י גָּעוֹר בְּ־, הַכְלֵם, חָרֵף ausschimpfen.
Обруси́ть פ״י הַקְצֵעַ עֵץ לְקוֹרָה viereckig behauen.
Обруси́ть פ״י אַלֵּף אִישׁ בְּדַרְכֵי בְנֵי־רוּסִיָּה russificiren.
Обрусе́лый ת׳ לָמוּד דַּרְכֵי רוּסִים russificirt. [den
Обрусе́ть פ״ע הַסְכֵּן בְּדַרְכֵי בְנֵי־רוּסִיָּה russificirt wer=
Обруча́льный ת׳ אֵרוּשׁ—, אֵרוּשִׂים— Verlobungs=.
Обруча́ть, -чи́ть פ״י אָרֵשׂ; הָבֵא בִבְרִית אֵרוּשִׂים ver=loben. -ся פ״ח הִתְאָרֵשׂ, אֹרַשׂ sich verl.
Обруче́ніе ס׳ אֵרוּשׂ, אֵרוּשִׂים, בְּרִית אֵרוּשִׂים Verlobung.
Обруче́нникъ, -ру́чникъ ז׳ מְאֹרָשׂ Verlobter. -нни-ца, -чница נ׳ מְאֹרָשָׂה Verlobte.
О́бручъ ז׳ (לחבית) עֲגִיל־, מִסְגֶּרֶת־, זֵר־עֵץ Reif.
Обруше́ніе ס׳ מַפָּלָה, הֲרִיסוּת das Umstürzen.
Обру́шивать, -ру́ши́ть פ״י הַפֵּל, הָרוֹס umstürzen. -ся פ״ח הֵהָרֵס, נָפוֹל umfallen.
Обру́шина נ׳ см. Обруше́ніе.
Обрыва́ть, -ры́ть פ״י כָּרֹה סָבִיב, חָפוֹר— umgraben.
Обрыва́ть, Оборва́ть פ״י (פרי) אָרֹה, לַקֵּשׁ, (כרם) עוֹלֵל herumreißen. -ся נפ׳ 1) עוֹלֵל, הֵאָרֵה abgerissen wer=den. 2) הֵהָרֵס, הִקָּרֵעַ, הִנָּתֵק zerrissen werden. 3) כָּשׁוֹל, נָפוֹל umstürzen; durchfallen. Оступи́лся и обор-ва́лся въ овра́гъ מָטָה רַגְלוֹ וַיִּפֹּל אֶל־הַמְּעָרָה. Онъ оборва́лся на экза́менѣ בְּעָמְדוֹ עַל־הַמִּבְחָן לֹא־הִצְלִיחַ.
Обры́вокъ (-вка) ז׳ קֶרַע, נֵזֶר, פֶּלַח abgerissenes
Обры́въ ז׳ (הר) צֶלַע, מוֹרָד Abhang. [Stück.
Обры́згивать, Обры́згать, -знуть פ״י הַזֵּה עַל־כָּל־, זָרוֹק— bespritzen.
Обрѣ́занецъ (-нца) ז׳ נִמּוֹל, מוּל Beschnittener.
Обрѣ́заніе ס׳ מִילָה, מוּלוֹת* Beschneidung.
Обрѣ́зать см. Обрѣ́зывать.
Обрѣзно́й ת׳ נִגְזָר, כָּרוּת beschnitten.
Обрѣ́зокъ (-зка), -зочекъ (-чка) ז׳ נֵזֶר, פֶּלַח ab=geschnittenes Stück.

Обрѣ́зъ ז׳ גִּזְרָה; קֶצֶב Schnitt. Въ об. אַךְ מְעַט, לְמִצְעָר. Хлѣбъ въ об. לֶחֶם צָר.
Обрѣ́зывать, -рѣ́зать פ״י כָּרוֹת סָבִיב, גָּזֹה—, גָּזוֹר, הַקֵּף (פאת ראש); זָמוֹר, בָּצוֹר (כרם); קָצוֹב—, גַּדֵּעַ— beschneiden. -ся נפ׳ 1) הִגָּזֵז, הִגָּדַע, הִכָּרֵת abgeschnit=ten werden. 2) פ״ח (ידו, רגלו) מָחוֹץ sich einschneiden. 3) הִוָּקֵשׁ מִבְּלִי־מְצֹא מַעֲנֶה stocken bleiben.
Обрѣ́т— см. Изобрѣ́т—.
Обрюха́тѣть פ״ע הָרֹה, עָבוֹר schwanger werden.
Обря́дливый ת׳ שׁוֹמֵר אֹרַח עוֹלָם viel Ceremonien machend. [עוֹלָם Gebrauch.
Обря́дъ ז׳ מִנְהָג, חֹק בְּעַם, דֶּרֶךְ, מִשְׁפָּט, תְּעוּדָה, אֹרַח
Обряжа́ть, -ряди́ть פ״י עָרוֹךְ; נַקֵּה, טַהֵר zurecht machen.
Обса́живать, -сажа́ть, -сади́ть פ״י נָטוֹעַ סָבִיב, שָׁתוֹל— umpflanzen. -ся נפ׳ עָטֹה מַטָּעִים סָבִיב um=pflanzt werden. [Talg bestreichen
Обса́ливать, -са́лить פ״י מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב, טַנֵּף— mit
Обса́ливать, -соли́ть פ״י מָלוֹחַ besalzen.
Обса́сывать פ״י יָנוֹק, לַחֵךְ, מָצוֹץ besaugen.
Обса́харивать, Обса́харить פ״י זָרֹה אֲבַק־נֹפֶת עַל־ überzuckern.
Обселя́ть, -ли́ть פ״י הוֹשֵׁב, מַלֵּא אָדָם bevölkern.
Обсервато́рія נ׳ (לחוזים בכוכבים) בֹּחַן, מִגְדַּל־צֹפִים, הוֹבְרֵי שָׁמַיִם Sternwarte. [tungs=Corps.
Обсерваціо́нный ко́рпусъ גְּדוּד הַצֹּפִים Beobach=
Обсидіа́нъ ז׳ (מין מתכת) צוּר עוֹרֵב Rabenstein.
Обска́кивать, -ска́кать פ״י 1) (דַּלֵּג, דָּהוֹר) קַפֵּץ סָבִיב umspringen. 2) דָּהוֹר וְהַעֲבֵר אֶת־ zuvorkom=men im Reiten.
Обскура́нтъ ז׳ אֹהֵב־הַחֲשֵׁכִים, חֹשֶׁךְ Feind der Auf=
Обсоса́ть см. Обса́сывать. [klärung.
Обсо́хлый ת׳ נִחַר, יָבֵשׁ vertrocknet.
Обсо́хнуть см. Обсыха́ть. [umstellen.
Обставля́ть, -ста́вить פ״י הַעֲמֵד עַל־סָבִיב, הַצֵּג—
Обста́ивать, -стоя́ть פ״י עָמוֹד עַל־, הִלָּחֵם בְּעַד־, הָגֵן עַל־ vertheidigen.
Обстана́вливать см. Обставля́ть.
Обстано́вка נ׳ מַעֲרָךְ, מְסִבּוֹת, סְבִיבוֹת, מֵסַב Umstel=lung; Umgebung. Онъ живётъ въ хоро́шей обста-но́вкѣ חֲבָלִים נָפְלוּ לוֹ בַּנְּעִימִים.
Обста́ть פ״י סֹב, הִתְיַצֵּב מִסָּבִיב לְ־ umringen.
Обстоя́тельно ת״פ בָּאֵר הֵיטֵב, דַּי־בָּאֵר, מְפֹרָשׁ, מִבְּלִי גְּרוֹעַ דָּבָר umständlich. [lichkeit.
Обстоя́тельность נ׳ פָּרָשָׁה, פָּרָשַׁת־עִנְיָן Ausführ=

Обстоятельство ס' מַצָּב, מַעֲמָד; אֹדוֹת, עִנְיָן, דָּבָר Umstand.

Обстоять פ"ע 1) סֹב, עָמוֹד מִסָּבִיב herumstehen. 2) הִתְיַצֵּב הָכֵן bestehen. Всё обстоитъ благополучно הַכֹּל שָׁלוֹם עַל־סְדָרָיו. [hobeln.

Обстрагивать, -строгать פ"י הַחֲלֵק בַּמַּקְצוּעָה be=

Обстраивать, -строить פ"י בָּנֹה עַל־ סָבִיב bebauen. -ся פ"ח בָּנֹה לוֹ דֵּי־צָרְכּוֹ das Nöthige für sich bauen.

Обстрачивать, -строчить פ"י תָּפוֹר, תַּפֵּר קַו סָבִיב שָׂפָה לְ־ benähen.

Обструкція נ' שֶׁבֶר־מֵעַיִם, עֹצֶר־בֶּטֶן Verstopfung.

Обстрѣливать פ"י יָרֹה זִקִּים עַל־ מִסָּבִיב umschießen.

Обступать, -ступить פ"י סֹב אֶת־, כַּתֵּר, אָפוֹף, הַקֵּף עַל־ umringen. [לְעִנְיָן] Beurtheilung.

Обсуживаніе, -сужденіе ס' בִּקֹּרֶת דָּבָר, מוֹעֵצוֹת

Обсуживать, -суждать, -судить פ"י בַּקֵּר, הִתְיַעֵץ, עַל־ שׂוּם עַיִן מִשְׁפָּט עַל־ beurtheilen. -ся נפ' הִבָּחֵן בְּסוֹד נוֹעָצִים beurtheilt werden.

Обсушивать, -сушить פ"י יַבֵּשׁ סָבִיב abtrocknen.

Обсчитывать, -считать פ"י רַמֵּה בַּחֶשְׁבּוֹן im Zählen betrügen. -ся פ"ח שָׁגֹה בַּחֶשְׁבּוֹן sich verrechnen.

Обсыпать, -сыпать פ"י זָרֹה עַל־ כָּל־ bestreuen.

Обсыхать, -сохнуть פ"ע חָרוֹב, יָבוֹשׁ abtrocknen.

Обсѣвать, -сѣять פ"י זָרוֹעַ עַל־פְּנֵי כָל־ besäen.

Обсѣвка נ', -сѣваніе ס' מִזְרָע Besäung.

Обсѣвки נ"ר מֹץ Spreu.

Обсѣвокъ (-вка) ז' חֶלְקָה לֹא־זְרוּעָה unbesäete Stelle.

Обсѣкать -сѣчь פ"י הַקְצֵעַ, הַקְצֵה behauen. -ся 1) נפ' הֻקְצַע behaut werden. 2) פ"ח הִנָּתֵק; הִבָּקַע sich spalten.

Обсѣменять, -нить פ"י זָרוֹעַ אֶת־כָּל־ besäen.

Обсѣсть פ"י אָפוֹף, חָנֹה עַל־ סָבִיב belagern.

Обтаивать, -таять 1) פ"י הַמְסֵה (קרח) סָבִיב abschmelzen lassen. 2) פ"ע הִמַּס סָבִיב aufthauen.

Обтачивать, -тачать פ"י תַּפֵּר קַו סָבִיב absteppen.

Обтачивать, -точить פ"י לָטוֹשׁ סָבִיב, *עַגֵּל drechseln.

Обтекать, -течь פ"י סָבִיב לְ־ שַׁלַּח מֵימָיו, הַזֵּל מֵימָיו מִסָּבִיב לְ־ umfließen.

Обтереть см. Обтирать.

Обтёска נ' גָּזִית, חֲרֹשֶׁת, מַחְצֶבֶת Behauung.

Обтёсывать, -тесать פ"י הַקְצֵעַ, הַקְצֵה behauen.

Обтирать פ"י מָחֹה, נַקֵּה, *נַגֵּב abwischen. -ся פ"ח 1) *הִתְנַגֵּב, מָחֹה מֵעַל בְּשָׂרוֹ sich abwischen. 2) הָרוֹץ, הִצָּרֵף, הִתְבָּרֵר sich abschleifen: Онъ обтёрся въ свѣтѣ בְּלֶכְתּוֹ בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים הִשְׂכִּיל. [umstecken.

Обтыкать, -тыкать פ"י סָבִיב לְ־ תָּקוֹעַ, מָעוֹךְ—

Обтягивать, -тянуть פ"י אֶת־ רַקֵּעַ— מָתוֹחַ, חַפֵּה— עַל־ קָרוֹם—, הַדֵּר— überziehen. -ся 1) נפ' רָקוֹעַ, הִמָּתֵחַ sich ausstrecken. 2) פ"ח הִתְאַזֵּר, אָזוֹר מָתְנָיו —שִׁנַּס sich umschnüren.

Обтяжка נ' מֹתַח, מֵתַח, מוֹתַח Spannung. Платье въ обтяжку שִׂמְלָה מְצֻמֶּדֶת לְעוֹרוֹ.

Обтяжной ת' מְצֻפֶּה, מְחֻפֶּה überzogen.

Обуваніе ס' הַנְעִיל Beschuhung. [schuht werden

Обувать פ"י הַנְעֵל beschuhen. -ся פ"ח הִנָּעֵל, סָאוֹן be=

Обувь נ' נְעָלִים; סְאוֹן, נְעָלִים; בָּתֵּי רַגְלַיִם Fußbekleidung.

Обугливать, -углить פ"י עֲשֵׂה לְגַחֶלֶת, שׂוּם כַּפֶּחָם verkohlen. -ся פ"ח הֵחַר כַּפֶּחָם verkohlt werden.

Обуевать, Обуять פ"י הוֹלֵל, סַכֵּל, הָמוֹם des Verstandes berauben. Корысть обуеваетъ мудраго הַבֶּצַע יְהוֹלֵל חָכָם.

Обуза נ' תְּלָאָה, טֹרַח, עַבְטִיט Belästigung.

Обузданіе ס' בְּלֹם, מַחְסוֹם, הַכְרֵעַ, הַכְנִיעַ Bändigung.

Обуздывать, -уздать פ"י 1) בָּלוֹם (סוס) zäumen. 2) הַשְׁבֵּחַ שְׁאוֹן, הַכְנֵעַ, עָצוֹר בְּ־ zähmen.

Обуреваніе ס' הָמוֹת סָבִיב —הִשְׂתָּעֵר Bestürmung.

Обуревать פ"י סָעוֹר עַל־, הַרְגֵּז, הַרְעֵם bestürmen.

Обусловливать, -словить פ"י הַתְנֵה בְּ־ bedingen. -ся פ"ח הָיֹה כְּפִי־. Награда обусловивается его заслугами הַשָּׂכָר הוּא כְּפִי (כְּדֵי) גְּמוּל יָדָיו.

Обухъ ז' עֹרֶף־גַּרְזֶן, *קֹף, *קַפָּא, *מַקּוֹף (כלים יג) Rücken, Kopf der Axt.

Обучать, -чить פ"י לַמֵּד, אַלֵּף, חָנוֹךְ belehren. -ся פ"ח לָמוֹד, שָׁמוֹעַ לֶקַח unterrichtet werden.

Обученіе ס' תַּלְפִּיָּה; לֶקַח, תּוֹרָה Unterricht.

Обуять см. Обуевать.

Обхаживать פ"י סָבוֹב, הִתְהַלֵּךְ עַל־כָּל־פְּנֵי־ umwandern.

Обхаркать פ"י יָרוֹק עַל־ bespeien.

Обхватъ ז' חִבּוּק יָדַיִם, חַמּוּק Umfang. Толщина его въ два обхвата עָבְיוֹ כִּשְׁתֵּי זְרֹעוֹתַיִם.

Обхватывать, -тить פ"י 1) חַבֵּק, חָבוֹק umfassen. 2) אָטוֹר, לָפוֹת ergreifen. Пламя обхватило весь домъ הָאֵשׁ אָחֲזָה (לִהֲטָה) סָבִיב אֶת־כָּל־הַבָּיִת.

Обходительность נ' דַּרְכֵי־נֹעַם, הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־ אֲנָשִׁים Höflichkeit.

Обходительный ת' אִישׁ רֵעִים, מַצְנִיעַ לֶכֶת עִם־ höflich.

Обходить, Обойти פ"י 1) סֹב אֶת־, —סָחוֹר, —תָּאוֹר —(יהושע יח, יד) שׁוֹטֵט בְּ־; הַקֵּף herumgehen. 2) הַטֵּה מִ־; —גָּרוֹעַ חֵלֶק; הַשֵּׁה übergehen. Обх. законъ הִתְנַכֵּל לַעֲבֹר חֹק. Его обошли при дѣлежѣ אוֹתוֹ

הֶלוֹךְ עִם־ (1 פ״ח ‎-ся‎ .נִגְרַע חֶלְקוֹ; הֻשְּׁוָה חֵלֶק be=
handeln, umgehen mit... -ся вѣжливо съ הַצְנֵעַ לֶכֶת
—עִם. -ся съ кѣмъ стрóго קֶרִי... הָלוֹךְ עִם. (2 עָלֹה
בִּמְחִיר kosten. Садъ обошёлся ему въ тысячу руб-
лéй מִקְנֵה הַגַּן עָלָה לוֹ בְּאֶלֶף כֶּסֶף. (3 מָצֹא, הִמָּלֵט
לוֹ עֵזֶר בְּלִי־ auskommen ohne... Безъ негó не обой-
дёшься מוֹשִׁיעַ אֵין לְךָ בִּלְתּוֹ. Корóва обошлáсь
הַפָּרָה יָלָדָה.

Обхóдный ת׳ הַסּוֹבֵב umgehend.

Обхóдъ ז׳ (1 סֶבֶב, תְּקוּפָה Umweg. (2 שׁוֹמְרִים הַסּוֹבְבִים בָּעִיר Streifwache.

Обхождéніе ס׳ לֶכֶת עִם־ Umgang.

Обчéсть см Обсчи́тывать.

Обчёсывать, -чесáть פ״י סָבִיב (פשתים) שָׂרוֹק aus= [kämmen.

Обчётъ ז׳ מִשְׁגֶּה בְּחֶשְׁבּוֹן, —שְׁגִיאָה Rechnungsfehler.

Обчищáть -чи́стить פ״י טַהֵר, נַקֵּה. -ся נפ׳ הִנָּקֵה, הִזַּכֵּה, הִטַּהֵר reinigen sich.

Обшанцовáть см. Шанцовáть.

Обшáривать, -шáрить פ״י חַפֵּשׂ בְּכָל־, גַּשֵּׁשׁ durch= [suchen.

Обшибáть, -шиби́ть פ״י חָבוֹט, נַקֵּף, הַפֵּל abschlagen.

Обшивáть,-ши́ть פ״י (1 תַּפֵּר סָבִיב benähen. (2 כַּסֵּה (הַלְבֵּשׁ) עָרוֹם בֶּגֶד bekleiden. (3 סַפּוֹן beschlagen. Об-
ши́ть домъ тёсомъ סַפּוֹן בַּיִת גְּבִים.

Обши́вка נ׳ (1 תְּפָר סָבִיב Benähung. (2 צַלְעוֹת עֵץ (לקירות בית), סִפּוּן; (לאניה) מְכַסֶּה Beschlag.

Óбшивни см. Пóшевни.

Обшивнóй ת׳ (1 סָפוּן beschlagen. (2 אֲשֶׁר לַסִּפּוּן, הַסִּפּוּן —Beschlag=

Обши́рность נ׳ רֹחַב, רַחַב, מֶרְחָב Geräumigkeit.

Обши́рный ת׳ רָחָב, רַחַב־יָדַיִם; גָּדוֹל, רַב geräumig.

Обшлáгъ ז׳ שׁוּלֵי יְדוֹת בֶּגֶד Aufschlag.

Óбще ת״פ יַחַד, יַחְדָּו, שְׁכֶם־אֶחָד gemeinschaftlich.

Общедосту́пный ת׳ פָּתוּחַ לַכֹּל; נִמְצָא לְכָל־דּוֹרְשָׁיו, קָרוֹב לְכָל־קוֹרְאָיו allzugänglich.

Общежи́тіе, -жи́тельство ס׳ חַיֵּי אִישׁ עִם־עֲמִיתוֹ, עִנְיַן בְּנֵי־אָדָם gemeinschaftliches Leben.

Общеизвѣ́стный ת׳ נוֹדָע לַכֹּל, —מוּדָע, —גָּלוּי all= [bekannt.

Общенарóдный ת׳ כָּל־הָעָם, —הַקָּהָל— national.

Общéніе ס׳ הִתְחַבְּרוּת, קִרְבָה Gemeinschaft.

Общеполéзность נ׳ תּוֹעֶלֶת־דָּבָר לַכֹּל Gemein=
nützigkeit.

Общеполéзный ת׳ מוֹעִיל לַכֹּל gemeinnützig.

Общепоня́тный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־נִכְחַד מֵאִישׁ, גָּלוּי לַכֹּל, נָכוֹחַ לְכָל־מֵבִין jedem verständlich.

Общепри́нятый ת׳ אֲשֶׁר הָיָה לְחֹק לַכֹּל gemein= [gültig.

Общéственный ת׳ הַקָּהָל, —הָעֵדָה— allgemein;
Gemeinden=.

Óбщество ס׳ חֶבְרָה, קָהָל, עֵדָה Gemeinde.

Общеупотреби́тельный ת׳ אֲשֶׁר הָיָה לְחֹק לַכֹּל, אֲשֶׁר הָיָה לְאֹרַח־עוֹלָם allgemein gebräuchlich.

Óбщина נ׳ חֶבְרָה, חֶבֶר, עֵדָה, סוֹד, *כְּנֶסֶת, *כְּנֵסִיָּה, אֲגֻדָּה Gemeinde; Gemeinschaft. -щи́нный ת׳.

Общи́пывать, -щи́пать פ״י מָרוֹט מִסָּבִיב, —צָבוֹט herumzupfen.

Общи́тельность נ׳ נִדְבַת־לֵב Gemeinsinn.

Общи́тельный ת׳ נְדִיב לֵב, אִישׁ רֵעִים mittheilend.

Óбщій ת׳ כְּלָלִי*, אֶחָד לְכָל־ allgemein. Óбщій у насъ кошелёкъ כִּיס אֶחָד לְכֻלָּנוּ. Что óбщаго мéжду нáми? מַה־לִּי וָלוֹ.

Óбщникъ ז׳ חָבֵר, חַבָּר Theilnehmer. -ница נ׳.

Óбщность נ׳ הִתְחַבְּרוּת; *כְּנֵסִיָּה, *כְּנֶסֶת, *כְּלָלוּת Allgemeinheit.

Объ, Обо см. О.

Объединéніе ס׳ אַחֵד; הִתְאַחֵד, הִתְחַבְּרוּת Verein= [barung.

Объединя́ть, -ни́ть פ״י אַחֵד, שׂוּם לַאֲחָדִים, —לַאֲגֻדָּה אַחַת vereinigen. -ся פ״ח הִתְאַחֵד, הִתְחַבֵּר sich v.

Объёмистый ת׳ מַרְבֶּה לְהָכִיל umfangreich.

Объéмлю, -éмлешь см. Обнимáть.

Объёмъ ז׳ תֹּכֶן, תַּבְנִית, עֵרֶךְ, לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ, מִדַּת־דָּבָר [Umfang.

Объѣдáло ז״נ אוֹכֵל לֶחֶם־זָרִים, —בּוֹלֵעַ חַיִל Schma=
rotzer.

Объѣдáть פ״י לַחֵךְ כָּל־סְבִיבוֹת־, אָכוֹל—, בָּלוֹעַ חֵיל־ abfressen. -ся פ״ח מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ, אָכוֹל עַד לְהִתְחַלּוֹת sich überfressen.

Объѣ́дки נ״ר שְׂרִידֵי־אֹכֶל, פְּתוֹתֵי־ Nachbleibsel vom [Essen.

Одъѣ́здить см. Объѣзжáть.

Объѣ́здка נ׳ חֲנֻכַּת (סוּס) לְרִכְבָּה das Einfahren.

Объѣ́здъ ז׳ מַסָּע מִסָּבִיב Umfahrt. Объѣ́здная стрá-
жа רוֹכְבֵי־הַמִּשְׁמָר.

Объѣзжáть, -ѣ́хать פ״י (1 רָכוֹב סָבִיב לְ־, —נָסוֹעַ herumfahren. (2 חַנֵּךְ (סוּס) לְרִכְבָּה einüben im Fahren. (3 הַעֲבֵר, קַדֵּם בְּרִכְבּוֹ אֶת־ überholen.

Объѣзжая дорóга דֶּרֶךְ סָבִיב, אֹרַח עֲקַלְקַלָּה.

Объѣ́сть, -ся см. Объѣдáть, -ся.

Объѣ́хать см. Объѣзжáть.

Объяви́тель ז׳ מוֹדִיעַ, מַשְׁמִיעַ, מְבַשֵּׂר Anzeiger.

Объяви́тельный ת׳ הַמַּשְׁמִיעַ, הַמְבַשֵּׂר anzeigend.

Объявлéніе ס׳, Объя́вка נ׳ שֵׁמַע, בְּשׂוֹרָה, הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם Anzeige.

Объявля́ть, Объяви́ть פ״י הוֹדַע, הַשְׁמֵעַ, גַּלֵּה אֹזֶן, קָרֹא בְּאָזְנֵי־ anzeigen, verkünden. О. войну́ קַדֵּשׁ

מלחמה. -ся הוגד, הודע נפ' verkündet werden.

Объягниться см. Ягниться.

Объяде́нье מנעמים, מחמד לחך ס' Leckerbissen.

Объяса́чивать, -са́чить שום מס עורות על־צידים פ"י besteuern.

Объясне́ніе באור*, פתרון, פרשה, פשר ס' Erklärung.

Объясни́тель מפרש, מבאר, פותר ז' Erklärer.

Объясни́тельный המבאר, הבא לבאר ת' erklärend.

Объясня́ть, -ни́ть פרש, הבן, באר, פתור פ"י erklären. -ся 1) התבאר*, פרש, הפתר נפ' erklärt werden. 2) התוכח —, הוכח עם־, הדבר איש אל־רעהו פ"ח sich gegenseitig aussprechen. -ся въ любви́ גלה אהבתו ל־.

Объя́тіе חבוק ס' Umarmung.

Объя́ть см. Обнима́ть.

Обыва́тель בעל־אחזה, אדוני־בית ז' Hausbesitzer. -льница נ'; -льскій ת'.

Обы́грывать, -гра́ть פ"י 1) הכרע בשחוק את־, —נצח im Spiele abgewinnen. 2) חנוך (כנור) לנגינה einspielen.

Обыдёнкою, -дённо ליום ת"פ auf einen Tag.

Обыдённый דבר־יום ביומו, —יום יום ת' alltäglich.

Обыка́ть, Обы́кнуть הרגל*, הסכן פ"ע sich gewöhnen.

Обы́клый מרגל*, מסכן, למוד ת' gewohnt.

Обыкнове́ніе מנהג, ארח; דרך, משפט, חק ל־ ס', חקת־עולם Gewohnheit.

Обыкнове́нный ת' —התמיד, כדבר־יום ביומו; לא־נפלה gewöhnlich.

Обы́скиваніе בקרת, בקרה, חפש ס' durchsuchung.

Обы́скивать, -ска́ть תור, בקר, חפש פ"י durchsuchen. -ся נפ'.

О́быскъ ז' см. Обы́скиваніе.

Обыча́й ז' см. Обыкнове́ніе.

Обыча́йный, Обы́чный см. Обыкнове́нный.

Обы́щикъ מחפש, חופש ז' Durchsucher.

О́бѣ (обѣ́ихъ) שתיהן יחדו מס"נ beide.

Обѣга́ть רוץ על־כל־פני־ פ"י durchlaufen nach allen Richtungen.

Обѣ́дать אכול לחם־הצהרים פ"ע zu Mittag essen.

Обѣ́денный אשר ללחם־הצהרים ת' Mittags=.

Обѣднѣ́лый, -ня́лый אשר מטה ידו, מך ת' verarmt.

Обѣднѣ́ть, -ня́ть הורש, רשש, הדל, מוך פ"ע verarmen.

Обѣ́дня, -дница נ' (לנוצרים) עבודת הקדש Mittagsgottesdienst.

Обѣ́дъ ברית, —לחם־הצהרים ז' Mittagessen.

Обѣ́ливать, Обѣли́ть לבן, הלבן פ"י Weißen.

Обѣ́лка לבון, הלבין נ' Weißung.

Обѣтова́нный אשר הנחל, אשר נשבע מי לתת ת' ל־ בשבועה versprochen.

Обѣ́тъ ז', Обѣща́ніе ס' נדבת־פה, הבטחה; נדר, נדר; התנדב Versprechen.

Обѣ́тникъ מתנדב, נודר ז' der ein Gelübde gethan. -ница נ'.

Обѣща́ть הבטח, אמור לתת, נדור פ"י versprechen. -ся התנדב פ"ח sein Jawort geben.

Обя́занность חובת־איש, משמרת נ' Pflicht.

Обяза́тельный ת' 1) אשר על־איש לעשות, —חובה, —חוב verbindlich. 2) מלא רצון ורוח נדיבה wohlgeneigt.

Обяза́тельство מסרת, חוב, אמנה, ברית ס' Verpflichtung.

Обя́зывать, Обяза́ть פ"י 1) שום —, חבול על־, חיב, הבא במסרת ברית verpflichten. 2) עשה, גמול טוב, חסד עם־ einen Gefallen erweisen. -ся פ"ח שום על־ נפשו, קבל עליו, התחיב* sich verpflichten.

Ова́лъ עגיל מארך ז' das Eirunde. -льный ת' עגל מארך eirund.

Ова́льность דמות עגיל מארך נ' eirunde Form.

Ова́ція שאון עליזים, תרועת המון חוגג נ' Huldigung.

Овдовѣ́лый אלמן ת' verwittwet.

Овдовѣ́ніе אלמון ס' Verwittwung.

Овдовѣ́ть ישוב אלמנה; היה לאלמן פ"ע verwittwen.

Ове́нъ (овна́) איל ז' Schafbock.

Овёсъ (овса́) שבלת־שועל* ז' Hafer.

Ове́чій ת' —כבשים, —צאן Schaf=. О. горо́хъ אפונין* (מבול יום א') Kichererbse.

Ове́чка רחל, כבשה, כבשה, כשבה נ' Schäfchen.

Ови́нъ גדרת הערמים (ליבשם) ז' Korndörre. -нный ת'.

Овладѣва́ть, -дѣ́ть פ"י בעול, תפוש, ירוש, לכוד, לקוח לו, האחז ב־ in Besitz nehmen.

Овладѣ́ніе קנת־לו, תפש, לכד, מורש ס' Besitznahme.

Оводи́стый מלא שרץ צרעה ת' voll Bremsen.

О́водъ צרעה ז' Bremse.

Ово́щная ממגורה, אסם־ירק נ' Gemüsenkammer.

Ово́щникъ מוכר פרי־עץ וירק־גנים ז' Gemüsenhändler. -ница נ'.

О́вощъ פרי־עץ; ירק, ירק־גנים ז' Gemüse. -щный ת'.

Овра́гъ מנהרה, מפרץ, ערוץ נחלים ז' Schlucht. -ра́жный ת'.

Овра́жистый מלא מנהרות ת' voll Schluchten.

Овся́никъ לחם משבלת־שועל ז' Haferbrot.

Овся́нка נזיד שבלת־שועל נ' Hafersuppe.

Овся́ный —שבלת־שועל ת' Hafer=.

Овца́ רחל, כשבה, כבשה; כשב, כבש, שה נ' Schaf.

Овцево́дство מרעה־צאן ס' Schafzucht.

Овцево́дъ נוקד, רעה־צאן ז' Schafzüchter.

Овчáрка כֶּלֶב רֹעִי, כֶּלֶב־צֹאן Schäferhund.
Овчáрня נ׳, -никъ ז׳ מִכְלָאָה, מִכְלָה, גְּדֶרֶת־צֹאן Schaf=
Овчáръ ז׳ נוֹקֵד, רֹעֵה צֹאן Schafhirt. [stall.
Овчи́на, -чи́нка נ׳ עוֹר שֶׂה Schafsfell. О. выдѣлки
не стóитъ הַדָּבָר אֵינֶנּוּ שָׁוֶה לַעֲמֹל בּוֹ.
Овчи́нный ת׳ מֵעוֹרוֹת כְּבָשִׂים von Schaffellen.
Огáживать, Огáдить טַנֵּף, גָּאֵל, נַבֵּל beschmutzen.
Огáрки ז״ר זְנָבוֹת אוּדִים Schlacken.
Огáрокъ (-рка) ז׳ שְׂרִידֵי נֵר, זְנַב־נֵר Lichtendchen.
Огáръ ז׳ (מחם השמש) קַדְרוּת פָּנִים Sonnenbrand.
Óгарь נ׳ см. Огáрки.
Оглáвіе ס׳ כַּפְתּוֹר, צֶפֶת, כֹּתֶרֶת, גֻּלָּה Säulenknauf.
Оглавлéніе ס׳ תֹּכֶן עִנְיְנֵי־סֵפֶר, —רֹאשׁ Inhaltsver=
Óглавль נ׳ (כלחיי סוס) רֶסֶן Kopfriemen. [zeichniß.
Оглавля́ть, Оглáвить פ״י נָשָׂא רֹאשׁ עִנְיְנֵי־סֵפֶר
Inhaltsverzeichniß machen. [nagen.
Оглáдывать, Оглодáть פ״י לַחֵךְ סָבִיב, —גָּרֵם be=
Оглáживать, -глáдить פ״י שַׁוֵּה, מָרוֹט, הַחֲלֵק סָבִיב
פְּנֵי־ glatt machen.
Оглаcи́тель ז׳ מַעֲבִיר קוֹל, מַשְׁמִיעַ Verkündiger.
Оглáска נ׳ קוֹל מַשְׁמִיעַ, קְרִיאָה, הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם
Bekanntmachung. [בְּאָזְנֵי־ verkündigen.
Оглашáть, Огласи́ть פ״י קְרָא, הַשְׁמֵעַ, הַעֲבֵר קוֹל
Оглашéніе ס׳ קְרִיאָה, —קְרֹא בְּאָזְנֵי־ Verkündigung.
Оглóбля נ׳ אֶחָד מִבַּדֵּי־, מוֹט הָרֶכֶשׁ, מוֹטַת־הַצֶּמֶד
הָרְתָמָה Deichselstange. Оглóбельный ת׳. [Knochen.
Оглóдокъ (-дка), Оглóдышъ ז׳ עֶצֶם מְגֹרָם benagter
Оглóхлый ת׳ עֲרַל־אָזְנַיִם, אֲשֶׁר כָּבְדוּ אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ,
—כָּבֵד taub geworden.
Оглóхнуть см. Глóхнуть. [den.
Оглупѣ́ть פ״ע הוֹאֵל, כָּסוֹל, הִבָּעֵר, בָּעוֹר dumm wer=
Оглушáть, -ши́ть פ״י הוֹם, הָמוֹם, הַכְבֵּד אָזְנֵי־ be=
täuben. Этотъ кликъ оглушáетъ לְקוֹל הַמִּלָּה זֹאת
תֶּחֱרַשְׁנָה (תְּצִלֶּינָה) אָזְנַיִם.
Оглушéніе ס׳ מְהוּמָה, הַכְבִּיד אָזְנַיִם Betäubung.
Оглуши́тельный ת׳ מַכְבִּיד אָזְנַיִם betäubend.
Огля́дка נ׳ מַבָּט—, הַבִּיט מֵאַחֲרָיו das Umsehen.
Огля́дывать, Оглядѣ́ть פ״י רָאֹה מִסָּבִיב besehen.
Огля́дываться, Огляну́ться פ״ח הַבֵּט מֵאַחֲרָיו;
הִשְׁתָּעֵה, שָׁעֹה, פָּנֹה כֹּה וָכֹה sich umsehen.
Оглядѣ́ться פ״ח שׂוּם עַיִן עַל־, —פָּקוֹחַ, הִתְבּוֹנֵן בְּ־
sich bekannt machen.
Огневи́дный ת׳ כְּמַרְאֵה אֵשׁ feuerig.
Огневи́къ ז׳ 1) הַלָּמִישׁ צוּר Feuerstein. 2) מִכְוַת־אֵשׁ,
שְׂאֵת מִכְוַת Karbunkel.

Огневи́ца נ׳ רֶשֶׁף, קַדַּחַת hitziges Fieber.
Огневóй ת׳ כְּאֵשׁ צָרֶבֶת zündend.
Огнегаси́тельный ת׳ מְכַבֵּה אֵשׁ feuerlöschend.
Огнедышущій ת׳ חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ feuerspeiend.
Огнемётный ת׳ יוֹרֶה זִקֵּי־אֵשׁ feuerwerfend.
Óгненный ת׳ —אֵשׁ; בּוֹעֵר, לוֹהֵט feuerig.
Огнеóсный ת׳ מְמַלֵּט כִּידוֹדֵי אֵשׁ Feuer enthaltend.
Огнепоклонéніе, -лóнничество ס׳ הִשְׁתַּחֲוֺת לָאֵשׁ
Feueranbetung.
Огнепоклóнникъ ז׳ מִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵשׁ Feueranbeter.
Огнепостоя́нный ת׳ בְּלִי־נִתָּךְ בָּאֵשׁ feuerfest.
Огнеслужéніе см. Огнепоклонéніе. [Feuer=.
Огнестрѣ́льный ת׳ יוֹרֶה זִקִּים, יוֹרֶה פַּחֵי־אֵשׁ, מַמְטִיר
Огни́вица נ׳ לְזִקּוֹת אֵשׁ נְעֹרֶת, אָרוֹן, קֶרֶן לְפַחֵי־אֵשׁ
Zündbüchse.
Огни́во ס׳ בַּרְזֶל חוֹצֵב אֵשׁ Feuerstahl. -вный ת׳.
Огни́стый ת׳ הָרֶה זִקֵּי־אֵשׁ feurig.
Огни́ще ס׳ אָח, מַחְתַּת־אֵשׁ, כִּיּוֹר אֵשׁ Kohlenbecken.
Огнь см. Огóнь.
Оговáривать, Оговори́ть פ״י 1) בָּאֵר דְּבָרָיו, הַתְנֵה
בִּכְתָב מְפֹרָשׁ voraus besprechen. 2) דַּבֵּר בְּ־, הַרְשֵׁעַ
לָכוֹד בְּאִמְרֵי־פִיו verleumden, anzetteln. -ся 1) פ״ח
2) הַתְנֵה מֵרֹאשׁ פ״ח sich vorbehalten.
Оговóрка נ׳ פָּרָשַׁת דָּבָר Vorbericht.
Оговóрный ת׳ מוֹכִיחַ בְּ־, —עוֹנֶה, מַרְשִׁיעַ anklagend.
Оговóрщикъ ז׳ עוֹנֶה בְרֵעֵהוּ, —מֵעִיד, מַאֲשִׁים,
מַרְשִׁיעַ Angeber. -щи́ца נ׳.
Оговóръ ז׳ אַשְׁמָה בְּ־, —תּוֹכַחַת, —עֵדוּת Anklage.
Оголѣ́ть см. Голѣ́ть.
Оголя́ть, -ли́ть פ״י 1) גַּלֵּה, עָרֵה, הַעֲרֵה, חָשׂוֹף ent=
blößen. 2) גַּלֵּחַ abrasiren. -ся פ״ח 1) הִתְגַּלֵּה, הִתְעָרֵה,
הֵחָשֵׂף sich entblößen. 2) הִתְגַּלֵּחַ sich rasiren.
Огонёкъ (-нкá) -нёчекъ, (-чка) ז׳ לַבַּת־אֵשׁ קְטַנָּה
Flämmchen.
Огóнка נ׳ 1) זְנַב חַיָּה Schweif. 2) צֶפֶת, סִינֵי־שְׁקָדִי,
Огóнь (огня́) ז׳ אֵשׁ Feuer. [תָּמָד* Träber.
Огорáживать, Огороди́ть פ״י גָּדוֹר, שׂוֹךְ, שׂוּם גָּדֵר
סָבִיב umzäunen. -ся פ״ח.
Огóрклый ת׳ אֲשֶׁר הָפַךְ מַר, נָמֵר bitter geworden.
Огóркнуть פ״ע הָמֵר, הָפוֹךְ מָר bitter werden.
Огорóдецъ (-дца) ז׳ גַּן־יֶרֶק קָטָן Gemüsengärtchen.
Огорóдникъ ז׳ עוֹבֵד גַּנִּים, כּוֹרֵם, יוֹגֵב, גַּנָּן* Gärtner.
Огорóдничество ס׳ עֲבוֹדַת־גַּנִּים Gartenbau.
Огорóдничій ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹבֵד הַגַּן des Gärtners.
Огорóдъ ז׳ גַּן־הַיָּרָק, גַּנָּה, גִּנָּה Gemüsengarten. -дный ת׳.

Огоро́шить פ״י (חמ׳) הֲמוֹם, הִלָּבֵשׁ בֹּשֶׁת, הַכְלֵם bestürzt machen.

Огорча́ть, -чи́ть פ״י מָרֵר, הָמֵר, הַמְרֵה, עֲצוֹב אֶת־, הַעֲצֵב, כַּעֵס, הַכְעֵס, הַאֲדֵב erbittern, betrüben. -ся פ״ח הֵעָצֵב, הִתְעַצֵּב, הִתְחַמֵּץ. sich betrüben. Зачѣмъ ты огорча́ешься? לָמָּה יֵרַע לְבָבְךָ.

Огорче́ніе ס׳ דַּאֲבוֹן, מֶמֶר, כַּעַס, תּוּגָה Erbitterung.

Огорчи́тель ז׳ מַדְאִיב נֶפֶשׁ, תּוֹלָל, מוֹגֶה, מְמָרֵר Betrübender. -льница נ׳. [fend.

Огорчи́тельный ת׳ מַכְאִיב לֵב, מַדְאִיב נֶפֶשׁ kränfend.

Огорѣлышъ ז׳ 1) אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ angebranntes Stück Holz. 2) אִישׁ שֶׁשְּׁזָפַתּוּ הַשֶּׁמֶשׁ von der Sonne angebrannt.

Ограбля́ть, Огра́бить פ״י גָּזוֹל, שָׁדוֹד, חָמוֹס, בָּצוֹעַ, בָּקוֹק berauben.

Огра́да נ׳ 1) גָּדֵר סָבִיב, גְּדֵרָה, גֶּדֶרֶת, חַיִץ Zaun. 2) מָגֵן בַּעַד, מַחְסֶה לְ־, חָסוּת, מִסְתּוֹר Schutz.

Огражда́ть, Огради́ть פ״י 1) גָּדוֹר סָבִיב umzäunen. 2) הָסֵךְ עַל־, הָגֵן beschützen. -ся נפ׳ 1) הִגָּדֵר סָבִיב umzäunt werden. 2) פ״ח הִתְבַּצֵּר, חָסֹה sich schützen.

Огражде́ніе ס׳ מִבְצָר, מַחְסֶה, חָסוּת Umzäunung; Schutz.

Огра́нивать, Ограни́ть פ״י עָשׂה...גַּבְלוּת eckig schleifen.

Ограни́ченіе ס׳ הַגְבִּיל, שׂוּם גְּבוּל לְ־ Begrenzung; Einschränkung.

Ограни́ченность נ׳ מְעַט, מִזְעָר, מָצוֹר Beschränktheit.

Ограни́ченный ת׳ מֻגְבָּל; מְעַט, צַר, מִצְעָר beschränkt.

Ограни́чивать, -ни́чить פ״י 1) גָּבוֹל, הַגְבֵּל begrenzen. 2) הַצֵּב גְּבוּל לְ־, שׂוּם חֹק לְ־, הַמְעֵט beschränken. -ся פ״ח מָצֹא דַיּוֹ בִּמְעַט sich beschränken.

Огреба́ть, Огре́сть פ״י גָּרוֹף, צָבוֹר abharken.

Огрёбки ז״ר שְׂרִידֵי הַצָּבוּר Ueberbleibsel beim Harken.

Огро́мность נ׳ גֹּדֶל, מַכְבִּיר ungeheuere Menge.

Огро́мный ת׳ גָּדוֹל מְאֹד, כַּבִּיר, שַׂגִּיא; נִרְחָב sehr groß.

Огрубѣва́ть, -бѣть פ״ע עָבֹה, עָשׂוֹת; הֵעָרֵל grob werden.

Огрубѣлый ת׳ עֲרַל־לֵב, פָּרוּעַ grob geworden.

Огрубѣніе ס׳ פְּרָעוֹת, עָרְלַת־לֵב das Grobwerden.

Огруза́ть, Огру́знуть פ״ע הַעֲמֵק, הַעֲמֵק מַהֲלָכוֹ בַּמַּיִם, לֶכֶת (אֳנִיָּה) מִמַּשָּׂא einsinken. [Wasser gehend.

Огру́злый ת׳ (אניה) מַעֲמִיק מַהֲלָכוֹ בַּמַּיִם tief im

Огры́за ז׳ אִישׁ מָדוֹן, לוֹהֵט, גִּרְגָּן Zanksüchtiger.

Огрыза́ть, Огры́зть פ״י (עצם) גָּרֵם, עַצֵּם, כַּרְסֵם benagen. -ся פ״ח 1) הָמֹה וְנָשׁוֹךְ בְּשִׁנָּיו beißig sein. 2) דַּבֵּר עַם־; עָנֹה עַזּוֹת, קָשׁוֹת אֶת־אִישׁ רִיבוֹ. הִתְקוֹטֵט derb antworten.

Огры́зенъ (-зня) ז׳, Огры́зливый ת׳ см. Огры́за.

Огры́зокъ (-зка) ז׳ עֶצֶם מְגֹרָם benagtes Stück.

Огры́зть см. Огрыза́ть.

Огрѣва́ть, Огрѣть פ״י חַמֵּם erwärmen. [Schweifstück.

Огу́зокъ (-зка) ז׳ עוֹר הָאַלְיָה; אֲחוֹרֵי־הַשּׁוֹקַיִם

Огу́зье ס׳ רְצוּעָה תַּחַת זְנַב־הַסּוּס* Schweifriemen.

Огуре́цъ (-рца́) ז׳ קִשֻּׁא Gurke. Ди́кій о. פַּקֻּעַ, פַּקֻּעָה Coloquinte.

Огуре́чный ת׳ קִשֻּׁאִים—Gurken=. [werden.

Огустѣва́ть, -тѣть פ״ע עָבֹה, כָּשֹׁה, עָשׂוֹת dicht

Огустѣлый ת׳ מְעֻבֶּה verdichtet.

Огуща́ть, Огусти́ть פ״י הַעֲבֵה verdichten.

Огуще́ніе ס׳ עֲבוּת, הָעֲבוֹת Verdichtung.

О́да נ׳ שִׁיר תְּהִלָּה Lobgesang. [tans.

Одали́ска נ׳ שֵׁגָל, פִּלֶגֶשׁ הַשַּׁלִּיט Kebsfrau des Sultans.

О́даль ת״פ כְּנֶגֶד, מֵרָחוֹק weit; weiter. [begabt.

Одарённый ת׳ מָלֵא רוּחַ חָכְמָה, אֲשֶׁר מַתַּת אֱלֹהִים לוֹ

Ода́ривать, Одаря́ть, -ри́ть פ״י נָתוֹן לְ־ מַתָּנָה, חָנוֹן אֶת־, הַעֲנֵק לְ־ beschenken.

Оде́жда, Одёжа, Одёжка נ׳ בֶּגֶד, כְּסוּת, לְבוּשׁ, שִׂמְלָה, שַׂלְמָה, מַד, מַדּוּ, סוּת Kleid.

Одеревенѣлость נ׳ יֹבֶשֶׁת כָּעֵץ Verhärtung.

Одеревенѣлый ת׳ יָבֵשׁ כָּעֵץ erstarrt.

Одеревенѣть פ״ע יָבוֹשׁ כָּעֵץ erstarren.

Одe̋рживать, Одержа́ть פ״י הַשֵּׂג, הָפֵק, תָּמוֹךְ, עָשׂה, (משלי כט, כג) erlangen, gewinnen. О. побѣду הַכְרֵעַ אוֹיְבוֹ, עָשׂה חָיִל.

Одержи́мый ת׳ נָגוּעַ, —מֻכֵּה ergriffen.

Одернѣлый ת׳ עוֹטֶה יֶרֶק־דֶּשֶׁא mit Rasen belegt.

Одернѣть פ״ע עָטֹה יֶרֶק־דֶּשֶׁא berast werden. [belegen.

Одерня́ть, -ни́ть פ״י הַעֲטֵה יֶרֶק־דֶּשֶׁא mit Rasen

Одёръ (одра́) ז׳ בְּהֵמָה דַּקַּת־בָּשָׂר, עֲטוּפָה—untaugliches Vieh.

Одесну́ю ת״פ מִיָּמִין, —לִימִין rechts.

Одина́кій, -на́ковый ת׳ אֶחָד —; אַחַת—einerlei. О́ба они́ одина́коваго ро́ста קוֹמָה אַחַת לִשְׁנֵיהֶם. -кая крова́ть מִטָּה לְמִשְׁכַּב הָאֶחָד einschläfriges

Одина́ко, -на́ково ת״פ בְּדֶרֶךְ אֶחָד ebenso. [Bett.

Одина́кость, -на́ковость נ׳ דִּמְיוֹן, עֵרֶךְ Einerleiheit.

Одина́чка נ׳ בַּד, חֵלֶק אֶחָד einzelnes Ding. По одина́чкѣ לְאַחַת אַחַת; לְאַחַד אֶחָד, לַאֲחָדִים.

Одинёхонекъ см. Одино́кій.

Оди́ннадцатый מ״ס הָאַחַד־עָשָׂר; הָאַחַת־עֶשְׂרֵה, —הָעַשְׁתֵּי eilfter. [eilf.

Оди́ннадцать פ״י אַחַד־עָשָׂר; אַחַת־עֶשְׂרֵה, —עַשְׁתֵּי

Одинóкій ת׳ יָחִיד, בָּדָד, בּוֹדֵד; גַּלְמוּד; עֲרִירִי, עַרְעָר einzeln.

Одинóчество ס׳ שֶׁבֶת בָּדָד, עֲרִירוּת* Einsamkeit.

Одинóчествовать (-ствую) פ״ע בָּדוֹד, יָשׁוֹב בָּדָד; הָיֹה כְּעַרְעָר, הָלוֹךְ עֲרִירִי einzeln leben.

Одинóчка ו״נ 1) יָחִיד; יְחִידָה Einziger, -ge. 2) בּוֹדֵד לוֹ; בּוֹדֶדֶת Einsamer, -me.

Одинóчный ת׳ אֶחָד, יְחִידָה, לְבַד— einzeln.

Оди́нъ (נ׳ одна́, ס׳ одно́) מ״י 1) אֶחָד, חַד ein. 2) לְבַד, לְבָדָד, בִּלְתּוֹ, וְאֵין — einzeln. Госпóдь оди́нъ вóдитъ егó יְיָ בָּדָד יַנְחֶנּוּ. [wilderung.

Одича́лость נ׳ פֶּרַע, פְּרָעוֹת, מְשׁוּבָה, עֲזוּבָה Ver-

Одича́лый ת׳ פָּרוּעַ, שׁוֹבֵב, בּוֹדֵד, כְּפֶרֶא, מְשֻׁלָּח [verwildert.

Одича́ть פ״ע שׁוֹבֵב verwildern.

Одна́ מ״י אַחַת (см. Оди́нъ) eine.

Одна́жды ת״פ פַּעַם אַחַת; וַיְהִי הַיּוֹם וַ־ einst.

Одна́ко מ״ח אַךְ, אֲבָל, אוּלָם, אֶפֶס jedoch.

Однó см. Оди́нъ.

Однобóртный ת׳ אֶחָד לוֹ טוּר כַּפְתּוֹרִים אֲשֶׁר (בגד) mit einer Reihe Knöpfe. [rudrig.

Односе́льный ת׳ אֶחָד מָשׁוֹט בַּעַל (כלי-שיט) ein-

Одновреме́нность נ׳ הֱיוֹת בְּעֵת אַחַת Gleichzeitigkeit.

Одновре́менный ת׳ אֶחָד בִּזְמַן אֲשֶׁר gleichzeitig.

Одновя́зная нóта נ׳ (למשך קל חשיר) תָּו הַשְּׁמִינִית Achtelnote.

Однола́вый ת׳ (גֻּלָּה אַחַת) בַּעַל רֹאשׁ אֶחָד einköpfig

Однола́зый ת׳ עִוֵּר עַיִן אַחַת, בַּעַל— einäugig.

Однолóдокъ (-дка) ז׳ נוֹלָד בְּשָׁנָה אַחַת עִם־ Gleichjähriger. [einhöckerig.

Однолóрбый ת׳ בַּעַל־גַּב אֶחָד, בַּעַל־דַּבֶּשֶׁת אַחַת (גמל)

Однолорóдный ת׳ מֵעִיר אַחַת von einer Stadt.

Однодвóрецъ (-рца) ז׳ בֶּן־אַחַד שִׁבְטֵי־הָאִכָּרִים Einhöfer.

Однодне́вный ת׳ בֶּן־יוֹם אֶחָד eintägig. [bedeutend.

Однозна́чащій ת׳ אֲשֶׁר עִנְיָן (פֵּשֶׁר) אֶחָד לוֹ עִם־ gleich-

Одноиме́нный ת׳ אֲשֶׁר שֵׁם אֶחָד לוֹ עִם־ gleichnamig.

Однока́шникъ ז׳ אוֹכֵל עַל־שֻׁלְחָן אֶחָד עִם־ Kamerad.

Однокóлка נ׳ מֶרְכָּב בַּעַל־שְׁנֵי־אוֹפַנִּים zweirädriger Wagen.

Однокóлый ת׳ בַּעַל־שְׁנֵי־אוֹפַנִּים zweirädrig.

Одноколе́нный ת׳ מִשֵּׁבֶט אֶחָד, מִמִּשְׁפָּחָה אַחַת von einem Stamme. [einem Gliede.

Одноколе́нчатый ת׳ בַּעַל פֶּרֶק אֶחָד (גבעול) von

Однокóнный ת׳ רָתוּם לְסוּס אֶחָד einspännig.

Однокопы́тный ת׳ בַּעַל פַּרְסָה, אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מַפְרִיס פַּרְסָה, שֶׁסַע־פַּרְסוֹת einhufig.

Однокра́тный ת׳ אֲשֶׁר לְפַעַם אַחַת einmalig.

Однокрóвный см. Единокрóвный.

Однолѣ́тній ת׳ 1) בֶּן־קַיִץ אֶחָד (צמח) einjährig. 2) בֶּן־גִּילוֹ, נוֹלָד בְּשָׁנָה אַחַת עִם־ gleichjährig.

Однолѣ́токъ (-тка) см. Одногóдокъ.

Однома́чтовый ת׳ בַּעַל תֹּרֶן אֶחָד (אֳנִי) einmastig.

Одноногій ת׳ בַּעַל רֶגֶל אַחַת einfüßig.

Однооќій см. Однола́зый.

Одноплеме́нный ת׳ מֵעַם אֶחָד stammverwandt.

Однополча́нинъ ז׳ בֶּן־צָבָא אֶחָד עִם־ Regiments-

Однопóлый см. однобóртный. [kamerad.

Однополѣ́нный ת׳ כְּרוּתַת־עֵץ קְצָרָה einscheitig.

Одноро́гій ת׳ בַּעַל־קֶרֶן אַחַת einhörnig.

Однорóдность נ׳ מִין אֶחָד, דִּמְיוֹן Gleichartigkeit.

Однорóдный ת׳ מִמִּין אֶחָד gleichartig.

Одноруќій ת׳ בַּעַל־יַד אַחַת einhändig. [ges Wort

Однослóжное слóво מִלָּה בַּת־הֲבָרָה אַחַת einsylbi-

Односпа́льный ת׳ עָשׂוּי לְמִשְׁכָּב הָאֶחָד einschläfrig

Одноствóльный ת׳ בַּעַל־קָנֶה אֶחָד (כלי־מות) einläufig.

Одностóронній ת׳ בַּעַל־צַד אַחַת (את) einseitig. О. человѣ́къ נְשׂוּא־פָנִים; רוֹאֶה אַךְ לָעֵינַיִם. -нее мнѣ́ніе מִשְׁפָּט בְּלִי־בִקֹּרֶת. [Einseitigkeit.

Одностóронность נ׳ קֹצֶר רוּחַ־בִּינָה, מַשֹּׂא פָנִים

Однотѣ́съ ז׳ מַסְמֵר לַעֲבִי־קֶרֶשׁ אֶחָד Brettnagel.

Одноу́хій ת׳ בַּעַל־אֹזֶן אַחַת einöhrig.

Однофами́лецъ(-льца)ז׳, -фами́льный ת׳ מִמִּשְׁפָּחָה אַחַת; נָקוּב בְּשֵׁם אֶחָד עִם־ von einer Familie; Namensvetter.

Одноцвѣ́тный ת׳ מִצֶּבַע (מַרְאֶה) אֶחָד einfarbig.

Однощéрстный ת׳ מִמַּרְאֵה־שֵׂעָר אֶחָד gleichhaarig.

Одноэта́жный ת׳ תַּחְתִּי (בַּיִת), בַּעַל־קוֹמָה אַחַת einstöckig.

Одобре́ніе ס׳ שֶׁבַח, יָשָׁר וְנָכוֹן מְצֹא Beifall.

Одóбривать, Одóбрить פ״י אַשֵּׁר, הַלֵּל, שַׁבֵּחַ, מָצֹא יָשָׁר; הָקֵם (במד׳ ל, טו) billigen. -ся נפעל הִמָּצֵא יָשָׁר, שָׁבוּחַ, הָלוֹל gebilligt werden.

Одобри́тельный ת׳ אֲשֶׁר תְּהִלָּה בּוֹ billigend.

Одобря́ть см. Одóбривать.

Одолжа́ть, -жи́ть פ״י 1) הַלְוֵה אֶת־, הַשֵּׁה בְ־ leihen. 2) גָּמוֹל טוֹב אֶת־, עָשֹׂה חֶסֶד עִם־ Gefallen thun. -ся פ״ח חַיָּב תּוֹדָה לְ־ sich verbindlich machen.

Одолже́ніе ס׳ 1) מַשָּׁא, נְשִׁי, מִלְוָה* das Leihen.

2) חֶסֶד, גְּמוּל, תַּגְמוּל Gefälligkeit. [-льница ג׳.
Одолжитель ז׳ גּוֹמֵל חֶסֶד Erzeiger einer Gefälligkeit.
Одолжительность נ׳ אַהֲבַת חֶסֶד,—עֲשׂוֹת Dienst-fertigkeit. [dienstfertig.
Одолжительный ת׳ אִישׁ גְּמוּלוֹת, גּוֹמֵל־חֶסֶד
Одолѣвать, Одолѣть פ״י הַכְנֵעַ, הַכְרֵעַ, יָכוֹל לְ־, חָזוֹק עַל־, הִתְגַּבֵּר,—הַבְלֵג— überwinden.
Одолѣніе ס׳ הַכְרִיעַ, הַכְנִיעַ, נֵצַח, נִצּוּחַ* Ueberwindung.
Одръ ז׳ מִטָּה, עֶרֶשׂ, מִשְׁכָּב Bett.
Одряхлый ת׳ דָּוֶה, יְדוּעַ־חֳלִי schwach geworden.
Одряхлѣть см. Драхлѣть.
Одуванчикъ ז׳ צִיץ נֶדֶף Hundesblume.
Одувать, -дуть פ״י עַל־ נָפוֹחַ, הָפֵחַ, הַשֵּׁב wegblasen.
Одумываться, Одуматься פ״ח הִתְעַשֵּׁת, הִנָּחֵם עַל־, שׁוּב מ־ sich besinnen.
Одурачивать, -рачить פ״י שׂוּם לְקַלָּסָה, הָתֵל בְּ־, סַכֵּל עֲצַת־ zum Narren machen. [heit.
Одурь נ׳ תִּמָּהוֹן, תַּרְעֵלָה, שִׁגָּעוֹן, רוּחַ־עִוְעִים Verrücktheit.
Одурѣлый ת׳ מְשֻׁגָּע, נִבְעָר מִדַּעַת, נוֹאָל halb verrückt.
Одурѣніе ס׳ см. Одурь.
Одурѣть см. Дурѣть.
Одуряющій ת׳ בַּעַל—, תַּרְעֵלָה—betäubend. [heit.
Одутлость, Одутловатость נ׳ צָבוֹת Aufgedunsenheit.
Одутлый, -ловый, -ловатый ת׳ נָפוּחַ, צָבֶה aufgedunsen.
Одутышъ ז׳ 1) מִין דָּג Igelfisch. 2) אִישׁ צָבֶה Pausback.
Одуть см. Одувать.
Одушевительный ת׳ מֵפִיחַ רוּחַ חַיִּים בְּ־ beseelend.
Одушевленіе ס׳ הַחֲיוֹת רוּחַ־, הָעִיר— Belebung.
Одушевлять, -вить פ״י הָעֵר רוּחַ, הַחֲיֵה—, חַדֵּשׁ— beseelen. -ся פ״ח הַחֲלֵף כֹּחַ, הִתְעוֹרֵר belebt werden.
Одышка נ׳ צָרַת־לֵב, חֳלִי אִסְתּוֹמָא* (כצ״ל ע״ז כט.) kurzer Athem.
Одышливый ת׳ קְצַר־רוּחַ engbrüstig.
Одѣваніе ס׳ לְבֹשׁ; הַלְבִּישׁ, תִּלְבֹּשֶׁת Bekleidung.
Одѣвать, Одѣть פ״י הַלְבֵּשׁ; הַעֲטֵה, יָעוֹט; כַּסֵּה bekleiden; bedecken. -ся פ״ח לָבוֹשׁ; עָטֹה sich ankleiden; sich decken.
Одѣлять, -лить פ״י חַלֵּק לְ־, הַעֲנֵק— beschenken.
Одѣяло ס׳ כְּסוּת, מִכְסֶה, שְׂמִיכָה Bettdecke.
Одѣяніе ס׳ לְבוּשׁ, מַלְבּוּשׁ, תִּלְבֹּשֶׁת, מַעֲטֶה Kleidung.
Ожёга נ׳ כְּוִיָּה, מִכְוָה Brandwunde.
Ожёгъ ז׳ (לתנור) מְטִיל בַּרְזֶל, —מוֹט, יָעֶה Ofenkrücke.
Оженивать, -женить פ״י נָתוֹן אִשָּׁה לְ־ verheirathen. -ся פ״ח לָקוֹחַ לוֹ אִשָּׁה heirathen.
Ожеребиться см. Жеребиться.

Ожерелье, -льице ס׳ עֲנָק, כּוּמָז, שַׂהֲרֹן Halsschmuck. -льный ת׳.
Ожесточать, -чить פ״י 1) הַקְשֵׁה, הַקְשֵׁחַ, כַּבֵּד, הַכְבֵּד, חַזֵּק verstocken. 2) הַכְעֵס, הַרְעֵם erbittern. -ся פ״ח הַקְשֵׁחַ לִבּוֹ; הִתְמַרְמֵר gefühllos werden; ergrimmen. [bitterung.
Ожесточеніе ס׳ קְשִׁי־לֵב, אַכְזְרִיּוּת Verstockung; Er-
Ожестѣвать, -тѣть -ткнуть פ״ע הָקְשֵׁה, צָפוֹד, יָבוֹשׁ hart werden.
Ожестѣлый ת׳ נִקְשֶׁה, יָבֵשׁ, צָפֵד verhärtet.
Оживать, Ожить פ״ע חָיֹה, הַחֲלֵף כֹּחַ aufleben.
Оживительный ת׳ רוּחַ מְחַיֶּה, נֶפֶשׁ מֵשִׁיב, מְשׁוֹבֵב, מְעוֹרֵר לֵב— belebend.
Оживленіе ס׳ מְשִׁיבַת־נֶפֶשׁ, רוּחַ חַיִּים Belebung.
Оживлять, Оживить פ״י חַיֵּה, הַחֲיֵה, הָשֵׁב נֶפֶשׁ, חַדֵּשׁ רוּחַ beleben. -ся פ״ח הַחֲלֵף כֹּחַ, הִתְעוֹדֵד belebt werden. [den.
Оживотвореніе см. Оживленіе.
Оживотворять, -рить см. Оживлять.
Ожиданіе ס׳ חַכּוֹת, צִפִּיָּה, תּוֹחֶלֶת, יָהָב Erwartung.
Ожидать פ״י יַחֵל, צַפֵּה, חַכֵּה erwarten.
Ожога см. Ожёга.
Озабоченіе ס׳ דְּאָגָה; הַלְאוֹת Besorgniß.
Озабочивать, -ботить פ״י שׂוּם עַל־, הַלְאֵה לִדְאֹג לְ־, הָרוֹד אֶל־ Sorge machen. -ся פ״ח דָּאוֹג לְ־, הוֹגֵעַ sich bekümmern. [betiteln.
Озаглавливать, -главить פ״י (ספר או מאמר) נָקוֹב בְּשֵׁם
Озадаченный ת׳ נָבוֹךְ מִבְּלִי־מְצֹא מַעֲנֶה bestürzt.
Озадачивать, -дачить פ״י הַקְשֵׁה לִשְׁאֹל, בָּקוֹק, בַּלַּע—, עֲצַת־ in Verlegenheit bringen. -ся פ״ח לֹא־ מְצֹא מַעֲנֶה, הִבּוֹךְ bestürzt werden.
Озадь ת״פ לְאָחוֹר, אֲחוֹרַנִּית hinterher.
Озареніе ס׳ נֹגַהּ, אוֹר זָרוּעַ Erleuchtung.
Озарять, -рить פ״י הַגֵּהַ, פָּרֵשׂ אוֹר, הָאֵר bescheinen. -ся פ״ח אוֹר, עָטֹה אוֹר, הַזְהֵר erleuchtet werden.
Оздоравливать, -ровѣть פ״י חָיֹה, הֵרָפֵא gesund werden.
Оземь ת״פ אַרְצָה, עַד־עָפָר zur Erde. [werden.
Озеристый ת׳ מָלֵא אֲגַמִּים, מְקוֹם־יְאֹרִים Seenreich.
Озерище ס׳ מְקוֹם־אֲגַם לְפָנִים, מִשְׁקַע־יְאוֹר— Stelle, wo ein See war.
Озеро (ר׳ -рко) ס׳ אֲגַם, יְאוֹר der See. -зёрный ת׳.
Озимь נ׳ מִזְרַע־הַבָּצִיר, זֶרַע יְמֵי־הַבָּצִיר Wintersaat.
Озимный, Озимовый ת׳.
Озирать פ״י שׂוּם עֵינוֹ עַל־כָּל־פְּנֵי־, הַבֵּט— umsehen. -ся פ״ח הַבֵּט מֵאַחֲרָיו; הַבֵּט כֹּה וָכֹה sich umsehen.
Озлащать, -златить פ״י זָהָב; צַפֵּה זָהָב, הַעֲטֵה עֵין זָהָב

הִחְפָּה בְזָהָב פ״ה הָרֵד זָהָב עַל־, עַל־ vergolden. -ся עֲטֵה הוֹד יְרַקְרַק חָרוּץ vergoldet werden.

Озли́ть, -ся см. Злить, -ся.

Озлобле́ніе ס׳ עֶבְרָה, קֶצֶף, כַּעַס Erbitterung.

Озлобля́ть, Озло́бить פ״י הִקְנִא, הִכְעִס, כַּעֵס erzürnen. -ся פ״ח הִתְאַנֵּף, הִתְעַבֵּר, הִתְקַצֵּף sich erzürnen.

Ознако́мливать, -мить פ״י הוֹדַע אִישׁ; הוֹדַע דָּבָר שׂוּם לְמַכָּרִים (לִמְיֻדָּעִים), עִם־רֵעֵהוּ bekanntmachen. -ся פ״ח הִתְקָרֵב—הִתְוַדַּע אֶל־; הִתְבּוֹנֵן בְּ־, לָמוֹד לָדַעַת bekannt werden. [Verherrlichung.

Ознаменова́ніе ס׳ אוֹת, מוֹפֵת, זִכָּרוֹן, זֵכֶר לְ־, מַזְכֶּרֶת

Ознамено́вывать, -нова́ть פ״י עָשָׂה זֵכֶר לְ־; הִפְלָא verherrlichen. -ся פ״ח עָשָׂה לוֹ שֵׁם verherrlicht werden.

Означа́ть, Озна́чить פ״י 1) שׂוּם אוֹת, הִתְוָה bezeichnen. 2) הָיָה לְאוֹת לְ־, הוֹרָה, הַרְאֵה bedeuten. -ся פ״ח רָאֹה, הִגָּלֵה bezeichnet werden.

Означе́ніе ס׳ שִׂים אוֹת, הַתְוֹת Bezeichnung.

Озно́ба נ׳ כְּוִיַּת־קֹר, מִכְוַת־קָרָה Frostbeule.

Ознобля́ть, -би́ть פ״י סַמֵּר מִקֹּר erfrieren lassen.

Озно́бъ ז׳ רֶטֶט מִקָּרָה; צִנַּת קֹר das Frösteln.

Озолоти́ть פ״י 1) см. Золоти́ть. 2) הַעֲשֵׁר bereichern.

Озорни́къ ז׳ אִישׁ מָדוֹן, נִרְגָּן, עַז־פָּנִים frecher Mensch.

Озорни́чать פ״י אָהוֹב רִיב וּמַצָּה frech sein. [-ни́ца נ׳.

Озорни́чество ס׳ מְדָנִים, עַזּוּת Frechheit.

Озо́рный ת׳ см. Озорни́къ.

Озяба́ть, Озя́бнуть פ״י עָשׁוֹשׁ מִקָּרָה, סָמוֹר מִקֹּר (מִצִּנַּת־קֹר) frieren.

Озя́блый ת׳ עָשֵׁשׁ מִקָּרָה, סָמֵר מִקֹּר erfroren.

Ой מ״ק הוֹי, אוֹי o weh! Ой ли הַאֻמְנָם.

Оказа́ніе ס׳ הַרְאוֹת לְ־, —תֵּת, —עֲשׂוֹת; גְּמוּל Erzeigen.

Ока́зія נ׳ מִקְרֶה Gelegenheit. [gen.

Ока́зывать, -за́ть פ״י הַרְאֵה לְ־, —גַּלֵּה, —גְּמוֹל, —עָשׂה erzeigen. О. кому́ ми́лость גְּמוֹל חֶסֶד לְ־, —נַטֵּה, —מָשׁוֹךְ. О. по́мощь הָפֵק עֵזֶר, עָזוֹר. -ся פ״ח הַמָּצֵא, הִגָּלֵה, הֵרָאֵה sich erweisen.

Окайми́ть см. Кайми́ть.

Ока́лина נ׳ בְּדִילִים, סִיגִים, סַנִּים Schlacken.

Окамене́лый ת׳ נִקְשֶׁה כְּמוֹ־אֶבֶן versteinert.

Окамене́ть פ״י הָיָה לְאֶבֶן sich versteinern. [nern.

Окаменя́ть, -ни́ть פ״י הַקְשֵׁה כָּאָבֶן; —הַקְשֵׁה versteinern.

Ока́нчивать פ״י כַּלֵּה, הַשְׁלֵם, בַּצֵּעַ, הָתֵם beendigen. -ся פ״ח כָּלֹה, שָׁלוֹם, תֹּם sich endigen.

Ока́пать см. Зака́пать.

Ока́пчивать פ״י עַשֵּׁן סָבִיב; הַקְטֵר beräuchern.

Ока́пывать, Окопа́ть פ״י חָפוֹר סָבִיב, —כָּרֹה umgraben.

Ока́рмливать פ״י הַאֲכֵל רוֹשׁ (רַעַל) vergiften.

Ока́тистый ת׳ מְעֻגָּל, עָגֹל abgerundet.

Окати́ть см. Ока́чивать.

Ока́тъ, Ока́тецъ ז׳ גֻּלָּה, רֹאשׁ עָגֹל Abrundung.

Ока́тывать, Оката́ть פ״י עַגֵּל, עֲשׂה עָגֹל abrunden.

Ока́чивать פ״י שָׁפוֹךְ מַיִם עַל־, —שָׁטוֹף, הַזֵּה begießen. -ся פ״ח שָׁטוֹף; הַזֵּה עַל־בְּשָׂרוֹ sich beg.

Окая́нникъ ז׳ אָרוּר, אֻמְלָל Verfluchter. -нница נ׳.

Окая́нный см. Окая́нникъ.

Океа́нъ ז׳ אוֹקְיָנוֹס*, הַיָּם הַגָּדוֹל Ocean.

Оки́дывать, Окида́ть פ״י יָרֹה עַל־, הַשְׁלֵךְ סָבִיב bewerfen. О. глаза́ми הַבֵּט מִסָּבִיב. Пла́мя оки́нуло домъ אֵשׁ אָחֲזָה בִּפְנוֹת הַבַּיִת. -ся פ״ח עֲטֹה, הִתְכַּסֵּה sich einhüllen.

Окиса́ніе ס׳ חָמֵץ, חִמְצָה Säuerung.

Окиса́ть, Оки́снуть פ״י הַחְמֵץ, חָמוֹץ sauer werden.

О́киселъ (-сла) ז׳ עִם־הַיְסוֹד (בכימי) מַרְכֹּבֶת הַדּוֹלֵק הַחִמְצִי Säure, Oxyd.

Окисле́ніе ס׳ חִמְצָה, חִמּוּץ Säuerung.

О́кись נ׳ см. О́киселъ.

Окла́дистая борода́ זָקָן עָב וְשָׂעִיר breiter Bart.

Окла́дка נ׳ צִפּוּי, אֲפֻדָּה, כִּסּוּי Einfassung.

Окладно́й ת׳ הַמֶּכֶס; הָרָשׁוּם לְפִי־הַחֹק— auferlegt.

Окла́дъ ז׳ 1) צִפּוּי פְּסִילִים, אֲפֻדַּת מַסֵּכָה Einfassung. 2) תֹּאַר פָּנִים Abriß. 3) מֶכֶס, מִכְסָה; תֹּכֶן הַשָּׂכָר מַתְכֹּנֶת הַשִּׁלּוּם Gehalt. [verleumderisch.

Оклевета́тельный, -ветно́й ת׳ מָלֵא דִבָּה וְרָכִיל

Оклеве́тывать, -вета́ть פ״י הוֹצֵא דִבָּה עַל־ verleumden. [bekleben.

Окле́ивать, Окле́ить פ״י דַּבֵּק סָבִיב,— חָמוֹר בְּחֵמָר

Окле́йка נ׳, Окле́иваніе ס׳ דֶּבֶק סָבִיב Beklebung.

Окле́йщикъ ז׳ מְדַבֵּק בְּדֶבֶק Bekleber.

Оклі́кивать, -кать, -кнуть, -ка́ть פ״י 1) שָׁאוֹל בְּקוֹל (מן המצפה) zurufen. 2) הַשְׁמַע בְּקָהָל,—בַּשֵּׂר כְּלוּלוֹת abkündigen. -ся פ״ח קְרֹא זֶה אֶל־זֶה einander zurufen.

О́кликъ ז׳, Окли́чка נ׳ קְרִיאָה, מִקְרָא Anruf.

Окно́ ס׳ חַלּוֹן; צֹהַר (ר׳ о́кна) Fenster.

О́ко ס׳ עַיִן Auge. רב Очи (оче́й) עֵינַיִם Augen.

Око́вка נ׳ דֶּבֶק־בַּרְזֶל Beschmiedung.

Око́вщикъ ז׳ חוֹרֵשׁ דֶּבֶק־בַּרְזֶל Beschmieder.

Око́вы נ״ר כַּבְלֵי־בַרְזֶל, אֲזִקִּים, זִקִּים Ketten.

Око́вывать, Окова́ть פ״י 1) חַזֵּק בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל beschmieden. 2) רַתֵּק בַּזִּקִּים fesseln. [abschlagen.

Окола́чивать, -лоти́ть פ״י נַפֵּץ וְהָסֵר מִסָּבִיב rundum

Околдо́вывать, -довать פ״י שׂוּם קֶסֶם עַל־, אָלֹה בִּקְסָמִים bezaubern.

Околеси́ть פ״י שׁוּט בָּרֶכֶב עַל־פְּנֵי־כָּל־ rund herumfahren.

Околёсная, -лёсица נ׳ תַּהְפֻּכוֹת, אִמְרֵי־רוּחַ leeres Geschwätz.

Око́лица נ׳ 1) סְבִיבֵי־עִיר אוֹ כְפָר, כִּכָּר, גָּלִיל Umkreis. 2) אֹרַח עֲקַלְקַלָּה Umweg. Говори́ть око́лицу הַטֵּה עֲקַלְקַלּוֹת בִּדְבָרוֹ.

Околи́чность נ׳ 1) מְסִבּוֹת, סְבִיבוֹת Umgegend. 2) עִנְיָנִים חִיצוֹנִים Nebenumstände.

Околи́чный ת׳ חִיצוֹן, עוֹדֵף, נֶעְתָּר, umgehend; weitläufig.

О́коло ת״פ 1) סְבִיבוֹת, סָבִיב um, herum. 2) כְּ־, בְּ־, כְּעֶרֶךְ בְּעֵרֶךְ* ungefähr.

О́колотень (-тня) ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִוָּסֵר בְּשֵׁבֶט קְשֵׁה־עֹרֶף, וּמַהֲלֻמּוֹת starrsinnig. -ный ת׳

Околото́къ (-тка) ז׳ מִסְבֵּי־עִיר Umgegend. -точный

Око́лъ, Око́лышъ ז׳ זֵר שֵׂעָר לַצָּנִיף Rand, Besatz.

Око́льность נ׳ סְבִיבוֹת מָקוֹם, מְסִבִּים Umgegend.

Око́льный ת׳ בִּמְסִבֵּי־, אֲשֶׁר מִסָּבִיב לְ־ — umliegend.

Околѣва́ть, -лѣть פ״ע 1) נָפֹל פֶּגֶר, מוּת (חיה ועוף) krepiren. 2) עָשׁוֹשׁ מִקֹּר erfrieren.

Околѣ́лый ת׳ נוֹפֵל פֶּגֶר, מֵת krepirt.

Окоме́лина נ׳ עֳבִי־קוֹרָה das dicke Ende eines Balkens.

Окомёлокъ (-лка) ז׳ מַטְאֲטֵא נִשְׁחָת abgenutzter Besen.

Оконе́чность נ׳ קָצֶה, כָּנָף, פֵּאָה Ende.

Око́нница נ׳ שְׂבָכָה, מִשְׁבֶּצֶת — מִסְגֶּרֶת חַלּוֹן Fensterrahmen.

Око́нный ת׳ חַלּוֹן — חַלּוֹנִים — Fenster=.

Оконопа́чивать, -па́тить פ״י סָכוֹר בִּנְעֹרֶת mit Werg verstopfen.

Око́нце ס׳ צֹהַר, חַלּוֹן קָטָן Fensterchen.

Оконча́ніе ס׳ קֵץ, סוֹף, כְּלוֹת, תֹּם Beendigung.

Оконча́тельно ת״פ עַד־כַּלֵּה, כָּלָה, כָּלִיל zum letzten Mal.

Оконча́тельный ת׳ אַחֲרוֹן, קִיצוֹן schließlich.

Око́нчить см. Ока́нчивать.

Окопа́ть см. Ока́пывать.

Око́пный ת׳ см. Око́пъ.

Окопти́ть см. Ока́пчивать.

Окоптѣ́лый ת׳ קוֹדֵר מֵעָשָׁן — שְׁחַרְחֹר verräuchert.

Окоптѣ́ть פ״ע קָדוֹר מֵעָשָׁן beräuchert sein.

Око́пъ ז׳ מְכֻרָה סָבִיב — תְּעָלָה Umschanzung. -пный ת׳.

Окора́чивать פ״י קַצֵּץ, הַקְצֵר, קָצֵר verkürzen. -ся נפ׳.

Окоренѣ́ть פ״ע עָשֹׂה שֹׁרֶשׁ, הַכֵּה שָׁרָשָׁיו, הַשְׁרֵשׁ einwurzeln.

Окореня́ть, -ни́ть פ״י נָטוֹעַ וְחַזֵּק befestigen. -ся פ״ח הַשְׁרֵשׁ, עָשֹׂה שֹׁרֶשׁ einwurzeln.

Око́рмить см. Ока́рмливать.

Око́рмъ ז׳, -рмка נ׳ מָוֶת (רַעַל, רוֹשׁ) בְּאֹכֶל Vergiftung.

Окорна́ть פ״י קַצֵּץ, גַּדֵּעַ, כָּרוֹת, קָצֵר beschneiden.

О́корокъ ז׳ שׁוֹק חֲזִיר Schinken. -роковый ת׳.

Окоростѣ́лый ת׳ צָרוּעַ, מְצֹרָע krätzig.

Окоростѣ́ть פ״ע צָרוֹעַ, הַצְטָרֵעַ* krätzig werden.

Окороти́ть см. Окора́чивать.

Окостенѣ́лый ת׳ נִקְשֶׁה כְעֶצֶם verhärtet.

Окостенѣ́ть פ״ע הַקְשֵׁה כְּעֶצֶם verknöchern.

Око́стокъ (-тка) ז׳ נֵתַח הַשּׁוֹק, בְּשַׂר־הַשּׁוֹקַיִם Stück Fleisch mit Röhrknochen.

Окоти́ться פ״ח מַלֵּט (חָתוּל) גּוּרֶיהָ Katzen gebären.

Окоченѣ́лый ת׳ עָשֵׁשׁ מִקָּרָה, סָמַר מִקֹּר erstarrt.

Окоченѣ́ть סָמוֹר מִקֹּר. — עָשׁוֹשׁ erstarren.

Око́шко, Око́шечко см. Око́нце.

Окра́екъ (-ра́йка) ז׳ קָצֶה, שָׂפָה, פֵּאָה Rand, Saum.

Окра́ивать פ״י כָּרוֹת סָבִיב — גָּזוֹר beschneiden. -ся נפ׳ 1) הִגָּזֵר סָבִיב beschnitten werden. 2) פ״ח שַׁנֵּה בִּכְרוֹת אֶרֶג sich verschneiden.

Окра́ина נ׳ פֵּאָה, שָׂפָה, קָצֶה, גְּבוּל, יַרְכָה, עֶבְרֵי־פִּי־ Rand. Окра́ины земли́ קַצְוֵי־אֶרֶץ, פַּאֲתֵי־, יַרְכְּתֵי־, אַפְסֵי־, אֲצִילֵי־.

Окра́пывать, -пать פ״י זָרוֹק, הַזֵּה, הַרְעֵף bespreukeln.

Окра́ска נ׳ מִשְׁחַת צֶבַע עַל־ Anstrich.

Окра́шивать Окра́сить פ״י צָבוֹעַ, מָשׁוֹחַ בַּשָּׁשַׁר färben. -ся נפ׳ הִצָּבֵעַ gefärbt werden.

Окрести́ть פ״י הָבֵא בִּבְרִית הַנּוֹצְרִים taufen. -ся פ״ח בּוֹא בִּבְרִית הַנּוֹצְרִים getauft werden.

Окре́стность נ׳ מִסְבֵּי — סְבִיבוֹת עִיר, מִגְרָשׁ, כִּכָּר, גְּלִילָה Umgegend.

Окре́стный ת׳ אֲשֶׁר מִסָּבִיב לְ־ umliegend.

О́крестъ ת״פ מִסָּבִיב, סָבִיב rings herum.

Окривля́ть, -ви́ть פ״י עַוֵּר עַיִן אַחַת eines Auges berauben.

Окривѣ́лый ת׳ עִוֵּר עַיִן אַחַת auf einem Auge blind.

Окривѣ́ть פ״ע הִתְעַוֵּר בְּאַחַת מֵעֵינָיו auf einem Auge erblinden.

Окрика́ть, Окри́кнуть פ״י קָרֹא לְ־; נָתוֹן בְּקוֹלוֹ עַל־ zurufen; bedrohen.

О́крикъ ז׳ נְעָרָה, קְהָלָה גְדוֹלָה (עיין חלק א) Verweis.

Окриля́ть, -ли́ть פ״י 1) נָתוֹן לְ־ כְּנָפַיִם beflügeln. 2) עוֹרֵר, עוֹדֵד, חַזֵּק רוּחַ ermuthigen. -ся פ״ח 1) הַאֲבֵר, הַחֲלֵף, הַעֲלֵה אֵבֶר 2) עָשׂה לוֹ כְּנָפַיִם sich beflügeln. 2) הִתְעוֹדֵד, כֹּחַ Muth fassen.

Окристаллиз— см. Кристаллиз—.

Окритик— см. Критик—.

Окрича́ть פ״י שׂוּם לְקַלָּסָה, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי beschreien.

Окрова́вленный ת׳ מְגֹאָל בְּדָם mit Blut befleckt.
Окровавля́ть, -ва́вить פ״י גָּאַל בְּדָם mit Blut beflecken. **-ся** פ״ח הִתְגּוֹלֵל—הִתְגָּאֵל בְּדָם sich mit Blut beflecken.
Окро́екъ (окро́йка) ז׳ גֵּז אֶרֶג—גְּזֶרֶת, פֶּלַח Abschnitzel.
Окропле́ніе ס׳ הַזָּיוֹת, הַרְעָף Besprengung.
Окропля́ть, -пи́ть פ״י הַרְעֵף עַל־—הַזֵּה, נוֹף besprengen.
Окро́шка נ׳ מְרַק חָמִיץ עִם־פְּתוֹתֵי בָשָׂר kalte Suppe.
Округле́ніе ס׳ הַעֲגִיל, עֲשׂוֹת עָגֹל Abrundung.
Окру́глость נ׳ הַמּוּק, עִגּוּל* Rundung.
Окру́глый ת׳ עָגֹל rund.
Округля́ть, -ли́ть פ״י כָּלוֹל; עַגֵּל, עָשֹׂה עָגֹל abrunden. **-ся** נפ׳ כָּשֹׁה; הֵעָשֹׂה עָגֹל sich abr.
О́кругъ ז׳ כִּכָּר; גְּלִילָה, גָּלִיל Umkreis.
Окружа́ть, -жи́ть פ״י סֹב, סֻבּוֹב, הַקֵּף, עֲטוֹר, אָפוֹף, כַּתֵּר umringen. Окружа́вшіе тебя отъ юности סֹחֲרֶיךָ מִנְּעוּרֶיךָ.
Окру́жистый ת׳ רְחַב־יָדַיִם, נִרְחָב umfangreich.
Окру́жіе ס׳, **-жность** נ׳ סָבִיב (דה״א יא, ח), מוּסָב, כַּרְכֹּב, מַעְגָּל Umfang.
Окру́жный, -жно́й ת׳ (1 אֲשֶׁר בִּמְסִבֵּי־, אֲשֶׁר סְבִיבוֹת־ umliegend. 2) הַגָּלִיל— Bezirks-: О. судъ בֵּית הַמִּשְׁפָּט לַגָּלִיל.
[kommen.
Окрыла́тѣть פ״ע הַעֲלֵה אֵבֶר, הַאֲבֵר Flügel be-
Окрѣ́плый ת׳ מְקֻשֶּׁה, חָזָק; נוֹעָז erstarkt.
Окрѣпля́ть, -пи́ть פ״י אַמֵּץ, חַזֵּק befestigen. **-ся** פ״ח אָזוֹר חַיִל, הִתְאַמֵּץ, הִתְחַזֵּק sich befestigen.
Окрѣ́пнуть см. Крѣ́пнуть.
О́ксофтъ ז׳ בַּת, שְׁמֹנָה עָשָׂר הִין Oxhoft.
Окта́ва נ׳ (בְּקוֹל עָרִים וּנְגוּנִים) שְׁמֹנֶה מַעֲלוֹת; שְׁמִינִית Achtklang.
Октаэ́дръ см. Осмигра́нникъ. [הַשִּׁיר
Октя́брь ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי (חשון) Oktober. **Октя́брскій** ת׳.
[—הַרְכֵּב* okuliren.
Окулирова́ть (-ру́ю) פ״י שָׁתוֹל יוֹנֵק עֵץ אֶחָד בְּרֵעֵהוּ,
Окули́стъ ז׳ רוֹפֵא עֵינַיִם Augenarzt.
Окунёвый ת׳ см. О́кунь. [untertauchen.
Оку́нывать, -нуть פ״י טָבוֹל eintunken. **-ся** נפ׳ הִטָּבֵל
О́кунь ז׳ מִין דָּג, אַקּוּנָס* (חולין סו:) Barsch.
Окупа́ть, -пи́ть פ״י גָּאוֹל בְּכֶסֶף, פָּדֹה loskaufen. **-ся** פ״ח הִגָּאֵל sich loskaufen.
О́купъ ז׳ כֹּפֶר, פִּדְיוֹן, כֶּסֶף־הַפְּדוּיִם das Loskaufen.
Оку́ривать, -ри́ть פ״י קַטֵּר סָבִיב—הַקְטֵר beräuchern.
Оку́рокъ (-рка) ז׳ זְנַב גְּלִיל מִקְטֶרֶת—שְׂרִידֵי Cigarrenstümpfchen.
Окус— см. Обкус—.

Оку́сокъ (-ска) ז׳ שְׂרִידֵי נֶשֶׁךְ־אֹכֶל abgebissenes Stück.
Оку́тывать, Оку́тать פ״י לוּט, הָלֵט, הַעֲטֵה, יָעוֹט, הִתְכַּנֵּס, הִתְכַּסֶּה, עָטוֹף einhüllen. **-ся** פ״ח עָטֹה, הִתְעַלֵּף, הָלֵט בְּשָׂרוֹ sich einh. [Löffelkuchen.
Ола́дья, -де́йка, Ола́шка נ׳ לְבִיבָה, כַּוָּן, רָקִיק, צַפִּיחִת
Олеа́ндръ ז׳ מִין עֵץ, שׁוֹשַׁן־יַעַר* (см. Лавръ), הַרְדוּפְנִי* (חולין נח:) Rosenlorbeer.
Оледенѣ́лый ת׳ (1 קָפוּא, כָּסוּי קִפָּאוֹן, עוֹטֶה קֶרַח mit Eis bedeckt. 2) סָמַר, עָשֵׁשׁ erstarrt.
Оледен— см. Леден—.
Оле́нецъ (-нца) נ׳ עֹפֶר־אַיָּלִים junger Hirsch.
Оле́нина נ׳ בְּשַׂר צְבִי וְאַיָּל; —עוֹר Hirschfleisch; -fell.
Оле́ница נ׳ אַיֶּלֶת, צְבִיָּה Hirschkuh.
Оле́нь ז׳ אַיָּל, צְבִי Hirsch. **-ле́ній** ת׳.
Оле́шникъ ז׳ יַעַר מִמִּין עֲצֵי לִבְנֶה Erlenwald.
Оли́ва נ׳ עֵץ שֶׁמֶן; זַיִת Oelbaum; Baumöl. **Оли́вный** ת׳.
Оли́вка נ׳ פְּרִי עֵץ שֶׁמֶן, זַיִת Olive. **-ковый** ת׳.
Олига́рхія נ׳ מֶמְשֶׁלֶת נְצִיבִים Oligarchie.
Олига́рхъ ז׳ נְצִיב מֶלֶךְ Oligarch.
Олицев— см. Олицетвор—.
Олицетворе́ніе ס׳ סֵמֶל Personificirung.
Олицетворя́ть, -ри́ть פ״י נָתוֹן סֵמֶל לָרוּחַ, שׂוּם תְּמוּנָה לְהָגוּת לֵב personificiren.
О́лово ס׳ בְּדִיל Zinn. **Оловя́нный** ת׳.
Олта́рь см. Алта́рь.
О́лухъ ז׳ סָכָל, בַּעַר, אֵין בִּינָה Dummkopf. **-хова́тый** ת׳.
О́льха נ׳ מִין עֵץ (מעצי לבנה) Erlenbaum.
Ольхо́вина נ׳ עֲצֵי־לִבְנֶה Erlenholz.
Ольхо́вникъ, Ольшня́къ см. Оле́шникъ.
Оляденѣ́ть, -дѣть פ״ע עָלֹה שָׁמִיר וָשַׁיִת mit Unkraut, mit jungem Holze bewachsen.
Оме́гъ ז׳ מִין צֶמַח לַעֲנָה Schierling.
Омерзи́тельность נ׳ גֹּעַל, שִׁקּוּץ, תּוֹעֵבָה Ekelhaftigkeit.
Омерзи́тельный ת׳ נֶאֱלָח, נִתְעָב ekelhaft. [tigkeit.
Омерзѣ́лый ת׳ נִבְאָשׁ, נִתְעָב ekelhaft geworden.
Омерзѣ́ніе ס׳ זָרָא, שְׁאָט בְּנֶפֶשׁ, גֹּעַל־נֶפֶשׁ Ekel.
Омерзя́ть, -зи́ть פ״י הָיֹה לְגֹעַל־נֶפֶשׁ (לְזָרָא) Ekel erregen. [Erstarrung.
Омертвѣ́лость נ׳ כְּפִיַּת, הֱיוֹת כְּפֹת, דּוּמָה, יֹבֶשֶׁת, כְּהוּת
Омертвѣ́лый ת׳ כַּמֵּת, נִדְמֶה כְּמֵת; דּוֹמֵם, יָבֵשׁ erstarrt.
Омертвѣ́ніе см. Омертвѣ́лость.
Омертвѣ́ть פ״ע הָיֹה כַמֵּת, יָבוֹשׁ, כָּהֹה erstarren.
Омётъ ז׳ עֲרֵמַת קָצִיר, גָּדִישׁ Heuhaufen. [wagen.
О́мнибусъ ז׳ עֲגָלָה לַהֲמוֹן עוֹבְרִים, מֶרְכֶּבֶת־עַם Stell-
Омове́ніе ס׳ רַחַץ, רַחְצָה, מֵרוּק das Abwaschen.

Омофóръ ז׳ מִין אֵפוֹד Schulterstück.

Омочáть, -чи́ть פ״י הַמְסֵה ,הַרְטֵב naß machen. -ся פ״ח רָטוֹב sich naß machen.

Омрачáть, -чи́ть פ״י הַחְשֵׁךְ ,הַקְדֵּר ;הַשֵּׂא ,הַתְעֵה הַבּוּךְ ;הוּעַם ,קָדוֹר ,חָשׁוֹךְ הַהָבֵל verdunkeln. -ся פ״ח sich verfinstern. [מַשָּׁאוֹן ,תַּעְתֻּעִים ,רוּחַ עִוְעִים.

Омрачéніе ס׳ קַדְרוּת ,מַחְשָׁךְ Verdunkelung. О. умá

Омрачи́тельный ת׳ מַתְעֶה ;מַחְשִׁיךְ verdunkelnd.

Óмутъ ז׳ מַעֲמַקֵּי ,שִׁבֹּלֶת ,מַהֲמֹרֶת ,תְּהוֹם ,מְצוּלָה ,צוּלָה מַיִם Abgrund.

Омывáть, Омы́ть פ״י (בשרו) רָחוֹץ ,(בגד) כַּבֵּס abwaschen. -ся 1) נפעל הִכַּבֵּס ;רָחוֹץ abgewaschen werden. 2) פ״ח הִתְרַחֵץ sich abwaschen.

Онáгръ ז׳ פֶּרֶא ,עָרוֹד Waldesel. -грій ת׳.

Óниксъ ז׳ מִין אֶבֶן יְקָרָה Onix.

Онýча, -чина נ׳ (לרגל) בְּלוֹי סְחָבוֹת ,פַּס־בַּד Fußlappen.

Онъ ז׳ מ״ג, Онá נ׳, Онó ס׳ הוּא ;הִיא er; sie; es. ז׳ומ״ר Они́ הֵמָּה ,הֵם ;נ״ר Онѣ́ הֵנָּה ,הֵן sie.

Óный ז׳ מ״ג, Оное ס׳ הַהוּא ,הַלָּז jener, -nes. Óная נ׳ הַהִיא ;הַלֵּזוּ ,הַלָּז (מ״ב ד. כה) jene. Óные ר׳ ז׳ הָהֵם Óныя נ״ם הָהֵן jene.

Онѣмѣлость נ׳, -мѣніе ס׳ אֵלֶם, הֵאָלֵם דּוּמִיָּה das Stummsein.

Онѣмѣлый ת׳ נֶאֱלָם verstummt.

Онѣмѣть פ״ע הֵאָלֵם verstummen.

Опадáть פ״ע 1) (עלה מעץ) נָפוֹל abfallen. 2) הָלוֹךְ וְחָסוֹר (מים) abnehmen.

Опадéніе ס׳ (עלה מעץ) נְפֹל ,שַׁלֶּכֶת Abfall.

Опáздываніе ס׳ אַחֵר מוֹעֵד ,אַחֵר לָבוֹא Verspätung.

Опáздывать פ״י, -ся פ״ח אַחֵר לָבוֹא, —בּוֹשֵׁשׁ sich verspäten.

Опáивать, Опои́ть פ״י 1) הַשְׁקֵה מֵי־רוֹשׁ vergiften. 2) הַשְׁקֵה לִשְׁתּוֹת (מים) übertränken.

Опáивать, Опаять פ״י דַּבֵּק בִּבְדִיל סָבִיב umlöthen.

Опáла נ׳ אֵיבַת—,זַעַף מֶלֶךְ וְשָׂרִים Ungnade.

Опалённый ת׳ אֻכַּל מֵאֵשׁ ;שָׁדוּף ,נִחַר versengt.

Опáлъ ז׳ לֶשֶׁם ,אֶבֶן־חֵן Schillerstein.

Опáлывать см. Выпáлывать.

Опáлый ת׳ 1) נוֹפֵל abgefallen. 2) רָזֶה ,דַּל hager.

Óпаль נ׳ סָפִיחַ ,פֶּרֶט־פְּרִי ;עָלֶה נוֹפֵל Abfall.

Опáльный ת׳ נִדָּח—,נִרְדָּף מִזַּעַם מֶלֶךְ וְשָׂרִים verbannt.

Опаля́ть, Опáлить פ״י לַהֵט ,שָׂדוֹף ,שָׁזוֹף abbrennen. -ся פ״ח הִתָּר ,הִצַּת ,לָהֵט sich entzünden.

Опáмятываться, -товаться см. Опóмниваться.

Опáра נ׳ מַחְמֶצֶת־שְׁמָרִים ,מִשְׁאֶרֶת Sauerteig.

Опáривать, Опáрить פ״י 1) שָׁטוֹף בִּרְתָחִים ,*מָלוֹג abbrühen. 2) הוֹצֵא חֹם בֵּית־רַחְצָה abdämpfen. -ся 1) נפעל שָׁטוֹף בִּרְתָחִים abgebrüht werden. 2) הִכָּוֵה בִּרְתָחִים sich verbrühen.

Опáрникъ ז׳ סִיר מַחְמֶצֶת ,עֲרִיסָה ,מִשְׁאֶרֶת Teigmulde.

Опарши́вѣлый ת׳ מֻכֵּה יַלֶּפֶת ,נְגוּעַ חֶרֶס grindig.

Опарши́вѣть см. Парши́вѣть.

Опáрывать פ״י הַתֵּר הַתְפָּר סָבִיב auftrennen.

Опасáться פ״ח דָּאוֹג ,יָרֹא ,פָּחוֹד ,יָגוֹר ,גּוּר befürchten.

Опасéніе ס׳ דְּאָגָה ,פַּחַד ,יִרְאָה ,מָגוֹר Befürchtung.

Опáсливость נ׳ דְּאָגָה ,מִשְׁמֶרֶת נַפְשׁוֹ ,הִזָּהֵר Vorsicht.

Опáсливый ת׳ נִזְהָר ,נִשְׁמָר ,מְפַחֵד תָּמִיד ,חָרֵד behutsam.

Опáсность נ׳ מָגוֹר ,מוֹקֵשׁ ,חַת ,חִתִּית ,חַתְחַת ,*סַכָּנָה Gefahr.

Опáсный ת׳ מָלֵא חַתְחַתִּים ,נוֹרָא gefährlich. Опáсная грáмота תְּעוּדַת מִבְטַחִים.

Опáсть см. Опадáть.

Опахáло ס׳ см. Вѣеръ.

Опахáльщикъ ז׳ מוֹכֵר רְעָלוֹת Fächer macher.

Опáхивать, Опахáть פ״י חָרוֹשׁ סָבִיב כָּל־ umackern. -ся נפ׳ הֵחָרֵשׁ סָבִיב umgeackert werden.

Опáхивать, Опахнýть פ״י הַשֵּׁב ,הָפֵחַ וְגָרֵשׁ abstäuben.

Опáшка נ׳: Надѣ́ть на опáшку הַעֲטֵה (בגד) עַל־ שִׁכְמוֹ ,עָטֹה עַל־כְּתֵפָיו um die Schulter hängend tragen.

Опая́ть см. Опáивать.

Опéка נ׳ מִשְׁמֶרֶת לְרָאשֵׁי־ ,מָגֵן בְּעַד־ ,מַחְסֶה ,חָסוּת Vormundschaft. Онъ подъ его опéкою הוּא חוֹסֶה בְּצֵל יָדוֹ.

Опекýнство ס׳ см. Опéка. -нскій ת׳.

Опекýнствовать (-ствую) פ״ע שָׁמוֹר ,הָגֵן בְּעַד־ הָיֹה מָגֵן לְ־ ,מִשְׁמֶרֶת־ Vormund sein.

Опекýнъ ז׳ מָגֵן בְּעַד־ ,אִישׁ ;נוֹטֵר ,אֲבִי־יְתוֹמִים *אַפּוֹטְרֹפּוֹס Vormund. Опекýнша נ׳. -кýнскій ת׳.

Опёнокъ (-нка) ז׳ *מִין פִּטְרִיּוֹת Birkenschwamm.

Опеплéніе ס׳ מִשְׂרָף לָאֵפֶר Veraschung.

Опепели́ть פ״י שָׂרוֹף לָאֵפֶר in Asche verwandeln.

Óпера נ׳ חִזָּיוֹן בְּקוֹל שָׁרִים וְנוֹגְנִים Singspiel. -рный ת׳.

Оперáторъ ז׳ אָמָן בְּנִתּוּחַ ,רוֹפֵא מְחַבֵּשׁ ,חוֹבֵשׁ Operateur. -торскій ת׳.

Оперáція נ׳ רְפֻאַת־תְּעָלָה ,נִתּוּחַ לְמַרְפֵּא Operation.

Оперéживать, -реди́ть פ״י עָבוֹר לִפְנֵי־ ,הַעֲבֵר ,הַקְדֵּם zuvorkommen.

Оперённый ת׳ עוֹטֶה נוֹצָה befidert.

Оперéть, -ся см. Опирáть, -ся.

Óперный ת׳ см. Óпера.

Оперя́ться, -ри́ться פ״ח 1) עָטֹה נוֹצָה Federn bekommen. 2) הַעֲלֵה אֵבֶר ;עָשׁוֹר ,הִתְעוֹדֵד מֵחֶסֶר וָעֹנִי הַחֲלֵף כֹּחַ sich wieder erholen.

Опеча́ливать, Опеча́лить פ״י הָאְדַב ,הוֹגָה ,הָעֲצֵב betrüben. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב sich betrüben.

Опеча́тка נ׳ ,מִשְׁגֵּה הַדְּפוּס —שְׁגִיאַת Druckfehler.

Опеча́тывать, -ча́тать פ״י חָתוֹם בְּצָרוֹר versiegeln. -ся 1) נפ׳ הֶחָתֵם בִּצְרוֹר versiegelt werden. 2) פ״ח עֲשֹׂה מִשְׁגֶּה ,שְׁגֹה בִדְּפוּס sich verdrucken.

Опе́чекъ (-чка) ז׳ מַסַּד־תַּנּוּר Ofenfundament.

Опе́чина נ׳ מִשְׁרְפוֹת טִיט— ,חֹמֶר מִתַּנּוּר יָשָׁן alter Ofenlehm. [alter Ofenthon.

Опе́чище, Опе́чье ס׳ שְׂרִידֵי־תַנּוּר ;מְקוֹם תַּנּוּר הָרוּסָה

Опива́ло, -ва́льщикъ ז׳ סוֹבֵא יַיִן זָרִים Schmarotzer.

Опива́ть, Опи́ть פ״י סָבֹא יַיִן זָרִים auf fremde Kosten trinken. -ся פ״ח סָבֹא עַד־לָחֳלִי ,שַׁכֵּר לְשַׁחַת sich betrinken.

Опи́вки נ״ר (בכוס) יֶתֶר הַשְּׁתִי Neige.

Опи́ливать, -ли́ть פ״י 1) גָּזוֹר בְּמַשּׂוֹר סָבִיב besägen. 2) הַחֲלֵק בְּמִגְרָה abfeilen.

Опи́лки (-локъ) ז״ר מַפַּל־הַמַּשּׂוֹר וְהַמְּגֵרָה —פֵּרֶט Feil- und Sägespäne.

Опира́ть פ״י תָּמוֹךְ ,סָמוֹךְ aufstützen. -ся פ״ח הִסָּמֵךְ ,הִתְרַפֵּק עַל ,הִשָּׁעֵן ,הִתָּמֵךְ sich stützen.

Описа́ніе ס׳ תַּבְנִית ;פָּרָשָׁה ,רָשׁוּם ,פְּקוּדֵי־דָבָר בִּכְתָב Beschreibung.

Описа́тель ז׳ מְחַקֶּה ;מְתָאֵר בִּכְתָב Beschreiber.

Описа́тельный ת׳ מְבָאֵר ,מְפָרֵשׁ beschreibend.

Опи́ска נ׳ שְׁגָגָה —שְׁגִיאָה— ,מִשְׁגֶּה בִכְתָב Schreibfehler.

Опи́сывать, Описа́ть פ״י 1) חַקֵּה ,תָּאֵר בִּכְתָב beschreiben. 2) כָּתוֹב בְּסֵפֶר ,הָבֵא בִּפְקוּדִים לְמִשְׁמֶרֶת gerichtlich aufnehmen. -ся פ״ח שְׁגֹה בִכְתָב וְזִכָּרוֹן sich beim Schreiben versehen.

О́пись נ׳ 1) פְּקוּדֵי־ ,פָּרָשַׁת דְּבָרִים בִּכְתָב Verzeichniß. 2) נְכָסִים לָשׂוּם עֲלֵיהֶם מִשְׁמָר Confiscation. [Opium.

О́пій, О́піумъ ז׳ רֹאשׁ ,מֵי־רוֹשׁ *אַפְיוֹן (ירושלמי ע״ז פ״ב)

Опла́вки ז״ר בְּדִילִי— ,שְׂרִידֵי־דָבָר נִתָּךְ Bodensatz beim Schmelzen. [Schmelzen reinigen. -ся נפ׳

Опла́вливать, Опла́вить פ״י צָרוֹף וְזַקֵּק durch

Опла́кивать, Опла́кать פ״י סָפוֹד עַל ,בָּכֹה לְ beweinen. -ся נפ׳ הִסָּפֵד beweint werden. [men.

Опламене́ть פ״ע הָאָחֵז מִלַּהֲבֵי־אֵשׁ סָבִיב entflam=

Опла́та נ׳ שִׁלּוּם ,שִׁלּוּמִים ,שַׁלּוּמַת־נִשְׁיוֹ Bezahlung.

Оплати́ть см. Опла́чивать.

Опла́тный ת׳ נָקֵל לְשַׁלֵּם bezahlbar.

Опла́чивать, Оплати́ть פ״י הָשֵׁב חוֹב ,שַׁלֵּם נִשְׁיוֹ bezahlen. -ся 1) נפ׳ שֻׁלַּם bezahlt werden. 2) פ״ח הָשֵׁב כֶּסֶף מְחִירוֹ die Kosten decken. Садъ не опла́чивается הַגַּן לֹא־יִתֵּן פְּרִי מְחִירוֹ.

Оплёвывать, -лева́ть פ״י רָקֹק ,יָרוֹק עַל ,הַשְׁלֵךְ רֹק ;הִתְגָּאֵל בְּרֻקּוֹ ,תָּעֵב ,שַׁקֵּץ ,הַבְזֵה bespeien. -ся פ״ח sich bespeien.

Оплёскивать, -ска́ть פ״י הַזֵּה עַל bespritzen.

Опле́сть см. Оплета́ть. [=rin.

Оплёта, -та́ла ז״נ נוֹכֵל ,נַעֲוֵה־לֵב ,נִפְתָּל Betrüger,

Оплета́ть, Опле́сть פ״י 1) עֲבֹת סָבִיב umflechten. 2) (הס׳) הַצְמֵד מִרְמָה ,חַבֵּל אָוֶן betrügen. 3) (הס׳) עַלֵּעַ ,אָכוֹל בְּכָל־פֶּה verschlingen.

Оплеу́ха, -у́шина נ׳ מַכַּת־לֶחִי Ohrfeige.

Оплеу́шить פ״י הַכֵּה לֶחִי ohrfeigen. [stück.

Опле́чникъ ז׳, Опле́чье ס׳ כִּתְפוֹת אֵפוֹד Schulter=

Оплодотворе́ніе ס׳ הַצְמִיחַ ,הַזְרִיעַ Befruchtung.

Оплодотвори́тельный ת׳ מוֹלִיד ,מַזְרִיעַ befruchtend. [befruchten.

Оплодотворя́ть, -ри́ть פ״י עַבֵּר ;הוֹלֵד ,הַצְמֵחַ ,הַזְרֵעַ

Опло́тъ ז׳ 1) חוֹמָה ,מְשֻׂכָה ,מָסָךְ Schutzmauer. 2) מַחְסֶה, מָגֵן Schutz.

Оплоша́лость см. Оплошность. [nachlässig.

Оплоша́лый ת׳ מְאַחֵר מוֹעֵד ,מִתְרַפֶּה בִּמְלַאכְתּוֹ

Оплоша́ть см. Плоша́ть. [Nachlässigkeit.

Опло́шливость, Опло́шность נ׳ כִּבְדוּת ,שִׁפְלוּת יָדַיִם

Опло́шный см. Оплоша́лый.

Оплыва́ть, Оплы́ть פ״י 1) שׁוּט בָּאֳנִיָּה סָבִיב umschiffen. 2) הַמַּיִם ,הַמֵּק fließen. О. жиромъ שָׁמוֹן ,טָפוֹשׁ ,עָשׁוֹת.

Оплы́вчивый ת׳ מוּגָר ,נָמֵס ,נָמֵק fließend.

Оплѣсневѣлый ת׳ עָבֵשׁ ,נִקֹּד beschimmelt.

Оплѣсневѣть см. Плѣсневѣть.

Оплѣшивѣлый ת׳ מְקֻרָּח kahl geworden.

Оплѣшивѣть פ״ע הָקְרַח kahl werden.

Пога́нивать, -га́нить פ״י טַמֵּא ,גָּאֵל ,שַׁקֵּץ verunreinigen. -ся 1) נפ׳ שֻׁקַּץ ,הֻחַל verunreinigt werden. 2) פ״ח הִתְגָּאֵל ,הִטַּמֵּא sich verunreinigen.

Оподе́льдокъ ז׳ מִין בְּלִיל סַמִּים לְמַרְפֵּא Gichtsalbe.

Опо́дливать, Опо́длить פ״י חַלֵּל גָּאוֹן— ,נַבֵּל כְּבוֹדֵי erniedrigen. -ся פ״ח נַבֵּל כְּבוֹדוֹ ,חַלֵּל־שְׁמוֹ gemein werden.

Опо́екъ (опо́йка) ז׳ עוֹר עֵגֶל Kalbfell.

Опое́ніе ס׳ (מֵי־רוֹשׁ) הַשְׁקוֹת Vergiftung.

Опозда́лый ת׳ מְאַחֵר לָבוֹא ,מַעֲבִיר הַמּוֹעֵד verspätet.

Опозда́ніе см. Опа́здываніе.

Опозда́ть см. Опа́здывать.

Опознавáть, -знáть פ״י הַכֵּר אוֹתוֹת־ erkennen. -ся פ״ח בַּקֵּשׁ (תּוֹר) לָדַעַת sich bekannt machen.

Опозóривать, -зóрить פ״י נַבֵּל, נָאֵץ, חַלֵּל beschimpfen. -ся פ״ח חַלֵּל שְׁמוֹ, נַבֵּל כְּבוֹדוֹ, הֵחֵל sich beschimpfen.

Опóйковый ת׳ מֵעוֹר עֵגֶל von Kalbfell.

Ополáскивать, Ополоскáть פ״י שָׁטוֹף, הָדֵחַ abspülen. -ся נפ׳ הוּדַח, שָׁטוֹף sich abspülen.

Ополóвникъ ז׳ כַּף לְמַשְׁאָב Schöpflöffel.

Ополóвня נ׳ גֹּרֶן לַמֹּץ Kleienkammer.

Ополоскáть см. Ополáскивать.

Ополóть см. Опáлывать.

Ополчáть,-чи́ть פ״י עָרוֹךְ לַצָּבָא, הַצְבֵּא bewaffnen. -ся פ״ח הִתְאַזֵּר לַמִּלְחָמָה, בּוֹא עַל־הַפְּקוּדִים לַצָּבָא sich rüsten. [Landwehrmann.

Ополчéнецъ (-нца) ז׳ הַבָּא עַל־הַפְּקוּדִים לַצָּבָא

Ополчéніе ס׳ מַחֲנֶרֶת כְּלֵי־מִלְחָמָה, צָבָא Rüstung.

Опомёлокъ ז׳ (מרוב עבודה) יְעֵה־תַנּוּר נִשְׁחָת Ofenwisch.

Опомéлье ס׳ יְעָה, עֵץ יַד־הַמְּנַקִּית לַתַּנּוּר Stiel zum Ofenwisch.

Опóмниваться, Опóмниться פ״ח הִתְעוֹדֵד מִתִּמָּהוֹן לִבּוֹ zur Besinnung kommen.

Опóра נ׳ 1) מִשְׁעָן, מַשְׁעֵנָה, מִסְעָד Stütze. 2) מִשְׂגָּב, מַחֲסֶה, עֵזֶר Beistand.

Опорáжнивать, Опорóзнить פ״י בָּקוֹק, עָרֵה, פַּנֵּה, הָרֵק ausleeren. -ся נפ׳ הִתְעָרֵה, הוּרַק sich a.

Опóрный ת׳ (לְמִסְעָד) עָשׂוּי לְמִשְׁעָן Stütz=.

Опорóть см. Опáрывать.

Опорóчивать, -рóчить פ״י 1) הוֹכֵחַ, אַלֵּף מוּם אִישׁ עַל־פָּנָיו tadeln. 2) נָאֵץ, נַבֵּל, חַלֵּל entehren. -ся נפ׳ חֻלּוֹל, הֵחַל entehrt werden.

Опóръ ז׳ см. Опóра. Во весь опóръ שׁוֹטֵף בִּמְרוּצָתוֹ im vollen Galopp. [lieb.

Опосты́лый, -тылѣ́лый ת׳ מְגֹאָל, נִתְעָב, נִבְזֶה un=

Опосты́лѣть פ״ע הָיֹה לְזָרָא (לְגַעַל נֶפֶשׁ) überdrüßig werden.

Опохмеля́ть, -ли́ть פ״י הַשְׁקֵה לְמֵקִיץ מִיֵּינוֹ nach dem Rausche erfrischen. -ся פ״ח הָקֵץ מִיֵּינוֹ sich nach dem Rausche erfrischen. [mach.

Опочивáльня נ׳ (הַמִּשְׁכָּב) חֲדַר־הַמִּטּוֹת Schlafge=

Опочивáть, -чи́ть פ״ע נָתוֹן שְׁנָת לְעֵינָיו, נוּחַ schlafen, ruhen.

Опоя́ска, -я́сочка נ׳ חֲגוֹר, מַחֲגֹרֶת Gurt.

Опоя́сывать, -я́сать פ״י אַזֵּר, חָגוֹר umgürten. -ся פ״ח חָגוֹר מָתְנָיו, שַׁנֵּס—, אָזוֹר חֲלָצָיו sich umg.

Опоясь см. Опоя́ска.

Опрáва נ׳ מִסְגֶּרֶת, אֲפֻדָּה; מִלֻּאת, מִשְׁבֶּצֶת Einfassung.

Оправдáніе ס׳ מְצוֹא אִישׁ, תּוֹכַחַת־צֶדֶק, הַצְדִּיק צַדִּיק בְּמִשְׁפָּטוֹ Rechtfertigung.

Оправдáтель ז׳ מַצְדִּיק, מוֹכִיחַ צִדְקַת אִישׁ Rechtfertiger. -льница נ׳.

Оправдáтельный ת׳ מַצְדִּיק rechtfertigend.

Опрáвдывать, Оправдáть פ״י 1) הוֹכֵחַ, הַצְדֵּק, הַכֵּר—צִדְקַת־ rechtfertigen. 2) מַלֵּא, קַיֵּם, הָקֵם in Erfüllung bringen. -ся נפ׳ 1) הוּקַם, קוּם, הֵאָמֵן, הִצָּדֵק sich bewähren. Моя́ надéжда не оправдáлась (נִשְׁאֲרָה מָעַל) תִּקְוָתִי לֹא־קָמָה. 2) פ״ח הוֹכֵחַ, הִצְטַדֵּק צִדְקוֹ sich rechtfertigen.

Оправля́ть, Опрáвить פ״י 1) הֵיטֵב, עָשֹׂה סְדָרִים, תַּקֵּן zurecht machen. 2) הַצְדֵּק, הַכֵּר צִדְקַת— rechtfertigen. 3) שַׁבֵּץ, מַלֵּא, הַרְבֵּץ בְּ־ einfassen. -ся נפ׳ 1) שֻׁבּוֹץ בְּ־, הֻרְבֵּץ— eingefaßt werden. 2) פ״ח הֵרָפֵא הִתְעוֹדֵד, חָזוֹק, חָיֹה מֵחָלְיוֹ sich erholen.

Оправнóй ת׳ מְשֻׁבָּץ eingefaßt.

Опрáвочный ת׳ אֲשֶׁר לִמְלֶאכֶת־תַּשְׁבֵּץ Einfassungs=.

Опрáвщикъ ז׳ מְשַׁבֵּץ, (אבנים) מַרְבִּיץ Einfasser.

Опрáстывать, Опростáть פ״י בָּקוֹק, עָרֵה, פַּנֵּה; חַלֵּץ, מַלֵּט ausleeren; frei machen. -ся נפ׳ 1) פֻּנֵּה, הָמֵשׁ צַוָּארוֹ מִן־, הֵחָלֵץ frei werden. [fragen.

Опрáшивать, Опроси́ть פ״י שָׁאוֹל, דָּרוֹשׁ, חָקוֹר aus=

Опредѣлéніе ס׳ 1) יְעֹד, תְּעוּדָה Bestimmung. 2) פְּקוּדָה, מִשְׁפָּט חָרוּץ Urtheil.

Опредѣлённость נ׳ אֱמוּנָה, נְכוֹנָה Bestimmtheit.

Опредѣлённый ת׳ נוֹעָד, נֶאֱמָן, נָכוֹן bestimmt.

Опредѣля́ть, -ли́ть פ״י 1) עָרוֹךְ דָּבָר עַל־, הָכֵן, יָעוֹד, הַעֲמֵד, הַפְקֵד, כַּנּוֹ bestimmen. 2) חָרוֹץ, הוֹצֵא מִשְׁפָּט, מָנֹה לְ־, גָּזוֹר beschließen. 3) *הַגְבֵּל, פָּרֵשׁ, בָּאֵר erklären. -ся נפעל 1) הִוָּעֵד לְ־, הִכּוֹן, הִתְעַתֵּד bestimmt werden. 2) הִפָּקֵד לְ־, הִמָּנֵה בֵּין, כָּתוֹב יָדוֹ לְ־ in Dienst treten.

Опри́чина, Опри́чинина נ׳ צְבָא־הַמִּשְׁמַעַת (למלך יוָן הערי״ץ) Leibwache. [wächter.

Опри́чникъ ז׳ אִישׁ מִצְּבָא מִשְׁמַעַת־הַמֶּלֶךְ Leib=

Опри́чь ת״פ מִבַּלְעֲדֵי, זוּלָתִי, מִלְּבַד, חוּץ מִ־ außer.

Опровергáніе ס׳ הַפֵּךְ—, תּוֹכַחַת, שִׂים לְאַל מִלָּה, דִּבְרֵי—, הָרֶס Widerlegung.

Опровергáтель ז׳ הוֹרֵס—, הוֹפֵךְ לְאַל דִּבְרֵי־, מוֹכִיחַ כַּחַשׁ— Widerleger.

Опровергáтельный ת׳ הוֹרֵס—, הַשָּׂם לְאַל דִּבְרֵי, מוֹכִיחַ כַּחַשׁ— widerlegend.

Опровергáть, -вéргнуть פ״י הָרוֹס, הָפוֹךְ, שׂוּם לְאַל־,

שׁ כַּחֵשׁ הוֹכֵחַ widerlegen. -ся פּ״נ.
Опроверже́ніе см. Опроверга́ніе.
Опроки́дывать, -ки́нуть פּ״י הָפוֹךְ עַל פִּיהוּ, הָרוֹס,
נָפוֹל, הֵהָרֵס, הֵהָפֵךְ פּ״ח umstürzen. -ся הַכְשֵׁל; הִפָּל
הָכָשֵׁל umgestürzt werden.
Опроме́тчиво ת״פ בְּחִפָּזוֹן; מִבְּלִי־שִׂים לֵב übereilt.
Опроме́тчивость נ׳ חִפָּזוֹן, פַּחַז, פַּחֲזוּת, דֶּרֶךְ
נִמְהָרִים Uebereilung.
Опроме́тчивый ת׳ פּוֹחֵז, נִמְהָר, נִמְהַר־לֵב übereilt.
Опроме́тываться, -метну́ться פּ״ח הַחֲטֵא הַמַּטָּרָה
fehl werfen.
О́прометью ת״פ נִדְהָף, מְבֹהָל, בְּחִפָּזוֹן, בְּהֵחָפְזוֹ in
Опроси́ть см. Опра́шивать. [größter Eile.
Опроста́ть см. Опра́стывать.
Опростоволо́шивать, -волоси́ть פּ״י גַּלֵּה צַמַּת־
אִשָּׁה, חָשׂוֹף שְׂעַר־ die Kopfbedeckung abreißen (einer
Frau). -ся פּ״ח 1) גַּלֵּה שְׂעַר רֹאשׁוֹ sich den Kopf ent-
blößen. 2) הִסָּכֵל (הִכָּשֵׁל) בְּמַעֲשֶׂה einen dummen
Streich machen.
Опро́счикъ ז׳ דּוֹרֵשׁ, שׁוֹאֵל, מְבַקֵּר Ausfrager. -счи-
Опро́съ ז׳ דְּרִישָׁה, בִּקֹּרֶת Verhör. [ца נ׳.
Опроти́вѣть פּ״ע זָהֵם אֶת־, הָיֹה לְזָרָא לְ־, הָיֹה לְגֹעַל־
נֶפֶשׁ anekeln. [vereinfachen.
Опроща́ть, Опрости́ть פּ״י יַשֵּׁר הֲדוּרִים, הַיְשֵׁר; הָקֵל
Опры́скивать, -скать,-снуть פּ״י זָרוֹק, הַזֵּה־עַל־,
הָנֵף־, נוֹף bespritzen. -ся פּ״ח הִמָּלֵא אֶגְלֵי־ sich b.
Опрѣва́ть, Опрѣ́ть פּ״ע הִמַּק מִזֵּעָה, הִשָּׁחֵת— durch
Nässe beschädigt werden.
Опрѣ́лина נ׳ נָמֵק מָקוֹם, מַק durch Schweiß beschä-
Опрѣ́лый ת׳ נָמֵק מִזֵּעָה angeschwitzt. [digte Stelle.
Опрѣсно́къ ז׳ לֶחֶם בְּטֶרֶם יֶחֱמָץ, מַצָּה ungesäuertes
Brot. -но́чный ת׳. [bleibsel beim Spinnen.
Опря́дки ז״ר מוֹתַר הַמַּטְוֶה; עוֹדֵף עַל־הַמַּטְוֶה Nach-
Опря́сть פּ״י טָוֹה כָּלִיל anspinnen.
Опря́тливость נ׳ אַהֲבַת נִקָּיוֹן Reinlichkeit.
Опря́тливый ת׳ (טָהֳרָה) אוֹהֵב נִקָּיוֹן reinlich.
Опря́тность נ׳ נִקָּיוֹן, טָהֳרָה, בֹּר Sauberkeit.
Опря́тный ת׳ נָקִי, טָהוֹר, בַּר reinlich.
О́птика נ׳ תּוֹרַת־חֻקֵּי־הָאוֹר וְהָרְאוּת Sehekunde.
О́птикъ ז׳ מֵבִין בְּחֻקֵּי־הָאוֹר וְהָרְאוּת Brillenschleifer.
Опти́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְחֻקֵּי־הָאוֹר וְהָרְאוּת sehkünstig.
Оптъ ז׳ מֶכֶר כְּלָלִי, מִמְכַּר שְׁלוֹמִים Großhandel. -тово́й ת׳.
Опуска́ніе ס׳ 1) הוֹרִיד, הַשְׁפִּיל das Herunterlassen.
2) נַמֵּשׁ, עַדֵּר, הַפִּיל das Auslassen.
Опуска́ть, -сти́ть פּ״י 1) (מַטָּה) הוֹרֵד — הַנֵּחַ sen-
ken. 2) הַפֵּל, עַדֵּר, עֲזוֹב, נָטוֹשׁ, הַעֲבֵר auslassen. Не
опусти́ ни сло́ва אַל־תַּפֵּל דָּבָר. Опусти́лъ вре́мя
הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד. 3) הַרְפֵּה, רַפֵּה loslassen. О. стру́ны
רַפֵּה מֵיתְרֵי כִנּוֹר. Опусти́ ру́ку свою הֶרֶף יָדְךָ. -ся
פּ״ח 1) יָרוֹד; הוּרֵד, הֻנַּח sinken. 2) רָפֹה, הִנָּטֵשׁ
schwach werden. Ру́ки у него́ опусти́лись רָפוּ יָדָיו.
Опусти́лись ве́рви твои́ נִטְּשׁוּ חֲבָלָיִךְ. Онъ со-
всѣ́мъ опусти́лся (רָפְתָה רוּחוֹ) מְאֹד נָפְלוּ פָנָיו.
Опускно́й ת׳ מוֹרָד, מַעֲשֶׂה מוֹרָד zum Herunterlassen
О́пускъ ז׳ מָסָךְ מוֹרָד das Herabsenkende. [eingerichtet.
Опустоша́ть, -ши́ть פּ״י הַחֲרֵב, הַשֵּׁם, שׂוּם לְחָרְבָּה
(לִשְׁמָמָה) verwüsten. -ся נפ׳ הֶחֱרֵב, הֻשַּׁם, הִשֵּׁם ver-
wüstet werden. [מְשׁוֹאָה, מְבוּקָה] Verwüstung.
Опустоше́ніе ס׳ חֹרֶב, חָרְבָּה, שַׁמָּה, מְשַׁמָּה, שְׁמָמָה,
Опустоши́тель ז׳ מַחֲרִיב, מְהָרֵס, שׁוֹדֵד Verwüster.
Опустоши́тельный ת׳ מַחֲרִיב, הַשָּׂם שַׁמּוֹת ver-
wüstend. [wüste werden.
Опустѣва́ть, -тѣ́ть פּ״ע הָחֳרַב, שָׁמוֹם, הִשֵּׁם, הִבּוֹק
Опустѣ́лый ת׳ שָׁמֵם, מָחֳרָב verwüstet.
Опустѣ́ніе ס׳ שְׁמָמָה, עֲזוּבָה Entvölkerung.
Опу́тывать, Опу́тать פּ״י לְ־ יָקוֹשׁ, לָכוֹד umstricken.
-ся פּ״ח סְבוֹךְ, הִוָּקֵשׁ, הִלָּכֵד, הֵאָחֵז umstrickt werden.
Опуха́ть. Опу́хнуть פּ״ע צָבֹה aufschwellen.
Опу́хлый ת׳ צָבֶה geschwollen.
О́пухоль נ׳ צָבוּת, שְׂאֵת, עֹפֶל Geschwulst.
Опуша́ть, Опуши́ть פּ״י סָבִיב צַמֶּרֶת־שֵׂעָר תַּפֵּר ver-
brämen. -ся פּ״ח צַמֶּרֶת־נוֹצָה עָטֹה (אפרות) mit
Daunen bedeckt werden.
Опу́шка, О́пушь נ׳ 1) צַמֶּרֶת־שֵׂעָר, —שֹׁבֶל, —שׁוּלֵי
Verbrämung. 2) צַמֶּרֶת יַעַר — יְעָרוֹת, חֹרֶשׁ בִּקְצֵה
סְבַךְ, שִׂיחַ Saum des Waldes.
Опуща́ть см. Опуска́ть.
Опуще́ніе см. Опуска́ніе.
Опу́щенный ת׳ 1) מוּרָד, נָטוּי, מֻטֶּה gesenkt. 2) עָזוּב,
נָטוּשׁ; נִגְרָע, נִפְקָד, נֶעְדָּר ausgelassen. [heit.
О́пытность נ׳ מַסָּה, מַדָּע, תּוּשִׁיָּה, נִסָּיוֹן* Erfahren-
О́пытный ת׳ נִסָּה, יוֹדֵעַ, חֲכַם־לֵב, לָמוּד, מְלֻמָּד; מָהִיר
О́пытъ ז׳ מַסָּה, מִבְחָן, נִסָּיוֹן* Erfahrung. [erfahren.
Опьянѣ́лый ת׳ הֲלוּם יַיִן, שִׁכּוֹר, שָׁכוּר berauscht.
Опьянѣ́ть פּ״ע תָּעֹה מִיַּיִן וְשֵׁכָר, שָׁכוֹר berauscht werden.
Опѣши́ть פּ״ע 1) סוּס מֵאֵין רַגְלִי (רֹכֵב) הִשָּׁאֵר zu Fuß
gehen (aus Mangel eines Pferdes). 2) (הס׳) הִכָּנַע,
הָמוֹג, הַשְׁפֵּל גַּאֲוָתוֹ bange werden.
Опя́ть ת״פ עוֹד, שֵׁנִית wieder. О. посла́лъ שֵׁנִית שָׁלַח,
Ора́ва см. Ара́ва. [יָסַף—, שָׁב וַיִּשְׁלַח.

Opáкулъ ז' נְבוּאָה, חָזוֹן; מִקְסָם Götterspruch.
Opáло ס' אֵת, מַחֲרֶשֶׁת Pflugschar.
Opáльный ת' אֲשֶׁר יֵחָרֵשׁ (שדה) Pflug=.
Орангутáнгъ ז' מִין קוֹף, דְּמוּר, *בַּר־נַשׁ; *אַדְנֵי־שָׂדֶה, (איוב ה, כג בְּנֵי שָׂדֶה=) אַבְנֵי־שָׂדֶה ר' (כלאים ח, ה) Waldmensch.
Оранжерéя נ' גַּנַּת־בִּיתָן, גַּן־הַחֹרֶף Treibhaus, Orangerie.
Opáніе ת' חָרִישׁ das Ackern.
Ópaнь, Ópaнина נ' נִיר, שְׂדֵה־זֶרַע Ackerfeld.
Opáньe ס' צְוָחָה, זְעָקָה, קוֹל הָמוֹן das Schreien.
Opáтай, Opáтeль ז' אִכָּר, חוֹרֵשׁ, יוֹגֵב Ackermann.
Opaтópiя נ' 1) חֻקּוֹת הַמְּלִיצָה, תּוֹרַת הַדִּבֵּר Redekunst. 2) שִׁיר הַלֵּל לַיָי, זִמְרַת יָהּ kirchliches Singstück.
Opáтopcкiй ת' בִּלְשׁוֹן חֲכָמִים, בְּמָשָׁל וּמְלִיצָה rednerisch.
Opáтopъ ז' אִישׁ שְׂפָתַיִם, נֶאֱמָן, נוֹאֵם, מֵלִיץ Redner.
Opáть (орю́, óрешь) פ"י (שדה) חָרוֹשׁ, פַּלֵּחַ ackern.
Opáть (ору́, орёшь) פ"ע צָרוֹחַ, צָעוֹק schreien.
Opби́та נ' (סביב לשמש) מְסִלַּת־כֹּכָב Planetenbahn.
Opганизáція נ' מַעֲרָכָה, מִבְנֶה, תַּבְנִית, תְּכוּנָה, תָּכְנִית Einrichtung. [—תַּבְנִית Gliederbau.
Opгани́змъ ז' מִבְנֵה־הַגֵּו, —מַעֲרֶכֶת, תַּבְנִית הַגְּוִיָּה,
Opгани́стъ ז' מְנַגֵּן בִּכְלֵי־שִׁירוֹת הֵיכָל Orgelspieler.
Opгани́ческiй ת' בַּעַל־כְּלָיוֹת (כמו חי וצומח) organisch.
Opгáнка נ' מָסָךְ לְשַׁעֲרֵי־הַמְּצָד, סוֹכֵךְ Fallgatter.
Opгáнъ ז' כְּלִי־שִׁירוֹת הֵיכָל Orgel. -гáнный ת'.
Ópганъ ז' כְּלִי אַחַד חוּשֵׁי־הַחַי (אזן, עין ודומיהם) Organ, Werkzeug.
Opдá נ' אֹרְחַת רוֹעִים; קְהַל בְּנֵי־קֵדָר Horde.
Ópденъ ז' אוֹת כָּבוֹד; דֶּגֶל שָׂרֵי־הַנִּצָּבִים Orden.
Ópдepъ ז' צַו, פִּקּוּד, עֵדוּת Befehl.
Opдинáрецъ (-рцá) ז' (מבני צבא) אִישׁ עִתִּי Ordonanz.
Opёлъ (орлá) ז' נֶשֶׁר Adler. O. рыбный, O. морской עָזְנִיָּה, *אַנָּא Fischaar. [נִפְרָד Sonderling.
Opигинáлъ ז' 1) עֶצֶם הַכְּתָב, —*גּוּף Urschrift. 2) זָר,
Opигинáльно ת"פ מוּזָר, בְּדֶרֶךְ זָר eigenthümlich.
Оригинальность נ', -льный ת' см. Своеобрáзность, Своеобрáзный.
Opióнъ ז' כְּסִיל, אַחַד כְּסִילֵי־הַשָּׁמַיִם Orion.
Opкecтpoвáть (-стру́ю) פ"י עָרוֹךְ שִׁיר לְחֶבֶר־נוֹגְנִים [orchestriren.
Opкéстръ ז' חֶבֶר־נוֹגְנִים Orchester.
Opлёнокъ (-нка) ז' בֶּן־נֶשֶׁר, גּוֹזָל junger Adler.
Ópликъ ז' נֶשֶׁר קָטוֹן, גּוֹזָל kleiner Adler.
Opли́ный ת' נֶשֶׁר—, נְשָׁרִים — Adler=.
Opли́ть פ"י הַתְוֵה תָו נֶשֶׁר mit dem Reichsadler stempeln.
Opли́ца נ' נֶשֶׁר נְקֵבָה Adlerweibchen.

Ópлiй см. Орли́ный.
Opля́къ ז' מִין דַּיָּה Alpengeier. [(ein Spiel).
Opля́нка נ' צְחוֹק טַלְטֵלַת אֲגוֹרָה Schrift oder Adler
Opнитолóгiя נ' חֻקּוֹת עוֹף הַשָּׁמַיִם לְמִינָם Vögelkunde.
Opoбѣлый ת' נִכְאֶה, נָמוֹג, מוֹרֶךְ לֵב verzagt.
Opoбѣть פ"ע הִכָּאֵה מִפַּחַד, הִמּוֹג מִמֹּרֶךְ verzagen.
Opoшáть, Opocи́ть פ"י רַוֵּה, הַשְׁקֵה, מוֹגֵג בִּרְבִיבִים befeuchten. [rung.
Opoшéнie ס' הַשְׁקוֹת אֶרֶץ, —הַרְוֹת, —זַרְזִיף Bewässe=
Opoшённый ת' רָוֶה, מֻשְׁקֶה מַיִם, רָטוֹב bewässert.
Opyдeнѣлый ת' (למתכת) מוּצָק (עפר) vererzt.
Opyдeнѣть פ"ע הוּצַק לְעַפְרוֹת מַתֶּכֶת vererzen.
Opýдie ס' 1) כְּלִי לְמַעֲשֵׂהוּ Werkzeug. 2) קְנֵה־רַעַם Kanone. [נָהוֹג, נַהֵל wirken; lenken.
Opýдoвать (-дую) פ"ע עָרוֹךְ, עָדוֹר, הַחֲזֵק וְהָחֲבֵה.
Opýдный см. Органи́ческiй.
Opyжéйникъ ז' חָרַשׁ־נֶשֶׁק, חוֹרֵשׁ כְּלֵי־מָוֶת Waffen=
Opyжéйный ת' אֲשֶׁר לְבֵית הַנֶּשֶׁק Waffen= [schmied.
Opyжéйня נ' בֵּית הַנֶּשֶׁק, נֶשֶׁק Rüstkammer.
Opyжeнóceцъ (-сца) ז' נֹשֵׂא כֵלִים, נַעַר לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה Waffenträger.
Opýжie ס' כְּלֵי־מָוֶת, נֶשֶׁק, אָוֶן, שֶׁלַח, קְנֵה־קֶלַע Waffe.
Opѣхъ ז' אֱגוֹז Nuß.
Opѣшёкъ (-шкá) ז' אֱגוֹז קָטָן Nüßchen. O. черни́льный נֹטֶף־אַלּוֹן לִדְיוֹ, *עֶפֶץ, *מִיל.
Opѣшина נ' עֵץ אֱגוֹז Nußbaum. [von Galläpfeln.
Opѣшковый ת' אַלּוֹן, מְנַטֵּף עֲפָצִים, — *מִילִים—*
Opѣшникъ ז' גִּנַּת־אֱגוֹז, יַעַר עֲצֵי־אֱגוֹז Nußwald.
Opя́сина נ' см. Дуби́на 1. [phisch.
Opѳoгpaфи́чecкiй ת' בְּחֻקּוֹת חֶרֶט הַמִּלִּים orthogra=
Opѳoгpáфiя נ' חֻקּוֹת חֶרֶט הַמִּלִּים Rechtschreibung.
Ocá נ' צִרְעָה, *נַּזָא (בכורות ז:) Wespe. Оси́нный ת'.
Ocáдa נ' (על־עיר) מָצוֹר Belagerung.
Ocáдиcтый ת' קַל־מְהֵרָה אָחוֹר (סוס) מוּשָׁב lenksam.
Ocади́ть см. Осаждáть и Осáживать.
Ocáдкa נ' 1) הָשִׁיב אָחוֹר Zurückschiebung. 2) שִׁכְבַת הַשֶּׁלֶג, הַטַּל— Ablagerung. 3) שְׁמָרִים, עָבְיֵי־הַנָּהָר, —מִשְׁקַע Bodensatz.
Ocáднивать, Осáднить см. Осáживать.
Ocáдный ת' (על־עיר) הַמָּצוֹר— Belagerungs=.
Ocáдoкъ (-дка) ז' שְׁמָרִים, עָבְיֵי־הַנָּהָר, —מִשְׁקַע Bodensatz. -дочный ת'. [בַּמָּצוֹר belagern.
Ocaждáть, Осади́ть פ"י חָנֹה עַל־עִיר, הָצֵר, צוּר, הָבֵא
Ocáживать, Осади́ть פ"י 1) הַסֵּג אָחוֹר, עָצוֹר בְּרֶסֶן zurückziehen. 2) הַהְסֵה, הַחֲרֵשׁ, הַשְׁקֵט שְׁאוֹן הַשְׁבֵּחַ.

—הַכְנֵעַ zurückhalten. 3) הַשְׁקֵעַ שִׁמְרֵי־נֹּגַר abklären.
-ся נפעל הִסּוֹג אָחוֹר rückwärts gehen.
Оса́ливать, Оса́лить פ״י מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב mit Fett be-
schmieren. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁחַ בְּחֵלֶב sich mit F. b.
Оса́нистый ת׳ נְשׂוּא פָּנִים, אִישׁ תֹּאַר ansehnlich.
Оса́нка נ׳ יְפִי־תֹאַר, גִּזְרַת־אִישׁ הוֹד Haltung des
Оса́нна נ׳ הוֹשַׁע־נָא, הוֹשִׁיעָה נָא Hosianna! [Körpers.
Оса́чивать, Осочи́ть פ״י 1) הַקֵּף עַל־חַיָּה (בציד) um-
ringen. О. дерево בָּעֵץ פַּצֵּל פְּצָלוֹת.
Освидѣтельствовать פ״י חָקוֹר, פַּקֵּד, בָּחוֹן בְּעֵינָיו,
בַּקֵּר besichtigen. [werden.
Освирѣпѣть פ״ע הִתְמַרְמֵר, הִתְהוֹלֵל, הִתְגָּעֵשׁ wüthend
Осви́стывать, Освиста́ть פ״י שָׁרוֹק עַל־—, שָׁפוֹךְ בּוּז
auspfeifen. [Befreier.
Освободи́тель ז׳ פּוֹדֶה, מַצִּיל, גּוֹאֵל, מְפַלֵּט, מוֹשִׁיעַ
Освобожда́ть, -боди́ть פ״י 1) שַׁלֵּחַ לַחָפְשִׁי, הַתֵּר,
נַקֵּה, עֲשֵׂה הֲנָחָה לְ־ 2) befreien. חַלֵּץ, פַּצֵּה מִ־
מְשַׁלּוּם erlassen. -ся 1) נפעל הִגָּאֵל befreit werden.
2) פ״ח הִתְמַלֵּט, הִנָּצֵל מִ־, הִנָּקֵה los werden.
Освобожде́ніе ס׳ גְּאוּלָּה, פְּדוּת, הַצָּלָה, יֵשַׁע; רְוָחָה
הֲנָחָה Befreiung.
Осво́ивать, Осво́ить פ״י הֵאָחֵז בְּ־, לַמֵּד לְ־, קְנֵה,
הַסְכֵּן פ״ח (съ чѣмъ) -ся sich zueignen. הִתְנַחֵל אֶת־
עִם, הִתְהַלֵּךְ בְּ־—, הִנָּסֵה; לָמוֹד לְ sich vertraut
machen.
Освѣдомле́ніе ס׳ דְּרֹשׁ, חֵקֶר, בִּקֹּרֶת Erkundigung.
Освѣдомля́ться, -ми́ться פ״ח (о чемъ) שָׁאֹל,
דָּרוֹשׁ, חָקוֹר לָדַעַת, פָּקוֹד sich erkundigen.
Освѣжа́ть, -жи́ть פ״י חַדֵּשׁ פְּנֵי־, הָשֵׁב נֶפֶשׁ, שׁוֹבֵב—
erfrischen. -ся פ״ח הִתְחַדֵּשׁ, שׁוֹבֵב נַפְשׁוֹ, הַחֲלֵף כֹּחוֹ
sich erfrischen.
Освѣти́тельный ת׳ מֵאִיר, מַגִּיהַּ beleuchtend.
Освѣтля́ть, -ли́ть פ״י בָּרֵר, זַקֵּק, צָרוֹף aufklären.
Освѣща́ть, Освѣти́ть פ״י הָאֵר, הַגֵּהַּ beleuchten. -ся
נפ׳ הֵאוֹר beleuchtet werden.
Освѣще́ніе ס׳ מָאוֹר, הָאִיר Beleuchtung.
Освяти́тель ז׳ מְקַדֵּשׁ Einweihender. -льный ת׳
הַמְקַדֵּשׁ Einweihungs-.
Освяща́ть, Освяти́ть פ״י קַדֵּשׁ, הַקְדֵּשׁ; מָשׁוֹחַ לְ־—,
—הַזֵּר einweihen. -ся פ״ח קָדוֹשׁ, הֻקְדַּשׁ; הִמָּשַׁח לְ־
geweihet werden. [hung.
Освяще́ніе ס׳ קַדֵּשׁ, הַקְדִּישׁ, חֲנֻכָּה, מִלּוּאִים Einwei-
Осево́й ת׳ אֲשֶׁר לְיַד־הָאוֹפָן, לִידוֹת הָאֳפַנִּים — Achsen-.
Осе́лина см. Дрога́.
Осёлокъ (-лка) ז׳ 1) אֶבֶן־הַמֵּרוּט Schleifstein.
2) אֶבֶן־בֹּחַן לְזָהָב Probirstein. Осёлочный ת׳.
Осёлъ (осла́) ז׳ חֲמוֹר Esel. Дикій о. см. Ослякъ.
Осенева́ть (-ню́ю) פ״ע כַּלֵּה יְמֵי־הַבָּצִיר den Herbst
zubringen.
О́сень נ׳ בָּצִיר, עֵת־הַבָּצִיר Herbst. Осе́нній ת׳.
Осерди́ть, -ся см. Серди́ть, -ся.
Осеребря́ть, -ри́ть פ״י 1) צַפֵּה בְּכֶסֶף versilbern.
2) נָתוֹן מַתְּנַת־כֶּסֶף לְ־ mit Geld beschenken.
Осетри́на נ׳ בְּשַׂר דַּג *שְׁבוּטָא Störfleisch. [вый ת׳.
Осётръ ז׳ דַּג *שְׁבוּטָא Störfisch. -рій, -ри́нный, -ро́-
Оси́ливать, Оси́лить פ״י גָּבוֹר עַל־—, הִתְגַּבֵּר, הַכְנֵעַ,
הַכְרֵעַ bewältigen.
Оси́на נ׳ מִין עֵץ Espe. Оси́новый ת׳.
Оси́нникъ ז׳ יַעַר עֵץ זֶה Espenwald.
Оси́нный ת׳ הַצִּרְעָה — Wespen- (см. Оса́).
Осипа́ть, Оси́пнуть פ״ע (הַגָּרוֹן) הִנָּחֵר heiser werden.
Оси́плость נ׳ נַחֲרַת גְּרוֹן אִישׁ Heiserkeit.
Оси́плый ת׳ נִחָר (גרון) heiser.
Осипѣть см. Осипа́ть. [machen.
Осироти́ть פ״י עֲשֵׂה לְיָתוֹם, שַׁדֵּד אָב וָאֵם zur Waise
Осиротѣлый ת׳ יָתוֹם; נֶעֱזָב, גַּלְמוּד verwaist.
Осиротѣть פ״ע יָתוֹם הִשָּׁאֵר; גַּלְמוּד — verwaisen.
Осіява́ть, Осія́ть פ״י הָאֵר, עַל־ זָרוֹעַ אוֹר bescheinen.
Оска́бливать, Оскобли́ть פ״י גָּרֵד, הַקְצֵה abschaben.
Оска́ливать, Оскаля́ть, -ли́ть פ״י חָרוֹק שִׁנָּיו fletschen
Оска́лина נ׳ פְּחֶתֶת בַּקֶּרֶשׁ Splitter. [(die Zähne).
Оскверне́ніе ס׳ נְאָצָה, גֹּאַל, טֻמְאָה, פִּגּוּל, *חִלּוּל
Verunreinigung. [reiniger.
Осквернитель ז׳ מְחַלֵּל, מְנַבֵּל, כּוֹזֶה, מְנָאֵץ Verun-
Оскверни́тельный ת׳ נְאָצָה —, מְחַלֵּל קֹדֶשׁ ver-
unreinigend.
Оскверня́ть, -ни́ть פ״י חַלֵּל, הַזְנֵחַ, טַמֵּא, גָּאֵל, נָאֵץ,
נַבֵּל verunreinigen. -ся פ״ח הֵחַל, הִטַּמֵּא, הִתְגָּאֵל,
טַמֵּא נַפְשׁוֹ sich v.
Осклабля́ться, -кла́биться פ״ח הַפְטֵר בְּשָׂפָה לִצְחוֹק
Оскобля́ть, -бли́ть см. Оска́бливать. [lächeln.
Оско́локъ (-лка) ז׳ חָצָץ, חֶרֶשׂ, שְׁבָב, שְׁבִיב, רְסִיס,
נֶפֶץ Splitter. [stumpfen der Zähne.
Оско́ма, Оско́мина נ׳ קְהוּת שִׁנַּיִם, —קְהוּת das Ab-
Оско́минный ת׳ מַקְהֶה שִׁנַּיִם stumpf machend.
Оскорби́тель ז׳ מוֹנֶה, מְעַצֵּב; מַכְלִים, מַחְפִּיר, מְנָאֵץ,
מְנַבֵּל Beleidiger. -льница נ׳. [beleidigend.
Оскорби́тельный ת׳ נְאָצָה —, חֲרָפוֹת —, קָלוֹן —
Оскорбле́ніе ס׳ חֶרְפָּה, נְאָצָה, גִּדּוּפָה, בּוּז, בִּזָּיוֹן, קָלוֹן
Beleidigung.

Оскорбля́ть, -би́ть פ״י נַבֵּל כָּבוֹד—, נָאֵץ, חָרֵף, הַבְזֵה, הַכְלֵם, מָרֹה וְעַצֵּב, חַלֵּל שֵׁם— beleidigen. -ся פ״ח קַנֵּא לִכְבוֹדוֹ, חָשׁוּב לוֹ לְקָלוֹן ſich beleidigt fühlen.

Оскоро́мливать, -ро́мить פ״י הַאֲכֵל אִישׁ בְּיוֹם צוֹמוֹ Einem am Fasttage Verbotenes zu eſſen geben. -ся פ״ח חַלֵּל יוֹם צוֹם, אָכוֹל בְּיוֹם צוֹמוֹ am Fasttage Verbotenes genießen.

Оскоти́нить פ״י כַּבְעִיר, הַמְשֵׁל כַּבְּהֵמָה—zum Thier machen. -ся פ״ח הִמָּשֵׁל כַּבְּהֵמָה, בָּעוֹר zum Thier werden.

Оскреба́ть, Оскре́сть פ״י גָּרֵד, הַקְצֵה abſchaben.

Оскрёбки ז״ר פְּתִים מְגֹרָדִים, — פְּתוֹתִים Abſchabſel.

Оскудѣва́ть, -дѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ, הָלוֹךְ וְדַל, הִדַּל, דָּלוֹל, אָזוֹל, וְחָסוֹר; מוּךְ arm werden.

Оскудѣ́лый ת׳ דַּל, מָךְ; רָזֶה verarmt; erſchöpft.

Оскудѣ́ніе ס׳ הִדַּל, חֶסֶר, רָזוֹן Verarmung.

Ослa ́бить см. Ослаблять.

Ослабле́ніе ס׳ 1) רִפּוֹת, הַכְשִׁיל כֹּחַ Schwächung. 2) רִפְּיוֹן, כֶּשֶׁל כֹּחַ Erſchlaffung. [ſchwach machen.

Ослабля́ть, Осла́бить פ״י רַפֵּה, חָלוֹשׁ אֶת־; הַכְשֵׁל כֹּחַ

Ослабѣва́ть, -бѣ́ть, Осла́бнуть פ״ע חָלוֹשׁ, עָמוֹד מִכֹּחַ ſchwach werden. Ослабѣлъ כֹּחוֹ, כָּשַׁל כֹּחוֹ, עֲזָבָהוּ כֹחוֹ.

Ослабѣ́лый ת׳ נִרְפֶּה, חַלָּשׁ, כּוֹשֵׁל, נִכְשָׁל erſchlafft.

Ослабѣ́ніе, -бѣва́ніе ס׳ רִפְּיוֹן, רְפוֹת Entkräftung.

Ославля́ть, Осла́вить פ״י הוֹצֵא דִבָּה עַל־, —נָשֹׂא, שֵׁמַע־שָׁוְא, נָתוֹן לְשִׁמְצָה in üblen Ruf bringen. -ся פ״ח שׂוּם כְּבוֹדוֹ לִכְלִמָּה, שׂוּם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ in ſchlechten Ruf kommen.

Ослаща́ть, Осласти́ть פ״י הַמְתֵּק verſüßen. -ся נפעל הָמְתֵּק verſüßt werden.

Ослёнокъ (-нка) ז׳ עַיִר, בֶּן־אֲתֹנוֹת Eſelsfüllen.

Осли́злый ת׳ רָר, נָמֵק verſchleimt.

Осли́знуть, -зѣть פ״ע רוּר, הִמֵּק ſchleimig werden.

О́сликъ ז׳ 1) חֲמוֹר קָטָן kleiner Eſel. 2) חָסִיל, סַלְמַנְטוֹן* (ב״ב צא:) Tauſendfuß.

Осли́ца נ׳ אָתוֹן Eſelin. -цынъ ת׳.

О́слій Осли́ный ת׳ חֲמוֹר—, חֲמוֹרִים—Eſels=. [lung.

Осложне́ніе ס׳ סְפוֹת, הַרְבּוֹת, סֶלֶף, טֹרַח Verwicke=

Осложня́ть, -ни́ть פ״י בָּלוֹל, סַכְסֵךְ verwickeln. -ся פ״ח הִבּוֹךְ, סְבוֹךְ, קָשֹׁה, הִלּוֹז verwickelt werden.

Ослопа́съ ז׳ רוֹעֵה חֲמוֹרִים Eſelhüter.

О́слухъ см. Ослу́шникъ. [ſamkeit.

Ослуша́ніе ס׳ מְרִי, מֶרֶד, מַרְדּוּת, הַמְרוֹת Ungehor=

Ослу́шиваться, -ша́ться פ״ח מָאֵן, בִּלְתִּי שְׁמֹעַ לְקוֹל, הָסֵר אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ, הַמְרֵה — מְרֹה אֶת־פִּי־, לִשְׁמֹעַ ungehorſam ſein.

Ослу́шникъ ז׳ מֹרֶה, סוֹרֵר, בֶּן־מְרִי Ungehorſamer.

Ослу́шность נ׳, -шство ס׳, см. Ослуша́ніе.

Ослу́шный, -шливый ת׳ מַמְרֶה אֶת־פִּי־, מוֹרֶה, מָאֵן לִשְׁמֹעַ ungehorſam.

Ослы́шаться פ״ח שָׁגֹה בְּמִשְׁמַע־אָזְנוֹ ſich verhören.

Ослы́шка נ׳ שֵׁמַע שָׁוְא, שְׁגִיאָה בְּשֵׁמַע־אֹזֶן, שֶׁמֶץ, שִׁמְצָה (עי׳ חלק א׳) das Verhören.

Ослѣди́ть פ״י — מָצוֹא עִקְּבוֹת, —הַכֵּר aufſpüren.

Ослѣпи́тельный ת׳ מְעַוֵּר בְּנָגְהוֹ עֵינַיִם; מָלֵא אוֹר, מַזְהִיר, נֹגַהּ blendend.

Ослѣпле́ніе ס׳ עִוָּרוֹן, סַנְוֵרִים; מַשָּׁאוֹן Verblendung.

Ослѣпля́ть, -пи́ть פ״י 1) הַכֵּה בַּסַּנְוֵרִים, בְּעִוָּרוֹן—, עַוֵּר verblenden. 2) עַצֵּם עֵינַיִם, —הָשֵׁעַ, הַתְעֵה, הַשְׁגֵּה, הַשֵּׁא bethören. -ся פ״ח שָׁעֹה בְּ־, שָׁגֹה, הִתָּעֵה, הִנָּשֵׁא (ישעיה יט, יג) bethört werden.

Ослѣ́пнуть פ״ע הֻכֵּה בְעִוָּרוֹן blind werden.

Осля́къ ז׳ עַיִר, פֶּרֶא Waldeſel.

Осля́тина נ׳ בְּשַׂר חֲמוֹר Eſelsfleiſch.

Осля́тникъ ז׳ נוֹהֵג חֲמוֹרִים Eſeltreiber.

Осля́чій см. Осли́ный.

Осма́ливать פ״י כָּפוֹר בַּכֹּפֶר, חָמוֹר בַּזֶּפֶת verpichen.

Осма́триваніе ס׳ פְּקוּדָה, בִּקֹּרֶת, בֶּדֶק Unterſuchung.

Осма́тривать פ״י פָּקוֹד, פַּקֵּד, בַּקֵּר, שׂוּם עַיִן עַל־, הָבֵן בְּ־ unterſuchen. -ся 1) נפעל בֻּקֹּר, הִתְפַּקֵּד unterſucht werden. 2) פ״ח הַבֵּט אַחֲרָיו, פָּנֹה כֹּה וָכֹה, הִשְׁתָּעֵה ſich umſehen. 3) שָׁגֹה בְּמַרְאֵה עֵינָיו ſich verſehen. [-ко́вый ת׳.

Осмери́къ ז׳ בֶּן־שְׁמוֹנָה, —בַּת achт... Enthaltendes.

Осмери́ть פ״י 1) חַלֵּק לִשְׁמוֹנָה in acht Theile theilen. 2) כָּפוֹל בִּשְׁמוֹנָה verachtfachen.

Осмери́цею, -ри́чно ת״פ שְׁמוֹנֶה פְעָמִים achtfach.

Осмёрка נ׳ גִּלָּיוֹן שְׁמוֹנַת־הַתָּוִים die Achte.

О́смеро ש״מ שְׁמוֹנָה, שְׁמוֹנֶה acht.

Осмётокъ (-тка) ז׳ נַעַל בָּלָה abgenutzter Baſtſchuh

Осмо́лка נ׳ מִשְׁחַת־זֶפֶת das Auspichen.

Осмоля́ть, -ли́ть см. Осма́ливать. [ſichtig.

Осмотри́тельно ת״פ בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת, בְּשִׂים לֵב vor=

Осмотри́тельность נ׳ עֵינַיִם פְּקוּחוֹת עַל־, הִזָּהֵר, זְהִירוּת* Behutſamkeit.

Осмотри́тельный ת׳ נִזְהָר, נִשְׁמָר, מְפַחֵד תָּמִיד, אֲשֶׁר עֵינָיו עַל־דַּרְכּוֹ behutſam.

Осмо́трщикъ ז׳ מַשְׁגִּיחַ, נוֹטֵר Beſichtiger.

Осмо́тръ ז׳ בַּקָּרָה, פְּקוּדָה Ueberſicht.

Осмотрѣ́ніе ס׳ 1) см. Осмо́тръ. 2) מִשְׁמֶרֶת, הִזָּהֵר

יִרְאָה* זְהִירוּת Vorſicht.
Осмотрѣть см. Осматривать.
Осму́ха, Осму́шка נ׳ שְׁמִינִית הַ־ Achtel.
Осмы́кивать, Осмы́кать פ״י מָתוֹחַ, מָשׁוֹךְ וְהַחֲלֵק
glatt ſtreichen. [פָּרָשַׁת־דָּבָר begreiflich machen.
Осмы́сливать, Осмы́слить פ״י בָּאֵר, פָּתוֹר, פָּרֵשׁ
Осмѣ́ивать, -мѣя́ть פ״י שָׂחוֹק עַל־, לָעוֹג לְ־ beſpotten
-ся פ״ח הָיֹה לִשְׂחוֹק beſpottet werden.
Осмѣ́ливаться, Осмѣ́литься פ״ח הֵעָפֵל לְ־, עָרוֹב
—לִבּוֹ ſich erfrechen. Онъ осмѣлился לְ־ נְשָׂאוֹ לִבּוֹ.
Осмѣя́ніе ס׳ לַעַג, קַלָּסָה, קֶלֶס, שְׂחוֹק Beſpottung.
Оснáстка נ׳ חֶבֶל, מִפְרַשׂ אֳנִיָּה Takelwerk.
Оснáстщикъ -нáщикъ ז׳ חוֹבֵל אֳנִיָּה Takelmeiſter.
Оснáщивать, -настúть פ״י עֲשֵׂה מִפְרָשׂ (חֶבֶל) לָאֳנִיָּה
ausrüſten ein Schiff. [вáніе.
Оснóва נ׳ 1) שְׁתִי הָאֶרֶג Weberaufzug. 2) см. Осно-
Основáніе ס׳ 1) יְסוֹד, יְסֹד, מוּסָד, מַסַּד, כֵּן, תְּכוּנָה,
שָׁת (שָׁתוֹת ר׳) שָׁת, אָשְׁיָה, מָכוֹן Gründung; Grundlage.
О. горъ שָׁרְשֵׁי הָרִים. 2) נְסִבָּה, גְּלַל Grund. На
этомъ основáніи בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה. На какóмъ
основáніи ? עַל־מֶה.
Основáтель ז׳ יוֹסֵד, מְיַסֵּד, מְכוֹנֵן Gründer. -льница נ׳.
Основáтельность נ׳ תֹּקֶף, אֹמֶן, אֱמוּנָה, נְכוֹנָה
Gründlichkeit.
Основáтельный ת׳ מוּסָד, נָכוֹן, נֶאֱמָן, נִצָּב gründlich.
Основáть см. Оснóвывать.
Озновнóй ת׳ (לבנין וענין) הַיְסוֹד—Grund=.
Оснóвный ת׳ (לארג) הַשְּׁתִי—Weberaufzug=.
Оснóвывать, -новáть פ״י יָסוֹד, יַסֵּד, כּוֹנֵן, הָכֵן,
הָקֵם, קוֹמֵם, יָדֹה אֶבֶן פִּנָּה לְ־ gründen. -ся נפ׳ הִוָּסֵד,
הִשָּׁעֵן; הִכּוֹנֵן, הִכּוֹן, יָסוֹד, הוּסַד ſich gründen; ſich
ſtützen. Законы оснóвываются на начáлахъ
справедлúвости הַחֻקִּים נוֹסְדוּ עַל־מִשְׁפְּטֵי הַצֶּדֶק.
Осóба נ׳ אִישׁ, נֶפֶשׁ, נֶפֶשׁ אָדָם, פְּנֵי־גֶבֶר Perſon.
Осóбенно, Особлúво ת״פ 1) בָּדָד; לְבַד abgeſondert.
2) מְאֹד, יוֹתֵר מִכָּל־ beſonders. [לְבַדּוֹ Beſonderheit.
Осóбенность, Особлúвость נ׳ תְּכוּנַת אִישׁ אוֹ עִנְיָן
Осóбенный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְ... לְבַדּוֹ, הַמְיֻחָד לְ־ לְבַד
abgeſondert. Онъ сидѣлъ въ осóбенной кóмнатѣ
הוּא יָשַׁב בְּחֶדֶר לְבַדּוֹ. 2) נִפְלָה, נִפְרָד, גָּדוֹל, נִכְבָּד
vorzüglich. -нное обстоя́тельство דָּבָר גָּדוֹל.
Осóбникъ, -ня́къ ז׳ בּוֹדֵד, גַּלְמוּד, עֲרִירִי etwas Ab=
geſondertes, Einzelnes.
Осóбый ת׳, Осóбо ת״פ לְבַד—abgeſondert.
Осóка נ׳ 1) אַגְמוֹן, סוּף Riedgras.

Осокóрникъ ז׳ יַעַר עֲצֵי־תְאַשּׁוּר, אֶשְׁכְּרוֹעִים
Pappelwald.
Óсокорь,-кóрина נ׳ תְּאַשּׁוּר, אֶשְׁכְּרוֹעַ* Schwarzpappel.
Осоля́ть, -лúть פ״י מָלוֹחַ עַל־, זָרֹה מֶלַח beſalzen.
Осóсокъ (-ска) ז׳ גּוּר חֲזִיר יוֹנֵק Spanferkel.
Осóтъ ז׳ קִמּוֹשׁ, קִמְּשׁוֹן Diſtel.
Осóхнуть см. Осыхáть.
Осочúть см. Осáчивать.
Осóчникъ ז׳ см. Осóка.
Óспа נ׳ סַפַּחַת, מִסְפַּחַת Pocken. -пенный ת׳.
Óспина נ׳ צָרֶבֶת הַסַּפַּחַת Pocke.
Оспопрививáніе ס׳ (לרפואה) דֶּבֶק הַסַּפַּחַת, —מְסַפֵּחַ
Pockenimpfung. [—מְסַפֵּחַ Pockenimpfer.
Оспопрививáтель ז׳ (לרפואה) מַדְבִּיק הַסַּפַּחַת
Оспóривать, Оспóрить פ״י הוֹכֵחַ בְּ־, עָנֹה—, כַּחֵשׁ—;
רוֹב עִם...עַל־אוֹדוֹת, הִוָּכֵחַ—, הִשָּׁפֵט— abſtreitig
machen. [Beſchimpfung.
Осрамлéніе ס׳ בִּזָּיוֹן, כְּלִמָּה, חֶרְפָּה, נְאָצָה, גְּדוּפָה
Осрамля́ть, -мúть פ״י חָרֵף, נָאֵץ, חַלֵּל שֵׁם beſchimpfen.
-ся פ״ח נַבֵּל כְּבוֹדוֹ, חַלֵּל שְׁמוֹ, שׂוּם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ
ſich b.
Оставáться, Остáться פ״ח 1) יָשׁוֹב, עֲמוֹד עַל־מְקוֹמוֹ
תַּחְתָּיו verbleiben. Остаюсь при своёмъ мнѣніи
הִנְנִי מַחֲזִיק בְּדֵעִי, בְּדַעְתִּי יַעֲמֹד לִבִּי. И остáлось
поле за Авраáмомъ וַיָּקָם הַשָּׂדֶה לְאַבְרָהָם. 2) שָׁאוֹר,
הִשָּׁאֵר, הִוָּתֵר nachbleiben.
Остáвить см. Оставля́ть.
Оставлéніе ס׳ עֲזֹב, נְטֹשׁ das Verlaſſen. О. грѣхóвъ
סְלִיחַת־עָוֹן, כִּפּוּרִים. Лѣто оставлéнія שְׁנַת־
הַשְּׁמִטָּה.
Оставля́ть, Остáвить פ״י 1) עָזוֹב, נָטוֹשׁ; הַנֵּחַ,
הַנֵּחַ מְקוֹמוֹ, חָדוֹל מִ־, הַרְפֵּה verlaſſen. О. слу́жбу
הֶרֶף מִמֶּנִּי (מִשְׁמַרְתּוֹ). Остáвь меня въ покóѣ
חֲדַל—. 2) (עָוֹן) סָלוֹחַ, כַּפֵּר— erlaſſen, verzeihen.
3) הוֹתֵר; הַשְׁאֵר אַחֲרָיו nachlaſſen.
Óставъ ז׳ גֹּלֶם גּוּפַת חַי, גֶּרֶם־עֲצָמוֹת, *שֶׁלֶד Skelett.
Óсталь נ׳ см. Остáтокъ. [nachgeblieben.
Остальнóй ת׳ הַנּוֹתָר, יֶתֶר הַ־, שְׁאָר—, שְׂרִידֵי—
Останáвливать, -новля́ть, -новúть פ״י עָצוֹר;
מָנוֹעַ מִ־ anhalten. О. рабóту הַשְׁבֵּת מְלַאכְתּוֹ. -ся
פ״ח 1) דֹּם, שָׁבוֹת, עָמוֹד מִ־, כָּלֹא—; הֵעָצֵר, חָדוֹל
ſtehen bleiben. 2) סוּר אֶל־, בּוֹא לָגוּר reiſend Halt
machen. [Hülle.
Остáнки ז״ר שְׂרִידִים, שְׂרִידֵי גוּפַת־אָדָם ſterbliche
Останóвка נ׳ מַעְצוֹר, סָרָה Aufhalt, Hinderniß. Безъ

остановки בִּלְתִּי סָרָה, בְּלִי־חָשָׂךְ, בְּאֵין מַעֲצוֹר.
Остановле́ніе ס׳ עֹצֶר, מַעֲצוֹר, עֶצֶר Aufhaltung.
Остано́вочный ת׳ עוֹצֵר aufhaltend.
Остарѣ́лый ת׳ נוֹשָׁן, עַתִּיק; זָקֵן, כַּבִּיר יָמִים gealtert.
Остарѣ́ть см. Старѣ́ть.
Оста́токъ (-тка) ז׳ יֶתֶר, שְׁאָר, שְׁאֵרִית, שָׂרִיד Rest.
Оста́точный ת׳ הַנִּשְׁאָר, הָעוֹדֵף nachgeblieben.
Оста́ться см. Остава́ться. [durchpeitschen.
Остёгивать, Остега́ть, -гну́ть פ״י דּוֹשׁ בַּשּׁוֹט בְּשַׂר־
Остёжка נ׳ 1) תֶּפֶר שׁוּלֵי בֶגֶד Besteppung. 2) שָׂפַת
שׁוּלֵי—, יַד־כֻּתֹּנֶת Saum.
Остепеня́ть, -ни́ть פ״י הַשְׁבֵּת, הַכְנֵעַ, לַמֵּד לַעֲנָוָה
לָמוֹד עֲנָוָה, הִכָּנֵעַ פ״ח gesetzt machen. -ся —גָּאוֹן ge=
setzt werden.
Остервенѣ́лый ת׳ עַז, מַר־נֶפֶשׁ, קַנָּא ergrimmt.
Остервенѣ́ніе ס׳ מָרָה, עֶבְרָה, זַעַף־אַף, שֶׁטֶף־אַף,
חֵמָה, חָרוֹן, קִנְאָה, קֶצֶף, שֶׁצֶף קֶצֶף Wuth.
Остервеня́ть, -ни́ть פ״י הַקְנֵא, הַכְעֵס, הַרְעֵם, הַקְצֵף
wüthend machen. -ся פ״ח הִתְעַבֵּר, הִתְאַנֵּף, הִתְמַרְמֵר
wüthend werden.
Остерега́ніе ס׳ הַזְהִיר, הָעִיד, תְּעוּדָה Warnung.
Остерега́ть, -ре́чь פ״י הָעֵד בְּ־, הַזְהֵר מִ־ warnen.
-ся פ״ח הִזָּהֵר, הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר, שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ sich hü=
Остереже́ніе см. Остерега́ніе. [ten.
Ости́стый ת׳ סָמָר stachelig.
О́стіе ס׳ שֵׂעָר סָמָר; חֲדוּדֵי קוֹצִים Stacheln.
Остолбенѣ́лый ת׳ נִדְהָם bestürzt. [stürzt werden.
Остолбенѣ́ть פ״ע הִדָּהֵם, הָיֹה כָאֶבֶן, בּוֹשׁ, הוֹבֵשׁ be=
Остолбеня́ть, -ни́ть פ״י הָדֵם, הוֹבֵשׁ, הַבְהֵל bestürzt
machen.
Остоло́пъ, -ло́пина ז׳ סָכָל גְּבַהּ־קוֹמָה Dummkopf.
Осто́лпіе ס׳ (לעמוד) כּוֹתֶרֶת, גֻּלָּה, צֶפֶת, כַּפְתּוֹר Säu=
lenknopf. [hutsamkeit.
Осторо́жность נ׳ זְהִירוּת, מִשְׁמֶרֶת, דֶּרֶךְ נִזְהָר* Be=
Осторо́жный ת׳ נִזְהָר, נִשְׁמָר, מִשְׁתַּמֵּר behutsam.
Остра́гивать, -рога́ть פ״י הַהֲלֵךְ בַּמַּעֲצָד behobeln.
Острасти́ть см. Остра́щивать.
Остра́стка נ׳ גְּעָרָה, מוּסָר, תּוֹכַחַת Drohung.
Остра́щивать, Остраща́ть, Острасти́ть פ״י גָּעוֹר
Остреё см. Острiё. [בְּ־, —כַּהֵה, יָרֵא drohen.
О́стренькій, -рёхонекъ см. О́стрый.
Острига́ть, Остри́чь פ״י גַּז, גָּזוֹז, גַּלֵּחַ bescheeren. -ся
נפ׳ שְׂעָרוֹ גָּזוֹז, הִתְגַּלֵּחַ sich b.
Остри́жка נ׳, -же́ніе ס׳ גַּז, גִּלּוּחַ* Bescheerung.
Остри́льщикъ см. Точи́льщикъ.

Остри́ть פ״י 1) הָחֵד, שַׁנֵּן schärfen. О. взоры на
—הָרוּץ. לָטוּשׁ עֵינָיו לְ־. О. языкъ שַׁנֵּן לְשׁוֹנוֹ,
2) דַּבֵּר דְּבָרִים שְׁנוּנִים witzeln. -ся 1) הוּחַד נפעל
geschärft werden. 2) פ״ח הִשְׁתּוֹנֵן, שַׁנֵּן לְשׁוֹנוֹ, דַּבֵּר
שְׁנִינוֹת Witze reißen. [צוּר—, חֶרֶב.
Остріё ס׳ חִדּוּד, לַהַב Schneide, Spitze. О. меча́ פִּי־
Острова́тый ת׳ חַד מְעַט, —שָׁנוּן etwas scharf.
Острове́рхій ת׳ חַד־הָרֹאשׁ scharfspitzig.
Острови́дъ ז׳ см. Рысь 2.
Острови́стый ת׳ רַב־הָאִיִּים inselreich.
Островитя́нинъ ז׳ יוֹשֵׁב אִי Inselbewohner. -тянка נ׳.
О́стровъ (ק׳ -ровóкъ, -вка́) ז׳ אִי Insel. -вско́й ת׳.
Острога́ ז׳ חוֹחַ דָּגִים, —צִלְצַל Fischgabel.
Острога́ть см. Остра́гивать. [sichtig.
Остроглáзый ת׳ בַּעַל עַיִן חַדָּה, מַבִּיט לְמֵרָחוֹק scharf=
Остроголо́вый, -глáвый ת׳ חַד־הָרֹאשׁ spitzköpfig.
Остро́гъ ז׳ 1) מִשְׁמָר, בֵּית אֵסוּר, —כֹּהַר, —כֶּלֶא,
כְּלוּא Gefängniß. 2) מִשְׂכַּת־חֶדֶק Pfahlwerk.
Остро́жникъ ז׳ אָסִיר כֶּלֶא Arrestant.
Остро́жный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הַכְּלוּא, הַמִּשְׁמָר — Ge=
Острозо́ркій см. Остроглáзый. [fängniß=.
Острозу́бый ת׳ חַד־שִׁנַּיִם scharfzahnig.
Остроконе́чный ת׳ חַד spitzig.
Острокровъ, Остроли́стникъ ז׳ מִין תֹּמֶר Stech=
Остроно́сый ת׳ חַד הָאַף spitznasig. [palme.
Остроо́кій см. Остроглáзый.
Остропаху́чій ת׳ עַז־הָרֵיחַ stark riechend.
Остропи́л— см. Ртопил—.
Острословъ ז׳ אֲשֶׁר מְלִיצוֹת חִידוֹת לוֹ Witzling.
Острота́ ז׳ 1) (משקה) אֹמֶץ; (שכל) עֱזוּז Schärfe.
2) שְׁנִינָה; מְלִיצַת־חִידָה Witz.
Остроуго́льный ת׳ בַּעַל פִּנָּה חַדָּה, מְקֻצָּע, מְהֻקְצָע,
קַרְנִי spitzwinkelig.
Остроу́мецъ (-мца) ז׳ מַעֲמִיק עֵצָה Scharfsinniger.
Остроу́міе נ׳ עֹמֶק־תְּבוּנוֹת Scharfsinn. [scharfsinnig.
Остроу́мный ת׳ אֲשֶׁר עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתָיו, מַעֲמִיק עֵצָה
Острохво́стка נ׳ בֶּן־אַוָּז חַד־הַזָּנָב Spießente.
Остругáть, -ру́живать см. Остра́гивать.
Остру́жины נ״ר שְׁבָבֵי־עֵץ, נְסֹרֶת־חֲרָשִׁים* Hobelspäne
Остру́жка נ׳ הַקְצוֹת, הַקְצִיעַ Behobelung. [harrscht.
Оструп́ѣлый ת׳ קָרוּם סַפַּחַת, מְצֻפֶּה יַלֶּפֶת ver=
Оструп́ѣть פ״ע כֻּסֹּה סַפַּחַת, עָטֹה יַלֶּפֶת verharrschen.
О́стрый ת׳ 1) חַד, שָׁנוּן, מָעֹט, מְמֹרָט, מְלֻטָּשׁ schnei=
dend. 2) עַז, מַר, חָמִיץ scharf, ätzend. 3) (שכל) עָמֹק,
scharfsinnig. О́страя мысль מַחֲשָׁבָה עֲמֻקָּה.

Острѣть פ״ע הוּחַד, הִשְׁתּוֹנֵן scharf werden. [kopf.
Острякъ ז׳ אִישׁ לָצוֹן, אֲשֶׁר מְלִיצוֹת חִידוֹת לוֹ Witz=
Остуда נ׳ קָרַת לֵב־אִישׁ לְרֵעֵהוּ Erkaltung der Gefühle.
Остужать, Остудить פ״י הַקְפֵּא בַּקֹּר, הָקֵר, שׂוּם (בַּקֹּר) בַּקָּרָה abkühlen.
Оступаться, -питься פ״ח כָּשׁוֹל, מָעוֹד fehltreten. Оступился הִתְנַגְּפָה — מָטָה רַגְלוֹ.
Оступь, Оступка נ׳ כֶּשֶׁל, מִכְשׁוֹל, נֶגֶף Fehltritt.
Остъ см. Востокъ. [его остываетъ אַהֲבָתוֹ תִּכְבֶּה.
Остывать פ״ע הוּקַר, מִקֹּר, הִקָּפֵא erkalten. Любовь
Остыдить פ״י הַכְלֵם, הַעֲטֵה בֹשֶׁת עַל־ beschämen.
Остылый ת׳ מוּקָר, אֲשֶׁר נָפוֹג חֻמּוֹ abgekühlt.
Остынуть, Остыть см. Остывать.
Ость נ׳ 1) שְׂעַר־צֶמַח, — צַמֶּרֶת Halmspitze. 2) גַּב־ (גֵּו־) הַחַי Rückgrad. [-льница נ׳.
Осудитель ז׳ מַרְשִׁיעַ, מַאֲשִׁים בְּ־, חֵטְא מֵשִׂים Tadler.
Осудительный ת׳ עוֹנֶה בְ־, מְאַלֵּף עָוֹן tadelnd.
Осудъ ז׳, Осужденіе ס׳ הַאֲשִׁים, הַרְשִׁיעַ Tadel.
Осуждать, Осудить פ״י הַאֲשֵׁם, הַרְשֵׁעַ, שׁוּת חַטָּאת עַל־ בְּ־, שׂוּם עָוֹן tadeln; verurtheilen.
Осуждённый ת׳ מָאֳשָׁם, יוֹצֵא רָשָׁע בְּהִשָּׁפְטוֹ בַּמִּשְׁפָּט verurtheilt. [abfallen.
Осунуться פ״ח הֵרָזֵה עַד־אִם שֻׁפּוּ עֲצָמָיו im Gesichte
Осушивать, -шать, -шить פ״י 1) הַחֲרֵב, הוֹבֵשׁ, יַבֵּשׁ לְחָרָבָה שׂוּם trocknen. 2) (כוס) מָצֹה, שָׁתֹה עַד־ הַיְסוֹד ganz austrinken.
Осушка נ׳ יַבֶּשֶׁת, הַחֲרִיב, הוֹבִישׁ das Trocknen.
Осуществленіе ס׳ הָקִים, קַיֵּם, תּוּשִׁיָּה Verwirklichung.
Осуществлять, -вить פ״י הָקֵם, קַיֵּם, מַלֵּא verwirklichen. О. видѣніе הַעֲמֵד חָזוֹן. -ся פ״ח הוּקַם, קוֹם, הָיֹה sich verwirklichen. [cken.
Осчастливить פ״י הַצְלֵחַ, בָּרֵךְ, הָרֵק בְּרָכָה לְ־ beglü=
Осыпать, Осыпать פ״י 1) זָרֹה עַל־ — שָׁפוֹךְ bestreuen. 2) הָרֵק לְ־ — הַעֲנֵק überhäufen. О. милостями עַטֵּר רָצוֹן אֶת־. 3) פ״ס У него тѣло осыпало צָרַעַת זָרְחָה בִּבְשָׂרוֹ. -ся פ״ח הִשָּׁפֵךְ, הֵהָרֵס abfallen.
Осыпка נ׳ שֶׁפֶךְ, זְרוֹת Bestreuung.
Осырѣлый ת׳ רָטוֹב כֻּלּוֹ feucht geworden.
Ось נ׳ יַד הָאוֹפָן, יְדוֹת אוֹפַנִּים; גְּלִיל הָאָרֶץ — צִיר Achse.
Осьмдесятъ פ״י שְׁמוֹנִים achzig. [Осевой ת׳.
Осьмеро מ״י שְׁמוֹנָה acht. [מִגְבָּלוֹת Achtflach.
Осьмигранникъ ז׳, -гранный ת׳ שְׁמוֹנֶה בַּעַל
Осьмидесятилѣтній ת׳ בֶּן־שְׁמוֹנִים שָׁנָה achzig=
Осьмидесятый מ״ס הַשְּׁמוֹנִים achzigst. [jährig.
Осьмидневный ת׳ בֶּן־שְׁמוֹנַת יָמִים achttägig.
Осьмилѣтній ת׳ בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים achtjährig.
Осьмимѣсячный ת׳ בֶּן־שְׁמוֹנָה חֳדָשִׁים achtmonat=
Осьмина נ׳ שְׁמִינִית הַמִּדָּה Achtelmaaß. [lich.
Осьмиугольный ת׳, -угольникъ ז׳ בַּעַל־שְׁמוֹנֶה פִּנּוֹת achtwinkelig.
Осьмнадцатый מ״ס הַשְּׁמוֹנָה עָשָׂר — achtzehnt.
Осьмнадцать מ״י שְׁמוֹנָה עָשָׂר; נ׳ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה acht=
Осьмой מ״ס שְׁמִינִי achter. [zehn.
Осьмойнадесять см. Осьмнадцатый.
Осьмуха, Осьмушка נ׳ שְׁמִינִית הַ־ Achtel.
Осьмь מ״י שְׁמוֹנֶה נ׳, שְׁמוֹנָה acht.
Осѣдать, Осѣсть פ״ע 1) שָׁקוֹעַ; נָטֹה לִנְפֹּל sich senken. 2) (שמרי משקה) צָלוֹל Bodensatz bilden.
Осѣдлость נ׳ מִשְׁפַּט־תּוֹשָׁבִים Ansäßigkeit.
Осѣдлывать, Осѣдлать פ״י חָבוֹשׁ, אָסוֹר סוּס לְרִכְבָּה
Осѣдлый ת׳ תּוֹשָׁב, אֶזְרָח ansäßig. [satteln.
Осѣкаться, Осѣчься פ״ח חָצוֹב קְנֵה־קֶלַע לָרִיק מבלי הוציא אש versagen (vom Schießgewehr).
Осѣлый ת׳ שָׁקוּעַ, נִשְׁקָע gesenkt.
Осѣменять, -нить פ״י זָרוֹעַ, הַזְרֵעַ besäen. **-ся** פ״ח הַזָּרֵעַ, זֹרַע sich besamen.
Осѣненіе ס׳ חֲסוֹת בְּצֵל, — סֵתֶר Beschattung.
Осѣнять, -нить פ״י 1) הַחְבֵּא בְצֵל, הָסֵךְ עַל beschatten. 2) בָּרֵךְ בְּמַשְׂאַת־כַּפַּיִם segnen. -ся פ״ח חָסֹה בְּצֵל beschattet werden.
Осѣривать, Осѣрить פ״י טָבוֹל בְּגָפְרִית, — מָשׁוֹחַ beschwefeln. -ся נפ׳ הִמָּלֵא גָפְרִית, — רָוֹה geschwefelt
Осѣсть см. Осѣдать. [werden.
Осѣтить פ״י פָּרוֹשׂ רֶשֶׁת לְ־ עַל־ הַקֵּף מְצוּדוֹ mit Netzen umstricken.
Осѣчка נ׳ (מבלי הוציא אש) מְחִי קְנֵה־הַקֶּלַע לָרִיק Versa=
Осѣчься см. Осѣкаться. [gen des Schießgewehrs.
Осязаемость נ׳ (הַמְגֻשָּׁשׁ) טֶבַע הַנָּמֵשׁ Tastbarkeit.
Осязаемый ת׳ נָמֵשׁ, מוּמָשׁ, מְגֻשָּׁשׁ entastbar.
Осязаніе ס׳ מוּשׁ, מִשּׁוּשׁ* das Tasten.
Осязательный ת׳ 1) הַמִּשּׁוּשׁ* — des Tastnes. 2) מוּמָשׁ, מוּחָשׁ* handgreiflich.
Осязать פ״י מוּשׁ, מַשֵּׁשׁ, גַּשֵּׁשׁ betasten.
Отава נ׳ גֵּז אַחַר לֶקֶשׁ, חָצִיר קְצִיר סְפִיחַ Herbstheu.
Отанивать см. Отонять.
Отапливать, Отоплять, Отопить פ״י הַשֵּׂק, בַּעֵר אֵשׁ לְחַמֵּם beheizen. -ся נפ׳ הַחֵם בְּמוֹ־אֵשׁ, הֻשַּׂק beheizt werden.
Отаптывать פ״י רָמוֹס, סָלֹה, סָלוֹל, דָּרוֹךְ festtreten.
Отара נ׳ עֵדֶר Heerde. Отарщикъ ז׳ רֹעֵה עֵדֶר Hirt.

Отба́вка ז׳ מִגְרַעַת, גֵּרָעוֹן, גֶּרַע Abnahme.

Отбавля́ть, -ба́вить פ״י מִ־ חַסֵּר, גָּרוֹעַ מִ־ הָגֵר abnehmen.

Отба́живаться, Отбожи́ться פ״ח אָלֹה וְכַחֵשׁ הִמָּלֵט בְּאָלָה sich losschwören.

Отбараба́нить פ״י כַּלֵּה—הַתֵּם לְתוֹפֵף austrommeln.

Отбива́ть, -би́ть פ״י 1) הָתֵז, גַּדֵּעַ, הַקְצֵה, קַצֵּץ abschlagen. 2) הַצֵּל, פָּרוֹק מִיַּד־ gewaltsam wegnehmen. 3) הַכֵּה צָרָיו אָחוֹר zurückschlagen. 4) הַדֵּחַ מִ־, הַטֵּה לֵב־ מֵעַל־ abwendig machen. 5) כַּלֵּה לְתוֹפֵף austrommeln. -ся 1) נִגְדַּע, הוּתַז, הוּסַר abgeschlagen werden. 2) הִלָּחֵם לוֹ; הִנָּצֵל—הִתְפָּרֵק מִיַּד־ פ״ח sich abwehren, sich losmachen.

Отби́вка נ׳ הָסִיר, נְקֹף, הַקְצוֹת das Abschlagen.

Отбира́ть פ״י 1) לָקוֹחַ מִיַּד־; הַצֵּל—קַבֵּל abnehmen. 2) בָּחוֹר, הַבְדֵּל, הַצֵּב לְבַד auswählen. -ся נפ׳ הִלָּקַח מִ־, לָקוֹחַ, הִנָּצֵל—weggenommen werden.

Отблагодари́ть פ״י הָשֵׁב גְּמוּל, נָתוֹן תּוֹדָה danken.

О́тблескъ ז׳ זֹהַר, קַרְנֵי—, נֹגַהּ־אוֹר Abglanz.

Отбожи́ться см. Отба́живаться.

Отбо́й ז׳ קַחַת—, הַצִּיל בְּחָזְקָה das Zurückschlagen. Идти́ на о. שׁוּב אָחוֹר בְּהִלָּחֵם. Нѣтъ отбо́я отъ— אֵין מִפְלָט מִ־. Отбо́йный ת׳.

Отбо́рка נ׳ מִבְחָר, בְּחֹר Auswahl.

Отбо́рный ת׳ מִבְחָר הַ־; בָּרוּר, בָּחוּר, חֵלֶב הַ־, מֵיטַב הַ־ auserlesen.

Отбо́ръ ז׳ מֵיטַב־, מִבְחַר־ Auswahl.

Отбоя́риваться פ״ח הָשֵׁב רֵיקָם; פָּטוֹר מִפְּנֵי־ בְגָאוֹן, מִלְּפָנָיו בְּגַאֲוָה sich losmachen.

Отбра́ниваться פ״ח הָשֵׁב חֶרְפָּה לְ־ entgegenschimpfen.

Отбра́сывать, -бро́сить פ״י נָטוֹשׁ, הַשְׁלֵךְ מֵעַל־ fortwerfen. О. непрія́теля הַכֵּה צָרָיו אָחוֹר. -ся נפ׳ 1) הָשְׁלַךְ הָלְאָה weggeworfen werden. 2) הֻכֵּה אָחוֹר zurückgeschlagen werden.

Отбыва́ть, -бы́ть פ״ע 1) הָיֹה מִ־, עָתוֹק, נָסוֹעַ מִ־— entweichen. 2) כַּלֵּה הַקָּו, מַלֵּא צְבָאוֹ (צפני׳ ג׳, י״ח) ableisten.

Отбы́тіе ס׳ הֵעָלוֹת מִתּוֹךְ־ Abreise.

Отбѣга́ть, -бѣжа́ть פ״ע בָּרוֹחַ; רוּץ הָלְאָה מִ־ weglaufen.

Отбѣ́гать פ״ע הוֹגֵעַ (רגליו) בַּמֵּרוֹץ müde laufen.

Отва́га נ׳ אֹמֶץ לֵב, חַיִל, עֹז נֶפֶשׁ, רוּחַ גְּבוּרָה Dreistigkeit.

Отва́дка נ׳ הָסִיר מִלֵּב־, הַטּוֹת מִדֶּרֶךְ־ Abgewöhnung.

Отва́дный ת׳ מַרְחִיק, מֵסִיר abgewöhnend.

Отва́живать, -ва́дить פ״י הַדֵּחַ—, הַטֵּה אִישׁ מִדַּרְכּוֹ—, הַרְחֵק— abgewöhnen. О. отъ груди́ הַעְתֵּק מִשָּׁדַיִם, גָּמוֹל מֵחָלָב.

Отва́живаться, -житься פ״ח עָרוֹב לִבּוֹ לְ־ wagen. Отва́жился מְלָאוֹ לִבּוֹ לְ־.

Отва́жность см. Отва́га. [kühn.

Отва́жный ת׳ מָלֵא רוּחַ גְּבוּרָה, לָבֵשׁ עֹז, אַמִּיץ לֵב

Отва́ливать, -ли́ть פ״י 1) הָגֹהַּ מִ־, הַשְׁלֵךְ הָלְאָה wegwälzen. 2) (אניה מן החוף) הַעְתֵּק—, עָתוֹק abstoßen. Отва́ливай! גֶּשׁ־הָלְאָה. -ся פ״ח נָפוֹל, הִתְפָּרֵד, הִתְפָּרֵק abfallen.

Отва́лъ ז׳ 1) הַשְׁלִיךְ—, שַׁלֶּכֶת מֵעַל־ das Abstoßen. Ѣсть до отва́лу מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ.

Отва́ривать, -вари́ть פ״י בַּשֵּׁל, הָזֵד abkochen. -ся נפ׳ הִתְבַּשֵּׁל, בֻּשַּׁל abgekocht werden.

Отва́рка נ׳ בַּשֵּׁל, בִּשּׁוּל, נָזִיד.

Отва́ръ ז׳ רֶתַח, מָרָק Absud.

Отведе́ніе ס׳ см. Отво́дка.

Отвезти́, -везть см. Отвози́ть.

Отверга́ть, -ве́ргнуть פ״י הָנֵא מִ־, הַזְנֵחַ מִ־—, מָאוֹס, הָעֱזֵב, הַמְאֵס נָטוֹשׁ, נָאוֹץ— verwerfen. -ся נפ׳ 1) verworfen werden. 2) פ״ח הָזוֹר מֵעַל־—, הִנָּזֵר, הִסּוֹג verleugnen. [härten.

Отвердѣва́ть, -дѣть פ״ע הַקְשֵׁה, הִתְקַשֵּׁה sich verhärten.

Отвердѣ́лость נ׳, -дѣніе ס׳ קֹשִׁי, הִתְקַשּׁוּת Verhärtung.

Отвердѣ́лый ת׳ נִקְשֶׁה verhärtet.

Отве́рженецъ (-нца), -ве́рженникъ ז׳ נֶעֱזָב, נִדָּח Verstoßener. -ве́рженница נ׳.

Отверже́ніе ס׳ מָאֹס, הַזְנִיחַ, נְטֹשׁ Verwerfung.

Отверза́ть, -ве́рзть פ״י פָּתוֹחַ, פָּצֹה, פָּעוֹר; פָּקוֹחַ öffnen. -ся נפ׳ הִפָּתֵחַ, הִבָּקֵעַ sich öffnen.

Отве́рстіе, -стіе ס׳ פֶּה, מִפְתָּח, פֶּתַח, חוֹר Oeffnun .

Отвёртка נ׳ מַפְתֵּחַ לִבְרִיחַ גְּלִילִי Schraubenzieher.

Отве́ртывать, -вертѣть -верну́ть פ״י 1) הַתֵּר בְּרִיחַ גְּלִילִי losschrauben. 2) הָסֵב מִ־ abwenden. О. лицё הַנָּצֵל מִ־; הִסָּתֵר—הָסֵב פָּנָיו. -ся פ״ח הָסֵב פָּנָיו מִ־, הִתְמַלֵּט sich wegwenden.

Отвести́ (עתיד -веду́) см. Отводи́ть. [winden.

Отвива́ть, -ви́ть פ״י הַתֵּר אֲגֻדָּה, פַּתֵּחַ עֲבֹת abwinden.

Отви́ливать, -виля́ть -льну́ть פ״ע הִתְמַלֵּט, בַּקֵּשׁ מִפְלָט Ausflüchte suchen.

Отви́нчивать, -нти́ть פ״י הַתֵּר בְּרִיחַ גְּלִילִי abschrauben. -ся נפעל הֻתַּר abgeschraubt werden.

Отвиса́ть, -ви́снуть פ״ע סָרוֹחַ herabhängen.

Отви́слость נ׳ סֶרַח das Herabhängen.

Отви́слый ת׳ סָרוּחַ, תָּלוּי herabhängend. -лыя ча́сти

тѣла מַפְלִי־בָשָׂר.

Отвлекáть, Отвлéчь פ״י 1) הָסֵב מִ־ ,הַתֵּק מִ־ ,הַשְׁבֵּת—,הַפְרֵעַ—,חָשׂוֹךְ מִ־ הָנֵה— wegschleppen. 2) ablenken. О. вниманіе הַצֵּל (הָשַׁע) עַיִן. О. кого отъ занятія הַנְתֵּק מִ־ נפ׳ ,הַפְרֵעַ אִישׁ מִמַּעֲשֵׂהוּ -ся; עֲמוֹד ,חָדוֹל מִ־ sich abwenden.

Отвлечéніе ס׳ 1) חָשֹׂךְ— ,הַשְׁבִּית— ,הַפְרִיעַ מִ־ Abwendung. 2) הַפְרִיד מְדַבֵּר מִשְּׂגֵי הָרוּחַ abstrahiren.

Отвлечённость נ׳ *מִשְׂגָּב רוּחָנִי ,רוּחַ וְלֹא־בָשָׂר Abstraction.

Отвлечённый ת׳ *שִׂכְלִי,*רוּחָנִית übersinnlich, abstract.

Отводи́ть, -вести́ פ״י 1) הוֹלֵךְ ,הוֹבֵל — הָלְאָה הָנְחָה— wegführen. О. въ сторону הַטֵּה הַצִּדָּה. О. отъ грѣхá הַטֵּה מִדֶּרֶךְ רָע ,הַזְנֵחַ. О. свидѣтеля הַחֲלֵק לְ־ 2) ,רַמֵּה ,הַשֵּׁא ,עַוֵּר עֵינֵי־ О. глазá מֵהָעִיד anweisen. 3) שָׁתוּל יוֹנֵק מֵעֵץ ,פַּנֵּה מָקוֹם לְ־ ,יָעוֹד— fortpflanzen. -ся נפ׳.

Отвóдка נ׳ ,חֵלֶק לְ־ ,יַעַד Zutheilung.

Отвóдный ת׳ 1) הַמּוֹלִיךְ הָלְאָה ableitend. 2) הַנִּתָּן לְ־ ,הַנּוֹעָד— angewiesen. О. караýлъ צְבָא הַצּוֹפִים ,מַצָּב. -ная грáмота סֵפֶר הַמִּקְנָה.

Отвóдокъ (-дка) ז׳ מַטָּע ,שָׁתִיל Steckling.

Отвóдъ ז׳ 1) см. Отвóдка. 2) הַבְדִּיל— ,הָסִיר מֵעַל־ Verwerfung. Дать о. свидѣтелю הַזְנֵחַ מֵהָעִיד.

Отвози́ть (ברכב, באניה) פ״י הוֹבֵל הָלְאָה wegführen. -ся הוּבַל נפעל weggeführt werden. [führen.

Отвóзка נ׳, -вóзъ ז׳ הוֹבִיל הָלְאָה ,הוֹלִיךְ— das Weg=

Отвóзный ת׳ הַמּוּבָל הָלְאָה weggeführt.

Отволáкивать, -волóчь פ״י סָחוֹב הָלְאָה ,מָשׁוֹךְ— wegschleppen. -ся נפ׳.

Отворáчивать, -воротить פ״י הָסֵב מִ־ ,הַטֵּה— הָנֵה— abwenden. О. лицё הָסֵב עֵינָיו מִ־ -ся פ״ח הִסּוֹג אָחוֹר ,הָזוֹר מֵאַחֲרֵי־ sich abwenden. [Aufschlag.

Отворóтъ ז׳ (על החוח) כֶּפֶל פִּי־נַעַל ;מַחְשׂוֹף לְשׁוּלֵי־בֶגֶד

Отворя́ть, -рить פ״י פָּתוֹחַ ,פְּצֵה ,פָּעוֹר öffnen. О. глазá פְּקוֹחַ עֵינַיִם. О. кровь הַקֵּז דָּם*.

Отврати́тельность נ׳ שַׁעֲרוּרִית ,נַבְלוּת ,גֹּעַל־נֶפֶשׁ Ekelhaftigkeit.

Отврати́тельный ת׳ מְגֹאָל ,נִבְזֶה ,נִתְעָב ekelhaft.

Отвращáть, -врати́ть פ״י הָסֵר מֵאַחֲרֵי ,הַטֵּה— abwenden. -ся פ״ח סוּר מֵאַחֲרֵי ,הַדָּחַ— ,הֵעָבֵר מֵעַל־ הָזוֹר— ,הִסּוֹג— ,נְטֵה— שְׂטֵה מֵעַל־ sich wegwenden.

Отвращéніе ס׳ 1) הָסִיר מֵעַל־ ,הַעֲבִיר Abwendung. 2) דֵּרָאוֹן ,זָרָא ,תּוֹעֵבָה ,גֹּעַל־נֶפֶשׁ Ekel.

Отвыкáть, -вы́кнуть פ״ע (отъ) הִסָּכֵן לַחֲדֹל מִ־ הַטֵּה לִבּוֹ מֵאַחֲרֵי־ ,לָמוּד— sich abgewöhnen.

Отвы́клый ת׳ גָּמוּל מִ־ ,לָמוּד לַחֲדֹל מִ־ עַתִּיק— abgewöhnt. [gewöhnung.

Отвы́чка נ׳ גְּמוּל מִ־ ,הִנָּמֵל מֵאַחֲרֵי ,לְאַט לְאַט נְטוֹת Ab=

Отвѣ́дываніе ס׳ טְעֹם ;בְּחֹן ,נַסּוֹת das Kosten; Versuchen. [versuchen.

Отвѣ́дывать, -дать פ״י טָעוֹם ;בָּחוֹן ,נַסֵּה kosten;

Отвѣ́сить см. Отвѣ́шивать.

Отвѣ́сность נ׳ מוֹרָד ,נְטוֹת senkrechte Lage.

Отвѣ́сный ת׳ רוּם ,מַטֵּה אַרְצָה ,תָּלוּי ,מַעֲשֶׂה מוֹרָד senkrecht.

Отвѣ́съ ז׳ אֶבֶן ,אֶבֶן־בְּדִיל ,מִשְׁקֹלֶת ,מִשְׁקֶלֶת ,אֲנָךְ ,קַו ,עֹפֶרֶת Richtschnur.

Отвѣ́тить см. Отвѣчáть.

Отвѣ́тный ת׳ מַעֲנֶה— ,עֲנוֹת— ,תְּשׁוּבָה— Antwort=.

Отвѣ́тственность נ׳ עָרֵב לִבּוֹ ,עֲרֻבָּה ,מַעֲנֶה בִּפְלִילִים *אַחֲרָיוּת ,עֵרָבוֹן Verantwortlichkeit.

Отвѣ́тственный ת׳ עוֹשֶׂה בְנַפְשׁוֹ ,עוֹרֵב עֲרֻבָּה לִפְנֵי־ *מְקַבֵּל עָלָיו אַחֲרָיוּת verantwortlich.

Отвѣ́тствовать (-ствую) פ״י 1) עָנֹה ,הָשֵׁב דָּבָר antworten. 2) *קַבֵּל עָלָיו אַחֲרָיוּת ,עָרוֹב בְּעַד־ verantworten.

Отвѣ́тчикъ ז׳ (קהלת ה, יט) מַעֲנֶה בְ־ ,עוֹרֵב עֲרֻבָּה בְעַד *עָרֵב Verantworter. -чица נ׳.

Отвѣ́тъ ז׳ תְּשׁוּבָה ,מַעֲנֶה Antwort.

Отвѣчáть, -вѣ́тить פ״י 1) (кому) הָשֵׁב ,עֲנֵה אֶת־ antworten. 2) (за кого, за что) עָרוֹב בְּעַד־ דָּבָר לְ־ verantworten. 3) עָרוֹךְ לְ־ ,הִשְׁתַּוֵּה ,שָׁוֶה בְ־ ,עָנֵה אֶת־ entsprechen. Его прибыль не отвѣчáетъ убы́тку לֹא־— ,אֵינֶנּוּ שָׁוֶה בְּנִזְקוֹ ,שְׂכָרוֹ לֹא־יַעֲנֶה אֶת־נִזְקוֹ ,יַעֲרֹךְ לְנִזְקוֹ.

Отвѣ́шивать, -вѣ́сить פ״י שָׁקוֹל abwägen. О. кому поклóнъ הִשְׁתַּחֲוֵה לִפְנֵי. О. удáръ הַכֵּה בְיָד נְטוּיָה.

Отвя́зывать, -вязáть פ״י הַתֵּר ,פַּתֵּחַ חַרְצֻב (קָשֶׁר) losbinden. -ся 1) נפ׳ הֻתַּר ,הִתְפַּתֵּחַ ,פָּתוֹחַ אֲגֻדָּה losgehen. 2) פ״ח הִנָּצֵל מִ־ ,הִמָּלֵט— ,הִתְמַלֵּט; הָמֵשׁ צַוָּארוֹ מִ־ sich losmachen. [zu fasten.

Отгáвливать פ״ע כַּלֵּה תַעֲנִיתוֹ ,הָתֵם צוֹמוֹ aufhören.

Отгáдка נ׳ פִּתְרוֹן ,מְצֹא חִידָה ,פֵּשֶׁר Errathung.

Отгáдчикъ ז׳ מַגִּיד חִידָה ,פּוֹתֵר— ,מוֹצֵא— Errather. -дчица נ׳. [aufs Gerathewohl.

Отгáдъ ז׳ см. Отгáдка. На о. לְתֻמּוֹ ,מִבְּלִי הָשֵׁב דַּרְכּוֹ

Отгáдывать, -гадáть פ״י הַגֵּד חִידָה ,מָצוֹא— פָּתוֹר— errathen.

Отгáнивать см. Отгоня́ть.

Отгибáть פ״י הַיְשֵׁר הַכָּפוּף zurückbeigen. -ся נפ׳ יֻשּׁוֹר
Отгибнóй ת׳ מִתְכַּפֵּל, מֻכְפָּל sich zurückbiegend. [sich z.
Отглагóльный ת׳ (בדקדוק) הַבָּא מִפֹּעַל, verbal.
Отглáживать, -глáдить פ״י הַחֲלֵק, כַּלֵּה לְהַחֲלִק ausglätten.
Отгниваáть, -гнúть פ״ע הִמַּק, רָקוֹב וְנָפוֹל abfaulen
Отговáриваніе ס׳ עֵצָה לְבִלְתִּי, הַטּוֹת לֵב״ מֵעַל- Abrathung.
Отговáривать, -говорúть פ״י 1) הַטֵּה לֵב״ מֵעַל-, יָעוֹץ לְבִלְתִּי- abrathen. 2) רַפֵּא בִּקְסָמִים וְלַחַשׁ abzaubern. -ся פ״ח פָּטוֹר בִּדְבָרִים מִ-, הִתְמַלֵּט בְּמִלִּים sich losmachen. [-ворочный ת׳.
Отговóрка נ׳ מִפְלָט מִ- בִּדְבָרִים Ausflucht, Vorwand.
Отговѣ́ть см. Отгáвливать.
Отголóсокъ (-голóска) ז׳ קוֹל עֲנוֹת, הֵד Echo.
Отгóнка נ׳ גֵּרוּשׁ, מְגָרֵשׁ הָלְאָה das Wegtreiben.
Отгонять פ״י הַבְרֵחַ מֵעַל-, גָּרוֹשׁ הָלְאָה wegtreiben. -ся נפ׳ הִגָּרֵשׁ הָלְאָה weggejagt werden.
Отгорáживать, -родúть פ״י גָּדוֹר, שׂוּךְ, הַבְדֵּל בְּחַיִץ abzäunen. -ся 1) נפ׳ הִגָּדֵר abgezäunt werden. 2) פ״ח בָּנֹה לוֹ חַיִץ (קִיר מַבְדִּיל), עָשֹׂה לוֹ גָּדֵר sich abzäunen.
Отгорáть, Отгорѣ́ть פ״ע אָכוֹל מֵאֵשׁ abbrennen.
Отгóрина נ׳ רֵיחַ קִיטוֹר Brandgeruch.
Отгорóдка נ׳ 1) בְּנוֹת חַיִץ, גְּדוֹר das Abzäunen. 2) גָּדֵר, גְּדֵרָה, חַיִץ; קֵן Abzäunung.
Отгорѣ́лый ת׳ נִחַר, אֻכָּל מֵאֵשׁ, נִשְׂרָף abgebrannt.
Отгостúть פ״ע כַּלֵּה שִׁבְתּוֹ עִם- den Besuch beenden.
Отгребáть, -грéсть פ״י 1) גָּרוֹף הָלְאָה בְּמַגְרֵף weg= harken. 2) הַסֵּעַ (אניה) בְּמָשׁוֹט הָלְאָה fortrudern.
Отдавáть, Отдáть פ״י נָתוֹן לְ- abgeben. О. въ наёмъ הַשְׂכֵּר. О. долгъ הָשֵׁב חוֹב, שַׁלֵּם נִשְׁיוֹ. О. дýшу за הָפֵק נַפְשׁוֹ לְ-. О. Бóгу дýшу הַפְקֵד רוּחוֹ בְּיַד-אֵל, הָשֵׁב לָאֵל רוּחוֹ. На дворѣ́ отдало הַקֹּר בַּחוּץ הוֹלֵךְ וְחָסוֹר. -ся נפ׳ 1) הִתְמַכֵּר; הִנָּתֵן sich ergeben. 2) נָתוֹן הֵד קוֹלוֹ, הַשְׁמֵעַ קוֹל עֲנוֹת widerhallen. 3) הַעֲלֵה בְאֹשׁ בְּאַף riechen nach.
Отдáвливать, -вúть פ״י לָחוֹץ לְהָסִיר, הָעֵק—; זוּר (חַבּוּרָה) aus=, abdrücken.
Отдáивать, -доúть פ״י מָצֹה חָלָב מִשָּׁדַיִם ausmelken.
Отдалéніе ס׳, -лённость נ׳ מֶרְחָק Entfernung.
Отдалённый ת׳ מֶרְחָק, רָחוֹק entfernt. Отдалённыя временá יְמֵי-קֶדֶם.
Отдалять, -лúть פ״י הַרְחֵק—, רַחֵק מֵעַל- entfernen. -ся פ״ח רָחוֹק מִ- sich entfernen.
Отдáніе ס׳, -дáча נ׳ נָתֹן לְ-, תֵּת—; סַכֵּר—, סַגֵּר — das Abgeben. О. праздника תֹּם יְמֵי חַג Schlußfeier.
Отдáривать, -дарúть פ״י הָשֵׁב גְּמוּל מַתָּנָה ein Gegengeschenk machen. -ся פ״ח שָׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander Gegenschenke machen.
Отдáрокъ (-рка) ז׳ גְּמוּל מַתָּת Gegengeschenk.
Отдвú— см. Отодвú—
Отдвúжка נ׳ מַסָּח, הַעְתִּיק מִמְּקוֹמוֹ das Wegrücken.
Отдвижнóй ת׳ מֻסָּח, מֻעְתָּק מִמְּקוֹמוֹ zum Zurück= schieben. [jouriren.
Отдежýривать, -рить פ״י כַּלֵּה מִשְׁמֶרֶת-יוֹמוֹ ausde=
Отдёргивать, -дёрнуть פ״י הַפְשֵׁט מֵעַל-, בַּלֵּעַ (מָסָךְ) מֵעַל- wegziehen.
Отдирáть, Отодрáть פ״י קָרוֹעַ מֵעַל-, הַפְשֵׁט— ab= reißen. -ся נפ׳ הִקָּרֵעַ מֵעַל- abgerissen werden.
Отдúрка נ׳ קֶרַע מֵעַל-, הַפְשִׁיט— das Abreißen.
Отдúрокъ (-рка) ז׳ קֶרַע, גֶּזֶר abgerissenes Stück.
Отдневáть см. Отдежýрить.
Отднéсь ת״פ מֵעַתָּה, מֵהַיּוֹם הַזֶּה וָהָלְאָה von heute an
Отдоúть см. Отдáивать.
Отдохновéніе ס׳ מְנוּחָה, מַרְגּוֹעַ Erholung.
Отдубáсить см. Дубáсить.
Отдувáть, -дýть, -дýнуть פ״י נָפוֹחַ בְּ-, הָשֵׁב אֶת-, הָפֵחַ— wegblasen. -ся פ״ח 1) נָשׁוֹם, הָשֵׁב רוּחוֹ schwer athmen. 2) הַרְחֵק בְּרַהַב מֵעַל-פָּנָיו sich losmachen.
Отдýмывать, -дýмать פ״י חָדוֹל מֵעֲצַת-לִבּוֹ bedenken.
Отдýнуть, дýть см. Отдувáть.
Óтдухъ ז׳, Отдýшина נ׳ אֲרֻבָּה לָרוּחַ Luftloch
Отдýшникъ см. Душнúкъ. [erholen.
Отдыхáть, -дохнýть פ״ע נוּחַ, הִנָּפֵשׁ, הֵרָגַע— sich
Óтдыхъ ז׳ מְנוּחָה, מָנוֹחַ, מַרְגּוֹעַ, שַׁבָּתוֹן Erholung.
Отдышáть פ״ע עָמוֹד מִנְּשֹׁם aufhören zu athmen.
Отдѣ́лать см. Отдѣ́лывать.
Отдѣ́леніе ס׳ מַחְלָקָה, מַחֲלֹקֶת, פְּלֻגָּה, פַּלְגָּה Abthei= lung. О храма גִּזְרַת-הֵיכָל.
Отдѣлённый ת׳ מֻבְדָּל, נִבְדָּל, נִפְרָד; לְבַד abgetheilt.
Отдѣ́лка נ׳ תַּכְלִית מַעֲשֶׂה, —חֲרֹשֶׁת Bearbeitung.
Отдѣ́лъ ז׳ см. Отдѣлéніе.
Отдѣ́лывать, -лать פ״י 1) הַשְׁלֵם מְלֶאכֶת-, כָּלוֹל—; פָּאֵר, יַפֵּה חֲרֹשֶׁת— שׂוּם יֹפִי bearbeiten. 2) בַּלֵּעַ; לִגְדוּפָה verderben. -ся פ״ח 1) בַּצֵּעַ מְלַאכְתּוֹ fertig werden. 2) отъ кого, отъ чего פָּטוֹר מִ-, הִתְמַלֵּט-, הִמָּלֵט מִמּוֹקֵשׁ; (הושע ה, ו) חָלוֹץ— loswerden.
Отдѣ́льно ת״פ בָּדָד, לְבַד besonders.
Отдѣ́льный ת׳ עוֹמֵד לְבַדּוֹ, נִבְדָּל, נִפְרָד abgesondert
Отдѣлять, -лúть פ״י הַבְדֵּל, הַפְרֵד; הַפְלֵה, אָצוֹל

התק abſondern. -ся נפ׳ הפרד מעל־, הבדל ſich abſ.
Отекáть פ״ע 1) נזול, המס, המק fließen. 2) צבה
Отёклость נ׳ צבות, שאת Geſchwulſt. [ſchwellen.
Отёклый ת׳ צבה geſchwollen.
Отéль ז׳ מלון אורחים Hotel.
Отемнѣ́лый ת׳ מועם, קודר, כהה verdunkelt.
Отемнѣ́ть פ״ע 1) חשוך, קדור, כהה, הועם dunkel werden. 2) התעור erblinden. [verdunkeln.
Отемнять, -нить פ״י החשך, הקדר, העב, הכהה
Отерёбки ז״ר נערת Abfall vom Hanf.
Отерéбливать, -бить פ״י מרוט מסביב, —צבוט;
Отерéть см. Отирáть. [עשוק bezupfen. -ся נפ׳.
Отéцъ (-тцá) ז׳ אב, מוליד Vater.
Отéческій ת׳ האב—; -ски ת״פ כאב väterlich.
Отéчественный ת׳ אשר לארץ מולדתו vaterländiſch.
Отéчество ס׳ ארץ מולדת, ארץ מגורי אבותיו Vaterland.
Отéчь см. Отекáть.
Отжáть см. Отжимáть и -жинáть.
Отженять, -нить פ״י הרחק מעל־, הסר־ beſeitigen.
Отживáть, -жить פ״י כלה ימי חייו; מלא צבאו ableben. Отжи́вшій человѣкъ איש אשר עליו אבד הולך למות, כלה.
Отживлять, -вить см. Бликовáть.
Отжигáть, -жечь פ״י 1) קצה־ שרוף באש abbrennen. 2) בחון יין במו־אש zündend probiren. -ся השרף, אכול מאש abgebrannt werden.
Отжидѣ́лый ת׳ נגר, מגר flüßig geworden.
Отжидѣ́ть см. Жидѣть. [abzwacken.
Отжи́ливать, -жи́лить פ״י חמוס; עשוק, הסג גבול
Отжимáть, Отжáть (עתיד отожмý) פ״י (חבורה) זור, מצה ausdrücken.
Отжинáть, Отжáть (עתיד отожнý) פ״י כלה לקצר abernten.
Отжи́нъ ז׳ כלות קציר, —תם Schluß der Ernte.
Отжирѣ́лый ת׳ שמן, בריא, עשת, דשן fett geworden.
Отжирѣ́ть פ״ע שמון, כשה, הדשן, עשות fett werden.
Отзáвтракать פ״י כלה לחם־הבקר das Frühſtücken beendigen.
Отзвáнивать, -звони́ть פ״י כלה מחי־הפעמון aus-
Óтзвукъ ז׳ קול ענות, הד Echo. [läuten.
Отзывáть, Отозвáть פ״י קרא אליו, הטה איש הצדה wegrufen. Я былъ бы къ вамъ, да меня уже отозвáли אמרתי לבוא אליך אבל כבר קראני אחר. -ся 1) נפ׳ הקרא הצדה weggerufen werden. 2) פ״ח הוצא משפט, דבר ב־ 3) הענה ל־, ענה antworten. השמע קול 4) חוה דעו על־ sich äußern. על־אדות, erſchallen. 5) הודע טעם־ einen Nebengeſchmack haben. Винó отзывáется гóречью היין ימר לשותיו.
Отзы́вный ת׳ עשוי לקרא איש מן־ Abberufungs-.
Отзы́вчивый ת׳ עונה לקול, נותן קול ענות widerhallnd; mitfühlend.
Óтзывъ ז׳ 1) קרא לשוב מ־, —מקרא Abberufung. 2) תשובה, מענה, ענות Antwort. 3) מענה לשון, השמעות, (איוב יג. יז) אחוה, חות דע, משפט חרוץ אזנים Aeußerung. Объ нёмъ óтзывы не хороши אין שמעו הולך לטוב.
Отзябáть, -зя́бнуть פ״ע נגוע מקרה, עשוש מקר [abfrieren.
Отирáть см. Обтирáть.
Отихáть, Оти́хнуть פ״ע החרש, שתוק, עמוד מזעפו [ſtill werden.
Отказáть см. Откáзывать.
Отказнáя ש״ת נ׳ *שטר־צואה, ספר־מתנה Vermächtniß.
Отказнóй ת׳ נתון לאחזת נחלה vermacht.
Откáзъ ז׳ 1) השיב פני־, השיב ריקם, מחשך Verweigerung. 2) הנחיל, מתת נחלה ל־ Vermächtniß. -кáзный ת׳.
Откáзывать, -казáть 1) השב פני־, השב ריקם, אצול— מנוע—, כלא— חשוך מ־, מלפניו verweigern, entſagen. 2) הורש, הנחל, נתון למורשה ל־ vermachen. -ся פ״ח הנח, הרפה מ־, הסר מלבו, עזוב ſich losſagen. Отказáться отъ кого חלוץ מ־, נטוש— עזוב את־.
Откáливать, -лить פ״ח קלה באש— צרוף abglühen.
Откáлываніе ס׳ מבקע, התיז, הקצות das Abſpalten.
Откáлывать, -колóть פ״י בקוע מ־— הקצה, —קצוץ abſpalten.
Откáпывать, -копать פ״י כרה; חפור ממטמונים ומצוא ab-, aufgraben. -ся נפ׳ הבעה, החפש abgegraben werden. [auf der Wache auſtehen.
Откараýлить פ״י כלה לעמד על־משמרת ſeine Zeit
Откáрмливать, -корми́ть פ״י אבום, הברא auffüttern.
Откáть ז׳ גלל, גלגל, טלטלה Rückſtoß. [tern.
Откáтывать, -катáть פ״י 1) גלול הלאה, —טלטל wegwälzen. 2) כלה להחליק (בגד) בגלילים ausrollen. 3) הכה שוק על־ירך ausprügeln.
Откáчивать, -качáть, -качнýть פ״י 1) (מים) הרק, דלה— במכונה auspumpen. 2) טלטל את־המצל ממים durch Rollen ins Leben rufen (einen Ertrunkenen). -ся פ״ח הדלה, הורק ausgepumpt werden.
Откáшивать, Откосúть פ״י כלה גז חציר, התם לקצר־

ab=, ausmähen.
Откашливать, -кашлять, -кашлянуть פ״י הָרֵק הוֹרֵשׁ מִגְּרוֹנוֹ (*בְּשִׁעוּל) מִגְּרוֹנוֹ aushuften. -ся פ״ח
sich aushusten.
Откидной ת׳ מֻפְשָׁל לַאֲחוֹרָיו* zurückgeschlagen.
Откидывать -кидать, -кинуть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ הָלְאָה; חָדוֹל מִ־, נָטוֹשׁ, עָזוֹב wegwerfen. 2) הָפוֹךְ אָחוֹר zurück=
schlagen. О. непріятеля הָדוֹף חֵיל הָאוֹיֵב אָחוֹר.
Откладка נ׳ הַנִּיחַ לְמִשְׁמֶרֶת, שִׂים הַצִּדָּה das Weglegen.
Откладывать ,-класть פ״י 1) הַנֵּחַ הַצִּדָּה ablegen.
2) פַּתֵּחַ סוּס abspanen. 3) הַעֲבֵר מִיּוֹם לְיוֹם, נַדֵּה—
לְיוֹם אַחֵר aufschieben. -ся נפ׳.
Откланиваться, -пяться פ״ח הִשְׁתַּחֲוֵה וְיָצֹא מֵעִם,
פָּטוֹר מִפְּנֵי־אִישׁ בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתוֹ Abschied nehmen.
Отклеивать -клеить פ״י הַתֵּר הַדֶּבֶק, הַפֵּל טִיחַ—
losfleben. -ся פ״ח הַתֵּר דֶּבֶק, הֵהָרֵס, נָפוֹל טִיחַ—
sich losfleben.
Откликаться, -кликиваться, -кликнуться פ״ח
הֵעָנֵה לְ־, עָנֹה antworten auf Zuruf.
Откликъ ז׳ מַעֲנֶה; הֵד־קוֹל Wiederhall.
Отклоненіе ס׳ הַטּוֹת מִ־; נְטוֹת מִ־ Abweichung.
Отклонять, -нить פ״י הָסֵר לֵב״ הַטֵּה לֵב״ מֵאַחֲרֵי־
abneigen. О. просьбу הָשֵׁב פְּנֵי־, הָשֵׁב רֵיקָם, מֵעַל־
אָצוֹל abweisen. -ся פ״ח מָנוֹעַ מִ־ שְׁאֵלָתוֹ, מִלְּפָנָיו
לוּז מִ־, נָטֹה מֵאַחֲרֵי־ sich abwenden. [schmieden.
Отковывать, -ковать פ״י כַּלֵּה חֲרֹשֶׁת־בַּרְזֶל aus=
Отковыривать. -рять, -рнуть פ״י פַּצֵּל, חָשׂוֹף,
קַלֵּף* ab=, herausklauben.
Отколачивать, -колотить פ״י הָתֵז וְהָסֵר, נַפֵּץ מִ־,
—קַצֵּץ— כַּתֵּת abklopfen
Отколка נ׳ см. Откалываніе. [abgespaltenes Stück.
Отколокъ (-лка) ז׳ שָׁבָב, בְּקִיעַ, צְרוֹר, נֶפֶץ, חֶרֶשׂ
Отколоть см. Откалывать.
Отколупывать, -колупать, -пнуть פ״י צָבוֹט,
קָטוֹף— בְּאֶצְבְּעוֹתָיו abklauben.
Отколь, Откол҃ѣ ת״פ ? מֵאָן ? מֵאַיִן woher ?
Откомандировывать, -ровать פ״י יָעוֹד אֶל־,
שָׁלוֹחַ בְּמַלְאָכוּת, צַוֵּה— abordern. -ся נפ׳ הוּעַד אֶל־,
—הִשָּׁלֵחַ abgeordert werden.
Откопаніе ס׳ כְּרוֹת, חֲפֹר das Abgraben.
Откопать см. Откапывать.
Откормить см. Откармливать.
Откормка נ׳ אֵבֹס, מַאֲבוּס, מַרְבֵּק, הַבְרִיא das
Откосить см. Откашивать. [Auffüttern.
Откосный ת׳ נִשְׁפָּה, מְשֻׁפָּה, תָּלוּל, נָטוּי abschüßig.

Откосъ ז׳ מוֹרָד, עָקוֹב Abhang.
Откочёвывать, -чевать פ״ע (יושבי אהל) נָסוֹעַ הָלְאָה,
הַעְתֵּק מִ־ weiter ziehen.
Открaивать, -кроить פ״י קָרוֹעַ מִ־, גָּזוֹר—, כָּרוֹת—
abschneiden. -ся נפעל הִגָּזֵר מִ־, הִכָּרֵת— abgeschnit=
ten werden.
Открещиваться פ״ח פָּדֹה נַפְשׁוֹ בַּחֲרָמִים לְאֵל יָדוֹ,
durch das Zeichen des Kreuzes sich losmachen.
Откровеніе ס׳ הִגָּלוֹת, הִתְגַּלּוֹת, מַחֲזֵה־שַׁדַּי, מַרְאוֹת
חָזוֹן, עֵדוּת אֱלֹהִים Offenbarung.
Откровенность נ׳ אֵמוּן, בֹּר לֵב, תֹּם—, יִשְׁרַת־לֵבָב
Offenherzigkeit. [richtig.
Откровенный ת׳ אִישׁ אֱמוּנִים, יְשַׁר־לֵב; נֶאֱמָן auf=
Откручивать, -крутить פ״י פַּתֵּחַ חַרְצֻבָּה, הַתֵּר
הַמְעֻבֶּת losdrehen.
Открывать, -крыть פ״י 1) גַּלֵּה, חָשׂוֹף, הַעֲרֵה;
פָּתוֹחַ aufdecken; öffnen О. глаза פָּקוֹחַ עֵינַיִם. О.
ротъ פְּצֵה פִּיו, —פָּתוֹחַ. О. тайну גַּלֵּה סוֹד. О. себѣ
дорогу תּוּר—, מָצוֹא לוֹ דֶרֶךְ. 2) הָחֵל, פָּתוֹחַ er=
öffnen. На гусляхъ открою притчу мою אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר
חִידָתִי. -ся 1) נפ׳ הִגָּלֵה; הִפָּתֵחַ; הִמָּצֵא, הִבָּעֵה, הוּחַל
entdeckt, eröffnet werden. 2) פ״ח הַגֵּד לְ־ אֶת־כָּל־לִבּוֹ,
גַּלֵּה סוֹדוֹ אֶל־ sich mittheilen.
Открытіе ס׳ פֶּתַח, גַּלּוֹת, הִגָּלוֹת; הִמָּצֵא תַעֲלֻמָה,
חֵקֶר תַּעֲלֻמוֹת Entdekung.
Открыто ת״פ מִבְּלִי הַסְתֵּר דָּבָר offenherzig.
Открытый ת׳ 1) פָּתוּחַ, נִגְלֶה, חָפוּי, חָשׂוּף offen,
aufgedekt. 2) גָּלוּי, כֹּל לְעֵין öffentlich. -тое море
רַחֲבֵי־יָם. -тыми глазами פְּקוּחוֹת בְּעֵינַיִם. -тое по-
рицаніе תּוֹכַחַת מְגֻלָּה. -тый листъ סֵפֶר הַגָּלוּי.
Открыть см. Открывать.
Откуда, -дова ת״פ ? מֵאָן ? מֵאַיִן ? אֵי־מִזֶּה woher ?
Откупать, -купить פ״י קָנֹה מִיַּד־; פָּדֹה בְּכֶסֶף
—גָּאוֹל; שָׂכוֹר abkaufen; pachten.
Откупать פ״י כַּלֵּה לִרְחֹץ ausbaden.
Откупной ת׳ הַקִּנְיָן, הַשְּׂכִירָה— gepachtet.
Откупоривать, Откупорить פ״י פַּתֵּחַ (נֵבֶל) חוֹתַם,
(שֵׁכָר בַּקְבּוּק) aufpfropfen. -ся נפ׳.
Откупорка נ׳ מִפְתַּח פִּי־בַקְבּוּק Lospfropfung.
Откупщикъ ז׳ קוֹנֵה מִקַּח־מַס, שׂוֹכֵר תְּבוּאוֹת מַס
Pachter. -щица נ׳.
Откупщичій ת׳ אֲשֶׁר לַשּׂוֹכֵר תְּבוּאוֹת מַס Pächters=.
Откупъ ז׳ מִקְנַת־מַס, שְׂכִירַת—, קִנְיַן תְּבוּאוֹת מַס,
Pacht.
Откусывать, -кусать, -сить פ״י נָשׁוֹךְ מִ־ abbeißen.

Откутывать, -кутать פ״י חָפֹה, פַּתֵּחַ הַמַּעֲטֶה, הַגְלֵה, הַחְשֵׂף loswickeln. -ся נפ׳ בַּלֵּעַ פְּנֵי־הַלּוֹט sich l.

Откушать פ״י 1) כַּלֵּה לֶאֱכוֹל abspeisen. 2) טָעוֹם versuchen.

Отлагательство ס׳ הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד Aufschub. Дѣло не терпитъ отлагательства אֵין לְאַחֵר הַדָּבָר.

Отлагать см. Откладывать. -ся פ״ח הִתְפָּרֵץ מִ־, נָטֹה מֵעִם־, זָנֹה — הִזּוֹר מֵעַל־, הִנָּזֵר — הִסּוֹג מֵאַחֲרֵי־, מָרוֹד בְּ־ abfallen.

Отламывать פ״י שָׁבוֹר מִ־, — פָּרוֹס abbrechen. -ся נפ׳.

Отлегать, -лечь פ״ע יָרוֹד מָטָּה, צָלוֹל, הִשָּׁקֵעַ sich legen, leichter werden. У меня отлегло на сердцѣ חֲמַת רוּחִי שָׁכָכָה; לִבִּי עָמַד מִזַּעְפּוֹ.

Отлеглый ת׳ נִשְׁקָע abgesetzt. -лое -горе. יָגוֹן עוֹבֵר.

Отлеживать, -лежать פ״י שָׁכוֹב עַל־ (צדו) עַד־לְחָלִי sich wund liegen. -ся פ״ח הֵיטֵב; שָׁכוֹב בְּדֵי־הַחֲלִיף כֹּחַ, טַעֲמוֹ מִנּוּחוֹ sich liegend erholen.

Отлетать פ״ע 1) עוּף מִ־, — הִתְעוֹפֵף wegfliegen. 2) נָתוֹר מִ־, — נַתֵּר abspringen.

Отлётный ת׳ נוֹדֵד בְּיָעֵף, מְעוֹפֵף הָלְאָה מִ־ wegfliegend.

Отлётъ ז׳ מְעוּף הָלְאָה, יָעֵף מִ־ Abflug.

Отлетѣть см. Отлетать

Отлечь см. Отлегать.

Отливать פ״י 1) שָׁפוֹךְ מִן־, — יָצוֹק — הַגֵּר abgießen. 2) נָסוֹךְ מַסֵּכָה, יָצוֹק, הַתֵּךְ gießen. 3) פ״ע הִתְנוֹצֵץ, הִתְנוֹסֵס schillern. -ся נפ׳ הִשָּׁפֵךְ מִ־, — הִנָּגֵר, הוּצַק — הֻתַּךְ abgegoßen werden. Отольются волку овечьи слёзки דִּמְעַת עֲשׁוּקִים לֹא־תִשָּׁכַח.

Отливка נ׳ יְצָקָה, צֶקֶת (הַמֻּצָּק), הַתִּיךְ Guß.

Отливщикъ ז׳ מַתִּיךְ, יוֹצֵק Gießer.

Отливъ ז׳ 1) יְצָקָה, מוּצָק Guß. Машины одного отлива מוּצָק אֶחָד לַמְּכוֹנוֹת. 2) סֹב מֵי־הַיָּם אָחוֹר, חֶסֶר מֵי־יָם Ebbe. 3) זֹהַר, נֹגַהּ, בָּרָק, בְּרַק־יִפְעָה Farbenspiel.

Отлизывать, -зать פ״י לַקֵּק מֵעַל־ ablecken.

Отлить см. Отливать.

Отличать, -чить פ״י 1) הַכֵּר, הַבְדֵּל בֵּין־ unterscheiden. 2) הַפְלֵה, הַכֵּר פְּנֵי־, בָּחוֹר בְּ־, יָדוֹעַ מִכָּל־ auszeichnen. -ся 1) נפ׳ הִכָּר sich unterscheiden. 2) פ״ח הִגָּדֵל — הַפְלֵא לַעֲשׂוֹת, הַפְלֵה מֵעֲלָלָיו sich auszeichnen.

Отличеніе ס׳ הַכָּרָה, הַכִּיר, הַבְדִּיל das Unterscheiden.

Отличествовать (-ствую) פ״ע הִפָּלֵה מִ־ sich unterscheiden.

Отличительность נ׳ הַכָּרָה, מִבְחָר, מוֹתָר Verschiedenheit.

Отличительный ת׳ אֲשֶׁר בּוֹ יִכָּר Unterscheidungs-.

Отличіе ס׳ 1) הֶבְדֵּל, אוֹת מַבְדִּיל* Unterschied. 2) מִבְחָר, מוֹתָר, מֵיטָב, יְקָר, כָּבוֹד Auszeichnung.

Отличный ת׳ טוֹב לְהַפְלִיא, נִבְחָר, טוֹב מְאֹד, טוֹב מְאֹד נַעֲלֶה, מִכָּל־ ausgezeichnet.

Отлогій ת׳ נִשְׁפֶּה, מִשְׁפֶּה, תָּלוּל, נָטוּי, גַּבְנֹן steil.

Отлогость נ׳, -логъ ז׳ מוֹרָד, נְטוּת, מִשְׁקָע, צֶלַע, שְׁפוּי* Abhang.

Отложеніе ס׳ 1) см. Откладка. 2) מֶרֶד בְּ־ Abfall.

Отложить, -ся см. Отлагать, -ся.

Отломать, -мить см. Отламывать.

Отломка נ׳, -ломъ ז׳, -мленіе ס׳ שְׁבֹר מִ־, — שֶׁבֶר Abbruch.

Отломокъ (-мка) ז׳ שֶׁבֶר, נֶפֶץ, מְכִתָּה Bruchstück.

Отлупливать, Отлупить פ״י פַּצֵּל מִ־, חָשׂוֹף, קַלֵּף* abhülsen.

Отлучать, -чить פ״י הַפְרֵד, הַבְדֵּל מֵעַל־; הַרְחֵק absondern. -ся פ״ח הִפָּרֵד מֵעַל־; הִבָּדֵל מִתּוֹךְ sich abs.

Отлученіе ס׳ הַבְדִּיל מֵעַל־, הַפְרִיד הַרְחִיק מִתּוֹךְ־, חֵרֶם, מַחְשָׁךְ Ausschließung.

Отлучка נ׳ רְחָקָה מֵעַל־, מוּשׁ מִתּוֹךְ Abwesenheit.

Отлыгаться פ״ח בְּכָזָב... פָּטוֹר מִפְּנֵי, הַצֵּל בַּשָּׁוְא נַפְשׁוֹ sich herauslügen.

Отлынивать, -нять פ״ע חָדוֹל מִ־, — הִכָּלֵא ausweichen.

Отлѣзать, -лѣзть פ״ע זָחוֹל הָלְאָה מִ־ wegkriechen.

Отлѣпливать, -плять, -пить פ״י 1) הָרוֹס טִיחַ־ losklеben. 2) (כלי יוצר) הָתֵם לַעֲשׂוֹת, הַתֵּר דֶּבֶק modelliren. -ся פ״ח (דֶּבֶק) הֵהָרֵס מִטִּיחַ sich abkleben.

Отмаливать, Отмолять, -лить פ״י מַלֵּט בִּשְׁאֵלָתוֹ, הַצֵּל בִּתְחִנָּתוֹ abbeten. -ся פ״ח מַלֵּט נַפְשׁוֹ בִּשְׁאֵלָתוֹ, כַּפֵּר בִּתְחִנָּתוֹ פְּנֵי־ sich losbitten.

Отмалчиваться פ״ח חָשֹׁה מִ־, הַחֲרֵשׁ מִבְּלִי עֲנוֹת דָּבָר keine Antwort geben.

Отмалывать, -молоть פ״י כַּלֵּה לִטְחֹן ausmahlen.

Отманивать, -нить פ״י הַטֵּה לְבַב־ מֵאַחֲרֵי־ ablocken.

Отматывать, -мотать פ״י פַּתֵּחַ אֲגֻדָּה, הַתֵּר צְנֵפָה abwickeln.

Отмахивать, -хать, -хнуть פ״י 1) הָשֵׁב מִ־ — הָתֵם — גָּרֵשׁ בִּתְנוּפַת־יָד wegjagen. 2) כַּלֵּה בְּחִפָּזוֹן rasch fertig machen. 3) כָּרוֹת, גָּזוֹר, עָשׁוֹק, חָמוֹס מִ־ abschneiden. -ся פ״ח הֵאָבֵק בִּתְנוּפַת־יָדוֹ עִם־ sich abwehren.

Отмахъ ז׳, Отмашь, Отмашка נ׳ תְּנוּפַת־יָד לְהָנִים אֶת־ Schwung.

Отмежёвываніе ס׳ הַגְבִּיל Abmeßung.

Отмежёвывать, -жевать פ״י הַגְבֵּל, מָדוֹד תָּכְנִית abmessen.

Отмелистый ת׳ מָלֵא עִיֵּי־חוֹל (קרקע הים) voll Sandbänken.

Отмель, -мелина ג׳ (בקרקע הים) עי־חול Sandbank.

Отмерзать, -мёрзнуть פ״ע נגוע מקר abfrieren.

Отмёрзлый ת׳ מֻכֵּה קָרָה, נִצְמַת מִקֹּר abgefroren.

Отметать, -мести מ־ טאטא, —יעה— סחה, בגה במטאטא abfegen.

Отметать (-таю, -таешь) -метнуть פ״י 1) השלך, זרוק— הלאה wegwerfen. 2) תעב, נטוש, זנח verwerfen. -ся נפ׳.

Отмокать, -мокнуть פ״ע רטוב והמק feucht werden.

Отмолить см. Отмаливать.

Отмолоть см. Отмалывать.

Отмолчаться см. Отмалчиваться.

Отмораживать, -розить פ״י הצמת מצנת־קר abfrieren lassen. Отморозилъ руку ידו עששה מקר -ся פ״ח הכה מצנת־קר abfrieren.

Отмститель ז׳ נוקם נקמת־, גואל Rächer. -льница נ׳.

Отмщать, -мстить (кому за) פ״י נקום נקמת־ rächen. -ся נפ׳ הקם gerächt werden.

Отмщеніе ס׳ נקמה על־ Rache.

Отмывать פ״י כבס מ־, שטוף, —הדח abwaschen. -ся נפ׳ שטוף abgewaschen werden.

Отмывка נ׳ כבס, שטף, הדיח das Abwaschen.

Отмыкать פ״י פתוח; פתח aufschließen. -ся נפ׳ הפתח aufgeschloßen werden.

Отмыкать פ״י כלה לחבט פשתים aushecheln. О. своё гроe ימי־עניו מלא.

Отмыть см. Отмывать.

Отмычка נ׳ וו למפתח Nachschlüßel.

Отмѣна נ׳, -мѣненіе ס׳ שים אחר תחת־ Abänderung; Abschaffung. О. закона הסיר חק, —בטול*.

Отмѣнный ת׳ נפלא, נפלה ausgezeichnet.

Отмѣнять, -нить פ״י בטל*, הפר, העבר, שנה, המר abschaffen. О. законъ השב חק, —הסר. -ся נפ׳ הומר, הופר aufgehoben werden.

Отмѣривать, -мѣрять, -мѣрить פ״י מדוד, כול, תכן abmessen. -ся נפ׳ המד abgemessen werden.

Отмѣта, -тка, -тина נ׳ אות, תו, ציון Zeichen.

Отмѣчать, -мѣтить פ״י רשום, תו, התוה, סמון, תאה bezeichnen. О. себѣ התאוה לו (במדבר לד).

Отмякать, -мякнуть פ״ע רכוך, המק weich werden.

Отмяклый ת׳ נמק, מרכך weich geworden.

Отнесеніе ס׳ 1) נשא אל־, —שאת das Wegtragen. 2) חשב ל־, מנות בין־ Anrechnung.

Отнимать, -нять פ״י 1) לקוח מ־, —גזול— הצל; אסוף מ־ wegnehmen. 2) הבדל מ־; כרות, גדוע abnehmen. О. отъ груди העתק מ־ תעתק משדים, גמול. -ся 1) נפ׳. 2) פ״ח היה לאבן, יבוש gelähmt werden. Да отнимется десница моя תשכח ימיני. У него отнялся языкъ לשונו דבקה אל־חכו.

Отнога נ׳ רכס הר, —קרן, —סעיף Nebengebirg.

Отнорокъ (-рка) ז׳ צלע מאורת שועלים Seitenhöhle

Относительно ת״פ אדות, על־דבר bezüglich.

Относительный ת׳ נערך אל־, (ביחש) עומד בערך, תנאי*, מתנה bezüglich. -ное мѣстоименіе מלת היחס (בדקדוק).

Относить (-ношу), -нести, -несть פ״י 1) נשא אל־, העתק מ־, נשא הלאה wegtragen. 2) חשוב אל־, החשב ל־, —מנה, —יחש beziehen auf... -ся נפ׳ 1) התיחש, —המנה בין־. 2) פנה בכתב אל־ sich schriftlich wenden. Дѣло это ко мнѣ не относится מה־לי ולדבר הזה? ענין זה לא־לי הוא.

Отночевать פ״ע (עתיד -ночую) התם ללין durchnachten.

Отношеніе ס׳ 1) ערך, יחש Verhältniß. 2) ספר גלוי אל־ Mittheilung.

Отнынѣ ת״פ מעתה, מהיום הזה ומעלה von jetzt an.

Отнѣкиваться, -каться פ״ח —אמור לא מאומה, כחש, כחד sich losmachen; leugnen.

Отнюдь ת״פ לא לא keineswegs. Отнюдь не לא״״

Отнятіе ס׳ 1) קחת מ־, גזלה Wegnahme. 2) יבשת, היות כאבן Lähmung.

Отнять см. Отнимать.

Ото см. Отъ.

Отобр— см. Отбир—.

Отобѣдать פ״ע כלה לחם־הצהרים abspeisen das Mittagessen.

Отовсюду ת״פ מכל, מכל־מקום von allen Seiten.

Отогнать см. Отгонять.

Отогнуть см. Отгибать.

Отогрѣвать, -грѣть פ״י חמם, החם erwärmen. -ся נפ׳ 1) חמום, החם; התחמם sich erw.

Отодвигать, -двинуть פ״י הסע מ־, —העתק, התק, —הזח, הלאה abschieben. -ся נפ׳ עתוק ממקומו, —הנתק, —הנתק sich absch. Отодвинься קרב אליך, גש־הלאה.

Отодрать см. Отдирать.

Отожествлять, -вить פ״י הכר לדבר אחד עם־ (דמה) השוה ענין לענין als übereinstimmend anerkennen. -ся נפ׳ החשב לאחד עם־ übereinstimmen

Отозвать см. Отзывать.

Отойти см. Отходить.

Отокъ ז׳ 1) אי eine Halbinsel bildende Krümmung eines Flusses. 2) חלי־המים, הדרוקן* (ברכות כה) Wassersucht.

Отолгаться см. Отлыгаться.

Отолстѣть פ״ע עָשׁוֹת, כָּשֹׂה, עָבֹה dick werden.
Отолстѣлый ת׳ עָשֵׁת, עָבֶה dick geworden.
Отомкнуть см. Отмыкать.
Отомстить см. Отмстить.
Отонять, -нить פ״י חַדֵּד; הָדֵק dünner machen.
Отопить см. Отапливать.
Отопка נ׳ הַשִּׁיק, מַשַּׁק תַּנּוּר Beheizung.
Отопрѣвать, -рѣть פ״ע הִמַּק מִזֵּעָה וְנָפוֹל vom Schwitzen morsch werden.
Отопрѣлый ת׳ נָמֵק מִזֵּעָה beschwitzt.
Отоптать см. Отаптывать. [mit Band.
Оторачивать פ״י תַּפֵּר פְּתִיל לִשְׂפַת־בֶּגֶד einfassen
Оторопѣлость נ׳ פַּחַד, מֹרֶךְ־לֵב Furchtsamkeit.
Оторопѣлый ת׳ מְבֹהָל, רַךְ־לֵבָב, נִמְהָר furchtsam.
Оторопѣть פ״ע הִבָּהֵל, הֵחָפֵז bestürzt werden.
Оторочить см. Оторачивать.
Оторочка נ׳ שָׂפָה מִפְּתִיל לְפִי־בֶגֶד Saum von Band.
Отосланіе ס׳ שִׁלּוּחַ, מִשְׁלָח מִ־ das Wegschicken.
Отослать см. Отсылать.
Ототкнуть см. Оттыкать. [Luft benehmen.
Отохочивать, -хотить פ״י הַטֵּה לְבַב... מֵעַל־. die
Отощалость נ׳, -щаніе ס׳ רָזוֹן, יֶשַׁח (מיכה ו, יד) Abmagerung.
Отощалый ת׳ רָזֶה, דַּל, דַּק־בָּשָׂר abgemagert.
Отощевать, -щать פ״ע הָרָזֵה, הִדַּל, מָעוֹט, כָּשׁוֹל מִצּוֹם abmagern.
Отпадать, -падывать, -пасть פ״ע 1) הִגָּדֵעַ וְנָפוֹל abfallen. 2) סוּר מֵאַחֲרֵי־, הִנָּזֵר, הִסּוֹג, פָּשׁוֹעַ בְּ־, מָרוֹד— abtrünnig werden.
Отпаденіе ס׳ 1) נְפֹל מִ־, שַׁלֶּכֶת Abfall. 2) מֶרֶד, בֶּגֶד, מַעַל Abtrünnigkeit. [gefallene Frucht.
Отпадокъ (-дка), -падышъ ז׳ נְבֵלֶת, פְּרִי נוֹפֵל ab-
Отпаивать, -паять פ״י הַתֵּר דֶּבֶק צוֹרֵף loslöthen. -ся נפ׳ הֻתַּר דֶּבֶק צוֹרֵף sich l. [mit Milch pflegen.
Отпаивать, -поить פ״י הַלְעֵט, דַּשֵּׁן בְּחָלָב, הַרְוֵה
Отпайка נ׳ הֶרֶס הַדֶּבֶק Loslöthung.
Отпалзывать פ״ע זָחוֹל הָלְאָה wegkriechen.
Отпаливать, -лить פ״י יָרֹה זִקִּים וְהָגֵן עַל־ abfeuern. -ся פ״ח הִלָּחֵם בְּפַחֲי־אֵשׁ sich durch Schießen vertheidigen.
Отпалый ת׳ הַנּוֹפֵל מֵעַל־, הַנִּתָּק— abgefallen.
Отпаривать, -рить פ״י חַמֵּם וְהָרֵךְ, הָחֵם לְרַכֵּךְ, מָלוֹג*; הָזֵעַ בְּשַׂר־ abbähen, -baden. -ся נפ׳.
Отпарывать, Отпороть פ״י הַתֵּר תֶּפֶר, הַתֵּק. -ся נפ׳.
Отпасть см. Отпадать.
Отпахивать, -хать פ״י כַּלֵּה לַחֲרֹשׁ, הָתֵם—, הַשְׁלֵם חָרִישׁ ausackern.
Отпахивать, -хнуть פ״י הָשֵׁב, גָּרֵשׁ בִּתְנוּפַת־יָד abwedeln. -ся פ״ח הָשֵׁב מֵעָלָיו, הָדֵף— sich abwehren.
Отпашка נ׳ חָרִישׁ, כְּלוֹת—, תֹּם— Beendigung des Ackerns.
Отпаять см. Отпаивать.
Отпекать, -печь פ״י כַּלֵּה לֶאֱפוֹת ausbacken.
Отпереть (עתיד отопру) см. Отпирать.
Отпечатаніе ס׳, -чатка נ׳ הַדְפָּסָה, חֶרֶט Abdruck
Отпечатлѣвать, -лѣть פ״י חַקֵּה, חָרוֹת, שׂוּם כַּחוֹתָם עַל־ ausprägen. -ся פ״ח הֵחָק; הִכָּר, הִוָּדַע sich einprägen. [Abdruck.
Отпечатокъ (-тка) ז׳ חֶרֶט, סֵמֶל־דְּמוּת, מְחֻקָּה
Отпечатывать, -тать פ״י הַקֵּה בַּחֶרֶט, הַדְפֵּס abdrucken. -ся נפ׳ הֵחָק בַּחֶרֶט abgedruckt werden.
Отпивать, -пить פ״י 1) שָׁתֹה מְעַט מִ־ abtrinken. 2) כַּלֵּה לִשְׁתּוֹת das Trinken beendigen. [absägen.
Отпиливать, -лить פ״י גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר; גָּרוֹר בִּמְגֵרָה
Отпилка נ׳ כְּרֹת בַּמַּשּׂוֹר Absägung. [Stück.
Отпилокъ (-лка) ז׳ גֶּזֶר כָּרוּת בַּמַּשּׂוֹר abgesägtes
Отпираніе ס׳ פֶּתַח, מִפְתָּח das Oeffnen.
Отпирательство ס׳ כַּחֵשׁ, כַּחַד das Leugnen.
Отпирать פ״י פָּתוֹחַ öffnen. -ся 1) נפ׳ הִפָּתֵחַ geöffnet werden. 2) פ״ח כַּחֵשׁ כַּחֵד leugnen.
Отпировать פ״י כַּלֵּה הַמִּשְׁתֶּה das Festgelag beendigen.
Отписывать, -сать פ״י הַחֲרֵם רְכוּשׁ, כָּתוֹב חֵרֶם עַל־ נְכָסִים gerichtlich einziehen. -ся פ״ח 1) עֲנֵה עִם־הַסֵּפֶר schriftlich antworten. 2) הִשָּׁמֵט מִ־ בְּדִבְרֵי־ סֵפֶר, פָּטוֹר— schriftlich von sich abfertigen.
Отпись נ׳ см. Отповѣдь. [wegstoßen.
Отпихивать, -хать, -хнуть פ״י דָּחֹה, הָדוֹף הָלְאָה
Отплата נ׳ שִׁלּוּם, שִׁלְמָה, גְּמוּל Vergeltung.
Отплачивать, -платить פ״י שַׁלֵּם לְ־, גָּמוֹל bezahlen. -ся פ״ח הָשֵׁב חוֹבוֹ, שַׁלֵּם נִשְׁיוֹ מִ־, פְּדֵה נַפְשׁוֹ sich loskaufen.
Отплёвывать, -плевать, -плюнуть פ״י יָרֹק ausspeien. -ся פ״ח יָרוֹק בְּבוּז verächtlich spucken.
Отплёскивать פ״י שָׁטוֹף הָלְאָה wegspüln.
Отплескъ ז׳ שֶׁטֶף דָּכְיֵ גַלִּים Wellenschlag.
Отплетать, -плести פ״י הַתֵּר מַחְלָפָה. [segeln.
Отплывать, -плыть פ״ע שָׁחֹה הָלְאָה, שׁוּט— ab-
Отплытіе ס׳ מַסַּע־אֳנִיָּה הָלְאָה das Absegeln.
Отплясывать, -плясать פ״י כַּלֵּה לָחוּל, הָתֵם מָחוֹל austanzen. -ся פ״ח הִתְמַלֵּט מִ־, הִנָּצֵל— sich losmachen.
Отповѣдь נ׳ מַעֲנֶה, תְּשׁוּבָה Antwort. -вѣдный,

-вѣдной ת׳.

Отпой ז׳ הֲנִיק ,שִׁקּוּי לְהַבְרִיא ,רְוָיָה Milchpflege.

Отпоить см. Отпаивать. [הָדַח abspülen.

Отполаскивать, -полоскать, -кнуть פ״י שָׁטוֹף,

Отползать, -лзти см. Отпалзывать.

Отпороть см. Отпарывать.

Отпоръ ז׳ מִדְחֶה אָחוֹר ,—הֲדֹף, Widerstand.

Отпостничать פ״ע ,-поститься פ״ח כַּלֵּה צוֹמוֹ, הָתֵם תַּעֲנִיתוֹ ausfasten.

Отпотѣть פ״ע כַּלֵּה עֵת הַיֶּזַע ausschwitzen.

Отправитель ז׳ מְשַׁלֵּחַ ,שׁוֹלֵחַ Absender. -льница נ׳

Отправка נ׳, -вленіе ס׳ (1 מִשְׁלַח ,שִׁלּוּחַ Absendung. 2) מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה ,מַעֲבָד ,מִשְׁלַח־יָד Verrichtung.

Отправлять, -править פ״י (1 שַׁלֵּחַ ,שָׁלוֹחַ ;הַצְעֵד לְ־ wegschicken. 2) כַּהֵן ,עֲבוֹד עֲבוֹדָתוֹ ,עֲשׂה מַעֲשֵׂהוּ verrichten. О. богослуженіе עֲבוֹד עֲבוֹדַת יְיָ, עָרוֹךְ תְּפִלָּה. -ся נפ׳ (1 שִׁלּוֹחַ ,הִשָּׁלַח weggeschickt werden. 2) פ״ח מִ־ (נָסוֹעַ) הָלוֹךְ hingehen, abreisen.

Отпраздновать פ״י הַשְׁלֵם חַג ;—מַלֵּא abfeiern.

Отпрашивать, Отпросить פ״י בַּקֵּשׁ לִפְטֹר frei, los bitten. -ся פ״ח מִ־ הִשָּׁאֵל sich Urlaub erbitten.

Отпрыгивать, -прыгнуть פ״ע מִ־ קַפֵּץ ,הָלְאָה דַּלֵּג abspringen.

Отпрыскивать, -снуть (1 פ״י הַזֵּה ,זָרֹק bespritzen. 2) פ״ע נְזֹה ,זָרֹק zurückspritzen.

Отпрыскъ ז׳ שְׁלֻחָה ,חֹטֶר ,יוֹנֶקֶת ,יוֹנֵק ,עָנָף ,בַּד, נְטִישָׁה Sprößling, Nebenzweig.

Отпрягать פ״י פַּתֵּחַ סוּס מֶרְכָּב abspannen.

Отпрядать, -прясть פ״י כַּלֵּה מַטְוֵה־ ausspinnen.

Отпрядывать, -прядать, -прянуть פ״ע דַּלֵּג הָלְאָה, חָרוֹג (נָתוֹר) מִמְּקוֹמוֹ zurückspringen.

Отпрячь см. Отпрягать. [jagen.

Отпугивать פ״י מִ־ הַחֲרֵד —בַּהֵל verscheuchen, ver=

Отпускать, Отпустить פ״י (1 פָּטוֹר ,לָלֶכֶת נָתוֹן, שַׁלַּח פָּטוֹר מַחְלְקוֹת בֵּית־סֵפֶר weglassen. О. классы לְבֵיתָם. 2) נָתוֹן לְ־, —הָרֵם, —מַנֵּה herausgeben. О. ему по булкѣ хлѣба на день נָתוֹן לְ־ כִּכַּר־לֶחֶם לַיּוֹם, О. вину נָשׂא עָוֹן ,—כַּפֵּר. О. поясъ פַּתֵּחַ הָאֵזוֹר, שַׁלֵּחַ רֶסֶן .О. повода הַתֵּר הַחֲגוֹר. О. волосы שַׁלֵּחַ פָּרֵעַ ,גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר־רֹאשׁוֹ. -ся נפ׳. [Freibrief.

Отпускная נ׳ שְׁטַר־שִׁחְרוּר ,—חָפְשָׁה ,סֵפֶר־שִׁלּוּחִים*

Отпускной ת׳ חָפְשָׁה ,—שִׁלּוּחִים —frei gelassen. О. билетъ סֵפֶר חָפְשָׁה. О. солдатъ אִישׁ צָבָא נָקִי לְבֵיתוֹ. О. товаръ עִזָּבוֹן ,רְכֻלָּה מוֹצֵאת.

Отпускъ ז׳ (1 רִשְׁיוֹן לָלֶכֶת ,חָפְשָׁה ,שִׁלּוּחִים Urlaub. 2) עִזָּבוֹן ,מְשֻׁלּוֹחַ Versendung.

Отпустить см. Отпускать. [ный ת׳.

Отпустъ ז׳ תְּפִלָּה אַחֲרוֹנָה Schlußsegen. -ститель-

Отпутывать, -путать פַּתֵּחַ הַרְצֻבָּה ,הַתֵּר אֲגֻדָּה, הָמֵשׁ ,הִנָּצֵל מִמּוֹקֵשׁ פ״ח losswickeln. -ся סְבוּכָה, צַוָּארוֹ מִ־ sich losmachen.

Отпущать см. Отпускать.

Отпущеніе ס׳ רִשְׁיוֹן לָלֶכֶת ,חָפְשָׁה ,שִׁלּוּחִים Entlassung. Годъ отпущенія שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה. О. грѣховъ כִּפּוּרִים ,סְלִיחָה.

Отпущенникъ ז׳ חָפְשִׁי ,נָקִי לְבֵיתוֹ — פָּטוּר (דה״א ט, לג) Freigelassener. -нница נ׳. [amt.

Отпѣвальный ת׳ אֲשֶׁר לְקִינָה עַל־מֵת zum Todten=

Отпѣваніе ס׳, -пѣвъ ז׳ מִסְפֵּד ,קִינָה עַל־מֵת Todtenamt.

Отпѣвать, -пѣть פ״י (1 כַּלֵּה לָשִׁיר aussingen. 2) קוֹנֵן סָפוֹד לְ־ ,עַל־מֵת ein Todtenamt halten.

Отпѣтый ת׳ אֲשֶׁר נָשְׂאוּ עָלָיו קִינָה ,נִסְפַּד für den die Todtenmesse abgehalten ist. О. дурень אֱוִיל שׁוֹנֶה בְּאִוַּלְתּוֹ.

Отрабатывать, -ботать פ״י (1 הָתֵם ,כַּלֵּה מְלָאכָה ausarbeiten. 2) יַפֵּה ,כָּלוֹל חֲרֹשֶׁת— ,יָצוֹר עֲבוֹדָה bearbeiten. 3) שַׁלֵּם נִשְׁיוֹ בַּעֲבוֹדָתוֹ ,עֲבוֹד בְּעַד־ abarbeiten.

Отрава נ׳ סַמֵּי־מָוֶת ,רֹאשׁ ,רַעַל Gift. [ца נ׳.

Отравитель ז׳ מֵמִית בְּסַמֵּי־מָוֶת Vergifter. -льни=

Отравленіе ס׳ (בְּסַמֵּי־מָוֶת) קֶטֶל בְּמֵי־רוֹשׁ Vergiftung.

Отравливать, -влять, -вить פ״י הָמֵת בְּסַמֵּי־רַעַל, הַשְׁקֵה מֵי־רוֹשׁ vergiften.

Отравный ת׳ אֲשֶׁר מָוֶת (רַעַל) בּוֹ giftig.

Отрада נ׳ שִׂמְחַת־לֵב ,מְשׂוֹשׂ נֶפֶשׁ ,עֹנֶג Erquickung.

Отрадный ת׳ מְשַׂמֵּחַ־לֵב ,מֵשִׁיב נֶפֶשׁ erquickend.

Отражательный, -зительный ת׳ מֵשִׁיב אָחוֹר (קרני אור וחם) zurückspiegelnd.

Отражать, -зить פ״י (1 אָחוֹר (אויבו) הַכֵּה —הַתֵּק zurückschlagen. 2) (קרני אור וחם) הָשֵׁב אָחוֹר ,הַגֵּהַּ אוֹרוֹ abspiegeln. -ся נפ׳ הָשֵׁב קַרְנֵי אוֹרוֹ ,נְגֹהַּ sich abspiegeln.

Отраженіе ס׳ הַכּוֹת אָחוֹר das Zurückschlagen. О. свѣта נְגַהּ־אוֹר אָחוֹר ,שׁוּב חֲצִי־אוֹר.

Отраивать, Отроять, Отроить פ״י הַפְרֵד עֲדַת־ דְּבוֹרִים einen Bienenstock theilen. -ся פ״ח (דבורים) הִפָּרֵד לְעֵדָה לְבַד sich aus dem Bienenschwarm abtheilen.

Отрасль נ׳ צֶמַח ,שָׁתִיל ,יוֹנֵק ,סְעַפָּה Sprößling.

Отраст—, Отращ— см. Отро—.

Отребъ ז׳, -ребіе ס׳ מֹץ ;סִיגִים das Untaugliche.

Отрезвленіе ס׳ הִתְעוֹרֵר מִיֵּינוֹ ,צֵאת הַיַּיִן מִ־ Er=

nüchterung.

Отрезвлять, -вить פ״י הָסֵר יַיִן אִישׁ מֵעָלָיו nüchtern machen. -ся פ״ח הָעוֹר—יָקוֹץ (הָקִיץ) מִיֵּינוֹ nüchtern werden.

Отрекать פ״י כִּחֵד ,כִּחֵשׁ בְּ־ ,הָנָא ableugnen. -ся פ״ח 1) כִּחֵשׁ ,מֵאֵן ,עָזוֹב מִ־ ,יָאֹשׁ לִבּוֹ מִ־ sich entsagen. 2) כִּחֵשׁ בְּ־ ,לֹא־הוֹדָה verleugnen.

Отрекоменд—см. Рекоменд—.

Отрёпки ז״ר נְעֹרֶת־פִּשְׁתִּים Werg.

Отрепливать, -пать פ״י (פִּשְׁתִּים) נָעוֹר—חָבוֹט zerzupfen, hecheln.

Отрепье ס׳ 1) נְעֹרֶת Werg. 2) מְלָחִים ,בְּלוֹיֵי־סְחָבוֹת [Lumpen.

Отреченіе ס׳ עֲזוֹב דְּבָרָיו ;הִנָּזֵר מִ־ Entsagung.

Отринуть פ״י הַזְנֵחַ ,זָנוֹחַ ,הָדוֹף מִפָּנָיו ,הַתֵּק אָחוֹר verwerfen. -ся פ״ח הִנָּזֵר מֵאַחֲרֵי—הִסּוֹג abfallen.

Отрицаніе ס׳ תְּנוּאָה ,כַּחֵשׁ ,כַּחֵשׁ בְּ־ Verneinung.

Отрицатель ז׳ מֵנִיא ,מְכַחֵד ,מְכַחֵשׁ בְּ־ Verleugner.

Отрицательный ת׳ מֵפִיר ,מוֹנֵעַ ,מֵנִיא verneinend.

Отрицать см. Отрекать.

Отрогъ ז׳ רֹכֶס ,מָצוּק ,קֶרֶן־הַר Gebirgszweig.

Отродье ס׳ עֵקֶר ,תַּרְבּוּת ,זֶרַע ,צֶאֱצָאִים Ausgeburt.

Отроекъ (-ройка) ז׳ פְּלֻגַּת עֲדַת־דְּבוֹרִים abgelegter Bienenstock.

Отрождать, -родить פ״י הַצְמֵחַ ,הוֹלֵד gebären. -ся פ״ח שָׂגֹה ,צָמוֹחַ ,הִוָּלֵד sich fortpflanzen.

Отроковица נ׳ בְּתוּלָה ,נַעֲרָה (עד ט״ו שנים) Mädchen.

Отрокъ ז׳ נַעַר ,(עד ט״ו שנים) עוּל יָמִים Knabe.

Отростать, -рости פ״ע צָמוֹחַ שֵׁנִית wieder wachsen.

Отростить см. Отрощать.

Отростокъ (-тка) ז׳ יוֹנֵק ,צֶמַח ,נֵצֶר Sprößling.

Отроческій ת׳ נַעַר—,נְעוּרִים—Knaben=.

Отрочество ס׳ נַעַר ,(־רוּת) נְעוּרִים (־רוּת) ,בְּחוּרִים Knabenalter.

Отрощать פ״י הַצְמֵחַ ,שַׂגְשֵׂג ,גַּדֵּל wachsen lassen.

Отроять, Отроить см. Отраивать.

Отрубать, -бить פ״י קַצֵּץ ,גַּדֵּעַ abhauen.

Отруби נ״ר סֻבִּין ,סִיגֵי־קֶמַח* Kleie.

Отрубка נ׳ גַּדֵּעַ ,כְּרֹת das Abhauen.

Отрубокъ (-бка) ז׳ קְצָפָה ,רֶץ ,בְּקִיעַ ,גֶּזֶר ,כְּרוּתָה abgehauenes Stück. [Balkens.

Отрубъ ז׳ מְקוֹם הַגֶּזֶר ,קֶצֶב Endfläche des abgehauenen

Отрывать, -рыть פ״י חָפוֹר מֵעַל—,כָּרֹה abgraben.

Отрывать, Оторвать פ״י קָרוֹעַ מֵעַל־ abreißen. -ся נפ׳ הִגָּדֵעַ—,הִקָּרַע מֵעַל־ abgerissen werden.

Отрывистый ת׳ פּוֹרֵט absatzweise, stückweise. -тое пѣніе קוֹל שִׁיר שְׁבָרִים.

Отрывка נ׳ הֶפְסֵק ,פּוּגַת ,חָשָׁךְ* Unterbrechung.

Отрывокъ (-вка) ז׳ חֵלֶק ,בֶּדֶל ,פֶּרֶק* Bruchstück.

Отрывъ ז׳ מְקֹרָע ,מְקוֹם קֶרַע Riß.

Отрыгать, -гнуть פ״י נָהוֹק* ,הוֹרֵשׁ רוּחַ מִבִּטְנוֹ aufstoßen (aus dem Magen). O. жвачку הַעֲלֵה גֵרָה wiederkäuen. -ся פ״ח הִשָּׁנֵה ,שׁוּב לְקַדְמָתוֹ wieder erscheinen.

Отрыжка נ׳ גִּהוּק* ,רוּחַ נִדָּף מִבֶּטֶן das Aufstoßen (aus dem Magen).

Отрыть см. Отрывать.

Отрѣзаніе ס׳, -рѣзка נ׳ כְּרֹת מִ־ das Abschneiden.

Отрѣзной ת׳ קָצוּץ ,כָּרוּת abgeschnitten.

Отрѣзъ ז׳ גֶּזֶר ,פֶּלַח ,נֵתַח ,בֶּדֶל Abschnitt. На о. בְּאֶפֶס תִּקְוָה ,לִצְמִיתוּת.

Отрѣзываніе ס׳ כְּרִיתוּת ,כְּרֹת ,גְּזוֹר das Abschneiden.

Отрѣзывать, -рѣзать פ״י בַּצֵּעַ ,גָּדוֹעַ ,גְּזוֹר ,כָּרוֹת ,הַתֵּק ,נָתוֹק ,הַבְדֵּל מֵעַל־ ,קָצוֹב abschneiden. -ся נפ׳ הִכָּרֵת ,הִגָּדֵעַ ,גָּדוֹעַ abgeschnitten werden.

Отрѣшать, -шить פ״י הַבְדֵּל מֵעַל־ ausschließen. O. кого отъ должности הָסֵר אִישׁ ,הַזְנֵחַ אִישׁ מִכַּהֵן מִכְּהֻנָּתוֹ. -ся פ״ח הִנָּזֵר מֵאַחֲרֵי־ ,סוֹג מִ־ sich ausscheiden.

Отрѣшеніе ס׳ הַזְנִיחַ—,הָסִיר מִ־ Ausschließung.

Отрядъ ז׳ פְּלֻגָּה ,מַחְלָקָה ,גְּדוּד Abtheilung. -дный ת׳ שָׁלוּחַ—

Отряжать, -рядить פ״י צַוֵּה אֶל־ ,יָעוֹד— ,שָׁלוֹחַ— abcommandiren. -ся נפ׳.

Отрясать, -сти פ״י נוֹעַ וְהַפֵּל ,נַעֵר ,נָעוֹר abschütteln. -ся פ״ח הִתְנַעֵר מִ־ sich abschütteln.

Отряхивать, -хнуть פ״י נַעֵר (אבק מחצנו) abschütteln. -ся נפ׳ הִתְנַעֵר ;הִנָּעֵר sich absch. [(der Pflanzen).

Отсадка נ׳ שְׁתֹל אֶל־ ,נַטֵּעַ—,מַטַּעַת Versetzung

Отсадокъ (-дка) ז׳ נֵצֶר־מַטָּע ,שָׁתִיל Setzling.

Отсаживать, -садить פ״י 1) הַעְתֵּק אָחוֹר—,הַתֵּק— weiter setzen. 2) הַסֵּעַ שָׁתִיל ,שְׁתוֹל מִ־ אֶל־ verpflanzen. -ся נפ׳ עָתוֹק מִמְּקוֹמוֹ ,—מוּשׁ abstehen.

Отсвѣтъ ז׳ בְּרַק־אוֹר ,נֹגַהּ־אוֹר Abglanz.

Отсвѣчивать, פ״ע, -ся פ״ח הָשֵׁב בְּרַק־אוֹרוֹ ,הַגֵּהַּ אוֹרוֹ sich abspiegeln. [Landgut.

Отсёлокъ (-лка) ז׳ כֹּפֶר פְּרָזִי ,מִגְרַשׁ־כֹּפֶר kleines

Отселѣ ת״פ 1) מִזֶּה ,מִכֹּה ,מִפֹּה von hier an. 2) מֵעַתָּה von jetzt an. [siedeln.

Отселять, -лить פ״י הוֹשֵׁב מִ־ אֶל־ ,הַעֲבֵר— über=

Отсиживать, -сидѣть פ״י 1) מַלֵּא עֵת שִׁבְתּוֹ absitzen. 2) הַקְהֵה בְּשֶׁבֶת (רַגְלוֹ) sich steif sitzen. 3) כַּלֵּה הַפָּתֵר לְזַקֵּק das Destilliren beendigen. -ся פ״ח בִּמוֹשָׁבוֹ

מ־ verſteckt bleiben. [ſchaben.
Отскáбливать, -скоблять פ״י הַקְצֵה ,גָּרֵד מִ־ ab=
Отскáкивать, -скакáть פ״ע דַּלֵּג־ ,נָתוֹר מִמְּקוֹמוֹ —חָרוֹג abſpringen.
Отскóкъ ז׳ דְּהָרָה לְאָחוֹר Abſprung.
Отскребáть, -скрéсть פ״י הַקְצֵה ,גָּרֵד מִ־ abkratzen.
Отскрёбки ז״ר פְּתוֹתִים מְגֹרָדִים ,—פִּתִּים Abſchabſel.
Отслáнивать, -слонять, -нить פ״י הָרֵם (הַצִּפּוּי, הַמָּסָךְ) מֵעַל־ wegrücken
Отслýга נ׳ גְּמוּלָה ,גְּמוּל Gegendienſt.
Отслýживать, -жить פ״י 1) מַלֵּא צְבָא עֲבוֹדָתוֹ ausdienen. 2) הָשֵׁב גְּמוּל einen Gegendienſt erweiſen. О. молебенъ שָׁפוֹךְ שִׂיחַ לִפְנֵי־יְיָ.
Отслýшивать, -шать פ״י שָׁמוֹעַ כָּל־ aushören.
Отсóвывать, -ся см. Отодвигáть, -ся.
Отсовѣтывать, -товать פ״י הַטֵּה ,יָעוֹץ לְבִלְתִּי־ —הָנֵא ,לְבַב־״ מֵעַל־ abrathen.
Отсóхлый ת׳ צָחֶה ,אֻמְלָל ,קָמֵל ,יָבֵשׁ vertrocknet.
Отсóхнуть см. Отсыхáть.
Отсрóчивать, -чить פ״י הַעֲבֵר— ,הַאֲרֵךְ הַמּוֹעֵד —נַדֵּה לְיוֹם aufſchieben.
Отсрóчка נ׳, -срóченіе ס׳ הַאֲרִיךְ מוֹעֵד Aufſchub.
Отставáть, -стáть פ״ע 1) הִתְנַהֵל ,הֵהָשֵׁל אַחֲרֵי־ לְאִטּוֹ nachbleiben; zurückbleiben. 2) הִזֹּר אָחוֹר ,הִנָּזֵר מֵאַחֲרֵי־ ,חָדוֹל מִ־ —שָׁעֵה sich zurückziehen. Отстáнь отъ меня חֲדַל מִמֶּנִּי ,—הָשַׁע—,שְׁעֵה. Отъ своихъ отстáлъ, къ чужимъ не пристáлъ הַזֶּה— ,מוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ 3) .הָיָה עָגָה בְּלִי־הֲפוּכָה losgehen.
Отстáвка נ׳ חָפְשָׁה מִפְּקֻדָּתוֹ Entlaſſung. Выдти въ отстáвку הִפָּטֵר מִפְּקֻדָּתוֹ ,יָצֹא נָקִי מִמִּשְׁמַרְתּוֹ.
Отстáвливать, -ставлять, -стáвить פ״י פָּטוֹר אִישׁ מִפְּקֻדָּתוֹ entlaſſen. [ſchiedet.
Отставнóй ת׳ נָקִי לְבֵיתוֹ ,פָּטוּר מִפְּקֻדָּתוֹ verab=
Отстáивать פ״י 1) כַּלֵּה עֵת עָמְדוֹ ausſtehen. 2) עָמוֹד הִלָּחֵם בְּעַד־ ,הָגֵן— ,עַל־ beſchützen. 3) יָגֵעַ (רגליו) ,קָפֹא עַל־שְׁמָרָיו בְּעָמְדוֹ ſich müde ſtehen. -ся פ״ח שָׁקוֹט וְהִזַּכֵּה (משקה, מים) ſich klären.
Отстáлый ת׳ מִתְנַהֵל לְאִטּוֹ— ,נֶחֱשָׁל אַחֲרֵי zurückgeblieben. О. человѣкъ נָזוֹר ,הוֹלֵךְ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים אָחוֹר מִדֶּרֶךְ תְּבוּנָה.]
Отстáть см. Отставáть.
Отстёгивать, -гнýть פ״י הַתֵּר— ,פַּתֵּחַ לוּלָאוֹת losſchnallen. -ся פ״ח הֻתַּר ,הִתְפַּתֵּחַ losgeknöpft werden.
Отстóй ז׳, -стóйка נ׳ שְׁמָרִים ,מִשְׁקָע ,סִיגֵי־מַשְׁקֶה Bodenſatz.

Отстóйчивый ת׳ נָכוֹן לְהָגֵן עַל־ ſtandhaltend.
Отстоять פ״ע 1) הֵאָצֵל מִ־ (יחזקאל מ״ב, ו) ,נָטֹה הַצִּדָּה ,עָמוֹד הַרְחֵק מִ־ abſtehen. 2) см. Отстáивать.
Отстрáивать פ״י הַשְׁלֵם בִּנְיָן ausbauen.
Отстранéніе ס׳ הָסִיר ,הַזְנִיחַ מִ־ Beſeitigung.
Отстрáнивать, -нять, -нить, Отсторонять, -нить פ״י הַרְחֵק ,הָסֵר ;הָגֵה מִ־ ,הַסֵּב— ,הַטֵּה הַצִּדָּה ,הַזְנַח מִ־ ,אָצוֹל מִ־ beſeitigen. -ся נפ׳. [nähen.
Отстрáчивать, -строчить פ״י כַּלֵּה לְתַפֵּר בַּקָּו durch=
Отстрóить см. Отстрáивать.
Отстрѣливать, -лить פ״י כָּרוֹת בִּזְקֵי־מָוֶת ,יָרֹה וְהַפֵּל abſchießen. -ся פ״ח עָמוֹד עַל־נַפְשׁוֹ בִּזְקֵי־מָוֶת ſich ſchießend vertheidigen.
Отступáть, -пить פ״ע 1) הֵעָלֵה מֵעַל־ ,הַרְחֵק— zurücktreten. 2) הִנָּזֵר ,הִזּוֹר מֵעַל־ ,זוּר— ,סוּר מִ־ מֵאַחֲרֵי abfallen. -ся פ״ח עָזוֹב ,נָטוֹשׁ ,חָדוֹל מִ־ ſich losſagen.
Отступлéніе ס׳ הֵעָלוֹת מֵעַל־ Abweichung.
Отстýпникъ ז׳ עוֹבֵר עַל־ ,פּוֹשֵׁעַ ,סוֹרֵר ,שֵׂט Abtrünniger. -ница נ׳.
Отстýпническій ת׳ פֶּשַׁע ,—פּוֹשְׁעִים— abtrünnig.
Отстýпничество ס׳ סָרָה ,מְשׁוּבָה ,מַעַל בְּ־ Abtrünnigkeit.]
Óтступъ ז׳ см. Отступлéніе.
Отсуждáть, -судить פ״י 1) הַשְׁמֵט (הוֹצֵא) בַּמִּשְׁפָּט מִ־ gerichtlich abſprechen. 2) הָנֵא לְבַב־ ,יָעוֹץ לְבִלְתִּי־ abrathen. [die Zukunft verſprechen.
Отсýливать, -лить פ״י הַבְטֵחַ לָתֵת ,נָדוֹר לְ־ für
Отсýнуть см. Отсóвывать.
Отсýтствіе ס׳ הֵעָדֵר ,הִפָּקֵד Abweſenheit.
Отсýтствовать (-ствую) פ״ע חָסוֹר ,הִפָּקֵד ,הֵעָדֵר ,הָיֹה מִ־ (ע׳ היה ח״א) abweſend ſein. **Отсýтствующій** נֶעְדָּר ,אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹה. (die Aermel).
Отсýчивать פ״י הָסֵר מַחְשׂוֹף שׁוּלָיו herunterſchlagen
Отсушáть פ״י עֲשֵׂה יָבֵשׁ כָּעֵץ ,הוֹבֵשׁ verdorren laſſen.
Отсчитывать, -считáть פ״י סָפוֹר מִ־ ,— מָנֹה; —גָּרוֹעַ abrechnen. -ся נפ׳ הִגָּרַע abgerechnet werden.
Отсылáть פ״י שָׁלוֹחַ ,שַׁלֵּחַ wegſchicken.
Отсылка נ׳ מִשְׁלָח ,מִשְׁלוֹחַ ,שִׁלּוּחִים Abſendung.
Отсыльный ת׳ נִשְׁלָח ,שָׁלוּחַ weggeſchickt.
Отсыпáть פ״י שָׁפוֹךְ מִן־ ,—זָרֹה; פַּזֵּר abſchütten. -ся נפ׳.
Отсыпáться Отоспáться פ״ח הַחֲלֵף כֹּחוֹ בִּתְנוּמָה ſich gut ausſchlafen.
Отсыпка נ׳ שֶׁפֶךְ ,זְרוֹת Abſchüttung.
Отсыпнóй ת׳ שָׁפוּךְ ,מוּרָה (דָּגָן) abgeſchüttet.

Отсырѣлый ת' רָטוֹב feucht geworden.

Отсырѣть פ"ע הַמֵּק, הִמָּלֵא לֵחַ, רָטוֹב feucht werden.

Отсыхать פ"ע יָבוֹשׁ, הָחֵר vertrocknen.

Отсѣкать, -сѣчь פ"י כָּרוֹת, קַצֵּץ, קָצוֹב, גָּדוֹעַ, סָעֵף abhauen. -ся נפ' גָּדוֹעַ, הִגָּדֵעַ abgehauen werden.

Отсѣченіе ס', -сѣчка נ' כְּרֹת, קַצֵּץ, גַּדֵּעַ das Abhauen.

Отсюда ת"פ מִפֹּה, מִזֶּה von hier; hieraus.

Оттаивать פ"ע הַמֵּק, הִמֵּס aufthauen.

Отталина נ' מְקוֹם הִמֵּס הַקֶּרַח aufgethaute Stelle.

Отталкивать, Оттолкнуть פ"י הָדוֹף מִ־, דָּחוֹף— zurückstoßen.

Оттанцевать פ"ע כַּלֵּה לָחוּל austanzen.

Оттантывать, -птать פ"י דָּרוֹךְ עַל־וְנָגוֹף abtreten.

Оттаскивать, -таскать, -тащить פ"י מָשׁוֹךְ הָלְאָה wegschleppen.

Оттачивать, Отточить פ"י הָבֵר, חַדֵּד, מָרוֹט, שָׁנוֹן, שַׁנֵּן schleifen. -ся נפ' הֻחַד, מֹרַט, הִבָּר geschliffen werden.

Оттаять см. Оттаивать.

Оттепель נ' עֵת חֹם בִּפְסֹתוֹ, הִמֵּס שֶׁלֶג Thauwetter.

Оттеребливать, -бить פ"י מָרוֹט מִ־ abzupfen.

Оттереть см. Оттирать.

Оттерпливаться, -пѣться פ"ח (отъ чего) עָצוֹר כֹּחַ לְסַבֵּל geduldig ertragen.

Оттёсывать, -сать פ"י הַקְצֵה מִ־—הַקְצֵעַ abhauen.

Оттирать, Оттереть פ"י 1) מָחֹה מִ־, —מָרֵק abreiben. 2) מָרֵק לְמַעַן הָחֵם reibend erwärmen. -ся נפעל הִמָּחֵה; הִתְמָרֵק abgerieben werden.

Оттискивать, -кать פ"י הָדוֹף מִ־, —דָּחֹה abdrücken.

Оттискивать, -тиснуть פ"י חַקֵּה חֶרֶט עַל־—הַדְפֵּס abdrucken. -ся נפ' הֻחַק עַל־ abgedruckt werden.

Оттискъ ז חֶרֶט מָעְתָּק, מְחֻקֶּה Abdruck.

Оттого ת"פ יַעַן אֲשֶׁר; עַל־כֵּן, לָכֵן daher.

Оттолкать, -кнуть см. Отталкивать.

Оттоль, -лѣ ת"פ 1) מִשָּׁם von dort. 2) מֵאָז, מֵהַיּוֹם הַהוּא seitdem.

Оттопки ז"ר סִינֵי הַצָּרוּף, —בְּדִילֵי.

Оттопыривать, -рить פ"י (רגליו, שפתיו) פָּשׂוֹק auseinanderbreiten.

Отторгать, Отторгнуть פ"י —קָרוֹעַ מֵעַל—, נָתוֹשׁ; הַבְדֵּל—, הַצֵּל מִיַּד wegreißen. -ся נפ' הִקָּרַע מֵעַל־ —הִפָּרֵד sich losreißen.

Отторженецъ (-нца) ז' נִדָּח Verstoßener.

Отторженіе ס' 1) נְתֹשׁ, קְרֹעַ מֵעַל־ das Wegreißen. 2) הַדִּיחַ, מַדְּחֶה Verstoßung.

Оттрёпывать, -пать פ"י נַעֵר, חָבוֹט; וְקָרוֹעַ סָחוֹב aushecheln; zerzausen.

Оттрясать, -сти פ"י נָעוֹר, נַעֵר abschütteln.

Оттряхивать, -хнуть פ"י נָעוֹר מִ־ abschütteln.

Оттуги נ"ר (לחליק על קרח) שְׂרוֹךְ לְפַעֲמֵי־בַרְזֶל Schlittschuhriemen.

Оттуда ת"פ 1) מִשָּׁם; מִזֶּה von dort. 2) עַל־כֵּן, לָזֹאת daher.

Оттушеваніе ס', -шёвка נ' מִשְׁחַת־פּוּךְ Tuschirung.

Оттушёвывать, -шевать פ"י קָרוֹעַ בַּפּוּךְ, תָּאֵר בְּשֶׂרֶד, צָבוֹעַ בְּעֵט עֹפֶרֶת שָׁחוֹר tuschiren.

Оттыкать פ"י (נבל, בקבוק) פַּתֵּחַ פִּי־ entkorken.

Оттѣнивать, -нять, -нить פ"י תָּאֵר קַוֵּי צֵל עַל־ schattiren.

Оттѣнка נ' 1) תַּבְנִית צֵל עַל־ Schattirung. 2) אֹפֶן, פְּנֵי־דָבָר וְעִנְיָן feiner Unterscheid.

Оттѣнокъ (-нка) см. Оттѣнка 1

Оттѣнь נ' см. Оттѣнка 2.

Оттѣснять, -нить פ"י דָּחֹה מִ־, —הַדֵּחַ, הַתֵּק zurückdrängen.

Оттягивать, -тянуть פ"י 1) מָשׁוֹךְ הָלְאָה, —סָחוֹב wegziehen. 2) הַסֵּג גְּבוּל, עָשׁוֹק abgewinnen. 3) מָשׁוֹךְ, הַאֲרֵךְ, הַעֲבֵר לְיָמִים רְחוֹקִים, נַדֵּה (עמוס ו, ג) aufschieben.

Оттяпывать, -пать, -пнуть פ"י קַצֵּץ, הַתֵּז abhauen.

Отужинать פ"ע כַּלֵּה לֶחֶם־הָעֶרֶב das Abendessen beendigen.

Отуманивать, -манить פ"י הַכֵּה בַּתִּמָּהוֹן umnebeln; verwirren. -ся פ"ח הַקְדֵּר, לָבוֹשׁ קַדְרוּת, עָטֹה עֲרָפֶל sich verdunkeln.

Отучать, -чить פ"י 1) כַּלֵּה לִלְמֹד auslernen. 2) הַטֵּה לְבַב־... מִ־ abgewöhnen. -ся פ"ח הַטֵּה לְבָבוֹ מִ־ sich abg.

Отучнѣлость נ' מִשְׁמָן Beleibtheit.

Отучнѣлый ת' שָׁמֵן, כָּשֶׂה beleibt.

Отучнѣть פ"ע שָׁמוֹן, עָבֹה, כָּשֹׂה, עָשׂוֹת fett werden.

Отхаживать, -ходить פ"ע 1) כַּלֵּה לָלֶכֶת, הָתֵם לֶכְתּוֹ abgehen. 2) פ"י חָרוֹד אֶל־, הִשְׁתַּדֵּל* besorgen.

Отхаркивать, -кать, -кнуть פ"י יָרוֹק מִגְּרוֹנוֹ aushusten. -ся פ"ח הָרֵק רֹק גְּרוֹנוֹ sich a.

Отхлёбывать, -бать, -бнуть פ"י לַקֵּק מִן־—עַלְעַ abschlürfen.

Отходить, Отойти פ"ע 1) הָלוֹךְ לוֹ, —אָזוֹל; עָבוֹר מִ־, —סָב; —סוּר, —מוּשׁ מִתּוֹךְ weggehen. 2) מוּשׁ, מִמְּקוֹמוֹ, נָטֹה הַצִּדָּה abweichen. Сердце у него еще не отошло עוֹד לֹא־שָׁב אַפּוֹ. Больной отходитъ הַחוֹלֶה הוֹלֵךְ לָמוּת. У меня отошла охота читать (ספר) נָקְעָה נַפְשִׁי מִקְּרֹא.

Отходная נ' תְּפִלָּה לַהוֹלֵךְ לָמוּת Sterbegebet.

Отходный ת' בָּדָד, הַרְחֵק מֵאָדָם abgesondert. -ное

мѣсто מָחֳרָאָה, מוֹצָאָה Abtritt. [süchtig.

Отхо́дчивый ת׳ מַרְפֵּה מֵאַף, עוֹזֵב חֵמָה nicht rach=

Отхо́дъ ז׳ 1) צֵאת, עֵבֹר Abgang. 2) תֹּם, כְּלוֹת Ende.

Отхо́жее мѣсто מָחֳרָאָה, מוֹצָאָה Abtritt.

Отхотѣ́ть, -ся פ״ע זוּר מִתַּאֲוָתוֹ, —חָדוֹל die Lust

Отцвѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר תַּם פִּרְחוֹ abgeblüht. [verlieren.

Отцвѣта́ть, -цвѣсти́ פ״ע הָתֵם פִּרְחוֹ abblühen.

Отцвѣ́тъ ז׳, -та́ніе ס׳ תֹּם פֶּרַח das Abblühen.

Отцеубі́йство ס׳ הֶרֶג־אָב, —קֶטֶל Vatermord.

Отцеубі́йца זו״נ הוֹרֵג אָבִיו, —רוֹצֵחַ Vatermörder.

Отцо́вскій ת׳ אֲשֶׁר לָאָב, ־אָב väterlich.

Отцо́вщина נ׳ נַחֲלַת־אָב väterliches Gut.

Отцѣ́живать, -цѣди́ть פ״י הַגֵּר מִ־, —הַזֵּל abzapfen.

Отцѣпле́ніе -цѣ́пка נ׳ הַתִּיר רְכָסֵי (קַרְסֵי) das Loshaken.

Отцѣпля́ть, -пи́ть פ״י הַתֵּר רְכָסֵי (קַרְסֵי) losha=ken. **-ся** פ״ח 1) הַתֵּר רְכָסֵי, —הִתְפָּרֵד sich loshaken. 2) הָמֵשׁ צַוָּארוֹ מִ־, —הִמָּלֵט sich losmachen.

Отча́ливать -ча́лить פ״י פַּתֵּחַ מוֹסְרֵי כְלִי־שַׁיִט מִן־הַחוֹף losbinden (ein Fahrzeug). **-ся** פ״ח הִנּוֹז וְעָבוֹר מִן־הַחוֹף vom Lande losgehen.

Отча́лка נ׳, **-ча́лъ** ז׳ מִן־הַחוֹף (כלי שיט) הִנָּתֵק, —הִפָּרֵד das Abstoßen vom Lande.

Отча́сти ת״פ (־תָהּ, ־תָם, ־תָן) לְמִקְצָתוֹ theils.

Отча́яваться, -ча́яться פ״ח הִנָּאֵשׁ מִ־, הַחֲשֵׁה יָאֵשׁ לִבּוֹ מִ־, (תהל׳ לט, ג; מ״א כב, ג) verzweifeln.

Отча́янный ת׳ 1) נוֹאָשׁ; בְּאֵין מַרְפֵּא hoffnungslos. 2) כִּלְתִּי נִזְהָר; מַשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, שָׂם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ verwegen. [zweiflung.

Отча́янье ס׳, **-янность** נ׳ תִּקְוָה אֶפֶס, *יֵאוּשׁ Ver=

О́тче! אָבִי! אָבִינוּ! o Vater!

Отчего́ מ״ח מַדּוּעַ, עַל־מָה, לָמָּה warum.

Отчека́нивать, -нить см. Чека́нить.

Отчёркивать, -кну́ть פ״י הַתְוֵה תָו עַל־ anstreichen.

Отче́рпывать, -че́рпать פ״י שָׁאוֹב מִן־ abschöpfen.

Отче́рчивать, -черти́ть פ״י הַגְבֵּל בְּקָו —תָּאֵר ab=zeichnen.

О́тческій см. Оте́ческій.

О́тчество ס׳ מוֹלֶדֶת אִישׁ לְפִי־שֵׁם אָבִיו Benennung nach dem Vaternamen.

Отче́сть см. Отсчи́тывать.

Отчёсывать, -са́ть פ״י גָּרֵד בְּמַשְׂרֵק abkämmen.

Отчётливость נ׳ הַכָּרָה, בֵּרוּר, בֹּר Genauigkeit.

Отчётливый, Отчётистый ת׳ מְבֹאָר הֵיטֵב, גָּלוּי לָעַיִן, מְפֹרָשׁ genau.

Отчётность נ׳, **Отчётъ** ז׳ חֶשְׁבּוֹן, פְּקֻדָּה Rechen=schaft. **-чётный** ת׳.

Отчи́зна см. Оте́чество.

О́тчимъ ז׳ *אָב חוֹרֵג, בַּעַל־אִמּוֹ Stiefvater.

О́тчина נ׳ מוֹרָשָׁה, נַחֲלַת־אָבוֹת Stammgut.

Отчисле́ніе ס׳ גְּרַע מִ־, *גֵּרָעוֹן Abrechnung.

Отчисля́ть, -чи́слить פ״י מָנֹה מִ־ לְ־, —חַשֵּׁב ab=rechnen. **-ся** נפעל יָצֹא מִפְּקוּדֵי־ ausgeschieden werden.

Отчи́стить см. Отчища́ть.

Отчи́стка נ׳ נִקָּיוֹן, נַקּוֹת das Reinigen.

Отчи́тывать, -чита́ть פ״י 1) כַּלֵּה לִקְרֹא ablesen. 2) רַפֵּא חֳלִי בְּמִקְרָא סֵפֶר durch Gebete curiren.

Отчища́ть פ״י, טַהֵר, פַּנֵּה, נַקֵּה reinigen.

Отчище́ніе ס׳ см. Отчи́стка.

О́тчій ת׳ אֲשֶׁר לָאָב, ־הָאָב väterlich.

Отчужда́ть, -жди́ть פ״י נָתוֹן לְזָר, נַכֵּר entfremden. **-ся** פ״ח נָזוֹר מֵעַל־, נָדוֹד, —הִתְעַלֵּם מִ־, הִתְנַכֵּר אֶל־ sich entfremden.

Отчужде́ніе ס׳ נַכֵּר; הִתְנַכֵּר Entfremdung.

Отчуждёнышъ ז׳ מוּזָר לְ־, נֶחְשָׁב כְּנָכְרִי (כְּזָר), נִדָּח entfremdet. [wegschreiten.

Отша́гивать, -шага́ть, -шагну́ть פ״ע צָעוֹד הָלְאָה מִ־

Отша́тывать, -та́ть, -тну́ть פ״י נָתוֹשׁ מֵעַל־, —נָטוֹשׁ, —הָנֵד abschütteln. **-ся** פ״ח הִזּוֹר, נָדוֹד מִ־ מֵעַל־, (מֵעַל־) נָקוֹעַ מִ־ sich entfernen.

Отшвы́ривать, -ря́ть, -рну́ть פ״י הַשְׁלֵךְ הָלְאָה, —זָרוֹק, —יָרֹה wegschleudern. **-ся** נפ׳. [ца נ׳.

Отше́льникъ ז׳ אַלְמֹנִי, בּוֹדֵד, נָזִיר Einsiedler. **-льни-**

Отше́льничать פ״ע הִנָּזֵר מֵאָדָם, יָשׁוֹב בָּדָד einsiedle=risch leben. [lerleben.

Отше́льничество ס׳ שֶׁבֶת בָּדָד, יְמֵי־נֵזֶר Einsied=

Отше́льничій, -ческій ת׳ נָזִיר, —אַלְמֹנִי— einsied=lerisch.

Отше́ствіе ס׳ עֵבֹר מִ־, —מַהֲלָךְ, —צֵאת Abgang.

Отшиба́ть, -би́ть פ״י שָׁבוֹר מִ־, קַצֵּץ, הַתֵּז, נַקֵּף ab=schlagen. **-ся** נפ׳ הִגָּדַע, הִתּוֹז abgeschlagen werden.

Отшива́ть, -ши́ть פ״י הָסֵר צִפּוּי; הַתֵּר תֶּפֶר los=trennen.

Отшлифо́вывать, -фова́ть פ״י הָבֵר, מָרוֹט, חַדֵּד, מָרֵק abschleifen. **-ся** נפ׳ מֹרַט, הוּחַד geschliefen werden. [losstecken.

Отшпи́ливать, -лить פ״י פַּתֵּחַ קַרְסֵי, הַתֵּר לֻלָאוֹת־

Отштукату́рить פ״י כַּלֵּה לָטוּחַ בַּשִּׂיד ausstucka=turen.

Отшу́чиваться, -шути́ться פ״ח עָנֹה לָצוֹן, הָשֵׁב הֲתָלִים, פָּטוֹר בְּמַהֲתַלּוֹת מִ־ durch Scherz sich los=

machen.
Отще́мливать, -млять, -ми́ть פ״י לָחוֹץ וְנָגוֹף abquetschen. -ся נפעל. [-пе́нка נ׳.
Отщепе́нецъ (-нца) ז׳ נִבְדָּל מֵעֲדַת־יְיָ Abtrünniger.
Отщепе́нство ס׳ הִבָּדֵל מִקְּהַל־יְיָ Abtrünnigkeit.
Отщёпокъ (-пка) ז׳ שָׁבָב, בְּקִיעַ־עֵץ Splitter.
Отще́пывать, -щеплять, -щепи́ть פ״י בָּקוֹעַ מִ־ abspalten.
Отщи́пывать, -пну́ть פ״י כַּלֵּה מָרוֹט —צָבוֹט abzupfen. -ся נפעל הִמָּרֵט abgezupft werden.
Отъ, Ото מ״י מִן, מִנֵּי, מִנִּי, מִ־, מֵ־, מֵעִם, מֵאֵצֶל, מִפְּנֵי, מִלִּפְנֵי, מֵעַל־פְּנֵי von, vor. День ото дня מִיּוֹם לְיוֹם.
Отъи— см. Оты—.
Отъима́ть (отъе́млю) см. Отнима́ть.
Отъиме́нный ת׳ (בדקדוק) הַבָּא מִשֵּׁם עֶצֶם von einem Hauptwort abgeleitet.
Отъѣда́ть, -ѣсть פ״י 1) כַּלֵּה לֶאֱכֹל abspeisen. 2) אָכוֹל מִ־ abnagen. -ся פ״ח 1) אָכוֹל וְהַשְׁמֵן sich dickfressen. 2) הִתְקוֹטֵט עִם־ sich durchbeißen.
Отъѣ́здить פ״ע 1) נָסוֹעַ מִ־ das Fahren beenden. 2) (רכב) הִשָּׁחֵת־, כָּלֹה מֵרוֹב מַסָּע ausgefahren werden.
Отъѣ́здъ ז׳ (בסוס ורכב) נְסֹעַ מִ־, —מַסָּע Abreise. -здный ת׳.
Отъѣзжа́ть, -ѣхать פ״ע 1) נָסוֹעַ מִ־. 2) נָטֹה לִנְפֹּל, sich neigen. Стѣна́ отъѣзжа́етъ הַקִּיר נָטָה הַדָּחֶה לִנְפֹּל.
Отъѣ́зжій ת׳ נוֹסֵעַ מִ־, מִתְעַתֵּד לַדֶּרֶךְ abreisend. -жее [по́ле שָׂדֶה רָחוֹק מֵאָדָם.
Отъѣ́сть см. Отъѣда́ть.
Отъэкзамено́вывать, -нова́ть פ״י כַּלֵּה מִבְחַן הַלְּמוּדִים examiniren. -ся נפ׳ כַּלֵּה לְהִבָּחֵן בְּמַדָּעָיו seine Prüfung beenden.
Отъя́вленный ת׳ נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים, גָּלוּי לַכֹּל allbekannt.
Оты́грывать, -гра́ть פ״י שׁוּב שְׁבוּת כַּסְפּוֹ בַּשְּׂחוֹק abgewinnen. -ся פ״ח הָשֵׁב, הַצֵּל שְׁבִית־כַּסְפּוֹ בַּשְּׂחוֹק —נֵזֶק zurückgewinnen.
О́тыгрышъ ז׳ הַצָּלַת נִזְקוֹ בַּשְּׂחוֹק das Zurückgewinnen.
Оты́скиваніе, -ска́ніе ס׳ תּוּר, דְּרֹשׁ, בַּקֵּשׁ לִמְצֹא das Aufsuchen.
Оты́скивать, -ка́ть פ״י חַפֵּשׂ, בַּקֵּשׁ לִמְצֹא, דָּרוֹשׁ תּוּר אַחֲרֵי־, הַבָּעֵה, הֶחָפֵשׂ, aufsuchen. -ся נפ׳ הִמָּצֵא aufgesucht werden.
Отяготи́тель ז׳ מַלְאֶה, מַכְבִּיד עֻלּוֹ עַל־ Bedrücker.
Отяготи́тельность נ׳ טֹרַח, מַעֲמָסָה Beschwerlichkeit.
Отяготи́тельный ת׳ מַלְאֶה, אֲשֶׁר הוּא לְטֹרַח עַל־ [lästig.
Отяготи́ть см. Отягоща́ть.
Отяготѣ́лый ת׳ נִלְאָה, יָגֵעַ, עָיֵף, יָעֵף schwer geworden, ermüdet.
Отяготѣ́ть פ״ע הָיֹה לְמַשָּׂא עַל־, כָּבוֹד עַל־ schwer [werden.
Отягоща́ть, Отягча́ть, -чи́ть פ״י הַכְבֵּד, הַטְרֵחַ, הַקְשֵׁה לְ־ (שמות יג, טו) הַלְאֵה, הוֹגֵעַ belästigen. -ся פ״ח הַלְאֵה נְשֹׂא, יָגוֹעַ בְּ־ sich belästigt fühlen.
Отягоще́ніе, Отягче́ніе ס׳ הַכְבִּיד, עָקָה, מַתְלָאָה [Belästigung.
Отяжелѣ— см. Отяготѣ—.
Офице́рство ס׳ פְּקִדּוּת שַׂר־מָאתַיִם Officierrang.
Офице́рша נ׳ אֵשֶׁת פְּקִיד הַצָּבָא Officierfrau.
Офице́ръ ז׳ שַׂר־מָאתַיִם; פְּקִיד הַצָּבָא Officier.
Оффиціа́льно ת״פ עַל־פִּי חֻקַּת־הָאָרֶץ, בְּכֹחַ דְּבַר־ מַלְכוּת amtlich.
Оффиціа́льность נ׳ רוּחַ מִשְׁפַּט־הַמִּשְׂרָה Amtlich-[keit.
Оффиціа́льный ת׳ נַעֲשֶׂה בִּדְבַר־מַלְכוּת, עָרוּךְ לְרוּחַ הַמִּשְׂרָה amtlich.
Оффиціа́нтъ ז׳ עוֹרֵךְ שֻׁלְחַן־הַמִּשְׁתֶּה Lohndiener.
О́ханіе ס׳ אֲמַר־אָח, אֲנָחָה, נְאָקָה das Aechzen.
Оха́пка נ׳ 1) חֹבֶק, חִבּוּק Umfassung. 2) מְלֹא־זְרוֹעֹתָיו צֶבֶת ein Armvoll.
Оха́пывать, -пать, -пну́ть פ״י 1) חַבֵּק umfassen. 2) חָטוֹף, גָּזוֹל, עָשׁוֹק berauben.
О́хать פ״ע קָרוֹא אָח, הֵאָנֵחַ, הֵאָנֵק seufzen.
Охва́т— см. Обхва́т—.
Охла́да נ׳ קָרָה, מְקֵרָה, פּוּגַת־חֹם Abkühlung.
Охлади́тельный ת׳ מֵקֵר, לְהָקֵר; עָשׂוּי —הַמְּקֵרָה [kühlend.
Охлади́ть см. Охлажда́ть.
Охладѣва́ть, -дѣ́ть פ״ע קַר, הָפוֹךְ, הִצְטַנֵּן* kalt werden.
Охладѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר הָפַךְ קַר, אֲשֶׁר פָּג חֻמּוֹ erkaltet.
Охладѣ́ніе, Охлажде́ніе ס׳ см. Охла́да.
Охлажда́ть, Охлади́ть פ״י הָקֵר, הָפֵג חֹם abkühlen.
Охлаждённый см. Охладѣ́лый.
Охле́стывать, -ста́ть -сну́ть см. Исхлест—.
Охлокра́тія נ׳ מֶמְשֶׁלֶת דַּלּוֹת הָעָם Pöbelherrschaft.
Охло́покъ (-пка)ז׳, **Охло́пье** ס׳ נְעֹרֶת, בַּד, דֹּק Flocke.
Охмелѣ́лый ת׳ הֲלוּם יַיִן, שָׁכוּר, שִׁכּוֹר berauscht.
Охмелѣ́ніе ס׳ שִׁכָּרוֹן Berauschung.
Охмелѣ́ть פ״ע שָׁכוֹר, הִשְׁתַּכֵּר berauscht werden.
Охмеля́ть, -ли́ть פ״י שַׁכֵּר, הַשְׁכֵּר berauschen.
О́хнуть см. О́хать.
Охола́ж—, Охолод— см. Охлажд—.
Охора́шивать פ״י הֵיטֵב, תַּקֵּן, יַפֵּה aufputzen. -ся פ״ח הִתְיַפֵּה, הֵיטֵב רֹאשׁוֹ sich ausputzen.
Охо́та נ׳ 1) חֵפֶץ Luft, Neigung. Ему пришла́ охо́та

היה עם־לבבו ל־. У меня нѣтъ охоты къ אין נַפְשִׁי
אֶל־. 2) צַיִד jagd. [2) צוּד צַיִד jagen (Wild).

Охо́титься פ״ח 1) הַפְנֵה לִבּוֹ לְ־, חָשׁוֹק בְּ־ Luft haben.

Охо́тлив— см. Охо́тн—.

Охо́тникъ ז׳ 1) אוֹהֵב לְ־, רוֹדֵף, שׁוֹחֵר, מְשַׁחֵר Liebhaber. 2) מִתְנַדֵּב Freiwilliger. 3) צַיָּד, יוֹדֵעַ צַיִד Jäger. -ница נ׳.

Охо́тничій, -ническій ת׳ צַיָּד—; צַיִד— Jäger=, [Jagd=.

Охо́тно ת״פ בְּרָצוֹן, בְּאַהֲבָה, בְּלֵב שָׁלֵם gern.

Охо́тность נ׳ חֵפֶץ, רָצוֹן (см. Охо́та) Neigung.

Охо́тный ת׳ חָפֵץ, רוֹצֶה, אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ לְ־ willig, geneigt. О. рядъ שַׁעַר מִמְכַּר הַצַּיִד Vogelmarkt.

Охо́чій ת׳ חָפֵץ בְּ־, רוֹדֵף אַחֲרֵי־ geneigt.

О́хра נ׳ מִין צֶבַע יְרַקְרַק Ocker.

Охра́на נ׳ מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת Aufbewahrung.

Охране́ніе ס׳ מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת, מַחֲסֶה, מִסְתּוֹר Bewahrung. [ца נ׳.

Охрани́тель ז׳ שׁוֹמֵר, נוֹצֵר, מָגֵן Beschützer. -льни-

Охрани́тельный ת׳ הַמִּשְׁמָר—, הַמָּגֵן—, מַחֲסֶה—

Охра́нный ת׳ см. Охрани́тельный. [schützend.

Охраня́ть, -ни́ть פ״י שָׁמוֹר, נָצוֹר, נָטוֹר, הָגֵן עַל־ bewachen, schützen. -ся נפ׳ ופ״ח הִשָּׁמֵר; הִשְׁתַּמֵּר, שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ, הִזָּהֵר sich bewahren.

Охрея́нъ ז׳ בַּעַר, חֲסַר־לֵב, נִרְפֶּה Unbeholfener.

Охрипа́ть, Охри́пнуть פ״ע הָחֵר בִּגְרוֹנוֹ heiser werden. Я охри́пъ נִחַר גְּרוֹנִי.

Охри́плость נ׳ הָחֵר הַגָּרוֹן Heiserkeit.

Охри́плый ת׳ נִחַר אֲשֶׁר גְּרוֹנוֹ heiser.

О́хрить פ״י מָשׁוֹחַ בְּצֶבַע יְרַקְרַק mit Ocker bestreichen.

Охромѣ́лый ת׳ נְכֵה־רַגְלַיִם hinkend.

Охромѣ́ть פ״ע (לִנְכֵה רַגְלַיִם) הָיֹה לְפִסֵּחַ lahm werden.

О́хряный ת׳ אֲשֶׁר לְצֶבַע יְרַקְרַק Ocker=.

Охужда́тель ז׳ נוֹתֵן בְּ־ דֹּפִי Tadler. -льница נ׳.

Охужда́ть,-худи́ть פ״י דֹּפִי נָתוֹן בְּ־, שׂוּם תָּהֳלָה בְּ־ tadeln. -ся נפ׳ (לִגְדוּפָה) הָיֹה לְחֶרְפָּה getadelt werden.

Оху́ливать, Охули́ть פ״י חָרֵף, נָאֵץ, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי, שׂוּם תָּהֳלָה בְּ־ tadeln. -ся נפ׳ (לִגְדוּפָה) הָיֹה לְחֶרְפָּה getadelt werden.

Оху́лка נ׳, -ле́ніе ס׳ דֹּפִי, קִיקָלוֹן, גִּדּוּפִים Tadel. Не класть оху́лки на́ руку הִשָּׁמֵר מִקָּלוֹן.

Охъ מ״ק אָח! הָהּ, אֲהָהּ, הוֹי, אוֹי ach!

Оцара́пывать, -ра́пливать,-ра́пить פ״י שָׂרוֹט zerkratzen. -ся פ״ח הִשָּׂרֵט, הִתְגּוֹדֵד sich zerkratzen.

Оцвѣта́ть см. Отцвѣта́ть.

О́цетъ (о́цта) ז׳ חֹמֶץ Essig. О́цтяный ת׳.

Оцѣне́ніе ס׳ הַעֲרִיךְ, עֵרֶךְ הַמְּחִיר Abschätzung.

Оцѣ́нивать, -ни́ть פ״י מְחִיר־, הַעֲרֵךְ, *עָמוֹד abschätzen. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ abgeschätzt werden.

Оцѣ́нка נ׳ см. Оцѣне́ніе.

Оцѣ́нщикъ ז׳ מַעֲרִיךְ מְחִיר דָּבָר Abschätzer. -щичій ת׳.

Оцѣпенѣва́ть, -нѣ́ть פ״ע פּוּג, הָפוּג, הִדּוֹם, הִדָּהֵם, סָמוֹר מִפַּחַד, הָיֹה לְאֶבֶן erstarren.

Оцѣпенѣ́лость נ׳, -нѣ́ніе ס׳ פּוּגַת, דּוּמָה Erstarrung.

Оцѣпенѣ́лый ת׳ סָמַר מִפַּחַד, נָפוּג, נִדְמֶה, נִדְהָם, דּוֹמֵם erstarrt.

Оцѣпенѣ́ть см. Оцѣпенѣва́ть.

Оцѣпле́ніе ס׳ רַתּוּק Umkettung, Einschließung.

Оцѣпля́ть, -пи́ть פ״י אָחוֹז בִּכְבָלִים סָבִיב, אָסוֹר—; סָגוֹר עַל־; עָשֹׂה רַתּוּק סָבִיב einschließen, umringen. -ся נפ׳ רַתּוֹק, הֵרָתֵק sich absperren.

О́цѣпъ ז׳ 1) מוֹטָה לִדְלוֹת מַיִם מִבְּאֵר, מוֹט הַדְּלִי, *קִלּוֹן (מכשירין ד) Brunnenschwengel. 2) см. Шлагба́умъ. О́цѣповый ת׳.

Оча́гъ ז׳ מוֹקְדָה, יָקוּד, כִּירַיִם Feuerherd. Оча́говый, [Оча́жный ת׳.

Очажёкъ (-жка́) ק׳ см. Оча́гъ.

Оча́дѣть פ״ע יָלוֹד (הוֹלֵד, רָאֹה) בָּנִים (פְּרִי בֶטֶן) Kinder bekommen.

Очадѣ́ть פ״ע הִתְעַלֵּף מִקִּיטוֹר vor Dunst ersticken.

Очарова́ніе ס׳ קֶסֶם; לָכֹד בְּחַבְלֵי נֹעַם וָיֹפִי Bezauberung.

Очаро́ванный ת׳ נִלְכָּד בְּחַבְלֵי־חֵן bezaubert.

Очарова́тельный ת׳ לוֹקֵחַ לֵב, מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ, נֶחְמָד bezaubernd.

Очаро́вывать, -рова́ть פ״י שׂוּם קֶסֶם עַל־; לָקוֹחַ לֵב, לַבֵּב, הַשֵּׂא בְּנֹעַם וָיֹפִי, צוֹדֵד נֶפֶשׁ bezaubern; reizen. -ся נפ׳ הִלָּכֵד בְּחַבְלֵי חֵן וָיֹפִי bezaubert werden.

Очеви́децъ (-дца) ז׳ עֵד רוֹאֶה בְּעֵינָיו, מֵעִיד לַאֲשֶׁר חָזוּ עֵינָיו Augenzeuge.

Очеви́дно ת״פ גָּלוּי לְעֵינַיִם sichtbar, klar.

Очеви́дность נ׳ נְכֹחוֹת, הִגָּלוֹת לְעֵין כֹּל Augenscheinlichkeit.

Очеви́дный ת׳ גָּלוּי לְעַיִן, נָכֹחַ לַמֵּבִין sichtbar, klar.

Очека́нивать, -ка́нить פ״י חַקֵּה פִּתּוּחֵי חוֹתָם סָבִיב ausprägen.

Очёлокъ (-лка) ז׳ פִּי־תַנּוּר Ofenloch.

О́чень ת״פ מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד, עַד לִמְאֹד, יֶתֶר (דניאל ח,ט) sehr.

О́чепъ см. О́цѣпъ.

Очерви́вѣлый ת׳ מָלֵא תוֹלָעִים, שׁוֹרֵץ— voll Würmer.

Очерви́вѣть פ״ע שָׁרוֹץ תּוֹלָעִים, הִמָּלֵא—, רוֹם—, כֻּסֹּה רִמָּה voll Würmer werden.

Очервленя́ть, -ни́ть פ״ע אַדֵּם כַּתּוֹלָע purpurroth färben. -ся נפ׳ אָדוֹם כַּתּוֹלָע, הֶאְדַּם—, אָדוֹם—, עָטֹה אֹדֶם תּוֹלָע purpurroth werden.

Очередно́й ת׳ חֲלִיפוֹת בְּמוֹעֲדוֹ הַבָּא, עִתִּי der Reihe

nach folgend. -нáя стрáжа מִשְׁמֶרֶת מַסָּח.
Очередовáться см. Чередовáться.
Óчередь נ׳ תּוֹר חֲלִיפוֹת דָּבָר בְּמוֹעֲדוֹ Reihefolge. Придётъ и его́ о. גַּם עָלָיו תַּעֲבָר־כּוֹס.
Очерк — см. Очерч—.
Óчеркъ ז׳ 1) תֹּאַר מְחֻקֶּה, תַּבְנִית Umriß (einer Figur). О. лицá תֹּאַר פָּנִים 2) פְּקוּדֵי־דָּבָר, פָּרָשָׁה, רָשׁוּם, חֻקַּק בִּכְתָב Abriß, Uebersicht.
Очернéніе ס׳ 1) מִשְׁחַת שְׁחוֹר עַל־ das Schwärzen. 2) דִּבַּת־רָכִיל, תֵּת בְּ־ דֹּפִי das Verleumden.
Очéрнивать, -нять, -нить פ״י 1) מָשׁוֹחַ, הַשְׁחֵר, הוֹצֵא הַבְאֵשׁ רֵיחַ־, עָכוֹר schwarz machen. 2) בְּשָׁחוֹר נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי, דַּבֵּה עַל־ anschwärzen, verleumden. -ся נפ׳. [den.
Очерствѣ́лый ת׳ נוֹשָׁן; יָבֵשׁ, נִקֻּד hart, alt gewor-
Очерствѣ́ніе ס׳ עָרְלַת־לֵב; הִתְיַשֵּׁן Verhärtung; Gefühllosigkeit. [werden.
Очерствѣ́ть פ״ע הִוָּשֵׁן; יָבוֹשׁ, הָיֹה נִקֻּד hart, alt
Очертáніе ס׳ תֹּאַר, תַּבְנִית, צֶלֶם, מְחֻקֶּה; גִּזְרָה Umriß, Entwurf.
Очéртывать, -ртáть פ״י עֲשֵׂה תַבְנִית־, חַקֵּה, תָּאֵר entwerfen, einen Umriß machen. -ся נפ׳.
Очéрчивать, Очертить פ״י חַקֵּה קַו—הַתְוֵה תָו סָבִיב einen Umriß machen.
Очёс — см. Обчёс—. [kämmte.
Очёски ז״ר מַפַּל־שְׂרִיקוֹת צֶמֶר וּפִשְׁתִּים das Ausge-
Очéчникъ ז׳ נְדַן כְּלֵי־הָרְאִי Brillenfutteral.
Очéчный ת׳ אֲשֶׁר לִכְלֵי־הָרְאִי (см. **Очки́**).
Óчи ס״ר עֵינַיִם Augen (см. Óко).
Очинéніе ס׳ **см.** Очи́нка.
Очи́нивать, -нить פ״י (עם ושרד) הַקְצֵה רֹאשׁ־—הֶחָד zuspitzen. -ся נפ׳ הוּחַד zugespitzt werden.
Очи́нка נ׳ (עם ושרד) הַקְצוֹת רֹאשׁ das Zuspitzen.
Очисти́лище ס׳ כַּפֹּרֶת.
Очисти́тельный ת׳ מְכַפֵּר עַל־; מְנַקֶּה, מְטַהֵר Reinigungs-. -ная прися́га שְׁבוּעָה פּוֹטֶרֶת, אָלַת־נִקָּיוֹן. -ная жéртва חַטַּאת כִּפֻּרִים, קָרְבַּן חַטָּאת.
Очи́стить см. Очищáть.
Очи́стка נ׳ 1) טָהֳרָה, נִקָּיוֹן Reinigung. 2) כֹּפֶר, כִּפֻּרִים, פִּדְיוֹן, שִׁלֻּמִים Versöhnung.
Очищáть, Очи́стить פ״י טַהֵר, נַקֵּה, זַכֵּה; הָזֵךְ, זַקֵּק, צָרוֹף; הָבֵר; פַּנֵּה reinigen; räumen. О. свою со́вѣсть זַכֵּה לִבּוֹ. О. отъ грѣхо́въ נַקֵּה מֵעָוֹן, חַטֵּא. О. недои́мку שַׁלֵּם נִשְׁיוֹ. О. себя́ прися́гою הַנְּקֵה בְּאָלָה. О. доро́гу פַּנֵּה דֶּרֶךְ. -ся נפעל ופ״ח הִנָּקֵה, הִתְחַטֵּא, הַטְהֵר, הִזַּכֵּה; הַבֵּר, זַקֵּק, פַּנֵּה gereinigt, geräumt werden.
Очищéніе ס׳ טֹהַר, טָהֳרָה, נִקָּיוֹן, נְקוֹת, זַכּוֹת; פַּנּוֹת Reinigung. Для очищéнія со́вѣсти לְמַעַן זַכּוֹת לְבָבוֹ; לִרְחֹץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּיו.
Очки́ ס״ר כְּלֵי־רָאִי Brille. [הקרטי] Punkt.
Очкó ס׳ 1) פֶּרַח, כַּפְתּוֹר לְפֶרַח, צִיצָה, צִיץ Knospe. 2) נְקֻדָּה בגליון
Очковáть (-кýю) פ״י סַפֵּחַ לְעֵץ יַעַר צִיצַת עֵץ־פְּרִי —הַרְכֵּב* oculiren. -вáніе ש״פ.
Очнóй ת׳ בְּעַיִן—עַיִן, נֹכַח פָּנִים—Augen-. -нáя стáвка עֲמִידַת אִישׁ נֹכַח־רֵעֵהוּ (להכיר).
Очну́ться см. Очунáться. [Besinnung kommen.
Очу́вствоваться פ״ח הִתְעַשֵּׁת, הִשְׁתָּעֵה וְרָאֹה zur
Очунáться, Очуну́ться, Очну́ться פ״ח הִתְעַשֵּׁת, הִשְׁתָּעֵה וְרָאֹה, הָעוֹר zu sich kommen; plötzlich erwachen.
Очути́ться פ״ח הִמָּצֵא פִּתְאֹם בְּ־ plötzlich erscheinen.
Ошалѣ́лый ת׳ מְשֻׁגָּע, מִשְׁתַּגֵּעַ, נִדְהָם verwirrt; ver-
Ошалѣ́ть см. Шалѣ́ть. [blüfft.
Оша́ривать, -рить פ״י חַפֵּשׂ בְּכָל־, מַשֵּׁשׁ כָּל־ durchsuchen.
Ошéекъ (ошéйка) ז׳ (בית השחיטה) צַוָּאר Halsstück.
Ошéйникъ (р -ничекъ) ז׳ שַׂהֲרוֹן לְצַוְּארֵי־כֶלֶב, —עֲנָק Halsband.
Ошеломлённый ת׳ מְבֹהָל, נִדְהָם betäubt. [ben.
Ошеломля́ть, -ми́ть פ״י הַבְהֵל, בַּעֵת, הָמוֹם betäu-
Ошелуди́вить פ״י הַדְבֵּק צָרַעַת וְגָרָב בְּ־ mit Krätze anstecken.
Ошелуди́вѣлый ת׳ נְגוּעַ גָּרָב, מֻכֵּה צָרַעַת krätzig.
Ошелуди́вѣть פ״ע נְגוּעַ בַּחֶרֶס, הֻכֵּה בַגָּרָב krätzig werden. [ausschälen.
Ошелушáть, -ши́ть פ״י פַּצֵּל, חָשׂוֹף הַזָּג, קַלֵּף*
Ошибáть -би́ть פ״י זַנֵּב, נַגֵּעַ, נָגוֹף, גָּדוֹעַ; גַּדֵּעַ abschlagen. О. комý пéрья גַּדֵּעַ קַרְנֵי־. [irren.
Ошибáться, -би́ться פ״ח שָׁגֹה, הִכָּשֵׁל בְּמִשְׁגֶּה sich
Оши́бка נ׳ שְׁגִיאָה, שְׁגָגָה, מְשׁוּגָה, מִשְׁגֶּה Irrthum,
Оши́бочность נ׳ מִשְׁגֶּה Fehlerhaftigkeit. [Versehen.
Оши́бочный ת׳ עָשׂוּי בְּמִשְׁגֶּה, לֹא־כֵן, אֲשֶׁר שְׁגִיאָה בוֹ fehlerhaft.
Óшибъ ז׳ זְנַב בְּהֵמָה וְחַיָּה Schwanz (der Thiere).
Оши́кать פ״י שָׁרוֹק עַל־, לַעֲוֹג לְ־ auszischen.
Ошлифовáть פ״י חַדֵּד, הָחֵד, מָרוֹט schleifen.
Ошлифо́вка נ׳ מְרוּק, מֹרַט, בָּרָק Schliff, Glanz.
Оштрафо́вывать, -фовáть פ״י עָנוֹשׁ, נָתוֹן עֹנֶשׁ עַל־ bestrafen (an Geld).

Оштукатурить פ״י שיד בטיח שיד mit Kalk be- [werfen.
Ошую, Ошуюю ת״פ משמאל לי־ links.
Ощениться см. Щениться.
Ощёпокъ (-пка) ז׳ שבב, נפץ, רסים, בקיע Splitter.
Ощетиниваться,-ниться פ״ח 1) סמר שערו, סמור (נוצתו) die Haare sträuben. 2) התאנף, רעום פניו [grimmig werden.
Ощипывать см. Общипывать.
Ощупывать, -пать פ״י גשש, משש, מוש betasten. -ся פ״ח משש כליו, גשש בשרו, —מוש herumtappen.
Ощупью ת״פ הלוך ונשש herumtappend.
Ощутительно ת״פ מרגש*, מוחש empfindlich.
Ощутительность נ׳ טבע דבר מרגש לחוש Empfindlichkeit.
Ощутительный ת׳ מרגש לחוש, מוחש fühlbar.
Ощущать, Ощутить פ״י חוש, הרגש*, הכר בחושו fühlen.
Ощущеніе ס׳ חוש, לב יודע, המון מעים, הרגש* [Empfindung.
Оягниться см. Ягниться.

П.

П פ, האות הששׁ עשרה באלפא־בית הרוסית P.
Па ס׳ מצעד המחול, —צעד Tanzschritt.
Пава נ׳ תכיה, טוסת* (ירושלמי ב״ק ה.) Pfauhenne.
Павечерня נ׳ см. Повечеріе.
Павильонъ ז׳ פפליון*, ביתן, שפריר Gartenhäuschen.
Павіанъ ז׳ מין קוף Pavian.
Павлиниться פ״ח התהדר כתכי, הלוך נטוי גרון sich [aufblasen.
Павлинъ ז׳ תכי, טוס* Pfau. -линій, -линый, -линовый ת׳. [-вій ת׳.
Павозокъ (-зка) ז׳ כלי־שיט לאניה Barke.
Паволока נ׳ 1) מעטה, חתלה Decke. 2) אטון, חתול משי seidenes Zeug. Паволочный ת׳.
Павочка, -вушка נ׳ תכיה קטנה Pfauchen.
Пагода נ׳ במה, בית מסגד (לאלילים) Götzentempel.
Паголенокъ (-нка) ז׳ צנרון בתי־שוקים Schaft des Strumpfes.
Пагуба נ׳ שחת, שוד, קטב, קרץ, אבדן Unglück.
Пагубникъ ז׳ משחית, מבלע; מדיח, מתעה Verderber.
Пагубность נ׳ רעה, מרע, הות, אבדון Verderblichkeit.
Пагубный ת׳ משחית, שחת, —בליעל —verderblich.
Пагубоносный ת׳ מלא רע, מרירי Unheil bringend.
Падалина, -лица נ׳ ספיח; ספיח קציר, פרי נופל Aufschuß verlorener Samenkörner.
Падаль נ׳, Падалище ס׳ נבלה Aas.
Падать, Пасть (עתיד паду) פ״ע 1) נפול fallen. 2) (בהמה) גוע, מות; חלל (אדם) נפול crepiren, sterben. Онъ палъ духомъ שחה נפשו, נישח מט רוחו, נפלו פניו. Палъ жребій נפל הגורל.
Падёжъ ז׳ 1) מגפת הבהמה Viehseuche. 2) יחס נטית־השם (בדקדוק) Beugefall.
Паденіе ס׳ 1) נפל, רדת das Fallen. 2) הרס, מפלה [Verfall.
Падишахъ ז׳ (לתורקים) מלך שלטון, שליט תירס Großherr.
Падкій ת׳ נבהל לי־, אורב —, שואף אל־ gierig.
Падкость נ׳ תאוה לי־ Gier.
Падучій ת׳ נוטה לנפל hinfällig. -чая болѣзнь חלי־נכפה, נופלים*.
Падчерица נ׳ בת־אשתו, בת־בעלה, בת־חורגת* Stieftochter.
Паевой ת׳ (לחבל) אשר לחלק, חלק רעים — zum Antheil gehörig.
Паёкъ (пайка) ז׳ (לאיש צבא) ארחת־תמיד, לחם־חק Soldatenportion.
Паженіе ס׳ עשות שלבים, —מעשה Fugung.
Пажёный ת׳ משלב, כרות שלבים gefugt.
Пажескій ת׳ אשר לחניכי המלך Pagen=.
Пажить נ׳ כר, שדה־מרעה Viehweide. -тный ת׳.
Пажъ ז׳ עבד־מלך, משרת —, אחד חניכי־המלך Page.
Пазило ס׳ Пазникъ ז׳ מקצועה למעשה שלבים Fugenhobel.
Пазить (пажу) פ״י שלבים לי־ עשה (חרות) fugen.
Пазовка נ׳ см. Паженіе.
Пазуха ז׳ חיק, תחת אצילי־היד, חב Busen. Положить за пазуху שום בחיקו, טמון בחבו.
Пазушина נ׳ חביון, חיק, מקום נבוב Vertiefung.
Пазъ ז׳ שלב, צנור בעץ, חרשת צנור חרות Fuge.
Пай ז׳ חלק, חבל, גורל, מנה Antheil.
Пайка נ׳ (מתכת) דבק Löthung.
Пайщикъ ז׳ חולק עם־, חבר, חבר, שתף* Theilhaber. [-щица נ׳
Пайщина נ׳ מנת חברים, חלק רעים Handelsgesellschaft.
Пакетъ (р -кетецъ) נ׳ אגדה, צרור, תכריך Packet.
Паки ת״פ שנית, עוד nochmals. [-кетный ת׳.
Пакля, -лина נ׳ נערת פשתים, פקולין* (נדה יז.) Werg. Пакляный ת׳.
Паковать (-кую) פ״י חבוש בחבלים, אגוד, צרור [einpacken.

Пáкостить (-кощу) פ״י עָכוֹר, גָּאֵל, נַבֵּל; בַּלַּע, הַשְׁחֵת Unfug treiben.
Пáкостникъ ז׳ נָבָל, פּוֹעֵל אָוֶן Unheilstifter. -ница נ׳.
Пáкостничать см. Пáкостить.
Пáкостный ת׳ נִתְעָב, נֶאֱלָח, תּוֹעֵבָה—garstig.
Пáкость נ׳ תּוֹעֵבָה, נְבָלָה, דְּבַר־בְּלִיַּעַל; זִמָּה, תִּפְלָה, שַׁעֲרוּרָה Unheil; Schmutz.
Палáнка נ׳ גֶּדֶר־יְתֵדוֹת, גְּדֶרֶת־קוֹרוֹת Pfahlwerk.
Паланки́нъ ז׳ אַפִּרְיוֹן Tragbett.
Палáта נ׳ אַפֶּדֶן, טִירָה, אַרְמוֹן; אוּלָם Saal. Судéбная п. אוּלַם הַמִּשְׁפָּט.
Палáтка נ׳ אֹהֶל, סֻכָּה, יְרִיעָה Zelt. -точный ת׳.
Палáтный, -тскій ת׳ אֲשֶׁר לְאוּלַם הַמִּשְׁפָּט Gerichts=.
Палáчъ ז׳ טַבָּח, פְּקִיד הַשְּׁפָטִים Henker.
Палáшъ ז׳ חֶרֶב פִּיפִיּוֹת Reiterschwert. -шный ת׳.
Пáлевый ת׳ כְּמַרְאֵה תֶבֶן strohfarbig.
Палéніе ס׳ מוֹקֵד, שְׂרֵפַת־אֵשׁ das Brennen.
Палёный ת׳ נָחֹר מֵאֵשׁ gebrannt.
Палеогрáфія נ׳ חֵקֶר כְּתֹבֶת יְמֵי־קֶדֶם Altschriftkunde. -графи́ческій ת׳.
Палеонтолóгія נ׳ חֵקֶר הַחַיִּים לְמִינֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם Naturgeschichte der Vorwelt.
Пелéстра נ׳ כַּר־תַּלְפִּיּוֹת, שַׁעַר לְמִלְחָמוֹת תְּנוּפָה (ליונים ורומיים בימי קדם) Palästra.
Пáлецъ (-льца) ז׳ אֶצְבַּע Finger. Большóй п. בֹּהֶן. Не клади́ емý пáльца въ ротъ אַל־תִּבְטַח בּוֹ.
Палисáдина נ׳ יְתַד־גָּדֵר, גְּדֵרָה, מַקֵּל Stakete.
Палисáдникъ, -сáдъ ז׳ 1) גֶּדֶר־מַקְלוֹת, גְּדֶרֶת Pfahlzaun. 2) גַּן בְּצֵלַע הַבַּיִת Gärtchen. -дный ת׳.
Пали́тельный ת׳ מְאַזֵּר זִקּוֹת אֵשׁ zündend.
Пали́тра נ׳ (לציירים) לוּחַ לְמִשְׁחַת הַצֶּבַע Farbenbrett.
Пали́ть פ״י 1) בָּעֵר, לַהֵט, הַצֵּת אֵשׁ brennen. 2) יָרֹה זִקֵּי־אֵשׁ schießen.
Пáлица נ׳ 1) מַקֵּל־יָד, מַקֵּל־חוֹבְלִים, תּוֹתָח, אַלָּה* Keule. 2) מַטֶּה, מִשְׁעֶנֶת Stock.
Пáлка נ׳ מַקֵּל, מַטֶּה, מִשְׁעֶנֶת; שֵׁבֶט Stock.
Палóмникъ ז׳ מְהַלֵּךְ אֶל־מָקוֹם קָדוֹשׁ Pilger.
Пáлочка נ׳ מַקֵּל, בַּד, שֵׁבֶט Stöckchen. -чный ת׳.
Пáлочье ס׳ שׁוֹט, מַקֵּל חֹבְלִים Zuchtruthe.
Пáлуба נ׳ 1) סְפִינַת־אֳנִיָּה Verdeck*). 2) סִפּוּן Deck. -бный ת׳. [gerüst machen.
Пáлубить (-блю) פ״י עָשֹׂה קִירוֹת הַסִּפּוּן ein Bogen=
Пальбá נ׳ זִקּוֹת אֵשׁ, נֶפֶץ, מְטַר פַּחֵי־אֵשׁ das Schießen.
Пáльма נ׳ תָּמָר, תֹּמֶר, כִּפָּה Palmbaum. -мовый ת׳.
Пальни́къ ז׳ לַפִּיד לִקְנֵה־הָרַעַם Zündruthe.
Пальтó ס׳ אֶדֶר, שַׂלְמָה עֶלְיוֹנָה Ueberzieher.
Пальцеобрáзный ת׳ כְּמַרְאֵה אֶצְבַּע fingerförmig.
Пáльчикъ ז׳ אֶצְבַּע קְטַנָּה Fingerchen.
Пальá נ׳ *אַלְתִּית, מִין דָּג Bergforelle. [זְלָעֲפוֹת.
Паля́щій ת׳ בּוֹעֵר, לוֹהֵט brennend. П. вѣтръ רוּחַ
Памфлéтъ ז׳ אִגֶּרֶת נְאָצָה וְגִדּוּפִים Schmähschrift.
Пáмятливость נ׳ כִּשְׁרוֹן זִכָּרוֹן Gedächtnißvermögen.
Пáмятливый ת׳ זוֹכֵר, שׁוֹמֵר בְּלִבּוֹ ein gutes Gedächtniß habend. [צִיּוּן Denkmal,
Пáмятникъ ז׳ מַצֶּבֶת זִכָּרוֹן, מַצֵּבָה, אוֹת עוֹלָם, שֵׁם,
Пáмятный ת׳ נִזְכָּר; עוֹמֵד לְזֵכֶר עוֹלָם Gedächtniß=. -ная кни́жка סֵפֶר זִכָּרוֹן.
Пáмятованіе ס׳ זֵכֶר, זֵכֶר, זִכָּרוֹן das Gedenken.
Пáмятовать (-тую) פ״י זָכוֹר, שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ im Gedächtniß behalten. -ся נפעל הִזָּכֵר erinnerlich sein. Пáмятуется мнѣ (מַזְכִּיר) אֲנִי זוֹכֵר.
Памятозлоби́вый, -злóбный ת׳ נוֹטֵר שִׂנְאָה, שׁוֹמֵר עֶבְרָה nachtragend, rachgierig.
Памятозлóбіе, -злóбство ס׳ קִנְאָה, עֶבְרָה שְׁמוּרָה Rachgier, Groll. [שִׂנְאָה] Groll nachtragen.
Памятозлóбствовать (-ствую) פ״ע קַנֵּא, נָטוֹר
Памятописáніе ס׳ סֵפֶר זִכָּרוֹן Denkschrift.
Памятопи́сецъ (-сца) ז׳ מַזְכִּיר, סוֹפֵר קוֹרוֹת הָעִתִּים Chronikenschreiber.
Пáмятствовать (-ствую) см. Пáмятовать.
Памятцá נ׳ סֵפֶר זִכְרוֹן הַמֵּתִים Seelenmessenregister.
Пáмять נ׳ 1) כִּשְׁרוֹן זִכָּרוֹן Gedächtniß. 2) זֵכֶר, זֵכֶר, זִכָּרוֹן Erinnerung. [Inbegriff des römischen Rechts.
Пандéкты ז״ר (ליוסטינין) סֵפֶר הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
Панеги́рикъ ז׳ דִּבְרֵי־תְהִלָּה לְמַכְבִּיר, תְּשׁוּאוֹת חֵן Lobrede. -ри́ческій ת׳. [Lobredner.
Панеги́ристъ ז׳ מַכְבִּיר דִּבְרֵי־תְהִלָּה, מַשְׂגִּיא פְּעָלֵי־
Панéль נ׳ צַלְעוֹת עֵץ לְמַסַּד הַקִּיר, רִצְפַּת־עֵץ Panele.
Панéнка см. Пáнна. [-льный ת׳.
Панибрáтство ס׳ קִרְבַת־רֵעִים Vertraulichkeit.
Панибрáтъ ז׳ רֵעַ קָרוֹב Busenfreund.
Пáника נ׳ פַּחַד פִּתְאֹם, בֶּהָלָה, מְבוּכָה Handelskrisis. -ни́ческій ת׳. [-льный ת׳.
Паникади́ло ס׳ מְנוֹרַת־קָנִים kirchlicher Kronleuchter.

---

*) השם סְפִינָה בלשון המקרא הוראתו מִכְסֵה הָאֳנִיָּה Verdeck, משרש סָפַן הנרדף עם צָפָה, כָּסָה (ועי׳ תרגום ליונה א׳ ה); ורק בלשון המשנה קבל הוראה כוללת לאניה.

Панихи́да נ׳ (בבית אלהים) זִכְרוֹן הַמֵּתִים Todten-
messe. -хи́дный ת׳.
Па́нна נ׳ (לעם פולין) בַּת־נָדִיב Fräulein.
Панора́ма נ׳ גֵּיא־חִזָּיוֹן, תַּבְנִית מְסַבִּיב לָאִישׁ הַנִּצָּב
בְּלֵב הַמַּחֲזֶה Rundgemelde. -ми́ческій ת׳.
Пансіо́нъ נ׳ בֵּית תַּלְפִּיּוֹת, בֵּית חֲנִיכִים, מִקְלַט לְמוּדִים
Erziehungsanstalt.
Пансіоне́ръ ז׳ חֲנִיךְ בֵּית תַּלְפִּיּוֹת Kostgänger.
Па́нскій ת׳ אֲשֶׁר לַאֲצִילֵי עַם־פּוֹלִין herrschaftlich.
Па́нство ס׳ מִשְׁפַּט—, תּוֹר אֲצִילֵי עַם־פּוֹלִין Herrenstand.
Пантало́ны ז״ר מִכְנָסַיִם רְחָבִים Hosen. -нный ת׳.
Пантеи́змъ ז׳ תֵּת כֹּחַ הַיְקוּם כֵּאלֹהִים Allgottglaube.
Пантеи́стъ ז׳ מְכַבֵּד כֹּחַ הַיְקוּם כֵּאלֹהִים, מְחַשֵּׁב הַכֹּל
לְאֵל Allgottgläubiger. [Minenspiel.
Пантоми́ма נ׳ כִּשְׁרוֹן לִרְזֹם בִּתְנוּעוֹתָיו הֶגְיוֹנֵי לִבּוֹ
Па́нцырникъ ז׳ לְבוּשׁ שִׁרְיוֹן, אִישׁ מָגֵן Gepanzerter.
Па́нцырь ז׳ שִׁרְיָן, שִׁרְיוֹן, שִׁרְיָה, צִנָּה, מָגֵן Panzer.
Па́нщина см. Ба́рщина 2. [-рный ת׳.
Панъ ז׳ מְכֻבָּד, אַחַד אֲצִילֵי עַם־פּוֹלִין polnischer Heer.
Панөи́рь ז׳ שַׁחַל, *פַּנְתֵּר (מדר׳ תהל׳ עה) Luchs. [-нья נ׳.
Па́па ז׳ אֲבִי כְנֵסִיַּת דָּת רוֹמָה Papst. [pachen.
Папа́, Папа́ша, Па́пенька! אָבִי, *פַּפָּה (סוטה מב:) Pa-
Па́перть נ׳ (להיכל) אוּלָם, עֲזָרָה Kirchen-Vorhalle.
Папильо́тка נ׳ בַּת־, טוֹטֶפֶת, פַּס־נְיָר לְמִקְלַעַת־שֵׂעָר
*צִדְעָה (שבת פ:) Haarwickel.
Папиро́съ ז׳ חִתּוּל עֲלֵה־קְטֹרֶת Papirosse. [blatt.
Папи́ръ ז׳ (למלאכת ניר) גֹּמֶא, *פַּפִּיר (כלים יז.) Papyrus-
Папи́стъ ז׳ נִשְׁבָּע לַאֲבִי דַת רוֹמָה Papist.
Па́пка נ׳ (מִנְּיָר כָּפוּל) לוּחַ מִדֶּבֶק־נְיָר Carton. -ковый ת׳.
Па́портникъ ז׳ מִין חֲצִיר יְעָרוֹת Farnkraut. -ковый ת׳.
Па́пороть נ׳, -ртокъ ז׳ 1) עֶצֶם בְּאֶבְרַת־עוֹף Flügel-
knochen. 2) עוֹר בֵּין אֶצְבְּעוֹת עוֹף שַׁיִט Schwimmhaut.
3) см. Па́портникъ.
Па́пскій ת׳ אֲשֶׁר לַאֲבִי כְנֵסִיַּת רוֹמָה päpstlich.
Па́пство ס׳ מִשְׂרַת אֲבִי כְנֵסִיַּת רוֹמָה Papstthum.
Папу́ша נ׳ אֲגֻדַּת עֲלֵה טַבַּק ein Bund Tabaksblätter.
Па́пушникъ ז׳ חַלַּת־לֶחֶם ein Weißbrot. [tertabak.
Папу́шный таба́къ ת׳ (טַבַּק) חָבוּשׁ בַּאֲגֻדּוֹת Blät-
Па́ра נ׳ שְׁנַיִם, צֶמֶד, תְּאֹמִים Paar. Она́ ему́ не па́ра
לֹא־תִכְשַׁר (לֹא־יָאֲתָה) לוֹ. [-ли́ческій ת׳.
Пара́бола נ׳ מָשָׁל, מְלִיצָה Gleichnißrede. -льный,
Пара́графъ ז׳ *סִימָן, *פֶּרֶק; § אוֹת Schriftabschnitt;
Paragraphenzeichen.
Пара́дъ ז׳ 1) תִּלְבֹּשֶׁת־חַג Pracht, Gepränge. 2) מוֹעֵד
פְּקֻדַּת הַצָּבָא Musterung. -дный ת׳.

Парази́тъ ז׳ (בצמח) יוֹנֵק זָר Schmarotzerpflanze. בּוֹלֵעַ
(בחיים) אוֹכֵל בְּלִילוֹ מִבְּלִי־לוֹ, חֵיל זָרִים Schmarotzer.
-зи́тный ת׳. [Chronik.
Паралипоме́нонъ ז׳ סִפְרֵי דִבְרֵי־הַיָּמִים Bücher der
Парали́тикъ ז׳ נִדְמֶה, מֻכֵּה פַלָּצוּת Gelähmter.
Парали́чъ ז׳ נֶגֶף־דָּמִי, פַלָּצוּת Gliederlähmung.
Параллелогра́мъ ז׳ צִדֶּיהָ מְקֻבֶּלֶת רְבוּעָה, תָּו רָבוּעַ
Viereck mit parallelen Seiten.
Паралле́ль נ׳ קַו מַקְבִּיל Parallele. [laufend.
Паралле́льный ת׳ מַקְבִּיל אֶל־, מְיֻשָּׁר לְנֹכַח־ gleich-
Парапе́тъ ז׳ מְצוּרָה, דָּיֵק לְמַחֲסֶה מֵאוֹיֵב Brustwehr.
Парасо́ль נ׳ חֻפַּת־צֵל, חֲסוּת מִשֶּׁמֶשׁ Sonnenschirm.
Пардо́нъ ז׳ נְשֹׂא עָוֹן, סְלִיחָה Gnade.
Парени́на נ׳ שְׂדֵה־שְׁמִטָּה Brachfeld.
Паре́ніе ס׳ רַחֵף, מְעוּף, עוּף, יָעֵף das Schweben.
Па́реніе שפ״ם הָנִיף (הֲנָפַת) פַּחֵי־חֹם עַל־ das Baden.
Па́рень (-рня) ז׳ נַעַר, עֶלֶם Bursche.
Пари́ ס׳ גּוֹרַל מִתְחָרִים, עֵרָבוֹן לְהִתְחָרוֹת Wette. Дер-
жа́ть п. הִתְעָרֵב עִם־, תַּחֲרָה—. [rückenmacher.
Парикма́херъ ז׳ עוֹשֵׂה מַחְלְפוֹת (מִקְלָעוֹת) שֵׂעָר Per-
Пари́къ ז׳ שֵׂעָר נָכְרִי, פֵּאָה נָכְרִית, *קַפְלֵט (ירושלמי
כתובות ו) Perrücke.
Па́рильщикъ ז׳ מְרַחֵץ בְּבֵית הָרַחֲצָה Bader. -щица נ׳.
Пари́ть פ״ע 1) דָּאָה, רַחֵף, שׁוּט schweben. 2) הָגָה
בַּהֲלָךְ־נֶפֶשׁ sich in Gedanken emporschwingen.
Пари́ть פ״י 1) הָנֵף—, נוּף פַּחֵי־חֹם עַל־; הָדֵחַ בְּרֶתַח־
מַיִם baden; bähen. 2) יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים mit Ruthen
peitschen. П. зе́млю (בשנת השמטה) נָטוּשׁ שָׂדֶה לְדַשְּׁנוֹ.
Па́рій ז׳ שָׂנוּא, חֲדַל־אִישִׁים, נִדָּח, נִרְדָּף Geächteter.
Парке́тъ ז׳ רִצְפָּה, מַרְצֶפֶת, רְפִידָה Parquet. -ке́т-
ный ת׳. [bleibend.
Па́ркій ת׳ חֻמּוֹ (לֹא־יָפוּג) אֲשֶׁר יַעֲמֹד בּוֹ lange heiß
Паркъ ז׳ 1) גַּן נִרְחָב, פַּרְדֵּס Lustgarten. 2) תַּחֲנוֹת
צְבָא־הָרֶכֶב Artilleriepark. -ковый ת׳.
Парламентёръ ז׳ (לעת קרב) אֶרְאֵל, צִיר, מַלְאָךְ Un-
terhandlungsbote. [lament. -тскій ת׳.
Парламе́нтъ ז׳ לנקובי עם אנגליה בֵּית־הַמּוֹעֵצָה Par-
Парни́къ ז׳ גִּנַּת־בִּיתָן, בֵּית־זֵרוּעִים לִימֵי־הַחֹרֶף Mist-
beet. -ко́вый ת׳.
Парно́й ת׳ אֲשֶׁר חֻמּוֹ בּוֹ, חַם בְּעוֹדוֹ frisch, warm.
Па́рный ת׳ שְׁנַיִם שְׁנַיִם—, צְמָדִים — paarig.
Парови́къ ז׳ דּוּד הַקִּטֵּר Dampfkessel.
Парово́зъ ז׳ רְכוּב קִיטוֹר, מֶרְכֶּבֶת— Dampfwagen.
Парово́й ת׳ 1) קִיטוֹר— Dampf-. 2) מִגִּנַּת־בִּיתָן Mist-
beet-. Парово́е по́ле שְׂדֵה־שְׁמִטָּה Brachfeld.

Пародія נ׳ שְׁנִינָה, הֶפֶךְ דִּבְרֵי־סֵפֶר לְמַהֲתָלָה scherzhafte Nachahmung. -дическій ת׳.
Пародокъ (-дка) ז׳ בֹּסֶר, פְּרִי־בֹסֶר unreife Frucht.
Пароксизмъ ז׳ הִשָּׁנוֹת מַחֲלָה פְּעָמִים Paroxismus.
Пароль ז׳ סִסְמָא*, מִלָּה לְאוֹת, נְאֻם Losungswort.
Паромщикъ ז׳ מְנַהֵל—, בַּעַל־הַעֲבָרָה Fährmann.
Паромъ ז׳ גֶשֶׁר־שַׁיִט*, מַעְבָּרָה, עֲבָרָה Prahm, Fährschiff. -ромный ת׳.
Пароходство ס׳ מַסַּע בָּאֳנִיּוֹת קִיטוֹר Dampfschifffahrt.
Пароходъ ז׳ אֳנִיַּת קִיטוֹר Dampfschiff. -дный ת׳.
Парочка см. Пара. [-терный ת׳.
Партеръ ז׳ (בבמת חזיון) מוֹשָׁב מֵאַחֲרֵי הַכִּפָּאוֹת Parterre.
Партикулярный ת׳ פְּרָטִי*, —חֹל gesondert.
Партія נ׳ 1) מַחְלָקָה, פְּלֻגָּה, פְּלַגָּה Abtheilung. 2) חִבּוּר, חִתּוּן, שִׁדּוּךְ*, בְּרִית דּוֹדִים, אֲהָבִים Heirath. 3) מַעֲרֶכֶת שְׂחוֹק מַהֲלָךְ עַד־כְּלָה Partie.
Парусина נ׳ בַּד עָב, אֶרֶג פִּשְׁתִּים Segeltuch. -синный ת׳.
Парусинникъ ז׳ בֶּגֶד פִּשְׁתִּים עָב Kittel aus Segeltuch.
Парусъ ז׳ נֵס אֳנִיָּה, מִפְרָשׂ Segel. -сный ת׳. [tuch.
Парча נ׳ רִקְמַת זָהָב וָכֶסֶף Gold-, Silberstoff. -чевой ת׳.
Парши ז״ר נֶגַע גָּרָב וְחֶרֶס Grind, Krätze.
Паршивецъ (-вца) ז׳ מֻכֵּה גָּרָב וָחֶרֶס Grindkopf. -шивица נ׳.
Паршивить פ״י הַדְבֵּק בְּ־ גָּרָב וָחֶרֶס mit Grind anstecken.
Паршивость נ׳ נֶגַע גָּרָב וָחֶרֶס Räudigkeit. [anstecken.
Паршивый ת׳ נְגוּעַ חֶרֶס, מֻכֵּה גָּרָב grindig.
Паршивѣть פ״ע הֻכֵּה בְּגָרָב grindig werden.
Паръ ז׳ 1) אֵד, קִיטוֹר Dampf. 2) שָׂדֶה־שְׁמִטָּה Brachfeld.
Пасеніе ס׳ מַרְעִית, מִרְעֶה, רְעוֹת das Weiden. [feld.
Пасквиль ז׳ דִּבְרֵי־גִדּוּפָה שָׁלוּחַ בַּסֵּתֶר Schmähschrift. -льный ת׳. [פִּגּוּל, שַׁעֲרוּרָה, זִמָּה Abscheulichkeit.
Паскуда, -дня נ׳ -дство ס׳ בֹּשֶׁת, קָלוֹן, תּוֹעֵבָה,
Паскудить,-дничать פ״ע עֲשׂה נְבָלָה, הִתְעֵב עֲלִילָה garstig handeln.
Паскудникъ ז׳ см. Паскудный. -дница נ׳.
Паскудный ת׳ נִבְזֶה, בָּזוּי, נֶאֱלָח, נִתְעָב garstig.
Пасленъ ז׳ מִין שִׂיחַ נַרְגִּים Bittersüß, Hirschkraut.
Пасмо, -мено ס׳ (см. Мотокъ) כַּד אֲגֻדַּת חוּטִים, —צְרוֹר, חֶבֶל— Zwirngebinde.
Пасмурность נ׳ 1) קַדְרוּת trübes Wetter. 2) פָּנִים זוֹעֲפִים mürrisches Gesicht.
Пасмурный ת׳ 1) אָפֵל, קוֹדֵר trübe. 2) סַר וְזָעֵף mürrisch.
Пасмурѣть פ״ע הִקָּדֵר, קָדוֹר trübe werden. [mürrisch.
Пасовать (-сую) פ״ע (בשחוק) עָזוֹב—, נָטוֹשׁ עֲלִילָה, הַשְׁמֵט יָד passen.

Пасока נ׳ לֵחַ בְּשַׂר־הַחַיִּים, לְשַׁד Lymphe, Blutwasser. -сочный ת׳.
Пасокъ (-ска) ז׳ (לחתך) עוֹר הַמָּרוּט Streichriemen.
Паспортъ ז׳ תְּעוּדַת־מַסָּע Paßport. -тный ת׳.
Пассажиръ ז׳ נוֹסֵעַ Reisender. -рка נ׳. -жирскій ת׳.
Пассатный вѣтръ רוּחַ קָדִים Passatwind.
Пастбище ס׳ רְעִי, מְקוֹם מִרְעֶה Weideplatz. -щный ת׳.
Паства נ׳ 1) רְעִי, מְקוֹם מִרְעֶה Viehweide. 2) צֹאן מַרְעִית הַכֹּהֵן, צֹאן אָדָם, עֵדָה Heerde; religiöse Gemeinde. -ственный ת׳. [Pastinake.
Пастернакъ ז׳ יֶרֶק־לֶפֶת (ירושלמי דמאי ב) אַסְטַפְנִין*
Пасти (пасу, -сёшь) פ״י רְעֵה, נַהֵל עֵדֶר weiden lassen. -тись פ״ח רָעֹה, אָכוֹל עֵשֶׂב weiden.
Пастила см. Постила.
Пасторство ס׳ כְּהֻנַּת כֹּהֵן לְתֶרִי Pastoramt. -скій ת׳.
Пасторъ ז׳ כֹּהֵן לְתֶרִי Pastor. -рша נ׳ אֵשֶׁת הַכֹּהֵן Pastorin. [Hirtin.
Пастухъ, -тушёкъ ז׳ רוֹעֶה Hirt. -тушка נ׳ רוֹעָה
Пастушій,-шескій ת׳ רֹעִי, הָרֹעֶה, —רוֹעִים— Hirten-
Пастырски ת״פ כְּרֹעֶה נֶאֱמָן, כִּמְנַהֵל— priesterlich.
Пастырство ס׳ כְּהֻנַּת רֹעֶה (מְנַהֵל) נֶאֱמָן Priesterwürde. [(צאן אדם)] Priester sein.
Пастырствовать (-ствую) פ״ע נַהֵל צֹאן מַרְעִיתוֹ
Пастырь ז׳ כֹּהֵן, רֹעֶה, מְנַהֵל, נָשִׂיא Seelenhirt.
Пасть נ׳ לֹעַ, פֶּה Schlund, Rachen. [-рскій ת׳.
Пасть פ״ע см. Падать.
Пастьба נ׳ רְעִי, מַרְעִית, מִרְעֵה עֲדָרִים Hütung des Viehes.
Пасха נ׳ חַג־הַפֶּסַח Osterfest. [Viehes.
Пасхалія נ׳ לוּחַ הַמּוֹעֲדִים Ostertafel.
Пасъ ז׳ עֲבֹת עוֹר לָרֶכֶב Kutschenriemen.
Пасынокъ (-нка) ז׳ בֶּן־אִשָּׁה, בֶּן־בַּעֲלָהּ; בֶּן־אִשְׁתּוֹ, חוֹרֶג* Stiefsohn. [ный ת׳.
Пасѣка נ׳ כַּוֶּרֶת*, —נְחִילַת דְּבוֹרִים Bienenstock. -сѣчный
Патентованный ת׳ מֻקְנָם מִשַּׁעֲרֵי הַמַּלְכוּת bevorrechtigt. [המלוכה או חכמיה] Patent. -тный ת׳.
Патентъ ז׳ מִכְתַּב עֵדוּת עַל־כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה (משרי
Патетическій ת׳ מָלֵא רֶגֶשׁ־לֵב rührend.
Патока נ׳ צוּף דְּבַשׁ, נֹפֶת־צוּפִים Honigseim. -точный ת׳.
Патологія נ׳ חֵקֶר הַחֳלָיִים לְאוֹתוֹתָם וּמְקוֹרָם Krankheitslehre. -логическій ת׳.
Патріархальный ת׳ 1) כְּאֹרַח קַדְמוֹנִים; יָשָׁן נוֹשָׁן altväterisch. 2) אֲשֶׁר לְשַׂר־קֹדֶשׁ patriarchalisch.
Патріархія נ׳ (לנוצרים) מִמְשַׁל שַׂר־קֹדֶשׁ Patriarchat.
Патріархъ ז׳ 1) רֹאשׁ אָבוֹת, אַחַד הָאָבוֹת הָרִאשׁוֹנִים Stammvater. 2) נְגִיד בְּרִית, שַׂר־קֹדֶשׁ Obergeistlicher.

Патріáршескій, -ршій ת׳ שַׂר־קֹדֶשׁ—patriarchisch.
Патріáршество ס׳ כְּהֻנַּת שַׂר־קֹדֶשׁ Patriarchenwürde. [נְגִיד בְּרִית Patriarch sein.
Патріáршествовать (-ствую) פ״ע כֹּהֵן בְּתוֹר
Патріоти́змъ ז׳ אַהֲבַת עַמּוֹ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ Vaterlandsliebe. [patriotisch.
Патріоти́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְאַהֲבַת עַמּוֹ וּמוֹלַדְתּוֹ
Патріóтъ ז׳ חוֹבֵב עַמּוֹ וּמוֹלַדְתּוֹ Vaterlandsfreund.
Патрóнникъ ז׳ גְּלִיל־עֵץ לְזִנֵּי אֲבַק־שְׂרֵפָה Stock zum Patronenmachen. [tasche.
Патрóнница נ׳, -тронтáшъ ז׳ יַלְקוּט הַזִּקִּים Patron-
Патрóнщикъ ז׳ עוֹשֶׂה חֲתָלוֹת אֲבַק־שְׂרֵפָה, זִקִּים לִקְנֵה־קֶלַע Patronenmacher.
Патрóнъ ז׳ 1) זַג—, חֲתֻלַּת אֲבַק־שְׂרֵפָה, זִק Patrone. 2) מַחְסֶה, מָגֵן, מְפַלֵּט Beschützer.
Патрýль ז׳ גְּדוּד שׁוֹמְרִים סוֹבְבִים בָּעִיר Rundwache.
Пáужина נ׳, -нокъ см. Пóлдникъ.
Пáуза נ׳ מַרְגֵּעָה, שֶׁקֶט, דּוּמִיָּה, דְּמִי, פּוּגַת Pause.
Паукóвый ת׳ עַכָּבִישׁ—Spinnen-.
Паукообрáзный ת׳ כְּמַרְאֵה עַכָּבִישׁ spinnenartig.
Паýкъ (ק׳ -учёкъ) ז׳ עַכָּבִישׁ Spinne.
Пауперизмъ ז׳ רֵישׁ לְאֹם Massenarmuth. [-нный ת׳.
Паути́на ז׳ קוּרֵי עַכָּבִישׁ, — בֵּית Spinnengewebe.
Паучéкъ ז׳, Паучій ת׳ см. Паукъ, Паукóвый.
Пахáбить (-блю), -ничать פ״ע הָגָה זִמָּה, דִּבֵּר נְבָלָה unzüchtige Reden führen.
Пахáбникъ, -бщикъ ז׳ פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו, דּוֹבֵר נְבָלָה, עוֹשֶׂה זִמָּה, לְזִמָּה Unzüchtiger. -ница נ׳.
Пахáбство ס׳ רוּחַ זְנוּנִים, תֶּבֶל, נְבָלָה, זִמָּה Unzucht.
Пахáбщина נ׳ שִׂפְתֵי זִמָּה, דִּבְרֵי נְבָלָה unzüchtige [Reden.
Пахáніе ס׳ עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה, חָרִישׁ das Ackern.
Пáхарь ז׳ יוֹגֵב, אִכָּר, חוֹרֵשׁ Ackersmann.
Пахáть (пашý, пáшешь) פ״י (שדה) חָרוֹשׁ ackern.
Пахнýть פ״ע הָפֵחַ, נָפוֹחַ, נָשׁוֹב wehen.
Пáхнуть פ״ע נָתוֹן רֵיחַ riechen.
Пахови́къ ז׳ חַבּוּרָה בְּכַף־הַיָּרֵךְ, —שְׂאֵת Leistenbeule.
Пахови́на נ׳ בֶּטֶן—, כַּף יָרֵךְ חַיָּה וּבְהֵמָה Unterleib [der Thiere.
Паховóй ת׳ אֲשֶׁר לְכַף־הַיָּרֵךְ Leisten-.
Пáхотникъ см. Пáхарь.
Пáхотный ת׳ חָרִישׁ — (כְּלֵי, שְׂדֵה־) Acker-.
Пахтáлка נ׳ חֵמֶת לְמִיץ חֶמְאָה Butterfaß.
Пáхтальный ת׳ עָשׂוּי לְמִיץ חֶמְאָה zum Butterschlagen.
Пáхтальщикъ ז׳ מֵמִיץ חֶמְאָה מֵחָלָב Butterschläger.
Пáхтанье ס׳ מִיץ חָלָב לְחֶמְאָה das Butterschlagen.

Пáхтать פ״י הָמֵיץ חֶמְאָה מֵחָלָב Butter schlagen.
Пахýчесть נ׳ רֵיחַ נִיחוֹחַ Geruch.
Пахýчій ת׳ נוֹתֵן רֵיחַ riechend.
Пахъ ז׳ כַּף־הַיָּרֵךְ, מִפְשָׂעָה Leisten; Flanke
Пáче תה״פ —יוֹתֵר מִ־, מוֹב besonders. Пáче чáянія בְּטֶרֶם יְחַלּוּ (קִוּוּ) לוֹ.
Пáчеси נ״ר נְעֹרֶת מְשָׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים Abfall beim Flachs- [hecheln. -сный ת׳.
Пáчка נ׳ אֲגֻדָּה, צְרוֹר Päckchen.
Пáчканье ס׳ הַגְאִיל, טַמְאָה, טִנֵּף Beschmutzung.
Пáчкать פ״י נַבֵּל מַעֲשֵׂהוּ; הַגְאֵל, טַנֵּף beschmutzen. -ся נ״פ הִתְגָּאֵל, הֵאָלַח sich beschmutzen.
Пачкýнъ ז׳ מְטַנֵּף, מְגָאֵל Sudler. -кýнья נ׳.
Пашá ז׳ פַּחַת מַלְכוּת תִּירָס, פֶּחָה Pascha.
Пашалы́къ ז׳ אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת פֶּחָה Paschagebiet.
Пáшенный ת׳ אֲשֶׁר לִשְׂדֵה־זֶרַע Acker-.
Пáшня נ׳ שְׂדֵמָה, יָגֵב, שְׂדֵה־זֶרַע Ackerfeld.
Паштéтъ ז׳ לְבִיבָה, עֻגָּה Pastete. -тéтный ת׳.
Пáщеки נ״ר מְתַלְּעוֹת, מַלְתָּעוֹת לְחִי־חַיָּה Kinnbacken der Thiere. [schnabel.
Пáщенокъ (-нка) ז׳ עֶלֶם בִּצְעִירָתוֹ, פִּרְחָח Gelb-
Пáюсъ ז׳ כִּיס הַבֵּיצִים בִּמְעֵי־הַדָּגָה Rogensäckchen (der Fische). Пáюсная икрá בֵּיצֵי־דָגָה לֹא־מְטֹהָרִים.
Пая́ло ס׳, -я́льникъ ז׳ כַּף לְדַבֵּק מַתֶּכֶת Löteisen.
Пая́льница נ׳ כְּלִי לְבַדִּיל הַדֶּבֶק Schmelztiegel.
Пая́льный ת׳ עָשׂוּי לְדַבֵּק בּוֹ מַתֶּכֶת Löth-.
Пая́льцо ק׳ см. Паяло.
Пая́льщикъ ז׳ עוֹשֶׂה דֶבֶק מַתֶּכֶת Löther.
Пая́ніе ס׳ דֶּבֶק מַתֶּכֶת das Löthen.
Пая́ть, Пáивать פ״י דַּבֵּק בִּבְדִיל löthen. -ся פ״.
Пая́цъ ז׳ אִישׁ־הַתְּלִים, מִתְהוֹלֵל Poßenreißer.
Пегáсъ ז׳ מִין דָּג, סוּס הַיָּם Pegasusfisch.
Педагóгика, -гóгія נ׳ חֻקּוֹת הַחִנּוּךְ Erziehungslehre.
Педагоги́ческій ת׳ הַחִנּוּךְ —pädagogisch.
Педагóгъ ז׳ פֵּדָגוֹג*, אוֹמֵן בְּדַעַת וְהַשְׂכֵּל, חוֹנֵךְ (כ״ר א׳) Erziehungskundiger.
Педáль נ׳ הֲדוֹם פְּסַנְתֵּרִין Trittbrett. [fuchserei.
Педанти́змъ ז׳, -дáнтство ס׳ דִּקְדּוּקֵי־תֹהוּ Schul-
Педáнтскій ת׳ רוֹדֵף דִּקְדּוּקֵי־תֹהוּ pedantisch.
Педáнтствовать (-ствую) פ״ע רְדוֹף דִּקְדּוּקֵי־תֹהוּ pedantisch sein.
Педáнтъ ז׳ מְדַקְדֵּק בְּכָל־עִנְיָן לְמַכְבִּיר Schulfuchs.
Пéдель ז׳ מְשָׁרֵת לְבֵית תַּלְפִּיּוֹת Schuldiener.
Пейзажи́стъ ז׳ צַיַּר גְּלִילוֹת אֶרֶץ Landschaftmaler.
Пейзáжъ ז׳ תַּבְנִית כִּכַּר־אֶרֶץ Landschaft.
Пекáрный ת׳ אֹפֶה, —אֹפִים—Bäcker-.

Пека́рня נ׳ בֵּית־מַאֲפֶה Backstube.
Пе́карство ס׳ מַעֲשֵׂה־אוֹפִים ,מַאֲפֶה Bäckerei.
Пе́карь ז׳ אוֹפֶה Bäcker. **Пе́карша** נ׳ אוֹפָה Bäckerin.
Пеклева́нка נ׳ סֹלֶת־דָּגָן gebeuteltes Rogenmehl.
Пеклева́нный ת׳ מִסֹּלֶת־דָּגָן aus gebeuteltem Rogenmehl.
Пеклева́ть (-лю) פ״י טָחוֹן וְהָבֵר beuteln.
Пе́кло ס׳ 1) זֶפֶת בֹּעֵרָה brennendes Pech. 2) ,תָּפְתֶּה גֵּיהִנּוֹם Hölle. [Windel.
Пелена́ נ׳ אֲפֻדָּה ;צְפִית ,חֲתֻלָּה ,חִתּוּל (ליונק) ,תַּכְרִיךְ
Пелена́льный ת׳ —הַחִתּוּל בּוֹ ,עָשׂוּי לְחַתֵּל zum Windeln.
Пелена́ніе ס׳ חִתּוּל das Windeln.
Пелена́ть פ״י (יונק) חַתֵּל windeln. -ся נפ׳ חָתוֹל הָחְתֵּל gewindelt werden.
Пелёнка, -лёночка см. Пелена́.
Пелери́на, -нка נ׳ (לנשים) אֲפֻדַּת הַכְּתֵפַיִם Pelzkragen.
Пеле́сина נ׳ חֲבַרְבֻּרָה בְעוֹר חַיָּה Fleck auf Thierfellen.
Пеле́сый, -си́стый, -сова́тый ת׳ מָלֵא חֲבַרְבֻּרוֹת gefleckt. [Kropfgans.
Пелика́нъ ז׳ כּוֹס חֳרָבוֹת ,קְאַת־מִדְבָּר ,כּוֹס ,קָאַת
Пе́мза ז׳ (מְלֶּכֶת הַר־שְׂרֵפָה) אֶבֶן־מָרוּק Bimsstein.
Пена́ль נ׳ נַרְתִּיק־עֵטִים Federbüchse. [-зовый ת׳.
Пенёкъ (-нка́) ז׳ 1) ק׳ см. Пень. 2) שֹׁרֶשׁ הַנּוֹצָה Wurzel der Federn. **Пене́чный** ת׳.
Пе́нный ת׳ —עֹנֶשׁ ,—כֹּפֶר Straf= (см. Пе́ня).
Пенсіоне́ръ ז׳ בֶּן־אֲרֻחַת־תָּמִיד Pensionär. -рка נ׳.
Пенсіо́нъ ז׳ 1) см. Пансіо́нъ. 2) см. Пе́нсія.
Пе́нсія נ׳ (מאוצר המלוכה) אֲרֻחַת־תָּמִיד Gnadengehalt.
Пентю́хъ ז׳ אֲשֶׁר אֵין יָדַיִם לוֹ ,נִרְפֶּה ,עָצֵל Tölpel.
Пень (пня) ז׳ עֲרוֹעֵר ,עַרְעָר ,מַצֶּבֶת־עֵץ Stamm, [Strunk.
Пенька́ נ׳ נְעֹרֶת־קַנְבּוּס Hanf. -ко́вый ת׳.
Пе́ня נ׳ כֹּפֶר ,עֹנֶשׁ־כֶּסֶף Geldstrafe. [würfe machen.
Пеня́ть (кому) פ״ע רוֹב בְּ־ ,הַלּוֹן עַל־ ,הִתְאוֹנֵן Vor=
Пепели́стый ת׳ (אֵפֶר) נוֹתֵן דֶּשֶׁן לְמַכְבִּיר voll Asche.
Пепели́ть פ״י הָפוֹךְ לְאֵפֶר ,דַּשֵּׁן in Asche verwandeln.
Пепели́ще ס׳ מַאֲכֹלֶת־אֵשׁ ,מְקוֹם שְׂרֵפָה Brandstelle.
Пепелови́дный, **Пепелоцве́тный** ת׳ כְּמַרְאֵה אֵפֶר כְּעֵין דֶּשֶׁן aschenfarbig.
Пе́пелъ (-пла) ז׳ (מין) אֵפֶר ,עֲפַר־שְׂרֵפָה ,פִּיחַ ; (משרפת בשר) דֶּשֶׁן Asche.
Пе́пельникъ см. Зо́льникъ.
Пе́пельница נ׳ —צַלַּחַת־הָאֵפֶר ,גְּבִיעַ Aschenbecher.
Пеплопритяга́тель ז׳ מִין אֶבֶן ,*תּוּרְמָלִין Turmalin.
Перва́чъ ז׳ מֵיטַב סֹלֶת־דָּגָן erste Sorte Rogenmehl.
Пе́рвенецъ (-нца) ז׳ פֶּטֶר־רֶחֶם ,בְּכוֹר Erstling.

Первенство́ ס׳ 1) מִשְׁפַּט הָרֹאשׁ Vorrecht. 2) מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה Erstgeburtrecht.
Пе́рвенствовать -ствую פ״ע יָשׁוֹב רֹאשׁ ,הָיֹה לְרֹאשׁ den ersten Platz einnehmen. חֲדָשָׁה etwas Neues.
Пе́рвина, -нка נ׳ עִנְיָן חָדָשׁ ,דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־הָיָה מִקֶּדֶם
Первобра́чіе ס׳ בְּרִית־נִשּׂוּאִים הָרִאשׁוֹנָה erste Ehe.
-бра́чный ת׳. קַדְמָה, ursprünglicher Zustand.
Первобы́тность נ׳ (יחזקאל לו, יא) רֵאשׁוּת ,קַדְמוּת
Первобы́тный ת׳ קַדְמוֹנִי ,מִימֵי־קֶדֶם ursprünglich.
Первозва́нный ת׳ מִקְרָא מִימֵי־קֶדֶם zuerst berufen.
Перво́зданный ת׳ הַנּוֹצָר רִאשׁוֹנָה zuerst beschaffen.
Первокла́ссный ת׳ מֵהַתּוֹר הָרִאשׁוֹן ersten Ranges.
Первому́ченикъ ז׳ см. Му́ченикъ. -ница נ׳.
Первонача́ліе ס׳ רֵאשִׁית מִשְׂרָה עַל־ Oberherrschaft.
Первонача́льникъ ז׳ נְגִיד ראשׁ Oberbefehlshaber.
Первонача́льный ת׳ רִאשׁוֹן ,רֵאשִׁיתִי ursprünglich. -ныя пра́вила грамма́тики רֵאשִׁית חֻקֵּי־הַלָּשׁוֹן. -нача́льно ת״פ מֵרֹאשׁ ,בַּתְּחִלָּה uranfänglich.
Первообра́зіе ס׳, -зность נ׳ רֵאשִׁית דְּמוּת ursprüngliche Form. [lich.
Первообра́зный ת׳ כְּתַבְנִיתוֹ הָרִאשׁוֹנָה— ursprüng=
Первообра́зъ ז׳ תַּבְנִית קְדוּמִים Urbild.
Первопресто́льный градъ עִיר רֹאשׁ ,קִרְיַת־מֶלֶךְ הַמְּלוּכָה הָרִאשׁוֹנָה Hauptresidenz. [bahn.
Первопу́тіе ס׳ רֵאשִׁית מְסִלַּת־שֶׁלֶג erste Schlitten=
Перворо́дный, -рожде́нный ת׳ בְּכוֹר erstgeboren.
Перворо́дство, -рожде́ніе ס׳ בְּכוֹרָה Erstgeburt.
Первосвяще́нникъ ז׳ כֹּהֵן הָרֹאשׁ (הַגָּדוֹל) Hohe=priester. -ннический ת׳. [priesterthum.
Первосвяще́нство ס׳ פְּקִידוּת כֹּהֵן הָרֹאשׁ Hohe=
Первосо́нье ס׳, -со́нки ז״ר רֵאשִׁית תְּנוּמוֹת der erste Schlaf. [ный.
Первостате́йный, -степе́нный см. Перво́класс=
Пе́рвый ת׳ 1) רִאשׁוֹן; אֶחָד erster. II. день мѣсяца (יוֹם) אֶחָד לַחֹדֶשׁ. Полови́на пе́рваго בַּחֲצוֹת הַשָּׁעָה הָרִאשׁוֹנָה. 2) הָרֹאשׁ ,רִאשׁוֹן לְ־ ,בְּ־ (הַכֹּכָב) הַטּוֹב vorzüglich. II. въ совѣтѣ הַיּוֹשֵׁב רִאשׁוֹנָה בַּמּוֹעֵצָה, רֹאשׁ הַמּוֹעֵצָה. Первѣе רִאשׁוֹנָה zuerst.
Первыйна́десять ס״מ הָעַשְׁתֵּי־ ,הָאַחַד־עָשָׂר elfter.
Пергаме́нтный ת׳ מִגִּלָּיוֹן עוֹר אֵילִים Pergament=.
Пергаме́нтщикъ ז׳ עוֹשֵׂה גִּלְיוֹנוֹת מֵעוֹר אֵילִים Pergamentmacher.
Пергаме́нтъ ז׳ *קְלָף ,גִּלָּיוֹן עוֹר אֵילִים Pergament.
Пергамин— см. Пергамен—.
Перебавля́ть, -ба́вить פ״י הוֹסֵף לְמַכְבִּיר ,הַעֲדֵף [zuviel zulegen.

Перебáвочный ת׳ הַנּוֹסָף עֹדֵף עַל־ zuviel zugelegt.

Перебáлтывать פ״י 1) בָּלוֹל שֵׁנִית, —נַעֵר durchschütteln. 2) גַּלֵּה סוֹד לָרַבִּים ausplaudern. -ся נפ׳ הִתְבּוֹלֵל, הִנָּעֵר durchgeschüttelt werden.

Перебивáть, -бить פ״י 1) הַכֵּה אֶת־כָּל־; —הָרוֹג, —שַׁבֵּר, —נַפֵּץ zerschlagen. 2) חָבוֹט שֵׁנִית umklopfen. 3) לָקוֹחַ בְּחָזְקָה מִי׳ הַדֵּחַ מֵעַל־ wegnehmen. II. чью либо рѣчь עָצוֹר, הַהֲסֵה, —הַחֲרֵשׁ אֶת־ —בְּמִלֵּי. 4) בָּלוֹל, הָפוֹךְ, סַכְסֵךְ durcheinanderwerfen. -ся 1) נפ׳. 2) כַּלֵּה בְּעָמָל יָמָיו פ״ח sich kümmerlich durchhelfen.

Перебúвка נ׳ 1) נַעֵר, חָבֹט das Umklopen. 2) הַרְבּוֹת הַמְּחִיר Ueberbietung.

Перебивнóй ת׳ בְּלִי־סְדָרִים, פָּרוּעַ, הָרוּס verwirrt.

Перебирáтель ז׳ מְבַקֵּר, מְבָרֵר Durchsucher. -льница נ׳.

Перебирáть, -брáть פ״י 1) פָּקוֹד, בַּקֵּר, בָּרוֹר durchsuchen, aussuchen. 2) תַּפֵּשׂ בְּיָדָיו durchgreifen, berühren. 3) לָקוֹחַ פְּעָמִים רַבּוֹת nach und nach nehmen. -ся 1) נפ׳. 2) הַעְתֵּק מוֹשָׁבוֹ אֶל־ פ״ח umziehen. II. черезъ рѣку́ עָבוֹר נָהָר.

Перебóй ז׳ 1) עֹדֵף עַל־הַמְּחִיר Ueberbietung. 2) מְחִי לֹא־נָכוֹן (לָאֲנָךְ מוֹרֵה־שָׁעוֹת) ungleicher Schlag des Perpendikels.

Перебóйщикъ ז׳ מַרְבֶּה מַתַּת־הַמְּחִיר בְּשַׁעַר Steigerer.

Переболтáть см. Перебáлтывать.

Перебора́зживать, -бороздúть פ״י פָּלוֹחַ (שָׂדֶה) שֵׁנִית, שׁוּב וְעָדוֹר umfurchen.

Переборáнивать, -боронúть פ״י שַׂדֵּד שֵׁנִית umeggen.

Переборáть, -борóть פ״י הַכְנֵעַ, הַכְרֵעַ, הִתְגַּבֵּר עַל־ überwinden.

Переборка נ׳ 1) חֲלִיפוֹת מִשְׁכָּנוֹ Umziehung. 2) חַיִץ, קִיר מַבְדִּיל Bretterwand. 3) בִּקֹּרֶת Untersuchung.

Перебороздúть см. Перебора́зживать.

Переборóть см. Переборáть.

Перебóръ ז׳ 1) מִקַּח עֹדֵף עַל־הַמְּחִיר Ueberschuß. -ры ר׳ צוּרֵי־נְחָלִים Klippenreihe.

Перебрáживать, -бродúть, פ״י 1) נוֹעַ וָנוֹד מִמָּקוֹם לְמָקוֹם durchwandern. 2) הַחְמֵץ, חָמוֹץ übergähren.

Перебрáнивать, -нúть פ״י גַּדֵּף כָּל־ alle ausschimpfen. -ся פ״ח גַּדֵּף אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ sich zanken.

Перебрáнка נ׳ מָדוֹן, רִיב Zank.

Перебрáсывать פ״י יָרֹה אֶל־, הַשְׁלֵךְ, —זָרוֹק מֵעַל־ —הָטֵל hinüberwerfen.

Перебрáть см. Перебирáть.

Переброди́ть см. Перебрáживать.

Перебры́згивать, -бры́згать, -бры́знуть פ״י הַזֵּה עַד־ überspritzen.

Перебывáть, -бы́ть פ״ע הָיֹה בִּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים; —בּוֹא, הָיֹה לְעִתִּים שׁוֹנִים gewesen sein.

Перебѣгáть פ״י רוּץ וְעָבוֹר אֶת־כָּל־ durchlaufen.

Перебѣгáть, -бѣжáть פ״ע 1) עָבוֹר בִּמְרוּצָה hinüberlaufen. 2) נָפוֹל, —עָבוֹר אֶל־ überlaufen (zum Feinde). 3) הַעֲבֵר בַּמֵּרוֹץ אֶת־ zuvorkommen.

Перебѣ́гъ ז׳ נְפֹל אֶל־הָאוֹיֵב, —עֲבֹר das Ueberlaufen (zum Feinde).

Перебѣ́жчикъ ז׳ נוֹפֵל אֶל־הָאֹיֵב Ueberläufer. -чица נ׳.

Перебѣ́ливать, -бѣлúть פ״י יָסוֹף לַלְבֵּן überweißen.

Перева́зживать פ״י שַׁנֵּה קִשּׁוּרֵי הָרֶסֶן (dem Pferde) die Zügel anders anlegen.

Перевáливать, -лúть פ״י הָטֵל מִי׳ אֶל־, —פָּרוֹק; —גָּלוֹל, —הַעֲבֵר hinüberwerfen; -ziehen. Ему́ ужé за 70 перевалúло כְּבָר מָלְאוּ לוֹ שִׁבְעִים שָׁנָה. -ся 1) נפעל הוּטַל מִי׳ אֶל־ umgewälzt werden. 2) פ״ח הִתְמוֹטֵט, הִתְהַפֵּךְ מִצַּד אֶל־צַד wanken.

Перевáлка נ׳ הָטִיל מִי׳ אֶל־, —הַשְׁלִיךְ Umwälzung.

Перевáлъ ז׳ מַעֲבָר das Hinüberziehen. На п. שָׁטוֹף וְעָבוֹר.

Переваля́ть פ״י גָּלוֹל שֵׁנִית, —חָבוֹט umwalken. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הִתְפַּלֵּשׁ, הִתְגַּלְגֵּל sich durch Wälzen beschmutzen.

Паревáривать, -рúть פ״י 1) בַּשֵּׁל שֵׁנִית umkochen. 2) בַּשֵּׁל עַד־בְּלִי־דַי zu stark kochen. 3) *עַכֵּל הַמָּזוֹן verdauen. -ся נפ׳.

Перевáрка נ׳, -вáръ ז׳ בִּשּׁוּל; בַּשֵּׁל מִשְׁנֶה das Umkochen.

Переведéніе ס׳ מַעֲבָר מִי׳ אֶל־, —הַעֲבִיר das Hinüberführen.

Перевезтú, -вéзть см. Перевозúть.

Перевернýть см. Перевёртывать.

Перевёрстка נ׳ חַלֵּף הַסְּדָרִים Umbrechung (der Druckzeilen).

Перевéрстывать, -стáть פ״י שַׁנֵּה מִשְׁטָר, הַחֲלֵף הַסְּדָרִים umbrechen (Druckzeilen).

Перевёртывать, -вернýть פ״י הַפֵּךְ, הָפוֹךְ umwenden. -ся נפ׳ הֵהָפֵךְ; הִתְהַפֵּךְ sich umwenden.

Перевéрчивать, -вертѣ́ть פ״י 1) גָּלוֹל וְהַבְרֵחַ (מַפְתֵּחַ) שֵׁנִית umschrauben. 2) הַבְרֵחַ עַד־לְהַשְׁחִית (בַּמַּנְעוּל) verdrehen. -ся נפ׳ מִסָּבִיב (המנעול) הָשְׁחַת הַמַּפְתֵּחַ sich verdrehen.

Перевéршивать, -ршáть, -ршúть פ״י שַׁנֵּה דְּבַר־ מִשְׁפָּט anders beurtheilen.

Перевестú см. Переводúть.

Перевзнýздывать, -взнуздáть פ״י אָסוֹר בַּמֶּתֶג שֵׁנִית umzäumen.

Перевивáть, Перевúть פ״י צָנוֹף ,קָלוֹעַ ,שָׂרֵךְ
סָבִיב ,כָּרוֹךְ — ,צָנוֹף שֵׁנִית ;חַתֵּל — ,הָלֵט um=
winden. -ся פ״ח הִתְכּוֹךְ ,הִתְאַבֵּךְ ,סָבוֹךְ sich verwickeln.
Перевúвка נ׳ צְנֵפָה ,חִתּוּל ;מִקְלַעַת das Umwickeln.
Перевивнóй ת׳ מְחֻתָּל — ,מְחֻתָּל — ,צָנוּף שֵׁנִית ge=
wunden.
Перевирáть, -врáть פ״י (1 שַׁנֵּה בְּכָזָב דִּבְרֵי־ anders
vorlügen. 2) עָלֹה בִּכְזָבָיו עַל־ in Lügen übertreffen.
Перевисáть, -вúснуть פ״ע הִתָּלֵה סָרוּחַ עַל־ über=
hängen.
Перевúслый ת׳ תָּלוּי מֵעַל ,סָרוּחַ עַל־ überhängend.
Перевúть см. Перевивáть. [balken.
Перевóдина נ׳ קוֹרַת־הַסִּפּוּן ;קוֹרַת־חֹבֶרֶת Quer=
Переводúтель ז׳ (1 מַעֲבִיר מִ־ לְ־ Ueberführer.
2) מַשְׁבִּית מִ־ ,מַשְׁמִיד Vertilger.
Переводúть, -вестú פ״י (1 הַעֲתֵק — ,הַעֲבֵר מִ־ אֶל־
übertragen. 2) תַּרְגֵּם* ,הַעְתֵּק (מִשָּׂפָה לְשָׂפָה) über=
setzen. 3) הַכְחֵד ,הַשְׁמֵד vertilgen. II. духъ הָשֵׁב רוּחוֹ
Athem holen.
Перевóдный ת׳ (1 מָעֳבָר übergeführt. 2) מַעֲבִיר
מִיַּד לְיָד übertragend. 3) מָתֻרְגָּם* ,מָעְתָּק übersetzt.
Перевóдчикъ ז׳ מֵלִיץ ,(משפה לשפה) מְתַרְגֵּם* ,מַעְתִּיק
Uebersetzer. -вóдчица נ׳.
Перевóдъ ז׳ (1 (מיד ליד, ממקום למקום) מַעֲבָר Ueber=
führung. 2) תַּרְגּוּם* ,הַעְתָּקָה Uebersetzung. 3) כִּלָּיוֹן,
הַשְׁמִיד ,אַבְדָן ,חֵרֶם Vertilgung.
Перевозжáть см. Переваживать. [-ся נפ׳.
Перевозúть פ״י (ברכב ,באניה) הַעֲבֵר hinüberführen.
Перевóзка נ׳ מַעֲבָר ,הַעֲבִיר Hinüberführung.
Перевóзный ת׳ עָשׂוּי לְמַעֲבָר zum Ueberführen.
Перевóзчикъ ז׳ מַעֲבִיר בְּעַבָּרָה Fährmann.-чица נ׳.
Перевóзъ ז׳ (1 מַעְבָּרָה ,עֲבָרָה Prahm. 2) см. Пе=
Перевóй ז׳ см. Обвúвка. [ревóзка.
Переволáкивать, -волóчь פ״י מָשׁוֹךְ מִ־ אֶל־
סָחוֹב — hinüberschleppen. -ся פ״ח הִתְנַהֵל וְעָבוֹר לְאִטּוֹ
sich h. [הִתְהַפֵּךְ ,הֵהָפֵךְ sich umwenden.
Переворáчивать פ״י הַפֵּךְ ,הָפוֹךְ umwenden. -ся נפ׳
Переворáшивать, -ворошúть פ״י נַעֵר ,הַפֵּךְ um=
rühren. -ся נפ׳ הִתְבּוֹלֵל ,הִנָּעֵר umgerührt werden.
Переворотúть см. Переворáчивать.
Переворóтъ ז׳ הִשָּׁנוֹת פְּנֵי־דָבָר ,הֶפֶךְ־מְסִבּוֹת ,מְסִבָּה
Переворочáть см. Переворáчивать. [Umwälzung.
Переворошúть см. Переворáшивать.
Перевóщикъ см. Перевóзчикъ.
Переврáть см. Перевирáть.

Перевѣвáть, -вѣять פ״י שֵׁנִית (הָבֵר) זָרֵה von
neuem schwingen.
Перевѣдываться, -вѣдаться פ״ח דַּבֵּר מִשְׁפָּטִים
עִם־ ,רוֹב אֶת־רִיב חֶרְפָּתוֹ מִיַּד־ sich besprechen; Ge=
nugthuung verlangen.
Перевѣрка נ׳ מִבְחַן־מִשְׁנֶה ,בִּקֹּרֶת — Durchsicht.
Перевѣрять, -вѣрить פ״י יָסוֹף לִבְחֹן ,בַּקֵּר שֵׁנִית,
שׁוֹב — nochmals durchsehen.
Перевѣсить см. Перевѣшивать.
Перевѣсъ ז׳ (1 עֹדֶף עַל־הַמִּשְׁקָל Uebergewicht.
2) יִתְרוֹן ,מוֹתַר הַ־ מִן־ Uebermacht. [aushängen.
Перевѣшать פ״י תָּלֹה לְאַחַד אֶחָד — ,הוֹקֵעַ alles
Перевѣшивать, -вѣсить פ״י (1 שָׁקוֹל שֵׁנִית um=
wägen. 2) כָּבוֹד מִ־ ,עָלֹה בַּמִּשְׁקָל עַל־ überwiegen.
3) עָצוּם מִ־ ,— שָׂגוֹב übewichtig sein. 4) תָּלֹה
לְמָקוֹם אַחֵר anders aufhängen. -ся נפעל.
Перевѣять см. Перевѣвать.
Перевязáть см. Перевязывать.
Перевязка נ׳ (1 אֲגֻדָּה ,מוֹסֵרָה ;מֵיתָר Umbindung.
2) תַּחְבֹּשֶׁת* ,חֲבֹשׁ ,אֲרוּכָה ,מָזוֹר ,חִתּוּל Verband.
Перевязочный ת׳ (פצועים) אֲשֶׁר בּוֹ יֵחָבְשׁוּ (מקום)
Verband=.
Пéревязь נ׳ (1 תַּחְבֹּשֶׁת* ,אֲרוּכָה ,מָזוֹר ,חִתּוּל Ver=
band. 2) אֵזוֹר הַכָּתֵף ,מוֹסָר (איוב יב, יח) ,תְּלִי ,אָזֵן
(לאיש צבא) Schultergehänge.
Перегáживать, -гáдить פ״י טַנֵּף כָּל־ ,— הִתְעַב
Перегáнивать см. Перегонять. [alles beschmutzen.
Перегáръ ז׳ נָחָר מֵאֵשׁ ,— נַחַר Ausgebranntes.-рный ת׳.
Перегáчивать, -гáтить פ״י עָשׂה סֹכֶר קָנִים וְעָפָר
mit Faschinnen belegen. [gen.
Перегибáть, -гнýть פ״י קַפֵּל* ,כָּפוֹל ,כָּפוֹף umbie=
Перегúбнуть פ״ע הֵאָסֵף — ,גְּוֹעַ לְאַחַד אֶחָד ganz
umkommen.
Переглáдывать, -глодáть פ״י כַּרְסֵם — ,נַשֵּׁךְ כָּלֹה
abfressen. [plätten.
Переглáживать, -глáдить פ״י הַחֲלֵק שֵׁנִית um=
Переглóхнуть פ״ע (1 הֶחֱרֵשׁ יַחְדָּו insgesammt taub
werden. 2) אֻמְלַל — ,קָמוֹל — ,נָבוֹל כָּלֹה insgesammt
ersticken.
Переглядка, נ׳-гляды ז״ר מַבָּט ,עֵינֵי אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
זֶה אֶל־זֶה verstohlen zugeworfene Blicke.
Переглядывать, -дѣть פ״י בַּקֵּר — ,רָאֹה אֶת־כָּל־
durchsehen. -ся פ״ח הִתְרָאֵה ,הַבֵּט אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
(בראשית מב, א) einander anblicken.
Перегнáть см. Перегонять.

Перегнивáть, -гнúть פ״ע רָקוֹב כֻּלָּה, —עָבוֹשׁ verfaulen.

Перегнýть см. Перегибáть.

Перевáривать, -говорúть פ״י 1) דַּבֵּר שֵׁנִית wieder hersagen. 2) דַּבֵּר (שִׂיחַ, שׂוֹחֵחַ) עִם־ besprechen. 3) הַחֲרֵשׁ בִּדְבָרָיו אֶת־ überschreien. 4) פַּתֵּה überreden. -ся פ״ח הִוָּכֵחַ עִם־, הִדַּבֵּר—, הִדָּבֵר אֶל־, —הִתְוַכֵּחַ unterhandeln.

Переговóрка נ׳ שִׂיחָה עִם־ Unterredung.

Переговóрщикъ ז׳ 1) נוֹעָץ, נוֹכָח עִם־ Unterhändler. 2) מוֹצִיא דִבָּה Verleumder.

Переговóръ ז׳. -вóры ז״ר 1) דִּבְרֵי־מִשְׁפָּט עִם־; עֲצַת־שָׁלוֹם Unterhandlung. 2) דִּבַּת־עָם Gerede.

Перегодовáлый ת׳ אֲשֶׁר מִלֵּא שְׁנָתוֹ jährig.

Перегодовáть עָמוֹד שָׁנָה תְמִימָה, —גּוּר ein Jahr zubringen.

Перегóнка נ׳ 1) הַעֲבִיר בַּמֵּרוֹץ Ueberjagung. 2) מִצְרַף־מַשְׁקֶה Destillation.

Перегóнщикъ ז׳ צוֹרֵף מַשְׁקֶה, —מְזַקֵּק Destillirer.

Перегóнъ ז׳ 1) מַסַּע כִּבְרַת אֶרֶץ Stationsweite. 2) גֵּז צֹאן קְצוּבוֹת עוֹלוֹת מִן־הָרַחְצָה Schur der gebadeten Schafe. 3) см. Перегóнка.

Перегонять פ״י 1) הַקְדֵּם—, הַעֲבֵר בַּמֵּרוֹץ zuvorkommen. 2) הַעֲבֵר מִ־ אֶל־ auf eine andere Stelle treiben. 3) צָרוֹף מַשְׁקֶה, —זַקֵּק abermals destilliren.

Перегорáживать, -городúть פ״י בָּנֹה חַיִץ לְ־, גָּדוֹר abzäunen. -ся נפ׳ הִגָּבֵל בְּגָדֵר, הִגָּדֵר sich abzäunen.

Перегорáть פ״ע אָכוֹל מֵאֵשׁ; הֵחַר abbrennen.

Перегорóда, -дка נ׳ חַיִץ, גָּדֵר, גְּדֵרָה Scheidewand. -дочный ת׳.

Перегорѣлый ת׳ אֻכַּל מֵאֵשׁ, —נִחַר durchgebrannt.

Перегорѣть см. Перегорáть.

Перегранúчивать, -чить פ״י הַגְבֵּל שֵׁנִית die Grenze ändern.

Перегрýживать, -жáть, -зúть פ״י פָּרוֹק מַעֲמָסָה וְשׂוּם עַל־ umladen. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵק אֶל־ umgeladen werden

Перегрýзка נ׳ פֶּרֶק מַעֲמָסָה מִ־ אֶל־ Umladung.

Перегрызáть, -грызть פ״י כַּרְסֵם, אַכֵּל בְּשִׁנָּיו zerbeißen. -ся פ״ח см. Огрызáться.

Перегрѣвáть, -грѣть פ״י חַמֵּם, הָחֵם שֵׁנִית aufwärmen. -ся נפ׳ הֻחַם שֵׁנִית aufgewärmt werden. -вáніе ש״פ.

Перегрязнúть פ״י גָּאֵל כָּל־, —טַנֵּף ganz beschmutzen. -ся נפ׳ הֵאָלַח, הִתְגָּאֵל beschmutzt werden.

Перегубúть פ״י אַבֵּד, הַשְׁמֵד ganz vernichten.

Передавáть, -дáть פ״י 1) נָתוֹן בְּיַד (אֶל־יַד, לְ־), —הַמְצֵא übergeben. 2) הַגֵּד דְּבַר־ (מִצְוַת־) לְ־ mittheilen. 3) נָתוֹן עֹדֵף עַל־, הַעְדֵּף לָתֵת zuviel geben. -ся 1) נפ׳ הֻגַּד לְ־; הִנָּתֵן אֶל־יַד übergeben werden. 2) פ״ח הִמָּסֵר לְ־ sich ergeben. -ся непріятелю נָפוֹל אֶל־הָאוֹיֵב. 3) נָתוֹן אִישׁ לְרֵעֵהוּ sich mittheilen. -ся знáками נָתוֹן זֶה־לָזֶה אוֹת.

Передáвливать, -давúть פ״י חַנֵּק לְאַחַד אֶחָד zerdrücken.

Передáривать, -дарúть פ״י 1) נָתוֹן מַתַּת לְכָל־ alle beschenken. 2) הַרְבֵּה לָתֵת מַתָּנוֹת alles wegschenken. -ся פ״ח נָתוֹן מַתָּנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander beschenken.

Передáтель см. Передáтчикъ.

Передáтокъ (-тка) ז׳ עֹדֵף עַל־הַמְּחִיר (הַשָּׂכָר) zuviel Gezahltes. -дáточный ת׳.

Передáтчикъ ז׳ נוֹתֵן לְיַד־, —מַמְצִיא, —מוֹסֵר Uebergeber; Ueberbringer. -дáтчица נ׳.

Передáть см. Передавáть.

Передáча נ׳ 1) תֵּת לְיַד־ Uebergabe. 2) אַגַּן־קֶרַח (לְהָקֵר בּוֹ נִבְלֵי־יַיִן) Eiskessel. -дáчный ת׳.

Передбáнникъ ז׳ אוּלָם בֵּית־הָרַחְצָה Vorbadstube.

Передвáивать, -двоúть פ״י (משקה) צָרוֹף שֵׁנִית, —זַקֵּק abermals destilliren. -ся נפ׳ זָקוֹק שֵׁנִית abermals destillirt werden

Передвúгивать, -двигáть, -двúгать, -двúнуть פ״י הָנֵעַ—, הַתֵּק—, הַעְתֵּק—, הַסֵּעַ מִ־ אֶל־ weiter rücken; umherbewegen. -ся 1) נפ׳ הִנָּסֵעַ—, הִנָּתֵק מִ־ weggerückt werden. 2) פ״ח עָתוֹק מִמְּקוֹמוֹ, נָסוֹעַ מִ־, —מוּשׁ sich fortbewegen.

Передвиженіе ס׳ מַסַּע מִ־ אֶל־ das Wegrücken.

Передвижнóй ת׳ מָעְתָּק—, מוּנָע מִמָּקוֹם לְמָקוֹם verschiebbar.

Передвоéніе ס׳, -двóйка נ׳ (למשקה) מִצְרַף מִשְׁנֶה wiederholtes Destilliren.

Передвоúть см. Передвáивать.

Передёрг— см. Продёрг—.

Передержáтель ז׳ מַחְבִּיא אִתּוֹ לֹא־כַדָּת Hehler. -льница נ׳.

Передержáтельство ס׳ תֵּת חָסוּת לְאַנְשֵׁי־אָוֶן Verhehlung.

Передéрживать, -держáть פ״י 1) עָצוֹר אִתּוֹ יֶתֶר עַל־הַמּוֹעֵד zulange halten. 2) הוֹצֵא כֶּסֶף עֹדֵף, פַּזֵּר לְלֹא־צֹרֶךְ zuviel ausgeben. 3) הַחְבֵּא אִתּוֹ אַנְשֵׁי־אָוֶן hehlen.

Передéржка נ׳ 1) מוֹצָא־כֶסֶף לְלֹא־צֹרֶךְ das Zuvielausgeben. 2) הַבְרִיחַ בְּ־ das Durchziehen. 3) см. Передержáтельство.

Передирáть, -дрáть פ״י פָּרוֹם—, קָרוֹעַ כָּל־ alles zerreißen. -ся נפ׳ הִקָּרֵעַ כֻּלָּה ganz zerrissen werden.

Передúть (-режý) פ״י 1) см. Опережúвать. 2) עָתֵד

הָכֵן, לוֹ sich womit versorgen.

Передки ז״ר, -ко́вый ת׳ см. Передо́къ.

Передневать פ״ע חָנָה—, שׁוּב יוֹם אֶחָד בְּ־ den Tag zubringen.

Пере́дникъ ז׳ חֲגוֹרָה, סִנָּר* Schürze.

Пере́дній ת׳ הָרֹאשׁ—, אֲשֶׁר לִפְנֵי vorderer.

Пере́дняя נ׳ מִפְקָד—, אוּלָם—, תָּא—, סַף־הַבַּיִת (יחזקאל מג, כא) Vorzimmer.

Передово́й ת׳ הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ, הַהוֹלֵךְ לִפְנֵי־ Vorangehender. II. отря́дъ צְבָא הֶחָלוּץ.

Передовщи́къ ז׳ 1) תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט בְּרֹאשׁ אֳנִיָּה Arbeiter am Vordertheil einer Barke. 2) זְקַן הַצַּיָּדִים ältester Jäger.

Передокла́дывать פ״י עָרוֹךְ (דְּבַר־מִשְׁפָּט) שֵׁנִית לִפְנֵי־ von neuem vorstellen.

Передо́къ (-дка́) ז׳ פְּנֵי־ הַ־, מוּל Vordertheil.

Передопра́шивать, -проси́ть פ״י דָּרוֹשׁ וְחָקוֹר שֵׁנִית, שׁוּב וְחָקוֹר abermals verhören.

Передо́хнуть פ״ע גָּוֹעַ כֻּלָּה, —הֵאָסֵף aussterben.

Передохну́ть פ״ע הַחֲלֵף כֹּחַ, הָשֵׁב רוּחוֹ sich erholen.

Передра́жниваніе ס׳ הֲתָלִים עִם־ das Nachspotten.

Передра́жнивать см. Передра́знивать.

Передра́знивать פ״י הַתֵּל—, הָתֵל—, הִתְעוֹלֵל בְּ־ nachspotten.

Передра́ть см. Передира́ть.

Передробля́ть, -би́ть פ״י פָּתוֹת לִפְתִּים כָּל־ zerbröckeln.

Передро́глый ת׳ סָמַר, אֲשֶׁר נִבְהֲלוּ עֲצָמָיו מִקָּרָה מִקֹּר durchfroren.

Передро́гнуть פ״ע הִתְפַּלֵּץ מִקֹּר durchfrieren.

Передря́блый ת׳ צָמֵק, קָמֵל, נָבֵל verwelkt.

Передря́бнуть פ״ע נָבוֹל, צָמוֹק, קָמוֹל verwelken.

Передря́га נ׳ שָׁאוֹן, מְבוּכָה, מְהוּמָה Verwirrung.

Переду́мывать, -ду́мать פ״ע הִוָּעֵץ, שׁוּב וְזָמוֹם בְּלִבּוֹ שֵׁנִית sich besinnen.

Передуши́ть פ״י חַנֵּק אֶחָד לְאֶחָד erwürgen.

Пере́дъ см. Предъ.

Перёдъ ז׳ 1) קֶדֶם, מוּל פְּנֵי־, פְּנֵי הַ־ Vordertheil. 2) הַיָּמִים הַבָּאִים Zukunft.

Передѣва́ть פ״י הַחֲלֵף שִׂמְלוֹת־ umkleiden. -ся פ״ח הִתְחַפֵּשׂ—, הַחֲלֵף שִׂמְלוֹתָיו sich umkleiden.

Передѣ́ланіе ס׳, -дѣ́лка נ׳ שַׁנּוֹת פְּנֵי־ Umarbeitung.

Передѣ́лывать, -дѣ́лать פ״י חַדֵּשׁ—, שַׁנֵּה פְּנֵי־ umarbeiten. -ся נפ׳ הִתְחַדֵּשׁ, הֵעָשֶׂה עוֹד (ירמיה ג, טז) umgemacht werden.

Передѣ́ть см. Передѣва́ть.

Переёмный ת׳ נִלְכָּד, נֶאֱחָז, אָחוּז ergriffen.

Переёмщикъ см. Переимщикъ. -щица נ׳.

Переёмъ ז׳ לְכֹד, תְּפֹשׂ das Auffangen.

Пережа́ривать, -жа́рить פ״י 1) קָלֹה—, צָלֹה שֵׁנִית umbraten. 2) צָלֹה הַרְבֵּה zuviel braten. -ся נפ׳.

Пережа́ть см. Пережима́ть, -жина́ть.

Пережда́ть см. Пережида́ть.

Пережёвывать, -жева́ть פ״י 1) גָּרוֹר—, אָכֹל בְּשִׁנָּיו, לָעוֹס* zerkauen. 2) הַעֲלֵה (גָּרוֹר) גֵּרָה wiederkäuen. -ся נפ׳.

Пережени́ть פ״י לָקוֹחַ נָשִׁים לְכָל־ verheirathen.

Пережечь см. Пережига́ть.

Пережива́ть, -жи́ть פ״י 1) עָלֹה בְּמִסְפַּר־ שָׁנָיו עַל־, הַאֲרֵךְ יָמִים מִ־ (אַחֲרֵי־) überleben. 2) גּוּר בְּכָל־ durchwohnen.

Пережига́ть, -же́чь פ״י 1) שָׂרוֹף לִשְׁנַיִם entzwei brennen. 2) קָלֹה לְמַכְבִּיר ausbrennen.

Пережида́ть, -жда́ть פ״י חַכֵּה עַד־עֲבֹר־ abwarten.

Пережижа́ть, -жиди́ть פ״י הָתֵךְ—, הַגֵּר עַד־מְאֹד zusehr verdünnen.

Пережима́ть, -жа́ть פ״י מָצֹה שֵׁנִית, —זוּר abermals ausdrücken.

Пережина́ть, -жа́ть פ״י קְצוֹר כָּל־תְּבוּאַת־ abernten.

Пережи́ть см. Пережива́ть.

Перезва́нивать פ״ע צָלוֹל בִּפְעָמֹנִים חֲלִיפוֹת abwechselnd läuten.

Перезво́нъ ז׳ מְחִי־הַפַּעֲמֹנִים חֲלִיפוֹת abwechselndes Läuten.

Перезимова́лый ת׳ אֲשֶׁר עָבַר עָלָיו הַחֹרֶף überwintert.

Перезимова́ть פ״ע כַּלֵּה יְמֵי־הַחֹרֶף, חָרוֹף überwintern.

Перезимова́ніе ס׳, -мо́вка נ׳ חָרֹף, כַּלּוֹת יְמֵי־הַחֹרֶף das Ueberwintern.

Перезноби́ть פ״י הַקְפֵּא מִקֹּר frieren lassen.

Перезрѣва́ть, -зрѣ́ть פ״ע עָבוֹר (פְּרִי) יְמֵי־הִגָּמְלוֹ überreif werden.

Перезрѣ́лый ת׳ (פְּרִי) אֲשֶׁר עָבְרָה עָלָיו עֵת הִגָּמְלוֹ überreif.

Перезыва́ть, -зва́ть פ״י קָרֹא וּפַתֵּה אֵלָיו zu sich locken.

Перезяба́ть, -зя́бнуть פ״ע הִצָּמֵת בַּקָּרָה, קָפֹא מִקֹּר erfrieren.

Перезя́блый ת׳ קָפוּא מִקֹּר, —נִצְמָת erfroren.

Переи́грывать, -игра́ть פ״י עָרוֹךְ חִזְיוֹן מִשְׂחָקִים שֵׁנִית von neuem spielen.

Переименова́ніе ס׳ שַׁנּוֹת שֵׁם Umbenennung.

Переимено́ванный ת׳ מוּסַב שֵׁם, מְתֹאָר umgenannt.

Переимено́вывать, -нова́ть פ״י קָרֹא, הָסֵב שֵׁם umbenennen. -ся פ״ח שַׁנֵּה—, הָסֵב שְׁמוֹ, שֵׁם אַחֵר לְ־ seinen Namen ändern.

Переи́мка נ׳ (הבורחים) תְּפֹשׂ, לְכֹד das Auffangen.

Переи́мчивость כִּשְׁרוֹן לִלְמֹד אֶת־דֶּרֶךְ־ נ׳ Gelehrigkeit.

Переи́мчивый מָהִיר לִלְמֹד אֶת־דֶּרֶךְ־ ת׳ gelehrig.

Переи́мщикъ לוֹכֵד ז׳, תּוֹפֵשׂ (הבורחים) Auffänger.

Переина́чивать, -ина́чить פ״י הָפוֹךְ; שַׁנֵּה ändern.

Переи́скивать, -иска́ть פ״י חַפֵּשׂ בְּכָל־ durchsuchen.

Перейти́ см. Переходи́ть.

Перека́за́ть פ״י הַרְאֵה אֶת־כָּל־ alles zeigen.

Перека́ливать, -кали́ть פ״י (ברזל) קַלֵּה בָאֵשׁ שֵׁנִית umglühen. [das Umglühen.

Перека́ливаніе, -ка́лъ ז׳, (ברזל) חֲרֹשֶׁת בָּאֵשׁ שֵׁנִית

Перека́лывать, -коло́ть פ״י 1) (מחטים) תָּקוֹעַ שֵׁנִית abermals umstecken. 2) בָּקוֹעַ לִבְקִיעִים zerspalten. 3) שָׁחוֹט—דָּקוֹר אֶת־כָּל־ abschlachten. -ся נפ׳.

Перека́пчивать, -копти́ть פ״י 1) עַשֵּׁן שֵׁנִית abermals räuchern. 2) עַשֵּׁן כֻּלָּה durchräuchern. -ся נפ׳.

Перека́пывать, -копа́ть פ״י חָפוֹר שֵׁנִית—כָּרֹה umgraben. [überfüttern.

Перекармливать, -корми́ть פ״י הַאֲכֵל עַד־לְחֳלִי

Переката́ть см. Перека́тывать 1 и 2.

Перекати́-поле פ׳ אֶסְפַּרְגוֹס שָׂדֶה: מִין יָרָק* wilder Spargel.

Перекати́ть см. Перека́тывать 3.

Перека́тъ ז׳ (гро́ма (הרעם) קוֹל (הרעם) בַּגַּלְגַּל, רַגְז־קוֹל das Rollen (des Donners).

Перека́тывать פ״י 1) גָּלוֹל וְהַחֲלֵק שֵׁנִית umrollen. 2) גָּלוֹל וְהַחֲלֵק כָּל־ durchrollen 3) גָּלוֹל מִ־ אֶל־, —גַּלְגֵּל hinüberwälzen. -ся נפ׳.

Перека́чивать, -кача́ть פ״י 1) גָּלוֹל מִ־ אֶל־ hinüberwälzen. 2) קַלֵּעַ אֶת־כָּל־ durchschaukeln. 3) דָּלֹה מִכְּלִי אֶל־כְּלִי hinüberpumpen. -ся נפ׳.

Перека́чивать, -качну́ть פ״י הַטֵּה—הָפוֹךְ עַל־צִדּוֹ auf die Seite neigen. -ся נפעל הִתְהַפֵּךְ, הֵהָפֵךְ sich umkippen.

Перекваши́вать, -ква́сить פ״י הַחְמֵץ לְמַרְבֶּה übersäuern. -ся פ״ח הַחְמֵץ—חָמוֹץ הַרְבֵּה übersäuert werden.

Перекида́ть см. Переки́дывать.

Переки́дка נ׳ זְרֹק—הַשְׁלִיךְ—טַלְטֵלָה מִ־ אֶל־, יְרוֹת— das Hinüberwerfen. [übergeworfen.

Перекидно́й ת׳ מָתוּחַ עַל־ נָטוּי מֵעֵבֶר לְעֵבֶר hin-

Переки́дывать, -да́ть פ״י זָרוֹק—הַשְׁלֵךְ מִ־ אֶל־, טַלְטֵל—יָרֹה— הַטֵּל— hinüberwerfen. [überkochen.

Перекипа́ть, -пе́ть פ״ע הַרְתֵּחַ—רָתוֹחַ יוֹתֵר מִצָּרְכּוֹ

Перекипѣ́лый ת׳ מֻרְתָּח יוֹתֵר מִצָּרְכּוֹ übergekocht.

Перекиса́ть, ки́снуть פ״ע הַחְמֵץ—חָמוֹץ יוֹתֵר מִצָּרְכּוֹ zu sauer werden.

Пе́рекись נ׳ מַחֲמֶצֶת חִמּוּת Uebersäuerung.

Перекла́дина נ׳ 1) כָּפִיס, קוֹרַת־סִפּוּן Querbalken. 2) (מקורה או לוח עץ) גַּמְלָה, מַעְבָּרָה* Steg. [Umlegen.

Перекла́дка נ׳ (עצים, לבנים) מַעֲרֶכֶת מִשְׁנֶה das

Перекладно́й ת׳ נָשָׂא מִמָּקוֹם לְמָקוֹם zum Umpacken. Ѣхать на перекладны́хъ נָסוֹעַ בְּרֶכֶב תָּא־הָרָצִים.

Перекла́дывать פ״י 1) הַנֵּחַ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם—טְעֹן, —עָרוֹךְ עָמוֹס umpacken. 2) עָרוֹךְ שֵׁנִית umsetzen. -ся נפ׳.

Перекла́сть см. Перекла́дывать.

Перекле́ивать, -кле́ить פ״י דַּבֵּק שֵׁנִית umkleben.

Перекли́ка́ть, -кли́кать, -кли́кнуть פ״י קְרָא בְשֵׁם namentlich anrufen. -ся פ״ח קְרָא זֶה אֶל־זֶה לְכָל־ einander zurufen.

Перекли́чка נ׳ בְּשֵׁם כָּל־—מִפְקַד כָּל־—פְּקֻדֵּי—סְפָר, סְפִירוֹת das Abrufen zum Auszählen.

Переко́веркивать, -кове́ркать פ״י שַׁנֵּה פְּנֵי־, —עַקֵּשׁ, סַלֵּף, הָפוֹךְ, עַוֵּה verdrehen, verderben. -ся נפ׳ הִתְהַפֵּךְ, שֻׁנָּה verdreht werden.

Перекова́ть см. Перико́вывать.

Переко́вка נ׳ (ברזל) חֲרֹשֶׁת מִשְׁנֶה Umschmiedung.

Переко́вочный ת׳ צָרוּף בָּאֵשׁ מִשְׁנֶה umgeschmiedet.

Переко́вывать, -кова́ть פ״י 1) (ברזל) חָרוֹשׁ שֵׁנִית umschmieden. 2) רַתֵּק בְּזִקִּים כָּל־ כַּתֵּת לְ־ durchschmieden. -ся נפ׳ 1) (ברזל) הֵחָרֵשׁ שֵׁנִית umgeschmiedet werden. 2) רָתוּק יַחַד בְּזִקִּים durchgeschmiedet werden.

Переколо́чивать, -колоти́ть פ״י 1) (יתד) תָּקוֹעַ לְמָקוֹם אַחֵר anderswo einschlagen. 2) הַכֵּה—חָבוֹט כָּל־ durchklopfen. -ся נפ׳.

Переколо́ть см. Перека́лывать. [knüllen.

Переко́мкивать, -ко́мкать פ״י צָנוֹף, עַסֵּה zer-

Переконопа́чивать, -па́тить פ״י סָכוֹר בִּנְעֹרֶת שֵׁנִית umkalfatern.

Перекопа́ть см. Перека́пывать.

Перекопти́ть см. Перека́пчивать.

Переко́пъ ז׳ 1) מִכְרֵה־בוֹר Graben durch den Weg. 2) פֶּלֶג, תְּעָלָה Kanal.

Перекорми́ть см. Перекармливать.

Перекоро́бить פ״י עַוֵּת, עַוֵּה, סַלֵּף, עַקֵּל krümmen. -ся נפ׳ עָקוֹל, הִתְעַוֵּת sich krümmen.

Перекоро́бленный ת׳ מְעֻקָּל, מְעֻוָּת, נַעֲוֶה gekrümmt.

Переко́ръ ז׳ מְרִי, קֶרִי Trotz. Идти́ на п. кому́ הָלוֹךְ עִם־ קֶרִי.

Перекоря́ться פ״ח הִתְקוֹטֵט עִם־ sich zanken.

Переко́сина ז׳ (בקרש) מַעֲוֶה, עָוֶה Krümmung.

Перекоси́ть פ״י קְצוֹר כָּל־ abmähen.

Перекочева́ніе ס׳, -чёвка נ׳ מַסַּע שְׁכוּנֵי בְאָהָלִים Uebersiedelung (der Nomaden).

Перекочёвывать, -кочева́ть פ״ע נָסוֹעַ מִ־, צָעֹן בְּאָהָלִים sein Lagerplatz ändern.

Перекра́ивать, -кройть פ״י גָּזוֹר שֵׁנִית (ארג לבגד) anders schneiden.

Перекра́ска נ׳ מִשְׁחַת־מִשְׁנֶה בַּשָּׁשַׁר Umfärbung.

Перекра́сокъ (-ска) ז׳ אֶרֶג צָבוּעַ, —אֵטוּן umgefärbtes Zeug.

Перекра́шивать, -кра́сить פ״י 1) צָבוֹעַ שֵׁנִית umfärben. 2) צָבוֹעַ כָּל־ durchfärben. -ся נפ׳.

Перекрести́ть см. Перекре́щивать.

Перекре́стный ת׳ הוֹלֵךְ לְאֹרֶךְ וָרֹחַב (בִּשְׁתִי וָעֵרֶב), —מִכָּל־עֲבָרִים gekreuzt.

Перекрёстокъ (-тка) ז׳ פֶּרֶק, בֵּית־נְתִיבוֹת, אֵם הַדֶּרֶךְ, ראֹשׁ חוּצוֹת Kreuzweg.

Пе́рекресть, -крещéнецъ (-нца) ז׳ מִתְנַצֵּר, הַבָּא בִבְרִית הַנּוֹצְרִים Umgetaufter. -крещéнка נ׳.

Перекре́щиваніе, -щéніе ס׳ עֲבֹר לִבְרִית הַנּוֹצְרִים, —הַעֲבִיר Umtaufung.

Перекре́щивать, -крести́ть פ״י הַעֲבֵר לִבְרִית הַנּוֹצְרִים umtaufen. -ся פ״ח 1) הִתְנַצֵּר, עָבוֹר לִבְרִית הַנּוֹצְרִים sich taufen lassen. 2) עָבוֹר (קַוִּים) אִישׁ עַל־ פְּלַג חַד־אֶת־אַחַד רֵעֵהוּ sich kreuzen.

Перекриви́ть פ״י עַוֵּה, עַוֵּת, עַבֵּת, עַקֵּל, עַקֵּשׁ krumm machen.

Перекри́кивать, -крича́ть פ״י הָרֵם קוֹלוֹ עַל קוֹל־ überschreien.

Перекро́йка נ׳ גְּזֵרַת־אֶרֶג שֵׁנִית (לבגד) abermaliges Zuschneiden.

Перекру́чивать, -крути́ть פ״י 1) הַשְׁזֵר שֵׁנִית, עַוֵּת, —עַבֵּת neu umdrehen. 2) סַבֵּב עַד־לְהַשְׁחִית, עַקֵּל überdrehen. -ся נפ׳.

Перекрыва́ть, -кры́ть פ״י עֲשֵׂה מִכְסֶה (צִפּוּי) חָדָשׁ neu überdecken. -ся נפ׳ צֻפֵּה שֵׁנִית, —כֻּסֵּה neu überzogen werden.

Перекры́шка נ׳ מִכְסֶה חָדָשׁ, —צִפּוּי Umdeckung.

Перекувы́ркивать, -вы́ркать, -рну́ть פ״י הָפוֹךְ, הַהֲפֵךְ, טַלְטֵל, הָרוֹס; סַכְסֵךְ überstürzen. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הֵהָרֵס, הִתְמוֹטֵט, הִתְגַּלְגֵּל umgestürzt werden.

Перекуми́ться פ״ח הִתְחַתֵּן; הִתְרוֹעֵעַ עִם־ in Verwandtschaft kommen.

Перекупа́ть, -пи́ть פ״י 1) קָנֹה לִפְנֵי כָל־קוֹנֶה, הַשְׁכֵּם לִקְנוֹת בַּשַּׁעַר aufkaufen. 2) קָנֹה לָרוֹב viel kaufen.

Перекупа́ть פ״י רַחֵץ לְאַחַד אֶחָד, רַחֵץ אֶת־כָּל־ ausbaden.

Перекýпка נ׳ קְנוֹת לִפְנֵי כָל־קוֹנֶה, —מִקְנָה Auffauf.

Перекупно́й ת׳ קָנוּי הַשְׁכֵּם וְקָנֹה aufgekauft.

Перекýпоривать, -кýпорить פ״י סָכוֹר שֵׁנִית (גבלי יין), —הָגֵף umpfropfen. -ся נפ׳.

Перекýпщикъ ז׳ מַשְׁכִּים לִקְנוֹת בַּשַּׁעַר Aufkäufer. [-щица נ׳.

Перекýпъ ז׳ см. Перекýпка.

Перекýривать, -ри́ть פ״י 1) הַקְטֵר שֵׁנִית neu räuchern. 2) הַקְטֵר כָּל־ durchräuchern. -ся נפ׳.

Перекуса́ть פ״י נָשׁוֹךְ אֶת־כָּל־, —נַשֵּׁךְ viel beißen. -ся פ״ח נָשׁוֹךְ זֶה אֶת־זֶה sich beißen.

Перекýсывать, -куси́ть פ״י 1) נָשׁוֹךְ לִשְׁנַיִם, חָצֹה zerbeißen. 2) אֱכוֹל מָה בְּחִפָּזוֹן, —סָעוֹד לִבּוֹ בְשִׁנָּיו etwas essen.

Перела́вливать,-лови́ть פ״י אֶת־ (תָּפוֹשׂ, צוּד) לָכוֹד כָּל־ auffangen.

Перелага́ть, -ложи́ть פ״י 1) הַנַּח מִ־ אֶל־, —הַעֲבֵר umsetzen. 2) הַעְתֵּק (דברי ספר), חַדֵּשׁ פְּנֵי־, —שַׁנֵּה übersetzen. П. прóзу въ стихи́ עָרוֹךְ מִמַּאֲמַר דִּבְרֵי־ שִׁיר, —הָעְתֵּק übertragen werden. -ся נפ׳ הֻנַּח מִ־ אֶל־;

Перела́живать, -ла́дить פ״י בְּ־ עֲשֵׂה סְדָרִים חֲדָשִׁים, עָרוֹךְ מַעַרְכֵי־; חַדֵּשׁ פְּנֵי־ umändern.

Перела́зить פ״י (גג וגדר) עָלֹה עַל־כָּל־ herumklettern.

Перела́зъ ז׳ מְנוּסַת הָאַרְנֶבֶת Ueberlauf des Hasen.

Перела́мывать, -ломи́ть פ״י שָׁבוֹר לִשְׁנַיִם, פָּרוֹס; הַכְרֵעַ zerbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר, הֵרֹץ zerbrochen werden.

Перела́мывать, -лома́ть פ״י שַׁבֵּר אֶת־כָּל־, נַפֵּץ alles zerbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר יַחְדָּו ganz zerbrochen werden.

Перелега́ть, -лéчь פ״ע 1) שַׁנֵּה מִשְׁכָּבוֹ sich anders legen. П. на другóй бокъ הִתְהַפֵּךְ עַל־מִשְׁכָּבוֹ. 2) עָבוֹר עַל־פְּנֵי־, הִשְׂתָּרֵעַ über etwas liegen. Дорóга перелегáетъ чéрезъ степь הַדֶּרֶךְ יִשְׂתָּרֵעַ עַל־פְּנֵי־הָעֲרָבָה.

Перележа́лый ת׳ נִשְׁחַת מְנוּחוֹ יָמִים רַבִּים verlegen.

Перелёживать, -жа́ть פ״ע 1) הִשָּׁחֵת מְנוּחוֹ יָמִים רַבִּים sich verliegen. 2) פ״י: П. бокá שָׁכוֹב עַל־צְדָדָיו עַד־לְהִתְחַלּוֹת sich die Seiten wundliegen.

Перелета́ть, -тѣ́ть פ״ע עוּף מִ־ אֶל־ hinüberfliegen.

Перелётныя пти́цы צִפֳּרִים נוֹדְדִים (תֹּרִים) Zugvögel.

Перелётъ ז׳ מָעוּף מִ־ אֶל־ das Hinüberfliegen. На п. [стрѣлы́ כְּחֵץ יָעוּף.

Перелéчь см. Нерелегáть.

Перелива́ть, -ли́ть פ״י 1) הָרֵק מִכְּלִי אֶל־כְּלִי, —יָצוֹק übergießen. П. черезъ край מַלֵּא (כלי) וְהַגֵּר עַל־ שְׂפָתוֹ. 2) יָצוֹק שֵׁנִית, —הַתֵּךְ umgießen. П. изъ

пустáго въ порóжное הָרֹה חָשַׁשׁ וְיָלוֹד קַשׁ. -ся
1) הִשְׁתַּפֵּךְ בקול פ״ח 2) überfließen. הִתַּךְ ;הוּרַק נפ׳
שידו sich ergießen.

Перели́вка נ׳, -ливáніе ס׳ 1) צֶקֶת—,שֶׁפֶךְ מִ־ אֶל־
das Uebergießen. 2) הַתִּיךְ das Umschmelzen.

Переливнóй ת׳ 1)־מוּרָק מִ־ אֶל umgegossen. 2) מֻתָּךְ,
יָצוּק umgeschmolzen. [חֲלִיפוֹת לוֹ schillernd.

Перели́вчатый ת׳ מַזְהִיר ,נוֹצֵץ ,(צבע) אֲשֶׁר עֵין

Перели́въ ז׳ 1) יִפְעָה ,זֹהַר חֲלִיפוֹת Farbenspiel.
2) פֶּרֶט קוֹל הַשִּׁיר Roulade.

Перели́зывать, -лизáть פ״י לַחֵךְ מִכָּל־ — ,לַקֵּק
—בִּלְשׁוֹנוֹ alles belecken. [liniren.

Перелиневáть פ״י שַׂרְטֵט* ,חָרוֹט קַוִּים בְּכָל־ durch=

Перели́нка נ׳, -няніе ס׳ שַׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה (הַשֵּׂעָר) das
Mausern, Haaren. [sert, gehaart.

Перелинялый ת׳ אֲשֶׁר הֵמִיר נוֹצָתוֹ (שְׂעָרוֹ) gemau=

Перелинять פ״ע הִתְחַדֵּשׁ נוֹצָתוֹ (שְׂעָרוֹ) neue Federn
(Haare) bekommen. [קָרֹא הֵנָּה וָהֵנָּה durchblättern.

Перели́стывать, -стовáть פ״י הַפֵּךְ לוּחוֹת סֵפֶר;

Перели́ть см. Переливáть.

Переловить см. Перелáвливать.

Перелóвъ ז׳ לְכֹד—,תְּפֹשׂ לְאַחַד אֶחָד das Auffangen.

Переложéніе ס׳ הַעְתָּקָה* Uebersetzung.

Переложи́ть см. Перелагáть.

Переломáть см. Перелáмывать.

Перелóмка נ׳, -ломлéніе ס׳ שֶׁבֶר ,מִשְׁבָּר ,שִׁבָּרוֹן das
Zerbrechen. -лéніе лучéй מִשְׁבַּר קַוֵּי הָאוֹר Strah=
lenbrechung. [נָפוֹץ—] zerplatzen.

Перелóпываться, -лóпаться פ״ח הִתְבַּקַּע כֹּה וָכֹה,

Перелощи́ть פ״י מָרוֹט שֵׁנִית ,מָרֵק— ,הַחֲלֵק— über=

Перелу́да נ׳ צִפּוּי בְּדִיל חָדָשׁ Ueberzinnung. [poliren.

Перелу́живать, -лу́дить פ״י צַפֵּה בְּדִיל שֵׁנִית neu
überzinnen.

Перелукáвить פ״י עָלֹה בִּנְכָלָיו עַל־ überlisten.

Перелы́га ז״נ כּוֹזֵב ,דּוֹבֵר שְׁקָרִים Lügner. [erzählen.

Перелыгáть פ״י סַפֵּר בִּלְשׁוֹן שֶׁקֶר ,הָפֵחַ כְּזָבִים falsch

Перелѣзáть, -лѣзть פ״י (דרך חומה או גדר) עָלֹה וְעָבוֹר
hinüberklettern. [neu bekleben.

Перелѣпливать, -лѣплять פ״י עַפֵּה וְלוּשׁ שֵׁנִית

Перелѣсокъ (-ска) ז׳ שְׂדֵה יַעַר ,חֹרֶשׁ junger Wald.

Перелѣсье ס׳ קָרַחַת־יַעַר ,כַּר בֵּין עֲצֵי־יַעַר Lichtung
im Walde.

Перемáзка נ׳ מִשְׁחַת מִשְׁנֶה Umschmierung.

Перемáзывать, -мáзать פ״י מָשׁוֹחַ שֵׁנִית, —סוּךְ
neu schmieren.

Перемáлывать, -молóть פ״י טָחוֹן שֵׁנִית übermah=
len. -ся נפ׳. Перемéлется мукá бýдетъ עוֹד יִפְרֶה
הַצֶּמַח וְעָשָׂה קָמַח (עוד יש תקוה). [überlocken.

Перемáнивать, -мани́ть פ״י פַּתֵּה לַעֲבֹר אֶל־ her=

Перемáнщикъ ז׳ מְפַתֶּה אֵלָיו ,מֵעַל־... מַדִּיחַ לֵב
Weglocker. -щица נ׳. [streichung.

Перемáрка נ׳ (למחות) שָׂרֶטֶת בִּכְתָב, —שֶׂרֶט Aus=

Перемáрывать, -марáть פ״י 1) הַגְאֵל כָּל־ ,—טַנֵּף
beschmutzen.2) מָחֹה ,שָׂרוֹט בִּדְיוֹ עַל־ ausstreichen. -ся
פ״ח הִתְגָּאֵל ,הָאָלַח sich beschmutzen. [umwickeln.

Перемáтывать, -мотáть פ״י צָנוֹף שֵׁנִית ,—כָּרוֹךְ

Перемáхивать, -махáть, -хнýть פ״י 1) עָבוֹר חִישׁ
hinüberschwingen.2) עָבוֹר בְּשֶׁטֶף ,אֶת־ הַעְתֵּק בְּחִפָּזוֹן
rasch überschreiben. -ся פ״ח הָנֵף יָד זֶה לָזֶה einander
Zeichen mit den Händen geben.

Перемáчивать, -мочи́ть פ״י 1) הַרְטֵב שֵׁנִית ,נָתוֹן
— בְּמַיִם neu einweichen. 2) הַרְטֵב עַד מְאֹד durch=
nässen.-ся נפ׳ רָוֹה מַיִם ,רָטוֹב כֻּלּוֹ durchnäßt werden.

Перемáщивать, -мости́ть פ״י רָצוֹף שֵׁנִית ,—רַצֵּף
umpflastern.-ся נפ׳ הֻרְצַף שֵׁנִית umgepflastert werden

Перемáяться פ״ח סָבוֹל בְּעָמָל עָנְיוֹ ,הַבְלֵג עַל־יְגוֹנוֹ,
—כַּלְכֵּל sich kaum durchschlagen.

Перемéдливать, -мéдлить פ״י הִתְמַהְמַהּ ,הַאֲרֵךְ;
חַכֵּה verzögern; warten.

Перемежáться, -жи́ться פ״ח 1) הֵעָצֵר כְּפַעַם בְּפַעַם,
—חָדוֹל zuweilen nachlassen. Перемежáющаяся ли-
хорáдка קַדַּחַת עוֹבֶרֶת וְשָׁבָה. 2) הִשְׁתַּנֵּה חֲלִיפוֹת
abwechselnd aufeinander folgen. [messung.

Перемежевáніе ס׳, -жёвка נ׳ הַגְבִּיל שֵׁנִית Um=

Перемежёвывать, -жевáть פ״י הַגְבֵּל שֵׁנִית um=
messen. -ся נפ׳ הֻגְבַּל שֵׁנִית umgemessen werden.

Перемéжка נ׳ מַעֲצוֹר ,חָשֵׁךְ Unterbrechung. Въ
перемéжку חֲלִיפוֹת abwechselnd.

Перемелю́ см. Перемолóть. [ren.

Перемерзáть, -мёрзнуть פ״ע קָפוֹא מִקָּרָה durchfrie=

Перемёрзлый ת׳ קָמֵל מִקָּרָה durchgefroren.

Переметáть, -мести́, -мéсть פ״י טַאטֵא שֵׁנִית neu

Переметáть, -тнýть см. Перемётывать. [fegen.

Перемётный ת׳ הַנִּזְרָק מֵעַל לַ־ zum Ueberwerfen.
-ная сумá מְגַלֶּה סוֹד ,אִישׁ תַּהְפּוּכוֹת Windbeutel.

Перемéтчивый ת׳ הֲפַכְפַּךְ unbeständig.

Перемéтчикъ см. Перебѣжчикъ.

Перемётъ ז׳ 1) הַשְׁלִיךְ מֵעַל לַ־ das Hinüberwerfen.
2) מִשְׁטַח חֲרָמִים Fischernetz.

Перемётывать, -метáть, -метнýть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ

מֵעַל לְ- hinüberwerfen. 2) תָּפוֹר בְּחִפָּזוֹן שֵׁנִית über=
nähen (עתיד перемета́ю). -ся 1) נפ׳. 2) פ״ח נָפוֹל אֶל-
הָאוֹיֵב überlaufen zum Feinde.
Перемиги ר״ו,-гиванiе ס׳ קְרֹץ עֵינַיִם אִישׁ לְרֵעֵהוּ ge=
genseitiges Zuwinken. [ander zuwinken.
Перемигиваться פ״ח קָרֹץ בְּעֵינָיו אִישׁ לְרֵעֵהוּ ein=
Перемина́ть, -мять פ״י 1) עַסֵּה שֵׁנִית, —לוּשׁ um=
knetten. 2) עַוֵּה פְּנֵי- zerknüllen. -ся נפ׳ עָשֹׂה שֵׁנִית
umgeknetet werden. -ся съ ноги́ на́ ногу הָרֵם רַגְלָיו
חֲלִיפוֹת.
Перемира́ть ע״פ תֹּם לִגְוֹעַ, מוּת כָּל- aussterben.
Перемири́ть פ״י עָשֹׂה שָׁלוֹם בֵּין-, הַשְׁלֵם aussöhnen.
-ся פ״ח הָשְׁלֵם sich versöhnen.
Перемирiе ס׳ עֲצַת-שָׁלוֹם, שֶׁקֶט מִקְּרָב Waffenruhe.
Перемкну́ть см. Перемыка́ть. [dung.
Перемо́га נ׳ עֲצֹר כֹּחַ לִסְבֹּל, מַבְלִיגִית עַל- Ueberwin=
Перемога́ть, -мо́чь פ״י עָצוֹר כֹּחַ לִסְבֹּל, הַבְלֵג עַל-
überwinden. [durchnäßt werden.
Перемока́ть, -мо́кнуть פ״ע רָוֹה מַיִם, רָטוֹב לִמְאֹד
Перемо́клый ת׳ מָלֵא מַיִם, רָטוֹב מְאֹד durchnäßt.
Перемола́чивать, -молоти́ть פ״י דּוּשׁ שֵׁנִית um=
dreschen. -ся נפ׳ הִדּוֹשׁ (הֵחָבֵט) שֵׁנִית neu gedroschen
werden. [wechseln.
Перемо́лвить פ״י (съ кѣмъ) דַּבֵּר דָּבָר עִם- Worte
Перемо́лвка נ׳ מִלִּים, שִׂיחָה kurze Besprechung.
Перемоло́ть см. Перема́лывать. [mahlen.
Перемо́лъ נ׳ טַחֲנַת פְּעָמִים, מִטְחַן מִשְׁנֶה das Um=
Перемори́ть פ״י הַצְמֵת כָּל-, כַּלֵּה לְאַחַד אֶחָד vertilgen.
Переморо́зить פ״י הַצְמֵת בַּקָּרָה; הַקְפֵּא בַּקֹּר durch=
Перемости́ть см. Перема́щивать. [frieren lassen.
Перемота́ть см. Перема́тывать.
Перемочи́ть см. Перема́чивать.
Перемудря́ть, -ри́ть פ״י מ׳ הַעֲמֵק עֵצָה —, הַעֲרֵם
הִתְחַזֵּק בְּעָרְמָה עַל- zuviel künsteln.
Перемуча́ть, -мути́ть פ״י 1) עָכוֹר כָּל- trübe ma=
chen. 2) עוֹרֵר מְדָנִים בֵּין-, סַכְסֵךְ hetzen aneinander.
Перему́чить פ״י הַכְאֵה לֵב כָּל-, עַנֵּה כָּל- abquälen.
-ся פ״ח שָׂבוֹעַ עֳנִי, עֻנֵּה sich abquälen.
Перемча́ть פ״י הַעֲבֵר חִישׁ קַל rasch hinübertragen.
Перемыва́ть, -мыть פ״י כַּבֵּס כָּל-; כַּבֵּס שֵׁנִית um=
waschen. -ся נפ׳ הִכַּבֵּס שֵׁנִית umgewaschen werden.
Перемыка́ть, -мкну́ть פ״י 1) עָשֹׂה לַנַּחַל שָׁת
(שָׁתוֹת, שֶׁכֶר) dämmen. 2) חַבֵּר בְּחֹבֶרֶת סִפּוּן durch
ein Bogengewölbe verbinden.
Перемы́кивать, -мы́кать פ״י שֵׁנִית (פשתים) שָׁרוֹק
רָאֹה עֳנִי, הִדַּכֵּה עַל-מַר נַפְשׁוֹ umhecheln. II. го́ре
Перемы́слить см. Переду́мать.
Перемы́чка נ׳ 1) שָׁת, (למי נחל) שֶׁכֶר Querdamm.
2) חֹבֶרֶת סִפּוּן Bogengewölbe. 3) שְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים
שֵׁנִית Umhechelung.
Перемѣна נ׳ שִׁנּוּי*, הִשְׁתַּנּוּת, חֲלִיפָה Veränderung;
Umwechselung. -ны пла́тья חֲלִיפוֹת שְׂמָלוֹת.
Перемѣнный ת׳ חֵלֶף —, תְּמוּרָה —, הַבָּא תַּחַת-
abwechselnd. -нная стра́жа (מ״ב יא, ו) מִשְׁמֶרֶת מַסָּח.
Перемѣнчивость, -мѣнность, -мѣняемость נ׳
הִשְׁתַּנּוּת, חֹק הַתְּמוּרָה, חֲלִיפוֹת Unbeständigkeit.
Перемѣнчивый ת׳ נָמוֹר, אֲשֶׁר חֲלִיפוֹת לוֹ, אֲשֶׁר
לֹא-יַעֲמֹד veränderlich.
Перемѣня́ть,-ни́ть פ״י הַחֲלֵף, הַחֲלֵף, הָמֵר, שַׁנֵּה än=
dern; abwechseln. -ся פ״ח 1) הִמּוֹר, שָׁנֹה, שְׁנֵה, הִשְׁתַּנֵּה
sich ändern. 2) נָתוֹן זֶה לָזֶה untereinander tauschen.
II. мѣста́ми בּוֹא אִישׁ עַל-מְקוֹם רֵעֵהוּ.
Перемѣривать, -мѣря́ть, -мѣрить פ״י מָדוֹד שֵׁנִית
—כּוֹל; מָדוֹד כָּל- übermessen. [maliges Messen.
Перемѣрка נ׳,-мѣръ ז׳ שֵׁנִית מַדֵּד מִשְׁנֶה, מַמַּד מִשְׁנֶה aber=
Перемѣси́ть см. Перемѣшивать.
Перемѣсти́ть см. Перемѣща́ть.
Перемѣсъ ז׳ -мѣска נ׳ שֵׁנִית לוּשׁ, —לִישָׁה das Um=
Перемѣсти́ть см. Перемѣща́ть. [kneten.
Пе́ремѣсь נ׳ לֹא-סְדָרִים, מְבוּכָה, עֵרֶב רַב Gemisch.
Перемѣтить פ״י הַתְוֵה שֵׁנִית, —סָמוֹן neu zeichnen.
Перемѣченный ת׳ נִסְמָן שֵׁנִית, — מָתְוֶה neu ge=
zeichnet.
Перемѣшивать, -мѣсить פ״י לוּשׁ שֵׁנִית umkneten.
-ся נפ׳ הִלּוֹשׁ שֵׁנִית umgeknetet werden.
Перемѣшивать, -мѣша́ть פ״י בָּלוֹל, סַכְסֵךְ; הָפוֹךְ
חָתֹה גֶּחָלִים הָרוֹס הַסְּדָרִים durchmischen. II. у́голья
-ся פ״ח הִתְבּוֹלֵל, הִתְעָרֵב durchgemischt werden.
Перемѣща́ть, -мѣсти́ть פ״י שַׁנֵּה מְקוֹם-, —הַחֲלֵף
umsetzen. -ся נפ׳ שַׁנֵּה מְקוֹמוֹ; אֶל-- עָתוֹק מִמְּקוֹמוֹ
seine Stelle ändern.
Перемѣщенiе ס׳ חֵלֶף-מָקוֹם; חֵלֶף כְּהֻנָּה Umsetzung.
Перемя́клый ת׳ נָמֵק, מְרֻכָּךְ weich geworden.
Перемя́кнуть פ״ע הִמֵּק מְאֹד, רַכֹּךְ weich werden.
Перемя́ть см. Перемина́ть. [umtragen.
Перена́шивать, -носи́ть פ״י נָשֹׂא אֶל-מָקוֹם אַחֵר
Перенесе́нiе ס׳ 1) שְׂאֵת מִ-- אֶל-- Uebertragung.
2) נְשֹׂא, עֹצֶר-רוּחַ das Erdulden.
Перенести́, -не́сть см. Переноси́ть. [aufreihen.
Перени́зывать, -ни́зать פ״י חָרוֹז שֵׁנִית andere

Перенимáть, -нять (עתיד перейму́) קַבֵּל מִ־ פ״י; הִתְקַבֵּל לָמוֹד מִ־ übernehmen; ablernen. **-ся** נפעל הָיֹה לְמוֹרָשָׁה abgelernt werden.

Переноси́ть (-ношу́, -но́сишь), -нести́, -не́сть (עתיד -несу́) פ״י 1) נָשֹׂא מִ־ אֶל־, —הַעֲבֵר hinüber=tragen. II. вѣсти הוֹצֵא דִבָּה, הָלוֹךְ רָכִיל. 2) נָשֹׂא, סָבוֹל, הָכֵל, כַּלְכֵּל erdulden. **-ся** 1) נפעל הִנָּשֵׂא מִ־ אֶל־ hinibergetragen werden. 2) פ״ח הַעְתֵּק מִשְׁכָּנוֹ אֶל־ umziehen.

Перено́сица נ׳ בֵּין גַּבּוֹת הָעֵינַיִם, שֹׁרֶשׁ הָאַף Nasen=[rücken.

Перено́ска נ׳ שְׂאֵת מִ־ אֶל־ Umziehung.

Перено́сный ת׳ (להוראה אחרת) נִמְלָץ, מָשָׁל über=tragen, figürlich.

Перено́съ ז׳ 1) см. Перено́ска. 2) דִּבָּה, רָכִיל Klat=[scherei.

Перено́сье ס׳ см. Перено́сица.

Переночёвывать, -чевáть פ״י לוּן בְּ־ übernachten.

Перено́щикъ ז׳ 1) סַבָּל, נוֹשֵׂא סֵבֶל, *כַּתָּף* Träger. 2) הוֹלֵךְ רָכִיל Klätscher. -щица נ׳.

Перенюхивать, -ню́хать פ״י הָרֵחַ בְּכָל־ alles be=riechen. **-ся** פ״ח 1) הָרֵחַ זֶה בָזֶה einander beriechen. 2) הִתְלַחֵשׁ (הִתְחָרֵשׁ) יַחַד עַל־ heimlich verabreden.

Перенять см. Перенимáть.

Переобувáть, -обу́ть פ״י שַׁנִּית הַנְעֵל, עֲשֹׂה נְעָלִים חֲדָשִׁים לְ־ neue Fußbekleidung geben.

Переодѣвáть, -одѣть פ״י שַׁנִּית הַלְבֵּשׁ; שַׁנֵּה בִגְדֵי־ umkleiden. **-ся** פ״ח חַלֵּף שִׂמְלוֹתָיו; הִתְחַפֵּשׂ, הִתְנַכֵּר, הִשְׁתַּנֵּה sich umkleiden.

Перепадáть, -пáсть פ״ע 1) לְעֵת מֵעֵת נָפוֹל, יָרוֹד bisweilen fallen. 2) לְ־ נָפוֹל בְּגוֹרָל לִרְגָעִים Gewinn bringen. **-ся** נפ׳. [hen.

Перепáивать, -паять פ״י שַׁנִּית (מתכת) דַּבֵּק umlöt=

Перепáивать, -пои́ть פ״י הַשְׁקֵה לָרוֹב übertränken. **-ся** פ״ח סָבֹא לָרוֹב übertränkt werden.

Перепáйка נ׳ שַׁנִּית (מתכת) דֶּבֶק Umlöthung.

Перепáкостить פ״י הַגְאֵל—, הַתְעֵב כָּל־ beschmutzen.

Перепáлзывать, -ползти́ פ״י עָלֹה עַל־יָדָיו וְעַל־ רַגְלָיו מֵעַל־ לְ־: זָחוֹל מִ־ אֶל־ hinüberkriechen.

Перепáливаться פ״ח יָרֹה זִקִּים אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ auf einander schießen.

Перепáлка נ׳ 1) זִקֵּי־אֵשׁ מֵאִישׁ עַל־רֵעֵהוּ gegensei=tiges Schießen. 2) רִיב, מָדוֹן Zank. [schützfeuer.

Перепáльный огóнь פַּחֵי־אֵשׁ מֵאִישׁ עַל־רֵעֵהוּ Ge=

Перепáривать, -пáрить פ״י 1) רַתֵּחַ אֶת־כָּל־ zusehr abkochen. 2) הָפֵחַ חֹם עַל־כָּל־ abbaden.

Перепáрхивать, -порхáть, -хну́ть פ״ע רַחֵף מִ־ אֶל־, —עוּף hinüberflattern.

Перепáсть см. Перепадáть.

Перепáхивать, -пахáть פ״י חָרוֹשׁ שֵׁנִית umackern. **-ся** נפ׳ הֵחָרֵשׁ שֵׁנִית umgeackert werden.

Перепáчкивать, -пáчкать פ״י טַנֵּף כָּל־, —הַגְאֵל beschmutzen. **-ся** נפ׳.

Перепáшка נ׳ חָרִישׁ מִשְׁנֶה Umackerung.

Перепаять см. Перепáивать.

Перепекáть, -пéчь פ״י אָפֹה לָרוֹב umbacken.

Перепелёнывать, -ленáть פ״י שֵׁנִית (יונק) הַתֵּל umwickeln.

Пéрепелъ ז׳, -пёлка נ׳ שְׂלָו Wachtel. -пели́ный, [-пёлочный ת׳.

Перепеля́тникъ ז׳ נֵץ Sperber.

Перепечáтаніе ס׳, -чáтка נ׳ הַדְפָּסָה חֲדָשָׁה, חֶרֶט מִשְׁנֶה das Umdrucken.

Перепечáтывать, -чáтать פ״י הַדְפֵּס שֵׁנִית, שׁוּב וְחָרוֹט umdrucken. **-ся** נפעל הֵחָקֵק שֵׁנִית umgedruckt werden. [פ״ח הִשְׁתַּכֵּר, שָׁכוֹר sich stark betrinken.

Перепивáть, -пи́ть פ״י סָבֹא לָרוֹב viel trinken. **-ся**

Перепи́ливать, -пили́ть פ״י גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר, —חָצֹה [zersägen.

Перепи́лка נ׳ גְּזֹר בַּמַּשּׂוֹר Zersägung.

Перепи́ска נ׳ 1) כְּתָב (העתקת־) פַּרְשֶׁגֶן, —פַּתְשֶׁגֶן das Umschreiben. 2) חֲלִיפוֹת אִגְּרוֹת בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ Briefwechsel.

Переписнóй ת׳ הַבָּא בְּסֵפֶר הַפְּקוּדִים verzeichnet.

Перепи́счикъ ז׳ מַעְתִּיק כְּתָב Abschreiber. -счица נ׳

Перепи́сываніе ס׳ הַעְתָּקַת כְּתָב das Umschreiben.

Перепи́сывать, -писáть פ״י 1) הַעְתֵּק, כָּתוֹב שֵׁנִית umschreiben. 2) הַעֲבֵר נַחֲלָה לְ־ בִּכְתָב schriftlich übermachen. **-ся** נפ׳ 1) הֵעָתֵק, הִכָּתֵב שֵׁנִית umschrie=ben werden. 2) פ״ח הָרֵץ אִגְּרוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, הִדָּבֵר אִישׁ לְרֵעֵהוּ בִּכְתָב correspondiren.

Пéрепись נ׳ סֵפֶר פְּקוּדֵי־הָעָם, כְּתָב הָרִשּׁוּם Verzeich=[niß.

Перепи́ть см. перепивáть.

Перепи́хивать, -пихáть, -хну́ть פ״י דָּחוֹף, הָדוֹף מִ־ אֶל־ hinüberstoßen.

Переплавля́ть, -плáвить פ״י 1) שֵׁנִית הַתֵּךְ um=schmelzen. 2) בַּמַּיִם (דֹּבְרוֹת) הַעֲבֵר zu Wasser fort=schaffen. **-ся** נפ׳.

Переплáта נ׳ שִׁלּוּם עוֹדֵף Ueberzahlung.

Переплáчивать, -плати́ть פ״י שַׁלֵּם עַל־יֶתֶר, הַעְדֵּף לְשַׁלֵּם überzahlen.

Переплетáть, -плести́ פ״י 1) שֵׁנִית עַבֵּת, —קָלוֹעַ umflechten. 2) (ספר) אָגוֹד, כָּרוֹךְ, גָּלוֹם binden. **-ся** 1) נפ׳. 2) פ״ח סָבוֹךְ, הִשְׂתָּרֵג sich verflechten.

Переплётная נ׳ בֵּית תַּכְרִיךְ סְפָרִים Buchbinderei.
Переплётный ת׳ אֲשֶׁר לְתַכְרִיךְ סֵפֶר zum Bücher-binden.
Переплётчикъ ז׳ כּוֹרֵךְ סְפָרִים Buchbinder. -тчица נ׳.
Переплётъ ז׳ 1) תַּכְרִיךְ סֵפֶר,—תִּיק, גְּלוֹם* Einband.
2) חַרַכֵּי חַלּוֹן Fensterrahmen.
Переплывáть, -плы́ть פ״י שָׂחֹה וְעָבוֹר, עָבוֹר בְּשׁוּטוֹ hinüberschwimmen. -плы́въ ז׳, -плывáніе, -плы́тіе ס׳ ש״ם.
Перепóй ז׳ שְׁתִי לְשָׁכְרָה, סֹבֶא לְשִׁכָּרוֹן übermäßiges [Trinken.
Перепои́ть см. Перепáивать.
Переполáскивать פ״י הָדֵחַ שֵׁנִית,—שַׁטֵּף umspülen. -ся נפ׳ שְׁטוֹף שֵׁנִית,—הוּדַח neu gespült werden.
Переполз— см. Перепáлз—.
Переполня́ть, -пóлнить פ״י מַלֵּא לִמְאֹד (מִפֶּה לָפֶה) überfüllen. -ся נפ׳ הִמָּלֵא überfüllt werden.
Переполоскáть см. Переполáскивать.
Переполóхъ ז׳ מְהוּמָה, פַּחַד פִּתְאֹם Tumult.
Переполоши́ть פ״י הָמוֹם, הַבְעֵת in Unruhe versetzen. [חַיִץ בָּשָׂר Häutchen.
Перепóна, -нка, -ночка נ׳ עוֹר מַבְדִּיל, חַיִץ בַּנְיָה,
Перепóртить פ״י הַשְׁחֵת כָּל־,—בַּלַּע verderben.
Перепорх— см. Перепáрх—.
Перепоя́сывать, -поя́сать פ״י אַזֵּר umgürten. -ся פ״ח הִתְאַזֵּר שֵׁנִית,—חָגוֹר (אָזוֹר) מָתְנָיו sich umgürten.
Перепрáва נ׳ מַעֲבָר בַּמַּיִם,—עֲבֹר Ueberfahrt.
Переправля́ть, -прáвить פ״י 1) תַּקֵּן umbessern.
2) (בנהר) הַעֲבֵר hinüberschaffen.
Перепрóбовать פ״י טָעוֹם מִכָּל־ durchprobiren.
Перепродавáть, -дáть פ״י מְכוֹר מִקְנָתוֹ wieder verkaufen. -ся נפ׳ הִמָּכֵר הַקָּנוּי wieder verkauft werden.
Перепродáжа נ׳ מִמְכַּר מִקְנָתוֹ Wiederverkauf.
Перепру́да נ׳ שֶׂכֶר מֵי־נַחַל Damm. [-жный ת׳.
Перепружáть, -пруди́ть פ״י עָשֹׂה שֶׂכֶר לְמֵי־נַחַל dämmen. [überspringen.
Перепры́гивать, -прыгну́ть פ״י דַּלֵּג מֵעַל־ לְ־ hin-
Перепрѣвáть, -прѣть פ״ע הִצָּלֵה עַד־אִם נִחַר zu stark gebraten sein. [umspannen.
Перепрягáть, -пря́чь פ״י שֵׁנִית (סוס) אָסוֹר,—רָתוֹם
Перепря́жка נ׳ שֵׁנִית (סוס) מַאֲסַר,—רְתֹם das Umspannen.
Перепу́гивать, -пугáть פ״י הַחֲרֵד, בַּהֵל, הַבְהֵל, בַּעֵת, הַבְעֵת. -ся פ״ח הִבָּהֵל, הִבָּעֵת erschrecken.
Перепу́гъ ז׳ פַּחַד פִּתְאֹם, בֶּהָלָה, בְּעָתָה, בִּעוּת unerwarteter Schreck.

Перепу́дривать, -пу́дрить פ״י שׂוּם בֹּשֶׂם עַל־ פִּיתּ גּוּף כָּל־ durchpudern. [durchgehen lassen.
Перепускáть, -пусти́ть פ״י נָתוֹן לַעֲבֹר; הַנֵּחַ לָצֵאת
Перепу́тывать, -пу́тать פ״י עַבֵּת, סַלֵּף; סַכְסֵךְ, בַּלּוֹל verwirren. -ся פ״ח הִתְעַוֵּת, הִשְׂתָּרֵג, סָבוֹךְ sich verwirren. [Haus am Wege.
Перепу́тье ס׳ רֹאשׁ דְּרָכִים, בֵּית נְתִיבוֹת, פֶּתַח־עֵינַיִם
Перепѣвáть, -пѣть פ״י זַמֵּר שֵׁנִית,—שִׁיר wieder singen. -ся 1) נפ׳ הוּשַׁר שֵׁנִית wieder gesungen werden. 2) פ״ח זַמֵּר חֲלִיפוֹת, עָנֹה שִׁיר זֶה לָזֶה abwechselnd singen. [מְלֶאכֶת מִשְׁנֶה] Umarbeitung.
Переработка נ׳, -рабóтаніе ס׳ שֵׁנִית ...עֲבוֹדַת,
Перерабóтывать, -рабóтать פ״י חַדֵּשׁ מְלֶאכֶת הַ־ umarbeiten. -ся נפ׳ הֵעָשֹׂה שֵׁנִית,—הִכּוֹן umgearbeitet werden.
Перерáнить פ״י פָּצוֹעַ אֶת־כָּל־,—מָחוֹץ verwunden.
Перервáть см. Перерывáть. [verrostet.
Перержавѣлый ת׳ נִשְׁחַת מֵחֶלְאָה, מְחֻלּוֹדָה*—
Перержавѣть פ״ע כֻּסֹּה חֶלְאָה, הַעֲלֵה חֲלוּדָה* verrosten.
Перерождáть, -роди́ть פ״י חַדֵּשׁ פְּנֵי־ neu beleben. -ся פ״ח 1) הַחֲלֵף כֹּחַ; הִתְחַדֵּשׁ neu geboren werden.
2) הִשְׁתַּנֵּה, שָׁנֹה sich ganz verändern.
Перерождéніе ס׳ הִתְחַדֵּשׁ; הִשְׁתַּנּוּת Wiedergeburt, Veränderung.
Перерóслый ת׳ צָמֵחַ מְאֹד,—גָּדֵל überwachsen.
Переростáть, -сти́ פ״י גָּדוֹל עַל־כָּל־,—עָלֹה,—שָׂנֹה überwachsen.
Перерубáть, -би́ть פ״י 1) בָּקוֹעַ לִשְׁנַיִם, חָצֹה בַּגַּרְזֶן zerhauen. 2) חָצוֹב אֶת־כָּל־,—הַכְרֵת niederhauen.
Переругáть פ״י נַדֵּף אֶת־כָּל־ ausschimpfen. -ся פ״ח נַדֵּף אִישׁ רֵעֵהוּ sich zanken.
Перерывáть, -ры́ть פ״י 1) חָפוֹר שֵׁנִית, שׁוּב וְכָרֹה umgraben. 2) חָפוֹר אֶת־כָּל־ durchwühlen.
Перерывáть, -рвáть פ״י 1) קָרוֹעַ לִשְׁנַיִם,—נַתֵּק zerreißen. 2) עָמוֹד מִ־,—חָדוֹל, עָצוֹר (בְּמִלִּים) unterbrechen. -ся נפ׳ 1) הִנָּתֵק zerrißen werden. 2) הִכָּלֵא, חָדוֹל, הֵעָצֵר מִ־ עָמוֹד, שָׁבוֹת unterbrochen werden.
Перерывъ ז׳ הִנָּתֵק, (חוט, חבל) נֶתֶק das Zerreißen.
На п. בְּהִתְחָרוּת אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ wetteifernd.
Переры́ть см. Перерывáть.
Перерѣзать см. Перерѣзывать.
Перерѣзъ ז׳ גִּזּוֹר; מְקוֹם הַגֶּזֶר Durchschnitt.
Перерѣзывать, -рѣзать פ״י 1) גָּזוֹר לִשְׁנַיִם,—כָּרוֹת zerschneiden. 2) כָּרוֹת אֶת־כָּל־,—הַכְרֵת ausschlach-

ten. II. кому́ доро́гу הִתְיַצֵּב ,חָסוֹם הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי־— לְשָׂטָן לְ־.

Перөряжа́ть, -ряди́ть פ״י הַלְבֵּשׁ בְּגִדֵי־פְאֵר um-kleiden. -ся פ״ח עָדֹה פְּאֵר sich ausputzen.

Пересади́ть см. Переса́живать.

Переса́дка נ׳ מַטָּע מִ־ אֶל־ ;שְׁנוֹת מוֹשָׁב Umsetzung.

Переса́дный ת׳ נָטוּעַ אֶל־ ,הָשְׁתוּל מִ־ אֶל־ umgesetzt.

Пересаже́ніе ס׳ см. Переса́дка.

Пересажённый ת׳ см. Переса́дный.

Переса́живать, -сади́ть פ״י 1) הוֹשֵׁב מִ־ אֶל־, שָׁתוֹל—,נָטוֹעַ מִ־ אֶל־ (2 הַחֲלֵף מוֹשָׁב— umsetzen. 2) umpflanzen.-ся1) נפ׳ הוּשַׁב מִ־ ;הָשְׁתֵל—,הִנָּטַע אֶל־ הַחֲלֵף מוֹשָׁבוֹ פ״ח (2 umgepflanzt,=gesetzt werden. אֶל־ עִם־ sich umsetzen. [beschmutzen.

Переса́ливать, -са́лить פ״י טַנֵּף בְּחֵלֶב כָּל־ mit Fett

Переса́ливать, -соли́ть פ״י 1) מָלוֹחַ עַד־מְאֹד, הַמְלַח— übersalzen. 2) מָלוֹחַ בְּמֶלַח אֶת־כָּל־ durch-salzen. [gesiedelter.

Переселе́нецъ (-нца) ז׳ בֶּן־גּוֹלָה ,גֵּר תּוֹשָׁב Ueber=

Переселе́ніе ס׳ גּוֹלָה ,גָלוּת ;גֵּרוּת Auswanderung. II. душъ גִּלְגּוּל נְשָׁמוֹת*. [delte.

Переселе́нка נ׳ בַּת־גּוֹלָה ;בַּת נֵכָר־הָאָרֶץ Uebersie=

Переселя́ть, -ли́ть פ״י הַגְלֵה—,הַעֲבֵר לְמוֹשָׁב אַחֵר; הַחֲלֵף נָתוֹשׁ אִישׁ מֵעַל־אַדְמָתוֹ übersiedeln. -ся פ״ח הַעֲבֵר מוֹשָׁבוֹ אֶל־ ,מְגוּרָיו sich übersiedeln.

Переси́живать, -сидѣ́ть פ״י 1) יָשׁוֹב עַד־בֹּשׁ lan=ge sitzen. 2) הַקְהֵה רַגְלוֹ בַּשֶּׁבֶת sich den Fuß absitzen.

Переси́ливать, -си́лить פ״י שָׁגוֹב מִ־ ,גָּבוֹר עַל־, אָמוֹץ— überwinden. [hobeln.

Переска́бливать, -скобли́ть פ״י הַקְצֵה שֵׁנִית um=

Переска́зчикъ ז׳ מוֹצִיא דִבָּה ,הוֹלֵךְ רָכִיל Wiederer=zähler, Klatscher. -чица נ׳.

Переска́зы ז״ר רָכִיל ,דִבָּה Klätschereien.

Переска́зывать, -сказа́ть פ״י הַגֵּד אֶת־דִּבְרֵי, תַּנֵּה— (שופטים ה, יא; יא, מ) wieder erzählen.

Переска́кивать, -скака́ть פ״י דַּלֵּג וְעָבוֹר אֶת־, קַפֵּץ מֵעַל־ לְ־ hinüberspringen.

Переска́щикъ см. Переска́зчикъ.

Переско́къ ז׳ דְּהָרָה מִ־ אֶל־ Sprung über...

Перескочи́ть см. Переска́кивать.

Пересла́ть см. Пересыла́ть.

Пересла́щивать, -сласти́ть פ״י הַמְתֵּק עַל־יָתֵר, עַד־מְאֹד— zu süß machen. [hören.

Переслу́шивать, -слу́шать פ״י שְׁמוֹעַ אֶת־כָּל־ aus=

Переслѣ́дывать, -довать פ״י בַּקֵּר שֵׁנִית ,חָקוֹר— דָּרוֹשׁ— neu untersuchen.

Пересма́ливать, -смоли́ть פ״י שׁוּב וְכָפוֹר ,כָּפוֹר חָמוֹר בְּזֶפֶת— ,בַּכֹּפֶר שֵׁנִית neu überpichen.

Пересма́тривать, -смотрѣ́ть פ״י 1) בַּקֵּר שֵׁנִית, רָאֹה— ,חָקוֹר— nochmals durchsehen. 2) שׂוּם עַיִן עַל־ פָּקוֹד אֶת־כָּל־ ,כָּל־ genau durchsehen. -ся נפעל.

Пересмо́трщикъ ז׳ מְבַקֵּר ,מְפַקֵּד Revident.

Пересмо́тръ ז׳ דְּרֹשׁ ,מִבְחָן ,בַּקָּרָה ,בִּקֹּרֶת Revisi

Пересмѣ́ивать,-смѣя́ть,-смѣха́ть פ״י שְׂחוֹק עַל־, הַלְעֵג לְ־ ,הִתְקַלֵּס בְּ־— הַלְעֵב— belachen. -ся פ״ח לָעוֹג יַחַד עַל־ einander zulächeln. [zulächeln.

Пересмѣхну́ться פ״ח הִתְעַלֵּס בִּצְחוֹק יַחַד einander

Пересмѣши́ть פ״י עֲשֵׂה צְחוֹק לְכָל־ ,מַלֵּא שְׂחוֹק פִּי כָּל־ zum Lachen bringen. [Bespottung.

Пересмѣ́шка נ׳ לַעַג ,שְׂחוֹק ,קַלָּסָה ,מַהֲתַלָּה ,לָצוֹן

Пересмѣ́шливый ת׳ מָלֵא לַעַג ,(הִתְלִים) spöttisch.

Пересмѣ́шникъ ז׳ מִתְלוֹצֵץ ,מְהַתֵּל בְּ־ Spötter.

Пересмѣя́ніе ס׳ см. Пересмѣ́шка. [-ница נ׳.

Пересмѣя́ть см. Пересмѣ́ивать.

Пересмя́глый ת׳ (מִקֹּר) צָנוּם ,צוֹמֵק— ,מִתְבַּקֵּעַ מִקָּרָה zerplatzt. [מִקָּרָה zerplatzen.

Пересмя́гнуть פ״ע הִתְבַּקֵּעַ ,צָמוֹק (הַשְּׂפָתַיִם) מִקֹּר

Песна́стка נ׳ מַעֲרֶכֶת מִפְרְשֵׂי אֳנִיָּה שֵׁנִית Umtake=lung (eines Schiffes). [שֵׁנִית umtakeln (ein Schiff).

Песна́щивать, -сна́стить פ״י עָרוֹךְ מִפְרְשֵׂי אֳנִיָּה

Пересоли́ть см. Переса́ливать. [Uebersalzung.

Пересо́лъ ז׳,-соле́ніе ס׳ מְלוֹחַ לְמַכְבִּיר ,מֶלַח עֹדֶף בְּ־*

Пересо́хлый ת׳ צָנוּם מְאֹד ,חָרֵב—,יָבֵשׁ vertrocknet.

Пересо́хнуть см. Пересыха́ть.

Переспа́ть פ״ע יָשׁוֹן כָּל־הַ־. [überstreiten.

Переспо́ривать, -спо́рить פ״י הַכְרֵעַ בְּרִיבוֹ אֶת־

Переспра́шиваніе ס׳ שֵׁנִית...שְׁאֹל אֶת־פִּי ;—חֲקֹר, בִּקֹּרֶת מִשְׁנֶה abermaliges Befragen.

Переспра́шивать, -спроси́ть פ״י ...שָׁאוֹל אֶת־פִּי שֵׁנִית wieder befragen.

Переспро́съ ז׳ см. Переспра́шиваніе.

Переспѣва́ть, -спѣть פ״ע (פרי) לְמוֹתָר ,בָּשׁוֹל ,עָבוֹר עֵת הַגָּמְלוֹ überreif werden.

Переспѣлость נ׳ הַגָּמֶל (פרי) לְמוֹתָר Ueberreifung.

Переспѣ́лый ת׳ (פרי) אֲשֶׁר עָבְרוּ יְמֵי־בִכּוּרָיו überreif.

Пересро́чивать, -сро́чить פ״י הַאֲרֵךְ הַמּוֹעֵד, אַחֵר— ;הַעֲבֵר— den Termin verlängern.

Пересро́чка נ׳ עֲבֹר הַמּוֹעֵד ;—הַעֲבִיר Verlängerung des Termins.

Пересро́чный ת׳ אֲשֶׁר אַחֲרֵי הַמּוֹעֵד verspätet.

Перессо́ривать, -ссо́рить פ״י — חַרְחֵר רִיב בֵּין, שַׁלַּח מְדָנִים— aneinander hetzen. -ся פ״ח sich verzanken.

Перестава́ть, -ста́ть פ״ע מִ־ (עֲמוֹד) שָׁבוֹת,—חָדוֹל, כָּלוֹא, —הִכָּלֵא aufhören.

Переста́вить см. Переста́вливать.

Переста́вка נ׳,-ставле́ніе ס׳ שַׁנּוֹת עֶמְדַּת־ Umstellung.

Переста́вливать, -ставля́ть, -ста́вить פ״י שַׁנֵּה עֶמְדַּת־; —הַחֲלֵף מָקוֹם umstellen. -ся נפעל הָעֳמֵד לְמָקוֹם אַחֵר; הֻצַּג בְּמִשְׁטָר חָדָשׁ umgestellt werden.

Переста́ивать, -стоя́ть פ״ע עֲמוֹד יוֹתֵר מִ־; (המועד) יֶתֶר עַל־; הִשָּׁחֵת מֵרוֹב עָמְדוֹ zulange stehen.

Перестана́вливать, -станови́ть см. Переста́вливать.

Перестано́вка см. Переста́вка.

Перестарѣ́лый ת׳ (עץ) אֲשֶׁר הִזְקִין בָּאָרֶץ, יָשָׁן נוֹשָׁן שָׁרְשׁוֹ zu alt geworden.

Перестарѣ́ть פ״ע הִנָּשֵׁן לִמְאֹד, —זָקוֹן zu alt werden.

Перестёгивать,-стега́ть פ״י תַּפֵּר שֵׁנִית umsteppen.

Перестига́ть, -сти́гнуть פ״י(הָרָץ) הַשֵּׂג וְעָבוֹר אֶת־ überholen.

Перестила́ть, -стла́ть פ״י 1) עָשֹׂה, רַצֵּף שֵׁנִית מַרְצֶפֶת— umdielen. 2) רַפֵּד יְצוּעַ, —רָבוֹד ummachen das Bett. -ся נפ׳ רֻצּוֹף שֵׁנִית; —רֻפּוֹד.

Перести́лка נ׳ 1) מַרְצֶפֶת חֲדָשָׁה, —רְפִידָה Umdielung. 2) מַרְבַד יְצוּעַ das Ummachen des Bettes.

Перести́рка נ׳ עֲבוֹדַת הַמְכַבֵּס das Umwaschen.

Перести́рывать, -стира́ть פ״י כַּבֵּס (בגד) umwaschen. -ся נפ׳ הִכַּבֵּס neu gewaschen werden.

Перести́чь см. Перестига́ть.

Перестла́ть см. Перестила́ть.

Пересто́й ז׳ (עַד־הִשָּׁחֵת, עַד־לָחֳלִי) עֲמֹד עַד־בּשׁ langes Stehen.

Перестоя́лый ת׳ נִשְׁחָת מֵרוֹב עָמְדוֹ zu lange gestanden.

Перестоя́ть см. Переста́ивать.

Перестра́гивать, -строга́ть פ״י הַחֲלֵק שֵׁנִית בַּמַּקְצוּעָה umhobeln. -ся נפ׳ הֻקְצַע שֵׁנִית umgehobelt werden.

Перестра́ивать, -стро́ить פ״י 1) חַדֵּשׁ, בְּנֵה שֵׁנִית מִבְנֵה הַ־ umbauen. 2) עֲרוֹךְ כְּלֵי־שִׁיר שֵׁנִית umstimmen. -ся נפעל הִבָּנֵה שֵׁנִית; —הֵעָרֵךְ umgebaut; umgestimmt werden.

Перестрахо́вывать, -страхова́ть פ״י הָעֵז קִנְיָנָיו שֵׁנִית, —הַבְטֵחַ רְכוּשׁוֹ מִנֶּזֶק neu versichern. -ся נפ׳.

Перестра́чивать, -строчи́ть פ״י תַּפֵּר שֵׁנִית nochmals absteppen.

Перестраща́ть פ״י הַטֵּל פַּחְדּוֹ עַל־כָּל־ in Furcht setzen.

Перестрига́ть, -стри́чь פ״י גָּזוֹז שֵׁנִית neu scheeren. -ся נפ׳ הִגּוֹז שֵׁנִית neu geschoren werden.

Перестро́й ז׳ מַעֲרֶכֶת חֲדָשָׁה לִכְלֵי־שִׁיר Umstimmung.

Перестро́йка נ׳ מִבְנֶה חָדָשׁ, בִּנְיַן מִשְׁנֶה Umbau.

Перестро́ить см. Перестра́ивать.

Перестрѣ́ливать -стрѣля́ть פ״י 1) הַשְׁמֵד בְּזִקֵּי־אֵשׁ אֶת־כָּל־ erschießen. 2) כַּלֵּה זִקָּיו verschießen. -ся פ״ח יָרֹה זִקִּים אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ aufeinander schießen.

Перестрѣ́лка נ׳ מִלְחֶמֶת־זִקִּים gegenseitiges Schießen.

Перестрѣ́лъ ז׳ מֶרְחַק יוֹרֵי־זִקִּים אוֹ מְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת Schußweite.

Переступа́ть, -пи́ть פ״ע 1) עֲבוֹר בְּרַגְלָיו, דָּרוֹךְ עַל־ אֶת־ hinübertreten. II. зако́нъ עֲבוֹר חֹק. 2) צָעוֹד, הָרֵם רַגְלָיו schrittweise gehen.

Пересту́пный ת׳ פָּסוֹחַ überschreitbar. -ные стихи́ שִׁיר חֲרוּזִים פְּסוּחִים (בלתי תכופים).

Пересуда́чивать -да́чить פ״י (הס׳) הַרְשַׁע, מַלֵּא פִּיו תוֹכָחוֹת עַל־ bekritteln.

Пересуди́ть см. Пересужда́ть.

Пересу́дчикъ ז׳ אִישׁ תּוֹכָחוֹת Bekritteler, Tadler.

Пересу́дъ ז׳ בִּקֹּרֶת דִּין שֵׁנִית nochmaliges Durchsehen eines Prozesses.

Пересу́ды ז״ר דִּבָּה, שׁוֹט לָשׁוֹן Klatschereien.

Пересужда́ть, -су́живать, -сужа́ть, -суди́ть פ״י 1) חָקוֹר דִּין שֵׁנִית, —שָׁפוֹט nochmals durchsehen einen Prozeß. 2) דַּבֵּר בְּ־, מַלֵּא פִּיו תוֹכָחוֹת bekritteln.

Пересу́чивать, -сучи́ть פ״י הַשְׁזֵר שֵׁנִית umzwirnen.

Пересу́чка נ׳, -суче́ніе ס׳ הַשְׁזִיר מִשְׁנֶה das Umzwirnen.

Пересу́шивать, -суши́ть פ״י יַבֵּשׁ שֵׁנִית neu trocknen. -суше́ніе ס׳, -су́шка נ׳ ש״פ.

Пересчи́тывать, -счита́ть, Перече́сть פ״י סָפוֹר שֵׁנִית; מָנֹה לְאַחַד אֶחָד überzählen. -ся נפ׳ הִסָּפֵר, הִמָּנֵה überzählt werden.

Пересыла́ніе ס׳, -сы́лка נ׳ מִשְׁלוֹחַ Uebersendung.

Пересыла́тель ז׳ שׁוֹלֵחַ Uebersender. -льница נ׳.

Пересыла́ть, -сла́ть פ״י שָׁלוֹחַ מִ־ אֶל־ übersenden. -ся 1) נפ׳ הִשָּׁלַח מִ־ אֶל־ übersendet werden. 2) פ״ח שָׁלוֹחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander schicken.

Пересы́лочный, -сы́льный ת׳ שָׁלוֹחַ מִ־ אֶל־, —נִשְׁלָח übersandt.

Пересыпа́ть, -сы́пать פ״י 1) שָׁפוֹךְ מִ־ אֶל־, —זָרֹה überschütten. 2) הַעְדֵּף לִזְרוֹת, שָׁפוֹךְ עַל־יֶתֶר zuviel schütten. -ся נפ׳.

Пересыпа́ніе ס׳, -сы́пка נ׳ 1) שֶׁפֶךְ מִ־ אֶל־, —זָרוֹת Ueberschüttung.

Пересыхáть, -сóхнуть פ"ע יָבוֹשׁ לִמְאֹד, —חָרוֹב;
יָבוֹשׁ כֻּלּוֹ, —חָרוֹב vertrocknen.
Пересыщáть, -сы́тить см. Пресыщáть.
Пересыщéніе см. Пресыщéніе.
Пересѣвáніе ס' שֵׁנִית (בכברה) הֲנָפָה das Umsieben.
Пересѣвáть, -сѣять פ"י שֵׁנִית (בכברה) הָנֵף,
—הָבֵר nochmals durchsieben.
Пересѣдáть, -сѣсть פ"ע הַחֲלֵף מָקוֹם, שַׁנֵּה מְקוֹמוֹ
שַׁבְתּוֹ אֶל־ den Platz wechseln. [Ritz.
Пересѣдина נ' פֶּרֶץ—, מַחַץ—, פְּחֶתֶת—, נֶתֶק בָּעוֹר
Пересѣдлывать, -сѣдлáть פ"י שֵׁנִית (סוס) חָבוֹשׁ
umsatteln. -ся נפ'.
Пересѣкáть, -сѣчь פ"י 1) קַצֵּץ לִשְׁנַיִם, —כָּרוֹת,
חַלֵּק קָו, —גָּזוֹר, גַּדֵּעַ— durchschneiden. П. лúнію
סָגוֹר הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי־ (עַל־) П. комý дорóгу —פַּלֵּג.
יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים 2) הָיֹה לְמִפְגָּע לְ־, הִתְיַצֵּב לְשָׂטָן לְ־
אֶת־כָּל־ durchpeitschen. -ся נפ'.
Пересѣсть см. Пересѣдáть.
Пересѣчéніе ס', -сѣчка נ' כְּרֹת, קַצֵּץ das Durch-
schneiden. Тóчка пересѣчéнія מְקוֹם, פֶּרֶק קַוִּים
עֵבֶר קַו אֶת־קַו Durchschnitt.
Пересѣять см. Пересѣвáть.
Перетáлкивать, -толкáть פ"י דָּחֹה מִ־ אֶל־,
הָדוֹף—, הָדוֹף hinüberstoßen. -ся פ"ח אִישׁ רֵעֵהוּ
הִתְרוֹצֵץ einander stoßen.
Перетáпливать, -топúть פ"י 1) הַשֵּׂק (תנור) שֵׁנִית
überheizen. 2) הַתֵּךְ שֵׁנִית umschmelzen. -ся נפ'.
Перетáптывать, -топтáть פ"י בּוֹסֵס אֶת־כָּל־,
—רָמוֹס durchtreten.
Перетáскивать, -таскáть, -тащúть פ"י 1) סָחוֹב
מָשׁוֹךְ מִ־ אֶל־, וְהַעֲבֵר hinüberschleppen. 2) גָּנוֹב לְאַחַד
אֶחָד wegstehlen. -ся 1) נפ'. 2) פ"ח הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ
אֶל־ (בִּכְבֵדוּת), —הִדַּדֵּה sich hinüberschleppen.
Перетасóвывать, -совáть פ"י סַכְסֵךְ, נַעֵר durchmi-
Перетащúть см. Перетáскивать. [schen; umsetzen.
Перетекáть, -тéчь פ"ע שָׁטוֹף וְעָבוֹר עַל־שְׂפָתוֹ über-
Перетерéть см. Перетирáть. [fließen.
Перетéрпливаніе ס' עֹצֶר, הָכִיל, כַּלְכֵּל, שְׂאֵת, נְשֹׂא
רוּחַ das Erdulden.
Перетéрпливать, -терпѣть פ"י (עמל) נָשֹׂא, סָבוֹל
הָכִיל, כַּלְכֵּל (מכאוב, יגון) erdulden.
Перетирáть, -терéть פ"י מָחֹה וְנַקֵּה שֵׁנִית, —מָרוֹק;
מָרֵק אֶת־כָּל־ nochmals auswischen; ausreiben. -ся
נפ' הִמָּחֵה וְהִנָּקֵה שֵׁנִית, —מָרוֹק wieder gewischt, ge-
Перетка́ть см. Перетыкáть. [rieben werden.

Перетк нýть, см. Перетыкивать.
Перетлѣвáть, -тлѣть פ"ע 1) עָשׁוֹשׁ, בָּלֹה, רָקוֹב ver-
faulen. 2)(לְפִיחַ) הָיֹה לַעֲפַר־שְׂרֵפָה zur Asche werden.
Перетлѣлый ת' 1) עָשֵׁשׁ, עָבֵשׁ, בָּלֶה verfault.
2) אֻכַּל מֵאֵשׁ zu Asche verbrannt.
Перетолкáть, -кнýть см. Перетáлкивать.
Перетóлки ז"ר см. Перетолковáніе.
Перетолковáніе ס' פִּתְרוֹן נִפְתָּל (נָלוֹז), פֵּשֶׁר מְעֻקָּל,
סֶלֶף דִּבְרֵי־ falsche Erklärung.
Перетолковáть см. Перетолкóвывать.
Перетолкóвщикъ ז' מְעַקֵּשׁ דִּבְרֵי־, — הוֹפֵךְ,
—מְסַלֵּף Sinnverdreher. -щица נ'.
Перетолкóвывать, -ковáть פ"י עַקֵּשׁ פֵּשֶׁר דָּבָר,
falsch erklären. цѣлый день перетолкóвываютъ
онú словá мои (תהלים נו, ו) כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ.
Перетолóчь פ"י כָּתוֹת שֵׁנִית, —כָּתוֹשׁ nochmals sto-
Перетопúть см. Перетáпливать. [ßen.
Перетóпка נ' 1) הַשִּׂיק תַּנּוּר, —הַסָּקַת* abermaliges
Heizen. 2) הַנְתִּיךְ, הִתּוּךְ Umschmelzung.
Перетóпки ז"ר הֶלְאָה, סִיגֵי הַנִּתָּךְ Bodensatz beim
Перетоптáть см. Перетáптывать. [Schmelzen.
Переторгóвщикъ ז' קוֹנֶה לְמִמְכָּר Ueberbieter.
-щица נ'.
Переторгóвывать, -говáть פ"י 1) הַרְבֵּה מְחִיר מִ־
den Preis steigern. 2) רָכוֹל, קָנֹה וּמָכוֹר aufkaufen.
Перетóржка נ' סְחַר־מִשְׁנֶה, מְלֶאכֶת הִתְחָרוּת סוֹחֲרִים
abermalige Versteigerung. [wühlen.
Перетормошúть פ"י אֶת־כָּל־ נַעֵר (טַלְטֵל) durch-
Перетравúть פ"י הַשְׁמֵד בְּרַעַל כָּל־ vergiften.
Перетревóживать, -вóжить פ"י (הַטְרֵחַ) הַחֲרֵד
אֶת־כָּל־ alle beunruhigen. [zerzausen.
Перетрёпывать, -трепáть פ"י חָבוֹט פִּשְׁתִּים שֵׁנִית
Перетрéскиваться, -трéскаться פ"ח נָפוֹץ,
הִתְבַּקֵּעַ zerplatzen. [werden.
Перетрýситься פ"ח הֵחַת, הִבָּהֵל וְהֵחָפֵז ängstlich
Перетрýска נ' 1) פְּעֻלַּת מְנַעֵר, נַעֵר das Umrüh-
ren. 2) בֶּהָלָה, בַּלָּהָה Schreck.
Перетрýшивать, -трýсить פ"י נוֹפֵף, נַעֵר umrühren.
-ся נפעל הִנּוֹף, הִנּוֹעַ, הִנָּעֵר gerüttelt werden.
Перетрáска נ' 1) נַעֵר, טַלְטֵלָה, הֲנָפָה das Durch-
rütteln. 2) שֵׁבֶט מוּסָר לְכָל־ Bestrafung.
Перетрáсывать, -трясáть, -трястú פ"י הָנֵף וְנַעֵר
umschütteln. -ся נפ' הוּנֵף וְהִנָּעֵר umgeschüttelt werden.
Перетрáхивать, -хнýть פ"י 1) טַלְטֵל וְנַעֵר um-
schütteln. 2) гóлубей (יוֹנִים) הַפְרֵחַ, הַדֵּה, הַדַּח auf-

ireiben (Tauben).
Перетыкáть,-ткáть פ״ שַׁבֵּץ, רָקוֹם durchwirken.
Перетыкивать, -тыкать, -ткнýть פ״ 1) הָמֵשׁ
סָכוֹר (2 .מָעוֹךְ שֵׁנִית ;מ־ וְתָקוֹעַ בְּ־ anders einstecken
אֶת־כָּל־, —אָטוֹם verstopfen. 3) דָּקוֹר אֶת־כָּל־ durch=
löchern. [pressen.
Перéть (пру, прёшь) פ״ לָחוֹץ, דָּחוֹק, טָרוֹד drängen,
Перетягáть פ״ זָכֹה בְּהִשָּׁפְטוֹ, גָּבוֹר עַל־־אִישׁ רִיבוֹ
den Prozeß gewinnen.
Перетя́гивать, -тянýть פ״ 1) כָּבוֹד בְּמִשְׁקָל מ־־
—הַכָּבֵד überwiegen. 2) מָשׁוֹךְ מ־ אֶל־, —סָחוֹב hin=
überziehen. 3) מָתוֹחַ עַל־; חַזֵּק (מֵיתָר) überspannen.
-ся 1) נפ׳. 2) פ״ח אַמֵּץ אֵזוֹר מָתְנָיו מְאֹד sich stark
zusammenschnüren.
Перетя́жка נ׳ 1) מַאֲמַץ אֵזוֹר Zusammenschnürung.
2) כַּף חֲדָשָׁה לַנַּעַל neue Sohle.
Перетянýть см. Перетя́гивать.
Переýгливать, -ýглить פ״ בָּעוֹר לְגֶחָלִים, הָפוֹךְ
לְגַחֶלֶת verkohlen.
Переýлокъ (-лка), -ýлочекъ ז׳ חוּץ, צֶלַע הָרְחוֹב,
מְבוֹא־עִיר, מָבוֹי* Nebengasse. Глухóй п. מְבוֹא עִיר
אָטוּם, מָבוֹי לֹא־מְפֻלָּשׁ* Sackgasse. [überklügeln.
Переýмничать פ״ הַעֲמֵק עֵצָה מ־־, הִתְחַכֵּם עַל־־
Переутю́живать,-утю́жить פ״ הַחֲלֵק שֵׁנִית בִּנְטִיל
בַּרְזֶל überplätten. -ся נפ׳ הֻחֲלַק שֵׁנִית umgeplättet
werden.
Переýчивать, -учáть, -учи́ть פ״ 1) (что) לָמוֹד
שֵׁנִית überlernen. 2) (кого) לַמֵּד אֶת־כָּל־, —אַלֵּף
nochmals belehren. -ся נפ׳ לָמוֹד שֵׁנִית nochmals ge=
Перехáживать см. Переходи́ть. [lernt werden.
Перехвáливать, -хваля́ть פ״ הַלֵּל לְמוֹתָר zu sehr
Перехватáніе ס׳ חֲטֹף, לָכֵד das Aufgreifen. [loben.
Перехвáтъ ז׳ 1) см. Перехватáніе. 2) חַמּוּקֵי
הַמָּתְנַיִם Taille, zusammengeschnürte Stelle. На п.
בְּהִתְחָרוּת, —מִתְחָרִים אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ um die Wette.
Перехвáты ז״ר חַלְחָלָה בְּמָתְנַיִם, חֶבְלֵי־־יוֹלֵדָה Ge=
burtswehen.
Перехвáтывать,-хватáть,-хвати́ть (עתיד-хвачý)
פ״ 1) חָטוֹף — לָכוֹד —, אָחוֹז הָעוֹבֵר auffangen.
2) אָזוֹר, חָגוֹר, חַשֵּׁק, הַקֵּף umschnüren. 3) אָכוֹל מָה
בְּחִפָּזוֹן, —סָעוֹד לִבּוֹ etwas zubeißen. -ся נפ׳.
Перехворáть פ״ע הָחֳלֵה, —חָלוֹה יַחְדָּו krank sein.
Перехитря́ть,-ри́ть פ״ מ־־ הַעֲרֵם, עָלֹה בְּעָרְמָתוֹ
עַל־; הִתְחַכֵּם הַרְבֵּה überlisten, zusehr künsteln.
Переходи́ть, Перейти́ 1) פ״ אֶת־כָּל־־ עָבוֹר, הָלוֹךְ
בְּכָל־, —שׁוֹטֵט hinübergehen. 2) פ״ע אֶל־־ מ־ הָלוֹךְ,
חָלוֹף; —סֹב — übergehen. Чтобы не переходи́лъ
удѣлъ изъ колѣна въ колѣно לֹא־תִסֹּב נַחֲלָה מִמַּטֶּה
לְמַטֶּה. 3) הָיֹה לְ־, —הָפוֹךְ sich verwandeln. Ссóра
перешлá въ дрáку הַמָּדוֹן הָיָה לְמִלְחֶמֶת אֶגְרוֹף.
Перехóдный ת׳ עֵבֶר—, עֲבָרָה—Uebergangs=.
Перехóдчивый ת׳ עוֹבֵר, חוֹלֵף, אֲשֶׁר לֹא־יָקוּם ver=
änderlich.
Перехóдъ ז׳ עֲבֹר, מַסָּע מ־־ אֶל־, מַעֲבָר Uebergang.
Переходя́щій глагóлъ (בדקדוק) פֹּעַל עוֹבֵר tran=
sitives Zeitwort.
Перехождéніе ס׳ עֲבֹר, מַעֲבָר Uebergang. [kratzen.
Перецарáпывать,-пать פ״ שָׂרוֹט אֶת־־כָּל־ zer=
Пéрецъ (-рца) ז׳ פִּלְפְּלִין, גַּרְגַּר־מְרֹרִים* Pfeffer.
Перецѣживать,-цѣди́ть פ״ (משקה) צָרוֹף—, הָבֵר,
—סַנֵּן* nochmals durchseihen. -ся נפ׳ הֻבַר durchgeseiht
werden.
Перецѣнивать, -цѣни́ть פ״ 1) הַעֲרֵךְ הַמְּחִיר שֵׁנִית
nochmals abschätzen. 2) הַעֲרֵךְ דָּבָר יֶתֶר עַל־־מְחִירוֹ
überschätzen. 3) בַּקֵּר מַעַלְלֵי־כָל־ bekritteln. -ся נפ׳.
Перецѣнка נ׳ עֲרֹךְ הַמְּחִיר שֵׁנִית, מַעֲרָךְ מִשְׁנֶה
Taxirung. [umprägen.
Перечекáнивать, -кáнить פ״ יָצוֹק שֵׁנִית, —הַתֵּךְ
Перечекáнка נ׳ יְצֻקַת מִשְׁנֶה—, מוּצֶקֶת Umprägung.
Пéречень (-чня) ז׳ חָזוּת הַכֹּל, פְּקוּדֵי־־כֹל, פַּרְשֶׁגֶן,
פָּרָשָׁה, פַּתְשֶׁגֶן Abriß, Auszug. П. испóріи פָּרָשַׁת
דִּבְרֵי־הַיָּמִים, —פַּרְשֶׁגֶן.
Перечёркивать,-черкáть,-кнýть פ״ שָׂרוֹט קַו עַל־,
מָחֹה durchstreichen. -ся נפ׳ הִמָּחֵה durchgestrichen w.
Перечéрнивать, -черни́ть פ״ 1) הַשְׁחֵר שֵׁנִית,
הַעֲבֵר שְׁחוֹר (דְּיוֹ) עַל־ umschwärzen. 2) מָחֹה aus=
streichen. -ся נפעל הֻשְׁחַר שֵׁנִית nochmals geschwärzt
werden. [בַּשָּׂרֵד כָּל־] von neuem zeichnen.
Перечéрчивать, -черти́ть פ״ חַקֵּה שֵׁנִית, תָּאֵר
Перечéсть (עתיד -чтý) см. Перечи́тывать.
Перечёсывать, -чесáть פ״ שָׂרוֹק שֵׁנִית; שָׂרוֹק כָּל־
umkämmen. -ся פ״ח הִשָּׂרֵק שֵׁנִית umgekämmt werden.
Перечётъ ז׳ 1) מִסְפָּר, סָפֹר, סְפִרוֹת das Aufzählen.
Знáю ихъ всѣхъ на п. יָדַעְתִּי אֶת־כֻּלָּם לִשְׁמוֹתָם.
2) עֹדֶף עַל־הַמִּסְפָּר Ueberzahl.
Перечи́нивать,-чини́ть פ״ 1) תִּקּוֹן שֵׁנִית; תַּקֵּן כָּל־
ausbessern. 2) (עט, שרד) שֵׁנִית הַקְצֵה ראשׁ, —הָחֵד
beschneiden (Schreibfedern). -ся נפ׳.
Перечи́нка נ׳ תִּקּוּן* Umbesserung. [das Ueberzählen.
Перечислéніе ס׳ סָפֹר, סְפֹר, סְפִרוֹת, מְנוֹת, מִפְקָד

Перечислять, -числить פ״י 1) מנה—, ספור כל־ überzählen. 2) העבר מפקודי... לפקודי־ hinüberrechnen. -ся נפ׳ עבור ממפקד למפקד sich anderswohin zuzählen.

Перечистить см. Перечищать.

Перечистка נ׳ נקיון שני (חדש) abermalige Reinigung.

Перечитывать, -читать פ״י קרא כל־; קרא שנית (הספר) nochmals lesen. -ся נפעל הקרא (ספר) שנית nochmals gelesen werden.

Перечить פ״ע (кому) שטון את־, היה למפגע ל־, המרה, מרה, הנא— trotzen, widersprechen.

Перечищать, -чистить פ״י 1) נקה כל־ ausreinigen. 2) נקה שנית, טהר— nochmals reinigen. -ся נפעל נקה שנית, הטהר— nochmals gereinigt werden.

Перечневой ת׳ (ספר) עורך פרשת ה־ kurz darstellend.

Перечница נ׳ כף לאבק־פלפלין Pfefferdose.

Перечный ת׳ פלפלין, אשר לגרגרי־מרורים— Pfeffer=.

Перешагивать, -шагать פ״י פשע—, צעוד ועבור hinüberschreiten.

[בכל־ durchsuchen.

Перешаривать, -шарить פ״י חפש, משש את־כל־

Перешеекъ (-шейка) ז׳ לשון יבשת (בין ימים) Landenge.

Перешёптываться, -шептаться, -шепнуться פ״ח התלחש איש לרעהו, דבר בלט— einander zuflüstern.

Перешибать, -бить פ״י 1) שבר לשנים; נפץ zerbrechen. 2) עלה (התגבר) על־, הכרע übertreffen.

Перешибъ ז׳ בקיע, נפץ, שבר Bruch.

Перешивать, -шить פ״י חדש תפר ה־, שוב ותפור umnähen. -ся נפ׳ התפר שנית umgenäht werden.

Перешивной ת׳ תפור שנית umgenäht.

Перещеголять פ״י התיפה יתר, התהדר על־כל־ מכל־; עלה על־כל־ übertreffen an Pracht.

Перещупывать, -щупать פ״י משש את־כל־, גשש— betasten.

Переѣдать, -ѣсть פ״י אכל, בלע, כרסם zerfressen.

Переѣздить פ״י נסוע ועבור בכל־ bereisen.

Переѣздка נ׳, -ѣздъ ז׳ (בסוס ורכב) מסע מ־ אל־ Ueberfahrt.

Переѣзжать, -ѣхать 1) את־ (בסוס ורכב) עבור vorüberfahren. 2) (בסוס ורכב) נסוע מ־ אל־ hinüberfahren.

Переѣсть см. Переѣдать.

Переѣхать см. Переѣзжать.

Переэкзаминовка נ׳, -нованіе ס׳ מסת־משנה, מבחן— במדע abermaliges Examiniren.

Переэкзаминовывать, -новать פ״י נסה שנית במדע, שוב ובחון מדעי nochmals examiniren. -ся נפעל נסה שנית במדע, הבחן— nochmals examinirt werden.

Перигей ז׳ מקום קרבת כוכב במסלתו לארץ Erdnähe.

Перигелій ז׳ מקום קרבת כוכב במסלתו לשמש Sonnennähe.

Перила ס״ר ידות, מעקה, מסעד (מ״א י, יב) Geländer.

Перина נ׳ כסת Bettpfühl. -ринный ת׳.

Перистиль ז׳ אולם, שדרת עמודים, מסדרון Säulengang.

Перистый ת׳ 1) רב נוצה, מלא— voll Federn. 2) כדמות נוצה federähnlich.

Периться פ״ח עשה נוצה, עטה—, כסה— Federn bekommen.

Периферія נ׳ סביב דבר, חמוק Umkreis.

Преіодическій ת׳ עתי, מועדי, הבא למועדים periodisch.

Періодъ ז׳ 1) מועד, עת, זמן, תור, עת־בא; תקופה Zeitraum. 3) (בדקדוק) מאמר שלם Redesatz.

Пёрка נ׳ צפרן מקדח Spitz eines Bohrers.

Перкаль נ׳ אטון פשתי־עץ Perkal. -калевый ת׳.

Перламутъ ז׳ דר, קן־פנינים Perlenmutter. -мутовый ת׳.

Перловый ת׳ פנינים— Perl=.

Перловый ת׳ מגרש שעורים aus Perlgraupen.

Перлъ ז׳ פנינה. -лы חרוז פנינים Perle.

Пернатка ז׳ נוצת־ים, מין שרץ מים Seefeder.

Пернатый ת׳ בעל־נוצה befiedert. -тыя צפור כנף, עוף—, בעלי־כנפים Vögel.

Перо ס׳ 1) נוצה Feder. 2) עט סופר Schreibfeder. 3) סנפיר Floßfeder. 4) כף המשוט Ruderblatt.

Перовникъ ז׳ תער העטים, נדן קני־הכתב, *קלמר (מקואות יוד) Federbüchse.

Перовой ת׳ אשר לכנף רחי־הרוח von Windmühlflügel.

Перочинный ножикъ ז׳ תער הסופר, *אולר (כלים יב) Federmesser.

Перпендикулярность נ׳ מצב אנך, רדת— senkrechte Richtung.

Перпендикулярный ת׳ נצב כאנך, יורד— senkrecht.

Перпендикуляръ ז׳ אנך, קו נצב מישר senkrechte Linie.

Перси נ״ר שד, שדים—, חזה; לב Brust.

Персикъ ז׳ אפרסק, פרי־*; עץ— Pfirsich. -ковый ת׳.

Персный נ׳ שדים—, חזה— Brust=.

Персона נ׳ נפש, גלגלת, איש, כל־אחד, אחד ה־, אדם Person.

Перспектива נ׳ (מבט) למרחוק, מחזה, מצפה, מצפה, צפיה Fernsicht. -тивный ת׳.

Перстень (-стня), -стёнокъ (-стенка) ז׳ טבעת (משבץ אבן) Fingerring (mit Steinen).

Перстикъ ק׳, -стище נ׳ см. Перстъ.

Перстневи́къ ז׳ נְדַן־טַבַּעַת, —אֲפֻדַּת Ringkäſtchen.
Перстнево́й ת׳ הַטַּבַּעַת—Ring=.
Перстъ ז׳ אֶצְבַּע Finger. -стный ת׳.
Персть נ׳ עָפָר, אֲבַק־עֲפָרוֹת Erde, Staub.
Перу́нъ ז׳ רַעַם, חֲזִיז קוֹלוֹת, בָּרָק, בָּזָק Blitzſtrahl.
Перха́ть, -хну́ть פ״ע חוּשׁ שָׂרֶטֶת, הִשָּׂרֵט בִּגְרוֹנוֹ, כַּעְכֵּעַ* räuſpern. [Kehle, hüſteln.
Перхота́ נ׳ שָׂרֶטֶת בַּגָּרוֹן, כַּעְכּוּעַ* das Kitzeln in der
Перхо́тина נ׳ רֹק, כִּיחַ* Schleimauswurf.
Перхоту́нъ ז׳ נִשְׂרָט בִּגְרוֹנוֹ Hüſtler. -ту́нья נ׳.
Перча́тка, -ча́точка נ׳ בֵּית יָד, —נַעַל, מָנוֹל*(ב״ר כח) Handſchuh. [macher. -ница נ׳.
Перча́точникъ ז׳ יָד (נַעֲלֵי־) עוֹשֶׂה בָתֵּי Handſchuh=
Перши́ть פ״ס הָעוֹר שָׂרֶטֶת בַּגָּרוֹן ein Hüſteln erregen.
Перъ ז׳ (בצרפת ואנגליה) נְשִׂיא הַמִּשְׁפָּט Pair.
Пёрышко ס׳ נוֹצָה קְטַנָּה Federchen.
Перяни́къ ז׳ (-ка́) מוֹכֵר נוֹצוֹת. Federhändler. -ни́ца נ׳.
Перяно́й ת׳ נוֹצָה—, נוֹצוֹת—Feder=.
Песе́цъ (-сца́) ז׳ שׁוּעַל־הַקֶּרַח Eisfuchs.
Пёсикъ ז׳ כֶּלֶב קָטָן Hündchen.
Пе́сій ת׳ כֶּלֶב—, כְּלָבִים—Hunds=. Пе́сья звѣзда́ שֵׁם כֹּכָב Hundsſtern. -сіи дни יְמֵי חַרְבוֹנֵי קַיִץ Sommer=ferien. -сіи му́хи עָרֹב (לדעת השבעים) Hundsfliege. (см. Кани́кулы).
Пески́ ז״ר מְקוֹם עַפְרוֹת חוֹל ſandige Gegend.
Пескова́тый ת׳ אֲשֶׁר עַפְרוֹת חוֹל בּוֹ ſandig.
Пескоро́й ז׳ מִין דָּג, צְלוֹפַח* (ע״ז לט.) Sandaal.
Песо́къ (-ска́), -со́чекъ (-чка) ז׳ חוֹל Sand.
Песо́чница נ׳ פַּךְ לַאֲבַק־סוֹפְרִים Sandbüchſe.
Песо́чный ת׳ חוֹל—Sand=. [mengriffel. -ковый ת׳.
Пе́стикъ ז׳ 1) см. Пестъ. 2) פִּטְרַת צִיץ וָפֶרַח Blu=
Пестово́й ת׳ הָעֱלִי—des Stößels (см. Пестъ).
Пе́стредь, -ди́на נ׳ רִקְמָה, אֶרֶג מְצֻבָּעִים שׁוֹנִים לַשְּׁתִי וְלָעֵרֶב buntgeſtreifte Leinwand. -ди́нный ת׳.
Пестре́ніе ס׳ רִקְמָה, בְּלִיל צְבָעִים das Buntmachen.
Пе́стренькій ת׳ טָלוּא, בָּרֹד—, נָקֹד מְעַט etwas bunt.
Пестрина́ נ׳ רִקְמָה, בְּלִיל צְבָעִים (יחזקאל יז, ג) Bunt=farbigkeit.
Пестри́ть פ״י 1) עָשֹׂה בָּרֹד (נָקֹד) רָקוֹם, טָלֹא bunt machen. 2) פ״ס У меня́ пестри́тъ въ глаза́хъ בְּלִיל צְבָעִים לְנֶגֶד עֵינַי es flimmert mir vor den Augen.
Пестро́ ת״ם טָלוּא, נָקֹד, בָּרֹד; חֲלִיפוֹת bunt.
Пестрова́тый см. Пе́стренькій.
Пестрота́ см. Пестрина́. [הַצְּפוֹנִי Wanderratte.
Пестру́ха, -ру́шка נ׳ 1) דַּג הַמִּצְרִי Forelle. 2) חֲעַכְבָּר

Пёстрый ת׳ טָלוּא, נָקֹד, בָּרֹד, אֲשֶׁר לוֹ הָרִקְמָה (יחז׳ יז, ג) bunt.
Пестрѣ́ть פ״ע עָטֹה צֶבַע רִקְמָתַיִם bunt werden, bunt [ſcheinen.
Пе́стрядь см. Пе́стредь.
Пестъ ז׳ (לְמַכְתֵּשׁ) עֱלִי Stößel, Mörſerkeule.
Песцо́вый ת׳ מֵעוֹר שׁוּעֲלֵי הַקֶּרַח vom Eisfuchſe.
Песча́никъ ז׳ אֶבֶן חוֹל Sandſtein.
Песча́нка נ׳ עַפְרוֹת חֹמֶר, בְּלִיל חוֹל וָחֹמֶר Sandthon.
Песча́ный ת׳ מָלֵא עַפְרוֹת חוֹל ſandig. -ное зо́лото עַפְרוֹת זָהָב.
Песчи́на, -чи́нка נ׳ דַּק, גַּרְגַּר חוֹל, —אַבְקַת Sand=körnchen.
Пёсъ (пса) ז׳ כֶּלֶב Hund.
Пета́рда נ׳ זִקִּים, נֶפֶץ, זִקּוֹת אֵשׁ Thorbrecher. -до-вый ת׳.
Пе́телька см. Пе́тля.
Пети́тъ ז׳ קְטַנֵּי אוֹתוֹת הַדְּפוּס Petitſchrift.
Петли́ца см. Нашивка.
Пе́тля נ׳ 1) (בחוט וחבל) חַרְצֻבָּה Schleife. 2) לִיָּה, (לְחֹבֶרֶת כַּפְתּוֹר) לוּלָאָה Knopfloch. 3) מוֹקֵשׁ, מַלְכֹּדֶת, פַּח יָקוּשׁ Schlinge. 4) פֹּת, אַחַת הַפֹּתוֹת לְצִירֵי דֶלֶת (מ״א ז, נ) Thürangel.
Петру́шка נ׳ פִּטְרוֹשְׁלִין* (ירק הידוע, ירושלמי שביעית ט) Peterſilie.
Печа́лить פ״י הַעֲצֵב, הַדְאֵב נֶפֶשׁ, הוֹנֵה betrüben. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב ſich betrüben.
Печа́ль נ׳ עֶצֶב, יָגוֹן, תּוּגָה Kummer.
Печа́льный ת׳ עָצֵב, נֶעֱצָב, עֲצוּב רוּחַ, נוּגֶה betrübt.
Печа́тальщикъ ז׳ מַדְפִּיס* Drucker.
Печа́таніе ס׳ הַדְפָּסָה*, חֲרֹט בְּאוֹתוֹת עֹפֶרֶת das Drucken.
Печа́тать פ״י הַדְפֵּס*, חָרוֹת בְּאוֹתוֹת עוֹפֶרֶת drucken.
Печа́тка נ׳ חוֹתָם קָטָן Siegelchen.
Печа́тный ת׳ מְחֻקֶּה, מָדְפָּס*, דְּפוּס*—gedruckt, Druck=.
Печа́точникъ ז׳ חוֹרֵת חוֹתָמוֹת, —מְחוֹקֵק Petſchaft=ſtecher.
Печа́точный ת׳ חוֹתָם—, אֲשֶׁר לַחוֹתָם Siegel=
Печа́ть נ׳ 1) חוֹתָם, חֹתֶמֶת Siegel. 2) חֶרֶט בְּאוֹתוֹת עוֹפֶרֶת, דְּפוּס* Druck.
Пече́ніе ס׳ מַאֲפֶה, אֲפוֹת das Backen.
Печёнка, Печёночка ק׳ см. Пе́чень.
Печёночный ת׳ (בגוף החי) הַכָּבֵד—Leber=.
Печёный ת׳ אָפוּי gebacken.
Пе́чень נ׳ (בגוף החי) כָּבֵד Leber.
Печеньё ס׳ קִפָּאוֹן דָּם, (נקרש) דָּם מְעֻבֶּה, כָּבֵד (איכה ב, יא) geronnenes Blut.
Пече́нье ס׳ אֲפוֹת, מַאֲפֶה, תּוּפִינִים Gebäck.
Пе́чиво ס׳ מַאֲפֶה, תּוּפִינִים Gebäck. [Lehm des Ofens.
Печи́на נ׳ חֹמֶר שְׂרֻפָה בַּתַּנּוּר, טִיחַ תַּנּוּר gebrannter

Печи́ща נ׳ תָּפְתָּה, תַּנּוּר גָּדוֹל großer Ofen.

Пе́чка см. Печь.

Печни́къ ז׳ בּוֹנֵה תַנּוּרִים, —עוֹשֵׂה Ofensetzer.

Печно́й ת׳ תַּנּוּר—Ofen=.

Печу́ра, -чу́рка נ׳ מְאוּרַת תַּנּוּר, פִּי־תַנּוּר Ofennische.

Печь נ׳ תַּנּוּר Ofen. Онъ изъ семи́ печей хлѣ́ба ѣлъ הוּא נִסָּה בְּכָל־חֻקּוֹת הַחַיִּים.

Печь (пеку́, печёшь) פ״י 1) אָפֹה backen. 2) לַהֵט, שַׁלֵּחַ חִצֵּי־חֹם brennen (von der Sonne). -ся נפעל הֵאָפֵה gebacken werden.

Пе́чься (пеку́сь, печёшься), Пещи́ся פ״ח דָּאוֹג לְ־, שׂוּם לִבּוֹ לְ־, גָּמוֹל עַל־, פָּקוֹד אֶת־, דָּרוֹשׁ— עֵינוֹ עַל־ sorgen für etwas.

Пешня́ נ׳ כֵּילַף, כַּשִּׁיל, מַפָּץ Brecheisen. -нево́й ת׳.

Пеще́ра נ׳ מְעָרָה, מְאוּרָה Höhle, Grotte.

Пеще́рникъ ז׳ שׁוֹכֵן מְעָרָה Höhlenbewohner. -ница נ׳.

Пеще́рный ת׳ הַמְּעָרָה—Höhlen=.

Пещи́ся см. Пе́чься.

Пивно́й ת׳ שֵׁכָר—Bier=.

Пи́во ס׳ שֵׁכָר, שְׁכַר־שְׂעוֹרִים Bier.

Пивоваре́ніе ס׳ מִצְרַף שֵׁכָר das Bierbrauen.

Пивова́рничать פ״ע מַלֵּא יָדָיו בְּמִצְרַף־שֵׁכָר Bier brauen.

Пивова́рный ת׳ עָשׂוּי לְמִצְרַף שֵׁכָר zum Bierbrauen.

Пивова́рня נ׳ בֵּית מִצְרַף־שֵׁכָר Bierbrauerei.

Пивова́ръ ז׳ מְצָרֵף שֵׁכָר, —מְבַשֵּׁל Bierbrauer.

Пивцо́ ס׳ см. Пи́во. [Пыжикъ.

Пи́галица, Пи́галка см. Луго́вка. П. глуха́я см.

Пигме́й ז׳ אִישׁ שְׁפַל־קוֹמָה, (לד״ק) *נַנָּס גַּמָּד Zwerg.

Пи́ка נ׳ רֹמַח, כִּידוֹן, חֲנִית Picke. Въ пи́ку кому לְשַׂכִּים בְּעֵינֵי, לַמְרוֹת עֵינֵי־.

Пи́каніе ס׳ קוֹל צִפּוֹר מְצַפְצֵף das Piepen der Vögel.

Пи́кать, Пи́кнуть פ״ע צִפְצֵף; פָּצֹה פֶה, נָתוֹן קוֹל piepen. Не пи́кни אַל תַּשְׁמַע קוֹלְךָ. [-ке́тный ת׳.

Пике́тъ ז׳ חֵיל הַמִּשְׁמָר, צְבָא הַצּוֹפִים Feldwache.

Пи́ки נ״ר (בגליונות קרטים) תָּו הַשָּׁחוֹר Pikkarte. -ковый ת׳.

Пикни́къ ז׳ מִשְׁתֵּה רֵעִים, כֵּרָה, בִּרְיָה, בָּרוּת Eßkränz= [chen.

Пико́вка נ׳ (בקרטים) גִּלָּיוֹן תָּו הַשָּׁחוֹר Pikkarte.

Пи́ковый см. Пи́ки.

Пикъ ז׳ הַר גָּבוֹהַּ וְתָלוּל Spitzberg.

Пила́ נ׳ 1) מַשּׂוֹר Säge. 2) מְגֵרָה, חֲרִיץ בַּרְזֶל Feile.

Пила́-рыба נ׳ דַּג־הַמַּשּׂוֹר Sägefisch.

Пиле́ніе ס׳ הֲנָפַת מַשּׂוֹר, נַשֵּׂר, מַגְזֵרָה das Sägen.

Пилигри́мство ס׳ מַסָּע לִמְקוֹם מִקְדְּשֵׁי־אֵל Wahlfahrt.

Пилигри́мъ ז׳ נוֹסֵעַ לִמְקוֹם מִקְדְּשֵׁי־אֵל Wahlfahrer. -гри́мка נ׳.

Пилика́ніе ס׳ נְגִינָה עֲלֵי־נֶבֶל כְּאֵין הָבִין das Fiedeln.

Пилика́ть פ״ע 1) נַגֵּן בַּנֶּבֶל מִבְּלִי־הָבִין fiedeln. 2) גָּזוֹר בְּשַׂכִּין קֵהֶה mit stumpfen Messer schneiden.

Пили́льщикъ см. Пи́льщикъ.

Пили́ть פ״י 1) שׂוֹר (דה״א כ, ג), גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר sägen. 2) שׂוֹר בַּמְּגֵרָה feilen. -ся נפ׳ הִשּׂוֹר בַּמַּשּׂוֹר (בַּמְּגֵרָה) gesägt, gefeilt werden. [ле́ніе.

Пи́лка נ׳ 1) מַשּׂוֹר קָטָן kleine Säge; Feile. 2) см. Пи-

Пилообра́зный ת׳ כִּדְמוּת מַשּׂוֹר; כְּמַרְאֵה מְגֵרָה

Пи́лочка см. Пи́лка 1. [sägeförmig.

Пи́льный ת׳ מַשּׂוֹר—Säge=. П. заво́дъ בֵּית־עֲבוֹדָה בַּמַּשּׂוֹר Sägmühle.

Пи́льщикъ ז׳ גּוֹזֵר עֵצִים בַּמַּשּׂוֹר, מֵנִיף מַשּׂוֹר Holzsäger.

Пилю́къ ז׳ אֹחַ, תִּנְשֶׁמֶת kleine Ohreule. -ко́вый ת׳.

Пилю́ля נ׳ פְּתוֹת סַמֵּי־מַרְפֵּא, —גַּרְגַּר Pille.

Пиля́стра נ׳ יָצִיעַ, עַמּוּד רָבוּעַ בַּקִּיר, גַּהַר* (אהלות ח, ב) viereckiger Wandpfeiler. [Fuße stoßen.

Пина́ть, Пну́ть פ״י הָדוֹף בְּרֶגֶל, — רָקוֹעַ mit dem

Пингви́нъ ז׳ אַוַּז הַשָּׁמֵן, *כּוּנְיָא (חולין סב:) Fettgans.

Пино́къ (-нка́) ז׳ דְּחִי בְרֶגֶל, —הֲדָפָה Fußstoß.

Пи́па נ׳ מִין מִדַּת יַיִן, בַּת Pipe.

Пиперме́нтъ ז׳ מִין צֶמַח, חַדָּה *אֲמִנְתָּא Pfeffermünze. -ме́нтовый ת׳.

Пирами́да נ׳ (בשרידי מצרים) עַמּוּד הַפִּנִּים Spitzsäule.

Пирамида́льный ת׳ כְּתַבְנִית עַמּוּד פִּנִּים pyramidenförmig.

Пира́тъ ז׳ שׁוֹדֵד הַיָּם, *פִּרַטּוֹן (שמו״ר יו) Seeräuber.

Пи́рный ת׳ הַמִּשְׁתֶּה, —הַכֵּרָה—vom Gastmahl.

Пирова́ніе ס׳ עֲלִיצוּת מִשְׁתֶּה das Schmausen.

Пирова́тель ז׳ עַלִּיז מִשְׁתֶּה Zecher. [zechen.

Пирова́ть (-ру́ю) פ״ע הִתְעַלֵּס בַּמִּשְׁתֶּה schmausen,

Пиро́гъ ז׳ (בשר, דגים, גבינה) עֻגָּה מְמֻלָּאָה Pastete. -ро́жный ת׳.

Пирожёкъ (-жка́) ז׳, -ро́жка נ׳ ק׳ см. Пиро́гъ.

Пирожи́ще ז׳ עֻגָּה מְמֻלָּאָה גְּדוֹלָה große Pastete.

Пиро́жникъ ז׳ אוֹפֵה עֻגּוֹת מְמֻלָּאוֹת Pirogenbäcker. -ница נ׳.

Пиро́жное ס׳ תּוּפִינִים, עֻגּוֹת דְּבַשׁ süßes Backwerk.

Пиро́жный см. Пиро́гъ. [ckerei.

Пиро́жня נ׳ בֵּית מַאֲפֵה עֻגּוֹת מְמֻלָּאוֹת Pastetenbä=

Пироло́гія נ׳ חָקַת־הָאוּרִים לְשִׂמְחָה Feuerlehre.

Пиро́пъ см. Карбу́нкулъ.

Пиру́шка נ׳ מִשְׁתֶּה קָטָן, כֵּרָה קְטַנָּה Schmauschen.

Пиршественный ת' см. Пирный.
Пиршество см. Пиръ.
Пиршествовать (-ствую) см. Пировать.
Пиръ ז' מִשְׁתֶּה, כֵּרָה, לֶחֶם (קהלת י, יט) Gastmahl.
Писака ז' 1) סוֹפֵר מָהִיר Schnellschreiber. 2) מְכַתֵּב סוֹפֵר אֱלִיל, עָמֵל schlechter Schriftsteller.
Писаніе ס' 1) כְּתֹב, כְּתִבַת das Schreiben. 2) מִכְתָּב, סֵפֶר, סִפְרָה Schrift. Священное П. סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ.
Писанный ת' נִכְתָּב, כָּתוּב geschrieben.
Писаный ת' (בְּשָׂרָד) מְתֹאָר בְּשָׁשַׁר gemalt.
Писарская שת"נ לִשְׁכַּת הַסּוֹפְרִים Schreiberstube.
Писарь ז' מְכַתֵּב, סוֹפֵר Schreiber.
Писатель ז' מְחַבֵּר*, סוֹפֵר Schriftsteller.
Писать (пишу, пишешь) פ"י 1) סָפוֹר, כָּתוֹב (תהלים פז, ו) schreiben. 2) חַקֵּה, תָּאֵר בְּשָׂרָד malen. -ся 1) נפעל. 2) פ"ח הִקָּרֵא בְּשֵׁם, כָּתוֹב יָדוֹ sich nennen.
Писецъ (-сца) ז' מְכַתֵּב, סוֹפֵר, כּוֹתֵב Schreiber.
Пискавіе ס' שְׁרֵקָה, קוֹל מְצַפְצֵף das Pfeifen.
Пискарь ז' מִין דָּג, קִבְרֵי־נוּנָא* (ע"ז לט.) Gründling.
Пискать פ"ע צַפְצֵף, שָׁרוֹק piepen.
Пискливость נ' שְׁרֵקָה, יְלֵל, שְׁרִיקוֹת pfeifende Stimme.
Пискливый, -лявый ת' נוֹתֵן קוֹל שְׁרֵקָה, צוֹרֵחַ winselnd.
Пискнуть см. Пискать.
Пискозобъ ז' מִין דָּג, מוּנִינָא* (כתובות מ:) Elritze.
Пискотня נ' קוֹל שְׁרִיקוֹת, שְׁרֵקָה Gewinsel.
Пискунъ ז' מֵרִים קוֹל שְׁרִיקוֹת, הוֹמֶה, צוֹרֵחַ Winseler.
Пискъ ז' קוֹל שְׁרִיקוֹת, שְׁרֵקָה Gewinsel. [-кунья ת'.
Пистолетъ ז' קְנֵה־רֹבֶה קָטָן Pistole.
Пистонъ ז' זִקַּת־אֵשׁ, זִק Piston. [פְּקוּדֵי הָאֲחֻזּוֹת.
Писцовый ת' הַסּוֹפֵר—Schreib=. -вая книга סֵפֶר
Писчебумажный ת' אֲשֶׁר לִנְיַר סוֹפְרִים Schreibpapier=. [(־סוֹפְרִים).
Писчій ת' כְּתָב—Schreib=. -чая бумага נְיַר הַכְּתָב
Письмена ס"ר חֶרֶט, תָּוֵי — אוֹתוֹת הַכְּתָב וְהַדְּפוּס Buchstaben.
Письменно ת"פ עַם־הַסֵּפֶר, בִּכְתָב schriftlich.
Письменность נ' סִפְרָה (תהלים נו, ט), דִּבְרֵי־סֵפֶר Litteratur. [Schreib=.
Письменный ת' 1) כָּתוּב geschrieben. 2) הַכְּתָב—
Письмецо ס' אִגֶּרֶת קְטַנָּה, מִכְתָּב קָטָן Briefchen.
Письмо ס' 1) נִשְׁתְּוָן, אִגֶּרֶת, מִכְתָּב, סֵפֶר Brief. 2) חֶרֶט—, כְּתֹבֶת־יָד Handschrift.
Письмовникъ ז' אֹסֶף אִגְּרוֹת מוֹפֵת Briefsteller.
Письмоводитель, -водъ, -водецъ (-дца) ז' סוֹפֵר, עוֹרֵךְ הָאִגְּרוֹת Schriftführer.

Письмоводство ס' מַעֲרֶכֶת הָאִגְּרוֹת Schriftführung.
Письмя (-мени) ס' см. Письмена.
Питаніе ס' מִחְיָה, מַכֹּלֶת Ernährung. [-ца נ'.
Питатель ז' מַאֲכִיל, מְחַיֶּה, מְכַלְכֵּל Ernährer. -льни-
Питательность נ' שְׁקוּי, שֹׁד Nahrhaftigkeit.
Питательный ת' שְׁקוּי, מְלֵא, בָּרִיא (מאכל), מַבְרִיא nahrhaft.
Питать פ"י 1) הַבְרֵא, כַּלְכֵּל, הָרְוֵה ernähren. 2) הָגֹה, כַּלְכֵּל, חַיֵּה— hegen. -ся פ"ח כַּלְכֵּל נַפְשׁוֹ, חוּשׁ בִּלְבָבוֹ sich ernähren. [בֵּית־הַיַּיִן.
Питейный ת' הַשְּׁתִי—, הַשְּׁתִיָּה Trink=. П. домъ
Питіе см. Питьё. [-ца נ'.
Питомецъ (-мца) ז' אָמוּן, חָנִיךְ; תַּלְמִיד Zögling.-ми-
Питомникъ ז' גַּן־שְׁתִילִים, כֶּרֶם מַטָּעִים Pflanzschule.
Питомство ס' אָמוּן, אָמְנָה, חִנּוּךְ Erziehung.
Питухъ ז' סֹבֵא, שׁוֹתֶה לְשָׁכְרָה Säufer.
Пить (-пью, пьёшь) פ"י 1) יָנוֹק; שָׁתֹה trinken. 2) סָבוֹא, שָׁכוֹר, שָׁתֹה לְשָׁכְרָה saufen. П. мёртвую чашу סָבֹא, שָׁכוֹר לִשְׁתּוֹת. П. горькую чашу שָׁתֹה כּוֹס יָגוֹן. [שִׁקּוּי, שֶׁקֶו Getränk.
Питьё ס' 1) שְׁתִי, שְׁתִיָּה das Trinken. 2) מִשְׁתֶּה,
Пиханье ס' מַדְחֵפָה, הֶדֶף das Stoßen.
Пихать, -хнуть פ"י דָּחֹה, דָּחוֹף, דָּחוֹק, הָדוֹף stoßen. -ся נפ' דָּחוֹק אִישׁ רֵעֵהוּ; הִדָּחֵף einander stoßen.
Пихта נ' עֵץ לִבְנֶה Weißtanne.
Пихтовникъ ז' יַעַר עֲצֵי־לִבְנֶה Weißtannenwald.
Пихтовый ת' עֲצֵי־לִבְנֶה, מֵעֵץ לִבְנֶה—Weißtannen=.
Пичкать פ"י מַלֵּא, הַדְרֵךְ, אֶל־תּוֹךְ לָחוֹץ vollstopfen. П. желудокъ (כְּרֵשׂוֹ) מַלֵּא בִטְנוֹ.
Пичуга נ' צִפּוֹר Vogel.
Пища נ' אֹכֶל, מַאֲכָל, מַכֹּלֶת, מָזוֹן, צֵידָה, טֶרֶף, פַּתְבַּג, בָּרוּת, לֶחֶם Speise.
Пищаль נ' 1) חָלִיל, עוּגָב Rohrpfeife. 2) מִין קְנֵה־קֶלַע] Flinte.
Пищальникъ ז' מִין סְבַךְ עֵץ Flieder.
Пищать פ"ע צַפְצֵף, נָתוֹן קוֹל שְׁרִיקוֹת, פָּעֹה, שָׁרוֹק winseln.
Пищевареніе ס' מַאֲכֶלֶת הַמָּזוֹן בַּקֵּבָה Verdauung.
Пищеварительный ת' מְאַכֵּל הַמָּזוֹן Verdauungs=.
Пищепріёмный каналъ קְנֵה הַמַּאֲכָל Speiseröhre.
Пищуха נ' אַרְנֶבֶת־הָרִים Berghase.
Піанино ס' אֲרוֹן־מְנַעַנְעִים—, פְּסַנְתֵּר קָטָן Pianino.
Піаниссимо ת"פ (בקול השיר) אַט־אַט, בַּלָּאט, בְּשׁוּבָה, בְּקוֹל דְּמָמָה דַקָּה, וָנַחַת sehr leise.
Піанистъ ז' מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת פְּסַנְתֵּר Clavierspieler.
Піано ת"פ (בקול השיר) אַט, בַּלָּאט leise. [-стка נ'.

Піанофо́рте ס׳ אֲרוֹן־מְנַעַנְעִים ,מִנִּים ,פְּסַנְתֵּר (כלי שיר)
Clavier. [stück.
Піе́са נ׳ (לְבָמַת־חִזָּיוֹן) חֹבֶרֶת—,מַעֲרֶכֶת סֵפֶר Theater=
Пі́тика נ׳ מִשְׁפַּט דִּבְרֵי־שִׁיר ,חֻקּוֹת הַשִּׁירָה Dicht=
Пі́тъ см. Поэ́тъ. [kunst.
Піоне́рный ת׳ אֲשֶׁר לִצְבָא הַתָּרִים Pionier=.
Піоне́ръ ז׳ (בצבא) מְרַגֵּל ,תָּר ;עֹשֶׂה בַּסּוֹלְלוֹת Pionier.
Піо́нъ ז׳ מִין צֶמַח ,פוּאָה* (שבת סו:) Päonie, Gicht=
rose. -нный ת׳.
Пія́вица, Пія́вка נ׳ עֲלוּקָה ,נִימָא שֶׁל־מַיִם*—,בֵּינָא*
(גיטין סט: ע״ז יב:) Blutegel. -вичій, -вочный ת׳.
Пія́мъ, Пія́нъ ז׳ (בעליל הדפוס) יָתֵד מְאַחֵז הַנְּיָר Tiegel
(an der Presse).
Пла́ваніе ס׳ שְׂחוֹת ,שָׂחוּ ,שַׁיִט das Schwimmen.
Пла́ватель ז׳ 1) שׁוֹחֶה ,שָׁט Schwimmer. 2) עוֹבֵר יָם
Seefahrer.
Пла́вательный ת׳ עָשׂוּי לִשְׂחוֹת בּוֹ ,—שָׂחוּ ,—שַׁיִט
Schwimm=. -ныя пе́рья סְנַפִּיר. -ныя но́ги כַּפּוֹת
שַׁיִט (לעוף המים).
Пла́вать פ״ע 1) שָׂחֹה ,(על פני המים) שׁוּט schwimmen.
2) עָבוֹר יָם וּנְהָרוֹת segeln. 3) שׁוּט ,עוּף (ברקיע השמים)
Плави́ло ס׳ סְנַפִּיר Flossfeder. [רַחֵף ,דָּאֹה schweben.
Плави́льный ת׳ עָשׂוּי לְהַתִּיךְ ,—הַתּוּךְ Schmelz=.
П. заво́дъ בֵּית הַתּוּךְ. -ная печь כּוּר. [hütte.
Плави́льня נ׳ מַצְרֵף ,כּוּר לְהַנְתִּיךְ ,—עֲלִיל Schmelz=
Плави́льщикъ ז׳ צוֹרֵף ,מְצָרֵף ,מַתִּיךְ Schmelzer.
Пла́вить (-влю) פ״י 1) (על פני מים) הַשְׁחֵה ,—הָשֵׁט
flößen. П. плоты́ (רַפְסֹדוֹת) הַשְׁחֵה דֹּבְרוֹת ,—הוֹלֵךְ.
2) יָצוֹק ,הַתֵּךְ ,צָרוֹף ,נָסוֹךְ schmelzen. -ся נפ׳.
Пла́вка נ׳ 1) (על פני מים) הַשְׁחוֹת ,הָשִׁיט ,מְשׁוֹט das
Flößen. 2) מְצָרֵף ,מַסֵּכָה ,יְצוּקָה ,הַנְתִּיךְ ,הַתִּיךְ
Schmelzung. [schmelzbar.
Пла́вкій ת׳ מוּצָק ,מִתָּךְ ,נָמֵס בָּאֵשׁ ,—נִגָּר ,—נִתָּךְ
Пла́вкость נ׳ טֶבַע הַנִּתָּךְ בָּאֵשׁ ,הִתּוּךְ Schmelzbarkeit.
Плавни́къ ז׳ см. Плави́ло.
Пла́вно ת״פ לְמֵישָׁרִים ,בְּמִישׁוֹר ,חָלָק fließend.
Плавно́й ת׳ מוּשָׁט ,שַׁיִט—geflößt. П. лѣсъ דֹּבְרוֹת,
רַפְסֹדוֹת Treibholz.
Пла́вный ת׳ הוֹלֵךְ לְמֵישָׁרִים ,—נוֹזֵל fließend. У него
п. слогъ אִמְרָתוֹ תִּזַּל כַּטַּל ,הוּא יוֹלִיךְ כַּשֶּׁמֶן אִמְרָתוֹ.
Плаво́къ (-вка́) см. Поплаво́къ.
Пла́вщикъ ז׳ (רַפְסֹדוֹת) מְנַהֵל דֹּבְרוֹת Holzflößer.
Плагіа́торъ ז׳ מְגַנֵּב דִּבְרֵי־סֵפֶר Gedankendieb.
Плагіа́тъ ז׳ גְּנֵבַת דִּבְרֵי־סֵפֶר Gedankenraub.
Пла́зма נ׳ (אבן) שְׁבוֹ יְרַקְרַק־כֵּהֶה dunkelgrüner Achat.

Плака́льщикъ ז׳ מְקוֹנֵן ,יוֹדֵעַ נֶהִי Klagemann.
Плака́льщица נ׳ מְקוֹנֶנֶת ,יוֹדַעַת נֶהִי ,אִלְיָת
(כלים טו) Klagefrau.
Пла́каніе ס׳ בְּכִית ,בְּכִיָּה ,בְּכִי das Weinen. [ца נ׳.
Плака́тель ז׳ מְקוֹנֵן—,מְבַכֶּה עַל־ Weinender. -льни-
Плака́тъ ז׳ תְּעוּדַת מַסָּע לִבְנֵי כְפָר Placatpaß.
Пла́кать (пла́чу, пла́чешь) פ״ע. -ся פ״ח בָּכֹה ,שָׁפוֹךְ
דִּמְעָה; הִתְאוֹנֵן weinen, klagen.
Пла́кса ז״נ בּוֹכֶה לְלֹא־דָבָר ,(בּוֹכָה) מַרְבֶּה (מַרְבָּה)
בֶכֶה weinerliche Person.
Плакси́вый ת׳ מַרְבֶּה בֶכֶה weinerlich.
Плаку́чая и́ва מִין עֵץ ,צַפְצָפָה Trauerweide.
Плаку́ша נ׳ מְיַלֶּלֶת; (מחלי) מְבַכָּה weinerliches Weib.
Пламени́стый ת׳ לוֹהֵט ,חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ flammend.
Пла́менникъ ז׳ לַפִּיד Fackel.
Пла́менный ת׳ לֶהָבָה ,—לְהָבִים ,—חוֹצֵב לַהֲבוֹת
אֵשׁ ,לוֹהֵט flammend. -нная любо́вь אַהֲבָה עַזָּה
כְּשַׁלְהֶבֶת־יָהּ. [לְשׁוֹן אֵשׁ ,רֶשֶׁף Flamme.
Пла́мень ז׳ אוּר ,לַהַט ,לַהַב ,לֶהָבָה ,לַבָּה ,שַׁלְהֶבֶת,
Пламенѣ́ть פ״ע לָהוֹט ,יָקוֹד ,בָּעוֹר ,קָדוֹחַ ,הִתְלַקֵּחַ,
flammen, lodern. Онъ пламенѣ́етъ любо́вью לִבּוֹ
Пла́мя (-мени) ס׳ см. Пла́мень. [לוֹהֵט אַהֲבָה.
Плане́та נ׳ מַזָּל ,מַזָּר ,אֶחָד מִכֹּכְבֵי לֶכֶת Wanderstern.
-нетный ת׳.
Планиме́трія נ׳ חֻקּוֹת הַמִּדָּה ,מִמַּדֵּי פְּנֵי־הַדְּבָרִים
לִפְנֵי כָל־דָּבָר Flächenmessung. -ри́ческій ת׳. [ren.
Планирова́ніе ס׳ שַׁוּוֹת פְּנֵי־ ,פַּלֵּם ,הַיְשִׁיר das Plani=
Планирова́ть (-ру́ю) פ״י שַׁוֵּה פְּנֵי—,הַיְשֵׁר—,יַשֵּׁר,
—פַּלֵּם ebnen, planiren.
Планиро́вка נ׳ см. Нланирова́ніе.
Пла́нка, -ночка נ׳ מִסְגֶּרֶת ,בְּרִיחַ עֵץ ,יָתֵד Leiste.
Планта́торъ ז׳ כּוֹרֵם ,בַּעַל גַּנּוֹת וּכְרָמִים Plantator.
Планта́ція נ׳ מַטְּעֵי־כֶרֶם ,מַטַּע עֲצֵי־פְרִי Anpflan=
zung. [Entwurf.
Планъ ז׳ דְּמוּת ,תַּבְנִית ,מְחֻקָּה ;מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב Plan,
Пла́станіе ס׳ שֶׁסַע ,מְשַׁסֵּעַ וּמְפַלֵּחַ עֲבוֹדַת das
Spalten.
Пла́станный, -таный ת׳ שָׁסוּעַ ,מְפֻלָּח gespalten.
Пласта́ть פ״י פַּלֵּחַ ,שַׁסֵּעַ ,רַטֵּשׁ ,בַּתֵּק spalten. -ся
נפ׳ פָּלוֹחַ ,רָטוֹשׁ gespalten werden.
Пла́стика נ׳ מַלְאֲכוֹת הַתַּבְנִית ,חֲרֹשֶׁת דְּמוּת כָּל־סֶמֶל,
גִּזְרָה ,תְּמוּנָה Modelirkunst.
Пла́стикъ ז׳ 1) אָמָּן בִּמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית ,חָרָשׁ צִירִים
Bildner. 2) ק׳ см. Пластъ.
Пласти́льня см. Плющи́льня.

Пластина, ק -тинка נ׳ פֶּלַח ,נֶתַח ;בְּקִיעַ ,פַּח ,רִקּוּעַ Platte.

Пластическій ת׳ הַגִּזְרָה ,אֲשֶׁר לִמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית— kunstbildnerisch.

Пластовать (-стую) פ״י נַתֵּחַ לִנְתָחִים ,שַׁסֵּעַ ,פַּלֵּחַ [spalten in Schichten.

Пластовой ת׳ עָשׂוּי רִקּוּעִים ,שָׁסוּעַ פְּלָחִים פְּלָחִים מְרֻקָּע in Schichten gespalten.

Пластъ (ק Пластикъ) ז׳ רִקּוּעַ ,פַּח ,נֶתַח ,שֶׁסַע ,פֶּלַח בְּקִיעַ Schicht, Platte.

Пластырь ז׳ רְטִיָּה ,מָזוֹר ,תְּעָלָה ,אֲרוּכָה (עירובין קכ)*, אִסְפְּלָנִית (כלים כח)*, תַּחְבֹּשֶׁת* Pflaster.

Плата נ׳ מְחִיר ,מַשְׂכֹּרֶת ,שָׂכָר ,שְׁלוּמָה ,שִׁלּוּם [Zahlung, Lohn.

Платанъ ז׳ עֵץ עַרְמוֹן Platane.

Платать פ״י (בגד) טַלֵּא flicken, ausbessern.

Платёжный ת׳ הַשִּׁלּוּם ,—שִׁלּוּמִים— Zahlung≈.

Платёжъ ז׳ שִׁלּוּם ,שְׁלוּמָה ,שִׁלּוּמִים Zahlung. Долгъ платежёмъ красенъ מֵשִׁיב חוֹב גּוֹמֵל נַפְשׁוֹ.

Плательщикъ ז׳ מֵשִׁיב חוֹב ,מְשַׁלֵּם נֹשֶׁה Zahler.

Платина נ׳ זָהָב לָבָן ,כֶּתֶם Weißgold. -тинный ת׳.

Платить (плачу, платишь) פ״י הָשֵׁב חוֹב ,שַׁלֵּם ;נָתוֹן מְחִיר ,נָתוֹן שָׂכָר ;הָשֵׁב גְּמוּל zahlen; vergelten. П. за добро зломъ שַׁלֵּם תַּחַת טוֹבָה רָעָה. П. тою же монетою עָשׂה לְ־ כִּגְמוּל יָדָיו. -ся נפ׳ שֻׁלּוֹם.

Платить (плачу, платишь) см. Платать.

Платокъ (-тка), -точекъ (-чка) ז׳ מִטְפַּחַת Tuch.

Платформа נ׳ סֹלְלָה ,דָּיֵק Terrasse. [-точный ת׳.

Платъ ז׳ מַעֲטֶפֶת ,מִטְפַּחַת Tuch.

Платье ס׳ כְּסוּת ,סוּת ,שַׂלְמָה ,שִׂמְלָה ,בֶּגֶד ,לְבוּשׁ מַדּוּ Kleid. По платью встрѣчаютъ, по уму провожаютъ לְפִי לְבוּשְׁךָ יְקַדְּמוּךָ וּלְפִי שִׂכְלְךָ יְלַוּוּךָ.

Платьице ס׳ см. Платье.

Платяной ת׳ הַבְּגָדִים— Kleider≈.

Плафонъ ז׳ מְקָרָה ,סִפּוּן Zimmerdecke. -фонный ת׳.

Плаха נ׳ בְּקִיעַ עֵץ Klotz. Положить голову на плаху הוּצָא אֶל־הוֹרֵג רֹאשׁוֹ.

Плацъ ז׳ כַּר נִרְחָב ,כִּכָּר Platz. [platz.

Плацъ-парадъ ז׳ (לבני צבא) כַּר־תַּלְפִּיּוֹת Parade≈

Плачевный ת׳ 1) מִתְאַבֵּל ,אָבֵל traurig. П. голосъ חָרֵב ,שׁוֹמֵם (2 .קִינָה -ная пѣснь .קוֹל נְהִי ,קוֹל בְּכִי [beweinenswürdig.

Плачу см. Плакать.

Плачу см. Платить.

Плачъ ז׳ מִסְפֵּד ,יְלָלָה ,נְהִיָה ,נְהִי ,הִי ,בְּכִית ,בְּכִי ,בֶּכֶה das Weinen. Плачъ Іереміи מְגִלַּת אֵיכָה.

Плашкотъ ז׳ מַעְבָּרָה ;אֳנִיַּת־מַשָּׂא Lastboot. -котный ת׳.

Плашмя תה״פ מְלֹא רָחְבּוֹ ,מִשְׁכָּב שָׁטוּחַ (נופל) mit der flachen Seite. [Seite gelegt.

Плашмяной ת׳ שָׁטוּחַ— ,מֻנָּח לְרָחְבּוֹ auf die flache

Плащаница נ׳ שְׂמִיכָה— ,מְכַסֶּה לַמֵּת Leichentuch.

Плащъ ז׳ שַׂלְמָה ,אֶדֶר ,אַדֶּרֶת Mantel. -щевой ת׳.

Плева נ׳ 1) דֹּק ,זַג dünnes Häutchen. 2) מוֹץ Spreu.

Плевака זו״נ יוֹרֵק לִרְגָעִים ,מַרְבֶּה לָרֹק Speier.

Плевальникъ ז׳, -ница נ׳ כַּף הָרֹק Spuckkasten.

Плеваніе ס׳ רֹק ,יָרֹק das Speien.

Плевать (плюю, плюешь), Плюнуть פ״ע 1) רֹק ,יָרֹק ,רָקוֹ ,הַשְׁלֵךְ speien. 2) בָּזֹה ,לָעוּג לְ־ verachten.

Плевелъ ז׳, -велы ז״ר 1) קִמּוֹשׁ ,קִמְּשׁוֹנִים ,חֲרֻלִּים Unkraut. 2) מוֹץ ,תֶּבֶן Spreu. 3) כְּזָבִים ,שָׁוְא וְתָפֵל ,דִּבְרֵי רוּחַ. Что плевеламъ до зерна? מַה־לַּתֶּבֶן אֶת־הַבָּר.

Плевелье ס׳ см. Плевелъ.

Плевельный ת׳ מְלֹא קִמְּשׁוֹנִים voll Unkraut.

Плевистый ת׳ כְּזַג ,כְּמוֹ גֶּלֶד ,כְּמוֹ עוֹר דַּק häutig.

Плевокъ (-вка) ז׳ 1) רֹק Spuck. 2) רִמָּה Fleischmilbe.

Плёвый ת׳ נִקְלֶה unbedeutend. Плёвое дѣло דָּבָר נִקְלֶה.

Пледъ ז׳ מַעֲטָה ,מַעֲטָפָה Umschlagetuch.

Племенитость נ׳ הֲמוֹן צֶאֱצָאִים Fruchtbarkeit eines Geschlechts. [zahlreich.

Племенитый ת׳ אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם ,אֲשֶׁר רַבּוּ צֶאֱצָאָיו

Племеноначальникъ ז׳ אֲבִי ,רֹאשׁ בֵּית־אָבוֹת כָּל־בְּנֵי Stammvater.

Племя (-мени) ס׳ גּוֹי ,אֻמָּה ,לְאֹם ,זֶרַע ,מִשְׁפָּחָה, שֵׁבֶט Stamm, Geschlecht, Volk.

Племянникъ ז׳ בֶּן־אָח ,בֶּן־אָחוֹת Neffe.

Племянница נ׳ בַּת־אָח ,בַּת־אָחוֹת Nichte.

Племянническій, -нничій ת׳ אֲשֶׁר לְבֶן־הָאָח (הָאָחוֹת) des Neffen.

Плена נ׳ 1) פְּצִירָה ,פְּחֶתֶת (בָּאֶבֶן אוֹ בְחֶלְקַת שַׁיִשׁ) Riß, Bruch. 2) קַשְׂקֶשֶׂת ,גֶּלֶד ,עוֹר קָרוּם Plättchen.

Пленистый, -настый ת׳ מָלֵא פְּצִירוֹת brüchig.

Плёнка, Плёночка см. Плена.

Плёнчатый см. Пленистый. [Wortüberfluß.

Плеоназмъ ז׳ (לְמוֹתָר) עֲתֶרֶת דְּבָרִים ,מִלָּה עוֹדֶפֶת

Плерёзы נ״ר (לבגדי אבל) שׁוּלֵי־בַד לָבָן Trauerbesatz.

Плескальщикъ ז׳ מוֹחֵא כַף עַל־. -щица נ׳.

Плесканіе ס׳ 1) מְחִי— ,הַכּוֹת גַּלִּים ,דָּכְיֵי מַיִם das Plätschern, Spritzen. 2) מְחִי־כַפַּיִם das Beifall≈klatschen.

Плескать (плещу, плещешь), Плеснуть פ״ע 1) הַזֵּה (מָחֹא) דָּכְיֵי־מַיִם plätschern, spritzen. 2) מָחֹא כַף ,סָפוֹק כַּפַּיִם klatschen mit den Händen. -ся פ״ד

1) הַזֵּה אִישׁ 2) hoch spritzen. הַכֵּה גַּלִּים ,מָחֹא דָּכְיָיו
עַל־רֵעֵהוּ einander bespritzen.
Плёскъ 'ז 1) см. Плесканіе. 2) זְנַב דָּגִים גְּדוֹלִים
Плесна́ 'נ כַּף רֶגֶל Fußsohle. [Fischschwanz.
Плесни́ца 'נ סַנְדָּל ,נַעַל לְכַף־הָרֶגֶל Sandalien.
Плесну́ть см. Плеска́ть. [eines Flußes.
Плёсо 'ס הֶלֶךְ מִי־נַחַל לְמֵישָׁרִים geradegehende Strecke
Плести́, Плесть (плету́ плетёшь) פ״י ,קָלוֹעַ מִקְלָעוֹת,
טָפוֹל— ,הַצְמֵד שִׁירֵי־תָפֵל עֲבֹת flechten. П. ви́рши
Unsinn reden. -ся 1) נפ׳ (מקלעת) עֲבוֹת ,הִקָּלֵעַ ge-
flochten werden. 2) פ״ח סֹב אֶת־ ,הִלָּפֵת סָבִיב לְ־ sich
winden. 3) הָלוֹךְ בִּכְבֵדוּת ,הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ sich schleppen.
Плете́йный 'ת לְמַעֲשֵׂה־עֲבֹת (מִקְלַעַת) — zum
Flechten. [Flechter. -щи́ца 'נ.
Плете́льщикъ 'ז עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה־עֲבֹת ,קוֹלֵעַ (מִקְלַעַת)
Плетени́ца 'נ 1) מִקְלַעַת שֵׂעָר ,מַחְלָפָה Haarflechte.
2) אַרְגָּז ,סַל Wagenkorb.
Плете́ніе 'ס מִקְלַעַת ,קְלֹעַ ,עֲבֹת das Flechten.
Плетёнка, -тёночка см. Плетени́ца.
Плетёный 'ת מַעֲשֵׂה־עֲבֹת ,קָלוּעַ מִקְלָעוֹת geflochten.
Плете́нь (-тня́) 'ז מְשׂוּכָה ,גָּדֵר geflochtener Zaun.
Плетешёкъ (-шка́) 'ז שְׂרוֹךְ ,פְּתִיל ,גְּדִיל ,בַּד־עֲבֹת
Zopfbändchen.
Плетея́ 'נ (שׁוּלֵי־תַשְׁבֵּץ) עוֹשָׂה שְׁבִיסִים Spitzklöpp-
Плети́ща, Плётка см Плеть. [lerin.
Плетнёвый 'ת מַעֲשֵׂה־עֲבֹת Flecht-.
Плету́шка см. Плетени́ца 2.
Плеть 'נ שׁוֹט עֲבוֹת Zuchtriemen.
Плечево́й 'ת —הַכָּתֵף ,—הַשְּׁכֶם —Achsel-.
Пле́чико см. Плечо́.
Плечи́стый 'ת רְחַב־כְּתֵפַיִם breitschulterig.
Плечи́ще 'ק см. Плечо́.
Плечно́й см. Плечево́й.
Плечо́ 'ס 1) שְׁכֶם ,כָּתֵף Schulter, Achsel. Пожима́ть
плеча́ми כַּחֵד בְּהָנִיף כְּתֵפָיו. 2) אַחַת מִקְצוֹת קְנֵה־
הַמִּשְׁקָל Hebelarm.
Плея́ды נ״ר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה Siebengestirn.
Пли! (זִקִּים) יְרֵה Feuer!
Пли́нтусъ 'ז 1) כֵּן רָבוּעַ לָעַמּוּד Säulenfuß. 2)
מִסְגֶּרֶת־עֵץ לְתַחְתִּית הַקִּיר vorragender unterer Theil
eines gebäudes. [Plüsch. Пли́совый 'ת.
Плисъ 'ז שָׂעִיר צֶמֶר ,אֶרֶג צַמֶּרֶת ,אֵטוּן *פְּלְיוֹם (כלים כט)
Пли́та 'נ לוּחַ (פַּח ,רִקּוּעַ) אֶבֶן אוֹ בַּרְזֶל Stein-,
Eisenplatte. -тный 'ת. [felchen.
Пли́тка 'נ לוּחַ קָטָן ,—פַּח; פְּלָח פַּת Plättchen, Tä-

Плитня́къ 'ז אֶבֶן לוּחוֹתַיִם Sandstein.
Плитоло́мня 'נ מְקוֹם מַחְצַב אֶבֶן לוּחוֹתַיִם Sand-
Пли́точка см. Пли́тка. [steinbruch.
Плове́цъ (-вца́) см. Пла́ватель.
Плову́чій 'ת שָׁט עַל־פְּנֵי־מַיִם ,שׂוֹחֶה schwimmend.
Плоди́ть (пложу́, плоди́шь) פ״י הַפְרֵה ,גַּדֵּל ,רַבֵּה
fortpflanzen, vermehren. -ся פ״ח רָבֹה ,פָּרֹה sich fort-
pflanzen. [barkeit.
Плодови́тость 'נ עֲשׂוֹת פְּרִי לְמַכְבִּיר ,פְּרוֹת Frucht-
Плодови́тый 'ת עוֹשֶׂה־פְּרִי לְמַכְבִּיר ,פּוֹרֶה fruchtbar.
Плодо́вый, -доно́сный 'ת עוֹשֶׂה־פְּרִי ,—נוֹתֵן ,פּוֹרֶה
Früchte tragend. [keit.
Плодоро́діе 'ס, -ро́дность 'נ עֲשׂוֹת פְּרִי Fruchtbar-
Плодоро́дный 'ת פּוֹרֶה ,עוֹשֶׂה־פְּרִי ,—נוֹתֵן fruchtbar.
Плодотворе́ніе 'ס הַפְרוֹת; הוֹלִיד Befruchtung.
Плодотвори́ть פ״י הוֹלֵד ,הַצְמֵחַ ,הַזְרֵעַ ,הַפְרֵה be-
fruchten. [befruchtend.
Плодотво́рный 'ת מוֹלִיד ,מַצְמִיחַ ,מַזְרִיעַ ,מַפְרֶה
Плодъ 'ז פְּרִי. П. дерева פְּרִי־עֵץ ,תְּנוּבָה; יְבוּל Frucht.
П. чре́ва פְּרִי־בֶטֶן. П. дѣя́ній его פְּרִי־יָדָיו ,גְּמוּל
Плой 'ז קֶמֶט ,כֶּפֶל Falte. [מַעֲלָלָיו.
Плое́ніе 'ס Пло́йка 'נ עֲשׂוֹת קְמָטִים ,כֶּפֶל das Fälteln.
Плои́ть פ״י עֲשֹׂה קְמָטִים בְּ־ ,כָּפוֹל fälteln.
Пло́мба 'נ חוֹתַם עוֹפֶרֶת Bleisiegel.
Пломбирова́ніе 'ס см. Пломбиро́вка.
Пломбирова́ть (-ру́ю) פ״י 1) חָתוֹם בְּחוֹתַם עוֹפֶרֶת
ein Bleisiegel ansetzen. 2) מַלֵּא חוֹר שֵׁן רָעָה ,יָצוֹק
זָהָב בְּנֶקֶב שֵׁן plombiren. [Plombirung.
Пломбиро́вка 'נ חֲתֹם בְּעֹפֶרֶת; מְלֵאַת שֵׁן נְקוּבָה
Пломби́рщикъ, -биро́вщикъ 'ז חוֹתֵם בְּעֹפֶרֶת
Пло́скій 'ת מֵישָׁר ,שָׁוֶה ,שָׁפֵל flach. [Plombirer.
Плоскова́тый 'ת מֵישָׁר מְעַט etwas flach.
Плоскодо́нный 'ת (אֳנִי) אֲשֶׁר תַּחְתִּיתוֹ רָחָב mit
Плоскомѣ́ріе см. Планиметрія. [flachem Boden.
Плосконо́сый 'ת חֲרוּם אַף platnasig.
Пло́скость 'נ 1) שִׁפְלָה ,שֶׁפֶל Flachheit; Fläche. 2) רִיק,
Плости́льня см. Плющи́льня. [תָּפֵל Gemeinheit.
Плости́ть см. Плющи́ть.
Плотва́ 'נ (הידוע) מִין דָּג טָהוֹר Plötze.
Пло́тикъ 'ק см. Плотъ. [-ти́нный 'ת.
Плоти́на 'נ מַחְסוֹם לְמֵי נָהָר ,שֶׁבֶר־מַיִם Damm.
Плоти́ть (плочу́, плоти́шь) פ״י הַצְמֵד ,צַמֵּד ,חַבֵּר
דַּבֵּק zusammenfügen.
Плоти́ца, -ти́чка 'ק см. Плотва́.
Пло́тникъ 'ז חָרַשׁ־עֵצִים Zimmermann.

Плóтничать פ"ע עָבוֹד בַּחֲרֹשֶׁת־עֵץ Zimmermanns=
Handwerk treiben. [manns=.
Плóтническій, -ничій ת' חָרַשׁ־עֵצִים— Zimmer=
Плóтничество ס' חֲרֹשֶׁת־עֵץ Zimmerhandwerk.
Плóтно ת"פ כַּד כְּבַד, נִשְׁעָן אֶל־, קָרוֹב לְ־; סָגוּר חוֹתָם
צַר dicht, fest. II. наѣсться אָכוֹל לָשֹׂבַע, מַלֵּא בִּטְנוֹ.
Плóтность נ' עֲבִי, מַעֲבֶה, מִשְׁמָן, עֶשֶׁת Dichtigkeit.
Плóтный ת' 1) עָצוּם, עֶשֶׁת, מִתְלַכֵּד, מְדֻבָּק dicht,
fest. 2) עָב, שָׁמֵן stämmig, stark.
Плотнѣть פ"ע עָבָה, כָּשָׂה, עָשׂוֹת dick werden.
Плотовóй ת' הַדֹּבְרָה, —הָרַפְסֹדָה—des Prahms.
Плотолю́біе, -угóдіе ס' מַאֲוַיֵּי־בְשָׂרִים Wollust.
Плотолю́бецъ (-бца) ז' רוֹדֵף מַאֲוַיֵּי־בְשָׂרִים, מֹחַ
(ישעיה ה, ו) Wollüstling. [בִּשָׂרִים] wollüstig.
Плотолюби́вый, -угóдливый ת' רוֹדֵף תַּאֲוַת
Плотоугóдникъ ז' см. Плотолю́бецъ.
Плотоя́децъ (-я́дца) ז', -я́дный ת' (חי) אוֹכֵל בָּשָׂר
fleischfressend. [sinnlich.
Плотскóй ת' בָּשָׂר—, בְּשָׂרִים—, גוּפָנִי* fleischlich,
Плотъ ז' 1) דֹּבְרָה, רַפְסֹדָה Holzfloß. 2) עֲבָרָה,
מַעְבָּרָה Prahm.
Плоть נ' 1) בָּשָׂר, שְׁאֵר Fleisch, Leib. Крáйняя п.
בְּשַׂר עָרְלָה. 2) חַי, אָדָם וּבְהֵמָה lebendes Wesen.
Плóхо ת"פ רַע, מַר, צַר, אָבוֹי schlecht.
Плоховáто ת"פ לֹא־טוֹב ziemlich schlecht.
Плоховѣ́соватый ת' (הט') חֲסַר־לֵב, נָבוּב unbe=
Плохóй ת' רַע, לֹא־טוֹב, נִקְלֶה; נִרְפֶּה schlecht. [hülflich.
Плохóнекъ ת' לֹא־טוֹב ziemlich schlecht.
Плочéніе ס' דֶּבֶק, חֹבֶרֶת דְּבָרִים חַד אֶל־אֶחָד (קְרָשִׁים,
קוֹרוֹת) Zusammenfügung.
Плошáть פ"ע 1) הִתְרַפֵּה, הַנֵּחַ מִ־ יָדָיו, הֵעָצֵל nach=
lässig sein. На Бóга надѣ́йся, а самъ не плошáй
בְּטַח בֵּאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְגַם אַתָּה לֹא־תְחַבֵּק יָדַיִם.
2) הָלוֹךְ וָרַע, הִדַּל schlimmer werden.
Плóше ת' רַע מִ־, מַר— schlimmer.
Плóшка, -шечка נ' פַּךְ־חֶרֶשׂ קָטָן Illuminations=
lampe. -шечный ת'.
Площáдка נ' 1) см. Плóщадь. 2) מַסַּד־עֵץ קָטָן,
מַרְצֶפֶת קְטַנָּה, עֲזָרָה (יחזקאל מג, יד) Treppeabsatz.
Площаднóй ת' הַשּׁוּק, —הַשַּׁעַר, —הָרְחוֹב—Markt=.
-нáя рѣчь דִּבְרֵי־נְבָלָה, נִיב נִבְזֶה.
Плóщадь נ' שׁוּק, רְחוֹב, שַׁעַר, גֹּרֶן (מ"א כב, י) Markt=
Плóще ת' מְיֻשָּׁר מִ־, מְשֻׁוֶּה יוֹתֵר מִ־ flacher. [platz.
Площ— см. Плющ—.
Площи́ца נ' סָס, כִּנַּת־צֶמֶר Filzlaus.

Плугъ ז' מַחֲרֵשָׁה, מַחֲרֶשֶׁת Pflug, -говóй ת'.
Плу́жка נ' צַוַּאר־הַכִּנּוֹר, —יַד Hals einer Violine.
Плужни́къ ז' אֵת, מַחֲרֵשָׁה Pflugeisen.
Плутáть פ"ע רוּד, נוּד, תָּעָה herumirren. -ся פ"ח
הִתְעָה, הִבּוֹךְ sich verirren.
Плу́тиво ס', -тива פ"ר עֵץ שַׁיָּט לַמִּכְמֹרֶת Schwimholz
Плути́шко, -ти́шка см. Плутъ. [am Netze.
Плу́тня נ' זִמַּת־אִוֶּלֶת, נִכְלֵי־מִרְמָה, עָקְבָה, הַוָּה, סֶלֶף,
Schelmstreich.
Плутовáтый ת' בּוֹטֵחַ בִּנְכָלָיו schelmisch.
Плутовáть (плутýю) פ"ע הַצְמֵד מִרְמָה, עָקוֹב, נַכֵּל,
עָשֹׂה מִרְמָה Schelmstreiche machen.
Плутóвка, -вочка נ' בַּת־בְּלִיַּעַל, נְצוּרַת־לֵב Betrü=
Плутовски́ ת"פ בְּעָקְבָה, בְּמִרְמָה schelmisch. [gerin.
Плутовскóй ת' מָלֵא מִרְמָה, בְּנִכְלֵי־מִרְמָה, נָלוֹז,
פְּתַלְתֹּל, נִפְתָּל spitzbübisch. [buberei.
Плутовствó ס' סֶלֶף, נָלוֹז, עָקְבָה, נִכְלֵי־מִרְמָה Spitz=
Плутъ ז' נוֹכֵל, אִישׁ מִרְמָה, אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת Schelm.
Плутя́га ז"נ см. Плутъ.
Плыву́честь נ' הִמֵּס, הִמַּק, מַק Zerfließbarkeit.
Плыву́чій ת' נָמֵס, נָמֵק, נָמוֹג zerfließbar.
Плыть (плывý גם пловý) פ"ע 1) שָׂחֹה, שׁוּט עַל־פְּנֵי
מַיִם schwimmen; segeln. 2) הִמּוֹג, הִמֵּס, הִמַּק zer=
fließen. [gen; Gefangenschaft.
Плѣнéніе ס' שִׁבְיָה, שְׁבִי, שְׁבוּת, שְׁבִית das Einfan=
Плѣни́тель ז' 1) שׁוֹבֶה, שְׁבִי אֶת־, מוֹלִיךְ der Ein=
fangende. 2) לוֹקֵחַ לֵב, מַדִּיחַ, מַשִּׁיא der Bezau=
bernde. -льница נ'.
Плѣни́тельный ת' לוֹקֵחַ לֵב, נֶחְמָד bezaubernd.
Плѣни́ть см. Плѣня́ть.
Плѣнникъ ז' שָׁבוּי Gefangener. -нница נ'.
Плѣнническій ת' שְׁבִי—, שִׁבְיָה—Gefangenschafts=.
Плѣнничество ס' שְׁבִי, שִׁבְיָה, שְׁבִית Gefangenschaft.
Плѣнничій см. Плѣнническій.
Плѣнный ת' שָׁבוּי, לָקֻח בַּשֶּׁבִי gefangen.
Плѣнъ ז' שְׁבִי, שִׁבְיָה, שְׁבִית Gefangenschaft.
Плѣня́ть, -ни́ть פ"י 1) שָׁבֹה, לָקוֹחַ בַּשְּׁבִי, לָכוֹד
fangen. 2) לָקוֹחַ לֵב, לַבֵּב bezaubern. -ся נפ' 1) הִשָּׁבֵה,
הִלָּכֵד, לָקוֹחַ בַּשְּׁבִי gefangen werden. 2) הִלָּכֵד בְּחַבְלֵי־
חֵן, —הִוָּקֵשׁ hingerissen werden. [Schimmel.
Плѣсень נ' רְקָבוֹן, גֶּלֶד, רֶפֶשׁ, קוֹמְנִית* (פסחים מב.)
Плѣсневѣлый ת' נִקֹּד, עָבֵשׁ, נִרְפָּשׁ, עוֹלֶה רְקָבוֹן
schimmelig. [עָלֹה רְקָבוֹן, נִקֹּד] schimmeln.
Плѣсневѣть, **Плѣснѣть** פ"ע עָבוֹשׁ, הִרָּפֵשׁ, הָיֹה
Плѣшáкъ ז' קֵרֵחַ, גִּבֵּחַ Kahlkopf.

Плѣши́вецъ (-вца) ז' גִּבֵּחַ, קֵרֵחַ Glatzkopf. -вица נ'.

Плѣши́вость נ' קָרַחַת, גַּבַּחַת Kahlköpfigkeit.

Плѣши́вый ת' גִּבֵּחַ, קֵרֵחַ kahlköpfig.

Плѣши́вѣть פ"ע הִקָּרֵחַ, הָקְרַח kahlköpfig werden.

Плѣши́на נ' 1) (בעור חיה) קָרַחַת, קָרְחָה Glatze. 2) מַחְשׂוֹף—, מַעַר הַיַּעַר, שְׂדֵה־יַעַר kahle Stelle.

Плѣшь נ' קָרְחָה, קָרַחַת, גַּבַּחַת Glatze.

Плюга́вецъ (-вца) ז' אִישׁ בָּזוּי, נִבְזֶה, נִקְלֶה, נָבָל häßlicher Mensch.

Плюга́вство ס' פִּגּוּל, תּוֹעֵבָה, שֶׁקֶץ Abscheulichkeit.

Плюга́вый ת' בָּזוּי, נִתְעָב, נֶאֱלָח, נִקְלֶה abscheulich.

Плюма́жъ ז' (לצניפות נשים) צַמֶּרֶת נוֹצָה Federschmuck.

Плю́нуть см. Плева́ть.

Плюска́ נ' כּוֹס פֶּרַח לֶאֱגוֹז אַלּוֹן Eichelnschale.

Плюсна́ см. Плесна́.

Плю́снуть см. Плющи́ть. [Plußzeichen.

Плюсъ ז' (בחשבון) תָּו הַמּוֹסִיף (+), אוֹת שְׁתִי וָעֵרֶב

Плю́хаться, -хнуться פ"ח (בְּרֶפֶשׁ) סָפוֹק בְּקִיא im [Kothe waten.

Плюшъ см. Плисъ.

Плю́щевый ת' см. Плющъ.

Плюще́ніе ס' רִקּוּעַ das Platten.

Плющёный ת' מְרֻקָּע geplättet. [Plätten.

Плющи́льный ת' אֲשֶׁר יְרַקְּעוּ בוֹ פַּחִים,—רִקּוּעַ zum

Плющи́льня נ' עֲלִיל לְרַקּוּעַ פַּחִים — ,מְכוֹנָה Plattmaschine.

Плющи́льщикъ ז' מְרַקֵּעַ פַּחִים Metallplätter.

Плющи́ть פ"י רַקַּע פַּחִים platten Metalle. -ся פ"ח הִקָּמֵט, צָפוֹד geplättet werden.

Плющъ ז' צִיצִים סְבוּכִים, *קִסּוֹס (כלאים ה) Epheu.

Плясá́льный ת' אֲשֶׁר לַמָּחוֹל Tanz=. [-щевый ת'.

Плясá́льщикъ ז' מְחוֹלֵל, יוֹדֵעַ מָחוֹל Tänzer. -щица נ'.

Пляса́ніе ס' חוּל, רִקּוּד, כִּרְכּוּר das Tanzen.

Пляса́ть (пляшу́, пля́шешь) פ"ע רָקוֹד, רַקֵּד, דַּלֵּג, חוּל, פַּזֵּז, כַּרְכֵּר tanzen. П. по чужо́й ду́дкѣ הִכָּנֵעַ לִרְצוֹן אֲחֵרִים.

Плясея́ נ' מְחוֹלֶלֶת, מְרַקֶּדֶת, מְפַזֶּזֶת Tänzerin.

Пля́ска נ' מָחוֹל, מְחוֹלָה Tanz.

Плясу́нъ ז' מְחוֹלֵל, מְפַזֵּז, מְכַרְכֵּר Tänzer. -су́нья נ'.

Пневма́тика נ' (האויר) חֻקּוֹת הָרוּחַ Luftkunde. -ти́-

Пнуть см. Пина́ть. [ческій ת'.

По מ"י 1) עַל־, עַל־פְּנֵי, בְּ־, בְּתוֹךְ, בְּקֶרֶב an, auf, in: Уда́рить по щекѣ הַכֵּה עַל־הַלְּחִי. Плыть по́ морю שׁוּט עַל־פְּנֵי־יָם. Ходи́ть по́ лѣсу הִתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ הַיַּעַר. 2) לְפִי־, כְּפִי־, עַל־פִּי־, כְּדֵי־, לְ־ nach, laut: По зако́ну לְפִי־הַחֹק, כַּמִּשְׁפָּט. По мѣрѣ вины́ его́ כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ. Суди́ть по нару́жности שְׁפוֹט לְמַרְאֵה עֵינָיו. 3) עַד bis: По гробъ бу́ду по́мнить עַד־מוֹתִי (רִדְתִּי) קֶבֶר אֶזְכֹּר. По смерть не забу́ду לֹא־אֶשְׁכַּח. По сіё вре́мя עַד־עַתָּה. По сію́ по́ру עַד־הַיּוֹם הַזֶּה. По ше́ю עַד־צַוָּאר. 4) עַל־, לְ־ über: Пла́кать по уме́ршемъ בָּכֹה לַמֵּת; הִתְאַבֵּל עַל־מֵת. 5) אַחֲרֵי, בַּעֲבוֹר nach: По труда́хъ пріятенъ о́тдыхъ מָתוֹק הַמַּרְגּוֹעַ אַחֲרֵי עֲבוֹדָה. По зака́тѣ со́лнца אַחֲרֵי־בֹא הַשֶּׁמֶשׁ. По веснѣ כַּעֲבֹר הָאָבִיב. ותבא עוד המלה по ליחס כל פרט ופרט מן הכלל—: По рублю́ съ ка́ждаго שֶׁקֶל מִכָּל־אִישׁ וָאִישׁ. Онъ прихо́дитъ къ намъ по суббо́тамъ הוּא יָבֹא אֵלֵינוּ מִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ; וליחס השפה והלשון: Онъ говори́лъ со мно́ю по ру́сски הוּא דִּבֵּר אֵלַי רוּסִית.

Поарме́йски ת"פ כְּמִשְׁפַּט פְּקוּדֵי הַצָּבָא nach dem Gebrauch der Armee. [—הִבָּהֵל sich fürchten.

Поба́иваться פ"ח (кого́, чего́) יָרֹא מִ־—, — יָגוֹר

Побалагу́рить פ"ע שׂוֹחֵחַ — ,שִׂיחַ עִם־ מְעַט etwas plaudern.

Поба́ливать פ"ע כָּאוֹב מְעַט—, דָּוֹה etwas schmerzen.

Поба́лтывать פ"י בָּלוֹל לִרְגָעִים—, נַעֵר durchschütteln.

Поба́рски ת"פ כְּאַחַד הַשָּׂרִים vornehm; reichlich.

Побасёнка נ' מָשָׁל, חִידָה Geschichtchen, Mährchen.

Побатальо́нно ת"פ לְמַחֲנוֹת, לִגְדוּדִים bataillonenweise.

Поберега́ть, -бере́чь פ"י 1) שָׁמוֹר, נָצוֹר, נָטוֹר hütten, schonen. 2) חָשׂוֹךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן sparsam sein. -ся פ"ח הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר, שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ, הִזָּהֵר vorsichtig sein.

Побере́жный ת' (נָהָר) אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־יָם Ufer=.

Побере́жье ס' חוֹף, (נָהָר) שְׂפַת־יָם Strand.

Побере́чь см. Поберега́ть. [unruhigen.

Побеспоко́ить פ"י —הַפְרֵעַ מְעַט מְנוּחַת etwas be-

Побесѣ́довать פ"ע הִדָּבֵר מְעַט עִם־ —שִׂיחַ sich etwas unterhalten.

Побива́ть, -би́ть פ"י 1) הַכֵּה, הָלוֹם, יַסֵּר — דּוּשׁ בָּשָׂר durchprügeln. 2) הַכֵּה (במלחמה), הָרוֹג erschlagen. П. ка́мнями רָגוֹם בָּאֲבָנִים. 3) הַכֵּה, שַׁבֵּר, נַפֵּץ beschädigen. Всю траву́ полеву́ю поби́лъ градъ אֶת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד. -ся см. Поби́ться.

Побира́ть, -бра́ть פ"י 1) לָקוֹחַ לְעִתִּים, לָקוֹחַ לְאַחַד אֶחָד nehmen. 2) לָכוֹד—, תָּפוֹשׂ—, אָחוֹז לְאַחַד אֶחָד aufgreifen. Чёртъ побери́ его! יִקָּחֵהוּ אֹפֶל hol' ihn der Taufel!

Побира́ться פ"ח שָׁאֹל לִרְגָעִים וְלָקוֹחַ מַתָּת betteln.

Побиро́ха ז"נ מְבַקֵּשׁ לֶחֶם, דּוֹרֵשׁ מַתָּת Bettler.

Побить см. Побивать. -ся פ״ח: Побиться объ закладъ תַּחֲרָה עִם־ בְּתָקַע כַּף wetten.
Побіеніе ס׳ קֶטֶל, הֶרֶג Ermordung.
Поблагодарить см. Благодарить.
Поблагопріятствовать см. Благопріятствовать.
Поблажать פ״י (кому) סָלוֹחַ, רָצֹה, נָשׂא פְּנֵי־ nachsichtig sein.
Поблаживать, -блажить פ״ע הִתְהוֹלֵל מְעַט ausgelassen werden.
Поблажка נ׳ מַשּׂא פָּנִים Nachsicht.
Поблёклый ת׳ קָמֵל, נָבֵל verwelkt.
Поблёкнуть см. Блёкнуть.
Поблестѣть פ״ע הִתְנוֹצֵץ מְעַט etwas glänzen.
Поблистать פ״ע הֵרָאֵה בְּיִפְעָתוֹ; הִתְנוֹצֵץ glänzen.
Поблѣднѣть פ״ע חָפוֹר, חָוֹר blaß werden.
Побогатѣть פ״ע עָשׁוֹר, הַעֲשֵׁר, עָשֹׂה הוֹן reich werden.
Побожиться פ״ח נָשֹׂא אָלָה, אָלֹה, הִשָּׁבַע שְׁבוּעָה schwören.
Побои ז״ר מַהֲלֻמּוֹת, מַכּוֹת Schläge.
Побоище ס׳ 1) מַכַּת מִלְחָמָה, הֶרֶג רָב blutige Schlacht. 2) מְקוֹם קֶטֶל, שְׂדֵה הַהֲרֵגָה Schlachtfeld.
Поболтать פ״ע שִׂיחַ עִם־ —, הַדָּבֵר etwas plaudern.
Побольше, -болѣе ת״פ יוֹתֵר מְעַט etwas mehr.
Поболѣть פ״ע כָּאוֹב, חָלֹה weh thun.
Поборать, -бороть פ״י 1) הִתְגַּבֵּר עַל־, הַכְרֵעַ, הַכְנֵעַ überwinden. 2) פ״ע (בְּעַד) הִלָּחֵם לְ־ vertheidigen. Господь по васъ побораетъ יְיָ יִלָּחֵם לָכֶם.
Побореніе ס׳ הַכְנָעָה, הַכְנִיעַ* Bekämpfung.
Побормотать פ״ע (בקול יונים) הָגֹה מְעַט etwas murmeln.
Поборникъ ז׳ עוֹמֵד לִימִין־, רָב אֶת־רִיב־, נִלְחָם בְּעַד־ Vertheidiger. -борница נ׳.
Побороть см. Поборать.
Поборъ ז׳ עֹנֶשׁ, מַקַּח מַס Steuer.
Побочный ת׳ מֵעִנְיָן אַחֵר; —חוּץ, צְדָדִי* seitwärtig, Neben=. II. сынъ בֶּן־מוֹלֶדֶת־, בֶּן־פִּלֶגֶשׁ, בֶּן־אֵשֶׁת־חֵיק חוּץ.
Побоярски см. Побарски.
Побояться см. Боятвся.
Пображивать, -бродить פ״ע 1) הָלוֹךְ, הָלוֹךְ אַט etwas herumwandern. 2) (נָבוֹעַ) הָחֵל חָמוֹר בִּכְבֵדוּת anfangen zu gähren.
Побранивать פ״י נָעוֹר בְּ־, קָצוֹף עַל־ schimpfen. -ся פ״ח חָרֵף אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ sich zanken.
Побранка נ׳ מָדוֹן, רִיב דְּבָרִים Zänkerei.
Побратанецъ (-нца) ז׳ רֵעַ כְּאָח Kreuzbruder.
Побратимъ см. Побратанецъ.
Побратски ת״פ כְּמִשְׁפַּט אַחִים brüderlich.
Побрать см. Побирать.

Побрезгать см. Брезгать.
Побренчать פ״ע (בכלי שיר) צַלְצֵל מְעַט etwas klimpern.
Побрить פ״י גַּלֵּחַ מְעַט rasiren. -ся פ״ח הִתְגַּלֵּחַ sich rasiren.
Побродить פ״ע שׁוּט אָנֶה וָאָנָה, נוּעַ הֵנָּה וָהֵנָּה etwas herumwandern.
Бродяга ז״נ בֶּן־בְּלִי־בַיִת, פּוֹחֵז וָרֵיק Landstreicher.
Побросать פ״י 1) הַשְׁלֵךְ מְעַט, — יָרֹה werfen. 2) עָזוֹב אֶת־כָּל־ —, הַשְׁלֵךְ —, נָטוֹשׁ ganz wegwerfen.
Побрызгивать, -брызгать פ״י זָרוֹק כְּפַעַם בְּפַעַם, —הַזֵּה bespritzen.
Побрякивать פ״ע צַלְצֵל מְעַט, —עַכֵּס, —הָמֹה, הָרֵם קוֹל שָׁאוֹן etwas klimpern.
Побрякушка נ׳ צְלָצָלִים, מְצִלָּה, מְנַעַנְעִים Kinderklapper; Schelle.
Побудитель ז׳ מֵעִיר, מְעוֹרֵר; מְחַרְחֵר, מֵסִית Veranlasser. -льница נ׳.
Побудительный ת׳ הַמֵּעִיר, הַמְעוֹרֵר anregend. -ная причина שֹׁרֶשׁ דָּבָר, רֹאשׁ נִסִבָּה Beweggrund.
Побудка נ׳ (לְהָעִיר יְשֵׁנִים) מְחִי־הַתֹּף Wecktrommel.
Побуждать, -будить פ״י הָמֵרֵץ אֶת־, אָכוֹף עַל־, —הָסֵת anregen, veranlassen. Всякій кого побудила душа его כֹּל אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ אֹתוֹ.
Побужденіе ס׳ חֵפֶץ, נִדְבַת־לֵב, תְּשׁוּקָה, רָצוֹן Antrieb. Слѣдовать побужденію сердца הָלוֹךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ.
Побурѣлый ת׳ אֲשֶׁר הָפַךְ אֲדַמְדָּם bräunlich geworden.
Побурѣть פ״ע הַאְדֵּם, הִתְאַדֵּם, הָפוֹךְ אֲדַמְדָּם röthlich werden.
Побуянить פ״ע הָמֹה מְעַט, —הִשְׁתָּעֵר, —הִתְהוֹלֵל ein wenig lärmen.
Побыль נ׳ см. Волчецъ 1.
Побывать, Побыть פ״ע יָשׁוֹב בְּ־, —גּוּר, הִשָּׁאֵר עִם־; יָשׁוֹב מְעַט (בסוד רעיו) verweilen.
Побѣгать פ״ע רוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה ein wenig herumlaufen.
Побѣгивать פ״ע רוּץ כְּפַעַם בְּפַעַם dann und wann laufen.
Побѣгъ ז׳ 1) מִפְלָט, מָנוֹס, מִבְרָח, בְּרֹחַ das Entlaufen, Flucht. 2) חֹטֶר, שְׁלֻחָה, יְנִיקָה, יוֹנֶקֶת, יוֹנֵק, נֵצֶר, מַגֵּזַע Sprößling.
Побѣда נ׳ נֵצַח, תְּשׁוּעָה, יְשׁוּעָה, גְּבוּרָה Sieg.
Побѣдитель ז׳ מִתְגַּבֵּר עַל־, מַכְנִיעַ—, מַכְרִיעַ קָמָיו, מַכֶּה צָרָיו אָחוֹר, אוֹיְבָיו Sieger. -льница נ׳.
Побѣдительный ת׳ נֶאְדָּר בַּכֹּחַ, לָבֵשׁ עֹז וּגְבוּרָה siegend.
Побѣдоносецъ (-сца) ז׳ מוֹשִׁיעַ, צוּר יֶשַׁע Sieger.
Побѣдоносно ת״פ בְּיָד רָמָה siegreich.
Побѣдоносный ת׳ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ siegreich.

Побѣжа́ть פ"ע 1) הָחֵל רוּץ. 2) רוּץ אֶל־, —חוּשׁ hin-eilen.

Побѣжда́ть, -бѣди́ть (עתיד -бѣжду́) פ"י גָּבוֹר עַל־, הִתְגַּבֵּר—, חָלוֹשׁ אֶת־, הַכְרֵעַ קָמָיו, הַכְנֵעַ— besiegen. Онъ побѣди́лъ враго́въ свои́хъ רָמָה יָדוֹ עַל־אוֹיְבָיו; הִכָּה צָרָיו אָחוֹר. -бѣждённый ת' מֻכְרָע, נִכְנָע besiegt.

Побѣ́жка נ' (סוּס) מְרוּצָה, מֵרוֹץ Lauf.

Побѣ́ливать פ"י הַלְבֵּן כְּפַעַם בְּפַעַם weißen.

Побѣли́ть פ"י הַלְבֵּן מְעַט ausweißen.

Побѣлѣ́ть פ"ע חָוֹר, הַלְבֵּן, הָפוֹךְ לָבָן weiß werden. Лицё его побѣлѣ́ло отъ стра́ха פָּנָיו הִלְבִּינוּ (חָוְרוּ) מִפַּחַד.

Побѣси́ть פ"י הַקְצֵף—, הַכְעֵס—, הַרְעֵם מְעַט böse machen. -ся פ"ח זָעוֹם, הִתְאַנֵּף, הִתְקַצֵּף sich ärgern.

Пова́дить см. Пова́живать.

Пова́дка נ' 1) הֶרְגֵּל*, אֹרַח—, מִשְׁפָּט...וּמַעֲשֵׂהוּ, דֶּרֶךְ Angewohnheit. 2) см. Побла́жка.

Пова́дно ת"פ נָעִים, נֶחְמָד angenehm.

Пова́дный ת' נֶחְמָד, לוֹקֵחַ לֵב reizend, einnehmend. -ныя рѣчи שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת.

Пова́дчикъ ז' מַדִּיחַ, מֵסִית, מַשִּׁיא, מְפַתֶּה Verlocker. [-чица נ'.

Пова́живать, -ва́дить פ"י תַּרְגֵּל—, לַמֵּד לְ־, הַדְרֵךְ בְּ־, אַלּוֹף, הַסְכֵּן—, הַרְגֵּל* angewöhnen. -ся פ"ח לָמוֹד לְ־, זָנֹה אַחֲרֵי—, אָרְחוֹת רָע sich angewöhnen. Пова́дился кувши́нъ по́ воду ходи́ть, тамъ ему́ и го́лову сломи́ть תַּסְכִּין הַכַּד אֶל־הַמַּבּוּעַ גַּם שָׁם תֵּרֹעַ.

Пова́живать, Поводи́ть פ"י נָהוֹג כְּפַעַם בְּפַעַם, —הוֹלֵךְ, —נַהֵל dann und wann herumführen.

Пова́живать, -вози́ть פ"י נַהֵג אֶת...בָּרֶכֶב כְּפַעַם בְּפַעַם, —הוֹבֵל herumführen zu Pferde.

Пова́жничать פ"ע הִתְנַשֵּׂא—, הִתְהַדֵּר מְעַט sich groß benehmen.

Пова́ливать פ"י טַלְטֵל כְּפַעַם בְּפַעַם, גַּלְגֵּל מְעַט herumwerfen. Пова́ливай! הָלְאָה vorwärts! -ся פ"ח הִתְגּוֹלֵל sich wälzen.

Повали́ть פ"י הָטֵל, הַפֵּל umwerfen. -ся פ"ח נָפוֹל אַרְצָה, הוּטַל, הָשְׁכֵּב umfallen.

Пова́лка נ' שִׁכְבַת רַבִּים יַחְדָּו das Liegen in der Reihe.

Пова́лъ ז' 1) קֶטֶל, מוֹרָה, מַפֶּלֶת, מַפָּלָה Niederlage. Всю непрiя́тельскую си́лу положи́лъ на пова́лъ שָׂת מוֹרָה (קָצִיר) לְכָל־חֵיל צָרָיו. 2) מַפֶּלֶת בְּהֵמוֹת, קֶטֶב—, דֶּבֶר— Seuche. 3) מַפָּל, חֹמֶר, גַּל, עֲרֵמָה Masse.

Пова́льный ת' 1) см. О́бщiй. 2) דֶּבֶר—, קֶטֶב—, נֶגֶף— epidemisch.

Поваля́ть см. Пова́ливать.

Пова́нивать פ"ע הַבְאֵשׁ מְעַט etwas stinken.

Пова́ренный ת' אֲשֶׁר יְבֻשַּׁל בּוֹ Koch-. -нная соль מֶלַח הַמְּבַשְּׁלִים.

Поварёнокъ (-нка) ז' נַעַר בֵּית הַמְּבַשְּׁלִים Küchenjunge.

Пова́ривать, -вари́ть פ"י בַּשֵּׁל מְעַט מְעַט nach und nach kochen.

Повари́ха נ' טַבָּחָה, מְבַשֶּׁלֶת Köchin.

Пова́рничать פ"ע עָבוֹד עֲבוֹדַת מְבַשֵּׁל (טַבָּח) sich mit Kochen beschäftigen.

Пова́рня נ' כִּירַיִם, בֵּית הַמְּבַשְּׁלִים Kochstube.

Поварско́й ת' הַטַּבָּח—, טַבָּחִים— Koch-.

По́варъ ז' טַבָּח, מְבַשֵּׁל Koch.

Поведе́нiе ס' אֹרַח חַיִּים, חֻקֵּי—, דֶּרֶךְ—, דַּרְכֵי־אִישׁ וּמַעֲלָלָיו Aufführung.

Повезти́, -ве́зть 1) פ"י הָחֵל לְנַהֵל anfangen zu führen. 2) פ"ס: Ему повезло́ הִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ das Glück war ihm günstig.

Повели́тель ז' מְצַוֶּה, נָגִיד, שַׁלִּיט, מוֹשֵׁל Gebieter. [-льница נ'.

Повели́тельно ת"פ בְּחֶזְקַת הַיָּד, בְּקוֹל מְצַוֶּה gebieterisch.

Повели́тельный ת' מְצַוֶּה; —מְצַוֶּה — gebieterisch. -ное наклоне́нiе (בדקדוק) דֶּרֶךְ הַצִּוּוּי Imperatif.

Повели́тельство ס' פִּי־מְצַוֶּה, דְּבַר־שִׁלְטוֹן Herrschermacht.

Повели́тельствовать (-ствую) פ"ע פַּקֵּד עַל־, עָמוֹד לְנָגִיד, הָיֹה לִמְצַוֶּה gebieten.

Повелѣва́ть, -велѣ́ть פ"ע 1) (кому) צַוֵּה אֶת־ (לְ־), פָּקוֹד עַל־ befehlen. 2) (чѣмъ) מָשׁוֹל בְּ־, —שָׁלוֹט herrschen. -ся נפ' צֻוֹּה, הִנָּתֵן חֹק befohlen werden.

Повелѣ́нiе ס' מִצְוָה, פְּקֻדָּה, פִּקּוּד, פֶּה Befehl.

Поверга́ть, -ве́ргнуть פ"י הַפֵּל, הַתֵּשׁ לָאָרֶץ hinwerfen. П. про́сьбу предъ лицё הַפֵּל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־. П. кого́ въ нищету́ לָכוֹד אִישׁ בְּחַבְלֵי עֹנִי. -ся פ"ח הִתְנַפֵּל; הִשְׁתַּחֲוֵה, סָגוֹד hinstürzen.

Поверну́ть см. Повёртывать.

Повёрстка נ' דַּמּוֹת, שַׁוּוֹת, הַמְשִׁיל, הַיְשִׁיר Ausgleichung.

Повёрстный ת' לְמִסְפַּר כִּבְרוֹת הָאָרֶץ nach Wersten berechnet.

Повёрстывать, -верста́ть פ"י הַמְשֵׁל; הַיְשֵׁר, הַשְׁוֵה, דַּמֵּה, עֲשֵׂה כְּ־ gleichmachen; gleichstellen. -ся 1) נפ' הִשְׁתַּוֵּה, הִמָּשֵׁל אֶל־ gleich gestellt werden. 2) פ"ח הִתְנַגֵּשׁ, הִקָּרֵה עִם־, הַשֵּׂג gleichkommen, einholen.

Повёртывать, -верну́ть פ"י 1) סַבֵּב, הַפֵּךְ, הָפוֹךְ wenden. Я э́то дѣ́ло поверну́ по своему́ אָנֹכִי אֲסַבֵּב פְּנֵי־הַדָּבָר לִרְצוֹנִי. 2) פ"ע הָפוֹךְ פָּנָיו, הִסֵּב, פָּנֹה, דַּרְכּוֹ, הַפְנֵה שִׁכְמוֹ אֶל־ sich wenden. Поверни́ напра́во פְּנֵה לְךָ יָמִינָה. -ся פ"ח הָפוֹךְ, הִתְהַפֵּךְ, הִסֵּב sich umwenden.

Повертѣ́ть פ"י סַבֵּב, הַפֵּךְ drehen. -ся פ"ח הִתְהַפֵּךְ.

הָסֵב sich herumdrehen. [flächlich.
Повéрхностно ת״פ מִבְּלִי הִתְבּוֹנֵן, עַל־נְקַלָּה ober=
Повéрхность נ׳ גַּב, פְּנֵי־דָבָר Oberfläche. П. воды פְּנֵי הַמַּיִם. П. жéртвенника גַּב־הַמִּזְבֵּחַ.
Повéрхъ מ״י (чегó) עַל־רֹאשׁ הַ־, מֵעַל הַ־, מִמַּעַל לְ־ oberhalb, über. [beendigen.
Поверши́ть פ״י בַּצֵּעַ, הָתֵם, כַּלֵּה, הַגְלֵה (ישעיה לג, א)
Повеселúть פ״י שַׂמֵּחַ, חַדֵּה, הַרְנֵן לֵב erheitern. -ся פ״ח שָׂמוֹחַ, הִתְעַלֵּס, הֵיטֵב לִבּוֹ sich belustigen.
Повестú, -вёсть פ״י הָבִיא־אֶל, נָהוֹג לְהָבִיא־אֶל, הוֹלֵךְ hinführen.
Повечéріе ס׳ תְּפִלַּת הָעֶרֶב Abendgottesdienst. -черный ת׳.
Повечерѣ́ть פ״ע הַנָּטֵה צִלְלֵי עֶרֶב, רָפֹה הַיּוֹם לַעֲרֹב
Повздóрить см. Вздóрить. [Abend werden.
Повивáльный ת׳ הַמְיַלֶּדֶת, — הַמַּשְׁבֵּר —zur Geburtshülfe. -ная бáбка אִשָּׁה חֲכָמָה, מְיַלֶּדֶת* Hebamme. [אִשָּׁה חֲכָמָה, מְיַלֶּדֶת* Hebamme.
Повивáльщикъ ז׳ מְיַלֵּד Geburtshelfer. -щица נ׳
Повивáніе ס׳ 1) עֶזְרַת הַמְיַלֶּדֶת Geburtshilfe. 2) חִתּוּל הַיִּלּוֹד Umwickelung.
Повивáть, Повúть פ״י 1) חַתֵּל הַיִּלּוֹד umwickeln. 2) עָזוֹר לַיּוֹלֶדֶת, הוֹשֵׁב עַל־הַמַּשְׁבֵּר, הַשְׁבֵּר וְהוֹלֵד Geburtshülfe leisten. -ся נפ׳.
Повивнóе שת״ס שְׂכַר הַמְיַלֶּדֶת Hebammenlohn.
Повидáться פ״ח הִתְרָאֵה פָּנִים עִם־ sich sehen mit Einem. [bar.
Повúдимому ת״פ כְּפִי־הַנִּרְאֶה, לְמַרְאֵה עֵינַיִם* schein=
Повúзгивать, -визжáть פ״ע יַלֵּל כְּפַעַם בְּפַעַם, —צָרוֹחַ anfangen zu winseln.
Повилúка, -лúца נ׳ צֶמַח צַמְרִי, מִין *אִידָן (שבת כ:) Flachsseide. -личный ת׳.
Повинúть פ״י הַרְשֵׁעַ, הָאְשֵׁם für schuldig erkennen. -ся פ״ח הִתְוַדֵּה עַל־עָוֹן, הַרְשֵׁעַ נַפְשׁוֹ sich schuldig bekennen. [Schuld.
Повúнная שת״נ תּוֹדָה עַל־אֲשָׁמוֹ Geständniß seiner
Повúнность נ׳ 1) תּוֹדָה עַל־אֲשָׁמוֹ Geständniß. 2) הִכָּנַע מִפְּנֵי־, הַקְשִׁיב, יְקָהָה Gehorsamkeit. 3) מַס, שַׁי, אֶשְׁכָּר Abgabe.
Повúнный ת׳ 1) אָשֵׁם, (בְּהִשָּׁפְטוֹ) רָשָׁע, חַיָּב* schuldig. 2) מִתְוַדֶּה עַל־אֲשָׁמוֹ, מוֹדֶה עַל־פִּשְׁעוֹ reuig. 3) חָרֵד אֶל־, שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל—, נִכְנָע מִפְּנֵי־, נִשְׁמָע לְ־ gehorsam. 4) אָשֵׁם (עזרא י, יט), אֲשֶׁר עָלָיו לְ־, דְּבַר־ מְחֻיָּב* verpflichtet. Кáждый граждани́нъ повúненъ защищáть своё отéчество עַל כָּל־אֶזְרָח לְהָגֵן עַל־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Повиновáться (-нýюсь) פ״ח (комý, чемý) הִכָּנַע מִפְּנֵי־, הִשָּׁמַע לְ־, אָבֹה לְ־ (תהלים פא, יב) gehorchen. Емý повинýются нарóды לוֹ יִקְּהַת עַמִּים, לְאֻמִּים יִשְׁמְעוּ לוֹ.
Повиновéніе ס׳ יְקָהָה, הַקְשִׁיב, מִשְׁמַעַת, הִכָּנַע מִפְּנֵי־ Gehorsam. П. мáтери יִקְּהַת־אֵם.
Повинтúть см. Винтúть. [hängen bleiben.
Повисáть, -вúснуть פ״ע הִתָּלֵה וְהֵאָחֵז, הָאָחֵז, הִנָּטֵה, סָרוֹחַ
Повúслый ת׳ תָּלוּי, מָאֳחָז וְנָטוּי, סוֹרֵחַ, סָרוּחַ herab= [hängend.
Повúснуть см. Повисáть.
Повисѣ́ть פ״ע תָּלֹה מְעַט etwas hängen.
Повитýха, -витýшка נ׳ מְיַלֶּדֶת, אִשָּׁה חֲכָמָה* Heb= [amme.
Повúть см. Повивáть.
Повихáть, -хнýть פ״י הָמֵשׁ (עֶצֶם) מִמְּקוֹמוֹ, —הוֹקֵעַ, הַמֵּעֵד verrenken. -ся פ״ח 1) הָמוֹט, יָקוֹעַ verrenkt werden. И повихнýлась чáшка бедрá Іáкова וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב. 2) נָטֹה מִ־, סַלֵּף דַּרְכּוֹ vom rechten Wege abgehen. [eine Zeitlang bsitzen.
Повладѣ́ть פ״ע יָרוֹשׁ לְמִצְעָר, שָׁלוֹט בְּ־ יָמִים מִסְפָּר
Повлáствовать פ״ע מָשׁוֹל בְּ־ יָמִים מִסְפָּר eine Weile beherrschen.
Повлéчь פ״י 1) מָשׁוֹךְ, סָחוֹב hinziehen. 2) הָבֵא אִתּוֹ, סַבֵּב, גָּרוֹם* mit sich bringen, verursachen. -ся פ״ח הָחֵל לְהִתְנַהֵל לְאִטּוֹ (בִּכְבֵדוּת) sich hinschleppen.
Поводúть, Повестú 1) פ״י הַעֲבֵר, הָעֵף streichen über etwas. П. глазáми הָעֵף עַיִן בְּ־ flüchtig überblicken. 2) פ״ס צָפוֹד, הַקְמֵט; הָמוֹט, הָמְעֵד sich zusammenziehen. Мнѣ рýку повелó נָמוֹטָה יָדִי, —הָמְעֲדָה.
Пóводъ ז׳ 1) רֶסֶן, חֶבֶל (הושע יא, ד), יֶתֶר (איוב ל, יא) Zügel (ר׳ Повóдья). 2) סִבָּה, נְסִבָּה, תֹּאֲנָה Ursache. По пóводу עַל־אוֹדוֹת, בִּגְלַל, עַל־דְּבַר, עֵקֶב כִּי.
Повоёвывать פ״ע עָרוֹךְ מִלְחָמָה כְּפַעַם בְּפַעַם dann und wann kämpfen.
Повозúть см. Повáживать. -ся פ״ח הַלְאֵה נַפְשׁוֹ בְּ־, עָמוֹל sich abquälen.
Повóзка נ׳ עֲגָלָה Fuhrwagen.
Повóзочникъ ז׳ נוֹהֵג בָּעֲגָלָה Fuhrmann.
Повóй см. Повивáніе.
Повóйникъ ז׳ 1) (לראש נשי רוסיה) פְּאֵר פִּשְׁתִּים (יחזקאל מד, יח) Kopfputz russischer Frauen.
Поволáкивать פ״י סָחוֹב הֵנָּה וָהֵנָּה umherschleppen. -ся פ״ח רוּד, נוּד מִמָּקוֹם לְמָקוֹם sich herumschleppen.
Поволóка נ׳ נִיד בַּת־הָעַיִן das hin und her Bewegen (der Augen).
Поволочúть см. Поволáкивать.
Поволóчка см. Потасóвка.
Поволóчь פ״י הָחֵל לִמְשׁוֹךְ (לִסְחֹב) anfangen zu ziehen.

Повольный ת' כִּרְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ freiwillig.

Поворáчивать, -воротить פ"י 1) הָסֵב, הַפְנֵה, הַפֵּךְ, הַטֵּה מִנִּי־אֹרַח umwenden. 2) הַסֵּב, הַטֵּה אָנֶה וָאָנָה umwenden. Поворотú назáдъ הֲפֹךְ יָרֵךְ (מ"א כב, לד). Поворáчивай оглóбли назáдъ! קְרַב; גֶּשׁ־הָלְאָה אֵלֶיךָ. -ся פ"ח הִסֵּב; הִתְהַפֵּךְ מִצַּד אֶל־צַד sich umwenden. Поворáчивайся! עוּרָה, מַהֲרָה, הִתְעוֹרֵר, חוּשָׁה.

Поворáшивать, -ворошить פ"י הַפֵּךְ לְאַט, —נַעֵר langsam umrühren. -ся 1) פ"ח הִתְהַפֵּךְ, הִנָּעֵר, רָמוֹשׂ; שָׁרוֹץ sich umherbewegen.

Поворковáть פ"ע הָגֹה בְּקוֹל יוֹנִים girren.

Поворовáть פ"י גָּנוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם anfangen zu stehlen.

Поворовскú ת"פ כְּדֶרֶךְ גַּנָּבִים, כְּגַנָּב diebisch.

Поворóвывать פ"י גָּנוֹב לְאַחַד אֶחָד nach und nach [stehlen.

Поворожúть см. Ворожúть.

Поворотúть см. Поворáчивать.

Поворóтливость נ' יַד־חָרוּצִים (עין חלק א), מִשְׁעִי, מְהִירוּת* Gewandtheit.

Поворóтливый ת' חָרוּץ, מָהִיר geschickt.

Поворóтный ת' הַתְּקוּפָה, הַסּוֹבֵב, הַמַּקִּיף — zum Drehen. П. кругъ הַחוּג הַסּוֹבֵב.

Поворóтъ ז' 1) תְּקוּפָה Wendung. П. сóлнца תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ. 2) פָּנִים, אֹפֶן, נְסִבָּה, סִבָּה Umschwung. Онъ далъ дѣлу другóй поворóтъ סִבֵּב פְּנֵי־הַדָּבָר. Замóкъ въ два поворóта מַנְעוּל מוּסָב פַּעֲמַיִם בַּמַּפְתֵּחַ. 3) פֶּרֶק, מוֹצָא, —מְבוֹא רְחוֹב וְחוּצוֹת Biegung einer Strasse. У нáшихъ ворóтъ живётъ и поворóтъ גַּם מוֹצָא יֵשׁ אִתָּנוּ לָלֶכֶת מֵעִמָּנוּ (הַפִּנָּה שִׁכְמְךָ וָלֵךְ).

Поворчáть см. Ворчáть.

Пóворъ ז' שַׁחַף, פַּרְוָה* (חולין סב:) Seemöve.

Поострúть פ"י חַדֵּד מְעַט, —הָחֵד schärfen.

Повощúть פ"י מָשׁוֹחַ מְעַט בַּדּוֹנַג mit Wachs bestreichen.

Повреждáть, -дúть פ"י 1) שַׁחֵת, הַשְׁחֵת, בַּלַּע, חַבֵּל verderben. 2) עָשׂה נֵזֶק לְ־ הָרֵעַ לְ־ schaden. -ся פ"ח הִשָּׁחֵת, בָּלוֹעַ, חָבוֹל verdorben werden.

Повреждéніе ס' מוּם, פֶּצַע, אָסוֹן; שִׁבָּרוֹן, שֶׁבֶר, פֶּרֶץ Beschädigung.

Повреждённый ת' רָע, מְבֻלָּע, מָשְׁחָת verdorben.

Повременúть פ"ע כַּתֵּר זְעֵיר, חַכֵּה מְעַט etwas warten.

[von Zeit zur Zeit erscheinend, periodisch.

Повременный ת' הַיּוֹצֵא לְמוֹעֲדִים, הַבָּא לְעִתִּים, עִתִּי

Повсегóдный ת' הַיּוֹצֵא, הַבָּא מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה שָׁנָה שָׁנָה alljährlich.

Повседнéвно ת"פ כָּל־יוֹם, יוֹם יוֹם alltäglich.

Повседнéвный ת' בְּיוֹמוֹ, דְּבַר־יוֹם, הַבָּא יוֹם יוֹם alltäglich.

Повсемѣ́стно ת"פ בְּכָל־מָקוֹם, בַּכֹּל überall.

Повсемѣ́стный ת' אֲשֶׁר בְּכָל־מָקוֹם allgemein.

Повсемѣ́сячный ת' בְּחָדְשׁוֹ, הַבָּא מִדֵּי חֹדֶשׁ, הַיּוֹצֵא לֶחֳדָשִׁים allmonatlich.

Повсечáсный ת' אֲשֶׁר בְּכָל־עֵת allstündlich.

Повстрѣчáться см. Встрѣчáться.

Повсюду ת"פ בְּכָל־מָקוֹם, בַּכֹּל überall.

Повторéніе ס' הִשָּׁנוֹת, בּוֹא פְּעָמַיִם; מִשְׁנֶה Wiederholung. П. сновидѣ́нія בּוֹא הַחֲלוֹם פַּעֲמַיִם, הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם. П. урóка מִשְׁנֵה הַלֶּקַח. [ца נ'.

Повторúтель ז' שׁוֹנֶה בְּדָבָר Wiederholer. -льни=

Повторúтельный ת' מִשְׁנֶה; הַבָּא פְּעָמַיִם wiederholend.

Повторять, -рúть פ"י שָׁנֹה, שַׁנִּית, עָשֹׂה מָה שֵׁנִית, יָסוֹף לְ־, עָשֹׂה פַּעֲמַיִם, שׁוּב לְ־ wiederholen. П. урóкъ שָׁנֹה לָמוֹד לִקְחוֹ. -ся פ"ח הִשָּׁנֵה, לִקְחוֹ פַּעַם וּפַעֲמַיִם, בּוֹא שֵׁנִית; הִקָּרֵה כְּפַעַם בְּפַעַם sich wiederholen.

Повывезти פ"י הוֹצֵא (בעגלה) לְאַחַד אֶחָד hinausführen.

Повывести פ"י גָּרֵשׁ (הַשְׁמֵד, הַכְחֵד) כְּפַעַם בְּפַעַם nach und nach vertilgen.

Повывестись פ"ח אָזוֹל מִן־ מְעַט מְעַט, —הִשָּׁמֵד, —הִכָּחֵד allmälig verschwinden. [herausreißen.

Повыдергать פ"י מָרוֹט לְאַחַד אֶחָד nach und nach

Повырубить פ"י כָּרוֹת מִן־ מְעַט מְעַט, —גָּדוֹעַ nach und nach aushauen.

Повысить см. Повышáть. [aussagen.

Повысказать פ"י הַגֵּד מְעַט מְעַט אֶת־כָּל־לִבּוֹ her=

Повыскакать פ"ע דַּלֵּג הַחוּצָה לְאַחַד אֶחָד hin=

Повытчикъ см. Столоначáльникъ. [ausspringen.

Повычка см. Привычка.

Повышáть, Повысить פ"י 1) הָרֵם, הַגְבֵּהַ erhöhen. 2) נַשֵּׂא, רוֹמֵם, גַּדֵּל befördern. -ся פ"ח עָלֹה, הִנָּשֵׂא, הָרוֹם, גָּאֹה steigen. Цѣнá повышáется הַמְּחִיר הוֹלֵךְ וְגָדֵל.

Повыше 1) מ"ת גָּבוֹהַּ, רָם יוֹתֵר, נִשָּׂא עַל־ etwas höher. 2) ת"פ מֵעַל לְ־, מִמַּעַל לְ־ über. П. плечá מִשִּׁכְמוֹ וָמָעְלָה.

Повышенный ת' מֻגְבָּה, נִשָּׂא, מוּרָם erhöhet.

Повыщербить פ"י פָּצוֹם, עָשֹׂה פְּצִירוֹת בְּ־, פָּגוֹם* ritzig machen. [Wehen.

Повѣвáніе ס' נְשֹׁב הָרוּחַ, —(פַּחַת) הָפִיחַ sanftes

Повышéніе ס' עֲלוֹת, הִנָּשֵׂא, מַעְלָה מַעְלָה, הִתְרוֹמֵם Erhöhung, Steigerung. П воды עֲלוֹת הַמַּיִם, —שׂוֹא.

Повѣвáть פ״ע נָשׁוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם, (הרוח) הָפֹחַ לִרְגָעִים sanft wehen.

Повѣдать פ״י סַפֵּר ,הַגֵּד ,חַוֵּה ,הַבֵּעַ אֹמֶר erzählen, hersagen. -ся נפ׳ הֻגַּד ,סֻפּוֹר erzählt werden.

Повѣнчáть см. Обвѣнчáть.

Повѣренный ש״ת נֶאֱמַן בַּיִת־ ,עוֹשֵׂה דִבְרֵי־ ,בָּא* כֹחַ— Bevollmächtigter. [Повѣрять 2.

Повѣрить פ״י 1) הַאֲמֵן בְּ־ ,בָּטוֹחַ— trauen. 2) см.

Повѣрка נ׳ מַסָּה ,בִּקֹּרֶת ,בַּקָּרָה ,מִבְחָן Prüfung, Untersuchung.

Повѣрочный ת׳ הַבִּקֹּרֶת—הַמִּבְחָן—Prüfungs=.

Повѣрье ס׳ אֱמוּנַת־לֵב הֶהָמוֹן ,חָזוֹן— Volksglaube.

Повѣрять, -вѣрить פ״י 1) (комý) נָתוֹן ,הַפְקֵד בְּיַד־ עַל־ יְדֵי־ antrauen. 2) (что) בַּקֵּר ,נַסֵּה ,בָּחוֹן prüfen, revidiren. -ся נפ׳ 1) הָפְקַד בְּיַד־ ,הִנָּתֵן עַל־יְדֵי־ anvertraut werden. 2) בֻּקּוֹר ,נִסֹּה ,הִבָּחֵן untersucht werden. [williger, Schlingel.

Повѣса ז״נ (ישעי׳ ג, ד) תַּעֲלוּל ,מְשֻׁלָּח ,הוֹלֵל Muth=

Повѣсить פ״י תָּלֹה ,הוֹקֵעַ aufhängen. II. гóлову הוֹרֵד לָאָרֶץ רֹאשׁוֹ. -ся פ״ח הִתָּלֵה sich aufhängen.

Повѣсничаніе ס׳ (ישעי׳ סו, ד) תַּעֲלוּלִים ,הוֹלְלוֹת Muthwille.

Повѣсничать פ״ע הִתְעַלֵּל ,הִתְהוֹלֵל muthwillig sein.

Повѣсничество см. Повѣсничаніе. [lung.

Повѣствованіе ס׳ (שופטים ז, טו) מִסְפָּר ,סִפּוּר* Erzäh=

Повѣствователь ז׳ עוֹרֵךְ דִּבְרֵי־ ,מַזְכִּיר ,מְסַפֵּר מַשְׁמִיעַ מִקְרֵי־הָעִתִּים ,הַיָּמִים Erzähler. -льница נ׳.

Повѣствовательный ת׳ סִפּוּרִי* ,עָרוּךְ בְּרוּחַ מְסַפֵּר erzählend.

Повѣствовать (-ствýю) פ״י סַפֵּר ,הַגֵּד הַקּוֹרוֹת, הַגֵּד ,סַפּוֹר עָרוֹךְ מִקְרֵה־הָעִתִּים erzählen. -ся נפעל [erzählt werden.

Повѣстить см. Повѣщать.

Повѣстка נ׳ см. Повѣщеніе.

Пóвѣсть נ׳ מִסְפָּר (שופטים ז, טו), אַחֲוָה (איוב יג, יז), סִפּוּר* ,מַעֲרֶכֶת מִקְרֵה־הָעִתִּים בַּסֵּפֶר Erzählung.

Повѣтріе ס׳ שַׁעַר־קֶטֶב ,רוּחַ מַשְׁחִית Pestluft.

Повѣшеніе ס׳ הוֹקֵעַ ,תְּלוֹת das Aufhängen.

Повѣшенный ת׳ מוּקָע ,תָּלוּי aufgehängt.

Повѣщáть, -вѣстить פ״י הַשְׁמַע— ,הַגֵּד לְ־ ,הוֹדַע גַּלֵּה אֹזֶן—; בַּשֵּׂר ankündigen. -ся נפ׳ הִתְבַּשֵּׂר angekündigt werden.

Повѣщéніе ס׳ שְׁמוּעָה ,קוֹל מַגִּיד בַּסֵּפֶר ,בְּשׂוֹרָה הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם ,שֵׁמַע אֹזֶן Ankündigung. [wehen.

Повѣять פ״ע (לָפַחַת ,לְנְשֹׁב) הָחֵל לָפוּחַ anfangen zu

Повядáть, -вянуть פ״ע קָמוֹל ,הִבּוֹל ,נָבוֹל verwelken.

Повязáть см. Повязывать.

Повязка נ׳ 1) (לראש בתולות) צְנִיף ,צְנֵפָה Stirnband. 2) שָׂרוֹךְ ,קִשּׁוּר Binde. [zum Umbinden.

Повязнóй, -вязочный ת׳ כּוֹ (לְאֶגֹד) עָשׂוּי לִקְשֹׁר

Повязывать, -вязáть см. Вязáть.

Пóвязь см. Повязка.

Повялый ת׳ קָמֵל ,נָבֵל verwelkt.

Повянуть см. Повядáть.

Погадáть см. Гадáть.

Погáнецъ (-нца) ז׳ 1) נֶאֱלָח ,נִתְעָב ,טָמֵא verruchter Kerl. 2) см. Нéхристь. Погáнка נ׳.

Погáнивать, -гонять פ״י 1) כְּפַעַם בְּפַעַם (סוס) הָרֵץ antreiben. 2) גָּעוֹר בְּ־ ,חָרֵף ausschimpfen.

Погáнить פ״י שַׁקֵּץ ,טַמֵּא ,נַבֵּל ,חַלֵּל verunreinigen. -ся פ״ח הִטַּמֵּא ,שַׁקֵּץ נַפְשׁוֹ sich verunreinigen.

Погáнка נ׳ 1) см. Погáнецъ. 2) מִין עוֹף הַמַּיִם, שָׁלָךְ אֲגַמִּים Sumpftaucher. 3) אַחַת הַפִּטְרִיּוֹת אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה eiförmiger Blätterschwamm.

Погáный ת׳ זָר ,נִתְעָב ,נֶאֱלָח ,טָמֵא unrein. verächtlich.

Пóгань נ׳ פִּגּוּל ,שֶׁקֶץ ,תּוֹעֵבָה ,טֻמְאָה Unzucht.

Погасáть, -гáснуть פ״ע כָּבֹה ,שָׁקוֹעַ ,הִדָּעֵךְ ,הִזָּעֵךְ erlöschen, aufhören zu brennen. День погáсъ נָטָה הַיּוֹם לַעֲרֹב. Жизнь его погáсла יָמָיו נִזְעָכוּ. И погáсъ огóнь וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ.

Погасить см. Погашáть.

Погáслый ת׳ כָּבֶה ,נִזְעָךְ erloschen.

Погáснуть см. Погасáть.

Погашáть, -гасить פ״י 1) כַּבֵּה auslöschen. 2) (долгъ) שַׁלֵּם נְשִׁי tilgen (eine Schuld).

Погашéніе ס׳ 1) כַּבּוֹת das Auslöschen. 2) שִׁלּוּם נְשִׁי Tilgung einer Schuld.

Погибáть, -гибнуть פ״ע אָבוֹד ,כָּלֹה ,הִכָּחֵד ,הִכָּרֵת הִדַּם ,הִדָּמֵה ,הֵאָסֵף ,הִתַּם ,תֹּם zu Grunde gehen.

Погибель נ׳ אֲבַדּוֹן ,אָבְדָן ,שַׁחַת Untergang, Vernichtung. Согнýть въ три погибели —הַכְנֵעַ עֹרֶף.

Погибельный ת׳ מַשְׁחִית ,שַׁחַת— ,אֲבַדּוֹן— verderblich.

Погибнуть см. Погибáть.

Поглáдить פ״י 1) הַחֲלֵק ,יַשֵּׁר ausglätten. 2) טַפֵּחַ, הַעֲבֵר חֶלְקַת־יָדוֹ עַל־ glätten, streicheln.

Поглáживать פ״י הַחֲלֵק כְּפַעַם בְּפַעַם; — טַפֵּחַ streicheln. [anblicken.

Поглазѣть פ״ע שׂוּם עֵינָיו בְּ־ ,הַבֵּט אֶל־ ,רָאֹה בְּ־

Поглодáть פ״י אַכֵּל ,כַּרְסֵם abnagen.

Поглотить см. Поглощáть.

Поглóхнуть פ״ע קָמוֹל ,נָבוֹל ,הִדָּעֵךְ ,הִזָּעֵךְ ,אֻמְלוֹל

עָלָה קִמְּשׁוֹנִים, כִּסָּה חֲרֻלִּים erſticken.
Поглощáть, -глотить פ״י שָׁאוֹף, גָּמֹא, לוֹעַ, בָּלוֹעַ
verſchlingen. -ся נפ׳ בּוֹא אֶל־קֶרֶב־, הִבָּלַע verſchluckt
werden.
Поглощéніе ס׳ גַּמֹּא, בֶּלַע, בְּלֹעַ das Verſchlingen.
Поглумиться פ״ח הִתְלוֹצֵץ, הָתֵל בְּ־, הָתֵל—,
—הִתְעַלֵּל ſpotten über Einen.
Поглупѣе ת׳ מִ־ נוֹאָל יוֹתֵר, בַּעַר—, נִבְעַר dummer.
Поглупѣть פ״ע הוֹאֵל, הִסָּכֵל, הִבָּעֵר מִדַּעַת dumm
werden.
Поглядывать פ״ע הַשְׁקֵף כְּפַעַם בְּפַעַם, הַבֵּט—
hinblicken. II. за кѣмъ, за чѣмъ שׂוּם עַיִן עַל־,
הַבֵּט בְּ־. [hinſehen.
Поглядѣть פ״ע שׂוּם עַיִן עַל־, פָּקוֹחַ—, הַבֵּט אֶל־
Погнáть פ״י (סוס) הַרְדֵּף; הָנֵס, הָדֹחַ, הָרֵץ treiben.
Погнáться פ״ח רָדוֹף אַחֲרֵי־ nachjagen.
Погнивáть, -гнить פ״ע רָקוֹב יַחְדָּו, עָבוֹשׁ, בָּאוֹשׁ
כֻּלּוֹ verfaulen.
Погнýть פ״י כָּפוֹף מְעַט etwas biegen. -ся פ״ח הִכָּף
מְעַט, עָקוֹל—, הִתְעַוֵּת— ſich etwas biegen.
Погнушáться פ״ח (чѣмъ) בָּחוֹל בְּ־, קוּץ—, גָּעוֹל,
מָאוֹס, תַּעֵב verachten. [werden.
Погнѣваться פ״ח הִתְקַצֵּף לִרְגָעִים, הִתְאַנֵּף— böſe
Погнѣздно ת״פ שְׁנַיִם שְׁנַיִם (שְׁתַּיִם שְׁתַּיִם) paarweiſe.
Поговáривать פ״ע דַּבֵּר כֹּה וָכֹה ſprechen. Поговá=
риваютъ, что бýдетъ войнá דַּבֵּר יְדַבְּרוּ כִּי מִלְחָמָה
קְרוֹבָה לָבֹא, אָמוֹר— אוֹמְרִים. [mit Einem.
Поговорить פ״ע דַּבֵּר עִם־, דְּבָרִים עִם־ בָּחוֹר. ſprechen
Поговóрка נ׳ 1) מִלָּה, מְשַׁל קַדְמוֹנִי, נִיב שְׂפָתַיִם
Redensart. 2) דִּבַּת־עָם Rede, Gerücht.
Поговѣть см. Говѣть.
Погóда נ׳ 1) (קר או חם) רוּחַ הַיּוֹם, פְּנֵי־רָקִיעַ Wetter.
2) סַגְרִיר, יוֹם סַעַר וְסוּפָה, עֵת גֶּשֶׁם וָרוּחַ Ungewitter.
Погодить פ״ע כַּתֵּר זְעֵיר, חַכֵּה מְעַט warten.
Погóдный ת׳ הַבָּא שָׁנָה שָׁנָה, הַיּוֹצֵא— jährlich.
Погóдье ס׳ см. Погóда 2.
Погóжій ת׳ צַח, בָּהִיר (פני רקיע) heiter. [mein.
Поголóвно ת״פ אִישׁ לֹא־נֶעְדַּר, יַחַד, לַכֹּל, הַכֹּל allge=
Поголóвный ת׳ אֲשֶׁר לַכֹּל allgemein. -ная пóдать
מַס לַגֻּלְגֹּלֶת, כַּרְגָּא*. -ное ополчéніе הִפָּקֵד כָּל־עַם
הָאָרֶץ לַצָּבָא. [ſturm.
Поголóвщина נ׳ צֵאת כָּל־עַם הָאָרֶץ לַצָּבָא Land=
Поголодáть פ״ע עַנֵּה בַּצּוֹם נַפְשׁוֹ מְעַט, רָעוֹב ein
Bischen hungern. [Погóня.
Погóнка נ׳ 1) גְּעָרָה, תּוֹכָחָה עַל־עָוֹן Verweis. 2) см.

Погóнный ת׳ לְאָרְכּוֹ (מוּמָד, נָמַד) מְמֻדָּד der Länge
Погóнчикъ ק׳ см. Погóнъ 2. [nach.
Погóнщикъ ז׳ 1) נוֹגֵשׂ רוֹדֵף Verfolger. 2) רָץ,
צִיר, שָׁלוּחַ, מַלְאַךְ קַל Bote.
Погóнъ ז׳ 1) см. Погóня. 2) (לאנשי פְּתִיל הַכְּתֵפַיִם
הצבא) Achſelſchnur.
Погóня נ׳ 1) רְדִף, מְרוּצָה אַחֲרֵי־ Verfolgung.
2) חֵיל הָרוֹדְפִים verfolgende Truppe.
Погонять, -гнáть פ״י 1) נָגוֹשׂ, הָרֵץ, הָנֵס austrei=
ben. 2) גָּעוֹר בְּ־ ausſchelten. -ся פ״ח רָדוֹף אַחֲרֵי־
nachjagen. -ся за вѣтромъ רָעֹה רוּחַ, רָדוֹף קָדִים, רָעֹה.
Погорáть, -рѣть פ״ע 1) אָכוֹל מֵאֵשׁ abbrennen.
2) הִוָּרֵשׁ מִשְּׂרֵפַת־אֵשׁ, הִדַּל— durch Feuerbrunſt
Погоревáть פ״ע סָפוֹד, הִתְאַבֵּל trauern. [verarmen.
Погóріе ס׳ בָּמָה, גִּבְעָה, גַּבְעַ, שְׁפִי Anhöhe.
Погóрный ת׳ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָר auf einer Anhöhe
befindlich.
Погорѣлый ת׳ אֲשֶׁר הוֹנוֹ אָבַד בִּשְׂרֵפַת־אֵשׁ, אֲשֶׁר
עָלָה בְּמוֹקֵד רְכוּשׁוֹ abgebrannt.
Погорѣлецъ (-льца) ז׳ רָשׁ מִמּוֹקְדֵי־אֵשׁ, אוֹבֵד
מִשְּׂרֵפַת־אֵשׁ Abgebrannter.
Погорѣть см. Погорáть. [werden.
Погорячиться פ״ח הִתְחָרֵה מְעַט, הִתְקַנֵּא— hitzig
Погоспóдски ת״פ כְּאַחַד הַשָּׂרִים, כְּמִשְׁפַּט חוֹרֵי הָאָרֶץ
wie ein vornehmer Herr. [ſein.
Погостить פ״ע אָרוֹחַ מְעַט עִם־, יָשׁוֹב— zu Gaſt
Погóстъ ז׳ שְׂדֵה קְבוּרָה עִם בֵּית־תְּפִלָּה Kirchhof.
-стный ת׳.
Пóготову ת״פ (המ׳) עוֹד, יוֹתֵר, יוֹסִיף עוֹד noch mehr.
Пограбить см. Грабить.
Пограни́чіе ס׳ סְבִיבוֹת—, מִסְּבִי־הַגְּבוּל Grenzgegend.
Пограни́чный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הַגְּבוּל Grenz=.
Погребáльный ת׳ אֵבֶל—, הַקְּבוּרָה— Beerdigungs=.
Погребáльщикъ, -бáтель ז׳ כּוֹרֶה קְבָרִים, תּוֹפֵר—,
מְקַבֵּר Todtengräber.
Погребáть, -гребсти́ פ״י קַבֵּר, קָבוֹר begraben, beer=
digen. -ся נפ׳ הִקָּבֵר, קָבוֹר begraben werden.
Погребéніе ס׳ קְבוּרָה, קְבֹר, קַבֵּר Begrabung, Be=
gräbniß. [-бéчный ת׳.
Погребéцъ (-бцá) ז׳ (לנוסע) אֲרוֹן כֵּלִים Reiſekäſtchen.
Погребнóй, -бóвый ת׳ (הַמַּרְתֵּף*) אֲשֶׁר לִמְעָרַת הָאָסָם
Погребóкъ (-бкá) ק׳ см. Пóгребъ. [Keller=.
Погребщикъ ז׳ (מְעָרָה־) בַּעַל־חֲנִיָּה, בַּעַל־מַרְתֵּף*
Herr eines Weinkellers. -щи́ца נ׳.
Пóгребъ ז׳ מְעָרַת־אָסָם, חָנוּת, מַרְתֵּף* (פסחים ב.),

מעון החניות, *קלר (ב"ר יא) Keller. Жилые погреба
בתים במספד־הבית. [kommen im Traum.
Погрéзиться פ"ח הראה לי בחזיונות לילה vor-
Погремѣ́ть פ"ע הרעם, השמע קול שאון etwas donnern. [Zeit rudern.
Погрести́, -грéсть פ"ע חתור מעט במשוט einige
Погрози́ть פ"ע נתון בקולו על־, גער ב־ drohen.
Погромля́ть, -ми́ть פ"י 1) השמד, החרם verwüsten. 2) (אויבו) הפץ, הרעם על־ zerstreuen.
Погрóмъ ז' שממה, כליון, אבדן, השמד, חרם Zertrümmerung. [grob sein.
Погруби́ть, -бiя́нить פ"ע דבר סרה ב־, נאץ, חרף
Погрубѣ́лый см. Огрубѣ́лый.
Погрубѣ́ть см. Огрубѣ́ть.
Погру́дно תה"פ לצבורים, חמרים חמרים Haufenweise.
Погружáльный ת' הנטבל, הטבול eingetaucht.
Погружáть, -грузи́ть פ"י 1) טעון, עמוס על־ beladen. 2) טבול ב־, טבע, השקע eintauchen; versenken. -ся פ"ח טבוע, טבע, הטבע, שקוע, השקע, צלול versenken. П. въ ду́му חפש ברוחו. [kung.
Погружéнiе ס' טבל, שקע, משקע, השקע Versen-
Погрузáть, -гру́знуть שקוע, השקע, טבוע, צלול,
Погрузи́ть см. Погружáть. [versinken.
Погру́зка נ' מטען, סבל, מעמסה Beladung.
Погру́злый ת' מטבע, טובע, נשקע versunken.
Погру́знуть см. Погрузáть.
Погрунтовáть см. Грунтовáть. [betrübt sein.
Погрусти́ть פ"ע התאבל, התעצב אל־לבו etwas
Погры́зть פ"י אכל מעט, —כרסם benagen.
Погрѣвáть, -грѣ́ть פ"י חמם מעט, החם כפעם בפעם ein wenig wärmen. -ся פ"ח התחמם מעט sich etwas wärmen.
Погрѣшáть, -ши́ть עוה, חטוא, שגה sich versündigen.
Погрѣшéнiе ס' עון, חטא, שגיאה, משגה Sünde.
Погрѣши́тельность נ' לב שוגג, דרך משגה Sündenhaftigkeit.
Погрѣши́тельный ת' משגה, מלא משגה, נתעה; —שקר fehlerhaft. -ное мнѣ́нiе עצת־שקר.
Погрѣши́ть см. Погрѣшáть.
Погрѣ́шность נ' משגה, שגיאה, שגגה, משוגה; עון, חטאה Fehler, Sünde.
Погрязáть, -гря́знуть פ"ע ב־ טבוע versinken. Онъ погря́зъ въ болóтѣ הטבע בבץ. Они́ погря́зли въ грѣхáхъ נמקו, טבעו ביון עונם בעונותיהם.

Погря́злый ת' ב־ מטבע, —נמק versunken.
Погря́знуть см. Погрязáть. [werden.
Погрязнѣ́ть פ"ע האלח, המלא טיט ורפש schmutzig
Погубля́ть, -губи́ть פ"י אבד, שחת, בלע, הצמת, הורד לשחת zu Grunde richten.
Погу́дка נ' פרט על־פי נבל Melodie. Стáрая п. на нóвый ладъ שיר ישן נושן בסדרים חדשים.
Погу́ливать פ"ע 1) התהלך לשוח כפעם בפעם sich herumtreiben. 2) רדוף שכר sich oft betrinken.
Погуля́ть פ"ע 1) התהלך לשוח spazieren. 2) התעלס, השתעשע sich belustigen.
Погустѣ́ть פ"ע עבה, עצום, כשה, עשות dicht werden.
Подавáнiе ס' נתן, תת das Darreichen.
Подавáть, -дáть (עתיד подáмъ) פ"י נתון, לקוח לי, הבא לי, המצא אל־ geben, darreichen; äußern. П. гóлосъ а) נתון קול; б) חוה דעו. П. ру́ку пóмощи החש עזר לי, תמוך בימין. П. жáлобу הגש ריבו לפני. Рукóю п. קרוב מאד. Этотъ юноша подаётъ большiя надéжды יש תקוה לאחרית העלם הזה. -ся 1) נפ' הנתן לי, הובא gegeben werden. 2) פ"ח (на что) הואל לי, היה אחרי—, הטה nachgeben; sich überreden lassen. Всѣ подали́сь на моё предложéнiе כלם הואילו לעצתי (היו אחרי עצתי, הטו—). П. впере́дъ מוש ממקומו הלאה. П. назáдъ הסוג אחור. Свáя не подаётся לא־ היתד תתקע (כבד מתקע)]
Подави́ть см. Подавля́ть.
Подавлéнiе ס' השבית, הכחיד das Unterdrücken.
Подáвливать פ"י העק מעט, —זור, עשה, עסה drücken, pressen.
Подавля́ть, -дави́ть פ"י הכנע, השחה, הכאה, השבת, הכחד unterdrücken. Ты подавля́ешь гулъ нейстовыхъ שאון זרים תכניע. И подавлю́ надмéнность злодѣ́евъ והשבתי גאון זדים. Онъ подави́лъ въ себѣ́ чу́вство жáлости הוא שחת רחמיו. -ся 1) פ"ח החנק 2) נפ' הכנע, הכרע, הכחד, השבת erstickt, unterdrückt werden.
Подáвно תה"פ ויותר עוד, אף כי־ desto mehr.
Подáгра נ' חלי־הרגלים, *פדגרא (סוטה י.) Gicht.
Подáгрикъ ת' חולה את־רגליו, *נגוע פדגרא Podagrist.
Подáлбливать, -долби́ть פ"י כרה, חצוב, נקוב, עשה נבוב aushöhlen.
Подáнiе см. Подавáнiе.
Подари́ть פ"י נתון למנחה, נתון מתנה schenken.
Подáрокъ (-рка) ז' מתן, מתנה, מתת, משאת, מנחה, תשורה Geschenk.

Пода́рочный ת' מנחה־; נתון למתנה zum Geschenk.
Пода́тель ז' נותן אל־יד, מביא Abgeber. -льница נ'.
Пода́тливость נ' נטות אחרי־, משמעת, הקשיב
Nachgiebigkeit. [nachgiebig.
Пода́тливый ת' מטה אזן ל־, שומע ל־, מקשיב אל־
Податно́й ת' מס—, מסים— Steuer=. -но́й сборъ
תרומת המסים. -но́е состоя́нie תור נותני־מס.
По́дать נ' מס, משא Abgabe, Steuer.
Пода́ть см. Подава́ть.
Пода́ча נ' נתן, תת; הגיש, הביא das Geben; Darrei=
chen. II. ми́лостыни מסת נדבת־ידו.
Пода́чка נ' מתן קטן kleine Gabe.
Подая́нie ס' (לאביונים) מנות, מסת־, נדבת־יד Almosen.
Подба́вка נ' נוספה, הוספה* Zugabe.
Подба́вленный ת' נוסף על־ hinzugelegt.
Подбавля́ть, -ба́вить פ"י הוסף־, יסוף על־ hinzufü=
gen. -ся נפ' הוסף, הוסף על־ hinzugefügt werden.
Подба́лочникъ ז' מקרה, קורה למסעד הספון
Stützbalken. [hinzumengen.
Подба́лтывать, -болта́ть פ"י בלול ב־, הרבך
Подбива́ть, -би́ть פ"י 1) חזק במסמרים מתחת ל־
beschlagen. 2) הכה ופצוע מתחת ל־ wund schlagen.
Ему подби́ли глаза́ פצעוהו מתחת לעיניו. 3) מחה
אל־תחת־ hinunterschlagen. Его подби́ло подъ
лёдъ הגלים מחוהו אל־תחת הקרח. 4) רפד מתחת
הסת, לכוד ב־, פתה—, הדח ל־ futtern. 5) לבגד
anhetzen. -ся 1) נפעל רפוד (בגד) מתחתיתו gefuttert
werden. 2) פ"ח הלחץ אל־ תחת sich drängen unter.
3) בוא בערמה ובחלקות אל־תוך־ sich einschmeicheln.
Подби́вка נ' רפידה, מרפד; ספון Futterzeug.
Подбира́нie ס' לקט, אסף; מבחר das Aufsammeln.
Подбира́ть, Подобра́ть פ"י 1) לקוט מתחת—, לקט
aufsammeln. 2) בחור ל־ כדמותו כצלמו aussuchen
Aehnliches. 3) כנס שולי־בגד, חשוף שבל, הרם—
aufschürzen. -ся נפ' 1) לקוט עד־אין שריד aufge=
sammelt werden. 2) כחוש, הקמט, הכפל, התכנס
sich zusammenziehen; abmagern. 3) פ"ח התגנב הדל
הכחש ל־, לקוח בחלקות לב; בוא בהחבא, אל־
התכחש—, התרפס לפני־ sich heranschleichen.
Подби́ть см. Подбива́ть. [(zu einer Schüssel).
Подблю́дникъ ז' בן־הקערה, בן לקערה Unterschale
Подблю́дный ת' אשר מתחת לקערה unter der
Schüssel liegend. -ныя пѣсни מין שירי החג לנשי
Подбо́й ז' רפידה, מרפד־בגד Futterzeug. [ההמון.
Подбо́йка נ' חברת, ספון במסמרים מתחת ל־

Подболта́ть см. Подба́лтывать. [das Beschlagen.
Подбо́лтка נ' בליל מרבך Einmengsel.
Подбо́рный ת' מאסף, נבחר אל־ zugepaßt.
Подборо́докъ (-дка) ז' (לאיש ואשה) זקן, פאת־פנים
סנטר* (ברכות כד:) Kinn.
Подборо́дочекъ (-чка) см. Подборо́докъ.
Подбо́ръ ז' 1) см. Подбира́нie. 2) אסף האחד
לרעהו כערכו וכצלמו—, לקט; צמד, חבר Hinzu=
passung.
Подбоче́ниваться, -че́ниться פ"ח סמוך ידיו על־
חלציו, התאזר בכפיו die Hände in die Seite stemmen.
Подбра́сывать, -бро́сить פ"י 1) השלך אל־תחת,
הפל—, ירה—, זרוק— hinunter=, hinzuwerfen.
2) הנח—, השלך בסתר אל־ unterschieben.
Подбрива́ть, -бри́ть פ"י גלח פאת־פניו או שפמו
abrasiren von unten.
Подбро́сить см. Подбра́сывать.
Подбрю́шина נ' חמש, תחת־הבטן, בין הירכים,
חלצים Unterleib. [Bauchgurt.
Подбрю́шникъ ז' אזור החלצים, (לסוס) חגור הבטן
Подбрю́шный ת' אשר מתחת לבטן Bauch=.
Подбѣга́ть, -бѣжа́ть פ"ע רוץ אל־, מהר— hin=
zulaufen. [überweißen. -ся נפ'.
Подбѣли́ть פ"י בלול לבן־חלב ב־; הלבן—, לבן שנית
Подбѣ́лка נ' בליל לבן־חלב; הלבין das Ueberweißen.
Подва́ливать, -вали́ть פ"י 1) עוד (ירה, השלך) הטל
hinzuwerfen. 2) גלול אל־תחת, טלטל— hinunter=
wälzen. -ся נפ' התגלגל אל־תחת, הוטל— hinun=
tergewälzt werden. [-льный ת'.
Подва́лъ ז' חניה, מערת־אסם, מרתף* Kellerlager.
Подва́ривать, -вари́ть פ"י חמם על־, הוסף לבשל
קלה וחרוש ברזל hinzukochen. II. желѣ́зо האש Eisen
Подвезти́, -везть см. Подвози́ть. [aufschweißen.
Подверга́ть, -ве́ргнуть פ"י נתון ל־, הכרע ל־
unterwerfen, aussetzen. II. испыта́нiю שום בקרת
בחון, בקר, ל־. II. отвѣ́тственности דבר משפטים
את־. -ся 1) נפ' הכרע ל־, הנתן— unterworfen
werden. 2) פ"ח נתון נפשו ל־ sich unterwerfen. -ся
опа́сности שום נפשו בכפו, הערה למות נפשו,
השלך נפשו מנגד, חרף נפשו למות.
Подверже́нie ס' הכריע ל־, תת— Unterwerfung.
Подве́рженный ת' נתן—, נתון—, מכרע ל־ unter=
worfen.
Подвёртывать, -верну́ть פ"י אנה לידי־; הסב אל־
unterschieben. -ся 1) פ"ח התגלגל אל־תחת־, הסב אל־

hinunterfallen. 2) הָקְרָה ,אֻנָּה לְיְדֵי־ zufällig vorkommen. Все что подвернётся ему́ подъ ру́ку כָּל־הַבָּא בְיָדוֹ. [rauschen.

Подвесели́ться פ״ח הֵיטַב לִבּוֹ בַּיַּיִן sich etwas be-

По́двесель, -веселько́мъ ת״פ מִתְרוֹנֵן ,כְּטוֹב לִבּוֹ בַּיַּיִן מִיַּיִן etwas berauscht.

Подвести́ см. Подводи́ть.

По́двечеръ ת״פ לְעֵת עֶרֶב gegen Abend. [ный ת׳

Подвздо́хи ז״ר חֹמֶשׁ ,שׁוֹקַיִם Seitenweichen.-вздо́ш-

Подвива́ть, Подви́ть פ״י עֲבֹת מִתַּחַת״תַּלְתַּלִּים aufwickeln. -ся נפ׳ [das Aufrollen.

Подви́вка נ׳ (לַשֵּׂעָר) עֲבֹת תַּלְתַּלִּים ,מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה

Подвига́ть, -дви́нуть פ״י הָנֵד ,הָנִיעַ ,הַתֵּק ,הַסֵּעַ fortbewegen. -ся נפ׳ הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ ;הִנָּתֵק מִמְּקוֹמוֹ ,הַזֵּחַ— מוּשׁ— ,זוּעַ מִמְּקוֹמוֹ ;הִתְנַהֵל sich fortbewegen.

Подви́гивать פ״י הַתֵּק פַּעַם בְּפַעַם ;הַסֵּעַ לְאַט לְאַט nach und nach bewegen.

Подви́гнуть פ״י (на что) לְ־ הָעֵר— ,עוֹרֵר bewegen. Всякій, кого подви́гнула душа́ его́ כֹּל אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ. -ся פ״ח לְ־ הִתְעוֹרֵר— ,הִתְנַדֵּב sich be-

По́двигъ ז׳ תּוּשִׁיָּה ,עֲלִילָה ,פֹּעַל That. [wegen lassen.

Подви́жникъ ז׳ 1) יוֹצֵא ,אִישׁ חַיִל ,לִמּוּד מִלְחָמָה ;לָבֵשׁ רוּחַ ,מְקַנֵּא לְ־ Kämpfer. 2) מִתְחָרֶה צָבָא נִלְחָם בְּעַד־ ,קַנָּאָה לְ־ Eiferer.

Подвижно́й ת׳ מוּנָע ,מוּנָד beweglich.

Подви́жность נ׳ תְּנוּעָה ,הָנוּעַ ,נִיד* Beweglichkeit.

Подвиза́лище פ׳ שְׂדֵה ,מַעְגָּל לְמִלְחָמוֹת ,תְּנוּפָה הַנַּפְתּוּלִים Kampfplatz. [eifern für etwas.

Подвиза́ться פ״ח עָשָׂה חַיִל ,עוֹלֵל עֲלִילוֹת kämpfen,

Подви́нуть см. Подвига́ть. [nigkeit.

Подвла́стность נ׳ הִכָּנַע תַּחַת ;עַבְדוּת Unterthä-

Подвла́стный ת׳ עוֹבֵד אֶת־ ,נִשְׁמָע לְ־ ,נִכְנָע תַּחַת unterthänig.

Подво́да נ׳ (למשא) עֲגָלָה ,צֶמֶד סוּסִים Fuhrwerk.

Подводи́ть, Подвести́, -ве́сть פ״י 1) הוֹבֵל אֶל־תַּחַת ,הוֹלֵךְ— ,נַהֵל— hinunterführen. 2) הָעֲמֵד תַּחַת ,יַסֵּד— unterlegen. 3) הַמְצֵא אֶל־ ,הַקְרֵב ,הַגֵּשׁ hinzuführen. 4) נָתוֹן לְ־ דְּמוּת ,עָשֹׂה כְּתַבְנִית zupassen, gleich stellen. II. штукату́рку стѣны́ подъ мра́моръ עֲשֵׂה טִיחַ הַקִּיר כְּמַרְאֵה שַׁיִשׁ. II. ито́ги נְשֹׂא אֶת־ ראשׁ (מספר). -ся נפ׳ הֻגַּשׁ ,הוּבַל zugeführt werden.

Подво́дный ת׳ תְּהוֹם ,אֲשֶׁר מִתַּחַת לַמַּיִם — unter dem Wasser befindlich.

Подводны́й ת׳ אֲשֶׁר לַעֲגָלַת־מַשָּׂא des Fuhrwesens -ная пови́нность אַרְנוֹנְיָא ,מַס מַעֲגָלוֹת מַשָּׂא*.

Подвози́ть, -везти́, -ве́зть פ״י הָבֵא בְּסוּס וָרֶכֶב אֶל־ zuführen (zu Wagen). Подвези́ меня́ שְׂאֵנִי מְעַט עַל־עֶגְלָתְךָ (קְחֵנִי). -ся נפעל הוּבָא בַּעֲגָלוֹת herbeigeführt werden.

Подво́зъ ז׳ תְּבוּאָה— ,הָבִיא בַעֲגָלוֹת אֶל־ Zufuhr.

Подвола́кивать, -волочь פ״י סָחוֹב אֶל־תַּחַת hinunterschleppen. -ся נפ׳ 1) הִסָּחֵב אֶל־תַּחַת hinuntergeschleppt werden. 2) פ״ח זָחוֹל אֶל־תַּחַת ,בּוֹא— hinunterkriechen. [dem Thore.

Подворо́тня נ׳ קֶרֶשׁ בִּמְבוֹא שְׁעָרִים Brett unter

Подво́рье פ׳ בֵּית מְלוֹן אוֹרְחִים Absteigequartier.

Подвыша́ть, -вы́сить פ״י הָרֵם— ,הַגְבֵּהַּ מְעַט etwas erhöhen. -ся נפ׳ הָרוֹם מְעַט— ,הִנָּשֵׂא erhöht werden. [geordnet.

Подвѣ́домственный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת פְּקוּדַּת־ unter-

Подвѣне́чный ת׳ הַחֻפָּה— ,כְּלוּלוֹת— Trauungs-. -ное пла́тье בִּגְדֵי־כְלוּלוֹת.

Подвѣ́сить см. Подвѣ́шивать

Подвѣ́ска, По́двѣсь נ׳ לִוְיַת־חֵן ,נְטִיפָה ,תְּלִי־עֲדִי; לְיָהּ מַעֲשֵׂה מוֹרָד Anhängsel. [Winde befindlich.

Подвѣ́тренный ת׳ מִפְּנֵה אֶל־פְּנֵי הָרוּחַ unter dem

Подвѣ́шивать, -вѣ́сить לְ־ תְּלֵה מִתַּחַת unterhängen. -ся נפעל הִתָּלֵה אֶל־תַּחַת הַ־ untergehängt

Подвяза́ть см. Подвя́зывать. [werden.

Подвя́зка נ׳ 1) קֶשֶׁר מִתַּחַת לְ־ das Unterbinden. 2) קִשּׁוּר ,שְׂרוֹךְ לְבָתֵּי־רַגְלַיִם Strumpfband.

Подвя́зывать, -вяза́ть לְ־ קָשׁוֹר מִתַּחַת unterbinden. II. пла́тье הָרֵם וְאָחֹז שׁוּלֵי־בֶגֶד. -ся נפ׳ 1) הִקָּשֵׁר מִתַּחְתָּיו untergebunden werden. 2) פ״ח אָזוֹר מָתְנָיו sich umbinden. [verderben.

Подга́живать, -га́дить פ״י הַשְׁחֵת וְהַתְעֵב עֲלִילָה

Подга́лстучникъ ז׳ מַרְפֵּד— ,רְבִיד מִטְפַּחַת הַצַּוָּאר Unterbinde.

Подгиба́ть, Подогну́ть פ״י כָּפוֹל פְּאַת ;כָּפוֹף מִלְמַטָּה unterbiegen. II. но́ги אָסוֹף רַגְלָיו תַּחְתָּיו. -ся נפ׳ הַ־ פּוֹק ,קָרוֹס ;הִכָּפֵל ,הִכּוֹף מִלְמַטָּה sich biegen. У меня́ колѣ́ни подгиба́ются בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ (פָּקוּ ,קָרְסוּ).

Подгла́дывать, -глода́ть פ״י כַּרְסֵם ,אָכֹל מִלְמַטָּה מִתַּחַת von unten abnagen. [Auge liegend.

Подгла́зный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לָעֵינַיִם unter dem

Подгля́дывать, -глядѣ́ть פ״י אָרוֹב לְ־ ,הַבֵּט אַחֲרֵי־; תּוּר ,חָפוֹר ,רַגֵּל aufpassen, belauern. [unten anfaulen.

Подгнива́ть, -гни́ть פ״י עָבוֹשׁ מִתַּחְתָּיו ,רָקוֹב מִלְמַטָּה

Подгова́ривать, -говори́ть (на что, къ чему) הַדֵּחַ בְּחֵלֶק שְׂפָתַיִם ,הַשֵּׁא ,פַּתֵּה ,הָסֵת לְ־ bereden, verleiten.

Подговорщикъ ז׳ מַדִּיחַ, מְפַתֶּה, מֵסִית Verleiter.
-щица נ׳.

Подговоръ ז׳ מוֹקְשֵׁי־, מַדּוּחִים, מַשָּׁאוֹן, הֲסָּתָה, פִּתּוּת [לָשׁוֹן Ueberredung, Verleitung.

Подголовокъ(-вка) ז׳ בֶּן־עֵץ לִמְרַאֲשׁוֹת, בֶּן־הַמְּרַאֲשׁוֹת Untersatz des Kopfkissens.

Подгонять, Подогнать פ״י 1) הַדֵּחַ־, גָּרֵשׁ הַלְאָה, הֲנִיס— antreiben. 2) הַדֵּחַ— גָּרֵשׁ אֶל־תַּחַת hinuntertreiben. 3) הַשְׁוֵה לְ־, שַׁוֵּה עַל־ zupassen. Я подогналъ платье по росту твоему שִׁוִּיתִי הַבֶּגֶד עַל־פִּי מִדּוֹתֶיךָ.

Подгорать, -рѣть פ״ע הִצָּרֵב, חָרֹר בְּתַחְתָּיו מֵאֵשׁ מִלְּמַטָּה anbrennen von unten. [liegend.

Подгорный ת׳ אֲשֶׁר לְרַגְלֵי־הָהָר am Fuße des Berges.

Подгородный ת׳ אֲשֶׁר בְּמִגְרַשׁ הָעִיר von der Umgegend der Stadt. [Stadt.

Подгородье ס׳ מְסִבֵּי—, מִגְרַשׁ עִיר Umgegend einer

Подгорье ס׳ שָׁרְשֵׁי הָרִים, תַּחְתִּית—, קַצְבֵי—, רַגְלֵי־הָר Fuß eines Berges.

Подгорѣлый ת׳ נִחַר מֵאֵשׁ angebrannt.

Подгорѣть см. Подгорать.

Подгорюн— см. Пригорюн—. [bereitung.

Подготовка נ׳, -готовленіе ס׳ תְּכוּנָה, הָכֵן Vor-

Подготовленный ת׳ מוּכָן—, נָכוֹן לְ־, עָתִיד— vorbereitet.

Подготовлять, -готовить פ״י עַתֵּד, הָכֵן לְ־ vorbereiten. -ся נ״פ הִתְעַתֵּד, הִכּוֹן sich vorbereiten. [Brust.

Подгрудный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת הֶחָזֶה von unter der

Подгуливать, -гулять, -гульнуть פ״ע שָׁתֹה לְשִׁכָּרוֹן פַּעַם בְּפַעַם, סָבֹא— sich bisweilen berauschen.

Подгущать, -густить פ״י הַעֲבֵה הַכְּלִיל verdicken.

Поддавать, Поддать פ״י (чего) הוֹסֵף עַל־, נָתוֹן עוֹד, יָסֹף— hinzugeben. -ся פ״ח נָתוֹן יָד (ירמיה נ, טו), אָבֹה, הֵרָצֵה לְ־, הִכָּנַע תַּחַת nachgeben, sich ergeben. Не поддамся ему לֹא־אֹבֶה לוֹ.

Поддакивать, Поддакнуть פ״י הֵרָצֵה, אָמוֹר הֵן לְכָל־דִּבְרֵי־ ja sagen, bejahen.

Подданная נ׳ בַּת־מִשְׁמַעַת—, נִכְנַעַת Unterthänin.

Подданническій ת׳ נִכְנָע—, עֶבֶד— unterthänig.

Подданничество ס׳ עַבְדוּת, מִשְׁמַעַת Unterthanschaft.

Подданный ת׳ בֶּן־מִשְׁמַעַת, עֶבֶד, נִכְנָע Unterthan.

Подданство см. Подданничество.

Поддать см. Поддавать.

Поддвигать, Поддвинуть פ״י הַתֵּק; הַסֵּעַ הַלְאָה, הַתֵּק אֶל־ נ״פ אֶל־תַּחַת־ herunter-, heranrücken. -ся הִנּוֹעַ—, תַּחַת־ sich hinunterschieben.

Поддергай ז׳ עוֹטֶה (לָבוּשׁ) בֶּגֶד קָצָר der einen kurzen Rock trägt.

Поддергивать, Поддергать, Поддергнуть פ״י 1) דָּחֹה—, תָּקוֹעַ אֶל־תַּחַת־ unterschieben. 2) חָשׂוֹף הָרֵם וְאָחוֹז שׁוּלֵי־בֶגֶד, שַׁבֵּל aufschürzen.

Поддерживать, Поддержать פ״י 1) חַזֵּק, תָּמוֹךְ, סָמוֹךְ הָיֹה לְמִשְׁעָן (לְמַטֵּה־עֹז) unterstützen. 2) אַזֵּר, זַקּוֹת, עָזוֹר אַחֲרֵי־, חַזֵּק יְדֵי־ helfen. II. огонь הַסְמֵךְ—, הִנָּשֵׂא עַל־, הִתָּמֵךְ בְּ־ נ״פ -ся 1) unterstützt werden. 2) פ״ח הָיֹה נַפְשׁוֹ; הֵעָזֵר—, הִשָּׂגֵב בְּ־ sich unterhalten. [מִשְׂגָּב Unterstützung.

Поддержка נ׳ עֶזְרָה, עֵזֶר, מַשְׁעֵנָה, מִשְׁעָן, מַשְׁעֵן

Поддернуть см. Поддергивать.

Поддувать, Поддуть פ״י הַפֵּחַ בָּאֵשׁ blasen unter...
II. вражду חַרְחֵר מְדָנִים, אַזֵּר זַקּוֹת אֵיבָה anhetzen.

Поддѣвать, Поддѣть פ״י 1) לָבוּשׁ מִתַּחַת לְמַדָּיו anziehen unter den Kleidern. 2) אָחוֹז, צוּד, לָכוֹד aufhäkeln, fangen. 3) חָטוֹף, גָּזוֹל wegstehlen. 4) רַמֵּה, עָקוֹב betrügen.

Поддѣвка נ׳ בֶּגֶד מִתַּחַת לְמַדָּיו Unterziehkleid.

Поддѣлать см. Поддѣлывать.

Поддѣлка נ׳ מַעֲשֵׂה מִרְמָה —מַעֲשֶׂה, מְלָאכֶת, זִיּוּף*, תַּעְתֻּעִים Nachmachung, Verfälschung.

Поддѣлывать, Поддѣлать פ״י 1) עֲשֵׂה תַחַת־, כּוֹנֵן— unten anbringen. 2) עֲשֵׂה לְשֶׁקֶר כְּמַעֲשֵׂה־, זַיֵּף*, הַעֲרֵם לַעֲשׂוֹת כְּתַבְנִית— nachmachen, fälschen.
II. подпись עֲשֵׂה עֵט שֶׁקֶר פ״ח -ся נָתוֹן, הִדַּמֵּה לְ־, הִתְכַּחֵשׁ—, הַכְחֵשׁ לְ־, בְּשֶׁקֶר לִבּוֹ לְבַב־ sich einschmeicheln; fälschlich nachahmen. -ся подъ чужую подпись עֲשֵׂה עֵט שֶׁקֶר; הַעֲרֵם לִכְתֹּב יָדוֹ כְּיַד־רֵעֵהוּ.

Поддѣльный ת׳ לֹא־כֵן, מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים falsch, nachgemacht.

Поддѣльщикъ ז׳ מְפַתֶּה; חוֹרֵשׁ מְלֶאכֶת רְמִיָּה, פִּתּוּחֵי מִרְמָה Verfälscher. -щица נ׳.

Поддѣть см. Поддѣвать.

Подённикъ см. Дневникъ.

Подённо ת״פ לְיָמִים, דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ tageweise.

Подённый ת׳ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ, ־יוֹם Tage-.

Подёнщикъ ז׳ שְׂכִיר יוֹם Tagelöhner.

Подёнщина נ׳ שְׂכַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ Tagearbeit.

Подёнщица נ׳ שְׂכִירַת־יוֹם Tagelöhnerin.

Подёргать פ״י מְשׁוֹךְ מְעַט etwas zupfen.

Подёргиваніе ס׳ מְשׁוֹךְ, מֶשֶׁךְ das Zupfen II. 226

новъ חלחלה, רעד עצמות Gliederzuckung.

Подёргивать, -дёрнуть 1) פ״י משוך בפעם בפעם zupfen, ziehen. 2) פ״ם: Его подёргиваетъ רחפו עצמיו ihm zucken die Glieder. -ся פ״ח כסה, עטה ſich überziehen. Нéбо подёрнулось тýчами השמים התקדרו עבים. [שמוש* zeitweiliger Gebrauch.

Подержáніе ס׳ בלות, עבודת־מה בדבר למענהו,

Подéржанный ת׳ אשר עבד בו; בלה abgenutzt.

Подержáть פ״י אחוז בידו מעט einige Zeit halten. -ся פ״ח עמוד מעט, —התחזק ſich einige Zeit halten.

Подёрнуть פ״י 1) см. Подёргивать. 2) העבר על־, התכסה —העטה überziehen. -ся פ״ח עטה, כסה, ſich überziehen. [geworden.

Подешевѣлый ת׳ אשר ירד (הוזל) מחירו billig

Подешевѣть פ״ע ירוד במחירו, הגרע מערכו wohlfeil werden.

Поджáривать, -жáрить פ״י צלה נא, קלה מעט etwas braten. -ся נפ׳ הצלה מעט zugebraten werden.

Поджáристый ת׳ נא, —קלי, צלוי מעט braun

Поджáрить см. Поджáривать. [gebraten.

Поджáрый ת׳ דל—, דק בשר, רזה mager.

Поджáтый ת׳ צנוף תחתיו, —כרוך* unterſchlagen.

Поджáть см. Поджимáть.

Поджёгъ ז׳ בערה, משלח־אש ב־ Brandſtiftung.

Поджелýдочный ת׳ אשר מתחת לקבה von unter

Поджéчь см. Поджигáть. [dem Magen.

Подживóтникъ ז׳ 1) (לסוס) חגור הבטן Bauchriemen. 2) מכה אל־החמש, מהלמה בבטן ein Schlag unter dem Bauch. [מחרחר ריב] Anhetzer.

Поджи́га זו״נ משלח מדון, מאזר זקות, קודח אש,

Поджигáніе ס׳ 1) תבערה, משלח־אש ב־ das Anzünden. 2) שלוח מדנים das Hetzen.

Поджигáтель ז׳ 1) משלח אש ב־, מבעיר בערה Brandſtifter. 2) מחרחר ריב, מעורר מדנים, מצית מאזר זקות Aufhetzer. -льница נ׳.

Поджигáтельство см. Поджигáніе.

Поджигáть, -жéчь פ״י 1) שלח אש ב־, —הצית, הבער anzünden. 2) להט פני־ anbrennen. 3) אזר זקות־, בערה, חרחר ריב, —הסת, עורר ל־ aufhetzen. II. раздóръ שלח מדנים. -ся נפ׳ נצת—, הוחר מאש angezündet werden. [warten.

Поджидáть, Подождáть פ״י הוחל עד־, חכה ל־

Поджимáть, -жáть פ״י כפוף תחתיו unter ſich ziehen. II. нóги רבוץ על־, אסוף רגליו תחתיו בשבתו [רגליו.

Поджóга см. Поджи́га.

Поджóгъ см. Поджёгъ.

Подзадóривать, -дóрить פ״י עורר על־, הסת ב־ aufhetzen. -ся פ״ח חרה על־, —התרגז, התגרה, התחרה aufgehetzt werden. [unterworfen.

Подзакóнный ת׳ סמוך—, נסמך על־חק dem Geſetze

Подзáривать, -зáрить פ״י הקנא, עורר על־, הסת ב־ anreizen. -ся פ״ח קנא, התעורר על־, התגרה, התחרה angereizt werden.

Подзатылокъ (-лка) ז׳ ערף Genick. [nickſtoß.

Подзатыльникъ ז׳ מהלמה בערף, מכת ערף Ge-

Подземéлье ס׳ מערה, מחלת עפר unterirdiſche Höhle.

Подземéльный, -зéмный ת׳ אשר מתחת לארץ

Подзи́мье ת׳ קץ ימי־בציר Spätherbſt. [unterirdiſch.

Подзовý см. Подзывáть.

Подзóлъ ז׳ אפר משרידי נתר ausgelaugte Aſche.

Подзóрный ת׳ —המבט, —המארב — Wacht-, Lauer-. -ная трубá קנה־ראי Fernrohr.

Подзóръ ז׳ 1) ארב, מארב, צפיה Wacht, Lauer. 2) שבל, שולי־בגד Beſatz, Randkrauſe.

Подзывáть, Подозвáть (עתיד подзовý) פ״י קרא אליו herbeirufen. -ся נפ׳ הקרא אל־ herbeigerufen werden. [ſionsweiſe.

Подивизіóнно ת״פ לפלגות, לפלגות (אנשי צבא) divi-

Подиви́ться פ״ח ב־ השתומם, השתאה, התפלא ſich wundern.

Подирáть, Подрáть 1) פ״י קרוע מעט; — מרוט zupfen, reißen. 2) פ״ם: Отъ стрáха его подрáло по кóжѣ סמר בשרו מפחד. -ся פ״ח הנצה, האבק ſich ſchlagen.

Подкáлывать, колóть פ״י 1) אחז במחט מתחת von unten zuſtecken. 2) בקוע מעט מתחת ſpalten.

Подкáпывать, -копáть, -копнýть פ״י כרה מתחת חפור—, חתור untergraben. -ся פ״ח 1) בוא ל־ במחתרת אל־ grabend hinunterkommen. 2) כרה כרה על־, (איוב ים, ג) חכור ל־, ארוב—, שוחה ל־ ſuchen jemandem zu ſchaden.

Подкараýливать, -ýлить פ״י ארוב ל־ lauern.

Подкáтывать, -катать, -кати́ть פ״י 1) גלגל אל־ גלול—, תחת־ hinunterwälzen. 2) הסב על־אופן עגלה heranfahren. -ся נפ׳ התגלגל אל־תחת־ hinuntergewälzt werden.

Подкáшивать, -коси́ть פ״י קצור מעט, —גזוז abmähen. פ״ם: У меня отъ стрáху нóги подкáшиваетъ (подкоси́ло) כשלו ברכי מפחד. -ся נפ׳ 1) הגוז, הקצר abgemäht werden. 2) (ברכים) פ״ח הכשל

מְפַחֵד, (רגלים) הָמוֹט zusammenknicken.
Подквáсить см. Подквáшивать. [Kwaß).
Подквáсье פ׳ שְׁמָרִים מִמַּשְׁקֶה חָמִיץ Bodensatz (im
Подквáшивать, -вáсить פ״י הַחֲמֵץ מְעַט säuerlich machen. -ся פ״ע חָמוֹץ, הָחְמֵץ מְעַט säuerlich werden.
Подкидáть см. Подкúдывать. [zugeworfen.
Подкиднóй ת׳ מוּטָל—, מֻשְׁלָךְ בַּסֵּתֶר אֶל־־ heimlich
Подкúдывать, -кидáть, -кúнуть פ״י 1) הַפֵּל (הַשְׁלֵךְ, הָטֵל) אֶל־תַּחַת־־ hinunterwerfen. 2) הוֹסֵף עַל־־ hinzuwerfen. 3) סַפֵּחַ—, צַפֵּה מִתַּחַת unternähen. -ся נפ׳.
Подкúдышъ ז׳ *אֲסוּפִי, יֶלֶד נִמְצָא מֻשְׁלָךְ Findelkind.
Подкúнуть см. Подкúдывать.
Пóдкладень (-дня) ז׳ בֵּיצָה שׂוּמָה תַּחַת אֵם הָעוֹף Nestei.
Подклáдина נ׳ אֶדֶן, כֵּן, מְכוֹנָה Unterbalken.
Подклáдка נ׳ 1) אֶדֶן, מְכוֹנָה, כֵּן Unterlage. 2) רְפִידַת־ בֶּגֶד—, מַרְפֵּד—, מַצָּע Unterfutter.
Подклáдывать, -клáсть פ״י שׂוּם—, הַנַּח תַּחַת־־ unterlegen. П. плáтье רַפֵּד בֶּגֶד, עֲשֵׂה מַרְפֵּד לַבֶּגֶד futtern. -ся נפ׳.
Подклёвывать, -клевáть פ״י (העוף) בְּפִיו לְקוֹט aufpicken. -ся נפ׳ לָקוֹט, הִלָּקֵט לְאַחַד אֶחָד aufgepickt werden. [מִלְמַטָּה unterkleben.
Подклéивать, -клéить פ״י דַּבֵּק מִתַּחַת לְ־־, טוֹחַ
Подклéйка נ׳ דֶּבֶק מִתַּחַת לְ־— טִיחַ— Unterklebung.
Подклéить см. Подклеивать. [geschoß.
Подклѣ́тъ ז׳ מְעוֹן תַּחַת רִצְפַּת הַבַּיִת, מְזָוֶה Keller-
Подклю́чникъ ז׳ מְשָׁרֵת הַסּוֹכֵן Unterkellner.
Подкóва נ׳ (לפרסת סוס) פַּעַם־בַּרְזֶל Hufeisen.
Подковáть см. Подкóвывать.
Подкóвка נ׳ 1) (לסוס) דֶּבֶק פַּעֲמֵי בַרְזֶל Beschlagen (eines Pferdes). 2) ק׳ см. Подкóва. [förmig.
Подковообрáзный ת׳ כִּדְמוּת פַּעַם בַּרְזֶל hufeisen-
Подкóвывать, -ковáть פ״י הַנְעֵל סוּס פַּעֲמֵי בַרְזֶל beschlagen ein Pferd.
Подковы́ривать, -ковырять, -ковырнýть פ״י נָקוֹר (פַּצֵּל בְּ־ פְּצָלוֹת) מִתַּחַת von unten ausstochern.
Подковы́рка נ׳ 1) פְּצָלוֹת בְּנַעֲלֵי עוֹר עֵץ Verzierung an Bastschuhen. 2) מַרְצֵעַ הָרוֹפֵא Beinhebel.
Подковырнýть, -рять см. Подковы́ривать.
Подкóжный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לָעוֹר von unter der Haut. [מִתַּחַת unterschlagen.
Подколáчивать, -колотúть פ״י חַזֵּק בִּמְחִי מַקָּבוֹת
Подколóдный ת׳ נֶחְבָּא תַּחַת הַקּוֹרָה unter einem Klotze liegend. Змѣя́ подколóдная שְׁפִיפוֹן בְּצַל

בַּת־בְּלִיַּעַל, קוֹרָה.
Подколотúть см. Подколáчивать.
Подколóть см. Подкáлывать. [Knien befindlich.
Подколѣ́нный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַבִּרְכַּיִם unter den
Подколѣ́нокъ (-нка) ז׳ כֶּרַע, אַחַת הַכְּרָעַיִם Knie-
Подкопáть см. Подкáпывать. [bug.
Подкóпъ ז׳ מַחְתֶּרֶת unterirdischer Gang, Mine.
Подкосúть см. Подкáшивать. [-кóпный ת׳.
Подкóсокъ (-ска) ז׳ פְּתִילִים כְּעֵין מַחְלָפָה falsche Flechte. [קְצִיר שָׂדֶה abgemähte Wiese.
Подкóсъ ז׳ 1) מִשְׁעָן, מַטֵּה עֹז Stützbalken. 2) גֵּז,
Подкрáдкою ת״פ בַּלָּאט, בְּהֵחָבֵא, בְּהִתְגַּנֵּב verstohlener Weise, heimlich.
Подкрáдываться, -крáсться פ״ע הִתְגַּנֵּב אֶל־־, בּוֹא בְּהֵחָבֵא אֶל־ sich einschleichen.
Подкрáивать פ״י גָּזוֹר לְפִי־ zuschneiden, zupassen.
Подкрáсить см. Подкрáшивать.
Подкрáсться см. Подкрáдываться.
Подкрáшивать, -крáсить פ״י מָשׁוֹחַ בְּצֶבַע מְעַט zufärben. П. подъ что (כִּדְמוּת־) צָבוֹעַ כְּעֵין.
Подкрýчивать, -крутúть פ״י עֲבֹת וְחַזֵּק stärker zusammendrehen. [Flügeln.
Подкры́льный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת הַכְּנָפַיִם von unter den
Подкрыльцóвый ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת הַכְּתֵפַיִם von unter
Подкрѣпúть см. Подкрѣплять. [den Achseln.
Подкрѣплéніе פ׳ 1) מָעוֹז, מִשְׁעָן, עֵזֶר, עֹז מִבְטָח, Unterstützung. 2) אֹכֶל מֵשִׁיב, מִסְעַד־לֵב, תַּעֲצוּמָה, שִׁקּוּי—, נֹפֶשׁ Stärkung, Labung.
Подкрѣплять, -крѣпúть פ״י 1) כּוֹנֵן, תָּמוֹךְ, סָמוֹךְ, אַזֵּר חַיִל, הַשְׂגֵּב, שַׂגֵּב, חַזֵּק, קוֹמֵם unterstützen. 2) הַחֲלֵם, עוֹדֵד, אַמֵּץ—, חַזֵּק יְדֵי־ ermuthigen, stärken. П. себя пúщею סָעוֹד לִבּוֹ בְּמוֹ אֹכֶל. 3) קַיֵּם, חַזֵּק bekräftigen, bestätigen. -ся נפ׳ הִשָּׂגֵב, הִתְמַךְ, הִכּוֹן, אָזוֹר חַיִל, הִתְעוֹדֵד, הִתְאַמֵּץ, הִתְחַזֵּק sich stärken.
Подкузмúть פ״י (המ׳) רַמֵּה, עָקוֹב betrügen.
Подкуликáть פ״ע (המ׳) שָׁתֹה לְשִׁכָּרוֹן sich berauschen.
Подкупáть, -купúть פ״י שָׁחוֹד אֶת־—, הַטֵּה בְשֹׁחַד erkaufen, bestechen. [רוֹדֵף שַׁלְמֹנִים לֵב bestechlich.
Подкупнóй ת׳ אוֹהֵב בֶּצַע, לוֹקֵחַ שֹׁחַד; נִפְתֶּה בְשֹׁחַד,
Пóдкупъ ז׳ שֹׁחַד, מַתָּן בַּסֵּתֶר, בֶּצַע, שַׁלְמֹנִים, שִׁלּוּם Bestechung.
Подкутúть פ״ע (עתיד-кучу) רָדוֹף שֵׁכָר וְהוֹלֵלוֹת zechen.
Подлáживать, -лáдить (עתיד -лáжу) פ״י הַשְׁוֵה תַּקֵּן—, עָרוֹךְ—, אֶל־ zupassen. П. скрúпку подъ флейту עָרוֹךְ מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר לְקוֹל הֶחָלִיל. -ся נפ׳ 1)

הַטֵּה לִבּוֹ אַחֲרֵי־ פ״ה (2 .zugepaßt werden הֶעֱרֵךְ אֶל־ הַסְכֵּן עִם־, הָיָה שְׁכֶם אֶחָד עִם־ sich richten nach...

Подлáза ז׳ וי״נ מַחֲלִיק לָשׁוֹן, גּוֹנֵב לֵב, מִתְרַפֵּס Kriecher.

Подлáмывать, -ломáть, -ломи́ть פ״י שָׁבוֹר מִתַּחַת, רָצוֹץ— von unten anbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר מִתַּחַת, הֵרוֹץ— brechen.

Подлáскиваться, -лáскаться, -лáщаться פ״ח הִתְקָרֵב בִּנְבָלָיו, הַחֲנֵף בַּחֲלָקוֹת, לָקוֹחַ לֵב בַּחֲלָקוֹת אֶל־ sich einschmeicheln.

Подлегáть, -лéчь פ״ע 1) (подъ) שָׁכוֹב אֶל־תַּחַת sich hinunterlegen. 2) (къ кому) שָׁכוֹב אֵצֶל־ sich hinlegen neben... [Eise.

Подлёдный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַקֶּרַח von unter dem

Подлежáть פ״ע—הָיָה תַחַת פְּקִידוּת—סוּר לְמִשְׁמַעַת unterliegen, gehören. Подлежи́тъ сомнѣ́нію מוּטָל* בְּסָפֵק. Это не подлежи́тъ его вѣ́домству דָּבָר זֶה אֵינֶנּוּ עוֹמֵד תַּחַת פְּקֻדָּתוֹ. Человѣ́къ э́тотъ подлежи́тъ смéртной кáзни לָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מָוֶת.

Подлежáщее ס׳ נוֹשֵׂא הַמַּאֲמָר* Subjectwort.

Подлежáщій ת׳ 1) אֲשֶׁר עָלָיו לְ־ unterworfen. П. платежу́ пóдатей אֲשֶׁר עָלָיו לְשַׁלֵּם מַס. П. смéртной кáзни בֶּן־מִשְׁפַּט מָוֶת. 2) הַנּוֹגֵעַ אֶל־ gehörig. Подлежáщія статьи́ закóна הַחֻקִּים הַנּוֹגְעִים אֶל־

Подлести́ться см. Подольщáться. [הֶעֱנֵין.

Подлетáть, -тѣ́ть פ״ע 1) עוּף אֶל־תַּחַת־ hinunterfliegen. 2) עוּף אֶל־־; —חוּשׁ, —מַהֵר hinzufliegen, [=eilen.

Подлéцъ ז׳ נָבָל, אִישׁ בְּלִיַּעַל gemeiner Kerl.

Подлéчь см. Подлегáть.

Подливáть, -ли́ть פ״ע יָצוֹק עוֹד, הוֹסֵף לָצֶקֶת אֶל־ hinzugießen. -ся נפ׳ הוּצַק עוֹד zugegoßen werden.

Подли́вка נ׳ 1) צֶקֶת עוֹד das Hinzugießen. 2) שֶׁפֶךְ, נֶסֶךְ—מָרָק עַל־ Aufguß.

Подливнóй ת׳ אֲשֶׁר יוּצַק בּוֹ עַל־ zum Aufgießen.

Подли́вочникъ ז׳ מִזְרַק הַנֶּסֶךְ (לַמָּרָק) Saucenäpfchen.

Подли́въ ז׳ см. Подли́вка.

Подли́зывать, -лизáть, -лизну́ть פ״י לָקֵק כַּל־ auflecken. -ся פ״ח לָקוֹחַ לֵב, פַּתֵּה (הַדֵּחַ) בַּחֲלָקוֹת, (הַחֲנֵף) בַּחֲלָקוֹת sich einschmeicheln.

Пóдлинникъ ז׳ עֶצֶם הַכְּתָב אוֹ חֲרֹשֶׁת הַמַּעֲשֶׂה, גּוּף*, רֵאשִׁית, מָקוֹר Original.

Пóдлинно תה״פ בֶּאֱמֶת, אָמְנָם, אָמְנָה wirklich. [heit.

Пóдлинность נ׳ קֹשְׁטְ, נְכוֹנָה, אֱמֶת Aechtheit, Treu=

Пóдлинный ת׳ אֱמֶת, נֶאֱמָן, נָכוֹן—wirklich.

Подлипáла ז״נ מַדִּיחַ בְּחֵלֶק שְׂפָתָיו, מַחֲלִיק לָשׁוֹן Schmeichler.

Подлипáльство ס׳ מַדּוּחִים, חֶלְקַת לָשׁוֹן, חֵלֶק שְׂפָתַיִם Schmeichelei.

Подлипáть, -ли́пнуть פ״ע 1) דָּבוֹק מִתַּחַת לְ־ von unten kleben bleiben. 2) (къ кому) דָּבוֹק אַחֲרֵי־ (בְּ־), —לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת לֵב sich anschmeicheln.

Подли́ть (עתיד подолью) см. Подливáть. [fahren.

Пóдличаніе ס׳ זִמָּה, חֹנֶף, נְבָלָה niederträchtiges Ver=

Пóдличать פ״ע הִתְעַב עֲלִילָה, עָשׂה נְבָלָה niederträchtig handeln. [tig.

Пóдло תה״פ מָלֵא רַע, בִּנְבָלֵי־מִרְמָה, בִּנְבָלָה niederträch=

Подлóбный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַמֵּצַח—בֵּין הָעֵינַיִם von unter der Stirn.

Подлóбье ס׳ בֵּין הָעֵינַיִם Augenhöhlung. Глядѣ́ть изъ подлóбья (צַר מָעוֹן) הַבֵּט בְּפָנִים זֹעֲפִים.

Подлóгъ ז׳ מַעֲשֵׂה, מְלֶאכֶת מִרְמָה, פְּעֻלַּת־שֶׁקֶר, זִיּוּף*, תַּעְתֻּעִים Verfälschung.

Подлóжечье ס׳ מִשְׁקַע בְּקִיר הַלֵּב, כַּף הַלֵּבָב Herzgrube. -лóжечный ת׳. [gen.

Подложи́ть פ״י שׂוּם מִתַּחַת לְ־, הַנֵּחַ תַּחַת־ unterle=

Подлóжно תה״פ לְלֹא־אֱמֶת, בְּמִרְמָה, בְּשֶׁקֶר falsch.

Подлóжность נ׳ כַּחַשׁ, מִרְמָה Verfälschung. [fälscht.

Подлóжный ת׳ עָשׂוּי בְּמִרְמָה וָכַחַשׁ, שֶׁקֶר—ver=

Подлокóтникъ ז׳ אַרְכֻּבַּת הַזְּרוֹעַ, אַצִּיל* Biegung [am Ellenbogen.

Подломи́ть см. Подлáмывать.

Подлóмленный ת׳ שָׁבוּר מִתַּחַת לְ־, —רָצוּץ angebrochen. [dem Schulterblatt.

Подлопáточный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַשְּׁכֶם von unter

Пóдлость נ׳ נְבָלָה, נְבָלוּת, תּוֹעֵבָה, זֻלּוּת, דְּבַר־בְּלִיַּעַל, חֲנֻפָּה Gemeinheit. [dem Monde befindlich.

Подлу́нный ת׳ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר תַּחַת הַיָּרֵחַ unter

Пóдлый ת׳ בְּלִיַּעַל, מָלֵא נְבָלָה, נָבָל niederträchtig.

Пóдлѣ מ״י עַל־יַד הַ־, עַל־, אֵצֶל neben.

Подлѣзáть, -лѣ́зть פ״ע 1) זָחוֹל אֶל־תַּחַת hinunterkriechen. 2) לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת לֵב—, הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich einschmeicheln.

Подлѣ́карь ז׳ מִשְׁנֵה הָרוֹפֵא, צְעִיר הָרוֹפְאִים Unter= [arzt.

Подлѣпи́ть см. Подлѣплять.

Подлѣплéніе ס׳ דָּבֵק אֶל־תַּחַת Unterklebung.

Подлѣпля́ть. -лѣпи́ть פ״י דַּבֵּק אֶל־תַּחַת unterkleben. -ся נפעל. [Mard.

Подлѣ́сникъ ז׳ (שביעית ז) כִּפְרִי*, נֶרֶד יְעָרוֹת wilder

Подлѣсни́чій ז׳ מִשְׁנֶה פְּקִיד הַיַּעַר Unterförster.

Подлѣ́сокъ (-ска) ז׳ חֹרֶשׁ, יַעַר שִׂיחִים, חֹרְשָׁה kleiner

Подлѣ́сье ס׳ יַעַר (נִשְׁעָן אֶל־) אֵצֶל, מָקוֹם. [Wald.

Подля́нка נ׳ בַּת־בְּלִיַּעַל gemeines Frauenzimmer.

Подлѣ́сье ס׳ כִּבְרַת־אֶרֶץ אֵצֶל הַיַּעַר Gegend neben einem Walde. [Bestreichen.

Подма́зка נ׳, -ма́зываніе ס׳ מִשְׁחָה מִתַּחַת לְ־ das

Подма́зывать,-ма́зать פ״י 1) מָשׁוֹחַ בְּ־ מִתַּחַת einschmieren. II. оси מָשׁוֹחַ יְדוֹת הָאוֹפַנִּים. 2) הַחֲנֵף לָקוֹחַ ,הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ פ״ח בַּחֲלַקּוֹת לְ־ schmeicheln. -ся לֵב בַּחֲלַקּוֹת sich anschmeicheln. [בַּשָּׁשַׁר] übermalen.

Подмалёвывать, -малева́ть פ״י מָשׁוֹחַ (תָּאֵר)

Подма́нивать, -мани́ть פ״י הַדֵּחַ בְּחֵלֶק ,פַּתֵּה אֵלָיו שְׂפָתַיִם anlocken. [מַדּוּחִים] Anlockung.

Подма́нка נ׳ מַשָּׁאוֹן ,מַדְּחָה בְּחֵלֶק שְׂפָתַיִם ,פִּתּוּת,

Подма́нщикъ ז׳ מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ ,מַדִּיחַ ,מְפַתֶּה Anlocker. -щица נ׳.

Подма́сливать, -ма́слить פ״י 1) מָשׁוֹחַ שֶׁמֶן mit Fett bestreichen. 2) הַטֵּה אַחֲרָיו לֵב אִישׁ בְּשֹׁחַד ,שָׁחוֹד (בַּחֲלַקּוֹת) bestechen. -ся נפ׳. [Handwerksgesell.

Подмасте́рье ז׳ צָעִיר עוֹשֵׂה־מְלָאכָה ,עוֹזֵר לְאָמָּן

Подма́хивать, -маха́ть, -махну́ть פ״י 1) הָשֵׁב אֶל־ ,תַּחַת־—יָעֹה abwehen. 2) חָתוֹם מַהֵר בִּשְׁמוֹ schnell unterschreiben.

Подма́чивать, -мочи́ть פ״י הַרְטֵב מְעַט befeuchten. -ся פ״ח רָוֹה מַיִם ,רָטוֹב naß werden.

Подма́щивать,-мости́ть פ״י עֲשֵׂה מַעֲלוֹת (מַדְרֵגָה) Gerüste machen. -ся פ״ח עֲלֵה בְּמַעֲלוֹת (בְּמַדְרֵגָה) לְ־ hinaufklettern.

Подмерза́ть,-мёрзнуть פ״ע קָפֹא מְעַט מִקֹּר gefrieren.

Подмёрзлый ת׳ קוּפָא מְעַט מִקָּרָה angefroren.

Подмёрзнуть см. Подмерза́ть.

Подмести́, -мёсть см. Подмета́ть. [-льщица נ׳.

Подмета́льщикъ ז׳ מְנַקֶּה ,מְטַאֲטֵא ,מְיָעֶה Feger.

Подмета́ть, -мести́, -мёсть פ״י נַקֵּה ,פַּנֵּה ,יָעֹה הַנְקֵה בְּמַטְאֲטֵא abfegen. -ся נפ׳ טַאטֵא ,בְּמַטְאֲטֵא

Подмета́ть см. Подмётывать. [reingefegt werden.

Подмётка נ׳ כַּף־הַנַּעַל ,—פַּעַם Sohle. Ты его подмётокъ не стоишь כְּאַיִן אַתָּה ,קָטְנוֹ עָבָה מִמָּתְנֶיךָ

Подметну́ть см. Подмётывать. [נִגְדּוֹ,

Подмётный ת׳ מֻנָּח— ,מֻשְׁלָךְ בַּסֵּתֶר אֶל־ heimlich zugeworfen. [zuwirft. -чица נ׳.

Подмётчикъ ז׳ טוֹמֵן מוֹקֵשׁ לְ־ Einer, der heimlich

Подмётъ ז׳ 1) הַנִּיחַ— ,הַשְׁלִיךְ בַּסֵּתֶר אֶל־ das Unterschieben. 2) מוֹקֵשׁ טָמוּן heimlich Zugeworfenes.

Подмётывать, -мета́ть, -метну́ть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ הַפֵּל—,הָטֵל—,אֶל־תַּחַת־ hinzuwerfen. 2) טָמוֹן מוֹקֵשׁ לְ־ heimlich unterschieben. 3) תָּפוֹר בְּחִפָּזוֹן מִתַּחַת לְ־ unternähen. II. сапоги́ עֲשֵׂה כַּפּוֹת לַנְּעָלִים besohlen.

-ся נפ׳.

Подми́гивать, -мигну́ть פ״ע (кому) (קָרוֹץ) שַׂקֵּר בְּעֵינָיו אֶל־ zuwinken. [רַגְלָיו zertreten.

Подмина́ть, Подмя́ть פ״י ,עֲסֹּה תַּחַת תַּחְתָּיו דַּכֵּא תַּחַת

Подмо́га נ׳ עֶזְרָה ,מַשְׁעֵן ,מַשְׁעֵנָה Beistand.

Подмога́ть,-мо́чь פ״י עָזוֹר לְ־ ,—סָמוֹךְ helfen.

Подмока́ть פ״ע רָטוֹב מִתַּחְתָּיו unten naß werden.

Подмо́клый ת׳ רָטוֹב מִתַּחַת ,—לַח naß geworden.

Подмо́кнуть см. Подмока́ть.

Подмола́живать, -молоди́ть פ״י חַדֵּשׁ נְעוּרֵי־ verjüngern. -ся נפ׳ הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו sich verjüngern.

Подмора́живать, -моро́зить פ״י 1) הַקְפֵּא בְּקֹר gefrieren lassen. 2) פ״ס: На дворѣ подмора́живаетъ קָרָה וְקִפָּאוֹן בַּחוּץ es fängt an zu frieren.

Подмости́ть см. Подма́щивать.

Подмо́стки (-ковъ) ז״ר מַעֲלוֹת ,מַדְרֵגָה ,בָּמָה Gerüste. II. театра́льные בָּמַת הַחִזָּיוֹן.

Подмо́стье ס׳ סֵתֶר הַמַּדְרֵגָה ;תַּחַת הַמַּעֲבָר Raum unter einer Brücke oder Treppe.

Подмоче́ніе ס׳, -мо́чка נ׳ מִרְטָב מִתַּחַת das An

Подмочи́ть см. Подма́чивать. [feuchten.

Подмо́чь см. Подмога́ть.

Подмыва́ть, -мы́ть פ״י 1) כַּבֵּס מְעַט abwaschen. 2) גָּרוֹם וְנָשׂוֹא הָלְאָה ,גָּרוֹף וְשָׁטוֹף wegspülen. פ״ס: Его подмыва́етъ נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְ־ es treibt ihn. -ся נפ׳ שָׁטוֹף sich waschen.

Подмы́вка נ׳, -мы́въ ז׳ שְׁטֹף מַיִם das Unterspülen.

Подмы́зокъ (-зка) ז׳ חֲצַר הַפַּרְבָּר Beigut.

Подмы́лье ס׳ שְׂרִידֵי מֵי־מְכַבְּסִים ,מֵי־בֹרִית Seifen

Подмы́ть см. Подмыва́ть. [wasser.

Подмы́шка נ׳ תַּחַת אֲצִילוֹת הַיָּדַיִם Achselgrube.

Подмѣ́на נ׳ חֵלֶף דָּבָר בְּדָבָר בַּסֵּתֶר heimliches Vertauschen.

Подмѣ́нивать, -мѣня́ть, -мѣни́ть פ״י הָמֵר בַּסֵּתֶר, הַחֲלֵף— heimlich umtauschen. -ся נפעל הוּמַר בַּסֵּתֶר, הָחֳלַף— heimlich umgetauscht werden. [tauscht.

Подмѣ́нный ת׳ מוּמָר בַּסֵּתֶר ,—מֻחְלָף heimlich ver

Подмѣ́нщикъ ז׳ מֵמִיר בַּסֵּתֶר ,—מַחֲלִיף Einer der heimlich vertauscht. -щица נ׳.

Подмѣ́нъ см. Подмѣ́на.

Подмѣня́ть см. Подмѣ́нивать. [תּוֹךְ] hinzumengen.

Подмѣ́сивать, -мѣси́ть פ״י הַרְבֵּךְ אֶל־ ,הוֹסֵף בְּלוּשׁוֹ

Подмѣ́ска נ׳, -мѣ́съ ז׳ בְּלִיל נוֹסָף das Zumengen.

По́дмѣсь נ׳ בְּלִיל מָהוּל Beimischung.

Подмѣча́ть, -мѣ́тить פ״י תּוּר בְּלִבּוֹ וְרָאֹה abmerken.

-ся נפ' הִגָּלֵה לָעֵינַיִם, הֵרָאֵה aufgelauert werden.

Подмѣшивать, -мѣшать פ"י מָהוֹל—, בָּלוֹל אֶל־תּוֹךְ einmischen. -ся נפ' הִתְעָרֵב, הִמָּהֵל, הִבָּל eingemischt [werden.

Подмять см. Подминать.

Поднарядъ ז' מַצַּע נְעָלִים, מִרְפָּד— Seitenfutter (in Schuhen).

Подначаліе ס' מִשְׁמַעַת, עֲמֹד תַּחַת פְּקֻדּוֹת, הִתְעַנּוּת [תַּחַת יַד־] Unterordnung.

Поднебесная נ' תֵּבֵל, אֶרֶץ, תַּחַת הַשָּׁמַיִם Erdkreis.

Поднебесье ס' רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם Luftkreis.

Поднёбный ת' אֲשֶׁר מִתַּחַת לַחֵךְ Gaumen=.

Поднёбье ס' סִפּוּן הַחֵךְ Gaumengewölbe.

Поднесеніе ס' מַשְׂאֵת das Hinzutragen.

Поднести, -несть см. Подносить.

Поднесь ת"פ עַד הַיּוֹם הַזֶּה bis zum heutigen Tage.

Поднимать, Подымать, Поднять פ"י 1) הָרֵם, נָשׂוֹא, נַטֵּל: П. руку הָרֵם יָד, נָשֹׂא כַּף aufheben. П. руку на הָרֵם יָד לְהַכּוֹת. П. голову, носъ הָרֵם רֹאשׁוֹ, הַגְבֵּהַּ אַפּוֹ. П. голосъ הָרֵם קוֹלוֹ. 2) הַעֲלֵה, הַגְבֵּהַּ erheben. П. порогъ הַגְבֵּהַּ הַמִּפְתָּן. П. занавѣсъ הַעֲלֵה הַמָּסָךְ, גַּלֵּה—. П. вопросъ עָרוֹךְ דָּבָר לִפְנֵי־. 3) הָקֵם, דַּלֵּה, עוֹדֵד emporrichten. Смиренныхъ поднимаетъ Господь מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ. 4) עוֹרֵר, הָסֵת בְּ־, הַשֵּׂא לִמְרֹד aufwiegeln. П. на смѣхъ נָתוֹן לִשְׂחוֹק אֶת־. -ся 1) נפעל הוּרַם, הוּקַם aufgehoben werden. 2) פ"ח עָלֹה, נָסוֹק, קוּם, הִתְעוֹדֵד, רוּם, הִתְעוֹרֵר sich erheben. Онъ поднялся съ постели קָם מִמִּשְׁכָּבוֹ. Мы поднялись на гору עָלִינוּ אֶל־הָהָר. До неба ли поднимусь אִם אֶסַּק שָׁמַיִם. Всѣ жители города поднялись כָּל בְּנֵי־הָעִיר הִתְעוֹרְרוּ. У меня волосъ поднялся дыбомъ סָמַר מִפַּחַד שַׂעֲרִי. У меня руки не поднимаются на это дѣло אֵין נַפְשִׁי אֶל־הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת.

Подновлять, -новить פ"י חַדֵּשׁ פְּנֵי־ erneuern, auffrischen. -ся נפ' הִתְחַדֵּשׁ, חֻדּוֹשׁ aufgefrischt werden.

Подноготная נ' סִתְרֵי לֵב אִישׁ וּמַצְפּוּנָיו das Geheimste. Онъ выболталъ предъ нею всю подноготную הוּא הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ.

Подножіе ס' 1) הֲדוֹם רַגְלַיִם Fußschemel. 2) כֵּן, מְכוֹנָה, אֹמְנָה, אֶדֶן Fußgestell. [tritt.

Подножка נ' מִפְתַּן הַמֶּרְכָּבָה, מַעֲלֵה־הָרֶכֶב Wagen=

Подножки (-жекъ) נ"ר סָדִין לְרַגְלֵי חָתָן וְכַלָּה בְּחֻפָּתָם Trauungsteppich.

Подножный ת' אֲשֶׁר תַּחַת כַּפּוֹת הָרַגְלַיִם von unter den Füßen. П. кормъ (ישעיה ז, כה) מִשְׁלַח־שׁוֹר וּמִרְמַס־שֶׂה, מִרְעֵה הַצֹּאן וְהַבָּקָר. -ная точка см. Надиръ.

Подносецъ (-сца), -носикъ ק' см. Подносъ.

Подносить, -нести, -несть פ"י 1) נָשֹׂא אֶל־, הַקְרֵב—, הוֹבֵל, הָבֵא מַשְׂאֵת (תְּשׁוּרָה) לְ־ zutragen. 2) הַגֵּשׁ— שַׁי לְ־ darreichen. -ся נפ' הוּבָא לִפְנֵי־, הֻגַּשׁ אֶל־ dargereicht werden. [Theebrett.

Подносъ ז' אֲגַרְטָל, סֵפֶל, סַל־הַמַּשְׂאֵת Präsentirteller,

Подносчикъ ז' נוֹשֵׂא הַמַּשְׂאֵת Zuträger. -щица נ'.

Поднятіе ס' נְשֹׂא, שְׂאֵת, הָרִים, הַעֲלוֹת, תְּנוּפָה, מַשְׂאֵת, מֹעַל das Aufheben. П. рукъ מֹעַל־יָדַיִם, [מַשְׂאַת־כַּפַּיִם.

Поднять см. Поднимать.

Подо см. Подъ.

Подобаетъ פ"ס נָאוָה לְ־, יָאֲתָה—, רָאוּי— es geziemt.

Подобиться פ"ח דָּמֹה לְ־, הִדַּמֵּה—, שָׁוֹה—, הִתְמַשֵּׁל [כְּ־] ähnlich sein.

Подобіе ס' דְּמוּת, דִּמְיוֹן Aehnlichkeit.

Подоблачный ת' אֲשֶׁר מִתַּחַת לֶעָנָן (לֶעָבִים) von unter den Wolken. [ebenso.

Подобно ת"פ כַּאֲשֶׁר; כְּמוֹ, כְּתַבְנִית, כִּדְמוּת ähnlich;

Подобный ת' דּוֹמֶה לְ־, כְּעֵרֶךְ־, כְּ—, ähnlich.

Подобострастіе ס' מַשֹּׂא פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט, הַכָּרַת־פָּנִים, נְטוֹת לֵב אַחֲרֵי־ Kriecherei. [נוֹטֶה אַחֲרֵי־] kriecherisch.

Подобострастный ת' נוֹשֵׂא (מַכִּיר) פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט,

Подобрать см. Подбирать.

Подогнать см. Подгонять.

Подогрѣвать, -грѣть פ"י חַמֵּם, הָחֵם מְעַט aufwärmen. -ся נפ' הִתְחַמֵּם, הֻחַם aufgewärmt werden.

Пододѣяльникъ ז' סָדִין מִתַּחַת לַשְּׂמִיכָה Laken zur [Bettdecke.

Подождать см. Поджидать.

Подозвать см. Подзывать. [verdächtig.

Подозрительный ת' מָלֵא מוֹקְשִׁים; חָשׁוּד*, נֶחְשָׁד*

Подозрѣвать פ"י חָשׁוֹב בְּ־ עָוֹן, חָשׁוֹד verdacht haben. -ся נפ' הֵחָשֵׁד in Verdacht stehen. [Verdacht.

Подозрѣніе ס' מַחֲשֶׁבֶת עָוֹן בְּ־, רוּחַ־חֵשֶׁד, חֲשַׁד*

Подой ז' תֹּכֶן הֶחָלָב הַנִּמְצָה, מִיץ שְׁדֵי הַבְּהֵמָה Milchertrag.

Подойникъ ז' סֵפֶל הֶחָלָב, צַלַּחַת—, נֹאד— Melk=

Подойный ת' אֲשֶׁר לְמִיץ חָלָב Melk=. [eimer.

Подоконникъ ז', -нница נ' סַף הַחַלּוֹן, — אֶדֶן, מִפְתַּן— Fensterbrett. [Fenster.

Подоконный ת' אֲשֶׁר מִתַּחַת לַחַלּוֹן von unter dem

Подоконье ס' תַּחְתִּית הַחַלּוֹן Raum unter dem Fenster.

Подоліе ס' רַגְלֵי־הָהָר, מוֹרָד— Fuß des Berges.

Подолъ ז' 1) שֹׁבֶל, שׁוּלֵי־בֶגֶד Saum eines Kleides. 2) см. Подоліе. [Besatz am Priesterkleide.

Подольникъ ז' שֹׁבֶל לְבֶגֶד הַשָּׁרֵת, שׁוּלִים(לבגד הכהן)

Подольщаться, -льститься פ"ח גָּנוֹב לֵב, לָקוֹחַ—

החנף בחלקות ל־, בחלקות לב sich anschmeicheln.
Подолью см. Подлить. [häuslich, einfach.
Подомашнему ת״פ מבלי התהדר, כארח איש בביתו
Подонки (-ковъ) ז״ר סגים, שמרים, משקע המשקה,
סגים Bodensatz. [hefig.
Подонный,-доночный ת׳ מלא שמרים, —על־שמריו
Подоплёка נ׳, -плечье ס׳ אפדת כתנת Leinwand-
futter. Это знаетъ одна грудь да подоплёка
דבר זה ידע רק לבי ופי־כתנתי.
Подопру см. Подпереть.
Подопрѣвать, -прѣть פ״ע המק מיזע, השחת בזעה
vom Schweiße wund werden.
Подопрѣлый ת׳ נמק מזעה vom Schweiße verdorben.
Подопрѣть см. Подопрѣвать.
Подорвать (עתיד -рву) см. Подрывать.
Подорожная שת״נ תעודת־מסע על־סוסים מתא־
הרצים Paß zur Reise mit der Post.
Подорожный ת׳ 1) הדרך, — המסע — Reise-.
2) אשר על־יד דרך am Wege liegend.
Подосланецъ (-нца) ז׳ תר, מרגל, ציר שלוח חרש
Kundschafter, Spion. [Abschicken eines Spions
Подосланіе ס׳ משלחת תרים, משלחת מרגלים das
Подослать см. Подсылать.
Подоспѣвать, -спѣть פ״ע בוא בעתו, הקרה אל־
במועדו zur rechten Zeit kommen.
Подостланіе ס׳ מצע, רפידה, מרפד, מרבד, רבד
Подостлать см. Подстилать. [das Unterlegen.
Подоткнуть см. Подтыкать.
Подотру см. Подтереть.
Подохлый ת׳ נבלה, נופל פגר crepirt.
Подохнуть פ״ע מות, נפול פגר crepiren.
Подошва נ׳ 1) כף־רגל, פעם Fußsohle. 2) כף־נעל,
—כף Schuhsohle. 3) רגלי־הר, שרש־, קצבי— Fuß des
Berges. -дошвенный ת׳.
Подпадать, -пасть פ״ע 1) נפול אל־תחת hinunter-
fallen. 2) הלכד ב־, הוקש ב־ gerathen. II. подъ
чью немилость —העיר עליו חמת. [löthen.
Подпаивать, -паять פ״י דבק בבדיל מתחת unter-
Подпаивать, -поить פ״י שכר, השקה לשכרון be-
rauschen.
Подпайка נ׳ דבק בבדיל מתחת Unterlöthung.
Подпакостить פ״ע הרע ל־, התעב עלילה verderben,
schaden. [hinunterkriechen.
Подпалзывать, -ползать פ״ע (אל־תחת) זחול אל־
Подпаливать, -палять, -палить פ״י הצת אש ב־
unterzünden. [הקטר gedämpft werden.
Подпаривать, -парить פ״י הקטר dämpfen. -ся נפ׳
Подпасть см. Подпадать.
Подпахивать, -пахать, -пахнуть פ״י יעה מעט,
—טאטא leicht abfegen.
Подпекать, -печь פ״י קלה מעט באש מתחת von
Подпереть см. Подпирать. [unten braun backen.
Подпечатывать, -чатать פ״י 1) חתום בחותם
מתחת untersiegeln. 2) הוסף להדפים hinzudrucken.
Подпечекъ (-чка) ז׳ תחתית תנור וכירים, מאורת־
תנור Raum unter dem Ofen.
Подпечь см. Подпекать.
Подпечье ס׳ см. Подпечекъ.
Подпивать, -пить פ״ע סבא כפעם בפעם, —שכור,
—השתכר bisweilen trinken.
Подпиливать, -пилить פ״י נזור מתחת במשור un-
tersägen. -ся נפ׳ הכרת מתחת במשור angesägt
werden. [sägen.
Подпилка נ׳ כרת מתחת במשור, —נזר das Unter-
Подпилокъ (-лка) ז׳ מגרה קטנה Feile. -лочный ת׳.
Подпиральный ת׳ (למסעד) העשוי למשען, תומך
Stütz-. [-ся פ״ח השען, התמך sich stützen.
Подпирать, -переть פ״י תמוך, סמוך, סעוד stützen.
Подписаніе ס׳ חתם בכתב ידו das Unterschreiben.
Подписать см. Подписывать.
Подписка נ׳ 1) ערבון בכתב, ערבון, כתבת ־ספר
מפקד־, כתב ידו ל־ 2) Unterschrift. ערבה, אמנה
נדבות, פקודי הבאים על־החתום Unterzeichnung.
Подписной ת׳ אשר לבאים על־החתום Subscrip-
tions-. [schreiber. -счица נ׳.
Подписчикъ ז׳ בא על־החתום, כותב ידו ל־ Unter-
Подписываніе см. Подписаніе.
Подписывать, -писать פ״י כתוב וחתום בשמו
הכתב והחתם —קים unterschreiben. -ся 1) נפעל
בשם unterschrieben werden. 2) פ״ח חתום בשמו sich
unterschreiben. 3) קבל עליו, כתוב ידו ל־ abonniren.
Подпись נ׳ חותם כתב ידו, כתבת־יד Unterschrift.
Подпищикъ см. Подписчикъ.
Подплатать, -тить см. Подплачивать. [Flick.
Подплатка נ׳ טלי מתחת, —מטלית *untergenähter
Подплачивать,-платать,-платить פ״י טלא מתחת,
נתון טלי (מטלית) מלמטה einen Flick unternähen.
-ся נפ׳ טלא מלמטה unternäht werden.
Подплесть см. Подплетать. [נלוז Betrüger.
Подплёта, -плетало ז״ת מחבל און, מצמיד מרמה,

Подплетать, -плести́, -плёсть פ״י עַבֵּת מִלְמַטָּה, עָשׂה מַחְלָפָה—, שָׂרֵג מִתַּחַת לְ־ unterflechten. -ся נפ׳ הִתְעַבֵּת מִלְמַטָּה, הִשְׂתָּרֵג מִתַּחַת לְ־ untergeflochten werden.

Подплыва́ть, -плы́ть פ״ע 1) שָׂחֹה אֶל־תַּחַת, שׁוּט— hinunterschwimmen. 2) שָׂחֹה וּבֹא אֶל־, שׁוּט וְקָרוֹב— hinzuschwimmen.

Подпля́сывать, -плясать פ״ע: П. подъ пѣніе подъ му́зыку רָקוֹד לְקוֹל שָׁרִים וְנוֹגְנִים, חוֹל— nach der Musick tanzen.

Подпои́ть см. Подпа́ивать.

Подползать, -ползти́ см. Подпа́лзывать.

Подполко́вникъ ז׳ מִשְׁנֵה שַׂר־הַגְּדוּד Obristlieutenant. -вница נ׳ אֵשֶׁת מִשְׁנֵה שַׂר־הַגְּדוּד Frau des Obristlieutenants.

Подпо́лье ס׳ מְעָרָה, מְחִלָּה, תַּחְתִּית קַרְקַע־הַבַּיִת Raum unter der Diele.

Подпо́льный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת קַרְקַע־הַבַּיִת; טָמוּן, סְתָרִים— von unter der Diele; geheim.

Подпо́ра (ק-по́рка) נ׳ אֹמְנָה, מַשְׁעֵנָה, מִשְׁעָן, מַשְׁעֵן, מִסְעָד, מַטֵּה־עֹז Stütze. [עֹז Stütz-.

Подпо́рный ת׳ מֻצָּב לְמַטֵּה־, עָשׂוּי לְמִסְעָד (לְמַשְׁעֵנָה)

Подпоро́жье ס׳ תַּחְתִּית הָאֲשֵׁדָה Stelle unter einem Wasserfall.

Подпоро́ть см. Подпа́рывать.

Подпо́рочка ק׳ см. Подпо́ра.

Подпо́рочный см. Подпо́рный.

Подпору́чикъ ז׳ (מתור השלשה עשר) מִשְׁנֵה שַׂר־הַמֵּאָה Unterlieutenant. -чица נ׳ אֵשֶׁת מִשְׁנֵה שַׂר־מֵאָה Frau eines U.

Подпо́чва נ׳ מַעֲבֵה־הָאֲדָמָה, תַּחְתִּית אַדְמַת הַזֶּרַע Untergrund.

Подпо́чвенный ת׳ אֲשֶׁר בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה im Untergrund liegend.

Подпоя́саніе ס׳ מַאֲזָר (אֵזוֹר) מָתְנַיִם Umgürtung.

Подпоя́сать см. Подпоя́сывать.

Подпоя́ска נ׳ חֲגוֹר, אֵזוֹר מָתְנַיִם Gürtel.

Подпоя́сываніе см. Подпоя́саніе.

Подпоя́сывать, -поясать פ״י אָזוֹר, שַׁנֵּס מָתְנַיִם, חֲגוֹר— umgürten. -ся פ״ח הִתְאַזֵּר, שַׁנֵּס מָתְנָיו, חֲלָצַיִם, חֲגוֹר— sich umgürten.

Подправля́ть, -пра́вить פ״י חַזֵּק, הֵיטֵב, תַּקֵּן, תָּקוֹן, בַּדֵּק ausbessern. -ся נפ׳.

Подпра́порщикъ ז׳ מִשְׁנֵה שַׂר־הַמֵּאָה Fahnenjunker. -щица נ׳ אֵשֶׁת מִשְׁנֵה שַׂר־הַמֵּאָה Frau des Fahnenjunkers.

Подпру́га נ׳ אֵזוֹר לְכַר־הַסּוּס, חֲגוֹר— Sattelgurt.

Подпру́живать, -прудить פ״י עָשׂה שֶׁכֶר לַמַּיִם dämmen.

Подпру́живать, -пру́жить פ״י אַמֵּץ חֲגוֹר הַכַּר, שַׁנֵּס מָתְנֵי־הַסּוּס den Sattelgurt zuschnüren.

Подпру́жный ת׳ אֲשֶׁר לְאֵזוֹר כַּר־הַסּוּס zum Sattelgurt.

Подпры́гивать, -прыгнуть פ״ע דַּלֵּג, קַפֵּץ hinzuspringen.

Подпряга́ть, -пря́чь פ״י רָתוֹם אֶל־ beispannen.

Подпу́пье ס׳ תַּחְתִּית הַשֹּׁרֶר unter dem Nabel.

Подпуска́ть, -пусти́ть פ״י 1) הָבֵא אֶל־תַּחַת hinunterlassen. 2) הַנַּח לָבֹא (לָגֶשֶׁת) אֶל־ hinzulassen. -ся נפ׳ 1) הוּבָא אֶל־תַּחַת hinuntergebracht werden. 2) הָרְשֵׁה לָגֶשֶׁת, הִנָּתֵן לָבֹא zugelassen werden.

По́дпускъ ז׳ רִשְׁיוֹן לָבֹא (לָגֶשֶׁת) אֶל־ das Heranlassen.

Подпусти́ть см. Подпуска́ть.

Подпуша́ть, -ши́ть פ״י נָתוֹן עוֹר־שֵׂעָר תַּחַת, רַפֵּד— mit Pelzwerk futtern. -ся נפ׳ רֻפּוֹד בְּעוֹר־שֵׂעָר mit P. gefuttert werden.

Подпу́шка נ׳ מַרְפַּד עוֹר־שֵׂעָר, מַצָּע— das Futtern mit Pelzwerk.

Подпѣва́ть, -пѣть פ״ע זַמֵּר עִם־, שִׁיר— mitsingen.

Подра́внивать, -равнять פ״י יַשֵּׁר, שַׁוֵּה מִלְמַטָּה, הַיְשֵׁר— gleich machen. -ся נפ׳ שֻׁוֵּה מִלְמַטָּה, מִתַּחַת, הִשְׁתַּוֵּה— gleichgemacht werden.

Подрадѣть פ״י 1) עָשׂה לְמַעַן־ zu Gefallen thun. 2) נָתוֹן מִכְשׁוֹל לִפְנֵי־, הַכְשֵׁל Schaden zufügen.

Подража́ніе ס׳ לֶכֶת בְּחֻקּוֹת־, עֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂה Nachahmung.

Подража́тель ז׳ הוֹלֵךְ בְּחֻקּוֹת—, עוֹשֶׂה כְּמַעֲשֵׂה— מְחַקֶּה כַּקּוֹף* Nachahmer. -льница נ׳.

Подража́тельный ת׳ בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן, מִתְדַּמֶּה nachahmend.

Подража́ть פ״ע (кому, чему) עָשׂה כְּמַעֲשֵׂה, הָלוֹךְ בְּחֻקּוֹת־, אָחוֹז דֶּרֶךְ־; חַקֵּה כַּקּוֹף* nachahmen.

Подра́знивать, -дразни́ть פ״י הַכְעֵס, כַּעֵס, הַרְעֵם, הָמֵר לְ־ bisweilen necken, reizen.

Подраздѣле́ніе ס׳ פְּלֻגַּת חֲלָקֵי הַ־ Unterabtheilung.

Подраздѣля́ть, -ли́ть פ״י פַּלֵּג הַחֲלָקִים, חַלֵּק פְּלֻגּוֹת, הַחֲלֵק חֲלָקֵי הַ־ לִפְלֻגּוֹת wieder eintheilen. -ся נפ׳ הֻחְלַק חֲלָקֵי הַ־ לִפְלֻגּוֹת wieder getheilt werden.

Подразни́ть см. Подра́жнивать.

Подразумѣва́ть פ״י חָשׁוֹב אֶל־, רָזוֹם—, בָּלוֹל בִּדְבָרָיו darunter verstehen. -ся נפעל הִסָּפֵחַ, הֵחָשֵׁב בְּמִסְפַּר עַל־הַנָּקוּב בְּשֵׁם darunter verstanden werden.

Подраста́ніе ס׳ עֲלוֹת צָמַח das Heranwachsen.

Подраста́ть, -рости́ פ״ע שָׂגֹה, צָמוֹחַ, עָלֹה, הָלוֹךְ וְגָדֵל heranwachsen.

Подра́ть см. Подира́ть.

Подребёрный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת הַצְּלָעוֹת von unter den Rippen.

Подребёрье ס׳ (בבשר החי) תַּחְתִּית הַצְּלָעוֹת Stelle unter den Rippen.

Подрема́ть פ״ע נוֹם מְעַט, הֵרָדֵם— etwas schlummern.

Подри́зникъ ז' בגד מתחת למעיל השרת Unterrock des Priesters.

Подро́бно ת"פ כד לבד, מבלי עדר דבר, דבר דבר לבדו, כפרטות* ausführlich.

Подро́бность נ' פרטות*, פרשת דבר וענין Umständlichkeit.

Подро́бный ת' מפרש לאחד אחד, מבאר דבר דבר ausführlich.

Подровня́ть см. Подра́внивать.

Подро́гнуть, -дрожа́ть פ"ע חרוד לרגעים aufzittern.

Подроста́ть, -рости́ см. Подраста́ть.

Подро́стокъ (-тка) ז' בא באנשים, מגדל בנעוריו heranwachsender Mensch.

Подро́стъ ז' יונק, חטר מגזע, נצר משרש Wurzelsprosse.

Подро́сть, -рости́ см. Подраста́ть.

Подруба́ть, -би́ть פ"י 1) קצוב מתחת, גדוע מלמטה, von unten anhauen. 2) עשה שפה תחת־ —גזור unten absäumen. -ся נפעל הכרת, הגדע מתחת מלמטה abgehaut, abgesäumt werden.

Подру́бка נ' קצב מתחת, —קצב das Behauen von unten.

Подру́бъ ז' קצב, מקום הגזר von unten angehauene Stelle.

Подру́га נ' רעה, רעות, חברת Freundin.

Подружи́ть פ"י קרב לב איש עם־רעהו befreunden. -ся פ"ח התרועע, רעה לו (שופ' יד, כ) sich befreunden.

Подру́жка, -дру́женька см. Подру́га.

Подрука́вный ת' אשר תחת ידות בגד von unter den Aermeln.

Подрумя́нивать -румя́нить פ"י האדם מעט, העטה אדם roth färben. -ся פ"ח קרוע בפוך, קרוע בפוך פניו; עטה אדם, התאדם sich roth schminken.

Подру́чникъ ז' עומד תחת ידי־, —סר אל־משמעת משנה, עוזר Untergebener.

Подру́чно ת"פ במרחב, ברחבה bequem.

Подру́чный ת' 1) סר אל־משמעת untergeben. П. край его ארץ ממשלת ידו. 2) לא־כבד, נקל, טוב bequem; zur Hand.

Подрыва́ть, -ры́ть פ"י חפור מתחת, —כרה, חתור untergraben. -ся נפ' 1) החפר מתחת מחתרת untergraben werden. 2) פ"ח (подъ кого) כרה על־רעהו, חפור לנפש־ (איוב יט, ג) הכור ל־ Einem zu schaden suchen.

Подрыва́ть, Подорва́ть פ"י 1) פוצץ, נפץ in die Luft sprengen. 2) הסב נזק, הסג גבול, קרוע מעל־ ל־ Schaden zufügen. -ся פ"ח התפוצץ zerplatzen.

Подрывно́й ת' מפיץ ברעם ורעש Spreng=.

Подры́въ ז' 1) נפץ ברעם ורעש Sprengung. 2) נזק, הסיג גבול Schaden.

Подры́тіе ס' מכרה מתחת, —חפר das Untergraben.

Подры́ть см. Подрыва́ть.

Подры́хлить פ"י (עפר הארץ) מונג, הרך locker machen.

Подрѣ́заніе ס' כרת מתחת, —גזר das Beschneiden von unten.

Подрѣза́ть см. Подрѣ́зывать.

Подрѣ́зка נ' см. Подрѣ́заніе.

Подрѣзно́й ת' כרות מתחתיו, —נגזר von unten beschnitten.

Подрѣ́зъ ז' גזרה, מקום הגזר unten beschnittene Stelle.

Подрѣ́зывать, -рѣ́зать פ"י כרות מתחת, —גזור, קצר beschneiden. П. кому́ крылья —גדע קרני, הגזר— כרות, הכרת מלמטה נפ' -ся. הכנע גאון beschnitten werden.

По́дрѣзъ נ' 1) מגזרת בעור Einschnitt. 2) מוטת ברזל מתחת לעגלת־חרף eiserne Schiene unter dem Schlitten.

Подрѣшётина נ' קורה מתחת לשכבה בספון גג Unterlatte.

Подря́гивать, -дряга́ть פ"ע מלול ברגליו, —התחלחל zucken.

Подряди́ть см. Подряжа́ть.

Подря́дный ת' אשר לערבת־עבודה, הקבלנות*— Lieferungs=. [-ря́дческій ת'.

Подря́дчикъ ז' קבלן*, עורב ערבת־עבודה Lieferant.

Подря́дъ ז' קבלנות*, ערבת־עבודה Lieferung.

Подря́дъ ת"פ סדרים, איש אחרי־רעהו, זה אחר־זה nach einander.

Падряжа́ніе ס' קבלנות*, ערבת־עבודה Unternahme.

Подряжа́ть, -ряди́ть פ"י התנה ערבת־עבודה עם־ eine Lieferung bestellen. -ся פ"ח ערוב ערבת־עבודה, קבל עליו מלאכה eine Lieferung übernehmen.

Подря́сникъ ז' אפדת הכהנים Leibrock des Priesters.

Подса́да נ' 1) מארב, חיל האורבים Hinterhalt. 2) ז' מרגל, תר, אורב Spion.

Подсади́ть см. Подса́живать.

Подса́дный ת' שתול, נטוע nachgepflanzt.

Подса́докъ (-дка) ז' שתיל, נטיע nachgepflanzter Baum.

Подса́живать, -сади́ть פ"י 1) עזור, הרם והושב על־ לעלות אל־מקום השבת zum Sitz hinaufhelfen. 2) הכן מארב, שום ארב einen Hinterhalt stellen. 3) שתול אל־, —נטוע nachpflanzen. -ся נפ'.

Подса́леніе ס' משחה בחלב Bestreichung mit Fett.

Подса́ливать, -са́лить פ"י משוח בחלב bestreichen mit Fett. -ся נפ'.

Подса́ливать, -соли́ть פ"י 1) (что) מלוח במלח, הוסף מלח על־ zusalzen. 2) (кому) עשה רעה ל־, —הקדח תבשיל* Schaden verursachen.

Подса́лка נ' см. Подса́леніе

Подсáлокъ (-лка) ז׳ מְגֶרֶת הַמֵּרוּט Glattfeile.
Подсáсывать, -сосáть פ״י מָשׁוֹךְ אֵלָיו, —גָּרוֹר hin-
unterziehen. -ся פ״ח הִמָּשֵׁךְ אַחֲרֵי־ hinuntergetrieben
werden. [הַגֵּר abzapfen (Saft vom Baume).
Подсáчивать, -сочи́ть פ״י מָצֹה עֲסִים מֵעֵץ, —הוֹצֵא,
Подсви́стывать, -свистáть, -сви́снуть פ״ע שָׁרוֹק
—לְקוֹל, — צַפְצֵף zupfeifen.
Подсвѣти́ть (עתיד -свѣчу́) הָאֵר מִתַּחַת לַ־ von unten
Подсвѣчникъ ז׳ מְנוֹרָה Leuchter. [beleuchten.
Подсвѣчный ת׳ אֲשֶׁר לַמְּנוֹרָה, הַמְּנוֹרָה—Leuchter-.
Подси́живать, -сидѣть פ״י (кого) לְמוֹ־אֹרֶב, יָשׁוֹב
אָרוֹב לְ־ auflauern. [—מָחֹה ausschaben, radiren.
Подскáбливать, -скобли́ть פ״י גָּרֵר מְעַט, —גָּרֵד,
Подскáзчикъ ז׳ מַגִּיד בַּלָּאט לְ־ Vorsager.
Подскáзывать, -сказáть פ״י הַגֵּד בַּלָּאט, גָּלֹה אֶת־
אֹזֶן־, מַעֲנֶה לְ־ הָפֵק בַּסֵּתֶר vorsagen, zuflüstern.
Подскáкивать, -скакáть פ״ע דַּלֵּג וָבוֹא, קַפֵּץ וּמַהֵר
אֶל־, דּוּץ אֶל־; קַפֵּץ אֶל־תַּחַת, —דַּלֵּג heran-, hin-
Подскобли́ть см. Подскáбливать. [unterspringen.
Подскокну́ть см. Подскáкивать.
Подскóкъ ז׳ דַּהֲרָה Sprung.
Подскочи́ть см. Подскáкивать.
Подскрёбывать, -скребáть, -скрéсть פ״י גָּרֵר מְעַט,
—גָּרֵד, —הַקְצֵה abkratzen.
Подслáщивать, -слащáть, -сласти́ть פ״י הַמְתֵּק
מְעַט versüßen. -ся נפ׳ הָמְתַּק מְעַט versüßt werden.
Подслу́га נ׳ חֶסֶד, טוֹב, גְּמוּל לְטוֹבָה Diensterweisung.
Подслу́живать, -служи́ть פ״ע עָשֹׂה, גְּמוֹל טוֹב לְ־
חֶסֶד לְ־ eine Gefälligkeit erweisen. -ся פ״ח (къ кому)
בַּקֵּשׁ בַּעֲבוֹדָתוֹ אַהֲבַת אִישׁ, הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich ein-
schmeicheln. [dienstfertig.
Подслу́жливый ת׳ נָכוֹן לְשָׁרֵת, מִתְרַפֵּס לִפְנֵי־גְדוֹלִים
Подслу́шиваніе ס׳ מִשְׁמַע דָּבָר בַּסֵּתֶר das Behorchen.
Подслу́шивать, -слу́шать פ״י הַקְשֵׁב וְשָׁמוֹעַ בַּסֵּתֶר,
אָרוֹב לְדִבְרֵי־ behorchen.
Подслу́шникъ, -слу́шиватель ז׳ שׁוֹמֵעַ בַּמַּאֲרָב
מַטֶּה אָזְנוֹ אַחֲרֵי־דֶלֶת רֵעֵהוּ, דָּבָר Behorcher.
Подслѣповáтый ת׳ בַּעַל עֵינַיִם כֵּהוֹת schwachsichtig.
Подсмáтриваніе ס׳ אֹרֶב, אֶרֶב, מַאֲרָב das
Belauschen.
Подсмáтривать, -смотрѣть פ״י הַשְׁגֵּחַ מִמִּסְתָּרִים
הִגָּלֵה לְעֵין אוֹרֵב נפעל -ся belauschen. אָרוֹב לְ־, אֶל־
aufgelauert werden.
Подсмóтръ ז׳ см. Подсмáтриваніе.
Подсмѣивать, -смѣять, -ся פ״ע לָעוֹג לְ־, צָחוֹק עַל־

בַּסֵּתֶר bespotten. [Schnee.
Подснѣжный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַשֶּׁלֶג von unter dem
Подсóба נ׳ מִשְׁעָן, עֶזְרָה Hilfe. [helfen.
Подсобля́ть, -соби́ть פ״ע (кому) עָזוֹר לְ־, חַזֵּק יְדֵי־
Подсóвывать, -совáть, -су́нуть פ״י (подъ что)
תָּקוֹעַ אֶל־תַּחַת, —טָמוֹן; (кому) תָּקוֹעַ אֶל־יַד hin-
unter-, zuschieben. -ся נפ׳ הִתָּקַע אֶל־תַּחַת unterge-
Подсоли́ть см. Подсáливать. [schoben werden.
Подсóлнечная שת״נ תַּחַת־הַשֶּׁמֶשׁ, אֶרֶץ, תֵּבֵל Erd-
Подсóлнечникъ ז׳ מִין פֶּרַח Sonnenblume. [kreis.
Подсосáть см. Подсáсывать.
Подсóхлый ת׳ יָבֵשׁ מְעַט vertrocknet.
Подсóхнуть см. Подсыхáть.
Подсочи́ть см. Подсáчивать.
Подспáривать, -спóрить 1) פ״י סָפוֹחַ אֶל־, —הוֹסֵף
hinzumengen. 2) פ״ע תָּמוֹךְ, סָמוֹךְ, עָזוֹר לְ־ helfen,
beistehen. -ся נפ׳ הִסָּפַח אֶל־ zugemengt werden.
Подспóрье ס׳ מִשְׂגָּב, מָעוֹז, עֵזֶר, מִשְׁעָן Ersatzmittel;
Подстáвить см. Подставля́ть. [Hilfe.
Подстáвка נ׳ 1) מִשְׁעָן, מַטֵּה־עֵץ Untersatz, Stütze.
2) כַּן־הַמֵּיתָרִים לַנֵּבֶל Geigensteg. 3) см. Подстав-
лéніе. [stellen.
Подставлéніе ס׳ הָכֵן תַּחַת, — שִׂים das Unter-
Подставля́ть, -стáвить פ״י שׂוּם תַּחַת, —הַצֵּב,
נָתוֹן מִכְשׁוֹל, סָעוֹד, תָּמוֹךְ unterstellen. II. кому́ нóгу
הַצֵּב—, הוּשַׂם תַּחַת־ נפ׳ -ся. עָקוֹב, הַכְשֵׁל אֶת־, לִפְנֵי־
untergestellt werden.
Подставнóй ת׳ נִצָּב, מוּכָן, עָרוּךְ vorräthig. -ныя
лóшади סוּסִים מוּכָנִים vorräthige Pferde. Подстав-
ные свидѣтели עֵדֵי־שֶׁקֶר erkaufte Zeugen.
Подстáвочка ק׳ см. Подстáвка. [—עָשׂוּי Stütz-.
Подстáвочный ת׳ עוֹמֵד לְמִשְׁעָן, נִצָּב לְמַטֵּה־עֵץ,
Подстáроста ז׳ מִשְׁנֵה זְקַן־הָעֵדָה Untervogt.
Подстёга נ׳ (המ׳) אֵשֶׁת־זִמָּה liederliches Frauen-
zimmer. [בִּתְפֹּר מִתַּחַת unterſteppen. -ся נפ׳.
Подстёгивать, -стегáть פ״י תָּפוֹר אֶל־תַּחַת, חַבֵּר
Подстегну́ть פ״י נָגוֹשׂ בַּשּׁוֹט mit der Peitsche an-
treiben. [Auflauern
Подстереганіе, -стережéніе ס׳ אֹרֶב, מַאֲרָב das
Подстерегáть, -стерéчь פ״י אָרוֹב לְ־, —צָדֹה, —צָפֹה,
תהלים) קַוֵּה אֶת־ (לְ־), (ירמיה ה, ו) שָׁקוֹד עַל־, שׁוּר
(נו, ז; קים, צא), —שָׁמוֹר עִקְּבֵי auflauern.
Подстилáть, Подостлáть פ״י הַצֵּעַ תַּחַת, —רַפֵּד
—רָבוֹד unterlegen. -ся נפ׳ הֻצַּע untergelegt werden.
Подсти́лка נ׳ מַרְבַד תַּחַת, —הַצִּיעַ, מַצָּע Unterlage.

Подсти́лочный ת׳ מַצָּע, עָשׂוּי לְמַצָּע— zum Unter-
legen. [регáть.
Подсторáживать, Подсторожи́ть см. Подсте-
Подстрáивать, -стрóить פ״י 1) בָּנֹה מִתַּחַת לְ־-
unterbauen. 2) הַשְׁוֵה עִם־קוֹל־, עָרוֹךְ לְקוֹל־ stimmen
nach... [ter der Seite (im Buche).
Подстрани́чный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת לוּחַ הַסֵּפֶר von un-
Подстрекáло ז״נ см. Подстрекáтель.
Подстрекáніе ס׳ הָעִיר, הָסִית; מַדּוּחִים das Aufhetzen.
Подстрекáтель ז׳ מֵעִיר, מְעוֹרֵר, מֵסִית; מַדִּיחַ, מְאַזֵּר
—זִקּוֹת Aufhetzer.
Подстрекáтельный ת׳ הַמְעוֹרֵר לְ־, הַמֵּסִית— auf-
Подстрекáтельство см. Подстрекáніе. [hetzend.
Подстрекáть, -стрекну́ть פ״י הָעֵר, עוֹרֵר, הַחֲרֵה,
הָסֵת, —אַזֵּר זִקּוֹת aufhetzen.
Подстригáть,-стри́чь פ״י גָּזוֹז מִתַּחַת, כָּרוֹת מִלְּמַטָּה
beschneiden. -ся 1) נפ׳ הָגֵּז מִתַּחַת, —הִכָּרֵת abgestutzt
werden. 2) פ״ח גָּזוֹז פְּאַת־־שְׂעָרוֹ sich die Haare be-
schneiden. [der Zeile befindlich.
Подстрóчный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לְשׁוּרַת הַמִּלִּים unter
Подстрѣ́ливать, -стрѣли́ть פ״י יָרֹה זִקִּים עַל־-,
הַפְצֵעַ מִזִּקֵּי כְלֵי־ פַּלֵּחַ בְּחִצָּיו אֶת־ beschießen. -ся נפ׳
מָוֶת geschoßen werden. [wunde.
Подстрѣ́лъ ז׳ פֶּצַע— מַחַץ מִזִּקֵּי כְלֵי־־מָוֶת Schuß-
Подступáть, -ступи́ть פ״ע נָגוֹשׁ אֶל־, —קָרוֹב her-
antreten. [werden.
Подстывáть, -сты́ть פ״ע הִתְקָרֵר, הָפוֹךְ קַר* kalt
Подсты́лый ת׳ אֲשֶׁר נָפוֹג חֻמּוֹ, אֲשֶׁר הֻפַּךְ קַר abge-
Подсты́ть см. Подстывáть. [kühlt.
Подсуди́мость ג׳ מַעֲמַד אִישׁ נִשְׁפָּט, תּוֹר עָתִיד לַדִּין
das Stehen unter Gericht.
Подсуди́мый ת׳ נִשְׁפָּט, צָפוּי אֱלֵי־מִשְׁפָּט, עָתִיד לַדִּין
Подсу́дность см. Подсуди́мость. [angeklagt.
Подсу́дный см. Подсуди́мый.
Подсу́мокъ (-мка) ז׳ יַלְקוּט, צִקְלוֹן אִישׁ הַצָּבָא
הַזִּקִּים Patrontasche. -мочный ת׳.
Подсу́нуть см. Подсóвывать. [—כָּחוֹל schwärzen.
Подсурмля́ть, -сурми́ть פ״י קָרוֹעַ בַּפּוּךְ מְעַט,
Подсусѣ́живаться,-сусѣ́диться פ״ח יָשׁוֹב אֶל־יַד,
בַּקֵּשׁ קִרְבַת־אִישׁ בַּחֲלַקּוֹת; יָשׁוֹב לִימִין— sich neben
Einem setzen; sich als Nachbar aufdrängen. [trocknen.
Подсу́шивать, -суши́ть פ״י יַבֵּשׁ מְעַט ein wenig
Подсылáть Подослáть פ״י שָׁלוֹחַ בַּלָּאט, שָׁלוֹחַ חֶרֶשׁ
(בַּסֵּתֶר) heimlich zuschicken. [Zuschicken.
Подсы́лка נ׳ מִשְׁלוֹחַ בַּסֵּתֶר, מִשְׁלַח־חֶרֶשׁ heimliches

Подсы́лъ ז׳ 1) דָּבָר שָׁלוּחַ בַּסֵּתֶר heimlich Zugeschick-
tes. 2) см. Подсы́лка. [zugeschickt.
Подсы́льный ת׳ נִשְׁלָח בַּסֵּתֶר, שָׁלוּחַ חֶרֶשׁ heimlich
Подсы́льщикъ ז׳ (בַּסֵּתֶר) שׁוֹלֵחַ חֶרֶשׁ Einer, der
heimlich zuschickt. -щица נ׳ [הוֹסֵף לִזְרוֹת zuschütten.
Подсыпáть, -сы́пать, -сыпну́ть פ״י שָׁפוֹךְ לִפְנֵי־-;
Подсы́пка נ׳ שֶׁפֶךְ לִפְנֵי־, —זְרוֹת das Zuschütten.
Пóдсыпь נ׳ דָּבָר הַנִּשְׁפָּךְ (הַמּוּרֶה) אֶל־ das Hinzuge-
schüttete.
Подсырѣ́ть פ״ע רָטוֹב מִתַּחַת, —הִמָּלֵא לֵחַ feucht
Подсыти́ть см. Подсы́чивать. [werden.
Подсыхáть, -сóхнуть פ״ע יָבוֹשׁ מְעַט trocken werden.
Подсычéніе ס׳ בְּלִיל מֵי־־דְבַשׁ, הַמְתִּיק בְּמֵי־־דְבַשׁ
Versüßung. [דְּבַשׁ, יָצוֹק מֵי־דְבַשׁ אֶל־ versüßen.
Подсы́чивать, -сычáть, -сыти́ть פ״י הַמְתֵּק בְּמֵי־
Подсѣвáть, -сѣ́ять פ״י זָרוֹעַ עוֹד, הוֹסֵף לִזְרֹעַ אֶל־-
nachsäen.
Подсѣ́вка נ׳, -сѣ́въ ז׳ זֶרַע שֵׁנִי, מִזְרָע נוֹסָף Nachsaat.
Подсѣдáть, -сѣ́сть פ״ע יָשׁוֹב אֶל־, —אֵצֶל לָקוֹחַ מוֹשָׁבוֹ
sich hinbeisetzen. [gurt.
Подсѣдéльникъ ז׳ חֲגוֹר—, אֵזוֹר לְכַר־הַסּוּס Sattel-
Подсѣдéльный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת כַּר־הַסּוּס von unter
dem Sattel. -сѣдéльная лóшадь סוּס מוּכָן לִרְכֹּב
סוּס הָרְכָבָה Sattelpferd.
Подсѣкáніе ס׳ כְּרֹת מִתַּחַת, —גַּדֵּעַ das Behauen.
Подсѣкáть, -сѣ́чь (עתיד -сѣку́) פ״י כָּרוֹת מִתַּחַת,
גַּדֵּעַ— behauen von unten. -ся נפעל הִכָּרֵת מִתַּחַת,
Подсѣ́сть см. Подсѣдáть. [—הִגָּדֵעַ behauen werden.
Подсѣ́чь см. Подсѣкáть.
Подсѣя́ніе см. Подсѣ́вка.
Подсѣ́ять см. Подсѣвáть. [ber.
Подтакáла ז״נ עוֹנֶה לְכָל־דָּבָר אָמֵן Bejaher, Jabru-
Подтáкивать, Подтакáть, -такну́ть פ״י אָמוֹר הֵן
עָנֹה אָמֵן לְ־, הַרְצֵה לְכָל־דָּבָר, עָנֹה: „כֵּן", הֵן ja sagen.
Подтáлкивать, -толкáть, -толкну́ть פ״י 1) דָּחֹה
דָּחוֹף— אֶל־תַּחַת, hinunterstoßen. 2) דָּחוֹק הָלְאָה,
הֲדוֹף, נָגוֹשׁ, הַבְהֵל— stoßend antreiben. 3) דָּחוֹף
רֵעֵהוּ לְאוֹת durch einen Stoß ein Zeichen geben.
Подтáлкивать, -толóчь פ״י עוֹד כָּתוֹת, הוֹסֵף
לְהָדֵק— hinzustoßen
Подтáпливать, -топи́ть פ״י הַבְעֵר אֵשׁ בַּתַּנּוּר, הַשֵּׂק
beheizen. -ся נפ׳ הֻשַּׂק beheizt werden.
Подтáскивать, -таскáть, -тащи́ть פ״י סָחוֹב אֶל־
תַּחַת hinunterschleppen. -ся נפ׳.
Подтáчивать,-тачáть פ״י תַּפֵּר מִתַּחַת לְ־ ansteppen.

-ся נפ' הִתַּפֵּר מִתַּחַת angesteppt werden.
Подта́чивать, -точи́ть פ"י 1) חַדֵּד מְעַט, —שָׁנוֹן
zuschärfen. 2) אָכוֹל, כַּלֵּה, לָחוֹךְ benagen.
Подтащи́ть см. Подта́скивать.
Подтверди́тельный ת' מְקַיֵּם דָּבָר, —מְמַלֵּא beja-
hend, bekräftigend. П. ука́зъ חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, דָּבָר
וְלֹא יָשׁוּב.
Подтвержда́ть, -тверди́ть פ"י קַיֵּם דָּבָר, —חָתוֹם,
—מַלֵּא bestätigen, bekräftigen. П. кому́ что שַׁנֵּן לְ־,
צַוֵּה עַל־ בְּחֶזְקַת הַיָּד. -ся נפ' הוּקַם, קָיוֹם, הֶאָמֵן be-
stätigt werden.
Подтвержде́ніе ס' עַצְמָה, עֵד, שָׂהֵד Bestätigung.
Подтека́ть, -те́чь פ"ע 1) נָזוֹל אֶל־תַּחַת hinunter-
fließen. 2) אָדוֹם, הַאְדֵּם מְדָּם mit Blut unterlau-
fen. Глазъ подтёкъ הָעַיִן הֶאְדִּים מִדָּם.
Подтёкъ ז' (מדם) חַכְלִילוּת עֵינַיִם Blutunterlaufung.
Подтере́ть см. Подтира́ть.
Подтёсывать, -теса́ть פ"י הַקְצֵעַ מִתַּחַת, —הַקְצֵה
von unten behauen. -ся נפ' הֻקְצַע מִתַּחַת von unten
Подте́чь см. Подтека́ть. [behauen werden.
Подти́брить פ"י (המ') גָּנוֹב, שׂוּם בְּכֵלָיו wegstehlen.
Подтира́ть, -тере́ть פ"י נַקֵּה, מָחֹה עַד־יִבֹשֶׁת ab-
wischen. -ся נפ' הִנָּקֵה, הִמָּחֵה sich abwischen.
Подти́скивать, -ти́скать פ"י לָחוֹץ אֶל־תַּחַת,
—דָּחוֹק, —דָּחֹה, —הָעֵק hinunterpressen. -ся 1) נפ'
הִלָּחֵץ אֶל־תַּחַת, —הִדָּחֵה hinuntergepreßt werden.
2) פ"ח בָּקוֹעַ אֶל־תַּחַת sich hinunterdrängen.
Подто́къ ז' דֶּלֶף אֶל־תַּחַת das Hinunterfließen.
Подтолкну́ть см. Подта́лкивать.
Подтопи́ть см. Подта́пливать.
Подто́пка נ' הַמְסִים, שְׁבָבִים לְבַעֵר אֵשׁ, נַבְבָא*(שבת לו:)
Späne zum Anheizen.
Подтопля́ть см. Подта́пливать.
Подточи́ть см. Подта́чивать.
Подтра́вливать, -трави́ть פ"י 1) עוֹרֵר, הַחֲרֵד,
שַׁלַּח מְדָנִים, חַרְחֵר רִיב 2) hetzen, jagen. הַבְעֵת
aufhetzen.
Подтру́нивать, -труни́ть פ"ע (надъ кѣмъ) הָתֵל
בְּ־, הִתְעוֹלֵל־ עַל־, הִתְעַנֵּג עַל־, הִתְקַלֵּס sich lustig machen
über Jemand. [hinunterstopfen. -ся נפ'.
Подтыка́ть, -тыкать פ"י תָּקוֹעַ אֶל־תַּחַת, —לָחוֹץ
Подтя́гиваніе ס' מְשֹׁךְ, סָחֹב das Heranziehen.
Подтя́гивать, -тяга́ть, -тяну́ть פ"י 1) מָשׁוֹךְ מְעַט
מְעַט, —סָחוֹב heranziehen. 2) זַמֵּר עִם־, הַלְוֵה לְקוֹל
שִׁיר mitsingen. -ся 1) נפ' הִמָּשֵׁךְ אֶל־תַּחַת, —הִסָּחֵב
hinuntergezogen werden. 2) פ"ח חַזֵּק מָתְנָיו, —אַמֵּץ,
—אָזוֹר sich festschnüren.
Подтя́жка נ' אַחַת כְּתֵפוֹת הַמִּכְנָסַיִם Tragband.
Подтя́пать, -тя́пнуть פ"י (המ') גָּנוֹב, שׂוּם בְּכֵלָיו
Подува́ть, -ду́ть פ"ע נָפוֹחַ, נָשׁוֹב blasen. [wegstehlen.
Подуди́ть см. Дуди́ть.
Поду́мать פ"ע הִוָּעֵץ בְּלִבּוֹ, —תּוּר denken, überlegen.
Поду́мывать פ"ע הַעֲלֵה עַל־לֵב, חָשׁוֹב לִרְגָעִים עַל־
öfters nachdenken. [Narr.
Подура́цки ת"פ כְּכֶסֶל, אֱוִילִי בְּדֶרֶךְ dumm, wie ein
Подура́чить פ"י הָתֵל בְּ־, —הִתְעוֹלֵל zum Narren
haben. -ся פ"ח הִתְהוֹלֵל מְעַט muthwillig sein.
Подури́ть פ"ע הִתְהוֹלֵל כְּפַעַם בְּפַעַם, —צַחֵק, הָתֵל
Spaß machen. [worden.
Подурнѣ́лый ת' נִמְאָס, מְשַׁנֶּה פָנָיו לְרַע häßlich ge-
Подурнѣ́ть פ"ע הִמָּאֵס, הָלוֹךְ וָרַע בְּמַרְאֶה, שַׁנֵּה פָנָיו
לְרַע häßlich werden.
Подусти́тель ז' מֵסִית, מַדִּיחַ, מֵפִיחַ כְּזָבִים, הוֹלֵךְ רָכִיל,
נִרְגָּן Ohrenbläser, Aufhetzer. -льница נ'.
Подусти́ть см. Подуща́ть.
Поду́ть см. Подува́ть. [Утюгъ).
Подутю́жникъ ז' כַּן־הַקֻּטָּב Plätteisengestell (см.
Подуча́ть, -учи́ть פ"י לְ־ לַמֵּד בְּמִרְמָה, אַלֵּף בַּסֵּתֶר,
פַּתֵּה לְ־, אַלֵּף לָרַע, הָסֵת heimlich anrathen. -ся נפ'
לָמוּד לְ־, הִסְכֵּן לְ־; —הִפָּתֵה abgerichtet werden.
Подуче́ніе ס' פִּתּוּת, מַדּוּחִים heimliches Anrathen.
Подучённый ת' נִפְתֶּה לְ־ heimlich abgerichtet.
Поду́чивать см. Подуча́ть. [בְּתָמִים friedlich.
Подуше́вно ת"פ בְּנֶפֶשׁ, בֶּאֱמוּנָה, בְּמִישׁוֹר, בְּמֵישָׁרִים,
Подуше́вный ת' כְּנַפְשׁוֹ, —כַּאֲשֶׁר עִם־לְבָבוֹ — ge-
müthlich, friedlich. [sen-.
Поду́шечный ת' הַכַּר—, הַכֶּסֶת—, הַכְּסָתוֹת—Kis-
Поду́шка (ק' -ду́шечка) נ' כַּר, כֶּסֶת das Kissen.
Поду́шное שת"ס מַס לַגֻּלְגֹּלֶת, כַּרְגָּא* Kopfsteuer.
Поду́шный ת' לַגֻּלְגֹּלֶת, אֲשֶׁר לְכָל־נֶפֶשׁ nach Seelenzahl.
Подуща́тель ז' מֵסִית, מְפַתֶּה, מַדִּיחַ, מְלַמֵּד לְ־ Auf-
hetzer. -льница נ'.
Подуща́ть, -усти́ть פ"י הָסֵת בְּ־, עוֹרֵר עַל־ auf-
hetzen.-ся נפ' הִפָּתֵה לְ־, —לָמוּד aufgehetzt werden.
Подуще́ніе ס' פִּתּוּת, מַדּוּחִים Aufhetzung.
Подхва́тъ ז' 1) אָחֹז דָּבָר בִּנְפָלוֹ das Aufgreifen.
2) (בבגד) תַּחַת אַצִּילוֹת הַיָּדַיִם Aermelloch.
Подхва́тывать, -хвати́ть פ"י 1) אָחוֹז דָּבָר בִּנְפָלוֹ
aufgreifen, auffangen. 2) מַלֵּא דִּבְרֵי־אִישׁ בְּדַבְּרוֹ hin-
zufügen ein Wort. 3) זַמֵּר עִם־הַשָּׁר mit hineinsingen.

Подхвостникъ ז׳ לוּלָאָה לִזְנַב הַסּוּס Schweifriemen.
Подходи́ть, Подойти́ פ״ע 1) בּוֹא אֶל־תַּחַת hinuntergehen. 2) הַקְרֵב לָבֹא, קָרוֹב—, נִגּוֹשׁ—, נָגוֹשׁ אֶל־ hinzutreten. 3) יָאֹה לְ־, שָׁוֹה עִם־, הֵעָרֵךְ אֶל־ sich passen; ähnlich sein.
Подхо́дчивый ת׳ מַחֲלִיק לָשׁוֹן, לוֹקֵחַ לֵב einschmeichelnd.
Подхо́дъ ז׳ גֶּשֶׁת, קְרֹב, קִרְבָה Zugang.
Подходя́щій ת׳ רָאוּי—, יָאֶה—, נָאוֶה לְ־ passend, entsprechend.
Подхому́тникъ ז׳ כְּבִיר שֵׂעָר—, מַכְבֵּר תַּחַת עֹל הַסּוּס Kummetkissen.
Подца́пать, -ца́пнуть פ״י גָּנוֹב, חָטוֹף wegstehlen.
Подцвѣча́ть, -цвѣчивать, -цвѣти́ть פ״י נָתוֹן כֶּסֶף נוֹ (?) יַפֵּה, פָּאֵר, יַפְעֵה לְ־ anfärben, aufputzen. -ся נפ׳ עֲטֹה יִפְעָה, הוֹד aufgeputzt werden.
Подцѣпи́ть см. Подцѣпля́ть.
Подцѣпка נ׳, -цѣпле́ніе ס׳ 1) רְכֹס מִתַּחַת das Anhaken. 2) דָּבָר נִרְכָּס (מָאֳחָז) מִתַּחַת das Angehakte.
Подцѣпля́ть, -цѣпи́ть פ״י 1) רָכוֹס מִתַּחַת לְ־, אַחֵז— anhaken von unten. 2) לָכוֹד, לָקוֹחַ בְּמִרְמָה, חָטוֹף לוֹ auffangen, wegstehlen. -ся נפ׳.
Подча́ливать, -ча́лить פ״י 1) נָטֹה קַו הַמִּדָּה mit dem Bleiloth messen. 2) אָסוֹר אֶל־ fest zubinden.
Подча́сокъ(-ска) ז׳ מְמַלֵּא מְקוֹם הָעוֹמֵד עַל־הַמִּשְׁמָר Ersatzmann auf der Wache.
Подча́съ ת״פ יֵשׁ אֲשֶׁר—, כְּפַעַם בְּפַעַם, לִרְגָעִים, לְעִתִּים bisweilen.
Подче́люстный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת הַלְּחִי von unter dem Kinnbacken.
Подче́ркивать, -черкну́ть פ״י הַתְוֵה תָו תַּחַת unterstreichen.
Подче́рнивать, -черни́ть פ״י הַשְׁחֵר מְעַט anschwärzen.
По́дчиваніе ס׳ עֲשׂוֹת, תֵּת לִפְנֵי־...לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת הַבְרוֹת, בְּרִיָּה לְ־ das Tractiren.
По́дчивать פ״י הַבְרֵה, נָתוֹן לִפְנֵי־...לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת bewirthen, tractiren.
Подчине́ніе ס׳ תֵּת תַּחַת פְּקֻדַּת־, הַכְנִיעַ תַּחַת Unterwerfung.
Подчинённость נ׳ מִשְׁמַעַת Untergebenheit.
Подчинённый ת׳ סָר אֶל־מִשְׁמַעַת, עוֹמֵד תַּחַת־יַד־ untergeordnet.
Подчиня́ть, -ни́ть פ״י הַכְרֵעַ, הַכְנֵעַ, הַכְבֵּשׁ, כָּבוֹשׁ, הַכְנֵעַ, הַכְבֵּשׁ נָתוֹן תַּחַת יַד־ unterordnen. -ся פ״ח סוּר אֶל־מִשְׁמַעַת, נָתוֹן יָדוֹ תַּחַת־, לִפְנֵי־ sich unterwerfen.
Подчи́стить см. Подчища́ть.
Подчи́стка נ׳ 1) טָהֳרָה, נִקּוּת das Reinigen. 2) מְחוֹת das Radiren. 3)(מִסְפָּר) מָקוֹם מָחוּי die radirte Stelle.
Подчища́ть, -чи́стить פ״י 1) הָבֵר, טַהֵר, נַקֵּה reinigen. 2) מְחֹה מִסְפָּר radiren. II. деревья זָמוֹר עֵצִים. הַשְׁהֵר, הָבֵר, נַקֵּה II. бороду גַּלֵּחַ זְקָנוֹ. -ся נפעל gereinigt werden.
Подчре́віе ס׳ תַּחְתִּית הַבֶּטֶן Unterleib. -вный ת׳.
Подше́йникъ ז׳ עֲנָק לְצַוְּארֵי סוּס Kehlriemen.
Подшиба́ть, -шиби́ть פ״י עֲשֵׂה מִדְחֶה, הַכְשֵׁל וְהַפֵּל, הַכְשֵׁל לְ־ umwerfen. II. глазъ פָּצוֹעַ עַיִן. -ся נפ׳ ... -ся נפ׳ הַדָּחֵה Verlust haben.
Подшива́ть, -ши́ть פ״י תָּפוֹר מִתַּחַת לְ־ unternähen.
Подши́вка נ׳ 1) תְּפֹר מִתַּחַת לְ־ das Unternähen. 2) מַצָּע תָּפוּר אֶל־תַּחַת das Untergenähte. 3) צִפּוּי בְּצַלְעוֹת עֵץ Bretterverschlag.
Подши́ть см. Подшива́ть.
Подшта́нники ז״ר (על הבשר) מִכְנְסֵי־בַד Unterhosen.
Подшу́чиваніе ס׳ הֲתוּלִים, מַהֲתַלָּה, לַעַג Spaßmacherei.
Подшу́чивать, -шути́ть פ״ע הָתֵל—, הַתֵּל בְּ־, הִתְעוֹלֵל— Spaß treiben.
Подщёлк—см. Прищёлк—.
Подъ ז׳ תַּחְתִּית, קַרְקַע, יְסוֹד, מַסַּד Boden.
Подъ, Подо מ״י 1) מִתַּחַת לְ־, תַּחַת unter (על שאלת אַיֵּה): Подъ столомъ, II. шка́фомъ מִתַּחַת, תַּחַת הַשֻּׁלְחָן לָאָרוֹן. Сидѣть подъ тѣнью де́рева יָשׁוֹב בְּצֵל הָעֵץ. 2) (על שאלת אָנָה) אֶל־, בְּמוֹרַד—, אֶל־תַּחַת hinunter; abwärts. Кинь подъ крова́ть הַשְׁלֵךְ אֶל־תַּחַת הַמִּטָּה. Идти́ подъ го́ру יָרוֹד בְּמוֹרַד הָהָר. Отда́ть подъ аре́стъ נָתוֹן אֶל־מִשְׁמָר. 3) קָרוֹב לִימֵי־, (על שאלת מָתַי) לְעֵת beim Antritt, gegen. Подъ пра́здникъ קָרוֹב לִימֵי־הֶחָג. Подъ ве́черъ לְעֵת עֶרֶב.
Подъёмистый ת׳ אֲשֶׁר יוּכַל לָשֵׂאת מַשָּׂא רַב viel tragend.
Подъе́млю см. Подыма́ть.
Подъёмный ת׳ 1) מוּרָם כְּפַעַם בְּפַעַם, מוּנָף—, מוּסָר— Aufzugs=. 2) עָשׂוּי לְמַשָּׂא, עָשׂוּי לְהָרִים בּוֹ zum Aufheben. -ныя де́ньги כֶּסֶף דֵּי־, כֶּסֶף הַמַּסָּע צֹרֶךְ הַדֶּרֶךְ Reisegelder.
Подъёмъ ז׳ 1) מַשָּׂאוֹת, מַשְׂאַת, תְּנוּפָה, הַעֲלוֹת, הָרִים, הַעֲלוֹת das Aufheben. II. ко́локола (תְּנוּפַת־ מֹעַל מַשְׂאַת־, מֹעַל־) הַמְצִלָּה (אל ראש המגדל). Ему́ это не въ подъёмъ הוּא לֹא יַעְצֹר כֹּחַ לְ־ הַנָּשֵׂא. 2) מַסָּע, מַעֲלָה, הַעֲלוֹת מִ־ Aufbruch zum Abreisen. II. переселе́нцевъ הַעֲלוֹת הַגּוֹלָה. Для подъёма ста́новъ לְמַסַּע אֶת־הַמַּחֲנוֹת. Нача́ло подъёма изъ Вавило́ніи יְסֻד הַמַּעֲלָה מִבָּבֶל. Онъ лёгокъ на п. הוּא אִישׁ מָהִיר, הוּא קַל בְּרַגְלָיו. 3) קַרְסֹל, פְּנֵי הָרֶגֶל Fußblatt.
Подъи— см. Поды—.
Подъѣда́ть, -ѣсть פ״י אָכֹל מִתַּחַת, כַּרְסֵם— von unten abfressen. -ся נפ׳ אָכוֹל מִתַּחַת benagt werden.

Подъѣздно́й ת׳ הָאִיתוֹן — zum Heranfahren. -но́е крыльцё שַׁעַר הָאִיתוֹן.

Подъѣ́здъ ז׳ 1) см. Подъѣзжа́ніе. 2) בִּיאָה, אִיתוֹן, מְבוֹא פְּתָחִים Paradetreppe.

Подъѣзжа́ла זו״נ מְלַחֵךְ עָפָר, מַחֲלִיק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ רַגְלֵי־, מִתְרַפֵּס Schmeichler.

Подъѣзжа́ніе ס׳ מְבוֹא —, בֹּא בָרֶכֶב Anfahrt.

Подъѣзжа́ть,-ѣхать פ״ע 1) בּוֹא בָרֶכֶב אֶל־תַּחַת hin- unterfahren. 2) רְכוֹב לָגֶשֶׁת, הִקְרֵב לָבֹא בָרֶכֶב אֶל־ hinzufahren. 3) לְקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת, הִתְגַּנֵּב אֶל־לֵב אֶל־לֵב sich einschmeicheln.

Подъѣ́зжій см. Подъѣздно́й.

Подъѣ́сть (עתיד -ѣмъ) см. Подъѣда́ть.

Подъѣ́хать (עתיד -ѣду) см. Подъѣзжа́ть.

Подъязы́чный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת הַלָּשׁוֹן von unter der Zunge.

Подъяре́мникъ ז׳ (־מַשָּׂא) בֶּהֱמַת־הָעֹל Arbeitsvieh.

Подъяре́мный ת׳ בַּעַל, מוֹשֵׁךְ מַשָּׂא, נוֹשֵׂא מַשָּׂא Arbeits-. Волы́ на́ши подъяре́мны אַלֻּפֵינוּ מְסֻבָּלִים.

Подъя́тіе ס׳ מַעַל, מַשְׂאַת das Aufheben. II. рукъ מַעַל יָדַיִם, מַשְׂאַת כַּפַּיִם.

Подъя́ть см. Поднима́ть. [

Подъя́чій שת״ו סוֹפֵר פְּלִילִים Gerichtsschreiber; מְכַתֵּב סוֹפֵר אֱלִיל, עָמָל Rechtsverdreher. -ческій ת׳.

Поды́грывать, Подыгра́ть פ״ע 1) (кому) נַגֵּן לְקוֹל הַשָּׁר begleiten (auf einem Instrumente). 2) (надъ кѣмъ) הִתְעַנֵּג עַל־, הָתֵל בְּ־ sich lustig machen.

Подыма́ть см. Поднима́ть.

Поды́скивать, Подыска́ть פ״י בַּקֵּשׁ לִמְצֹא כְּ־־ (כִּדְמוּת־־, כְּעֶרֶךְ־־) passendes Aufsuchen. -ся פ״ח חָפוֹר לְנֶפֶשׁ־־, הָכוֹר לְ־, כָּרֹה עַל־, הִתְאַנָּה לְ־ auf- lauern; zu schaden suchen.

Поды́щикъ ז׳ מְבַקֵּשׁ תֹּאֲנָה, מִתְאַנֶּה heimlicher Ver- folger. -щица נ׳.

Подѣва́ть, -дѣть см. Дѣва́ть.

Подѣ́лать см. Подѣ́лывать.

Подѣли́ть см. Подѣля́ть.

Подѣ́лка נ׳ עֲבוֹדַת־מְעַט kleine Arbeit.

Подѣ́лывать, -дѣлать פ״י פָּעוֹל הֵנָּה, עָשֹׂה כֹּה וָכֹה וְהֵנָּה dann und wann thun.

Подѣ́льный ת׳ ־מְלָאכָה, ־עֲבוֹדָה, ־מַעֲשֶׂה Arbeits-.

Подѣля́ть, -дѣли́ть פ״י נָתוֹן לְכָל־, חַלֵּק לְ־ vertheilen. -ся פ״ח (съ кѣмъ) חַלֵּק עִם־ theilen untereinander. Подѣли́сь съ голо́днымъ хлѣ́бомъ твои́мъ פָּרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ.

Подѣ́тски ת״פ כְּמַעֲשֵׂה יְלָדִים, כְּיֶלֶד kindisch.

Подѣ́ть см. Подѣва́ть.

Подюжи́нно ת״פ שְׁנֵי־עָשָׂר שְׁנֵי־עָשָׂר; חֳמָרִים חֳמָרִים dutzendweise.

Подюжѣ́лый ת׳ עָשֹׁת, כָּשֶׂה, שָׁמֵן dick geworden.

Подюжѣ́ть פ״ע כָּשֹׂה, עָבֹה, עָשׁוֹת, שָׁמוֹן dick werden.

Поеди́нокъ (-нка) ז׳ נַפְתּוּלִים, מִלְחֶמֶת־הַבֵּינַיִם Zwei- kampf. -ночный ת׳.

Поеди́нщикъ ז׳ אִישׁ הַבֵּינַיִם, נֶאֱבָק, מִנְמְכוּם* [Duellant.

Поели́ку מ״ח בִּגְלַל אֲשֶׁר, עֵקֶב—, יַעַן כִּי weil, da doch.

Поёмистый ת׳ עַל כִּפְעַם בְּפַעַם הַשּׁוֹטֵף (נהר, נחל) גְּדוֹתָיו überschwemmend.

Поёмный см. Водопоёмный.

Поёмъ (пойма́) ז׳ צָפָה, שֶׁטֶף מֵי־נָהָר עַל־גְּדוֹתָיו, מַבּוּל, סְפִיחַ (איוב יד, יט) Ueberschwemmung.

Поéніе ס׳ הַשְׁקוֹת das Tränken.

Пожа́дничать פ״ע שָׁאוֹף לְבֶצַע habsüchtig sein.

Пожа́ловать פ״י 1) נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ, חָנוֹן, גָּמוֹל טוֹב, כַּבֵּד בְּ־־ beschenken. 2) פ״ע סוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם לְ־־, פָּקוֹד נָוֶה— besuchen. Добро́ пожа́ловать ! שָׁלוֹם בּוֹאֲךָ willkommen!

Пожа́луй ת״פ לוּ, יְהִי כִדְבָרֶךָ mag sein. [ich bitte!

Пожа́луйста מ״ק הָבָה, אַחֲלַי, נָא—, אָבִי (איוב לד, לו)

Пожа́луйте מ״ק גְּשָׁה נָא, בֹּאוּ נָא הֵנָּה; kommen sie doch her!

Пожалѣ́ть פ״ע (чего) חָמוֹל עַל־, —חוּס bedauern. Онъ пожалѣ́лъ де́негъ חָמַל עַל־כַּסְפּוֹ, —חָס. Кто пожалѣ́етъ о тебѣ́ מִי־יָנוּד לָךְ.

Пожа́рить פ״י קָלֹה, —צָלֹה מְעַט braten.

Пожа́рище ז׳ שְׂרֵפַת־אֵשׁ, מַאֲכֶלֶת große Feuerbrunst.

Пожари́ще ס׳ מְקוֹם מוֹקֵד, תַּבְעֵרָה Brandstätte.

Пожа́рный ת׳ אֲשֶׁר לִשְׂרֵפַת־־אֵשׁ Brand-, Lösch-. -ная кома́нда צְבָא מְכַבֵּי־בְעֵרָה Löschmannschaft.

Пожа́ръ ז׳ בְּעֵרָה, שְׂרֵפַת־־אֵשׁ, —מַאֲכֹלֶת, מוֹקֵד Feuerbrunst. [II. руки́ חִבּוּק יָדַיִם.

Пожа́тіе ס׳ עֲשׂוֹת, עִשּׂוֹת (יחזקאל כג, כא) das Drücken.

Пожа́ть см. Пожима́ть и Пожина́ть.

Пожда́ть פ״ע כַּתֵּר זְעֵיר, יַחֵל—, חַכֵּה מְעַט abwarten.

Пожева́ть פ״י לְעוֹס—, טָחוֹן בְּפִיו מְעַט* ein wenig kauen. [bisweilen kauen.

Пожёвывать, -жева́ть פ״י לְעוֹס—, טָחוֹן בְּפִיו מְעַט*

Пожела́ніе ס׳ מִשְׁאָלָה, אֲרֶשֶׁת־־שְׂפָתַיִם, נִדְבַת־פֶּה, חֵפֶץ Wunsch; das Wünschen.

Пожела́ть פ״י שָׁאוֹל, חָפוֹץ, בַּקֵּשׁ, אַוֵּה wünschen.

Пожёлкнуть פ״ע עָטֹה יֵרָקוֹן, כָּהֹה—, הֵהָפֵךְ לְיֵרָקוֹן gelb werden.

Пожелти́ть פ״י הַעֲטֵה יֵרָקוֹן, —כַּהֵה gelb machen.

Пожелтѣлый ת׳ נֶהְפַּךְ לְיֵרָקוֹן gelb geworden.
Пожелтѣть см. Пожёлкнуть.
Пожеманиться см. Жеманиться.
Поженить см. Женить.
По́женка ק׳ см. По́жня. [Art.
Поже́нски פ״ת כְּדֶרֶךְ הַנָּשִׁים, כְּאִשָּׁה nach Frauen
Поже́ртвованіе ס׳ 1) הַקְרִיב, זֶבַח das Opfern. 2) מַשְׂאַת נִדְבַת־יָד, תְּנוּפָה לְ־, תְּרוּמָה, קָרְבָּן, קָרְבָּן
Поже́ртвовать см. Же́ртвовать. [Opfer, Gabe.
Пожёсткл̈ый ת׳ נִקְשֶׁה, מֻקְשָׁה hart geworden.
Пожёсткнуть פ״ע הִקְשָׁה, קָשָׁה hart werden.
Пожестѣлый см. Пожёсткл̈ый.
Пожестѣть см. Пожёсткнуть.
Поже́чь см. Пожига́ть.
Пожже́ніе ס׳ שְׂרֵפַת כָּל־, תַּבְעֵרָה das Verbrennen.
Пожи́ва נ׳ טֶרֶף, שָׁלָל; שָׂכָר, בֶּצַע Gewinn, Vortheil.
Пожива́ть פ״ע בִּלָּה יָמָיו, חָיָה sich befinden. Каково́ ты пожива́ешь? הֲשָׁלוֹם לְךָ.
Поживи́ться см. Поживля́ться. [Gewinn.
Пожи́вишка, -жи́вка נ׳ בֶּצַע מְעַט, —שָׂכָר kleiner
Поживля́ться,-живи́ться פ״ח הִשְׂתַּכֵּר, מָצָא שְׂכָרוֹ
Пожига́ніе см. Пожже́ніе. [Vortheil ziehen.
Пожида́ть см. Пожда́ть.
Пожидѣть см. Жидѣть.
Пожи́зненный ת׳ לְכָל־יְמֵי־חַיָּיו lebenslänglich.
Пожи́литься פ״ח אִמֵּץ זְרוֹעוֹתָיו, הִתְאַמֵּץ מְעַט sich
Пожило́й ת׳ בָּא בַיָּמִים bejahrt. [etwas anstrengen.
Пожима́ть, -жа́ть פ״י עִסָּה מְעַט, —עָשָׂה leicht drücken. П. плеча́ми הִשְׁתָּאָה לְמִשְׁמַע־אָזְנָיו. -ся פ״ח 1) צָמוֹק, (מִקֹּר) סָמוּר sich zusammenkrümmen. 2) לֹא־אָבָה, הֵנָא sich weigern.
Пожина́ніе ס׳ קְצִיר, קָצֹר das Ernten
Пожина́ть, -жа́ть פ״י קָצוֹר קְצִיר שָׂדֶה ernten. П. ла́вры עָשָׂה לוֹ שֵׁם לִתְהִלָּה, קָצוֹר לְפִי־חֶסֶד -ся (שדה) נפ׳ הִקָּצֵר eingeerntet werden.
Пожира́ть, -жра́ть פ״י בָּעוֹר, בִּלַּע, אָכוֹל auffressen. -ся נפ׳ אֻכּוֹל aufgefressen werden.
Пожирѣть פ״ע דָּשֵׁן, שָׁמֵן fett werden.
Пожи́тки (-ковъ) ז״ר נְכָסִים, קִנְיָנִים Habseligkeiten.
Пожи́ть פ״ע 1) רָאָה חַיִּים, חָיָה leben. 2) יָשׁוֹב בְּ־ —גּוּר, יָמִים מִסְפָּר wohnen.
По́жниво ס׳ (הנשאר בשדה אחרי הקציר) קַשׁ Stoppeln.
По́жня נ׳ שְׂדֵה־יַעַר Waldwiese.
Пожра́ть см. Пожира́ть. [summen.
Пожужжа́ть פ״ע (כדבורים) הָמָה מְעַט eine Zeitlang
Пожуи́ровать פ״ע הֵיטִב לִבּוֹ מְעַט sich belustigen.
Пржури́ть פ״י נָעוֹר בְּ־, —חָרֵף פַּעַם בְּפַעַם aus- schimpfen.
По́за נ׳ תַּבְנִית, תְּכוּנָה, מַצָּב, מַעֲמָד Haltung.
Позаба́вить פ״י הֵרְנִין לֵב, —שַׁעֲשֵׁעַ מְעַט נֶפֶשׁ־ amü- siren. -ся פ״ח הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ מְעַט, —הִתְעַלֵּס sich amü-
Позабира́ть, -бра́ть см. Забира́ть. [siren.
Позабо́титься פ״ח דָּאוֹג לְ־ sorgen für...
Позабыва́ть, -забы́ть (עתיד -забу́ду) פ״י שָׁכוֹחַ, נָשֹׁה vergessen.
Позави́довать פ״ע (кому́) קַנֵּא בְּ־ beneiden.
Позавтрака́ть см. За́втракать.
Позавчера́ פ״ת (ישעי׳ מח,ו) לִפְנֵי־יוֹם, שִׁלְשׁוֹם vorgestern.
Позавѣшивать, -вѣсить פ״י תָּלֹה יְרִיעָה עַל־פְּנֵי־ כָּל־, סָכוֹךְ בְּמָסָךְ כָּל־ verhängen.
Позавяда́ть, -вя́нуть, -вя́ть פ״ע נָבוֹל מְעַט, —קָמוֹל
Позавя́лый ת׳ נָבֵל מְעַט verwelkt. [verwelken.
Позага́дить פ״י טַנֵּף כָּל־, —גָּאֹל beschmutzen.
Позагорѣлый ת׳ נָחַר, קוֹדֵר מֵחַרְבֹנֵי־קַיִץ verbrannt von der Sonne. [der Sonne.
Позагорѣть פ״ע קָדוֹר מֵחַרְבֹנֵי־קַיִץ braun werden von
Позаготовить פ״י (чего) עַתֵּד לָרוֹב, הָכֵן הַכֹּל an- fertigen.
Позагрязни́ть פ״י טַנֵּף כָּל־, —גָּאֹל beschmutzen.
Позади́ פ״ת אֶל־אַחֲרֵי, מֵאַחֲרֵי, אַחֲרֵי hinter.
Позадолжа́ть פ״ע (кому́) לָוֹה מִ־, —נָשָׁה, עֲבוֹט etwas leihen.
Позаду́маться פ״ח חָשׁוֹב מַחֲשָׁבָה, זָמוֹם in Gedan-
Позадѣлать см. Задѣлывать. [ken versinken.
Позазеленѣть פ״ע כָּפֹה, —עָטָה יֶרֶק־דֶּשֶׁא grün
Поза́имствовать см. Заимствовать. [werden.
Позакла́довать פ״י 1) עָרוֹב בְּמַשָּׁאוֹת כָּל־ ver- wetten. 2) נָתוֹן בַּעֲבוֹט כָּל־ versetzen.
Позаклеи́ть פ״י סָתוֹם בַּדֶּבֶק כָּל־ verkleben.
Позакопа́ть פ״י טָמוֹן בֶּעָפָר כָּל־ vergraben.
Позакра́шивать, -кра́сить см. Закра́шивать.
Позакрыва́ть, -кры́ть פ״י כַּסֵּה אֶת־כָּל־, —צַפֵּה verdecken.
Позакупа́ть, -купи́ть פ״י קָנֹה לָרוֹב einkaufen.
Позалежа́ться פ״ח הִשָּׁאֵר עַל־מְקוֹמוֹ יָמִים רַבִּים sich verliegen.
Позаложи́ть см. Пвзакла́дывать.
Позалѣни́ться см. Залѣни́ться.
Позама́ривать, -мара́ть פ״י טַנֵּף מְעַט, גָּאֹל etwas beschmutzen. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל מְעַט etwas beschmutzt

werden.

Позама́сливать, -ма́слить פ״י טַנֵּף מְעַט בְּשֶׁמֶן (בְּחָלָב) etwas mit Fett beschmieren. -ся פ״ח.

Позамёрзнуть פ״ע קָפֹא מְעַט מִקֹּר erfrieren.

Позаморо́зить פ״י הַקְפֵּא מְעַט בְּקֹר gefrieren lassen.

Позамо́рски פ״ת לְפִי־חֹק, כְּדֶרֶךְ יוֹשְׁבֵי בְּעֵבֶר הַיָּם אֶרֶץ אַחֶרֶת nach ausländischer Art.

Позапа́чкать см. Позамара́ть.

Позапере́ть פ״י סָגוֹר לְאַחַד אֶחָד verschließen. -ся פ״ח הִסָּגֵר לְאַחַד אֶחָד sich verschließen.

Позапеча́тать פ״י סָגוֹר בְּחוֹתָם כָּל־ versiegeln.

Позаплева́ть פ״י גָּאֹל בְּרֻקּוֹ כָּל־, יָרוֹק עַל־כָּל־ bespeien.

Позаплесне́ть פ״ע הָיֹה נִקֻּדִים, עָבוֹשׁ verschimmeln.

Позапозда́ть פ״ע אַחֵר לָבֹא — בּוֹשֵׁשׁ — הִתְמַהְמֵהַּ sich etwas verspäten.

Позапроше́дшій, -про́шлый ת׳ אֲשֶׁר כְּבָר עָבַר, קֹדֶם, קַדְמוֹנִי, שֶׁכְּבָר הָיָה vorvergangen.

Позапря́тать פ״י הַסְתֵּר כָּל־, הַחְבֵּא כָּל־ verbergen. -ся 1) נפ׳ הִצָּפֵן, הִטָּמֵן, הֵחָבֵא verborgen werden. 2) פ״ח הִסְתַּתֵּר — הִתְחַבֵּא — הֵחָבֵא, הִתְחַבֵּא יַחַד sich verstecken.

Позапусте́ть פ״ע חָרוֹב, שָׁמוֹם, הִשָּׁאֵה, הֵעָזֵב öde werden.

Позапу́тать см. Запу́тывать.

Позапыли́ть פ״י כַּסֵּה פִּיחַ אָבָק bestäuben. -ся פ״ח כֻּסֵּה אָבָק bestäubt werden.

Позапятна́ть см. Запятна́ть.

Позарасти́ פ״ע הַצְמֵחַ, עָלֹה קִמְּשׂוֹנִים verwachsen. II. осо́томъ.

Позаржаве́лый ת׳ אֲשֶׁר חֶלְאָה בּוֹ, מַעֲלֵה חֲלוּדָה* verrostet.

Позаржаве́ть פ״ע הַעֲלֵה חֲלוּדָה, עָלֹה חֶלְאָה* verrosten.

Поза́риться פ״ח (на что) חָמוֹד, הִתְאַוֵּה תַּאֲוָה לְ־ Luft bekommen.

Позары́ть פ״י טָמוֹן בֶּעָפָר כָּל־ vergraben. -ся נפ׳ הִטָּמֵן בֶּעָפָר יַחַד vergraben werden.

Позаре́чье ס׳ עֵבֶר־הַנָּהָר Jenseit des Flußes.

Позасиде́ться פ״ח אַחֵר לָשֶׁבֶת, יָשׁוֹב עַד־בּוֹשׁ, הִתְמַהְמֵהַּ בְּ־ lange sitzen bleiben.

Позасо́хлый ת׳ יָבֵשׁ מְעַט, נִחָר — vertrocknet.

Позасо́хнуть פ״ע יָבוֹשׁ מְעַט, הֵחָר — vertrocknen.

Позастаре́лый ת׳ שְׂבַע יָמִים, נוֹשָׁן מְעַט etwas alt geworden.

Позастаре́ть פ״ע הִוָּשֵׁן מְעַט, — זָקוֹן veralten.

Позастра́ивать, -стро́ить פ״י בָּנֹה עַל־כָּל־פְּנֵי־ verbauen.

Позасты́лый ת׳ מְקֻפָּא, קַר abgekühlt.

Позасты́ть פ״ע קָפֹא, הָפוֹךְ קַר etwas kalt werden.

Позатаска́ть פ״י מָשׁוֹךְ עַד־, — סָחוֹב verschleppen.

Позатверде́лый ת׳ מְקֻשֶּׁה מְעַט verhärtet.

Позатверде́ть פ״ע הִקָּשֶׁה מְעַט etwas hart werden.

Позаты́кать פ״י אֶת־כָּל־, סָתוֹם — אָטוֹם, — סָכוֹר verstopfen.

Позатяну́ть פ״י מָשׁוֹךְ וְחַזֵּק zusammenziehen. -ся פ״ח שַׁנֵּס מָתְנָיו (אֱזוֹר חֲלָצָיו), הִתְאַזֵּר sich schnüren.

Позаупря́миться פ״ח הַקְשֵׁה עָרְפּוֹ, הַכְבֵּד לִבּוֹ eigensinnig werden.

Поза́утру ת״פ בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם früh Morgens.

Позва́нивать פ״ע נָתוֹן קוֹל בִּמְצִלָּה פַּעַם בְּפַעַם, — צַלְצֵל läuten.

Позва́ть см. Позыва́ть.

Позвене́ть פ״ע צַלְצֵל ein wenig klingeln.

Позволе́ніе ס׳ רִשְׁיוֹן Erlaubniß.

Позволи́тельный ת׳ מֻתָּר*, מֻרְשֶׁה erlaubt.

Позволя́ть, Позво́лить פ״י הַרְשֵׁה לְ־, נָתוֹן אֶת־... לְ־ erlauben. Онъ позво́лилъ ему́ пройти́ че́резъ садъ נְתָנוֹ לַעֲבֹר אֶת־הַגַּן.

Позвони́ть פ״ע צַלְצֵל אַחַת וּשְׁתַּיִם klingeln.

Позвоно́къ (-нка́) ז׳ 1) פֶּרֶק, בַּד־הַמַּפְרֶקֶת, — גֶּרֶם Wirbelbein. 2) (בצואר בהמה) פַּעֲמוֹן, זוֹג* Viehglocke.

Позвоно́чный ת׳ (חי) בַּעַל מַפְרֶקֶת בַּדִּים, אֲשֶׁר גְּרָמִים לְמַפְרַקְתּוֹ mit Wirbelbeinen.

Позвуча́ть פ״ע עַכֵּס, נָתוֹן קוֹל (ישעיה ג, טז) klappern.

Позве́рски ת״פ כְּחַיַּת הַיַּעַר thierisch.

По́здненькій ת׳ אֲשֶׁר אַחַר מְעַט לָבֹא etwas verspätet.

Поздне́нько ת״פ אַחַר הַמּוֹעֵד מְעַט etwas spät.

Поздне́хонько ת״פ כַּעֲבֹר כְּבָר הַמּוֹעֵד sehr spät.

По́здній ת׳ 1) מְאַחֵר לָבֹא, — בּוֹשֵׁשׁ spät. 2) אַחֲרוֹן nachkommend. По́зднее пото́мство דּוֹר אַחֲרוֹן. По́зднее вре́мя о́сени עֵת הַקָּצִיר, כְּלוֹת.

Поздно, По́здо ת״פ כַּעֲבֹר מוֹעֵד, — בְּאַחַר; עַד־בּוֹשׁ spät. Онъ пришёлъ очень п. אַחַר מְאֹד לָבֹא, — בּוֹשֵׁשׁ.

Поздновато ת״פ מְעַט אַחֲרֵי, כְּאַחַר הַמּוֹעֵד etwas zu spät.

Поздня́къ ז׳ 1) (חי) נוֹלָד בָּאַחֲרוֹנָה der später Geborene. 2) (פרי) מְאַחֵר לְבַשֵּׁל, אָפִיל, עוֹלְלוֹת Spätfrucht.

Поздоро́ваться פ״ח (съ кѣмъ) שָׁאוֹל אִישׁ רֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם sich begrüßen.

Поздоро́ву ת״פ בְּטוֹב, בְּשָׁלוֹם glücklich, wohlbehalten.

Поздорове́ть פ״ע (מחליו) חָיֹה, חָזוֹק gesund werden.

Поздрави́тель ז׳ (לשמחה וכו׳) מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ Glückwünschender. -льница נ׳.

Поздрави́тельный ת׳ אֲשֶׁר בִּרְכַּת־שָׁלוֹם בּוֹ glückwünschend.

Поздра́вить см. Поздравля́ть. [wunsch.
Поздравле́ніе ס׳ (לשמחה ויו״ם) בִּרְכַּת־שָׁלוֹם Glück=
Поздравля́ть, Поздра́вить פ״י לְ־ נָתוֹן בִּרְכָתוֹ
(ביום טובה) glückwünschen. [ben.
Позелени́ть פ״י הַעֲטֵה צֶבַע יָרוֹק עַל־ grün anfär=
Позеленѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר פָּנָיו אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לְיֵרָקוֹן
כְּסוּי יֵרָקוֹן grün geworden. [werden.
Позеленѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ יָרוֹק, עֲטֹה מַרְאֵה יָרוֹק grün
Поземе́льный ת׳ אֲשֶׁר לְנַחֲלַת (לַאֲחֻזַּת) שָׂדֶה ת׳
Grund=, Boden=.
Позёмистый ת׳ שְׁפַל־קוֹמָה niedrig.
По́зже (По́здній ביחס הדמיון מן) ת׳ אַחֲרוֹנָה מִ־, אַחַר־
später. Онъ по́зже меня́ пришёлъ הוּא אַחַר לָבֹא
מִמֶּנִּי. [Stellung.
Пози́ція נ׳ יְסוֹדָה, מְכוּנָה, עֶמְדָּה, מַעֲמָד, מַצָּב Lage,
Позлаща́ть, -злати́ть פ״י רַקֵּעַ בְּזָהָב, צַפֵּה זָהָב,
הָרֵד זָהָב עַל־ vergolden. -ся נפ׳ צֻפֵּה זָהָב vergol=
det werden.
Позлаще́ніе ס׳ צִפּוֹת זָהָב, —צִפּוּי Vergoldung.
Позли́ть פ״י הַכְעֵס מְעַט—, הַרְעֵם—, הַקְצֵף ärgern.
-ся פ״ח כָּעוֹס מְעַט—, הִתְקַצֵּף—, הִתְאַנֵּף sich ärgern.
Познава́ть, -зна́ть פ״י הַכֵּר יָדֹעַ erkennen. П. жену́
יָדוֹעַ אִשָּׁה.
Познако́мить, -ся см. Знако́мить, -ся.
Позна́ніе ס׳ (לבחון) דַּעַת Kenntniß.
Позна́ть см. Познава́ть. [erfrieren lassen.
Позно́бля́ть, -би́ть פ״י הַשְׁמֵד בְּקָרָתוֹ; עַנֵּה בְקֹר
Позоло́та נ׳ צִפּוּי זָהָב, —פַּח—רִקּוּעַ Vergoldung.
Позолоча́ть, -золоти́ть см. Позлаща́ть, -злати́ть.
Позлоче́ніе см. Позлаще́ніе.
Позо́рить פ״י חָרֵף, נָאֵץ, חַלֵּל—, נַבֵּל כְּבוֹד beschimpfen.
-ся פ״ח הִתְנַבֵּל, חַלֵּל—, נַבֵּל כְּבוֹדוֹ sich blamiren.
Позо́рище ס׳ רְאִי; בָּמַת־חִזָּיוֹן Schauplatz.
Позо́рный ת׳ נִבְלָה—, קָלוֹן— schimpflich. П. столбъ
מְקוֹם דֵּרָאוֹן (לפושעים), בָּמַת־קָלוֹן.
Позо́ръ ז׳ 1) כְּלִמָּה, חֶרְפָּה, בֻּשְׁנָה, בֹּשֶׁת, קָלוֹן Schande,
Spott. 2) חִזָּיוֹן, מַחֲזֶה, מַרְאֶה, רְאִי Schau.
Позрѣ́ть פ״ע (פרי) בַּכֵּר, בָּשׁוֹל heranreifen.
Позубоска́лить см. Зубоска́лить.
Позуме́нтный ת׳ רִקְמָה—, רְקָמוֹת— Posament=.
Позуме́нтщикъ ז׳ רוֹקֵם פְּתִילִים בְּזָהָב וָכֶסֶף Po=
samentirer. [Borte.
Позуме́нтъ ז׳ רִקְמַת פְּתִילִים בְּזָהָב וָכֶסֶף Posament,
Позыва́ть, -зва́ть פ״י קְרָא לְ־ פ״י הוֹעֵד; rufen. פ״ס:
Меня́ позыва́етъ на ѣду́ נַפְשִׁי אִוְּתָה מַאֲכָל. Его
позыва́етъ на рво́ту מִתְפָּרֵץ הוּא לְהָקִיא. Его
позыва́етъ на низъ נִדְחָף הוּא לָשֶׁבֶת חוּץ.
Позы́вистый ת׳ קַשּׁוּב (כלב ציד), נַעֲנֶה לְקוֹל אֲדוֹנָיו
gehorsam.
По́зывъ ז׳ 1) קְרִיאָה—, מִקְרָא לְבֵית מִשְׁפָּט Forderung.
2) חֵפֶץ, תַּאֲוָה Begierde, Lust.
Позѣва́ть см. Зѣва́ть.
Позѣво́та נ׳ פָּהוּק לִרְגָעִים* Gähnsucht.
Позѣ́вывать פ״ע פָּעוֹר פִּיו לָרוּחַ כְּפַעַם בְּפַעַם,
פַּהֵק—* bisweilen gähnen. [erfrieren.
Позяба́ть, -зя́бнуть פ״ע הִצָּמֵת מִפְּנֵי־קָרָה, הֻכֵּה מִקֹּר
Позя́блый ת׳ נִצְמַת מֵחֲמַת־קָרָה, מֻכֵּה קֹר erfroren.
Позя́бнуть см. Позяба́ть. [Vieh).
По́иво ס׳ בְּלִיל—, מַשְׁקֵה הַבְּהֵמָה Trank (für das
Поигра́ть פ״ע שַׂחֵק מְעַט etwas spielen.
Поигре́цки ת״פ כְּמִשְׁפַּט הַמְשַׂחֲקִים spielermäßig.
Пои́грывать פ״ע עָלוֹז לִרְגָעִים עִם־הַמְשַׂחֲקִים bis=
weilen spielen.
По́игрышъ ז׳ בֶּצַע הַשְּׂחוֹק—, מַרְבִּית Gewinn.
Пойду́ см. Пойти́.
Поизба́вить פ״י מַלֵּט מִ—, הַצֵּל אֶת־כָּל־ befreien.
-ся פ״ח הִמָּלֵט—, הִנָּצֵל מִכָּל־ sich losmachen.
Поизби́ть פ״י בָּלוֹק וְעַוֵּה פְּנֵי־חָבוּט וְהַשְׁחֵת abnutzen.
Поизво́щичьи ת׳ כְּאַחַד הָעֶגְלוֹנִים wie ein Fuhrmann.
Поизвѣ́дать פ״י חָפוֹר, רַגֵּל, תּוּר לָדַעַת ausforschen.
Поизга́дить פ״י (עלילה) הַשְׁחֵת—, הַתְעֵב verderben.
Поизгры́зть פ״י כַּרְסֵם—, אֱכֹל לְאַחַד אֶחָד zernagen.
Поиздержа́ть פ״י הוֹצֵא (כסף) מְעַט מְעַט verbrau=
chen. -ся 1) נפ׳ (כסף) הוּצָא verbraucht werden. 2) פ״ח
הוֹצֵא אֶת־כָּל־כַּסְפּוֹ sein Geld ausgeben.
Поизлома́ть פ״י נַפֵּץ—, פָּרֵק—, שַׁבֵּר כָּל־ hier und
da zerbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר פֹּה וָכֹה zerbrochen
werden.
Поизло́паться פ״ח הִתְבַּקֵּעַ מְעַט—, הִתְנַפֵּץ zer=
Поизмо́кнуть פ״ע רָטוֹב מְעַט naß werden. [platzen.
Поизмочи́ть פ״י הַרְטֵב מְעַט naß machen.
Поизодра́ть פ״י קָרוֹעַ פֹּה וָכֹה zerreißen.
По́йка נ׳ הַשְׁקוֹת das Tränken.
По́йло ס׳ שֹׁקֶת Tränke.
По́йло ס׳ מַשְׁקֵה הַבְּהֵמָה Trank für das Vieh.
По́йльный ת׳ אֲשֶׁר בּוֹ יַשְׁקוּ zum Tränken.
Пойма́ть פ״י חָטוֹף, תָּפוֹשׂ, צוּד, לָכוֹד, אָחוֹז fan=
gen, greifen.
Поимённо ת״פ קָרוּא—, נָקוּב בִּשְׁמוֹ namentlich.
Поименова́ніе ס׳ מִקְרָא—, זִכָּרוֹן בְּשֵׁם Benennung.

Поименова́ть פ״י נָקוֹב—,קָרֹא בְשֵׁם benennen, nennen.
-ся נפ׳ הִקָּרֵא בִשְׁמוֹ sich nennen.
Пои́мка נ׳ תְּפֹשׂ, לֶכֶד das Ergreifen.
Пои́мщикъ ז׳ אוֹחֵז, תּוֹפֵשׂ, לוֹכֵד, חוֹטֵף Aufgreifer.
Пойни́ца נ׳ שֹׁקֶת Tränkrinne. [овца́ טְלֵה־חָלָב.
По́йный ת׳ יוֹנֵק durch Getränk aufgefüttert. -ная
Поиска́ть פ״י 1) בַּקֵּשׁ כֹּה וָכֹה, —חַפֵּשׂ nachsuchen.
2) פָּקוֹד לְטוֹב heimsuchen. Кого́ Богъ пои́щетъ אֲשֶׁר יִפְקְדֵהוּ יְיָ לְטוֹבָה.
Пои́скивать פ״י בַּקֵּשׁ לוֹ, תּוּר לוֹ aussuchen.
Поискриви́ть פ״י עַוֵּה, עַוֵּת, עַקֵּשׁ krümmen.
Поискроши́ть פ״י פָּתוֹת לְפִתִּים zerbröкeln.
По́искъ ז׳ חֵפֶשׂ, דְּרשׁ, בִּקֹּרֶת, תּוּר Nachsuchung.
Поиспо́ртить פ״י הַשְׁחֵת כֹּה וָכֹה, —בַּלֵּעַ verderben.
-ся נפ׳ הִשָּׁחֵת verdorben werden. [bessern.
Поиспра́вить פ״י תָּקוֹן כֹּה וָכֹה, —תַּקֵּן, הֵיטֵב aus=
Поистаска́ть פ״י סָחוֹב וּבַלֵּה abnutzen. -ся נפ׳ בָּלֹה, הִקָּרֵעַ abgenutzt werden.
Пои́стинѣ ת״פ בֶּאֱמֶת, אָמְנָם wahrlich.
Поисцара́пать פ״י שָׂרוֹט אֶת־פְּנֵי־ zerkratzen. -ся נפ׳ הִתְגּוֹדֵד, הִשָּׂרֵט sich zerkratzen.
Пойти́ פ״ע 1) הָחֵל לָלֶכֶת, —נָשֹׂא רַגְלָיו hingehen.
2) הָחֵל beginnen. Онъ пошёлъ шали́ть הָחֵל לְהִתְהוֹלֵל. Пошёлъ! גֶּשׁ־הָלְאָה gehe fort!
Пои́ть פ״י הַשְׁקֵה tränken; zu trinken geben.
Пока́ ת״פ כָּל־עוֹד, עַד שֶׁ־, עַד־אִם solange bis. П. живъ бу́ду כָּל־עוֹד רוּחִי בִי. Сиди́ здѣсь пока́ не ко́нчу я рабо́ту свою́ שְׁבָה־פֹּה עַד־אִם כִּלִּיתִי מְלַאכְתִּי.
Покади́ть פ״י קַטֵּר מְעַט, —הַקְטֵר etwas räuchern.
Показа́ніе ס׳ 1) הוֹרוֹת, הַרְאוֹת das Zeigen. 2) דִּבְרֵי־ עֵד, פִּי עֵד Zeugenaussage. [ца נ׳.
Показа́тель ז׳ מוֹכִיחַ, מוֹרֶה, מַרְאֶה Anzeiger. -льни-
Показа́ть см. Пока́зывать.
Показа́цки ת״פ כְּאַחַד הַקְּזַקִּים kosakenmäßig.
Пока́зъ ז׳ הַרְאוֹת, הוֹרוֹת; הִתְגַּלּוֹת לְעֵין רוֹאִים das Vorzeigen; Schau.
Пока́зываніе ס׳ הַרְאוֹת, הוֹרוֹת das Zeigen.
Пока́зывать, Показа́ть פ״י 1) הוֹרֵה, הַרְאֵה zeigen. Покажи́ намъ входъ въ го́родъ הַרְאֵנוּ אֶת־מְבוֹא הָעִיר. И показа́лъ онъ ему́ де́рево וַיּוֹרֵהוּ עֵץ. 2) הַרְאֵה, גַּלֵּה לְעֵינֵי, הוֹדִיעַ äußern. Онъ показа́лъ прыть свою́ הוּא הֶרְאָה (הוֹדִיעַ) אֶת־כֹּחוֹ וִיכָלְתּוֹ. 3) הַגֵּד, חַוֵּה, הָעֵד, עָנֹה, הוֹכֵחַ beweisen. Свидѣ́тели показа́ли про́тивъ него́ הָעֵדִים עָנוּ בוֹ (הֵעִידוּ נֶגְדּוֹ, הִרְשִׁיעוּהוּ). 4) הוֹרֵה, לַמֵּד, אַלֵּף belehren. Покажу́ тебѣ́ писа́ть אוֹרְךָ (אֲלַמֶּדְךָ) לִכְתֹּב. -ся נפ׳ 1) הֵרָאֵה, הוּשָׂם נֹכַח עֵינֵי־ gezeigt werden. 2) פ״ח הֵרָאֵה, הִגָּלֵה לְעֵין sich zeigen. Показа́лись верши́ны горъ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים. 3) הֵרָאֵה כְמוֹ, הִדָּמֵה scheinen, vorkommen. Онъ мнѣ показа́лся мра́чнымъ הוּא נִרְאָה־לִּי כְּסַר וְזָעֵף.
Покако́вски ת״פ (המ׳) מַה זֶּה? אֵיכָכָה? בְּאֵיזֶה דֶרֶךְ? [auf welcher Art?
Пока́лъ см. Бока́лъ.
Пока́лываніе ס׳ מַדְקֵרָה das Stechen.
Пока́лывать פ״י 1) דָּקוֹר כְּפַעַם בְּפַעַם, —נָקוֹר stechen. 2) פ״ס: Въ боку́ пока́лываетъ כִּצְנִינִים אָחוּשׁ בְּצִדִּי ich habe Seitenstiche. [plaudern.
Покаля́кать פ״ע הַרְבֵּה שִׂיחָה עִם־, —שׂוֹחֵחַ etwas
Пока́мѣстъ ת״פ 1) עַד־אֲשֶׁר, עַד־אִם solange bis.
2) עַד־כֹּה וָכֹה unterdessen.
Покана́льски ת״פ כְּדֶרֶךְ אַחַד הַנְּבָלִים niederträchtig.
Пока́пывать פ״י חָפוֹר כְּפַעַם בְּפַעַם, —כָּרֹה lang= sam graben. [feln.
Пока́пывать פ״ע דָּלוֹף כְּפַעַם בְּפַעַם langsam tröp=
Покара́ть פ״י יַסֵּר, הוֹכֵחַ, עָנוֹשׁ bestrafen.
Покарау́лить פ״ע עָמוֹד עַל מִשְׁמֶרֶת aufpassen.
Пока́рмливать פ״י הַאֲכֵל כְּפַעַם בְּפַעַם allmälig füttern.
Поката́ть פ״י 1) גָּלוֹל מְעַט, —הַחֲלֵק בִּגְלִילִים rollen.
2) הָרֵץ בַּמֶּרְכָּב herumfahren Einen. 3) דּוּשׁ בַּשּׁוֹטִים בְּשַׂר־ durchprügeln.
Покати́ть פ״י 1) הָחֵל לָגֹל, הָסֵב hinwälzen. 2) פ״ע רוּץ עַל־מֶרְכָּבָה ausfahren. -ся פ״ע הִתְגַּלְגֵּל הָלְאָה dahin rollen. -ся со́ смѣ́ху הִתְנוֹדֵד מִשְּׂחוֹק stark [lachen.
Пока́тный ת׳ מִתְגּוֹלֵל, עָגֹל rund.
Пока́тъ ז׳, -ка́тость נ׳ מוֹרָד, שְׁפִי, שִׁפּוּי* Abhang, Neigung.
Пока́тывать פ״י הָרֵץ בַּמֶּרְכָּבָה umherfahren.
Пока́тый ת׳ נָטוּי, נִשְׁפֶּה, מִשְׁפֶּה, תָּלוּל abschüßig, steil.
Пока́чивать פ״י הָנֵעַ, הָנֵד, קַלְּעַ, הֵנָּה וָהֵנָּה, נוֹפֵף schaukeln. П. голово́ю הָנֵעַ בְּרֹאשׁוֹ. -ся פ״ח הִתְנוֹעֵעַ, הִתְנוֹפֵף sich schaukeln.
Покачну́ть פ״י הַטֵּה הַצִּדָּה, דָּחֹה לִנְפֹּל neigen.
-ся פ״ח הִנָּטֵה, הִדָּחֵה לִנְפֹּל sich neigen. [husten.
Пока́шливать פ״ע שָׁעֹל לִרְגָעִים*, —כַּעְכֵּעַ* öfters
Покая́ніе ס׳ נָחֹם עַל פְּשָׁעָיו, שׁוּב מִדֶּרֶךְ רָע, תְּשׁוּבָה* Reue.
Покая́нникъ ז׳ נִחָם עַל־פְּשָׁעָיו, שָׁב מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעוֹ Reuender, Büßender.

Покáяться פ"ח שׁוּב מִדַּרְכּוֹ הָרָע, הִנָּחֵם עַל־עֲוֹנוֹ bereuen, büßen.

Поквáсить פ"י הַחְמֵץ מְעַט einsäuern lassen.

Поквитáться פ"ח הָתֵם חֶשְׁבּוֹן, הִנָּקֵה מִנּשְׁיוֹ quitt [sein.

Покивáть פ"י הָנַע בְּרֹאשׁוֹ, הָנֵד— zuwinken mit dem Kopfe.

Покидáніе ס' נְטשׁ, עֲזֹב, עֲזוּבָה das Verlassen.

Покидáть, -кúнуть פ"י הַשְׁלֵךְ, עָזוֹב, נָטוֹשׁ, הַרְפֵּה, הַנֵּחַ אֶת־ verlassen.

Покúдышъ ז' בֶּן־שְׁכּוּלִים, נָטוּשׁ, עָזוּב, נֶעֱזָב Ver-[lassener.

Покúнуть см. Покидáть.

Покúпно ת"פ חֲמָרִים חֲמָרִים, צְרֹרוֹת צְרֹרוֹת ballen-[weise.

Покипѣ́ть פ"ע רָתוֹחַ מְעַט etwas sieden.

Покипятúть פ"י הַרְתֵּחַ מְעַט aufsieden lassen.

Покислѣ́ть פ"ע חָמוֹץ מְעַט, הֶחְמֵץ— etwas sauer werden.

Покичúться פ"ח הִתְגָּאֹה מְעַט, הִתְהַדֵּר— sich stolz [benehmen.

Поклáжа נ' מַעֲמָסָה, נֵטֶל, מִטְעָן, כְּבֻדָּה, סֵבֶל, סֹבֶל, כְּבֻדָּה Ladung.

Поклáняться פ"ח 1) הִשְׁתַּחֲוֵה לִפְנֵי־ sich bücken. 2) הִתְרַפֵּס, הִתְחַנֵּן אֶל־ unterthänigst bitten.

Поклáссно ת"פ 1) לִלְשָׁכוֹת, לְשִׁכָּה לְשִׁכָּה לְבַדָּהּ klassenweise. 2) לִפְלֻגּוֹתֵיהֶם, לְמִינֵיהֶם, מִזַּן אֶל־זַן nach Rangordnung.

Поклáсть פ"י הַנֵּחַ, שׂוּם עַל־, שׁוּת— hinlegen.

Поклевáть פ"י לָקוֹט (העוף) מְעַט אֱכֹל בְּפִיו anpicken.

Поклёвка נ' לֶקֶט אֹכֶל בְּמוֹ־פִיו (העוף) das Aufpicken.

Поклёвъ ז' מַדְקֶרֶת פִּי־עוֹף Stich mit dem Schnabel.

Поклёвываніе ס' см. Поклёвка.

Поклёвывать פ"י לָקוֹט (העוף) אֹכֶל כְּפַעַם בְּפַעַם [picken.

Поклёпный ת' מָלֵא דִבָּה וְרָכִיל verleumderisch.

Поклёпщикъ ז' הוֹלֵךְ רָכִיל, מַצְמִיד מִרְמָה Verleumder.

Поклёпъ ז' דִּבָּה, רָכִיל Verleumdung. Отъ поклёпа не уйдёшь на конѣ שֶׁקֶר הַסּוּס לְהִמָּלֵט מִדִּבָּה.

Покликáть פ"י קָרֹא, הַזְעֵק, שַׁמֵּעַ rufen.

Поклúкивать פ"י קָרֹא כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen rufen.

Поклонéніе ס' מִשְׁתַּחֲוִית, הִשְׁתַּחֲוָיָה, הִשְׁתַּחֲוֹת, כְּרֹעַ בֶּרֶךְ (יחזקאל ח, טז) Anbetung.

Поклонúться см. Поклоняться.

Поклóнливый ת' מִתְרַפֵּס, מִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי־כֹל— sich vor Jedem beugend.

Поклóнникъ ז' מִשְׁתַּחֲוֶה לְ־, מְכַבֵּד, חוֹשֵׁב שֵׁם—, מְאַהֵב Anbeter. -нница נ'.

Поклóнчивый см. Поклóнливый.

Поклóнъ ז' הִשְׁתַּחֲוָיָה; בִּרְכַּת־שָׁלוֹם Verneigung, Gruß.

Поклоняться, -нúться פ"ח הִשְׁתַּחֲוֵה לְ־, כָּרוֹעַ לְ־ [sich bücken, anbeten.

Покля́сться פ"ח (עתיד -клянýсь) אָלֹה, הִשָּׁבֵעַ schwö-[ren.

Покня́жески ת"פ כְּאַחַד הַשָּׂרִים fürstlich.

Покняжúть פ"ע מָלוֹךְ—, מָשׁוֹל—, שָׂרוֹר יָמִים מִסְפָּר [eine Zeitlang regieren.

Пoковáть см. Ковáть.

Покóвка נ' חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת Schmiedung.

Покóй ז' 1) מָנוֹחַ, מְנוּחָה, נַחַת, מַרְגּוֹעַ, מַרְגֵּעָה, דְּמִי, שָׁלוֹם, שַׁלְוָה, הַשְׁקֵט, שֶׁקֶט Ruhe. 2) חֶדֶר, לִשְׁכָּה Zimmer.

Покóйникъ ז' מֵת, יְשַׁן־עָפָר, שׁוֹכֵן קֶבֶר, רָפֶה Ver-[storbener. -ница נ'.

Покóйный ת' 1) שָׁקֵט, שַׁאֲנָן, שָׁלֵו ruhig. 2) מְנוּחָה—, שָׁלוֹם—, הַשְׁקֵט— Ruhe-. -ное жилúще נְוֵה־שָׁלוֹם. -ная карéта מֶרְכֶּבֶת־מְנוּחָה. 3) הַנָּח עַל־מִשְׁכָּבוֹ, מֵת, שׁוֹכֵן עָפָר, רָפֶה Verstorbener.

Покóить פ"י הָנֵחַ לְ־, הַרְגֵּעַ—, (מְנוּחָה) נָתוֹן מַרְגּוֹעַ לְ־ Ruhe verschaffen. II. стáдо הַרְבֵּץ עֵדֶר. -ся פ"ח נוּחַ, שָׁקוֹט, הַשְׁקֵט, שְׁלֹה, שָׁלוֹו, נָוֹה, הֵרָגַע, יָשׁוֹב שַׁלְאֲנָן Ruhe genießen.

Покóйчикъ ז' חֶדֶר קָטָן Zimmerchen.

Покóище ס' נְוֵה־שָׁלוֹם, מְנוּחָה, מַרְגֵּעָה Ruhestätte.

Поколáчивать פ"י 1) חָבוֹט מְעַט מְעַט ausklopfen. 2) הַכֵּה כְּפַעַם בְּפַעַם, הָלוֹם— schlagen.

Поколебáть, -лебнýть פ"י 1) הָנֵד, הָנֵעַ aufrütteln. 2) הַכְשֵׁל, הַמְעֵד, הַחֲרֵד, נָתוֹן מֹרֶךְ בְּלֵב erschüttern. -ся פ"ח הִמּוֹט, הִתְמוֹטֵט, תָּעֹה, פּוּק [schwanken.

Поколесúть см. Колесúть.

Поколúку ת"פ כַּמָּה.

Поколотúть см. Поколáчивать.

Поколóть см. Колóть.

Поколѣ́ніе ס' דּוֹר Stamm, Geschlecht. Бýдущее п. דּוֹר אַחֲרוֹן, עַם נוֹלָד.

Поколѣ́нный ת' 1) אֲשֶׁר לַדּוֹר, —דּוֹר einem Geschlecht gehörig. 2) מַגִּיעַ עַד־הַבִּרְכַּיִם bis zu den Knien reichend.

Поколѣ́ть פ"ע נְפוֹל פֶּגֶר, הֵאָסֵף, מוּת בהמה יחיה [crepiren.

Покомéрчески ת"פ כְּדֶרֶךְ הַסּוֹחֲרִים kaufmännisch.

Покóнчить см. Окáнчивать.

Покóнъ ז' חֹק לְ־, מִשְׁפָּט, אֹרַח עוֹלָם, חֻקַּת—, דֶּרֶךְ, מִנְהָג* Gewohnheit, Sitte. Изъ п. вѣку מִימֵי־עוֹלָם.

Покопáть פ"י חָפוֹר מְעַט, כָּרֹה— etwas graben. -ся פ"ח עָשֹׂה הֵנָּה וָהֵנָּה herumwühlen.

Покопúть פ"י צָבוֹר מְעַט, קָבוֹץ עַל־יַד zusammen-[sparen.

Покоптúть פ"י עַשֵּׁן מְעַט etwas räuchern.

Покоптѣ́ть פ״ע עָשַׁן מְעַט — הִתְעַשֵּׁן etwas im Rauche sein. [fung.

Покоре́ніе ס׳ הָבִיא בְּעֹל, הַכְרִיעַ, הַכְנִיעַ Unterwer=

Покори́тель ז׳ (עמים) רוֹדֵד תַּחְתָּיו, מַכְרִיעַ, מַכְנִיעַ Eroberer. -льница נ׳.

Покори́ть, -ся 1) см. Покоря́ть. 2) см. Кори́ть.

Поко́рливость נ׳ — מִשְׁמַעַת, הַטּוֹת לִבּוֹ לְמִצְוֹת, יִקְהָה, הַקְשֵׁב Gehorsam, Ergebenheit.

Поко́рливый ת׳ סָר אֶל־מִשְׁמַעַת, נִכְנָע gehorsam.

Покорми́ть פ״י הַאֲכִל יָמִים מִסְפָּר; נָתוֹן מְעַט אֹכֶל לְ־ ernähren, füttern. -ся פ״ח מְעַט ; כַּלְכֵּל, חַיֵּה נַפְשׁוֹ סָעוֹד לִבּוֹ sich pflegen.

Поко́рмка נ׳ בֶּצַע, שָׂכָר, מִחְיָה Gewinn.

Покормле́ніе ס׳ מִחְיָה Ernährung.

Поко́рмъ ז׳ מַאֲכַל הַבְּהֵמָה Futter.

Поко́рно ת״פ בְּשֵׁפֶל־רוּחַ, בְּלֵב נִכְנָע unterthänig.

Поко́рность נ׳ יִקְהָה, הַקְשֵׁב, הֵעָנוֹת מִפְּנֵי־ Unterthänigkeit. [מִשְׁמַעַת, unterthänig.

Поко́рный ת׳ סָר אֶל־, שׁוֹמֵעַ לְקוֹל — נַעֲנֶה, נִכְנָע

Покоро́бить פ״י עַוֵּה, עַקֵּשׁ krümmen. Его покоро́било הַדָּבָר הַזֶּה נָגַע עַד־נַפְשׁוֹ. -ся פ״ח הֵעָוֵה, עָקוֹל, הֵעָקֵשׁ sich krümmen.

Поко́рствовать (-ствую) פ״ע הִתְעַנֵּה, הִכָּנַע לִפְנֵי־ תַּחַת יַד־ unterwürfig sein.

Покоря́ть, -ри́ть פ״י רָדוֹד, כָּבוֹשׁ, הַכְרִיעַ, הַכְנִיעַ הַכְבֵּשׁ, הִכָּנַע תַּחְתָּיו unterwerfen, erobern. -ся פ״ח הָבֵא צַוָּארוֹ בְּעֹל, נָתוֹן יָד תַּחַת־, הַכְרֵעַ sich unterwerfen. -ся судьбѣ́ הַטֵּה שִׁכְמוֹ לְעֹל הַמִּקְרֶה.

Покоси́ть פ״י 1) (עֵשֶׂב) קָצוֹר מְעַט ein wenig mähen. 2) קָצוֹר אֶת־כָּל־ abmähen.

Покоси́ть פ״י מְעַט — עַוֵּה — עַקֵּל — עַקֵּשׁ schief machen. -ся פ״ח מְעַט — הֵעָוֵה — הֵעָקֵשׁ schief werden. -ся на кого́ עַיֵּן אֶת־ הַבֵּט צַר מְעוֹן בְּ־ mit scheelen Augen ansehen. [zottig werden.

Покосма́тѣть פ״ע עָטֹה פֶּרַע־שֵׂעָר, הָפוֹךְ שָׂעִיר

Поко́сный ת׳ אֲשֶׁר לְגֵז דֶּשֶׁא, אֲשֶׁר לִקְצִיר חָצִיר zum Heuschlag gehörig. [kleine Krümmung.

Поко́съ ז׳ 1) גֵּז דֶּשֶׁא, קְצִיר חָצִיר Heuernte. 2) מְעֻקָּשׁ

Покосѣ́ть פ״ע מְעַט הֵעָקֵשׁ schief werden.

Покочева́ть פ״ע סָחוֹר מֵאֶרֶץ אֶל־אֶרֶץ, רוּד יָמִים מִסְפָּר eine Zeitlang herumziehen. [wann stehlen.

Покра́дывать פ״י גָּנוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם dann und

Покра́жа נ׳ גְּנֵבָה Diebstahl.

Покра́пывать פ״י נָטוֹף, הַרְעֵף, רָעוֹף, עָרוֹף tröpfeln.

Покра́сить פ״י מְעַט צָבוֹעַ בְּצֶבַע — מָשׁוֹחַ — תָּאֵר — befärben.

Покра́ска נ׳ מִשְׁחַת צֶבַע עַל־ Anstrich. [werden.

Покраснѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר הִתְאַדֵּם, מְאָדָּם roth ge=

Покраснѣ́ть פ״ע אָדוֹם, הָאְדֵּם, הָפוֹךְ אָדֹם, עָטֹה חַכְלִילוּת roth werden.

Покра́сть פ״י גָּנוֹב stehlen.

Покрахма́лить см. Крахма́лить.

Покрестья́нски ת״פ כְּמִשְׁפַּט, כְּאַחַד הָאִכָּרִים הַיּוֹגְבִים bäurisch.

Покривля́ть, -криви́ть פ״י עַקֵּשׁ, עַוֵּת, הַעֲוֵה, עַוֵּה krümmen. П. душёю עָשֹׂה מִרְמָה, עָשֹׂה בְּעָקְבָה. -ся פ״ח עַוֵּה פָּנָיו sich krümmen.

Покри́киваніе ס׳ גְּעָרָה das Anschreien.

Покри́кивать פ״ע 1) צָעוֹק לִפְעָמִים bisweilen schreien. 2) גָּעוֹר בְּ־ כְּפַעַם בְּפַעַם anschreien.

Покрича́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל, זָעוֹק וְצָעֳקָה schreien.

Покро́вецъ (-вца) ז׳ (לנוצרים) צִפּוּי כְּלֵי־הַשָּׁרֵת Kelchtuch. [אֶת־רִיב Beschützer. -льница נ׳.

Покрови́тель ז׳ רָב, מַפְגִּיעַ, מָגֵן בְּעַד, סוֹכֵךְ עַל־

Покрови́тельственный ת׳ מַחְסֶה — מָגֵן — schützend. [עֶזְרָה] Schutz.

Покрови́тельство ס׳ מַחְסֶה, מַחֲסֶה, חָסוּת, מָגֵן, סִתְרָה,

Покрови́тельствовать (-ствую) פ״י (кому́, чему́) גָּנוֹן — הָגֵן עַל־, הָסֵךְ לְ־ beschützen. -ся פ״ח חָסֹה — מָצֹא מַחֲסֶה, בְּצֵל־ beschützt werden.

Покро́въ ז׳ 1) חֶבְיוֹן, חֻפָּה, מָסָךְ; מִכְסֶה, כְּסוּי Decke. 2) חָסוּת, מַחֲסֶה, מָגֵן, מִסְתּוֹר, סִתְרָה, סֵתֶר Schutz.

Покро́й ז׳ גִּזְרַת הָאֶרֶג לְבֶגֶד, גִּזְרָה Schnitt. Это человѣ́къ одного́ съ нимъ покро́я הוּא אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכּוֹ.

Покро́ить см. Кро́ить.

Покро́мка, -мочка נ׳ שְׂפַת לְאֶרֶג צֶמֶר Tuchkante.

Покропи́ть פ״י הַזֵּה מְעַט עַל־ — זָרוֹק bespritzen.

Покроши́ть פ״י פָּתוֹת לִפְתִּים zerbröckeln.

Покругли́ть פ״י עָשֹׂה עָגֹל, עַגֵּל* abrunden.

Покруглѣ́ть פ״ע הִתְעַגֵּל, הָפוֹךְ עָגֹל; כָּשֹׁה rund werden.

Покружи́ть פ״י מְעַט סַבֵּב — הָסֵב etwas herumdrehen. -ся פ״ח מְעַט הִסֵּב sich herumdrehen.

Покрути́ть פ״י הָסֵב מְעַט — הָפֵךְ ein wenig drehen. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הִסֵּב sich dr. [sich etwas grämen.

Покручи́ниться פ״ח (יָמִים מִסְפָּר) הִתְעַצֵּב מְעַט

Покрыва́ло (ק׳ -ва́льце) ס׳ 1) צִפּוּי, מָסָךְ, כְּסוּי, Decke, Hülle. 2) צָעִיף, צַמָּה, אָפֵר, לוֹט, אֲפֻדָּה Schleier.

Покрыва́льный ת׳ הַצָּעִיף — הַלּוֹט — zum Bedecken.

Покрыва́ніе ס׳ כַּסּוֹת das Bedecken.

Покрывать, -крыть פ״י 1) סָפוֹן, צַפֵּה, חָפֹּה, כַּסֵּה, הַסְתֵּר, הַחְבֵּא bedecken. 2) טַלֵּל, הַעֲטֵה,—הָרֵד עַל־ נָתוֹן סִתְרָה verbergen. II. злодѣевъ צָפוֹן, טָמוֹן לְאַנְשֵׁי אָוֶן. II. домъ тёсомъ גְּבִים סָפוֹן הַבַּיִת צַפֵּה אֶת־הַמִּסְגֶּרֶת זָהָב. II. páму золотомъ טַלֵּל כַּפּוֹר בַּחֹמֶר חוֹתָם. II. ла́комъ הָרֵד זָהָב עַל־הַמִּסְגֶּרֶת חָפֹּה רֹאשׁוֹ. II. кра́сками מָשׁוֹחַ בְּ־. II. го́лову свою̀ חָפֹּה רֹאשׁוֹ. 3) נָבוֹר עַל־ הַחֲרֵשׁ (קוֹל), הַכְנֵעַ, הַכְרֵעַ übertönen. Го́лосъ его́ покры́лъ голоса́ проти́вниковъ его́ קוֹלוֹ הֶחֱרִישׁ (הִכְנִיעַ) אֶת־קוֹל קָמָיו. 4) שָׁפוֹק לְ־, עָנֹה אֶת־ bestreiten die Kosten. Дохо́ды его не покрыва́ютъ расхо́довъ פְּרִי־עִנְיָנָיו לֹא־ יַעֲנֶה אֶת־ צְרָכוֹ (לֹא־יַשְׂפִּק לְדֵי־צָרְכּוֹ). 4) נָפוֹל, פָּשׁוֹט עַל־ עַל־פִּתְאֹם überfallen. -ся נפ׳ 1) הִכָּסֶה bedeckt werden. 2) הִתְכַּסֵּה פ״ח, הִכָּסֶה, עָטֹה; sich bedecken.

Покры́нъ ז׳ דוּדָאִים, *יַבְרוּחִין (סנהדרין צט׳) Mandragore, Alraun. [Deckel.

Покры́шка נ׳ מַעֲטֶה, אֲפֻדָּה ; צִפּוּי, כִּסּוּי, מִכְסֶה

Покря́кать см. Кря́кать.

Покряхтѣ́ть см. Кряхтѣ́ть. [solange bis.

Поку́да, -ку́дова ת״פ עַד־אִם, עַד־אֲשֶׁר ; —כָּל־עוֹד

Покуми́ться см. Куми́ться. [Käuferin.

Покупа́тель ז׳ קוֹנֶה Käufer. -льница נ׳ קוֹנָה

Покупа́ть פ״י כָּרֹה, קָנֹה kaufen. -ся נפ׳ הִקָּנֵה gekauft werden. [das Kaufen.

Поку́пка נ׳ 1) קִנְיַן־כֶּסֶף, מִקְנָה, מִקְנָה Kauf. 2) קְנוֹת

Покупно́й ת׳ קָנוּי gekauft. -но́е имѣ́ніе אֲחֻזַּת מִקְנַת־כֶּסֶף.

Покупщи́къ ז׳, -щи́ца נ׳ см. Покупа́тель. [zeigen.

Покура́житься פ״ח הִתְהַדֵּר מְעַט בִּגְבוּרָתוֹ Muth

Поку́ривать, -кури́ть פ״י 1) שָׁאוֹף עֲשַׁן־טַבָּק כְּפַעַם בְּפַעַם rauchen. 2) עַשֵּׁן, קַטֵּר räuchern.

Покуси́ться см. Покуша́ться.

Поку́та נ׳ מַחֲגֹרֶת־שַׂק, תּוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן Buße.

Покути́ть פ״ע סָבֹא מְעַט—שָׁכוֹר, ein bischen saufen.

Поку́шать פ״י סָעוֹד לִבּוֹ, אָכוֹל מְעַט ein wenig essen.

Покуша́ться, -куси́ться פ״ח נַסֵּה לְ־, עָרוֹב לִבּוֹ לְ־ versuchen, wagen. [anschlag.

Покуше́ніе ס׳ מְזִמַּת־חָמָס, צְדִיָּה Wagniß; Mord-

Пола́ נ׳ 1) כְּנַף־בֶּגֶד, חֹצֶן, חֵצֶן Schooß am Kleide. 2) כְּנַף־שֻׁלְחָן Tischklappe.

Пола́вливать פ״י צוּד כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen fangen.

Полага́ніе ס׳ שִׂים עַל־ das Legen.

Полага́ть, Положи́ть פ״י 1) הַנֵּחַ, שׂוּם, שִׁית, הַשְׁכֵּב, שְׁפוֹת hinlegen. II. свою̀ наде́жду въ чёмъ שׂוּם מִבְטַחוֹ בְּ־. 2) לָחֹק, הַעֲמֵד — שׂוּם, יָעוֹד, חָרוֹץ מִשְׁפָּט festsetzen, bestimmen. 3) דַּמֵּה, חָשׁוֹב כִּי־, דַּמִּיתִי, פַּלֵּל voraussetzen, meinen. Я полага́лъ, что פִּלַּלְתִּי כִּי־. Я не полага́лъ чтобы — לֹא־פִלַּלְתִּי כִּי־. Какъ ты полага́ешь ? מַה עִם־לְבָבְךָ אַתָּה. Поло́жимъ да́же, что онъ согласи́тся со мно́ю וְלוּ גַם אִם־ יֹאבֶה־לִּי. -ся נפ׳ 1) הֻנַּח, הוּשַׂם, הוּשַׁת, הָשְׁכַּב hingelegt werden. 2) בָּטוֹחַ פ״ח, הִשָּׁעֵן—סָמוֹךְ עַל־, בְּ־, הַאֲמֵן בְּ־ sich verlassen, vertrauen.

Пола́дить (עתיד -ла́жу) פ״ע הַסְכֵּן עִם־, הָשְׁלֵם לְ־ [übereinkommen mit...

Пола́зить см. Ла́зить.

Пола́зчивый ת׳ חָרוּץ, מָהִיר flink. [ein Diener.

Полаке́йски ת״פ כְּאַחַד הַמְשָׁרְתִים (הָעֲבָדִים) wie

Пола́комить פ״י הַאֲכֵל מְעַט מַמְתַקִּים לְ־ etwas zu naschen geben. -ся פ״ח הִתְעַנֵּג מְעַט עַל־מַמְתַקִּים

Поласка́ть, -ся см. Ласка́ть, -ся. [etwas naschen.

Пола́ти נ״ר עֲלִיַּת־קְרָשִׁים (בָּבוֹת אֲבָרִים) Brettergerüste zum Schlafen.

Полатыни ת״פ בִּשְׂפַת רוֹמָה lateinisch.

Пола́ять פ״ע נָבוֹחַ מְעַט etwas bellen.

По́лба נ׳ כֻּסֶּמֶת Dinkelkorn.

Полверсты חֲצִי שְׁבִיעִית הַמִּיל halbe Werst. [jahr.

По́лгода (полуго́да) ז׳ מַחֲצִית הַשָּׁנָה, —חֲצִי Halb-

Полдевята́ פ״ס שְׁמוֹנָה וָחֵצִי neuntehalb.

По́лдень (полу́дня) ז׳ 1) צָהֳרַיִם, חֲצוֹת הַיּוֹם Mittag. 2) תֵּימָן, דָּרוֹם, אֶרֶץ הַנֶּגֶב Süden.

Полде́сти שְׁנֵים עָשָׂר לוּחוֹת נְיָר halbes Buch Papier.

Полдесята́ פ״ס תִּשְׁעָה וָחֵצִי zehntehalb.

Полдне́вный ת׳ —הַצָּהֳרַיִם mittägig.

По́лдникъ ז׳ מַאֲכַל—לֶחֶם בֵּין הָעַרְבַּיִם Vesperbrod.

По́лдничать פ״ע אָכוֹל בֵּין הָעַרְבַּיִם Vesperbrod essen.

Полдю́жины נ׳ שֵׁשֶׁת ; שֵׁשׁ halbes Dutzend.

По́ле ס׳ 1) שָׂדֶה, חֶלְקָה, שְׂדֵה־זֶרַע, שְׁדֵמָה Feld. 2) פְּאַת־גִּלָּיוֹן בַּסֵּפֶר weißer Rand im Buche. 3) מִסְגֶּרֶת קוֹבַע, כְּנַף־מִגְבַּעַת Krämpe (am Hute).

Полева́ть (полю́ю) פ״ע צוּד צַיִד בַּשָּׂדוֹת auf Feldern jagen.

Полево́дство ס׳ עֲבוֹדַת הַשָּׂדֶה Feldbau.

Полево́й ת׳ 1) שָׂדֶה—, אֲדָמָה— Feld-. -ва́я рабо́та עֲבוֹדַת־הַשָּׂדֶה (הָאֲדָמָה). 2) אֲשֶׁר לִשְׂדֵה הַמִּלְחָמָה, ־הַמַּעֲרָכָה, ־הַמַּחֲנֶה Kriegs-.

Поле́гче ת״פ נָקֵל מִ־, קַל— leichter.

Полегчи́ть פ״י 1) הָקֵל מְעַט מִ־ etwas erleichtern. 2) *סָרֵס, כָּרוֹת שָׁפְכָה לָעִיר verschneiden.

Полежа́ть פ״ע שָׁכוֹב מְעַט ; שָׁכוֹב יָמִים מִסְפָּר

etwas liegen.
Полёживать פ״ע שָׁכוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם liegen.
Полéзно ת״פ לְהוֹעִיל nützlich.
Полéзность נ׳ מַרְפֵּא, תוֹעֶלֶת Nützlichkeit.
Полéзный ת׳ מוֹעִיל, נוֹתֵן פְּרִי לִבְרָכָה nützlich.
Полéй ז׳ שֻׁשְׁשִׁי, מִין צֶמַח* (סוכה יב:) Polei. -лéйный ת׳
Полелѣ́ять פ״ע שַׁעֲשֵׁעַ מְעַט נֶפֶשׁ—, חוֹבֵב etwas hätscheln. [(שובה) Oberfeldherr.
Полемáрхъ ז׳ (הַצָּבָא) פְּלֶמַרְכוֹס, שַׂר־הַחַיִל* (פסיק׳)
Полемизи́ровать (-зи́рую) פ״ע הִתְוַכֵּחַ Wortstreit führen. [מַחֲלֹקֶת־]* Wortstreit. -ми́ческій ת׳
Полéмика נ׳ תּוֹכַחַת סוֹפְרִים, רִיב בִּדְבַר חָכְמָה,
Полетáй ז׳ מָהִיר, קַל בְּרַגְלָיו flinker Mensch.
Полетáть פ״ע עוּף מְעַט herumfliegen.
Полётъ ז׳ יְעָף, מָעוּף Flug; Schwung. [fliegen.
Полётывать פ״ע כְּפַעַם בְּפַעַם עוֹף hin und her
Полетѣ́ть פ״ע הַרְחֵק לָעוּף מִ־, הִתְעוֹפֵף מִ־ hinfliegen.
По́лзаніе ס׳ זְחֹל das Kriechen.
По́лзать, Ползти́,Ползть פ״ע רָמוֹשׂ, זָחוֹל kriechen.
По́лзкій ת׳ חֲלַקְלַק schlüpfrig.
Ползко́мъ ת״פ בְּהִתְרַפֵּס לִפְנֵי ; כְּזֹחֵל kriechend.
Ползти́, Ползть см. По́лзать. [צמח] kriechend.
Ползу́чій ת׳ 1) זוֹחֵל sich windend. 2) שָׁטוּחַ אַרְצָה
Поли́ва נ׳ 1) שֶׁפֶךְ מָרָק עַל־ Ueberguß, Sauce. 2) טִיחַ כְּמַרְאֵה זְכוּכִית Glasur. [Gießkanne.
Полива́льникъ ז׳, —ва́льня נ׳ כְּלִי לָצֶקֶת בּוֹ, מִזְרָק
Полива́ніе ס׳ (נן) הַשְׁקוֹת ; צֶקֶת עַל־ das Begießen.
Полива́ть, -ли́ть פ״ע נָתוֹן מַיִם—, יָצוֹק עַל־ begießen. П. цвѣты́ הַשְׁקֵה עֲרוּגַת־פְּרָחִים. -ся נפ׳
Поли́вка נ׳ 1) (נן) הַשְׁקוֹת das Begießen. 2) שֶׁפֶךְ מָרָק Ueberguß, Sauce. Жарко́е съ поли́вкою צְלִי עִם־ נֶסֶךְ־מָרָק.
Поливно́й ת׳ 1) רָוֶה מַיִם, כֻּלּוֹ מַשְׁקֶה überschwemmt. 2) (נן) עָשׂוּי לְהַשְׁקוֹת בּוֹ zum Begießen.
Полига́мія см. Многожéнство.
Полиза́ть (-лижу́ — עתיד) פ״י לָקוֹק מְעַט בִּלְשׁוֹנוֹ, (לשון אש) לַחֵךְ ein wenig lecken. [chen.
Полина́лый ת׳ כֵּהֶה בְמַרְאֵהוּ, מוּעָם, חָפֵר ת׳ verblie-
Полиня́ть פ״ע כָּהֹה בְמַרְאֵהוּ, הוּעַם verbleichen.
Поли́пникъ ז׳ אַלְמֹג, אַלְגּוּם, קוֹרָל* (ירושלמי שבת ז) Korallenstock.
Поли́пъ ז׳ 1) מִין שֶׁרֶץ הַיָּם מַרְבֵּה רַגְלַיִם Vielfuß. 2) סַפַּחַת בָּאַף, פּוֹלִיפּוּס* (כתובות עז.) faseriges Fleischgewächs.
Полиро́ванный ת׳ מְמֹרָט, קָלָל, עָשׁוּת polirt.

Полирова́ть (-ру́ю) פ״י עֲשֵׂה בָרָק לְ־, הָבֵר, מָרוֹט poliren. -ся נפ׳ הָבֵר, מָרוֹט polirt werden.
Полиро́вка מְרֹט, מֵרוּט, עֲשׂוֹת בָּרָק לְ־ Polirung.
Полиро́вщикъ ז׳ מְמָרֵט Polirer. -щица נ׳.
По́лисъ ז׳ סֵפֶר עֲרֻבָּה מִנְּזָקֵי־אֵשׁ Assecuranzschein.
Политеи́змъ ז׳ см. Многобо́жіе.
Полите́хника נ׳ חָרֹשֶׁת כָּל־מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת Lehrkunst der höheren Werkgeschicklichkeit. -ни́ческій ת׳.
Поли́тика נ׳ 1) מִשְׁפַּט הַמְּלוּכָה Staatskunde. 2) הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־בְּנֵי־אָדָם, חֻקּוֹת הַחַיִּים Höflichkeit.
Поли́тикъ ז׳ 1) נְבוֹן מִשְׁפַּט הַמְּלוּכָה Staatskundiger. 2) שׁוֹמֵר חֻקּוֹת הַחַיִּים Weltmann.
Политипа́жъ ז׳ פִּתּוּחֵי־עֵץ, פִּתּוּחֵי־חוֹתָם בְּעֵץ Holzstich. -па́жный ת׳.
Полити́ческій ת׳ אֲשֶׁר לִדְבַר מַלְכוּת politisch. П. престу́пникъ מוֹרֵד, פּוֹשֵׁעַ בִּדְבַר־מַלְכוּת.
Полити́чный ת׳ יוֹדֵעַ לְהִלָּךְ בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים höflich.
Политу́ра נ׳ זֹהַר, בָּרָק, נֹגַהּ, יִפְעָה Politur.
Поли́ть см. Полива́ть.
Полице́йскій ת׳ 1) אֲשֶׁר לְשַׁעַר־הַשּׁוֹטְרִים polizeilich. 2) שׁוֹטֵר שת״ז Polizeibeamter. [ster.
Полиціймéйстеръ ז׳ נְצִיב הַשּׁוֹטְרִים Polizeimei-
Поли́ція נ׳ שַׁעַר־הַשּׁוֹטְרִים Polizei. [Frevelbeweis.
Поли́чное שת״ס עִנְיָן עוֹנֶה בְ־, דָּבָר מוֹכִיחַ עַל־פָּנָיו
Поли́чный ת׳ עוֹנֶה—, מוֹכִיחַ בְּ־ überzeugend.
По́лка נ׳ צֶלַע־הַקִּיר, בֵּן מְלוּחַ־עֵץ, מְכוֹנַת־קֶרֶשׁ Wandbrett. [Obrist.
Полко́вникъ ז׳ (מהתור הששי לכנויי הכבוד) שַׂר־אֲלָפִים
Полко́вничій, -нический ת׳ אֲשֶׁר לְשַׂר־הָאֲלָפִים Obristen-. [herr.
Полково́децъ (-дца) ז׳ שַׂר־צָבָא, שַׂר־הַחֲיָלִים Feld-
Полкъ ז׳ גְּדוּד אֲלָפִים, צָבָא Regiment. -ково́й ת׳.
Полмину́ты נ׳ חֲצִי־הָרֶגַע halbe Minute.
По́лненькій ת׳ מָלֵא לְמַדַּי ziemlich voll.
Полнёшенькій ת׳ מָלֵא מִפֶּה לָפֶה ganz voll.
По́лно ת״פ 1) מָלֵא voll. 2) הֶרֶף, חֲדַל מִ־ רַב־לָךְ! genug! П. тебѣ́ говори́ть вздоръ! רַב־לָךְ דַּבֵּר־תֹּהוּ!
Полнова́тый ת׳ נִמְלָא—, מָלֵא לְמַדַּי ziemlich voll.
Полновла́стіе ס׳ מִמְשַׁל שָׁלֵם, שִׁלְטוֹן בְּלִי־מְצָרִים Vollmacht. [בִּבְלִי־] bevollmächtigt.
Полновла́стный ת׳ מוֹשֵׁל, אֲשֶׁר אֵין מַעְצֹר לְמָשְׁלוֹ
Полново́діе ס׳ מֵי־מְלֹא, שִׁפְעַת־מַיִם (בנהרות) hoher Wasserstand (im Fluße).
Полновѣ́сность נ׳ אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק, מְלֹא הַמִּשְׁקָל מִשְׁקֹלֶת שְׁלֵמָה Vollwichtigkeit.

Полновѣсный ת׳ מָלֵא, אֲשֶׁר לֹא־יֶחְסַר מִשְׁקָלוֹ, בְּמִשְׁקָלוֹ vollwichtig. [vollbrüstig.

Полногрудый ת׳ גְּדָל־שָׁדַיִם, אֲשֶׁר עֲטִינָיו מָלְאוּ חָלָב

Полнокровіе ס׳ שִׁפְעַת דָּמִים Vollblütigkeit.

Полнокровный ת׳ מָלֵא דָם־בְּשָׂרוֹ vollblütig

Полнолицій ת׳ אֲשֶׁר פָּנָיו דְשֵׁנִים vollwangig.

Полнолуніе ס׳ מְלֹא הַלְּבָנָה, כֶּסֶא Vollmond.

Полномочіе ס׳ שִׁלְטוֹן, מִמְשָׁל שָׁלֵם Vollmacht.

Полномочный ת׳ אֲשֶׁר מָלְאוּ יָדָיו לְ־ bevollmächtigt.

Полномѣрный ת׳ מָלֵא, אֲשֶׁר לֹא־יֶחְסַר מִמִּדָּתוֹ, הַמִּדָּה das volle Maaß habend. [Befugniß, Recht.

Полноправность נ׳ עֹז מִשְׁפָּט, כֹּחַ וּצְדָקָה לַעֲשׂוֹת

Полноправный ת׳ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ לְ־, מָלֵא כֹחַ מִשְׁפָּט לְ־ [berechtigt.

Полнота נ׳ מְלֹא, תֹּם Fülle.

Полночный ת׳ 1) אֲשֶׁר בַּחֲצוֹת (בַּחֲצִי) הַלַּיְלָה mitternächtlich. 2) צָפוֹן, צְפוֹנִי — nördlich. П. вѣтръ רוּחַ צָפוֹן. [Mitternacht. 2) צָפוֹן Nord.

Полночь (полуночи) נ׳ 1) חֲצִי־הַלַּיְלָה, חֲצוֹת לַיְלָה

Полный ת׳ 1) מָלֵא, נִמְלָא, מְמֻלָּא, מְלֹא־ voll. Стаканъ п. вина כּוֹס מָלֵא יַיִן. -ная мѣра муки מְלֹא הָאֵיפָה קֶמַח. 2) מָלֵא, שָׁלֵם, תָּמִים völlig, vollständig. За полную цѣну בְּכֶסֶף מָלֵא. П. вѣсъ אֶבֶן שְׁלֵמָה, מְלֹא הַמִּשְׁקָל. Съ полнымъ сердцемъ בְּלֵבָב שָׁלֵם. П. возрастъ כֶּלַח, מְלֹא־יָמִים. У него домъ полная чаша בֵּיתוֹ מָלֵא כָל־טוּב.

Полнѣть פ״ע כָּשָׂה, עָבָה, שָׁמֵן dick werden.

Поло ת״פ לְעֵין כֹּל, גָּלוּי, מְגֻלֶּה, פָּתוּחַ offen, unbedeckt.

Полобокій ת׳ אֲשֶׁר יְרֵכוֹ נוֹפֶלֶת hohlseitig.

Половикъ ז׳ 1) מַרְבַד הָרִצְפָּה Fußteppich. 2) יָעֶה־מַטְאֲטֵא לְקַרְקַע הַבַּיִת, הָרִצְפָּה Dielenbürste.

Половина נ׳ מַחֲצִית, מֶחֱצָה, חֲצוֹת, חֵצִי Hälfte.

Половинить פ״י פַּלֵּג לִשְׁנַיִם, חָצָה halbiren.

Половинный ת׳ חֲצִי הַ־ — מַחֲצִית halb. П. окладъ חֲצִי־מַתְכֹּנֶת הַשִּׁלּוּם. П. доходъ מַחֲצִית הַתְּבוּאוֹת.

Половинокъ (-нка) ז׳ חֲצִי הַיְרִיעָה halbes Stück.

Половинчатый ת׳ נֶחֱלָק לִשְׁנַיִם, חָצוּי in die Hälfte getheilt. П. кирпичъ לְבֵנִים חֲצוּיוֹת, מַחֲצִיּוֹת לְבֵנִים.

Половить פ״י לָכוֹד — צוּד מְעַט ein wenig fangen.

Половица נ׳ קֶרֶשׁ־הָרִצְפָּה, גַּב, לוּחַ־עֵץ לְקַרְקַע־הַבַּיִת Dielenbrett. [Ueberschwemmung.

Половодье ס׳ מְלֹאת נָהָר, סְפִיחַ — גְּאוּת מֵי־נְהָרוֹת עַל־גְּדוֹתָיו

Половой ת׳ (לזכר או לנקבה) — הַמִּין, אֲשֶׁר לְמִינוֹ Geschlechts-. 2) אֲשֶׁר לְקַרְקַע הַבַּיִת — הָרִצְפָּה Dielen-. 3) מְנַקֵּה הָרִצְפָּה (משרת) ש״ת Dielenfeger.

Пологъ— см. Отлогъ—.

Пологрудый ת׳ חָלוּץ שָׁדַיִם — חָשׂוּף, גְּלוּי הָחָזֶה mit nackter Brust. [Vorhang.

Пологъ, -ложёкъ ז׳ יְרִיעַת־הָעֶרֶשׂ, מָסַךְ־הַמִּטָּה Bett-

Положеніе ס׳ 1) שִׂים, הַשְׁכִּיב, הַנִּיחַ das Legen. 2) מְכוּנָה, מָכוֹן, עֲמִידָה, מַעֲמָד, מַצָּב Lage, Stellung. Домъ этотъ имѣетъ очень пріятное п. מְכוֹן הַבַּיִת הַזֶּה נָעִים מְאֹד. 3) מִשְׁפָּט, גּוֹרָל, תּוֹר, חֶבֶל, מְנַת־חֵלֶק אִישׁ בַּחַיִּים Zustand. Онъ въ критическомъ положеніи הוּא בְּרַע מַר גּוֹרָלוֹ. 4) מִשְׁפָּט, מִשְׁטָר, חֻקָּה, חָרוּץ Bestimmung, Verfügung. По положенію сената עַל־פִּי חֻקַּת שָׂרֵי־הַמּוֹעֵצָה. Военное п. מִשְׁפַּט עֵת קְרָבוֹת.

Положенный ת׳ 1) מֻנָּח, מֻפְקָד hingelegt. 2) נוֹעָד, נָקוּב bestimmt. Положенное жалованье הַשָּׂכָר הַנָּקוּב לְ־.

Положительно ת״פ בְּלִי־שֶׁפֶק, אֶל־נָכוֹן bestimmt.

Положительный ת׳ אֱמוּנָה, קַיָּם, נִצָּב, נָכוֹן, —אֱמֶת — bestimmt. -ная степень תֹּאַר בַּתּוֹר הַיְסוֹדִי (בדקדוק).

Положить см. Полагать. [(בדקדוק)

Половъ ז׳ 1) מִין נָחָשׁ, קִפּוֹז Riesenschlange. 2) ר׳ Полозья בַּדִּים, כַּפּוֹת הַמַּסָּה, מְטִילִים לְעֶגְלַת־הַחֹרֶף, מִתַּחַת לְעֶגְלַת־הַחֹרֶף Schlittensohle.

Полокать פ״י לָקֹק מְעַט ein wenig lecken.

Полокъ (-лка) ז׳ (בבית הרחצה) מִדְרֶגֶת, מוֹשַׁב הַזֵּעָה Schwitzbank.

Полольникъ ז׳ מַזְמֵרָה (לְנַכֵּשׁ גַּנִּים) Jäthacke.

Полольный ת׳ עָשׂוּי לְנַכֵּשׁ בּוֹ zum Jäten.

Полольщикъ ז׳ מְנַכֵּשׁ, מְבַעֵר מִגַּנִּים קוֹץ וְדַרְדַּר Jäter. -щица נ׳

Поломать, -ся см. Ломать, ся.

Поломъ ז׳ מַכְתֵּת — שֶׁבֶר כֵּלִים zerbrochene Sachen.

Поломя см. Полымя.

Полонённый ת׳ נִשְׁבָּה, שָׁבוּי gefangen.

Полонить פ״י הוֹלֵךְ שְׁבִי, שָׁבָה gefangen nehmen.

Полонъ ז׳ שִׁבְיָה, שְׁבִי Gefangenschaft.

Полоса נ׳ 1) פְּתִיל, כְּאֵזוֹר, תִּקְוָה, קַו, חֲבַרְבֻּרָה Streif; Strich. 2) מוֹט, מוֹטָה, מְטִיל, בַּד Stange. П. желѣзная מוֹט (מְטִיל) בַּרְזֶל. П. золотая לְשׁוֹן זָהָב. 3) עֲרוּגָה, שׁוּרָה, שְׁכֶם, חֶבֶל אֲדָמָה, כִּבְרַת אֶרֶץ Landstrich. 4) פֶּגַע, מִקְרֶה, גּוֹרָל, חֶבֶל בַּחַיִּים Reihe (von Unglücksfällen). Горькая по насъ полоса пошла חֲבָלִים נָפְלוּ לָנוּ בִּמְרִירוּת הַחַיִּים. Кому какая полоса לְאִישׁ וָאִישׁ מְנַת חֶלְקוֹ (גּוֹרָלוֹ) בַּחַיִּים.

Полосатый ת׳ עָקֹד, מָלֵא חֲבַרְבֻּרוֹת gestreift.

Полосить (-лошу́, -лоси́шь) פ״י 1) תאר קוים גזור לבדים, קצץ פתילים (2 .streifen התוה שורות, פלח, פלוח in Streifen zerschneiden. -ся 1) נפ׳, 2) פ״ח כסה חברברות, הטלא, עקד streifig werden.

Поло́ска ק׳ см. Полоса́.

Полоска́льня נ׳ (בשר או כלים) מקום להדיח בו Stube [zum Spülen.

Полоска́льщикъ ז׳ משטף במים, מדיח Spüler. -щица נ׳.

Полоска́нье ס׳ 1) שטף במים, הדיח das Spülen. 2) (להדיח הגרון) בליל סמים Gurgelwasser.

Полоска́тельница נ׳ (לכלים) צלחת השטף Spülnapf.

Полоска́тельный ת׳ בו (להדיח) עשוי לשטף [Spül=.

Полоска́ть (-лощу́, -ло́щешь) פ״י שטף במים, הדח spülen. П. го́рло (ברכות לו.) *ערער גרונו בבליל סמים. -ся 1) נפ׳ הודח, שטוף gespült werden. 2) פ״ח התרחץ והכה גלים plätschern.

Полосно́й ת׳ בדים ת׳ מקצץ פתילים, מרקע in Stangen [geformt.

Полосну́ть פ״י פלח in Streifen schneiden. Какъ ножёмъ полосну́ло по се́рдцу כמו מאכלת תפלח כליותי.

Полосова́ніе ס׳ 1) התות קוים das Streifen. 2) רקוע (ממתכת) בדים das Schneiden in Stangen.

Полосова́ть (-су́ю) פ״י קצץ פתילים, רקוע לבדים in Stangen ziehen. -ся נפ׳.

Полосово́й см. Полосно́й.

Поло́сочка ק׳ см. Полоса́.

По́лость נ׳ מקום נבוב, מחלה, מער Höhlung.

Полоте́нце ס׳ מנקית־בד לידים Handtuch.

Полотёрный ת׳ עשוי למרוק הרצפה zum Frottiren.

Полотёрскій ת׳ אשר למרק הרצפה Frottir=.

Полотёръ ז׳ ממרט הרצפה, ממרק המרצפת Frottirer.

Поло́тнище ס׳ בדל־ארג לרחבו Blatt, Breite (am Kleide).

Полотно́ ס׳ 1) בד, ארג־פשתים Leinwand. 2) לוח, צלע Blatt, Flügel. П. дверно́е לוח הדלת, —צלע אחת הדלתים. П. доро́жное מסלול, מרומי דרך.

Полотня́ный ת׳ —בד, —פשתים —Leinwand=.

Полото́къ (-тка) ז׳ בתר עוף חצוי לארכו, —מחצית Häflte eines Geflügels.

По́лотый ת׳ *מנכש gejätet. [-ся נפ׳.

Поло́ть פ״י בער קוצים מגן, —ארה *נכש jäten.

Поло́тье ס׳ *נכוש, ארות קוצי הגן das Jäten.

Полоу́міе ס׳ סכלות, אין לב, חסר תבונה, לב נבוב, שגעון Verrücktheit.

Полоу́мный ת׳ משגע, חסר־לב, נבוב verrückt.

Поло́чекъ (-чка) см. Поло́къ.

По́лочка ק׳ см. По́лка.

Поло́шить פ״י בעת, הבהל, החרד, המום erschüttern. -ся פ״ח החפז, הבהל, הבעת sich erschrecken.

Полощи́ть פ״י מרוק מעט, —מרוט etwas poliren.

По́лпиво ס׳ שכר מהול Halbbier.

Полпята́ מ״י ארבעה וחצי fünftehalb.

Полседьма́, -сема́ מ״י ששה וחצי siebentehalb.

Полсо́тня נ׳ חצי המאה, —מחצית halbes Hundert.

По́лстить (по́лщу) פ״י למרבדים חבוט, דוש צמר גז־צאן למעשה מכבר filzen. [כביר עזים.

По́лсть נ׳ מכסה, מכבר, כביר Filzdecke. Ко́зья п.

Полстяно́й ת׳ מעשה מכבר, —כביר Wollen=, Pelz=.

Полта́кта ז׳ (בשיר) חצי־הארגיעה halber Takt.

Полти́на נ׳, -ти́ничекъ, -ти́нникъ ז׳ חצי (מחצית) השקל (הרוסי) halber Rubel.

Полти́нный ת׳ אשר מחירו מחצית השקל einen halben Rubel kostend.

Полтора́ מ״י אחד וחצי (אחת) anderthalb.

Полтора́ста מ״י מאה וחמשים anderthalb hundert.

Полтретья́ מ״י שנים וחצי (שתים) drittehalb.

Полуа́нкерокъ (-рка) ז׳ חצי־ההין halber Anker.

Полуа́нкерочный ת׳ אשר יכיל חצי־ההין einen halben Anker enthaltend.

Полуарши́нный ת׳ מכיל חצי־האמה eine halbe Arschin breit,— lang.

Полуарши́нъ ז׳ חצי־האמה halbe Arschin. [ת׳.

Полуба́рхатъ ז׳ משי שעיר דל Halbsammet. -тный

Полубо́гъ ז׳ חסר מעט מאלהים, נחשב כאלהים Halbgott. [fäßchen.

Полубочёнокъ (-нка) ז׳ (*החבית) חצי־הבת Halb=

Полубо́чка נ׳ (החבית) חצי־הבת halbes Faß.

Полубуты́лка נ׳ חצי הנבל Halbbouteille.

Полуведёрный ת׳ מכיל חצי־ההין einen halben Eimer enthaltend.

Полуведро́ ס׳ חצי ההין Halbeimer. [Werst weit.

Полувёрстный ת׳ כחצי־שביעית המיל eine halbe

Полувѣково́й ת׳ בן־חמשים שנה ein halbes Jahrhundert dauernd. [wein. -га́рный ת׳.

Полуга́ръ ז׳ יין־דגן לא־מצרף היטב Halbbrannt=

Полугла́сная נ׳ אות חצי־התנועה Halbvokal.

Полугнило́й ת׳ עבש חציו halbverfault.

Полугоди́чный ת׳ לימי חצי־השנה halbjährlich.

Полуго́діе ת׳ חצי־השנה, —מחצית Halbjahr.

Полугодова́лый ת' בֶּן־חֲצִי־שָׁנָה halbjährig.
Полугодово́й ת' אֲשֶׁר לַחֲצִי־הַשָּׁנָה halbjährlich.
Полуго́докъ (-дка) ז' בֶּן־חֲצִי־שָׁנָה Halbjähriger.
Полугра́мотный ת' מְעַט אַךְ סֵפֶר יוֹדֵעַ ,צָעִיר
יוֹדְעֵי־סֵפֶר halbgeschult.
Полугри́вна נ' חָמֵשׁ גֵּרוֹת fünf Kopeken.
Полу́да נ' צִפּוּי בְּדִיל גִּתָּךְ Verzinnung.
Полу́денникъ ז' רוּחַ דָּרוֹם ,תֵּימָן (מַעֲרַת) Südwind.
Полу́денный ת' 1) אֲשֶׁר לַחֲצוֹת הַיּוֹם ,הַצָּהֳרַיִם—.
2) דָּרוֹם— ,תֵּימָן— ,נֶגֶב—. II. вѣтръ רוּחַ תֵּימָן.
Полудённый ת' אֲשֶׁר לַחֲצִי־הַיּוֹם mittägig.
Полудика́рь ז' כִּמְעַט פֶּרֶא אָדָם Halbwilder.
Полуди́кій ת' כְּמוֹ־פֶרֶא ,פָּרוּעַ כִּמְעַט halbwild.
Полуди́ть см. Луди́ть.
Полудне́вный см. Полудённый.
Полудо́льный ת' מֵכִיל חֲצִי־הַחֵלֶק.
Полудо́ля נ' חֲצִי־הַחֵלֶק ,מַחֲצִית—.
Полуду́рье זו"נ אֱוִילִי מְעַט ,גִּבְעֵר— Blödsinniger.
Полузвѣ́рь ז' פֶּרֶא־אָדָם ,אַדְנֵי־שָׂדֶה* (כלאים ח, ה),
יִדּוּעַ* (ירושלמי שם) Halbmensch. [rock.
Полукафта́нъ ז', -та́нье ס' מְעִיל עַד־הַבִּרְכַּיִם Halb=
Полукирпи́чъ ז' חֲצִי לְבֵנָה Halbziegel. [kreis.
Полукру́гъ ז' חֲצִי קַו־הַסּוֹבֵב ,מַחֲצִית הַחוּג Halb=
Полукру́жіе ס' см. Полукру́гъ. [förmig.
Полукру́жный ת' בִּדְמוּת חֲצִי־הַחוּג halbkreis=
Полулу́ніе ס' חֲצִי־הַלְּבָנָה ,חֲצִי־הַיָּרֵחַ Halbmond.
-лу́нный ת'. [halbtodt.
Полумёртвый ת' שׁוֹכֵב כַּמֵּת ,כָּל־עוֹד רוּחוֹ בוֹ
Полумра́къ ז' חֶשְׁכַּת בֵּין־קַדְרוּת ,עֵיפָה כְּמוֹ־אֹפֶל
הָעַרְבַּיִם Halbdunkel. [mond.
Полумѣ́сяцъ ז' הַיָּרֵחַ בְּמַחֲצִיתוֹ ,חֲצִי־הַלְּבָנָה Halb=
Полумѣ́сячный ת' לִשְׁבוּעַיִם יָמִים ,לַחֲצִי הַחֹדֶשׁ
halbmonatlich. [nackt.
Полунаго́й ת' עָרוֹם כִּמְעַט ,חָלוּץ חֲצִי־מַדָּיו halb=
Полуно́чникъ ז' 1) см. Козодо́й. 2) מְאַחֵר בַּנֶּשֶׁף
Nachtschwärmer. -но́чница נ'.
Полу́ночный ת' 1) חֲצוֹת לַיְלָה— mitternächtlich.
2) צָפוֹן— צְפוֹנִי nördlich. [gebet.
Полу́нощница נ' תְּפִלָּה לַחֲצִי־הַלַּיְלָה Mitternacht=
Полу́нощный см Полу́ночный. [verwildert.
Полуодича́лый ת' כְּמוֹ־פֶרֶא ,פָּרוּעַ כִּמְעַט halb=
Полуодѣ́тый ת' לָבוּשׁ חֲצִי־מַדָּיו halbbekleidet.
Полуокаменѣ́лый ת' אֲשֶׁר ,כִּמְעַט נֶהְפַּךְ לְאֶבֶן
מַחֲצִיתוֹ הָיָה לְאֶבֶן halbversteinert. [beleuchtung.
Полуосвѣще́ніе ס' הָאִיר לְמֶחֱצָה ,מָאוֹר— Halb=

Полуо́стровъ ז' לְשׁוֹן יַבֶּשֶׁת בַּיָּם ,חֲצִי־אִי Halbinsel.
Полуоткры́тый ת' גָּלוּי (חָשׂוּף) כִּמְעַט ;פָּתוּחַ חֶצְיוֹ
halboffen.
Полупенсіоне́ръ ז' תַּלְמִיד מוֹצֵא חֲצִי־צָרְכּוֹ בְּבֵית
הַסֵּפֶר Halbpensionär.
Полуполти́нникъ ז' רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף Viertelrubel.
Полупроце́нтъ ז' חֲצִי־מַרְבִּית הַמֵּאָה Halbprocent.
-це́нтный ת'. [20 Pfund.
Полупудови́къ ז' חֲצִי־הַכִּכָּר ,אֶבֶן עֶשְׂרִים לִטְרָא
Полупудо́вый ת' אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ עֶשְׂרִים לִטְרָא ein
halbes Pud wiegend.
Полупухови́къ ז' כַּר מְנוֹצָה רַכָּה וְקָשָׁה יַחַד,
כֶּסֶת— halb mit Flaumfedern gestopftes Küssen.
Полупья́ный ת' בַּחֲצִי שִׁכְרוֹנוֹ ,הֲלוּם יַיִן מְעַט halb=
betrunken.
Полуро́та נ' חֲצִי־גְדוּד הַמֵּאוֹת Halbrotte. -ро́тный ת'.
Полусапоги́, -пожки́ (-по́жекъ) ז"ר נְעָלִים קְצָרִים,
נַעֲלֵי־קַרְסֻלַּיִם Halbstiefel.
Полусвѣ́тъ ז' אוֹר כֵּהֶה Helldunkel.
Полусо́нный ת' כִּמְעַט נִרְדָּם ,בְּעוֹד תְּנוּמָה עַל־
עַפְעַפָּיו schlaftrunken.
Полусо́тня נ' חֲמִשִּׁים ,חֲצִי־הַמֵּאָה halbes Hundert.
Полусти́хъ ז', -сти́шіе ס' חֲצִי הַמַּאֲמָר החרוז, הפסוק
בשיר halber Vers. [Halbtuch.
Полусукно́ ס' שַׁעַטְנֵז ,אֶרֶג צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו
Полусуко́нный ת' מֵאֶרֶג צֶמֶר וּפִשְׁתִּים ,מֵאֵטוּן
שַׁעַטְנֵז von Halbtuch. [שָׁעָה zwölfstündig.
Полусу́точный ת' לַחֲצִי־יוֹם וָלַיְלָה ,לִשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה
Полута́ктная но́та (בשיר) תָּו חֲצִי הָאַרְגִּיעָה Halb=
taktnote. [הַבֵּינַיִם Halbton. -то́нный ת'.
Полуто́нъ ז' (בשיר) קוֹל ,חֲצִי־אַחַת מִמַּעֲלוֹת הַקּוֹל
Полу́торный ת' מֵכִיל אֶחָד (אַחַת) וָחֵצִי andert=
halb enthaltend. [schatten.
Полутѣ́нь נ' מָסָךְ אוֹר וָצֵל ,חֶבֶר צֵל וָשֶׁמֶשׁ Halb=
Полуста́въ ז' כְּתָב מְרֻבָּע כִּמְעַט alte russische Kir=
chenschrift. [לוֹ halbgelehrt.
Полуучёный ת' אֲשֶׁר מְעַט תְּבוּנָה ,מְלֻמָּד אַךְ־מְעַט
Полуфунтови́къ ז' אֶבֶן חֲצִי־הַלִּטְרָא Halbpfund=
gewicht. [halbes Pfund wiegend.
Полуфунтово́й ת' אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ חֲצִי־לִטְרָא ein
Получасово́й ת' לַחֲצִי־שָׁעָה halbstündig.
Получа́тель ז' לוֹקֵחַ מִיַּד ,מְקַבֵּל Empfänger.
-льница נ'.
Получа́ть, -чи́ть פ"י נָשָׂא מַשְׂאֵת ;קִבֵּל ,לָקוֹחַ מִיַּד
erhalten. II. вы́году הֵפִק ,מָצוֹא לוֹ בֶּצַע מֵאֵת־

תּוֹעֶלֶת. Я получи́лъ изве́стіе שְׁמוּעָה לָקְחָה אָזְנִי (שָׁמַעְתִּי). -ся 'גּ הִתְקַבֵּל, לָקוֹחַ — הֻלְקַח מִיַּד־
empfangen werden.

Получе́ніе 'ס קַבָּלָה, מִקָּח — קַחַת מִיַּד־* Empfang.
До получе́нія изве́стія עַד־בֹּא הַשְּׁמוּעָה.

Получетвери́къ 'ז מִדָּה בַּת־אַרְבָּעָה קַבִּים halbes Tschetwerik.

Получе́тверть 'ג חֲצִי הָרֶבַע Halbviertel.

Полуша́ріе 'ס חֲצִי־גֻלַּת (כַּדּוּר) הָאָרֶץ Halbkugel.

Полушёлковый 'ת אֲשֶׁר חֶצְיוֹ מֶשִׁי halbseiden.

Полушерстяно́й 'ת אֲשֶׁר חֶצְיוֹ צֶמֶר halbwollen.

Полу́шка 'ג רֶבַע הַגֵּרָה Viertelkopeken.

Полушто́фъ 'ז חֲצִי־הַלֹּג Halbstof. [Pelz.

Полушу́бокъ (-бка) 'ז אַדֶּרֶת שֵׂעָר קְצָרָה kurzer

Полфу́нта (полу—) 'ז חֲצִי־הַלִּטְרָא Halbpfund.

Полфу́та 'ז חֲצִי מִדַּת כַּף־הָרֶגֶל halbe Fußlänge.

Полчаса́ (полу—) 'ז חֲצִי שָׁעָה halbe Stunde.

Полчетверта́ 'מ שְׁלֹשָׁה וָחֵצִי (שָׁלֹשׁ) viertehalb.

По́лчища 'מ גְּדוּדִים, חֲיָלִים, צְבָאוֹת Truppenschaar.

Полше́сть 'מ חֲמִשָּׁה וָחֵצִי (חָמֵשׁ) fünftehalb.

По́лщеніе 'ס מַעֲשֵׂה מַכְבֵּר, דּוּשׁ (דִּישׁ) צֶמֶר לְמַרְבַדִּים das Filzen.

Полъ 'ז (1 קַרְקַע הַבַּיִת, מַרְצֶפֶת, רִצְפָּה Diele.
2) (זכר או נקבה) מִין Geschlecht. 3) חֲצִי, חֲצוֹת, מֶחֱצָה, מַחֲצִית Hälfte. Дѣли́ть на́ полы (по пола́мъ) חָצֹה, חַלֵּק לִשְׁנַיִם. Въ полъ па́льца כַּחֲצִי אֶצְבַּע.

Полыга́ла 'ז"נ מַחֲזִיק אִמְרֵי־כָזָב, — מְמַלֵּא Bestätiger fremder Lüge. [Lüge bekräftigen.

Полыга́ть 'פ"ע (кому) הַחֲזֵק שִׁקְרֵי־רֵעֵהוּ fremde

По́лый 'ת (1 נָבוּב hohl. 2) עוֹבֵר עַל־גְּדוֹת־, שׁוֹטֵף — aus den Ufern getreten. По́лая вода́ שֶׁטֶף עוֹבֵר, מַיִם שׁוֹטְפִים עַל־גְּדוֹת נָהָר.

По́лымя (-мени) 'ס לְשׁוֹן אֵשׁ, לֶהָבָה, לַהַב Flamme.

Полы́нь 'ג (ע"נ ל.) *אַפְּסַנְתִּין, לַעֲנָה Wermuth, Absinth. -лы́нный 'ת.

Полынья́ 'ג מַחְשׂוֹף, מָקוֹם לֹא־כֻסָּה בַקֶּרַח עַל־יְנָהָר הַקֶּרַח nicht gefrorene Stelle (auf dem Eise).

Полысе́ть 'פ"ע הִמָּרֵט רֹאשׁוֹ, הִקָּרֵחַ kahl werden.

По́льза 'ג תֹּעֶלֶת, תּוּשִׁיָּה, חֵפֶץ, כִּשְׁרוֹן, יִתְרוֹן, בֶּצַע (ירמיה ל, יג; מו, יא), תּוֹעֶלֶת* Nutzen, Vortheil. Что по́льза въ—? מַה־בֶּצַע בְּ־? Нѣтъ по́льзы въ нихъ אֵין בָּם מוֹעִיל. Въ по́льзу бѣ́дныхъ לְטוֹבַת (לְעֶזְרַת) הָעֲנִיִּים.

По́льзовать (-зую) 'פ"י הַעֲלֵה אֲרוּכָה לְ־; רַפֵּא, רָפֹא curiren. -ся 'פ"ח (1 (чѣмъ) מָצוֹא חֶפְצוֹ בְּ־, סָכוֹן בְּ־;

עֲשֵׂה מְלַאכְתּוֹ בְּ־, עָבוֹד בְּ־ benutzen; genießen.
2) הִתְרַפֵּא sich curiren. [Polkatanz.

По́лька 'ג (1 בַּת־פּוֹלִין Polin. 2) מְחוֹלַת־פּוֹלָנִים

По́льскій 'ת אֲשֶׁר לְעַם־פּוֹלִין, פּוֹלָנִי polnisch.

По́льской 'שת מִין מָחוֹל פּוֹלָנִי Polonaise.

Польсти́ть 'פ"ע (кому) הַחֲלֵק לָשׁוֹן אֶל־, כַּנֵּה אֶל־ schmeicheln. -ся 'פ"ח הַשֵּׁא נַפְשׁוֹ sich schmeicheln.

Полѣ́зть 'פ"ע הַעְפֵּל לַעֲלוֹת anfangen zu klettern. За сло́вомъ въ карма́нъ не полѣ́зетъ לֹא־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבָּצֵר מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה; אֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת הוּא.

Полѣ́ниваться,-лѣни́ться 'פ"ח הֵעָצֵל כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen faulenzen. [stoß.

Полѣ́нница 'ג *סְאַר עֲצֵי בָעֵר, מַעֲרֶכֶת־עֵצִים Holz-

Полѣ́но ('ג -лѣни́ще, 'ק -лѣ́нцо) 'ס בְּקִיעַ־עֵץ großer Holzscheit.

Полѣ́со́вщикъ 'ז נוֹטֵר יְעָרוֹת Waldhüter.

Полюбе́зничать 'פ"ע הָחֵל דִּבְרֵי־אֲהָבִים עִם־ liebeln.

Полюби́ть 'פ"י אָהוֹב, בָּחוֹר אֶל־, נְטֵה חֶסֶד liebgewinnen. -ся 'פ"ח (кому) מְצֹא חֵן בְּעֵינֵי־ gefallen.

Полюбова́ться 'פ"ח מְעַט עַל־, הִתְעַנֵּג, רֶגַע, רְאֵה בְּ־ sich ergötzen.

Полюбо́вникъ ,'ז -ница 'ג см. Любо́вникъ, -ница.

Полюбо́вно 'ת"פ לֵב אֶחָד, בְּדֶרֶךְ שָׁלוֹם gütlich.

Полюбо́вный 'ת רְצוּי לַכֹּל, עָרוּךְ בְּדֶרֶךְ שָׁלוֹם gütlich.

Полюбопы́тствовать см. Любопы́тствовать.

По́люсъ 'ז *קֹטֶב הַצְּפוֹנִי, אַחַת מִקְּצוֹת צִיר הָאָרֶץ וְהַדְּרוֹמִי בְּכַדּוּר הָאָרֶץ Pol.

Поля́къ 'ז פּוֹלָנִי, בֶּן־עַם־פּוֹלִין Pole.

Поля́на 'ג (איוב לט, ד) בַּר, שְׂדֵה־זֶרַע, שְׁדֵמָה Feld.

Поля́рность 'ג טֶבַע לִנְטוֹת מוּל קֹטֶב הָאָרֶץ Neigung zum Pol (des Magnets). [Polar-

Поля́рный 'ת אֲשֶׁר בִּקְצוֹת צִיר־הָאָרֶץ — *הַקֹּטֶב

Помава́ть, -ману́ть 'פ"ע (1 הָנֵעַ, הָנֵד bewegen.
2) רוֹם בְּנִיד רֹאשׁוֹ, הָנֵעַ רֹאשׁ zuwinken.

Пома́да 'ג שֶׁמֶן רֹאשׁ, מִרְקַחַת־מִשְׁחָה Pomade.

Пома́дить (-ма́жу) 'פ"י מָשׁוֹחַ בְּשֶׁמֶן־רֹאשׁ pomadiren.
-ся 'פ"ח סוּךְ בְּשֶׁמֶן, מָשׁוֹחַ שַׂעְרוֹ sich p. [Pomaden-

Пома́дный 'ת אֲשֶׁר לְרִקּוּחַ מִשְׁחָה, שֶׁמֶן־רֹאשׁ —

Пома́дчикъ 'ז רוֹקֵחַ מִשְׁחַת־שֵׂעָר Pomadenmacher.

Пома́заніе 'ס מִמְשַׁח, מָשְׁחָה, מִשְׁחָה das Bestreichen, Salben. [salbter. -нница 'ג

Пома́занникъ 'ז נָסִיךְ, מָשׁוּחַ, מְשִׁיחַ־יְיָ, מָשִׁיחַ Ge-

Пома́занный 'ת מָשׁוּחַ gesalbt.

Пома́зать 'פ"י מָשׁוֹחַ, — סוּךְ, — טוּחַ מְעַט bestreichen; salben. II. по губа́мъ הַשֵּׂא, הַבְטֵחַ עַל־שֶׁקֶר -ся

נפ׳ הַמָּשַׁח ,הַטּוּחַ bestrichen, gesalbt werden.

Помазо́къ (-зка) ז׳ צִיצַת־מִשְׁחָה Streichpinsel.

Пома́зывать, -ма́зать פ״י 1) טוּחַ ,ס׳ךְ ,מָשׁוֹחַ bestreichen. 2) (למלך, לכהן) נָתוֹן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ ,מָשׁוֹחַ עַל־רֹאשׁ salben. -ся נפ׳.

Пома́кивать, -ма́кать פ״י טָבוֹל בְּ־ eintunken. -ся נפ׳ הַטְּבֵל eingetunkt werden.

Помале́ньку ת״פ לְאַט ,לְאַט עַל־יַד ,מְעַט מְעַט allmälig, langsam.

Пома́лчивать פ״ע הַחֲרֵשׁ פַּעַם בְּפַעַם—,הַחְשֵׁה schweigen. -ваніе ס׳ הַחֲרִישׁ—,דֹּם—,עֲצוֹר בְּמִלִּים ,עֲצֹר בְּמִלִּים ,הַחֲשׁוֹת das Schweigen.

Пома́лывать פ״י טָחוֹן פַּעַם בְּפַעַם ein wenig mahlen.

Помалѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וָדַל ,מְעוֹט ,חָסוֹר ,צָעוֹר kleiner werden.

Пома́ниваніе ס׳ פַּתּוֹת אֵלָיו das Heranlocken.

Пома́нивать, -мани́ть פ״י הוֹרֵה בְּאֶצְבְּעוֹתָיו פַּעַם בְּפַעַם; פַּתֵּה אֵלָיו לְעִתִּים anlocken.

Пома́нка נ׳ 1) פִּתּוּת das Locken. 2) מַדּוּחִים ,דְּבַר לוֹקֵחַ לֵב Lockspeise.

Помара́ніе ס׳ מְחוֹת בַּדְיוֹ das Durchstreichen.

Помара́ть см. Пома́рывать.

Пома́ргивать פ״ע קָרוֹץ פַּעַם בְּפַעַם בְּעֵינָיו blinzeln.

Пома́рка נ׳ 1) см. Помара́ніе. 2) מְקוֹם מָחוּי בַּדְיוֹ gestrichene Stelle.

Пома́сливать, -ма́слить פ״י מָשׁוֹחַ בְּשֶׁמֶן אוֹ בְחֶמְאָה mit Oel (Butter) bestreichen. -ся נפ׳.

Пома́тывать פ״י 1) פַּזֵּר הוֹן פַּעַם בְּפַעַם verschwenderisch sein. 2) (головою) הָנֵעַ (רֹאשׁוֹ) schütteln.

Пома́хивать, -махать פ״ע פַּעַם בְּפַעַם נוֹפֵף ,עוֹפֵף־ ,הָנֵעַ— schwenken, schwingen.

Пома́яться פ״ח שָׂבוֹעַ עָמָל ,הַלָּאֵה ,לָאֹה sich abquälen.

Помедвѣ́жьи ת״פ כְּאַחַד הַדֻּבִּים ,כַּדֹּב wie ein Bär.

Помедли́ть פ״ע הִתְמַהְמַהּ מְעַט ein wenig verweilen.

Помели́ще ס׳ 1) יַד יְעֶה־תַנּוּר Ofenbesenstiel. 2) נ׳ см. Помело́.

Помело́ ס׳ יְעֶה־תַנּוּר Ofenbesen. -ме́льный ת׳.

Помелька́ть פ״ע הֵרָאֵה לִרְגָעִים ,הִגָּלֵה פַּעַם בְּפַעַם ein wenig flimmern.

Помельцо́ ק׳ см. Помело́.

Помелѣ́ть פ״ע דָּלוֹל ,הִנָּשֵׁת (מי־נהר) מְעַט flach werden.

Поме́ньше ת״פ דַּל—,מִצְעָר—;קָטוֹן מְעַט מִ־ etwas kleiner, winziger.

Помера́нецъ (-нца) ז׳ תַּפּוּחַ זָהָב Pomeranze. -ра́нцевый ת׳.

Помере́ть פ״ע הֵאָסֵף ,גְּוֹעַ ,מוּת sterben.

Помере́щиться см. Мере́щиться.

Померза́ніе ס׳ קְפֹא ,קִפָּאוֹן das Erfrieren.

Помёрзлый ת׳ מְקֻפָּא— ,קָפוּא ,מְקֹר erfroren.

Помёрзнуть פ״ע הִקָּפֵא בַּקָּרָה ,קָפוֹא מִקֹּר erfrieren.

Померка́ніе ס׳ קַדְרוּת ,מַחְשָׁךְ Verdunkelung.

Померка́ть, -ме́ркнуть פ״ע קָדוֹר ,חָשׁוֹךְ ,הוּעַם אָסוֹף נָגְהוֹ sich verdunkeln.

Поме́рклость נ׳ קַדְרוּת Dunkelheit.

Поме́ркнуть см. Померка́ть.

Помертвѣ́лый ת׳ נִדְמֶה כְּמֵת leichenblaß.

Помертвѣ́ть פ״ע קָרוֹב לָשַׁחַת ,הֱיֹה כְּמֵת leichenblaß werden.

Помета́ть, -мести́ פ״י טַאטֵא פַּעַם בְּפַעַם—,יָעֹה bisweilen fegen.

Помета́ть ,יַרֵּה ,הַשְׁלֵךְ werfen. -ся פ״ח הִתְנוֹדֵד הֵנָּה וָהֵנָּה sich hin und her werfen.

Помётъ ז׳ צְפִיעַ ,גָּלָל ,פֶּרֶשׁ ,סוּחָה ,סְחִי Auswurf, Koth. ‖ коро́вій צְפִיעֵי הַבָּקָר.

Помётывать פ״י 1) זָרוֹק לִרְגָעִים ,יָרֹה פַּעַם בְּפַעַם—,הַשְׁלֵךְ bisweilen werfen. 2) טַאטֵא פַּעַם בְּפַעַם—,יָעֹה dann und wann fegen. -ся נפ׳.

Помечта́ть פ״ע חֲזֹה לוֹ מַשְׂאַת־שָׁוְא ein wenig phantasiren.

Поми́гивать, Помига́ть פ״ע הָעֵף עֵינָיו פַּעַם בְּפַעַם—,קָרוֹץ בְּעֵינָיו blinzeln.

Поми́лованіе ס׳ רַחֲמִים ,חֲנִינָה Begnadigung.

Поми́лователь ז׳ מְרַחֵם ,רַחוּם ,חַנּוּן Begnadiger. -льница נ׳.

Поми́ловать פ״י חוּס־ ,חָמוֹל עַל־ ,רַחֵם ,חָנוֹן begnadigen. Поми́луй, не говори́ э́того אָנָּא אַל־תְּדַבֵּר כָּזֹאת. -ся נפ׳ רָחוּם ,חָנוּן ,הֻחַן begnadigt werden.

Помилосе́рдовать פ״י חָמוֹל עַל־ ,(עַל־) רַחֵם אֶת־ ,נָתוֹן רַחֲמִים לְ־ Mitleid haben.

Поми́луй см. Поми́ловать.

Поми́мо ת״פ מִבְּלִי גְּלוֹת אֹזֶן־ ,מִבְּלִי הַגִּיד לְ־ vorübergehend, ohne zu melden.

Помина́льная кни́жка см. Помяни́къ.

Помина́льщикъ ז׳ מַזְכִּיר נְשָׁמוֹת Messenleser.

Помина́ніе ס׳ מַזְכֶּרֶת ,זִכָּרוֹן ,זֵכֶר Erinnerung. [gister.

Помина́нье ס׳ סֵפֶר זִכְרוֹן הַמֵּתִים Seelenmessenregister.

Помина́ть, Помяну́ть פ״י 1) שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ ,זָכוֹר gedenken. Кто ста́рое помя́нетъ, тому́ глазъ вонъ עַיִן נוֹטֶרֶת שִׂנְאָה יִקְּרוּהָ עֹרְבֵי־נַחַל. Не помина́й меня́ ли́хомъ אַל־לְרָעָה תִּזְכְּרֵנִי. 2) הַזְכֵּר ,זָכוֹר ,הַעֲלֵה עַל־לֵב sich erinnern. И помина́й какъ зва́ли לֹא־נוֹדַע מְקוֹמוֹ אַיּוֹ ;אָבַד כָּל־זֵכֶר לוֹ. 3) עֲשֵׂה זֵכֶר הַזְכֵּר נְשָׁמוֹת לַמֵּת für Verstorbene beten.

Помина́ть, Помя́ть פ״י 1) קָמוֹט— ,עַפֵּץ מְעַט

zerknüllen. 2) רָמוֹס zertreten. -ся נפ׳ הֻקְמַט, הֻרְמַס zerknüllt, zertreten werden.

Поми́нки (-нокъ) נ״ר הַזְכָּרַת, תְּפִלָּה לְזֵכֶר־הַמֵּת נְשָׁמוֹת Gebet für Verstorbene.

Поминове́ніе ס׳ см. Поми́нки.

Поми́нокъ (-нка) ז׳ אַזְכָּרָה, מִנְחַת־זִכָּרוֹן Geschenk zum Andenken.

Помину́тно ת״פ מִדֵּי־רֶגַע, לִרְגָעִים jeden Augenblick.

Поми́нъ ז׳ זֵכֶר, זִכָּרוֹן das Erwähnen. Онъ лёгокъ на поми́нѣ אַךְ יַזְכִּרוּ שְׁמוֹ וְהִנֵּהוּ. Отъ нихъ и поми́ну нѣтъ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה. П. души תְּפִלָּה לְזֵכֶר הַמֵּת.

Поми́ны см. Поми́нки.

Помира́ть, -мере́ть פ״ע הֵאָסֵף, גָּוֹעַ, מוּת sterben. Мы помира́ли со́ смѣху כִּמְעַט יָצְאָה נַפְשֵׁנוּ מִשְּׂחוֹק.

Помири́ть פ״י עָשֹׂה שָׁלוֹם בֵּין־ versöhnen. -ся פ״ח הַשְׁלֵם עִם־ sich versöhnen.

По́мнится мнѣ עוֹדֶנִּי מַזְכִּיר ich erinnere mich.

По́мнить פ״י שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ, זָכוֹר gedenken. Себя́ не по́мнить אָבַד לִבּוֹ ; לֹא־יָדַע נַפְשׁוֹ.

Помно́гу ת״פ רַבּוֹת, לָרוֹב sehr viel.

Помножа́ть, -мно́жить פ״י הַרְבֵּה; הַכְפֵּל, כָּפוֹל מספר vermehren; multipliciren. -ся נפ׳ הֻכְפַּל, הִכָּפֵל vermehrt, multiplicirt werden.

Помноже́ніе ס׳ מספר הַכְפִּיל, כֶּפֶל Multiplicirung.

Помо́га נ׳ מִשְׁעֶנָה, מִשְׁעָן, עֶזְרָה, עֵזֶר Hülfe, Beistand.

Помога́ть, -мо́чь פ״ע עָזוֹר לְ־, הוֹשֵׁעַ—, הוֹעֵל— helfen, beistehen.

Помо́дничать см. Мо́дничать.

Помо́и נ״ר רֶפֶשׁ מֵי־כוֹבְסִים Spülicht.

Помо́йная яма עֵמֶק עָכוֹר, מְקוֹם שֶׁפֶךְ מֵי־כוֹבְסִים Spülichtgrube.

Помока́ть, -мо́кнуть פ״ע הִמַּק, רָטוֹב naß werden.

Помо́клый ת׳ נָמֵק מִמַּיִם, רָטוֹב naß geworden.

Помо́кнуть см. Помока́ть.

Помо́лвить см. Помо́лвливать.

Помо́лвка נ׳ 1) בְּרִית אֲרוּשִׂים Verlobung. 2) חוֹזֶה עִם־הֵם עָשׂוּ Verabmachung. Между ни́ми была́ п. חוֹזֶה בֵּינֵיהֶם. 3) שִׁמְצָה, שֵׁמַע־רָע Gerücht, üble Nachrede.

Помо́лвливать, -мо́лвить פ״י הָאָרֵשׂ לְ־ (בנו, בתו) (דברים כו, יח) הֶאֱמַר verloben.

Помоли́ть פ״י בַּקֵּשׁ פְּנֵי־, הִתְחַנֵּן לְ־ flehen, bitten. -ся פ״ח עָרוֹךְ תְּפִלָּה לְ־, הִתְפַּלֵּל beten.

Помолоде́цки ת״פ בְּרוּחַ גְּבוּרָה, כְּאִישׁ חַיִל brav, wacker.

Помолоди́ть, -ся см. Молоди́ть, -ся.

Помолоде́ть, -моложавѣть פ״ע הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו, נוּב בְּשֵׂיבָה sich verjüngen.

Помолоти́ть פ״י דּוּשׁ אֶת־כָּל־; דּוּשׁ עַד־עֵת— eine Zeitlang dreschen.

Помоло́ть פ״י טָחוֹן אֶת־כָּל־; טָחוֹן עַד־עֵת— eine Zeitlang mahlen.

Помолча́ть פ״ע הַחֲשֵׁה מְעַט, הַחֲרֵשׁ עַד־ ein wenig schweigen.

Помо́лъ ז׳ 1) מִטְחָן, טַחַן das Mahlen. 2) מַתְכֹּנֶת (תֹּכֶן) הַטָּחוּן das Gemahlene.

Помонасты́рски ת״פ כְּחֹק בֵּית־הַנְּזִירִים wie im Kloster.

Помона́шески ת״פ כְּמִשְׁפַּט נְזִיר הַכֹּהֲנִים wie ein Mönch.

Поморга́ть פ״ע הָעֵף עֵינָיו, קָרוֹץ מְעַט בְּעֵינָיו blinzeln.

Помо́рецъ (-рца) ז׳ שׁוֹכֵן לְחוֹף יָם Strandbewohner.

Помори́ть פ״י 1) עַנֵּה בְרָעָב, הַרְעֵב hungern lassen. 2) הַשְׁמֵד כָּל־ vertilgen.

Помо́рка נ׳ שׁוֹכֶנֶת לְחוֹף יָם Strandbewohnerin.

Поморо́зить см. Моро́зить.

Помороси́ть פ״ע עָרוֹף (מטר), רָעוֹף, נָטוֹף sprühen.

Помо́рскій ת׳ אֲשֶׁר עַל־חוֹף יָם Strand=.

Помо́рщивать, -мо́рщить פ״י קָמוֹט runzeln. П. бро́ви זָעוֹם, רָעוֹם פָּנָיו. -ся פ״ח הִתְקַצֵּף, הִתְאַנֵּף die Stirn runzeln.

Помо́рье ס׳ (כֶּתֶף) הַיָּם חוֹף Küstenland.

Помо́рянинъ ז׳, -янка נ׳ см. Помо́рецъ, Помо́рка.

Помо́стъ ז׳ מַרְצֶפֶת, רִצְפָּה Fußboden.

Помота́ть פ״י 1) כָּרוֹךְ מְעַט, —צָנוֹף wickeln. 2) (голово́ю (רֹאשׁוֹ) הָנֵעַ schütteln. 3) בַּזֵּר הוֹן eine Zeitlang verschwenderisch leben. -ся פ״ח נוֹד וָנוֹעַ, הִתְהַדֵּה יָמִים מִסְפָּר sich ein wenig herumtreiben.

По́мочи נ״ר 1) כְּתֵפוֹת, כִּתְפוֹת חוֹבְרוֹת לְמִכְנָסַיִם Tragbänder. 2) פְּתִיל לְהָכִין הַמִּכְנָסַיִם, הַכְלֵי־אָדָם מִצְעֲדֵי־יֶלֶד Gängelband.

Помочи́ть פ״י הַרְטֵב anfeuchten. -ся פ״ח הַשְׁתֵּן Urin abschlagen.

Помо́чь см. Помога́ть.

По́мочь см. По́мощь.

Помоше́нничать פ״ע הַצְמֵד מִרְמָה, עָקוֹב etwas spitzbübisch handeln.

Помоществова́ніе ס׳ מִשְׁעָנָה, עֵזֶר, עֶזְרָה Unterstützung.

Помоществова́ть(-ствую) פ״ע תָּמוֹךְ בִּידֵי־, עָזוֹר לְ־ helfen, beistehen.

Помо́щникъ ז׳ תּוֹמֵךְ, עוֹזֵר Helfer; Gehülfe. -ница נ׳.

По́мощный ת׳ עָזוּר—, עֶזְרָה—helfend.

По́мощь נ׳ עֵזֶר, עֶזְרָה, תּוּשִׁיָּה, יֶשַׁע, זְרוֹעַ, מַטֵּה־עֹז, מִשְׁעָנָה, מִשְׁעָן Hülfe, Beistand.

По́мпа נ׳ מְכוֹנָה לְדָלוֹת מַיִם Wasserpumpe.

Помрача́ть, -чи́ть פ״י הַקְדֵּר, הַחְשֵׁךְ, הָעֵב, הַלְבֵּשׁ קַדְרוּת verdunkeln. П. зрѣніе הַכְהֵה עֵינַיִם. П. ра́зумъ —בַּלַּע עֵצָה, הָשֵׁךְ, כַּהֵה. -ся פ״ח הִתְקַדֵּר sich verdunkeln. Вся му́дрость ихъ помра- הוּעַם

чи́тся כָּל־חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע. [умá רוּחַ עִוְעִים.
Помраче́ніе ס׳ מַחְשָׁךְ, קַדְרוּת Verfinsterung. II.
Помрачи́ть см. Помрача́ть.
Помудри́ть פ״ע הִתְחַכֵּם מְעַט ein wenig klügeln.
Помужи́цки ת״פ כְּאַחַד מִדַּלּוֹת עַם־הַכְּפָר wie ein [Bauer.
Помура́вить см, Мура́вить.
Помурлы́кать см. Мурлы́кать.
Помурча́ть см. Мурча́ть.
Помы́сливать, -лить см. Му́слить.
Помуча́ть, -мути́ть פ״י 1) בָּלוֹל, נַעֵר, סַכְסֵךְ, דָּלוֹחַ
trüben. 2) הָמוֹם, הַחֲרֵד, עָכוֹר verwirren. 3) הַלֵּן,
הַרְפֵּשׁ נפ׳ הָסֵת לִמְרֹד, הַמְרֵה aufhetzen. -ся 1)
הִתְפָּרֵץ פ״ח גָּרוֹשׁ רֶפֶשׁ getrübt werden. 2) הֵעָבֵר
לִמְרֹד aufrührerisch werden.
Помýчивать, -мýчить פ״י יַגֵּה, הָצֵק, עַנֵּה, הַלְאֵה
עֻנֵּה פ״ח הֻכְּאֵה, הוּגֵה eine Zeitlang quälen. -ся
הִתְעַנֵּה, הֵעָנֵה, שָׂבוֹעַ עֳנִי sich abquälen.
Помча́ть פ״י שָׁמוֹט, נָשׂוֹא חִישׁ הָלְאָה, גָּרוֹף, זָרוֹם
שָׂעֵר דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ, הַפְלֵט fortreißen. Волы́ помча́ли
שָׁטוֹף (חָמוֹק) גּוֹז חִישׁ, הִגּוֹז פ״ח -ся. שָׁמְטוּ הַבָּקָר
הִשְׁתָּעֵר הָלְאָה, וְעָבוֹר davoneilen. Ко́ни помча́лись
הַסּוּסִים נָגוֹזוּ וְעָבְרוּ. [stopfen.
Помши́ть פ״י סָכוֹר בַּאֲגֻדּוֹת אֵזוֹב mit Moos aus=
Помыва́ть פ״י רָחוֹץ כְּפַעַם בְּפַעַם ein wenig waschen.
-ся פ״ח הִתְרַחֵץ, רָחוֹץ sich waschen.
Помы́кать, -ся см. Мы́кать, -ся.
Помы́ливать, -мы́лить פ״י כַּבֵּס כְּפַעַם בְּפַעַם
בַּבֹּרִית einseifen.
Помы́лки ז״ר מֵי־מְכַבְּסִים, מֵי־בֹרִית Seifenwasser.
По́мыселъ (-сла) ז׳ מְזִמָּה, יֵצֶר, מַחֲשָׁבָה Gedanke,
Помы́слить см. Помышля́ть. [Vorhaben.
По́мыслъ см. По́мыселъ.
Помы́ть, -ся см. Помыва́ть, -ся.
Помыча́ть פ״ע נָהוֹק—, גָּעֹה לִרְגָעִים ein wenig brül=
Помышле́ніе ס׳ см. По́мыселъ. [len.
Помышля́ть, -мы́слить פ״ע 1) חָשׁוֹב לְ־, זָמוֹם
הָגֹה מְזִמַּת רֶשַׁע, חֲשֹׁב רָע 2) nachdenken. אָמוֹר בְּלִבּוֹ
הָרֹה עָמָל Böses sinnen. [bekreiden.
Помѣля́ть, -ли́ть פ״י מָרוֹחַ נֶתֶר עַל־, הַלְבֵּן בְּנֶתֶר
Помѣ́нивать פ״י הָמֵר כְּפַעַם בְּפַעַם, הַחֲלֵף— bis=
weilen tauschen, wechseln.
Помѣня́ть פ״י הָמֵר בְּ־, הַחֲלֵף— umtauschen. -ся
פ״ח הָמֵר עִם־ tauschen mit Einem.
Помѣря́ть, -мѣ́рить פ״י מָדוֹד, מַדֵּד, כּוֹל, תַּכֵּן ab=
messen. -ся פ״ח הִתְמוֹדֵד עַל־; הִתְעָרֵב עִם־, תַּחֲרֵה אֶת־
sich messen mit...
По мѣ́рѣ ת״פ כְּפִי, דֵּי, כְּדֵי gemäß.
Помѣ́сить פ״י לוּשׁ אֶת־ etwas kneten. [Geräumigkeit.
Помѣсти́тельность נ׳ מַרְבָּה לְהָכִיל, רֹחַב, רַחַב
Помѣсти́тельный ת׳ מַרְבָּה לְהָכִיל, רְחַב־יָדַיִם
Помѣсти́ть, -ся см. Помѣща́ть, -ся. [geräumig.
Помѣ́стно ת״פ בִּמְקוֹמוֹת אֲחָדִים stellenweise.
Помѣ́стный ת׳ 1) אֲשֶׁר בִּמְקוֹמוֹת אֲחָדִים örtlich.
2) אֲשֶׁר לָאֲחֻזָּה, הַכְּפָר—, הַפַּרְבָּר— des Landgutes.
Помѣ́стье ס׳ אֲחֻזַּת שָׂדֶה, נַחֲלַת שָׂדֶה וָכֶרֶם, פַּרְבָּר,
פַּרְוָר Landgut.
Помѣ́стьице ס׳ אֲחֻזַּת־שָׂדֶה קְטַנָּה kleines Landgut.
Помѣ́съ ז׳ לוּשׁ, לִישָׁה* das Kneten.
По́мѣсь נ׳ 1) כִּלְאַיִם בַּבְּהֵמָה Kreuzung der Thierarten.
2) בֶּן־כִּלְאַיִם, פְּרִי כִלְאַיִם Mischling.
Помѣ́сячно ת״פ חֹדֶשׁ חֹדֶשׁ, לֶחֳדָשִׁים, מִדֵּי־חֹדֶשׁ
בְּחָדְשׁוֹ monatlich. [monatlich.
Помѣ́сячный ת׳ הַבָּא לֶחֳדָשִׁים; הַנִּתָּן מִדֵּי־חֹדֶשׁ
Помѣ́та נ׳ אוֹת, תָּו, צִיּוּן Zeichen.
Помѣ́тить פ״י 1) см. Помѣча́ть. 2) (מטרה) כּוֹנֵן אֶל־
Помѣ́тка נ׳ תָּו, אוֹת Merkzeichen. [zielen
Помѣ́ха נ׳ מַעֲצוֹר, שָׂטָן, מַחְשָׁךְ Hinderniß.
Помѣча́ть, -мѣ́тить פ״י סָמוֹן, הַתְוֵה תָּו עַל־ be=
zeichnen. -ся נפ׳ הֻסְמַן, הֻתְוֵה bezeichnet werden.
Помѣ́шанный ת׳ מְשֻׁגָּע; נִבְהָל לְ־ verrückt. II. на
богáтствѣ נִבְהָל לַהוֹן. [heit.
Помѣша́тельство ס׳ שִׁגָּעוֹן, רוּחַ עִוְעִים Verrückt=
Помѣша́ть פ״י 1) (что) נַעֵר מְעַט, בָּלוֹל— ein wenig
mischen. 2) (чему) הַפְרֵעַ, הַשְׁבֵּת מִ־, שָׂטוֹן, עָמוֹד
לְשָׂטָן לְ־ abhalten, hindern. [wirrt, verrückt werden.
Помѣша́ться פ״ח הִשְׁתַּגֵּעַ, הִמָּלֵא רוּחַ עִוְעִים ver=
Помѣ́шиваніе ס׳ נַעֵר, פְּעֻלַּת הַמְנַעֵר das Durch=
mischen. [und wann umrühren.
Помѣ́шивать פ״י נַעֵר כְּפַעַם בְּפַעַם, בָּלוֹל— dann
Помѣ́шкивать, -мѣ́шкать פ״ע מְעַט הִתְמַהְמֵהַּ,
אַחֵר—, בּוֹשֵׁשׁ— etwas zögern.
Помѣща́ть, -мѣсти́ть פ״י 1) הַנֵּחַ, שׂוּם עַל־, שׁוּת—,
הַשְׁכֵּן, שַׁכֵּן, הוֹשֵׁב 2) hinstellen, hinlegen. נָתוֹן אֶל־
שׂוּם— unterbringen. II. на долж- נָתוֹן מָקוֹם לְ־
ность הַכְּהֻנּוֹת סָפוֹחַ אֶל־אַחַת. -ся 1) נפ׳ הֻנַּח,
הוּשַׂם אֶל־ hingestellt werden. 2) פ״ח מָצוֹא מָקוֹם בְּ־,
נוֹשׁוֹב—, יָשׁוֹב בְּ־ Platz nehmen.
Помѣще́ніе ס׳ 1) הוֹשִׁיב, הַשְׁכִּין, הַנִּיחַ, שׂים בְּ־
das Hinstellen; Anstellen. 2) מָקוֹם, מִשְׁכָּן, כֵּן, מָכוֹן
מְכוּנָה Raum, Platz.

Помѣщикъ ז׳ אֲדוֹנֵי־פַּרְוָר, בַּעַל־אֲחֻזַּת־שָׂדֶה Guts-besitzer. -щица נ׳.

Помѣщичій ת׳ אֲשֶׁר לַאֲדוֹנֵי הַפַּרְוָר Gutsbesitzers-.

Помяни́къ ז׳ סֵפֶר זִכְרוֹן הַמֵּתִים Verzeichniß der Verstorbenen.

Помя́нутый ת׳ הַנִּזְכָּר, הַנָּקוּב בְּשֵׁם obengenannt.

Помяну́ть см. Помина́ть.

Помя́ть см. Помина́ть.

Понабира́ть, -набра́ть פ״י (чего) לָקוֹט לָרוֹב, —אָסוֹף, —קַבֵּץ zusammennehmen. -ся נפ׳ 1) הֵאָסֵף, —הִקָּבֵץ sich versammeln. 2) לָמוֹד הַרְבֵּה, לָרוֹב, אָלוֹף לָרוֹב von Andern lernen.

Понаби́ть פ״י מַלֵּא אֶת־־ vollstopfen. -ся נפ׳ הִמָּלֵא, הִתְמַלֵּא, מִפֶּה לָפֶה sich zusammendrängen. см. Набива́ть.

Понаброса́ть פ״י יָרֹה לָרוֹב, —הַפֵּל, ... הַשְׁלֵךְ גַּל־ viel zusammenwerfen.

Понава́ливать, -ва́лить см. Понаброса́ть.

Понавести́ פ״י הוֹלֵךְ לָרוֹב אֶל־־, —הוֹבֵל, —הָבֵא viel herbeiführen.

Понавостри́ть פ״י הָחֵד מְעַט, —שָׁנוֹן anschärfen. -ся פ״ח לָמוֹד מְזִמָּה, אָלוֹף עָרְמָה, —קְנֹה pfiffig werden.

Понавра́ть см. Навира́ть.

Понавыка́ть, -вы́кнуть פ״ע לְ־ הַסְכֵּן פַּעַם בְּפַעַם, לָמוֹד לְאַט לְ־ sich nach und nach gewöhnen.

Понавѣдываться פ״ח בַּקֵּר, בַּקֵּשׁ לָדַעַת sich von Zeit zu Zeit erkundigen. П. къ кому́ שָׁאוֹל לְשָׁלוֹם לְ־.

Понагляде́ться פ״ח רָאֹה בְּ־, הַשְׂבֵּעַ עֵינוֹ בְּ־ sich satt sehen.

Понаготовить פ״י עָרוֹךְ לָרוֹב, —הָכֵן, —עַתֵּד viel anfertigen.

Понагра́бить см. Награ́бить.

Понагрузи́ть см. Нагрузи́ть.

Понадари́ть פ״י נָתוֹן מַתָּנוֹת לָרוֹב, הַרְבֵּה מַתֵּן לְ־־, הַעֲנֵק לְ־ reichlich beschenken.

Понадба́вить פ״י הוֹסֵף מְעַט עַל־ etwas hinzulegen.

Понадобиться פ״ח הִדָּרֵשׁ לְ־־, *הִצָּרֵךְ, *הִצְטָרֵךְ nöthig sein. Мнѣ пона́добились де́ньги נָחוּץ לִי כֶּסֶף.

Понадорва́ть פ״י קָרוֹעַ מְעַט ein wenig einreißen.

Понадѣлать см. Надѣлать.

Понадѣли́ть פ״י חַלֵּק לְ־ לָרוֹב, —זָבוֹד אֶת versorgen.

Понадѣяться פ״ח בָּטוֹחַ בְּ־, יַחֵל אֶל־, הִשָּׁעֵן עַל־־, הִסָּמֵךְ בְּ־, —שׂוּם מִבְטַחוֹ בְּ־ hoffen.

Понажа́рить פ״י צָלֹה לָרוֹב, —קָלֹה, הַרְבֵּה לִצְלוֹת viel braten.

Понаигра́ться פ״ח הַשְׂבֵּעַ בַּשְּׂחוֹק נַפְשׁוֹ sich satt spielen.

Понакида́ть פ״י הַשְׁלֵךְ לָרוֹב, —יָרֹה, —הָטֵל, —זָרוֹק zusammenwerfen.

Понакла́сть см. Накла́дывать.

Понаклика́ть см. Наклика́ть.

Понак—. см. Нак—.

Поналга́ть см. Налга́ть.

Поналетѣть см. Налета́ть.

Понанови́ть см. Налови́ть.

Понама́рскій ת׳ אֲשֶׁר לִמְשָׁרֵת בֵּית־יְיָ dem Kirchendiener eigen.

Понама́рь ז׳ מְשָׁרֵת בֵּית הַתְּפִלָּה Kirchendiener. Понама́риха נ׳ אֵשֶׁת הַמְשָׁרֵת Frau des Kirchendieners.

Понамо́кнуть см. Помока́ть.

Понамолоти́ть см. Намола́чивать.

Понапа́чкать см. Напа́чкать.

Понапе́чь см. Напечь.

Понапи́ться см. Напи́ться.

Понапи́хивать, -пиха́ть см. Напи́хивать.

Понапи́чкать см. Напи́чкать.

Понапра́сну ת״פ חִנָּם, לַשֶּׁקֶר, לַשָּׁוְא, לִבְלִי־הוֹעִיל umsonst, nutzlos.

Понапрока́зничать см. Напрока́зничать.

Понасади́ть см. Насажа́ть.

Понаслу́шаться см. Наслу́шиваться.

Понасмотрѣться см. Насма́триваться.

Понасмѣши́ть см. Насмѣши́ть.

Понастро́ить см. Настро́ивать.

Понаторѣлый см. Наторѣлый.

Понаторѣть см. Наторѣть.

Понату́житься פ״י הִתְיַפֵּחַ, אַמֵּץ כֹּחוֹ, הִתְאַמֵּץ sich zu sehr anstrengen.

Понашумѣть см. Нашумѣть.

Пона́ѣсться см. Наѣда́ться.

Понево́лѣ ת״פ בְּלֹא־חֵפֶץ, בְּלֹא־רָצוֹן wider Willen.

Понедѣльникъ ז׳ (בשבוע) הַיּוֹם הַשֵּׁנִי Montag.

Понедѣльничій ת׳(בשבוע) אֲשֶׁר לַיּוֹם הַשֵּׁנִי Montags-.

Понедѣльно ת״פ מִדֵּי־שָׁבוּעַ, לְכָל־שָׁבוּעַ wöchentlich.

Понедѣльный ת׳ הַיּוֹצֵא (הַבָּא) בְּכָל־שָׁבוּעַ; הַנִּתָּן לְכָל־שָׁבוּעַ Wochen-. -щица נ׳.

Понедѣльщикъ ז׳ שְׂכִיר שָׁבוּעַ Wochenarbeiter.

Понедѣльщина נ׳ עֲבוֹדַת הַשָּׁבוּעַ Wochenarbeit.

Поне́же מ״ח יַעַן אֲשֶׁר, —עֵקֶב weil.

Понездоро́виться פ״ם: Ему понездоро́вилось הוּא חָלָה מְעַט er ist etwas unwohl geworden.

Понепрія́тельски ת״פ כְּאוֹיֵב, כְּצַר feindselig.

Понесе́ніе ס׳ נְשׂא, שְׂאֵת das Erdulden.

Понести́ פ״י 1) נָשׂא אֶל־, נַטֵּל hintragen. 2) נָשׂא, נָשׂא (סָבוֹל) סָבוֹל austragen, erdulden. П. трудъ נָשׂא עָמָל. П, убы́токъ נָשׂא נֵזֶק. 3) נָשׂא, שָׁטוֹף וְנָשׂא, כַּסּוּפָה, שָׁמוֹט Reißaus nehmen. Волы́ понесли́

שָׁמְטוּ הַבָּקָר. 4) הָרָה; עָבוּר schwanger, trächtig werden. II. дичь דִּבֵּר תֹּהוּ, הָרָה חֲשָׁשׁ Unsinn reden. -ся, -сь פ״ח הָלְאָה, הִשְׁתָּעֵר וְעָבוֹר, הָגוֹז —שָׁטוֹף sich schnell fortbewegen.

Пóни ז׳ מִין סוּס קָטָן לִרְכִבָּה Pony.

Понижáть, -низить פ״י הֵשַׁח, הוֹרֵד, הִשְׁפִּיל niedriger machen, herabsetzen. II. стѣну הַשְׁפֵּל חוֹמָה. II. цѣну הוֹרֵד הַמְּחִיר. -ся נפ׳ 1) הֻשְׁפַּל, הוּרַד, הֻשַּׁח. 2) פ״ח הִשְׁתּוֹחֵחַ, הִדַּל, יָרוֹד, שָׁפוֹל niedriger werden, sinken.

Понúже ת״פ שָׁפָל מִ־, לְמַטָּה מִ־ etwas niedriger.

Пониженíе ס׳ 1) הֵשַׁח, הוֹרִיד, הַשְׁפִּיל Erniedrigung. 2) הָשֵׁחַ, רֶדֶת, שְׁפֹל das Sinken, Herabsetzung. II. голоса пѣвцá שְׁפַל־קוֹל הַמְשׁוֹרֵר. II. цѣны רֶדֶת הַמְּחִיר.

Понúзить см. понижáть.

Поникáть, -никнуть פ״ע שׁוֹחַ, נָפוֹל, הוּרַד אַרְצָה, הִשְׁתּוֹחֵחַ, שָׁחוֹחַ senken, niederschlagen. Поникъ головóю הוֹרִיד רֹאשׁוֹ לָאָרֶץ. Поникло лицё егó נָפְלוּ פָנָיו.

Пониклый ת׳ מֻטֶּה לָאָרֶץ, נָטוּי niederschlagen.

Понúкнуть см. Поникáть.

Понимáніе ס׳ רוּחַ־בִּינָה, תְּבוּנָה, הָבִין das Verstehen.

Понимáть, Понять (עתיד пойму́) פ״י 1) הָבֵן, בִּין, בִּינוּ־נָא, שָׁמוֹעַ, הִתְבּוֹנֵן verstehen. Поймите же сіё בִּינוּ־נָא זֹאת. Нарóдъ, кóего языкá не поймёшь גּוֹי אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע לְשׁוֹנוֹ. 2) (נהר) עָבוֹר עַל־גְּדוֹתָיו, שָׁטוֹף überschwemmen.

Понúтокъ (-тка) ז׳ אֶרֶג מִשְׁתֵּי פִּשְׁתִּים וְעֵרֶב צֶמֶר, שַׁעַטְנֵז Bauergewebe (aus Lein und Wolle).

Понúточно ת״פ חוּט חוּט לְבַדּוֹ, לְחוּטָיו fadenweise.

Понищáть פ״ע מוּךְ, הִדַּל, הִוָּרֵשׁ, רוֹשׁ bettelarm werden.

Понúщенски ת״פ כְּאַחַד הָאֶבְיוֹנִים, כְּרָשׁ wie ein Bettler.

Поновлéніе ס׳ בְּ־ חֲדָשׁוֹת Erneuerung.

Поновлять, -новить פ״י חַדֵּשׁ פְּנֵי־ erneuern. -ся נפ׳ הִתְחַדֵּשׁ, חָדוֹשׁ erneuert werden.

Поновѣть פ״ע הִתְחַדֵּשׁ, חָדוֹשׁ wieder wie neu werden.

Поножи נ״ר (על הרגלים) מִצְחַת־נְחֹשֶׁת Fußschellen.

Понорáвливать, -норовлять, -норовить פ״ע 1) שָׁמוֹר עֵת מְצֹא, חַכֵּה עַד־בֹּא מוֹעֵד, הוֹחֵל gelegene Zeit abwarten. 2) (комý) נָתוֹן לְ־ כִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, נָשֹׂא פְּנֵי־, פַּנֵּק zu Gefallen thun.

Понорóвка см. Потáчка.

Понорoвлять, -норовить см. Понорáвливать.

Понорóвщикъ ז׳ נוֹתֵן לְ־ כִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, מְפַנֵּק, נוֹשֵׂא פָּנִים Verzärtler. -щица נ׳.

Поносúтель ז׳ נוֹתֵן בְּרֵעֵהוּ מוֹצִיא דִבָּה, מְגַדֵּף, מְחָרֵף, דֹּפִי Schimpfer. -льница נ׳.

Поносúтельный ת׳ מָלֵא חֶרְפָּה וּגְדוּפָה schimpflich. -ныя словá דִּבְרֵי חֲרָפוֹת.

Поносúть פ״י 1) נָשֹׂא עֵת מִצְעָר eine Zeitlang tragen. 2) נָאֵץ, גַּדֵּף, חָרֵף schimpfen.

Понóска נ׳ מַשָּׂא הַכֶּלֶב בְּפִיו (לְשָׁרֵת) das von einem Hunde Getragene.

Понóсно ת״פ בְּקָלוֹן, בְּחֶרְפָּה schimpflich.

Понóсный ת׳ מָלֵא חֶרְפָּה וְקָלוֹן schimpflich.

Понóсъ ז׳ רִיר הַבֶּטֶן, חֳלִי־מֵעַיִם, בַּרְדָּם* (נדרים מא:) Durchfall.

Поношéніе ס׳ גְּדוּפָה, קָלוֹן, בּוּזָה, בּוּז, חֶרְפָּה, נְאָצָה Lästerung.

Понóшенный ת׳ (בגד) בָּלֶה abgenutzt.

Понрáвиться см. Нрáвиться.

Понтóнный мостъ גֶּשֶׁר מִכְּלֵי־ מַעֲבַר־אֳנִיּוֹת לְנָהָר* שַׁיִט Schiffsbrücke.

Понтъ ז׳ יָם Meer.

Понудúтель ז׳ נוֹגֵשׂ בְּ־, מֵאִיץ—אָץ בְּ־ Antreiber. -льница נ׳.

Понудúтельный ת׳ מְעוֹרֵר לְ־, מֵאִיץ בְּ־ Zwangs-.

Понуждáть, -нудить פ״י אוּץ בְּ־, הָאֵץ—נָגוֹשׂ, אֱנוֹס, הַמְרֵץ nöthigen. Не понуждáйте егó אַל־תָּאִיצוּ בוֹ. Что понуждáетъ тебя? מַה־יַּמְרִיצְךָ. -ся נפ׳ הֶאֱנֵס, הִנָּגֵשׂ sich Zwang anthun.

Понуждéніе ס׳ נְגֹשׂ, הָאִיץ, אֹנֶס*, חָזְקַת הַיָּד das Nöthigen.

Понуждённый ת׳ אָנוּס, נִמְרָץ gezwungen.

Понукáльщикъ ז׳ נוֹגֵשׂ, מֵאִיץ, מַבְהִיל לְ־ Antreiber. -льщица נ׳.

Понукáніе ס׳ נְגֹשׂ, קוֹל נוֹגֵשׂ das Antreiben.

Понýкивать, -нýкать, -нýкнуть פ״י אוּץ בְּ־, הָאֵץ—דְּפוֹק אֶת־ מַהֵר— antreiben.

Понýра זו״נ שְׁפַל—, שַׁח־עֵינַיִם, שָׁחוֹחַ mürrischer Mensch.

Понýривать, -нýрить פ״י (ראש) הוֹרֵד לָאָרֶץ, הָשַׁח— sinken lassen.

Понýрный, -нýрый ת׳ מֻטֶּה לָאָרֶץ gesenkt.

Понутрý ת״פ כִּלְבָבוֹ, כְּאַוַּת נַפְשׁוֹ, כַּאֲשֶׁר אָהֵב nach dem Sinne. Кýшанье мнѣ не понутрý אֵין נַפְשִׁי אֶל־הָאֹכֶל הַזֶּה.

Понынѣ ת״פ עַד־הֵנָּה, עַד־כֹּה, עַד־עַתָּה, עַד־הַיּוֹם הַזֶּה bis jetzt.

Понырúвать, -нырять פ״ע צָלוֹל בַּמַּיִם כְּפַעַם בְּפַעַם von Zeit zu Zeit untertauchen.

Понѣживать, -нѣжить פ״י טַפֵּחַ, עַדֵּן, עַנֵּג, פַּנֵּק verzärteln. -ся פ״ח נָתוֹן מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ, הִתְעַנֵּג, הִתְעַדֵּן sich hätscheln.

Понѣмéцки ת״פ בִּשְׂפַת אַשְׁכְּנַז deutsch.

Понюхать פ״י שָׁאוֹף בְּאַפּוֹ, הָרִיחַ riechen.

Понюхивать פ״י הָרֵחַ כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen riechen.

Понянчиться פ״ח טַפֵּחַ, חַבּוֹב, עָמוֹל בְּ־ sich mit etwas Mühe geben.

Понятіе ס׳ תָּבוּן, תְּבוּנָה, בִּינָה Begriff. По ихъ по-
нятію כִּתְבוּנָם (הושע יג, ב). [faſſungsgabe.

Понятливость נ׳ לֵב מֵבִין, רוּחַ בִּינָה, תְּבוּנָה Auf=

Понятливый ת׳ מֵבִין, נָבוֹן leicht begreifend.

Понятно ת״פ בָּרוּר, גָּלוּי לָעַיִן, נָכוֹחַ לַמֵּבִין verſtändlich.

Понятный ת׳ מְבֹאָר, מְפֹרָשׁ, בַּר, נָכוֹחַ לַמֵּבִין ver=
ſtändlich, klar.

Понятой שת״ז עֵד רֹאֶה, קָרוּא לְעֵד herbeigezogener

Понять см. Понимать. [Zeuge.

Пооб— см. Об—.

Пообѣдать פ״ע אָכוֹל לֶחֶם הַצָּהֳרַיִם zu Mittag eſſen.

Поодаль ת״פ רָחוֹק מְעַט מִ־, הַרְחֵק מִנֶּגֶד in einiger

Поодиночкѣ ת״פ לְאַחַד אֶחָד einzeln. [Entfernung.

Поокрѣпнуть פ״ע גָּבוֹר מְעַט, —הִתְחַזֵּק etwas ſtär=
ker werden. [oratoriſch.

Поораторски ת״פ בִּשְׂפַת נֶאֱמָנִים, כְּאַחַד הַמְּלִיצִים

Поорать פ״י חָרוֹשׁ מְעַט eine Zeitlang ackern.

Поорать פ״ע צָרוֹחַ הֵנָּה וָהֵנָּה etwas ſchreien.

Поосмотрѣть см. Осматривать.

Поостеречь см. Остерегать.

Поострить см. Острить.

Поостудить פ״י הָקֵר מְעַט ein wenig abkühlen.

Поостылый ת׳ מוּקָר מְעַט, —קַר ein wenig abgekühlt.

Поотвыкнуть פ״ע הַסְכֵּן לַחְדֹּל מִ־, —הַטֵּה לְבָבוֹ מֵעַל
ſich nach und nach abgewöhnen. [bleiben.

Поотстать פ״ע הֶחָשֵׁל מְעַט אַחֲרֵי־ ein wenig zurück=

Поотсырѣлый ת׳ נָמֵק מְעַט מֵרֵיחַ מַיִם, —רָטוֹב et=
was feucht geworden. [werden.

Поотсырѣть פ״ע רָטוֹב מְעַט, —הִמַּק etwas feucht

Поохотиться פ״ח הִתְעַנֵּג מְעַט בַּצַּיִד ein wenig jagen.

Поохотничьи ת״פ כְּאַחַד הַצַּיָּדִים, —כְּמִשְׁפַּט jäger=
mäßig. [der Reihe.

Поочередно ת״פ חֲלִיפוֹת, אִישׁ בְּעִתּוֹ (בְּמוֹעֲדוֹ) nach

Поочередный ת׳ סְדָרִים, —חֲלִיפוֹת, —מַסָּח ab=
wechſelnd. -ная стража מִשְׁמֶרֶת מַסָּח.

Поочистить פ״י נַקֵּה מְעַט, —טַהֵר etwas reinigen.

Поощреніе ס׳ רוּחַ אֹמֶץ, הָעִיר לְ־, —הַחֲרוֹת Auf=
munterung.

Поощритель ז׳ מְעוֹרֵר לְ־, —מְנַצֵּחַ, —מְחָרֶה, מְאַמֵּץ
יְדֵי־, מְחַזֵּק בִּידֵי־ Aufmunterer. -льница נ׳.

Поощрительный ת׳ הַמְּעוֹרֵר לְ־, הַמְּחַזֵּק בִּידֵי־
aufmunternd.

Поощрять, -рить פ״י הָעֵר לְ־, —עוֹרֵר, הַחֲרֵה וְהַחֲזֵק,
—אַמֵּץ, חַזֵּק יְדֵי־ aneifern, aufmuntern. П. словомъ
אַמֵּץ בְּמוֹ־פִיו. Поощряющіе народъ къ работѣ
מְנַצְּחִים לְהַעֲבִיד אֶת־הָעָם (דה״ב ב, יז).

Попадать, Попасть פ״ע, -ся פ״ח 1) נָפוֹל בְּ־, —הִלָּכֵד
fallen, gerathen. П. въ западню נָפוֹל בְּרֶשֶׁת, הִלָּכֵד
בְּמוֹקֵשׁ. П. въ бѣду הִוָּקֵשׁ בְּפֶגַע. 2) פָּגוֹעַ בְּ־,
—פָּגוֹשׁ, הִקָּרֵה, מָצֹא zufällig wohin kommen. И
попалъ онъ на то же мѣсто וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם־הַהוּא.
Камень попалъ въ окно его הָאֶבֶן מָצְאָה אֶת־
חַלּוֹנוֹ. Все, что попадётъ ему въ голову בְּכָל
הָעוֹלֶה עַל־רוּחוֹ. Я попалъ на мысль אָמַרְתִּי אֲנִי
עָלָה עַל־לְבָבִי, בְּלִבִּי. П. кому на встрѣчу פָּגוֹעַ בְּ־,
—בּוֹא לִקְרַאת. Мѣтилъ въ сокола и попалъ въ
ворону קָלַע וְהֶחֱטִיא הַמַּטָּרָה. Какъ ни попало
כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ. -ся פ״ח 1) הִקָּרֵה, פָּגוֹעַ בְּ־ zufällig
eintreffen. -ся я на гору Г. נִקְרֵיתִי בְּהַר ג׳.
2) הִמָּצֵא כֹּה וָכֹה vorkommen. Здѣсь попадаются
ещё медвѣди עוֹד יִמָּצְאוּ כֹּה וָכֹה דֻּבִּים פֹּה.
Попадёшься ты мнѣ! עוֹד יָדִי תִּמְצָאֶךָ. Воръ по-
пался въ подкопѣ הַגַּנָּב נִמְצָא בַּמַּחְתֶּרֶת. -ся кому
на встрѣчу בֹּא לִקְרַאת־, הִקָּרֵה עִם־ בַּדֶּרֶךְ.

Попадать פ״ע נָפוֹל לְאַחַד אֶחָד abfallen (Früchte).

Попадья נ׳ (רוּסִי) אֵשֶׁת כֹּהֵן Frau eines Geiſtlichen.

Попалить פ״י 1) שָׂרוֹף בָּאֵשׁ כָּל־ verbrennen.
2) הַמְטֵר פַּחֵי־אֵשׁ עַל־, יָרֹה זִקִּים ein wenig ſchießen.

Попаривать, -парить פ״י הָנֵף פַּחֵי־חֹם עַל־ bähen
(im Bade). -ся פ״ח הָנֵף פַּחֵי־חֹם עַל־בְּשָׂרוֹ כְּפַעַם
בְּפַעַם ſich bähen.

Попарно ת״פ שְׁנַיִם שְׁנַיִם, צְמָדִים paarweiſe.

Попархивать פ״ע רַחֵף כְּפַעַם בְּפַעַם, עוּט לְעִתִּים
umherflattern.

Попасти פ״י רְעֵה מְעַט einige Zeit weiden.

Попастырски ת״פ נֶאֱמָן (מוֹרֶה) כְּחֹק רֹעֶה wie ein

Попасть см. Попадать. [Prieſter.

Попахать פ״י חָרוֹשׁ שָׂדֶה einige Zeit ackern.

Попенять см. Пенять.

Поперёкъ, -рёгъ מ״י 1) לְרֹחַב, בְּרֹחַב הַ־ in die
Quere. Вдоль и п. לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ. 2) נֶגֶד, לַמְרוֹת
קֶרִי, עֵינֵי־ zuwider. Идти кому поперёгъ הָלוֹךְ
עִם־... קֶרִי.

Попеременно ת״פ חֲלִיפוֹת, מַסָּח abwechſelnd.

Попеременный ת׳ הַבָּא אִישׁ חֵלֶף רֵעֵהוּ, —חֲלִיפוֹת,
—מַסָּח abwechſelnd. [-ретчица נ׳.

Поперетчикъ ז׳ מַמְרֶה, —מֹרֶה אֶת־פִּי Widerſprecher

Поперечина נ׳ קוֹרָה לְרֹחַב הַ־ Querbalken.

Поперечить פ״ע (кому) מָרֹה אֶת־פִּי־, —הַמְרֵה wi=
derſprechen.

Попере́чникъ ז' 1) קַו־הַחוֹצֶה, קַו־הַתִּיכוֹן Durchmesser, Diameter. 2) רֹחַב Breite. Три арши́на въ попере́чнику שָׁלֹשׁ אַמּוֹת רֹחַב.

Попере́чно ת"פ לְרֹחַב כָּל־הַ־ quer durch...

Попере́чный ת' הָעוֹבֵר לְרֹחַב הַ־ querüberliegend. Встрѣ́чный и п. כָּל־הַבָּא לִקְרָאתוֹ.

Попе́рсье ס' (במאסר הסוס) פְּתִיל הֶחָזֶה Bruftriemen.

Поперхну́ться חוּשׁ מַחֲנָק בִּגְרוֹנוֹ etwas in die Athemröhre bekommen.

Попече́ніе ס' פְּקִידוּת, תְּשׂוּמֶת־עַיִן עַל־, דְּאָגָה לְ־, מִשְׁמָר Fürsorge.

Попечи́тель ז' מָגֵן לְ־, מְפַקֵּד עַל־, בַּעַל־פְּקִידוּת Fürsorger. П. учёбнаго о́круга שַׂר־הַגָּלִיל לְבָתֵּי־סֵפֶר Curator. П. сиро́тъ אָב לִיתוֹמִים —מָגֵן. -льница נ'.

Попечи́тельный ת' פְּקוּדָה —מַחְסֶה —מִשְׁמָר — fürsorgend. [torisch.

Попечи́тельскій ת' אֲשֶׁר לְשַׂר־פֶּלֶךְ בָּתֵּי־סֵפֶר curatorisch.

Попечи́тельство ס' פְּקוּדָה, מִשְׁמָר, מַחְסֶה; פְּקִידוּת בָּתֵּי הַסֵּפֶר Curatoramt. [דָּאוֹג לְ־] sorgen.

Попе́чь פ"י אָפֹה מְעַט ein wenig backen. -ся 1) נפ'. 2) פ"ח

Попива́ніе ס' שִׁתּוֹ, שְׁתוֹת; שְׁתִי, סֹבֶא das Trinken.

Попива́ть פ"י שָׁתֹה כְּפַעַם בְּפַעַם, שָׁתֹה מְעַט מְעַט bisweilen trinken.

Попили́ть פ"י גָּזוֹר מְעַט בַּמַּשּׂוֹר etwas sägen.

Попира́ніе ס' תְּבוּסָה, מִרְמָס, רְמֹס das Zertreten.

Попира́ть, Попра́ть פ"י 1) דּוּשׁ, בּוֹשֵׁס, בּוֹס, רָמוֹס, כָּבוֹשׁ, רָדֹה אֶת־ (בְּ־) רָקוֹעַ, הַכְפֵּשׁ zertreten. 2) הַרְמֵס, דַּכֵּא תַּחַת רַגְלָיו, דָּרוֹךְ עַל־ bedrücken. -ся נפ' הִתְבּוֹסֵס, הִדּוֹשׁ getreten werden.

Попирова́ть פ"ע הִתְעַדֵּן מְעַט, —אָכוֹל וְשָׁתֹה etwas schmausen.

Пописа́ть פ"י כָּתוֹב מְעַט etwas schreiben.

Попи́сывать פ"י כָּתוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen schreiben.

Попи́ть פ"י שָׁתֹה מְעַט; —סָבֹא etwas trinken.

Попи́хивать, -пиха́ть, -пихну́ть פ"י הָדוֹף stoßen. (во что) בְּ־ מָעוֹךְ, תָּקוֹעַ אֶל־תּוֹךְ hineinstoßen.

Попища́ть פ"ע צַפְצֵף מְעַט pipen.

Попла́вать פ"ע שָׂחֹה מְעַט, שׁוּט ein wenig schwimmen.

Поплаво́къ (-вка́) ז' צְרוֹר הַחַכָּה, עֵץ שַׁיִט לְיֶתֶר הַחַכָּה Schwimmholz an der Angelschnur.

По́плавомъ ת"פ בְּשׁוּט, בְּשְׂחוֹת schwimmend.

Попла́кать פ"ע בָּכֹה מְעַט etwas weinen.

Поплати́ть פ"י שַׁלֵּם מְעַט מְעַט nach und nach bezahlen. -ся פ"ח נָתוֹן כָּפְרוֹ einbüßen. Онъ поплати́лся жи́знью за э́то בְּנַפְשׁוֹ עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה.

Поплёвывать פ"ע יָרוֹק—רֹק כְּפַעַם בְּפַעַם öfters speien.

Поплести́ פ"י עָבֹת מַחְלָפָה etwas flechten.

Поплести́сь פ"ח (עתיד поплету́сь) מְמוֹק עָבוֹר, נוֹד מִ־, הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ הָלְאָה sich hinschleppen.

Поплечу́ ת"פ דֵּי־כֹחוֹ nach Kräften.

Поплы́ть פ"ע הָחֵל לָשׁוּט (לִשְׂחוֹת) fortschwimmen.

Попляса́ть פ"ע רָקוֹד מְעַט, הָחֵל לָחוּל etwas tanzen.

Попля́сывать פ"ע כְּפַעַם בְּפַעַם (רָקוֹד) חוּל bisweilen tanzen.

Попо́вичъ ז' (רוסי) בֶּן־כֹּהֵן Sohn eines Priesters.

Попо́вна נ' (רוסי) בַּת כֹּהֵן Tochter eines Priesters.

Попо́вскій ת' (רוסי) כֹּהֵן—, כֹּהֲנִים—Priester=.

Попо́вщина נ' (בדת רוסית) עֲדַת־הַנִּבְדָּלִים russische Kirchensecte.

Попо́дчивать см. По́дчивать.

Попо́йка נ' שְׁתִי, מִשְׁתֶּה Trinkgelag.

Попои́ть פ"י הַשְׁקֵה מְעַט etwas zu trinken geben.

Попола́мъ ת"פ חֵלֶק כְּחֵלֶק, לִשְׁנֵי קְרָעִים, לִשְׁנַיִם zur Hälfte.

Попола́скивать פ"י שָׁטוֹף (הָדֵחַ) כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen ausspülen.

Попо́лдничать см. По́лдничать.

Попо́лзать פ"ע זָחוֹל כִּמְעַט־רֶגַע, —רָמוֹשׂ eine Zeit lang kriechen.

По́ползень (-зня) ז' 1) יֶלֶד זוֹחֵל ein Kind das nur kriecht. 2) מַשְׁפִּיל לִפְנֵי־נָדִיב, מִתְרַפֵּס Schleicher.

Поползнове́ніе ס' צְדִיָּה, מְזִמַּת חָמָס, הַוָּה, הַוַּת־ שְׁרִירוּת לֵב, נֶפֶשׁ Neigung.

Поползти́, -по́лзть פ"ע הָחֵל לִזְחֹל; זָחוֹל עַד־ hinkriechen.

Пополне́ніе ס' מִלּוּאֵי הֶחָסֵר, מַלֵּא, מְלֹאת Ergänzung.

Пополнѣ́ть см. Полнѣ́ть.

Пополня́ть, -по́лнить פ"י מַלֵּא הֶחָסֵר, הַשְׁלֵם; שׁוֹב שְׁבוּת ergänzen. -ся נפ' הִמָּלֵא, חִסָּרוֹן, הִמָּנֵה ergänzt werden.

Пополоска́ть פ"י הָדֵחַ מְעַט, —שָׁטוֹף ein wenig ausspülen.

Пополуго́дно ת"פ לְכָל־חֲצוֹת שָׁנָה, מִדֵּי מַחֲצִית שָׁנָה halbjährlich.

Пополу́дни ת"פ אַחַר הַצָּהֳרַיִם nach Mittag.

Попо́льзоваться см. По́льзоваться.

Попо́мнить см. По́мнить.

Попо́на (ק' Попо́нка) נ' חֹפֶשׁ, מַעֲטֵה־סוּס, טַפֵּטָן* (כלים כג, ב), אֲבַרְזִין* (ב"ק ט:) Pferdedecke. -по́нный ת'.

Попо́ртить פ"י הַשְׁחֵת מְעַט etwas verderben. -ся פ"ח הִשָּׁחֵת מְעַט etwas verdorben werden.

Попости́ться פ"ח צוֹם מְעַט, עַנֵּה נַפְשׁוֹ מְעַט בַּצּוֹם einige Zeit fasten.

Попо́тчивать см. По́тчивать.

Попотѣ́ть פ"ע הוֹצֵא זֵעָה מְעַט etwas schwitzen.

Попра́вить см. Поправля́ть,

Попра́вка (ק' -пра́вочка) נ' תִּקּוּן הַמְּעֻוָּת; מַרְפֵּא הֶהָרוּס Ausbesserung.

Поправле́ніе ס׳ מַרְפֵּא הֶהָרוּס, תִּקּוּן הַמְעֻוָּת, רִפְאוּת das Herstellen. П. здоро́вья מַרְפֵּא בְשָׂרִים—.

Поправля́ть, -пра́вить פ״י הֵיטֵב, תַּקֵּן, תִּקּוּן מְעֻוָּת, הַעֲלֵה אֲרוּכָה לְ־; חַזֵּק בֶּדֶק, גָּדוֹר פֶּרֶץ, רַפֵּא הֶהָרוּס ausbessern. И попра́вила она́ головно́й убо́ръ свой וַתֵּיטֶב אֶת־רֹאשָׁהּ. П. письмо́ נַקֵּה מִכְתָּב מִשְּׁגִיאוֹת. -ся 1) נפעל הוּטַב, הִתָּקֵן sich bessern. 2) פ״ח הֵרָפֵא, מֵחֳלִי—, חָיֹה, חָזוֹק sich erholen. Больно́й попра́вился עָלְתָה אֲרֻכָה לַחוֹלֶה; הַדָּוֶה חָיָה מֵחָלְיוֹ. Дѣ́ло его́ попра́вилось עִנְיָנוֹ הוֹלֵךְ וָטוֹב.

Попра́вщикъ ז׳ מְתַקֵּן מְעֻוָּת, מְרַפֵּא הֲרִיסוּת, מְחַזֵּק בֶּדֶק, גּוֹדֵר פֶּרֶץ Verbesserer. -щица נ׳.

Попра́ть см. Попира́ть.

Попре́жнему ת״פ כְּבָרִאשׁוֹנָה, כְּקֶדֶם wie früher.

Попрека́тель ז׳ מוֹכִיחַ, מְחָרֵף עַל־עָוֺן Einer, der Vorwürfe macht. -льница נ׳. [vorwerfend.

Попрека́тельный ת׳ אֲשֶׁר תּוֹכָחָה בוֹ, גְּעָרָה—

Попрека́ть, -кну́ть פ״י חָרֵף עַל־עָוֺן, גָּעוֹר בְּ־, עָנֹה בְ־, אַלֵּף עָוֺן — הוֹכֵחַ עַל־פְּנֵי Vorwürfe machen.

Попрекосло́вить см. Прекосло́вить.

Попрёкъ ז׳ תּוֹכָחָה עַל־עָוֺן, גְּעָרָה, כְּלִמָּה, מוּסַר Vorwurf.

Попрепя́тствовать см. Препя́тствовать.

Поприба́вить פ״י הוֹסֵף מְעַט etwas zugeben. -ся נפ׳.

Попривыка́ть, -вы́кнуть см. Привыка́ть.

По́прище ס׳ אֹרַח לָרוּץ, מַעְגָּל, שְׁבִיל Laufbahn. П. жи́зни מַעְגַּל־הַחַיִּים—, נְתִיב. П. нау́ки תְּבוּנוֹת דֶּרֶךְ.

Попріобы́кнуть פ״ע (къ чему́) הִסְכֵּן לְ־ sich gewöhnen.

Попрія́тельски ת״פ כְּחֹק רֵעִים freundschaftlich.

Попро́бовать פ״י 1) בָּחוֹן, נַסֵּה לְ־, טָעוֹם probiren. 2) טָעוֹם אֹכֶל kosten.

Попроси́ть פ״י (чего́) בַּקֵּשׁ, שָׁאוֹל, דָּרוֹשׁ bitten. П. къ кому́, къ чему́ בַּקֵּשׁ לָבֹא אֶל־, קְרֹא אֶל־. -ся פ״ח הִשָּׁאֵל מֵעִם־ um Urlaub bitten.

По́просту ת״פ בְּמִישׁוֹר, בְּמֵישָׁרִים, בְּלִי־עָרְמָה ohne Umstände.

Попроти́виться см. Противи́ться.

Попроша́йка ז״נ מַלְאֶה בְּמִשְׁאֲלוֹתָיו—, מֵצִיק, מַפְגִּיעַ, מָנוֹן (עי׳ חלק א) Zudringlicher.

Попроша́йничать פ״ע הַלְאֵה בְּמִשְׁאֲלוֹתָיו, פָּגוֹעַ בְּ־, פָּצוֹר בְּ־ מְאֹד zudringlich betteln.

Попроща́ться פ״ח הִפָּרֵד בְּשָׁלוֹם אִישׁ מֵעַל־רֵעֵהוּ Abschied nehmen.

Попры́гать פ״ע רָקוֹד מְעַט, כַּרְכֵּר— springen.

Попры́гивать פ״ע רָקוֹד כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen springen.

Попрыгу́нъ ז׳ מְרַקֵּד, מְפַזֵּז, מְכַרְכֵּר Springer, Windbeutel. -гу́нья נ׳.

Попры́скивать, -пры́скать פ״י הַזֵּה מְעַט; רָעוֹף, עָרוֹף, הַרְעֵף spritzen. Дождь попры́скиваетъ הַמָּטָר יַעֲרֹף.

Попря́сть פ״י טְוֵה מְעַט etwas spinnen.

Попря́тать (עתיד -пря́чу) פ״י הַחְבֵּא, טָמוֹן, צָפוֹן verstecken. -ся פ״ח הֵחָבֵא, הִתְחַבֵּא, הִטָּמֵן sich verstecken.

Попти́чьи ת״פ כְּצִפּוֹר, כְּמוֹ צִפּוֹר wie ein Vogel.

Попуга́й ז׳ *אַנְדְּרָפַת (חולין סב:) Papagei.

Попуга́ть פ״י הַחֲרֵד מְעַט ein wenig bange machen.

Попу́гивать פ״י הַחֲרֵד כְּפַעַם בְּפַעַם, בַּעֵת— bisweilen bange machen.

Популяризи́ровать (-рую) פ״י הָבֵן דִּבְרֵי סֵפֶר לְכָל־קוֹרֵא, עָרוֹךְ לָעָם דִּבְרֵי־חָכְמָה gemeinverständlich machen.

Популя́рный ת׳ אֲשֶׁר יָרוּץ כָּל־קוֹרֵא בוֹ, נָכוֹחַ לְבִינַת־עָם; רָצוּי לִבְנֵי־הָעָם volksmäßig; beim Volke beliebt.

Попури́ ס׳ לִוְיַת־זְמִירוֹת (לִכְלֵי־שִׁיר) Potpourri.

Попуска́ть, -пусти́ть פ״י הַנֵּחַ לְאִישׁ לְ־, נָתוֹן—, נָטוֹשׁ— zulassen, erlauben. -ся נפעל הִנָּתֵן לְ־, הֻרְשֵׁה— gestattet werden.

Попусто́му, По́пусту ת״פ לַשָּׁוְא, לַתֹּהוּ, לָרִיק, בְּדֵי־רִיק vergebens.

Попу́тать פ״י סַכְסֵךְ מְעַט; הַתְעֵה, הַכְשֵׁל, הַדֵּחַ verwickeln, verleiten. Лука́вый его попу́талъ בְּעַתַּתּוּ רוּחַ רָעָה.

Попутеше́ствовать פ״ע נָסוֹעַ יָמִים מִסְפָּר etwas herumreisen.

Попути́, ת״פ עַל־דַּרְכּוֹ, מִדֵּי־עָבְרוֹ am Wege. Тебѣ́ попути́, заходи́ къ нему́ סוּרָה אֵלָיו הִנֵּה בֵיתוֹ עַל־דַּרְכֶּךָ.

Попу́тникъ ז׳ חָבֵר לְנוֹסֵעַ, נִלְוֶה לַדֶּרֶךְ עִם־ Reisegefährte.

Попу́тный ת׳ הַדֶּרֶךְ—, הַמַּסָּע — Reise=. П. това́рищъ חָבֵר לְנוֹסֵעַ, נִלְוֶה לַדֶּרֶךְ עִם־. П. вѣтръ רוּחַ לְדֶרֶךְ אֳנִיָּה.

Попу́тчикъ см. Попу́тникъ 1. -чица נ׳.

Попуще́ніе ס׳ תֵּת לְ־, רִשְׁיוֹן— Zulassung. Попуще́ніемъ Бо́жіимъ случи́лось э́то מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת.

Попъ ז׳ (לדת רוסית) כֹּהֵן Priester. Изъ попо́въ да въ дья́коны (במשרה) הָלוֹךְ לְאָחוֹר וְלֹא־לְפָנִים.

Попыла́ть פ״ע לַהֵט כִּמְעַט רֶגַע, הִתְלַקֵּחַ— einige Zeit flackern.

Попыли́ть פ״ע הַעֲלֵה אָבָק מְעַט Staub machen.

Попыта́ть פ״י 1) נַסֵּה, בָּחוֹן probiren. 2) עַנֵּה, יַסֵּר foltern. -ся פ״ח נַסֵּה לְ־, נַסֵּה כֹחוֹ בְּ־ einen Versuch machen.

Попы́тка נ׳ מַסָּה, מִבְחָן Versuch.

Попы́хъ ז׳ בֶּהָלָה, חִפָּזוֹן Uebereilung. Въ попыха́хъ בְּחִפָּזוֹן. Съ попыхо́въ я теря́лся בְּחָפְזִי אָבַד לִבִּי.

Попья́нствовать פ״ע שַׁכֵּר, רָדוֹף שֵׁכָר, סָבֹא eine Zeitlang saufen.

Попѣва́ть פ״ע זַמֵּר לִרְגָעִים ·שׁוֹר כְּפַעַם בְּפַעַם öfters singen.

Попѣту́шьи ת״פ כְּדֶרֶךְ הַתַּרְנְגוֹל wie ein Hahn.

Попѣ́ть פ״ע שׁוֹר מְעַט, —זַמֵּר etwas singen.

Попѣ́шему ת״פ בְּרַגְלָיו, בְּרֶגֶל zu Fuß.

Попяти́ть, -ся см. Пяти́ть, -ся.

Попя́тный ת׳ נָסוֹג אָחוֹר zurückweichend. **Уйти́** на п. дворъ שׁוּב מִדְּבָרוֹ אָחוֹר.

Попя́тчикъ ז׳ נָסוֹג מִדְּבָרוֹ אָחוֹר der sein Wort zurücknimmt. -чица נ׳.

Поопя́чивать см. Пяти́ть.

Пора́ נ׳ עֵת, מוֹעֵד Zeit. Вечéрнею поро́ю לְעֵת עֶרֶב. П. домо́й עֵת לָלֶכֶת הַבַּיְתָה. Вся́кому дѣ́лу своя́ пора́ לַכֹּל עֵת. Съ тѣхъ поръ מֵהַיּוֹם הַהוּא. До сихъ поръ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. До тѣхъ поръ, пока́ עַד־אֲשֶׁר־. Онъ ещё въ порѣ́ הוּא עוֹדֶנּוּ בְּאִבּוֹ, עַצְמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוּמָיו.

По́ра נ׳ (בבשר וצמח) נֶקֶב הָעוֹר Schweißloch.

Порабо́тать פ״ע עָשׂה מְלַאכְתּוֹ ein wenig arbeiten.

Поработи́тель ז׳ מַדְכֵּא תַּחַת, מַכְנִיעַ, מַעֲבִיד, כּוֹבֵשׁ רַגְלָיו Bezwinger. -льница נ׳.

Поработи́тельный ת׳ הַמַּכְנִיעַ, הַמַּעֲבִיד bezwingend.

Порабоща́ть, -работи́ть פ״י הַעֲבֵד, כָּבוֹשׁ לְעֶבֶד; הַכְנֵעַ bezwingen. -ся נפ׳ הִכָּבֵשׁ לְעֶבֶד, הִכָּנַע לְ־ unterjocht werden.

Порабоще́ніе ס׳ כִּבּשׁ לְעֶבֶד, הַעֲבִיד Bezwingung.

Пора́внивать פ״י פַּלֵּס מְעַט, הַיְשֵׁר כְּפַעַם בְּפַעַם, שַׁוֵּה פְּנֵי־ מְעַט gleich machen, ebnen.

По́равну см. По́ровну.

Поравня́ть פ״י 1) פַּלֵּס, שַׁוֵּה, יַשֵּׁר, הַיְשֵׁר gleichmachen. 2) עָרוֹךְ אֶל־, הַמְשֵׁל, דַּמֵּה gleichstellen. -ся נפ׳ 1) פָּלוֹס, יָשׁוֹר geebnet werden. 2) פ״ח שָׁוֹה לְ־, הָיֹה כְּ־, הִמָּשֵׁל, הִדָּמֵּה, דָּמֹה— sich gleichstellen. 3) בּוֹא עַד־ mit Einem gleichkommen. Корабль поравня́лся съ крѣ́постью הָאֳנִיָּה בָּאָה עַד־ הַמִּבְצָר.

Пора́довать פ״י שַׂמֵּחַ אֶת־ erfreuen. -ся פ״ח שָׂמוֹחַ, שַׂמֵּחַ נַפְשׁוֹ sich freuen.

Порадѣ́ть см. Радѣ́ть.

Поража́ть, -рази́ть פ״י 1) מָחוֹץ, נָגוֹף, פָּגוֹעַ בְּ־, הָמֵת, הַפֵּל, הַכֵּה, הָלוֹם einen Schlag versetzen. П. врага́ נָגוֹף אוֹיְבוֹ, הַכֵּה—, חָלוֹשׁ—. 2) בַּעֵת, הַבְעֵת, הָמוֹם, הֹם, הַשְׁמֵם, הַחֲרֵד, הַבְהֵל erschüttern. Вѣсть э́та меня́ порази́ла הַשְּׁמוּעָה הַזּאת בִּעֲתַתְנִי; נִפְעַמְתִּי לְמִשְׁמַע אָזְנַי.

Порожда́ть, Породи́ть פ״י 1) הוֹלֵד, יָלוֹד gebären. 2) הַצְמֵחַ, עוֹרֵר, הָסֵב, סַבֵּב verursachen. П. раздо́ры עוֹרֵר מְדָנִים. -ся נפ׳ צָמוֹחַ, הוּלֵד, יָלוֹד erzeugt werden.

Пораже́ніе ס׳ 1) נֶגֶף, מַכַּת אוֹיֵב, הֶרֶג, מַגֵּפָה, חֲלוּשָׁה (שמות לב, יח), מוֹרָה (תהלים ט, כא) Niederlage. 2) נֶגַע, נֶגֶף, פֶּגַע Erschütterung.

Поразбрести́сь см. Разбра́живаться.

Поразброса́ть см. Разброса́ть.

Поразбѣжа́ться см. Разбѣжа́ться.

Поразвле́чь см. Развлека́ть.

Поразвѣ́дать см. Развѣ́дывать.

Поразвѣ́сить, -вѣ́шать см. Развѣ́шивать.

Поразгласи́ть см. Разглаша́ть.

Поразглядѣ́ть см. Разглядѣ́ть.

Поразду́мать см. Разду́мать.

Порази́тель ז׳ מַכְנִיעַ, מְדַכֵּא, מַכֵּה... חֵרֶם Unterdrücker. -льница נ׳.

Порази́тельно ת״פ לִמְאֹד, לְהַפְלִיא erschütternd.

Порази́тельный ת׳ מַפְלִיא, מַשְׁמִים, נִפְלָא, נוֹרָא erschütternd.

Порази́ть см. Поража́ть.

Поразню́хать см. Разню́хивать.

Поразобра́ть פ״י 1) הַבְדֵּל לְאַחַד אֶחָד auseinander legen. 2) בַּקֵּר לְאַחַת אֶחָת genau untersuchen.

Поразогна́ть см. Разогна́ть.

Поразойти́сь см. Разойти́сь.

Пора́нить פ״י פָּצוֹעַ מְעַט, —מָחוֹץ leicht verwunden.

Пораскида́ть, -ки́нуть см. Раскида́ть.

Пораспрода́ть פ״י מָכוֹר לְאַחַד אֶחָד nach und nach verkaufen.

Порасхвата́ть см. Расхва́тывать.

По́рванный ת׳ נִתָּק, קָרוּעַ zerrissen.

Порва́ть פ״י נַתֵּק, קָרוֹעַ zerreißen. -ся נפעל הִקָּרֵעַ, הִנָּתֵק zerrißen werden.

Поребя́чески ת״פ כְּיֶלֶד, כְּאַחַד הַיְלָדִים, כְּנַעַר לֹא־ לָמֵד kindisch.

Поребя́читься פ״ח כְּיֶלֶד הִתְהוֹלֵל, הִתְעוֹלֵל kindisch handeln.

Поревѣ́ть פ״ע הָמֹה מְעַט, —שָׁאוֹג; —בָּכֹה einige Zeit brüllen, weinen.

Поре́й ז׳ מִין אַחַד הַבְּצָלִים, *כָּרָתִי (סוכה לד) Schnittlauch.

Порекомендова́ть см. Рекомендова́ть.

Поржавѣ́ть см. Ржавѣ́ть.

Поржа́ть פ״ע קוֹל מִצְהָלוֹת (סוס) הָרֵם, צָהוֹל מְעַט wiehern.

Порискова́ть см. Рискова́ть.

Порисова́ть פ״י תָּאֵר בְּשָׂרִיד מְעַט ein wenig zeichnen.

По́ристый ת׳ מָלֵא נְקָבִים, נָקוּב הֵנָּה וָהֵנָּה schwammlöcherig, porös.

Порица́ніе ס׳ גְּעָרָה, מוּסַר כְּלִמָּה, תּוֹכָחָה עַל־עָוֹן Vorwurf, Tadel.

Порица́тель ז׳ גּוֹעֵר בְּ־, נוֹתֵן בְּ־ דֹּפִי, מוֹכִיחַ עַל־פְּנֵי־, יִסּוֹר (איוב מ, ב), מְקַלֵּה, מְחָרֵף Tadler. -льница נ׳.

Порицáтельный ת׳ מָלֵא תוֹכָחוֹת tadelnd.
Порицáть פ״י נָעוֹר בְּ־־ ,הוֹכֵחַ עַל־־עָוֹן vorwerfen,
tadeln. -ся נפ׳ הָיֹה לִכְלִמָּה ,יָרוֹשׁ קָלוֹן getadelt werden.
Пóрка נ׳ מַכַּת שְׁבָטִים Züchtigung mit Ruthen. Задáть
пóрку комý (בַּשֵּׁבֶט) יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים.
Пóровну ת״פ בַּד בְּבַד ,חֵלֶק כְּחֵלֶק gleichmäßig.
Поровня́ть см. Порáвнивать.
Порóгъ ז׳ 1) אֶדֶן ,סַף־הַדֶּלֶת ,מִפְתָּן Schwelle. 2) צוּר
מוֹרַד מֵי־נָהָר ,אֶשֶׁד—,נְחָלִים Stromklippen.
Порóда ז׳ מִין ,זַן ;תּוֹלָדָה ,תּוֹלָדוֹת ,מוֹלָדוֹת ,מְכֵרָה ,מוֹצָא Ge-
schlecht, Herkunft. Человѣ́къ ни́зкой порóды אִישׁ
מוֹצָא בְּלֶב־הָרִים ,בְּזוּי־־עָם ,נִקְלֶה. Гóрная порóда
לְעַפְרוֹת מַתֶּכֶת. (בהמה, עוף) von guter Art.
Порóдистый ת׳ מִזַּן נִבְחָר ,נִבְחָר בְּתוֹלְדוֹתָיו (חיה,
Породи́ть см. Пораждáть. [verwandt werden.
Породни́ться פ״ח (съ кѣмъ) הִתְחַתֵּן בְּ־ (אֶת־, לְ־)
Порóдный ת׳ רָם הַיַּחַשׂ ;נִבְחָר בְּתוֹלְדוֹתָיו von guter
Порождáть см. Пораждáть. [Abkunft.
Порождéніе ס׳ מוֹלֶדֶת ,שֶׁגֶר ,צֶאֱצָאִים Brut.
Порóжистый ת׳ מָלֵא צוּרִים (נחל), רַב־אֲשֵׁדוֹת voll
Stromklippen.
Порожмя́, -жнёмъ ת״פ מֵאֵין כֹּל ,רֵיקָם leer.
Порóжнить פ״י בּוֹקֵק ,הָרֵק ausleeren.
Порóжній ת׳ רֵיק ,רֵק ,אֵין כֹּל leer.
Порожнякóмъ ת״פ רֵיקָם ,בְּאֵין כֹּל leer, unbeladen.
Порожня́къ ז׳ (בְּלִי מַשָּׂא) עֲגָלָה רֵיקָה leeres Fuhr-
werk. [לְבַד] einzeln.
Порóznично ת״פ כָּל־אֶחָד לְבַדּוֹ ,זַן וָזַן לְבַדּוֹ ,בָּדָד
Порóзничный ת׳ הַנִּמְכָּר לְאַחַד אֶחָד.
Пóрознь ת״פ בָּדָד ,לְבַד einzeln, getrennt.
Поройться см. Ройться.
Порóкъ ז׳ 1) עָוֹן ,חֵטְא ,פֶּשַׁע Laster. 2) דֹּפִי,
מוּם ,מָשְׁחָת körperlicher Fehler.
Пороня́ть, -ни́ть פ״י הַפֵּל מִיָּדוֹ ,—נָטוֹשׁ ,—שָׁמוֹט;
הַשְׁלֵךְ ,אַבֵּד fallen lassen, verlieren.
Поросёнокъ (-нка) ז׳ גּוּר חֲזִיר Ferkel.
Поросёночекъ (-чка) см. Поросёнокъ.
Пороси́ться פ״ח גּוּרִיָה (חֲזִיר) מַלֵּט ,—יָלוֹד ,—הַמְלֵט
Ferkel werfen.
Порóслый ת׳ (עשב, עצים) צָמֵחַ ,אֲשֶׁר עָלָה כֻּלּוֹ bewach-
Пóрослъ נ׳ חֹרֶשׁ ,מוֹרַשׁ שִׂיחִים Anwachs. [sen
Поростáть, -рости́ פ״ע —עָלֹה צָמֹחַ ,—כָּסֹּה be-
wachsen. Пóле поросло́ крапи́вою הַשָּׂדֶה עָלָה
Пóростъ ז׳ חֲצִיר אֲגַמִּים ,סוּף Schilfgras. [קִמְּשׂוֹנִים.
Порося́ ס׳ (ר׳ ся́та) см. Поросёнокъ.

Порося́тина נ׳ בְּשַׂר גּוּר חֲזִיר Ferkelfleisch.
Порося́чій ת׳ גּוּר חֲזִיר—Ferkel-.
Порóтно ת״פ לִגְדוּדִים ,(אנשי צבא) לִפְלֻגּוֹת rottenweise.
Порóть פ״י 1) הַתֵּר תֶּפֶר auftrennen. 2) יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים,
—דּוֹשׁ בְּשַׂר Ruthen geben. П. дичь דַּבֵּר תֹּהוּ ,מַלֵּל
דִּבְרֵי־רוּחַ Unsinn sprechen. П. горя́чку הִתְחָרֵה,
הִמָּלֵא אֵשׁ קִנְאָה ,הִתְקַנֵּא sich ereifern.
Пóротье ס׳ עֲבוֹדַת מַתִּיר הַתֶּפֶר das Auftrennen.
Пороховни́ца נ׳ (לְאַבְקַת־־שְׂרֵפָה) קֶרֶן לְפִיחַ זִקּוֹת
Пороховóй ת׳ פִּיחַ זִקּוֹת—Pulver-. [Pulverhorn.
Пороховщи́къ ז׳ (אַבְקַת־־שְׂרֵפָה) עוֹשֵׂה פִּיחַ זִקּוֹת
Pulverarbeiter.
Пóрохъ ז׳ פִּיחַ זִקִּים ,אֲבַק־זִקּוֹת ,אַבְקַת שְׂרֵפָה Pulver.
Онъ пóроху не вы́думалъ לֹא־־נִגְלוּ לוֹ תַּעֲלוּמוֹת
חָכְמָה. Не доставáло пóроху לֹא־־מָצְאוּ מִלָּה
בְּפִיהֶם. [Tadeln.
Порóченіе ס׳ הַאֲשִׁים ,מְצֹא מוּם בְּ־ ,תֵּת בְּ־ דֹּפִי das
Порóчить פ״י שׂוּם עָוֹן בְּ־ ;מָצוֹא מוּם בְּ־ ,נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי
tadeln; verleumden.
Порóчный ת׳ אָשֵׁם ,מָלֵא עָוֹן lasterhaft. [Schnee.
Порóша נ׳ שֶׁלֶג בַּבָּצִיר ,הַשֶּׁלֶג הָרִאשׁוֹן frischgefallener
Пороши́на, -ши́нка נ׳ פִּיחַ זִקּוֹת ,דַּק שַׁחַק אַבְקַת־
שְׂרֵפָה Pulverkorn.
Пороши́ть פ״י פִּיחַ ,פַּזֵּר אָבָק ,כַּסֵּה אָבָק bestäuben. Снѣгъ
пороши́тъ הַשֶּׁלֶג יֵרֵד כְּאָבָק.
Порошóкъ (-шкá) ז׳ אַבְקַת סַמֵּי־־מַרְפֵּא ,פִּיחַ סַמֵּי
תְּרוּפָה Arzneipulver.
Пóрта נ׳ מַלְכוּת תִּירָס Ottomanisches Reich, Türkei.
Высóкая Пóрта תִּירָס רַבָּתִי בַגּוֹיִם. [ный ת׳.
Портáлъ ז׳ (להיכל) רֹאשׁ פְּתָחִים Haupteingang. -тáль-
Пóртеръ ז׳ שֵׁכָר אַנְגְּלִי Porterbier. -терный ת׳.
Пóртикъ ז׳ מִסְדְּרוֹן Säulengang.
Пóртить (пóрчу) פ״י שַׁחֵת ,הַשְׁחֵת ,בַּלֵּעַ ,נָתוֹס,
הַשְׁחֵת פ״ח -ся verderben. עָכוֹר ,הַבֵּעַ ,הַבְאֵשׁ ;הָרוֹס,
בָּאוֹשׁ ;בָּלוֹעַ verdorben werden.
Портки́ (-ткóвъ) ז״ר מִכְנָסַיִם Unterhosen.
Портмонé ס׳ צְרוֹר הַכֶּסֶף ,—חֲרִיט Geldtäschchen.
Портни́ха נ׳ מְתַפֶּרֶת ,תּוֹפֶרֶת בְּגָדִים Schneiderin.
Портнóй ת׳ חַיָּט ,תּוֹפֵר בְּגָדִים ,מְתַפֵּר* Schneider.
Портня́га ז׳ חַיָּט מְכַלֵּב ,מְתַפֵּר לֹא־לָמֵד ,תּוֹפֵר אֱלִיל*
(מ״ק י׳) schlechter Schneider. [der-.
Портня́жескій ת׳ תּוֹפֵר—,מְתַפֵּר—,*חַיָּט—Schnei-
Портня́жить, -ня́жничать פ״ע עֲבוֹד עֲבוֹדַת תּוֹפֵר,
עֲשֵׂה מְלֶאכֶת־חַיָּט ,תַּפֵּר schneidern.
Портня́жничество ס׳ עֲבוֹדַת תּוֹפְרִים ,—מְלֶאכֶת

חַיָּט Schneiderei.
Портнáжный см. Портняжескій.
Портовóй ת׳ הַחוֹף—Hafen=. [Freihafen.
Пóрто-фрáнко ס׳ מְבוֹא־־יָם חָפְשִׁי .חוֹף חָפְשִׁי מִמֶּס
Портóчный ת׳ אֲשֶׁר לְמִכְנְסֵי־בַד Unterhosen=.
Портрéтецъ (-тца) -трéтикъ ק׳ см. Портрéтъ.
Портретúстъ ז׳ צַיָּר לְצוּרוֹת אָדָם Porträtmaler.
Портрéтный ת׳ צוּרוֹת אָדָם, —צוּרַת־אִישׁ—Por=
Портрéтчикъ см. Портретúстъ. [trät=.
Портрéтъ ז׳ דְּמוּת— ,צוּרַת־־אִישׁ ,תַּבְנִית אָדָם
Porträt. [פַּרְפַּחִינָא* (מגילה יח.) Burzelkraut.
Портулáкъ ז׳ חֲלַגְלוֹג* ,(שביעית ז) רְגִילָה* ,מִין עֵשֶׂב
Портупéя נ׳ חֲגוֹר— ,אֵזוֹן— ,תְּלִי־הַחֶרֶב Degenband.
Портфéль ז׳ תִּיק* ,יַלְקוּט סוֹפְרִים ,מִטְפַּחַת סְפָרִים
הַסּוֹפֵר Schrifttasche.
Портшéзъ ז׳ פּוּרְיָא* ,אַפִּרְיוֹן Tragsessel.
Портъ ז׳ חוֹף ,מְבוֹא־יָם Hafen.
Портú см. Портки́. [פֶּתַח.
Портьéра נ׳ מָסַךְ הַפֶּתַח Thürvorhang. -ры ר׳ מְסַכֵּי
Портя́нка נ׳ בְּלוֹי ,מֶלַח ,סְחָבָה לְכַף־הָרֶגֶל Fußlappen.
Порубéжный ת׳ אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל— ,הַנִּשְׁעָן לִגְבוּל
angrenzend.
Порубéжье ס׳ מְקוֹם הַגְּבוּל ,פֶּרֶק Grenzort.
Порубúть פ״י חָטוֹב מְעַט ,—חָצוֹב ein wenig hauen.
Порýбка נ׳ מַחְטֵב ,מַחְצֵב ,חֵטֶב das Hauen.
Порýбщикъ ז׳ חוֹטֵב יְעָרוֹת Waldhauer.
Поругáніе ס׳ מוּסַר ,קָלוֹן ,דֳּפִי ,חֶרְפָּה ,גְּדוּפָה ,נְאָצָה
כְּלִמָּה Beschimpfung.
Порýганный ת׳ שְׂבַע־קָלוֹן ,מְחֻלָּל ,מְנֹאָץ beschimpft.
Поругáтель ז׳ מְחַלֵּל ,מְקַלֵּל ,מְנָאֵץ ,מְנַדֵּף ,מְחָרֵף
שֵׁם־ Beschimpfer. -льница נ׳.
Поругáть פ״י נָאֵץ ,גַּדֵּף ,חָרֵף beschimpfen. -ся פ״ח
חָרֵף אִישׁ רֵעֵהוּ einander schimpfen.
Порýка 1) ז״נ בֶּן־תַּעֲרֻבוֹת ,עוֹרֵב עֲרֻבָּה לִפְנֵי־רֵעֵהוּ
Bürger, Gewährsmann. 2) עֵרָבוֹן ,עֲרֻבָּה ,תּוֹקֵעַ־כַּף
Bürgschaft. Круговáя п. עֲרֻבַּת־עֵדָה אִישׁ בְּעַד־
רֵעֵהוּ.
Порумя́нить פ״י יַפֵּה מְעַט בַּפּוּךְ etwas roth schmin=
ken. -ся פ״ח יַפֵּה בַּפּוּךְ עֵינָיו sich etwas schminken.
Порýсски ת״פ בִּשְׂפַת־רוּסִית ;כְּמִשְׁפַּט הָרוּסִים russisch.
Порусѣть см. Русѣть.
Порýтчикъ ז׳ (לבני הצבא) פְּקִיד מֵאָה Lieutenant.
Поручáтель ז׳ שׁוֹלֵחַ דָּבָר בְּיַד־ Auftraggebender.
-льница נ׳.
Поручáть, -чи́ть פ״י שָׁלוֹחַ ,צַוֵּה אֶת־ לְ־ ,פָּקוֹד עַל־
בְּיַד— beauftragen. -ся 1) נפ׳ הָפְקֵד בְּיַד— beauf=
werden. 2) פ״ח (за кого) —עָרוֹב עֲרֻבָּה לִפְנֵי,
תָּקוֹעַ כַּפּוֹ בְּעַד־ ,עָרוֹב אֶת־ garantiren. Кто пору-
чи́тся мнѣ? מִי־זֶה לְיָדִי יִתָּקֵעַ. [Auftrag.
Поручéніе ס׳ מִשְׁלוֹחַ דָּבָר בְּיַד— ,מִצְוָה ,פְּקוּדָה
Пóручень (-чня) ז׳ רְפִידָה ,יָד— ,מִסְעָד לַמַּעֲלוֹת
Порýчикъ см. Порýтчикъ. [מַעֲקֶה Handgriff.
Поручи́тель см. Порýка.
Поручи́тельный ת׳ נָתוּן לְעֵרָבוֹן ,—עֲרֻבָּה bür=
Поручи́тельство ס׳ см. Порýка 2. [gend.
Поручи́ть, -ся см. Поручáть, -ся.
Порýчичій ת׳ אֲשֶׁר לִפְקִיד הַמֵּאָה Lieutenants=.
Пóручъ ז׳ см. Пóручень.
Порýшать פ״י נַתֵּחַ לִנְתָחִים ,בַּתֵּר zerschneiden.
Порфи́ра נ׳ תּוֹלָע ,שָׁנִי ,לְבוּשׁ מַלְכוּת ,אַדֶּרֶת־אַרְגָּמָן
Purpurmantel. -фи́рный ת׳. [purträger.
Порфироно́сецъ (-сца) ז׳ עוֹטֶה אַדֶּרֶת־מַלְכוּת Pur=
Порфироро́дный ת׳ בֶּן־מַלְכֵי־אֶרֶץ ,אָמוּן עֲלֵי־תוֹלָע
im Purpur geboren. [-фи́ровый ת׳.
Порфи́ръ ז׳ פַּרְפִּיר* (וי״ר ב) ,אֶבֶן־דַּקְמַתַּיִם Porphyr.
Порхáніе ס׳ יְעָף הֵנָּה וָהֵנָּה ,מָעוּף— ,רַחֵף— das
Flattern. [herfliegen.
Порхáть, -хнýть פ״ע עוֹפֵף הֵנָּה וָהֵנָּה ,—רַחֵף— um=
Порціóнъ ז׳ לֶחֶם־חֹק ,אֲרֻחַת אִישׁ צָבָא דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ,
אֲרֻחַת־תָּמִיד Soldatenportion.
Пóрція נ׳ מְנָת ,מָנָה ,חֵלֶק Portion.
Пóрча נ׳ הַשְׁחִית ,נֶזֶק ;מָשְׁחָת ,תַּבְלִית ,מֶרַע ,רֹעַ ,שַׁחַת
כִּלָּיוֹן Beschädigung. П. съѣстныхъ припáсовъ
מָשְׁחַת דִּבְרֵי מַאֲכָל. П. нрáвовъ רֹעַ דַּרְכֵי בְנֵי־
הָאָדָם ,—רָעַת.
Пóршень (-шня) ז׳ (במכונה) עֱלִי ,גְּלִיל הַתְּנוּפָה Kol=
Пóры נ״ר (לחי ולצמח) נִקְבֵי הָעוֹר Schweißlöcher. [ben.
Порывáть 1) פ״י פָּרוֹץ וְהָרוֹס ,מָשׁוֹךְ וּמָרוֹט reißen,
fortreißen. **2)** פ״ם הַמְרֵץ treiben, drängen. Егó такъ
и порывáетъ сдѣлать э́то מְלָאוֹ(נְשָׂאוֹ) לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת
זֹאת. -ся פ״ח פָּרוֹץ עָלָיו פֶּרֶץ ,פָּרוֹץ לְ־ ,הִתְאַמֵּץ ,—הִתְחָרֵה
—הַעְפֵּל. И вы порывáлись взойти́ нá гору
וַתָּהִינוּ (וַתַּעְפִּילוּ) לַעֲלוֹת הָהָרָה. Они порывáются
разби́ть меня́ יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי.
Порыви́сто ת״פ בְּשֶׁצֶף ,בְּשֶׁטֶף reißend, heftig.
Порыви́стый ת׳ כַּבִּיר ,סוֹעֵר ,מִתְפָּרֵץ ,פּוֹרֵץ ,שׁוֹטֵף
stürmisch, fortreißend.
Порывъ ז׳ עֵיָם רוּחַ ,עֶבְרָה ,פֶּרֶץ ,שֶׁצֶף ,שֶׁטֶף An=
drang. П. воды́ פֶּרֶץ מַיִם .זֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים. П.
гнѣ́ва שֶׁצֶף קֶצֶף ,עֶבְרָה ,שֶׁטֶף אַף.

Порыдáть פ"ע יְלֵל, הֵאָנֵק ein wenig schluchzen.
Порыжѣлый ת' אֲשֶׁר הָפַךְ צָהֹב fuchsroth geworden.
Порыжѣть פ"ע הָפוֹךְ צָהֹב fuchsroth werden.
Порыкáть פ"ע שָׁאוֹג (נָהוֹם) מְעַט etwas brüllen.
Порыскать פ"ע שׁוּט בְּ־, רוּץ כֹּה וָכֹה ein wenig herumlaufen.
Порыть פ"י חָפוֹר מְעַט — כָּרֹה ein wenig graben. -ся פ"ח מַשֵּׁשׁ כֵּלָיו, חַפֵּשׂ סְבִיבָיו eine Zeitlang herumsuchen. [werden.
Порыхлѣть פ"ע רַכּוֹךְ מְעַט — הִמּוֹג — הִמַּק locker
Порыцарски ת"פ כְּמִשְׁפַּט אֵילֵי הָאָרֶץ, כְּחֹק אֵל גּוֹיִם כְּדֶרֶךְ אֵילֵי גִבּוֹרִים (אַדִּירֵי־עָם) rittermäßig.
Порычáть см. Порыкáть.
Порѣдѣлый ת' מִזְעָר, מְקֻרָּח — undicht geworden.
Порѣдѣть פ"ע הָיֹה מִזְעָר, הֻקְרַח, הֻקְרְחָה undicht w.
Порѣзать פ"י מְחוֹץ; נַתֵּחַ, בַּתֵּר, גְּזוֹר einschneiden.
Порѣзвиться פ"ח צַחֵק מְעַט — הִתְהוֹלֵל ein wenig tollen.
Порѣзъ ז' מַחַץ Schnittwunde. [tollen.
Порѣзывать, -рѣзать פ"י 1) מְחוֹץ מְעַט — בַּתֵּק, einschneiden. 2) גְּזוֹר מְעַט מְעַט, — נַתֵּחַ — בַּתֵּר, — כָּרוֹת bisweilen schneiden.
Порѣчный ת' אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַנָּהָר am Flusse liegend.
Порѣчье ס' שְׂפַת נָהָר, — עֶבְרֵי Gegend am Flusse.
Порѣшить см. Рѣшить.
Порѣшня см. Выдра.
Порябить см. Рябить.
Порябѣлый ת' מָלֵא בֶהָרוֹת שְׁקַעֲרוּרוֹת pockennarbig.
Порябѣть פ"ע כֻּסֵּה בֶהָרוֹת שְׁקַעֲרוּרוֹת pockennarbig [werden.
Порядить, -ся см. Подрядить, -ся.
Порядковое числительное מִסְפָּר סְדוּרִי* Ordnungszahlwort. [2) כָּרָאוּי, לְמַדַּי gehörig.
Порядкомъ ת"פ 1) כַּסֵּדֶר, סְדָרִים nach der Ordnung.
Порядокъ (-дка) ז' 1) סֵדֶר, עֵרֶךְ, מִשְׁטָר, דְּבַר דָּבָר, חֹק, אֹרַח, עַל־כַּנּוֹ וְעַל־מְקוֹמוֹ Ordnung. 2) דֶּרֶךְ הֲלִיכוֹת gehöriger Gang. Судебный п. דֶּרֶךְ הַמִּשְׁפָּט. Хозяйственный п. הֲלִיכוֹת בַּיִת. По порядку каждаго дня דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ.
Порядочно ת"פ 1) טוֹב לְמַדַּי, כָּרָאוּי ziemlich gut. 2) דַּי, לְמַדַּי, הֵיטֵב tüchtig.
Порядочный ת' 1) תָּם, יָשָׁר ordentlich. П. человѣкъ אִישׁ יָשָׁר (תָּם). 2) גָּדוֹל, לֹא־מְעַט bedeutend. П. убытокъ נֶזֶק לֹא־מְעַט. Онъ п. плутъ עָקֹב (עָרוּם) הוּא מְאֹד. 3) הוֹלֵךְ לְמֵישָׁרִים, עָרוּךְ סְדָרִים gut eingerichtet. У нея хозяйство всегда порядочное הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ בִּסְדָרִים תָּמִיד. Порядочное числительное см. Порядковое ч.
Поряжáть см. Подряжáть.
Посадить פ"י הוֹשֵׁב setzen. П. на коня הַרְכֵּב עַל־סוּס. П. дерево נְטוֹעַ עֵץ, — שָׁתוֹל. П. пуговицы на кафтанъ תָּפוֹר לַבֶּגֶד כַּפְתּוֹרִים. П. кого подъ арестъ נָתוֹן אִישׁ אֶל־מִשְׁמָר.
Посáдка נ' 1) נְטֹעַ, מַטַּעַת das Pflanzen. 2) שֶׁבֶת רוֹכֵב עַל־סוּס, — מוֹשַׁב das Sitzen des Reiters.
Посáдникъ ז' (לערי הקדם ברוסיה) נְשִׂיא הַמּוֹעֵצָה Bürgermeister. -ничій ת'.
Посáдъ ז' 1) פַּרְוָר, פַּרְבָּר, מִגְרַשׁ־עִיר Vorstadt. 2) מוֹשַׁב סוֹחֲרֵי הֶעָרִים Sitzort der Kaufleute. -сáдскій ת'. [מְשֻׁלֶּשֶׁת klafterweise.
Посажéнно ת"פ לְכָל־אַמָּה; שָׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ בָּאַמָּה
Посажéнный ת' נָמַד בְּאַמָּה מְשֻׁלֶּשֶׁת nach Zahl der Klafter berechnet.
Посажёный ת' נוֹשֵׁב stellvertretend. П. отецъ, Посажёная мать מְמַלֵּא מְקוֹם הָאָב וְהָאֵם לְחָתָן וְכַלָּה, שׁוֹשְׁבִין*. Посажёныя дѣти חָתָן וְכַלָּה Brautpaar.
Посвáтать см. Свáтать.
Посвински ת"פ כַּחֲזִיר schweinisch.
Посвистáть פ"ע צַפְצֵף מְעַט, — שָׁרוֹק etwas pfeifen.
Пóсвистъ ז' קוֹל מְצַפְצֵף, שְׁרֵקָה Pfiff. [pfeifen.
Посвистывать פ"ע צַפְצֵף פַּעַם בְּפַעַם bisweilen
Посвойски ת"פ כִּלְבָבוֹ, כְּרוּחוֹ, כִּדְרָכוֹ nach seiner Art. Я сдѣлаю это дѣло п. אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה־זֹּאת כַּאֲשֶׁר עִם־לְבָבִי אָנִי.
Посвѣжѣть פ"ע הָפוֹךְ רַעֲנָן, הִתְחַדֵּשׁ frischer werden.
Посвѣтить פ"ע 1) אוֹר מְעַט, הַגִּיהַּ אוֹרוֹ כִּמְעַט רֶגַע einige Zeit scheinen. 2) (кому) הָאֵר לִפְנֵי־ vorleuchten.
Посвѣтлѣть см. Свѣтлѣть. [leuchten.
Посвѣтски ת"פ כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ, כְּאֹרַח מְתֵי־עוֹלָם weltlich.
Посвящáть, -святить פ"י 1) הַקְדֵּשׁ, קַדֵּשׁ לְ־, הָנֵף תְּנוּפָה לְ־, הָרֵם תְּרוּמָה לְ־ widmen. П. Господу קַדֵּשׁ (הַשְׁאֵל) לַיי. П. кому трудъ свой הָרֵם פְּרִי־מַחְשְׁבוֹתָיו תְּרוּמָה לְ־. Дни жизни своей посвятилъ онъ наукамъ יְמֵי חַיָּיו הִקְדִּישׁ לַחֲקֹר חָכְמָה וּמַדָּע. 2) (кого во что) לְכַהֵן, מַלֵּא יְדֵי־, מָשׁוֹחַ לְ־ einweihen. П. кого въ тайну גַּלֵּה (הוֹדַע) סוֹדוֹ לְ־. -ся פ"ע הָקְדֵּשׁ לְ־ gewidmet werden.
Посвящéніе ס' 1) מִשְׁחָה לְכַהֵן, מִלּוּאִים Einweihung. 2) הַקְדִּישׁ, תְּנוּפָה לְ־, תְּרוּמִיָּה, תְּרוּמָה Widmung.
Посвящéнствовать פ"ע עָמוֹד לְכַהֵן יְמֵי מִסְפָּר,

Посекре́тничать פ"ע הסתר דבר geheim halten.

Посекре́ту ת"פ חרש, בלאט, בסתר, כדבר־סתר heimlich.

Поселе́нецъ (-нца) ז' 1) תושב Ansiedler. 2) גולה Verbannter. [הגלה למרחקים verbannen.

Поселе́ніе ס' מושב Ansiedelung. Посла́ть на п.

Поселе́нка נ' 1) בת־תושב; אשת תושב Ansiedlerin. 2) גולה Verbannte.

Поселённый ת' גולה verbannt.

Посели́ть см. Поселя́ть. [ländlich.

Посе́льски ת"פ כחק יושבי כפרים, כדרך בני־כפר

Поселя́нинъ ז' כפרי, איש שדה, שוכן כפרים Landmann. -ля́нка נ'.

Поселя́ть, -сели́ть פ"י 1) הושב, השכן, שכן einsiedeln. 2) שום (נתון, נטוע) בלב einflößen. П. въ молодёжи до́брую нра́вственность נטוע־בלב בני־הנעורים אהבת מישרים. -ся פ"ח 1) ישוב בּ־, בחור למושב לו, האחז בּ־, הושב בּ־ sich einsiedeln. 2) לין בּ־, שכון בּ־, שרש בּ־ sich einwurzeln. Въ э́томъ о́бществѣ посели́лась пра́вда בעדה הזאת ילין צדק.

Посеме́йно ת"פ לבתים, למשפחות nach Familien.

Посеме́йный спи́сокъ ספר פקודי בני־משפחה Familienliste.

Посерди́ть פ"י הרעם— ,הקצף— ,הכעס מעט את־ etwas ärgern. -ся פ"ח התאנף— ,התקצף מעט böse werden.

Посеребре́ніе ס' צפוי כסף Versilberung. [werden.

Посеребря́ть, -ри́ть פ"י הרד, צפה את־ כסף, כסף על־ versilbern. -ся נפ' צפה כסף versilbert werden.

Посивѣ́ть см. Сивѣ́ть.

Посидѣ́лки נ"ר סוד נשי הכפר למלאכת־הערב, *נשים מוזרות בלבנה (סוטה לא.) Abendversammlung arbeitender Bäuerinen.

Посидѣ́ть פ"ע ישוב מעט ein wenig sitzen.

Поси́живать פ"ע ישוב כפעם בפעם zuweilen sitzen.

Поси́льно ת"פ בכל־יכלתו, כדי־כחו nach Kräften.

Посинѣ́лый ת' עוטה חכלילות, מכסה עין תכלת blau geworden. [werden.

Посинѣ́ть ת"פ כסה עין תכלת, עטה חכלילות blau

Посиро́тски ת"פ כיתומים, כיתום wie ein Waise.

Поска́бливать פ"י הקצה מעט, גרד כפעם בפעם מעט ein wenig abschaben.

Поскака́ть פ"ע 1) דהור, קפץ, דלג ein wenig springen. 2) שוט על־ מרכבה, שטוף על־סוס דוהר מרקדה dahinsprengen. [herumspringen.

Поска́кивать פ"ע דלג הנה והנה, קפץ כפעם בפעם

Поскита́ться פ"ח רוד—, נוד ימים מספר herumirren.

Поскольза́ться, -зну́ться פ"ח מעוד, המוט ausglitschen. Онъ поскользну́лся רגליו, מעדו פעמיו, נמוטו

Поскорѣ́е ת"פ מהר יתר מאד schneller.

Поско́тски ת"פ כבהמה, כבעיר viehisch.

Поскрёбки см. Оскрёбки.

Поскрёбокъ (-бка), -бышъ ז' מפתותי (עגה) לחם בצק מגררים aus dem Rest gebackenes Brod.

Поскуча́ть פ"ע הלאה מאפס שעשועי־נפש sich etwas langweilen.

Послаби́тель ז' מרפה ידי־, גורע עין ממשמרת ה־, עובר על־פשע (לעושי פקודתו) Nachsichtiger. -льница נ'.

Посла́бить פ"י 1) см. Послабля́ть. 2) הרק מעי־, הורש מבטן־ leicht abführen. Ребёнка отъ лека́рства посла́било הסמים הריקו מעי הילד.

Послабле́ніе ס' עבר על־פשע (לעושי פקודתו) Nachsicht.

Послабля́ть פ"י 1) הרפה, רפה schwach machen. 2) (кому́) עבור על־פשע (לעושי פקודתו) nachsichtig sein.

Послабѣ́ть פ"ע חלוש, רפה schwach werden.

Посла́ніе ס' 1) שלח, משלוח, מלאכות Sendung. 2) פתגם, ספר שלוח Brief.

Посла́нникъ ז' ציר שלוח, מלאך Gesandter.

Посла́нническій ת' ציר—, מלאך— Gesandten-.

По́сланный ת' שלוח geschickt.

Посла́ть см. Посыла́ть. [ניב שפתים Sprichwort.

Посло́вица נ' משל, משל קדמוני, חידה מני־קדם.

Послужи́ть פ"ע 1) כהן במשמרתו, עבוד ימי־מספר eine Zeitlang dienen. 2) הועל לּ־ Dienste leisten. Вся́кое зна́ніе послу́житъ тебѣ́ на по́льзу כל־פרי־דעת יועיל לטובתך. Эти обстоя́тельства послужи́ли ему́ во вредъ הדברים האלה הועילו להותו.

Послужно́й спи́сокъ ספר, פקודי מקרי־הכהנה זכרון לעבודת אחד הפקידים Dienstliste.

Послуша́ніе ס' משמעת, הקשיב, יקהה Gehorsam.

Послу́шать פ"י 1) (чего́) שמוע את־, הקשב לקול־ anhören. 2) (кого́) שמוע לּ־, שמוע בקול־, הטה לבו, שמור פי־, לאמרי־ gehorchen. -ся פ"ח (кого́) השמע הלוך בעצת—, לּ־ folgen.

Послу́шливость см. Послуша́ніе.

Послу́шникъ ז' נזיר כהנים Klosterbruder. -ница נ'.

Послу́шность см. Послу́шаніе. [אזנו gehorsam.

Послу́шный ת' —שומע לקול, מקשיב, מטה למוסר

Послы́шать פ"י שמוע hören, erfahren. Послы́шало се́рдце невзго́душку קול רעה נשקפה, שמעה נפשי. -ся נפ' השמע vernehmbar werden. Это тебѣ́ то́лько

послышалось אך שמץ דבר לקחה אזנך.
Пóслѣ 1) מ״י אחר ,אחרי nach. Пóслѣ праздника אחרי החג. Пóслѣ дождя אחר הגשם. 2) ת״פ אחרי־ (בראשית יח, ה) אחר ,כעבר רגע ,בעוד זמן־מה ,כן nachher.
Послѣдки ז״ר שרידי— ,נותר מן ,יתר הד־ Ueberbleibsel. На послѣдки באחרונה. [gemeinster.
Послѣднiй ת׳ 1) אחרון letzter. 2) דל ,צעיר ,שפל
Послѣдованiе ס׳ לכת אחרי־ ,עשות כמעשה־, משמרת ארח הד־ das Nchfolgen.
Послѣдователь ז׳ הולך בעקבי־ ,שומר ארחות—, —נוצר חקות Anhänger. -льница נ׳.
Послѣдовательно ת״פ סדרים; (בעקב) איש לרגלי רעהו folgerecht. [Folgerichtigkeit.
Послѣдовательность נ׳ מערכת ענינים כסדרם
Послѣдовательный ת׳ ערוך סדרים איש אחרי רעהו folgerecht.
Послѣдовать см. Слѣдовать. [folgend.
Послѣдственный ת׳ הבא בעקבי־ ,הבא לרגלי־
Послѣдствiе ס׳ אחרית־דבר, —סוף, —מוצא Folge.
Послѣдующiй ת׳ שאחרי־ ,הבא אחרי־ folgend.
Послѣдъ ז׳ שליה Nachgeburt.
Послѣдышъ, -дышекъ (-шка) ז׳ (הילוד) הנולד לאחרונה jüngstes Kind.
Послѣзáвтра ת״פ ביום השלישי übermorgen.
Послѣзáвтрашнiй ת׳ אשר ליום השלישי von übermorgen.
Послѣобѣденный ת׳ הצהרים—Nachmittags=.
Послѣслóвiе ס׳ סוף דבר Nachwort.
Посмáтривать פ״ע בּ־ ראה לרגעים ,הבט כפעם בפעם אל־ oft hinsehen.
Посмéртный ת׳ אשר אחרי המות nach dem Tode erschienen. -ное издáнiе сочинéнiя ספר יוצא אחרי־ מות מחברו.
Посмотрѣть פ״ע הבט אל־ ,—השקף ,חזה ,שום עינו על־ hinsehen. -ся פ״ח (בראי) בחון פניו במראה sich besehen.
Посмѣиваться פ״ח (надъ кѣмъ) צחוק ל־ ,לעוג ל־, התל בּ־ auslachen.
Посмѣлѣе ת״פ בהוסיף אמץ־לב dreister.
Посмѣнно ת״פ חליפות ,מסח ,בהמר איש רעהו einander abwechselnd.
Посмѣть см. Смѣть. [ander abwechselnd.
Посмѣшить פ״י עשה צחוק ל־ zum Lachen bringen.
Посмѣшище ס׳ שחוק ,משחק ,קלסה ,לעג Gegenstand des Spottes. Стать посмѣшищемъ היה לשחוק (ללעג ,לקלסה).
Посмѣянiе ס׳ שחוק ,לעג ,קלס ,שרקה Bespottung.
Посмѣяться פ״ח 1) צחוק מעט ein wenig lachen. 2) (комý, чемý, надъ кѣмъ) שחוק ל־ ,לעוג ל־, התל בּ־ bespotten. [ное п. משען־כסף.
Посóбiе ס׳ עזר ,עזרה ,משענה Unterstützung. Денеж-
Пособлять, Пособить פ״י (комý) עזור ל־ ,תמוך בימין־ unterstützen. -ся נפ׳ בּ־ העזר— ,התמך, —מצוא עזר geholfen werden. [-ница נ׳.
Пособникъ ז׳ עוזר ,תומך ,מחזיק בידי־ Helfer.
Посóвывать, -совáть פ״י 1) התק מעט הלאה fortschieben. 2) (כפעם בפעם) שלח לרגעים beständig hinschicken.
Посóвѣститься см. Совѣститься.
Посовѣтовать см. Совѣтывать.
Посолдáтски ת״פ כדרך איש צבא nach Soldatenart.
Посолить см. Солить.
Посоловѣть см. Соловѣть. [פנים] Gesandter.
Посóлъ (-слá) ז׳ ציר שלוח ,מלאך ,מלאך־גוי ,מלאך־
Посóльскiй ת׳ —הציר ,אשר למלאך־הגוי des Gesandten. [ציר] Gesandtschaft.
Посóльство ס׳ מלאכות ,משמרת מלאך־גוי ,כהנת
Пососáть פ״י מצה מעט, —ינוק ein wenig saugen.
Посóтенно ת״פ למאות hundertweise.
Посóхлый ת׳ יבש ,חרב vertrocknet.
Посóхнуть см. Посыхáть.
Пóсохъ ז׳ מטה ,מקל ,משענת; פלך Stab.
Поспáть פ״ע ישון ,נתון שנת לעיניו ein wenig schlafen.
Поспесивиться פ״ח התנאה ,רהוב ,התנשא stolz werden.
Поспесивѣть פ״ע רהוב ,התנאה stolz werden. Онъ поспесивѣлъ רם לבבו ,רמו עיניו ,עפלה נפשו.
Поспóрить פ״ע רוב מעט עם־, —התוכח, —התעשק einen Streit haben.
Поспѣвáть, -спѣть פ״ע 1) (פרי) גמול ,בשול ,בכור reif werden. Жáтва поспѣла בשל קציר. 2) שלום, הכון ,תם ,העשה fertig werden. И поспѣла работа (ותכון ,ותתם) ותשלם המלאכה. 3) (кудá, къ чемý) בוא אל־ בעתו ,בוא אל־המועד zur rechten Zeit kommen. П. къ обѣду בוא בעתו אל־לחם הצהרים. Онъ поспѣлъ къ назначенному времени בא אל־המועד אשר יעדו לו. 4) (כח) ללכת עצור עם־ gleichen Schritt halten mit Jemand.
Поспѣхъ ז׳ חפזון Eile.
Поспѣшáть, -шить פ״ע מהר ,אוץ ל־ ,החש eilen.

Поспѣше́ніе ס׳ 1) см. Поспѣшность. 2) см. Успѣхъ.
Поспѣши́ть см. Поспѣша́ть.
Поспѣ́шливость נ׳ חִפָּזוֹן, חֹפֶז Eile.
Поспѣ́шливый ת׳ מְמַהֵר, נִמְהָר; נֶחְפָּז, אָץ, חָשׁ, דָּחוּף eilig.
Поспѣ́шно ת״פ בְּחִפָּזוֹן eilig.
Поспѣ́шность נ׳ חִפָּזוֹן Eile.
Поспѣ́шный ת׳ מָהִיר, נִמְהָר; נֶחְפָּז eilig.
Посрами́тель ז׳ מְחַלֵּל, מַחְפִּיר, מֵבִישׁ, בּוֹזֶה, מְנָאֵץ כָּבוֹד־ Beschimpfer. -льница נ׳.
Посрами́тельный ת׳ מְנָאֵץ, קָלוֹן, מָלֵא בּוּז schimpflich.
Посрамле́ніе ס׳ כְּלִמָּה, כְּלִמּוֹת, חֶרְפָּה, נְאָצָה, קָלוֹן, קִיקָלוֹן Beschimpfung.
Посрамля́ть, -срами́ть פ״י נָתוֹן לְחֶרְפָּה, שְׁפוֹךְ בּוּז, נָאֵץ, חַלֵּל שֵׁם, עַל־ חַלֵּל כְּבוֹדוֹ beschimpfen. -ся נפ׳ 1) הָיֹה חָלוּל, לְחֶרְפָּה beschimpft werden. 2) פ״ח הָמֵר כְּבוֹדוֹ, שׂוּם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, שַׁקֵּץ נַפְשׁוֹ בְּקָלוֹן sich beschimpfen.
Посреди́ ת״פ בְּקֶרֶב, בְּתוֹךְ, בֵּין mitten in.
Посре́дникъ ז׳ מֵלִיץ, אִישׁ הַבֵּינַיִם, מוֹכִיחַ בֵּין־, יוֹעֵץ שָׁלוֹם Vermittler. -ница נ׳.
Посре́дничество ס׳ עֲשׂוֹת שָׁלוֹם, עֲצַת־שָׁלוֹם בֵּין־ Vermittelung.
Посре́дственно ת״פ 1) טוֹב לְמַדַּי, לֹא־טוֹב וְלֹא־רַע mittelmäßig. 2) עַל־יְדֵי אַחֵר durch Vermittelung.
Посре́дственность נ׳ טֶבַע הַטּוֹב לְמַדַּי, טוֹב לֹא־נִפְלָה Mittelmäßigkeit.
Посре́дственный ת׳ טוֹב לְמַדַּי; לֹא־טוֹב וְלֹא־רַע, בֵּינוֹנִי*, לֹא־נִפְלָה mittelmäßig.
Посре́дство ס׳ עֲצַת־שָׁלוֹם Vermittelung.
Посре́дствовать (-ствую) פ״ע הָיֹה הוֹכֵחַ בֵּין־, יָעוֹץ — עֲשֵׂה שָׁלוֹם בֵּין־, לְמֵלִיץ בֵּין־ Vermittler sein.
Посре́дствомъ ת״פ בְּ־, עַל־יְדֵי־ vermittelst.
Посро́чно ת״פ לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת, לְמוֹעֲדִים terminenweise.
Посро́чный ת׳ הַנּוֹעָד לִזְמַנּוֹ, — הַמּוֹעָד Termin=.
Поссо́рить פ״י עוֹרֵר — שַׁלַּח מָדוֹן בֵּין־ entzweien. -ся פ״ח הִתְקוֹטֵט, בּוֹא בְרִיב עִם־ sich entzweien.
Поста́вецъ (-вца) ז׳ שֻׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת Anrichtetisch.
Поста́вить см. Поставля́ть.
Поста́вка נ׳ 1) הַעֲמִיד, הַצִּיב, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת הַ־ מִשְׁטָר das Hinstellen. 2) הָכֵן לִפְנֵי־, קָרְבָּן Lieferung. Онъ взялъ на себя поставку въ училище дровъ (קָרְבַּן הָעֵצִים) הוּא קִבֵּל עָלָיו לְהָכִין עֵצִים לְבֵית הַסֵּפֶר.
Поставля́ть, -ста́вить פ״י 1) הַעֲמֵד, הַצֵּג, הַצֵּב, שְׂפוֹת, שׂוּם; hinstellen. П. стражу הַעֲמֵד הַמִּשְׁמָר (הַמִּשְׁמָר). П. памятникъ הַצֵּב מַצֵּבָה. Поста́вь горшёкъ שְׁפוֹת הַסִּיר. Книгу поста́вили въ шкафъ אֶת־הַסֵּפֶר שָׂמוּ בָאָרוֹן. П. пра́виломъ, зако́номъ הַעֲמֵד (שׂוּם) לְחֹק. Онъ поста́вилъ его нача́льникомъ до́ма своего́ שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ. 2) קַבֵּל עָלָיו לְהָכִין לִפְנֵי־ die übernommene Lieferung leisten. П. съѣстные припа́сы для во́йска הָכֵן מַכֹּלֶת בְּנֵי־הַצָּבָא. П. кому́ въ уко́ръ חֲשׁוֹב לְעָוֹן לְ־. П. на своёмъ סַבֵּב פְּנֵי־דָבָר לִרְצוֹנוֹ. П. на одну́ доску съ кѣмъ הַמְשֵׁל אֶל־, עֲרוֹךְ לְ־. П. кому́ на видъ שׂוּם לִפְנֵי־, שׂוּם נֹכַח עֵינֵי־. П. себѣ въ обя́занность שׂוּם לוֹ לְחֹק.
Поставщи́къ ז׳ מְקַבֵּל עָלָיו לְהָכִין, מִנְהַל בְּ־, מַמְצִיא, מִתְנַדֵּב לְקָרְבַּן הַ־ Lieferant. -щи́ца נ׳.
Поста́въ ז׳ 1) רֶכֶב הָרֵחַיִם, מְכוֹנַת אַבְנֵי הָרֵחַיִם Mühlengang. 2) см. Поста́вецъ.
Поста́дно ת׳ לַעֲדָרִים, עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ heerdenweise.
Постанови́ть см. Постановля́ть.
Постано́вка נ׳ הָקִים, הַעֲמִיד; מַעֲרָכָה, מְכוּנָה, מָכוֹן Hinstellung.
Постановле́ніе ס׳ 1) см. Постано́вка. 2) מִצְוָה, שׂוּמָה, טַעַם, פִּתְגָּם, מִשְׁפָּט, חֹק Bestimmung. По ца́рскому постановле́нію מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ.
Постановля́ть, -станови́ть פ״י הַעֲמֵד, שׂוּם, קַיֵּם festsetzen. П. зако́номъ הַעֲמֵד (שׂוּם) לְחֹק. -ся נפ׳ הָעֳמֵד (הָיֹה) לְחֹק verordnet werden.
Постара́ться см. Стара́ться.
Постарико́вски ת״פ כִּימֵי־יָמִים, בְּדֶרֶךְ זְקֵנִים, כְּאִישׁ אֲשֶׁר שֵׂיבָה זָרְקָה־בּוֹ altväterlich.
Постарѣ́лый ת׳ בָּא בַיָּמִים, זָקֵן, כַּבִּיר־יָמִים gealtert.
Постарѣ́ть פ״ע בּוֹא בַיָּמִים, זְקוֹן alt werden.
Постате́йно ת״פ עִנְיָן עִנְיָן לְבַדּוֹ artikelweise.
Постега́ть פ״י 1) חָבוֹט מְעַט בַּשֵּׁבֶט — דּוּשׁ durchpeitschen. 2) תָּפֵר מְעַט besteppen.
Посте́ль (-те́лька ק׳) נ׳ מִטָּה, עֶרֶשׂ, מִשְׁכָּב, יָצוּעַ, מַצָּע, חֹפֶשׁ (תהלים פח, ו) Bett, Lager.
Посте́льникъ ז׳, -ничій שת״ז פְּקִיד יְצוּעַ, שַׂר מְנוּחָה הַמֶּלֶךְ Bettmeister. -ница נ׳.
Посте́льный ת׳ הַיָּצוּעַ — הַמַּצָּע — (см. Посте́ль) Bett=.
Посте́ля см. Посте́ль.
Постепе́нно ת״פ עַל־יַד, מְעַט מְעַט, מַעְלָה מַעְלָה stufenweise.
Постепе́нность נ׳ עֲלוֹת אוֹ רֶדֶת מַעְלָה מַעְלָה Reihenfolge.
Постепе́нный ת׳ הַבָּא מְעַט מְעַט stufenweise.
Постере́чь см. Стере́чь.
Постига́ть, -сти́гнуть, -сти́чь פ״י 1) מְצוֹא, בּוֹא עַל־

קָרֹה (קָרָא) אֶת־ betreffen. Его постигло злосчастіе מְצָאוֹ רָע ,אָסוֹן (קְרָאָהוּ) קָרָהוּ. Нищета постигнетъ его חֶסֶר יְבוֹאֶנּוּ. Когда бѣдствіе постигнетъ васъ כְּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה. 2) (בשכל) בּוֹא עַד־ ,מָצָא ,הָבֵן ,חָקוֹר begreifen. II. чудеса Божіи הָבֵן (בּוֹא עַד) נִפְלָאוֹת אֵל. Возвышена мысль его, не могу постигнуть её נִשְׂגָּבָה מַחֲשַׁבְתּוֹ לֹא־אוּכַל לָהּ.

Постиженіе ס׳ חֵקֶר הַ־ ,בִּינָה בְּ־ ,הָבִין אֶת־ das Begreifen. II. премудрости Господней въ природѣ חֵקֶר חָכְמַת־שַׁדַּי בַּיְקוּם.

Постижимость נ׳ טֶבַע הַנָּכוֹחַ לְמֵבִין Begreiflichkeit.

Постижимый ת׳ לֹא־נִשְׂגָּב ,לֹא־נִפְלָא ,נָכֹחַ לַמֵּבִין לֹא־נִכְחַד מִבִּינַת אֱנוֹשׁ begreiflich.

Постила נ׳ אֲשִׁישׁ ,אֲשִׁישָׁה ,דְּבֵלָה ,פַּצְמְלִין (מד״ר) (שה״ש) Scheiben von verdickter Fruchtsaft. II. виноградная אֲשִׁישֵׁי־עֲנָבִים. II. смоковная דְּבֶלֶת תְּאֵנִים.

Постилать, -стлать (עתיד постелю) 1) פ״י הַצֵּעַ, רָבוֹד ,רָפֹד ,רַבֵּד עֶרֶשׂ hinbreiten. II. постель הַצֵּעַ מִטָּה. 2) (קרקע הבית) רַצֵּף pflastern. -ся נפ׳ רָצוֹף ,רָפוֹד ,הֻצַּע unterbreitet werden.

Постилка נ׳ רְפִידָה ,מַרְבַד ,יָצֻעַ ,מַצָּע ,הַצִּיעַ das Unterbreiten.

Постилочный ת׳ עָשׂוּי לְמַצָּע Dielenzeug-.

Постирать פ״י כַּבֵּס מְעַט ein wenig waschen. [schen.

Постирывать פ״י כַּבֵּס פַּעַם בְּפַעַם bisweilen wa-

Поститься (пощусь) פ״ע עַנֵּה נַפְשׁוֹ ,צוֹם fasten.

Постичь см. Постигать.

Постлать см. Постилать.

Постникъ ז׳ צָם ,מְעַנֵּה נַפְשׁוֹ ,שׁוֹמֵר דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת Beobachter der Fasttage. -ница נ׳. [das Fasten.

Постничаніе ס׳ צוֹם ,עִנּוּת נַפְשׁוֹ ,שֶׁבֶת בְּתַעֲנִית

Постничать פ״ע שָׁמוֹר דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת streng fasten.

Постничество ס׳ מִשְׁמֶרֶת דִּבְרֵי־הַצּוֹמוֹת Beobachtung der Fasttage. צוֹם (תַּעֲנִית).

Постный ת׳ צוֹם ,—תַּעֲנִית— Fast-. II. день יוֹם

Постой ז׳ מָעוֹן ,עִתִּי ,מָלוֹן ,תַּחֲנוֹת Einquartierung.

Постой פ״מ כַּתַּר לִי ,זְעֵיר ,חַכֵּה warte!

Постойный ת׳ הַתַּחֲנוֹת ,—הַמָּלוֹן— Einquartierungs-. -ная плата שְׂכַר־הַמָּלוֹן.

Постонать פ״ע הֵאָנֵק פַּעַם בְּפַעַם aufseufzen.

Посторониться פ״ח נָטֹה הַצִּדָּה auf die Seite treten.

Посторонній ת׳ צִדִּי ,צְדָדִי ,*נָכְרִי ,זָר nebensächlich, fremd. [Miethsmann. -лица נ׳.

Постоялецъ (-льца) ז׳ שׁוֹכֵר מָעוֹן ,גֵּר־בַּיִת ,שָׁכֵן

Постоялый ת׳ —מָלוֹן— Quartier-. II. дворъ בֵּית מָלוֹן ,אוֹרְחִים ,מָלוֹן.

Постоянно ת״פ תָּמִיד ,כָּל־יוֹם ,לְעוֹלָם beständig.

Постоянность נ׳ см. Постоянство.

Постоянный ת׳ 1) נִצָּב ,נֶאֱמָן ,נָכוֹן ,קַיָּם*. II. человѣкъ אִישׁ אֱמֶת ,שׁוֹמֵר אֱמוּנִים ,נֶאֱמַן־רוּחַ. 2) תָּמִיד, כָּל־יוֹם ,—עוֹלָם— standhaft. -ное продовольствіе אֲרֻחַת־תָּמִיד. II. посѣтитель שֹׁקֵד עַל־דַּלְתוֹת־ יוֹם יוֹם. [haftigkeit.

Постоянство ס׳ אֵמוּן רוּחַ ,מִשְׁמֶרֶת אֱמוּנִים Stand-

Постоянствовать (-ствую) פ״ע שָׁמוֹר אֱמוּנִים standhaft sein.

Постоять פ״ע 1) עָמוֹד מְעַט ,הִשָּׁאֵר עַל־מְקוֹמוֹ מְעַט eine Zeitlang stehen. Постойте здѣсь, пока я возвращусь עִמְדוּ־נָא פֹּה עַד־שׁוּבִי אֲלֵיכֶם. Постой! כַּתַּר־לִי ,זְעֵיר ,חַכֵּה־נָא מְעַט. 2) (за кого, за что) קוּם לְ־ ,הִתְיַצֵּב לְ־ ,הִתְחַזֵּק בְּעַד־ ,הִלָּחֵם— vertheidigen. Кто постоитъ за меня противъ злодѣевъ? кто постоитъ за меня противъ злотворцевъ? מִי יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן. Постоимъ за народъ нашъ. נִתְחַזֵּק (נִלָּחֵם) בְּעַד־עַמֵּנוּ. [עָנֹשׁ] leiden.

Пострадать פ״ע סָבוֹל ,נָשֹׂא ; נָשׂוֹא הוּכַח בְּמַכְאוֹב

Постранствовать פ״ע סָחוֹר ,נָסוֹעַ יָמִים מִסְפָּר מֵאֶרֶץ אֶל־אֶרֶץ etwas wandern.

Постращать פ״י —יָרֵא מְעַט אֶת־ ,בַּעֵת— ,הַבְהֵל, (ש״א ג, יג) כַּהֵה מְעַט בְּ־ ,הַפְחֵד— bedrohen.

Постригать, -стричь פ״י מַלֵּא יְדֵי אִישׁ ,גַּלֵּחַ נֵזֶר־ (בכהנת הנוצרים) לְכַהֵן als Mönch einkleiden.

Постриженіе ס׳ גִּלּוּחַ ראשׁ נִזְרוֹ ,מִלּוּאִים לְכַהֵן (בכהונת הנוצרים) Mönchsweihe.

Постричь פ״י 1) גַּלֵּחַ מְעַט ,הַעֲבֵר תַּעַר עַל־ראשׁ מְעַט scheeren. 2) см. Постригать.

Построгать פ״י הַחֲלֵק— ,הַקְצֵעַ מְעַט בַּמַּקְצוּעָה ein wenig hobeln.

Построеніе ס׳ 1) עֲבוֹדַת (מְלֶאכֶת) הַ־ ,מִבְנֶה ,בְּנוֹת das Bauen. 2) תַּבְנִית ,תְּבוּנָה ,בִּנְיָה ,בִּנְיָן Bau.

Постройка נ׳ см. Построеніе.

Построить פ״י 1) בָּנֹה bauen. 2) הַצֵּב סְדָרִים ,עָרוֹךְ aufstellen. -ся 1) נפ׳ הִבָּנֵה aufgebaut werden. 2) פ״ח הִתְיַצֵּב סְדָרִים ,עָרוֹךְ לִפְנֵי־ sich ordnen.

Постромка נ׳ ,ק׳ -мочка (עֲבֹת הַצֶּמֶד (לְהָתֹם סוּס צִדִּי Zugriemen. -мочный ת׳. [weise.

Построчно ת״פ (בספר) לְשׁוּרוֹת ; לְכָל־שׁוּרָה zeilen-

Построчный נ׳ (בספר) מְתֻקָּן לְמִסְפַּר הַשּׁוּרוֹת nach-

den Zeilen berechnet.
Пострѣлёнокъ(-нка) ז׳ נער משלח, נער ריק ופוחז,
(רבים -ля́та) תעלול muthwilliger Knabe. [schießen.
Пострѣливать פ״י ירה זקים כפעם בפעם bisweilen
Пострѣлъ ז׳ 1) משחית, נגף, שבץ Schlagfluß.
2) פרוע, משלח, הולל, תעלול muthwilliger Mensch.
Пострѣлять פ״י ירה זקים לרוב, המטר פחי־אש
Постряпать פ״י בשל מעט etwas kochen. [schießen.
Постукать פ״ע דפוק מעט, —תפוף einige Mal klop=
fen. П. орѣшковъ בקע אגוזים. -ся פ״ח התדפק an=
einander klopfen. -ся въ дверь התדפק על־הדלת.
Постукиваніе ס׳ קול דופק, —שאון, —מחי, das An=
klopfen.
Постукивать פ״ע דפוק כפעם בפעם öfters klopfen.
Поступательный ת׳ עולה מעלה מעלה, הולך וגדל
הולך הלוך ורב fortschreitend.
Поступа́ть, -ступи́ть פ״ע 1) הלוך בחקי (צדק
או רשע), (צדק או עול) פעול־, עשה handeln, verfahren.
Поступа́ющій че́стно עושה (פועל), הולך צדקות
צדקה. 2) בוא לפני־ (אל־, לידי־) eingehen. Дѣло
э́то поступи́ло къ градонача́льнику (הדין) הענין
הזה בא לפני פקיד העיר. П. на слу́жбу מלא ידיו
לכהן, החל משמרת פקדתו. -ся 1) נפ׳ העשה ver=
fahren werden. Съ нимъ поступа́ется по зако́ну
יעשה כמשפט. 2) פ״ח (чѣмъ кому́) עזוב
(נטוש) לאחרים Einem etwas abtreten. -ся кому́
своимъ имѣніемъ עזוב אחזתו לאחר.
Поступле́ніе ס׳ בוא לפני־ (אל־) das Eingehen. Во
вре́мя поступле́нія дѣла въ судъ לעת־בא הענין
לבית המשפט.
Посту́покъ (-пка) ז׳ פעל (פעלת, מעלל, עלילת
מעשה) צדק או רשע Handlung, das Verfahren.
Благоро́дный п. פעלת חסד. Ни́зкій п. פעל־און
По́ступь נ׳ הליך (איוב כט, ו), הליכה, צעד, צעדה,
מצעד Gang, Schritt.
Постуча́ть פ״ע דפוק מעט, —תפוף einige Zeit
klopfen. -ся פ״ח התדפק anklopfen.
Постъ (поста́) ז׳ צום, תענית das Fastn, Fasttag.
Постъ (по́ста) ז׳ מעמד, משמרת, כן, פקידות Amt;
Wachposten. Нача́льникъ возврати́лся къ своему́
по́сту (משמרתו) השר שב אל־כנו.
Постыди́ть см. Постыжа́ть. [lich.
Посты́дный ת׳ ל־ (לקלון) אשר הוא לחרפה schänd=
Постыжа́ть, -стыди́ть פ״י העטה בשת, הכלם
beschämen. -ся פ״ח הכלם, עטה בשת, בוש, שבוע בוז,
היה לכלמה sich schämen.
Посты́лый ת׳ אשר נדחה, מסתר פני־אוהבו ממנו
אשר נקעה נפש״׳ ממנו, ממנו רצון gleichgültig
Посу́да נ׳ כלי־בית Geschirr. [geworden.
Посуда́чить פ״ע (הס׳) שפוט כה וכה, דבר בד־ Klat=
Посу́дина נ׳ כלי Gefäß. [schereien machen.
Посуди́ть פ״י שפוט הנה והנה; הועץ עם־לבו über=
legen, nachdenken. Посуди́ самъ, ста́точно ли э́то
дѣло הרך־נא משפטך אתה היכשר מעשה כזה.
Посуети́ться см. Суети́ться.
Посули́ть см. Сули́ть. [Anbieten.
Посу́лъ ז׳ נדבת־פה, מבטח לתת das Versprechen,
Посу́точно ת״פ מדי־יום ולילה alle vierundzwanzig
По́суху ת״פ בחרבה, ביבשה zu Lande. [Stunden.
Посуши́ть פ״י יבש מעט ein wenig trocknen. -ся פ״ח
יבש כליו, התיבש sich trocknen.
Посчастли́виться פ״ס הצלח gelingen. Ему́ по=
счастли́вилось въ э́томъ дѣлѣ המקרה הצליח
דרכו בענין הזה.
Посчита́ть פ״י מנה, ספור ein wenig zählen. -ся פ״ח
1) חשב עם־ (את־) sich berechnen. И да посчи=
та́ется съ покупа́телемъ его́ וחשב עם־קונהו.
2) השפט עם־, דבר משפטים את־ sich zanken.
Посыла́ніе ס׳ שלח, משלח, משלחת, משלוח das
Schicken. [שלוח, השלח geschickt werden.
Посыла́ть, -сла́ть פ״י שלח, שלוח schicken. -ся נפ׳
Посы́лка נ׳ 1) שלח, משלח, משלוח das Schicken.
Быть у кого́ на посы́лкахъ שרת (עמוד) לכל־
אחד 2) משלחת, שלוח. 3) דבר, דבר משלוח
(בהניין) המאמרים הבאים לענין אחד Satz.
Посы́лочка נ׳ משלוח קטן Packetchen.
Посы́лочный ת׳ אשר ישלחו בו, אשר למשלוח
zur Sendung gehörig.
Посы́льный ת׳ עבד שלוח, איש עתי Herumträger.
Посы́льщикъ ז׳ משלח, שולח Absender. -щица נ׳.
Посыпа́ніе ס׳ זרות על־, שפך—, על־, העלות אבק״׳
das Bestreuen.
Посыпа́ть, -сы́пать פ״י זרה על־, —שפוך, כסה
—באבק bestreuen, schütten. П. пескóмъ (זרה) שפוך
חול על־. П. де́ньгами פזר כסף לרוב. -ся 1) נפ׳
זרה פ״ח 2) הכסה (כסה) באבק— bestreut werden. 2)
—זרוק, (אפר, אבק) על־בשרו sich bestreuen. 3) השפך,
הנתך losgehen. Отъ ста́на непрія́теля посы́пался
на насъ градъ пу́лей ממחנה האויב נתך עלינו מטר
פחי־אש.

Посыха́ть, Посо́хнуть פ״ע אָמְלוֹל, קָמוֹל, יָבוֹשׁ vertrocknen.

Посѣва́ть, -сѣ́ять פ״י זָרוֹעַ aussäen. Что посѣ́ешь, то и пожнёшь זוֹרֵעַ עָמָל יִקְצְרֵהוּ. П. раздо́ръ שַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין־.

Посѣ́въ ז׳ 1) מִזְרָע, זָרוּעַ, זֶרַע das Säen. 2) עֵת הַזֶּרַע, יְמֵי זֶרַע הַשָּׂדוֹת Aussaat. [בּוֹ grau geworden.

Посѣдѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר שֵׂיבָה זָרְקָה, אִישׁ שֵׂיבָה, שָׂב

Посѣдѣ́ть פ״ע הָיֹת לְאִישׁ שֵׂיבָה, שׂוּב grau werden. Онъ посѣдѣ́лъ שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ (הושע ז, ט).

Посѣка́ть, -сѣ́чь פ״י 1) (עצים) חָטוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם, כָּרוֹת allmälig hauen. 2) פָּצוֹעַ, נָגֹף, נִגּוֹף sich verwunden. Ло́шадь посѣкла́ но́гу הַסּוּס נָגַף רַגְלוֹ. 3) דּוּשׁ (יַסֵּר) בְּשׁוֹטִים bisweilen Ruthen geben.

Посѣти́тель ז׳ מְשַׁחֵר פְּנֵי־, מְבַקֵּר בֵּית־ Besucher.

Посѣти́ть см. Посѣща́ть. [-льница נ׳.

Посѣтова́ть פ״ע הָמֹר עַל־, הִתְאַבֵּל עַל־, סָפוֹד לְ־ beklagen. П. на кого́ הִתְאוֹנֵן עַל־ böse sein.

Посѣ́чь см. Посѣка́ть.

Посѣща́ть, -сѣти́ть פ״י 1) שַׁחֵר פְּנֵי־, בַּקֵּר בְּבֵית־, רָאֹה אֶת־שְׁלוֹם־, פָּקוֹד לְשָׁלוֹם besuchen. П. храмъ Бо́жій בַּקֵּר בְּהֵיכַל־יְיָ. П. учебное заведе́ніе בַּקֵּר בְּבֵית סֵפֶר לִשְׁמֹעַ לֶקַח. 2) (כמוב או ברע) פָּקוֹד heimsuchen. Посѣти́ меня́ спасе́ніемъ Твои́мъ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ. Посѣти́лъ Я жезло́мъ нече́стіе ихъ וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם. -ся נ״פ פָּקוֹד; הִפָּקֵד besucht, heimgesucht werden.

Посѣще́ніе ס׳ 1) בִּקּוּר, רְאוֹת אֶת־שָׁלוֹם— das Besuchen. 2) פְּקֻדָּה, שֵׁבֶט־אֱלוֹהַּ Heimsuchung.

Посѣ́ять см. Посѣва́ть.

Посяга́ніе ס׳ תְּשׂוּמֶת־, זִמַּת־אָוֶן, צְדִיָּה, מַעַל בְּ־ (מִשְׁלוֹחַ) יָד בְּ־ Anschlag, böse Absicht.

Посяга́тель ז׳ מְחַבֵּל, מְחַשֵּׁב לְהָרַע, צוֹדֶה (אוֹרֵב) לְ־, מְבַקֵּשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בְּ־, אָוֶן der eine böse Absicht hat.

Посяга́тельство см. Посяга́ніе. [-льница נ׳.

Посяга́ть, -гну́ть פ״ע (на кого́, на что) מָעוֹל מַעַל, חָשֹׁב לְהָרַע, בַּקֵּשׁ לִשְׁלוֹחַ יָד בְּ־, צָדֹה לְנֶפֶשׁ, בְּ־, אָרוֹב לְ־, חַבֵּל אָוֶן, הָרֹה עָמָל Böses beabsichtigen.

Потаённо ת״פ בְּהַחְבֵּא, בְּמַטְמוֹנִים, בַּסֵּתֶר heimlich.

Потаённость נ׳ תַּעֲלֻמָּה, מִסְתָּר, סֵתֶר Heimlichkeit.

Потаённый ת׳ נֶעְלָם, טָמוּן, צָפוּן, נִסְתָּר heimlich.

Потайно́й см. Потаённый.

Потаи́ть פ״י הַכְחֵד תַּחַת, טָמוֹן בְּחֻבּוֹ, הַעְלֵם, הַסְתֵּר, מָנוֹעַ בְּתוֹךְ חִכּוֹ, לְשׁוֹנוֹ verbergen, verheimlichen. -ся פ״ח כַּחֵד, הַחֲשֵׁה מֵהַגִּיד verschweigen.

Потака́льщикъ ז׳ עוֹבֵר, מוֹנֵעַ מוּסָר, חוֹשֵׂךְ תּוֹכַחְתּוֹ, נוֹשֵׂא כָּל־עָוֺן, עַל־כָּל־פֶּשַׁע Allzunachsichtiger. -льщица נ׳. [allzugroße Nachsicht.

Потака́ніе ס׳ מַשֹּׂא־פָּנִים; שְׂאֵת כָּל־עָוֺן, מַחְשַׂךְ־מוּסָר

Потака́тель см. Потака́льщикъ.

Потака́ть, -та́чить, -такну́ть פ״ע (кому́) עָבוֹר עַל־, מָנוֹעַ, חָשׂוֹךְ תּוֹכַחְתּוֹ מִ־, גָּרוֹעַ עַיִן מֵעָוֺן—, פֶּשַׁע, מוּסָר מִ־ zu große Nachsicht haben.

Потако́вски ת״פ (המ׳) כָּזֹאת, כָּזֶה (המ׳) auf dieser Art.

Потала́ниться (המ׳) см Посчастли́виться.

Пота́лкивать פ״י הָדוֹף לְאַט, דָּחוֹף כְּפַעַם בְּפַעַם לְאַט öfters stoßen. [gold.-та́льный ת׳.

Пота́ль נ׳ (לצפוי) רִקּוּעַ נְחֹשֶׁת קַלָּל דַּק מְאֹד Flitter-

Потанцева́ть פ״ע חוּל מְעַט—, פַּזֵּז—, כַּרְכֵּר— ein wenig tanzen. [wenig heizen.

Пота́пливать פ״י הַסֵּק תַּנּוּר כְּפַעַם בְּפַעַם ein

Пота́птывать פ״י 1) רָמוֹס כְּפַעַם בְּפַעַם treten. 2) פ״ע רָקוֹעַ בְּרַגְלָיו stampfen.

Потараба́рить פ״ע דַּבֵּר רֵיק, שׂוֹחֵחַ כֹּה וָכֹה schwatzen.

Пота́скивать, -таска́ть פ״י טַלְטֵל, סָחוֹב fortschleppen. -ся פ״ח רוּד יָמִים מִסְפָּר, נוֹעַ וָנוֹד sich herumschleppen.

Потаску́нъ ז׳ רוֹדֵף זִמָּה, פּוֹחֵז וָרֵיק Herumtreiber.

Потаску́ха, -ку́ша נ׳ אֵשֶׁת־זִמָּה, אִשָּׁה הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת Herumtreiberin. [(Karten).

Потасова́ть פ״י בָּלוֹל—, סַכְסֵךְ גִּלְיוֹנוֹת durchmischen

Потасо́вка נ׳ טַלְטֵלָה, סְחֹב בְּמֹרַט שֵׂעָר das Zausen, Prügelei.

Потату́йка נ׳ דּוּכִיפַת (העוף) Wiedehopf.

Пота́тчикъ ז׳, -чица נ׳ см. Потака́льщикъ, -щица.

Пота́чить см. Потака́ть.

Пота́чка נ׳ מַשֹּׂא פָּנִים, עֲבֹר עַל־פֶּשַׁע, תֵּת לְ־ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ übermäßige Nachsicht.

Пота́чливый ת׳ см. Потака́льщикъ.

Пота́шъ ז׳ מֶלַח אֵפֶר מַקְלָה, מֶלַח־נֶתֶר Potasche. -та́шный ת׳.

Потащи́ть פ״י סָחוֹב הָלְאָה—, מָשׁוֹךְ fortschleppen. -ся פ״ח הָלוֹךְ בִּכְבֵדוּת, הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ sich fortschleppen.

Потверди́ть פ״י שׂוּם בְּלִבּוֹ הֵיטֵב gut einprägen. Потверди́ уро́къ שִׂים בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ אֶת־הַלֶּקַח.

Потвердѣ́ть פ״ע הָקְשֵׁה hart werden.

Потво́рникъ см. Потака́льщикъ.

Потво́рство, -ствова́ніе ס׳ מַשֹּׂא פָּנִים, עֲבֹר עַל־פֶּשַׁע übermäßige Nachsicht.

Потво́рствовать (-ствую) פ״ע (кому́) נְשׂוֹא פָּנִים

גָּרוֹעַ עַיִן מִפֶּשַׁע רֵעֵהוּ; הַכֵּר פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט durch die [Finger sehen.

Потвóрщикъ см. Потвóрникъ.

Потёкъ ז׳ אוֹת דֶּלֶף טוֹרֵד בְּבִקִּיעַ קִיר Spur eines Risses (in der Wand).

Потёмки (-мокъ) נ״ר אֲפֵלוֹת, מַחֲשַׁכִּים, חֲשֵׁכִים Finsterniß. Ходи́ть въ потёмкахъ הָלוֹךְ חֲשֵׁכִים (בָּאֲפֵלוֹת). Сидѣ́ть въ потёмкахъ יָשׁוֹב בְּמַחֲשַׁכִּים. Чужа́я душá—потёмки נֶעְלָם לֵב עֲמִיתֵנוּ מִי יֵדָעֶנּוּ.

Потемни́ть см. Потемня́ть.

Потемнѣ́лый ת׳ לָבֵשׁ, כֵּהֶה, מוּעָם; מְקֻדָּר, מְחֻשָּׁךְ קַדְרוּת dunkel geworden.

Потемнѣ́ть פ״ע עָטֹה, כָּהֹה, הוּעַם, הִקְדִּיר, הֶחְשִׁיךְ כַּסֹּה אֹפֶל, קַדְרוּת dunkel, finster werden.

Потемня́ть, -темни́ть פ״י הָעֵב, הַקְדֵּר, הַחְשֵׁךְ, חָשׁוֹךְ פ״ח כַּסֵּה אֹפֶל, הַלְבֵּשׁ קַדְרוּת verdunkeln. -ся כַּסֹּה אֹפֶל, הוּעַם, לָבוֹשׁ קַדְרוּת, כָּהֹה; קָדוֹר sich verdunkeln.

Потерéть פ״י מָרוֹק מְעַט, מָרוֹחַ— etwas reiben. -ся פ״ח 1) הִמָּרֵחַ, מָרוֹק בְּשָׂרוֹ בְּ־, מָרוֹק sich einreiben. 2) קָנֹה תַּחְבֻּלוֹת בִּינָה, אָלוֹף אָרְחוֹת חָכְמָה sich ausbilden.

Потерпѣ́ть (עתיד-терплю) 1) פ״י הִנָּגֵף, סָבוֹל, נָשֹׂא, נָגוֹעַ, נִכֹּה erleiden. П. убы́токъ נָשֹׂא נֵזֶק. Вóйско егó потерпѣ́ло поражéніе צְבָאוֹ נִגַּף לִפְנֵי הָאוֹיֵב. Хлѣ́бъ потерпѣ́лъ отъ грáда הַדָּגָן נֻכָּה מִן־הַבָּרָד. Они́ потерпѣ́ли кораблекрушéніе נִשְׁבְּרָה אֳנִיָּתָם. 2) פ״ע הִתְאַפֵּק, הַאֲרֵךְ אַפּוֹ, דּוּמָם הוֹחֵל sich ein wenig gedulden. Потерпи́ немнóго הִתְאַפֵּק וְהוֹחֵל עוֹד מְעַט.

Потéря נ׳ אֲבֵדָה, שְׁבוּת, אָבְדָן; נֵזֶק Verlust. П. отыскáлась נִמְצְאָה הָאֲבֵדָה. Вознагради́ть потéрю—שׁוּב שְׁבוּת—, מַלֵּא מַחְסוֹר—, הָשֵׁב נֵזֶק. Соболѣ́зновáть о потéрѣ дрýга נוּד עַל־אָבְדַן רֵעַ.

Потеря́ть, -ся см. Теря́ть, -ся.

Потёсывáть, -тесáть פ״י הַקְצֵעַ מְעַט בַּמַּעֲצָד [etwas behauen.

Потéчь פ״ע (עבר потёкъ, עתיד потекý) נָזוֹל, זוּב, ausfließen. Разби́лъ онъ скалý и вóды потекли́ בָּקַע צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם.

Потирáніе ס׳ תַּמְרוּק, מֵרוּק, מְרֹחַ עַל־ sanftes Reiben.

Потирáть פ״י מָרֵק—, מָרוֹחַ כְּפַעַם בְּפַעַם עַל־ sanft reiben.

Потúръ ז׳ (לנוצרים) גְּבִיעַ הַשָּׁרֵת Kelch (beim Abend=[mahl).

Потихóньку ת״פ לְאַט langsam, sachte.

Потихóхоньку ת״פ לְאַט לְאַט ganz langsam.

Потли́вость נ׳ זֵעָה, זוֹב, יֶזַע, רִיר Neigung zum Schwitzen.

Потли́вый ת׳ מוֹצִיא זֵעָה zum Schwitzen geneigt.

Потни́къ ז׳ (תחת כר הסוס) חֲגוֹר הַיֶּזַע Schweißdecke.

Пóтный ת׳ מְגֹאָל בְּזֵעָה (בְּיֶזַע) schwitzig.

Потовóй ת׳ 1) מְעוֹרֵר זֵעָה zum Schwitzen. -вая бáня אַשּׁוּן, בֵּית הַיֶּזַע* (ב״ר לג). 2) בְּזֵעַת אַפּוֹ אֲשֶׁר מָצְאָה יָדוֹ mit Schweiß erworben.

Потогóнный ת׳ יֶזַע (מֵפִיק), מוֹצִיא, מְעוֹרֵר זֵעָה [schweißtreibend.

Потóкъ ז׳ נַחַל, פֶּלֶג, יוּבַל, יָבָל (ישעי׳ מד, ד), אוּבָל Bach. Потóки слёзъ מְקוֹר דִּמְעָה.

Потоли́ку ת״פ כְּמִסְפַּר—, כַּאֲשֶׁר, כְּ־ soviel.

Потолкáть פ״י דָּחוֹק מְעַט ein wenig stoßen. -ся פ״ח דָּחוֹק (הָדוֹף) מְעַט אִישׁ אָחִיו sich herumstoßen.

Потолковáть פ״ע שׂוֹחֵחַ מְעַט עִם־, הַדָּבֵר אִישׁ אֶל־ רֵעֵהוּ sich unterhalten.

Потолóкъ (-лкá) ז׳ מְקָרֶה, קוֹרוֹת הַסִּפּוּן Zimmerdecke.

Потолóчь פ״י כָּתוֹת מְעַט, הָדֵק—, דּוּךְ—, דַּכֵּה— ein wenig zerstoßen.

Потолстѣ́лый ת׳ מְעֻבֶּה, כָּשֶׂה dick geworden.

Потолстѣ́ть פ״ע שָׁמוֹן, עָבֹה, כָּשֹׂה dick werden.

Потóмно ־ ת׳ (ספר) לַחֲלָקִים, חוֹבֶרֶת חוֹבֶרֶת לְבַדָּהּ bandweise.

Потóмокъ (-мка) ז׳ נִין Nachkommen. Потóмки [צֶאֱצָאִים.

Потóмственный ת׳ לְדוֹרוֹתָיו, עַד דּוֹר אַחֲרוֹן, ־עוֹלָם erblich. П. граждани́нъ אֶזְרָח נִכְבָּד לְדוֹרוֹתָיו. -нное владѣ́ніе אֲחֻזַּת עוֹלָם.

Потóмство ס׳ מוֹלֶדֶת, אַחֲרִית, דּוֹר אִישׁ אַחֲרָיו, צֶאֱצָאִים Nachkommenschaft. Потóмству твоемý לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ.

Потомý מ״ח בִּגְלַל, עֵקֶב, יַעַן darum. П. что יַעַן אֲשֶׁר, עֵקֶב כִּי, בִּגְלַל אֲשֶׁר weil.

Потóмъ ת״פ אַחֲרֵי־כֵן; אַחַר nachher. Пусть онá побýдетъ съ нáми нѣ́сколько дней, потóмъ пойдётъ תֵּשֵׁב אִתָּנוּ יָמִים וְאַחַר תֵּלֵךְ.

Потонýть см. Потопáть.

Потончáть см. Тончáть.

Потопáть, Потонýть פ״ע טָבוֹעַ בַּמַּיִם, טָבוֹעַ—, הָטְבַּע—, צָלוֹל— untersinken.

Потóпать פ״ע (ногáми) הָלוֹךְ רָקוֹעַ מְעַט בְּרַגְלָיו וְטָפוֹף stampfen mit den Füßen.

Потопи́ть פ״י 1) (תנור) הַסֵּק מְעַט etwas einheizen. 2) הַתֵּךְ etwas schmelzen. П. мáсло הַתֵּךְ מְעַט חֶמְאָה. 3) כַּסֵּה מַיִם, שָׁטוֹף überschwemmen. 4) הַטְבֵּעַ, טַבֵּעַ, הוֹרֵד לִתְהוֹם versenken. И ты потопи́лъ насъ въ грѣхáхъ וַתְּמוּגֵנוּ בְּיַד־עֲוֹנֵנוּ.

Потопле́ніе ס׳ 1) הוֹרִיד תְּהוֹם, הַטְבִּיעַ בַּמַּיִם das Unterſenken. 2) מַבּוּל מַיִם, שֶׁטֶף מַיִם עַל־ Ueberſchwemmung.

Пото́плый ת׳ צָלוּל, מָטְבָּע בַּמַּיִם verſunken.

Потопля́ть, -топи́ть פ״י 1) הוֹרֵד לִתְהוֹם, הַטְבֵּעַ בַּמַּיִם verſenken. 2) שְׁטוֹף עַל־ überſchwemmen. Рѣка́ потопи́ла берега́ הַנָּהָר עָלָה עַל־גְּדוֹתָיו. -ся נפעל 1) טָבוֹעַ, צָלוֹל, יָרוֹד תְּהוֹם, הִשָּׁקַע verſenkt werden. 2) הִמָּלֵא מַיִם, —הִכָּסֵה überſchwemmt werden.

Потопта́ть см. Пота́птывать.

Пото́пъ ז׳ מַבּוּל, שֶׁטֶף מַיִם Ueberſchwemmung.

Тора́пливать, -торопи́ть פ״י צַוֵּה, מַהֵר אֶת־ הָחֵשׁ—, בַּהֵל אֶת־, הָאֵץ—, אוּץ בְּ־, לְמַהֵר beeilen, antreiben. Пусть потороп́итъ дѣло своё יְמַהֵר, חוּשׁ—, אוּץ—, יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ. -ся פ״ח מַהֵר לְ־, —הֵחָפֵז, —הִדָּחֵף ſich beeilen. Онъ поторопи́лся придти́ מִהֵר לָבֹא, —אָץ, —חָשׁ, —נֶחְפַּז, —נִדְחַף.

Поторгова́ть פ״ע קָנֹה וּמָכוֹר—, רָכוֹל—, סָחֹר מְעַט handeln, bedingen. -ся פ״ח הִתְוַכֵּחַ יַחַד מְעַט עַל־ אֹדוֹת הַמְּחִיר, תַּחֲרָה בְּקִנְיָן dingen.

Тормоши́ть см. тормоши́ть.

Торопи́ть см. Тора́пливать.

Потоскова́ть פ״ע הִתְעַצֵּב מְעַט ſich etwas grämen.

Пото́чина נ׳ יוּבַל, פֶּלֶג, מַבּוּעַ, נַחַל Bach.

Поточи́ть פ״י הָחֵד מְעַט, —שַׁנֵּן, —חַדֵּד* ein wenig ſchärfen.

Пото́чный ת׳ נַחַל— vom Bache (см. Пото́къ).

Потра́ва נ׳ שָׂדֶה הַבְעִיר, עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה, לְחַךְ הַבְּעִיר das Abweiden.

Потрави́ть פ״י 1) (поле) בְּעִיר בְּמִשְׁלַח שָׂדֶה, הַבְעֵר, רָעָה abweiden. Они потрави́ли ка́ждый своё мѣсто רָעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ (ירמיה ו, ג). 2) הַקֵּף עַל־ חַיָּה בַּצַּיִד hetzen, jagen.

Потра́та נ׳ נֶזֶק, אָבְדָן; כְּלוֹת דְּבַר־מָה עַל־ Verluſt.

Потра́тить נ׳ כַּלֵּה, כַּלֵּה, אַבֵּד verſchwenden. Онъ потра́тилъ по́ пусту си́лы свои́ כִּלָּה לַתֹּהוּ כֹּחוֹ.

Потрафля́ть, -тра́фить פ״ע קָלוֹעַ אֶל־ מַטָּרָה, מִבְּלִי־הַחֲטִיא, מָצוֹא treffen.

Потре́ба נ׳ 1) צֹרֶךְ, דֵּי־מַחְסוֹרוֹ Bedürfniß. Дома́шнія потре́бы הַבַּיִת (דֵּי־מַחְסוֹר) צָרְכֵי. 2) זֶבַח, קָרְבָּן Opfer.

Потреби́тель ז׳ מְבַקֵּשׁ, דּוֹרֵשׁ; מְכַלֶּה, אוֹכֵל Verbraucher, Verzehrer. На э́тотъ това́ръ тепе́рь ма́ло потреби́телей הָרְכֻלָּה הַזֹּאת דּוֹרְשֶׁיהָ כָּעֵת מְעַט.

Потре́бность נ׳ צֹרֶךְ, דֵּי־מַחְסוֹר; חֵפֶץ Bedürfniß. Потре́бности жите́йскія צָרְכֵי (דֵּי־מַחְסוֹר) הַחַיִּים. Мнѣ нѣтъ потре́бности въ васъ אֵין לִי חֵפֶץ בָּכֶם.

Потре́бный ת׳ נָחוּץ, נִדְרָשׁ, דָּרוּשׁ nöthig.

Потре́бованіе ס׳ דְּרֹשׁ das Fordern.

Потре́бовать см. Тре́бовать.

Потрево́жить פ״י הוֹגֵעַ, הַחֲרֵד, הַפְרֵעַ מְעַט מְנוּחַת־ beunruhigen. -ся פ״ח חָרוֹד לְ־, —דָּאוֹג ſich beunruhigen.

Потрезво́нить см. Трезво́нить.

Потрепа́ть פ״י 1) מָחֹא לָאַט עַל־ ſanft klopfen. 2) (פשתים) חָבוֹט מְעַט eine Zeitlang brechen (Flachs). -ся נפ׳. plaßen.

Потре́скаться פ״ח הִתְפּוֹצֵץ יַחְדָּו, —הִתְבַּקֵּעַ zerplaßen.

Потре́скиваніе ס׳ נֶפֶץ, קוֹל שְׁבָרִים das Kniſtern des brennenden Holzes.

Потре́скать פ״י (המ׳) בָּלוֹעַ, אָכוֹל בְּכָל־פֶּה auffreſſen.

Потре́скивать, -треща́ть פ״ע הַשְׁמֵעַ קוֹל שְׁבָרִים כְּפַעַם בְּפַעַם krachen.

Потре́тно ת״פ לְכָל־שְׁלִישִׁית הַשָּׁנָה drittеljährig.

Потреща́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל שְׁבָרִים, הָגֹה בִּגְרוֹנוֹ plappern.

Потро́гивать, -тро́гать פ״י נָגוֹעַ בְּ־ berühren.

По́трохъ ז׳ (-рохи א׳ -роха́ ר׳) מְעֵי־עוֹף; מְעֵי־בְהֵמָה, כְּרוֹכָא* (וי״ר ג) עִם־רֹאשׁוֹ וְרַגְלָיו Eingeweide, Gekröſe. -ховый ת׳.

Потроши́ть פ״י הַבְדֵּל—, הָסֵר מְעֵי־בְהֵמָה וָעוֹף die Eingeweide herausnehmen.

Потруби́ть פ״ע הָרֵעַ בַּקֶּרֶן, תָּקוֹעַ מְעַט בַּשּׁוֹפָר etwas trompeten.

Потруди́ть פ״י הַלְאֵה—, הוֹגֵעַ מְעַט beläſtigen. -ся פ״ח עָמוֹל, יָגוֹעַ מְעַט ſich bemühen. Потруди́тесь показа́ть мнѣ его́ кварти́ру הוֹאִילָה־נָּא וְהַרְאֵנִי אֶת־נָוֵהוּ.

Потру́нивать, -тру́нить פ״ע (надъ кѣмъ) הָתֵל מְעַט בְּ־ (הַתֵּל), —הִתְעוֹלֵל ſich luſtig machen.

Потру́шивать, -тру́сить פ״ע יָרֹא מְעַט מְעַט, לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת, הִמּוֹג מְעַט מֹמֹּרֶךְ־לֵב, חָתוֹת— etwas Angſt haben.

Потру́шивать, -труси́ть פ״י נַעֵר (הַפֵּךְ) מְעַט (ערמת חציר) durchſchütteln.

Потряса́ть, -трясти́ פ״י עוֹרֵר; —נַעֵר, —הָנֵעַ מְעַט זַעְזֵעַ, הַחֲרֵד, הַרְגֵּז, הַרְעֵד, הַרְעֵשׁ erſchüttern. Потряса́ющее собы́тіе מִקְרֶה מַחֲרִיד כָּל־לֵב. -ся פ״ח הִתְנוֹדֵד, הִתְמוֹטֵט, חוּל, זוּעַ, רָעוֹשׁ, רָגוֹז, חָרוֹד, נוּעַ erſchüttert werden.

Потрясе́ніе ס׳ זְוָעָה, רַעַד, חֲרָדָה; הִתְמוֹטֵט הַמּוֹט Erſchütterung.

Потрясти́, -ти́сь см. Потряса́ть.

Потря́хивать פ״י הָנֵעַ כְּפַעַם בְּפַעַם, (בְּרֹאשׁוֹ) נָגֵד ſchütteln. -ся פ״ח הִתְנוֹדֵד, הִנּוֹעַ לִרְגָעִים ſich ſchütteln.

Потуги (-говъ) צִירִי—,חֶבְלֵי יוֹלֵדָה ז״ר Geburtswehen. [הָשֵׁחַ לִרְגָעִים בְּמַר־נַפְשׁוֹ etwas trauern.

Потуживать, -тужить פ״ע הָמֹר כִּפְעָם בִּפְעַם עַל־,

Потузить פ״י הַכֵּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ durchprügeln.

Потуплять פ״י (פָּנָיו) הוֹרֵד (רֹאשׁוֹ) לָאָרֶץ, הַפֵּל zur Erde senken. -ся פ״ח שָׁחוֹחַ, יָרוֹד sich senken. Взоры его потупились עֵינָיו שַׁחוּ לָאָרֶץ.

Потуривать, -турить פ״י (הס׳) אַלֵּץ אֶת־, הָאֵץ בְּ־—דָּפוֹק,—דָּחוֹף antreiben.

Потусклый ת׳ מוּעָם, אֲשֶׁר הֵחֵל כָּהֶה trübe geworden.

Потускнуть פ״ע הוּעַם, הָחֵל כָּהֶה trübe werden. Потускли очи его עֵינָיו הֵחֵלּוּ כָּהוֹת.

Потускнѣлый см. Потусклый.

Потускнѣть см. Потускнуть.

Потухать, -тухнуть פ״ע כָּבֹה, דָּעוֹךְ, דֹּעוֹךְ, הִזָּעֵךְ שָׁקֹעַ erlöschen. И потухъ огонь וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ.

Потухлый ת׳ נִדְעָךְ, נִזְעָךְ erloschen.

Потучнѣть פ״ע דָּשׁוֹן, כָּשֹׂה, עָבֹה, שָׁמוֹן fett werden.

Потушать, -тушить פ״י 1) כַּבֵּה auslöschen. 2) הַכְנֵעַ, כַּבֵּה נפ׳ (שאון זרים), שַׁבֵּחַ, הַשְׁקֵט unterdrücken. -ся דָּעוֹךְ gelöscht werden.

Потушеніе ס׳ כִּבּוּת Auslöschung.

Потчивать см. Подчивать. [ben.

Потщиться פ״ח הִתְאַמֵּץ—, שָׁקוֹד לְ־ sich Mühe ge-

Потъ ז׳ זֵעָה, יֶזַע Schweiß.

Потыкать פ״י (יתדות) אֶל־תּוֹךְ תָּקוֹעַ hineinstecken. П. вилкою הַכֵּה בְּמַזְלֵג אֶל־הַ־. П. на кого пальцами הוֹרֵה בְּאֶצְבַּע עַל־.

Потылица נ׳ מַכֵּה בְּעֹרֶף—, מַהֲלֻמָּה Genickstoß.

Потысячно תה״פ אֶלֶף אֶלֶף, לַאֲלָפִים tausendweise.

Потѣлый ת׳ מַעֲלֶה יֶזַע, מְכֻסֶּה זֵעָה beschwitzt.

Потѣніе ס׳ הַעֲלוֹת זֵעָה das Schwitzen.

Потѣснить פ״י דָּחוֹק, לָחוֹץ drängen.

Потѣть פ״ע הוֹצֵא יֶזַע, הַעֲלֵה זֵעָה schwitzen. П. надъ чѣмъ עָמוֹל בְּ־ בְּזֵעַת אַפּוֹ.

Потѣха נ׳ שִׂמְחָה, מִשְׂחָק, שַׁעֲשׁוּעַ Belustigung. Отдать на потѣху נָתוֹן לְקַלָּסָה.

Потѣшать, -тѣшить פ״י הַרְנֵן לֵב, שַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ־ belustigen. -ся פ״ח הֵיטֵב לִבּוֹ בְּ־, עָלוֹז, הִתְעַלֵּס, הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ sich belustigen.

Потѣшливый ת׳ מֵיטִיב לֵב, מְעוֹרֵר צְחוֹק spaßhaft.

Потѣшникъ ז׳ מְצַחֵק לִפְנֵי־, אִישׁ הַתּוּלִים Spaßmacher.

Потѣшный ת׳ 1) עַלִּיז, מַרְנִין לֵב, מְשַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ lustig. Потѣшные огни (־זִקּוֹת) מְשׁוֹשׂ־פְּלָדוֹת (см. Фейерверкъ). -ная рота גְּדוּד בְּנֵי־הַנְּעוּרִים (לפיטר הגדול). 2) מְנַדְּבֵי־עָם, מְעוֹרֵר צְחוֹק spaßhaft. П. человѣкъ אִישׁ הַתּוּלִים.

Потягать см. Потягивать.

Потягаться פ״ח 1) הִתְחָרֵה, הִתְחָרָה בְּ־ הִתְעָרֵב עִם־ אֶת־ wetteifern. Онъ можетъ п. съ учёными міра כֹּחוֹ לְהִתְחָרוֹת (לְהִתְחָרוֹת) אֶת־גְּבוֹנֵי־אֶרֶץ. 2) הִשָּׁפֵט, הַדּוֹן—, רוֹב—, הִתְוַכֵּחַ—, עִם־ Prozessiren.

Потягивать, -тянуть פ״י 1) מָשׁוֹךְ מְעַט מְעַט, שָׁתֹה (הס׳) מָתוֹחַ כִּפְעָם בִּפְעָם bisweilen ziehen. 2) מָשׁוֹךְ בַּיַּיִן אֶת־בְּשָׂרוֹ, סָבוֹא, שָׁכוֹר, שְׁכַר bisweilen trinken. -ся פ״ח סָרוֹחַ, הִשְׂתָּרֵעַ, הַחֲלֵץ עַצְמוֹתָיו sich recken. [ckung der Glieder.

Потягота נ׳ חִבֵּק יָדַיִם לִשְׁכַּב, הַחֲלִיץ עַצְמוֹתָיו Re-

Потяготить פ״י (кого чѣмъ) הַלְאֵה, הוֹגֵעַ מְעַט בְּ־, הָיֹה עַל־ לְטֹרַח, בְּ־ belästigen. -ся פ״ח לָאֹה לְ־,—הַלָּאֵה sich belästigt fühlen. Онъ потяготился своею должностью עָלָיו עֲבוֹדַת מִשְׁמַרְתּוֹ כָּבְדָה.

Потягъ ז׳ (לתופר נעלים) רְצוּעַת הַסַּנְדְּלָר, עֲבוֹת הַבֶּרֶךְ* [Spannriemen.

Потянуть см. Тянуть.

Поубавлять, -бавить פ״י חַסֵּר מְעַט—, גָּרוֹעַ ein [wenig abnehmen.

Поубрать см. Убрать.

Поубывать, -убыть פ״ע הָלוֹךְ וְחָסוֹר sich nach und nach vermindern.

Поудалить פ״י הַרְחֵק מְעַט אֶת־ allmälig entfernen. -ся פ״ח הַרְחֵק לָלֶכֶת מִ־, הָלוֹךְ וְרָחוֹק מִ־ sich nach und nach entfernen.

Поудалѣе ת׳ אַמִּיץ לֵב מִ־ ; עַז־פָּנִים מִ־ kühner.

Поудить פ״י צוּד דָּגִים בְּחַכָּה מְעַט Fische angeln.

Поужинать см. Ужинать. [etwas schmäler machen.

Поузить פ״י גָּרוֹעַ מֵרֹחַב הַ־—, חַסֵּר, הַמְעֵט רֹחַב הַ־

Поукладывать, -уклясть פ״י עָרוֹךְ וְשׂוּם בִּכְלִי hinlegen. П. дѣтей הַשְׁכֵּב אֶת־הַיְלָדִים. -ся פ״ח טָעוֹן (מַלֵּא) אַמְתַּחְתּוֹ, עָמוֹס כֵּלָיו sich einpacken.

Поукрашать, -красить см. Украшать.

Поуложить, -ся см. Поукладывать, -ся.

Поуломать פ״י הַכְרֵעַ בִּדְבָרָיו אֶת־ überreden.

Поумаслить פ״י לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת לֵב־ einnehmen mit Schmeicheleien. [flügeln.

Поумничать פ״ע הִתְחַכֵּם מְעַט—, הֶעֱרֵם ein wenig

Поумнѣть פ״ע מָצֹא בִינָה, קְנֹה חָכְמָה, חָכוֹם klüger werden. [stummen.

Поумолкнуть פ״ע דֹּם, הֶחֱשָׁה מִדַּבֵּר; שָׁתוֹק ver-

Поунять см. Унимать. [nach und nach bezahlen.

Поуплачивать, -платить פ״י שַׁלֵּם נְשָׁיו מְעַט מְעַט

Поупрямиться פ״ח הַקְשֵׁה—, הַכְבֵּד לִבּוֹ etwas
eigensinnig sein.

Поусмирить פ״י שַׁאֲנַן—הַשְׁבֵּחַ מְעַט, שַׁבֵּחַ—, הַכְנֵעַ
besänftigen. -ся פ״ח הִכָּנַע, שָׁכוֹךְ, שָׁתוֹק sich etwas
beruhigen. [den.

Поусмирѣть פ״ע נוֹחַ מְעַט מִזַּעְפּוֹ, שָׁכוֹךְ ruhig wer=

Поусмирять פ״י כָּל־ שַׁאֲנָן הַשְׁבֵּחַ, יַחְדָּו הַכְנֵעַ
sämmtlich beruhigen.

Поустарѣть פ״ע זָקֹן, בּוֹא בַיָּמִים ziemlich alt werden.

Поустать см. Уставать.

Поустроить פ״י עָרוֹךְ לְאַט לְאַט nach und nach ein=
richten. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ לְאַט לְאַט, הִבָּנֵה—, הִכּוֹנֵן—
sich allmälig einrichten.

Поутихнуть см. Утихать.

Поучать, -чить פ״י לַמֵּד, אַלֵּף, הַשְׂכֵּל לְ־, הָבֵן—,
—הוֹרֵה belehren.-ся פ״ח לָמוֹד, אָלוֹף, לָמוֹד, קְנֹה בִינָה,
שָׁמוֹעַ לֶקַח lernen.

Поученіе ס׳ תּוֹרָה, לֶקַח, מוּסָר, תּוֹכַחַת Belehrung.

Поучительный ת׳ הַמְלַמֵּד לְאָדָם דַּעַת, מְאַלֵּף (מַלֵּף),
מְעוֹרֵר לַבִּינָה, מַחְכִּים, מְחַכֵּם belehrend.

Поучить см. Поучать.

Пофантазировать פ״ע הָגֹה רִיק etwas phantasiren.

Пофилософствовать פ״ע הִתְחַכֵּם זְעֵיר etwas phi=
losophiren.

Пофинтить פ״ע הִתְנַכֵּל מְעַט בְּעָרְמָה Kniffe an=

Пофрантить см. франтить. [wenden.

Похабникъ ז׳ בַּעַל שִׂפְתֵי־זִמָּה Unzüchtiger. -ница נ׳.

Похабничать פ״ע דַּבֵּר דִּבְרֵי־זִמָּה unzüchtige Reden
führen.

Похабный ת׳ בִּלְשׁוֹן זִמָּה, מָלֵא רוּחַ זִמָּה unzüchtig.

Похабство ס׳ נַבְלוּת, שִׂפַת־תֶּבֶל, דִּבְרֵי זִמָּה Unzucht.

Похабствовать (-ствую) см. Похабничать.

Похаживать פ״ע הָלוֹךְ הֵנָּה וְהֵנָּה, הִתְהַלֵּךְ umher
gehen. [ein wenig launisch sein.

Похандрить פ״ע מָלוֹא רוּחַ כֵּהָה, הִמָּלֵא תוּגַת־לֵב

Похаркивать פ״ע הָרֵק מִגְּרוֹנוֹ בְּשָׁאוֹן hustend her=
ausspucken. П. кровью הָרֵק דָּם מִגְּרוֹנוֹ.

Похаять см. Хаять.

Похвала נ׳ תְּהִלָּה, מַהֲלָל Lobspruch.

Похваленіе ס׳ דִּבְרֵי־תְהִלָּה, מַהֲלָל, הַלֵּל das Loben.

Похваливать פ״י שַׁבֵּחַ לִרְגָעִים, הַלֵּל כְּפַעַם בְּפַעַם

Похвалить см. Похвалять. [oft loben.

Похвальба נ׳ גַּאֲוָה, רַהַב, הִתְפָּאֵר, הִתְהַלֵּל Prahlerei.

Похвально ת״פ בְּדֶרֶךְ רָאוּי לִתְהִלָּה lobenswerth.

Похвальный ת׳ 1) תְּהִלָּה—, מַהֲלָל— Lob=. П.
листъ סֵפֶר תְּהִלָּה. 2) מְאֻשָּׁר, אֲשֶׁר לוֹ נָאוָה תְהִלָּה
lobenswerth.

Похвалять, -лить פ״י הַלֵּל, אַשֵּׁר, שַׁבֵּחַ loben. -ся
נפ׳ 1) הִלּוֹל, אֻשּׁוֹר gelobt werden. 2) פ״ח הִתְהַלֵּל,
הִתְפָּאֵר, הִשְׁתַּבֵּחַ, הִתְבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ sich prahlen.

Похварывать פ״ע נָגוֹעַ כְּפַעַם בְּפַעַם בָּחֳלִי, הִפָּקֵד
בָּחֳלָיִים oft krank sein.

Похвастать פ״ע הִתְפָּאֵר, הִתְהַלֵּל—, הִתְהַדֵּר עַל־שֶׁקֶר,
הִתְבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ, הִתְנַשֵּׂא, הִתְגַּדֵּל sich rühmen.

Похвастывать פ״ע הִתְהַלֵּל כְּפַעַם בְּפַעַם עַל־ מַתַּת
שֶׁקֶר, הִתְפָּאֵר לַשֶּׁקֶר, הִשְׁתַּבֵּחַ— oft prahlen.

Похватать פ״י חָטוֹף alles wegnehmen.

Похватски ת״פ כְּאִישׁ מָהִיר, בְּיַד חָרוּצִים muthig.

Похватывать פ״י חָטוֹף כְּפַעַם בְּפַעַם oft wegraffen.

Похворать פ״ע חָלֹה יָמִים מִסְפָּר eine Zeitlang

Похилѣть см. Захилѣть. [krank sein.

Похититель ז׳ שׁוֹדֵד, חוֹטֵף, חוֹמֵס Räuber. -льница נ׳.

Похитить см. Похищать.

Похитрить פ״ע הָעֵר בְּתַרְמִית, הִתְנַכֵּל, עָשֹׂה בְעָקְבָה
List gebrauchen.

Похищать, -хитить פ״י שָׁדוֹד, חָמוֹס, עָשׁוֹק, גָּזוֹל,
גָּנוֹב, לָקוֹחַ בְּחָזְקָה (בְּמִרְמָה), חָתוֹף, חָטוֹף wegnehmen,
rauben. [das Rauben, Entführen.

Похищеніе ס׳ גָּזֵל, גְּזֵלָה, עֹשֶׁק, מַעֲשַׁקָּה, קַחַת בְּחָזְקָה

Похлебать см. Похлёбывать.

Похлёбка, -хлёбочка נ׳ מָרָק, נָזִיד, זָמִית* (נדרים נח:)
Suppe. -хлёбочный ת׳. [(מרק) Suppe schlürfen.

Похлёбывать, -хлебать פ״י עָלֹעַ, הַלְעֵט אֶל־פִּיו

Похлёстывать, -хлестать פ״י דּוּשׁ מְעַט בְּשׁוֹט
auspeitschen. -ся פ״ח דּוּשׁ בְּשׁוֹטִים אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
einander peitschen.

Похлопотать см. Хлопотать.

Похлопывать, -хлопать פ״ע לִרְגָעִים (כפיו) סָפוֹק,
מָחֹא— ein wenig klopfen. [rige Schmeichelei.

Похлѣбство ס׳ חֲנֻפָּה, חֲלַקּוֹת, חַנְפֵי לַעֲגֵי־מָעוֹג nied=

Похлѣбствовать (-ствую) פ״ע (кому) נָשֹׂא פָּנִים,
הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, הַחֲלֵק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ kriecherisch sein.

Похмелье ס׳ שִׁכָּרוֹן, כְּאֵב רֹאשׁ מִיַּיִן Kopfweh nach

Похмельный ת׳ שִׁכָּרוֹן— Rausch=. [dem Rausche.

Похмеляться, -литься פ״ח הֵיטֵב לִבּוֹ בַּיַּיִן מִשִּׁכְרוֹנוֹ
nach dem Rausche sich durch Trinken stärken.

Походатайствовать см. Ходатайствовать.

Походить פ״ע 1) הִתְהַלֵּךְ הֵנָּה וָהֵנָּה, הָלוֹךְ אָנֶה וָאָנֶה
umhergehen. 2) (на кого) דָּמֹה לְ־, הִדָּמֵה—, הִמָּשֵׁל,
הִשְׁתַּוֵּה, הָיֹה כְּ־, הִתְמַשֵּׁל כְּ־, עִם ähnlich sein. Онъ

походить на брата своего תארו כתאר אחיו.

Походка נ׳ הליכה, צעד, מצעדים, אשור Gang. Важная п. צעדי־גאון. Степенная п. הצנע לכת.

Походный ת׳ אשר למסעי הצבא Feldzug=.

Походъ ז׳ 1) מסע־המחנות (הצבא) Feldzug. 2) ממכר — הליכות רכלה Absatz von Waaren. 3) עודף על־המשקל: Вѣшать съ походомъ העדף המשקל mit Uebergewicht wägen.

Походя ת״פ הלוך ו־; בהליכתו — בלכתו הנה והנה umhergehend; beständig.

Похожденіе ס׳ קורות, הליכות, מקרי הדרך Ereigniß.

Похожій ת׳ (на кого, на что) דומה ל־, כמראה־ תארו כתאר ähnlich. Онъ похожъ на отца כדמות־ אביו. Это ни на что не похоже דבר כזה לא־יכשר.

Похозяйничать см. Хозяйничать. [als Wirth.

Похозяйски ת״פ כמשפט אדוני־הבית — כמנהג

Похолодѣть פ״ע הקר, הפוך קר, קפוא kalt werden.

Похолопски ת״פ כדרך קטני העבדים wie ein gemeiner Knecht.

Похороненіе ס׳ קבר, קבורה Beerdigung.

Похоронить см. Похоронять.

Похоронный ת׳ הקבורה — Beerdigungs=.

Похороны נ״ר קבורה Beerdigung.

Похоронять, -нить פ״י קבור, הורד אל־אבני־בור beerdigen. -ся נפ׳ הקבר, הורד אל־קבר, ירוד אל־אבני בור begraben werden.

Похорошѣть פ״ע הלוך וטוב במראה hübsch werden.

Похотливость נ׳ עגבה, רוח זנונים, זנות, חסד (ויקרא כ, יז) wollüstige Begierde.

Похотливый ת׳ חומד, עוגב, זמה רודף wollüstig.

Похотникъ ז׳ см. Похотливый. -ница נ׳.

Похотный см. Похотливый.

Похотничать, -хотствовать (-ствую) פ״ע התמכר לתאות בשרו, עגוב על־נשים, מלוא רוח זנונים wollüstig sein.

Похоть см. Похотливость. [תאוה Begierde.

Похотѣніе ס׳ הות נפש (מיכה ז, ג), חמדה, חשק,

Похотѣть פ״ע התאוה תאוה, חמוד, חשוק Lust bekommen.

Похохотать פ״ע פצה פיו בצחוק etwas lachen.

Похрабриться см. Храбриться.

Похрабрѣть פ״ע מצא און לו, לבוש רוח־גבורה, היה לבן־חיל tapfer werden.

Похрамывать פ״ע צלוע מעט על־ירכו etwas hinken.

Похрапывать, -храпѣть פ״ע נחור לרגעים בשנתו, השמע קול נחרו בשנתו etwas schnarchen.

Похристіански ת״פ כדרך הנוצרים, — כמשפט christlich.

Похристосоваться см. Христосоваться.

Похромать פ״ע צלוע על־ירכו ימים מספר eine Zeitlang hinken. [abgemagert.

Похудѣлый ת׳ נרזה, כחש משמן, אשר בשרו

Похудѣть פ״ע הרזה, הדל mager werden. Онъ похудѣлъ כחש בשרו משמן; נרזה משמן בשרו; בבשרו שלח רזון.

Похулитель ז׳ (כבוד־) מחלל שם־, מנאץ, מגדף, מחרף, נותן ב־ דפי Tadler. -льница נ׳.

Похулить פ״י חלל שם־, נאץ, גדף, חרף, נתון ב־ דפי tadeln. [Tadel.

Похулка נ׳ גדופה, קלון, נאצה, חרפה, קלסה, דפי

Похѣрить פ״י מחה בדיו, מחה מספר ausstreichen.

Поцарапать פ״י שרוט מעט, עשה שרטת ב־ ein wenig kratzen. -ся נפ׳ השרט; התגודד, התגרד sich kratzen. [kaiserlich.

Поцарски ת״פ כמלך, כאחד המלכים, כמשפט מלך

Поцарствовать פ״ע מלוך שנות (ימים) מספר eine Zeitlang regieren. [hen.

Поцвѣсти פ״ע פרוח ימים מספר, — צוץ etwas blü=

Поцеремониться см. Церемониться.

Поцыгански ת״פ כאחד הצוענים, כדרך בני־צען zigeunerisch.

Поцѣживать, -цѣдить פ״י מ־ (משקה) הגר abzapfen.

Поцѣловать פ״י נשק, נשוק küssen. -ся פ״ח נשוק איש אחיו, — נשק einander küssen.

Поцѣлуй ז׳ נשיקה, נשיקת־פה Kuß.

Почавкивать, -чавкать פ״ע אכול והפטר בשפה, השמע באכלו שריקות שפתיו schmatzen (beim Essen).

Почасту ת״פ פעמים רבות, מעת לעת, לרגעים öfters.

Початіе ס׳, -чатокъ (-тка) ז׳ החל, תחלה, ראשית Anfang. П. стрижки овецъ ראשית גז צאן. П. жатвы תחלת־קציר.

Початый, Початой ת׳ מוחל, אשר החלו לקחת ממנו [angefangen.

Почать см. Починать.

Почаще ת״פ פעמים רבות יתר מאז öfters. Приходи къ намъ почаще הוסיפה לבא (לסור) אלינו.

Почва נ׳ אדמה, עפרות, מעבה האדמה, בטן הארץ, — חיק Erdboden. П. каменистая עפרות אבנים. П. песчанная עפרות חול. [Почванился רם לבבו.

Почваниться פ״ח התברך בלבבו, רהוב stolz sein

Почвенный ת׳ האדמה, — העפרות — Boden=.

Почеловѣчески ת״פ כְּאַחַד הָאָדָם, כֶּאֱנוֹשׁ, כְּאִישׁ, כְּאֹרַח מְתֵי־תֵבֵל, כְּמִשְׁפַּט בְּנֵי־אִישׁ menſchlich.

Почему́ מ״ח ? לָמָּה ? עַל־מֶה ? מַדּוּעַ warum? woher? П. узна́лъ ты его́ ? בַּמֶּה הִכַּרְתּוֹ.

Почёмъ מ״ח 1) ? בַּמֶּה ? כַּמָּה wie theuer? П. купи́лъ ты ? בַּמֶּה (בִּמְחִיר־מָה) קָנִיתָ. П. съ ка́ждаго ? בַּמֶּה מִכָּל־אֶחָד. 2) см. Почему́.

Поче́ркивать, -черка́ть פ״י שָׂרוֹט קַו עַל־ durchſtreichen.

По́черкъ ז׳ כְּתָב יַד־אִישׁ, כְּתֹבֶת, מִכְתָּב, —חֶרֶט, תָּו Handſchrift.

Почернѣлый ת׳ אֲשֶׁר הָפַךְ שָׁחוֹר, מֻשְׁחָר ſchwarz geworden.

Почернѣть פ״ע שָׁחוֹר, הָשְׁחַר, הָפוֹךְ שָׁחוֹר, הִכָּמֵר ſchwarz werden. Ко́жа его почернѣла עוֹרוֹ שָׁחַר.

Почерпа́ть, -пну́ть פ״י 1) שָׁאוֹב, דָּלֹה, חָשׂוֹף (מים מנבא) ſchöpfen. 2) לָקוֹחַ מִ־, בָּחוֹר—, לַקֵּט—, אָסוֹף לוֹ entlehnen. Мно́гое почерпа́лъ онъ изъ дре́внихъ писа́телей רַבּוֹת לָקַח (לִקֵּט) לוֹ מִסִּפְרֵי קַדְמוֹנִים. -ся נפ׳ הִשָּׁאֵב geſchöpft werden.

Поче́рпать פ״י שָׁאוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם, דָּלֹה—, חָשׂוֹף— ſchöpfen.

Почерствѣлый ת׳ נִקְשֶׁה, מֻקְשֶׁה, יָשָׁן, נוֹשָׁן alt (hart) geworden.

Почерствѣть פ״ע הִקָּשֵׁה, הָפוֹךְ יָשָׁן, הָיֹה נוֹשָׁן, הִוָּשֵׁן alt (hart) werden.

Почерто́вски ת״פ כְּאַחַד הַשְּׂעִירִים, כְּמַעֲשֵׂה הַשָּׂטָן teufliſch.

Почеса́ть פ״י גָּרֵד; שָׂרוֹק kämmen; kratzen. П. го́лову גָּרֵד רֹאשׁוֹ. П. затыло́къ מָאֵן לְ־, פַּגֵּר מִ־, סָרֵב*. П. лёнъ עָבוֹד בִּשְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים. П. язы́къ שָׁנוֹן לְשׁוֹנוֹ, (רִיק) דַּבֵּר תֹּהוּ. -ся פ״ח הִתְגָּרֵד מְעַט ſich etwas kämmen, kratzen.

Поче́сть, -ся см. Почита́ть, -ся.

По́честь נ׳ כָּבוֹד, יְקָר, תִּפְאֶרֶת, גְּדֻלָּה, תְּהִלָּה, מַעֲשֵׂה Ehrenbezeugung.

Почесу́ха נ׳ גָּרָב Hautausſchlag.

Почёсывать см. Почеса́ть.

Почётный ת׳ כָּבוֹד—, יְקָר—, גְּדֻלָּה— Ehren=. П. знакъ אוֹת כָּבוֹד. П. граждани́нъ אֶזְרָח נִכְבָּד. -ное мѣсто מְקוֹם כָּבוֹד.

Почётъ ז׳ 1) כָּבוֹד, יְקָר, גְּדֻלָּה Ehre, Achtung. 2) קְרִיאֵי־מוֹעֵד, נְדִיבֵי־עָם vornehme Leute.

По́чечный ת׳ הַכְּלָיוֹת— Nieren=. П. жиръ חֵלֶב הַכְּלָיוֹת. -чу́йный ת׳ Ader.

Почечу́й ז׳ טְחוֹרִים, עֳפָלִים Hämorrhoiden, goldne

Почива́льный ת׳ הַמְּנוּחָה—, הַמִּשְׁכָּב— Ruhe=, Schlaf=. П. поко́й חֲדַר הַמִּשְׁכָּב.

Почива́льня נ׳ חֲדַר־הַמִּשְׁכָּב Schlafzimmer.

Почива́ніе ס׳ תְּנוּמָה, שֵׁנָה, שְׁנַת, מַרְגֵּעָה das Ruhen.

Почива́ть, Почи́ть פ״ע 1) נוּם, יָשׁוֹן, הֵרָגַע ruhen, ſchlafen. 2) נוּחַ עַל־מִשְׁכָּבוֹ, שָׁכוֹב בַּקֶּבֶר im Grabe ruhen. Въ Бо́зѣ почи́вшій הַנָּח עַל־מִשְׁכָּבוֹ, שׁוֹכֵן עָפָר, יְשֵׁן אַדְמַת עָפָר.

Почина́ть, Поча́ть פ״י הָחֵל לְ־ anfangen. П. виногра́дникъ (הָחֵל לֶאֱכֹל רֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ) חַלֵּל כֶּרֶם. -ся נפ׳ הוּחַל לְ־.

Почине́ніе ס׳ см. Почи́нка.

Почи́нивать, -чини́ть פ״י תַּקֵּן, תָּקוֹן, הֵיטֵב, חַזֵּק, בְּדֹק הַ־, רַפֵּא הֶהָרוּס ausbeſſern. -ся נפ׳ הִתָּקֵן, הֵרָפֵא הֶהָרוּס ausgebeſſert werden.

Почи́нка נ׳ תִּקּוּן, תִּקּוּן*, מַרְפֵּא הֶהָרוּס Ausbeſſerung.

Почи́нъ ז׳ הָחֵל, תְּחִלָּה, רֵאשִׁית, יְסֹד Anfang.

Почири́кать פ״ע מְעַט מִזְעָר (צפור) צַפְצֵף ein wenig zwitſchern.

Почи́стить פ״י מְעַט טַהֵר, הָבֵר; נַקֵּה—, מָרוֹק— ein wenig reinigen. -ся 1) נפ׳ טָהוֹר, נָקֹה, הִבָּר gereinigt werden. 2) פ״ח הִטַּהֵר, הִזַּכֵּה ſich reinigen.

Почи́стка נ׳ מְרוּק הַכְּתָב, מַחַק* ausradirte Stelle.

Почита́й ת״פ (המ׳) см. Почти́.

Почита́ніе ס׳ כָּבוֹד, יְקָר, כִּבּוּד*, מַשֹּׂא פָנִים Verehrung.

Почита́тель ז׳ מְכַבֵּד — חוֹשֵׁב שֵׁם Verehrer. -льница נ׳.

Почита́ть, Почти́ть פ״י כַּבֵּד, —שֵׁם, חָשׁוֹב, חַשֵּׁב ſchätzen, verehren. -ся נפ׳ הִכָּבֵד, הָדוּר (נָשׂוּא) פְּנֵי־, הֵחָשֵׁב, כָּבוֹד בְּעֵינֵי־ verehrt werden.

Почита́ть, Поче́сть פ״י חָשׁוֹב לְ־, רָאֹה כְּ־ anſehen, halten für... Онъ почита́етъ меня́ врагомъ свои́мъ יַחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ. Ты почита́лъ меня́ человѣкомъ высо́каго досто́инства רְאִיתַנִי כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה. -ся נפ׳ הֵחָשֵׁב לְ־, הִתְחַשֵּׁב, הִמָּנֵה בֵּין־ angeſehen werden.

Почита́ть פ״י (בספר) קָרוֹא מְעַט etwas leſen.

Почи́тывать פ״י (ספר) קָרוֹא כְּפַעַם בְּפַעַם öfters leſen.

Почи́ть (почі́ю) см. Почива́ть.

Почиха́ть см. Чиха́ть.

По́чка נ׳ 1) (הַצֶּמַח) כַּפְתּוֹר, צִיץ Knoſpe. Разверну́вшіяся по́чки פְּטוּרֵי צִיצִים. 2) (הַשֶּׁתֶן) בְּלִי־הַשֵּׁן, כִּלְיָה, אַחַת הַכְּלָיוֹת Niere.

Почо́кать, -ся см. Чо́кать, -ся.

По́чта נ׳ 1) בֵּית מִשְׁלוֹחַ אִגְּרוֹת וַאֲגֻדּוֹת, תָּא־הָרָצִים (שבת יס.) Poſthaus. 2) רֶכֶב עִתִּי, רָצֵי הַמֶּלֶךְ, בֵּי־דוֹאַר* Poſt.

Почтальо́нъ ז׳ נוֹשֵׂא הָאִגְּרוֹת, אִישׁ עִתִּי Poſtillon, Briefträger.

Почта́мтскій ת׳ אֲשֶׁר לִפְקִידוּת תָּא־הָרָצִים [illegible]

Postamt.
Почта́мтъ ז׳ פְּקִידוּת תָּא־הָרָצִים Postamt.
Почта́рь ז׳ מְשָׁרֵת לְתָא הָרָצִים Postknecht.
Почтдире́кторъ ז׳ נְצִיב תָּא הָרָצִים Postdirector.
-рскій ת׳.
Почте́ніе ס׳ מַשּׂא פָּנִים, כָּבוֹד, כִּבּוּד* Verehrung.
Моё вамъ почте́ніе! הִשְׁתַּחֲוֵיתִי ; הִנְנִי מְכַבֶּדְךָ.
Почте́нный ת׳ נִכְבָּד, מְכֻבָּד, יָקָר verehrt.
Почти́ ת״פ כִּמְעַט fast, beinahe. [mit Achtung.
Почти́тельно ת״פ כְּהַדְרַת־פָּנִים, כְּמוֹרָא וְכָבוֹד
Почти́тельность נ׳ הַדְרַת פָּנִים, מוֹרָא וְכָבוֹד Hoch=
achtung. [־לְ hochachtungsvoll.
Почти́тельный ת׳ —נוֹתֵן כָּבוֹד, מְכַבֵּד וְחוֹשֵׁב שֵׁם
Почти́ть см. Почита́ть. [des Postmeisters.
Почтме́йстерша נ׳ אֵשֶׁת פְּקִיד תָּא־הָרָצִים Frau
Почтме́йстеръ ז׳ פְּקִיד תָּא־הָרָצִים Postmeister.
Почто́ ת״פ ? מַדּוּעַ ? לָמָּה warum? [-скій ת׳.
Почто́вый ת׳ אֲשֶׁר לְתָא־הָרָצִים Post=.
Почтосодержа́тель ז׳ שׂוֹכֵר תָּא־הָרָצִים Posthalter.
Почу́вствовать см. Чу́вствовать.
Почу́диться פ״ס הִדָּמֵה, הֵרָאֵה כְּמוֹ־ vorkommen,
scheinen. Мнѣ почу́дилось, бу́дто стои́тъ кто
предо мно́ю נִרְאָה לִי (נִדְמָה לִי) כְּמוֹ אִישׁ נִצָּב
Почу́ять см. Чу́ять. [לִקְרָאתִי.
Пошага́ть פ״ע צָעוֹד מְעַט הָלְאָה einige Schritte
machen.
Поша́ливать, -шали́ть פ״ע הִתְהוֹלֵל מְעַט—, הִתְעוֹלֵל
Пошалѣ́ть см. Шалѣ́ть. [etwas tollen.
Поша́рить פ״י מַשֵּׁשׁ וְחַפֵּשׂ כֹּה וָכֹה ein wenig
durchsuchen. [mit den Füßen.
Поша́ркать פ״ע מָלוֹל בְּרַגְלָיו מְעַט etwas scharren
Поша́тывать, -шата́ть, шатну́ть פ״י הָנֵעַ, הָמֵט,
הַרְעֵד; הָרוֹם etwas schütteln; wankend machen. -ся פ״ח
הִתְגָּעֵשׁ, הִתְמוֹטֵט, הִמּוֹט, פּוּק, נוּעַ wanken.
Пошвыря́ть פ״י יָרֹה, זָרוֹק, טַלְטֵל schleudern.
Пошеве́ливать, -шевели́ть פ״י הָנֵעַ לְאַט, נַעֵר,
הַפְטֵר בְּשָׂפָה leise bewegen. П. губа́ми הַפֵּךְ, חָתֹה
П. у́гли חָתֹה גֶחָלִים. -ся פ״ח הִנָּעֵר, נוֹעַ,
הִתְהַפֵּךְ sich rühren. [Bauerschlitten.
По́шевни (-ней) ז״ר עֶגְלַת־חֹרֶף מְצֻפָּה עוֹר עֵץ
Пошёлъ см. Пойти́.
По́шептомъ ת״פ בַּלָּאט, חֶרֶשׁ, בְּלַחַשׁ flüsternd.
Пошёптывать, -шепта́ть פ״ע לַחֵשׁ, צַפְצֵף, הַפְטֵר
בְּשָׂפָה, דַּבֵּר בַּלָּאט ein wenig flüstern. -ся פ״ח
הִתְלַחֵשׁ, הִתְחָרֵשׁ, לַחֵשׁ אִישׁ בְּאָזְנֵי רֵעֵהוּ einander
zuflüstern. [לְבַדָּהּ reihenweise.
Пошере́ножно ת״פ לִשְׂדֵרוֹת (בני הצבא), שְׂדֵרָה שְׂדֵרָה
Поши́бъ ז׳ זַן, מִין, טַעַם Manier, Charakter; Styl.
Стихотворе́ніе ара́бскаго поши́ба שִׁירָה עֲרוּכָה
בְּטַעַם מְשׁוֹרְרֵי עֲרָב.
Пошива́ть פ״י תָּפוֹר מְעַט ein wenig nähen.
Поши́кивать, -ши́кать см. Ши́кать.
Пошипѣ́ть см. Шипѣ́ть.
Поши́ть פ״י תָּפוֹר מָה etwas nähen.
Пошко́ливать, -шко́лить см. Шко́лить.
По́шлина נ׳ מַס־מַרְכֹּלֶת, מֶכֶס־רְכֻלָּה, הֲלָךְ* (עזרא ד, יג)
По́шлинный ת׳ אֲשֶׁר לְמַס הַמַּרְכֹּלֶת Zoll=. [Abgabe.
По́шлость נ׳ זְלוּת, תּוֹעֵבָה, קָלוֹן, תִּפְלָה, שִׁקּוּץ,
שַׁעֲרוּרִיָּה, שַׁעֲרוּרִית Gemeinheit.
По́шлый ת׳ נִתְעָב, תָּפֵל, חֲסַר־טַעַם, סָר abgeschmackt.
Пошлѣ́ть פ״ע (לְקָלוֹן) לְזָרָא, הָיֹה, חָלוֹל, תָּפֵל הָפוֹךְ
abgeschmackt werden.
Пошля́къ ז׳ סָר־טַעַם—, חֲסַר, תָּפֵל טָח fader Mensch.
По́што (המ׳) см. Почто́.
Пошто́пать см. Што́пать.
Пошто́фно ת״פ לְכָל־שְׁמִינִית הַהִין stofweise.
Поштукату́рить см. Штукату́рить.
Пошту́чно ת״פ לַאֲחָדִים, לְכָל־בַּד וָבַד stückweise.
Пошумѣ́ть פ״ע הָמֹה מְעַט, רָגוֹשׁ—, הִתְהוֹלֵל— etwas
lärmen. [—הִתְעַנֵּג בְּמַהֲתַלּוֹת etwas spaßen.
Пошути́ть פ״ע הָתֵל מְעַט, — הִתְלוֹצֵץ, — הָתֵל,
Пошутовски́ ת״פ לֵצִים, כְּדֶרֶךְ, כִּמְצַחֵק, כִּמְהַתֵּל,
כְּאִישׁ הֲתָלִים spaßhaft. [לוֹ לָצוֹן öfters spaßen.
Пошу́чивать פ״ע הָתֵל כְּפַעַם בְּפַעַם, הִתְלוֹצֵץ, תָּמִיד
Пошушу́кать פ״ע הִתְלַחֵשׁ, הִתְחָרֵשׁ, לָחוֹשׁ אִישׁ
לְרֵעֵהוּ einander zuflüstern.
Поща́да נ׳ חֶמְלָה, חֲנִינָה, רַחֲמִים Schonung. Онъ
жесто́къ и не зна́етъ поща́ды אַכְזָרִי הוּא וְלֹא־
יְרַחֵם (וְלֹא־יָחוּס). Дава́ть поща́ду לְ־ נָתוֹן רַחֲמִים,
חָמוֹל עַל־, חוּס עַל־. [schonnen.
Пощади́ть (עתיד -щажу́) פ״י חוּס עַל־—, חָמוֹל—, רַחֵם.
Пощегольски́ ת״פ כְּמִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ, כְּאַחַד הַמִּתְיַפִּים
בִּלְבוּשָׁם wie ein Putznarr.
Пощеголя́ть см Щеголя́ть.
Пощекота́ть см. Щекота́ть.
Пощёлкивать см. Щёлкать.
Пощéніе ס׳ צוֹם, עַנּוֹת נַפְשׁוֹ, שֶׁבֶת בְּתַעֲנִית das Fasten.
Пощепа́ть פ״י (עצים) בַּקֵּעַ מְעַט ein wenig spalten.
Пощёчина נ׳ מַכַּת־לֶחִי, מַכָּה עַל־הַלֶּחִי Ohrfeige.
Пощи́пывать פ״י מְעַט (נוצה) מָרוֹט; (עשב) כְּפִיו אָרֹה

מָרוֹט חַד אֶת־אַחַד פ"ח **מְעַט** ein wenig zupfen. -ся einander zupfen.

Пощу́пывать, -щу́пать פ"י מַשֵּׁשׁ, נַשֵּׁשׁ betasten.

Поѣда́ть, -ѣ́сть פ"י (1 אָכוֹל כִּפְעַם בִּפְעַם dann und wann essen. 2) כַּלֵּה, הַשְׁחֵת, בַּלֵּעַ Zerfressen. Моль поѣда́етъ пла́тье הַסָּס יֹאכַל (יְכַלֶּה) הַבֶּגֶד.

Поѣдо́мъ ת"פ בִּכְלִי־פֶה, בָּלוֹעַ כִּפְעַם בִּפְעַם bissenweise. Ѣсть кого п. הַצֵּק לְ־, עַנֵּה—, אָכוֹל בִּכְלִי־פֶה אֶת־.

Поѣ́здить פ"ע (על סוס, ברכב) רָכוֹב מְעַט etwas fahren.

Поѣ́здка נ' מַסַּע בָּרֶכֶב Fahrt, Reise.

Поѣздъ ז' נָסֹעַ אֶל־, מַסָּע— Abreise.

По́ѣздъ ז' רְכוּב, צֶמֶד רֶכֶב; מַרְכָּבוֹת הוֹלְכוֹת סְדָרִים Wagenzug. Пріѣхалъ съ первымъ по́ѣздомъ הוּא בָּא בָּרְכוּב הָרִאשׁוֹן (למעגלי הברזל). Това́рный по́ѣздъ (הַמַּשָּׂא) רְכוּב הַמַּעֲמָסָה.

Поѣзжа́тый שת' אֶחָד הַנּוֹסְעִים Mitfahrender.

Поѣ́сть פ"י (1 אָכוֹל מְעַט סָעוֹד לִבּוֹ etwas essen. 2) см. Поѣда́ть 2.

Поѣ́хать פ"ע נָסוֹעַ אֶל־ (לְדַרְכּוֹ) hinfahren.

Поэ́зія נ' דִּבְרֵי־ זִמְרָה, שִׁירָה, הִגָּיוֹן בַּשִּׁיר; רוּחַ הַשִּׁיר, שִׂפְתֵי־רְנָנוֹת, זְמִירוֹת, שִׁיר Poesie, Dichtkunst.

Поэкзаменова́ть см. Экзаменова́ть.

Поэконо́мить, -но́мничать פ"ע הָחֵל לְהַקְטִין מִכֹּלֶת בֵּיתוֹ sich einschränken. [Gedicht.

Поэ́ма נ' מִסְפַּר, שִׁיר מַזְכִּיר מַעַלְלֵי־קֶדֶם, מִזְמוֹר לְהַזְכִּיר חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם

Поэскадро́нно ת"פ (בני צבא) לִפְלֻגּוֹת, לִפְלַגּוֹת esca=dronenweise.

Поэти́чески ת"פ בְּרוּחַ שִׁיר dichterisch. [

Поэти́ческій ת' עָרוּךְ בְּרוּחַ שִׁיר poetisch.

Поэ́тому מ"ח לָזֹאת, עַל־כֵּן deshalb.

Поэ́тъ ז' מַשְׂכִּיל בַּשִּׁיר, מֵלִיץ, מוֹשֵׁל, מְשׁוֹרֵר Dichter.

Появи́ться см. Появля́ться. [Erscheinung.

Появле́ніе ס' מַחֲזֶה, מַרְאֶה, הִגָּלוֹת, הֵרָאוֹת, הוֹפִיעַ

Появля́ться, -яви́ться פ"ח הוֹפֵעַ, הִגָּלֵה, הֵרָאֵה, בּוֹא, אָתֹה erscheinen, sich zeigen. Спасе́ніе появи́тся имъ изъ друга́го мѣ́ста רֶוַח יַעֲמֹד לָהֶם מִמָּקוֹם אַחֵר. На челѣ́ его́ появи́лась прока́за צָרַעַת זָרְחָה בְמִצְחוֹ.

Поягни́ться см. Ягни́ться.

Поякша́ться פ"ח (המ') אָרוֹחַ, הִתְרָעֵה עִם־רָעִים לַחֲבָרָה אֶת־פּוֹעֲלֵי אָוֶן sich befreunden.

Пояри́ться פ"ח בְּ־־ הִתְקַצֵּף, קָצוֹף עַל־־, הִתְאַנֵּף wüthend sein. [wolle.

Поя́рковый ת' מִצֶּמֶר אֵילִים — מִגֵּז von Lämmer=

Поя́рокъ (-рка) ז' רֵאשִׁית גֵּז, צֶמֶר אֵילִים בְּנֵי־שָׁנָה אֵילִים Lämmerwolle.

Поясне́ніе ס' פָּרָשַׁת־עִנְיָן, פֵּשֶׁר דָּבָר, פִּתְרוֹן, הָבִין לְ־, בֵּאוּר* (שופטים ז, טו) שֶׁבֶר Erklärung.

Поясни́тельный ת' הַפּוֹתֵר, הַבָּא לְפַשֵּׁר דָּבָר, הַמְבָאֵר erklärend.

Поясни́ть см Поясня́ть.

Поясни́ца נ' חֲלָצַיִם, מָתְנֵי־אִישׁ, עָצֶה Kreuz am menschlichen Körper. [Kreuz=

Поясни́чный ת' הַמָּתְנַיִם—, הַחֲלָצַיִם—, הָעָצֶה—

Поясно́й ת' לָאֵזוֹר, אֲשֶׁר הַחֲגוֹר, הָאַבְנֵט—Gurt=. П. поклонъ הִשְׁתַּחֲוָיָה עַד־חֲגוֹרוֹ. П. портре́тъ דְּמוּת פְּנֵי־אִישׁ עַד־חֲגוֹרוֹ.

Поясне́ть פ"ע הִטַּהֵר פְּנֵי־רָקִיעַ heiter werden

Поясня́ть, -ни́ть פ"י בָּאֵר, פָּרֵשׁ, פָּתוֹר, הָבֵן, נָתוֹן פֵּשֶׁר דָּבָר erklären. -ся נפעל פָּרוֹשׁ, בָּאוֹר, הִתְבָּרֵר erklärt werden.

По́ясъ ז' (1 מֵזַח, אֵזוֹר, אַבְנֵט, חֲגוֹר Gürtel. Кла-няться въ по́ясъ הַשְׁפֵּל, הִשְׁתַּחֲוֵה עַד־חֲגוֹרוֹ—רֹאשׁוֹ. 2) אֵזוֹר הָאָרֶץ Erdstrich.

Праба́ба, -ба́бка -ба́бушка נ' אֵם אֲבִי־הָאָב; יוֹלֶדֶת אֵם הָאֵם Urgroßmutter.

Пра́вда נ' (1 נְכֹחָה, צֶדֶק, אֱמֶת Wahrheit. Твоя́ пра́вда דְּבָרְךָ נְכוֹן, כֵּנִים דִּבַּרְתָּ, אֱמֶת. Это п. (נָכוֹן) אֱמֶת. Онъ пра́вду рѣ́жетъ הוּא יְדַבֵּר אֱמֶת בְּלִי הַדֵּבֶר מַשֹּׂא פָנִים. Въ пра́вду בֶּאֱמֶת. Ру́сская п. סֵפֶר הַחֻקִּים לְיַרְסְלָו מֶלֶךְ רוּסִיָּה וּבָנָיו. 2) ת"פ אֱמֶת, אָמְנָה, אָמְנָם wahrlich. [Wahrhaftigkeit.

Правди́вость נ' אֱמֶת, נְכֹחָה, אֱמוּנָה, אֹמֶן, יְשָׁרָה

Правди́вый ת' אִישׁ אֱמֶת, צֶדֶק, רוֹדֵף (שׁוֹמֵר) אִישׁ אֱמוּנִים wahrhaft.

Правдолю́бецъ (-бца) ז', -люби́вый ת' אוֹהֵב אֱמֶת, רוֹדֵף צֶדֶק, אִישׁ אֱמוּנִים wahrheitsliebend. -бица נ'.

Правдолю́біе ס' אַהֲבַת אֱמֶת Wahrheitsliebe.

Правдоподо́біе ס' דְּמוּת אֱמֶת, צֶדֶק לְמַרְאֵה־עֵינַיִם יֹשֶׁר דִּבְרֵי אֱמֶת Wahrscheinlichkeit. [wahrscheinlich.

Правдоподо́бный ת' נִרְאֶה כֶּאֱמֶת, קָרוֹב לֶאֱמֶת

Пра́ведникъ ז' צַדִּיק, יָשָׁר, אִישׁ אֱמֶת, הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ Rechtschaffen. -ница נ'.

Пра́ведный ת' תָּם, יָשָׁר, צַדִּיק, פּוֹעֵל צֶדֶק rechtlich.

Прави́ло ס' (1 מָשׁוֹט, מִשּׁוֹט Steuerruder. 2) קַו מִשְׁקֹלֶת, הַבּוֹנִים אֲנָךְ Richtscheit. 3) זְנַב כֶּלֶב הַצַּיִד Schweif des Windhundes.

Пра́вило ס' חֹק, חֻקָּה, מִשְׁפָּט, אֹרַח Regel, Grundsatz. Пра́вила жи́зни חֻקּוֹת הַחַיִּים. Человѣ́къ че́стныхъ пра́вилъ הוֹלֵךְ יָשָׁר, אִישׁ שׁוֹמֵר אָרְחוֹת יֹשֶׁר בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים. [בְּלִי מִשְׁגֶּה, כְּאֵין סֶלֶף regelmäßig.

Пра́вильно ת"פ כַּחֻקָּה, כַּמִּשְׁפָּט, סְדָרִים, בְּמֵישָׁרִים;

Пра́вильность נ' יֹשֶׁר, יְשָׁרָה, נְכוֹנָה Regelmäßigkeit.

Пра́вильный ת׳ הַמְּשׁוּט ,— הַמֵּעוּף — Schwung=. Прави́льныя пе́рья אֶבְרַת עוֹף ,אֵבֶר ,נוֹצַת הַיְּעָף.

Пра́вильный ת׳ הוֹלֵךְ ,עָרוּךְ כְּמִשְׁפָּט ,עָשׂוּי כַּחֻקָּה ,נָקִי מִמִּשְׁגֶּה; בְּמֵישָׁרִים (סְדָרִים) regelmäßig; richtig.

Прави́тель ז׳ מוֹשֵׁל בְּ־ ,— סוֹכֵן עַל־ ,מְנַהֵל ,שַׁלִּיט ,— Verwalter. П. канцеля́ріи מְנַהֵל לִשְׁכַּת בֶּן־מֶשֶׁק הַסּוֹפְרִים. -льница נ׳. [Regierungs=.

Прави́тельственный ת׳ הַמֶּמְשָׁלָה ,— הַמִּשְׂרָה —

Прави́тельство ס׳ שִׁלְטוֹן ,מִשְׂרָה ,מֶמְשָׁלָה ,מִמְשָׁל ,רוֹזְנֵי־אֶרֶץ Regierung.

Прави́тельствовать (-ствую) פ״ע שָׁלוֹט ,מָשׁוֹל ,שָׂרוֹר regieren. Прави́тельствующій сена́тъ סוֹד שָׂרֵי הַמּוֹעֵצָה.

Пра́вить (-влю, -вишь) 1) פ״י (бритву) חַדֵּד תַּעַר ,— הַחֵד ,— שָׁנוֹן ,— מָרוֹט abziehen (Rasirmesser). П. вы́вихъ הַחֲלֵץ עֶצֶם ,חָבוֹשׁ שֶׁבֶר־יָד אוֹ רֶגֶל einrenken. П. ру́копись נַקֵּה מְשְׁגִיאוֹת מְגִלַּת־סֵפֶר ,תַּקֵּן corrigiren. П. доро́гу הָרֵם מִכְשׁוֹל ,סַקֵּל מְסִלָּה ,מַכְתֵּב פַּנֵּה דֶרֶךְ ,מַדְרֵךְ ebnen. П. имени́ны חָגוֹג יוֹם הֻלֶּדֶת feiern. 2) פ״ע (чѣмъ) שָׂרוֹר ,— שָׁלוֹט ,— מָשׁוֹל בְּ־ נַהֵל אֶת־ ,— פַּקֵּד עַל־ regieren, lenken, kutschen. П. до́момъ צַפֵּה הֲלִיכוֹת בַּיִת ,שָׂרוֹר ,— מָשׁוֹל בַּבַּיִת. П. рулёмъ תָּפוֹשׂ בַּמָּשׁוֹט ,— חָתוֹר. П. лошадьми́ נַהֵג סוּסֵי הָרֶכֶב.

Правле́ніе ס׳ מִמְשָׁק ,מִנְהָג ,שִׁלְטוֹן ,מֶמְשָׁלָה ,מִמְשָׁל Regierung. Губе́рнское п. בֵּית מִמְשַׁל הַגָּלִיל. П. самодержа́вное שִׁלְטוֹן מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ.

Пра́внука נ׳ בַּת־נֶכְדּוֹ ,בַּת־שִׁלֵּשִׁים Urenkelin.

Пра́внукъ ז׳ בֶּן־נֶכְדּוֹ ,בֶּן־שִׁלֵּשִׁים Urenkel.

Пра́внучата ז״ר בְּנֵי־שִׁלֵּשִׁים die Urenkel.

Пра́внучекъ (-чка) см. Пра́внукъ.

Правну́чка см. Пра́внука.

Пра́во ס׳ 1) צְדָקָה ,מִשְׁפָּט Recht. Како́е ещё пра́во имѣ́ю я жа́ловаться предъ царёмъ מַה־יֶּשׁ־לִי עוֹד צְדָקָה לִזְעֹק אֶל־הַמֶּלֶךְ. П. наслѣ́дства מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה. 2) דִּין ,תּוֹרָה ,חֻקָּה Gesetzlichkeit. Уголо́вное п. דִּין עֲוֹנוֹת פְּלִילִים.

Пра́во ת״פ בֶּאֱמֶת ,אָמְנָם ,אָמְנָה wahrlich.

Правовѣ́децъ (-дца). -вѣ́дъ ז׳ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין Rechtsgelehrter.

Правовѣ́дѣніе ס׳ דַּעַת דָּת וָדִין Rechtskunde.

Правовѣ́ріе ס׳ תֹּקֶף אֱמוּנָה בְּדָת־אֵל ,אֱמוּנָה אֹמֶן Rechtgläubigkeit.

Правовѣ́рный ת׳ נוֹצֵר אֱמוּנָה אֹמֶן rechtgläubig.

Правописа́ніе ס׳ (לפי חקי הדקדוק) יֹשֶׁר דִּבְרֵי הַכְּתָב Rechtschreibung.

Правосла́віе см. Правовѣ́ріе.

Правосла́вный см. Правовѣ́рный. [pflege.

Правосу́діе ס׳ דִּין אֱמֶת ,מִשְׁפַּט צֶדֶק Gerechtigkeits=

Правосу́дный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּט צֶדֶק ,דִּין־אֱמֶת— gerecht.

Правота́ נ׳ צֶדֶק ,צְדָקָה ,מִישׁוֹר ,יֹשֶׁר Gerechtigkeit.

Пра́вый ת׳ 1) צַדִּיק ,יָשָׁר ,מִישׁוֹר— gerecht. П. и вино́вный צַדִּיק וְרָשָׁע. Путь п. אֹרַח מִישׁוֹר. Ты правъ לְךָ הַצְּדָקָה. 2) יְמִין ,יְמָנִי— recht, von rechter Seite. -вая рука́ его́ יָדוֹ הַיְמָנִית. П. глазъ עֵין יָמִין.

Прагмати́ческій ת׳ נְכֹחַ לַמֵּבִין ,מְזֻקָּק שִׁבְעָתַיִם allgemein gültig.

Прагъ см. Поро́гъ. [allgemein gültig.

Пра́дѣдовскій ת׳ קַדְמוֹנִים ,יָשָׁן נוֹשָׁן ,עָרוּךְ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָבַד עָלָיו כָּלַח urgroßväterlich.

Пра́дѣдушка см. Пра́дѣдъ. [-дѣды ר׳ קַדְמוֹנִים.

Пра́дѣдъ ז׳ אָב לַאֲבִי־הָאָב ,אֲבִי־שִׁלֵּשִׁים Urgroßvater.

Празднество́ ס׳ חַג ,הִלּוּלִים ,שַׁבָּתוֹן ,שִׂמְחָה וְיוֹם טוֹב Feierlichkeit. [Feiertag.

Пра́здникъ ז׳ חַג ,יוֹם מוֹעֵד ,שַׁבָּתוֹן ,יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ

Пра́здничаніе ס׳ שַׁבָּתוֹן ,שֶׁבֶת מִמְּלָאכָה das Feiern.

Пра́здничать פ״ע חָגוֹג ,עָשׂה חַג; שְׁבוֹת מִמְּלָאכָה feiern. [בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם müßig.

Пра́здно ת״פ בְּלִי־עֲבוֹדָה ,בְּאֶפֶס מַעֲשֶׂה ,רֵיקָם.

Пра́зднованіе ס׳ חַג ,שַׁבָּתוֹן ,עֲצֶרֶת das Feiern.

Пра́здновать (-ную) פ״ע 1) חָגוֹג ,שְׁבוֹת חַגּוֹ וְשַׁבַּתּוֹ ,קָרֹא יוֹם מוֹעֵד feiern. 2) שְׁבוֹת מִמְּלָאכָה ,חָבוֹק יָדָיו müßig gehen. [Reden führen.

Праздносло́вить פ״י דַּבֵּר תֹּהוּ ,הָגֹה רִיק unnütze

Праздносло́віе ס׳ דִּבְרֵי־רוּחַ ,מִלִּים לְלֹא־הוֹעִיל leeres Geschwätz. [schwatzhaft. 2) מָלֵא דִּבְרֵי רוּחַ eitel.

Праздносло́вный ת׳ 1) מְמַלֵּל אִמְרֵי רוּחַ ,מְדַבֵּר תֹּהוּ

Пра́здность נ׳ שֶׁבֶת מִמְּלָאכָה ,חִבּוּק יָדַיִם ,— שִׁפְלוּת ,בַּטָּלָה ,עַצְלוּת ,עַצְלָה ,מַרְפֶּה* Müßiggang. [cherei.

Праздношата́тельство ס׳ רְעוּת רוּחַ Landstrei=

Праздношата́ющійся ת׳ רֹעֶה רוּחַ ,רוֹדֵף קָדִים ,מְרַדֵּף רֵיקִים ,רֵיק וּפוֹחֵז Müßiggänger.

Пра́здный ת׳ 1) שׁוֹמֵם ,בָּדָד ,לֹא־נוֹשָׁב ,מֻנָּח leer. -ное мѣ́сто (פְּנוּי) מָקוֹם מֻנָּח ,מָקוֹם לֹא־נוֹשָׁב (יחזקאל). -ное вре́мя עֵת שֶׁבֶת מִמְּלָאכָה ,עֵת שַׁבָּתוֹן (מא, יא). 2) הֶבֶל ,רִיק ,— תֹּהוּ— eitel. -ныя слова́ דִּבְרֵי־רִיק ,מִלִּים לְלֹא־הוֹעִיל (רוּחַ).

Пра́ктика נ׳ מַעֲבָד ,מַעֲלָל ,מַעֲשֶׂה ,פֹּעַל ,עִנְיָן ,מַעֲנֶה ,תּוּשִׁיָּה ,מַסָּה Praktik. Теорі́я испы́тывается пра́ктикою מַחֲשָׁבָה בְּמַעְבָּדָהּ (בְּמַעֲשֶׂה) תִּכּוֹן:

מְזִמָּה בְּמַסָּה תִּבָּחֵן. Инструмéнтъ для прáктики
מַעְבָּדֵי, כְּלִי לְמַעֲנֵהוּ. У э́того врачá большáя п.
רַבִּים יְשַׁחֲרוּ פָּנָיו; (מַעֲלָלָיו) הָרוֹפֵא הַזֶּה רַבּוּ מְאֹד
הָרוֹפֵא הַזֶּה.
Практиковáть (-тикýю) פ״י 1) הוֹצֵא, הָפֵק זְמָמוֹ
עָשֹׂה; הָקֵם מְזִמַּת לִבּוֹ, דֵּעוֹ לְמַעֲנֵהוּ (לְמַעֲשֵׂהוּ)
prakticiren. 2) הָתֵנֵךְ לְמַעֲשֶׂה עֲבוֹד עֲבוֹדָתוֹ, מַעֲשֵׂהוּ,
—יָדָיו (נַסֵּה, חָנוֹךְ) לַמֵּד üben.
Прáктикъ ז׳ רַב־הָעֲלִילִיָּה, מַגְדִּיל תּוּשִׁיָּה בחכמה
ובמלאכת מחשבת geübter Mensch.
Практи́чески ת״פ לְמַעֲשֶׂה, כְּפֹעַל praktisch.
Практи́ческій ת׳ עָשׂוּי לְמַעֲנֵהוּ, נָכוֹן לְמַעֲשֵׂהוּ
praktisch. -ческое примѣненіе мысли הָפֵיק (הוֹצִיא,
צֵאת מְזִמָּה).
Практи́чный ת׳ מוֹעִיל (טוֹב) לְמַעֲשֵׂהוּ, נָכוֹן לְמַעֲנֵהוּ
praktisch. Мысль твоя́ не практи́чна מְזִמָּתְךָ לֹא־
מְזִמָּתְךָ נִדְחָה תוּשִׁיָּה; תִּכּוֹן (לֹא־תוֹעִיל) לְמַעֲשֶׂה.
Дѣ́ло твоё не практи́чно פָּעָלְךָ אֵין יָדַיִם לוֹ.
Прамáтерь נ׳ אֵם קְדוּמִים, תְּחוֹלֵל (ישעיה נא, ב); אֵם
כָּל־חָי (חוה) Urmutter. -рный ת׳.
Прамъ см. Парóмъ.
Прáотецъ (-тца) ז׳ אָב, אֲבִי כָל־בְּנֵי־ Urvater.
Праотéческій, -отцóвскій, -óтчій ת׳ ...אֲשֶׁר לָאָבוֹת
הַקַּדְמוֹנִים urväterisch.
Прáпорный ת׳ הַדֶּגֶל Fahnen=.
Прáпорщикъ ז׳ נוֹסֵס, נוֹשֵׂא הַדֶּגֶל (איש צבא) Fähnrich.
Прáпорщица נ׳ אֵשֶׁת נוֹשֵׂא הַדֶּגֶל Frau des Fähnrichs.
Прáпорщичій ת׳ (בצבא) אֲשֶׁר לְנוֹשֵׂא הַדֶּגֶל des Fähnrichs.
Прапра— הַקַּדְמוֹן—, הָרִאשׁוֹן— Urur=.
Прапрабáбка נ׳ --אֵם אִמּוֹת, הָאֵם הַקַּדְמוֹנָה Urur=
großmutter.
Прапрадѣ́довскій ת׳ אֲשֶׁר לָאֲבוֹת הַקַּדְמוֹנִים ur=
urgroßväterisch.
Прапрáдѣдъ ז׳ אֲבִי אֲבוֹת־הַקַּדְמוֹנִים Urgroßva=
ter.
Прапрáщуръ см. Прапрáдѣдъ.
Прароди́тель см. Прáотецъ.
Прароди́тельница см. Прамáтерь.
Прароди́тельскій см. Праотéческій.
Прáсолъ ז׳ רוֹכֵל בְּבָשָׂר וְדָג מָלוּחַ Fisch=, Fleischhändler.
-сольскій ת׳.
Прасъ см. Порéй.
Прать פ״י כָּבוֹשׁ, לָחוֹץ, הָעֵק, עַסֵּה pressen, ausdrücken.
П. ногáми רָמוֹס בְּרַגְלָיו, דַּכֵּא תַּחַת רַגְלָיו. П. бѣльё
כַּבֵּס בִּגְדֵי־בַד. Трýдно прóтивъ рожнá прать
אוֹי לְמִתְגָּרֶה בְּרָעָה (עַם־סְלוֹן מַמְאִיר).
Прахъ ז׳ 1) אָבָק, עָפָר Staub. Обрати́ть въ п. שׂוּם
בֶּעָפָר. 2) עֲפַר־הַמֵּת, עֲפַר־מָוֶת Leichenstaub. Миръ
прáху его́ יָנוּחַ עַל־מִשְׁכָּבוֹ בְּשָׁלוֹם; שָׁלוֹם לַעֲפָרוֹ.

П. его возьми́! יִקָּחֵהוּ אֹפֶל! קֶטֶב יְשׁוּדֵהוּ.
Прáчечная שת״נ בֵּית הַכּוֹבְסוֹת Waschhaus.
Прáчечный ת׳ הַכּוֹבֶסֶת—, הַמְּכַבֶּסֶת— Wasch=.
Прáчка נ׳ כּוֹבֶסֶת, מְכַבֶּסֶת Wäscherin.
Прáщъ ז׳ Прáща, -щица נ׳ מַרְגֵּמָה, כַּף־הַקֶּלַע Schleuder.
Прáщуръ ז׳ אֲבִי אֲבוֹת־, אָב קַדְמוֹן Ururältervater.
Преблагі́й ת׳ הַטּוֹב מִכֹּל, חַנּוּן, חָסִיד allgütig.
Преблажéнный ת׳ עוֹלֶה בְּאָשְׁרוֹ עַל־כֹּל, הַמְאֻשָּׁר
מִכֹּל allerseligst.
Пребывáніе ס׳ מְגוּרִים, מוֹשָׁב, (ש״ב יט, לג) שִׁיבָה
Aufenthalt. Мѣ́сто его́ пребывáнія מְקוֹם מְגוּרָיו
(מוֹשָׁבוֹ, שִׁיבָתוֹ).
Пребывáть, -быть פ״ע גּוּר עִם־, דּוּר—, יָשׁוֹב—,
הָיֹה—, שָׁכוֹן— verbleiben.
Превзойти́ см. Превосходи́ть.
Превозвышáть, -возвы́сить см. Превозноси́ть.
Превозмогáть, -возмóчь פ״י גָּבוֹר עַל־, הִתְגַּבֵּר—,
הַכְנֵעַ—, הַכְרֵעַ אֶת־, רוֹם יָדוֹ עַל־, יָכוֹל לְ־, הַבְלֵג—
überwinden. -ніе הַבְלִיג— Ueberwindung.
Превозможеніе ס׳ הַכְרִיעַ, הַכְנִיעַ, גְּבוּרָה עַל־
Превознесéніе ס׳ תְּהִלָּה, רוֹמָם (תהלים סו, יז) Erhe=
bung, das Preisen. П. Бóга רוֹמְמוֹת אֵל.
Превозноси́ть, -вознести́ פ״י שַׂגֵּב, גַּדֵּל, נַשֵּׂא
(בִּתְהִלָּה), רוֹמֵם שֵׁם— erheben, rühmen. -ся 1) נפ׳
הִלּוֹל, הִנָּשֵׂא בְּפִי־ gerühmt werden. 2) פ״ח הִתְנַשֵּׂא,
הִתְעַלֵּה, הִתְגָּאֵה, הִתְפָּאֵר, הִתְגַּדֵּל hochmüthig sein.
Превознoшéніе см. Превознесéніе.
Превосходи́тельный ת׳ הַמְכֻבָּד בְּשֵׁם, תִּפְאֶרֶת
גְּדֻלָּה Excellenz betitelt.
Превосходи́тельство ס׳ תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה (שם כבוד
לתור השלישי והרביעי) Excellenz.
Превосходи́ть (-хожý, -хóдишь), Превзойти́ פ״י
הַפְלֵה מִכֹּל, הִנָּשֵׂא—, עָלֹה עַל־כֹּל übertreffen.
Превосхóдный ת׳ נַעֲלֶה, עוֹלֶה עַל־כֹּל, נִפְלֶה מִכֹּל,
טוֹב— vortrefflich. -ная стéпень תּוֹר הַמַּעֲלָה,
עֵרֶךְ הַהַפְלָגָה* (בתארים) Superlativ.
Превосхóдство ס׳ יִתְרוֹן, יֶתֶר שְׂאֵת, מוֹתַר הַ־ מִן־;
נֵצַח, צְבִי Vortrefflichkeit.
Превосхóдствовать (-ствую) см. Превосходи́ть.
Преврати́ть см. Превращáть.
Преврáтно ת״פ 1) נֶהְפּוֹךְ, הָפֵךְ, הַפֵּךְ verkehrt.
2) חוֹלֵף, מִשְׁתַּנֶּה unbeständig.
Преврáтность נ׳ 1) חֲלִיפוֹת, הִשְׁתַּנּוּת Unbeständig=
keit. П. судьбы́ человѣ́ка גּוֹרַל הָאָדָם חֲלִיפוֹת.
2) הֵפֶךְ, תַּהְפֻּכוֹת, עִקְּשׁוּת Verkehrtheit.

Превра́тный ת׳ 1) מְשֻׁנֶּה ,מִשְׁתַּנֶּה ,מִתְהַפֵּךְ ,הֲפַכְפַּךְ בֶּן־חֲלוֹף ,אֲשֶׁר חֲלִיפוֹת לוֹ ,דְּרָכוֹ (טַעְמוֹ) unbeständig. 2) נִפְתָּל ,עִקֵּשׁ ,זָר ,נִשְׁחָת ,נָלוֹז ,נַעֲוֶה ,מְשֻׁנֶּה ,הָפוּךְ ,פְּתַלְתֹּל verkehrt.

Превраща́ть, -врати́ть פ״י 1) הָפוֹךְ לְ־— ,שׂוּם— ,הָפוֹךְ יָם שַׁנֵּה פְּנֵי־ verwandeln. П. мо́ре въ су́шу .לְיַבָּשָׁה 2) הַשְׁחֵת ,עַוֵּה פְּנֵי־,עִקֵּשׁ־,הָפוֹךְ verdrehen. Преврати́ли вы слова́ Бо́жіи הֲפַכְתֶּם דִּבְרֵי אֱלֹהִים. Преврати́ли они́ пути́ свои́ נְתִיבוֹתֵיהֶם הִתְהַפֵּךְ— ,הָיֹה— ,הֵהָפֵךְ לְ־ ,שֻׁנֵּה נפ׳ -ся .עִקְּשׁוּ לָהֶם sich verwandeln. Со́лнце преврати́тся въ мракъ .הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ לְחֹשֶׁךְ

Превраще́ніе ס׳ 1) הָמִיר ,תְּמוּרָה ,חֲלִיפוֹת ,שְׁנוֹת הִשְׁתַּנּוּת Verwandlung. 2) הֶרֶס ,מַהְפֵּכָה ,הֲפֵכָה ,עַוֵּה ,הֲרִיסוּת Zerstörung.

Превращённый ת׳ 1) שׁוּנָה ,נֶהְפָּךְ לְ־ verwandelt. 2) נֶעְקָשׁ ,נִפְתָּל ,מְעֻקָּל ,נֶהְרָס ,הָרוּס ,הָפוּךְ zerstört.

Превы́сить см. Превыша́ть. [allerhöchst.

Превыспренній ת׳ נִשְׂגָּב מְאֹד ,עֶלְיוֹן—,נַעֲלֶה עַל־כֹּל

Превыша́ть, -вы́сить פ״י 1) רוּם מֵ־— ,גְּבֹהַּ— ,הִנָּשֵׂא— ,הִשָּׂגֵב höher sein. Высота́ ке́дра превы́сила всѣ дере́вья полевы́я קוֹמַת הָאֶרֶז גָּבְהָה מִכֹּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה. 2) עֲצוֹם מִ־ ,עָלֹה עַל־ übertreffen. Онъ превыша́етъ свои́хъ това́рищей дарова́ніями הוּא עוֹלֶה עַל־כָּל־חֲבֵרָיו בְּכִשְׁרוֹנוֹתָיו. Расхо́ды его́ превыша́ютъ при́ходъ צָרְכֵי בֵיתוֹ עָצְמוּ מִתְּבוּאוֹת כַּפָּיו. П. свою́ власть מָעוֹל מַעַל בַּמִּשְׁפָּט לָקוֹחַ לוֹ בְּחָזְקָה קַרְנַיִם. [höher.

Превы́ше ת״פ נִשְׂגָּב— ,נִשָּׂא— ,רָם— ,גָּבוֹהַּ מִ־ viel

Превыше́ніе ס׳ עָצְמַת... מִ־— ,עֲלוֹת עַל־ ;גֹּבַהּ מִ־ das Uebertreffen. [עֲדֵי־עַד ,לְעוֹלָם וָעֶד ewig.

Превѣ́чно ת״פ לָנֶצַח נְצָחִים ,עַד־עוֹלָם ,לְעוֹלָמִים

Превѣ́чность נ׳ נֵצַח ,עוֹלָם Ewigkeit.

Превѣ́чный ת׳ עוֹלָם—ewig. П. Богъ אֱלֹהֵי־עוֹלָם.

Прегл́упый ת׳ סָכָל מְאֹד —נִבְעָר sehr dumm.

Прегра́да נ׳ 1) גְּבוּל ,חֹק Schranke. 2) שָׂטָן ,מַעְצוֹר [Hinderniß.

Прегради́ть см. Преграждать.

Преграждать, -гради́ть פ״י גָּדוֹר ,הַגְבֵּל— ,שׂוּךְ דֶּרֶךְ ,עָמוֹד לְשָׂטָן לְ־ ,עָצוֹר בְּעַד־ ,שׂוּם חֹק לְ־ versperren; hindern. -ся נפעל סָגוֹר מָבוֹא ,הֻגְבַּל versperrt werden.

Прегражде́ніе ס׳ מַעְצוֹר ,עֲצֹר ,הַגְבִּיל Versperrung.

Прегрѣша́ть, -ши́ть פ״י מָעוֹל ,חָטֹא לְ־ ,עָבוֹר עַל־ מַעַל eine Sünde begehen. [Versündigung.

Прегрѣше́ніе ס׳ מִכְשׁוֹל עָוֹן ,חֵטְא ,מַעַל בְּ־ ,עֲבֹר עַל־

Предава́ть, -да́ть פ״י נָתוֹן לְ־— ,מַנֵּה— ,הַפְקֵד בְּיַד־ ,מַגֵּן— ,סַגֵּר— ,נַכֵּר— ,סַכֵּר übergeben. П. городъ огню́ נָתוֹן עִיר לִשְׂרֵפַת־אֵשׁ. П. прокля́тію וּמְנִיתִי לְאָלָה (לִקְלָלָה). И преда́мъ васъ мечу́ הִפְקַדְתִּי אֶתְכֶם לַחֶרֶב. П. Бо́гу ду́шу הִפְקִיד רוּחוֹ בְּיַד־אֵל. П. землѣ́ קָבוֹר ,הָשֵׁב (מת) לְאַדְמָתוֹ. Госпо́дь преда́стъ тебя́ въ ру́ку мою́ יְסַגֶּרְךָ יְיָ בְּיָדִי. П. забве́нію נַטּוֹשׁ— ,עָזוֹב מִלִּבּוֹ ,נָתוֹן לִנְשִׁיָּה. -ся נפ׳ 1) הִנָּתֵן נָתוֹן נַפְשׁוֹ פ״ח הָפְקֵד בְּיַד לְ־ ,הִנָּזֵר לְ־ ,הִמָּסֵר— ,הִתְמַכֵּר לְ־ ,נָתוֹן כְּבוֹדוֹ לְ־ ,בְּיַד־ הִתְמַכֵּר נָפוֹל אֶל־ sich übergeben. -ся непрія́телю הִתְמַכֵּר נָפוֹל אֶל־אוֹיְבוֹ ,לְאוֹיְבוֹ. П. развра́ту הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הִנָּזֵר לַעֲשׂוֹת ,הָרַע.

Преда́ніе ס׳ 1) הַפְקִיד בְּיַד־ ,תֵּת בִּידֵי ,נָתֹן לְ־ das Uebergeben. 2) מוֹרֶשֶׁת דְּבָרִים מִדּוֹר ,מוֹרָשָׁה ,מָסֹרֶת לְדוֹר ,מְסוֹרָה* ,קַבָּלָה* Ueberlieferung. У́стное п. תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה*. [נֶפֶשׁ Ergebenheit.

Пре́данность נ׳ אַהֲבַת ,בְּרִית נֶאֱמֶנֶת לְ־ ,אֱמוּנִים לְ־

Пре́данный ת׳ נוֹטֶה בְּכָל־לְבָבוֹ ,נֶאֱמָן— ,נִשְׁמָע לְ־ דָּבֵק אַחֲרֵי ,אַחֲרֵי־ ergeben. Онъ былъ вполнѣ́ пре́данъ Го́споду מִלֵּא אַחֲרֵי יְיָ.

Преда́тель ז׳ נוֹתֵן אִישׁ בְּכַף־אוֹיְבָיו (בְּיַד ,בּוֹגֵד ,מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ) ,מוֹסֵר* Verräther. -льница נ׳.

Преда́тельски ת״פ כְּאַחַד הַבּוֹגְדִים (הַמּוֹסְרִים) verrätherisch.

Преда́тельство ס׳ מְסֹר אִישׁ בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ ,מַעַל ,בֶּגֶד [Verrath.

Преда́ть см. Предава́ть.

Предбу́дущій ת׳ הֶעָתִיד לָבֹא ,הָאוֹתֶה ,הַבָּא bevorstehend. [vorkommen.

Предваре́ніе ס׳ פָּתֹחַ דָּבָר ;הָעִיד בְּ־ ,הַזְהִיר das Zu-

Предвари́тельно ת״פ בְּרֹאשׁ ;הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר (וְהָעֵד) דָּבָר vorläufig. [(בַּתְּחִלָּה) מֵרֹאשׁ vorläufig.

Предвари́тельный ת׳ הַמְפֹרָשׁ ,הַבָּא בְּרֹאשׁ דָּבָר

Предваря́ть, -ри́ть פ״י 1) הַגֵּד מֵרֹאשׁ ,הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר zuvor berichtigen. Меня́ предвари́ли о его́ пріѣ́здѣ הִגִּידוּ לִי מֵרֹאשׁ כִּי בֹא יָבֹא. 2) הַקְדֵּם ,הַעֲבֵר אֶת־ zuvorkommen. Они́ предвари́ли меня́ свои́мъ при́ходомъ (הַקְּדִימוּנִי ,הֶעֱבִירוּנִי) הֵמָּה כְּבָר בָּאוּ לְפָנַי. 3) הַזְהֵר ,הָעֵד מֵרֹאשׁ בְּ־ ,הַשְׁכֵּם וְהָעֵד warnen.

Предвзя́тый ת׳ הַצָּפוּן בְּלֵב מֵרֹאשׁ vorgefaßt. -тое мнѣ́ніе הַוַּת־נֶפֶשׁ: Они́ вы́сказали объ нёмъ предвзя́тое мнѣ́ніе הֵמָּה דִּבְּרוּ עָלָיו רַק אֶת־חֲזוֹן לִבָּם הַשָּׁמוּר (אֶת־הַוַּת נַפְשָׁם הַשְּׁמוּרָה) אִתָּם מֵאָז.

Предвидѣ́ніе ס׳ רְאוֹת עִנְיָן מֵרֹאשׁ das Voraussehen.

Предви́дѣть פ״י רָאֹה מֵרֹאשׁ ,רָאֹה הָאוֹתִיּוֹת בְּטֶרֶם (תִּצְמַחְנָה) תָּבֹאנָה voraussehen. Я это предви-

дѣлъ מֵרֹאשׁ זֹאת לִבִּי רָאָה כְּבָר. -ся נפעל הֵרָאֹה מֵרֹאשׁ לְ voraußgesehen werden.

Предвкуша́ть, -вкуси́ть פ״י 1) הָבֵן ,טָעוֹם מֵרֹאשׁ בְּחִכּוֹ— ein Vorgeschmack haben. 2) טָעוֹם וְרָאֹה מֵרֹאשׁ, רָאֹה בְרוּחוֹ מֵאָז Vorgefühl haben.

Предводи́тель ז׳ רֹאשׁ ,מְנַהֵל ,אַלּוּף ,מוֹצִיא וּמֵבִיא, נָגִיד (קָצִין) ,קָצִין ,אַבִּיר Anführer. П. наро́да (קְצִינֵי אַנְשֵׁי־הַמִּלְחָמָה) ,עָם. Предводи́тели во́иновъ. П. дворя́нства (רֹאשׁ ,נָגִיד) מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ ,אַלּוּף. -льница נ׳ [קְצִין עָם] Oberbefehl.

Предводи́тельство ס׳ פְּקִידוּת ,כְּהֻנַּת מוֹצִיא וּמֵבִיא

Предводи́тельствовать (-ствую) פ״ע (кѣмъ) פָּקֹד אֶת־ ,הָיֹה לְרֹאשׁ לְ־ ,נַהֵל ,הוֹצֵא וְהָבֵא anführen.

Предводи́ть פ״י נַהֵל— ,יָצֹא בְרֹאשׁ— הוֹצֵא וְהָבֵא אֶת־ anführen.

Предвозвѣща́ть, -вѣсти́ть פ״י הַשְׁמֵעַ־הַגֵּד מֵרֹאשׁ, בַּשֵּׂר voraus verkünden. -ся נפ׳ הֻגַּד מֵרֹאשׁ voraus

Предвѣсти́ть см. Предвѣща́ть. [verkündet werden.

Предвѣ́стіе ס׳ 1) אוֹת מְבַשֶּׂרֶת Vorherverkündigung. 2) חֲזוֹן לֵב בְּאוֹתִיּוֹת (בְּעֲתִידוֹת), חוּשׁ הָעֲתִידוֹת Vorgefühl. П. се́рдца говори́тъ мнѣ, что онъ у́меръ לִבִּי יֶחֱזֶה (יִנַּבֵּא) לִי כִּי־מֵת.

Предвѣ́стникъ см. Предвѣща́тель.

Предвѣ́чный ת׳ אֲשֶׁר הוּא מֵעוֹלָם ewig. Богъ п. אֱלֹהֵי־קֶדֶם ,אֵל עוֹלָם. [kündigung.

Предвѣща́ніе ס׳ בְּשׂוֹרָה ,הַגִּיד מֵרֹאשׁ Vorherver-

Предвѣща́тель ז׳ מַשְׁמִיעַ ,מַגִּיד הָאוֹתִיּוֹת מֵרֹאשׁ, חוֹזֶה עֲתִידוֹת ,הַבָּאוֹת Vorherverkündiger. -льница נ׳.

Предвѣща́ть, -вѣсти́ть см. Предвозвѣща́ть.

Преддве́ріе ס׳ תָּא ,סַף הַבַּיִת ,מְבוֹא פְּתָחִים Vorhalle.

Предержа́щій ת׳ הַנִּשָּׂא ,הָעֶלְיוֹן obrer. -щая власть הַמֶּמְשָׁלָה הָעֶלְיוֹנָה. [עַל־] Vorzeichen.

Предзнаменова́ніе ס׳ אוֹת ,חָזוּת ,חֲזוֹן ,אוֹת וּמוֹפֵת

Предзнамено́вывать, -нова́ть פ״י הָיֹה לְאוֹת עַל־, הָיֹה לְמוֹפֵת מְבַשֵּׂר vorandeuten. -ся נפ׳ הִגָּלֵה מִקֶּדֶם, הוּדַע מֵרֹאשׁ בְּמוֹפֵת ,בְּאוֹת vorbedeutet werden.

Предисло́віе ס׳ מְבוֹא לְדִבְרֵי־סֵפֶר ,פֶּתַח (רֹאשׁ) דָּבָר, הַקְדָּמָה* Vorrede. -сло́вный ת׳.

Пре́дки см. Пре́докъ.

Предлага́ть, -ложи́ть פ״י עֲרוֹךְ— ,נָתוֹן— ,שׂוּם לִפְנֵי־ vorschlagen. П. поѣ́сть לֶאֱכֹל ,שׂוּם לִפְנֵי. П. вопро́съ שָׁאוֹל דָּבָר אֶת־פִּי־. П. кому́ ми́рный догово́ръ נָתוֹן לְ־ אֶת־בְּרִיתוֹ שָׁלוֹם.

Предлежа́ть פ״ע הוּשָׂם— ,הָיֹה נָכוֹן לִפְנֵי־ vorliegen; bevorstehen. Мнѣ предлежи́тъ да́льній путь עוֹד דֶּרֶךְ רְחוֹקָה לְפָנַי.

Предло́гъ ז׳ 1) תּוֹאֲנָה ,עֲלִילוֹת דְּבָרִים, מַחֲסֶה כָּזָב Vorwand. 2) (בדקדוק) מִלַּת הַיַּחַס Präposition.

Предложе́ніе ס׳ 1) תֵּת לִפְנֵי־ ,שׂוּם— Vorlegung. 2) מַתַּת ,נִדְבַת־יָד Vorschlag. 3) (בתורת הלשון) מַאֲמָר, מִשְׁפָּט Satz. Хлѣ́бы предложе́нія לֶחֶם הַפָּנִים (הַמַּעֲרֶכֶת).

Предложи́ть см. Предлага́ть.

Предло́жный ת׳ (בדקדוק) אֲשֶׁר לְמִלַּת הַיַּחַס präpositionell. П. па́дежъ יַחַס הַשֵּׁם הַמּוֹרֶה עַל־דְּבַר־מָה, עַל־אוֹדוֹת מָה.

Предме́тный ת׳ הַדָּבָר— ,הָעִנְיָן— gegenständlich.

Предме́тъ ז׳ כְּלִי ,דָּבָר ,עִנְיָן ,חֵפֶץ Gegenstand. Предме́ты священнослуже́нія כְּלֵי עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ. Не́ было предмета, кото́раго бы онъ не показа́лъ имъ לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם. Уче́бный п. עִנְיָן (דְּבַר־) הָרִיב ,לֶקַח ,מַדָּע ,דְּבַר תּוֹרָה. П. спо́ра. Что у него́ тутъ въ предме́тѣ? מַה־חֶפְצוֹ בָּזֶה. И я сдѣ́лался предме́томъ ихъ разгово́ра וָאֱהִי לָהֶם לְמִלָּה. [Vorgänger im Amte. -ница נ׳.

Предмѣ́стникъ ז׳ הָאִישׁ אֲשֶׁר שֵׁרֵת (כִּהֵן) לְפָנָיו

Предмѣ́стный ת׳ עִיר (בִּסְבִיבֵי) אֲשֶׁר בְּמִגְרַשׁ vorstädtisch. [פַּרְוָר ,פַּרְבָּר] Vorstadt.

Предмѣ́стье ס׳ מִגְרַשׁ הָעִיר— ,סְבִיבֵי— ,מִסְבִּי־,

Предназнача́ть, -зна́чить פ״י (מֵאָז) יָעוֹד מֵרֹאשׁ, הָאֲמֹר ,מַנֵּה (מַנֵּה) לְ־ ,הַקְדֵּשׁ— ,הַחֲרֵם— ,לְ־ vorausbestimmen. -ся נפ׳ הוּעַד מֵרֹאשׁ לְ־ ,הֻקְדַּשׁ— הוּרַם— vorausbestimmt werden.

Предназначе́ніе ס׳ הָרִים לְ־— ,הַקְדִּישׁ— ,תְּרוּמָה; תְּעוּדָה ,מִשְׁמֶרֶת כְּהֻנָּה ,פְּקֻדָּה Vorausbestimmung.

Преднамѣ́реваться, -мѣ́риться פ״ח אָמוֹר לְ־— , חָשׁוֹב— ,זָמוֹם— ;בַּקֵּשׁ— צָדֹה beabsichtigen.

Преднамѣ́реніе ס׳ מַחֲשָׁבָה לְ־ ,מְזִמָּה ,חֵפֶץ־כַּפַּיִם, עֶשְׁתֹּנֶת ,עֲצַת־לֵב; צְדִיָּה Vorhaben.

Преднамѣ́ренно ת״פ בִּצְדִיָּה ,מִלִּבּוֹ ,בַּעֲצַת לִבּוֹ, בְּחֵפֶץ כַּפָּיו absichtlich.

Предначерта́ніе ס׳ צוּרַת דָּבָר וּתְכוּנָתוֹ ,מְחֻקֶּה ,חֻקָּה, רֵאשִׁית תַּבְנִית הַ־ Entwurf.

Предначе́ртывать, -черта́ть פ״י חַקֵּה צוּרַת הַ־, עָשֹׂה רֵאשִׁית מְלֶאכֶת הַתַּבְנִית entwerfen.

Предо́брый ת׳ טוֹב מְאֹד (אִישׁ) ,נָדִיב sehr gütig.

Пре́докъ (-дка) ז׳ אָב ,רִאשׁוֹן ,קַדְמֹנִי Vorfahr. ר׳ Пре́дки אָבוֹת ,רִאשׁוֹנִים ,קַדְמֹנִים Voreltern.

Предопредѣле́ніе ס׳ סִבָּה מֵעִם־יְיָ— ,נְסִבָּה ,תְּעוּדָה Vorherbestimmung.

Предопредѣля́ть, -дѣли́ть פ״י יָעוֹד מֵרֹאשׁ לְ־—

הָאֲמֵר, (איוב ז, ג) מַנֵּה לְ־ (ישעיה סה, יב) מָנָה לְ־ Vor-herbestimmen. Госпóдь предопредѣли́лъ тебя́ быть емý нарóдомъ יְיָ הֶאֱמִירְךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעָם. -ся נפ׳ הוּעַד מֵרֹאשׁ לְ־ vorherbestimmt werden.

Предоставле́ніе ס׳ תֵּת לְ־ לַעֲשׂוֹת, הֲנָחָה—הַנִּיחַ לְ־ כַּטּוֹב בְּעֵינָיו Freistellung.

Предоставля́ть, -ста́вить פ״י נָתוֹן בְּיַד־, הַנֵּחַ לְ־, נָתוֹן לְ־ לַעֲשׂוֹת כַּטּוֹב בְּעֵינָיו, עָזוֹב לְ־ freistellen. -ся נפ׳ הִנָּתֵן לְ־ לַעֲשׂוֹת כַּטּוֹב בְּעֵינָיו anheimgestellt werden.

Предостерега́ть, -стере́чь פ״י הָעֵד בְּ־ הַשְׁכֵּם, הַזְהֵר, וְהָעֵד warnen. -ся 1) נפעל הוּעַד gewarnt werden. 2) פ״ח הִשְׁתַּמֵּר, הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר sich hüten.

Предостереже́ніе ס׳ תּוֹכָחָה לְהַזְהִיר, מוּסָר, הַזְהִיר, עֲצַת מוֹכִיחַ Warnung.

Предостере́чь см. Предостерега́ть.

Предосторо́жность נ׳ מִשְׁמֶרֶת, תַּחְבֻּלוֹת לְהִזָּהֵר Behutsamkeit. [hutsam.

Предосторо́жный ת׳ נִזְהָר, שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ, נִשְׁמָר be-

Предосуди́тельность נ׳ דֹּפִי, אָוֶן, עֶרְוַת דָּבָר, בֹּשֶׁת Tadelnswürdigkeit.

Предосуди́тельный ת׳ נִשְׁחָת, אֲשֶׁר מָשְׁחָתוֹ בּוֹ, רַע, זָר, נֶאֱלָח, נִתְעָב tadelnswerth.

Предосужда́ть, -суди́ть פ״י מָאוֹס, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי, מָצֹא עֶרְוַת דָּבָר בְּ־, תָּעֵב tadeln.

Предосужде́ніе ס׳ см. Предосуди́тельность.

Предотвраща́ть, -врати́ть פ״י הַשְׁכֵּם וְהָסֵר מֵעַל־, הָשֵׁב מֵעַל־ מַהֵר לְהַרְחִיק מֵעַל־ beseitigen. -ся נפ׳ הָרְחֵק—הוּסַר מֵעַל

Предотвраще́ніе ס׳ הַרְחִיק—הָסִיר—, הָשִׁיב מֵעַל־ Beseitigung, Verhütung. [מָגֵן, חָסוּת Bewahrung.

Предохране́ніе ס׳ מַחְסֶה מִ־, מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמָר, הַזְהִיר

Предохрани́тель ז׳ מָגֵן לְ־, שׁוֹמֵר מִלְּכֹד, מַזְהִיר Verhüter. -ница נ׳.

Предохрани́тельный ת׳ עוֹמֵד, שׁוֹמֵר מִלְּכֹד, לְמַחְסֶה verhütend. -ныя мѣ́ры תַּחְבֻּלוֹת מַחְסֶה.

Предохраня́ть, -ни́ть פ״י הָגֵן עַל־ מִ־, שָׁמוֹר מִ־, הִשְׁתַּמֵּר—הִשָּׁמֵר מִ־ verhüten. -ся נפ׳ הָיֹה מַחְסֶה לְ־, הִזָּהֵר— sich in Acht nehmen.

Предпе́чекъ (-чка) см. Шесто́къ. [Vorschrift.

Предписа́ніе ס׳ מִצְוָה —, פְּקֻדָּה בְּסֵפֶר, כְּתָב פִּקּוּד

Предпи́сывать, -писа́ть פ״י נָתוֹן, צַוֵּה עַל־ בִּכְתָב verordnen. -ся נפ׳ צֻוֵּה עַל־ בִּכְתָב, פִּקּוּד בְּסֵפֶר vorgeschrieben werden. [מִמַּעַל לְכַף Oberarm.

Предпле́чіе ס׳ עֶצֶם הַזְּרוֹעַ, אַמַּת־אִישׁ, אַמָּה בִּזְרוֹעַ

Предполага́ть, -положи́ть פ״י דַּמֵּה בְנַפְשׁוֹ, שָׁעוֹר—, חָשׁוֹב, פַּלֵּל voraussetzen. Онъ не такъ предполага́етъ הוּא לֹא־כֵן יְדַמֶּה. Не предполага́лъ я увидѣ́ть тебя́ רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי. Я предполага́ю за́втра ѣ́хать אֲנִי עִם־לְבָבִי לִנְסֹעַ מָחָר. -ся נפ׳ הָיֹה עִם־לְבַב... לְ־ vorausgesetzt werden.

Предположе́ніе ס׳ יֵצֶר, מְזִמָּה, עֵצָה,— מַעַרְכֵי־לֵב, מַחְשְׁבוֹת לֵב Voraussetzung.

Предположи́тельный ת׳ *כְּפִי, לְפִי מַעַרְכֵי הַלֵּב, הַמְשֹׁעָר voraussetzlich.

Предположи́ть см. Предполага́ть.

Предпосла́ть см. Предпосыла́ть.

Предпослѣ́дній ת׳ אֲשֶׁר לִפְנֵי הָאַחֲרוֹן vorletzte.

Предпосыла́ть, -сла́ть פ״י שָׁלוֹחַ, הַקְדֵּם וְשָׁלוֹחַ, לִפְנֵי־; עָרוֹךְ דָּבָר בְּרֹאשׁ עִנְיָן vorausschicken.

Предпото́пный см. Допото́пный. [Bevorzugung.

Предпочита́ніе ס׳ מַשֹּׂא פָנִים, הַכִּיר־, הוֹתִיר לְטוֹבָה

Предпочита́ть, -поче́сть פ״י בָּחוֹר בְּ־ מִ־, הָדוֹר, נָתוֹן לְ־ יִתְרוֹן מִן־, נַכֵּר לִפְנֵי־ הַכֵּר—, פְּנֵי־ bevorzugen. -ся נפ׳ הִבָּחֵר מִ־ vorgezogen werden. И смерть предпочита́ться бу́детъ жи́зни וְנִבְחַר מָוֶת מֵחַיִּים.

Предпочте́ніе ס׳ הַכִּיר פָּנִים, יֶתֶר שְׂאֵת, מַשֹּׂא פָּנִים Vorzug. [zugsweise.

Предпочти́тельно ת״פ בְּיֶתֶר שְׂאֵת, בְּיֶתֶר יְקָר vor-

Предпочти́тельность נ׳ יֶתֶר יְקָרַת הַ־ Vorzüglichkeit. [עַל־, עַל־ הָעוֹלָה vorzüglich.

Предпочти́тельный ת׳ הַנַּעֲלָה, אֲשֶׁר לוֹ יֶתֶר שְׂאֵת

Предпринима́ть, -приня́ть פ״י הִכּוֹן, מַלֵּא יָדָיו לְ־, שׂוּם (הָחֵל) לַעֲשׂוֹת vornehmen. П. путеше́ствіе לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו. -ся נפ׳ הוּחַל, הָחֵל לְהֵעָשׂוֹת unternommen werden.

Предприня́ть см. Предпринима́ть.

Предпрі́имчивость נ׳ חֵפֶץ כַּפַּיִם, כְּחֵלֶב לַעֲשׂוֹת חַיִל, רוּחַ גְבוּרָה Unternehmungsgeist.

Предпрі́имчивый ת׳ אִישׁ, אֲשֶׁר חֵפֶץ כַּפַּיִם לוֹ, אַמִּיץ לֵב לַעֲשׂוֹת חַיִל, אִישׁ חַיִל, וְרוּעַ unternehmend.

Предпрія́тіе ס׳ עֲלִילָה, מַעֲלָל, פֹּעַל, חֵפֶץ כַּפַּיִם Unternehmung. [הַוַּת־נֶפֶשׁ, נַפְתָּל Vorurtheil.

Предразсу́докъ (-дка) ז׳ חֲזוֹן לֵב, מִשְׁפָּט מְעֻקָּל

Предрека́ть,-ре́чь см. Предска́зывать. [kammer.

Предсе́рдіе ס׳ אַחַד פִּתְחֵי הַלֵּב, מַעַר הַלֵּב Herz-

Предсказа́ніе ס׳ חָזוֹן, נְבוּאָה Prophezeiung.

Предсказа́тель ז׳ מַגִּיד הָאֹתִיּוֹת, נָבִיא, מַגִּיד מֵרֹאשׁ, חוֹזֶה, מַשְׁמִיעַ הַבָּאוֹת, לְאָחוֹר Prophet. -льница נ׳.

Предска́зывать, -сказа́ть פ״י נַבֵּא, הַגֵּד מֵרֹאשׁ,

הַגֵּד הָאוֹתִיּוֹת לְאָחוֹר prophezeien.

Предсме́ртный ת' אֲשֶׁר לִפְנֵי-מוֹתוֹ vor dem Tode.

Представа́ть, -ста́ть פ"ע הִתְיַצֵּב לִפְנֵי־, הִגָּלֵה, —הוֹפֵעַ לִקְרַאת־ sich stellen vor...

Представи́тель ז' עוֹמֵד תַּחַת, מְמַלֵּא מְקוֹם־, מוּל, מַלְאָךְ Stellvertreter. Будь ты для наро́да представи́телемъ Бо́га הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים. Представи́тели наро́да מְלִיצֵי עָם, מַלְאֲכֵי־גּוֹי. -льница נ'.

Представи́тельство ס' מוּל, מַלְאָכוּת Vertretung.

Предста́вить см. Представля́ть.

Представле́ніе ס' 1) הַצִּיג לִפְנֵי־, —הַגִּישׁ—, הַקְרִיב, —עֲרֹךְ das Vorstellen. 2) מַעֲרֶכֶת חִזָּיוֹן Vorstellung.

Представля́ть, -ста́вить פ"י 1) (кого́ куда́) הַגֵּשׁ, —הַקְרֵב; (кому́) הַצֵּג לִפְנֵי־, —הַעֲמֵד —אֶל־ vorstellen. И онъ предста́вилъ его́ Фарао́ну וַיַּעֲמִדֵהוּ (וַיַּצִּיגֵהוּ) לִפְנֵי־פַרְעֹה; (кого́ къ чему́) הַעְתֵּר אֶל־ עֲרוֹךְ אֶל־ בְּעַד שָׂכָר־ (גְּמוּל־) vorlegen; empfehlen. 2) הַגֵּשׁ, שַׁוֵּה, —שׂוּם לְנֶגֶד, (לְ־, לְעֵינֵי): Пусть предста́витъ мнѣ объ э́томъ יַעַרְכֶהָ לִי. П. на усмотрѣ́ніе суда́ עָרוֹךְ דָּבָר לְמַרְאֵה עֵינֵי הַשּׁוֹפְטִים. Предста́вьте доказа́тельства ва́ши הַגִּישׁוּ עַצְמוֹתֵיכֶם. П. себѣ́ רָאֹה בְלִבּוֹ, שַׁוֵּה, —שׂוּם נֶגְדּוֹ sich vorstellen. Я представля́ю себѣ́ ихъ ра́дость רוֹאֶה אֲנִי בְלִבִּי אֶת־שִׂמְחָתָם. -ся 1) נפעל הָעֳמֵד לִפְנֵי־, —הֻצַּג; הוּשַׂם—, הֶעֱרַךְ vorgestellt werden. 2) פ"ח הִתְיַצֵּב לִפְנֵי־, הֵרָאֵה אֶת־פְּנֵי־ sich vorstellen. -ся нача́льнику הֵרָאֵה אֶת־פְּנֵי הַמּוֹשֵׁל. 3) בּוֹא sich darbieten. Когда́ предста́вится слу́чай כְּבֹא הַמּוֹעֵד. 4) —הֵרָאֵה כְמוֹ— (כִּדְמוּת—)vorkommen. Мнѣ предста́вилось, бу́дто оте́цъ мой стои́тъ предо мно́ю נִרְאָה לִי כִּדְמוּת אָבִי נִצָּב לִקְרָאתִי. [Fürsprecher. -льница נ'.

Предста́тель ז' מוּל, עוֹמֵד בְּעַד־, מַפְגִּיעַ, מֵלִיץ

Предста́тельство ס' עֲתֶרֶת בְּעַד־, —הַעְתִּיר, —הַפְגִּיעַ Fürsprache.

Предста́тельствовать (-ствую) פ"ע (за кого́ предъ кѣмъ) הַעְתֵּר בְּעַד... אֶל־, פָּגוֹעַ בְּ־... לְ־, הַפְגֵּעַ בְּ... לְ־ sich verwenden für...

Предста́ть см. Представа́ть.

Предстоя́тель ז' עוֹמֵד לִפְנֵי־, —מְכַהֵן Vorsteher.

Предстоя́ть פ"ע 1) עָמוֹד לִפְנֵי־, —כַּהֵן vorstehen. 2) הִצָּפֵן לְ־, הָיֹה נָכוֹן bevorstehen. Мнѣ предстои́тъ еще́ не ма́ло трудо́въ עוֹד נְכוֹנִים (נִצְפְּנוּ) לִי יְמֵי־ עָמָל לֹא־מְעָט. [Vorsitzender. -льница נ'.

Предсѣда́тель ז' רֹאשׁ, יוֹשֵׁב רֹאשׁ הַמּוֹעֵצָה, —רֹאשׁ הַמּוֹעֵצָה, זְקַן—

Предсѣда́тельство ס' (בסוד נועצים) שֶׁבֶת רֹאשׁ, מִשְׁמֶרֶת זְקַן (רֹאשׁ) הַמּוֹעֵצָה Vorsitz.

Предсѣда́тельствовать (-ствую) פ"ע יָשׁוֹב רֹאשׁ (בסוד נועצים), נַהֵל סוֹד הַמּוֹעֵצָה vorsitzen.

Предсѣда́тельствующій שת"ז см. Предсѣда́тель.

Предсѣда́ть см. Предсѣда́тельствовать.

Предте́ча ז' הַבָּא לִפְנֵי־, —הַשָּׁלוּחַ vorgänger.

Предубѣжда́ть, -убѣди́ть פ"י טָפוֹל שֶׁקֶר עַל... רַגֵּל בְּ־... אֶל־, לִפְנֵי־ falsche Meinungen einflößen. -ся פ"ח הַטֵּה אֹזֶן לְשִׂפְתֵי רָכִיל, —הִפָּתֵה Vorurtheile fassen. [מִשְׁפָּט מְעֻקָּל, הַוַּת נֶפֶשׁ Vorurtheil.

Предубѣжде́ніе ס' מִשְׁפַּט נִמְהַר־לֵב, חָזוֹן לֵב פּוֹחֵז

Предувѣ́домить см. Предувѣдомля́ть.

Предувѣдомле́ніе ס' הוֹדִיעַ מֵרֹאשׁ, הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם מִקֶּדֶם Vorbericht.

Предувѣдомля́ть, -вѣ́домить פ"י הוֹדֵעַ מֵרֹאשׁ, גַּלֵּה אֹזֶן, הַשְׁכֵּם וְהָעֵד vorher benachrichtigen. -ся נפ' הִתְבַּשֵּׂר מֵרֹאשׁ voraus benachrichtigt werden.

Предуга́дывать, -гада́ть פ"י מָצֹא פֵּשֶׁר־דָּבָר מֵרֹאשׁ, הָבֵן הָאוֹתִיּוֹת לְאָחוֹר voraussehen, errathen. -ся נפ' הִגָּלֵה מֵרֹאשׁ לְעֵין מֵבִין vorausgesehen werden.

Предуготовля́ть, -гото́вить פ"י הָכֵן מֵרֹאשׁ, —עַתֵּד vorbereiten. -ся 1) נפ' הוּכַן מֵרֹאשׁ, —הִתְעַתֵּד vorbereitet werden. 2) פ"ח הִכּוֹן לִקְרַאת, עָמוֹד הָכֵן מֵרֹאשׁ sich vorbereiten.

Предударе́ніе ס' 1) (לפני קול השיר) פֶּתַח, בַּת־קוֹל Vorschlag. 2) תְּנוּעָה לִפְנֵי נְגִינַת הַמִּלָּה קוֹל Vorton.

Предупреди́тельность נ' דֶּרֶךְ לְקַדֵּם פְּנֵי־אָדָם, הַטּוֹת חֶסֶד אֶל־, בְּאַהֲבָה Zuvorkommenheit.

Предупреди́тельный ת' מְקַדֵּם פְּנֵי־; מַקְדִּים אֶת־ zuvorkommend.

Предупрежда́ть, -предить פ"י 1) (кого́) הַקְדֵּם בּוֹא לִפְנֵי־, הַעֲבֵר אֶת־ zuvorkommen. 2) הַשְׁכֵּם אֶת־, הַזְהֵר, וְהָעֵד בְּ־ voraus benachrichtigen. 3) (что) קַדֵּם פְּנֵי־ (רָעָה), הָכֵן סֵתֶר לוֹ מִפְּנֵי־, —הִזָּהֵר verhüten. П. чьи жела́нія הַעֲנֵה לָאִישׁ בְּטֶרֶם קָרָא, הִדָּרֵשׁ לְלֹא־שָׁאַל. [das Zuvorkommen.

Предупрежде́ніе ס' הַקְדִּים; הַזְהִיר, הָעִיד, אַזְהָרָה*

Предусма́тривать, -усмотрѣ́ть פ"י רָאֹה מֵרֹאשׁ, —חָזֹה voraussehen. -ся נפ' הֵרָאֵה מֵרֹאשׁ לְעֵין מֵבִין vorausgesehen werden. [וְהִזָּהֵר] mit Einsicht.

Предусмотри́тельно תה"פ הָלוֹךְ, בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת

Предусмотри́тельность נ' עַיִן פְּקוּחָה, מִשְׁמֶרֶת עַל־דַּרְכּוֹ Einsicht.

Предусмотри́тельный ת' נִזְהָר, נִשְׁמָר, אֲשֶׁר עֵינָיו

שומר צעדיו ממוקש, פקוחות על־דרכו einsichtsvoll.
Предусмо́трѣнный ת' אשר כבר היה נכח עיני־ vorausgesehen.
Предусмотрѣ́ть см. Предусма́тривать.
Предхра́міе ס' אולם ההיכל, —מבוא, תא, עזרה Vorhalle.
Предчу́вствіе ס' חוש העתידות, לב מבין לאותיות [Vorgefühl.
Предчу́вствовать (-ствую) פ"י (ראה בלבו) חוש הבן לאותיות בטרם תצמחנה, עתידות לו ahnen. -ся נפ' הגלה ללב בטרם באו voreinpfunden werden.
Предше́ственникъ ז' האיש אשר היה לפניו, ראשון, קדמני Vorgänger. -нница נ'. [vorhergehen.
Предше́ствовать (-ствую) פ"ע הלוך לפני־, —בוא
Предъ, Предо מ"י ממול, מול, לפני־ ,אל־מול פני־ קבל, נגד, נכח vor. Яви́ться предъ судъ עמוד לפני השופטים. Говори́ть предъ судо́мъ דבר לפני השופטים. П. наро́домъ קבל־עם, לפני (לעיני) העם.
Предъид— см. Предыд—.
Предъобѣ́денный ת' אשר לפני הצהרים vormittägig.
Предъяви́тель ז' השם לעיני־, המראה לפני־ המביא בידו Vorzeiger. Переда́ть домъ предъяви́телю ку́пчей за́писи נתון הבית לאשר הביא ספר המקנה בידו.
Предъявлѣ́ніе ס' הראות לעיני Vorzeigung.
Предъя́вленный ת' מושם לעיני, —מובא vorgezeigt.
Предъявля́ть, -яви́ть פ"י הראה לפני־, שום נגד הובא, הושם לפני־ vorzeigen. -ся נפעל (נכח פני) למראה עיני־ vorgezeigt werden.
Предыду́щій ת' ההולך לפניו, אשר לפני־; האמור [לפני־זה] vorig.
Предѣ́лъ ז' גבול, חק, מחוז; קץ, תכלית Grenze. -дѣ́льный ת'.
Прее́мникъ ז' הבא אחרי־, יורש Erbe. П. престо́ла יורש עצר, המולך אחרי־, היושב על־כסא אחרי־ -ница נ'.
Прее́мничество ס' ירשה, מורשה; משפט הירשה, משפט הבא תחת־ (אחרי־) Nachfolge; Erbrecht.
Прее́мственно ת"פ כעבר מאיש לאיש, בירשה, בקבלה מפי־ (מיד)* nach Erbfolgerecht.
Прее́мственный ת' העובר מאיש לאיש, הבא לאיש בירשה, המקבל מפי־* erblich.
Прее́мство см. Прее́мничество.
Пре́жде 1) ת"פ לפנים, בראשונה, מקדם ehemals. П. жи́ли тамъ Фини́кіяне לפנים ישבו שם הכנענים. 2) מ"י לפני vor. П двухъ лѣтъ לפני שנתים ימים.

Бы́вшіе п. насъ אשר היו לפנינו. П. не́жели, П. чѣмъ בטרם, עד־לא־, —קדמת bevor. П. не́жели роди́лись го́ры בטרם הרים ילדו. П. чѣмъ созда́лъ Онъ зе́млю עד־לא עשה ארץ. П. не́жели развива́ется засыха́етъ קדמת שלף יבש.
Преждевре́менно ת"פ בטרם בא מועד, לפני־עתו, (קהלת ז, יז) בלא עתו, (איוב טו, לב) בלא יומו vorzeitig.
Преждевре́менность נ' בוא לפני־עתו, —העשות Vorzeitigkeit. [vorzeitig.
Преждевре́менный ת' הבא לפני־עתו, בלא־יומו—
Пре́жній ת' הראשון, אשר היה לפני־, אשר כבר היה, מקדם, קדמני vorig. По пре́жнему כבראשונה, כימי־עולם. -нее состоя́ніе קדמה, קדמות; Онъ возврати́тся въ пре́жнее своё состоя́ніе ישוב לקדמתו. [der. -тскій ת'.
Президе́нтъ ז' יושב ראש, זקן־המועצה Vorsitzender.
Презира́ть, Презрѣ́ть פ"י בזה, הבזה, בוז, מאוס, חרף, בוז למות, תעב, נאוץ verachten. П. смерть חרף נפשו למות. -ся נפ' הגעל, הבזה, היה לבוז verachtet werden. [-льница נ'.
Презри́тель ז' בוזה, בז ל־, מנאץ, מתעב Verächter.
Презри́тельно ת"פ בבוזה, בגאוה ובוז verächtlich.
Презри́тельный ת' נבזה, בזוי, נמאס, נתעב verachtungswerth.
Презрѣ́ніе ס' בוז, בזיון, נאצה, קלון, שאט נפש [Verachtung.
Презрѣ́нно см. Презри́тельно.
Презрѣ́нный ת' 1) נבזה, (בוז) שבע־קלון verachtet. 2) נתעב, נקלה, בזוי, נבל verachtungswürdig.
Презрѣ́ть см. Презира́ть.
Пре́зусъ см. Президе́нтъ.
Преизбы́токъ (-тка) ז' שפע, עתרת Ueberfluß.
Преизоби́ловать (-лую) פ"ע פרוץ, רבה, מלא, השק Ueberfluß haben (см. Изоби́ловать).
Преиму́щественно ת"פ ביתר שאת, יותר מאלה vorzugsweise. [Vorrecht.
Преиму́щество ס' יתרון, מותר הד מן־, יתר שאת
Преиму́ществовать (-ствую) פ"ע עלה על־כל, —הנשא, הפלה מכל, (בראשית מט, ד) הותר übertreffen.
Преиспо́дній ת' (בעמקי שאול) אשר בתחתיות ארץ unterirdisch. [דומה] Hölle.
Преиспо́дняя שת"נ עמקי שאול, אבדון, ארץ תחתית,
Пре́йсъ-кура́нтъ ז' פקודי מחיר הרכלות למיניהן [Preisverzeichniß.
Преклони́ть см. Преклоня́ть.
Преклонность נ' 1) חפץ, מאווי־לב, תשוקה Ge- neigtheit. 2) П. лѣтъ זקן, זקנים, זקנה, עת Sie-

fälligkeit.

Преклóнный ת' 1) שׁוֹחֵר—רוֹדֵף—מַטֶּה לִבּוֹ אַחֲרֵי geneigt. П. къ добродѣтели רוֹדֵף צְדָקָה—אוֹהֵב. 2) Въ п-хъ лѣтáхъ נוֹטֶה לְזִקְנָיו, קָרוֹב לָעֵת זִקְנָתוֹ im vorgerückten Alter.

Преклонять, -нить פ"י 1) הַשְׁחֵה, הַטֵּה, כָּפֹה, כַּפּוֹף beugen, neigen. П. гóлову כֹּף רֹאשׁוֹ—הַטֵּה לָאָרֶץ. П. колѣна כָּרוֹעַ בֶּרֶךְ. 2) (когó) הַכְרֵעַ (הַטֵּה) לֵב אִישׁ אַחֲרֵי־ überreden. Онъ преклонилъ всѣхъ къ своему мнѣнію הוּא הִטָּה אֶת־לֵב כֹּל אַחֲרֵי עֲצָתוֹ. Онá преклонила егó множествомъ лáсковыхъ словъ הִטַּתּוּ בְּרֹב לִקְחָהּ. -ся 1) נפ' הִכַּף, הַכְרֵעַ; שָׁחוֹחַ sich beugen. Злые преклоняются предъ дóбрыми שַׁחוּ רָעִים לִפְנֵי טוֹבִים. 2) (на что) הֵעָנֵה (הִדָּרֵשׁ) לְ־, נָטֹה אַחֲרֵי־ geneigt sein. Я преклонился на прóсьбу егó נַעֲנֵיתִי(נִדְרַשְׁתִּי)לִתְחִנָּתוֹ.

Прекослóвить (-влю, -вишь) פ"ע (комý, чемý) מָרֹה אֶת־פִּי־, שׂוּם לְאַל מִלַּת־, עֲנֵה—כַּחֵד אִמְרֵי־ הַמְרֵה— widersprechen. Никтó изъ васъ не прекослóвитъ емý אֵין עוֹנֶה אֲמָרָיו מִכֶּם. Они Бóгу прекословили מָרוּ אֶת־פִּי־יְיָ; הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל.

Прекослóвіе ם' מְרִי, הַמְּרוֹת Widerspruch.

Прекрáсно תה"פ יָפֶה מְאֹד—טוֹב schön.

Прекрáсный ת' יָפֶה, נָאוֶה, הָדָר, נֶחְמָד; טוֹב לְהַלֵּל schön; herrlich. -ныя рѣчи אִמְרֵי־שֶׁפֶר. П. человѣкъ אִישׁ יָקָר.

Прекращáть, -кратить פ"י הַשְׁבֵּת, הַכְרֵת, חֲדוֹל מִ־, שׂוּם קֵץ (קִנְצֵי), הָתֵם לְ־, כַּלֵּא—עֲמוֹד—שְׁבוֹת— einstellen, aufhören. П. рабóту הַשְׁבֵּת מְלַאכְתּוֹ, שְׁבוֹת מִמְּלַאכְתּוֹ. Не прекрати милости твоей со мнóю לֹא־תִכְלָא חַסְדְּךָ, לֹא־תַכְרִית חַסְדְּךָ עִמָּדִי. -ся פ"ח הִכָּלֵא, תֹּם, הַשְׁבֵּת, שְׁבוֹת, חֲדוֹל מִמֶּנִּי enden, aufhören. Дождь прекратился (חָדַל) נִכְלָא הַמָּטָר. П. спóра שְׁבֶת מְרִיב. [das Aufhören.

Прекращéніе ם' חֲדֹל מִ־, שֶׁבֶת—תֹּם, כְּלוֹת, חֶשֶׂךְ

Прелéстникъ ז' מַדִּיחַ, מַטֶּה לֵב, מְפַתֶּה, מְצוֹדֵד, לוֹקֵחַ לְבָבוֹת נַפְשׁוֹת Verführen. -ница נ'.

Прелéстный ת' נֶחְמָד, תַּאֲוָה לָעֵינַיִם, לוֹקֵחַ לֵב reizend. П. вéчеръ мой נֶשֶׁף חִשְׁקִי.

Прéлесть נ' הֶדֶר, הָדָר, הוֹד, מַחְמָד, יְפִי, יִפְעָה Reiz. Это прéлесть! תַּאֲוָה זֹאת לָעֵינָיִם.

Преломить см. Преломлять.

Преломлéніе ם' 1) פְּרֹס das Abbrechen. П. хлѣба פְּרֹס לֶחֶם. 2) נְטוֹת, מִשְׁבָּר Brechung. П. лучéй свѣта נְטוֹת קַרְנֵי הָאוֹר—מִשְׁבְּרֵי.

Преломлять. -ломить פ"י פָּרוֹס, חֲצֹה, פְּרֹק לִשְׁנַיִם abbrechen. П. **Хлѣбъ** для голóднаго פָּרוֹס לָרָעֵב לַחְמוֹ. -ся 1) נפעל הִפָּרֵס, הַפָּרֵס abgebrochen werden. 2) פ"ח הִנָּטֵה (קרני האור) sich brechen.

Прельститель ז' מְפַתֶּה, מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ, מַדִּיחַ, מַטֶּה לֵב Verführer. -льница נ'.

Прельщáть, -льстить פ"י פַּתֵּה, הַשֵּׁא, הַטֵּה לֵב, הַדֵּחַ, לָקוֹחַ— locken, verführen. -ся פ"ח הֻפְתֵּה, הִוָּקֵשׁ בְּ־ sich verführen lassen. [Verführung.

Прельщéніе ם' פִּתּוּת, מַשָּׁאוֹן, מַדּוּחִים; חֲלַקּוֹת

Прелюбодѣй ז' מְנָאֵף, נוֹאֵף, רוֹדֵף זְנוּנִים, רֹעֶה זוֹנוֹת Ehebrecher. -дѣйка נ' נוֹאֶפֶת, אֵשֶׁת זְנוּנִים Ehebrecherin. [bruch treiben.

Прелюбодѣйничать פ"ע נָאוֹף, רְדוֹף זְנוּנִים Ehe-

Прелюбодѣйный ת' זְנוּת—זְנוּנִים—נַאֲפוּפִים ehebrecherisch.

Прелюбодѣйственный см. Прелюбодѣйный.

Прелюбодѣйствовать (-ствую) см. Прелюбодѣйничать. [זִמָּה] Ehebruch.

Прелюбодѣяніе ם' זְנוּת, זְנוּנִים, נַאֲפוּפִים, נִאֻפוּף

Прелюдія נ' פֶּתַח נְגִינָה, פֶּתַח הַשִּׁיר, מַפְתֵּחַ Vorspiel.

Премилосéрдый ת' חַנּוּן, רַחוּם allbarmherzig.

Преминуть פ"ע עֲזוֹב, נְטוֹשׁ, חֲדוֹל מִ־ vorbeigehen. Не преминý извѣстить тебя לֹא אֶחְדַּל מֵהוֹדִיעַ לְךָ.

Премія נ' שָׂכָר, גּוֹרָל, מְנָת חֵלֶק, מְנָת; עִנְיָן פְּרִי, פְּרָס Nebengewinnst.

Премнóго תה"פ רַב מְאֹד, כַּבִּיר, לְמַכְבִּיר sehr viel.

Премудрость נ' חָכְמַת שַׁדַּי, חָכְמָה נִשְׂגָּבָה Allweisheit. [allweise.

Премудрый ת' חֲכַם־לֵבָב מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ

Пренебрегáтель ז' בּוֹזֶה, בָּז לְדָבָר, מֵקֵל, מְקַלֶּה, מוֹאֵס, מִתְעַב (מְתָאֵב) Geringschätzer. -льница נ'.

Пренебрегáть, -небрéчь פ"י (что או чѣмъ) בּוּז לְ־, בְּזֹה—הָקֵל, הַקְלֵה, הַזֵּל, לֹא־חָשׁוֹב verachten, geringschätzen. Пренебрегáющій слóво (слóвомъ) вредитъ самомý себѣ בָּז לְדָבָר יֵחָבֶל־לוֹ. Всѣ чтившіе её пренебрегли éю (איכה א,ח)כָּל־מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ. -ся נפ' הִבָּזֵה, חֻלּוֹל verachtet werden. [Verachtung.

Пренебрежéніе ם' בּוּז, בּוּזָה, בִּזָּיוֹן, קָלוֹן, שְׁאָט נֶפֶשׁ

Прéніе ם' תּוֹכָחוֹת, רִיב דְּבָרִים, מִשְׁפָּט מִתְוַכְּחִים Wortstreit. [das Vorherrschen.

Преобладáніе ם' מֶמְשָׁל, שִׁלְטוֹן; עֲלוֹת (הַעֲלוֹת) עַל־

Преобладáть פ"ע עֲלֵה עַל־—גְּבוֹר, אָמוֹץ מִ־, מְשׁוֹל, הִתְאַמֵּץ עַל־ vorherrschen.

Преображáть, -образить פ"י שַׁנֵּה פְנֵי־, חַדֵּשׁ־

הִתְחַדֵּשׁ, שַׁנֵּה פָּנָיו, שֻׁנָּה, שֻׁנָּה נפ׳ 1) umgestalten. -ся
umwandelt werden.
Преображéніе ס׳ הִתְחַדֵּשׁ, חֲלִיפָה Umwandlung.
Преобразить см. Преображáть.
Преобразованіе ס׳ שַׁנּוֹת פְּנֵי־, חֲלִיפָה Umbildung.
Преобразовáтель ז׳ מְשַׁנֶּה פְּנֵי־, מְחַדֵּשׁ— Einer,
der umbildet. -льница נ׳. [umbildend.
Преобразовáтельный ת׳ אֲשֶׁר יְשַׁנֶּה (הַמְּחַדֵּשׁ) פְּנֵי־
Преобразóвывать, -образовáть פ״י שַׁנֵּה פְּנֵי־,
הִתְחַדֵּשׁ, שֻׁנָּה נפ׳ umbilden. -ся תַּקֵּן, הָמֵר—, חַדֵּשׁ—
umgebildet werden.
Преобращáть см. Превращáть.
Преодолѣвать, -одолѣть см. Одолѣвáть, Одо-
Преодолѣніе см. Одолѣніе. [лѣть.
Преодолѣть см. Одолѣть.
Преосвящéнный, -щéннѣйшій ת׳ קְדוֹשׁ יְיָ, מְקֻדָּשׁ
(כנוי כבוד לשרי קדש בדת רוסית) hochwürdig.
Преосвящéнство ס׳ (בדת רוסית) כְּבוֹד שַׂר קֹדֶשׁ,
הַדְרַת קֹדֶשׁ Hochwürden, Eminenz. [Zubereitetes.
Препарáтъ ז׳ (לדברי חכמה) מְכוּנָה, עָלִיל, כְּלִי־שָׁרֵת
Препинáніе ס׳ עֹצֶר, מַעֲצוֹר Verhinderung. Знáки
препинáнія טְעָמִים, אוֹתוֹת (תָּוֵי, צִיּוּנֵי) הַטַּעַם
(לדברי ספר) Satzeichnung.
Препирáться פ״ח הִשָּׁפֵט—, הִתְוַכֵּחַ—, רוֹב עִם־
(דברים ט, ז) הַמְרֵה עִם־ disputiren.
Преподавáніе ס׳ הָבִין מַדָּע, לֶקַח, תּוֹרָה Unterricht.
Преподавáтель ז׳ מְאַשֵּׁר, מְאַלֵּף, מְלַמֵּד, מוֹרֶה Leh=
rer. -льница נ׳.
Преподавáть (-даю), -подáть פ״י אַלֵּף, לַמֵּד לְ־,
הָבֵן לְ־ דְּבַר מַדָּע, בָּאֵר לֶקַח, הוֹרֵה unterrichten. -ся
הִנָּתֵן לֶקַח חָכְמָה, הִתְבָּאֵר לְ־, הִקָּרֵא לִפְנֵי־ נפ׳ vorge=
tragen werden. [würden.
Преподóбіе ס׳ (כנוי לכהני דת רוסית) הוֹד כְּהֻנָּה Ehr=
Преподóбный ת׳ עוֹטֶה הוֹד כְּהֻנָּה ehrwürdig.
Препóна נ׳ פֶּגַע, מִפְגָּע, מַעֲצוֹר, שָׂטָן Hinderniß.
Препоручáть, -чить см. Поручáть.
Препоручéніе см. Поручéніе.
Препоясанный ת׳ חָגוּר, אָזוּר, נֶאֱזָר umgürtet.
Препоясывать, -ясать פ״י חָגוֹר, אָזוֹר, אַזֵּר umgür=
ten. -ся פ״ח הִתְאַזֵּר, חָגוֹר חֲלָצָיו, אָזוֹר (אַזֵּר, שַׁנֵּס)
מָתְנָיו sich umgürten.
Препровождáть, -водить פ״י 1) הוֹבֵל דָּבָר בְּיַד,
שָׁלוֹחַ—, הָרֵץ—, הַעֲבֵר אֶל־יְדֵי־ überschicken.
2) (время יָמָיו) בַּלֵּה zubringen. -ся נפ׳ 1) הוּבַל,
הָשְׁלַח—, אֶל־ überschickt werden. 2) עָבוֹר, כָּלֹה
zugebracht werden. Врéмя молодости егó препро-
водилось въ трудѣ יְמֵי נְעוּרָיו כָּלוּ (עָבְרוּ) בֶּעָמָל.
Препровождéніе ס׳ 1) מִשְׁלוֹחַ Uebersendung.
2) (врéмени יָמָיו) בַּלּוֹת das Zubringen.
Препятствіе ס׳ מַחְשָׁךְ, מִכְשׁוֹל, מִפְגָּע, פֶּגַע, מַעֲצוֹר,
שָׂטָן Hinderniß. [מִפְגָּע das Hindern.
Препятствованіе ס׳ עֲמֹד לְשָׂטָן, שְׂטֹן, עֲצֹר בְּ־,
Препятствовать (-ствую) פ״ע (кому, чему, въ
чёмъ) הִתְיַצֵּב לְשָׂטָן לְ־, הָנֵא, כָּלוֹא, הַפְרֵעַ, עָצוֹר לְ־
Прервáть см. Прерывáть. [hindern.
Пререкáніе см. Прекословіе.
Прерывáть, -рвáть פ״י 1) נַתֵּק לִשְׁנַיִם, קָרוֹעַ— zer=
reißen. 2) см. Прекращáть. -ся נפעל 1) הִקָּרֵעַ,
הִנָּתֵק—, לִשְׁנַיִם zerrißen werden. 2) см. Прекра-
щáться. [נִדְמֶה לִרְגָעִים unterbrochen.
Прерывистый ת׳ מַחְשָׁךְ לְעִתִּים, מֻעְצָר כְּפַעַם בְּפַעַם,
Пресвитеръ ז׳ (נוצרי) כֹּהֵן Priester.
Пресвятый ת׳ קָדוֹשׁ מְאֹד allerheiligst. [heit.
Пресловутость נ׳ שֵׁם תְּהִלָּה, שֵׁמַע, שֵׁמַע Berühmt=
Пресловутый ת׳ אִישׁ שֵׁם, אִישׁ מוֹפֵת, נוֹדַע
בַּשְּׁעָרִים weltberühmt.
Преслѣдованіе ס׳ רְדֹף Verfolgung.
Преслѣдователь ז׳ רוֹדֵף Verfolger. -льница נ׳.
Преслѣдовать (-дую) פ״י 1) רָדוֹף, נָדוֹף, הָדוֹף ver=
folgen. Быть преслѣдуему הֵרָדֵף, רָדוּף verfolgt
werden. 2) רָדוֹף, אַחֲרֵי־, הָלוֹךְ, בַּקֵּשׁ, רָעֹה, שַׁחֵר
nachstreben. Преслѣдуй миръ, прѣслѣдуй прáв-
ду רְדָף־צֶדֶק וּרְעֵה אֱמוּנָה.
Пресмыкáніе ס׳ רֶמֶשׂ, שֶׁרֶץ, זָחַל das Kriechen.
Пресмыкáться פ״ח 1) רָמוֹשׂ, שָׁרוֹץ, זָחוֹל kriechen.
Пресмыкáющееся רֶמֶשׂ, שֶׁרֶץ, זוֹחֵל עָפָר Kriech=
thier. 2) הִתְרַפֵּס, הַשְׁפֵּל לִפְנֵי־, הִשְׁתַּחֲוֵה אַפַּיִם אֶרֶץ
לְ־ kriecherisch sein.
Преспокóйно ת״פ שַׁלְאֲנָן וְשֹׁקֵט ganz ruhig.
Прессовáть (-ссую) פ״י דָּרוֹךְ, הָעֵק וְהַחֲלֵק pressen
Прессъ ז׳ מוּעָקָה, נְטִיל דּוֹרְכִים, *קַטָּב (שביעית ח) *זַיָּר,
(שבת קכג.) Presse. [לִגְלְיוֹנוֹת סֵפֶר Briefpresse.
Прессъ-папьé ס׳ מְטִיל נְיָר, מְטִיל אִגְּרוֹת, נְטִיל, מֵעִיק
Преставлéніе ס׳ הֶדֶל, הֵאָסֵף, גְּוֹעַ, קֵץ Ende. П.
свѣта קֵץ כָּל־בָּשָׂר, חֶדֶל הַיְקוּם.
Престарѣлость נ׳ זֹקֶן, זִקְנָה, שֵׂיבָה, כֶּלַח hohes Alter.
Престарѣлый ת׳ זָקֵן מְאֹד, כַּבִּיר יָמִים sehr alt.
Престолонаслѣдіе ס׳ יְרֻשַּׁת כִּסֵּא הַמְּלוּכָה Thron=
folge. [הַפְּנִימִי (בְּהֵיכַל יְיָ) Altar.
Престóлъ ז׳ 1) כֵּס, כִּסֵּא הַמְּלוּכָה Thron. 2) מִזְבֵּחַ

Престо́льный ת׳ אֲשֶׁר לְכִסֵּא הַמְּלוּכָה Thron=. П. го́родъ קִרְיַת מֶלֶךְ, עִיר הַמְּלוּכָה.

Преступа́ть, -пи́ть פ״י 1) דָּרוֹךְ עַל־, עָבוֹר בְּרַגְלָיו überschreiten. 2) פָּשׁוֹעַ בְּ־, חָלוֹף חֹק, עָבוֹר מִצְוָה verletzen. -ся נפ׳ הֶעָבֵר, הֵעָזֵב, חִלּוּל verletzt werden.

Преступле́ніе ס׳ אַשְׁמָה, אָשָׁם, רִשְׁעָה, פֶּשַׁע Verbrechen.

Престу́пникъ ז׳ פָּרִיץ, פּוֹשֵׁעַ, רָשָׁע Verbrecher.

Престу́пница נ׳ מַרְשַׁעַת, חוֹטֵאת Verbrecherin.

Престу́пническій ת׳ רָשָׁע—, רְשָׁעִים—, פּוֹשְׁעִים— Verbrecher=. Путь п. דֶּרֶךְ רְשָׁעִים, פֶּשַׁע—, רֶשַׁע—

Престу́пный ת׳ רֶשַׁע—, רִשְׁעָה—, verbrecherisch. -ная мысль מַחְשֶׁבֶת אָוֶן, מְזִמַּת רֶשַׁע.

Пресыща́ть, -сы́тить פ״י הַשְׂבֵּעַ, מַלֵּא, רַוֵּה, הַרְוֵה übersättigen. -ся פ״ח מָלוֹא, רָוֹה, שָׂבוֹעַ sich übersättigen. [gung.

Пресыще́ніе ס׳ רְוָיָה, שָׂבְעָה, שֹׂבַע, שֶׂבַע Uebersätti-

Пресы́щенный ת׳ שָׂבֵעַ, מָלֵא, רָוֶה übersättigt.

Пресѣка́ть, -сѣчь פ״י הַכְרֵת, בַּצֵּעַ, עָצוֹר, הַשְׁבֵּת, שׂוּם קֵץ לְ־ abschneiden; abschaffen. Ты не пресѣче́шь ми́лости твое́й со мно́ю לֹא־תַכְרִית חַסְדְּךָ עִמָּדִי. -ся נפ׳ הַשְׁבֵּת, שָׁבוֹת, חָדוֹל, הִכָּרֵת, הַכָּרֵת, עָמוֹד מִ־, הִכָּלֵא, אָפוֹס abgeschafft werden. Не пресѣчётся наде́жда твоя́ תִּקְוָתְךָ לֹא־תִכָּרֵת. Неуже́ли навсегда́ пресѣкла́сь ми́лость его? הֶאָפֵס לָנֶצַח חַסְדּוֹ. [Abschaffung.

Пресѣче́ніе ס׳ שֶׁבֶת מִ־, עֲמֹד—, עָצֹר בְּ־, חֲדֹל, מַעֲצוֹר

Претворе́ніе ס׳ חֲלִיפָה, שַׁנּוֹת פְּנֵי־ Umschaffung.

Претворя́ть, -ри́ть פ״י חַדֵּשׁ פְּנֵי־, שַׁנֵּה—; חַדֵּשׁ umschaffen. -ся נפ׳ הִתְחַדֵּשׁ, שְׁנֵה פְּנֵי־, רוּחַ הַ־ הִשְׁתַּנֵּה, שָׁנֹה, הִתְהַפֵּךְ לְ־ umwandelt werden.

Претенде́нтъ ז׳ מְבַקֵּשׁ מִשְׁפָּטוֹ, דּוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט יְרֻשָּׁתוֹ, תּוֹבֵעַ זְכוּתוֹ מִיַּד־* Bewerber.

Претендова́ть (-ду́ю) פ״ע בַּקֵּשׁ, דָּרוֹשׁ מִשְׁפָּטוֹ מִיַּד־, תָּבוֹעַ זְכוּתוֹ, מִשְׁפַּט נַחֲלָתוֹ* beanspruchen.

Прете́нзія נ׳ רִיב עִם... עַל־־דְּבַר מִשְׁפַּט נַחֲלָתוֹ, תְּבִיעַת זְכוּתוֹ* Forderung, Anspruch.

Претерпѣва́ніе ס׳ סֵבֶל, שְׂאֵת, נְשֹׂא das Erdulden.

Претерпѣва́ть, -терпѣ́ть פ״י הָכֵל, סָבוֹל, נָשׂוֹא, כַּלְכֵּל erdulden. Мно́го претерпѣва́ла душа́ на́ша поноше́нія רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג. -ся נפעל עָבוֹר עַל־נֶפֶשׁ, הִנָּשֵׂא— erduldet werden.

Претерпѣ́ніе см. Претерпѣва́ніе.

Прети́ть (прещу́, прети́шь) פ״י הָיֹה לְזָרָא, זָהֵם נֶפֶשׁ, לְגֹעַל נֶפֶשׁ Ekel erregen. Это ма́сло прети́тъ ему́ הַחֶמְאָה הַזֹּאת זִהֲמַתּוּ נַפְשׁוֹ.

Преткнове́ніе ס׳ מִכְשׁוֹל, מִפְגָּע, דְּחִי, נֶגֶף, מִדְחֶה, פּוּקָה, מוֹט Anstoß. Ка́мень преткнове́нія אֶבֶן נֶגֶף, צוּר מִכְשׁוֹל.

Претыка́ться, Преткну́ться פ״ח כָּשׁוֹל, הִכָּשֵׁל, הִכָּשֵׁל בְּעָוֹן; הַמּוֹט, מָעוֹד, הִתְנַגֵּף straucheln.

Преувеличе́ніе ס׳ הַגְדִּיל בְּאִמְרֵי־פִיו לִבְלִי־חֹק, הַפְלָגָה*, גֻּזְמָא* Uebertreibung. [ben

Преувели́ченный ת׳ מְגֻזָּם*, נִמְרָץ, נִפְרָז übertrie=

Преувели́чивать, -ли́чить פ״י הַגְדֵּל בְּפִיו דָּבָר, גַּזֵּם*, הַפְלֵג, טָפוֹל עַל־, הַשְׂגֵּא בִלְשׁוֹנוֹ עִנְיָן übertreiben. И ты преувели́чилъ вину́ мою́ וַתִּטְפֹּל עַל־עֲוֹנִי.

Преу́мный ת׳ חָכָם מְחֻכָּם sehr klug.

Преуспѣва́ть, -успѣ́ть פ״ע עָשׂה, הַשְׂכֵּל, הַצְלֵחַ, הַפְרֵחַ, נוֹב, גָּבוֹר (עָשׂה) חַיִל, הָחִיל, פְּרִי gedeihen.

Преуспѣя́ніе ס׳ עֲשׂוֹת חַיִל, הַשְׂכִּיל, הַצְלִיחַ das Gedeihen.

Преходи́ть, Прейти́ פ״ע עָבוֹר, חָלוֹף, גּוּז vergehen.

Преходя́щій ת׳ עוֹבֵר, חוֹלֵף, נָגוֹז, בּוֹרֵחַ כַּצֵּל, בֶּן־חֲלוֹף, וְלֹא־יָשׁוּב vergänglich. [sehr rein.

Пречи́стый ת׳ טָהוֹר מְאֹד, בַּר—, מְזֻקָּק שִׁבְעָתַיִם

При מ״י 1) אֵצֶל, עַל־יַד, עַל bei, an. Го́родъ лежи́тъ при рѣкѣ́ הָעִיר עוֹמֶדֶת עַל־שְׂפַת הַנָּהָר. При всёмъ э́томъ (נחמיה ה, יח) וְעִם־זֶה, בְּכָל־זֹאת. 2) בִּפְנֵי, לְעֵינֵי in Gegenwart. Это сдѣ́лалъ онъ при двухъ свидѣ́теляхъ זֹאת עָשָׂה בִּפְנֵי (לְעֵינֵי) שְׁנַיִם עֵדִים. При всѣхъ לְעֵין כֹּל, קְבָל־עָם. 3) בִּימֵי zur Zeit. При царѣ́ Дави́дѣ בִּימֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד.

Приба́вить см. Прибавля́ть.

Приба́вка נ׳ תּוֹסֶפֶת, הוֹסָפָה* Zugabe.

Прибавле́ніе ס׳ הוֹסִיף עַל־, סְפוֹת— Zusatz.

Прибавля́ть, -ба́вить פ״י עַל־ הוֹסֵף—, יָסֹף עַל—, סְפֹה; טַפּוֹל— hinzulegen. П. жа́лованья הוֹסֵף עַל־שְׂכַר־. Чтобы пр. ещё къ пла́менному гнѣ́ву Госпо́дню לִסְפּוֹת עוֹד עַל־חֲרוֹן אַף יְיָ. П. ко́рни יָסוֹף שֹׁרֶשׁ. П. ша́гу מַהֵר לָלֶכֶת, הָחֵשׁ פְּעָמָיו. -ся נפ׳ 1) נוֹסוֹף, הִנָּתֵן עוֹד hinzugefügt werden. 2) פ״ח הָלוֹךְ וְגָדוֹל größer werden. День прибавля́ется הַיּוֹם הוֹלֵךְ וְגָדֵל.

Приба́вокъ (-вка) ז׳ см. Приба́вка.

Приба́вочка см. Приба́вка.

Приба́вочный ת׳ הַנּוֹסָף עַל־ zugelegt.

Прибау́тка נ׳ לְעַגֵי־שָׂפָה, מְלִיצַת־חִידָה Witzwort.

Приберега́ть, -бере́чь פ״י צָפוֹן אִתּוֹ, חָשׂוֹךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן, שָׁמוֹר לַמּוֹעֵד verwahren. -ся נפ׳ הֵחָשֵׂךְ לְיוֹם אַחַר, הִצָּפֵן—, הִשָּׁמֵר— erspart werden.

Прибивáть, -бúть פ״י 1) תָּקוֹעַ ,חַזֵּק אֶל־ anschlagen.
И прибúла гвоздёмъ וַתִּתְקַע (וַתְּחַזֵּק) בַּיָּתֵד (2 .הַכֵּה
durchprügeln. Его прибúли дó смерти הִכּוּהוּ עַד־
אֶת־כֹּל־ .מָוֶת פ״ס Весь хлѣбъ прибúло грáдомъ
הָדוֹף— מָחֹה אֶל־ (3 .הַדָּגָן הִכָּה הַבָּרָד zutreiben.
Вѣтромъ прибúло сýдно къ бéрегу הָרוּחַ הָדַף
(מָחֲתָה) אֶת־הָאֳנִיָּה אֶל־הַחוֹף. [das Annageln.
Прибúвка נ׳ מַחְבֶּרֶת דָּבָר בְּמַסְמְרִים ,חַזֵּק— ,תָּקֹעַ אֶל
Прибивнóй ת׳ עָשׂוּי לְחַזֵּק (לִתְקֹעַ) בּוֹ אֶל־ angena-
Прибирáніе ס׳ פַּנּוֹת ,אָסֹף Aufräumung. [gelt.
Прибирáть, -брáть (עתיד -берý) פ״י 1) שׂוּם ,פַּנֵּה
אָסוֹף— ,אֶל־— הַנֵּחַ zurechtlegen; wegräumen. П.
кóмнату פַּנֵּה הַבַּיִת. Прибери посýду въ шкафъ
תּוֹר (2 .אֱסֹף (שִׂים ,הַנַּח) אֶת־הַכֵּלִים אֶל־הָאָרוֹן
בַּקֵּשׁ— ,לִמְצֹא לוֹ כְּחֶפְצוֹ das Passende aufsuchen. П.
ключъ къ замкý מָצוֹא לוֹ מַפְתֵּחַ לַמַּנְעוּל. П. когó
въ рýки עָשׂה שְׁפָטִים בְּ־ ,יַסֵּר streng behandeln. -ся
1) נפעל הֵאָסֵף ,פֻּנֵּה aufgeräumt werden. 2) פ״ח סוּר,
הַרְחֵק הָלְאָה sich fortmachen. Прибери́сь ты отсю-
да! גֶּשׁ־הָלְאָה ,קְרַב אֵלֶיךָ.
Прибúть см. Прибивáть. [ausgelassen sein.
Приблáживать פ״ע הִתְהוֹלֵל מְעַט— ,רָדוֹף הוֹלֵלוֹת
Приближáть,-блúзить פ״י הַקְרֵב ,קָרֵב— ,הַגֵּשׁ,
הַקְרֵב אֶל־ (1 נפ׳ -ся .näheren הַגֵּעַ לְ־ (אֶל־ ,עַד־)
הַגֵּשׁ— herangerückt werden. 2) פ״ח הָלוֹךְ וְקָרוֹב אֶל־,
נִגּוֹשׁ— ,נָגוֹשׁ— herannahen.
Приближéніе ס׳ בּוֹא ;קָרְבָה ,קְרֹב ,גֶּשֶׁת אֶל־ das
Heranrücken. П. бýри בּוֹא הַסְּעָרָה.
Приближённый ת׳ קָרוֹב— ,נִגָּשׁ אֶל־ nahe stehend.
Приближённые егó הַקְּרוֹבִים אֵלָיו ,רוֹאֵי פָנָיו.
Приблизúтельно ת״פ כְּעֶרְכְּךָ ,בְּעֵרֶךְ ,כְּמוֹ ,כְּ־ unge-
fähr. П. двѣ тúсячи человѣкъ אַלְפַּיִם כְּעֶרְכְּךָ
אִישׁ (כְּאַלְפַּיִם).
Приблизúтельный ת׳ (כְּעֶרְכְּךָ) מְאֹד ,נִרְאֶה כְּמוֹ*
annähernd. -ное стеклó קְנֵה־רָאִי מְקָרֵב.
Приблúзить см. Приближáть.
Приободря́ть, -рúть פ״י עוֹרֵר רוּחַ— ,הָעֵר ,אַזֵּר
אָזוֹר ,הִתְעוֹרֵר ,עוֹר פ״ח aufmuntern. -ся הַחֲרֵה ,חַיֵּל
חַזֵּק ,הַחֲלֵף כֹּחַ (עָרוֹב) לִבּוֹ ,חַיִל sich aufmuntern.
Прибóй ז׳ 1) см. Прибúвка. 2) מְחִי גַלֵּי־יָם ,דָּכְיֵי־יָם
Wellenschlag. [angeschwemmt.
Прибóйный ת׳ —אֶל ,אֲשֶׁר שָׁטְפוּ הַגַּלִּים אֶל־ נִגְרָשׁ
Прибóръ ז׳ אֹסֶף ,לֶקֶט ,חֶבֶר ,מַעֲרָכָה ,עֵרֶךְ Zubehör.
Столóвый п. עֵרֶךְ כְּלֵי־מַאֲכָל— ,מַעֲרֶכֶת. Скóлько
прибóровъ накрывáть? כַּמָּה מַעֲרָכוֹת (עֶרְכֵי) כְּלֵי־
אֹסֶף כְּלֵי־מַאֲכָל אָשִׂים עַל־הַשֻּׁלְחָן. П. чертёжный
חֶרֶט]. **Прибочéн**— см. Подбочéн—.
Прибрáсывать, -брóсить פ״י 1) הַשְׁלֵךְ אֶל־— ,הַפֵּל,
זָרוֹק— ,יָרֹה עַד־ zuwerfen. 2) הוֹסֵף עַל־ hinzulegen.
Прибрáть см. Прибирáть. [Ufer liegend.
Прибрéжный ת׳ (חוֹף יָם) אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת נָהָר am
Прибрéжье ס׳ ,חוֹף (נָהָר) שְׂפַת־יָם Uferland.
Прибрóсить см. Прибрáсывать.
Прибывáніе ס׳ (הַמַּיִם) עֲלוֹת— ,גָּאוֹן— ,גֵּאוּת,
שׂוֹא— das Steigen, Anwachs.
Прибывáть, -бы́ть פ״ע 1) בּוֹא אֶל־— ,אָתֹה ankom-
men. Послáнникъ прибылъ בָּא הַמַּלְאָךְ. 2) עָלֹה,
הָלוֹךְ וְגָדוֹל ,גָּבוֹר ,רָבֹה steigen. Водá въ рѣкѣ при-
бываетъ מֵי־הַנָּהָר יִגְבְּרוּ (יִגְאוּ).
Прибылóй ת׳ הַנּוֹסָף hinzugekommen. -лая водá
הַמַּיִם הַהוֹלְכִים הָלוֹךְ וְגָדוֹל.
Прúбыль נ׳ 1) תְּבוּאָה ,בֶּצַע ,מַרְבִּית ,פְּרִי ,שָׁלָל (משלי
לא, יא) Gewinn. 2) רְבוֹת ,סְפּוֹת Zuwachs. Водá идётъ
на п. הַמַּיִם הוֹלְכִים הָלוֹךְ וָרָב.
Прúбыльный ת׳ נוֹתֵן פְּרִי ,עוֹשֶׂה שָׂכָר einträglich.
Прибы́тіе ס׳ בּוֹא Ankunft.
Прибы́токъ (-тка) ז׳ см. Прúбыль.
Прибы́точный см. Прúбыльный.
Прибѣгáть, -бѣгнуть פ״ע הִמָּלֵט אֶל־ ,נוּס לְעֶזְרָה,
פָּנֹה— ,שָׁעֹה— בַּקֵּשׁ מִפְלָט לוֹ בְּ־ Zuflucht nehmen.
Прибѣгáть,-бѣжáть פ״ע רוּץ אֶל־— ,חוּשׁ— ,מַהֵר—
hinzulaufen. [צוּר מָעוֹן Zuflucht.
Прибѣ́жище ס׳ מָנוֹס ,מַחֲסֶה ,חָסוּת ,מִפְלָט ,מִשְׂגָּב,
Приважúвать, -вáдить פ״י לַמֵּד ,חָנוֹךְ angewöhnen.
-ся נפ׳ לָמוֹד ,הָחֳנֵךְ gewöhnt werden.
Привáливать, -валúть 1) פ״י גָּלוֹל אֶל־— ,גַּלְגֵּל,
הָטֵל— ,טַלְטֵל— hinzuwälzen. Привалúте сюдá
кáмни גֹּלּוּ (הָטִילוּ) הֵנָּה אֲבָנִים. 2) פ״ע נָגוֹשׁ אֶל־,
הִתְנַגֵּשׁ— landen. Бáрка привалúла къ бéрегу
הָאֳנִיָּה נִגְּשָׁה אֶל־הַחוֹף. 3) נָהוֹר אֶל־— ,הִקָּוֵה,
הִתְגּוֹדֵד— ,הִקָּבֵץ— ,הִקָּהֵל— herbeiströmen.Мнóго
нарóду привалúло на плóщадь נִקְהַל ,עַם רָב נָהַר
(נִקְוָה) אֶל־הָרְחוֹב. -ся נפעל הוּטַל אֶל־ hizugewälzt
werden.
Привáлъ ז׳ 1) גֶּשֶׁת ,קְרֹב ,קָרְבָה das Landen. П. бáр-
ки къ прúстани גֶּשֶׁת הָאֳנִיָּה אֶל־הַחוֹף. 2) אֹסֶף,
מִקְוֶה Anhäufung. П. крóви къ грудú (אֹסֶף) מִקְוֵה
הַדָּם אֶל־הֶחָזֶה. 3) מְנוּחָה ,מְקוֹם מַרְגּוֹעַ ,תַּחֲנוֹת
(לבני צבא) Rast.
Привáривать, -варúть פ״י 1) בַּשֵּׁל עוֹד ,הוֹסֵף

לְבַשֵּׁל hinzukochen. 2) דַּבֵּק בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל anschmieden. -ся נפ׳ 1) בֻּשַּׁל עוֹד hinzugekocht werden. 2) דָּבוֹק בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל angeschmiedet werden.

Приварка נ׳ דֶּבֶק חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל בָּאֵשׁ Anschmiedung.

Приварокъ (-рка), **Приваръ** ז׳ נָזִיד Hinzugekochtes.

Приватный ת׳ *פְּרָטִי, אֲשֶׁר לְ־ לְבַדּוֹ privat.

Приведеніе ס׳ הָבִיא אֶל־, הוֹלִיךְ אֶל־, הוֹבִיל עַד־ das Hinzuführen.

Привезти см. Привозить.

Приверженецъ (-нца) ז׳ דָּבֵק אַחֲרֵי־, נוֹטֶה— Anhänger.

Приверженность נ׳ נֶאֱמֶנֶת לְ־ Ergebenheit. בְּרִית, מִשְׁמַעַת, אֱמוּנִים לְ־־

Приверженный ת׳ דָּבֵק אַחֲרֵי־, נוֹטֶה—, נִשְׁמָע לְ־, סָר אֶל־מִשְׁמַעַת anhänglich.

Привёртывать, -вёрчивать, -вертѣть, -вернуть פ״י דַּבֵּק בִּבְרִיחַ גְּלִילִי אֶל־ anschrauben. -ся נפ׳ הֻדְבַּק אֶל־ בִּבְרִיחַ גְּלִילִי angeschraubt werden.

Привести, -весть см. Приводить.

Прививальный ת׳ עָשׂוּי לְדַבֵּק אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר zum Impfen.

Прививальщикъ ז׳ מַדְבִּיק אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר בְּעוֹר איש Impfer. -щица נ׳.

Прививаніе ס׳ см Прививка.

Прививатель см. Прививальщикъ.

Прививать, **Привить** (עתיד Привью) פ״י 1) קָלוֹעַ (מקלעת) אֶל־, נָטוֹעַ—, הַשְׁזֵר—, עַבֵּת hineinflechten. 2) הַרְכֵּב אִילָן, צִיץ בְּעוֹר עֵץ *propfen. 3) (оспу) הַדְבֵּק אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר (Pocken) בְּעוֹר אִישׁ einimpfen. -ся נפ׳ הֻדְבַּק—, דָּבוֹק בְּ־; הָשְׁתַּל בְּ־; הָשְׁזַר—, הֻקְלַע אֶל־ hinzugeflochten, eingeimpft werden.

Прививка נ׳ 1) *הַרְכָּבָה, מַטַּע צִיצִים בָּעֵץ Propfung. 2) דֶּבֶק אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר בָּעוֹר Impfung.

Прививной ת׳ מְדֻבָּק—, נָטוּעַ בָּעוֹר gepropft; geimpft. -ная яблонь פְּרִי תַפּוּחַ נָטוּעַ בְּעוֹר עֵץ אַחֵר. -ная оспа אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר מְדֻבָּקוֹת בְּעוֹר אִישׁ.

Прививокъ (-вка), -вочекъ (-чка) ז׳ צִיץ מְדֻבָּק, שְׁתִיל עֵץ מֻרְכָּב Propfreis.

Прививочный ת׳ (עץ או חי) הַמְּדֻבָּק בְּעוֹר gepropft; geimpft.

Привидѣніе ס׳ חֲזוֹן לַיְלָה, חֲזוּת שָׁוְא; רוּחַ רָעָה; שֵׁד, שָׂעִיר Gespenst.

Привидѣться פ״ס הֵרָאֵה לְ־ בַּחֲזוֹן לַיְלָה vorkommen.

Привилегированный ת׳ מֵאֲשֶׁר מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ, מְקֻיָּם מִסּוֹד חֲכָמִים; מֻרְשֶׁה מִשָּׂרֵי הַמְּלוּכָה privilegirt.

Привилегировать (-рую) פ״י הַרְשֵׁה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר—, קַיֵּם בְּסוֹד חֲכָמִים privilegiren.

Привилегія נ׳ *רְשׁוּת הַיָּחִיד (לְעִנְיָן), רִשְׁיוֹן אִישׁ לְבַדּוֹ Privilegium.

Привинчивать, -винтить פ״י חַזֵּק בִּבְרִיחַ גְּלִילִי anschrauben. -ся נפעל חָבוּר בִּבְרִיחַ גְּלִילִי angeschraubt werden.

Привитіе ס׳ см. Прививка.

Привить см. Прививать.

Привлекательность נ׳ מַחְמָד, רוּחַ חֵן, חֶמְדָּה, הֲדַר Reiz.

Привлекательный ת׳ לוֹקֵחַ לֵב, נֶחְמָד, נוֹשֵׂא חֵן reizend.

Привлекать, -влечь פ״י 1) מָשׁוֹךְ אֶל־, סָחוֹב—, הַטֵּה—, גָּרוֹר— heranziehen. 2) פַּתֵּה אֶל־, לָקוֹחַ לֵב anziehen, reizen. Красота рѣчи его привлекаетъ всѣхъ слушателей יְפִי־לִקְחוֹ יִקַּח לֵב כָּל־שׁוֹמְעָיו. Дѣло это привлекаетъ на себя общее вниманіе הַדָּבָר הַזֶּה יַטֶּה אֵלָיו אֶת־לֵב כֹּל. -ся פ״ח הִפָּתֵה, פְּתֵּה, דָּבוֹק אַחֲרֵי־; זָנֹה—, הִלָּכֵד בְּ־ angelockt werden.

Приводить, **Привести**, -весть פ״י 1) (кого куда, къ кому) נָהוֹג אֶל־, הוֹבֵל—, הוֹלֵךְ—, נָחֹה—, הַנְחֵה—, הַקְרֵב—, הַגֵּשׁ—; הָבֵא אֶל־ (עַד־) hinzuführen. 2) (кого къ чему) הָבֵא בְּ־ (ולפעמים פִּעֵל), או בנין הִפְעִיל מן הפעל המקביל אל הענין bringen zu... П. къ присягѣ הַשְׁבֵּעַ, הַאֲלֵה, הָבֵא בְּאָלָה. П. къ окончанію הַשְׁלֵם, כַּלֵּה, הָתֵם. П. въ ужасъ הַבְעֵת, הַחֲרֵד, הַבְהֵל. П. въ краску הַכְלֵם. П. въ память הַחֲיֵה, רוּחַ—, הָשֵׁב נֶפֶשׁ. П. на память הַעֲלֵה עַל־לֵב, הַזְכֵּר. П. въ исполненіе קַיֵּם, מַלֵּא, הָבֵא. П. въ порядокъ עָרוֹךְ, עֲשֵׂה סְדָרִים בְּ־, שׂוּם נֹכַח—. 3) הָבֵא מוֹפֵת (מִסֵּפֶר), לְעֵינֵי־ anführen, citiren. Приведите доводы ваши הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם. Онъ привёлъ доказательство изъ священнаго Писанія הֵבִיא מוֹפֵת לִדְבָרָיו מִסִּפְרֵי הַקֹּדֶשׁ. Привёлъ Богъ אֶצְבַּע אֱלֹהִים, יַד־יְיָ הָיְתָה בְּ־, יְיָ הִקְרָה (עָשָׂה) זֹאת הִיא. Не приведи Богъ יְיָ יִשְׁמְרֵנִי מִזֹּאת. -ся, -сь 1) נפ׳ הוּבַל, הוּבָא, הֻגַּשׁ; הוּקַם, קִיּוֹם hinzugeführt werden. 2) פ״ח הִתְיַחֵשׂ, הִתְחַשֵּׁב לְ־ verwandt sein. Она приводится мнѣ тёткою הִיא דוֹדָתִי. 3) פ״ס קָרֹה מִקְרֵהוּ sich ereignen. Ему привелось встрѣтиться съ нею קָרָה מִקְרֵהוּ לְהִתְרָאוֹת אִתָּהּ פָּנִים.

Приводка נ׳ (בדפוס) שַׁוֹּת פְּנֵי־הַגִּלָּיוֹן Abgleichung der Zeilen.

Привозить, **Привезти**, -везть פ״י (בְּסוּס וָרֶכֶב) הוֹבֵל אֶל־, —(בָּעֲגָלוֹת) הָבֵא heranführen. -ся נפעל הוּבַל אֶל־, הוּבָא angeführt werden.

Привозный ת׳ הַמּוּבָא, (כסוס ורכב) הַמּוּבָל herangeführt. П. товаръ רְכֻלָּה מוּבָאָה (בָּאָה) מִמֶּרְחָק.

Привозъ ז׳ בֹּא מִמֶּרְחָק; תְּבוּאַת אֶרֶץ אַחֶרֶת, סְחַר— Zufuhr.

Привóлье ס׳ כַּר נִרְחָב, מֶרְחָב Spielraum, Behaglichkeit.
Привóльно ת״פ בַּמֶּרְחָב bequem.
Привóльный ת׳ נִרְחָב, רְחַב יָדַיִם gemächlich.
Приворáживать, -ворожи́ть פ״י לָכוֹד בִּקְסָמִים anzaubern. -ся נפ׳ הִלָּכֵד בְּמוֹקְשֵׁי קֶסֶם angezaubert werden.
Привортный ת׳ 1) אֲשֶׁר עַל־יַד (אֵצֶל) הַשַּׁעַר bei der Pforte befindlich. 2) קֹסֵם, אֲשֶׁר כֹּחַ קְסָמִים בּוֹ anzaubernd.
Приврáтникъ ז׳ שׁוֹעֵר, שׁוֹמֵר הַשַּׁעַר (הַסַּף) Pförtner.
Привставáть -стáть פ״ע נַסֵּה לָקוּם, עֲמוֹד מִמְּקוֹמוֹ langſam aufſtehen.
Привыкáть, -вы́кнуть פ״ע (къ чему́) הִסְכֵּן עִם־, (אֶל־) נַסֵּה לְ־, לָמוֹד לְ־ ſich gewöhnen. Къ пути́ язы́чниковъ не привыкáйте אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְמָדוּ. Привыкáй къ нему́ הַסְכֶּן־נָא עִמּוֹ. Я привы́къ рáно вставáть הִסְכַּנְתִּי לָקוּם בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם.
Привы́клый ת׳ לָמוּד לְ־, אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ gewohnt.
Привы́чка נ׳ הֶרְגֵּל, שְׁרִירוּת לֵב, דֶּרֶךְ לְ־* Gewohnheit.
Привы́чный ת׳ מְלֻמָּד, אֲשֶׁר הִסְכִּין בּוֹ מֵאָז, אֲשֶׁר זֶה דַּרְכּוֹ מֵאָז gewöhnlich. -ное свóйство людéй מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה. [בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת* höflich.
Привѣ́тливо ת״פ בְּרָצוֹן, בְּרוּחַ נְדִיבָה, בְּאוֹר פָּנִים,
Привѣ́тливость נ׳ רָצוֹן, רוּחַ נְדִיבָה, שִׂמְחַת לֵב Höflichkeit. [מָלֵא רוּחַ נְדִיבָה höflich.
Привѣ́тливый ת׳ שָׂמֵחַ לִקְרַאת אוֹרֵחַ, מֵאִיר פָּנָיו אֶל־ לִקְרַאת־
Привѣ́тный ת׳ בְּרָכָה־, אֲשֶׁר בִּרְכַּת שָׁלוֹם בּוֹ begrüßend.
Привѣ́тственный ת׳ דּוֹבֵר שָׁלוֹם, מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם, מְבָרֵךְ בַּשָּׁלוֹם דִּבְרֵי־ bewillkommend. -нная рѣчь שָׁלוֹם לַבָּא (לָאוֹרֵחַ).
Привѣ́тствіе ס׳ דִּבְרֵי שָׁלוֹם וְאַהֲבָה Begrüßung.
Привѣ́тствованіе ס׳ בִּרְכַּת שָׁלוֹם לַבָּא (לָאוֹרֵחַ) Bewillkommung.
Привѣ́тствовать (-ствую) פ״י שַׁחֵר בִּבְרָכָה פְּנֵי־, שָׂמוֹחַ לִקְרַאת—, קַדֵּם פְּנֵי־ בְּבִרְכַּת שָׁלוֹם bewillkommnen.
Привѣ́тъ ז׳ בִּרְכַּת שָׁלוֹם, דִּבְרֵי אַהֲבָה וְשָׁלוֹם Gruß.
Привѣ́шивать, -вѣ́сить פ״י 1) תַּלֵּה בְּ־, תָּלֹה עַל־, קָשׁוֹר עַל־ anhängen. 2) הוֹסֵף בַּמִּשְׁקָל לְ־ hinzuwiegen. -ся נפ׳ הִתָּלֵה עַל־, הִקָּשֵׁר— angehängt werden; ſich anhängen. [Anhänglichkeit.
Привя́занность נ׳ בְּרִית נֶאֱמֶנֶת לְ־, אַהֲבַת נֶפֶשׁ לְ־
Привя́занный ת׳ 1) קָשׁוּר בְּ־ angehängt. 2) דָּבֵק בְּ־, קָשׁוּר, אֲשֶׁר נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנֶפֶשׁ־, אַחֲרֵי־ בַּעֲבוֹתוֹת אַהֲבָה לְ־ anhänglich, ergeben.
Привязáть см. Привя́зывать.
Привя́зка נ׳ 1) קֶשֶׁר das Anbinden. 2) см. При́вязь. 3) см. Приди́рка. [נִקְשָׁר— angebunden.
Привязнóй ת׳ קָשׁוּר לְ־, אָסוּר—, מְצֻמָּד—, מְרֻתָּק—,
Привя́зчивость см. Приди́рчивость.
Привя́зчивый см. Приди́рчивый.
Привя́зывать, -вязáть פ״י 1) (что) (אֶל־) קָשׁוֹר בְּ־, אָסוֹר—, רַתֵּק— anbinden. 2) (когó къ себѣ́) קָרֵב, מָשׁוֹךְ בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה אֶת־, הַדְבֵּק—, הַקְרֵב— אֵלָיו, מָשׁוֹךְ אֶת־... חֶסֶד anhänglich machen. -ся נפעל 1) דָּבוֹק, הִדָּבֵק—, הִקָּשֵׁר אֶל־ angebunden werden. 2) הִצָּמֵד לְ־, הִלָּוֵה לְ־ (עִם־), לְ־ (אֶל־, בְּ־, אַחֲרֵי־) הִסָּפֵחַ עַל־ ſich anſchließen. 3) בַּקֵּשׁ תּוֹאֲנָה, שׂוּם עֲלִילוֹת דְּבָרִים לְ־, גָּרֵה מָדוֹן Händel ſuchen.
При́вязь נ׳ עֲבֹת, חֶבֶל, מוֹסֵר Strick, Kette. Собáка на при́вязи (אָסוּר בַּעֲבֹת) כֶּלֶב קָשׁוּר. [chend.
Пригáрный ת׳ מַעֲלֶה רֵיחַ קִיטוֹר, נִחָר brandig rie-
При́гарь נ׳ צַחֲנַת קִיטוֹר, רֵיחַ עָשָׁן Brandgeruch.
Пригвáживать, -гвозди́ть פ״י חַזֵּק בְּמַסְמְרִים אֶל־ annageln.-ся נפ׳ חָזוֹק בְּמַסְמְרִים angenagelt w.
Пригвожде́ніе ס׳ דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים das Annageln.
Пригвозди́ть см. Пригвáживать.
Пригибáть, Пригну́ть פ״י כָּפוֹף, הַטֵּה, הָשֵׁחַ einbiegen. -ся נפעל הִכֵּף, הִנָּטֵה, שָׁחוֹחַ, הִשַּׁח, הִשְׁתּוֹחֵחַ eingebogen werden.
Приглáживать, -глáдить פ״י הַחֲלֵק, שַׁוֵּה פְּנֵי־, יַשֵּׁר— ausglätten. -ся נפ׳ הָחֳלַק geglättet werden.
Пригласи́тель ז׳ קוֹרֵא לַמִּשְׁתֶּה, מַקְדִּישׁ קְרוּאָיו Einlader. -льница נ׳.
Пригласи́тельный ת׳ מוֹעִיד לַמִּשְׁתֶּה (לְסוֹד עֲלִיזִים) Einladungs-. П. билéтъ סֵפֶר מִקְרָא לְמִשְׁתֶּה (מוֹעִיד לְסוֹד עֲלִיזִים).
Приглашáть, -гласи́ть פ״י קָרוֹא לְמִשְׁתֶּה, הָבֵא אֶל־מִשְׁתֶּה (אסתר ה, יב), הוֹעֵד לְסוֹד עֲלִיזִים, הַקְדֵּשׁ קְרוּאָיו einladen. -ся נפ׳ הִקָּרֵא לַמּוֹעֵד (לַמִּשְׁתֶּה) eingeladen werden. [ladung.
Приглашéніе ס׳ קְרֹא לְמִשְׁתֶּה, הַקְדִּישׁ קְרוּאִים Ein-
Приглашённый ת׳ קָרוּא לְמוֹעֵד (לְמִשְׁתֶּה) eingeladen.
Пригля́дка נ׳ מַבָּט, רְאוּת עֵינַיִם das Hinblicken. [den.
Пригля́дный ת׳ טוֹב רֹאִי, יְפֵה־מַרְאֶה, נֶחְמָד לְמַרְאֶה wohl ausſehend.
Пригля́дывать, -глядѣ́ть פ״ע פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־, שׂוּם עַיִן עַל־, הַשְׁגֵּחַ (הַבֵּט) אֶל־ aufpaſſen. -ся פ״ח 1) הִתְבּוֹנֵן בְּ־, בָּחוֹן בְּעֵינָיו מַעֲשֵׂה הַ־, לָמוֹד לְמַרְאֵה

רָאֹה בְעֵינָיו durch Zusehen erlernen. 2) דֵּי־ עֵינָיו שָׂבְעָן sich überdrüßig sehen. Ко всякому диву пригляди́шься אֵין פֶּלֶא אֲשֶׁר לֹא־תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹתוֹ.

Пригляну́ться פ״ח מָצֹא חֵן בְּעֵינֵי־, שָׁפוֹר עַל־ gefallen.

Пригна́ть см. Пригоня́ть.

Пригну́ть см. Пригиба́ть.

Пригова́ривать,-говори́ть פ״י 1) חָרוֹץ מִשְׁפָּט עַל־ verurtheilen. 2) הַתְנֵה, עָשֹׂה חוֹזֶה עִם־ bedingen. Я приговори́лъ ка́менщиковъ къ постро́йкѣ до́ма הִתְנֵיתִי (עָשִׂיתִי חוֹזֶה) עִם־בּוֹנִים לְמִבְנֵה הַבַּיִת. 3) פ״ע הוֹצֵא מִפִּיו מִלִּים בְּ־ hinzusprechen. Онъ запеча́талъ письмо́, пригова́ривая חָתַם אֶת־הַסֵּפֶר וּבְפִיו מְלַל. -ся נפ׳ 1) הֵחָרֵץ עַל־ verurtheilt werden. Такі́е престу́пники пригова́риваются къ сме́ртной ка́зни עַל־פּוֹשְׁעִים כָּאֵלֶּה יֵחָרֵץ מִשְׁפַּט מָוֶת. 2) פ״ח לָאֹה (הִלָּאֵה) בְּדַבְּרוֹ sich müde sprechen. У меня́ язы́къ приговори́лся לְשׁוֹנִי נִלְאֲתָה מִדַּבֵּר. 3) (къ чему́) שַׁחֵר בְּפֶה חֵלֶק, דָּרוֹשׁ בְּשִׂפְתֵי חֲלָקוֹת durch Anspielungen erbitten.

При́говоръ ז׳ מִשְׁפָּט חָרוּץ, דִּין נִגְזָר (נֶחֱרָץ) (אסתר ב, א), מִשְׁפַּט־ נֶחֱרָצָה (ישעיה י, כג) Urtheil. Сме́ртный п. מִשְׁפַּט מָוֶת. -рный ת׳.

Пригоди́ться см. Пригожа́ться.

Приго́дно ת״פ לִבְרָכָה, לְעֵזֶר, לְהוֹעִיל tauglich.

Приго́дность נ׳ תּוֹעֶלֶת, טוּב דָּבָר לְמַעֲנֵהוּ, חֵפֶץ Nutzbarkeit. [(לְהוֹעִיל) לְעֵזֶר tauglich.

Приго́дный ת׳ אֲשֶׁר הוּא, כָּשֵׁר, יָפֶה, טוֹב, מוֹעִיל

Пригожа́ться, -годи́ться פ״ח כָּשׁוֹר, הוֹעֵל לְ־ nützlich sein.

Приго́же ת״פ כָּשֵׁר, יָאֶה, יָפֶה, נָאוֶה schön, passend. Не п. тебѣ́ дѣ́лать такъ חָלִילָה לְּךָ מֵעֲשׂוֹת כָּזֹאת, לֹא־נָאוָה (לֹא־יָאֲתָה, לֹא־יִכְשַׁר) לְךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Приго́жество ס׳, -го́жесть נ׳ יְפִי, תֹּאַר, הוֹד Schönheit.

Приго́жій, -го́женькій ת׳ יָפֶה, יְפֵה־מַרְאֶה, טוֹב תֹּאַר schön.

При́голодь נ׳ מְעַט רְעָבוֹן, חֲצִי שָׂבְעוֹ Halbhunger. Ѣшь въ при́голодь, здоровѣ́е бу́дешь בְּאָכְלְךָ חֲצִי שָׂבְעֲךָ תָּבִיא מַרְפֵּא לִבְשָׂרֶךָ.

При́голосокъ (-ска) ז׳ תְּנוּעָה עוֹדֶפֶת אַחֲרֵי נְגִינַת הַמִּלָּה Nachlaut.

Приголу́бливать, -голу́бить פ״י מָשׁוֹךְ חֶסֶד, חוֹבֵב, דַּבֵּר טוֹבוֹת אֶת־, שַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ־אֶת־ hätscheln.

Приго́нка נ׳ 1) מִנְהָג, הַנְחוֹת, הָעֵז das Herantreiben. П. ста́да מִנְהַג הָעֵדֶר לְ־, הַנְחוֹת (הָעֵז) הַמִּקְנֶה אֶל־. 2) הַקְבִּיל לְ־, הַיְשִׁיר־ das Anpassen. Для приго́нки две́ри къ косяка́мъ לְהַקְבִּיל הַדֶּלֶת אֶל־הַמְּזוּזוֹת.

Приго́нный ת׳ נָהוּג אֶל־, מוּבָל, מוּבָא מִ־, נִקְבָּץ herangetrieben. П. лѣсъ דְּבֹרוֹת (רַפְסֹדוֹת) מוּבָאוֹת.

Приго́нъ ז׳ см. Приго́нка. П. скотъ אֹסֶף מִקְנֶה.

Пригоня́ть, -гна́ть פ״י 1) נָהוֹג אֶל־, הַנְחֵה, הוֹבֵל, הָעֵז herantreiben. П. скотъ הָעֵז מִקְנֶה אֶל־. П. лѣсъ הָבֵא בְּנָהָר דֹּבְרוֹת מִמֶּרְחָק. 2) הַקְבֵּל אֶל־, שַׁוֵּה עַל־, הַיְשֵׁר, הַרְבֵּץ בְּ־, שַׁבֵּץ anpassen. П. дверь къ косяка́мъ הַקְבֵּל הַדֶּלֶת אֶל־הַמְּזוּזוֹת. -ся נפעל 1) הִנָּהֵג אֶל־, הוּבֵא herbeigetrieben werden. 2) הַקְבֵּל אֶל־, שֻׁבּוֹץ בְּ־ angepaßt werden.

Пригора́живать, -городи́ть פ״י סָפוֹחַ בְּגָדֵר אֶל־ einzäunen. -ся נפ׳ הִסָּפֵחַ בְּגָדֵר אֶל־ eingezäunt werden.

Пригора́ть פ״ע אֻכֹּל (הֵחַר, הִצָּרֵב) מֵאֵשׁ anbrennen.

При́городный ת׳ עִיר (אֵצֶל) עַל־יַד אֲשֶׁר nahe bei der Stadt gelegen.

При́городъ ז׳ עִיר קְטַנָּה; סְבִיבֵי עִיר Vorstadt.

Приго́рокъ (-рка) ז׳ יַרְכְּתֵי־הַר; גֶּבַע, בָּמָה, שְׁפִי Anhöhe.

Приго́ршня נ׳ קֹמֶץ, שֹׁעַל, חֹפֶן Handvoll. По́лная п. орѣ́ховъ מְלֹא קֻמְצוֹ אֱגוֹזִים. Приго́ршнями בְּחָפְנָיו, לִקְמָצִים.

Пригорѣ́лый ת׳ נִחַר, נִצְרָב angebrannt.

Пригорѣ́ть см. Пригора́ть.

Пригорю́ниваться, -рю́ниться פ״ח הוֹרֵד רֹאשׁוֹ, הִתְעַטֵּף עָלָיו, הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ, הַפֵּל אוֹר פָּנָיו לָאָרֶץ נַפְשׁוֹ betrübt werden.

Пригота́вливать см. Приготовля́ть.

Приготови́тельный ת׳ מֵכִין, מְעַתֵּד vorbereitend. Пр. классъ (לבית ספר) לִשְׁכַּת הַתְּחִלָּה.

Приготовле́ніе ס׳ הָכִין, מָכוֹן, מַעֲרָכָה, עֲתִידוֹת Vorbereitung.

Пригото́вленный ת׳ מוּכָן, עָרוּךְ; עָתִיד vorbereitet.

Приготовля́ть, -гото́вить פ״י הָכֵן, עַתֵּד, עָרוֹךְ, מַנֵּה vorbereiten. -ся נפ׳ 1) הוּכַן vorbereitet werden. 2) פ״ח הִכּוֹן, הִתְעַתֵּד sich vorbereiten. П. къ экза́мену הִכּוֹן לְמַסָּה בַּמַּדָּעִים. П. къ войнѣ́ הִתְאַזֵּר לַקְּרָב.

Пригрези́ться פ״ס הֵרָאֵה בְּחָזוֹן vorkommen. Мнѣ́ пригрези́лось נִרְאָה לִי בְחָזוֹן, נִדְמָה לִי כְמוֹ....

Пригрози́ть פ״י (кому́) כַּהֵה מְעַט בְּ־, גָּעוֹר, יָרֵא אֶת־ bedrohen.

Пригрѣва́ть, -грѣ́ть פ״י הָחֵם מְעַט, חַמֵּם— erwärmen. -ся פ״ח הֵחַם מְעַט, הִתְחַמֵּם— sich erwärmen.

Пригу́льный ת׳ בָּא מִחוּץ, נָכְרִי von außen herangeschwärmt. Пр. скотъ בְּהֵמָה מֵעֵדֶר נָכְרִי. Пр. ребёнокъ בֶּן זָר, מוֹלֶדֶת חוּץ, יֶלֶד זְנוּנִים.

Придава́ть, -да́ть פ״י 1) נָתוֹן, הוֹסֵף — יָסוֹף עַל־ עוֹד hinzugeben. П. къ цѣнѣ הוֹסֵף עַל־הַמְּחִיר. Пр. кому́ смѣ́лости אַמֵּץ לֵב — הַרְהֵב עֹז בְּנֶפֶשׁ. 2) הַגְדֵּל עַל־ — טָפוֹל vergrößern. Они́ прида́ли его́ просту́пку ли́шнюю ва́жность הֵמָּה הִגְדִּילוּ עַל־ עֲוֹנוֹ בְּפִיהֶם. -ся נפ׳ הִנָּתֵן עוֹד, נוֹסוֹף עַל־ zegegeben w.

Прида́вливать, -давля́ть, -дави́ть פ״י לָחוֹץ מְעַט אֶל־; הָעֵק מְעַט zudrücken. -ся נפ׳ הִלָּחֵץ אֶל־ zugedrückt werden.

Прида́ное ש״ת (יחז׳ טז, לג) נֵדֶן, מֹהַר וּמַתָּן Aussteuer.

Прида́токъ (-тка) ז׳ הוֹסָפָה, נוֹסָפוֹת Zugabe.

Прида́точный ת׳ הַנּוֹסָף עַל־ hinzugegeben. -ное предложе́ніе מַאֲמָר נוֹסָף לְיֶתֶר בֵּאוּר.

Прида́ть см. Придава́ть.

Прида́ча נ׳ נוֹסָפוֹת, מַרְבִּית Zugabe. Ему́ переда́ли домъ и еще́ 1000 рубле́й въ прида́чу נָתְנוּ לוֹ אֶת־הַבַּיִת וְעוֹד הוֹסִיפוּ לוֹ אֶלֶף כֶּסֶף.

Придве́ріе ס׳ תָּא, אוּלָם, סַף־הַבַּיִת Vorhalle.

Придве́рный ת׳ אֲשֶׁר אֵצֶל הַדֶּלֶת, אֲשֶׁר עַל־הַסַּף an der Thür befindlich.

Придвига́ть, -дви́нуть פ״י הַסֵּעַ אֶל־ — הַתֵּק, הַעְתֵּק — קָרֵב — הַגֵּשׁ, hinzuschieben. П. шкафъ къ стѣнѣ הַסֵּעַ אָרוֹן אֶל־הַקִּיר. -ся 1) נפ׳ הֻגַּשׁ אֶל־ hinzugerückt werden. 2) פ״ח הִתְנַגֵּשׁ, הָלוֹךְ וְקָרוֹב אֶל־ sich nähern.

Придво́рный ת׳ אֲשֶׁר בַּחֲצַר (לַחֲצַר) הַמֶּלֶךְ Hof=.

Приде́рживать, -держа́ть פ״י אָחוֹז, הַחֲזֵק; עָצוֹר anhalten. Придержи́ дверь, не пуска́й его́ אֱחֹז בַּדֶּלֶת וְאַל־תִּתְּנֵהוּ לָבֹא אֶל־הַבָּיִת. Придержи́ язычёкъ הַחֲרֵשׁ, שִׂים יָדְךָ עַל־פִּיךָ, עֲצָר־נָא בִּלְשׁוֹנְךָ. -ся 1) נפעל הֵאָחֵז, הָאָחֵז angehalten werden. 2) פ״ח (за что) אָחוֹז בְּ־ — הַחֲזֵק — הִתָּמֵךְ sich festhalten. -ся за пери́ла הִתָּמֵךְ בְּמִסְעַד הַמַּעֲלוֹת. 3) (чего́) נָצוֹר, אָחוֹז (בְּרוּחוֹ) בְּ־, נָטֹה אַחֲרֵי־, דָּבוֹק בְּ־(אַחֲרֵי־) בְּלִבּוֹ treu bleiben. Онъ приде́рживается систе́мы Ле́йбница נַפְשׁוֹ דָּבְקָה אַחֲרֵי תּוֹרַת לֵיבְּנִיץ. Я приде́рживаюсь твоего́ приказа́нія פְּקוּדָתְךָ שָׁמְרָה רוּחִי. -ся ча́рочки הִתְמַכֵּר לִשְׁתִּי, רָדוֹף שֵׁכָר.

Придира́ться, -дра́ться פ״ח לְ־ בַּקֵּשׁ, הִתְאַנֵּה, הָלוֹן, הִתְגָּרֵה בְּ־, שׂוּם עֲלִילוֹת דְּבָרִים עַל־, תּוֹאֲנָה לְ־, הַרְגֵּן, עַל־ Händel suchen. [עֲוֹן מְחֻפָּשׂ Kniff.

Приди́рка נ׳ תּוֹאֲנָה, עֲלִילוֹת דְּבָרִים, תְּלוּנָה, חֵפֶשׂ

Приди́рчивость נ׳ תְּלוּנָה, הִתְאַנּוּת, דֶּרֶךְ לְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת, חֵפֶשׂ עֲלִילוֹת, חֵפֶץ מְדָנִים Zanksucht.

Приди́рчивый ת׳ מִתְאַנֶּה, מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת, מְעוֹלֵל עֲלִילוֹת דְּבָרִים, אִישׁ מָדוֹן, מִתְעַבֵּר Händelsucher.

Приди́рщикъ ז׳ см. Приди́рчивый. -ди́рщица נ׳.

Придоро́жный ת׳ אֲשֶׁר עַל־יַד דֶּרֶךְ am Wege liegend.

Придра́ться см. Придира́ться.

Придти́ см. Приходи́ть.

Придува́ть, -ду́ть פ״י הָפֵחַ אֶל־ heranwehen. Ти́хій вѣтеро́къ придува́етъ къ намъ пріятный за́пахъ цвѣто́въ רוּחַ חֲרִישִׁית תְּפִיחַ אֵלֵינוּ רֵיחַ פִּרְחֵי־ בֹשֶׂם.

Приду́мывать, -ду́мать פ״י לְ־ מְזִמָּה, תּוּר בְּלִבּוֹ, מָצֹא תַחְבֻּלָה לְ־ erdenken.

При́дурь נ׳ עִקְּשׁוּת לֵב, סִכְלוּת, שִׁגָּעוֹן, רוּחַ עִוְעִים närrische Laune.

Приду́ть см. Придува́ть.

Придуши́ть פ״י חַנֵּק erwürgen.

Придыха́ніе ס׳ (בהברת אות) נְשִׁימָה, רוּחַ הַפֶּה* Hauch.

Придыха́тельная бу́ква אוֹת הַנְּשִׁימָה* Hauchlaut.

Придыха́ть פ״ע בַּטֵּא בְּרוּחַ פִּיו anhauchen.

Придѣва́ть, -дѣ́ть פ״י בְּ־ אַחֵז, — תָּלֹה — תַּלֵּה, — הַדְבֵּק anhängen. -ся נפ׳ הֵאָחֵז בְּ־, — הִדָּבֵק angehängt werden.

Придѣ́лать см. Придѣ́лывать.

Придѣ́лка נ׳ 1) עֲשׂוֹת לְ־ das Anmachen. 2) חֹבֶרֶת לְ־, נוֹסָפוֹת עַל־ Ansatz.

Придѣ́лывать, -дѣ́лать פ״י עָשֹׂה לְ־ hinzumachen. П. запо́ръ къ две́ри עֲשֵׂה בְּרִיחַ לַדֶּלֶת. -ся נפעל הֵעָשֵׂה לְ־ hinzugemacht werden.

Придѣ́ть см. Придѣва́ть.

Прижа́ть 1) см. Прижима́ть. 2) см. Прижина́ть.

Прижёчь см. Прижига́ть.

Прижива́лка ז״נ אוֹכֵל (אוֹכֶלֶת) מִשֻּׁלְחַן זָרִים Gnadenbrot Essender, =de, =des.

Прижива́ть, -жи́ть פ״י 1) (בנים) הוֹלֵד Kinder erzeugen. 2) אָכוֹל מִשֻּׁלְחַן זָרִים Gnadenbrot essen.

Прижига́ніе ס׳ מִכְוָה, כְּוִיָּה, דַּלֶּקֶת das Ausbrennen.

Прижига́ть, -же́чь פ״י צָרוֹב (צָרֶבֶת), עָשֹׂה מִכְוָה (כְּוִיָּה) anbrennen. П. клеймо́ בְּ־ עָשֹׂה מִכְוַת קַעֲקַע. -ся נפ׳ הֵעָשֵׂה מִכְוָה בְּ־ angebrannt werden.

Прижима́ть, -жа́ть פ״י 1) (къ чему́) לָחוֹץ אֶל־ andrücken. И прижа́ла но́гу его́ къ стѣнѣ̀ וַתִּלָּחֵץ אֶת־רַגְלוֹ אֶל־הַקִּיר. П. къ се́рдцу שׂוּם עַל־לִבּוֹ, חַבֵּק. 2) לָחוֹץ, דָּחוֹק, הָצֵר, הָצֵק, הוֹנֵה, עָשׁוֹק bedrücken. Не прижима́йте оди́нъ друга́го לֹא־תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ. -ся 1) נפעל הִלָּחֵץ אֶל־ angedrückt werden. 2) פ״ח דָּבוֹק בְּ־, הִשָּׁעֵן אֶל־ sich anschmiegen.

Прижи́мисто ת״פ בְּקָפֵץ יָדוֹ, בְּמִסְכֵּנוּת kärglich.

Прижи́мка נ׳ לַחַץ, עֹשֶׁק, חָמָס, עָוֶל Kniff.

Прижина́ть, -жа́ть פ״י (שדה) קָצוֹר, הוֹסֵף לִקְצֹר

עוֹד hinzuernten.

Прижи́ть см. Приживáть.

Прижму́ривать, -жму́рить פ״י (глазá), -ся פ״ח עָצֹה (עָצוֹם) עֵינָיו מְעַט etwas zudrücken die Augen.

Призаду́мываться, -ду́маться פ״ח הִתְבּוֹנֵן וְתוּר הַעֲמֵק לִמְצֹא עֵצָה בְּלִבּוֹ in Gedanken versinken.

Призанимáть, -занять פ״י (чегó) לָוֹה, שָׁאוֹל leihen, borgen.

Призасо́хнуть פ״ע יָבוֹשׁ מְעַט, קָמוֹל — אֻמְלוֹל — [vertrocknen.

Призати́хнуть פ״ע שָׁכוֹךְ, שָׁתוֹק, עָמוֹד מְעַט מִזַּעְפּוֹ still werden.

Призвáніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת, תְּעוּדָה, פְּקוּדָה, מַעֲנֶה Beruf. Этотъ настáвникъ всегдá оставáлся вѣрнымъ своему́ призвáнію הַמּוֹרֶה הַזֶּה נֶאֱמָן הָיָה לְמַעֲנֵהוּ (לְמִשְׁמַרְתּוֹ) כָּל־יְמֵי חַיָּיו.

Призвáть см. Призывáть. [gewachsen.

Призёмистый ת׳ אָפִיל (צמח); שְׁפַל קוֹמָה (איש) klein

Призирáть, -зрѣ́ть 1) פ״ע הַשְׁגֵּחַ, הַבֵּט מִמָּרוֹם אֶל־ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ herabsehen. 2) פ״י (когó) פָּקוֹד אֶת־, כַּלְכֵּל, נַהֵל, שׂוּם עַיִן עַל־, פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־ Aufsicht führen.

При́зма נ׳ (—שְׁלָשׁ־ מִשְׁלַשׁ הַפָּנִים) מְטִיל זְכוּכִית (הַמְגַבָּלוֹת) Prisma. Смотрѣ́ть сквозь свою́ при́зму שָׁפוֹט לְמַרְאֵה עֵינָיו (לְפִי מַרְאֵי לִבּוֹ).

Призмати́ческій ת׳ בַּעַל שְׁלֹשׁ פָּנִים, מְשֻׁלָּשׁ מְגֻבָּלוֹת prismatisch.

Признавáть, -знáть פ״י 1) הַכֵּר erkennen. 2) יָדוֹעַ, מָצֹא, רָאֹה anerkennen. Прáведный признаётъ прáво бѣ́дныхъ יוֹדֵעַ צַדִּיק דִּין דַּלִּים. Тебя́ признáлъ я прáведнымъ אוֹתְךָ רָאִיתִי (מָצָאתִי) צַדִּיק. -ся 1) נפעל הִוָּדֵעַ; הֻכַּר, הִנָּכֵר anerkannt werden. 2) פ״ח (въ чёмъ) הוֹדֵה עַל־, הִתְוַדֵּה — gestehen. -ся въ своёмъ преступлéніи הִתְוַדָּה, הוֹדָה עַל־חַטָּאתוֹ עַל־עֲוֹנוֹ. [זֵכֶר, מוֹפֵת Vorbedeutung.

При́знакъ ז׳ 1) הַכָּרָה, צִיּוּן, תָּו Kennzeichen. 2) אוֹת,

Признáніе ס׳ 1) מְצֹא, הַכִּיר Anerkennung. П. егó прáвымъ מְצֹא אוֹתוֹ צַדִּיק. 2) תּוֹדָה—, הוֹדוֹת עַל־ Geständniß. П. своéй вины́ הוֹדוֹת (תּוֹדָה) עַל־פִּשְׁעוֹ.

Признáтельность נ׳ שִׁלּוּמַת טוֹבָה, הוֹדוֹת לְ־ חַסְדּוֹ, שִׁלּוּם גְּמוּל Dankbarkeit.

Признáтельный ת׳ שׁוֹמֵר בְּלִבּוֹ, מוֹדֶה לְ־ חַסְדּוֹ

Признáть см. Признавáть. [גְּמוּל טוֹבָה dankbar.

При́зовый ת׳ הַמַּלְקוֹחַ, — הַבֶּצַע — Gewinn=.

Призóръ ז׳ מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדּוֹת Aufsicht. И назнáчилъ призóръ надъ дóмомъ Госпóднимъ וַיָּשֶׂם פְּקֻדּוֹת עַל־בֵּית יְיָ. [תַּעְתֻּעִים Trugbild, Gespenst.

При́зракъ ז׳ מַחֲזֶה, חֲזוֹן שָׁוְא, חֲזוֹן אֵימִים, חִזָּיוֹן לַיְלָה

При́зрачный ת׳ מַתְעֶה, תַּעְתֻּעִים —, שָׁוְא — phantastisch, eingebildet.

При́зрить, -зрѣвáть, -зрѣ́ть см. Призирáть.

Призрѣ́ніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת, פְּקוּדָה, עֵינַיִם פְּקוּחוֹת עַל־; מַחֲסֶה Aufsicht.

Призъ ז׳ בִּזָּה, שָׁלָל, מָצוֹד; מַלְקוֹחַ, בֶּצַע Prise; Beute.

Призывáніе ס׳ קְרֹאת אֶל־, קְרֹא לְ־, קְרִיאָה—, דְּרֹשׁ— das Herbeirufen.

Призывáть, -звáть פ״י (לְ־) קָרֹא אֶל־ herbeirufen, fordern. П. къ суду́ (קָרֹא) לַמִּשְׁפָּט. הוֹעֵד. -ся נפ׳ הִקָּרֵא אֶל־ (לְ־) gerufen werden.

Призы́вный ת׳ קוֹרֵא rufend. П. кликъ קוֹל קוֹרֵא.

Призы́въ ז׳ קְרֹא אֶל־, קְרֹאת לְ־, דְּרֹשׁ — Zuruf.

Приказáніе ס׳ מִצְוָה, פִּקּוּד, פְּקוּדָה, כֹּה, מַאֲמָר, פִּתְגָּם, מִצְוַת מֶלֶךְ, פִּי מֶלֶךְ Befehl. Цáрское п. פִּתְגָּם הַמֶּלֶךְ.

Приказáть см. Прикáзывать.

Прикáзный ת׳ אֲשֶׁר לְלִשְׁכַּת הַסּוֹפְרִים Gerichts=. П. слогъ שְׂפַת נִפְתָּלִים, לְשׁוֹן רְמִיָּה, לְשׁוֹן עֲרוּמִים. П. крючёкъ, -ная строкá חוֹקֵק חִקְקֵי אָוֶן, מְכַתֵּב עָמָל, מַצְמִיד מִרְמָה.

Прикáзъ ז׳ 1) см. Приказáніе. 2) פְּקֻדּוֹת הָעִיר Gerichtsstube. П. общéственнаго призрѣ́нія פְּקֻדּוֹת הַמַּחֲסֶה לַעֲנִיֵּי הָעֵדָה.

Прикáзывать, -казáть פ״י 1) נָתוֹן פְּקֻדָּה, צַוֵּה אֶת־, אָמוֹר לְ־ befehlen. 2) נָתוֹן עַל־יַד־, הַפְקֵד בְּיַד־ anempfehlen. Уѣ́хавши, онъ приказáлъ сосѣ́ду домъ свой בְּנָסְעוֹ מִזֶּה הִפְקִיד אֶת־בֵּיתוֹ בְּיַד שְׁכֵנוֹ. -ся נפ׳ הִנָּתֵן צַו, — יָצֹא פְּקוּדָה מֵאֵת befohlen werden.

Прикáлывать, -колóть פ״י 1) הַדְבֵּק בְּמַחְטִים אֶל־ anstecken. 2) דָּקוֹר כָּלֵה, מוֹתֵת todt stechen. -ся נפ׳.

Прикáрмливать, -корми́ть פ״י פַּתֵּה אֵלָיו בְּמוֹ־אֹכֶל durch Futter anlocken. -ся נפ׳ הִפָּתֵה בְּמוֹ־אֹכֶל, פָּתֹה בְּמַאֲכַל־תַּאֲוָה durch Futter angelockt werden.

Прикасáться, -коснýться פ״ח נָגוֹעַ בְּ־, נָגוֹעַ אֶל־ berühren.

Прикáтывать, -кати́ть 1) פ״י גַּלְגֵּל, גָּלוֹל אֶל־ hinzurollen. 2) פ״ע בּוֹא בָּרֶכֶב אֶל־ heranfahren. -ся נפ׳ הִגּוֹל אֶל־ herbeigerollt werden.

Прикáщикъ ז׳ 1) בֶּן־מֶשֶׁק, סוֹכֵן Verwalter. 2) מְשָׁרֵת בֵּית רְכֻלָּה Handlungsdiener. -щицій ת׳.

Прикидáть см. Прики́дывать.

Прики́дка נ׳ הוֹסִיף אֶל־, נוֹסָפוֹת עַל־ Hinzuwerfung.

Прики́дчивый ת׳ מִתְנַכֵּר, מִתְחַפֵּשׂ, מִתְכַּחֵשׁ, נוֹכֵל

sich verstellend.

Прики́дывать, -кида́ть, -ки́нуть פ״י 1) הַשְׁלֵךְ עוֹד אֶל־, —יָרֹה— רָמֹה hinzuwerfen. 2) הוֹסֵף עַל־ hinzulegen. -ся 1) נפעל הָשְׁלֵךְ עוֹד אֶל־ hinzugeworfen werden. 2) פ״ח הִתְכַּחֵשׁ, הִתְנַכֵּר sich verstellen. -ся больны́мъ הִתְחַלֵּה.

Прики́дышъ см. Подки́дышъ.

Прикладно́й ת׳ 1) הַנּוֹסָף אֶל־, הַמּוּשָׂם אֶל־ hinzugelegt. 2) см. Практи́ческій.

Прикла́дный ת׳ אֲשֶׁר לְבֶן־קְנֵה־הַקֶּלַע vom Flintenkolben.

Прикла́дъ ז׳ 1) נוֹסָפוֹת לִמְלֶאכֶת הַ־ Zugabe. 2) כֵּן לִקְנֵה־קֶלַע Flintenkolben. -кла́дный ת׳.

Прикла́дывать, -кла́сть פ״י 1) נָתוֹן אֶל־, שׂוּם עַל־ anlegen. Пр. ру́ку къ се́рдцу שׂוּם יָדוֹ עַל־לִבּוֹ. Пр. ру́ку חָתוֹם בִּשְׁמוֹ, כָּתוֹב יָדוֹ לְ־. Пр. печа́ть בַּחוֹתָם. 2) הוֹסֵף מִכִּיסוֹ כֶּסֶף עַל־ hinzufügen. -ся נפ׳ נוֹסוֹף אֶל־; הוּשַׂם עַל־ an-, hinzugelegt werden. -ся къ чему́ הִשְׁתַּחֲוֵה וְנַשֵּׁק אֶת־־ -ся ружьёмъ כּוֹנֵן (הָכֵן) קְנֵה־קַלְעוֹ אֶל־.

Прикла́сть см. Прикла́дывать.

Прикле́ивать, -клеи́ть פ״י הַדְבֵּק בְּדֶבֶק אֶל־־ ankleben. -ся נפ׳ הִדָּבֵק—, הִדָּבֵק בְּדֶבֶק אֶל־ angeklebt werden.

Прикле́йка נ׳ דֶּבֶק בְּטִיחַ אֶל־ Anklebung.

Приклоня́ть, -клони́ть פ״י הַטֵּה אֶל־־, —כָּפוֹף, הַטֵּה אֹזֶן סָמוֹךְ אֶל־, כָּפוֹן— beugen, neigen. Пр. у́хо הַקְשֵׁב— לְ־. Де́рево приклони́ло свои́ вѣ́тви къ ручью́ הָעֵץ כָּפַן דָּלִיּוֹתָיו אֶל־הַנַּחַל. Ему́ не́гдѣ го́лову приклони́ть אֵין מִשְׁעָן (מַחֲסֶה) לוֹ. -ся 1) נפ׳ הִנָּטֵה אֶל־ gebeugt werden. 2) פ״ח נָטֹה אֶל־, —הִכּוֹף, הִשָּׁעֵן עַל־ sich neigen.

Приключа́ть, -чи́ть פ״י הַפְגֵּעַ בְּ־, הַקְרֵה לְ־ zufügen, verursachen. -ся פ״ם קָרֹה, מָצֹא, אֻנֹּה, הָיֹה יַד־יְיָ בְּ־ קָרָהוּ לְ־ geschehen. Ему́ приключи́лось несча́стіе אָסוֹן (מְצָאָהוּ), הָיְתָה בוֹ יַד־יְיָ לְרָעָה. Не приклю́чится тебѣ́ зло לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה.

Приключе́ніе ס׳ נְסִבָּה, מִקְרֶה Begebenheit. Они́ сообщи́ли ему́ всѣ́ свои́ приключе́нія הִגִּידוּ לוֹ אֶת־כָּל־הַקּוֹרוֹת אוֹתָם.

Прико́вывать, -кова́ть פ״י 1) חַזֵּק בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל אֶל־ anschmieden. 2) רַתֵּק בְּזִקִּים אֶל־ anfesseln. -ся נפ׳ רֻתּוֹק בְּדֶבֶק בַּרְזֶל אֶל־ angeschmiedet werden.

Прикоко́шить פ״י (кого́) הָרוֹג בַּסֵּתֶר heimlich umbringen.

Прикола́чиваніе ס׳ דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים das Anschlagen.

Прикола́чивать, -колоти́ть פ״י 1) חַזֵּק בְּמַסְמְרִים אֶל־ anschlagen. 2) דּוּשׁ בְּשַׂר־אִישׁ durchprügeln. -ся נפ׳ רֻתּוֹק בְּמַסְמְרִים אֶל־ angenagelt werden.

Приколдо́вывать, -колдова́ть פ״י לָכוֹד בִּקְסָמִים anzaubern. -ся נפ׳ הִלָּכֵד בִּקְסָמִים angezaubert werden.

Приколоти́ть см. Прикола́чивать.

Приколо́ть см. Прика́лывать.

Прикомандиро́вывать, -рова́ть פ״י צַוֵּה, יָעוֹד שָׁלוֹחַ בְּמַלְאָכוּת אֶל־, אֶל־ beiordnen. -ся נפ׳ שָׁלוֹחַ בְּמַלְאָכוּת אֶל־.

Прикорми́ть см. Прика́рмливать.

Прикорну́ть פ״ע שָׁכוֹב וְהִתְכַּנֵּס, קָרוֹס וְשָׁכוֹב, הֵעָטֵף, הִתְעַטֵּף sich hinlegen zusammengekrümmt.

Прикоснове́ніе ס׳ נְגֹעַ, גַּעַת, מַגָּע* Berührung.

Прикоснове́нность נ׳ גַּעַת דָּבָר בְּדָבָר; חֵלֶק (חֶבֶל) בְּ־ Berührung; Betheiligung.

Прикоснове́нный ת׳ 1) דָּבֵק לְ־, נוֹגֵעַ בְּ־, מַגִּיעַ, עַד־, נִשְׁעָן אֶל־, מַשִּׁיק אִישׁ אֶל־אָחִיו anstoßend. Кры́лья ихъ прикоснове́нны одно́ къ друго́му כַּנְפֵיהֶם מַשִּׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ. Мѣ́сто прикоснове́нное къ предѣ́лу Моа́ва מָקוֹם הַנִּשְׁעָן לִגְבוּל מוֹאָב. 2) —אֲשֶׁר הִפִּיל גּוֹרָל בְּתוֹךְ, עִם־ חֵלֶק לוֹ betheiligt.

Прикосну́ться см. Прикаса́ться.

Прикочёвывать, -кочева́ть פ״ע בּוֹא בְמַסָּעָיו עַד־, בּוֹא עִם־עֲדָרָיו וְאָהֳלָיו אֶל־ angezogen kommen.

Прикра́ивать, -крои́ть פ״י גָּזוֹר (יריעה) לְפִי־הַבֶּגֶד; zuschneiden. -ся נפ׳ הִגָּזֵר לְפִי־הַ־ גָּזוֹר וְהִקָּבֵל אֶל־ zugeschnitten werden.

Прикра́пывать נָטוֹף, רָעוֹף, עָרוֹף, נָזוֹל tröpfeln. Дождь прикра́пываетъ הַמָּטָר יַעֲרֹף.

Прикра́са נ׳ שִׁפְרָה, יִפְעָה, יְפִי, מַעֲטֵה־הוֹד עַל־ Verschönerung. Онъ разсказа́лъ вамъ объ э́томъ съ прикра́сами בִּמְלִיצוֹת חִידוֹת סִפֵּר לָכֶם אֶת־הַדָּבָר.

Прикра́шивать, -кра́сить פ״י יַפֵּה, פָּאֵר, הַעֲטֵה שָׁפוֹךְ רוּחַ חֵן עַל־; הוֹד עַל־ verschönern. П. разска́зъ סַפֵּר בִּמְלִיצוֹת הִידוֹת. -ся נפ׳ כֻּסֹּה הוֹד הַעֲטֵה יִפְעָה verschönert werden.

Прикри́кивать, -кри́кнуть פ״ע נָתוֹן בְּקוֹלוֹ עַל־, גָּעוֹר לִרְגָעִים בְּ־ anschreien.

Прикро́й ז׳, -кро́йка נ׳ גְּזֶרֶת הַיְרִיעָה לְפִי־הַבֶּגֶד Zuschnitt.

Прикрои́ть см. Прикра́ивать.

Прикрыва́ть, -кры́ть פ״י 1) כַּסֵּה, חָפֹה zudecken. Пр. одѣ́яломъ כַּסֵּה בַּשְּׂמִיכָה. Пр. го́лову חָפֹה רֹאשׁוֹ. 2) הָסֵךְ עַל־, —הָגֵן, גָּנוֹן— שׂוֹךְ בְּעַד־ schützen. Мы прикры́ли го́родъ отъ непрія́теля גַּנּוֹנוּ עַל־הָעִיר מִפְּנֵי הָאוֹיֵב. 3) כַּסֵּה פֶּשַׁע, הַסְתֵּר

הַכְסֵה, כַּסֵּה, הַעְלֵם מִ־; עָוֹן כַּחֵד verhehlen. -ся נפ׳ 1) כֻּסֵּה bedeckt werden. 2) עָטוֹף, עָטֹה, הִכַּסֵּה, הִתְכַּסֵּה פ״ח sich bedecken. Доли́ны прикрыва́ются хлѣ́бомъ הָעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר. Прикры́ться отъ вѣ́тра חָסֹה מֵרוּחַ. [גְּדוּד סוֹכֵךְ, סָךְ, מָגֵן] Schutz.

Прикры́тіе ס׳ 1) כְּסוּת Bedeckung. 2) חָסוּת, מַחְסֶה,

Прикры́ть см. Прикрыва́ть.

Прикрѣ́па נ׳ דֶּבֶק Befestigung.

Прикрѣпле́ніе ס׳ עֲבוֹדַת הַמְחַזֵּק Befestigung. [stigt.

Прикрѣплённый ת׳ מְחֻשָּׁק, מְדֻבָּק, אָחוּז בְּ־ befe=

Прикрѣпля́ть, -кѣрпи́ть פ״י חַזֵּק לְ־, חַשֵּׁק—, הַדְבֵּק אֶל־, קָשׁוֹר—, תָּקוֹעַ— befestigen. П. гвоздёмъ חַזֵּק הַדְבֵּק אֶל־, הָאָחֵז בְּ־ -ся נפ׳ תָּקוֹעַ בְּיָתֵד, בְּמַסְמֵר חָשׁוּק befestigt werden.

Прикупа́ть, -купи́ть פ״י יָסוֹף לִקְנוֹת, קָנֹה עוֹד הוֹסֵף— hinzukaufen. -ся נפ׳ הִקָּנֵה עוֹד zugekauft werden. [Zukaufung.

Прику́пка נ׳ מִקְנָה נוֹסָפָה, קִנְיָן נוֹסָף; קְנוֹת עוֹד

Прикупно́й ת׳ הַקָּנוּי אֶל־ zugekauft.

Прику́пъ ז׳ см. Прику́пка.

Прикуси́ть см. Прику́сывать.

Прику́ска נ׳ מִסְעַד־לֵב, פַּת לֶחֶם, בִּרְיָה קְטַנָּה Zubiß.

Прику́сывать, -куси́ть פ״י אָכוֹל וְנָשׁוֹךְ בְּשִׁנָּיו; סָעוֹד לִבּוֹ zubeißen. П. языкъ הַדְבֵּק לְשׁוֹנוֹ אֶל־חִכּוֹ, הַחֲרֵשׁ, דֹּם [Budentisch.

Прила́вокъ (ק׳-ла́вочекъ) ז׳ שֻׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת לְרֻכְלָה

Прилага́тельное и́мя (בדקדוק) שֵׁם הַתֹּאַר Eigenschaftswort.

Прилага́ть, -ложи́ть פ״י (עַל־) שׂוּם אֶל־ beilegen. П. стара́ніе שׂוּם לִבּוֹ לְ־, הִתְאַמֵּץ לְ־. Не приложу́ ума́ פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי, תְּבוּנָתִי לֹא־עָמְדָה־לִּי לְהָבִין. -ся נפעל הוּשַׂם אֶל־ beigelegt werden.

Прила́дить см. Прила́живать.

Прила́живаніе ס׳ הַקְבִּיל אֶל־, שַׁוּוֹת— das Zupassen.

Прила́живать, -ла́дить פ״י הַקְבֵּל אֶל־, שַׁוֵּה—, הַצְמֵד—, חַשֵּׁק—, חַבֵּר לְ־; הַיְשֵׁר— zupassen. П. двéри къ косяка́мъ הַקְבֵּל (חַשֵּׁק) הַדְּלָתוֹת אֶל־הַמְּזוּזוֹת.

Прила́комить פ״י (кого́) פַּתֵּה אֵלָיו בְּמַאֲכַל תַּאֲוָה, לָקוֹחַ בְּמַעֲדַנִּים לֵב— durch Naschwerk anlocken. -ся פ״ח לָמוֹד הִכּוֹ לְמַאֲכַל תַּאֲוָה naschhaft werden.

Приласка́ть פ״י נְטֵה חֶסֶד לְ־, חוֹבֵב אֶת־, מָשׁוֹךְ— liebkosen. -ся פ״ח לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת, הַחֲלֵק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, לֵב חַנֵּן קוֹלוֹ— sich einschmeicheln.

Прила́щивать, -ла́стить פ״י פַּתֵּה אֵלָיו בַּחֲלָקוֹת anlocken. -ся 1) נפ׳ פֻּתֵּה אֶל־ הִפָּתֵה— angelockt werden. 2) פ״ח הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, הַחֲלֵק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ sich einschmeicheln.

Прилга́ть см. Прилыга́ть.

Прилега́ть פ״ע הִשָּׁעֵן אֶל־כֶּתֶף, מָחֹה אֶל־גְּבוּל, עָמוֹד עַל־יַד angrenzen. Го́родъ прилега́етъ къ мо́рю הָעִיר עוֹמֶדֶת עַל־חוֹף יָם (תִּשָּׁעֵן עַל־כֶּתֶף־יָם).

Прилежа́ніе ס׳ שְׁקֹד עַל־, יַד־חָרוּצִים Fleiß.

Прилежа́ть см. Прилега́ть.

Приле́жно ת״פ בְּשָׁקְד, הַשְׁכֵּם וְ־ fleißig.

Приле́жность נ׳ שֶׁקֶד, חֲרִיצוּת* Fleiß. [fleißig.

Приле́жный ת׳ שׁוֹקֵד עַל־, מְאַמֵּץ לַעֲבוֹדָה זְרוֹעוֹתָיו

Прилета́ть, -летѣ́ть פ״ע בּוֹא בִּיעָף, עוּף אֶל־ heranfliegen.

Прилётный ת׳ הַבָּא בִּיעָף herangeflogen.

Прилётъ ז׳ מְבוֹא״ בִּיעָף Anflug.

Приле́чь (עתיד прилягу) פ״ע 1) см. Прилега́ть 2) שָׁכוֹב אֵצֶל־ sich beilegen. 3) שָׁכוֹב לָנוּחַ מְעַט sich hinlegen. 4) שָׁתוֹק, שֹׁךְ, מִזַּעְפּוֹ (הרוח) עָמוֹד sich legen, ruhig werden.

Прилива́ть, -ли́ть 1) פ״י הוֹסֵף לָצֶקֶת, יָצוֹק עוֹד hinzugießen. 2) פ״ע הִשְׁתַּפֵּךְ אֶל־, נָהוֹר— hinzuströmen. -ся נפ׳.

Прили́въ ז׳ שֶׁטֶף, סְפִיחַ, עֲלוֹת, גֵּאוּת, שׁוֹא; הֵאָסֵף, הִקָּבֵץ das Hinzuströmen. П. кро́ви къ головѣ́ שֶׁטֶף הַדָּם אֶל־הָרֹאשׁ. П. морско́й גֵּאוּת הַיָּם, שׁוֹא מֵי־יָם, סְפִיחַ— (איוב יד, יט). П. наро́да עָם הִקָּבֵץ—, אֲסֵפַת.

Прили́зывать, -лиза́ть פ״י לַקֵּק בִּלְשׁוֹנוֹ belecken. -ся 1) פ״ח הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, הַחֲלֵק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ sich [einschmeicheln.

Прилипа́ла נ׳ דַּג הַשִּׁלְטִי Schildfisch.

Прилипа́ло см. Подлипа́ло.

Прилипа́ть, -ли́пнуть, Прильну́ть פ״ע דָּבוֹק בְּ־, הִצָּמֵד לְ־, צָפוֹד עַל־ kleben bleiben; sich anschließen. Ко́жа ихъ прили́пла къ костя́мъ דָּבְקָה עַצְמָם לִבְשָׂרָם; צָפַד עוֹרָם עַל־עַצְמָם. Прока́за Неемо́на прили́пнетъ къ тебѣ́ צָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ.

Прили́плый ת׳ מְדֻבָּק אֶל angeklebt.

Прили́пнуть см. Прилипа́ть. [des

Прили́пчивость נ׳ טֶבַע הַדָּבֵק בְּ־, דֶּבֶק Ansteckens.

Прили́пчивый ת׳ מְדַבֵּק, מְדֻבָּק, דָּבֵק ansteckend. -вая болѣ́знь מַחֲלָה מַמְאֶרֶת, חֳלִי מַמְאִיר.

Прили́ть см. Прилива́ть.

Прилича́ть, -чи́ть см. Изоблича́ть.

Прили́чествовать (-ствую) פ״ע יָאֹה לְ־, שָׁפוֹר עַל־, נָאוֹה לְ־ passen.

Прили́чіе ס׳ טוּב טַעַם, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה, חֻקַּת הַחַיִּים

אֹרַח עוֹלָם Anstand. [dig.

Прили́чно ת״פ כָּרָאוּי,טוֹב ,נָאוֶה (נָאוָה) לְ־ anstän-

Прили́чный ת׳ רָאוּי—,נָאוֶה—,נָאוָה—,יָאֶה לְ־; מְקַבִּיל אֶל־ ,יָפֶה בְעִתּוֹ anständig.

Приложе́ніе ס׳ 1) נוֹסָפוֹת עַל־ das Zulegen; Beilage. 2) סְכוֹן בְּדָבָר לְמַעֲשֵׂהוּ (לְמַעֲנֵהוּ) Anwendung.

Приложи́ть см. Прилага́ть.

Прилуча́ть, -чи́ть פ״י הַטֵּה ,הַקְרֵה לִפְנֵי־,אַנֵּה לְיַד־ hinneigen.-ся נפ׳ אֻנָּה לְ־ ,הִקָּרֵה אַחֲרֵי־ sich ereignen.

Прилыга́ть, -лга́ть פ״י בָּדֹא וְהוֹסֵף מִלִּבּוֹ שֶׁקֶר [hinzulügen.

Прильну́ть см. Прилипа́ть.

Прилѣза́ть, -лѣзть פ״ע בּוֹא עַל־יָדָיו ,זָחוֹל אֶל־ עַד־ וְעַל־רַגְלָיו hinzukriechen.

Прилѣпля́ть,-лѣпи́ть פ״י הַדְבֵּק בְּטִיחַ אֶל־ ankleben. -ся 1) נפ׳ הֻדְבַּק ,דָּבוֹק angeklebt werden. 2) פ״ח דָּבוֹק בְּ־ ,דָּבוֹק לְ־ (אֶל־) sich anschließen. П. къ кому́ (אַחֲרֵי־) ,נָטֹה אַחֲרֵי־.

Прилюлю́кивать פ״י (ילד) הָנֵעַ וְיַשֵּׁן einlullen.

Прима́зывать, -ма́зать פ״י 1) מָשׁוֹחַ—,טוֹחַ בְּ־ einschmieren. 2) הַדְבֵּק בְּטִיחַ אֶל־ ,טוֹחַ אֶל־ einkitten. -ся 1) נפ׳ הַטּוֹחַ אֶל־ eingekittet werden. 2) פ״ח מָשׁוֹחַ שְׂעָרוֹ sich schmieren. [hinzumahlen.

Прима́лывать, -моло́ть פ״י הוֹסֵף לִטְחֹן ,טְחֹן עוֹד

Прима́нивать,-мани́ть פ״י לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת ,פַּתֵּה אֵלָיו —לֵב ,פַּתֵּה heranlocken. -ся נפ׳ הֻפְתֵּה אֶל־— ange- lockt werden.

Прима́нка נ׳ 1) מַדּוּחִים ,פִּתּוּת אֵלָיו Anlockung. 2) דְּבַר־תַּאֲוָה ,מַחְמַד עֵינַיִם Lockspeise.

Прима́нчивость נ׳ תַּאֲוָה לָעֵינַיִם ,מַחְמָד Reiz.

Прима́нчивый ת׳ נֶחְמָד לָעֵינַיִם ,לוֹקֵחַ לֵב Anlockend.

Прима́нщикъ ׳ מַדִּיחַ ,מְפַתֶּה אֵלָיו Anlocker. -щица נ׳.

Прима́чивать, -мочи́ть פ״י עֲשֵׂה רָטוֹב ,הַרְטֵב, רָטוֹב ,רַכֵּךְ ; שׁוֹקֵק ,מוֹגֵג ,רַוֵּה anfeuchten. -ся נפ׳ רֻכַּךְ angefeuchtet werden. [הֵצִיץ מִן־ flimmern.

Примелька́ться פ״ח הוֹפֵעַ פַּעַם בְּפַעַם לָעֵינַיִם,

Примерза́ть, -мёрзнуть פ״ע קָפוֹא ,צָפוֹד מִקֹּר עַל־ מִקָּרָה וְדָבוֹק אֶל־ anfrieren. [angefroren.

Примёрзлый ת׳ יָצוּק מִקָּרָה וְקִפָּאוֹן ,דָבֵק מִקָּרָה אֶל־

Примета́ть, -мести́, -ме́сть פ״י טַאטֵא הַצִּדָּה אֶל־ an die Seite fegen.

Примётывать,-мета́ть, -метну́ть פ״י 1) יָרֹה (זָרוֹק) אֶל־ hinzuwerfen. 2) תָּפוֹר וְחַבֵּר anheften. -ся נפ׳

Примигивать, -мигну́ть פ״ע קָרוֹץ בְּעֵינָיו אֶל־ mit den Augen zuwinken.

Примина́ть, -мя́ть פ״י רָמוֹס ,עָסֵה תַּחְתָּיו zertreten. -ся נפ׳ הֵרָמֵס ,עֻסָּה zertreten werden.

Примире́ніе ס׳ עֲצַת שָׁלוֹם בֵּין־ Aussöhnung.

Примири́тель ז׳ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בֵּין־ ,יוֹעֵץ— Friedensstifter. -льница נ׳. [söhnend.

Примири́тельный ת׳ דּוֹבֵר שָׁלוֹם לְ־—,שָׁלוֹם ver-

Примиря́ть, -ри́ть פ״י עֲשֵׂה ,הַשְׁלֵם אֶת־־ עִם־ הַשְׁלֵם ,יָעוֹץ לְשָׁלוֹם ,שָׁלוֹם בֵּין־ aussöhnen. -ся פ״ח בּוֹא בִבְרִית שָׁלוֹם עִם־ ,הָשְׁלֵם לְ־,עִם־ sich aussöhnen.

Примкну́ть см. Примыка́ть.

Примола́живаться, -молоди́ться פ״ח הִתְאַמֵּץ הִתְהַדֵּר בַּעֲלוּמָיו ,לְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו sich jung anstellen.

Примо́лвить פ״י הוֹסֵף עַל־דְּבָרוֹ ,הוֹסֵף לְהַגִּיד hinzusagen. [werden.

Примо́лкнуть פ״ע הַחֲשֵׁה ,עָצוֹר בְּמִלָּיו ,הַחֲרֵשׁ still

Примолоди́ться см. Примола́живаться.

Примоло́ть см. Прима́лывать.

Примора́живать, -морози́ть 1) פ״י הַדְבֵּק בְּקֹר אֶל־, הַקְפֵּא— anfrieren lassen. 2) פ״ס : На дворѣ примора́живаетъ בַּחוּץ נִרְאָה קֹר וְקִפָּאוֹן.

Примо́рскій ת׳ שֶׁעַל שְׂפַת הַיָּם ,אֲשֶׁר עַל־חוֹף יָם am Meere gelegen.

Примо́рье см. Помо́рье.

Примочи́ть см. Прима́чивать.

Примо́чка נ׳ 1) טְבֹל בְּ־ das Anfeuchten. 2) מָזוֹר ,רָטוֹב ,אִסְפְּלָנִית* (כלים כה) Wundwasser.

Примча́ть פ״י הָבֵא קַל־מְהֵרָה ,נָשֹׂא חִישׁ אֶל־ schnell hintragen.-ся פ״ח בּוֹא קַל־מְהֵרָה ,עוּט אֶל־ ,חוּשׁ—, אָתֹה כַּסּוּפָה rasch heranziehen.

Примыка́ть, -мкну́ть 1) פ״י נָעוֹל ,אָטוֹר ,סָגוֹר zudrücken. Примкни́ дверь סְגֹר הַדֶּלֶת ,נְעַל—. 2) פ״ע הִשָּׁעֵן לְ־ ,מָחֹה עַל־ (גבול) ,פָּגוֹעַ אֶל־ (בְּ־) (къ чему́) angrenzen. Домъ примыка́етъ къ лѣсу הַבַּיִת נִשְׁעָן הַלָּוֵה אֶל־ ,הִסָּפֵחַ עַל־ (къ кому́) 3) לְכֶתֶף־הַיַּעַר. הִסְתַּפֵּחַ ,(עִם, עַל) sich anschließen. -ся פ״ח בְּ־ הִתְחַבֵּר עִם־ sich aneinander schließen. [Anwendung.

Примѣне́ніе ס׳ הַסְכֵּן (כלי) לְמַעֲשֵׂהוּ (ענין) לְמַעֲנֵהוּ

Примѣни́тельный ת׳ אֲשֶׁר יִצְלַח (יוֹעִיל) לְ־ anwendbar. [barkeit.

Примѣня́емость נ׳ תּוֹעֶלֶת דָּבָר לְמַעֲנֵהוּ Anwend-

Примѣня́ть,-ни́ть 1) פ״י עָרוֹךְ לְ־ ,הַשְׁוֵה— ;הַקְבֵּל vergleichen. 2) סָכוֹן בְּדָבָר לְ־— ,הֵעָזֵר אֶל־ anwenden. -ся פ״ח הַשְׁלֵם לְ־ ,הָשְׁלֵם עִם־ sich richten, fügen.

Примѣ́ривать, -мѣря́ть, -мѣ́рить פ״י עָרוֹךְ לְפִי־ הַסֵּד לְ־ ,הַעֲרֵךְ לְפִי מִדַּת־ ,מִדַּת— anpassen. -ся נפ׳ angepaßt werden.

Примѣрно תה״פ 1) לְאוֹת, לְמוֹפֵת לָרַבִּים zum Beispiel dienend. Его наказáли пр. יִסְּרוּהוּ לְאוֹת לִבְנֵי־מֶרִי. 2) בְּעֵרֶךְ ungefähr.

Примѣрный ת׳ יָשָׁר, נָכוֹחַ, עוֹמֵד לְנֵס, — מוֹפֵת musterhaft.

Примѣрять см. Примѣривать.

Примѣръ ז׳ לְ־ מַעֲשֶׂה (עִנְיָן), מוֹפֵת, אוֹת דְּמוּת, עוֹמֵד לְנֵס Muster, Beispiel. Какóй пр. пріи́щете къ сему́? מַה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ לָזֹאת. Онъ пр. великоду́шія הוּא עוֹמֵד לְנֵס (לְמוֹפֵת) בְּרוּחַ נְדִיבָתוֹ. Не въ пр. *בְּנִטּוֹת מֵהַדֶּרֶךְ הַכְּלָלִי, בְּדֶרֶךְ נִפְלָה. Не въ пр. лу́чше לְ־ טוֹב מֵאֵין עֵרֶךְ.

Примѣси́ть см. Примѣшивать.

При́мѣсь נ׳ בְּלִיל, סִיג, מֶזֶג, מֶסֶךְ, עֵרֶב Beimischung.

Примѣта נ׳ אוֹת, תָּו, צִיּוּן Kennzeichen. Примѣты лица́ הַכָּרַת הַפָּנִים.

Примѣтить см. Примѣча́ть.

Примѣтливость נ׳ כִּשְׁרוֹן לִבְחֹן בְּעַפְעַפָּיו Aufmerksamkeit.

Примѣтливый ת׳ אֲשֶׁר, מֵבִין אֶל־, גְּלוּי עֵינַיִם, אֲשֶׁר עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ, עֵינָיו פְּקוּחוֹת לְהַכִּיר aufmerksam.

Примѣтный ת׳ גָּלוּי, נִרְאֶה (נִכָּר) לָעַיִן merklich.

Примѣча́ніе ס׳ (בשולי ספר) *הֶעָרָה, פָּרָשַׁת דָּבָר וְעִנְיָן Bemerkung.

Примѣча́тельность נ׳ פֶּלֶא, מִפְלָאָה, הִפָּלוּת Merkwürdigkeit.

Примѣча́тельный ת׳ נִפְלָה, נוֹדַע לַשֵּׁם, נִפְלָא, עוֹמֵד לְנֵס (לְאוֹת וּמוֹפֵת) merkwürdig.

Примѣча́ть, -мѣтить פ״י 1) (что) רָאֹה, שׁוּר, שׂוּם, הִתְבּוֹנֵן, הָבֵן אֶל־, הַכֵּר, עַיֵּן עַל־ bemerken. 3) (за кѣмъ) הַשְׁגֵּחַ אֶל־, פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־ aufmerksam sein. -ся נפ׳ הִנָּכֵר, הֻכַּר, הִגָּלֵה לָעַיִן bemerkt werden.

Примѣшивать, -мѣси́ть פ״י לוּשׁ עוֹד, הוֹסֵף לָלוּשׁ hinzukneten.

Примѣшивать, -мѣша́ть פ״י 1) מָסוֹךְ בְּ־, —בָּלוֹל, —מָהוֹל beimischen. 2) סַפֵּחַ עַל־, —הַחְבֵּר hineinziehen. Онъ примѣшивалъ къ дѣлу много ли́шнихъ обстоя́тельствъ הוּא הֶחְבִּיר עַל־הָעִנְיָן בְּמִלִּים לְלֹא־הוֹעִיל. -ся נפ׳ 1) הִמָּסֵךְ אֶל־ beigemischt werden. 2) פ״ח הִתְעָרֵב בְּ־, —הִתְבּוֹלֵל sich hineinmischen.

Примя́ть см. Примина́ть.

Принадлежать פ״י 1) הָיֹה לְ־ angehören. Э́тотъ домъ и э́ти овцы принадлежа́тъ мнѣ הַבַּיִת הַזֶּה וְהַצֹּאן צֹאנִי לִי הוּא. 2) הֵחָשֵׁב בֵּין־, —הִמָּנֵה, הִתְיַחֵשׂ zugehören. Онъ принадлежи́тъ къ са́мому зна́тному сосло́вію страны́ הָאִישׁ הַזֶּה נֶחְשָׁב (נִמְנָה) בֵּין מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ.

Принадле́жность נ׳ 1) קִנְיָן, אֲחֻזָּה Eigenthum. Домъ э́тотъ и́зстари составля́лъ п. на́шей фами́ліи הַבַּיִת הַזֶּה הָיָה מֵעוֹלָם אֲחֻזַּת (קִנְיַן) מִשְׁפַּחְתֵּנוּ. По принадле́жности בְּמִשְׁפָּט, לַאֲשֶׁר רָאוּי לוֹ gehörig. 2) דֶּרֶךְ דָּבָר וְטִבְעוֹ Eigenschaft. 3) כְּלִי, צֹרֶךְ, עֲבוֹדָה Zubehör. Кирпи́чный заво́дъ и всѣ его́ принадле́жности הַמַּלְבֵּן וְכָל־כְּלֵי־עֲבוֹדָתוֹ (וְכָל־צְרָכוֹ). Пи́сьменныя принадле́жности כְּלֵי הַמִּכְתָּב.

Принаряжа́ть, -ряди́ть פ״י יַפֵּה, עֲדֹה אֶת־ עֲדִי, עֲטֹה, הַלְבֵּשׁ בִּגְדֵי־תִפְאֶרֶת ausputzen. -ся פ״ח עָדֹה, עֲדִי, הִתְיַפֵּה sich ausputzen.

Принахму́риваться, -хму́риться פ״ח רָעוֹם פָּנִים, הֵרָאֵה סַר וְזָעֵף mürrisch werden.

Принево́ливать, -во́лить פ״י אָנוֹס לְ־, הָאֵץ בְּאִישׁ, לְ־, *הַכְרֵחַ לְ־ nöthigen.

Принесе́ніе ס׳ הָבִיא das Bringen.

Принести́, -не́сть см. Приноси́ть.

Прини́зывать, -низа́ть פ״י עַל (פנינים) חָרוֹז עוֹד hinzureihen.

Прини́ка́ть, -ни́кнуть פ״ע שָׁחֹה, שׁוּחַ, שָׁחוֹחַ, הִשְׁתּוֹחֵחַ, הוֹרֵד לָאָרֶץ רֹאשׁוֹ sich niederbeugen.

Принима́ть, Приня́ть (עתיד приму́) פ״י 1) לָקוֹחַ, מִיַּד, קַבֵּל empfangen. П. пода́рокъ לָקוֹחַ מַתָּת. П. на себя קַבֵּל עָלָיו. 2) פָּתוֹחַ לִבּוֹ לְ־, הַטֵּה אָזְנוֹ, שָׁמוֹעַ לְ־, הַקְשֵׁב (לִבּוֹ) לְ־, רָצֹה אֶת־ annehmen. П. наставле́ніе לָקוֹחַ (קַבֵּל) מוּסָר. П. совѣтъ שָׁמוֹעַ לְעֵצָה. П. во внима́ніе (въ уваже́ніе) שׂוּם עַל־לִבּוֹ, הָשֵׁב אֶל־לִבּוֹ. П. намѣ́реніе הוּעַץ אֶת־, הָיֹה עִם־לְבָבוֹ לְ־, כְּלִבּוֹ לְ־. П. къ свѣдѣ́нію שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ אוֹ בַּסֵּפֶר לְזִכָּרוֹן. П. къ се́рдцу שׂוּם אֶל־לִבּוֹ, —נָתוֹן. П. мѣ́ры (תַּחְבֻּלוֹת) בַּקֵּשׁ מוֹעֵצוֹת. П. уча́стіе חָרוֹד אֶל־, דָּאוֹג לְ־. П. го́стя שַׁחֵר (קַדֵּם) פְּנֵי הַבָּא. П. въ чле́ны о́бщества הָבֵא אֶת־ בְּסוֹד (בַּעֲדַת־). -ся נפ׳ 1) הִלָּקַח מִיַּד־, —לָקוֹחַ angenommen werden. 2) פ״ח (за что) פָּנֹה, מַלֵּא יָדוֹ לְ־, אֶל־; (за кого́) שׂוּם פָּנָיו בְּ־ vornehmen. 3) הַכֵּה שֹׁרֶשׁ, הַשְׁרֵשׁ, שָׁרֵשׁ בָּאָרֶץ gedeihen.

Принора́вливать, -норовля́ть, -норови́ть פ״י 1) שַׁוֵּה עַל־, הַקְבֵּל אֶל־, הַכְשֵׁר אֶל־ anpassen. 2) הַדְרֵךְ בְּ־, חָנוֹךְ, —לַמֵּד לְ־ angewöhnen. -ся נפ׳ 1) הֻכְשַׁר לְ־, לָמוּד לְ־; הֻקְבַּל אֶל־ angepaßt werden. 2) פ״ח לָמוֹד לְ־, —אָלוֹף, נַסֹּה, בְּ־ הָלוֹךְ (הִתְהַלֵּךְ) בַּדֶּרֶךְ (אֲשֶׁר) sich richten.

Прино́ровка, נ׳ -норовле́ніе ס׳ הַקְבִּיל אֶל־; —הַכְשִׁיר das Anpassen.

Прияоровля́ть см. Принора́вливать.

Приноси́тель ז׳ הַמֵּבִיא Darbringer. -льница נ׳

Приноси́ть, -нести́, -не́сть פ״י 1) הָבֵא, הַתֵּה
הַמְצֵא—הַגֵּשׁ, הַקְרֵב אֶל־, הוֹבֵל לְ־; (הַאֲתֵה)
bringen. Принеси́те воды́ מַיִם (הָתָיו) הָבִיאוּ. П.
даръ הַקְרֵב—הוֹבֵל שַׁי לְ־. 2) נָתוֹן, עָשֹׂה liefern.
Это де́рево прино́ситъ прекра́сные плоды́ הָעֵץ
הַזֶּה יַעֲשֶׂה (יִתֵּן) פְּרִי נֶחְמָד. Домъ э́тотъ прино-
ситъ ты́сячу рубле́й въ годъ תְּבוּאַת הַבַּיִת הַזֶּה
אֶלֶף כֶּסֶף לַשָּׁנָה. 3) נָשֹׂא פ״ס herbringen. Отку́да
тебя́ принесло́? מֵאַיִן נְשָׁאֲךָ הָרוּחַ הֲלוֹם, מֵאַיִן
בָּאתָ? -ся נפ׳ הוּבָא אֶל־; הֻגַּשׁ— gebracht werden.

Прино́съ ז׳, **Приноше́нiе** ס׳ 1) הָבִיא, הַקְרִיב, קָרְבָּן,
תְּבוּאָה das Bringen. 2) מִנְחָה, תְּשׁוּרָה, תְּרוּמָה,
קָרְבָּן, מַשְׂאֵת, נִשֵּׂאת (ש״ב יט, מג) Dargebrachtes.

Принужда́ть, -ну́дить פ״י אָנוֹס, אַלֵּץ, אָכוֹף עַל־
nöthigen. -ся נפ׳ הֵאָנֵס, אֻלּוֹץ genöthigt werden.

Принужде́нiе ס׳ אֶכֶף, עָקָה, אוֹנֶס, לַחַץ, חֶזְקַת הַיָּד,
אֹנֶס*, כֹּרַח*, הֶכְרֵחַ* Zwang.

Принужде́нно ת״פ בְּחֶזְקַת יַד־הָאֶכֶף, מִתְגָּרֶת—,
בְּהֶכְרֵחַ*, בְּאֹנֶס*, בְּלֹא־חֶמְדָּה, מִלַּחַץ—, מֵעָקַת—,
עַל־כָּרְחוֹ* gezwungen, unnatürlich.

Принужде́нность נ׳ לֹא־חֶמְדָּה, כְּבֵדוּת, מַעֲשֵׂה
אִישׁ לֹא־כְרוּחוֹ וּלְבָבוֹ Gezwungenheit.

Принужде́нный ת׳ אָנוּס, אָכוּף, אֲשֶׁר חָזְקָה עָלָיו
יד־] gezwungen.

Принце́сса נ׳ בַּת־מֶלֶךְ Prinzessin.

Принци́пъ ז׳ יְסוֹד, מוּסָד, מוּסָד, תְּכוּנָה, אֹפֶן, פִּנַּת,
חָק־עוֹלָם, יְקֶרֶת (למוסר ומדע) Grundsatz. При́нципы
שָׁלִשִׁים (משלי כב, כ), אָבוֹת*.

При́нцъ ז׳ בֶּן־מֶלֶךְ, בֶּן־נָסִיךְ Prinz.

Приня́тiе ס׳ 1) קַחַת מִיַּד־, קַחַת— das Annehmen.
2) צֵאת לִקְרַאת אוֹרֵחַ, קַדְּמַת פְּנֵי־הַבָּא Empfang.

Приня́ть см. Принима́ть.

Припада́ть, -па́сть פ״ע 1) הִתְנַפֵּל לִפְנֵי־, נָפוֹל לְ־
sich hinwerfen. Онъ припа́лъ къ нога́мъ царя́ נָפַל
לְרַגְלֵי הַמֶּלֶךְ. 2) חָלֹה כְּפַעַם בְּפַעַם, הֶחֱלֵה— krän-
keln. П. на́ ногу צָלוֹעַ עַל־יְרֵכוֹ. 3) עָבוֹר רוּחַ עַל־
anwandeln. Что э́то припа́ла тебѣ́ охо́та дру-
жи́ться съ э́тими негодя́ями? אֵיזֶה רוּחַ עָבַר עָלֶיךָ
לְהִתְחַבֵּר עִם־רֵיקִים אֵלֶּה.

Припа́докъ (-дка) ז׳ מִקְרֶה, פֶּגַע; רוּחַ עוֹבֵר עַל־
Anfall, Zufall. П. болѣ́зни מִקְרֵה חֳלִי. Въ при-
па́дкѣ гнѣ́ва его́ בַּחֲרוֹת אַפּוֹ בְּעֵת אַפּוֹ. Въ при-
па́дкѣ великоду́шiя בַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ, בְּעֵת רָצוֹן
נְדִיבָה. נפ׳] דָּבוֹק בִּבְדִיל angelöthet werden.

Припа́ивать, -пая́ть פ״י דַּבֵּק בִּבְדִיל anlöthen. -ся

Припа́ивать, -по́ить פ״י אַלֵּף לִשְׁתִּי, לַמֵּד לִשְׁתּוֹת;
הַשְׁכֵּר betrunken machen.

Припа́йка נ׳ דֶּבֶק בִּבְדִיל, דֶּבֶק צוֹרְפִים Anlöthung.

Припа́лзывать, -полза́ть, -ползти́ פ״ע זָחוֹל עַד־,
בּוֹא עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו אֶל־ hinkriechen.

Припа́ривать, -па́рить פ״י הָחֵם בִּרְתָחִים, מָלוֹג*
bähen. -ся נפ׳.

Припа́рка נ׳ אֲרֻכַּת רְתָחִים, מָזוֹר חַם heißer Umschlag.

Припаса́ть, -пасти́ פ״י עַתֵּד, הָכֵן, צָבוֹר לְפִקָּדוֹן,
אָגוֹר— vorräthig machen. -ся פ״ח הִצְטַיֵּד, הָכֵן צָרְכּוֹ,
עַתֵּד לוֹ sich bereit machen.

Припа́сливый ת׳ דוֹאֵג לָעֲתִידוֹת, מֵכִין—, חוֹשֵׂךְ
לְיוֹם אַחֲרוֹן für Vorrath sorgend.

Припа́сть см. Припада́ть.

Припа́съ ז׳ פִּקָּדוֹן, חֹסֶן, עֲתִידוֹת Vorrath. Сѣ́стные
припа́сы פִּקָּדוֹן אֹכֶל, טֶרֶף לְבֵיתוֹ, צֵידָה.

Припая́ть см. Припа́ивать.

Припёка נ׳ 1) (כִּכְכַּר לֶחֶם) צָרֶבֶת הָאֵשׁ, מִכְוַת־
אֵשׁ בִּפְאַת מַאֲפֵה תַנּוּר Angebranntes. 2) חֲרֵרִים,
מְקוֹם חַרְבוֹנֵי שֶׁמֶשׁ Sonnenseite. Съ бо́ку припёка
זָר מִתְעָרֵב בְּ־.

Припека́ть, -пе́чь פ״י קָלֹה בָּאֵשׁ, אָפֹה עַד־הַחֵר an-
brennen. П. ло́коны עָשֹׂה קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים
[Gebäck. בַּמֶּלְקָחַיִם (תַּלְתֵּל שְׂעָרוֹ).

Припёкъ ז׳ עוֹדֵף עַל־מַאֲפֵה תַנּוּר Uebergewicht am

Припере́ть см. Припира́ть. [Beidrucken.

Припеча́танiе ס׳ נוֹסָפוֹת לַנִּדְפָּס, חֶרֶט נוֹסָף das

Припеча́тывать, -печа́тать פ״י הוֹסֵף עַל־הַנִּדְפָּס,
הַדְפֵּס עוֹד beidrucken. -ся נפ׳ הָדְפֵּס עוֹד beigedruckt

Припе́чекъ (-чка) см. Опе́чекъ. [werden.

Припе́чь см. Припека́ть.

Припива́ть, -пи́ть פ״י שָׁתֹה לִרְגָעִים zuweilen trin-
ken. -ся פ״ח שָׁתוֹת מֵרוֹב, הָיֹה לְזָרָא—זַהַם zum
Ueberdruß trinken. [zusägen.

Припи́ливать, -пили́ть פ״י עוֹד בַּמַּשּׂוֹר גָּזוֹר hin-

Припира́ть, -пере́ть פ״י הַטֵּה עַל־; לָחוֹץ אֶל־ an-
drücken. П. дверь הַטֵּה הַדֶּלֶת עַל־הַמַּשְׁקוֹף. И при-
перла́ но́гу его́ къ стѣнѣ́ וַתִּלָּחֵץ אֶת־רַגְלוֹ אֶל־
הַקִּיר. -ся נפעל הִלָּחֵץ אֶל־ angedrückt werden.

Приписа́ть см. Припи́сывать.

Припи́ска נ׳ 1) נוֹסָפוֹת לַכָּתוּב das Hinzuschreiben.
2) הִמָּנוֹת לַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר Einrechnung.

Приписно́й ת׳ 1) נוֹסָף עַל־הַכָּתוּב zugeschrieben. 2)
נִסְפָּח עַל־הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר eingerechnet.

Припи́сывать, -писа́ть פ״י 1) (къ чему́) הוֹסֵף
עַל־הַכָּתוּב hinzuschreiben. 2) (куда́) הָבֵא בְּמִסְפַּר

קְרָא דָבָר הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר einrechnen. 3) (что кому́)
חָשׁוֹב אִישׁ לְרֹאשׁ עִנְיָן (לַאֲבִי דָבָר) ,עַל־שֵׁם־ bei-
messen. Іувáлу припи́сываютъ изобрѣ́теніе му-
зыкáльныхъ инструмéнтовъ אֶת־יוּבָל יַחְשְׁבוּ
הַסְפֵּחַ אֶל־ (1 נפ׳ -ся .לַאֲבִי כָּל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב
,הִקָּרֵא עַל־שֵׁם־ (2 .zugezählt werden הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר
בּוֹא בְּמִסְפַּר פ״ח (3 .beigemessen werden הִתְיַחֵשׂ לְ־
הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר sich einschreiben lassen.

При́пись נ׳ см. Припи́ска.

Припи́ть см. Припивáть.

Приплáта נ׳ שִׁלּוּם נוֹסָף Zuzahlung.

Приплати́ть см. Приплáчивать.

Приплáчиваніе ס׳ см. Приплáта.

Приплáчивать, -плати́ть פ״י שַׁלֵּם עוֹד, הוֹסֵף
שִׁלּוּם zuzahlen. -ся נפ׳ שֻׁלַּם עוֹד zugezahlt werden.

Приплетáть, -плéсть פ״י (1 קָלוֹעַ יַחְדָּו בְּמִקְלַעַת
zuflechten. 2) חַבֵּר עִם־ ; סַכְסֵךְ בְּ־ hineinwickeln. -ся
(1 נפ׳ שָׁלוּב בְּ־, סָבוּךְ יַחַד zugeflochten werden.
(2 פ״ח הִתְעָרֵב בְּ־, הִתְבּוֹלֵל—, הִסְתַּפֵּחַ— sich ver-

Приплоди́ть см. Припложáть. [wickeln.

Припло́дъ ז׳ מַרְבִּית, תַּרְבּוּת, שֶׁגֶר, פְּרִי, עַשְׁתָּרוֹת
Vermehrung. П. земли́ твоéй, п. скотá твоегó,
п. волóвъ твои́хъ и п. овéцъ твои́хъ פְּרִי אַדְמָתְךָ
וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ

Припложáть, -плоди́ть פ״י הַפְרֵה, טַפֵּחַ וְרַבֵּה ver-
mehren. -ся פ״ח פָּרֹה וְרָבֹה sich vermehren.

Припложéніе ס׳ הַרְבּוֹת, הַפְרוֹת Vermehrung.

Приплывáть, -плы́ть פ״ע שׁוּט אֶל־, שָׂחֹה עַד hin-
zuschwimmen. [П. носъ חֲרֻם אַף.

Приплю́снутый ת׳ מְרֻקָּע, רָקוּעַ platt gedrückt.

Приплю́щивать, -плю́снуть פ״י הָדֵק, רַקַּע, רָדוֹד
וְשַׁוֵּה פְּנֵי־ platt drücken. -ся נפ׳ רָקוּעַ platt gedrückt
werden. [der Musik tanzen.

Припля́сывать פ״ע חוּל וְרָקוֹד לְקוֹל הַשִּׁיר nach

Приподнимáть, -подня́ть פ״י (1 הָרֵם מְעַט,
נַשֵּׂא—, הַגְבֵּהַ— ein wenig aufheben. 2) הַגְדֵּל מְעַט;
הִנָּשֵׂא מְעַט (1 נפ׳ -ся emporrichten. עוֹדֵד, עַלֵּה—,
הִתְנַשֵּׂא פ״ח (2 aufgehoben werden. הוּרַם—, הֵרוֹם—,
הִתְעוֹדֵד— sich aufrichten. הִרוֹמֵם—, מְעַט

Приподымáть см. Приподнимáть.

Припои́ть см. Припáивать.

Приползáть, -ползти́ см. Припáлзывать.

Припоминáніе ס׳ הַעֲלוֹת עַל־לֵב, אַזְכָּרָה Erinnerung.

Припоминáть, -помяну́ть, -пóмнить פ״י הַזְכֵּר,
עַלֵּה עַל־לֵב, הִזָּכֵר נפ׳ -ся erinnern. הֵעָלֵה עַל־לֵב—
erinnert werden. [Würzung.

Приправа נ׳ מֶסֶךְ, מֶזֶג, רֶקַח, מַטְעַמִּים, תַּבְלִין*

Приправля́ть, -прáвить פ״י הַרְקֵחַ, הָכֵן מַטְעַמֵּי
מַאֲכָל würzen. П. винó מָסוֹךְ יַיִן. -ся נפ׳ הֻרְקַח,
הֵעָשֵׂה מַטְעַמִּים gewürzt werden.

Припрáшивать, -проси́ть פ״י הוֹסֵף, בַּקֵּשׁ עוֹד
לִשְׁאֹל hinzubitten. [קַפֵּץ עַד־ hinzuspringen.

Припры́гивать, -пры́гать פ״ע דַּלֵּג וְקָרוֹב אֶל־,

Припры́гивать, -прыгну́ть פ״ע דָּהוֹר, דַּלֵּג, קַפֵּץ,
נַתֵּר aufspringen. [припры́жку הָלוֹךְ וְדַלֵּג.

Припры́жка נ׳ רִקּוּד, דַּהֲרָה das Springen. Въ

Припры́скивать, -пры́скать, -пры́снуть פ״י הַזֵּה
נָטוֹף מַיִם, רָעוֹף, עָרוֹף; זָרוֹק— עַל־ spritzen. Дождь
припры́скиваетъ (יִרְעַף) הַמָּטָר יַעֲרֹף.

Припрягáть, -пря́чь פ״י (סוּם לָרֶכֶב) אָסוֹר עוֹד,
הָאֲסֵר—, הֵרָתֵם עוֹד נפ׳ -ся hinzuspannen. רָתוֹם—
zugespannt werden.

Припря́жка נ׳ (1 מַאֲסַר סוּס נוֹסָף לָרֶכֶב Beispann.
2) עֲבוֹת הָרִתְמָה Riemen zum Beispann.

Припряжнóй ת׳ הָרָתוּם אֶל־סוּס הַתִּיכוֹן beigespannt.

При́пряжь см. Припря́жка.

Припря́тывать, -пря́тать פ״י הַחְבֵּא, הַטְמֵן, הַצְפֵּן
verstecken. -ся נפ׳ (1 הֻטְמַן, הָחְבָּא versteckt werden.
2) פ״ח הִתְחַבֵּא, הֵחָבֵא, הִסָּתֵר sich verstecken.

Припря́чь см. Припрягáть.

Припу́гивать, -пугну́ть פ״י הַפְחֵד מְעַט, יָרֵא—,
נָתוֹן מֹרֶךְ מְעַט בְּלֵב"', הָרֵךְ מְעַט לֵב, בַּעֵת, הַבְהֵל—
erschrecken.

Припускáть, -пусти́ть פ״י (1 (לָגֶשֶׁת) נָתוֹן לָבֹא
אֶל־ zulassen. 2) (הַזָּכָר לַבְּהֵמָה) הַרְבֵּעַ anlassen. П.
телёнка הָנֵק עֵגֶל מִשְּׁדֵי אִמּוֹ. П. пія́вки הָנֵק
נָתוֹן— עֲלוּקוֹת מִדַּם הַחוֹלֶה. 3) הוֹסֵף עַל־, סָפֹה—,
hinzuthum. П. дрóжжей въ тѣ́сто נָתוֹן שְׁמָרִים
אֶל־הַבָּצֵק. П. плáтье הַרְחֵב מְעַט הַבֶּגֶד. -ся נפ׳
1) הִנָּתֵן לָבֹא (לָגֶשֶׁת) אֶל־ zugelassen werden.
2) הִשָּׁפֵךְ אֶל־, הוּצַק— hinzugegossen werden. Дождь
припусти́лся הַמָּטָר נִתַּךְ.

Припу́тывать, -пу́тать, -ся см. Впу́тывать, -ся.

Припухáть, -пу́хнуть פ״ע צָבֹה מְעַט etwas auf-

Припу́хлость נ׳ צָבוֹת Geschwulst. [schwellen.

Припу́хлый ת׳ צָבֶה מְעַט aufgeschwollen.

Припу́хнуть см. Припухáть. [Geschwulst.

При́пухоль נ׳ מְקוֹם צָבֶה מְעַט, שְׂאֵת קְטַנָּה kleine

Припѣвáть פ״ע עֲשׂה בְּרִנָּה (בְּשִׁיר) מְלַאכְתּוֹ beisingen.
Онъ сѣ́етъ и припѣвáетъ הוּא זוֹרֵעַ בְּשִׁיר, הוּא

הֵם יִקְצְרוּ יָרֹנוּ וְיָשׁוֹרֵרוּ. Они́ жнутъ и припѣва́ютъ. Жить припѣва́ючи בַּלֵּה יָמָיו בַּנְּעִימִים בְּרִנָּה. הִתְעַנֵּג עַל־רוֹב שָׁלוֹם.

Припѣвъ ז׳ לְוָיַת־שִׁיר לְ־ das Beisinger.

Припѣть פ״י שׁוֹר אֶת־כָּל־, —זַמֵּר— durchsingen. -ся פ״ח הָיֹה הַשִּׁיר לְטֹרַח עַל־ das Singen satt haben. Мнѣ ужъ э́та пѣснь припѣлась נָקְעָה נַפְשִׁי מִן־הַשִּׁיר הַזֶּה.

Прира́внивать, -равня́ть פ״י 1) הַשְׁוֵה—, שַׁוֵּה אֶל־, עָרוֹךְ דְּמוּת לְ־, דַּמֵּה, הַמְשֵׁל, הַקְבֵּל— vergleichen. -ся פ״ח הִשְׁתַּוֵּה לְ־, הִדַּמֵּה—, עָרוֹךְ— sich vergleichen.

Прираста́ть, -расти́ פ״ע 1) סָפוֹחַ, פָּרֹה וְדָבוֹק בְּ־, אֶל־ anwachsen. 2) הָלוֹךְ וְרוֹב; פָּרֹה וְרָבֹה sich vermehren.

Приращ́ать, -расти́ть פ״י 1) שַׂגְשֵׂג וְדַבֵּק אֶל־ anwachsen lassen. 2) רַבֵּה, הַרְבֵּה, הַפְרֵה vermehern.

Приращ́еніе ס׳ שְׂגוֹת, רְבוֹת, מַרְבִּית Zuwachs. П. семьи́ твое́й מַרְבִּית בֵּיתְךָ.

Приревнова́ть см. Ревнова́ть.

Прировня́ть см. Прира́внивать.

Приро́да נ׳ 1) תְּכוּנָה, מוֹלֶדֶת, מְכוּרָה, מְכֹרָה, מְכֵרָה, טֶבַע*, תָּכְנִית Geburt. Онъ отъ приро́ды слѣпъ עִוֵּר הוּא מִמְּכֻרָתוֹ (מִמּוֹלַדְתּוֹ, מִטִּבְעוֹ). Онъ по приро́дѣ дворяни́нъ אִישׁ נְדִיבוֹת הוּא מִמְּכוּרָתוֹ. Изучи́ть приро́ду э́того расте́нія חָקוֹר אֶת־תָּכְנִית הַצֶּמַח הַזֶּה (בּוֹא עַד־תְּכוּנַת). 2) יְקוּם, תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ Natur. Вся приро́да полна́ сла́вы Творца́ ея́ כָּל־הַיְקוּם מָלֵא כְבוֹד יוֹצְרוֹ.

Приро́дный ת׳ מִלֵּדָה—, טִבְעִי* natürlich, Geburts-. -ная спосо́бность כִּשְׁרוֹן טִבְעִי (מִלֵּדָה). -ное дарова́ніе מַתַּת־אֱלֹהִים.

Прирождённый ת׳ מִלֵּדָה—, מִבֶּטֶן— angeboren. П. дура́къ אֱוִיל מִבֶּטֶן.

[שֹׁרֵשׁ בְּ־] angewachsen.

Приро́слый ת׳ אֲשֶׁר, מַשְׁרִישׁ בְּ־, פּוֹרֶה וְדָבֵק בְּ־

Приро́стокъ (-тка) ז׳ שֹׁרֶשׁ פּוֹרֶה בְּ־; סַפַּחַת Anwuchs.

Приро́стъ ז׳ см. Приращ́еніе.

Прирумя́нивать, -румя́нить פ״י כָּחוֹל מְעַט schminken. -ся פ״ח כָּחוֹל פָּנָיו sich schminken.

Приручня́ть, -ни́ть פ״י חָנוֹךְ, הַכְנֵעַ (חית יער) לִרְצוֹנוֹ לְבֵיתוֹ zähmen.

Прирѣ́зывать, -рѣ́зать פ״י 1) הוֹסֵף לִכְרוֹת, גָּזוֹר עוֹד noch schneiden. 2) —גָּזוֹר לְפִי־מִדַּת—, zuschneiden. -ся נפ׳ הִגָּזֵר לְפִי־מִדַּת־ zugeschnitten werden.

Прирѣ́чный ת׳ אֲשֶׁר בְּעֶבְרֵי נָהָר am Fluße liegend.

Приряди́ть см. Принаряди́ть.

Приса́живать, -сади́ть פ״י 1) —שָׁתוֹל אֶל־; נָטוֹעַ עוֹד hinzupflanzen. 2) הוֹשֵׁב אִישׁ עַל־הַמְּלָאכָה hinzusetzen. -ся נפ׳ הִשָּׁתֵל אֶל־ zugepflanzt werden.

Приса́ливать, -соли́ть פ״י מָלוֹחַ מְעַט, זָרֹה מְעַט מֶלַח עַל־ einsalzen.

Приса́сывать, -соса́ть פ״י יָנוֹק, מָצֹה, עַלֵּעַ ansaugen. -ся פ״ח: Ребёнку э́тому ужъ грудь присоса́лось נֶפֶשׁ הַיּוֹנֵק הַזֶּה קָצָה בַּחֲלֵב שָׁדַיִם das Kind ist des Saugens überdrüßig geworden.

Присва́ивать см. Присвоя́ть.

Присва́тывать, -сва́тать פ״י בַּקֵּשׁ אִשָּׁה לְ־, אָרֵשׂ לוֹ; Einem eine Braut verschaffen. -ся פ״ח הִתְנֵה אֲהָבִים sich um eine Braut bewerben.

Присви́стывать, -сви́снуть פ״ע שָׁרוֹק בַּעֲשׂוֹתוֹ מְלַאכְתּוֹ, —צַפְצֵף pfeifen dabei.

Присви́стывать, -свиста́ть פ״י שָׁרוֹק וְקָרֹא אֵלָיו durch Pfeifen heranlocken.

Присвое́ніе ס׳ קַחַת לוֹ, —קַחַת, —רֶשֶׁת Zueignung.

Присво́ивать, -своя́ть, -сво́ить פ״י 1) (себѣ́) לָקוֹחַ לוֹ, הִתְנַחֵל אֶת־, הֶאָחֵז בְּ־, לַמֵּד לְ־ sich zueignen. 2) (кому́) נָתוֹן לַאֲחֻזָּה לְ־, הַנְחֵל אֶת־; הַסְכֵּן אֶת־ בְּ־ Einem aneignen. -ся נפ׳ 1) הִנָּתֵן לְ־ לַאֲחֻזָּה (לְמוֹרָשָׁה) zugeeignet werden. 2) פ״ח הִתְיַחֵשׂ עַל־, לְ־, הִתְיַלֵּד עַל־ sich zu einer Verwandtschaft rechnen.

При́сказка נ׳ מְבוֹא מָשָׁל, פֶּתַח חִידָה Beisatz zu einer Erzählung.

Приска́кивать, -скака́ть, -скочи́ть, -скокну́ть פ״ע 1) דַּלֵּג, קַפֵּץ, נַתֵּר aufspringen. 2) בֹּא עַל־סוּס דּוֹהֵר herangesprengt kommen.

Приско́къ ז׳ דַּהֲרָה Sprung.

Приско́рбіе ס׳ תּוּגָה, כַּעַס, מֹרַת־רוּחַ, מְגִנַּת־לֵב, מֶמֶר Kummer. Съ душе́внымъ приско́рбіемъ узна́лъ я, что— לְתוּגַת נַפְשִׁי שָׁמַעְתִּי כִּי—. Къ коему́ приско́рбію לְמֹרַת־רוּחִי.

Приско́рбно ת״פ צַר לְ־, —מַר betrübend.

Приско́рбный ת׳ מַכְאִב לֵב, מֵדִיב נֶפֶשׁ traurig.

Прискочи́ть см. Приска́кивать.

Приско́чка נ׳ דַּהֲרָה das Springen. Въ приско́чку [הָלוֹךְ וְדַלֵּג].

Приску́чивать, -скучи́ть פ״י 1) הָיֹה לְטֹרַח, הַלְאֵה, הָצֵק עַל־ Langweile verursachen. 2) פ״ס קוּץ בְּ־, הִלָּאֵה überdrüßig werden. Мнѣ приску́чило жить вдали́ отъ людéй קַצְתִּי בְחַיֵּי הַרְחֵק מֵאָדָם.

Присла́нивать, -слоня́ть, -слони́ть פ״י סָמוֹךְ אֶל־, הַנְטֵה—, הַטֵּה— anlehnen. -ся נפ׳ 1) הִסָּמֵךְ אֶל־ angelehnt werden. 2) פ״ח הִשָּׁעֵן, הִתָּמֵךְ sich anlehnen.

Присла́ть см. Присыла́ть.

Присло́вица נ׳, -сло́віе ס׳ см. Пригово́рка.
Прислони́ть, -ня́ть см. Присла́нивать
Прислу́га נ׳ 1) עֲבוֹדָה, שָׁרֵת Bedienung. 2) עֲבָדָה, עֲבָדַי—, מְשָׁרְתֵי־בַיִת Dienstleute.
Прислу́живать פ״ע שָׁרֵת אֶת־ bedienen. -ся פ״ח (къ кому́) שָׁרֵת עַד־מְצֹא חֵן לִפְנֵי־ sich durch Dienstfertigkeit einschmeicheln.
Прислу́жливость נ׳ רוּחַ נָכוֹן לַעֲזֹר Dienstfertigkeit.
Прислу́жливый ת׳ נָכוֹן לַעֲזֹר ; קָרוֹב לְקוֹרְאָיו, נִדְרָשׁ לְדוֹרְשָׁיו dienstfertig.
Прислу́жникъ ז׳ 1) מְשָׁרֵת Diener. -ница נ׳ מְשָׁרֶתֶת Dienerin. 2) מִתְרַצֶּה אֶל־, מִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ niedriger Schmeichler.
Прислу́шивать, -слу́шать פ״י שָׁמוֹעַ בַּסֵּתֶר דִּבְרֵי־, הַסְכֵּת וְשָׁמוֹעַ, אָרוֹב לְקוֹל דִּבְרֵי־ behorchen. -ся פ״ח הַקְשֵׁב אֶל־ (לְ־), הַאֲזֵן, הַטֵּה אָזְנוֹ לִשְׁמֹעַ aufmerksam zuhören.
Присма́тривать, -смотрѣ́ть פ״י שׂוּם עַיִן עַל־, פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־ Aufsicht haben. -ся פ״ח 1) הַבֵּט לָמוֹד לְמַרְאֵה עֵינָיו, הִתְבּוֹנֵן בְּ־, אַחֲרֵי־ aufmerksam betrachten. 2) הִלָּאֵה מֵרְאוֹת sich überdrüßig sehen. Эта карти́на мнѣ присмотрѣ́лась נִלְאֵיתִי מֵרְאוֹת אֶת־הַתַּבְנִית הַזֹּאת ; קָצָה נַפְשִׁי בַּתַּבְנִית הַזֹּאת.
Присмирѣ́лый ת׳ קָם לִדְמָמָה ; נִכְנָע, שׁוֹקֵט מִזַּעְפּוֹ ruhig geworden.
Присмирѣ́ть פ״ע עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ, שָׁקוֹט—, הֵרָגֵעַ, וָדֹם ; הִכָּנֵעַ ; שָׁכוֹךְ ruhig werden. [-щица נ׳
Присмо́трщикъ ז׳ צוֹפֶה, שׁוֹמֵר, נוֹטֵר Aufseher.
Присмо́тръ ז׳ מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמָר, עֵינַיִם פְּקוּחוֹת עַל־ [Aufsicht.
Присмотрѣ́ть см. Присма́тривать.
Присни́ться פ״ח הֵרָאֵה בַּחֲלוֹם אֶל־ im Traume vorkommen. Мнѣ присни́лось חָלַמְתִּי.
При́сно ת״פ תָּמִיד, בְּלִי חָשָׂךְ, לְעוֹלָם ewig.
Приснопа́мятный ת׳ עוֹמֵד לְזֵכֶר עוֹלָם ewig denkwürdig. [dauernd.
Присносу́щный ת׳ עוֹמֵד לְעוֹלָם, נִצָּב— ewig
Присовокупля́ть, -купи́ть פ״י (къ чему́) סָפוֹחַ, הוֹסֵף עַל־, אֶל־ hinzufügen. -ся נפ׳ 1) הִוָּסֵף עַל־ hinzugefügt werden. 2) פ״ח הִסָּפֵחַ עַל־, הִלָּוֵה עַל־ sich anschließen.
Присо́вывать, -су́нуть פ״י הַתֵּק אֶל־, הַסֵּעַ עַד־, הַגֵּשׁ— zuschieben. -ся 1) נפ׳ הֻגַּשׁ אֶל־ zugeschoben werden. 2) פ״ח הִתְנַגֵּשׁ, נִגּוֹשׁ אֶל־ sich nähern.
Присовѣ́тывать, -совѣ́товать פ״י יָעוֹץ—, עוּץ לְ־ anrathen.

Присоедине́ніе ס׳ צֶמֶד, חוֹבֶרֶת, חִבֵּר דָּבָר אֶל־ ; סְפוֹת עַל־ Hinzufügung.
Присоединя́ть, -ни́ть פ״י חַבֵּר עִם־, חָבוֹר אֶל־, חִבּוּר אֶל־, סָפֹה עַל־, סָפוֹחַ אֶל־ vereinigen. -ся 1) נפ׳ הִתְחַבֵּר עִם־ hinzugefügt werden. 2) פ״ח הִתְחַבֵּר עִם־, הֵחַד אֶת־, הִלָּוֵה עַל־, הִסָּפֵחַ עַל־, הִסְתַּפֵּחַ בְּ־ sich vereinigen [mit...
Присоли́ть см. Приса́ливать.
Присоса́ть см. Приса́сывать.
Присосѣ́диться פ״ח יָשׁוֹב אֵצֶל־ Nachbar werden.
Присо́хлый ת׳ 1) מְדֻבָּק אֶל־, דָּבֵק—, צָפֵד angetrocknet. 2) אֻמְלָל, יָבֵשׁ vertrocknet.
Присо́хнуть см. Присыха́ть.
Приспи́чить פ״ם (הם׳) הַמְרֵץ, אַלֵּץ, הָאֵץ בְּ־ treiben, zwingen. Что такъ тебя́ приспи́чило? מַה־יַּמְרִיצְךָ, מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ.
Приспосо́бить см. Приспособля́ть. [Anpassen.
Приспособле́ніе ס׳ הַקְבִּיל אֶל־, הַכְשִׁיר לְ־ das
Приспособля́ть, -спосо́бить פ״י כּוֹנֵן אֶל־, עָרוֹךְ—, הַכְשֵׁר לְ־, הַקְבֵּל—, שַׁוֵּה—, הַקְרֵה— anpassen. И приспособи́те себѣ́ города́ וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים (במדבר לה, יא). -ся 1) נפ׳ הֻכְשַׁר לְ־, הֻקְבַּל אֶל־ angepaßt werden. 2) פ״ח הִסְכֵּן לְ־, הַכְשֵׁר נַפְשׁוֹ לְ־, נִסֹּה, לָמוֹד— sich angewöhnen.
Приспѣва́ть, -спѣ́ть פ״ע 1) בּוֹא בְעִתּוֹ (בְּמוֹעֲדוֹ), אָתֹה— zur rechten Zeit kommen. 2) חוּשׁ, מַהֵר לָבֹא, בּוֹא קַל־מְהֵרָה אֶל־, לְ־ heraneilen.
Присро́чивать, -сро́чить פ״י יָעוֹד זְמַן, שׂוּם מוֹעֵד לְ־ einen Termin bestimmen.
Пристава́ть, -ста́ть פ״ע 1) דָּבוֹק בְּ־ (אֶל־) ankleben. И приста́ла рука́ его́ къ мечу́ וַתִּדְבַּק יָדוֹ אֶל־הַחֶרֶב. Прока́за Неема́нова приста́нетъ къ тебѣ́ צָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ. И приста́нете къ остальны́мъ наро́дамъ וּדְבַקְתֶּם בְּיֶתֶר הַגּוֹיִם. 2) פָּגוֹעַ בְּ־, הַפְגֵּעַ—, פָּצוֹר—, פָּרוֹץ (ש״ב יג, כה) zudringlich sein. Не пристава́й ко мнѣ אַל תִּפְגַּע (תִּפְצַר) בִּי. 3) לֹא־עָצוֹר לָלֶכֶת, עָמוֹד מִכֹּחַ stehen bleiben. Ло́шади приста́ли הַסּוּסִים עָמְדוּ מִכֹּחַ (לֹא עָצְרוּ כֹחַ לָלֶכֶת). 4) פ״ם (кому́) הָיֹה נָאוֶה, שָׁפוֹר עַל־, יָאֹה לְ־ sich passen. Не приста́ло тебѣ́ говори́ть такъ לֹא־נָאוָה (לֹא־יָאֲתָה) לְךָ לְדַבֵּר כָּזֹאת.
Приста́вить см. Приставля́ть.
Приста́вка נ׳ 1) הַצִּיב אֶל־ das Ansetzen. 2) נוֹסֶפֶת, חוֹבֶרֶת אֶל־ Ansatz.
Приставля́ть, -ста́вить פ״י 1) הַצֵּב—, הַעֲמֵד אֵצֶל־, סָמוֹךְ אֶל־ stellen bei... Пр. горшо́къ שָׁפוֹת סִיר.

2) חַבֵּר אֶל־, הוֹסֵף עַל־ noch hinzustellen. 3) הַצֵּג, הַפְקֵד עַל־, צַוֵּה עַל־, פָּקוֹד אֶת־, עִם־ anstellen. Приста́влю къ тебѣ́ людéй моúхъ אַצִּיגָה נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי. Онъ приста́вилъ къ нимъ Іóсифа וַיִּפְקֹד אֹתָם אֶת־יוֹסֵף. -ся נפ׳ 1) הָעֳמַד אֶל־, הֻצַּג אֵצֶל־ zugestellt werden. 2) הָפְקַד עַל־ angestellt werden.

Приста́вникъ ז׳ שׁוֹטֵר, נוֹגֵשׂ, אָצִיל, נִצָּב, נְצִיב [Aufseher.

Приставнóй ת׳ מְחֻבָּר אֶל־, —מְדֻבָּק angesetzt.

Прúставъ ז׳ נִצָּב, נוֹגֵשׂ, שׁוֹטֵר Aufseher. Ча́стный п. שׁוֹטֵר חֶלְקַת הָעִיר. Становóй п. נִצָּב עַל־מְסִבֵּי עִיר. Судéбный п. נוֹגֵשׂ בֵּית הַמִּשְׁפָּט.

Присталóй, -ста́лый ת׳ נִסְפָּח עַל־, —נִלְוֶה, זָר, נָכְרִי zugelaufen, fremd.

Прúстально ת״פ 1) בְּהַיְשִׁיר עַפְעַפָּיו, בְּהַבִּיט נִכְחוֹ, מִבְּלִי גָרוֹעַ עֵינוֹ מִ־, נֶגְדּוֹ aufmerksam. 2) בְּלִי־חָשֹׂךְ, בְּלִי־מַרְגּוֹעַ, מֵאֵין הֲפוּגוֹת fleißig.

Прúстальный ת׳ 1) מַבִּיט נִכְחוֹ aufmerksam. П. взглядъ עַיִן חוֹדֶרֶת. 2) אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁבֹּת anhaltend.

Приста́нище ס׳ 1) רֵבֶץ, נָוֶה, תַּחֲנוֹת Ruheort. П. скота́ מִשְׁפְּתַיִם, נְוֵה צֹאן, רֵבֶץ בָּקָר. 2) מָנוֹחַ, בֵּית; מַחֲסֶה, חָסוּת, מִשְׁכַּן מִבְטָח, מַרְגֵּעָה, מְנוּחָה, מִקְלָט Zufluchtsort.

Пристанодержа́тель ז׳ נוֹתֵן מַחֲבֹא לְאַנְשֵׁי־אָוֶן [Diebshehler. -льница נ׳.

Пристанодержа́тельство פ׳ תֵּת מַחֲבֹא לְאַנְשֵׁי אָוֶן Verhehlung verdächtiger Leute.

Прúстань נ׳ 1) מְחוֹז אֳנִיּוֹת, מְבוֹא־יָם, חוֹף Hafen. 2) см. Приста́нище 2.

Пристарѣ́ть פ״ע בּוֹא בַיָּמִים, שׂוּב, זָקֵן alt werden.

Приста́ть см. Пристава́ть.

Пристёгивать, -стега́ть, -стегну́ть פ״י 1) צַמֵּד, רָתוֹם, —אָסוֹר סוּס לְרֶכֶב, שַׁנֵּס anknöpfen. 2) בַּלּוּלָאָה beispannen. 3) אַחֵה*, תָּפוֹר וְחַבֵּר ansteppen. 4) מָחֹא בַּשּׁוֹט leicht peitschen. -ся נפ׳.

Пристёжка נ׳ *עֲבוֹדַת הַמְּאַחֶה, תְּפַר לְחַבֵּר [Ansteppung.

Пристерега́ть, -стерéчь פ״י 1) אָרוֹב לְ־, שׂוּם עַיִן עַל־ auflauern. 2) שָׁמוֹר (נָצוֹר) מִ־, הַזְהֵר behüten. -ся פ״ח שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ, הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר sich hüten.

Пристúгнуть см. Застúгнуть.

Пристóйно ת״פ כָּרָאוּי, בְּמִישׁוֹר, בְּהָדָר, בְּכָבוֹד, כַּמִּשְׁפָּט anständig. [(הָרָאוּי) לְ־] Anständigkeit.

Пристóйность נ׳ נְכֹחָה, מִישׁוֹר, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה

Пристóйный ת׳ נָכוֹן, רָאוּי anständig.

Пристра́ивать см. Пристрóивать.

Пристрастúть см. Пристраща́ть.

Пристра́стіе ס׳ 1) בֶּצַע, תַּאֲוָה, הַוָּה, הַוַּת־נֶפֶשׁ, חֶסֶד (משלי יד, לד) Vorliebe. 2) מַשּׂא פָנִים, הַכָּרַת פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט, הַטּוֹת מִשְׁפָּט Parteilichkeit.

Пристра́стка נ׳ לֵב מֹרֶךְ, דְּבַר מֵרֶךְ, קוֹל פְּחָדִים, גְּעָרָה Drohung.

Пристра́стно ת״פ בְּמַשֹּׂא פָנִים, בְּהַוַּת נֶפֶשׁ parteiisch.

Пристра́стный ת׳ נוֹשֵׂא פָנִים, מַכִּיר פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט, דּוֹבֵר הַוַּת נַפְשׁוֹ, מַטֵּה אַחֲרֵי בִצְעוֹ, מַטֵּה מִשְׁפָּט parteiisch.

Пристраща́ть, -страстúть פ״י (къ чему́) הַטֵּה (הַדֵּחַ) לֵב אִישׁ אַחֲרֵי־ Leidenschaft erwecken. -ся פ״ח עָגוֹב אֶל־(עַל־), חָשׁוֹק בְּ־, זָנֹה (נָטֹה) אַחֲרֵי־ sich ergeben.

Пристра́щивать, -страща́ть הָרֵךְ (הָנֵא, הַמְסֵה) לֵב, הָחֵת, בַּעֵת, הַבְהֵל, נָתוֹן מֹרֶךְ בְּלֵב einschüchtern.

Пристрóивать, -стрóить פ״י 1) בָּנֹה אֵצֶל־, הוֹסֵף hinzubauen. 2) (когó) עָשׂה בַיִת לְ־, הַעֲמֵד בְּנִיָּה, הָכֵן לְ־ כָּל־צָרְכּוֹ, בַּמֶּרְחָב רַגְלֵי־ versorgen. -ся נפ׳ 1) הִבָּנֵה אֵצֶל־ hinzugebaut werden. 2) פ״ח מָצוֹא צָרְכּוֹ, הִבָּנֵה, מָצוֹא מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ sich anordnen.

Пристрóйка נ׳ נוֹסָפוֹת לְבִנְיָן Anbau.

Пристру́нивать, -стру́нить פ״י הַרְאֵה אֶת־אִישׁ בָּחוֹן בְּכוּר עֳנִי; דַּבֵּר קָשׁוֹת אֶת־, קָשֶׁה streng vornehmen.

Приступа́ть, -ступúть פ״ע 1) קָרוֹב אֶל־, —נָגוֹשׁ hinzutreten. Мы приступúли къ горѣ́ קָרַבְנוּ (נִגַּשְׁנוּ) אֶל־הָהָר. Приступúте къ войнѣ́ גְּשׁוּ לַמִּלְחָמָה. Порá жа́твы приступа́етъ קָרְבָה עֵת הַקָּצִיר. Чтобы приступúть къ рабóтѣ לְקָרְבָה אֶל־הַמְּלָאכָה. 2) (къ кому́) נָגוֹשׁ אֶת־, הַפְגֵּעַ בְּ־ zudringlich sein. -ся פ״ח נָגוֹשׁ אֶל־ sich nähern.

Приступлéніе ס׳ קְרֹב אֶל־, —קָרְבָה, —גֶּשֶׁת das Hinzutreten.

Прúступъ ז׳ 1) קְרֹב אֶל־, —קָרְבָה, —גֶּשֶׁת; הָחֵל, תְּחִלָּה Zutritt. На рынкѣ́ прúступу нѣтъ אֵין לָבֹא אֶל הַשַּׁעַר (מֵרֹב קוֹנִים). Ихъ п. къ рабóтѣ קָרְבָתָם אֶל־הַמְּלָאכָה, הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת. 2) קְרָב, עֱזוּז, מִלְחָמָה (רַעַשׁ, כָּבֵד) Sturmlauf. Взять гóродъ прúступомъ לְלָכְדָה עִיר, הָרֵעַם עַל־ עִיר, הַבְקֵעַ.

Пристыжа́ть, -стыдúть פ״י הַכְלֵם, הַעֲטֵה בֹשֶׁת beschämen. -ся פ״ח הִכָּלֵם, בּוֹשׁ, עָטֹה בֹשֶׁת beschämt werden.

Пристыжённый ת׳ נִכְלָם, שְׂבַע־קָלוֹן beschämt.

Пристя́гивать, -стягну́ть см. Пристёгивать.

Пристя́жка נ׳ 1) רֶתֶם, מִשְׁנֶה, רִתְמַת סוּס Beigespann;

Beipferd. 2) עֲבוֹת הָרֶכֶב לְסוּס מִשְׁנֶה Strang zum Beispannen. [beigespannt.

Пристяжной ת׳ (סוס) —מִשְׁנֶה ,רָתוּם לְסוּס הַתִּיכוֹן

Пристяжь см. Пристяжка.

Присуждать, -судить פ״י 1) לְ־ הוֹכַח ,—פַּלֵּל, חָרוּץ מִשְׁפָּט gerichtlich zuerkennen. Неси же позоръ который ты присудила сестрѣ твоей שְׂאִי כְלִמָּתֵךְ אֲשֶׁר פִּלַּלְתְּ (הוֹכַחַתְּ) לַאֲחוֹתֵךְ. Его присудили къ аресту חָרְצוּ עָלָיו מִשְׁפָּט לְהִכָּלֵא בְּמִשְׁמָר. 2) יָעוֹץ —עוּץ anrathen. Онъ присудилъ мнѣ сдѣлать это הוּא יְעָצַנִי לַעֲשׂוֹת זֹאת. -ся נפ׳ עַל־ הֶחֱרַץ —הֻגְזַר gerichtlich zuerkannt werden.

Присужденіе ס׳ דִּין נִגְזָר ,מִשְׁפָּט חָרוּץ Urtheilspruch.

Присунуть см. Присовывать.

Присутственный ת׳ —הַמִּשְׁפָּט Gerichts-. -нное мѣсто בֵּית (אוּלָם) הַמִּשְׁפָּט. II. день יוֹם עֲבוֹדָה בְּבֵית הַמִּשְׁפָּט.

Присутствіе ס׳ 1) הֱיוֹת עִם־ Gegenwart. Въ его присутствіи נֹכַח פָּנָיו ,לְעֵינָיו ,בִּהְיוֹתוֹ עִמָּנוּ. II. духа אֹמֶץ לֵב. 2) בֵּית מִשְׁפָּט ,עֲרָכָאָה* Gerichtsbehörde. [עַל־ Anwesenheit.

Присутствованіе ס׳ הֱיוֹת עִם־ ,הִמָּצֵא— עֲמֹד

Присутствовать (-ствую) פ״ע הָיֹה עִם־ ,הִמָּצֵא— עָמוֹד עַל־ ,נִצּוֹב לִקְרַאת— anwesend sein.

Присутствующій ת׳ 1) הָעוֹמֵד עַל־ ,הַנִּמְצָא עִם־ anwesend. 2) יוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט Gerichtsglied.

Присушивать, -сушить פ״י 1) הַחֲרֵב ,יַבֵּשׁ פְּנֵי־ כְּמְעַט etwas trocknen. 2) הָדֵב נֶפֶשׁ ,כַּלֵּה עֵינֵי הַמְיַחֵל ,חָרוֹב מְעַט הַדְאֵה לֵב schmachten lassen. -ся נפ׳ יָבוֹשׁ מְעַט etwas getrocknet werden.

Присущій ת׳ הָעוֹמֵד עַל־ ,הַנִּמְצָא עִם־ anwesend.

Присылать, -слать פ״י שָׁלוֹחַ אֶל־ (לְ־) zuschicken. -ся נפ׳ שָׁלוֹחַ ,הִשָּׁלֵחַ zugeschickt werden.

Присылка נ׳ 1) מִשְׁלוֹחַ לְ־ ,שְׁלֹחַ אֶל־ das Zuschicken. 2) דְּבַר שָׁלוּחַ Zusendung.

Присыльный ת׳ נִשְׁלָח ,שָׁלוּחַ zugeschickt.

Присыпать, -сыпать פ״י שָׁפוֹךְ (זָרֹה) עוֹד עַל־ ,הוֹסֵף לִשְׁפֹּךְ (לִזְרוֹת) אֶל־ hinzuschütten. -ся נפ׳ שָׁפוֹךְ — ,הִשָּׁפֵךְ (הִזָּרֵה) עוֹד אֶל־ hinzugeschüttet werden. [schütten.

Присыпка נ׳ שֶׁפֶךְ (מִזְרֶה) נוֹסָף אֶל־ das Hinzu-

Присыпной, -сыпочный ת׳ הַנִּשְׁפָּךְ (הַמִּזְרֶה) עַל־ hinzugeschüttet.

Присыхать, -сохнуть פ״ע יָבוֹשׁ וְדָבוֹק לְ־ ,צָפוֹד antrocknen. Кожа ихъ присохла къ костямъ צָפַד

עוֹרָם עַל־עַצְמָם.

Присѣдать, -сѣсть (-сяду עתיד) פ״ע 1) יָשׁוֹב אֶל־ sich hinsetzen. Присядь-ка, да отдохни שֵׁב־נָא. 2) קָרוֹס וְכָרוֹעַ ,וְהִנָּפֵשׁ niederhocken. 3) קָדוֹד בְּקָרֹס ,בְּרַכַּיִם (כדרך הבתולות לפני אורח) einen Knix machen.

Присѣстъ ז׳ עֵת שֶׁבֶת עַל־הַמְּלָאכָה ,מִבְּלִי ,פַּעַם אַחַת das sich Hinsetzen. Эту работу сдѣлаю я въ одинъ п. שְׁנוֹת עֲבוֹדָתִי זֹאת אֲכַלֶּה בְּפַעַם אַחַת וְלֹא־ אֶשְׁנֶה לָּהּ.

Присѣсть см. Присѣдать.

Присяга נ׳ אָלָה ,שְׁבוּעָה Schwur, Eid. Дать присягу הִשָּׁבַע שְׁבוּעָה ,אָלָה בֵּין. Привести къ присягѣ הָאָלָה ,הַשְׁבֵּעַ. [schwören.

Присягать, -сягнуть פ״ע נָשֹׂא אָלָה ,אָלֹה ,הִשָּׁבַע

Присядка נ׳ קֶרֶס das Niederhocken beim Tanzen. Плясать въ присядку חוֹל (כַּרְכֵּר) בְּקָרֹס בִּרְכָּיו.

Присяжный ת׳ הַבָּא בְאָלָה ,נִשְׁבָּע Geschworener. Судъ присяжныхъ פְּלִילִים ,סוֹד שׁוֹפְטִים נִשְׁבָּעִים Geschworenengericht. II. повѣренный מֵלִיץ נִשְׁבָּע ,פְּרַקְלִיט* Rechtsanwalt.

Притаивать, -таить פ״י הַטְמֵן ,הַצְפֵּן ,הַחְבֵּא ,הַסְתֵּר verheimlichen II. дыханіе הַחֲשֵׁה ,עָצוֹר בְּרוּחַ אַפּוֹ מֵהָשִׁיב רוּחוֹ. -ся נפ׳ 1) הֵחָבֵא ,הִסָּתֵר sich verbergen. 2) פ״ח (чѣмъ) הִתְחָרֵשׁ (כַּחֵשׁ) הִתְנַכֵּר לְמַעַן הַתְּ דּוֹם sich anstellen. Онъ притаился мёртвымъ שָׁכַב דּוֹמָם כַּמֵּת לְמַעַן כַּחֵשׁ. -ся нѣмымъ כָּאִלֵּם הִתְחַפֵּשׂ.

Притакивать, -такнуть см. Подтакивать.

Притаптывать, -топтать פ״י הַכְבֵּשׁ ,בּוֹס רָמוֹס ,רָקוֹעַ בְּרַגְלָיו zertreten. -ся נפ׳ הִתְבּוֹסֵס ,הִדּוֹשׁ ,הֵרָמֵס zertreten werden.

Притаскивать, -тащить פ״י סָחוֹב אֶל־ ,סָחוֹב וְהָבֵא (עַד־) hinzuschleppen. ся נפ׳ 1) הִסָּחֵב אֶל־ hinzugeschleppt werden. 2) פ״ח הִתְנַהֵל ,בּוֹא בִּכְבֵדוּת אֶל־ עַד־ לְאִטּוֹ sich herbeischleppen.

Притворить см. Притворять.

Притворничать см. Притворяться.

Притворно ת״פ לַשֶּׁקֶר ,בְּמַעַל ,בְּכַחַשׁ heuchlerisch.

Притворность נ׳ בֶּגֶד ,מַעַל ,כַּחַשׁ ,חֹנֶף ,חֲנֻפָּה ,רְמִיָּה ,מִרְמָה Heuchelei. [מִתְחַפֵּשׂ] heuchlerisch.

Притворный ת׳ מִתְנַכֵּר ,מִתְכַּחֵשׁ ,בּוֹגֵד ,כֹּחֵשׁ

Притворство ס׳ см. Притворность.

Притворствовать (-ствую) см. Притворяться.

Притворчивый см. Притворный.

Притворщикъ ז׳ אִישׁ ,מִתְחַפֵּשׂ ,מִתְכַּחֵשׁ ,מִתְנַכֵּר ,כֹּחֵשׁ ,מִרְמָה Heuchler. -щица נ׳.

Притворъ ז׳ 1) אוּלָם ,תָּא ,עֲזָרָה ,סַף הַהֵיכָל Vorhalle.

2) אַחַת הַדְּלָתוֹת, כְּנַף הַדְּלָתַיִם Thür=, Fensterflügel.

Притворя́ть, -ри́ть פ״י (דלת) סָגוֹר, נָעוֹל, הָגֵף zu= machen. -ся 1) נפ׳ הִסָּגֵר, הוּגַף zugemacht werden. 2) פ״ח הִתְנַכֵּר, הִתְכַּחֵשׁ, הִתְחַפֵּשׂ sich anstellen. П. больны́мъ הִתְחַלֵּה. П. нѣмы́мъ הִתְחָרֵשׁ. П. ни́щымъ הִתְרוֹשֵׁשׁ, הִתְחַפֵּשׂ כְּאֶבְיוֹן.

Притека́ть, -те́чь פ״ע אֶל־ שָׁטוֹף, נָהוֹר— zuströmen.

Притемя́шить פ״י— מָחוֹץ קָדְקֹד den Kopf zerschlagen.

Притере́ть см. Притира́ть.

Прите́чь см. Притека́ть.

Притира́ніе ם׳ מֵרוּק, תַּמְרוּק Einreibung.

Притира́ть, -тере́ть פ״י מָרוֹק, מָרוֹחַ בְּ־. Пр. глаза́ свои́ сурьми́ломъ קָרוֹעַ בַּפּוּךְ עֵינָיו. -ся 1) נפ׳ מֹרוּק eingerieben werden. 2) פ״ח מָרוֹק בְּשָׂרוֹ, הִמָּרֵחַ כָּחוֹל עֵינָיו sich einreiben.

Прити́скивать, -ти́скать, -ти́снуть פ״י הָעֵק, הַשְׁקֵעַ, לָחוֹץ, דָּבָר תַּחְתָּיו (איוב מ, כה) zudrücken. -ся נפ׳ הִלָּחֵץ אֶל־ zugedrückt werden.

Притиха́ть, -ти́хнуть פ״ע שָׁתוֹק, הַחֲשֵׁה, הַחֲרֵשׁ, הֵרָגַע, שָׁקוֹט still werden.

Приткать см. Притыка́ть.

Приткну́ть см. Притыка́ть. [יוּבַל, פֶּלֶג Nebenfluß.

Прито́къ ז׳ 1) см. Прили́въ. 2) תְּעָלָה, נַחַל שׁוֹטֵף אֶל־,

При́толока נ׳ מַשְׁקוֹף Oberschwelle.

Прито́мъ ת״פ וְאַף גַּם־זֹאת, מִבַּלְעֲדֵי זֹאת dazu noch.

Прито́нъ ז׳ מְעָרַת פָּרִיצִים, מְעוֹן שׁוֹדְדִים Diebsnest.

Притопта́ть см. Прита́птывать.

Прито́пывать, -то́пнуть פ״ע רָקוֹעַ בְּרַגְלָיו stampfen dabei mit den Füßen.

Приторго́вывать, -торгова́ть פ״י הַתְנֵה קִנְיָן, הָאוֹת לְאִישׁ עַל־דְּבַר־מְחִיר bedingen. -ся פ״ח תּוּר לָדַעַת מְחִיר הַ־ sich um den Preis erkundigen.

При́торность נ׳ מֹתֶק תָּפֵל, מֹתֶק לְגַעַל נֶפֶשׁ über= mäßige Süßigkeit. [süß.

При́торный ת׳ (עַד־בְּלִי־דָי) מָתוֹק עַד־לְזָרָא widrig

Притра́вливать, -травля́ть, -трави́ть פ״י 1) הַבְעֵר שָׂדֶה בִּבְעִיר abweiden lassen. 2) יָקוֹשׁ לַחַיָּה anködern. 3) הַשְׁמֵד (הַכְחֵד) כָּל־הַחַיָּה מִן־ בְּמוֹ אֹכֶל ausrotten. -ся נפ׳. [berühren.

Притро́гиваться, тро́нуться פ״ח נָגוֹעַ בְּ־ leicht

Притузи́ть פ״י (המ׳) הַכֵּה בְּאֶגְרוֹף durchprügeln.

Притума́нить פ״י 1) הַלְבֵּשׁ קַדְרוּת, הַקְדֵּר, הָעֵב, כַּסֵּה בַּעֲרָפֶל verdunkeln. 2) הוֹגֵה נֶפֶשׁ, הַכְאֵה לֵב betrüben. -ся פ״ח 1) הוּעַם, עֲרָפֶל עָמוֹה sich verdunkeln. 2) עֲצַב רוּחַ, הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ, הִתְעַטֵּף (נֶפֶשׁ־) betrübt werden. И притума́нится вся́кій духъ וְכֵהֲתָה כָּל־רוּחַ.

Притупля́ть, -тупи́ть פ״י 1) הַקְהֵה (כְּלִי־בַרְזֶל) stumpf machen. 2) הַכְהֵה, רַפֵּה, הַכְשֵׁל כֹּחַ— schwä= chen. Уси́ленное чте́ніе притупля́етъ зрѣ́ніе מִקְרָא סְפָרִים לְמַכְבִּיר יַכְהֶה אוֹר הָעֵינַיִם. Жесто́- кое обраще́ніе притупля́етъ умъ מוּסַר אַכְזָרִי יַכְשִׁיל כֹּחַ הַתְּבוּנָה. -ся פ״ח 1) קָהֹה (כְּלִי־ בַרְזֶל) stumpf werden. 2) כָּהֹה, רָפֹה, כָּשׁוֹל, קוּם schwach werden. Зрѣ́ніе его́ притупи́лось отъ ста́- рости עֵינָיו מִזֹּקֶן (כָּהוּ, קָמוּ) כָּהוּ. Притупи́лась па́мять его́ זִכְרוֹנוֹ כָּשַׁל כֹּחַ.

При́тча נ׳ מָשָׁל, יָשָׁר, חִידָה, מְלִיצָה, מִכְתָּם Gleich= niß, Lehrfabel. При́тчи Соломо́новы מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה. Кни́га при́тчей (עי׳ יָשָׁר ח״א) סֵפֶר הַיָּשָׁר.

Притыка́ть, -ты́кать, -ткну́ть פ״י בְּ־ תָּקוֹעַ, סַתֵּם, אָטוֹם, סָכוֹר; מָעוֹךְ— einstecken; zustopfen. -ся נפ׳ הִסָּכֵר verstopft werden.

Притѣсне́ніе ם׳ עָקָה, מוּעָקָה, לַחַץ, מְרֵצָה, פֶּרֶךְ, צָרָה, צוּקָה, מָצוֹק Bedrückung.

Притѣсни́тель ז׳ לוֹחֵץ, דּוֹחֵק, מֵעִיק, צַר, צוֹרֵר, מֵץ, רוֹמֵס, מוֹנֶה, מוֹנֶה Bedrücker. -льница נ׳.

Притѣсни́тельный ת׳ מוֹנֶה, מֵצִיק, מֵצֵר drückend.

Притѣсня́ть, -ни́ть פ״י לָחוֹץ, דָּחוֹק, הָעֵק, הוֹנֵה, הָצֵק, הָצֵר, צָרוֹר, עַנֵּה, הוֹנֵה bedrücken. -ся נפ׳ הִלָּחֵץ, עֻנֹּה, הֵעָנֵה bedrückt werden.

Притяга́тельный ת׳ הַמּוֹשֵׁךְ אֵלָיו anziehend.

Притя́гивать, -тяга́ть, -тяну́ть פ״י אֶל־ מָשׁוֹךְ, סָחוֹב— heranziehen. -ся נפ׳ אֶל־ הִמָּשֵׁךְ zugezogen werden. [zueignendes Fürwort.

Притяжа́тельное мѣстоиме́ніе (בדקדוק) כִּנּוּי הַקִּנְיָן

Притяже́ніе ם׳ אֶל־ מֶשֶׁךְ, מְשֹׁךְ Anziehung.

Притяза́ніе ם׳ עִם־ דִּין, רִיב— מִיַּד־ צְדָקָה לִדְרֹשׁ Anspruch. Како́е же имѣ́ешь ты притяза́ніе къ сосѣ́ду твоему́? מַה־יֶּשׁ־לְךָ צְדָקָה לִדְרֹשׁ מִיַּד שְׁכֵנֶךָ. [מִתְאַנֶּה לְ־ anspruchsvoll

Притяза́тельный ת׳ עִם־ נָדוֹן, מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת

Притяза́ть פ״ע חֶלְקוֹ דָּרוֹשׁ; בַּקֵּשׁ תּוֹאֲנָה, הִתְאַנֵּה לְ־

Притяну́ть см. Притя́гивать. [Ansprüche machen.

Прихáживать פ״ע אֶל־ בְּפַעַם כְּפַעַם בּוֹא oft kommen.

Прихва́ливать, -хвали́ть פ״י בְּפַעַם כְּפַעַם הַלֵּל bisweilen loben. [חָלֹה־ oft krank sein.

Прихва́рывать פ״ע בְּפַעַם כְּפַעַם חָלֹה, הָחָלֵה—,

Прихва́стывать, -хва́стать, -хвастну́ть פ״ע הוֹסֵף מִלִּים בְּדַבְּרוֹ לְמַעַן הִתְפָּאֵר prahlen dabei.

Прихва́тывать, -хвати́ть פ״י (1 חטוף לו בפעם zugreifen. 2) פ״ם אחוז, נגע בפעם ergreifen, beschädigen. Яблоки прихвати́ло моро́зомъ התפוחים נכוו מחמת קרה.

Прихворну́ть פ״ע חלה, החלה krank werden.

При́хвостень (-стня), -хвостникъ ז׳ דבק אחרי־, מתרפק על־, שומר צעדי־ der sich zudringlich anhängt. [מלחך פנכא* Tellerlecker. -льница נ׳.

Прихлеба́тель ז׳ לעג מעוג, שואף ללחם זרים

Прихлёбка נ׳ см. Похлёбка.

Прихлёбывать, -хлебну́ть פ״י עלע, לקק ausſuppen.

Прихле́стывать פ״י (1 הכה בשוט כפעם בפעם bisweilen peitschen. 2) מחא (דכיי ים), הכה גלים spritzen.

Прихло́пывать, -хло́пнуть 1) פ״י הגף (דלת) ברעש, ספוק (כפיו) סגור בקול שאון zuschlagen. 2) פ״ע מחא כפעם בפעם— dabei klatschen. -ся נפ׳ הסגר ברעש zugeschlagen werden.

Приходи́ть (-хожу́, -хо́дишь), Прі́йти, Придти́ (עבר пришёлъ, -шли́; עתיד приду́, -дёшь) פ״ע אתה, בוא kommen. Приходи́те ко мнѣ по вечера́мъ באו אלי מדי ערב. Пришло́ письмо́ отъ бра́та твоего́ בא ספר מאחיך. Приду́тъ дни ימים יבאו. Съ чѣмъ пришёлъ, съ тѣмъ и ушёлъ כאשר בא כן הלך. Придти́ въ изумлѐніе השתומם. П. въ чу́вство (въ па́мять) התעודד מתמהון לבו. И онъ пришёлъ въ себя́ ותשב (ותחי) רוחו. Мнѣ пришло́ на па́мять זכרתי, עלה על־לבי. -ся פ״ח (1 הקבל אל־, יאה ל־, שוה עם־ passen. Ключъ прихо́дится къ замку́ המפתח מקביל אל־המנעול. Тебѣ не прихо́дится такъ дѣлать לא־יאתה לך לעשות כזאת. 2) התיחש, התילד על־ verwandt sein. Онъ мнѣ прихо́дится двою́роднымъ бра́томъ הוא בן־דודי. 3) היה על־, נפול חבל ל־, קרה מקרהו sich ereignen. Ему́ пришло́сь подожда́ть קרה מקרהו לחכות. Мнѣ пришло́сь сидѣ́ть съ нимъ всю ночь נפל חבלי לשבת עמו כל־הלילה. Тебѣ прихо́дится доплати́ть ему́ ещё рубль עליך לשלם לו עוד שקל כסף. Ему́ пришло́сь не вмочь כשל כחו מ־, לא־עצר כח ל־.

Прихо́дный ת׳ (כסף או ענין) אשר לתבואות Einnahme=. -ная кни́га ספר פקודי התבואות.

Приходорасхо́дный ת׳ אשר לתבואת כסף ומוצאו zur Einnahme und Ausgabe.

Прихо́дскій ת׳ אשר לעדת בית תפלה zum Kirchspiel gehörig.

Прихо́дъ ז׳ (1 בא Ankunft. Во вре́мя прихо́да корабле́й לעת בא האניות. 2) תבואה, עבור, תבואת עבור ממכר וקנין, כסף Einnahme. 3) עדת בית קהל־יי, תפלה Kirchspiel.

Прихожа́нинъ ז׳ הנספח לעדת, הבא בקהל־יי בית תפלה Gemeindenglied. -жа́нка נ׳.

Прихо́жая נ׳ מבוא הבית, —תא, —סף, באה (יחזקאל ח, ה) Vorzimmer.

Прихо́жій ת׳ הבא, הלך, אורח, גר angekommen, [fremd.

Прихотли́вость נ׳ תאוה, תשוקה, שרירות לב Launenhaftigkeit.

Прихотли́вый ת׳ (1 רודף תאוה, גבהל (שואל) ל־ lüstern. 2) הולך במראי (בשרירות) לבו, משנה לרגעים טעמו launenhaft.

Прихотни́къ см. Прихотли́вый 2. -ни́ца נ׳.

Прихо́тничать פ״ע הלוך בשרירות לבו; שנה לרגעים טעמו launenhaft sein.

При́хоть נ׳ תאוה, נפש, הות, מראי (שרירות) לב [Laune.

Прихрабри́ться פ״ח התהדר כאיש חיל sich tapfer zeigen.

Прихра́мывать פ״ע צלוע על־ירכו etwas hinken.

Прихра́пывать, -храпну́ть פ״ע השמע קול נחרו בשנתו etwas schnarchen.

Прицвѣ́тникъ ז׳ (בצמח) עלה־הנצן Deckblatt.

Прицѣ́ливать, -цѣ́лить פ״ע כונן אל־מטרה, הכן, הכון בקנה קלעו אל־ zielen. -ся פ״ח קנה קלעו אל־מטרה zielen nach...

Прицѣ́лъ ז׳ (1 הכין, —קלע אל־מטרה das Zielen. 2) נקודת המטרה Zielpunkt.

Прицѣ́ниваться, -цѣни́ться פ״ח תור לדעת מחיר ה־ sich nach dem Preis erkundigen.

Прицѣ́пка נ׳ (1 רכם אל־, רכס— das Anhaken. 2) לולאה, חברת, תלי Anhängsel. 3) זלזל, סנסן, שריג Ranke. 4) תואנה, עלילות דברים, רכסי־איש Schikane.

Прицѣпля́ть, -цѣпи́ть פ״י רכוס אל־, — רתק, רתק anhaken. -ся נפ׳ (1 טפול על־; האחז (אחז) ב־ angehängt werden. 2) פ״ח התאנה ל־, האחז ל־, אל־ שום עלילות דברים ל־, התגולל על־, בקש תואנה ל־ Händel suchen.

Прича́ливать, -ча́лить פ״י (1 קשור כלי־שיט אל־ חתור והשב אל־היבשה, החף festbinden (am Ufer). 2) הגע למחוז חפצו landen. -ся נפ׳ הקשר (רתוק) אל־ festgebunden werden.

Прича́лъ ז׳ (1 עבת כלי־שיט Schlepptau. 2) אנך,

מִשְׁקֹלֶת (מִשְׁקֶלֶת) בּוֹנִים, קַו Richtschnur.

Причáствовать (-ствую) פ״ע (чемý) לָקוֹחַ חֵלֶק בְּ-, הַפֵּל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ- Theil nehmen.

Причастúть см. Причащáть.

Причáстіе ס׳ 1) (בדקדוק) בֵּינוֹנִי*, פֹּעַל תָּאֳרִי Mittelwort. 2) см. Причащéніе.

Причáстникъ ז׳ מַפִּיל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ-, חוֹלֵק עִם- Theilnehmer. -ница נ׳.

Причáстный ת׳ (чемý) אֲשֶׁר יָדוֹ הָיְתָה בְּ- betheiligt.

Причащáть, -частúть פ״י הַבְרֵה אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ (לנוצרים) das heilige Abendmahl geben. -ся פ״ח קַבֵּל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ das Abendmahl nehmen.

Причащéніе ס׳ 1) (когó) הַבְרוֹת אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ (לנוצרים) Ertheilung des Abendmahls. 2) בְּרִית בְּרִית קֹדֶשׁ das heilige Abendmahl.

Причесáть см. Причёсывать.

Причёска נ׳ 1) שְׂרִיקוֹת שְׂעַר הָרֹאשׁ das Kämmen. 2) פְּנֵי שְׂרִיקוֹת הַשֵּׂעָר Haarfrisur.

Причéсть см. Причитáть.

Причёсывать, -чесáть פ״י שָׂרוֹק שְׂעַר- kämmen. -ся פ״ח שָׂרוֹק שְׂעָרוֹ sich kämmen.

Причéтникъ ז׳ מְשָׁרֵת בֵּית-יְיָ Kirchendiener. -ническій ת׳.

Прúчетъ(-чта) ז׳ חֶבֶר כֹּהֲנֵי בֵּית-יְיָ Kirchengeistlichkeit.

Причúна נ׳ רֹאשׁ דָּבָר, סִבָּה, נְסִבָּה, מָקוֹר, רֵאשִׁית Ursache. По причúнѣ עֵקֶב, עַל-דְּבַר אֲשֶׁר—, בִּגְלַל, מִ-, מֵאֲשֶׁר, יַעַן אֲשֶׁר, כִּי: Всѣ овцы вымерли по причúнѣ безводія מֵתוּ כָּל-הַצֹּאן מֵאֵין מַיִם.

Причинять, -нúть פ״י הַצְמֵחַ, הוֹלֵד, סַבֵּב, הָסֵב, הָבֵא, הָבֵא עַל-, עָשֹׂה לְ- verursachen. II. комý зло עָשֹׂה לְ- רָעָה, רָעָה עַל-. -ся נפ׳ צָמוֹחַ, הוּסַב, סָבוֹב, יָצֹא מֵאֵת— verursacht werden.

Причисленіе ס׳ פְּקֹד בְּתוֹךְ-, מְנוֹת אֶל- Zurechnung.

Причислять, -чúслить פ״י מָנֹה עִם-, חָשֹׁב אֶל-, סָפוֹחַ אֶל-פְּקוּדֵי הַ-, סָפוֹר— zurechnen. -ся 1) נפ׳ הֵחָשֵׁב—, הִסָּפֵר עִם- zugerechnet werden. 2) פ״ח בּוֹא בִּפְקוּדֵי (בְּמִסְפַּר) הַ-, הִמָּנֵה עִם-, הִתְחַשֵּׁב בְּ-, הִסְתַּפֵּחַ בְּ-, הִתְפַּקֵּד עִם- sich zurechnen.

Причитáніе ס׳ קִינָה לְמֵת, זֵכֶר תְּהִלַּת הַמֵּת das Beklagen.

Причитáть, -чéсть פ״י 1) מָנֹה עִם-, חָשֹׁב אֶל- zurechnen. И онъ причёлъ емý это въ заслýгу וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ לִצְדָקָה. 2) (по покойникѣ) סַפֵּר תְּהִלַּת, סָפוֹד עַל- הַמֵּת, קוֹנֵן— Klagelieder singen. -ся 1) נפ׳ הַמָּנֵה—, הִסָּפֵר עִם- zugerechnet werden. 2) פ״ח הִתְחַשֵּׁב, הֵחָשֵׁב, הִתְיַחֵשׂ sich rechnen. Онъ причитáется мнѣ дядею דּוֹדִי הוּא. Емý причитáется ещё отъ меня мѣсячное жáлованье עוֹד לוֹ מִיָּדִי שְׂכַר חֹדֶשׁ יָמִים.

Причтъ см. Прúчетъ.

Причýдиться פ״ח (комý) הֵרָאֵה לְ- בַּחֲזוֹן שָׁוְא, עָלֹה עַל-רוּחַ— vorkommen.

Причýдливость נ׳ חֲזוֹן תַּהְפֻּכוֹת, חֲזוֹת מַדּוּחִים Launenhaftigkeit.

Причýдливый ת׳ חוֹזֶה לוֹ מַשְׂאוֹת שָׁוְא וּמַדּוּחִים, טַח תָּפֵל, מְהַלֵּךְ בְּמַרְאֵי לִבּוֹ launenhaft.

Причýдникъ см. Причýдливый. -ница נ׳.

Причýдничать פ״ע הַלֵּךְ בְּמַרְאֵי (בִּשְׁרִירוּת) לִבּוֹ, חֲזֹה לוֹ מַשְׂאוֹת שָׁוְא, טוֹחַ תָּפֵל, שַׁנֵּה לִרְגָעִים טַעְמוֹ וּמַדּוּחִים launenhaft sein.

Причýды נ״ר מַשְׂאוֹת שָׁוְא, מַדּוּחִים, תַּהְפֻּכוֹת, זָרוֹת, עִצְּבִים, טִיחַ תָּפֵל Launen, sonderbare Einfälle.

Пришáркивать, -шáркнуть פ״ע רָקוֹעַ בְּרַגְלָיו, מָלוֹל— scharren mit den Füßen.

Пришéлецъ (-льца) ז׳ נָכְרִי, גֵּר, בָּא מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה Fremdling.

Пришéльникъ см. Пришéлецъ. -шéльница נ׳.

Пришéльничій, -ническій ת׳ הַגֵּר—, הַגֵּרִים— des Fremdlings.

Пришепёливать, -пётывать פ״ע דַּבֵּר בִּלְשׁוֹן עִלְּגִים lispeln.

Пришéствіе ס׳ בֹּא Ankunft.

Пришибáть, -бúть פ״י 1) נָגֹעַ, נַגֵּף, הַכֵּה וּפָצוֹעַ verletzen. 2) הָרוֹג, מוֹתֵת, הָמֵת todtschlagen. 3) פ״ס: Пшенúцу морóзомъ пришибúло הַחִטָּה נֻכְּתָה בַּקָּרָה. -ся 1) נפ׳ הָרוֹג, הֵהָרֵג, הוּמַת todtgeschlagen werden. 2) פ״ח הִתְנַגֵּף sich beschädigen.

Пришивáть, -шúть פ״י תָּפֹר יַחַד, תָּפוֹר אֶל- zunähen. -ся נפ׳ הִתָּפֵר אֶל-, תָּפוֹר חַד אֶל-אֶחָד zugenäht werden.

Пришúвка נ׳ 1) תְּפֹר לְ- das Annähen. 2) דָּבָר תָּפוּר אֶל- das Angenähte.

Пришивнóй ת׳ תָּפוּר אֶל- angenäht.

Пришúть см. Пришивáть.

Пришлéцъ см. Пришéлецъ.

Пришлый ת׳ חָדָשׁ מִקָּרוֹב בָּא, בָּא מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה angekommen, fremd.

Пришпúливать, -шпúлить פ״י חַבֵּר, רָכוֹס אֶל-, אָחֹז בְּמַחְטִים, בִּקְרָסִים anstecken. -ся נפ׳ הֵרָכֵס אֶל-, חִבּוּר בִּקְרָסִים angesteckt werden.

Пришпóривать, -шпóрить פ״י הָרֵץ סוּס בְּדָרְבָנוֹת anspornen. -ся נפ׳ הֻדְחַף בְּדָרְבָנוֹת הָרֹכֵב עָלָיו angespornt werden.

Пришýчивать, -шутúть פ״ע הִתְלוֹצֵץ מְעַט spaßen dabei.

Прищёлкивать, -щёлкнуть 1) פ״ע תָּפוֹף, פָּצוֹחַ, מָחֹא—, בִּלְשׁוֹנוֹ; הָרְעֵם בְּאֶצְבְּעוֹתָיו klopfen mit den Fingern. 2) פ״י סָגוֹר, הָנֵף דֶּלֶת einklinken.

Прищéмливать, -щемлять, -щемúть פ״י לָחוֹץ בֵּין-

—הָעֵק einquetschen.
Прищу́ра ז"נ (הס') קוֹרֵץ עַיִן Blinzler.
Прищу́ривать, -щу́рить פ"י עָצֹה—, קָרוֹץ עֵינָיו,
קָרוֹץ בְּעֵינָיו, עָצֹה עֵינָיו פ"ח —עָצוֹם blinzeln. -ся
blinzeln.
Прищуръ נ' עֲצֹם עֵינַיִם, —קֶרֶץ das Blinzeln. Смот-
рѣть съ при́щурью עַיֵּן, הַבֵּט בְּקֹרוֹץ עֵינָיו.
Пріёмка נ' קַבָּלָה, קַבֵּל, אֹסֶף, מַקָּח, קְחַת, קַחַת*
Empfang.
Пріёмный ת' אֲשֶׁר בּוֹ יְקַבְּלוּ Empfangs-, zur Auf-
nahme. -ная за́ла אוּלָם לַבָּאִים לִרְאוֹת פְּנֵי־
תָּא־הָאָסִיף. П. экза́менъ (לְבֵית סֵפֶר) מִבְחַן הָאָסִיף.
П. день יוֹם הֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי שָׂר.
Пріёмщикъ ז' מְקַבֵּל, מְאַסֵּף לְ־ Empfänger. -щица נ'.
Пріёмъ ז' 1) קַבָּלָה, מִקָּח—, קְחַת—, קַחַת מִידֵי*;
אֹסֶף Annahme. П. проше́ній (הַשָּׂר) יוֹם קַחַת
אֹסֶף סִפְרֵי בַקָּשָׁה מִידֵי־דוֹרְשָׁיו. П. ученико́въ
צֵאת לִקְרַאת תַּלְמִידִים אֶל־בֵּית סֵפֶר. П. госте́й
(הָאוֹרְחִים) הַבָּאִים. 2) פַּעַם, מוֹנֶה Gabe, Dosis. За
оди́нъ п., одни́мъ пріёмомъ בְּפַעַם אַחַת. Де́сять
пріёмовъ עֲשֶׂרֶת מֹנִים. 3) הֲלִיכָה, דֶּרֶךְ Art, Manier.
У э́того человѣ́ка стра́нные пріёмы זָרוּ מְאֹד
הֲלִיכוֹת הָאִישׁ הַזֶּה. То́нкіе пріёмы דַּרְכֵי־נֹעַם.
Пріёмы въ обраще́ніи חֻקּוֹת הַחַיִּים עִם בְּנֵי־אָדָם.
Пріёмышъ ז' אֲסוּפִי*, אָסוּף, יֶלֶד אָסוּף הַבַּיְתָה auf-
genommenes Kind. [Aufsuchen.
Прiиска́ніе, -и́скиваніе ס' תּוּר, חֵפֶשׂ; מְצֹא das
Прiи́скивать, -иска́ть פ"י תּוּר אַחֲרֵי־, בַּקֵּשׁ לִמְצֹא;
מָצֹא לוֹ, aufsuchen. -ся נפ' חָפוּשׂ, בַּקּוֹשׁ; הִמָּצֵא לְ־
aufgesucht werden.
Пріискъ ז' חֵפֶשׂ; מְצֹא das Ausfinden. Золоты́е
пріиски חֵפֶשׂ מוֹצָא לְעַפְרוֹת זָהָב.
Прійти см. Приходи́ть.
Пріободря́ть, -ри́ть פ"י אַמֵּץ, עוֹרֵר, הָעֵר רוּחַ,
הַחֲיֵה (חַיֵּה) לֵב ermuntern. -ся פ"ח הִתְעוֹדֵד, הִתְעוֹרֵר,
רוּחַ לְבֹשׁ עֹז Muth fassen. Онъ пріободри́лся לָבְשָׁה
Пріобрѣсть см. Пріобрѣта́ть. [אוֹתוֹ.
Пріобрѣта́ніе ס' קְנוֹת, עֲשׂוֹת, הָפִיק, מְצוֹא das
Erwerben. [-льница נ'.
Пріобрѣта́тель ז' מֵפִיק לוֹ, (קוֹנֶה) עוֹשֶׂה Erwerber.
Пріобрѣта́ть, -обрѣсти́, -обрѣсть פ"י הָפֵק, מָצוֹא,
קְנֹה, רְכוֹשׁ, (עֲשֵׂה) לוֹ, פְּרֵה, נָחוֹל אֶת־, הִתְנַחֵל er-
werben. П. позна́нія תְּבוּנָה (קְנֵה, מְצָא) הָפֵק. П.
сла́ву כָּבוֹד (תְּמוֹךְ) נָחוֹל. По́ле, кото́рое я прі-
обрѣлъ себѣ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר פָּרִיתִי (קָנִיתִי, הִתְנַחַלְתִּי)
לִי. -ся נפ' הִמָּצֵא, הִקָּנֵה erworben werden.
Пріобрѣ́теніе ס' 1) קִנְיָן, מִקְנָה, מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה,
נַחֲלָה, אֲחֻזָּה; הוֹן, רְכוּשׁ Erwerb. 2) см. Пріоб-
Пріобуча́ть, -чи́ть см. Обуча́ть. [рѣта́ніе.
Пріобща́ть, -общи́ть פ"י 1) נָתוֹן אֶל־, —סָפוֹחַ bei-
legen. 2) см. Причаща́ть. -ся 1) נפ' הִנָּתֵן אֶל־,
הִסָּפֵחַ עַל־ beigelegt werden. 2) פ"ח см. Прича-
ща́ться. [2) см. Причаще́ніе.
Пріобще́ніе ס' 1) תֵּת אֶל־, —סְפֹחַ Hinzufügung.
Пріобык— см. Привык—.
Пріодѣва́ть, -дѣть פ"י 1) כַּסֵּה, צַפֵּה, חָפֹה, הַעְטֵה
leicht bedecken. 2) הַלְבֵּשׁ, —כַּסֵּה מַעֲרֹם bekleiden.
-ся פ"ח 1) הִתְכַּסֵּה, עָטֹה bedeckt werden. 2) הָכֵן לוֹ
Пріо́ръ см. Настоя́тель. [מַלְבּוּשׁ sich bekleiden.
Пріоса́живать, -сади́ть פ"י הַתֵּק אָחוֹר, הַעְתֵּק
לְאָחוֹר zurückschieben.
Пріоса́ниться פ"ח הִתְהַדֵּר, הִתְכַּבֵּד, עָטֹה הֲדָרַת
פָּנִים eine wichtige Miene annehmen.
Пріостана́вливать, -станови́ть פ"י עָצוֹר בְּעַד,
כָּלוֹא מִ־, —מְנוֹעַ, הַשְׁבֵּת anhalten. Земля́ пріоста-
нови́ла своё произведе́ніе הָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ. П.
свою́ рабо́ту הַשְׁבֵּת מְלַאכְתּוֹ. -ся 1) נפ' הֵעָצֵר an-
gehalten werden. 2) פ"ח שָׁבוֹת, דֹּם, הִכָּלֵא מִ־, חָדוֹל
מִ־ (עָמוֹד) stehen bleiben.
Пріостано́вка נ', -новле́ніе ס' הַשְׁבִּית, עָצֹר, חָשֹׂךְ;
מִשְׁבָּת, מַעְצוֹר, מַחֲשָׂךְ, חֶשֶׂךְ, פּוּגָה Anhalt.
Пріосѣня́ть, -ни́ть см. Осѣня́ть. [Lust erwecken.
Пріохо́чивать, -охо́тить פ"י (אַחֲרֵי) הַטֵּה לֵב־ אֶל־
Пріубра́ть (עתיד -уберу́) פ"י 1) אָסוֹף אֶל־, שׂוּם אֶל־
תּוֹךְ, שׂוּם בְּ־ einpacken. 2) (הַבַּיִת) פַּנֵּה, —עָרוֹךְ
aufräumen.
Пріуда́рить פ"י הַכֵּה, מָחֹא, סָפוֹק tüchtig einschlagen.
Дождь пріуда́рилъ הַמָּטָר נִתַּךְ. -ся פ"ח שָׁטוֹף
אַחֲרֵי־, הִדָּחֵף, וְדָחוּף מְבֹהָל רוֹץ hingerissen werden.
Пріудёрживать, -держа́ть פ"י עָצוֹר בְּעַד־, מָנוֹעַ
אֶת־ מִ־ zurückhalten. -ся נפ' הֵעָצֵר, הִכָּלֵא zurück-
gehalten werden.
Пріукраша́ть, -кра́сить פ"י יַפֵּה, פָּאֵר, הַעְטֵה הוֹד
עַל־ aufputzen. -ся נפ' יָפֹה, כַּסֵּה הוֹד ausgeschmückt
werden.
Пріумножа́ть, -умно́жить פ"י הַרְבֵּה, הַעֲצֵם, הַכְבֵּד
vermehren. -ся פ"ח רָבֹה, עָצוֹם, פָּרֹה sich vermehren.
Пріумо́лкнуть פ"ע דֹּם, הַחֲרֵשׁ, הַחֲשֵׁה; שָׁתוֹק
still werden.
Пріуны́лый ת' רוּחַ (נְכֵה) עָצוּב, נוּגֶה betrübt.

Пріуныть פ״ע הִתְעַצֵּב traurig werden. Онъ пріунылъ נָפְלוּ פָנָיו.

Пріуро́чивать, -уро́чить פ״י 1) תָּאֵה ,הִגְבִּיל ,גָּבוֹל ,הַסְכֵּן ,אַלֵּף— ,לַמֵּד— ,חָנוֹךְ לְ־ 2) גָּבוֹל bestimmen. 2) הַכְשֵׁר zupassen, angewöhnen. П. растенія къ влажной почвѣ הַסְכֵּן נְטִיעִים לְמָקוֹם בִּצָּה ‑ся פ״ח נִפָּה בְ־ ,אַלּוֹף ,לָמוֹד לְ־ ,הַסְכֵּן עִם־ sich angewöhnen.

Пріуста́ть פ״ע עָמוֹד מִכֹּחַ ,עָיֹף ,עָיוֹף ,יָגוֹעַ etwas müde werden.

Пріусѣ́сться פ״ח יָשׁוֹב אִישׁ אֶל־מְקוֹמוֹ sich hinsetzen.

Пріутиха́ть, -ути́хнуть פ״ע הַחֲשֵׁה ,חָשֹׁה ,הַחֲרֵשׁ; שָׁכוֹךְ ,עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ ,שָׁתוֹק ruhig werden. И пріутихли волны ихъ וַיָּשֹׁכּוּ (וַיֶּחֱשׁוּ) גַּלֵּיהֶם.

Пріуча́ть, -учи́ть פ״י חָנוֹךְ ,הַדְרֵךְ ,אַלֵּף— ,לַמֵּד לְ־ ,הַסְכֵּן לְ־ ,אַלּוֹף אָרְחוֹת ,לָמוֹד לְ־ gewöhnen. ‑ся פ״ח sich gewöhnen.

Пріуче́ніе ס׳ הַדְרִיךְ בְּ־ ,חֲנֹךְ לְ־ das Gewöhnen.

Пріучённый ת׳ מְלֻמָּד לְ־ ,לָמוּד gewohnt.

Пріѣда́ть, -ѣ́сть פ״י 1) אָכוֹל כָּלָה ,אָכוֹל אֶת־כֹּל alles aufessen. 2) הוֹנֵעַ (פִּיו, שִׁנָּיו) בְּאֹכֶל durchs Essen stumpf machen. Я на этомъ дѣлѣ зубы пріѣлъ בַּדָּבָר הַזֶּה נִסֵּיתִי מְאֹד. ‑ся נפ׳ 1) הֵאָכֵל כָּלָה aufgezehrt werden. 2) הָיֹה לְזָרָא zum Ueberdruß werden. Этотъ сыръ пріѣлся мнѣ הַגְּבִינָה הַזֹּאת הָיְתָה לְזָרָא לִי (קָצָה נַפְשִׁי בָהּ) leicht zum Ekel werden.

Пріѣ́дчивый ת׳ אֲשֶׁר קַל־מְהֵרָה תָּקוּץ בּוֹ נֶפֶשׁ אוֹכְלוֹ

Пріѣ́здъ ז׳ מָבוֹא— ,בֹּא בְרֶכֶב וּבְסוּסִים Ankunft.

Пріѣзжа́ть, -ѣ́хать פ״ע בּוֹא בְּרֶכֶב וְסוּסִים ankommen.

Пріѣ́зжій ת׳ אוֹרֵחַ ,בָּא מִמְּסָעָיו angereist.

Пріѣ́сть см. Пріѣда́ть.

Пріюти́ть פ״י הָלִין ,נָתוֹן מָלוֹן לְ־ ,אֱסֹף הַבַּיְתָה beherbergen, besorgen. ‑ся פ״ח הִתְגּוֹרֵר (ירמיה ד, יד) ,עִם־ ; הִתְלוֹנֵן בְּצֵל־ Zuflucht finden.

Прію́тный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הָאֲסוּפִים des Obdaches.

Пріютъ ז׳ מִקְלָט ,מָעוֹן ,סִתְרָה ,חָסוּת ,מַחְסֶה Zufluchtsort. Дѣтскій п. בֵּית הָאֲסוּפִים ,בֵּית מִקְלָט לִבְנֵי עֲנִיֵּי־עָם.

Пріязнь נ׳ אוֹר פָּנִים ,רוּחַ נְדִיבָה ,חֶסֶד ,רָצוֹן Freundlichkeit.

Пріятель ז׳ חָבֵר ,מְיֻדָּע ,מוֹדָע ,יָדִיד ,אוֹהֵב ,רֵעֶה ,רֵעַ Freund. מְיֻדַּעַת Freundin.

Прия́тельница נ׳ אוֹהֶבֶת ,חֲבֶרֶת ,רֵעוּת ,רֵעָה.

Прия́тельски תה״פ בְּרָצוֹן ,בְּאַהֲבָה ,כְּחֹק רֵעִים ,כְּרֵעַ freundlich.

Прія́тельскій ת׳ מָלֵא אַהֲבָה ,—רֵעִים ,—רֵעַ freundschaftlich.

Прія́тность נ׳ נֹעַם ,נְעִימוּת ,יְדִידוּת (תהלים פה, ב) Annehmlichkeit.

Прія́тный ת׳ מָתוֹק ; נָאוֶה ; עָרֵב ,נַעֲמָן ,נָעִים angenehm. П. голосъ קוֹל עָרֵב. Пріятенъ сонъ трудящагося מְתוּקָה שְׁנַת הָעוֹבֵד. Рѣчь твоя пріятна מִדְבָּרֵךְ נָאוֶה. П. запахъ רֵיחַ נִיחוֹחַ.

Прія́ть см. Принима́ть.

Про מ״י 1) לְ־ ,בְּעַד für. Всякъ про себя, а Богъ про всѣхъ כָּל־אִישׁ לְבִצְעוֹ לְבַדּוֹ וְהָאֱלֹהִים לַכֹּל. 2) בְּ־ ,עַל־דְּבַר ,עַל־אוֹדוֹת ,עַל־ über. Про меня говорятъ они כִּי נִדְבָּרוּ בִי. Я слышалъ про тебя, что— שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ כִּי־.

Проа́хать פ״ע כַּלֵּה בַּאֲנָחָה עִתּוֹ verächzen.

Про́ба נ׳ 1) מִבְחָן ,מַסָּה Versuch. 2) מְחִיר זָהָב וָכֶסֶף, עֵרֶךְ הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף לְסִיגֵיהֶם בָּם Münzprobe.

Пробавля́ться, -ба́виться פ״ח 1) מְצוֹא דֵי בִמְעַט, שָׂבוֹעַ בִּיגִיעַ כַּפָּיו (בַּעֲמַל נַפְשׁוֹ) durchkommen. 2) כַּלֵּה עִתּוֹ eine Zeit zubringen. [ריק verplaudern.

Пробалагу́рить, -бала́кать פ״ע כַּלֵּה עִתּוֹ בְדִבְרֵי

Проба́лтывать, -болта́ть פ״י 1) בָּלוֹל (נַעֵר, סַכְסֵךְ) durchschütteln. 2) כַּלֵּה עִתּוֹ בְדִבְרֵי רִיק כָּלִיל verplaudern. 3) בַּטֵּא בִשְׂפָתָיו סוֹד herausplaudern. ‑ся נפ׳ 1) הִתְבּוֹלֵל— ,הִנָּעֵר כָּלָה durchgerührt werden. 2) פ״ח רְדֹף רֵיקִים ,נוֹעַ— ,תָּעֹה הֵנָּה וָהֵנָּה herumschlendern. 3) בַּטֵּא בִשְׂפָתָיו סוֹד sich verplappern.

Пробараба́нить פ״י תָּפוֹף מֵהָחֵל וְעַד כַּלֵּה abtrommeln. [כַּלֵּה־ה־ verplaudern.

Пробесѣ́довать פ״ע כַּלֵּה בְשִׂיחָה עִתּוֹ ,הַדְבֵּר עִם־'''

Пробива́ть, -би́ть פ״י 1) קַרְקֵר ,בַּקֵּעַ ,בָּקוֹעַ durchschlagen. П. стѣну קַרְקֵר קִיר ,בַּקֵּעַ חוֹמָה. П. дорогу פַּלֵּס נָתִיב ,סָלוֹל מְסִלָּה. П. себѣ дорогу פַּלֵּס לוֹ ,מְצוֹא לוֹ דֶרֶךְ אֶל־ ,נָתִיב אֶל־. Дождь пробилъ платье הַבֶּגֶד רָטֹב מִמָּטָר ; הַגֶּשֶׁם הַמְּסָה אֶת־הַבֶּגֶד. 2) הַכֵּה ,תָּפוֹף ,הָרָעֵם ,מָחֹא schlagen. Часы пробили десять פַּעֲמוֹן מוֹרֵה הַשָּׁעוֹת הִכָּה עֶשֶׂרֶת מוֹנִים. ‑ся נפ׳ 1) הִבָּקַע ,בָּקוֹעַ ,הַבְקֵעַ durchgeschlagen werden. 2) פ״ח פָּרוֹץ וְעָבוֹר ,בָּקוֹעַ בְּ־ sich durchdrängen. ‑ся въ станъ непріятеля הַבְקֵעַ אֶל־ ,בָּקוֹעַ בְּמַחֲנֵה הָאוֹיֵב ,מַחֲנֵה הָאוֹיֵב. Воды пробились въ степи נִבְקְעוּ מַיִם בַּמִּדְבָּר. 3) צוּף ,צָמֹחַ ,צָמוֹחַ hervorkommen. Трава начинаетъ пробиваться הָעֵשֶׂב הֵחֵל צָמֹחַ (לִצְמֹחַ). 4) כַּלֵּה בְעָמָל יָמָיו sich abplagen.

Пробира́ть, -бра́ть פ״י 1) חַלֵּק ,פַּלֵּג zerlegen. 2) לַקֵּט ,בָּעֵר ,אָרֹה ,מִתּוֹךְ heraussuchen. 3) תָּקוֹף ,אָחוֹז durchdringen. Меня пробрало морозомъ אֲחָזַנִי הַקֹּר ; תְּקָפַתְנִי קָרָה. ‑ся נפ׳ 1) לְקוֹט מִתּוֹךְ herausgesucht

werden. 2) עֲבוֹר בְּרָב־עָמָל פ״ח sich durcharbeiten.
Проби́рный ת׳ אֲשֶׁר יִבְחֲנוּ בוֹ ,בּוֹחֵן Probir=. II. ка́мень (לעפרות זהב וכסף) אֶבֶן בּוֹחֶנֶת.
Проби́рщикъ ז׳ בּוֹחֵן זָהָב וָכֶסֶף Probirer.
Проби́ть см. Пробива́ть. [נֶבֶל וְחֵמֶת Pfropf.
Про́бка נ׳ מַסְתֵּם לְפִי ,*מְגוּפָה ,סֶכֶר ,חוֹתֶמֶת־עֵץ*
Про́бковое де́рево שׁוּרְבִּינָא ,תְּאַשּׁוּר* (ר״ה כג.), שְׁעָם* (סוכה כו:) Korkholz.
Про́бковый ת׳ מֵעֵץ תְּאַשּׁוּר Kork=.
Пробле́ма נ׳ שְׁאֵלַת חָכְמָה ,חִידַת הַשֵּׂכֶל ,חִידָה פְּלִי ,לְפַתֵּר schwierige Aufgabe.
Проблемати́ческій ת׳ אֲשֶׁר עוֹד לֹא־פֹרַשׁ ,סָתוּם (בְּחָכְמָה) ,חָתוּם ,פֶּלִיא ungewiß.
Пробле́скивать פ״ע כִּפְעַם בְּפַעַם (כְּנֹגַהּ) ,יָצֹא כְבָרָק מִ־ (הָצֵץ) הוֹפִעַ hervorblitzen.
Про́блескъ ז׳ בְּרַק־אוֹר ,נֹגַהּ ,יִפְעָה Glanz.
Проблесну́ть, -блесте́ть,-блиста́ть פ״ע יָצֹא כְבָרָק, הוֹפִעַ ,הִתְנוֹסֵס ,הַזְהֵר ,הָצֵץ מִ־ נֹגַהּ aufblitzen.
Проблужда́ть פ״ע תָּעֹה יוֹם אוֹ יוֹמַיִם eine Zeitlang herumirren.
Про́бный ת׳ (1 מְזֻקָּק ,צָרוּף ,נֻסָּה ,בֹּחַן die Probe haltend. 2) עָשׂוּי לִדְמוּת וּמוֹפֵת zur Probe dienend.
Про́бовать (-бую) פ״י בַּקֵּר ; נַסֵּה ,בָּחוֹן probiren. -ся נפ׳ בֻּקּוֹר ,נֻסֹּה ,בָּחוֹן probirt werden
Пробода́ть, -бости́, -бость פ״י נַגֵּחַ ,דָּקוֹר ,מָחוֹץ durchstoßen. -ся פ״ח דָּקוֹר אִישׁ רֵעֵהוּ ,הִתְנַגֵּחַ עִם־ stechen einander.
Пробо́й ז׳ (1 קֶרֶס־בַּרְזֶל לִבְרִיחַ Klammer. 2) פֶּרֶץ Durchbruch. Идти́ на п. בְּקוֹעַ בְּ־ ,פָּרוֹץ בְּחֹמוֹת כֹּחוֹ.
Пробо́ина נ׳ בֶּדֶק ,בְּקִיעַ ,פֶּרֶץ נִבְעֶה durchbrochene
Проболта́ть, -тну́ть см. Проба́лтывать. [Stelle.
Проболе́ть פ״ע (הלילה) כְּאוֹב כָּל־הַיּוֹם—,דָּוֹה eine Zeitlang wehthun. [בִּשְׂפָה brummen.
Пробормота́ть פ״י הִפָּטֵר ,הָגֹה ,נָהוֹם (כַּדֹּב) מְעַט
Пробо́ръ ז׳ פְּלֻגַּת שְׂעַר־הַקָּדְקֹד ,—שֶׁסַע Scheitel der
Пробости́, -бость см. Пробода́ть. [Kopfhaare.
Про́бочка נ׳ (ק) см. Про́бка.
Про́бочникъ ז׳ (1 שׁוֹלֵף ,מַפְתֵּחַ לְנִבְלֵי־יַיִן וּמַשְׁקֶה מְגוּפוֹת Pfropfenzieher. 2) עוֹשֶׂה ,עוֹשֶׂה שֶׁכֶר נְבָלִים מְגוּפוֹת Korkenschneider.
Про́бочный см. Про́бковый. [zechen.
Пробра́жничать פ״י (1 סָבֹא כָּל־ (הַלַּיְלָה) durch=
Пробра́сывать, -броса́ть פ״י זָרוֹק—,הַשְׁלֵךְ בְּעַד־ durchwerfen. II. сквозь гро́хотъ. ,הָנֵף בְּנָפָה ,זָרֹה—הַשְׁלֵךְ בְּעַד־ נפ׳ -ся.נוֹעַ בִּכְבָרָה durchgeworfen werden.

Пробра́ть см. Проби́рать. [sich herumtreiben.
Пробро́дить פ״ע (לַיְלָה) תָּעֹה כָּל־הַ־ ,—רוֹד —גּוֹד
Пробро́са́ть, -бро́сить см. Пробра́сывать.
Пробрюзжа́ть פ״ע הָמֹה כַדֹּב כָּל־הַ־ hinbrummen.
Пробуди́ть см. Пробужда́ть.
Пробу́дъ ז׳ הָקִיץ das Erwachen. Спать безъ про- бу́ду יָשׁוֹן מִבְּלִי הָקִיץ.
Пробужда́ть, -буди́ть פ״י (1 עוֹרֵר אֶת־ ,הָעֵר הַיָּשֵׁן מִשְּׁנָתוֹ aufwecken. 2) הָסֵת ,הַחֲרֵה ,הָעֵר רוּחַ anre= gen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר ,עוּר ,הָקֵץ erwachen
Пробужде́ніе ס׳ (1 הָקִיץ ,הֵעוֹר das Erwachen. 2) הִתְעוֹרְרוּת ,הִתְעוֹרֵר* Anregung.
Пробура́вливать, -бура́вить פ״י נָקוֹר ,נָקוֹב חוֹר, הַרְצֵעַ ,רָצוֹעַ durchbohren. -ся נפ׳ נִקֹּר ; הִנָּקֵב ,נָקוֹר durchgebohrt werden. [מִסְפָּר verweilen.
Пробыва́ть, -бы́ть פ״ע גּוּר (יָשׁוֹב ,הָיֹה) בְּ־ יָמִים
Пробы́тіе ס׳ שֶׁבֶת—,גּוּר ,—הֱיוֹת בְּ־ יָמִים מִסְפָּר,
Пробы́ть см. Пробыва́ть. [מְגוּרִים das Verweilen.
Пробѣга́ть, -бѣжа́ть פ״ע עֲבוֹר בִּמְרוּצָה ,רוּץ וְעָבוֹר הָנוֹז וְעָבוֹר ,גּוֹז חִישׁ ,חֲלוֹף ; אֶת־ durchlaufen.
Пробѣ́гать פ״ע רוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה כָּל־הַ־ ,שׁוּט אָנֶה וָאָנָה herumlaufen.
Пробѣ́ливать, -бѣли́ть פ״י הַלְבֵּן אֶת־כָּל־ ausweißen.
Пробѣ́лъ ז׳ (1 מְקוֹם פָּנוּי ,מָקוֹם מֻנָּח (בִּכְתָב) unbe= druckte Stelle. 2) חֶסְרוֹן ,מִגְרַעַת Lücke, Mangelhaf= tes. Въ на́шихъ позна́ніяхъ еще́ мно́го пробѣ́ловъ עוֹד רַבּוּ הַמִּגְרָעוֹת בְּדַעַת הָאָדָם.
Прова́живать см. Провожа́ть.
Прова́ливать, -вали́ть פ״י (1 זָרוֹק—,הַשְׁלֵךְ בְּעַד־ durchwerfen. 2) פ״ע עָבוֹר הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים ,נָהוֹר hindurchströmen. Прова́ливай! גֶּשׁ־הָלְאָה. -ся פ״ח (1 נָפוֹל—,הוּטַל מֵעַל־ durchfallen. 2) כָּשׁוֹל, נָפוֹל ,הִתְמוֹטֵט ,הִמּוֹט ,הֵהָרֵס einstürzen.
Прова́лина נ׳ מַפֵּלָה ,הֶרֶס ,פֶּרֶץ נִבְעֶה Einsturz.
Провали́ть см. Прова́ливать.
Прова́лъ ז׳ מַפֵּלָה ,הֶרֶס ,פֶּרֶץ Einsturz. II. его́ возьми́! יְשׁוּדֶנּוּ קֶטֶב ! יִקָּחֵהוּ אֹפֶל!
Проваля́ть פ״י גַּלְגֵּל ,טַלְטֵל wälzen. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ מִצַּד אֶל־צַד sich herumwälzen.
Прова́нское ма́сло שֶׁמֶן זַיִת זָךְ Olivenöl.
Прова́ривать, -вари́ть פ״י (1 בַּשֵּׁל הֵיטֵב durchko= chen. 2) (ברזל) צָרוֹף בָּאֵשׁ durchglühen. -ся נפ׳ בָּשׁוֹל הֵיטֵב durchgekocht werden.
Проведе́ніе ס׳ הַעֲבִיר עַל־פְּנֵי־ ; הַבְרִיחַ מִקָּצֶה אֶל־
Провезти́ см. Провози́ть. [קָצֶה das Durchführen.

Провёртывать, -вертѣть, -вернуть פ״י נקוב, חור, הנקב, נקור, נקוב נפ׳ נקר, נקור durchbohren. -ся durchbohrt werden.

Провесновать פ״ע כלה ימי האביב den Frühling zubringen.

Провести см. Проводить.

Провидецъ (-дца) ז׳ נביא, רואה, חוזה האותיות Prophet.

Провидѣніе ס׳ חזון האותיות, מחזה־שדי, עין־יי, *השגחה Vorsehung.

Провидѣть פ״י חזה, ראה האותיות voraussehen.

Провизжать פ״ע האנק, ילל winseln.

Провизія נ׳ מכלת, טרף, מזון, צידה Provision.

Провизоръ ז׳ סוכן בית־סמים למרפא Provisor.

Провиниться см. Провиняться.

Провинція נ׳ ערי המבדלות, מסבי עיר המועדה, ערי הפרזות, כפר הפרזי Provinz.

Провинціалъ ז׳ שוכן מחוץ לעיר, איש פרזי המועדה Provinzbewohner. -ціалка נ׳ פרזי Provinz=.

Провинціальный ת׳ אשר לערי הפרזות (המבדלות),

Провиняться, -виниться פ״ח עוה, פשע, אשום, שגה, חטא, העוה, חבול ל־ verschulden. Мы очень провинились предъ тобою חבל חבלנו לך.

Провирать, -врать פ״י הגה מלב, נשא שמע שוא, הוצא מפיו דבר שקר Lügen verbreiten. -ся פ״ח דבר שקר, שקר בטא בשפתיו sich verplappern.

Провіантъ ז׳ *אפסניא, מזון הצבא, צידה לצבא (סנהדרין יח:) Lebensmittel.

Провладѣть פ״ע (чѣмъ) (ישעיה סג, יח) ירוש למצער, האחז ב־ ימים מספר eine Zeitlang besitzen.

Проводить, -вести פ״י 1) הולך, הובל על־פני כל־ה־, נהוג דרך ה־ durchführen. 2) תאר, משוך, העבר ziehen. Пр. каналы העבר תעלות ב־. Пр. дорогу משוך פלס נתיב, שום (נתון) ב־ דרך. Пр. черту תאה (הצב) גבול. Пр. границу התוה תו, (תאר) קו. 3) עקוב, פתה, הבטח על־שקר, הולך איש בתהו, השלה, עקוב, תעתע, התעה, רמה hintergehen. Не проведи меня לא־תשלה אותי. 4) (время) בלה, כלה עתו ב־ zubringen. Проводятъ дни свои въ счастіи יבלו בטוב ימיהם. 5) см. Провожать. -ся נפ׳ הובל; העבר, המשך (время) כלה ב־, עבור— durchgeführt, zugebracht werden. Время проводится здѣсь пріятно העת תכלה (תעבר) פה בנעימים.

Проводникъ ז׳ 1) נלוה עם־בדרך; מנהל, מורה דרך Führer, Begleiter. 2) צנור, מעביר, מוביל, מוליך צנתר Leiter, Conductor. Жилы суть проводники крови הדם (צנתרות) צנורי הם העורקים. Воздухъ есть проводникъ звука הרוח יוליך את־הקול.

Проводница נ׳ מנהלת, מורה דרך Führerin.

Проводъ ז׳ העביר, הוליך דרך ה־, הבריח— das Durchführen.

Проводы ז״ר 1) לשלחו, לכת עם־ לות איש בדרכו, Begleitung.

Провожаніе ס׳ לשלחו, לכת עם־ לות איש בדרכו, *לויה das Begleiten.

Провожатель ז׳ נלוה עם־בדרך Begleiter. -льница נ׳.

Провожатый см. Проводникъ 1.

Провожать, -водить פ״י לוה, הלוך עם איש לשלחו, איש בדרך begleiten.

Провозвѣстникъ ז׳ משמיע מקדם, מגיד מראש, מבשר, מודיע הבאות (האותיות) Verkündiger.

Провозвѣщать, -вѣстить פ״י השמע הבאות, בשר verkündigen. -ся נפ׳ בשור, הגד מראש verkündigt werden.

Провозвѣщеніе ס׳ בשורה, השמיע מראש Verkündigung.

Провозглашать, -гласить см. Провозвѣщать.

Провозглашеніе см. Провозвѣщеніе.

Провозить, -везти, -везть פ״י העבר—הולך ברכב, הובל— נהג durchführen. -ся נפ׳ 1) הובל ברכב durchgeführt werden. 2) פ״ח יגוע, כלה בעמל עתו ב־ כל־ה־ sich abquälen. Мы всю ночь провозились съ этимъ больнымъ כל־הלילה יגענו בחולה הזה.

Провозка נ׳ см. Провозъ.

Провозный ת׳ המעבר ממקום למקום durchgeführt.

Провозъ ז׳ העביר Durchfuhr.

Проволакивать, -волочить פ״י 1) סחוב, משוך schleppen. 2) הבא—, הברח ב־ durchziehen. П. дѣло התמהמה (אחר) להשלים, האריך ימי עבודה עבודתו zögern. -ся נפ׳ המשך, הסחב geschleppt, gezögert werden.

Проволока נ׳ גיד ברזל, חוט נחשת Draht.

Проволочить см. Проволакивать.

Проволочка נ׳ משך המועד, האריך, בבדות בעבודתו Verzögerung.

Проволочь см. Проволакивать.

Провонялый ת׳ באש, נבאש, עבש, מעלה באשה (צחנה) stinkend geworden.

Провонять פ״ע באוש, (צחנה) העלה באשה, עבוש stinkend werden.

Проворить פ״י (הם׳) לקוח בערמה, התחרץ לרשת לו, הערם לקחת לו anstreben.

Проворно ת״פ קל־מהרה, ביד חרוצים geschickt.

Проворность נ׳ יד־חרוצים, משעי ידים ממהרות (עי׳ ח״א) Gewandtheit.

Проворный ת׳ חרוץ, מהיר geschickt.

Проворочать פ״י הַפֵּךְ אָנֶה וָאָנָה wenden.

Проврать см. Провирáть.

Провѣвáть, -вѣять פ״ע 1) עָבוֹר רוּחַ, פּוֹחַ, נָשׁוֹב wehen. 2) פ״י (דגן, חטה) הָבֵר, זָרֹה schwingen. -ся נפ׳ הוּבַר, זֹרֹה geworfelt werden.

Провѣ́дывать, -вѣ́дать פ״י 1) בַּקֵּשׁ (תּוּר) לָדַעַת, חָקוֹר, בַּקֵּר, דָּרוֹשׁ auskundschaften. 2) רָאֹה אֶת־ שְׁלוֹם־, סוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם לְ־ besuchen.

Провѣ́ивать, -вѣ́ять см. Провѣвáть 2.

Провѣря́ть, -вѣ́рить פ״י נַסֵּה, בַּקֵּר, בָּחוֹן untersuchen. -ся נפ׳ הִבָּחֵן, בִּקּוֹר controlirt werden.

Провѣ́сить см. Провѣ́шивать

Провѣ́сный ת׳ תָּלוּי (מוּקָע) לִיבֹשׁ in der Luft getrocknet.

Провѣ́съ ז׳ מִרְמָה— מִגְרַעַת (חֶסְרוֹן) בַּמִּשְׁקָל das Fehlende am Gewicht.

Провѣ́тривать, -вѣ́трить פ״י טַהֵר לִפְנֵי הָרוּחַ הָבֵר durchlüften. -ся נפ׳ הֻבַּר בָּרוּחַ gelüftet werden.

Провѣ́шивать, -вѣ́сить פ״י 1) תָּלֹה נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ; לִיבֹשׁ, הוֹקֵעַ, יַבֵּשׁ לִפְנֵי־רוּחַ in der Luft trocknen. 2) חַסֵּר הַמִּשְׁקָל, רַמֵּה בַּמִּשְׁקָל falsch wägen. 3) נָטֹה קַו עַל־, בָּחוֹן (הוֹמָה) בַּמִּשְׁקֹלֶת mit dem Bleiloth abrichten. -ся נפ׳.

Провѣ́ять см. Провѣвáть.

Провя́ливать, -вя́лить פ״י יַבֵּשׁ לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ in der Luft trocknen. -ся נפ׳ הִתָּלֵה לִיבֹשׁ gedörrt werden.

Прогáлина נ׳ 1) מַחְשֹׂף הַקֶּרַח (עֲלֵי־נָהָר) Loch im Eise. 2) מַעֲר־חֹרֶשׁ, שְׂדֵה־יַעַר baumlose Stelle im Walde.

Прогарáть, -горѣ́ть פ״ע 1) דָּלוֹק—, בָּעוֹר כָּל־הַ־ הוּקַד— durchbrennen. 2) הָצֵת, הִשָּׂרֵף verbrannt werden. [durchgebrannte Stelle.

Прогáрина, Прóгарь נ׳ צָרֶבֶת אֵשׁ, כְּוִיָּה, מִכְוַת־אֵשׁ

Проглáживать, -глáдить פ״י הַחֲלֵק כְּיַתֵּד הַמֵּרוּק (בַּקְּטָב) plätten. -ся נפ׳ הָחֳלֵק geglättet werden.

Проглазѣ́ть פ״ע 1) רָאֹה וְהַבֵּט מִבְּלִי־הָבִין angaffen. 2) גָּרוֹעַ עַיִן מִ־ nicht bemerken.

Проглáтывать, -глотúть פ״י בָּלוֹעַ verschlucken. -ся נפ׳ הִבָּלַע verschluckt werden.

Прогля́дывать, -глянýть פ״י 1) רָאֹה (בָּחוֹן) בְּעֵינָיו durchsehen. 2) גָּרוֹעַ עַיִן מִ־ nicht bemerken. Я проглядѣ́лъ эту ошибку לֹא־שַׂמְתִּי עֵינִי עַל־ הַמִּשְׁנֶה הַזֶּה. 3) פ״ע הַשְׁגֵּחַ מִ־, הָצֵץ—, הוֹפֵעַ, הֵרָאֵה, הִגָּלֵה, הַשְׁקֵף מִ־ hervorblicken. Сóлнце прогля́дываетъ изъ-за облакъ הַשֶּׁמֶשׁ נִרְאֲתָה מִבַּעַד לֶעָבִים. Бѣ́дствіе прогля́дываетъ изъ сѣ́вера רָעָה נִשְׁקָפָה מִצָּפוֹן.

Прогнáніе פ׳ גְּרוּשָׁה, גֵּרוּשׁ פ׳ (יחזקאל מה, ט) Verjagung.

Прогнáть см. Прогоня́ть.

Прогнивáть, -гнúть פ״ע עָבוֹשׁ, רָקוֹב durchfaulen.

Прогнѣвля́ть, -гнѣ́вать, -гнѣвúть פ״י הַכְעֵס, הַקְצֵף, כַּעֵס erzürnen. -ся פ״ח הִתְאַנֵּף, הִתְקַצֵּף, כָּעוֹס, קָצוֹף böse werden.

Проговáривать, -говорúть פ״י 1) כַּלֵּה לְדַבֵּר. 2) הוֹצֵא מִפִּיו (אֹמֶר, קוֹל) aussprechen. 3) פ״ע הַדְבֵּר, שׂוֹחַ כָּל־הַ־ (יוֹם) עִם־ sprechen. Проговáриваютъ —כִּי יְדַבְּרוּ דַבֵּר, אוֹמְרִים אָמוֹר—. -ся נפ׳ 1) הֵאָמֵר לִפְנֵי vorgetragen werden. 2) פ״ח פָּצֹה, בַּטֵּא בִשְׂפָתָיו, פִּיו לְ־, הִוָּקֵשׁ בִּלְשׁוֹנוֹ unwillkürlich herausplaudern.

Проговѣ́ть פ״ע צוֹם כָּל־הַ־, —עַנֵּה בַצּוֹם נַפְשׁוֹ, —יָשׁוֹב בְּתַעֲנִית durchfasten.

Проголодáть פ״ע רָעוֹב כָּל־הַ־ durchhungern. -ся פ״ח רָעוֹב, שָׁאוֹף לֶאֱכֹל hungerig sein.

Прогóнный ת׳ 1) מוּבָל, נָהוּג durchgeführt. Пр. лѣсъ עֲצִים לְדֹבְרוֹת, עֲצֵי רַפְסֹדוֹת. -нная шерсть גֵּז־צֹאן קְצוּבוֹת עוֹלוֹת מִן־הָרַחְצָה. 2) Прогóнныя дéньги שְׂכַר הַסּוּסִים מִתָּא־הָרָצִים Geld für Postpferde.

Прогóнъ ז׳ 1) מִשְׁלַח בָּקָר, מִרְעֵה לַצֹּאן das Treiben. 2) מִשְׁלוֹחַ דֹּבְרוֹת, מְשׁוֹט רַפְסֹדוֹת das Flößen.

Прогóны ז״ר שְׂכַר הַסּוּסִים מִתָּא־הָרָצִים Geld für Postpferde.

Прогоня́ть, -гнáть פ״י 1) גָּרֵשׁ, שַׁלַּח מֵעַל־פָּנָיו, הוֹרֵשׁ vertreiben. 2) הַעֲבֵר, נַהֵג, הוֹבֵל treiben. -ся נפ׳ 1) גֹּרוּשׁ; שֻׁלּוֹחַ מֵעַל־פְּנֵי־ vertrieben werden. 2) פ״ח רָדוֹף כָּל־הַ־ אַחֲרֵי־ anhaltend nachjagen.

Прогорáть см. Прогарáть.

Прогоревáть פ״ע כַּלֵּה בְיָגוֹן כָּל־הַ־ sich abgrämen.

Прогóрьклый ת׳ אֲשֶׁר הָפַךְ מָר, נָמַר bitter geworden.

Прогóрькнуть פ״ע הָפוֹךְ מַר, הֵמֵר bitter werden.

Прогорѣ́лый ת׳ אֻכַּל מֵאֵשׁ, שָׂרוּף, נִצְרָב, נִחַר durchgebrannt.

Прогорѣ́ть см. Прогарáть.

Прогостúть פ״ע יָשׁוֹב עִם־ יָמִים מִסְפָּר als Gast verweilen.

Прогрáмма נ׳ תֹּכֶן הָעִנְיָנִים, מִפְקָד—, פְּקוּדֵי הַמַּדָּעִים [Programm.

Прогремѣ́ть (עתיד ‑млю) פ״ע נָתוֹן קוֹל בָּרַעַם; רָעוֹם donnern.

Прогрессúвный ת׳ עוֹלֶה מַעְלָה, הוֹלֵךְ הָלוֹךְ וְגָדוֹל [מַעְלָה] fortschreitend.

Прогрéссъ ז׳ בְּרָכָה; מַרְבִּית, רְבוֹת Fortschritt.

Прогрызáть, -грызть פ״י נַקֵּר בְּשִׁנָּיו, כַּרְסֵם כַּלֵּה durchnagen.

Прогрѣвáть, -грѣть פ״י הָחֵם מְעַט durchwärmen. -ся נפ׳ הִתְחַמֵּם, חָמוֹם, הֵחַם sich durchwärmen.

Прогу́ливать, -гулять פ״י כַּלֵּה בַתֹּהוּ, אַבֵּד לָרִיק, הוֹצֵא כַּסְפּוֹ בְּשִׁתִי וְהוֹלֵלוֹת verschwärmen. II. де́ньги -ся פ״ח שְׁאוֹף רוּחַ, הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם spazieren gehen. [gang.

Прогу́лка נ׳ מַסַּע־עֲלִיזִים, מַהֲלַךְ מְשַׂחֲקִים Spazier-

Прогу́лъ ז׳ רֵיק, רְעוּת רוּחַ, הוֹלֵלוֹת Vernachlässigung.

Прогуля́ть см. Прогу́ливать.

Продава́ть, -да́ть (-даю,עת״ד-да́мъ) פ״י מָכוֹר verkaufen. -ся 1) נפ׳ הִמָּכֵר verkauft werden. 2) פ״ח מָכוֹר נַפְשׁוֹ, הִתְמַכֵּר sich verkaufen.

Продаве́цъ (-вца) ז׳ מוֹכֵר Verkäufer. -давица נ׳.

Прода́вливать, -давля́ть, -дави́ть פ״י דָּחוֹק, הַעֲבֵר הַלָּחֵץ—הַדְחֵק בְּעַד־ durchpressen. -ся נפ׳ בְּעַד־עֲשֵׂה—durchgedrückt werden.

Прода́жа נ׳ מִמְכֶּרֶת, מִמְכָּר, מֶכֶר, מְכֹר Verkauf.

Прода́жность נ׳ זוֹלֵלוּת, אַוַּת־בֶּצַע, מִקַּח־שֹׁחַד Verkäuflichkeit.

Прода́жный ת׳ 1) מִמְכָּר—מֶכֶר—Verkaufs-. -ная цѣна́ מְחִיר הַמִּמְכָּר. 2) אוֹהֵב בֶּצַע, לוֹקֵחַ שֹׁחַד, רוֹדֵף שַׁלְמוֹנִים bestechlich.

Прода́лбливать, -долбля́ть, -долби́ть פ״י כָּרֹה, הָעֲשֵׂה נָקוֹר, עֲשֵׂה נָבוּב, נָקוֹר durchmeißeln. -ся נפ׳ נָבוּב, חָלוֹל (תהלים קט, כב) durchgemeißelt werden.

Прода́ть см. Продава́ть.

Продежу́рить פ״י שָׁמוֹר מִשְׁמֶרֶת יוֹמוֹ dejouriren.

Продё́ргивать, -дёргать, -дёрнуть פ״י מָשׁוֹךְ אֶל־הַבְרֵחַ—הָבֵא בְּ־ פִּי הַ־ durchziehen. II. снуро́къ сквозь пе́тлю הָבֵא פְּתִיל בַּלּוּלָאָה. -ся נפ׳ הוּבָא בְ־, הִמָּשֵׁךְ אֶל־תּוֹךְ־ durchgezogen werden.

Продержи́вать, -держа́ть פ״י (יוֹם) עָצוֹר אִתּוֹ כָּל־הַ halten; warten lassen. -ся פ״ח עָמוֹד, הִתְחַזֵּק sich halten.

Продё́рнуть см. Продё́ргивать. [-ся נפ׳.

Продиктова́ть פ״י קְרוֹא דְבָרִים לִפְנֵי כוֹתְבָם dictiren.

Продира́ть, -дра́ть פ״י עֲשֵׂה פֶּרֶץ, נָקוֹב, קָרוֹעַ durchreißen. Пр. пла́тье כַּלֵּה שִׂמְלָה. Пр. глаза́ (בהקיצו) פָּקוֹחַ שְׁמוּרוֹת עֵינָיו. -ся 1) נפ׳ הִפָּקֵחַ; הִנָּקֵב, הִקָּרֵעַ durchgerissen werden. 2) פ״ח בָּקוֹעַ—פָּרוֹץ בְּ־ sich durchdrängen. Наси́лу продра́лся я сквозь ча́щу лѣ́са בְּרֹב כֹּחִי פָּרַצְתִּי (בָּקַעְתִּי) בְּסִבְכֵי הַיַּעַר.

Продли́ть פ״י הַאֲרֵךְ, מָשׁוֹךְ verlängern. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁךְ, הַאֲרֵךְ, אָרוֹךְ sich verlängern. [bringen.

Продне́вать פ״ע יָשׁוֹב יוֹם אֶחָד עִם־ den Tag zu-

Продово́льственный ת׳ הַצֹּרֶךְ—דֵּי־מַחְסוֹרוֹ—Verpflegungs-.

Продово́льствіе ס׳ צֹרֶךְ, מָזוֹן, צֵידָה, דֵּי־מַחְסוֹר, צֹרֶךְ Verpflegung.

Продово́льствовать פ״י כַּלְכֵּל, נָתוֹן לְ־ כָּל־צָרְכּוֹ, הַעֲנֵק לְ־ דֵּי־מַחְסוֹרוֹ verpflegen. -ся נפ׳ כֻּלְכַּל, מָצֹא כָּל־צָרְכּוֹ verpflegt werden.

Продолби́ть см. Прода́лбливать.

Продолгова́тый ת׳ מָאֳרָךְ—אָרֹךְ מְעַט länglich.

Продолжа́тель ז׳ יוֹסֵף לְ־, מוֹסִיף־, מְבַצֵּעַ, מַתֵּם Fortsetzer. -льница נ׳.

Продолжа́ть, -жи́ть פ״י יָסוֹף לְ־—הוֹסֵף; הַאֲרֵךְ fortsetzen; verlängern. Они́ продолжа́ли воева́ть יָסְפוּ (הוֹסִיפוּ) לְהִלָּחֵם הָלוֹךְ דַּרְכּוֹ Пр. путь свой. Пр. черту́ הַאֲרֵךְ הַקָּו. Пр. срокъ הַאֲרֵךְ הַלְאָה הַמּוֹעֵד. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁךְ, אָרוֹךְ, הַאֲרֵךְ fortdauern. Зи́мніе дни ещё продолжа́ются עוֹד יְמֵי־הַחֹרֶף עוֹד לֹא־כָלוּ (תַּמּוּ) יְמֵי־הַחֹרֶף; יִמָּשְׁכוּ (יַאַרְכוּ, יַאֲרִיכוּ).

Продолже́ніе ס׳ 1) הַאֲרִיךְ, אֲרוּכָה, כָּל־עֵת הַ־ Dauer. Пр. рабо́ты הַאֲרִיךְ (אֲרוּכַת) הַמְּלָאכָה. Въ пр. всей зимы́ כָּל־יְמֵי הַחֹרֶף. 2) נוֹסָפוֹת, יֶתֶר Fortsetzung. Пр. кни́ги יֶתֶר דִּבְרֵי הַסֵּפֶר. Къ э́той кни́гѣ ещё бу́детъ продолже́ніе לַסֵּפֶר הַזֶּה יָבֹאוּ עוֹד נוֹסָפוֹת.

Продолжи́тельно ת״פ לְיָמִים רַבִּים anhaltend.

Продолжи́тельность נ׳ הֱיוֹת יָמִים, הֶמְשֵׁךְ, הַאֲרִיךְ רַבִּים Langwierigkeit.

Продолжи́тельный ת׳ אָרֹךְ, מַאֲרִיךְ, נִמְשָׁךְ יָמִים רַבִּים anhaltend. Война́ была́ продолжи́тельная וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה.

Продолжи́ть см. Продолжа́ть.

Продо́льный ת׳ לְאָרְכּוֹ— der Länge nach genommen. -ная мѣ́ра מִדַּת הָאֹרֶךְ.

Продра́ть см. Продира́ть. [verschlafen.

Продрема́ть פ״ע יָשׁוֹן כָּל־עֵת הַ־, נוּם—הֵרָדֵם—

Продро́гнуть פ״ע סָמוֹר מִפַּחַד, רָעוֹד, רָגוֹז תַּחְתָּיו durchschauert werden. Онъ продро́гъ на моро́зѣ סָמַר בְּשָׂרוֹ (רָחֲפוּ עֲצָמָיו) מִקֹּר.

Продува́ть, -ду́ть פ״י 1) נָשׁוֹב בְּ־—הָפֵחַ durchwehen. Пр. зо́лото צָרוֹף זָהָב—זַקֵּק läutern Gold. 2) Пр. всѣ де́ньги אַבֵּד בַּתֹּהוּ כַּסְפּוֹ sein Geld verspielen. -ся 1) נפ׳ הִצָּרֵף, (זהב) זָקוּק geläutert werden. 2) פ״ח כַּלֵּה בַתֹּהוּ כַּסְפּוֹ, אַבֵּד לָרִיק הוֹנוֹ sein Letztes verlieren.

Продувно́й ת׳ 1) עָשׂוּי לָפַחַת בּוֹ Blas-. 2) צָרוּף, (זהב) מְזֻקָּק geläutert. 3) עָרוּם, אִישׁ מִרְמָה, נוֹכֵל schlau, verschmitzt.

Проду́ктъ ז׳ מוֹצָא, פְּרִי, תְּבוּאָה Erzeugniß. Хлѣбъ.

п. земли́ לֶחֶם תְּבוּאַת הָאֲדָמָה.
Проду́мать פ״ע הִוָּעֵץ עִם־לְבָבוֹ מְעַט nachdenken. Я проду́малъ סַבּוֹתִי אֲנִי בְלִבִּי.
Проду́ть см. Продува́ть.
Про́духъ ז׳, -ду́шина נ׳ מִפְתָּח לָרוּחַ Luftloch.
Продыша́ть פ״ע נָשׁוֹם (שָׁאוֹף רוּחַ) מְעַט aufathmen.
Продѣва́ть, -дѣ́ть פ״י הָבֵא בְּ־ —הַעֲבֵר—הַבְרֵחַ durchziehen. П. шесты́ въ ко́льца הָבֵא בַדִּים בַּטַּבָּעוֹת. -ся נפ׳ הוּבָא (הָבְרַח) בְּ־ durchgezogen werden.
Продѣ́лка נ׳ 1) (בחומה) פֶּרֶץ, בְּקִיעַ Durchbruch. 2) סֶלֶף, נֵכֶל, תַּעֲלוּל, תַּרְמִית, מִרְמָה listiger Streich.
Продѣ́лывать, -дѣ́лать פ״י 1) פָּתוֹחַ, בָּקוֹעַ, פָּרוֹץ durchbrechen. Пр. дверь (окно́) въ стѣнѣ́ עָשֹׂה פֶּתַח (חַלּוֹן) בַּקִּיר. 2) פַּצֵּל, שָׁלוֹף פְּרִי מִזַּגּוֹ aushülsen. Пр. бобы́ שָׁלוֹף פּוֹל מִזַּגּוֹ. Пр. крупу́ עָשֹׂה גֶּרֶשׂ (רִיפוֹת). -ся נפ׳ הִפָּתֵחַ, הִבָּקַע durchbrochen werden.
Продѣ́льный ת׳ פָּתוּחַ—נִבְקָע—פָּרוּץ בְּ־ durchbrochen.
Продѣ́ть см. Продѣва́ть.
Проекти́ровать (-рую) פ״י זָמוֹם, יָעוֹץ תַּחְבֻּלָה, הוֹרֵה עֵצָה (משלי לא, טו) entwerfen.
Прое́ктъ ז׳ זָמָם, תַּחְבֻּלָה, מַחֲשָׁבָה, עֶשְׁתֹּנֶת, עֲצַת־לֵב (תהלים קמ, ט) Entwurf.
Проё́мъ ז׳ פֶּתַח, מִפְתָּח, פֶּה Loch, Oeffnung. Пр. брони́ פִּי־תַחְרָא. Пр. руба́хи פִּי־כֻתֹּנֶת.
Прожа́ривать, -жа́рить פ״י קָלֹה; צָלֹה הֵיטֵב בָּאֵשׁ durchbraten. -ся נפ׳ הִצָּלֵה הֵיטֵב durchgebraten werden.
Прожа́ть פ״י (עתיד -жму́) см. Прожима́ть.
Прожа́ть פ״י (עתיד -жну́) см. Прожина́ть.
Прожда́ть פ״ע הַחֵל יָמִים מִסְפָּר, הוֹחֵל—חַכֵּה מְעַט, כַּתֵּר זְעֵיר warten.
Прожёвывать, -жева́ть פ״י אָכֹל, טָחוֹן בְּשִׁנָּיו, לָעוֹס* zerkauen. -ся נפ׳ אָכוֹל בַּפֶּה gekaut werden.
Прожёгъ ז׳ צָרֶבֶת, כְּוִיָּה, מִכְוַת־אֵשׁ durchgebrannte Stelle.
Прожектёръ ז׳ מֵפִיק, דוֹלֶה עֵצוֹת, בַּעַל מְזִמּוֹת תַּחְבֻּלוֹת Projectenmacher.
Про́желть נ׳ עֵין יְרַקְרַק, מַרְאֶה צָהֹב מְעַט das Gelbliche.
Прожéчь см. Прожига́ть.
Прожива́ніе ס׳ שֶׁבֶת בְּ־ —שִׁיבָה (ש״ב יט, לג), גּוּר—מְגוּרִים Aufenthalt.
Прожива́ть, -жи́ть פ״ע 1) רָאֹה חַיִּים, חָיֹה leben. Онъ про́жилъ до ста лѣтъ הוּא חָיָה מְאַת שָׁנִים. 2) כַּלֵּה, גּוּר, שָׁכוֹן, יָשׁוֹב יָמָיו wohnen. Все лѣ́то про́жили мы въ дере́внѣ כָּל־יְמֵי הַקַּיִץ גַּרְנוּ בַכְּפָר. 3) הוֹצֵא עַל־צָרְכּוֹ, הָפֵק לְמַכֹּלֶת בֵּיתוֹ, כַּלֵּה verleben. Они́ проживу́тъ произведе́ніе рукъ свои́хъ מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יְבַלּוּ. Онъ про́жилъ всё своё имѣ́ніе אִבֵּד נִכְרָתָה חָכְמָתוֹ. Онъ про́жилъ умъ свой לְרִיק הוֹנוֹ. -ся נפ׳ 1) הוּצָא עַל־צָרְכּוֹ, אָבַד לְכֹּו verlebt werden. 2) פ״ח הִוָּרֵשׁ, הָרֵק כִּיסוֹ, כַּלֵּה הוֹנוֹ verschwenden.
Пожига́ніе ס׳ מִכְוָה בְּעַד הַ־ das Durchbrennen.
Прожига́ть, -жéчь פ״י נָקוֹב מִכְוַת אֵשׁ durchbrennen. -ся נפ׳ הִצָּרֵב—נָקוֹב בָּאֵשׁ durchgebrannt werden.
Прожи́лина נ׳, -жи́локъ (-лка) ז׳ (גִּיד) עֹרֶק, דְּמוּת
Про́жиль נ׳ גִּיד, עֹרֶק Sehne. [בְּאַבְנֵי שַׁיִשׁ Ader.
Прожима́ть, -жа́ть (עתיד -жму́) פ״י זוּר, מָצֹה ausspressen. -ся נפ׳ הִמָּצֵה, זֹרֶה, הִזּוֹר ausgepreßt werden.
Прожина́ть, -жа́ть (עתיד -жну́) פ״י (השדה) קָצוֹר כָּל־ abernten.
Прожи́тіе ס׳ 1) שֶׁבֶת בְּ־ —שִׁיבָה (ש״ב יט, לג), מְגוּרִים Aufenthalt. 2) מַכֹּלֶת בֵּיתוֹ, כַּלּוֹת לְצָרְכּוֹ das Verleben.
Прожи́токъ (-тка) ז׳ מִחְיָה, מַכֹּלֶת בֵּיתוֹ, כַּלּוֹת לְצָרְכּוֹ Unterhalt.
Прожи́ть см. Прожива́ть.
Прожо́га נ׳, -жо́гъ ז׳ см. Прожёгъ.
Прожо́ра ז׳ונ׳ זוֹלֵל; זוֹלְלָה Fresser, -rin.
Прожо́рливость נ׳ זוֹלְלוּת Freßsucht.
Прожо́рливый ת׳ זוֹלֵל, לָעֵג (תהלים לה, טז) gefräßig.
Прожо́рство ס׳ см. Прожо́рливость.
Прожужжа́ть פ״י הָמֹה כָּל־הַ־ summen. Пр. кому́ у́ши הַלְאֵה אָזְנֵי אִישׁ בְּ־.
Про́за נ׳ לֹא־שִׁיר, לְשׁוֹן פְּרָזוֹת (פְּרָזוֹן), שְׂפַת־חֹל Prosa.
Проза́икъ ז׳ בַּעַל לְשׁוֹן פְּרָזוֹן Prosaiker.
Прозаи́ческій ת׳ בִּלְשׁוֹן פְּרָזוֹן, בִּשְׂפַת חֹל prosaisch.
Прозакла́дывать, -кла́довать פ״י 1) עָבוֹט כְּפַעַם נָתוֹן בְּעֵרָבוֹן—, כְּפַעַם verpfänden. 2) חַיֵּב עֵרָבוֹנוֹ בִּתְקַע־כַּף verwetten.
Прозва́ніе ס׳ 1) קְרֹא שֵׁם das Benennen. 2) שֵׁם נוֹסָף, כִּנּוּי*, חֲנִיכָה* (מגילה כח.) Beiname.
Прозва́ть см. Прозыва́ть.
Прозвенѣ́ть פ״ע צַלְצֵל, צָלוֹל klingen.
Про́звище см. Прозва́ніе.
Прозвони́ть פ״ע 1) צַלְצֵל—הַכֵּה בַפַּעֲמוֹן anklingen. 2) כַּלֵּה מְחִי הַפַּעֲמוֹן ausläuten. 3) הַעֲבֵר קוֹל בְּ־, הַשְׁמַע בְּאָזְנֵי־כֹל ausposaunen.
Прозимова́ть פ״ע כַּלֵּה יְמֵי־הַחֹרֶף, חָרוֹף überwintern.
Прозира́ть, -зрѣва́ть, -зрѣ́ть 1) פ״י חָזֹה בָאוֹתִיּוֹת, הָבֵן לְאַחֲרִית דָּבָר, רָאֹה הָעֲתִידוֹת voraussehen. 2) פ״ע שׁוּב לִרְאוֹת אוֹר, הִפָּקֵחַ (עינים) sehend werden. Тогда́ прозря́тъ о́чи слѣпы́хъ אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים.
Прозорли́вецъ (-вца) ז׳ חוֹזֶה, רֹאֶה הָאוֹתִיּוֹת Prophet. -ли́вица נ׳.

Прозорли́вость נ׳ חָזוֹן הָאוֹתִיּוֹת, בִּינָה לָעֲתִידוֹת
Scharfblick. [מַבִּיט מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית scharfsichtig.
Прозорли́вый ת׳ חוֹזֶה הָאוֹתִיּוֹת, מֵבִין לָעֲתִידוֹת,
Прозра́чность נ׳ שֶׁקֶף, זֹהַר Durchsichtigkeit.
Прозра́чный ת׳ (חולין מז:) *זִיג, שָׁקוּף, בָּהִיר, זַךְ
Прозрѣ́ть см. Прозира́ть. [durchsichtig.
Прозу́бривать, -зу́брить פ״י שָׁנוֹן, הָחֵד שִׁנֵּי הַ־,
חַדֵּד schärfen. Пр. пилу́ הָחֵד שִׁנֵּי הַמַּשּׂוֹר.
Прозыва́ть, -зва́ть פ״י *כַּנֵּה, נָקוֹב לְ־ שֵׁם חָדָשׁ be=
nennen. -ся נפ׳ הִקָּרֵא—, קָרֹא בְשֵׁם benannt werden.
Прозѣва́ть פ״י כּוֹשֵׁשׁ לְ־, אַחֵר (הַמּוֹעֵד) בִּרְעוּת רוּחַ
מִשִּׁפְלוּת יָדַיִם, נָטוֹשׁ דָּבָר בְּחִבּוּק יָדָיו versäumen.
Прозяба́емое שת״ם צֶמַח Gewächs. Ца́рство прозя-
ба́емыхъ חֶבֶל הַצְּמָחִים לְמִינֵיהֶם. [zennatur.
Прозяба́емость נ׳ כִּשְׁרוֹן לִצְמֹחַ, רְבוֹת, צְמֹחַ Pflan=
Прозяба́ніе ס׳ עֲלוֹת צֶמַח, רְבוֹת, צְמֹחַ Wachsthum.
Прозяба́ть, -зя́бнуть פ״ע שָׂגֹה, הָצֵץ, עָלֹה, צָמוֹחַ
wachsen. [(מִצְנָּה) durchfrieren.
Прозяба́ть, -зя́бнуть פ״ע עָשׁוֹשׁ מִקָּרָה, סָמוֹר מִקֹּר
Прои́грывать, -игра́ть פ״י 1) נַגֵּן כָּל־הַ־ hinspielen.
2) שַׂחֵק כָּל־הַ־ durchspielen. 3) אַבֵּד בַּשְּׂחוֹק (בַּגּוֹרָל).
-ся פ״ח הִנָּגֵף בַּשְּׂחוֹק —אַבֵּד כַּסְפּוֹ verspielen.
Про́игрышный ת׳ הַנִּגְרָע (הָאוֹבֵד) בַּשְּׂחוֹק verspielt.
Про́игрышъ ז׳ נֶזֶק, אָבְדָן בְּגוֹרַל הַשְּׂחוֹק Verlust.
Пройдо́ха ז״נ אִישׁ מִרְמָה, אִישׁ מְזִמּוֹת, עָרוּם, נוֹכֵל,
אִישׁ תְּכָכִים Schlaufuchs.
Произведе́ніе ס׳ 1) בּוּל, יְבוּל, עֲבוּר, תְּבוּאָה, פְּרִי,
תְּבוּאַת Erzeugniß. Пр. земли́ (עֲבוּר, יְבוּל) גֶּרֶשׁ
הָאָרֶץ. 2) פֹּעַל, יֵצֶר, מַעֲלָל, מַעֲשֶׂה Kunstwerk. П.
худо́жника מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָמָּן. Пр. тво́рческой мы́сли
יֵצֶר מַחְשְׁבוֹת חָכְמָה. 3) מוֹצָא הַכֶּפֶל בחשבון Pro=
Произвести́, -ве́сть см. Производи́ть. [duct.
Производи́тель ז׳ עוֹשֶׂה, פּוֹעֵל, יוֹצֵר Ausführer.
-льница נ׳.
Производи́тельность נ׳ הַפְרוֹת, הַצְמִיחַ, הוֹלִיד,
עֲשׂוֹת פְּרִי, כֹּחַ הַמּוֹלִיד, כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חַיִל Ertragbarkeit.
Производи́тельный ת׳ פּוֹרֶה, מַצְמִיחַ, עוֹשֶׂה־פְּרִי,
מוֹלִיד herforbringend.
Производи́ть, -вести́, -ве́сть פ״י 1) עָשֹׂה, פָּעוֹל,
יָצוֹר, הוֹצֵא, הָפֵק, יָלוֹד, הוֹלֵד, הַצְמֵחַ hervorbringen.
П. судъ עָשֹׂה מִשְׁפָּט. П. ору́діе יָצוֹר כְּלִי. Тре́ніе
производи́тъ теплоту́ הַמֵּרוּק יוֹלִיד חֹם. П. плодъ
עָשֹׂה (נָתוֹן) פְּרִי. 2) נַשֵּׂא לְ־, שׂוּם לְ־ befördern.
Его́ произвели́ въ офице́ры שָׂמוּ אוֹתוֹ לְשַׂר־
מְאתַיִם. 3) בָּאֵר מוֹצָא דָבָר, יַחֵשׂ דָּבָר לְתוֹלְדוֹתָיו

ableiten. Сло́во э́то производя́тъ отъ ара́бскаго
ко́рня מוֹצָא הַמִּלָּה הַזֹּאת יְיַחֲשׂוּ לְשֹׁרֶשׁ עַרְבִי. Онъ
произво́дитъ свой родъ отъ зна́тныхъ пре́дковъ
הוּא מִתְיַחֵשׂ (מִתְיַלֵּד) לְאַנְשֵׁי־שֵׁם. -ся נפעל הֵעָשֹׂה,
הוּצֵר, הוּשַׂם, הִתְיַחֵשׂ befördert, abgeleitet werden.
Произво́дный ת׳ נוֹצָר, מוֹצָא, בָּנוּי abgeleitet. -ное
сло́во (לא־שָׁרָשִׁית) מִלָּה בְּנוּיָה מִשֹּׁרֶשׁ. [tungs=.
Произво́дственный ת׳ הַבָּא לְבִנְיַן הַמִּלָּה Ablei=
Произво́дство ס׳ 1) עֲשׂוֹת Betreibung. П. слѣд-
ствія עֲשׂוֹת בִּקֹּרֶת. П. торго́вли עֲשׂוֹת מִסְחָר.
2) תֵּת לְ־, הַפְקִיד Beförderung. Со вре́мени про-
изво́дства его въ полко́вники מִיּוֹם תֵּת אוֹתוֹ
לְשַׂר־אָלֶף. 3) מוֹצָא מִלִּים מִשָּׁרְשָׁם Ableitung.
Произво́лъ ז׳ דְּרוֹר, רְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ, שְׁרִירוּת לֵב
(ירמיה לד, יז) Willführ. Отда́ть на п. судьбы́ נָטוֹשׁ
(הַפֶּגַע) עַל־יַד הַמִּקְרֶה. [willkürlich.
Произво́льно ת״פ כִּרְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ; —כַּטּוֹב בְּעֵינֵי
Произво́льный ת׳ עָשׂוּי כַּטּוֹב בְּעֵינָיו (כִּרְצוֹנוֹ)
willkürlich. [при́говора הוֹצִיא דְּבַר מִשְׁפָּט.
Произнесе́ніе ס׳ קְרֹא, מִקְרָא das Aussprechen. П.
Произноси́ть, -нести́, -не́сть פ״י בַּטֵּא בִשְׂפָתָיו,
דַּבֵּר, מַלֵּל, הוֹצֵא בִשְׂפָתָיו, נָשׂא aussprechen. П. рѣчь
קְרֹא בְאָזְנֵי־, נָשׂא מַשָּׂא. -ся נפעל בֻּטָּא, דִּבּוּר;
—הִקָּרֵא בְאָזְנֵי־ ausgesprochen werden.
Произноше́ніе ס׳ מִבְטָא, נִיב Aussprache. У него́
чи́стое п. הוּא יְדַבֵּר צַחוֹת, נִיב טָהוֹר לוֹ.
Произойти́ см. Происходи́ть.
Произражда́ть פ״י הוֹלֵד, הַצְמֵחַ hervorbringen.
Произраста́ть, -расти́ פ״ע צָמוֹחַ, פָּרֹה, שָׂגֹה, צוּץ,
יָצֹא—, עָלֹה מִ־, הִוָּלֵד hervorwachsen.
Произрасте́ніе ס׳ 1) צְמֹחַ, עֲלוֹת, פְּרוֹת, הִוָּלֵד das
Wachsen. 2) פְּרִי, צֶמַח, תְּנוּבָה Gewächs. Земля́ и
произрасте́нія ея הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ.
Произше́ствіе ס׳ דָּבָר, מִקְרֶה Begebenheit. Произ-
ше́ствія временъ קוֹרוֹת (מִקְרֵי, דִּבְרֵי) הָעִתִּים.
Про́йма נ׳ см. Проёмъ. [הָאָזְנַיִם durchstechen.
Проима́ть פ״י רָצוֹעַ, נָקוֹב. П. у́ши רָצוֹעַ תְּנוּךְ
Проименова́ніе ס׳ קְרֹאת לְ־ שֵׁם חָדָשׁ Benennung.
Проимено́вывать, -именова́ть פ״י הָסֵב שֵׁם־,
קְרֹא לְ־ שֵׁם אַחֵר benennen. -ся נפ׳ הוּסַב שֵׁם־, קְרֹא
לְ־ שֵׁם־חָדָשׁ benannt werden.
Происка́ть см. Прои́скивать. [Intriguen.
Про́иски ז״ר תַּחְבֻּלוֹת אָוֶן, מִרְמוֹת, תְּכָכִים, חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ
Прои́скивать, -иска́ть פ״י הַצְמֵד מִרְמָה, חַפֵּשׂ עוֹלוֹת
אָרוֹב לְ־, – זָמוֹם, צַפֹּה לְ־, צָדֹה nachsuchen.

Проистека́ть, -исте́чь פ״ע 1) זוּב מִ־, נָבַע מִמָּקוֹר, יָצָא מִ־ hervorströmen. 2) בּוֹא בְּעֵקֶב־ (לְרַגְלֵי) entstehen.

Происходи́ть, -изойти́ פ״ע 1) צָמוֹחַ—, יָצָא מִ־, הִוָּלֵד—, פָּרֹה— entstehen. Отъ пра́здности происхо́дятъ поро́ки מֵרָעוּת רוּחַ יֵצֵא (יִצְמַח) אָוֶן. Всѣ э́ти цари́ произошли́ изъ до́ма Іу́дина כָּל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה יָצְאוּ מִבֵּית יְהוּדָה. 2) הָיֹה, קָרֹה, הֵעָשֵׂה sich ereignen. Что тамъ произошло́ въ ва́шемъ го́родѣ? מַה־זֶּה הָיָה (קָרָה) בְּעִירְכֶם.

Происхожде́ніе ז׳ מוֹצָא, תּוֹצָאוֹת, מוֹלֶדֶת, מְכוּרָה, יַחַשׂ Herkunft. Пр. твоё изъ земли́ Ханаа́нской מוֹלְדוֹתַיִךְ (מְכֹרֹתַיִךְ) מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי. Они́ іуде́йскаго происхожде́нія מוֹצָאָם מִבְּנֵי יְהוּדָה.

Происше́ствіе см. Произше́ствіе.

Пройти́ см. Проходи́ть.

Пройти́сь פ״ע הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם spazieren.

Прокаже́нникъ ז׳ מְצֹרָע, צָרוּעַ Aussätziger.

Прокаже́нный ת׳ צָרוּעַ, מְצֹרָע, מֻכֵּה צָרַעַת aussätzig.

Прока́за נ׳ צָרַעַת, נֶגַע, גָּרָב Aussatz.

Прока́зить (-ка́жу, -ка́жишь) פ״ע הִתְהוֹלֵל, הִתְעוֹלֵל, הִתְלַהְלֵהַּ muthwillige Streiche machen.

Прока́зливый ת׳ מִתְהוֹלֵל, מִתְעוֹלֵל, מִתְלַהְלֵהַּ, מְעוֹלֵל, *תַּעֲלוּל (ישעיה ג, ד) muthwillig.

Прока́зникъ ז׳ הוֹלֵל, רוֹדֵף הוֹלֵלוֹת, מִתְהוֹלֵל Muthwilliger. -ница נ׳.

Прока́зничать см. Прока́зить.

Прока́зы נ״ר הוֹלֵלוֹת, תַּעֲלוּלִים (ישעיה ס, ד), הֲתֻלִּים, מַהֲתַלּוֹת muthwillige Streiche.

Прока́ливать, -каля́ть, -кали́ть פ״י קָלֹה, הַעֲבֵר בָּאֵשׁ durchglühen. -ся נפ׳ הִקָּלֵה, הָעֳבַר בָּאֵשׁ durchgeglüht werden.

Прока́лывать, -коло́ть פ״י נָקוֹב, רָצוֹעַ; דָּקוֹר, נָקוֹר durchstechen. -ся נפעל הִדָּקֵר, חֻלַּל (יחזקאל כח, ז) נֻקַּר, הֵרָצֵעַ, נָקוֹר, חָלוֹל (יחז׳ לב, כו) durchgestochen werden.

Прокаля́кать פ״י כַּלֵּה עִתּוֹ בְּדִבְרֵי־רִיק verplaudern.

Прока́пчивать, -копти́ть פ״י עַשֵּׁן, הַעֲבֵר בְּקִיטוֹר durchräuchern. -ся נפ׳ עֻשַּׁן, קֻטַּר בְּקִיטוֹר durchgeräuchert werden.

Прока́пывать, -ка́пать פ״ע נָטוֹף (דָּלוֹף), נָזוֹל בְּעַד־ וְעָבוֹר.

Прока́пывать, -копа́ть פ״י חָתוֹר, כָּרֹה, חָפוֹר, עָשֹׂה מַחְתֶּרֶת durchgraben. П. кана́лъ כָּרֹה תְּעָלָה. -ся 1) נפעל הֵחָפֵר, הִכָּרֵה durchgegraben werden. 2) פ״ח בּוֹא בַּמַּחְתֶּרֶת sich durchgraben.

Прокарау́ливать, -карау́лить פ״י 1) אָרוֹב לְ־ כָּל־ הַ־ bewachen. 2) נָרוֹעַ בְּצִפִּיָּתוֹ עֵינוֹ מִ־ nicht bemerken.

Прока́рмливать, -корми́ть פ״י כַּלְכֵּל, חַיֵּה, נַהֵל חַיֵּה; כַּלְכֵּל, בַּלְּחֶם, נָתוֹן טֶרֶף לְ־ ernähren. -ся נפעל הִתְכַּלְכֵּל נַפְשׁוֹ sich ernähren.

Проката́ть см. Прока́тывать 1.

Прокати́ть см. Прока́тывать 2.

Прока́тчикъ ז׳ מַשְׂכִּיר כֵּלִים Sachenverleiher. -тчица נ׳.

Прока́тъ ז׳ שְׂכִירָה das Miethen. Отда́ть въ (на) п. הַשְׂכֵּר. Взять на п. שָׂכוֹר.

Прока́тывать, -ката́ть, -ти́ть פ״י 1) גַּלְגֵּל, כַּלֵּה הַ־, הָרֵץ (פַּחִים) רַקֵּעַ rollen. 2) הַחֲלֵק בְּגְלִילִים— הוֹצֵא בָּרְכוּב (בְּמַסָּע) כַּסְפּוֹ בַּמֶּרְכָּבָה herumführen. 3) verfahren. -ся 1) נפ׳ הַחָלֵק בִּגְלִילִים gerollt werden. 2) רוּץ בַּמֶּרְכָּבָה herumfahren.

Прокача́ться פ״ח הִתְנוֹעֵעַ כָּל־הַ־ sich fortschaukeln.

Проква́шивать, -ква́сить פ״י הַחְמֵץ durchsäuern. -ся נפ׳ חָמוֹץ, הֶחְמֵץ gesäuert werden.

Проки́дывать, -кида́ть, -ки́нуть פ״י הַשְׁלֵךְ מִיָּדוֹ, הַפֵּל— durchwerfen. -ся 1) נפעל הָשְׁלַךְ מִיָּד durchgeworfen werden. 2) פ״ח יָדֹה וְהַחֲטֵא הַמַּטָּרָה fehl werfen.

Проки́менъ ז׳ *פָּסוּק מִתְּהִלִּים לְשִׁיר הַיּוֹם Psalmenvers.

Проки́нуть см. Проки́дывать.

Прокипа́ть, -кипѣ́ть פ״ע כָּלִיל רָתוֹחַ, רָתוֹחַ הֵיטֵב aufsieden.

Прокипѣ́лый ת׳ מְרֻתָּח, רוֹתֵחַ durchgekocht.

Прокипѣ́ть см. Прокипа́ть.

Прокипяти́ть פ״י רַתֵּחַ, הַרְתֵּחַ aufsieden lassen.

Прокиса́ть, -ки́снуть פ״ע חָמוֹץ sauer werden.

Проки́слый ת׳ מְחֻמָּץ, חָמֵץ versäuert.

Проки́снуть см. Прокиса́ть.

Про́кись נ׳ חֲמִיצָה, מַחֲמֶצֶת Säuerlichkeit.

Прокла́дина см. Перекла́дина.

Прокла́дывать, -кла́сть פ״י 1) הַנֵּחַ (שׂוּם) אֶל־בֵּין dazwischenlegen. 2) הַעֲבֵר עַל־, שׂוּם — anlegen. П. доро́гу סָלוֹל אֹרַח, שׂוּם דֶּרֶךְ. П. на счётахъ עָרוֹךְ מִסְפָּר עַל־לוּחַ הַחֶשְׁבּוֹן, הוּשַׂם —. -ся נפ׳ הֻנַּח אֶל־בֵּין, הָעֳבַר עַל־, הֵעָרֵךְ — angelegt werden.

Прокламáція נ׳ קוֹל בְּשׂוֹרָה, הַשְׁמָעוֹת אָזְנַיִם Bekanntmachung.

Прокла́сть см. Прокла́дывать.

Проклина́ніе ז׳ מְאֵרָה, קְלָלָה, אָלָה, מִגְעֶרֶת das Verfluchen.

Проклина́ть, -кля́сть פ״י אָרוֹר, אָרֹד, נָקוֹב, קָבוֹב verfluchen.

Прокля́сть см. Проклина́ть.

Прокля́тіе ז׳ קְלָלָה, מְאֵרָה, מִגְעֶרֶת, אָלָה, תַּאֲלָה Fluch.

Прокля́тый ת׳ 1) אָרוּר, מְקֻלָּל, זְעוּם יְיָ verflucht.

2) בְּלִיַּעַל, עוֹכֵר נֶפֶשׁ — abscheulich.
Проколачивать, -колотить פ״י מָחֹה וְהַעֲבֵר (שופ׳ ה, כו) מָחוֹק בְּמַקֶּבֶת, תָּקוֹעַ וְהַעֲבֵר (יָתֵד), (מַסְמֵר)
Проколоть см. Прокалывать. [durchschlagen.
Проколотый ת׳ נָקוּב, נִרְצָע; מְדֻקָּר, מְחֻלָּל durchstochen. -тые мечёмъ מְחֻלְלֵי חָרֶב.
Проколъ ז׳ מַדְקֵרָה Durchstich.
Проконопачивать, -патить פ״י סָכוֹר בִּנְעֹרֶת כָּל־הַ־ durchstopfen. -ся נפעל הִסָּכֵר כָּלִיל durchgestopft
Прокопать см. Прокапывать. [werden.
Прокопный ת׳ כָּרוּי, חָפוּר durchgegraben.
Прокоптить см. Прокапчивать. [chert.
Прокоптѣлый ת׳ מְקֻטָּר כָּלִיל, —מְעֻשָּׁן durchräu=
Прокоптѣть פ״ע עָשׁוֹן כָּל־יְמֵי־, — קַטּוֹר durchräuchern.
Прокопъ ז׳ מַחְתֶּרֶת, תְּעָלָה, מִכְרֶה Graben.
Прокормить см. Прокармливать.
Прокормленіе ס׳, -кормка נ׳ מַטֵּה לֶחֶם, מִחְיָה, —מִשְׁעָן, מַכֹּלֶת, כַּלְכָּלָה* Ernährung.
Прокормъ ז׳ см. Прокормленіе. [Etwas.
Прокорпѣть פ״ע עָמוֹל כָּל־הַ־ anhaltend sitzen über
Прокочёвывать, -кочевать פ״ע 1) עָבוֹר בְּמַסָּעָיו durchwandern. 2) בְּ־ גּוּר בְּאֹהָלִים עִם־עֲדָרָיו לִפְנֵי־ nomadisiren. [בְּהֵחָבֵא sich durchschleichen.
Прокрадываться, -красться פ״ח הִתְגַּנֵּב, יָצֹא
Прокрикивать, -кричать פ״ע צָעוֹק, נָתוֹן קוֹל, קְרֹא ausrufen.
Прокуривать, -курить פ״י 1) (קִטּוֹר) מַלֵּא עָשָׁן durchräuchern. 2) הוֹצֵא כֶסֶף עַל־מִקְטַרְתּוֹ verrauchen.
Прокурорство ס׳ פְּקִידוּת דּוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט Amt des Procureurs. [скій ת׳
Прокуроръ ז׳ דּוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט Staatsanwalt. -рор-
Прокусывать, -кусать, -кусить פ״י נָשׁוֹךְ וְנָקוֹב בְּשִׁנָּיו durchbeißen. -ся נפ׳ הִנָּשֵׁךְ וְהִנָּקֵב durchgebissen werden. [beln.
Прокутить פ״י אַבֵּד (הוֹן) בְּמִשְׁתֶּה וְהוֹלֵלוֹת verju=
Прокъ ז׳ פְּרִי, בֶּצַע, תּוּשִׁיָּה, מוֹעִיל, תּוֹעֶלֶת* Nutzen, Vortheil. Не въ прокъ богатство въ день несчастія לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם אֵיד. Что проку въ этомъ? מַה־בֶּצַע בָּזֹאת. Отъ него проку не будетъ לֹא־תַעֲשֶׂינָה יָדָיו תּוּשִׁיָּה. Готовить на прокъ אָסוֹף וְהָכֵן לְפִקָּדוֹן.
Пролагать, -ложить см. Прокладывать.
Пролаза ז״נ לָמוּד עָרְמָה, עָרוּם, נוֹכֵל, אִישׁ תְּכָכִים, מִתְגַּנֵּב אֶל־לֵב כָּל־אִישׁ Schlaukopf. [chen.
Пролазать פ״ע תַּפֵּשׂ בְּיָדָיו וְעָלֹה עַל־כָּל־ herumkrie=

Пролазить, -лазничать פ״ע הִתְרַפֵּס הִתְגַּנֵּב אֶל־לֵב לִפְנֵי־, הַחֲלֵק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ sich einschmeicheln.
Пролазъ ז׳ 1) מַחְתֶּרֶת, מַחֲבֹא, מוֹצָא בַּסֵּתֶר Schlupfloch. 2) см. Пролаза.
Пролакомить פ״י אָכוֹל בְּמַמְתַּקִּים כַּסְפּוֹ vernaschen.
Проламывать, -ломлять, -ломать, -ломить פ״י שַׁבֵּר, הָרֵץ, רוֹצֵץ, בַּקֵּעַ, בָּקוֹעַ, פָּרוֹץ durchbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר, הֵרֵץ, בָּקוֹעַ, הִתְבַּקֵּעַ durchgebrochen werden.
Пролаять פ״ע נָבוֹחַ כָּל־עֵת הַ־ fortbellen.
Пролежалый ת׳ נִשְׁחַת מֵרוֹב נוּחוֹ verlegen.
Пролежень (-жня) ז׳ נִקְפָּה, חַבּוּרָה בַּגְּוִיָּה מֵרוֹב שִׁכְבָה vom Liegen entstandene Wunde.
Пролёживать, -лежать 1) פ״ע נוּחַ יָמִים רַבִּים, —שָׁכוֹב, שָׁכוֹב עַד־בּשׁ lange liegen. 2) פ״י הַחֲלֵה שָׁכוֹב בַּמִּשְׁכָּב sich wundliegen. Пр. бока שָׁכוֹב עַל־צִדָּיו עַד־לָחֳלִי. [Stand.
Пролетаріатъ ז׳ דַּלַּת־הָעָם, בְּכוֹרֵי־דַלִּים besitzloser
Пролетарій ת׳ אַחַד (בֶּן) דַּלַּת־הָעָם besitzloser Bürger.
Пролетать, -летѣть פ״ע גּוּז חִישׁ וָעוּף, עָבוֹר בִּיעָף vorüberfliegen.
Пролётка נ׳ מֶרְכָּבָה קַלָּה leichte Droschke.
Пролётный ת׳ עוֹבֵר בִּיעָף vorüberfliegend. -ныя птицы צִפֳּרִים תָּרִים, עוֹף נוֹדֵד.
Пролётъ ז׳ 1) יְעָף, מָעוּף das Vorüberfliegen. Пролётомъ מִדֵּי עָבְרוֹ. На пр. חָלוֹף וְעָבוֹר. 2) מַעֲבָר, מַעַר, מְעָרָה, מְאוּרָה, חוֹר, פֶּה, מִפְתָּח Oeffnung.
Пролетѣть см. Пролетать.
Проливать, -лить פ״י שָׁפוֹךְ, יָצוֹק vergießen. Пр. кровь שָׁפוֹךְ דָּם, רָצוֹחַ. Пр. слёзы שָׁפוֹךְ דִּמְעָה, בָּכֹה. -ся נפ׳ הִשָּׁפֵךְ vergoßen werden. [שָׁם שׁוֹנֵף
Проливной ת׳ שׁוֹטֵף strömend. Пр. дождь מָטָר סוֹחֵף
Проливъ ז׳ לְשׁוֹן יָם, מִבְרַח־יָם Meerenge.
Пролистовать см. Перелистывать.
Пролитіе ס׳ שֶׁפֶךְ, שְׁפֹךְ, צֶקֶת das Vergießen.
Пролить см. Проливать.
Прологъ ז׳ רֹאשׁ דָּבָר, פֶּתַח דָּבָר Einleitungsrede.
Проложить см. Пролагать.
Проломать, -ломить см. Проламывать.
Проломный ת׳ אֲשֶׁר יְנַפְּצוּ בוֹ zum Durchbrechen. -ное орудіе כְּלִי־מַפָּץ.
Проломъ ז׳ פֶּרֶץ, בְּקִיעַ, רְסִיס. שֶׁבֶר־קִיר Durchbruch. Идти на пр. פָּרוֹץ וְעָבוֹר, בָּקוֹעַ בְּחָזְקָה אֶל־תּוֹךְ־.
Пролѣзать -лѣзть פ״ע עָבוֹר עַל־, תַּפֵּשׂ וְעָלֹה בְּעַד־ יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו durchkriechen. [faulenzen.
Пролѣниться פ״ח הֵעָצֵל כָּל־יְמֵי הַ־, — חָבוֹק יָדָיו

Пролѣсокъ (-ска) ז׳ מִשְׁעוֹל הַיַּעַר, דֶּרֶךְ צַר בַּיַּעַר
Пролѣтовать см. Лѣтовать. [Waldweg.
Пролѣчивать, -лѣчить פ״י רַפֵּא יָמִים מִסְפָּר, רָפוֹא
כָּל־יְמֵי־ curiren. -ся פ״ח הִתְרַפֵּא כָּל־יְמֵי sich curiren.
Промалчивать, -молчать פ״ע 1) הַחֲרֵשׁ, לֹא־עָנֹה
עָצוֹר בְּמִלִּים, הַחְשֵׁה— schweigen. 2) הַחֲרֵשׁ עַד־ דָּבָר
כַּחֵד תַּחַת לְשׁוֹנוֹ verschweigen. [vertrösten.
Проманивать, -манить פ״י הַשְׁלֵה, הַבְטֵחַ עַל־שֶׁקֶר
Промаршировать פ״ע צְעוֹד, הָלוֹךְ וְהָכֵן צַעֲדוֹ fort-
marschiren.
Проматывать, -мотать פ״י אַבֵּד הוֹנוֹ לָרִיק, נָתוֹן
לְזָרִים חֵילוֹ verschwenden. -ся פ״ח אַבֵּד בַּתֹּהוּ הוֹנוֹ,
הַמּוֹךְ, הִוָּרֵשׁ sich ruiniren.
Промахивать, -махать, -махнуть פ״י 1) שׁוֹט וְעָבוֹר,
עָבוֹר בִּמְרוּצָה eilend zurücklegen. Пр. сто вёрстъ
въ день עָבוֹר מְאַת כִּבְרוֹת אֶרֶץ לַיּוֹם. 2) אַבֵּד הוֹנוֹ
לָרִיק verschwenden. -ся פ״ח הַחֲטֵא הַמַּטָּרָה; הִוָּקֵשׁ,
שָׁגֹה fehlschlagen.
Промахъ ז׳ מִכְשׁוֹל, מִדְחֶה, דֶּחִי Fehlschlag. Дать
(сдѣлать) пр. הַחֲטֵא הַמַּטָּרָה; הִוָּקֵשׁ, הִכָּשֵׁל, שָׁגֹה
nicht treffen.
Промачивать, -мочить פ״י הַרְטֵב, מוֹגֵג, שׁוֹקֵק, רַכֵּךְ,
הָמֵק, רַוֵּה durchnässen. Пр. горло שָׁתֹה מְעַט. -ся
פ״ח הָרְטֵב, הִמַּק, רָטוֹב, רָוֹה, רַכּוֹךְ durchnäßt werden.
Промашка נ׳ см. Промахъ.
Промаяться פ״ח שָׂבוֹעַ נְדוּדִים sich abquälen.
Промаячить פ״ע שָׂבוֹעַ נְדוּדִים כָּל־יְמֵי kaum durch-
kommen. [gerung.
Промедленіе ס׳ עֹצֶר, מַעֲצוֹר, אַחֵר לַעֲשׂוֹת Verzö-
Промедливать, -медлить פ״ע הִתְמַהְמַהּ, אַחֵר לְ־,
בּוֹשֵׁשׁ verzögern.
Промежду מ״י בֵּין, אֶל־בֵּין, אֶל־בֵּינוֹת לְ־ zwischen.
Промежутокъ (-тка) ז׳ רֶוַח בֵּין־, תָּוֶךְ Zwischen-
raum. Въ этотъ пр. времени בֵּין כֹּה וָכֹה.
Промежуточный ת׳ הַתִּיכוֹן, "בֵּין" וּבֵין", אֲשֶׁר
אֲשֶׁר מִבֵּינוֹת לְ־ dazwischen liegend.
Промежъ מ״י см. Промежду.
Промелькать, -мелькнуть פ״ע רָצוֹא וָשׁוֹב, הִגָּלֵה
לִרְגָעִים, הֵרָאֵה כְּפַעַם בְּפַעַם hervorscheinen. [gang.
Променадъ ז׳ הֲלִיכַת שַׁעֲשׁוּעִים לְרוּחַ הַיּוֹם Spazier-
Промерзать, -мерзнуть פ״ע קָפֹא מִקֹּר, סָמוֹר מִקָּרָה
durchfrieren.
Промёрзлый ת׳ קָפוּא מִקֹּר, סָמַר מִקָּרָה durchgefroren.
Прометать, -мести, -месть פ״י נַקֵּה בְּמַטְאֲטֵא, טַאטֵא
אֶת־, יָעֹה— פַּנֵּה rein fegen. -ся נפ׳ נֻקָּה בְּמַטְאֲטֵא
abgefegt werden.
Промечтать פ״ע הָגֹה בְּ־ כָּל־עֵת הַ־ nachdenken.
Промигать, -мигнуть פ״ע 1) הָעֵף עֵינָיו blinzeln.
2) הָגוֹז וְעָבוֹר rasch vorbeilaufen.
Проминать, -мять פ״י 1) עָסוֹם, עַשֵּׂה, לוּשׁ, רָמוֹס
(מים) durchkneten. 2) (лошадь) הוֹבֵל סוּס הֵנָּה וָהֵנָּה
herumführen.
Промозглость נ׳ רָקָב, רִקָּבוֹן, (בפרי) מַק Fäulniß.
Промозглый ת׳ עָבֵשׁ, רָקֵב, נָמֵק (פְּרִי) verfault.
Промозгнуть פ״ע עָבוֹשׁ, רָקוֹב, הִמַּק, הִשָּׁחֵת ver-
faulen. [Wasserriß.
Промой ז׳ נְחָלִים, עָרוּץ, מִנְהָרָה, מִשְׁטַף מַיִם, עָפָר חוֹר
Промоина נ׳ 1) см. Промой. 2) חוֹר בַּקֶּרַח עֲלֵי־נָהָר
Loch im Eise. [naß werden.
Промокать, -мокнуть פ״ע רָטוֹב, הִמַּק, רָוֹה מַיִם
Промоклый ת׳ רָטוֹב, נָמֵק, רָוֶה מַיִם durchnäßt.
Промокнуть см. Промокать.
Промолвлять, -молвить פ״י בַּטֵּא בִשְׂפָתָיו, מַלֵּל,
הַבֵּעַ אֹמֶר aussprechen. -ся פ״ח פָּצֹה פִיו לְ־, הִוָּקֵשׁ
בִּלְשׁוֹנוֹ unwillkürlich aussprechen.
Промолчать см. Промалчивать.
Промораживать, -морозить פ״י הַקְפֵּא בַּקֹּר, סַמֵּר
בַּקָּרָה durchfrieren lassen. -ся נפ׳ קָפוֹא בַּקֹּר, סָמוֹר
Проморить פ״י עַנֵּה, מָרֵר. [מִקָּרָה] durchfrieren.
Промотать см. Проматывать.
Промочить см. Промачивать.
Промучить פ״י עַנֵּה כָּל־עֵת הַ־, הַכְאֵה— הָצֵק לְ־
abquälen. -ся פ״ח שָׂבוֹעַ נְדוּדִים, שָׂבוֹעַ בְּרָעוֹת sich
abquälen.
Промчать פ״י שַׂעֵר הָלְאָה, נָשֹׂא חִישׁ, הַפְלֵט rasch
vorbeitragen. -ся פ״ח גּוֹז חִישׁ, הָגוֹז וְעָבוֹר, שָׁטוֹף
הִשְׂתָּעֵר, חָלוֹף כְּסוּפָה, הָלְאָה rasch vorbeieilen.
Промываніе ס׳ עֲבוֹדַת הַמִּשְׁטֵף, שַׁטֵּף das Ausspülen.
Промывать, -мыть פ״י 1) שַׁטֵּף בַּמַּיִם, כַּבֵּס waschen.
2) הָרוֹס (כְּזֶרֶם מֵימָיו), גָּרוֹף, שָׁטוֹף durchspülen. -ся
נפ׳ שָׁטוֹף ausgespült werden.
Промывка נ׳ см. Промываніе.
Промыселъ (-сла) ז׳ חַיַּת־יָד, פְּרִי־יָדַיִם, עֲמַל־כַּפַּיִם,
מִסְחָר, סַחַר, עִנְיָן, מְלָאכָה, עֲבוֹדָה, מַעֲבָד, רְכֻלָּה,
עֵסֶק* Gewerbe. Звѣриный пр. צֵיד חַיָּה. Рыбный
пр. צֵיד דָּגָה. [Gewerbs-.
Промысленный ת׳ אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת הָאָדָם וְחֵפֶץ כַּפָּיו
Промыслитель ז׳ מְחַיֵּה הַכֹּל, מַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן
Fürsorger. -льница נ׳.
Промыслительный ת׳ מְנַהֵל, מְכַלְכֵּל fürsorgend.

Промысло́вый см. Промы́сленный. [Vorsehung.
Про́мыслъ ז׳ *הַשְׁגָּחָה, חַסְדֵי־יְיָ לְכָל־מַעֲשָׂיו, עֵין־יְיָ
Промыта́ривать, -та́рить פ״י (הוֹנוֹ) אַבֵּד לָרִיק,
אָבוֹד הוֹנוֹ פ״ח כַּלֵּה לַתֹּהוּ (הֵילוֹ) verschwenden. -ся
בַּתֹּהוּ, הוּרַשׁ durch Verschwendung verarmen.
Промы́ть см. Промыва́ть.
Промы́шленникъ ז׳ סוֹחֵר; אָמָן, עוֹשֵׂה מְלָאכָה,
רוֹכֵל Gewerbsmann. -ница נ׳.
Промы́шленность נ׳ חֲרֹשֶׁת כָּל־מַעֲשֶׂה וּרְכֻלָּה,
מִסְחָר, חֵפֶץ כַּפַּיִם, תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם Gewerbe. [worben.
Промы́шленный ת׳ הַבָּא לְאִישׁ בִּפְרִי מַעֲבָדוֹ er=
Промышлёный ת׳ שְׂבַע מִתְּבוּנוֹת, מוֹצֵא חַיַּת יָדוֹ
כַּפָּיו gewerbtreibend.
Промышля́ть, -мы́слить 1) פ״ע (чѣмъ) עָשֹׂה בְּ־,
רָכוֹל בְּ־; מָצֹא חַיַּת יָדוֹ בְּ־, חָיֹה עַל־, מַלֵּא יָדָיו בְּ־
—סָחוֹר ein Gewerb treiben. Они́ промышля́ютъ
рыболо́вствомъ הֵמָּה יִחְיוּ עַל־צֵיד דָּגָה. Онъ про-
мышля́етъ столя́рствомъ הוּא יְמַלֵּא יָדָיו בַּחֲרֹשֶׁת
עֵץ. Пр. бакале́ями רָכוֹל בָּאֲשִׁישִׁים וּדְבֶלֶת פְּרִי.
2) פ״י מָצֹא, בַּקֵּשׁ לוֹ—, קָנֹה—, רָכוֹשׁ— erwerben.
Онъ жену́ по себѣ́ промы́слилъ מָצָא לוֹ אִשָּׁה
כִּלְבָבוֹ. -ся נפ׳ הִמָּצֵא erworben werden.
Промѣ́на נ׳ см. Промѣ́нъ.
Промѣ́нивать, мѣня́ть, -мѣни́ть פ״י הָמֵר, הַחֲלֵף,
הֵימֵר umwechseln. -ся נפ׳ הַחֲלֵף, הוּמַר tauschen.
Промѣ́нъ ז׳ חֲלִיפָה, חֵלֶף, תְּמוּרָה Tausch, Wechsel.
Промѣня́ть см. Промѣ́нивать.
Промѣ́ривать, -мѣ́рять, -мѣ́рить פ״י מַדֵּד, מָדוֹד,
כּוֹל ausmessen. -ся 1) נפ׳ הִמַּד gemessen werden. 2) פ״ח
שָׁגֹה בַּמִּדָּה sich vermessen. [—עוֹדֵף Uebermaß.
Промѣ́ръ ז׳ 1) מֹדֶד Ausmessung. 2) מִשְׁגֶּה בַמִּדָּה,
Промѣ́шивать, -мѣси́ть פ״י הַרְבֵּךְ, בָּלוֹל וְלוּשׁ durch=
kneten. -ся נפ׳ הִלּוֹשׁ, הָרְבֵּךְ durchgeknetet werden.
Промѣ́шкивать, -мѣ́шкать פ״ע הִתְמַהְמֵהַּ, בּוֹשֵׁשׁ,
אַחֵר zögern.
Промя́кнуть פ״ע הֵרַךְ, רָכוֹךְ, הִמַּק weich werden.
Промя́ть см. Промина́ть. [durchtragen. -ся נפ׳.
Прона́шивать, -носи́ть פ״י נָשׂא (בגד) עַד־בְּלוֹתוֹ
Пронза́ть, -нзи́ть פ״י דָּקוֹר, מָחוֹץ וְחָלוֹף, פַּלֵּחַ, חַלֵּל
(יחזקאל כח, ט) durchstechen. -ся נפ׳ הִדָּקֵר durchbohrt
werden.
Пронзи́тельный ת׳ חַד, עַז, נִמְרָץ durchdringend.
Пр. вѣтръ רוּחַ עַזָּה. Пр. крикъ קוֹל שְׁרִיקוֹת, קוֹל
Пронзи́ть см. Пронза́ть. [פְּחָדִים.
Прони́зывать, низа́ть פ״י אֶל־בֵּין (פנינים) חָרוֹז; חָרוֹז
כָּל־הַ־ aufreihen. II. шпа́гою דָּקוֹר בַּחֶרֶב. -ся נפ׳
הֵחָרֵז אֶל־בֵּין durchgereihet werden.
Про́низь נ׳ חָרוּז Reihe.
Проника́ть, -ни́кнуть פ״ע 1) (во что, куда́) בֹּא
עַד־, נָגוֹעַ, חָתוֹר בְּ־, חָלוֹף; פַּסֵּג אֶת־ eindringen.
Мечъ прони́къ до души́ נָגְעָה חֶרֶב עַד־הַנָּפֶשׁ.
Если въ преиспо́днюю прони́кнутъ אִם יַחְתְּרוּ
בִשְׁאוֹל. Проника́йте въ черто́ги ея́ פַּסְּגוּ
אַרְמְנוֹתֶיהָ. 2) (сквозь что) עָבוֹר וְחָלוֹף, צָלוֹחַ,
נַחֵת durchdringen. Онъ прони́кнетъ какъ огонь
сквозь домъ Іо́сифа יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף. Стрѣ́лы
его́ прони́кли сквозь се́рдце моё חִצָּיו נִחֲתוּ בְלִבִּי.
3) (что) עַד־ (בשכלו) בֹּא, הָבֵן, חָקוֹר, בּוֹר (קהל׳ ט, א)
ergründen. Они́ не прони́кли намѣ́ренія его́ לֹא־
הֵבִינוּ לִמְזִמָּתוֹ. -ся פ״ח הִתְבּוֹנֵן, שׂוּם לִבּוֹ אֶל־ durch=
drungen werden.
Пронима́ть, -ня́ть (עתיד пройму́) פ״י נָקוֹב, רָצוֹעַ,
מָחוֹץ וְחָלוֹף durchstechen. Пр. мочки́ въ уша́хъ
רָצוֹעַ תְּנוּךְ הָאָזְנַיִם. Пр. ро́згами יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים.
Дрожь пронима́етъ её רְעָדָה אֲחָזַתְהָ, הֶחֱזִיקָהּ
רֶטֶט. -ся נפ׳ הִנָּקֵב, הֵרָצַע durchgestochen werden.
Проница́емость נ׳ (אשר לכל־דבר) כֹּחַ הַיְנִיקָה, *תְּנוּקָה
(מן נוק שמות ב, ט) Durchdringlichkeit. [Einsicht.
Проница́тельность נ׳ בִּינָה, תְּבוּנָה, לֵב מֵבִין
Проница́тельный ת׳ 1) נָבוֹן, מֵבִין, מַשְׂכִּיל עַל־
דָּבָר scharfsinnig. 2) см. Пронзи́тельный.
Проница́ть см. Проника́ть.
Проноси́ть -нести́ 1) פ״י בְּעַד—, לִפְנֵי, נָשׂא vorbei=
tragen, durchtragen. 2) פ״ם מַיִם מִזֶּרֶם הֶהָרֵס losge=
hen. Плоти́ну пронесло́ водо́ю נֶהֶרְסוּ הַשָּׁתוֹת
(נִסְחֲפוּ) מִשֶּׁטֶף מַיִם. Ребёнка пронесло́ מְעֵי הַיֶּלֶד
רָרוּ. 3) см. Прона́шивать. -ся, -сти́сь 1) נפעל
הִנָּשֵׂא לִפְנֵי־ vorgetragen werden. 2) פ״ח עָבוֹר, חָלוֹף,
שָׁטוֹף הָלְאָה vorüberziehen. Пронесли́сь ту́чи עָבְרוּ
הֶעָבִים. Пронесла́сь молва́ הַקּוֹל נִשְׁמַע.
Проны́ра ז״נ כֹּל אֶל־לֵב, מִתְגַּנֵּב, נוֹכֵל, אִישׁ תְּכָכִים
Schlaukopf. [Verschmitztheit.
Проны́рливость נ׳ תֹּךְ, תְּכָכִים, עָרְמָה, חֲלַקְלַקּוֹת לָשׁוֹן
Проны́рливый ת׳ עָרוּם, נוֹכֵל, אִישׁ תְּכָכִים ver=
Проны́рство ם׳ см. Проны́рливость. [schmitzt.
Проны́рствовать פ״ע גָּנוֹב לֵב; הַצְמֵד מִרְמָה intri=
guiren. [הִתְעַדֵּן verzärtelt werden.
Пронѣ́жить פ״י פַּנֵּק, עַדֵּן verzärteln. -ся פ״ח הִתְפַּנֵּק,
Проню́хивать, -ню́хать פ״י הָרֵחַ עִקְּבוֹת־; רָאֹה
בְּלִבּוֹ, לָקוֹחַ בְּאָזְנוֹ, הָבֵן ausspüren. Онъ проню́халъ

что его́ подстерега́ютъ הריח (לקחה אזנו) כי שמו עליו מארבים.

Проня́ньчить פ"י, -ся פ"ח (съ кѣмъ) נטל ונשא כל־עת ה־ warten, pflegen.

Проня́ть см. Пронима́ть.

Прооха́ть פ"ע כלה באנחה, האנח כל־עת ה־ ächzen.

Пропага́нда נ' זרע אמת או שקר בעם Verbreitung.

Пропада́ть, -па́сть פ"ע אבוד, הכחד verschwinden. Пропа́ло бога́тство ихъ אבד עשרם. Саранча́ пропа́ла נודד הארבה ולא נודע איו. Трудъ мой пропа́лъ да́ромъ עמלי עלה בתהו, תם לריק כחי. Пр. и́зъ виду העלם, הסתר מנגד עיני־. Пропади́ ты! לך לאבדון.

Пропа́жа נ' אבד, אבדן; נזק Verlust; Untergang.

Пропа́лзывать, -ползти́ פ"ע זחול ועבור בעד־ hindurchkriechen.

Пропа́ривать, -па́рить פ"י הבא ברתח מים durchbähen. -ся נפ' הובא במי־רתח durchbäht werden.

Пропа́рывать, -поро́ть פ"י התר כל־התפר auftrennen. -ся נפ' התר התפר כלה aufgetrennt werden.

Про́пасть נ' 1) בור צלמות, שוחה, שחת, אבדון Abgrund. 2) המון עצום Menge. Пр. наро́да קהל גדול לאין מספר. У него́ пр. де́негъ לו כסף הרבה מאד.

Пропа́сть см. Пропада́ть.

Пропа́хивать, -паха́ть פ"י חרוש כל־ה־ durchackern. -ся נפ' החרש כלה durchgeackert werden.

Пропа́щій ת' אובד, הולך לאבדון, קרוב לשחת rettungslos.

Пропеде́втика נ' מבוא, פתח דעת, ראשית חכמה לדבר מדע Vorbereitungswissenschaft.

Пропека́ть, -пе́чь פ"י 1) (что) אפה היטב durchbacken. 2) (кого́) הראה את־ קשה gehörig vornehmen. -ся נפ' האפה כליל durchgebacken werden.

Пропере́ть см. Пропира́ть.

Пропива́ть, -пи́ть פ"י (הונו) כלה בשתי — נתון ביין verfaufen. -ся נפ' (במשתה) אבוד בשתי versauft werden.

Пропина́ть, Пропя́ть (עתיד пропну́) פ"י הוקע וחזק במסמרים, הוקע ותקוע גופת איש kreuzigen.

Пропира́ть, -пере́ть פ"י לחוץ בעד־, דחוק—, דחוף—, הדחק, הלחץ בעד־ durchdrängen. -ся נפ' הדוף— durchgedrängt werden.

Пропирова́ть פ"י 1) (כסף) על־משתה הוצא verschmausen. 2) פ"ע (עתו) כלה במשתה durchschmausen.

Прописа́ть см. Пропи́сывать.

Пропи́ска נ' 1) רשם בספר, תו לזכרון Verschreibung. 2) מגרעת בכתב, — חסרון beim Schreiben Ausgelassenes.

Прописно́й ת' אשר לא־בא בכתב; הנגרע בכתב beim Schreiben verfehlt. -на́я бу́ква (תו) אות (בראש דבר) התחלה Anfangsbuchstab.

Пропи́сывать, -писа́ть פ"י 1) רשום, כתוב אל־ספר בכתב verzeichnen; verschreiben. 2) עדר, גרוע בכתב הכתב דבר בספר auslassen im Schreiben. -ся נפעל בא בכתב הרשום; בספר verzeichnet werden.

Про́пись נ' תבנית מכתב, כתב למופת Vorschrift.

Пропита́ніе ס' מחיה, מזון, טרף, צידה, צרך, מכלת, לחם חקו, ביתו Ernährung.

Пропи́тывать, -пита́ть פ"י 1) האכל, חיה, החיה, הטרף את־ לחם חקו, כלכל ernähren. 2) רוה, מלא (בנגר), שוקק tränken, einsaugen lassen. -ся נפ' 1) כלכל, התכלכל*, מצוא טרף חקו sich ernähren. 2) רוה, שקה, (דבר נגר) המלא durchtränkt werden.

Пропи́ть см. Пропива́ть.

Пропи́хивать, -пиха́ть, -пихну́ть פ"י לחוץ בעד־ הלחץ והעבר— דחוק durchstoßen. -ся נפ' בעד־ הלחץ והעבר sich durchdrängen.

Пропища́ть פ"ע צפצף כל־עת ה־, שרוק— hinpipen.

Пропла́вать פ"ע שחה כל־עת ה־, שוט— hinschwimmen.

Пропла́вливать, -плавля́ть, -пла́вить פ"י צרוף כל־ה־ schmelzen. -ся נפ' הצרף geschmolzen werden.

Пропла́кать פ"ע כלה בבכי, בכה כל־עת ה־ weinen.

Проплета́ть, -плести́ פ"י קלוע מקלעת אל־תוך (אל־ בין) durchflechten. -ся נפ' 1) הקלע אל־תוך עבות—. 2) פ"ח התנהל לאטו (בכבדות) עד־ sich mit Mühe umherschleppen.

Проплута́ть פ"ע תעה הנה, רודי, נוד כל עת ה־ והנה— herumirren.

Проплыва́ть, -плы́ть פ"ע שוט אל־עבר, שחה ועבור ה־ durchschwimmen.

Пропля́сывать, -плясать פ"ע חול, רקוד כל־עת ה־ במחול— durchtanzen.

Пропові́даніе ס' השכיל, הורות דעת das Predigen.

Пропові́дать см. Пропові́дывать.

Пропові́дникъ ז' מוכיח, מורה דעה, מטיף העם בשער Prediger.

Пропові́днический ת' אשר למטיף, המוכיח— Prediger-.

Пропові́дничество ס' משמרת, כהנת מוכיח מטיף Predigeramt.

Пропові́дничий см. Пропові́днический.

Пропові́дывать, -ві́дать פ"י הורה דעת בקהל, הקרא, נשא משא, הוכח, הטף לקח predigen. -ся נפ' הקרא באזני עדה gepredigt werden.

Проповѣдь נ׳ מקרא קדש, לקח, קריאה באזני עדה, משאת, משא, חזון, מוסר השכל Predigt.

Пропой ז׳ שכרה, תת בשתי (ביין) כספו Sauferei.

Пропойца ז״נ רודף שכר, נותן ביין חילו Saufer.

Прополаскивать, -полоскать פ״י שטף (הדח) היטיב ausspülen. -ся נפעל שטוף היטיב ausgespült [werden.

Проползать, -ползти см. Пропалзывать.

Прополоскать см. Прополаскивать.

Пропороть см. Пропарывать.

Пропорціонально ת״פ מקביל אל־, בערך אל־ verhältnißmässig.

Пропорціональность נ׳ דמות ערוכה, המשל, ערך ל־ Verhältnißmässigkeit.

Пропорціональный ת׳ מקביל אל־, מערך verhältnißmässig.

Пропорція נ׳ מנת מדים, מתכנת, ערך Verhältniß.

Пропоститься פ״ח צום (ענה נפשו) כל־עת הד־ fasten.

Пропотѣть פ״ע עטה זעה כל־עת הד־ durchschwitzen.

Пропрыгать פ״ע כרכר—, רקד כל־הד־ umherspringen.

Пропусканіе ס׳ תת לעבר Durchlassung.

Пропускать, -пустить פ״י 1) העבר, נתון לעבר durchlassen. Насъ пропустили черезъ садъ העבירונו (נתנונו לעבר) דרך הגן. 2) העבר ללא־ נשה מבלי שים לב, נטוש, עזוב, הועיל verabsäumen. Пропустилъ время העביר המועד ללא־הועיל. Пропустилъ удобный случай נטש עת רצון. 3) הפל דבר, עדר, גרוע auslassen. Не пропусти ни слова изъ того, что сказано тебѣ אל־תפל (תגרע) דבר מכל־האמור לך. Пр. мимо ушей שמוע מבלי שים לב. -ся נפעל העבר; העזב, נטוש durch-, ausgelassen werden.

Пропускной ת׳ אשר יעברו בו Durchlassungs-. Пр. видъ כתב רשיון לעבר. -ная бумага גליון יונק, ניר דולף, ניר נמק, הדיו Löschpapier.

Пропускъ ז׳ 1) רשיון לעבר Durchlassung. 2) חסרון, מגרעת דבר das Ausgelassene.

Пропустить см. Пропускать.

Пропутешествовать פ״ע 1) כלה עתו במסעיו herumreisen. 2) הוצא כספו על־ נסוע כל־ימי הד־ מסעיו auf Reisen ausgeben.

Пропьянствовать פ״ע שתה ושכור כל־הד־ versaufen.

Пропѣвать, -пѣть פ״ע שיר (רנן) כל־ימי הד־ durchsingen.

Пропять см, Пропинать.

Прорабатывать, -работать פ״ע עבוד עבודתו כל־ ימי הד־ hinarbeiten.

Прорастать, -расти פ״ע — צמוח מבין herborwachsen.

Прорва נ׳ 1) מנהרה, פרץ מים; ערוץ נחלים Wasserriß. 2) זולל ז״נ זוללה, זולל Verschwender.

Прорвать см. Прорывать.

Проревѣть פ״ע שאוג; נהום כל־עת הד־ brüllen.

Проржавѣть פ״ע העלה חלודה, עלה חלאה* verrosten.

Проржать פ״ע צהול כל־, השמע קול נחרו כל־עת הד־ עת הד־ hinwiehern.

Прорицалище ס׳ (לכהני הבעל) בית החזון Tempel des Orakels.

Прорицаніе ס׳ חזות, חזון, נבואה (דה״ב ט, כט) חזות Prophezeiung.

Прорицатель ז׳ מגיד האותיות, נביא Prophet. -льница נ׳.

Пророкъ ז׳ רואה, חוזה, נביא Prophet.

Проронить פ״י הפל מידו, — נטוש fallen lassen. Пр. слово הוקש בלשונו, פצה פיו ל־.

Прóрось, -рость נ׳ חלב, פדר Fett.

Пророческій ת׳ —הנבואה; —הנביא prophetisch.

Пророчество см. Прорицаніе.

Пророчествовать (-ствую) פ״ע נבא, הנבא, התנבא, הנבא, חזה prophezeien.

Пророчица נ׳ חוזה, נביאה Prophetin.

Прорубать, -бить פ״י ברא, פרוץ, בקע, בקוע durchhauen. Пр. окно קרוע חלון (ירמיה כב, יד). -ся 1) נפ׳ הבקע gehauen werden. 2) פ״ח פרוץ בחרב, בקוע ב־ ועבור sich durchhauen.

Прорубка נ׳ פרץ ב־, בקע, בקע das Durchhauen.

Прорубь נ׳ מפרץ בקרח, בקיע Eisloch.

Прорывать, -рвать פ״י 1) נתק; קרוע כלה durchreißen. 2) פרוץ פרץ ב־, הרוס durchbrechen. -ся 1) נפ׳ הנתק; הקרע durchgerissen werden. 2) פ״ח בקוע ב־, פרוץ ועבור, הרוס אל־ sich durchschlagen. Они прорвались черезъ станъ непріятельскій בקעו במחנה האויב, הרסו אל־מחנה האויב.

Прорывать, -рыть פ״י עשה, כרה עד־, חפור, חתור מחתרת durchgraben. -ся 1) נפ׳ הכרה, החפר durchgegraben werden. 2) פ״ח בוא במחתרת, חפור ועבור sich durchgraben.

Прорывъ ז׳ תעלה, מכרה, מחתרת Durchbruch. Идти на пр. פרוץ לעבר, הרוס אל־, בקוע ב־.

Прорыдать פ״ע מרר בבכי—, האנק כל־עת הד־ laut weinen.

Прорыскать פ״ע שוטט הנה והנה כל־עת הד־ umherschlendern.

Прорыть см. Прорывать.

Прорычать פ״ע שאוג כל־עת הד־, — נהום brüllen.

Прорѣзаніе ס׳ גזור das Durchschneiden.

Прорѣзать см. Прорѣзывать.

Прорѣзвиться פ״ח התהולל, השתעשע כל־עת הד־ עד־הד־ Muthwillen treiben.

Прорѣзно́й ת' מְחֻטָּב, מְפֻתָּח geschnitzt.
Прорѣ́зъ ז' בְּקִיעַ, פֶּרֶץ, מִפְתָּח; מַחַץ Durchschnitt.
Прорѣ́зывать, -рѣ́зать פ"י קָרוֹעַ, גָּזוֹר, בַּקֵּעַ, פַּלֵּג, פַּלֵּחַ, חָצֹה, מָחוֹץ durchschneiden. **-ся 1)** הִקָּרֵעַ נפעל durchgeschnitten werden. **2)** פ"ח הָצֵץ, צָמוֹחַ durchbrechen. У ребёнка зу́бы порѣ́зываются שִׁנֵּי הַיֶּלֶד תִּצְמַחְנָה]
Про́рѣзь נ' см. Прорѣ́зъ.
Прорѣ́ха נ' קֶרַע, חוֹר (בבגד); פֶּה לְכִיס הַבֶּגֶד Loch; Aufschnitt.
Проса́живать, -сади́ть פ"י נָטוֹעַ עַל; שָׁתוֹל אֶל־בֵּין כָּל־ bepflanzen. **-ся** נפ' הִשָּׁתֵל, הִנָּטַע bepflanzt werden.
Проса́къ ז' **1)** אוֹפָן לְמַעֲשֵׂה עֲבֹת Seilerbahn. **2)** מְבוּכָה, מָצוֹק, מוֹקֵשׁ, מִכְשׁוֹל Verlegenheit. Онъ попа́лъ въ пр. נוֹקַשׁ, בָּא בִמְבוּכָה.
Проса́ливать, -соли́ть פ"י מָלוֹחַ הֵיטֵב, רַוֵּה מֶלַח durchsalzen. **-ся** נפ' הִמָּלֵחַ, רָוֹה מֶלַח gesalzen werden.
Проса́сываніе ס' זַרְזִיף das Durchtränken.
Проса́сывать, -соса́ть פ"י מוֹגֵג, שׁוֹקֵק durchdringen. Вода́ проса́сываетъ лёдъ הַמַּיִם יְמוֹגְגוּ אֶת־הַקֶּרַח. **-ся** נפ' הִמּוֹג, הִמַּק, רָוֹה מַיִם sich einsaugen.
Проса́чиваться, -сочи́ться פ"ח נָטוֹף, נָזוֹל, רָעוֹף, הוֹצֵא עָסִיס (מִיץ) ausflitzen. Смола́ проса́чивается изъ дере́вьевъ הַכֹּפֶר נוֹטֵף מִן־הָעֵצִים. Дере́вья просочи́лись הָעֵצִים נָטְפוּ כֹפֶר.
Просва́тывать, -сва́тать פ"י אָרֵשׂ־בִּתּוֹ לְ־ zufreien. **-ся** נפ' אָרוּשׂ לְ־ zugefreit werden.
Просверка́ть פ"ע נוֹצֵץ כַּבָּרָק, הָצֵץ— blitzen.
Просве́ркивать פ"ע נוֹצֵץ כַּבָּרָק פְּעַם בְּפַעַם zuweilen hervorblitzen. [blitzen.
Просверкну́ть פ"ע יָצֹא כַּבָּרָק, נוֹצֵץ רֶגַע hervor=
Просве́рливать, -сверли́ть פ"י נָקוֹב בַּמַּקְדֵּחַ, נָקוֹר, רָצוֹעַ durchbohren. **-ся** נפ' נָקוֹר, הֵרָצֵעַ durchbohrt werden. [mahlbrot.
Просвира́ נ' (לנוצרים) לֶחֶם קֹדֶשׁ, לֶחֶם הַפָּנִים Abend=
Просви́ренная שת"נ בֵּית מַאֲפֵה לֶחֶם־הַפָּנִים Backstube für Weihebrot.
Просви́рки (-рокъ) נ"ר מִין צֶמַח, מַלּוּחַ, *אַלְמַת (כלאים א), *אֲדָנִי (שבת לח:) Malve.
Просви́стывать, -свиста́ть, -свистѣ́ть פ"י צַפְצֵף כָּל־הַ־ — שָׁרוֹק pfeifen.
Просвѣжа́ть, -жи́ть פ"י (הבית) חַדֵּשׁ רוּחַ, הָקֵר מְעַט auslüften. **-ся 1)** נפ' הָקֵר, הִמָּלֵא רוּחַ צַח durchlüftet werden. **2)** פ"ח שָׁאוֹף רוּחַ, שׁוֹבֵב (הָשֵׁב) נַפְשׁוֹ, הַחֲלֵף כֹּחַ sich erfrischen.
Просвѣти́тель ז' מֵאִיר לְ־, נוֹתֵן אוֹר לְ־, מַחְכִּים, מְאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ תְּבוּנָה, פּוֹקֵחַ עֵינַיִם, אוֹר גּוֹיִם, מַשְׂכִּיל Aufklärer. **-льница** נ'.
Просвѣти́тельный ת' מֵאִיר עֵינַיִם, נוֹתֵן אוֹר לְ־ [aufklärend.
Просвѣти́ть см. Просвѣща́ть.
Просвѣтли́ть см. Просвѣтля́ть.
Просвѣтлѣ́ть פ"ע אוֹר, הָאוֹר hell werden. Не́бо просвѣтлѣ́ло פְּנֵי שָׁמַיִם (טָהֲרוּ) אוֹרוּ.
Просвѣтля́ть, -ли́ть פ"י **1)** הָאֵר, אוֹר הַגֵּהַּ aufheitern. **2)** זַקֵּק, הָבֵר, הַלְבֵּן, צָרוֹף, טַהֵר abklären. **-ся 1)** נפ' זָקוֹק, הִבָּר, טָהוֹר geklärt werden. **2)** פ"ח אוֹר, רָאֹה אוֹר, הַזְהֵר, הִמָּלֵא אוֹרָה sich aufheitern.
Просвѣ́тъ ז' **1)** הָאוֹר (צֵאת) הִגָּלוֹת; אוֹר זָרוּעַ das Hervordringen des Lichtes. **2)** צֹהַר, שֶׁקֶף הַחַלּוֹן Fensteröffnung. [hervorscheinen.
Просвѣ́чивать פ"ע אוֹר הַגֵּהַּ, הַזְהֵר, הוֹפֵעַ; הָצֵץ מִבֵּין
Просвѣща́ть, -свѣти́ть פ"י הָאֵר עֵינַיִם, הַשְׂכֵּל אֶת־, הָלוֹךְ אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ בִּינָה, לַמֵּד דַּעַת aufklären. **-ся** פ"ח לָאוֹר—, לָמוֹד דַּעַת, הַטֵּה לַתְּבוּנָה לִבּוֹ sich aufklären.
Просвѣще́ніе ס' הַשְׂכֵּל, תְּבוּנוֹת, דֶּרֶךְ Aufklärung. Наро́дное пр. תּוֹרוֹת לָעָם. Мини́стръ наро́днаго просвѣще́нія שַׂר תּוֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לָעָם. [aufgeklärt.
Просвѣщённый ת' חֲכַם־לֵב, יוֹדֵעַ בִּינָה, מַשְׂכִּיל
Просёлокъ (лка) ז' בֵּינוֹת לַכְּפָרִים; מִשְׁעוֹל הַכְּפָרִים Weg zwischen Dörfern. [הַכְּפָרִים Seitenweg.
Просёлочная доро́га מְסִלּוֹל בֵּין כְּפָרִים, מִשְׁעוֹל
Проси́живать, -сидѣ́ть פ"ע יָשׁוֹב כָּל־עֵת הַ־ hinsitzen.
Про́синецъ (-нца) ז' לְפָנִים שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
Про́синь נ' מַרְאֶה כְּעֵין תְּכֵלֶת das Bläuliche. [Januar.
Проси́тель ז' מְבַקֵּשׁ עַל־, מִתְחַנֵּן לִפְנֵי, מַפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־, דּוֹרֵשׁ Bittender. **-льница** נ'.
Проси́тельный ת' בַּקָּשָׁה—, תְּחִנָּה—Bitt=. **-ное** письмо́ מִכְתַּב בַּקָּשָׁה Bittbrief.
Проси́ть (прошу́, про́сишь) פ"י בַּקֵּשׁ, שָׁאוֹל, דָּרוֹשׁ bitten. Пр. хлѣ́ба שָׁאוֹל (בַּקֵּשׁ) לֶחֶם. Пр. кого́ דָּרוֹשׁ אֶת־, בַּקֵּשׁ (חַלֵּה) אֶת־פְּנֵי, שָׁאוֹל מֵאֵת. Пр. о чёмъ בַּקֵּשׁ עַל־. П. къ обѣ́ду קָרֹא לְלֶחֶם הַצָּהֳרַיִם. Пр. на кого́ קָרֹא עַל־ אֶל־. Онъ проси́лъ на сосѣ́да у нача́льника קָרָא עַל־שְׁכֵנוֹ לִפְנֵי הַשַּׂר. **-ся 1)** נפ' בֻּקֹּשׁ, הִדָּרֵשׁ gebeten werden. **2)** פ"ח הִשָּׁאֵל sich erbitten. Онъ проси́лся у меня́ сходи́ть къ роди́телямъ свои́мъ נִשְׁאַל מֵעִמָּדִי לָלֶכֶת אֶל־בֵּית אָבִיו.
Просіява́ть, -сія́ть פ"ע הוֹפֵעַ, זָרוֹחַ, נָהוֹר, עָטֹה אוֹר, הִבָּקַע אוֹר erglänzen. Тогда́ посмо́тришь ты и просія́ешь אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ. Просія́етъ какъ заря́

свѣтъ твой יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ.

Проска́бливать, -скобли́ть פ״י גָּרֵר—, גָּרֵד הֵיטֵב durchschaben. -ся נפ׳ גָּרוֹד הֵיטֵב durchgeschabt werden.

Проска́кивать, -скака́ть פ״ע דּוּץ לִפְנֵי; דַּלֵּג וְעָבוֹר herspringen. קַפֵּץ בְּעַד־, אֶל־ durchspringen.

Проска́кивать, -скочи́ть, -скокну́ть פ״ע דַּלֵּג מִן־

Проскобли́ть см. Проска́бливать.

Проска́льзывать, -скольза́ть, -скользну́ть פ״ע הִתְמַלֵּט, הִמָּלֵט, הִבָּקַע מִ־ durch=, entschlüpfen.

Проскоми́дія נ׳ (בעבודת הנוצרים) מַעֲרֶכֶת לֶחֶם הַפָּנִים Opfergebet.

Проскурня́къ ז׳ *אַדְנִי, מִין עֵשֶׂב Althee.

Прослáбить פ״י הוֹרֵשׁ מִבֶּטֶן abführen; purgiren.

Просла́вленный ת׳ מְהֻלָּל, נוֹדַע לְשֵׁם berühmt.

Прославля́ть, -сла́вить פ״י הַלֵּל, שַׁבֵּחַ, פָּאֵר, הַאְדֵּר, הַשְׂגֵּא פֹּעַל—, כַּבֵּד שֵׁם, גַּדֵּל לְ־, רוֹמֵם, נַשֵּׂא verherrlichen. -ся 1) נפ׳ הִלּוֹל, שַׁבּוֹחַ verherrlicht werden. 2) פ״ח הִתְהַלֵּל, הִתְעַלֵּה, הִתְנַשֵּׂא, גָּאֹה, הַאְדֵּר, עָשֹׂה לוֹ שֵׁם לִתְהִלָּה sich berühmt machen.

Прослези́ть פ״י עוֹרֵר בְּכִי zum Weinen bringen. -ся פ״ח דָּמוֹעַ, הוֹרֵד דִּמְעָה. Онъ прослези́лся עֵינָיו דָּמְעוּ עֵינָיו, יָרְדוּ דִּמְעָה in Thränen ausbrechen.

Прослоня́ться פ״ח רָעֹה רוּחַ, רַדֵּף רֵיקִים herumschlendern.

Прослу́живать, -служи́ть פ״ע 1) עָבוֹד (שָׁרֵת) כָּל־ dienen. 2) מַלֵּא צְבָאוֹ, כַּלֵּה יְמֵי עֲבוֹדָתוֹ ausdienen. יְמֵי הַ־

Прослу́шивать, -слу́шать פ״י שָׁמוֹעַ אֶת־כָּל־; בָּחוֹן בְּמִשְׁמַע אָזְנָיו aushören.

Прослыва́ть, -слы́ть פ״ע יָצֹא לְ־ שֵׁם, הִקָּרֵא בְּפִי־כֹל, הִוָּדַע כַּשְּׁעָרִים לְ־ bekannt werden als..., gelten für... Какъ живёшь, такъ и прослывёшь כְּשִׁמְךָ יִקְרָאוּךָ.

Просма́тривать, -смотрѣ́ть פ״י 1) רָאֹה וּבָחוֹן, הַבֵּט, בַּקֵּר, פָּקוֹד, בְּעֵינָיו durchsehen. 2) רָאֹה בְּ־ פָּסוֹחַ, גָּרוֹעַ מִ־ עֵינוֹ betrachten. 3) אֶל־...כָּל־עֵת הַ־ בְּעֵינָיו עַל־ übersehen, nicht bemerken. Онъ просмотрѣ́лъ э́ту оши́бку גָּרַע עֵינוֹ מִן הַמִּשְׁגֶּה הַזֶּה, לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל הַשְּׁגִיאָה. -ся נפ׳ בָּקוֹר, הִבָּחֵן בְּמַרְאֵה עֵינַיִם durchgesehen werden.

Просмо́тръ ז׳ 1) פְּקֻדָּה, בַּקָּרָה, בִּקֹּרֶת בְּמַרְאֵה עֵינַיִם Durchsicht. 2) לֹא־רְאוֹת, מִגְרַעַת עַיִן מִ־ das Nichtbemerken.

Просмотрѣ́ть см. Просма́тривать.

Просну́ровывать, -снурова́ть פ״י הַבְרֵחַ בִּפְתִיל durchschnüren. Пр. кни́гу הַבְרֵחַ מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה בִּפְתִיל דַּלְתוֹת סֵפֶר. -ся נפעל הָבְרַח בִּפְתִיל durchgeschnürt werden.

Просну́ться см. Просыпа́ться.

Про́со ס׳ דֹּחַן Hirse.

Просо́вывать, -сова́ть, -су́нуть פ״י שָׁלוֹף בְּעַד־, הַעֲבֵר— durchschieben. -ся 1) נפ׳ הָעֳבַר בְּעַד־ durchgeschoben werden. 2) פ״ח בָּקוֹעַ בְּ־, הִלָּחֵץ בְּעַד־ sich durchdrängen.

Просо́дія נ׳ חָקַּת מִבְטָא הַמִּלִּים, נִיב טָהוֹר Sylbenmessung.

Просоли́ть см. Проса́ливать.

Про́со́лъ ז׳ מוֹלֵחַ דָּגִים Fischeinsalzer.

Про́соль נ׳ מִזְרַע מֶלַח מְעַט leichtes Besalzen. Въ про́соль בְּהַמְעִיט מֶלַח.

Просо́льный ת׳ מָלוּחַ מְעַט leicht besalzen.

Просолѣ́ть פ״ע רָוֹה מֶלַח durchsalzen sein.

Просо́нки (-ковъ) ז״ר תְּנוּמוֹת Schlummer. Въ Просо́нкахъ בְּעוֹד תְּנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו, כִּמְעַט נִרְדָּם.

Просо́нье ס׳ см. Просо́нки.

Прососа́ть см. Проса́сывать.

Просо́хлый ת׳ יָבֵשׁ, נִחַר, צִחֶה vertrocknet.

Просо́хнуть см. Просыха́ть.

Просочи́ться см. Проса́чиваться.

Проспа́ть см. Просыпа́ть.

Проспе́ктъ ז׳ שֶׁקֶף, מוּל מֶחֱזֶה אֶל־מֶחֱזֶה, רְחוֹב שָׁקוּף, מָבוֹי מְפֻלָּשׁ breite gerade Strasse. Пр. сочине́нія פָּרָשַׁת דִּבְרֵי־סֵפֶר Plan einer Schrift.

Проспо́рить פ״ע הָדוֹן כָּל־עֵת הַ־, רוֹב—, הִתְוַכֵּחַ— hinstreiten.

Проспряга́ть см. Спряга́ть.

Просро́чивать, -сро́чить פ״י אַחֵר, הַעֲבֵר הַמּוֹעֵד den Termin versäumen.

Просро́чка נ׳ *אִחוּר—, הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד Verabsäumung des Termins.

Просто́ивать, -стоя́ть פ״ע עָמוֹד כָּל־עֵת הַ־, חָנֹה— durchstehen.

Проста́къ, -тачёкъ (-чка́) ז׳ 1) תָּם־לֵב, הוֹלֵךְ לְתֻמּוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה Geradsinniger. 2) בַּעַר, לֹא־חָכָם, לֹא־לֻמָּד, נָבוּב, לֹא־יָדַע בֵּין יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ, אֵין לֵב Einfältiger.

Простёгивать, -стега́ть פ״י 1) תַּפֵּר כָּל־הַ־ durchsteppen. 2) דּוּשׁ בְּשׁוֹטִים הֵיטֵב durchprügeln. -ся נפ׳ הִתַּפֵּר כֻּלָּה durchgesteppt werden.

Про́стенькій ת׳ מְעַט (שָׁפָל) הַל etwas einfach.

Простёртый ת׳ פָּרוּשׂ, מָתוּחַ ausgestreckt. -тая рука́ יָד נְטוּיָה (שְׁלוּחָה) -тыя ру́ки כַּפַּיִם פְּרוּשׂוֹת.

Простира́ть, -стере́ть (עתיד -стру́) פ״י רָקוֹעַ, פָּרוֹשׂ, נָטֹה, מָתוֹחַ ausstrecken. Пр. ру́ку свою́ (הוֹשֵׁט) נָטֹה יָדוֹ (שָׁלוֹחַ, הָדֹה). Пр. ру́ки פָּרֵשׂ (שַׁטֵּחַ) כַּפַּיִם. -ся

נִפ׳ (1 הִנָּטֵה ,הִמָּתַח ,פָּרוֹשׂ sich ausstrecken. 2) נָגוֹעַ עַד־ sich erstrecken.

Простительно ת״פ (עָוֹן) לֹא־כָבֵד מִנְּשׂא verzeihlich.

Простительный ת׳ (עָוֹן) לֹא־כָבֵד מִנְּשׂא ,אֲשֶׁר יְכֻפַּר, רָאוּי לִסְלִיחָה verzeihlich.

Простить см. Прощать.

Просто ת״פ יָשָׁר ,מִישׁוֹר ,לֹא־נָלוֹז ,חֹל ,בְּדֶרֶךְ ,פָּשׁוּט* [einfach.

Простоватость נ׳ פְּתַיּוּת Einfalt.

Простоватый ת׳ אֱוִילִי מְעַט ,קְצַר בִּינָה einfältig.

Простоволосый ת׳ פְּרוּעַ ראשׁ ohne Kopfbedeckung.

Простодушіе ס׳ יִשְׁרַת־לֵב ,תֹּם לֵבָב Gradheit.

Простодушный ת׳ תָּם לֵב ,יְשַׁר לֵב ,יְשַׁר־דֶּרֶךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה biedersinnig.

Простой ת׳ (1 יָשָׁר ,לֹא־נָלוֹז ,חֹל— ,פָּשׁוּט* einfach. Богъ сотворилъ человѣка простымъ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם יָשָׁר. Простой дорогою בְּדֶרֶךְ יָשָׁר (לֹא־נָלוֹז) ,בְּאֹרַח מִישׁוֹר. Простое платье בֶּגֶד חֹל. 2) רֵיק ,רַק leer. Простая посудина כְּלִי־רֵק.

Простой ז׳ (1 שֶׁבֶת ,מַעֲצוֹר ,חֲדֹל מִ־ ,מִשְׁבַּת ,עֲמֹד מִ־ (שמות כא, יט) das Stehen bleiben. Убытокъ отъ простоя работы נֶזֶק מִמִּשְׁבַּת הַמְּלָאכָה.

Простокваша נ׳ קִפָּאוֹן חָלָב ,חָלָב חָמִיץ gesäuerte [Milch.

Простолюдинъ ז׳ בֶּן־דַּלַּת (קְטַנֵּי) הָעָם Mann niedrigen Standes. -динка נ׳.

Простонародный ת׳ אֲשֶׁר לְדַלַּת הָעָם des gemeinen [Volkes.

Простонародье ס׳ הֲמוֹן הָעָם ,דַּלַּת הָעָם gemeines [Volk.

Простонать פ״ע הֵאָנַח כָּל־עֵת הַ־ hinseufzen.

Просторно ת״פ בִּרְוָחָה ,בְּרַחֲבָה ,בְּמֶרְחָב geräumig.

Просторный ת׳ רְחַב יָדַיִם ,נִרְחָב ,רָחָב geräumig. Земля просторная אֶרֶץ רַחֲבַת־יָדַיִם.

Просторъ ז׳ מִשְׁטָר ,מֶרְחָב ,רַחַב ,רְוָחָה ,רֶוַח Geräu-[migkeit.

Просторѣчіе ס׳ שְׂפַת הֶהָמוֹן ,נִיב דַּלַּת־הָעָם gemeine Volkssprache.

Простосердечіе ס׳, -дечность נ׳ ,יִשְׁרַת לֵב ,תֹּם לֵבָב, תֻּמָּה [Aufrichtigkeit.

Простосердечный ת׳ תָּם (יְשַׁר) לֵב aufrichtig.

Простота נ׳ (1 תֹּם ,תֻּמָּה ,יְשָׁרָה ,מִישׁוֹר Einfachheit. 2) קֹצֶר בִּינָה ,פְּתַיּוּת Einfalt.

Простофиля זו״נ אִישׁ נָבוּב ,בַּעַר ,פּוֹתֶה ,פְּתִי ,אֱוִיל ,[לֵב Einfältiger.

Простоять см. Простаивать.

Пространно ת״פ מְבֹאָר ,מְפֹרָשׁ ;בְּרַחֲבָה ,בְּמֶרְחָב weitläufig; umständlich.

Пространность נ׳ רַחַב ,רַחֲבָה ,רְוָחָה ;פָּרָשַׁת דָּבָר [Umständlichkeit.

Пространный ת׳ (1 רְחַב־יָדַיִם ,נִרְחָב ,רָחָב ausgedehnt. 2) מְבֹאָר ,מְפֹרָשׁ ausführlich.

Пространство ס׳ מָקוֹם ,מִשְׁטָר ,מֶרְחָב ,רַחַב Raum. Большое пр. מָקוֹם רָחָב ,רַחַב גָּדוֹל. Большое пр. земли כִּבְרַת אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם. Пр. небесъ רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

Пространствовать פ״ע כַּלֵּה בְּמַסָּעָיו כָּל־הַ־ um-[herreisen.

Прострачивать, -строчить פ״י תַּפֵּר כָּל־הַ־ durchsteppen. -ся נפ׳ הִתָּפֵר כֻּלָּה durchgesteppt werden.

Простроивать, -строить פ״י עַל־בִּנְיָן (כַּסְפּוֹ) הוֹצֵא verbauen. -ся פ״ח עַל־בִּנְיָן (כַּסְפּוֹ) הוֹצֵא alle Mittel [verbaut haben.

Прострочить см. Прострачивать.

Прострѣливать, -стрѣлять, -лить פ״י חַלֵּל בַּחֵץ, מָחוֹץ בְּאַבְנֵי־אֵשׁ ,חָלוֹף בְּכַדּוּר־נֶפֶץ (יחזקאל כח, ט), חָלוֹל (הַמָּחַץ) דָּקוֹר בְּאַבְנֵי־קֶלַע durchschießen. -ся נפ׳ בְּאַבְנֵי קֶלַע durchgeschossen werden.

Прострѣлина נ׳ מַחַץ ,מָחוּץ Durchschuß.

Прострѣлить, -лять см. Прострѣливать.

Простряпать פ״י בַּשֵּׁל כָּל־עֵת הַ־ kochen.

Простуда נ׳ מַחֲלָה מִצִּנַּת קָרָה ,נֶגַע קֹר Erkältung.

Простудить см. Простужать.

Простудливый ת׳ צָפוּי אֶל־נֶגַע קֹר zur Erkältung [geneigt.

Простудный ת׳ הַבָּא מִנֶּגַע קֹר Erkältungs-.

Простужать, -студить פ״י (1 הַקְפֵּא בְּקֹר ,הָקֵר abkühlen. 2) הַחֲלֵה בְּקָרָה ,נְגֹעַ בְּקֹר erkälten. -ся נפעל (1 הַקְפֵּא בְּקֹר ,הָקֵר abgekühlt werden. 2) פ״ח הָחֳלֵה מִקָּרָה ,נָגוֹעַ מִקֹּר sich erkälten.

Простуживать см. Простужать.

Проступаться, -ступиться פ״ח (1 כָּשׁוֹל ,מָעוֹד, נְמוֹטוֹ ,מָטָה רַגְלוֹ straucheln. Онъ проступился עֲבוֹר מִצְוָה ,פָּשׁוֹעַ ,אָשׁוֹם ,חָטֹא ,עָוֹה (2 .פְּעָמָיו sich vergehen.

Проступокъ (-пка) ז׳ פֶּשַׁע ,חֵטְא ,עָוֹן ,מִכְשׁוֹל שֶׁל (ש״ב ו, ז) [Vergehen.

Простучать פ״ע דָּפוֹק כָּל־עֵת הַ־ eine Zeitlang klopfen.

Простывать, -стыть פ״ע הִתְקָרֵר ,הָקֵר ,הָפוֹךְ קַר [kalt werden.

Простылый ת׳ אֲשֶׁר הָפַךְ קַר ,מִתְקָרֵר ,מוּקָר kalt [geworden.

Простынуть см. Простывать.

Простыня נ׳ מַצָּע (לַמִּטָּה) מַסֵּכַת־בַּד Bettlaken.

Простыть см. Простывать

Простѣнокъ (-нка) ז׳ קִיר מַבְדִּיל ,חַיִץ Scheidewand.

Простякъ, -тячёкъ см. Простакъ.

Просуживать, -судить פ״י (1 עֲשׂה מִשְׁפָּט כָּל־עֵת הַ־ mit Richten zubringen. 2) הוֹצֵא בְּמִשְׁפָּטִים כַּסְפּוֹ [verprozessiren.

Просунуть см. Просовывать.

Просутяжить פ״י см. Просуживать 2.

Просуха נ׳ יַבֶּשֶׁת פְּנֵי־אֲדָמָה das Trockenwerden.

Просушивать, -сушить פ״י יַבֵּשׁ ,הַחֲרֵב trocknen. -ся פ״ח הִתְיַבֵּשׁ ,יָבוֹשׁ sich trocknen.

Просу́шка נ׳ עבודת המיבש das Trocknen.

Просфи́рня см. Просви́рница.

Просфора́ см. Просвира́.

Просчи́тывать, -считать פ״י 1) מנה, ספור durchzählen. 2) שגה בספר sich verzählen um... -ся פ״ח שגה במספר sich verrechnen.

Просыпа́ть, -спа́ть פ״ע 1) נום כל-עת הַ-, ישון עד- hinschlafen. 2) אחר בשנתו את-, ישון ואחר verschlafen. -ся פ״ח עור משנתו, העור, — הקיץ, יקוץ aufwachen.

Просыпа́ть, -сыпать פ״י שפוך ארצה verschütten. -ся נפ׳ השפך ארצה verschüttet werden.

Просы́пъ ז׳ הקיץ das Erwachen. Безъ просы́пу מבלי-קום משנתו, מבלי הקיץ. [werden.

Просыха́ть, -со́хнуть פ״ע יבוש, חרוב; החר trocken

Про́сьба נ׳ בקשה, שאלה, תחנה Bitte. Пода́ть про́сьбу הפל תחנתו לפני-.

Просѣва́ть, -сѣ́ять פ״י זרה, הנף, הנע בכברה durchsieben. -ся נפ׳ זרה, הנוע בכברה durchgesiebt werden.

Про́сѣдь נ׳ שיבה בשער graue Haare. Борода́ съ про́сѣдью זקן אשר שיבה זרקה-בו.

Про́сѣка נ׳ יד ברא (יחזקאל כא, כד), מער חרש, מסלול מחטב ביער Waldweg.

Просѣка́ть, -сѣ́чь פ״י חטוב מקצה אל-קצה, — ברא durchhauen. Пр. доро́гу въ лѣсу́ ברא ביער מסלול. -ся נפ׳ החטב מקצה אל-קצה durchgehauen werden.

Просѣ́чь см. Просѣка́ть.

Просѣ́ять см. Просѣва́ть.

Прота́лина (-линка ק׳) נ׳ מקום המס השלג, מחשוף פני-אדמה מתחת לשלג vom Schnee aufgethaute Stelle.

Прота́лкивать, -толка́ть, -толкну́ть פ״י דחוף, הדוף דרך הַ-, בעד-, הדח מתוך, דחה החוצה durchstoßen. -ся נפ׳ 1) הדחה (הדחף) החוצה durchgestoßen werden. 2) פ״ח בקוע ויצא sich durchdrängen.

Прота́лкивать, -толо́чь פ״י כתות, הדק, דוך zerstoßen.

Протанцева́ть פ״ע 1) חול המחול עד-כלה austanzen. 2) כלה במחולות כל-עת הַ- vertanzen.

Прота́пливать, -топи́ть פ״י השק והחם durchheizen. -ся נפ׳ השק עד-החם durchgeheizt werden.

Прота́птывать, -топта́ть פ״י 1) רמוס, בוסס והשחת durchtreten. 2) (מסלה) סלול austreten. -ся נפ׳ הרמס; הסל eingetreten werden. [dern.

Протараба́рить פ״ע כלה עתו בדברי-ריק verplau-

Прота́ривать, -тора́ть, -тори́ть פ״י סלול מסלול bahnen einen Weg.

Прота́скивать, -таска́ть, -тащи́ть פ״י סחוב דרך הַ-, בעד-, משוך והוצא durchschleppen. -ся נפ׳ הסחב (הסחף) דרך הַ- durchgeschleppt werden.

Протасова́ть פ״י (לוחות הקרטים) בלול, נער, סכסך durchmischen. -ся נפ׳. [wendlich nähen.

Прота́чивать, -тача́ть פ״י תפור בעד הַ-, *אחה über-

Прота́чивать, -точи́ть פ״י 1) לטוש, חדד, שנון ausschleifen. 2) אכל, נקר, כרסם durchnagen. -ся נפ׳.

Протащи́ть см. Прота́скивать.

Прота́ять см. Прота́ивать.

Протве́рживать, -тверди́ть פ״י למוד ושום בפיו, שנון לזכרונו, שנן על-פה, למוד wiederholen. -ся נפ׳ למוד על-פה, לזכרונו wiederholt werden.

Протека́ть, -те́чь פ״ע חלוף, נזול ועבור durch-, hinfließen. Вода́ протека́етъ черезъ трубу́ המים עוברים דרך הצנור. Вре́мя протекло́ העת עברה (חלפה). Кры́ша протека́етъ הגג ידלף, דלף טורד בגג. Протека́ющая бума́га (נמק) נייר דולף.

Проте́кторъ см. Покрови́тель.

Проте́кція נ׳ см. Покрови́тельство

Протере́ть см. Протира́ть.

Протерпѣ́ть פ״ע נשא כל-הַ-, — סבול erdulden

Протестанти́змъ ז׳ ברית דת לתר Protestantismus.

Протеста́нтъ ז׳ שומר ברית דת לתר Freigläubiger. -та́нтскій ת׳. [protestirt.

Протесто́ванный ת׳ (שטר-חוב) מגש לפני המזכיר

Протестова́ть (-сту́ю) פ״ע 1) ענה נגד-, הנא, כחד אמרי- widersprechen, sich dagegen erklären. 2) Пр. ве́ксель נתון שטר-חוב בפלילים einen Wechsel protestiren. [Widerspruch, Zurückweisung.

Проте́стъ ז׳ שטנה, — מענה נגד, תוכחת, תנואה

Проте́чь см. Протека́ть. [pfanne.

Про́тивень (-вня) ז׳ מחבת, מרחשת רבועה Brat-

Противи́тельный союзъ מלת קשור מתנגדת (כמו : אבל, אכן, אולם) entgegenstellendes Bindewort.

Проти́виться (-влюсь) פ״ח ענה נגד, עמוד נגד-, הנא, מאן בּ- widerstreben. [מתקוממ Gegner.

Проти́вникъ ז׳ אויב, שונא, משנא, שוטן, ער, קם,

Проти́вно ת״פ 1) נהפוך, להפך, הפך מן- entgegengesetzt. 2) לזרא, תועבה ekelhaft. Это проти́вно мнѣ תועבה היא לי.

Проти́вный ת׳ 1) אשר הוא הפך מן-, נהפך entgegengesetzt. 2) אשר הוא נתעב, נמאס, רע בעיני-, למרת רוח; שער ekelhaft.

Противобо́рникъ, -бо́рецъ (-рца) מִתְקוֹמֵם נֶגֶד־ ז׳, נִלְחָם עִם־ ,לוֹחֵם לְ־ ,אִישׁ רִיב ,שׂוֹטֵן Gegner. -ница נ׳.

Противобо́рство ס׳ רִיב עִם־ ,צֵאת לִקְרַאת אוֹיֵב קָמָיו Widerstand.

Противобо́рствовать (-ствую) פ״ע הָשֵׁב מִלְחָמָה, עָמוֹד נֶגֶד־ ,רוֹב עִם־קָמָיו ,יָצֹא לִקְרַאת אוֹיֵב bekämpfen.

Противове́съ ז׳ מַכְרִיעַ הַמִּשְׁקָל Gegengewicht.

Противоде́йствіе ס׳ שִׂטְנָה ,תְּנוּאָה Gegenwirkung.

Противоде́йствовать (-ствую) פ״ע (кому́) שָׂטוֹן הִתְיַצֵּב ,הָלוֹךְ עִם... קֶרִי ,הַמְרֵה עֲצַת־ ,הָנִיא ,לְ־ הַכְעֵם לְנֶגֶד ,לְשָׂטֵן לְ־ dagegen wirken. Оні́ противоде́йствовали строющимъ הִכְעִיסוּ לְנֶגֶד הַבּוֹנִים (נחמיה ג, לז).

Противоде́йствующій ת׳ מֵנִיא ,שׂוֹטֵן dagegen=[wirkend.

Противозако́нный ת׳ מַמְרֶה ,לֹא־כַדָּת ,נֶגֶד הַחֹק פּוֹרֵץ גֶּדֶר מִשְׁפָּט ,פּוֹרֵעַ מוּסָר ,חֹק widergesetzlich.

Противолежа́щій ת׳ אֲשֶׁר ,הַשּׁוֹכֵב (הַמֻּנָּח) מִמּוּלוֹ נִכְחוֹ gegenüberliegend.

Противолихора́дочный ת׳ מַכְנִיעַ חֳלִי הַקַּדַּחַת [Fieber heilend.

Противополага́ть, -положи́ть פ״י עָרוֹךְ לְנֶגֶד־ ,הוּשֵׂם ,הַעֲרֵךְ לְנֶגֶד ,שׂוּם נֹכַח— entgegensetzen. -ся נפ׳ נֹכַח entgegengestellt werden.

Противоположе́ніе ס׳ (1 עֵרֶךְ (הַעֲרִיךְ) לְנֶגֶד Entgegenstellung. (2 עִנְיָן מִתְנַגֵּד Gegensatz.

Противоположи́ть см. Противополага́ть.

Противополо́жно ת״פ נֶהְפּוֹךְ ,לְהֶפֶךְ ,הֶפֶךְ מִן־ entgegengesetzt.

Противополо́жность נ׳ הֵפֶךְ Gegensatz.

Противополо́жный ת׳ אֲשֶׁר הוּא הֵפֶךְ מִן־ ;נֶהְפָּךְ entgegengesetzt.

Противопоставля́ть, -ста́вить פ״י הַצֵּב מוּל־ ,הַעֲמֵד לְנֹכַח— ,עָרוֹךְ נֶגֶד־ entgegenstellen.

Противоре́чивый ת׳ מַמְרֶה אֶת־פִּי ,מַמְרֶה עֲצַת— אִישׁ תּוֹכָחוֹת widersprechend.

Противоре́чить פ״ע (кому́) מָרֹה (הַמְרֵה) אֶת־פִּי־ ,רוֹב אֶל־ widersprechen. Оні́ противоре́чили Бо́гу הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל. Это противоре́читъ зако́ну עִנְיָן זֶה הוּא נֶגֶד הַחֹק. [spruch.

Противоре́чіе ס׳ הַמְרוֹת אִמְרֵי ,תְּנוּאָה ,מְרִי Wider=

Противостоя́ть, -ста́ть פ״ע (кому́, чему́) (1 נִצּוֹב עָמוֹד נֶגֶד (נֹכַח ,מוּל) ,(הִתְיַצֵּב) לִקְרַאת־ gegenüberstehen. (2 קוּם נֶגֶד־ ,עָמוֹד לִפְנֵי־ widerstehen. Кто противоста́нетъ тебѣ? מִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ.

Противоя́діе ס׳ סַם מַכְחִיד ,סַם מֵסִיר מַר־הַמָּוֶת הָרַעַל Gegengift.

Про́тивъ, -ти́ву מ״י (1 נֶגֶד ,נֹכַח ,מוּל ,מִמּוּל ,אֶל־מוּל ,הֵפֶךְ מִן־ ,לְמַרְאוֹת עֵינֵי־ gegenüber. (2 נֶגֶד ,לְעֻמַּת ,לֹא־כַדָּת ,לֹא כְּ־ gegen, wider. Пр. зако́на נֶגֶד הַחֹק.

Протира́ть, -тере́ть פ״י (1 מָחֹה ,מָרֹק וְנַקֵּה durchreiben. (2 מָחֹה עַד־כַּלֵּה ,מָרֹק עַד־הִקָּרֵעַ. Пр. о́кна מָרֹק זְכוּכִית הַחַלּוֹנוֹת. Пр. сапоги́ כַּלֵּה נְעָלָיו. Пр. глаза́ פָּקוֹחַ עֵינָיו. Пр. глаза́ де́ньгамъ אַבֵּד לָרִיק הַמָּמוֹן. Пр. кому́ бока́ הוֹדֵעַ וְיַסֵּר ,כַּסְפּוֹ. -ся נפ׳ (1 הִשָּׁחֵת (כָּלֹה) מֵרוֹב עֲבוֹדָה ,מָרוֹק durchgerieben werden. (2 פ״ח הִתְאַמֵּץ לָבֹא עַד־ ,בָּקוֹעַ בְּחָזְקָה אֶל־ פָּרוֹץ (הֵחָלֵק) בְּתוֹךְ־ sich durchdrängen.

Проти́скивать, -ти́скать, -ти́снуть פ״י דָּחוֹק בְּעַד־ ,הַדְחֵק בְּעַד־ הָדוֹף—לָחוֹץ— durchdrängen. -ся נפ׳(1 פָּרוֹץ וְעָבוֹר ,בָּקוֹעַ בְּ־ פ״ח (2 durchgedrängt werden. [sich durchdrängen.

Проткну́ть см. протыка́ть.

Протодіа́конъ ז׳ רֹאשׁ סְגָנֵי הַכֹּהֲנִים Archidiakon.

Протоіере́й ז׳ זְקַן הַכֹּהֲנִים Oberpriester. [führer.

Протоколи́стъ ז׳ מַזְכִּיר ,כּוֹתֵב זִכְרוֹן בַּסֵּפֶר Protokoll=

Протоко́лъ ז׳ זִכְרוֹן בַּסֵּפֶר ,פָּרָשַׁת דִּבְרֵי־מִשְׁפָּט ,פְּקוּדֵי ,סֵפֶר זִכָּרוֹן ,דִּבְרֵי־מוֹעֵצָה Protokoll.

Протоко́льная книга סֵפֶר זִכְרוֹנוֹת Protokollbuch

Прото́къ ז׳ תְּעָלָה ,פֶּלֶג ,שֶׁטֶף עוֹבֵר Bach.

Протолка́ть, -кну́ть см. Прота́лкивать.

Протолкова́ть פ״י פָּרֵשׁ כָּלָה ,בָּאֵר מֵהָחֵל עַד־כַּלֵּה [erklären.

Протоло́чь см. Прота́лкивать.

Протоми́ть פ״י הָצֵק— ,הַלְאֵה— ,עַנֵּה כָּל־עֵת הַ־ שְׂבוֹעַ נְדוּדִים (עָמָל) ,רָאֹה עֳנִי ,עֻנֵּה quälen. -ся פ״ח [sich abquälen

Протопи́ть см. Прота́пливать.

Протопо́пица נ׳ אֵשֶׁת זְקַן הַכֹּהֲנִים Frau des Ober=[priesters

Протопо́пъ см. Протоіере́й.

Протопта́ть см. Прота́птывать.

Проторго́вывать, -торгова́ть פ״י אַבֵּד בְּמִסְחָר הוֹנוֹ durch Handel verlieren. -ся פ״ח הִוָּרֵשׁ בְּמִסְחָר bankerott werden.

Прото́ржка נ׳ נֶזֶק בְּמִסְחָר Bankerott.

Про́тори נ״ר כֶּסֶף הַמּוֹצָא לְדִבְרֵי־מִשְׁפָּט Gerichtskosten.

Протори́ть см. Прота́ривать.

Протоскова́ть פ״ע כַּלֵּה בְּיָגוֹן יָמָיו sich grämen.

Прототи́пъ ז׳ דְּמוּת מְקוֹרִית ,תַּבְנִית קְדוּמִים Urbild

Прото́чина נ׳ (1 פֶּרֶץ מַיִם ,עָרוּץ נְחָלִים Bächlein (2 צָרַעַת בַּבֶּגֶד ,פַּחֶתֶת מַאֲכֹלֶת עָשׁ Wurmfraß. (3 תָּו עַל־מֵצַח הַכֶּלֶב weißer Strich.

Проточи́ть см. Прота́чивать. [fließend.

Прото́чный ת׳ שׁוֹטֵף וְעוֹבֵר ,מַזִּיל— ,מַסְפֵּה מֵימָיו

Протрезвлять, -трезвить פ״י הָעֵר שִׁכּוֹר מִיֵּינוֹ nüchtern machen. -ся פ״ח הֵעוֹר מִשִּׁכְרוֹנוֹ, הָקֵץ מִיֵּינוֹ nüchtern werden.

Протрубить פ״ע 1) תָּקוֹעַ בַּשּׁוֹפָר כָּל־הַ־ fortwährend blaſen. 2) גַּלֵּה אֶת־אֹזֶן כֹּל, הַשְׁמֵעַ בְּקָהָל רָב überall erzählen.

Протрясывать, -трясти פ״י נַעֵר, טַלְטֵל, זַעְזֵעַ [durchſchütteln.

Протряхивать, -тряхнуть см. Протрясывать.

Протужить פ״ע כַּלֵּה (כַּלֵּה) בְּיָגוֹן יָמָיו trauern.

Протурить פ״י הָרֵץ מִן־, גָּרֵשׁ — שַׁלַּח מֵעַל־פָּנָיו fortjagen.

Протухать, -тухнуть פ״ע הַעֲלֵה צַחֲנָה, בָּאוֹשׁ [verfaulen.

Протухлый ת׳ בָּאוּשׁ, נִבְאָשׁ, עָבֵשׁ verfault.

Протухнуть см. Протухать.

Протыкать, -тыкать, -ткнуть פ״י תָּקוֹעַ בְּ־, מָעוֹךְ, דָּקוֹר, מָחוֹק, מָחוֹץ, רָצוֹעַ, וְחָלוֹף durchſtechen. -ся נפ׳ הָדֵּקֵר, הֵרָצֵעַ durchgeſtochen werden.

Протёсняться, -ниться פ״ח בָּקוֹעַ בְּ־, פָּרוֹץ בְּחָזְקָה אֶל־בֵּין־ ſich durchdrängen

Протявкать פ״ע חָרוֹץ לְשׁוֹנוֹ, נָבוֹחַ כָּל־הַ־ fortbellen.

Протягаться פ״ח כַּלֵּה יָמָיו בְּרִיב וּמִשְׁפָּטִים verproceſſiren

Протягивать, -тягать, -тянуть פ״י 1) מָשׁוֹךְ, מָתוֹחַ, שָׂרוֹעַ ziehen. Пр. верёвку מָשׁוֹךְ חֶבֶל, הוֹשֵׁט יָד, הָדֵה — שָׁלוֹחַ יָדוֹ. Пр. руку נָטֹה קָו. По одёжкѣ протягивай ножки הִשְׂתָּרַע בְּרַגְלֶיךָ לְפִי־מִדַּת עַרְשְׂךָ. Пр. ноги גְּוֹעַ, מוּת. 2) הַאֲרֵךְ, אַחֵר לַעֲשׂוֹת, עֲשֵׂה בְהִתְמַהְמֵהַּ zögern. Дѣло моё протянули אֵחֲרוּ (הֶאֱרִיכוּ) דְּבַר מִשְׁפָּטִי. Больной не протянетъ до ночи הַחוֹלֶה לֹא יַאֲרִיךְ חַיָּיו עַד־הַלַּיְלָה. -ся 1) נפ׳ הִמָּשֵׁךְ ausgeſtreckt werden. 2) פ״ח הִשְׂתָּרֵעַ, סָרוּחַ עַל־, הִתְמוֹדֵד — גָּהוֹר (מ״א; מ״ב ד, לד; כא, יו) ſich ausſtrecken.

Протяженіе פ׳ אֹרֶךְ, מִדָּה, מֵמַד, מֶשֶׁךְ, סֶרַח Ausdehnung.

Протяжно ת״פ (הַקּוֹל) בְּמֶשֶׁךְ, בְּנַחַת, אַט gedehnt.

Протяжный ת׳ מַאֲרִיךְ, נִמְשָׁךְ, (קוֹל) הוֹלֵךְ אַט gedehnt.

Протянуть см. Протягивать.

Проужинать פ״ע יָשׁוֹב עַל־לֶחֶם הָעֶרֶב עַד־ beim Abendeſſen hinſitzen.

Проулокъ см. Переулокъ.

Проурчать см. Урчать.

Проучивать, -учить פ״י 1) לָמוֹד כָּל־הַ־ lernen. 2) יַסֵּר, הוֹכֵחַ ſtreng belehren. -ся פ״ח הֻוסַר, הוּכַח bitter belehrt werden.

Проушина נ׳ אֹזֶן, פֶּה, חוֹר Ohrloch. Пр. топора אֹזֶן הַגַּרְזֶן; Пр. молота פֶּה לְיַד הַפַּטִּישׁ.

Профанъ ז׳ 1) חֹל, לֹא־קָדוֹשׁ nicht heilig. 2) לֹא־לֻמָּד, נָבוּב, בַּעַר, אֵין־לֵב unwiſſend.

Профессія נ׳ см. Промыселъ.

Профессоръ ז׳ מוֹרֶה חִקְרֵי חָכְמָה, מְחַוֵּה דַּעַת, מַלֵּף בְּמִדְרַשׁ חָכְמָה Profeſſor. -рскій ת׳.

Профиль ז׳ תֹּאַר דָּבָר מִצִּדּוֹ Seitenbild.

Профильтровывать, -тровать см. Процѣживать.

Профинтить פ״י כַּלֵּה לָרִיק verſchwenden.

Профосъ ז׳ מְנַקֵּה הַמַּחֲרָאוֹת בַּמַּחֲנֶה Grubenräumer.

Прохаживаться, -ходиться, Пройтись פ״ח הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם ſpazierengehen.

Прохватывать, -хватить 1) פ״י אָחוֹז בְּ־, חָטוֹף, אֶל־פִּיו, נָשׁוֹךְ בְּשִׁנָּיו durchgreifen. 2) פ״ס: Морозомъ прохватило яблоки הַתַּפּוּחִים נֻכּוּ מֵחֲמַת־קָרָה.

Прохворать פ״ע חָלֹה כָּל־עֵת הַ־ krank liegen.

Прохвостъ см. Профосъ.

Прохлада נ׳ קָרַת־צֵל, רוּחַ מֵשִׁיב נֶפֶשׁ Kühle.

Прохладительный ת׳ מֵשִׁיב, מֵקֵר, מַכְנִיעַ חֹרֶב נֶפֶשׁ kühlend.

Прохладить см. Прохлаждать.

Прохладный ת׳ מֵפִיחַ קֹר נָעִים, מֵקֵר kühl.

Прохладѣть פ״ע הָפוֹךְ קַר, הוּקַר kalt werden.

Прохлаждать, -хладить פ״י הָקֵר, הָפֵג חֹם abkühlen. -ся 1) נפ׳ הָפוֹךְ קַר, הוּקַר kalt werden. 2) פ״ח הָקֵר שָׁאוֹף רוּחַ, הִתְקָרֵר, בְּשָׂרוֹ ſich erfriſchen.

Прохлажденіе ס׳ הַחֲלִיף רוּחַ Abkühlung.

Прохныкать פ״ע הֶאֱנֵק כָּל־עֵת הַ־, נָאוֹק — בְּכֹה מַר — hinweinen.

Проходимый ת׳ אֲשֶׁר יַעַבְרוּ בוֹ בְּרֶגֶל; נָקַל לַעֲבֹר durchgänglich.

Проходить, Пройти (עבר прошёлъ, עתיד пройду, пройдёшь) פ״ע 1) עָבוֹר, חָלוֹף, הָלוֹךְ לוֹ, כָּלֹה vorübergehen. Онъ прошёлъ черезъ Іорданъ עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן. Оттуда пройдёшь ты дальше וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה. Зима прошла הַסְּתָו עָבָר. Жатва прошла עָבַר (חָלַף, כָּלָה) קָצִיר. Прошёлъ дождь הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ. 2) Пр. мимо עָבוֹר עַל־, פָּסוֹחַ עַל־ vorbeigehen. И пройду мимо васъ וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם. 3) לָמוֹד מֵהָחֵל עַד־כַּלֵּה erlernen. Мы прошли всю грамматику לָמַדְנוּ חֻקֵּי הַלָּשׁוֹן עַד־תֻּמָּם. Пройти сквозь огонь и воду הִבָּחֵן בְּכוּר כָּל־עֳנִי. Такой проступокъ никому не пройдётъ даромъ לֹא־יִנָּקֶה כָּל־עוֹשֶׂה עָוֶל כָּזֶה [gehen.

Проходной ת׳ אֲשֶׁר הוּא דֶרֶךְ לַעֲבֹר בּוֹ zum Durch-

Проходъ ז׳ 1) עֲבוֹר, מַעֲבָר Durchgang. Съ каждымъ проходомъ его מִדֵּי עָבְרוֹ. Онъ не даётъ ему прохода הוּא לֹא־יִתֵּן דֳּמִי לוֹ. 2) מוֹצָא, תְּעָלָה, צִנּוֹר

Kanal.
Прохожде́ніе ס׳ חֲלֹף ,מַעֲבָר ,עֲבֹר das Durchgehen.
Прохо́жій ת׳ עוֹבֵר ,הֹלֵךְ ,עוֹבֵר אֹרַח Vorübergehender.
Прохола́живать, -холоди́ть פ״י הָקֵר ,הָפֵג חֹם הַ־ abkühlen. -ся נפ׳ הוּקַר ;פּוּג חֻמּוֹ ,הָפוֹךְ קַר abgekühlt werden.
Процара́пывать, -цара́пать, -цара́пить, -цара́пнуть פ״י נָתוֹן שָׂרֶטֶת בְּכָל־ ,שָׂרוֹט כֻּלָּה durchkratzen. -ся נפ׳ הִשָּׂרֵט כֻּלּוֹ zerkratzt werden.
Процари́ть, -ца́рствовать פ״ע מָלוֹךְ כָּל־יְמֵי הַ־ eine Zeitlang herrschen.
Процвѣсти́ см. Процвѣта́ть.
Процвѣта́ніе ס׳ פֶּרַח ; עֵת הָנֵץ das Aufblühen.
Процвѣта́ть, -цвѣсти́, -цвѣсть 1) הָנֵץ ,עָלֹה נִצָּה ,הַפְרֵחַ ,פָּרוֹחַ ,הָצֵץ blühen. 2) הַשְׂכֵּל ,הָחֵל , נוֹב ,הַצְלֵחַ gedeihen. Процвѣта́ютъ дѣла́ его́ יַחִילוּ דְרָכָיו.
Процеду́ра נ׳ מַעַרְכֵי מִשְׁפָּט ,הֲלִיכוֹת דָּת וָדִין Hergang.
Проце́нтъ ז׳ תַּרְבִּית ,נֶשֶׁךְ ,מַרְבִּית מִכָּל־מְאַת כֶּסֶף Procent. -це́нтный ת׳
Проце́ссія נ׳ תַּהֲלוּכָה (נחמיה יב, לא) ,הֲלִיכוֹת (מַהֲלָךְ) הָמוֹן חוֹגֵג feierlicher Zug.
Проце́ссъ ז׳ 1) פְּעֻלָּה ,עִנְיָן ,הֲלִיכוֹת ,עֲלִילָה ,מַעְבָּד Entwickelungsgang. 2) רִיב ,מִשְׁפָּט עִם־ Rechtsstreit.
Процѣ́живать, -цѣди́ть פ״י (משקה) זַקֵּק ,צָרוֹף ,הַגֵּר ,סַנֵּן* ,הָבֵר durchseihen.
Проча́хнуть פ״ע הָלוֹךְ וְהִדַּל (וְהֵרָזֵה) hinsiechen.
Про́ченіе ס׳ יַעֵד לְ־ ,תְּעוּדָה das Bestimmen.
Прочёркивать, -черкну́ть פ״י מָחֹה ;שָׂרוֹט קַו עַל־ durchstreichen.
Проче́сть см. Прочи́тывать.
Прочёсывать, -чеса́ть פ״י הַעֲבֵר מַשְׂרֵק עַל־ durchkämmen.
Прочи́стить см. Прочища́ть.
Прочи́стка נ׳ см. Прочище́ніе.
Прочи́тывать, -чита́ть, -че́сть פ״י (הספר) קְרֹא כָּל־ durchlesen. -ся נפ׳ (עַד־תֻּמּוֹ) הִקָּרֵא כֻלּוֹ durchgelesen werden.
Про́чить פ״י חָשׂוֹךְ—,צָפוֹן—,שָׁמוֹר—,יָעוֹד לְ־ bestimmen.
Прочища́ть, -чи́стить פ״י טַהֵר כָּל־ ,נַקֵּה— ,הָבֵר— durchreinigen. -ся נפ׳ טָהוֹר ,נָקֹה ,הִבַּר durchgereinigt werden.
Прочище́ніе ס׳ טָהֳרָה , נִקּוּת Durchreinigung.
Про́чій ת׳ שְׁאָר—,יֶתֶר הַ־ ,הַנִּשְׁאָר ,הַיּוֹתֵר übrig, ander. Ме́жду про́чимъ בֵּין יֶתֶר הַדְּבָרִים. И про́чее וְעוֹד; וּשְׁאָר כְּנוֹתָיו.
Про́чность נ׳ עֹצֶם ,עָצְמָה ,תֹּקֶף ,נֵצַח Dauerhaftigkeit.
Про́чный ת׳ קַיָּם ,נָכוֹן ,עוֹמֵד לְיָמִים רַבִּים ,נֶאֱמָן ,אֵיתָן ,נֵצַח—,עוֹלָם— dauerhaft.

Прочте́ніе ס׳ כְּלוֹת לִקְרֹא ,קְרֹאת (ספר) עַד־תֻּמּוֹ das Durchlesen.
Прочь ת״פ הָלְאָה fort. Поди́ прочь! גֶּשׁ־הָלְאָה. Я и отъ э́того не прочь גַּם מִזֶּה לֹא־אָנִיחַ יָדִי (לֹא־אֲנַעֵר כַּפַּי) ich habe nichts dagegen.
Прошали́ть פ״ע הִתְעוֹלֵל כָּל־עֵת הַ־ ,הִתְעוֹלֵל עַד־ Muthwillen treiben.
Прошата́ться פ״ח שׁוּט כֹּה ,נוֹד וָנוֹעַ כָּל־עֵת הַ־ ,שׁוֹטֵט אָנֶה וָאָנָה ,וָכֹה— umherschlendern.
Про́шва נ׳ см. Оторо́чка.
Проше́дшій ת׳ שֶׁחָלַף ,שֶׁעָבַר ,אֲשֶׁר עָבַר vergangen.
Проше́ніе ס׳ 1) מִשְׁאָל ,חַלּוֹת ,בַּקֵּשׁ ,שְׁאֹל das Bitten. 2) אִגֶּרֶת תְּחִנָּה (שְׁאֵלָה) ,בַּקָּשָׁה בִכְתָב Bittschrift. Пода́ть пр. кому́ הַפֵּל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־.
Прошёптывать, -шепта́ть פ״י הַפְטֵר בְּשָׂפָה ,לָחוֹשׁ ,דַּבֵּר בַּלָּאט flüstern.
Проше́ствіе ס׳ מְלֹאת ,עֲבֹר Verlauf. По проше́ствіи э́того вре́мени כַּעֲבֹר (כִּמְלֹאת) הַיָּמִים הָאֵלֶּה.
Прошиба́ть, -би́ть פ״י 1) הָרֵץ ,רַצֵּץ ,מָחוֹק ,מָחוֹץ durchdringen. Она прошибла́ ему́ го́лову מָחֲצָה וְתָרֵץ אֶת־ראשׁוֹ (מָחֲקָה). И прошибла́ ему́ че́репъ גֻּלְגָּלְתּוֹ. 2) הַחֲזֵק ,תָּקוֹף ,אָחוֹז erschüttern. Озно́бъ прошибъ её רֶטֶט הֶחֱזִיקָה. Его́ потъ прошибъ זֵעָה (תְּקָפַתּוּ) אֲחָזַתּוּ. -ся נפ׳ 1) הִמָּחֵץ ,רֻצּוֹץ durchgeschlagen werden. 2) פ״ח הַחֲטֵא הַמַּטָּרָה ; סַלֵּף דַּרְכּוֹ fehlschlagen.
Прошива́ть, -ши́ть פ״י הַעֲבֵר ,תָּפוֹר מִזֶּה וּמִזֶּה durchnähen. -ся נפ׳ הִתָּפֵר מֵעֵבֶר אֶל־עֵבֶר הִתָּפֵר בְּ־ durchgenäht werden.
Проши́вка נ׳ (לבגד) חֹבֶרֶת תְּפוּרָה Einsatz.
Прошивно́й ת׳ תָּפוּר מִשְּׁנֵי עֲבָרָיו durchgenäht.
Прошипѣ́ть פ״ע לָחוֹשׁ כָּל־עֵת הַ־ zischen.
Проши́ть см. Прошива́ть.
Прошко́ливать, -шко́лить см. Проу́чивать.
Прошлого́дній ת׳ מִן הַשָּׁנָה אֲשֶׁר ,אֲשֶׁר לִפְנֵי שָׁנָה עָבְרָה vorjährig.
Про́шлый ת׳ (חָלַף) אֲשֶׁר עָבַר vergangen. Про́шлое קַדְמוּת ,קַדְמוֹנִיּוֹת ,רִאשׁוֹנוֹת.
Прошля́ться פ״ח שׁוּט ,נוֹעַ הֵנָּה וָהֵנָּה כָּל־עֵת הַ־ (נוֹד) אָנֶה וָאָנָה— schlendern.
Прошмыгну́ть פ״ע הִתְמַלֵּט מִ־ ,הֵחָלֵק מִתּוֹךְ־ durchschlüpfen.
Прошнуро́вывать, -шнурова́ть см. Проснуро́вывать.
Прошумѣ́ть פ״ע הָמֹה כָּל־עֵת הַ־ ,שָׁאֹה— hinlärmen.
Прошу́шукать פ״ע הִתְלַחֵשׁ כָּל־ הַ־ ,הִתְחָרֵשׁ—

flüstern.
Прощáльный ת׳ 1) עשוי לעת הפרד Abschieds=. Онú дáли емý пр. обѣ́дъ עשו משתה ליום הפרדו מעליהם. 2) סליחה,—כפורים־ Versöhnungs=. Прощáльный день יום־הכפורים.
Прощáніе ס׳ הפרד איש מעל רעהו Abschied
Прощáть, Простúть פ״י 1) סלוח ל־, כפר על־־, השמט ידו מנשי, נשא לעון־ verzeihen. Пр. долгъ יותירך, חדול מדרש חובו מיד־. 2) Прощáй! שלום, הפרד בשלום מעל־ פ״ח -ся lebewohl! יי לטובה! sich [verabschieden.
Прóще см. Простóй.
Прощеголя́ть פ״ע התיפה, התהדר sich putzen.
Прощелы́га см. Пройдóха.
Прощéніе ס׳ סליחה, כפורים, נשא עון Verzeihung.
Прощённый день יום כפורים Versöhnungstag.
Проѣдáть, -ѣ́сть פ״י בלע; כרסם, נקר (אכל) בשניו zerfressen; verzehren. -ся 1) נפ׳ בלוע, אכול השחת durchgefressen werden. 2) פ״ח אכול כל־, הורש מאכלו הונו sich arm essen.
Проѣ́дина נ׳ פחתת ב־ מעש ורקב durchgefressene [Stelle.
Проѣ́здить 1) פ״י הוצא במסע כספו verfahren. 2) חנוך סוס לרכב einfahren.
Проѣ́здомъ ת״פ בעבר לפני, מדי־עברו vorüberfah=[rend.
Проѣ́здъ ז׳ 1) עבר (מעבר) ברכב das Durchreisen. 2) דרך לעבר, מקום מעבר Durchfahrt.
Проѣзжáть, -ѣ́хать פ״ע עבור ברכב vorüberfahren.
Проѣ́зживать см. Проѣ́здить и Проѣзжáть.
Проѣ́зжій ת׳ עובר בסוס ורכב durchreisend.
Проѣ́сть см. Проѣдáть.
Проэкзаменовáть פ״י כלה לנסות (לבחן) במדעים [examiniren.
Проявлéніе ס׳ הופיע, בא, הראות, התגלות, הגלות; חזון, מראה Erscheinung.
Проявля́ть, -яви́ть פ״י גלה, חשוף, הראה zeigen. -ся פ״ח הגלה, הראה, הופע erscheinen.
Проя́снивать, -нѣ́ть פ״ע см. Проясня́ться.
Проясня́ть, -ни́ть פ״י הבר; באר, ברר, הבן erklären. -ся פ״ח טהור, הטהר, הבר sich aufklären. Нéбо прояснúлось טהרו פני־רקיע.
Пру см. Перéть.
Прудúть (пружý) פ״י עשה שכר למי־נחל dämmen.
Прудъ ז׳ ברכה, תעלה Teich.
Пружúна נ׳ 1) מנעל, אברת המנעול Springfeder. 2) נסבה, סבה Triebfeder.
Прусáкъ ז׳ חסיל הבית, שרץ כירים Schabe.
Прутъ ז׳ 1) בד, שבט, נצר, מטה, מקל Ruthe. 2 גיד, ברזל, מטיל, מוט, מוטה, בד Stange. [Ruthen
Прутянóй ת׳ נצור, (מנצרים) מבדים עשוי von
Пры́ганіе ס׳ רקד, דהרה das Springen.
Пры́гать, Пры́гивать, Прыгнýть. פ״ע דלג, קפץ, כרכר, פזז, חול, רצד, רקד, רקוד; נתר, פסח springen.
Прыгýнъ ז׳ מדלג, מפזז, מרקד, מכרכר Springer. [-гýнья נ׳.
Прыгъ (въ вóду) וידלג (המימה) er sprang.
Прыжóкъ (-жкá) ז׳ דהרה, כרכרה Sprung.
Пры́скалка נ׳ אגדת אזוב להזות Sprenkelbürste.
Пры́сканіе ס׳ הזות, נדה das Sprengen.
Пры́скать, Пры́скивать, Пры́снуть 1) פ״ע נזה, ירוק, זרוק spritzen. 2) פ״י הזה על־, זרוק— bespritzen. -ся 1) נפ׳ זרוק, הזה bespritzt werden. 2) פ״ח הזה על־בשרו; איש על־רעהו הזה einander, sich bespritzen.
Прыскъ ויז und spritzte.
Пры́снуть см. Пры́скать.
Пры́ткій ת׳ מהיר, חרוץ, קל ברגליו flink.
Пры́ткость נ׳ מרוץ, חריצות* Gewandtheit.
Пры́тче ת״פ מ־ קל ברגליו; חרוץ מ־ flinker.
Пры́ть נ׳ מרוץ, מרוצה Geschwindigkeit. Кóни поскакáли во всю прыть הסוסים דהרו בשטף מרוצתם. [Hitzblattern.
Прыщевáтый ת׳ (עפלים) מלא אבעבעות voll
Прыщъ (ק׳ -щикъ) ז׳ שחין פורח, אבעבעה, *סמט (שבת מ.) Hitzblatter.
Прѣ́лый ת׳ נמוג, נמק faul.
Прѣ́ль נ׳ 1) מזעה, בעור פחתת entzündete Stelle. 2) ריח זעה, יזע, צחנת Schweißgeruch.
Прѣ́ніе ס׳ העלות זעה das Schwitzen.
Прѣсновáтый ת׳ מתוק מעט süßlich.
Прѣ́сность נ׳ (המים) מתק, מתק Süssigkeit.
Прѣ́сный ת׳ 1) מתוק süß, unsalzig. -ная водá מים מתוקים, מי־מעין ונהר. 2) (לחם) לא־חמץ ungesäuert.
Прѣ́ть פ״ע 1) התם והעלה זעה schwitzen. 2) המק [faulen.
Пря см. Рáспря.
Прядáть, Пря́дывать, Пря́нуть см. Пры́гать.
Прядúльный ת׳ מטוה— Spinn=. -ная машúна מכונת מטוה.
Прядúльня נ׳ בית מעשה מטוה Spinnstube.
Прядúльщикъ ז׳ טוה, עושה במטוה Spinner. -щица נ׳.
Прядь נ׳ 1) מטוה, אטון, חוט Faden. 2) דלה, דלת שער או צמר] Haarbüschel. [Flader.
Пря́жа נ׳ מטוה, אטון Gespinnst.
Пряженéцъ (-нцá) ז׳ עגה מאפה חמאה Butter=

Пря́жка נ׳ (מקיאות י׳) *שֶׁנֶץ ,רֶכֶס ,עֶכֶס לְרַכֵּס בּוֹ Schnalle.
Пря́лка נ׳ כִּישׁוֹר Spinnrad.
Пря́льникъ см. Валёкъ.
Прямáя שנ״נ קַו יָשָׁר gerade Linie.
Прямёхонько ת״פ יָשָׁר מְאֹד ,בְּמֵישָׁרִים ganz gerade.
Прямизнá נ׳ מִישׁוֹר ,יֹשֶׁר ,נְכֹחָה Geradheit.
Прями́къ ז׳ יְשַׁר־לֵב ,תְּמִים־לֵב Gerabsinniger. Напрями́къ בְּלִי־מַשֹּׂא פָנִים ,בְּתָמִים ,לְתֻמּוֹ.
Прями́ть (-млю) פ״י 1) יָשֵׁר ,הַיְשֵׁר ,שׂוּם הֶעָקֹב פַּלֵּס ,לְמִישׁוֹר gerade machen. 2) פ״ע יַשֵּׁר דַּרְכּוֹ ,הָלוֹךְ בְּמֵישָׁרִים ,עָשֹׂה הַיָּשָׁר gerade sein.
Прямлéніе ס׳ הַיְשֵׁר das Geradeмachen.
Прямо ת״פ 1) לְנֹכַח ,לִנְכֹחַ ,מִבְּלִי נְטוֹת הַצִּדָּה ,בְּדֶרֶךְ יָשָׁר gerade. 2) בְּיֹשֶׁר־לֵב ,בְּמֵישָׁרִים ,בְּלִי עָקְבָה וּמִרְמָה aufrichtig. 3) לְמֵישָׁרִים ,אֶל־פְּנֵי ,לְנֹכַח עֵינֵי ,פָּנִים בְּפָנִים direct. Идётъ онó прямо къ дрýгу моему הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים. Обрати́сь прямо ко мнѣ פְּנֵה אֵלַי ,בַּקֵּשׁ פָּנַי ,שִׂים פָּנֶיךָ אֵלָי.
Прямодýшіе ס׳ לֵב (יִשְׁרַת) יֹשֶׁר ,מִישׁוֹר ,תֹּם ,תֻּמָּה ,תָּם־לֵבָב Aufrichtigkeit.
Прямодýшный ת׳ תְּמִים־לֵב ,יְשַׁר־לֵב aufrichtig.
Прямóй ת׳ 1) יָשָׁר ,נָכֹחַ ,מֵיְשָׁר gerade. Прямáя ли́нія קַו יָשָׁר. Прямы́мъ путёмъ בְּאֹרַח מִישׁוֹר. 2) נֶאֱמָן ,יָשָׁר ,—אֱמֶת— geradsinnig. Прямы́я рѣчи דִּבְרֵי אֱמֶת ,אִמְרֵי־יֹשֶׁר. [geradlinig.
Прямолинéйный ת׳ יְשָׁרִים ,מְקַוִּים ,יְשַׁר־הַקַּוִּים
Прямотá נ׳ יֹשֶׁר ,יִשְׁרָה ,מִישׁוֹר ,מֵישָׁרִים ,נְכֹחָה ,יִשְׁרַת־לֵב Geradheit, Aufrichtigkeit.
Прямоугóльникъ ז׳ (כַּעֲלַת יִשְׁרַת הַפִּנּוֹת) תְּמוּנָה (פִּנּוֹת יְשָׁרוֹת) Rechteck.
Прямоугóльный ת׳ יְשַׁר־ ,אֲשֶׁר פִּנּוֹתָיו יְשָׁרוֹת [הַפִּנּוֹת rechtwinkelig.
Пря́мый см. Прямóй.
Прямь נ׳ см. Прямизнá.
Пря́никъ ז׳ עֻגַת־דְּבַשׁ ,פַּנַּג Honigkuchen.
Пря́ничникъ ז׳ אוֹפֶה עֻגוֹת דְּבַשׁ Honigkuchenbäcker. -чница נ׳.
Пря́ности נ״ר סַמִּים ,נְכֹאת ,בְּשָׂמִים ,מְרוֹרִים Gewürz.
Пря́ность נ׳ מְרִירוּת בֹּשֶׂם würzhafte Schärfe.
Пря́нуть см. Пря́дать.
Пря́ный ת׳ אֲשֶׁר מְרִירוּת בֹּשֶׂם לוֹ gewürzhaft.
Пря́слица см. Пря́лка.
Пря́сло ס׳ 1) גֶּדֶר ,בֵּין עַמּוּדֵי (קוֹרוֹת) טוּר כְּרֻתוֹת Fach am Zaune. 2) (במרצפת אבנים) מִשְׁטַח רָבוּעַ Pflasterquadrat.
Прясть (пряду́, -дёшь) פ״י טָוֹה spinnen. Пр. ушáми הַטֵּה אָזְנָיו (סוס) ,הָנֵעַ מִפַּחַד. -ся נפ׳ gesponnen werden.
Пря́таніе ס׳ הַחְבֵּא ,צְפֹן ,טְמֹן das Verstecken.
Пря́тать (пря́чу, пря́чешь) פ״י הַחְבֵּא ,הַסְתֵּר ,הַפְקֵד ,הַטְמֵן ,צָפוֹן ,טָמוֹן ,הַצְפֵּן verstecken. -ся נפ׳ 1) הִתְחַבֵּא ,הֵחָבֵא verwahrt werden. 2) פ״ח הִתְחַבֵּא ,הֵחָבֵא ,הִכָּנֵף ,חָבֹה sich verstecken. Спря́чься на игновéніе חֲבִי כִּמְעַט רֶגַע.
Пря́тки נ״ר שְׂחוֹק חַפֵּשׂ הַטָּמוּן Versteckspiel.
Пря́ха נ׳ עוֹשָׂה מַטְוֶה ,טוֹוָה Spinnerin.
Псалмопѣ́вецъ (-вца) ז׳ מְשׁוֹרֵר בִּתְהִלּוֹת ;נְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל Psalmensänger. [gesang.
Псалмопѣ́ніе ס׳ שִׁיר תְּהִלּוֹת ,הַלֵּל וְהוֹדוֹת Psalmgesang.
Псалóмникъ ז׳ מְשׁוֹרֵר בִּתְהִלּוֹת ,נְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל Psalmdichter. [leser.
Псалóмщикъ ז׳ קוֹרֵא סֵפֶר תְּהִלּוֹת דָּוִד Psalmenleser.
Псалóмъ (-лмá) ז׳ שִׁיר מִתְּהִלּוֹת דָּוִד Psalm. [leser.
Псалти́рщикъ ז׳ קוֹרֵא בִּתְהִלּוֹת עַל־מֵת Psalmenleser.
Псалти́рь נ׳ 1) סֵפֶר הַתְּהִלּוֹת Psalmbuch. 2) *פְּסַנְתֵּרִין, מִין כְּלִי־שִׁיר ,*פְּסַנְטֵרִין Psalter.
Псáрный ת׳ אֲשֶׁר לַכְּלָבִים ,—הַכְּלָבִים Hunde=.
Псáрня נ׳ 1) מְאוּרַת כְּלָבִים Hundehaus. 2) כַּלְבֵי צַיִד Jagdhunde.
Псарь ז׳ רֹאשׁ כֶּלֶב ,נוֹטֵר כַּלְבֵי הַצַּיִד Hundeaufseher.
Псевдони́мъ ז׳ קָרוּא בְּשֵׁם בָּדוּי Falschnamiger.
Пси שֵׁם הָאוֹת ψ הַפְּלַוְנִית. [Hundegestank.
Пси́на נ׳ 1) בְּשַׂר־כֶּלֶב Hundefleisch. 2) בְּאֹשׁ כְּלָבִים
Психи́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְרוּחַ הַחַיִּים ,—הָרוּחַ ,—הַנֶּפֶשׁ Seelen=. [לָרוּחַ Seelenheilkunde.
Психіáтрія נ׳ תּוֹרַת מַרְפֵּא הַנֶּפֶשׁ ,חֻקּוֹת הָרְפוּאוֹת
Психіáтръ ז׳ רוֹפֵא לְמַדְוֵי הַנֶּפֶשׁ Seelenarzt.
Психолóгія נ׳ תּוֹרַת חֻקּוֹת הַנֶּפֶשׁ ,חֵקֶר רוּחַ הָאָדָם Seelenlehre.
Психолóгъ ז׳ חוֹקֵר חֻקּוֹת הַנֶּפֶשׁ Seelenforscher.
Псица נ׳ כֶּלֶב נְקֵבָה ,*כַּלְבָּה Hündin.
Псóвый ת׳ כֶּלֶב ,—כְּלָבִים— Hunds=.
Псóфія נ׳ מִין עוֹף ,עוֹף הַמַּחְצָר ,יַנְשׁוּף (עיין ח״א) [Trompetenvogel.
Птáха см. Птáшка.
Птáшечій, Птáшій ת׳ הַצִּפּוֹר ,—הַצִּפֳּרִים— Vogel=.
Птáшка, Птáшечка נ׳ צִפּוֹר קָטָן Vögelchen.
Птенéцъ (-нцá) ז׳ אֶפְרֹחַ ,גּוֹזָל junger Vogel.
Птéнчикъ см. Птенéцъ.
Пти́ца נ׳ צִפּוֹר ,עוֹף ,בַּעַל־כָּנָף Vogel. Это обстрѣленная птица הוּא אִישׁ מְזִמּוֹת (נוֹכָל).
Птицевóдство ס׳ תַּרְבּוּת צִפֳּרִים Vogelzucht.

Птицеводъ ז׳ מחיה בעלי־כנף, מפרה צפרים Vogel=[züchter.
Птицеловство ס׳ ציד צפרים Vogelfang.
Птицеловъ ז׳ יוקש, יקוש, צד צפרים, יוקש לבעלי־כנף Vogelfänger.
Птицесловіе ס׳ חקות בעלי־כנף למיניהם Vogelkunde.
Птичій ת׳ צפור —, עוף —, אשר לבעלי־כנף Vogel=.
Ему только птичьяго молока не достаётъ לא־חסר בלתי לחם שמים.
Птичка נ׳ צפור קטן Vöglein.
Птичникъ ז׳ 1) רוכל צפרים Vogelhändler. 2) כלוב עוף Geflügelhof.
Публика נ׳ קהל, עדה, עם־הארץ Publicum.
Публикація נ׳ בשרה בקהל־עם, גלות אזן העדה, השמעות אזנים Veröffentlichung.
Публиковать (-кую) פ״י השמע, העבר קול בעם, הודע בקהל רב veröffentlichen. -ся נפ׳ הודע בקהל רב veröffentlicht werden.
Публицистъ ז׳ סופר דברי העתים Zeitungschreiber.
Публично ת״פ לעין כל, בקהל־עם öffentlich.
Публичность נ׳ הגלות לעין כל Oeffentlichkeit.
Публичный ת׳ גלוי לכל, נגד השמש, לעין כל öffentlich.
Пуга נ׳ הקצה הרחב לביצה breites Ende des Eies.
Пугало, -галище ס׳ מפלצת, תפלצת, חזון אימים Schreckbild.
Пугать, Пугнуть פ״י בעת, הבעת, הפחד, ירא erschrecken. -ся פ״ח הבעת, חרדות, לבוש, ירוא sich schrecken.
Пугачъ ז׳ מין עוף לילי, לילית Uhu; Waldteufel.
Пугливость נ׳ לב נמוג מפחד, מרך לב Furchtsamkeit.
Пугливый ת׳ נמוג מפחד, ירא ורך לבב furchtsam.
Пугнуть см. Пугать.
Пуговица, -говка נ׳ כפתור לבגד Knopf. [-ница נ׳.
Пуговичникъ ז׳ עושה כפתורי בגד Knopfmacher.
Пуговочный ת׳ הכפתור —, הכפתורים — Knopf=.
Пудель ז׳ כלב שעיר Pudel.
Пудингъ ז׳ עגה עם־עסים פרי, תופין Pudding.
Пудовикъ ז׳ אבן ככר משקלה, משקלת ככר Pud
Пудовой ת׳ אשר ככר משקלו Pud=. [(см. Пудъ).
Пудра נ׳ אבקת־סמים, פיח־בשם Puderstaub.
Пудреница נ׳ צנצנת לאבקת־סמים, קרן פיח הבשם Puderschachtel.
Пудреніе ס׳ זרות פיח בשם על־ Bepuderung.
Пудренный ת׳ מכסה אבקת, מזרה פיח בשם על־ סמים gepudert.
Пудрить פ״י על־ זרה אבקת סמים, נוף פיח־בשם על־ pudern. II. кому голову נעור, הרוה לענה על־ -ся פ״ח נוף בשרו פיח, דבר קשות עם־ (כהה) ב־ בשם sich pudern.
Пудъ ז׳ (ארבעים ליטרא) משקל ככר Pud.
Пузанъ, -занчикъ ז׳ רחב־בטן Dickbauch. -занья נ׳.
Пузастый, -затый ת׳ אשר כרשו עבה, רחב־בטן dickbäuchig. [werden.
Пузатѣть פ״ע (כרשו) רחוב בטנו, כשה dickbäuchig
Пузище ס׳ בטן רחבה dicker Bauch.
Пузо ס׳ (המ׳) בטן, כרש Wanst. [blasenförmig.
Пузыреватый ת׳ כדמות גלה; כמראה אבעבעה
Пузырёкъ (-рка́), -рёчекъ (-чка) ז׳ 1) שלחופית* בבטן החיים Bläschen. 2) גלה קטנה, שלחופית*, בעבוע* (טבול יום ב) גלת זכוכית, Fläschchen.
Пузыристый ת׳ נובע, פורח אבעבעות voll Blasen.
Пузыриться פ״ח עלה אבעבעות, פרוח — Blasen werfen.
Пузырь ז׳ 1) שלחופית* במעי החיים Blase. 2) גלת זכוכית, גל (זכריה ד, ב) Gläschen.
Пукать, -кнуть פ״ע התבקע, התפוצץ platzen.
Пукля, Пуколька נ׳ דלת ראש, קוצה Haarlocke.
Пукъ ז׳ אגדה, צרור Bündel.
Пулевый ת׳ см. Пуля.
Пулька (בקרטים) חיק הגורל Einsatz.
Пульсъ ז׳ מחי הדם בעורקים Puls. [-левый ת׳.
Пуля נ׳ אבק־שרפה, גלת, נפץ כדור Flintenkugel.
Пулярда, -дка נ׳ תרנגלת אבוסה Kapphuhn.
Пумпа נ׳ עור לכפות נעלים Sohlleder. -повый ת׳.
Пунктированный ת׳ מנקד, נקוד punktirt.
Пунктировать, -тирую פ״י נקד, עשה נקודות ל־ punktiren.
Пунктировка נ׳, -рованіе ס׳ נקוד Punktirung.
Пунктуальный ת׳ אל־נכון, נכון (מישר) אל־ genau.
Пунктъ ז׳ 1) ענין, (בדברי ספר) פרק Artikel. 2) פרק, מקום נועד Ort. Сборный п. מקום המועדה.
Пунсонъ ז׳ שרד לפתוח אותות הדפוס Bunzen.
Пунцовый ת׳ אדם, חמוץ, אמץ hochroth.
Пуншъ ז׳ מזג יין־הרקח Punsch. [nabelförmig.
Пуповатый, -видный ת׳ טבור, כמראה שרר, כעין שרר
Пуповина נ׳ שר, חבל השרר Nabel. Не отрѣзана пуповина твоя לא־כרת שרך (יחזקאל טז, ד).
Пупокъ (-пка́), -почекъ (-чка) см. Пупъ.
Пупочный ת׳ הטבור —, אשר לשרר Nabel=
Пупъ ז׳ שרר, טבור Nabel.

Пупы́рь, -пырёкъ (-рка́) ז' אֲבַעְבֻּעָה פּוֹרַחַת Hitzblase.

Пу́нышъ, -пы́шекъ ז' כַּפְתּוֹר הַפֶּרַח, נִצָּה Knospe.

Пу́рга נ' סַעֲרַת־שֶׁלֶג, סַגְרִיר Schneegestöber.

Пу́рпуръ ז' תְּכֵלֶת, אַרְגָּמָן Purpur. -пуровый ת'.

Пуска́й, Пусть ת"פ נָא—, יְהִי־נָא, —לוּ mag, laß. П. возьмётъ для меня́ יִקַּח־נָא לִי. П. себѣ́ говори́тъ, что ему́ уго́дно יְדַבֵּר לוֹ כְּכָל־הָעוֹלֶה עַל־רוּחוֹ. Пусть бу́детъ по твоему יְהִי כִדְבָרֶךָ.

Пуска́ть, Пусти́ть (עתיד пущу́) פ"י 1) נָתוֹן (הַנִּחַ) אָסוֹף—, הָבֵא אֶל־ לָבֹא אֶל־תּוֹךְ lassen. Пусти́ меня́ הַנִּיחָה לִּי. П. въ садъ נָתוֹן לָבֹא אֶל־הַגָּן. П. во́ду въ ровъ הָבֵא מַיִם בַּתְּעָלָה. 2) נָתוֹן לָלֶכֶת, שָׁלוֹחַ entlassen, werfen. П. на свобо́ду שַׁלֵּחַ לַחָפְשִׁי. П. ко́рни הַכֵּה שֹׁרֶשׁ, שַׁלֵּחַ שָׁרָשָׁיו. П. га́лку שָׁלוֹחַ אֵשׁ בְּ־. П. кровь (*הַקֵּז) דָּם הַגֵּר. П. въ кого́ ка́мнемъ יַדֵּה אֶבֶן בְּ־. П. пыль въ глаза́ הִתְהַדֵּר בַּתֹּהוּ (הִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר) לְעֵינֵי־. П. кого́ по́міру שׂוּם כָּנָיו הוֹרֵשׁ אִישׁ עַד־נוּעוֹ לַלֶּחֶם. -ся פ"ח הִתְמַכֵּר לְ־; הָלוֹךְ אַחֲרֵי, לְ־ sich begeben, sich einlassen. -ся въ доро́гу שׂוּם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו. -ся на́ море יָרוֹד הַיָּמָּה. -ся на непрія́теля הִתְנַפֵּל עַל־הָאוֹיֵב. -ся въ игру́ הַפֵּל גּוֹרָלוֹ, הִתְמַכֵּר לִשְׂחוֹק בְּתוֹךְ מְשַׂחֲקִים.

Пустёхонекъ ת' רֵיק אֵין כֹּל ganz leer.

Пусти́ть см. Пуска́ть.

Пустобре́дъ ז' מְדַבֵּר תֹּהוּ, דּוֹבֵר רֵיק Schwätzer.

Пустоголо́вый ת' חֲסַר־, נָבוּב, אֵין לֵב, נְבוּב רֹאשׁ בִּינָה dumm.

Пустодо́мъ ז' נוֹטֵשׁ (פּוֹרֵעַ) הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ schlechter Wirth. -до́мка נ'.

Пусто́й ת' אֵין כֹּל, רֵיק, רֵק leer; eitel. П. сосу́дъ כְּלִי־רֵיק. П. человѣ́къ חֲסַר־לֵב, (רֵיק) אִישׁ נָבוּב. Пусто́е רֵיק, תֹּהוּ, רוּחַ, הֶבֶל: По пусто́му לָרִיק, לַתֹּהוּ, לַשָּׁוְא, לַהֶבֶל.

Пустоколо́сица נ' שִׁבֹּלֶת רֵקָה taube Aehre.

Пустоко́рмъ ז' אוֹכֵל לֶחֶם עַצְלוּת nutzloser Esser.

Пустоме́лить פ"ע הַכְבֵּר דִּבְרֵי־רִיק, דַּבֵּר תֹּהוּ schwatzen.

Пустоме́льство ס' דִּבְרֵי־רִיק, דַּבֶּר־תֹּהוּ leeres Geschwätz.

Пустоме́ля ז"ונ מְדַבֵּר תֹּהוּ (דִּבְרֵי רוּחַ) Schwätzer, -rin.

Пустопле́сье ס' אֶרֶץ לֹא־זְרוּעָה, עָרוֹת עַל־יְאוֹר עֲלֵי־נָהָר öde Gegend an einem Flusse.

Пустопоро́жній ת' לֹא־זָרוּעַ; לֹא־נוֹשָׁב, שָׁמֵם öde, unbewohnt.

Пустосвя́тство ס' חֲנֻפָּה, חֹנֶף, הִתְקַדֵּשׁ לַשֶּׁקֶר, צִדְקַת שָׁוְא Scheinheiligkeit.

Пустосвя́тъ ז' מִתְקַדֵּשׁ בַּשָּׁוְא Scheinheiliger. -свя́тка נ'.

Пустосло́вить (-сло́влю) פ"ע הָגֹה רֵיק, דַּבֵּר תֹּהוּ schwatzen.

Пустосло́віе ס' דִּבְרֵי־רִיק, דִּבְרֵי־רוּחַ, מִשְׁלֵי אֵפֶר, תֹּהוּ Geschwätz.

Пустосло́въ ז' דּוֹבֵר רֵיק, מְדַבֵּר תֹּהוּ Schwätzer.

Пустота́ נ' רֵיק, בּוּקָה, שְׁמָמָה; שָׁוְא, אֶפֶס, הֶבֶל, תֹּהוּ Leerheit.

Пустоцвѣ́тъ ז' פֶּרַח בְּלִי־יַעֲשֶׂה פְּרִי, נִצָּה עֲקָרָה taube Blüthe. -цвѣ́тный ת'.

Пу́стошь נ' אֶרֶץ לֹא־זְרוּעָה, אֶרֶץ נְשַׁמָּה, שְׁמָמָה, בָּתָה, חָרְבָּה unbebautes Land.

Пусты́нникъ ז' יוֹשֵׁב מִדְבָּר, גַּלְמוּד, בּוֹדֵד, שׁוֹכְנִי לְבָדָד Einsiedler. -ница נ'.

Пусты́нничать פ"ע הַרְחֵק מֵאָדָם, יָשׁוֹב גַּלְמוּד (בָּדָד) einsiedlerisch leben.

Пусты́ннический ת' בּוֹדְדִים, כְּדֶרֶךְ גַּלְמוּד einsiedlerisch.

Пусты́нничество ס' חַיֵּי־בוֹדְדִים, אַלְמוֹן Einsiedlerleben.

Пусты́нничій см. Пусты́ннический.

Пустынножи́тель см. Пусты́нникъ.

Пусты́нный ת' שָׁמֵם, חָרֵב, לֹא־זָרוּעַ, לֹא־נוֹשָׁב wüste, öde. П. вой יְלֵל יְשִׁימוֹן.

Пусты́нство см. Пусты́нничество.

Пу́стынь, -тыня נ' מְעוֹן גַּלְמוּד, מִשְׁכַּן בּוֹדֵד einsames Kloster.

Пусты́ня נ' מִדְבָּר, אֶרֶץ גְּזֵרָה, יְשִׁימוֹן, שְׁמָמָה, מְשַׁמָּה, בָּתָה, חָרְבָּה Wüstenei.

Пусты́рь, -тырёкъ (-рка́) ז' אַשְׁמָן, שָׁמֵם מָקוֹם בִּרְחוֹב עִיר unbebauter Platz in einer Stadt.

Пусты́шка נ' תֹּהוּ, רֵיק, אֶפֶס, הֶבֶל נִדָּף Unbedeutendes. Игра́ть въ пусты́шки שַׂחֵק בְּגוֹרָלוֹת בְּלֹא־כֶסֶף.

Пусть см. Пуска́й.

Пустѣ́ть פ"ע שָׁמוֹם, חָרוֹב, יָשׁוֹב בָּדָד wüste werden.

Пустя́къ ז' רֵיק, שָׁוְא, הֶבֶל, תֹּהוּ; ר' Пустяки́ רַעְיוֹן—, רְעוּת רוּחַ, הַבְלֵי־שָׁוְא dumm's Zeug. Занима́ться пустяка́ми רוּחַ (רָעָה) רָדוֹף, הָלוֹךְ אַחֲרֵי הַתֹּהוּ, רָעָה אֵפֶר, שַׁמֵּר הַבְלֵי־שָׁוְא. Они́ поссо́рились изъ—за пустяко́въ הִתְקוֹטְטוּ לְלֹא־דָבָר.

Пустя́чить см. Пустосло́вить.

Пустя́чный ת' —רֵיק, —שָׁוְא, —תֹּהוּ, —אֱלִיל unbedeutend.

Пу́таница נ' מְבוּכָה, מַכְשֵׁלָה, מוֹקֵשׁ, סֶלֶף Wirrwar.

Пу́таніе ס' הָבִיא בִּמְבוּכָה, מוֹקֵשׁ, סֶלֶף Verwirrung.

Пу́тань נ' חוּטִים סְבוּכִים verworrener Zwirn.

Пу́тать פ"י 1) סַבֵּךְ, סָבוֹךְ verwirren. 2) יָקוֹשׁ, מָשׁוֹךְ בְּחַבְלֵי מִרְמָה, לָכוֹד בְּרִשְׁתּוֹ hineinziehen. -ся פ"ח הִסּוֹךְ, הִוָּקֵשׁ, הִלָּכֵד sich verwirren. Онъ пу́тался въ отвѣ́тахъ נוֹקַשׁ בִּלְשׁוֹנוֹ בַּעֲנוֹתוֹ.

Путевникъ ז׳ סֵפֶר זִכָּרוֹן לְקוֹרוֹת הַדֶּרֶךְ Reisedenkbuch.
Путеводецъ (-дца) см. Путеводитель.
Путеводитель ז׳ מוֹרֵה דֶרֶךְ, מְנַהֵל בַּדֶּרֶךְ Wegweiser.
Путеводный ת׳ נָכוֹן לַנְחוֹת (לְנַהֵל) בַּדֶּרֶךְ leitend.
Путеводство ס׳ מִשְׁמֶרֶת מְנַהֵל בַּדֶּרֶךְ Anleitung.
Путеводствовать (-ствую) פ״ע הוֹרָה, נַהֵל בַּדֶּרֶךְ, דֶּרֶךְ לִפְנֵי־ anleiten.
Путеводъ ז׳ מְנַהֵל (מַנְחֶה) בַּדֶּרֶךְ Wegweiser.
Путевой ת׳ הַדֶּרֶךְ, — הַמַּסָּע — Weg=.
Путемѣръ ז׳ כְּלִי־מִדָּה לְמַסְלוּל וָדֶרֶךְ Wegmesser.
Путеуказатель ז׳ סֵפֶר מוֹרֵה דֶרֶךְ Wegweiser.
Путешественникъ ז׳ נוֹסֵעַ, עוֹבֵר אֹרַח, אוֹרֵחַ, הוֹלֵךְ לְמַסָּעָיו, מְהַלֵּךְ, הֵלֶךְ Reisender. -нница נ׳.
Путешественный ת׳ אֲשֶׁר לְמַסָּעָיו, — מַסָּע Reise=.
Путешествіе ס׳ מַסָּע, מַסָּעִים, דֶּרֶךְ, מַהֲלָךְ, הֲלִיכוֹת Reise.
Путешествователь см. Путешественникъ.
Путешествовать (-ствую) פ״ע נָסוֹעַ, הָלוֹךְ לְמַסָּעָיו, הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ reisen. [Reisender. -ница נ׳.
Путникъ ז׳ עוֹבֵר אֹרַח, אוֹרֵחַ, הֵלֶךְ, נוֹסֵעַ, מְהַלֵּךְ
Путный ת׳ יָשָׁר, נָכוֹן, טוֹב tüchtig, gehörig. П. человѣкъ אִישׁ חַיִל, מַשְׂכִּיל, מֵיטִיב לֶכֶת. Изъ этого не выдетъ ничего путнаго לֹא־יֵצֵא (יִצְמַח) מִזֶּה אֵין בּוֹ מוֹעִיל, כָּל־טוֹב.
Путы נ״ר כְּבָלִים, כַּכְלֵי־בַרְזֶל, זִקִּים, אֲזִקִּים; אֲסוּרִים, מוֹסֵרוֹת לְרַגְלֵי סוּס Fesseln.
Путь (пути) ז׳ דֶּרֶךְ, אֹרַח, נָתִיב, נְתִיבָה, שְׁבִיל, מְסִלָּה, מַסְלוּל Weg. Сухимъ путёмъ בְּדֶרֶךְ יַבָּשָׁה. Водянымъ путёмъ בָּאֳנִיּוֹת, בְּדֶרֶךְ יָם וְנָהָר. Прямымъ путёмъ בְּדֶרֶךְ יָשָׁר, בְּאֹרַח מִישׁוֹר. Пути планетъ מְסִלּוֹת הַכּוֹכָבִים. Путь млечный (іерусалимскій) נְתִיב הֶחָלָב (בָּרָקִיעַ). Путёмъ правды и добродѣтели בְּדֶרֶךְ אֱמֶת וּצְדָקָה. Путёмъ אֶל־נָכוֹן, כַּמִּשְׁפָּט, כָּרָאוּי. Путёмъ ему досталось זֶה גּוֹרָלוֹ מְנָת מִדָּיו.
Пуфъ ז׳ נֹדֶף, הֶבֶל, רוּחַ, אֶפַע dummes Zeug.
Пухленькій ת׳ וְטוֹב, רַךְ, וָרַךְ עָגֹל weich, rund.
Пухлина Пухлость נ׳ צָבוֹת Geschwulst. [llen.
Пухлый ת׳ וָרַךְ, צָבֶה, בָּצֵק (דברים ח, ד) aufgeschwo=
Пухлякъ ז׳ צִפּוֹר מִמִּין הַסִּיס, חָבָא* (חולין סב:) Haubenmeise. [schwellen.
Пухнуть פ״ע צָבֹה, בָּצוֹק, הִשָּׁתֵר (ש״א ח, ט) auf=
Пуховикъ ז׳ כַּר מְצַמֶּרֶת נוֹצָה, כֶּסֶת מֵרֹךְ הַנּוֹצָה Daunenpfühl.
Пуховинка נ׳ כַּד הַנּוֹצָה, שַׂעֲרַת נוֹצָה Flaumfederchen.
Пуховникъ ז׳ см. Олеандръ.
Пуховый ת׳ מְצַמֶּרֶת נוֹצָה, מְנוֹצָה רַכָּה Daunen=.
Пухъ ז׳ צַמֶּרֶת נוֹצָה, רֹךְ הַנּוֹצָה Flaumfedern. Птичій пухъ צַמֶּרֶת נוֹצַת הָעוֹף. Козій пухъ צַמֶּרֶת עוֹר הַגְּדִי. Пухъ на фруктахъ צַמֶּרֶת זַגֵּי־פְרִי, פִּקְס* (מעשר׳ א). Разбить въ пухъ и прахъ הַכֵּה חֵרֶם, כַּלֵּה מִנֶּפֶשׁ וְעַד־בָּשָׂר, הַכֵּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ. Расторговаться въ пухъ עָשֹׂה עֹשֶׁר רַב בְּמִסְחָר. Разрядиться въ пухъ הִתְהַדֵּר בַּעֲדִי עֲדָיִים. Разориться въ пухъ הִוָּרֵשׁ מְאֹד. [חוֹרֵי עֵינָיו glotzen.
Пучеглазить פ״ע קָרוֹץ עֵינָיו, לָטוֹשׁ עֵינָיו, הַרְחֵב
Пучеглазый ת׳ אֲשֶׁר עֵינָיו שְׁפוּ glotzäugig.
Пучёкъ (-чка) -чёчекъ (-чка) ז׳ אֲגֻדָּה, צְרוֹר Bündelchen. П. цвѣтовъ אֲגֻדַּת פְּרָחִים.
Пучина נ׳ מַהֲמֹרֶת, נֵבֶךְ, תְּהוֹם, שִׁבֹּלֶת מַיִם Strudel, Abgrund. [פ״ח צָבֹה, שָׁפֹה, עָפוֹל aufschwellen.
Пучить פ״י הַצְבֵּה, הַבֵּעַ, מַלֵּא heben, auftreiben. -ся
Пучковый ת׳ הָאֲגֻדָּה, — הַצְּרוֹר — Büschel=.
Пушёкъ (-шка) см. Пушокъ.
Пушечка ק׳ см. Пушка. Пушечникъ см. Пушкарь.
Пушечный ת׳ קְנֵה־הָרַעַם — Kanonen=.
Пушинка см. Пуховинка. [שָׂעִיר dichthaarig.
Пушистый ת׳ רַךְ הַנּוֹצָה, אֲשֶׁר רֹךְ צַמֶּרֶת לוֹ, רַךְ וְטוֹב;
Пушить פ״י 1) תַּפֵּר צַמֶּרֶת שֵׂעָר סָבִיב mit Pelzwerk besetzen. 2) יַסֵּר אֶת־, דַּבֵּר קָשׁוֹת אֶת־ schelten. -ся פ״ח עָטֹה (עָטוֹף) נוֹצָה אוֹ שֵׂעָר die ersten Federn bekommen. Цыплёнокъ пушится הָאֶפְרוֹחַ יַעֲטֶה נוֹצָה. Лѣса пушатся עָלֶה צַמֶּרֶת יַעַטְפוּ הַיְּעָרוֹת.
Пушка נ׳ קְנֵה־רַעַם, קְנֵה־מַפָּץ, אֵיל־נֶפֶץ Kanone.
Пушкарь ז׳ קַלָּע, מוֹרֶה בִּקְנֵה־רַעַם Kanonier.
Пушникъ см. Цикорій.
Пушница נ׳ מוֹץ Spreu.
Пушной ת׳ מֵעוֹר שֵׂעָר Pelz=. П. товаръ רְכֻלַּת עוֹרוֹת [שֵׂעָר.
Пушокъ (-шка) ק׳ см. Пухъ.
Пушь נ׳ צַמֶּרֶת נוֹצָה; רֹךְ שֵׂעָר Pelzwerk. Торговать пушью רָכוֹל בְּעוֹרוֹת שֵׂעָר.
Пуща נ׳ סִבְכֵי־יַעַר dichter Wald.
Пущать см. Пускать.
Пуще ת״פ יוֹתֵר, טוֹב מִ־, רַע מִ־ mehr. Пуще всего יוֹתֵר מֵאֵלֶּה (מִכֹּל). [Frau.
Пущеница נ׳ גְּרוּשָׁה, אִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ geschiedene
Пущенный ת׳ שָׁלוּחַ, יָרוּי אֶל־, נִתָּךְ עַל־ losgelassen.
Пущій ת׳ גָּדוֹל מִ־, עָצוּם מִ־, יוֹתֵר מִ־ hauptsächlich; [ärger.
Пчела נ׳ דְּבוֹרָה Biene.
Пчелиный ת׳ הַדְּבוֹרָה, — הַדְּבוֹרִים — Bienen=.

Пчели́стый ת׳ הוֹמֶה מִדְּבוֹרִים, מָלֵא דְּבוֹרִים bienen=[reich.
Пчёлка ־ם см. Пчела́.
Пчелово́децъ (-дца) см. Пчелово́дъ.
Пчелово́дство ס׳ תַּרְבּוּת דְּבוֹרִים Bienenzucht.
Пчелово́дъ ז׳ מְנַהֵל (מְגַדֵּל) דְּבוֹרִים Bienenzüchter.
Пчёлочка ־ם см. Пчела́.
Пчелоя́дъ см. Кобе́цъ.
Пчёльникъ ז׳ גִּדֶּרֶת דְּבוֹרִים Bienengarten.
Пчёльный ת׳ דְּבוֹרָה—, דְּבוֹרִים—Bienen=.
Пшене́цъ (-нца́) см. Пле́велъ.
Пшени́ца נ׳ חִטָּה (שדה), חִטִּים (זרעוני) Weizen.
Пшени́чка נ׳ חִטֵּי־תֵירָס (см. Кукуру́за) türkischer [Weizen.
Пшени́чный ת׳ חִטָּה—, חִטִּים—Weizen=.
Пшено́ ס׳ דֹּחַן (см. Про́со) Hirse.
Пшённикъ ז׳ עֻגַת דֹּחַן Hirsekuchen.
Пы́жикъ ז׳ 1) מִין עוֹף, מְזַג־חֲמַר* (חולין סב:) Kiebitz. 2) עֹפֶר אַיָּלִים Hirschkalb. 3) שְׁפַל־קוֹמָה Knirps.
Пыжи́ть פ״י סָכוֹר בִּנְעֹרֶת וָצֶמֶר פִּי קְנֵה־הַקֶּלַע pro=pfen eine Kanone. -ся פ״ח מֵאֵן לְ־, הִקְשָׁה לִבּוֹ sich sträuben. [קֶלַע, יָעֶה לִקְנֵה־קֶלַע Krätzer.
Пыжо́вникъ ז׳ מוֹט בַּרְזֶל לַחְתּוֹת כַּדּוּר נֹפֶץ מִקָּנֶה־־
Пыжъ ז׳ סֶכֶר נְעֹרֶת לִקְנֵה־רַעַם Kanonenpropf.
Пыла́ніе ס׳ לַהַט, יְקוֹד, מוֹקֵד das Lodern. II. гнѣва חֲרוֹן אַף.
Пыла́ть פ״ע לָהוֹט, יָקוֹד, דָּלוֹק, בָּעֹר lodern. Онъ пыла́етъ ищеніемъ קִנְאָתוֹ בָּעֲרָה בוֹ אֵשׁ קִנְאָה אֲכָלַתּוּ.
Пыли́нка, -ли́ночка נ׳ שַׁחַק מֹאזְנַיִם, דַּק, אָבָק דַּק [Stäubchen.
Пыли́стый ת׳ מָלֵא אָבָק staubig.
Пыли́ть פ״ע הַעֲלֵה אָבָק, כַּסֵּה— Staub machen. -ся פ״ח הִכָּסֵּה אָבָק, הִכַּסֵּה— bestauben.
Пы́лкій ת׳ 1) מְהִיר, בּוֹעֵר, לוֹהֵט, יוֹקֵד hellbrennend. 2) מְהִיר חֵמוֹת, קְצַר־רוּחַ, קְצַר־אַפַּיִם; מוֹרֵט, נִמְרָץ hitzig, aufbrausend. [Heftigkeit.
Пы́лкость נ׳ לַהַט; עֶבְרָה, חֲרִי־אַף, קֹצֶר אַפַּיִם
Пылъ ז׳ 1) לַהַט, לַהַב, יְקוֹד Gluth. Пылъ сраже́нія כֹּבֶד—, עֱזוּז מִלְחָמָה. 2) עֶבְרָה, חָרוֹן, חֲרִי־אַף Zorn.
Пыль נ׳ אָבָק, אֲבָקָה, עָפָר, פִּיחַ Staub. Пуска́ть пыль въ глаза́ הִתְהַדֵּר בְּתֹהוּ לְעֵינֵי־כֹל.
Пы́льникъ ז׳ גֻּלַּת הָאָבָק בְּרֹאשׁ פְּרָחִים Staubbeutel.
Пы́льный ת׳ מָלֵא אָבָק, מְכֻסֶּה פִּיחַ staubig.
Пыре́й ז׳ מִין עֵשֶׂב, טִפַּח* (כלאים א), פִּשְׁטִינָא* (שבת קי:) Queckengras.
Пыря́ть, Пырну́ть פ״י 1) מָחֹה עַל־, הַכֵּה בְּ־, נָגוֹחַ stoßen. Коро́ва пырну́ла рога́ми הַפָּרָה נָגְחָה יָרֹה יָדֹה (יָרֹה) בְּקַרְנֶיהָ. Пырну́ть ка́мнемъ въ окно́ אֶבֶן הָאֵץ בַּחַלּוֹן. 2) הָנִיעַ אִישׁ לָלֶכֶת, שַׁלֵּחַ הֵנָּה וָהֵנָּה בְּ־ umherschicken. -ся פ״ח הִתְנַגֵּחַ einander stoßen.
Пыта́ніе ס׳ מַסָּה, בִּקֹּרֶת שְׁפָטִים peinliches Befragen.
Пыта́тель ז׳ מְעַנֶּה, מְיַסֵּר בִּשְׁפָטִים Folterer.
Пыта́ть פ״י 1) נַסֵּה, בָּחוֹן, בַּקֵּר probiren. 2) עַנֵּה, יַסֵּר בִּשְׁפָטִים, עָשֹׂה שְׁפוּטִים בְּ־ peinlich befragen, foltern. -ся פ״ח נַסֵּה לְ־, עָרוֹב לִבּוֹ לְ־ einen Versuch machen.
Пы́тка נ׳ עִנּוּת, מַסָּה, בִּקֹּרֶת שְׁפָטִים Folter.
Пытли́вость נ׳ תְּשׁוּקָה לַחֲקֹר לָדַעַת, חֵקֶר דָּבָר Neu=[gier.
Пытли́вый ת׳ חוֹקֵר לָדַעַת כָּל־דָּבָר neugierig.
Пы́точный ת׳ שְׁפָטִים—, עִנּוּת—, עִנּוּת—Folter=.
Пы́ха נ׳ רַהַב, גֹּדֶל לֵבָב, גַּאֲוָה Stolz.
Пыха́ть (пышу́, пы́шешь) см. Пыша́ть.
Пыхтѣ́ть פ״ע 1) פָּעֹה, נָשׁוֹם בְּרָב־כֹּחַ, הָשֵׁב רוּחוֹ keuchen. 2) הַכְחֵד בְּלִבּוֹ, עָצוֹר רוּחַ אַפּוֹ, בְּקֹצֶר רוּחַ עֶבְרָתוֹ schmollen.
Пыша́ть, Пыха́ть, Пыхну́ть פ״ע 1) פָּעֹה, שָׁאוֹף, נָשׁוֹם בְּרָב־כֹּחוֹ, רוּחַ schnauben. 2) לַהֵט, הִתְלַקֵּחַ lodern. Ого́нь пы́шетъ הָאֵשׁ מִתְלַקַּחַת. Онъ пы́шетъ гнѣ́вомъ אֵשׁ קֹדְחָה בְּאַפּוֹ, נַפְשׁוֹ תְלַהֵט קִנְאָה.
Пы́шка נ׳ רָקִיק נָפוּחַ, אַסְפּוֹג* (תרגום שמות כט, כג), סוּפְגָן* (חלה א) Blasenkuchen.
Пы́шность נ׳ יְקָר תִּפְאֶרֶת, הָדָר, הֲדַר, גָּאוֹן Pracht.
Пы́шный ת׳ מָלֵא הוֹד, עוֹטֶה גָאוֹן, אַדִּיר, נֶאְדָּר, הָדוּר üppig, prächtig. Пы́шная лоза́ גֶּפֶן אַדֶּרֶת. -ное ло́же מִטָּה כְבֻדָּה כָּבֵד.
Пыщи́ть פ״י מַלֵּא רוּחַ; הַרְהֵב aufblasen. -ся פ״ח הִתְמַלֵּא רוּחַ גַּאֲוָה, הִתְנַשֵּׂא, רָהוֹב stolz werden.
Пьедеста́лъ ז׳ אֶדֶן, אָמְנָה, מְכוֹנָה, כֵּן; הֲדוֹם Fuß=[gestell.
Пью, Пьёшь см. Пить.
Пьянёхонекъ ת׳ שִׁכּוֹר מְאֹד, הָלוּם יַיִן ganz betrun=[ken.
Пьяни́но см. Піани́но.
Пья́ница ז״נ סֹבֵא, סוֹבֵא, מִשְׁתַּכֵּר Säufer.
Пья́нство ס׳ שִׁכָּרוֹן, סֹבֶא Sauferei.
Пья́нствовать (-ствую) פ״ע שָׁכוֹר, שַׁכֵּר, הִשְׁתַּכֵּר, סָבוֹא, שָׁתֹה לְשָׁכְרָה saufen.
Пьянчу́га см. Пья́ница.
Пья́ный ת׳ שָׁכוּר, שִׁכּוֹר, סָבוּא, הֲלוּם יַיִן berauscht.
Пьянѣ́ть פ״ע שָׁכוֹר, שִׁכָּרוֹן, הִמָּלֵא berauscht werden.
Пѣва́ть פ״י שִׁיר (זַמֵּר) פַּעַם בְּפַעַם bisweilen singen.
Пѣве́цъ (-вца́) ז׳ שָׁר, מְשׁוֹרֵר Sänger.
Пѣви́ца נ׳ שָׁרָה, מְשׁוֹרֶרֶת Sängerin.
Пѣву́нъ ז׳ מְשׁוֹרֵר תָּמִיד, אוֹהֵב לָשִׁיר leidenschaftlicher Sänger. -ву́нья נ׳.

Пѣвучесть נ׳ נֹעַם שִׁיר, קוֹל (יְפִי) הוֹד Wohlklang.

Пѣвучій ת׳ מָלֵא נֹעַם שִׁיר, יְפֵה־קוֹל, נְעִים זְמִירוֹת harmonisch.

Пѣвческая שת״נ הֵיכַל־שִׁיר, בֵּית־זְמִירוֹת. Singstube.

Пѣвческій ת׳ מְשׁוֹרְרִים,—שָׁרִים—Sänger=.

Пѣвчій ת׳ שָׁר, מְזַמֵּר, מְשׁוֹרֵר singend. Пѣвчія птицы צִפֳּרִים שָׁרִים. [סוּסִים לְבָנִים בְּרֻדִּים.

Пѣгій ת׳ לָבָן בָּרֹד scheckig, bunt. Пѣгія лошади

Пѣна נ׳ קֶצֶף, חֹמֶר, קְבַּעַת, דָּכִי Schaum. П. на водѣ קֶצֶף. קֻבַּעַת כּוֹס יַיִן. П. на винѣ חֹמֶר מַיִם, עַל־פְּנֵי מַיִם П. на́ морѣ דָּכִי־יָם. [schaumig.

Пѣнистый ת׳ נוֹשֵׂא דָכְיוֹ; מַעֲלֶה קֻבַּעַת, נוֹבֵעַ, חוֹמֵר

Пѣнить פ״י מָחֹה דָּכִי, הַבֵּעַ, הַעֲלֵה קֻבַּעַת Schaum aufschlagen. -ся פ״ח נָשׂוֹא, הַעֲלֵה קֻבַּעַת, הָמֹה וְחָמוֹר דָּכְיוֹ schäumen.

Пѣніе ס׳ מַשָּׂא, שִׁיר, רְנָנָה, רִנָּה, רֹן, זְמִירָה Gesang. Жнутъ они́ съ пѣніемъ יִקְצֹרוּ (בִּזְמִירוֹת) בְּרִנָּה. Учи́тель пѣнія יָסֹר בַּמַּשָּׂא (דה״א טו, כב).

Пѣнка נ׳ 1) גֶּלֶד חָלָב Häutchen. 2) חֹמֶר מֵי־יָם, קֻבַּעַת־יָם Meerschaum.

Пѣнковый ת׳ עָשׂוּי מֵחֹמֶר מֵי־יָם Meerschaum=.

Пѣнный ת׳ נוֹבֵעַ, מַעֲלֶה קֻבַּעַת, הוֹמֶה וְחוֹמֵר schäu= [mend. -нное вино́ יַיִן חֶמֶר.

Пѣночка см. Пѣнка.

Пѣнязь ז׳ *דִּינָר Zinsmünze.

Пѣсельникъ ז׳ אַחַד הַמְשׁוֹרְרִים בְּשִׁירֵי־עָם Chorsän= [ger.

Пѣсенка נ׳ שִׁירָה קְטַנָּה Liedchen.

Пѣсенникъ ז׳ 1) שָׁר, מְשׁוֹרֵר Liedersänger. 2) סֵפֶר (שִׁירִים) זְמִירוֹת Liederbuch.

Пѣсенница נ׳ שָׁרָה, מְשׁוֹרֶרֶת Sängerin.

Пѣсенный ת׳ שִׁיר—, שִׁירִים—Lieder=.

Пѣснопѣвецъ (-вца) ז׳ נְעִים, מְשׁוֹרֵר תְּהִלּוֹת זְמִירוֹת Lobsänger.

Пѣснопѣніе ס׳ שִׁיר וְהַלֵּל, זְמִירוֹת, זִמְרָה Lobgesang.

Пѣснь, Пѣсня נ׳ שִׁיר, שִׁירָה, זִמְרָה, זְמִירָה Lied. П. пѣсней שִׁיר הַשִּׁירִים. Долга́ пѣсня! אֲרֻכָּה הִיא (ירמיה כט, כח).

Пѣстова́ніе ס׳ תַּרְבּוּת, טִפּוּחִים das Pflegen.

Пѣстовать (-стую) פ״י תַּרְגֵּל, אָמוֹן וְגַדֵּל, טַפֵּחַ וְרַבֵּה warten, pflegen. [derwärter. -ту́нья נ׳.

Пѣстунъ ז׳ מְתַרְגֵּל, מְטַפֵּחַ וּמְרַבֶּה עוֹלֵל, אוֹמֵן Kin=

Пѣту́хъ ז׳ נַרְגַּל, *תַּרְנְגוֹל, *שֶׂכְוִי, *גֶּבֶר* Hahn. Встать съ пѣтуха́ми הַשְׁכֵּם לָקוּם עִם קְרִיאַת הַתַּרְנְגוֹל.

Пѣту́шиться פ״ח 1) הִתְנַשֵּׂא, הִתְגָּאֵה sich brüsten. 2) הִתְעַבֵּר hitzig werden.

Пѣтуши́ще ז׳ נַרְגַּל (תַּרְנְגוֹל) גָּדוֹל großer Hahn.

Пѣту́шій ת׳ תַּרְנְגוֹל—Hahnen=. П. гребень *כַּרְבֹּל הַתַּרְנְגוֹל.

Пѣтушо́къ (-шка́) ז׳ תַּרְנְגוֹל קָטָן Hähnchen. П. морско́й *קְדַשׁ־נוּנָא, מִין צִפּוֹר (ע״ז לט.) Kampfhahn.

Пѣть (пою́, поёшь), **Пѣва́ть** פ״י שִׁיר, רֹן, רַנֵּן, זַמֵּר singen. Пѣть геро́я שִׁיר מַעַלְלֵי גִבּוֹר. -ся 1) נפעל הוּשַׁר gesungen werden. 2) פ״ח עָרוֹךְ לְבּוֹ לָשִׁיר Lust haben zu singen. Мнѣ сего́дня не поётся לֹא־יָרֹן הַיּוֹם לִבִּי.

Пѣхо́та נ׳ צָבָא רַגְלִי, חֵיל רַגְלִים Fußvolk.

Пѣхоти́нецъ (-нца) ז׳ רַגְלִי (איש צבא) Fußsoldat.

Пѣхо́тный ת׳ אֲשֶׁר לְחֵיל הָרַגְלִים, רַגְלִי Infanterie=.

Пѣшехо́децъ(-дца) ז׳ רַגְלִי, הוֹלֵךְ בְּרַגְלָיו Fußgänger. -хо́дка נ׳.

Пѣшехо́дный ת׳ רַגְלִי—, רַגְלִים — für Fußgänger.

Пѣшехо́дъ см. Пѣшехо́децъ.

Пѣше́чкомъ см. Пѣшко́мъ.

Пѣшій ת׳ הוֹלֵךְ בְּרַגְלָיו zu Fuß gehend.

Пѣшка נ׳ 1) (בשחוק השאך) אֶבֶן מַסָּח Steinchen (im Spiel). 2) גֶּבֶר מִשְׁלוֹחַ יָד..., אִישׁ נוֹטֶה אֶל־כָּל־רוּחַ [gehorsamster Narr.

Пѣшко́мъ ת״פ בְּרַגְלָיו zu Fuß.

Пѣшня́ см. Пешня.

Пяде́нь, Пядь נ׳ זֶרֶת, טֹפַח, טֶפַח, שֹׁעַל Spanne.

Пя́леніе ס׳ מְתִיחָה, מֹתַח Spannung.

Пя́лечный ת׳ см. Пя́льцы.

Пя́лить פ״י מָתוֹחַ, רָקוֹעַ, נָטֹה, הַרְחֵב spannen, ausrecken. П. глаза́ הַרְחֵב חוֹרֵי עֵינָיו. -ся 1) נפ׳ הִנָּטֵה, הִשְׂתָּרֵעַ gespannt werden. 2) פ״ח מְלֹא אָרְכּוֹ הִמָּתֵחַ sich ausstrecken.

Пя́ло ס׳ לוּחַ עֵץ (מוֹט) לִמְתֹּחַ בּוֹ Reckholz.

Пя́льцы (-цевъ) ז״ר נֵר לִמְתֹּחַ, מִסְגֶּרֶת לְמִשְׁטַח אֶרֶג בּוֹ Nährahmen. Пя́лечный ת׳.

Пясть נ׳ כַּף־יָד, אֶגְרוֹף Handwurzel.

Пята́ נ׳ עָקֵב, כַּף־רֶגֶל Ferse. Ходи́ть за кѣмъ по пята́мъ (בְּעִקְּבוֹת) הָלוֹךְ בְּעִקְּבֵי־. [Fünfkopekenstück.

Пята́къ, -тачёкъ (-чка) ז׳ קְשִׂיטָה בַּת חָמֵשׁ אֲגוֹרוֹת

Пятери́къ ז׳ 1) מְחֻמָּשׁ fünf=. Ни́тка п. חוּט מְחֻמָּשׁ. Свѣча п. נֵר חָמֵשׁ הַלִּטְרָא. П. лошаде́й רִתְמַת חֲמֵשֶׁת סוּסִים. 2) אֶבֶן חָמֵשׁ לִטְרוֹת בְּמִשְׁקָל fünfpfundiges Gewicht.

Пятери́цею ת״פ חֲמִשָּׁה מֹנִים, חָמֵשׁ פְּעָמִים fünffach.

Пятери́чный ת׳ (חָמֵשׁ־) בֶּן־חֲמֵשֶׁת־ fünffach.

Пятёрка נ׳ (בקרטים) גִּלָּיוֹן חֲמֵשֶׁת הַתָּוִים die Fünfe.

Пятерно́й ת׳ (—חָמֵשׁ) —בֶּן־חֲמֵשֶׁת fünffach.

Пятерня́ נ׳ 1) חֲמֵשֶׁת; חָמֵשׁ fünf Enthaltendes.

2) אֶגְרוֹף, כַּף־יָד Faust.
Пя́теро מ״י חֲמִשָּׁה; חָמֵשׁ fünf.
Пятёрочка см. Пятёрка. [weit.
Пятивёрстный ת׳ בֶּן־חָמֵשׁ כִּבְרוֹת אֶרֶץ fünf Werst
Пятигла́вый ת׳ בַּעַל חֲמֵשֶׁת רָאשִׁים fünfkuppelig.
Пятигра́нный ת׳ בַּעַל חָמֵשׁ מִגְבָּלוֹת fünfkantig.
Пятигри́венный ת׳ מַחֲצִית (חֲצִי) הַשֶּׁקֶל.
Пятидесятилѣ́тіе ס׳ חֲמִשִּׁים שָׁנָה Zeitraum von funfzig Jahren.
Пятидесятилѣ́тній ת׳ אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו חֲמִשִּׁים שָׁנָה, בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה fünfzigjährig.
Пятидеся́тница נ׳ חַג הַשָּׁבוּעוֹת Pfingsten.
Пятидеся́тый מ״ס הַחֲמִשִּׁים— fünfzigst. **П.** годъ שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה.
Пятидне́вный ת׳ חֲמֵשֶׁת יָמִים—fünftägig.
Пятизу́бецъ (-бца) ז׳ חָמֵשׁ הַשִּׁנַּיִם Fünfzack.
Пятизу́бчатый, -зу́бный ת׳ אֲשֶׁר חָמֵשׁ שִׁנַּיִם לוֹ fünfzackig. [Mosis.
Пятикни́жіе ס׳ חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה das Fünfbuch
Пятикопе́ечникъ ז׳ קְשִׂיטַת חָמֵשׁ אֲגוֹרוֹת Fünfkopekenstück. [Kopeken kostend.
Пятикопе́ечный ת׳ אֲשֶׁר מְחִירוֹ חָמֵשׁ אֲגוֹרוֹת fünf
Пятикра́тный ת׳ חָמֵשׁ פְּעָמִים—fünfmalig.
Пятили́стникъ ז׳ צֶמַח חֲמֵשֶׁת הֶעָלֶה Fünfblatt.
Пятилѣ́тіе ס׳ חָמֵשׁ שָׁנִים Zeitraum von fünf Jahren.
Пятилѣ́тній ת׳ בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים fünfjährig.
Пятимѣ́сячный ת׳ אֲשֶׁר עָבְרוּ לוֹ חֲמִשָּׁה חֳדָשִׁים, בֶּן־חֲמֵשֶׁת יְרָחִים fünfmonatlich.
Пятипе́рстный ת׳ בַּעַל חָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת fünffingerig.
Пятисо́тый מ״ס הַחֲמֵשׁ מֵאוֹת—fünfhundertster.
Пятистру́нный ת׳ בַּעַל חֲמֵשֶׁת מֵיתָרִים (כלי־שיר) fünfsaitig

Пя́тить (пя́чу, пя́тишь) פ״י הַעְתֵּק (הַתֵּק) אָחוֹר zurückschieben. -ся פ״ח 1) שׁוּב (הִסּוֹג) אָחוֹר rückwärts gehen. 2) שׁוּב מִדְּבָרוֹ אָחוֹר, הָפֵל דְּבָרוֹ sein Wort zurücknehmen.
Пятиуго́льникъ ז׳ בַּעַל חָמֵשׁ הַפִּנּוֹת Fünfeck.
Пя́тка ק׳ см. Пята́.
Пятна́дцатый מ״ס הַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה—fünfzehnter.
Пятна́дцать מ״י חֲמִשָּׁה עָשָׂר (חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה) fünfzehn.
Пятна́ть פ״י 1) טַנֵּף, כָּתוֹם, גָּאֹל beflecken. 2) עָכוֹר, הַבְאֵשׁ אִישׁ, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי anschwärzen, verleumden. -ся נפ׳ 1) הִכָּתֵם, הִגָּעֵל, גָּאוֹל befleckt werden. 2) פ״ח הִתְגָּאֵל, שׂוּם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, נַבֵּל כְּבוֹדוֹ, חַלֵּל שְׁמוֹ sich beflecken.
Пя́тница נ׳ (בַּשָּׁבוּעַ) יוֹם הַשִּׁשִּׁי Freitag. [fasten.
Пя́тничать פ״ע צוֹם כָּל־יוֹם הַשִּׁשִּׁי jeden Freitag
Пя́тничный ת׳ (בַּשָּׁבוּעַ) אֲשֶׁר לַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי Freitags=.
Пятно́ ס׳ 1) (כָּעוֹר) בַּהֶרֶת, חֲבַרְבֻּרָה Flecken. 2) חֶלְאָה, גֹּאַל, סְחִי, דֶּבֶק מְאוּם Schandfleck.
Пя́тный ת׳ אֲשֶׁר לֶעָקֵב ,—עָקֵב Fersen=.
Пя́тнышко ק׳ см. Пятно́.
Пято́къ (-тка́), -то́чекъ (-чка) ז׳ מִסְפַּר, חֲמֵשֶׁת תֹּכֶן חָמֵשׁ; חֲמִשָּׁה] fünf Stück.
Пя́точка ק׳ см. Пята́. [
Пя́точный см. Пя́тный.
Пя́тый מ״ס חֲמִשִּׁי fünfter. **Пя́тая** חֲמִשִּׁית fünfte. Пя́тая до́ля (одна пя́тая) חֹמֶשׁ, חֲמִשִּׁית הַ־ Fünftel.
Пятыйна́десятъ см. Пятна́дцатый. [tel.
Пять מ״י חֲמִשָּׁה; חָמֵשׁ נ׳ fünf.
Пятьдеся́тъ מ״י חֲמִשִּׁים fünfzig.
Пятьсо́тъ מ״י חָמֵשׁ מֵאוֹת fünfhundert.
Пятью́ ת״פ חָמֵשׁ פְּעָמִים, חֲמִשָּׁה מֹנִים fünfmal.
Пя́ченіе ס׳ הַתִּיק לְאָחוֹר; הִסּוֹג (הֲזוֹר) אָחוֹר das Zurückschieben; Rückgang.

Р.

Р ר הָאוֹת הַשְּׁבַע עֶשְׂרֵה בָּאַלְפָא־בֵּית הָרוּסִית R.
Раба́ נ׳ אָמָה, שִׁפְחָה Sklavin.
Раболѣ́піе ס׳ הַעֲנוֹת (הִכָּנַע) עֶבֶד מִפְּנֵי אֲדוֹנָיו, הִתְרַפֵּס, הִתְכַּחֵשׁ (הִכָּחֵשׁ) לְ־ knechtisches Benehmen.
Раболѣ́пно ת״פ בְּעֵינֵי עֶבֶד אֶל־אֲדוֹנָיו sklavisch.
Раболѣ́пность см. Раболѣ́піе. [כְּעֶבֶד knechtisch.
Раболѣ́пный ת׳ לְ־ (מִתְכַּחֵשׁ, נִכְחָשׁ) מִתְרַפֵּס, נִכְנָע
Раболѣ́пство, -лѣ́пствованіе см. Раболѣ́піе.
Раболѣ́пствовать (-ствую) פ״ע הִתְרַפֵּס, הִכָּחֵשׁ, (הִתְכַּחֵשׁ) לְ־, לַחֵךְ עֲפַר רַגְלֵי־ kriecherisch sein. Враги́ твои́ р. бу́дутъ предъ тобо́ю (יִתְכַּחֲשׁוּ) יְכָּחֲשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ.
Рабо́та נ׳ מְלָאכָה, עֲבוֹדָה; מַעֲשֶׂה, חֲרֹשֶׁת Arbeit. Полева́я р. עֲבוֹדָה בַשָּׂדֶה. Р. столя́рная חֲרֹשֶׁת־עֵץ. Чёрная р. עֲבוֹדָה קָשָׁה. Египетская р. עֲבוֹדַת פָּרֶךְ. [ten.
Рабо́таніе ס׳ עֲבֹד, מַעֲבָד, עֲשׂוֹת מְלָאכָה das Arbeiten.
Рабо́тать פ״ע עָשֹׂה מְלָאכָה, עֲבוֹד בְּ־ arbeiten.

Рабо́тишка נ׳ עֲבוֹדַת־עֶבֶד, מְלָאכָה נִבְזָה gemeine Arbeit.

Рабо́тливый ת׳ לָמוּד עֲבוֹדָה, שׁוֹקֵד עַל־מְלַאכְתּוֹ arbeitsam.

Рабо́тникъ ז׳ עָמֵל, עוֹבֵד עֲבוֹדָה, עוֹשֵׂה מְלָאכָה Arbeiter. -ница נ׳ Arbeiter=.

Рабо́тничій ת׳ —הָעוֹבְדִים בּ־, אֲשֶׁר לָעוֹשִׂים בִּמְלָאכָה

Рабо́тный ת׳ —מְלָאכָה,—עֲבוֹדָה,—מַעֲשֶׂה—Arbeits=.

Работя́щій см. Рабо́тливый. [Р. день יוֹם מְלָאכָה.

Рабо́чій ת׳ —מְלָאכָה, —עֲבוֹדָה—Arbeit=. Шесть рабо́чихъ дней שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. Р. домъ בֵּית עֲבוֹדַת עֹנֶשׁ (לחוטאים).

Ра́бски ת״פ כְּעֶבֶד, כְּלֵב נִכְנָע sklavisch.

Ра́бскій ת׳ —עֶבֶד, —עֲבָדִים, —עַבְדוּת—Sklaven=.

Ра́бство ס׳ עַבְדוּת, עֹל Sklaverei.

Ра́бствовать (-ствую) פ״ע הִכָּנֵעַ, נָשֹׂא עֹל עַבְדוּת כְּעֶבֶד לִפְנֵי־ Sklave sein. [Sklave.

Рабъ ז׳ עֶבֶד, כֶּסֶף (מִקְנַת־) קִנְיַן־, מְשֻׁלָּם (עי׳ ח״א)

Рабы́ничъ ז׳ בֶּן־אָמָה, וְלִיד שִׁפְחָה Sklavenkind.

Рабы́ня נ׳ שִׁפְחָה, אָמָה Sklavin.

Равви́нистъ ז׳ שׁוֹמֵר חֻקּוֹת הַתַּלְמוּד Rabbinist.

Равви́нскій ת׳ הָרַבָּנִים*—Rabbiner=. [Rabbiner.

Равви́нъ ז׳ רַב, תּוֹפֵשׂ הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, חָכָם תַּלְמוּדִי

Ра́венство ס׳ דִּמְיוֹן, עֵרֶךְ; מִשְׁפָּט אֶחָד עִם־ Gleichheit.

Равнёхонько, -нёшонько ת״פ מְאֹד (מְיֻשָּׁר) יָשָׁר vollkommen gleich.

Равни́на נ׳ מִישׁוֹר, שָׁוֶה, בִּקְעָה Ebne.

Равно́ ת״פ כָּזֶה כֵּן זֶה, כְּאִישׁ כְּרֵעֵהוּ, יַחַד gleich. Всѣми равно́ дорожу́ כֻּלָּם יַחַד יְקָרוּ לִי. Мнѣ всё равно́ אַחַת הִיא לִי. Равно́ и וְכֵן, וְכָכָה, וְגַם.

Равноапо́стольный ת׳ כְּאַחַד נְבִיאֵי הַנּוֹצְרִים apostelgleich. [schenklig.

Равнобе́дренный ת׳ אֲשֶׁר צְלָעוֹתָיו שָׁווֹת gleich=

Равнобо́кій, -бо́чный ת׳ אֲשֶׁר צְדָדָיו שָׁוִים gleichsei=tig. [staltet.

Равнови́дный ת׳ אֲשֶׁר מַרְאֶה אֶחָד לָהֶם gleichge=

Равнозра́стный ת׳ בֶּן־, בְּנֵי תְקוּפָה אַחַת בַּחַיִּים גִּילוֹ gleichwüchsig. [zeitigkeit.

Равновре́менность נ׳ בֹּא לְמוֹעֵד (לִזְמַן) אֶחָד Gleich=

Равновре́менный ת׳ מֵעֵת אַחַת, בֶּן־זְמַן אֶחָד עִם־ gleichzeitig.

Равнове́сіе ס׳ עֵרֶךְ הַמִּשְׁקָל, פֶּלֶס יָשָׁר Gleichgewicht.

Равнове́сно ת״פ בְּפֶלֶס יָשָׁר im Gleichgewicht.

Равнове́сный ת׳ אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ; מְיֻשָּׁר בְּמִשְׁקָל לְ־ אֶחָד עִם־, דּוֹמֶה בְמִשְׁקָל von gleichem Gewicht.

Равноде́нственникъ см. Эква́торъ.

Равноде́нствіе ס׳ הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה (דִּמְיוֹן) עֵרֶךְ עֵת die Tag= und Nachtgleiche. **Равноде́нственный** ת׳.

Равноду́шіе ס׳ קָרַת רוּחַ; גֹּבַהּ עַיִן, עָרְלַת אֹזֶן בִּלְתִּי שִׂים לֵב אֶל־ Gleichgiltigkeit.

Равноду́шный ת׳ קַר־רוּחַ, שַׁאֲנָן, אֲשֶׁר לֹא־יָשִׂים לֵב אֶל־ gleichgiltig. [אַחַת עִם־ gleichwirkend.

Равноде́йствующій ת׳ פּוֹעֵל כְּמוֹ־, אֲשֶׁר פְּעֻלָּתוֹ

Равнозна́чащій, -значи́тельный ת׳ אֲשֶׁר פֵּשֶׁר אֶחָד (הוֹרָאָה אַחַת) לוֹ עִם־ gleichbedeutend.

Равноимённый ת׳ בֶּן־שֵׁם אֶחָד עִם־ gleichnamig.

Равнолѣ́тіе ס׳, -лѣ́тность נ׳ מִסְפַּר, מִדַּת יָמִים אַחַת גִּיל אֶחָד, שְׁנוֹת חַיִּים אֶחָד Altersgleichheit.

Равнолѣ́тки ז״ר בְּנֵי מִדַּת יָמִים אַחַת, בְּנֵי־גִיל אֶחָד Altersgenossen. [rig.

Равнолѣ́тный ת׳ בֶּן־גִּילוֹ, דּוֹמֶה בְּשָׁנָיו לְ־ gleichjäh=

Равномо́щіе ס׳, -мо́щность נ׳ כֹּחַ (עֹז) אֶחָד Gleichheit der Kräfte.

Равномо́щный см. Равноси́льный.

Равномѣ́рно ת״פ וְכָכָה, וְכֵן gleich.

Равномѣ́рность נ׳ מִדָּה אַחַת לְ־ Gleichmässigkeit.

Равномѣ́рный ת׳ אֲשֶׁר קֶצֶב, בֶּן־מִדָּה אַחַת עִם־ אֶחָד לוֹ עִם־ gleichmässig.

Равноно́щіе см. Равноде́нствіе. [förmigkeit.

Равнообра́зіе ס׳, -обра́зность נ׳ דְּמוּת אַחַת Gleich=

Равнообра́зный ת׳ בֶּן־תַּבְנִית אַחַת, כְּצַלְמוֹ, כִּדְמוּתוֹ עִם־ gleichförmig. [אַחַת Gleichberechtigung.

Равнопра́віе ס׳, -пра́вность נ׳ חֻקָּה, מִשְׁפָּט אֶחָד

Равноси́льный ת׳ אֲשֶׁר כֹּחַ אֶחָד לוֹ עִם־ gleichkräftig.

Равносторо́нній ת׳ אֲשֶׁר צְדָדָיו דּוֹמוֹת gleichseitig.

Ра́вность, Равнота́ נ׳ עֵרֶךְ, הִשְׁתַּוּוּת, דְּמוּת Gleichheit. [gleichwinkelig.

Равноуго́льный ת׳ אֲשֶׁר פִּנּוֹתָיו שָׁווֹת (דּוֹמוֹת)

Равноцѣ́нно ת״פ בִּמְחִיר אֶחָד von gleichem Preis.

Равноцѣ́нность נ׳ מְחִיר אֶחָד לְ־ Gleichheit des Werthes. [אֶחָד לָהֶם von gleichem Preis.

Равноцѣ́нный ת׳ אֲשֶׁר מְחִיר, עוֹלִים בִּמְחִיר אֶחָד

Равночи́сленный ת׳ אֲשֶׁר מִסְפָּר אֶחָד לָהֶם gleichzählig.

Ра́вный ת׳ דּוֹמֶה gleich. Ему нѣтъ ра́внаго אֵין דּוֹמֶה לוֹ, מֵאֵין כָּמוֹהוּ, אֵין עֵרֶךְ לוֹ. Равнымъ о́бразомъ וְכֵן גַּם, הִנֵּה כִּי כֵן, כְּמוֹ כֵן. Онъ даётъ ра́вныя себѣ плоды́ פְּרִי יִשְׁוֶה לוֹ.

Равня́ть פ״י 1) שַׁוֵּה פְּנֵי־, פַּלֵּס, יַשֵּׁר gleich machen. 2) עָרוֹךְ לְ־, הַמְשֵׁל, הַשְׁוֵה, דַּמֵּה vergleichen. -ся פ״ח

הִתְמַשֵּׁל כְּ־, הִמָּשֵׁל אֶל־, הִדַּמֵּה לְ־, הִדָּמֵה vergleichen werden.

Радёхонекъ, Радёшонекъ ת׳ שָׂמֵחַ מְאֹד, —עָלֵז [sehr froh.

Ради מ״י לְמַעַן, בְּעַד, בִּגְלַל, לְרֶגֶל־, בַּעֲבוּר, בַּאֲשֶׁר לְ־, בַּאֲשֶׁר בְּשֶׁל־ um—willen. Ради кого бѣдствіе это? בְּשֶׁלִּי, לְמִי (בְּשֶׁלְּמִי) הָרָעָה הַזֹּאת. Ради меня בַּעֲבוּרִי, בִּגְלָלִי, לְמַעֲנִי, לְרַגְלִי.

Радивость נ׳ עַיִן פְּקוּחָה עַל־, שְׁקֹד אֶל־ Sorgfalt.

Радивый ת׳ שׁוֹקֵד עַל־, שָׂם עַיִן עַל־, דּוֹאֵג לְ־, נְדִיב לֵב fleißig.

Радиски נ״ר יוֹנְקוֹת צְנוֹן Radieschen.

Радіусъ ז׳ קַו מִנְּקֻדַּת הַתָּוֶךְ אֶל־קַו, חָשׁוּק לְחוּג הַסּוֹבֵב Halbmesser eines Kreises.

Радовать (-дую, -дуешь) פ״י שַׂמֵּחַ, חַדֵּה, הַרְנֵן לֵב, שַׂמֵּחַ erfreuen. -ся פ״ח שָׂמוֹחַ, שׂוּשׂ, נָתוֹן שִׂמְחָה בְּלֵב, עָלוֹז, גִּיל, חָדֹה sich freuen. [freudig.

Радостно ת״פ בְּשִׂמְחָה, בְּמָשׂוֹשׂ, בְּגִיל, בְּלֵב שָׂמֵחַ

Радостный ת׳ שָׂמֵחַ —, גִּיל —, מְשַׂמֵּחַ לֵב fröhlich.

Радость נ׳ שִׂמְחָה, גִּיל, גִּילָה, מָשׂוֹשׂ, שָׂשׂוֹן, חֶדְוָה, עֲלִיצוּת Freude. Р. ты моя אַתְּ שִׂמְחַת גִּילִי.

Радуга נ׳ קֶשֶׁת (בֶּעָנָן) Regenbogen.

Радужный ת׳ כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן regenbogenfarbig.

Радушіе ס׳ רָצוֹן, רוּחַ נְדִיבָה; שִׂמְחַת לֵבָב Bereitwilligkeit. [reitwillig.

Радушный ת׳ מָלֵא רוּחַ נְדִיבָה; שָׂמֵחַ לִקְרַאת־ be-

Радъ ת׳ 1) (кому, чему) שָׂמֵחַ לְ־, —עָלֵז froh. Онъ радъ гостямъ עָלֵז הוּא לִקְרַאת כָּל־אוֹרֵחַ. 2) נָכוֹן, מִתְנַדֵּב בְּלִבּוֹ bereitwillig.

Радѣніе ס׳ שְׁקֹד עַל־ Sorgfalt.

Радѣтель ז׳ שׁוֹקֵד עַל־, פּוֹקֵחַ עֵינָיו עַל־, שָׂם לֵב אֶל־ Fürsorgender. -льница נ׳.

Радѣтельный ת׳ שׁוֹקֵד עַל־, מִתְנַדֵּב לְ־ sorgfältig.

Радѣть פ״ע (чему, о чёмъ) שָׁקוֹד עַל־, חָרוֹד אֶל־, הֵעָבֵד לְ־ (קהלת ה, ח) sich eifrig bemühen.

Раёкъ (райка) ז׳ 1) יָצִיעַ הָעֶלְיוֹן (מַעֲקֶה) בְּבָמַת חִזָּיוֹן Gallerie. 2) אֲרוֹן הַמַּחֲזֶה, אֲרוֹן מַשְׂכִּית Guckkasten. 3) עוֹר (גֶּלֶד) נֹגַהּ הַקֶּשֶׁת בָּעַיִן Regenbogenhaut (im Auge).

Раждать, Родить פ״י יָלוֹד, חַבֵּל, חוּל, הַמְלֵט, פַּלֵּט gebären. Она родила сына יָלְדָה (הִמְלִיטָה) זָכָר. Праздность раждаетъ порокъ עַצְלָה תְּחַבֵּל אָוֶן. -ся פ״ח הִוָּלֵד, יָלוֹד, יָצֹא מִבֶּטֶן geboren werden.

Ражесть נ׳ (המ׳) מִשְׁמַן בָּשָׂר Wohlbeleibtheit.

Ражій ת׳ (המ׳) רַעֲנָן, שָׁמֵן, דָּשֵׁן wohlbeleibt.

Разбавлять, -бавить פ״י מָהוֹל בַּמַּיִם vermischen.

Разбаливаться. -болѣться פ״ח הִתְחַלֵּה, הָחֲלֵה krank werden.

Разбалтывать, -болтать פ״י 1) בָּלוֹל, רַבֵּךְ, מָסוֹךְ durchrühren. 2) גַּלֵּה סוֹד ausplaudern. -ся 1) נפעל הִמָּסֵךְ, מָלוֹחַ, הֻרְבֵּךְ durchgerührt werden. 2) פ״ח בַּטֵּא בִשְׂפָתָיו דְּבַר־סֵתֶר; פָּצֹה פִּיו לְדִבְרֵי רִיק plauderlustig werden.

Разбивать, -бить פ״י 1) שָׁבוֹר, שַׁבֵּר, נַפֵּץ, כָּתוֹת, הַכֵּה לִבְקִיעִים (לִרְסִיסִים) zerschlagen. Буря разбила судно הַסַּעַר הִכָּה אֶת־הָאֳנִיָּה לִבְקִיעִים. Р. непріятеля на голову מָחוֹץ רֹאשׁ אוֹיְבָיו, כָּתוֹת צָרָיו. 2) חָצֹה, חַלֵּק, פַּלֵּג, הָפֵץ zertheilen. Онъ разбилъ войско на три стана חִלֵּק אֶת־הַצָּבָא לִשְׁלֹשָׁה מַחֲנוֹת. Буря разобьётъ ихъ סְעָרָה תָּפִיץ אוֹתָם. Р. кого въ словахъ אִישׁ (כַּלֵּעַ דְּבַר) פַּלֵּג לְשׁוֹן. Р. шатёръ תָּקוֹעַ אֹהֶל aufschlagen ein Zelt. -ся 1) נפעל נָפוֹץ, שָׁבוֹר, הִשָּׁבֵר zerschlagen werden. 2) פ״ח פּוּץ, הִתְפָּרֵד, הִפּוֹץ sich zerschlagen. Тучи разбились הֶעָבִים נָפוֹצוּ. -ся въ рѣчахъ הִתְבַּלֵּעַ בְּאִמְרֵי פִּיו.

Разбивка נ׳ שֶׁבֶר, נֵפֶץ, מְכִתָּה das Zerschlagen. Р. камней אֲבָנִים (מְכִתַּת) נֵפֶץ. Въ разбивку דָּבָר דָּבָר לְבַדּוֹ, לְאַחַד אֶחָד stückweise. Продавать въ разбивку מָכוֹר לְאַחַד אֶחָד. Спрашивать въ разбивку שָׁאוֹל כֹּה וָכֹה (אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה).

Разбивной, -бивочный ת׳ נֶחֱלָק, מִתְפָּרֵד לַחֲלָקָיו theilbar. [Zerbrechlichkeit.

Разбивчивость נ׳ דֶּרֶךְ דָּבָר לְהִשָּׁבֵר (לְהִתְפָּרֵד)

Разбивчивый ת׳ נִשְׁבָּר, דֶּרֶךְ דָּבָר לְהִשָּׁבֵר zerbrechlich.

Разбираніе см. Разборъ 1 и 2.

Разбиратель ז׳ 1) מַבְדִּיל, מַפְרִיד, עוֹרֵךְ דָּבָר דָּבָר לְבַדּוֹ Zerleger. 2) פּוֹתֵר, מְבָאֵר, חוֹקֵר, מְבַקֵּר Untersucher. [Untersuchung.

Разбирательство ס׳ פֵּשֶׁר דָּבָר; בִּקֹּרֶת, בַּקָּרָה, חֵקֶר דָּבָר, עִנְיָן

Разбирать, Разобрать פ״י 1) הַפְרֵד, הַפְלֵה, חַלֵּק; הַפְרֵד רְכֻלּוֹת, הָרוֹס, הָפֵץ zerlegen. Р. товары קְנֵה לְאַחַד אֶחָד לְמִינֵיהֶן. Р. стѣну הָרֵס חוֹמָה. 2) בַּקֵּר דָּבָר, פָּרֵשׁ, פָּתוֹר, בָּאֵר, כָּל־הַ־ vergreifen. 3) הַחֲקֵר; הֵהָרֵס begreifen. -ся 1) נפעל הֵחָלֵק, הֵהָרֵס, חָקוֹר עִנְיָן zerlegt, erklärt werden. 2) פ״ח הִתְפָּרֵק, בָּקוֹר, פָּרוֹשׁ sich auspacken, auskleiden. הָרֵק שַׂקּוֹ; הִתְפַּשֵּׁט בְּגָדָיו

Разбитіе ס׳ 1) שֶׁבֶר, שִׁבָּרוֹן, נֵפֶץ das Zerschlagen. 2) מַכָּה, מַכַּת אוֹיֵב, הֶרֶג Niederlage.

Разбитной ת׳ מָהִיר, חָרוּץ, אִישׁ חַיִל gewandt.

Разблажиться פ״ח הַקְשֵׁה לִבּוֹ, הָלוֹךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ eigensinnig werden.

Разбогатѣть פ״ע עָשׁוֹר, הַעֲשֵׁר, הַרְבֵּה הוֹן reich werden.

Разбодри́ться פ״ח הִתְאַזֵּר עֹז, אָזוֹר חַיִל, הִתְעוֹדֵד Muth fassen.

Разбо́й ז׳ רֶצַח, חָמָס, גָּזֵל, עֹשֶׁק Raubmord.

Разбо́йникъ ז׳ 1) רוֹצֵחַ, חוֹמֵס, שׁוֹדֵד, עוֹשֵׁק, אִישׁ חֲמָסִים Raubmörder. 2) תַּחְמָס Raubmöve. -ница נ׳.

Разбо́йничанье см. Разбо́йничество.

Разбо́йничать פ״ע חָמוֹס, רָצוֹחַ, עָשׁוֹק עֹשֶׁק Straßenraub treiben. [Räuber.

Разбо́йнически ת״פ כְּאַחַד הַשּׁוֹדְדִים, כְּרוֹצֵחַ wie ein

Разбо́йническій ת׳ רֶצַח—, חָמָס—Räuber=.

Разбо́йничество ס׳ רֶצַח, חָמָס, שֹׁד, עֹשֶׁק, מַעֲשַׁקּוֹת Straßenraub.

Разбо́йничій ת׳ הָרוֹצֵחַ—, הַשּׁוֹדֵד—Räuber=.

Разболта́ть см. Разба́лтывать.

Разболѣ́ться см. Разба́ливаться.

Разбо́рка см. Разбира́ніе.

Разбо́рный ת׳ מִתְפָּרֵד לַחֲלָקָיו zerlegbar. [Wesen.

Разбо́рчивость נ׳ דֶּרֶךְ לָבוֹר הֵנָּה וָהֵנָּה wählerisches

Разбо́рчивый ת׳ 1) מֵבִין לָבוֹר, יוֹדֵעַ לִבְחֹר unterscheidungsfähig. 2) אוֹהֵב לָבוֹר, בּוֹרֵר עַד־מְאֹד הֵיטֵב wählerisch.

Разбо́рщикъ см. Разбира́тель. -щица נ׳.

Разбо́ръ ז׳ 1) הַבְדִּיל, הַפְקִיד Auseinandersetzung. 2) פֵּשֶׁר דָּבָר, חֵקֶר, בִּקֹּרֶת, בַּקָּרָה Untersuchung. 3) מִין, זַן Sorte. Тка́ни ра́знаго разбо́ра אֶרֶג אֵטוּן מִזְּנִים שׁוֹנִים, מִמִּינִים שׁוֹנִים.

Разбра́живаться, -броди́ться, -брести́сь פ״ח הָפוֹשׁ, הָפוֹץ (הִנָּטֵשׁ) הֵנָּה וָהֵנָּה, הָמוֹג וְהָלוֹךְ וַהֲלוֹם (נחום ג, יח) תָּעָה אִישׁ לְעֶבְרוֹ, פָּנָה אִישׁ לְדַרְכּוֹ, sich nach allen Seiten zerstreuen.

Разбрани́ть פ״י הוֹכֵחַ מְאֹד, חָרֵף, גָּעוֹר בְּ־, כָּהֵה בְּ־ ausschelten. -ся פ״ח הִתְקוֹטֵט, בּוֹא בְרִיב עִם־ sich verzanken.

Разбра́сывать, -броса́ть, -бро́сить פ״י הַשְׁלֵךְ הֵנָּה וָהֵנָּה, טַלְטֵל, הָפֵץ auseinanderwerfen; zerstreuen. Дома́ разбро́саны по всей пло́щади הַבָּתִּים הָשְׁלַךְ (הוּטַל) הֵנָּה נפ׳ -ся. נְטוּשִׁים עַל־פְּנֵי כָּל־הַכִּכָּר הָפְזֵר, —וָהֵנָּה auseinandergeworfen werden.

Разбра́таться פ״ח הָפֵר בְּרִית הָאַחֲוָה עִם־ die Freundschaft aufkündigen.

Разбрести́сь, -броди́ться см. Разбра́живаться.

Разбро́дъ ז׳ פְּנוֹת אִישׁ לְעֶבְרוֹ das Auseinanderlaufen. Всѣ пошли́ въ разбро́дъ כֻּלָּם תָּעוּ אִישׁ לְעֶבְרוֹ.

Разброса́ть, -бро́сить см. Разбра́сывать.

Разбры́згивать, -бры́згать, -бры́знуть פ״י זָרוֹק (הַזֵּה) אֶל־ נפ׳ -ся. zerspritzen. (הִזָּה) אֶל־כָּל רוּחַ כָּל־רוּחַ verspritzt werden. [aufwecken.

Разбу́живать, -будда́ть, -буди́ть פ״י עוֹרֵר, הָעֵר

Разбуха́ть, -бу́хнуть פ״ע צָבֹה aufquellen.

Разбу́хлый ת׳ צָבֶה gequollen.

Разбѣга́ться, -бѣжа́ться פ״ח 1) עוֹרֵר לַמְּרוּץ, הִתְעוֹדֵד בִּמְרוּצָתוֹ, רַגְלָיו sich den Schwung geben. 2) הָפוֹץ (שׁוֹטֵט) כֹּה וָכֹה, נוּס אִישׁ לְעֶבְרוֹ auseinanderlaufen.

Разбѣ́гаться פ״ח הַסְכֵּן לָרוּץ ins Laufen kommen.

Разбѣ́гъ ז׳ מְרוּצָה, מֵרוֹץ Anlauf.

Разбѣжа́ться см. Разбѣга́ться.

Разва́живать, -вожа́ть פ״י פַּתֵּחַ רֶסֶן die Zügel abnehmen. -ся פ״ח הִתְפַּתֵּחַ מוֹסְרֵי רִסְנוֹ die Zügel abwerfen.

Разва́ливать, -вали́ть פ״י טַלְטֵל, הַשְׁלֵךְ הֵנָּה וָהֵנָּה. הָשְׁלַךְ נפעל 1) -ся auseinanderwerfen. אָנֶה וָאָנָה (הוּטַל) אָנֶה וָאָנָה auseinandergeworfen werden. 2) פ״ח הִשְׂתָּרֵעַ, הִנָּטֵשׁ עַל־פְּנֵי, שָׁכוֹב סָרוּחַ עַל־פְּנֵי sich hinstrecken.

Разва́лина נ׳ תֵּל, עִי, חָרְבָּה, מַפֵּלָה Trümmer.

Разва́листый ת׳ נִרְחָב, סוֹרֵחַ, מִשְׂתָּרֵעַ, שָׂרוּעַ breit.

Разва́лка נ׳ טַלְטֵלָה אָנֶה וָאָנָה, —הַשְׁלִיךְ, —שַׁלֶּכֶת das Auseinanderwerfen.

Разва́лъ ז׳ 1) רַחֲבֵי שְׂפַת־כְּלִי auswärts gebogener Rand. 2) נִיד (הַסּוּס) בִּמְרוּצוֹ הֵנָּה וָהֵנָּה schaukelnder Trab. 3) הֲמוֹן אָדָם, אֲסֵפַת־עָם Gedränge.

Разва́ривать, -вари́ть פ״י בַּשֵּׁל עַד־הָרוֹךְ durchkochen. -ся נפ׳ בְּשׁוֹל לָרֹךְ durchgekocht werden.

Разварно́й ת׳ מְבֻשָּׁל לָרֹךְ durchgekocht.

Разва́ръ ז׳, -ва́рка נ׳ נָזִיד, מֶרְקָחָה das Zerkochen.

Разведе́нецъ (-нца) ז׳ גָּרוּשׁ, נִפְרָד מֵאִשְׁתּוֹ בְּסֵפֶר כְּרִיתוּת Geschiedener.

Разведе́ніе ס׳ 1) הִתְפָּרֵק, הֲרִיסוּת, הֶרֶס, הַפְרִיד das Auseinandernehmen. 2) בְּלִיל, מֶסֶךְ Auflösung. Р. и́звести מֶסֶךְ שִׂיד בַּמַּיִם. 3) מַטָּע; תַּרְבּוּת, הַפָּרוֹת Zucht, Anbau. Р. го́лубей תַּרְבּוּת יוֹנִים. Р. дере́вьевъ מַטַּע עֵצִים. Р. паро́въ קִטֵּר, אֵדִי, קְטוֹרֶת [מְכוֹנָה].

Разведёнка נ׳ גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ Geschiedene.

Разве́дриваться, -ве́дриться פ״ח הִטָּהֵר פְּנֵי שָׁמַיִם אַחַר הַגֶּשֶׁם heiter werden.

Развезти́, -ве́зть см. Развози́ть.

Развере́живать, -вереди́ть פ״י מְחוֹץ מַכָּה (אַחֲרֵי קְרֹם עָלֶיהָ עוֹר) aufreißen.

Развереза́ть, -ве́рзнуть, -ве́рзти פ״י פָּעוֹר, פָּצֹה,

הַבְקֵעַ, הִפָּתֵחַ נפ׳ -ся öffnen. בָּקוֹעַ, פָּתוֹחַ, הִפָּטֵר הִתְבַּקֵּעַ sich öffnen.

Развернуть см. Развёртывать.

Разверста́ніе ס׳, -вёрстка נ׳ חֵלֶק, פְּלֻגַּת דָּבָר לִפְלַגּוֹת כְּחֵלֶק Eintheilung.

Развёрстывать, -верста́ть פ״י פַּלֵּג, חַלֵּק וְשַׁוֵּה חַלֵּק כְּחֵלֶק gleichmäßig eintheilen. -ся נפעל הֵחָלֵק בְּמִישׁוֹר eingetheilt werden.

Развёртывать, -верну́ть פ״י פָּרוֹשׂ, גָּלוֹל וּפָתוֹחַ (שִׂמְלָה, גִּלָּיוֹן) auseinanderwickeln; aufmachen. -ся 1) פ״ח הִגָּל, הִפָּרֵשׂ, הִפָּתֵחַ sich öffnen. 2) הִתְפַּתֵּחַ, פַּתֵּחַ, הָנֵץ, הָצִיץ sich entwickeln, Почки разверну́лись פִּתַּח הַסְּמָדַר. Цвѣты́ развёртываются הַפְּרָחִים יָנֵצוּ (יָצִיצוּ). Спосо́бности э́того ю́ноши ещё не разверну́лись לֹא־הִתְפַּתַּח עוֹד כִּשְׁרוֹן הַנַּעַר הַזֶּה.

Развеселя́ть, -ли́ть פ״י שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ, (הַרְנֵן) הֵיטֵב לֵב erheitern. -ся פ״ח הִתְעַלֵּס, הֵיטִיב לִבּוֹ froh werden.

Развести́, -ве́сть см. Разводи́ть.

Развива́ніе ס׳ עֲלוֹת, הָצִיץ, הַשְׂכִּיל Entwickelung.

Развива́ть, -ви́ть פ״י 1) הַתֵּר (עֲבֹת), פַּתֵּחַ (חַרְצֻבָּה) auseinanderwickeln. 2) הַפְרֵחַ, הַשְׂגֵּא, הַגְדֵּל, הַרְחֵב, שַׂגְשֵׂג entwickeln. Р. у́мственныя спосо́бности кого́ שַׂגְשֵׂג כִּשְׁרוֹן אִישׁ. -ся פ״ח הִתְפַּתֵּחַ, פַּתֵּחַ; פָּרוֹחַ, הָצִיץ; הַשְׂכֵּל sich los-, entwickeln. Верёвки развили́сь הַמּוֹסֵרוֹת הִתְפַּתְּחוּ. Ухо его́ не разви́лось לֹא־פִּתְּחָה אָזְנוֹ. Онъ разви́лся עָלָה לְמַעְלָה לְהַשְׂכִּיל.

Разви́вка נ׳ см. Развива́ніе.

Развизжа́ться פ״ח יַלֵּל מֵאֵין הֲפוּגוֹת, הֶאֱנַק בְּלִי־דֹם zusehr winseln.

Разви́ливать פ״י שַׁסַּע, הַבְדֵּל, חָצֹה לִשְׁתַּיִם, פַּלֵּג gabelförmig theilen. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵד, הֵחָצֵה לִשְׁתַּיִם הֵנָּה וָהֵנָּה sich gabelförmig theilen.

Разви́лина נ׳ שֶׁסַע, פְּלֻגָּה gabelförmige Theilung.

Разви́листый ת׳ שָׁסוּעַ, פָּרוּשׂ הֵנָּה וָהֵנָּה, פָּרוּד auseinandergehend.

Разви́нчивать, -винти́ть פ״י פַּתֵּחַ (הַתֵּר) בְּרִיחַ גְּלִילֵי losschrauben. -ся נפ׳ הֻתַּר losgeschraubt werden.

Развира́ться, Разовра́ться פ״ח דַּבֵּר, הָפֵחַ כְּזָבִים שֶׁקֶר לְמַכְבִּיר in Lügen gerathen.

Разви́тіе см. Развива́ніе.

Развлека́ть, -вле́чь פ״י 1) סָחוֹב, סָחוֹף, הַסֵּעַ, נָסוֹחַ וְהַפְרֵד auseinanderziehen. 2) שַׁעֲשֵׁעַ, הָשַׁע לֵב אִישׁ מִ־נֶפֶשׁ zerstreuen. -ся 1) נפ׳ הִנָּתֵק, הִסָּחֵף וְהִפָּרֵד auseinandergeschleppt werden. 2) פ״ח הָשֵׁב רוּחוֹ, חַדֵּשׁ, הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ, הִתְעַלֵּס, נַפְשׁוֹ sich zerstreuen.

Развлече́ніе ס׳ מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, שַׁעֲשֻׁעִים, תַּחֲנוּמִים Zerstreuung.

Разводи́ть, -вести́, -ве́сть פ״י 1) הַבְדֵּל, הַפְרֵד; פָּרֵשׂ, פָּרוֹשׂ; חַלֵּק, פַּלֵּג vertheilen. Р. солда́тъ по дома́мъ חַלֵּק בְּנֵי־הַצָּבָא לְבָתִּים. Р. ру́ки פָּרוֹשׂ כַּפָּיו, פָּרֵשׂ יָדָיו. 2) שַׁסַּע בִּדְבָרִים, הַצֵּל בֵּין־, הַפְרֵד אֲנָשִׁים auseinandernehmen. 3) הַפְרֵד בֵּין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, גָּרֵשׁ scheiden. 4) מָסוֹךְ, מָהוֹל auflösen. Р. вино́ водо́ю מָסוֹךְ (מָהוֹל) יַיִן בַּמַּיִם; 5) גַּדֵּל, הַפְרֵה, טַפֵּחַ וְרַבֵּה; שַׂגְשֵׂג, נָטוֹעַ anlegen. Р. птицъ הַפְרֵה עוֹף. Р. дере́вья въ саду́ נָטוֹעַ עֵצִים בַּגַּן. -ся נפ׳ 1) הֵחָלֵק; הִפָּרֵד; הִמָּסֵךְ auseinandergebracht, verdünnt werden. 2) גָּדוֹל; הִנָּטֵעַ angelegt werden. 3) הִגָּרֵשׁ (אִשָּׁה מֵאִישָׁהּ) sich scheiden. 4) פ״ח הִפָּרֵד בְּשָׁלוֹם אִישׁ מֵעַל־אָחִיו; הַשְׁלֵם עִם־ sich abfinden.

Разво́дка נ׳ см. Разведе́ніе.

Разво́дная שת״נ סֵפֶר כְּרִיתוּת, גֵּט* Scheidebrief.

Разво́дное письмо́ см. Разво́дная.

Разво́дъ ז׳ 1) חֵלֶק, הַפְרִיד, פְּלֻגָּה Vertheilung. 2) כְּרִיתוּת, גֵּרוּשִׁין* Ehescheidung. 3) מִפְקַד מַחֲנוֹת הַצָּבָא Wachparade.

Развозжа́ть см. Разва́зживать.

Развози́ть, -везти́, -ве́зть פ״י נַהֵג בָּרֶכֶב הֵנָּה וָהֵנָּה führen. -ся נפ׳.

Развози́ться פ״ח הִתְהוֹלֵל מְאֹד muthwillig werden.

Разво́зка נ׳, -во́зъ ז׳ נְהֹג בָּרֶכֶב לִמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים, מִנְהָג—, הוֹבִיל—, הוֹלִיךְ— das Herumführen.

Разво́зный ת׳ בָּרֶכֶב אָנֶה וָאָנָה (הַנָּהוּג) הַמּוּבָל Transport-.

Разво́зъ см. Разво́зка.

Развола́кивать, -воло́чь פ״י גָּרוֹר (סָחוֹב) הֵנָּה וָהֵנָּה umherschleppen.

Развора́чивать, -вороти́ть פ״י 1) הַפֵּךְ, גַּלְגֵּל, הָרוֹס, הָפוֹךְ; טַלְטֵל umherwälzen. 2) הַבְקֵעַ, עֲשֵׂה בְקִיעִים בְּ־ Risse machen.

Развора́шивать, -вороши́ть פ״י 1) נַעֵר, בָּלוֹל, טַלְטֵל, הַפֵּךְ umherwerfen. 2) עוֹרֵר, הָסֵת hetzen.

Разворова́ть פ״י גָּנוֹב אֶת־כָּל־ ausstehlen. -ся הִגָּנֵב כֻּלּוֹ ausgestohlen werden.

Развратитель ז׳ מַדִּיחַ, מֵסִית, מַחֲטִיא Verführer. -льница נ׳.

Развратительный ת׳ מַכְשִׁיל, מַתְעֶה, מַדִּיחַ verführerisch.

Разврати́ть см. Развраща́ть.

Развра́тникъ ז׳ סוֹרֵר, זִמָּה, רוֹדֵף, תֶּבֶל, עוֹשֵׂה Ausschweifender. -ница נ׳.

Развра́тничать פ״ע רָדוֹף זִמָּה, עֲשֵׂה תֶבֶל liederlich leben.

Развра́тность נ׳ מַעֲשֵׂה תֶבֶל, רוּחַ זְנוּנִים Aus-ſchweifung.

Развра́тный ת׳ מָלֵא רוּחַ זִמָּה (זְנוּנִים) liederlich.

Развра́тъ ז׳ זִמָּה, זְנוּת, זְנוּנִים, תֶּבֶל, תּוֹעֵבָה, סָרָה, מְשׁוּבָה Sittenverderbniß.

Развраща́ть, -врати́ть פ״י הַדֵּחַ (הָסֵת) הַזְנֵה בְּתֶבֶל, הַשְׁחֵת, שׁוֹבֵב, הַשְׁחֵת לְזִמָּה verführen. **-ся** פ״ח הִתְמַכֵּר לְזִמָּה (לְתֶבֶל), (סַלֵּף) דַּרְכּוֹ ausgelaſſen werden.

Развраще́ніе ס׳ מַעֲשֵׂה, רוּחַ מַתְעֶה, מַדּוּחִים, תַּעְתֻּעִים Verführung.

Развращённость см. Развра́тность.

Развы́ться פ״ח הֵילֵל (יְלֵל) מֵאֵין הֲפוּגוֹת zuſehr heulen.

Развью́чивать, -вью́чить פ״י פָּרוֹק מַשָּׂא (מֵעַל בְּהֵמָה), עָזוֹב abpacken. **-ся** נפ׳ הִתְפָּרֵק מַשָּׂאוֹ abgepackt werden.

Ра́звѣ ת״פ 1) ? הַאִם ? הַאֻמְנָם, ? הֲ־ denn? etwa? 2) רַק אִם, בִּלְתִּי אִם nur, es ſei denn. Ра́звѣ смерть разлучи́тъ насъ רַק (בִּלְתִּי אִם) הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּין שְׁנֵינוּ. Ра́звѣ не הֲלֹא.

Развѣва́ть, -вѣ́ять פ״י 1) הָנֵף וּפָרוֹשׂ, נוֹפֵף, הָנֵעַ (נֵס) ausbreiten. 2) זָרֵה אֶל־כָּל־רוּחַ, סָעֵר, הָפֵץ verwehen. **-ся** נפ׳ 1) הִתְנוֹפֵף (נֵס), הִתְנוֹסֵס, הִפָּרֵשׂ wehen, flattern. 2) הִזָּרֵה (הִפּוֹץ) אֶל־כָּל־רוּחַ מֵרוּחַ verweht werden.

Развѣ́дка נ׳, **-вѣ́дываніе** ס׳ חֵקֶר, דְּרֹשׁ, חֲקֹר Nachforſchung.

Развѣ́дывать, -вѣ́дать פ״י חָקוֹר וְדָרוֹשׁ, תּוּר, חָפוֹר, בַּקֵּשׁ לָבוּר לָדַעַת nachforſchen. **-ся** נפ׳ 1) הִדָּרֵשׁ, הֵחָקֵר nachgeforſcht werden. 2) פ״ח (הִוָּכַח) הִשָּׁפֵט עִם־ ſich abfinden. **-ся съ кѣмъ судо́мъ** הִשָּׁפֵט עִם־אִישׁ בִּפְלִילִים.

Развѣ́нчивать, -в̆нча́ть פ״י הָסֵר הַנֵּזֶר מֵעַל רֹאשׁ, הָרֵם הָעֲטָרָה מֵעַל־ entkrönen. **-ся** נפ׳ הִתְפָּרֵק נִזְרוֹ entkrönt werden.

Разв̆еси́стый ת׳ עָבֹת, רַעֲנָן, סוֹרֵחַ, מַטֵּה דָלִיּוֹתָיו rings bezweigt. Р. дубъ אֵלָה עֲבֻתָּה. Разв̆еси́стая лоза́ גֶּפֶן סוֹרַחַת.

Разв̆е́сить см. Разв̆ѣ́шивать.

Разв̆ѣ́съ ז׳ שֶׁקֶל, מִשְׁקָל, בְּחֹן בְּמֹאזְנַיִם das Abwägen.

Разв̆ѣтвле́ніе ס׳ מִשְׁלַח דָלִיּוֹת, סִבְכֵי עֳפָאִים Verzweigung.

Разв̆ѣтвля́ть, -в̆ѣтви́ть פ״י שָׂרֵג, הַפְרֵד לַעֲנָפִים in Zweige theilen. **-ся** נפ׳ הִשְׂתָּרֵג, סָבוֹךְ, שַׁלַּח פֹּארוֹת, עָשֹׂה בַדִּים רַבִּים ſich verzweigen.

Разв̆ѣ́шивать, -в̆ѣ́сить פ״י 1) הַעֲלֵה בְמֹאזְנַיִם לְאַחַד אֶחָד abwägen. 2) הוֹרֵד (שַׁלֵּחַ) סָבִיב nach allen Seiten hängen laſſen. Дубъ разв̆ѣ́силъ свой в̆ѣтви הָאַלּוֹן שִׁלַּח פֹּארוֹתָיו (נִטְּשׁוּ שְׁלֻחוֹתָיו). Р. у́ши הַקְשֵׁב אָזְנוֹ סָבִיב aushängen. **-ся** נפ׳ הִשָּׁקֵל לְאַחַד אֶחָד abgewogen werden.

Разв̆ѣ́шивать, -в̆ѣ́шать פ״י תָּלֹה (תַּלֵּה, הוֹקֵעַ).

Разв̆ѣ́яніе ס׳ זְרוֹת, הָפִיץ, מִזְרֶה das Verwehen.

Разв̆ѣ́ять см. Разв̆ѣва́ть.

Развя́зка נ׳ פֵּשֶׁר דָּבָר, פִּתְרוֹן, קֵץ חָזוֹן, מוֹצָא דָבָר, סוֹף עִנְיָן Entwickelung.

Развя́зность נ׳ מִשְׁעִי, נִיד חָפְשִׁי, יָדַיִם לֹא־אֲסוּרוֹת, רְוָחָה Ungezwungenheit.

Развя́зный ת׳ אֲשֶׁר יָדוֹ מְשֻׁלָּה לוֹ, מָהִיר, יוֹדֵעַ לִפְנוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל בְּדֶרֶךְ הַחַיִּים; חָרוּץ ungezwungen, gewandt.

Развя́зывать, -вяза́ть פ״י הַתֵּר (אֲגֻדָּה), פַּתֵּחַ (חַרְצֻבָּה) losbinden. Ты развяза́лъ мн̆ѣ ру́ки הוֹצֵאתַנִי לַמֶּרְחָב, הִרְחַבְתָּ לִּי, פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי. **-ся** נפ׳ הֻתַּר, פָּתוֹחַ ſich losbinden, losmachen. **-ся съ к̆ѣмъ** חָלוֹץ מִ־, פָּטוּר מִפְּנֵי־.

Разга́вливаться, -говля́ться, -гов̆ѣ́ться פ״ח סָעוֹד לִבּוֹ אַחֲרֵי־צוֹמוֹ, קוּם מִתַּעֲנִיתוֹ, חָדוֹל מִצּוֹמוֹ aufhören zu faſten.

Разгада́ть см. Разга́дывать.

Разга́дка נ׳ מְצֹא חִידָה, פִּתְרוֹן, פֵּשֶׁר דָּבָר Auflöſung.

Разга́дчикъ ז׳ מוֹצֵא חִידָה, פּוֹתֵר — Auflöſer. **-дчица** נ׳.

Разга́дывать, -гада́ть פ״י מְצֹא חִידָה, פָּתוֹר errathen, auflöſen. **-ся** נפ׳ הִפָּתֵר, הִמָּצֵא (חִידָה) ſich auflöſen.

Разга́нивать, -гоня́ть, Разогна́ть פ״י הָרֵץ, הַבְרֵחַ, הָנֵס, הָפֵץ, הַשֵּׁב, גָּרֵשׁ מֵעַל־ auseinanderjagen. **-ся** נפ׳ גֹּרוֹשׁ, הִפּוֹץ verjagt werden.

Разга́ръ ז׳ יְקוֹד, הִתְלַקַּח הָאֵשׁ Hitze, Gluth; Eifer. Р. войны́ עֱזוּז (כֹּבֶד) מִלְחָמָה.

Разгиба́ть, Разогну́ть פ״י זָקוֹף הַכָּפוּף, יַשֵּׁר הֶעָקוֹב geradebiegen.

Разгибно́й ת׳ נָקֵל לָשׁוּב יָשָׁר, נָכֵף לְמִישׁוֹר biegbar.

Разги́бъ ז׳ פֶּרֶק, כֶּרַע Gelenk.

Разгильдя́й 1) אֲשֶׁר דַּלְיוֹ מִתְמוֹטֵט בַּהֲלִיכָתוֹ Wackler. 2) פְּתַלְתֹּל, עִקֵּשׁ, נֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם לוֹ שׁוֹקַיִם Wüſtling. 3) אֱוִיל, נַעֲוֵה־לֵב Tölpel.

Разгла́живать, -гла́дить פ״י הַחֲלֵק, שַׁוֵּה פְּנֵי־ glatt machen. **-ся** נפ׳ הֻחֲלַק, שֻׁוָּה geplättet werden.

Разгласи́ть см. Разглаша́ть.

Разгла́ска נ׳ שֵׁמַע, הַשְׁמָעוֹת אָזְנַיִם, הַשְׁמִיעַ בַּקָּהָל Ausbreitung eines Gerüchts.

Разглаша́тель ז׳ מַשְׁמִיעַ בִּקְהַל־עָם, מוֹדִיעַ לָרַבִּים

נוֹשֵׂא שֵׁמַע Ausposauner. -льница נ׳.

Разглаша́ть, -гласи́ть פ״י הוֹדֵעַ, הַשְׁמֵעַ בַּקָּהָל, הוֹדֵעַ בִּקְהַל־ הַעֲבֵר קוֹל, לָרַבִּים veröffentlichen. -ся נפ׳ עָם veröffentlicht werden.

Разглаше́ніе ס׳ см. Разгла́ска.

Разгля́дывать, -гляд́ѣть פ״י רָאֹה וּבָחוֹן בְּעֵינָיו, חָזֹה בְּ־, הַבֵּט בְּ־ besehen.

Разгна́ивать, -гнои́ть פ״י הוֹצֵא מַק, הָמֵק (חַבּוּרָה) פֶּצַע eitern lassen. -ся פ״ח הוֹצֵא רִיר, הָמֵק eitern.

Разгноéніе ס׳ מַק— רִיר— , זוֹב— , הָמֵק חַבּוּרָה Eiterung.

Разгнои́ть см. Разгна́ивать.

Разгну́ть см. Разгиба́ть.

Разгнѣвля́ть, -гнѣ́вать, -гнѣви́ть פ״י כַּעֵס, הַתְאַנֵּף, הַקְנֵא, הַקְצֵף, הַכְעֵס erzürnen. -ся פ״ח הִתְקַצֵּף sich erzürnen.

Разгнѣ́здиться פ״ח מָצֹא קֵן לוֹ— קַנֵּן בִּכְלִ־הַ־ sein Nest anschlagen.

Разгова́риваніе ס׳ см. Разгово́ръ.

Разгова́ривать פ״ע שׂוֹחֵחַ, הִדָּבֵר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ יַחַד sprechen.

Разговля́ться см. Разга́вливаться.

Разговори́ться פ״ח בֹּא בִדְבָרִים gesprächig werden.

Разгово́рный ת׳ אֲשֶׁר לְשִׂיחַת אִישׁ עִם־ —, שִׂיחָה רֵעֵהוּ im Gespräch gebräuchlich.

Разгово́рчивость נ׳ אַהֲבַת שִׂיחָה עִם־רֵעָיו Gesprächigkeit.

Разгово́рчивый ת׳ אוֹהֵב לָשִׂיחַ עִם־רֵעָיו gesprächig.

Разгово́ръ ז׳ מִדְבָּר, שִׂיחַ, נִדְבָּרִים, שִׂיחָה עִם־ (שה״ש ד, ג) Gespräch.

Разговѣ́ться см. Разга́вливаться.

Разго́нисто ת״פ בְּחֶרֶט נִרְחָב, בִּכְתָב מְפֹרָד weitläufig.

Разго́нка נ׳ см. Разго́нъ.

Разго́нный ת׳ אֲשֶׁר לְמֵרוֹץ —, הַמְּרוּצָה zum Schicken.

Разго́нъ ז׳ שִׁלּוּחִים, מְגָרֵשׁ, הָרִיץ אֶל־כָּל־רוּחַ das Verschicken. Всѣ ло́шади въ разго́нѣ כְּבָר הֵרִיצוּ כָּל־הַסּוּסִים.

Разгоня́ть см. Разга́нивать.

Разгора́живать, -городи́ть פ״י 1) הַגְבֵּל, הַבְדֵּל בְּחַיִץ בְּגָדֵר abzäunen. 2) הָסֵר הַחַיִץ, הָרוֹס הַגָּדֵר die Scheidewand niederreißen. -ся נפ׳ הִבָּדֵל בְּחַיִץ abgezäunt werden.

Разгора́ться, -горѣ́ться פ״ח הִתְלַקֵּחַ, בָּעוֹר, קָדוֹחַ (אֵשׁ), נָשׂוֹק, נָצוֹת; הֵחַם auflodern; feuerroth werden. Печь разгорѣ́лась הַתַּנּוּר בּוֹעֵרָה. Лицё его разгорѣ́лось פְּנֵי לְהָבִים פָּנָיו. Война разгорѣ́лась מִלְחָמָה נִשְּׂקָה בְּ־. У него́ зу́бы разгорѣ́лись נַפְשׁוֹ אִוְּתָה לֶאֱכֹל werden.

Разгорди́ться פ״ח עָטֹה גָאוֹן, הִתְגָּאֵה, רָהוֹב stolz

Разгорева́ться פ״ח מָרֵר בִּבְכִי, הִתְאַבֵּל מְאֹד sich abgrämen.

Разгоро́дка נ׳ קִיר מַבְדִּיל, גָּדֵר, חַיִץ Scheidewand.

Разгоряча́ть, -чи́ть פ״י הַרְתֵּחַ, יַחֵם, קָדוֹחַ אֵשׁ בְּ־ erhitzen. Вино́ разгоряча́етъ кровь הַיַּיִן יַרְתִּיחַ הַדָּם. Вы разгорячили меня́ своимъ противорѣ́чіемъ בְּמָרְיְכֶם קְדַחְתֶּם אֵשׁ בְּאַפִּי. -ся פ״ח 1) הֵחַם, רָתוֹחַ sich erhitzen. 2) הֵחַם, הִתְחָרֵה, הִתְקַצֵּף aufgebracht werden.

Разгоряче́ніе ס׳ הֵחַם, חֹם Erhitzung.

Разгорячи́ть см. Разгоряча́ть.

Разгости́ться פ״ח אָרוֹחַ יָמִים רַבִּים אֶת־ lange zu Gaste sein.

Разграбле́ніе ס׳ בַּז, מְשִׁסָּה Plünderung.

Разграбля́ть, -гра́бить פ״י בָּזוֹז כָּל־, —שָׁסֹה ausplündern. -ся פ״ח הִבּוֹז כֻּלּוֹ, —הִשַּׁסֵּם ausgeplündert werden.

Разграниче́ніе, -грани́чиваніе ס׳ הַצִּיב, הַגְבִּיל (מַצַּב) גְּבוּלוֹת Abgrenzung.

Разграни́чивать, -ни́чить פ״י הַצֵּב גְּבוּלוֹת, הַגְבֵּל, הַחֲלֵק לִגְבוּלוֹת חֵלֶק לְאִישׁ גְּבוּלוֹ abgrenzen. -ся נפ׳ abgegrenzt werden.

Разграфля́ть, -графи́ть см. Графи́ть.

Разгреба́ть, -грести́, -гре́сть פ״י חָתֹה, גָּרוֹף וּפַזֵּר auseinanderscharren.

Разгремѣ́ться פ״ח הָלוֹךְ וְהַרְעֵם lange donnern.

Разгромле́ніе ס׳ см. Разгро́мъ.

Разгромля́ть, -громи́ть פ״י הַחֲרֵם, הַרְעֵם עַל־, הַשְׁאֵה, רָעוֹץ הַחֲרֵב, הַשְׁאֵה zertrümmern. -ся נפ׳ הָחֳרֵב, הֵהָפֵךְ zertrümmert werden.

Разгро́мъ ז׳ מַשּׁוּאָה, חֹרֶב, חֵרֶם, מִרְמָס Zertrümmerung.

Разгружа́ть, -грузи́ть פ״י פָּרוֹק מַשָּׂא אֳנִיָּה auspacken. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵק ausgeladen werden.

Разгруже́ніе ס׳, -гру́зка נ׳ פֶּרֶק אֳנִיָּה Auspackung.

Разгрусти́ться פ״ח הִתְעַצֵּב מְאֹד אֶל־לִבּוֹ traurig werden.

Разгрыза́ть, -гры́зть פ״י אָכֹל בְּשִׁנָּיו—, כַּרְסֵם כָּל־הַ־ zernagen.

Разгряза́ть, -гря́знуть פ״ע כֻּסֵּה רֶפֶשׁ וְטִיט חוּצוֹת kothig werden.

Разгу́ливать, -гуля́ть 1) פ״ע הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם spazieren. 2) פ״י: Р. свою грусть הִתְהַלֵּךְ לְהַשְׁבִּיחַ (לְהַרְגִּיעַ) יְגוֹן לְבָבוֹ durch Spaziergang zerstreuen. -ся פ״ח 1) הִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ spazieren. 2) הֵיטֵב בְּשִׂמְחָה לִבּוֹ, הֶעָלֵם lustig werden. 3) הִטַּהֵר, עָטֹה אוֹר sich aufheitern. На небѣ́ разгу́ливается פְּנֵי

רְקִיעַ הַטָּהוֹר. [שִׂמְחָה וְהוֹלֵלוֹת Lustiger.
Разгу́лъ ז׳ 1) שִׂמְחָה וְהוֹלֵלוֹת Jubel. 2) רוֹדֵף
Разгу́льный ת׳ רוֹדֵף הוֹלֵלוֹת שִׂמְחָה liederlich.
Разгуля́ть см. Разгу́ливать.
Раздава́ніе פ׳ תֵּת לְכָל־ Austheilung
Раздава́тель ז׳ מְחַלֵּק לְ־ ,נוֹתֵן לְכָל־ Austheiler.
Раздава́ть, -да́ть פ״י חַלֵּק לְ־ ,נָתוֹן לְכָל־אֶחָד austheilen. -ся 1) נפ׳ הֵחָלֵק ,הִנָּתֵן לְכָל־אֶחָד ausgetheilt werden. 2) פ״ח פָּרוֹץ יָמִין וּשְׂמֹאל ,הַרְחֵב ,רָחוֹב, הֵחָצֵה (הִכָּרֵת) הֵנָּה וְהֵנָּה auseinandergehen. Сапоги́ бы́ли у́зки, а тепе́рь раздали́сь צָרוּ לִי הַנְּעָלִים וְעַתָּה הִרְחִיבוּ. Ту́чи раздаду́тся, и мѣ́сяцъ прогля́нетъ הֶעָבִים יֵחָצוּ וְיֵרָאֶה הַיָּרֵחַ. 3) קוֹל (הִנָּתֵן) הִשָּׁמֵעַ ertönen. Звукъ гро́ма разда́лся на гора́хъ קוֹל הָרַעַם נִשְׁמַע עַל־הֶהָרִים. Разда́лся шу́мный звукъ ихъ נִתַּן שְׁאוֹן קוֹלָם.
Разда́вливать, -дави́ть פ״י רָמוֹס ,עָסֹה zertreten. -ся נפ׳ הֵרָמֵס ,עָסֹה zerdrückt werden.
Разда́ривать, -дари́ть פ״י (что) פַּזֵּר וְנָתוֹן לָרוֹב; (кому́) נָתוֹן מַתָּנוֹת לְכָל־ verschenken. -ся נפעל verschenkt werden.
Разда́точный ת׳ נָכוֹן לְהִנָּתֵן לְכָל־ zum Verschenken.
Разда́тчикъ см. Раздава́тель.
Разда́ть см. Раздава́ть.
Разда́ча נ׳ חַלֵּק ,תֵּת לְכָל־ Austheilung.
Раздва́ивать, -двои́ть פ״י פָּרוֹס ,חָצֹה ,גָּזוֹר לִשְׁנַיִם spalten. -ся נפ׳ הֵחָצֵה ,הֵחָלֵק לִשְׁנַיִם ,הִפָּלֵג ,שָׁסַע sich spalten.
Раздвига́ть, -дви́нуть פ״י הַתֵּק (הַעְתֵּק) הֵנָּה וְהֵנָּה auseinanderschieben. -ся נפ׳ הָזוֹחַ (מוּשׁ) הֵנָּה וְהֵנָּה ,הִתְפָּרֵד auseinandergeschoben werden. [derschieben.
Раздви́жка נ׳ הִזּוֹחַ (מוּשׁ) הֵנָּה וְהֵנָּה das Auseinan-
Раздвижно́й ת׳ מוּזָח ,נָזָח ,אֲשֶׁר יֵחָלֵק הֵנָּה וְהֵנָּה zum Ausschieben eingerichtet.
Раздви́нуть см. Раздвига́ть.
Раздвое́ніе פ׳ הַחֲצוֹת ;חֲצוֹת לִשְׁנַיִם Theilung.
Раздвои́ть см. Раздва́ивать.
Раздёргивать, -дёргать פ״י בַּתֵּק ,קָרוֹעַ לִגְזָרִים auseinanderreißen. -ся נפ׳ הִקָּרֵעַ לִגְזָרִים auseinandergerissen werden.
Раздёргивать, -дёрнуть פ״י הַפְרֵד הֵנָּה וְהֵנָּה auseinanderziehen. -ся נפ׳ הִפָּרֵד (הִתְפָּרֵד) הֵנָּה וְהֵנָּה auseinandergezogen werden.
Раздира́ть, Разодра́ть, Раздра́ть פ״י קָרוֹעַ לִשְׁנַיִם, (לִגְזָרִים) פָּרוֹם (ויקרא י׳, ו) zerreißen. -ся נפ׳ הִקָּרֵעַ הִפָּרֵם zerrissen werden. [בְּדִבְרֵי רִיק schwatzen.
Раздоба́ривать, -ба́рить פ״ע שׂוֹחֵחַ ,דַּבֵּר תֹּהוּ
Раздоба́ры (-ровъ) ז״ר דִּבְרֵי רִיק Geschwätz.
Раздо́брить פ״י הַטֵּה לֵב אִישׁ לְטוֹב —הָעֵר רַחֲמֵי geneigt machen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר ,הַטֵּה לִבּוֹ לְטוֹב ,נִכְמַר נִחוּמָיו ,לְרַחֲמִים geneigt werden. [Leben.
Раздо́лье פ׳ תַּעֲנוּג ,רְוָיָה ,מֶרְחָב ,רְוָחָה bequemes
Раздо́рить פ״ע בֹּא בְּרִיב עִם־ ,הִתְקוֹטֵט ,הִתְחָרֵה בְּ־ ,הִתְגָּרֵה zanken.
Раздо́рный ת׳ רִיב— ,מְדָנִים— ,מָדוֹן— zänkisch.
Раздо́ръ ז׳ רִיב ,מָדוֹן Zank.
Раздоса́довать פ״י הַקְצֵף ,הַכְעֵס ,כַּעֵס ,הַרְעֵם ärgern. -ся פ״ח הִתְקַצֵּף ,כָּעוֹס ,קָצוֹף sich ärgern.
Раздража́ть, -жи́ть פ״י הַרְגֵּז ,גָּרֵה ,הַכְעֵס ,כַּעֵס ,הַקְצֵף ,הַרְעֵם ,הָעֵר חֵמָה erbittern. -ся פ״ח הִתְגָּרֵה ,רָגוֹז ,הִתְחָרֵה ,הִתְקַצֵּף ,הִתְגַּלַּע gereizt werden.
Раздраже́ніе פ׳ רֹגֶז ,חֲרָדָה ;הִתְגָּרוּת ,הִתְחָרוּת ;עֶבְרָה ,קֶצֶף ,כַּעַס ,חָרוֹן Aufregung. [barkeit.
Раздражи́мость נ׳ דֶּרֶךְ לְהִתְעוֹרֵר עַל־נְקַלָּה Reiz-
Раздражи́тельный ת׳ מִתְגָּרֶה עַל־נְקַלָּה ,מָהִיר ,אִישׁ חֵמוֹת ,חֵמָה reizbar.
Раздразни́ть פ״י הַרְגֵּז ,הַרְעֵם ,כַּעֵס ,הַכְעֵס reizen.
Раздробля́ть, -дроби́ть פ״י פּוֹרֵר ,פָּתוֹת לְפִתִּים ,דַּק ,כַּרְפֵּר ,פַּצֵּחַ ,פָּצוֹם ,פַּצְפֵּץ ,פּוֹצֵץ ,נַפֵּץ ,הַגְרֵם ,רַטֵּשׁ ,דַּכֵּה ,שָׁחוֹק ,הָדֵק zerstückeln. -ся נפ׳ הִתְפּוֹרֵר ,רֻטַּשׁ ,הִדַּכֵּא ,הִשָּׁחֵק ,הוּדַק ,הִתְפּוֹצֵץ ,נֻפַּץ zerstückelt werden.
Раздружа́ть, -жи́ть פ״י הַפְרֵד בֵּין רֵעִים ,שַׁלַּח מְדָנִים ,הָפֵר בְּרִית הָאַחֲוָה— veruneinigen. -ся פ״ח sich entzweien. [Anfachen. Р. мѣхъ מַפּוּחַ.
Раздува́льный ת׳ עָשׂוּי לְפַחַת בּוֹ אֵשׁ zum
Раздува́ть, -ду́ть פ״י 1) נַפֹּחַ (הַפֵּחַ) בָּאֵשׁ ,אָזוֹר anblasen. Р. живо́тъ свой מַלֵּא קָדִים בִּטְנוֹ ,זִקּוֹת. 2) סַעֵר ,זָרֵה ,הַשֵּׁב ,הָפֵץ verwehen. -ся נפ׳ נָפוֹחַ ; הִמָּלֵא רוּחַ sich aufblasen.
Разду́мывать, -ду́мать פ״ע 1) הִתְיָעֵץ בְּלִבּוֹ ,חָשׁוֹב כֹּה וָכֹה ,הִשְׁתָּעֵה überlegen. 2) הִנָּחֵם עַל־ ,שׁוּב מִ־ ,הִתְעַשֵּׁת לְ־ ,חָדוֹל— andern Sinnes werden. Я хотѣ́лъ писа́ть ему́, но разду́малъ אָמַרְתִּי לִכְתּוֹב לוֹ אַךְ שַׁבְתִּי נִחַמְתִּי. [keit.
Разду́мье פ׳, -ду́мчивость נ׳ הִשְׁתָּעוּת Bedenklich-
Раздура́чиваться, -ду́риться פ״ח זָנֹה אַחֲרֵי הַהֶבֶל ,הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת זִמָּה ausgelassen werden.
Разду́тость נ׳ צָבוּת Anschwellung.
Разду́тый ת׳ צָבֶה ,נָפוּחַ aufgeblasen.

Раздýть см. Раздувáть. [miſchen.

Раздушáть, -шить פ״י מָשׁוֹחַ בְּשֶׁמֶן הַמֹּר einparfü=

Раздѣвáніе ס׳ (בְּגָדָיו) פְּשֹׁט das Auskleiden.

Раздѣвáть, -дѣть (עתיד -дѣну) פ״י פָּשׁוֹט בְּגָדֵי־, פָּשׁוֹט בְּגָדָיו, הַפְשֵׁט, פַּשֵּׁט auskleiden. -ся פ״ח הַעֲבֵר מֵעָלָיו, הִתְפַּשֵּׁט בְּגָדוֹ ſich auskleiden.

Раздѣлать см. Раздѣлывать.

Раздѣлéніе ס׳ פְּלֻגָּה, חֲלֻקָּה, חֵלֶק Theilung.

Раздѣлúмость см. Дѣлимость.

Раздѣлúмый см. Дѣлимый.

Раздѣлúтель ז׳ מְחַלֵּק Theiler. [lungs=.

Раздѣлúтельный ת׳ אֲשֶׁר יֵחָלְקוּ בוֹ, הַמְחַלֵּק Thei=

Раздѣлúть см. Раздѣлять.

Раздѣлка נ׳ יוֹם פְּקוּדָה, שִׁלּוּמִים, שִׁלּוּמָה, נָקָם וְשִׁלֵּם

Раздѣлъ ז׳ см. Раздѣлéніе. [Abrechnung.

Раздѣлывать, -дѣлать פ״י שַׁלֵּם לְ־, חַשֵּׁב עִם־, בַּצֵּעַ (הָתֵם) befriedigen. -ся פ״ח כַּלֵּה שִׁלּוּמָיו עִם־, חֶשְׁבּוֹנוֹ עִם־ ſich abrechnen.

Раздѣльно ת״פ אִישׁ לְבַדּוֹ, נִפְרָדִים getrennt.

Раздѣлять, -лить פ״י (1 פַּלֵּג, חַלֵּק zertheilen. Р. нá двое חַצֵּה. Р. по жрéбію חַלֵּק בְּגוֹרָל. (2 חַלֵּק לָקוֹחַ חֵלֶק בְּ־, עִם־ theilnehmen. Я раздѣляю твоё гóре בְּצָרָתְךָ גַּם לִי צַר, גַּם לִי חֵלֶק בִּיגוֹנְךָ. Я не раздѣляю твоегó мнѣнія אֵין נַפְשִׁי אֶל־עֲצָתְךָ. -ся (1 נפ׳ הֵחָלֵק getheilt werden. (2 פ״ח הִפָּלֵג, הִפָּרֵד; הֵחָצֵה ſich theilen. Оны́ раздѣлились во мнѣніяхъ נִפְלְגוּ בַעֲצָתָם, חָלַק לִבָּם.

Раздѣть см. Раздѣвáть.

Раздюжѣлый ת׳ כָּשֶׂה, עָבֶה, שָׁמֵן dick geworden.

Раздюжѣть פ״ע כָּשֹׂה, עָבֹה, שָׁמוֹן, הָלוֹךְ וְעָצוֹם dick werden.

Разжáлобить פ״י עוֹרֵר לֵב־, הָעֵר רַחֲמֵי־ rühren. -ся פ״ח הָמֹה מֵעָיו לְ־, הִכָּמֵר רַחֲמָיו אֶל־ gerührt werden.

Разжáлованіе ס׳ הוֹרִיד אִישׁ מִגְּדֻלָּתוֹ Herabſetzung.

Разжáловать פ״י הָסֵר אִישׁ, הוֹרֵד אִישׁ מִגְּדֻלָּתוֹ הַזְנֵחַ מִכַּהֵן, הַשְׁפֵּל הַגָּבוֹהַּ, מִכְּהֻנָּתוֹ abſetzen.

Разжáловаться פ״ח וָעוֹק חָמָס, הִתְאוֹנֵן מְאֹד עַל־

Разжáть см. Разжимáть. [ſich beklagen.

Разжёвывать, -жевáть פ״י (1 טָחוֹן בְּפִיו, גָּרוֹר לָעוֹס* zerkauen. Онъ жвáчку не разжёвываетъ גֵּרָה לֹא־יִגָּר. (2 בִּין; הָבֵן, בָּאֵר: Ему́ всё разжуй, да въ ротъ положи́ הוּא לֹא־יָבִין עַד־אִם יְבָאֲרוּ וְיָשִׂימוּ בְּפִיו. Я этого ещё не разжевáлъ עוֹד חֲפִי לֹא־יָבִין זֹאת.

Разжени́ться פ״ח הִפָּרֵד מֵעַל־אִשְׁתּוֹ ſich ſcheiden.

Разжéчь см. Разжигáть. [Verbeſſerung.

Разжи́ва נ׳ מַרְפֵּא לְהֶרֶס קִנְיָנָיו, אֲרוּכָה לְפֶרֶץ בֵּיתוֹ

Разживáться, -жи́ться פ״ח מָצֹא אוֹן לוֹ, הַעֲלֵה עָשׂוֹר, עֲשֹׂה חַיִל, רְכוֹשׁ לוֹ רְכוּשׁ, אֲרוּכָה לְקִנְיָנָיו, הַעֲשֵׁר reich werden.

Разжигáть, -жéчь (עתיד разожгу́) פ״י (1 קָדוֹחַ אֵשׁ, חַרְחֵר לַהֵט, הַבְעֵר, הַצֵּת, אַזֵּר זִקּוֹת entzünden. (2 חַרְחֵר anregen. Р. ссóру חַרְחֵר רִיב. Р. враждý קָדוֹחַ אֵשׁ אֵיבָה. Р. стрáсти אַזֵּר זִקּוֹת הַתַּאֲוָה. -ся פ״ח הִתְלַקֵּחַ entbrennen.

Разжиди́ть, см. Разжижáть.

Разжидѣлый ת׳ מֻגָּר, נִגָּר, נָמֵק flüſſig geworden.

Разжидѣть פ״ע הָגֵר, נִגָּר, הָפוּךְ, הוּדַק, הֻרְבַּךְ flüſſig werden.

Разжижáть, -жиди́ть פ״י הַגֵּר, הַרְבֵּךְ, מָסוֹךְ flüſſig machen. -ся נפ׳ הֻגַּר, הֻרְבַּךְ flüſſig werden. [ſung.

Разжижéніе ס׳ הַמְסֵךְ; הַרְבִּיךְ, הַגִּיר, מֶסֶךְ Auflö=

Разжимáть, Разжáть (עתיד разожмý) פ״י פָּתוֹחַ בְּחָזְקָה aufmachen.

Разжирѣть см. Жирѣть.

Разжи́ться см. Разживáться.

Раззадóривать, -дóрить פ״י כַּעֵס, הַכְעֵס, הַקְנֵא, הִתְאַנֵּף, הִתְעַבֵּר, הִתְגָּרֵה בְּ־, הַרְעֵם aufreizen. -ся פ״ח הִתְקַצֵּף erbittert werden. [Bekanntſchaft aufgeben.

Раззнакóмиться פ״ח עָזוֹב (הָפֵר) בְּרִית רֵעִים

Раззолáчивать, -золоти́ть פ״י רַקֵּעַ, צַפֵּה זָהָב, צַפֵּה זָהָב עַל־, בַּזָּהָב vergolden. -ся נפ׳ הֻרַד זָהָב עַל־ vergoldet werden.

Раззолочéніе ס׳ זָהָב, צִפּוּת זָהָב, צִפּוּי (רִקּוּעַ)

Раззѣвáться см. Позѣвывать. [Vergoldung.

Рáзикъ ק׳ см. Разъ.

Рази́нуть см. Разѣвáть.

Рази́ня זו״נ רוֹאֶה, מַרְחִיב (פּוֹעֵר) פֶּה, פּוֹתֶה שְׂפָתָיו, עָצֵל, נִרְפֶּה, חוֹבֵק יָדָיו, בְּעָצְבִּים Gaffer, Müſſiggänger.

Разительный ת׳ נוֹרָא, נִפְלָא, מַפְלִיא, מְשַׁמֵּם auffallend.

Рази́ть (Ражý, рази́шь) פ״י הָלוֹם, פָּעוֹם, מָחֹא, הַכֵּה, נָגוֹף, פָּגוֹעַ niederſchlagen. Р. непріятеля הַכֵּה צָרָיו, נָגוֹף אוֹיְבָיו.

Разлагáть, -ложи́ть פ״י עָרוֹךְ, הַפְרֵד דָּבָר לְבַדָּיו פָּתוֹר; פָּרוֹט לְאֶחָד אֶחָד zerlegen. -ся פ״ח הִתְפָּרֵד, הֵהָרֵס, הִמַּק aufgelöſt werden.

Разлáдить см. Разлáживать.

Разлáдъ ז׳, -лáдица נ׳ מָדוֹן, רִיב, מְרִיבָה, אֵין שָׁלוֹם, מַשְׂטֵמָה Uneinigkeit.

Разлáживать, -лáдить פ״י (1 הָרוֹס הַסְּדָרִים miß= ſtimmen. Р. скри́пку הָרוֹס מַעַרְכֵי קַוֵּי הַנֵּבֶל. (2 פ״י

עָזוּב (הָפֵר) בְּרִית רֵעִים עִם־, אָסוֹף שְׁלוֹמוֹ מִן־ sich entzweien. -ся פ״ח הִתְפָּרֵד, הִפָּרַע, הֵהָרֵס ver- stimmt werden.

Разла́комить פ״י עוֹרֵר תַּאֲוָה לְ־ lüstern machen. -ся פ״ח הִתְאַוֵּה תַאֲוָה naschsüchtig werden.

Разла́мливать, -ломи́ть (-ломлю́ עתיד) פ״י שָׁבוֹר, פָּרוֹם zerbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר zerbrochen werden.

Разла́мывать, -лома́ть פ״י שָׁבוֹר, פָּרוֹץ, נָתוֹץ, הִגָּדַע, הֵהָרֵס, הִשָּׁבֵר נפ׳ niederreißen. -ся הִגָּדֵעַ, הָרוֹם zerstört werden.

Разла́яться פ״ח נְבוֹחַ בְּקוֹל הוֹלֵךְ וְחָזֵק stark bellen.

Разлега́ться, -ле́чься פ״ח סָרוֹחַ, הִשְׂתָּרֵעַ לִשְׁכַּב עַל־עַרְשׂוֹ sich ausstrecken. [עַד־בֹּשׁ lange liegen.

Разлёживаться, -лежа́ться פ״ח סָרוֹחַ עַל־מִשְׁכָּבוֹ

Разлета́ться, -тѣ́ться פ״ח הִתְפָּרֵד בִּיעָף, נָצֹה וְנוֹעַ, הִגּוֹז, הַרְחֵק נְדוֹד וְעָבוֹר auseinanderfliegen.

Разлётывать פ״ע עוּט אָנֶה וָאָנָה, עוּף כֹּה וָכֹה

Разлетѣ́ться см. Разлета́ться. [umherfliegen.

Разле́чься см. Разлега́ться.

Разлива́льный ת׳ אֲשֶׁר יִצְקוּ בוֹ, אֲשֶׁר יִסַּךְ בּוֹ zum Gießen. Разлива́льная ло́жка מְנַקִּית (שמות כה, כט).

Разлива́нное мо́ре בְּרֵכָה זָבַת יַיִן וְשֵׁכָר Ueberfluß an Getränken.

Разлива́ть, -ли́ть פ״י 1) נָסוֹךְ, מָסוֹךְ, מַלֵּא, יָצוֹק, שָׁפוֹךְ אַרְצָה eingießen. Р. вино́ 2) מַלֵּא הַכּוֹסוֹת יַיִן ; הוּצַק נפ׳ (1 -ся vergießen. הַגֵּר— הִשָּׁפֵךְ eingegossen werden. 2) פ״ח שָׁטוֹף וְעָבוֹר, מָלוֹא עַל־גְּדוֹתָיו über- strömen. Рѣка́ разлила́сь הַנָּהָר מָלֵא עַל־גְּדוֹתָיו.

Разли́вка נ׳ צֶקֶת, שָׁפֵךְ, שֶׁפֶךְ das Eingießen.

Разливно́й см. Разлива́льный.

Разли́въ ז׳ שֶׁטֶף, סְפִיחַ (איוב יד, יט), עֲלוֹת (שׁוֹא) (גְּאוּת) מֵי־נָהָר, Ueberschwemmung.

Разлинёвывать, -нева́ть פ״י חָרוֹט (תָּאֹה) קַוִּים עַל־. -ся נפ׳ הֵחָרֵט בְּקַוִּים linirt werden.

Разли́нка נ׳ (הַשֵּׂעָר בַּחַיָּה) עֵת שַׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה בָּעוֹף Zeit wo die Thiere haaren.

Ра́злитіе ס׳ см. Разли́въ.

Разли́ть см. Разлива́ть.

Различа́ть, -чи́ть פ״י הַכֵּר, הַבְדֵּל בֵּין־, בַּקֵּר בֵּין־, יָדוֹעַ בֵּין unterscheiden. Р. ме́жду хоро́шимъ и дурны́мъ יָדוֹעַ בֵּין טוֹב לְרָע. -ся נפ׳ הִכָּר, הִנָּכֵר, הִבָּחֵן, בַּקּוֹר unterschieden werden. [scheiden.

Различе́ніе ס׳ הַבְּדָלָה, הַכִּיר, הַבְדִּיל בֵּין־ das Unter-

Разли́чествовать (-ствую, -ствуешь) פ״ע הִבָּדֵל מִ־, שָׁנֹה מִ־ verschieden sein.

Различи́тельный ת׳ אֲשֶׁר בּוֹ יִכָּר Unterscheidungs-.

Различи́ть см. Различа́ть.

Разли́чіе ס׳ פְּדוּת (שמות ח, יט), הֶבְדֵּל* Unterscheid.

Разли́чно ת״פ בִּדְרָכִים שׁוֹנוֹת, בְּדֶרֶךְ אַחֵר verschieden.

Разли́чный ת׳ אַחֵר, נִבְדָּל מִ־, שׁוֹנֶה מִ־ verschieden.

Разло́гій ת׳ מִשְׁפָּע (מְשֻׁפָּה), נִשְׁפָּה, מִשְׁנֵי עֲבָרָיו, תָּלוּל abschüssig. [(2 הָרֵס ; הַפְרִיד לְאַחַד אֶחָד Zersetzung.

Разложе́ніе ס׳ 1) מַעֲרָכָה, הַעֲרִיךְ Zerlegung.

Разложи́ть см. Разлага́ть.

Разлома́ніе см. Разло́мка.

Разлома́ть, -ми́ть см. Разла́мывать.

Разло́мка נ׳ שֶׁבֶר, שִׁבָּרוֹן, נֶפֶץ, הֶרֶס, מְכִתָּה das Niederreißen.

Разло́мъ ז׳ שֶׁבֶר, בְּקִיעַ, מְקוֹם הַשֶּׁבֶר Bruch.

Разло́пываться, -ло́паться, -ло́пнуться פ״ח הִתְבַּקֵּעַ, הִתְפּוֹצֵץ zerplatzen.

Разлу́ка נ׳ הִפָּרֵד אִישׁ מֵרֵעֵהוּ, לֶכֶת מֵעַל־ Trennung.

Разлупа́ть, -пи́ть см. Облупа́ть.

Разлуча́ть, -чи́ть פ״י (מֵעַל־) הַפְרֵד בֵּין־ scheiden. -ся פ״ח הִפָּרֵד מֵעַל־ sich trennen.

Разлыга́ться, Разолга́ться פ״ח פָּצֹה פִּיו לַשֶּׁקֶר sich in Lügen einlassen.

Разлѣза́ться,-лѣ́зться פ״ח 1) בָּלֹה וְהִקָּרֵעַ sich rei- ßen. 2) כָּשׂוֹה, עָבֹה, שָׁמוֹן dick werden.

Разлѣ́ниваться, -лѣни́ться פ״ח הִתְעַצֵּל, הִסְכֵּן בְּעַצְלָה faul werden.

Разлѣпля́ть, -лѣпи́ть פ״י הָסֵר, הַתֵּר הַמְּדֻבָּק, הַתֵּר הַדָּבֵק, הָרוֹס הַטִּיחַ losfleben. -ся פ״ח הַדָּבֵק, הֵהָרֵס הַטִּיחַ sich losfleben.

Разлюби́ть פ״י הָכֵרַת אַהֲבָתוֹ מֵעִם־, כַּלֵּא אַהֲבָתוֹ מִ־ aufhören zu lieben. Онъ меня́ разлюби́лъ הוּא־לֹא יֶאֱהָבֵנִי עוֹד.

Размазня́ נ׳ מַרְבֶּכֶת, בְּלִיל סֹלֶת מֻרְבֶּכֶת, (דה״א כג, כט) *אַמְטְרִין (ירושלמי חלה פ״א) dünn gekochter Brei.

Разма́зывать, -ма́зать פ״י 1) מָשׁוֹחַ (טוּחַ) עַל־כָּל־ schmieren. 2) סַפֵּר בִּמְלִיצוֹת, הַכְבֵּר מִלִּים בְּסִפְּרוֹ, הַמְשֵׁךְ חִידוֹת weitschweifig erzählen. -ся נפ׳ (הִטּוֹחַ) הִמָּשַׁח עַל־כָּל־ה־ beschmiert werden.

Разма́лывать, -моло́ть פ״י הָדֵק, טָחוֹן הֵיטֵב zer- mahlen. -ся נפ׳ 1) הוּדַק, הִטָּחֵן zermahlt werden.

Разма́рывать, -мара́ть פ״י כָּל־פְּנֵי־ה־ (גָּאֹל) טַנֵּף vollschmieren.

Разма́сливать, -ма́слить פ״י 1) (הַמְּסָה) הַרְבֵּךְ יָפֶה בְּחֶמְאָה mit Butter anmachen. 2) בְּחֶלְקַת שְׂפָתַיִם, הַמְשֵׁךְ בְּשֶׁמֶן weitläufig erzählen. -ся נפ׳

sich besalben.
Размáтывать, -мотáть פ״י 1) הַתֵּר תַּכְרִיךְ (צְנֵפָה) loswickeln. 2) פַּזֵּר (הוֹן) לָרִיק verschwenden. -ся נפ׳ הֻתַּר הַתַּכְרִיךְ (הַצָּנוּף) sich loswickeln.
Размáхивать, -махáть, -махнýть פ״י נוֹפֵף, הָנֵף, schwingen. Онъ размахнётъ рýку свою יְנוֹפֵף הַתֵּר (יַתֵּר) יָדוֹ. -ся פ״ח הָרְעֵל, הוּנַף, הִנּוֹף sich schwingen.
Размáхъ ז׳ מַטֵּה, אַרְבָּה, טַלְטֵלָה, הֲנָפָה, תְּנוּפָה Schwung. Размáхи рукъ егó אַרְבוֹת יָדָיו. Размáхи крыльевъ егó מֻטּוֹת כְּנָפָיו. Съ размáху בִּתְנוּפַת יָד.
Размáчивать, -мочúть פ״י הָרֵךְ בְּמַיִם, רַכֵּךְ, הַרְטֵב, מוֹגֵג durchweichen. -ся נפ׳ הָמוֹג, רַכּוֹךְ, הָרְטֵב durchgeweicht werden.
Размáшистый ת׳ מֻרְחָב, מְרֻוָּח, נִרְחָב weitschweifig.
Размáшка נ׳ הֲנָפָה, טַלְטֵלָה, תְּנוּפָה Schwung.
Размежевáніе ס׳ מַצַּב גְּבוּלוֹת, הַגְבֵּל Abgrenzung.
Размежёвывать,-межевáть פ״י הַצֵּב (תָּאֵה) הַגְבֵּל, חַלֵּק חֲבָלִים, גְּבוּלוֹת abmessen.
Размельчáть, -чúть פ״י פּוֹרֵר, שָׁחוֹק, הָדֵק, פָּתוֹת, דַּכֵּה, פַּצֵּחַ, פַּצְפֵּץ, פּוֹצֵץ, הַגְרֵם, פַּרְפֵּר zerreiben. -ся נפ׳ הִתְפּוֹצֵץ, הוּדַק, הִתְפּוֹרֵר zerstoßen werden.
Разметáть, -местú פ״י יָעָה לְכָל, טַאטֵא הֵנָּה וָהֵנָּה, הַטְאֲטֵא הֵנָּה וָהֵנָּה auseinanderfegen. -ся נפ׳ עֻבַּר auseinandergefegt werden.
Размётный ת׳ מוּטָל (מֻשְׁלָךְ) הֵנָּה וָהֵנָּה.
Размётъ ז׳ טַלְטֵלָה das Auseinanderwerfen.
Размётывать, -метáть פ״י טַלְטֵל,—הָטֵל הֵנָּה וָהֵנָּה umhergeworfen werden. -ся נפ׳ 1) הוּטַל הֵנָּה וָהֵנָּה 2) פ״ח נָהוֹר, הִשְׂתָּרֵעַ sich hinstrecken.
Разминáть, -мять פ״י 1) לוּשׁ, עָסוֹס, עַשֵּׂה zerkneten. 2) Р. Лóшадь הוֹבֵל סוּס הֵנָּה וָהֵנָּה herumführen ein Pferd. -ся נפ׳ 1) הַלּוֹשׁ, עָשֹׂה durchgeknetet werden. 2) פ״ח הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם sich Bewegung machen.
Размиря́ться, -мирúться פ״ח מִן־ אָסוֹף שְׁלוֹמוֹ, עִם־ הָפֵר בְּרִית שְׁלוֹמוֹ sich verfeinden.
Размножáть, -мнóжить פ״י הַכְבֵּד, הַפְרֵה, הַרְבֵּה, הַעֲצֵם vermehren. -ся פ״ח רָבֹה, פָּרֹה, עָצוֹם, פָּרוֹץ, שָׁרוֹץ sich vermehren.
Размножéніе ס׳ תַּרְבּוּת, הַרְבּוֹת, הַפְרוֹת Vermehrung.
Размозжáть, -зжúть פ״י רָצוֹץ, בַּקֵּעַ, נַפֵּץ, רַטֵּשׁ, הָרֵץ, מָחוֹץ zerschmettern. Р. гóлову ראשׁ (קָדְקֹד), גַּלְגֹּלֶת. -ся נפ׳ נִפּוֹץ, הֵרוֹץ, רֻטּוֹשׁ zersplittert werden.
Размогáться, -мóчься פ״ח עַל־ הִתְאַמֵּץ, הַבְלֵג, לְסַבֵּל suchen zu überwinden.
Размозжéніе ס׳ נִפֵּץ, רֶטֶשׁ Zerschmetterung.
Размокáть, -мокнýть פ״ע הָמֹק, הָמוֹג, רָטוֹב, הִמֵּס weich werden.
Размóклый ת׳ נָמֵק, רָטוֹב, נָמֵס aufgeweicht.
Размóлвиться פ״ח (съ кѣмъ) עִם־ בּוֹא בְּרִיב in
Размóлвка נ׳ רִיב דְּבָרִים Wortstreit. [Zank gerathen.
Размолóть см. Размáлывать.
Размóлъ ז׳ תֹּכֶן (מַתְכֹּנֶת) הַטָּחוֹן Zermahlung.
Размотáть см. Размáтывать.
Размочáливать, -чáлить פ״י הָרוֹס, קַצֵּץ לִפְתִילִים zerfasern. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵד, הֵהָרֵס לְבַדִּים לְחוּטִים zerfasert werden.
Размочúть см. Размáчивать.
Размочéніе, -мóчка נ׳ הַמְסוֹת, הַרְטִיב Aufweichung.
Размывáть, -мыть פ״י 1) בַּמַּיִם (שָׁטֹף) רָחוֹץ durchwaschen. 2) זָרוֹם, שָׁטוֹף וְהָרוֹס, גָּרוֹף wegschwemmen. Мостъ размы́ло водóю הַמַּיִם שָׁטְפוּ (הָרְסוּ) אֶת־הַמַּעְבָּרָה. Р. рýки נָתוֹן תְּשׁוּרָה לַמְיַלֶּדֶת die Hebamme beschenken.
Размыкáть פ״י 1) צַבּוֹט וְהַפְרֵד zerzupfen. 2) סָחוֹב, הָסֵר, הַכְנֵעַ, הַשְׁלֵךְ fortschleppen. Р. гóре יָגוֹן רוּחוֹ מִלֵּב כַּעַשׂ [
Размы́слить см. Размышля́ть.
Размытáривать, -тáрить פ״י אַבֵּד (פַּזֵּר) לָרִיק verschwenden. -ся נפ׳ לָרִיק, תֹּם, בַּתֹּהוּ, אָבוֹד verschwendet werden.
Размы́ть см. Размывáть.
Размышлéніе ס׳ לֵב (הָגוּת) הֶגְיוֹן, שִׂיחָה, שִׂים עִם־ לְבָבוֹ das Nachdenken.
Размышля́ть, -мы́слить פ״ע בְּ־ הָגֹה,— הִתְבּוֹנֵן, הַשְׂכֵּל, חַשֵּׁב, דַּבֵּר (הִוָּעֵץ) עִם־לִבּוֹ, אָמוֹר בְּלִבּוֹ nachdenken. Р. о чемъ עַל־דָּבָר הַשְׂכֵּל.
Размѣ́на נ׳ см. Размѣ́нъ.
Размѣ́нивать, -мѣня́ть, -мѣнúть פ״י הָמֵר, הַחֲלֵף tauschen. Р. дéньги שְׁקָלִים בַּאֲגוֹרוֹת. -ся נפ׳ הָמֵר, הוּמַר, הָחֳלַף ausgetauscht werden.
Размѣ́нная נ׳ שת׳ חֲנוּת שֻׁלְחָנִי, בֵּית חֲלִיפוֹת כֶּסֶף Wechselbude.
Размѣ́нный ת׳ מְחֻלָּף, — תְּמוּרָה Tausch-.
Размѣ́нъ ז׳ תְּמוּרָה, חֲלִיפָה, חֵלֶף Austausch.
Размѣня́ть см. Размѣ́нивать.
Размѣрéніе ס׳ מֵמַד, מֹדֶד Abmessung.
Размѣ́ривать, -мѣря́ть, -мѣ́рить פ״י מַדֵּד, מָדוֹד, תַּכֵּן, תָּכוֹן, כּוּל ausmessen. Р. труды́ по сúламъ חַלֵּק חֲבָלִים בָּעֲבוֹדָה לְאִישׁ כְּדֵי־כֹחוֹ. Р. издéржки по доходáмъ כַּלְכֵּל צְרָכָיו לְפִי־תְבוּאוֹתָיו. -ся נפ׳ הַמַּד, הֻתְכַּן abgemessen werden.

Размѣ́ръ ז׳ 1) מִדָּה, מֵמַד, תֹּכֶן, תַּבְנִית, מַתְכֹּנֶת Maaß. Зда́ніе въ огро́мныхъ размѣ́рахъ בַּיִת כְּפִי—, כְּרֹחַב—, כְּמִדַּת—. По размѣ́ру מִדּוֹת. 2) מִשְׁקַל שִׁיר, תַּבְנִית שִׁירָה Versmaß.

Размѣря́ть см. Размѣ́ривать.

Размѣси́ть см. Размѣ́шивать.

Размѣ́ска נ׳ לוּשׁ Durchknetung.

Размѣсти́ть см. Размѣща́ть.

Размѣ́тка נ׳ הַתְוֹת תָּו עַל־כְּלִי Bezeichnung.

Размѣча́ть, -мѣ́тить פ״י הַתְוֵה (הַצֵּב צִיּוּנִים) עַל־כְּלִי, תָּאֵה bezeichnen. -ся נפ׳ הֻתְוָה, הֻסְמַן bezeichnet werden.

Размѣ́шивать, -мѣша́ть פ״י חָתֹה, פַּכְפֵךְ, נָעֵר, הָפֵךְ durchmischen. Р. жаръ חָתֹה גֶחָלִים. -ся נפ׳ הִנָּעֵר, הִלּוֹשׁ, הֵחָתֵה durchgemischt werden. [-ся נפ׳

Размѣ́шивать, -мѣси́ть פ״י בָּלוֹל, לוּשׁ durchkneten.

Размѣща́ть, -мѣсти́ть פ״י שׂוּם כָּל־דָּבָר עַל־מְקוֹמוֹ, הַנְחֵה בְּ־, שׂוּם מָקוֹם לְכָל־, עָרוֹךְ דָּבָר דָּבָר עַל־כַּנּוֹ (מ״א ז, כו) einstellen, vertheilen. -ся נפ׳ 1) הֻנַּח דָּבָר עַל־כַּנּוֹ hingestellt werden. 2) פ״ח שָׁכוֹן אִישׁ עַל־, נָפוֹל בְּ־, הִנָּטֵשׁ בְּ־ מְקוֹמוֹ sich placiren. Они́ размѣсти́лись въ доли́нѣ נִטְּשׁוּ (נָפְלוּ) בָּעֵמֶק (שופטים ז, יב ; ש״ב ה, יח). [לְכָל־ שׂוּם מָקוֹם das Placiren.

Размѣще́ніе ס׳ הַנִּיחַ (הַשְׁכֵּן) לְאַחַד אֶחָד עַל מְקוֹמוֹ,

Размягча́ть, -чи́ть פ״י הָמֵק, מוֹגֵג, רַכֵּךְ, הָרֵךְ weich machen. -ся נפ׳ הִמַּס, הִמֵּק, הִמּוֹג, רָכוֹךְ, הֵרַךְ weich werden.

Размягче́ніе ס׳ מוֹג, רֹךְ Erweichung.

Размяка́ть, -мя́кнуть פ״ע הִמּוֹג, רָכוֹךְ, הֵרַךְ, הִמַּק, הִמַּס, הִתְמוֹגֵג weich werden. [den.

Размя́клый ת׳ נָמוֹג, נָמֵס, נָמֵק, מְרֻכָּךְ weich gewor=

Размя́ть см. Размина́ть.

Разна́шивать, -носи́ть פ״י נָשׂא וְהַרְחֵב (נְעָלִים) austragen (Schuhe). -ся נפ׳ (בגד) בַּמַּשָּׂא רָחוֹב ausgetragen werden.

Разнемога́ться, -мо́чься פ״ח כָּשׁוֹל כֹּחַ־, עָמוֹד מִכֹּחַ, חָלֹה פִּתְאֹם, הִתְחַלֵּה, הָחֳלֵה krank werden.

Разнести́, -не́сть см. Разноси́ть.

Разни́зывать, -низа́ть פ״י (פנינים) חָרוֹז aufreihen. -ся נפ׳ הֵחָרֵז aufgereihet werden.

Разнима́ть, Разня́ть (עתיד -ниму́) פ״י הַפְרֵד, הַבְדֵּל, פָּרוֹשׂ, פָּרֵשׂ פָּרוֹשׂ zerlegen. Р. кры́лья פָּרוֹשׂ כְּנָפָיו. Р. драчуно́въ שַׁסֵּעַ (הַצֵּל בֵּין) אֲנָשִׁים נִצִּים (ש״א כד, ח; ש״ב יד, ו) auseinanderbringen.

Ра́зница נ׳ 1) תָּו (אוֹת) מַבְדִּיל בֵּין־ Unterscheid. Ме́жду ни́ми есть р. שׁוֹנִים הֵמָּה אִישׁ מֵרֵעֵהוּ. Ме́жду ни́ми нѣ́тъ ра́зницы כְּאִישׁ כָּזֶה כֵּן זֶה. 2) מִשְׁפָּט (תֹּאַר) אֶחָד לָהֶם, כְּרֵעֵהוּ דְּבָרִים שׁוֹנִים verschiedene Dinge. Торгова́ть ра́зницею רָכוֹל בִּרְכֻלּוֹת שׁוֹנוֹת.

Ра́зничный ת׳ נִמְכָּר לְאַחַד אֶחָד im Kleinen.

Ра́зно ת״פ חֲלִיפוֹת, בִּדְרָכִים שׁוֹנִים verschiedenartig.

Разнови́дность נ׳ זַן (מִין) שׁוֹנֶה, פָּנִים שׁוֹנִים Verschiedenartigkeit. [denartig.

Разнови́дный ת׳ מְזֻנִּים (מְמֻיָּנִים) שׁוֹנִים verschie=

Разновла́стіе ס׳ מֶמְשֶׁלֶת רַבִּים Vielherrschaft.

Разногла́сить פ״ע לֹא־הָיֹה לֵב (פֶּה) אֶחָד uneinig

Разногла́сица см. Разногла́сіе. [sein.

Разногла́сіе ס׳ אֵין שָׁלוֹם; פְּלֻגַּת דֵּעוֹת; לֹא־סְדָרִים, Mißklang; Uneinigkeit.

Разногла́сный ת׳ שׁוֹנֶה בְּדֵעָיו uneinstimmig.

Разноголо́сица см. Разногла́сіе.

Разнозна́чащій ת׳ אֲשֶׁר פִּתְרוֹנִים שׁוֹנִים לוֹ von verschiedener Bedeutung. [dennamig.

Разноимённый ת׳ אֲשֶׁר שֵׁמוֹת שׁוֹנִים לוֹ verschie=

Разнокали́берный ת׳ מְזֻנִּים (מְמֻיָּנִים) שׁוֹנִים von verschiedenem Kaliber. [שׁוֹנִים Andersdenkende.

Разномы́сленники ז״ר אֲשֶׁר לִבָּם שׁוֹנֶה אִישׁ מֵרֵעֵהוּ,

Разномы́сленный ת׳ מְדֵעִים שׁוֹנִים andersdenkend.

Разномы́сліе ס׳, -ленность נ׳ דֵּעִים שׁוֹנִים, לֵב וָלֵב, סְעִפִּים Verschiedenheit der Gedanken.

Разнообра́зить פ״י שַׁנֵּה פְּנֵי־, נָתוֹן פָּנִים שׁוֹנִים לְ־ verschiedenartig gestalten. [Manigfaltigkeit.

Разнообра́зіе ס׳ חֲלִיפוֹת הַמַּרְאֶה, מַרְאוֹת שׁוֹנִים

Разнообра́зность см. Разнообра́зіе.

Разнообра́зный ת׳ שׁוֹנִים מַרְאָיו, אֲשֶׁר מַרְאָיו שׁוֹנֶה manigfaltig. -ная посу́да כֵּלִים מִכֵּלִים בְּמַרְאָיו שׁוֹנִים. [denheit der Volksstämmen.

Разноплемённость נ׳ יַחַשׂ לְעַמִּים שׁוֹנִים Verschie=

Разноплемённый ת׳ מֵעַמִּים שׁוֹנִים von verschiedenen Volksstämmen.

Разнопо́лый ת׳ 1) זָכָר וּנְקֵבָה verschiedenen Geschlechts. 2) (בגד) אֲשֶׁר חֲצָנָיו שׁוֹנִים mit ungleichen

Разноро́дность см. Разнови́дность. [Schößen.

Разноро́дный см. Разнови́дный.

Разноро́дство ס׳ см. Разноро́дность.

Разнорѣ́чивость см. Разнорѣ́чіе.

Разнорѣ́чивый ת׳ מְכַחֵד, מַמְרֶה, חַד אֶת־אָחַד מְנִיא (מֵנִיא) אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ widersprechend. [dersprechen.

Разнорѣ́чить פ״ע כַּחֵד (הָנָא) אִמְרֵי אִישׁ רֵעֵהוּ wi=

Разнорѣ́чіе ס׳ מְרִי אִמְרֵי, כַּחֵד, תְּנוּאָה Widerspruch.

Разносить (-ношу, -носишь) פ״י 1) נָשָׂא הֵנָּה וָהֵנָּה herumtragen. Не разнеси ложнаго слуха לֹא־תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא. 2) נָשֹׂא הָלְאָה, הָפֵץ, פַּזֵּר, טַלְטֵל hinwehen. Вѣтръ разнёсъ саранчу נָשָׂא הָרוּחַ אֶת־הָאַרְבֶּה (הֵפִיץ, פִּזֵּר). 3) פ״ם צָבֹה, בָּצוֹק schwellen. У него ногу разнесло (צָבְתָה) רַגְלוֹ בָּצְקָה. -ся 1) נפ׳ הִנָּשֵׂא הֵנָּה וָהֵנָּה herumgetragen werden. 2) פ״ח הִשָּׁמַע, עָבוֹר (קול) verbreitet werden. Разнёсся слухъ כִּי־ נִשְׁמַע הַקּוֹל, שְׁמוּעָה עָבְרָה.

Разносить см. Разнашивать.

Разноска נ׳ מַשָּׂא (שְׂאֵת) הֵנָּה וָהֵנָּה das Herumtragen.

Разносный ת׳ הַנָּשׂוּא הֵנָּה וָהֵנָּה (לִמְכֹּר) herumgetragen.

Разносторонній ת׳ אֲשֶׁר צְדָדָיו שׁוֹנִים, אֲשֶׁר צְלָעוֹתָיו שׁוֹנוֹת ungleichseitig.

Разность נ׳ 1) שְׁנוּת דָּבָר מִדָּבָר, —שְׁנוּת, הִשְׁתַּנּוּת Verschiedenheit. 2) מוֹתָר, (בחשבון) עוֹדֵף Unterschied.

Разносъ ז׳ см. Разноска.

Разносчикъ ז׳ רֹכְלָה, נוֹשֵׂא רוֹכֵל Herumträger.

Разноцвѣтный ת׳ מְצֻבָּעִים שׁוֹנִים verschiedenfarbig.

Разночинецъ (-нца) ז׳ אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מִבְּנֵי, אַחַד הָעָם מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ Unadeliger.

Разношёрстный ת׳ (סוסים) מְצֻבַּע עוֹר שׁוֹנֶה verschiedenfarbig.

Разнощикъ см. Разносчикъ.

Разноязычный ת׳ מִלְּשׁוֹנוֹת שׁוֹנוֹת aus verschiedenen Sprachen.

Разнствовать (-ствую) פ״ע שָׁנֹה מִ־, הִבָּדֵל מִ־ verschieden sein.

Разнуздывать, -нуздать פ״י הָסֵר, פַּתֵּחַ מוֹסְרֵי סוּס abzäumen. -ся נפעל הִתְפַּתֵּחַ הַמֶּתֶג וְהָרֶסֶן מִפִּי סוּס מִתְגוֹ וְרִסְנוֹ abgezäumt werden.

Разный ת׳ שׁוֹנֶה אִישׁ מֵרֵעֵהוּ verschieden.

Разнѣживать, -нѣжить פ״י לַמֵּד, עַדֵּן, עַנֵּג, פַּנֵּק הַסְכֵּן verzärteln. -ся פ״ח הִתְעַדֵּן, הִתְפַּנֵּק לָעֹנֶג וָרֹךְ בָּעֹנֶג וָרֹךְ verzärtelt werden.

Разнюхивать, -нюхать פ״י רַגֵּל, הָרֵחַ דְּבַר סֵתֶר, חָפוֹר, תּוּר ausspähen. -ся נפ׳ הִבָּעֵה, הֵחָפֵשׂ ausgespähet werden.

Разнять см. Разнимать.

Разобижать, -обидѣть פ״י מְאֹד (בָּזֹה) חַלֵּל, הַכְלֵם stark beleidigen. -ся פ״ח הִכָּלֵם מְאֹד, נָאֵץ, כְּבוֹד־ שָׂבוֹעַ קָלוֹן sich sehr beleidigt fühlen.

Разоблачать, -чить פ״י פָּשׁוֹט בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת מֵעַל־ entkleiden. -ся פ״ח הִתְפַּשֵּׁט (פָּשׁוֹט מֵעָלָיו) אֶת־בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת sich entkleiden.

Разобрать см. Разбирать.

Разобщать, -щить פ״י הַצֵּג... לְבַד, הַבְדֵּל, הַפְרֵד scheiden. -ся פ״ח הִפָּרֵד מֵעַל־, הִבָּדֵל־, הִנָּזֵר מֵאַחֲרֵי sich trennen.

Разобщеніе ס׳ מִבְדָּל מֵעַל־ Absonderung.

Разовраться см. Развираться.

Разогнать см. Разганивать.

Разогнуть см. Разгибать.

Разогрѣвать, -грѣть פ״י חַמֵּם, הָחֵם warm machen. -ся 1) נפ׳ הֵחַם aufgewärmt werden. 2) פ״ח הִתְחַמֵּם sich erwärmen.

Разодрать см. Раздирать.

Разодѣвать, -дѣть פ״י הַלְבֵּשׁ רְקָמוֹת (עֲדִי עֲדָיִים) sehr ausputzen. -ся פ״ח עָטֹה עֲדִי עֲדָיִים, לָבוּשׁ רְקָמוֹת sich sehr ausputzen.

Разодѣтый ת׳ עוֹטֶה בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת, לָבוּשׁ עֲדִי עֲדָיִים sehr ausgeputzt.

Разозлять, -злить פ״י הַקְצֵף, הַכְעֵס wüthend machen. -ся פ״ח הִתְקַצֵּף, הִתְעַבֵּר, הִתְאַנֵּף wüthend werden.

Разойтись см. Расходиться.

Разокъ (-зка) см. Разъ.

Разомкнуть פ״י פַּתֵּחַ, הַתֵּר aufschließen.

Разомъ ת״פ רֶגַע, פִּתְאֹם mit einem Mal. Оба р. שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. Всѣ разомъ כֻּלָּם יַחַד. Однимъ р. בְּפַעַם אַחַת (см. Разъ).

Разопрѣвать, -прѣть פ״ע 1) עָטֹה זֵעָה, הַזּוֹעַ מְאֹד stark schwitzen. 2) רָכוֹךְ בָּרַחַת, בָּשׁוֹל וְהֵרֵךְ, חָמוֹר aufquellen.

Разопрѣлый ת׳ 1) מְכֻסֶּה זֵעָה beschwitzt. 2) מְרֻכָּךְ בָּרַחַת aufgequollen.

Разорать פ״י חָרוֹשׁ, פַּתֵּחַ אֲדָמָה לֹא־זְרוּעָה, נוּר נִיר durchackern.

Разораться פ״ח נָתוֹן שְׁאוֹן קוֹלוֹ, הָמֹה וְצָרוֹחַ lärmend werden.

Разорвать см. Разрывать.

Разореніе ס׳ שַׁמָּה, מַהְפֵּכָה, הֲפֵכָה, הֲרִיסוּת, הֶרֶס מַשּׁוּאָה, עַוָּה, מְשִׁסָּה, מְשַׁמָּה Verwüstung.

Разоржаться פ״ח צָהוֹל (סוס) בְּקוֹל שָׁאוֹן stark wiehern.

Разоритель ז׳ [-льница נ׳] שׁוֹסֶה, מַחֲרִיב, מְהָרֵס Zerstörer.

Разорительный ת׳ מְבַלֵּעַ, מְאַבֵּד, מַשְׁחִית verderblich.

Разоруженіе ס׳ הִתְפַּתֵּחַ כְּלֵי־מִלְחָמָה Entwaffnung.

Разоружать, -оружить פ״י הָסֵר כְּלֵי מִלְחָמָה מִן־ entwaffnen. -ся פ״ח הִתְפַּשֵּׁט(הִתְפָּרֵק) כְּלֵי־מִלְחַמְתּוֹ הִתְפַּתֵּחַ sich entwaffnen.

Разоръ ז׳ см. Разореніе. Въ р. לְשַׁמָּה, לִמְשִׁסָּה zu Grunde.

Разорять, -рить פ״י 1) הַחֲרֵם, הָשֵׁם, הַחֲרֵב, הָפוֹךְ, כַּלֵּה, אַבֵּד, שָׁדוֹד, בָּזוֹז, הַשְׁחֵת, הָרוֹס verwüsten. 2) הַחֲרֵם, הַחֲרֵב, הַשְׁאֵה ins Elend stürzen. -ся 1) נפ׳ הִבּוֹז, שָׁדוֹד, הִדַּל, הִוָּרֵשׁ, מוּךְ verwüstet werden. 2) פ״ח sich zu Grunde richten.

Разосланіе см. Разсыланіе.

Разослать см. Разсылать.

Разоспа́ться פ״ח הֵרָדֵם ,נוּם שְׁנָתוֹ fest schlafen.

Разостла́ть см. Разстила́ть.

Разохо́чивать, -охо́тить פ״י עוֹרֵר ,עוֹדֵד ,הַחֲבֵה
(הָעֵר) לֵב אִישׁ לְ- Luft erwecken. Онъ разохо́тилъ
меня́ къ уче́нію הוּא הֵעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ לֶקַח. -ся
פ״ח הִתְאַוֵּה לְ- ,חָשׁוֹק בְּ- Luft bekommen.

Разочарова́ніе ס׳ רְאוֹת מְשׁוּגָתוֹ ,מַעַל תִּקְוָתוֹ ,הִכָּזֵב
תּוֹחַלְתּוֹ Entzauberung.

Разочаро́вывать, -рова́ть פ״י הַכְזֵב תּוֹחֶלֶת אִישׁ,
פָּקוֹחַ עֵינֵי- ,שׂוּם לְאַל חֲמוּדֵי אִישׁ entzaubern.-ся פ״ח
רָאֹה כִּי חֲמוּדוֹ הֶבֶל ,הֻפַּר מַעַל תִּקְוָתוֹ entzaubert
[werden.

Разо́чекъ (-чка) ק׳ см. Разо́къ.

Разрабо́таніе ו׳, -рабо́тка נ׳ עֲבוֹדַת הַ- Bearbei=
tung. Р. земли́ עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה.

Разрабо́тывать, -рабо́тать פ״י עָשׂה בְּ- ,עָבוֹד—
bearbeiten. -ся נפ׳ הֵעָבֵד ,הֵעָשֵׂה בְּ- bearbeitet wer=
[den.

Разра́вниваніе ס׳ שַׁוּוֹת ,יַשֵּׁר das Ebnen.

Разра́внивать, -ровня́ть פ״י שַׁוֵּה פְּנֵי- ,יַשֵּׁר ,פַּלֵּס
ebnen. -ся נפ׳ יָשׁוֹר ,שָׁוֹה geebnet werden.

Разража́ть, -рази́ть פ״י הַכֵּה לִרְסִיסִים ,נַפֵּץ ,פּוֹצֵץ
losbrechen. -ся פ״ח הִתְפּוֹצֵץ ,הֻכֵּה לִרְסִיסִים zer=
trümmern. Ту́ча разрази́лась הֶעָב הִרְעִים בְּקוֹל
שְׁבָרִים. -ся гнѣ́вомъ הִרְעִם בְּרֹגֶז אַפּוֹ. Гнѣвъ Его
разрази́тся на главѣ́ нечести́выхъ אַפּוֹ עַל־רֹאשׁ
רְשָׁעִים יָחוּל. -ся смѣ́хомъ שְׂחוֹק בְּקוֹל שְׁבָרִים,
פָּצוֹחַ צְחוֹק.

Разра́знивать, -ро́знить פ״י הַפְרֵד בֵּין עֲצוּמִים
(בֵּין דְּבֵקִים ,בֵּין אַחִים) ,הַבְדֵּל— trennen. -ся נפעל
הִתְפָּרֵד ,הִפָּרֵד אִישׁ מֵרֵעֵהוּ auseinandergehen.

Разра́нивать, -роня́ть פ״י הַפֵּל כֹּה וָכֹה ,נָטוֹשׁ וְאַבֵּד
הֵנָּה וָהֵנָּה nach und nach verlieren.
[rung.

Разраста́ніе ס׳ תַּרְבּוּת ,רְבוֹת ,הָצִיץ die Vermeh=

Разраста́ться, -рости́сь פ״ח הַשְׂתָּרֵג ,הִשְׂתַּגְשֵׂג,
שַׁלֵּחַ פֹּארוֹת ,עָשׂה בַּדִּים ,הִתְעָרֵה (כְּאֶזְרָח רַעֲנָן)
נוֹב ,הָצֵץ stark wachsen.
[viel weinen.

Разревѣ́ться פ״ח נָאוֹק מֵאֵין הֲפוּגוֹת ,שָׁאוֹג בְּלִי־חָשָׂךְ

Разрисо́вывать, -рисова́ть פ״י תָּאֵר עַל־פְּנֵי כָל—
[ausmalen.

Разровня́ть см. Разра́внивать.

Разрожа́ться, -роди́ться פ״ח יָלוֹד ,מַלֵּט ,הַמְלֵט,
[פַּלֵּט gebären.

Разро́знить см. Разра́знивать.

Разроня́ть см. Разра́нивать.

Разрости́сь см. Разраста́ться.

Разрубáть, -би́ть פ״י בָּקוֹעַ לִשְׁנַיִם zerhauen. -ся נפ׳
הִבָּקַע zerhaut werden.

Разру́бка נ׳ מִבְקָע ,בְּקֹעַ das Zerhauen.

Разру́бъ ז׳ בְּקִיעַ zerhauene Stelle.

Разруга́ть פ״י גָּעוֹר ,חָרֵף וְגַדֵּף ausschimpfen. -ся פ״ח
חָרֵף אִישׁ רֵעֵהוּ sich verzanken.

Разрумя́нивать, -румя́нить פ״י קָרוֹעַ בַּפּוּךְ ,כָּחוֹל
schminken. -ся נפ׳ הִקָּרַע בַּפּוּךְ ,הִכָּחֵל sich schminken.

Разруша́ть, -ру́шить פ״י 1) הָרוֹס ,נָתוֹץ ,נָתוֹשׁ
zerstören. 2) סַכֵּל ,הָפֵר vereiteln. Р. намѣ́реніе
הָפֵר מַחֲשָׁבָה ,סַכֵּל עֵצָה. -ся נפעל 1) הֵהָרֵס ,הֵרוֹס,
הִכָּרֵת ,הוּפַר vereitelt zerstört werden. 2) הָמֵךְ ,הַמֵּךְ
werden.
[Zerstörung.

Разруше́ніе ס׳ הֶרֶס ,הֲרִיסוּת ,מַפֵּלָה ,מַהְפֵּכָה ,מְשֻׁבָּת

Разруши́мость נ׳ טֶבַע הַמָּהֳרָס Zerstörbarkeit.

Разруши́мый ת׳ מָהֳרָס ,צָפוּי אֱלֵי־הֶרֶס zerstörbar.

Разруши́тель ז׳ הוֹרֵס ,מְהָרֵס ,מַחֲרִיב ;מֵפִיר ,מְסַכֵּל
Zerstörer. -льница נ׳.

Разруши́тельный ת׳ מְהָרֵס ,מֵפִיר ;הֶרֶס—zerstö=
[rend.

Разру́шить см. Разруша́ть.

Разрыва́ть, -ры́ть פ״י כָּל־הַ- (חָפוֹר) כָּרֹה zergraben.
-ся נפ׳ הֵחָפֵר ,הִכָּרֵה aufgegraben werden.

Разрыва́ть, Разорва́ть פ״י קָרוֹעַ לִשְׁנַיִם ,נַתֵּק ,פָּרוֹם
zerreißen. Р. миръ הָפֵר בְּרִית שָׁלוֹם. -ся 1) נפעל
הִקָּרֵעַ ,הִנָּתֵק zerrissen werden. 2) הִמֵּס פ״ח ;הִתְפּוֹצֵץ,
הִתְבַּקֵּעַ zerplatzen. И разорва́лись у́зы его́ וַיִּמַּסּוּ
אֱסוּרָיו (שופטים, טו, יד). Мѣ́хи разорва́лись הַנֹּאדוֹת
הִתְבַּקָּעוּ.

Разрывно́й, -ры́вный ת׳ נַפֵּץ ,—מְפַצֵּץ—Spreng=.

Разры́въ ז׳ 1) קֶרַע ,פֶּרֶץ das Zerreißen. 2) הָפֵיר,
מִשְׁבָּת ,חֶדֶל Bruch des Friedens.

Разры́ть см. Разрыва́ть.

Разрыхле́ніе הָמִיג ,אֶרֶץ זַרְזִיף Auflockerung.

Разрыхля́ть, -ры́хлить פ״י הָרֵךְ ,רַכֵּךְ ,הָמֵג ,מוֹגֵג
auflockern. -ся נפ׳ הִמּוֹג ,הִתְמוֹגֵג ,רָכוֹךְ sich auflockern

Разрѣ́живать, -рѣжа́ть, -рѣди́ть פ״י הַמְעֵט lichter
machen. -ся פ״ח מָעוֹט ,צָעוֹר lichter werden.

Разрѣ́зать см. Разрѣ́зывать.

Разрѣзви́ться פ״ח הִתְעַלֵּס ,עָלוֹז מְאֹד ,הִתְהוֹלֵל
sehr muthwillig werden.
[אַטוּן גֵּז מֵשִׁי.

Разрѣзно́й ת׳ גָּזוּר ,שָׁסוּעַ durchschnitten. Р. ба́рхатъ

Разрѣ́зъ ז׳ 1) גְּזֹר das Schneiden. 2) מַחַץ ,שֶׁסַע,
פֶּלַח ,גִּזְרָה ;תָּוֶךְ Schnitt. Въ р. מְבֻתָּר בַּתָּוֶךְ.

Разрѣ́зывать, -рѣ́зать פ״י לִשְׁנַיִם (גָּזוֹר ,כָּרוֹת) קָרוֹעַ
בָּתוֹר ,בַּתֵּר ,פַּלֵּחַ ,נַתֵּחַ ,שַׁסַּע zerschneiden. -ся נפעל
הִגָּזֵר (הִכָּרֵת) לִשְׁנַיִם zerschnitten werden.

Разрѣша́ть, -рѣши́ть פ״י 1) (אֲגֻדָּה) הַתֵּר ,פַּתֵּחַ
(חַרְצֻבָּה) losmachen. 2) (кому́ что, кого́ на что)

הִתִּר לְ־־ ,הִרְשָׁה לְ־* erlauben. Больному разрѣшили мясо (Больнаго разрѣшили на мясо) לַחוֹלֶה הִרְשׁוּ מַאֲכַל בָּשָׂר. 3) פָּתוֹר ,פָּשׁוֹר ,פָּרוֹשׁ lösen, errathen. Р. загадку פָּתוֹר (מָצוֹא) חִידָה Р. задачу מָצוֹא חֶשְׁבּוֹן. Р. споръ שָׁפוֹט (הוֹכֵחַ) בֵּין יָעוֹץ שָׁלוֹם ,רָבִים. -ся 1) נפעל הִתַּר ,פֹּרוּשׁ ,הִפָּתֵר aufgelöst, erlaubt werden. 2) פ״ח: Разрѣшиться отъ бремени הִמָּלֵט בֵּן אוֹ בַת ,חוּל ,וָלוֹד niederkommen.

Разрѣшéніе ז׳ 1) רְשׁוּת ,רִשְׁיוֹן ,הַרְמָן* Erlaubniß; Ablaß, Befreiung. Р. отпуска רִשְׁיוֹן לָלֶכֶת אֶל־־ בֵּיתוֹ. Р. отъ грѣха סְלִיחַת עָוֹן. Р. отъ присяги נִקָּיוֹן מֵאָלָה. Р. отъ бремени לֶדֶת. 2) פֵּשֶׁר ,פִּתְרוֹן Auflösung. Р. загадки פִּתְרוֹן) חִידָה) פֵּשֶׁר. Р. задачи פֵּשֶׁר חֶשְׁבּוֹן. Р. сновидѣнія (שֵׁבֶר) פִּתְרוֹן חֲלוֹם.

Разрѣшимый ת׳ אֲשֶׁר פֵּשֶׁר לוֹ ,נִפְתָּר auflösbar.

Разрѣшитель ז׳ מַתִּיר ,מַרְשֶׁה ;פּוֹתֵר* Entscheider.

Разрѣшительный ת׳ רִשְׁיוֹן—Erlaubniß-. -льная грамота סֵפֶר (כְּתָב) רִשְׁיוֹן.

Разрѣшить см. Разрѣшать.

Разрюмиться פ״ע מָרֵר בַּבְּכִי stark weinen.

Разрядить см. Разряжать.

Разрядный ת׳ מִפְלַגָּה—, תּוֹר—Rang-.

Разрядъ ז׳ תּוֹר ,מַחְלָקָה ,מִפְלַגָּה ,פְּלֻגָּה ,פְּלַגָּה Abtheilung, Rang.

Разряжать, -рядить פ״י 1) הַלְבֵּשׁ ,הַלְבֵּשׁ עֲדִי עֲדָיִים בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת ausputzen. 2) הָרֵק קְנֵה־קֶלַע entladen. -ся פ״ח עָדֹה כֵלָיו ,לָבוֹשׁ עֲדִי עֲדָיִים sich ausputzen.

Разряжéніе ז׳ 1) תִּלְבֹּשֶׁת עֲדִי עֲדָיִים ,מַעֲטֵה עֲדִי das Ausputzen. 2) הָרִיק קְנֵה־קֶלַע Entladung.

Разсада נ׳ נֶטַע ,שְׁתִיל junge Pflanzen.

Разсадка נ׳ מַטַּע שְׁתִילִים Verpflanzung.

Разсадникъ ז׳ גַּן שְׁתִילִים ,גִּנַּת נְטִיעִים Pflanzschule.

Разсадный, Разсадной ת׳ שְׁתִילִים—, נְטִיעִים— Pflanz-.

Разсаживать, -садить פ״י 1) הוֹשֵׁב הֵנָּה וָהֵנָּה setzen. 2) שָׁתוֹל לַעֲרוּגוֹת ,נָטוֹעַ כֹּה וָכֹה pflanzen. -ся נפעל הוּשַׁב כֹּה וָכֹה gesetzt werden. הִנָּטַע הֵנָּה וָהֵנָּה gepflanzt werden.

Разсаривать, -сорить פ״י שָׁפוֹךְ ;אַבֵּד ,פַּזֵּר לָרִיק verschwenden; zerstreuen. (זָרֹה ,שַׁחַת) אַרְצָה

Разсверливать, -сверлить פ״י נָקוֹב וְהַרְחֵב mehr durchbohren. [הִתְקַצֵּף wüthend werden.

Разсвирѣпѣть פ״ע הִתְמַרְמֵר ,הִשְׁתַּעֵר בְּזַעַם אַפּוֹ

Разсвѣтать פ״ע הָאוֹר ,אוֹר tagen. Разсвѣло הַבֹּקֶר אוֹר.

Разсвѣтъ ז׳ צְפִירָה ,נְגֹהָה ,אוֹר בֹּקֶר ,אוֹר Tagesanbruch. Отъ разсвѣта до полудня מִן־־הָאוֹר עַד־־ מַחֲצִית הַיּוֹם. [Ansiedelung.

Разселéніе ז׳ הוֹשִׁיב בִּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים ,הַשְׁכֵּן כֹּה וָכֹה

Разселять, -лить פ״י הַפְרֵד ,חוֹשֵׁב (הַשְׁכֵּן) בִּמְקוֹמוֹת ,שׁוֹנִים ,שַׁטֵּחַ (איוב יב, כג) ansäßig machen. Я разселю ихъ между народами הָאֲחֻזֵּם בָּעַמִּים ,אֶזְרָעֵם. -ся פ״ח הִזָּרֵה בְ־ ,בִּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים sich ansiedeln.

Разсердить см Разсерживать.

Разсерживать, -сердить פ״י הַרְגֵּז ,כַּעֵס ,הַכְעֵס erzürnen. -ся פ״ח הַחֲרֵה אַף־־ ,הִקְצֵף ,הַרְעֵם ,הַקְנֵא הִמָּלֵא חֵמָה ,הִתְאַנֵּף ,הִתְקַצֵּף böse werden.

Разсиживаться, -сидѣться פ״ח 1) יָשׁוֹב עַד־בּשׁ zulange sitzen. 2) הָחֵל (אֵם הָעוֹף) לִרְבֹּץ אַחַר לָשֶׁבֶת עַל־בֵּיצֶיהָ anfangen zu brüten.

Разсказъ ז׳ מִסְפָּר ,מַסְפֶּרֶת ,(נחמיה ז, ז) ,סִפּוּר* Erzählung. Р. сновидѣнія מִסְפַּר הַחֲלוֹם (שופטים ז, טו).

Разсказывать, -сказать פ״י לְ־ ,סַפֵּר—הַגֵּד erzählen. -ся נפ׳ סֻפּוֹר ,הֻגַּד Erzählt werden. [ler. -щица נ׳

Разсказчикъ ז׳ מְסַפֵּר ,מַגִּיד ,מְבַשֵּׂר ,מַשְׁמִיעַ Erzäh-

Разскочиться פ״ח הִתְבַּקֵּעַ ,הִתְפּוֹצֵץ zerspringen.

Разслаблéніе ז׳ מַרְפֶּה ,רִפְיוֹן Entkräftung.

Разслаблять, -слабить פ״י רַפֵּה ,חָלוֹשׁ אֶת־ schwächen. -ся נפ׳ רָפֹה ,חָלוֹשׁ ,הֵחָלֵשׁ entkräftet werden.

Разслабѣвать, -слабѣть, -слабнуть פ״ע חָלוֹשׁ, רָפֹה ,עָמוֹד מִכֹּחַ schwach werden.

Разслабѣлый ת׳ חָלוּשׁ ,נִרְפֶּה entkräftet.

Разславлéніе ז׳ הוֹדִיעַ בִּקְהַל־עָם Verbreitung von Nachrichten.

Разславлять, -славить פ״י (הַשְׁמַע ,בַּשֵּׂר) הוֹדַע נָשׂא שֵׁמַע ,בְּקָהָל רָב verbreiten Gerüchte. -ся נפ׳ הֻגַּד (הוּדַע) בִּקְהַל־עָם verbreitet werden.

Разслащивать, -сластить פ״י הַמְתֵּק versüßen. -ся נפ׳ הֻמְתַּק versüßt werden.

Разслоивать, -слоить פ״י הַפְרֵד ,פַּלֵּחַ ,חַסְפֵּס ,סַעֵף in Schichten spalten. -ся נפעל הִסְתָּעֵף ,פֻּלַּח פֶּלַח הַפְרֵד לִפְלָחִים ,חַסְפּוּס schichtweise spalten.

Разслушивать, -слушать פ״י שָׁמוֹעַ בֵּין־־ ,דַּסְפֵּת וְשָׁמוֹעַ aushören.

Разслышать פ״י הַקְשֵׁב ,לָקוֹחַ בְּאָזְנוֹ ,הָבֵן שְׁמוּעָה deutlich hören. Я не разслышалъ לֹא־שָׁמְעָה אָזְנִי הֵיטֵב.

Разсматривать, -смотрѣть פ״י 1) רָאֹה ,חָזֹה בְ־־ ,בָּחוֹן בְּעֵינָיו ,בַּקֵּר besehen. 2) רָאֹה (תּוּר) בְּלִבּוֹ שׁוּר

פַּקֵּד ,פָּקוֹד durchsehen. -ся נפ׳.

Разсмо́тръ ז׳, -смотрѣ́ніе ס׳ בִּקֹּרֶת ,בַּקָּרָה Durchsicht.

Разсмотрѣ́ть см. Разсма́тривать.

Разсмѣши́ть פ״י עָשֹׂה שְׂחוֹק לְ־ zum Lachen bringen.

Разсмѣя́ться פ״ח נָתוֹן קוֹלוֹ בִּשְׂחוֹק auflachen.

Разсна́стка, -снаще́ніе ס׳ הָסִיר חַבְלֵי אֳנִיָּה Abtakelung.

Разсна́щивать, -снасти́ть פ״י הָסֵר חַבְלֵי אֳנִיָּה abtakeln. -ся נפעל הִתְפָּרֵק (אֳנִיָּה) חֲבָלֶיהָ abgetakelt werden.

Разснуро́вывать, -снурова́ть פ״י הַתֵּר (פַּתֵּחַ) פַּתֵּחַ חֲגוֹר הַחֲלָצַיִם ,מוֹסְרֵי losschnüren. Р. корсе́тъ הִתְפַּתֵּחַ מוֹסְרָיו פ״ח -ся .הַתֵּר (רַפֵּה) מְזִיחַ מָתְנַיִם sich losschnüren.

Разсо́вывать, -сова́ть פ״י 1) הַפְרֵד ,שׂוּם רֶוַח בֵּין־ auseinanderschieben. 2) הַנֵּחַ כֹּה וָכֹה ,שׂוּם הֵנָּה וָהֵנָּה hie und da legen. 3) נָתוֹן בִּידֵי רַבִּים vertheilen.

Разсовѣ́тывать, -совѣ́товать פ״י —יָעוֹץ לְבִלְתִּי ,הַטֵּה לְבַב־אִישׁ מֵעַל־ ,הָנֵא אֶת־ abrathen.

Разсолоди́ть см. Солоди́ть.

Разсолодѣ́лый см. Солодѣ́лый.

Разсолодѣ́ть см. Солодѣ́ть.

Разсо́лъ ז׳ בְּלִיל מֶלַח Salzwasser.

Разсопѣ́ться פ״ח נָתוֹן קוֹל נַחְרוֹ schnarchen.

Разсо́рить см. Разса́ривать.

Разсортиро́вывать, -рова́ть פ״י הַבְדֵּל דְּבָרִים הַפְרֵד כָּל־זַן וָזַן לְבַדּוֹ ,הַפְרֵד (חַלֵּק) לְזַנִּים ,לְמִינֵיהֶם sortiren.

Разсо́ха נ׳ קִלְּשׁוֹן (מִזְלֵג) הַמַּחֲרֵשָׁת Pflugwetter.

Разсо́хнуться см. Разсыха́ться.

Разсо́шистый ת׳ פָּרוּד (מְפֹרָד) לִשְׁנַיִם gabelförmig. Разсо́шистое де́рево עֵץ אֲשֶׁר עֲנָפָיו תּוֹאֲמִים.

Разспѣ́сивиться פ״ח, -спѣсивѣ́ть פ״ע הִתְנָאֵה, עֲדֹה גָּאוֹן וָגֹבַהּ ,רָהוֹב ,הִתְנַשֵּׂא stolz werden.

Разсро́ченіе ס׳ פְּלֻגַּת עִנְיָן לְמוֹעֲדִים Vertheilung in Termine.

Разсро́чивать, -сро́чить פ״י חַלֵּק לְמוֹעֲדִים vertheilen in Termine. Р. платёжъ חַלֵּק לְמוֹעֲדִים שִׁלּוּמֵי חוֹב.

Разссо́ривать, -ссо́рить פ״י חַרְחֵר ,עוֹרֵר מָדוֹן בֵּין־ ,הַפְרֵד בֵּין־ ,שׁוּת אֵיבָה בֵּין־ ,רִיב בֵּין־ veruneinigen. -ся פ״ח הִתְקוֹטֵט בְּ־ ,הִתְפָּרֵד בְּרִיב אִישׁ מֵרֵעֵהוּ sich entzweien.

Разстава́ться, -ста́ться פ״ח הִפָּרֵד אִישׁ מֵעַל־רֵעֵהוּ [scheiden.

Разста́вка נ׳, -ставле́ніе ס׳ מַעֲרֶכֶת דָּבָר דָּבָר לְבַדּוֹ [das Aufstellen.

Разставле́ніе ס׳ см. Разста́вка.

Разста́вливать, -ставля́ть, -ста́вить פ״י 1) הַצֵּג עָרוֹךְ דָּבָר דָּבָר עַל־כַּנּוֹ ,(הַצֵּב) דָּבָר דָּבָר לְבַדּוֹ aufstellen. 2) הַרְחֵב ,שׂוּם רֶוַח בֵּין־ weiter machen. -ся נפ׳ הֶעֱרֵךְ אִישׁ עַל־מְקוֹמוֹ aufgestellt werden.

Разстана́вливать,-станови́ть פ״י הַצֵּג(הַצֵּב,עֲרוֹךְ) דְּבָרִים לְמִינָם aufstellen. -ся נפ׳.

Разстано́вка נ׳ רֶוַח בֵּין־ Zwischenraum.

Разста́ться см. Разстава́ться.

Разстега́й ז׳ (ק׳ -га́йчикъ) מְעִיל נְשֵׁי־הָאִכָּרִים Ueberrock der Bäuerinen.

Разстёгивать, -стегну́ть פ״י הַתֵּר ,פַּתֵּחַ קַרְסֵי הַ־ loshaken. -ся פ״ח הִתְפַּתֵּחַ קְרָסָיו (לוּלָאוֹת הַלּוּלָאוֹת (בִּגְדוֹ) losknöpft werden.

Разстила́ть, Разостла́ть פ״י פָּרוֹשׂ ,שָׁטוֹחַ ,הַצֵּעַ ausbreiten. -ся נפ׳ הִשָּׁטֵחַ ,הֻצַּע ausgebreitet werden. Разстила́ются вече́рнія тѣ́ни יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב.

Разсти́лка נ׳ מִשְׁטָח ,מַצָּע Ausbreitung. [seufzen.

Разстона́ться פ״ח הֵאָנֵק מְאֹד ,הֵאָנַח בִּמְרִירוּת stark

Разстоя́ніе ס׳ מְקוֹם הַמֻּנָּח ,רֶוַח בֵּין־ (יחזקאל מא, יא), מֶרְחָק Entfernung. На разстоя́ніи лу́чнаго вы́стрѣла הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת.

Разстра́ивать см. Разстро́ивать.

Разстри́га ז׳ (כהן) מוּסָר מִכְּהֻנָּתוֹ entweihter Priester.

Разстрига́ть, -стри́чь פ״י הַזְנֵחַ (מָאוֹס) ,הָסֵר מִכְּהֻנָּה, חַלֵּל שַׂר־קֹדֶשׁ ,מִכֹּהֵן entweihen einen Priester. -ся נפ׳ הוּסַר מִכְּהֻנָּתוֹ ,הִמָּאֵס מִכֹּהֵן entweiht werden.

Разстриже́ніе ס׳ הַזְנִיחַ מִכֹּהֵן Entweihung.

Разстро́й ז׳ לֹא־סְדָרִים בְּקוֹלוֹת הַשִּׁיר Mißklang.

Разстро́ивать, -стро́ить פ״י 1) נָתוֹשׁ ,הָפוֹךְ ,הָרוֹס ,הָמוֹם ,סַכֵּל ,בַּלַּע ,הָפֵר zerrütten. 2) נָתוֹם ,נָתוֹץ ,פָּרוֹץ in Unordnung bringen. Р. чьё ли́бо предполо́женіе הָפֵר (סַכֵּל ,בַּלַּע) עֲצַת־אִישׁ. Госпо́дь разстро́илъ дѣла́ твои́ פָּרַץ יְיָ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ (דה״ב כ, לז). Р. здоро́вье — הַכְשֵׁל כֹּחַ. -ся נפעל הֵהָרֵס ,כָּשׁוֹל ,הִתְבַּלַּע ,הִבָּלַע ,הוּפַר ;הֵהָפֵךְ. Скри́пка разстро́илась נִטְּשׁוּ מֵיתְרֵי הַנֵּבֶל ,נִבְלַע הַנֵּבֶל. Здоро́вье моё разстро́илось כָּשַׁל כֹּחִי.

Разстро́йка נ׳, -стро́йство ס׳ הֶרֶס ,הֲרִיסָה ,הֲרִיסוּת ,הַפֵּכָה ,מַהְפֵּכָה ,נַעֲוֶרֶת (משלי טו, ז) Verwirrung, Unordnung.

Разстрѣ́ливать, -стрѣля́ть פ״י 1) כַּלֵּה חִצָּיו אוֹ מָחוֹץ (הָמֹת) בִּכְלִי־מַפֵּץ verschießen. 2) אַבְנֵי קַלְעוֹ הַכֵּה ,הָמֹחַץ (הוֹמֵת) בִּכְלִי־מַפֵּץ erschießen. -ся נפ׳ erschoßen werden.

Разступа́ться, -пи́ться פ״ח הֶחָצֵה הֵנָּה וָהֵנָּה; הִבָּקַע, הִכָּרֵת auseinandertreten, ſich ſpalten. Народъ разступи́лся הֶהָמוֹן נֶחֱצָה הֵנָּה וָהֵנָּה. Разсту́пятся во́ды Іорда́на מֵי־הַיַּרְדֵּן יִכָּרֵתוּן. И разступи́лась земля́ וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה.

Разсуди́тельно ת״פ בְּהַשְׂכֵּל, בִּתְבוּנָה bedachtſam.

Разсуди́тельность נ׳ הַשְׂכֵּל, תְּבוּנָה Ueberlegung.

Разсуди́тельный ת׳ נוֹעָץ, עָרוּם, מַשְׂכִּיל, נָבוֹן, אִישׁ תְּבוּנוֹת bedachtſam.

Разсуди́ть см. Разсужа́ть, -сужда́ть.

Разсуди́ться פ״ח עָלָה עַל־רוּחוֹ ſich einfallen laſſen.

Разсу́дливый см. Разсуди́тельный.

Разсу́докъ (-дка) ז׳ רוּחַ עֵצָה, טַעַם, לֵב מֵבִין, בִּינָה Ueberlegungskraft.

Разсужа́ть, -су́живать, -суди́ть פ״י (кого́ съ кѣмъ) עָשָׂה מִשְׁפָּט בֵּין־ וּבֵין־, שָׁפוֹט (הוֹכֵחַ) בֵּין־ beurtheilen, richten. Богъ насъ разсу́дитъ יְיָ יִשְׁפֹּט בֵּין שְׁנֵינוּ.

Разсужда́ть, -суди́ть פ״י חָשֵׁב, הִתְבּוֹנֵן, רָאֹה (אָמוֹר) דַּמֵּה, שׂוּם עִם־לְבָבוֹ, בְּלִבּוֹ denken. Онъ не такъ разсужда́етъ הוּא לֹא־כֵן יַחְשֹׁב, לְבָבוֹ לֹא־כֵן יְדַמֶּה. Не разсужда́й много אַל־תִּתְחַכַּם הַרְבֵּה.

Разсужде́ніе ס׳ דָּבָר, חֵקֶר, חֵקֶר, בִּינָה, מְזִמָּה, מַחֲשָׁבָה, עֲצַת־לֵב, עֶשְׁתֹּנֶת, עַשְׁתּוּת Ueberlegung. Учёное р. חֵקֶר דְּבַר חָכְמָה. Въ разсужде́ніи сего́ לָכֵן, עַל־כֵּן, בִּגְלַל זֹאת.

Разсу́живать см. Разсужа́ть.

Разсу́нуть см. Разсо́вывать.

Разсу́чивать, -сучи́ть פ״י (снуро́къ) הַתֵּר (חֶבֶל) לוּשׁ גְּלִילֵי (פְּתִילֵי) בָּצֵק (тѣсто) לִפְתִילִים; losdrehen; ausrollen. -ся נפ׳ הֻתַּר (הִתְפָּרֵד) לִפְתִילִים ſich losdrehen.

Разсче́сть см. Разсчи́тывать.

Разсчётистый, -счётливый ת׳ מְכַלְכֵּל בְּחֶשְׁבּוֹן, עַנְיָנִיו, מְסֻכָּן ſparſam.

Разсчётливость נ׳ מִסְכֵּנוּת, חֶשְׁבּוֹן צְרָכוֹ Berechnung, Sparſamkeit.

Разсчи́тывать, -счита́ть, -сче́сть פ״י 1) סָפוֹר, בַּקֵּשׁ (מָצֹא) חֶשְׁבּוֹן, חָשֵׁב, מְנֹה berechnen. Р. кого́ הוֹחֵל, קַוֵּה אֶל־, בָּטוֹחַ עַל־ (на) 2) .פָּטוֹר בְּשָׁלוֹם אֶת־, שׂוּם מִבְטַחוֹ (מַחְסֵהוּ) בְּ־, הִשָּׁעֵן (הִסָּמֵךְ) עַל־, לְ־, הָשֵׁב rechnen, ſich verlaſſen auf... -ся פ״ח (съ кѣмъ) עִם־, נַקֵּה חֶשְׁבּוֹנוֹתָיו עִם־ abrechnen mit...

Разсыла́ніе ס׳ מִשְׁלַח אֶל־כָּל־, שְׁלוֹחַ הֵנָּה וָהֵנָּה Verſendung.

Разсыла́ть, Разосла́ть פ״י שַׁלֵּחַ הֵנָּה וָהֵנָּה, שַׁלּוֹחַ אֶל־כָּל־ ausſchicken. -ся נפ׳ הִשְׁלַח הֵנָּה וָהֵנָּה, שֻׁלּוֹחַ אֶל־כָּל־ verſendet werden.

Разсы́лка см. Разсыла́ніе.

Разсы́лочный ת׳ נִשְׁלָח הֵנָּה וָהֵנָּה, שָׁלוּחַ אֶל־כָּל־ zum Verſenden.

Разсы́льный ת׳ 1) אֶל־כָּל־ מִשְׁלָח (נִשְׁלָח, שָׁלוּחַ) zum Verſenden. 2) שת״ז אִישׁ עִתִּי, מַלְאָךְ, מְשֻׁלָּח צִיר Gerichtsbote.

Разсы́льщикъ ז׳ 1) מְשַׁלֵּחַ, שׁוֹלֵחַ אֶל־כָּל־ Sender. 2) מַלְאָךְ, אִישׁ עִתִּי, צִיר מְשֻׁלָּח Bote.

Разсыпа́ть, -сы́пать פ״י שָׁפוֹךְ, פַּזֵּר, זָרֹה, זָרֵה, זָרוֹעַ, זָרוֹק; שָׁטוֹחַ; הָפֵץ ausſchütten; zerſtreuen. Р. зёрна по́ полу שָׁפוֹךְ (זָרֵה) זֵרְעוֹנִים אַרְצָה. Р. тминъ זָרוֹק כַּמּוֹן. Р. тенёта זָרֹה רֶשֶׁת, שָׁטוֹחַ חֲרָמִים, טָמוֹן פַּחִים (מוֹקְשִׁים). Р. непрія́теля הָפֵץ (זָרֵה) אֶת־הָאוֹיֵב. -ся 1) נפעל הִזָּרֵה, זֹרֵה, הִשָּׁפֵךְ, הִפָּזֵר verſchüttet werden. 2) הִנָּטֵשׁ, פּוּץ, הָפוּץ, הִתְפּוֹצֵץ, הִתְפָּרֵד, הִתְפּוֹרֵר, הִשְׁתַּפֵּךְ ſich zerſtreuen. Стада́ разсы́пались по доли́нѣ הָעֲדָרִים נִטְּשׁוּ (נָפוֹצוּ) בָּעֵמֶק. -ся похвала́ми הַכְבֵּר דִּבְרֵי תְהִלָּה. -ся ме́лкимъ бѣсомъ הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, הַחֲנֵף בַּחֲלַקּוֹת.

Разсыпно́й ת׳ 1) מִתְפָּרֵד, מִתְפּוֹרֵר bröckelig. 2) מְפֻזָּר zerſtreut. Въ разсыпну́ю זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, מְפֹרָד אֶל כָּל־רוּחַ, הֵנָּה וָהֵנָּה, אִישׁ לְדַרְכּוֹ.

Разсы́пчивость נ׳ טֶבַע הַמִּתְפָּרֵד (הַמִּתְפּוֹרֵר) Zerbröcklichkeit.

Разсы́пчивый ת׳ מִתְפָּרֵד, מִתְפּוֹצֵץ, מִתְפּוֹרֵר bröcklig.

Разсыха́ться, -со́хнуться פ״ח יָבוֹשׁ, חָרֵר, נָשׁוֹת, הִנָּשֵׁת eintrocknen.

Разсѣ́ваніе ס׳ см. Разсѣ́въ.

Разсѣва́тель ז׳ קוֹל מוֹלִיךְ, בָּעָם מַשְׁמִיעַ; הוֹלֵךְ רָכִיל Verbreiter. -ница נ׳.

Разсѣва́ть, -сѣ́ять פ״י זָרֹה, זָרֵה, זָרוֹעַ, זָרוֹק, הָפֵץ, פַּזֵּר, בַּזֵּר, פָּרֵשׂ, שָׁטוֹחַ ausſäen; zerſtreuen, verbreiten. Р. пшени́цу זָרֵה חִטִּים. Р. тминъ זָרוֹק (זָרוֹעַ) כַּמּוֹן. Р. крупу́ שָׁטוֹחַ רִיפוֹת. Р. ло́жный слухъ נָשׂוֹא שֵׁמַע שָׁוְא, הָלוֹךְ רָכִיל. Р. непрія́теля הָפֵץ חֵיל הָאוֹיֵב. -ся 1) נפ׳ הִזָּרֵה, זֹרֵה, הִזָּרֵעַ zerſtreut werden. 2) פ״ח בְּ־ פּוּץ, —הָפוּץ, —שׁוֹטֵט, הִזָּרֵה אֶל־כָּל־רוּחַ ſich zerſtreuen. Наро́дъ разсѣ́ялся הֶהָמוֹן נָמוֹג וַיֵּלֶךְ וַהֲלוֹם. 3) הִנָּטֵשׁ, שַׁעְשֵׁעַ (הָשֵׁב) נַפְשׁוֹ ſich aufheitern.

Разсѣ́въ ז׳ מִזְרָע, זְרוּת, מִשְׁטָח Ausſaat.

Разсѣда́ться, -сѣ́сться פ״ח הִתְבַּקֵּעַ, הִבָּקֵעַ, הִתְפּוֹצֵץ platzen.

Разсѣ́длывать, -сѣдла́ть פ״י פָּרֵק כַּר הַסּוּס abſatteln. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵק כַּר הַסּוּס ſich abſatteln.

Разсѣка́ть, -сѣ́чь פ״י בַּקֵּעַ לִשְׁנַיִם, בַּתֵּק, גָּזוֹר, פַּלֵּחַ zerhauen. -ся נפ׳ הִבָּקֵעַ, פָּלוֹחַ, הִגָּזֵר zerhaut werden.

Разсѣ́лина נ׳ בְּקִיעַ, נִקְרָה, נָקִיק, חָגָו, סְעִיף Spalte.

Разсѣлый ת׳ נָפוּץ, נִקְרָע, נִבְקָע gespalten. [Kluft.
Разсѣсться פ״ח 1) см. Разсаживаться. 2) см. Разсѣдаться.
Разсѣченіе ס׳ גְּזֹר, גְּזֵרָה das Zerhauen. [сѣдаться.
Разсѣяніе ס׳ 1) נְפוֹצָה Zerstreuung. 2) см. Разсѣянность. [streutheit.
Разсѣянность נ׳ שַׂרְעַפִּים, שְׂעִפִּים, הֲלָךְ נֶפֶשׁ Zerstreutheit.
Разсѣянный ת׳ 1) נָפוּשׁ, נָפוֹץ, מְפֹרָד, מְפֻזָּר hingestreut. 2) נָבוֹךְ בְּשַׂרְעַפָּיו, מְשֻׁעֶה zerstreut.
Разубирать, -убрать פ״י עָדָה, פֵּאֵר, יִפָּה; פִּנָּה ausputzen. -ся 1) נפעל פֹּאַר, פֻּנָּה ausgeputzt werden. 2) פ״ח עָטָה עֲדִי, הִתְהַדֵּר, הִתְיַפָּה sich ausputzen.
Разуваніе ס׳ חֲלִיצָה, שְׁלִף—, חֲלֹץ הַנְּעָלִים* das Ausziehen der Schuhe.
Разувать, Разуть (עתיד разую) פ״י חָלוֹץ (שָׁלוֹף) נַעֲלֵי־— ausziehen die Fußbekleidung. -ся פ״ח חָלוֹץ שָׁלוֹף נְעָלָיו, נְעָלָיו מֵעַל רַגְלָיו sich die Fußbekleidung ausziehen.
Разувѣреніе ס׳ הוֹכִיחַ לְאִישׁ מְשׁוּגָתוֹ Enttäuschung.
Разувѣрять, -вѣрить פ״י הַטֵּה אִישׁ מִמַּרְאֵי לִבּוֹ, נָטוֹשׁ מַרְאֵי הוֹכֵחַ לְאִישׁ מְשׁוּגָתוֹ enttäuschen. -ся פ״ח הַכֵּר מְשׁוּגָתוֹ, לִבּוֹ sich enttäuschen.
Разузнавать, -узнать פ״י לָדַעַת (תּוּר) חָשׁוֹב, חָקוֹר, הֵחָקֵר בַּקֵּשׁ לָבוּר וְדָרוֹשׁ sich erkundigen. -ся נפעל הִוָּדַע, הִדָּרֵשׁ erforscht werden.
Разукрашать, -красить פ״י פָּאֵר, יַפֵּה, הַעֲטֵה הוֹד עַל־ auszieren. -ся 1) נפ׳ פֹּאַר, יֻפָּה ausgeziert werden. 2) פ״ח עָטֹה הוֹד, הִתְיַפָּה sich ausschmücken.
Разукрашеніе ס׳ מַעֲטֵה תִפְאֶרֶת Ausschmückung.
Разумливый см. Разумный.
Разумникъ ז׳ חָכָם, נָבוֹן kluger Mensch. -ница נ׳.
Разумно ת״פ בְּחָכְמָה, בְּהַשְׂכֵּל, בִּתְבוּנָה vernünftig.
Разумный ת׳ בֶּן, אִישׁ תְּבוּנוֹת, מַשְׂכִּיל, נָבוֹן (ירמיה ז, ממ) vernünftig.
Разумъ ז׳ טַעַם, שֵׂכֶל, מַדָּע, תְּבוּנָה, בִּינָה Vernunft.
Разумѣніе ס׳ תָּבוֹן, תְּבוּנָה, הָבִין, הַשְׂכֵּל Verständniß. По ихъ разумѣнію כִּתְבוּנָם (הושע יג, ב).
Разумѣть פ״י הַשְׂכֵּל, הַכֵּר, הָבֵן, בִּין begreifen. -ся נפ׳ הוּדַע verstanden werden. Само собою разумѣется מוּדַעַת הִיא לַכֹּל, מִי לֹא־יָבִין.
Разутый ת׳ יָחֵף, חָלוּץ נְעָלָיו barfüßig.
Разуть см. Разувать.
Разутюживать, -тюжить פ״י הַחֲלֵק בְּמַטִּיל בַּרְזֶל ausplätten. -ся נפ׳ הָחֳלַק בְּמַטִּיל בַּרְזֶל ausgeplättet werden.
Разучивать, -учить פ״י לָמוֹד לְאַחַר אֶחָד auslernen.
-ся 1) נפ׳ הֻלְמַד (הֵחָקֵר) לְאַחַד אֶחָד ausgelernt werden. 2) פ״ח נָשֹׁה מַדָּע, שָׁכוֹחַ תּוֹרָתוֹ verlernen, das Erlernte vergessen.
Разх— см. Расх—.
Разц— см. Расц—. **Разч**— см. Расч—.
Разш— см. Расш—. **Разщ**— см. Расщ—.
Разъ ז׳ 1) מוֹנֶה, רֶגֶל, פַּעַם; אֶחָד Eins; Mal. Три раза שָׁלֹשׁ רְגָלִים. Десять разъ עֲשֶׂרֶת מֹנִים. Два раза פַּעֲמַיִם. 2) וַיְהִי הַיּוֹם נֵר־ einst.
Разъединеніе ס׳ הַצִּיב, הַצִּיג לְבָדָד, הַפְרִיד, הַבְדִּיל לְבַד Absonderung. [הַצֵּג לְבַד, לְבָדָד absondern.
Разъединять, -нить פ״י הַפְרֵד, הַבְדֵּל מֵעַל־—, הַצֵּב
Разъёмистый ת׳ שִׁכָּרוֹן, הוֹלֵם, מְשַׁכֵּר—berauschend. Разъёмистое вино יֵין שִׁכָּרוֹן.
Разъёмный ת׳ מִתְפָּרֵק, מִתְפָּרֵד לַחֲלָקָיו zerlegbar.
Разъёмчивый см. Разъёмистый.
Разъёмщикъ ז׳ יוֹעֵץ, רוֹדֵף שָׁלוֹם, מַצִּיל בֵּין נִצִּים שָׁלוֹם Friedestifter. [anderbringen.
Разъёмъ ז׳ עֲצַת־שָׁלוֹם, הַצָּלָה בֵּין נִצִּים das Auseinanderbringen.
Разъѣдать, -ѣсть (עתיד -ѣмъ) פ״י אָכוֹל, כַּרְסֵם, אַכֵּל בִּבְלִי־פֶה zerfressen. -ся 1) נפ׳ אֻכּוֹל בִּבְלִי־פֶה zerfressen werden. 2) פ״ח אָכוֹל וְשָׁמוֹן (וְדָשׁוֹן) sich fettfressen.
Разъѣздить см. Разъѣзживать. [werden.
Разъѣздиться פ״ח נָסוֹעַ בְּרֶכֶב בְּלִי־חָשָׂךְ fahrlustig
Разъѣздъ ז׳ 1) מַסַּע בְּרֶכֶב הֵנָּה וָהֵנָּה das Umherfahren. 2) רוֹכְבֵי הַמִּשְׁמָר Streifwache.
Разъѣзжать פ״ע רָכוֹב הֵנָּה וָהֵנָּה, נָסוֹעַ כֹּה וָכֹה umherfahren.
Разъѣзжаться, -ѣхаться פ״ח נָסוֹעַ אִישׁ לְדַרְכּוֹ [auseinanderfahren.
Разъѣсть см. Разъѣдать.
Разъяреніе ס׳ עֶבְרָה, חֳרִי, חֲרוֹת אַף Wuth.
Разъярять, -рить פ״י הַקְצֵף, כַּעֵס, הַכְעֵס, הַחֲרֵה אַף־ wüthend machen. -ся פ״ח הִתְאַנֵּף, הִתְעַבֵּר, הָזֵד עַל־ הִתְמַרְמֵר wüthend werden.
Разъясненіе ס׳ בֵּאוּר*, פָּרָשָׁה Erklärung.
Разъяснивать, -яснѣть פ״ע פְּנֵי (טָהוֹר) הַטָּהֵר עָטֹה אוֹר—, רָקִיעַ sich aufheitern. [вать.
Разъясниваться, -яснѣться פ״ח см. Разъяснивать.
Разъяснять, -нить פ״י צָרוֹף, בָּרֵר, בָּאֵר, פָּרוֹשׁ; זָקוֹק, זַקֵּק erklären. -ся 1) נפעל בֹּאוֹר, פֹּרוֹשׁ, כְּפֹּה (עָטֹה) אוֹר, הַטָּהֵר, טָהוֹר 2) פ״ח erklärt werden. heiter werden. Небо разъяснилось טָהֲרוּ פְּנֵי שָׁמַיִם.
Разъятіе ס׳ שֶׁסַע, הַפְרִיד, פֵּרוּד* Zergliederung.
Разъять см. Разнимать.
Разыграніе, Разыгрываніе ס׳ 1) נְגִינַת דִּבְרֵי־שִׁיר das Ausspielen. 2) מַפַּל גּוֹרָלוֹת עַל־ Verloosung.

Разыгрывать, Разыгра́ть פ״י 1) נַגֵּן פַּל־הַ־ ausspie-
len. 2) הַפֵּל גּוֹרָל עַל־, נָתוֹן דָּבָר בְּגוֹרָלוֹת verloosen.
-ся 1) נפ׳ הִנָּתֵן בְּגוֹרָלוֹת verloost werden. 2) פ״ח הוֹסֵף
שַׂחֵק בְּגוֹרָלוֹת לְמַעַן הַצִּיל נִזְקוֹ spiellustig werden.
3) הוֹסֵף לְ־, הָלוֹךְ וְגָדוֹל sich verstärken. Море разы-
гра́лось הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר. Румя́нецъ на лицѣ
ея разыгра́лся פָּנֶיהָ עָטוּ חַכְלִילוּת.

Разыма́ть см. Разнима́ть.

Разыска́ніе ס חֵקֶר, מִדְרָשׁ, דְּרִשׁ, חֵקֶר, חֵפֶשׂ Nach-
suchung.

Разыска́тель ז׳ מְבַקֵּר, דּוֹרֵשׁ, חוֹקֵר, חוֹפֵשׂ Nach-
forscher. -льница נ׳.

Разы́скивать, -ска́ть פ״י בַּקֵּשׁ, פָּקוֹד, חַפֵּשׂ, חָפוֹשׂ,
הִדָּרֵשׁ, הֵחָקֵר נפ׳ nachsuchen. -ся דָּרוֹשׁ, חָקוֹר, בַּקֵּר,
בְּקוֹר, חָפוֹשׂ nachgesucht werden.

Разы́щикъ см. Разыска́тель.

Разѣва́ть, Рази́нуть פ״י. פָּתוֹחַ, פָּעוֹר, פָּשׂוֹק, פָּצֹה
öffnen. Р. ротъ פִּיו (פָּעוֹר) פָּצֹה. -ся פ״ח.

Ра́й ז׳ גַּן־עֵדֶן Paradies.

Ра́йскій ת׳ גַּן הָעֵדֶן—Paradies-. Ра́йское я́блоко
אֶתְרוֹג, פְּרִי־עֵץ הָדָר*. Ра́йская пти́ца עוֹף הָעֵדֶן,
כְּרוּם* (ברכות ו:).

Рака́ נ׳ רֵאשִׁית יֵין־דָּגָן Branntwein-Vorlauf.

Ра́ка נ׳ (לְמֵת) אָרוֹן Sarg.

Раке́та (ק׳ -ке́тка, -ке́точка) נ׳ נֶפֶץ אֵשׁ, בָּזָק, חֲזִיז
מִתְלַקַּחַת Rakete. -ке́тный ת׳.

Раке́точникъ ז׳ מְשַׁלֵּחַ בָּזָק, עוֹשֶׂה חֲזִיזִים Rake-
ten macher.

Раки́тина נ׳, -ки́тникъ ז׳ מִין שִׂיחַ, עֵץ הַפּוֹל Boh-
nenbaum.

Ракови́дный ת׳ סַרְטָן* כִּדְמוּת krebsförmig.

Ра́ковина (ק׳ -винка) נ׳ גֻּלָּה, סֹחֶרֶת, קַן־שַׁבְּלוּל
Muschelschale. Р. ушна́я גֻּלַּת הָאֹזֶן. Р. у лошадей
כַּף רֶגֶל הַסּוּס. -винный ת׳.

Ра́ковистый ת׳ כִּדְמוּת שַׁבְּלוּל Muschelförmig.

Ра́ковый ת׳ הַסַּרְטָן*—, סַרְטַנִּים*—Krebs-.

Ракообра́зный см. Ракови́дный.

Ракъ ז׳ 1) סַרְטָן* Krebs. Онъ зна́етъ гдѣ ра́ки
зиму́ютъ לוֹ נִבְעוּ מַטְמֹנֵי מִסְתָּרִים. 2) חֳלִי הַסַּרְטָן
Krebsschaden.

Ра́ло ס׳ אֵת, מַחֲרֵשָׁה Pflugeisen.

Ра́ма נ׳ זֵר סָבִיב, מִשְׁבֶּצֶת, מִסְגֶּרֶת Rahmen.

Рамаза́нъ ז׳ (בחדש התשיעי לבני ברית מחמד) יֶרַח הַצּוֹם
Fastmonat.

Рамена́ ס״ר см. Ра́мо.

Рамённый ת׳ הַכְּתֵפַיִם— Schulter-.

Ра́мка ק см. Ра́ма.

Ра́мо ס׳ כָּתֵף Schulter ; ר Рамена́ כְּתֵפַיִם.

Ра́мочка см. Ра́мка.

Ра́мочникъ ז׳ (מִשְׁבְּצוֹת, זֵרִים) עוֹשֶׂה מִסְגְּרוֹת
Rahmenmacher.

Ра́мочный ת׳ הַמִּסְגֶּרֶת—, הַזֵּר—, אֲשֶׁר לַמִּשְׁבֶּצֶת
Rahmen-.

Ра́на נ׳ פֶּצַע, מַכָּה, חַבּוּרָה Wunde.

Рангъ ז׳ תּוֹר הַכָּבוֹד, כְּנָת (עזרא ד,ז) Rang. -говый ת׳.

Ране́ніе ס׳ פֶּצַע, מַחַץ, מַחַץ, מַכָּה Verwundung.

Ра́неный ת׳ פָּצוּעַ, מָחוּץ, מְדֻקָּר, מְחֹלָל, מְחֻלָּל
verwundet.

Ране́нько ת״פ בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם ziemlich früh.

Ране́тъ ז׳ מִין תַּפּוּחַ Königsapfel.

Ранёхонько, -нёшенько ת״פ בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם sehr früh.

Ра́нецъ (-нца) ז׳ צִקְלוֹן, יַלְקוּט, תְּלִי, אַמְתַּחַת הַשֶּׁכֶם
Ranzen.

Ранжи́рный спи́сокъ פְּקוּדֵי בְּנֵי־הַצָּבָא לְקוֹמָתָם
Rangliste.

Ранжирова́ть (-ру́ю) פ״י עָרוֹךְ בְּנֵי־הַצָּבָא לְקוֹמָתָם
לְשְׂדֵרוֹת ordnen. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ לְשְׂדֵרוֹת rangirt
werden.

Ра́нить פ״י פָּצוֹעַ, מָחוֹץ, חַלֵּל verwunden.

Ра́нка נ׳ קָטָן (פֶּצַע) מַחַץ kleine Wunde.

Ра́нній ת׳ 1) בֹּקֶר, מַשְׁכִּים— früh. Ра́ннее вре́мя
עֵת הַבֹּקֶר. 2) בִּכּוּר, בַּכּוּר frühzeitig. Ра́нніе цвѣ-
ты פִּרְחֵי בִכּוּרִים. Ра́ннія смо́квы תְּאֵנֵי הַבַּכּוּרוֹת.
Ра́нняя роса́ טַל מַשְׁכִּים.

Ра́нный ת׳ הַפֶּצַע—, הַפְּצָעִים—Wund-.

Ра́но ת״פ 1) בַּבֹּקֶר, הַשְׁכֵּם, עִם־שַׁחַר, כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר
früh. 2) בְּלֹא־עִתּוֹ, לִפְנֵי יוֹמוֹ frühzeitig. Яви́лся
ра́но קִדֵּם (מִהֵר) לָבֹא.

Ранова́то ת״פ הַשְׁכֵּם מְעַט ziemlich früh.

Ранновре́менный ת׳ (מְקַדֵּם) לָבֹא, מְמַהֵר, מַשְׁכִּים
frühzeitig.

Ра́ночка см. Ра́нка.

Рантъ ז׳ שָׂפָה לְפִי־בֶגֶד Rand. -тово́й ת׳.

Ра́нцевый ת׳ הַיַּלְקוּט—, הַצִּקְלוֹן— Ranzen-.

Ра́ньше, Ра́нѣе ת״פ הַשְׁכֵּם לִפְנֵי־ früher. Онъ вста́лъ
ра́ньше меня́ הוּא הִשְׁכִּים לָקוּם יוֹתֵר מִמֶּנִּי. Я
зна́лъ все э́то ра́ньше тебя́ כָּל־זֶה נוֹדַע לִי בְּטֶרֶם
יָדַעְתָּ אָתָּה.

Рапа́, Ропа́ נ׳ מֶלַח קִפְאוֹן Salzlake.

Рапи́ра נ׳ חֶרֶב, מִין פְּגִיוֹן* (כלים יג) Fechtdegen.
-пи́рный ת׳.

Рапи́рщикъ ז׳ מְלַמֵּד חֶרֶב, — שׁוֹלֵף Fechtmeister.

Рапортова́ть (-порту́ю) פ״י הָבֵא (עָרוֹךְ) דָּבָר לִפְנֵי
הַגֵּד לְ־, לִפְנֵי־, שַׂר וּמְצַוֶּה, גַּלֵּה אֶת־אֹזֶן— melden. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ
gemeldet werden.

Рапо́ртъ ז׳ הַשְּׁמָעוּת אָזְנַיִם, קוֹל מַגִּיד, בְּשׂוֹרָה Bericht.

Ра́са נ׳ זַן, מִין Art.

Раска́иваться, -ка́яться פ״ח (אֶל־) הִנָּחֵם עַל־,
הִתְנַחֵם, שׁוּב מִ־ (מֵעַל־) הָשֵׁב מִ־ (יחזקאל יח, ו ; יח, ל)

bereuen. И раскáялся Давидъ וַיִּנָּחֶם דָּוִד לֵב וַיַּךְ
דָּוִד אוֹתוֹ.

Раскалéніе ס׳ הַלְבֵּן בָּאֵשׁ, קָלוֹת ס׳ das Glühendmachn.

Раскалённый ת׳ קָלוּי בָּאֵשׁ glühend.

Раскáливать, -калить פ״י הַלְבֵּן בָּאֵשׁ, לַהֵט, קַלֵּה glühend machen. -ся נפ׳ הִקָּלֵה בָּאֵשׁ glühen.

Раскáлывать, -колóть פ״י פַּלַּח, שַׁסַּע, בַּקֵּעַ, בָּקוֹעַ spalten. -ся נפ׳ הִתְבַּקֵּעַ, הִבָּקֵעַ sich spalten.

Раскаля́каться פ״ח הַדְבֵּר מִלִּים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ sich verplaudern.

Раскáпывать, -копáть פ״י פָּלוֹחַ וּבָקוֹעַ, עֲזֵק, חָפוֹר zergraben. -ся נפ׳ הֵעָדֵר, הֵחָפֵר aufgegraben werden.

Раскáрмливать, -кормить פ״י אַבּוֹס, כַּלְכֵּל, חַיֵּה auffüttern. -ся נפ׳ דֻּשַּׁן, הֵאָבֵס, כֻּלְכַּל aufgefüttert werden.

Раскаря́ка ז״נ פִּשּׂוּק (נַעֲוֵה) רַגְלַיִם Krummbeiniger.

Раскаря́чивать, -каря́чить פ״י (нóги) פַּשֵּׂק רַגְלָיו ausspreizen die Beine. -ся פ״ח שָׂטַח—פִּשֵּׂק רַגְלָיו seine Beine ausspreizen.

Раскатáть см. Раскáтывать.

Раскáтистый ת׳ גַּבְנוּן, נִשְׁפָּה, תָּלוּל abschüßig.

Раскáтъ ז׳ 1) מוֹרָד, (תָּלוּל) גַּבְנוּן מְקוֹם Abhang. 2) מַצֶּבֶת קִנֵּי־הָרַעַם, סֹלְלָה Bollwerk. Раскáты грóма חֲזִיז קוֹלוֹת, נֶפֶץ, קוֹל הָרַעַם בַּגַּלְגַּל Rollen des Donners.

Раскáтывать, Раскатáть, -катить פ״י 1) גָּלוֹל, פָּרוֹשׂ (מָתוֹחַ, רָקוֹעַ) גְּלִילִים rollen. 2) טַלְטֵל, גַּלְגֵּל losrollen. 3) (הס׳) הַדֵּחַ אֶל־כָּל־רוּחַ, הַבְרֵחַ, הָפֵץ zerwerfen. -ся נפ׳ 1) הוּטַל, הִמָּתַח, הִגּוֹל losgerollt werden. 2) פ״ח הִטַּלְטֵל, הִתְגַּלְגֵּל hinrollen.

Раскáчивать, -качáть פ״י טַלְטֵל, הָנֵעַ, קַלּוֹעַ in Schwung bringen. -ся נפ׳ הִנּוֹעַ, הִקָּלַע in Schwung kommen. [stark husten.

Раскáшляться פ״ח *הִשְׁתַּעֵל מְאֹד, *שָׁעֵל בְּלִי־חָשֹׂךְ

Раская́ніе ס׳ תְּשׁוּבָה, נִחַם עַל־עָוֹן Reue.

Раская́ться см. Раскáиваться.

Расквáсить פ״י (הס׳) הָלוֹם, הַכֵּה עַד שְׁפֹךְ־דָּם מִחוּץ zerschmettern.

Расквитáться פ״ח עם׳ הָשֵׁב, הַנְקֵה מִנִּשְׁיוֹ, חָשֵׁב הָתֵם שִׁלּוּמִים, חוֹבוֹ quittiren.

Раскéпъ см. Расщéпъ.

Раскидáть см. Раскидывать.

Раскиднóй ת׳ מִתְפָּרֵק zum Aufschlagen eingerichtet. Р. столъ שֻׁלְחָן עִם מִטּוֹת כְּנָפַיִם.

Раски́дывать, -кидáть פ״י טַלְטֵל, הַשְׁלֵךְ כֹּה וָכֹה הָטֵל אֶל־כָּל־רוּחַ, הֵנָּה וָהֵנָּה umherwerfen. -ся נפ׳ הוּטַל אֶל־כָּל־רוּחַ, הָשְׁלַךְ הֵנָּה וָהֵנָּה umhergeworfen werden.

Раски́дывать, -ки́нуть פ״י שַׁטֵּחַ, שָׁטוֹחַ, פָּרֵשׂ, פָּרֹשׂ, מָתוֹחַ הַרְחֵב ausbreiten, aufschlagen. Р. рýки פָּרַשׂ יָדָיו, שָׁטַח כַּפָּיו. Р. нóги פִּשֵּׂק רַגְלָיו. Р. шатёръ הַפָּתֵחַ, הַנָּטֵה (אֹהֶל) נפ׳ -ся 1) נִטָּה (תָּקוֹעַ) אֹהֶל aufgeschlagen werden. 2) פ״ח הִשְׂתָּרֵעַ, הִנָּטֵשׁ sich ausstrecken. Кóнница раскинулась въ долинѣ הַפָּרָשִׁים נִטְּשׁוּ בָעֵמֶק. Вѣтви ея раскинулись шлѣ... שְׁלוּחוֹתֶיהָ נִטְּשׁוּ עָבְרוּ הַגָּדֵר (צָעֲדוּ черезъ огрáду עֲלֵי־שׁוּר).

Раскисáть, -ки́снуть פ״י 1) הַחְמֵץ, חָמוֹץ sauer werden. 2) הִתְעַלֵּף מֵחַרְבוֹנֵי קַיִץ, עָלוֹף מֵחֹם schwach werden. [erschlafft.

Раски́слый ת׳ מִתְעַלֵּף מֵחֹם, עָיֵף מֵחַרְבוֹנֵי קַיִץ

Раски́снуть см. Раскисáть.

Расклáдка נ׳ פְּלֻגָּה לְ׳ Vertheilung. Р. пóдатей תְּשׁוּמַת־מַס לַגֻּלְגֹּלֶת (לִגְבָרִים), פְּלֻגַּת מַס לְבָתִּים

Расклáдывать, -клáсть פ״י 1) שָׁטוֹחַ, פָּרוֹשׁ, עָרוֹךְ auseinanderlegen. 2) שׂוּם עַל־כָּל־אֶחָד auflegen. Р. кáрты הַנָּתֵן, הַחֲלֵק לְ׳, הֵעָרֵךְ נפ׳ -ся. נַחֵשׁ בְּגִלְיוֹנוֹת הוּשַׂם (הוּשַׂם) עַל־כָּל־ ausgelegt werden.

Расклáниваться, Расклáняться פ״ח 1) הִשְׁתַּחֲוֵה הִפָּרֵד בִּבְרָכָה מֵעַל בְּטֶרֶם לֶכְתּוֹ מֵעַל־ sich verabscheiden. 2) הָפֵר בְּרִית הָאַחֲוָה עִם־ abbrechen mit...

Расклáсть см. Расклáдывать.

Расклёвывать, -клевáть פ״י (השף) נַקֵּר בְּפִיו (בְּחַרְטֻמּוֹ)* zerpicken. -ся נפ׳ (בְּפִי הָעוֹף) נָקוֹר zerpickt werden.

Расклéивать, -клéить פ״י חָסֵר טִיחַ, הַתֵּר דֶּבֶק losfleben. -ся נפ׳ נָפוֹל הַטִּיחַ, הֻתַּר הַדֶּבֶק losgeklebt werden. Дрýжба ихъ расклéилась הוּפַר בְּרִית הָאַחֲוָה בֵּינֵיהֶם. [פ׳ פַּתֵּחַ־ losschlagen, entnageln.

Расклёпывать, -клепáть פ״י הַתֵּר דֶּבֶק מַסְמְרִים,

Раскли́нивать, -кли́нить פ״י הָמֵשׁ יָתֵד מִמְּקוֹמוֹ entkeilen.

Раскованіе ס׳ 1) הָמִישׁ (פִּתּוּחַ) חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל Entschmiedung. 2) חֲרֹשֶׁת פִּטּוּשׁ das Ausschmieden.

Расковáть см. Раскóвывать.

Расковéркать פ״י בָּלוֹל, טַלְטֵל הֵנָּה וָהֵנָּה, בַּעֵר, הָפוֹךְ, הָרוֹס, סַכְסֵךְ durchwühlen; zerbrechen. -ся נפ׳ הָשְׁלַךְ הֵנָּה וָהֵנָּה, הֵהָפֵךְ, הֵהָרֵס durchwühlt werden.

Раскóвка נ׳ см. Расковáніе.

Раскóвывать, -ковáть פ״י 1) לָטוֹשׁ בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל

ausschmieden. 2) Р. лошадь חָסֵר פַּעֲמֵי הַבַּרְזֶל מֵרַגְלֵי סוּס losschmieden. Р. кандалы פַּתֵּחַ אֲזִקֵּי אָסִיר, הַתֵּר כַּבְלֵי אָסוּר. -ся נפ׳.

Расковыривать, -ковырять, -ковырнуть פ״י בַּקֵּשׁ תּוֹאֲנָה, נַקֵּר בְּאֶצְבְּעוֹתָיו zerkratzen. Р. дѣло חַפֵּשׂ עֲלוֹלוֹת, יָקוֹשׁ לֵי -ся נפ׳ נָקוֹר בְּאֶצְבַּע zerkratzt werden.

Раскокать פ״י שַׁבֵּר, נַפֵּץ zerbrechen.

Раскалачивать, -колотить פ״י 1) שַׁבֵּר, נַפֵּץ, כַּתּוֹת, הַכֵּה לִרְסִיסִים zerschlagen. Р. непріятеля הַכֵּה צָרָיו חֶרֶם, כַּתֵּת אוֹיְבָיו. 2) הָדֵק בְּמַקֶּבֶת, הוֹדֵק בְּמַקֶּבֶת; רַקֵּעַ aufschlagen. -ся נפ׳ נָפוֹץ; רָקוֹעַ zerschlagen, aufgeschlagen werden.

Расколебать פ״י עוֹפֵף, נוֹפֵף, הָנֵף, קָלוֹעַ, הָנֵעַ in Bewegung bringen. -ся נפ׳ הִנּוֹעַ, הִקָּלֵעַ in Bewegung gesetzt werden.

Расколка נ׳ שֶׁסַע, מִבְקָע, בְּקַע das Spalten.

Расколоть см. Раскалывать.

Расколупывать, -колупать פ״י נַקֵּר, שָׂרוֹט, קַלֵּף, בְּאֶצְבַּע* aufkratzen. -ся נפ׳ הִשָּׂרֵט, נָקוֹר aufgekratzt werden.

Расколъ ז׳ 1) פֶּרֶץ, בְּקִיעַ Spalte. 2) עֲדַת נִבְדָּלִים, עֲדַת שׁוֹנִים בְּדָתָם, חֶבֶר נִפְרָדִים מִקְּהַל־יְיָ, מֵעֲדַת־יְיָ Glaubenstrennung.

Расколыхать, -колыхнуть פ״י קָלוֹעַ הֵנָּה וָהֵנָּה schaukeln. -ся נפ׳ הִקָּלַע הֵנָּה וָהֵנָּה ins Schwanken gerathen.

Раскольникъ ז׳ נִפְרָד מִקְּהַל־יְיָ, נִבְדָּל מֵעֲדַת־יְיָ, מִין*, שׁוֹנֶה בְּדָת Sectirer, Ketzer. -льница נ׳.

Раскольничать פ״י הִפָּרֵד מִקְּהַל־יְיָ, הִבָּדֵל מֵעֲדַת־יְיָ Ketzer sein.

Раскольничій ת׳ אֲשֶׁר לְנִפְרָד מֵעֲדַת־יְיָ Ketzer=.

Раскольчивый ת׳ מִתְבַּקֵּעַ, נִבְקָע spaltbar.

Раскононачивать, -патить פ״י חָסֵר (הָמֵשׁ) סֶכֶר הַנְּעֹרֶת Kalfaterung herausnehmen. -ся נפ׳.

Раскопать см. Раскапывать.

Раскопка נ׳ מִכְרֶה, חֲפֹר Aufgrabung.

Раскормить см. Раскармливать.

Раскорчивать, -корчить פ״י זָקוֹף, יַשֵּׁר הַמְעֻקָּל הַכָּפוּף gerade biegen. -ся נפ׳ יָשׁוֹר, הִזָּקֵף gerade werden.

Раскосый ת׳ נַעֲוֵה־עֵינַיִם schieläugig.

Раскошеливаться, -кошелиться פ״ח פַּתֵּחַ צְרוֹר כַּסְפּוֹ, פַּזֵּר (הוֹצֵא) כַּסְפּוֹ, הִתְנַדֵּב לָתֵת כַּסְפּוֹ den Beutel aufthun.

Раскрадывать, -красть פ״י גָּנוֹב, גָּנוֹב לְאַחַד אֶחָד כָּלָה wegstehlen. -ся נפ׳ הִגָּנֵב לְאַחַד אֶחָד, גָּנוֹב יַחַד weggestohlen werden.

Раскраивать, -кроить פ״י נַתֵּחַ, כָּרוֹת, גָּזוֹר לִגְזָרִים, לִנְתָחִים zerschneiden. Р. кому голову פָּצוֹעַ רֹאשׁ אִישׁ, מָחוֹץ קָדְקֹד -ся נפ׳ נָתוֹחַ, הִגָּזֵר לִגְזָרִים zerschnitten werden.

Раскрасавица נ׳ יְפֵהפִיָּה, הַיָּפָה בַּנָּשִׁים bildschöne Frau.

Раскрасить см. Раскрашивать.

Раскраска נ׳ מִשְׁחַת צֶבַע das Bemalen.

Раскраснѣть פ״ע, -нѣться פ״ח אָדוֹם, הִתְאַדֵּם roth werden.

Раскрасть см. Раскрадывать.

Раскрашиватель ז׳ מוֹשֵׁחַ בַּשָּׁשַׁר Ausmaler.

Раскрашивать, -красить פ״י מָשׁוֹחַ בְּצֶבַע (בַּשָּׁשַׁר) ausmalen. -ся נפ׳ הִמָּשַׁח בְּצֶבַע bemalt w.

Раскритиковать פ״י שׂוּם, עוֹפֵף חֶרֶב בִּקֹּרֶת עַל־ לְאַל אִמְרֵי (מַעַלְלֵי) kritisiren.

Раскричаться פ״ח זָעוֹק בְּלִי, צָעוֹק בְּקוֹל גָּדוֹל חֲשָׂךְ laut aufschreien.

Раскроить см. Раскраивать.

Раскрошивать, -крошить פ״י כַּתּוֹת, פָּתוֹת לִפְתִּים, נַפּוֹץ, פַּרְפֵּר, פּוֹרֵר, הָדֵק zerbröckeln. -ся נפ׳ הִתְפּוֹרֵר, נָפוֹץ לִרְסִיסִים zerbröckelt werden.

Раскручивать, -крутить פ״י הַתֵּר הַמְּשֻׁזָּר, פַּתֵּחַ הָעֲבֹת (הַמְעֻבֹּת) losdrehen. Р. верёвку הַתֵּר עֲבֹת לִפְתִילֶיהָ. -ся נפ׳ הֻתַּר sich losdrehen.

Раскручиниться פ״ח הִתְעַצֵּב, הִתְאַבֵּל יָמִים רַבִּים (הָמֵר) מְאֹד betrübt sein.

Раскрывать, -крыть פ״י 1) חָשׂוֹף, גַּלֵּה aufdecken. 2) פָּתוֹחַ öffnen. Р. окно פָּתוֹחַ חַלּוֹן. Р. книгу פָּתוֹחַ סֵפֶר, הַפְתֵּחַ, הַבָּעָה. -ся נפ׳ 1) הֶחָשֵׂף, הִגָּלֵה entblößt, geöffnet werden. 2) הִתְגַּלָּה פ״ח sich enthüllen.

Раскрытіе ס׳ גִּלּוּת, מַחְשׂוֹף; מִפְתָּח, הַפְתֵּחַ das Aufdecken, Aufmachen.

Раскрытый ת׳ גָּלוּי, חָשׂוּף; פָּתוּחַ, נִבְעָה aufgedeckt; geöffnet.

Раскрышка נ׳ см. Раскрытіе.

Раскудахтаться פ״ח צָרוֹחַ הַרְבֵּה (כתרנגלת) stark gackern; lärmen.

Раскупаніе ס׳ קְנוֹת (מִקְנַת, קִנְיָן) דָּבָר לְאַחַד אֶחָד Auskauf.

Раскупать, -пить פ״י קָנֹה לְאַחַד אֶחָד aufkaufen. -ся נפ׳ הִקָּנֵה לְאַחַד אֶחָד aufgekauft werden.

Раскупка נ׳ см. Раскупаніе.

Раскупоривать, -купорить см. Откупоривать, Откупорить.

Раскупорка см. Откупорка.

Раскуривать, -курить פ״י 1) הַדְלֵק הַקְּטֹרֶת anrauchen. 2) הוֹצֵא בִּקְטֹרֶה (כַּסְפּוֹ) verrauchen. -ся נפ׳ קָטוֹר, הִקָּטֵר; הִתְלַקֵּחַ הַקִּטֵּר angeraucht, ver-

raucht werden.

Раску́сывать, -куса́ть, -куси́ть פ״י נָשׁוֹךְ לְשִׁנַּיִם zerbeißen. Этого не могу́ раскуси́ть נִשְׂגָּבָה זֹאת מִמֶּנִּי לֹא אוּכַל לָהּ. Его́ я давно́ раскуси́лъ כְּבָר הֵבִין חִכִּי הַוַּת־נַפְשׁוֹ.

Раску́тывать, -ку́тать פ״י גַּלֵּה הַמַּעֲטֶה, בַּלַּע פְּנֵי, הָסֵר מַעֲטֵהוּ; הַגָּלֵה מִמַּעֲטֵהוּ, הַלּוֹט loswickeln. -ся נפ׳ הִתְגַּלָּה sich loswickeln.

Распада́ться, -па́сться פ״ח נָפוֹל, הֵהָרֵס, הֵרוֹס, הִתְפָּרֵד, בָּלֹה zerfallen. Домъ распа́лся הַבַּיִת נִקְרַע הַמִּזְבֵּחַ; הֵמַךְ. Распа́лся же́ртвенникъ נָפַל (נֶהֱרַס).

Распаде́ніе ס׳ נֵפֶל, מַפָּלָה, הֶרֶס das Zerfallen.

Распа́живать, -пази́ть פ״י הַרְחֵב הַשְּׁלַבִּים eine Fuge erweitern. Р. ры́бу פַּלַּח דָּגָה.

Распа́ивать, -пая́ть פ״י הַתֵּר דֶּבֶק הַבְּדִיל loslöthen. -ся נפ׳ הֻתַּר דֶּבֶק הַבְּדִיל sich loslöthen.

Распа́йка נ׳ הֶרֶס דֶּבֶק הַבְּדִיל Loslöthung.

Распа́лзываться, -полза́ться פ״ח 1) זָחוֹל הֵנָּה וָהֵנָּה, אִישׁ לְעֶבְרוֹ (זָחוֹל) רָמוֹשׂ auseinanderkriechen. 2) הֵהָרֵס, בָּלֹה reißen. Пла́тье расползла́сь בָּלְתָה הַשִּׂמְלָה.

Распаля́ть, -пали́ть פ״י אַזֵּר, לַהֵט, קָדוֹחַ, הַבְעֵר זִקּוֹת entzünden. Р. печь הַשֵּׂק תַּנּוּר. Р. кого́ гнѣ́вомъ הַעֲלֵה אֵשׁ חֲמַת־, הַחֲרֵה אַף־. -ся פ״ח הִתְלַהֵט, קָדֹחָה הִתְלַקֵּחַ erglühen. Онъ распали́лся гнѣ́вомъ חָרָה אַפּוֹ, בָּעֲרָה (נִצְּתָה) כָּאֵשׁ חֲמָתוֹ, אֵשׁ בְּאַפּוֹ.

Распа́ривать, -па́рить פ״י רַכֵּךְ (הָמֵק) בִּרְתַחַ מַיִם dämpfen. -ся נפ׳ רָכוֹךְ (הִמֵּק) בִּרְתָחִים gedämpft werden.

Распа́рывать, -поро́ть פ״י הַתֵּר הַתְּפָר lostrennen. -ся נפ׳ הֻתַּר הַתְּפָר aufgetrennt werden.

Распа́хиваніе, -паха́ніе ס׳ см. Распа́шка 1.

Распа́хивать, -паха́ть פ״י פָּלוֹחַ, חָרוֹשׁ כָּל־הַ־, נִיר, וּבָקוֹעַ aufackern. -ся נפ׳ הֵחָרֵשׁ aufgeackert werden.

Распа́хивать, -пахну́ть פ״י פָּתוֹחַ לִרְוָחָה auseinanderbreiten. -ся נפ׳ פַּתֵּחַ, הִפָּתֵחַ לִרְוָחָה (ישעי׳ מ יא) sich weit aufthun.

Распа́шка נ׳ 1) חָרֵשׁ. הֶחָרֵשׁ, חָרִישׁ, נִיר das Aufackern. 2) מִפְתָּח Oeffnung. Р. не́вода פִּי־הַמִּכְמֹרֶת. На распа́шку לִרְוָחָה, בִּרְחָבָה. Онъ хо́дитъ въ сюртукѣ́ на распа́шку חֲצָנָיו פְּתוּחוֹת לִרְוָחָה. Жить на распа́шку הִתְהַלֵּךְ בָּרְחָבָה. У него́ душа́ на распа́шку לִבּוֹ פָּתוּחַ לַכֹּל.

Распека́ніе ס׳ 1) חַמֵּם (הָחֵם) מַאֲפֵה תַנּוּר Auffrischung (des Gebäckes). 2) גְּעָרָה, גְּדוּפָה, תּוֹכֵחָה Verweis.

Распека́ть, -пе́чь פ״י 1) הָחֵם מַאֲפֵה תַנּוּר auffrischen. 2) גָּעוֹר בְּ־, כַּהֵה בְּ־, הוֹכֵחַ אֶת־, חָרֵף— ausschelten.

Распелена́ніе ס׳ מַחֲשׂוֹף הַחִתּוּל das Loswindeln.

Распелёнывать, -пелена́ть פ״י פָּשׁוֹט חִתּוּלַת הַ־, פַּתֵּחַ (פָּרֵק) חִתּוּל הַ־ loswindeln. -ся נפ׳ 1) הוּסַר הִתְפָּרֵק חִתּוּלוֹ, הִתְפַּשֵּׁט חִתּוּלָתוֹ sich loswickeln. 2) פ״ח הַחִתּוּל.

Распере́ть см. Распира́ть.

Распе́рстье ס׳ בֵּין הָאֶצְבָּעוֹת Raum zwischen den Fingern.

Распестри́ть см. Распещря́ть.

Распеча́таніе ס׳ מִפְתַּח הֶחָתוּם, הָסִיר הַחוֹתָם Entsiegelung.

Распеча́тывать, -печа́тать פ״י פָּתוֹחַ הֶחָתוּם, הָסֵר הַחוֹתָם entsiegeln. -ся נפ׳ הִפָּתֵחַ, הִתְפַּתֵּחַ (חוֹתָמוֹ) entsiegelt werden.

Распе́чь см. Распека́ть.

Распещря́ть, -ри́ть см. Испещря́ть.

Распива́ть, -пи́ть פ״י שָׁתֹה כָלָה, סָבֹא כָל־הַ־; שָׁתֹה כְּפַעַם בְּפַעַם austrinken. -ся נפ׳ 1) הִשָּׁתֵה כָלָה ausgetrunken werden. 2) פ״ח שָׁתֹה לְמַלֵּא בִטְנוֹ sich vollsaufen.

Распи́вочная прода́жа מִמְכַּר (יַיִן) מְעַט מְעַט Kleinverkauf der Getränke.

Распи́ливаніе, -пиле́ніе ס׳ גְּזֹר בַּמַּשּׂוֹר das Zersägen.

Распи́ливать, -пили́ть פ״י גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר zersägen.

Распи́лка נ׳ см. Распи́ливаніе.

Распина́ніе ס׳ הוֹקֵעַ, מוֹת מוּקָע Kreuzigung.

Распина́ть, Распя́ть, -пну́ть פ״י הוֹקֵעַ עַל־עֵץ kreuzigen. -ся 1) נפ׳ הוּקַע gekreuzigt werden. 2) פ״ח -ся за נָתוֹן נַפְשׁוֹ בְּעַד־ mit Leib und Leben vertheidigen.

Распира́ть, -пере́ть (עתיד разопру́) פ״י 1) הַרְחֵב, מַלֵּא עַד־לְבַקֵּעַ, הַטְרֵחַ, פַּשֵּׂק, פָּשׂוֹק auseinandersperren. 2) פָּתוֹחַ öffnen. -ся נפ׳ הִמָּלֵא, הִתְפָּרֵץ, פּוּץ מִ־, פָּרוֹץ יָמִין וּשְׂמֹאל (זכריה א, יז), הִתְבַּקֵּעַ auseinander gesperrt werden.

Расписа́ніе ס׳ פְּקוּדֵי דְבָרִים לְמוֹעֲדָם בִּכְתָב, כְּתָב, דִּבְרֵי הָעִתִּים Verzeichniß.

Расписа́ться פ״ח הַרְבֵּה לִכְתֹּב, כָּתוֹב בְּלִי־חָשָׂךְ viel hinschreiben.

Распи́ска נ׳ ת׳ -пи́сочный שְׁטָר־קַבָּלָה, *אוֹפְכִי (כ״ר יב)* Quittung.

Распи́сывать, -писа́ть פ״י 1) *צַיֵּר, מָשׁוֹחַ בַּשָּׁשַׁר bemalen. 2) רָשׁוֹם דָּבָר דָּבָר לְמוֹעֲדָיו (לְמַחְלְקוֹתָיו) verzeichnen. -ся 1) נפ׳ הִמָּשַׁח בַּשָּׁשַׁר bemalt werden. 2) פ״ח כָּתוֹב יָדוֹ (לְקַיֵּם דָּבָר) bescheinigen. -ся въ полученіи жа́лованья רָשׁוֹם נִקְיוֹן שְׂכָרוֹ.

Распи́ть см. Распива́ть.

Распи́хивать, -пиха́ть, -пихну́ть פ״י דָּחוֹף הֵנָּה וָהֵנָּה, דָּחוֹק אֶל־כָּל־עֵבֶר auseinanderstoßen. -ся נפ׳.

Распла́вка נ׳ צֶקֶת (מתכת), הַנְתִּיךְ, הַתִּיךְ, הִתּוּךְ, מִצְרָף das Schmelzen.

Распла́вливать, -плавля́ть, -пла́вить פ״י הַתִּיךְ, הַצְרֵף, צָרוֹף, יָצוֹק (מתכת) zerschmelzen. -ся נפ׳ הֻתַּךְ zerschmolzen werden.

Расплавно́й ת׳ אֲשֶׁר יֻתַּךְ בּוֹ Schmelz=. Расплавна́я печь כּוּר לְהַנְתִּיךְ, כּוּר בַּרְזֶל.

Распла́каться פ״ח נָתוֹן בִּבְכִי, בָּכֹה הַרְבֵּה בֶּכֶה, בָּכֹה מֵאֵין הֲפוּגוֹת, קוֹלוֹ stark weinen.

Распла́стка נ׳ שֶׁסַע, שַׁסֵּעַ, פַּלֵּחַ das Spalten.

Распла́стывать, -пласта́ть פ״י פַּשֵּׁחַ, פַּלֵּחַ (איכה ג, יא), בַּקֵּעַ, שַׁסֵּעַ spalten. -ся נפ׳ פֻּלּוֹחַ gespalten werden.

Распла́та נ׳, -пла́чиваніе ס׳ שִׁלּוּמִים, שִׁלּוּם, שִׁלּוּמָה, גְּמוּל, שִׁלֵּם Auszahlung.

Распла́чивать, -плати́ть פ״י (кого́) שַׁלֵּם לְ־ bezahlen. -ся פ״ח (съ кѣмъ) שַׁלֵּם גְּמוּל לְ־, גָּמוֹל לְ־, נַקֵּה חֶשְׁבּוֹנוֹ עִם־ quitt werden.

Распла́щивать, -площи́ть פ״י עָשֹׂה רִקּוּעֵי, רַקֵּעַ פַּחִים platt machen. -ся נפ׳ רֻקַּע geplättet werden.

Расплева́ться פ״ח יָרוֹק הַרְבֵּה, לֹא־חָשׂוֹךְ רֹק oft speien.

Расплёскивать, Расплеска́ть פ״י הַזֵּה וְשָׁפוֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה verspritzen. -ся נפ׳ הֻזֵּה וְהִשָּׁפֵךְ אֶל־כָּל־עֵבֶר verspritzt werden.

Расплета́ть, -плести́, -плёсть פ״י הַתֵּר מַחְלָפָה, הֻתַּר מַחְלָפָה losflechten. -ся נפ׳ הֻתַּר אֲגֻדָּה עֲבֹתָה לִקְוֻצּוֹת losgeflochten werden.

Распло́дъ ז׳ תַּרְבּוּת, הַפְרוֹת, דְּגוֹת; פְּרִי, שֶׁגֶר, עַשְׁתָּרוֹת Vermehrung. Р. дере́вьевъ, р. воло́въ и р. ове́цъ פְּרִי־עֵץ שְׁגַר־אֲלָפִים וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאן.

Расплажа́ть, -плоди́ть פ״י גַּדֵּל, הַרְבֵּה, הַפְרֵה, הַפְ..ה vermehren durch Zucht. Р. скотъ (גַּדֵּל) צֹאן וּבָקָר. Р. дере́вья שַׂגְשֵׂג שְׁתִילֵי עֵצִים. Р. рѣчь הַכְבֵּר מִלִּים. -ся פ״ח פָּרֹה, רָבֹה, שָׁרוֹץ, דָּגֹה לָרֹב sich vermehren.

Распложе́ніе ס׳ см. Распло́дъ.

Распло́хъ см. Врасплохъ.

Расплощи́ть см. Распла́щивать.

Расплыва́ться, -плы́ться פ״ח 1) שָׂחֹה הֵנָּה וָהֵנָּה, שׁוּט כֹּה וָכֹה auseinanderschwimmen. 2) מוֹג, זוּב, הִמָּלֵחַ, הִמֵּס, הִמַּק, הִמּוֹג zerfließen. Воскъ расплы́лся (נָמֵק) נָמֵס הַדּוֹנַג. Небеса́ расплы́лись какъ дымъ שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ.

Расплы́вчивость נ׳ מַק, הִמַּק, הִמֵּס Fließbarkeit.

Расплы́вчивый ת׳ נָמֵס, נָמֵק fließend.

Расплю́снуть см. Расплю́щивать.

Расплюще́ніе, -плю́щиваніе ס׳ רִקּוּעַ, מַעֲשֵׂה רִקּוּעֵי פַחִים das Plattschlagen.

Расплю́щивать, -плю́щить, -плю́снуть פ״י רַקֵּעַ פַּחִים platt schlagen.

Расплясáться פ״ח הַרְבֵּה, פַּזֵּז וְכַרְכֵּר בְּלִי־חָשָׂךְ לָחוּל tanzlustig werden.

Распну́ть см. Распина́ть.

Распознава́ть, -зна́ть פ״י הָבֵן, הַכֵּר, יָדוֹעַ, בֵּין־, בָּחוֹן erkennen. -ся נפ׳ הִוָּדַע, הֻכַּר, הִבָּחֵן erkannt werden.

Располага́ть, -положи́ть פ״י 1) (что) עָרוֹךְ סְדָרִים, שׂוּם דָּבָר דָּבָר עַל־מְקוֹמוֹ stellen, anordnen. 2) (чѣмъ) שָׁלוֹט בְּ־, מָשׁוֹל בְּ־ verfügen. Человѣкъ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ לְאָדָם מַעַרְכֵי־לֵב וְתוֹצְאוֹתָם בְּיַד יְיָ. -ся נפ׳ 1) הוּשַׂם אִישׁ, הֵעָרֵךְ סְדָרִים, עָרוֹךְ geordnet werden. 2) פ״ח חָנֹה עַל־ עַל־כַּנּוֹ, נוֹחַ עַל־, מִשְׁכָּנוֹ בְּ־ sich niederlassen. 3) אָמוֹר לְ־, הִכּוֹן לְ־, נָתוֹן אֶל־לִבּוֹ לְ־, הָיֹה עִם־לְבָבוֹ לְ־ sich vornehmen.

Располза́ться, -ползти́сь см. Распа́лзываться.

Расположе́ніе ס׳ 1) עֵרֶךְ, מַעֲרֶכֶת הַ־; מָכוֹן, מְכוּנָה, עֶמְדָּה Einrichtung. Р. ко́мнатъ מַעֲרֶכֶת הַדְרֵי־בַיִת. 2) נָכוֹן לְ־, רוּחַ נוֹטֶה אַחֲרֵי־, לֵב נוֹטֶה, מַשְׂאַת נֶפֶשׁ, מַעַרְכֵי־לֵב, רָצוֹן, קִרְבָה. Я по́льзуюсь его́ хоро́шимъ расположе́ніемъ מַעַרְכֵי לִבּוֹ נוֹטִים אַחֲרַי לְטוֹבָה. Онъ имѣетъ р. къ уче́нію נַפְשׁוֹ חָשְׁקָה בַּתּוֹרָה, נְדָבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ לְהַשְׂכִּיל. Р. Бо́га רְצוֹן יְיָ, קִרְבַת אֱלֹהִים.

Располо́женный ת׳ 1) עָרוּךְ geordnet. 2) נָכוֹן, נְדִיב לֵב, נוֹטֶה אַחֲרֵי־, דָּבֵק אַחֲרֵי־ geneigt. Р. къ добру́ רוֹדֵף צְדָקָה, נוֹטֶה אַחֲרֵי הַטּוֹב. Онъ къ нему́ не располо́женъ אֵין נַפְשׁוֹ אֵלָיו, אֵין אִתּוֹ לִבּוֹ.

Расположи́ть см. Располага́ть.

Располо́ска נ׳, -лосова́ніе ס׳ גְּזֹר לִבַדִּים (לִפְלָחִים) das Zerspalten.

Располосо́вывать, -полосова́ть פ״י פַּלֵּג לְשׁוּרוֹת, חַלֵּק לַחֲבָלִים, פַּלֵּחַ לְבַדִּים in Streifen schneiden. -ся נפ׳ הִגָּזֵר לְבַדִּים, הֵחָלֵק לְשׁוּרוֹת in Streifen geschnitten werden.

Распо́па ז׳ מוּנָח מִכְּהֻנָּה, אַחַד גֹּאֲלֵי הַכְּהֻנָּה abgesetzter Priester.

Распо́рка (ק׳ -по́рочка) נ׳ בְּרִיחַ מַרְחִיב, בְּרִיחַ תִּיכוֹן Sperrholz.

Распоро́ть см. Распа́рывать.

Распо́ръ ז׳ 1) מַדְחֶה הֵנָּה וָהֵנָּה das Auseinander-

sperren. 2) см. Распо́рка.

Распоряди́тель ז׳ שׁוֹטֵר, עוֹדֵר מַעֲרָכָה, מְצַוֶּה, בַּעַל פְּקִידוּת, פָּקִיד, מְנַצֵּחַ עַל־, צוֹפָה הֲלִיכוֹת— Anordner. -льница נ׳. [חֵפֶץ כַּפַּיִם Ordnungssinn.

Распоряди́тельность נ׳ יַד חָרוּצִים, תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם,

Распоряди́тельный ת׳ — עוֹדֵר, צוֹפֶה הֲלִיכוֹת, עוֹשֶׂה, מַנְחֶה בִתְבוּנוֹת כַּפָּיו, נוֹהֵג בְּהַשְׂכֵּל, מַעֲרָכָה בְּחֵפֶץ כַּפַּיִם ordnend. [Anordnung.

Распоря́докъ (-дка) ז׳ סְדָרִים, מִשְׁטָר, מַעֲרָכָה

Распоряжа́ться, -ряди́ться פ״ח (אֶל־, לְ־) צַוֵּה עַל־, פָּקוֹד, שָׁלוֹט בְּ־, עֲדוֹר מַעֲרֶכֶת הַ־ verfügen.

Распоряже́ніе ס׳ פִּקּוּד, מִפְקָד, פְּקֻדָּה, חֵפֶץ כַּפַּיִם, מִצְוָה Verordnung. По распоряже́нію нача́льства בְּמִפְקַד רַבֵּי הַמֶּלֶךְ. [schwitzt.

Распотѣ́лый ת׳ נוֹטֵף (כְּסוּי) יֶזַע, עוֹטֶה זֵעָה er=

Распотѣ́ть פ״ע כְּסֵה יֶזַע, נָטוֹף זֵעָה erschwitzen.

Распоя́саніе ס׳, -я́ска נ׳ מִפְתַּח הָאֵזוֹר, פִּתּוּחַ הַחֲגוֹר, הִתְפַּתֵּחַ Losgürtung.

Распоя́сывать, -поя́сать פ״י פַּתֵּחַ, פָּתוֹחַ חֲגוֹר, פַּתֵּחַ אֵזוֹר מָתְנָיו פ״ח -ся losgürten. אֵזוֹר הַמָּתְנַיִם הִתְפַּתֵּחַ (הִתְפָּרֵק) חֲגוֹרוֹ sich losgürten.

Распра́ва נ׳ מִשְׁפָּט, עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וְרֵעֵהוּ, שָׁלוֹם, דִּין, פִּרְזוֹן Gericht.

Расправле́ніе ס׳ הַיְשִׁיר, זְקֹף הַכָּפוּף Gerabebiegung.

Расправля́ть, -пра́вить פ״י יַשֵּׁר, הַחֲלֵק, הַחֲלֵץ gerabebiegen. Онъ распра́витъ чле́ны твои́ עַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ. -ся 1) נפ׳ יָשׁוֹר, הַחָלֵק gerabege= bogen werden. 2) פ״ח עִם־, הִשָּׁפֵט, עַל־ פָּקוֹד, עָנוֹשׁ sich abfinden mit...

Распра́шиваніе ס׳ חֵקֶר, דְּרשׁ das Ausfragen.

Распра́шивать, -проси́ть פ״י דָּרוֹשׁ ausfragen. -ся נפ׳ הִשָּׁאֵל, הֵחָקֵר, הִדָּרֵשׁ ausgefragt werden.

Распредѣле́ніе ס׳ (לִפְלַגּוֹת) פַּלְּגַת דְּבָרִים לִסְדָרִים Vertheilung.

Распредѣля́ть, -ли́ть פ״י חַלֵּק לְכָל־, חָצֹה בֵּין; עָרוֹךְ (יָעוֹד) לְעִתִּים וּלְמוֹעֲדִים, חַלֵּק לִפְלַגּוֹת ver= theilen. -ся נפ׳ הֵחָלֵק לִפְלַגּוֹת, הֵעָרֵךְ לְעִתִּים (לִמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים) vertheilt werden.

Распродава́ть, -прода́ть פ״י הַכֹּל, מָכוֹר, מָכוֹר לְאַחַד אֶחָד עַד־תֻּמּוֹ verkaufen. -ся נפ׳ הִמָּכֵר כֻּלָּהּ verkauft werden.

Распрода́жа נ׳ מִמְכַּר שָׁלֵם, מִמְכֶּרֶת שְׁלֵמָה Aus= [verkauf.

Расспроси́ть см. Распра́шивать.

Распростира́ть, -стере́ть פ״י פָּרוֹשׂ, פָּרֵשׂ, פַּרְשֵׁז, נָטֵה, שַׁטֵּחַ, הַרְחֵב ausbreiten. P. ру́ки פָּרֵשׂ יָדָיו, שַׁטֵּחַ כַּפָּיו. Десни́ца Бо́жія распростёрла не- беса́ יָמִין אֵל טִפְּחָה שָׁמַיִם. Онъ распростёръ предѣ́лы своего́ госуда́рства הִרְחִיב גְּבוּלוֹת [מֶמְשַׁלְתּוֹ.

Распрости́ться см. Распроща́ться.

Распростране́ніе ס׳ זֶרַע, הָפִיץ, זְרוּת, הַרְחִיב Ausdehnung. P. предѣ́ловъ הַרְחִיב גְּבוּלוֹת. P. и́с- тины и пра́вды זֶרַע אֱמֶת וָצֶדֶק.

Распространи́тель ז׳ מְפִיץ, מְזָרֶה, זוֹרֵעַ, מְשַׁלֵּחַ Verbreiter. -льница נ׳.

Распространя́ть, -ни́ть פ״י 1) הַרְחֵב, הַפְתֵּה, הַגְדֵּל, הַשְׂגֵּא ausdehnen. P. предѣ́лы госуда́рства הַרְחֵב גְּבוּלוֹת מֶמְשָׁלָה. 2) שַׁלֵּחַ עַל־כָּל־פְּנֵי־, הָפֵץ, זָרוֹעַ, פָּרֵשׂ verbreiten. P. свѣтъ אוֹר (הָפֵץ) זָרוֹעַ. P. пра́вду זָרוֹעַ צְדָקָה. P. уче́ніе זָרֵה דַעַת. P. слухъ קוֹל (הוֹלֵךְ) הַעֲבֵר, שֵׁמַע, נָשׂוֹא. -ся 1) נפ׳ הִשְׂתָּרֵעַ, רָחוֹב; הִזָּרֵעַ, הִפּוֹץ sich ausdehnen. 2) פ״ח הִנּוֹן, הָלוֹךְ, פָּרוֹץ, פּוֹץ sich verbreiten. Распро- страня́тся исто́чники твои́ יָפוּצוּ מַעְיְנוֹתֶיךָ חוּצָה. Ты распространи́шься налѣ́во и напра́во יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹצִי. Сла́ва его́ распространи́лась по всѣмъ областя́мъ שָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת. Подо́бно со́лнцу распространи́тся сла́ва его́ לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ. 3) הַכְבֵּר מִלִּים, הַעְתֵּר דְּבָרָיו, הַאֲרֵךְ לָשׁוֹן weitläufig sein.

Распро́съ ז׳ דְּרשׁ, דְּרִישׁ, חֵקֶר, בַּקָּרָה, בִּקֹּרֶת Verhör.

Распроща́ться, -прости́ться פ״ח הִפָּרֵד בְּבִרְכַּת שָׁלוֹם אִישׁ מֵעַל־רֵעֵהוּ sich verabschieden.

Распро́щикъ ז׳ מְבַקֵּר, דּוֹרֵשׁ, שׁוֹאֵל אֶת־פִּי־ Aus= frager. -щица נ׳. [springlustig werden.

Распры́гаться פ״ח הַרְבֵּה לִרְקֹד, כַּרְכֵּר מִבְּלִי־חָשָׂךְ

Распры́скивать, -пры́скать פ״י הַזֵּה הֵנָּה וָהֵנָּה, הַזָּרֵק (הַזֵּה) אֶל־ זָרוֹק אֶל־כָּל־רוּחַ verspritzen. -ся נפ׳ כָּל־רוּחַ verspritzt werden.

Ра́спря נ׳ מָדוֹן, רִיב, מְרִיבָה, מַצָּה, מַצּוּת Zank.

Распряга́ніе ס׳ פִּתּוּחַ מוֹסְרֵי הַסּוּס das Abspannen.

Распряга́ть, -пря́чь פ״י הַתֵּר, פַּתֵּחַ מוֹסְרֵי סוּס, פִּתּוּחַ (סוּס מֵרִתְמָתוֹ) הִרְתָּמָה abspannen. -ся 1) נפ׳ abgespannt werden. 2) פ״ח הִתְפַּתֵּחַ מוֹסָרָיו sich losspannen.

Распрямле́ніе ס׳ הַיְשִׁיר das Geradebiegen.

Распрямля́ть, -ми́ть פ״י זְקוֹף הַכָּפוּף, יַשֵּׁר הַמְעֻקָּל, שׂוּם הֶעָקוֹב לְמִישׁוֹר geradebiegen. -ся נפ׳ יָשׁוֹר gera= degebogen werden.

Распу́гивать, -пуга́ть, -пугну́ть פ״י הַבְעֵת, הַחֲרֵד, בַּעֵת וְהָפֵץ, וְגָרֵשׁ verscheuchen. -ся פ״ח הִבָּהֵל וְנוֹס

חָרוּד verscheucht werden.

Распу́дривать, -пу́дрить פ״י 1) נוֹף פִּיחַ בֹּשֶׂם, הָפֵחַ אֲבַקַת בֹּשֶׂם ausрudern. 2) הוֹכֵחַ, יַסֵּר, עַל־טוֹחַ, נָעוֹר בְּ־, כַּהֵה בְּ־ Verweise geben. Р. печь נוֹף בְּשָׂרוֹ אֲבַקַת בֹּשֶׂם. -ся פ״ח בַּשֵּׁיד בְּקִיעֵי תַנּוּר sich pudern. [aufgeblühte Knospe.

Распу́колка נ׳, -пу́кишъ ז׳ פִּטְרַת נִצָּה, פֶּטֶר צִיץ

Распуска́ніе ס׳ פֶּטֶר, שִׁלּוּחִים, מְשֻׁלָּח Entlassung.

Распуска́ть, -пусти́ть פ״י 1) נָתוֹן לָלֶכֶת, שַׁלֵּחַ, פָּטוֹר entlassen. 2) הַעֲבֵר, הָפֵחַ, הָפֵץ verbreiten. Р. слухъ הוֹצֵא שֵׁמַע, הַעֲבֵר קוֹל. Р. ложные слу́хи הָפֵחַ כְּזָבִים, נָשֹׂא שֵׁמַע שָׁוְא. 3) שָׁטוֹחַ, פָּרֵשׂ aus-breiten. Р. зна́мя פָּרֵשׂ נֵס. Р. во́лосы פָּרוֹעַ שְׂעַר רֹאשׁ. 4) מוֹגֵג, הָמֵק, הַמְסֵה auflösen. Р. соль въ водѣ הַמְסֵה מֶלַח בַּמַּיִם. -ся 1) נפ׳ שָׁלוֹחַ אִישׁ לְבֵיתוֹ entlassen werden. 2) פ״ח עָלֹה נִצָּה, הָנֵץ, הָצֵץ צִיץ sich entfalten.

Распу́таніе ס׳ פִּתּוּחַ הַסָּבוּךְ das Loswickeln.

Распу́тать см. Распу́тывать.

Распу́тица נ׳ עֵת הַשְׁחָתַת הַדְּרָכִים, לֹא־דֶרֶךְ Zeit der schlechten Wege.

Распу́тіе ס׳ פֶּרֶק, בֵּית־נְתִיבוֹת, אֵם הַדֶּרֶךְ, רֹאשׁ חוּצוֹת, פָּרָשַׁת דְּרָכִים* Scheideweg.

Распу́тный ת׳ נֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם, מַשְׁחִית (מְסִלַּת) דַּרְכּוֹ, סוֹרֵר, זִמָּה, רוֹדֵף, שׁוֹבָב ausschweifend.

Распу́тность נ׳, -пу́тство ס׳ הוֹלֵלוֹת, סָרָה, תּוֹעָה, מְשׁוּבָה; זִמָּה, תֶּבֶל Ausschweifung.

Распу́тствовать (-ствую) פ״ע הַשְׁחֵת—, סַלֵּף דַּרְכּוֹ, רָדוֹף זִמָּה; הָלוֹךְ בַּתֹּהוּ לֹא־דֶרֶךְ; סוּר מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר ausschweifend sein.

Распу́тывать, -пу́тать פ״י הַתֵּר, פַּתֵּחַ חַרְצֻבָּה, הַסָּבוּךְ loswickeln. -ся נפ׳ הֻתֵּר הַסָּבוּךְ sich loswickeln.

Распу́тье см. Распу́тица.

Распуха́ніе ס׳ צָבוֹת, בְּצֵק das Anschwellen.

Распуха́ть, -пу́хнуть פ״ע צָבֹה, בָּצוֹק aufschwellen. Нога́ его распу́хла רַגְלוֹ בָּצֵקָה.

Распу́хлый ת׳ צָבֶה, בָּצֵק aufgeschwollen.

Распу́чивать, -пу́чить פ״י הַצְבֵּה aufbähen. -ся פ״ח צָבֹה, בָּצוֹק aufquellen.

Распуша́ть, -ши́ть פ״י 1) פָּרוֹעַ שְׂעַר־ (צַמֶּרֶת־) aufrauhen. 2) נָעוֹר בְּ־, הוֹכֵחַ, דַּבֵּר קָשׁוֹת עִם־ aus-schelten. -ся פ״ח 1) כֻּסֵּה עָלֶה וְצַמֶּרֶת sich belauben. Дере́вья распуши́лись עֲצֵי־הַיַּעַר עָטְפוּ צַמֶּרֶת. 2) הִתְיַפֵּה, עֲדָיִים, עֲדִי עָדֹה sich ausputzen.

Распуща́ть см. Распуска́ть.

Распуще́ніе ס׳ см. Распуска́ніе.

Распу́щенность נ׳ מְשׁוּבָה, הוֹלֵלוֹת, סָרָה Ausge-lassenheit.

Распу́щенный ת׳ 1) פָּרוּשׂ losgelassen. Распу́щенное зна́мя נֵס פָּרוּשׂ. 2) מְשֻׁלָּח, פָּרוּעַ, הוֹלֵךְ שׁוֹבָב, בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ ausgelassen.

Распыла́ться פ״ח הִתְלַקֵּחַ, הָיֹה לְלֶהָבָה auflodern.

Распыря́ть פ״י הָדוֹף (דָּחוֹק) אֶל־כָּל־צַד auseinan-derstoßen. [fragen.

Распы́тывать, -пыта́ть פ״י חָקוֹר וְדָרוֹשׁ durch-

Распыха́ться פ״ח כַּח בְּרֹב (נָשׁוֹם) פָּעֹה, שָׁאוֹף רוּחַ schnauben.

Распѣва́ть, -пѣть פ״י 1) זַמֵּר לְאַט, בְּנַחַת, שִׁיר, רַנֵּן בְּמֶשֶׁךְ הַקּוֹל langsam singen. 2) לָמוֹד לָשִׁיר einsingen. -ся פ״ח לָשִׁיר (הִתְעוֹרֵר) עוֹר אֶת־ sing-lustig werden.

Распѣ́въ ז׳ קוֹל שִׁיר, קוֹל זִמְרָה gedehnter Gesang. Чита́ть на р. קְרֹא (ספר) בְּקוֹל זִמְרָה.

Распѣту́шиться см. Пѣту́шиться.

Распя́ливать, -пя́лить פ״י הַרְחֵב, נָטֹה, מָתוֹחַ, רָקוֹעַ ausdehnen. -ся נפ׳ הִמָּתֵחַ, הֵרָקַע ausgedehnt werden.

Распя́тіе ס׳ 1) הוֹקִיעַ, תְּלוֹת עַל־עֵץ Kreuzigung. 2) סֵמֶל דְּמוּת הַמּוּקָע Bild der Kreuzigung.

Распя́ть см. Распина́ть. [schmelzen.

Раста́ивать, -та́ить פ״י הָמֵג, הַמְסֵה, הָמֵס, הַתֵּךְ

Раста́лкивать, -толка́ть, -толкну́ть פ״י הָדוֹף דָּחוֹף אֶל־כָּל־עֵבֶר, הֵנָּה וָהֵנָּה auseinanderstoßen.

Раста́пливаніе ס׳ 1) הַשִּׂיק, הַבְעִיר das Heizen. 2) הַמְסוֹת, הַנְתִּיךְ; הִתּוּךְ das Schmelzen.

Раста́пливать, -топля́ть, -топи́ть פ״י 1) הַשֵּׂק, הַבְעֵר אֵשׁ anheizen. 2) הַמְסֵה, הַתֵּךְ, יָצוֹק schmel-zen. -ся 1) נפ׳ הִנָּשֵׂק (אֵשׁ) geheizt werden. 2) הֻתַּךְ, הִחַר (יחזקאל כד, יא; טו, ה) חָרוֹר, זָרוֹב zerschmelzen.

Раста́птывать, -топта́ть פ״י רָמוֹס, בּוֹס, בּוֹשֵׁשׁ zertreten. -ся נפ׳ הֵרָמֵס zertreten werden.

Растаска́ть см. Раста́скивать.

Растаска́ться פ״ח הָלוֹךְ כֹּה וָכֹה, הִתְהַלֵּךְ הֵנָּה וָהֵנָּה, נָצֹה וָנוֹעַ sich umhertreiben.

Раста́скивать, -таска́ть, -тащи́ть פ״י מָשׁוֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה, סָחוֹב אֶל־כָּל־עֵבֶר wegschleppen. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁךְ (הִסָּחֵב) אֶל־כָּל־עֵבֶר verschleppt werden.

Растащённый ת׳ נִסְחָב (נִסְחַף) אֶל־כָּל־עֵבֶר.

Растаява́ть, -та́ять פ״ע הִמַּס, הִנָּתֵךְ, הִמּוֹג, הִתַּךְ, הָלוֹךְ מַיִם (יחזקאל כא, יב) schmelzen, zergehen.

Раста́яніе ס׳ הִמּוֹג, הִמֵּס; הִתּוּךְ das Zergehen.

Растворе́ніе ס' 1) מִפְתָּח, פְּתֹחַ das Oeffnen. 2) הַמְסוֹת Auflösung.

Раствори́мость נ' הִתּוּךְ, הַמֵּס Auflösbarkeit.

Раствори́мый ת' נָמֵס, מִתָּךְ auflösbar.

Раствори́тельный ת' מֵמֵס, מַמְסֶה, מַתִּיךְ auflö- [send.

Раствори́ть см. Растворя́ть.

Раство́рный, -тво́рчатый ת' נִפְתָּח, אֲשֶׁר יִפָּתֵחַ zum Oeffnen. [Р. известко́вый בְּלִיל שִׂיד.

Раство́ръ ז' מִרְקַחַת, רִקּוּחַ, מֶרְכֶּבֶת; בְּלִיל Auflösung.

Растворя́ть, -ри́ть פ"י 1) פָּתוֹחַ öffnen. 2) הַרְבֵּךְ, מָהוֹל, רָקוֹחַ, מָלוֹחַ, מַלֵּחַ, בָּלוֹל durchmischen. 3) הָמֵס, הַמְסֵה, הַתֵּךְ auflösen. -ся נפ' 1) הִפָּתֵחַ sich öffnen. 2) הִמָּהֵל, מָלוֹחַ, הָרְבֵּךְ, רָקוֹחַ durchgerührt werden. 3) הִמֵּס, הֻתַּךְ aufgelöst werden.

Растега́й (ק'-га́йчикъ) ז' צַפִּיחִית בְּדָגִים, עֻגָּה עִם־ מְלֵאַת דָּגִים Fischpirroge.

Растека́ть, -те́чь פ"ע צָבֹה, בָּצוֹק aufschwellen. -ся פ"ח הוּצַק, הִשְׁתַּפֵּךְ, שַׁלֵּחַ (נָהָר) פְּלָגָיו, הִפָּלֵג (נָהָר) לִפְלָגִים zerfließen. [Gewächs.

Расте́ніе (ק' -те́ньице) ס' צֶמַח, זֶרַע, זֵרָעוֹן, נֶטַע

Растере́бливать, -теребить פ"י מָרוֹט, סָחוֹב וּמָרוֹט [לִפְתִילִים zerzupfen.

Растере́ть см. Растира́ть.

Растерза́ніе ס' שֶׁסַע, קֶרַע לִגְזָרִים, טֶרֶף das Zerreißen.

Растерзывать, -терза́ть פ"י שַׁסֵּעַ, קָרוֹעַ לִגְזָרִים, טָרוֹף, פַּשֵּׁחַ, בַּקֵּעַ zerreißen. -ся נפ' הִקָּרֵעַ לִגְזָרִים, הִטָּרֵף, טֹרוֹף zerrissen werden.

Расте́ривать, -теря́ть פ"י אַבֵּד מְעַט מְעַט nach und nach verlieren. -ся נפ' 1) אָבוֹד לְאַחַד אֶחָד verloren gehen. 2) מְפֻחָד פ"ח הָמוֹג verwirrt werden. Онъ растерялся אָבַד לִבּוֹ.

Растеря́ха ז"נ אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע לִשְׁמֹר, מְאַבֵּד הַכֹּל [Verlierer,-rin.

Расте́чь см. Растека́ть.

Расти́ (росту́, ростёшь) פ"ע צָמוֹחַ, גָּדוֹל, שָׂגֹה, עָלֹה [wachsen.

Растира́ніе ס' מְרֹחַ, מְכִתָּה das Zerreiben.

Растира́ть, -тере́ть פ"י שָׁחוֹק, הָדֵק, מָרוֹחַ zerreiben. -ся נפ' הִשָּׁחֵק, הוּדַק, הִמָּרֵחַ zerrieben werden.

Расти́рка נ' см. Растира́ніе.

Расти́скивать, -ти́скать, -ти́снуть פ"י 1) לָחוֹץ, (דָּחוֹק) הֵנָּה וָהֵנָּה, פַּתֵּחַ, בַּקֵּעַ, בְּרָב־כֹּחַ פָּתוֹחַ auseinanderdrücken. 2) עַשֵּׂה, עָסוֹס, בּוֹס, בּוֹשֵׁשׁ zerdrücken. [צֶאֱצָאֵי הָאָרֶץ Wachsthum.

Расти́тельность נ' צֶמַח, תְּנוּבָה, יְבוּל, כֹּחַ הָאֲדָמָה,

Расти́тельный ת' צוֹמֵחַ; מַצְמִיחַ, מַזְרִיעַ זֶרַע, עוֹשֶׂה צֶמַח Pflanzen-.

Расти́ть (ращу́, расти́шь) פ"י הַצְמֵחַ, גַּדֵּל, הַפְרֵה, שַׂגְשֵׂג wachsen lassen.

Растли́тель נ' מְחַלֵּל (מְעַנֵּה) בְּתוּלָה Züchter.

Растлѣва́ть, -тли́ть פ"י חַלֵּל (עַנֵּה) בְּתוּלָה nothzüchtigen. -ся נפ' חָלוֹל, עֻנֵּה geschändet werden.

Растлѣ́ніе ס' חִלֵּל (עִנּוּת) בְּתוּלָה Nothzüchtigung.

Растлѣ́ть פ"ע רָקוֹב, עָשׁוֹשׁ, בָּלֹה, הִשָּׁחֵת verfaulen.

Растолкну́ть см. Раста́лкивать.

Растолка́ть, -толкну́ть см. Раста́лкивать.

Растолкова́ніе ס' פָּרָשָׁה, פֵּשֶׁר, פִּתְרוֹן, (חלום) שֵׁבֶר; בֵּאוּר* Erklärung.

Растолко́вывать,-толкова́ть פ"י פָּתוֹר, פָּרוֹשׁ, פָּרֵשׁ, בָּאֵר, הָבֵן לְ־ erklären. -ся נפ' הִפָּתֵר, פֹּרוֹשׁ. בּאוֹר erklärt wrden. [הָדֵק, בַּמְּדוּכָה דוּךְ zerstoßen.

Растоло́чь (עתיד -толку́) פ"י כָּתוֹת, כַּתֵּת, כָּתוֹשׁ,

Растолстѣ́лый ת' עָבֶה, כָּשֶׂה, דָּשֵׁן dick geworden.

Растолстѣ́ть פ"ע עָבֹה, כָּשׂה, דָּשׁוֹן dick werden.

Растопи́ть см. Раста́пливать.

Расто́пка נ' 1) см. Раста́пливаніе 1 и 2. 2) נַבְּבָא* (שבת לו:) הֲמָסִים, שְׁבָבִים לְבַעֵר אֵשׁ Späne [zum Anheizen.

Растопля́ть см. Раста́пливать.

Растопта́ть см. Раста́птывать.

Растопы́ривать, -пы́рить פ"י פָּרֵשׂ, פָּשׂוֹק, פַּשֵּׂק ausspreizen. Р. ноги פַּשֵּׂק רַגְלָיו. Р. крылья פָּרֵשׂ מְטוֹת כְּנָפָיו. -ся פ"ח (כנפיו) פָּרֵשׂ, (רגליו) הִתְפַּשֵּׂק sich Ausspreizen.

Растопы́ра ז"נ מְפַשֵּׂק רַגְלָיו Spreizbeiniger.

Расторга́ніе см. Расторже́ніе.

Расторга́ть, -то́ргнуть פ"י 1) קָרוֹעַ, נַתֵּק, פּוֹרֵר zerreißen. 2) הָפֵר, חַלֵּל zerstören. Р. союзъ הָפֵר (חַלֵּל) בְּרִית. Р. бракъ לְאִשָּׁה כָּתוֹב סֵפֶר כְּרִיתוּת. -ся נפ' הִקָּרֵעַ, הִנָּתֵק; הוּפַר בְּרִיתוֹ zerrißen, zerstört werden.

Расторго́вываться, -торгова́ться פ"ח 1) הַגְדֵּל מַרְכֻּלְתּוֹ seinen Handel verbreiten. 2) (עָשׁוֹר) הַעֲשֵׁר, בִּרְכֻלָּתוֹ, עָשֹׂה הוֹן בְּסַחֲרוֹ durch Handel reich werden.

Расторже́ніе ס' 1) קֶרַע das Zerreißen. 2) הָפֵר, כְּרִיתוּת Scheidung. На р. союза לְהָפֵר בְּרִית. Р. бра́ка כְּרִיתוּת, גֵּרוּשִׁין*.

Растормоши́ть פ"י 1) מָרוֹט וְהַבְדֵּל, צָבוֹט כֹּה וָכֹה zerzupfen. 2) הָעֵר, עוֹרֵר, זַעְזֵעַ aufmuntern.

Расторо́пность נ' מִשְׁעֵי, חֲרִיצוּת, יַד חָרוּצִים Gewandtheit.

Расторо́пный ת' מָהִיר, חָרוּץ, בֶּן־חַיִל gewandt.

Растоскова́ться פ"ח מְאֹד הִתְעַצֵּב, הִתְעַטֵּף נַפְשׁוֹ

ſich ſehr grämen.

Расточáть, -чи́ть פ״י זוֹל (זָהָב) מִכִּיסוֹ, פַּזֵּר (הוֹן), פָּזוֹר (הוֹן) הוֹצֵא (כֶּסֶף) לָרוֹב verſchwenden. -ся נפ׳ פָּזוֹר (הוֹן) הוֹצֵא (כֶּסֶף) לָרוֹב verſchwendet werden.

Расточéніе ס׳ פַּזֵּר הוֹן, אַבֵּד— Verſchwendung.

Расточи́тель ז׳ מְאַבֵּד הוֹן, מְפַזֵּר— Verſchwender. -льница נ׳. [הוֹן Verſchwendungsluſt.

Расточи́тельность נ׳ מִשְׁפַּט מְאַבֵּד, דֶּרֶךְ לְפַזֵּר הוֹן

Расточи́тельный ת׳ מְפַזֵּר (מְאַבֵּד) הוֹן verſchwenderiſch.

Рáстра נ׳ קְנֵה חֶרֶט קַוִּים לְמַעֲלוֹת הַשִּׁיר Linienzieher.

Растрáва נ׳, -травлéніе ס׳ מַחַץ מַכָּה das Aufreißen einer Wunde.

Растрáвливать, -травля́ть, -трави́ть פ״י 1) עָכוֹר, זַעֲזַע מַחַץ מַכָּה, פֶּצַע aufreißen eine Wunde. 2) הַרְעֵם, הַכְעֵס, הַקְצֵף aufreizen. -ся נפ׳. [ſchwendung.

Растрáта נ׳ כְּלוֹת בַּהֶבֶל, תֹּם (פַּזֵּר) לָרִיק, אָבְדָן Ver-

Растрáчивать, -трáтить פ״י כַּלֵּה בַהֶבֶל, אַבֵּד לָרִיק, פַּזֵּר verſchwenden. -ся נפ׳ אָבוֹד, כָּלֹה בַהֶבֶל, תֹּם לָרִיק verſchwendet werden.

Растревóживать, -тревóжить פ״י הַחֲרֵד, הַרְגֵּז, הַבְהֵל, דָּאוֹג מְאֹד, עָכוֹר aufregen. -ся פ״ח חָרוֹד unruhig werden.

Растрёпа ז״נ פְּרוּעַ שְׂעַר־רֹאשׁוֹ Zauskopf.

Растрёпливать, -трепáть פ״י 1) חָבוֹט (חֶבֶל) לִפְתִילִים zerzupfen. 2) פָּרוֹעַ הַשֵּׂעָר zerzauſen. -ся נפ׳.

Растрéскиваться, -трéскаться, -трéснуться פ״ח הִתְבַּקֵּעַ, הִתְפּוֹצֵץ zerplatzen. [linien ziehen.

Растри́ть פ״י הַתְוֵה חֶרֶט קַוִּים לְמַעֲלוֹת הַשִּׁיר Noten-

Растрóгивать, -трóгать פ״י 1) הַרְגֵּז, הַחֲרֵד, עוֹרֵר, עָכוֹר, הָנֵד aufwühlen. 2) הָעֵר (עוֹרֵר) רַחֲמֵי־ rühren. -ся פ״ח (נִחוּמֵי־) הִכָּמֵר רַחֲמֵי־, הָמֹה מֵעֵי־, הֵהָפֵךְ עָלָיו לִבּוֹ gerührt werden.

Растру́бъ ז׳ (חֲצוֹצְרָה) רַחֲבֵי פִי־שׁוֹפָר Mündung.

Растру́бы ז״ר מִצְחַת־עוֹר לְפִי־נַעֲלַיִם Stiefelkragen.

Растру́ска נ׳, -трушéніе, -тру́шиваніе ס׳ זְרוֹת, הָפִיץ das Zerſtreuen.

Растру́шивать, -труси́ть פ״י זָרוֹק, זָרוֹעַ, זָרֹה zerſtreuen. -ся נפעל הִזָּרֵה, הִזָּרֵעַ, הִזָּרֵק, זֹרוֹק zerſtreut werden. [ſchütteln.

Растрясáніе ס׳ טַלְטֵלָה, תְּנוּפָה, הָנִיעַ das Durch-

Растрясáть, -трясти́ פ״י מוֹטֵט, טַלְטֵל, הָנֵעַ durchſchütteln. -ся נפ׳ הִנּוֹעַ, הִמּוֹט, הִתְמוֹטֵט, רָעוֹד, רָגוֹז durchſchüttelt werden.

Растъ ז׳ עֵת בְּשֵׁל; קַיִץ, יְמֵי הַבִּכּוּרִים, עֵת הִגָּמֵל פְּרִי, קָצִיר, קְצִיר Zeit der Reife.

Растыкáть, -ты́кать פ״י 1) תָּקוֹעַ (מָעוֹךְ) כֹּה וָכֹה hie und da einſtecken. 2) דָּקוֹר (נַקֵּר), נָקוֹב כֹּה וָכֹה כָּל־הַ־ durchlöchern. -ся נפ׳. [ſich ergötzen.

Растѣ́шиться פ״ח מְצֹא שֹׂבַע שְׂמָחוֹת, הִתְעַלֵּס מְאֹד

Растя́вкаться פ״ח חָרוֹץ לְשׁוֹנוֹ (כלב), נָבוֹחַ בְּלִי חָשָׂךְ lange bellen.

Растя́гивать, -тяну́ть פ״י 1) פָּרֵשׂ, רַקֵּעַ, רָקוֹעַ, מָתוֹחַ, שַׁטֵּחַ ausſtrecken. Р. холстъ מָתוֹחַ יְרִיעַת־בַּד. Р. пáрусъ פָּרֵשׂ נֵס. 2) מָשׁוֹךְ, הַאֲרֵךְ ausdehnen. Р. рѣчь הַכְבֵּר מִלִּים, הַאֲרֵךְ דְּבָרוֹ. Р. звукъ трубы מָשׁוֹךְ קוֹל הַשּׁוֹפָר. -ся נפ׳ 1) פָּרוֹשׂ, הִמָּשֵׁךְ, הִמָּתֵחַ ausgeſpannt werden. 2) פ״ח שָׁכוֹב סָרוּחַ, הִשְׂתָּרֵעַ עַל־ עַרְשׂוֹ ſich ausſtrecken.

Растяжéніе ס׳ מִשְׁטָח, רִקּוּעַ Ausdehnung.

Растяжи́мый ת׳ נִמְתָּח, מֻרְקָע ausdehnbar.

Растя́жка נ׳ סֶרַח, הִשְׂתָּרֵעַ Ausſtreckung. Лежáть въ растя́жку שָׁכוֹב סָרוּחַ, הִשְׂתָּרֵעַ בְּשָׁכְבוֹ.

Растяну́ть см. Растя́гивать.

Расхáживать פ״ע הָלוֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה umhergehen. -ся פ״ח הִתְהַלֵּךְ ſpazieren.

Расхáпывать, -хáпать פ״י חָטוֹף לְאַחַד אֶחָד weg-

Расхвáливаніе ס׳ מַהֲלָל das Loben. [greifen.

Расхвáливать, -хвали́ть פ״י סַפֵּר תְּהִלַּת־, הַלֵּל מְאֹד sehr loben. -ся נפ׳ 1) הָלוֹל מְאֹד, מַלֵּא פִיו תְּהִלָּה gelobt werden. 2) פ״ח הִתְהַלֵּל מְאֹד ſich rühmen.

Расхвáстывать, -хвáстать פ״י סַפֵּר בְּהִתְהַלְּלוֹ prahlend erzählen. -ся פ״ח הִתְהַלֵּל בְּלִי־חָשָׂךְ prahlen.

Расхвáтъ см. Нарасхвáтъ.

Расхвáтывать, -хватáть פ״י חָטוֹף לְאַחַד אֶחָד weggreifen. Товаръ расхватáли הָרְכֻלָּה נִמְכְּרָה קַל־מְהֵרָה.

Расхворáться פ״ח חָלֹה יָמִים רַבִּים lange krank ſein.

Расхити́тель ז׳ גּוֹזֵל, שׁוֹדֵד, מְשַׁדֵּד, בּוֹזֵז Plünderer.

Расхищáть, -хи́тить פ״י שַׁדֵּד, בָּזוֹז, בָּקוֹק rauben, plündern. -ся נפ׳ הוּשַׁד, הִבּוֹז, בָּזוֹז, הִבּוֹק geplündert

Расхищéніе ס׳ בַּז, מְשִׁסָּה Plünderung. [werden.

Расхлёбывать, -хлебáть פ״י עַד־תֻּמּוֹ (הַמָּרָק) עָלֹעַ, (ירמיה מה, יב) צָעֹה, בָּקוֹק, עָרֹה (כַּד הֶחָלָב) עַד הַיְסוֹד ausſchlürfen, ausessen. -ся נפ׳ הִבּוֹק, הֵאָכֵל כָּלֹה ausgegeſſen werden.

Расхлёстывать, -хлестáть פ״י חָבוֹט בַּשּׁוֹט עַד־ הַחְבֵּט בַּשּׁוֹט עַד־כַּלֵּה לְהַשְׁחִית zerpeitſchen. -ся נפ׳ zerpeitſcht werden.

Расхли́паться פ״ח הֵאָנֵק מַר ſchluchzen.

Расхлóпывать, -хлóпать פ"י הַכֵּה (מָחֹה, חָבוֹט) מָחֹא כַף בְּלִי־חָשָׂךְ, zerschlagen. **-ся** פ"ח לִרְסִיסִים
—סָפוֹק כַּפָּיו stark klatschen. [schluchzen.
Расхныкаться פ"ח נָאוֹק בִּמְרִירוּת, הֶאָנֵק מַר stark
Расходи́ться, Разойти́сь פ"ח 1) הָלוֹךְ אִישׁ לְדַרְכּוֹ,
הִנָּפֵץ, הִפּוֹשׁ, הִפּוֹץ—, פָּנֹה— auseinandergehen.
Народъ разошёлся הָעָם, הֶהָמוֹן נָמוֹג וַיֵּלֶךְ וַהֲלוֹם
הָעֲדָרִים נָפוֹשׁוּ. Стадá разошли́сь נָפוֹץ אִישׁ לְדַרְכּוֹ
(תָּעוּ) אִישׁ לְעֶבְרוֹ. 2) הִפָּרֵד אִישׁ מֵעַל־אָחִיו sich
scheiden. 3) הִתְפָּרֵד, הִפָּלֵג, הִתְמוֹטֵט, הֵנָּה הֶחָצֶה
abweichen voneinander. Половúцы разошли́сь וְהֵנָּה
קַרְשֵׁי הָרִצְפָּה הִתְפָּרְדוּ. Здѣсь дорóга расхóдится חֵלֶק
פֹּה יִפָּלֵג הַדֶּרֶךְ. Они разошли́сь въ мнѣ́ніяхъ
לֹא־הָיוּ לֵב אֶחָד, לִבָּם. 4) הָמֵס, הִמּוֹג zergehen. Мáсло
разошлóсь הַחֶמְאָה נָמוֹגָה. 5) הִמָּכֵר לְאַחַד אֶחָד
verkauft werden. Товáры разошли́сь הָרְכֻלּוֹת
נִמְכְּרוּ כֻּלָּן. 6) הַסְכֵּן לָלֶכֶת in Gang kommen. 7)
הִתְקַצֵּף, הִתְעַבֵּר in Zorn gerathen.
Расхóдка נ' 1) רֶוַח לִתְנוּפַת כַּנְפֵי מְכוֹנָה Spielraum.
2) תַּאֲנָה Brunstzeit. [nisröslein.
Расхóдникъ ז' מִין צֶמַח, *אֲדָנִי (שבת לה:) Bergado=
Расхóдный ת' אֲשֶׁר לַכֶּסֶף הַמּוֹצָא, —תּוֹצָאוֹת
Ausgabe=.
Расхóдовать (-дую) פ"י הוֹצֵא כֶסֶף, זוֹל זָהָב מִכִּיסוֹ
ausgeben. **-ся** נפ' הוּצָא כֶּסֶף עַל־ ausgegeben werden.
Расхóдчикъ ז' פְּקִיד הַשִּׁלּוּמִים, מוֹצִיא כֶּסֶף עַל־־
Ausgeber.
Расхóдъ ז' 1) מוֹצָא כֶּסֶף עַל־־ Ausgabe. 2) מוֹצָא,
מִשְׁלוֹחַ, מִשְׁלָח Absatz. Всѣ лóшади въ расхóдѣ
כָּל־הַסּוּסִים יָצְאוּ לְדַרְכָּם (שֻׁלְּחוּ כֹּה וָכֹה).
Расхождéніе ס' לֶכֶת (הִפָּרֵד) אִישׁ לְעֶבְרוֹ das Aus=
einandergehen. [brauch.
Расхóжій ת' אֲשֶׁר לְצָרְכֵי יוֹם יוֹם zum täglichen Ge=
Расхолáживать, -лоди́ть פ"י הָקֵר, הָפֵג חֹם הַ־ ab=
kühlen. **-ся** נפ' הוּקַר, הִפּוֹג חֹם הַ־, הָפוֹךְ קַר abge=
kühlt werden.
Расхомутáть פ"י פָּרֵק עֹל (הַסּוּס) das Kummet ab=
Расхорохéриться см. Хорохóриться. [nehmen.
Расхохотáться פ"ח הַרְעֵם בְּקוֹל, מַלֵּא פִיו שְׂחוֹק
פָּצוֹחַ צְחוֹק, צָחוֹק in Lachen ausbrechen.
Расхýливать, -хули́ть פ"י חָרֵף מְאֹד, גַּדֵּף, חַלֵּל
—כְּבוֹד sehr tadeln.
Расхýлка נ' חֶרְפָּה, נְאָצָה, גְּדוּפָה Tadel.
Расцарáпывать, -царáпать, -царáпнуть פ"י
שָׂרוֹט, נָתוֹן שָׂרֶטֶת בְּכָל־הַ־ zerkratzen. **-ся** נפ' הִשָּׂרֵט
כֻּלּוֹ zerkratzt werden.
Расцвѣ́лый ת' פּוֹרֵחַ, עוֹלֶה נִצּוֹ, צָץ, מֵנֵץ aufgeblüht.
Расцвѣ́лыя пóчки פִּטּוּרֵי צִיצִים. [blühen.
Расцвѣтáніе ס' פְּרֹחַ, הַפְרִיחַ, עֲלוֹת צִיצִים das Auf=
Расцвѣтáть, -цвѣ́сть פ"ע פָּרוֹחַ, צוּץ, הָנֵץ Aufblühen
Расцвѣ́тъ ז' פֶּטֶרֶת צִיצִים, פְּרֹחַ das Aufblühen.
Расцвѣчéніе ס' מִשְׁחַת צִיצִים בַּשָּׁשַׁר buntes Be=
malen.
Расцвѣ́чивать, -цвѣчáть, -цвѣти́ть פ"י מָשׁוֹחַ
בַּשָּׁשַׁר, פָּאֵר בִּצְבָעִים שׁוֹנִים bunt bemalen. Р. флá=
гами פָּרֵשׂ רִקְמַת נִסִּים. **-ся** נפ'. [lange küssen.
Расцѣловáть פ"י פִּיו הַרְבֵּה לְנַשֵּׁק, נָשׁוֹק מִנְּשִׁיקוֹת
Расцѣ́нивать, -цѣни́ть פ"י עָרוֹךְ מְחִיר כָּל־הַ־ ab=
schätzen. **-ся** נפ' הֶעָרֵךְ (מְחִירוֹ) לְאַחַד אֶחָד abgeschätzt
werden.
Расцѣ́нка נ' עֵרֶךְ מְחִיר דָּבָר, —הַעֲרִיךְ Abschätzung.
Расцѣплéніе ס' פִּתּוּחַ הָרַתּוּק, הַתִּיר רִכְסֵי הַ־ das
Loshacken.
Расцѣпля́ть, -цѣпи́ть פ"י הַתֵּר, פַּתֵּחַ רִכְסֵי הַ־
הַקְּרָסִים, פַּתֵּחַ הָרַתּוּק loshaken. **-ся** נפ' הָרָתֵק (קהלת
יב, ו), הֻתַּר הָרַתּוּק losgehakt werden.
Расчвáниться פ"ח הִתְהַדֵּר, הִתְעַלֵּה, הִתְגָּאֵה,
רָהוֹב, הִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר, עָדֹה גָּאוֹן וָגֹבַהּ sehr
prahlen. Онъ расчвáнился רָם לְבָבוֹ, רָמוּ עֵינָיו.
Расчéрпывать, -чéрпать פ"י שָׁאוֹב כָּל־הַ־ aus=
schöpfen. **-ся** נפ' הִשָּׁאֵב כֻּלָּהּ, הִשָּׁאֵב עַד תֻּמּוֹ ausge=
schöpft werden.
Расчéрчивать, -черти́ть פ"י קַוִּים (תָּאֵה) הַתְוֵה
עַל־כָּל־פְּנֵי־ liniren. **-ся** נפ' הֻתְוָה קַוִּים linirt werden.
Расчёска נ' שְׂרִיקַת הַשֵּׂעָר das Durchkämmen.
Расчёсывать, -чесáть פ"י 1) שָׂרוֹק בַּמַּסְרֵק durch=
kämmen. 2) חָצֹה (פַּלֵּג) שְׂעַר הַקָּדְקֹד scheiteln. **-ся**
נפ' הִשָּׂרֵק בַּמַּסְרֵק durchgekämmt werden. [keit.
Расчётливость נ' חֶשְׁבּוֹן צְרָכוֹ, מִסְכֵּנוּת Sparsam=
Расчётливый ת' מְסֻכָּן, מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּחֶשְׁבּוֹן,
מְחַשֵּׁב דְּרָכָיו sparsam.
Расчётъ ז' חֶשְׁבּוֹן Rechnung. Сдѣ́лать р. съ кѣмъ
חַשֵּׁב עִם־, מָצֹא חֶשְׁבּוֹן עִם־. Быть съ кѣмъ въ
расчётѣ נַקֵּה כָּל־חֶשְׁבּוֹנוֹתָיו עִם־. Жить съ ра-
счётомъ כַּלְכֵּל צְרָכוֹ בְּחֶשְׁבּוֹן. Принимáть что въ
расчётъ שׂוּם לֵב עַל־. [werden.
Расчечéниться פ"ח רָהוֹב, עָטֹה גָאוֹן, הִתְנַשֵּׂא stolz
Расчислéніе ס' סְפֹר, סְפִירוֹת, חֶשְׁבּוֹן Berechnung.
Расчисля́ть, -чи́слить פ"י חַשֵּׁב, תַּכּוֹן, חַשֵּׁב חֶשְׁבּוֹן
Расчисти́ть см. Расчищáть. [berechnen.

Расчи́стка נ׳ נִקָּיוֹן, טֹהַר, פִּנּוּת, נִקּוּת Reinigung.
Расчиха́ться פ״ח זוֹרֵר בְּלִי־חָשֵׂךְ viel niesen.
Расчища́ть, -чи́стить פ״י טִהַר, פִּנָּה, נִקָּה reinigen. Р. лѣсъ подъ па́шню בָּרֵא יַעַר לְשָׂדֶה־ נוֹר נִיר, זָרַע. -ся נפ׳ פֻּנָּה, נֻקָּה gereinigt werden.
Расчу́хать פ״י הֵרִיחַ מֵרָחוֹק, הֵבִין בְּחִכּוֹ, טָעוֹם וְרָאֹה herausschmecken; merken. [muthwillig werden.
Расшали́ться פ״ח הִתְהוֹלֵל, הִתְהַלֲלָהּ, הִתְעוֹלֵל
Расша́тываніе, -шата́ніе ס׳ טַלְטֵלָה, פִּיק, מוֹט, הָרֵס, הַמְעִיד das Schwankenmachen.
Расша́тывать, -шата́ть פ״י עוֹרֵר, הָמֵשׁ, הֵנִד, הַמְעִיד, הָרֵס schwankend machen. Расшатни́ зу́бы ихъ הֲרֹס־ שִׁנֵּימוֹ בְּפִיהֶם. -ся פ״ח מוֹשׁ, מוֹט, הָמוֹט, הִתְמוֹטֵט, הָפֵק, פּוּק schwanken. [werfen.
Расшвыря́ть פ״י טִלְטֵל, הָלְאָה, הִשְׁלִיךְ auseinander-
Расшеве́ливать, -шевели́ть פ״י נִעֵר, עוֹרֵר, הָעֵר, טִלְטֵל, זִעְזַע anregen. Расшевели́ть чьё ли́бо се́рдце עוֹרֵר רַחֲמֵי־אִישׁ, הָעֵר לֵב אִישׁ. -ся נפ׳ הִנָּעֵר, הִתְעוֹרֵר, הִתְנַעֵר, הָעוֹר (שופטים טו, כ) regsam werden.
Расшиба́ть, -би́ть פ״י רִטֵּשׁ, רִצֵּץ—נִפֵּץ לְשִׁנַּיִם zer-schlagen. -ся נפ׳ רֻטּוֹשׁ, נִפּוֹץ zerschlagen werden.
Расши́бъ ז׳ מַחַץ, נֶגַע, שֶׁבֶר, פֶּרֶץ zerschlagene Stelle.
Расши́ва נ׳ אֳנִיָּה סְפוּנָה, סְפִינָה Barke mit Verdeck.
Расшива́ть, -ши́ть פ״י 1) הִתִּר הַתְּפָר auftrennen. 2) תָּפוֹר רִקְמוֹת, רָקוֹם ausnähen. -ся נפעל 1) הֻתַּר הַתֶּפֶר aufgetrennt werden. 2) רִקְמוֹת, רֻקּוֹם ausgenäht werden.
Расшире́ніе ס׳ מֶרְחָב, הַרְחִיב Ausdehnung.
Расшири́тель ז׳ מְפַתֶּה, מַגְדִּיל, מַרְחִיב Erweiterer. -льница נ׳.
Расширя́емый ת׳ מֻרְחָב, נִרְחָב ausdehnbar.
Расширя́ть, -ши́рить פ״י פִּתָּה, הִגְדִּיל, הִרְחִיב aus-dehnen. Онъ расши́рилъ предѣ́лы своей страны́ הִרְחִיב גְּבוּלוֹת אַרְצוֹ. Да расши́ритъ Богъ Іафета יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת. -ся נפעל רָחוֹב, הֻרְחַב, הִתְרַחֵב* sich ausdehnen.
Расши́тіе ס׳ הַתִּיר הַתֶּפֶר, —פִּתּוּחַ das Auftrennen.
Расши́ть см. Расшива́ть.
Расшифрова́ніе ס׳ שֶׁבֶר, פֵּשֶׁר, פִּתְרוֹן Entzifferung.
Расшифро́вывать, -шифрова́ть פ״י פָּתוֹר הַפְּתָּם, חָקוֹר תַּעֲלוּמָה, מָצֹא חִידָה entziffern. -ся נפ׳ הֻפְתַּר הַפְּתוּם entziffert werden.
Расшумѣ́ться פ״ח נָשֹׂא קוֹל שָׁאוֹן, הִתְגַּעֵשׁ viel Lärm [machen.
Расщебе́нивать, -бени́ть см. Щебени́ть.
Расще́дриваться, -щедри́ться פ״ח מְלוֹא רוּחַ הִתְנַדֵּב, נְדִיבָה freigebig werden.
Расще́лина נ׳ בְּקִיעַ, נִבְעָה, פֶּרֶץ, חוֹר Spalte.
Расщеля́ться, -щели́ться פ״ח הִתְבַּקַּע, הִמָּלֵא בְּקִיעִים sich spalten.
Расщепля́ть, -щепа́ть, -пи́ть פ״י בָּקוֹעַ, בִּקַּע, סָעֵף, פָּצוֹם, שָׁסַף zerspalten. -ся נפ׳ הִבָּקַע, בֻּקּוֹעַ zerspalten [werden.
Расще́пъ ז׳ שֶׁסַע פִּי־הָעֵט Federspalte.
Расщи́пывать, -щипа́ть פ״י מָרוֹט, צָבוֹט, פָּתוֹת, לִפְתִּים zerzupfen. -ся נפעל הֻצְבַּט, הֻמְרַט zerzupft werden. [stätigung.
Ратифика́ція נ׳ תֹּקֶף, תְּעוּדָה, מְקַיֵּם דָּבָר, כְּתָב Be-
Ратифико́ванный ת׳ נֶאֱמָן, מְקֻיָּם bestätigt.
Ратификова́ть (-ку́ю) פ״י קַיֵּם דָּבָר, תֹּקֶף, כָּתוֹב, כָּתוֹב בְּלִי־תֹקֶף לְקַיֵּם, עִנְיָן bestätigen. -ся נפ׳ קִיּוּם הָאֻמַּן bestätigt werden.
Ра́тманъ ז׳ פְּקִיד שַׁעַר הָעִיר Rathsherr.
Ра́тникъ ז׳ אִישׁ צָבָא Soldat. -ничій ת׳.
Ра́тный ת׳ הַצָּבָא, —הַמִּלְחָמָה—Kriegs-.
Ратобо́рецъ (-рца) ז׳ אִישׁ מִלְחָמָה, שׁוֹלֵף חֶרֶב
Ратобо́рство ס׳ מִלְחָמָה, לָחֶם, קְרָב Kampf. [Streiter.
Ратобо́рствовать (-ствую) פ״ע הִלָּחֵם, הֵאָבֵק, הִפְתַּל kämpfen.
Ра́товать (-ра́тую) פ״ע הִלָּחֵם, גּוֹד, הָרֵק (שְׁלוֹף) [חֶרֶב] streiten.
Ра́товище см. Дре́вко.
Ратолюби́вый, -люб́ный ת׳ חָפֵץ קְרָבוֹת, אוֹהֵב מִלְחָמָה Kampflustig. [Rathhaus. -тушный ת׳.
Ра́туша נ׳ אוּלָם הַמִּשְׁפָּט לְסוֹחֲרֵי־עִיר, שַׁעַר הָעִיר
Рать נ׳ 1) צָבָא, גְּדוּד, חַיִל Armee. 2) מִלְחָמָה, לָחֶם, קְרָב Streit. Не хвали́сь и́дучи на рать, а хва-ли́сь и́дучи съ ра́ти אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ.
Ра́утъ ז׳ סוֹד נִכְבְּדֵי־עָם, קְהַל נְדִיבֵי־עָם Prunkgesell-[schaft.
Рафина́дъ ז׳ צוּף מְזֻקָּק Feinzucker.
Рафини́ровать (-рую) פ״י צָרוֹף, זַקֵּק läutern.
Раціонали́змъ ז׳ אֱמוּנַת אָדָם לְבַד בְּבִינַת, אֱמוּנָה הַשֵּׂכֶל וְיָדוּעַ Vernunftreligion. [vernunftgläubig.
Раціоналисти́ческій ת׳ מוּסָד עַל־אֱמוּנַת הַשֵּׂכֶל
Раціонали́стъ ז׳ דָּבֵק בֶּאֱמוּנַת הַשֵּׂכֶל, נִשְׁעָן אֶל־ בִּינָתוֹ לְבַדָּהּ (בעניני הדת) Vernunftgläubiger. -ли́стка נ׳
Раціона́льность נ׳ נְכוֹנָה, נְכֹחָה, תֹּקֶף, יֹשֶׁר דִּבְרֵי־אֱמֶת Vernunftmässigkeit. [vernünftig.
Раціона́льный ת׳ מוּסָד עַל־חֻקּוֹת הַתְּבוּנָה, כֵּן, נָכוֹן
Раціо́нъ ז׳ מִסְפּוֹא הַסּוּס דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ tägliches Futter der Pferde. -ціо́нный ת׳.
Ра́чекъ, -чка ק׳ см. Ракъ.
Раче́ніе ס׳ עֵל־ שְׁקֹד, לְ־ דְּאָגָה, חֲרָדָה אֶל־ Eifer.

Рачи́тель ז׳ חָרֵד אֶל־, דּוֹאֵג לְ־, שׁוֹקֵד עַל־ Fürsorger. -чи́тельница נ׳.

Рачи́тельность נ׳ מִשְׁמֶרֶת אֱמוּנִים, שְׁקֹד עַל־ Sorgfalt. [בְּ־] eifrig.

Рачи́тельный ת׳ שׁוֹמֵר אֱמוּנִים, חָרֵד אֶל־, שׁוֹקֵד עַל־

Рачи́ть (-чу́, -чи́шь) פ״ע (чему́, о чёмъ) שָׁקוֹד עַל־, עָשׂה בֶּאֱמוּנָה, דָּאוֹג לְ־, חָרוֹד אֶל־ sorgen für...

Рашко́тъ ז׳ (מסביב לעמודי הגליון) מִסְגֶּרֶת הַדְּפוּס Rähmchen. [Р. волосъ שֵׂעָר גַּדֵּל פֶּרַע.

Раще́ніе ס׳ גַּדֵּל, טַפּוּחַ, הַפְּרוֹת das Wachsenlassen.

Рвать (рву, рвёшь), -рвану́ть פ״י 1) נַתֵּק, קָרוֹעַ, שָׁלוֹף, הוֹצֵא, קָרוֹעַ מִיַּד־ (ויקרא י, ו) פָּרוֹם reißen. 2) גָּזוֹל מִיַּד־, חָטוֹף, לָקוֹחַ בְּחָזְקָה, מָשׁוֹךְ אֵלָיו; מְרֹט weg- reißen. Р. зу́бы שָׁלוֹף שִׁנַּיִם. 3) צָבוֹט, אָרֹה, לָקֵט; אָרֹה (צָבוֹט לָקֵט) מָרוֹט zupfen, pflücken. Р. цвѣты́ פְּרָחִים. 4) כָּאֵב, עוֹרֵר כְּאֵב, הַכְאֵב ziehen. Пла́стырь рвётъ כְּאֵב הָאֲרוּכָה תְעוֹרֵר. 5) פ״ס קָאָה, הָקֵא Erbrechen erregen. Его рвётъ кро́вью הוּא מֵקִיא דָם. -ся פ״ח 1) הִנָּתֵק, הִפָּרֵם, הִקָּרֵעַ zerrissen werden. 2) סָעוֹר לְ־, פָּרוֹץ עָלָיו פֶּרֶץ, הוֹן, הַעְפֵּל, הִתְאַמֵּץ לְ־, הִתְחָרֵה sich anstrengen. Они́ рву́тся погуби́ть меня́ יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי. И рвали́сь они взойти́ на́ гору וַיַּעְפִּלוּ (וַיִּהְיוּ) לַעֲלוֹת הָהָרָה. Конь рвётся на войну́ הַסּוּס שׁוֹטֵף לַמִּלְחָמָה. Они рву́тся другъ пе́редъ дру́гомъ услужи́ть ему́ מִתְחָרִים הֵמָּה הִתְאַמֵּץ לְהִנָּצֵל אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְעָבְדוֹ. -ся изъ рукъ מִיַּד.

Рве́ніе ס׳ אֱמוּנָה, שְׁקֹד עַל־, חֲרָדָה אֶל־, רֶגֶשׁ, קִנְאָה Eifer. Исполня́ть до́лжность со рве́ніемъ שָׁקוֹד עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ, שָׁמוֹר אֱמוּנִים בְּמִשְׁמַרְתּוֹ.

Рво́та נ׳ קִיא, קָא das Erbrechen, Vomiren.

Рво́тина נ׳ קִיא־צֹאָה das Ausgespieene.

Рво́тное ש״ם *אַפִּיקְטוּזִין (שבת קמ.) סַמִּים לְהָקִיא

Рво́тный ת׳ מְעוֹרֵר קִיא Brech-. [Brechmittel.

Рдѣ́лый ת׳ חָמוּץ, חַכְלִיל, מִתְאַדֵּם, מְאָדָּם roth geworden.

Рдѣ́ніе ס׳ פָּארוּר, חַכְלִילוּת, הִתְאַדֵּם Erröthung.

Рдѣть פ״ע אָדוֹם, הַאְדֵּם, חַכְלִילוּת, כְּפֵה roth werden. Лицё его рдѣ́етъ פָּנָיו לֶהָבִים. -ся פ״ח הִתְאַדֵּם, עָטֹה חַכְלִילוּת erröthen. [mittel.

Реаге́нтъ ז׳ פְּעֻלָּה מִתְנַגֶּדֶת, שִׂטְנָה, תְנוּאָה Gegen-

Реакти́вный ת׳ *מִתְנַגֵּד לְ־, נִצָּב לְשָׂטָן, מֵנִיא, שׂוֹטֵן

Реакти́въ ז׳, Реа́кція נ׳ см. Реаге́нтъ. [rückwirkend.

Реализи́ровать (-рую) см. Осуществля́ть.

Реа́льный ת׳ מַעֲשֶׂה,— עֲלִילָה — sachlich. Реа́льное учи́лище בֵּית־סֵפֶר לְחָכְמוֹת הַמַּעֲשֶׂה.

Ребёнокъ (-нка) ק׳ -бёночекъ (-чка) ז׳ עוֹלָל, יֶלֶד, יַלְדִּים, עוֹלָלִים Kind. ר׳ ребя́та נַעַר קָטוֹן.

Ребёрный ת׳ הַצֵּלָע,— הַצְּלָעוֹת — Rippen-.

Ребри́стый ת׳ הַצְּלָעוֹת (גְּדוֹל־) רְחַב־ starkrippig.

Ребри́ться פ״ח הַשָּׁעֵן בְּכַפָּיו עַל־מָתְנָיו die Hände in die Seiten stemmen.

Ребро́ ס׳ 1) צֶלַע, צֵלָע Rippe. ר׳ рёбра צְלָעוֹת. 2) צַד, מִגְבָּלָה Kante. У меня́ послѣ́дняя копе́йка ребро́мъ הִנְנִי נָכוֹן לָתֵת עַד־אֲגוֹרָתִי הָאַחֲרוֹנָה.

Ребро́вый ת׳ (צִדּוֹ) מֻשְׁכָּב עַל־צַלְעוֹ auf die Kante gelegt. [Kinder. (см. Ребёнокъ).

Ребя́та (-бя́тъ), -тишки (-ти́шекъ) ז״ר עוֹלָלִים, יְלָדִים

Ребя́чески ת״פ כְּדֶרֶךְ הַיְלָדִים, כְּנַעַר קָטוֹן Kindisch.

Ребя́ческій ת׳ נַעַר,— יֶלֶד,— יְלָדִים — kindisch.

Ребя́чество ס׳ תַּעֲלוּלִים, מַעֲלַל עוֹלָלִים, דֶּרֶךְ יְלָדִים, אֹרַח נְעָרִים קְטַנִּים Kinderei. [kindisch benehmen.

Ребя́читься פ״ח הִתְעוֹלֵל, עָשׂה כְּמַעֲשֵׂה עוֹלָלִים sich

Реве́нь ז׳ *רוּבִּיָּא, מִין צֶמַח (כריתות ו.) Rhabarber.

Реве́рсъ ז׳ см. Распи́ска.

Реви́жскій ת׳ אֲשֶׁר לְמִפְקַד הָעָם,— הַסְּפִר — Revisions-.

Реви́зія נ׳ 1) בִּקֹּרֶת, בִּקָּרָה Revision. 2) מִפְקַד, סֵפֶר פְּקוּדֵי בְנֵי־הָאָרֶץ, הָעָם Volkszählung.

Ревизова́ніе ס׳ בִּקָּרָה, פָּקֹד das Revidiren.

Ревизова́ть (-зу́ю) פ״י בַּקֵּר, רָאֹה וּבָחוֹן, פָּקוֹד revidiren. -ся נפ׳ הִבָּחֵן, בֻּקֹּר revidirt werden.

Ревизо́вка נ׳ см. Ревизова́ніе. [Revisor.

Ревизо́ръ ז׳ פְּקִיד הַבִּקֹּרֶת, בּוֹחֵן, מְבַקֵּר, בַּעַל־פְּקִידוּת

Ревмати́змъ ז׳ מַדְוֵה הַשְּׁרִירִים Rheumatismus.

Ревма́тикъ ז׳ *רוּמָטִיקוֹס (ו״ד יט), דְּוֵה שְׁרִירָיו an Rheumatismus Leidender. [tisch.

Ревмати́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְמַדְוֵה הַשְּׁרִירִים rheuma-

Ревни́вецъ (-вца) ז׳ מְקַנֵּא (אֶת־אִשְׁתּוֹ) לָחוּם Eifersüchtiger. -ни́вица נ׳ קִנְאַת אַהֲבָה. [sucht.

Ревни́вость נ׳ קִנְאוֹת, קִנְאָה (בדברי אהבה) רוּחַ קִנְאָה Eifer-

Ревни́вый ת׳ (בדברי אהבה) מְקַנֵּא, מָלֵא רוּחַ קִנְאָה, לָחוּם קִנְאַת אַהֲבָה eifersüchtig. [-льни́ца נ׳.

Ревни́тель ז׳ שׁוֹקֵד עַל־, חָרֵד אֶל־, מְקַנֵּא לְ־ Eiferer.

Ревни́тельный ת׳ שׁוֹקֵד עַל־, מָלֵא רוּחַ קִנְאָה לְ־ eifrig. [2) קִנְאַת אַהֲבָה Eifersucht.

Ревнова́ніе ס׳ 1) שְׁקֹד עַל־, קִנְאָה לְ־ Beeifrung.

Ревнова́ть (-ну́ю) פ״י 1) (кого... къ) קַנֵּא אֶת־ eifersüchtig sein. Жена́ ревну́етъ му́жа къ сосѣ́дкѣ הָאִשָּׁה תְקַנֵּא אֶת־בַּעְלָהּ בִּשְׁכֶנְתּוֹ. 2) (чего́) בַּקֵּשׁ לִמְצֹא, תּוּר אַחֲרֵי־ eifrig streben. Ревну́й му́д-

рости и прáвды בַּקֵּשׁ חָכְמָה וְרֹדֵף־צֶדֶק. 3) (комý, чемý) הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ־־, הִתְחָרָה־־, קִנֵּא בְ־־ הָלוֹךְ בְּדַרְכֵי־ nacheifern.

Рéвностно ת״פ הַשְׁכֵּם וְ־, בְּרוּחַ נְדִיבָה, בְּשֹׁקֶד eifrig.

Рéвностный ת׳ מָלֵא קִנְאָה, מִתְנַדֵּב, שׁוֹקֵד עַל־־ eifrig.

Рéвность נ׳ 1) קִנְאָה, קִנְאַת אַהֲבָה Eiferſucht. 2) תַּאֲוָה, חֵפֶץ, הִתְחָרוּת, קִנְאָה לְ־ Eifer. 3) קִנְאָה בְ־, צָמְתַתּוּ קִנְאָתוֹ. רַע עַיִן Neid. Снѣдáлся рéвностью

Револьвéръ ז׳ כְּלִי־מָוֶת, קְנֵה־קֶלַע Drehpiſtole.

Революціóнный ת׳ מָלֵא רוּחַ מַעַל, —מֶרֶד, —קֶשֶׁר empöreriſch.

Революція נ׳ מַהְפֵּכָה, הֲפֵכָה, מַהְפֶּכֶת סִדְרֵי מַמְלָכָה, מֶרֶד, בֶּגֶד, מְרִי, מַעַל, קֶשֶׁר Empörung.

Ревýнъ ז׳ 1) קוֹף הַנּוֹהֵם Heulaffe. 2) נֶאֱנָק, מַר צוֹרֵחַ, בְּקוֹל מַר Schreihals. -вýнья נ׳.

Рёвъ ז׳ נַהַם, נְהָמָה, שְׁאָגָה, שׁוֹא Gebrüll. Львúный р. נַהַם כְּפִיר, שַׁאֲגַת אַרְיֵה. Р. мóря נַהֲמַת־־יָם, Р. волнъ שְׁאוֹן גַּלִּים. [brüllen; brauſen.

Ревѣ́ть (ревý, -вёшь) פ״ע נָהוֹם, שָׁאוֹג, שָׁאֹה, נָהוֹק

Регáліи נ״ר כֶּתֶר וְשֵׁבֶט מִשְׂרָה, אוֹתוֹת הוֹד מַלְכוּת Ehrenzeichen der Krone.

Регéнтскій ת׳ אֲשֶׁר לַנִּצָּב בִּמְקוֹם הַמֶּלֶךְ Regenten=.

Регéнтство ס׳ מִשְׂרַת מְמַלֵּא מְקוֹם הַמֶּלֶךְ Reichsverwaltung. [נִצָּב Regent. -тша נ׳.

Регéнтъ ז׳ (עַד מְלֹאת שְׁנוֹתָיו) מוֹשֵׁל תַּחַת בֶּן־מֶלֶךְ,

Рéгентъ ז׳ שַׂר מַשָּׂא, יָסוֹר בַּמַּשָּׂא, מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת הַמְשֹׁרְרִים (דה״א טו, כב וכז) Capellmeiſter.

Регистрáторъ ז׳ מַזְכִּיר לְבֵית מִשְׁפָּט Schriftenordner. Коллéжскій р. מַזְכִּיר לְסוֹד נוֹעָצִים (כנוי לתור הארבעה עשר במעלות הכהונה).

Регистратýра נ׳ זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר לְדִבְרֵי בֵית־־מִשְׁפָּט, פְּקִידוּת מַזְכִּיר Regiſtratur.

Регúстръ см. Реéстръ. [ordnung.

Регламéнтъ ז׳ תְּעוּדָה, דְּבַר־חֹק וּמִשְׁפָּט, חֻקָּה Ver=

Регрессúвный ת׳ הוֹלֵךְ הָלוֹךְ וְדַל, הוֹלֵךְ וְחָסֵר rück=gängig. [Rückgang.

Регрéссъ ז׳ מַהֲלָךְ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים, הִדַּל, מְעֹט

Рéгулы נ״ר דְּמֵי נִדָּה, נִדַּת דָּוָה, אֹרַח נָשִׁים Monatliches der Frauen. [regelmäßig.

Регулярно ת״פ בֶּאֱמוּנָה, אֶל־־נָכוֹן, בְּעִתּוֹ, בְּמִשְׁפָּט

Регулярность נ׳ בֹּא דָבָר, נְכוֹנָה, מֵישָׁרִים, מִישׁוֹר Regelmäßigkeit.

Регулярный ת׳ שׁוֹמֵר עֵת, הַבָּא בְעִתּוֹ וּבְמוֹעֲדוֹ, יוֹדֵעַ מוֹעֲדָיו, בָּא regelrecht. Регулярное вóйско סְדָרִים, צָבָא, עַל־מִשְׁפָּטוֹ חֵיל הַצָּבָא.

Регулятóръ ז׳ הַבְּרִיחַ הַמְיַשֵּׁר הֲלִיכוֹת מְכוֹנָה Regulator.

Редактúровать см. Редижúровать.

Редáкторъ ז׳ מְנַהֵל (מוֹצִיא, מַעֲרִיךְ) מִכְתָּב עִתִּי Herausgeber. [daktion.

Редáкція נ׳ מַעֲרֶכֶת דִּבְרֵי סֵפֶר אוֹ מִכְתָּב עִתִּי Re=

Редижúровать (-рую) פ״י עָרוֹךְ מִכְתָּב עִתִּי her=[ausgeben.

Редýтъ ז׳ מָצוֹר, מְצוּרָה Verſchanzung.

Реéстръ ז׳ פְּקוּדֵי דְבָרִים, כְּתָב הָרָשׁוּם, סֵפֶר הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר Verzeichniß.

Реéчка ק׳ см. Рéйка.

Режиссёръ ז׳ מְנַצֵּחַ עַל־־הַמְשַׂחֲקִים עַל־־בָּמַת חִזָּיוֹן [Bühnenverwalter.

Резедá נ׳ מִין צֶמַח בֹּשֶׂם Reſede.

Резéрвный ת׳ חָשׂוּךְ לְעֵת־צָר, שָׁמוּר לַמּוֹעֵד Hülfs=.

Резервуáръ ז׳ מִקְוֶה, מְגוּרָה, עֲתִידָה (ישעיה י, יג) Behälter. [regiment.

Резéрвъ ז׳ חֵיל הָעֲתִידִים, צָבָא מוּכָן לְעֵת צָר Hülfs=

Резидéнтъ ז׳ (מהתור השלישי) מַלְאַךְ־גּוֹי Bevollmächtigter.

Резидéнція נ׳ עִיר הַבִּירָה, קִרְיַת מֶלֶךְ Reſidenz.

Резúна, -зúнка נ׳ כֹּפֶר מְרֻקָּע, רְקוּעַ גֹּפֶר, רְשׁוֹנָא* (שבת קלג:) Gummi elaſticum. -зúнный, -зúнковый ת׳.

Резолюція נ׳ מוֹצָא דְבַר־־מִשְׁפָּט, נֶחֱרָצָה, נֶחֱרֶצֶת, מִשְׁפָּט חָרוּץ Entſcheidung.

Резонáнсъ ז׳ הֵד קוֹל הַשִּׁיר, קוֹל עֲנוֹת Widerſchall.

Резóнно ת״פ בִּתְבוּנָה, אֶל־נָכוֹן, נְכוֹנָה, כֵּן vernünftig.

Результáтъ ז׳ מוֹצָא דָבָר, אַחֲרִית דָּבָר, פְּרִי־־עִנְיָן, מַסְקָנָא* Schlußfolge.

Рей ז׳ см. Рéя и Рáйна.

Рейдъ ז׳ מְבוֹא־יָם, מְחוֹז אֳנִיּוֹת Ankerplatz.

Рéйка נ׳ מִשְׁבֶּצֶת עֵץ, יְתַד־מִשְׁבֶּצֶת Leiſtchen.

Рейнвéйнъ ז׳ יֵין הַכְּרָמִים עַל־נְהַר רִינוּס Rheinwein.

Рейтýзы ז״ר (רַכָּבִים) מִכְנְסֵי פָּרָשִׁים Reithoſen.

Рекáмбіо ס׳ מוֹעֵד הַשִּׁלּוּם, עֹנֶשׁ מַעֲבִיר, עֹנֶשׁ הַמְאַחֵר לְשַׁלֵּם Strafgeld. [auskundſchaften.

Рекогносцúровать (-рую) פ״י תּוּר, חָפוֹר, רַגֵּל

Рекогносцирóвка נ׳ עֵין רוֹגֵל, חֵפֶשׂ מְרַגְּלִים Auskundſchaftung. [לְטוֹבָה] Empfehler. -льница נ׳.

Рекомендáтель ז׳ מַעְתִּיר בְּעַד־־, מֵעִיד עַל־, עוֹנֶה בְ־

Рекомендáція נ׳ פְּקֻדַּת אִישׁ לְטוֹבָה לִפְנֵי־־ Empfehlung.

Рекомендовáть (-дýю) פ״י (לָשִׁית לֵב לִבְחֹר, יָעֵץ (עַל־, אֶל־... הַזְכֵּר אֶת־ empfehlen. И рекомендýй меня Фараону וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־־פַּרְעֹה. -ся נפ׳ הִפָּקֵד לְטוֹבָה לִפְנֵי־ empfohlen werden.

Рекреаціóнный ת׳ —מַרְגּוֹעַ, שַׁעֲשֻׁעִים — Erholungs=. Рекреаціóнная зáла הֵיכַל עֹנֶג (לתלמידי בית ספר).

Рекреація נ׳ שְׁחוֹק, שַׁעֲשֻׁעִים, מַרְגּוֹעַ Erholung.

Рекрутскій ת׳ אֲשֶׁר לְחָנִיךְ (לַחֲנִיכֵי) הַצָּבָא Rekruten=.

Рекрутъ ז׳ חָנִיךְ צָבָא, לָקוּחַ לַצָּבָא Rekrut.

Рекрутчина נ׳ עֵת הַלְּקַח לַצָּבָא Rekrutirung.

Ректорство ס׳ פְּקִידוּת מְנַהֵל בֵּית מִדְרַשׁ חָכְמָה Rektorat. [скій ת׳.

Ректоръ ז׳ מְנַהֵל בֵּית מִדְרַשׁ חָכְמָה Rektor. -торскій.

Рели נ״ר תְּלִי־הַקֶּלַע, עֶרֶשׂ תְּנוּפָה Schaukel. Качаться на реляхъ הָנוֹעַ עַל תְּלִי־הַקֶּלַע. Вздёрнуть кого на рели תָּלֹה, הוֹקֵעַ. [Gottesfurcht.

Религіозность נ׳ יִרְאַת־יְיָ, מִשְׁמֶרֶת תּוֹרַת אֱלֹהִים

Религіозный ת׳ יְרֵא־יְיָ, נוֹצֵר תּוֹרַת אֱלֹהִים gottesfürchtig.

Религія נ׳ דָּת־אֵל, תּוֹרַת אֱלֹהִים, בְּרִית יְיָ Religion.

Рельефный ת׳ נִבְנוּן, מִשְׁפֶּה, נִשְׁפֶּה, מַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים hervorstehend.

Рельефъ ז׳ תַּבְנִית מַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים erhabene Arbeit.

Рельсъ ז׳ מְטִיל מְסִלּוּל הַבַּרְזֶל Eisenbahnschiene. -совый ת׳. Рельсовый путь מְסִלַּת שְׁלַבֵּי בַרְזֶל.

Ремень (-мня) ז׳ שְׂרוֹךְ, תִּקְוַת עוֹר, אֵזוֹר עוֹר Riemen.

Ременщикъ ז׳ עוֹשֵׂה אֵזוֹרֵי עוֹר Riemer. [-менный ת׳.

Ремесленникъ ז׳ חָרָשׁ, אָמָן, עוֹשֵׂה מְלָאכָה Handwerker. -нница נ׳. [בִּמְלָאכָה] Handwerk treiben.

Ремесленничать פ״ע עָשֹׂה, הָיֹה עַל־מְלַאכְתּוֹ

Ремесленническій ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹשֵׂי מְלָאכָה, חָרָשִׁים—Handwerker=.

Ремесленничество ס׳ עֲבוֹדַת עוֹשֵׂי מְלָאכָה Profession.

Ремесленничій см. Ремесленническій.

Ремесленность נ׳ см. Ремесленничество.

Ремесленный ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹשֵׂי מְלָאכָה, הֶחָרָשִׁים—, הָאֳמָנִים—Handwerks=. Ремесленная школа בֵּית חֲנִיכִים לִמְלָאכָה.

Ремесло ס׳ חֲרֹשֶׁת, עֲמַל כַּפַּיִם, מְלֶאכֶת־יָד, מְלָאכָה Handwerk. Столярное ремесло חֲרֹשֶׁת־עֵץ.

Ремешокъ (-шка) ז׳ שְׂרוֹךְ, פְּתִיל עוֹר Riemchen.

Ремизить פ״י (בשחוק הגורלות) לָכוֹד אֶת־אִישׁ, צוֹד חֵרֶם -ся נפעל הִלָּכֵד חֵרֶם verlieren das Bet machen. חֶרְמוֹ

Ремизъ ז׳ חֵרֶם בִּשְׂחוֹק הַגּוֹרָל, לָכֵד— Bet. [Spiel.

Ремонтировать (-рую) פ״י (בית) חַזֵּק, בָּדוֹק וְחַזֵּק, הַבְדֵק גָּדוֹר פֶּרֶץ, בָּדֵק ergänzen, herstellen. -ся נפעל וְחַזּוֹק ergänzt werden.

Ремонтировка נ׳ см. Ремонтъ.

Ремонтъ ז׳ בֶּדֶק בַּיִת Ergänzung. [bensverleugner.

Ренегатъ ז׳ נָסוֹג מֵאַחֲרֵי־, מוֹעֵל בְּ־, בּוֹגֵד בְּ־ Glau=

Ренское ס״ת יֵין־כַּרְמֵי רֵינוּס Rheinwein.

Ренеи (-пья) ז׳ 1) זֶרַע דַּרְדַּר Klettensaame. 2) פְּתִיל פְּטוּרֵי צִיצִים (בבנין), תִּקְוַת צָנִיף, מִצְנֶפֶת Rosette. 3) Schleife.

Ренейникъ ז׳ מִין סִירִים סְבוּכִים, דַּרְדַּר Herenkraut.

Репертуаръ ז׳ פְּקוּדֵי הַחֶזְיוֹנוֹת לְבָמַת חִזָּיוֹן, חָזוֹן לַמּוֹעֵד Verzeichniß des Schauspiels.

Репетиторъ ז׳ מְאַלֵּף מִשְׁנֶה, מְשַׁנֵּן לְתַלְמִיד לִקְחוֹ הַלֶּקַח Wiederholer.

Репетиція נ׳ מִשְׁנֵה תוֹרָה, מִשְׁנֵה־לֶקַח Wiederholung.

Репрессивный ת׳ אוֹכֵף, אוֹנֵס, נוֹגֵשׂ, לוֹחֵץ Zwangs=. Репрессивныя мѣры חֶזְקַת הַיָּד.

Репутація נ׳ שֵׁם, שֵׁמַע, שֹׁמַע Ruf.

Рескриптъ ז׳ מִכְתָּם, כְּתַב־מֶלֶךְ Verordnung.

Ресницы (ק׳-ничка) נ״ר עַפְעַפַּיִם, עֵינַיִם, שְׁמוּרוֹת Augenwimper. [Augenwimper=.

Ресничный ת׳ אֲשֶׁר לִשְׁמֻרוֹת הָעֵינַיִם, הָעַפְעַפַּיִם—

Распублика נ׳ מַמְלֶכֶת בְּחִירֵי־עָם, מֶמְשֶׁלֶת קְרִיאֵי עֵדָה Republik. [עֵדָה] Republikaner. -канка נ׳.

Республиканецъ (-нца) ז׳ קְרִיאֵי בּוֹחֵר בְּמֶמְשֶׁלֶת

Республиканскій ת׳ אֲשֶׁר לְמֶמְשֶׁלֶת קְרִיאֵי־עָם republikanisch. [schenfeder.

Рессора נ׳ מָאֳחָז לְרֶכֶב, תְּלִי לְרֶכֶב עַל כַּן־אוֹפַנָּיו Kut=

Рестораторъ ז׳ 1) מְתַקֵּן, מְחַדֵּשׁ פְּנֵי־, מְשׁוֹבֵב מְקוֹמָם Wiederhersteller. 2) אֲדוֹנֵי בֵּית־מִשְׁתֶּה Speisewirth.

Ресторація נ׳ בֵּית־אֹכֶל, בֵּית־לֶחֶם Speisehaus.

Ретивость נ׳ חֵפֶץ כַּפַּיִם, יַד חָרוּצִים, שֹׁקֶד Eifer, Hitze.

Ретивый ת׳ שׁוֹטֵף, חָרוּץ, מָהִיר, שׁוֹקֵד eifrig, hitzig.

Ретирада נ׳ מַסַּע הַמַּחֲנוֹת לְאָחוֹר, הִסּוֹג (שׁוּב) אָחוֹר Rückzug.

Ретирадникъ ז׳ מַחֲרָאָה, יָד לְשֶׁבֶת חוּץ Abtritt.

Ретироваться (-руюсь) פ״ח סֹב (הִסּוֹג), שׁוּב אָחוֹר לְאָחוֹר sich zurückziehen. [Kolbenglas.

Реторта נ׳ שְׁפוֹפֶרֶת, מוּצֶקֶת, צַנְתֶּרֶת, קְנֵה זְכוּכִית*

Реформаторъ ז׳ מְחַדֵּשׁ רוּחַ דָּת אֵל Umbildner.

Реформація נ׳ רוּחַ חֲדָשָׁה בְּדַת אֵל Reformation.

Рехнуться см. Ряхнуться.

Рецензентъ ז׳ מְבַקֵּר דִּבְרֵי־סֵפֶר Schriftbeurtheiler.

Рецензировать (-рую) פ״י בָּחוֹן, בַּקֵּר דִּבְרֵי סֵפֶר beurtheilen eine Schrift. [lung einer Schrift.

Рецензія נ׳ בִּקֹּרֶת דִּבְרֵי סֵפֶר, בִּקֹּרֶת סֵפֶר Beurthei=

Рецептура נ׳ מַעֲשֵׂה סַמִּים לְמַרְפֵּא Receptirkunst.

Рецептъ ז׳ כְּתֹבֶת סַמֵּי־מַרְפֵּא Arzneizettel.

Реченіе ס׳ דִּבְרָה, דָּבָר (דברים לג, ג) אֹמֶר, אִמְרָה, Ausspruch.

Реченный ת׳ אָמוּר, דָּבוּר genannt. [נְאוּם

Речи́стый ת׳ דַּבָּר (ירמיה ה, יג) אִישׁ דְּבָרִים, נֶאֱמָן,
מְדַבֵּר צָחוֹת, (איוב יב, כ) gesprächig. [sagen.
Речь (реку́, речёшь) פ״ע אָמוֹר, דַּבֵּר, מַלֵּל sprechen,
Решет— см. Рѣшет—.
Рея נ׳ אֳנִיָּה בַּד לְנֵס Segelstange.
Ржа נ׳ 1) חֶלְאָה, חֲלוּדָה* Rost. 2) שִׁדָּפוֹן, שְׁדֵפַת קָמָה Getreidenbrand.
Ржа́вистый ת׳ בּוֹ חֶלְאָתוֹ אֲשֶׁר ,חֲלוּדָה מַעֲלֵה* rostig.
Ржа́вость נ׳ (חלודה) חֶלְאָה הַעֲלוֹת לְ דֶּרֶךְ Rostigkeit.
Ржа́вчатый см. Ржа́вистый.
Ржа́вчина נ׳ חֶלְאָה, חֲלוּדָה* Rost.
Ржа́вый см. Ржа́вистый.
Ржавѣть פ״ע הַעֲלֵה חֲלוּדָה, כַּסֵּה חֶלְאָה* rosten.
Ржа́нецъ (-нца) ז׳ חַרְוּלֵי שְׂדֵה־פִשְׁתָּה Lieschgras.
Ржа́ніе ס׳ נַחֲרָה, נַחַר, מִצְהֲלוֹת סוּס das Wiehern.
Ржа́нка נ׳ מִין צִפּוֹר, בַּר־נַפְחָא* (חולין סב:) Brachvogel.
Ржано́й ת׳ דָּגָן—Roggen=. Ржана́я мука́ קֶמַח דָּגָן.
Ржать פ״ע נָתוֹן קוֹל מִצְהֲלוֹת סוּס, צָהוֹל wiehern.
Ри́га נ׳ גֹּרֶן, גֹּדֶרֶת הָעֲרֵמִים Getreidedarre.
Ридикю́ль ז׳ צִקְלוֹן, יַלְקוּט Strickbeutel.
Ри́за נ׳ 1) מְעִיל (לכהן) בֶּגֶד הַשָּׁרֵת Priestergewand.
2) אֲפֻדַּת מַסֵּכָה, צִפּוּי פְּסִיל Einfassung.
Ри́зицы נ״ר (לכהן) כְּתֹנוֹת הַשָּׁרֵת Meßgewand.
Ри́зница נ׳ 1) (לכהן) בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת Meßgewänder.
2) מֶלְתָּחָה לְבִגְדֵי הַשָּׁרֵת Schatzkammer der Kirche.
Ри́зничій שת״ז פְּקִיד מֶלְתַּחַת, אֲשֶׁר עַל־הַמֶּלְתָּחָה בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת Kirchner.
Ри́зный ת׳ אֲשֶׁר לְבִגְדֵי הַשָּׁרֵת von dem Meßgewande.
Ризохрани́лище ס׳ см. Ри́зница.
Рикоше́тъ ז׳ דְּחִי (מִדְחֶה) לְאָחוֹר Prallschuß.
Ри́нуть, -ся см. Рѣять, -ся.
Риско́ванный ת׳ לֹא־בָטוּחַ gewagt, riskirt.
Рискова́ть (-ку́ю), **Рискну́ть** פ״ע הִתְעָרֵב, עָרוֹב לִבּוֹ, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ riskiren, wagen. [niß.
Рискъ ז׳ שִׂים (תְּשׂוּמֶת־) נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, עֵרָבוֹן לִבּוֹ Wag=
Рисова́льный ת׳ אֲשֶׁר לְחָרָשֵׁי צִירִים, אֲשֶׁר לַחֲרֹשֶׁת תְּמוּנוֹת (לִמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית) zum Zeichnen.
Рисова́льщикъ ז׳ חָרָשׁ, עוֹשֶׂה בִּמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית, צָיָּר, צִירִים* Zeichner. -щица נ׳.
Рисова́ніе ס׳ מְלֶאכֶת הַתַּבְנִית, חֲרֹשֶׁת צִירִים, צִיּוּר, מְחֻקָּה* das Zeichnen.
Рисова́ть (-су́ю) פ״י חַקֵּה תַּבְנִית, תָּאֵר בַּשֶּׂרֶד zeichnen. -ся 1) נפ׳ תֹּאַר, חֻקָּה gezeichnet werden. 2) פ״ח הִתְהַדֵּר paradiren.
Рисо́вка " см. Рисова́ніе.

Ри́совый ת׳ אֹרֶז—Reis=. Ри́совая мука́ קֶמַח אֹרֶז.
Риста́лище ס׳ הִפֹּדְרוֹם, מַעְגַּל הַמֵּרוֹץ עַל־סוּסִים (קדושין סג.) Rennbahn.
Риста́ніе ס׳ מֵרוֹץ מִתְחָרִים Wettrennen.
Риста́тельный ת׳ אֹרַח מִתְחָרֶה בַּמֵּרוֹץ, מוּכָן לָרוּץ zum Wettrennen.
Риста́ть (-та́ю) פ״ע רוֹצֵץ; תַּחְרֶה בַּמֵּרוֹץ rennen.
Рису́нокъ (-нка) ז׳ תַּבְנִית, תְּמוּנָה מְחֻקָּה, מְחֻקֶּה, סֵמֶל מְתֹאָר Zeichnung.
Рисъ ז׳ אֹרֶז Reis.
Рити́на נ׳ מֹר Myrrhe.
Ритмъ ז׳ מִשְׁקַל הַשִּׁיר Tonmaß.
Рито́рика נ׳ חֵן שְׂפָתַיִם, חֻקּוֹת אִמְרֵי שֶׁפֶר, תּוֹרַת חֻקַּת הַמְּלִיצָה Redekunst.
Ритори́ческій, Ри́торскій ת׳ עָרוּךְ לְפִי־חֻקַּת הַמְּלִיצָה, מָלֵא חֵן שְׂפָתַיִם rednerisch.
Ри́торствовать (-ствую) פ״ע נָתוֹן אִמְרֵי־שֶׁפֶר, דַּבֵּר (מַלֵּל) בְּשִׂפְתֵי־דַעַת Reden halten.
Ри́торъ ז׳ מַטִּיף מָשָׁל וּמְלִיצָה, נוֹתֵן אִמְרֵי־שֶׁפֶר, מֵלִיץ Redner. [reihe.
Рифъ ז׳ שֶׁן־סֶלַע בְּמַעֲמַקֵּי־יָם, רִכְסֵי תְהוֹם Klippen=
Ри́ѳма נ׳ חָרוּז*, צֶמֶד (לִוְיַת) קִנְצֵי הַמִּלִּים בַּשִּׁיר Reim. -ми́ческій ת׳. [semacher.
Риѳма́чъ ז׳ (מֹשְׁלֵי אֵפֶר) מַצְמִיד שִׁירֵי־הֶבֶל Ver=
Риѳмова́ть (-му́ю) פ״י חָרוֹז דִּבְרֵי־שִׁיר reimen. -ся פ״ח הִלָּוֵה לַחֲרוּז עִם־ sich reimen.
Риѳмоплётъ см. Риѳма́чъ.
Ро́бкій ת׳ רַךְ־לֵבָב, נִחַת, חָרֵד, מְפַחֵד, יָרֵא furchtsam.
Ро́бко ת״פ בְּמֹרֶךְ לֵב schüchtern.
Ро́бость נ׳ מֹרֶךְ לֵב, דְּאָבָה Furchtsamkeit.
Робѣть פ״ע הִמַּס לֵב, הִמּוֹג, זָחוֹל וְיָרֹא, פָּחוֹד וְרָהֹה, הַחַת, כָּהֹה furchtsam sein. [nosse. -ница נ׳.
Рове́сникъ ז׳ בֶּן־גִּילוֹ*, אִישׁ אֲשֶׁר כְּגִילוֹ Altersge=
Рове́сничество ס׳ מִסְפַּר, שְׁנוֹת (יְמֵי) בְּנֵי־גִיל אֶחָד, שְׁנוֹת חַיִּים אֶחָד Altersgleichheit.
Рове́сный ת׳ אֲשֶׁר כְּגִילוֹ von gleichem Alter.
Ровнина́ נ׳ בַּד עָב, אֶרֶג פִּשְׁתִּים עָב grobe Leinwand.
Ро́вно ת״פ 1) בְּמִישׁוֹר, בְּמֵישָׁרִים, לְנֹכַח, מִבְּלִי־נְטוֹת, יָמִין וּשְׂמֹאל gleich. 2) נְכוֹנָה, אֶל־נָכוֹן Я ро́вно ничего́ не зна́ю לֹא־יָדַעְתִּי עַד־מָה. Ро́вно че́резъ годъ לַשָּׁנָה הַבָּאָה כָּעֵת חַיָּה.
Ро́вный ת׳ יָשָׁר, מִיֻּשָּׁר, מֵישָׁרִים, הוֹלֵךְ לְמֵישָׁרִים gerade. Ро́вная доро́га דֶּרֶךְ יָשָׁר, אֹרַח מִישׁוֹר.
Ро́вня ז׳ונ׳ חָבֵר, אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכּוֹ; אִישׁ כְּגִילוֹ Stand= und Altersgenosse.

Ровъ (рва) ז׳ תְּעָלָה Graben. [nern.
Рога́стый ת׳ גְּדוֹל הַקְּרָנַיִם, מַקְרִין mit großen Hör=
Рога́тина נ׳ קַיִן, רֹמַח, חֲנִית Jagdspieß.
Рога́тка נ׳ 1) מַחְסוֹם לַדֶּרֶךְ Schlagbaum. 2) מַהְפֶּכֶת (לַאֲסִירֵי־עֹנִי), צִינֹק Halseisen. [wächter.
Рога́точникъ ז׳ שׁוֹמֵר מַחְסוֹם הַדֶּרֶךְ Schlagbaum=
Рога́тый ת׳ מַקְרִין, בַּעַל קְרָנַיִם gehörnt. Р. скотъ צֹאן וּבָקָר. [men.
Рога́тѣть פ״ע עָשָׂה לוֹ קְרָנַיִם, הִקְרִין Hörner bekom=
Рога́чъ ז׳ חָסִיל מַקְרִין Hirschkäfer.
Рогови́къ ז׳ מַסְרֵק קַרְנִי Hornkamm.
Рогово́й ת׳ 1) קֶרֶן—, קְרָנַיִם—; שׁוֹפָר—, יוֹבֵל— Horn=. Рогова́я му́зыка תְּרוּעַת שׁוֹפָר. [Matte.
Рого́жа, -го́жка נ׳ ק׳ *מַחְצֶלֶת־קָנֶה, מִכְבַּר־גֹּמֶא
Рого́жникъ ז׳ מוֹכֵר מַחְצָלוֹת; עוֹשֶׂה מִכְבְּרֵי־גֹמֶא קָנֶה Mattenflechter.
Рого́жный ת׳ אֲשֶׁר לְמַחְצָלוֹת, לְמִכְבְּרֵי־גֹמֶא
Рого́зина см. Рого́жа. [קָנִים Matten=.
Рого́зъ ז׳ אָחוּ, גֹּמֶא, קָנֶה, סוּף Binsengras.
Рогоно́сецъ (-сца) ז׳ בַּעַל אִשָּׁה בּוֹגֵדָה Hornträger.
Рогоно́съ ז׳ עֵז הַיָּם, דָּג מַקְרִין (ב״ב עד.) Hornfisch.
Рогу́лина, -гу́ля נ׳ 1) סֶלֶף, מַעֲקָשׁ Krümmung. 2) עֵץ מְעֻקָּל krummer Baum.
Рогъ ז׳ 1) קֶרֶן Horn; זוגי Рога́ קְרָנַיִם. Согну́ть въ бара́ній рогъ הִכְרִיעַ תַּחְתָּיו, הִכְנִיעַ. 2) קֶרֶן תְּרוּעָה, שׁוֹפָר, יוֹבֵל Blashorn.
Родёнька см. Родня́.
Роди́льница נ׳ יוֹלֶדֶת, יוֹלֵדָה Kindbetterin
Роди́льный ת׳ לֵדָה, לֶדֶת—, מַשְׁבֵּר— Geburts=. Р. домъ בֵּית הַמַּשְׁבֵּר. [bindungsanstalt.
Роди́льня נ׳ בֵּית מִקְלָט לְיוֹלְדוֹת, בֵּית־הַמַּשְׁבֵּר Ent=
Роди́мецъ (-мца) ז׳ (בילדים) *נִכְפֶּה, חֳלִי נוֹפְלִים Kinderkrämpfe.
Роди́мый ת׳ 1) מוֹלֶדֶת— heimathlich. Р. край אֶרֶץ מוֹלֶדֶת. 2) מִבֶּטֶן מִלֵּדָה angeboren. Роди́мое пятно́ בַּהֶרֶת (בְּעוֹר בָּשָׂר) מִלֵּדָה.
Ро́дина נ׳ מוֹלֶדֶת, אֶרֶץ מְכוֹרָה, מְכֹרָה Vaterland.
Ро́динка נ׳ 1) תָּו בְּעוֹר מִלֵּדָה Muttermal. 2) см. Ро́дина. [Niederkunft.
Роди́ны נ״ר עֵת לֶדֶת, עֵת חוֹלֵל, חֶבְלֵי־לֵדָה, עֵת־בֹּא
Роди́тель ז׳ מוֹלִיד, אָב Vater. ר׳ -тели הוֹרִים, אָב וָאֵם Eltern. [אֵם Mutter.
Роди́тельница נ׳ יוֹלֶדֶת, הוֹרָה, תְּחוֹלֵל (ישעיה נא, ב),
Роди́тельный падéжъ יַחַס הַקִּנְיָן בדקדוק השמות Genitiv. [ди́тельская любо́вь רַחֲמֵי אָב וָאֵם
Роди́тельскій ת׳ הוֹרִים—, אָב וָאֵם— väterlich. Ро-

Роди́ть см. Ражда́ть. [wandter.
Ро́дичъ ז׳ קָרוֹב, גּוֹאֵל, שְׁאֵר, שְׁאֵר בָּשָׂר, אָח Ver=
Родниќовый ת׳ מָקוֹר—, מַעְיָן—, מַמְקוֹר Quell=. Родни́ковая вода́ מֵי מַעְיָן. [בְּאֵר מַיִם חַיִּים Quelle.
Родни́къ ז׳ מַעְיָן, מָקוֹר, עַיִן, מַבּוּעַ, גֻּלָּה, מוֹצָא מַיִם,
Родно́й ת׳ קָרוֹב, מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ, שְׁאֵרוֹ, עַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ, מִבֶּטֶן—, מוֹלַדְתּוֹ— verwandt. Р. дядя דּוֹדוֹ שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ. Р. братъ אָח מִבֶּטֶן. Р. язы́къ שְׂפַת אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.
Родны́е שת״ר קְרוֹבִים, בְּנֵי־מִשְׁפַּחְתּוֹ Verwandte. Родны́е твой אַחֶיךָ אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ (יחזקאל יא, טו).
Родня́ זו״נ 1) שְׁאֵר בָּשָׂר, שְׁאֵר, קָרוֹב (קְרוֹבָה), מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ, עַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ Verwandter,=te. Онъ мнѣ р. שְׁאֵרִי הוּא, (עַצְמִי וּבְשָׂרִי) מִבְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי הוּא. 2) מוֹלֶדֶת, מִשְׁפָּחָה, בֵּית Verwandtschaft.
Родово́й ת׳ 1) מִשְׁפָּחָה—, אָבוֹת— Eltern=, Fami= lien=. Родово́е имѣ́ніе אֲחֻזַּת מִשְׁפַּחְתּוֹ, נַחֲלַת אָבוֹת. 2) (בדקדוק) הַמִּין— Geschlechts=. Родово́е обозначе́ніе имёнъ אוֹת הַמִּין בַּשֵּׁמוֹת.
Родовспомага́тельный ת׳ מוֹלִיד, מְיַלֵּד, מַשְׁבִּיר, geburtshülflich. -ное заведе́ніе בֵּית הַמַּשְׁבֵּר, בֵּית־ הָעֵזֶר לַיּוֹלְדָה.
Ро́домъ ת״פ מִלֵּדָה, מִבֶּטֶן, מֵרֶחֶם gebürtig.
Родонаслѣ́дственный ת׳ יְרֻשָּׁה—, מוֹרָשָׁה— נַחֲלָה— erblich. [Stammvater.
Родонача́льникъ ז׳ אֲבִי־כָל־בְּנֵי, אַב הֲמוֹן גּוֹיִם
Родосло́віе ס׳ יַחַשׂ, מוֹלֶדֶת, מְכוּרָה, מְכֹרָה, מוֹצָאִים Geschlechtskunde. [Stammbaum.
Родосло́вная שת״נ תּוֹלְדוֹת—, סֵפֶר הַיַּחַשׂ
Родосло́вный ת׳ הַיַּחַשׂ—, תּוֹלְדוֹת— Geschlechts=. -ная книга סֵפֶר־הַיַּחַשׂ, סֵפֶר תּוֹלְדוֹת.
Ро́дственникъ ז׳ קָרוֹב, שְׁאֵר, שְׁאֵר בָּשָׂר, גּוֹאֵל, אָח, בֶּן־מִשְׁפַּחְתּוֹ Verwandter. -ница נ׳ קְרוֹבָה, שְׁאֵרַת־בָּשָׂר Verwandte.
Ро́дственный ת׳ מִשְׁפָּחָה—, אַחֲוָה—, אַחִים— ver= wandt. -нная связь בְּרִית אַחִים, בְּרִית בְּנֵי מִשְׁפָּחָה אַחַת.
Родство́ ס׳ מִשְׁפָּחָה אַחַת, יַחַשׂ מִשְׁפָּחָה, אַחֲוָה, גְּאֻלָּה (יחזקאל יא, טו), בְּרִית אַחִים Verwandtschaft. Я съ нимъ въ родствѣ́ הוּא שְׁאֵרִי, מִמִּשְׁפַּחְתִּי הוּא, הוּא עַצְמִי וּבְשָׂרִי.
Родъ ז׳ 1) מִשְׁפָּחָה, מַטֶּה, שֵׁבֶט, בַּיִת, בֵּית אָבוֹת Familie. Онъ зна́тнаго ро́да הוּא מִמִּשְׁפָּחָה נִכְבָּדָה. 2) מוֹלֶדֶת, תּוֹלְדוֹת, יַחַשׂ Geburt. Ро́домъ ты изъ земли́ Ханаа́нской מְכֹרֹתַיִךְ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי. Люди

знáтнаго рóда אֲנָשִׁים רָמֵי הַיַּחַשׂ. Съ рóду, Óтъ рóду מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ ,מֵעוֹדוֹ ,מִיָּמָיו (3 .דּוֹר ,זֶרַע Geſchlecht. Изъ рóда въ родъ מִדּוֹר לְדוֹר. (4 מִין, זַן Gattung. Рóды живóтныхъ הַחַיִּים לְמִינֵיהֶם. Прянности рáзнаго рóда בְּשָׂמִים כָּל־הַחַי לְמִינוֹ. Родъ мужескій и женскій כָּל־זְנֵי בְשָׂמִים ,מִזַּן אֶל־זַן. (5 מִין זָכָר וּנְקֵבָה ,דֶּרֶךְ ,עִנְיָן, דָּבָר Art. Споръ ихъ былъ такóго рóда וְזֶה דְּבַר רִיבָם.

Рóды (-дóвъ) ז״ר לֵדָה ,לֶדֶת ,חוֹלֶל Entbindung. Преждеврéменные рóды לֵדָה ,לֶדֶת בְּטֶרֶם חֹק לְלֹא־עֵת.

Роёвка, -ёвня נ׳ כְּלוּב דְּבוֹרִים Bienenkorb.

Рóжа נ׳ (1 פְּנִים רָעֵי מַרְאֶה Fraße. (2 חַכְלִילוּת הָעוֹר חֲלִי הַשּׁוֹשָׁן Roſe.

Рождéніе ס׳ (1 לֵדָה ,לֶדֶת ,הוֹלִיד das Gebären. (2 הֻלֶּדֶת ,הִוָּלֵד Geburt. День своегó рождéнія יוֹם הִוָּלְדוֹ (הֻלַּדְתּוֹ).

Рождённый ת׳ נוֹלַד ,יִלּוֹד geboren.

Рождéственскій ת׳ מְשִׁיחַ אֲשֶׁר לְעֵת לֶדֶת (הֻלֶּדֶת) הֻלֶּדֶת מְשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים Weihnachts=. [

Рождествó ס׳ לֶדֶת ;הֻלֶּדֶת Geburt. Р. Христóво

Рожéкъ (-жкá) ז׳ (1 ק׳ см. Рогъ. (2 *שְׁפוֹפֶרֶת ,קָנֶה Saugeglas. (3 *שִׁבְּלוּלִית (ע״ז לה:) ,פְּרִי קֶרֶן־הַדְּבַשׁ ,*רוּבְיָא (חולין נב:) ,*תְּלְתָּן (מעשרות א) Johannisbrod.

Роженéцъ (-нцá) ז׳ מִין צֶמַח Bärenklau.

Роженица נ׳ יוֹלֶדֶת ,יוֹלֵדָה Kindbetterin.

Рожечéкъ (-чкá) см. Рожёкъ.

Рожéчникъ ז׳ (1 תּוֹקֵעַ בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל Hornbläſer. (2 *רוּבְיָא ,עֵץ שִׁבְּלוּלִית ,עֵץ קֶרֶן־הַדְּבַשׁ Johannisbrodbaum.

Рожéчный ת׳ *שְׁפוֹפֶרֶת — von Schröpfköpfen. Пустить рожéчную кровь הוֹצֵא (הַקֵּז) דָּם בִּשְׁפוֹפֶרֶת.

Рожки (-кóвъ) ז״ר (1 см. Рожёкъ. (2 см. Бáнка.

Рожкóвый ת׳ см. Рожёкъ. -кóвое дéрево см. Рожéчникъ.

Рожнéцъ (-цá) ז׳ קִלְּשׁוֹן ,מַזְלֵג־עֵץ לַעֲרֵמוֹת חָצִיר Heugabel. [עֵץ

Рожóкъ см. Рожёкъ.

Рожóнъ (-жна) ז׳ חוֹחַ ,יָתֵד Pfahl. Трýдно прóтивъ рожнá прать מִי־הִקְשָׁה אֶל־הַשָּׂטָן וַיִּשְׁלָם.

Рожь (ржи) נ׳ בַּר ,דָּגָן Roggen.

Рóза נ׳ שׁוֹשָׁן ,שׁוֹשַׁנָּה Roſe.

Рóзанъ ז׳ קְנֵה שׁוֹשָׁן Roſenſtock. [langſamer Menſch.

Рóзвалень (-льня) ז׳ הוֹלֵךְ בִּכְבֵדוּת ,מִתְנַהֵל לְאִטּוֹ

Рóзга נ׳ שֵׁבֶט הַנּוֹגֵשׂ ,שׁוֹט ,שֵׁבֶט Ruthe.

Рóзговѣнье ס׳ (לנוצרים) חֲדֹל צוֹם הַבָּשָׂר Schluß des

Рóздыхъ ז׳ מַרְגֵּעָה ,מַרְגּוֹעַ ,מָנוֹחַ Erholung. [Faſtens.

Розéтка נ׳ פִּתּוּחַ פְּטוּרֵי צִיצִים Roſette.

Розмаринъ ז׳ מִין צִיץ Rosmarin.

Рóзмахъ см. Размáхъ.

Рóзнить см. Рáзнить.

Рóзница см. Рáзница 2.

Рóзничный ת׳ הַנִּמְכָּר מְעַט מְעַט ſtückweiſe verkauft.

Рóзно ת״פ לְבַד ,לְבָדָד ,בָּדָד einzeln. Р. жить שָׁכוֹן לְבָדָד.

Рóзный ת׳ נִבְדָּל ,נִפְרָד getrennt. [

Рознь נ׳ см. Разница 1.

Розовидный ת׳ כְּמַרְאֵה שׁוֹשָׁן roſenartig.

Рóзовый ת׳ כְּעֵין שׁוֹשָׁן ; —שׁוֹשָׁן ,—שׁוֹשַׁנִּים— Roſen=. Р. цвѣтъ פֶּרַח שׁוֹשָׁן. -вая водá מֵי (עֲסִיס) שׁוֹשַׁנִּים *אַדְרוֹסְטָן (ירוש׳ שביעית ז).

Рóзсыпь נ׳ עֲרֵמַת חוֹל Triebſand.

Рóзыгрышъ ז׳ (1 שְׁלוּמַת חֶשְׁבּוֹן בִּשְׂחוֹק הַגּוֹרָל Quittſpiel. (2 מַפַּל גּוֹרָלוֹת עַל־ Verlooſung.

Рóзыскъ ז׳ (1 בִּקֹּרֶת ,בַּקָּרָה ,חֵפֶשׂ ,מְחֻפָּשׂ Unterſuchung. (2 תּוֹכֵחָה ,פְּקוּדָה peinliches Befragen.

Розь נ׳ אֵין־עֶרֶךְ ,שְׁנוּת Verſchiedenheit. Вещь вéщи рознь אֵין עֲרֹךְ לַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דָּבָר מִדָּבָר שׁוֹנֶה (נִפְלָה).

Рой ז׳ עֲדַת דְּבוֹרִים Bienenſchwarm. Рóйный ת׳.

Роистый ת׳ מָלֵא פְּלֻגּוֹת דְּבוֹרִים ,הוֹמֶה מִדְּבוֹרִים voll Bienenſchwärme.

Роиться פ״ח הָמֹה כַּדְּבוֹרִים ſchwärmen.

Роковóй ת׳ —פְּקוּדָה ,—פֶּגַע ,נָסַב (נוֹעַד) מֵאֵת־ Schickſals=. Р. день יוֹם פְּקוּדָה חָרוּץ הָאֱלֹהִים. Роковáя долина עֵמֶק הֶחָרוּץ. [קוֹלוֹ ſchallen.

Рокотáть (-кочý, -кóчешь) פ״ע הָמֹה בְּרֹגֶז ,הַרְעֵם

Рóкотъ ז׳ הֶמְיָה ,שָׁאוֹן ,רֹגֶז קוֹל Getöſ. Рóкотъ арфъ твоихъ הֶמְיַת נִבְלֶיךָ. Рокотъ грóма קוֹל הַרְעֵם בַּגַּלְגַּל. [נֶחֱרֶצֶת ,נֶחֱרָצָה Schickſal.

Рокъ ז׳ פֶּגַע ,פְּקוּדָה ,מֵאֵת יְיָ ,(נְסִבָּה) סִבָּה; תְּעוּדָה,

Рóля, Роль נ׳ עִנְיָן ,הֲלִיכוֹת ,מִנְהָג ,דֶּרֶךְ אִישׁ ,מִשְׁפָּט אִישׁ וּמַעֲשֵׂהוּ Rolle.

Романистъ ז׳ כּוֹתֵב מִסְפְּרֵי (סִפּוּרֵי) חִזָּיוֹן Romanſchreiber.

Ромáнсъ ז׳ מִין שִׁיר Romanze. [

Романтизмъ ז׳ חִזָּיוֹן (סִפּוּר) מִסְפָּר רוּחַ Romantik.

Ромáнъ ז׳ מִסְפָּר (סִפּוּר) חִזָּיוֹן מִדַּרְכֵי הַחַיִּים Roman.

Ромáшка נ׳ מִין צִיץ הַשָּׂדֶה Kamille.

Ромъ ז׳ שֵׁכָר קְנֵה־הַדְּבַשׁ Rum.

Ронять פ״י הַפֵּל מִיָּדוֹ ,אַבֵּד ,הַשְׁלֵךְ אַרְצָה ,נָטוֹשׁ fallen laſſen. Подóбно мáслинѣ, роняéтъ онъ цвѣтъ свой יַשְׁלֵךְ כַּזַּיִת נִצָּתוֹ. Птица роняéтъ

пе́рья העוף ישלך נוצתו.
Ропа́ см. Папа́. [mürrisches Wesen.
Ропотли́вость נ' תלונה, דרך להתאונן ולהרגן
Ропотли́вый ת' נלון, נרגן, מתאונן mürrisch.
Ро́потный ת' מתאונן על־גורלו, נלון murrend.
Ро́потъ ז', Ропта́ніе ס' צעקת חמס, ריב, תלונה
das Murren. [der. -льница נ'.
Ропта́тель ז' נלון, נרגן, מתאונן על־גורלו Murren=
Ропта́ть (ропщу́, ро́пщешь) פ"ע התאונן על־גורלו,
Роса́ נ' טל Thau. [הרגן, הלון על־ murren.
Роси́на נ' אגל־טל Thautropfen.
Роси́стый ת' נותן טל למכביר, רועף אגלי־טל thauig.
Роси́ть (рошу́, роси́шь) פ"י הרעף טל על־ mit Thau
benetzen. פ"מ: Роси́тъ הטל יורד.
Ро́сказни נ"ר חזיונות, מספרי (ספורי) מהתלות
התלים spaßhafte Erzählungen. [Prunksucht.
Роско́шество ס' גאון כל־צבי, חמדת כבוד עשר
Роско́шествовать (-ствую) פ"ע התהדר בכבוד
שחת חכמתו על־ התענג על־גאון כל־צבי, עשרו
יפעתו Luxus treiben.
Роско́шникъ ז' משחת חכמתו, מתהדר בכבוד עשר
בן־תענוגים, מענג, על־יפעתו Verschwender. -ница נ'.
Роско́шничать см. Роско́шествовать.
Роско́шно ת"פ לרויה, לשבע, לרוב, למכביר, בשפק
על־יתר üppig. [צבי] Ueppigkeit.
Роско́шность נ' חמדת גאון כל־, אהבה לתענוגים
Роско́шный ת' מלא גאון כל־צבי, אדיר, כבד üppig,
prächtig. Роско́шное ло́же מטה כבדה. Роско́шная
лоза́ גפן אדרת.
Ро́скошь נ' תפארת גדלה, גאון כל־צבי, כבוד עשר,
תענונים, ענג, שפק Luxus.
Ро́слый ת' רם (גבה) קומה, מגדל hochgewachsen.
Лю́ди ро́слые (רמי קומה) אנשי מדות.
Ро́сный ת' טל—: Ро́сныя ка́пли אגלי טל Thau=
Росп— см. Ра́сп— [tropfen.
Ро́спись נ' (תהלים נו, ט) ספרה, ספר פקודי הד Ver=
zeichniß. [Lastwagen.
Ро́спуски ז"ר עגלה למשא, עגלת־משא langer
Ро́спускъ ז' שלוח איש איש לביתו, פטר Entlassung.
Ро́спухоль נ' פרח אבעבעה, צבות Geschwulst.
Ростби́фъ ז' מין צלי־אש Rostbraten.
Ро́стверкъ ז' (לבנין) קורות המסד Rostwerk.
Рости́, -ти́ть см. Расти́, -ти́ть.
Ро́стить (ро́щу, ро́стишь) פ"י הצמח (זרעונים) במים
keimen lassen. -ся 1) פ"ס הוצא צמח זרעונים במים
צרוח (תרנגלת) לפני לדתה ביציה 2) פ"ח keimen.
gackern. [נשך ומרבית] Wucherer. -щи́ца נ'.
Ростовщи́къ ז' משיך, לוקח נותן כספו בנשך
Ростовщи́чій ת' משיך —, משיכים, אשר ללוקחי
נשך Wucherer=.
Росто́къ (-тка́) ז' כל־פרי ראשית צמח, צמח, ציץ
Sprosse. Пуска́ть ростки́ הוצא צמחו, הצץ ציץ,
עלה נצו.
Ростъ ז' 1) גדל, גבה, קומת החי והצמח, קומה
Wuchs. 2) נשך, מרבית, תרבית Wucher. Пуска́ть
де́ньги въ ростъ השך ל־, נתון כספו בנשך ומרבית.
Ро́схмель נ' ראשית שכרון kleiner Rausch.
Рота́ נ' אלה, שבועה Schwur.
Ро́та נ' פלגת הצבא, פלגה, גדוד מאתים Rotte.
Ро́тикъ ז' פה קטן; שפתי־חן Mündchen.
Роти́ще ז' פה רחב großer Mund.
Ро́тмистрша נ' אשת ראש הגדוד בפרשים Frau
des Rottmeisters.
Ро́тмистръ ז' ראש גדוד פרשים Rottmeister.
Ро́тный ת' הגדוד Rott=. Р. нача́льникъ ראש הגדוד.
Рото́вый ת' הפה —, אשר לפה Mund=.
Ротозѣ́й ז' פוער (מרחיב) פותה (פושק) שפתיו,
רעה רוח, רואה בעבים, פה Maulaffe, Gaffer.
-зѣ́йка נ'.
Ротозѣ́йничать פ"ע פה (פצה, הרחב) פעור
חבוק, רעה רוח, ראה בעבים, פשוק (פתה) שפתיו
ידיו das Maul aufsperren.
Ротозѣ́йство ס' פה (הרחיב) פצות, (רעיון) רעות
עצלה, מרפה, חבוק (שפלות) ידים, רוח Maulafferei.
Ротозѣ́ить см. Ротозѣ́йничать.
Ротозѣ́я ז"ונ см. Ротозѣ́й.
Рото́къ (-тка́) см. Ро́тикъ.
Ротъ (рта) ז' פה Mund.
Ро́хля ז"ונ עצל, מתנהל לאטו (בכבדות), נרפה Fau=
Ро́ща נ' אשל, חרשה, חרש Lustwald. [lenzer.
Роще́ніе ס' הוציא צמח זרעונים במים das Keimen,
Malzbereitung. [Anhänger des Königs.
Роя́листъ ז' דבק במלכו, נוטה אחרי ממשלת מלך
Роя́ль ז' *פסנטר, *פסנתר, ארון מנענעים Fortepiano.
Рта́читься פ"ח (לבו) סרור, הקשה ערפו; פגר מלכת
nicht von der Stelle gehen. [מרי— halsstarrig.
Рта́чливый ת' מרה, סורר, קשה־לב, קשה־ערף,
Рту́тистый ת' מלא כסף חי, אשר כסף־חי בו queck=
silberhaltig.
Рту́тить (рту́чу, рту́тишь) פ"י צפה כסף חי, הכד

-ся נפ׳ צפה כסף חי־על־ mit Quecksilber belegen.
כסף חי mit Quecksilber belegt werden.
Ртуть נ׳ כסף חי Quecksilber.
Ртýченіе ס׳ צפוי כסף חי Belegung mit Quecksilber.
Рубáка ז׳ אוהב נפתולי־חרב, שולף־חרב Fechter.
Рубáнъ (ק׳ -бáнокъ, -нка) ז׳ מקצועה Glatthobel.
Рубáха נ׳ (ק׳-бáшка, -бáшечка, -бáшёнька) כתנת,
כתנת Hemd. [-бéжный ת׳.
Рубéжъ ז׳ גבול, גבולה, גה גבול (יחזקאל מז, יג) Grenze.
Рубéцъ (-бцá) ז׳ 1) מחץ, שרטת, פצירה Narbe.
2) תפר סביב, מתפרת קצה ארג, שפה לפי־ארג
Saum. 3) אחת מקבות מעלי הגרה Netzmagen.
Рубúнъ ז׳ אדם, מין אבן חן Rubin.
Рубúть (-блю́) פ״י 1) חטוב, חצוב, בקוע, בקע, פלח
hauen. Р. дровá כרות (חטוב) עצים. Дождь рý-
битъ (נתך) הגשם סוחף. 2) עשה שפה לארג,
תפר סביב besäumen. -ся נפ׳ 1) החטב, חצוב ge-
hauen werden. 2) פ״ח הלחם יחד במכת־חרב, התפתל
עם־ נפתולי־חרב sich herumschlagen.
Рýбище ס׳ כתנת־בד עבה, לבוש שק grobe Kleidung.
Рýбка חטב, מחצב das Hauen.
Рублёвикъ см. Рубль.
Рублёвый ת׳ אשר מחירו שקל כסף einen Rubel
Рублéніе ס׳ см. Рýбка. [werth.
Рубль ז׳ (רוסי) שקל כסף Rubel. [schrammig.
Рубцевáтый ת׳ חרוץ, מלא שרטות, מלא פצירות
Рубцы́ ז״ר בשר־קבה כתית Kaldaunen.
Рубчáтый ת׳ חרוץ geriefelt. Рубчáтое молотúло
Рýбчикъ ק׳ см. Рубéцъ. [מורג חרוץ.
Рýга נ׳ תרומת הכהן מאת העם Geld= od. Korngabe.
Ругáніе ס׳ נאצה, חרפה, גדופה, גדופה Schimpfung.
Ругáтель ז׳ מנאץ, מגדף, מחרף, חורף Schimpfer.
-льница נ׳.
Ругáтельно ת״פ בדברי נאצה, בחרפה schimpfend.
Ругáтельный ת׳ (נאצות) מלא גדופות Schimpf=.
Ругáтельство см. Ругáніе.
Ругáть -гнýть פ״י נאץ, גדף, חרף, חרוף schimpfen.
-ся פ״ח חרף חד את־אחד, גדף איש את־רעהו ein=
ander schimpfen.
Рудá נ׳ 1) דם Blut. Оцарапался до руды́ התגודד
(נשרט) עד־שפך־דם. 2) עפרות זהב וכסף וכל־
מתכת, מוצא לכסף, מקום לזהב יזקו Erz. Руд-
нóй ת׳. [Erzgrube. -нúчный ת׳.
Рудникъ ז׳ מחצב נחשת, מכרה זהב וכל־מתכת
Рудожёлтый ת׳ צהב כהה dunkelgelb.
Рудоискáтель ז׳ מבקש מוצא לכסף וכל־נחושה
Рудокопáтель ז׳ см. Рудокóпъ. [Erzsucher.
Рудокóпный ת׳ אשר למכרה עפרות זהב ונחושה
Рудокóпня נ׳ см. Рудникъ. [zum Erzgraben.
Рудокóпъ ז׳ חופר עפרות זהב ונחושה Erzgräber.
Рудокóпь נ׳ см. Рудникъ.
Рудомётка נ׳ מקזת דם Aderlasserin.
Рудомётный ת׳ אשר יקיזו בו דם zum Aderlaß.
Рудомётъ ז׳ מקיז דם Aderlasser.
Рудонóсный ת׳ אשר עפרות נחושה, יצוק עפרות
מתכת לו erzhaltig.
Рудопромывáтельный ת׳ אשר ידיחו בו עפרות
הנחושה (המתכת) zum Erzwaschen.
Рудотворúть הפוך לעפרות, הולד עפרות נחושה
מתכת in Erz verwandeln.
Рудянúть פ״י גאל בדם mit Blut beflecken.
Рудяный ת׳ אשר לדם, —דם blutig.
Ружéйная שת״נ בית נשק Arsenal.
Ружéйникъ ז׳ חרש־ לוטש (חורש) כלי מלחמה,
נשק Waffenschmied.
Ружéйный ת׳ אשר לקנה־הקלע Flinten=. На раз-
стоя́ніе ружéйнаго вы́стрѣла הרחק כמטחוי קנה־
קלע. Р. мáстеръ לוטש קנות־קלע, חרש־נשק.
Ружéйня см. Ружéйная.
Ружьё ס׳ מרגמת־זקים, קנה־קלע Flinte. Стрѣля́ть
изъ ружья́ ירה זקים מקנה־קלעו. Стоя́ть подъ
ружьёмъ הפקד לשדרות הצבא.
Ружьецó, -жьи́шко ק׳ см. Ружьё.
Ружьи́ще נ׳ см. Ружьё.
Рукá נ׳ יד, כף, זרוע, אזרוע Hand, Arm. Прáвая
р. ימין, יד־ימין. Лѣвая р. שמאל, יד־שמאל. Рукá
въ рýку, Рукá óбъ-руку אחוזי־יד, שכם אחד. На
скóрую рýку בחפזון, מבלי שים לב. Изъ рукъ
вонъ לא־יצלח לכל, אין ידים לו. Онъ не чистъ
нá руки איננו נקי כפים. Онъ на всѣ рýки בכל־
דרכיו ישכיל, אשר יפנה יצליח. Рукóю по-
дáть קרוב מאד. Сонъ въ рýку קמו דברי החלום.
Рукá рýку моетъ יד ליד לא־ינקה רע. Товáръ
пéрвой руки́ מיטב הרכלה. Мы опусти́ли рýки
רפו ידינו. Рукáмъ вóли не давáй שמרה מחסום
לאגרופך. Съ лёгкой руки́ לעת רצון. Удáрить по
рукáмъ תקוע כף, תקוע ליד־. Рýку приложи́ть
כתוב ידו ל־, בוא על־החתום.
Рукáвецъ (-вца) см. Рукáвъ.
Рукави́ца (ק׳ -ви́чка) נ׳ בית־יד, נעל־יד, סנול*

(כלים כד) *פִּרְקְלִין ,נַעַל הָאֶגְרוֹף (כלי אצבעות), (ב״ר כח) Fausthandschuh.

Рукавичникъ ז׳ עוֹשֶׂה בָתֵּי־ יָד (נַעֲלֵי־) Faust- [handschuhmacher.

Рукави́ще ג׳ ז׳ см. Рука́въ.

Рука́вный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הַזְּרוֹעַ ,—אֲרֻבַּת־הַיָּד Aermel-.

Рукаво́къ (-вка́), -во́чекъ (чка) см. Рука́въ.

Рука́въ ז׳ 1) אֲרֻבַּת־ יָד (ישעי׳ כה, יא), בֵּית־הַזְּרוֹעַ לבגד, בַּהַשְׁפִּיל *שַׁרְוֻל (כלים כו) Aermel. Спустя́ рукава́ בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם ,אֲרֻכּוֹת יָדָיו. 2) קְנֵה־עוֹר (לְמַכַּבֵּי בְעֵרָה) Schlauch. 3) פְּלַגַּת (פֶּלֶג) נָהָר Arm eines Flusses. 4) *בֵּית־הַכּוֹסוֹת ,הַקֵּבָה הָעֶלְיוֹנָה Vormagen.

Рука́стый ת׳ 1) אֶרֶךְ־הַיָּדַיִם langhändig. 2) שׁוֹלֵחַ יָד בְּחֵיל זָרִים habsüchtig.

Рукоби́тіе ס׳ תְּקַע כַּף Handschlag. [Selbstbefleckung.

Рукоблу́діе, -блу́дство ס׳ זִמַּת־כַּף ,נַאֲפוּפֵי־יָד

Руководи́тель ז׳ מַהֲלִךְ ,מוֹרֶה דֶרֶךְ ,מְאַשֵּׁר ,מַדְרִיךְ (זכריה ג, יא) Führer. -льница נ׳. [anleitend.

Руководи́тельный ת׳ מוֹרֶה דֶרֶךְ ,מְאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ [ный.

Руководи́ть см. Руково́дствовать.

Руково́дный, -во́дственный см. Руководи́тель-

Руково́дство ס׳ 1) תּוֹרָה ,הוֹרוֹת דֶּרֶךְ ,הַדְרִיךְ ,מִנְהָג Anleitung. 2) תּוֹרַת הַ־ ,סֵפֶר מוֹרֶה דֶּרֶךְ הַשֵּׂכֶל Handbuch, Leitfaden.

Руково́дствовать (-ствую) פ״י נַהֵל ,אַשֵּׁר ,הַדְרֵךְ, לַמֵּד (אַלֵּף) ,הוֹצֵא וְהָבֵא ,רְעֵה ,הוֹלֵךְ ,נָהוֹג ,נָחֹה ,לְהוֹעִיל anleiten. Уста́ пра́ведника руково́дствуютъ многихъ שִׂפְתֵי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים. -ся נפ׳ 1) אָשׁוֹר angeleitet werden. 2) פ״ח אָשׁוֹר בְּדֶרֶךְ־, הִתְנַהֵל לְרֶגֶל־ ,הָלוֹךְ בְּתוֹרַת־ sich richten.

Рукогада́ніе ס׳ נַחֵשׁ בְּתָוֵי הַכַּף Wahrsagung aus der Hand. [-льница נ׳.

Рукогада́тель ז׳ מְנַחֵשׁ בְּתָוֵי הַכַּף Handwahrsager.

Рукодѣ́ліе, -дѣ́лье ס׳ עֲמַל (יְגִיעַ) כַּפַּיִם ,מְלֶאכֶת יָד־ מַעֲשֵׂה הָאֶצְבָּעוֹת Handarbeit.

Рукодѣ́льникъ ז׳ עוֹשֶׂה בִמְלֶאכֶת־יָד (בְּמַעֲשֵׂה אֶצְבָּעוֹת) Handarbeiter. -льница נ׳.

Рукодѣ́льничать פ״ע עָשֹׂה בִמְלֶאכֶת־יָד (בְּמַעֲשֵׂה אֶצְבָּעוֹת) sich mit Handarbeit beschäftigen.

Рукодѣ́льный ת׳ 1) עוֹשֶׂה בְחֵפֶץ כַּפַּיִם arbeitsam. 2) אֲשֶׁר לִמְלֶאכֶת־יָד Handarbeit-. [becken.

Рукомо́йникъ (ק׳ -ничекъ) ז׳ כִּיּוֹר לְרַחְצָה Wasch-

Рукопа́шный бой ז׳ מִלְחֶמֶת אֶגְרוֹף Faustkampf.

Рукопа́шь נ׳ מִלְחֶמֶת אֶגְרוֹף Faustkampf. [ben.

Рукопи́сный ת׳ מְחֻקֶּה בְעֵט סוֹפֵר כָּתוּב geschrie-

Ру́копись נ׳ כְּתֹבֶת־יָד ,כְּתָב ,כְּתַב סוֹפֵר ,מַעֲשֵׂה יַד Handschrift. [Handklatschen.

Рукоплеска́ніе ס׳ מְחִי־כַפַּיִם ,תֶּקַע כַּפַּיִם das

Рукоплеска́тель ז׳ מוֹחֵא בְכַפָּיו Beifallklatscher. -льница נ׳. [כַּפַּיִם beifallklatschend.

Рукоплеска́тельный ת׳ בִּמְחִי־כַפַּיִם ,— בְּתֶקַע

Рукоплеска́ть (-плещу́, -пле́щешь) פ״ע תָּקוֹעַ (מָחֹא, הַכֵּה) כַּף Beifall klatschen.

Рукопожа́тіе ס׳ חִבּוּק יָדַיִם ,תְּקַע־כַּף Händedruck.

Рукополага́ть, -положи́ть פ״י (кого́) מַלֵּא יַד־ אִישׁ לְכַהֵן einweihen. [hung.

Рукоположе́ніе ס׳ מִלּוּאֵי יְדֵי־אִישׁ לְכַהֵן Einwei-

Рукоприкла́дство, -кла́дываніе ס׳ כְּתֹב יָדוֹ לְ־, חוֹתֵם כְּתַב־יָדוֹ ,בֹּא עַל־הֶחָתוּם Unterzeichnung.

Рукоприкла́дствовать, (-ствую) פ״ע כָּתוֹב יָדוֹ לְ־, חָתוֹם בִּשְׁמוֹ ,בּוֹא עַל־הֶחָתוּם unterschreiben.

Рукоприкла́дчикъ ז׳ חוֹתֵם בִּשְׁמוֹ ,כּוֹתֵב יָדוֹ לְ־, בָּא עַל־הֶחָתוּם Namensunterzeichner. -дчица נ׳.

Рукотворе́нный ת׳ מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם von Menschen-[händen gemacht.

Рукоцвѣ́тъ см. Левко́й.

Рукоя́ть, -я́тка נ׳ יָד ,נִצָּב ,*בֵּית־יָד (שבת סה) Griff, [Stiel.

Рула́да נ׳ פֶּרֶט קוֹל הַשִּׁיר Roulade.

Руле́тка נ׳ אוֹפַן הַגּוֹרָל; אוֹפַן שַׁעֲשֻׁעִים לילדים [Rollrädchen.

Руль ז׳ מָשׁוֹט ,מִשּׁוֹט Ruder.

Ру́ля נ׳ גְּלִיל עֲלֵי־טַבַּק ,— גְּלוֹם Tabakrolle.

Румбъ ז׳ אֶבֶן הַשּׁוֹאֶבֶת (אֶחָד מִתָּוֵי) עַיִן Windstrich (auf dem Compaß).

Ру́мпель ז׳ קוֹרַת הַמָּשׁוֹט Ruderstock.

Румяне́ніе ס׳ אָדֵם ,חַכְלִילוּת das Schminken.

Румя́нецъ (-нца) ז׳ חַכְלִילוּת פָּנִים Röthe.

Румя́нить פ״י כָּחוֹל ,קָרוֹעַ בַּפּוּךְ schminken. -ся פ״ח קָרוֹעַ בַּפּוּךְ עֵינָיו ,כָּחוֹל פָּנָיו sich schminken.

Румя́ность נ׳ חַכְלִילוּת Röthe.

Румя́нце ס׳ *כְּחַל הַשָּׁדַיִם ,חוּג חַכְלִיל מְסָבִיב לַדַּד (חולין צז:) Kreis um die Brustwarze.

Румя́ны נ״ר *כְּחוֹל ,פּוּךְ Schminke.

Румя́ный ת׳ חַכְלִיל ,צַח וְאָדֹם roth.

Румянѣ́ть פ״ע עֲטֹה חַכְלִילוּת roth werden.

Рунду́къ ז׳ בָּמָה ,מַעֲלָה ,גֹּרֶם הַמַּעֲלוֹת Erhöhung mit Stufen.

Рундъ ז׳ חֶבֶל שׁוֹמְרִים הַסּוֹבְבִים בָּעִיר Rundwache.

Ру́нистый ת׳ רַב־הַצֶּמֶר wollig.

Ру́нный ת׳ מִגֵּז (מִצֶּמֶר) כְּבָשִׂים von Schafswolle.

Руно́ ס׳ 1) צֶמֶר כֶּבֶשׂ ,צַמֶּרֶת עוֹר כְּבָשִׂים wolliges Schaffell. 2) דַּלַּת גֵּז כְּבָשִׂים Schafwolle. 3) עֵדֶת

דגה למינה Schwarm.
Руноно́сный ת׳ שעיר, אשר עור צמר לו wollig.
Рупа́зъ ז׳ מקדח לצור החלמיש Granitbohrer.
Ру́поръ ז׳ לאניה (השיחה) קנה־הדבר Sprachrohr.
Руса́къ ז׳ ארנבת שבה, ארנבת שיבה grauer Hase.
-са́чій ת׳. [und Wassernymphe.
Руса́лка נ׳ (באמוני הסלוים) בת־ים ויערות Wald=
Ру́сло ס׳ אפיק, אפיק נחלים, —גדות, תהום; תעלה
Lauf des Flusses.
Русоволо́сый ת׳ אשר שערו אדמדם כהה blond=
Ру́сый ת׳ אדמדם כהה blond. [haarig.
Русѣ́ть פ״ע 1) הפוך אדמדם כהה blond werden.
2) הסכן בדרכי בני רוסיה, למוד אל־דרך הרוסים
russische Sitten annehmen.
Ру́та נ׳ מין צמח בשם, פגם* (כלאים א׳) Raute. [Gang.
Рути́на נ׳ מנהג ישן נושן, דרך קדמונים angewöhnter
Ру́хлость נ׳ טבע דבר מתפורר, רך, מרך Mürbigkeit.
Ру́хлый ת׳ נמוג, מתפורר mürbe.
Рухлѣ́ть פ״ע התמוגג, התפורר, הרוך bröcklig werden.
Ру́хлядь נ׳ כלי־בית Hausgeräthe. Мя́гкая р. עורות
Рухля́къ ז׳ אבן גיר, מלט Mergel. [שער] Pelzwerk.
Ру́хнуть פ״ע, -ся פ״ח נפול, מוט, ההרס, המוט ein=
stürzen. [בעד־] Bürge. -льница נ׳.
Руча́тель ז׳ ערבה לפני־, עורב את־, תוקע כפו
Руча́тельный ת׳ ערבה, נתון לערבון —verbürgend.
Руча́тельство ס׳ ערבה, תערובה; ערבון Bürg=
schaft.
Руча́ться, -чи́ться פ״ח ערוב ערבה לפני־, ערוב את־,
תקוע ליד־ bürgen. Кто мо́жетъ мнѣ руча́ться?
Ручево́й см. Руче́йный. [מי זה לידי יתקע].
Ручеёкъ (-чейка́) -чеёчекъ (-чка) ז׳ פלג קטן,
יובל מים Bächlein.
Руче́й ז׳ פלג, מיכל־מים, יובל, אובל, יבל Bach.
Ручьи́ водъ פלגי־מים, יבלי־מים. [-че́йный ת׳
Ручёнка נ׳ יד קטנה Händchen.
Ручи́ща נ׳ כף רחבה, יד גדולה große Hand.
Ру́чка נ׳ 1) см. Ручёнка. 2) יד, נצב, בית־יד
(שבת סה.) Handgriff. Р. у мо́лота יד הפטיש. Р. у
две́ри כפות המנעול.
Ручно́й ת׳ 1) יד—Hand=. Ручно́е деревя́нное ору́-
діе כלי־עץ יד. Ручна́я ме́льница רחים למלאכת־
יד. 2) אלוף, מלמד, למוד בית Hand=. Ручна́я
ове́чка כבש אלוף. -на́я тели́ца עגלה מלמדה.
Ручно́й медвѣ́дь דב למוד בית.
Ручьи́стый ת׳ מוליך מימיו כפלג, נוזל rieselnd.

Ручьи́ться פ״ח הזל (הולך) כפלג מימיו rieseln.
Ру́шать פ״י כתור, בתר, נתח לנתחים, פלח schneiden.
Ру́шить פ״י הרוס, רע, הפל, רעוץ, השאה, החרב;
בלע, סכל, הפר umstürzen. Р. стѣ́ну הרוס קיר. Р.
за́мыселъ הפר (סכל) עצה. -ся נפעל הרוס, ההרס,
התערער, נפול, חרוב; הופר, הבלע einstürzen. Ру́-
шился домъ נהרס (נפל) הבית. Надёжда его
ру́шилась תקותו הופרה, תוחלתו נכזבה.
Рцы שם האות Р הסלוית R.
Ры́ба נ׳ דג; דגה Fisch.
Рыба́къ ז׳ דיג Fischer. Рыба́къ рыбака́ чу́етъ из-
далека́ כל־עורב נלוה למינו.
Рыба́рскій ת׳ —הדיג, —הדיגים—Fischer=.
Рыба́рство ס׳ ציד דגה, ציד דגים, מכר דגים Fischergewerbe.
Рыба́цкій, -ба́чій см. Рыба́рскій.
Рыба́чка נ׳ אשת דיג, מוכרת דגה Fischhändlerin.
Ры́бина נ׳ דג גדול Fisch.
Ры́бистый ת׳ רב־הדגה, אשר דגתו רבה fischreich.
Ры́бій ת׳ —דג, —דגה, —דגים—Fisch=. Р. жиръ שמן
Ры́бка נ׳ דג קטן Fischchen. [דגים].
Ры́бный ת׳ —דגים, —דגה—Fisch=. Р. столъ ברית
דגים. Ры́бная ло́вля ציד־דגה.
Рыбово́дство ס׳ תרבות דגים Fischzucht.
Рыболо́вный ת׳ אשר לציד דגים des Fischfangs.
Рыболо́вство ס׳ דוגה, ציד דגים, משטח חרמים
Fischfang.
Рыболо́въ ז׳ 1) דיג, צד דגים, שוטח חרמים, פורש
מכמרת Fischer. 2) שחף, מין עוף Fischmöve.
Рыбопромы́шленникъ ז׳ מוכר דגים, רוכל בדגה
Fischhändler. [דגים] Fischhandel.
Рыбопромы́шленность נ׳ דוגה, מכר דגה, ממכר
Рыбопромы́шленный ת׳ אשר למכר דגה des
Ры́бочка см. Ры́бка. [Fischhandels.
Рыбоѣ́дъ ז׳ אוהב מאכל דגה Fischesser.
Рыбояде́ніе ס׳ מאכל דגה, אכל דגים das Fischessen.
Ры́бы נ״ר (במזרות שמים) מזל דגים Fischsternbild.
Рыга́ніе ס׳ см. Рыгота́. [aufstoßen.
Рыга́ть, Рыгну́ть פ״ע הורש מפיו רוח בטנו, פהק*
Рыгота́ נ׳ מוצא רוח הבטן מפיו, פהוק* das Aufstoßen.
Рыда́ніе ס׳ נאקה, אנקה, יל, יללה, מספד das
Schluchzen.
Рыда́ть פ״ע נאוק, ילל, יבב, נהה schluchzen.
Рыдва́нъ ז׳ עגלה לדרך רחוקה Reisewagen.
Рыжа́къ ז׳ אדמוני, בעל שער צהב Rothkopf.
Рыжеборо́дый ת׳ אשר זקנו צהב rothbärtig.

Рыжева́тость נ׳ עֵין שֵׂעָר צָהֹב röthliche Farbe.
Рыжева́тый ת׳ (שֵׂעָר) אֲדַמְדַּם, צָהֹב מְעַט röthlich.
Рыжеволо́сый ת׳ אֲשֶׁר שְׂעָרוֹ ,בַּעַל שֵׂעָר אֲדַמְדַּם צָהֹב rothhaarig.
Ры́женькій ת׳ צָהֹב מְעַט ,אֲדַמְדַּם röthlich. [keit.
Ры́жесть נ׳ עֵין שֵׂעָר אֲדַמְדַּם ,מַרְאֵה צָהֹב Rothhaarig=
Рыжёхонекъ ת׳ אָדֹם מְאֹד ,אַדְמוֹנִי ganz rothhaarig.
Рыжеча́лый ת׳ אָדֹם ,אָמֹץ rothhaarig. Рыжеча́лыя ло́шади סוּסִים אֲמֻצִּים.
Ры́жикъ ז׳ מִין פִּטְרִית* Röthling.
Ры́жій ת׳ אַדְמוֹנִי, בַּעַל שֵׂעָר צָהֹב rothhaarig.
Рыжѣ́ть פ״ע צָהֹב (שֵׂעָר) הָפוֹךְ roth werden.
Рыка́ніе ס׳ נַהַם כְּפִיר ,שְׁאָגָה Gebrüll.
Рыка́ть פ״ע נָהוֹם ,הָגֹה ,שָׁאוֹג brüllen.
Рыкъ ז׳ см. Рыка́ніе.
Рыле́йный אֲשֶׁר לַאֲרוֹן הַחֲלִילִים Leier=.
Рыле́йщикъ ז׳ מְנַגֵּן בַּאֲרוֹן חֲלִילִים Leiermann.
Ры́ло ס׳ חֲזִיר ס׳ פִּי— ,אַף Schnauze. [-ле́йщица נ׳.
Ры́льце ס׳ 1) ק׳ см. Ры́ло. 2) (יומא) אֹגֶן כְּלִי ,פִּי־כְלִי :לז) Schneppe.
Рылѣ́ (-ле́й) נ״ר (הסובב בעיר) אֲרוֹן חֲלִילִים ,כְּלִי־שִׁיר
Рыля́стый ת׳ רְחַב־פֶּה großschnauzig. [Leier.
Рымъ ז׳ (לחוק חבלי אניה) טַבַּעַת נְחֹשֶׁת Ring.
Ры́нда 1) נ׳ מַחִי פַּעֲמוֹן הָאֳנִיָּה לְעֵת הַצָּהֳרָיִם Mittagsglocke. 2) ז׳ שׁוֹמֵר לְרֹאשׁ מֶלֶךְ וְנוֹשֵׂא כֵּלָיו Leibwächter. [Markt. Р. наро́довъ סְחַר גּוֹיִם.
Ры́нокъ (-нка) ז׳ שׁוּק ,שַׁעַר הַמִּמְכָּר ,מַרְכֹּלֶת ,סְחַר
Ры́ночный ת׳ אֲשֶׁר לְשַׁעַר הַמַּרְכֹּלֶת ,—הַשַּׁעַר vom Markte. [Traber.
Рыса́къ ז׳ סוּס אֲשֶׁר מֵרוֹץ יָשָׁר לוֹ ,סוּס רָץ בְּמֵישָׁרִים
Рысёнокъ (-нка) ז׳ גּוּר נְמֵרִים junger Luchs.
Рыси́стый ת׳ (סוס) שׁוֹטֵף בְּמֵרוֹץ יָשָׁר trabend.
Ры́сій ת׳ נָמֵר— ,נְמֵרִים—Luchs=.
Ры́сканіе ס׳ מֵרוֹץ ,מְרוּצָה das Traben.
Ры́скать (рыщу גם рыскаю) פ״ע רוּץ ,שׁוּט ,שָׁטוֹף ,פָּשׁוֹט שָׂרֵךְ דְּרָכָיו herumlaufen.
Рыскли́вый ת׳ שׁוֹטֵף ,אוֹהֵב לָנוּעַ ,מְשָׂרֵךְ דְּרָכָיו; אֲשֶׁר לֹא־יַחְשֹׂךְ רַגְלָיו herumläufend.
Рыску́нъ ז׳ אוֹהֵב לָנוּעַ ,מְשָׂרֵךְ דְּרָכָיו Herumläufer.
Рыску́чій см. Рыскли́вый. [-ку́нья נ׳.
Рыскъ ז׳ מְרוּצָה ,מֵרוֹץ קַל schneller Lauf.
Рыца́ נ׳ см. Рысь 1.
Рысь נ׳ 1) שֶׁטֶף סוּס ,מְרוּצָה יְשָׁרָה ,מֵרוֹץ קַל Trab. 2) מִין נָמֵר Luchs. [Wasserriß.
Рытвина נ׳ תְּעָלָה מִפֶּרֶץ מַיִם ,חָרוּץ נְחָלִים ,מִנְהָרָה

Рыть (ро́ю, ро́ешь) פ״י כָּרֹה ,חָפוֹר graben. Р. бли́жнему я́му כָּרֹה עַל־רֵעֵהוּ ,כָּרֹה שׁוּחָה (בוֹר) לְרֵעֵהוּ. -ся 1) נפ׳ הֵחָפֵר ,הִכָּרֵה gegraben werden. 2) פ״ח חַפֵּשׂ וּמַשֵּׁשׁ herumsuchen.
Ры́хлить פ״י הָמֵק ,הָרֵךְ ,רַכֵּךְ ,מוֹגֵג lockern.
Рыхлова́тый ת׳ נָמֵק ,מְרֻכָּךְ (נָמוֹג) מְעַט etwas locker.
Ры́хлость נ׳ מֶסֶם ,מַק ,רֹךְ Lockerheit.
Ры́хлый ת׳ נָמֵק ,נָמוֹג ,רַךְ locker.
Рыхлѣ́ть פ״ע הִמֵּק ,הִמּוֹג ,רָכוֹךְ ,הֵרָךְ locker werden.
Ры́царски см. Поры́царски.
Ры́царскій ת׳ אֲשֶׁר לְאַדִּירֵי־עָם ת׳ —אַבִּירִים ,—אַדִּירִים, —אֵילֵי גִבּוֹרִים—ritterlich.
Ры́царство ס׳ 1) עֲדַת אַבִּירֵי־עָם ,חֵיל גִּבּוֹרִים Ritterthum. 2) נְדִיבוּת לֵב אַדִּירִים ,רוּחַ אַדִּירֵי־עָם Ritterwürde. [אַחַד אַדִּירֵי־עָם ,אַבִּיר Ritter.
Ры́царь ז׳ אֵל גִּבּוֹרִים ,אֲרִיאֵל ,נֶאְדָּרֵי בַכֹּחַ ,גִּבּוֹר חַיִל,
Рыча́гъ ז׳ מְחַלְּצַיִם* ,בַּד הַמַּעַל ,מוֹט הַתְּנוּפָה (ס״ק יא) Hebel. [-ча́жный ת׳.
Рыча́ніе см. Рыка́ніе—.
Рыча́ть см. Рыка́ть.
Рья́ность נ׳ שֶׁצֶף קֶצֶף ,שֶׁטֶף־אַף Heftigkeit.
Рья́ный ת׳ עַז־נֶפֶשׁ ,מוֹרֵט ,מִתְעַבֵּר ,מָהִיר חֵמָה heftig, hitzig.
Рѣ́денькій см. Рѣ́дкій.
Рѣ́дечный ת׳ צְנוֹן*—(см. Рѣ́дька).
Рѣдизна́, -дина́ נ׳ פֵּרוּד בַּדֵּי־דָבָר* Undichtheit.
Рѣди́ть (рѣжу́, рѣди́шь) פ״י בַּדֵּי־ הַמְעֵט ,הַפְרֵד הַצָּעֵר undicht machen.
Рѣ́дкій ת׳ 1) לֹא־שָׂרוּג ,לֹא־מְדֻבָּק ,לֹא־עֲצוּמִים ,לֹא־עָב, מְפֹרָד בַּדָּיו ,חוֹרֵי undicht. 2) רָחוֹק ,לֹא־נִפְרָץ ,יָקָר לְמָצֹא selten.
Рѣ́дко ת״פ אַךְ מְעַט ,לְעִתִּים רְחוֹקוֹת selten.
Рѣдковоло́сый ת׳ דַּל (מְעַט) הַשֵּׂעָר dünnhaarig.
Рѣ́дкость נ׳ מְעֹט; לְעִתִּים רְחוֹקוֹת ,הִגָּלוֹת (בֹּא) נִפְלָאת Seltenheit. [בַּד חוֹרָי grobe Leinwand.
Рѣдни́на, Рѣ́дочь, Рѣдь נ׳ רֶשֶׁת מַעֲשֵׂה פִּשְׁתִּים ,אֶרֶג פִּשְׁתִּים
Рѣ́дька נ׳ צְנוֹן* ,פֻּגְלָא* (עירובין כח:) Rettig.
Рѣдько́вникъ ז׳, -ко́вня נ׳ עֲלֵה צְנוֹן Rettigblatt.
Рѣдьчища נ׳ צְנוֹן גָּדוֹל* großer Rettig.
Рѣдѣ́ть פ״ע מְעַט ,מְעוֹט וְהִפָּרֵד (קהלת יב, ג) undicht [werden.
Рѣдяга נ׳ שַׂק לַחֲשַׁשׁ וְתֶבֶן Heusack.
Рѣжа נ׳ מִכְמֹרֶת מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה ,חֵרֶם Fischergarn
Рѣза́ка ז׳ עַלִּיז מִלְחֶמֶת חֶרֶב Kampflustiger.
Рѣза́льщикъ ז׳ דַּגָּה מְבַתֵּר (מְנַתֵּחַ ,גּוֹזֵר ,מְפַלֵּחַ) Vorschneider.
Рѣза́ніе ס׳ בַּתֵּר ,נַתֵּחַ ,פַּלֵּחַ ,גָּזֹר das Schneiden.
Рѣзатель ז׳ см. Рѣза́льщикъ.

Рѣзать(рѣжу, рѣжешь), Рѣзнуть פ״י 1) כרות, גזור, בתר, בתור, נתח, קרוע בתער schneiden. 2) הרוג, חצוב (הושע ו, ח); קטול בחרב, בתק, לפי־חרב, שחוט schlachten. Р. правду מלל אמת בלי־משא פנים, דבר נגידים. 3) פ״ס: У него въ животѣ рѣжетъ אחזוהו מכאובי בטן. -ся נפ׳ 1) הנתח, הגזר, השחט; הכרת geschnitten werden. 2) פ״ח גזור איש רעהו, היה חרב איש ברעהו kämpfen. У ребёнка рѣжутся зубы שני הילד החלו לצמח. [tollen.

Рѣзвиться פ״ח שחק, התעולל, התהולל, התלהלה

Рѣзвость נ׳ שמחה, הוללות, שחוק, עליצות Muthwillen.

Рѣзвунъ ז׳ מתהולל, מתלהלה Wildfang. -вуня נ׳.

Рѣзвый ת׳ שמח לב, עליז, נעלם munter.

Рѣзецъ (-зца) ז׳ 1) מחוקק, עט ברזל, חרט Grabstichel. 2) מתלעה, מלתעה Schneidezahn.

Рѣзка נ׳ см. Рѣзаніе.

Рѣзкій ת׳ קשה, חרוץ, מר, עז, חד scharf, schneidend. Р. вѣтръ רוח עזה. Говорить рѣзкимъ тономъ דבר את־ קשות. Рѣзкія слова דברים יורדים חדרי־בטן.

Рѣзкость נ׳ קשות, קשה, עז, מרה Schärfe.

Рѣзница נ׳ חצר השחיטה, בית מטבח Schlachthaus.

Рѣзной ת׳ מעשה חרש־אבן, מפתח פתוחים geschnitzt.

Рѣзня נ׳ קציר, מורה, קטל, הרגה, הרג, טבחה, טבח Schlacht. Уготовь имъ рѣзню (קציר) שיתה מורה להם (תהלים ט, כא; הושע ו, יא) Gemetzel.

Рѣзчикъ ז׳ מחוקק, מפתח פתוחים, חרש־אבן Schnitzer, Graveur.

Рѣзь נ׳ מועקה במתנים, כאב בטן Leibschneiden.

Рѣзьба נ׳ פתוחי מקלעות, תמרות, פתוחי חותם; פתוח [Schnitzwerk.

Рѣка נ׳ נהר Fluß.

Рѣпа נ׳ ראש לפת, מין צמח האדמה; *נפוס* (כלאים א), *גרגלידא* (ברכות לט.) Rübe.

Рѣпица נ׳ 1) קצה המפרקת (לבהמה וחיה) Schwanzknoten. 2) שאת כבד זנב־העוף Darre.

Рѣпища נ׳, Рѣпка ק׳ см. Рѣпа.

Рѣпникъ ז׳ 1) זרע־לפת Rübenpflanze. 2) שדה־לפת [Rübenfeld.

Рѣпный ת׳ לפת—Rüben=.

Рѣпчатый ת׳ כראש לפת rübenförmig.

Рѣсница, Рѣсничный см. Ресница.

Рѣченька, Рѣчонка נ׳ נהר קטן, נחל, פלג Flüßchen.

Рѣчистый ת׳ מדבר צחות, אשר ניב טהור לו, אשר שפתו ברורה, נאמן (איוב יב, כ) beredsam.

Рѣчка см. Рѣченька.

Рѣчной ת׳ נהר—Fluß=. Рѣчная вода מי־נהר.

Рѣчь נ׳ 1) לשון, שפה Sprache. Русская рѣчь שפת רוסית. 2) אמר, אמרה, דבר, דברה, דברה, שיח, שיחה, ניב, מלה, לקח, נאום, משא Rede; Gespräch. Рѣчи его увлекаютъ слушателей אמרותיו תקחנה לב שומעיהן. У него плавная рѣчь אמרתו תזל כטל, כמטר יערף לקחו. О чёмъ у васъ рѣчь? במה, מה־דבר שיחתכם, אפו דברתם.

Рѣшать (-шаю), -шить (עתיד рѣшу) פ״י 1) חרוץ, משפט, אמר גזור, יעוץ על־ entscheiden. Ты самъ такъ рѣшилъ כן משפטך אתה חרצת. 2) פרוש, פתור, מצא פשר־דבר auflösen. Р. задачу מצא פשר דבר־מדע. 3) (המ׳) שחוט, קטול, הרוג לפי־ חרב tödten. -ся נפ׳ 1) החרץ, הגזר, החתך entschieden werden. То, что рѣшено было о ней את אשר נגזר עליה. Такъ рѣшено о народѣ твоёмъ כן נחתך על עמך. 2) פרוש, הפתר, המצא פשר הד־ aufgelöst werden. 3) פ״ח (на что) יעוץ בלבבו ל־, הואל ל־, היה עם־לבבו ל־ sich entschließen. Онъ рѣшился оставить свою должность הואיל (היה עם־לבבו) לעזב משמרתו.

Рѣшеніе ס׳ 1) משפט חרוץ, נחרצה, נחרצת, דין, פתגם Entscheidung. 2) פתרון, פשר Auflösung. Р. задачи פשר דבר־מדע.

Рѣшетина נ׳ בד־הספון לגג Dachlatte.

Рѣшетить (-шечу, -шетишь) פ״י טלל, קרה, עשה קורות הספון (לגג) mit Latten beschlagen.

Рѣшетище ס׳ כברה גדולה großes Sieb.

Рѣшётка נ׳ שבכה; מכבר, רשת, מעשה Gitter; Staketenzaun. Р. оконная אשנב, חרכים.

Рѣшётникъ ז׳ עושה כברות, עושה מכברים (נפות) Siebmacher.

Рѣшётный ת׳ כברה—, מכבר—, נפה—Sieb=.

Рѣшето ס׳ כברה, מכבר; נפה Sieb.

Рѣшетообразный ת׳ מעשה מכבר, מעשה רשת [siebförmig.

Рѣшёточка נ׳ שבכה קטנה Gitterchen.

Рѣшёточный ת׳ 1) שבכה—, אשנב—Gitter=. Р. заборъ גדרת שבכה. 2) מעשה מכבר, מעשה רשת netzförmig.

Рѣшетцо ס׳ מכבר קטן, כברה קטנה Siebchen.

Рѣшётчатый ת׳ מעשה רשת, כמכבר, כעין כברה siebförmig. [schlossenheit.

Рѣшимость נ׳ רוח גבורה, כח לב לעשות חיל Entschlossenheit.

Рѣшительно ת״פ אמנה, אמנם, אמנם, באמונה, באמת entschieden. Я р. не понимаю этого чело-

вѣка אָמְנָם לֹא־יָדַעְתִּי דֶּרֶךְ הָאִישׁ הַזֶּה. Онъ р. ничего́ не зналъ הוּא לֹא־יָדַע דָּבָר.

Рѣши́тельность נ׳ תֹּקֶף Entschiedenheit.

Рѣши́тельный ת׳ 1) אַמִּיץ לֵב, כַּבִּיר כֹּחַ לֵב entschlossen. 2) מַכְרִיעַ בֵּין, חָרוּץ entscheidend. Рѣши́тельное истребле́ніе כִּלָּיוֹן חָרוּץ. Рѣши́тельное сраже́ніе מִלְחָמָה מַכְרַעַת בֵּין הָאוֹיְבִים.

Рѣши́ть см. Рѣша́ть.

Рѣщи́къ см. Рѣзчи́къ.

Рѣя́ть, Ри́нуть פ״ע 1) שָׁטוֹף, נָשֹׂא (נתר) דָּכְיוֹ strömen. 2) רַחֵף, נָדוֹד, דָּאֹה, טוּשׂ schweben.

Рю́ень ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי לְפָנִים September.

Рю́мить (-млю) פ״ע שָׁפוֹךְ דִּמְעָה, בָּכֹה (חס) weinen.

Рю́мка, Рю́мочка נ׳ כּוֹס קְטַן Gläschen. -мочный ת׳.

Ря́бенькій см. Рябова́тый.

Ряби́на נ׳ 1) (פסחים קיא:) *גַּרְגְּרֵי־וֶרֶד, מִין גַּרְגְּרֵי־עֵץ, זְרָדִים* Vogelbeere. 2) בַּהֶרֶת, שְׁקַעֲרוּרָה בָעוֹר Pockennarbe.

Ряби́нникъ ז׳ 1) חֹרֶשׁ עֲצֵי־זְרָדִים Vogelbeerenholz. 2) (יומא כח:) *שִׁיכְלֵי, מִין צִפּוֹר Krammetsvogel.

Ряби́новка נ׳ יֵין־זְרָדִים Vogelbeerbranntwein.

Ряби́новый ת׳ *וֶרֶד—, עֲצֵי זְרָדִים—Vogelbeer-.

Ряби́ть פ״ס רוֹצֵץ כִּבְרָקִים flimmern. Ему рябитъ въ глаза́хъ (משלי כג, לג) עֵינָיו תִּרְאֶינָה זָרוֹת.

Ря́бка נ׳ *כִּסְיוֹן הָעוֹף (ב״ק נה.), מִין שְׂלָו Rebhuhn.

Рябова́тый ת׳ נָקֹד מְעַט pockennarbig.

Ря́бость נ׳ (יחזק׳ יז, ג) רִקְמָה, מַרְאֵה הַנָּקֹד das Bunte.

Ря́бчикъ ז׳ (חולין קלח:) הָעוֹף קוֹרֵא Haselhuhn. -чиковый ת׳.

Рябы́й ת׳ 1) נָקֹד, נְקֻדּוֹת מָלֵא pockennarbig. 2) אֲשֶׁר לוֹ הָרִקְמָה, בֶּהָרוֹת שְׁקַעֲרוּרוֹת לוֹ (יחז׳ יז, ג) bunt.

Рябь נ׳ דָּכְיִם, רִגְעֵי פְּנֵי־הַמַּיִם das Kräuseln des Wassers.

Рябѣ́ть פ״ע 1) צָפוֹד, הִמָּלֵא בֶּהָרוֹת שְׁקַעֲרוּרוֹת pockennarbig werden. 2) נָשֹׂא (נתר) דָּכְיוֹ sich kräuseln.

Ря́вца נ׳ עַקְרַב הַיָּם Seescorpion.

Ря́да נ׳ אֲמָנָה, בְּרִית שָׁלוֹם, חָזוּת—, חֹזֶה עִם־ Vertrag.

Ряди́ть (ряжу́, ряди́шь) פ״י 1) שָׂכוֹר, הַפְקֵד, הָכֵן dingen. 2) הַלְבֵּשׁ בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת, עֲדֹה עֲדִי אֶת־ putzen. 3) (чѣмъ) פ״ע רָדֹה בְ־, מָשׁוֹל (שָׁלוֹט) בְּ־ walten. -ся פ״ח 1) נָקוֹב שָׂכָר, הַתְנֵה שְׂכַר הַ־ bedingen. 2) לָבוֹשׁ בִּגְדֵי תִּפְאֶרֶת, עָדֹה עֶדְיוֹ sich putzen.

Рядна́я שת״נ פְּקוּדֵי מֹהַר וּמַתָּן עַל־לוּחַ Aussteuerverzeichniß.

Рядово́й שת״ז עוֹרֵךְ (עָרוּךְ) מִלְחָמָה, עוֹבֵר מַעֲרָכָה, אִישׁ מִשְּׁדֵרוֹת הַצָּבָא gemeiner Soldat.

Рядо́къ (-дка́) см. Рядъ.

Ря́домъ, Рядко́мъ ת״פ בְּשׁוּרָה אַחַת, סְדָרִים, חוּצָץ, יַחְדָּו, יַחַד (ישעיה יא, יד); כְּכָתֵף, שְׁכֶם אֶחָד in einer Reihe. [schließer.

Ря́дчикъ ז׳ שׂוֹכֵר, מַתְנֶה עִם־, עוֹשֶׂה חוֹזֶה Vertrag-

Рядъ ז׳ 1) טוּר, שׁוּרָה, מַעֲרֶכֶת, מַעֲרָכָה, עֵרֶךְ, שְׂדֵרָה, תּוֹר, סֵדֶר, מִשְׁטָר, אִישׁ Reihe. Съ ря́ду סְדָרִים, לְרַגְלֵי רֵעֵהוּ. Выходя́щій изъ ряда́ обыкнове́ннаго אֲשֶׁר אֵין עֵרֶךְ לוֹ, נִפְלָה. 2) חוּץ, שְׂדֵרַת חֲנֻיּוֹת Budenreihe. Пека́рный рядъ (ירמיה לז, כא) חוּץ הָאוֹפִים.

Ряже́ніе ס׳ 1) שְׂכִירָה, שֹׂכֶר das Dingen. 2) מַעֲטֶה תִלְבֹּשֶׁת בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת, עֲדִי das Putzen.

Ря́женый ת׳ 1) שָׂכוּר bedungen. 2) עוֹטֶה עֲדִי עֲדָיִים geputzt. Су́женой и р. נוֹעַד לַחֲתַן דּוֹדִים vom Schicksal bestimmter Bräutigam.

Ря́са, Ря́ска ק׳ נ׳ מְעִיל כֹּהֲנִים Priesterrock.

Рясоно́сецъ (-спа) ז׳ מְכֻרְבָּל מְעִיל, לָבוּשׁ— einen Priesterrock Tragender.

Ря́ха נ׳ אוֹהֶבֶת עֲדִי־עֲדָיִים, מִתְיַפָּה Putznärrin.

Ряхну́ться פ״ח הָיֹה לִמְשֻׁגָּע, הִשְׁתַּגֵּעַ verrückt werden. Онъ ряхну́лся הִסְתַּתְּרָה בִינָתוֹ, לֻקַּח טַעְמוֹ, הוּא סָר טַעַם.

С.

С ס, ש׳ הָאוֹת הַשְּׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּאַלְפָא־בֵּית הָרוּסִית ß, ſſ.

Са́белька נ׳ חֶרֶב קְטַנָּה Säbelchen.

Са́бельникъ ז׳ מִין חֲבַצֶּלֶת Schwertlilie.

Са́бельный ת׳ חֶרֶב—, חַרְבוֹת—, פְּתִחוֹת— Säbel-.

Са́блища נ׳ חֶרֶב גְּדוֹלָה großer Säbel.

Са́бля נ׳ 1) חֶרֶב, פְּתִחָה, שֶׁלַח Säbel. 2) см. Са́бельникъ.

Сабу́ръ ז׳ צֶמַח אֲהָלוֹת, אֲהָלִים Aloe. Сабу́рный, -бу́ровый ת׳.

Са́ванъ ז׳ תַּכְרִיךְ־בַּד (לְמֵת) Leichengewand. -ванный ת׳.

Саваоѳъ: Богъ С. יְיָ צְבָאוֹת Heerschaaren.

Са́вка נ׳ מִין בֶּן־אַוָּז Eisente.

Савра́ско ז׳ סוּס שָׂרֹק hellbraunes Pferd.

Савра́сый ת׳ שָׂרֹק hellbraun. Савра́сыя ло́шади סוּסִים שְׂרֻקִּים.

Са́га נ׳ מָשָׁל קַדְמוֹנִי, *אַגָּדָה מִדּוֹר קְדוּמִים Sage.
Са́го ס׳ אֶרֶז תְּמָרִים Sago. **Са́говый** ת׳: Са́говая пальма תֹּמֶר הָאֶרֶז Sagopalme.
Са́дикъ ז׳ גַּן עֵצִים קָטָן Gärtchen.
Сади́тель ז׳ נוֹטֵעַ, שׁוֹתֵל Pflanzer.
Сади́ть (сажу́, сади́шь) см. Сажа́ть.
Сади́ться (сажу́сь, сади́шься) פ״ח 1) יָשׁוֹב אֶל־- (עַל־-) sich setzen. С. за столъ יָשׁוֹב אֶל־הַשֻּׁלְחָן. 2) הִשָּׁקַע, יָרוֹד, נָפוֹל, שָׁפוֹל, מוֹט, הִמַּךְ sich senken. Отъ лѣности садится потолокъ בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה. 3) קָפוֹד, הִקָּמֵט, צָפוֹד enger werden.
Сади́ще ז׳ גִּנַּת עֵצִים גְּדוֹלָה, גַּן גָּדוֹל großer Garten.
Са́дка נ׳ 1) שְׁתֹל, מַטָּע das Pflanzen. 2) קְפִדָּה, הִקָּמֵט das Einlaufen. С. тка́ни отъ мо́чки אֶרֶג מֵרִיחַ מַיִם. 3) קִפָּאוֹן Verdickung. С. со́ли въ о́зерѣ קִפָּאוֹן מֶלַח הַיְאוֹר.
Са́дкій ת׳ צוֹמֵק (נִקְמָט) מֵרִיחַ מַיִם, צוֹפֵד einlaufend.
Са́днить פ״י נָתוֹן שָׂרֶטֶת בָּעוֹר, שָׂרוֹט הָעוֹר wund reiben. [gekratzte Stelle.
Садно́ ס׳ (ישעיה ג, כד) נִקְפָּה, שָׂרֶטֶת, שֶׂרֶט בָּעוֹר wund=
Саднѣ́ть פ״ע כָּאוֹב מִשֶּׂרֶט בָּעוֹר wund werden.
Садо́вникъ ז׳ גַּנָּן* נוֹטֵר כֶּרֶם, כּוֹרֵם Gärtner.
Садо́вница נ׳ נוֹטֶרֶת גַּן, כּוֹרֶמֶת Gärtnerin.
Садо́вничать פ״ע נָטוֹר גַּנִּים, עָבוֹד עֲבוֹדַת כּוֹרֵם Gärtnerei treiben.
Садо́внический см. Садо́вничій.
Садо́вничество ס׳ מִשְׁמֶרֶת גַּנִּים, עֲבוֹדַת כּוֹרֵם, מַטַּע־כְּרָמִים Gärtnerei. [גַּנִּים Gärtner=.
Садо́вничій ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁמֶרֶת —כּוֹרְמִים, —כּוֹרֵם
Садово́децъ (-дца) ז׳ גַּנָּן*, כּוֹרֵם, מֵבִין בְּמַטְּעֵי־כֶרֶם Gärtner. [bau=.
Садово́дственный ת׳ אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת כּוֹרֵם Garten=
Садово́дство ס׳ מִשְׁמֶרֶת גַּנִּים, עֲבוֹדַת מַטְּעֵי כְרָמִים
Садово́дъ см. Садово́децъ. [Gartenbau.
Садо́вый ת׳ —גַּן, —גַּנִּים — Garten=. Садо́вые плоды פְּרִי־גַן.
Садо́къ (-дка́) ז׳ 1) סִירַת דּוּגָה, אֲגַם, אֹגֶן (ירמיה נא, לב), בֵּיבָר*, גְּדֶרֶת דָּגִים (בַּנָּהָר) Fischkasten. 2) כְּלוּב, סוּגַר לָעוֹף Vogelhaus.
Садо́чекъ (-чка) ק׳ см. Садъ и Садо́къ.
Садъ ז׳ פַּרְדֵּס, כַּרְמֶל, כֶּרֶם, גִּנָּה, גַּן Garten.
Са́ечка ק׳ см. Са́йка.
Са́ечникъ ז׳ מוֹכֵר חַלּוֹת; אוֹפֵה חַלּוֹת לֶחֶם Semmel=
Са́ечный ת׳ —חַלּוֹת, —חַלַּת־לֶחֶם —Semmel=. [bäcker.
Са́жа נ׳ שָׁחוֹר, אֲבַק אֲרֻבַּת־עָשָׁן, פִּיחַ תַּנּוּר Ruß.

Сажа́лка נ׳ מַעֲדֵר־כּוֹרֵם, יְתַד־הַמַּטָּע Pflanzstock.
Са́жалка נ׳ см. Садо́къ 1.
Сажа́льный ת׳ —מַטָּע, —עָשׂוּי לִשְׁתֹּל בּוֹ Pflanz=.
Сажа́льщикъ ז׳ נוֹטֵעַ, שׁוֹתֵל Pflanzer. -щица נ׳.
Сажа́ніе ס׳ 1) מַטָּע, שְׁתֹל das Pflanzen. 2) תְּשׂוּמַת־ לֶחֶם בַּתַּנּוּר Einsetzung.
Сажа́ть פ״י 1) נָתוֹן מָקוֹם לָשֶׁבֶת, הוֹשֵׁב setzen. С. подъ карау́лъ (בַּכֶּלֶא) נָתוֹן אֶל־מִשְׁמָר. С. хлѣбъ въ печь עָרוֹךְ לֶחֶם בַּתַּנּוּר. С. ры́бу שׂוּם דָּגִים בַּאֲגַם. 2) שָׁתוֹל, זָרוֹעַ, זְמוֹרָה, נָטוֹעַ pflanzen. -ся נפ׳ הוּשַׁב; הוּשַׂם; הָשְׁתַּל, הִנָּטַע gesetzt, gepflanzt werden.
Сажде́ніе ס׳ מַטָּע, שְׁתֹל Pflanzung.
Сажене́цъ (-нца́) ז׳ נֶטַע, נְטִיעַ, שָׁתִיל Steckpflanze.
Саже́ніе см. Сажа́ніе. [Лукъ с. שְׁתִילֵי בָצָל.
Сажённый ת׳ —שָׁלִישׁ, מֵכִיל שָׁלֹשׁ אַמּוֹת eine Klafter lang. [אַמּוֹת Klafter, Faden.
Саже́нь, Са́жень נ׳ שָׁלִישׁ, אַמָּה מְשֻׁלֶּשֶׁת, מִדַּת שָׁלֹשׁ
Саза́нъ ז׳ *קַרְפִּיוֹן, מִין דָּג Karpfen. **Саза́ній** ת׳. **Саза́нина** בְּשַׂר קַרְפִּיוֹן.
Са́йга נ׳ תְּאוֹ, תּוֹא, דִּישׁוֹן Antilope.
Сайга́къ см. Жирафъ. -га́чій ת׳.
Са́йка נ׳ חַלַּת־לֶחֶם Semmel.
Са́ква נ׳ צִקְלוֹן, אַמְתַּחַת הַמִּסְפּוֹא לַפָּרָשִׁים Hafersack.
Са́ккосъ ז׳ אֲפֻדַּת (מְעִיל) כֹּהֵן הָרֹאשׁ Oberkleid des Bischofs.
Са́кля נ׳ מְחִלַּת־עָפָר, בֵּית־חֹמֶר (לְשׁוֹכְנֵי קַוְקַז) Hütte.
Саксу́рка נ׳ עוֹר כֶּבֶשׂ אֲרֹךְ־הַצֶּמֶר wolliges Schaffell. -су́рковый ת׳.
Сакъ ז׳ 1) שַׂק הַחֲסוּת, שַׂק חוֹל לְמַחְסֶה מִזִּקּוֹת הָאוֹיֵב Erdsack. 2) מִכְמֹרֶת, מִכְמֶרֶת, חֵרֶם דּוּגָה Netzsack.
Сала́зки (-зокъ) נ״ר עֶגְלַת־חֹרֶף קְטַנָּה Schlittchen.
Сала́куша נ׳ *עַרְבּוּנָה (ע״ז לט.), מִין דָּג מָלוּחַ קָטָן Brätling. -кушный ת׳.
Салама́ндра נ׳ *סַלְמַנְדְּרָא (סנהדרין סג:), מִין צָב
Салама́та נ׳ נְזִיד בְּלִיל קֶמַח dicker Brei. [Feuersal.
Сала́тникъ ז׳ 1) אוֹהֵב יָרָק* חַסָּא Salatfreund. 2) צַלַּחַת* הַחַסָּא Salatschüssel.
Сала́тъ ז׳ *חַסָּא, מִין יְרַק־גַּנִּים (פסחים לט.), *טְרוּקְסִימוֹן (יר׳ כלאים א) Salat. -тный ת׳.
Са́леніе ס׳ מִשְׁחַת חֵלֶב Bestreichung.
Са́леный ת׳ מָשׁוּחַ בְּחֵלֶב bestrichen.
Са́лецъ (-льца) ז׳ בֶּרֶךְ הַסּוּס Kniegelenk.
Са́лить פ״י מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב mit Talg beschmieren. -ся נפ׳ הִמָּשַׁח בְּחֵלֶב mit Talg beschmiert werden.
Са́ло ס׳ 1) חֵלֶב, פֶּדֶר Talg, Fett. 2) קֶרַח עַל־ יֶלֶד

פְּנֵי מַיִם Eisblättchen.
Сало́пница נ׳ 1) תּוֹפֶרֶת מַעֲטָפוֹת Saloppenmacherin. 2) שׁוֹאֶלֶת נִדְבַת־יָד, עוֹטְיָה Bettlerin.
Сало́пъ ז׳ מְעִיל נָשִׁים, מַעֲטָפָה Saloppe. -ло́пный ת׳.
Салотопле́ніе ס׳ הַתּוּךְ חֵלֶב Talgschmelzung.
Салото́пный ת׳ אֲשֶׁר יַתִּיכוּ בוֹ חֵלֶב zum Talgschmelzen.
Салото́пня נ׳ בֵּית הַתּוּךְ חֵלֶב Talgsiederei.
Салото́пъ ז׳ מַתִּיךְ חֵלֶב Talgsieder.
Салфе́тка (ק-фе́точка) נ׳ מִטְפַּחַת הַפֶּה (לְעֵת הָאֹכֶל) Serviette.
Салфе́точникъ ז׳ עוֹשֶׂה מִטְפָּחוֹת־פֶּה Serviettenwirker.
Салфе́точный ת׳ אֲשֶׁר לְמִטְפַּחַת (לְמִטְפָּחוֹת) Servietten=. -ная икра́ בֵּיצֵי־דָגָה כְּבוּשִׁים gepreßter Kaviar.
Са́льникъ ז׳ חֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־, יֹתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד הַקֶּרֶב Netzhaut. -ничій ת׳.
Са́льный ת׳ חֵלֶב —, פֶּדֶר — vom Talg.
Салюта́ція נ׳, -това́ніе ס׳ см. Салю́тъ.
Салютова́ть (-лютую) פ״ע קַדֵּם פְּנֵי הַבָּא בְּרַעַם־זִקּוֹת mit Kanonenschuß begrüßen.
Салю́тъ ז׳ רַעַם־זִקִּים לְאוֹת בִּרְכַּת־שָׁלוֹם Ehrengruß.
Самбу́къ ז׳, Самви́ка נ׳ סַבְּכָא, שַׂבְּכָא (דניאל ג, ה ז׳), מִין כְּלִי־שִׁיר Sambuka.
Саме́цъ (-мца́) ז׳ (בעוף ובחיה) זָכָר Männchen.
Са́мка נ׳ (בעוף ובחיה) נְקֵבָה Weibchen.
Самобы́тность נ׳ הֱיוֹת בְּכֹחוֹ לְבַדּוֹ Selbstständigkeit.
Самобы́тный ת׳ הֹוֶה בְכֹחוֹ לְבַדּוֹ selbstständig.
Самова́рецъ (-рца), -ва́рчикъ ק׳ см. Самова́ръ.
Самова́ръ (ק׳ -ва́рецъ, -рца, -ва́рчикъ) ז׳ דּוּד *בֵּי־כִירַי, (שבת מא.) *בֵּי־דוּדֵי, *אַנְטִיכִי, נַפּוּחַ Theemaschine. -ва́рный ת׳.
Самови́децъ (-дца) ז׳ עֵד רוֹאֶה Augenzeuge. -ви́дица נ׳.
Самовла́ствованіе см. Самовла́стіе.
Самовла́ствовать (-ствую) פ״ע שָׁלוֹט, מָשׁוֹל לְבַדּוֹ כִּרְצוֹנוֹ allein herrschen.
Самовла́стецъ (-тца) ז׳ שַׁלִּיט (מוֹשֵׁל) לְבַדּוֹ Selbstherrscher. -сти́ца נ׳.
Самовласти́тель см. Самовла́стецъ. -тельница נ׳.
Самовла́стіе ס׳ שִׁלְטוֹן בְּלִי־מְצָרִים, מֶמְשָׁלָה בְּלִי־חֹק Selbstherrschaft.
Самовла́стный ת׳ שַׁלִּיט, אֲשֶׁר אֵין קֵץ לְמָשְׁלוֹ, מוֹשֵׁל כִּרְצוֹנוֹ, לְבַדּוֹ selbstherrschend.
Самовозгара́тельный ת׳ מִתְלַהֵט, נִשָּׂק, מִתְלַקֵּחַ selbstentzündlich.
Самово́ліе ס׳ תַּעֲלוּלִים, דֶּרֶךְ לִבּוֹ, מְשׁוּבָה, שְׁרִירוּת לֵב Eigensinn. [סָרָה]
Самово́льникъ ז׳ הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ Eigensinniger. -во́льница נ׳.
Самово́льничать פ״ע הָלוֹךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, תּוּר הָלוֹךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ, וְאַחֲרֵי־לְבָבוֹ וְאַחֲרֵי־עֵינָיו eigensinnig handeln.
Самово́льничество ס׳ לֶכֶת בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ eigenmächtiges Verfahren.
Самово́льно ת״פ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, כִּרְצוֹנוֹ willkührlich.
Самово́льный ת׳ עוֹשֶׂה כִרְצוֹנוֹ, הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, הוֹלֵךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ eigenmächtig.
Самово́льство см. Самово́ліе.
Самово́льщина נ׳ 1) см. Самово́ліе. 2) עַם שׁוֹבָב, הֲמוֹן הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, עַם־מְרִי zügelloses Volk.
Самове́съ ז׳ (מֹאזְנַיִם) מְכוֹנַת־פֶּלֶס Federwage.
Самогла́сный ת׳: -ная бу́ква אוֹת נִקְרֵאת לְבַדָּהּ, אוֹת הַתְּנוּעָה (בלשון) Vocal.
Самоговоря́щій гербъ תַּבְנִית כָּל־סֵמֶל בְּפִתּוּחֵי חוֹתָם sinnbildliches Wappen.
Самодви́гъ ז׳ גֹּלֶם מוּנָע בִּמְכוֹנָה sich selbst bewegende Maschine.
Самодви́жный ת׳ מוּנָע מֵאֵלָיו sich selbst bewegend.
Самодержа́віе ס׳ מִשְׂרָה לְאֵין קִצָּה, שִׁלְטוֹן כִּרְצוֹנוֹ לְבַדּוֹ Alleinherrschaft.
Самодержа́вный ת׳ מוֹשֵׁל, אֲשֶׁר אֵין קִצָּה לְמָשְׁלוֹ alleinherrschend.
Самодержа́вствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל לְבַדּוֹ allein herrschen.
Самоде́ржецъ (-жца) ז׳ מוֹשֵׁל כִּרְצוֹנוֹ, שַׁלִּיט לְבַדּוֹ Selbstherrscher. -де́ржица נ׳.
Самодово́льный ת׳ שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ selbstzufrieden.
Самодово́льство ס׳ שִׂמְחָה בְּחֶלְקוֹ, שֶׁפֶק בִּמְנָת גּוֹרָלוֹ Selbstzufriedenheit.
Самоду́ръ ז׳ הוֹלֵךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ Starrköpfiger. -ду́рка נ׳.
Самоду́рство ס׳ מְשׁוּבָה, שְׁרִירוּת לֵב -ду́рь נ׳ Starrköpfigkeit.
Самоде́йственный ת׳ פּוֹעֵל, מְעוֹלֵל בְּאֶפֶס־יָד בְּכֹחוֹ selbstwirkend.
Самоде́йствіе ס׳ פְּעֻלָּה בְּאֶפֶס־יָד Selbstwirkung.
Самоде́льный ת׳ (בלי עזר) מְלֶאכֶת, עָשׂוּי בְּיָדָיו יָדָיו — selbst gemacht.
Самоде́льщина נ׳ חֲרשֶׁת כַּפָּיו, מַעֲשֵׂה־יָדָיו eigenes Machwerk.
Самоде́ятельность נ׳ עֲמַל נַפְשׁוֹ Selbstthätigkeit.
Самозабве́ніе ס׳ תִּמָּהוֹן לֵבָב Selbstvergessenheit.
Самозва́нецъ (-нца) ז׳ לוֹקֵחַ בַּשֶּׁקֶר לוֹ שֵׁם Falschnamiger. -зва́нка נ׳.
Самозва́нный ת׳ מִתְיַחֵשׂ עַל־שֶׁקֶר בְּשֵׁם falschnamig.
Самозва́нство ס׳ שֵׁם אַכְזָב, יַחַשׂ שֶׁקֶר Falschnamigkeit.
Самои́стина см. Аксіо́ма.
Самока́ты (-товъ) ז״ר עֲגָלָה מוּנַעַת, מְכוֹנַת טַלְטֵלָה בִּמְכוֹנָה sich selbst bewegender Wagen.

Самолётъ ז׳ שיט (גשר־) מעבר־ Prahm.
Самоли́чный ת׳ הרואה בעיניו ,הנמצא עם־ in eigener Person.
Самоло́вная снасть см. Самоло́въ.
Самоло́въ ז׳ מוקש,(איוב יח, ט) צמים ,מצוד,מלכדת, פח־יוקשים Vogelnetz. [אחרי־בצעו Egoist.
Самолю́бецъ (-бца) ז׳ הולך ,אוהב נפשו לבד
Самолюби́вый ת׳ הולך אחרי ,רודף הות נפשו בצעו egoistisch.
Самолю́біе ס׳ אות בצעו ,הות נפשו Eigenliebe.
Самонадѣ́янность נ׳ רשע ,כסל ,בטחה בכח לבו כסל Selbstvertrauen. [בינתו] selbstvertraut.
Самонадѣ́янный ת׳ נשען אל־ ; בוטח בכח לבו
Самонра́віе ס׳ משובה ,רוח עועים ,שרירות לב Eigensinn.
Самонра́вный ת׳ הולך במראי־(בשרירות) לבו eigensinnig. [rung.
Самообожа́ніе ס׳ התחשב כאלהים Selbstvergötte=
Самообма́нъ ז׳ התעות נפשו ,עשות בנפשו שקר Selbstbetrug. [בכפו] Selbstverleugnung.
Самоотверже́ніе ס׳ שים נפשו ,השליך נפשו מנגד
Самоотрече́ніе ס׳ הפקיד רוחו ,שים ביד מבטחו ביד־אל Ergebung. [eigenem Antriebe.
Самоохо́тно ת״פ מנדבת רוחו ,בעצת־לבו aus
Самопа́лъ ז׳ כלי־נפץ ,קנה־קלע Luntenflinte.
Самопозна́ніе ס׳ דעת נפשו Selbsterkenntniß.
Самопроизво́льность נ׳ שרירות לב Willkühr.
Самопроизво́льный ת׳ עשוי בשרירות (בעצת, לבו (במראי) eigenwillig.
Самопря́лка נ׳ מכונת מטוה Spinnmaschine.
Самора́сленный ת׳ שחים—סחיש,—wildwachsend.
Саморо́дка נ׳ מוצק, מטיל מתכת יצוק בבטן האדמה gediegens Metall. [gen.
Саморо́дный ת׳ יצוק (מוצק) בבטן האדמה gedie=
Саморо́докъ (-дка) ז׳ см. Саморо́дка.
Самосохране́ніе ס׳ משמרת נפשו Selbsterhaltung.
Самостоя́тельность נ׳ רצון חפשי ,חפשה ,חפש דרור Selbstständigkeit.
Самостоя́тельный ת׳ חפשי ,נשען אל־רצונו
Самострѣ́лъ ז׳ מין קשת Armbrust. [selbstständig.
Самосу́д— см. Самоупра́в—.
Самосѣ́вка נ׳ ספיח ,ספיח קציר; שחים ,סחיש wildwachsender Roggen. -сѣ́вочный ת׳.
Самоубі́йство ס׳ משלוח יד בנפשו Selbstmord.
-бі́йственный ת׳. [נפשו בכפו] Selbstmörder.
Самоубі́йца ז״נ משחית ,שולח יד בנפשו ,טורף נפשו
Самоувѣ́ренность נ׳ בטחה בלבו Selbstvertrauen.
Самоувѣ́ренный ת׳ בוטח בלבו ; נשען אל־בינתו selbstvertraut. [mächtig. Самоуправле́ніе ס׳.
Самоупра́вно ת״פ בחזקה ,בשרירות לבו eigen=
Самоупра́вство ס׳ חזקה ,שרירות לב ,חזק־יד Eigenmacht. [כרצונו] eigenmächtig handeln.
Самоупра́вствовать (-ствую) פ״ע משול ב־
Самоучи́тель ז׳ ספר מנהל במעגלי־דעת Handbuch zum Selbstunterricht. [Selbstbelehrter.
Самоу́чка ז״נ לומד בלא־מורה ,למד מלבו ,למוד־דעת
Самоу́чкою ת״פ בלא־מורה ,מאחר למד מבלי, מתבונות לבבו durch Selbststudium.
Самохва́лъ ז׳ מתהלל בפיו ,מתפאר בשפתיו Groß= prahler. -хва́лка נ׳. [genlob.
Самохва́льство ס׳ שפת מתהלל ,ניב מתפאר Ei=
Самохва́льствовать (-ствую) פ״ע התהלל בפיו התפאר במו־שפתיו sich prahlen. [licher Farbe.
Самоцвѣ́тный ת׳ אשר צבע טבעי לו von natür=
Саму́мъ ז׳ רוח זלעפות Gluthwind.
Самши́тъ ז׳ תאשור ,עץ *אשכרוע ,פי־רשע (תוס׳ כלים) פקסינון* (ב״ר ט״ו) Buchsbaum. -ши́товый ת׳.
Самъ ז׳ (Сама́ נ׳, Само́ ס׳, Са́ми ר׳) מ״ג הוא בידו הוא ולא אחר ,הוא בנפשו selber. Посему́ Госпо́дь самъ дастъ вамъ зна́менье לכן יתן יי הוא לכם אות. Я самъ говори́лъ אני הוא ,אני אני דברתי המדבר. Она сама́ сдѣ́лала это היא ידיה עשו זאת. Само собо́ю разумѣ́ется הדבר ברור (גלוי) לכל. Самъ-дру́гъ האחד ,איש עם־רעהו ,חד־את־אחד שנים יחדו ,עם־משנהו. Самъ третéй האחד עם־ שנים. Я былъ самъ не свой לא־ידעתי נפשי, נפעמתי מתמהון לבבי.
Са́мый מ״ג 1) הוא ,עצם derselbe. Въ тотъ са́мый день בעצם היום ההוא. Въ ту́же са́мую ночь בלילה ההוא. Предъ са́мой две́рью מול פני־הפתח. Въ са́мой полнотѣ́ его בעצם תמו. Въ са́момъ дѣ́лѣ באמת ,אל־נכון ,אמנם. 2) מאד äußerst. Са́мый учёный человѣ́къ איש חכם מאד ,חכם מחכם. [סנהדרין יא] Vollblütiger.
Сангви́никъ ז׳ איש רב הדמים ,*סנגינר (ירושלמי)
Санда́ліе ס׳ נעל ,סאון (ישעיה ט, ד) ,סנדל* Schnürsohle
Санда́лъ ז׳ תולענה* (שבת ק:) Sandelholz. -да́ль= ный ת׳. [derharz.
Сандара́къ ז׳ חמר־רתם ,צרי־רתמים ,כפר Wachhol=
Са́ни, ר׳ Са́нки (са́нокъ) נ״ר עגלת־חרף ,צב Schlit=

ten. Не въ свой сáни не садись בִּמְקוֹם גְּדוֹלִים מַמֵּךְ אַל־תַּעֲמֹד. [tenmacher.
Сáнникъ ז׳ חָרָשׁ צַבֵּי־חֹרֶף, עוֹשֶׂה עֲגָלוֹת חֹרֶף Schlit-
Сáнный ת׳ אֲשֶׁר לְצַבֵּי (לַעֲגָלוֹת) חֹרֶף Schlitten-.
Сановитость נ׳ הַדְרַת פָּנִים, הֲדַר, חֵין עֶרֶךְ würdevolle Haltung.
Сановитый ת׳ נְשׂוּא־פָנִים, נֶהְדָּר, הָדוּר stattlich.
Санóвникъ ז׳ נְשׂוּא־אַחַד רַבֵּי־הַמֶּלֶךְ, בַּעַל פְּקִידוּת, שַׂר (עזרא ה, ז) בְּנַת פָּנִים hoher Beamter.
Санóвный ת׳ נְשׂוּא־פָנִים, עוֹטֶה הוֹד מִשְׂרָה von [hohem Range.
Сáночки ר׳ см. Сáни.
Санъ ז׳ פְּקִידוּת, (עזרא ה, ז) כְּנַת, תּוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה אַחַד רַבֵּי־הַמֶּלֶךְ hoher Rang.
Сáпа נ׳ מַחְתֶּרֶת, מְחִלַּת עָפָר unterirdischer Gang.
Сапёръ ז׳ עוֹשֶׂה, (איש צבא) חוֹפֵר מְחִלּוֹת מָצָד מַחְתְּרוֹת מָצוֹר Sappeur. -пёрный ת׳.
Сапóгъ ז׳ נַעַל־שׁוֹק Stiefel. ר׳ Сапоги נַעֲלֵי שׁוֹקַיִם.
Сапожёкъ (-жкá) ז׳ נַעַל־שׁוֹק קָטָן Stiefelchen.
Сапожище ז׳ נַעַל־שׁוֹק גָּדוֹל großer Stiefel.
Сапóжникъ ז׳ *סַנְדְּלָר, מְתַפֵּר נְעָלִים Schuster. -ница נ׳. [cher sein.
Сапóжничать פ״ע עָשָׂה בִּמְלֶאכֶת נְעָלִים Schuhma-
Сапóжническій ת׳ אֲשֶׁר לִמְתַפְּרֵי נְעָלִים Schuhmacher-. [werk.
Сапóжничество פ׳ מְלֶאכֶת נְעָלִים Schusterhand-
Сапóжничиха נ׳ אֵשֶׁת מְתַפֵּר נְעָלִים Schuhmachers- [frau.
Сапóжничій см. Сапóжническій.
Сапóжный ת׳ —נְעָלִים, —נַעַל ת׳ —Stiefel-.
Сапфиръ ז׳ סַפִּיר Saphir.
Сапъ ז׳ *כַּרְסֵם, חֳלִי זוֹב הַנְּחִירַיִם לְסוּס Rotz.
Сарáй ז׳ (-páище ג׳, -páйчикъ ק׳) מְזָוֶה, בֵּית הַכֵּלִים, מִסְכֶּנֶת Schuppen. -páйный ת׳.
Сарáна נ׳ מִין חֲבַצֶּלֶת Lilie.
Саранчá נ׳ אַרְבֶּה, גּוֹב גּוֹבַי, גָּזָם, חָגָב, חָסִיל, חַרְגֹּל, גֵּב, סָלְעָם, יֶלֶק Heuschrecke.
Сарафáнъ ז׳ מְעִיל, אֲפֻדָּה לִנְשֵׁי רוּסְיָה Art Frauenrock. -фáнный ת׳.
Сарачинское пшенó אֹרֶז Reis. [Tauwickel.
Сарвéни נ״ר חִתּוּל, מַקְלָעוֹת עֲבוֹתִים לְחַבְלֵי אֳנִיָּה
Сардинка נ׳ *עַפְרָץ (חולין סו.) *עֲפִיאָן, דַּג הַשֶּׁמֶן (ע״ז לט.) Sardine.
Сáрдій ז׳ (מדרש שה״ש ה, יב) *אַחְמָר, אֶבֶן אֹדֶם Carneol.
Сардонический ת׳ —קַלֵּס, —קַלָּסָה, —לַעַג, —בּוּז hohnlächelnd. Сардоническая улыбка לַעֲגֵי־שָׂפָה.
С. смѣхъ (חולין קה:) *רוּחַ צְרָדָה, חֳלִי־הַצְּחוֹק.

Сардъ ז׳ см. Сáрдій.
Саребарáкъ ז׳ *סַלִּיקְרָא, אֵפֶר יָרָק (ירוש׳ פאה ח) Sodasalz. [-жевый ת׳.
Сáржа נ׳ מִין אֶרֶג מֶשִׁי אוֹ פִּשְׁתֵּי־עֵץ Sarschezeug.
Саркáзмъ ז׳ נְאָצָה, קַלָּסָה, לַעֲגֵי־בוּז Stichelwort.
Саркастическій ת׳ מָלֵא לַעֲגֵי־בוּז höhnisch.
Саркофáгъ ז׳ אֲרוֹן־אֶבֶן לָמֵת Steinsarg.
Сарынь נ׳ см. Свóлочь.
Сарычъ ז׳ מִין עוֹף טוֹרֵף Bußaar.
Сассапарúль נ׳ (מִמִּין *פַּרְגִּין) יָרָק־תְּרוּפָה Sassa- [parille.
Сáта נ׳ מִדַּת סְאָה Sea.
Сатанá ז׳ שָׂטָן, בְּכוֹר־מָוֶת Teufel. -танинскій ת׳.
Сатанинщина נ׳ שָׂטָן (הַתּוּלֵי) תַּעֲלוּלֵי; מְזִמַּת בְּלִיַּעַל Teufelei.
Сатанúть פ״ע הִתְעוֹלֵל כְּשָׂטָן Teufelei treiben.
Сатúра נ׳ לָצוֹן, דִּבְרֵי־הַתֵּלִים, חָזוֹן מַהֲתַלּוֹת Spottschrift. [dichter.
Сатúрикъ ז׳ חוֹזֶה מַהֲתַלּוֹת, סוֹפֵר דִּבְרֵי־לָצוֹן Spott-
Сатирúческій ת׳ הַתֵּלִים—, מָלֵא מַהֲתַלּוֹת spottend.
Сатрáпъ ז׳ טִפְסָר, אֲחַשְׁדַּרְפָּן Statthalter.
Сафьянъ תַּחַשׁ, עוֹר תְּחָשִׁים, עוֹר עִזִּים מְאָדָּם (יחזקאל טז, י) Saffian. -янный ת׳.
Сáхарецъ (-рца) см. Сáхаръ.
Сáхарникъ корень ז׳ מִין צֶמַח, *סִיסָן (ברכות נז:) (גיטין סט:) Zuckerwurz.
Сáхарница נ׳ פַּךְ לְפִתּוּתֵי דְּבַשׁ קָנִים Zuckerdose.
Сáхарный ת׳ מִדְּבַשׁ קָנִים Zucker-. С. тростникъ (ע״ז יד:) *קְשַׁב, *חֲצַב, קְנֵה־דְּבַשׁ Zuckerrohr.
Сахароварéніе פ׳ הִתּוּךְ דְּבַשׁ־קָנִים das Zuckersieden.
Сахаровáрня נ׳ מַצְרֵף (כּוּר) לִדְבַשׁ־קָנִים Zuckersiederei.
Сахаровáръ ז׳ צוֹרֵף (מַתִּיךְ) דְּבַשׁ־קָנִים Zuckersieder.
Сáхаръ ז׳ דְּבַשׁ קָנִים, מֹתֶק, קַפְאוֹן, *סַקְרְקוֹן (ירו׳ ביצה א) Zucker.
Сбáвить см. Сбавлять. [rung.
Сбáвка נ׳ מִגְרַעַת, (מִתֹּכֶן) גְּרַע מֵחֶשְׁבּוֹן Verminde-
Сбавлять, -бáвить פ״י מ־ גָּרַע, נִכָּה vermindern. С. съ цѣны גָּרוֹעַ (נִכָּה) מִן־הַמְּחִיר. -ся נפ׳ הִגָּרַע; חָסוֹר, צָעוֹר, מָעוֹט vermindert werden.
Сбáвочный ת׳ מ־ הַנִּגְרָע herabgesetzt. [-льница נ׳.
Сберегáтель ז׳ שׁוֹמֵר לְיוֹם אַחֲרוֹן, חוֹשֵׂךְ Ersparer.
Сберегáть, Сберéчь פ״י שָׁמוֹר, נָצוֹר, צָפוֹן, חָשׂוֹךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן, עַתֵּד לוֹ erspfaren. -ся נפ׳ הֵחָשֵׂךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן, הִצָּפֵן, הִשָּׁמֵר, הִתְעַתֵּד erspart werden.
Сбережéніе פ׳ צָפוּן (תהלים יז, יד), עֲתִידָה, יִתְרָה

פִּקָּדוֹן Ersparung. [unterschlagen.

Сбивальный ת׳ עשוי לנקף (לחבט) בו zum Her=

Сбивать, Сбить פ״י 1) חבוט, מחה והפל, נקוף herunterschlagen. С. маслины נקוף (חבוט) זיתים. 2) הורד, חסר, גרוע, המעט herabsetzen. С. цѣну הורד המחיר. С. кого съ пути הטה איש מני־דרך, הכשל, התעה. С. кого съ толку המום, סכסך, הבא במבוכה, תעתע. С. съ ногъ הכשל כח. 3) חזק, הדבק במקבות zusammenschlagen. С. доски הדבק קרשים. С. масло חבוט חמאה, —חבוץ* (שבת צה). -ся נפ׳ 1) החבט abgeschlagen werden. 2) פ״ח פוק, הכשל, הבלע, בא במבוכה, הבוך sich verwirren. Онъ сбился תעה לבבו. Рѣчи мои сбились דברי לעו (נבוכו). -ся съ пути נטה מדרך, סלף דרכו, תעה, עוה. [כשל, סלף Verwirrtheit.

Сбивчивость נ׳ תועה, תעתעים, מהומה, מבוכה

Сбивчивый ת׳ נבוך, נתעה, נפתל, פתלתל verwirrt.

Сбирать см. Собирать. [käufer.

Сбитенщикъ ז׳ מוכר נזיד דבש־בשם Sbitenver=

Сбитень (-тня) ז׳ נזיד דבש ובשמים heißer Honig=

Сбить см. Сбивать. [trank. -тенный ת׳.

Сближать, Сблизить פ״י קרב (הקרב) אחד אל־אחד, הגע näher zusammenbringen. Сближающіе дома מגיעי בית בבית. С. людей קרב לב איש אל־אחד, התנגש יחדו, קרוב אחד אל־אחד. -ся פ״ח לרעהו näher zusammenkommen.

Сближеніе ס׳ קרבה, הקריב Annäherung.

Сбой ז׳ 1) נקף, חבט Herabsetzung. 2) עדת פוחזים ורקים Zusammenkunft.

Сбористый ת׳ כפול, נקמט gefaltet.

Сборище ס׳ 1) אספה, אספסוף, קבוץ, המון Versammlung. 2) מקרא, מקום מועד Sammelplatz.

Сборка נ׳ 1) אסף, קבוצה das Sammeln. 2) כפל, שולי־בגד, שבל, *קמט Falte.

Сборникъ ז׳ 1) אספה, אסף דברי־מדע, קהלת Sammlung. 2) מין צניף נשים Haube.

Сборный ת׳ —אסף, —אספה, —מועד Sammel=. Сб. пунктъ מקום המועדה. Сборныя деньги כסף האסיף.

Сборщикъ ז׳ מאסף, קובץ Sammler. -щица נ׳.

Сборъ ז׳ אסף; מקרא, קהל, עצרת Versammlung. С. народа מקרא העדה. С. податей אסף־מס. Бить сборъ תקעו, קראו מלאו! (ירמיה ד, ה), למקרא המחנות.

Сборы ז״ר 1) הכין, הכון, עתידות Vorbereitungen.

2) כפלי שפת־בגד, שולי־בגד Falten. [werfen.

Сбрасываніе ס׳ שלכת, השליך מעל־ das Hinab=

Сбрасывать, Сбросать, Сбросить פ״י 1) השלך (הפל) מעל־ hinabwerfen. 2) השלך (ירה) אל־מקום אחד zusammenwerfen. -ся נפ׳ 1) השלך מעל־ abgeworfen werden. 2) פ״ח נפול מעל־ sich hinabstürzen.

Сбрестись פ״ח האסף (הקהל) אל־מקום, הקבץ אל־ אחד zusammenkommen.

Сбривать, Сбрить פ״י גלח abrasiren.

Сбритіе ס׳ גלח, גלוח Abrasirung.

Сбродъ ז׳ אספסוף, המון פוחזים וריקים Lumpenvolk.

Сбросаніе см. Сбрасываніе.

Сбруя נ׳ כלי־הסוס, רסן, מתג Pferdegeschirr.

Сбухты-барахты ת״פ לתמו, מבלי חשב דרכו, מבלי שים לב unüberlegt.

Сбываніе ס׳ см. Сбыть.

Сбывать, Сбыть פ״י 1) הסר (הרחק), העבר מעליו, מעליו, שלח מעל־פניו abschaffen. 2) מכור verkaufen. 3) פ״ע חסור, הגרע, ירוד, היה מי abnehmen, fallen. Вода сбываетъ המים הולכים וחסור. Цѣна на хлѣбъ сбыла ירד מחיר הלחם. Сбыли враги твои היו ממך צריך (צפניה ג, יח). -ся נפעל 1) הרחק (הוסר) מעל־, שלוח מעל־פני־ fortgeschafft werden. 2) פ״ח היה, נהיה, קום erfüllt werden. Такъ и сбылось כן היה. Слова его сбылись דבריו נהיו (קמו).

Сбылой ת׳ וחסר, הולך, נגרע gefallen.

Сбытіе ס׳ 1) שלוח, הרחיק das Abschaffen. 2) מחסור, לכת וחסור, הגרע, רדת das Fallen.

Сбытный ת׳ עובר לסוחר gangbar.

Сбыточный ת׳ הוה, נהיה möglich. Сбыточно ли это? היהיה (היקום, היקרה) דבר כזה.

Сбытъ ז׳ עזבון, ממכר, ממכר־רכלה Verkauf.

Сбѣганіе ס׳ מרוץ מעל־ das Ablaufen.

Сбѣгать, Сбѣжать פ״ע 1) (куда) רוץ (מהר) אל־ hinlaufen; (за кѣмъ) רוץ אחרי־. 2) (מים) הגר, במורד, ירוד, חסור ablaufen. 3) החבא, לברח, ברוח בהחבא weglaufen. -ся פ״ח התאסף (הקהל) מהר zusammenlaufen.

Сбѣгъ ז׳ (מאניה) מוצא למים Seitenöffnung.

Сбѣжалый ת׳ בורח, פליט, נס entlaufen.

Свадебный ת׳ —החתונה, —כלולות hochzeitlich. С. день יום החתונה.

Свадьба נ׳ חתונה, כלולות Hochzeit.

Свайка, Сваечка ק׳ см. Свая. [Pfahl=.

Свайный ת׳ —אמנות, —יתדות, אשר לעמודי עץ

Свáливать, Свали́ть פ״י הַשְׁלֵךְ מֵעַל־; יָרֹה, הַפֵּל abwerfen. Вѣтръ свали́лъ дéрево הָרוּחַ הִפִּיל אֶת־ הָעֵץ. С. сѣ́но въ кýчу יָרֹה חָצִיר לַעֲרֵמָה, צָבוֹר עֲרֵמַת חָצִיר. С. съ больнóй головы́ на здорóвую שׂוּם הַמֵּעַד, נָתוֹן לָמוֹט רַגְלֵי־. С. съ ногъ עֲוֹנוֹ עַל־רֹאשׁ נָקִי, אֲשׁוּרֵי־. -ся פ״ח 1) יָרוֹד מִ־, נָפוֹל מֵעַל־ niederstürzen. 2) כָּשׁוֹל אִישׁ בְּרֵעֵהוּ, הִתְנַגֵּף, הִתְנַגֵּשׁ יַחַד zusammenstoßen.

Свáливать, Сваля́ть פ״י (צמר לסדין) דּוֹשׁ walken; filzen. -ся נפ׳ (צמר) הִדּוֹשׁ gewalkt werden.

Свáлка נ׳ 1) שַׁלֶּכֶת מֵעַל־ das Abwerfen. 2) קְהַל־עָם, עָם כָּבֵד, אֲסֵפַת־עָם Gedränge.

Свáльный ת׳ בִּקְהַל־עָם, —עַם כָּבֵד— im Gedränge vorkommend. Свáльное сражéніе מִלְחֶמֶת צָבָא רָב. Свáльная дрáка הֲמוֹן אֲנָשִׁים נִצִּים. С. грѣхъ זְנוּנִים, תֶּבֶל, עָוֹן זִמָּה.

Свáльщикъ ז׳ פּוֹרֵק מַשָּׂא Ablader. -щица נ׳.

Сваля́ть см. Свáливать.

Сварéніе, Свáриваніе ס׳ בָּאֵשׁ (מתכת) דֶּבֶק Zusammenschweißung.

Свáривать, Свари́ть פ״י 1) בַּשֵּׁל, הָזֵד, הָכֵן נָזִיד kochen. 2) בָּאֵשׁ (מתכת) דַּבֵּק zusammenschweißen.

Свáрка נ׳ см. Сварéніе. -ся נפ׳.

Свáрливость נ׳ רוּחַ מָדוֹן, מְדָנִים, רִיבוֹת Zanksucht.

Свáрливый ת׳ אִישׁ רִיב, אִישׁ מָדוֹן zanksüchtig.

Сварнóй, Свáрный ת׳ מְדֻבָּק בָּאֵשׁ (מתכת) zusammengeschweißt.

Свáрочный см. Сварнóй.

Свáтаніе ס׳ עֲצַת בְּרִית דּוֹדִים das Werben, Ehestiften.

Свáтать פ״י יָעוֹץ בְּרִית דּוֹדִים, עָרוֹךְ דִּבְרֵי דוֹדִים לִפְנֵי־, *שַׁדֵּךְ, יָעוֹץ לְהִתְחַתֵּן עִם־, אֶת־ zufreien, ehestiften. -ся פ״ח (за когó) הִתְנֵה אֲהָבִים עִם־ werben um...

Сватовствó ס׳ עֲצַת בְּרִית דּוֹדִים Brautwerbung.

Сватъ ז׳ 1) יוֹעֵץ בְּרִית דּוֹדִים, *מְשַׁדֵּךְ Ehestifter. 2) חוֹתֵן, חָם Schwiegervater. Сватья́ נ׳ חוֹתֶנֶת, חָמוֹת Schwiegermutter.

Свáха נ׳ יוֹעֶצֶת בְּרִית דּוֹדִים, *מְשַׁדֶּכֶת Ehestifterin.

Свахля́ть פ״י עָשׂה מְלַאכְתּוֹ רְמִיָּה, אָרוֹג קוּרֵי עַכָּבִישׁ zusammenpfuschen.

Свáя נ׳ עַמּוּד עֹז, יָתֵד, אָמְנָה; קוֹרָה תְקוּעָה בָּאָרֶץ Pfahl.

Сведéніе ס׳ 1) הַגִּישׁ (הַקְרִיב) אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ Zusammenführung. 2) С. счётовъ עֲרֹךְ הַפְּקוּדִים לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן Zusammenrechnung. 3) С. члéновъ (ניפין ע.) *עֲוִית, נֶגֶף עַצְמוֹת בְּשַׂר הַחַי Zusammenziehung der Glieder. 2) см. Свóдный.

Сведённый, -дёный ת׳ 1) מֻגָּשׁ אֶל־ zusammengebracht.

Свезéніе ס׳ הוֹלִיךְ אֶל־, —הוֹבִיל— הַנָּחוֹת das Zusammenführen.

Свезти́, Свезть см. Свози́ть.

Свёкла נ׳ *סֶלֶק, יֶרֶק חָמִיץ, יְרַק־גַּנִּים (ב״מ קט.) rothe Rübe, Bete.

Свекловица נ׳ *תְּרָדִין, יְרַק־גַּנִּים (ברכות נו:) Runkelrübe. -ви́чный ת׳.

Свеклови́чникъ ז׳ עֲלֵה־תְרָדִין (см. Свеклови́ца) Runkelrübenblatt.

Свекóльникъ ז׳ עֲלֵה־סֶלֶק Betenblatt.

Свекóльный ת׳ *סֶלֶק— Beten=.

Свекóльня נ׳ בְּרִית סֶלֶק, מַאֲכַל יֶרֶק חָמִיץ Betengericht.

Свёкоръ (-кра) ז׳ חָם, אֲבִי־הַבַּעַל, אֲבִי־אִישָׁהּ des Mannes Vater.

Свекрóвь נ׳ חָמוֹת, אֵם הַבַּעַל, אֵם אִישָׁהּ des Mannes Mutter.

Свербёжъ ז׳, -бóта נ׳ צָרֶבֶת, מִכְוָה בְּעוֹר הַבָּשָׂר das Jucken.

Свербѣ́ть פ״ס הִצָּרֵב (הִכָּוֵה) עוֹר הַבָּשָׂר jucken.

Свергáть, Свéргнуть פ״י הַשְׁלֵךְ מֵעַל־, הָדוֹף מִמַּצָּבוֹ, פָּרוֹק מִ־, הוֹרֵד מִ־, הַפֵּל אַרְצָה, הָרוֹס מִמַּעֲמָדוֹ herabwerfen. Св. царя́ съ престóла (הוֹרֵד) הָדוֹף מֶלֶךְ מִכִּסְאוֹ. Св. и́го פָּרוֹק עֹל. -ся נפ׳ 1) הָשְׁלֵךְ, הוּרַד מֵעַל־, הֻתַּשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ hinabgestürzt werden. 2) פ״ח נָפוֹל מֵעַל־ sich hinabstürzen.

Свéрженецъ (-нца) ז׳ מוּרָד מִגְּאוֹן עֻזּוֹ Hinabgestürzter.

Свержéніе ס׳ גְּאוֹן עַזִּים (שֶׁבֶר) הוֹרִיד das Hinabstürzen.

Сверкáніе ס׳ נֹגַהּ, בָּרָק, לַהַב, לַהַט das Funkeln. С. мечá חֶרֶב (לַהַב) בָּרָק.

Сверкáть, Сверкнýть פ״ע בָּרוֹק, נוֹצֵץ, נָגוֹהַּ funkeln.

Сверлéніе ס׳ נְקֹב, מִכְרֶה בְּמַקְדֵּחַ das Bohren.

Сверли́ло см. Сверлó

Сверли́льный ת׳ אֲשֶׁר יִנָּקְבוּ בוֹ zum Bohren.

Сверли́льщикъ ז׳ נוֹקֵב בְּמַקְדֵּחַ Bohrender.

Сверли́на נ׳ חוֹר נָקוּב בְּמַקְדֵּחַ Bohrloch.

Сверли́ть פ״י כָּרֹה חוֹר, נָקוֹב בְּמַקְדֵּחַ bohren. -ся נפ׳ הִנָּקֵב gebohrt werden.

Сверлó ס׳ *מַקְדֵּחַ, מַרְצֵעַ לְחָרָשֵׁי־עֵץ Bohrer.

Сверстáть см. Свéрстывать.

Свéрстка נ׳ שַׁוּוֹת, הַיְשִׁיר Gleichmachung.

Свéрстникъ ז׳ *בֶּן־גִּילוֹ, אִישׁ כְּגִילוֹ, אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכּוֹ Altergenosse. -стница נ׳.

Свéрстничество ס׳ מַעֲמַד בְּנֵי־גִיל אֶחָד Gleichheit des Alters.

Свéрстный ת׳ אֲשֶׁר כְּגִילוֹ, —כְּעֶרְכּוֹ von gleichem Alter.

Свéрстываніе ס׳ см. Свéрстка.

Свéрстывать, Сверстáть פ״י הַשְׁוֵה, פַּלֵּס, הַיְשֵׁר, הוּשַׂם, יָשׁוּר עִם־, עָרוֹךְ לְ־ gleich machen. -ся נפ׳ 1) שָׁוֵה, כְּ־ gleich gemacht werden. 2) פ״ח הִמָּשֵׁל אֶל־,

הָיֹה כְּ־ ,דָּמֹה — ,הִדָּמֵה אֶל־ sich gleichstellen. [Rolle.
Свёртокъ (-тка), -точекъ (-чка) מְגִלָּה ,גִּלָּיוֹן ז׳
Свёртывать, Свертѣть, Свернуть פ״י (1 גָּלֹל, סֹב אֶל־, צוֹר לְגִלָּיוֹן zusammenrollen. 2) (куда́) נְטֵה לְךָ ablenken. Сверни напра́во הַטֵּה הַצִּדָּה הַיָּמִין. Они́ сверну́ли въ лѣсъ נָטוּ הַיַּעְרָה. -ся פ״ח (1 הִתְעַטֵּף ,עָלוֹף ,הִגּוֹל zusammengerollt werden. И свернутся какъ ха́ртія небеса́ וְנָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם. (2 קָפוֹא ,קָמוֹט ,צָפוֹד gerinnen. Молоко́ сверну́лось הֶחָלָב קָפָא. [zählig.
Сверхкомпле́ктный ת׳ עֹדֵף־עַל־הַפְּקוּדִים über=
Све́рху מֵעַל ,מִמַּעַל ,לְ־ ,מִלְמַעְלָה ,מֵעַל הַ־ ת״פ oben.
Сверхшта́тный ת׳ עֹדֵף עַל־הַפְּקוּדִים außeretat=mäßig.
Сверхъ מ״י מִלְּבַד ,נוֹסָף עַל־ ,יֶתֶר עַל־ ,עַל־ ,יוֹתֵר außer, über. Я далъ ему 60 рублей сверхъ жалованья его́ נָתַתִּי לוֹ שִׁשִּׁים שֶׁקֶל יֶתֶר (נוֹסָף) עַל־שְׂכָרוֹ. Сверхъ того́ וְאַף גַּם־ ,מִלְּבַד זֹאת ,וְיוֹתֵר מֵהֵמָּה וְזֹאת dazu noch. [פֶּלִי] übernatürlich.
Сверхъесте́ственно ת״פ נִפְלָא ,פְּלָאוֹת ,פְּלָאִים
Сверхъесте́ственность נ׳ פֶּלִי Uebernatürlichkeit.
Сверхъесте́ственный ת׳ נִפְלָה ,נִפְלָא ,אֱלֹהִים— *לֹא־טִבְעִי übernatürlich. -ственныя явле́нія מַרְאוֹת אֱלֹהִים.
Сверча́ніе ס׳ שְׁרִיקוֹת הַצְּלָצַל das Zirpen.
Сверча́ть פ״י שָׁרֹק כַּצְּלָצַל zirpen.
Сверчо́къ (чка́) ז׳ צְלָצַל ,*צִרְצוּר (חולין מ.) Hausgrille. Знай с. свой шестокъ דַּע אֶת־מְקוֹמְךָ.
Сверша́ть, -ши́ть פ״י בַּצֵּעַ ,כַּלֵּה ,הַשְׁלֵם vollenden. -ся נפ׳ (1 שָׁלוֹם ,כָּלֹה ,כֻּלָּה vollendet werden. (2 פ״ח קוּם ,נִהְיֹה ,הָיֹה vollzogen werden. Такъ и сверши́лось קָם הַדָּבָר ,כֵּן הָיָה.
Све́ршекъ (шка) ז׳ (1 מַרְבִּית ,נֶשֶׁךְ ,תַּרְבִּית ,בֶּצַע Zins. (2 יֶתֶר ,שָׂרִיד ,עוֹדֵף Rest.
Сверше́ніе ס׳ קוּם דָּבָר ,בֹּא ,הֱיוֹת Erfüllung.
Свести́, Свесть см. Своди́ть.
Свива́льникъ ז׳ חֲתֻלָּה ,חִתּוּל Wickelband.
Свива́ніе ס׳ см. Сви́вка.
Свива́ть, Свить פ״י (1 עֲבֹת ,הַשְׁזֵר zusammendrehen. (2 כָּרוֹךְ* ,לוֹט ,צוּר ,גָּלֹם zusammenwickeln. (3 חַתֵּל wickeln. -ся נפ׳ (1 עָבוֹת ,הָשְׁזֵר ,סָבוֹךְ ,שָׂרוֹג zusammengewickelt werden. (2 חֻתֹּל gewickelt werden.
Сви́вка נ׳ חִתּוּל ,חֲתֻלָּה ,תַּכְרִיךְ das Zusammenwickeln.
Сви́вокъ (-вка), ס׳ -вочекъ (-чка) ז׳ דָּבָר כָּרוּךְ (מְחֻתָּל) Zusammengerolltes.

Свида́ніе ס׳ הִתְרָאוֹת פָּנִים Zusammenkunft. До свида́нья! כֹּה לֶחָי. [sammenkommen.
Свида́ться, Сви́дѣться פ״ח הִתְרָאֵה פָּנִים עִם־ zu=
Свидѣ́тель ז׳ עֵד ,שָׂהֵד (איוב טז, יט) Zeuge. -льница נ׳ עֵדָה Zeugin.
Свидѣ́тельскій ת׳ עֵד— ,עֵדִים— Zeugen=.
Свидѣ́тельство ס׳ (1 עֵד ,עֵדָה Zeugniß. Вы́сказать ло́жное с. на кого́ עֲנֹה עֵד שֶׁקֶר בְּ־. Это бу́детъ мнѣ свидѣ́тельствомъ, что זֹאת תִּהְיֶה לִּי לְעֵדָה כִּי־. (2 סֵפֶר עֵדוּת ,תְּעוּדָה ,עֵדוּת Bescheinigung.
Свидѣ́тельствованіе ס׳ (1 см. Свидѣ́тельство 2. (2 פְּקוּדָה ,בִּקֹּרֶת ,בַּקָּרָה ,בֹּחַן בְּעֵינָיו Untersuchung.
Свидѣ́тельствовать (-ствую) פ״י (1 עֲנֹה בְּ־ ,הָעֵד zeugen. (2 (кому́) הַגֵּד מִלִּבּוֹ ,דַּבֵּר בֶּאֱמוּנָה bezeugen. Свидѣ́тельствую ему́ мое благопожела́ніе הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת־בִּרְכַּת שְׁלוֹמִי. (3 רָאֹה בְּעֵינָיו, הִבָּחֵן ,הַפָּקֵד ,בְּקוֹר ,פָּקוֹד ,בַּקֵּר untersuchen. -ся נפ׳ בְּעֵין רוֹאִים revidirt werden.
Сви́дѣться см. Свида́ться. [knotig.
Свилева́тый ת׳ (מְשֻׂרָג) סָבוּךְ (יָד) פְּתִילֵי בַדָּיו
Свиль נ׳ הַרְכָּבָה כִּפְתִילֵי־עֵץ Maser. [stall.
Свина́рный ת׳ אֲשֶׁר לְגִדְרַת חֲזִירִים vom Schweinen=
Свина́рня נ׳ גִּדְרַת חֲזִירִים Schweinenstall.
Свина́рь ז׳ רֹעֵה חֲזִירִים Schweinhirt.
Свинéцъ (-нца́) ז׳ עֹפֶרֶת Blei.
Свини́на נ׳ בְּשַׂר־חֲזִיר Schweinfleisch.
Сви́нка נ׳ (1 גּוּר חֲזִיר Schweinchen. (2 נְטִיל עֹפֶרֶת בְּקַע בַּדִּיל Bleiklößchen. [פֶּדֶר חֲזִיר].
Свино́й ת׳ חֲזִיר— vom Schweine. Свино́е са́ло
Свинопа́съ ז׳ רֹעֵה חֲזִירִים Schweinhirt.
Сви́нскій ת׳ מְגֹאָל ,אֲשֶׁר דֶּרֶךְ חֲזִיר לוֹ schweinisch.
Сви́нство ס׳ שִׁקּוּצִים ,שַׁעֲרוּרִית ,תּוֹעֵבָה ,דֶּרֶךְ חֲזִיר קִיקָלוֹן Schweinerei.
Свинти́ть, -ся см. Сви́нчивать, -ся.
Свину́ха см. Золоту́ха.
Свинцева́тый ת׳ אֲשֶׁר עֹפֶרֶת בּוֹ bleihaltig.
Свинцо́вый ת׳ עֹפֶרֶת— Blei=. Свинцо́вая вода́ מֵי־עֹפֶרֶת. [zusammenschrauben. -ся נפ׳
Сви́нчивать, Свинти́ть פ״י דַּבֵּק בִּבְרִיחַ גְּלִילִים דָּבֹק
Свинья́ נ׳ חֲזִיר Schwein. С. морска́я *שַׁבּוּטָא דָגִ Meerschwein.
Свинья́чій ת׳ אֲשֶׁר לַחֲזִיר ,חֲזִיר— Schwein=.
Свирѣ́ль נ׳ חָלִיל ,עוּגָב ,*אַבּוּב Rohrpfeife. -рѣ́льный ת׳.

Свирѣльникъ ז׳ מחלל, מנגן בחליל Flötenbläser. -льница נ׳.

Свирѣповáтый ת׳ פרוע, אכזר מעט etwas wild.

Свирѣпость נ׳ זדון, משובה, פרעות, אכזריות Wildheit. [das Toben.

Свирѣпствованіе ס׳ עברת זדון, אכזריות חמה

Свирѣпствовать (-ствую) פ״ע סעור בזעף, הזד, רגוש באכזריות חמה, אף rasen, toben.

Свирѣпый ת׳ אכזר, אכזרי, קשה, עריץ, פריץ wild, [grausam.

Свирѣпѣніе см. Свирѣпствованіе.

Свирѣпѣть см. Свирѣпствовать. [herabhangen.

Свисáть, Свúснуть פ״ע סרוח, הנטה, האחז והתלה

Свúслый ת׳ סורח, נטוי, מאחז ותלוי herabhängend. Свúслая лозá גפן סורחת.

Свúснуть 1) см. Свúстнуть. **2)** см. Свисáть.

Свистáніе ס׳ שרקה, קול שריקות, קול מצפצף, קול חליל das Pfeifen.

Свистáть (свищý, свúщешь), **Свúстнуть** פ״ע שרוק, צפצף, חלל בחליל pfeifen.

Свистóкъ (-ткá), **-тóчекъ** (-чка) ז׳ חליל, משרוקית* [דניאל ג, ה] Pfeife.

Свистýлька см. Свистóчекъ.

Свистýнъ ז׳ 1) מצפצף, מחלל בחלילו Pfeifer. 2) אגוז נקוב Nuß mit Wurmstich.

Свистýнья נ׳ מצפצפת, מחללת בחליל Pfeiferin.

Свистъ ז׳ שרקה, שריקות, קול חליל ; קול Pfiff.

Свистѣть см. Свистáть.

Свúта נ׳ 1) עדת הנלוים, עדת הנצבים על־מלך (תהלים מב, ה) Gefolge. 2) שלמה, שמלה, סך, על־שר

Свúтіе ס׳ גלל, צנפה das Zusammenrollen. [Kittel.

Свúтокъ (-тка) ז׳ מגלת־ספר, מגלה, גליון Rolle.

Свúтскій ת׳ אשר לנלוים, אשר לנצבים על־המלך, על־השר, הסך— von der Gefolge.

Свить (עתיד совью) см. Свивáть.

Свúхивать, Свихнýть פ״י המט, המעד, הוקע, הרוס (עצם יד או רגל) ממקומו verrenken. Онъ свихнýлъ себѣ нóгу רגלו (מטה) יקעה. -ся פ״ח מוש עצם ממקומו, הוקע, המוט verrenkt werden.

Свихнýтіе ס׳, **Свихъ** ז׳ מקום מוש עצם, מוקע, נשה ממקומו Verrenkung.

Свищевáтый ת׳ נקוב wurmstichig. [Fistel.

Свищъ, ק׳ **-щикъ** ז׳ (בעור, בעץ) פחתת, חור Loch;

Свобóда נ׳ חפש, חפשה, דרור, פקח־קוח ; רוח, רוחה Freiheit. Отпустúть на свобóду שלח חפשי, קרא דרור ל־.

Свобóдно תה״פ 1) חפשי, לחפשי, באין אנס frei. 2) לא־צר, לרוחה, ברחבה geräumig.

Свобóдность נ׳ חפשה, חפשות ; רוחה Freiheit.

Свобóдный ת׳ 1) חפשי ; בן־חורים. 2) נקי מ־ frei. 3) מהיר, רך geläufig. Свобóдное произношéніе שפה זכה, ניב מהיר. [מחשבות לב] Freisinnigkeit.

Свободомы́сліе ס׳ חפשית הגות־לב, דרור

Свóдецъ (-дца), **Свóдикъ** ק׳ см. Сводъ 1.

Своди́ть, Свести́, Свесть פ״י 1) (съ чегó) הולך, הורד, הובל אל־ מורד הר־, (הנחה) מעל־ hinabführen. С. съ умá הטה לב איש מבינתו, בלע עצת־. 2) (кудá) אל־ (הנחה, הולך) הובל hinführen. 3) (съ кѣмъ) משוך עם־, קרב איש אל־רעהו zusammenbringen. Не сведи́ меня съ нечести́вцами אל־תמשכני עם־רשעים. С. дрýжбу съ кѣмъ התרעה עם־, כרות ברית אחוה עם־. С. концы́ съ концáми פלס מכלת ביתו לפי־תבואתו. С. счёты תכן חשבונות ענין. 4) פ״ס: У негó свелó рýку יבשה ידו sein Arm hat sich Kramfhaft zusammengezogen. [Zurichtung der Presse.

Свóдка נ׳ 1) см. Сведéніе. 2) פלס הגליון לדפוס

Свóдникъ ז׳ ציר לרועי זנונים, מעזר לרודפי זמה Kuppler. -ница נ׳.

Свóдничанье ס׳ עזר לרודפי זמה das Kuppeln.

Свóдничать פ״ע שרת את־רועי, העזר לרודפי זמה [זנונים] kuppeln.

Свóдничество см. Свóдничанье.

Свóдный ת׳ 1) מאסף, מקבץ zusammengebracht. 2) Свóдные брáтья בני־אב אחד, בני־אם אחת, אחים חורגים* Stiefbrüder.

Свóдня см. Свóдница. [wölbt.

Сводообрáзный ת׳ נטוי כספון, כדמות ספון gewölbt.

Свóдчатый ת׳ עשוי מעשה ספון aus Gewölben.

Свóдчикъ ז׳ (לכל־ענין) מליץ, איש הבינים Mäkler.

Сводъ ז׳ 1) ספון, אגדה, כפה* Gewölbe. 2) אסף, חבר, מערכה Zusammenstellung. С. закóновъ מערכת חקי הארץ.

Своевóль— см. Самовóль—. [rechtzeitig.

Своеврéменно תה״פ בעתו, לעתים מזמנות, במועדו

Своеврéменный ת׳ בא בעתו, שומר מועדו rechtzeitig. [Landsmann.

Своезéмецъ (-мца) ז׳ בן־ארצו, בן־ארץ מולדתו

Своекоры́стіе ס׳ הות נפשו, אות בצעו Eigennutz.

Своекоры́стный ת׳ שואף אל־בצעו, רודף הות נפשו eigennützig.

Своекоштный ת׳ אוכל שלחן ביתו, מתכלכל בביתו (לא בבית הספר) auf eigene Kosten lebend.

Своенра́віе ס׳ מְרִי לִבּוֹ, דֶּרֶךְ־לִבּוֹ, שְׁרִירוּת לֵב Eigensinn.
Своенра́вный ת׳ נִפְרָד, הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ (משלי יח, א), סוֹרֵר, שׁוֹבָב eigensinnig.
Своеобра́зность נ׳ דֶּרֶךְ נִפְלָה, פְּלִי Eigenthümlichkeit.
Своеобра́зный ת׳ נָכְרִי, זָר, שׁוֹנֶה, נִפְלָה eigenthümlich. Своеобра́зенъ посту́покъ его́ (נִפְלָה) זָר נָכְרִיָּה עֲבוֹדָתוֹ, מַעֲשֵׂהוּ.
Своеобы́чіе см. Своенра́віе.
Своеобы́чный см. Своенра́вный.
Своеру́чно ת״פ בְּיָדוֹ הוּא eigenhändig.
Своеру́чный ת׳ עָשׂוּי (כָּתוּב) בְּיָדוֹ eigenhändig.
Свози́ть, Свезти́, Своз́ть פ״י הוֹבֵל בַּעֲגָלָה (בְּרֶכֶב) hinführen. -ся נפ׳ הוּבַל בַּעֲגָלוֹת אֶל־ hingeführt werden.
Сво́зка נ׳, Своз ז׳ אֹסֶף הַמּוּבָא בַעֲגָלוֹת das Zusammenführen.
Свой מ״ג (נ׳ своя́, ס׳ своё, ר׳ свои́) אֲשֶׁר ־ִי, ־ְךָ, ־הוּ, ־וֹ ; ־ָהּ, ־ָה ; שֶׁל־, לְ־ mein, dein sein, ihr. Онъ про́далъ домъ свой и по́ле своё מָכַר אֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־שָׂדֵהוּ. Я былъ самъ не свой לֹא־יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, אָבַד לִבִּי, נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי. Свой своему́ по нево́лѣ другъ לֵב כָּל־אִישׁ יַטֵּהוּ אַחֲרֵי קְרוֹבָיו.
Сво́йственникъ ז׳ אֶחָד מִקְּרוֹבֵי אִשְׁתּוֹ, גּוֹאֵל, קָרוֹב; Verschwägerter. -нница נ׳ אֶחָד מִקְּרוֹבֵי בַעְלָהּ
Сво́йственный ת׳ אֲשֶׁר הַסְכֵּן בּוֹ, אֲשֶׁר זֶה דַרְכּוֹ eigenthümlich.
Сво́йство ס׳ *טֶבַע, תְּכוּנָה, מִשְׁפָּט, דֶּרֶךְ Eigenschaft.
Свойство́ ס׳ קִרְבַת מִתְחַתְּנִים, קִרְבָה מִבְּרִית דּוֹדִים Verwandtschaft.
Свола́кивать, Своло́чь פ״י 1) מָשׁוֹךְ (סָחוֹב) אֶל־ מָקוֹם אֶחָד herunterziehen. 2) גָּזוֹל (הַפְשֵׁט) מֵעַל־ wegnehmen. -ся נפ׳.
Сво́лочь נ׳ חֶבֶר־רֵיקִים, עֲדַת פּוֹחֲזִים, אֲסַפְסוּף, עֲצֶרֶת בּוֹגְדִים Gesindel.
Сво́ра נ׳ צֶמֶד כַּלְבֵי צַיִד Hundekoppel.
Свора́чивать, Свороти́ть פ״י 1) הַטֵּה, הַפְנֵה, הָסֵב abwälzen. Св. въ сто́рону הַטֵּה הַצִּדָּה. 2) פ״ע נָטֹה, פָּנֹה, סֹב abweichen. Св. впра́во (влѣ́во) נָטֹה הַיָּמִין (הַשְּׂמֹאל). -ся נפ׳ הָסֵב; הָפְנֵה abgewälzt w.
Сво́рить פ״י אָסוֹר בְּצֶמֶד כַּלְבֵי־צַיִד koppeln.
Сво́рный ת׳ אָסוּר בְּצֶמֶד (כלב ציד) gekoppelt.
Своро́вывать, -рова́ть פ״י גְּנוֹב מֵעַל־ wegstehlen.
Своро́тъ ז׳ פִּנָּה, מְקוֹם יִסּוֹב הַדֶּרֶךְ Scheideweg.
Своя́къ ז׳ בַּעַל אֲחוֹת אִשְׁתּוֹ Frauenschwestermann.
Своя́си ז״ר מְכוּרָתוֹ, מוֹלַדְתּוֹ, מְגוּרָיו Heimath. Возврати́ться во своя́си שׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Своя́ченица, -я́чина נ׳ אֲחוֹת אִשְׁתּוֹ Frauenschwester.
Свыка́ться, Сви́кнуться פ״ח לָמוֹד לְ־, הַסְכֵּן עִם־, נִפֹּה בְ־ sich zugewöhnen.
Свысока́ ת״פ רָמוֹת, בְּעֵינַיִם, בְּגָאוּת, בְּגֹדֶל לֵבָב von oben herab; hochtrabend.
Свы́ше ת״פ מִמָּרוֹם, מֵעַל, מִמַּעַל von oben.
Свѣва́ть, Свѣя́ть פ״י הָפֵחַ וְהָסֵר, הַשֵּׁב abwehen. -ся נפ׳ הַזָּרֵה מִ־, הֻשַּׁב abgeweht werden.
Свѣ́дать פ״י (что, о чёмъ) דָּרוֹשׁ, בַּקֵּשׁ לָדַעַת erfahren.
Свѣ́домый ת׳ לֹא־זָר, מוּדָע, נוֹדַע bewußt.
Свѣ́дущій ת׳ מָהִיר בְּ־, לָמוּד, מֵבִין, יוֹדֵעַ erfahren.
Свѣдѣ́ніе ס׳ לֶקַח, הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם, שְׁמוּעָה Nachricht; Kenntniß. Приня́ть къ свѣдѣ́нію שׂוּם אֶל־לִבּוֹ.
Свѣжева́то ת״פ קַר מְעַט etwas kalt.
Свѣжева́ть (-жу́ю) פ״י הַפְשֵׁט עוֹר מֵעַל־בְּהֵמָה, פָּשׁוֹט die Haut abziehen.
Свѣ́женькій ת׳ קַר לְמַדַּי ziemlich kühl.
Свѣ́жесть נ׳ 1) נֹעַר עֲלוּמִים; אֵב, לֵחַ Frische. Онъ ещё при свѣ́жести своей עוֹד לֹא־, עוֹדֶנּוּ בְאִבּוֹ, עַצְמוֹתָיו עוֹד מְלֵאוּ עֲלוּמִים, נָס לֵחֹה. 2) קֹר, קָרָה Kühle.
Свѣжёхонькій ת׳ קַר מְאֹד sehr Kühl.
Свѣжина́ נ׳ בָּשָׂר חָדָשׁ frisches Fleisch.
Свѣжи́ть פ״י חַדֵּשׁ רוּחַ הָ־ erfrischen.
Свѣ́жій ת׳ 1) רֻטְפַּשׁ, חַי, רָטֹב, רַעֲנָן, לַח, חָדָשׁ frisch. Свѣ́жіе плоды́ פְּרִי חָדָשׁ. С. цвѣто́къ צִיץ רַעֲנָן (רָטֹב). Свѣ́жая вода́ מַיִם חַיִּים. Свѣ́жія верёвки יְתָרִים לַחִים. 2) קַר kühl. С. во́здухъ רוּחַ קַר.
Свѣжѣ́ть פ״ע 1) הִמָּלֵא עֲלוּמִים, הַחֲלֵף כֹּחַ, הִתְחַדֵּשׁ frisch werden. 2) הוֹסֵף קֹר, הַגְדֵּל קָרְתוֹ kühl werden.
Свѣкова́ть см. Вѣкова́ть.
Свѣре́ніе ס׳, Свѣ́рка נ׳ בִּקֹּרֶת חֶשְׁבּוֹן Berichtigung.
Свѣря́ть, Свѣ́рить פ״י בָּחוֹן חֶשְׁבּוֹנוֹת, בַּקֵּר חֶשְׁבּוֹן berichtigen. -ся נפ׳ בִּקּוֹר, הִבָּחֵן verglichen werden.
Свѣ́ска נ׳ מִשְׁקוֹל, שָׁקֹל בְּמֹאזְנַיִם das Abwägen.
Свѣсъ ז׳ *זִיז, פְּרַחַת־הַגַּג, מִסְבָּה, מוּסָךְ Abhang.
Свѣта́ніе ס׳ אוֹר בֹּקֶר, צְפִירָה Tagesanbruch.
Свѣта́ть см. Разсвѣта́ть.
Свѣтёлка, -тёлочка נ׳ עֲלִיַּת־קִיר קְטַנָּה עִם־חַלּוֹן גָּדוֹל Giebelzimmer. -тёлочный ת׳.
Свѣте́цъ (-тца́) ז׳ בֵּית־שֶׁקַע לַלַּפִּיד מֵאִיר Kienspanhalter.
Свѣ́тикъ ז׳ יָפָתִי ; רֵעַ יַקִּיר לִי Liebchen.
Свѣти́ленный ת׳ אֲשֶׁר לַפְּשִׁתָּה בַּמְּנוֹרָה Docht-.
Свѣти́ло ס׳ אוֹר מָאוֹר (תהלים קלו, ז) Stern.
Свѣти́льникъ ז׳ נֵר, מְנוֹרָה Lampe.
Свѣти́льный ת׳ אֲשֶׁר לַמְּנוֹרָה, ־הַמְּנוֹרָה Lampen-.
Свѣти́льня נ׳ פְּתִיל מְנוֹרָה, פִּשְׁתָּה לַמְּנוֹרָה Docht.

Свѣти́льце ס׳ מְנוֹרָה קְטַנָּה Lämpchen.
Свѣти́ть (свѣчу́, свѣ́тишь) פ״ע 1) הָהֵל אוֹר, נָגוֹהַּ, הָפֵק אוֹר leuchten; (кому́) הָאֵר לְ־.
Свѣ́тленькій см. Свѣ́тлый.
Свѣтлёхонькій ת׳ בָּהִיר—, נָאוֹר מְאֹד sehr hell.
Свѣтли́ть פ״י הַלְבֵּן, מָרוֹק עַד־הֱיוֹת לוֹ בָּרָק, זַקֵּק hell [machen.
Свѣтли́ца см. Свѣтёлка.
Свѣтло́ ת״פ אָתָה בֹקֶר, הַבֹּקֶר אוֹר hell.
Свѣтлобу́рый ת׳ אֲדַמְדַּם, שָׂרֹק מְעַט hellbraun.
Свѣтлова́тый ת׳ בָּהִיר—, נָאוֹר מְעַט etwas hell.
Свѣ́тлость נ׳ 1) נֹגַהּ, נְגֹהָה, אוֹרָה Klarheit. 2) (כנוי לקצין עם) הֲדַר כָּבוֹד Durchlaucht.
Свѣтлоцвѣ́тный ת׳ אֲשֶׁר צֶבַע בָּהִיר לוֹ hellfarbig.
Свѣ́тлый ת׳ נָאוֹר, מָלֵא אוֹרָה, עוֹטֶה אוֹר; בָּהִיר, זַךְ, בַּר hell.
Свѣтлѣ́йшій ת׳ 1) בָּהִיר מִ־; נָאוֹר מִ־ heller. 2) נָאוֹר מְאֹד sehr hell. С. князь הוֹד כְּבוֹד הַנָּסִיךְ Durchlauchtigster Fürst.
Свѣтлѣ́ть פ״ע, -ся פ״ח שָׁלַח אוֹרוֹ, נָגוֹהַּ אוֹר hell [werden, scheinen.
Свѣтля́къ ז׳ *תּוֹלַעַת־יוֹחָנָא, הֶחָסִיל הַזּוֹרֵחַ Johanniswürmchen.
Свѣтоза́рность נ׳ נֹגַהּ־זֹרַח, יִפְעָה, אוֹר נֹגַהּ Glanz.
Свѣтоза́рный ת׳ מָהֵל אוֹר, זוֹרֵחַ, עוֹטֶה אוֹר נֹגַהּ hellstrahlend.
Свѣтоно́сный ת׳ זוֹרֵחַ אוֹר Licht verbreitend.
Свѣтоно́съ ז׳, -но́ска נ׳ תּוֹלַעַת זָהֳרִית Leuchtkäfer.
Свѣтопи́сецъ (-сца) см. Фотогра́фъ.
Свѣ́топись см. Фотогра́фія. -пи́сный ת׳.
Свѣтопреставле́ніе ס׳ קֵץ כָּל־בָּשָׂר, חֶדֶל הַחֶלֶד Weltende.
Свѣтопріёмный ת׳ אֲשֶׁר אוֹרוֹ זָרוּעַ לוֹ מִ־ Licht- [empfangend.
Свѣтотѣ́нь נ׳ עֵרֶב אוֹר וָצֵל Halbdunkel.
Свѣ́точъ ז׳ מָאוֹר, אוֹר, נֵר, לַפִּיד Fackel.
Свѣ́тскій ת׳ 1) חֹל, לֹא־קָדוֹשׁ profan. 2) יוֹדֵעַ שׁוֹמֵר אָרְחוֹת מְתֵי־תֵבֵל, לָלֶכֶת בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים weltlich.
Свѣ́тъ ז׳ 1) אוֹר, אוֹרָה, נְהָרָה Licht. Встать до свѣ́та קוּם לִפְנֵי אוֹר הַבֹּקֶר, קַדֵּם שַׁחַר. 2) אֶרֶץ, תֵּבֵל Welt. 3) בְּנֵי־אָדָם, בְּנֵי־תֵבֵל, מְתֵי־תֵבֵל, יְקוּם, חֶלֶד Gesellschaft. Большо́й свѣтъ מָרוֹם, בְּנֵי־אִישׁ, מְתִים. Онъ брани́лся на чемъ свѣтъ стои́тъ עַם־הָאָרֶץ.
Свѣча́, ק׳ Свѣ́чка נ׳ נֵר Licht. [קַלַּל קְלָלָה נִמְרֶצֶת.
Свѣчни́къ ז׳ 1) עוֹשֶׂה (מַתִּיךְ) נֵרוֹת Lichtgießer. 2) מוֹכֵר נֵרוֹת Lichtverkäufer.
Свѣчно́й ת׳ נֵר—, נֵרוֹת— Licht-.

Свѣ́шиваніе ס׳ 1) שֶׁקֶל das Abwägen. 2) הַטּוֹת, הוֹרִיד das Herablassen.
Свѣ́шивать, Свѣ́сить פ״י 1) שָׁקוֹל בְּמֹאזְנַיִם abwägen. 2) הַטֵּה, הוֹרֵד לָאָרֶץ herunterhangen lassen. С. кро́вли עֲשֵׂה קוֹרָה סֹרַחַת לַגָּג, הַטֵּה קוֹרוֹת הַגָּג. -ся נפ׳ 1) הִשָּׁקֵל abgewogen werden. 2) עֲשֵׂה סְרַח עוֹדֵף לְקוֹרוֹת גַּג, הוּרַד (יָרוֹד, נָטֹה) לָאָרֶץ, הֻטֵּה.
Свѣ́ять см. Свѣва́ть. [סָרוּחַ herabhangen.
Свя́зка נ׳ 1) עֲרֵמָה, אֲלֻמָּה; אֲגֻדָּה, צְרוֹר Bündel. С. ключе́й צְרוֹר מַפְתְּחוֹת. С. соло́мы עֲרֵמַת תֶּבֶן. 2) (בדקדוק) מִלַּת הַחִבּוּר (הַקִּשּׁוּר)* Bindewörtchen.
Свя́зно ת״פ 1) סְדָרִים—, צַחוֹת— bündig. Говори́ть с. דַּבֵּר צַחוֹת. 2) מְשֻׁלָּב (מִתְלַכֵּד) אִישׁ בְּאָחִיו, עָרוּךְ דְּבָרָיו zu eng.
Свя́зный ת׳ 1) נָכֹחַ לַמֵּבִין, עָרוּךְ סְדָרִים bündig. 2) С. по́черкъ (סָגוּר) כְּתֹבֶת מִלִּים, מִכְתָּב מֻצָּק, (יחזקאל מו, כב) מִלִּים קְטֻרוֹת, נִגָּשׁוֹת אִשָּׁה בִּרְעוּתָהּ.
Свя́зочка ק׳ см. Свя́зка. [כְּתָב מְשֻׁלָּב dichte Schrift.
Свя́зывать, Связа́ть פ״י 1) אָסוֹר, אָגוֹד, עָקוֹד, אַלֵּם; קָשׁוֹר, קַשֵּׁר, צוֹר, צָרוֹר binden. Во́ра связа́ли אָסְרוּ אֶת הַגַּנָּב. С. верёвки (קַשֵּׁר) קָשׁוֹר חֲבָלִים. И связа́лъ де́ньги въ пла́ткѣ וַיָּצַר אֶת־הַכֶּסֶף בַּחֲרִיט. С. снопы́ אַלֵּם אֲלֻמִּים. 2) חַבֵּר, רַתֵּק zusammenbinden. С. брёвна חַבֵּר קוֹרוֹת אִשָּׁה לִרְעוּתָהּ. С. желѣ́зные шесты́ חַשֵּׁק רַתֵּק בְּבַדֵּי־בַרְזֶל. С. крю́чьями חַשֵּׁק בְּוָוֵי בַרְזֶל. Это свя́зываетъ мнѣ ру́ки דָּבָר זֶה נִצָּב לְשָׂטָן לִי. -ся נפ׳ 1) אָסוֹר, הֵאָסֵר, חָשׁוּק, רָתוּק, חָבוּר; קָשׁוּר, הִקָּשֵׁר, הֵעָקֵד gebunden werden. 2) חָבוֹר פ״ח (בראשית יד, ג) הִתְחַבֵּר, הִצָּמֵד לְ־, דָּבוֹק בְּ־, הִתְרָעָה אֶת־ עִם־ Gemeinschaft haben. Не свя́зывайся съ лука́вымъ אַל־תִּתְרַע אֶת־אִישׁ מִרְמָה.
Связь נ׳ מַעֲדַנָּה, אֲגֻדָּה; חִשּׁוּק, מְחַבֶּרֶת, חֹבֶרֶת, דֶּבֶק, מָסֹרֶת Band; Zusammenhang. Желѣ́зныя свя́зи חֲשֻׁקֵי חוֹבְרוֹת (מְחַבְּרוֹת) בַּרְזֶל. Сере́бряныя свя́зи מָסֹרֶת כֶּסֶף. Ро́дственная связь בְּרִית אַחִים. Рѣ́чи его́ не имѣ́ютъ свя́зи אֵין חֹבֶרֶת סְדָרִים בַּאֲמָרָיו.
Святи́лище ס׳ קֹדֶשׁ, מִקְדָּשׁ, (ויקרא טז, ב) הֵיכַל־יְיָ Heiligthum. [Hohepriester.
Святи́тель ז׳ רֹאשׁ שָׂרֵי־קֹדֶשׁ, כֹּהֵן הָרֹאשׁ הַמְקֻדָּשׁ
Святи́ть (свящу́, святи́шь) פ״י קַדֵּשׁ, טַהֵר einweihen.
Свя́тки (-токъ) ז״ר (לנוצרים) יְמֵי הִתְקַדֵּשׁ־חַג Weihnachtswoche.
Свя́то ת״פ בְּמִשְׁמֶרֶת־קֹדֶשׁ, בְּקֹדֶשׁ heilig.
Свято́й ת׳ קָדוֹשׁ, קֹדֶשׁ— heilig. **Святы́е лю́ди**

אַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ, אֲנָשִׁים קְדוֹשִׁים.
Святость נ׳ קֹדֶשׁ, טָהֳרַת־קֹדֶשׁ Heiligkeit.
Святотатецъ (-татца) ז׳ מוֹעֵל בַּקֹּדֶשׁ, גּוֹנֵב קָדָשִׁים Heiligendieb. -татица נ׳.
Святотатный, -татственный ת׳ אֲשֶׁר לִגְנֵבַת מַעַל בַּקֹּדֶשׁ, קָדָשִׁים — kirchendiebisch. [chendiebisch.
Святотатски ת״פ כְּמַעַל בַּקֹּדֶשׁ, כְּגוֹנֵב קָדָשִׁים kir-
Святотатствовать (-ствую) פ״ע גָּנוֹב קָדָשִׁים, מָעוֹל מַעַל בַּקֹּדֶשׁ Kirchendiebstahl begehen.
Святотать ז׳ см. Святотатецъ.
Святохульникъ ז׳ בּוֹזֶה קָדָשִׁים, מְחַלֵּל קֹדֶשׁ Heiligenspötter -льница נ׳. [Heiliges bespotten.
Святохульничать פ״ע בָּזֹה קָדָשִׁים, חַלֵּל קֹדֶשׁ
Святохульничество ס׳ לָצוֹן, בּוּז קָדָשִׁים Heiligthumsspötterei. [Weihnachts-.
Святочный ת׳ (לנוצרים) אֲשֶׁר לִימֵי הִתְקַדֶּשׁ־חָג
Святоша זו״נ מִתְחַסֵּד, מִתְקַדֵּשׁ (מִתְקַדֶּשֶׁת) בַּשָּׁוְא צָבוּעַ, חָנֵף, כַּתֹּהוּ* Scheinheiliger.
Святошество ס׳ חֹנֶף, טָהֳרַת מִרְמָה, צִדְקַת־שָׁוְא, חֲנוּפָּה Scheinheiligkeit. [scheinheilig sein.
Святошничать פ״ע הִתְחַסֵּד בְּמִרְמָה, הִתְקַדֵּשׁ כַּתֹּהוּ
Святцы (-цевъ) ז״ר לוּחַ מוֹעֲדֵי, סֵפֶר זִכָּרוֹן לְמוֹעֲדֵי־יְיָ הַקֹּדֶשׁ Kirchenkalender.
Святыня נ׳ קֹדֶשׁ, מִקְדָּשׁ, דָּבָר קָדוֹשׁ Heiligthum.
Святѣйшество ס׳ הַדְרַת־קֹדֶשׁ (כינוי הכבוד לממשלת הכהנים ולשרי קדש) Heiligkeit.
Святѣйшій ת׳ עוֹטֶה הוֹד קֹדֶשׁ, נֶאְדָּרִי בַּקֹּדֶשׁ heiligst.
Священіе ס׳ קַדֵּשׁ, הַקְדִּישׁ, טָהֳרַת הַקֹּדֶשׁ Heiligung.
Священникъ ז׳ כֹּהֵן Priester. [gung.
Священническій ת׳ כֹּהֵן — כֹּהֲנִים, — priesterlich.
Священничество ס׳ כְּהֻנָּה Priesterthum.
Священнодѣйствіе ס׳ עֲבוֹדַת, מִשְׁמֶרֶת כְּהֻנָּה הַכֹּהֲנִים Verrichtung des Gottesdienstes.
Священнодѣйствовать (-ствую) פ״ע כַּהֵן, עֲבוֹד עֲבוֹדַת כֹּהֵן den Gottesdienst verrichten.
Священнопомазаніе ס׳ מִשְׁחַת קֹדֶשׁ Salbung.
Священнослуженіе см. Священнодѣйствіе.
Священнослужитель ז׳ עוֹבֵד עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, מְכַהֵן, מְשָׁרֵת יְיָ Priester. -тельскій ת׳.
Священный ת׳ קֹדֶשׁ, מִקְדָּשׁ, קָדוֹשׁ — heilig. Священное писаніе סֵפֶר תּוֹרַת־יְיָ, סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ die
Священство см. Священничество. [heilige Schrift.
Священствовать (-ствую) פ״ע כַּהֵן, שָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ Priester sein. [brennbarkeit.
Сгараемость נ׳ טֶבַע הַנִּשְׂרָף (הַקָּלוּי) בָּאֵשׁ Ver-
Сгараемый ת׳ אֻכַּל מֵאֵשׁ verbrennbar.
Сгараніе ס׳ בְּעֵרָה, דֶּלֶק das Verbrennen.
Сгарать, Сгорѣть פ״ע נִצּוֹת, אָכוֹל מֵאֵשׁ verbrennen, in Feuer aufgehen.
Сгибать, Согнуть פ״י עַקֵּל, עַוֵּה; כָּפוֹף, כָּפוֹל, כָּפוֹף zusammenbiegen. С. въ дугу כָּפוֹף כַּקֶּשֶׁת. С. кого въ дугу, въ бараній рогъ הַכְרֵעַ גְּאוֹן אִישׁ. -ся 1) נפ׳ עָקוֹל, הִכָּפֵל, הִכָּפֵף zusammengebogen werden. 2) פ״ח הִשְׁתּוֹחֵחַ, הִכָּפֵף sich biegen. -ся въ три погибели הִשְׁתּוֹחֵחַ עַד־עָפָר, הִכָּפֵף כְּאַגְמוֹן.
Сгибъ ז׳ עֲקַלְקַלָּה, מַעֲקָשׁ, כֶּפֶל Bug. [umkommen.
Сгинуть פ״ע תֹּם, כָּלֹה, הִכָּרֵת, הִשָּׁמֵד, הִכָּחֵד, אָבוֹד
Сглаживать, Сгладить פ״י הַחֲלֵק, שַׁוֵּה פְּנֵי־ glatt machen. -ся נפ׳ הֵחָלֵק, שֻׁוֵּה פְּנֵי־ geebnet werden.
Сглазить פ״י קָבוֹב (זָעוֹם) בִּרְאוֹת עֵינָיו beheren durch
Сглодать פ״י אָכֹל, חָסוֹל, כָּרְסֵם abnagen. [bösen Blick.
Сглонуть פ״י בָּלוֹעַ, עָלֹעַ verschlucken.
Сглупа ת״פ מֵאֵין בִּינָה, מִסִּכְלוּת aus Dummheit.
Сглуповать פ״ע הִסְכֵּל עֲשׂוֹ eine Dummheit begehen.
Сгнаивать, Сгноить פ״י הַרְקֵב, נָתוֹן לִרְקָב faulen lassen. -ся פ״ח הָמֵק, עָבוֹשׁ, רָקוֹב faulen.
Сгнетать, Сгнести פ״י הָעֵק דָּבָר תַּחְתָּיו zusammendrücken. -ся נפ׳ הוּעַק תַּחְתָּיו zusammengedrükt werden.
Сгнетеніе ס׳ לַחַץ, מוּעָקָה, עָקָה das Zusammendrü-
Сгниваніе ס׳ רִקָּבוֹן, רָקָב das Verfaulen. [cken.
Сгнивать, Сгнить פ״ע רָקוֹב, עָבוֹשׁ verfaulen.
Сгноить см. Сгнаивать.
Сговаривать, Сговорить פ״י 1) (съ кѣмъ) הַכְרֵעַ נָתוֹן דָּבָר, גָּזוֹר אֹמֶר, הַאֲמֵר überreden. 2) פ״י בְּאִמְרֵי־ יָעוֹד zusprechen. Онъ сговорилъ за сына жену הֶאֱמִיר אִשָּׁה לִבְנוֹ. -ся נפ׳ הִדָּבֵר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ, הִוָּעֵד, הִתְיָעֵץ, הִוָּעֵץ, יָעוֹץ יַחְדָּו לְ־ sich verabreden.
Сговорка נ׳ עֲצַת אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ Verabredung.
Сговорный ת׳ см. Сговоръ. [עֵצָה Nachgiebigkeit.
Сговорчивость נ׳ שְׁמֹעַ, אָזְנַיִם פְּקוּחוֹת לִשְׁמֹעַ
Сговорчивый ת׳ מַטֶּה אָזְנוֹ (שׁוֹמֵעַ) לְעֵצָה nachgiebig.
Сговоръ ז׳ דִּבְרֵי בְּרִית־דּוֹדִים Verlöbniß. Сговорный ת׳.
Сгонка נ׳ 1) מִגְרָשׁ (צֹאן וּבָקָר) אֶל־מָקוֹם אֶחָד, שִׂים דּוֹבְרוֹת Zusammentreibung. 2) מִקְוֵה בְּהֵמוֹת, מִשְׁלוֹחַ רַפְסֹדוֹת עַל־פְּנֵי מַיִם das Holzflößen.
Сгонъ ז׳ см. Сгонка 1.
Сгонять, Согнать פ״י 1) גָּרֵשׁ מֵעַל־ verjagen. 2) גָּרֵשׁ, אָסוֹף, הָעֵז, אֶל־ zusammentreiben. 3) שַׁלַּח (דֹּבְרוֹת, רַפְסֹדוֹת) עַל־פְּנֵי־מַיִם flößen (Holz). -ся נפ׳.

Сго́рбить см. Го́рбить.

Сгорѣ́лый ת' שרוף באש, נשרף verbrannt.

Сгорѣ́ть см. Сгара́ть. [in Zornglut.

Сгоряча́ ת"פ בחמת-כחו, בשצף קצף, בשטף אפו

Сгра́бливать, Сгра́бить פ"י צבור (גרוף) בקלשון zusammenharken. [-щица נ'.

Сгреба́льщикъ ז' צובר (ערמות חציר) Harker.

Сгреба́ть, Сгрести́, Сгресть פ"י 1) см. Сгра́бливать. 2) גרד והסר abschaben. С. кого́ אחוז ב־, לכוד, תפוש ergreifen. [Scharrtes.

Сгрёбки (бокъ) נ"ר חמרים, צבורים Zusammenge-

Сгроможда́ть, -мозди́ть פ"י צבור חמרים חמרים aufhäufen. -ся נפ' הערם, הצבר aufgehäuft werden.

Сгроможде́ніе ס' אסף הגרוף Aufhäufung.

Сгруби́ть -біянить см. Груб—.

Сгружа́ніе ס' פרק משא אניות Abladung.

Сгружа́ть, Сгрузи́ть פ"י פרוק משא אניות abladen. -ся נפ' התפרק משאו, הפרק ausgeladen werden.

Сгру́зка см. Сгруже́ніе.

Сгрустну́ться פ"ח התעצב אל-לבו betrübt werden.

Сгрыза́ть, Сгры́зть פ"י אכל, פצח, כרסם zernagen.

Сгуби́ть פ"י אבד, שחת, בלע unglücklich machen.

Сгусти́ть см. Сгуща́ть. [dickung.

Сгустѣ́лость נ' הֶעבות, עֲשׁת, כשות, עבות Ver-

Сгустѣ́лый ת' מצק, יצוק, מעבה, עבה verdickt.

Сгустѣ́ніе см. Сгустѣ́лость. [dicht werden.

Сгустѣ́ть פ"ע הפוך מצק, קפוא, עשות, כשה, עבה

Сгуща́ть, Сгусти́ть פ"י עשה מצק, הקפא, העבה verdichten. -ся פ"ח הפוך מצק, כשה, קפוא, עבה, עשות, התלכד, המש dicht werden. И сгусти́тся мракъ וימש חשך (שמות י, כא).

Сгуще́ніе ס' חשרה, קפאון; הקפיא, העבות Verdichtung. С. водъ חשרת-מים (תהלים יח, יב).

Сда́бривать, Сдо́брить פ"י 1) הטה לב איש לטוב, השב חמת־, הפק רצון מ־ geneigt machen. 2) הרקח, עשה מאכל מטעמים, אכל zurichten. -ся נפ' 1) הפוך לבו לטוב zugerichtet werden. 2) פ"ח הרקח, הטה חסד אל־, התרצה אל־ geneigt werden.

Сдава́ть, Сдать (сдаю, עתיד сдамъ) פ"י נתון אל־, השב ליד־; מכר (סגר, סכר, מגן) ביד יד־ übergeben. -ся 1) נפ' הנתן (הושב) אל־יד־ übergeben werden. 2) פ"ח המסר, הכנע לפני־, התמכר ליד־ sich ergeben. 3) פ"ס (הס'): Мнѣ сдается, что— אדמה (נראה לי) כי־ mir scheint, daß...

Сда́вливать, Сдави́ть, Сдавну́ть פ"י לחוץ, העק, השקע, הצר (איוב מ, כה) zusammendrücken. -ся נפ' הועק, הלחץ zugedrückt werden.

Сда́точный ת' הנמסר, המושב, הנתן ליד geliefert. Сда́точные люди אנשים הנמסרים לצבא.

Сда́тчикъ ז' הנותן אל־יד, המשיב ליד־ Abgeber. Сда́тчица נ'.

Сда́ча נ' 1) הסגיר, מסר, השיב אל־יד־ Uebergabe. 2) כסף עדף (המושב לקונה) Rückgabe. Дай мнѣ сда́чу съ рубля השיבה לי עדף משקל כסף.

Сдва́ивать, Сдвои́ть פ"י 1) כפול, עשה משנה verdoppeln. С. ни́тку כפול חוט משנה, לקוח חוט. 2) שנה, עשה דבר פעמים wiederholen. -ся נפ' הכפל verdoppelt werden.

Сдвига́ть, Сдви́нуть פ"י 1) המש ממקומו, הסע—, העתק— wegschieben. 2) הקרב (הגש) חד־אל־אחד zusammenschieben. -ся נפ' 1) מוש ממקומו, הנסע מ־, עתוק מ־ weggeschoben werden. 2) התנגש, נגוש, קרוב זה אל־זה, אחד באחד zusammengeschoben werden.

Сдвижно́й ת' מתנגש זה לזה zum Zusammenschieben.

Сдвое́ніе ס', **Сдво́йка** נ' השנות פעמים; כפל [Verdoppelung.

Сдвои́ть см. Сдва́ивать.

Сдво́рокъ (-рка) ז' ירכתי חצר Hinterhof.

Сдёргивать, Сдёрнуть פ"י 1) משוך, הפשט מעל והסר herunterreißen. 2) משוך וחבר zusammenziehen. -ся נפ'.

Сдо́рживать, Сдержа́ть פ"י 1) עצור ב־ einhalten. 2) עצור כח, הכל, כלכל aushalten. 3) קים, מלא (דברו) halten (sein Wort). -ся נפ' העצר zurückgehalten werden; קיום gehalten werden.

Сдира́ть, Содра́ть פ"י פשוט, ערה, פרק, קרוע מעל־, פשוט, הפשט, חשוף, פצל abreißen. С. ко́жу скота́ עור בהמה (הפשט). С. ко́жу съ кого́ גזול מעל־ איש עורו. С. ко́ру עור עץ חשוף, פצל. -ся נפ' הקרע מעל abgerissen werden.

Сдо́ба נ' מרקחת־אכל, רקח Zurichtung. [tergebäck.

Сдо́бина נ' תופיני חמאה וחלב, חלה מרבכת But-

Сдобля́ть, Сдо́бить פ"י הרבך מאפה תנור בחמאה או חלב לבב zurichten.

Сдо́бный ת' מרבך zugerichtet. С. пиро́гъ חלה מרבכת חלב או חמאה. [מרה תהיה אחריתו.

Сдоброва́ть פ"ס כלה בטוב gut enden. Не сд. ему

Сдохл— см. Задхл—.

Сдо́хнуть פ"ע מות, היה לפגר crepiren.

Сдружа́ть, -жи́ть פ"י הבא בברית־רעים איש עם־

עֲמִיתוֹ befreunden. -ся פ״ח הִתְרָעָה, הִתְרוֹעֵעַ sich befreunden.

Сдува́ть, Сду́ть, Сду́нуть פ״י (что) הָפֵחַ מֵעַל־, הַשֵּׁב wegblasen. -ся נפעל הוּפַח, הֻשַּׁב abgeblasen werden

Сду́ру ת״פ מֵאֶפֶס בִּינָה, מֵאֵין לֵב, מִסִּכְלוּת aus Dummheit.

Сдѣ́лать פ״י עָשָׂה machen. С. оши́бку שָׁגָה. Сдѣ́лай одолже́ніе הוֹאִילָה־נָּא, עֲשֵׂה־נָא עִמָּדִי חֶסֶד. -ся 1) נפ׳ קָרָה, הָיָה, הֵעָשָׂה werden. Что у васъ до́ма сдѣ́лалось? מַה נַּעֲשָׂה (הָיָה, קָרָה) בְּבֵיתְכֶם. 2) פ״ח הִתְנָה עִם־, הִשָּׁפֵט אֶת־ eine Abmachung treffen. 3) הִנָּקֵם מִן־ sich abfinden. Я съ тобо́ю сдѣ́лаюсь הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתָךְ.

Сдѣ́лка נ׳ 1) עֲצַת־אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ Einverständniß. 2) עֲצַת־שָׁלוֹם לְדִבְרֵי־רִיב Vergleich. -лочный ת׳.

Се ת״פ זֶה, הֵן, הִנֵּה sieh da.

Себя́ (себѣ́, собо́ю, собо́й) מ״ג אֶת־נַפְשָׁם, אֶת־נַפְשׁוֹ sich, uns, euch. Про себя́ לְנַפְשׁוֹ, לוֹ לְבַדּוֹ. Себѣ́ לוֹ: Возьми́ себѣ́ э́то קַח לְךָ זֹאת. Онъ оста́вилъ за собо́ю имѣ́нье הִשְׁאִיר לוֹ אֲחֻזָּה.

Себялю́бецъ (-бца) ז׳ רוֹדֵף אַחֲרֵי, אוֹהֵב נַפְשׁוֹ לְבַד בִּצְעוֹ Selbstsüchtiger. -любица נ׳.

Себялюби́вый ת׳ זוֹנֶה אַחֲרֵי, רוֹדֵף הַוַּת־נַפְשׁוֹ בִּצְעוֹ selbstsüchtig.

Себялю́біе ס׳ אַוַּת בִּצְעוֹ, הַוַּת נַפְשׁוֹ Selbstsucht.

Сего́днишній ת׳ הַיּוֹם הַזֶּה— heutig. -нишнее приключе́ніе מִקְרֵה הַיּוֹם הַזֶּה.

Сего́дня ת״פ בַּיּוֹם הַזֶּה, הַיּוֹם heute.

Сего́ ра́ди ת״פ עַל־כֵּן, לָכֵן, עֵקֶב־זֹאת, לָזֹאת daher.

Седмери́ца נ׳ מִסְפַּר שִׁבְעָה Sieben.

Седмери́цею ת״פ שֶׁבַע בַּיּוֹם; שִׁבְעָתַיִם siebenfach.

Седмери́чный ת׳ שִׁבְעָתַיִם— siebenfältig.

Седмизвѣ́здіе ס׳ מַעֲדַנּוֹת כִּימָה Siebengestirn.

Седми́на נ׳ (דניאל ט, כד) שָׁבוּעַ, שַׁבַּת שָׁנִים, שֶׁבַע שָׁנִים sieben Jahre. [Woche. -ми́чный ת׳.

Седми́ца נ׳ (ויקרא כג, טו) שַׁבָּת, שִׁבְעַת יָמִים, שָׁבוּעַ

Седмо́й מ״ס שְׁבִיעִי siebent. [Сіи ר׳ אֵלֶּה.

Сей מ״ג זֶה, הַלָּז dieser. Сія נ׳, Сiё ס׳ זֹאת, הַלֵּזוּ, הַלָּז;

Сеймъ ז׳ סוֹד רָאשֵׁי־עָם, אֲסֵפַת קְצִינֵי־עָם Ständeversammlung. -мовый ת׳. [Beschlag nehmen. -ся נפ׳.

Секвестрова́ть (-ру́ю) פ״י הַחֲרֵם נְכָסִים לַמֶּלֶךְ in

Секве́стръ ז׳ חֵרֶם נְכָסִים לַמֶּלֶךְ Beschlag.

Секрета́рь ז׳ מַזְכִּיר לְבַעַל־פְּקִידוּת, סוֹפֵר Secretär. -та́рскій ת׳. [שָׁמוֹר סוֹד אִתּוֹ geheim thun.

Секре́тничать פ״ע שָׁמוֹר לְשׁוֹנוֹ מִדַּבֵּר, הַסְתֵּר דָּבָר,

Секре́тно ת״פ בְּהַסְתִּיר דָּבָר, חֶרֶשׁ, בַּלָּאט, בַּסֵּתֶר geheim. [סוֹד—, סֵתֶר— geheim.

Секре́тный ת׳ מְסֻתָּר, (חֶרֶשׁ) בַּסֵּתֶר, עָשׂוּי כָּמוּס,

Секре́тъ ז׳ סוֹד, דְּבַר־סֵתֶר Geheimniß.

Се́кта נ׳ (בעניני הדת) כַּת*, פְּלַגָּה, פְּלֻנָּה Secte.

Секу́нда נ׳ דַּק*, חֵלֶק הַשִּׁשִּׁים בְּרֶגַע, אַרְגִּיעָה Secunde.

Секунда́нтъ ז׳ עֵד לְנַפְתּוּלֵי הַבֵּינַיִם Kampfzeuge.

Села́ва נ׳ דָּג הַלָּבָן Alba, Pinte (см. Укле́я).

Селёдка נ׳ דַּג הַמָּלוּחַ, סַלְתָּנִית*, חֲלָק* (ע״ז לט.) Häring.

Селёдочка ק׳ см. Селёдка. [Häring=.

Селёдочный ת׳ אֲשֶׁר לַדָּג הַמָּלוּחַ, דָּגִים מְלוּחִים

Селезёнка נ׳ טְחוֹל* (חולין נד.) Milz. -зёночный ת׳.

Се́лезень (-зня́) ז׳ בֶּן־אַוָּז זָכָר*.

Селезни́ха נ׳ בֶּן־אַוָּז הַבָּר Enterich.

Селе́ніе ס׳ חַוָּה, כָּפָר, כֹּפֶר, פְּרָזִי Dorf.

Сели́тра נ׳ מִין מֶלַח נֶתֶר Salpeter.

Сели́ть פ״י הַשְׁכֵּן, הוֹשֵׁב ansiedeln. -ся פ״ח יָשׁוֹב בְּ־, שָׁכוֹן בְּ־, הֵאָחֵז בְּ־, בָּחוֹר לְמוֹשָׁב לוֹ sich ansiedeln.

Сели́шко ס׳ כְּפַר דַּל, כָּפָר קָטָן Dörfchen.

Село́ ס׳ חַוָּה, כָּפָר, כֹּפֶר פְּרָזִי Kirchdorf. Ни къ селу́, ни къ го́роду דִּבְרֵי־רוּחַ לֹא לְזָרוּת וְלֹא לְהָבֵר.

Сельдере́й ז׳ מִין יְרַק־גַּנִּים Sellerie.

Сельдь נ׳ см. Селёдка.

Се́льскій ת׳ כָּפְרִי, —כְּפָרִים, —כֹּפֶר, —כָּפָר ländlich. Се́льская жизнь חַיֵּי בְנֵי־הַכְּפָר.

Сельцо́ ק׳ см. Село́.

Селяни́нъ ז׳ כָּפְרִי, שׁוֹכֵן חַוָּה, בֶּן־כְּפָר Landmann.

Селя́нка נ׳ כָּפְרִית, בַּת־כְּפָר Dorfbewohnerin.

Сёмга נ׳ מִין דָּג, לָכִּים* (ירוש׳ כלאים א) Lachs.

Семе́йный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְבֵית־אָב, —מִשְׁפָּחָה Familien=. 2) אֲשֶׁר אִשָּׁה וּבְנֵי־בַיִת לוֹ, רֹאשׁ בֵּית־אָב, בַּעַל מִשְׁפָּחָה Familienvater.

Семе́йственный ת׳ מִשְׁפָּחָה— Familien=.

Семе́йство ס׳ בַּיִת, מוֹלֶדֶת, זֶרַע, בֵּית־אָב, מִשְׁפָּחָה Familie.

Семери́къ ז׳ 1) מִדָּה בַּת־שֶׁבַע סְאִים sieben Tschetwerik. 2) מִשְׁפָּחָה בַּת־שִׁבְעַת זְכָרִים sieben Personen. 3) נֵר שְׁבִיעִית הַלִּטְרָא Licht von 1/7 Pfund.

Семёрка נ׳ (בגורל הקרטי) גִּלָּיוֹן שִׁבְעַת הַתָּוִים Sieben.

Се́меро מ״ס שִׁבְעָה, שִׁבְעָנָה; שֶׁבַע sieben.

Семжи́на נ׳ בְּשַׂר דַּג לָכִּים Lachsfleisch (см. семга)

Семиарши́нный ת׳ בֶּן־שֶׁבַע אַמּוֹת sieben Arschin lang. [Werschok dick.

Семивершко́вый ת׳ בֶּן־שִׁבְעַת רִבְעֵי זֶרֶת sieben

Семидесятилѣтіе שִׁבְעִים שָׁנָה ס׳ siebzig Jahre.
Семидесятилѣтній בֶּן־שִׁבְעִים שָׁנָה ת׳ siebzigjährig.
Семидесятый —הַשִּׁבְעִים מ״ס siebzigster. С. годъ
שְׁנַת הַשִּׁבְעִים שָׁנָה.
Семидневный בֶּן־שִׁבְעַת־יָמִים ת׳ siebentägig.
Семидюймовый אֲשֶׁר עָבְיוֹ שֶׁבַע־אֶצְבָּעוֹת ת׳ sie=
ben Zoll dick.
Семилѣтіе שָׁבוּעַ, שַׁבַּת שָׁנִים, שֶׁבַע שָׁנִים ס׳ דניאל
ט, כד Zeitraum von sieben Jahren. [jährig.
Семилѣтній בֶּן־שַׁבַּת (בֶּן־שֶׁבַע) שָׁנִים ת׳ sieben=
Семимѣсячный בֶּן־שִׁבְעַת, בֶּן־שִׁבְעָה חֳדָשִׁים ת׳
יְרָחִים יָמִים siebenmonatlich.
Семинаристъ תַּלְמִיד בֵּית חֲנִיכֵי, חֲנִיךְ הַכְּהֻנָּה ז׳
הַכְּהֻנָּה הַתִּיכוֹן Sminarist.
Семинарія בֵּית חֲנִיכֵי הַכְּהֻנָּה הַתִּיכוֹן Seminarium.
Семинедѣльный בֶּן־שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת ת׳ sieben=
wöchentlich. [von sieben Octaven.
Семиоктавный בֶּן־שֶׁבַע הַמַּעֲלוֹת (*פְּסַנְתֵּר) ת׳
Семипудовый בֶּן־שִׁבְעַת כִּכָּרִים בְּמִשְׁקָל ת׳ sieben
Pud schwer. [fadig.
Семисажённый בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת אַמָּה ת׳ sieben=
Семисотый —הַשְּׁבַע מֵאוֹת מ״ס siebenhundertster.
С. годъ שְׁנַת הַשְּׁבַע־מֵאוֹת שָׁנָה. [saitig.
Семиструнный כְּלִי שִׁיר בֶּן־שִׁבְעַת מֵיתָרִים ת׳ sieben=
Семитическій אֲשֶׁר לְצֶאֱצָאֵי בְנֵי־שֵׁם ת׳ semitisch.
Семитысячный בֶּן־שִׁבְעַת אֲלָפִים ת׳ siebentausend=
zählig.
Семифунтовый בֶּן־שֶׁבַע לִטְרוֹת ת׳ siebenpfündig.
Семифутовый אֲשֶׁר אָרְכּוֹ שֶׁבַע רֶגֶל ת׳ siebenfußig.
Семнадцатый הַשִּׁבְעָה עָשָׂר מ״ס—siebzehnt.
Семнадцать שְׁבַע־עֶשְׂרֵה נ׳, שִׁבְעָה עָשָׂר מ״ז siebzehn.
Семь שֶׁבַע נ׳; שִׁבְעָה, שִׁבְעָנָה מ״ז sieben.
Семьдесятъ שִׁבְעִים מ״ז siebzig.
Семья נ׳ см. Семейство. [lienvater.
Семьянинъ רֹאשׁ בֵּית־אָב, אֲבִי־מִשְׁפָּחָה ז׳ Fami=
Сенаторскій אֲשֶׁר לִנְשִׂיא הַמִּשְׂרָה ת׳ eines Senators.
Сенаторство פְּקִידוּת, פְּקִידוּת נְשִׂיא הַמִּשְׂרָה ס׳
*סֵנַטֹּר Senatorwürde. [Senatorsfrau.
Сенаторша אֵשֶׁת סֵנַטֹּר, אֵשֶׁת נְשִׂיא הַמִּשְׂרָה נ׳
Сенаторъ *סֵנַטֹּר, נְשִׂיא הַמִּשְׂרָה ז׳ (ב״ר סו) Senator.
Сенатъ *סִנְקְלִיט, קְהַל נְשִׂיאֵי־עָם, סוֹד רוֹזְנֵי אֶרֶץ ז׳
(וי״ר י״ג) Senat. -натскій ת׳.
Сентенція 1) נֶחֱרֶצֶת, נֶחֱרָצָה, מִשְׁפָּט חָרוּץ נ׳
Urtheilsspruch. 2) מְלִיצָה, מְשַׁל־חָכְמָה Sinnspruch.
Сентябрь שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי (אלול—תשרי) ז׳ Sep=
tember. Онъ смотритъ сентябрёмъ פָּנָיו זֹעֲפִים.
Сентябрскій ת׳.
Серафимъ מַלְאַךְ־יְיָ, שָׂרָף ז׳ Seraph -фимскій ת׳.
Сервизъ, -визецъ (-зца) ק׳ מַעֲרֶכֶת, כְּלֵי־הַשֻּׁלְחָן ז׳
כְּלֵי־הַמַּאֲכָל וְהַמִּשְׁתֶּה Tischaufsatz. -визный ת׳.
Сердечко ק׳ см. Сердце. [herzlich.
Сердечно בְּתָמִים, בֶּאֱמוּנָה, בְּכָל־לֵבָב, מִלֵּב ת״פ
Сердечный —לֵבָב, —לֵב ת׳ herzlich. Сердечная
скорбь יְגוֹן לֵב. С. другъ יְדִיד לֵב. С. привѣтъ
בִּרְכַּת־לֵב (־נֶפֶשׁ).
Сердитый מָלֵא חֵמָה, זָעֵף, זוֹעֵם ת׳ böse.
Сердить (сержу, сердишь) הַקְצֵף, הַכְעֵס, כַּעֵס פ״י
הַחֲרֵה אַף, הַקְנֵא böse machen. -ся הִתְקַצֵּף פ״ח
זָעוֹם, כָּעוֹס, הִתְאַנֵּף sich ärgern.
Сердоболіе רַחֲמִים, הֲמוֹן מְעֵי־אִישׁ, הֲמוֹן לֵב ס׳
חֶמְלָה Barmherzigkeit. [barmherzig.
Сердобольный מָלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר מֵעָיו יֶהֱמוּ לְ־ ת׳
Сердоликъ *שַׁרְדִּנְג, אֶבֶן אֹדֶם ז׳ (שמו״ר לט) Sardonyx.
Сердце 1) לֵב, לֵבָב; שֶׂכְוִי, קֶרֶב אִישׁ ס׳ Herz.
Отъ всего сердца בְּכָל־לֵבָב. Скрѣпя сердце
בְּמַאֲמַצֵּי כֹחַ, בַּעֲרֹב לִבּוֹ לְ־. Я нашёлъ человѣка
по сердцу מָצָאתִי לִי אִישׁ כִּלְבָבִי. Это мнѣ не по
сердцу אֵין נַפְשִׁי אֶל־הַדָּבָר הַזֶּה. С. земли לֵב
הָאֲדָמָה. С. дуба לֵב הָאֵלָה. 2) כַּעַס, זַעַם, זַעַף־לֵב,
אַף, חֵמָה, קֶצֶף Zorn. Онъ говорилъ это въ
сердцахъ (съ сердцовъ) לְעֵת אַפּוֹ דִּבֶּר אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. [zenskundiger.
Сердцевидецъ (-дца) תּוֹכֵן לִבּוֹת, חוֹקֵר לֵב ז׳ Her=
Сердцевидный כִּדְמוּת לֵב ת׳ herzförmig.
Сердцевина לֵב עֵץ Herz einer Pflanze.
Сердцевѣдецъ (-дца) תּוֹכֵן —, בּוֹחֵן לֵב ז׳ Her=
zenskundiger. [לִבּוֹ יִזְעַף.
Сердчать זָעוֹם בְּלִבּוֹ פ״ע zürnen. Онъ сердчаетъ
Серебреникъ 1) חָרַשׁ־כֶּסֶף, צוֹרֵף בַּכֶּסֶף ז׳ Silber=
arbeiter. 2) שֶׁקֶל כֶּסֶף Silbermünze.
Серебреніе צִפּוּת בְּכֶסֶף ס׳ das Besilbern.
Серебрёный נֶחְפֶּה בַכֶּסֶף, מְצֻפֶּה כֶסֶף ת׳ besilbert.
Серебристый 1) אֲשֶׁר עַפְרוֹת כֶּסֶף לוֹ ת׳ silberhal=
tig. 2) אֲשֶׁר עֵין כֶּסֶף לוֹ, אֲשֶׁר כַּכֶּסֶף מַרְאֵהוּ sil=
berähnlich.
Серебрить הָרֵד כֶּסֶף עַל־, חַפֵּה (צַפֵּה) כֶסֶף פ״י be=
silbern. -ся צֻפָּה כֶסֶף נפ׳ besilbert werden. [silber.
Серебро כֶּסֶף ס׳ Silber. Живое с. כֶּסֶף חַי Queck=
Сереброносный יָצוּק עַפְרוֹת כֶּסֶף ת׳ silberhaltig.
Серебряный —כֶּסֶף ת׳—silbern.

Середа́ נ׳ לֵב הַשָּׁבוּעַ ,יוֹם הָרְבִיעִי בַּשָּׁבוּעַ Mittwoch.
Серединa נ׳ קֶרֶב ,לֵב ,בֵּינוֹת ,בֵּין ,תָּוֶךְ Mitte. Въ серединѣ בְּתָוֶךְ. Въ серединѣ народа בְּתוֹךְ הָעָם (בְּקֶרֶב). Въ серединѣ моря בְּלֶב־יָם.
Середи́нка נ׳ חֵלֶק הַתִּיכוֹן Mittelstück.
Серёдка נ׳ 1) תָּוֶךְ Mitte. 2) חֵלֶק הַתִּיכוֹן Mittelstück.
Середно́й ת׳ אֲשֶׁר לַיּוֹם הָרְבִיעִי (בַּשָּׁבוּעַ) Mittwoch=.
Серёдочка ק׳ см. Серёдка 2.
Серёжка, -рёжечка נ׳ נֶזֶם הָאֹזֶן ,עָגִיל Ohrring.
Серёжный ת׳ אֲשֶׁר לְנֶזֶם (לְנִזְמֵי) הָאֹזֶן ,הָעֲגִילִים— vom Ohrringe. [Ständchen.
Серена́да נ׳ נְגִינַת־ ,שִׁירַת דּוֹדִים בַּחוּץ לְעֵת עֶרֶב דּוֹד בַּלַּיְלָה]
Сержа́нтъ ז׳ סַרְדְּיוֹט* (שבת לב.) ,שַׂר־עֲשָׂרוֹת בַּצָּבָא [Rottmeister.
Сержу́ см. Серди́ть.
Сермя́га נ׳ מְעִיל צֶמֶר עָב Bauerrock. -мя́жный ת׳.
Се́рна נ׳ אַקּוֹ ,יַעֲלָה ,יָעֵל Gemse. Се́рній, Серно́вый ת׳. [sichelförmig.
Серпообра́зный ת׳ כְּמַרְאֵה חֶרְמֵשׁ ,כִּדְמוּת מַגָּל
Серпъ ז׳ מַגָּל ,חֶרְמֵשׁ Sichel. -по́вый ת׳.
Серпя́нка נ׳ בַּד חוֹרִי ,בַּד מַעֲשֵׂה מִכְבָּר Fliegentuch.
Серту́къ, -тучёкъ (-чка́) ז׳ בֶּגֶד הַזְּכָרִים ,סוּת ,כְּסוּת [Ueberrock. -ту́чный ת׳.
Серьга́ см. Серёжка.
Серьёзно ת״פ בְּשׂוּם לֵב ,בְּתָמִים ,בֶּאֱמֶת ernst.
Серьёзность נ׳ רוּם עֵרֶךְ דָּבָר ,יָקָר ,גֹּדֶל Ernsthaftigkeit. [lich.
Серьёзный ת׳ רָאוּי לָשׂוּם עָלָיו לֵב ,נִכְבָּד ,יָקָר ernst=
Сестра́ נ׳ אָחוֹת Schwester. С. сво́дная בַּת־אָבִיו (אָבִיהָ), (אִמָּהּ) בַּת־אִמּוֹ Stiefschwester. ר׳ Сёстры אֲחָיוֹת. [Schwesterschaft schließen.
Сестри́ться פ״ח הִתְרָעָה כַּאֲחָיוֹת אִשָּׁה עִם־רְעוּתָהּ
Сестри́ца נ׳ אָחוֹת יְקָרָה Schwesterchen.
Сестри́цынъ ת׳ אֲשֶׁר לַאֲחוֹתוֹ ,הָאָחוֹת— Schwester=.
Сестри́чка ק׳ см. Сестри́ца.
Сжа́литься פ״ח רַחֵם ,חָמוֹל עַל־ ,—חוּס , הִכָּמֵר רַחֲמָיו אֶל־ sich erbarmen.
Сжа́тіе ס׳ 1) קְפָדָה ,עָקָה ,(פי. ידי) קְפִּץ ,(עיניו) עָצֹם ,עֲצוֹת— das Zusammendrücken. 2) קְצִיר ,קֹצֶר das Abernten. [Abplattung.
Сжа́тость נ׳ קְפָדָה ; שֶׁקַע* ,מַרְאֵה הַמּוּעָק תַּחְתָּיו
Сжа́тый ת׳ 1) מְקֻפָּד ,מִתְלַכֵּד ; מוּעָק תַּחְתָּיו ,נִשְׁקָע ,שָׁקוּעַ* zusammengepreßt, gedrängt. 2) (שדה) אֲשֶׁר כָּלָה קְצִירוֹ abgeerntet.
Сжать см. **Сжима́ть** и **Сжина́ть.**
Сжева́ть см. **Жева́ть.**
Сжечь см. **Сжига́ть.**

Сжива́ть, Сжить פ״י אֶת־ (שַׁלֵּחַ) פַּטּוֹר ; הוֹנֵה אִישׁ מֵאֲחֻזָּתוֹ ,פָּרוֹק מֵעַל־צַוָּארוֹ fortschaffen.
Сжига́ніе ס׳ מִשְׂרֶפֶת ,שְׂרֹף das Verbrennen.
Сжига́ть, Сжечь פ״י נָתוֹן לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ ,קָלֹה ,שָׂרוֹף verbrennen. Огонь сжёгъ ихъ אֵשׁ אֲכָלָתַם. -ся נפ׳ הִשָּׂרֵף ,אָכוֹל מֵאֵשׁ verbrannt werden.
Сжида́ться פ״ח הוֹחֵל (חַכֵּה) אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander erwarten. [fähigkeit.
Сжима́емость נ׳ דֶּרֶךְ הַדָּבָר הַמִּתְלַכֵּד Verdichtungs=
Сжима́ніе ס׳ קְפָדָה ,פְּעֻלַּת הַמְקַפֵּד ,קָמֹט das Zusammendrücken.
Сжима́ть, Сжать פ״י קַפֵּד ,צָנוֹף ,קָפוֹץ ,עָצֹה ,עָצוֹם zusammendrücken. С. ру́ку קָפוֹץ יָדוֹ. С. ротъ קָפוֹץ פִּיו. С. глаза́ עָצֹה (עָצוֹם) עֵינָיו. Онъ сожмётъ тебя въ комъ צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה כַּדּוּר. -ся נפ׳ הִצָּנֵף ,הִתְלַכֵּד ,קָפוֹד ,קָמוֹט zusammengedrückt werden.
Сжина́ть, Сжать פ״י קְצוֹר כָּל־הַ־ ,כַּלֵּה לִקְצֹר ,הָתֵם בּוֹא ,קְצוֹר שׁוּת aberntеn. -ся נפ׳ קָצִיר לְ־ ,קָצִיר הַ־ קָצִיר לְ־ geschnitten werden.
Сжинъ ז׳ קָצִיר das Abernten. [פֶּה] auffressen.
Сжира́ть, Сожра́ть פ״י כַּלֵּה ,אָכוֹל ,בַּלַּע ,אָכוֹל בְּכָל־
Сза́ди ת״פ מֵאָחוֹר ,מֵאַחֲרֵי הַ־ von hinten.
Сзыва́ніе ס׳ מִקְרָא ,אֲסֵפָה ,(עֲצָרָה) קְרֹא מוֹעֵד Zusammenrufung. Для сзыва́нія общества לְמִקְרָא הָעֵדָה.
Сзыва́ть, Созва́ть פ״י קְרֹא אֶל־ ,שַׁמֵּעַ ,הַשְׁמֵעַ, הַזְעֵק ,הַצְעֵק ,הַקְהֵל zusammenrufen. С. наро́дъ הַזְעֵק ,הַקְהֵל ,שַׁמֵּעַ) אֶת־הָעָם. -ся נפ׳ הִקָּהֵל ,הִזָּעֵק ,הִצָּעֵק ,אֶל־ יַחְדָּו הִקָּרֵא zusammengerufen werden.
Сибари́тски ת״פ בְּשֶׁפֶךְ ,בְּשֹׂבַע נְעִימוֹת ,בְּעֹנֶג וָרֹךְ wollüstig.
Сибари́тскій ת׳ עֹנֶג וָרֹךְ — ,תַּעֲנוּגִים , — שֶׁפֶק— wollüstig. Сибари́тская жизнь חַיֵּי עֹנֶג וָרֹךְ , חַיֵּי־תַעֲנוּגִים .
Сибари́тствовать (-ствую) פ״ע כַּלֵּה ,הַשְׁפֵּק רְדוֹף תַּעֲנוּגִים ,בְּשֶׁפֶק יָמָיו schwelgen.
Сибари́тъ ז׳ בֶּן־תַּעֲנוּגִים ,מִתְעַדֵּן בְּעֹנֶג וָרֹךְ ,עָנֹג ,רוֹדֵף תַּעֲנוּגִים Wollüstling. [בֵּית־הַכְּלוּא] Gefängniß.
Сиби́рка נ׳ 1) מִין בֶּגֶד langer Ueberrock. 2) (הס׳)
Сивизна́, Си́вость נ׳ שֵׂיבָה grauliche Farbe.
Си́вка נ׳ סוּס בָּרֹד schwarzgraues Pferd. [-ву́шный ת׳.
Сиву́ха, -ву́шина נ׳ יֵין־דָּגָן gemeiner Branntwein.
Си́вый ת׳ שָׂב ,בָּרֹד ,אֲשֶׁר שֵׂיבָה זָרְקָה בוֹ grau.
Сивѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וָשׁוֹב grau werden. Онъ **сивѣетъ**

שיבה זרקה בו.

Сига́ра, -га́рка, -га́рочка נ׳ גליל עלי־קטר, קטורה, מקטר עלה־טבק Cigarre. -га́рный ת׳. [händler.

Сига́рочникъ ז׳ מוכר(עושה)גלילי־קטורה Cigarren=

Сига́рочница נ׳ 1) מוכרת גלילי־קטורה Cigarrenhänd=lerin. 2) חתולה—, חריט לגלילי־קטר Cigarrendose.

Сигна́лъ ז׳ אות, מופת, נס, קול מבשר, מועד עם־, (שופ׳ כ, לח), *סמא (מדרש שמואל א) Signal.

Сигна́льный ת׳ עומד לנס ; נתן לאות Signal=.

Сигъ ז׳ דג ממין *הלכים (ירוש׳ כלאים א) Seeforelle. -го́вый ת׳.

Си́день (-дня) ז׳ ילד לא־נסה, נער יושב תחתיו ללכת Kind, das noch nicht gehen kann. Си́днемъ сидѣть נוח מבלי־מוש ממקומו, ישוב תחתיו.

Сидръ ז׳ עסים תפוחים, —יין Apfelwein. [sitzend.

Си́дьмя ת״פ מבלי מוש ממקומו, כשבתו תחתיו lange

Сидѣ́лецъ (-льца) ז׳ יושב על־הרכלה למכרה, משרת בית־המרכלת Budensteher.

Сидѣ́лка נ׳ יושבת על־ערש חולה Krankenwärterin.

Сидѣ́ніе 1) שבת das Sitzen. 2) מצרף דבר, מסך נגר das Sieden.

Сидѣ́ть פ״ע 1) ישוב; רבוץ sitzen. С. за рабо́тою ישוב על־מלאכתו. Пти́ца сиди́тъ на яйцахъ הצפור רובצת על־ביציה. Онъ сиди́тъ въ тюрьмѣ הוא עצור בכלוא, כלוא במשמר. Кость сиди́тъ ему́ въ го́рлѣ עצם תקוע בגרונו. 2) הסך, זקק (צרוף), דבר נגר, הגר sieden.

Сидя́чая жизнь נ׳ שבת, חיי נוה־בית sitzende [Lebensart.

Сижёкъ (-жка́) ק см. Сигъ.

Си́живать פ״ע ישוב כפעם בפעם oft sitzen.

Си́зенькій см. Си́зый. [schwarzblau geflügelt.

Сизокры́лый ת׳ אשר כנפיו נחפו בעין תכלת

Сизопёрый ת׳ אשר נוצתו כמראה תכלת mit schwarzblauen Federn.

Си́зость נ׳ מראה ספיר, עין תכלת das Schwarzblaue.

Си́зый ת׳ אשר עין תכלת לו, —תכלת schwarzblau.

Сизѣ́ть פ״ע עטה עין תכלת schwarzblau werden.

Сиклъ ז׳ שקל Seckel.

Сика́рь ז׳ רוצח, *סקריקון (גיטין נה) Meuchelmörder.

Сикомо́ръ ז׳ שקמה Ahornbaum.

Си́ла נ׳ 1) כח, גבורה, אמץ, און, אל, איל, אילות, תעצומה, עצמה, עצם, עזוז, עז, חיל, איתן, זרוע, יד; תקף, חסן, חזקה, חזקה, חזק, חוזק, יד, ימין, אצבע, קרן Kraft. Си́ла Бо́жія יד (זרוע) יי (ימין), אצבע אלהים. Си́лою зако́на בתקף דבר משפט־מלך, בעז משפט. Всею си́лою своею בכל־כחו, בכל־מאדו. Я не въ си́лахъ (Мнѣ не подъ си́лу) сдѣлать это אין לאל ידי לעשות זאת. Онъ чрезъ си́лу ходи́лъ לא־עצר כח ללכת. Взять что си́лою (בחוזק־יד) לקוח בחזקה. Взять си́лу מצא און לו. Госпо́дь си́ла моя יי עזי (סלעי, חזקי, משגבי). Вы́бился изъ силъ כשל כחו, עמד מכח, נשתה גבורתו. Собра́ться съ си́лами החלף כח, התחזק, שוב לאיתנו. Нечи́стая си́ла יד־השטן, רוח טמאה, רוח רעה. 2) חיל, חיל, צבאות־גוי, צבא (ישעיה מג, יז) עזוז Macht. Вое́нная си́ла צבא המלחמה. Морска́я си́ла חיל הים.

Сила́чъ ז׳ גבור חיל, רב־כח, רב־אונים, אמיץ כח, שגיא־כח starker Mann. -ла́чка נ׳. [anstrengen.

Си́литься פ״ח התאמץ, התחזק, אמץ כח sich

Силко́вый ת׳ מוקש—, מלכדת—, אשר לפח יקוש Schlingen=.

Сило́къ (-лка́) ז׳ מוקש, פח יקוש, חבל יוקשים, צמים (איוב יח, ט) (עבדי׳ ז) מזור, מלכדת Fangschlinge.

Силуэ́тъ ז׳ תאר צל דבר Schattenriß.

Си́льно ת״פ 1) בכח stark. Вѣтръ с. дулъ הרוח נשב בכח. 2) מאד, עד־מאד, הרבה מאד: Онъ с. бо́ленъ חולה הוא מאד. Ты с. ошиба́ешься שגית הרבה מאד.

Си́льный ת׳ חזק, עז, עזוז, איתן, חסון, אדיר, נאדר, תקיף, עצום, כביר, גדול; אמיץ כח, בכח kräftig, stark. Си́льная рука́ יד חזקה. С. вѣтръ רוח עזה (קשה). Си́льная ра́дость שמחה גדולה. -ные міра איתני (אלי) הארץ.

Си́мволъ ז׳ סמל, דמות, תבנית Sinnbild. Вѣсы́ составля́ютъ с. правосу́дія תבנית מאזנים סמל המשפט היא. С. вѣры יסוד דת־יי, פנת האמונה. Символи́ческій ת׳. [ebenmäßig.

Симметри́ческій ת׳ מישר, ערוך סדרים על־אפניו

Симметрія נ׳ משטר, סדרים, מישרים, מישור Gleichmaß.

Симпатія נ׳ אהבת־נפש, תשוקה Mitgefühl. -ти́ческій, -ти́чный ת׳ מעורר אהבה ורחמים

Симфо́нія נ׳ סמפניה Symphonie. [wechselwirkend.

Синаго́га נ׳ (לעברים) בית־תפלה, בית־הכנסת* Syna=[goge.

Синапи́змъ ז׳ ארוכת חרדל Senfpflaster.

Си́ндикъ ז׳ פקיד המשפט לבית מדרש החכמה, *סנדיקוס Syndikus.

Синё ת״פ עוטה עין תכלת blau.

Синева́ נ׳ 1) תכלת (מראה) עין Bläue. 2) חבורה blauer Fleck.

Синеватость מראה עין תכלת das Bläuliche

Синеватый ת׳ כמראה עין תכלת bläulich.

Синель נ׳ פתילי גז משי Seidschnürchen.

Синета см. Синева. [פ״ז) Färbewaid.

Синильникъ ז׳ צמח עין התכלת, *אספטית (שביעית

Синить פ״י צבוע בעין תכלת blau färben.

Синица, -ничка ק׳ נ׳ מין צפור מבנות השיר Kohl=
meise. С. въ рукахъ лучше журавля на небѣ
טוב צפור קטן בידים מחסידה בשמים. -ничій ת׳.

Синій ת׳ אשר עין תכלת לו blau. [synodal=.

Синодскій, -нодальный ת׳ אשר לסוד שרי הקדש

Синодъ ז׳ (לכהני רוסיה) סוד שרי־קדש, *סנהדרין
(תרגום תהלים קד, לב), *סנדיה (ילמדנו עב) Synod.

Синонимъ ז׳ *שם נרדף sinnverwandtes Wort.
-нимный ת׳ עם־ נרדף (שם) gleichdeutig.

Синтаксисъ ז׳ (בדקדוק) חקות מערכי לשון Wort=
fügung. -тактическій ת׳. [Sinus.

Синусъ ז׳ *שנות (אהלות יח), *שנץ (כלים כו) Querstütze,

Синь, **Синька** נ׳ *אספטית (שביעית פ״ז) Blaufärbestoff.

Синѣть פ״ע הפוך עין תכלת blau werden. -ся פ״ח
הראה במראה תכלת blau scheinen.

Сиплость נ׳ שפל קול, נחרה, נחר, קול גרון נחר

Сиплый ת׳ שפל (קול) heiser. [Heiserkeit.

Сипнуть פ״ע החר גרונו, שפול קולו heiser werden.

Сиповатый ת׳ בקול שפל מעט etwas heiser.

Сипота см. Сиплость.

Сипъ ז׳ איה, דיה Geieradler. [serer Stimme sprechen.

Сипѣть פ״ע קרא בגרון נחר, דבר בשפל־קולו mit hei=

Сирень נ׳ עץ ציצי התכלת Flieder.

Сиріусъ ז׳ אחד כסילי השמים Hundstern.

Сиропитаніе ס׳ מחית, מכלת—, החיות יתומים
יתומים Waisenpflege. [-льница נ׳,

Сиропитатель ז׳ מכלכל יתומים. Waisenpfleger.

Сиропитательный ת׳ אשר למחית יתומים Waisen=.

Сиропъ ז׳ עסים רמונים, דבש פרי Syrup. -ропный ת׳.

Сирота ז״נ יתום, יתומה Waise. Круглый с. יתום
(יתומה) באין אב ואם.

Сиротинка, -ротка, -роточка ק׳ см. Сирота.

Сиротскій ת׳ יתום—, יתומים— Waisen=.

Сиротство ס׳ עזובת יתום, חיי יתומים Waisenstand.

Сиротствовать (-ствую) פ״ע השאר, היה יתום
גלמוד Waise sein. [werden.

Сиротѣть פ״ע שדוד אביו ואמו, היה ליתום Waise.

Сирый ת׳ יתום; גלמוד, בדד; מבלי־מחסה verwaist.

Система נ׳ מערכה, משטר, *שטה System.

Систематическій ת׳ מישר (במישרים), ערוך סדרים
wissenschaftlich geordnet.

Систематикъ ז׳ שומר משטר, סדרים, עורך דבריו
מכלכל דבריו במשפט Systematiker.

Ситецъ (-тца) ז׳ רקמת פשתי־עץ Zitz.

Ситечко, **Ситко** ק׳ см. Сито.

Ситникъ ז׳ 1) פת־קמח מונף בנפה süßsaueres Brot.
2) אחו, גמא, מין סוף Binse. -никовый ת׳.

Ситный ת׳ מונף בנפה (קמח) gebeutelt.

Сито ס׳ נפת־שער, כברה, נפה Sieb. Ситочный ת׳.

Сифилисъ ז׳ מדוה־זמה, תבלית נאופים, שחין רע
Lustseuche. [venerisch

Сифилитическій ת׳ אשר למדוי זמה, שחין רע—

Сифонъ ז׳ צנתר, מזרק (עמוס ו, ו) Saugheber.

Сіяніе ס׳ זרח, יפעה, נגה, נהרה Glanz.

Сіятельный ת׳ עוטה הוד חשמן erlaucht.

Сіятельство ס׳ הוד חשמן (כנוי לנסיך וקצין־עם),
כבוד חשמנים Erlaucht.

Сіять פ״ע זרוח, הופע, נגוה, נהור, הלול, קרון, הזהר,
נוצץ scheinen, glänzen.

Скабрёзный ת׳ עקלקל, נפתל, פתלתל, נעקש, עקש,
מלאה holperig, schwierig.

Сказаніе ס׳ 1) אמר, הגיד, מאמר, אמרה, אמר das
Sagen. 2) קדמוני (ספור) מספר, חידה מני־קדם,
פרשת דבר־קדומים, *אגדה Sage.

Сказать см. Сказывать.

Сказка נ׳ 1) הזון־לב, מספר הזות־שוא, חזון בדים,
חידה Märchen. 2) ספר עם־הארץ, מפקד בני העם,
ראש־, תכן־ Volkszählung.

Сказочникъ ז׳ חוזה חזיונות בדים, מביע חידות
Märchenerzähler. -чница נ׳.

Сказочный ת׳ אשר לחזון בדים Märchen=.

Сказывать, **Сказать** (עתיד скажу) פ״י הגד, אמור,
נשא משא, הבע אמר, חוה, מלל, sagen. С. рѣчь
-ся פ״ח אמור על נפשו, התנכר באמריו sich angeben
als... Онъ сказался больнымъ אמר כי חולה הוא.
Онъ не сказался дома צוה להגיד כי איננו בביתו.

Скакать (скачу, скачешь), **Скакнуть** פ״ע קפץ,
דוץ, כרכר, פזז, רצד, רקד, רקוד, נתר, דהור, דלג
springen, tanzen.

Скакливый ת׳ מקפץ, דוהר, למוד דהרה (סוס) gern

Скаковой ת׳ דהרה— Renn=. [springend.

Скакунъ ז׳ מקפץ, מדלג, מכרכר, דוהר, למוד דהרה
Springer. -кунья נ׳.

Скала נ׳ 1) סלע, צור, כף Fels. 2) см. Береста.

Скала נ׳ מעלות השיר, סקלא* (תוספתא שבת יד) Tonleiter.
Скалистый ת׳ מלא סלעים (צורים, כפים) felsig.
Скалить פ״י חרוק fletschen. С. зубы חרוק שניו.
Скалка נ׳ גליל־עץ, מערוך* (כלים טו) Rollholz.
Скалозубъ ז׳ חורק שן, מפטיר בשפה, לץ Zahnfletscher.
Скалочка ק׳ см. Скалка.
Скалывать, Сколоть. פ״י 1) בקוע מ־ abspalten. 2) עשה כתבת קעקע, חרות במדקרות מחט abstechen. -ся נפ׳.
Скальпель ז׳ מגזרה, מאכלת המנתח Zergliederungsmesser.
Скамья, ק׳ -мейка, -меечка. נ׳ מושב־עץ, ספסל*, אצטבא* Bank.
Скандалъ ז׳ נבלה, זמה, תועבה, תבל, קיקלון, שערורה (־רית, ־ריה) Scandal.
Скапливать, Скоплять, Скопить פ״י קבוץ על־יד, הקבץ על־ נפעל -ся allmälig sammeln. אגור, צבור, הצבר יד gesammelt werden.
Скапывать, Скопать פ״י כרה והסר, חפור מעל־ abgraben. -ся נפ׳ הוסר במעדר, החפר מעל־ abgegraben werden.
Скарбъ ז׳ כלי־בית Hausgeräthe.
Скаредникъ ז׳ עושה נבלה, איש תועבות, נאלח schmutziger Mensch.
Скаредность נ׳ שערורית, תועבה, תבל, שקץ Garstigkeit.
Скаредный ת׳ נתעב, נאלח, נבזה, נמאס, מגאל schmutzig.
Скаредъ ז׳ см. Скаредникъ.
Скарлатина נ׳ דלקת הגרון (см. Красуха), ססגנת, (יבמות צד:) Scharlach.
Скармливать, Скормить פ״י כלה להאכיל את־ האכל (המספא) עד־תמו, הה(מספוא) verfüttern. -ся נפ׳ האכל כלה verfüttert werden.
Скатерть נ׳ צפית, מכסה השלחן, צפוי— Tischtuch.
Скатъ ז׳ מורד, אשד, אשדה Abhang.
Скатывать, Скатить פ״י מעל־ גלגל מן־, גלול herabwälzen. -ся נפ׳ 1) מעל־ הגל (התגלגל) sich herabwälzen.
Скатывать, Скатать פ״י עטה, לוט, גולל, גלום zusammenrollen. -ся נפ׳ הלוט, העטף, הכנף zusammengerollt werden.
Скачёкъ (-чка) ז׳ דהרה Sprung.
Скачивать, Скатить פ״י שטוף במים, שטף abspülen. -ся נפ׳ שטוף במים sich abspülen.
Скачка נ׳ דהרות אבירים, תחרות רוכבי־סוסים Wettrennen. [הלוך ודהור
Скачь נ׳ דהרות סוס das Galoppiren. Въ скачь
Скашиваніе ס׳ 1) קציר דשא, גז חציר das Abmähen. 2) גזר מעקל, גזור ועקל das Abschrägen.
Скашивать, Скосить פ״י 1) קצור חציר abmähen. 2) גזור גזר מעקל abschrägen. -ся נפ׳.

Скважина נ׳ חור, בקיע, בדק Spalte. Замочная с. [פי־המנעול.
Скважистый ת׳ מלא בקיעים porös.
Скважность см. Проницаемость.
Сквашивать, Сквасить פ״י החמץ säuern.
Скверна נ׳ טמאה, נדה, שקץ, פגול, שקוץ Unzucht.
Сквернить פ״י טמא, שקץ, גאל, התעב, חלל, חלול verunreinigen. -ся נפ׳ 1) הטמא, שקוץ, החל verunreinigt werden. 2) פ״ח הטמא, שקץ נפשו sich verunreinigen.
Сквернословить פ״ע דבר נבלה unzüchtige Reden führen.
Сквернословіе ס׳ דברי נבלה, שפתים לזות unzüchtiges Gerede.
Скверность נ׳ תועבה, קלון, שקץ, סרה Garstigkeit.
Скверный ת׳ טמא, נתעב, נאלח, נקלה, נשחת, רע häßlich.
Сквозистый ת׳ 1) מלא בקיעים durchlöchert. 2) זך, בהיר, שקוף durchsichtig.
Сквозить (-жу, -жишь) פ״ע בעד־ פרוץ, בקוע ב־, חלוף, פרוץ ועבור durchdringen.
Сквозникъ ז׳ זג־פרי שקוף durchsichtige Frucht.
Сквозной ת׳ פורץ, חולף בעד־ durchdringend. С. вѣтръ רוח פרצים.
Сквознякъ ז׳ см. Сквозной вѣтръ.
Сквозь מ״י בעד ה־, דרך ה־, פרוץ ועבור, מבעד ל־ durch. С. окно מבעד לחלון, בעד החלון. Они пробились с. непріятельскій станъ בקעו פרוץ ועבור במחנה האויב.
Скворецъ (-рца) ז׳ מין עורב, זרזיר* (חולין סב.) Staar. -рцовый ת׳.
Скелетъ ז׳ см. Оставъ. Скелетный ת׳.
Скептикъ ז׳ לבו לאמוני חשבונות מבקש, מסתפק* Zweifler.
Скидка נ׳ 1) השליך מעל־, הפיל, פרק das Herabwerfen. 2) נכיון, מגרעת Abzug.
Скидывать, Скидать, Скинуть פ״י 1) השלך מעל־, הפל—, נטוש— abwerfen. 2) (בגד) פשוט, חלוץ, פרוק ausziehen. 3) חסר מ־, גרוע מ־, נכה abziehen von der Rechnung. -ся נפ׳ 1) השלך מעל־ herabgeworfen werden. 2) נכה, הגרע abgerechent werden. 3) פ״ח נפול מעל־, דלג מעל ה־ herabstürzen.
Скименъ (-мна) ז׳ כפיר, גור אריה, כפיר אריות junger Löwe.
Скинія נ׳ 1) סכה, אהל Zelt. 2) משכן אלהים, משכן, אהל־מועד, העדות Stiftszelt.
Скинопигія נ׳ חג הסכות Laubhüttenfest.
Скипетръ ז׳ שבט מלכות, שרביט הזהב Zepter.
Скипидаръ ז׳ שמן עץ אלה Terpentinöl. -дарный ת׳.
Скирда נ׳, Скирдъ ז׳ שדה קציר או חציר ערמת Haufen Heu od. Getreide.
Скисать, Скиснуть פ״ע חמוץ sauer werden. Молоко скисло החלב חמץ

Скита́лецъ (-льца) ז׳ אֹבֵד ,נִדָּח ,נָע וָנָד Heimat-
loser. -та́лица נ׳. [wandern.
Скита́ніе ס׳ מְרוּד ,נְדֻדִים ,גָּלוּת ,גּוֹלָה das Umher-
Скита́ться פ״ח רוּד ,נוּד ,נוּעַ וָנוּד ,גָּלֹה ,שׁוּט ,הִתְחַמֵּק
umherwandern. [Einsiedler. -ница נ׳.
Ски́тникъ ז׳ גּוֹלֶה ,בּוֹדֵד ,עֲרִירִי ,גַּלְמוּד ,יוֹשֵׁב בָּדָד
Ски́тническій ת׳ בּוֹדֵד—, בּוֹדְדִים—, גַּלְמוּד ,עֲרִירִי
einsiedlerisch.
Скитъ ז׳ מִשְׁכַּן בָּדָד; נְוֵה גַלְמוּד Einsiedelei.
Ски́тянинъ см. Ски́тникъ.
Скла́дка נ׳ 1) אֹסֶף ,מַעֲרָכָה ,עֵרֶךְ Zusammenlegung.
2) כֶּפֶל Falte. С. у пла́тья כֶּפֶל יְרִיעַת בֶּגֶד.
Скла́дно ת״פ כֵּן ,אֶל־נָכוֹן ,בְּמִישׁוֹר ,בְּמֵישָׁרִים ,סְדָרִים
Складно́й ת׳ כָּפוּל zum Zusammenlegen. [bündig.
Скла́дный ת׳ עָרוּךְ סְדָרִים bündig. [Geldbeitrag.
Скла́дчина נ׳ מִסַּת נִדְבַת־יָד ,חֵלֶק כִּתְרוּמַת כֶּסֶף
Складъ ז׳ 1) חָנוּת ,מְזָוֶה ,אָסָם ,אוֹצָר ,גֶּנֶז ,אֹסֶף
Niederlage. 2) סְדָרִים ,מַעֲרָךְ Bau; Ordnung; Har-
monie. С. мыслей מַעַרְכֵי לֵב. Читать по склада́мъ
קְרָא הַמִּלִּים בַּד בְּבַד (לַהֲבָרוֹתֵיהֶן).
Скла́дывать, Скласть פ״י 1) חַבֵּר יַחְדָּו ,כָּפוֹל
zusammenlegen. 2) עָרוֹךְ ,כַּנֵּס ,כָּנוֹס ,אָסוֹף nieder-
legen. С. вину́ свою на בְּ־ שׂוּם עֲוֹנוֹ ,שׁוּת חַטָּאתוֹ
עַל־. Скла́вши ру́ки בְּחִבּוּק יָדַיִם. -ся נפ׳ 1) הִכָּפֵל,
הִקָּבֵץ ,הֵעָרֵךְ ,חֻבּוֹר יַחְדָּו zusammengelegt werden.
2) פ״ח הָרֵם אִישׁ נִדְבַת־יָדוֹ ,הִתְנַדֵּב לִתְרוּמַת כֶּסֶף
Geld zusammenlegen. [kleben.
Скле́ивать, Склеить פ״י טוּחַ ,דַּבֵּק בַּטִּיחַ zusammen-
Скле́йка נ׳ טִיחַ ,דֶּבֶק Zusammenklebung. [ный ת׳.
Склепъ ז׳ מְעָרַת־קֶבֶר ,מְעָרָה Grabgewölbe. Склеп-
Склёпывать, Склепа́ть פ״י 1) (склепа́ю) חַזֵּק
הַצְמֵד בְּמַסְמְרִים zusammennieten. 2) (склеплю́)
הָלוֹךְ רָכִיל ,הוֹצֵא דִבָּה ,חַבֵּל אָוֶן ,מִרְמָה verleumden.
Склика́ніе ס׳ עֲצָרָה ,קְהִלָּה ,מִקְרָא Zusammenrufung.
Склика́ть, Скли́кать, Скли́кнуть, Скли́кивать
פ״י שַׁמֵּעַ ,הַזְעֵק ,הַצְעֵק ,הַקְהֵל ,קְרֹא כָל־הַ־ zusammen-
rufen. -ся נפ׳ הִצָּעֵק ,הִקָּהֵל zusammengerufen werden.
Скли́чка נ׳ см. Склика́ніе.
Склоне́ніе ס׳ נְטוֹת ,הַטּוֹת ,הוֹרִיד das Niederbeugen.
С. имёнъ (בדקדוק) נְטִיַּת הַשֵּׁמוֹת Declination.
Скло́нность נ׳ דֶּרֶךְ לְ־ ,מַאֲוַיֵּי־לֵב ,חֵפֶץ ,תְּשׁוּקָה
Neigung, Hang.
Скло́нный ת׳ נוֹטֶה אַחֲרֵי־, רוֹדֵף— ,לָמוּד geneigt.
С. къ добру́ רוֹדֵף צְדָקָה. С. къ злу לָמוּד הָרֵעַ.
Склоня́емость נ׳ (בדקדוק) דֶּרֶךְ לִנְטִיָּה Beugsamkeit.

Склоня́емый ת׳ נִטֶּה ,(בדקדוק) אֲשֶׁר נְטִיָּה לוֹ
declinirbar.
Склоня́ть, -ни́ть פ״י 1) הַטֵּה ,הוֹרֵד niederbeugen.
С. го́лову הוֹרֵד רֹאשׁוֹ. С. и́мя (בדקדוק) עָרוֹךְ נְטִיַּת־שֵׁם
decliniren. 2) הַטֵּה לֵב אֶל־ ,עוֹרֵר לְ־ bewegen. -ся
נפ׳ 1) (שם בדקדוק) הִנָּטֵה declinirt werden. 2) פ״ח
רָצֹה ,הַקְשֵׁב לְ־ ,נָטֹה אַחֲרֵי־ sich überreden lassen.
Склянка נ׳ 1) זְכוּכִית (נֵבֶל־) ,גֻּלַּת־ ;כּוֹס Gläschen.
2) (למורה שעות באניה) גְּבִיעַ חוֹל Sanduhr.
Скоба́ נ׳ מְחַבֶּרֶת בַּרְזֶל ,חָשׁוּק (שמות כו, י) Klammer.
Ско́бель נ׳ מַקְצוּעָה Schabhobel.
Скоби́ть (-блю́, ско́бишь) פ״י 1) חַבֵּר בִּמְחַבְּרוֹת
בַּרְזֶל (בַּחֲשׁוּקֵי) zusammenklammern. 2) סָגוֹר מִלִּים
בַּסּוֹגֵר ,עָשׂה מַאֲמָר מְסֻגָּר einklammern (Worte im
Satze). -ся נפ׳. [מְסֻגָּר] Parenthese.
Ско́бка נ׳ 1) ק׳ см. Скоба́. 2) סוֹגֵר ,לְמַאֲמָר ( ) מִסְגֶּרֶת
Скобле́ніе ס׳ הַקְצוֹת ,הַקְצִיעַ ,פְּעֻלַּת הַמְּגָרֵד das
Abschaben. [גָּרוֹד; הִמָּחֵה] geschabt werden.
Скобли́ть פ״י גָּרֵד ,הַקְצֵה ;מָחֹה schaben. -ся נפ׳ הִקָּצֵה,
Ско́бочка ק׳ см. Скоба́. [Zusammenschmiedung.
Скова́ніе ס׳, Ско́вка נ׳ בָּאֵשׁ (ומתכת) דֶּבֶק בַּרְזֶל ,רְתוּקָה
Сковорода́, ק׳ -ро́дка, -ро́дочка נ׳ חָבֵת ,מַחֲבַת,
מַשְׂרֵת ,כִּיּוֹר־אֵשׁ Bratpfanne. -ро́дный ת׳.
Сковоро́дникъ ז׳ יַד־הַמַּחֲבַת Pfannenstiel.
Ско́вывать, Скова́ть פ״י רַתֵּק ,דַּבֵּק בָּאֵשׁ zusammen-
schmieden. С. кого́ רַתֵּק אִישׁ בָּאזִקִּים. С. кому́ языкъ
הַדְבֵּק לְשׁוֹן אִישׁ אֶל־חִכּוֹ ,הַעְתֵּק מִלִּים מִ־. -ся נפ׳
1) רָתוֹק בָּאֵשׁ geschmiedet werden. 2) רָתוֹק בָּאזִקִּים
gefesselt werden.
Сковы́ривать, -вырну́ть פ״י מָלוֹק בְּצִפָּרְנָיו ,פַּצֵּל,
הָשׁוֹף ,קַלֵּף* abreißen. -ся נפ׳ הִמָּלֵק ,הֵחָשֵׂף abge-
Скокну́ть см. Скака́ть. [rissen werden.
Ско́комъ ת״פ הָלוֹךְ וְדָהוֹר springend.
Скокъ ז׳ דַּהֲרָה Sprung.
Скола́чиваніе ס׳ 1) נֹקֶף das Herunterschlagen.
2) דֶּבֶק בְּמַקָּבוֹת das Zusammenschlagen.
Скола́чивать, Сколоти́ть פ״י 1) חָבוֹט ,נַקֵּף מִ־
herunterschlagen. 2) חַבֵּר יַחְדָּו בְּמַקָּבוֹת zusammen-
schlagen. -ся נפ׳.
Ско́локъ (-лка), ק׳ Ско́лочекъ (-чка) ז׳ חֶרֶט חוֹרֵי
בְּמַחַט ,כְּתֹבֶת קַעֲקַע abgestochenes Muster.
Сколоти́ть см. Скола́чивать.
Сколо́ть см. Ска́лывать.
Сколу́пывать, -лу́пливать, -лупа́ть, -лупну́ть
Сколь см. Коль и Ско́лько. [см. Сковы́ривать.

Скользи́ть (-зю́, -зи́шь), -зну́ть פ״ע הָדַח, מוֹט,
כָּשׁוֹל בַּחֲלַקְלַקּוֹת glitschen.
Ско́льзкій ת׳ רַב־הַמִּכְשׁוֹלִים, חֲלַקְלַק, חָלָק schlüpfrig.
Ско́льзкость נ׳ מוֹט, כִּשָּׁלוֹן, לֶכֶד Schlüpfrigkeit.
Скользну́ть см. Скользи́ть.
Ско́лькій ת׳ כַּמָּה wieviel. Ско́лькихъ лѣтъ онъ
у́меръ? כַּמָּה הָיוּ שְׁנוֹת חַיָּיו בְּמוֹתוֹ.
Ско́лько ת״פ כַּמָּה wieviel.
Ско́мканіе ס׳ קְמוֹט, קְפָדָה, צְנֵפָה das Zusammenballen.
Ско́мкивать, Ско́мкать פ״י עַשֵּׂה קַפֵּד, צָנוֹף, קָמוֹט,
הַצְנֵף, עָשֹׂה קָמוּל, קָמוֹט נפ׳ עַשֵּׂה zerknüllen. -ся
zerknüllt werden. [Spaßmacher.
Скоморо́хъ ז׳ מְצַחֵק לִפְנֵי־, אִישׁ־הֲתָלִים, מִתְהוֹלֵל
Скоморо́шество ס׳ הוֹלֵלוּת, מַהֲתַלּוֹת, הֲתוּלִים das
Spaßmachen. [וְהִתְהוֹלֵל לִפְנֵי־עָם Spaß machen.
Скоморо́шить, -ро́шествовать (-ствую) פ״ע צַחֵק
Скоморо́шный ת׳ כְּאַחַד הַמִּתְהוֹלְלִים spaßhaft.
Сконфу́зить פ״י הָבֵא בִּמְבוּכָה, בַּלֵּע עֲצַת־, סַכֵּל
דַּעַת־ in Verlegenheit setzen.
Сконча́ніе ס׳ כְּלוֹת, תֹּם; סוֹף, קֵץ Beendigung.
Сконча́ть פ״י כַּלֵּה, הַשְׁלֵם, הָתֵם beendigen. -ся פ״ח
כָּלֹה, תֹּם, הֵאָסֵף, מוֹת, גְּוֹעַ beendigt werden.
Скопа́ נ׳ עָזְנִיָּה, *עוּז (כלים יז, ד) Meeradler.
Скопа́ть см. Ска́пывать.
Скопе́цъ (-пца́) ז׳ סָרִיס, שָׁפְכָה, כְּרוּת Verschnittener.
Скопидо́мка נ׳ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ sparsame
Hausfrau. [Haushaltung.
Скопидо́мство ס׳ מַכֹּלֶת־בַּיִת בְּהַשְׂכֵּל sparsame
Скопидо́мъ ז׳ מְכַלְכֵּל בְּהַשְׂכֵּל בֵּיתוֹ sparsamer
Hauswirth.
Скопи́ть (-плю́) פ״י סָרִיס, עָשֹׂה שָׁפְכָה, כְּרוֹת, *סָרֵם
entmannen.-ся פ״ח כְּרוֹת שָׁפְכָתוֹ, הָיֹה לְסָרִים, *הִסְתָּרֵס
Скопи́ть см. Ска́пливать. [sich entmannen.
Ско́пка נ׳ חָפֹר, כְּרוֹת Abgrabung.
Ско́пище ס׳ אֲסַפְסוּף, חֶבֶר, קִבּוּץ, עֲצָרָה Bande. С.
измѣнниковъ עֲצֶרֶת בּוֹגְדִים. С. злодѣевъ חֶבֶר
פָּרִיצִים. [שָׁפְכָה] Entmannung.
Скопле́ніе ס׳ 1) אֲסֵפָה, כְּנֹס Anhäufung. 2) כְּרֹת
Скопля́ть см. Ска́пливать.
Скопъ ז׳ חֶבֶר מַלִּינִים, עֲדַת מִתְאוֹנְנִים, אֲסַפְסוּף
heimliche Verabredung.
Ско́рблый ת׳ צוֹמֵק, נִקְשֶׁה (עור) eingeschrumpft.
Ско́рбный ת׳ כּוֹאֵב, חוֹלֶה, דָוֶה, דַוָּי traurig; leidend.
С. листъ פָּרָשַׁת הֲלִיכוֹת מַחֲלָה.
Скорбу́тъ ז׳ צִפָּרֶן, *נֶגַע עוּר הַשִּׁנַּיִם (ב״מ פה.),
*דּוּרְשָׁן (שבת סה.) Scorbut.
Скорбь נ׳ מַעֲצֵבָה, עִצָּבוֹן, עֹצֶב, עֶצֶב, תּוּגָה, יָגוֹן,
אוֹן (דברים כו, יד) Kummer.
Скорбѣ́ть (-блю́) פ״ע הִתְאַבֵּל, הִתְעַצֵּב; (о чёмъ)
הָמֵר עַל־, עָגוֹם לְ־, נוּד לְ־ betrübt sein.
Скорбя́щій ת׳ אֻמְלָל, דַוָּי, דָוֶה, נוּגֶה betrübt.
Скорлупа́, -лу́пка נ׳ קְלִפָּה, זַג־פְּרִי* Schale.
Скорми́ть см. Ска́рмливать. [-лу́пный ת׳.
Скорня́къ ז׳ עוֹבֵד עוֹרוֹת שֵׂעָר Kürschner.
Скорня́чество ס׳ עֲבוֹדַת עוֹרוֹת שֵׂעָר Kürschner-
handwerk.
Скорня́чить פ״ע עָבוֹד עוֹרוֹת שֵׂעָר Kürschner sein.
Скорня́чій ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹבֵד עוֹרוֹת שֵׂעָר Kürschner-.
Ско́ро ת״פ מְהֵרָה, מַהֵר, חִישׁ, קַל מְהֵרָה, חִישׁ קַל;
בְּקָרוֹב; בְּחִפָּזוֹן schnell. Не ско́ро לֹא־בְקָרוֹב. Что
ско́ро, то не спо́ро רָזוֹן חִפָּזוֹן; בְּכָל־מַעֲשֵׂה חִפָּזוֹן נַחֲלָה
מְבֹהָלָה אַחֲרִיתָהּ לֹא־תְבֹרָךְ.
Скорогово́рка נ׳ נִיב מְבֹהָל das Schnellsprechen.
Скорозрѣ́лый ת׳ (פרי) גּוֹמֵל לִפְנֵי־עִתּוֹ frühreifend.
Скоро́мить (-млю́) פ״י הַאֲכֵל בָּשָׂר בְּיוֹם צוֹם Fleisch
am Fasttage zu essen geben. -ся פ״ח חַלֵּל צוֹם הַבָּשָׂר
am Fasttage Fleisch essen. [Fasttage. -ница נ׳.
Скоро́мникъ ז׳ מְחַלֵּל הַצּוֹם מִבָּשָׂר Verletzer der
Скоро́мничать פ״ע חַלֵּל הַצּוֹם מִבָּשָׂר den Fasttag
Скороно́гій ת׳ קַל בְּרַגְלָיו schnellfüßig. [verletzen.
Скоропеча́тный ת׳ מַדְפִּים קַל־מְהֵרָה (כלי־חרט) zum
Snelldrucken.
Скоропеча́тня נ׳ דְּפוּס מָהִיר Schnelldruckerei.
Скорописа́ніе ס׳ см. Ско́ропись.
Скорописе́цъ (-сца) ז׳ סוֹפֵר מָהִיר, מְמַהֵר לִכְתֹּב
Schnellschreiber.
Скорописный ת׳ בִּכְתָב נִמְהָר schnell geschrieben.
Ско́ропись נ׳ כְּתָב נִמְהָר, חֶרֶט חָרוּץ Schnellschrift.
Скоропости́жный ת׳ הַבָּא לְפֶתַע פִּתְאֹם plötzlich.
-ная смерть מוֹת פִּתְאֹם.
Скоропреходя́щій ת׳ עֲדֵי־רֶגַע, (חוֹלֵף) עוֹבֵר,
חִישׁ גָּז schnell vorübergehend.
Скороспѣ́лка נ׳ בִּכּוּרָה בְּטֶרֶם קַיִץ frühreife Frucht.
Ско́рость נ׳ מְהֵרָה, *מְהִירוּת, חִפָּזוֹן Schnelligkeit.
Скороте́чность נ׳ שֶׁטֶף, פַּחַז rascher Lauf.
Скороте́чный ת׳ עוֹבֵר, שׁוֹטֵף schnell verlaufend.
Скорохва́тъ ז׳ נִמְהַר־לֵב, אִישׁ נֶחְפָּז Eilfertiger.
Скорохо́дъ ז׳ קַל־בְּרַגְלָיו Schnellläufer.
Ско́роходь נ׳ מַהֲלַךְ הַקַּל בְּרַגְלָיו Schnelllauf.
Скорпе́на נ׳ מִין דָּג, עַקְרַב־הַיָּם Seescorpion.

Скорпіо́нъ ז׳ עַקְרָב Scorpion. -піо́нный ת׳.
Скорче́ніе ס׳ צִמּוּק ,קְרִם ;קָמָט Zusammenziehung; Krümmung.
Ско́рчивать, Ско́рчить פ״י צִמֵּק ,הִקְפִּא ,קָלַט ,קִמֵּט ,קָמַט ,צִמּוּק ,קָרַם ,קָרֵם zusammenziehen. -ся פ״ח קָרַם ,צָמַק ,קָמַט ,נֶהְפַּךְ קָלוּט ,קָפָא einschrumpfen.
Ско́рый ת׳ קַל ,חָשׁ ,מָהִיר ,מְמַהֵר schnell. С. вѣстникъ רָץ ,מַלְאַךְ־קַל. Въ ско́ромъ вре́мени בְּעוֹד ,בְּקָרוֹב ,בְּחִפָּזוֹן ,יָמִים מִסְפָּר. На ско́рую ру́ку בְּחִפָּזוֹן.
Скорѣ́е ת״פ מַהֵר מִ־ ;מָהִיר מִ־ schneller. Сдѣлай чѣмъ скорѣе מַהֵר מְאֹד לַעֲשׂוֹת.
Ско́са ת״פ הַצִּדָּה ,מְעֻקָּל ,נֶעְקָשׁ schief. С. глядѣть עָיוֹן אֶת־ ,(ש״א ב, לב) הַבֵּט צַר מָעוֹן בְּ־.
Скоси́ть см. Ска́шивать. [Abhang.
Скосъ נ׳ (1 קָצִיר חָצִיר ,קְצִיר דֶּשֶׁא ,גֵּז Abmähung. 2) מוֹרָד
Скоти́на, ק׳ -ти́нка נ׳ (1 בְּהֵמָה ,בְּעִיר Vieh. 2) בַּעַר ,כְּסִיל ,בַּעַר בָּעָם Grobian, Dummkopf.
Ско́тникъ ז׳ שׁוֹמֵר הַבְּהֵמוֹת Viehwärter. -ница נ׳.
Ско́тный ת׳ —בְּהֵמָה ,—בְּעִיר ,—בְּהֵמוֹת Vieh=. С. дворъ רֶבֶץ בָּקָר ,גִּדְרַת לַבְּעִיר ,נְוֵה הַבְּהֵמָה.
Скотобо́йня נ׳ מְקוֹם הַהֲרֵגָה ,מְקוֹם שְׁחִיטַת הַבְּהֵמָה לַבְּעִיר Schlachthaus.
Скотово́дство ס׳ עֲבוֹדַת אִישׁ מִקְנֶה Viehzucht.
Скотово́дъ, -во́децъ (-дца) ז׳ בּוֹקֵר ,אִישׁ מִקְנֶה Viehzüchter. [thierärztlich.
Скотоврачебный ת׳ אֲשֶׁר לְמַרְפֵּא הַבְּהֵמוֹת
Скотолѣче́бный см. Скотовраче́бный.
Скотолѣче́ніе ס׳ רִפְאַת הַבְּעִיר ,מַרְפֵּא הַבְּהֵמוֹת
Скотопа́съ ז׳ רוֹעֵה בְּהֵמוֹת Viehhirt. [Thierheilung.
Скотоподо́бный ת׳ נִדְמֶה לִבְעִיר ,נִמְשַׁל כַּבְּהֵמָה einem Vieh ähnlich.
Скотопригонный ת׳ אֲשֶׁר לֶאֱסֹף מִקְנֶה Vieh=.
Ско́тски ת״פ כִּבְעִיר ,כִּבְהֵמָה viehisch.
Ско́тскій ת׳ —בְּהֵמָה ,—בְּהֵמוֹת Vieh=. С. падёжъ נֶגֶף בְּהֵמוֹת. С. посту́покъ דֶּרֶךְ ,מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה ,נִבְעָרָה. [כֶּסֶל viehisches Wesen.
Ско́тство ס׳ רֶשַׁע ,כִּסְלָה ,דֶּרֶךְ נִבְעָר ,דֶּרֶךְ הַבְּהֵמָה
Скотъ ז׳ (1 בַּהֲמוֹת שָׂדַי ,בְּעִיר ,בְּהֵמָה ,מִקְנֶה Vieh. Кру́пный с. בָּקָר. Ме́лкій с. צֹאן ,בְּנֵי־צֹאן. 2) נָבָל ,בַּעַר Flegel.
Скоше́ніе ס׳ גֵּז דֶּשֶׁא ,קְצִיר חָצִיר Abmähung.
Скра́дка נ׳ גְּנֵבָה ,גְּנֹב Entwendung.
Скра́дывать, Скрасть פ״י (1 שׂוּם בְּכֵלָיו ,גָּנוֹב wegstehlen. 2) כַּחֵד מִ־ ,הַעְלֵם מִ־ verhehlen. -ся נפ׳ (1 גָּנוֹב ,הִגָּנֵב entwendet werden. 2) פ״ח הִתְעַלֵּם,

הִתְחַבֵּא ,הֶחָבֵא ,הִטָּמֵן ,הִסְתַּתֵּר ,הִסָּתֵר sich verstecken.
Скра́ивать, Скрои́ть פ״י גָּזוֹר לְפִי־מִדָּיו zuschneiden.
Скрасть см. Скра́дывать. [-ся נפ׳.
Скра́шивать, Скра́сить פ״י פָּאֵר ,יָפֵּה verzieren. -ся נפ׳ פֹּאַר ,יֻפָּה verziert werden.
Скребни́ца נ׳ מַסְרֵק סוּסִים Pferdestriegel.
Скрежета́ніе ס׳ חֲרֹק שִׁנַּיִם das Zähneknirschen.
Скрежета́ть (-жещу́, -же́щешь) פ״ע חָרוֹק שִׁנַּיִם knirschen mit den Zähnen.
Скре́жетъ ז׳ см. Скрежета́ніе.
Скресть (скребу́, -бёшь) פ״י הַקְצֵה ,גָּרֵד abschaben. -ся פ״ח הִתְגָּרֵד abgekratzt werden.
Скреща́ть, Скрести́ть פ״י הָנֵחַ בִּשְׁתִי וָעֵרֶב ins Kreuz legen. С. ру́ки свои́ שַׂכֵּל יָדָיו.
Скривле́ніе ס׳ עַוָּת ,עִוּוּת ,הַעֲוָת ,מַעֲקָשׁ das Krümmen.
Скривля́ть, Скриви́ть פ״י עַוֵּה ,עַוֵּת ,עַבֵּת ,עַבֵּט ,עַקֵּל krümmen. -ся נפ׳ הַעֲוֵה ,עָקוֹל ,הִתְעַוֵּת gekrümmt werden.
Скрижа́ль נ׳ לוּחַ Tafel. Скрижа́ли завѣ́та לוּחוֹת הַבְּרִית (הָעֵדוּת) (2 חֹשֶׁן בְּבִגְדֵי הַשָּׁרֵת Brustbild.
Скрипа́чъ ז׳ מְנַגֵּן בַּנֵּבֶל Violinspieler. [-льный ת׳.
Скрипи́чный см. Скри́почный.
Скри́пка נ׳ נֵבֶל Violin.
Скри́пнуть פ״ע נָתוֹן קוֹל שְׁרִיקוֹת knarren.
Скрипня́, -потня́ נ׳ см. Скрипъ.
Скри́почка ק׳ см. Скри́пка.
Скри́почный —נֵבֶל Geigen=.
Скрипу́чій ת׳ מַשְׁמִיעַ קוֹל שְׁרִיקוֹת knarrend.
Скрипчёнка נ׳ נֵבֶל רָע schlechte Geige.
Скрипъ ז׳, -пѣніе ס׳ קוֹל חוֹרֵק ,מְחָרֵק ,שְׁרִיקוֹת Ge= [knarre.
Скро́йка נ׳ גְּזֵרַת אֶרֶג לְפִי־בֶגֶד Zuschnitt.
Скрои́ть см. Скра́ивать. [dener. -ница נ׳.
Скро́мникъ ז׳ מַצְנִיעַ לֶכֶת ,שְׁפַל רוּחַ ,עָנָו Beschei=
Скро́мничанье ס׳ הַצְנֵעַ־לֶכֶת ,עֲנָוָה Bescheidenes Benehmen. [מַנְאֲוָה bescheiden sein.
Скро́мничать פ״ע הַרְחֵק ,הַצְנֵעַ לֶכֶת ,שָׁמוֹר עֲנָוָה
Скро́мно ת״פ (1 בַּעֲנָוָה bescheiden. 2) בְּמִסְכֵּנוּת mäßig.
Скро́мность נ׳ הַצְנֵעַ־לֶכֶת ,עֲנָוָה ,עֲנָוָה Bescheidenheit.
Скро́мный ת׳ (1 רָחוֹק ,שְׁפַל רוּחַ ,מַצְנִיעַ לֶכֶת ,עָנָו bescheiden. 2) עָרוּךְ בְּמִסְכֵּנוּת ,לֹא־הָדָר ,מִנַּאֲוָה mäßig.
Скропа́ть פ״י תָּפוֹר (בגד) מִשְּׂרִידֵי־אֶרֶג zusammenflicken. -ся נפ׳ הִתָּפֵר מִשְּׂרִידֵי־אֶרֶג zusammengeflickt werden. [genähte Stücke.
Скро́пки (-ковъ) ז״ר תֶּפֶר שְׂרִידֵי־אֶרֶג zusammen=
Скро́покъ, Скро́пышъ ז׳ שִׂמְלָה מְטֻלָּאָה zusammen=

gestictes Kleid.
Скругле́ніе ס' העגיל, עשות עגל Abrundung.
Скругля́ть, -ли́ть פ"י עשה עגל, העגל abrunden.
-ся נפ' התעגל, העשה עגל sich abrunden. [drehen.
Скруче́ніе ס' מעשה עבת, השזיר das Zusammen-
Скру́чивать, Скрути́ть פ"י עבת, השזר zusammen-
drehen. -ся נפ' עבות, השזר zusammengedreht wer-
Скрыва́ніе ס' העלים, הסתיר Verbergung. [den.
Скрыва́ть, Скрыть פ"י 1) כסה, צפון, הצפן, החבא,
הסתר, כחד, העלם, כסה verbergen. 2) טמון, הטמן,
הצפן, החבא, כסה נפ' 1) verhehlen. -ся סתום, חתום
הטמן; העלם, הכחד, הסתם verborgen, verheimlicht
werden. 2) פ"ח הכסה, החבא, התחבא, הסתתר,
התבלע, הכנף, האסף, התעלם sich verbergen.
Скрып— см. Скрип—.
Скрытничанье ס' הסתיר דבר Verstecktheit.
Скрытничать פ"ע הסתר דברו, סודו, חתום וסתום
heimlich thun.
Скрытно ת"פ בסתר, בלט, חרש heimlich.
Скрытный ת' כסוי, נסתר, מסתר, נעלם, כמוס,
סתום, חתום verborgen; geheim. Скры́тная любо́вь
אהבה מסתרת.
Скрытъ ז' מצפון, מסתר, מחבא, מחבא Hinterhalt.
Скрыть см. Скрыва́ть. [חתמת Bekräftigung.
Скрѣпа נ', -пле́ніе ס' תקף, פעלת מקים דבר, כתב-
Скрѣпля́ть, -пи́ть פ"י 1) אמץ, חשק, חזק befestigen.
С. гвоздями חזק במסמרים. С. скоба́ми חשק
כתוב, אשר קים דבר 2) במחברות (בחשוקי) ברזל
החלף כח, אמץ לבו. befräftigen. С. се́рдце תקף ל-
-ся 1) נפ' חזוק, חשוק; קיום befräftigt werden. 2) פ"ח
התעודד, התאמץ, התחזק Muth fassen.
Скрѣпча́ть פ"ע הלוך וחזוק (רוח) heftiger werden.
Скрюче́ніе ס' כף, העות das Krümmen.
Скрю́чивать, Скрю́чить פ"י (что) כפוף בקרס,
עקל, krumm biegen; (кого́) כפוף נפש-, השח, הכרע,
האדב bedrücken. -ся נפ' הכף, התעות gebogen werden.
Скря́га ז"נ כילי, חושך מישר, רע-עין Knauser.
Скря́жничать פ"ע היה כילי, אמץ לבו, קפוץ את-
ידו, חשוך מישר geizig sein. [Geiz.
Скря́жничество ס' דרך כילי, מחשך מישר, רע עין
Скудно, Скудне́нько ת"פ במסכנות, בחסר, בעני
armselig.
Скудный ת' חסר, דל, רזה, אשר לא-ישפק, אין-די-,
במסכנות— armselig. С. хлѣбъ (צר) לחם במסכנות.
С. крестьянинъ אכר מסכן.

Скудость נ' מסכנות, חסר, חסר, עני, כחש (איוב טז, ח),
רזון Armseligkeit. [an Verstand.
Скудоу́міе ס' חסר-בינה, קצר רוח תבונה Mangel
Скудѣть פ"ע הלוך ודל, הלוך וחסור, הרזה, כחוש,
הדל, מעוט, מעט (קהלת יב, ג), מוך, רוש, הורש
verarmen.
Скука נ' דאבה, דאבון נפש, רוח כהה, שממון מאפס
שעשועי-נפש, מתלאה, מעצבה Langweile.
Скула נ' 1) מתלעה, עצם הלחי, עצם מתחת לעינים
Bakenknochen. 2) (המ') כילי Geizhals.
Скуластый ת' אשר שפו עצמות להיו גדל-
המתלעות mit starken Backenknochen.
Скули́ть см. Скря́жничать. [Backenknochen.
Скуловой, Скульный ת' אשר לעצם הלחי von den
Скульпто́ръ ז' חרש צירים, מפתח פתוחים, יוצר
פסל Bildhauer. -то́рскій ת'. [hauerkunst.
Скульпту́ра נ' חרשת צירים, פתוחי אבן Bild-
Скульпту́рный ת' חרשת צירים— Sculptur-.
Скупа́ніе ס' מקנת כל-זני-, קנין דברים שונים das
Aufkaufen.
Скупа́ть, -пи́ть פ"י קנה כל-זני-; קנה מיד כל- zu-
sammenkaufen. -ся נפ' הקנה מכל- aufgekauft werden.
Скупе́цъ (-пца́) ז' כילי, רע-עין, חושך מישר,
מאמץ לבו Geizhals.
Скупи́ться (-плю́сь) פ"ע אמץ לבו, את-ידו, קפוץ,
היה כילי, חשוך מישר, חסר נפשו מטובה knau-
Скупка см. Скупа́ніе. [sern.
Скупно́й ת' כל- קנוי מיד aufgekauft.
Скупова́тый ת' מסכן, מעט לבו מאמץ etwas geizig.
Скупо́й ת' см. Скупе́цъ.
Скупость נ' דרך כילי Knauserei.
Скупщикъ ז' קונה כל-זני- Aufkäufer. -щица נ'.
Скупъ ז' см. Скупа́ніе.
Скуса́ніе ס' נשך מ- das Abbeißen.
Скусывать, Скуси́ть פ"י נשוך מ- abbeißen. -ся
נפ' הנשך מן- abgebissen werden.
Скуфе́йщикъ ז' עושה צניפים Käppchenmacher.
Скуфья́, р-фе́йка נ' מין צניף Käppchen.
Скуча́ть פ"ע שוב ושומם, ידים מחבוק, הלאה sich
langweilen. С. по роди́нѣ הכסף (ערוג) אל-ארץ
מולדתו, —כלה נפשו.
Скучиваніе ס' אסף חמרים Aufhäufung.
Скучивать, Скучить פ"י צבור גל-, אסוף חמרים
חמרים aufhäufen. -ся נפ' הצבר חמרים aufgehäuft
werden.

Скучи́ться פ״ח см. Скуча́ть.

Скучли́вый ת׳ ,נָגוּעַ שִׁמָּמוֹן ,לָמוּד לָשֶׁבֶת שׁוֹמֵם לָחוּם דְּאָבוֹן langweilig.

Ску́чно ת״פ בְּאֵין מֵשִׁיב נֶפֶשׁ ,בְּשִׁמָּמוֹן langweilig.

Ску́чный ת׳ (1 מַדִּיב נֶפֶשׁ ,נוֹתֵן דַּאֲבוֹן נֶפֶשׁ ,מַלְאֶה langweilig. (2 דָּאֵב ,נֶעְצָב ,מֵבִיא מַעֲצֵבָה (שִׁמָּמוֹן) betrübt.

Ску́шать פ״י בָּרָה ,אָכוֹל הַכֹּל (איכה ד, י) aufessen.

Сла́бенькій ת׳ רָפֶה ,חַלָּשׁ ,רְפֵה־כֹחַ sehr schwach.

Слаби́тельное ש״ת סַם ,סַם מוֹרִישׁ מַאֲכַל מִבֶּטֶן ,מֵרִיק מְעֵי־ Abführungsmittel. [führend.

Слаби́тельный ת׳ מֵרִיק מְעֵי ,מוֹרִישׁ מִבֶּטֶן ab=

Сла́бить (-блю) פ״י הָרֵק מְעֵי ,הוֹרֵשׁ מִבֶּטֶן מַאֲכָל abführen. Его сла́битъ רַר בִּטְנוֹ.

Сла́бкій ת׳ נִטָּשׁ ,רָפֶה los, schlaff. Сла́бки вѣрви твои נִטְּשׁוּ חֲבָלָיִךְ.

Сла́бкость נ׳ רִפְיוֹן Schlaffheit.

Сла́бнуть פ״ע רָפֹה ,חָלוֹשׁ schwach werden.

Сла́бо ת״פ בְּרִפְיוֹן ,בְּמַרְפֵּה ,לֹא־חָזָק schwach.

Слабова́тый ת׳ רָפֶה (חַלָּשׁ) מְעַט etwas schwach.

Слабоголо́сый ת׳ שְׁפַל־קוֹל ,רְפֵה־קוֹל schwachstimmig.

Слабогру́дый ת׳ רְפֵה־חָזֶה schwachbrüstig.

Слабоду́шіе ס׳ מֹרֶךְ לֵב Kleinmüthigkeit.

Слабоду́шный ת׳ ,נְמוֹג־לֵב ,נִמְהַר־לֵב ,רַךְ לֵבָב מְפַחֵד kleinmüthig. [schwäche.

Слабопа́мятность נ׳ רִפְיוֹן זִכָּרוֹן Gedächtniß=

Слабопа́мятный ת׳ רְפֵה־כֹחַ זִכְרוֹנוֹ schwaches Gedächtniß habend.

Сла́бость נ׳ מַרְפֵּה ,רִפְיוֹן Schwäche.

Слабоу́міе ס׳ חֹסֶר תְּבוּנָה Blödsinn.

Слабоу́мный ת׳ קְצַר־שֵׂכֶל ,חֲסַר־לֵב geistesschwach.

Сла́бый ת׳ לֹא־כֹחַ ,אֵין־אֱיָל ,אֵין־אוֹנִים רָפֶה ,חַלָּשׁ schwach.

Слабѣ́ть פ״ע הִתְעַלֵּף ,כָּהֹה ,רָפֹה ,חָלוֹשׁ schwach werden. Здоро́вье его́ слабѣ́етъ כָּשַׁל כֹּחוֹ. Глаза́ его́ на́чали слабѣ́ть עֵינָיו הֵחֵלּוּ כְּהוֹת.

Сла́ва נ׳ שֵׁם ,הֲדַר־כָּבוֹד ,הֲדַר־גָּאוֹן ,תִּפְאֶרֶת ,תְּהִלָּה, שֵׁמַע ,שֵׁמַע Ruhm. Сла́ва Бо́гу תְּהִלָּה לָאֵל, בָּרוּךְ אֱלֹהִים.

Сла́вить (-влю, -вишь), **Сла́вливать** פ״י שַׁבֵּחַ ,הַלֵּל, גַּדֵּל ,רוֹמֵם ,נַשֵּׂא ,פָּאֵר ,הַשְׁמֵעַ תְּהִלַּת־ ,סַפֵּר כְּבוֹד־ rühmen. -ся (1 נפ׳ הֻלּוֹל gerühmt werden. (2 פ״ח ל־ הִתְגַּדֵּל ,הִתְפָּאֵר ,הִשְׁתַּבֵּחַ ,הִתְהַלֵּל sich rühmen.

Сла́вливать, **Слови́ть** (-влю עתיד) פ״י תָּפוֹשׂ כְּלִי־ —אָחוֹז— ,לָכוֹד— ,צוֹדֵד— auffangen. -ся נפ׳.

Сла́вно ת״פ (1 בְּתִפְאָרָה ,בִּתְהִלָּה ruhmvoll. (2 טוֹב מְאֹד ,טוֹב לְהַפְלִיא herrlich. [herrlich.

Сла́вный ת׳ (1 מְהֻלָּל ,מְפֹאָר gerühmt (2 טוֹב מְאֹד

Славолю́бецъ (-бца) ז׳ רוֹדֵף כָּבוֹד Ruhmsüchtiger.

Славолюби́вый ת׳ см. Славолю́бецъ.

Славолю́біе ס׳ אַהֲבַת כָּבוֹד Ruhmsucht.

Славосло́вить (-влю) פ״י הוֹדֵה ,בָּרֵךְ ,הַלֵּל שֵׁם ,סַפֵּר תְּהִלַּת־ lobpreisen. [gesang.

Славосло́віе ס׳ הַיְדוֹת ,הוֹדוֹת ,בְּרָכָה ,תְּהִלָּה Lob=

Славя́нство ס׳ דֶּרֶךְ עַם־הַסְּלָוִים Slaventhum.

Славя́нщина נ׳ דֶּרֶךְ שְׂפַת הַסְּלָוִים ,נִיב סְלָוִי Slavonismus.

Слага́ть, **Сложи́ть** פ״י (1 (что) הַנֵּחַ לִסְדָרִים ,עָרוֹךְ zusammenlegen. C. дрова́ עָרוֹךְ עֵצִים. (2 כָּפוֹל falten. 3) חַבֵּר יַחְדָּו zusammenrechnen. 4) (съ кого́, съ чего́) הָסֵר מִ־ ablegen. С. до́лжность свою́ עָזוֹב (נָטוֹשׁ) מִשְׁמַרְתּוֹ ,הַנֵּחַ עֲבוֹדָתוֹ. С. съ себя́ вину́ הָסֵר הֶעָוֹן מֵעַל־רֹאשׁוֹ. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ; הִכָּפֵל; חֻבּוֹר zusamengelegt,=gefaltet,=gerechnet werden.

Сла́денькій ת׳ מָתוֹק מְעַט süßlich.

Сла́дить см. Сла́живать. [versüßt werden.

Сладѝть (слажу́) פ״י הַמְתֵּק versüßen. -ся נפ׳ הָמְתַּק

Сла́дкій ת׳ (פרי) מָתוֹק; (קול) עָרֵב ,(שיר) נָעִים süß; angenehm.

Сладкова́тость נ׳ מֹתֶק מְעַט Süßlichkeit.

Сладкова́тый ת׳ מָתוֹק מְעַט süßlich.

Сладкого́рькій ת׳ מָתוֹק וָמַר bittersüß.

Сладкозву́чный ת׳ יְפֵה־קוֹל ,נְעִים זְמִירוֹת wohl=

Сладкорѣ́чъ— см. Краснорѣ́чъ—. [tönend.

Сла́достный ת׳ עָרֵב ,נָעִים angenehm.

Сладостра́стіе ס׳ חֵשֶׁק ,אֲהָבִים ,מַנְעַמֵּי אַהֲבָה, עֲגָבִים ,עֲגָבָה Wollust. [זְנוּנִים wollüstig.

Сладостра́стный ת׳ רוֹעֶה ,מִתְעַלֵּס בָּאֲהָבִים ,עוֹגֵב

Сла́дость נ׳ (1 מַמְתַּק ,מֹתֶק ,מֶתֶק Süßigkeit. (2 נֹעַם, Wonne. С. бытія́ נְעִימוֹת הַחַיִּים.

Сла́живать, **Сла́дить** פ״י בְּ־ עָרוֹךְ סְדָרִים ordnen. С. съ кѣмъ הַשְׁלֵם עִם־ ,הֵאוֹת לְ־. -ся נפ׳ (1 הֵעָרֵךְ geordnet werden. (2 פ״ח הֵאוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ סְדָרִים übereinkommen.

Сла́зить פ״ע תַּפֵּשׂ בְּיָדָיו וְעָלֹה hinaufklettern.

Сла́мливать см. Сла́мывать.

Сла́мываніе ס׳ שֶׁבֶר ,פֶּרֶץ ,הֶרֶס das Zerbrechen.

Сла́мывать, **Сла́мливать**, **Слома́ть**, **Сломи́ть** פ״י (1 שְׁבוֹר ,שַׁבֵּר; פָּרוֹק ,הָרוֹס zerbrechen. (2 דַּכֵּא ,הַטֵּה לֵב אִישׁ לְ־ ,הַכְנֵעַ ,בְּמִלִּים bezwingen. На си́лу сломи́ли мы его́ упо́рство אֶת־ בְּרָב־עָמָל הִכְנַעְנוּ

לְבָבוֹ הֶעָרֵל. Сломя́ го́лову בְּשִׂים, בְּרֹאשׁוֹ, בְּנַפְשׁוֹ
נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ. -ся נפ' הִכָּנַע; הִתְפָּרֵק, שָׁבוּר, הִשָּׁבֵר
gebrochen werden.
Сла́на נ' חֲלַקְלַקּוֹת קֶרַח; שִׁכְבַת כְּפוֹר Reif; Glatteis.
Сла́нецъ (-нца) ז' חֹמֶר; אֶבֶן פְּצָלוֹת, אֶבֶן לוּחוֹתַיִם
מְחֻסְפָּס Schiefer. [schieferig.
Сланцева́тый ת' עָרוּךְ פְּצָלוֹת, מְפֻצָּל, מְחֻסְפָּס
Сланцо́вый ת' מֵחֹמֶר מְחֻסְפָּס, מֵאֶבֶן לוּחוֹתַיִם
Schiefer=. [מַטְעַמִּים, מַטְעַמּוֹת Süßigkeiten.
Сла́сти (-те́й) נ"ר מַנְעַמִּים, מַעֲדַנִּים, מַמְתַקִּים,
Сластолю́бецъ (-бца) ז' רוֹדֵף; אוֹכֵל לְמַעֲדַנִּים
אִישׁ זִמָּה, תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ Wollüstling.
Сластолюби́вый см. Сластолю́бецъ.
Сластолю́біе ס' זִמָּה, מַאֲוַיֵּי בְשָׂרִים, אַוַּת מַעֲדַנִּים,
עֲגָבָה Wollust.
Сластолю́бный ת' см. Сластолюби́вый.
Слать (шлю, шлёшь) פ"י שָׁלוֹחַ schicken. -ся 1) נפ'
הִשָּׁלַח geschickt werden. 2) פ"ח הָעֵד לוֹ sich berufen.
Онъ шлётся на сосѣ́да אֶת־שְׁכֵנוֹ יָעִיד לוֹ לְקַיֵּם
Сла́ще ת' מָתוֹק מִ־ süßer. [דְּבָרוֹ.
Слега́ть, Слечь פ"ע הָחֳלֵה, חָלֹה, נָפוֹל לְמִשְׁכָּב
bettlägerig werden.
Слега́ться, Слежа́ться, Сле́чься פ"ח דָּבוֹק
הִשָּׁחֵת מֵרֹב נוּחוֹ, לִרְגָבִים sich verliegen.
Слегка́ ת"פ עַל־נְקַלָּה leicht.
Слеза́ (ק' -зи́нка, -зи́ночка) נ' דִּמְעָה Thräne.
Слези́ть (-зю́, -зи́шь) פ"ע דָּלוֹף, דָּמוֹעַ, שָׁפוֹךְ דִּמְעָה
Слёзка ק' см. Слеза́. [עֵינוֹ thränen.
Слезли́вость נ' בְּכִיָּה, שֶׁפֶךְ דִּמְעָה מֵאֵין הֲפוּגוֹת
Weinerlichkeit. [weinerlich.
Слезли́вый ת' מְבַכֶּה, אֲשֶׁר עֵינוֹ תִּדְמַע מִבְּלִי־פוּגַת
Слезни́къ ז' נֹאד דִּמְעָה Thränenkrug.
Слёзно ת"פ בְּדִמְעָה, בִּבְכִי mit Thränen.
Слёзный ת' בְּכִי—, דִּמְעָה— Thränen=.
Слезоточе́ніе ס' 1) דֶּלֶף דִּמְעָה (חלי) Thränenfluß.
2) בְּכִיָּה, בְּכִי, בְּכִית Gewein.
Слезоточи́вый ת' יוֹרֵד דִּמְעָה, דּוֹמֵעַ thränend.
Слезохрани́лище ס' см. Слезни́къ.
Слеса́рить, -са́рничать פ"ע עֲשֹׂה בַּחֲרֹשֶׁת מַסְגֵּר
Schlossermeister sein.
Слеса́рный ת' אֲשֶׁר לַחֲרֹשֶׁת מַסְגֵּר Schloßer=.
Слеса́рня, -рная נ' בֵּית חֲרֹשֶׁת הַמַּסְגֵּר Schlosser=
werkstatt.
Сле́сарство ס' חֲרֹשֶׁת מַסְגֵּר Schlosserhandwerk.
Сле́сарша נ' אֵשֶׁת חָרַשׁ מַסְגֵּר Schlossersfrau.

Сле́сарь ז' חָרַשׁ מַסְגֵּר, חָרַשׁ מַנְעוּלִים Schlosser.
Слета́ть, Слетѣ́ть פ"ע 1) עוּף מִן־אֶל־ herabfliegen.
2) נָפוֹל, הָחֵשׁ לָאָרֶץ herabfallen. 3) הִקָּבֵץ מְהֵרָה
אֶל־. -ся פ"ח הֵאָסֵף בִּיעָף zusammenfliegen.
Сли́ва נ' *פְּגַע, (ברכות לט.) *דַּרְמַסְקִין, פְּרִי־דַמֶּשֶׂק
(כלאי א) אַגָּס, (ב"מ ס.) *שֶׁסֶק, (שבת קמד.) Pflaume. [gießen.
Слива́ніе ס' מֶזֶג, מֶסֶךְ, צֶקֶת יַחַד אֶל־ das Zusammen=
Слива́ть, Слить פ"י 1) הַגֵּר מִ־, שָׁפוֹךְ מִן־ abgießen.
2) מָסוֹךְ, יָצוֹק יַחַד אֶל־ zusammengießen. 3) הַתֵּךְ
יַחְדָּו (מתכת) zusammenschmelzen. С. зву́ки הַצְמֵד
קוֹלוֹת הַשִּׁיר. -ся נפ' 1) הֻצַּק מִ־, הִשָּׁפֵךְ מִ־ abge=
gossen werden. 2) הִתֵּךְ יַחַד verschmelzen. 3) פ"ח
הָיֹה לְנָהָר אֶחָד, נָהוֹר יַחְדָּו zusammenfließen.
Сли́вина נ' עֵץ אַגָּסִים Pflaumenbaum.
Сли́вка נ' см. Слива́ніе.
Сли́вки נ"ר 1) מַחְמָאוֹת חָלָב Schmant. 2) אֹסֶף שְׂרִידֵי
*מְצוּיֵי הַמִּדּוֹת, מַשְׁקֶה zusammengegossenes Nach=
bleibsel. [sammengegossen.
Сливно́й ת' אָסוּף מִשְּׂרִידֵי מַשְׁקֶה; יָצוּק יַחְדָּו zu=
Сли́вный ת' *פְּגָעִים—, *פְּגַע— Pflaumen=.
Сли́вочникъ ז' סֵפֶל מַחְמָאוֹת חָלָב Schmantkanne.
Сли́вочный ת' מַחְמָאוֹת חָלָב— Schmant=.
Сливъ ז' см. Слива́ніе.
Слива́нка נ' יֵין שְׁסָקִים, עֲסִיס פְּגָעִים Pflaumenwein.
Сли́вяный см. Сли́вный.
Слиза́ть см. Сли́зывать.
Сли́зень (-зня) ז' שַׁבְּלוּל Erdschnecke.
Слизетече́ніе ס' רִיר הַבָּשָׂר, זוֹב Schleimfluß.
Слизи́стый ת' (ישעיה א, ו) טָרִי, זָב, רָר schleimig.
Сли́зкій ת' 1) מוֹצִיא לֵחוֹ, זָב, רָר schleimig. 2) חָלָק
חֲלַקְלַק schlüpferig.
Сли́зкость נ' רִיר, זוֹב Schleimigkeit.
Слизну́ть см. Сли́зывать.
Сли́знуть פ"ע הוֹצֵא רִיר, זוֹב, רוֹר schleimig werden.
Сли́зость см. Сли́зкость.
Сли́зывать, Слиза́ть, Сли́знуть פ"י לָקוֹק מֵעַל־,
לַקֵּק— ablecken. -ся נפ' לָקוֹק, הִלֵּק abgeleckt werden.
Слизь נ' לֵחַ הָעוֹר, זוֹב, רִיר Schleim.
Слизѣ́ть см. Сли́знуть.
Слин— см. Слюн—. [Bertram.
Слиного́нъ ז' (גיטין סט.) *חַמָּתִי, (ב"ק מז:) *אַפַּרְזֶת, סַרְפָּד
Слиня́ть פ"ע 1) כָּהֹה, שַׁנֵּה מַרְאֵהוּ, הָפוֹךְ עֵינוֹ
הִמָּחֵה, פּוּג, הוּעַם ausgehen. 2) אָבוֹד, הֵעָלֵם, הִכָּחֵד
verschwinden.
Слипа́ніе ס' דָּבֵק בְּטִיחַ יַחַד das Zusammenkleben.

Слипáть, Слúпнуть פ״ע, -ся פ״ח דבוק לְ־ ,דבוק יחד,
Слúтіе см. Сливáніе. [התלכד zusammenkleben.
Слúтковый ת׳ כרות מטילים (כסף ,זהב) Stangen.
Слúтный ת׳ מחבר ,מצק ,יצוק verbunden.
Слúтокъ (-тка) ז׳ פלח יצוק ,מטיל ,מוצק Stange.
С. Серебрá מטיל כסף.
Слúточный см. Слúтковый.
Сличáть, -чúть פ״י דמה אל־ ,המשל— ,השוה—
ערוך לְ־ vergleichen. -ся נפ׳ הערך ,הדמה verglichen
werden.
Сличéніе ס׳ ערך דבר אל־דבר ,—דמות ,השוות חד
אל־אחד Vergleichung. [Vergleichungs=.
Сличúтельный ת׳ אשר לפיהו יערך דבר אל־דבר
Сличúть см. Сличáть.
Слúшкомъ ת״פ עודף על־ ,יותר מ־ ,על־יתר ,הרבה
יותר מאד mehr, über; zuviel. С. дéсять лѣтъ
מעשר שנים.
Сліяніе ס׳ 1) השפך יחדו אל־ Zusammenfluß. 2) חבר,
צמד ,היות לאחדים ,היות שכם אחד Vereinigung.
Слободá נ׳ 1) מגרש־עיר ,פרבר Vorstadt. 2) חוה,
כפר גדול großes Dorf. -бóдскій ת׳.
Словáрикъ ז׳ ספר מלים קטן Wörterbüchlein.
Словарúшко ז׳ ספר מלים רע schlechtes Wörterbuch.
Словáрный ת׳ אשר לספר מלים Wörterbuch=.
Словáрь ז׳ ספר מלים ,פרשת דברי־שפה Wörterbuch.
Словéсникъ ז׳ משכיל בדברי ספר ,למוד לשון וספר
Literat.
Словéсно ת״פ פה עם־פה ,פה אל־פה ,בפיו mündlich.
Словéсность נ׳ (תהל׳ נו,ט) ספרה ,דברי־ספר Literatur.
Словéсный ת׳ 1) מדבר פה עם־פה ,דבור פה אל־פה
mündlich. С. прикáзъ начáльника מצות פי־השר.
2) בעל־לשון מדברת ,מדבר verständig. Человѣкъ
есть существó словéсное האדם הוא חי מדבר.
С. судъ בית משפט פה עם־פה. -ныя наýки תורת
Словéчко ק׳ см. Слóво. [שפת השכל].
Словúть см. Слáвливать.
Слóвно ת״פ כמו ,כדמות gerade wie.
Слóво ס׳ 1) דבר ,דברה (איוב ה,ח) ,מלה ,מוצא שפתים,
דבר־יי ,פתגם ,מבטא ,מוצא פה Wort. С. Бóжіе
פי־יי. Чéстное слóво! על־דברתי. Слóво въ слóво,
Дó слова, Отъ слова дó слова (גרוע) מבלי הפל
דבר. Слóвомъ ,סוף־דבר ,אחת דברתי. Сдержáть
слóво שמור מוצא שפתיו. Засыпáть когó сло-
вáми התחבר על־איש במלים. Не нахожý слóва
אין מלה בלשוני. Онъ за слóвомъ въ кармáнъ
не полѣзетъ לא־איש אשר ,לא־יבצר ממנו מענה
חזון ,מדבר ,אמרה ,אמר 2) .אין כפיו תוכחות הוא
משא ,לקח ;מוסר השכל Spruch, Rede. Надгрóбное
слóво קינת קבורה ,דברי־מספד על־מת. 3) שפה,
לשון ,ספרה ,דברי־ספר Sprache. Любúтель еврéй-
скаго слóва אוהב שפת עבר. 4) С שם האות
הרוסית Buchstab c. [bedeutung.
Словозначéніе ס׳ פשר־מלה ,פרשת דבר Wort=
Словоизъяснéніе ס׳ פתרון מלה Worterklärung.
Словолúтецъ (-тца) ז׳ מתיך אותות הכתב
Schriftgießer.
Словолúтіе ס׳ התיך אותות הכתב das Schriftgießen.
Словолúтный ת׳ אשר יתיכו בו אותות הכתב
zum Schriftgießen.
Словолúтня נ׳ מוצק לאותות הדפוס Schriftgießerei.
Словолúтчикъ см. Словолúтецъ.
Словообúльный ת׳ כביר מלים wortreich.
Словоохóтливость נ׳ אהבת דברים ,חפץ שיחה
Redseligkeit. [gesprächig.
Словоохóтливый ת׳ אוהב דברים ,מרבה שיחה
Словопрéніе ס׳ ריב דברים ,תוכחות ,משפט
מתוכחים Wortstreit. [bildung.
Словопроизведéніе ס׳ חקר בנין המלים Wort=
Словопроизвóдство ס׳ מוצא המלים משרשם,
חקר שרשי המלים Wortableitung.
Словорасположéніе ס׳ סדר המלים Wortfolge.
Словосочинéніе ס׳ חקות מערכי לשון ,משפטי
המאמר Wortfügung.
Словотолковáтель ז׳ מבאר המלים Worterklärer.
Словоударéніе ס׳ נגינת המלה ,—טעם Betonung
der Wörter. [מהלל berühmt.
Словýтый ת׳ נודע בשערים ,איש שם ,איש מופת,
Словцó ק׳ см. Слóво. Крáсное с. ניב לצון.
Слогоударéніе см. Словоударéніе.
Слогъ ז׳ 1) בד מלה ,אחד מבדי המלה ,הברה*
Sylbe. 2) רוח דברי־ספר ,מערכי לשון ,טעם סופרים,
לקח ,סגנון* (סנהדרין פפ.) Styl.
Слоевáтый ת׳ מחספס blätterig.
Слоёный ת׳ מחספס ,ערוך פצלות geblättert.
Слоеобрáзный ת׳ ערוך פצלות ,מחספס
schichtenartig.
Сложéніе ס׳ 1) הניח מעליו ,הסיר— ,פרק מעל־שכמו
Ablegung. 2) צמד ,חבר ,מבנה גרמים ,מפלי־בשר,
מפלי־ ,בדי־עור Gefüge. Онъ крѣпкаго сложéнія
חבור* (בחשבון) 3) .מבנה גרמיו איתן ,בשרו דבקו

Zusammenrechnung.
Сложи́ть см. Слага́ть и Скла́дывать.
Сло́жность נ׳ הַרְכָּבָה, צֶמֶד, חֲבֶרֶת* Zusammensetzung.
Въ сло́жности יַחְדָּו, כֻּלָּם יַחַד. [zusammengesetzt.
Сло́жный ת׳ מֻרְכָּב, מֻשְׂרָג, חִבּוּר בַּדִּים בַּדִּים, מְחֻבָּר*
Слой ז׳ שִׁכְבָה, פְּצָלָה, רָקִיעַ, פַּח, רֶגֶב Schicht. С. льда שִׁכְבַת קֶרַח. С. глины רֶגֶב חֹמֶר. Вы́сшій слой общества תּוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה.
Сло́истый ת׳ עָרוּךְ פְּצָלוֹת פְּצָלוֹת, מְחֻסְפָּס blätterig.
Слои́ть פ״י סָעַף, חַסְפֵּס, עָרוֹךְ פְּצָלוֹת פְּצָלוֹת schichten. -ся פ״ח הֶעָרֵךְ פְּצָלוֹת פְּצָלוֹת, חֻסְפּוֹס, דָּבוֹק לִרְגָבִים sich blättern. [Abbruch.
Сломъ ז׳, Сло́мка נ׳ שֶׁבֶר, שִׁבָּרוֹן, הֶרֶס, פֶּרֶץ, מְכִתָּה
Слони́ха נ׳ שֶׁנְהַב נְקֵבָה Elephantin.
Слоновщи́къ ז׳ מְנַהֵל שֶׁנְהַב Elephantenführer.
Слоно́вый ת׳ —שֶׁנְהַב Elephanten=. С. че́репъ גֻּלְגֹּלֶת שֶׁנְהַב. Слоно́вое кре́сло כִּסֵּא שֵׁן.
Слонъ ז׳ שֶׁנְהַב, פִּיל* Elephant. [umherschlendern.
Слоня́ться פ״ח שׁוֹטֵט אָנֶה וָאָנָה, תָּעֹה הֵנָּה וָהֵנָּה
Слуга́ ז׳ עֶבֶד, מְשָׁרֵת, נַעַר Diener. [eifriger Diener.
Служа́ка ז׳ עוֹבֵד בֶּאֱמוּנָה, צִיר אֱמוּנִים, עֶבֶד נֶאֱמָן
Служа́нка נ׳ מְשָׁרֶתֶת, נַעֲרָה, אָמָה, שִׁפְחָה Dienerin.
Служа́щій ת׳ בַּעַל, שׁוֹמֵר מִשְׁמֶרֶת, נֶעֱבָד, עוֹבֵד פְּקִידוּת Dienender.
Слу́жба נ׳ עֲבוֹדָה, מִשְׁמֶרֶת, פְּקִידוּת, כְּהֻנָּה Dienst.
Слу́жбы נ״ר בֵּית הָעֲבֹדָה, בָּתֵּי הַמְּשָׁרְתִים Wirtschaftsgebäude.
Служе́бникъ ז׳ סֵדֶר עֲבוֹדַת יְיָ Ritualbuch.
Служе́бный ת׳ —הָעֲבוֹדָה, —הַכְּהֻנָּה; —שָׁרֵת Dienst=. С. наря́дъ בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת.
Служе́ніе ס׳ עֲבֹד, עֲבוֹדָה, שָׁרֵת das Dienen.
Служи́лый ש״ז עוֹבֵד בַּצָּבָא Soldat.
Служи́лый ת׳ אֲשֶׁר הִסְכִּין (נִסָּה) לִמּוּד עֲבוֹדָה בָּעֲבוֹדָה gedient.
Служи́тель ז׳ עֶבֶד, מְשָׁרֵת, נַעַר Diener.
Служи́тельница נ׳ נַעֲרָה, מְשָׁרֶתֶת, אָמָה, שִׁפְחָה Dienerin. [מְשָׁרְתִים— Diener=.
Служи́тельскій ת׳ —עֶבֶד, —מְשָׁרֵת, —עֲבָדִים,
Служи́ть פ״ע 1) (кому́) עָבוֹד אֶת־, שָׁרֵת— dienen. 2) (къ чему́) סָכוֹן—, צָלוֹחַ—, כָּשׁוֹר—, הוֹעֵל לְ־ nutzen. Нау́ки слу́жатъ къ усоверше́нствованію приро́дныхъ дарова́ній הַמַּדָּעִים יוֹעִילוּ לְהַשְׁלִים כִּשְׁרוֹנוֹת הַנֶּפֶשׁ. 3) (что) כַּהֵן בַּעֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, שָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ Gottesdienst verrichten.
Слу́жка ז׳ מְשָׁרֵת בֵּית־הַנְּזִירִים Klosterknecht.

Слупа́ніе ס׳ חָשֹׂף, פַּצֵּל, פְּצָלָה das Abschälen.
Слупа́ть, -пля́ть, -пи́ть פ״י קַלֵּף, פַּצֵּל, חָשׂוֹף, פָּשׁוֹט (העור), (הַזַּג) abschälen. -ся נפ׳ —הִפָּשֵׁט, הַפָּשֵׁט; פִּצּוּל, הֵחָשֵׂף abgeschält werden.
Слухово́й ת׳ —הַשֵּׁמַע Gehör=. Слухова́я труба́ קְנֵה הַשֵּׁמַע.
Слухъ ז׳ 1) קֶשֶׁב, שֵׁמַע Gehör. О́рганъ слу́ха כְּלִי הַשֵּׁמַע (אוזן). 2) קוֹל, שְׁמוּעָה, שֵׁמַע, שֵׁמַע Gerücht, Gerede. Сл. о нёмъ распространи́лся по всей странѣ שִׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הָאָרֶץ. С. нея́сный שֶׁמֶץ. Нелѣ́пый слухъ שְׁמוּעָה.
Слу́чай ז׳ מִקְרָה, קָרֶה (דברים כג, יא) Zufall, Begebenheit. Иска́ть слу́чая בַּקֵּשׁ תֹּאֲנָה, הִתְאַנֵּה לְ־. Несча́стный с. אָסוֹן, פֶּגַע.
Случа́йно ת״פ בְּלֹא־צְדִיָּה; בְּמִקְרֶה zufällig.
Случа́йность נ׳ יַד־הַמִּקְרֶה Zufälligkeit.
Случа́йный ת׳ נִקְרֶה, בָּא בְמִקְרֶה zufällig.
Случа́ть, -чи́ть פ״י הַרְבֵּעַ בְּהֵמָה, אַנֵּה בְהֵמָה לִזְכוּרָה belegen. -ся פ״ח 1) הָרְבֵּעַ (בְּהֵמָה לִזְכוּרָה), הִתְאַנָּה, הַזָּכָר (שמות לד, יט) belegt werden. 2) פ״ס קָרֹה, קָרָא, הָקְרֵה, אֻנָּה אֶל־, נִהְיָה sich ereignen. Съ нимъ случи́лось несча́стіе קָרָהוּ אָסוֹן. Всё, что случи́лось съ ни́ми אוֹתָם (הַמּוֹצְאוֹת) כָּל־הַקּוֹרוֹת. Всё, что случи́тся съ ва́ми אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם. Какъ э́то случи́лось ? אֵיךְ נִהְיָה (נַעֲשָׂה) הַדָּבָר. Случа́ется что — יֵשׁ אֲשֶׁר. [das Belegen.
Слу́чка נ׳, -че́ніе ס׳ תַּאֲנָה (ירמיה ב, כד), רֹבַע, הַרְבִּיעַ
Слу́шаніе ס׳ שְׁמֹעַ, מִשְׁמַעַת, הַאֲזִין, קֶשֶׁב das Hören.
Слу́шатель ז׳ שׁוֹמֵעַ Zuhörer. С. ле́кціи שׁוֹמֵעַ לֶקַח. -льница נ׳.
Слу́шать פ״י שָׁמוֹעַ hören. Слу́шай! שְׁמָעֵנִי, הַאֲזִינָה. -ся פ״ח שָׁמוֹעַ לְ־, תְּקַח־נָא אָזְנְךָ דִּבְרֵי אִמְרָתִי, שָׁמוֹעַ בְּקוֹל—, אָבֹה לְ־, הַסְכֵּת, הַאֲזֵן לְ־, הַקְשֵׁב לְ־, שָׁמוֹר מִצְוַת—, שָׁמוֹעַ עֲצַת— gehorchen.
Слыть (слыву́, -вёшь) פ״ע הִקָּרֵא בְּפִי־כֹל, הִוָּדֵעַ, הֵחָשֵׁב לְ־, יָצֹא לְ־ שֵׁם, כִּשְׁעָרִים לְ־ gelten für... Онъ слывётъ благоро́днымъ הוּא נֶחְשָׁב לְאִישׁ נָדִיב, יָצָא לוֹ שֵׁם נָדִיב.
Слы́ханный ת׳ נִשְׁמָע gehört. Слы́ханное ли э́то дѣ́ло ? הֲנִשְׁמַע כַּדָּבָר הַזֶּה. [וְאֵין קֶשֶׁב.
Слыха́ть פ״י שָׁמוֹעַ hören. Ничего́ не с. אֵין קוֹל
Слы́шать (слы́шу, -шишь) פ״י שָׁמוֹעַ hören. Я слы́шалъ שָׁמַעְתִּי, אָזְנִי לָקְחָה. -ся נפ׳ 1) הִשָּׁמַע gehört werden. 2) פ״ס : Мнѣ слы́шится אֲדַמֶּה לִשְׁמֹעַ ich glaube zu hören.

Слы́шно ת"פ נִשְׁמָע, — בָּאָה שְׁמוּעָה כִּי es verlautet.
Слы́шный ת' נִשְׁמָע hörbar.
Слѣ́ва ת"פ מִשְּׂמֹאל לְ־ von der linken Seite.
Слѣди́ть (слѣжу́, слѣди́шь) פ"י 1) (кого́) דָּרוֹשׁ, שָׁמוֹר עִקְּבוֹת— nachspüren. 2) (за кѣмъ) הָלוֹךְ אַחֲרֵי, שָׁמוֹר אָרְחוֹת— nachfolgen. С. за хо́домъ дѣла צָפֹה הֲלִיכוֹת עִנְיָן.
Слѣ́дованіе ס' 1) בִּקֹּרֶת, בַּקָּרָה, דְּרִשׁ Untersuchung. 2) לֶכֶת אַחֲרֵי־ Nachfolgung.
Слѣ́дователь ז' דּוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט Untersuchungsrichter.
Слѣ́довательно ת"פ עַל־כֵּן, לָכֵן, לְזֹאת, עֵקֶב זֹאת, וּבְכֵן folglich.
Слѣ́довать (-дую, -дуешь) פ"ע 1) (за кѣмъ) הָלוֹךְ אַחֲרֵי־; בּוֹא אַחֲרֵי; בּוֹא בַעֲקֵב (בְּגַלְלֵ־) nachfolgen. Онъ слѣ́дуетъ за мно́ю הוּא הוֹלֵךְ אַחֲרַי. 2) (чему́) עָשֹׂה כְּמַעֲשֵׂה—, אָחוֹז דֶּרֶךְ— nachahmen. 3) הָיֹה עַל־, הָיֹה רָאוּי sein müssen, gehören. Тебѣ́ слѣ́дуетъ объ э́томъ забо́титься עָלֶיךָ לָשִׂים לֵב עַל־הַדָּבָר הַזֶּה. Куда́ слѣ́дуетъ לַאֲשֶׁר רָאוּי לוֹ. Не слѣ́дуетъ тебѣ́ חָלִילָה לְּךָ מִ־, לֹא־לְךָ לְ־. Ему́ слѣ́дуетъ еще́ отъ меня́ сто рубле́й עוֹד לוֹ מִיָּדִי מֵאָה כֶסֶף. Ско́лько тебѣ́ слѣ́дуетъ? מַה־לְּךָ מִיָּדִי.
Слѣ́дственный ת' —בִּקֹּרֶת Untersuchungs=.
Слѣ́дствіе ס' 1) מוֹצָא דָבָר, אַחֲרִית Folge. 2) בִּקֹּרֶת, בַּקָּרַת מִשְׁפָּט Untersuchung.
Слѣдъ ז' 1) עָקֵב, אָשׁוּר, כַּף־פַּעַם, שֹׁרֶשׁ־רֶגֶל; הֲלֹם Spur. Сапоги́ въ слѣду́ широки́ כַּף פַּעֲמֵי הַנְּעָלִים רְחָבָה. Иди́ по слѣда́мъ ове́цъ צְאִי־לָךְ בְּעִקְּבֵי הַצֹּאן. Я держа́лся слѣдо́въ его́ בַּאֲשֻׁרוֹ אָחֲזָה רַגְלִי. Ви́дѣла ли я хоть слѣдъ? הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי. Крича́ть кому́ въ слѣдъ קָרֹא אַחֲרֵי־. 2) נְסִבָּה, טַעַם טוֹב Grund, Ursache. Не слѣдъ тебѣ́ ходи́ть въ домъ его́ לֹא־טוֹב לֶכְתְּךָ אֶל־בֵּיתוֹ. Не слѣдъ су́дьямъ пить вино́ אַל לְשׁוֹפְטִים שְׁתוֹ יָיִן.
Слѣже́ніе ס' לֶכֶת בְּעִקְּבֵי־ Nachfolgung.
Слѣза́ть, Слѣзть פ"ע 1) יָרוֹד מֵעַל־, צָנוֹחַ מֵעַל־ herabsteigen. 2) הִמָּחֵה; הִקָּרֵחַ ausgehen.
Слѣпе́нь (-пня́) ז' מִין צִרְעָה, *בַּקָּא (שבת עז:), *דֶּרֶן (פרה ט, ב) Bremse.
Слѣпе́цъ (-пца́) ז' עִוֵּר Blinder.
Слѣпи́ть (-плю, -пи́шь) פ"י עַוֵּר blenden.
Слѣпи́ть см. Слѣпливать.
Слѣпле́ніе ס' דֶּבֶק בְּמִיטַח das Zusammenkleben.
Слѣпливать, Слѣпля́ть, Слѣпи́ть פ"י דַּבֵּק בְּמִיטַח, טוֹחַ zusammenkleben. -ся נפ' הִדָּבֵק, הִטּוֹחַ, דָּבוֹק בְּמִיטַח zusammengeklebt werden.
Слѣ́пнуть פ"ע הֻכֵּה בָעִוָּרוֹן erblinden.
Слѣ́по ת"פ בְּלֹא־רְאוֹת, מִבְּלִי שִׂים לֵב blindlings.
Слѣпо́й ת' עִוֵּר blind. Онъ слѣпъ на пра́вый глазъ הוּא עִוֵּר עֵין יְמִינוֹ. Слѣпо́е повинове́ніе מִשְׁמֶרֶת מִצְוָה אִם טוֹב וְאִם רָע.
Слѣпо́къ (-пка) ז' חֶרֶט, פַּרְשֶׁגֶן, חֶרֶט נִשְׁתָּן Abdruck.
Слѣпорождённый ת' עִוֵּר מִלֵּדָה blindgeboren.
Слѣпота́ נ' עִוָּרוֹן, סַנְוֵרִים Blindheit.
Слю́да נ' מִין אֶבֶן פְּצָלוֹת נוֹצְצוֹת Marienglas.
Слюна́ נ' רֹק, רִיר הַפֶּה Speichel.
Слю́нистый ת' כְּרֹק, כְּרִיר speichelartig.
Слю́нить פ"ע הוֹצֵא רִיר, הוֹרֵד רִירוֹ begeifern.
Слю́нка נ' רִיר הַפֶּה Speichel. У него слю́нки теку́тъ אִוְּתָה (חָשְׁקָה) נַפְשׁוֹ.
Слюнотече́ніе ס' רִיר הַפֶּה, זוֹב הָרֹק, זוֹב Speichel=fluß.
Слюнтя́вѣть см. Слю́нить.
Слюнтя́й ז' מוֹצִיא רֻקּוֹ, מוֹרִיד רִירוֹ Geiferer. [-тя́йка נ'
Слюня́вый ת' מוֹרִיד רִירוֹ עַל־זְקָנוֹ geifernd.
Слюня́й см. Слюнтя́й.
Сля́котный ת' —סַגְרִיר, קַר וְרָטוֹב naßkalt.
Сля́коть נ' יוֹם סַגְרִיר naßkaltes Wetter.
Сма́зать см. Сма́зывать.
Сма́зка נ' מִשְׁחָה das Schmieren.
Смазли́венькій ת' נֶחְמָד, יְפֵה־תֹאַר recht hübsch.
Смазли́вость נ' יְפִי־תֹאַר hübsches Gesicht.
Смазли́вый ת' נֶחְמָד לְמַרְאֶה, יְפֵה־תֹאַר hübsch.
Смазно́й ת' מָשׁוּחַ בְּ־ geschmiert.
Сма́зываніе ס' מִשְׁחָה das Schmieren.
Смазь נ' מִשְׁחָה, דְּבַר מִשְׁחָה, טִיחַ Schmiere.
Смакъ см. Вкусъ.
Сма́лчивать, Смолча́ть פ"ע הַחֲרֵשׁ, חָשֹׁה, לֹא־עָנֹה דָבָר schweigen.
Смане́ніе, Сма́ниваніе ס' פִּתּוּת, הֲדִיחָה, הֲסִית, מִדְחֶה Verlockung.
Сма́нивать, Смани́ть פ"י 1) פַּתֵּה אֵלָיו anlocken. 2) הַדֵּחַ, הָסֵת, הַזְנֵה אַחֲרֵי־ verführen.
Сма́нка נ' см. Смане́ніе.
Сма́нщикъ ז' מְפַתֶּה, מֵסִית, מַדִּיחַ לֵב מֵאַחֲרֵי־ Ver=führer.
Смара́гдъ см. Изу́мрудъ.
Сма́рывать, Смара́ть פ"י מָחֹה, מָרֵק ausstreichen. -ся נפ' הִמָּחֵה, מָרוֹק ausgestrichen werden.
Смастери́ть פ"י יָצוֹר, עָשֹׂה מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָמָּן meistern.
Сма́тывать, Смота́ть פ"י צַנֵּף, הַתֵּר תַּכְרִיךְ, פַּתֵּחַ abwickeln. -ся נפ' הֻתַּר abgewickelt werden.
Сма́хивать, Смахну́ть פ"י 1) הָשֵׁב מֵעַל־, [illegible]

abwehen. 2) כָּרוֹת ,חָסֵר ,הָתֵז abhauen. 3) ,דָּמֹה לְ־
הִתְמַשֵּׁל כְּ־ ähnlich sein. Онъ смáхиваетъ на отцá
כָּמֹהוּ כְּאָבִיו. -ся נפ׳ הֻשַּׁב מֵעַל־ abgeweht werden.
Смáчивать, Смочи́ть פ״י ,נָתוֹן מַיִם ,הַשְׁרֵה ,הַרְטֵב
עַל־ benetzen. -ся נפ׳ הָשְׁרֵה ,רָטוֹב angefeuchtet werden.
Смежáть, -жи́ть פ״י (עיניו) עַצֵּם —,עָצֹה —,קָרוֹץ
zumachen. -ся נפ׳ עָצוֹם sich schließen.
Смежни́къ ז׳ שָׁכֵן ,נִשְׁעָן לַגְּבוּל Grenznachbar.
Смéжно ת״פ אֵצֶל ,עַל־יַד ,נִשְׁעָן לַגְּבוּל neben.
Смéжность נ׳ קִרְבָה Angrenzung.
Смéжный ת׳ ,נִשְׁעָן לַגְּבוּל ,אֲשֶׁר עַל־יַד ,אֲשֶׁר אֵצֶל־
—מוּחֶה עַל־כָּתֵף angrenzend.
Смекáлка נ׳ לֵב מֵבִין ,תְּבוּנָה Auffassungsvermögen.
Смекáть, Смекнýть פ״י ,הָבֵן ,רָאֹה בְלִבּוֹ begreifen.
Смердѣ́ніе ס׳ בְּאֹשׁ ,צַחֲנָה übler Geruch.
Смердѣ́ть פ״ע הַעֲלֵה צַחֲנָה ,בָּאוֹשׁ stinken.
Смерзáніе ס׳ קִפָּאוֹן das Durchfrieren.
Смерзáть, Смёрзнуть פ״ע ,קָפוֹא מִקֹּר ,סָמוֹר מִקָּרָה
הִקָּפֵא durchfrieren.
Смёрзлый ת׳ ,מְקֻפָּא ,קוֹפֵא מִקֹּר durchfroren.
Смеркáніе ס׳ ,עֶרֶב־יוֹם ,עֲרֹב אוֹר הַיּוֹם Dämmerung.
Смеркáться פ״ח עָרוֹב אוֹר הַיּוֹם dunkel werden. Стá-
ло ужé смеркáться .נְטוּ צִלְלֵי־עֶרֶב ,רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב
Смертéльно ת״פ ,לָמוּת ,עַד־מָוֶת tödtlich.
Смертéльность נ׳ תְּמוּתָה ,מוֹקְשֵׁי־מָוֶת Tödtlichkeit.
Смертéльный ת׳ —מָוֶת ,—שַׁחַת ,אֲשֶׁר מָוֶת בּוֹ
tödtlich. [Sterblichkeit.
Смéртность נ׳ ,תְּמוּתָה ,מִסְפַּר (מַתְכֹּנֶת) הַמֵּתִים
Смéртный ת׳ בֶּן־חֲלוֹף ,בֶּן־תְּמוּתָה sterblich. С. грѣхъ
,עֲוֹן־קֵץ ,עֲוֹן־חֶרֶב ,חֵטְא־מָוֶת.
Смертонóсный ת׳ —מָוֶת ,—שַׁחַת ,—קֶטֶב ,מֵמִית
Tod bringend. С. ударъ מַכַּת מָוֶת.
Смертонóсъ ” זְבוּב מָוֶת Halbkäfer. [derisch.
Смертоубíйственный ת׳ —רֶצַח ,—קֶטֶל mör=
Смертоубíйство ס׳ רֶצַח ,הֶרֶג ,קֶטֶל Mord.
Смерть נ׳ ,מָוֶת ,מוֹתָה ,תְּמוּתָה ,חֲלוֹף ,שַׁחַת Tod. По
смерть עַד־מָוֶת. Онъ при́ смерти .חוֹלֶה הוּא לָמוּת
Смерчъ ז׳ *צִפְיוֹן ,צִפּוֹן ,גַּלְגַּל־מַיִם ,נֵד מֵי־יָם Wassersäule.
Сметáна נ׳ ,גֶּלֶד קִפְאוֹן חָלָב ,חֶמְאַת חָלָב חָמִיץ
Sauerschmant.
Сметáніе ס׳ ,יְעוֹת ,פְּעֻלַּת הַמְּטַאטֵא das Abfegen.
Сметáть см. Смётывать. [gefegtes.
Смётки(-ковъ) ז״ר ,סְחִי ,אֹסֶף הַמְּטַאטֵא Zusammen=
Смётывать, Сметáть -тнýть פ״י 1) ,יָעֹה מִ־
צָבוֹר ,צָבוֹר בְּמַטְאֲטֵא ,סַחֵה ,טָאטֵא מִ־ abfegen. 2)
בְּיָעֶה zusammenfegen.
Сминáть, Смять פ״י 1) ,רָמוֹס ,בּוֹס ,בּוֹשֵׁשׁ ,עָסֹה tre-
ten. 2) קָמוֹט zerknüllen. -ся נפ׳ 1) ,הֵרָמֵס ,הִבּוֹס
עָשֹׂה getreten werden. 2) ,קָמוֹט ,צָמוֹק zerknüllt
werden.
Смирéніе ס׳ 1) ,הַכְנֵעַ ,הַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן Demüthigung.
2) ,עֲנָוָה ,רוּחַ דַּכָּא Demuth.
Смирéнникъ ז׳ ,עָנָו ,שְׁפַל־רוּחַ ,דַּכָּא; נִחָם עַל רָעָתוֹ
Demüthiger. -нница נ׳.
Смирéнничать פ״ע ,הַצְנֵעַ לֶכֶת ,הִכָּנֵעַ sich demüthig
Смирéнно ת״פ ,בְּלֵב נִכְנָע ,בַּעֲנָוָה demüthig. [zeigen.
Смирéнность נ׳ ,עֲנָוָה ,עַנְוַת־רוּחַ ,רוּחַ דַּכָּא Demuth.
Смирéнный ת׳ ,עָנָו ,שְׁפַל־רוּחַ demüthig.
Смири́тель ז׳ ,מַכְנִיעַ ,—מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן Bezwinger.
—льница נ׳. [אֲסִירֵי־עָנִי.
Смири́тельный ת׳ —עָנִי bezähmend. С. домъ בֵּית
Сми́рна נ׳ מֹר Myrrhe. С. самотóчная מָר־דְּרוֹר.
Сми́рненный ת׳ מֹר־ Myrrhen=. -нное мáсло שֶׁמֶן
הַמֹּר. [הַחֲרִישׁוּ!
Сми́рно ת״פ ,דּוּמָם ,חֶרֶשׁ ruhig. Сми́рно! הַסּוּ! ,הַחֲשׁוּ
Сми́рность נ׳ ,חֲשׁוּת ,דֳּמִי ,דוּמִיָּה ,שֶׁקֶט ruhiges Wesen.
Сми́рный ת׳ ,שֶׁקֶט ,מַחֲרִישׁ ,דּוּמֵם ,מַחְשֶׁה ruhig.
Смиря́ть, -ри́ть פ״י ,הַכְנֵעַ ,הַכְרֵעַ ,עַנֵּה ,הַשְׁבֵּחַ ,הָקֵם
לִדְמָמָה beruhigen. -ся פ״ח ,הִכָּנֵעַ ,הִכָּרֵעַ ,עָנֹה
קוֹם לִדְמָמָה ,שָׁתוֹק ,הִתְעַנֵּה ruhig werden.
Смогáть, Смочь (עתיד смогý, смóжешь) פ״ע ,יָכוֹל
Смóква נ׳ תְּאֵנָה Feige. [עָצוֹר כֹּחַ לְ־ können.
Смóклый ת׳ ,נִמְלָא מַיִם ,מְרֻטָּב ,רָטוֹב durchnäßt.
Смóкнуть פ״ע ,הִמָּלֵא מַיִם ,רָטוֹב naß werden.
Смокóвница נ׳ תְּאֵנָה (עֵץ) Feigenbaum.
Смокóвничный, -кóвный ת׳ תְּאֵנָה־ Feigen=.
Смолá נ׳ ,חֵמָר ,זֶפֶת ,כֹּפֶר Harz; Pech.
Смолáчивать, Смолоти́ть פ״י ,חָבוֹט ,דּוּשׁ aus=
dreschen.-ся נפ׳ ,הֶחָבֵט ,הִדּוֹשׁ ausgedroschen werden.
Смóлвливаться, Смóлвиться פ״הו הֵאוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ
übereinkommen.
Смолевáтый ת׳ אֲשֶׁר זֶפֶת בּוֹ מְעַט harzig.
Смолевóй ת׳ 1) —זֶפֶת ,—כֹּפֶר Theer= 2) ,כָּפוּר
מָשׁוּחַ בְּזֶפֶת getheert.
Смолéніе ס׳ ,מְשִׁחַת זֶפֶת ,כְּפֹר בַּכֹּפֶר Theerung.
Смоли́стый ת׳ ,מָלֵא זֶפֶת ,אֲשֶׁר כֹּפֶר בּוֹ harzig.
Смоли́ть פ״י ,כָּפוֹר בַּכֹּפֶר ,מָשׁוֹחַ בְּזֶפֶת theeren, pichen.
Смóлка נ׳ 1) ,מְשִׁחַת כֹּפֶר ,מְשֹׁחַ בְּזֶפֶת Pichung.
2) ,פַּךְ־הַזֶּפֶת ,קֶרֶן־כֹּפֶר לִקְטֹרֶת Räucherharz.
Смоловáрня נ׳ בֵּית הַתּוֹךְ זֶפֶת Pechsiederei.

Смо́лоду פ״ת מִנְּעוּרָיו, מִנֹּעַר von Kindheit an. [nerei.
Смолокуре́ніе ס׳ מַעֲרֶכֶת כֹּפֶר, הַתּוֹךְ זֶפֶת Pechbren=
Смолопромы́шленникъ ז׳ מוֹכֵר זֶפֶת, רוֹכֵל בַּכֹּפֶר
Смолоти́ть см. Смола́чивать. [Theerbrenner.
Смоло́ть см. Моло́ть.
Смолоче́ніе ס׳ דַּיִשׁ, דּוּשׁ Ausdreschung.
Смолча́ніе ס׳ הַחֲרִישׁ מִבְּלִי־עֲנוֹת דָּבָר, חֲשׁוֹת das
Смолча́ть см. Сма́лчивать. [Schweigen.
Смоль נ׳ חֵמָר, זֶפֶת, כֹּפֶר Pech. **-льный** ת׳.
Смо́льня см. Смолова́рня.
Смоляно́й см. Смо́ль.
Сморка́ніе ס׳ מוֹצָא רִיר נְחִירָיו das Schnäuzen.
Сморка́ть, -кну́ть פ״י (носъ) הוֹצֵא רִיר נְחִירָיו schnäuzen. **-ся** פ״ח נַקֵּה נְחִירָיו sich schnäuzen.
Сморку́нъ ז׳ מוֹצִיא רִיר נְחִירָיו לִרְגָעִים Schnäuzer. **-ку́нья** נ׳. [-динный ת׳.
Сморо́дина נ׳ מִין גַּרְגְּרֵי־גַנִּים Johannisbeere.
Сморо́диновка נ׳ עֲסִיס גַּרְגְּרֵי־גַנִּים Johannisbeeren=
Сморчо́къ (-чка́) ז׳ מִין כְּמֵהִין Morchel. [wein.
Смо́рщеніе ס׳ צִמּוּק, קִמּוּט das Runzeln.
Смо́рщивать, Смо́рщить פ״י קַמּוֹט, רַגּוֹעַ (איוב כו, יב) runzeln. **-ся** פ״ח רָגוֹעַ, צָפוֹד, צָמוֹק, קָמוֹט (איוב ז, ה)
Смота́ть см. Сма́тывать. [sich zusammenschrumpfen.
Смо́трины נ״ר רְאוֹת פְּנֵי־הַכַּלָּה Brautschau.
Смотри́тель ז׳ בַּעַל־פְּקִידוּת, מְפַקֵּד Aufseher.
Смо́тръ ז׳ פְּקֻדָּה, בִּקֹּרֶת Besichtigung. [-тельскій ת׳.
Смотрѣ́ть פ״י הַשְׁגֵּחַ אֶל־, שׁוּר, הַבֵּט בְּ־, חֲזֹה בְּ־ sehen, aufpassen. С. сквозь па́льцы עָצֹה עֵינָיו. Не смотря́ на — מִבְּלִי שִׂים לֵב אֶל־, מֵרְאוֹת בְּ־. Не смотря́ на лицѣ́ и зва́ніе מִבְּלִי כָל־מַשֹּׂא פָנִים. С. въ о́ба בָּחוֹן מַרְאֵהוּ, פָּקוֹחַ עֵינַיִם עַל־. **-ся** פ״ח הִתְרָאוֹת, הִבָּרֵא sich besehen.
Смочи́ть см. Сма́чивать. [ב]רָאִי]
Смочь см. Смога́ть. [Betrug verüben.
Смоше́нничать פ״ע עֲשֹׂה מִרְמָה, חַבֵּל אָוֶן einen
Смради́ть (смражу́) פ״י מַלֵּא צַחֲנָה, הַעֲלֵה בְּאֹשׁ
Смра́дъ ז׳ צַחֲנָה, בְּאֹשׁ Gestank. [Gestank verbreiten.
Смуглова́тость נ׳ עֵין שְׁחַרְחֹרֶת das Bräunliche.
Смуглова́тый ת׳ שְׁחַרְחֹר מְעַט, —חוּם bräunlich.
Смуглоли́цый ת׳ אֲשֶׁר פָּנָיו שְׁחַרְחֹרִים brünett.
Сму́глость נ׳ עֵין שְׁחַרְחֹר כֵּהֶה braune Gesichtsfarbe.
Сму́глый ת׳ שְׁחַרְחֹר, חוּם braun.
Смуглѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ שְׁחַרְחֹר, הָפוֹךְ חוּם braun werden.
Смугля́къ ז׳ בַּעַל פָּנִים שְׁחַרְחֹרִים, שְׁחַרְחֹר, חוּם Brünett. **-ля́нка** נ׳ שְׁחַרְחֹרֶת, חוּמָה Brünette.
Смудри́ть פ״ע הִתְנַבֵּל לְ־, זָמוֹם לְ־, הִתְחַכֵּם לְ־ aus=künsteln.
Сму́рый ת׳ אֲשֶׁר עֵין שֵׂיבָה כֵּהָה לוֹ dunkelgrau.
Сму́та נ׳ מֶרֶד, מַכְשֵׁלָה, מַהְפֵּכָה, מְהוּמָה, מְבוּכָה Aufruhr.
Смути́тель ז׳ מְשַׁלֵּחַ, מַחֲרְחֵר רִיב, מְסַכְסֵךְ, נִרְגָּן, עוֹכֵר, מֵאִיר זִקּוֹת מַעַל, קוֹדֵחַ אֵשׁ מֶרֶד, מֵפִיחַ קִרְיָה, מְדָנִים Friedenstörer. **-тельница** נ׳.
Сму́тный ת׳ 1) כֵּהֶה, נָבוֹךְ verwirrt. С. духъ רוּחַ כֵּהָה. 2) מָלֵא רוּחַ מֶרֶד, רוּחַ סָרָה aufrührerisch.
Смуща́ть, Смути́ть פ״י 1) בָּלוֹל, עָכוֹר, רַפּוֹשׂ, רַפּוֹס trüben. 2) סַכְסֵךְ, הַאֲדֵב, הַכְאֵה לֵב, הָמוֹם, עָכוֹר רוּחַ, הַבְהֵל, בַּהֵל, בַּעֵת, הַחְתֵּת, חַתֵּת, נֶפֶשׁ aufregen. **-ся** נפעל 1) סָכְסוֹךְ, הֵרָפֵשׂ, הֵעָכֵר getrübt werden. 2) פ״ח הֵאָשֵׁם, הֵחָפֵז, הִבָּעֵת, הִבָּהֵל, הִתַּמֵּהַּ, תָּמוֹהַּ, הִתְהַפֵּךְ, אָבוֹד, עָרוֹב, חָתוֹת, לָבוֹשׁ שְׁמָמָה (חֲרָדוֹת), שָׁמוֹם, כָּהֹה, פּוּן bestürzt werden. Смути́лось вся́кое весе́ліе עָרְבָה כָּל שִׂמְחָה. Сердце ихъ смути́лось וְכָהֲתָה כָּל־ אָבַד לִבָּם. И смути́тся вся́кій духъ רוּחַ. Отъ у́жасовъ твоихъ смуща́юсь מֵאֵימֶיךָ אָפוּנָה.
Смуще́ніе ס׳ 1) שְׁמָמָה, תִּמָּהוֹן, מְהוּמָה, מְבוּכָה, רוּחַ כֵּהָה, חַתַּת, בְּעָתָה, בַּלָּהָה, בֶּהָלָה, שִׁמָּמוֹן Verwirrung. 2) קֶשֶׁר, מֶרֶד Aufruhr.
Смыва́ть, Смыть פ״י 1) סָחוֹף, שָׁטוֹף wegschwemmen. 2) הַכְבֵּס, כַּבּוֹס נפ׳ מַ־, רָחוֹץ, כַּבֵּס abwaschen. **-ся** הִתְרַחֵץ, רָחוֹץ sich abwaschen. [Zusammenrücken.
Смыка́ніе ס׳ עָצֹם, סְגֹר; הִתְלַכֵּד das Schließen;
Смыка́ть, Сомкну́ть פ״י 1) אָטוֹם, הָגֵף, סָגוֹר schließen. 2) קָרֵב אִישׁ לְרֵעֵהוּ, חַבֵּר zusammenrücken. С. брёвна חַבֵּר קוֹרוֹת בִּנְיָה. С. ряды סְגוֹר הַשְּׂדֵרוֹת, קָרֵב שְׂדֵרוֹת הַצָּבָא אִשָּׁה לִרְעוּתָהּ. 3) (עיניו) עָצֹה, הַסְגֵּר, עָצוֹם, —אָטוֹר (באר פ״ה) zumachen. **-ся** נפ׳ דָּבוֹק אִישׁ בְּאָחִיהוּ, הִתְלַכֵּד, חֲבוֹר geschlossen werden.
Смы́сленный ת׳ מַשְׂכִּיל בְּ־, יוֹדֵעַ, נָבוֹן, מֵבִין vernünftig. [verstehen. 2) см. Смышля́ть.
Смы́слить (смы́шлю, смы́слишь) פ״י 1) הַשְׂכֵּל, הָבֵן
Смы́слъ ז׳ 1) שֵׂכֶל, תְּבוּנָה, בִּינָה Sinn. 2) פִּתְרוֹן, שֶׁבֶר, פֵּשֶׁר דָּבָר Bedeutung.
Смыть см. Смыва́ть.
Смычёкъ (-чка́) ז׳ 1) קֶשֶׁת (שַׁרְבִיט) הַנֵּבֶל Violinbogen. 2) צֶמֶד כַּלְבֵי־צַיִד Koppel Hunde.
Смычёчный, Смычко́вый ת׳ אֲשֶׁר לְקֶשֶׁת הַנֵּבֶל vom Violinbogen. [heit.
Смышлёность נ׳ הַשְׂכֵּל, עֵצָה, בִּינָה, תְּבוּנָה Klug=
Смышлёный ת׳ מַשְׂכִּיל, מֵבִין, אִישׁ תְּבוּנוֹת verständig.

Смышля́ть, Смыслить פ״י חשוב מחשבה, זמום ל־, החרש (ש״א כ״ג, ט) חרוש (טוב או רע) beabsichtigen.

Смѣ́ло ת״פ בטח, בלי־פחד, בלי־חת, באמץ־לב (בראשית לד, כה) dreist, kühn.

Смѣ́лость נ׳ בטחה, עז פנים, עז נפש, אמץ־לב Verwegenheit, Kühnheit.

Смѣ́лый ת׳ שם, עשוי לבלי־חת, עז־נפש, אמיץ לב, ערב לבו ל־, נפשו בכפו dreist, kühn.

Смѣльча́къ ז׳ משחק לפחד, עז־פנים, אמיץ לב, אשר עפלה נפשו Wagehals.

Смѣ́на נ׳ 1) חליפה, חלף Ablösung. С. часовы́хъ חליפות צבא המשמר. 2) משמרת מפח aufziehende Wache.

Смѣ́нный ת׳ מפח, חליפות— Ablösungs=. Смѣ́нная стра́жа צבא החליפות, משמרת מפח.

Смѣня́ть, -ни́ть פ״י 1) המר, החלף tauschen. 2) —בוא במקום—, עמוד תחת— ablösen. -ся 1) נפעל הומר, החלף getauscht werden. 2) פ״ה בוא איש תחת רעהו einander ablösen.

Смѣ́риваніе ס׳ מדד, מדוד Abmessung.

Смѣ́ривать, Смѣ́рять, -рить פ״י כול, מדד, מדוד ausmessen. -ся 1) נפ׳ המד gemessen werden. 2) פ״ה התמודד עם־ sich messen.

Смѣсти́ть см. Смѣща́ть.

Смѣ́сь נ׳ כלאים, בליל, מזג, מסך, ערב Gemisch.

Смѣ́та נ׳ ערך, חשבון, מספר, מתכנת, תכן Berech=

Смѣ́тить см. Смѣча́ть. [nung.

Смѣ́тливость נ׳ הבין פשר דבר, בינה לאחרית דבר Scharfblick. [scharfsichtig.

Смѣ́тливый ת׳ מבין פשר דבר, מבין לאחרית דבר

Смѣ́тный ת׳ אשר למתכנת הד־ Berechnungs=.

Смѣ́ть פ״ע זוד—, העפל—, הון ל־, ערוב לבו ל־ sich unterstehen. [Lustigmacher. -рица נ׳.

Смѣхотво́рецъ (-рца) ז׳ איש התלים, חוזה מהתלות

Смѣхотво́рный ת׳ מעורר שחוק, עושה צחוק lächerlich. [Spaßmacherei.

Смѣхотво́рство ס׳ הוללות שמחה, התלים, מהתלות

Смѣ́хъ ז׳ צחוק, שחוק Gelächter.

Смѣча́ть, Смѣ́тить פ״י 1) פקוד, ערוך חשבון berechnen. 2) שעור בנפשו, הבן למוצא דבר, הבן בלבו [merken.

Смѣ́шанный ת׳ מהול, בלול vermischt.

Смѣше́ніе ס׳ מזג, בליל, מסך Vermischung.

Смѣ́шивать, Смѣша́ть פ״י 1) ערוב, מסוך, נער, בלול, בלתי בקר (הבדל) vermischen. 2) המר דברים, סכסך verwechseln. 3) (кого́) המם, הבא במבוכה, בלע, בין התבולל —פלג לשון verwirrt machen. -ся פ״ה 1) התבולל vermischt werden. 2) התבלע, הבוך verwirrt werden.

Смѣши́ть פ״י שעשע נפש איש בשחוק zum Lachen

Смѣшно́й ת׳ מעורר צחוק וקלסה lächerlich. [bringen.

Смѣща́ть, Смѣсти́ть (смѣщу́ עתיד) פ״י הדוף ממצב, הסר (הזנח) מכהן, הרס ממעמד absetzen (vom Amte).

Смѣя́ніе ס׳ מהתלות, התלים, צחוק das Lachen.

Смѣя́ться פ״ה שחוק, צחוק lachen. С. надъ— לעוג ל־.

Смя́гнуть פ״ע התבקע (השפתים) מחרב (מקר) trocken werden.

Смягча́ть, -чи́ть פ״י 1) הרך, רכך weich machen. 2) —השקט, השבח שאון— lindern; besänftigen. -ся 1) נפ׳ רכוך weich werden. 2) פ״ה הכמר רחמי־ milder werden. Смягчи́лся гнѣвъ его́ חמתו שככה.

Смягче́ніе ס׳ 1) פעלת המרכך, רכך das Aufweichen. 2) שך חמת־ Milderung.

Смягчи́тельный ת׳ —משביח שאון lindernd.

Смяте́ніе ס׳ מהומה, שאיה, שממון, תמהון; מרד, קשר Aufruhr.

Смя́тіе ס׳ מרמס, קפדה, קמט, עסות Zerknitterung.

Смя́тка נ׳ ביצה נאה, ביצת צלי־נא weichgekochtes Ei

Смя́тый ת׳ נרמס, מעסה, קמוט zerknüllt.

Смять (עתיד сомну́) см. Смина́ть.

Смѵ́рна см. Сми́рна.

Снабжа́ть Снабди́ть פ״י (кого́) זבוד את־, העניק ל־, עתד ל־, הכן ל־ versorgen. -ся נפ׳ הענק versorgt

Снабже́ніе ס׳ זבד, עתידות Versorgung. [werden.

Сна́добиться פ״ס סכון, הועל לצרכו nöthig sein.

Сна́добье ס׳ רקח, מסך, מזג, מטעמי־אכל, תבלין [Würzung.

Снару́жи ת״פ מחוץ von Außen.

Снаря́дъ ז׳ 1) התעתד, עתידות, תכונה Zubereitung. 2) כלי־, נשק Geräth. Воѐнные снаря́ды כלי־מלחמה. Столя́рный снаря́дъ כלי חרשת־עץ.

Снаряжа́ть, -ряди́ть פ״י הכן כל־, עתד ל־, הכן ל־ —צרך zubereiten. -ся פ״ה התעתד ל־, הכון ל־ הצטיד sich anfertigen.

Снаряже́ніе ס׳ см. Снаря́дъ 1.

Сна́сть נ׳ נשק־(כלי־) אניה Tauwerk

Снача́ла ת״פ בתחלה, בראשית, מראש anfangs.

Сна́шивать, Сноси́ть פ״י 1) נשא אל־מקום אחד zusammentragen. -ся נפ׳ הנשא אל־מקום אחד zusammengetragen werden.

Снести́, Снесть см. Сноси́ть.

Снеги́рь ז׳ מין צפור נותן זמירות, תמה (חולין קמא:) [Gimpel.

Сниза́ть см. Сни́зывать.

Снизойти́ см. Снисходи́ть.

Сни́зу ת"פ מִלְּמַטָּה, מִתַּחַת von unten.

Сни́зывать, Сниза́ть פ"י (פנינים) חָרוֹז aufreihen.

Снима́ть, Снять פ"י 1) הָסֵר — פָּרוֹק, לָקוֹחַ מֵעַל־,
— חָלוֹץ, — שָׁלוֹף, אֶת־ (הַפְשֵׁט) פָּשׁוֹט herabnehmen.
С. шу́бу הַעֲבֵר (הָסֵר) אַדֶּרֶת מֵעַל־שֶׁכֶם־. С. сапоги́
— שָׁלוֹף (חָלוֹץ) נַעֲלֵי—. С. со свѣчи́ הָסֵר גַּחַל הַנֵּר.
2) הַעֲלֵה מֵעַל — הַרְחֵק, הַסֵּעַ מִ־, הַעְתֵּק מִ־ heben.
С. оса́ду съ го́рода הַעֲלֵה חֵיל הַמָּצוֹר מִן־הָעִיר. С.
карау́лъ הַרְחֵק צְבָא הַמִּשְׁמָר מִן־. С. шатёръ הַעְתֵּק
אָהֳלוֹ מִ־. 3) תָּאֵר תַּבְנִית, — חַקֵּה דְּמוּת copiren.
С. планъ крѣ́пости תָּאֵר דְּמוּת מִבְצָר. С. пор-
трéтъ съ отца́ חַקֵּה דְּמוּת פְּנֵי־אָבִיו. С. мѣ́рку съ
чего́ תָּכוֹן מִדַּת הַ־. ‑ся נפ' 1) הִלָּקַח (לָקוֹחַ) מֵעַל־,
הוּסַר — abgenommen werden. 2) פ"ח הַעֲלֵה מֵעַל,
נָסוֹעַ מִ־, עָתוֹק מִ־ abziehen.

Сни́мка נ' קְחַת (קַחַת) מֵעַל־ das Herabnehmen.

Сни́мокъ (-мка) מְחֻקֶּה, דְּמוּת (תַּבְנִית) הַ־ עַל־לוּחַ
Abdruck, Copie.

Сниска́ніе ס' — עֲשׂוֹת לוֹ, מְצֹא לוֹ, קִנְיָן Erwerbung.

Сни́скивать, Сниска́ть פ"י מָצֹא לוֹ, עָשֹׂה לוֹ, רָכוֹשׁ,
נָחוֹל, קָנֹה erwerben. С. сла́ву עֲשׂה לוֹ שֵׁם לִתְהִלָּה.
С. му́дрость קָנֹה חָכְמָה. ‑ся נפ' הִקָּנֵה, הִמָּצֵא לוֹ,
הִנָּחֵל לוֹ erworben werden. [פְּנֵי־ leutselig.

Снисходи́тельно ת"פ בְּחֶסֶד, בְּרָצוֹן, כְּנֹשֵׂא אֶת־

Снисходи́тельность נ' חֶסֶד, רָצוֹן, שְׂאֵת אֶת־פְּנֵי־,
מַשֹּׂא פָנִים Nachsicht. [לְ־ geneigt.

Снисходи́тельный ת' נַעֲנֶה בְרָצוֹן, מוֹשֵׁךְ חֶסֶד לְ־

Снисходи́ть, Снизойти́ פ"ע (чему́) סָלוֹחַ, נָשֹׂא אֶת־
לְ־, לְ־ (הֵעָתֵר) הֵעָנֵה nachsichtig sein. С. на чью
про́сьбу — קַבֵּל בְּרָצוֹן תְּחִנַּת.

Снисхожде́ніе ס' см. Снисходи́тельность.

Сни́ться פ"ס הֵרָאֵה בַּחֲלוֹם träumen. Мнѣ сни́-
лось חָלַמְתִּי. [wandlerin.

Снобро́дка נ' *סַהֲרוּרִית, נוֹדֶדֶת בַּחֲזוֹן־לַיְלָה Nacht=

Снобро́дство ס' חֳלִי הַמְּהַלֵּךְ בִּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו,
*חֳלִי סַהֲרוּרִים das Nachtwandeln. [wandler.

Снобро́дъ ז' *סַהֲרוּר, מְהַלֵּךְ בִּתְנוּמוֹת לַיְלָה Nacht=

Сно́ва ת"פ שֵׁנִית, עוֹד, עוֹד הַפַּעַם wiederum.

Снова́ть (сную, снуёшь) פ"ע נוֹד הֵנָּה וָהֵנָּה, שׁוֹטֵט
שָׁקוֹק, אָנֶה וָאָנָה schnell hin und her gehen.

Снови́децъ (-дца) ז' בַּעַל־חֲלֹמוֹת, חוֹזֶה חֶזְיוֹנוֹת

Сновидѣ́ніе ס' חֲלוֹם, חֲזוֹן לַיְלָה Traum. [Träumer.

Снопъ (ק' -пикъ) ז' אֲלֻמָּה, עֹמֶר, עָמִיר, עֲרֵמָה Garbe.

Снора́вливать, Снорови́ть, -ся см. Принора́в-
ливать, -ся.

Снoро́вка נ' 1) הַשְׁווֹת לְ־, הַעֲרִיךְ אֶל־, הַסְכֵּן עִם־
Anpassung. 2) עָרְמָה, יַד־חָרוּצִים Kunstgriff.

Снoси́ть (сношу́, сно́сишь), Снесть פ"י 1) נָשֹׂא
מֵעַל־, נָשֹׂא אֶל־תַּחַת; נָשֹׂא אֶל־ herunterbringen.
2) נָשֹׂא, כַּלְכֵּל, הָכֵל ertragen. С. болѣ́знь свою כַּלְכֵּל
מַחֲלֵהוּ. Не могу́ с. его́ (נְשֹׂא) אוֹתוֹ, נִלְאֵיתִי הָכִיל אוֹתוֹ
3) לֹא־אוּכַל. הַסֵּעַ, סָחוֹף, הָלְאָה, גָּרוֹף abreißen.
Вѣтръ снёсъ кры́шу הָרוּחַ הִסִּיעַ אֶת־הַגָּג. Вода́
снесла́ плоти́ну הַמַּיִם סְחָפוּ (גָּרְפוּ) אֶת־הַשֶּׁכֶר.
4) см. Сна́шивать. ‑ся נפ' הִנָּשֵׂא אֶל hinunterge=
bracht werden. [Duldsamkeit.

Сно́сливость נ' עֹצֶר רוּחַ, אֹרֶךְ אַפַּיִם, אֶרֶךְ־אַף

Сно́сливый ת' אֶרֶךְ־אַפַּיִם, אֶרֶךְ־רוּחַ, נוֹשֵׂא עֻלּוֹ,
מַטֶּה שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל, עוֹצֵר כֹּחַ לָשֵׂאת, מְכַלְכֵּל בְּרוּחוֹ
[geduldig.

Сно́сно ת"פ לֹא־כָבֵד מִנְּשֹׂא erträglich.

Сно́сный ת' לֹא־כָבֵד מִנְּשֹׂא erträglich.

Сносъ ז' מַשְׂאוֹת (יחזקאל יז, ט), הָרֹס, הָלְאָה, שְׂאֵת
הַסִּיעַ das Herunterbringen. Купи́ть домъ на сносъ
קָנֹה בַּיִת לְהָרְסוֹ. [schläfernd.

Снотво́рный ת' מְיַשֵּׁן, נוֹתֵן שֵׁנָה, מֵבִיא תְנוּמָה ein=

Снотолкова́ніе ס' פִּתְרוֹן חֲלוֹמוֹת, פֵּשֶׁר חֶזְיוֹנוֹת
Traumdeutung. [-тельница נ'.

Снотолкова́тель ז' פּוֹתֵר חֲלוֹמוֹת Traumdeuter.

Снотолкова́тельный ת' אֲשֶׁר לְפִתְרוֹן חֲלוֹמוֹת
traumdeutend.

Снoха́ נ' כַּלָּה, אֵשֶׁת בְּנוֹ Schwiegertochter.

Снoше́ніе ס' חֲלִיפוֹת דְּבָרִים בֵּין־ Verkehr.

Снурова́ніе ס' מְזִיחַ חֲלָצַיִם Zusammenschnürung.

Снурова́ть (-ру́ю) פ"י אַזֵּר חֲלָצֵי־, שַׁנֵּס מָתְנֵי־ schnü=
ren. ‑ся פ"ח אַזֵּר חֲלָצֶיהָ, שַׁנֵּס מָתְנֶיהָ sich schnüren.

Снуро́вка נ' (נָשִׁים) מְזִיחַ, אֵזוֹר חֲלָצַיִם, מֵזַח
Schnürleib.

Снуръ, ק' Снуро́къ (-рка́), -ро́чекъ (-чка) ז' פְּתִיל,
[תִּקְוָה, יֶתֶר, מֵיתָר Schnur.

Сную см. Снова́ть.

Снѣги́рь см. Сниги́рь.

Снѣгъ ז' שֶׁלֶג Schnee. Снѣгово́й ת'.

Снѣда́ть, Снѣсть פ"י אָכוֹל בְּכָל־פֶּה, צַמֵּת, אַכֵּל
הַשְׁחֵת, כַּלֵּה, בַּלֵּעַ, כַּרְסֵם, גָּזוֹר verzehren. За́висть
снѣда́етъ его́ (צִמְּתַתּוּ) קִנְאָתוֹ תֹּאכְלֵהוּ. ‑ся נפ'
אָכוֹל, בָּלוֹעַ verzehrt werden.

Снѣдь נ' אֹכֶל, אָכְלָה, מַאֲכָל, מַכֹּלֶת, צֵידָה, מָזוֹן,
בָּרוּת, טֶרֶף Nahrung; Fraß.

Снѣжи́на (ק' -жи́нка) נ' אֶגֶל־שֶׁלֶג Schneeflocke.

Снѣжи́стый ת' רַב־שֶׁלֶג schneereich.

Снѣжи́ть 1) פ״י הִשְׁלֵג עַל־ beschneien. 2) פ״ם: Снѣжи́тъ הַשֶּׁלֶג יוֹרֵד es schneit.
Снѣжкі́й ז״ר см. Снѣжо́къ.
Снѣжно ת״פ מְכֻסֶּה שֶׁלֶג, מָלֵא שֶׁלֶג schneereich.
Снѣжный ת׳ см. Снѣжи́стый.
Снѣжо́къ (-жка́) ק׳ см. Снѣгъ. ר׳ Снѣжкі́ גְּלוֹת שֶׁלֶג Schneeballe.
Сня́тіе ס׳ הָסֵר מֵעַל־, קַחַת מֵעַל־ das Herabnehmen. С. оса́ды הַעֲלוֹת חֵיל הַמָּצוֹר.
Снять см. Снима́ть.
Снюхиваться, -хаться פ״ח עָשׂה, הִתְנַכֵּל יַחְדָּו לְ־, הִתְחַבֵּר עִם־, חוֹזֶה עִם־ sich heimlich verständigen. מְזִמּוֹת הוּא
Со см. Съ.
Соба́ка נ׳ כֶּלֶב Hund. Онъ соба́ку съѣлъ וְאִישׁ נוֹבֵל
Собачёнка נ׳ כֶּלֶב נִבְזֶה schlechter Hund.
Соба́читься פ״ח הִתְקוֹטֵט כִּכְלָבִים zanken.
Соба́чій ת׳ כֶּלֶב—, כְּלָבִים—Hunds=.
Соба́чка ק׳ см. Соба́ка.
Собесѣдникъ ז׳ נִדְבָּר עִם־, מְדַבֵּר עִם־ Gesellschafter. -ница נ׳.
Собесѣдовать (-дую) פ״ח עִם־ (הִדַּבֵּר) הִדָּבֵר, שׂוּחַ עִם sich unterhalten.
Собира́ніе ס׳ אֶגֶר, קִבֵּץ, אֲסֹף, אֹסֶף das Sammeln. С. виногра́да בָּצִיר. Вре́мя собира́нія плодо́въ עֵת הָאָסִיף.
Собира́тель ז׳ אוֹגֵר, קוֹבֵץ, אוֹסֵף Sammler. -льница נ׳.
Собира́тельное и́мя (בדקדוק) שֵׁם הַקִּבּוּץ Sammelname.
Собира́ть, -бра́ть פ״י כָּנוֹס, קַבֵּץ, קָבוֹץ, אָסוֹף, כַּנֵּס, אָגוֹר, לָקוֹט, לַקֵּט sammeln; zusammenbringen. С. кого́ въ путь הָכֵן אִישׁ לַדֶּרֶךְ. -ся 1) נפ׳ הֵאָסֵף, הִלָּקֵט, הִקָּבֵץ gesammelt werden. 2) פ״ה הִתְאַסֵּף, הִקָּהֵל, הִקָּוֵה zusammenkommen. -ся про́тивъ кого́ גּוֹד (גּוּר) עַל־. -ся въ пу́ть הִכּוֹן לַדֶּרֶךְ. -ся съ деньга́ми קָבוֹץ כֶּסֶף עַל־יַד, חָשׂוֹךְ וְהָכֵן כֶּסֶף. -ся съ ду́хомъ הִתְחַזֵּק, הַחֲלֵף כֹּחַ. -ся съ мы́слями הִמָּלֵךְ, שִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשׁוֹ, הִוָּעֵץ בְּלִבּוֹ, הִתְעַשֵּׁת עָלָיו לִבּוֹ. הִתְאַחֵד (יחזקאל כא, כא).
Соблаговоле́ніе ס׳ חֶסֶד, רָצוֹן Genehmigung.
Соблаговоли́ть פ״ע נָטֹה חֶסֶד אֶל־, הוֹאֵל, רָצֹה genehmigen.
Соблазне́ніе ס׳ см. Собла́знъ.
Соблазни́тель ז׳ מַתְעֶה, מַדִּיחַ, מֵסִית, מְפַתֶּה, מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ Verführer. -льница נ׳.
Соблазни́тельность נ׳ מַדּוּחִים das Verführerische. С. рѣчи מַחְמָאוֹת־פֶּה, חֲלַק־שְׂפָתַיִם, חֶלְקַת־לָשׁוֹן.
Соблазни́тельный ת׳ מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ, לוֹקֵחַ לֵב, מַדִּיחַ, מַתְעֶה verführerisch.

Собла́знъ ז׳ מַדּוּחִים, תַּעְתֻּעִים, מִדְחֶה, לֶכֶד, מַדְהֵפָה, מַשָּׁאוֹן, מוֹקְשֵׁי (מִכְשׁוֹל) עָוֹן, מִכְשׁוֹל לֵב, מַכְשֵׁלָה Verführung.
Соблазня́ть, -ни́ть פ״י פַּתֵּה, הַדִּיחַ, הָסֵת, לָקוֹחַ לֵב, הַשְׁגֵּה, הַכְשֵׁל, הַשֵּׁא, הַחֲנֵף בַּחֲלַקּוֹת, צוֹדֵד נֶפֶשׁ, פַּתֵּה, הַתְעֵה, הַטֵּה בַּתֹּהוּ verführen. -ся פ״ח הִפָּתֵה, הִכָּשֵׁל בְּמוֹקְשֵׁי עָוֹן, שָׁגֹה verführt werden.
Соблюда́ть, -блюсти́ פ״י שָׁמוֹר, נָצוֹר, קַיֵּם beobachten. -ся נפ׳ הִשָּׁמֵר, הִנָּצֵר, קִיּוּם beobachtet werden.
Соблюде́ніе ס׳ שְׁמֹר, נְצֹר, שִׁמּוּרִים, מִשְׁמֶרֶת חֹק Beobachtung.
Со́боль(ק׳ соболёкъ) ז׳ תַּחַשׁ, גָּלִיקְטִין* (ירוש׳ שבת פרק ב) Zobel. -бо́лій, -боли́ный ת׳.
Соболѣзнова́ніе ס׳ אֶל־ מְעֵי הֲמוֹן, רַחֲמִים, חֲנִינָה, [חֶמְלָה] Mitleid.
Соболѣзнова́тельный ת׳ מָלֵא חֶמְלָה Beileid bezeugend.
Соболѣзновать (-ную) פ״ע לְ־ מֵעָיו הָמֹה, לְ־ נוּד, חָלֹה, חָלֹה עַל־ (ש״א כב, ח), הִכָּמֵר רַחֲמָיו (נִחוּמָיו) עַל־שֶׁבֶר (עמוס ו, ו) bedauern.
Собо́рно ת״פ שְׁכֶם־אֶחָד, יַחְדָּו, יַחַד zusammen.
Собо́ръ ז׳ 1) אֲסֵפָה, אֲסֵפַת שָׂרֵי־קֹדֶשׁ, כְּנֶסֶת* הַגְּדוֹלָה Versammlung der Geistlichen. 2) מוֹעֵד, בֵּית־תְּפִלָּה לְכָל־פְּלֻגּוֹת הַדָּת, בֵּית־מוֹעֵד, מוֹעֲדָה Kathedralkirche. -бо́рный ת׳.
Собра́ніе ס׳ 1) אֹסֶף, לֶקֶט Sammlung. 2) אֲסֵפָה, סוֹד, עֵדָה, מִקְרָא, עֲצָרָה, קְהִלָּה, קָהָל, קִבּוּץ, אֲסֻפָּה Gesellschaft. С. старѣйшинъ זְקֵנִים (מוֹשַׁב) סוֹד.
Собра́тство ס׳ אַחֲוָה, בְּרִית אַחִים Brüderschaft.
Собра́тъ ז׳ אָח, חָבֵר, רֵעַ, עָמִית Mitbruder. ר׳ -бра́тья, -бра́ты אֲנָשִׁים אַחִים.
Собра́ться см. Собира́ться.
Со́бственно ת״פ בֶּאֱמֶת, אָמְנָם, אָמְנָה, אָמְנָם eigentlich.
Собственнору́чно ת״פ בְּיָדוֹ הוּא, בְּעֶצֶם־יָדוֹ eigenhändig.
Со́бственность נ׳ קִנְיָן, רְכוּשׁ, מְלָאכָה, מוֹרָשָׁה, אֲחֻזָּה, נַחֲלָה Eigenthum. Посяга́ть на чужу́ю с. שָׁלוֹחַ יָד בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ.
Со́бственный ת׳ אֲשֶׁר לוֹ לְבַדּוֹ ; אֲחֻזָּתוֹ— eigen. Со́бственное по́ле его́ שְׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ.
Собуты́льникъ ז׳ רֵעַ לַיַּיִן וְלַשֵּׁכָר Saufbruder.
Событіе ס׳ עִנְיָן, דָּבָר, מִקְרֶה Begebenheit. Собы́тія времёнъ קוֹרוֹת (מִקְרֵי, דִּבְרֵי) הָעִתִּים.
Сова́ נ׳ לִילִית, יַנְשׁוּף, קִקּוּת*, תַּחְוָא* (חולין סג.) Eule.
Сова́ть (су́ю, су́ешь), Су́нуть פ״י תָּקוֹעַ אֶל־, נָתוֹן אֶל־, הָבֵא בְ־ einstecken. -ся פ״ח הִתְעָרֵב בְּ־ sich

einmischen. Онъ вездѣ суётся (מתבולל) מתערב ידו בכל, הוא בכל.

Совершáть, -ши́ть פ"י 1) בצע, עולל, עשה, פעול, מלא עצתו, בצע אמרתו (2 מעשהו vollenden. ,העשה השלם חפצו, קים דברו ausführen. **-ся** נפ' קום, קיום vollzogen werden. Совершилось надъ нéю рѣшéніе Госпóдне קמה עליה עצת־יי.

Совершéніе ס' כלות מעשה, עשות Vollendung.

Совершéнно ת"פ שלומים, כלו, כלה, כליל (ירמיה יג, יט); נצח, מאד (תהלים יג, ב) vollständig. С. схóдно כל־עמת ש־. [rigkeit.

Совершеннолѣ́тіе ס' מלאת ימי־נעורים Volljäh-

Совершеннолѣ́тній ת' אשר מלאו ימי־נעוריו, בן־עשרים ואחת שנה mündig.

Совершéнный ת' כלו, תמים, שלם, כליל vollkommen; gänzlich. Будь с. היה תמים. Совершéнное изгнáніе גלות שלמה.

Совершéнство ס' תמה, תם Vollkommenheit.

Совершéнствовать (-ствую) פ"י עשה כלול, גמול, התמם כליל (תמים) vervollkommnen. **-ся** פ"ח כלול טובו, הגמל בתמו, נפשו sich vervollkommnen.

Соверши́тель ז' מקים, משלים חפץ, מבצע מעשה, דבר Vollzieher. **-льница** נ'.

Соверши́ть см. Совершáть.

Сови́ный ת' לילית —, ינשוף — Eulen-.

Сóвкій ת' נבהל ל־ Alles unternehmen wollend. Сóвокъ да нелóвокъ פתי כפים באין תבונות כפים.

Сóвкость נ' חמדה לכל־, תאוה ל־ Vorwitz.

Совладáть, -дѣть פ"ע יכול ל־, אזור חיל, מצא ידיו ב־ zurecht kommen. Съ э́тимъ не могу́ с. נשגבה לא־אוכל לה.

Совмѣсти́тельный ת' אשר די, אשר יחבר אל־, מקום לו עם־ vereinbar. [werber. **-ница** נ'.

Совмѣ́стникъ ז' מתחרה את־, מתחרה ב־ Mitbe-

Совмѣ́стничаніе ס' התחרות, תחרות Mitbewerbung.

Совмѣ́стничать פ"ע התחרה את־, התחרה ב־ concurriren.

Совмѣ́стничество см. Совмѣ́стничаніе. [riren.

Совмѣ́стно ת"פ תאמים, במקום אחד, יחדו, יחד תמים zugleich.

Совмѣ́стный ת' מתגורר עם־, נספח על־, נלוה עם־ verträglich. Зло не совмѣ́стно съ тобóю לא־יגורך רע (לא־ילין אתך).

Совмѣщáть, -вмѣсти́ть פ"י חבר יחדו, ספוח אל־ vereinigen. **-ся** פ"ח גור עם־, הספח על־, הלוה אל־, היה תאמים (תמים), היה לאחדים ב־ sich vereinigen. Въ нёмъ совмѣщáются пріятное и полéзное בו יחדו יהיו תמים הנעים והמועיל.

Совмѣщéніе ס' לויה, חברת, תאמים Vereinigung.

Совокуплéніе ס' לויה, חבר, חברת Vereinigung. Плотское с. שכבת, שכבה, משכבי אשה.

Совокупля́ть, -пи́ть פ"י חבר יחדו, ספוח אל־ vereinigen. **-ся** פ"ח הלוה (חבור), דבוק ב־, הספח על־, עם־ sich vereinigen.

Совоку́пно ת"פ יחד, יחדו, אחד, שכם, לאחדים, שניהם (כלם) כאחד zusammen.

Совоку́пность נ' כל־ה־, אסף כל־ה־, כל־ה־ יחדו; עם Vereinigung. С. óбщины עם־הקהל (ויקרא טז, לג), כנסת*, כנסיה*.

Совоку́пный ת' בא יחד עם, נלוה עם־ vereinigt.

Совóкъ (-вкá) ז' 1) דחי, מדחה הלאה Stoß. 2) רחת, מזרה, צנור* (כלים יג, ה) Schaufelchen.

Совоспитáніе ס' אמון יחד עם־ Miterziehung.

Совоспи́танникъ ז' אמון יחד עם־ Mitzögling.

Совоспи́тываніе см. Совоспитáніе. [-нница נ'.

Совоспи́тывать, -питáть פ"י אמון (גדל) יחד עם־ zusammen erziehen. **-ся** נפ' האמן יחד עם־ zusammen erzogen werden. [das Zusammentreffen.

Совпадáніе ס' מקרה דברים לעת אחת, בא יחד

Совпадáть, -пáсть פ"ע בוא לעת, הקרה יחדו אחת zusammentreffen.

Совпадéніе см. Совпадáніе.

Совпáсть см. Совпадáть.

Соврáть פ"ע דבר כזב, כזב ל־ lügen.

Совращáть, -врати́ть פ"י הדח לב, התעה מדרך, השגה מ־, מעל־ ableiten. **-ся** פ"ח תעה מדרך, נטה —, שטה — verführt werden.

Совращéніе ס' השגות מני־ארח, התעות מדרך Verführung. [Zeitgenosse. **-мéнница** נ'.

Совремéнникъ ז' בן־זמן אחד (עת אחת) עם־

Совремéнность נ' היות בזמן אחד Gleichzeitigkeit.

Совремéнный ת' 1) בן־זמן אחד עם־ gleichzeitig. 2) בן־העת החיה gegenwärtig.

Совсѣ́мъ ת"פ בכל, כלו ganz. Онъ с. готóвъ ערוך (נכון) הוא כלו. С. не לא־מאומה, לא־דבר: Онъ с. не зналъ לא־ידע דבר (מאומה).

Сóвѣстить (-вѣщу, -вѣстишь) פ"י דבר, יסר, הוכח על־לב, שום עון־איש נכח פניו ermahnen. **-ся** פ"ח הכלם מעשות —, נעור מעון כפיו, בוש מזמת אולת עלותיו sich ein Gewissen machen. Онъ сóвѣстился

[בַּר־לֵבָב] gewissenhaft. לְבָבוֹ חֵרֵף אוֹתוֹ ,יִסְּרוּהוּ

Совѣстливый ת׳ נָקִי ,נִזְהָר מִפֶּשַׁע ,נִכְלָם מֵעָוֹן,

Совѣстно ת״פ (1 בֶּאֱמוּנָה ,בְּמִישׁוֹר ,בְּצֶדֶק treu. 2) קָלוֹן לְ־ ,חָלִילָה לְּ־ gewissenhaft. Мнѣ с. сдѣлать это חָלִילָה לִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת. Какъ тебѣ не с. было такъ поступáть אֵיךְ לֹא־בֹשְׁתָּ מֵעֲשׂוֹת כָּזֹאת.

Совѣстный ת׳ (1 בַּר־לֵבָב ,נָקִי ,נוֹעֵר מֵעֲוֶל כַּפָּיו gewissenhaft. 2) אֲשֶׁר לְיִשְׁרַת הַלֵּב Gewissens-.

Совѣсть נ׳ כְּלָיוֹת ,לֵבָב ,לְבָב ,יִשְׁרַת־לֵב ; מוּסַר כִּלְיוֹתָיו. Укоря́ла меня́ сóвѣсть חֵרְפַנִי לְבָבִי ,יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי. По чи́стой сóвѣсти כְּבֹר לְבָבִי.

Совѣтникъ ז׳ יוֹעֵץ Rathgeber. -ница נ׳.

Совѣтованіе ס׳ (1 יְעֹץ das Anrathen. 2) מוֹעֵצָה Berathschlagung.

Совѣтовать (-тую) פ״י עוּץ ,יָעוֹץ אֶת־ rathen.

Совѣтъ ז׳ (1 עֵצָה Rath. 2) עֲדַת נוֹעָצִים ,מוֹעֵצָה סוֹד Rathsversammlung.

Совѣщáніе ס׳ מוֹעֵצָה ,נוֹעָצִים סוֹד Berathung.

Совѣщáтель ז׳ יוֹשֵׁב בְּסוֹד נוֹעָצִים ,נוֹעָץ Berather. -льница נ׳.

Совѣщáтельный ת׳ מוֹעֵצָה— Berathungs-.

Совѣщáться פ״ח הִמְתִּיק ,הֶעֱמִיק עֵצָה ,הִוָּעֵץ יַחְדָּו ,עוּץ סוֹד sich berathen.

Согбéніе ס׳ כֹּף ,עֵוֶת ,עַוָּתָה Biegung.

Согбéнный ת׳ כָּפוּף gebogen. С. дýхомъ אֲגַם־נֶפֶשׁ ,שְׁפַל־רוּחַ ,דַּכָּא (ישעי׳ נז׳ י׳).

Согласи́ть см. Соглашáть.

Соглáсіе ס׳ (1 שָׁלוֹם ,עֲצַת־שָׁלוֹם בֵּין־ ,לֵב אֶחָד ,צֶמֶד קוֹל אֶחָד ,פֶּה אֶחָד ,שְׁכֶם אֶחָד Eintracht. 2) (בקולות שיר) נְעִים ; (בין עִנְיָנִים) לִוְיַת־חֵן ,סְדָרִים ,מֵישָׁרִים Harmonie. 3) רָצוֹן ,הַרְצוֹת לְ־ Zustimmung. Жду твоегó соглáсія חִכִּיתִי עַד־הַרְצוֹתְךָ לִי ,אֵיחַל עַד־אִם תֹּאבֶה לִי גַּם אָתָּה.

Соглáсно ת״פ (1 (чемý או съ чѣмъ) כְּ־ ,כְּפִי־ nach, laut. С. числý лѣтъ כְּפִי־מִסְפַּר הַשָּׁנִים. С. съ закóномъ כְּמִשְׁפָּט ,כַּחֻקָּה ,כְּפִי הַחֹק. 2) בְּשָׁלוֹם ,שְׁכֶם־ ,פֶּה אֶחָד ,לֵב־אֶחָד ,אֶחָד einig.

Соглáсность נ׳ см. Соглáсіе 1.

Соглáсный ת׳ (1 (קוֹל שִׁירִים, נִגּוּנִים) הוֹלֵךְ לְמֵישָׁרִים harmonisch. 2) פֶּה־אֶחָד עִם־ einig. Онъ со мнóю соглáсенъ לְבּוֹ כִּלְבָבִי ,נֹאוֹת לִי ,עָנָה עִמִּי פֶּה־אֶחָד ,אָבָה לַעֲצָתִי. 3) כְּ־ ,כְּכֹל אֲשֶׁר ,כְּפִי־ ,דוֹמֶה gleichlautend. Словá егó соглáсны съ показáніемъ свидѣтелей דְּבָרָיו כְּדִבְרֵי הָעֵדִים. 4) Соглáсная бýква (בדקדוק) אוֹת לֹא־תְנוּעִית Consonant.

Согласовáніе ס׳ עֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּ־ ; הַקְבִּיל אֶל־ Uebereinstimmung.

Согласовáть (-сýю) פ״י עֲשׂה שָׁלוֹם בֵּ־ ,הַקְבֵּל אֶל־ ,פַּלֵּס ,הַשְׁוֵה ,הַיְשֵׁר ,עֲרוֹךְ לְ־ übereinstimmend machen. -ся פ״ח שְׁמוֹר חֻקּוֹת הַ־ ,עֲשֵׂה כְּ־ ,הַשְׁלֵם עִם־ übereinstimmen.

Соглашáть, Согласи́ть פ״י (1 הַיְשֵׁר ,הַקְבֵּל אֶל־ ,יָעוֹץ ,הַשְׁלֵם בֵּין־ ,עָרוֹךְ כְּ־ ,עִם־ vergleichen. 2) שָׁלוֹם בֵּין־ ausföhnen. 3) (на что) הַטֵּה לֵב אִישׁ לְ־ bereden. -ся פ״ח (1 (на что) הַרְצֵה לְ־ ,אָבֹה לְ־ ,הָיֹה ,הֵאוֹת לְ־ ,הוֹאֵל לְ־ einwilligen. 2) (съ кѣмъ) אָבֹה לַעֲצַת־ ,פֶּה־אֶחָד עִם־ übereinkommen.

Соглашéніе ס׳ עֲצַת־שָׁלוֹם בֵּין־ ,חֹזֶה עִם־ ; חָזוּת עִם־ Einverständniß.

Соглядáтай ז׳ מְרַגֵּל ,תָּר ,חוֹפֵר Auskundschafter.

Согнáть (עתיד сгоню́) см. Сгоня́ть.

Согнýть см. Сгибáть.

Согражданинъ ז׳ אַחַד אֶזְרְחֵי־אַרְצוֹ Mitbürger.

Согражда́нка נ׳ אַחַת מִבְּנוֹת אֶזְרְחֵי אַרְצוֹ Mitbürgerin

Согрубля́ть, -би́ть см. Погруби́ть.

Согрѣвáніе ס׳ חַמֵּם ,חִמּוּם Erwärmung.

Согрѣвáть, -грѣть פ״י הָחֵם ,חַמֵּם erwärmen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּם ,הֵחַם ,חֹם erwärmt werden.

Согрѣшáть, -ши́ть פ״ע עֲשׂה אָוֶן ,עֲוֹה ,חֲטֹא sündigen.

Согрѣшéніе ס׳ חֵטְא ,עַוָּתָה ,עָוֹן Sünde.

Согрѣши́ть см. Согрѣшáть.

Сóда נ׳ מֶלַח מֵאֵפֶר צִמְחִיִּים ,נֶתֶר Sodasalz. -дóвый ת׳.

Содержáніе ס׳ (1 מִשְׁמָר ,עֲצֹר ,שְׁמֹר das Halten. С. гости́нницы מִפְקַד מְלוֹן אוֹרְחִים. С. подъ карáулъ מִשְׁמֶרֶת הֲלִיכוֹת (2 .מִשְׁמָר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה אֲרֻחַת־תָּמִיד ,צֹרֶךְ ,טֶרֶף ,כַּלְכָּלַת־בַּיִת ,בַּיִת Unterhaltung. 3) כָּל־אֲשֶׁר בְּ־ Inhalt. С. кни́ги הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר.

Содержáтель ז׳ אֲדוֹנֵי הַ־ ,בַּעַל־הַ־ ,נוֹהֵג הֲלִיכוֹת הַ־ Inhaber. С. гости́нницы בַּעַל־הַמָּלוֹן. -льница נ׳ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת הַ־ ,בַּעֲלַת הַ־ Verwalterin.

Содержáть (-жý, -дéржишь) פ״י (1 (что) הָכֵל ,כַּלְכֵּל enthalten. Пудъ содéржитъ въ себѣ сорокъ фýнтовъ הַכִּכָּר יָכִיל אַרְבָּעִים לִטְרָא. 2) כַּלְכֵּל ,עָצוֹר halten. Онъ содержáлъ двухъ сиротъ אָסֹף אֶל־בֵּיתוֹ ,אִתּוֹ כַּלְכֵּל (אָסַף אֶל־בֵּיתוֹ) יְתוֹמִים שְׁנַיִם. С. подъ арéстомъ עָצוֹר בְּמִשְׁמָר. -ся נפ׳ (1 הִמָּצֵא בְּ־ enthalten sein. Въ рублѣ содéржится сто копѣекъ בְּשֶׁקֶל מֵאָה אֲגוֹרוֹת. 2) פ״ח כַּלְכֵּל ,אֵי־ ,הֵעָצֵר sich unterhalten; sich aufhalten. Они́ содер-עִם־

жáлись на казённомъ иждивéніи הם כלכלו
העצר במשמר .מפת־בג המלך. -ся подъ арéстомъ
Содóвый ת׳ см. Сóда. [הכלא.
Содóмить פ״ע (-млю, -мишь) התגעש בקול שאון,
שאה lärmen.
Содóмъ ז׳ צלמות ,הפכה ,תשואה ,שאון ,מהפכת סדם
Содрáть см. Сдирáть. [ולא־סדרים] Getümmel.
Содрогáніе ס׳ פלצות ,חיל ,חלחלה ,חרדה ,רעדה
das Erzittern. [רעוד] לבוש חרדות, erzittern.
Содрогáться, -дрогнýться פ״ח חרוד ,התחלחל,
Содѣ́йствіе, -дѣ́йство ס׳ עזר ,עזרה Mitwirkung.
Содѣ́йствовать (-ствую) פ״ע נתון ידו עם־,
(עם־ ,אחרי־) עזור ל־ mitwirken.
Соединéніе ס׳ התחברות ,חבר Vereinigung.
Соединённо ת״פ יחד ,יחדו ,שכם אחד vereint.
Соединённый ת׳ חבור אל־ ,נספח על־ ,נלוה עם־
Соединúтельный ת׳ המחבר vereinigend. [vereint.
Соединя́ть, -нúть פ״י חבר ,קרב לאחדים ,השק,
חבור נפ׳ (1 vereinen. -ся (תהלים כח, ג) משוך עם־
vereinigt werden. 2) פ״ח יחוד ,התאחד ,התחבר,
דבוק ב־ sich vereinen. Не соединúшься ты съ
нúми въ гробнúцѣ לא־תחד אתם בקבורה.
Сожалѣ́ніе ס׳ חמלה ,חנינה ,חנות ,רחמים ,נחם,
נחומים das Bedauern. Къ моемý сожалѣ́нію
למרות (למרת) רוחי.
Сожалѣ́ть פ״ע (о комъ, о чёмъ) חוס על־ ,רחם על־
נוד ל־ ,חנון את־ bedauern.
Сожжéніе ס׳ משרפת ,שרפה ,בערה Verbrennung.
Сожигáніе см. Сожжéніе.
Сожигáть см. Сжигáть.
Сожúтель ז׳ בעל ,איש ,אלוף נעורים Gemahl.
Сожúтельница נ׳ חברת ,אשת־ברית ,אשה Gat=
Сожúтельство см. Сожúтіе. [tin.
Сожúтельствовать (-ствую) פ״ע עם־ גור (שכון),
ישוב יחד zusammenleben.
Сожúтіе ס׳ היות עם־אשת בריתו das Zusammen=
Сожмý см. Сжимáть. [leben.
Созвáніе ס׳ קרא ,מקרא ,הקהיל ,הזעיק Zusammen=
rufung. Для созвáнія óбщества למקרא העדה.
Созвáть см. Созывáть.
Созвýчіе ס׳ 1) קול ,תאמי ,לשון נופל על־לשון*
Gleichklang. 2) (בשיר) לוית־חן Wohlklang.
Созвýчный ת׳ דומה בקולו לקול־ ,מתאים קולו עם־
gleichlautend. [Gestirn.
Созвѣ́здіе ס׳ קבצת כוכבים ,אחד כסילי השמים

Создавáть (-даю́), Создáть פ״י ברא ,עשה ,יצור,
פעול erschaffen. -ся נפ׳ הברא ,העשה ,היוצר ,הוצר
erschaffen werden.
Создáніе ס׳ 1) ברא ,עשות Schöpfung. 2) בריאה,
קנין (פעל ,מעשה) יי׳ Geschöpf. [Schöpfer.
Создáтель ז׳ בורא ,עושה ,קונה ,יוצר ,פועל (איוב לו, ג)
Созéмецъ (-мца) см. Единозéмецъ. [Betrachtung.
Созерцáніе ס׳ חזון ,מראה לב ,חזון רוחו
Созерцáтель ז׳ חוזה ,רואה ברוחו Betrachter.
Созерцáтельный ת׳ חוזה ,תוכן ,משגיח אל־ ,מבין
אל־ betrachtend. С. умъ לב מבין ,רוח משכיל.
Созерцáть פ״י חזה ,ראה ב־ ,הבט ב־ ,שבחי ב־
(נחמי׳ ב, יג) ,התבונן ב־ ,הבן אל־ ,השכל על־ betrachten
Созидáніе ס׳ מבנה ,בנין ,בנות Gründung.
Созидáть, Создáть פ״י בנה ,יסוד ,עשה bauen,
gründen. -ся נפ׳ הבנה ,הוסד gebaut werden.
Сознавáть (-знаю́), Сознáть (עתיד -знáю) פ״י ידוע,
הכר anerkennen. -ся פ״ח הודה על־ ,נתון תודה gestehen.
Сознáніе ס׳ תבונה ,דעת ,מדע (קהלת י, כ) ,הכיר,
הכרה Anerkennung. Придтú въ с. שוב רוחו אליו,
התאושש. Сознáніе вины דעת פשעו ,תודה
(על פשעו) Geständniß. [Bewußtsein.
Сознáтельно ת״פ בדעת ,בדעתו; בצדיה mit
Сознáть см. Сознавáть.
Созрѣвáніе ס׳ בכור ,הגמל ,בכורי־ das Reifwerden
Созрѣвáть, -зрѣ́ть פ״ע (פרי ,קציר) בשול ,גמול reifen
Созрѣ́лый ת׳ גומל ,גמול ,בשל (פרי) ,בכורים — reif.
С. плодъ פרי בכורים ,פרי גומל.
Созрѣ́ніе см. Созрѣвáніе.
Созывáніе см. Созвáніе.
Созывáть, Созвáть פ״י (קהל) קרא ,הקהל ,הצעק,
הצעק ,הקהל נפ׳ -ся zusammenrufen. שמע ,הזעק
Созы́въ см. Созвáніе. [zusammengerufen werden.
Соизволéніе ז׳ רצות ,רצון Genehmigung.
Соизволúтельный ת׳ רצון — genehmigend.
Соизволя́ть, -вóлить פ״ע (на что́) רצה את־,
הרצה ל־ genehmigen. [bannter.
Соизгнáнникъ ז׳ גולה עם־ ,מגלה עם־ Mitver=
Соимéнникъ ז׳ בן־שם אחד עם־ Namensverwandter.
Соимéнный ת׳ אשר שם אחד לו עם־ gleichnamig.
Соискáніе ס׳ התחרות ,קנאת־איש מרעהו Mit=
bewerbung.
Соискáтель ז׳ מתחרה ב־ ,מתחרה עם־ Mitbewerber.
Соискáтельный ת׳ נועד להתחרות zur Mit=
Соискáтельство см. Соискáніе. [bewerbung.

Соиска́ть (-ищу́, -и́щешь) פ״י (чего́) התחרה ב־ תחרה עם״ על־אדות, על־דבר־ sich bewerben mit...
Сойти́ см. Сходи́ть.
Сойті́е ס׳ משכבי אשה, שכבה, שכבת Beischlaf.
Соково́й ת׳ העסים— Saft=.
Соколёнокъ (-нка) ז׳ בן־נץ junger Falke.
Соко́ликъ ז׳ נץ קטן kleiner Falke.
Соколи́ный ת׳ נץ— Falken=.
Соколи́ха נ׳ נץ נקבה Falkenweibchen.
Соко́лій ת׳ נץ— Falken=. Соко́льи глаза́ עיני־נץ.
Соко́лъ ז׳ נץ, בר־חיריא* (חולין מג.) Falke.
Сократи́тель ז׳ עורך תכן דבר במעט מלים, מקציר, מקצר Schriftkürzer.
Сокраща́ть, -крати́ть פ״י קצר, הקצר verkürzen.
Сокраще́ніе ס׳ תכן ענין במעט מלים Verkürzung.
Сокращённый ת׳ קצור, מקצר, מקצר verkürzt.
Сокрове́нно ת״פ בסתר insgeheim.
Сокрове́нность נ׳ סתר, סתרה, תעלומה Verborgenheit.
Сокрове́нный ת׳ סתר—, נסתר, נעלם, ספון, חתום, כמוס verborgen.
Сокро́вище ס׳ אוצר, מטמון, גנז, חסן, מכמן Schatz.
Сокро́вищница נ׳ גנז, אוצר Schatzkammer.
Сокро́вищный ת׳ האוצר— Schatz=.
Сокруша́ть, -ши́ть פ״י 1) שבר, נפץ, רע, קרקר, פצפץ, נתוץ, רוצץ, הרץ, דכא, הדוך zerbrechen. 2) דכא רוח, הכאה לב—, הכרע betrüben. -ся 1) נפ׳ שבור, נפוץ zerbrochen werden. 2) פ״ח דכא, חתות, הבהל, הפעם sich betrüben.
Сокруше́ніе ס׳ שבר, שברון, נפץ, מכתה das Zerbrechen. С. духа שבר רוח Bekümmerniß.
Сокрушённый ת׳ נפוץ, שבור, כתות zerbrochen. С. духъ רוח נשברה, לב נשבר ונדכה.
Сокруши́тель ז׳ משבר, מנפץ, הורס, מהרס Zerstörer.
Сокъ ז׳ עסים, מיץ פרי Saft.
Солга́ть см. Лга́ть.
Солдатёнокъ (-нка) ז׳ בן־איש צבא Soldatensohn.
Солда́тикъ ז׳ איש־צבא קטן kleiner Soldat.
Солдатина ז׳ איש־צבא רם הקומה großer Soldat.
Солда́тка נ׳ אשת איש צבא Soldatenfrau.
Солда́тскій ת׳ אשר לאיש (לאנשי) צבא Soldaten=.
Солда́тство ס׳ תור אנשי־צבא Soldatenstand.
Солда́тчина נ׳ אסף בחורי צבא Rekrutirung.
Солда́тъ ז׳ איש צבא Soldat.
Солеваре́ніе ס׳ התוך מלח das Salzsieden.
Солева́рный ת׳ אשר להתוך מלח zum Salzsieden.
Солева́рня נ׳ בית התוך מלח Salzsiederei.
Солева́ръ ז׳ מתיך מלח Salzsieder.
Соле́ніе ס׳ מלוח, המלח, זרות מלח על־ das Salzen.
Солёноки́слый ת׳ מלוח וחמיץ salzsauer.
Солёность נ׳ טעם המלוח Salzigkeit.
Солёный ת׳ מלוח salzig.
Солепромы́шленникъ ז׳ רוכל במלח Salzhändler.
Солеци́змъ ז׳ ניב מעקל (כתורת הלשון) Sprachfehler.
Солида́рность נ׳ אחוה, ברית שלום, שכם־אחד, לב אחד Gemeinschaftlichkeit.
Соли́дный ת׳ נאמן, שומר אמונים, נצב, קים, נכון dauerhaft.
Соли́ло ס׳ כד למלח בו, סלילה* (ע״ז לט:) Salzfaß.
Соли́льщикъ ז׳ מולח מכר־דגה Einsalzer.
Соли́стъ ז׳ מנגן או שר לבדו במקהלה Solosänger.
Солите́ръ ז׳ 1) תולעת במעי החי, קקיני* (שבת קט:) Bandwurm. 2) אבן ברקת גדולה großer Diamant.
Соли́ть פ״י מלוח, המלח, זרה מלח על־ salzen. -ся המלח נפעל gesalzen werden.
Со́лка см. Соле́ніе.
Со́лкій ת׳ מלוח מאד sehr salzig.
Со́лкость נ׳ טעם המלוח מאד Salzigkeit.
Со́лнечный ת׳ השמש—, החמה— Sonnen=. С. свѣтъ אור שמש.
Со́лнце ס׳ שמש, חמה Sonne. На со́лнцѣ לפני־שמש.
Со́лнышко ס׳ שמש, אור יקרות Sonne.
Со́ло ס׳ שיר בודד, קול המנגן (השר) לבדו במקהלה Alleingesang.
Солове́й (-вья́) ז׳ צפור נותנת זמירות בלילה, זמיר Nachtigall.
Соло́вка נ׳ צפור זמיר נקבה Nachtigallweibchen.
Солову́шекъ ז׳, -ву́шка נ׳ см. Солове́й.
Соловьёнокъ (-нка), -вьёнышъ ק׳ см. Солове́й.
Соловьи́ный ת׳ הזמיר— Nachtigall=.
Солоди́льникъ ז׳ כלי משרת זרעונים Malzkübel.
Солоди́ть (-ложу́, -лоди́шь) פ״י המתק זרעונים במים (במשרה) malzen.
Солодкова́тый ת׳ מתוק מעט süßlich.
Соло́дковый коре́нь עץ המתוק Lakritze.
Солодо́вникъ ז׳ ממתיק זרעונים, עושה זרעוני משרה Malzer.
Солодо́вня נ׳ בית משרת זרעונים Malzdarre.
Солодо́вщикъ см. Солодо́вникъ.
Со́лодъ ז׳ זרעוני משרה Malz.
Солодѣ́ть פ״ע המתק (זרעונים) במשרה malzig w.
Соло́ма נ׳ קש, תבן Stroh.
Соло́менникъ ז׳ שק־קש, מתבן Strohsack.
Соло́менный ת׳ קש—, תבן— Stroh=.

Соло́мина (ק -минка) ג׳ קְנֵה־תֶבֶן, צְרוֹר קַשׁ Stroh-
halm. [enthaltend.
Соло́мистый ת׳ מָלֵא קַשׁ, מָלֵא תֶבֶן viel Stroh
Соло́мка см. Соло́ма.
Соломорѣ́зка ג׳, -рѣзъ ז׳ מַגְזֶרֶת־קַשׁ Strohschneid-
Солони́на ג׳ בְּשַׂר מָלוּחַ Pöckelfleisch. [maschine.
Соло́нка, -лони́ца ג׳ כַּף־הַמֶּלַח Salzdose.
Со́лоно ת״פ מָלוּחַ מְאֹד sehr salzig.
Солонова́тый ת׳ מָלוּחַ מְעַט etwas salzig.
Соло́ночка ק׳ см. Соло́нка.
Солонча́къ ז׳ אֶרֶץ מְלֵחָה Salzgrund.
Солонча́тый ת׳ מָלֵא עַפְרוֹת מֶלַח voll Salzgründen.
Со́лоный ת׳ מָלוּחַ מְאֹד sehr salzig.
Солонѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ מָלוּחַ salzig werden.
Соль נ׳ מֶלַח Salz.
Соля́нка נ׳ 1) מַאֲכָל מָלוּחַ וְחָמִיץ salzsaures Gericht.
2) אֶרֶץ מְלֵחָה (איוב ט, ל) בֹּר יָרֵק, אָהָל* (שבת צ.),
קַלְיָא* (ערובין כח:) Salzkraut.
Солян́ой ת׳ מֶלַח— Salz-. Соляна́я копь מִכְרֵה־
Сомкну́ть см. Смыка́ть. [מֶלַח.
Сомкну́тый ת׳ סָגוּר, קָטוּר geschlossen. Сомкну́тые
дворы́ חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת (יחז׳ מו, כב).
Сомнабули́змъ см. Лунати́змъ.
Сомни́тельность נ׳ שֶׁפֶק, סְפֵקוּת* Ungewißheit.
Сомни́тельный ת׳ לֹא־נוֹדַע אֶל־נָכוֹן, מְסֻפָּק*
zweifelhaft.
Сомнѣва́ться פ״ח לֹא־הָכִין, לֹא־הֶאֱמִין, הִשְׁתָּעָה
לְבָבוֹ (תהלים עח, ח ולז; ישעיה ז, ט), הִסְתַּפֵּק* zweifeln.
Сомнѣва́юсь въ и́стинности словъ его́ לֹא־
לֹא־נֶאֱמָנָה אֶת־ הֲכִינוֹתִי (לֹא־נָכוֹן) לִבִּי עִם־דְּבָרָיו
עוֹדֶנִּי מִשְׁתָּעֶה לִדְבָרָיו, דְּבָרָיו רוּחִי. Нисколько не
сомнѣва́юсь נָכוֹן לִבִּי בָּטוּחַ.
Сомнѣ́ніе ס׳ שֶׁפֶק, לֹא־אֵמוּן Zweifel.
Сомъ ז׳ דָּג הַשְּׁפָמִי Wels. Сомо́вій ת׳.
Сонаслѣ́дникъ ז׳ יוֹרֵשׁ עִם־, מְחַלֵּק נַחֲלָה־עִם־
Сона́та נ׳ מִין נְגִינָה Sonate. [Miterbe. -ница נ׳.
Соне́тка נ׳ פְּתִיל הַפַּעֲמוֹן Klingelschnur.
Сонéтъ ז׳ שִׁיר בֶּן־אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שׁוּרוֹת Sonett.
Сонли́вецъ (-вца) ז׳ אִישׁ תְּנוּמוֹת, הוֹזֶה, אוֹהֵב לָנוּם
Schlafmütze. [rigkeit.
Сонли́вость נ׳ נוּמָה, חִבּוּק יָדַיִם לִשְׁכַּב Schläf-
Сонли́вый ת׳ אוֹהֵב לָנוּם, נִרְדָּם; נִרְפֶּה, חוֹבֵק יָדָיו
schläfrig. [עַם כָּבֵד Menge.
Со́нмище ס׳, Сонмъ ז׳ קְהַל־עָם, הָמוֹן רָב, שִׁפְעָה,
Со́нникъ ז׳ סֵפֶר פִּתְרוֹן חֲלוֹמוֹת Traumbuch.

Со́нно ת״פ כְּיָשֵׁן, כִּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו schläfrig.
Со́нный ת׳ 1) הוֹזֶה יָשֵׁן, נִרְדָּם schlafend. 2) בִּתְנוּמוֹת
schläfrig. Съ со́нными глаза́ми כִּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו.
Со́нная ры́ба דָּגָה מֵתָה. 3) חֲלוֹם— Traum-. Со́н-
ное видѣ́ніе חֲלוֹם חֶזְיוֹן לַיְלָה.
Сонъ (сна) ז׳ 1) שֵׁנָה, שְׁנַת, תְּנוּמָה, נוּמָה, תַּרְדֵּמָה
Schlaf. 2) חֲלוֹם, חֶזְיוֹן לַיְלָה Traum.
Со́ня ז׳ו״נ אוֹהֵב (אוֹהֶבֶת) לָנוּם, אִישׁ (אֵשֶׁת) תְּנוּמוֹת
(הוֹזָה) הוֹזֶה Schlafmütze.
Сообража́ть, Сообрази́ть פ״י 1) (что съ чѣмъ)
עָרוֹךְ לְ־, הַקְבֵּל אֶל־ vergleichen. 2) חָשֹׁב לָדַעַת,
אַזֵּן וְחַקֵּר, הִתְעַשֵּׁת, דַּמֵּה (שָׁעוֹר) בְּנַפְשׁוֹ überlegen,
erwägen. -ся פ״ח אָחוֹז בְּ־, נָהוֹג בְּ־, עָשֹׂה כְּפִי־,
—הָלוֹךְ בְּחֻקּוֹת sich richten. -ся съ пра́вилами
жи́зни הָלוֹךְ בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים.
Соображе́ніе ס׳ מַעַרְכֵי־לֵב, מַשְׂכִּיּוֹת לֵב, שֶׂכְוִי,
עֶשְׁתּוֹת, תָּבוֹן (הושע יג, ב) Erwägung.
Сообрази́тельность נ׳ רוּחַ תְּבוּנָה, לֵב מַשְׂכִּיל
Ueberlegsamkeit. [überlegsam.
Сообрази́тельный ת׳ מַשְׂכִּיל עַל־דָּבָר, אִישׁ־תְּבוּנוֹת
Сообра́зно ת״פ כְּפִי, —לְעֻמַּת שֶׁ־, כָּל־עֻמַּת gemäß.
Сообра́зность נ׳ עֵרֶךְ, עֶרְךְּ Gleichförmigkeit.
Сообра́зный ת׳ עָרוּךְ לְפִי־, מַקְבִּיל אֶל־ entsprechend.
Сообразова́ть (-зу́ю) см. Сообража́ть.
Сообща́ ת״פ יַחַד, יַחְדָּו, אֶחָד שְׁכֶם gemeinschaftlich.
Сообща́ть, -щи́ть פ״י הוֹדַע אֶת־, —גַּלֵּה אֶת־אֹזֶן
בַּשֵּׂר mittheilen. -ся נפ׳ הוּדַע אֶל־ mitgetheilt werden.
Сообще́ніе ס׳ 1) הַשְׁמָעוֹת אָזְנַיִם, בְּשׂוֹרָה Mittheilung.
2) מַעֲבָר, עֲבָרָה, מַעְבָּרָה, מְסִלָּה לְ־ Verbindung.
Сообщество ס׳ חֶבְרָה Gemeinschaft.
Сообщи́тельность נ׳ הִתְגַּלּוּת לִבּוֹ Mittheilsamkeit.
Сообщи́тельный ת׳ מַגִּיד אֶת־כָּל־לִבּוֹ לְרֵעָיו mit-
theilsam. [-ница נ׳ חֲבֶרֶת Theilnehmerin.
Соо́бщникъ ז׳ חָבֵר, אֲשֶׁר חֵלֶק לוֹ בְּ־ Theilnehmer.
Соо́бщничество ס׳ עִם־ מְנַת־חֵלֶק, חֶבֶל בְּתוֹךְ
Theilnahme. [-льница נ׳.
Сооруди́тель ז׳ בּוֹנֶה, יוֹסֵד, מֵקִים Aufbauer.
Сооружа́ть, Сооруди́ть פ״י בָּנֹה, יָסוֹד, הָקֵם auf-
bauen. -ся נפ׳ הִבָּנֵה, הוּסַד, הוּקַם aufgebaut
werden. [2) מוּסָד, בִּנְיָן, בִּנְיָה Gebäude.
Сооруже́ніе ס׳ 1) בְּנוֹת, הוּסַד, מִבְנֶה Aufbau.
Соотвѣ́тственно ת״פ לְעֻמַּת־, כְּפִי־, כְּדֵי־ entspre-
chend. Одно́ с. другому זֶה לְעֻמַּת־זֶה.
Соотвѣ́тственность נ׳ עֵרֶךְ דָּבָר לְדָבָר, עֵרֶךְ אֶל־
Uebereinstimmung.

Соотвѣтственный ת' מישר (ישר) איש אל־אחיו, ערוך לעמת—, ערוך כפי־ (כדי־), מקביל אל־ entsprechend.

Соотвѣтствованіе ס' см. Соотвѣтственность.

Соотвѣтствовать (-ствую) פ"ע ערוך, הקבל אל־, דמה אל־, ל־ entsprechen.

Соотéчественникъ ז' בן־ארץ מולדתו Landsmann. [-нница נ'.

Соотéчественный ת' אשר מארץ מולדתו landsmännisch.

Соотношéніе ס' ערך אל־, יחש (ערך) דבר לדבר [Verhältniß zu einander.

Соóтчичъ см. Соотéчественникъ.

Сопéлка, Сопéль נ' חליל רועה Hirtenflöte.

Сопéрникъ ז' מקנא את־; מתחרה עם־, מתחרה ב־ Nebenbuhler. -ница נ' צרה (ש"א א,ו) Nebenbuhlerin.

Сопéрничать פ"ע (съ кѣмъ) תחרה, התחרה ב־ (הפתל) עם־ Nebenbuhler sein.

Сопéрничество ס' קנאת איש, תחרות, התחרות מרעהו Nebenbuhlerschaft.

Сóпка נ' ראש־הר שרפה; הר תלול kegelförmiger Berg; [erloschener Vulkan.

Соплемéнникъ ז' עמית, בן־עמו Stammgenosse. -нница נ'. -мéнническій, -мéнничій ת'.

Соплемéнность נ' יחש לעם־אחד Stammverwandtschaft.

Соплемéнный ת' מתיחש לעם אחד stammverwandt.

Сóпли נ"ר זוב (ריר) הנחירים, מיץ אפים Nasenschleim.

Сопли́вецъ (-вца) ז' מוריד ריר נחיריו, זב אפים Rotznase.

Сопли́вить (-влю) פ"י טנף במיץ, גאל בריר נחיריו [אפיו mit Rotz besudeln.

Сопли́вица נ' זבת ריר נחיריה Rotznase.

Сопли́вость נ' זוב ריר הנחירים Rotzigkeit.

Сопли́вый ת' см. Сопли́вецъ.

Соплю́ха, -люшка см. Сопли́вица.

Сопля́къ см. Сопли́вецъ.

Соправи́тель ז' משנה, מושל יחד עם־ Mitregent.

Сопрáнъ ז' קול השיר על־עלמות Oberstimme.

Сопредѣ́льный ת' הנשען, אשר על־גבול— לגבול— angrenzend.

Соприкасáться, -коснýться פ"ח נגוש (השק) אחד באחד einander berühren. Кры́лья ихъ соприкасáются כנפיהם משיקות אשה אל־אחותה.

Соприкосновéніе ס' גשת (געת) אחד באחד gegenseitige Berührung.

Соприкосновéнность נ' יד ב־, חבל ב־, חלק ב־ [Theilhaftigkeit.

Соприкосновéнный ת' אשר חלק לו, חולק עם־ עם־ betheiligt.

Соприкоснýться см. Соприкасáться.

Сопричáстіе ס' יד עם־, חבל עם־, חלק עם־ Mitbetheiligung. -ница נ' [חבר ל־] Mitbetheiligter.

Сопричáстникъ ז' מפיל גורלו בתוך—, חולק עם־

Сопричáстность נ' см. Сопричáстіе.

Сопричáстный ת' см. Сопричáстникъ.

Сопричисля́ть, -ли́ть см. Причисля́ть, -ли́ть.

Сопровождáть, -води́ть פ"י הלוה ללכת עם־, לוה, שלח, שלוח בכבוד begleiten. -ся נפ' מאת פני־ begleitet werden.

Сопровождéніе ס' לוית־כבוד, שלוח, *לויה, לוות [Begleitung.

Сопротивлéніе ס' מפגע, שטנה, מרי Widerstand.

Сопротивля́ться, -ти́виться פ"ח 1) עמוד נגד—, השב מלחמה, קום לקראת— widerstehen. 2) שטון את־, מרה את־פי־ sich weigern.

Сопроти́вникъ см. Проти́вникъ.

Сопрѣвáть, -прѣ́ть פ"ע בלה מריח מים durch Feuchtigkeit verderben.

Сопрѣ́лый ת' בלה (נשחת) מריח מים durch Nässe [verdorben.

Сопряжéніе ס' מספח, חברת, חבר, צמד Verbindung.

Сопýнъ ז' נושם בנחיריו Schnarcher. -пýнья נ'.

Сопýтникъ см. Спýтникъ.

Сопýтствованіе ס' לכת (מסע) יחדו עם־ das [Mitreisen.

Сопýтствовáть (-ствую) פ"ע (комý) ארוח לחברה, הלוה בדרך על־, נסוע יחד עם־, את־ mitreisen. Да сопýтствуетъ вамъ Богъ! יי ישמר צאתכם.

Сопѣ́ніе ס' נחר (נחרת) אפים das Schnarchen.

Сопѣ́ть פ"ע השמע נחר אפיו, נשום בנחיריו schnarchen.

Соразмѣ́рно ת"פ במספר, כעל־, כדי־, די־, לפי־, כפי־ entsprechend. С. вин‡ егó כדי רשעתו.

Соразмѣ́рность נ' תכן (קצב), משורה, ערך אל־ אחד ל־ Gleichmässigkeit.

Соразмѣ́рный ת' עשוי כפי־, נתון כ־ gleichmässig. Соразмѣ́рная заслýгамъ наградá שכר כגמול ידיו (כפרי).

Соразмѣря́ть, -мѣ́рить פ"י נתון, מדוד כפי־, תכן ערוך לפי־, כדי־ gleichmäßig vertheilen. С. расхóды съ дохóдами תכן (כלכל) צרכו לפי־תבואותיו. -ся נפ' הערך במשורה, התכן gleichmäßig vertheilt [werden.

Сорáтникъ ז' חבר במלחמה Waffenbruder.

Сорáтовать (-рáтую) פ"ע ערוך, הלחם יחד עם־ קרב— mitkämpfen.

Сорванéцъ (-нцá) ז' נבל, עז פנים wilder Bube.

Сорвáть см. Срывáть.

Сорви́-головá ז' שובב, פרא־אדם Wagehals.

Соревновáніе ס' קנאת־, תחרות עם־, התחרות עם־

אִישׁ מְרַעֲהוּ Nacheiferung. [ferer. -льница נ׳

Соревнова́тель ז׳ מִתְחָרֶה עִם־ ,מִתְחָרֶה בְּ־ Nachei=

Соревнова́ть (-ную) פ״ע (кому́) תַּחֲרֶה ,הִתְחָרָה בְּ־ עִם־ nacheifern.

Сори́нка, -ри́ночка נ׳ אֲבַק סְחִי וְדֹמֶן Stäubchen.

Сори́ть, Са́ривать פ״י 1) נָאַל בְּסוּחָה ,הִשְׁלִיךְ סְחִי עַל־ bestäuben. 2) פִּזֵּר לָרִיק verschwenden.

Со́рный ת׳ מָלֵא סְחִי unrein. Со́рныя тра́вы ,חֲרֻלִּים קוֹצִים ,כְּסוּחִים ,בָּאְשָׁה Unkraut.

Соро́ка נ׳ עוֹרֵב הָעֲמָקִים (חולין סג.) Elster.

Сорокадне́вный ת׳ בֶּן־אַרְבָּעִים יוֹם vierzigtägig.

Сорокале́тній ת׳ בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה vierzigjährig.

Сороково́й ת׳ הָאַרְבָּעִים— vierzigst.

Сорокоу́стъ ז׳,-у́стье ס׳ תְּפִלַּת אַרְבָּעִים יְמֵי־הָאֵבֶל לְמֵת vierzigtägige Seelenmesse.

Со́рокъ מס״י אַרְבָּעִים vierzig.

Соро́мщина נ׳ דִּבְרֵי נְבָלָה ,נִיב נִבְזֶה unzüchtige Reden.

Сорочи́ны נ״ר см. Сорокоу́стъ. рока).

Соро́чій ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹרֵב הָעֲמָקִים Elster= (см. Со-

Соро́чка נ׳ כְּתֹנֶת ,כֻּתֹּנֶת Hemd. Онъ въ соро́чкѣ роди́лся אִישׁ מַצְלִיחַ הוּא מֵרֶחֶם.

Сортирова́ть (-ру́ю) פ״י הִפְרִיד דְּבָרִים לְמִינֵיהֶם ,הִבְדִּיל לְמִינִים הִפְרִיד זַן וְזַן לְבַדּוֹ sortiren. -ся נפ׳ הִפָּרֵד לְזָנִים sortirt werden. [Sortirung.

Сортиро́вка נ׳ פְּלֻגַּת דְּבָרִים לְמִינֵיהֶם (לְזְנֵיהֶם)

Сортиро́вщикъ ז׳ מַפְרִיד לְמִינִים (לְזָנִים) Sortirer.

Сортъ ז׳ זַן ,מִין Sorte. -тово́й ת׳.

Сорубе́жный ת׳ הַנִּשְׁעָן לִגְבוּלוֹ angrenzend.

Соръ ז׳ סְחִי ,סוּחָה Kehricht. Вы́нести соръ изъ избы́ גִּלָּה סוֹד ,הָלוֹךְ רָכִיל.

Соса́ть (сосу́, сосе́шь) פ״י עָלַע ,מָצוֹץ ,יָנוֹק saugen.

Сосва́тывать, Сосва́тать פ״י (кого́—кому́, кого́ съ кѣмъ) יָעוֹץ אֶת־ לְהִתְחַתֵּן בְּ־ zufreien.

Со́сенка נ׳ 1) ק׳ см. Сосна́. 2) מִין יָרָק ,אַסְפַּרָגוּס* (נדרים נג:)] Spargel.

Сосе́цъ (-сца́) см. Сосо́къ.

Соси́ска, -си́сечка נ׳ גְּלִיל בָּשָׂר כָּתוּת קָטָן ,נַקְנִיק קָטָן* (ירוש׳ שקלים) Bratwurst.

Со́ска נ׳ קֶרֶן מֵינִיק ,צִנְתֶּרֶת לְהָנִיק בָּהּ Saughorn.

Соска́бливать, -скобли́ть פ״י גָּרֵד ,גָּרוֹר הַקְצֵעַ ,הִתְגָּרֵד ;הִקְצָה ,הִקָּצֵעַ נפ׳ -ся abschaben. הִקָּצָה abgeschabt werden.

Соска́кивать, -скочи́ть, -скокну́ть פ״ע 1) קָפֹץ נָתוֹר ,הִנָּתֵק herabspringen. 2) נַתֵּר מֵעַל־ ,מֵעַל־ מִמְּקוֹמוֹ (איוב לז, א) losspringen.

Соска́льзываніе ס׳ מוֹט das Abglitschen.

Соска́льзывать, -скользну́ть פ״ע מָעוֹד ,הִמּוֹט כָּשׁוֹל וְנָפוֹל abglitschen.

Соскова́тый ת׳ מָלֵא גַּבִּים גַּבִּים warzig.

Соскреба́ніе ס׳ הַקְצָעָה ,הַקְצוֹת das Abkratzen.

Соскреба́ть, Соскре́сть פ״י 1) גָּרוֹר מֵעַל— גָּרֵד הַקְצֵה (הַקְצֵעַ) מִן־ abschaben. 2) גָּרוֹר וְאָסוֹף zusammenkratzen. -ся נפ׳ מֵעַל־ (הַקְצֵעַ) הַקְצָה abgeschabt werden.

Соску́чиваться, -читься פ״ח קוֹץ ,קָצוֹר ,הִלָּאֵה קָצָה (קָצְרָה) נַפְשׁוֹ sich langweilen. Онъ соску́чился מֵאֶפֶס עֲבוֹדָה. [בדקדוק Conjunctiv.

Сослага́тельное наклоне́ніе דֶּרֶךְ הַתְּנַאי לְפֹעַל

Сосла́ніе ס׳ גָּלוּת ,הַגְלוֹת ,שִׁלּוּחַ Verbannung.

Со́сланный ת׳ מֻגְלֶה ,גּוֹלֶה ,שָׁלוּחַ אֶל־ verbannt

Сосла́ть см. Ссыла́ть.

Сосло́віе ס׳ עֵדָה ,תּוֹר הָאָדָם ,פְּלֻגַּת הָעָם Stand. Учёное с. פְּלֻגַּת הַסּוֹחֲרִים .עֲדַת חַכְמֵי־לֵב Купе́ческое с. מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ ,תּוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה Вы́сшее с.

Сосло́вный ת׳ אֲשֶׁר לְאַחַת מִפְּלֻגּוֹת הָעָם Standes=.

Сослужи́вецъ (-вца) ז׳ חָבֵר בְּמִשְׁמֶרֶת עֲבוֹדָה ,כְּנָת (עזרא ד, ז) College. [einen Dienst erweisen.

Сослужи́ть פ״י (кому́ слу́жбу) עָשָׂה דָבָר לְמַעַן־

Сосна́ נ׳ (ירוש׳ ר״ה פ״ד) *דַּדָן ,עֵץ אֹרֶן Fichte.

Сосни́на נ׳ קוֹרַת עֵץ אֹרֶן Fichtenbalken.

Сосно́вый ת׳ אֹרֶן— Fichten=. С. лѣсъ יַעַר עֲצֵי אֹרֶן.

Сосну́ть פ״ע נוֹם מְעַט ,נָתוֹן שְׁנַת לְעֵינָיו etwas schlafen.

Сосня́къ ז׳ יַעַר עֲצֵי־אֹרֶן ;עֲצֵי אֹרֶן Fichtenwald,=holz.

Сосо́къ (-ска́), Сосо́чекъ (-чка) ז׳ שַׁד ,שֹׁד ,פִּי־הַדַּד

Сосо́чка см. Со́ска. [Brustwarze.

Сосредоточе́ніе ס׳ בְּ־ (לִבּוֹ) שִׂים עֵינָיו ,תְּשׂוּמֶת־ בִּינָה בְּ־ ,הָבִין בְּ־ ,לֵב בְּ־ Concentrirung.

Сосредото́чивать, -то́чить פ״י יַחֵד ,הַפְנֵה אֶל־ concentriren. Сосредото́чи се́рдце моё въ благоговѣ́ніи предъ Тобо́ю יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה אֶת־ שְׁמֶךָ. -ся פ״ח שׂוּם עֵינָיו וְלִבּוֹ ,הִתְבּוֹנֵן בְּ־ ,הָבֵן בְּ־ אֶל־״״ לְבַד sich concentriren.

Состави́тель ז׳ עוֹשֶׂה ,עוֹרֵךְ ,מְחַבֵּר (ספר) Anfertiger. -льница נ׳. [Zusammenstellung.

Составле́ніе ס׳ עֲשׂוֹת (ספר) ,מַעֲרֶכֶת הַ־ ,מַעֲשֵׂה הַ־

Составля́ть, Соста́вить פ״י 1) הָכֵן ,עֲשֵׂה ,הָקֵם עָרוֹךְ ,כּוֹנֵן חַבֵּר ,עָרוֹךְ zusammenstellen. С. слова́рь עָרוֹךְ ,כּוֹנֵן הָיֹה (2 .רְקוֹחַ סַמֵּי מַרְפֵּא С. лѣка́рство אוֹצָר מִלִּים ausmachen. Это соста́витъ сла́ву твою́ זֹאת תִּהְיֶה לְךָ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. -ся נפ׳ הוּקַם ,הֵעָשֵׂה ,הֵעָרֵךְ חַבּוֹר zusammengestellt werden.

Составной ת׳ 1) מְאֻסָּף מִ־, מְחֻבָּר, עָרוּךְ; מוּקָם zusammengestellt. 2) כַּחַשׁ, —שֶׁקֶר, עָשׂוּי בְּמִרְמָה— [falsch.

Составный ת׳ עָשׂוּי בַּדִּים בַּדִּים gegliedert.

Состáвъ ז׳ תָּכְנִית, תְּכוּנָה, מַתְכֹּנֶת, מִבְנֶה, מַעֲרָכָה; מֶסֶךְ, מֶזֶג Bestand, Bau.

Состáриться, Состáрѣться פ״ח בָּא [בַּיָּמִים], שׁוּב, זָקֵן altern.

Состёгивать, -стегáть פ״י תָּפוֹר יַחְדָּו zusammennähen. -ся נפ׳ הִתָּפֵר זֶה לָזֶה zugenäht werden.

Состёгивать, -стегнýть פ״י חַבֵּר (צַמֵּד) בְּלוּלָאוֹת, רָכוֹם zuknöpfen. -ся נפ׳ צָמוֹד בְּלוּלָאוֹת zugeknöpft werden.

Состояніе ס׳ 1) מַעֲמָד, עֶמְדָּה, מַצָּב; תּוֹר Stand. Подáтное с. תּוֹר נוֹתְנֵי־מַס. Домъ находится въ вéтхомъ состояніи הַבַּיִת חָרֵב, מַעֲמַד הַבַּיִת נֶהֱרָס. 2) כֹּחַ, חַיִל, אֵל Kraft. Онъ не въ состояніи это сдѣлать לֹא־יַעֲצֹר כֹּחַ (אֵין לְאֵל יָדוֹ) לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Состоятельный ת׳ בַּעַל־רְכוּשׁ וְקִנְיָן, אֲשֶׁר יָדוֹ מַשֶּׂגֶת vermögend.

Состоять פ״ע 1) כַּהֵן בְּ־, עָמוֹד לִפְנֵי: angestellt sein. С. на слýжбѣ въ училищѣ כַּהֵן בְּבֵית הַסֵּפֶר. 2) חָבוּר מִ־, הָכֵל bestehen. Квартира его состоитъ изъ шести комнатъ מְעוֹנוֹ יָכִיל שִׁשָּׁה חֲדָרִים. Въ чёмъ состоитъ твоя дóлжность? מַה־דְּבַר מִשְׁמַרְתְּךָ. 3) הָיֹה, עָמוֹד sein. Онъ состоитъ подъ надзóромъ полиціи עֵין שַׂעַר־הַשּׁוֹטְרִים שׁוֹמָה עָלָיו.

Сострáгивать, -строгáть פ״י הַקְצֵעַ בַּמַּקְצוּעָה abhobeln. -ся נפ׳ הָקְצֵעַ abgehobelt werden.

Сострадáлецъ (-льца) ז׳ חוֹלֶה עַל־ (ש״א כב, ח), חוֹמֵל עַל־, נֶחֱלֶה עַל־שֶׁבֶר־ Mitleidender. -дáлица נ׳.

Сострадáніе ס׳ הֲמוֹן, הֶחָלוֹת עַל־שֶׁבֶר, חֲלוֹת עַל־, חֶמְלָה, מְנוֹד רֹאשׁ, מֵעָיו לְ־ Mitleid.

Сострадáтельный ת׳ חוֹלֶה עַל־, נֶחֱלֶה עַל־שֶׁבֶר־, חוֹמֵל mitleidig.

Сострадáть פ״ע (съ кѣмъ) חָלֹה, הֵחָלֵה עַל־שֶׁבֶר־, עַל־, חָמוֹל עַל־ mitleiden. Сострадáю съ нимъ צַר לִי עָלָיו, הָמוּ מֵעַי לוֹ.

Состряпывать, -стряпать פ״י עָרוֹךְ, הָכֵן; בַּשֵּׁל kochen. -ся נפ׳ בֻּשּׁוֹל gekocht werden.

Состязáніе ס׳ נַפְתּוּלִים, תַּחֲרוּת, הִתְחָרוּת עִם־, עִם־, תּוֹכָחוֹת Wettkampf.

[עִם־ (נוֹכָח) Mitbewerber.

Состязáтель ז׳ מִתְוַכֵּחַ, מִתְחָרֶה אֶת־, מִתְחָרֶה בְּ־

Состязáться (-зýюсь) פ״ח תַּחֲרֵה אֶת־, הִתְחָרֵה בְּ־, הִוָּכֵחַ (הִתְוַכֵּחַ); הִפָּתֵל נַפְתּוּלִים עִם־, הֵאָבֵק עִם־, עִם־ wetteifern; disputiren.

Сосудецъ (-дца) נ׳ כְּלִי קָטָן Gefäßchen.

Сосудохранильница נ׳ בֵּית הַכֵּלִים Zimmer für die Kirchengefäße.

Сосудохранитель ז׳ שׁוֹמֵר הַכֵּלִים Aufseher der [Gefäße.

Сосýдъ ז׳ כְּלִי Gefäß. Сосýды серéбряные כְּלֵי־כֶסֶף. Сосýды живóтнаго организма כְּלָיוֹת, כְּלִיּוֹת הַחַי.

Сосýлька, -сýлечка נ׳, ледянáя (קֶרַח) פְּתִיל קִפָּאוֹן [Eiszapfen.

Сосýнъ ז׳ יוֹנֵק שָׁדַיִם Sauger. Сосýнья נ׳.

Сосчитывать, Сосчитáть, Сочéсть, Счесть פ״י בַּקֵּר (מָצֹא) חֶשְׁבּוֹן, חַשֵּׁב (מָנֹה) יַחַד zusammenrechnen. -ся נפ׳ 1) הִמָּנֵה (הִסָּפֵר) עִם־ zusammengerechnet werden. 2) פ״ח הָתֵם חֶשְׁבּוֹן עִם־, חַשֵּׁב עִם־ Rechnung schließen.

Сосѣдка נ׳ שְׁכֵנָה, שְׁכֶנֶת, גָּרַת־בֵּיתוֹ Nachbarin.

Сосѣдній ת׳ אֲשֶׁר לִשְׁכֵנוֹ, הַקָּרוֹב אֵלָיו nachbarlich.

Сосѣдскій ת׳ שְׁכֵנוֹ—, אֲשֶׁר לִשְׁכֵנוֹ Nachbars=.

Сосѣдственный ת׳ אֲשֶׁר עַל־יַד־, אֲשֶׁר אֵצֶל־, הַנִּשְׁעָן לִגְבוּל־ angrenzend.

Сосѣдство ס׳ שְׁכֵנוּת*, קִרְבַת־גְּבוּל Nachbarschaft.

Сосѣдушка ז״נ שְׁכֶנְתִּי הָעֲדִינָה; שָׁכֵן יָקָר lieber [Nachbar, =barin.

Сосѣдъ ז׳ שָׁכֵן Nachbar.

Сотворéніе ס׳ בְּרִיאָה, עֲשׂוֹת, בְּרֹאת Schöpfung.

Сотворять, -рить פ״י בָּרֹא, עָשֹׂה, יָצוֹר, חוֹלֵל erschaffen. -ся נפ׳ הִבָּרֵא, הֵעָשֵׂה, הִוָּצֵר, הוּחַל erschaffen [werden.

Сóтенка ק׳ см. Сóтня.

Сóтенный ת׳ בֶּן מְאַת־, אֲשֶׁר יָכִיל מֵאָה־ aus [Hundert bestehend.

Соткáть см. Ткать.

Соткнýть см. Стыкáть.

Сóтникъ ז׳ שַׂר־מֵאָה Hauptmann über 100.

Сóтня נ׳ מֵאָה das Hundert.

Сотовáрищество ס׳ חֶבְרָה, אֲגֻדָּה אַחַת, שְׁכֶם־אֶחָד, [כִּיס אֶחָד] Gesellschaft.

Сотовáриществовать (-ствую) פ״ע (комý) הָיֹה, הַפֵּל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־, חָבוֹר (הִתְחַבֵּר) עִם־ (בענין) שְׁכֶם־אֶחָד עִם־ Mitgenosse sein.

Сотовáрищъ ז׳ חַבָּר, חָבֵר (איוב מ, ל) רֵעַ; עָמִית [Genosse.

Сотрýдникъ ז׳ עוֹזֵר, חָבֵר, חַבָּר Mitarbeiter.

Сотрýдничество ס׳ עֶזְרָה, חֶבְרָה das Mitarbeiten.

Сотрýженница נ׳ עוֹזֶרֶת, חֲבֶרֶת Mitarbeiterin.

Сотрясéніе ס׳ см. Содрогáніе.

Сóтскій שת״ז см. Сóтникъ.

Сотъ ז׳, Соты ר׳ צוּף דְּבַשׁ, צוּפִים, נֹפֶת צוּפִים Honigseim.

Сóтый מ״ס הַמֵּאָה— hundertst. С. годъ שְׁנַת הַמֵּאָה שָׁנָה.

[Сотóвый ת׳

[ger. -ленница נ׳

Соумышленникъ ז׳ חָבֵר לְחוֹרְשֵׁי־אָוֶן Mitschuldi-

Соумышлять, -мыслить פ״ע עִם־ חָרוֹשׁ, יָעוֹץ אָוֶן רָעָה יַחַד Mitschuldiger sein.

Со́усникъ ז׳ כַּף־הַמָּרָק Saucenäpfchen.

Со́усъ ת׳ מְרַק־מֶרְקַחַת ,מְרַק־צָלִי ,מְרַק מַטְעַמִּים ,מָרָק Brühe. Со́усный ת׳.

Соуча́ствовать (-ствую) פ״ע (въ чёмъ) חָלוֹק עִם־, הִפִּיל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־ Theil nehmen. [nahme.

Соуча́стіе ס׳ שֻׁתָּפוּת* ,חֶבֶל עִם־ ,חֵלֶק בְּ־ Theil=

Соуча́стникъ ז׳ חָבֵר לְ־ ,חוֹלֵק עִם־ Theilnehmer. -ница נ׳. [schüler. -ни́ца נ׳.

Соучени́къ ז׳ שׁוֹמֵעַ לֶקַח עִם־ ,תַּלְמִיד חָבֵר Mit=

Софа́ נ׳ סַפָּה (ש״ב יז, כח) מִטַּת־מוֹשָׁב ,מֵסַב Sofa.

Софи́змъ ז׳ חֵקֶר נִפְתָּל ,דֵּעַ פְּתַלְתֹּל ,מִשְׁפָּט מְעֻקָּל Trugschluß. [spitzfindig.

Софисти́ческій ת׳ פְּתַלְתֹּל ,מָלֵא מִשְׁפָּטִים מְעֻקָּלִים

Софи́стъ ז׳ סָפִיסְט* (ירוש׳ שביעית ס) ,חוֹקֵר פְּתַלְתֹּל

Соха́ נ׳ מַחֲרֵשָׁה Hakenpflug. [Spitzfindiger.

Со́хнуть פ״ע קָמוֹל ,נָשׁוֹת ,הָחֵר ,חָרוֹר ,חָרוֹב ,יָבוֹשׁ vertrocknen. Трава́ со́хнетъ (קָמַל) הָעֵשֶׂב יָבֵשׁ. Языкъ ихъ со́хнетъ отъ жа́жды לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה. [Bewahrung.

Сохране́ніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת ,מִשְׁמָר ,נְטוֹר ,נְצוֹר ,שָׁמוֹר

Сохрани́тель ז׳ שׁוֹמֵר ,נוֹצֵר ,נוֹטֵר Bewahrer. -льница נ׳.

Сохрани́тельный ת׳ מִשְׁמֶרֶת—, הַשּׁוֹמֵר— bewah=

Сохра́нный ת׳ שָׁמוּר ,צָפוּן bewahrt. [rend.

Сохраня́ть, -ни́ть פ״י נָצוֹר ,נָטוֹר ,שָׁמוֹר ,שָׁמֹר ,צָפוֹן bewahren. С. у себя́ שָׁמוֹר אִתּוֹ. С. въ себѣ́ נָצוֹר אִתּוֹ (בְּלִבּוֹ). С. за́повѣдь שָׁמוֹר מִצְוָה ,נָצוֹר חֹק. -ся נפ׳ הִשְׁתַּמֵּר ,הִשָּׁמֵר bewahrt werden.

Соціали́змъ ז׳ תּוֹרַת כִּיס אֶחָד לַכֹּל Socialismus.

Соціали́стъ ז׳ נוֹטֶה לְתוֹרַת כִּיס אֶחָד Socialist. -ти́ческій ת׳. [Vorabend vor Weihnachten.

Соче́льникъ ז׳ עֶרֶב יוֹם הֻלֶּדֶת מְשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים

Соче́ніе ס׳ מִיץ עֲסִיס עֵצִים Abzapfung des Baumsaftes.

Сочета́вать, -чета́ть פ״י חַבֵּר אֶחָד בְּאֶחָד paaren. С. бра́комъ זַוֵּג*, כָּרוֹת בְּרִית נִשּׂוּאִים בֵּין־. -ся פ״ח הִלָּוֵה עַל־ ,הִתְחַבֵּר עִם־ sich verbinden. -ся бра́комъ בּוֹא בִּבְרִית נִשּׂוּאִים עִם־ ,הִתְחַתֵּן עִם־.

Сочета́ніе ס׳ לִוְיָה ,חֹבֶרֶת ,צֶמֶד ,חָבֵר Vereinigung. С. бра́комъ בְּרִית נִשּׂוּאִים. [Verfassung.

Сочине́ніе ס חִבּוּר* ,סֵפֶר ,מַעֲשֵׂה סוֹפֵר ,דִּבְרֵי־סֵפֶר

Сочини́тель ז׳ חוֹבֵר סֵפֶר Verfasser. -льница נ׳.

Сочиня́ть, -ни́ть פ״י 1) (קהלת יב,ט) תַּקֵּן ,עָרוֹךְ דִּבְרֵי־סֵפֶר verfassen. 2) בָּדֹא מִלִּבּוֹ ,הָגֹה מִלֵּב דִּבְרֵי־שֶׁקֶר aus= denken. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ דִּבְרֵי סֵפֶר verfaßt werden.

Сочи́ть, Са́чивать פ״י הַגֵּר עֲסִיס ,הוֹצֵא מִיץ עֵצִים עָרוֹף ,רָעוֹף ,נָטוֹף ,נָזוֹל פ״ע מָעֵץ abzapfen. -ся ausfließen.

Сочлене́ніе ס׳ הַרְכָּבָה* ,לִוְיָה ,חֹבֶרֶת Fügung.

Сочле́нъ ז׳ חָבֵר לְ־ ,נִלְוָה עַל־ ,מַפִּיל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־ [Mitglied.

Со́чность נ׳ לֵחַ Saftigkeit.

Со́чный ת׳ מָלֵא עֲסִיס ,רָטֹב ,רַטְפַּשׁ ,לַח saftig.

Сочу́вственно ת״פ בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה ,בְּכָל־לִבּוֹ mitemp= findend. [Mitgefühl.

Сочу́вствіе ס׳ הֶעָנוֹת לְ־ ,חֲרָדָה אֶל־ ,לֵב חָרֵד לְ־

Сочу́вствовать (-ствую) פ״ע חָרוֹד אֶל־ ,הֵעָנֵה לְ־; צַר לִי, נוּד לְ־ mitempfinden. Я тебѣ́ сочу́вствую (יחז׳ יד, ד) נַעֲנֵיתִי לְךָ עָלֶיךָ. Кто бу́детъ тебѣ́ с.? מִי יָנוּד לָךְ. Никто изъ васъ мнѣ́ не сочу́вствуетъ אֵין חוֹלֶה מִכֶּם עָלַי. [...נוּחַ) הָרוּחַ עַל־).

Сомше́ствіе ס׳ רֶדֶת das Herabsteigen. С. ду́ха на— בֹּא—

Со́шка נ׳ מִשְׁעָן לִקְנֵי־קֶלַע ,מִשְׁעֶנֶת gabelförmige Stütze. Ме́лкая с. בַּעַל נַחֲלָה (אֲחֻזָּה) קְטַנָּה.

Сошлю́ см. Сосла́ть.

Сошни́къ ז׳ מַחֲרֵשָׁה ,אֵת Pflugeisen. [(ein Licht).

Сощика́ть, -щикну́ть פ״י הָסֵר גַּחַל הַנֵּר abputzen

Сощи́пывать, Сощипа́ть, -пну́ть פ״י מָרוֹט מִ־, מָלוֹק ,קָטוֹף מִ־ ,צָבוֹט מִ־ abpflücken. -ся נפ׳ הִמָּרֵט ,הִקָּטֵף מִ־ abgepflückt werden.

Сою́зникъ ז׳ בֶּן־בְּרִית ,בַּעַל־בְּרִית Bundesgenosse.

Сою́зный ת׳ —בְּרִית ,אֲשֶׁר בִּבְרִית עִם־ verbündet.

Сою́зъ ז׳ 1) בְּרִית ,מָסֹרֶת ,בְּרִית שָׁלוֹם Bündniß. 2) (בדקדוק) מִלַּת הַקִּשּׁוּר Bindewort.

Спада́ть, Спасть פ״ע 1) יָרוֹד ,נָשׁוֹל ,נָפוֹל מֵעַל־ fallen. Топоръ спалъ съ топори́ща הַבַּרְזֶל נָשַׁל. Спа́ла спесь его́ יָרַד גְּאוֹנוֹ מִן־הָעֵץ. Онъ спалъ съ лица́ נָפְלוּ פָנָיו. Онъ спалъ съ го́лосу נִדְמָה קוֹל שִׁירוֹ ,שָׁפַל קוֹלוֹ. 2) חָסוֹר: Вода́ спада́етъ הַמַּיִם הוֹלְכִים וְחָסוֹר. [въ ...] שַׁלֶּכֶת ,נְפֹל עָלֶה.

Спаде́ніе ס׳ מַפָּל ,נְפֹל מֵעַל־ das Fallen. С. листь-

Спа́дышъ ז׳ מְשׁוֹרֵר אֲשֶׁר נִדְמָה קוֹלוֹ ,שְׁפַל־קוֹל Sänger, der seine Stimme verloren hat.

Спа́зма נ׳ שָׁבָץ ,רוּחַ צְרָדָה* (חולין קה:) Krampf.

Спа́иваніе ס׳ 1) см. Спа́йка. 2) הַשְׁקוֹת ,הַשְׁכִּיר שֵׁכָר das Berauschen.

Спа́ивать, Спая́ть פ״י חַשֵּׁק בִּבְדִיל ,דַּבֵּק וְרַצּוֹף zusammenlöthen. -ся נפ׳ דָּבוֹק בִּבְדִיל zusammengelöthet werden.

Спа́ивать, Споить פ״י מַלֵּא שִׁכָּרוֹן ,הַשְׁכֵּר berauschen.

Спа́йка נ׳ דֶּבֶק בִּבְדִיל Zusammenlöthung.

Спакости́ть פ״י (עתיד -кощу́) עָכוֹר ,הַשְׁחֵת ,בַּלֵּעַ

verderben. [brennen.
Спалéніе ס׳ מַאֲכֹלֶת־אֵשׁ ,מִשְׂרֶפֶת ,שְׂרֵפָה das Ver=
Спáленка ק׳ см. Спáльня. [mer.
Спáленный ת׳ אֲשֶׁר לַחֲדַר הַמִּשְׁכָּב vom Schlafzim=
Спалёный ת׳ נִכְוָה ,נִצְרַב ; אֻכַּל מֵאֵשׁ verbrannt.
Спáлзывать, Сползти́ פ״ע זָחוֹל וְיָרוֹד herunter=
kriechen. [נִדְמָה.
Спáлый ת׳ נוֹפֵל gesunken. С. гóлосъ קוֹל ,קוֹל שָׁפֵל
Спáльникъ см. Постéльничій.
Спáльный ת׳ 1) אֲשֶׁר לַשֵּׁנָה Schlaf=. 2) אֲשֶׁר
לַחֲדַר הַמִּטּוֹת vom Schlafzimmer. [zimmer.
Спáльня נ׳ קֻבָּה ,חֲדַר (הַמִּשְׁכָּב) הַמִּטּוֹת Schlaf=
Спаля́ть, -ли́ть פ״י בָּעֵר ; לַהֵט verbrennen.
Спаньё ס׳ תְּנוּמָה ,נוּמָה ,שְׁנַת ,שֵׁנָה das Schlafen.
Спáржа נ׳ *אַסְפָּרָגוּס ,יְרַק־גַּנִּים (נדרים נג:) Spargel.
-ржéвый ת׳. [herabfliegen.
Спáрхивать, Спорхнýть פ״ע עוּף—רַחֵף מֵעַל־
Спáрываніе ס׳ הַתִּיר תֶּפֶר das Abtrennen.
Спáрывать, Спорóть פ״י הַתֵּר תֶּפֶר abtrennen. -ся
נפ׳ הֻתַּר תֶּפֶר abgetrennt werden.
Спасáть, Спасти́ פ״י הַצֵּל ,פַּלֵּט מַלֵּט ,חַלֵּץ ,גָּאוֹל,
הוֹשֵׁעַ מִיַּד־ ,הָעֵז ,הַמְשֵׁה מִ־ retten. -ся פ״ח הִתְמַלֵּט,
הִמָּלֵט ,הִנָּצֵל מִ־ ,הִוָּשֵׁעַ מִ־ sich retten.
Спасéніе ס׳ 1) הַצָּלָה ,פְּדוּת ,גְּאוּלָה ,יֶשַׁע ,תְּשׁוּעָה
מָנוֹס Rettung. 2) אֲשֶׁר ,יֶשַׁע־אֱלֹהִים , בְּרָכָה Seligkeit.
Спаси́бо מק״ר בִּרְכַּת־יְיָ עָלֶיךָ ! ich danke !
Спаси́тель ז׳ גּוֹאֵל ,מְפַלֵּט ,מְמַלֵּט ,מַצִּיל ,מוֹשִׁיעַ
מוֹשֶׁה ,מְמַשֶּׁה ,גּוֹזֶה Retter. -льница נ׳. [gung.
Спаси́тельность נ׳ יֶשַׁע ,תְּשׁוּעָה ; בְּרָכָה Heilbrin=
Спаси́тельный ת׳ יֶשַׁע ,מְפַלֵּט ,מוֹשִׁיעַ ,גּוֹאֵל מִ־ —,
Спасовáть см. Пасовáть. [תְּשׁוּעָה— rettend.
Спáть (сплю, спишь) פ״ע יָשׁוֹן ,נוּם ,הֵרָדֵם schlafen.
-ся פ״ס : Мнѣ не спится נָדְדָה שְׁנָה מֵעֵינַי ich kann
nicht einschlafen. [ackerung.
Спáхиваніе ס׳ חָרִישׁ ,עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה ,חֶרֶשׁ Auf=
Спáхивать, Спахáть פ״י חָרוֹשׁ ,שַׂדֵּד (אֲדָמָה) ,פַּתֵּחַ,
פָּלוֹחַ— aufackern. -ся נפ׳ הֶחֱרַשׁ aufgeackert werden.
Спáхивать, Спахнýть פ״י הָשֵׁב מֵעַל־ ,הָדֵף וְגָרֵשׁ
Спáшка נ׳ см. Спáхиваніе. [abtreiben. -ся נפ׳.
Спая́ніе ס׳ דֶּבֶק בִּבְדִיל Zusammenlöthung.
Спекáться, Спéчься פ״ח 1) הָקְשֵׁה בָּאֵשׁ sich ver=
härten. 2) קָפוֹא ,הִקָּפֵא (דָּם) *קָרוּשׁ (פסחים סד.)
gerinnen. [spiel.
Спектáкль ז׳ מַחֲזֶה ,מַהֲתָלוֹת ,חֲזוֹן שַׁעֲשׁוּעִים Schau=
Спекуля́нтъ, -ля́торъ ז׳ חוֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת בֶּצַע
(ב״ם נא.) *סַפְסָר ,בַּעַל־מְזִמּוֹת ,כֶּסֶף Speculant.
Спекуля́ція נ׳ מְזִמַּת־בֶּצַע ,חֵפֶץ כַּפַּיִם ,תִּקְוַת־שָׂכָר
Speculation.
Спеленáніе ס׳ (לילד) חִתּוּל ,חֲתֻלָּה das Einwindeln.
Спеленáть פ״י (ילד) הַחְתֵּל ,חַתֵּל einwindeln. -ся
נפ׳ הָחְתַּל ,חִתּוּל gewindelt werden.
Спенёкъ (-нькá) ז׳ בּוֹ לִרְכֹּס ,עֶכֶס ,רֶכֶס ,*שֶׁנֶץ
(מקוואות י׳) Schnallenzunge.
Сперва́ ת״פ בַּתְּחִלָּה ,בְּרֵאשִׁית ,בָּרִאשׁוֹנָה zuerst.
Спéреди ת״פ מִלְּעֻמַּת פְּנֵי ,מִלִּפְנֵי־ ,לִפְנֵי־ von vorn.
Сперéть см. Спирáть. [engtheit.
Спёртость נ׳ מַחֲנָק ,מוּעָקָה ,עָקָה ,כֹּבֶד ,לַחַץ Be=
Спёртый ת׳ מֻעָקָה ,מוּעָק ,מְכֻבָּד ,נִלְחָץ beengt. С.
вóздухъ רוּחַ כָּלוּא. [-сивка נ׳.
Спеси́вецъ (-вца) ז׳ גֵּאֶה ,רַהַב Stolzer. -си́вица,
Спеси́виться פ״ח עֲטֵה גַּאֲוָה ,רָהוֹב ,הִתְגָּאֵה stolz
Спеси́вость נ׳ גַּאֲוָה ,רַהַב ,רוּם עֵינַיִם Stolz. [sein.
Спеси́вый ת׳ גְּבַהּ־לֵב ,רָהָב ,גֵּאֶה stolz.
Спеси́вѣть см. Спеси́виться.
Спесь נ׳ גַּאֲוָה ,גְּאוּת ,רַהַב ,רוּם עֵינַיִם Stolz. Онъ
сбáвилъ спéси הִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ ,שַׁת רוּם עֵינָיו.
Спеціали́стъ ז׳ עַד־תְּכוּנָתוֹ ,עַל־דָּבָר ,מַשְׂכִּיל ,*אָמָן
מֻמְחֶה ,פְּרָטִי* Specialist, Fachgelehrter.
Спеціа́льно ת״פ לְבַד ,*בִּפְרָט besonders.
Спеціа́льность נ׳ פִּלִּי ; נִפְלָה (דָּבָר) ,עִנְיָן ,*מַדָּע
פְּרָטִי Besonderheit.
Спеціа́льный ת׳ נִפְלָה ,*פְּרָטִי besonder.
Спечáтывать, -чáтать פ״י חָקוֹק ,מִשְׁנֶה ,*הַדְפֵּס
הֻחַק מִשְׁנֶה ,הָדְפַּס מִשְׁנֶה abdrucken. -ся נפ׳ שֵׁנִית
nachgedruckt werden.
Спечéніе ס׳ מַאֲפֶה ,אֲפוּת das Backen.
Спивáніе ס׳ שְׁתוֹ (שְׁתוֹת) מִן הַ־ das Abtrinken.
Спивáть, Спить (עתיד сопью) פ״י שָׁתֹה מְעַט מִ־
abtrinken. -ся נפ׳ 1) הִשָּׁתֵה מִ־ abgetrunken werden.
2) פ״ח רָדוֹף שֵׁכָר ,הִשְׁתַּכֵּר ,הִתְמַכֵּר לַשְּׁתִי sich be=
trinken. [Absägen.
Спилéніе, -ливаніе ס׳ נָזוֹר בְּמַשּׂוֹר אוֹ בִּמְגֵרָה das
Спи́ливать, Спили́ть פ״י 1) נָזוֹר בְּמַשּׂוֹר absägen.
2) גָּרוֹר בִּמְגֵרָה abfeilen. -ся נפ׳ הִנָּזֵר בְּמַשּׂוֹר
(בִּמְגֵרָה) abgesägt, abgefeilt werden.
Спи́лка נ׳ см. Спилéніе.
Спинá נ׳ (איוב לא, כב) שִׁכְמָה ,שְׁכֶם ,גֵּו ,גַּו ,גַּב Rücken.
Остáвить за спинóю הַשְׁלֵךְ אַחֲרֵי גֵוּ.
Спи́нка ק׳ см. Спинá : С. плáтья גַּב־הַבֶּגֶד С.
стýла גַּב־הַכִּסֵּא.

Спинный ת׳ אֲשֶׁר לַגַּב (לַשְּׁכֶם) ,—הַגֵּו ,הַגַּב des
Rückens. [גְּלִילִים— schraubenförmig.

Спиральный ת׳ צָנוּף ,מַעֲשֵׂה לוּלִים ,כְּמוֹ שַׁבְּלוּל,

Спирать, Сперéть פ״י 1) הָצֵר ,הָעֵק ,דָּחוֹק ,לָחוֹץ
zusammendrängen. 2) (съ чего) מִ־ ,הַעְתֵּק ,הַדֵּחַ
הַלָּחֵץ יַחְדָּו נפ׳ 1) abschieben. -ся דָּחוֹף— ,מֵעַל־
sich zusammendrängen. 2) קָצוֹר ,הָפוֹךְ צַר פ״ח sich
verengen. У меня духъ спёрся קָצְרָה רוּחִי.

Спиртъ см Алкоголь. -тный ת׳.

Списáть см. Спи́сывать.

Спи́сокъ (-ска) ז׳ 1) כְּתָב ,פַּרְשֶׁגֶן —,פַּתְשֶׁגֶן ,כְּתֹבֶת
Copie. 2) מִשְׁנֶה ,כְּתָב הָרָשׁוּם ,סֵפֶר הַפְּקוּדִים ,פְּקוּדֵי
דְּבָרִים בַּסֵּפֶר Verzeichniß.

Спи́счикъ ז׳, -счица נ׳ см. Спи́сыватель, -льница.

Спи́сываніе ס׳ הַעְתָּקָה*, כְּתֹב מֵעַל־סֵפֶר das Co-
piren.

Спи́сыватель כּוֹתֵב מֵעַל־סֵפֶר Copist. -льница נ׳.

Спи́сывать, Списáть פ״י הַעְתֵּק ,כָּתוֹב מֵעַל־סֵפֶר
copiren. -ся נפ׳ 1) הָעְתֵּק ,הִכָּתֵב מֵעַל־סֵפֶר copirt
werden. 2) כָּתוֹב אִישׁ לְרֵעֵהוּ פ״ח einander schreiben.

Спить см. Спивáть.

Спи́хивать, Спихнýть פ״י הָדוֹף מֵעַל־ hinabstoßen.

Спи́ца נ׳ 1) בַּד —,מַחַט הַמַּעֲנָד ,גִּיד בַּרְזֶל Stricknadel.
2) חִשּׁוּק הָאוֹפָן Radspeiche [hölzchendose.

Спи́чечникъ, ז׳, -ница נ׳ חָרִיט לְבַדֵּי־גָפְרִית Zünd-

Спи́чка, ק׳ Спи́чечка נ׳ בַּד־גָּפְרִית ,אָלִית* (יומא מה.)
Zündhölzchen.

Спи́чникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה בַדֵּי גָפְרִית Zündhölzchenma-
cher. 2) יְתַד־תְּלִי (לִבְגָדִים) Kleidergestell.

Спи́чный ת׳ אֲשֶׁר לְחִשּׁוּקֵי אוֹפָן Speichen-.

Сплáвка נ׳, -вленіе ס׳ 1) צֶקֶת נְחוּשָׁה ,הַתּוּךְ das
Schmelzen. 2) שַׁיִט דּוֹבְרוֹת עַל־פְּנֵי מַיִם das Flößen.

Сплавлять, Сплáвить פ״י 1) יָצוֹק ,הַתֵּךְ schmelzen.
2) שַׁלַּח (דֹּבְרוֹת ,רַפְסֹדוֹת) עַל־פְּנֵי־מַיִם flößen.
-ся נפ׳ 1) הוּצַק ,הִנָּתֵךְ geschmolzen werden. 2) שָׁלוֹחַ
עַל־מַיִם geflößt werden. [angeflößt.

Сплавнóй ת׳ שָׁלוּחַ דֹּבְרוֹת, מוּשָּׁט רַפְסֹדוֹת (עץ)

Сплáвокъ (-вка) ז׳ מֻתָּךְ (מתכת) בַּד ,אֲפִיק נְחוּשָׁה
מֻצָּק zusammengeschmolzenes Stück.

Сплáвочный см. Сплавнóй.

Сплáвщикъ ז׳ מַתִּיךְ ,יוֹצֵק Schmelzer.

Сплавъ ז׳ 1) см. Сплáвокъ. 2) см. Сплáвка 2.

Сплёскиваніе ס׳ 1) שְׁפֹךְ מִ־ ,שֶׁפֶךְ מִ־ ;הַגִּיר das
Abgießen. 2) שֶׁטֶף ,הָדִיחַ ,שְׁטֹף das Abspülen.

Сплёскивать, Сплеснýть פ״י 1) שָׁפוֹךְ ,הַגֵּר מִ־
מְעַט מִ־ abgießen. 2) שַׁטֵּף, הָדֵחַ abspülen. -ся
נפ׳ הֻגַּר מִ־ ;שָׁטוֹף abgegoßen, abgespült werden.

Сплёскъ ז׳ שֶׁטֶף ,הָדִיחַ Abspülung.

Сплетáніе ס׳ מַעֲשֵׂה עֲבוֹת Zusammenflechtung.

Сплетáть, Сплести פ״י עַבֵּת ,סַבֵּךְ ,שָׂרֵג, zusammen-
flechten. С. небыли́цу אָרוֹג קוּרֵי עַכָּבִישׁ ,הָגֹה מִלֵּב
דְּבַר־שֶׁקֶר. -ся נפ׳ עָבוֹת ,סָבוֹךְ, שׂרוֹג zusammen-

Сплетéніе см. Сплетáніе. [geflochten werden.

Сплётки, -текъ см. Сплéтни.

Сплётни (-тенъ או -тней) ג״ר קוּרֵי עַכָּבִישׁ ,דִּבְרֵי
דִּבָּה ,דֹּפִי ,רָכִיל Klatschereien.

Сплéтникъ ז׳ רָכִיל ,הוֹלֵךְ ,נִרְגָּן Klatscher. -ница נ׳.

Сплéтничанье ס׳ רָכִיל ,דֹּפִי ,דִּבָּה das Klatschen.

Сплéтничать פ״ע הָלוֹךְ רָכִיל ,דַּבֵּר דֹּפִי ,רַגֵּל בְּ־
klatschen. [Milzsucht, Schwermuth.

Сплинъ ז׳ מַעֲצֵבָה ,דְּאָבָה נֶפֶשׁ ,דַּאֲבוֹן ,חֳלִי הַטְּחוֹל

Сплоти́ть см. Сплóчивать.

Сплоха ת״פ לֹא־טוֹב ,בְּלִי־דַעַת ,בְּלִי־סְדָרִים unbedacht.

Сплоховáть פ״ע עָשֹׂה בְּלִי־הַשְׂכֵּל unbedacht handeln.

Сплочéніе ס׳ דֶּבֶק ,(קְרָשִׁים) חֹבֶרֶת Zusammen-
fügung.

Сплóчивать, Сплоти́ть דַּבֵּק ,חַשֵּׁק ,חַבֵּר zusammen-
fügen. -ся נפ׳ דָּבוֹק ,חָשׁוּק ,חָבוֹר zusammengefügt
werden. [massiv.

Сплошнóй ת׳ מְדֻבָּק בַּד בְּבַד ,נִגָּשׁ אֶחָד בְּאֶחָד

Сплошь ת״פ 1) מִבְּלִי רֶוַח בֵּינֵיהֶם ,נִגָּשִׁים אֶחָד בְּאֶחָד
dicht aneinander. 2) בְּאֵין נֶעְדָּר ,אֵין נָקִי ohne Aus-
nahme. С. да рядомъ כֻּלָּם יַחַד ; יוֹם יוֹם , כְּפַעַם
בְּפַעַם. [misch verfahren.

Сплутовáть פ״ע עָשֹׂה בְּעָקְבָה ,הַצְמֵד מִרְמָה schel-

Сплывáть, Сплыть פ״ע הִשְׁתַּפֵּךְ ,צוּף ,הִנָּגֵר ,דָּלוֹף
überfließen. -ся פ״ח הִקָּוֵה (הִשָּׁפֵךְ) אֶל־מָקוֹם אֶחָד
zusammenfließen.

Сплю́снутый ת׳ שְׁקַעֲרוּר ,שָׁקוּעַ ,חָרוּם platt ge-

Сплю́снуть см. Сплю́щивать. [drückt.

Сплю́щеніе ס׳ רִקּוּעַ ,הַשְׁקִיעַ Abplattung.

Сплю́щивать, Сплю́щить, Сплю́снуть פ״י רַקַּע,
הַשְׁקֵעַ plattdrücken. -ся נפ׳ רָקוּעַ plattgedrückt
werden.

Сплясáть פ״ע רָקוֹד ,חוּל ,יָצֹא בַּמָּחוֹל tanzen.

Спля́сываться, Сплясáться פ״ח הִסְכֵּן לָחוּל עִם־
sich eintanzen.

Сподви́жникъ ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי־ ,נִסְפָּח לְ־,
נִלְוֶה עַל־ Theilnehmer. -ница נ׳.

Сподвизáться פ״ח בַּעֲבוֹדַת הַ־ עַל־ (הִלָּוֵה) הִסָּפַח

הִתְחַבֵּר עִם־, הָיֹה שְׁכֶם־אֶחָד עִם־, הַפֵּל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־
Theil nehmen.
Сподоблять, -добить פ״י *זַכֵּה, הַכֵּר לְטוֹב, הַאֲמֵר
würdigen. -ся נפ׳ זָכֹה, הַכָּבֵד בְּעֵינֵי־ gewürdigt werden.
Сподручно ת״פ נָקֵל, לִרְוָחָה, בְּרַחֲבָה bequem.
Сподручность נ׳ רְוָחָה, רַחֲבָה Bequemlichkeit.
Сподручный ת׳ מְרֻוָּח, נִרְחָב, רְחַב־יָדַיִם bequem.
Спозаранку, -ранковъ ת״פ בַּבֹּקֶר, לְאוֹר בֹּקֶר,
הַשְׁכֵּם, עִם־שַׁחַר früh Morgens.
Спокойно ת״פ בְּנַחַת, בְּשׁוּבָה, בְּשַׁלְוָה, בִּמְנוּחָה,
בְּהַשְׁקֵט, דּוּמָם ruhig.
Спокойность נ׳ מְנוּחָה, נַחַת, שַׁלְוָה, דֳּמִי Ruhe.
Спокойный ת׳ שַׁלְאֲנָן, שַׁאֲנָן, שָׁלֵו, שׁוֹקֵט, שָׁקֵט,
דּוֹמֵם, רֹגֵעַ ruhig.
Спокойствіе ס׳ הַשְׁקֵט, שַׁלְוָה, מְנוּחָה, נוֹחַ, מָנוֹחַ,
שׁוּבָה, נַחַת ; דֳּמִי, דְּמָמָה, שֶׁקֶט, מַרְפֵּא Ruhe.
Сполагоря ת״פ שַׁאֲנָן כִּמְעַט, בְּלִי מַחְסוֹר, בְּאֵין פֶּגַע
fast sorglos.
Споласкивать, -лоскать, -лоснуть פ״י שָׁטֹף וְנַקֵּה
ausspülen. -ся נפ׳ שָׁטוֹף ausgespült werden.
Сползать, Сползти פ״ע זָחֹל מֵעַל־ herabkriechen.
Сполна ת״פ הַכֹּל, כֻּלּוֹ, שְׁלוֹמִים (ירמיה יג, יט) מִבְּלִי
הַשְׁאִיר דָּבָר völlig. [לְרַעַשׁ,
Сполохъ ז׳ מְהוּמָה, מְבוּכָה Aufruhr. Бить с. קְרֹא
Сполошить פ״י הָמֹם, הַרְגֵּז, הַרְעֵשׁ, הַבְהֵל, הַחֲרֵד
in Unruhe versetzen.
Сполошный ת׳ נִבְהָל, נִדְהָם, נִבְעָת aufgeregt.
Спорадическій ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִדְבַּק מֵאִישׁ לְרֵעֵהוּ
nicht epidemisch. [—דּוֹן streiten, disputiren.
Спорить פ״ע עִם־ רוֹב (הוּכַח) —הִתְוַכֵּחַ —הִשָּׁפֵט,
Спориться פ״ח עָשֹׂה פְּרִי, הַצְלֵחַ gedeihen. Дѣло не
спорится לֹא־יִצְלַח הָעִנְיָן. [streitsüchtig.
Спорливый ת׳ אִישׁ מָדוֹן, אִישׁ רִיב, אֹהֵב רִיב
Спорный ת׳ לֹא־נוֹדַע אֶל־נָכוֹן, לֹא־נָכוֹן, —לֹא־נֶחֱרָץ,
לֹא־נֶאֱמָן bestreitbar.
Споро ת״פ טוֹב, מוֹעִיל, לְהוֹעִיל gedeihlich. Что скоро,
то не споро נַחֲלָה מְבֹהֶלֶת אַחֲרִיתָהּ לֹא־תְבֹרָךְ.
Спорокъ (-рка) ז׳ (מבגד) פְּנֵי־־לְבוּשׁ מוּסָרִים abge-
trenntes Oberzeug. [-щица נ׳
Спорщикъ ז׳ אִישׁ רִיב, אִישׁ תּוֹכָחוֹת Streitsüchtiger.
Споръ ז׳ רִיב, מְרִיבָה, מָדוֹן, רִיב דְּבָרִים, תּוֹכָחָה,
מִשְׁפָּט Wortstreit.
Спорый ת׳ מוֹעִיל, עוֹשֶׂה־פְּרִי gedeihlich.
Спорынья נ׳ (חט׳) שְׂכַר פְּרִי, בֶּצַע Vortheil.
Способность נ׳ הַכְשֵׁר, כִּשְׁרוֹן, יְכֹלֶת, כֹּחַ לְ־, מַתַּת־
אֱלֹהִים Fähigkeit.
Способный ת׳ מֻכְשָׁר, אֲשֶׁר כִּשְׁרוֹן (כֹּחַ, יְכֹלֶת) לוֹ
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ לְ־ fähig. Способное время עֵת רָצוֹן
günstige Zeit. [Helfen.
Способствованіе ס׳ מִשְׁעָן, עֵזֶר, הוֹעִיל לְ־ das
Способствовать (-ствую) פ״ע עֲזוֹר לְ־, הוֹעֵל לְ־
beitragen. Они способствовали бѣдствію моему
עָזְרוּ לְרָעָתִי, לְהַוָּתִי הוֹעִילוּ.
Способъ ז׳ דֶּרֶךְ, תַּחְבּוּלָה Mittel.
Споспѣшествованіе ס׳ הוֹעִיל לְ־, הַצְלִיחַ, יֶשַׁע,
עֶזְרָה Beförderung.
Споспѣшествовать (-ствую) פ״ע (чему) הוֹעֵל
לְ־, עֲזוֹר לְ־, הַצְלֵחַ דֶּרֶךְ הַ־, שׂוּם בְּרָכָה בְּ־, בָּרֵךְ
מַעֲשֵׂה יְדֵי־ befördern.
Споспѣшникъ ז׳ מוֹעִיל לְ־, עוֹזֵר Beförderer. -ница נ׳
Спотыкаться, -ткнуться פ״ח הִנָּגֵף, הִתְנַגֵּף, כָּשׁוֹל,
הִכָּשֵׁל straucheln. [sicher auf den Füßen.
Спотыкливый ת׳ כּוֹשֵׁל, נִכְשָׁל, לָמוּד הִכָּשֵׁל un-
Спотѣлый ת׳ כְּסוּי זֵעָה beschwitzt.
Спотѣть פ״ע כַּסֵּה זֵעָה beschwitzt sein.
Спохватываться, Спохватиться פ״ח הִתְעַשֵּׁת
פִּתְאֹם, וְרָאָה עֵינָיו פִּתְאֹם פָּקוֹחַ plötzlich sich um-
Справа ת״פ מִימִין לְ־, מִן־הַיָּמִין rechts. [sehen.
Справедливо ת״פ בְּצֶדֶק, בְּמִישׁוֹר, בְּמֵישָׁרִים, כֵּן,
נָכוֹן gerecht, mit Recht. [אֱמֶת, אֱמוּנָה Gerechtigkeit.
Справедливость נ׳ מִישׁוֹר, מֵישָׁרִים, צֶדֶק, צְדָקָה,
Справедливый ת׳ יָשָׁר, כֵּן, צַדִּיק, נֶאֱמָן, צֶדֶק—,
צְדָקָה— gerecht.
Справка נ׳ בַּקָּרָה, בִּקֹּרֶת, דְּרִישׁ Erkundigung.
Справленіе ס׳ עֵרֶךְ, עֲשׂוֹת, הָכֵן Ausrichtung.
Справлять, Справить פ״י 1) יַשֵּׁר, הַיְשֵׁר, שׂוּם
הֶעָקוֹב לְמִישׁוֹר gerade biegen. 2) תַּקֵּן, תַּכֵּן, תִּקּוּן
ausbessern. 3) עֲשֵׂה, הָכֵן, עָרוֹךְ ausrichten. С. празд-
никъ עֲשֵׂה חָג. -ся פ״ח 1) דָּרוֹשׁ, בַּקֵּר, שָׁאוֹל, חָקוֹר
nachfragen; untersuchen. 2) (съ кѣмъ) עֲשֵׂה מִשְׁפָּט
עִם־ sich abfinden mit... Я съ тобою справлюсь
הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתָךְ.
Справочный ת׳ אֲשֶׁר בּוֹ יְבֻקַּר, בַּקָּרָה—, בִּקֹּרֶת —
Erkundigungs-. -ная книга סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת לְ־. -ная
контора תָּא הַצִּיּוּנִים לְכָל־דּוֹרֵשׁ. -ная цѣна מְחִיר
הָרִשּׁוּם לַשַּׁעַר.
Спрашиваніе ס׳ שְׁאֹל, דְּרֹשׁ das Fragen.
Спрашивать, Спросить פ״י שְׁאַל, שָׁאוֹל אֶת־פִּי,
דָּרוֹשׁ fragen. -ся נפ׳ 1) הִשָּׁאֵל gefragt werden.
Спрашивается יִשָּׁאֵלוּ, שָׁאֵל. 2) הִדָּרֵשׁ verlangt w.

Спрова́живать, -ва́дить פ״י 1) שָׁלוֹחַ הָלְאָה, שַׁלֵּחַ fortschaffen. 2) פָּטוֹר מִפָּנָיו abfertigen. -ся נפ׳ שָׁלוֹחַ הָלְאָה fortgeschafft werden.

Спрово́рить см. Прово́рить.

Спроси́ть см. Спра́шивать.

Спроста́, Спро́сту ת״פ בְּלֹא־צְדִיָּה, לְתֻמּוֹ in Einfalt, absichtslos.

Спросъ ז׳ שְׁאֵל, שְׁאֵלָה, דְּרֹשׁ Frage; Anfrage. Уйти́ безъ спро́са (בְּלִי הָלוֹךְ מִבְּלִי שְׁאֹל אֶת־פִּי־אִישׁ רִשְׁיוֹן). На това́ръ э́тотъ большо́й с. רַבִּים דּוֹרְשֵׁי הָרְכֻלָּה הַזֹּאת.

Спры́скиваніе ס׳ זְרֹק, הַזּוֹת Bespritzung.

Спры́скивать, Спры́скать, Спры́снуть פ״י הַזֵּה עַל־, זָרוֹק— bespritzen. Спры́снуть обно́вку до́ма שָׁתֹה לַחֲנֻכַּת בַּיִת. -ся נפ׳ הֻזֵּה עַל־ —זָרוֹק bespritzt werden.

Спряга́ніе см. Спряже́ніе.

Спряга́ть פ״י (глаго́лъ) נָטֹה פֹּעַל לפי חקי הדקדוק conjugiren. -ся נפ׳ (פעל בדקדוק) הִנָּטֵה conjugirt w.

Спряже́ніе ס׳ (בדקדוק) נְטִיַּת פֹּעַל das Conjugiren.

Спря́мливать, Спрямля́ть, Спрями́ть פ״י יַשֵּׁר, זָקוֹף הַכָּפוּף gerade machen. -ся נפ׳ יָשׁוֹר, הִתְיַשֵּׁר gerade werden.

Спря́тать, -ся см. Пря́тать, -ся.

Спу́гивать, Спуга́ть, -гну́ть פ״י הַפְחֵד, הַכְחֵד, הַבְעֵת, יָרֵא, הַבְהֵל, הַבְעֵת verscheuchen. -ся פ״ח בַּעֵת, הַבְהֵל, הֵחָפֵז, חָרוֹד verscheucht werden.

Спугъ ז׳ פַּחַד, בֶּהָלָה, בְּעָתָה, חֲרָדָה das Aufscheuchen.

Спудъ ז׳ סְאָה, מִדַּת הַבָּר Getreidemaß. Лежа́ть подъ спу́домъ טָמוּן, הִשָּׁאֵר הִתְעַלֵּם verborgen liegen.

Спуска́ніе ס׳ 1) הוֹרִיד das Herunterlassen. 2) שִׁלּוּחַ, מְשִׁלּוֹחַ das Loslassen.

Спуска́ть, Спусти́ть פ״י 1) הוֹרֵד hinablassen. С. во́ду съ горы́ הוֹרֵד (הַגֵּר) מַיִם בַּמּוֹרָד. С. соба́ку съ цѣпи́ הַתֵּר כֶּלֶב מִכֶּבֶל. С. цѣ́ну הוֹרֵד (הַקְטֵן) הַמְּחִיר. Спустя́ рукава́ בְּהַשְׁפִּיל אֲרֻכּוֹת יָדָיו, מִבְּלִי חֵפֶץ כַּפַּיִם, בְּחִבּוּק יָדַיִם. 2) עָרוֹב, בָּלוֹל, מָסוֹךְ, הַתֵּךְ יַחְדָּו vermischen. С. воскъ съ ма́сломъ הַתֵּךְ דֹּנַג עִם־שֶׁמֶן. С. скоти́ны הַרְבֵּעַ בְּהֵמָה. 3) (עון) סָלוֹחַ, נָשֹׂא vergeben. Уже́ли тебѣ́ спущу́ э́то? אִי־לָזֹאת אֶסְלַח לָךְ. -ся נפ׳ 1) הוּרַד; הִנָּגֵר בַּמּוֹרָד hinabgelassen werden. 2) פ״ח יָרוֹד hinabsteigen.

Спускъ ז׳ 1) см. Спуска́ніе. 2) מוֹרָד Abhang. 3) סְלִיחָה Vergebung. Онъ никому́ спу́ску не даётъ לֹא־יְנַקֶּה אִישׁ, לֹא־יִסְלַח לְאִישׁ.

Спусти́ть см. Спуска́ть.

Спу́тникъ ז׳ נִלְוֶה בַּדֶּרֶךְ לְ־, אוֹרֵחַ לְחֶבְרָה אֶת־, עִם־ (הוֹלֵךְ) נוֹסֵעַ Reisegefährte. -ница נ׳.

Спу́тывать, Спу́тать פ״י 1) אָסוֹר בַּעֲבֹתִים fesseln. 2) פָּרוֹעַ, הָרוֹס הַסְּדָרִים, סַכְסֵךְ, שָׂרֵג, עַבֵּת verwickeln. 3) הָבֵא בִמְבוּכָה, הָמוֹם, תַּעְתֵּעַ verwirren. -ся נפ׳ 1) הֵאָסֵר בַּעֲבֹת; עֻבּוֹת verwickelt werden. 2) פ״ח הִבּוֹךְ, הִדָּהֵם, לֹא־מָצֹא מַעֲנֶה verwirrt werden.

Спуща́ть, -ся см. Спуска́ть, -ся.

Спья́на ת״פ בַּחֲמַת מַיִּין, בְּשִׁכְרוֹנוֹ in der Trunkenheit.

Спѣва́ться, Спѣ́ться פ״ח לָשִׁיר יַחַד (הַסְכֵּן) לָמוֹד sich einsingen.

Спѣ́лость נ׳ בִּכּוּר, בִּכּוּרֵי־פְרִי Reife.

Спѣ́лый ת׳ מְבֻכָּר, בָּשֵׁל (פרי), גּוֹמֵל reif.

Спѣть פ״ע בַּכּוֹר, גָּמוֹל, (פרי) בָּשׁוֹל reifen.

Спѣть см. Пѣть. -ся см. Спѣва́ться.

Спѣхъ ז׳ חִפָּזוֹן Eile. Дѣ́ло не къ спѣ́ху לֹא־נָחוּץ הַדָּבָר.

Спѣ́шивать, Спѣ́шить פ״י הוֹרֵד הָרוֹכְבִים מֵעַל־ סוּסֵיהֶם absitzen lassen (Reiterei).

Спѣши́ть פ״ע מַהֵר, חוּשׁ, הָחֵשׁ, אוּץ eilen.

Спѣ́шно ת״פ בְּחִפָּזוֹן, נָחוּץ eilends.

Спѣ́шность נ׳ חִפָּזוֹן, חֵפֶז Eile.

Спѣ́шный ת׳ נִמְהָר, נֶחְפָּז, חָשׁ, אָץ, נָחוּץ eilig.

Спѣ́яніе ס׳ (פרי) בִּכּוּרֵי־ das Reifen.

Спя́чивать, Спя́тить פ״י הַסֵּג אָחוֹר zurückschieben. Спя́тить съ ума́ הָיֹה לִמְשֻׁגָּע verrückt werden.

Спя́чій ת׳ יָשֵׁן, נִרְדָּם schlafend.

Спя́чка נ׳ רוּחַ תַּרְדֵּמָה Schlafsucht.

Срабо́тать פ״י בַּצֵּעַ, כַּלֵּה לַעֲשׂוֹת beenden die Arbeit.

Сравне́ніе ס׳ 1) см. Сра́вниваніе. 2) מָשָׁל, דִּמְיוֹן, עֵרֶךְ Vergleich. Ему́ нѣтъ сравне́нія אֵין עֵרֶךְ אֵלָיו.

Сра́вниваніе ס׳ הַיְשִׁיר, פַּלֵּם Ebenung.

Сра́внивать, Сравни́ть פ״י דַּמֵּה לְ־, הַמְשֵׁל לְ־, הַמְשֵׁל עִם־, עָרוֹךְ אֶל־, הַשְׁוֵה לְ־ vergleichen. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ לְ־, הִדַּמֵּה, הִדָּמֵה verglichen werden.

Сра́внивать, Сровня́ть, -ни́ть פ״י יַשֵּׁר, שַׁוֵּה, הַיְשֵׁר, פַּלֵּם ebnen. -ся נפ׳ יָשׁוֹר, שָׁוֹה geebnet werden.

Сравни́тельно ת״פ בְּעֵרֶךְ—, בְּיַחַשׂ אֶל־ im Vergleich.

Сравни́тельный ת׳ הַנֶּעֱרָךְ אֶל־ Vergleichungs-. Сравни́тельная сте́пень עֵרֶךְ הַיִּתְרוֹן לְתָאֳרִים (בדקדוק).

Сравни́ть см. Сра́внивать.

Сража́ть, Срази́ть פ״י הַכֵּה, הָלוֹם, חָצוֹב, (הושע ו, ה), דַּכֵּא, הַפֵּל לָאָרֶץ, הַכֵּת, כַּתֵּת, (ישעיה נא, ט) הַחְצֵב, הַפְתֵּל niederschlagen. -ся פ״ח הִלָּחֵם, הֵאָבֵק, דַּכֵּה, הַצֵּה אֶת־ kämpfen.

Сраже́ніе ס׳ קְרָב, לָחֶם, מִלְחָמָה Kampf.

Срами́ть (-млю́) פ״י חָרֵף, נָאֵץ, גַּדֵּף, הַבְאֵשׁ, נָתוֹן לְקָלוֹן, שׂוּם קִיקָלוֹן עַל־, נָתוֹן לִכְלִמָּה schänden. -ся נפ׳ 1) הִנָּאֵץ, הִנָּתֵן לְקָלוֹן beschimpft werden. 2) פ״ח

הִתְבָּאֵשׁ, חַלֵּל שֵׁם כְּבוֹדוֹ, נָתוֹן כְּבוֹדוֹ לִכְלִמָּה sich beschimpfen.

Срамни́къ ז׳ רוֹדֵף זִמָּה, עוֹשֶׂה תוֹעֵבָה Schamloser. [-ни́ца נ׳.

Сра́мность см. Срамота́.

Сра́мный ת׳ נִתְעָב, נֶאֱלָח schändlich. Сра́мныя слова́ נִיב נִבְזֶה, דִּבְרֵי נְבָלָה.

Срамота́ נ׳ תּוֹעֵבָה, נַבְלוּת, שִׁקּוּץ, קָלוֹן, בֹּשֶׁת, בָּשְׁנָה, עֶרְוָה, חֶרְפָּה Schändlichkeit.

Сра́нивать, Срони́ть פ״י הַפֵּל (נָטוֹשׁ) מִיָּדוֹ fallen [lassen.

Сраста́ться, Срости́сь פ״ח גָּדוֹל יַחְדָּו, שָׁנֹה תְּאֹמִים; דָּבוֹק אֶחָד בְּאֶחָד zusammenwachsen.

Сра́щивать, Срости́ть פ״י 1) הַפְרֵה (טַפֵּחַ, גַּדֵּל) דַּבֵּק תְּאֹמִים (תַּמִּים) יַחְדָּו zusammenwachsen lassen. 2) פָּרֹה (שָׁנֹה) zusammendrehen. -ся פ״ח גָּדוֹל יַחְדָּו, דָּבוֹק (הִתְלַכֵּד) יַחַד; תְּאֹמִים zusammenwachsen.

Сре́бреникъ ז׳ שֶׁקֶל כֶּסֶף Silberling.

Сре́бреный см. Сере́бряный. [-любица נ׳.

Сребролю́бецъ (-бца) ז׳ אוֹהֵב כֶּסֶף Geldgieriger.

Сребролюби́вый ת׳ אוֹהֵב כֶּסֶף, נִכְסָף לַכֶּסֶף geld-gierig.

Сребролю́біе ס׳ מַדְהֵבָה, חֶמְדַּת בֶּצַע כֶּסֶף Geldgier.

Среда́ נ׳ 1) —קֶרֶב, —תּוֹךְ Mitte. Въ ихъ средѣ בְּקִרְבָּם, בְּתוֹכָם, בְּסוֹדָם, בִּקְהָלָם. 2) יוֹם הָרְבִיעִי (לֵב הַשָּׁבוּעַ) בַּשָּׁבוּעַ Mittwoch.

Среди́ ת״פ בֵּין, בְּלֵב, בְּקֶרֶב, בְּתוֹךְ mitten.

Средизе́мное мо́ре יָם הַתִּיכוֹן Mittelmeer.

Среди́на נ׳ תָּוֶךְ, קֶרֶב, לֵב, טַבּוּר Mitte. Въ са́мой среди́нѣ בַּתָּוֶךְ. С. мо́ря לֶב־יָם. С. кру́га טַבּוּר הַחוּג. С. но́чи אִישׁוֹן לַיְלָה, חֲצוֹת לַיְלָה. С. дня חֲצִי (מַחֲצִית) הַיּוֹם. Держа́ться среди́ны אָחוֹז דֶּרֶךְ הַתָּוֶךְ, פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלָיו.

Среди́нный ת׳ אֲשֶׁר בַּתָּוֶךְ, הַתִּיכוֹן von der Mitte.

Средневѣково́й ת׳ אֲשֶׁר לְדוֹרוֹת הַבֵּינַיִם mittel-alterlich.

Сре́дній ת׳ 1) תִּיכוֹן, אֲשֶׁר בַּתָּוֶךְ mittler. 2) מְמֻלָּע, בֵּינוֹנִי*, מְמֻצָּע* mittel. С. родъ (בדקדוק) מִין סְתָמִי sächliches Geschlecht. Сре́днимъ число́мъ בְּעֶרֶךְ, בְּעֶרְכָּךְ. [земли́ טַבּוּר הָאָרֶץ.

Средото́чіе ס׳ לֵב, טַבּוּר, מֶרְכָּז* Mittelpunkt. С.

Сре́дственный ת׳ בֵּינוֹנִי* mittelmäßig.

Сре́дство ס׳ דֶּרֶךְ לְ־, תַּחְבּוּלָה Mittel.

Сри́нуть פ״י מִ־ (הַשְׁלֵךְ) הַפֵּל, הַנְחֵת, הַנַּח לָאָרֶץ hinabwerfen. -ся נפ׳ 1) מִ־ (הוּטַל) הָשְׁלֵךְ, הֻתַּשׁ לָאָרֶץ hinabgeworfen werden. 2) פ״ח מִ־ נָפוֹל hinabstürzen.

Срисо́вывать, Срисова́ть פ״י תָּאֵר, חַקֵּה abzeichnen. -ся נפ׳ תֹּאַר, חֻקָּה abgezeichnet werden.

Сровня́ть см. Сра́внивать.

Сро́дникъ ז׳ קָרוֹב, שְׁאֵר, שְׁאֵר בָּשָׂר, גּוֹאֵל, אָח, בֶּן־מִשְׁפַּחְתּוֹ Verwandter. -ница נ׳.

Сро́дничій ת׳ אֲשֶׁר לִקְרוֹבֵי־ von Verwandten.

Сро́дность נ׳ קִרְבָה Verwandtschaft.

Сро́дный ת׳ קָרוֹב לְ־, אֲשֶׁר לוֹ יַחַשׂ עִם־ verwandt.

Сро́дственникъ ז׳, -ница נ׳ см. Сро́дникъ.

Сро́дственный см. Сро́дный.

Сродство́ см. Родство́.

Сродя́сь ת״פ מִלֵּדָה, מִבֶּטֶן, מֵרֶחֶם, מִיָּמָיו, מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ seit der Geburt. [камъ לְמוֹעֲדִים, לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת.

Срокъ ז׳ מוֹעֵד, זְמָן, עֵת, צָבָא Frist, Termin. По сро́-

Срони́ть см. Сра́нивать. [gewachsene Stämme.

Сро́сленъ ז׳ עֵץ תַּמִּים, עֵצִים תְּאֹמִים Zusammen-

Срости́сь см. Сраста́ться.

Срости́ть см. Сра́щивать.

Сро́стокъ (-тка) ז׳ תְּאֹמִים, חֶבְרַת תְּאֹמִים, תַּמִּים Verwachsung.

Сро́чный ת׳ לַמּוֹעֵד, נָכוֹן לְמוֹעֲדוֹ, נָחוּץ לְמוֹעֲדוֹ, אֲשֶׁר צָבָא לוֹ [Termin-.

Срощи́ть см. Сра́щивать.

Сруба́ть, -би́ть פ״י 1) כָּרוֹת, חָטוֹב, גָּזוֹר, גַּדֵּעַ, קָצוֹב abhauen. 2) עָשֹׂה טוּר כְּרֻתוֹת לְבִנְיַן־עֵץ eine Balkenwand zimmern. -ся נפ׳ הִכָּרֵת, גֻּדּוֹעַ abgehauen werden.

Сру́бка נ׳ חָטֹב, כְּרֹת, מַחֲטַב־עֵץ das Abhauen.

Срубъ ז׳ מַעֲרֶכֶת קוֹרוֹת, טוּר כְּרֻתוֹת לְבִנְיַן־עֵץ Balken-[gehäuse.

Сру́чно ת״פ בִּרְוָחָה, לִרְוָחָה, נָקֵל bequem.

Сру́чность נ׳ רְוָחָה, רְחָבָה Bequemlichkeit.

Сру́чный ת׳ רְחַב־יָדַיִם, מְרֻוָּח; נָקֵל bequem.

Срыва́ніе ס׳ קְרֹעַ מִ־, קְטֹף מִ־ das Abreißen.

Срыва́ть, Сорва́ть פ״י מִ־ (חוּט) נַתֵּק, (כָּנָף) קָרוֹעַ; (גַּג מִבַּיִת) עָרֵה; (פְּרִי) קָטוֹף, אָרֹה abreißen. -ся נפ׳ הִנָּתֵק מִ־ abgerissen werden.

Срыва́ть, Срыть פ״י (כָּרֹה) וְהָסֵר, חָפוֹר, קוּר, קַרְקֵר, עָרֵה עַד־הַיְסוֹד, הָפוֹךְ מִשֹּׁרֶשׁ abgraben. -ся נפ׳ הֵחָפֵר עַד־הַיְסוֹד abgegraben werden.

Срывъ ז׳, Сры́вка נ׳ 1) см. Сры́тіе. 2) מִקַּח שֹׁחַד erpreßtes Geschenk.

Сры́тіе ס׳ הֲפֹךְ מִשֹּׁרֶשׁ, עָרוֹת עַד־הַיְסוֹד Abgrabung.

Срѣза́ніе ס׳ כְּרֹת מִ־, גְּזֹר מִ־ das Abschneiden.

Срѣ́зать см. Срѣ́зывать.

Срѣ́зень (-зня) ז׳ פַּת־לֶחֶם, —פֶּלַח Brodschnitt.

Срѣ́зокъ (-зка) ז׳ פֶּלַח, גֶּזֶר, נֵתַח abgeschnittenes Stück.

Срѣзъ ז׳ כְּרֹת, גְּזֹר; דָּבָר הַגָּזֵר מְקוֹם הַגֶּזֶר Abschnitt.

Срѣ́зываніе ס׳ см. Срѣзъ.

Срѣ́зывать, Срѣза́ть, Срѣ́зать פ״י כָּרוֹת, גָּזוֹר; גַּדֵּעַ

הַכְשֵׁל, הָמֵט, הָתֵז abschneiden. Ср. кого́ съ ногъ הָעֵטָה בֹשֶׁת, הַכְלֵם; בַּלַּע עֵצַת—, הָמוֹם אֶת־ aus der Fassung bringen, beschämen. -ся נפ׳ 1) הִכָּרֵת מ׳, הִמּוֹט, נִגְדּוֹעַ מ׳ abgeschnitten werden. 2) הִנָּזֵר מ׳, הִכָּשֵׁל durchfallen. Онъ срѣзался на экза́менѣ לֹא־הִצְלִיחַ בְּמִבְחָן.

Срѣ́теніе ס׳ פְּגִישָׁה, צֵאת לִקְרַאת das Entgegengehen.

Сряди́ть см. Сряжа́ть.

Сряду תה״פ כֻּלָּם; אִישׁ אַחֲרֵי רֵעֵהוּ nacheinander.

Сря́ды ר״ר תְּכוּנָה, עֲתִידוֹת, הָכוֹן לְ־, הָכִין לְ־ Vorbereitungen.

Сряжа́ть, Сряди́ть פ״י עַתֵּד, הָכֵן, עָרוֹךְ anfertigen. -ся פ״ח הִתְעַתֵּד, עָרוֹךְ לְ־, הִכּוֹן sich anfertigen.

Сса́дка נ׳ 1) הוֹרִיד מֵעַל־ das Heruntersetzen. 2) קְפִדָּה בָּאֶרֶג, מֵרִיחַ מַיִם das Einlaufen (des Tuches).

Сса́дина נ׳ см. Садно́.

Сса́живать, Ссади́ть פ״י הוֹרֵד מֵעַל־ heruntersetzen. Сс. ребёнка со стола́ הוֹרֵד יֶלֶד מֵעַל־הַשֻּׁלְחָן. Сс. съ коля́ски הוֹרֵד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה. -ся נפ׳ 1) הוּרַד מֵעַל־ heruntergesetzt werden. 2) קָפוֹד (ארג) מֵרִיחַ פ״ח, צָמוֹק, צָפוֹד מַיִם einlaufen.

Сса́сывать, Ссоса́ть פ״י יָנוֹק וְהַגֵּר מ׳, מָצוֹץ מֵעַל־ absaugen. -ся נפ׳ הֻמַּץ מ׳ abgesaugt werden.

Сса́чивать, Ссочи́ть פ״י לָכוֹד, תָּפוֹשׂ auffangen.

Ссо́вывать, Ссова́ть, Ссу́нуть פ״י הָסֵחַ, הָסֵעַ מ׳, הַעְתֵּק מ׳, מֵשׁ מ׳ hinwegschieben. Сс. кого́ съ мѣ́ста הָדוֹף אִישׁ מִמַּצָּבוֹ. -ся נפ׳ הִזַּח מֵעַל־ hinweggeschoben werden.

Ссо́ра נ׳ רִיב, מְרִיבָה, מָדוֹן, מְדָן, מַצָּה, מַצּוּת Zank.

Ссо́рить פ״י הַרְחֵר רִיב בֵּין־, שַׁלַּח מָדוֹן בֵּין־ entzweien. -ся פ״ח הִתְעַשֵּׂק (בר״א כו, כ), זָעוֹף עִם־, רוֹב עִם־, הִנָּצֵה יַחְדָּו, הַחָרֵה בְּ־, הִתְקוֹטֵט בְּ־, עִם־ zanken.

Ссо́рливость נ׳ רוּחַ אִישׁ רִיב, אֱנוֹת מְדָנִים Zanksucht.

Ссо́рливый ת׳ נִרְגָּן, אִישׁ מָדוֹן, אִישׁ רִיב zänkerisch.

Ссо́рный ת׳ רִיב—, מְדָנִים— Zank-. -ныя дѣла́ דִּבְרֵי רִיבוֹת.

Ссо́рщикъ ז׳ מְחַרְחֵר רִיב, מְשַׁלֵּחַ מְדָנִים Zankstifter. [-щица נ׳.

Ссоса́ть см. Сса́сывать.

Ссо́хнуться см. Сыха́ться.

Ссочи́ть см. Сса́чивать.

Ссу́да נ׳ *מִלְוָה, מַשְׁאָה, מַשָּׁא das Darleihen.

Ссу́дный ת׳ מַשָּׁא—, מַשָּׁאוֹת—, מִלְוָה— Leih-. Ссу́дная ка́сса בֵּית־הַמַּשָּׁאוֹת.

Ссужа́ть, Ссуди́ть פ״י (кого́ чѣмъ) הַלְוֵה אֶת־, הַשְׁאֵל, הַעֲבֵט, נָשֹׁה בְּ־ leihen Einem. -ся נפ׳ 1) הִנָּתֵן בְּמַשָּׁא (בְּמִלְוָה) geliehen werden. 2) פ״ח הַלְוֵה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ einander leihen.

Ссуже́ніе ס׳ см. Ссу́да.

Ссуче́ніе ס׳ см. Ссу́чка.

Ссу́чивать, Ссучи́ть פ״י עַבֵּת, הַשְׁזֵר zusammendrehen. -ся נפ׳ עֻבּוֹת, הָשְׁזַר zusammengedreht w.

Ссу́чка נ׳ מַעֲשֵׂה מָשְׁזָר, הַשְׁזִיר das Zusammendrehen.

Ссыла́ніе ס׳ מְשַׁלּוֹחַ, שִׁלּוּחַ מ׳ das Fortschicken.

Ссыла́ть, Сосла́ть פ״י שַׁלֵּחַ מִפָּנָיו, פָּטוֹר— fortschicken. С. въ ссы́лку שַׁלֵּחַ אֶל־, שַׁלֵּחַ בַּעֲד־פִּשְׁעוֹ אֶרֶץ גְּזֵרָה. -ся נפ׳ שֻׁלּוֹחַ fortgeschickt werden.

Ссы́лка נ׳ 1) מְשַׁלּוֹחַ אֶל־, שְׁלוּחַ אִישׁ בַּעֲד־פִּשְׁעוֹ אֶרֶץ גְּזֵרָה Verbannung. 2) *סְמֹךְ, תֹּקֶף לְקַיֵּם דָּבָר Hinweisung, Berufung.

Ссы́лочникъ ז׳ גּוֹלֶה, מְשֻׁלָּח בַּעֲד־פִּשְׁעוֹ Verbannter. -ница נ׳.

Ссы́лочный ת׳ גּוֹלָה—, גָּלוּת— verbannt.

Ссыпа́ть, Ссы́пать פ״י 1) שָׁפוֹךְ (זָרֹה) מֵעַל־ abschütten. 2) שָׁפוֹךְ (זָרֹה) יַחַד zusammenschütten. -ся נפעל הִשָּׁפֵךְ (זָרֹה) יַחַד zusammengeschüttet werden.

Ссыха́ться, Ссо́хнуться פ״ח יָבוֹשׁ, חָרוֹב, הָחֵר eintrocknen.

Ссѣда́ться, Ссѣ́сться פ״ח 1) קָפוֹד (ארג) מֵרִיחַ, צָפוֹד מַיִם, קָמוֹט einlaufen. 2) הִקָּפֵא, קָפוֹא gerinnen.

Ссѣка́ніе ס׳ הַקְּצוֹת, גַּדֵּעַ, הַקְצִיעַ, כְּרֹת das Abhauen.

Ссѣка́ть, Ссѣ́чь פ״י הָתֵז, קַצֵּץ, גַּדֵּעַ, גָּדוֹעַ abhauen. -ся נפ׳ הִקָּצֵץ, גֻּדּוֹעַ abgehauen werden.

Ссѣ́къ ז׳ נֵתַח שׁוֹק וְיָרֵךְ Lendenstück.

Ссѣ́лый ת׳ 1) צוֹפֵד, מְקֻפָּד eingeschrumpft. 2) קוֹפֵא, [מְקֻפָּא geronnen.

Ссѣ́чь см. Ссѣка́ть.

Става́ть, Стать (עתיד ста́ну) פ״ע 1) הָיָה דַּיִם, שָׂפוֹק hinreichen. 2) הָפוֹךְ, הֵהָפֵךְ לְ־, הָיֹה לְ־ werden. Онъ сталъ разу́мнымъ הָיָה לְאִישׁ מַשְׂכִּיל, הִשְׂכִּיל.

Ста́вень (-вня) ז׳ דֶּלֶת חַלּוֹן Fensterladen.

Ста́вить (-влю) פ״י הַעֲמֵד, הַצֵּב, הַצֵּג; עָרוֹךְ, שׂוּם stellen. С. па́мятникъ הַצֵּב מַצֵּבָה. С. подсвѣ́чникъ на столъ שׂוּם מְנוֹרָה עַל־הַשֻּׁלְחָן. С. въ счётъ כָּתוֹב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן אִתּוֹ, חָשׁוֹב לְ־. С. ни во что שׂוּם כְּאַל, לֹא־חָשׁוֹב לִמְאוּמָה. -ся נפ׳ הָעֳמַד, הֻצַּב, הוּשַׂם, הֶעֱרַךְ, הֻצַּג gestellt werden.

Ста́вка נ׳ 1) שׂוּם, עֲרֹךְ, הַצִּיג, הַצִּיב das Stellen. 2) חֵלֶק (חֶבֶל) בְּכִיס הַגּוֹרָל Einsatz. 3) אֹהֶל, שַׁפְרִיר Zelt. Очна́я с. תּוֹכַחַת פָּנִים בְּפָנִים Gegeneinanderstellung.

Ста́вленникъ ז׳ חֲנִיךְ הַכְּהֻנָּה Candidat.

Ста́диться פ״ח הָאָסֵף לַעֲדָרִים, יָצֹא חוּצִין (משלי ל, כז) sich heerdenweise sammeln.

Стáдія נ׳ כִּבְרַת אֶרֶץ Stadium.
Стáдный ת׳ —הָעֵדֶר, —הָעֲדָרִים Heerden=.
Стáдо ס׳ שִׁפְעַת, חָשִׂיף, עֵדֶר Heerde.
Стакáнъ (ק׳ -кáнчикъ) ז׳ גָּבִיעַ, כּוֹס Trinkglas.
Стáкиваться, -кáться, -кнýться פ״ח הַמְתֵּק סוֹד
הָיֹה פֶּה אֶחָד, הֵאוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, הִתְחָרֵשׁ, יַחְדָּו
sich heimlich verständigen.
Стáкти נ׳ לֹט, מִין נָטָף, *סְטַכְטוֹן (ויק״ר כח) Baumharz.
Стали́стый ת׳ אֲשֶׁר בַּרְזֶל עָשׁוֹת בּוֹ stahlhaltig.
Стáлкиваніе ס׳ מִדְחֶה, הֲדֹף מִ־ das Hinabstoßen.
Стáлкивать, Столкáть, Столкнýть פ״י הָדוֹף מִ־,
הַגֵּשׁ (1 פ״ח -ся hinabstoßen. הָרוֹס (הָדֹחַ) מִ־
(הִכָּשֵׁל, כְּתוֹת) אִישׁ בְּרֵעֵהוּ aneinander stoßen.
2) הִתְנַגֵּשׁ, פָּגוֹשׁ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ zusammentreffen.
Стáло-быть ת״פ וּבְכֵן, וְלָכֵן, עֵקֶב זֹאת folglich.
Стáлпливаться, Столпи́ться פ״ח הִקָּהֵל, הִתְגּוֹדֵד,
הֵאָסֵף, הִקָּבֵץ sich in Haufen versammeln.
Сталь נ׳ בַּרְזֶל עָשׁוֹת Stahl.
Стáлька נ׳ בַּד בַּרְזֶל עָשׁוֹת Wetzstahl
Стальнóй ת׳ מִבַּרְזֶל עָשׁוֹת Stahl=.
Стамéзка נ׳ מַקֶּב, מַקְצוּעַ, מִין חֶרֶט בַּרְזֶל* Stemm=
eisen, Hohlmeißel.
Стани́ца נ׳ 1) קְוֻקִּים (חַוַּת־)חַיַּת־ Kosakendorf.
2) שִׁפְעַת, חָשִׂיף, עֵדֶר Zug, Heerde. [mark.
Становáя жи́ла *חוּט הַשִּׁדְרָה, גִּיד הָעָצֶה Rücken=
Станови́ться (-влю́сь) פ״ח 1) הַצֵּג כַּף רַגְלוֹ עַל־,
הִתְיַצֵּב sich stellen. 2) הָחֵל לִהְיוֹת, נַהְיֹה, הָיֹה לְ־
werden. Станóвится тепло́ הֵחֵל הַחֹם.
Станови́ще ס׳ מִקְוֶה, תַּחֲנַת, מַחֲנֶה Lagerplatz. С.
купцóвъ מִקְוֵה הַסּוֹחֲרִים.
Становóй ת׳ —הַמַּחֲנֶה Lager=. С. при́ставъ פְּקִיד
Станóвье см. Станови́ще. [מְגָרֵשׁ הָעִיר Kreisrichter.
Станóкъ (-нкá), ק׳ -нóчекъ (-чка) ז׳ כַּן־הָאוֹפָן,
לִמְלָאכָה, מְכוּנָה, שֵׁת (ישעיה יט, י) Werktisch.
Станóчный ת׳ אֲשֶׁר לְכַן־הָאוֹפָן (למלאכה) Gestell=
Стáнція נ׳ תַּחֲנַת, מָלוֹן Station. Почтовая с.
תַּחֲנַת רֶכֶב הָעִתִּי.
Станъ ז׳ 1) מַחֲנֶה, תַּחֲנַת, חַיָּה (ש״ב כג, יא) Lager.
2) קוֹמַת אִישׁ, עֵרֶךְ Wuchs. Прекрáсный с. его
חִין עֶרְכּוֹ (איוב מא, ד).
Стáпель ז׳ רִצְפָּה לְהוֹרִיד אֳנִיּוֹת הַיָּמָה, מוֹרָד לָאֳנִיּוֹת
Schiffsbaugerüste. Стáпельный ת׳.
Стáпливать, Стопи́ть פ״י הַתֵּךְ יַחְדָּו zusammen=
schmelzen. -ся נפ׳ הִתּוֹךְ יַחְדָּו zusammengeschmolzen
werden.

Стáптывать, Стоптáть פ״י 1) רָמוֹס, בּוֹשֵׁס, בּוֹס,
עַסֵּה zertreten. 2) כַּלֵּה (נעל) בְּמִדְרַךְ כַּף־רַגְלוֹ aus=
treten. -ся נפ׳ הֵרָמֵס; מִמִּדְרַךְ רָגֶל (נעלים) הִשָּׁחֵת
zertreten werden. [עַל־ Bestrebung.
Старáніе ס׳ מַאֲמַצֵּי־כֹחַ, דְּאָגָה לְ־, חֲרָדָה אֶל־, שְׁקֹד
Старáтельно ת״פ בְּשִׁקֹּד עַל־, מַאֲמַצֵּי כֹחוֹ בְּכָל־
Старáтельность נ׳ см. Старáніе. [sorgfältig.
Старáтельный ת׳ שׁוֹקֵד עַל־, חָרֵד אֶל־, דּוֹאֵג לְ־;
מִתְאַמֵּץ לְ־ fleißig.
Старáться פ״ח שָׁקוֹד לְ־; הִתְאַמֵּץ לְ־, יָגוֹעַ לְ־ sich
Стáренькій ק׳ см. Стáрый. [bestreben.
Старёхонькій ת׳ זָקֵן מְאֹד; יָשָׁן מְאֹד sehr alt.
Стáрецъ (-рца) ז׳ זָקֵן, שְׂבַע־יָמִים, יָשִׁישׁ, שָׂב
כַּבִּיר יָמִים, אִישׁ שֵׂיבָה Greis.
Старёшенькій см. Старёхонькій.
Старикáшка (המ׳) см. Стари́къ. [risch.
Старикóвскій ת׳ כְּדֶרֶךְ (כְּמִשְׁפַּט) הַזְּקֵנִים altväte=
Стари́къ ז׳ זָקֵן, שְׂבַע־יָמִים, יָשִׁישׁ, שָׂב, כַּבִּיר
יָמִים, אִישׁ שֵׂיבָה Greis.
Старинá נ׳ 1) זֹקֶן, זִקְנָה, שֵׂיבָה Alter. 2) צָפוּן מֵאָז
לְעֲתִידוֹת früher erspartes Vermögen. Питáться
старинóю מַלֵּא בִטְנוֹ בִּצְפוּנוֹ. 3) קֶדֶם (יַרְחֵי־) יְמֵי־,
דּוֹרוֹת עוֹלָמִים, שָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת Alterthum. Въ ста-
ринý מִלְּפָנִים, בִּימֵי קֶדֶם. 4) זָקֵן, יָשִׁישׁ, כַּבִּיר יָמִים,
אִישׁ שֵׂיבָה alter Mann.
Стари́нный ת׳ יָשָׁן, נוֹשָׁן altväterisch.
Стари́нушка ז׳ см. Стари́къ.
Стáрить פ״י —זָרוֹק שֵׂיבָה בְּ־, הַכְשֵׁל בְּזֹקֶן כֹּחַ alt
machen. -ся פ״ח זָקוֹן, הַזְקֵן, בּוֹא בַיָּמִים altern.
Стáрица נ׳ 1) זְקֵנָה, שְׂבַעַת יָמִים Greisin. 2) אִשָּׁה
Старичёкъ (-чкá) см. Стари́къ. [נְזִירָה Nonne.
Старичи́шко см. Стари́къ. [alten Zeiten.
Старобы́тность נ׳ יְמֵי־קֶדֶם, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים die
Старобы́тный ת׳ מִימֵי קֶדֶם, יָשָׁן נוֹשָׁן herkömmlich.
Старовáтый ת׳ יָשָׁן מְעַט, נוֹשָׁן ältlich.
Старовѣ́рный ת׳ מְשַׁמֵּר אֱמוּנֵי דּוֹר קְדוּמִים alt=
gläubig. [-вѣ́рка נ׳.
Старовѣ́ръ ז׳ שׁוֹמֵר אֱמוּנֵי דּוֹר קְדוּמִים Altgläubiger.
Стародáвность נ׳ רֹב יָמִים, כֶּלַח Uralterthum.
Стародáвній ת׳ יָשָׁן נוֹשָׁן, כַּבִּיר יָמִים, אֲשֶׁר עָלָיו
אָבַד כָּלַח uralt. [röslein.
Стародýбка נ׳ *אֲדָנֵי, מִין צֶמַח (שבת לח:) Adonis=
Старожи́лецъ (-льца), -жи́лъ ז׳ נוֹשָׁן בָּאָרֶץ, אֶזְרָח
alter Einwohner. -жи́лка נ׳. [jeher wohnend.
Старожи́лый ת׳ נוֹשָׁן בָּאָרֶץ, שׁוֹכֵן בְּ־ מֵאָז von=

Старозако́нный ת׳ עִבְרִי ,שׁוֹמֵר תּוֹרַת־מֹשֶׁה alttestamentlich.

Старообря́децъ (-дца) см. Старовѣ́ръ.

Старообря́дческій ת׳ אֲשֶׁר לִמְשַׁמְּרֵי אֱמוּנֵי קֶדֶם altgläubig. [קְדוּמִים in alter Zeit gedruckt.

Старопеча́тный ת׳ מְחֻרָט דּוֹר ,מִדְּפוּס יָשָׁן נוֹשָׁן

Ста́роста ז׳ פְּקִיד הַכְּפָר ,יוֹשֵׁב שַׁעַר ,זָקֵן Bauerältester. -стиха נ׳.

Ста́рость נ׳ בָּלוּת ;שֵׂיבָה ,כֶּלַח ,זִקְנָה ,זֹקֶן Alter.

Стару́ха, -ру́шка, -рушёнка נ׳ אִשָּׁה זְקֵנָה Alte.

Ста́рческій ת׳ זָקֵן ,—זְקֵנִים— Greisen-. С. во́зрастъ יְמֵי הַזִּקְנָה.

Ста́рше ת׳ כַּבִּיר יָמִים מִ־ ,זָקֵן מִ־ älter.

Старшина́ ז׳ פָּקִיד ,יוֹשֵׁב רֹאשׁ ,זָקֵן Aeltester.

Старшинство́ ס׳ מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה בְּאַחַת הַכְּהֻנּוֹת Altersvorzug.

Ста́ршій ת׳ כַּבִּיר יָמִים מִ־ ,זָקֵן מִ־ älter.

Ста́рый ת׳ (1 כַּבִּיר יָמִים ,יָשִׁישׁ ,זָקֵן alt. 2) יָשָׁן ,בָּלֶה ,נוֹשָׁן veraltet. [Kleidungsstücke.

Старьё ס׳ דְּבָרִים בָּלִים ,יְשָׁנִים ,בְּלוֹיֵי סְחָבוֹת alte

Старѣ́йшинство см. Старшинство́.

Старѣ́ть פ״ע (1 בּוֹא בַיָּמִים ,הִזְקִין ,זָקֵן alternt. 2) יָשֵׁן ,בָּלֹה (הַהָרִים) מֵרֹב יָמִים ,עָתוֹק ,הוֹשֵׁן abgenutzt werden.

Ста́скивать, Стаска́ть פ״י סָחוֹב וְצָבוֹר zusammenschleppen. -ся נפ׳ הִסָּחֵב אֶל־מָקוֹם אֶחָד zusammengeschleppt werden.

Ста́скивать, Стащи́ть פ״י —סָחוֹב אֶל־תַּחַת herunterschleppen. -ся נפ׳ הִסָּחֵב וְהוּרַד heruntergeschleppt werden.

Стате́йка ק׳ см. Статья́.

Ста́тика נ׳ חֻקֵּי הַפֶּלֶס ,חֻקּוֹת עֶרְכֵּי הַמִּשְׁקָל Gleichgewichtslehre.

Стати́стика נ׳ (אחת לאחת למצא חשבון) פְּקוּדֵי הַקּוֹרוֹת ,תֹּכֶן הַמִּקְרִים Staatskunde. -ти́ческій ת׳.

Стати́стикъ ז׳ בּוֹחֵן תְּכוּנַת ,חוֹקֵר פְּקוּדֵי הַקּוֹרוֹת מַשְׂכִּיל עַל־מִקְרֵי בְנֵי־הָאָדָם וְהַמְּדִינוֹת ,הַמִּקְרִים Staatenkundiger. [son. -ти́стка נ׳.

Стати́стъ ז׳ (על במת חזיון) נִצָּב דּוּמָם schweigende Person.

Ста́тно ת״פ קוֹמְמִיּוּת ,בְּהָדָר stattlich.

Ста́тность נ׳ חִין ,חֵן ,הוֹד ,הָדָר ,הֲדַר stattlicher Wuchs.

Ста́тный ת׳ עוֹטֶה הוֹד ,הָדוּר stattlich. С. станъ его́ חִין עֶרְכּוֹ.

Ста́точность נ׳ הִקָּרוּת ,הִמָּצְא ,הֱיוֹת Möglichkeit.

Ста́точный ת׳ אֲשֶׁר יִקָּרֶה כְּפַעַם בְּפַעַם ,נִקְרֶה ,נִהְיָה ,אֶפְשָׁרִי möglich.

Ста́тскій ת׳ (לא מבני הצבא) אֲשֶׁר לְאֶזְרְחֵי הָאָרֶץ Staats-. С. совѣ́тникъ יוֹעֵץ הַמִּשְׂרָה (מֵהַתּוֹר הַחֲמִשִּׁי) Staatsrath. [dame.

Статсъ-да́ма נ׳ רֵעָה לַמַּלְכָּה ,רְעוּת הַמַּלְכָּה Staats-

Статсъ-секрета́рь ז׳ יוֹעֵץ בְּסוֹד הַמֶּלֶךְ Staatssekretär.

Стату́й ז׳ (המ׳) אִישׁ נָבוּב ,בַּעַר Tölpel. [len-.

Стату́йка ק׳ см. Стату́я.

Стату́йный ת׳ פֶּסֶל ,—מַסֵּכָה ,—פְּסִילִים— Bildsäu-

Стату́йщикъ ז׳ עוֹשֶׂה מַסֵּכוֹת ,יוֹצֵר פְּסִילִים ,חָרַשׁ־צִירִים Bildhauer.

Стату́тъ ז׳ דָּת ,מוֹסָד ,חֻקָּה ,חֹק Grundgesetz.

Стату́я נ׳ תַּבְנִית ,תְּמוּנָה ,צֶלֶם ,מַשְׂכִּית ,פֶּסֶל ,מַצֵּבָה ,מַסֵּכָה ,סֶמֶל Bildsäule.

Стать נ׳ (1 מִבְנֶה הַגֵּו ,תַּבְנִית ,תֹּאַר ,יְצוּרִים (איוב י״ז, ז) Gestalt. Прекра́сная ста́ти его́ חִין עֶרְכּוֹ ,יְפִי־תָאֳרוֹ. Подъ стать —כִּדְמוּת— ,כְּתֹאַר. 2) מִישׁוֹר ,נְכוֹנָה Schicklichkeit. Съ како́й ста́ти ? לָמָּה ? עַל־מָה ? מַה־יַּמְרִיצְךָ. Не къ ста́ти לֹא־נָאוָה לְ־. Къ ста́ти בְּעִתּוֹ ,אֶל־נָכוֹן. [нови́ться

Стать (עתיד ста́ну, ста́нешь) см. Става́ть и Ста-

Ста́ться פ״ס קָרֹה ,נִהְיֹה ,הָיֹה geschehen. Мо́жетъ с. מִי יוֹדֵעַ אִם־לֹא ,אוּלַי ,פֶּן.

Статья́ נ׳ פֶּרֶק ,עִנְיָן בְּדִבְרֵי־סֵפֶר Artikel.

Ста́чивать, Стача́ть פ״י תָּפוֹר יַחַד zusammennähen. -ся נפ׳ חֻבּוֹר בְּתֻפָּר zusammengenäht werden.

Ста́чивать, Сточи́ть פ״י מָרוֹט (חַדֵּד) וְהַחֲלֵק abschleifen. -ся נפ׳ מֹרוֹט ,הוּחַד geschliffen werden

Ста́чка נ׳ (1 חֶבְרַת תֶּפֶר das Zusammensteppen. 2) קֶשֶׁר ,אֲגֻדָּה אַחַת ,שְׁכֶם אֶחָד heimliche Verabredung.

Стащи́ть см. Ста́скивать.

Ста́я נ׳ שִׁפְעַת ,עֵדֶר ,עֵדָה ,קִבּוּץ Schaar, Zug. С. волко́въ עֲדַת זְאֵבִים, С. птицъ שִׁפְעַת צִפֳּרִים.

Стволи́стый ת׳ אֲשֶׁר קָנוֹתָיו רַבִּים ,רַב הַגְּזָעִים mit vielen Stämmen.

Стволъ ז׳ גֶּזַע (ישעיה ו׳, יג) ,מַצֶּבֶת הָעֵץ ,קָנֶה (לצמח), אָפִיק קְנֵי הַקֶּלַע ,גִּבְעוֹל ,שִׁבֹּלֶת Stamm. С. ружья. С. свѣти́льника יָרֵךְ הַמְּנוֹרָה.

Ство́льный ת׳ אֲשֶׁר לְקָנֶה־(לְקָנוֹת־) Flintenlauf-.

Створа́живать, Створожи́ть. פ״י הַקְפֵּא gerinnen lassen. -ся פ״ח קָפוֹא gerinnen.

Творо́жимость נ׳ דֶּרֶךְ הַמִּקְפָּא Gerinnbarkeit.

Створо́жимый ת׳ מִקְפָּא ,קוֹפֵא gerinnbar.

Ство́рчатый ת׳ בַּעַל דְּלָתוֹת ,בַּעַל שְׁתֵּי דְלָתַיִם zweiflügelig. Ство́рчатая дверь דֶּלֶת לוּחוֹתַיִם.

Ство́ры ז״ר דְּלָתַיִם ,לוּחוֹתַיִם Thür-, Ladenflügel.

Стеари́нъ ז׳ מִיץ חֵלֶב וּשְׁמָנִים Talgfett. -ри́новый ת׳

Стебелёкъ (-льκá), -лёчекъ (-чка)'ק см. Стéбель.
Стéбель (-бля)'ז קָנֶה ,גִּבְעוֹל ,שִׁבֹּלֶת Stengel, Halm.
-бельный 'ת.
Стеблúстый 'ת אֲשֶׁר קָנִים (גִּבְעוֹלִים) לוֹ halmig.
Стегáльный 'ת אֲשֶׁר יִתַּפְּרוּ בוֹ zum Steppen.
Стегáльщикъ 'ז מְתַפֵּר Stepper. -щица 'נ.
Стегáніе 'ס 1) תְּפָר כָּפוּל, (קדושין פד.) *מַחַט תַּלְמִיּוֹת das Steppen. 2) מַכַּת־שֵׁבֶט, מְחִי־שׁוֹט das Peitschen.
Стегáть, -гнýть 'פ"י 1) תָּפֵר steppen. 2) דּוּשׁ בַּשּׁוֹט —כַּשֵּׁר peitschen. -ся 'נפ 1) הִתָּפֵר, תָּפוּר gesteppt werden. 2) הֻכֵּה בַשֵּׁבֶט, הִדּוֹשׁ בַּשּׁוֹט peitschen.
Стегнó 'ס יָרֵךְ Hüfte.
Стёжка 'נ см. Стегáніе 1.
Стезя 'נ מִשְׁעוֹל Fußpfad.
Стекáніе 'ס אֶשֶׁד, שֶׁפֶךְ, (מַיִם) מִקְוֵה das Abfließen.
Стекáть, Стечь 'פ"ע הָגֵר, נָהוֹר, הִשָּׁפֵךְ אֶל־ abfließen. -ся 'פ"ח הִתְאַסֵּף, הִקָּבֵץ, הִקָּוֵה אֶל־מָקוֹם אֶחָד zusam- [menfließen.
Стеклó 'ס זְכוּכִית Glas.
Стеклoвáтый 'ת כְּמַרְאֵה זְכוּכִית glasicht. [-ся 'נפ.
Стекловáть (-лýю) 'פ"י צַפֵּה עֵין זְכוּכִית verglasen.
Стеклодѣ́ліе 'ס מְלֶאכֶת (חֲרֹשֶׁת) זְכוּכִית Glasbe- reitung. [Glasfabrikation.
Стеклодѣ́льный 'ת אֲשֶׁר לַחֲרֹשֶׁת זְכוּכִית zur
Стеклопúсецъ (-сца) 'ז צַיַּר זְכוּכִית* Glasmaler.
Стеклоплавúльный 'ת אֲשֶׁר לְהַתִּיךְ זְכוּכִית zum Glasschmelzen. [Glasschmelzer.
Стеклоплавúльщикъ 'ז מַתִּיךְ זְכוּכִית, *מְזַגֵּג
Стеклорѣ́зный 'ת גּוֹזֵר זְכוּכִית glasschneidend.
Стеклýемый 'ת נֶהְפָּךְ לִזְכוּכִית verglasbar.
Стёклый 'ת מֻגָּר, נִגָּר abgeflossen.
Стёклышко 'ק см. Стеклó.
Стеклянúть см. Стекловáть.
Стеклянный 'ת זְכוּכִית— Glas-.
Стеклянѣ́ть 'פ"ע הָיֹה לִזְכוּכִית sich verglasen.
Стеклярусъ 'ז פְּנִינֵי זְכוּכִית Glasperlen.
Стекóльный 'ת זְכוּכִית Glas-. [Glaser.
Стекóльщикъ 'ז עוֹשֶׂה בַזְּכוּכִית, *זַגָּג (ב"ק לא.)
Стелáжи 'נ"ר מַעֲלַת (מַדְרֵגַת) הַכּוֹנִים Gerüst.
Стéлька, 'ק Стéлечка 'נ מַצָּע לְכַף־הַנַּעַל Filzsohle. Пьянъ какъ с. שִׁכּוֹר מְאֹד.
Стéльная корóва (מְעֻבֶּרֶת) פָּרָה עָלָה trächtige Kuh.
Стенáніе 'ס אֲנָחָה, אַנְחָתָה (ישעיה כא, ב), נְאָקָה, אֲנָקָה Gestöhn.
Стенáть 'פ"ע הֵאָנֵק, אָנוֹק, נָהוֹק, נָאוֹק, הֵאָנַח stöhnen.
Стенографúческій 'ת כָּתוּב בְּחֶרֶט קָצָר steno- graphisch. [schreibekunst.
Стенографія 'נ חֶרֶט קָצָר, כְּתָב מָהִיר Schnell-
Стенографъ 'ז סוֹפֵר מָהִיר Schnellschreiber.
Стéньга 'נ רֹאשׁ חֶבֶל, רֹאשׁ תֹּרֶן Mastverlängerung.
Степенúться 'פ"ח זַכֵּה אָרְחוֹ, הַתֵּם דַּרְכּוֹ, לָמוֹד עֲנָוָה sittsam werden.
Степéнникъ 'ז הוֹלֵךְ תֹּם, עָנָו Sittsamer. -нница 'נ.
Степéнничать 'פ"ע זַכֵּה אָרְחוֹ, הָלוֹךְ בַּתֹּם sittsam sein. [keit.
Степéнность 'נ מֵישָׁרִים, תֹּם, הַצְנֵעַ־לֶכֶת Sittsam-
Степéнный 'ת הוֹלֵךְ תֹּם, הוֹלֵךְ אָרְחוֹתָיו, מְיַשֵּׁר מַעְגָּל, מְפַלֵּס יָשָׁר, תְּמִים, רַגְלָיו sittsam.
Стéпень 'נ מַעֲלָה; תּוֹר Rang, Stufe. Сравнúтельная с. (בתארים) עֵרֶךְ הַיִּתְרוֹן
Степнóй 'ת צִי, הַמִּדְבָּר—, הָעֲרָבָה— Steppen-.
Степь 'נ מִדְבָּר, עֲרָבָה, צִיָּה, צָיוֹן Steppe.
Стéрва 'נ פֶּגֶר, נְבֵלָה, מַפֶּלֶת בְּהֵמָה וְחַיָּה Aas, Luder.
Стервоядный 'ת אוֹכֵל נְבֵלָה וָפֶגֶר aasfressend.
Стервятина 'נ בְּשַׂר־פֶּגֶר, בְּשַׂר־נְבֵלָה Aasfleisch.
Стережéніе 'ס שְׁמֹר, מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת Bewachung.
Стереомéтрія 'נ חֻקּוֹת מִדַּת הַדְּבָרִים וּתְכוּנָתָם Körpermessung.
Стереотúпный 'ת חָרוּת בִּדְפוּס מֻצָּק stereotyp.
Стереотúпъ 'ז דְּפוּס מֻצָּק feststehende Druckplatte.
Стерéть см. Стирáть.
Стерéчь (-регý, -режёшь) 'פ"י שָׁמוֹר, נָצוֹר, נָטוֹר hüten. -ся 'פ"ח הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר, שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ sich hüten.
Стéржень (-жня) 'ז 1) לֵב הָעֵץ Mark, Harz. С. капýстный גֶּזַע יֶרֶק־כְּרוּב (см. Кочерыжка). 2) עֱלִי Zapfen.
Стéрлядь 'נ דָּג מִמִּין *שִׁבּוּטָא Sterlet. -ляжій 'ת.
Стерпѣ́ть 'פ"י סָבוֹל, נָשׂוֹא erdulden.
Стёрхъ 'ז חֲסִידָה, *דַּיָּה לְבָנָה (חולין סג.) weißer Storch.
Стесáніе 'ס הַקְצוֹת, הַקְצִיעַ das Abhauen.
Стёсывать, Стесáть 'פ"י הַקְצֵעַ, הַקְצֵה abhauen. -ся נפעל הֻקְצֵה, הֻקְצַע abgehauen werden.
Стетоскóпъ 'ז (לרופאים) קְנֵה הַשֵּׁמַע Hörrohr.
Стечéніе 'ס מִקְוֶה Zusammenströmung. С. воды מִקְוֵה הַמַּיִם. С. торгóвцевъ מִקְוֵה הַסּוֹחֲרִים. С. нарóда קְהַל־עָם. С. обстоятельствъ פֶּגַע הַמִּקְרִים, הֲלִיכוֹת הַקּוֹרוֹת.
Стéчка 'נ מִין חֳלִי הַכְּלָבִים stille Hundewuth.
Стечь см. Стекáть.
Стúбрить 'פ"י (חמ') גָּנוֹב, שׂוּם בְּכֵלָיו wegstehlen.

Стилéтъ ז׳ חֶרֶב שְׁלֹשׁ הַפֵּיוֹת Dolch.
Стилка נ׳ מַרְפָּד ,רְפִידָה ,יְצוּעַ ,מַצָּע Ausbreitung.
Стиль ז׳ 1) см. Слогъ. 2) סִפְרוּת ,יְמֵי־ ,סֵפֶר־הָעִתִּים Zeitrechnung. 3) שֹׁךְ (שֶׁקֶט) גַּלֵּי־יָם עוֹלָם Windstille.
Стипéндія נ׳ אֲרֻחַת תָּמִיד ,פַּת־בַּג Unterstützungsgeld.
Стипендіáтъ ז׳ —בֶּן־אֲרֻחַת תָּמִיד ,מִתְנַהֵל מִפַּת־בַּג [Stipendiat.
Стирáкса נ׳ נְכֹת ,נְכֹאת Styrax.
Стирáксъ ז׳ עֵץ נְכֹת Styraxbaum.
Стирáлка נ׳ מְנַקִּית בַּד Wischlappen.
Стирáльный ת׳ אֲשֶׁר יְכַבְּסוּ בוֹ zum Waschen.
Стирáть, Стерéть (עתיד сотрý) פ״י מָרֵק ,מָרוֹק ,מָחֹה abreiben. -ся נפ׳ מָרוֹק ,הִמָּחֵה abgerieben werden.
Стирáть פ״י כַּבֵּס waschen. -ся נפ׳ הִכַּבֵּס ,כִּבּוּס gewaschen werden.
Стúрка נ׳ כַּבֵּס ,עֲבוֹדַת הַמְכַבֵּס *כִּבּוּס das Waschen.
Стúскивать, Стúснуть פ״י אָחֹד בְּאֶחָד (לָחוּץ)דָּחוֹק, הָעֵק יַחַד zusammendrücken. -ся נפ׳ הִלָּחֵץ יַחַד zusammengedrückt werden. [werden.
Стихáніе ס׳ חֲשׁוּת ,הַחֲרִישׁ ,קוּם לִדְמָמָה das Still=
Стихáть, Стúхнуть פ״ע שָׁקוֹט ,חָשָׁה ,קוּם לִדְמָמָה, שָׁכוֹךְ ,מִזַּעְפּוֹ שָׁתוֹק still werden.
Стихія נ׳ אַחַד מוֹסְדֵי הַתֵּבֵל ,אַחַד אֵיתָנֵי הָאָרֶץ, Element. -хійный ת׳.
Стихоплётъ ז׳ מַצְמִיד שִׁירֵי הֶבֶל Versemacher.
Стихослагáтель см. Стихоплётъ
Стихосложéніе ס׳ מַעַרְכֵי שִׁיר Versbau.
Стихотворéніе ס׳ שִׁירָה ,דִּבְרֵי־שִׁיר Gedicht.
Стихотвóрецъ (-рца) ז׳ מְשׁוֹרֵר ,מַשְׂכִּיל בְּדִבְרֵי־שִׁיר Dichter. -рица נ׳. [terisch.
Стихотвóрный ת׳ שִׁירָה— ,אֲשֶׁר לְדִבְרֵי־שִׁיר dich=
Стихотвóрство ס׳ רוּחַ הַשִּׁיר ,מַעֲרֶכֶת דִּבְרֵי־שִׁיר Dichtkunst. [dichterisch.
Стихотвóрческій ת׳ מָלֵא רוּחַ שִׁיר ,—הַמְשׁוֹרֵר
Стихъ,ק׳ Стишóкъ (-шкá) ז׳ חֲרוּז הַשִּׁירָה Vers.
Стишóнки ז״ר שִׁירֵי־הֶבֶל schlechte Verse.
Стлать (стелю, стéлешь) פ״י רָפֹּד ,רָבוֹד ,הַצֵּעַ, רַפֵּד ;רַצֵּף ausbreiten. -ся נפ׳ 1) רָפּוּד ,הֻצַּע ausgebreitet werden. 2) הִנָּטֵשׁ ,הִנָּטֵה פ״ח sich ausbreiten. Стéлятся вечéрнія тѣни יִנָּטוּ צִלְלֵי עֶרֶב. Стéлятся вѣтви ея נִטְשׁוּ נְטִישׁוֹתֶיהָ.
Сто מס׳ מֵאָה hundert.
Стоглáвый ת׳ בֶּן־מְאַת רָאשִׁים hundertköpfig.
Стóгъ,ק׳ Стожёкъ (-жкá) ז׳ עֲרֵמַת חָצִיר Heuschober.
Стóйка נ׳ 1) עֲמִדָה ,מַעֲמָד ,חָנוּת das Stehen. 2) עַמּוּד Ständer. [standhaft.
Стóйкій ת׳ סָמוּךְ ,נֶאֱמָן ,נָכוֹן (תהלים קיב,ח ; ישעיה כו, ג)
Стóйковые каблукú אַדְנֵי קַרְסֻלַּיִם לנעלי נשים hohe Absätze.
Стойкóмъ ת״פ נִצָּב ,מֻצָּב ,מָעֳמָד ,זָקוּף stehend.
Стóйкость נ׳ 1) תֹּקֶף ,עֹצֶם ,עָצְמָה ,נֵצַח Dauerhaftigkeit. 2) לֵב נָכוֹן ,יֵצֶר סָמוּךְ Standhaftigkeit.
Стóикъ ז׳ אַבִּיר לֵב ,כַּבִּיר כֹּחַ לֵב standhafter Mann.
Стóйло ס׳ רֶפֶת ,שְׁפַתַּיִם ,מִשְׁפְּתַיִם ,אֻרְוָה ,מַרְבֵּק Pferdestand.
Стóимость נ׳ עֵרֶךְ ,מְחִיר ,מֶכֶר ,שַׁעַר Werth.
Стоймя́ см. Стойкóмъ.
Стóить פ״ע 1) עָלֹה בִּמְחִיר kosten, werth sein. Лóшадь стóитъ емý двѣсти рублéй הַסּוּס עָלָה לוֹ בִּמְחִיר מָאתַיִם כֶּסֶף. 2) שָׁוֹה לְ־ ,שָׁוֹה בְּ־ sich lohnen. Дѣло это не стóитъ твоегó трудá אֵין הַדָּבָר שָׁוֶה בַּעֲמָלֶךָ. Не стóитъ царю́ остáвить ихъ אֵין שָׁוֶה לַמֶּלֶךְ לְהַנִּיחָם. [hundertfach
Стокрáтно, -крáтъ ת״פ מֵאָה פְּעָמִים ,מֵאָה שְׁעָרִים
Стокъ ז׳ 1) מוֹרַד מַיִם ,אֶשֶׁד Rinne. 2) מִקְוֵה מַיִם Zusammenfluß. [steinert werden.
Столбенѣ́ть פ״ע הָיֹה לְאֶבֶן ,נִצּוֹב כְּמוֹ נֵד wie ver=
Столбéцъ(-бцá) ז׳ דֶּלֶת מְגִלַּת סֵפֶר—עַמּוּד Columne.
Стóлбикъ ז׳ עַמּוּד קָטָן Säulchen.
Столбня́къ ז׳ פַּלָּצוּת Betäubung. На негó нашёлъ с. לֹא־מָצָא מַעֲנֶה ,נִדְמָה כָּאָבֶן.
Столбъ ז׳ עַמּוּד ,אָמְנָה ,מַטֵּה עֹז Säule. С. дыма עַמּוּד עָשָׁן.
Стóликъ ז׳ שֻׁלְחָן קָטָן Tischchen.
Столи́ца נ׳ עִיר הַמְּלוּכָה ,קִרְיַת־מֶלֶךְ Residenz.
Столи́чный ת׳ אֲשֶׁר לְעִיר הַמְּלוּכָה ,מִקִּרְיַת הַמֶּלֶךְ
Столкáть см. Стáлкивать. [Residenz=.
Столкновéніе ס׳ פֶּגַע ,מִפְגָּע ,כֶּשֶׁל ,מִכְשׁוֹל ,דְּחִי, מְדֻחֶה Zusammenstoß.
Столкнýть см. Стáлкивать.
Столóвая שת״נ בֵּית שֻׁלְחַן הָאֹכֶל Speisezimmer.
Столóвый ת׳ אֲשֶׁר לְשֻׁלְחַן מַאֲכָלוֹ vom Tisch. Столóвыя дéньги כֶּסֶף מַכֹּלֶת בֵּיתוֹ ,כֶּסֶף הָאֹכֶל.
Столоначáльникъ ז׳ פְּקִיד שֻׁלְחַן הַסּוֹפְרִים Tischvorsteher. -ническій, -ничій ת׳.
Столóчь см. Истолóчь.
Столпи́ть פ״י אָסוֹף הָמוֹן ,קְרֹא קָהָל ,הַקְהֵל zusammenbringen. -ся פ״ח הִקָּהֵל ,הִתְגּוֹדֵד zusammendrängen.
Столплéніе ס׳ אֲסֵפָה ,הִקָּהֵל ,אֹסֶף גְּדוּד Gedränge.
Столповóй ת׳ —הָעַמּוּד ,—הָעַמּוּדִים Säulen=.
Столпотворéніе Вавилóнское מִבְנֵה מִגְדַּל בָּבֶל [Thurmbau.
Столпъ см. Столбъ.

Столъ ז׳ שֻׁלְחָן Tisch. С. деревянный שֻׁלְחַן־עֵץ. Онъ имѣетъ у меня столъ הוּא בְּאוֹכְלֵי שֻׁלְחָנִי.

Столь ת״פ כָּאֵלֶּה, כָּזֶה, כְּמוֹ ebenso. Столь великія добродѣтели צְדָקוֹת גְּדוֹלוֹת כָּאֵלֶּה.

Столько ת״פ כִּי, כְּרוֹב לְ־, כְּדֵי, כְּמִסְפַּר: Сколько городовъ, столько и боговъ у тебя מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ.

Стольникъ ז׳ שַׂר שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ Tischaufseher. -ничій ת׳.

Стольчакъ ז׳ מוֹשַׁב מַחֲרָאָה Sitzkasten.

Столѣтіе ס׳ מְאַת־שָׁנִים Jahrhundert.

Столѣтникъ ז׳ עֵץ אֲהָלִים, אָהָל Aloe.

Столѣтній ת׳ בֶּן־מֵאָה שָׁנִים hundertjährig.

Столяриха נ׳ אֵשֶׁת חָרַשׁ־עֵץ Tischlerfrau.

Столярничать פ״ע עָשָׂה בַּחֲרֹשֶׁת עֵץ Tischlerhandwerk treiben.

Столярный ת׳ אֲשֶׁר לְחָרַשׁ עֵצִים Tischler-.

Столярня נ׳ בֵּית חֲרֹשֶׁת־עֵץ Tischlerwerkstatt.

Столяръ ז׳ חָרַשׁ עֵצִים Tischler.

Стонаніе см. Стенаніе.

Стонать см. Стенать.

Стоногъ ז׳ נָדָל, שֶׁרֶץ מַרְבֵּה רַגְלַיִם (חולין סז:)* Tausendfuß.

Стонъ ז׳ נְאָקָה, אֲנָקָה, אֲנָחָה Seufzer.

Стопа נ׳ (1 אֲשׁוּר, אָשׁוּר, פַּעַם, כַּף (שֹׁרֶשׁ) רֶגֶל, עָקֵב (איוב כט, ו) הֲלִיךְ, מִצְעָד, צַעַד Sohle, Fußtapfen. Ходить по стопамъ кого הָלוֹךְ בְּעִקְּבֵי־. Хожу по стопамъ его בַּאֲשֻׁרוֹ אָחֲזָה רַגְלִי. Припадать къ стопамъ נָפוֹל לְרַגְלֵי־ (2 אֲגֻדַּת־נְיָר (מספר ת״פ גליונות) Ries (Papier). 3) גָּבִיעַ Pokal. 4) פֶּלֶס בַּדֵּי הַשִּׁיר מִשְׁקַל הַחֲרוּזִים Versfuß.

Стопка נ׳ גָּבִיעַ קָטֹן Becherchen.

Стоплять, Стопить см. Стапливать.

Стопный ת׳ אֲשֶׁר לְכַף (לְפַעַם) הָרֶגֶל Sohlen-.

Стопосложеніе ס׳ פֶּלֶס בַּדֵּי הַחֲרוּזִים בַּשִּׁיר Versbau.

Стоптаніе ס׳ מְבוּסָה, מִרְמָס Zertretung.

Стора см. Штора.

Сторговать פ״י הָאוֹת עַל־הַמְּחִיר, הִתְנָה קִנְיָן bedingen. -ся פ״ח הָאוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ עַל־דְּבַר הַמְּחִיר über den Preis einig werden.

Сторицею, -ричпо ת״פ מֵאָה שְׁעָרִים, מֵאָה פְּעָמִים hundertfach.

Сторожевой ת׳ מִשְׁמָר Wacht-. С. полкъ צְבָא הֶחָלוּץ, הַמִּשְׁמָר צְבָא bewachen.

Сторожить (-жу, -жишь) פ״י נָצוֹר, נָטוֹר, שָׁמוֹר

Сторожиха נ׳ (1 שׁוֹמֶרֶת, נוֹטֶרֶת Wächterin. 2) אֵשֶׁת הַנּוֹטֵר (הַשּׁוֹמֵר) Wächtersfrau.

Сторожка נ׳ (1 סֻכַּת נוֹצֵר, בֵּית הַשּׁוֹמֵר Wachthaus. 2) מִלְתַּחַת בֵּית הָרַחְצָה, חֲדַר הַבְּגָדִים לְבֵית הָרַחְצָה Ankleidezimmer.

Сторожъ ז׳ שׁוֹמֵר, נוֹטֵר, נוֹצֵר, צוֹפֶה Wächter.

Сторона נ׳ צַד, צֶלַע, עֵבֶר, פֵּאָה, כָּתֵף, כָּנָף, רוּחַ Seite. Отойти въ сторону נָטָה הַצִּדָּה. Съ лицевой стороны מִפְּאַת פְּנֵי הַ־. Съ одной стороны מֵעֵבֶר מִזֶּה. Ѣхать стороною הֵסֵב דַּרְכּוֹ. Держаться чьей либо стороны נָטָה אַחֲרֵי־. По сю сторону горы לְצֶלַע הָהָר. По ту сторону Іордана אֶל־עֵבֶר הַיַּרְדֵּן. Съ обѣихъ сторонъ מִשְּׁנֵי עֲבָרָיו. Моё дѣло сторона אֵין לִי חֵלֶק בְּעִנְיָן זֶה, נָקִי אָנֹכִי מִזֶּה. Объ этомъ узналъ я стороною זֹאת שָׁמַעְתִּי מִפִּי אֲחֵרִים. С. четыреугольника, квадрата רֹבַע (יחז׳ מ״ח, ו״ז). Четыре стороны свѣта אַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם. Жить на чужой сторонѣ גּוּר בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה.

Сторониться פ״ח נָטָה הַצִּדָּה auf die Seite treten.

Сторонка ק׳ см. Сторона.

Сторонній ת׳ זָר, נָכְרִי, אַחֵר (מֵעִנְיָן) מִמָּקוֹם fremd, nicht zur Sache gehörig.

Сторонушка נ׳ אֶרֶץ, כְּנַף הָאָרֶץ Seite; Gegend.

Стосковаться פ״ח sich grämen; с. по комъ נִכְסַף הִנֵּהּ אַחֲרֵי־, עָרוֹג אֶל־ לְ־ schmachten nach...

Сточить см. Стачивать.

Сточный ת׳ עָשׂוּי לְהַגִּיר בּוֹ zum Abfluß.

Стоязычный ת׳ בַּעַל מֵאָה לְשׁוֹנוֹת hundertzüngig.

Стоялый ת׳ אֲשֶׁר עָמַד יָמִים רַבִּים ausgestanden.

Стояніе ס׳ עֲמֹד, עֲמִידָה, עֹמֶד das Stehen.

Стоянка נ׳ תַּחֲנוֹת, חֲנוֹת, עֲמִידָה, עֹמֶד, מַעֲמָד, עֹמֶד Standort.

Стоять (стою, стоишь), Стать פ״ע עָמוֹד, נִצּוֹב, הִתְיַצֵּב stehen. С. за кого, за что עָמוֹד עַל־, הָגֵן הִלָּחֵם בְּעַד־, עַל־.

Стоячій ת׳ עוֹמֵד, נִצָּב, קָם stehend. С. хлѣбъ עֲרֵמוֹת קָמָה, בַּר בַּשָּׂדֶה. Стоячая вода מַיִם לֹא־נוֹזְלִים.

Стравка נ׳, Стравленіе ס׳ בִּעֲרַת שָׂדֶה וָכֶרֶם לַחֵךְ הָעֵשֶׂב Abweidung.

Стравливать, Стравлять, -вить פ״י (1 בָּעֵר שָׂדֶה לָחוֹךְ עֵשֶׂב הַ־; רָעָה — וָכֶרֶם abweiden. 2) בָּעֵר בִּדְבַר מִכְוָה wegbeizen. 3) הֵסִית, חִרְחֵר, סִכְסֵךְ aneinanderhetzen. -ся נפ׳ בֹּעוֹר abgeweidet werden.

Страдалецъ (-дальца) ז׳ כּוֹאֵב, אִישׁ מַכְאוֹבוֹת, מֻכֵּה אֱלֹהִים, נָגוּעַ, מְעֻנֶּה Leidender. -далица נ׳.

Страдальческій ת׳ אֲשֶׁר לִמְכֵּה אֱלֹהִים — הַמְעֻנֶּה Märtyrer-.

Страда́льчество ס׳ עֱנוּת, עֳנִי, עֱנוּת Märtyrer-
thum. [דוֹת das Leiden.
Страда́ніе ס׳ מַדְוֶה, עֳנִי, עֱנוּת, מַכְאוֹב, כְּאֵב,
Страда́тельность נ׳ עֳנִי, עֱנוּת leidender Zustand.
Страда́тельный ת׳ מְעֻנֶּה leidend. С. глаго́лъ פֹּעַל
בְּבִנְיָן נִפְעַל פֻּעַל אוֹ הָפְעַל.
Страда́ть (страда́ю או стра́жду) פ״ע דָּוָה, חָלָה,
עֻנָּה, כָּאוֹב leiden. С. голово́ю חָלָה אֶת־רֹאשׁוֹ.
Стра́жа נ׳ אַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר, פְּקִידוּת, צְפִיָּה, מִשְׁמָר Wache.
Стражъ ז׳ נוֹצֵר, נוֹטֵר, שׁוֹמֵר, מְצַפֶּה, צוֹפֶה Wächter.
Стра́за נ׳ 1) אֶלְגָּבִישׁ, גָּבִישׁ reiner Krystall. 2) בָּרֶקֶת
עֲשׂוּיָה nachgemachter Brillant.
Стра́ивать, Строи́ть פ״י שַׁלֵּשׁ verdreifachen.
Стра́ивать см. Стро́ить.
Страм— см. Срам—.
Страна́ נ׳ אֲדָמָה, אֶרֶץ Gegend, Land. Чужа́я с.
אַדְמַת נֵכָר, אֶרֶץ נָכְרִיָּה. [Seite.
Страни́ца (׳ק -ни́чка) נ׳ עַמּוּד בְּסֵפֶר, עֵבֶר הַגִּלָּיוֹן,
Стра́нникъ ז׳ עוֹבֵר אֹרַח, אוֹרֵחַ, הֵלֶךְ Wanderer.
-нница נ׳.
Стра́нничать פ״ע 1) см. Стра́нствовать. 2) הִפְלָה,
הִפְלָה דְּרָכוֹ, עָשָׂה זָר מַעֲשֵׂהוּ ein Sonderling sein.
Стра́ннический ת׳ אוֹרֵחַ—, אוֹרְחִים—Wander-.
Стра́нничество ס׳ מַסָּעִים, הֲלִיכוֹת אוֹרֵחַ Wanderung.
Стра́нно ת״פ בְּדֶרֶךְ נִפְלָה, בְּאֹרַח זָר sonderbar.
Страннолю́бецъ (-бца) ז׳ אוֹהֵב, שָׂשׂ לִקְרַאת אוֹרֵחַ
גֵּר gastfreundlich. -лю́бица נ׳.
Страннолюби́вый см. Страннолю́бецъ.
Страннолю́біе ס׳ אַהֲבַת, שִׂמְחָה לִקְרַאת אוֹרֵחַ,
גֵּרִים Gastfreundlichkeit.
Страннопріи́мецъ (-мца) ז׳ מְקַדֵּם פְּנֵי־אוֹרֵחַ,
מַכְנִיס אוֹרְחִים Gastfreier. -пріи́мица נ׳.
Стра́нность נ׳ זָרוּת, עִנְיָן זָר, דֶּרֶךְ נִפְלָה, פֶּלִי Selt-
Стра́нный ת׳ נִפְלָה, נָכְרִי, זָר seltsam. [samkeit.
Стра́нствованіе ס׳ מַסָּעִים, הֲלִיכוֹת אוֹרֵחַ Wan-
derung. [rer. -льница נ׳.
Стра́нствователь ז׳ הוֹלֵךְ לְמַסָּעָיו, נוֹסֵעַ Wande-
Стра́нствовать (-ствую) פ״ע אָרַח, נָסֹעַ, הָלוֹךְ
סָחוֹר אֶל־אֶרֶץ, לְמַסָּעָיו wandern.
Страсти́шка ׳ק см. Страсть.
Стра́стно ת״פ בְּכָל־לִבּוֹ, בְּאַוַּת־נֶפֶשׁ leidenschaftlich.
Стра́стный ת׳ מִתְאַוֶּה, חוֹמֵד leidenschaftlich.
Страсть נ׳ 1) חֵשֶׁק, חֶמֶד, תְּשׁוּקָה, תַּאֲוָה, אַוָּה (ויקרא כ,
(יו, אֲבִיּוֹנָה (קהלת יב, ה) Leidenschaft. 2) ת״פ בִּמְאֹד
מְאֹד, לָרֹב, לְמַכְבִּיר äußerst. С. какъ онъ скупъ
לֹא כֶסֶף לָרֹב, כִּילַי הוּא לִמְאֹד. У него с. де́негъ

Стратаге́ма נ׳ תַּחְבֻּלוֹת מִלְחָמָה Kriegslist. [listig.
Стратеги́ческий ת׳ מָלֵא תַחְבֻּלוֹת מִלְחָמָה kriegs-
Страте́гія נ׳ חֻקּוֹת תַּחְבֻּלוֹת מִלְחָמָה Kriegskunst.
Страти́гъ ז׳ שַׂר צְבָא מִלְחָמָה Feldherr. [rung.
Страхова́ніе ס׳ עֲרֻבָּה בְּעַד נִזְקֵי נְכָסִים Versiche-
Страхова́тель ז׳ מַבְטִיחַ נְכָסָיו מִנֶּזֶק Versicherer.
-льница נ׳.
Страхова́ть (страху́ю) פ״י הִבְטִיחַ קִנְיָנָיו מִנֶּזֶק
versichern. -ся נפ׳ הָבְטַח מִנֶּזֶק versichert werden.
Страхово́й ת׳ אֲשֶׁר לַעֲרֻבַּת נְכָסִים מִנֶּזֶק Versiche-
rungs-. [rant.
Страхо́вщикъ ז׳ עוֹרֵב עֲרֻבַּת נִזְקֵי נְכָסִים Assecu-
Страхъ 1) ז׳ פַּחַד, יִרְאָה, מוֹרָא, אֵימָה Furcht. С.
сме́рти אֵימַת־ (יִרְאַת־) מָוֶת. С. Бо́жій יִרְאַת־יְיָ.
На свой с. בְּעֵרֶב לִבּוֹ, בְּרֹאשׁוֹ, בְּנַפְשׁוֹ. 2) ת״פ см
Страсть 2. [חֲזוֹן אֵימָה Schreckbild.
Страши́ло, -ши́лище ס׳ אֵימִים, תִּפְלֶצֶת, מִפְלֶצֶת,
Страши́ть (-шу́, -ши́шь) פ״י בַּעֵת, יָרֵא, הַפְחֵד,
הַבְהֵל, הַחַת, חַתֵּת, הַעֲרֵץ, עָרוֹץ, הַבְעֵת Furcht
einjagen. -ся פ״ח פָּחוֹד, פַּחֵד, יָרוֹא, זָחוֹל, עָרוֹץ,
הַחַת, הִבָּהֵל, הִבָּעֵת sich fürchten. [keit.
Страшли́вость נ׳ מֹרֶךְ־לֵב, פַּחְדָּה, פַּחַד Furchtsam-
Страшли́вый ת׳ רַךְ־לֵב, יָרֵא, מְפַחֵד furchtsam.
Стра́шный ת׳ אָיֹם, נוֹרָא ; עָרִיץ schrecklich.
Страща́ніе ס׳ גְּעָרָה, אִיּוּמִים, הַפְחִיד Bedrohung.
Стращáть פ״י הַפְחֵד, יָרֵא, בַּעֵת, הַבְעֵת, חַתֵּת, הַחְתֵּת
שַׁלֵּחַ אִיּוּמִים עַל־ schrecken.
Стра́щивать см. Ссу́чивать.
Стрека́ло ס׳ שֵׂכָּה, שֹׁךְ, נַעֲצוּץ, מַדְקֵרָה, חִדּוּד Stachel.
Стрека́ть, -кну́ть פ״י נָעוֹץ, דָּקוֹר, נַקֵּר, נָקוֹר, נָקוֹב,
stacheln. -ся פ״ח דָּקוֹר אִישׁ רֵעֵהוּ einander stechen.
Стрекоза́ נ׳ חַרְגּוֹל Heuschrecke.
Стрекъ ז׳ בַּקִּי, מִין צִרְעָה* (שבת עז:) Bremse.
Стремгла́въ ת״פ רֹאשׁוֹ הָפוּךְ לְמַטָּה kopfüber. Бѣ-
жи́ть с. יִנָּמֵא־אָרֶץ.
Стреме́шка נ׳ שְׂרוֹךְ הַמִּכְנָסַיִם Strippe.
Стреми́тельно ת״פ בְּשֶׁטֶף, בְּקֶצֶף, בְּשֶׁצֶף, וְשָׁטוֹף, הָלוֹךְ
heftig, schnell. [זֶרֶם, זִרְמָה] Schnelligkeit.
Стреми́тельность נ׳ שֶׁטֶף, שֶׁצֶף, מְרוּץ, מְרוּצָה,
Стреми́тельный ת׳ שׁוֹטֵף heftig, schnell.
Стреми́ть (-млю́) פ״י זָרוֹם הָלְאָה—, גָּרוֹף—, סָחוֹף,
נָהוֹר, שָׁטוֹף fortreißen. -ся פ״ח 1) זָרוֹם, הַסֵּעַ—
hinströmen. 2) שָׁאוֹף אֶל—, עָרוֹג—, נָשֹׂא נַפְשׁוֹ,
צָדָה לְ־, רָדוֹף streben. Стремя́тся они́ къ поги́-

бели לִשְׁאוֹל שַׁתוּ.
Стремле́ніе ס׳ 1) נָהָר, שֶׁטֶף, זִרְמָה, זֶרֶם (יונה ב, ד) Strömung. 2) מְגַמַּת, רְעוּת, תְּשׁוּקָה, הַוָּה, מְרוּצָה (עזרא י, ב) מִקְוֶה, פְּנֵי־ Bestrebung. [sturz.
Стремни́на נ׳ מוֹרָד, אֶשֶׁד, אֲשֵׁדָה, (הַר) צֶלַע Ab=
Стре́мя (-мени) ס׳ (בְּכַר הַסּוּס) הֲדוֹם רֶגֶל הָרוֹכֵב Steigbügel. -мя́нный ת׳. [Strickleiter.
Стремя́нка נ׳ סֻלַּם עֲבוֹתוֹת, *תּוּבַלְיָא (שבועות מו.)
Стремянно́й ש״ת ז׳ 1) מְשָׁרֵת לְיַד הָרוֹכֵב Reitknecht. 2) מְשָׁרֵת הַצַּיָּדִים Leibjäger.
Стрено́живать, -но́жить פ״י רַתֵּק שְׁלשׁ רַגְלֵי סוּס an drei Füßen koppeln ein Pferd. -ся נפ׳.
Стре́скивать, -скать פ״י אָכוֹל בְּכָל־פֶּה, בָּלוֹעַ auffressen. -ся נפ׳ אֻכּוֹל aufgefressen werden.
Стречо́къ (-чка́) ז׳ מָנוֹס, מְנוּסָה das Davonlaufen. Они́ да́ли стречка́ מָנוֹס נָסוּ.
Стриже́ніе ס׳ גֵּז, גֵּזֶז, גִּזָּה das Scheeren.
Стри́жка נ׳ 1) см. Стриже́ніе. 2) יֶלֶד גְּזוּז שֵׂעָר Kind mit beschnittenen Haaren.
Стричь (стригу́, стрижёшь) פ״י גָּזוֹז scheeren. -ся נפ׳ הִגּוֹז שְׂעָרוֹ, שְׂעַר־רֹאשׁוֹ גָּזוּז geschoren werden.
Строга́льный ת׳ אֲשֶׁר יַקְצִיעוּ בוֹ Hobel=.
Строга́ть, Строгну́ть פ״י הַחֲלֵק בְּמַקְצוּעַ hobeln. -ся נפ׳ הֵחָלֵק בְּמַקְצוּעַ gehobelt werden.
Стро́гій ת׳ חָזָק, קָשֶׁה, נָחוּץ, נִמְרָץ streng. Стро́гое приказа́ніе דְּבַר מִצְוָה נָחוּץ, פִּקּוּד נִמְרָץ.
Стро́гость נ׳ תֹּקֶף, חֶזְקַת הַיָּד Strenge. [עֲצֵי־בְנִיָּה.
Строево́й ת׳ עָשׂוּי לְבִנְיָן, —בְּנִיָּה Bau=. С. лѣсъ
Строе́ніе ס׳ 1) בְּנוֹת das Bauen. 2) מִבְנֶה, בִּנְיָן, בְּנִיָּה; תַּבְנִית Gebäude; Bau. [strengst.
Стро́же ת״פ נִמְרָץ יוֹתֵר strenger. -жа́йше נִמְרָץ מְאֹד
Стро́й ז׳ 1) תַּבְנִית, תָּכְנִית, גִּזְרָה Bau. 2) שְׂדֵרָה, שׁוּרָה, סֵדֶר, עֵרֶךְ, מַעֲרָכָה Reihe. Пройти́ сквозь строй עָבוֹר בֵּין שְׂדֵרוֹת מְיַסְּרֵי בַשֵּׁבֶט.
Стро́йка נ׳ см. Строе́ніе. [geordnet.
Стро́йно ת״פ קוֹמְמִיּוּת, חָצֵץ, עָרוּךְ הֵיטֵב, סְדָרִים gut
Стро́йность נ׳ מִשְׁטָר, עֵרֶךְ, מַעֲרֶכֶת סְדָרִים gehörige Ordnung. [geordnet; schlank.
Стро́йный ת׳ יְפֵה־קוֹמָה; חָצֵץ, עָרוּךְ סְדָרִים gut
Строи́тель ז׳ יוֹסֵד, מְקוֹמֵם, בּוֹנֶה Aufbauer. -тельница נ׳.
Стро́ить (-о́ю, -о́ишь) פ״י 1) הָקֵם, יָסוֹד, בָּנֹה bauen. 2) (מֵיתְרֵי כְלֵי־שִׁיר) עָרוֹךְ, —הָכֵן, כּוֹנֵן stimmen. 3) הַעֲמֵד צָבָא לִשְׂדֵרוֹת, עָדוֹר מַעֲרָכָה ordnen. -ся נפ׳ 1) הִבָּנֵה, הִוָּסֵד, הוּסַד gebaut werden. 2) פ״ח בָּנֹה לוֹ בִנְיָן. 3) הִתְיַצֵּב סְדָרִים sich reihen.
Строи́ть см. Стра́ивать.
Строка́ נ׳ שׁוּרַת מִלִּים Zeile. Прика́зная с. סוֹפֵר מִכְתַּב עָמָל, פְּלִילִים נִפְתָּל Ränkemacher. [balken.
Стропи́лина נ׳ קוֹרַת הַגָּג, רָהִיט (שה״ש א, יז) Sparr=
Стропи́лить פ״י הַצֵּב קוֹרוֹת הַגָּג, טַלֵּל, קָרֵה, הָכֵן הָרְהִיטִים Dachsparren anlegen.
Стропи́ло ס׳ רָהִיט (שה״ש א, יז), קוֹרוֹת הַמּוּסָד לַגָּג Dachsparren. -пи́льный ת׳. [keit.
Строптѝвость נ׳ מְרִי, סֶלֶף, עִקְּשׁוּת Widerspenstig=
Строптѝвый ת׳ מֹרֶה, מַמְרֶה, רוֹגֵן, מִתְאוֹנֵן, מֵלִין widerspenstig. [(מ״ק כו.) Strauß. -совый ת׳.
Стро́усъ ז׳ יָעֵן (איכה ד, ג); בַּת־יַעֲנָה, *בַּת־נַעֲמִית
Строфа́ נ׳ פְּלַגַּת חֲרוּזֵי־שִׁיר Strophe. [ber.
Строчи́ла ז״נ סוֹפֵר אֱלִיל, מְכַתֵּב אָוֶן schlechter Schrei=
Строчи́льный ת׳ אֲשֶׁר יִתָּפְרוּ בוֹ Stepp=.
Строчи́ть (-чу́, -чи́шь) פ״י 1) תָּפוֹר פָּנִים, תַּפֵּר וְאָחוֹר steppen. 2) כָּתוֹב בְּחִפָּזוֹן. -ся נפ׳ הִתָּפֵר, הִתָּפֵר פָּנִים וְאָחוֹר gesteppt werden.
Стро́чка נ׳ 1) см. Строка́. 2) עֲבוֹדַת הַמְתַפֵּר *מַחַט תַּלְמִיּוֹת (קדושין פד.) Steppnaht.
Стро́чный ת׳ הַבָּא בְּשׁוּרַת הַכְּתָב Zeilen=.
Струга́ть см. Строга́ть.
Струговщи́къ ז׳ 1) בַּעַל אֳנִיַּת מַשָּׂא Barkenführer. 2) עוֹבֵד בָּאֳנִיַּת מַשָּׂא Barkenarbeiter.
Стругъ ז׳ 1) אֳנִיַּת מַשָּׂא Barke. 2) מַקְצוּעָה, *רְהִיטְנִי (ב״מ קיט:) Hobel. -гово́й ת׳.
Стружёкъ (-жка) ז׳ מַקְצוּעָה קְטַנָּה Hobelchen.
Струже́ніе ס׳ הַחֲלִיק בְּמַקְצוּעָה, הַקְצוֹת das Hobeln.
Стружёчекъ (-чка) см. Стружёкъ.
Стружи́ть (-жу́ -жи́шь) פ״י הַחֲלֵק בְּמַקְצוּעָה, הַקְצֵה, גָּרוֹר בַּמְּגֵרָה hobeln.
Стру́жка נ׳ 1) см. Струже́ніе. 2) שָׁבָב מִתַּחַת מַפַּל הַמְּגֵרָה, הַמַּקְצוּעָה Hobelspan.
Стру́йка ק׳ см. Струя́.
Струи́стый ת׳ רָגוּעַ, שִׁבֹּלֶת מַיִם, שׁוֹטֵף strömend.
Струи́ть (-ую́, -уи́шь) פ״י הַזֵּל, הָקֵר, (הַרְגֵּעַ) רָגוֹעַ שַׁלַּח זֶרֶם מַיִם, מַיִם strömen. -ся פ״ח זָרוֹם, נָזוֹל, נָהוֹר rieseln. [schillert.
Стру́йчатый ת׳ רָגוּעַ, שִׁבֹּלֶת מַיִם, כְּמַרְאֵה ge=
Струкъ ז׳ לְמִינֵהוּ הַפּוֹל (זַג) חַתּוּלַת Hülse.
Струна́ נ׳ מֵן (תהלים קנ, ד), יֶתֶר, מֵיתַר כְּלִי־שִׁיר Saite. Задѣ́ть кого́ за живу́ю струну́ "תָּפוֹשׂ שֵׁם" (משלי ל, ט), "נָגוֹעַ בִּכְבוֹד".
Стру́нка, Стру́ночка ק׳ см. Струна́

Струнный, Струнчатый ת' —מִנִּים, —מֵיתָרִים, אֲשֶׁר מִנִּים (מֵיתָרִים) לוֹ (כּלי שיר) Saiten=.

Струповатый ת' (גִּלְדֵי מַכָּה) מְסֻפָּח, מָלֵא מִסְפָּחוֹת [Schorf. schorfig.

Струпъ ז' יַלֶּפֶת, נֶתֶק, מִסְפַּחַת, סַפַּחַת כְּעוֹר בָּשָׂר

Струпѣть פ"ע עָלֹה יַלֶּפֶת, קָרוֹם עוֹר סַפַּחַת schorfig werden.

Струсить, Струхнуть פ"ע לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת, הִבָּהֵל, יָרֹא, —לֵב (הֵרַךְ) הִמֵּס feige werden. הָמוֹן מְפַחֵד

Стручёкъ (-чка́) ק' см. Струкъ.

Стручистый ת' (מְשֻׁבָּץ) אֲשֶׁר פִּרְיוֹ חָתוּל schotig.

Стручиться פ"ח עָלֹה מִשְׁבְּצוֹת (חֲתוּלוֹת) פְּרִי Schoten bekommen.

Стручковатый ת' כְּמַרְאֵה חֲתוּלַּת פּוֹל schotenartig.

Стручковый ת' מְחֻתָּל פִּרְיוֹ, אֲשֶׁר חֲתוּלוֹת לְפִרְיוֹ (כמו הַפּוֹל) schotig.

Струя נ' זִיו, שֶׁטֶף, שִׁבֹּלֶת, זֶרֶם, זִרְמָה Wasserstrahl. С. воды שִׁבֹּלֶת מַיִם. С. воздуха זִרְמַת הָרוּחַ. С. свѣта קֶרֶן אוֹר. См. еще Бобръ.

Стрѣла נ' 1) חֵץ, חֵצֶן, חָצָץ (תהלים עז, יח) Pfeil. 2) גֶּזַע, מוֹט־הַתְּנוּפָה, בַּד־הַמֹּעַל Baumstamm. 3) חֹטֶר Hebebaum.

Стрѣлецкій ת' אֲשֶׁר לְחֵיל הַמּוֹרִים Scharfschützen=.

Стрѣлецъ (-льца) ז' 1) מוֹרֶה, רוֹבֶה; —קֶשֶׁת Bogenschütze. 2) מַזַּל קֶשֶׁת Schützgestirn.

Стрѣлка נ' 1) ק' см. Стрѣла. 2) *מְטוֹטֶלֶת (כלים יב), נֶפֶשׁ מֹאזְנַיִם (ב"ב פט.), קַו הַפֶּלֶס Wagezünglein. 3) אֶצְבַּע הַמַּעֲלוֹת לַמְּחוּגָה; אֶצְבַּע לְמוֹרֵה שָׁעוֹת Zeiger.

Стрѣлковый ת' —מוֹרִים, —רוֹבִים Scharfschützen=. С. полкъ צְבָא הָרוֹבִים, חֵיל הַמּוֹרִים (הַיּוֹרִים).

Стрѣлокъ (-лка) ז' מוֹרֶה, יוֹרֶה (דה"א י, ג), קַלָּע, רֹמֶה; רֹבֶה; —קֶשֶׁת Schütze.

Стрѣлообразный ת' כְּמַרְאֵה חֵץ pfeilförmig.

Стрѣлочка см. Стрѣлка.

Стрѣльба נ' 1) יְרוֹת, זִקִּים, נַפֵּץ das Schießen. 2) מַחַץ, כְּאֵב, מַכְאוֹב כְּמַדְקֵרָה Ohrenstiche.

Стрѣльница נ' דָּיֵק לַיּוֹרִים, סֹלְלָה לַקַּלָּעִים Schießscharte.

Стрѣльнуть см. Стрѣлять.

Стрѣльчатый см. Стрѣлообразный.

Стрѣляніе ס' см. Стрѣльба 1.

Стрѣлять, -льнуть 1) פ"ע יָרֹה, רָבֹה, רָמֹה, קַלֵּעַ, הוֹמֵת בְּזִקִּים, הַיְרֵה זִקִּים (חִצִּים) schießen. -ся 1) נפ' יָרֹה זִקִּים geschoßen werden. 2) פ"ח אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ sich schießen.

Стряпать פ"י הָזֵד, נָזִיד, בַּשֵּׁל Kochen. -ся נפ' בֻּשּׁוֹל gekocht werden.

Стряпуха נ' מְבַשֶּׁלֶת Köchin.

Стряпучая שת"נ חֲדַר־הַכִּירַיִם, בֵּית הַמְבַשְּׁלוֹת Küche.

Стряпческій ת' —מֵלִיץ, אֲשֶׁר לְעוֹרֵךְ דִּין Advocaten=.

Стряпчество ס' כְּהֻנַּת עוֹרֵךְ דִּין, פְּקִידוּת מֵלִיץ Advocatur.

Стряпчій ז' עוֹרֵךְ דִּין, מֵלִיץ Advocat.

Стрясаніе ס' נֹקֶף, נֹעַר, עֲבוֹדַת הַמְנַעֵר das Abschütteln.

Стрясать, Стрясти см. Стряхивать.

Стряхивать, Стряхнуть פ"י נָעוֹר abschütteln. С. полу свою נָעוֹר חָצְנוֹ. -ся 1) נפ' הִנָּעֵר abgeschüttelt werden. 2) פ"ח הִתְנַעֵר sich abschütteln.

Студенистый ת' כְּקִפָּאוֹן מָרָק, כְּמָרָק מְקֻפָּא gallertartig.

Студёность נ' צִנָּה, קֹר, קָרָה Kälte.

Студентъ ז' תַּלְמִיד בֵּית מִדְרַשׁ חָכְמָה Student. -дентскій, -денческій ת' אֲשֶׁר לְתַלְמִיד מִדְרָשׁ Studenten=. -денчество ס' תּוֹר חֲנִיךְ הַחָכְמָה Studentenstand.

Студёный ת' —קַר kalt.

Студень נ' קִפָּאוֹן מָרָק, מָרָק מְקֻפָּא Gallerte.

Студёнь ז' שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנֵים־עָשָׂר לְפָנִים December.

Студенѣть פ"ע קָרָה, עָבוֹר רוּחַ, הָיֹה קַר; קָפֹא kalt werden.

Студить (стужу, студишь) פ"י הָקֵר, הַעֲבֵר רוּחַ, הַקְפֵּא kalt machen. -ся נפ' הֻקַּר, קָרָה עַל־ (בְּ־) ; הָפוֹךְ קַר kalt werden.

Стужа נ' קֹר, קָרָה, צִנָּה, קֶרַח Kälte.

Стуженіе ס' הָקֵר, הַעֲמִיד בְּקָרָה Kühlung.

Стуженный ת' מֻעֲמָד בְּקָרָה, מְקֻפָּא erkaltet.

Стукальце ס' *עִנְבָּל, הַלְמוּת, כִּילָף (כלים יד) Klöppel.

Стуканіе ס' דֹּפֶק, קוֹל דוֹפֵק, מְחִי das Klopfen.

Стукать, Стукнуть פ"ע דָּפוֹק, מָחֹה, הַכֵּה בְּ־ klopfen. -ся פ"ח עַל־ הִתְדַּפֵּק, דָּפוֹק poltern.

Стукотня נ' קוֹל דּוֹפְקִים, שְׁאוֹן מִתְדַּפְּקִים, תֶּקַע, מַהֲלֻמָּה Gepolter.

Стукъ ז' מְחִי, קוֹל דוֹפֵק, תֶּקַע das Klopfen.

Стуликъ ז' כִּסֵּא קָטָן Stühlchen.

Стулъ ז' 1) כִּסֵּא, כֵּס Stuhl. 2) בּוּל־עֵץ לַחֲטֹב בָּשָׂר Fleischklotz.

Стульникъ ז' חָרַשׁ כִּסְאוֹת Stuhlmacher.

Стульный ת' —כִּסֵּא, —כִּסְאוֹת Stuhl=.

Стульчикъ см. Стуликъ.

Ступа נ' 1) מְדֹכָה, מַכְתֵּשׁ Mörser. 2) מְחִי־קַרְקַע Erdstampfe.

Ступа נ' הֲלִיךְ סוּס לְאִטּוֹ langsammer Gang.

Ступать, -пить פ"ע דָּרוֹךְ, צָעוֹד, פָּשׂוֹעַ schreiten. С. на что דָּרוֹךְ עַל־, פָּשׂוֹעַ בְּ־, הַצֵּג כַּף רַגְלוֹ עַל־. Ступай скорѣе מַהֵרָה וָלֵךְ.

Ступенный ת' —הַמַּעֲלָה, —הַמַּדְרֵגָה, אֲשֶׁר לַכֶּבֶשׁ Stufen=.

Ступéнь ׳נ כֶּבֶשׁ ,מַדְרֵגָה ,(יחז׳ מ, כו) עָלָה ,מַעֲלָה Stufe.

Ступéнька ׳ק см. Ступéнь. [mit Stufen.

Ступéньчатый ׳ת עָרוּךְ מַדְרֵגוֹת ,עָשׂוּי בְּמַעֲלוֹת

Стýпица ׳נ חִשּׁוּר הָאוֹפַן ,טַבּוּר הָאוֹפַן Radnabe.

Стýпка, -почка ׳ק см. Стýпа. [-пичный ׳ת

Ступня́ ׳נ כַּף הָרֶגֶל ,פַּעַם ,עָקֵב Fußsohle.

Ступь ׳נ הֲלִיךְ ,(סוּס) מִצְעָדֵי Gang.

Стучáть, -ся см. Стýкать, -ся.

Стыди́ть (стыжý) פ״י הָעֱטָה בֹשֶׁת ,הַכְלֵם beschämen. -ся פ״ח עָטֹה בֹשֶׁת ,הִכָּלֵם ,בּוֹשׁ sich schämen.

Стыдли́вость ׳נ בֹּשֶׁת פָּנִים ,מַעֲטֵה כְלִמָּה ,בּוּשָׁה Schamgefühl.

Стыдли́вый ׳ת נִכְלָם ,בּוֹשׁ schamhaft.

Сты́дно ת״פ לְחֶרְפָּה ,לִכְלִמָּה ,לְבֹשֶׁת es ist Schande.

Сты́дный ׳ת אֲשֶׁר הוּא לְחֶרְפָּה ,נוֹתֵן קָלוֹן schändlich.

Стыдъ ׳ז חֶרְפָּה ,כְּלִמָּה ,קָלוֹן ,בּוּשָׁה ,בֹּשֶׁת Schande.

Стыкáть, Соткнýть פ״י חַבֵּר בְּתֶקַע ,מַחְטִים zusammenstecken. -ся פ״ח פָּגוֹעַ בְּ־ ,הִתְנַגֵּשׁ יַחְדָּו zusammenstoßen.

Сты́лу ת״פ מֵאָחוֹר von hinten.

Сты́нуть, Стыть פ״ע הָפוֹךְ קַר ,הִקָּרֵר kalt werden.

Сты́чка ׳נ 1) יַחְדָּו (הִקָּרוֹת) הִתְנַגֵּשׁ Fügung. 2) קְרָב, חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ Handgemenge.

Сть מק׳ הַס ! still ! [

Стѣнá ׳נ חוֹמָה ,קִיר ,כֹּתֶל ,שׁוּר Wand.

Стѣнка, Стѣночка ׳נ גְּדֵרָה ,חַיִץ Wändchen.

Стѣнной ׳ת הַחוֹמָה— ,הַקִּיר— Wand=. С. календáрь לוּחַ הַקִּיר.

Стѣнобитный ׳ת מְקַרְקֵר קִיר zum Mauerbrechen.

Стѣноломъ ׳ז מְחִי־קָבָל ,מַפֵּץ Mauerbrecher.

Стѣнописецъ (-сца) ׳ז מוֹשֵׁחַ בַּשָּׁשַׁר קִירוֹת Wandmaler. [malerei.

Стѣнопи́сный ׳ת אֲשֶׁר לְמִשְׁחַת קִירוֹת zur Wand=

Стѣнопись ׳נ מִשְׁחַת שָׁשַׁר לַקִּירוֹת Wandmalerei.

Стѣсненіе ׳ס 1) הָעִיק ,לַחַץ Zusammendrückung. 2) צָרָה ,מָצוֹק ,מְצוּקָה ,צוּקָה ,מוּעָקָה ,עָקָה ,לַחַץ ,מֵצַר ,מֵצַר ,מָצוֹר ;עֹשֶׁק ,הַרְצָבָה Verengung.

Стѣснять, -нить פ״י 1) הָצֵר ,לָחוֹץ 2) הָעֵק ,לָחוֹץ ,הָבֵא בְּמָצוֹר ,צָרוֹר אֶת־ ,לְ־ zusammendrücken. 3) הָיֹה לְמִפְגָּע לְ־ unbequem machen. -ся נפ׳ 1) הִלָּחֵץ zusammengedrückt werden. 2) פ״ח הִקָּשֶׁה לְ־ ,הֵחָשֵׁךְ מִ־ ,מָאֵן לְ־ ;הִתְבּוֹשֵׁשׁ sich geniren.

Стягивать, Стянуть פ״י 1) הַשֵּׁק ,מָשׁוֹךְ אֶחָד לְאֶחָד zusammenziehen. 2) חָלוֹץ, קַפֵּד ,קָפוֹץ ,קָמוֹט ;חַבֵּר, הַמְשֵׁךְ ,הַפְשֵׁט ,פָּשׁוֹט herabziehen. -ся נפ׳ 1) חֻבַּר zusammengezogen werden. 2) פ״ח הִתְלַכֵּד אֶל־אֶחָד sich einziehen. קָפֹא ;קָפוֹד ,צָמוֹק ,קָמוֹט ,(איוב כד, כ) הִקָּפֵץ 3) נֵס ,דֶּגֶל Fahne.

Стягъ ׳ז 1) см. Рычагъ. 2) גּוּפַת בָּקָר שָׁחוּט Rumpf

Стяжáніе ׳ס 1) עֲשׂוֹת לוֹ ,קְנוֹת ,מְצֹא das Erwerben 2) תְּבוּאָה ,בֶּצַע Erworbenes.

Стяжéніе ׳ס, **Стяжка** ׳נ כְּנִפָּה ,קְפָדָה ,צָמוּד ,חָשׁוּק Zusammenziehung

Стянýть см. Стягивать.

Суббóта ׳נ שַׁבָּת Sonnabend. [thiersekte.

Суббóтники ז״ר שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת (מעם הרוסים) Sabba=

Суббóтній ׳ת הַשַּׁבָּת— Sonnabend=. С. день יוֹם הַשַּׁבָּת.

Сугрóбистый ׳ת מָלֵא עֲרֵמוֹת שֶׁלֶג voll Schneehaufen.

Сугрóбъ ׳ז עֲרֵמַת (תֵּל) שֶׁלֶג Schneehaufen.

Сугýбить (-блю, -бишь) פ״י 1) כָּפוֹל ,מִשְׁנֶה ,נָתוֹן verdoppeln. 2) הַעֲצֵם ,הַכְבֵּר ,הַרְבֵּה ,רַבֵּה ,הַכְפֵּל vermehren. -ся פ״ח הָיֹה מִשְׁנֶה ,הִכָּפֵל ,רָבֹה ,עָצוֹם sich vermehren.

Сугýбица ׳נ שְׁנַיִם ,מִשְׁנֶה Doppeltes. [vermehren.

Сугýбо ת״פ כִּפְלַיִם ,מִשְׁנֶה ,שְׁנַיִם doppelt.

Сугýбый ׳ת כָּפוּל zweifach. [-дáчій ׳ת

Судáкъ ׳ז דָּג מִמִּין *אֲקוּנָס (חולין סו:) Hechtbarsch.

Судáрыня ׳נ עֲדִינָה ! גְּבִרְתִּי ! שָׂרָתִי ! Madame !

Сýдарь, -дáрикъ ׳ז אֲדוֹנִי ! אַלּוּפִי ! mein Herr !

Судáчить פ״ע (о комъ) נָתוֹן בְּ־ ,רַגֵּל בְּ־ ,דַּבֵּר בְּ־ דֹּפִי betadeln.

Судáчій см. Судáкъ.

Судéбникъ ׳ז סֵפֶר הַחֻקִּים (לאיוואן וואסיליעוויטש) Gesetzbuch.

Судéбный ׳ת מִשְׁפָּט— ,פְּלִילִים— ,דָּת וָדִין— gerichtlich. С. домъ בֵּית הַמִּשְׁפָּט. Судéбнымъ порядкомъ בִּפְלִילִים.

Судéйскій ׳ת הַשּׁוֹפֵט— ,הַשּׁוֹפְטִים— Richter=.

Судéйша ׳נ (המ׳) אֵשֶׁת הַשּׁוֹפֵט Frau des Richters.

Суди́лище ׳ס שַׁעַר (בֵּית ,אוּלָם) הַמִּשְׁפָּט Gerichtsstube.

Суди́ть (сужý, сýдишь) פ״ע 1) (о чёмъ) חַוֵּה דֵעוֹ ,הוֹצֵא מִשְׁפָּט עַל־ urtheilen. 2) (по чемý) הָבֵן מִ־ ,הוֹכֵחַ לְ־ schließen, meinen. 3) (комý) פַּלֵּל לְ־ ,מִ־ zuerkennen. 4) פ״י (когó) שָׁפוֹט אֶת־ ,פַּלֵּל אֶת־ ,דּוּן אֶת־ ,חָרוֹץ מִשְׁפָּט עַל־ (ש״א ב, כח) richten. -ся נפ׳ 1) הִשָּׁפֵט gerichtet werden. 2) פ״ח הִשָּׁפֵט עִם־ ,בּוֹא בְמִשְׁפָּט עִם־ ,דַּבֵּר מִשְׁפָּטִים עִם־ prozessiren.

Судія́ см. Судья́.

Судки́ ז״ר см. Судóкъ.

Сýдно ׳ס 1) אֳנִיָּה ,כְּלִי־שַׁיִט Schiff. ר׳ Судá (-дóвъ). 2) כִּסֵּא לָשֶׁבֶת חוּץ (דברים כג, יד) Nachtstuhl. ר׳ сýдна (-денъ).

Сýдный ׳ת מִשְׁפָּט— ,דִּין— ,פְּלִילִי— Gerichts=. С.

день יוֹם דִּין. Су́дное дѣ́ло עִנְיַן פְּלִילִי.
Судово́й ת׳ —אֳנִיָּה, —כְּלִי־שַׁיִט— Schiffs=.
Судовщи́къ ז׳ אֲדוֹנֵי הָאֳנִיָּה Schiffer.
Судоговоре́ніе ס׳ פְּלִילָה, חֲקַר־דִּין, בִּקֹּרֶת מִשְׁפָּט, פְּלִילִיָּה Beweisführung. [Einsatzschüssel.
Судо́къ (-дка́) ז׳ סֵפֶל עִם־שְׁתֵּי יָדוֹת, מִזְרַק כַּפּוֹת
Судомо́й ז׳ מְשַׁטֵּף (מֵדִיחַ) הַכֵּלִים.
Судомо́йка נ׳ 1) מְשַׁטֶּפֶת הַכֵּלִים Scheuermagd. 2) מִטְפַּחַת לְשַׁטֵּף הַכֵּלִים Scheuerlappen.
Судопла́ваніе ס׳ דֶּרֶךְ אֳנִיָּה Sifffahrt.
Судопла́ватель ז׳ עוֹבֵר אָרְחוֹת, יוֹרֵד הַיָּם בָּאֳנִיָּה, יַמִּים Schifffahrer.
Судопроизво́дство ס׳ עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט Gerichtspflege.
Судопромы́шленникъ ז׳ מוֹלִיךְ מַשָּׂא בָּאֳנִיּוֹת Schiffsfrachtführer.
Су́дорога נ׳ *עֲוִית, שָׁבָץ, פַּלָּצוּת (גיטין ע.) Convulsionen. Су́дороги желу́дочныя *קָרְדְּיָקוֹס (גיטין סו:).
Су́дорожный ת׳ —פַּלָּצוּת— krampfhaft.
Судострое́ніе ס׳ בִּנְיַן (מִבְנֶה) אֳנִיּוֹת Schiffbau.
Судострои́тель ז׳ בּוֹנֵה אֳנִיּוֹת Schiffbauer.
Судострои́тельный ת׳ אֲשֶׁר לְבִנְיַן (לְמִבְנֶה) אֳנִיּוֹת Siffbau=. [verfassung.
Судоустро́йство ס׳ מַעַרְכֵי דְּבַר הַמִּשְׁפָּט Gerichts=
Судохо́децъ (-дца) см. Судопла́ватель.
Судохо́дный ת׳ (נהר) נוֹשֵׂא אֳנִיּוֹת schiffbar.
Судохо́дство ס׳ מַסָּע בָּאֳנִיּוֹת Schifffahrt.
Судохозя́инъ ז׳ בַּעַל (אֲדוֹנֵי) הָאֳנִיָּה Schiffseigenthümer.
Судъ ז׳ 1) מִשְׁפָּט, דִּין, פְּלִילָה, פְּלִילִיָּה Gericht. Гла́сный судъ פַּרְזוֹן. Стра́шный с. יוֹם פְּקֻדַּת כָּל־בָּשָׂר. 2) פְּלִילִים, אֱלֹהִים, שׁוֹפְטִים סוֹד Gerichtsbehörde.
Судьба́, -би́на נ׳ מְנָת כּוֹס, נַחֲלָה, חֶבֶל, גּוֹרַל הַחַיִּים Schicksal.
Судья́ ז״נ מוֹכִיחַ בֵּין־, פְּלִיל, דַּיָּן, שׁוֹפֵט Richter. Мирово́й с. פְּרָז (חבקוק ג, יד), יוֹעֵץ שָׁלוֹם. [glaube.
Суевѣ́ріе ס׳ לֵב הוֹתֵל, אֱמוּנֵי הֶבֶל; הַבְלֵי שָׁוְא Aber=
Суевѣ́рка נ׳ מְשַׁמֶּרֶת הַבְלֵי־שָׁוְא Abergläubige.
Суевѣ́рничать פ״ע שָׁמַר הַבְלֵי־שָׁוְא, רָעָה אֱמוּנֵי־תֹהוּ abergläubisch sein. [glaubigkeit.
Суевѣ́рность נ׳ רְעוּת אֱמוּנֵי־שָׁוְא, לֵב הוֹתֵל Aber=
Суевѣ́рный ת׳ מְשַׁמֵּר הַבְלֵי־שָׁוְא, רוֹעֶה אֱמוּנֵי תֹהוּ
Суевѣ́ръ ז׳ см. Суевѣ́рный. [abergläubisch.
Суему́дренникъ см. Суему́дрецъ.
Суему́дренный ת׳ см. Суему́дрецъ. [nünftler.
Суему́дрецъ ז׳ מִתְחַכֵּם בַּשָּׁוְא, מִתְעַתֵּעַ בְּ־ Ver=
Суему́дріе ס׳ חָכְמַת־שָׁוְא, מִשְׁלֵי אֵפֶר Afterweisheit.
Суему́дрствовать (-ствую) פ״ע הִתְחַכֵּם בַּשָּׁוְא, הִתְעַתֵּעַ klügeln.
Суемы́сліе ס׳ מַחְשְׁבוֹת הֶבֶל, מַשָּׂאוֹת שָׁוְא, רַעְיוֹן (רְעוּת) רוּחַ eitle Gedanken.
Суесла́віе ס׳ см. Тщесла́віе.
Суесла́вный см. Тщесла́вный.
Суесло́вецъ (-вца) ז׳ דּוֹבֵר רִיק, מְדַבֵּר תֹּהוּ Schwätzer.
Суесло́віе ס׳ דִּבְרֵי־רוּחַ, רִיק, תֹּהוּ Geschwätz.
Суесло́вный ת׳ אֵין בִּינָה, —רִיק, —תֹּהוּ— nichtssagend.
Суета́ נ׳ שָׁוְא, הֶבֶל, רִיק, תֹּהוּ, אָוֶן, תָּהֳלָה, עָמָל, עֹצֶב, רְעוּת (רַעְיוֹן) רוּחַ, Eitelkeit. Стремле́ніе къ суетѣ́ דֶּרֶךְ עֹצֶב (תהלים קלט, כד).
Суети́ться (суечу́сь, суети́шься) פ״ח רָעָה רוּחַ, אָרוֹג קוּרֵי עַכָּבִישׁ, יָגוֹעַ לָרִיק umhertändeln.
Суетли́вость נ׳ רְעוּת רוּחַ, עֲמַל בְּדֵי־רִיק Tändelei.
Суетли́вый ת׳ עָמֵל לָרוּחַ, יָגֵעַ לָרִיק, רֹעֶה אֵפֶר [tändelhaft.
Суетность см. Суета́.
Суетный ת׳ —שָׁוְא, —רִיק, —אֱלִיל, לֹא־יוֹעִיל nichtig.
Сужде́ніе ס׳ מִשְׁפָּט, דִּין, מַרְאֵי־לֵב, תְּבוּן Beurtheilung. По ихъ сужде́нію כִּתְבוּנָם (הושע יג, ב). [Braut.
Су́женая נ׳ כַּלָּה, רַעְיָה vom Schicksal bestimmte
Су́женый ת׳ 1) —חֶבְלוֹ, —גּוֹרָלוֹ, מְנָת כּוֹסוֹ, הַנּוֹעָד לְ־ vom Schicksal bestimmt. Су́женаго и конёмъ не объѣ́дешь שֶׁקֶר הַסּוּס לְהִמָּלֵט מִמְּנַת גּוֹרָלוֹ. 2) ש״ע חָתָן, דּוֹד, אַלּוּף נְעוּרִים zubestimmter Bräutigam.
Су́живать, Су́зить см. Съу́живать, Съу́зить.
Су́ка נ׳ נְקֵבָה, כֶּלֶב נְקֵבָה, תַּנָּה (מלאכי א, ג), *כַּלְבָּה Hündin.
Сукно́ ס׳ צֶמֶר, אֶרֶג צֶמֶר, אֵטוּן Tuch. Положи́ть дѣ́ло подъ сукно́ הֶעֱבִיר (נִדָּה) עִנְיָן לְיָמִים רְחוֹקִים.
Сукнова́льный ת׳ (ארג צמר) אֲשֶׁר לְהַדּוּשׁ אֵטוּן zum Tuchwalken. [walke.
Сукнова́льня נ׳ (ארג צמר) בֵּית הַדּוּשׁ אֵטוּן Tuch=
Сукнодѣ́ліе ס׳ מַעֲשֵׂה אֶרֶג צֶמֶר, מַעֲשֵׂה אֵטוּן Tuchbereitung. [maschine.
Сукнодѣ́льный станъ מְכוֹנַת מַעֲשֵׂה אֵטוּן Tuch=
Сукностри́жный ת׳ (ארג צמר) עָשׂוּי לְגֹז אֵטוּן zum Tuchscheeren.
Сукова́тый ת׳ מָלֵא שְׂכוֹת (שִׂכִּים) ästig.
Суко́нка נ׳ בַּד אֶרֶג־צֶמֶר, יְרִיעַת אֵטוּן Tuchlappen.
Суко́нный ת׳ —אֵטוּן, מֵאֶרֶג־צֶמֶר— Tuch=.
Суко́нщикъ ז׳ עוֹשֶׂה אֶרֶג־צֶמֶר; רוֹכֵל אֵטוּן Tuchmacher, =händler.
Суко́тная ко́шка חָתוּל הָרָה trächtige Katze.
Су́кровица נ׳ מֵי־הַדָּם, לֵחָה, לְשַׁד Blutwasser. -вичный ת׳.
Сукъ ז׳ שׂוֹכָה, שַׂךְ, סָעִיף, סְעַפָּה, סַרְעַפָּה Ast; Knorren.

Сулея́ (ꝑ-ле́йка) נ׳ נֹאד זְכוּכִית רָחָב flache Flasche.
Сули́ть (-лю́, -ли́шь) פ״י נָדוֹר לְ־, אָמוֹר לְ־, הַבְטֵחַ לְ־ anbieten, versprechen. -ся פ״ח הִתְנַדֵּב לְ־ angeboten werden.
Сульо́й ז׳ סֹלֶת מֻרְבֶּכֶת, סֹלֶת בְּלוּלָה בְּחָלָב Mehlbrei.
Султа́нскій ת׳ אֲשֶׁר לְשַׁלִּיט תִּירָם des Sultans.
Султа́нша נ׳ שֵׁגָל, אֵשֶׁת שַׁלִּיט תִּירָם Sultanin.
Султа́нъ ז׳ 1) שַׁלִּיט תִּירָם Sultan. 2) צִיצַת הַכּוֹבַע, (מדרש ילמדנו בראשית) *כַּרְבֵּל, (שבת פ) *קַסְדָּא Federbusch.
Сума́ נ׳ אַמְתַּחַת, יַלְקוּט, צִקְלוֹן Tasche. Перемётная с. הַפַּכְפָּךְ, אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת. Ходи́ть съ сумо́ю נָדוֹד, נוֹעַ וְשָׁאֹל לָלֶחֶם. Пусти́ть кого съ сумо́ю רוֹשֵׁשׁ אִישׁ עַד נוּדוֹ לָלֶחֶם. [handlen.
Сумасбро́дничать פ״ע הִתְהוֹלֵל, הִשְׁתַּגֵּעַ unsinnig
Сумасбро́дный ת׳ מְשֻׁגָּע, מְהוֹלָל, מִתְהוֹלֵל tollsinnig.
Сумасбро́дство ס׳ שִׁגָּעוֹן, הוֹלֵלוֹת Tollsinn.
Сумасбро́дъ ז׳ см. Сумасбро́дный.
Сумасше́дшій ת׳ מְשֻׁגָּע, מֻכֵּה שִׁגָּעוֹן wahnsinnig.
Сумасше́ствіе ס׳ שִׁגָּעוֹן, תִּמְהוֹן לֵב Wahnsinn.
Сумато́ха נ׳ מְבוּכָה, מַהְפֵּכָה, מְהוּמָה Wirrwarr.
Сума́хъ ז׳ מִין שִׂיחַ, אַסְטִים (שביעית פ״ז) Gelbholz.
Сумбу́рный ת׳ אֱוִילִי, —אֱלִיל dumm.
Сумбу́рщикъ ז׳ אִישׁ רִיב, אִישׁ־מָדוֹן, נִרְגָּן Zanksüchtiger. -щица נ׳ הוֹמִיָּה, אֵשֶׁת מְדָנִים Zanksüchtige.
Сумбу́ръ ז׳ הֶבֶל, רִיק, תֹּהוּ Unsinn. [rungs-
Су́мерочный ת׳ אֲשֶׁר לְעֵת הַנֶּשֶׁף, —הַנֶּשֶׁף Dämme-
Су́мерки (-рекъ) נ״ר נֶשֶׁף הָעֶרֶב וְהַבֹּקֶר; בֵּין הָעַרְבַּיִם [Dämmerung.
Су́мка ꝑ см. Сума́.
Су́мма נ׳ הַכֹּל (חֶשְׁבּוֹן) מִסְפַּר, תֹּכֶן פְּקוּדֵי־כֹל Summe.
Сумова́тый ת׳ מַעֲשֵׂה־שַׂק, כְּמוֹ שַׂק (בגד) sackig.
Су́мочка ꝑ см. Сума́. [zur Tasche gehörig.
Су́мочный ת׳ —יַלְקוּט, —צִקְלוֹן, אֲשֶׁר לְאַמְתַּחַת
Су́ململ ז׳ נֶשֶׁף, עֶרֶב; אֲפֵלָה, אִישׁוֹן לַיְלָה, אִישׁוֹן חֹשֶׁךְ, עֲלָטָה Dämmerung; Dunkel.
Су́мрачность נ׳ מַאְפֵּלְיָה, אֹפֶל, מַחְשָׁךְ Dunkelheit.
Су́мрачный ת׳ אָפֵל dunkel. [ное חַיָּה בַּעֲלַת־כִּיס.
Су́мчатый ת׳ בַּעַל־כִּיס beutelig. Су́мчатое живо́т-
Сунду́къ ז׳ אַרְגָּז, אָרוֹן Kasten.
Сундучёкъ (-чка́) ז׳ אַרְגָּז קָטָן Kästchen.
Сунду́чный ת׳ —אַרְגָּז, —אָרוֹן vom Kasten. С. за-
Су́нуть, -ся см. Сова́ть -ся. [мо́къ מַנְעוּל הָאַרְגָּז.
Суперъ-интенде́нтъ ז׳ שַׂר קֹדֶשׁ לְכֹהֲנֵי דַת לֻתֶּר Superintendent. [Erde.
Су́песокъ (-ска́) ז׳, Су́песь נ׳ עַפְרוֹת חוֹל sandige
Су́пецъ (-пца) см. Супъ. [פָּנִים die Stirn runzeln.
Су́пить бро́ви, Су́питься עֵינָיו נְבוֹת הַשְׁפֵּל, רָעוֹם
Супово́й ת׳ —הַמָּרָק, אֲשֶׁר לַמָּרָק Suppen-.
Супо́нить פ״י אָסוֹר (חַזֵּק) עַל הַסּוּס den Kummetriemen befestigen. [riemen.
Супо́нь, -по́ня נ׳ אֱסוּר (שְׂרוֹךְ) לְעֹל הַסּוּס Kummet-
Су́поросъ נ׳, -ро́сая свинья́ נ׳ חֲזִיר הָרָה trächtige Sau. [(תהלים קלט, כא)]. Feind.
Супоста́тъ ז׳ אוֹיֵב, צַר, קָם, מִתְקוֹמֵם, תְּקוֹמֵם
Супроти́въ (кого́, чего́) מ״י 1) לְקַרַאת, מוּל, לְנֹכַח, לְעֻמַּת, נֶגֶד gegenüber. 2) לַמְרוֹת עֵינֵי zuwider.
Супру́га נ׳ אִשָּׁה, אֵשֶׁת בְּרִית, חֲבֶרֶת; שֵׁגָל Gemahlin.
Супру́гъ ז׳ אִישׁ, בַּעַל־אִשָּׁה Gemahl.
Супру́жескій ת׳ אֲשֶׁר לְאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר לְבַעֲלֵי בְּרִית נִשּׂוּאִים ehelich.
Супру́жественный ת׳ אֲשֶׁר לִבְרִית הַנִּשּׂוּאִים Ehe-.
Супру́жество ס׳ בְּרִית אִישׁ עִם־אִשְׁתּוֹ, בְּרִית נִשּׂוּאִים Ehestand.
Супру́жній ת׳ —הָאִישׁ, אֲשֶׁר לַבַּעַל des Ehegatten.
Супъ ז׳ מָרָק Suppe.
Сургу́чникъ ז׳ עוֹשֵׂה חֹמֶר חוֹתָם Siegellackfabrikant.
Сургу́чница נ׳ אֲרוֹן חֹמֶר חוֹתָם Siegellackkästchen.
Сургу́чъ ז׳ חֹמֶר חוֹתָם Siegellack. -гу́чный ת׳.
Су́рикъ ז׳ שָׁשַׁר Mennig. -ковый ת׳.
Сурко́вый ת׳ см. Суро́къ. [ри́ть суро́во דַּבֵּר קָשׁוֹת.
Суро́во תה״פ בְּזַעַם, בַּחֲמַת־קֶרִי rauh, hart, derb. Гово-
Суро́вость נ׳ זַעַף, זַעַם, חֲמַת־קֶרִי, קָשׁוּת Rauheit.
Суро́вый ת׳ עַז, קָשֶׁה, זוֹעֵף, סַר וְזָעֵף, נִזְעָם, אַכְזָרִי
Су́ровье ס׳ אֶרֶג עָב grobes Zeug. [rauh, streng.
Суро́вѣть פ״ע הָפוֹךְ סַר וְזָעֵף rauh werden.
Суро́къ (-рка́) ז׳ עַכְבַּר־הָרִים, עַכְבְּרָא דְּטוּרָא* (ירוש׳) מַרְמִטָּא* (ב״ר י״ז), (שבת א) Murmelthier. -рко́вый ת׳.
Сурьма́ נ׳ מִין מַתֶּכֶת, אַנְטִימוֹן* Spießglanzmetall.
Сурьми́ло ס׳ פּוּךְ, כְּחוֹל* Augenbrauenschwärze.
Сурьми́ть (-млю́) פ״י כָּחוֹל, קָרוֹעַ בַּפּוּךְ schwärzen (die Augenbrauen). -ся פ״ח עֵינָיו (קָרוֹעַ בַּפּוּךְ) כָּחוֹל [sich schwärzen.
Су́сликъ ז׳ מִין עַכְבָּר Ziefelmaus.
Су́слить פ״י 1) שָׁתֹה לְאִטּוֹ langsam trinken. 2) גָּאֹל בְּרִירוֹ begeifern.
Су́сло ס׳ שֵׁכָר תִּירוֹשׁ Bierwürze. -ляный ת׳.
Суста́въ ז׳ אַצִּיל; אַרְכֻּבָּא* Gelenk. Суста́вы рукъ אַצִּילֵי הַיָּדַיִם. С. плечно́й אַמַּת הַשֶּׁחִי*. -ста́вный ת׳.
Су́тки (-токъ) נ״ר יוֹם וָלַיְלָה, מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב 24 Stun- [den.
Су́толока נ׳ שָׁאוֹן, הָמוֹן, תְּשׁוּאָה Getümmel.
Су́точный ת׳ נִמְשָׁךְ מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב, אֲשֶׁר לְיוֹם וָלַיְלָה 24 stündig.

Сутýга נ׳ חוט בַּרְזֶל, גִּיד בַּרְזֶל Eisendraht. -тýж-
Сутýлина נ׳ גַּב, מַעֲקָשׁ, דַּבֶּשֶׁת Krümmung. [ный ת׳
Сутýлистый ת׳ גִּבֵּן, גַּבְנֹן, עָקֹב, מְעֻקָּל buckelig.
Сутýлиться פ״ח הִכֵּף, גַּבּוֹ כָּפוּף buckelig werden.
Сутýловатый ת׳ מְעַט (גַּבְנֹן) גִּבֵּן etwas buckelig.
Сутýлость נ׳ דַּבֶּשֶׁת, גַּב הַגִּבֵּן Gebücktheit.
Сутýлый ת׳ גִּבֵּן, כָּפוּף, גַּבְנֹן buckelig.
Суть נ׳ עֶצֶם, שֹׁרֶשׁ דָּבָר, עִנְיָן, תְּכוּנַת Wesen. Дойти́
до сýти его́ בּוֹא עַד־תְּכוּנָתוֹ. [נִרְגָּן Zänker.
Сутя́га זו״נ אִישׁ מְדָנִים, אוֹהֵב (אוֹהֶבֶת) רִיב וּמִשְׁפָּט,
Сутя́женье ס׳ תְּאָנִים, תַּאֲנוֹת, מִשְׁפָּטִים, דִּבְרֵי רִיבוֹת
Zänkerei. [Ränke machen.
Сутя́жить פ״ע הִתְגָּרֵה בְּ־ לָרִיב וּמִשְׁפָּט, הִתְאַנֵּה לְ־
Сутя́жливость נ׳ תַּאֲוָה לָרִיב וּמִשְׁפָּט, תְּאָנִים
Prozeßsucht. [אוֹהֵב דִּבְרֵי רִיבוֹת prozeßsüchtig.
Сутя́жливый ת׳ מְחַרְחֵר רִיב וּמִשְׁפָּט, מִתְאַנֶּה לְ־
Сутя́жничать פ״ע חַרְחֵר דִּבְרֵי רִיבוֹת Ränke machen.
Сутя́жничество ס׳ см. Сутя́жливость.
Суфлёръ ז׳ (בבמת חזיון) מַזְכִּיר דִּבְרֵי הֶחָזוֹן Vorsager.
Суффи́ксъ ז׳ נוֹסֶפֶת קִיצוֹנָה לְמִלָּה Anhängsel.
Суха́рь (ק׳- ха́рикъ) ז׳ פַּת חֲרֵבָה, פַּת קָלוּי, תֻּפִּינִים,
פַּכְסַם* (במד״ר ו׳) Zwieback. -ха́рный ת׳
Су́хо ת״פ 1) יָבֵשׁ, חָרֵב trocken. 2) בְּפָנִים נִזְעָמִים
בְּרוּחַ סָרָה hart.
Сухова́тый ת׳ יָבֵשׁ מְעַט etwas trocken.
Суходо́лъ ז׳ בִּקְעַת צִיָּה, גֵּיא חָרֵב trockenes Thal.
Сухо́й ת׳ 1) יָבֵשׁ, חָרֵב, צִחֵה trocken. 2) דַּק, צָנוּם,
רָזֶה mager. 3) סַר, זָעֵף, נִזְעָם derb.
Сухомя́тка נ׳ פַּת חֲרֵבָה, לֶחֶם קְלוֹקֵל trockenes Brot.
Ѣлъ въ сухомя́тку אָכַל פַּת חֲרֵבָה.
Сухопу́тный ת׳ —יַבֶּשֶׁת, —חָרָבָה — Land=.
Сухопу́тныя войска́ חֵיל הַיַּבָּשָׁה, צִבְאוֹת הֶחָרָבָה.
Сухопу́тье ס׳ דֶּרֶךְ הַיַּבָּשָׁה Weg zu Lande.
Су́хость, Сухота́ נ׳ יַבֶּשֶׁת, חֹרֶב, חָרָבָה, נֶגֶב, צְחִיחַ
Сухо́тка נ׳ רָזוֹן, שַׁחֶפֶת Abzehrung. [Trockenheit.
Сухоща́вость נ׳ רָזוֹן Magerkeit.
Сухоща́вый ת׳ רָזֶה, דַּל, צָנוּם, דַּק בָּשָׂר mager.
Сухоядéніе ס׳ מַאֲכַל פַּת חֲרֵבָה Genuß trockener
Speisen. [trockene Speisen genießt.
Сухоя́децъ (-дца) ז׳ אוֹכֵל פַּת חֲרֵבָה Einer der
Сучёкъ (-чка́) ק׳ см. Сукъ.
Сучéніе ס׳ הַשְׁזָר, מַעֲשֵׂה עֲבֹת das Zwirnen.
Сучи́ть (-чу́, -чи́шь) פ״י 1) הַשְׁזֵר, עַבֵּת zwirnen.
2) (בצק) רַקֵּעַ, גַּלְגֵּל rollen.
Сучíй ת׳ הַתַּנָּה—, הַכַּלְבָּה*— von der Hündin.

Су́чка ק׳ см. Су́ка. [חֲרָבוֹן, בַּצֹּרֶת, צִיּוֹן Dürre.
Су́ша נ׳ 1) יַבָּשָׁה, יַבֶּשֶׁת, חָרָבָה trocknes Land. 2) חֹרֶב
Су́ше ת׳ יָבֵשׁ מְ־, חָרֵב מְ־ trockner.
Сушéніе ס׳ יַבֵּשׁ, הַחֲרִיב, פְּעֻלַּת הַמְיַבֵּשׁ das Trocknen.
Сушёный ת׳ מוּבָשׁ, מְחֹרָב getrocknet. [mer.
Суши́льня נ׳, -ши́ло ס׳ מָקוֹם לְיַבֵּשׁ בּוֹ Trockenkam=
Суши́ть (сушу́, су́шишь) פ״י יַבֵּשׁ, הַחֲרֵב, חָרֵב
trocknen. -ся נפ׳ יָבוֹשׁ, חָרוֹב sich trocknen.
Су́шка см. Сушéніе.
Сушь נ׳ 1) חֹרֶב, חֲרָבוֹן, בַּצֹּרֶת, צִיּוֹן Dürre. 2) עָלֶה
יָבֵשׁ (נוֹבֵל) trockene Blätter. [תּוּשִׁיָּה Wesentliches.
Сущéственность נ׳ עֶצֶם, שֹׁרֶשׁ דָּבָר, עִנְיָן, תֹּקֶף
Сущéственный ת׳ נֶאֱמָן, נָכוֹן, קַיָּם* wesentlich.
Существи́тельное и́мя שֵׁם עֶצֶם Hauptwort.
Существó ס׳ עֶצֶם, דָּבָר, יְקוּם, תּוּשִׁיָּה Wesen; Wesen=
tliches. Вся́кое с. כָּל־הַנִּבְרָא, כָּל־הַיְקוּם. С. дѣ́ла
תֹּקֶף עִנְיָן, שֹׁרֶשׁ דָּבָר.
Существовáніе ס׳ הֱיוֹת, תְּקוּמָה, חַיִּים Existenz.
Существовáть (-ству́ю) פ״ע הָיָה, חָיָה, קוּם, הִמָּצֵא
da sein. [2) נִצָּב, נֶאֱמָן, נָכוֹן wahrhaftig.
Су́щій ת׳ 1) הֹוֶה, נִמְצָא, עוֹמֵד, קַיָּם* existirend.
Су́щность נ׳ см. Существó.
Суя́гна נ׳ הָרָה (כִּשְׂבָּה, רָחֵל) כַּבְשָׂה trächtiges Schaf.
Сфальши́вить см. Фальши́вить.
Сфéра נ׳ חוּג, דּוּר, כַּדּוּר*, גַּלְגַּל, סְפִירָם* (במד״ר ד)
Sphäre, Kugel. С. ебéсная חוּג שָׁמַיִם.
Сфери́ческій ת׳ כַּדּוּר, כְּמוֹ חוּג, אֲשֶׁר דְּמוּת חוּג לוֹ
Сформиров—см. Формиров—. [kugelförmig.
Схáпать, Схапну́ть פ״י חָטוֹף fortgreifen.
Схваст— см. Хвáст—. [בְּרֵעֵהוּ Gefecht.
Схвáтка נ׳ נַפְתּוּל, כִּידוֹר (איוב טו, כד), מִלְחֶמֶת אִישׁ
Схвáтцы (-цевъ) ז״ר מֶלְקָחַיִם לִמְלֶאכֶת חוּטֵי בַּרְזֶל
Zange zum Drathziehen.
Схвáтывать, Схватáть פ״י חָטוֹף, תָּפוֹשׂ, הַחֲזֵק,
אָחוֹז, לָכוֹד ergreifen. С. когó зá руку (תָּפוֹשׂ) אָחוֹז
אֶת־ בְּיָדוֹ. Ужасъ схвати́лъ ихъ רְעָדָה אֲחָזָתַם.
Су́дорога схвати́ла егó אֲחָזָהוּ הַשָּׁבָץ. -ся נפ׳ 1)
הֵאָחֵז, הִתָּפֵשׂ, הִלָּכֵד ergriffen werden. 2) הַעֲלֵה פ״ח
עַל־לְבָבוֹ פִּתְאֹם, זָכוֹר פִּתְאֹם sich plötzlich erinnern.
Схвáченный ת׳ תָּפוּשׂ, נִלְכָּד, נֶאֱחָז ergriffen.
Схéма נ׳ תַּבְנִית, סֵמֶל, דְּמוּת, מְחֻקָּה, מוֹפֵת Muster.
Схитри́ть פ״ע (בְּמִרְמָה) עָשׂה בְּעָקְבָה, הִתְנַכֵּל לְ־
List gebrauchen.
Схлёбывать, Схлебáть, -бну́ть פ״י מֵעַל־ לָקוֹק,
עָלוֹעַ—, הָלֹק מִ־ נפ׳ -ся ausſuppen. גָּמֹא—, עַלְעֵ־

ausgesuppt werden. [sammenkunft.
Схóдбище ס׳ קהל, מקרא, מקוה, עצרת, אספה Zu=
Схóдень (-дня) ז׳ מדרגה, מעלה Treppe.
Сходи́ть, Схáживать, Сойти́ פ״ע 1) ירוד מ־ ; מוש
מ־, סור מ־ hinuntergehen. С. съ горы́ ירוד מן־ההר.
С. съ дорóги סור מן־הדרך. Я съ мѣ́ста не сой-
ду́, покá— לא אמוש מזה עד־ 2) הלוך וחסור;
הרזה abnehmen. Водá сошлá המים הלכו וחסור.
Онъ сойдётъ съ тѣ́ла משמן בשרו ירזה. Онъ
сошёлъ съ умá אבד לבו, נבקה רוחו בקרבו,
הרכלה נמכרה. Товáръ сошёлъ הסתתרה בינתו.
3) (кудá) הלוך אל־ hingehen. -ся פ״ח 1) קרוב ואתה,
התנגש יחדו, (בראשית יד, ג) חבור אל־, הפגש, הועד
הקוה, הקהל, התאסף, האסף, zusammenkommen.
2) (въ чёмъ) הרצה לִ־, האות לִ־ übereinkommen.
Схóдка נ׳ см. Схóдбище.
Схóдный ת׳ 1) מועד—, כא—, האסף—Versamm=
lungs=. Схóдное мѣ́сто מקום מועד. 2) דומה, כמו,
כזה כן זה, כ־ כ־ ähnlich. 3) לא־כביר, מעט nicht
theuer. По схóдной цѣнѣ́ במחיר מעט. [lichkeit.
Схóдственность נ׳ דמיון, דמות, משל, ערך Aehn=
Схóдственный ת׳ דומה לִ־, נדמה כ־, נמשל כ־
Схóдствіе, -ство см. Схóдственность. [ähnlich.
Схóдствовать (-ствую) פ״ע דמה לִ־, הדמה (הדמה)
היה כדמות־ (כמראה־), המשל (התמשל) כ־, לִ־
ähnlich sein.
Сходъ ז׳ 1) רדת מ־ das Hinabsteigen. 2) מורד Ab=
Схóжій см. Схóдный. [hang. 3) см. Схóдбище.
Схоронéніе ס׳ החביא, הצפין, הסתיר Verwahrung.
Схороня́ть, -ни́ть פ״י 1) טמון, הטמן, צפון, הצפן,
החבא, הסתר verbergen. 2) קבור, קבר beerdigen.
-ся נפ׳ הטמן, הצפן, החבא verwahrt werden.
Сцарáпывать, -рáпать, -рáпнуть פ״י שרוט מ־,
מרוט וקרוע מ־ abkratzen. -ся נפ׳ השרט מ־, הקרע
בצפרן abgekratzt werden.
Сцать (сцу, сцышь) פ״ע השתן pissen. -ся פ״ח המסה
ערשו בשינו (*בשתנו) sich bepissen. [Bühne.
Сцéна נ׳ 1) מחזה, חזיון, חזות Scene. 2) במת חזיון
Сцени́ческій ת׳ אשר לבמת חזיון Bühnen=.
Сцѣ́живать, Сцѣди́ть פ״י הגר מ־ abzapfen. -ся נפ׳
הנגר מ־ abgezapft werden.
Сцѣ́пка נ׳, **Сцѣплéніе** ס׳ רכס, מרכם, רתק; רתוקה,
רתוק Zusammenkettung.
Сцѣпля́ть, Сцѣпи́ть פ״י רכוס, רתק, חבר, חשק
zusammenketten. -ся נפ׳ 1) הרכס, סבוך, רתוק,
zusammengekettet werden. 2) פ״ח עם־ התחבר
אל־ (הלוה) הספח sich anhaken.
Сцѣпнóй ת׳ אשר ירכסו בו zum Anhaken.
Сцѣпъ ז׳ см. Счáливаніе. [שיט das Anhaken.
Счáливаніе, -лéніе ס׳ אניות יחד, חבר, כלי־ צמד
Счáливать, Счáлить פ״י (כלי שיט) אניות חבר
בעבותים anhaken. -ся נפ׳ (אניות) יחדו חבור ange=
hakt werden.
Счáстіе, -тье ס׳ אשר, ברכה, גד, טוב, טובה, נעימות,
שבע נעימות, חבלים בנעימים Glück.
Счастли́вецъ (-вца) ז׳ מאשר, ברוך יי, שבע־
שבע־רצון, נעימות Glückskind.
Счастли́вить (-влю) פ״י אשר, ברך, הפל חבל איש
בנעימים, הצלח beglücken. -ся פ״ס צלוח glücken.
Ему́ не счастли́вится הוא גבר לא־יצלח בימיו.
Счастли́вица נ׳ מאשרה, ברוכת־יי, שבעה נעימות,
שבעת רצון Glückliche.
Счастли́вый ת׳ מאשר, ברוך, מצליח glücklich.
Счастли́въ ты! אשריך וטוב לך.
Счéрпаніе, -пываніе ס׳ שאב מ־ das Abschöpfen.
Счéрпывать, Счéрпать, Счерпну́ть פ״י שאוב מעל
abschöpfen. -ся נפ׳ השאב מ־ abgeschöpft werden.
Счерчéніе ס׳ חקק דמות ה־, חקות— das Copiren.
Счéрчивать, Счерти́ть פ״י חקה דמות ה־, תאר—,
תאה— nachzeichnen. -ся נפ׳ תאור, חקה copirt
Счесть см. Сосчитáть. [werden.
Счёсывать, Счесáть פ״י שרוק והסר, הסר במסרק
abkämmen. -ся נפ׳ הוסר במסרק abgekämmt w.
Счётный ת׳ חשבון—, אשר לחשבון Rechnungs=.
Счетовóдецъ (-дца) ז׳ עורך חשבונות ה־, תוכן
חשבון ה־ Buchhalter. [Rechnungsführung.
Счетовóдство ס׳ מערכת חשבונות ה־, חשבון
Счётчикъ ז׳ מונה, סופר, תוכן Geldzähler.
Счётъ ז׳ 1) חשבון, תכן, מתכנת Rechnung. 2) מספר,
מנין Zahl. На счётъ: а) על־חשבון; б) על־אדות,
על־דבר, בדבר. [Zählung.
Счислéніе ס׳ מנות, ספר, ספרות, פקד; מנין, ספר
Счисли́тель ז׳ מונה, פוקד, פקודי־עם סופר Zähler.
Счисля́ть, -ли́ть פ״י מנה, חשבון ה־, ערוך, תכון,
תכן zählen. -ся נפ׳ 1) המנה, הספר gezählt werden.
2) פ״ח התפקד, בוא אל־הפקודים sich zählen.
Счи́стить см. Счищáть.
Считáніе ס׳ מנות, ספר Zählung.
Считáть, Счесть פ״י 1) מנה, ספור, תכון, תכן
zählen. 2) (чѣмъ) חשוב לִ־ rechnen für... -ся נפ׳ 1)

הִמָּנֵה, הִסָּפֵר; הֵחָשֵׁב לְ־ gerechnet werden. 2) פ"ח
חָשֵׁב עִם־ sich abrechnen.

Счищáть, Счи́стить פ"י נַקֵּה פְּנֵי, טַהֵר מִ־, נַקֵּה מִ־ הַ־ abreinigen. -ся נפ' נִקָּה מִ־, טָהוֹר מִ־ abgereinigt werden.

Счунáть פ"י (הס') גָּעוֹר בְּ־, כַּהֵה בְ־, חָרֵף ausschimpfen.

Сшибáть, -би́ть פ"י 1) הַפֵּל, הַכְשֵׁל, עֲשֵׂה מִדְחֶה לְ־, הַמְעֵד אֲשׁוּרֵי־, נָתוֹן לַמּוֹט רַגְלֵי־ unterschlagen, niederwerfen. 2) (на кого́) דָּמֹה לְ־, הֶעֱרֵךְ בְּצַלְמוֹ, וּדְמוּתוֹ לְ־ ähnlich sein. -ся 1) נפ' נָפוֹל, הִדָּחֵה, הִמּוֹט umgestoßen werden. 2) פ"ח הֵאָבֵק עִם־, הִכָּשֵׁל, הִפָּתֵל עִם־ kämpfen.

Сшибка נ' 1) נֶפֶל, מַפֶּלֶת, מוֹט, מִדְחֶה, כֶּשֶׁל, כִּשָּׁלוֹן das Unterschlagen. 2) נַפְתּוּלִים Kampf.

Сшивáльщикъ ז' מְתַפֵּר יַחַד, תּוֹפֵר יַחַד Einer der zusammennäht. -щица נ'.

Сшивáніе ס' תְּפֹר דָּבָר לְדָבָר das Zusammennähen.

Сшивáть, Сшить פ"י תַּפֵּר יַחְדָּו, תָּפוֹר זֶה לָזֶה zusammennähen. -ся נפעל הִתָּפֵר יַחְדָּו, תָּפוּר זֶה לָזֶה zusammengenäht werden.

Сши́вка נ' см. Сшивáніе.

Сшивнóй ת' תָּפוּר יַחְדָּו zusammengenäht.

Сшить см. Сшивáть.

Съ, Со מ"י 1) (ביחס שממנו) מִן, מֵעַל von; seit. Сойти́ съ горы́ יָרוֹד מִן־הָהָר. Со столá מֵעַל־הַשֻּׁלְחָן. Съ утрá до вéчера מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעֶרֶב. Пить съ гóря (מִשֶּׁבֶר רוּחַ) שָׁתֹה מִיגוֹן לֵב. Возьми́ съ кáждаго по рублю קַח שֶׁקֶל מִכָּל־אֶחָד. 2) (ביחס פעול) כְּתֹאַר, כְּמַרְאֵה, כִּדְמוּת, כְּמוֹ; כְּעֶרְכְּךָ, כְּ־ ungefähr, etwa. Съ мѣсяцъ כְּחֹדֶשׁ יָמִים. Рублéй съ дéсять כַּעֲשֶׂרֶת שֶׁקֶל כֶּסֶף. Онъ рóстомъ съ отцá קוֹמָתוֹ כְּקוֹמַת אָבִיו. 3) (ביחס שבו) עִם־, אֶת־; וְ־ mit. Мужъ съ женóю אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ. Съ нáми Богъ עִמָּנוּ אֵל. Онъ живётъ со мнóю въ однóмъ дóмѣ הוּא גָּר עִמִּי (עִמָּדִי, אִתִּי) בְּבַיִת אֶחָד. 4) במקום כֵּן אֲדוֹנִי! Да-съ! אֲדוֹנִי! mein Herr: сýдарь!

Съёживать, Съёжить פ"י קַמּוֹט, קָפוֹץ, קַפֵּד zusammenschrumpfen. -ся פ"ח הִקָּמֵט, צָפוֹד, צָמוֹק sich zusammenschrumpfen.

Съёмка נ' 1) הַעְתִּיק דְּמוּת־, חַקּוֹת תַּבְנִית־ Abriß. 2) קַחַת מִיַּד; מִקַּח מֵעַל־ Abnahme.

Съёмцы (-цовъ) ז"ר מֶלְקָחַיִם, מְזַמְּרוֹת Lichtscheere.

Съёмщикъ ז' מְחַקֶּה תַּבְנִית, מַעְתִּיק דְּמוּת Abzeichner.

Съи— см. Сы—.

Съизмалá תה"פ מִימֵי בְחוּרוֹתָיו, מִנְּעוּרָיו von Kindheit an.

Съи́знова תה"פ שֵׁנִית, עוֹד von Neuem.

Съýживать, Съýзить פ"י עֲשֵׂה צַר, הָצֵר verengen. -ся נפ' הוּצַר, הָפוֹךְ צַר verengt werden.

Съýмничать פ"י הִתְחַכֵּם לְ־, עֲשֵׂה בְּתַחְבּוּלוֹת, חָכְמָה ausklügeln.

Съумѣть פ"ע יָכוֹל, הָיֹה לְאֵל יָדוֹ im Stande sein.

Съѣдáть, Съѣсть פ"י אָכוֹל כָּל־הַ־ aufessen. -ся נפ' הֵאָכֵל כָּל־ aufgegessen werden.

Съѣдóбный ת' טוֹב לְמַאֲכָל, אֲשֶׁר יֵאָכֵל eßbar.

Съѣздить פ"ע 1) נָסוֹעַ בְּסוּס וָרֶכֶב אֶל־ fahren. 2) פ"י מָחֹה, הַכֵּה schlagen. Онъ съѣздилъ егó по лбу הִכָּהוּ עַל־מִצְחוֹ.

Съѣздъ ז' 1) רֶדֶת בְּסוּס וָרֶכֶב מִן־ Abfahrt. 2) מִקְוֵה אֲסֵפַת בָּאֵי מוֹעֵד, נוֹסְעִים Zusammenkunft.

Съѣзжáть, Съѣхать פ"ע 1) יָרוֹד בְּסוּס וָרֶכֶב מִן־ hinabfahren. 2) יָצוֹא מִ־, הַעְתֵּק מִשְׁכָּנוֹ מִ־ umziehen. -ся פ"ח 1) נָסוֹעַ וְהִקָּוֵה יַחְדָּו Zusammenfahren. 2) הִתְנַגֵּשׁ בְּמַסָּעָיו עִם־, פָּגוֹשׁ fahrend zusammentreffen.

Съѣзжая שת"נ בֵּית־הַפְּקוּדוֹת לְרֹבַע הָעִיר Polizeihaus.

Съѣзжій ת' מְקוֹם מוֹעֵד (לְנוֹסְעִים) Versammlungs=.

Съѣстнóй ת' —מַאֲכָל, —צֵידָה eßbar. Съѣстные припáсы פִּקָּדוֹן אֹכֶל; אֹסֶף דְּבַר מַאֲכָל.

Сы́воротка נ' מֵי קִפְאוֹן חָלָב, *מוֹלִינָא (ויק"ר יב) Molken. -роточный ת'.

Сыгрáть см. Игрáть.

Сый ת' הֹוֶה; נִצָּב לָעַד, יְהוָֹה der Ewige.

Сы́канье ! קוֹל אוֹמְרִים הַס St! =geruf.

Сы́кать, Сы́кнуть פ"ע הַהְסֵה אֶת־, הַחֲשֵׁה! קְרֹא הַס!

Сыни́шко см. Сынъ.

Сынóвній ת' —בֵּן, —בָּנִים des Sohnes.

Сынъ ז' בֵּן, בַּר (משלי לא, ב) Sohn. ר' Сыновья́ בָּנִים (בני אב אחד); Сыны́ בְּנֵי־אָדָם.

Сы́паніе ס' שְׁפֹךְ, זְרוֹת, זְרֹק, זְרֹעַ, מִזְרָע das Streuen.

Сы́пать (-плю, -плешь), Сыпáть, Сыпнýть פ"י זָרֵה, פַּזֵּר, שָׁפוֹךְ, זָרוֹק, הַמְטֵר streuen. С. деньгáми פַּזֵּר כַּסְפּוֹ. -ся נפ' שָׁפוֹךְ, הִשָּׁפֵךְ, הִשְׁתַּפֵּךְ, הִזָּרֵה, זָרֹה, הִפָּזֵר, פָּזוֹר sich verschütten.

Сы́пка נ' см. Сы́паніе.

Сыпýчій ת' נִפְזָר, מְזֹרֶה, נִשְׁפָּךְ streubar.

Сыпь נ' שְׁחִין פּוֹרֵחַ, נֶגַע צָרַעַת בָּעוֹר Hautausschlag.

Сырóйщикъ ז' מֵכִין צֵידָה לַכְּלָבִים Hundefütterer.

Сырéцъ (-рцá) ז' 1) פִּשְׁתֵּי מֶשִׁי Rohseide. 2) דְּבַשׁ לֹא־בֻשָּׁל ungekochter Honig. 3) לְבֵנָה לֹא־שְׂרוּפָה ungebrannter Ziegelstein.

Сы́рникъ ז' עֻגַת גְּבִינָה Käsekuchen.

Сырный ת׳ גְּבִינָה, —גְּבִינוֹת— vom Käse.
Сырня נ׳ בֵּית מַעֲשֵׂה גְּבִינוֹת Käsehaus.
Сыроватый ת׳ 1) רָטוֹב מְעַט, לַח מְעַט etwas feucht. 2) לא־אָפוּי־דַיּוֹ, נָא etwas roh.
Сырой ת׳ 1) לַח, רָטוֹב feucht. 2) חַי, לא־בָשֵׁל, לא־אָפוּי roh.
Сырокъ (-рка) ז׳ см. Тарань.
Сыромолотный ת׳ נָדוֹשׁ בְּטֶרֶם יָבֵשׁ, נָדוֹשׁ לַח ungetrocknet gedroschen.
Сыромолоть נ׳ קֶמַח דָּגָן בְּלַחוֹ Mehl von ungetrocknetem Getreide. -ничій ת׳.
Сыромятникъ ז׳ עוֹבֵד עוֹרוֹת מַרְכָּבִים Weißgerber.
Сыромятничество ס׳ עֲבוֹדַת עוֹרוֹת מַרְכָּבִים Weißgerberei.
Сыромятный ת׳ (עור) מְעֻבָּד בְּמִשְׁחָה weißgegerbt.
Сыромять נ׳ עוֹר מְעֻבָּד בְּמִשְׁחָה weißgegerbtes Leder.
Сыропустъ ז׳ יוֹם הָאַחֲרוֹן לְצוֹם הַבָּשָׂר letzter Tag der Butterwoche.
Сыропъ см. Сиропъ.
Сырость נ׳ לַחַ, טוֹרֵד, מֵי דֶלֶף, רִקָּבוֹן Feuchtigkeit.
Сыроѣга, ק׳-ѣжка נ׳ מִין פִּטְרִית eßbarer Schwamm.
Сырцовый ת׳ מִפִּשְׁתֵּי מֶשִׁי von Rohseide.
Сыръ ז׳ חֲרִיץ חָלָב, גְּבִינָה Käse.
Сыръ-боръ ז׳ יַעַר רָטֹב feuchter Wald. Сыръ-боръ загорѣлся חָרְדוּ לְלֹא־דָבָר
Сырый см. Сырой
Сырь см. Сырость.
Сырьё ס׳ רְכֻלָּה לֹא־עֲבֻדָה rohe Waare.
Сырѣть פ״ע הָפוֹךְ לַח, רָטוֹב feucht werden.
Сыскиваніе, Сысканіе ס׳ מְצֹא, דְּרֹשׁ das Aufsuchen.
Сыскивать, Сыскать פ״י דָּרוֹשׁ, בַּקֵּשׁ לוֹ, תּוּר לוֹ; מְצֹא לוֹ aufsuchen. -ся נפ׳ הִדָּרֵשׁ, הִמָּצֵא aufgesucht werden.
Сыскъ ז׳ см. Сыскиваніе.
Сыта נ׳ מֵי־דְבַשׁ Honigwasser.
Сытенькій ת׳ שָׂבֵעַ לְמַדַּי ziemlich satt.
Сытёхонькій ת׳ שָׂבֵעַ לִמְאֹד übersatt.
Сытить (сычу, сытишь) פ״י (מים) הַמְתֵּק בִּדְבַשׁ mit Honig versüßen. -ся נפ׳ הָמְתֵּק בִּדְבַשׁ versüßt werden.
Сытный ת׳ מַשְׂבִּיעַ, דֵּי־שָׂבַע; דָּשֵׁן, מָלֵא דֶּשֶׁן sättigend.
Сыто ת״פ לָשֹׂבַע, דֵּי־שָׂבְעוֹ satt.
Сытость נ׳ שֹׂבַע, שָׂבְעָה, שִׂבְעָה (יחז׳ טז, מט) Sattheit.
Сытый ת׳ שָׂבֵעַ satt.
Сытѣть פ״ע שָׁמוֹן, דָּשׁוֹן, עֲשׂוֹת dick werden.
Сыченіе ס׳ (מים) מֶסֶךְ דְּבַשׁ, הַמְתִּיק בִּדְבַשׁ Versüßung.
Сычугъ, ק׳-чужокъ (-жка) ז׳ קֵיבַת חֲזִיר מְמֻלָּאָה בְּשַׂר כְּתִית Magenwurst.
Сычъ ז׳ יַנְשׁוּף; קוּאִי, לִילִית; קַקּוּתָא* (חולין סג.) Horneule.

Сыщикъ ז׳ חוֹמֵשׁ, מְחַפֵּשׂ, תָּר, קַסְדּוֹר* (שבת סט.) Häscher.
Сѣверный ת׳ צְפוֹנִי, צָפוֹן— nördlich. С. вѣтръ רוּחַ צָפוֹן.
Сѣверо-востокъ ז׳ רוּחַ צְפוֹנִי־מִזְרָחִי Nordost. -сточный ת׳.
Сѣверо-западъ ז׳ רוּחַ צְפוֹנִי־מַעֲרָבִי Nordwest. -падный ת׳.
Сѣверскій см. Сѣверный.
Сѣверъ ז׳ צָפוֹן, שְׂמֹאל Nord.
Сѣвецъ (-вца) ז׳ זוֹרֵעַ Säer.
Сѣвооборотъ ז׳ חֲלִיפוֹת מִזְרָע, חֲלִיפוֹת הַזֶּרַע בַּשָּׂדֶה Wechselwirthschaft.
Сѣворальникъ ז׳ מְכוֹנַת זֶרַע וְחָרִישׁ Säepflug.
Сѣвъ ז׳ זֶרַע, מִזְרָע das Säen.
Сѣдалище ס׳ מוֹשָׁב, שֶׁבֶת, מְכוֹן שֶׁבֶת, כִּסֵּא, כֵּס Sitz.
Сѣдёлка נ׳ כַּר הַסּוּס, רְפִידַת גַּב הַסּוּס Rückenpolster.
Сѣдельникъ ז׳ עוֹשֶׂה כָּרִים לְרִכְבָּה, סַרְגָּן* (כלים כד) Sattler. -ничій ת׳.
Сѣдельце ק׳ см. Сѣдло.
Сѣдина (ק׳-динка) נ׳ פְּחֶתֶת בִּכְלִי־בַרְזֶל וּנְחוֹשֶׁת Riß.
Сѣдина נ׳ שֵׂיבָה graues Haar.
Сѣдланіе ס׳ חֲבֹשׁ, מַאֲסַר כַּר־הַסּוּס לְרֶכֶב das Satteln.
Сѣдлать פ״י חֲבוֹשׁ, אָסוֹר כַּר־הָרִכְבָּה לַסּוּס satteln.
Сѣдлистый ת׳ (סוס) שְׁקוּעַ גַּבּוֹ mit gesenktem Rücken.
Сѣдлишко, -лище см. Сѣдло.
Сѣдло ס׳ רְכוּב, כַּר הָרִכְבָּה, אֻכָּף*, מַרְדַּעַת* (שבת נב: נג.) Sattel.
Сѣдловатый см. Сѣдлистый.
Сѣдловина נ׳ גֵּיא־הָרִים, גַּב הַר, מִשְׁקָע בְּגַב הַר Vertiefung.
Сѣдлообразный ת׳ כִּדְמוּת כַּר־הָרִכְבָּה sattelförmig.
Сѣдобородый ת׳ לְבֶן־זָקָן מְשֻׂיבָה graubärtig.
Сѣдоватый ת׳ שָׂב מְעַט, אֲשֶׁר שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ etwas grau.
Сѣдовласый ת׳ לְבֶן־שֵׂעָר מְשֻׂיבָה grauhaarig.
Сѣдоголовый ת׳ לְבֶן־רֹאשׁ מְשֻׂיבָה grauköpfig.
Сѣдогривый ת׳ (סוס) לְבֶן־הָרַעְמָה graumähnig.
Сѣдой ת׳ שָׂב, אֲשֶׁר שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ grau.
Сѣдокъ ז׳ אַחַד הַנּוֹסְעִים בְּרֶכֶב אוֹ בָאֳנִיָּה Passagier.
Сѣдость נ׳ שֵׂיבָה Grauheit.
Сѣдѣть פ״ע שׂוּב, הַלְבֵּן מְשֻׂיבָה, כַּסֵּה שֵׂיבָה grau werden.
Сѣкира נ׳ קַרְדֹּם, גַּרְזֶן Axt. -кирный ת׳.
Сѣкущая שת״נ (בחוקי המדידה) קַו חוֹתֵךְ Schnittlinie.
Сѣмена ס״ר см. Сѣмя.
Сѣмененіе ס׳ 1) הַזְרִיעַ, מִזְרָע das Säen. 2) שִׁכְבַת זֶרַע Beischlaf.
Сѣменотеченіе, -истеченіе ס׳ שִׁכְבַת זֶרַע, רִיר זוֹב— Samenfluß.
Сѣменистый ת׳ רַב הַזֶּרַע samenreich.
Сѣменить פ״י 1) זָרוֹעַ, הַזְרִיעַ besäen. 2) С. ногами (פיר) פ״ח הָלוֹךְ וְטָפוֹף mit den Füßen trippeln. -ся

עָשֹׂה זֶרַע sich besamen.
Сѣменникъ ז׳ 1) פְּרִי־זֶרַע ,פְּרִי לְמִזְרַע הַשָּׂדֶה Saatfrucht. 2) חֲתוּלַּת הַזֶּרַע ,זָג Samenhülle.
Сѣменной ת׳ הַזֶּרַע—; זֵרְעוֹנִים— Samen=. Сѣменная оболочка חֲתוּלַּת (זַג) הַזֶּרַע. Сѣменное масло שֶׁמֶן זֵרְעוֹנִים. [gend.
Сѣменоносный ת׳ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ (פרי) Samen tra=
Сѣмечко ס׳ (בפרי) זֶרַע דַּק Samenkörnchen.
Сѣмя (-мени) ס׳ זֶרַע Samen. ר׳ Сѣмена хлѣбныя זֶרַע בָּר, Сѣмена добродѣтели זֶרַע הַצְּדָקָה. Сѣмя Авраамово זֶרַע אַבְרָהָם.
Сѣни (-ней) נ״ר אוּלָם לִפְנֵי ,סַף ,תָּא ,מְבוֹא הַבַּיִת Vorhaus.
Сѣнистый ת׳ אֲשֶׁר טוֹב צִלּוֹ ,נוֹתֵן צֵל schattig.
Сѣнички (-ничекъ) ק׳ см. Сѣни.
Сѣнная שת״נ שׁוּק לְמֶכֶר חָצִיר ,שַׁעַר הֶחָצִיר Heu=markt.
Сѣнникъ ז׳ 1) מוֹכֵר חָצִיר Heuhändler. 2) גֹּרֶן חָצִיר Heulager. 3) שַׂק־חָצִיר Heusack.
Сѣнной ת׳ הֶחָצִיר— Heu=. С. запахъ רֵיחַ חָצִיר. С. сарай אֲסַם חָצִיר.
Сѣнный ת׳ אֲשֶׁר לְסַף (לְתָא ,לִמְבוֹא) הַבַּיִת vom Vorhaus.
Сѣно ס׳ (דֶּשֶׁא—, עֵשֶׂב—) גֵּז חָצִיר ,חֲשַׁשׁ ,שַׁחַת* (פאה ב) Heu.
Сѣноваль ז׳ אָסָם לְגֵז דֶּשֶׁא ,גֹּרֶן חָצִיר Heuboden.
Сѣнокосецъ (-сца) ז׳ קוֹצֵר חָצִיר Heumäher.
Сѣнокосный ת׳ אֲשֶׁר לִקְצִיר חָצִיר Heuschnitt=.
Сѣнокосъ ז׳ 1) קְצִיר חָצִיר ,גֵּז דֶּשֶׁא Heuschnitt. 2) עֵת קְצִיר חָצִיר Heuernte.
Сѣнокошеніе ס׳ см. Сѣнокосъ 1.
Сѣноставецъ (-вца) ז׳ см. Пищуха и Еврашка.
Сѣнцо ס׳ מְעַט גֵּז חָצִיר ,מְעַט חֲשַׁשׁ etwas Heu.
Сѣнцы см. Сѣни.
Сѣнь נ׳ צֵל ; מְסֻכָּה Schatten; Schutz. Въ сѣни руки своей Онъ покрылъ меня בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי. Пришли подъ сѣнь крова моего בָּאוּ בְּצֵל קוֹרָתִי. С. надпрестольная חֻפַּת (מְסֻכַּת) כִּסֵּא הַמֶּלֶךְ.
Сѣра נ׳ גָּפְרִית Schwefel. С. въ ушахъ רִיר הָאֹזֶן Ohrenschmalz.
Сѣреніе ס׳ מִשְׁחַת גָּפְרִית ,מְשֹׁחַ בְּגָפְרִית Schwefelung.
Сѣренка נ׳ בַּד (פְּתִיל) גָּפְרִית Schwefelhölzchen.
Сѣризна נ׳ עֵין גָּפְרִית ,מַרְאֵה אֵפֶר graue Farbe.
Сѣристый ת׳ מָלֵא גָּפְרִית ,אֲשֶׁר גָּפְרִית בּוֹ schwefelig.
Сѣрить פ״י מָרוֹחַ גָּפְרִית עַל־ ,מָשׁוֹחַ בְּגָפְרִית schwefeln. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁחַ בְּגָפְרִית geschwefelt werden.
Сѣрка נ׳ בֶּן־תַּחַשׁ ,גּוּר כֶּלֶב הַמַּיִם junger Seehund.
Сѣрко ז׳ (בְּעֵין גָּפְרִית) סוּס שָׂרֹק Grauschimmel.
Сѣрмяга см. Сермяга.
Сѣрнистый см. Сѣристый.
Сѣрница נ׳ מִזְרַק גָּפְרִית Schwefelpfanne.
Сѣрноватый см. Сѣристый.
Сѣрножёлтый ת׳ יְרַקְרַק כְּגָפְרִית schwefelgelb.
Сѣрный ת׳ גָּפְרִית—Schwefel=. С. запахъ רֵיחַ גָּפְרִית.
Сѣроватый ת׳ אֲשֶׁר עֵין אֵפֶר לוֹ etwas grau.
Сѣроглазый ת׳ אֲשֶׁר עֵין אֵפֶר לְעֵינָיו grauäugig.
Сѣрость נ׳ עֵין אֵפֶר das Grau.
Сѣрый ת׳ אֲשֶׁר עֵין אֵפֶר לוֹ grau.
Сѣрь см. Сѣрость.
Сѣрѣть פ״ע עָטֹה עֵין אֵפֶר grau werden.
Сѣрянка נ׳ 1) см. Сѣрница. 2) פְּתִיל גָּפְרִית Schwefelfaden.
Сѣсть (עתיד сяду) פ״ע см. Садиться.
Сѣтка נ׳ מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת ,מִכְבָּר ,שְׂבָכָה Netzchen.
Сѣткообразный ת׳ מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת ,כְּעֵין מִכְבָּר netzförmig.
Сѣтный ת׳ הַמִּכְבָּר— ,הָרֶשֶׁת—Netz=.
Сѣтованіе ס׳ מִסְפֵּד ,סְפוֹד ,אֵבֶל ,בְּכִית das Klagen.
Сѣтовать (-тую) פ״ע סָפוֹד ,אָבוֹל ,הִתְאַבֵּל ,הִתְנוֹדֵד beklagen.
Сѣточка ק׳ см. Сѣтка.
Сѣточникъ ז׳ עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת Netzmacher. -ница נ׳.
Сѣточный ת׳ רֶשֶׁת— ,מִכְבָּר—Netz=.
Сѣтчатокрылый ת׳ אֲשֶׁר כְּנָפָיו מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת netzflügelig.
Сѣтчатообразный ת׳ מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת ,כְּעֵין מִכְבָּר netzförmig.
Сѣтчатый см. Сѣтчатообразный.
Сѣть נ׳ רֶשֶׁת ,מִכְמָר ,מִכְמֹרֶת ,מִכְמֶרֶת ,חֵרֶם ,פַּח Netz.
Сѣча נ׳ 1) קֶטֶל ,חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ ,מוֹרָה (תהלי׳ ם, כא), קָצִיר (הושע ו, יא) Gemetzel. 2) חֹרֶשׁ ,יַעַר מְבֹרָא מְגֻדָּע ausgehauener Wald.
Сѣченіе ס׳ מַחְצֵב ,חֲצֹב das Hauen.
Сѣчка נ׳ 1) מַגְזֵרַת בַּרְזֶל Hackeisen. 2) קַשׁ כָּתִית, מִסְפּוֹא Häckſel.
Сѣчь (сѣку, сѣчёшь, они сѣкутъ) פ״י 1) חָצוֹב, גָּזוֹר ,פַּרְפֵּר hacken. 2) יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים peitschen. -ся פ״ח 1) הָיֹה חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ einander hauen. 2) בָּקוֹעַ ,הִתְבַּקֵּעַ sich spalten.
Сѣялка, Сѣяльница נ׳ מְכוֹנָה לִזְרֹעַ ,מִזְרֶה ,נָפָה Säemaschine.
Сѣяльный ת׳ אֲשֶׁר יִזְרְעוּ בוֹ ,—מִזְרָע zum Säen.
Сѣяльня см. Сѣялка.
Сѣянецъ (-нца) ז׳ בָּצָל זָרוּעַ ; זָרוּעַ aus Samen gezogene Zwiebeln.
Сѣяніе ס׳ מִזְרָע ,זְרֹעַ ,זֶרַע das Säen.
Сѣянка נ׳ שָׁתִיל זָרוּעַ aus Samen gezogenes Blumchen.
Сѣятва נ׳ יְמֵי־מִזְרָע ,עֵת הַזֶּרַע Saatzeit.
Сѣятель ז׳ זוֹרֵעַ Säer. -льница נ׳.

Сѣятельный ת׳ 1) מִזְרָע —,זֶרַע ,אֲשֶׁר יִזְרְעוּ בוֹ zum Säen. 2) עָשׂוּי לַהֲנָפָה בוֹ zum Beuteln.

Сѣять פ״י 1) זָרַע ,זָרֹעַ (זָרוֹק) הָפֵץ säen. 2) הָנֵף (הָנֵעַ) בִּכְבָרָה beuteln. **-ся** נפ׳ 1) הִזָּרַע gesäet werden. 2) הוּנַע בִּכְבָרָה gebeutelt werden.

Сюда́ ת״פ הֵנָּה ,הֲלֹם ,פֹּה (ש״א ט׳, יא) hieher.

Сюрту́къ см. Серту́къ.

Сюсю́кать פ״ע הִתְלַחֵשׁ ,לָחוֹשׁ lispeln.

Ся́кнуть פ״ע חָרוֹב ,יָבוֹשׁ vertrocknen.

Сякъ ת״פ: Такъ и сякъ כָּזֶה וְכָזֶה ,זֶה כְּכֹה וְזֶה כְּכֹה so und so.

Сямъ ת״פ: Тамъ и сямъ פֹּה וָכֹה ,שׁוֹנִים בִּמְקוֹמוֹת hier und da.

Сүно́дъ см. Сино́дъ.

Т.

Т ט׳ הָאוֹת הַתְּשַׁע־עֶשְׂרֵה בְּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית T.

Та נ׳ см. Тотъ.

Табаке́рка, -рочка נ׳ בֵּית הַנֶּפֶשׁ ,קֶרֶן אַבְקַת טַבַּק (ישעיה ג, כ) Tabaksdose.

Таба́къ ז׳ אַבְקַת ,אֲבַק עֲלֵה־קְטֹרָה ,עֲלֵה־קְטֹרָה טַבַּק Tabak.

Таба́нить פ״י חָתוֹר לְהָשִׁיב ,הָסֵב בְּמָשׁוֹט פְּנֵי אֳנִיָּה rückwärts rudern.

Табачёкъ (-чка́) см. Таба́къ.

Таба́чникъ ז׳ 1) עוֹשֶׂה (מוֹכֵר) טַבַּק Tabackhändler. 2) אוֹהֵב טַבַּק Tabackraucher. **-ница** נ׳ [Tabak-

Таба́чный ת׳ מַאֲבַק עֲלֵה־קְטֹרָה ; מֵעֲלֵה־קְטֹרָה

Таба́чня נ׳ בֵּית מֶכֶר עֲלֵה־קְטֹרָה Tabaksbude.

Та́бель נ׳ סֵפֶר ,(תהלים נו, ט) סִפְרָה ,סֵפֶר פְּקֻדֵּי הַ־ יוֹם מוֹעֵד וְחַג ,יוֹם זִכָּרוֹן ,זִכָּרוֹן Verzeichniß.

Та́бельный ת׳ רָשׁוּם בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן Tabellen-. Т. день

Табли́ца (ק׳ -ли́чка) נ׳ לוּחַ Tafel.

Та́бориться פ״ח תָּקוֹעַ ,נוֹחַ —,חָנֹה מַחֲנֶה עַל־ אָהֳלֵי הַגְּדוּד sich lagern.

Та́боръ ז׳ מַחֲנֶה ,תַּחֲנוֹת הַצָּבָא Lager.

Табу́нный ת׳ אֲשֶׁר לְשִׁפְעַת סוּסִים ,— הָרַמָּךְ von der Pferdenheerde.

Табу́нщикъ ז׳ שׁוֹמֵר הָרַמָּךְ ,רוֹעֵה עֵדֶר סוּסִים Pferdehirt.

Табу́нъ ז׳ רַמָּךְ ,עֵדֶר —,שִׁפְעַת סוּסִים Pferdenheerde.

Табуре́тъ, ק׳ -ре́тецъ (-тца) ז׳ כִּסֵּא בְּלִי־גַב ,מוֹשָׁב ,אִצְטְבָא* ,סַפְסָל* Sessel. **-ре́тный** ת׳.

Тава́нить см. Таба́нить.

Та́вла נ׳ לוּחַ ,טַבְלָא* Tabelle.

Тавли́нецъ (-нца) ז׳ שׁוֹכֵן הַר קוּקָז ,הָרָרִי Bergbewohner.

Тавли́нка נ׳ 1) אַחַת מִבְּנוֹת עַם־קוּקָז Bergbewohnerin. 2) см. Табаке́рка. [—תָּו zeichnen (Pferde).

Таври́ть פ״י (בְּעוֹר סוּס) הַתְוֵה ,נָתוֹן כְּתֹבֶת מִכְוָה

Тавро́ ס׳ תָּו ,(בְּעוֹר סוּס) כְּתֹבֶת מִכְוָה Stempel.

Таву́нъ см. Трили́стникъ.

Тага́нъ, ק׳ -га́нецъ (-нца), -га́нчикъ ז׳ כֵּן שָׁלֹשׁ הָרַגְלַיִם ,חֲצוּבָה* (עירובין פח:) Dreifuß. **-га́нный** ת׳.

Таѣ́ніе ס׳ הַעֲלֵם ,הַחְבִּיא ,הַסְתִּיר Verhehlung.

Таза́ніе ס׳ גִּדּוּף ,חֶרְפָּה ,תּוֹכֵחָה ,גְּעָרָה das Schelten.

Таза́ть פ״י כַּהֵה בְ־ ,גָּעוֹר בְּ־ ,חָרֵף אֶת־ schelten.

Тазъ (ק׳ Та́зикъ, נ׳ -зи́ще) ז׳ 1) סֵפֶל ,אַגָּן Becken. 2) כַּף הַיָּרֵךְ Schamgegend.

Та́йга נ׳ 1) הָמוֹן ,דַּלַּת הָעָם gemeines Volk. 2) יַעַר (סְבִירִי) אֹפֶל dichter Wald.

Тайко́мъ ת״פ בְּהֵחָבֵא ,בְּמִסְתָּרִים ,בַּסֵּתֶר heimlich.

Тайку́нъ ז׳ מוֹשֵׁל אֶרֶץ הַיַּפָּנִים weltlicher Herrscher von Japan.

Тайме́нь ז׳ מִין דָּג Aesche.

Та́йна נ׳ תַּעֲלוּמָה ,פֶּלִי ,דְּבַר סֵתֶר ,סוֹד Geheimniß.

Тайни́къ ז׳ מַטְמוֹן ,מַצְפּוּן ,חֶבְיוֹן ,חֹב ,מִסְתָּר geheimer Ort.

Та́йничаніе ס׳ דֶּרֶךְ לַעֲשׂוֹת בְּהֵחָבֵא ,הַסְתִּיר עֵצָה [Geheimthuerei.

Та́йничать פ״ע שָׁמוֹר סוֹד אִתּוֹ ,הַסְתֵּר דָּבָר לְשׁוֹנוֹ מְדַבֵּר geheim halten.

Та́йно ת״פ חֶרֶשׁ ,בַּלָּט ,בְּמוֹ־אֹפֶל ,בְּמִסְתָּרִים ,בַּסֵּתֶר [geheim.

Тайнобра́чное расте́ніе צֶמַח סְתוּר הַלֵּידָה sich geheim befruchtend.

Тайнови́децъ (-дца) ז׳ עוֹמֵד בְּסוֹד יְיָ [der. Tiefschauender.

Тайновѣ́децъ (-дца) ז׳ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת Herzenskundiger.

Тайнописа́ніе ס׳, Та́йнопись נ׳ מִכְתַּב ,חֶרֶט נִסְתָּר פְּלִי Geheimschrift.

Та́йность נ׳ תַּעֲלוּמָה ,חֶבְיוֹן ,מִסְתָּר ,סֵתֶר Heimlichkeit.

Таи́нственно ת״פ חֶרֶשׁ ,בַּלָּט ,בַּסֵּתֶר geheim.

Таи́нственый ת׳ פֶּלְאִי ,נֶעְלָם ,נִסְתָּר geheim.

Та́инство ס׳ תַּעֲלוּמָה ,פְּלִי ,סוֹד Geheimniß.

Та́йный ת׳ —פֶּלֶא ,פִּלְאִי ,נֶעְלָם ,נִסְתָּר geheim. Т. совѣ́тникъ (כנוי הכבוד לתור השלישי) יוֹעֵץ פֶּלֶא Geheimrath.

Таи́ть (-ю, -и́шь) פ״י טָמוֹן בְּחֻבּוֹ ,הַעֲלֵם ,הַסְתֵּר verheimlichen. **-ся** פ״ח 1) הִתְעַלֵּם ,הֵחָבֵא ,הִסָּתֵר sich verbergen. 2) הַסְתֵּר סוֹדוֹ geheim halten.

Та́кало ז״נ אוֹמֵר (אוֹמֶרֶת) ,עוֹנֶה (עוֹנָה) אָמֵן לְכָל־דָּבָר לְכָל הֵן Bejaher.

Та́кальщикъ ז׳, -щица נ׳ см. Та́кало.

Такать, -кнуть פ״ע אָמוֹר לְכֹל הֵן, עָנֹה אָמֵן לְכָל־דָּבָר bejahen, ja sagen.
Такела́жъ ז׳ חַבְלֵי אֳנִיָּה Takelwerk. -ла́жный ת׳.
Та́кже ת״פ גַּם, אַף auch. Я та́кже גַּם אֲנִי. Тебя́ та́кже אַף אַתָּה.
Такі́ מ״ח: Все такі́ וּבְכָל זֹאת, —עוֹד jedoch.
Та́кнуть см. Та́кать.
Та́ко см. Такъ.
Тако́въ, -ково́й (הס׳ -ко́вскій) ת׳ כֵּן, כָּזֶה: Тако́въ народъ э́тотъ כֵּן הָעָם הַזֶּה. Онъ былъ тако́въ לֹא־נוֹדַע מְקוֹמוֹ אַיּוֹ, נֶעְלַם פִּתְאֹם. [כָּאֵלֶּה.
Тако́й ת׳ כָּזֶה, כְּמוֹ זֶה solcher. Такі́я слова́ דְּבָרִים
Та́кса נ׳ 1) תַּחַשׁ Dachs. 2) פָּרָשַׁת הַמְּחִיר וְהַשָּׂכָר, *מַכְּסִים (שבת לא.) Taxe. [Abschätzer.
Такса́торъ ז׳ עוֹרֵךְ פָּרָשַׁת הַמְּחִיר וְהַשָּׂכָר, מַעֲרִיךְ
Такса́ція נ׳ תְּעוּדַת הַמְּחִיר וְהַשָּׂכָר Preisangabe. -ціо́нный ת׳.
Такси́ровать (-рую) פ״י הַעֲרֵךְ הַמְּחִיר וְהַשָּׂכָר taxi-
Таксова́ть (-су́ю) см. Такси́ровать. [ren.
Та́ктика נ׳ תַּחְבּוּלוֹת מִלְחָמָה Kriegskunst.
Та́ктикъ ז׳ נְבוֹן תַּחְבֻּלוֹת מִלְחָמָה Kriegskundiger.
Такти́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְתַחְבֻּלוֹת מִלְחָמָה taktisch.
Та́ктный ת׳ אֲשֶׁר לְפֶלֶס הַשִּׁיר וְהַנְּגִינָה Takt-.
Тактъ ז׳ פֶּלֶס הַשִּׁיר וְהַנְּגִינָה Takt.
Такъ ת״פ כֹּה, כֵּן, כָּכָה, כָּזֹאת so. Такъ и сякъ כֹּה וָכֹה, כָּזֶה וְכָזֶה, אָנֶה וָאָנָה, הֵנָּה וָהֵנָּה. Какъ тотъ, такъ и другой כָּזֶה כֵּן זֶה. Не такъ ли? הַאֵין זֹאת. Такъ себѣ לֹא־טוֹב וְלֹא־רָע. И такъ וּבְכֵן, וְעַתָּה. Онъ и такъ уже́ дово́льно нака́занъ כְּבָר הוּכַח דַּיּוֹ. [gelingen.
Тала́нить פ״ע סָכוֹן, הַשְׂכֵּל בִּדְרָכָיו, הַצְלֵחַ, צָלוֹחַ
Тала́нливый ת׳ מְאֻשָּׁר, מַשְׂכִּיל בִּדְרָכָיו, מַצְלִיחַ glücklich.
Тала́нтъ ז׳ 1) חָכְמַת לֵב, רוּחַ חָכְמָה, הַכְשֵׁר, כִּשְׁרוֹן, מַתַּת אֱלֹהִים Talent. 2) כִּכַּר כֶּסֶף אוֹ זָהָב Talent Goldes.
Тала́нъ ז׳ (הס׳) גָּד, בְּרָכָה בְּמִשְׁלַח יָדָיו Gedeihen.
Та́леръ ז׳ (גרמני) שֶׁקֶל כֶּסֶף Thaler.
Та́ли נ״ר חֶבֶל הַתְּנוּפָה בָּאֳנִיָּה, חֲבֵל Blockstricke.
Талисма́нъ ז׳ לַחַשׁ (ישעיה ג, כ) לְחָשִׁים, עֲנָק לְחָשִׁים, *קָמִיעַ (שבת ס.) Zaubermittel.
Та́лія נ׳ חַמּוּקֵי הַחֲלָצַיִם Taille. [Talmudist.
Талмуди́стъ ז׳ שׁוֹמֵר מִשְׁפְּטֵי הַתַּלְמוּד, תַּלְמוּדִי
Талму́дъ ז׳ סִפְרֵי הַתַּלְמוּד Talmud. -му́дный ת׳.
Та́лый ת׳ נָמֵס, נָמוֹג geschmolzen.

Таль נ׳ 1) עֵת חֹם בִּפְתָע, הֲמֵס שֶׁלֶג Thauwetter. 2) דָּבָר נָמֵס מֵחֹם Aufgethautes.
Та́лька נ׳ 1) כְּלִי לִצְנֶפֶת חוּטִים Garnwinde. 2) צְנֵפַת (תַּכְרִיךְ) חוּט Garnhaspel.]
Та́лья см. Та́лія.
Тамари́ксъ ז׳ אֵשֶׁל, מִין עֵץ, עֵץ נוֹטֵף מָן Tamariske.
Тамбури́нъ ז׳ תֹּף עִם צִלְצְלֵי־שָׁמַע, *טַנְבּוּר (סוטה מט:) Schellentrommel. [bourmajor.
Тамбурмажо́ръ ז׳ (בצבא) פְּקִיד מַכֵּי הַתֹּף Tam-
Тамбу́рный ת׳ שְׂרָד—, תַּשְׁבֵּץ— zum Häkeln. Тамбу́рныя пла́тья בִּגְדֵי שְׂרָד, בִּגְדֵי תַשְׁבֵּץ.
Тамбу́ръ ז׳ מַעֲנָד, תַּשְׁבֵּץ, שְׂרָד Häkelarbeit.
Тамо́женникъ ז׳ עוֹמֵד עַל־מַס הָרְכֻלָּה, *מוֹכֵס
Тамо́женное שת״ס מַס הָרְכֻלָּה Zoll. [Zolleinnehmer.
Тамо́женный, -мо́жный ת׳ אֲשֶׁר לְמַס הָרְכֻלָּה Zoll-.
Тамо́жня נ׳ בֵּית מִסֵּי הָרְכֻלָּה, שַׁעַר הַמֶּכֶס Zollamt.
Та́мошній ת׳ אֲשֶׁר מִשָּׁם, הַמָּקוֹם הַהוּא— dortig.
Тамъ ת״פ שָׁם, שָׁמָּה dort.
Та́нецъ (-нца) ז׳ מָחוֹל Tanz.
Танни́нъ ז׳ מִיץ חָמִיץ לְעוֹבְדֵי עוֹרוֹת Gerbsäure.
Танцме́йстеръ ז׳ מְאַלֵּף מָחוֹל, מְלַמֵּד מְחוֹלוֹת, *אַרְכִיסְטִירִים (במד״ר ד) Tanzmeister.
Танцова́льный ת׳ מָחוֹל—, מְחוֹלוֹת— Tanz-. [zen.
Танцова́ть (-цу́ю) פ״ע חוּל בִּמְחוֹלוֹת, פַּזֵּז, כַּרְכֵּר tan-
Танцо́вщикъ ז׳ מְחוֹלֵל, מְפַזֵּז, מְכַרְכֵּר Tänzer. -щица נ׳. [-цо́рка נ׳.
Танцо́ръ ז׳ לְמוּד מָחוֹל, מְנַצֵּחַ בִּמְחוֹלוֹת Tänzer.
Тараба́рить פ״ע הָגֹה רִיק; דַּבֵּר בְּלַעֲגֵי שָׂפָה plappern.
Тараба́рскій ת׳: Т. по́черкъ (מְסֻבָּךְ) כְּתָב פְּתַלְתֹּל kauderwälsche Schrift.
Тарабарщина נ׳ כְּתָב עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל Kauderwälsch.
Тарака́нщикъ ז׳ מַכְחִיד חֲסִילֵי כִירַיִם Schabenver-
Тарака́нъ ז׳ שֶׁרֶץ כִּירַיִם, חֲסִיל הַבַּיִת Schabe. [tilger.
Тарака́шекъ (-шка) ק׳ см. Тарака́нъ.
Таранта́съ ז׳ מִין עֲגָלָה, עֶגְלַת־מַסָּע Reisewagen. -та́сный ת׳. [Tarantel.
Тара́нтулъ ז׳ עַכְשׁוּב, מִין עַכָּבִישׁ (עיין רש״י לתהלים קמ,ד)
Тара́нъ ז׳ לְקַרְקֵר קִיר (כַּר) אַיִל בַּרְזֶל, מְחִי־קֳבָל, מַפֵּץ] Sturmbock.
Тара́нь נ׳ מִין דָּג טָהוֹר Zärthe.
Тарата́йка, ק׳ -та́ечка נ׳ עֲגָלָה בַּת שְׁנֵי אוֹפַנִּים, *אֲסֵדָה (זבים ג) Bauerwagen.
Тарато́ра ז״נ מַרְבֶּה שִׂיחָה, פּוֹתֶה שְׂפָתָיו Plapperer.
Тарато́ренье ס׳ דִּבְרֵי רִיק, כַּבִּיר מִלִּים Geplapper.
Тарато́рить פ״ע הַכְבֵּר מִלִּים לָרִיק, הִתְחַבֵּר בְּמִלִּים, *טַרְטֵר (מדרש תהלים צג) plappern. [Plapperin.
Тарато́рка נ׳ פּוֹתָה שְׂפָתֶיהָ, הוֹמִיָּה, מַרְבָּה שִׂיחָה

Таращить см. Вытаращить.

Тарелка ('р -рёлочка) צַלַּחַת נ' Teller. Онъ сегодня не въ своей тарелкѣ רוּחַ סָרָה בְּעֶתְּתוֹ הַיּוֹם. -рёлочный 'ת.

Тарелочникъ ז' סַל הַצַּלָּחוֹת Tellerkorb.

Тарель נ' תַּחְתִּית קְנֵה הָרַעַם Hinterstück der Kanone.

Тарифъ ז' פִּקּוּדֵי מְכֵס הָרְכֻלּוֹת Zollregister. -рифный 'ת.

Тарлатанъ ז' אֵטוּן דַּק Tarletanleinwand. -тановый 'ת.

Тароватость נ' נִדְבַת־לֵב, רוּחַ נְדִיבָה Freigebigkeit.

Тароватый 'ת נָדִיב, נְדִיב לֵב freigebig.

Тарпанъ ז' סוּס הַמִּדְבָּר wildes Pferd.

Тартаръ ז' תֹּפֶת, שְׁאוֹל, שַׁחַת, גֵּי־רְפָאִים, גֵּיא צַלְמָוֶת, גֵּיהִנֹּם Unterwelt.

Таска נ', -каніе ס' מִסְחָב, סְחֹב das Schleppen.

Таскать, Тащить פ"י 1) סָחוֹב, מָשׁוֹךְ schleppen. 2) בַּלֵּעַ וְהַשְׁחֵת, בַּלֵּה, מָרוֹט abnutzen. 3) גָּנוֹב heimlich nehmen. -ся 1) נפ' הַמָּשֵׁךְ, הִסָּחֵב geschleppt werden. 2) פ"ח הָלוֹךְ אָנָה וָאָנָה, הִתְשׁוֹטֵט, נוֹעַ וָנוֹד sich herumschleppen.

Таскотня נ' נְדוּדִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם das Umherschleppen.

Тасовать (-сую) פ"י (גליונות השחוק) נַעֵר—סַכְסֵךְ durchmischen.

Тасовка נ' חֲלִיפוֹת הַסְּדָרִים, נַעֵר, סַכְסֵךְ Durchmischung.

Татарщина נ' (ברוסיה) מֶמְשֶׁלֶת עַם הַתַּתָּרִים Tatarenherrschaft.

Татебный 'ת גָּנוּב gestohlen.

Татуировать (-рую) פ"י נָתוֹן כְּתֹבֶת קַעֲקַע בַּבָּשָׂר tatuiren, bepunkten den Leib. -ся פ"ח נָתוֹן כְּתֹבֶת, שָׂרוֹט שֶׂרֶטֶת בְּעוֹרוֹ, קַעֲקֵעַ בִּבְשָׂרוֹ sich tatuiren.

Татуировка נ' כְּתֹבֶת קַעֲקַע בַּבָּשָׂר, —שֶׂרֶטֶת Tatuirung.

Тать ז' גַּנָּב Dieb.

Татьба, -бина נ' גְּנֵבָה Diebstahl.

Тафта נ' אֵטוּן מֶשִׁי Taffet. Тафтяный 'ת.

Таченіе ס' תֶּפֶר נִרְאֶה מִשְּׁנֵי עֲבָרָיו Steppnaht.

Тачать פ"י תָּפוֹר תֶּפֶר נִרְאֶה מִזֶּה וּמִזֶּה steppen.

Тачка נ' 1) см. Тачаніе. 2) עֶגְלַת אוֹפָן, עֶגְלַת־יָד Schubkarren.

Тащить см. Таскать.

Таять פ"ע הִמַּק, הִנָּגֵר, דָּלוֹף, נָזוֹל, הִתְמוֹגֵג, הִמּוֹג, מוֹג, הִמֵּס, הִשְׁתַּפֵּךְ, שָׁפוֹךְ, הִשָּׁפֵךְ, זָרוֹב schmelzen. Лёдъ таетъ הַשֶּׁלֶג נָמֵס. Сердце его таетъ לִבּוֹ נָמוֹג, נִשְׁפַּךְ לִבּוֹ. Око моё таетъ עֵינִי נִגְּרָה (דָּלְפָה).

Тварь נ' בֶּן־הַיְקוּם, יְלִיד תֵּבֵל, כָּל־הַנִּבְרָא Geschöpf.

Твёрденькій 'ת קָשֶׁה לְמַדַּי ziemlich hart.

Твердёхонекъ 'ת מֻצָּק לִמְאֹד, קָשֶׁה מְאֹד sehr hart.

Твердить (-ржу, -рдишь) פ"י דַּבֵּר אַחַת וּשְׁתַּיִם; (кому что) הָעֵד פְּעָמִים רַבּוֹת בְּ־, שַׁנֵּן לְ־ wiederholen, einschärfen. -ся נפ' הוּעַד בְּ־, שֻׁנַּן לְ־ wiederholt werden.

Твёрдо פ"ת נֶאֱמָן, נִצָּב, הָכֵן fest.

Твёрдость נ' 1) קֹשִׁי Härte. Твёрдость выи ихъ קְשִׁי עָרְפָּם. 2) עֹצֶם, עָצְמָה, אֱמוּנָה, קֹשֶׁט, תֹּקֶף, אֵיתָן Standhaftigkeit.

Твердочешуйчатый 'ת קְשֵׁה הַקַּשְׂקֶשֶׂת hartschuppig.

Твёрдый 'ת 1) קָשֶׁה, יָצוּק (איוב מא, טו) hart. 2) עָצוּם, נָכוֹן, נִצָּב, מֻצָּק, אַמִּיץ, נֶאֱמָן, אֵיתָן standhaft.

Твердыня נ' מָעוֹז, מִשְׂגָּב, צוּר, צוּר מָעוֹז Festung.

Твердь נ' см. Твердыня. Т. небесная רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם Firmament.

Твердѣть פ"ע הִקָּשֵׁה, הָלוֹךְ וְקָשֶׁה sich verhärten.

Тверёзый (חמ') см. Трезвый.

Твёрже 'ת 1) קָשֶׁה מִ־ härter. 2) אַמִּיץ מִ־, עָצוּם מִ־, נָכוֹן (נֶאֱמָן) יוֹתֵר מִ־ fester.

Тверженіе ס' שִׂים לְזִכָּרוֹן בְּלִבּוֹ Einprägung.

Твой, נ' Твоя, ס' Твоё מ"ג שֶׁלְּךָ, אֲשֶׁר לְךָ, ־ךָ, ־ךְ dein. Твой домъ בֵּיתְךָ. Твоя рука יָדְךָ (נ'). По твоему כִּלְבָבְךָ אַתָּה, לְדַעְתְּךָ.

Твореніе ס' 1) עֲשׂוֹת, בְּרֹא, יַצֵּר Hervorbringung, Schöpfung. 2) בְּרִיאָה, פֹּעַל, קִנְיָן, מַעֲשֵׂה יְדֵי Geschöpf.

Творецъ (-рца) ז' 1) בּוֹרֵא, יוֹצֵר, עוֹשֶׂה, קוֹנֶה Schöpfer. 2) אֲבִי Urheber, Meister. Т. этихъ стихотвореній אֲבִי דִּבְרֵי־שִׁיר אֵלֶּה.

Творило ס' (לבנין) בּוֹר שִׂיד Kalkgrube. -рильный 'ת.

Творитель ז' עוֹשֶׂה, יוֹצֵר, מְעוֹלֵל, יוֹסֵד Urheber. -льница נ'.

Творительный падежъ (בדקדוק) יַחַס שֶׁבּוֹ Instrumental.

Творить פ"י 1) יַצּוֹר, בָּרֹא, עָשֹׂה, פָּעוֹל, הוֹלֵד, חוֹלֵל schaffen. 2) עָשֹׂה (איוב י, ט) עָשֹׂה, רָמוֹס, לוּשׁ, יָסוֹד einmachen. Т. хлѣбы לוּשׁ בָּצֵק. Т. известь בָּלוֹל שִׂיד בַּמַּיִם. -ся נפ' הוּצַר, הֵעָשֶׂה gemacht werden.

Творогъ ז' חֲלֵב (גוּשׁ), קִפָּאוֹן (גוּשׁ), גְּבִינָה רַכָּה Quark.

Творожистый 'ת קוֹפֵא, מִקְפָּא käsig.

Творожиться פ"ח דָּבוֹק לִגְבִינָה, קָפוֹא quarkig werden.

Творожникъ ז' עֻגַת גְּבִינָה, צַפִּיחִית בִּגְבִינָה Quarkkuchen.

Творожный 'ת אֲשֶׁר לְקִפָּאוֹן (לְגוּשׁ) חָלָב Quark-.

Творческій 'ת בּוֹרֵא—, יוֹצֵר— schöpferisch.

Творчество ס' עֲשׂוֹת, בְּרֹא; בְּרִיאָה, קִנְיָן, חֲרֹשֶׁת, יְצִיר Schöpfung, Meisterwerk.

Театральный 'ת אֲשֶׁר לְבָמַת חִזָּיוֹן theatralisch.

Театръ ז' *תֵּאַטְר, בָּמַת חִזָּיוֹן (מגילה ו.) Theater.

Тебѣ מ"ג לְךָ Dir. Къ тебѣ אֵלֶיךָ. О тебѣ עָלֶיךָ, בְּךָ.

עַל אדוֹתֶיךָ. [רָאוּ אוֹתְךָ.
Тебя́ מ״ג אוֹתְךָ, ךָ—dich. Они́ ви́дѣли тебя́ רָאוּךָ,
Тéзисъ ז׳ מוּסָד מִשְׁפַּט הַשֵּׂכֶל נִתָּן לְהִתְוַכֵּחַ בּוֹ
הַשֵּׂכֶל Streitsatz. [Namensverwandter.
Тёзка ז״נ אֲשֶׁר שְׁמוֹ כְּשֵׁם־, בַּעַל שֵׁם אֶחָד עִם־
Тезоимени́тство ס׳ לזרע המלוכה יוֹם הִקָּרֵא שֵׁם
Namenstag. [עִם־] gleichnamig.
Тезоимени́тый; -имéнный ת׳ אֲשֶׁר שֵׁם אֶחָד לוֹ
Тéка נ׳ תִּיק, מַעֲטֶפֶת מִכְתָּבִים* (שבת פז א.) Brieftasche.
Текстъ ז׳ גּוּף הַכְּתָב, עֶצֶם דִּבְרֵי הַסֵּפֶר Grundschrift.
Теку́ см. Течь.
Теку́честь נ׳ שֶׁטֶף, שֶׁפֶךְ, הִתּוּךְ Flüßigkeit.
Теку́чій ת׳ מוּגָר, נִגָּר, נוֹזֵל flüßig.
Теку́щій ת׳ 1) см. Теку́чій. 2) הַזֶּה, הַהוֹלֵךְ laufend
T. мѣсяцъ בְּעֶצֶם הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. T. счётъ חֶשְׁבּוֹן
Телегра́мма נ׳ см. Депéша [תָּמִיד לַנּוֹסָף וְלַנִּגְרָע.
Телеграфи́ровать (-фи́рую) פ״י שָׁלוֹחַ דָּבָר בְּקַו
הַחַשְׁמַל telegraphiren.
Телегра́фъ ז׳ טֶלֶגְרָף*, מוֹדִיעִים*, קַוֵּי־הַבָּזָק (הַחַשְׁמַל)
Telegraph. фи́ческій ת׳. [ר׳ Теля́та (-ля́тъ).
Телёнокъ (-нка), ק׳ -ночекъ (-чка) ז׳ עֵגֶל Kalb.
Тéлепень (-пня) ז׳ 1) יֶלֶד עַב בָּשָׂר fettes Kind.
2) אֵין־לֵב, בַּעַר, כְּסִיל Tölpel.
Телеско́пъ ז׳ קְנֵה־רָאִי לְמֵרָחוֹק Fernrohr.
Телéцъ (-льца́) ז׳ 1) עֵגֶל, פַּר בֶּן־בָּקָר junger Ochs.
2) מַזַּל שׁוֹר Stiergestirn.
Тели́ться פ״ח יָלוֹד (פַּלֵּט) עֵגֶל kalben. [junge Kuh.
Тели́ца (ק׳ Тёлка, Тёлочка, Тёлушка) נ׳ עֶגְלָה
Телѣ́га נ׳ עֲגָלָה לְמַשָּׂא, עֶגְלַת מַשָּׂא Bauerwagen.
Телѣ́жка ק׳ см. Телѣ́га.
Телѣ́жникъ ז׳ עוֹשֶׂה עֲגָלוֹת לְמַשָּׂא Wagenmacher.
Телѣ́жный ת׳ אֲשֶׁר לְעֶגְלַת הַמַּשָּׂא Wagen=.
Теля́ (-я́ти) ס׳ עֵגֶל, פַּר בֶּן־בָּקָר; עֶגְלָה Kalb.
Теля́тина נ׳ בְּשַׂר־עֵגֶל Kalbfleisch.
Теля́тко ק׳ см. Теля́. [עֵגֶל.
Теля́чій ת׳ עֵגֶל—, עֲגָלִים— Kalbs=. T. глазъ עֵין
Тéма נ׳ הַשֵּׂכֶל לְדָבָר מוּסָד—, רֹאשׁ פִּנָּה Grund=
Тéмень נ׳ (דמ׳) см. Темнота́. [gedanke.
Темля́къ ז׳ צִיצַת פְּתִיל הַחֶרֶב Degenquaste.
Тёмненькій ת׳ מְעַט (אָפֵל) חָשֵׁךְ etwas dunkel.
Темнёхонькій ת׳ מְאֹד (אָפֵל) חָשֵׁךְ stockfinster.
Темни́ца נ׳ סֹהַר, בֵּית מִשְׁמָר, בֵּית כֶּלֶא, בֵּית כְּלוּא,
צִינֹק, בּוֹר Kerker. [אַסִּיר Gefangener.
Темни́чникъ ז׳ כָּלוּא, יֹשֵׁב חֹשֶׁךְ, אָסִיר, כָּלֵא, אֲסוּר
Темни́чный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הַכְּלוּא,—הַכֶּלֶא,—הַסֹּהַר

Gefängniß=.
Темно́, Тёмно ת״פ חֹשֶׁךְ, לֹא־אוֹר finster.
Темнобагро́вый ת׳ חָמוּץ, אֲדַמְדַּם כֵּהֶה, אָמֹץ dun=
Темнобу́рый ת׳ שָׂרֹק כֵּהֶה dunkelbraun. [kelroth
Темнова́тый ת׳ אָפֵל מְעַט etwas dunkel.
Тёмноволо́сый ת׳ אֲשֶׁר שְׂעָרוֹ כֵּהֶה brünett.
Тёмность נ׳ כֵּהוּת, מַרְאֶה כֵהֶה, עֵין כֵּהֶה Dunkelheit.
Тёмносѣ́рый ת׳ בְּמַרְאֶה אֵפֶר כֵּהֶה dunkelgrau.
Темнота́ נ׳ חֹשֶׁךְ, חֲשֵׁכָה, מַחְשָׁךְ, אֹפֶל, אֲפֵלָה, מַאְפֵּל,
עֲלָטָה, קַדְרוּת, עֵיפָה Finsterniß.
Тёмноцвѣ́тный ת׳ אָפֵל בְּמַרְאֶה, בְּעֵין כֵּהֶה, מוּעָם,
שְׁחַרְחֹר dunkelfarbig.
Тёмный ת׳ 1) חָשֵׁךְ, — לוֹ (אֵין נֹגַהּ) אֲשֶׁר לֹא־אוֹר,
אָפֵל, finster. 2) חָשֵׁךְ, אֵין בִּינָה unverständ=
=dig. Тёмные люди אֲנָשִׁים חֲשֵׁכִים. 3) כֵּהֶה,
מוּעָם dunkel. T. цвѣтъ מַרְאֶה כֵהֶה.
Темнѣ́ть פ״ע חָשׁוֹךְ, כָּהֹה חֹשֶׁךְ, עָמֹה אָפֵל, קָדוֹר,
הוּעַם dunkel werden. На дворѣ́ темнѣ́етъ חָשַׁךְ
הַיּוֹם. Мнѣ темнѣ́етъ въ глаза́хъ חָשְׁכוּ עֵינַי,
עֵינַי הֵחֵלּוּ כֵהוֹת. [Naturanlage.
Темпера́ментъ ז׳ תְּכוּנַת אִישׁ, מְכֵרָה, טֶבַע*, מֶזֶג*
Температу́ра נ׳ תְּכוּנַת (מִדַּת) הַחֹם Wärmegrad.
Тéмпо ס׳ (לְאַט אוֹ בְּחִפָּזוֹן) הֲלִיךְ הַשִּׁיר Zeitmas.
Темпъ ז׳ פַּעַם, מֹנֶה Haltpunkt. Въ три тéмпа
בִּשְׁלֹשָׁה מֹנִים (לתנופות בני הצבא).
Тéмя (-мени) ס׳ קָדְקֹד Scheitel. T. горы́ רֹאשׁ הַר,
תַּאֲוַת גִּבְעָה Gipfel.
Темя́нный ת׳ אֲשֶׁר לַקָּדְקֹד, —הַקָּדְקֹד Scheitel=.
Тéндеръ ז׳ 1) אֳנִיָּה בַּת־תֹּרֶן אֶחָד einmastiges Schiff.
2) (לִרְכוּב הַקִּיטוֹר) עֶגְלַת גֶּחָלִים Kohlenwagen.
Тенети́ть (-нечу́, -нети́шь) פ״י יָקוֹשׁ, לָכוֹד בְּפַח,
צוּד בְּחֶרְמוֹ verstricken.
Тенётный ת׳ אֲשֶׁר לְפַח יוֹקְשִׁים, הָרֶשֶׁת — Netz=.
Тенето́, ק׳-нетцо́ ס׳;ר׳ Тенёта פַּחִים, פַּח יָקוּשׁ, מַלְכֹּדֶת,
רֶשֶׁת Jägernetz. [רֶשֶׁת Netzsteller.
Тенётчикъ ז׳ יוֹקֵשׁ, יָקוּשׁ, טוֹמֵן פַּח, פּוֹרֵשׂ
Тенори́стъ ז׳ מְשׁוֹרֵר בְּקוֹל הַתִּיכוֹן Tenorsänger.
Тено́ръ ז׳ קוֹל הַתִּיכוֹן בְּקוֹלוֹת הַשִּׁיר Tenorstimme.
-но́рный ת׳.
Тентъ ז׳ חֻפַּת צֵל לָאֳנִיָּה, מְסַכַּת אֳנִיָּה Sonnenzelt.
Теокра́тія נ׳ מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים Gottesherrschaft. -ти́-
Теоло́гія נ׳ см. Богосло́віе. [ческій ת׳.
Теоло́гъ см. Богосло́въ.
Теорéма נ׳ מִשְׁפַּט חָכְמָה, חֻקַּת דַּעַת Lehrsatz.
Теорéтикъ ז׳ שׁוֹמֵר מִשְׁפְּטֵי בִינָה Theoretiker.

Теоретическій ת' עָרוּךְ לְפִי חֻקּוֹת הַבִּינָה theore=
Теорія נ' מִשְׁפְּטֵי הַבִּינָה Theorie. [tiſch.
Теперешній ת' —הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר לָעֵת הַחַיָּה, הַהֹוֶה, אֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ jetzig.
Теперь ת"פ עַתָּה, כָּעֵת, כַּיּוֹם, כְּהַיּוֹם (בראשית כה, לג;) הַפַּעַם (בראשית כט, לה) (ש"א ט, יג) jetzt.
Тёпленькій ת' חַם לְמַדַּי ziemlich warm.
Теплёхонекъ ת' חַם מְאֹד ſehr warm.
Теплить פ"י הַעֲלֵה נֵר, הַדְלֵק anzünden. -ся פ"ח בָּעוֹר, נָגוֹהַ, דָּלוֹק brennen. [ный ת'.
Теплица נ' בֵּית גִּנַּת, גַּן־הַחֹרֶף Gewächshaus. -лич-
Теплицы נ"ר מַעַיְנֵי יְשׁוּעָה, בְּאֵרוֹת מַיִם חַמִּים, יֵמִּים Heilbrunnen.
Тепличка ק' см. Теплица. [
Тепло 1) ס' חֹם Wärme. 2) ת"פ חַם warm.
Тепловатость נ' מְעַט חֹם, חֹם מֻזְעָר geringe Wärme.
Тепловатый ת' חַם מְעַט etwas warm. [meſſend.
Тепломѣрный ת' אֲשֶׁר יָמֹדּוּ בוֹ הַחֹם wärme=
Тепломѣръ ז' כְּלִי מְמַד הַחֹם Wärmemeſſer.
Теплопроводный ת' מַעֲבִיר חֹם, אֲשֶׁר יַחֲלְפֵהוּ חֹם wärmeleitend.
Теплородъ, -творъ ז' יְסוֹד הַחֹם Wärmeſtoff.
Теплота נ' חֹם Wärme.
Теплотворный ת' מוֹלִיד חֹם Wärme erzeugend.
Тёплый ת' חַם warm. Тёплая печь תַּנּוּר חַמָּה. Тёплыя платья בְּגָדִים חַמִּים. Тёплая молитва תְּפִלָּה בְּרֶגֶשׁ־לֵב. Т. заступникъ מֵלִיץ נֶאֱמָן.
Теплынь נ' שֶׁמֶשׁ, שָׁרָב, חַרְבוֹנֵי קַיִץ, חֹרֶב, חֹם עַז
Теплѣть פ"ע הָיֹה חַם, הֵחַם warm werden. [ſtarke Hitze.
Терапевтика נ' תּוֹרַת הָרְפוּאוֹת, חֻקֵּי הַתְּרוּפָה Heilkunde. -тическій ת'.
Терапевтъ, -певтистъ ז' חוֹקֵר תּוֹרַת הָרְפֻאוֹת Heil=
Терапія см. Терапевтика. [kundiger.
Теребинтъ ז' עֵץ אֵלָה Terpentinbaum.
Теребить (-блю, -бишь) פ"י מָרוֹט, צָבוֹט, לַקֵּשׁ, קוֹסֵס, אָרֹה; מָשׁוֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה zupfen. -ся נפ' הִמָּרֵט, הִמָּשֵׁךְ כֹּה וָכֹה gezupft werden.
Тербленіе ס' מֹרֶט, מְשֹׁךְ הֵנָּה וָהֵנָּה das Zupfen.
Теремецъ (-мца), -мокъ, -мка ק' см. Теремъ.
Теремъ ז' עֲלִיַּת־קִיר; בָּמָה, גַּב Dachzimmer.
Тереть פ"י מָרוֹחַ, מָרוֹק, שָׁחוֹק; הָדֵק reiben. -ся נפ' 1) הִמָּרֵחַ, הִמָּרֵק, מָרוֹק; הִשָּׁחֵק, הוּדַק gerieben werden. 2) פ"ח מָרֵק בְּשָׂרוֹ ſich reiben. Онъ тёрся между учёными הוּא עָמַד בְּסוֹד חֲכָמִים, הִתְהַלֵּךְ אֶת־חֲכָמִים. [הַכְאוֹת Peinigung.
Терзаніе ס' 1) קֶרַע, טֶרֶף das Zerreißen. 2) הַכְאִיב,
Терзатель ז' מַכְאִיב, מְעַנֶּה, מֵצִיק, מוֹגֶה Peiniger. -льница נ'.
Терзать פ"י 1) קָרוֹעַ לִגְזָרִים, שַׁסַּע, שַׁסֵּף, פַּשֵּׁחַ, טָרוֹף zerreißen. 2) הַכְאֵב, הַכְאֵה, הָצֵק, עַנֵּה, יַגֵּה, הוֹגֵה peinigen. [Theriack.
Теріякъ ז' (תרופה לנשך הנחש מבשר לטאה) *תְּרִיָּק (שבת קט:)
Тёрка נ' לוּחַ הַמְּגֵרָה, לוּחַ בַּרְזֶל חָרוּץ, פַּח הַמֵּרוּק, *פֻּמְפְּיָה (ירוש' מ"ק ב) Reibeiſen.
Терминологія נ' תּוֹרַת הַכִּנּוּיִם לְדִבְרֵי חָכְמָה וּמְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת Lehre von Kunſtausdrücken.
Терминъ ז' כִּנּוּי לְעִנְיַן חָכְמָה, שֵׁם לִדְבַר מַדָּע Aus=
Термометръ см. Тепломѣръ. [druck.
Тернистый ת' מָלֵא סִירִים, עוֹלֶה קוֹץ וְשָׁמִיר dornig.
Терніе ס' קוֹץ וְדַרְדַּר, סִירִים סְבוּכִים, שָׁמִיר, חֲרֻלִּים, חוֹחַ, אָטָד Dornſtrauch.
Терновище ס' אַדְמַת קוֹץ וְשָׁמִיר, מְקוֹם שָׁמִיר וָשַׁיִת mit Dornen bewachſene Stelle.
Терновка נ' יֵין גַּרְגְּרֵי קוֹצִים Schlehenwein. [ſtrauch.
Терновникъ ז' סְנֶה, מְשֻׂכַת חֶדֶק, מְסוּכָה Dorn=
Тернъ ז' קוֹץ, דַּרְדַּר, שָׁמִיר, בַּרְקָן, חֶדֶק, אָטָד, נַעֲצוּץ, צֵן, שַׂךְ, סִלּוֹן, סָרָב, סִיר, חָרֻל, חָרוּל, חוֹחַ, סִרְפָּד Schlehendorn. Т. Египетскій שִׁטָּה, עֲצֵי שִׁטִּים, *אַקַקְיָא (גיטין סט:) Acazie. -рновый ת'.
Тёрочка ק' см. Тёрка. [tin. -тинный ת'.
Терпентинъ ז' נָטָף מֵעֵץ אֵלָה, נֶטֶף־אֵלָה Terpen=
Терпимость נ' רָצוֹן, הֲנָחָה לְכָל־עָם, שְׂאֵת פְּנֵי־כֹל לְכָל־עַם וָעָם Duldſamkeit. [geduldet.
Терпимый ת' 1) см. Сносный. 2) נִרְצָה, לֹא־נִמְאָס
Терпкій ת' —בֹּסֶר, שֹׁעָר, חָמִיץ herb, ſauer. Т. плодъ פְּרִי בֹּסֶר. Терпкія смоквы תְּאֵנִים שֹׁעָרִים.
Терпнуть פ"ע יָבוֹשׁ, הָיֹה כָאָבֶן erſtarren. Терпнула рука его יָבְשָׁה יָדוֹ. Пусть терпнетъ десница моя תִּשְׁכַּח יְמִינִי (תהלים קלז, ה). [Holzfeile.
Терпугъ, -пужёкъ (-жка) ק' ז' מְגֵרָה, חָרִיץ בַּרְזֶל
Терпѣливо ת"פ בְּעֹצֶר רוּחַ, בְּאֹרֶךְ אַפַּיִם geduldig.
Терпѣливость נ' אֹרֶךְ אַפַּיִם, עֹצֶר רוּחַ, שְׂאֵת Duldſamkeit.
Терпѣливый ת' אֶרֶךְ־אַפַּיִם, עוֹצֵר רוּחוֹ, מַטֶּה שִׁכְמוֹ [לִסְבֹּל geduldig.
Терпѣніе ס' см. Терпѣливость.
Терпѣть (-плю, -пишь) פ"י נָשׂוֹא, סָבוֹל, הַאֲרֵךְ אַפּוֹ dulden. Т. кому נָשֹׂא לְ־, חָטוֹם לְ־ (ישעי' מח, ט). Не могу т. его נִלְאֵיתִי נְשׂא אוֹתוֹ, אוֹתוֹ לֹא אוּכַל.
Терраса נ' תֵּל, מִלּוֹא, מַדְרֵגָה Erdbank.
Территорія נ' אֲדָמָה, חֶבֶל, שָׂדֶה, חֶלְקַת, אֲחֻזַּת, נַחֲלָה Landesgebiet.

Терроризмъ ז׳ צוֹק הָעִתִּים, מָגוֹר מִסָּבִיב Schreckens=
herrschaft.
Тёрщикъ ז׳ שׁוֹחֵק, מוֹרֵחַ, מְמָרֵק, מוֹרֵק Reiber.
Теряніе ס׳ נְטֹשׁ, דֶּרֶךְ לְאַבֵּד das Verlieren.
Терять פ״י אַבֵּד, נָטוֹשׁ, נָשֹׁה, נָשֹׁא verlieren. Воронъ
терялъ перья הָעוֹרֵב הִשְׁלִיךְ נוֹצָתוֹ. -ся 1) נפ׳
הָיֹה לָרוּחַ verloren gehen. 2) פ״ח הִנָּטֵשׁ, אָבוֹד
לֹא׳, הָמוֹג, (תהלים פח, טז) פּוּן, הִבָּהֵל מִפְּנֵי, הֵחַת
מְצֹא יָדָיו sich verlieren. Они терялись отъ страха
אָבַד לִבָּם (לֹא מָצְאוּ יְדֵיהֶם) מִפַּחַד.
Тесакъ ז׳ חֶרֶב אִישׁ צָבָא Soldatendegen.
Тесаніе ס׳ גָּזִית, מַחְצֵב; הַקְצוֹת, הַקְצִיעַ das Behauen.
Тесарь ז׳ פּוֹסֵל, גָּזִית, חָרַשׁ אֶבֶן, סַתָּת* (כלים כט)
Steinhauer.
Тесать (тешу́, те́шешь) פ״י הַקְצֵה, הַקְצֵעַ, פָּסוֹל,
חָצוֹב behauen. -ся נפ׳ הִקָּצֵעַ, חָצוֹב behauen werden
Тесачёкъ (-чка́) ק׳ см. Теса́къ.
Теса́чный ת׳ אֲשֶׁר לְחֶרֶב אִישׁ הַצָּבָא Degen=.
Тесёмка, ק׳ -сёмочка см. Тесьма́.
Тесёмочникъ ז׳ עוֹשֵׂה פְּתִילִים Zwirnhändler.
Тесёмочный ת׳ פְּתִילִים— von Zwirnband.
Тесёмчатый ת׳ כְּמַרְאֵה פְּתִיל zwirnbandartig.
Тёска נ׳, 1) см. Теса́ніе. 2) см. Тёзка.
Тесла́ נ׳ -лб ס׳ גַּרְזֶן לְחָרָשֵׁי אֶבֶן Zimmerbeil.
Тесни́ца נ׳ קֶרֶשׁ, עֵץ, לוּחַ, גַּב, רָהִיט, עֵץ שְׁחִיף
dünn behobeltes Brett.
Тесо́вый ת׳ כְּרָתוֹת—, קְרָשִׁים—, עֵץ, עֲשׂוּי מִלּוּחוֹת
von gehobelten Brettern. [vater.
Тесть ז׳ חוֹתֵן, אֲבִי אִשְׁתּוֹ Frauenvater, Schwieger=
Тёсъ ז׳ מַחְצֵב; כְּרָתוֹת, לוּחוֹתַיִם, קְרָשִׁים behobelte
Тесьма́ נ׳ פְּתִיל Zwirnband. [Bretter.
Тетеревъ ז׳ דוּכִיפַת, תַּרְנְגוֹל בַּר, *תַּרְנְגוֹל־טוּרָא* (גיטין
סח:) Birk=, Auerhahn. -рій, -ре́вій, -ре́вный ת׳.
Тете́ря, -те́рька נ׳ דוּכִיפַת נְקֵבָה Birkenhenne.
Тетива́ נ׳ 1) מֵיתָר, יֶתֶר הַקֶּשֶׁת Sehne des Bogens.
2) см. Бечева́.
Тётка, Тётинька נ׳ דוֹדָה, אֲחוֹת אָבִיו אוֹ אִמּוֹ
Tante. Варва́ра мнѣ тётка, а пра́вда сестра́
הָאֱמֶת יְקָרָה לִי מִכֹּל.
Тетра́дь (ק׳ -ра́дька, -ра́дочка) נ׳ חוֹבֶרֶת עֲלֵי־סֵפֶר,
Тётушка см. Тётка. [מַחְבֶּרֶת עֲלֵי־נְיָר] Heft.
Те́хника נ׳ מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת, חֲרֹשֶׁת, תַּבְנִית Kunst=
regellehre.
Те́хникъ ז׳ (חוֹשֵׁב) חָכָם חָרָשׁ Techniker. [technisch.
Техни́ческій ת׳ אֲשֶׁר לִמְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת, תַּבְנִית—

Технологи́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְחָכְמַת חָרָשִׁים Ge=
werbskunde=. [werbskunde.
Технологія נ׳ חָכְמַת חָרָשִׁים, חָכְמַת הַתַּבְנִית Ge=
Техноло́гъ ז׳ חֲכַם חָרָשִׁים, חָרָשׁ חוֹשֵׁב, לִמּוּד
מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת Gewerbskundiger.
Те́ча נ׳ 1) דֶּלֶף טוֹרֵד Leck. 2) תַּאֲנָה (ירמי׳ ב, כד) Brunst.
Тече́ніе ס׳ הָלֹךְ, שֶׁטֶף, הֲלִיכוֹת Strömung, Lauf. Т.
рѣки́ שֶׁטֶף הַנָּהָר. Т. вре́мени הֲלִיכוֹת הָעֵת.
Те́чка ק׳ см. Те́ча.
Течь (теку́ течёшь) פ״ע 1) זוֹב, נָזוֹל, הִנָּגֵר, הִגֵּר
fließen. 2) דָּלוֹף, נָטוֹף מַיִם leck sein. Кро́вля те-
чётъ הַגַּג דּוֹלֵף. 3) הָלוֹךְ, עָבוֹר, חָלוֹף dahingehen.
Течь נ׳ דֶּלֶף, פֶּרֶץ מַיִם Leck.
Тёща נ׳ חוֹתֶנֶת, אֵם אִשְׁתּוֹ Frauenmutter.
Ти́брить פ״י (המ׳) גָּנוֹב, שׂוּם בְּכֵלָיו stehlen.
Ти́гель (-гля) ז׳ מַצְרֵף, כּוּר Schmelztiegel. -гельный ת׳.
Тигрёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־נָמֵר, גּוּר נְמֵרִים junger
Ти́грикъ ז׳ נָמֵר קָטָן kleiner Tiger. [Tiger.
Тигри́ца נ׳ נָמֵר נְקֵבָה, נְמֵרָה Tigerin.
Ти́грокотъ ז׳ צִי, מִין נָמֵר Tigerkatze.
Тигръ ז׳ נָמֵר, *טִיגְרִים* (חולין נט:) Tiger.
Ти́кать פ״ע בִּשְׂפָתָיו (שָׁרוֹק) צָלוֹל pfeifen.
Тикъ ז׳ 1) מִין אֶרֶג עָב Zwillich. 2) רֶטֶט הַפָּנִים
Gesichtszucken.
Тиміа́нъ ז׳ *תִּימוּס*, מִין צֶמַח Thymian. -іа́нный ת׳.
Тимпа́нъ ז׳ 1) תֹּף Pauke. 2) תֹּף הַשֵּׁמַע בָּאֹזֶן
Ohrtrommel. 3) אוֹפַן חָרוּץ Zahnrad.
Ти́на נ׳ בִּץ, רֶפֶשׁ, טִיט, *טִינָא* (דניאל ב מא) Schlamm.
Тинѣ́ть פ״ע הֵרָפֵשׁ, גָּרוֹשׁ טִיט וָרֶפֶשׁ schlammig
werden.
Ти́нистый ת׳ נִרְפָּשׁ, גּוֹרֵשׁ טִיט וָרֶפֶשׁ schlammig.
Тинкту́ра נ׳ כְּלִיל סַמֵּי תְרוּפָה, מִשְׁרַת סַמִּים Kräu=
terabzug. -ту́рный ת׳.
Ти́нный, Тинова́тый см. Тинистый.
Ти́пикъ ז׳ חֻקַּת הָעֲבוֹדָה בְּבֵית יְיָ Kirchenordnung.
Типи́ческій ת׳ בְּעֶצֶם דְּמוּתוֹ urbildlich.
Ти́пнуть פ״י תָּפוֹף בְּאֶצְבַּע tippen, leicht anstoßen.
Типогра́фія נ׳ בֵּית־חֶרֶט בָּתֵּי־עֹפֶרֶת, *בֵּית דְּפוּס*
Buchdruckerei. -гра́фскій, -фи́ческій ת׳.
Типогра́фщикъ ז׳ בַּעַל בֵּית־חֶרֶט בָּתֵּי־עֹפֶרֶת,
מַדְפִּיס Buchdrucker.
Типу́нъ ז׳ סַפַּחַת בִּקְצֵה לְשׁוֹן־עוֹף Pipps.
Типунѣ́ть פ״ע בְּסַפַּחַת הַלָּשׁוֹן (עוף) נָגוֹעַ den Pipps
Типъ см. Первообразъ. [bekommen.
Тира́да ז׳ עֲתֶרֶת מִלִּים מִסֵּפֶר, כַּבִּיר מִלִּים מִדִּבְרֵי סֵפֶר

Wortschwall. [Lotterie.
Тира́жъ ז׳ צאת הגורלות ; מפל גורלות Ziehung der
Тира́нить פ״י יסר בתוכחות, ענה באכזריות חמה
חמה quälen.
Тира́нка נ׳ אכזריה Tyrannin.
Тира́нскій ת׳ אכזרי, בדרך אכזרי, באכזריות חמה tyrannisch.
Тира́нство, -ствованіе ס׳ אכזריות, חמת קרי
Tyrannei.
Тира́нствовать (-ствую) פ״ע משול בשבט ברזל,
ענה באכזריות ; רדה באף, הלוך עם־ בחמת קרי
חמה tyrannisiren.
Тира́нъ ז׳ אכזרי ; רודה באף, מושל עריץ Wütherich.
Ти́сканіе ס׳ דחק, לחץ, העיק das Drücken.
Ти́скать פ״י מעוך, דחוק, לחוץ, העק drücken. -ся
1) נפ׳ הועק, הלחץ, המעך gepreßt werden. 2) פ״ח
פרוץ אל־תוך־, בקוע אל־ sich drängen.
Тиски́ ז״ר מכבש, (שבת קכג:) *זיר, כלי מעיק, מועקה
(כלים טז) Presse.
Тиско́мъ ת״פ מלא מפה לפה voll gepropft.
Тисне́ніе ס׳ *הדפיס, העיק בחרט חותם das Drucken.
Ти́снить, -нуть פ״י חרות מעשה, העק בחרט חותם
הודפס, חותם* abdrucken. -ся נפ׳ הוחק בחרט חותם,
Тисо́чки ק׳ см. Тиски́. [*הדפס gedruckt werden.
Тисъ ז׳ *טקסום, מין עץ Taxusbaum. -совый ת׳.
Тита́нъ ז׳ *טיטן, מין מתכת Titanmetall. -нистый,
Ти́течка ק׳ см. Ти́тька. [-новый ת׳.
Ти́течный ת׳ —שד, אשר לפי־הדד Brust=.
Ти́тла נ׳ תו לראשי תיבות Abkürzungszeichen.
Ти́тло ס׳ 1) см. Ти́тла. 2) см. Загол́овокъ. 3) см.
Титулова́ніе ס׳ כנות Titulation. [Ти́тулъ.
Титулова́ть (-лу́ю) פ״י כנה איש בשם כבודו
tituliren.
Ти́тулъ ז׳ כנת (עזרא ד, ז) כנוי הכבוד, שם כבוד.
כהנתו איש לפי תור Ehrentitel. -тульный ת׳.
Титуля́рникъ ז׳ ספר הכנות (הכנוים) Titelbuch.
Титуля́рный совѣтникъ נושא שם יועץ (מהתור
התשיעי בכהנות) Titularrath.
Ти́тька ז׳ שד, שד, פי־הדד Zitze.
Тифо́зная горя́чка см. Ти́фусъ.
Тифо́нъ ז׳ 1) שער־קטב, סופת־נגב, רוח זלעפות
Wirbelwind. 2) *צפיון, צפון, נד מי־ים Wassersäule.
Ти́фусъ, Тифъ ז׳ רשף ממאיר, קדחת ממארת
ansteckender Fieber.
Ти́хій ת׳ שקט, חרישי, שפל still. Т. вѣтръ רוח
חרישית. Т. голосъ קול דממה דקה, קול שפל. Онъ
ти́хаго нра́ва הוא שפל־רוח. Ти́химъ шáгомъ
צעדי אט. [ruhig werden.
Ти́хнуть פ״ע שתוק, חשה, קום לדממה, עמוד מזעפו
Ти́хо ת״פ לאט, בלט, דומם, חרש still. [Stillen.
Тихомо́лкомъ ת״פ בשלי, בשפל־קול, בלחש im
Тихонра́віе ס׳ ענוה, ענוה, הצנע לכת Sanftmuth.
Тихонра́вный ת׳ ענו, צנוע, מצניע לכת sanft=
Ти́хонькій см. Ти́хій. [müthig.
Тихо́нько см. Ти́хо.
Ти́хость נ׳ דמי, שקט, חשות Stille.
Тихохо́дъ ז׳ אטי, חי מין Faulthier.
Тихо́хонько ת״פ מאד (בלט) לאט ganz still.
Ти́ше 1) ת״פ הס ! החרש ! החשו ! still ! 2) ת׳ אט
יותר מ־ stiller; ruhiger. Т. ѣдешь да́льше бу́-
дешь בשובה ונחת תגיע למחוז חפצך.
Тишина́ נ׳ דומיה, דממה, דמי, שקט, השקט Stille.
Тишко́мъ ת״פ בשלי, חרש, בלט heimlich.
Тишь נ׳ דמי, דמה, שלי Stille. Т. на́ морѣ דמה בתוך
הים (יחזי כז, לב). Въ тиши́, Втиши́ בשלי; בשלוה.
Тіа́ра נ׳ גזר כהן הראש, כתר כהנה לשרי קדש
Тіу́нъ ז׳ שופט Richter. -нскій ת׳. [päpstliche Krone.
Тка́льный ת׳ ארג, —אורגים— Webe=.
Тка́льня נ׳ בית אורגים Weberstube.
Ткани́на נ׳ אטון, מעשה־ארג Gewebe.
Тка́ніе ס׳ ארג, ארג das Weben.
Ткань נ׳ אטון, ארג Gewebe.
Тканьё ס׳ אטון תשבץ, ארג רקמה Pikee. -ньёвый ת׳.
Тка́тель ז׳ אורג Weber. -льница נ׳.
Ткать (тку, тчёшь) פ״י ארוג weben. -ся נפ׳ הארג
gewebt werden. [מנור אורגים.
Тка́цкій ת׳ ארג, —אורגים— zum Weben. Т. наво́й
Тка́ческій ת׳ אורג, —אורגים— Weber=.
Тка́чество ס׳ מעשה אורג, מעשה אורגים, מלאכת Weberei.
Ткачи́ха נ׳ אורגת Weberin.
Ткачъ ז׳ אורג Weber.
Ткнуть см. Ты́кать.
Тлетво́рный ת׳ ממאיר, אשר מות בו, משחית,
שער־קטב, רוח משחית —קטב verderblich. Т. вѣтръ
Тлетво́рство ס׳ קטב, דבר, נגף, רוח משחית Schäd=
lichkeit.
Тли́тельный ת׳ ממאיר, משחית, קטב— verderblich.
Тлить פ״י 1) הבא רקב ב־ zerstören. 2) השחת, בלע;
הדח, התעה verführen. -ся פ״ח חרור, החר, קדוח
מאש קרבו glimmen. [שריד, לחרם.
Тло ס׳ см. Тлѣнъ. До тла́ לשחת, השאיר מבלי

Тлѣніе ס׳ מְסָס, חֶלֶד, שַׁחַת, רִקָּבוֹן, בְּלִי, בָּלוֹת Verwesung. [Vergänglichkeit.
Тлѣнность נ׳ חֶדֶל, חֲלוֹף; מְסָס, דֶּרֶךְ הַנָּמֵק, רִקָּבוֹן
Тлѣнный ת׳ עוֹבֵר, חוֹלֵף; נָמֵק, בָּלֶה, עָשֵׁשׁ verweslich; vergänglich.
Тлѣнъ ז׳ מְסָס, מָק, רָקָב, רִקָּבוֹן Verwesung, Moder.
Тлѣть פ״ע 1) רָקוֹב, עָשׁוֹשׁ, בָּלֹה, הִמַּק faulen. 2) **Тлѣть, -ся** פ״ח חָרוֹר, הִחֵר, קָרְבוֹ מֵאֵשׁ קָדוֹחַ glimmen.
Тля נ׳ 1) רִקָּבוֹן, רָקָב, חֶלְאָה Fäulniß. 2) עָשׁ, רָקָב [Motte.
Тма см. Тьма.
Тминъ см. Кминъ. -нный ת׳.
Тмить (тмю, тмишь) פ״י כַּסֵּה אֹפֶל, הַקְדֵּר, הַחְשֵׁךְ verfinstern. -ся 1) נפ׳ הָקְדַּר, כֻּסָּה אֹפֶל verfinstert werden. 2) פ״ח הִתְקַדֵּר, עָטֹה קַדְרוּת sich verfinstern.
Тмущій ת׳ לְאֵין מִסְפָּר, —לְמַכְבִּיר— unzählig.
То 1) מ״ח וְ־ so. Если ты налѣво, то я напра́во אִם הַשְּׂמֹאל וְאֵימִנָה. То—, то—פַּעַם—פַּעַם: То на у́лицѣ, то на площадя́хъ פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בָּרְחֹבוֹת. 2) מ״ג см. Тотъ.
Тобо́лецъ (-льца) ז׳ יַלְקוּט, צִקְלוֹן Hirtentasche.
Тобо́ю מ״ג (כיחס שבו) עִמְּךָ, אִתְּךָ mit dir. Предъ тобо́ю לְפָנֶיךָ. За тобо́ю אַחֲרֶיךָ.
Това́ришко ״ רְכֻלָּה לֹא־טוֹבָה schlechte Waare.
Това́рищески ת״פ כְּמִשְׁפַּט חֲבֵרִים, כְּדֶרֶךְ רֵעִים gemeinschaftlich. [raden=.
Това́рищескій ת׳ —חֲבֵרִים, אֲשֶׁר לַחֲבֵרִים Kame=
Това́рищество ס׳ חֶבְרָה, אֲגֻדָּה אַחַת, כִּיס אֶחָד, שִׁתָּפוּת*, שְׁכֶם אֶחָד Gesellschaft. [pagnon; Genosse.
Това́рищъ ז׳ חָבֵר, חַבָּר (איוב מ, ל); רֵעַ, עָמִית Com=
Това́рный ת׳ —רְכֻלָּה, —מַרְכֹּלֶת, —מַקָּחָה, אֲשֶׁר לָרְכֻלָּה Waaren=. [Waarenkunde.
Товаровѣдѣніе ס׳ בִּינָה בָרְכֻלָּה, דַּעַת לְבַקֵּר מַקָּחוֹת
Товарохозя́инъ ז׳ בַּעַל הָרְכֻלָּה Waareneigenthümer.
Това́ръ ז׳ רְכֻלָּה, מַקָּחָה, מֶכֶר, שֶׁבֶר, כִּנְעָה, סְחוֹרָה* Waare. Сбы́тный т. עִזָּבוֹן.
То́га נ׳ שַׂלְמָה רוֹמִית, תָּגָא* (פרקי אבות א, יג) Toga.
Тогда́ ת״פ אָז, אֲזַי, שָׁם (תהלים יד, ה; הושע ו, ז) dann.
Тогда́шній ת׳ —הַיָּמִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר בָּעֵת הַהִיא [damalig.
То́ есть מ״ח לֵאמֹר das heißt.
То́ждественный ת׳ מִי־ (שׁוֹנֶה) לֹא־נִפְלָה, דּוֹמֶה כָּזֶה כֵּן gleichbedeutend. Они то́ждественны בְּכָל לְ־ זֶה, כְּאִישׁ כְּרֵעֵהוּ. [Gleichförmigkeit.
То́ждество, То́жество ס׳ לְ־ דִּמְיוֹן תָּמִים, דְּמוּת אֶחָד
Тока́рничать פ״ע עָשׂה מְלֶאכֶת צַעֲצֻעִים, בְּמִקְלְעוֹת תַּמּוֹרִים drechseln. [תַּמּוֹרִים Drechsel=.
Тока́рный ת׳ —לִמְלֶאכֶת, אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים
Тока́рня נ׳ בֵּית מְלֶאכֶת תַּמּוֹרִים Drechselstube.
Тока́рство ס׳ מַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים, מְלֶאכֶת תַּמּוֹרִים Drechselei. [Drechsler.
Тока́рь ז׳ חָרַשׁ צַעֲצֻעִים, עוֹשֵׂה מִקְלְעוֹת תַּמּוֹרִים
Токма́рь, -ма́чъ ז׳ כֵּילָף, הַלְמוּת, עֶנְבָּל* (כלים יד) [Schlägel.
То́кмо см. То́лько.
Токова́ть (-ку́ю) פ״ע נָתוֹן קוֹל דּוּכִיפַת schreien wie ein Auerhahn. [bung der Geburtskrankheiten.
Токогра́фія נ׳ סֵפֶר פְּקוּדֵי חֶבְלֵי יוֹלֵדָה Beschrei=
Токсиколо́гія נ׳ תּוֹרַת סַמֵּי הַמָּוֶת Giftkunde.
Токъ ז׳ 1) זֶרֶם, זִרְמָה, שִׁבֹּלֶת, הֵלֶךְ Strom. 2) גֹּרֶן Dreschboden. 3) תַּאֲנָה Begattung.
Толка́ніе ס׳ מַדְחֵפָה, דְּחִי, דְּחַף, דְּחוֹת das Stoßen.
Толка́ть, -кну́ть פ״י 1) דָּחֹה, הָדוֹף, נָדוֹף, דָּחוֹק. טָרוֹד stoßen. 2) הַכֵּה, מָחֹא, הָלוֹם, נָגוֹף klopfen. -ся פ״ח הִתְרוֹצֵץ, דָּחוֹק אִישׁ רֵעֵהוּ einander stoßen.
Толка́чъ ז׳ (לְמַכְתֵּשׁ וּמְדֹכָה) עֱלִי Stößel.
Толкну́ть פ״י הַכֵּה, מָחֹא, הָלוֹם, נָגוֹף stoßen. -ся פ״ח הִנָּגֵף, הִתְנַגֵּף, הִכָּשֵׁל einander stoßen.
Толкова́ніе ס׳ פֵּשֶׁר, פִּתְרוֹן, פָּרָשָׁה, בֵּאוּר* Erklärung.
Толкова́тель ז׳ פּוֹתֵר, פּוֹרֵשׁ, מְפָרֵשׁ, מְבָאֵר Erklärer. -льница נ׳.
Толкова́тельный ת׳ —פִּתְרוֹן, —בֵּאוּר— erklärend.
Толкова́ть (-ку́ю) פ״י פָּרוֹשׁ, פָּתוֹר, בָּאֵר, הָבֵן לְ־ erklären. -ся נפ׳ הִפָּתֵר, פֹּרוֹשׁ, הִתְבָּאֵר* erklärt werden.
Толкови́тость נ׳ תְּבוּנָה, בִּינָה, בִּינוֹת Verstand.
Толкови́тый ת׳ מֵבִין, נְבוֹן דָּבָר, יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר [klug.
Толко́вникъ см. Толкова́тель.
Толко́вый ת׳ 1) см. Толкови́тый. 2) מְבָאֵר, פּוֹתֵר, אֲשֶׁר בּוֹ יְבֹאַר erklärend.
Толкотня́ נ׳ מַדְחֵפָה, מְדֹחֶה, מַדְחֵפַת עַם רָב Ge=
Толку́нъ ז׳ דַּכִּי־נַגְלִים, גַּנְגִּילוֹן* (נזיר נא). [dränge.
Толку́чій рынокъ ז׳ שַׁעַר הַקְּטַנּוֹת, שַׁעַר הַמֶּכֶר לִדְבָרִים יְשָׁנִים Trödelmarkt.
Толку́шка נ׳ (לְמַכְתֵּשׁ) עֱלִי Stößel.
Толкъ ז׳ 1) סֵדֶר, סְדָרִים Ordnung, Sinn. Доби́ться то́лку הָבֵן (דָּבָר) לַאֲשׁוּרוֹ. Сбить съ то́лку הָמוֹם, סַכְסֵךְ. Чита́ть по толка́мъ קְרֹא בְּטוּב טַעַם. 2) תּוֹרַת צֶדֶק וּמֵישָׁרִים Sittenlehre. 3) שִׂיחַ Gerede. Наро́дные то́лки שִׂיחַ הֶהָמוֹן; דִּבַּת־עָם.
Толма́чить פ״י הָלֵץ, בָּאֵר דָּבָר לְאִישׁ כִּלְשׁוֹנוֹ er= [klären.
Толма́чъ ז׳ מֵלִיץ, מְתַרְגֵּם* Dolmetsch.
Толо́ка נ׳ 1) см. Толче́ніе. 2) מִשְׁלַח בְּעִיר (לְדַשֵּׁן)

(שָׂדֶה Düngung durch Viehweide. [-кня́нный ת׳
Толокно́ ס׳ קֶמַח שִׁבֹּלֶת שׁוּעָל יָבֵשׁ Hafermehl.
Толоче́ніе ס׳ מִרְמָס בְּעִיר ,תְּבוּסַת שָׂדֶה ,מְבוּסָה Nie-
Толочи́ть פ״י רָמוֹס ,בּוֹסֵס ,בּוֹס zertreten. [dertretung.
Толо́чь (толку́, толчёшь) פ״י דּוּךְ ,כָּתוֹת ,כָּתוֹשׁ ,
הָדֵק zerstoßen. -ся 1) נפ׳ כָּתוֹת ,הִדּוֹךְ zerstoßen
werden. 2) פ״ח נוֹעַ וָנוֹד הֵנָּה וָהֵנָּה herumschlendern.
Толпа́ נ׳ עַם רָב ,קְהַל־עַם ,הָמוֹן Menge, Schaar.
Толпи́ться (-плю́сь, -пи́шься) פ״ח הֵאָסֵף ,הִקָּהֵל ,
הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים wimmeln.
То́лстенькій ת׳ עָב לְמַדַּי ziemlich dick.
Толстобрю́хій ת׳ רְחַב־בֶּטֶן ,אֲשֶׁר כְּרֵשׂוֹ עָבָה dick-
Толстова́тый ת׳ עָב מְעַט etwas dick. [bäuchig.
Толстогу́бый ת׳ גְּדָל־שְׂפָתַיִם ,בַּעַל שְׂפָתַיִם עָבוֹת ,
Толстоко́жій ת׳ בַּעַל עוֹר עָב dickhäutig. [dicklippig.
Толстопу́зый см. Толстобрю́хій.
Толстота́ נ׳ מַעֲבֶה ,עֳבִי Dicke.
Толстоше́йка, -ше́я זו״נ עַב הַצַּוָּאר Dickhalsiger.
Толсту́ха, -ту́шка נ׳ בְּרִיאַת בָּשָׂר dicke Frau.
То́лстый ת׳ כָּשָׂה ,עָשֵׁת ,שָׁמֵן ,בָּרִיא ,עָב beleibt.
Толсте́ть פ״ע שָׁמוֹן ;פּוּשׁ ,כָּשֹׂה ,עָשׁוֹת ,עָבֹה dick
Толстя́къ ז׳ см. То́лстый. [werden.
То́лча נ׳ רָקִיק כָּתִית gestoßener Zwieback.
Толче́ніе ס׳ מַכְתָּה ,הָדֵק ,דּוּךְ ,כְּתֹשׁ Zerstoßung.
Толчённый ת׳ נָדוֹךְ ,מוּדָק ,כָּתִית ,כָּתוּת ,כָּתוּשׁ
gestoßen. [דָּכִי ,שִׁבֹּלֶת מַיִם Wellenschlag.
Толчея́ נ׳ 1) מְדוֹכָה ,מַכְתֵּשׁ Stampfe. 2) מַהֲמֹרֶת ,
Толчо́къ (-чка́) ז׳ 1) מַדְחֵפָה ,מְדַחֶה ,דְּחִי Stoß.
2) (הט׳) см. Толку́чій ры́нокъ.
То́лща נ׳ см. Толстота́.
То́лще ת׳ מ־ עָב יוֹתֵר ,עָב מִ־ dicker.
Толщина́ см. Толстота́.
Толь см. Столь.
То́лько תה״פ רַק ,אַךְ ,לְבַד nur. Т. сей разъ אַךְ הַפַּעַם
Т. онъ הוּא לְבַדּוֹ. Лишь т. כִּמְעַט שֶׁ־. Т. что זֶה
עַתָּה. Исключа́я т. בִּלְתִּי אִם ,זוּלָתִי.
То́микъ ק׳ см. Томъ. [מְצִיק Peiniger. -льница נ׳.
Томи́тель ז׳ חוֹלֵשׁ אֶת־ ,מְעַנֶּה ,מַכְאֶה ,מַדִּיב ,מוֹנֶה ,
Томи́тельный ת׳ מַדִּיב נֶפֶשׁ ,מַכְאֵה לֵב Peiniger.
Томи́ть (-млю́, -ми́шь) פ״י 1) הַכְאֵה ,יַגֵּה ,הוֹנֵה ,עַנֵּה ,
צָרוֹף עָשׁוֹת ,חֲלוֹשׁ אֶת־ ,הוֹגֵעַ peinigen. 2) Т. сталь
מִבַּרְזֶל in Stahl verwandeln. -ся 1) נפ׳ עֻנֵּה gepeinigt
werden. 2) פ״ח הֵאָדֵב ,דָּאוֹב ,עַנֵּה נַפְשׁוֹ ,הִתְעַנֵּה
Томи́ще נ׳ см. Томъ. [נַפְשׁוֹ ;הִתְעַלֵּף schmachten.
Томле́ніе ס׳ 1) הַכְאוֹת ,הַדִּיב ,הַאֲדִיב ,עֱנוּת das
Peinigen. 2) דְּאָבוֹן ,דְּאָבָה ,עֱנוּת Qual.
То́мность נ׳ לֵאוּת ,רִפְיוֹן יָדַיִם ,יְגִיעַת בָּשָׂר Abmat-
То́мный ת׳ עָיֵף ,נִכְאֶה ,נִלְאֶה matt. [tung.
Томпа́къ ז׳ מִין בְּדִיל Tomback. -па́ковый ת׳.
Томъ ז׳ (שבת קטן) טוֹמוּס ,אֶחָד מַחֲלְקֵי סֵפֶר ,פְּלֻגַּת סֵפֶר
Band (eines Buches).
Томе́ть פ״ע עָלוֹף ,הִתְעַלֵּף ,עָיוֹף ,כְּמוֹהַּ ,דָּאוֹב matt
То́ненькій см. То́нкій. [werden.
Тонёхонекъ, -нёшенекъ ת׳ דַּק מְאֹד sehr dünn.
Тонизна́, -нина́ נ׳ דֹּק ,דַּקּוּת* Dünne, Feinheit.
То́ника נ׳ קוֹל הַיְסוֹדִי לַשִּׁיר Grundton, Hauptnote.
Тони́ть פ״י עָשׂה דַּק ,הָדֵק dünn machen.
Тони́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְקוֹל הַיְסוֹדִי בַּשִּׁיר Grundton=.
Тони́ческое движе́ніе נִיד כָּל־שָׁרִירֵי הַגֵּו יַחַד.
То́нкій ת׳ 1) דַּק dünn. 2) נָבוֹן ,טוֹב ,יָפֶה ,עָנֹג ,רַךְ
fein; wachsam. Т. вкусъ טוּב טַעַם וָדַעַת ,חֵךְ טוֹעֵם.
Т. слухъ אָזְנַיִם קַשּׁוּבוֹת ,אֹזֶן מִלִּים תִּבְחָן. Т. сонъ
שְׁנַת נְדוּדִים. Т. человѣ́къ אִישׁ עָרוּם ,נְבוֹן דָּבָר.
То́нко תה״פ 1) דַּק dünn. 2) בְּעָרְמָה schlau.
Тонкова́тый ת׳ דַּק מְעַט etwas dünn.
Тонкозёрнистый ת׳ אֲשֶׁר גַּרְעִינָיו דַּקִּים feinkörnig.
Тонкоко́жій ת׳ אֲשֶׁר עוֹרוֹ דַּק ,דַּק הָעוֹר dünnhäutig.
Тонкони́тчатый ת׳ (ארג) אֲשֶׁר חוּטָיו ,דַּק הַחוּטִים
דַּקִּים dünnfädig.
Тонкору́нный ת׳ בַּעַל צֶמֶר דַּק feinwollig.
Тонкоство́льный ת׳ אֲשֶׁר גִּזְעוֹ דַּק לוֹ ,דַּק הַגֶּזַע
dünnstämmig.
То́нкость נ׳ 1) דֹּק ,דַּקּוּת* Dünne. 2) יֹפִי ,טוּב
Zartgefühl. Т. вку́са טוּב טַעַם וָדַעַת. Т. ума́
твоего́ יֹפִי חָכְמָתְךָ.
Тонкосте́нный ת׳ אֲשֶׁר קִירוֹתָיו דַּקּוֹת dünnwandig.
Тонкоше́рстный ת׳ אֲשֶׁר צַמְרוֹ דַּק ,דַּק הַצֶּמֶר
dünnwollig. [halsiger,-ge.
Тонкоше́я, -ше́йка זו״נ דַּק (דַּקַּת) הַצַּוָּאר Dünn=
То́нна נ׳ מִשְׁקַל שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם כִּכַּר Tonne. (62 Pud).
Тонне́ль ז׳ (למסלול הברזל) מְחִלַּת־הַר Tunnel.
Тону́ть פ״ע צָלוֹל ,טָבוֹעַ בִּמְצוּלָה ,טָבוֹעַ untersinken.
Тонча́вость נ׳ רָזוֹן ,דַּק הַבָּשָׂר Magerkeit.
Тонча́вый ת׳ רָזֶה ,דַּל ,דַּק בָּשָׂר mager.
Тонча́ть פ״ע הִדַּל ,דָּלוֹל ,הֵרָזֵה dünn werden.
Тончи́ть פ״י הָדֵק dünn machen.
Тонъ ז׳ 1) קוֹל ,הֶמְיָה ,זָמִיר ,זִמְרָה Ton, Klang. Пони-
зить тонъ הַשְׁפֵּל קוֹל שִׁיר. Т. арфъ твоихъ זִמְרַת
נְבָלֶיךָ (הֶמְיַת). 2) מַרְאֶה ,עֵין הַצֶּבַע Farbengemisch.
3) אֹפֶן ,מִשְׁפָּט אִישׁ וּמַעֲשֵׂהוּ ,דֶּרֶךְ ,הֲלִיכוֹת ,הָלִיךְ ,

מִנְהָג Manier. Человѣкъ хорошаго то́на אִישׁ מֵיטִיב צַעַד בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים, אֲשֶׁר דְּרָכָיו דַּרְכֵי נֹעַם.

То́нька פ' см. То́ня. [4) см. То́нна.

То́ньше ת' נָעִים מִ־, יָפֶה מִ־; דַּק מִ־ dünner, feiner.

Тонѣ́ть см. Тонча́ть.

То́ня נ' מִשְׁטַח חֲרָמִים Netzwurf.

Топа́зъ ז' אֶבֶן פִּטְדָה Topas.

То́пать, -пнуть פ"ע רָקוֹעַ — טָפוֹף בְּרַגְלָיו stampfen.

Топи́ть (-плю́, -пи́шь) פ"י 1) הַטְבֵּעַ (טַבֵּעַ) בְּמַעֲמַקִּים, הוֹרֵד בִּמְצוּלָה; הוֹרֵד לִבְאֵר שַׁחַת versenken. 2) הַבְעֵר אֵשׁ, הַשֵּׂק: Т. печь הַשֵּׂק תַּנּוּר heizen. 3) הַמְסֵה, הַתֵּךְ, יָצוֹק schmelzen. Т. воскъ הַמְסֵה דוֹנַג. -ся נפ' 1) הֻשַּׂק; הֻתַּךְ geheizt, geschmolzen werden. 2) יָרוֹד לִמְצוּלָה, הוֹרֵד נַפְשׁוֹ לִבְאֵר שַׁחַת פ"ח sich ertränken.

Топи́ческій ת' מְקוֹמִי*, — מָקוֹם örtlich. [Heizung.

То́пка נ' 1) הַתָּכָה, צֶקֶת Schmelzung. 2) מַשַּׂק תַּנּוּר

То́пкій ת' 1) נוֹתֵן חֹם Wärme verbreitend. 2) מִתַּךְ קַל־מְהֵרָה leicht schmelzend. 3) מָלֵא בִּצָּה, יָוֵן sumpfig. То́пкое мѣсто מְקוֹם מַדְמֵנָה, בֹּץ.

То́пкость נ' מַדְמֵנָה, בִּצָּה, יָוֵן Sumpfigkeit.

Топле́ніе ס' см. То́пка.

То́пливо ס' דְּבַר מַשַּׂק תַּנּוּר, עֲצֵי־בָעֵר Heizmaterial.

То́плый ת' לַח, רָטוֹב מִמַּיִם durchnäßt.

То́пнуть см. То́пать.

Топогра́фія נ' פָּרָשַׁת מְקוֹמוֹת אֶרֶץ Ortsbeschreibung. -фи́ческій ת'.

Топогра́фъ ז' חוֹקֵר גְּלִילוֹת אֶרֶץ Ortsbeschreiber.

То́поль (-ли́ще נ') ז' עֵץ לִבְנֶה Pappelbaum.

То́польникъ ז' יַעַר עֲצֵי־לִבְנֶה Pappelwald.

Топо́рецъ (-рца), -рикъ פ' см. Топо́ръ.

Топори́ще ס' יַד־הַקַּרְדֹּם, עֵץ הַגַּרְזֶן Axtstiel.

Топо́рникъ ז' תִּיק קַרְדֹּם, תַּעַר הַגַּרְזֶן* Beilfutteral.

Топо́рный ת' הַגַּרְזֶן — Beil-. Топо́рная рабо́та מְלֶאכֶת גַּרְזֶן grobe Arbeit.

Топоро́къ (-рка́) ז' 1) גַּרְזֶן קָטָן Beilchen. 2) כַּשִּׁיל, כּוֹסֶלֶת* (מ"ק כח.) לְהַקִּיז דָּם Schnepper. 3) מִין אַוָּז, כַּנְיָא* (חולין סב:) Fettgans.

Топо́рщить, -ся см. Топы́рить, -ся. [Beil.

Топо́ръ ז' מַעְצָד, כֵּילַף, כַּשִּׁיל; קַרְדֹּם, בַּרְזֶל, גַּרְזֶן Axt,

Топотня́ נ' שְׁאוֹן מִרְקַע רַגְלַיִם, שַׁעֲטָה Getrampel.

То́потъ ז' מִרְקַע רַגְלַיִם, שַׁעֲטָה das Stampfen. Т. копы́тъ коне́й קוֹל שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת סוּסִים.

Топта́ть (топчу́, то́пчешь) פ"י 1) בּוֹס, רָפוֹס, רָמוֹס, רָקוֹעַ, עָסוֹס (מלאכי ג, כא), (ירמיה ג, טו) סָלוֹל הַכְבֵּשׁ בּוֹא (עוף זכר) עַל 2) treten. דָּרוֹךְ עַל־ (ש"ב כב, מ), (נקבה) sich gatten. -ся נפ' 1) הֻבּוֹס, הֻרְמַס getreten werden. 2) נוֹד הֵנָּה וָהֵנָּה herum schlendern.

Топу́чій см. То́пкій.

Топы́рить פ"י סַמֵּר sträuben. Пти́ца топы́ритъ пе́рья הָעוֹף יְסַמֵּר נוֹצָתוֹ. -ся פ"ח הִסְתַּמֵּר, סַמֵּר שְׂעָרוֹ (נוֹצָתוֹ) sich sträuben.

Топь נ' בֹּץ, בִּצָּה, טִיט, יָוֵן, מַדְמֵנָה, רֶפֶשׁ Sumpf.

То́рба נ' צִקְלוֹן, שַׂק לְמִסְפּוֹא Kober.

Торга́шъ ז' רוֹכֵל בִּקְטַנּוֹת Trödler.

Торгова́ть (-гу́ю) 1) פ"י (что) הַתְנֵה מְחִיר הַ־ erhandeln. 2) פ"ע (чѣмъ) רָכוֹל בְּ־, עֲשֵׂה מִקְנָה וּמִמְכָּר Handel treiben. -ся פ"ח הִתְוַכֵּחַ עַל־דְּבַר הַמְּחִיר feilschen.

Торго́вецъ (-вца) ז' סוֹחֵר, רוֹכֵל, כְּנַעַן Handelsmann.

Торго́вище ס' סַחַר, מַרְכֹּלֶת, שַׁעַר הָרוֹכְלִים, מִקְנָה הַסּוֹחֲרִים Marktplatz. [Kleinhändlerin.

Торго́вка נ' רוֹכֶלֶת, סוֹחֶרֶת, עוֹשָׂה מִקְנָה וּמִמְכָּר

Торго́вля נ' סַחַר, מִסְחָר, סְחֹרַת־יָד, מַרְכֹּלֶת, מַעֲרָב

Торговщи́къ см. Торго́вецъ. -щи́ца נ'. [Handel.

Торго́вый ת' מִסְחָר —, אֲשֶׁר לְמִקְנָה וּמִמְכָּר Handels-. Торго́вая казнь שְׁפוּטִים בַּשַּׁעַר.

Торгъ ז' 1) הִתְחָרוּת סוֹחֲרִים Ausbot. 2) см. Торго́вля.

То́рецъ (-рца) см. То́рцы.

Торже́ственно ת"פ בְּהָדָר, בְּקוֹל הָמוֹן חוֹגֵג; בְּקוֹל עֱנוֹת גְּבוּרָה feierlich. [Feierlichkeit.

Торже́ственность נ' הָדָר, הוֹד, נֵצַח, תְּרוּעָה

Торже́ственный ת' תְּרוּעָה —, חַג —, ד־חוֹגֵג עוֹטֶה נֵצַח וָהוֹד feierlich.

Торжество́ см. Торже́ственность. [Triumphirung.

Торжествова́ніе ס' תְּרוּעָה, חַג, הָרִיעַ das Feiern,

Торжествова́ть (-ству́ю) פ"י רֹן שִׂמְחָה, הָרֵעַ, חָגוֹג feiern. Т. надъ кѣмъ הִתְגַּבֵּר (הִתְרוֹעֵעַ) עַל־ [triumphiren.

То́ржище см. Торго́вище.

Тори́ть פ"י 1) הַדְרֵךְ, אַלֵּף, לַמֵּד, חָנוֹךְ gewöhnen. 2) סָלוֹל, סֹל, דָּרוֹךְ glatt treten. Т. поро́ги דָּרוֹךְ תָּמִיד עַל־סַף־, דָּרוֹךְ עַל־מִפְתַּן־ בְּבֵית־ -ся פ"ח הִסְתּוֹפֵף. יָחֵל, צַפֵּה, חַכֵּה stehend warten.

Тормози́ть (-можу́, -мози́шь) פ"י עָצוֹר בְּאוֹפַנֵּי, עַקֵּב הַ־ bremsen. Т. дѣло עַכֵּב הֲלִיכוֹת עִנְיָן.

То́рмозъ ז' 1) יָתֵד מְעַקֵּב, מַעְצוֹר Hemmkette. 2) בַּד הַבַּרְזֶל מִתַּחַת לְעֶגְלַת הַחֹרֶף Schlittensohle.

Тормоши́ть פ"י זַעֲזֵעַ, עוֹרֵר, הָעֵר; טַלְטֵל, הָנֵעַ zerren, beunruhigen. [bahnt.

То́рный ת' סָלוּל: То́рная доро́га דֶּרֶךְ סְלוּלָה ge-

Тороватость נ׳ רוּחַ נְדִיבָה, נִדְבַת־לֵב Freigebigkeit.
Тороватый ת׳ נָדִיב, נְדִיב־לֵב freigebig.
Торока נ׳ שְׂרוֹךְ מֵאַחֲרֵי כַּר־הָרִכְבָּה Sattelriemen.
Торопить (-плю, -пишь) פ״י אוּץ בְּ־, הָאֵץ בְּ־, נָגוֹשׂ, הָחֵשׁ, הַבְהֵל (בַּהֵל) אֶת־, מַהֵר אֶת־ antreiben. -ся פ״ח מַהֵר, חוּשׁ, חָפוֹז, הֵחָפֵז, חָרוֹד eilen. Нечего -ся אֵין הַדָּבָר נָחוּץ. Поторопимся послать נִפְרְצָה נִשְׁלָחָה (דה״א יג, ב). [מְפַחֵד, וְחָרֵד furchtsam.
Торопкій ת׳ 1) נֶחְפָּז, פּוֹחֵז, מְבֹהָל וְדָחוּף eilig. 2) יָרֵא
Торопливо ת״פ בְּחִפָּזוֹן, קַל מְהֵרָה, חִישׁ קַל eilig.
Торопливость נ׳ 1) חִפָּזוֹן, פַּחַז Eile. 2) חֲרָדָה, פַּחַד Furchtsamkeit.
Торопливый ת׳ 1) נִמְהָר, אָץ, נֶחְפָּז, מְמַהֵר, מְבֹהָל וְדָחוּף eilfertig. 2) יָרֵא וְחָרֵד, מְפַחֵד furchtsam.
Торопыга ז״נ פּוֹחֵז, נִמְהַר לֵב Hastiger.
Торопь נ׳ חִפָּזוֹן, פַּחַז unnütze Eile. [stürzung.
Торопѣніе ס׳ חֲרָדָה, תִּמְהוֹן לֵב, מְבוּכָה, שִׁמָּמוֹן Be=
Торопѣть פ״ע שָׁמוֹם, הִבָּהֵל, הִבָּעֵת, חֲרָדוֹת לָבוֹשׁ, נָמוֹג beſtürzt werden. Онъ оторопѣлъ לִבּוֹ (אָבַד).
Торосы ז״ר עֲרֵמוֹת קֶרַח Eisſchollen.
Торотор— см. Тараторъ—.
Тороченіе ס׳ (לשפת בגד) תִּפֶּר שָׂפָה, שׁוּרַת תֶּפֶר Besatz.
Торочить פ״י תַּפֵּר שְׂפַת הַ־, עֲשֵׂה תֶפֶר סָבִיב umnähen. -ся נפ׳ תֻּפּוֹר סָבִיב umgenäht werden.
Торочка נ׳ см. Тороченіе.
Торсъ ז׳ см. Туловище.
Тортъ ז׳ מָעוֹג מְחֻסְפָּס, צַפִּיחִית Torte.
Торфъ ז׳ רִגְבֵי אָחוּ לְבָעֵר Torf. -фяной ת׳.
Торцевать (-цую) פ״י 1) הַקְצַע לָעֵץ שֵׁשׁ מִגְבָּלוֹת ſechseckig behauen. 2) רַצֵּף בַּעֲצֵי גְבָלוֹת mit ſechseckigen Holzklötzen belegen. [עָמוֹד נִצָּב hervorragen.
Торчать (-чу, -чишь) פ״ע הַצֵּץ מִ־, שְׂפָה, הַשְׁקֵף מִ־;
Торчёкъ (-чка) ז׳ בַּד זָקוּף, קֶרֶן חָזוּת Hervorragendes.
Торчило ס׳ תֹּרֶן, בַּד, מוֹט Stange. [aufrecht.
Торчкомъ, Торчмя ת״פ קוֹמְמִיּוּת, נִצָּב, רֹאשׁ בֶּהָרִים
Торѣть פ״ע (къ чему) נַסֵּה בְּ־, הִסְכֵּן עִם־ ſich gewöhnen.
Тоска נ׳ עֶצֶב, עַצֶּבֶת, יָגוֹן, תּוּגָה, שֵׁבֶר רוּחַ Kummer.
Тосковать (-кую) פ״ע הַכְסֵף לְ־, כָּמוֹהַּ לְ־, הָגֵה, אַחֲרֵי־ (ש״א ז, ב) ſich grämen; ſich ſehnen.
Тостъ ז׳ כּוֹס בְּרָכָה, שְׁתִי לְבִרְכַּת שָׁלוֹם Trinkſpruch.
Тотчасъ ת״פ קַל־מְהֵרָה, חִישׁ, כְּרֶגַע ſogleich.
Тотъ ז׳, То ס׳ הוּא, הַהוּא, הַלָּזֶה, הַלָּז jener, jenes. Та נ׳ הִיא, הַהִיא, הַלֵּזוּ, הַלָּז jene. Тѣ ר׳ הֵם, הֵן jene. Въ тотъ же самый день בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַהוּא. То, что ты видѣлъ אֵת אֲשֶׁר רָאִיתָ. Съ тѣмъ, чтобы לְמַעַן אֲשֶׁר—. Къ тому מִלְּבַד זֹאת. Въ тѣ дни בַּיָּמִים הָהֵם.
Точеніе ס׳ לְטֹשׁ; עֲשׂוֹת בָּרָק לְ־ das Schleifen.
Точечка נ׳ נְקֻדָּה קְטַנָּה Pünktchen.
Точечные кораллы נְקֻדּוֹת פְּנִינִים Punktkorallen.
Точило ס׳ 1) גַּת, יֶקֶב, פּוּרָה Weinkelter. 2) אֶבֶן לוֹטֶשֶׁת בַּרְזֶל, *מַשְׁחֶזֶת (ביצה כח.) Wetzſtein.
Точильный ת׳ אֲשֶׁר יְלַטְּשׁוּ בוֹ Schleif=, Wetz=.
Точильня נ׳ בֵּית לוֹטְשִׁים Schleiferei.
Точильщикъ ז׳ לוֹטֵשׁ Schleifer.
Точить פ״י 1) לָטוֹשׁ, הָחֵד, חַדֵּד, עֲשֵׂה בָרָק לְ־, הָבֵר (ירמיה נא, יא) ſchleifen. 2) בָּאוֹפָן מָרוֹק, מָרֵט, הַחֲלֵק drechſeln. 3) נָקוֹר, נַקֵּר, אַכֵּל, כַּרְסֵם, חָסוֹל zerfreſſen. 4) הַזֵּל, הַטֵּף, שָׁפוֹךְ, הַגֵּר fließen laſſen. Воду изъ скалы точилъ онъ имъ מַיִם מִצּוּר הִזִּיל לָמוֹ. Т. слёзы שָׁפוֹךְ (הוֹרֵד) דִּמְעָה. -ся נפ׳ הוּחַד, לְטוּשׁ, מֹרוּט geſchliffen werden.
Точить פ״י נַקֵּד, הַתְוֵה נְקֻדּוֹת punktiren.
Точка נ׳ 1) נְקֻדָּה Punkt. 2) см. Точеніе.
Точнёхонько, -нёшенько ת״פ מִבְּלִי הַפֵּל (נָרוּעַ) דָּבָר ganz genau.
Точно ת״פ כֵּן, כְּמוֹ, אָמְנָה, אָמְנָם, בֶּאֱמוּנָה, אֶל־נָכוֹן pünktlich. Разскажу точно אֲסַפְּרָה כְמוֹ (תהל׳ עג, טו).
Точность נ׳ נְכוֹנָה, צֶדֶק, אֹמֶן, אֱמוּנָה, קֹשְׁטְ Pünktlichkeit. Они съ точностью работаютъ בֶּאֱמוּנָה הֵם עוֹשִׂים.
Точный ת׳ נֶאֱמָן, כֵּן, נָכוֹן, שׁוֹמֵר אֱמוּנִים, צֶדֶק— pünktlich. Точные вѣсы מֹאזְנֵי צֶדֶק. Точный исполнитель приказанія שׁוֹמֵר מִצְוָה.
Точокъ (-чка) ז׳ לְבֵנָה לְאֹרֶךְ הַקִּיר der Länge nach gelegter Ziegel.
Точь-въ-точь ת״פ כְּ־ כְּ־ ganz genau. Этотъ мальчикъ точь-въ-точь отецъ כְּאָבִיו כָּמוֹהוּ הַנַּעַר הַזֶּה.
Тошнить פ״ם, -ся פ״ח Uebelkeit erregen. Ему тошнитъ מִתְפָּרֵץ הוּא לְהָקִיא.
Тошно ת״פ übel. Мнѣ тошно נָקְטָה (קָצָה) נַפְשִׁי.
Тошнота נ׳ גֹּעַל נֶפֶשׁ Uebelkeit.
Тошный ת׳ אֲשֶׁר הוּא לְגֹעַל נֶפֶשׁ Uebelkeit erregend.
Тощать פ״ע כָּחוֹשׁ, הִדַּל, הֵרָזֶה abmagern.
Тощій ת׳ רָזֶה, דַּל, כָּחוּשׁ, דַּק בָּשָׂר; רֵיק, רֵק mager. Т. желудокъ נֶפֶשׁ רֵקָה (ישעיה כט, ח).
Трава נ׳ עֵשֶׂב, דֶּשֶׁא, חָצִיר Gras. [Gras bewachſen.
Травенѣть פ״ע עָלֹה עֵשֶׂב, עָטֹה דֶשֶׁא, דָּשֹׁא mit
Травинка נ׳ שִׁבֹּלֶת דֶּשֶׁא Grashalm.
Травистый ת׳ רַב דֶּשֶׁא, לְמַכְבִּיר, נוֹתֵן עֵשֶׂב grasreich.
Травить (-влю, -вишь) פ״י 1) בָּעֵר שָׂדֶה בְּמִשְׁלַח

הַקֵּף עַל־ (2 .abweiden לָחוֹךְ עֵשֶׂב שָׂדֶה, רָעָה, בִּעֵר
נָטוּשׁ חֶבֶל מָתוּחַ T. канáть (3 .hetzen חַיָּה בְּצַיִד
[losmachen. -ся נפ׳
Трáвка см. Травúнка.
Травлéніе מִשְׁלַח בְּעִיר בְּשָׂדֶה ס׳ Abweidung.
Трáвля נ׳ מִשְׁלַח כַּלְבֵי צַיִד עַל־חַיָּה das Hetzen.
Травнúкъ ז׳ (1 אֹסֶף צִיצֵי הַשָּׂדֶה Kräutersammlung. (2 יֵין מִשְׁרַת צִיצִים Kräuteraufguß. (3 מוֹכֵר צִיצֵי שָׂדֶה Kräuterhändler. (4 כַּר־דֶּשֶׁא Wiese.
Травнúстый см. Травúстый.
Трáвный ת׳ (1 חָצִיר—, צִיצִים— Gras-. (2 см. Травúстый.
Травовѣ́дъ ז׳ חוֹקֵר תְּכוּנַת הַצְּמָחִים Kräuterkundiger.
Травовѣ́дѣніе ס׳ דַּעַת תְּכוּנַת הַצְּמָחִים Kräuterkunde.
Травосѣ́яніе ס׳ זֶרַע עֵשֶׂב, מִזְרַע דֶּשֶׁא Grasbau.
Трáвочка см. Трáвка.
Травоя́дный ת׳ אוֹכֵל עֵשֶׂב grasfressend.
Трáвчатый ת׳ (ארג) מְרֻקָּם צִיצִים geblümt.
Травянúстый ת׳ כְּעֵין עֵשֶׂב grasartig.
Травя́нка נ׳ צֶבַע מִצִּיצֵי הַשָּׂדֶה Pflanzenfarbe.
Травянóй ת׳ עֵשֶׂב—, דֶּשֶׁא—, צִיצִים— Kräuter-.
Трагéдія נ׳ מַרְאֵה הֶגֶה, חָזוּת קָשָׁה (לְבָמַת הַחִזָּיוֹן) וָהִי Trauerspiel. [Trauerspieldichter.
Трáгикъ ז׳ מְנַצֵּחַ בְּחָזוּת קָשָׁה (עַל־בָּמַת חִזָּיוֹן)
Трагúческій ת׳ מָלֵא הֶגֶה וָהִי traurig.
Традúція נ׳ см. Предáніе.
Трактáтъ ז׳ (1 אֲמָנָה, דִּבְרֵי בְרִית Vertrag. Мúрный т. בְּרִית שָׁלוֹם. (2 חֵקֶר, מִדְרָשׁ, עִנְיָן Abhandlung. -тáтный ת׳.
Трактúрный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הַמִּשְׁתֶּה vom Wirthshaus. [-щица נ׳.
Трактúрщикъ ז׳ בַּעַל בֵּית מִשְׁתֶּה Gastwirth.
Трактúръ ז׳ בֵּית הַיַּיִן, בֵּית מִשְׁתֶּה Wirthshaus.
Трактовáть (-тýю) פ״ע (о чёмъ) דַּבֵּר עַל־אֹדוֹת unterhandeln. [-товóй ת׳.
Трактъ ז׳ דֶּרֶךְ, שְׁבִיל, נְתִיבָה, נָתִיב, אֹרַח Weg.
Трамбовáніе ס׳ (מסלה) דֵּרֶךְ, סֹל das Stampfen.
Трамбовáть (-бýю) פ״י (דרך) דָּרוֹךְ, סָלוֹל, פַּלֵּס stampfen.
Трамбóвка נ׳ см. Трамбовáніе. [pfen.
Транзúтъ ז׳ מַעֲבַר רְכֻלָּה Waarendurchfuhr. -зúтный товáръ רְכֻלָּה יוֹצֵאת, עִזָּבוֹן.
Транспарáнтъ ז׳ מָסָךְ שָׁקוּף Transparent.
Транспóртъ ז׳ עִזָּבוֹן, מַעֲבַר רְכֻלָּה Versendung. -пóртный ת׳.
Траншéя נ׳ תְּעָלַת מָצוֹר Laufgraben. -шéйный ת׳.
Трáпеза נ׳ מַאֲכָל, לֶחֶם, שֻׁלְחָן, פַּתְבַּג, *טְרַפִּיז (כ״ד י״א) Mahlzeit. -пезный ת׳. [speisen.
Трапéзовать (-зую) פ״ע אָכוֹל לֶחֶם, אָכוֹל מִפַּת־בַּג
Трапéція נ׳ רִבּוּעַ מְקַבִּיל צְדָדָיו ungleichseitiges Viereck.
Трапъ ז׳ מַעֲלוֹת אֳנִיָּה Schiffstreppe.
Трáта נ׳ מַכְלַת, בְּלוֹת, מוֹצָא, הוֹצִיא Verbrauch.
Трáтить (-трáчу, трáтишь) פ״י בַּלֵּה, הוֹצֵא עַל־ verbrauchen. T. дéньги на— זוּל זָהָב מִכִּיסוֹ עַל־. T. по пустóму פַּזֵּר לָרִיק. -ся נפ׳ הוּצָא, פֻּזַּר; אָבוֹד verbraucht werden.
Трáурный ת׳ אֵבֶל— Trauer-. T. нарядъ בִּגְדֵי אֵבֶל.
Трáуръ ז׳ מִסְפֵּד, אֵבֶל Trauer.
Трафарéтъ ז׳ (ק׳) -рéтка, -рéточка (נ׳ גִּלָּיוֹן פִּתּוּחֵי צִיצִים לְמִשְׁחַת קִירוֹת Muster.
Трáфить (-флю, -фишь) פ״י קָלוֹעַ אֶל־ מַטָּרָה מִבְּלִי הַחֲטִיא, מָצֹא אֶת־ treffen. -ся פ״ס קָרֹה, מָצֹא sich ereignen. [Kirchengebrauch.
Трéба נ׳ (1 תְּרוּמָה, קָרְבָּן Opfer. (2 מַעֲשֵׂה עֲבוֹדַת יְיָ
Трéбище ס׳ בָּמַת בַּעַל, בָּמַת אֱלִילִים Götzentempel.
Трéбникъ ז׳ סֵפֶר תּוֹרַת עֲבוֹדַת יְיָ Kirchenbuch.
Трéбованіе ס׳ דְּרֹשׁ מֵעִם־, שְׁאֹל (שְׁאֵלָה) מֵעִם־, מִצְוָה לְ־, פִּקּוּד Forderung. [Forderer. -льница נ׳.
Трéбователь ז׳ דּוֹרֵשׁ מֵעִם־, שׁוֹאֵל מֵעִם־, מְבַקֵּשׁ מִיַּד
Трéбовать (-бую) פ״י (чегó) דָּרוֹשׁ מִיַּד־ fordern. -ся נפ׳ הִדָּרֵשׁ מִיַּד gefordert werden.
Требухá, -бушúна נ׳ מְעֵי בְהֵמָה, קֶרֶב וּכְלָיוֹת Eingeweide. -шúнный ת׳.
Тревóга נ׳ (1 רֹגֶז, חֲרָדָה, נְדוּדִים Unruhe. (2 מְהוּמָה, רַעַשׁ Getümmel. T. брáни תְּרוּעַת מִלְחָמָה. Бить тревóгу קְרֹא לְרַעַשׁ מִלְחָמָה.
Тревóжить פ״י עָכוֹר, זַעְזַע, עוֹרֵר, הָנֵעַ, הָנֵד, הַחֲרֵד, הַרְגֵּז, הַרְעֵם אֶת־, הַפְרֵעַ אִישׁ מִמְּנוּחָתוֹ beunruhigen. -ся פ״ח חָרוֹד, דָּאוֹג לְ־, פָּחוֹד, רָעוֹם פָּנִים sich beunruhigen. [ängstlich.
Тревóжливый ת׳ בַּעַל לֵב רַגָּז, נִחַת מִקּוֹל עָלֶה נִדָּף
Тревóжный ת׳ מַרְגִּיז לֵב, מָלֵא רֹגֶז beunruhigend.
Треволнéніе ס׳ גַּלִּים, (שְׁאוֹן) זַעַף, הֲמוֹת הַמְּלָה, רַעַשׁ; דָּכְיָם heftiger Sturm.
Треглáвый ת׳ בַּעַל שְׁלֹשֶׁת רָאשִׁים dreiköpfig.
Трегрáнный ת׳ בַּעַל שָׁלֹשׁ מִגְבָּלוֹת dreikantig.
Трезвóнить פ״ע עוֹרֵר כָּל־, שָׁלֹשׁ מְחִי הַפַּעֲמוֹנִים הַפַּעֲמוֹנִים den Dreiklang läuten. [Geläut.
Трезвóнъ ז׳ מְחִי (רַעַשׁ) כָּל־הַפַּעֲמוֹנִים Dreiklang-
Трéзвость נ׳ (מִיַּיִן) נִקָּיוֹן מִשִּׁכָּרוֹן Nüchternheit.
Трéзвый ת׳ נְזִיר יַיִן, נְקִי מִשִּׁכָּרוֹן nüchtern.
Трезýбъ, -зýбецъ (-бца) ז׳ מַזְלֵג שְׁלֹשׁ, שְׁלֹשׁ קִלְּשׁוֹן

הַשִּׁנַּיִם Dreizack. [trillern.
Трéлить פ״ע פָּרוֹט בְּקוֹל שִׁירוֹ, הַרְעֵם כְּגַלְגַּל שִׁירוֹ
Трель נ׳ קוֹל שִׁיר כְּרַעַם כְּגַלְגַּל, פֶּרֶט קוֹל הַשִּׁיר Triller.
Трéніе ס׳ מֵרוּט, מִפְגָּע; תַּמְרוּק, מֵרוּק Reibung.
Тренóгъ, -нóжникъ ז׳ חֲצוּבָה, כֵּן שְׁלֹשׁ הָרַגְלַיִם*
(עירובין פה:) Dreifuß. [koppeln.
Тренóжить פ״י (סוס) אָסוֹר שְׁלֹשׁ רַגְלָיו an drei Füßen
Тренóжный ת׳ בַּעַל שָׁלֹשׁ רַגְלַיִם dreifüßig.
Трепáкъ ז׳ מְחוֹל מְכַרְכְּרִים, מִין מָחוֹל רוּסִי russischer
Volkstanz. [Schwingstock.
Трепáлка נ׳, -пáло ס׳ מוֹרַג (מַקַּל־דַּיִשׁ) לְפִשְׁתֵּי־עֵץ
Трепáльный ת׳ עָרוּךְ לְדִישׁ פִּשְׁתִּים zum Hanfbrechen.
Трепáльщикъ ז׳ חוֹבֵט (דָּשׁ) פִּשְׁתֵּי־עֵץ Hanfbrecher.
Трепáніе ס׳ מְדוּשַׁת פִּשְׁתֵּי־עֵץ, דִּישׁ פִּשְׁתִּים das
Hanfbrechen.
Трепáть (-плю, трéплешь) פ״י 1) מָרוֹט, סָחוֹב
דּוֹשׁ (פִּשְׁתֵּי־עֵץ) zupfen. 2) מָשׁוֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה
חָבוֹט Hanf brechen. 3) מָחֹה בְּאֶצְבְּעוֹתָיו עַל־
leicht klopfen. -ся נפ׳ הֵחָבֵט, הִדּוֹשׁ gebrochen werden.
Трепетáніе ס׳ см. Трéпетъ.
Трепетáть (-пещý, -пéщешь) פ״ע רָעוֹד, חָרוֹד, רָגוֹז,
רָחוֹף, הִתְפַּלֵּץ, הִתְחַלְחֵל, חוּל, שָׂעוֹר zittern. Всѣ
члéны мой трепетáли רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתַי. -ся פ״ח
הִתְנוֹדֵד, הֵחָפֵז erzittern.
Трéпетный ת׳ חָרֵד, נִרְעָשׁ zitternd.
Трéпетъ ז׳ פַּלָּצוּת, חִיל, חַלְחָלָה, חֲרָדָה, רְעָדָה, רַעַד
שַׂעַר, זְוָעָה, רֶטֶט, רְתֵת, חָגָּא das Zittern.
Трёпла (-пелъ) ס״ר מְשׁוֹטֵי רַפְסֹדוֹת, מְשׁוֹטֵי דֹבְרוֹת.
Треплó см. Трепáлка. [-скóвый ת׳
Трескá נ׳ חֲמוֹר־הַיָּם*, מִין דָּג (ע״ז לט.) Schellfisch.
Трéскать פ״י (המ׳) אָכוֹל, לָחוֹךְ, עַלֵּעַ fressen.
Трескотня́ נ׳ נֶפֶץ, רֹגֶז, קוֹל שְׁבָרִים, רֹגֶז קוֹל, רַעַם
תְּשׁוּאָה Geprassel.
Трескýчій ת׳ נוֹתֵן קוֹל שְׁבָרִים, נוֹתֵן קוֹל נֶפֶץ prasselnd.
Трескъ ז׳ см. Трескотня́.
Трéснуть 1) פ״י הַכֵּה, מָחֹא schlagen, hauen. 2) פ״ע
הִתְבַּקֵּעַ, נָפוֹץ platzen. -ся פ״ח בְּ־ (הִנָּגֵף) הִתְנַגֵּף,
הוּטַל, נָפוֹל; כָּשׁוֹל בְּ־ anstoßen. [gericht.
Третéйскій сýдъ סוֹד שְׁלֹשֶׁת יוֹעֲצֵי שָׁלוֹם Schieds=
Третúна см. Треть. [Trauertag.
Третúны נ״ר תְּפִלַּת יוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְאֵבֶל עַל־מֵת dritter
Третúцею, -тúчно ת״פ בְּפַעַם הַשְּׁלִישִׁית, זֶה שָׁלֹשׁ
רְגָלִים zum dritten Mal.
Третúчный ת׳ הַבָּא בְּפַעַם הַשְּׁלִישִׁית dreimalig.
Трéтій מ״מ שְׁלִישִׁי dritter.

Третнóй ת׳ אֲשֶׁר לִשְׁלִישִׁית הַשָּׁנָה Dritteljährig.
Треть נ׳ שְׁלִישִׁית הַ־ Drittel.
Третьебрáчный ת׳ אֲשֶׁר מֵאִשְׁתּוֹ הַשְּׁלִישִׁית; אֲשֶׁר
מֵאִשָּׁה הַשְּׁלִישִׁי von dritter Ehe.
Третьегóднишній ת׳ הַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית— vorvor=
Трéтьягодня ת״פ שִׁלְשֹׁם vorgestern. [jährig.
Треугóлка נ׳ צָנִיף שְׁלֹשׁ־הַקְּצָוֹת dreieckiger Hut.
Треугóльникъ ז׳ טְרִיגוֹן*, תְּמוּנָה שְׁלֹשׁ הַפִּנּוֹת
(ב״ב קסד:) Dreieck.
Треугóльный ת׳ טְרִיגוֹנִי*, בַּעַל שָׁלֹשׁ פִּנּוֹת dreieckig.
Треýхъ ז׳ 1) (לאכרים) צָנִיף שְׁלֹשׁ הַכְּנָפוֹת Klappmütze.
2) מַכַּת לֶחִי Ohrfeige.
Трефóвка נ׳ בצחוק הקרטי (הַשְּׁתִי וְהָעֵרֶב) גִּלְיוֹן הַתָּו
Трефóль נ׳ см. Трилúстникъ. [Treffkarte.
Трéфы נ״ר (בקרטים) תָּו הַשְּׁתִי וְהָעֵרֶב Trefffarbe.
Трехлóкотный ת׳ מֵכִיל שָׁלֹשׁ אַמּוֹת drei Elen lang.
Трехлѣ́тіе ס׳ יְמֵי שָׁלֹשׁ שָׁנִים Zeitraum von 3 Jahren.
Трехлѣ́тній ת׳ שָׁלֹשׁ שָׁנִים— dreijährig.
Трехмáчтовый ת׳ בַּעַל שְׁלֹשֶׁת תְּרָנִים dreimastig.
Трехмѣ́стный ת׳ (רכב) בַּעַל שָׁלֹשׁ מוֹשָׁבוֹת dreisitzig.
Трехмѣ́сячный ת׳ שְׁלֹשֶׁת חֳדָשִׁים— dreimonatlich.
Трехнедѣ́льный ת׳ שְׁלֹשׁ שָׁבוּעוֹת—dreier Wochen.
Трехпáлый ת׳ בַּעַל שָׁלֹשׁ אֶצְבָּעוֹת dreizehig.
Трехпóльный ת׳ (כִּכַּר אֲדָמָה) מְחֻלָּק לִשְׁלֹשָׁה
חֲבָלִים dreifeldig. [tig.
Трехполѣ́нный ת׳ (עץ) נִגְזָר לִשְׁלֹשָׁה גְזָרִים dreischei=
Трехпрóбный ת׳ (יין) מְזֻקָּק שִׁלְשָׁתַיִם dreimal ge=
läutert. [Pud schwer.
Трехпудовóй ת׳ אֲשֶׁר שְׁלֹשָׁה כִּכָּרִים מִשְׁקָלוֹ drei
Трехсторóнній ת׳ בַּעַל שְׁלֹשָׁה צְדָדִים, אֲשֶׁר שָׁלֹשׁ
צְלָעוֹת לוֹ dreiseitig. [dreipfündig.
Трехфунтóвый ת׳ אֲשֶׁר שָׁלֹשׁ לִטְרוֹת מִשְׁקָלוֹ
Трехэтáжный ת׳ (בית) בַּעַל שָׁלֹשׁ קוֹמוֹת dreistöckig.
Трёхязы́чный ת׳ לְשָׁלֹשׁ לְשׁוֹנוֹת dreisprachig.
Трещáть פ״ע 1) רָעוֹשׁ, נָתוֹן קוֹל שְׁבָרִים, שָׁאֹה krachen.
2) הִתְפַּלֵּץ, הִתְרֹעַע, הִתְבַּקֵּעַ, נָפוֹץ platzen.
Трещётка נ׳ 1) עַנְבֵּל*, הַלְמוּת, צִלְצַל שֶׁמַע Kla=
pper. 2) מַכְבִּיר מִלִּים, פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו Plapperer.
Трéщина נ׳ פֶּרֶץ נִבְעָה, בֶּדֶק, בְּקִיעַ Riß.
Три מ״י שָׁלֹשׁ; שְׁלֹשָׁה drei.
Тригонометрія נ׳ חָכְמַת הַמִּדָּה לִתְמוּנוֹת שְׁלֹשׁ־
הַפִּנּוֹת Dreiecksmeßkunst. -рúческій ת׳.
Трúдевять ת״פ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תִּשְׁעָה dreimal neun.
За трид. земéль הַרְחֵק הָלְאָה, לְמֶרְחַקִּים, בַּשְּׁלֹשִׁים.
Тридцáтый מ״ס הַשְּׁלֹשִׁים— dreißigst. Т. день יוֹם

Три́дцать מ״י שְׁלשִׁים dreißig.

Три́жды ת״פ שָׁלשׁ פְּעָמִים dreimal.

Три́зна נ׳ יוֹם זִכָּרוֹן לְמֵת Todtenfeier.

Трики́рій ז׳ *תְּלַת־קִירִין, מְנוֹרַת שְׁלשֶׁת הַקָּנִים drei= [armiger Leuchter.

Трико́ ס׳ מִין אֵטוּן צֶמֶר Tricot.

Трикра́тно, -кра́ты ת״פ שָׁלשׁ פְּעָמִים dreimal.

Триктра́къ ז׳ מִין שְׂחוֹק בְּקוּבְיָא Tricktrackspiel.

Трили́стникъ ז׳ צֶמַח שְׁלשֶׁת הֶעָלִים, *כְּלִיל מֶלֶךְ (כתובות עז:) Dreiblatt.

Трили́стный ת׳ מְשֻׁלַּשׁ הֶעָלֶה dreiblätterig.

Трина́дцатый מ״ס הַשְּׁלשָׁה עָשָׂר— dreizehnt.

Трина́дцать מ״י שְׁלשָׁה עָשָׂר; שְׁלשׁ עֶשְׂרֵה dreizehn.

Трипе́рстка נ׳ *שְׂכְלִי, מִין שְׂלָו (יומא עה:) Wachtelhuhn.

Трисвя́тый ת׳ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ dreiheilig.

Три́ста מ״י שְׁלשׁ מֵאוֹת dreihundert. [Tonstück.

Трі́о ס׳ שִׁיר לִשְׁלשָׁה קוֹלוֹת שׁוֹנִים dreistimmiges

Тріоле́тъ ז׳ מִין שִׁיר מִשְּׁמוֹנָה חֲרוּזִים Ringelgedicht.

Тріумфа́льный ת׳ עָרוּךְ לִתְרוּעַת שִׂמְחָה Triumph=.

Тріу́мфъ ז׳ שִׂמְחָה, תְּרוּעָה, עֱנוֹת גְּבוּרָה Siegesfeier.

Тро́ганіе ס׳ *מַגָּע, נֶגַע, נַגַּעַת das Rühren.

Тро́гать, Тро́нуть פ״י 1) (что) נָגוֹעַ בְּ־ berühren. 2) (кого́) עוֹרֵר לֵב אִישׁ rühren. -ся פ״ח 1) מוּשׁ מִ־, נָסוֹעַ לְדַרְכּוֹ, זוּעַ מִ־ sich fortbewegen. 2) הִתְעוֹרֵר, הִכָּמֵר רַחֲמָיו (נִחוּמָיו), הָמֹה מֵעָיו gerührt werden. 3) עָלֹה רִקָּבוֹן, הָחֵל לִרְקֹב, עָשׁוֹשׁ anfaulen.

Тро́е (трои́хъ) מ״י שְׁלשָׁה; שָׁלשׁ drei.

Троебра́чіе ס׳, -бра́чность נ׳ נִשּׂוּאִים שְׁלִישִׁים dritte Ehe. [Ehe.

Троебра́чный ת׳ מִנִּשּׂוּאִים שְׁלִישִׁים von der dritten

Троеже́нецъ (-нца) ז׳ בַּעַל אִשָּׁה שְׁלִישִׁית drittes Mal Verheiratheter.

Троеже́нство см. Троебра́чіе.

Троекра́тно ת״פ שָׁלשׁ פְּעָמִים dreimal.

Троекра́тный ת׳ הַבָּא זֶה שָׁלשׁ פְּעָמִים dreimalig; dreifach. [קְרָשִׁים dreizölliger Lattnagel.

Троетёсъ ז׳, -тёсный гвоздь מַסְמֵר לַעֲבִי שְׁלשֶׁת [spänner.

Тро́ечка см. Тро́йка.

Тро́ечникъ ז׳ מְנַהֵל רִתְמַת שְׁלשָׁה סוּסִים Drei=

Тро́ечный ת׳ אֲשֶׁר לְרִתְמָה מְשֻׁלֶּשֶׁת vom Dreigespann.

Тро́йка נ׳ רִתְמָה מְשֻׁלֶּשֶׁת, רִתְמַת שְׁלשֶׁת סוּסִים Dreigespann.

Тро́йни נו״ר יְלוּדִים שְׁלשָׁה יַחַד Drillingskinder.

Тройни́къ ז׳ 1) אֶרֶג חוּט מְשֻׁלָּשׁ dreifadiges Garn. 2) נֵר שְׁלִישִׁית הַלִּטְרָא Licht von 1/3 Pfund. 3) קֶרֶשׁ שָׁלשׁ אֶצְבָּעוֹת עָבְיוֹ dreizolliges Brett.

Тройни́чникъ ז׳ אַחַד הַיְלוּדִים שְׁלשָׁה יַחַד Drilling.

Тройно́й ת׳ מְשֻׁלָּשׁ dreifach. Тройно́е пра́вило חֶשְׁבּוֹן הָעֵרֶךְ הַמְשֻׁלָּשׁ.

Тро́йственный ת׳ מְשֻׁלָּשׁ dreifältig.

Трои́ть פ״י 1) שַׁלֵּשׁ, שַׁלֵּשׁ מַעֲשֵׂהוּ verdreifachen. Т. нить שַׁלֵּשׁ חוּט. Т. па́шню חָרוֹשׁ שָׂדֶה שָׁלשׁ פְּעָמִים. Т. вино́ זַקֵּק יַיִן שְׁלשָׁה מוֹנִים. 2) פ״ס הֵרָאֵה לָעַיִן כִּמְשֻׁלָּשׁ dreifach sehen. -ся פ״ח см. Трои́ть 2.

Тро́ица נ׳ 1) (לנוצרים) *יִחוּד הַמְשֻׁלָּשׁ Dreieinigkeit. 2) (לנוצרים) חַג הַשָּׁבוּעוֹת Pfingstfest. -ичный ת׳.

Тройча́тка נ׳ דֶּבֶק מְשֻׁלָּשׁ drei zusammengewachsene Dinge. Орѣхъ- т. אֱגוֹז מְשֻׁלָּשׁ.

Тро́ичный ת׳ см. Тро́ица.

Тромбони́стъ ז׳ מְחַצֵּר בַּחֲצוֹצְרָה Posaunenbläser.

Тромбо́нъ ז׳ חֲצוֹצְרָה Posaune.

Тро́нная שת״נ אוּלָם הַכִּסֵּא Thronsaal.

Тро́нный ת׳ אֲשֶׁר לְכִסֵּא מֶלֶךְ Thron=.

Тро́нуть, -ся см. Тро́гать, -ся.

Тронъ ז׳ כֵּס מֶלֶךְ, כִּסֵּא Thron.

Тропа́ נ׳ מַעְגַּל רַגְלַיִם, שְׁבִיל, נָתִיב, מִשְׁעוֹל Fußweg

Тропа́рь ז׳ מִין שִׁיר תּוֹדָה kurzer Lobgesang.

Тро́пикъ ז׳ חוּג תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ Wendekreis.

Тропи́на, -пи́нка, -пи́ночка ק׳ см. Тропа́.

Тропи́ческій ת׳ 1) אֲשֶׁר בִּמְקוֹם תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ des Wendekreises. 2) מְלִיצָה—, מָשָׁל— bildlich.

Тропъ ז׳ נִיב מְלִיצָה, מָשָׁל bildlicher Ausdruck.

Троса́къ ז׳ צִפֹּרֶן פַּעֲמֵי הַבַּרְזֶל לַסּוּס Spitze am [Hufeisen.

Троста́ см. Трость 1.

Трости́льный ת׳ אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה עֲבֹת zum Zwirnen.

Трости́на, -ти́нка см. Трость 1.

Трости́ть (трощу́, трости́шь) פ״י עַבֵּת, הַשְׁזֵר [zusammendrehen.

Тро́стка ק׳ см. Трость 1.

Тростни́къ ז׳ סוּף, גֹּמֶא, אָחוּ Rohrgebüsch. -ко́вый ת׳.

Трость נ׳ 1) קָנֶה, אַגְמוֹן, גֹּמֶא Schilfrohr. 2) מַטֶּה, מִשְׁעֶנֶת קָנֶה, שֵׁבֶט Rohrstock. 3) עֵט, סוֹפְרִים Rohr= feder. Тро́стяный, -стяно́й ת׳. [Rohrsperling.

Тростя́нка נ׳ 1) חֲלִיל קָנֶה Rohrpfeife. 2) צִפּוֹר קָנֶה

Тротуа́ръ ז׳ כֶּתֶף (צֶלַע) הָרְחוֹב Fußweg.

Трофе́й ז׳ שְׁלַל אוֹיְבָיו, שְׁבִי גִּבּוֹר Siegeszeichen.

Трохе́й ז׳ מִשְׁקָל יָתֵד וּתְנוּעָה בַּשִּׁיר.

Трохеи́ческій ת׳ (שיר) שְׁקוּל יָתֵד וּתְנוּעָה Versfuß von einer langen und kurzen Sylbe.

Троще́ніе ס׳ עֲבֹת, הַשְׁזִיר das Zusammendrehen.

Троюро́дный ת׳ שָׁלֵשׁ (אָח, בֵּן) im dritten Geschlecht verwandt.

Троя́кій ת׳ כִּשְׁלֹשָׁה פָנִים, מְזֻנִּים (מְמֻנִּים) שְׁלֹשָׁה dreierlei.

Труба́ נ׳ 1) קָנֶה, צִנּוֹר, אָפִיק Röhre. Водопрово́дная т. צִנּוֹר הַמַּיִם. Мѣ́дныя тру́бы אֲפִיקֵי נְחוּשָׁה. 2) אֲרֻבָּה, אֲרֻבַּת עָשָׁן Schornstein. 3) שׁוֹפַר תְּרוּעָה, חֲצוֹצְרָה, קֶרֶן Trompete.

Труба́чъ ז׳ 1) מֵרִיעַ (תּוֹקֵעַ) בְּשׁוֹפָר, מְחַצֵּר בַּחֲצוֹצְרָה Trompeter. 2) см. Псо́фія.

Труби́ть (-блю́, -би́шь) פ״ע 1) חַצֵּר בַּחֲצוֹצְרָה, הַשְׁמֵעַ (הָרִיעַ) בַּשּׁוֹפָר, תָּקוֹעַ trompeten. 2) (о чёмъ) סַפֵּר לַכֹּל, בִּקְהַל עָם ausposaunen.

Тру́бка נ׳ 1) קָנֶה Röhre. Зри́тельная т. קְנֵה־רְאִי. Кури́тельная т. קְנֵה־קְטֹרֶת. 2) גָּלִיל, גִּלָּיוֹן Rolle. Т. холста́ גְּלִיל בַּד.

Трубле́ніе ס׳ תְּרוּעָה, שׁוֹפָר (תְּקַע) קוֹל das Trompeten.

Тру́бникъ ז׳ עוֹשֵׂה אֲפִיקֵי נְחוּשָׁה Spritzenarbeiter.

Тру́бный ת׳ שׁוֹפָר—, חֲצוֹצְרָה— Trompeten-. Т. звукъ תְּרוּעָה, קוֹל שׁוֹפָר.

Трубоpо́гъ ז׳ חִלָּזוֹן, מִין שַׁבְּלוּל* (שבת כו.) Hornschnecke.

Трубочи́стный ת׳ אֲשֶׁר יְנַקּוּ בוֹ הָאֲרֻבּוֹת zum Schornsteinfegen.

Трубочи́стъ ז׳ מְנַקֵּה אֲרֻבּוֹת עָשָׁן Schornsteinfeger.

Тру́бочка ק׳ см. Тру́бка.

Тру́бочникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה קְנֵי־קְטֹרֶת Pfeifenmacher. 2) כֵּן לִקְנֵי הַקְּטֹרֶת Pfeifengestell.

Трубча́тый ת׳ מַעֲשֵׂה קָנֶה, כִּדְמוּת קָנֶה röhrenförmig.

Труди́ть (тружу́, -ди́шь) פ״י (кого́) הַלְאֵה, הוֹגֵעַ, הַעֲבֵד עַל־ (לְמַשָּׂא) הָיֹה לָטֹרַח bemühen. -ся פ״ח עָמוֹל, יָגוֹעַ arbeiten.

Тру́дненькій, -не́некъ см. Труднова́тый.

Тру́дно ת״פ כָּבֵד schwer.

Труднова́тый ת׳ כָּבֵד מְעַט etwas schwierig.

Труднопла́вкій ת׳ (מתכת) כָּבֵד לְהַנְתִּיךְ schwerflüßig.

Тру́дность נ׳ כְּבֵדוּת, עָמָל Schwierigkeit.

Тру́дный ת׳ 1) כָּבֵד, מַלְאָה schwer. 2) קָשֶׁה (שמות יח, כו), נִפְלָא מֵהָבִין schwer zu verstehen. 3) חוֹלֶה, דַּוָּי, כּוֹאֵב schwer krank.

Трудово́е שת״ס פְּרִי עָמָל, יְגִיעַ כַּפַּיִם mit Mühe Erworbenes.

Трудолю́бецъ (-бца) ז׳ חָרוּץ, אוֹהֵב עֲבוֹדָה Arbeitsamer.

Трудолюби́вый ת׳ עָמֵל בֶּאֱמוּנָה, אוֹהֵב עֲבוֹדָה, עוֹשֶׂה בְּחֵפֶץ כַּפַּיִם arbeitsam.

Трудолю́біе ס׳ אַהֲבַת עֲבוֹדָה, יַד חָרוּצִים, חֵפֶץ כַּפַּיִם Arbeitsamkeit.

Трудъ ז׳ עֲמַל־נֶפֶשׁ; עָמָל, עֲמַל כַּפַּיִם, יְגִיעַ כַּפַּיִם, מַעֲבָד, עֲבֹדָה, מַעֲשֶׂה, פֹּעַל, פְּעֻלָּה Mühe, Arbeit.

Тру́женикъ ז׳ עָמֵל Fleißiger Arbeiter. -ница נ׳.

Труни́ло ז׳ לֵץ, מִתְלוֹצֵץ, אִישׁ לָצוֹן, מְהַתֵּל Bespötter.

Труни́ть פ״ע (надъ кѣмъ) הִתְקַלֵּס בְּ־, הַתֵּל בְּ־, שָׂחוֹק עַל־, לָעוֹג לְ־ bespotten.

Тру́пный ת׳ מֵת—, פֶּגֶר— Leichnam-.

Труповскры́тіе ס׳ נִתּוּחַ גּוּפַת מֵת Leichenöffnung.

Трупоразъё́мный ת׳ מוּכָן לְנַתּוּחַ גּוּפַת מֵתִים anatomisch.

Трупоразъя́тель ז׳ מְנַתֵּחַ גּוּפַת מֵת Anatom.

Трупоразъя́тіе см. Труповскры́тіе.

Тру́ппа נ׳ עֲדַת מְשַׂחֲקִים Truppe.

Трупъ ז׳ גּוּפַת מֵת, פֶּגֶר, נְבֵלָה, מַפֶּלֶת הַחַי (שופטים יד, ח) Leiche; Cadaver.

Труси́ть (трушу́) פ״י שָׁפוֹךְ, זָרֹה, זָרֵה streuen. -ся נפ׳ זֹרֹה, הִזָּרֵה, הִשָּׁפֵךְ אַרְצָה gestreut werden.

Тру́сить פ״ע פָּחוֹד, מְפַחֵד, הִמּוֹג, חָתוֹת (הֵחַת, עָרוֹץ), זָחוֹל וְיָרֹא, מִפְּנֵי־ Angst haben. Не т.! אַל יֵרַךְ לְבָבְךָ.

Труси́ха נ׳ יְרֵאָה, רַכַּת לֵב Furchtsame.

Труси́шко см. Трусъ.

Тру́ска נ׳ זְרוֹת das Streuen.

Трусли́вость נ׳ מֹרֶךְ לֵב, מְפַחֵד, נָמוֹג לֵב Aengstlichkeit.

Трусъ ז׳ יְרֵא, רַךְ לֵב, חַת Feigling.

Тру́тень (-тня) ז׳ 1) זְכוּר דְּבוֹרִים Bienenmännchen. 2) עָצֵל, חוֹבֵק יָדָיו Faulenzer.

Трути́ть (тручу́) פ״י לָחוֹץ, הָעֵק, מָרוֹט drücken.

Трутни́къ ז׳ מִין פִּטְרִית Schwamm.

Трутни́ца נ׳ פַּךְ הַנְּעֹרֶת לְזִקֵּי־אֵשׁ Zündbüchse.

Трутъ ז׳ נְעֹרֶת לְזִקֵּי־אֵשׁ, פַּחֵי־אֵשׁ Zunder.

Труха́ נ׳ חֲשַׁשׁ, שְׂרִידֵי חָצִיר בָּאֵבוּס, מַק הֶחָצִיר zerriebenes Heu.

Трухлева́тый ת׳ נָמֵק מְעַט, קָמֵל—, נָבֵל— mürbe.

Тру́хлость נ׳ רִקָּבוֹן, רָקָב, מַק Mürbigkeit.

Тру́хлый ת׳ נָמֵק, נָמוֹג, עָבֵשׁ mürbe, faul.

Тру́хнуть פ״ע הָמֵק, הִמּוֹג, עָבוֹשׁ faulen.

Трухну́ть см. Тру́сить.

Труче́ніе ס׳ לַחַץ, עָקָה das Drücken.

Труше́ніе ס׳ см. Тру́ска.

Трущо́ба נ׳ מֵצַר, מָקוֹם צָר, נָקִיק; מְצוּקָה Höhle, Schlupfwinkel.

Трынъ-трава́ נ׳ אַיִן, אֶפֶס וָתֹהוּ, הֶבֶל נִדָּף Kleinigkeit.

Трюмо́ ס׳ 1) מַעֲבָר בֵּין חַלּוֹן וְחַלּוֹן Wand zwischen Fenstern. 2) מַרְאָה (רְאִי) כְּקוֹמַת אִישׁ großer Spiegel.

Трюмъ ז׳ תַּחְתִּית (קַרְקַע) אֳנִיָּה Schiffsraum.

Трюфель ז׳ (במעבה האדמה) מִין פִּטְרִית Trüffel.

Тряпи́ца, -пи́чка נ׳ בְּלוֹי־סְחָבָה Lappen.

Тряпи́чникъ ז׳ מְלַקֵּט בְּלוֹיֵי סְחָבוֹת Lumpensammler.

Тряпи́чный ת׳ בְּלוֹיֵי סְחָבוֹת ,—מְלָחִים Lumpen-.
Тря́пка, -почка см. Тряпи́ца.
Тряпьё ס׳ קְרָעִים (משלי כג, כא) ,בְּלוֹיֵי סְחָבוֹת ,מְלָחִים Lumpen.
Трясе́ніе ס׳ см. Тря́ска.
Трясина נ׳ מְקוֹם טִיט ,יָוֵן ,בִּצָּה ,בֹּץ Sumpf. -си́нный ת׳.
Тря́ска נ׳ זַוָעָה ,טַלְטֵלָה ,מָגוֹד ,נִיד Erschütterung. Зада́ть кому́ тря́ску הַרְאֵה קָשָׁה אֶת־.
Тря́скій ת׳ מִזַּעֲזֵעַ ,מְטַלְטֵל rüttelnd.
Трясогу́зка נ׳ מִין צִפּוֹר Bachstelze.
Трясти́ (-су́, -сёшь), **Тряхну́ть** פ״י טַלְטֵל ,הָנֵד ,הָנֵעַ ,פַּזֵּר לָרִיק ,הַרְעֵשׁ ,הַרְגֵּז ,וַעֲזֵעַ schütteln. Т. де́ньги כַּסְפּוֹ. Т. старино́ю הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו לִזְקוּנָיו. -ся פ״ח רָחוֹף ,רָעוֹשׁ ,חָרוֹד ,רָגוֹז ;הִתְמוֹטֵט ,הִנּוֹעַ ,הִתְנוֹדֵד zittern.
Трясу́лька נ׳ 1) חֲלִיָה ,נְטִיפָה לראש נשים Art Kopfputz.
Трясу́чая боле́знь, Трясца́ см. Трясу́чка.
Трясу́чка נ׳ רַעַד עַצְמוֹת ,פַּלָּצוּת ,חֳלִי חֲרָדוֹת Zitterkrankheit.
Тряхну́ть см. Трясти́
Туале́тъ ז׳ מַלְבּוּשׁ וַעֲדִי ,תַלְבֹּשֶׁת Putz. -ле́тный ת׳.
Туга́ נ׳ יָגוֹן ,תּוּגָה Gram.
Тугова́тый ת׳ קָשֶׁה—מָתוּחַ מְעַט etwas steif.
Туго́й ת׳ 1) מָתוּחַ ,מִמְשָׁךְ fest. 2) מְמֻלָּא מִפֶּה לָפֶה gepropft. 3) עָרֵל ,קָשֶׁה steif, hart. Онъ т. человѣкъ אִישׁ קָשֶׁה (עֲרַל לֵב) הוּא. Онъ тугъ на́ ухо עֲרַל רַע לֵב ,כִּילַי (4 .עֲרֵלָה אָזְנוֹ ,אָזְן הוּא geizig.
Ту́гость נ׳ עָרְלָה ,קְשִׁי Steifheit. Т. се́рдца עָרְלַת־ (קְשִׁי־) לֵב.
Туда́ ת״פ שָׁמָּה dorthin. Т. и сюда́ כֹּה וָכֹה ,הֵנָּה וָהֵנָּה.
Туже́ніе ס׳ מַעֲצֵבָה ,עַצֶּבֶת ,סְפֹד ,תּוּגָה das Trauern.
Тужи́ть פ״ע נָהֹה ,שָׁמוֹם ,הִתְאַבֵּל ,אָבוֹל trauern.
Тузе́мецъ (-мца) ז׳ תּוֹשָׁב ,אֶזְרָח ,יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת Inländer.
Тузе́мный ת׳ הָאָרֶץ הַזֹּאת— inländisch.
Тузи́ть (тужу́) פ״י חָלוֹם ,הַכֵּה בְּאֶגְרוֹף schlagen.
Тузлу́къ ז׳ *צִיר דָּגִים מְלוּחִים ,בְּלִיל מֶלַח לְדָגִים Salzbrühe.
Тузъ ז׳ 1) (בשחוק הקרטי) גִּלָּיוֹן הַתָּו הָאֶחָד Aßkarte. 2) נְשׂוּא פָנִים ,נִכְבָּד Vornehmer Mann. Дать туза́ הַכֵּה בְּאֶגְרוֹף.
Тука́нъ см. Перцея́децъ.
Тукъ ז׳ 1) מִשְׁמָן ,שֶׁמֶן ,פֶּדֶר ,חֵלֶב Fett. 2) דֹּמֶן Düngmittel.
Туле́ечка, -ле́йка см. Тулья́.
Ту́лка см. Вту́лка.
Ту́ловище ס׳ גּוּף החי בלי ראשו וידיו ורגליו גּוּפָה ,גְּוִיָּה ,גֵּו Rumpf.
Ту́ловищный ת׳ הַגְּוִיָּה— vom Rumpf.
Тулу́пъ, -лу́пецъ (-пца) ז׳ אַדֶּרֶת שֵׂעָר כְּבָשִׂים Schafpelz.
Тулья́ נ׳ רֹאשׁ מִגְבַּעַת Hutkopf.

Тума́нить פ״י הַקְדֵּר ,הַלְבֵּשׁ קַדְרוּת ,כַּסֵּה עֲרָפֶל umnebeln. -ся פ״ח הִתְקַדֵּר ,עָטֹה עֲרָפֶל nebelig werden.
Тума́нно ת״פ חֲשֵׁכִים ,קְדֹרַנִּית nebelig.
Тума́нность נ׳ מַחְשָׁךְ ,קַדְרוּת ,מַעֲטֵה עֲרָפֶל ,מַאְפֵּלְיָה starker Nebel.
Тума́нный ת׳ 1) אָפֵל ,לָבֻשׁ קַדְרוּת ,עוֹטֵה עֲרָפֶל nebelig. 2) קוֹדֵר ,בִּפְנִים זוֹעֲפִים mürrisch.
Тума́нъ ז׳ עֲרָפֶל ,עֲרִיף Nebel.
Ту́мба נ׳ 1) אֶדֶן ,מְכוֹנָה ,כֵּן Fußgestell. 2) עַמּוּד קָטָן Pfosten.
Туме́стный ת׳ הַמָּקוֹם הַהוּא ,—הָאָרֶץ הַהִיא— örtlich. Туме́стное зо́лото זְהַב הָאָרֶץ הַהִיא.
Ту́ндра נ׳ מְקוֹם בִּצָּה ,אָחוּ Sumpfgegend.
Туне́ль ז׳ נְתִיב נִקְרַת־צוּר ,מַסְלוּל בְּעַד־מְעָרוֹת Tunnel.
Ту́ндряный ת׳ מָלֵא בִּצָּה Sumpfgegend.
Тунея́децъ (-дца) ז׳ אוֹכֵל לֶחֶם זָרִים ,אוֹכֵל בְּלִילוֹ ,מָנוֹן ,מִבְּלִי־לוֹ Faulenzer.
Тунея́дный ת׳ אוֹכֵל יְגִיעַ אֲחֵרִים ,רוֹדֵף לֶחֶם זָרִים parasitisch.
Тунея́дство ס׳ מַאֲכַל לֶחֶם עַצְלוּת Faulenzerei.
Тупёхонекъ ת׳ (בזיל) קֵהֶה מְאֹד ganz stumpf.
Тупи́къ ז׳ בַּרְזֶל קֵהֶה stumpfes Eisen. Стать въ тупи́къ עֲמוֹד נִדְהָם.
Тупи́ть (-плю́, -пишь) פ״י הַקְהֵה stumpf machen. -ся פ״ח קָהֹה stumpf werden.
Тупи́ца נ׳ 1) בַּרְזֶל קֵהֶה stumpfes Messer. 2) עֲרַל־לֵב Stumpfsinniger.
Тупова́тый ת׳ קֵהֶה מְעַט etwas stumpf.
Тупоголо́вый ת׳ חֲסַר־לֵב ,עֲרַל־לֵב dummköpfig.
Тупо́й ת׳ 1) קֵהֶה stumpf. 2) עֲרַל־לֵב ,חֲסַר־לֵב ,אֵין בִּינָה dumm.
Тупоно́ска נ׳ מִין בֶּן־אַוָּז הַבָּר wilde Ente.
Тупоно́сый ת׳ רְחַב הָאַף stumpfnäsig.
Ту́пость נ׳ 1) קֵהוּת Stumpfheit. 2) עָרְלַת לֵב Dummheit.
Тупоуго́льный ת׳ (לא־חדות) אֲשֶׁר פִּנּוֹתָיו קֵהוֹת בַּמְּדִידָה stumpfwinkelig.
Тупоу́міе ס׳ סִכְלוּת ,אֵין בִּינָה ,עָרְלַת־לֵב Stumpfsinn.
Тупе́ть פ״ע 1) קָהֹה ,קֵהָה stumpf werden. 2) כָּהֹה ,הִקָּשֵׁה ,הֵעָרֵל ,טָפוֹשׁ ,כָּבוֹד steif werden.
Тури́стъ ז׳ הוֹלֵךְ לְמַסָּעָיו ,אוֹרֵחַ ,נוֹסֵעַ Reisender.
Тури́ть פ״י (הם׳) בִּ־ דָּחוֹף ,מַהֵר ,הַבְהֵל ,הָאֵץ antreiben.
Турмали́нъ ז׳ *תּוּרְמָלִין ,מִין אֶבֶן יְקָרָה Turmalin.
Турни́ръ ז׳ קְרָב מִתְחָרִים ,מִלְחֶמֶת תְּנוּפָה Ritterspiel.
Ту́рокъ (-рка) תּוּרְכִּי Türke.
Турпа́нъ ז׳ *אִינְקוּרִי ,מִין בֶּן־אַוָּז (חולין נז.) schwarze Ente.
Турсу́къ ז׳ 1) אַמְתַּחַת עוֹר Schlauch. 2) סַל מֵעוֹר עֲצֵי לִבְנֶה Korb aus Birkenrinde.

Турýсы ר״ג דִּבְרֵי רוּחַ Geplauder. Нести́ т. на колёсахъ דַּבֵּר תֹּהוּ ,אָרוֹג קוּרֵי עַכָּבִישׁ.

Турча́нка נ׳ בַּת־תֹּגַרְמָה ,תּוּרְכִּית Türkin.

Туръ ז׳ *תּוֹרְבָּלָא ,שׁוֹר הַמִּדְבָּר ,תּוֹא ,תְּאוֹ (חולין פ.) wilder Stier.

Тусклова́тый ת׳ עָמוּם—מוּעָם—כֵּהֶה מְעַט etwas trübe.

Тýскнуть, -нѣть פ״ע קָדוֹר ,הוּעַם ,כָּהָה trübe werden.

Тускъ ז׳ קַדְרוּת ,מַרְאֶה כֵהֶה das Angelaufene.

Тутъ ת״פ בָּזֶה ,כֹּה ,פֹּה hier. Не тýтъ то было אַךְ לָרִיק יָגַע ,לַשָּׁוְא. [Maulbeerbaum.

Тутъ ז׳ *תּוּת ,עֵץ בָּכָא (בכורות ח. ; תרגום ש״ב ה. כ״ג)

Тýфель (-фля) ז׳ *נַעַל פַּנּוּן ,נַעַל הַבַּיִת (כלאים ט) Pantoffel. -фельный ת׳.

Тýфля, -флишка см. Тýфель.

Туфъ ז׳ עֵפֶר יָצוּק כְּמוֹ־אֶבֶן Tuffstein. -фовый ת׳.

Тýхлость נ׳ רִקָּבוֹן ,בְּאֹשׁ Fäule.

Тýхлый ת׳ נִבְאָשׁ ,עָבֵשׁ faul.

Тухля́тина נ׳ אֹכֶל נִבְאָשׁ Etwas faules.

Тýхнуть פ״ע (1 בָּאוֹשׁ ,עָבוֹשׁ ,רָקוֹב faulen. 2) דָּעוֹךְ, כָּבֹה ,הִזָּעֵךְ ,דָּעוֹךְ ,הִדָּעֵךְ erlöschen.

Тýхоль נ׳ רָקָב ,רִקָּבוֹן ,צַחֲנָה ,בְּאֹשׁ Fäule.

Тýча נ׳ עָב־עָנָן ,עָב Gewitterwolken.

Тучево́й ת׳ עָב—, עָבִים— Wolken=. [wolken.

Тучеподо́бный ת׳ כִּדְמוּת עָב ,כְּעָב wie Gewitter=

Тýчка נ׳ עָב קְטַנָּה (מ״א יח, מד) Gewitterwölkchen.

Тучни́ть פ״י דַּשֵּׁן ,הַשְׁמֵן fett machen. Т. по́ле דַּשֵּׁן שָׂדֶה בְּדֹמֶן.

Тýчность נ׳ דֶּשֶׁן ,חֵלֶב — ,שֶׁמֶן— ,מִשְׁמָן Fettheit.

Тýчный ת׳ מְמֻחָה ,מֵחַ ,בָּרִיא ,דָּשֵׁן ,שָׁמֵן (ישעיה כה, ו) fett. [עָשׂוֹת ,כָּשֹׂה ,עָבָה ,טָפוֹשׁ fett werden.

Тучнѣ́ть פ״ע גוֹב ,הִדַּשֵּׁן ,דָּשׁוֹן ,דָּשׁוֹן ,הַשְׁמֵן ,שָׁמוֹן

Тýша נ׳ גוּפַת בְּהֵמָה מְנֻקָּה מִמֵּעֶיהָ gereinigter Rumpf eines Viehes. [Tuschiren.

Тушева́льный ת׳ אֲשֶׁר לִמְשִׁחַת צֵל תְּמוּנָה zum

Тушева́ніе ס׳ מְשִׁחַת־צֵל לַתְּמוּנָה Tuschirung.

Тушева́ть (-шую) פ״י תָּאֵר צֵל לַתְּמוּנָה בְּעֵט עֹפֶרֶת

Тушёвка נ׳ см. Тушева́ніе. [tuschen.

Туше́ніе ס׳ כְּבוֹת das Löschen.

Туши́ло см. Гаси́ло.

Туши́ть פ״י כַּבֵּה löschen. -ся נפ׳ כְּבֹה ,הִדָּעֵךְ ,הִזָּעֵךְ

Тýшка ק׳ см. Тýша. [gelöscht werden.

Тушъ ז׳ שְׁאוֹן הַחֲצוֹצְרוֹת ,תְּקַע שׁוֹפָר Trompetenstoß.

Тушь נ׳ עֵט נֹחֶלֶת (לִמְשִׁחַת צֵל תְּמוּנָה) Tusche.

Тфу מ״ק ! בּוּז וְקִיקָלוֹן pfui.

Тхорь ז׳ см. Хорёкъ. [—חֲרָדָה Sorgfalt.

Тща́ніе ס׳ שְׁקוֹד ,חֵפֶץ כַּפַּיִם ,יַד־חָרוּצִים ; דְּאָגָה לְ־

Тща́тельность נ׳ см. Тща́ніе.

Тща́тельный ת׳ עָרוּךְ בַּכֹּל וְשָׁמוּר sorgfältig.

Тщеду́шіе ס׳ רִפְיוֹן כֹּחַ ,דְּוַי ,דַּאֲבוֹן Kränklichkeit.

Тщеду́шность נ׳ см. Тщеду́шіе. [kränklich.

Тщеду́шный ת׳ צְפוּי אֱלֵי־חֳלִי ,אֱנוֹשׁ ,יְדוּעַ־חֳלִי ,דַּוָּי

Тщесла́виться פ״ח הִתְפָּאֵר ,הִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר בַּתֹּהוּ prahlen.

Тщесла́віе ס׳ גַּאֲוָה ,גְּדָל־לֵב ,רַהַב Ruhmsucht.

Тщесла́вный ת׳ מִתְפָּאֵר ; מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שֶׁקֶר ,רְהַב בַּתֹּהוּ ruhmsüchtig.

Тщета́ נ׳ שָׁוְא ,תֹּהוּ ,רִיק ,הֶבֶל Eitelkeit.

Тщéтно ת״פ לָרִיק ,לַתֹּהוּ ,לַהֶבֶל ,לַשָּׁוְא ,לַשֶּׁקֶר ,חִנָּם

Тщéтность см. Тщета́, [בְּדֵי־רִיק vergeblich.

Тщéтный ת׳ —הֶבֶל ,—תֹּהוּ ,—רִיק ,—שֶׁקֶר ,—שָׁוְא, —אֱלִיל eitel.

Тщи́вый см. Тща́тельный ת׳. [sich bestreben.

Тщи́ться פ״ח הִתְאַמֵּץ לְ־ ,יָגוֹעַ לְ־ ,עָמוֹל בְּ־ ,שָׁקוֹד עַל־

Ты מ״ג אַתָּה ; אַתְּ du.

Тыка́ніе ס׳ (1 תָּקַע (יתד) בְּ־ das Hineinstrecken. 2) אֱמוֹר לְאִישׁ ,״אַתָּה״ das Duzen.

Ты́кать, -кнуть פ״י אֱמוֹר לְאִישׁ ,״אַתָּה״ duzen. -ся פ״ח אֱמוֹר ,״אַתָּה״ אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander duzen.

Ты́кать (ты́каю גם тычу), Ткнуть פ״י (1 נָקוֹב, דָּקוֹר stechen. 2) תָּקוֹעַ בְּ־ ,—מָעוֹךְ hineinstecken. -ся פ״ח דָּקוֹר חַד אֶת־אֶחָד einander stechen.

Ты́ква (ק׳ -тыко́вка) נ׳ *יַרְבּוּז ,אֲבַטִּיחַ (שביעית ם) Kürbiß.

Ты́квенникъ ז׳ נָזִיד אֲבַטִּיחִים Kürbißbrei.

Ты́квенный ת׳ —אֲבַטִּיחִים ,—אֲבַטִּיחַ Kürbiß=.

Тылъ ז׳ אָחוֹר ; עֹרֶף Rücken, Rückseite. Съ ты́лу מֵאָחוֹר ,מֵאַחֲרֵי הַ־. Обраща́ть тылъ הֲפוֹךְ עֹרֶף, נוּס ,פְּנֵה עֹרֶף אֶל־.

Ты́льный ת׳ אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי (מֵאֲחוֹרֵי) הַ־ Rücken=.

Тынъ ז׳ גֶּדֶר עֵץ צֶמַח Staketenzaun.

Ты́сяцкій (-каго) ש״ת (לבני כפר) שַׂר אֶלֶף Landvogt.

Ты́сяча מ״י אֶלֶף Tausend. [vogt.

Тысячелѣ́тіе ס׳ אֶלֶף שָׁנִים Jahrtausend.

Тысячелѣ́тній ת׳ בֶּן־אֶלֶף שָׁנִים tausendjährig.

Тысячено́гъ ז׳ *נָדָל ,שֶׁרֶץ מַרְבֵּה רַגְלַיִם (חולין סז:)

Ты́сячный ת״ס הָאֶלֶף tausendst. [Tausendfuß.

Тычёкъ (-чка́) ז׳ (1 שָׂפָה ,צַד ,יָרֵךְ Kante. Класть кирпи́чъ тычко́мъ הַנֵּחַ לְבֵנָה עַל־צִדָּה (2 דְּחִי, מַדְחֵפָה ,מְדָחָה Stoß.

Тычи́на נ׳ בַּד, תֹּרֶן, מוֹטָה, מוֹט Stange.

Тычи́нка ק׳ см. Тычи́на и Ты́чка.

Ты́чка (ק׳ -чи́нка) נ׳ (לצמחים) שִׁכְבַת פֶּרַח Staub=

Тычо́къ см. Тычёкъ. [faden.

Тычьё ס׳ בַּדֵּי־עֵץ, מוֹטוֹת, קָנִים Stangen.

Тьма נ׳ 1) מַאְפֵּל, אֲפֵלָה, אֹפֶל, מַחְשָׁךְ, חֲשֵׁכָה, חֹשֶׁךְ, קַדְרוּת, עֲלָטָה, עֵיפָה, מַאְפֵּלְיָה Finsterniß. 2) הָמוֹן, מְלֹא, שִׁפְעָה, מַכְבִּיר, רֹב, רְבָבָה Menge. Т. тму́щая רִבּוֹא רְבָבוֹת. Т. пастухо́въ מְלֹא רֹעִים. Т. верблю-

Тѣ см. Тотъ. [довъ שִׁפְעַת גְּמַלִּים.

Тѣле́сность נ׳ גּוּפָנִיּוּת*, חָמְרִיּוּת Körperlichkeit.

Тѣле́сный ת׳ בָּשָׂר—, גְּוִיָּה—, גֵּו— körperlich. Т. соста́въ תְּכוּנַת הַגֵּו. Тѣле́сное наказа́ніе מוּסַר בְּשָׂרִים.

Тѣли́стый см. Тѣльный. [חֹמֶר, גֶּשֶׁם* Wesen.

Тѣло ס׳ 1) בָּשָׂר, גּוּפָה, גְּוִיָּה, גֵּו Körper. 2) עֶצֶם,

Тѣлогрѣя, -грѣйка см. Душегрѣя.

Тѣлодвиже́ніе ס׳ נַפְתּוּלֵי בְשָׂרִים, נִיד הַגֵּו Körperliche Bewegung.

Тѣлосложе́ніе ס׳ תְּכוּנַת (מִבְנֵה) הַגְּוִיָּה Körperbau.

Тѣлострое́ніе см. Тѣлосложе́ніе.

Тѣлохрани́тель ז׳ שׁוֹמֵר רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ Leibwächter.

Тѣльный ת׳ דָּשֵׁן, שָׁמֵן, בְּרִיא בָשָׂר beleibt.

Тѣльце ק׳ см. Тѣло.

Тѣльцо́ ס׳ הַקָּצֶה הַצַּר לְבֵיצָה, פְּאַת בֵּיצָה Eiſpitze.

Тѣни́стый ת׳ נוֹתֵן צֵל, מֵצַל ſchattig.

Тѣни́ть פ״י תָּאֵר צֵל לִתְמוּנָה ſchattiren.

Тѣнни́къ ז׳ 1) (בַּגַּן) סְבַךְ מֵצַל, חֶבְיוֹן צֵל ſchattiger Ort. 2) מָסָךְ מְנוֹרָה, מָסָךְ לְאוֹר נֵר Lichtſchirm.

Тѣнь נ׳ 1) צֵל, צְלָלִים Schatten; Schattirung. 2) רוּחַ, חֶזְיוֹן לַיְלָה Schattenbild.

Тѣсненькій ת׳ צַר מְעַט etwas eng.

Тѣснёхонекъ ת׳ צַר מְאֹד ſehr eng.

Тѣсни́на נ׳ מְצַר, גֵּיא־הָרִים, מַעֲבָר צַר Engpaß.

Тѣсни́ть פ״י הָצֵק לְ־, הָעֵק, לָחוֹץ, דָּחוֹק drängen. -ся פ״ח סָפוֹחַ, דָּחוֹק אִישׁ רֵעֵהוּ ſich zuſammendrängen. Тѣсня́тся оні́ подъ те́рномъ תַּחַת חָרוּל יְסֻפָּחוּ.

Тѣсно ת״פ צַר, אֵין eng. Мнѣ т. э́то мѣсто (אֵין) צַר לִי הַמָּקוֹם.

Тѣснова́то ת״פ צַר מְעַט etwas eng.

Тѣсность נ׳ (חֶסֶר) מָקוֹם, צַר מְעַט, צוֹק Beengtheit.

Тѣснота́ נ׳ מֵצַר, צַר, מָצוֹר, צָרָה, צוֹק, צוּקָה, מָצוֹק, מְצוּקָה, לַחַץ Enge; Gedränge.

Тѣсный ת׳ צַר, דֵּי־מָקוֹם, אֵין (יהושע יז, טו) אֵץ eng.

Тѣсто ס׳ בָּצֵק Teig.

Тѣстова́тый ת׳ כְּמוֹ בָצֵק teigicht.

Тѣстцо́ см. Тѣсто. [Beluſtigung.

Тѣшеніе ס׳ נִחוּמִים, תַּנְחוּמִים, מֵשִׁיב נֶפֶשׁ, שַׁעֲשֻׁעַ

Тѣшить פ״י שַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ, הַרְנֵן לֵב־, צַחֵק לִפְנֵי־ erheitern. Т. свой обы́чай כְּאַוַּת נַפְשׁוֹ הִתְעַנֵּג, עָלוֹז, הִתְעַלֵּס, הִתְעַנֵּג פ״ח -ся הָלוֹךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ, הֵיטֵב לִבּוֹ ſich beluſtigen. -ся на чей счётъ הִתְעַנֵּג עַל־, שָׂחוֹק עַל־, הָתֵל בְּ־.

Тю́кать פ״י הָלוֹם, דָּפוֹק anklopfen. -ся פ״ח הִתְדַּפֵּק אִישׁ בְּאָחִיו aneinander ſtoßen.

Тюкъ ז׳ צְרוֹר, אֲגֻדָּה Pack.

Тю́левый ת׳ см. Тюль.

Тюле́невый ת׳ מֵעוֹר תְּחָשִׁים aus Seehundsfellen.

Тюле́нина נ׳ בְּשַׂר תַּחַשׁ, בְּשַׂר כֶּלֶב הַמַּיִם Seehundsfleiſch. [-лені́й ת׳.

Тюле́нь ז׳ כֶּלֶב הַמַּיִם (כלים יז, יג), תַּחַשׁ (?) Seehund.

Тюль ז׳ חוּר, כַּרְפַּס דַּק (אסתר א, ו), אֵטוּן דַּק מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת Tüll. -левый ת׳. [-па́нный ת׳.

Тюльпа́нъ ז׳ חֲבַצֶּלֶת, מִין שׁוֹשַׁן בְּצָלִים Tulpe.

Тюрба́нъ ז׳ נָשִׁים, צָנִיף, פְּאֵר, טָבוּל (יחזקאל כג, טו) Turban. [haftеter. -ница נ׳.

Тюре́мникъ ז׳ כֶּלֶא, אֲסִיר בֵּית הַסֹּהַר, אָסוּר Ver-

Тюре́мный ת׳ הַסֹּהַר—, אֲשֶׁר לְבֵית הַכְּלוּא Kerker=.

Тюре́мщикъ ז׳ פְּקִיד בֵּית הַסֹּהַר Kerkermeiſter.

Тюрьма́ נ׳ בֵּית סֹהַר, בֵּית כֶּלֶא, בֵּית כְּלוּא, כֶּלֶא, מִשְׁמָר Kerker.

Тюрю́къ ז׳ שַׂק לְרֹאשׁ הַמּוּצָא אֶל־הוֹרֶג Sack, zur Kopfbedeckung des Hingerichteten.

Тю́ря נ׳ פְּתוֹתֵי לֶחֶם בְּמֵי־שֵׁכָר Kaltſchale.

Тю́тень (-тня) ז׳ מִין כּוּר חֶרֶשׂ Schmelztiegel.

Тютю́нъ ז׳ טַבַּק, עֲלֵה־קְטוֹרָה Bauertabak.

Тюфя́къ, ק׳ -ячёкъ (-чка́) см. Матра́цъ.

Тя́вканье ס׳ קוֹל נוֹבֵחַ, נְבִחָה Gebell.

Тя́вкать פ״ע חָרוֹץ לָשׁוֹן, נָבוֹחַ bellen.

Тя́га נ׳ מְשׁוֹךְ, סְחֹב das Ziehen; Zug. Дать тя́гу הִמָּלֵט לְנַפְשׁוֹ, בְּרוֹחַ.

Тяга́ніе ס׳ מִשְׁפָּטִים, דִּבְרֵי רִיבוֹת Proceſſirung.

Тяга́ться פ״ח עִם־ הִשָּׁפֵט, הִתְעַשֵּׂק—, בּוֹא בְרִיב— proceſſiren.

Тягле́цъ ז׳ נוֹתֵן מַס, מַס עוֹבֵד Zinszahlender.

Тягло́ ס׳ 1) צֶמֶד שָׂדֶה Akerland. 2) בְּנֵי בֵית־אִכָּר Bauergeſinde. 3) מַס עוֹבֵד, מַס אִכָּר Frohndienſt.

Тя́гловый ת׳ נָתוּן לְמַס frohnbar.

Тя́гостный ת׳ כָּבֵד, כְּבַד מַשָּׂא, מְלָאָה, אֲשֶׁר הוּא עַל־ (לְמַשָּׂא) לְטֹרַח läſtig. Тя́гостная рабо́та

עבודה קשה.

Тягость נ׳ עמל; מעמסה, משא, טרח, כבד Beschwerde. Быть кому въ т. היה לטרח (למשא) על-, הכבד אכפו על-.

Тягота נ׳ משא, כבדות, כבד Last.

Тяготить (-гочу, -готишь) פ״י 1) לחוץ, העק, היה הצר, הצק ל-, סלול, סלה, דחוק bedrücken. 2) היה לטרח (למשא) על-, הכבד אכפו על- belästigen. -ся נפ׳ 1) הלחץ bedrückt werden. 2) פ״ח הלאה מנשא, לא יכול ל- sich belästigt fühlen.

Тяготѣніе ס׳ משך; כבד, נטל, משא Schwerkraft.

Тяготѣть פ״ע 1) העק תחתיו, כבוד על-, הטרח schwer fallen. 2) המשך בכח- angezogen werden.

Тягучесть נ׳ טבע המרקע (הממשך) Dehnbarkeit.

Тягучій ת׳ ממשך, מרקע dehnbar.

Тяжба נ׳ עשק, משפט, דברי-ריב; דין Proceß.

Тяжебникъ ז׳ איש ריב, נשפט—, מתעשק עם- Proceßsirender. -ница נ׳.

Тяжебный ת׳ אשר לדברי-ריב, —עשק, —דין [Proceß-.

Тяжелёнекъ ת׳ כבד מעט etwas schwer.

Тяжелёхонекъ ת׳ כבד מאד sehr schwer.

Тяжелина נ׳ אכף, סבל, סבל, נטל, משא Schwere.

Тяжело ת״פ כבד מנשא schwer.

Тяжеловатый ת׳ כבד מעט etwas schwer.

Тяжеловѣсный ת׳ אשר משקלו רב, כבד schwer wiegend. [(צפניה א, יא)] schwer beladen.

Тяжелогрузный ת׳ נטיל, עמוס, טעון משא

Тяжёлый ת׳ 1) כבד, רב-המשקל schwer. Т. камень אבן כבדה. 2) קשה mühselig. Т. трудъ עבודה קשה. Т. человѣкъ איש קשה, סר וזעף. Т. духъ ריח רע. [schwer werden.

Тяжелѣть פ״ע היה למשא, הסתבל, הלוך וכבד

Тяжестный ת׳ כבד schwer.

Тяжесть נ׳ סבל, סבל, מעמסה, משא, נטל, כבד; עמל, טרח Schwere; Beschwerde.

Тяжкій ת׳ כבד, גדול מנשא schwer, beschwerlich.

Тяжъ ז׳ עבת עגלה Zugriemen, -strick.

Тянуть פ״י 1) משוך; הארך ziehen. Т. возъ משוך עגלה. Т. голосомъ הקול (הארך) משוך. Т. дѣло מעשה-ענין (אחר) משוך. 2) עלה במשקל wiegen, schwer sein. Этотъ камень тянетъ полпуда האבן הזאת חצי-ככר משקלה. Т. на чью сторону נטה אחרי-. -ся 1) נפ׳ הסחב, המשך gezogen werden. 2) פ״ח פשוט, סרוח, השתרע sich hinstrecken. [שום בכליו stehlen.

Тяпать פ״י (המ׳) 1) כרות, חצוב, חטוב hauen. 2) גנוב,

Тяпъ-да-ляпъ ת״פ בחפזון ובלי-סדרים obenhin.

Тятя, Тятинька ז׳ ! אבי ! פפה (סוטה מב:) Papa.

У.

У ו, או, האות העשרים באלפא-בית הרוסית u.

У מ״י עם, (את-) את, על, אצל an, bei. Онъ былъ у меня היה עמי. У меня есть деньги יש אתי כסף. У рѣки אצל הנהר, על (יד) הנהר.

Убавить см. Убавлять.

Убавка נ׳ מגרעת Abzug.

Убавленіе ס׳ גרע, מגרעת Abnahme.

Убавлять, Убавить פ״י גרוע, חסר מ-, המעט vermindern. Уб. спѣси הכנע גאון—, גדוע קרן—, השפל גאות—. -ся 1) נפ׳ הגרע vermindert werden. 2) פ״ח מעוט, צעור, הדל, וחסור הלוך sich vermindern.

Убавочный ת׳ הנגרע מ- Abzugs-.

Убаиваніе ס׳ פתות, מדוחים, משאון das Zureden.

Убаивать, Убаять פ״י (המ׳) הדח בחלק שפתים, פתה, השא בחלקות bereden zu Etwas. -ся נפ׳ פתה, הפתה beredet werden. [Einschläfern.

Убаюканіе, -киваніе ס׳ הנפת ילד בערש das

Убаюкивать, -юкать פ״י הנע וישן ילד einschläfern. -ся נפ׳ הנוע בערשו לישן eingeschläfert werden.

Уберегать, Уберечь פ״י שמור, נצור, נטור; חשוך ליום אחרון bewahren. -ся פ״ח השמר מ-, השתמר—, שמור נפשו מ- sich hüten.

Убереженіе ס׳ פקדון ליום אחרון Aufbewahrung.

Уберечь см. Уберегать.

Убивалка נ׳ (לסל מסלה) מחי-קבל Stampfe.

Убиваніе ס׳ 1) (מסלה) סל, דרך, מדרך das Feststampfen. 2) הרג, הרגה, הרג, המית, רצח, קטל das Tödten.

Убивать, Убить פ״י 1) ישר הדורים (הלום) כתוש feststampfen. 2) הרוג, הכה נפש, המת, קטול, רצוח tödten.

Убивка נ׳ см. Убиваніе. 1.

Убиральщикъ ז׳ מפנה (בית) Aufräumer. -щица נ׳.

Убираніе ס׳ 1) פנות, הסיר Aufräumung. 2) ערך, היטיב das Putzen.

Убирáть, Убрáть פ״י 1) הַרְחֵק ,הָסֵר מִ־ ,פַּנֵּה auf=räumen. 2) יַפֵּה ,הֵיטֵב ,עָרוֹךְ putzen. Уб. вóлосы (שְׂעָרוֹ) הֵיטֵב רֹאשׁוֹ. 3) (קָצִיר) אָסוֹף einernten. -ся 1) נפ׳ הוּסַר מִ־ ,פֻּנָּה ; הֵעָרֵךְ aufgeräumt werden. 2) פ״ח הִתְיַפֵּה ,עָדָה עֶדְיוֹ sich ausputzen. 3) סוּר, הָלוֹךְ מִזֶּה ,הַרְחֵק מִ־ sich davon machen. Убирáйся גֶּשׁ־הָלְאָה!]

Убíрка см. Убóрка 1.

Убúтіе см. Убiéнiе.

Убíйственный ת׳ אֲשֶׁר מָוֶת בּוֹ ,כְּקֶטֶב יָשׁוּד [tödtlich.

Убíйство ס׳ רֶצַח ,קֶטֶל ,הֶרֶג Mord.

Убíйца ז״נ הוֹרֵג נֶפֶשׁ ,רוֹצֵחַ Mörder, =derin.

Ублажáніе ס׳ תְּהִלָּה ,מַהֲלָל Seligpreisung.

Ублажáтель ז׳ מְהַלֵּל ,מְאַשֵּׁר Seligpreisender. -льница נ׳.

Ублажáтельный ת׳ תְּהִלָּה ,—מַהֲלָל —beglückend.

Ублажáть, -жúть פ״י 1) אַשֵּׁר ,שַׁבֵּחַ ,הַלֵּל ,רוֹמֵם —שֵׁם seligpreisen. 2) הָרֵק בְּרָכָה עַל־ ,הַצְלֵחַ ,בָּרֵךְ beglücken. 3) (הַמ׳) (במנחה) כַּפֵּר פְּנֵי־אִישׁ besänftigen. -ся נפ׳ הָלוֹל ; אֻשּׁוֹר sich selig preisen.

Ублажéніе ס׳ עֲשׂוֹת מְאֻשָּׁר Beglückung.

Ублю́докъ (-дка) ז׳ (בבהמה וחיה) כֵּן ,זֶרַע שֶׁקֶר כִּלְאַיִם Mischling, Bastard.

Ублюстú פ״י שָׁמוֹר ,נָצוֹר ,נָטוֹר bewahren. -ся פ״ח שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ sich hüten.

Убóгій ת׳ 1) דַּל ,אֶבְיוֹן ,עָנִי ,רָשׁ ,מָךְ arm. 2) פָּצוּעַ, אֲשֶׁר מוּם (מָשְׁחָת) בּוֹ verkrüppelt. 3) בַּעַר ,נָבוּב, אֵין לֵב dumm.

Убóгонькій ת׳ דַּל מְאֹד recht arm.

Убóжество ס׳ רִישׁ ,חֶסֶר ,מִסְכֵּנוּת Armuth.

Убóжествовать (-жествую) פ״ע אָכוֹל בְּמִסְכֵּנוּת לַחְמוֹ in Armuth leben.

Убóжѣть פ״ע הִדַּל ,הִוָּרֵשׁ arm werden.

Убóй ז׳ זֶבַח ,טֶבַח ,טִבְחָה ,מַטְבֵּחַ ,שְׁחִיטָה das Schlachten.

Убóйка см. Убúвка.

Убóина נ׳ בְּשַׂר בְּהֵמָה שְׁחוּטָה Schlachtvieh.

Убóйный ת׳ נָתוּן לַטֶּבַח zum Schlachten. Убóйныя овцы צֹאן מַאֲכָל ,צֹאן הַהֲרֵגָה ,צֹאן טִבְחָה.

Убóрецъ (-рца) ק׳ см. Убóръ.

Убóристый ת׳ מִתְלַכֵּד ,יָצוּק ,מְצָק gedrängt. Убóристое письмó (מבלי רוח בין חלקיו) כְּתָב מְצָק.

Убóрка נ׳ 1) אָסִיף ,אֹסֶף das Einernten. Уб. хлѣба אֹסֶף קָצִיר. 2) פֵּאֵר ,יַפּוֹת ,פַּנּוֹת Aufräumung.

Убóрный ת׳ עוֹטֶה הוֹד ,—תִּפְאֶרֶת geputzt.

Убóрчивый см. Убóристый.

Убóрщикъ ז׳, -щица נ׳ см. Убирáльщикъ.

Убóръ ז׳ מַעֲטֵה הוֹד ,חֶלְיָה ,חֲלִי ,עֲדִי Putz.

Убрáніе см. Убирáніе.

Убрáнство ס׳ מַעֲטֵה הוֹד ,חֲלִי ,עֲדִי Ausputzung.

Убрать, -ся см. Убирáть, -ся.

Убрестú פ״ע חָלוֹף ,הָלוֹךְ לוֹ ,נוּד מִ־ fortgehen.

Убрýсецъ (-сца) ק׳ см. Убрýсъ.

Убрýсъ ז׳ 1) (לְרֹאשׁ) צִיץ עַל־מֵצַח ,לִוְיַת־חֵן Stirnband. 2) מְנַקִּית־בַּד לַיָּדַיִם ,מִטְפַּחַת־יָד Handtuch.

Убывáніе ס׳ לֶכֶת וְחָסוֹר ,חֶסֶר ,מְעֹט ,מִגְרַעַת Verminderung.

Убывáть, Убы́ть פ״ע מָעוֹט ,הִגָּרֵעַ ,הָלוֹךְ וְחָסוֹר, הָיֹה מִ־ (צפני׳ ג, יח) הֵעָדֵר ,הִפָּקֵד ,צָעוֹר sich vermindern.

Убы́вка נ׳ см. Убывáніе.

Убылóй ת׳ נֶעְדָּר ,נִפְקָד מִ־ ,נִגְרָע מִ־ vermindert; [abgegangen.

Убы́ль נ׳ см. Убывáніе.

Убыстря́ть, -рúть см. Ускоря́ть.

Убы́токъ (-тка) ז׳ שְׁבוּת ,מִגְרַעַת ,חֶסֶר ,נֵזֶק Nachtheil. Вознаградúть убы́тки שׁוּב שְׁבוּת.

Убы́точить פ״י הָבֵא נֵזֶק לְ־ ,הָרֵעַ לְ־ ,הַזֵּק לְ־ Schaden verursachen. -ся פ״ח הִוָּקֵשׁ (הִכָּשֵׁל) בְּנֵזֶק Schaden erleiden.

Убы́точность נ׳ מוֹקְשֵׁי נֵזֶק Nachtheiligkeit.

Убы́точный ת׳ צָפוּי אֱלֵי־חֶסֶר ,מֵבִיא נֵזֶק nachtheilig.

Убы́ть см. Убывáть.

Убѣгáніе ס׳ מִפְלָט ,בְּרֹחַ מִ־ das Fortlaufen.

Убѣгáть, Убѣжáть פ״ע 1) בָּרוֹחַ ,הִמָּלֵט ,נוּס מִפְּנֵי־ entfliehen. 2) הִשָּׁמֵר מִ־ ,סוּר מִ־ ,שָׂטֵה וְעָבוֹר מֵעַל־ ausmeiden.

Убѣгáться פ״ח יָעוֹף מִמְּרוֹץ sich müde laufen.

Убѣждáть, Убѣдúть, פ״י דַּבֵּר ,הוֹכֵחַ וְעָרוֹךְ לְעֵינֵי־ יָדוֹעַ וְהָשֵׁב אֶל־ ,עַל־לֵב überreden. -ся פ״ח הִוָּכֵחַ, רָאֹה בְּלִבּוֹ ,לְבָבוֹ überzeugt werden.

Убѣждéніе ס׳ 1) גַּלּוֹת (הוֹכִיחַ) לְעֵינֵי־ Ueberredung. 2) מוֹרָשֵׁי לְבָבוֹ ,רְאוּת לִבּוֹ ,אֱמוּנֵי לֵב Ueberzeugung.

Убѣжище ס׳ מִשְׂגָּב ,מַחֲסֶה ,מִפְלָט ,מָנוֹס Zuflucht.

Убѣлéніе Убѣливаніе ס׳ הַלְבִּין das Weißen.

Убѣливать, -лять, -лúть פ״י הַלְבֵּן (בַּשִּׂיד) weißen. -ся 1) נפ׳ הָלְבֵּן geweißt werden. 2) פ״ח הִתְלַבֵּן, הָפוֹךְ לָבָן ,הַלְבֵּן weiß werden.

Уважáть, Увáжить פ״י כַּבֵּד ,חָשׁוֹב ,הוֹקֵר ,נָשׂוֹא פְּנֵי־ ,(הָדוֹר) סַלְסֵל (משלי ד, ח) achten. Онъ самъ себя́ не уважáетъ עָנָה גְאוֹנוֹ בְּפָנָיו (הושע ז, י). -ся נפ׳ הֵחָשֵׁב ,הִכָּבֵד geachtet werden.

Уважéніе ס׳ כָּבוֹד ,יְקָר ,פְּנֵי־ (הָדֹר) שְׂאֵת ,חֲשֹׁב

שֵׂם־ Achtung. Принимáть въ уважéніе שׂוּם
לֵב אֶל־. [Triftigkeit.
Уважи́тельность נ׳ גֹּדֶל — יְקָר עִנְיָן, עֵרֶךְ דָּבָר
Уважи́тельный ת׳ רָאוּי לָשׂוּם, גָּדוֹל, נִכְבָּד, נֶחְשָׁב
לֵב עָלָיו beachtenswerth.
У́валень (-льня) ז׳ מִתְרַפֶּה, חוֹבֵק יָדַיִם, נִרְפֶּה
בִּמְלַאכְתּוֹ Faulenzer.
Ува́ливать, Увалять פ״י 1) דּוּשׁ הֵיטֵב (צֶמֶר
לוּשׁ (בָּצֵק), — פַּלֵּשׁ לַמַּרְבַדִּים) durchwalken. 2)
הֵיטֵב durchkneten. -ся 1) נפ׳ הִדּוֹשׁ ; הִלּוֹשׁ ge-
walkt werden. 2) פ״ח נָטֹה (הָשֵׁב) לִנְפֹּל sich auf die
Seite neigen.
Ува́листый ת׳ עָקֹב, מָלֵא מַעֲקַשִּׁים, עֲקַלְקַל hügelig.
Ува́лъ ז׳ 1) עָקוֹב, מוֹרָד, מַעֲקָשׁ Abhang. Дорóга
напóлнена увáлами הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה מַעֲקַשִּׁים. 2) סוּר,
לֶכֶת הָלְאָה, עֲבֹר das Weggehen. Толпá хлы́нула
на увáлъ הֶהָמוֹן נָמוֹג וַיֵּלֶךְ וַהֲלֹם. [lender Gang.
Ува́льчивость נ׳ מוֹט רַגְלַיִם, פִּיק בִּרְכַּיִם watsche-
Ува́льчивый ת׳ נֶחְשָׁל, נִכְשָׁל, הוֹלֵךְ בְּפִיק בִּרְכַּיִם,
Увалять см. Ува́ливать. [עָצֵל watschelnd, träge.
Ува́ривать, Увари́ть פ״י בַּשֵּׁל הֵיטֵב einkochen. -ся
נפ׳ בָּשׁוֹל הֵיטֵב eingekocht werden.
Ува́рка נ׳ בִּשּׁוּל, בִּשֵּׁל* das Einkochen.
Ува́ръ ז׳ חֶסֶר הַנָּזִיד מִן־הָאֵשׁ Verkochtes.
Увезе́ніе ס׳ הוֹלֵךְ מ־ בְּסוּס וָרֶכֶב Hinführung.
Увезти́, Уве́зть см. Увози́ть. [rung.
Увели́ченіе ס׳ הַרְבּוֹת ; הַשְׂגִּיא, הַגְדִּיל Vergröße-
Увели́чивать, -личить פ״י 1) הַרְבֵּה, רַבֵּה, הַגְדֵּל,
הַרְחֵב vergrößern. 2) טָפוֹל עַל־, הַשְׂגֵּא, גַּדֵּל über-
treiben. И ты увеличилъ вину мою וַתִּטְפֹּל עַל־עֲוֹנִי.
-ся פ״ח הָלוֹךְ וְגָדוֹל, הִתְגַּדֵּל vergrößert werden.
Увеличи́тель ז׳ מַרְחִיב, מַרְבֶּה ; מַשְׂגִּיא, מַגְדִּיל
Vergrößerer.
Увеличи́тельный ת׳ הַמַּגְדִּיל vergrößernd. -тель-
ное стеклó קְנֵה־רָאִי מַגְדִּיל.
Уверну́ть см. Увёртывать.
Увёрстывать, Уверстáть פ״י עָרוֹךְ חֵלֶק, פַּלֵּס,
הַחֲלֵק, פַּלּוֹס נפ׳ פַּלֵּג בַּד בְּבַד, כַּחֲלֵק ausgleichen. -ся
בַּד בְּבַד ausgeglichen werden. [Ausflucht.
Увёртка נ׳ מַחֲסֵה כָזָב, תַּחְבֻּלַת מִרְמָה, תֹּאֲנָה לְהִנָּצֵל
Увёртливость נ׳ תַּהְפּוּכוֹת, עָרְמָה לְהִמָּלֵט מ־
Gewandtheit. [הֲפַכְפַּךְ Ausflüchte findend.
Увёртливый ת׳ אִישׁ מְזִמּוֹת, יוֹדֵעַ לְהִמָּלֵט בְּעָרְמָה,
Увёртывать, Уверну́ть פ״י צָנוֹף, גָּלוֹם, הָלֵט, לוּט,
עָטֹה einwickeln. -ся 1) נפ׳ הִלּוֹט, הִצָּנֵף eingewickelt
werden. 2) פ״ח הִתְכַּנֵּס, הִכָּנֵף, הָלֵט בְּשָׂרוֹ sich ein-
hüllen. 3) מָצֹא תֹאֲנָה לְהִמָּלֵט, הִנָּצֵל בְּתַחְבֻּלוֹת
מִרְמָה Ausflüchte finden.
Уверти́ора נ׳ רֹאשׁ זִמְרָה, פֶּתַח דִּבְרֵי־שִׁיר Vorspiel.
Увеселе́ніе ס׳ שִׂמְחָה, מָשׂוֹשׂ, שַׁעֲשֻׁעִים, הִלּוּלִים
Belustigung.
Увесели́тель ז׳ לֵב (מְשַׂמֵּחַ) מְרַנֵּן Lustigmacher.
Увесели́тельный ת׳ שִׂמְחָה —, מָשׂוֹשׂ — belusti-
gend.
Увеселя́ть,-ли́ть פ״י שַׂמֵּחַ, הַשְׂמֵחַ, חַדֵּה, הַרְנֵן לֵב
belustigen. -ся פ״ח הִתְעַלֵּס, הִתְעַנֵּג sich belustigen.
Увести́, Уве́сть см. Уводи́ть.
Увива́ніе ס׳ הָלִיט, גָּלֹם, צְנֵפָה, תַּכְרִיךְ Bewickelung.
Увива́ть, Уви́ть פ״י הָלֵט, גָּלוֹם, צָנוֹף umwickeln.
-ся 1) נפ׳ הוּלַט, הִצָּנֵף umgewickelt werden. 2) פ״ח
הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־; כַּתֵּר, עָטוֹר, סֹב um Einen herum sein.
Уви́вка נ׳ см. Увива́ніе. [Schmeichelei.
Уви́вчивость נ׳ תַּהְפֻּכוֹת, לָשׁוֹן רְמִיָּה, שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת
Уви́вчивый ת׳ הֲפַכְפַּךְ, מַחֲלִיק לָשׁוֹן, אִישׁ מִרְמוֹת
Увидáть, -ся см. Уви́дѣть, -ся. [schmeichlerisch.
Уви́дѣть פ״י הַבֵּט וְרָאֹה erblicken. -ся פ״ח (פָּגוֹשׁ) רָאֹה
אִישׁ אֶת־אָחִיו sich sehen.
Уви́нчивать, Увинти́ть см. Заві́нчивать, За-
Уви́тіе см. Увива́ніе. [винти́ть.
Увлажáть פ״י הַרְטֵב עַל־, נָתוֹן מַיִם, מוֹגֵג befeuchten.
-ся פ״ח רָטוֹב, מוֹג, הִמָּלֵא מַיִם befeuchtet werden.
Увлекáтельность נ׳ וְיָפְיוֹ בְּטוּבוֹ, מִקַּח־לֵב, חֵן
עֵרֶךְ דָּבָר, חֶמְדָּה, הוֹד Reiz.
Увлекáтельный ת׳ נֶחְמָד, לוֹקֵחַ לֵב hinreißend.
Увлекáть, Увле́чь פ״י 1) הָלְאָה (סָחוֹב) מָשׁוֹךְ,
גָּרוֹף fortreißen. 2) פַּתֵּה, לָקוֹחַ לֵב, הַטֵּה לֵב אִישׁ
אַחֲרֵי־ hinreißen. -ся פ״ח (чѣмъ) לְ־ הִפָּתֵה, פָּתֹה,
הוּקַשׁ בְּ־, תּוּר אַחֲרֵי לְבָבוֹ וְאַחֲרֵי עֵינָיו, שָׁגֹה בְּ־
hingerissen werden.
Увлече́ніе ס׳ 1) תַּאֲוַת נֶפֶשׁ, תְּשׁוּקָה Begeisterung.
2) שֶׁטֶף אַף, קֶצֶף, שֶׁצֶף das Hinreißen.
Уводи́ть, Увести́, Уве́сть פ״י (הוֹבֵל, הוֹלֵךְ) נָהוֹג
הָלְאָה hinführen. -ся נפ׳ הוּבַל אֶל־ hingeführt w.
Уво́дка נ׳ הוֹלִיךְ הָלְאָה, הוֹבִיל —, נְהֹג — das Hin-
führen.
Уво́дчикъ ז׳ גּוֹזֵל וְנוֹהֵג הָלְאָה Entführer. -дчица נ׳.
Уво́дъ ז׳ см. Уво́дка.
Увози́ть, Увезти́, Уве́зть פ״י נַהֵג הָלְאָה בְּרֶכֶב וָסוּס
wegführen. -ся נפ׳ הִנָּהֵג הָלְאָה weggeführt werden.
Уво́зчикъ ז׳ נוֹהֵג הָלְאָה בְּהַחְבָּא Entführer. -зчица נ׳.

Уво́зъ ז׳ שְׁבִית, נְהוֹג הָלְאָה בְּהַחְבָּא Entführung.

Уволáкивать, Уволо́чь פ״י מָשׁוֹךְ (סָחוֹב) הָלְאָה wegschleppen. **-ся** נפ׳ הֻמְשַׁךְ (הֻסְחַב) הָלְאָה weggeschleppt werden.

Уво́лить см. Увольня́ть.

Увольне́ніе ס׳ מִשְׁלַחַת, חֻפְשָׁה, רִשְׁיוֹן (קהלת ח, ח) Urlaub. רִשְׁיוֹן Entlassungsschein.

Увольни́тельное свидѣ́тельство סֵפֶר חֻפְשָׁה,

Увольня́ть, Уво́лить פ״י נָתוֹן פְּטוֹר, שַׁלֵּחַ לַחָפְשִׁי, קְרֹא דְרוֹר לְ־, חֻפְשָׁה לְ־ befreien. **-ся** נפ׳ שָׁלוֹחַ לַחָפְשִׁי befreit werden.

Врачева́ть см. Вылѣ́чивать.

Увы́ מק״ר אַלְלַי! אֲהָהּ! הָהּ! אוֹיָה! אוֹי! הוֹי! o weh!

Увѣ́дать פ״י הֵרָאֵה לָדַעַת, הוּדַע erfahren.

Увѣ́домительный ת׳ מְבַשֵּׂר, מוֹדִיעַ, גּוֹלֶה אֹזֶן benachrichtigend.

Увѣ́домля́ть, -мить פ״י (о чёмъ) הַשְׁמַע, הוֹדַע לְ־, הַגֵּד לְ־, גַּלֵּה אֹזֶן benachrichtigen. **-ся** נפ׳ הֻגַּד לְ־, אֶת־ הוּדַע benachrichtigt werden.

Увѣкове́ченіе, -вѣ́чиваніе ס׳ הָקִים לְזֵכֶר עוֹלָם, תֵּת לְ־ שֵׁם עוֹלָם Verewigung.

Увѣкове́чивать, -вѣ́чить פ״י הָקֵם לְ־ שֵׁם עוֹלָם, הוּקַם לְזֵכֶר עוֹלָם verewigen. **-ся** נפ׳ 1) הֻצַּב לְזֵכֶר עוֹלָם verewigt werden. 2) פ״ח עָשֹׂה לוֹ שֵׁם עוֹלָם sich verewigen.

Увѣнчава́ть, Увѣнча́ть פ״י שׂוּם נֵזֶר עַל־, עַטֵּר, שׂוּם נֵזֶר עַל־רֹאשׁ, פָּאֵר רֹאשׁ־ krönen. **-ся** פ״ח עָטֹה תִּפְאֶרֶת, הִתְפָּאֵר, הֻכְתַּר; הָעֻטַר, עָטוּר gekrönt werden. Благоразу́мные увѣнча́ются зна́ніемъ עֲרוּמִים יַכְתִּירוּ דָעַת.

Увѣнча́ніе ס׳ שׂוּם כֶּתֶר בְּרֹאשׁ, כְּלוּלוֹת Bekrönung.

Увѣре́ніе ס׳ עֵדוּת, תֹּקֶף, אֲמָנָה Versicherung.

Увѣ́ренность נ׳ см. Убѣжде́ніе.

Увѣ́ренный ת׳ בָּטוּחַ, בּוֹטֵחַ, מַאֲמִין, יוֹדֵעַ נֶאֱמָנָה versichert. Въ этомъ я увѣренъ בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ (סָמוּךְ לִבִּי). versichernd.

Увѣри́тельный ת׳ מוֹכִיחַ, מֵעִיד, נָתוֹן לְקַיֵּם דָּבָר

Увѣря́ть, Увѣ́рить פ״י הַבְטֵחַ, הָעֵד, הוֹדַע נֶאֱמָנָה, קַיֵּם דָּבָר versichern. **-ся** פ״ח הֵרָאֵה יָדוֹעַ נֶאֱמָנָה, לָדַעַת sich überzeugen.

Увѣ́систый ת׳ כָּבֵד, רַב־הַמִּשְׁקָל gewichtig.

Увѣ́сить см. Увѣ́шивать.

Увѣ́тливость נ׳ חֵן שְׂפָתַיִם, מֶתֶק שְׂפָתַיִם, לְשׁוֹן לוֹקַחַת לֵב Ueberredungsgabe.

Увѣ́тливый ת׳ לוֹקֵחַ לֵב בְּאֲמָרָיו einnehmend.

Увѣ́тный см. Увѣща́тельчый.

Увѣ́чить פ״י נָתוֹן מוּם בְּ־, פָּצוֹעַ verstümmeln. **-ся** פ״ח הַשְׁרֵט, נָתוֹן מוּם בִּבְשָׂרוֹ sich verstümmeln.

Увѣ́чникъ ז׳ עוֹכֵר, נוֹתֵן מוּם (מָשְׁחָת) בִּבְשָׂרוֹ שְׁאֵרוֹ Verstümmelter. [pelt.

Увѣ́чный ת׳ פְּצוּעַ, אֲשֶׁר מוּם (מָשְׁחָת) בּוֹ verkrüppelt.

Увѣ́чье ס׳ פֶּצַע, מוּם, מָשְׁחָת Verstümmelung.

Увѣ́шеніе, -шиваніе ס׳ 1) תְּלוֹת (תָּלוֹת) מִסָּבִיב das Behängen. 2) מֹאזְנֵי מִרְמָה, מִרְמָה בְּמִשְׁקָל Übervortheilen beim Wägen.

Увѣ́шивать, Увѣ́шать פ״י תָּלֹה, תְּלֵה עַל־כָּל־פְּנֵי סָבִיב behängen. **-ся** נפ׳ 1) הִתָּלֵה סָבִיב behängt werden. 2) תְּלֵה עַל־בְּשָׂרוֹ סָבִיב sich umhängen.

Увѣщава́ніе, Увѣща́ніе ס׳ תּוֹכַחַת, מוּסָר, תּוֹכָחוֹת Ermahnung. [Ermahner.

Увѣща́тель ז׳ מַיַּסֵּר, מוֹכִיחַ, אִישׁ גּוֹלֶה אֹזֶן, גּוֹלֶה לְמוּסָר

Увѣща́тельный ת׳ מוּסָר—, תּוֹכַחַת— Ermahnungs=.

Увѣщева́ть, Увѣща́ть פ״י יַסֵּר, הוֹכֵחַ, הָעֵד בְּ־, הוֹכֵחַ, גַּלֵּה לְמוּסָר אֹזֶן אִישׁ ermahnen. **-ся** נפ׳ 1) הוּעַד בְּ־ ermahnt werden. 2) פ״ח שָׁמוֹעַ תּוֹכַחַת, הִוָּסֵר, נִוַּסֵּר (יחזקאל כג מח), קַבֵּל מוּסָר sich belehren lassen.

Увяда́ніе ס׳ בְּלוֹת, נְבֹל das Welken.

Увяда́ть, Увя́нуть פ״ע קָמוֹל, אֻמְלוֹל, נָבוֹל verwelken.

Увяза́ть 1) פ״י см. Увя́зывать. 2) פ״ע טָבוֹעַ, הָטְבַּע (בַּבֹּץ) einsinken.

Увязи́ть פ״י (בַּבֹּץ) הַטְבֵּעַ,—טַבַּע hineinstoßen. Ув. деньги אַבֵּד הוֹן.

Увя́зка נ׳ צְרוֹר, חֲבֹשׁ Einpackung. [binden.

Увя́зочный ת׳ אֲשֶׁר יִצְרְרוּ (יַחְבְּשׁוּ) בוֹ zum Ein=

Увя́зчивость נ׳ חֵפֶץ מְדָנִים, חֶפֶשׂ עֲלִילוֹת דְּבָרִים Zanksucht.

Увя́зчивый ת׳ מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת, מְעוֹלֵל עֲלִילוֹת, מִתְעַבֵּר, אִישׁ מָדוֹן, דְּבָרִים zanksüchtig.

Увя́зывать, Увяза́ть פ״י קְשֹׁר, צְרוֹר, חָבוּשׁ, חֲבֹשׁ, אַלֵּם אֲלֻמִּים einbinden. Ув. снопы חַזֵּק בְּמוֹסְרוֹת. **-ся** נפ׳ 1) הֻקְשַׁר, אָסוּר, חָבוּשׁ eingebunden werden. 2) פ״ח (за что) הִתְאַנֵּה לְ־, בַּקֵּשׁ תּוֹאֲנָה, שׂוּם עֲלִילוֹת דְּבָרִים לְ־, הִתְגּוֹלֵל עַל־ Forderung anstellen. 3) (за кѣмъ) דָּבוֹק אַחֲרֵי Einen überall verfolgen.

Увя́лый ת׳ אֻמְלָל, קָמֵל, נָבֵל verwelkt.

Увя́нуть см. Увяда́ть.

Увя́сло ס׳ טְבוּל, צָנִיף (יחזקאל כג, טו) Stirnbinde.

Угада́ніе ס׳ см. Уга́дка.

Угада́ть см. Уга́дывать. [das Errathen.

Уга́дка נ׳ מְצֹא חִידָה, מְצֹא פֵּשֶׁר דָּבָר; רוּחַ מְבִינָתוֹ

Уга́дчивый ת׳ (פֵּשֶׁר דָּבָר) פּוֹתֵר, מוֹצֵא חִידָה,
מֵבִין אֶל־ errathend. [-дчица נ׳.

Уга́дчикъ ז׳ מֹצֵא פֵשֶׁר דָּבָר, מֹצֵא חִידָה Errather.

Уга́дъ см. Науга́дъ.

Уга́дывать, Угада́ть פ״י הָבֵן תַּעֲלֻמָה, מָצֹא חִידָה,
מָצֹא לְתֻמּוֹ, רָאֹה בְלִבּוֹ וְהָבֵן, (פֵּשֶׁר דָּבָר) errathen.
-ся נפ׳ (פִּתְרוֹן) הִמָּצֵא חִידָה errathen werden.

Уга́рный ת׳ מָלֵא בְאֵשׁ קִטֵּר dunstig.

Уга́ръ ז׳ 1) קִטֵּר (אֵד) בְּאֵשׁ Dunst. 2) בְּדִילֵי הַצָּרוּף,
סִיגִים Schlacke. 3) (המ׳) עַז־נֶפֶשׁ, עַז־פָּנִים Verwegener.

Угаса́ніе ס׳ כְּבוֹת, (אֵשׁ) שָׁקֹעַ, דְּעֹךְ Erlöschung.

Угаса́ть, Уга́снуть פ״ע כָּבֹה, הִזָּעֵךְ, הִדָּעֵךְ, דָּעוֹךְ,
שָׁקוֹעַ erlöschen. Дни мои уга́сли יָמַי נִזְעָכוּ.

Угаша́ть, Угаси́ть פ״י כַּבֵּה löschen. -ся פ״ח כָּבֹה,
שָׁקוֹעַ, הִדָּעֵךְ, הִזָּעֵךְ auslöschen.

Угаше́ніе ס׳ כַּבּוֹת das Auslöschen.

Уга́щивать см. Угоща́ть.

Угиба́ть, Угну́ть פ״י כָּפֹף, כָּפוֹל, כָּפוֹף einbiegen.
-ся פ״ח הִכָּפֵף, הִכָּפֵל sich einbiegen.

Угла́живать, Угла́дить פ״י הַחֲלֵק, פַּלֵּס, יַשֵּׁר,
הַיְשֵׁר glatt machen. -ся נפ׳ הֻחְלַק, יָשׁוֹר geebnet w.

Углеви́дный ת׳ (פֶּחָם) כְּמַרְאֵה גַּחֶלֶת kohlenartig.

Углеобра́зный см. Углеви́дный.

Углеро́дъ ז׳ יְסוֹד הַפַּחְמִי Kohlenstoff. -ро́дный ת׳.

Углова́тый ת׳ 1) אֲשֶׁר פִּנּוֹת לוֹ, בַּעַל קְרָנוֹת eckig
2) פְּתַלְתֹּל, עִקֵּשׁ plump.

Углово́й ת׳ —הַפִּנָּה, אֲשֶׁר בְּמִקְצוֹעַ, אֲשֶׁר עַל־קֶרֶן הַ־
(בְּזָוִית) הַ־ Eck=, Winkel=.

Угломѣ́ръ ז׳ כְּלִי מֹדֵד לְפִנּוֹת Winkelmesser.

Углубле́ніе ס׳ 1) מַעֲמָק, מִשְׁקָע, שְׁקַעֲרוּרָה, חֵיק,
כַּנֶּרֶת Vertiefung. 2) הָגוּת בְּמַעֲמַקֵּי חָכְמָה tiefes
Nachdenken.

Углубля́ть, Углуби́ть פ״י הַעֲמֵק vertiefen. -ся
1) נפ׳ הָעֳמַק vertieft werden. 2) פ״ח הַעֲמֵק לָרֶדֶת,
יָרוֹד עָמֹק tief hineindringen. 3) הַעֲמֵק בְּמַחְשְׁבוֹת
חָכְמָה] sich vertiefen.

Угль см. У́голь.

Угляде́ть פ״י (за кѣмъ) פָּקוֹחַ (שׂוּם) עֵינָיו עַל־
[aufpassen.

Угна́ть см. Угоня́ть.

Угнета́тель ז׳ לוֹחֵץ, דּוֹחֵק, מְעַנֶּה, מוֹנֶה
Bedrücker. -льница נ׳.

Угнета́ть Угне́сть פ״י לָחוֹץ, דָּחוֹק, עַנֵּה, רָצוֹץ,
הָצֵר לְ־, צָרוֹר, רָדֹה בְ־, סַלֵּה, הוֹנֵה, דַּכֵּא,
עַנֵּה, דַּכֵּא, כָּפוֹף נֶפֶשׁ־, טְחוֹן פְּנֵי־ bedrücken. -ся נפ׳
bedrückt werden. [עָקָה, מוּעָקָה, עֳנִי, עֱנוּת Drangsal.

Угнете́ніе ס׳ 1) לַחַץ, עֱנוּת Bedrückung. 2) לַחַץ,

Угну́ть см. Угиба́ть. [das Zureden.

Угова́риваніе ס׳ פַּתּוֹת, —לִקְחוֹ לֵב, הַטּוֹת בְּרֹב

Угова́ривать, Уговори́ть פ״י פַּתֵּה, דַּבֵּר עַל־לֵב,
הַשֵּׁא, הָסֵת, הַטֵּה אִישׁ בְּרֹב לִקְחוֹ zureden. -ся
1) נפ׳ הִפָּתֵה, פֻּתָּה überredet werden. 2) פ״ח הִדָּבֵר
עֲשֹׂה חֹזֶה עִם־, הִתְיָעֵץ יַחְדָּו לְ־, אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ,
הִוָּעֵד (עמוס ג, ג) verabreden. [Verabmachung.

Угово́ръ ז׳ חֹזֶה, חָזוּת, עֲצַת אִישׁ עִם־אָחִיו, בְּרִית

Уго́да נ׳ מַדַּי, שֶׂפֶק, שָׂבְעָה Befriedigung. Ему́ всё
не въ уго́ду (לֹא־יֹאמַר הוֹן) הוּא לֹא־יָדַע שָׂבְעָה.

Угоди́ть פ״ע 1) см. Угожда́ть. 2) קָלוֹעַ מִבְּלִי הַחֲטִיא
מָצֹא אֶת־ הַמַּטָּרָה treffen. Угоди́лъ ему́ ка́мнемъ
въ лобъ קָלַע אֶבֶן בְּמִצְחוֹ.

Уго́дливость נ׳ מַשֹּׂא פָּנִים, הֶדֶר פְּנֵי־ Gefälligkeit.

Уго́дливый ת׳ נוֹשֵׂא פָּנִים, הוֹדֵר פָּנִים, מֵרִיץ יָדָיו לְ־
(תהל׳ סח, לב) dienstfertig. [יְרֵא־יְיָ. -ница נ׳.

Уго́дникъ ז׳ עוֹשֵׂה רְצוֹן־ Dienstfertiger. Уг. Бо́жій

Уго́дничать פ״ע (кому́) לְ־ (הִכָּחֵשׁ) הִתְכַּחֵשׁ,
הָרֵץ יָדָיו לְ־, הִתְרַצֵּה אֶל־, הָדוֹר פָּנִים, נָשֹׂא פָּנִים
(תהל׳ סח, לב) dienstfertig sein.

Уго́дно ת״פ טוֹב (יָשָׁר) בְּעֵינֵי gefällig. Что Бо́гу уг.
הַטּוֹב (הַיָּשָׁר) בְּעֵינֵי יְיָ. Сколь душѣ́ твое́й уг.
כְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשֶׁךָ.

Уго́дность נ׳ הַטּוֹב (הַיָּשָׁר) בְּעֵינֵי־ Gefallen.

Уго́дный ת׳ טוֹב, יָשָׁר בְּעֵינֵי־ gefällig.

Уго́дье ס׳ 1) (כמו יער יאור ונחל) בְּנוֹת אֲחֻזַּת נַחֲלָה
Zubehör. Онъ купи́лъ имѣ́ніе съ уго́дьями קָנָה
הָאֲחֻזָּה וּבְנוֹתֶיהָ. 2) כַּר נִרְחָב Bequemer Platz.

Угожда́тель ז׳, -льница נ׳ см. Уго́дникъ, -ница.

Угожда́ть, Угоди́ть פ״ע עָשֹׂה, נָתוֹן לְאִישׁ כִּלְבָבוֹ
—רְצוֹן, —מַלֵּא שְׁאֵלַת; עָנֹה befriedigen. Де́ньги
всему́ угожда́ютъ הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל (см. еще
Угоди́ть).

Угожде́ніе ס׳ שֶׁלֶם, עֲשׂוֹת כִּרְצוֹן־, עֲשׂוֹת לְמַעַן־, תֵּת
לְאִישׁ כִּלְבָבוֹ Befriedigung. [Kohlchen.

Уголёкъ (-лька́), -лёчекъ (-чка) ז׳ גַּחֶלֶת קְטַנָּה

Уголо́вный ת׳ פְּלִילִי; —מִשְׁפַּט מָוֶת, —חֶרֶב
criminall. Уголо́вное преступле́ніе עָוֹן פְּלִילִי; חַטְא
(יחז׳ לה, ה) עֲוֹן קֵץ, (איוב יט, כט) עֲוֹן חֶרֶב, מִשְׁפַּט־מָוֶת.

Уголо́вщина נ׳ עָוֹן פְּלִילִי Criminalverbrechen.

Уголе́къ (-лка́), -ло́чекъ (-чка) ק׳ см. У́голъ.

У́голъ (угла́) ז׳ מִקְצוֹעַ, קֶרֶן, זָוִית, מְזוּזָה, פִּנָּה
(משלי ז, ח) Winkel.

У́голь (у́гля) ז׳ גַּחַל, גַּחֶלֶת, פֶּחָם Kohle.

У́голье ס׳ גֶּחָלִים, פֶּחָם Kohlen.

Уго́льникъ ז׳ פַּחְמִי׳ מוֹכֵר גֶּחָלִים* Kohlenhändler.
Уго́льникъ ז׳ 1) שֻׁלְחַן (אֲרוֹן) זָוִית, מְזָוָה Winkeltisch, -schrank. 2) צוּרַת פִּנִּים Winkelmaß.
У́гольный ת׳ פֶּחָם —, גֶּחָלִים —, גַּחֶלֶת — Kohlen-.
Уго́льный см. Угловой.
У́гольня נ׳ מְקוֹם מִשְׂרְפוֹת עֵץ לְגֶחָלִים Kohlenbrennerei.
Уго́льщикъ см. У́гольникъ.
Угомо́неніе ש׳ הַשְׁקֵט, הָנִיחַ Beruhigung
Угомони́ть см. Угомоня́ть.
Угомо́нливый, -мо́нный ת׳ שָׁקֵט, שַׁאֲנָן, חֲדַל־רֹגֶז ruhig, still.
Угомо́нъ ז׳ דּוּמִיָּה, שֶׁקֶט, נוֹחַ מִזַּעַף Ruhe, Stille.
Угомоня́ть, -ни́ть פ״י 1) הַשְׁקֵט, שָׁאוֹן (הַכְנֵעַ) הַשְׁבֵּחַ beruhigen. 2) (ילד) יַשֵּׁן einschläfern. 3) יַשֵּׁן הַמָּוֶת, הָדֵם הֲמֵת todtschlagen. -ся פ״ח שָׁקוֹט, נוֹחַ מִזַּעְפּוֹ, הָשֵׁה, דָּמֹה, שָׁכוֹךְ still werden.
Уго́нъ ז׳, **Уго́нка** נ׳ 1) מִגְרַשׁ הַבְּהֵמָה לְמִרְעֶה das Austreiben. 2) רְדֹף עַד־הַשִּׂיג das Einholen. 3) הַקְבֵּל אֶל־ das Zupassen.
Угоня́ть, Угна́ть פ״י 1) הַרְחֵק מִ־, הָנֵס, גָּרֵשׁ הַלְאָה austreiben. 2) см. Уводи́ть. 3) הָכֵן, הַקְבֵּל אֶל־ zupassen. 4) בָּרוֹחַ מִלִּפְנֵי־, הִמָּלֵט פ״ע מִיֹּשֶׁר אֶל־ entfliehen. -ся 1) נפ׳ הִגָּרֵשׁ, גֹּרוּשׁ weggejagt werden. 2) פ״ח הִתְאַמֵּץ לְהִדַּמּוֹת, תַּחֲרֶה gleichzukommen suchen. За бога́тыми не угоня́ешься אֵיךְ תְּתַחֲרֶה אֶת־עֲשִׁירֵי־עָם?
Угора́живать, -роди́ть см. Огора́живать.
Угора́здить פ״י נָתוֹן בְּ־ רוּחַ, פַּתֵּה, הָסֵת antreiben. Злой духъ его́ угора́здилъ רוּחַ רָעָה (הַשָּׂטָן) הֱסִיתוֹ לְ־. -ся פ״ח חָשֵׁב דִּבְרֵי מִרְמוֹת, הַעֲרֵם, הִתְנַכֵּל auskünsteln.
Угора́ніе ש׳ חֳלִי רֹאשׁ מֵאֵדֵי קִטֵּר das Erkranken vom Dunst.
Угора́ть, -рѣть פ״ע הָחֳלֵה מֵאֵדֵי קִטֵּר vom Dunst erkranken.
Угорёкъ (-рка́) ק׳ см. У́горь.
Уго́рокъ см. Пригорокъ.
У́горь (-гря́) ז׳ 1) צְלוֹפָח*, הַדָּג הַחֲלַקְלַק (ע״ז לט:) Aal. 2) אֲבַעְבֻּעָה, שְׁחִין פּוֹרֵחַ Hitzblase.
Угорѣ́лый ת׳ חָלוּם אֵדֵי קִטֵּר vom Dunst erkrankt.
Угорѣ́ніе см. Угора́ніе.
Угорѣ́ть см. Угора́ть.
Угости́ть см. Угоща́ть.
Угота́вливаніе, -товле́ніе ש׳ תְּכוּנָה, הָכֵין Zubereitung.
Угоща́тель ז׳ בְּ־ עוֹרֵךְ שֻׁלְחָן, מְקַדֵּם פְּנֵי־הַבָּא לִקְרוּאָיו Bewirthender. -льница נ׳.
Угоща́ть, Угости́ть פ״י קַדֵּם פְּנֵי־הַבָּא בְּמַאֲכָל עָרוֹךְ שֻׁלְחָן לִקְרוּאָיו, וּמִשְׁתֶּה bewirthen. -ся פ״ע הִקָּרֵא לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת bewirthet w.
Угреба́ть, Угрести́ פ״י תָּתוֹר בְּמָשׁוֹט, וְשׁוּט הַלְאָה fortrudern.
Угрева́тый ת׳ מָלֵא אֲבַעְבֻּעוֹת voll Hitzbläschen.
Угревате́ть פ״ע הִמָּלֵא אֲבַעְבֻּעוֹת (שחין פורח) Hitzbläschen bekommen.
Угрёвина נ׳ בְּשַׂר דָּג *צְלוֹפָח Aalfleisch.
Урёвый ת׳ אֲשֶׁר לְדָג הַחֲלַקְלַק, צְלוֹפָח*— Aal-.
Угре́сть см. Угреба́ть.
У́грикъ ק׳ см. У́горь.
Угрожа́ть, Угрози́ть פ״י כַּהֵה בְּ־, גָּעוֹר בְּ־, יָרֵא, הַפֵּל אֵימָה עַל־, נָתוֹן בְּקוֹלוֹ עַל־, אֶת־ bedrohen. Судно угрожа́ло круше́ніемъ הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר.
Угро́за נ׳ רֹגֶז, גְּעָרָה Drohung.
Угрози́тельный ת׳ מָלֵא גְּעָרוֹת, פְּחָדִים, בְּקוֹל בְּדִבְרֵי־רֹגֶז drohend.
Угро́зливо ת״פ בְּרֹגֶז, בְּקוֹל פְּחָדִים, בִּגְעָרָה bedrohend.
Угро́зливый, -зный см. Угрози́тельный.
Угрыза́ть, Угры́зть פ״י 1) הַפְרֵשׁ, נָשֵׁךְ, נָשׁוֹךְ beißen. 2) מָרֹה וְעַצֵּב, חָרֵף, נָאֵץ, הַכֵּה בַּלָּשׁוֹן plagen. Его угрыза́етъ со́вѣсть (יַכֵּהוּ) כִּלְיוֹתָיו, לִבּוֹ יְחָרְפֵהוּ, תְּיַסְּרוּהוּ. -ся נפ׳ הִנָּשֵׁךְ gebissen werden.
Угрызе́ніе ש׳ 1) נָשֹׁךְ, נֶשֶׁךְ־שֵׁן Biß. 2) Угр. со́вѣсти מוּסַר כִּלְיוֹתָיו, מִכְשׁוֹל לֵב, חֶרְפַּת לִבּוֹ Gewissensbisse. Имѣю угр. со́вѣсти (יְחָרְפֵנִי) לְבָבִי, מוּסַר כִּלְיוֹתַי אֶשְׁמָע.
Угрь см. У́горь.
Угрѣва́ть, Угрѣ́ть פ״י הָחֵם, חַמֵּם erwärmen. -ся נפ׳ הִתְחַמֵּם; הֵחַם sich erwärmen.
Угрю́мо ת״פ בְּפָנִים נִזְעָמִים, בְּזַעַף mürrisch.
Угрю́мость נ׳ רוּחַ סָרָה, זַעַף, רֹעַ פָּנִים mürrisches Wesen.
Угрю́мый ת׳ נִזְעָם, סַר וְזָעֵף mürrisch.
Угрю́мѣть פ״ע הִתְרַגֵּז, רָעוֹם פָּנִים mürrisch werden.
Угряза́ть, Угря́знуть פ״ע טָבוֹעַ בְּטִיט, הָטְבַּע בְּבֹץ in Koth versinken.
Уда́ נ׳ חַכָּה Fischangel.
Уда́бриваніе ש׳ עֲבוֹדַת שָׂדֶה לְדַשְּׁנוֹ Düngung des Bodens.
Уда́бривать, Удо́брить פ״י זָרֹה דֹמֶן, דַּשֵּׁן הָאֲדָמָה עַל־שָׂדֶה düngen (ein Feld).
Уда́ва נ׳ מוֹקֵשׁ, צַמִּים, הַרְצֻבָּה, מַחֲנַק Schlinge zum Erdrosseln.
Удава́ться, Уда́ться פ״ח 1) הוֹעֵל, סָכוֹן, צָלוֹחַ gelingen. Это тебѣ́ не уда́стся דָּבָר זֶה לֹא־יוֹעִיל (לֹא־יִסְכָּן־) לָךְ, הִיא לֹא תִצְלָח. 2) (въ кого́) הַמָּשֵׁל, הִתְמַשֵּׁל בִּדְמוּתוֹ בְּ־, בְּתָאֳרוֹ עִם־ ähnlich sein. Онъ уда́лся въ отца́ תָּאֳרוֹ כְּתֹאַר אָבִיו. Дочь удала́сь въ мать כְּאִמָּהּ בִּתָּהּ.

Удави́ть см. уда́вливать. [Erdrosseln.
Уда́вка נ׳ 1) ק׳ см. Уда́ва. 2) חֶנֶק, מַחֲנֵק* das
Уда́вленина נ׳ בְּשַׂר טְרֵפָה Fleisch vom erwürgten
Удавле́ніе ס׳ חֶנֶק, מַחֲנֵק* Erwürgung. [Thiere.
Уда́вленникъ ז׳ נֶחֱנָק, מְחֻנָּק Erwürgter. -нница נ׳.
Уда́вливать, Удавля́ть, Удави́ть פ״י חָנוֹק, חַנֵּק erwürgen. -ся 1) נפ׳ הֵחָנֵק, חָנוֹק erwürgt werden. 2) פ״ח הִתְחַנֵּק, הֵחָנֵק, שׂוּם מַחֲנָק לְנַפְשׁוֹ sich erwürgen.
Уда́вный ת׳ מַחֲנֵק — עָשׂוּי לְחַנֵּק בּוֹ zum Erwürgen.
Уда́вщикъ ז׳ חוֹנֵק, מְחַנֵּק Würger. -щица נ׳.
Уда́въ ז׳ см. Боа́.
Удале́ніе ס׳ הַרְחִיק, הַזְנִיחַ, הָסִיר; מֶרְחָק Entfernung. На уд. его́ отъ до́лжности לַהֲסִירוֹ מִכְּהֻנָּתוֹ, לְהַזְנִיחוֹ מִכַּהֵן. Въ удале́ніи отъ люде́й הַרְחֵק מֵאָדָם.
Удалённость נ׳ см. Удале́ніе.
Удалённый ת׳ מְרֻחָק, נִדָּח, נֶהֱלָא (מיכה ד, ז); מוּסָר מִ־ entfernt.
Удале́цъ (-льца́) ז׳ מָלֵא רוּחַ, אִישׁ חַיִל, אַמִּיץ לֵב, עַז־נֶפֶשׁ, גְּבוּרָה] Waghals.
Удали́ть см. Удаля́ть.
Удало́й ת׳ כַּבִּיר כֹּחַ לֵב, עַז־נֶפֶשׁ, לָבֵשׁ עֹז, אַמִּיץ לֵב kühn.
Удаль נ׳, **Удальство́** ס׳ רוּחַ־גְּבוּרָה, אֹמֶץ, חַיִל Kühnheit.
Удаля́ть, -ли́ть פ״י הַרְחֵק, הַדֵּחַ, הָנֵד; הָסֵר, הָגֵה מִ־, זָנוֹחַ (איכה ג, יז), הַזְנֵחַ entfernen. Уд. кого́ отъ до́лжности הַזְנֵחַ אִישׁ מִכַּהֵן, הָסֵר אִישׁ מִמִּשְׁמַרְתּוֹ. -ся 1) נפ׳ הֻרְחַק, הוּסַר, הֻגֵּה מִ־ beseitigt werden. 2) פ״ח רָחוֹק, הַרְחֵק, סוּר, הֵעָלֵה מֵעַל־, הִבָּדֵל מִתּוֹךְ, הִנָּתֵק, הִנָּתֵק sich entfernen. Они́ удали́лись отъ го́рода רָחֲקוּ (הִרְחִיקוּ, נִתְּקוּ, הִנָּתְקוּ) מִן־הָעִיר.
Ударе́ніе ס׳ 1) בַּ־ הַכּוֹת, מְחִי, תֶּקַע Anschlag. 2) Уд. сло́ва טַעַם (נְגִינַת) מִלָּה Accent.
Уда́рецъ (-рца) ז׳ מַהֲלֻמָּה קְטַנָּה leichter Schlag.
Уда́рникъ ז׳ הַלְמוּת, קְנֵה־הָרַעַם מְחִי Schlaghammer.
Уда́ръ ז׳ 1) מַכָּה, מַהֲלֻמָּה Hieb. 2) מְחִי, תֶּקַע, רַעַם, קוֹל הֲמֻלָּה Schlag. 3) נֶגֶף־דָּמִי, שָׁאוֹן, רֹגֶז קוֹל פַּלָּצוּת Apoplexie.
Ударя́ть, Уда́рить פ״י 1) הַכֵּה, הָלוֹם, הָדוֹף, נָגוֹף schlagen. 2) מָחֹא, סָפוֹק, תָּקוֹעַ klopfen. Уд. по рука́мъ הָאוֹת לְ־, תָּקוֹעַ לְיַד־. Уд. на непрія́теля הִשְׂתָּעֵר (הִתְנַפֵּל) עַל־הָאוֹיֵב. Онъ лицёмъ въ грязь не уда́ритъ הוּא לֹא־יְעוֹלֵל בֶּעָפָר קַרְנוֹ. 3) הַטְעֵם (הַרְעֵם) בְּקוֹל דְּבָרוֹ betonen. -ся 1) פ״ח הִנָּגֵף, הִתְנַגֵּף, הִכָּשֵׁל anstoßen. 2) הֵחָפֵז, הִשְׂתָּעֵר sich stürzen. Уда́рился наза́дъ הָפַךְ (פָּנָה) עֹרֶף וַיִּמָּלֵט. -ся во что הִתְמַכֵּר לְ־ sich hingeben.
Уда́ться см. Удава́ться.

Уда́ча נ׳ תּוּשִׁיָּה, פְּרִי, בְּרָכָה בְּמִשְׁלַח יָדָיו Gelingen. Ему́ во всёмъ уд. בְּכָל־יָדָיו בְּכֹל תַּעֲשֶׂינָה תוּשִׁיָּה, יַחִילוּ דְּרָכָיו, בְּכֹל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ, דְּרָכָיו יַשְׂכִּיל בְּכָל־עֵת. На уда́чу אוּלַי יַצְלִיחַ.
Уда́чливый, Уда́чный ת׳ צָלֵחַ, פְּרִי, נוֹתֵן, עוֹשֶׂה תּוּשִׁיָּה, מוֹעִיל gelungen. [doppelung.
Удва́иваніе, Удвое́ніе ס׳ שְׁנוּת, כְּפֹל, הַכְפִּיל Ver=
Удво́ивать, Удвоя́ть, Удво́ить פ״י שָׁנֹה, כָּפוֹל, נָתוֹן כִּפְלַיִם verdoppeln. -ся נפ׳ הִכָּפֵל, הָיֹה כִּפְלַיִם verdoppelt werden.
Уде́рживаніе, -жа́ніе ס׳ 1) בְּ־ עֲצֹר, מַעֲצוֹר das Aufhalten. 2) הָלִין אִתּוֹ Beibehaltung.
Уде́рживать, Удержа́ть פ״י 1) בְּ־ עָצוֹר, כָּלֹא, הַחֲזֵק, חָסוֹם, הָנֵא, חָשׂוֹךְ מִ־, מָנוֹעַ — aufhalten. 2) הָלֵן אִתּוֹ, בְּ־ zurückbehalten. -ся 1) נפעל הֵעָצֵר, הַשָּׁאֵר, הֵחָשֵׂךְ aufgehalten werden. 2) פ״ח עַל־עָמְדוֹ, הִתְחַזֵּק בְּ־ festhalten. 3) מִ־, הַרְחֵק מִ־, הִנָּזֵר מִ־, הִתְאַפֵּק sich enthalten.
Уде́ржка נ׳ см. Уде́рживаніе.
Удешевле́ніе ס׳ הַמְחִיר (הוֹרִיד) הַקְטִין Preisherabsetzung.
Удешевля́ть, -ви́ть פ״י הַמְחִיר (הוֹרֵד) הַקְטֵן wohlfeiler machen. -ся נפ׳ מְחִירוֹ (יָרוֹד) הוּרַד wohlfeiler werden.
Удиви́тельная שת״נ (!) תָּו הַקְּרִיאָה Ausrufungszeichen.
Удиви́тельно ת״פ נִפְלָאוֹת, עַד־לְהַפְלִיא; פְּלָאוֹת wunderbar.
Удиви́тельный ת׳ נִפְלָא, נִשְׂגָּב, נוֹרָא wunderbar.
Удиви́ть см. Удивля́ть.
Удивле́ніе ס׳ הִשְׁתָּאוּת, תִּמָּהוֹן Bewunderung.
Удивля́ть, -ви́ть פ״י הַפְלֵא, תִּמָּהוֹן עוֹרֵר in Verwunderung setzen. -ся פ״ח (чему́) הִתְפַּלֵּא, הִשְׁתָּאֵה, הִתַּמֵּהַּ sich wundern.
У́дилище ס׳ שֵׁבֶט חַכָּה Angelruthe.
У́дило ס׳ מֶתֶג, רֶסֶן, עַקְרָב* (כלים יא) Gebiß.
У́дильщикъ ז׳ מַשְׁלִיךְ חַכָּה Angler. -щица נ׳.
У́дить (у́жу, у́дишь) פ״י דּוּג בְּחַכָּה, הַשְׁלֵךְ חַכָּה Fische angeln.
У́дища נ׳ חַכָּה גְדוֹלָה große Angel.
Удка נ׳ חַכָּה קְטַנָּה kleine Angel.
Удлине́ніе ס׳ הַאֲרִיךְ Verlängerung.
Удлиня́ть, -ни́ть פ״י הַאֲרֵךְ verlängern. -ся נפ׳ הֵאָרֵךְ sich verlängern.
Удо́бно ת״פ טוֹב, כָּשֵׁר, יָפֶה בְעִתּוֹ; נָקֵל; בְּכוֹשָׁרוֹת, בַּמֶּרְחָב, בִּרְוָחָה bequem.
Удо́бность נ׳ טוֹב, כִּשְׁרוֹן, כּוֹשָׁרוֹת Bequemlichkeit.
Удо́бный ת׳ טוֹב לְמַעֲנֵהוּ, כָּשֵׁר, יָפֶה בְעִתּוֹ; רְחַב יָדַיִם, נָקֵל bequem. Удо́бное вре́мя עֵת רָצוֹן.

Удобовари́мый ת׳ מִתְעַכֵּל, מִתְאַכֵּל בַּבֶּטֶן* verdaulich. [מִי־לַעֲשׂוֹתוֹ] ausführbar.
Удобоисполни́мый ת׳ אֲשֶׁר לֹא יִפָּלֵא, נָקֵל לְהָקִים
Удобоподви́жный ת׳ נָקֵל לְהָנִיעַ bewegbar.
Удобопоня́тный ת׳ נָכֹחַ לַמֵּבִין begreiflich.
Удобосгара́емый ת׳ מַאֲכָל אֵשׁ verbrennbar.
Удобре́ніе см. Уда́бриваніе.
Удобри́ть, -ря́ть см. Уда́бривать.
Удо́бство, Удо́бье ס׳ כּוֹשָׁרָה, טוֹב דָּבָר בְּעִתּוֹ, כִּשְׁרוֹן דָּבָר לְמַעֲנֵהוּ Bequemlichkeit. Съ удобствомъ בְּכוֹשָׁרוֹת (תהלים סח, ז), בַּמֶּרְחָב.
Удо́бнѣе ת׳ מ׳ נָקֵל מִ־, טוֹב מִ־ leichter.
У́довище см. У́дилище. [רָצוֹן Befriedigung.
Удовлетворе́ніе ס׳ תֵּת לְ־ כִּלְבָבוֹ, עֲשׂוֹת חֶפֶץ,
Удовлетвори́тель ז׳ מְשַׁלֵּם חֵפֶץ, עוֹשֶׂה כִּרְצוֹן־, מְמַלֵּא שְׁאֵלַת־ Befriediger. -льница נ׳.
Удовлетвори́тельно ת״פ דַּיִּם, לְמַדַּי genügend.
Удовлетвори́тельность נ׳ שֹׂפֶק, דֵּי־צֹרֶךְ הַ־, מַדַּי Genüge. [יִשְׂפֹּק genügend.
Удовлетвори́тельный ת׳ אֲשֶׁר דֵּי־הַצֹּרֶךְ, כַּדָּרוּשׁ
Удовлетворя́ть, -ри́ть פ״י הַשְׁלֵם, עֲשׂוֹת כִּרְצוֹן (קהלת י, יט) עָנָה, נָתוֹן לְ־ כִּלְבָבוֹ, מַלֵּא שְׁאֵלַת־, הָפֵק; הַמַּלֵּא שְׁאֵלָתוֹ (הושע ב, כג) befriedigen. -ся 1) נפעל הִמָּצֵא לְ־ פ״ח 2) befriedigt werden. הֵעָשֵׂה כִּרְצוֹן־ מָצָא דֵּיוֹ zufrieden sein. [תַּעֲנוּג Vergnügen.
Удово́льствіе ס׳ עֹנֶג, נְעִימוֹת, מְשׂוֹשׂ נֶפֶשׁ, שִׂמְחָה,
Удово́льствованіе см. Удовлетворе́ніе.
Удово́льствовать, -ся см. Дово́льствовать, -ся.
Удо́дъ ז׳ דּוּכִיפַת Wiedehopf.
Удо́й ז׳ תֹּכֶן חָלָב (מִיץ שָׁדַיִ) בְּהֵמָה das Gemelkte.
Удо́йливая коро́ва פָּרָה רַבַּת חָלָב Milchkuh.
Удостовѣ́реніе ס׳ עֵדוּת (אוֹת, מוֹפֵת) לְקַיֵּם דָּבָר, תּוֹכַחַת, עֲצוּמָה Bekräftigung. [-льница נ׳.
Удостовѣ́ритель ז׳ מוֹכִיחַ לְקַיֵּם דָּבָר Beglaubiger.
Удостовѣ́рительный ת׳ מְקַיֵּם דָּבָר, מוֹכִיחַ bekräftigend.
Удостовѣря́ть, -вѣ́рить פ״י קַיֵּם דָּבָר, הוֹכֵחַ אֱמֶת bekräftigen. -ся נפ׳ רָאֹה עַיִן בְּעַיִן, הֵרָאֵה לָדַעַת sich überzeugen. [digung.
Удостое́ніе, -сто́иваніе ס׳ הוֹקִיר, שְׂאֵת פְּנֵי־ Wür-
Удосто́ивать, -сто́ить פ״י (ко́го, чего́) נָשֹׂא, כַּבֵּד, רַצֵּה, הַטֵּה חַסְדּוֹ לְ־, פְּנֵי־ würdigen. Ты не удосто́илъ меня́ жертвъ твоихъ וְזִבְחֶיךָ לֹא־כִבַּדְתָּנִי. Онъ удосто́илъ меня́ отвѣ́та נָשָׂא אֶת־פָּנַי בְּמַעֲנֵה־פִיו. -ся נפ׳ הִכָּבֵד (מָצֹא חֵן) בְּעֵינֵי־ gewürdigt werden.

Удосу́живаться, -су́житься פ״ח מָצֹא לוֹ עֵת, לָקוֹחַ לוֹ מוֹעֵד מְנוּחָה sich Zeit nehmen.
У́дочка נ׳ חַכָּה קְטַנָּה Angelchen.
У́дочный ת׳ אֲשֶׁר לַחַכָּה, —חַכָּה Angel=.
Удра́ть פ״ע (הט׳) בָּרוֹחַ, הִמָּלֵט עַל־נַפְשׁוֹ entfliehen.
Удружи́ть פ״י (кому́) עֲשֹׂה חֶסֶד, גָּמוֹל טוֹבָה אֶת־, עִם־ einen Gefallen erweisen.
Удруча́ть, -чи́ть פ״י הוֹנֵה, דַּכֵּא, עַנֵּה, רַצֵּץ, לָחוֹץ bedrücken. -ся פ״ח הִדָּכֵה, עֻנֹּה bedrückt werden.
Удруче́ніе ס׳ 1) רֶצֶץ, לַחַץ, עָקָה, עֱנוּת das Bedrücken. 2) מוּעָקָה, לַחַץ, עֳנִי, עֱנוּת Bedrückung.
Удуша́ть, -ши́ть פ״י חַנֵּק erfticken. -ся נפ׳ הֵחָנֵק; שׂוּם מַחֲנָק לְנַפְשׁוֹ sich erwürgen.
Удуше́ніе ס׳ הֶחָנֵק; חַנֵּק, מַחֲנָק Erstickung.
Уду́шливость נ׳ כֹּבֶד, עֹצֶר־, עָקַת־ das Stickende. Уд. ко́мнатнаго во́здуха עָקַת רוּחַ הַבַּיִת.
Уду́шливый ת׳ מַכְבִּיד, מֵעִיק, מַחֲנִק— stickend. Уд. во́здухъ רוּחַ מַחֲנִק. [Engbrüstigkeit.
Уду́шье ס׳ אַסְתּוֹמְכָא, צוּקַת־לֵב, מוּעָקָה בַּלֵּב* (ע״ז כט׳)
У́дъ ז׳ אֵבֶר, עֶצֶם, גֶּרֶם, בַּד־עוֹר* Glied.
Удѣли́ть, -ся. см. Удѣля́ть, -ся.
Удѣ́лка נ׳ מַעֲרֶכֶת Einrichtung.
Удѣ́локъ (-лка) ז׳ חֵלֶק בַּאֲחֻזָּה, חֶבֶל נַחֲלָה Theil.
Удѣ́лъ ז׳ מְנַת חֵלֶק, אֲחֻזָּה, נַחֲלָה, חֶבֶל, חֵלֶק Antheil.
Удѣ́лывать, Удѣ́лать פ״י עָרוֹךְ דָּבָר עַל־מְכוּנָתוֹ, עֲשֵׂה סְדָרִים בְּ־, כּוֹנֵן einrichten. -ся נפ׳ הִכּוֹנֵן, הֵעָרֵךְ עַל־מְכוּנָתוֹ eingerichtet werden.
Удѣ́льный ת׳ 1) אֲשֶׁר לַחֶבֶל, —הָאֲחֻזָּה, —הַחֵלֶק des Landtheils. 2) בּוֹ (סְגֻלָּה) אֲשֶׁר יֵעָרֵךְ נַחֲלָה specifisch.
Удѣля́ть, -ли́ть פ״י אָצוֹל, מַנֵּה לְ־, פַּלֵּג לְ־, חַלֵּק לְ־, הַנְחֵל, הַפֵּל חֶבֶל לְ־, נָתוֹן חֵלֶק לְ־, לְ־ zutheilen. -ся נפ׳ נָפוֹל חֶבֶל לְ־, הֵחָלֵק לְ־ zugetheilt werden.
Уедине́ніе ס׳ מְקוֹם נִלְמוּד, מוֹשָׁב בָּדָד; שֶׁבֶת בָּדָד Einsamkeit.
Уединё́нникъ ז׳ יוֹשֵׁב בָּדָד, נִלְמוּד, בּוֹדֵד Einsiedler.
Уединё́нно ת״פ נִלְמוּד, בָּדָד einsam. [-нница נ׳.
Уединё́нность נ׳ см. Уедине́ніе.
Уединё́нный ת׳ יוֹשֵׁב בָּדָד, נִלְמוּד, בּוֹדֵד einsam.
Уединя́ть, -ни́ть פ״י הוֹשֵׁב בָּדָד absondern. -ся נפ׳ הִתְבּוֹדֵד*, יָשׁוֹב בָּדָד, בָּדוֹד sich zurückziehen.
Уё́мистый ת׳ רְחַב־יָדַיִם, מַרְבָּה לְהָכִיל geräumig.
Уё́мный ת׳ 1) מִ־ עָשׂוּי לְהָגִיר (לִשְׁאֹב) בּוֹ zum Abnehmen. 2) מֵקִים מַשְׁכִּים (מַכְנִיעַ) שָׁאוֹן, מַשְׁקִיט, לִדְמָמָה lindernd.
Уё́мъ (уё́ма גם уйма́) ז׳ 1) הַגִּיר מִ־, שָׁאֹב מֵעַל־,

הַכְנִיעַ (הַשְׁכִּיחַ), הַשְׁקִיט 2) das Abnehmen. מִשְׁאָב
Ужаленіе см. Жáленіе. [שִׁאוֹן Beschwichtigung.
Ужáлить см. Жáлить.
Ужáлъ см. Жáленіе. [braten.
Ужáреніе, -риваніе ס' צְלוֹת (בָּאֵשׁ) das Durch=
Ужáривать, Ужáрить פ"י צָלֹה הֵיטֵב בָּאֵשׁ durch=
braten.
Ужасáть, -снýть פ"י הַפְחֵד, הַבְהֵל, בַּעֵת, חַתֵּת, הַפֵּל
הָמוֹג, הַבָּעֵת, הִבָּהֵל erschrecken. -ся פ"ח אֵימָה עַל־
לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת (שְׁמָמָה) אָחוֹז (שָׂעוֹר) שַׂעַר, מִפַּחַד
sich erschrecken.
Ужáсно ת"פ 1) אָיֹם, נוֹרָא schrecklich. 2) עַד־מְאֹד,
äußerst. Уж. мнóго нарóда עַם רָב לִמְאֹד.
Ужáсный ת' אָיֹם, נוֹרָא schrecklich. Ужáсная бýря
סְעָרָה אֲיֻמָּה, סַעַר נוֹרָא.
Ýжасть 1) נ' см. Ýжасъ. 2) ת"פ см. Ужáсно 2.
Ýжасъ ז' פַּחַד, אֵימָה, בֶּהָלָה, בַּלָּהָה, מָגוֹר, חִתַּת,
שַׂעַר, שְׁאִיָּה, זַעֲוָה, זְוָעָה, פַּלָּצוּת, שַׁמָּה, בִּעוּת, חַתְחַת
Ужáть см. Ужимáть и Ужинáть. [Schrecken.
Ужé ת"פ הִנֵּה, כְּבָר schon. Они́ ужé пришли́ הִנֵּה בָאוּ,
כְּבָר בָּאוּ. Ужé ли, Не ужé ли? הַאָמְנָם.
Ýже ת' מ' צַר מִ־, קְצַר־יָדַיִם מִ־ schmäler. [Angeln.
Ýженіе ס' דּוּג, צִיד דָּגִים בְּחַכָּה, הַשְׁלִיךְ חַכָּה das
Уживáться, Ужи́ться פ"ח עִם־ הַשְׁלֵם, הַסְכֵּן בַּחַיִּים
עִם, הָשְׁלֵם לְ־ sich einleben. [lichkeit.
Ужи́вчивость נ' עֲצַת שָׁלוֹם, אַהֲבַת שָׁלוֹם Verträg=
Ужи́вчивый ת' אוֹהֵב (דּוֹרֵשׁ) שָׁלוֹם verträglich.
Ужимáніе ס' עֲצֹם, לְחֹץ, הָעִיק das Zusammendrücken.
Ужимáть, Ужáть פ"י לָחוֹץ, הָעֵק zusammendrücken.
-ся נפ' 1) הִלָּחֵץ, הוּעַק zusammengedrückt werden.
2) פ"ח הִתְהוֹלֵל בְּעִוְעֵי פָנָיו Grimassen machen.
Ужи́мистый ת' (בְּדַבְּרוֹ) מַעֲוֵה פָּנָיו Grimassen
machend.
Ужи́мки נ"ר לְזוּת שְׂפָתַיִם, עִוְעֵי פָנִים Grimassen.
Ýжина נ' מְנַת חֲבֵרִים בַּצַּיִד Antheil an der Jagdbeute.
Ýжинать פ"י אָכוֹל לֶחֶם הָעֶרֶב zu Abend essen.
Ужинáть, Ужáть פ"י קָצוֹר בַּמַּגָּל abernten.
Ýжинъ ז' לֶחֶם הָעֶרֶב Abendmahlzeit. **Ý**жинный ת'.
Ужи́нъ ז' תֹּכֶן הַקָּצִיר Geerntetes.
Ужи́ться см. Уживáться.
Ýжичество ס' קַחַת יְבִמְתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה, מִבְנֵה בֵית
אָחִיו הַמֵּת מִבְּלִי־בָנִים, יִבּוּם* Leviratsehe.
Ýжичествовать (-ствую) פ"ע יַבֵּם, לָקוֹחַ יְבִמְתּוֹ
Leviratsehe vollziehen.
Ужó ת"פ קַל־מְהֵרָה, מְהֵרָה־קַל bald.

Ужъ ז' מִין נָחָשׁ, עַכְנָא* (ב"ק קיז:) Hausschlange.
Ужъ ת"פ 1) см. Ужé. 2) см. Ужó.
Ýза נ', **Ý**зы ר' אֲזִקִּים, כַּבְלֵי בַרְזֶל, מוֹסֵרוֹת, מוֹשְׁכוֹת,
מַעֲדַנּוֹת Ketten; Band. **Ý**зы родствá בְּרִית אַחִים.
Узаконéніе ס' 1) תֹּקֶף דְּבַר חֹק וּמִשְׁפָּט Gesetzbestim=
mung. 2) חֹק, חֻקָּה, מִשְׁפָּט, מְחֹקֵק (משלי לא, ה) Gesetz.
Узакóнивать, -конять, -кóнить פ"י שׂוּם (הַעֲמֵד)
לְחֹק, הָיֹה (הוּשַׂם) לְחֹק zum Gesetz machen. -ся נפ'
gesetzlich bestimmt werden.
Уздá (ק' -дéчка) נ' רֶסֶן, מֶתֶג Zaum.
Узелóкъ (-лкá), -лóчекъ (-чка) ק' см. **Ý**зелъ.
Ýзелъ (-злá) ז' 1) צְרוֹר, אֲגֻדָּה Bündel. 2) חַרְצֻבָּה
Ýзенькій ת' צַר מְעַט schmal, eng. [Knoten.
Узёхонькій ת' צַר לִמְאֹד sehr schmal.
Ýзить (ýжу, ýзишь) פ"י הָצֵר, הַקְצֵר enger machen.
-ся נפ' הוּצַר, הָקְצַר enger werden.
Ýзкій ת' צַר; בְּאֵין מָקוֹם schmal, eng.
Узковáтый ת' צַר מְעַט etwas eng. [schmaläugig.
Узкоглáзый ת' צַר מָעוֹן (ש"א ב, לב) צַר־עֵינַיִם,
Узкогóрлый ת' צַר־הַגָּרוֹן (בקבוק) enghalsig.
Узколóбый ת' צַר הַמֵּצַח mit schmaler Stirn.
Ýзкость נ' קֹצֶר, אֶפֶס מָקוֹם, צָרוּת* Enge.
Узли́стый ת' מָלֵא חַרְצֻבּוֹת knotig.
Узли́ще ' см. **Ý**зелъ.
Узловáтый см. Узли́стый.
Узнавáніе ס' הַכִּיר וְיָדוֹעַ; הָבִין, דַּעַת das Erkennen.
Узнавáть, Узнáть פ"י 1) הַכֵּר erkennen. 2) שׂוּם
לֵב לָדַעַת, חָקוֹר, דָּרוֹשׁ, רָאֹה, שָׁמוֹעַ, הָבֵן שְׁמוּעָה
erfahren. Узнáй о благополýчіи брáтьевъ тво-
и́хъ רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ. Объ э́томъ я тóлько
что узнáлъ זֶה עַתָּה שָׁמַעְתִּי (לָקְחָה אָזְנִי, נִגְלָה לִי)
הַדָּבָר הַזֶּה. -ся נפ' הִנָּכֵר, הִתְנַכֵּר, הֻכַּר erkannt
Узнáніе см. Узнавáніе. [werden.
Ýзникъ ז' אָסוּר, אָסִיר, אַסִּיר, יוֹשֵׁב כֶּלֶא Eingekerkerter.
Ýзница נ' 1) אֲסִירָה, יוֹשֶׁבֶת כֶּלֶא Gefangene. 2) בֵּית
כֶּלֶא, כְּלוּא Gefängniß.
Узóристый ת' מְרֻקָּם, אֲשֶׁר רִקְמָה לוֹ geblümt.
Узóрный ת' 1) אֲשֶׁר לְרִקְמָה, —הָרִקְמָה Muster=.
2) מְרֻקָּם gezeichnet.
Узóрочный ת' מְרֻקָּם, מַעֲשֵׂה רִקְמָה geblümt.
Узóрщикъ ז' רוֹקֵם, עוֹשֵׂה רְקָמוֹת Musterzeichner.
Узóръ ז' מִשְׁבֶּצֶת, רִקְמָה Muster. [-щица נ'.
Узрѣ́ть פ"י הַבֵּט וְרָאֹה erblicken.
Уйти́ см. Уходи́ть.
Указáніе ס' תּוֹרָה, כָּל־אֲשֶׁר יוֹרוּ, מַרְאָה Anzeige.

Указáтель ז׳ מֵבִין לְ־, מוֹדִיעַ, מוֹרֶה Anzeiger. -льница נ׳.
Указáтельный ת׳ הַמּוֹרֶה — Zeige-. Ук. пáлецъ אֶצְבַּע. Указáтельное мѣстоимéніе כִּנּוּי הָרוֹמֵז (בדקדוק).
Указáть см. Укáзывать.
Укáзка נ׳ תַּבְנִית יָד אוֹ אֶצְבַּע מַרְאָה Zeiger.
Укáзный ת׳ חֹק־, חֻקִּים — Befehls-.
Укáзчикъ ז׳ מוֹרֶה, מְאַלֵּף, מְלַמֵּד Anweiser. -чица נ׳.
Укáзъ ז׳ חֹק, חֻקָּה, מִצְוָה Befehl.
Укáзываніе см. Указáніе.
Укáзывать, Указáть פ״י אַלֵּף, לַמֵּד; הַרְאֵה, הוֹרֵה anweisen; belehren. -ся נפ׳ הָרְאֵה angewiesen werden.
Укáлывать, Уколóть פ״י 1) דָּקוֹר stechen. 2) תָּקוֹעַ (מחטים) סָבִיב bestecken. -ся נפ׳ 1) הִדָּקֵר sich stechen. 2) דָּבוֹק בְּמַחְטִים besteckt werden.
Укатáніе ס׳ (מסלה) סֹל, (גרן) הַדְרִיךְ das Ebnen.
Укáтывать, Укатáть פ״י פַּלֵּס, הַדְרֵךְ, סָלוֹל glattrollen. -ся נפ׳ פָּלוֹס, הִסֹּל geebnet werden.
Укáтывать, Укатить 1) פ״י גַּלְגֵּל הָלְאָה wegrollen. 2) פ״ע נָסוֹעַ בְּרֶכֶב הָלְאָה fortfahren. -ся נפ׳ הִתְגַּלְגֵּל הָלְאָה weggerollt werden.
Укáчивать, Укачáть פ״י 1) (ילד) קַלְּעַ וְיַשֵּׁן einwiegen. 2) הָנֵעַ עַד־לָחֳלִי, טַלְטֵל durchschaukeln. -ся נפ׳.
Укáшивать, Укосить פ״י 1) קָצוֹר (שדה) מְעַט מְעַט abmähen. 2) גָּזוֹר וְעַקֵּל abschrägen.
Уквáшивать, Уквасить פ״י הַחְמֵץ הֵיטֵב durchsäuern lassen. -ся נפ׳ חָמוֹץ (הַחְמֵץ) הֵיטֵב durchsäuern.
Укипáть, -пѣть פ״ע 1) בָּשׁוֹל הֵיטֵב, הַרְתֵּחַ, רָתוֹחַ durchkochen. 2) חָסוֹר (הִגָּרַע) בְּרֶתַח sich durchs Kochen vermindern.
Укипъ ז׳ חֶסֶר (מִגְרַעַת) הַנָּזִיד מֵרֶתַח Eingekochtes.
Укипѣлый ת׳ מְבֻשָּׁל הֵיטֵב, מֻרְתָּח, מְרֻתָּח durchgekocht.
Укисáть, Укиснуть פ״ע הַחְמֵץ, חָמוֹץ sauer werden.
Уклáдистый ת׳ 1) רְחַב־יָדַיִם, מַרְבֶּה לְהָכִיל geräumig. 2) מְעֻמָּם לָרֹב bequem zum Einpacken.
Уклáдка נ׳ חֲבֹשׁ וְשִׂים בְּאַרְגָּז, מַעֲרָכָה, עֲרֹךְ סְדָרִים das Einlegen, Einpacken.
Уклáдчикъ ז׳ 1) חוֹבֵשׁ (בגדים, כלים) בְּאַרְגָּז Einpacker. 2) לוֹטֵשׁ בַּרְזֶל עֲשׁוֹת Einer der Eisen härtet.
Уклáдъ ז׳ בַּרְזֶל עֲשׁוֹת gestähltes Eisen.
Уклáдываніе ס׳ см. Уклáдка.
Уклáдывать, Уклáсть פ״י 1) עָרוֹךְ סְדָרִים ordnen. 2) הַשְׁכֵּב hinlegen. 3) חָבוֹשׁ וְשׂוּם בָּאָרוֹן einpacken. -ся נפ׳ 1) הֵעָרֵךְ סְדָרִים ausgelegt werden. 2) פ״ח שָׁכוֹב לִישׁוֹן sich hinlegen. 3) טָעוֹן לְדֶרֶךְ כֵּלָיו sich einpacken.
Уклéивать, Уклеить פ״י טוֹחַ בְּטִיחַ, דַּבֵּק בְּדֶבֶק bekleben. -ся נפ׳ דָּבוֹק, הִטּוֹחַ beklebt w.
Уклéя, ר׳ Уклéйка נ׳ טהור מִין דָּג, הַדָּג הַלָּבָן Weißfisch.
Уклонéніе ס׳ 1) נְטוֹת מִ־, שְׂטוֹת מִ־ Abweichung. 2) הַטּוֹת מִ־, הִלָּז das Abwenden.
Уклóнистый ת׳ נוֹטֶה בְּלִבּוֹ אַחֲרֵי כָל־, מַטֶּה אֹזֶן לְכָל־ nachgiebig.
Уклонить см. Уклонять.
Уклóнливый см. Уклóнчивый.
Уклóнчиво ת״פ בִּנְטוֹת אַחֲרֵי־ nachgebend.
Уклóнчивый ת׳ מַטֶּה לִבּוֹ אַחֲרֵי־, נִפְתֶּה nachgebend.
Уклóнъ ז׳ מוֹרָד, צֶלַע־הָר Abhang.
Уклонять, -нить פ״י הַטֵּה מִ־, הַשְׁגֵּה מִ־ abwenden. -ся נפ׳ 1) הֻטֵּה מִ־, הִנָּטֵה מִ־ abgewandt werden. 2) פ״ח (מִפְּנֵי־) נְטֵה מִ־, שָׂטֹה מֵעַל־; זָנֹה מֵעַל־, (מֵאַחֲרֵי־), שָׁגֹה מִ־, תָּעֹה מֵעַל־ abweichen.
Уклюнуть פ״י (עוף) נַקֵּר בְּפִיו picken.
Уключина נ׳ בֵּית הַמָּשׁוֹט, חוֹר לַמָּשׁוֹט Ruderloch.
Укóкать, Укокошить פ״י (המ׳) קָטוֹל, הָרוֹג ermorden.
Уколáчиваніе ס׳ 1) תַּקַּע מַסְמְרִים das Festnageln. 2) (מְסִלָּה) סֹל, (גֹּרֶן) הַדְרִיךְ das Feststampfen.
Уколáчивать, -лотить פ״י 1) חַזֵּק בְּמַסְמְרִים festnageln. 2) סָלוֹל, פַּלֵּס, הַדְרֵךְ feststampfen.
Уколóть см. Укáлывать.
Уколочéніе см. Уколáчиваніе.
Укóлъ ז׳ 1) מַדְקֵרָה, רֶצַח Stich. 2) שֶׂכֶר לְמֵי־נָהָר Fischwehr.
Укомплектóвывать, -товáть פ״י מַלֵּא מִסְפָּר, הַשְׁלֵם תֹּכֶן, שׁוּב שְׁבוּת ergänzen. -ся נפ׳ הִמָּלֵא מַתְכֹּנֶת הַ־ completirt werden.
Уконопáчивать, -пáтить פ״י סָכוֹר בְּפִשְׁתֵּי־עֵץ, סָתוֹם בִּנְעֹרֶת, פָּקוֹק* (שבת ה, ד) mit Werg verstopfen. -ся נפ׳ הִסָּכֵר בִּנְעֹרֶת kalfatert werden.
Укóра נ׳ תּוֹכַחַת, גְּעָרָה, תּוֹכָחָה עַל־עָוֹן Vorwurf.
Укорáчивать, Укоротить פ״י הַקְצֵר, קַצֵּר verkürzen. -ся נפ׳ הִקָּצֵר, קָצוֹר verkürzt werden.
Укоренéніе ס׳ הַשְׁרִישׁ das Einwurzeln.
Укорéніе ס׳ см. Укóра.
Укоренять, -нить פ״י הַשְׁרֵשׁ, נָטוֹעַ בְּ־ einwurzeln. -ся פ״ח שָׁרוֹשׁ, שָׁרָשָׁיו הִכָּה, הַשְׁרֵשׁ eingewurzelt werden.
Укоризна см. Укóра.
Укоритель ז׳ מוֹכִיחַ לְאָדָם עֲוֹנוֹ, גּוֹעֵר בְּ־, מְחָרֵף, יִסּוֹר עַל־עָוֹן Tadler. -льница נ׳.
Укорительный ת׳ מָלֵא תּוֹכָחוֹת vorwurfsvoll.
Укоротить см. Укорáчивать.
Укóръ ז׳ см. Укóра.

Укоря́ть, -ри́ть פ״י (въ чёмъ) הוֹכֵחַ עַל־עָוֹן Vor-
Укоси́ть см. Ука́шивать. [würfe machen.
Укосни́тельный ת׳ מְאַחֵר מוֹעֵד הַ־ verzögernd.
Укоснѣва́ть, -нѣть פ״ע אַחֵר, הִתְמַהְמֵהַּ, בּוֹשֵׁשׁ
zögern.
Укосня́ть, -ни́ть פ״י אַחֵר מוֹעֵד הַ־ verzögern.
Уко́съ ז׳ תֹּכֶן גֵּז חָצִיר Abgemähtes.
Укра́дкою ת״פ כְּמִתְגַּנֵּב, בְּהֵחָבֵא verstohlen.
Укра́ина, Укра́йна נ׳ פְּאַת, יַרְכְּתֵי אֶרֶץ וּמַמְלָכָה
מְדִינָה angrenzendes Gebiet.
Укра́сить см. Украша́ть.
Укра́сть פ״י גָּנוֹב, שׂוּם בְּכֵלָיו wegstehlen. -ся פ״ח
הִמָּלֵט בְּהֵחָבֵא, הִתְגַּנֵּב sich wegstehlen.
Украша́ть, Укра́сить פ״י פָּאֵר, יַפֵּה verschönern.
-ся 1) נפ׳ פֹּאַר geziert werden. 2) פ״ח הִתְיַפֵּה, עָדֹה
עֲדִי sich putzen. [תִּפְאָרָה, חֶלְיָה, חֲלִי, עֲדִי Zierde.
Украше́ніе ס׳ 1) פְּאֵר, יַפּוּת Verschönerung. 2) פְּאֵר,
Укро́мность נ׳ רְוָחָה, רְחָבָה, מֶרְחָב Bequemlichkeit.
2) (נִלְמוּד) עֲרִירִיּוּת, שֶׁבֶת בָּדָד Einsamkeit.
Укро́мный ת׳ 1) רְחַב־יָדַיִם bequem. 2) בָּדָד, גַּלְמוּד,
עֲרִירִי einsam.
Укро́пъ ז׳ כַּמּוֹן, שֶׁבֶת* (מעשרות ד) Gartendill.
Укроти́тель ז׳ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן־, מַכְרִיעַ, מַכְנִיעַ Bän-
diger. [mend.
Укроти́тельный ת׳ אֲשֶׁר יַכְנִיעוּ בוֹ, מַשְׁבִּיחַ bezäh-
Укроща́ть, Укроти́ть פ״י הַרְגֵּעַ, כַּפֵּה, יַסֵּר, הַכְנֵעַ,
הַשְׁבֵּחַ, הַשְׁבֵּת, הַשְׁקֵט bändigen; besänftigen. Ук.
гнѣвъ כַּפֵּה אַף. -ся 1) נפ׳ הָכְרֵעַ, הָכְנֵעַ gebändigt
werden. 2) פ״ח שָׁכוֹךְ, חָשֹׁה, שָׁתוֹק, שָׁקוֹט ruhig werden.
Укроще́ніе ס׳ הַרְגִּיעַ, הַשְׁבִּיחַ, הַכְנִיעַ Bändigung.
Укру́чивать, Укрути́ть פ״י רַתֵּק, אָסוֹר וְחַזֵּק fest-
binden. -ся נפ׳ רָתוֹק, אָסוֹר fest gebunden werden.
Укрыва́ніе ס׳ 1) כַּסּוֹת das Zudecken. 2) כַּסּוֹת עַל־,
הַעֲלִים Verheimlichung. [Hehler. -льница נ׳.
Укрыва́тель ז׳ מְכַסֶּה, מַסְתִּיר, מַחְבִּיא, מַעֲלִים
Укрыва́ть, Укры́ть פ״י 1) כַּסֵּה eindecken. 2) טָמוֹן,
הַטְמֵן, צָפוֹן, הַצְפֵּן, הַחְבֵּא, הַסְתֵּר verbergen. -ся נפ׳
חָסֹה, הִטָּמֵן, הִסָּתֵר, הֵחָבֵא, חָבֹא, הִתְחַבֵּא, הֵחָבֵא
Укры́тіе см. Укрыва́ніе. [sich verbergen.
Укрѣ́па נ׳ בְּרִיחַ; מִסְגֶּרֶת בַּרְזֶל Klammer. [gend.
Укрѣпи́тельный ת׳ נוֹתֵן כֹּחַ, מְעוֹדֵד, מְחַזֵּק kräfti-
Укрѣпле́ніе ס׳ 1) מָעֹז, מִשְׁעָן, מַעֲצוּמָה, בִּצָּרוֹן,
מִשְׂגָּב Befestigung. 2) מְסַעֵד־לֵב, מֵשִׁיב נֶפֶשׁ Stär-
kung. 3) (תהלים סה, יד) חֵילָה, מְצוּרָה, מְצוּדָה, מִבְצָר
Festung.

Укрѣпля́ть, Укрѣпи́ть פ״י 1) חַזֵּק, אַמֵּץ befestigen.
Укр. тѣло своё חַזֵּק מָתְנָיו; הַבְרֵא בְּשָׂרוֹ stärken.
Укр. го́родъ בַּצֵּר עִיר. 2) אַשֵּׁר, קַיֵּם דָּבָר, כָּתוֹב
תֹּקֶף לְ־ bestätigen. -ся 1) נפ׳ חֻזּוֹק befestigt werden.
2) פ״ח הִתְחַזֵּק, אָמוֹץ, הִתְאַמֵּץ, הִשָּׂגֵב; הִתְבַּצֵּר sich
befestigen. [2) כַּד הַחֹמֶץ Essiggefäß. -ница נ׳.
У́ксусникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה (מוֹכֵר) חֹמֶץ Essigbrauer.
У́ксусный ת׳ חֹמֶץ— Essig-. Укс. вкусъ טַעַם חֹמֶץ.
У́ксусъ ז׳ חֹמֶץ Essig.
Уку́пор— см. Заку́пор—.
Уку́сывать, Укуси́ть פ״י נָשׁוֹךְ בְּשִׁנָּיו beißen. -ся
נפ׳ הִנָּשֵׁךְ gebissen werdn.
Уку́тывать, Уку́тать פ״י הַעֲטֵה, הַלֵּט, גָּלוֹם ein-
hüllen. -ся פ״ח עָטֹה, עָטוֹף, הִתְעַלֵּף, הִכָּנֵף sich ein-
Ула́вливать, Улови́ть см. Лови́ть. [hüllen.
Ула́женіе ס׳ עֲצַת שָׁלוֹם; תִּקּוּן, הָכֵין das Abmachen.
Ула́живать, Ула́дить פ״י 1) תָּקוֹן, תַּקֵּן, עָרוֹךְ סְדָרִים
zurechtmachen. 2) יָעוֹץ שָׁלוֹם, הַשְׁבֵּת מָדוֹן, הַשְׁלֵם
אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ aussöhnen.
Ула́мывать, Улома́ть, Ulоми́ть פ״י 1) שָׁבוֹר מִ־,
פָּרוֹס מִ־ abbrechen. 2) שָׁבוֹר גָּאוֹן־, הַכְנֵעַ, הַכְרֵעַ,
הַטֵּה לְבַב־ überreden. -ся נפעל הִשָּׁבֵר מִ־ eingebrochen
Ула́нъ ז׳ פָּרָשׁ Ulan. -нскій ת׳. [werden.
Уласка́ніе ס׳ פִּתּוּת לֵב־, קַחַת בַּחֲלָקוֹת das Bereden
Уласка́ть см. Ула́щивать. [durch Liebkosung.
Ула́щиваніе см. Уласка́ніе.
Ула́щивать, Ула́стить פ״י פַּתֵּה בַּחֲלָקוֹת, הַדֵּחַ בְּחֵלֶק
שְׂפָתַיִם, —לֵב בַּחֲלַקּוֹת לָקוֹחַ liebkosend überreden.
Улега́ться, Уле́чься פ״ח שָׁתוֹק, שָׁכוֹב, חָשֹׁה, שָׁכוֹךְ,
שָׁקוֹט, עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ ruhig werden. Не улегло́сь
се́рдце его́ לֹא שָׁכַב לִבּוֹ (קהלת ב, כג). И улегли́сь
Улегч— см. Облегч—. [во́лны ихъ וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם.
У́лей (у́лья) ז׳ אֲרֻבַּת דְּבוֹרִים, —כַּוֶּרֶת* Bienenstock.
-ле́йный ת׳.
Улепётывать, -петну́ть פ״ע בָּרוֹחַ בְּהֵחָבֵא, הִתְגַּנֵּב
Улести́ть см, Улеща́ть. [לָנוּס sich wegstehlen.
Улета́ніе ס׳ см. Улётъ. [fliegen.
Улета́ть, -тѣть פ״ע עוּף הָלְאָה, הַרְחֵק לָעוּף fort-
Улету́ченіе, -ту́чиваніе ס׳ אֵדֵי קִטֵּר, הִמֵּס, עֲלוֹת
אֵדֵי הַמְּקֻטָּר Verflüchtigung.
Улету́чивать, -ту́чить פ״י הַקְטֵר וְהַעֲלֵה בְּאֵדִים
(בכימי) verflüchtigen. -ся פ״ח הִמֵּס לְאֵדֵי קִטֵּר sich
Улётъ ז׳ מְעוּף הָלְאָה, —יָעֵף Abflug. [verflüchtigen.
Улетѣ́ть см. Улета́ть.
Уле́чься см. Улега́ться.

Уливать, Улить פ״י נָסוֹךְ (יָצוֹק) עַל־ begießen. -ся נפ׳ הוּצַק עַל־ begoßen werden.
Уливка נ׳ צֶקֶת (נֶסֶךְ) עַל־ das Begießen.
Улизывать, Улизнуть 1) פ״י לָקוֹק מְעַט מִ־ ablecken. 2) פ״ע חָמוֹק ,הִתְגַּנֵּב לָנוּס ,הִמָּלֵט בְּהֶחָבֵא וְעָבוֹר davonlaufen. [Frevelbeweis.
Улика נ׳ עֵד מוֹכִיחַ פֶּשַׁע ;תוֹכַחַת עָוֺן אִישׁ עַל־פָּנָיו
Улитка נ׳ שַׁבְּלוּל ,חֹמֶט Schnecke. -тковый ת׳.
Улиткообразный ת׳ כִּדְמוּת שַׁבְּלוּל schneckenförmig.
Улиточка ק׳ см. Улитка.
Улить см. Уливать.
Улица נ׳ שׁוּק ,רְחוֹב ,חוּץ Gasse.
Уличать, -чить פ״י הוֹכֵחַ עָוֺן אִישׁ עַל־ ,עָנֹה בִפְנֵי־ פָּנָיו Lügen strafen. -ся נפ׳ הִגָּלֵה קְלוֹן אִישׁ Lügen gestraft werden.
Уличеніе ס׳ см. Улика.
Уличитель ז׳ מוֹכִיחַ עָוֺן ,מֵעִיד בְּ־ ,עוֹנֶה בִפְנֵי־ אִישׁ עַל־פָּנָיו Beweisführer. -льница נ׳.
Уличка см. Улика.
Уличка, Улка ק׳ см. Улица.
Уловить см. Улавливать.
Уловка נ׳ см. Увёртка.
Уловлять см. Улавливать.
Уловчивость см. Увёртливость.
Уловчивый ת׳ см. Увёртливый.
Уловъ ז׳ תֹּכֶן צַיִד דָּגָה Fang.
Улогъ см. Повалъ.
Уложеніе ס׳ 1) עֵרֶךְ וְשִׂים בְּ־ Einlegung. 2) מַעֲרֶכֶת־חֻקִּים Gesetzverfassung.
Уложить פ״י 1) עָרוֹךְ וְשׂוּם בְּ־ einlegen. 2) חוֹקֵק, שׂוּם חֹק ,עָרוֹךְ דְּבַר מִשְׁפָּט gesetzlich verordnen. -ся נפעל הֻנַּח בְּ־ ,הוּשַׂם בְּ־ eingelegt werden.
Уломать, -мить см. Уламывать.
Уломокъ (-мка) ז׳ מְכִתָּה ,נֶפֶץ ,שֶׁבֶר Bruchstück.
Улочка ק׳ см. Улица.
Улусникъ ז׳ שׁוֹכֵן בִּנְאוֹת רוֹעִים ,יוֹשֵׁב חֲצֵרִים im Nomadenlager Lebender. -лусный ת׳.
Улусъ ז׳ חֲצַר שְׁכוּנֵי בָאֳהָלִים ,נְוֵה רוֹעִים Nomadenlager.
Улучать, -чить פ״י מָצֹא לוֹ ,בַּקֵּשׁ לוֹ abpassen. Ул. время מָצֹא לוֹ עֵת רָצוֹן.
Улучшать, -чшить פ״י הֵיטֵב ,תַּקֵּן ,תִּקּוּן ,רַפֵּא הַהֲרוּס verbessern. -ся נפ׳ הוּטַב verbessert werden.
Улучшеніе ס׳ 1) הֵיטִיב ,תִּקּוּן Verbesserung. 2) מַרְפֵּא, אֲרוּכָה (לחלי או לפרץ קיר) Ausbesserung.
Улыбаніе ס׳ см. Улыбка.
Улыбаться, -бнуться פ״ח שָׂחוֹק ,הַבֵּט בְּלַעֲגֵי־שָׂפָה; הָאֵר פָּנָיו אֶל־ lächeln.

Улыбка, Улыбочка נ׳ צְחוֹק שְׂפָתַיִם ,לַעֲגֵי־שָׂפָה ein Lächeln.
Улыбчивый ת׳ אֲשֶׁר צְחוֹק עַל־שְׂפָתָיו תָּמִיד oft lächelnd.
Ульнуть פ״ע חָמוֹק וְעָבוֹר ,הִמָּלֵט בְּהֶחָבֵא ,הִתְמַלֵּט entwischen.
Ультрамаринъ ז׳ מִין צֶבַע תְּכֵלֶת Lasurfarbe. -риновый ת׳.
Улѣплять, Улѣпить פ״י טוֹחַ עַל־ ,דַּבֵּק אֶל־ bekleben. -ся נפ׳ דָּבוֹק אֶל־ ,הַטּוֹחַ עַל־ beklebt werden.
Улѣсокъ (-ска) ז׳ שְׁדֵה־יַעַר Holzweg.
Улюлюкивать, Улюлюкать פ״י (ילד) הָנֵעַ וַיִּשַׁן einlullen. -ся נפ׳ הָנוֹעַ לִישׁוֹן eingelullt werden.
Умазаніе, -зываніе פ׳ מְשִׁחָה בְּ־ ,מְשֹׁחַ בְּ־ Einschmierung.
Умазывать, Умазать פ״י 1) מָשׁוֹחַ בְּ־ ,סוּךְ בְּ־ einschmieren. 2) טוֹחַ בְּ־ ,שַׁחֵד לְבַב־ ,הַטֵּה בַחֲלָקוֹת, durch Schmeichelei bereden. -ся נפ׳ הָמְשַׁח בְּ־ ,פַּתֵּה הַטּוֹחַ eingeschmiert werden.
Умаивать, Умаять פ״י הוֹגֵעַ ,הַלְאֵה ermüden. -ся פ״ח הַלְאֵה ,יָגוֹעַ müde werden.
Умаленіе ס׳ הַמְעִיט ,הַקְטִין Verminderung.
Умаливать см. Умолять.
Умалительный ת׳ מְמַעִיט ,מַקְטִין vermindernd.
Умалишённый ת׳ מְשֻׁגָּע ,חֲסַר־דֵּעָה wahnsinnig.
Умалчиваніе ס׳ הַחֲרִישׁ מִ־ ,חֲשׁוֹת מִ־ das Verschweigen.
Умалчивать, Умолчать פ״י (о чёмъ) הַחֲרֵשׁ מִדַּבֵּר בְּ־, עָצוֹר בְּמִלִּים ,הַכְחֵד תַּחַת לְשׁוֹנוֹ ,מָנוֹעַ בְּתוֹךְ חִכּוֹ, חָדוֹל מֵהַעֲלוֹת עַל־שְׂפָתָיו ,לֹא־זָכוֹר verschweigen. -ся נפ׳ לֹא־עָלֹה עַל־שְׂפָתַי־ ,לֹא הִזָּכֵר verschwiegen werden
Умалывать, Умолоть פ״י טָחוֹן ,הָדֵק zermahlen. -ся נפ׳ הוּדַק ,הִטָּחֵן zermahlen werden.
Умалять, -лить פ״י חַסֵּר מִ־ ,הַמְעֵט ,הַקְטֵן (תהל׳ ח, ו); הָקֵל vermindern. Ум. честь кого הָקֵל ,הוֹרֵד ,הַשְׁפֵּל כְּבוֹד־. -ся נפ׳ 1) הוּקַל ,הָקְטַן verkleinert werden. 2) פ״ח צָעוֹר ,מָעוֹט (ירמי׳ ל, יט); הִדַּל ,דָּלוֹל ,הָלוֹךְ הִגָּרַע ,הָלוֹךְ וְחָסוֹר sich vermindern.
Уманивать, Уманить פ״י לָקוֹחַ בְּמִרְמָה weglocken. -ся נפ׳ לֻקַּח בְּמִרְמָה weggelockt werden.
Уманка נ׳, -ниваніе ס׳ קַחַת בְּמִרְמָה Weglockung.
Умасливать, Умаслить פ״י 1) מָשׁוֹחַ (סוּךְ) בְּשֶׁמֶן einölen. 2) (кого) הַחֲלֵק אֶל־ ,פַּתֵּה בְּמַחֲמָאוֹת פִּיו durch Schmeichelei bereden. -ся נפ׳ הָמְשַׁח בִּלְשׁוֹנוֹ; רָכוֹךְ—בְּשֶׁמֶן eingeölt werden.
Уматываніе ס׳ תַּכְרִיךְ ,מַעֲטָף ,חַתֻּלָה ,חִתּוּל das Einhüllen.
Уматывать, Умотать פ״י *כָּרוֹךְ ,קַפֵּד ,צָנוֹף um-

wickeln. -ся נפ׳ קִפּוּד, הִצָּנֵף umwickelt werden.

Умахну́ть פ״י חָמוֹק וְעָבוֹר, הִתְמַלֵּט, הִמָּלֵט sich davon machen.

Ума́чиваніе ט׳ טְבֹל, הַשְׁרוֹת, הַרְטִיב Einfeuchtung.

Ума́чивать, Умочи́ть פ״י הַשְׁרֵה, טָבוֹל, הַרְטֵב durchweichen. -ся נפ׳ רָטוֹב (בְּמַיִם), רָכוֹךְ durchgeweicht werden.

Умаща́ть, Умасти́ть פ״י מָשׁוֹחַ (סוּךְ, דַּשֵּׁן) בְּשֶׁמֶן einsalben. -ся 1) נפ׳ הִמָּשֵׁחַ בְּשֶׁמֶן eingeölt werden. 2) פ״ח מָשׁוֹחַ (סוּךְ) בְּשָׂרוֹ בְּשֶׁמֶן sich einsalben.

Умаще́ніе ס׳ מִשְׁחַת שֶׁמֶן Einsalbung.

Ума́щиваніе ס׳ מַעֲשֵׂה רִצְפָּה, מַרְצֶפֶת Pflasterung.

Ума́щивать, Умости́ть פ״י רַצֵּף pflastern. -ся נפ׳ רָצוֹף gepflastert werden.

Ума́яніе ס׳ הַלְאוֹת, הוֹגִיעַ das Ermüden.

Ума́ять см. Ума́ивать.

У́мбра נ׳ 1) מִין עַפְרוֹת צֶבַע Umbererde. 2) מִין דָּג, צַחֲנָה* (ע״ז לט.) Umberfisch. -бровый ת׳.

Умедле́ніе см. Замедле́ніе.

Уме́дливать, Уме́длить 1) פ״י עַכֵּב, עָצוֹר אֶת־; בּוֹשֵׁשׁ לְ־, אַחֵר לְ־, הַאֲרֵךְ verzögern. 2) פ״ע הִתְמַהְמֵהַּ sich verspäten. -ся נפ׳ הֵעָצֵר עַד־בֹּשׁ verzögert werden.

Уменьша́ть, -ши́ть פ״י גָּרוֹעַ מִ־, הַמְעֵט, הַקְטֵן verkleinern. -ся פ״ח מָעוֹט, צָעוֹר (ירמי׳ ל, יט), הַדֵּל, הָלוֹךְ וְחָסוֹר, וְדַל, הִגָּרַע, הָלוֹךְ sich vermindern.

Уменьше́ніе ס׳ גְּרַע מִ־, הַקְטִין Verkleinerung.

Умере́ть см. Умира́ть.

Умертви́тель ז׳ מַכֵּה נֶפֶשׁ, רוֹצֵחַ, מֵמִית, קוֹטֵל, הוֹרֵג Mörder. -льница נ׳.

Умертви́ть см. Умерщвля́ть.

Уме́ршій ת׳ מֵת, גּוֹעַ, נֶאֱסָף gestorben.

Умерщвле́ніе ס׳ קָטֹל, הֶרֶג, הָרֹג, הָמִית das Tödten.

Умерщвля́ть, Умертви́ть פ״י רָצוֹחַ, הָרוֹג, הָמֵת, הוֹמֵת, הַכֵּה נֶפֶשׁ, קָטוֹל tödten. -ся נפ׳ הֵרָצַח, הֵהָרֵג getödtet werden.

Умета́ть, Уме́сть פ״י סַחֵה (יחז׳ כו, ד), טַאטֵא מִ־, הָסֵר בְּמַטְאֲטֵא abfegen. -ся נפ׳ הוּסַר, יָעֹה וְהָסֵר בְּמַטְאֲטֵא abgefegt werden.

Умётывать, Умета́ть, Уметну́ть פ״י 1) הָטֵל, (הַשְׁלֵךְ) אֶל־ hinwerfen. 2) כַּסֵּה בְּ־, זָרֹה bewerfen.

Умиле́ніе ס׳ 1) רוּחַ נְכֵאָה, דַּאֲבוֹן נֶפֶשׁ, שֵׁבֶר רוּחַ Zerknirschung. 2) נִחוּמִים, רַחֲמִים, חֲנִינָה, חֶמְלָה, הֲמוֹן מֵעַיִם Mitleid.

Умилённый ת׳ אֲשֶׁר נִכְמְרוּ רַחֲמָיו, מָלֵא רַחֲמִים, סוֹעֵר מֵהֲמוֹן מֵעָיו gerührt.

Умили́тельный ת׳ מַרְגִּיז לֵב, מְעוֹרֵר רַחֲמִים rührend.

Умили́ть см. Умиля́ть.

Умилосе́рдить פ״י עוֹרֵר חֶמְלָה בְּלֵב־, הָעֵר רַחֲמִים zum Mitleid bewegen. -ся פ״ח חוּס, רַחֵם, חָמוֹל עַל־, הִכָּמֵר רַחֲמָיו (נִחוּמָיו) אֶל־ Mitleid haben.

Умилостиви́тельный ת׳ סְלִיחָה— versöhnend.

Уми́лостивить см. Умилостивля́ть.

Умилостивле́ніе ס׳ נְשׂא (שְׂאֵת), כִּפּוּרִים, סְלִיחָה עָוֹן Versöhnung. День умилостивле́нія יוֹם הַכִּפּוּרִים.

Умилостивля́ть, Уми́лостивить פ״י כַּפֵּר פְּנֵי־אִישׁ, עוֹרֵר רַחֲמֵי לֵב־, הָעֵר לְחֶמְלָה, בְּ־ Mitleid erregen. -ся נפ׳ חָמוֹל, רַחֵם, חוּס, הִכָּמֵר רַחֲמָיו sich erbarmen.

Уми́льный ת׳ נוֹשֵׂא חֵן וָחֶסֶד; מְעוֹרֵר רַחֲמִים rührend.

Умиля́ть, -ли́ть פ״י — עוֹרֵר רַחֲמֵי, הָעֵר חֶמְלָה בְּלֵב, לֵב־ Mitleid erregen. -ся פ״ח חוּס, הִכָּמֵר רַחֲמָיו, רַחֵם, חָמוֹל Mitleid empfinden.

Умина́ть, Умя́ть פ״י 1) לוּשׁ, עָשֹׂה, עַסֵּה kneten. 2) הַדְרֵךְ, סָלוֹל, עַסֵּה (הָעֵק) תַּחְתָּיו feststampfen.

Умира́ніе ס׳ מוֹת, גְּוֹעַ, הֵאָסֵף das Sterben.

Умира́ть, Умере́ть פ״ע מוֹת, הֵאָסֵף, גְּוֹעַ, הִלָּקַח, הָלוֹךְ וְאֵינֶנּוּ; שָׁכוֹב לֶעָפָר (עִם אֲבוֹתָיו), (יחז׳ לג, ו), יָשׁוֹן הַמָּוְתָה, יָשׁוֹן שְׁנַת עוֹלָם, (ישעי׳ סה, כ) הָיֹה מֵ־ sterben.

Умире́ніе ס׳ הַשְׁלִים, עֲצַת שָׁלוֹם Friedensstiftung.

Умири́тель ז׳ מַשְׁבִּית מָדוֹן, יוֹעֵץ שָׁלוֹם Friedensstifter. -льница נ׳.

Умири́тельный ת׳ מַשְׁלִים, עוֹשֵׂה שָׁלוֹם, שָׁלוֹם— Frieden stiftend.

Умиря́ть, -ри́ть פ״י עָשֹׂה (יָעוֹץ) שָׁלוֹם, הַשְׁלֵם, הַשְׁבֵּת מָדוֹן Frieden stiften. -ся פ״ח הַשְׁלֵם, הֵרָגַע, שָׁקוֹט sich beruhigen.

Умне́нькій см. У́мный.

У́мникъ ז׳ חֲכַם־לֵב Verständiger. -ница נ׳.

У́мничанье ס׳ עֲצַת נִפְתָּלִים, חָכְמַת־שָׁוְא; הִתְגַּלּוֹת לִבּוֹ Klügelei.

У́мничать פ״ע הִתְהַלֵּל בְּחָכְמָתוֹ; הִתְחַכֵּם klügeln.

Умно́ ת״פ בְּהַשְׂכֵּל, בְּחָכְמָה vernünftig.

Умножа́ть, Умно́жить פ״י 1) הַרְבֵּה, רַבֵּה, הַעֲצֵם vermehren. 2) (מספר) כָּפוֹל, הַכְפֵּל multipliciren.

Умноже́ніе ס׳ 1) הַרְבּוֹת, מַרְבִּית Vermehrung 2) הַכְפִּיל Multiplicirung.

Умно́жить см. Умножа́ть.

У́мный ת׳ חָכָם, נָבוֹן, חֲכַם־לֵב, אִישׁ תְּבוּנוֹת, מַשְׂכִּיל, עָרוּם vernünftig.

Умове́ніе ס׳ רַחַץ, רַחְצָה, מֵרוּק das Waschen.

Умозаключе́ніе ס׳ דָּבָר מִמּוּצָא, בִּינָה, מִשְׁפָּט, הַשְׂכֵּל, חֲזוֹן לֵב Vernunftschluß.

Умозри́тельность נ׳ חֲזוֹן לֵב, מַרְאֵי־לֵב, תְּבוּנוֹת, רוּחַ הַשְׂכֵּל geistige Anschauung.

Умозри́тельный ת׳ עָרוּךְ בְּחִקְרֵי־לֵב geistig anschauend.

Умозрѣніе ס׳ הַשְׂכֵּל, חִקְרֵי לֵב Betrachtung.
Умоизступленіе ס׳ רוּחַ שִׁגָּעוֹן, רוּחַ עִוְעִים Geisteszerrüttung.
Умокать, Умокнуть פ״ע הִמָּלֵא מַיִם, רָטוֹב feucht werden.
Умоклый ת׳ נִמְלָא מַיִם, רָטוֹב durchgeweicht.
Умолачиваніе ס׳ דַּיִשׁ, חֲבֹט, דִּישׁ, דּוּשׁ Ausdreschung.
Умолачивать, -лотить פ״י דּוּשׁ, חָבוֹט; מַלֵּא תֹּכֶן דַּיִשׁ ausdreschen. -ся נפ׳ הִדּוֹשׁ ausgedroschen werden.
Умолительный ת׳ מָלֵא תַחֲנוּנִים, —תְּחִנָּה flehentlich.
Умолить см. Умолять.
Умолкать, Умолкнуть פ״ע הַדְמֵה, חָשֹׁה, הַחֲרֵשׁ, עֲמוֹד מִדַּבֵּר verstummen.
Умолклый ת׳ נִדְמֶה verstummt.
Умолкъ ז׳ עֲמֹד מִדַּבֵּר, חֲשׁוֹת das Stillwerden.
Умолотить см. Умолачивать.
Умолотный ת׳ מַרְבֶּה דָגָן בַּדַּיִשׁ (קציר) kernreich.
Умолотъ ז׳ מַתְכֹּנֶת דַּיִשׁ, תֹּכֶן הַנָּדוֹשׁ Ausdrusch.
Умолоть см. Умалывать.
Умолотье ס׳ דִּישׁ קָצִיר, דּוּשׁ das Ausdreschen.
Умолчаніе см. Умалчиваніе.
Умолчать см. Умалчивать.
Умолъ ז׳ 1) מַתְכֹּנֶת הַטָּחוּן das Mahlen. 2) חֶסֶר (מִגְרַעַת) הַדָּגָן כַּטַּחֲנָה Verlust beim Mahlen.
Умолять, -лить פ״י חַלֵּה פְּנֵי, הִתְחַנֵּן אֶל־, פַּלֵּל— עָתוֹר (הַעְתֵּר) אֶל־ flehen.
Умора נ׳ צְחוֹק עַד־מָוֶת, הֲתוּלִים Lächerlichkeit.
Уморительный ת׳ מְעוֹרֵר צְחוֹק עַד־מָוֶת höchst lächerlich.
Уморить פ״י כַּלֵּה, הַכְּאֵה, עַנֵּה umbringen. Ум. со смѣху עוֹרֵר צְחוֹק עַד־מָוֶת.
Уморъ ז׳ הָמִית Tödtung. Смѣяться до умору צָחוֹק צְחוֹק גָּדוֹל, עַד־מָוֶת.
Умостить см. Умащивать.
Умостка נ׳ מַרְצֶפֶת Pflasterung.
Умотать см. Уматывать.
Умочить см. Умачивать.
Умочка נ׳ הַרְטֵב, מִשְׁרָה (במים) Einweichung.
Умощеніе ס׳ см. Умостка.
Умственный ת׳ אֲשֶׁר לְשֵׂכֶל אָדָם, —הַנֶּפֶשׁ, —הָרוּחַ geistig.
Умствованіе ס׳ חִקְרֵי־לֵב, חֶשְׁבּוֹנוֹת vernünftiges Nachdenken.
Умствователь ז׳ מִתְבּוֹנֵן, מַשְׂכִּיל, מִתְחַקֶּה עַל־, חוֹקֵר בְּ־ Denker. -льница נ׳.
Умствовать (-ствую) פ״ע הַשְׂכֵּל, הִתְבּוֹנֵן בְּ־, חָקוֹר עַל־דָּבָר nachdenken.
Умудреніе ת׳ תַּחְבֻּלָה, מְזִמַּת חָכְמָה kluger Einfall.
Умудрять, -рить פ״י אַלֵּף, לַמֵּד בִּינָה, הַשְׂכֵּל, חַכֵּם לַתְּבוּנָה klug machen. -ся 1) פ״ח הַשְׂכֵּל, חָכוֹם, קְנֹה בִּינָה klug werden. 2) הִתְחַכֵּם לְ־, הִתְנַכֵּל לְ־, עָרוֹם, עֲשֹׂה בְעָרְמָה ausklügeln.
Умучивать, Умучить פ״י עַנֵּה עַד־מְאֹד, הַכְּאֵה—, הַאֲדֵב—, הָצֵק abquälen. -ся נפעל עֻנֵּה, הֵעָנֵה, הִתְעַנֵּה sich quälen.
Умчать, -ся см. Помчать, -ся.
Умъ ז׳ בִּינָה, תְּבוּנָה, שֵׂכֶל, טַעַם, לֵב Verstand. Широкій умъ רֹחַב לֵב. Въ умѣ ли ты? הַמִּבִּינָתְךָ דִּבַּרְתָּ זֹאת. У меня другое на умѣ אָנֹכִי אַחֶרֶת עִם־לְבָבִי. Онъ безъ ума отъ нея חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בָּהּ עַד־מָוֶת. Это у меня съ ума не идётъ דָּבָר זֶה לֹא־יָמוּשׁ מִלִּבִּי. Это у меня съ ума вонъ דָּבָר זֶה לֹא־עָלָה עַל־לְבָבִי (שָׁכַחְתִּי). Онъ себѣ на умѣ לִבּוֹ הוֹלֵךְ אַחֲרֵי בִצְעוֹ. Тутъ умъ за разумъ заходитъ פְּלִיאָה דַעַת מֶנִּי, כָּזֶה בִּינָתִי תִּסְתַּתָּר. Взяться за умъ הַשְׂכֵּל וְהֵיטֵב דְּרָכָיו. Считать въ умѣ מָצֹא בְלִבּוֹ חֶשְׁבּוֹן. Сойти (Спятить) съ ума הָיֹה לִמְשֻׁגָּע, הוֹאֵל, הִתָּעֵה.
Умывальная שת״נ חֲדַר הָרַחַץ, בֵּית הָרַחֲצָה Waschstube.
Умывальникъ ז׳, -ница נ׳ כִּיּוֹר לְרַחֲצָה, סִיר־רַחַץ Waschbecken.
Умывальный ת׳ עָשׂוּי לִרְחֹץ (לְרַחֲצָה) zum Waschen.
Умываніе ס׳ שְׁטֹף, רַחֲצָה, רַחַץ, רְחִץ das Waschen.
Умыванье ס׳ מֵי נֶתֶר וּבֹרִית Schönheitswasser.
Умывать, Умыть פ״י שָׁטוֹף בַּמַּיִם, רַחֵץ, רָחוֹץ waschen. -ся 1) נפ׳ שָׁטוֹף בַּמַּיִם gewaschen werden. 2) פ״ח רָחוֹץ בְּשָׂרוֹ, הִתְרַחֵץ sich waschen.
Умыканіе ס׳ הַלְאוֹת, הוֹגִיעַ das Ermüden.
Умыкать פ״י (המ׳) הַכְשֵׁל כֹּחַ, הַלְאֵה, הוֹגֵעַ ermüden.
Умыселъ (-сла) ז׳ צְדִיָּה, עֲצַת־רֶשַׁע, מְזִמַּת־אָוֶן böse Absicht. Съ умысломъ בִּצְדִיָּה, בְּזָדוֹן. Безъ умысла בִּשְׁגָגָה, לְתֻמּוֹ, בְּלֹא־רְאוֹת.
Умыслить см. Умышлять.
Умыслъ см. Умыселъ.
Умытіе см. Умываніе.
Умыть см. Умывать.
Умышленіе ס׳ 1) מַחֲשָׁבָה, עֵצָה וּמְזִמָּה Vorhaben. 2) см. Умыселъ.
Умышленникъ ז׳ חוֹרֵשׁ רָע, יוֹעֵץ בְּלִיַּעַל, כּוֹרֶה רָעָה Anstifter. -ленница נ׳.
Умышленнически ת״פ בִּצְדִיָּה, בְּלֵב חוֹרֵשׁ רָעָה, בְּזָדוֹן in böser Absicht.
Умышленно ת״פ מִלִּבּוֹ; בִּצְדִיָּה; בְּזָדוֹן absichtlich.
Умышленный ת׳ עָשׂוּי בִּצְדִיָּה (בְּזָדוֹן) absichtlich.
Умышлять, Умыслить פ״י חָרוֹשׁ רָע, כְּרֹה רָעָה, זָמוֹם לְ־, חָשׁוֹב מַחֲשֶׁבֶת אָוֶן Böses vorhaben. -ся נפ׳ הֵחָרֵשׁ רָע beabsichtigt werden.

Умѣніе, -нье ס׳ דַּעַת; כֹּחַ, תּוּשִׁיָּה, יְכֹלֶת das Ver-
stehen. Ум. жить въ свѣтѣ דַּעַת לָלֶכֶת בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים.
Умѣреніе ס׳ עָצֹר, פַּלֵּס, שִׂים חֹק לְ־ Mäßigung.
Умѣренно ת״פ כְּדֵי־צָרְכּוֹ, כַּמִּדָּה וְכַמִּשְׁפָּט mäßig.
Умѣренность נ׳ מִשְׁמֶרֶת גְּבוּל וָחֹק Mäßigkeit.
Умѣренный ת׳ 1) עָרוּךְ בַּמִּדָּה, עָרוּךְ כְּדֵי הַצֹּרֶךְ
וּבְמִשּׂוּרָה mäßig. 2) מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט enthalt-
Умѣриваніе см. Умѣреніе. [sam.
Умѣривать, Умѣрить см. Обмѣривать.
Умѣръ ז׳ см. Умѣреніе.
Умѣрять, Умѣрить פ״י עָצוֹר בְּ־, שׂוּם חֹק לְ־ mä-
ßigen. -ся פ״ח עָצוֹר בְּרוּחוֹ sich mäßigen.
Умѣсить см. Умѣшивать.
Умѣстительный ת׳ 1) רְחַב יָדַיִם, מַרְבֶּה לְהָכִיל
geräumig. 2) אֲשֶׁר דֵּי־מָקוֹם לוֹ בְּ־ bequem einzu-
Умѣстить см. Умѣщать. [packen.
Умѣстный ת׳ יָאֶה לְ־, נָאוֶה לְ־ passend.
Умѣтить פ״ע קָלוֹעַ אֶל־מַטָּרָה, כּוֹנֵן וְיָרֹה אֶל־ treffen.
Умѣть פ״י יָכוֹל; יָדוֹעַ können, verstehen. Ум. грамоту
יָדוֹעַ סֵפֶר. Онъ умѣетъ вести себя הוּא יוֹדֵעַ
לָלֶכֶת בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים. -ся פ״ס: Какъ умѣется, такъ
и дѣлаю כְּדֵי־בִינָתִי אֶעֱשֶׂה ich mache es, so gut
ich kann.
Умѣшивать, Умѣшать פ״י עָרוֹב, בָּלוֹל durchmi-
schen. -ся נפ׳ הִתְעָרֵב, הִתְבּוֹלֵל durchgemengt werden.
Умѣшивать, Умѣсить פ״י הַרְבֵּךְ, בָּלוֹל, לוּשׁ durch-
kneten. -ся נפ׳ הֻרְבַּךְ, הִתְבּוֹלֵל, הִלּוֹשׁ durchgeknetet
werden.
Умѣщать, Умѣстить פ״י שׂוּם בְּ־, הַנֵּחַ אֶל־ hinein-
legen. -ся 1) נפ׳ הוּשַׂם (הֻנַּח) אֶל־. 2) פ״ח מָצֹא
דֵּי־מָקוֹם בְּ־ Platz haben.
Умѣщеніе ס׳ שִׂים בְּ־, הַנִּיחַ אֶל־ das Einlegen.
Умягчать, -чить פ״י 1) רַכֵּךְ, הָרֵךְ weich machen.
2) פַּנֵּק; הַשְׂכֵּל, הֵיטֵב, הָקֵל, הַשְׁבֵּחַ, הַשְׁקֵט veredeln.
-ся 1) נפ׳ רָכוֹךְ weich werden. 2) פ״ח הָנֵחַ חֲמָתוֹ,
עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ, הַשְׁבֵּחַ שְׁאוֹן עֶבְרָתוֹ sich besänftigen.
Умягченіе ס׳ 1) רֹךְ das Erweichen. 2) שֹׁךְ חֵמָה—
Умять см. Уминать. [Milderung.
Унавоженіе ס׳ מְזָרֵה דֹּמֶן עַל־שָׂדֶה das Düngen.
Унавоживать, -возить פ״י זָרֹה, דַשֵּׁן שָׂדֶה בְּדֹמֶן
הִדַּשֵּׁן— דֹּמֶן עַל־שָׂדֶה düngen. -ся נפ׳ דֻּשּׁוֹן בְּדֹמֶן,
gedüngt werden.
Унесеніе ס׳ הָלְאָה (נְשׂא) שְׂאֵת das Wegtragen.
Унесть см. Уносить. [Universität. -тетскій ת׳.
Университетъ ז׳ אוּלַם הַמַּדָּעִים, בֵּית מִדְרַשׁ חָכְמָה

Унижать, Унизить פ״י הָשֵׁחַ, הַשְׁפֵּל; הָקֵל, הַקְלֵה,
הַזֵּל erniedrigen. -ся פ״ח שָׁפוֹל, שָׁחוֹחַ, הַשְׁפֵּל, נַבֵּל
כְּבוֹדוֹ, הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich erniedrigen.
Униженіе ס׳ הַשְׁפִּיל, שֵׁפֶל, קָלוֹן Erniedrigung.
Униженный ת׳ שַׁח, שְׁפַל, נָקֵל בְּעֵינֵי־ erniedrigt.
Унизаніе ס׳ חָרוֹז, מִשְׁבְּצֹת פְּנִינִים das Besetzen mit
Perlen.
Унизительно ת״פ קָלוֹן לְ־, חָלִילָה לְ־ entwürdigend.
Унизительный ת׳ מַקְלֶה, נוֹתֵן קָלוֹן, מוֹרֶה (מ״ב יד, כו)
erniedrigend. [sänftiger. -щица נ׳.
Унимальщикъ ז׳ מַשְׁבִּיחַ שָׁאוֹן; מַשְׁבִּית מָדוֹן Be-
Унимательный ת׳ מַשְׁקִיט, מַרְגִּיעַ, מַשְׁבִּיחַ שָׁאוֹן.
Унимать, Унять (уйму) פ״י הַחֲשֵׁה, הַשְׁקֵט, הַרְגֵּעַ,
עָצוֹר בְּ־, הַשְׁבֵּחַ, הַכְנֵעַ, כָּפֹה, הָנֵחַ beruhigen. Ун.
ропотъ толпы הַחֲשֵׁה הֲמוֹן רוֹגְנִים. Ун. шумъ
волнъ הַשְׁבֵּחַ שְׁאוֹן גַּלִּים. Ун. гнѣвъ כָּפֹה אַף,
הָנֵחַ חֵמָה. Ун, буйство варваровъ הַכְנֵעַ שְׁאוֹן
זָרִים. -ся פ״ח הֵרָגַע, הֵחָשֵׁךְ, חָשֹׁה, שָׁקוֹט, שָׁכוֹךְ,
הֵעָצֵר sich besänftigen. Уймись и молчи! הֵרָגְעִי
וָדֹמִּי. Боль моя не унимается לֹא־יֵחָשֵׂךְ כְּאֵבִי.
Унялся гнѣвъ его חֲמָתוֹ שָׁכָכָה.
Унисонъ ז׳ אֶחָד (פֶּה) קוֹל Einklang.
Унить см. Уніять.
Уничижать, -жить פ״י שׂוּם לְאַל, הַקְלֵה, הָקֵל, בָּזֹה,
שׂוּם לְאַל, נָתוֹן לְקָלוֹן, חַלֵּל vernichten, ungiltig
machen. -ся 1) נפ׳ חָלוֹל, הִנָּתֵן לְקָלוֹן, הוּשַׂם לְאַל
herabgewürdigt werden. 2) פ״ח כְּבוֹדוֹ (נַבֵּל) חַלֵּל,
הִכָּחֵשׁ, הַשְׁפֵּל (הִתְרַפֵּס) לִפְנֵי־, שׂוּם קָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ
(הִתְכַּחֵשׁ) לְ־ sich erniedrigen.
Уничиженіе ס׳ בּוּזָה, קָלוֹן Herabwürdigung.
Уничижительный ת׳ נוֹתֵן קָלוֹן, נוֹתֵן לְבוּזָה er-
niedrigend.
Уничтожать, Уничтожить פ״י 1) שׂוּם לְאַל, נָתוֹן
בַּלֵּעַ, סַכֵּל, הָנֵא, הָפֵר; כְּאַיִן וּכְאֶפֶס vernichten. Ун.
договоръ הָפֵר בְּרִית. Ун. замыселъ (בַּלֵּעַ) סַכֵּל
עֵצַת—, הָנֵא מַחֲשֶׁבֶת—. 2) אַבֵּד, כַּלֵּה, הַשְׁמֵד,
הַחֲרֵם, הַכְרֵת, הָסֵף vertilgen. -ся נפ׳ הִנָּתֵן לְאַל,
הוּפַר, הִשָּׁמֵד, הָיֹה כְּאַיִן וּכְאֶפֶס vernichtet werden.
Уничтоженіе ס׳ חֵרֶם, כִּלָּיוֹן, אַבְדָן Vernichtung.
Уничтожитель ז׳ מַכְרִית, מַשְׁמִיד, מְאַבֵּד; מֵפִיר,
מֵנִיא Vernichter. -льница נ׳. [tungs-.
Уничтожительный ת׳ —אַבְדָן, —כִּלָּיוֹן Vernich-
Унія נ׳ (מעם הרוסי) עֲדַת הַנִּסְפָּחִים לַכְּנֵסִיָּה הָרוֹמִית
Union. Уніятскій ת׳. [-ятка נ׳.
Уніятъ ז׳ רוּסִי נִסְפָּח עַל־הַכְּנֵסִיָּה הָרוֹמִית Unirter.

Унора́вливать, -ровля́ть, -рови́ть פ״י 1) כּוֹנֵן אֶל־, בָּחוֹר לוֹ, מְצֹא abpassen. Унорови́лъ удо́бное вре́мя מָצָא לוֹ עֵת רָצוֹן. 2) (на кого́) נָתוֹן לְאִישׁ כִּלְבָבוֹ,—עָשׂה רָצוֹן—, מַלֵּא שְׁאֵלַת befriedigen. -ся 1) נפ׳ הָקְבֵּל אֶל־, הִכּוֹן— entsprechen. 2) פ״ח נִכּוֹן לְ־, הִסְכֵּן עִם־ sich richten nach...

Унор́овка נ׳, -вле́ніе ס׳ מְצֹא בְּמוֹעֲדוֹ, עֲשׂוֹת בְּעִתּוֹ, הַסְכֵּן עִם־ das Abpassen.

Унорovля́ть, -ся см. Унора́вливать, -ся.

Уноси́ть (уношу́, уно́сишь), Унести́ פ״י נָשׂא מ־, זָרוֹם— גָּרוֹף—, הַתֵּר—, שַׁעֵר מִמְּקוֹמוֹ; נַטֵּל הָלְאָה forttragen. Вѣтръ унесётъ ихъ רוּחַ תִּשָּׂאֵם. Пото́къ унёсъ ихъ הַנַּחַל גְּרָפָם (זְרָמָם). -ся נפ׳ הִנָּשֵׂא הָלְאָה, —הוּטַל fortgetragen werden.

Уно́сливый ת׳ שׁוֹטֵף (סוּס), סוֹעֵר hitzig.

Уно́сный ת׳ גָּנוּב gestohlen. Уно́сные ремни́ עֲבֹתוֹת הָרַתְמָה לַסּוּסִים הַחִיצוֹנִים.

Уно́счивый см. Уно́сливый.

Уно́съ ז׳ 1) מַשָּׂא מ־, נְשֹׂא הָלְאָה, שְׂאֵת—מַשְׂאוֹת (יחז׳ י״ז, ט) das Forttragen. 2) גְּנֵבָה, גְּנֹב Diebstahl.

Уноше́ніе ס׳ см. Уно́съ 1.

Уно́щикъ ז׳ נוֹשֵׂא הָלְאָה Wegträger. -щица נ׳.

У́нтеръ-офице́ръ ז׳ מִשְׁנֶה, מִשְׁנֵה שַׂר הַמֵּאתַיִם פְּקִיד הַצָּבָא Unteroffizier. -церскій ת׳.

У́нція נ׳ מִשְׁקַל שְׁמֹנֶה, הַחֵלֶק הַשְּׁנֵים־עָשָׂר מִלִּטְרָא, דַּרְכְּמוֹנִים, אוּנְקִיָּה* (ב״ר כ״ח) Unze.

Унывa̱ть, Уны́ть פ״ע 1) שָׁמוֹם, כָּהֹה, פּוּג, הָמוֹג, אֻמְלוֹל, הוֹרֵד לָאָרֶץ רֹאשׁוֹ den Muth verlieren. Уны́ло се́рдце его́ לִבּוֹ (נָמוֹג) פָּג.

Уны́вн— см. Уны́л—.

Уны́ло ת״פ בְּשֶׁבֶר־רוּחַ, בִּמְרִירוּת, מַר traurig.

Уны́лость נ׳ רוּחַ כֵּהָה, תּוּגָה, דְּאָבָה, מְרִירוּת, מֹרִי Verzagtheit.

Уны́лый ת׳ דַּכָּא, נְכֵה־רוּחַ, מַשְׁמִים, שׁוֹמֵם, נוּגֶה, שְׁבוּר לֵב, נְכֵאֵה לֵבָב, נָכָא (ישעי׳ ט״ז, ז) traurig.

Уны́ніе ס׳ см. Уны́лость.

Уныривать, Унырну́ть פ״ע 1) טָבוֹל (כמים), צָלוֹל untertauchen (vor einer Gefahr). 2) הִמָּלֵט, הִתְעַלֵּם מ־, הִתְמַלֵּט, הִנָּצֵל, הִנָּקֵה מ־ entgehen (einer Gefahr).

Уня́тіе ס׳ —הַשְׁקִיט, הַשְׁבִּיחַ שָׁאוֹן Beschwichtigung.

Уня́ть см. Унима́ть.

Упада́ніе ס׳ כִּשָּׁלוֹן, כֶּשֶׁל, מַפֶּלֶת הַ־, נְפֹל Fall.

Упада́ть, Упа́сть פ״ע 1) נָפוֹל fallen. 2) יָרוֹד, הִדַּל sinken. Уп. ду́хомъ הִמּוֹג מִפַּחַד. 3) נָפוֹל, הָלוֹךְ וְחָסוֹר, הֶהָרֵס, הִתְמוֹטֵט, הִמּוֹט in Verfall kommen.

Упаде́ніе см. Упада́ніе.

Упа́докъ (-дка) ז׳ מַפָּלָה, הֶרֶס, הֲרִיסוּת, כֶּשֶׁל, כִּשָּׁלוֹן Verfall. Уп. силъ כֶּשֶׁל כֹּחַ, רִפְיוֹן יָדַיִם.

Упа́дъ ז׳ נְפֹל, כֶּשֶׁל Fall. Мы смѣя́лись до упа́ду צָחַקְנוּ עַד־אִם כָּשַׁל כֹּחֵנוּ.

Упа́иваніе ס׳ הַשְׁכִּיר, הַשְׁקוֹת שִׁכָּרוֹן das Berauschen.

Упа́ивать, Упои́ть פ״י הַשְׁקֵה שִׁכָּרוֹן, שַׁכֵּר, הַשְׁכֵּר betrunken machen. -ся נפ׳ הִשְׁתַּכֵּר sich betrinken.

Упакова́ніе ס׳ מִלּוּאַת אֲגֻדָּה das Einpacken.

Упако́вка נ׳ см. Упакова́ніе.

Упако́вывать, -кова́ть פ״י טָעֹן, מַלֵּא אֲגֻדָּה einpacken.

Упа́лзываніе ס׳ זְחֹל הָלְאָה das Wegkriechen.

Упа́лзывать פ״ע זָחוֹל הָלְאָה wegkriechen.

Упало́й ת׳ רֵיק (נָקִי) בְּמוֹת בְּעָלָיו erledigt. Упало́е имѣ́ніе אֲחֻזָּה שֶׁמֵּתוּ בְּעָלֶיהָ, *נִכְסֵי רְטוּשִׁים (ב״מ ל״ח). Упало́й звѣрь חַיָּה נֶחְבָּאָה מִפְּנֵי הַצַּיָּדִים.

У́паль נ׳ פֶּרֶט, —מַפַּל שְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים Abfall.

Упа́мятованіе ס׳ אַזְכָּרָה, זִכָּרוֹן בְּלֵב das Behalten im Gedächtnisse.

Упа́мятывать, -това́ть פ״י שׁוּם לְזִכָּרוֹן, שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ im Gedächtnisse behalten.

Упа́ривать, -па́рить פ״י רַכֵּךְ (הָרֵךְ) בְּרְתָחִים in Schweiß bringen. -ся נפ׳ רָכוֹךְ בְּרְתָחִים durchbäht w.

Упаса́ть, Упасти́ פ״י שָׁמוֹר מְאֹד מ־ behüten. -ся נפ׳ הִשָּׁמֵר מְאֹד מ־ sich hüten.

Упасе́ніе ס׳ שָׁמֹר, מִשְׁמֶרֶת, מַחְסֶה, סֵתֶר מ־ Aus-hütung.

Упа́сть см. Упада́ть.

Упа́хивать, Упаха́ть פ״י חָרוֹשׁ הֵיטֵב (שדה) durchackern. -ся נפ׳ הֵחָרֵשׁ durchgeackert werden.

Упа́шка נ׳ חָרִישׁ, חֲרֹשׁ das Durchackern.

Упека́ніе ס׳ אֲפוֹת הֵיטֵב das Durchbacken.

Упека́ть, Упе́чь פ״י 1) אָפֹה הֵיטֵב (לְמַדַּי) durchbacken. 2) (המ׳) הוֹשֵׁב בְּכֶלֶא hineinstecken.

Упелена́ніе ס׳ חַתּוּל, חַתֵּל das Einwindeln.

Упелёнывать, -лена́ть פ״י הַחְתֵּל, חַתֵּל (יֶלֶד) einwindeln. -ся נפ׳ חָתוֹל, הָחְתֵּל eingewindelt werden.

Упереди́ть см. Опереди́ть.

Упере́живаніе ס׳ בֹּא לִפְנֵי, הַקְדִּים, קַדֵּם das Zuvorkommen.

Упере́ть, -ся см. Упира́ть, -ся.

Упеча́тывать, Упеча́тать פ״י חָתוֹם בְּחוֹתָמִים besiegeln. -ся נפ׳ הֵחָתֵם בְּחוֹתָמִים besiegelt werden.

Упече́ніе см. Упека́ніе.

Упе́чь см. Упека́ть.

Упива́ніе ס׳ שְׁתוֹת מְעַט מ־ das Abtrinken.

Упива́ть, Упи́ть פ״י שָׁתֹה מְעַט מ־ abtrinken. -ся 1) נפ׳ הִשָּׁתֵה מְעַט מ־ abgetrunken werden. 2) פ״ח

(לְשָׁכְרָה) לְשִׁכָּרוֹן שָׁתֹה ,הִשְׁתַּכֵּר sich betrinken.

Упиливать, Упилить פ״י הַקְצֵר ; קַצֵּר בַּמַּשּׂוֹר
הָקְצַר בַּמְּגֵרָה ;הִגָּזֵר בְּמַשּׂוֹר נפ׳ abſägen. -ся בִּמְגֵרָה
abgeſägt werden.

Упилка נ׳ הַקְצִיר בִּמְגֵרָה ,כְּרֹת בְּמַשּׂוֹר das Abſägen.

Упинать, Упнуть см. Упирать, Уперѣть.

Упиранiе ס׳ מִסְעָד ,מִשְׁעָן ,סְעֹד ,הִשָּׁעֵן das Stützen.

Упирать, Уперѣть פ״י לָחוֹץ אֶל־ ,סָמוֹךְ אֶל־ stützen,
anlehnen. Уп. бревно въ стѣну סָמוֹךְ קוֹרָה אֶל־
הַקִּיר ,לָחוֹץ כַּפַּיִם אֶל־הַקִּיר. Упру въ него глаза
אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי ,אָשִׂים עֵינַי בּוֹ (תהל׳ לב, ח). Уп.
на что הִלָּחֵץ אֶל־ (1 פ״ח -ся .דָּרוֹשׁ מִבְּלִי הַרְפּוֹת
הַכְבֵּד לִבּוֹ ,הַקְשֵׁה עָרְפּוֹ (2 .sich lehnen הִסָּמֵךְ אֶל־
nicht nachgeben.

Упиcанiе ס׳ מְלוֹאַת כְּתָב das Vollſchreiben.

Уписать см. Уписывать.

Уписистый почеркъ כְּתָב מֻצָּק gedrängte Hand-

Уписка, Уписыванiе см. Уписанiе. [ſchrift.

Уписывать, Уписать פ״י 1) כָּתוֹב עַל־כָּל־פְּנֵי־,
מַלֵּא בִכְתָב .vollſchreiben. 2) (הִמ׳) אָכוֹל כָּלָה ,אָכוֹל
עַד־כַּלֵּה aufeſſen. -ся נפ׳ הִכָּתֵב עַל־כָּל־פְּנֵי־ be-
ſchrieben werden.

Упитывать, Упитать פ״י אָבוֹס ,דַּשֵּׁן ,הַבְרֵא ,רַוֵּה
ausfüttern. -ся 1) נפ׳ הֵאָבֵס ,דֻּשַּׁן ausgefüttert wer-
den. 2) פ״ח רָוֹה ,דָּשׁוֹן ,הַשְׁמֵן sich ſättigen.

Упихивать, Упихать, -хнуть פ״י מַלֵּא בְּ־ מִפֶּה
לָפֶה ,מַלֵּא עַד־אֶפֶס מָקוֹם vollſtopfen. -ся נפ׳ הִלָּחֵץ
אֶל־תּוֹךְ־ hineingeſteckt werden. [—כָּרֵשׂ vollſtopfen.

Упичкать פ״י מַלֵּא ,הַאֲכֵל לְמוֹתָר ,מַלֵּא עַל־יֶתֶר

Уплата נ׳ שִׁלּוּם ,שִׁלּוּמָה ,הָשִׁיב חוֹב Bezahlung.

Уплатить см. Уплачивать.

Уплатный ת׳ שִׁלּוּם —,שִׁלּוּמִים— Bezahlungs-.

Уплачиванiе ס׳ см. Уплата.

Уплачивать, Уплатить פ״י שַׁלֵּם ,הָשֵׁב חוֹב be-
zahlen. -ся נפ׳ שֻׁלַּם bezahlt werden.

Уплетать, Уплести, Уплесть פ״י 1) קָלוֹעַ מִקְלַעַת
עֲבֹת יַחְדָּו ; אֶל־תּוֹךְ einflechten. 2) (הִמ׳) אָכוֹל
בְּחִפָּזוֹן ,לֶאֱכֹל חוּשׁ gierig eſſen. 3) (הִמ׳) הִמָּלֵט
entwiſchen.-ся 1) נפ׳ הִקָּלֵעַ (עֲבוֹת) יַחְדָּו eingeflochten
werden. 2) פ״ח הִתְמַלֵּט ,חָמוֹק וְעָבוֹר sich davonmachen.

Уплетенiе ס׳ מִקְלַעַת ,קֶלַע יַחְדָּו Einflechtung.

Уплыванiе ס׳ לֶכֶת (עֲבֹר) בִּכְלִי־שַׁיִט הָלְאָה das
Fortſchwimmen.

Уплывать, Уплыть פ״ע 1) הָלוֹךְ לְדַרְכּוֹ בִּכְלִי־שַׁיִט
fortſchwimmen. 2) חָלוֹף ,הִגּוֹז וְעָבוֹר vergehen.

Уплытiе см. Уплыванiе.

Упнуть, -ся см. Упинать, -ся. [תּוֹחֶלֶת Zuverſicht.

Упованiе ס׳ בֶּטַח ,בִּטְחָה ,מִבְטָח ,בִּטָּחוֹן ,שֵׂבֶר ,תִּקְוָה,

Уповать פ״ע בָּטוֹחַ בְּ־ ,עַל־ ,הִשָּׁעֵן (הִסָּמֵךְ) עַל־ ,יַחֵל אֶל־,
אֶת־ (זְרוֹעוֹ) שׂוּם מִבְטַחוֹ vertrauen.

Уподобительно ת״פ בְּעֵרֶךְ (בְּעֶרֶךְ) אֶל־ gleichniß-
weiſe. [מָשָׁל— vergleichend.

Уподобительный ת׳ אֲשֶׁר יַעַרְכוּ (יְדַמּוּ) לוֹ,

Уподобить см. Уподоблять.

Уподобленiе ס׳ דִּמְיוֹן ,עֵרֶךְ ,מְשׁל ,מָשָׁל Vergleich.

Уподоблять, Уподобить פ״י דַּמֵּה ,הַמְשֵׁל ,עָרוֹךְ לְ־,
הַשְׁוֵה לְ־ vergleichen. -ся 1) נפ׳ הֵעָרֵךְ לְ־ verglichen
werden. 2) פ״ח כְּ־ הִתְמַשֵּׁל לְ־ ,הִדַּמֵּה לְ־ ,דָּמֹה לְ־,
לְ־ שָׁוֹה ,כְּ־ הָיֹה gleich ſein.

Упо́дчивать, -ся см. По́дчивать, -ся.

Упоевать, -ся см. Упивать, -ся.

Упоенiе ס׳ 1) שְׁתִי ,שִׁכְרָה ,שִׁכָּרוֹן ,הַשְׁכִּיר Berau-
ſchung. 2) שִׁגָּיוֹן ,שִׂמְחַת־גִּיל ,עֲלִיצוּת ,וְלֹא־ שִׁכָּרוֹן
מִיַּיִן Entzücken. [berauſcht.

Упоённый ת׳ שֵׂמֵחַ אֶל־גִּיל ,עַלִּיז ,עָלֵז ,שָׁכוּר וְלֹא־מִיַּיִן

Упоительный ת׳ מְשַׁכֵּר ,שִׁכָּרוֹן berauſchend.

Упоить, -ся см. Упаивать, -ся.

Упокоевать, -коить פ״י הַשְׁקֵט ,הַרְגֵּעַ ,הָנֵחַ,
הַרְגַּע פ״ח נָתוֹן מְנוּחָה (מַרְגּוֹעַ) לְ־ Ruhe ſchaffen. -ся
הוּנַח לְ־ ,מָצֹא מְנוּחָה (מַרְגּוֹעַ) ,שָׁלֹה ,שָׁקוֹט zur
Ruhe kommen. [Erholung.

Упокоенiе ס׳ מְנוּחָה ,מַרְגּוֹעַ ,מַרְגֵּעָה ,הַשְׁקֵט ,שָׁלוֹם

Упокой ז׳ שָׁלוֹם ,מְנוּחַת נֶפֶשׁ Seelenruhe.

Упокоительный ת׳ מַרְגִּיעַ ,מֵנִיחַ לְ־ ,מְנוּחָה—,
מַרְגּוֹעַ— beruhigend.

Упокоить, -ся см. Упокоевать, -ся.

Упользанiе см. Упалзыванiе.

Уползать, Уползти см. Упалзывать.

Уполномоченiе, -мочиванiе ס׳ רִשְׁיוֹן ,מִלֻּאֵי יְדֵי־
Bevollmächtigung. [הָעוֹמֵד תַּחַת־ bevollmächtigt.

Уполномоченный ת׳ מֻרְשֶׁה לְ־ ,אֲשֶׁר נִתַּן לוֹ רִשְׁיוֹן,

Уполномочивать,-мочить פ״י מַלֵּא יְדֵי־ ,נָתוֹן רִשְׁיוֹן
לְ־ ,שׂוּם לְאֵל יַד־אִישׁ לְ־ bevollmächtigen. -ся נפ
הֻרְשֵׁה מֵאֵת־ ,מָצֹא לוֹ רִשְׁיוֹן לְ־ bevollmächtigt werden.

Уполномочивающiй ת׳ מַרְשֶׁה לְ־ ,נוֹתֵן רִשְׁיוֹן לְ־,
Vollmachtgeber.

Уполовленiе ס׳ קַחַת חֲצִי (מַחֲצִית) הַ־ ס׳ Halbirung.

Уполовлять, Уполовить פ״י חָצֹה ,לָקוֹחַ חֲצִי הַ־,
הָרֵם מִ־ מַחֲצִית die Hälfte nehmen. [Löffel

Уполовникъ (ק׳ -ничекъ) ז׳ כַּף מְנַקִּית Schaum-

Уполоши́ться פ״ח הִבָּהֵל מִפַּחַד, הֵחָפֵז, הִבָּעֵת פִּתְאֹם sich erschrecken.

Упо́лъ ז׳ דָּכְיֵי הָרֶתַח, קְבַעַת, בְּדִילֵי נָזִיד Abgeschäumtes.

Упо́льзовать פ״ע 1) הוֹעֵל, הוֹשֵׁעַ, נָתוֹן פְּרִי Nutzen bringen. 2) רַפֵּא, הָבֵא מַרְפֵּא, הַעֲלֵה אֲרוּכָה völlig heilen. [Erwähnung.

Упомина́ніе ס׳, **Упоми́нка** נ׳ זֵכֶר, הַעֲלוֹת עַל־לֵב

Упомина́ть פ״י זָכוֹר, הַעֲלֵה עַל־שְׂפָתָיו, הַזְכֵּר erwähnen. -ся נפ׳ הִפָּקֵד, הִזָּכֵר erwähnt werden.

Упо́мнить פ״י שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ, זָכוֹר im Gedächtniß be-

Упо́рка נ׳ מִסְעָד, מִשְׁעָן, מַטֵּה־עֹז Stütze. [halten.

Упо́рливый ת׳ см. Упо́рный.

Упо́рность נ׳ см. Упо́рство.

Упо́рный ת׳ חֲזַק־לֵב, אַבִּיר לֵב, קְשֵׁה־עֹרֶף (־לֵב) (־מֵצַח), מַקְשֶׁה לִבּוֹ hartnäckig. Упо́рная боле́знь מַחֲלָה נִצַּחַת.

Упо́рство ס׳ מְרִי, קְשִׁי־לֵב, קְשִׁי־עֹרֶף Starrsinn.

Упо́рствовать (-ствую) פ״ע הַקְשֵׁה עָרְפּוֹ, הַכְבֵּד לִבּוֹ, הַמְרֵה בְּ־ (עִם־), נָתוֹן כָּתֵף סוֹרֶרֶת hartnäckig bleiben.

Упорха́ть, -хну́ть פ״ע עָבוֹר כָּעַף, הִתְעוֹפֵף weg-fliegen.

Упо́ръ ז׳ 1) מוּעָקָה בְּ־, מִשְׁעָן אֶל־ Stütze. Выстрѣ-лить въ кого́ въ упо́ръ סָמוֹךְ פִּי־קְנֵה קַלְעוֹ עַל־... וְיָרֹה. 2) שָׂטָן, פֶּגַע, מִפְגָּע Widerstand.

Упости́ться פ״ח עַנֵּה בַצּוֹם נַפְשׁוֹ sich mattfasten.

Употреби́тельность נ׳ הֲלִיכוֹת דָּבָר בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים Gebräuchlichkeit. [לוֹ בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים gebräuchlich.

Употреби́тельный ת׳ אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה, אֲשֶׁר הֲלִיכוֹת

Употребле́ніе ס׳ עֲשׂוֹת חֶפְצוֹ, צֹרֶךְ, שָׁרֵת, *שִׁמּוּשׁ Gebrauch.

Употребля́ть, -треби́ть פ״י עָשֹׂה לְ־, עָשֹׂה חֶפְצוֹ בְּ־, הֵעָזֵר בְּ־ לְצָרְכּוֹ gebrauchen. Возьмётъ осло́въ ва́-шихъ и употреби́тъ въ рабо́тѣ свое́й אֶת־חֲמוֹרֵיכֶם יִקַּח וְעָשָׂה לִמְלַאכְתּוֹ (ש״א ח, טז). -ся נפ׳ הוּעַל לְ־, הִדָּרֵשׁ gebraucht werden.

Упо́тчив— см. По́дчив—.

Употѣ́ть פ״ע כֻּסֶּה זֵעָה beschwitzt sein.

Упоя́ть см. Упа́ивать.

Упра́ва נ׳ 1) גְּמוּל, גְּמוּלָה, שִׁלּוּמִים, וְנִזְקוֹ, גְּמוּל בָּשְׁתּוֹ Genugthuung. 2) מֶשֶׁק, מִמְשָׁק, מִמְשָׁל, פְּקִידוּת; בֵּית פְּקִידוּת Verwaltung. Городска́я упра́ва בֵּית פְּקִידוּת הָעִיר. [Verwalter. -льница נ׳.

Упра́витель ז׳ סוֹכֵן, בֶּן־מֶשֶׁק, חוֹבֵשׁ (ישעיה ג, ז)

Упра́вительство ס׳ מֶשֶׁק, מִמְשָׁק, פְּקִידוּת Verwaltung.

Упра́вительша נ׳ אֵשֶׁת הַסּוֹכֵן Frau des Verwal-

Управле́ніе см. Правле́ніе. [ters.

Управля́ть, Упра́вить פ״י (кѣмъ, чѣмъ) 1) מָשׁוֹל בְּ־, שָׂרוֹר בְּ־, שָׁלוֹט בְּ־, עָצוֹר בְּ־ walten, herrschen. 2) צָפֹה הֲלִיכוֹת—, פָּקֹד עַל־, שָׁמוֹר מִשְׁמֶרֶת הַ־, נָהוֹג, נַהֵל verwalten. -ся 1) נפ׳ הִתְנַהֵל עַל־פִּי־ verwaltet werden. 2) פ״ח (съ кѣмъ, съ чѣмъ) מָצֹא יָדָיו לַעֲשׂוֹת חָיִל fertig werden mit...

Управля́ющій שת״ז см. Упра́витель.

Упражне́ніе ס׳ חֲנֹךְ, חֲנֻכָּה לְפֹעַל כַּפַּיִם אוֹ לַעֲמַל־נֶפֶשׁ, מַסָּה, תְּנוּפָה, תַּלְפִּיָּה (ישעיה ל, לב) (שה״ש ד, ד) Uebung.

Упражня́ть פ״י חָנוֹךְ, לַמֵּד לְ־, אַלֵּף לַמַּעֲשֶׂה üben. -ся פ״ח נַסֹּה בְּ־, הַסְכֵּן בְּ־, אַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ־, לָמוֹד לְ־, לַמֵּד יָדָיו לְ־, בְּ־ (הֵחָנֵךְ) הִתְחַנֵּךְ sich üben.

Упраздне́ніе ס׳ הָסִיר, הַשְׁבִּית, הַזְנִיחַ Aufhebung, Abschaffung.

Упраздня́ть, -ни́ть פ״י הַשְׁבֵּת, הָסֵר, נָטוֹשׁ, הַזְנֵחַ, פָּטוֹר (מִכֹּהֵן); הָנֵא, הָפֵר, *בַּטֵּל erledigen; abschaffen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵת, שָׁבוֹת, חָדוֹל, הוּפַר, בָּטוֹל erledigt werden.

Упра́шиваніе ס׳ בַּקָּשָׁה, שְׁאֵלָה, תְּחִנָּה das Erbitten.

Упра́шивать, Упроси́ть פ״י הַעְתֵּר לְ־, הַטֵּה לֵב—, בְּתַחֲנוּנִים, פָּגוֹעַ בְּ־ inständig bitten.

Упреди́тельность см. Предупреди́тельность.

Упреди́тельный см. Предупреди́тельный.

Упрежда́ть, Упреди́ть см. Предупрежда́ть.

Упрежде́ніе см. Предупрежде́ніе.

Упрека́ніе ס׳ גְּעָרָה, תּוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן das Vorwerfen.

Упрека́тель ז׳ גּוֹעֵר בְּ־, מוֹכִיחַ עָוֹן אִישׁ עַל־פָּנָיו, מְחָרֵף Einer der Vorwürfe macht. -льница נ׳.

Упрека́ть, -кну́ть פ״י גָּעוֹר בְּ־, הוֹכֵחַ (חָרֵף) עַל־עָוֹן Vorwürfe machen. -ся 1) נפ׳ הִנָּתֵן בְּ־ דֹּפִי, הוּכַח עַל־ עָוֹן getadelt werden. 2) פ״ח הוֹכֵחַ אִישׁ רֵעֵהוּ einander vorwerfen. [Vorwurf.

Упрёкъ ז׳ מוּסָר, גְּעָרָה, חֶרְפָּה, תּוֹכָחָה עַל־עָוֹן

Упрёчный ת׳ מָלֵא תוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן, —מוּסָר vor-

Упроси́ть см. Упра́шивать. [wurfsvoll.

Упрости́ть, -ся см. Упро́щивать, -ся.

Упро́ченіе, -чиваніе ס׳ הָכִין לְאֹרֶךְ יָמִים, מְכוֹן עוֹלָמִים, תֹּקֶף Befestigung.

Упро́чивать, Упро́чить פ״י כּוֹנֵן (הָכֵן) לְאֹרֶךְ יָמִים, הַצֵּב, קַיֵּם befestigen. -ся נפ׳ הִכּוֹן, הִכּוֹנֵן, קוֹמֵם לָעַד, לָעַד befestigt werden.

Упроше́ніе см. Упра́шиваніе. [fachung.

Упроще́ніе, Упро́щиваніе ס׳ הַיְשִׁיר, הָקֵל Verein-

Упрóщивать, Упрости́ть פ״י הָסֵר כְּבֵדוּת, הָקֵל, הַיְשֵׁר, הוּקַל, יָשׁוֹר, הָיְשַׁר נפ׳ דָּבָר וְעִנְיָן vereinfachen. -ся הָפוֹךְ* פָּשׁוּט vereinfacht werden.

Упру́гій ת׳ נִמְתָּח, מְרֻקָּע, רָקוּעַ elastisch.

Упру́гость נ׳ טֶבַע הַמְּרֻקָּע, תְּכוּנַת דָּבָר הַנִּמְתָּח Spannkraft. [dämmen.

Упру́живаніе ס׳ מַעֲשֵׂה שֶׂכֶר לְמֵי־נַחַל das Ver=

Упру́живать, Упруди́ть פ״י סָכוֹר(סָתוֹם) מֵי־נַחַל, הִסָּכֵר(מֵי־נַחַל) נפ׳ עָשׂה שֶׂכֶר לְמֵי־נַחַל verdämmen. -ся verdämmt werden. [fortspringen.

Упры́гивать, -гнуть פ״ע דַּלֵּג וְעָבוֹר, נַתֵּר הָלְאָה

Упры́жка נ׳ עֲבוֹר (חֲלֹף) בִּדְהָרָה das Fortspringen.

Упры́скивать, Упры́скать פ״י הַזֵּה (זָרוֹק) עַל־ bespritzen. -ся 1) נפ׳ הֻזֵּה (זרוק) עַל־ bespritzt werden. 2) פ״ח הַזֵּה עַל־בְּשָׂרוֹ sich bespritzen.

Упры́снуть (הם׳) פ״ע חָלוֹף, חָמוֹק וְעָבוֹר, הִתְמַלֵּט וְהָלוֹךְ לוֹ sich davonmachen.

Упрѣва́ть, Упрѣ́ть פ״ע 1) רָכוֹךְ, בָּשׁוֹל לָרֹךְ mürbe werden. 2) הִכַּסֵּה יֶזַע, הֵחַם וְכַסֹּה זֵעָה beschwitzt sein.

Упрѣ́лый ת 1) מְרֻכָּךְ מֵאֵשׁ, מְבֻשָּׁל לָרֹךְ mürbe. 2) מְכֻסֶּה זֵעָה erschwitzt.

Упряга́ть, Упря́чь פ״י רָתוֹם (אָסוֹר) סוּס לָרֶכֶב anspannen. -ся נפ׳ (סוס לרכב) הֵרָתֵם, הֵאָסֵר angespannt werden.

Упря́жка נ׳ 1) см. У́пряжь. 2) רֶכֶב, צֶמֶד, רִתְמָה angespannter Wagen. 3) צֶמֶד שָׂדֶה; רָתוּם סוּסִים כִּבְרַת אֶרֶץ מַהֲלַךְ סוּסִים בְּפַעַם אַחַת Strecke Weges.

Упряжно́й ת׳ —הָרִתְמָה, אֲשֶׁר לִכְלֵי הַסּוּס Anspann=.

У́пряжь נ׳ צֶמֶד, כְּלֵי הַסּוּס, מֶתֶג וָרֶסֶן Pferdegeschirr.

Упря́мецъ (-мца) ז׳ קְשֵׁה־לֵב, קְשֵׁה־עֹרֶף, חֲזַק מֵצַח Starrsinniger. -мица נ׳.

Упря́миться פ״ח הַכְבֵּד לִבּוֹ, הַקְשֵׁה עָרְפּוֹ, מָרֹה, נָתוֹן כָּתֵף סוֹרֶרֶת hartnäckig sein.

Упря́мство ס׳ קְשִׁי־עֹרֶף, מְרִי, כָּתֵף סוֹרֶרֶת, לֵב סוֹרֵר וּמוֹרֶה Hartnäckigkeit.

Упря́мствовать (-ствую) פ״ע см. Упря́миться.

Упря́мый ת׳ סוֹרֵר וּמוֹרֶה, בֶּן־מְרִי, קְשֵׁה־עֹרֶף, קְשֵׁה־לֵב, חֲזַק־מֵצַח hartnäckig.

Упря́таніе ס׳ הַחְבִּיא, הַצְפִּין, הַטְמִין, טָמֹן das Verstecken.

Упря́тывать, Упря́тать פ״י הַחְבֵּא, טָמוֹן, הַטְמֵן, הַצְפֵּן verstecken. -ся נפ׳ הֵחָבֵא, הֵחָבֵא; הִתְכַּנֵּס sich

Упря́чь см. Упряга́ть. [verstecken.

Упуска́ніе ס׳ נְטֹשׁ, עֲזֹב, עֲזוּבָה, גָּרֹעַ עֵינוֹ מִ־, מִגְרַעַת; חֵטְא Vernachläßigung.

Упуска́ть, Упусти́ть פ״י עָזוֹב, נָטוֹשׁ, הָמֵשׁ, פָּטוֹר, נָתוֹן לָלֶכֶת, הַעֲבֵר, עַדֵּר דָּבָר loslassen, vernach=läßigen. Упусти́лъ вре́мя הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד. Уп. свои́ обя́занности עַדֵּר דִּבְרֵי מִשְׁמַרְתּוֹ, נָטוֹשׁ מִשְׁמֶרֶת. Онъ не упускаетъ добычу לֹא־יָמִישׁ טָרֶף כְּהֻנָּתוֹ (נחום ג, א). -ся נפ׳ הֵעָזֵב, הִנָּטֵשׁ vernachläßigt werden.

Упу́скъ ז׳ см. Упуще́ніе. [Verwickelung.

Упу́таніе, Упу́тываніе ס׳ וּמְעַבֵּת עֲבוֹדַת הַמְּסַלֵּף

Упу́тывать, Упу́тать פ״י עַבֵּת, סַבֵּךְ, יָקוֹשׁ verwickeln. -ся 1) נפ׳ סָבוֹךְ, עֲבוֹת, הִוָּקֵשׁ verwickelt werden. 2) פ״ח הִתְעַבֵּת; בֹּא בִמְבוּכָה, הִבּוֹךְ, הִלָּכֵד sich verwirren.

Упуща́ть см. Упуска́ть.

Упуще́ніе см. Упуска́ніе.

Упы́рь см. Вампи́ръ.

Упѣ́нивать, Упѣ́нить פ״י הַרְדֵּף (סוס) עַד־זֵעָה in Schweiß bringen. -ся פ״ח יָגוֹעַ עַד־זֵעָה in Schweiß

Ура́ מק״ר יְחִי! הֶאָח! הֵידָד! hurrah! [kommen.

Ура́вниваніе, Уравне́ніе ס׳ הַיְשִׁיר, שַׁוּוֹת; הַעֲרִיךְ, הַקְבִּיל Ausgleichung.

Ура́внивать, Уровня́ть, -ни́ть פ״י 1) יַשֵּׁר, הַיְשֵׁר, פַּלֵּס, סָלוֹל, פָּלוֹס ausgleichen. -ся נפ׳ יָשׁוֹר, שַׁוֵּה ausgeglichen werden. 2) עָרוֹךְ חֵלֶק כְּחֵלֶק (כַּד כְּכַד) gleich machen.

Уравни́тель ז׳ מְיַשֵּׁר, מְיַשֵּׁר, מְפַלֵּס Ausgleicher.

Уравни́тельный ת׳ —הָעֵרֶךְ ausgleichend.

Уравни́ть см. Ура́внивать.

Уравновѣ́шивать, -вѣ́сить פ״י פַּלֵּס מִשְׁקָל in Gleichgewicht bringen. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ בְּפֶלֶס מְיֻשָּׁר, סָלֹה בְּ־ in Gleichgewicht gebracht werden.

Урага́нъ ז׳ רוּחַ סְעָרָה, סוּפָה Sturmwind.

Уража́ть см. Поража́ть.

Ура́зина נ׳ מַקֵּל חוֹבְלִים, מַקֵּל־יָד Prügel.

Уразумѣва́ть, Уразумѣ́ть פ״י בִּין, הָבֵן, רָאֹה, יָדוֹעַ, הַכֵּר, בְּלִבּוֹ begreifen. -ся נפ׳ הִוָּדַע, הִגָּלֵה לַמֵּבִין begriffen werden.

Ура́зъ ז׳ מַכָּה, מַהֲלֻמָּה, פֶּצַע Hieb, Schlag.

Урва́ть см. Урыва́ть. [geschirr, Urinal.

Ури́льникъ ז׳ כְּלִי־הַשְׁתָּן, מֵי־רַגְלַיִם, עָבִיט* Nacht=

У́рна נ׳ כַּד עַפְרוֹת מֵת Urne.

У́ровень (-вня) ז׳ מִישׁוֹר, פֶּלֶס horizontale Fläche

Уровня́ть, -ся см. Ура́внивать, -ся.

Уро́децъ (-дца) ק׳ см. Уро́дъ.

Уро́дина, Уро́дище ז״נ см. Уро́дъ.

Уро́дливость נ׳ מִשְׁחַת, מוּם Mißgestalt.

Уро́дливый ת׳ מִשְׁחַת מַרְאֶה, בַּעַל־מוּם, אֲשֶׁר

מָשְׁחָתוֹ בוֹ entstellt.

Уро́дованіе ס׳ תֵּת מוּם בְּ־ Verunstaltung.

Уро́довать (-дую, -дуешь) פ״י שַׁחֵת, נָתוֹן מוּם בְּ־, עַוֵּה פְּנֵי־, עַקֵּר, הַשְׁחֵת; (שמות כא, כו) verunstalten.

Уро́дство ס׳ 1) см. Уро́дливость. 2) עִקְּשׁוּת, סֶלֶף, כְּסָלָה, סִכְלוּת Dummheit.

Уро́дъ ז׳ אֲשֶׁר בַּעַל־מוּם, מִשְׁחַת מַרְאֶה, מָשְׁחָת, נִבְזֶה, חֲדַל־אִישִׁים, מָשְׁחָתוֹ בוֹ Mißgeburt.

Урожа́й ז׳ 1) שָׂדֶה, יְבוּל Ernte. 2) רָב־, שָׂבָע, תְּבוּאוֹת reiche Ernte. [שָׂבָע.

Урожа́йный ת׳ שָׂבָע־ fruchtbar. Ур. годъ שְׁנַת־

Урожа́ть, Уроди́ть פ״י הוֹצֵא, הַצְמֵחַ, הוֹלֵד; יָלוֹד hervorbringen. -ся פ״ח 1) צָמוֹחַ לָרוֹב reichlich wachsen. 2) הִוָּלֵד, יָלוֹד geboren werden. Уроди́лся въ отца́ הוּא יִשְׁוֶה לְאָבִיו.

Урождённый ת׳ יָלוּד, יְלוֹד, נוֹלָד geboren.

Уроже́нецъ (-нца) ז׳ אֶזְרָח, בֶּן־אֶרֶץ, יְלִיד אֶרֶץ Eingeborener. -же́нка נ׳.

Уро́къ ז׳ 1) מְנַת מַדָּע, לֶקַח הַשְׂכֵּל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ Lection. 2) (הם׳) עַיִן רָעָה, עַיִן רָע, קֶסֶם רַע־עַיִן das Beschreien. [lassen.

Уроне́ніе ס׳ הַפִּיל, הַשְׁלִיךְ, שַׁלֶּכֶת, נְטוֹשׁ das Fallen=

Урони́ть פ״י 1) הַפֵּל אַרְצָה, הַשְׁלֵךְ— fallen lassen. 2) הַשְׁפֵּל, הָשֵׁחַ, —הוֹרֵד גָּאוֹן, נַבֵּל erniedrigen.

Уро́нъ ז׳ אָבְדָן, נֵזֶק Verlust.

Уро́слый ת׳ אֲשֶׁר עָבְרוּ שְׁנוֹתָיו zu großgewachsen.

Уроста́ть, Урости́ פ״ע עָבוֹר הַמּוֹעֵד בִּשְׁנוֹת חַיָּיו zu großgewachsen sein.

Уро́ченіе ס׳ см. Уро́къ 2.

Уро́чить פ״י 1) קָבוֹב בְּעַיִן רָעָה beschreien. 2) גָּבוֹל, הַגְבֵּל, גְּבוּל (הַצֵּב) תָּאֹה die Grenze bestimmen.

Уро́чище ס׳ נָהָר אוֹ נַחַל עַל־, (יחזקאל מז, יג) גֵּה גְּבוּל —גְּבוּל, גַּיְא Grenzscheide.

Уро́чливый ת׳ בַּעַל עַיִן רָעָה, קֹסֵם־ beherend.

Уро́чный ת׳ נוֹעָד, מוֹעֵד, מְזֻמָּן; מְגֻבָּל bestimmt. Ур. срокъ מוֹעֵד. Въ уро́чныя времена́ לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת. Уро́чная рабо́та עֲבוֹדַת יוֹם בְּיוֹמוֹ (חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ).

Уруба́ть, -би́ть פ״י כָּרוֹת, חָטוֹב, גַּדֵּעַ abhauen. -ся נפ׳ הֵחָטֵב, נָדוֹעַ, כָּרוֹת abgehauen werden. [hauen.

Уру́бка נ׳, Уруба́ніе ס׳ כְּרֹת, מַחְטָב, חֵטֶב das Ab=

Урча́ніе ס׳ בְּכִי־; הֲמֻלָּה, נַהֲמָה, נַהַם, הֶמְיָה, הָמוֹת, נְהָרוֹת, שְׁאוֹן מַיִם נוֹזְלִים das Rauschen.

Урча́ть פ״ע הָמֹה, נָהוֹם, שָׁאוֹן בְּקוֹל נָזוֹל rauschen.

Урыва́ть, Урва́ть. פ״י 1) קָרוֹעַ מֵעַל־ abreißen. 2) אָצוֹל מִ־ ermitteln (Zeit). За́втра урвёшь и для меня́ мину́ту מָחָר וְאָצַלְתָּ גַּם־לִי מֵעִתְּךָ.

Урывка נ׳ לְ־ עֵת מְצֹא, קַחַת מוֹעֵד Mußestunde. Урывками לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת.

Урывокъ (-вка) ז׳ קֶרַע, גֶּזֶר Bruchstück.

Урывочно ת״פ לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת, כְּפַעַם בְּפַעַם mit Unterbrechungen.

Урыхля́ть, Уры́хлить см. Взрыхля́ть.

Урѣзывать, Урѣзать פ״י כָּרוֹת, גָּזוֹר, גָּדוֹעַ, גַּדֵּעַ beschneiden. -ся נפ׳ הִכָּרֵת, כָּרוֹת, הִגָּזֵר, הִגָּדֵעַ, גָּדוֹעַ beschnitten werden.

Урю́къ ז׳ *שֶׁסֶק לָבָן, מִין פְּרִי weiße Pflaume.

Уряди́ть см. Уряжа́ть.

Уря́дливость נ׳ אַהֲבַת סְדָרִים Ordnungsliebe.

Уря́дливый ת׳ אוֹהֵב סְדָרִים, צוֹפָה הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ ordentlich.

Уря́дникъ ז׳ מַעֲרָכָה בְּ־ עוֹדֵר, —צוֹפָה הֲלִיכוֹת, *דוֹכְסוּס, שׁוֹמֵר סְדָרִים בְּ־ (מגילה כו.) Anordner.

Уря́дъ ז׳ סְדָרִים, מִשְׁטָר Ordnung.

Уряжа́ть, Уря́дить פ״י שׂוּם, עָשׂה סְדָרִים, עָרוֹךְ, הַעֲרֵךְ סְדָרִים, דָּבָר דָּבָר עַל־מְכוֹנוֹ ordnen. -ся נפ׳ 1) geordnet werden. 2) פ״ח הִתְאַזֵּר לְ־, הִכּוֹן לְ־ sich zurecht machen.

Уса́дебка ק׳ см. Уса́дьба.

Уса́дебный ת׳ —הַפַּרְבָּר, אֲשֶׁר לְבֵית אֲדוֹנֵי הַכָּפָר des Herrnguts.

Усади́ть см. Уса́живать.

Уса́дище נ׳ ס׳ см. Уса́дьба.

Уса́дка נ׳ נְטֹעַ, טַעַת, מַטָּע Bepflanzung.

Уса́дьба נ׳ פַּרְוָר, פַּרְבָּר, בֵּית אֲדוֹנֵי הַכָּפָר Landgut.

Уса́дьбенный см. Уса́дебный.

Уса́дьбище נ׳ см. Уса́дьба.

Уса́живаніе ס׳ 1) הוֹשֵׁיב das Niedersetzen. 2) נְטֹעַ, טַעַת, שְׁתֹל, מַטָּע Bepflanzung.

Уса́живать, Усади́ть פ״י 1) הוֹשֵׁב אִישׁ אִישׁ עַל־מְקוֹמוֹ, וַיֵּשֶׁב אֶת־כָּל־ (יחזק׳ כה, ד) hinsetzen. 2) נָטוֹעַ, שָׁתוֹל bepflanzen. -ся נפ׳ 1) נוֹשַׁב, הוּשַׁב; הִנָּטַע besetzt, bepflanzt werden. 2) פ״ח יָשׁוֹב אִישׁ, הִשְׁתַּל עַל־מְקוֹמוֹ sich hinsetzen.

Уса́ливать, Уса́лить פ״י מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב mit Talg beschmieren. -ся נפ׳.

Уса́стый ת׳ בַּעַל שָׂפָם שָׂעִיר, אֶרֶךְ הַשָּׂפָם schnurrbärtig.

Уса́сываніе ס׳ יְנֹק מִ־, מָצוֹץ מִ־ das Aussaugen.

Уса́сывать Усоса́ть פ״י מָצוֹץ מִ־, יָנוֹק מִ־ aussaugen. -ся נפ׳ הִמֵּץ מִ־.

Уса́тый ת׳ בַּעַל־שָׂפָם, אֲשֶׁר שָׂפָה לוֹ mit Schnurrbart.

Уса́чъ ז׳ 1) см. Уса́стый. 2) מִין חָסִיל Holzkäfer.

Усва́ив— см. Усво́ив—.

Усвое́ніе, Усва́иваніе ס׳ הָפִיק, מְצֹא לוֹ, קְנוֹת, לְמֹד
Aneignung.
Усва́ивать, Усво́ить פ״י קָנֹה (דרך, נָחוֹל, הִתְנַחֵל
הַסְכֵּן לְ־, לָמוֹד לְ־, נַסֹּה בְּ־, הָפֵק, מְצֹא לוֹ, (טוב או רע
sich zueignen. -ся נפ׳ (דרך טוב או רע) הִקָּנֵה, הִמָּצֵא
לְ־ angeeignet werden.
Усвоя́ть, -ся см. Усва́ивать, -ся.
Усе́ница נ׳ חָסִיל Käfer. [Nagelwurzelhaut.
Усе́нница נ׳ זֵר בְּשָׁרְשֵׁי צִפָּרְנֵי אָדָם, שֹׁרֶשׁ הַצִּפֹּרֶן
Усе́рдіе ס׳ שְׁקֹד, חֵפֶץ כַּפַּיִם, רֶגֶשׁ, נִדְבַת־לֵב Eifer,
Ergebenheit.
Усе́рдно ת״פ הַשְׁכֵּם, בִּשְׁקֹד עַל־, בְּחֵפֶץ כַּפַּיִם, בְּרֶגֶשׁ
הַעִידוֹתִי mit Eifer. Я ус. предостерега́лъ тебя́ [־בְּךָ הַשְׁכֵּם וְהָעֵד.
Усе́рдность נ׳ см. Усе́рдіе.
Усе́рдный ת׳ מִתְנַדֵּב בְּלִבּוֹ, שׁוֹקֵד עַל־, חָרֵד אֶל־
Усе́рдствованіе см. Усе́рдіе. [לְ־ ergeben, eifrig.
Усе́рдствовать (-ствую) פ״ע (кому́) הִתְחַסֵּד עִם־,
שָׁקוֹד עַל־, חָרוֹד אֶל־, הִתַּמֵּם עִם־ eifern für... [dauer.
Уси́дчивость נ׳ שְׁקֹד עַל־, דֶּרֶךְ לָשֶׁבֶת תַּחְתָּיו Aus=
Уси́дчивый ת׳ שׁוֹקֵד עַל־מְלַאכְתּוֹ, יוֹשֵׁב תַּחְתָּיו
בְּבֵיתוֹ ausdauernd.
Уси́живать, Усидѣ́ть פ״ע שָׁמוֹר, יָשׁוֹב תַּחְתָּיו
הַסְכֵּן לָשֶׁבֶת עַל־מְקוֹמוֹ sitzen bleiben. -ся פ״ח מוֹשָׁבוֹ
ruhig sitzen. [Ranke.
У́сикъ ז׳ 1) ק׳ см. Усъ. 2) זַלְזַל גֶּפֶן, תַּלְתַּל צֶמַח
Уси́леніе, Уси́ливаніе ס׳ חָזְקָה, חֶזְקָה (מ״ב יב, יג),
הַאֲמֵץ Verstärkung.
Уси́ливать, Уси́лить פ״י הַאֲמֵץ, אַמֵּץ, גַּבֵּר, חַזֵּק,
הָלוֹךְ, הִתְגַּבֵּר (1 verstärken. -ся פ״ח הַשְׂגֵּב, שַׂגֵּב
פָּרוֹץ, הִתְאַמֵּץ לְ־, יָגוֹעַ לְ־ (2 sich verstärken. וְחָזֹק
הַבְלֵג עַל־, עָלָיו פֶּרֶץ sich anstrengen.
Уси́ліе ס׳ פֶּרֶץ, תְּאוּנָה, אוֹן, מַאֲמַץ־כֹּחַ, רַב־כֹּחַ,
בְּרֹב, בְּכֹחַ Anstrengung. Съ уси́ліемъ מַבְלִיגִית
כֹּחַ. Съ каки́мъ уси́ліемъ порыва́лся ты! מַה־
פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ. [אוֹנִים kräftiger Mensch.
Уси́локъ (-лка) ז׳ רַב־כֹּחַ, אַמִּיץ־כֹּחַ, שַׂגִּיא כֹחַ, רַב־
Уси́льно ת״פ מֵאֵין, בְּלִי־חָשָׂךְ, בְּכָל־מַאֲמַצֵּי כֹחַ
הַפּוּגוֹת angestrengt.
Уси́льный ת׳ הוֹלֵךְ וְחָזֵק, נִצָּח dringend.
Уска́кивать, Ускака́ть פ״ע דָּהוֹר (קָפֵץ) וְעָבוֹר,
דּוּץ (איוב מא, יד) wegspringen.
Уска́льзываніе ס׳ מִפְלָט, נוּס בְּהֵחָבֵא das Ent=
Уска́льзывать см. Ускольза́ть. [schlüpfen.
Ускокну́ть см. Уска́кивать.
Ускольза́ть, Ускользну́ть פ״ע הֵחָלֵק מִ־ (ירמיה לז.
חָמוֹק וְעָבוֹר, הִתְמַלֵּט, הִמָּלֵט, בָּרוֹחַ בְּהֵחָבֵא, (יג
לוּז מֵעֵינֵי־ entwischen.
Ускоре́ніе ס׳ הָחִישׁ, הָאִיץ בְּ־ Beschleunigung.
Ускори́тель ז׳ מֵחִישׁ, מְמַהֵר אֶת־, אָץ בְּ־, מֵאִיץ בְּ־
Beförderer. [befördernd.
Ускори́тельный ת׳ מֵאִיץ בְּ־, מֵחִישׁ מַעֲשֵׂה־ הַ־
Ускоря́ть, -ри́ть פ״י מַהֵר (הָחֵשׁ) מַעֲשֶׂה, בַּהֵל לְ־
תַּגֵּשׁ וְהַקְדֵּם, הָאֵץ, אוּץ, הַבְהֵל אֶת־, (אסתר ב, ט)
(עמוס ט, י) ; הַחֲרֵה beschleunigen. [ausweichen.
Ускочи́ть פ״ע פָּטוֹר מִפְּנֵי־, הִמָּלֵט מִ־ (ש״א יט, י)
Усла́да נ׳ עֶדְנָה ; מַמְתַּקִּים, מַטְעַמִּים, מַעֲדַנִּים,
שַׁעֲשׁוּעִים, שֹׂבַע־שְׂמָחוֹת, תַּעֲנוּג, עֹנֶג, נְעִימוֹת Er=
quickung. [-льница נ׳.
Услади́тель ז׳ נֶפֶשׁ (מְשׁוֹבֵב) מֵשִׁיב Erquicker.
Услади́тельность נ׳ см. Усла́да.
Услади́тельный ת׳ נֶפֶשׁ (מְשׁוֹבֵב) מֵשִׁיב, נָעִים,
מְשַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ erquickend.
Услажда́ть, Услади́ть פ״י הַשְׂבֵּעַ נְעִימוֹת, הַמְתֵּק,
הָשֵׁב נַפְשׁוֹ, שַׁעֲשֵׁעַ (הָשֵׁב) נֶפֶשׁ erquicken. -ся פ״ח
מָתוֹק, שָׂבוֹעַ נְעִימוֹת sich erquicken. Имъ услаж-
да́ется червь מְתָקוֹ רִמָּה (איוב כד, כ).
Услажде́ніе ס׳ см. Усла́да.
Усла́ніе ס׳ שִׁלּוּחַ, מִשְׁלָח das Wegschicken.
Усласти́ть см. Усла́щивать.
Услаще́ніе ס׳ הַמְתִּיק Versüßung.
Усла́щивать, Усласти́ть פ״י הַמְתֵּק versüßen. -ся
נפ׳ הֻמְתַּק versüßt werden.
Усло́виться см. Усло́вливаться.
Усло́віе ס׳ *תְּנַאי, עִנְיַן מַתְּנָה, אֹפֶן, חוֹזֶה עִם־ Be-
dingung. Съ тѣмъ то́лько усло́віемъ согласи́мся
съ ва́ми אַךְ בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם. [בִּתְנַאי verabredet.
Усло́вленный ת׳ מְפֹרָשׁ, דָּבוּר עַל־אָפְנָיו, מַתְנֶה
Усло́вливаться, Усло́виться פ״ח עָשֹׂה חוֹזֶה, הַתְנֵה
קַיֵּם דָּבָר עַל־אָפְנָיו, הִוָּעֵד יַחְדָּו, עִם־ bedingen, ver-
abreden. Они усло́вились придти́ (נוֹעֲצוּ) נוֹעֲדוּ
יַחְדָּו לָבֹא. [dingung.
Усло́вно ת״פ *בִּתְנַאי, רַק אִם־, אַךְ בְּזֹאת mit Be=
Усло́вный ת׳ מַתְנֶה ; אֲשֶׁר לֹא־יָקוּם בִּלְתִּי אִם־
מֵרֹאשׁ bedingt
Услу́га נ׳ 1) גְּמוּל, גְּמוּלָה, חֶסֶד Dienstleistung.
Предложи́ть кому́ свои́ услу́ги נָתֹן יָדָיו לְ־
(תהלים סח, לב). 2) см. Прислу́га.
Услуже́ніе ס׳ 1) עֲבֹד אֶת־ das Dienen. 2) עֲבוֹדָה,
כְּהֻנַּת מְשָׁרֵת, עַבְדוּת Bedienung.
Услу́живать, Услужи́ть פ״ע עֲשׂה, גְּמוֹל גְּמוּל לְ־

רָצוֹן, עָשָׂה חֶסֶד עִם־, הֵיטֵב עִם־ Dienste leisten.

Услу́жливость ג׳ נִדְבַת־רוּחַ נְדִיבָה, אַהֲבַת חֶסֶד, רָצוֹן, לֵב לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם־ Dienstfertigkeit.

Услу́жливый ת׳ מָהִיר, נְדִיב לֵב לַעֲשׂוֹת רְצוֹן־, מֵרִיץ יָדָיו לְ־, לִגְמֹל טוֹב dienstfertig. [Dienerin.

Услу́жникъ ז׳ מְשָׁרֵת Diener. -ница נ׳ מְשָׁרֶתֶת

Услу́жничать פ״ע עָמוֹד לְשָׁרֵת אֶת־ dienen.

Услыха́ть פ״י שָׁמוֹעַ אֶת־שֵׁמַע הַ־ hören.

Услы́шать פ״י שָׁמוֹעַ, הַאֲזֵן, הַקְשֵׁב hören, vernehmen. -ся נפ׳ הִשָּׁמֵעַ erhört werden.

Усма́тривать, Усмотрѣ́ть פ״י רָאֹה לוֹ, חָזֹה לוֹ, רָאֹה בְּלִבּוֹ ersehen. -ся נפ׳ הֵרָאֵה, הִגָּלֵה לְעֵינֵי־ ersehen werden.

Усмире́ніе ס׳ הַשְׁבִּיחַ, הַשְׁקִיט, הַכְנִיעַ Bändigung.

Усмири́тель ז׳ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן־, מַשְׁקִיט, מַכְנִיעַ, עוֹצֵר Bändiger. -льница נ׳. [bezähmend.

Усмири́тельный ת׳ מַכְנִיעַ, מַשְׁבִּיחַ שָׁאוֹן, עוֹצֵר

Усмиря́ть, -ри́ть פ״י הַשְׁבֵּחַ שְׁאוֹן־, עַנֵּה, הַכְנֵעַ, עָצוֹר בְּ־, הַכְרֵעַ תַּחְתָּיו besänftigen, bändigen. -ся 1) נפ׳ הָכְרֵעַ, הִתְעַנֵּה תַּחַת־, עֻנֹּה gebändigt werden. 2) פ״ח שַׁוֵּה וְדוֹמֵם, הַשְׁבֵּחַ שְׁאוֹן רוּחוֹ; הִכָּנֵעַ מִפְּנֵי־ נַפְשׁוֹ sich besänftigen.

Усмотрѣ́ніе ס׳ טַעַם, מַרְאֵי־לֵב, חֲזוֹן לֵב Ansicht, das Ersehen. По усмотрѣ́нію вы́сшей вла́сти מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדוֹלָיו.

Усмотрѣ́ть см Усма́тривать.

Усмѣха́ться, Усмѣхну́ться פ״ח הַבֵּט, לָעוֹג, צָחוֹק בְּלַעֲגֵי־שָׂפָה lächeln.

Усмѣ́шка נ׳ צְחוֹק שְׂפָתַיִם, לַעֲגֵי־שָׂפָה das Lächeln.

Усну́ть см. Усыпа́ть.

Усова́ть, -ся см. Усо́вывать, -ся.

Усоверша́ть, -ши́ть פ״י עָשֹׂה כָּלִיל, הַתֵּם, כָּלוֹל (תָּמִים) vervollkommnen. Усоверши́ нра́вы твои́ הַתֵּם דְּרָכֶיךָ (איוב כב, ג). -ся פ״ח גָּמוֹל נַפְשׁוֹ (משלי יא, יז), הִתַּמֵּם, הִגָּמֵל בְּתֻמּוֹ sich vervollkommnen.

Усоверше́ніе, -ше́нствованіе ס׳ עֲשׂוֹת כָּלִיל (תָּמִים), הַתֵּם Vervollkommnung.

Усоверше́нствователь ז׳ מַשְׁלִים, כּוֹלֵל, מַתֵּם טוּב דָּבָר Vervollkommner. -льница נ׳.

Усоверше́нствовать (-ствую), -ся см. Усоверша́ть, -ся.

Усоверши́тель см. Усоверше́нствователь.

Усо́въ ז׳ מִתְעָרֵב בְּדָבָר לֹא־לוֹ, אִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ בַּכֹּל נִרְגָּן Einer, der sich überall mischt.

Усо́вывать, Усова́ть, Усу́нуть פ״י תָּקוֹעַ אֶל־, הַבְרֵחַ בְּ־, הָבֵא בְּ־, מָעוֹךְ בְּ־, נָתוֹן אֶל־ einstecken. -ся נפ׳ הִתָּקַע אֶל־ eingesteckt werden.

Усо́вѣщиваніе, Усо́вѣщеніе ס׳ גְּעָרָה, תּוֹכַחַת מוּסָר, das Ermahnen.

Усо́вѣщивать, Усо́вѣстить פ״י שׂוּם, יַסֵּר, הוֹכֵחַ, דַּבֵּר, עוֹרֵר בְּאִישׁ מוּסַר כִּלְיוֹתָיו, עֲזוֹן אִישׁ נֹכַח פָּנָיו, הַנָּחֵם, הַכָּלֵם מֵעֲשׂוֹת־ עַל־לֵב־ ermahnen. -ся פ״ח בּוֹשׁ מֵעַוְלוֹ, הָשֵׁב אֶל־לִבּוֹ, (הִתְנַחֵם) עַל־רָעָתוֹ sich ein Gewissen machen. Онъ усо́вѣстился (הִכָּה) חָרַף כִּלְיוֹתָיו יִסְּרוּהוּ; אוֹתוֹ לְבָבוֹ.

Усоли́ть פ״י מָלוֹחַ הֵיטֵב בַּמֶּלַח durchsalzen. -ся נפ׳ הִמָּלֵחַ הֵיטֵב durchgesalzen werden.

Усо́лъ ז׳ מִזְרֵה מֶלַח עַל־, מְלֹחַ בַּמֶּלַח das Durchsalzen.

Усолѣ́лый ת׳ רָוֶה מֶלַח durchgesalzen.

Усолѣ́ть פ״ע רָוֹה מֶלַח, הִמָּלֵחַ durchgesalzen sein.

Усомни́ться см. Сомнѣва́ться.

Усо́пшій ת׳ שׁוֹכֵב קֶבֶר, יָשֵׁן הַמָּוֶתָה, יְשַׁן־עָפָר gestorben. Усо́пшіе רְפָאִים, יְשֵׁנֵי עָפָר.

Усоса́ть, -ся см. Уса́сывать, -ся.

Усо́хлый ת׳ צִחֵה, נִחַר, חָרֵר, חָרֵב, יָבֵשׁ vertrocknet.

Усо́хнуть см. Усыха́ть. [Absterben.

Успе́ніе ס׳ הֵאָסֵף, גְּוֹעַ; שְׁנַת מָוֶת, יְשֹׁן הַמָּוֶתָה das

Успока́ивать, Успоко́ить פ״י הַרְגֵּעַ, הַשְׁקֵט, הָנֵחַ, הָנֵחַ חֵמָה, הַחֲרֵשׁ, הַחֲשֵׁה beruhigen. Усп. гнѣвъ כַּפֵּה אַף, (משלי טז, יד) כַּפֵּר חֵמָה. Усп. шумъ волнъ הַשְׁבֵּחַ שְׁאוֹן גַּלִּים. Усп. бу́рю הַעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה. -ся פ״ח שָׁקוֹט, הַשְׁקֵט, הֵרָגֵעַ, הַחֲרֵשׁ לִבּוֹ עָמוֹד, שָׁתוֹק, חָשֹׁה; שַׁוֵּה וְדוֹמֵם נַפְשׁוֹ, (ירמיה ד, יט) מִזַּעְפּוֹ, שָׁכוֹךְ sich beruhigen. И успоко́ились во́лны его́ וַיֶּחֱשׁוּ גַלָּיו. Гнѣвъ его́ успоко́ился חֲמָתוֹ שָׁכָכָה. Се́рдце его́ не успоко́илось לֹא שָׁכַב לִבּוֹ.

Успокое́ніе ס׳ הַרְגִּיעַ, הַשְׁבִּיחַ, הַשְׁקִיט; מְנוּחָה, נֶחָמָה, מַרְגּוֹעַ Beruhigung.

Успокои́тельный ת׳ מֵנִיחַ לְ־, מַשְׁקִיט, מַרְגִּיעַ, מַשְׁבִּיחַ beruhigend.

Успособля́ть, -соби́ть см. Приспособля́ть.

Успѣва́ть, Успѣ́ть פ״ע 1) הַצְלֵחַ, חוֹל, הַשְׂכֵּל בִּדְרָכָיו, הָפֵק רָצוֹן מֵיְיָ gedeihen. Дѣла́ его́ всегда́ успѣва́ютъ בְּכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַשְׂכִּיל, יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת. 2) מָצֹא לוֹ עֵת לַעֲשׂוֹת Zeit finden.

Успѣ́хъ ז׳ בְּרָכָה, פְּרִי, תּוּשִׁיָּה, אֲרוּכָה לַמְּלָאכָה Erfolg; Fortschritt. Имѣ́ть усп. הַצְלֵחַ בְּמַעֲשֵׂה־יָדָיו, הַשְׂכֵּל, עָשֹׂה תוּשִׁיָּה, הָפֵק רָצוֹן. [folgreich.

Успѣ́шно ת״פ לֹא־לָרִיק, לְהוֹעִיל, לִבְרָכָה, בַּטּוֹב er-

Успѣ́шность נ׳ הַצְלִיחַ, עֲשׂוֹת פְּרִי, הוֹעִיל; בְּרָכָה

das Gelingen. [glungen.

Успѣшный מוֹעִיל, עוֹשֶׂה־פְּרִי, לִבְרָכָה, מְאֻשָּׁר ת׳

Усрамлять, Усрамить נָתוֹן, הַשְׂבֵּעַ קָלוֹן, הַכְלֵם פ״י לִכְלִמָּה, הוֹבֵשׁ, הַלְבֵּשׁ בֹּשֶׁת עַל־, הַעֲטֵה בוּשָׁה beschämen. -ся עָטֹה קָלוֹן, הָכְלֵם, הִכָּלֵם, בּוֹשׁ פ״ח שָׂבוֹעַ חֶרְפָּה sich schämen.

Усредоточ— см. Сосредоточ—.

Уста́ פֶּה ס״ר; שְׂפָתַיִם Mund. [müde werden.

Устава́ть, Уста́ть הִלָּאֵה, עָיוֹף, יָעוֹף, יָגוֹעַ פ״ע

Уста́вка נ׳, Уставле́ніе ס׳ מַעֲמָד, מַצָּב; הַעֲמִיד Zurechtstellung.

Уставля́ть, Уста́вить הַעֲמֵד (הַצֵּב, הַצֵּג) סְדָרִים פ״י zurechtstellen. Уст. пра́вило הַעֲמֵד לְחֹק. Уст. во что глаза́ שׂוּם עֵינָיו בְּ־, הַעֲמֵד פָּנָיו בְּ־. -ся נפ׳ (1 הֻצַּג (הָעֳמַד, הֻצַּב) סְדָרִים gestellt werden. 2) פ״ח הִסָּמֵךְ עַל־, הִשָּׁעֵן אֶל־ sich stemmen.

Уста́вный ת׳ см. Уста́въ.

Уста́вщикъ ז׳ מְנַהֵל הַמִּקְרָא וְהַשִּׁיר בְּבֵית־יְיָ Vorsänger, Cantor. -щица נ׳. [nung. -ста́вный.

Уста́въ ז׳ דָּת, מִשְׁפָּט, חֻקָּה, חֹק, תְּעוּדָה Verordnung.

Уста́ивать, Устоя́ть פ״ע עָצוֹר כֹּחַ לַעֲמֹד Stand halten. שָׁקוֹט וְזָקוֹק (וְהִזַּכֵּה) abstehen.

Уста́иваться, Устоя́ться פ״ח קָפוֹא עַל־שְׁמָרָיו,

Уста́лость נ׳ הִפּוּגוֹת, אֵין־אֱיָל, אֶפֶס־כֹּחַ, כֶּשֶׁל־כֹּחַ, פּוּגַת Müdigkeit.

Уста́лый ת׳ נִלְאֶה, יְגִיעַ כֹּחַ, יָגֵעַ, יָעֵף, עָיֵף müde.

У́сталь נ׳ כֶּשֶׁל־כֹּחַ, פּוּגַת Müdigkeit. Безъ у́стали מִבְּלִי־תֵת פּוּגַת לוֹ, בְּאֵין הֲפוּגוֹת.

Устана́вливаніе см. Уста́вка.

Устана́вливать, Установля́ть, -ви́ть פ״י 1) הַצֵּב (הַצֵּג, הַעֲמֵד) סְדָרִים; כּוֹנֵן, הָכֵן, יָסוֹד zurechtstellen. 2) שׂוּם לְחֻקָּה, חָקוֹק, הַעֲמֵד לְחֹק verordnen. -ся נפ׳ (1 הֻוסַּד, הֻצַּג (הֻצַּב) מְלֹא הַ־, הָעֳמֵד בְּ־ sich stellen, anhalten. 2) פ״ח הִכּוֹן, הִכּוֹנֵן; הָיֹה לְחֹק verordnet werden. [rücktes Alter.

Устарѣ́лость נ׳ זֹקֶן, שְׂבַע יָמִים, כֶּלַח, בְּלוֹת vorge-

Устарѣ́лый ת׳ זָקֵן; יָשָׁן נוֹשָׁן, כְּבִיר יָמִים gealtert.

Устарѣ́ть פ״ע זָקוֹן, הַזְקֵן, בּוֹא בַּיָּמִים alt werden.

Уста́ть см. Устава́ть.

Устёгивать, Устега́ть פ״י חַבֵּר רִקְמוֹת einsteppen

Устерега́ть, Устере́чь פ״י 1) שָׁמוֹר מִ־ behüten. 2) אָרוֹב לְ־, צָפֹה לְ־, צָדֹה beobachten. -ся נפ׳ 1) הָיֹה צָפוּי לְמוֹ־אֶרֶב beobachtet werden. 2) פ״ח הִשְׁתַּמֵּר, הִשָּׁמֵר sich hüten.

Устереже́ніе ס׳ מַאֲרָב, אֶרֶב; מִשְׁמָר das Behüten.

Устила́ніе, Устла́ніе ס׳ מַרְבַד־, מַרְפַּד־, מַצָּע, יְצוּעַ, מִשְׁטָח das Belegen.

Устила́ть, Устла́ть פ״י רָבוֹד, רַפֵּד, הַצֵּעַ, שָׁטוֹחַ. -ся נפ׳ 1) הֻצַּע, רֻפּוֹד belegt werden. 2) פ״ח הִתְרַפֵּס, הִשְׁתַּחֲוֵה אַפַּיִם אָרְצָה kriecherisch sein.

Усти́лка см. Устила́ніе.

У́стный ת׳ מִפִּי־, פֶּה— mündlich. Уст. отвѣ́тъ מַעֲנֵה פִּי־אִישׁ (לא בכתב). У́стное приказа́ніе нача́льника מִצְוַת פִּי־הַשָּׂר. Уст. завѣ́тъ *תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה.

Усто́й ז׳ 1) см. Сли́вки. 2) עַמּוּד (כַּן־) הַמַּעֲבָר (*הַגֶּשֶׁר), מִסְעָד, אָמְנָה Stützsäule.

Усто́йка נ׳ מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמֶרֶת אֱמוּנִים, אֱמוּנִים, אֵמוּן מוֹצָא שְׂפָתָיו Erfüllung seines Wortes.

Усто́йчивость נ׳ 1) כֹּחַ לַעֲמֹד, מַעֲמָד, עֶמְדָּה Standhaftigkeit. 2) תֹּקֶף, אֵמוּן Treue.

Усто́йчивый ת׳ תַּקִּיף; מְקַיָּם, נָכוֹן, נֶאֱמָן, נִצָּב standhaft; sicher.

Устоя́лый ת׳ מְזֻקָּק, מַעֲמָדוֹ, שׁוֹקֵט עַל־שְׁמָרָיו ab- [gestanden.

Устоя́ть см. Уста́ивать.

Устра́ивать, Устроя́ть, Устро́ить פ״י 1) בָּנֹה, הָכֵן לְ־ כָּל־צָרְכּוֹ, כּוֹנֵן bauen. 2) בָּנֹה בַּיִת לְ־, יָסוֹד הַעֲרֵךְ; anordnen. -ся 1) נפ׳ הִבָּנֵה, הוּסַד, הִכּוֹנֵן; עָרוֹךְ הֲלִיכוֹת eingeordnet werden. 2) פ״ח עַל־מִשְׁפָּטוֹ בֵּיתוֹ sich einrichten. [gung.

Устране́ніе ס׳ הָסִיר, הַרְחִיק, הַבְדִּיל מֵעַל־ Beseiti-

Устраня́ть, -ни́ть פ״י הָסֵר, הַבְדֵּל מֵעַל־, פַּנֵּה, הָרֵם מִ־, נָּהֹה מִ־, הָגֹה מִ־, הַסֵּעַ beseitigen. Устр. препо́ну съ пути́ הָרֵם מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ. Устр. кого́ отъ до́лжности הָסֵר אִישׁ מִכְּהֻנָּתוֹ, הַזְנֵחַ (הַשְׁבֵּת) אִישׁ מִכַּהֵן. -ся נפ׳ 1) הוּסַר, הַצִּדָּה הֻגֹּה beseitigt werden. 2) פ״ח מֵעַל־ (הִבָּדֵל) הִנָּזֵר, מִ־ נָעוֹר כַּפָּיו, שָׁטֹה מֵעַל־, הָלוֹךְ מִנֶּגֶד לְ־ sich fern halten.

Устраша́ть, -ши́ть פ״י הַפְחֵד, בַּעֵת, הַבְעֵת, יָרֵא, הַבְהֵל, נָתוֹן חִתּוֹ (חִתִּיתוֹ) עַל־ einschrecken. -ся פ״ח חָתוֹת, עָרוֹץ מִפְּנֵי־, הִבָּהֵל, הִבָּעֵת, יָרֹא מִפְּנֵי־ erschrecken.

Устраше́ніе ס׳ הַפְחִיד, הַבְהִיל das Erschrecken.

Устреми́тельный ת׳ שׁוֹטֵף; סוֹעֵר לְ־, מִתְפָּרֵץ לְ־ heftig.

Устремле́ніе ס׳ מִשְׁלַחַת, שִׁית עַל־ das Richten.

Устремля́ть, -ми́ть פ״י אֶל־ (הָכֵן) כּוֹנֵן, שׁוֹת אֶל־, שָׁתוֹת wenden. Про́тивъ не́ба устреми́ли рѣ́чь свою́ שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם. -ся פ״ח אֶל־ עוֹט, נָהוֹר אֶל־, גּוֹחַ אֶל־ hinstreben. Іорда́нъ устреми́тся ко

рту его יָגִיחַ יַרְדֵּן אֶל־פִּיהוּ.
Устригать, Устричь, Устригнуть פ״י גָּזוֹז beſcheeren. -ся נפ׳ הָגֵז beſchoren werden.
Устрица נ׳ מִין שַׁבְּלוּל Auſter. -ричный ת׳.
Устричь см. Устригать.
Устроеніе ס׳ מִבְנֶה, בְּנוֹת das Bauen.
Устройство ס׳ תְּכוּנָה, בִּנְיָן, מִבְנֶה; בְּנוֹת Einrichtung. Устр. человѣческаго тѣла (תְּכוּנַת) מִבְנֵה גּוּפַת הָאָדָם].
Устроить см. Устраивать.
Устужать, Устудить פ״י הָקֵר, הַקְפֵּא abkühlen. -ся נפ׳ קָפוֹא (הָקְפָּא) בְּקֹר, הֻקַּר abgekühlt werden.
Устуженіе ס׳ הַקְפִּיא בְּקָרָה das Abkühlen.
Уступать, -пить 1) פ״י (кому что) נָתוֹן לְאַחֵר, עָזוֹב לְ־ abtreten. Онъ уступилъ брату квартиру свою עָזַב אֶת־מְעוֹנוֹ לְאָחִיו. 2) פ״ע (кому въ чёмъ) נָטֹה, הֵרָצֵה לְ־, אָבֹה לְ־, הֵאוֹת לְ־ nachgeben. 3) נָפוֹל מִ־ (אַחֲרֵי, עֲצַת־ nachſtehen. Онъ не уступаетъ вамъ въ учёности לֹא־נוֹפֵל הוּא מִכֶּם בְּחָכְמָה. -ся נפ׳ הֵעָזֵב (הִנָּטֵשׁ, הִנָּתֵן) לְאַחֵר abgetreten werden.
Уступительный ת׳ אֲשֶׁר לְפִיהוּ יַעֲזֹב אִישׁ דָּבָר לְרֵעֵהוּ Abtretungs-. Уст. союзъ מִלַּת הַחִבּוּר: גַּם־כִּי, אַף־כִּי; גַּם־אִם.
Уступка נ׳ עִזְבוֹן דָּבָר לְאַחֵר das Nachgeben. Сдѣлать кому уступку въ цѣнѣ גָּרוֹעַ לְ־ מִן־הַמְּחִיר.
Уступленіе ס׳ עֲזֹב לְאַחֵר Abtretung.
Уступный ת׳ (בבנין) אֲשֶׁר מִגְרָעוֹת לוֹ mit Abſätzen.
Уступокъ (-пка) ד׳ см. Уступъ.
Уступчивость נ׳ שֶׁבֶת, הַטּוֹת לִבּוֹ לַעֲצַת רֵעֵהוּ, לַעֲצַת רֵעֵהוּ] Nachgiebigkeit. מֵרִיב nachgiebig.
Уступчивый ת׳ מַטֶּה לִבּוֹ, שׂוֹנֵא רִיב, שׁוֹמֵעַ עֵצָה
Уступщикъ ז׳ עוֹזֵב לְ־ Abtreter. -щица נ׳.
Уступъ ז׳ (בבנין) מִגְרָעָה (מ״א ו, ו), מִשְׁקָע בַּקִּיר, בְּמַדְרֵגוֹת, מַדְרֵגָה, מַעֲלָה Abſtufung. Уступами בְּלוּלִים ſtufenweiſe.
Устывать, Устыть פ״ע הִתְקָרֵר, הָפוֹךְ קַר, הָקֵר [kalt werden.
Устыжать, Устыдить פ״י הָבֵשׁ, הַכְלֵם, הַלְבֵּשׁ בֹּשֶׁת, beſchämen. -ся נפ׳ 1) הִנָּתֵן, הִכָּלֵם הַעֲטֵה כְלִמָּה beſchämt werden. 2) פ״ח לָבוֹשׁ לִכְלִמָּה, הִכָּלֵם, בּוֹשׁ עֲטֹה כְלִמָּה, בֹּשֶׁת ſich ſchämen.
Устылый ת׳ מְקֹרָר, נָפוֹג חֻמּוֹ erkaltet.
Устье ס׳ 1) מוֹצָא נָהָר הַיָּמָה, אֲשֶׁד נְהָרוֹת Mündung. 2) פִּי קְנֵה־הָרַעַם M. einer Kanone.
Усугубительный ת׳ נוֹתֵן מִשְׁנֶה (כִּפְלַיִם), מַכְפִּיל verdoppelnd.
Усугубленіе ס׳ הַכְפִּיל, תֵּת (עֲשׂוֹת) כִּפְלַיִם Verdoppelung.
Усугублять, -бить פ״י 1) עֲשֹׂה, נָתוֹן מִשְׁנֶה, הַעֲצֵם, רַבֵּה, הַרְבֵּה, הַכְפֵּל, כִּפְלַיִם verdoppeln. 2) הַעֲשֵׂה, הִנָּתֵן מִשְׁנֶה, הַכְבֵּר vervielfältigen. -ся נפ׳ עָצוֹם, פָּרֹה, רָבֹה, רֹב; הֻכְפַּל, כִּפְלַיִם verdoppelt, vermehrt werden.
Усумняться, -ниться см. Сомнѣваться.
Усунуть см. Усовывать.
Усучивать, Усучить פ״י עַבֹּת (הַשְׁזֵר) לִמְאֹד eindrehen. -ся נפ׳ קָצַר עַד־כִּי, עֲבוֹת עַד־אִם, הָשְׁזֵר נִגְרַע אָרְכּוֹ beim Drehen einlaufen.
Усушать, -шить, Усушивать פ״י יַבֵּשׁ לִמְאֹד durchtrocknen. -ся נפ׳ יָבוֹשׁ מְאֹד — הֹרוֹב durchgetrocknet werden. [נִכָּיוֹן* das Abrechnen.
Усчитываніе ס׳ מְחֻשְׁבּוֹן, גָּרַע, מִגְרַעַת, גֵּרָעוֹן,
Усчитывать, Усчитать פ״י חַשֵּׁב מִ־, גָּרוֹעַ herunterrechnen. -ся נפ׳ הִגָּרַע מִ־ herabgerechnet werden.
Усъ ז׳ 1) צִיצַת הַשָּׂפָם Schnurrbart. Мотать себѣ на усъ שָׁמוֹר דָּבָר בְּלִבּוֹ. Онъ себѣ и въ усъ не дуетъ לֹא־יָשִׂים עַל־לֵב. 2) см. Усикъ 2.
Усылать, Услать פ״י שַׁלֵּחַ הָלְאָה fortſchicken. -ся נפ׳ הִשְׁתַּלֵּחַ, שָׁלוֹחַ hingeſchickt werden.
Усылка נ׳ מִשְׁלַחַת, מִשְׁלוֹחַ, שָׁלוֹחַ das Hinſchicken.
Усыновитель ז׳ לוֹקֵחַ (מִתְנַחֵל) לוֹ לְבֵן אוֹ לְבַת אֶת־ Wahlvater. -льница נ׳. [tirung.
Усыновленіе ס׳ קַחַת לוֹ לְבֵן אוֹ לְבַת אֶת־ Adop-
Усыновлять,-новить פ״י לָקוֹחַ (הִתְנַחֵל) לוֹ לְבֵן אוֹ לְבַת אֶת־ als Kind annehmen, adoptiren. -ся נפ׳ הִלָּקֵחַ לְבֵן אוֹ לְבַת לְ־ adoptirt werden.
Усыпальница, -пальня נ׳ קֶבֶר Todtengruft.
Усыпаніе ס׳ זְרוֹת עַל־ das Beſtreuen.
Усыпать, Усыпать פ״י זָרוֹעַ, זָרֹה (חול, עפר) שָׁפוֹךְ beſtreuen. -ся נפ׳ הִשָּׁפֵךְ (הִזָּרֵה) עַל־ beſtreut w.
Усыпать, Уснуть פ״ע נוּם שְׁנָתוֹ, הָחֵל לִישֹׁן einſchlafen. Уснуть вѣчнымъ сномъ יָשׁוֹן שְׁנַת־עוֹלָם. Рыбы уснули הַדָּגָה מֵתָה, יָשׁוֹן הַמָּוְתָה.
Усыпительный ת׳ מְיַשֵּׁן, מַפִּיל תַּרְדֵּמָה עַל־ einſchläfernd.
Усыпить см. Усыплять.
Усыпка נ׳ שֶׁפֶךְ (עָפָר), מְזָרֶה (חול), זְרוֹת Beſtreuung.
Усыпленіе ס׳ יַשֵּׁן; רוּחַ תַּרְדֵּמָה Einſchläferung.
Усыплять, Усыпить פ״י יַשֵּׁן; הַפֵּל תַּרְדֵּמָה עַל־ עֵינֵי־, עַצֵּם בִּתְנוּמוֹת einſchläfern. Ус. боль חָשׁוֹךְ כְּאֵב (הַשְׁבֵּחַ). -ся נפ׳ יָשׁוֹן eingeſchläfert werden. Не усыпляется боль моя לֹא־יֵחָשֵׂךְ כְּאֵבִי.

Усырѣть פ״ע רָוֹה מַיִם, הִמָּלֵא לַח, רָטוֹב feucht werden.
Усыря́ть,-ри́ть פ״י הַרְטֵב, מַלֵּא לַח durchfeuchten.
Усыха́ніе ס׳ יָבֹשׁ, יַבֶּשֶׁת das Eintrocknen.
Усыха́ть, Усо́хнуть פ״ע חָרוֹב, יָבוֹשׁ vertrocknen.
Усы́шка נ׳ מִגְרַעַת דָּבָר בְּיַבֶּשֶׁת, חֶסְרוֹן הַדָּבָר הַיָּבֵשׁ Verlust beim Trocknen.
Усѣва́ть, Усѣ́ять פ״י שָׁטוֹחַ—זָרֹה עַל־כָּל־פְּנֵי, —זָרוֹעַ besäen. -ся נפ׳ הִזָּרֵה (הִזָּרַע) כֻּלּוֹ besäet w.
Усѣ́въ ז׳ תֹּכֶן הַזְּרוּעַ, זֶרַע, מִזְרַע Aussaat.
Усѣка́ніе см. Усѣкнове́ніе.
Усѣка́ть, Усѣ́чь פ״י הַקְצֵר, גָּדוֹעַ ראש הַ־, כָּרוֹת, הַתֵּז abhauen.
Усѣкнове́ніе ס׳ גֶּדַע, כְּרֹת das Abhauen. Ус. главы שְׂאֵת (כְּרֹת) ראש מֵעַל־.
Усѣ́сться см. Уса́живаться 2.
Усѣ́чекъ (-чка) ז׳ (גָּדוּעַ) פֶּלַח כָּרוּת abgehauenes Stück.
Усѣче́ніе ס׳ הַקְצִיר; גֶּדַע, כְּרֹת das Abhauen.
Усѣче́нный ת׳ (1 גָּדוּעַ, כָּרוּת abgehauen. 2) קָצוּר, מְקֻצָּר, מְקֻצָּר verkürzt.
Усѣ́чь, -ся см. Усѣка́ть, -ся.
Усѣ́яніе ס׳ זְרוֹת עַל־, —זָרֵעַ—מִזְרָע Besäung.
Усѣ́ять см. Усѣва́ть.
Утаева́ть, Ута́ивать, Утаи́ть פ״י הַטְמֵן, טָמוֹן, הַסְתֵּר verbergen. -ся נפ׳ (1 הֵחָבֵא, הִצָּפֵן verborgen werden. 2) פ״ח הֵעָלֵם, הִתְחַבֵּא, הִטָּמֵן sich verbergen.
Ута́йка נ׳ הַכְחִיד, הַעֲלִים מֵעֵינֵי, הַסְתִּיר Verhehlung.
Ута́йщикъ ז׳ מְכַחֵד, מַעֲלִים מִ־; מַסְתִּיר, מַחְבִּיא Hehler. -щица נ׳.
Ута́пливаніе ס׳ הַתִּיךְ das Durchkochenlassen.
Ута́пливать, Утопи́ть פ״י הַתֵּךְ בַּחֹם (חָלָב) durchkochen lassen. -ся נפ׳ הִתּוּךְ בַּחֹם (חָלָב) durchgekocht sein.
Ута́птывать, Утопта́ть פ״י סָלוֹל, הַדְרֵךְ, דָּרוֹךְ feststampfen. -ся נפ׳ סָלוֹל, הַדָּרֵךְ gestampft werden.
Ута́скивать, Утащи́ть פ״י סָחוֹף, סָחוֹב, הַלְאָה; גָּנוֹב, הַסָּחֵף, הִסָּחֵב, גָּנוֹב, הָטוֹף wegschleppen. -ся נפ׳ fortgeschleppt werden. [Schmuck. חֲלָאִים, עֲדָיִים
У́тварь נ׳ (1 כְּלֵי־בַיִת Hausgeräth. 2) חֲלִי, עֲדִי,
Утверди́тель ז׳ מְקַיֵּם דָּבָר Bekräftiger.
Утверди́тельно ת״פ בְּפֶה מְקַיֵּם דָּבָר mit Gewißheit.
Утвержда́ть, Утверди́ть פ״י (1 חַזֵּק, אַמֵּץ, יַסֵּד, כּוֹנֵן, הָכֵן (כנ״ן) befestigen. 2) כָּתוֹב, תָּקֵף, קַיֵּם דָּבָר, דַּבֵּר דְּבַר־ bekräftigen. 3) הָעֵד, הוֹכֵחַ; דַּבֵּר בִּצְדָקָה, אַמֵּץ בְּמוֹ־פִיו, הַגֵּד אֱמוּנָה versichern. -ся נפ׳ (1 הִכּוֹן, הִכּוֹנֵן bestärkt werden. 2) פ״ח הוֹסֵד, הֵאָמֵן (въ чёмъ) בָּטוֹחַ כִּי־, הוֹסֵף הַאֲמִין überzeugt werden. 3) (на чёмъ) בָּטוֹחַ עַל־, הִשָּׁעֵן אֶל־, הִסָּמֵךְ עַל־ sich stützen, berufen.
Утвержде́ніе ס׳ (1 הָכֵן, כּוֹנֵן, יְסוֹד Befestigung. 2) אַמְצָה, קִיּוּם דָּבָר, תֹּקֶף (זכריה יב, ה) Bestätigung. 3) מָעוֹז, מִשְׁעָן, מִבְטָח Stütze.
Утека́ть, Уте́чь פ״ע שָׁטוֹף וְעָבוֹר; חָלוֹף, אָזוֹל לוֹ, הָנוֹז וְעָבוֹר hinfließen; dahingehen.
Утёкъ ז׳ מִפְלָט, מְנוּסָה, מָנוֹס Flucht. Ушли́ на утёкъ נִמְלְטוּ, מָנוֹס נָסוּ.
Утёнокъ (-нка), -ночекъ (-чка) ז׳ אֶפְרוֹחַ בֶּן־אַוָּז
Утёнышъ см. Утёнокъ. [junge Ente.
Утере́ть, -ся см. Утира́ть, -ся.
Уте́рпливать, Утерпѣ́ть פ״י סָבוֹל, נָשֹׂא erdulden.
Уте́рпчивость נ׳ אֶרֶךְ־אַפַּיִם, סֵבֶל, שְׂאֵת, עֲצֹר רוּחַ Geduld. [מַטֶּה שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל geduldig.
Уте́рпчивый ת׳ אֶרֶךְ־אַפַּיִם, עוֹצֵר רוּחוֹ, נוֹשֵׂא,
Утерпѣ́ть см. Уте́рпливать.
Утёсистость נ׳ סְעִיף סֶלַע, שֶׁן־סֶלַע, צֶלַע, מוֹרָד Steilheit des Felsens. [steiler Felsen.
Утёсистый ת׳ מָלֵא סְעִיפֵי סְלָעִים; מָלֵא כֵּפִים voll
Утёсъ ז׳ שֶׁן־סֶלַע, סְעִיף סֶלַע, צֶלַע־הָר, כֵּף, מוֹרָד steiler Fels.
Утёсывать, Утеса́ть פ״י הַקְצֵה, הַקְצֵעַ behauen.
Уте́чка נ׳ חֶסְרוֹן—מִגְרַעַת בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל מִן־הַנִּגָּר [das Ausfließen.
Уте́чь см. Утека́ть.
Ути́ный ת׳ אֲשֶׁר לִבְנֵי־אַוָּז, —בֶּן־אַוָּז Enten-.
Утира́льникъ ז׳ מְנַקִּית־בַּד לַיָּדַיִם, מִטְפַּחַת־יָד Handtuch. [wischen.
Утира́льный ת׳ עָשׂוּי לִמְחוֹת (לְהוֹבִישׁ) zum Ab-
Утира́ніе ס׳ מְחוֹת, הוֹבִישׁ, הַחֲרִיב das Abwischen.
Утира́ть, Утере́ть פ״י (1 *נַגֵּב, מָחֹה עַד־יַבֶּשֶׁת abwischen. 2) (המ׳) אָכוֹל לָחוֹךְ gierig essen. -ся פ״ח מָחֹה לַח מֵעַל־בְּשָׂרוֹ sich abwischen. [lappen.
Ути́рка נ׳ (1 см. Утира́ніе. 2) מְנַקִּית בַּד Wisch-
Ути́скивать, Ути́скать, Ути́снуть פ״י דָּחוֹק אֶל־, הַלְחֵץ אֶל־, לָחוֹץ, הָעֵק, תּוֹךְ hineindrücken. -ся נפ׳ תּוֹךְ eingedrückt werden. [das Stillwerden.
Утиха́ніе ס׳ דְּמִי, שֹׁךְ, הַחֲרִישׁ, הֶשׁוֹת, עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ
Утиха́ть, Ути́хнуть פ״ע הַחֲרֵשׁ, הָשֵׁה, דָּמוֹם, דָּמֹה, שָׁתוֹק, שָׁכוֹךְ, קוּם לִדְמָמָה, עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ still werden.
У́тица см. У́тка.
Утиша́ть, -ши́ть פ״י הַשְׁקֵט, הַחֲרֵשׁ אֶת־, הַחֲשֵׁה, הָקֵם לִדְמָמָה, הַשְׁבֵּחַ stillen. -ся פ״ח שָׁקוֹט, חָשֵׁה, קוּם לִדְמָמָה, שָׁכוֹךְ, שָׁתוֹק, דָּמֹה, דָּמוֹם, הַחֲרֵשׁ,

מִזְעָפוֹ עֲמוֹד ,הֵרָגַע ; לוֹ (דֳּמִי) פּוּגַת נָתוֹן sich beruhigen. [מֵקִים לְדְמָמָה Beruhiger. -льница נ׳.
Утиши́тель ז׳ -מְחַשֶּׁה ,מַשְׁקִיט ,מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן
Утиши́тельный ת׳ -מֵקִים לִדְמָמָה ,מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן
У́тка נ׳ בֶּן־אַוָּז ,בַּרְבּוּר Ente. [beruhigend.
Утка́ть см. Утыка́ть.
У́ткинъ ת׳ см. Ути́ный.
Уткну́тіе ס׳ בְּ־ (מְעַךְ) תֶּקַע das Hineinstecken.
Уткну́ть см. Утыка́ть.
Утконо́съ ז׳ חַיָּה בַּעֲלַת פִּי־אַוָּז Schnabelthier.
У́тлый ת׳ 1) נָפוּץ, (פְּרָצִים) מָלֵא בְקִיעִים ,הָרוּס zerbrechlich. 2) נָמֵק ,עָבֵשׁ faul.
Уто́къ (-тка́) ז׳ עֵרֶב הָאֶרֶג Aufschlag des Gewebes.
Утола́кивать, Утоло́чь פ״י כָּתוֹת (כָּתוֹשׁ) הֵיטֵב, הָדֵק ,כַּתֵּת zerstoßen. -ся נפ׳ הוּדַק ,כֻּתּוֹת zerstoßen werden.
Утола́чивать см. Утола́кивать.
Утоле́ніе ס׳ הַשְׁקִיט ,הַשְׁבִּיחַ ,דֳּמִי ; אוֹ צִמָּאוֹ שֶׁבֶר רַעֲבוֹנוֹ Linderung.
Утоли́тель ז׳ מַשְׁקִיט ,מַשְׁבִּיחַ ,מַרְגִּיעַ ,מַעֲלֶה אֲרוּכָה ,לְ־ מְרַפֵּא Linderer. -тельница נ׳.
Утоли́тельный ת׳ (כאב) מַשְׁקִיט ,וּמַרְגִּיעַ ,נוֹתֵן
Утоли́ть см. Утоля́ть. [מֵנִיחַ לְ־ ,מְרַפֵּא lindernd.
Утолоче́ніе ס׳ כַּתֵּת ,כְּתֹשׁ Zerstoßung.
Утоло́чка נ׳ см. Утолоче́ніе.
Утоло́чь см. Утола́кивать.
Утолсте́ть פ״ע כָּשֹׁה ,עָשׁוֹת ,עָבֹה dick werden.
Утолща́ть, Утолсти́ть פ״י הוֹסֵף עַל־עֳבִי ,הַעֲבֵה verdicken. -ся נפ׳ הָעֳבֵה dicker gemacht werden.
Утолще́ніе ס׳ הַעֲבוֹת Verdickung.
Утоля́ть, -ли́ть פ״י הָנֵחַ לְ־ ; הַשְׁבֵּחַ ,הַרְגֵּעַ ,הַשְׁקֵט ,הַשְׁקֵט כְּאֵב ,רַפֵּא ,הָקֵל מֵעַל־ lindern. Ут. боль
Ут. го́лодъ свой, жа́жду свою שָׁבוֹר רַעֲבוֹנוֹ (צְמָאוֹ). -ся 1) נפ׳ הוּנַח לְ־ ,הֵרָפֵא gelindert werden. Не утоляется боль моя לֹא יֶחְשַׂךְ כְּאֵבִי.
2) פ״ח רָוֹחַ לְ־ ,שָׁכוֹךְ ,הֵרָגֵעַ ,שָׁקוֹט sich lindern.
И утоли́тся печа́ль моя וְיִרְוַח־לִי מִיגוֹנִי.
Утоми́тельность נ׳ עָמָל ,יְגִיעַת בָּשָׂר ,תְּלָאָה, רַעְיוֹן רוּחַ Erschöpfung. Утоми́тельность до́роги עֲמַל הַדֶּרֶךְ. [ermüdend.
Утоми́тельный ת׳ מַלְאֶה ,מְעַנֶּה כֹּחַ ,יָגֵעַ (קהלת א, ח)
Утомле́ніе ס׳ כִּשָּׁל־כֹּחַ ,עֲמַל־נֶפֶשׁ ,יְגִיעַת־בָּשָׂר Ermattung.
Утомлённый ת׳ נִלְאֶה ,יָגֵעַ ,יָעֵף ,עָיֵף ermüdet.
Утомля́ть, Утоми́ть פ״י הַכְשֵׁל כֹּחַ ,הוֹגֵעַ ,הַלְאֵה, ermüden -ся פ״ח הִלָּאֵה ,יָגוֹעַ ,עָיוֹף ,יָעוֹף עָנָה כֹּחַ müde werden.
Утоне́ніе ס׳ הַקְצִיעַ ,גְּרוֹעַ מֵעֳבִי הַ־ ,הָדֵק Verdünnung.
Утони́ть, -ся см. Утоня́ть, -ся.
Утону́ть см. Утопа́ть.
Утонча́ть, -чи́ть פ״י 1) הָדֵק ,עֲשֵׂה דַק ,גְּרוֹעַ מֵעֳבִי, לַמֵּד ,עֲשֵׂה חָרוּץ וּמָהִיר dünner machen. 2) הַ־ הַגְּרֵעַ ,הוּדַק (1 נפ׳ verfeinern. -ся לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל מֵעָבְיוֹ dünner werden. 2) בְּ־ חָרוֹץ וְהַשְׂכֵּל sich verfeinern.
Утонче́ніе ס׳ 1) עֲשׂוֹת דַק ,הָדֵק Verdünnung.
2) בְּ־ עֲשׂוֹת חָרוּץ וּמָהִיר בְּ־ ,הוֹעִיל לְהַשְׂכִּיל Verfeinerung. [Verfeinerung.
Утончённость נ׳ לֵב מֵבִין ,בִּינָה ,תְּבוּנָה יַד חָרוּצִים
Утоня́ть, -ни́ть, -ся см. Утонча́ть 1.
Утопа́ніе ס׳ טְבֹעַ בְּ־ das Untersinken.
Утопа́ть, Утону́ть פ״ע בְּ־ טָבוֹעַ—טָבוֹעַ—הָטְבֵּעַ, צָלוֹל בְּ־ ertrinken; versinken. Ут. въ грязи́ הָטְבַּע בַּבֹּץ. Ут. въ ро́скоши הַשְׁפֵּק בְּתַעֲנוּגֵי בְשָׂרִים.
Ут. въ слеза́хъ יָרוֹד בַּבֶּכִי (ישעיה טו, ג).
Утопи́стъ ז׳ רוֹעֶה אֵפֶר ,רוֹעֶה רוּחַ Schwärmer.
Утопи́ть см. Утопля́ть.
Уто́пія נ׳ רַעְיוֹן רוּחַ ,מִשְׁלֵי־אֵפֶר ,תֹּהוּ Träumerei.
Уто́пленикъ ז׳ טוֹבֵעַ ,מֵת מָטְבָּע Ertrunkener. -ница נ׳.
Утопле́ніе ס׳ הוֹרִיד בִּמְצוּלָה ,הַטְבִּיעַ das Ertränken
Уто́плый ת׳ מָטְבָּע בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם ,מָטְבָּע versunken.
Утопля́ть, Утопи́ть פ״י הַטְבֵּעַ (טַבֵּעַ) בִּמְצוּלָה, (יחזקאל כו, יט ; לא, טו) הַעֲלֵה (כַּסֵּה) עַל־... אֶת־תְּהוֹם ertränken; ersenken. -ся נפ׳ יָרוֹד ,הָטְבֵּעַ ,טָבוֹעַ בִּמְצוּלָה sich ertränken
Утопта́ніе ס׳ סֹל ,הַדְרִיךְ ,דְּרֹךְ das Festtreten.
Утопта́ть см. Утаптывать. [abdingen.
Уторго́вывать, -гова́ть פ״י הִתְנֵה לִגְרֹעַ מִן־הַמְּחִיר
Уто́ржка נ׳ נִכָּיוֹן מִן־הַמְּחִיר das Abdingen.
Уто́рить פ״י עֲשֵׂה שְׁלַבִּים לְתַחְתִּית כְּלִי gergeln.
Уто́рникъ ז׳ מַגְזֵרָה לִשְׁלַבִּים בְּתַחְתִּית כְּלִי Gergelkamm.
Уто́ры ז״ר שְׁלַבִּים לְתַחְתִּית כְּלִי ,שְׁלַבִּים לְמִשְׁבֶּצֶת קַרְקַע הַכְּלִי Gergel, Kimme. Уто́рный ת׳.
Уторя́ть, -ри́ть פ״י סָלוֹל (מַסְלוּל) ,דָּרוֹךְ בְּרַגְלָיו מִשְׁעוֹל eintreten.
У́точка см. У́тка.
Утрамбова́ніе ס׳ סֹל ,(מסלה) הַדְרִיךְ das Feststampfen.
Утрамбо́вывать, -бова́ть פ״י סָלוֹל ,הַדְרֵךְ feststampfen. -ся נפ׳ הֻסַּל ,הָדְרֵךְ festgestampft werden.
Утра́та נ׳ אָבְדָן ,נֵזֶק Verlust.

Утра́чиваніе ס׳ כְּלוֹת בַּתֹּהוּ, אָבְדָן das Verlieren.

Утра́чивать, Утра́тить פ״י פַּזֵּר לַתֹּהוּ, אַבֵּד לָרִיק, כַּלֵּה בַהֶבֶל verlieren. -ся פ״ח אָבוֹד, תֹּם לָרִיק, כָּלֹה בַתֹּהוּ verloren gehen.

У́треница נ׳ 1) עֵת עֲלוֹת הַשַּׁחַר Morgenstunde. 2) תְּפִלַּת הַשַּׁחַר Morgengebet.

У́тренникъ ז׳ כְּפוֹר הַבֹּקֶר Morgenfrost.

У́тренній ת׳ —הַבֹּקֶר, אֲשֶׁר לְעֵת הַבֹּקֶר Morgen-. У́тренняя заря́ שַׁחַר, הֵילֵל בֶּן־שַׁחַר, צְפִירָה.

У́треня נ׳ תְּפִלַּת הַשַּׁחַר Morgengebet.

У́тро ס׳ בֹּקֶר Morgen. Утро ве́чера мудрене́е מִצָּרַת בֹּקֶר וְיוֹדַע יְיָ, דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט, הַבֹּקֶר לְמְזִמַּת־עֶרֶב.

Утро́ба נ׳ 1) קֶרֶב, וּכְלָיוֹת, קֶרֶב das Innere. 2) מְעֵי־ רֶחֶם, בֶּטֶן, אֵם Mutterleib. [עָבָה dickbäuchig.

Утро́бистый ת׳ אֲשֶׁר כְּרֵשׂוֹ, בָּרִיא אוּלוֹ, רְחַב־בֶּטֶן

Утро́бный ת׳ —הַקֶּרֶב, —הַבֶּטֶן vom Leibe. Утр. плодъ פְּרִי־בֶטֶן.

Утро́ивать, Утроя́ть, Утро́ить פ״י שַׁלֵּשׁ verdreifachen. -ся נפ׳ שֻׁלּוֹשׁ verdreifacht werden.

У́тромъ ת״פ בַּבֹּקֶר, בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם des Morgens. Явля́ться ут. и ве́черомъ בּוֹא אֶל־ הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב (ש״א יז, טז).

У́тросъ ת״פ (הפ׳) הַיּוֹם בַּבֹּקֶר heute Morgens.

Утроя́ть, -ся см. Утро́ивать, -ся.

Утружда́ть, Утруди́ть פ״י הַעֲבֵד, הַלְאֵה, הוֹגֵעַ, עַנֵּה בֶּעָמָל bemühen. -ся נפעל 1) הָיָה לְטֹרַח עַל־ bemüht werden. 2) פ״ח עָיֵף, בַּעֲמָלוֹ, יָגוֹעַ בְּ־ müde werden. Онъ утруди́лся отъ рабо́ты כָּשַׁל בַּעֲמָלוֹ כֹּחוֹ.

Утружде́ніе ס׳ טֹרַח; הַלְאוֹת, הוֹגֵעַ Bemühung.

Утря́сывать, Утряса́ть, Утрясти́ פ״י הָנֵעַ וְהַשְׁפֵּל einschütteln. -ся נפ׳ הִנָּעֵר (הִנּוֹעַ) וְשָׁפוֹל eingeschüttelt werden.

Утух—см. Потух—.

Утучне́ніе ס׳ הַשְׂבֵּעַ בַּדֶּשֶׁן, הַשְׁמֵן, הַבְרִיא das Fettmachen. Ут. по́ля זְרוֹת דֹּמֶן עַל־שָׂדֶה.

Утучне́лый ת׳ שָׁמֵן, דָּשֵׁן, מְדֻשָּׁן dick geworden.

Утучне́ть פ״ע כָּשָׂה, דָּשׁוֹן, שָׁמוֹן dick werden.

Утучня́ть, -ни́ть פ״י הַשְׂבֵּעַ בַּדֶּשֶׁן, הַשְׁמֵן, הַבְרֵא; דַּשֵּׁן fett machen. Ут. по́ле זָרֹה דֹמֶן עַל־ דַּשֵּׁן שָׂדֶה. -ся פ״ח שָׁמוֹן, הִדַּשֵּׁן, דָּשׁוֹן, דָּשׁוֹן שָׂדֶה fett werden.

Утуша́ть, -ши́ть פ״י כַּבֵּה, הַשְׁקֵעַ אֵשׁ auslöschen. Ут. гнѣвъ כַּפֵּה אַף. -ся נפ׳ כָּבֹה, הִדָּעֵךְ erlöschen.

Утыка́ть, Уты́кать פ״י 1) מָעוֹךְ (תָּקוֹעַ) עַל־כָּל־ פְּנֵי־ bestecken. 2) אָרוֹג verweben. -ся נפ׳ הִתָּקַע כֻּלּוֹ בְּ־ vollgesteckt werden.

Утыка́ть, Уткну́ть פ״י מָעוֹךְ בְּ־, תָּקוֹעַ אֶל־תּוֹךְ einstecken. -ся נפ׳ 1) הִתָּקַע אֶל־תּוֹךְ eingesteckt werden. 2) פ״ח הִכָּשֵׁל בְּ־, הִתְנַגֵּף, הִנָּגֵף anstoßen.

Уты́чка נ׳ 1) (יְתֵדוֹת בְּ־) תָּקַע das Bestecken. 2) (בְּנְעֹרֶת פִּשְׁתִּים) סֶכֶר Bestopfung.

Утѣсн— см. Притѣсн—.

Утѣ́ха נ׳ תַּעֲנוּג, שִׂמְחַת לֵבָב, מְשׂוֹשׂ נֶפֶשׁ, שַׁעֲשׁוּעַ, נִחוּמִים; עֹנֶג Vergnügen.

Утѣша́ть, Утѣ́шить פ״י נַחֵם, נֶפֶשׁ הָשֵׁב (שַׁעֲשֵׁעַ) הַרְגֵּעַ trösten; erquicken. -ся נפ׳ 1) נֻחוֹם getröstet werden. 2) פ״ח הִתְנַחֵם, הִנָּחֵם; הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ (ישעי׳ ס, יב) sich trösten.

Утѣше́ніе ס׳ 1) תַּנְחוּמִים, נִחוּמִים, נֶחָמָה Tröstung. 2) מֵשִׁיב נֶפֶשׁ, שַׁעֲשׁוּעִים Erquickung.

Утѣши́тель ז׳ מְנַחֵם Tröster. -льница נ׳.

Утѣши́тельный ת׳ —נֶחָמָה, —נִחוּמִים, —תַּנְחוּמִים tröstend; erquickend.

Утѣ́шный см. Утѣши́тельный.

Утю́гъ ז׳ מוּעָקָה, מַטִּיל מַחֲלִיק, קִטֵּב, קֻטָּב* (שביעית ח), זִיר* (שבת קכג) Bügeleisen. -говый ת׳.

Утюжёкъ (-жка́) ק׳ см. Утю́гъ.

Утюже́ніе ס׳ הַחֲלִיק בְּקֻטָּב das Bügeln.

Утю́жить פ״י הַחֲלֵק בְּקֻטָּב, הָעֵק וְהַחֲלֵק בִּמוּעָקָה bügeln, plätten. -ся נפ׳ הָחֳלַק בְּקֻטָּב geplättet w.

Утю́жище נ׳ см. Утю́гъ. [Plätteisen.

Утю́жный ת׳ אֲשֶׁר לְמַטִּיל הַמַּחֲלִיק, —*קֻטָּב vom

Утя́гивать, Утяга́ть, Утяну́ть פ״י 1) מָשׁוֹךְ fortziehen. 2) מָשׁוֹךְ וְחַבֵּר הַלְאָה zusammenziehen. 3) חַסֵּר מִ־, גָּרוֹעַ מִ־ abdingen. -ся נפ׳.

Утя́чій см. Ути́ный.

Уха́ נ׳ מְרַק־דָּגִים Fischsuppe. Ушный ת׳.

Уха́бина נ׳, **Уха́бъ**, ק׳ **Уха́бецъ** (-бца) ז׳ שְׁקַעֲרוּרָה פַּחַת עַל־נָתִיב, בַּדֶּרֶךְ Grube. [Gruben.

Уха́бистый ת׳ (דרך) מָלֵא פְּחָתִים וּשְׁקַעֲרוּרוֹת voll

Уха́живаніе ס׳ 1) מִשְׁמֶרֶת, דְּאָגָה לְ־, עַיִן צוֹפִיָּה Aufsicht. 2) —רְעוּת, —רַעְיוֹן, רְדֹף, לֶכֶת הֲלִיכוֹת־ אַחֲרֵי־ (רות ג, י) das Herumtändeln.

Уха́живать פ״ע (за кѣмъ) 1) צַפֵּה, שָׁמוֹר צַעֲדֵי־ שָׁרֵת אֶת־ aufwarten. 2) —הֲלִיכוֹת, דָּאוֹג לְ־, הִתְרַפֵּס הַכָּחֵשׁ (הִתְכַּחֵשׁ) לְ־, רָעֹה, רָדוֹף, הָלוֹךְ אַחֲרֵי, לִפְנֵי־ הָרֵיעַ יָדָיו לְ־ (תהלים סח, לב) den Hof machen.

У́харски ת״פ (הפ׳) בְּיַד חָרוּצִים, בְּחַיִל tapfer.

У́харь ז׳ מָהִיר, חָרוּץ, אִישׁ חַיִל Tapferer.

У́хать, У́хнуть פ״ע 1) קָרֹא הוֹ, אָמֹר־אָח ach! schreien. 2) הַפֵּל, הַטֵּשׁ בְּחֵמָה schleudern.

Ухва́тецъ (-тца), -тикъ ז׳ סִירָה (לַחְתּוֹת סִיר מִיָּקוּד) Ofengabel.
Ухвати́ть, -ся см. Ухва́тывать, -ся.
Ухва́тъ ז׳ 1) см. Ухва́тецъ. 2) קֶרֶס מְאַחֵז לְצִנּוֹר הַדֶּלֶף Rinnenhalter.
Ухва́тывать, Ухвати́ть פ״י (за что) אָחוֹז בְּ־, תָּפוֹשׂ בְּ־, לָפוֹת אֶת־ ergreifen. -ся פ״ח (за что) הַחֲזֵק בְּ־, הִלָּפֵת, הֵאָחֵז בְּ־, תַּפֵּשׂ בְּיָדָיו אֶת־ sich anklammern.
Ухво́стье ס׳ 1) מֹץ Spreu. 2) פֵּאָה, קָצֶה Rand.
Ухитря́ть, -ри́ть פ״י אַלֵּף אָרְחוֹת מִרְמָה, לַמֵּד עָרְמָה schlau machen. -ся פ״ח עָשׂה בְּעָקְבָה (בְּמִרְמָה) הִתְפַּתֵּל עִם־, הִתְנַכֵּל לְ־ erkünsteln.
Ухищре́ніе ס׳ נְכָלִים, עִקְשׁוּת, סֶלֶף, תַּחְבֻּלוֹת מִרְמָה עָקְבָה, עָרְמָה Schlauheit.
Ухищрённость נ׳ см. Ухищре́ніе.
Ухищрённый ת׳ עָרוּם, נוֹכֵל, עָקֹב, אִישׁ מִרְמָה, נִפְתָּל schlau.
Ухищря́ть, -ся см. Ухитря́ть, -ся.
Ухлёбывать, Ухлеба́ть, Ухлебну́ть פ״י גַּמֵּא מֵעַל־ absuppen.
Ухлесну́ть פ״י הַכֵּה פַּעַם בְּשׁוֹט peitschen.
Ухло́пать פ״י (המ׳) רָצוֹחַ (הַכֵּה) נֶפֶשׁ tödten.
Ухлы́нуть פ״ע פָּרוֹץ וְעָבוֹר, הִשְׁתָּעֵר הָלְאָה fortströmen.
Ухмыля́ться, -льну́ться см. Улыба́ться.
У́хнуть см. У́хать.
У́хо ס׳ אֹזֶן Ohr. ר׳ **У́ши** אָזְנַיִם. Онъ тугъ (крѣпокъ) на лѣвое у́хо הוּא חֵרֵשׁ אָזְנוֹ הַשְּׂמָאלִית. Приклони́ть у́хо הַטֵּה אָזְנוֹ. Держа́ть у́хо остро́ הַקְשֵׁב אָזְנוֹ, לֹא־פִתְחָה. Онъ и у́хомъ не ведётъ לֹא־יָשִׂים עַל־לֵב. Мѣня́ть у́хо на́-ухо הַחֲלֵף אָזְנוֹ, הָמֵר בְּלִי־בֶצַע, בְּלֹא־הוֹן. Онъ по́-уши въ долга́хъ עָבְרוּ רֹאשׁוֹ נְשָׁיָו (חוֹבוֹתָיו).
Уховёртка, -вёрточка נ׳ מְנַקִּית לָאֹזֶן Ohrlöffel.
Уходи́ть (ухожу́, ухо́дишь), Уйти́ פ״ע הָלוֹךְ, אָזוֹל לוֹ, עָבוֹר, חָלוֹף, מוּשׁ מִ־ weggehen.
Уходи́ть פ״י (המ׳) קָטוֹל, רָצוֹחַ (הַכֵּה) נֶפֶשׁ tödten.
Уходи́ться פ״ח עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ, חָשֹׁה, שָׁתוֹק, שָׁקוֹט, שָׁכוֹךְ still werden.
Ухо́дъ ז׳ 1) (куда́) לֶכֶת לוֹ, לֶכֶת מִזֶּה das Weggehen. Уйти́ ухо́домъ הָלוֹךְ לוֹ בְּהֵחָבֵא. 2) (за кѣмъ) מִשְׁמָר, פְּקִידוּת, תְּשׂוּמֶת־עַיִן עַל־, דְּאָגָה לְ־ Aufwartung.
Ухозво́нъ ז׳ קוֹל מְצִלָּה בְּאָזְנַיִם das Ohrenklingen.
Ухочи́стка см. Уховёртка.
Ухудша́ть, -ши́ть פ״י הַשְׁחֵת, הָרֵעַ, הָפוֹךְ לְרַע, הַהָפֵךְ, בַּלּוֹעַ, verschlimmern. -ся נפ׳ הָשְׁחֵת, בֻּלַּע, הֵהָפֵךְ לְרַע sich verschlimmern.
Ухъ מק״ר ! אָח ! הוֹ ach !
Уцѣживать, Уцѣди́ть פ״י הַגֵּר מִ־ abzapfen. -ся נפ׳ הֻגַּר מִ־ abgezapft werden.
Уцѣливать, Уцѣли́ть פ״ע 1) כּוֹנֵן אֶל־, קָלוֹעַ וְהָכֵן, יָרֹה hinzielen. 2) מָצֹא מִבְּלִי הַחֲטִיא הַמַּטָּרָה, אֶל־ וּמָצֹא in den Zielpunkt treffen. -ся פ״ח כּוֹנֵן קַלְעוֹ אֶל־.
Уцѣлѣ́ть פ״ע יָצֹא בְּשָׁלוֹם, שָׁלוֹם unbeschädigt bleiben. Кто проти́вился ему́ и уцѣлѣ́лъ? מִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם.
Уцѣ́пка, Уцѣпле́ніе ס׳ רְכֹס בְּ־, רַתּוֹק das Anhaken.
Уцѣпля́ть, Уцѣпи́ть פ״י רָכוֹס בְּ־, רַתֵּק בְּ־ anhaken. -ся נפ׳ 1) בְּ־ (הֵרָתֵק) הֵרָכֵס, רָתוֹק angehakt werden. 2) פ״ח 1) הֵאָחֵז בְּ־, תָּפוֹשׂ בְּ־, לָפוֹת אֶת־ sich anklammern. 2) הִתְגּוֹלֵל עַל־, הִתְאַנֵּה לְ־ Händel suchen.
Уча́ствованіе ס׳ הַפִּיל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־ Theilnahme.
Уча́ствовать (-ствую) פ״ע (въ чёмъ) הַפֵּל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־, לָקוֹחַ חֵלֶק בְּ־, חַלֵּק עִם־, הִתְעָרֵב עִם־ Theil nehmen.
Участи́ть см. Учаща́ть.
Уча́стіе ס׳ חֵלֶק בְּ־ Theilnahme. Принима́ю уч. въ твоёмъ го́рѣ צַר לִי עָלֶיךָ.
Уча́стникъ ז׳ חָבֵר לְ־, חוֹלֵק עִם־ Theilnehmer. -ница נ׳.
Уча́стный ת׳ אֲשֶׁר חֵלֶק לוֹ בְּ־, מִתְעָרֵב עִם־, חוֹלֵק עִם־ betheiligt.
Уча́стокъ (-тка) ז׳ חֵלֶק, חֶלְקָה, חֶלְקַת־שָׂדֶה, חֶבֶל־, נַחֲלָה, שֶׁכֶם Landstück.
У́часть נ׳ גּוֹרָל, בַּחַיִּים, חֵלֶק (חֶבֶל), מָנָה, מְנָת־כּוֹס, נַחֲלַת שַׁדַּי מִמְּרוֹמִים Schicksal.
Учаща́ть, Участи́ть פ״י עָשׂה (הַקְרֵה) פְּעָמִים רַבּוֹת öfter machen. -ся נפ׳ הֵעָשֹׂה (קָרֹה, הִקָּרֵה) פְּעָמִים רַבּוֹת öfter werden.
Учаще́ніе ס׳ הִשָּׁנוֹת פְּעָמִים רַבּוֹת Wiederholung.
Уче́бникъ ז׳ סֵפֶר מַלֵּף, סֵפֶר לַחֲנִיכֵי מַדָּע Lehrbuch.
Уче́бный ת׳ —תּוֹרָה, —לֶקַח Lehr=. Уче́бное вре́мя עֵת הַתּוֹרָה (הַלֶּקַח).
Учени́къ ז׳ תַּלְמִיד, חָנִיךְ, לִמּוּד Schüler. -ни́ца נ׳.
Учени́ческій ת׳ —תַּלְמִיד, —חָנִיךְ, —תַּלְמִידִים, —חֲנִיכִים Schüler=.
Уче́ніе ס׳ 1) לַמֵּד, דַּעַת, הוֹרוֹת das Lernen. 2) תּוֹרָה, לֶקַח Unterricht.
Учёность נ׳ דַּעַת, מַדָּע, תְּבוּנוֹת, חָכְמָה Gelehrsamkeit.
Учёный ת׳ לִמּוּד, מְלֻמָּד, חָכָם, יוֹדֵעַ, סוֹפֵר, אִישׁ מַשְׂכִּיל, תְּבוּנוֹת gelehrt.
Уче́рпывать, Учерпа́ть, -пну́ть פ״י שָׁאוֹב מִ־, חָשׂוֹף מִ־ abschöpfen. -ся נפ׳ הִשָּׁאֵב מִ־ abgeschöpft werden.
Учеса́ть см. Учёсывать.

Учестить см. Честить.

Учесть, -ся см. Усчитывать, -ся.

Учёсъ ז' שריקות פשתים das Hecheln.

Учёсывать, Учесать פ"י 1) שרוק שער־ durchkämmen. 2) (המ') חמוק, עבור sich fortmachen. -ся נפ' השרק שערו sich kämmen.

Учетвереніе ס' הכפל, השנות ארבע פעמים במספר ארבעה das Vervierfachen.

Учетверять, -рить פ"י כפול, שנה ארבע פעמים השנה ארבע במספר ארבעה vervierfachen. -ся נפ' הכפל במספר ארבעה, פעמים vervierfacht werden.

Учётный ת' הנגרע מ־ Abzugs=.

Учётъ ז' 1) נקיון משא איש באחיו, חשבון עם־ genaue Rechnung. 2) נכות, נכיון, גרע מ־ *גרעון *Abzug. [יבמות מב:

Училище ס' בית־ספר, בית תלפיות למדע, *כרם Lehranstalt.

Училищный ת' אשר לבית הספר, —בית הספר Schul=.

Учиненіе ס' עשות, —מעשה, פעל, מעלל Verü[bung.

Учиниваніе ס' תקן, מרפא ההרוס, העלות ארוכה לפרץ Ausbesserung.

Учинивать, Учинить פ"י תקן, תקן, חזק בדק, העלה ארוכה לפרץ, רפא ההרוס ausbessern. -ся נפ' התקן, הרפא ausgebessert werden.

Учинять, -нить פ"י עשה, פעול ausüben. -ся נפ' העשה ausgeübt werden.

Учитель ז' מורה, מלמד, מאלף, מחוה דעת, מדריך (מאשר) לבינה, מלף Lehrer. -льница נ'.

Учительскій ת' —המורה, —המלמד, —המורים Lehrer=. [מלמד] Lehrerstand.

Учительство ס' כהנת מורה, תור מאלף, משמרת

Учительствовать (-ствую) פ"ע כהן בכהנת מורה, עבוד עבודת מאלף Lehrer sein.

Учить (учу, учишь) פ"י 1) (что) למוד lernen. Учить урокъ свой למוד לקח יומו. 2) (кого чему) למד, אלף, הורה, הדרך ב־, חנוך belehren. Учить сына грамотѣ למד את־בנו לשון וספר. -ся נפ' (чему) למוד, התחנך, למוד, קנה דעת; למד ידיו ל־ lernen. -ся наукамъ למוד דעת. -ся художеству למד ידיו לחרשת מעשה.

Учредитель ז' מיסד, יורה אבן פנה ל־ Gründer. -льница נ'.

Учреждать, Учредить פ"י 1) יסד, ירה אבן פנה, הקם, כונן, העמד, חקוק ל־ gründen. 2) ערוך, שום, עשה סדרים ל־, משטר ב־ anordnen. -ся נפ' הוסד, הכונן, הערך gestiftet werden.

Учрежденіе ס' 1) יסוד, יסודה, ערך, עשות Gründung. 2) מוסד, דבר נוסד, חקת ה־ Einführung.

Учтивецъ (-вца) ז' דובר שלום, מצניע לכת עם־ Höflicher. -вица נ'.

Учтивиться (-влюсь, -вишься) פ"ח הצנע לכת עם־, כבד את־, דבר שלום ל־, הדור פני־ höflich sein.

Учтиво ת"פ בהדר פני־, בנחת וכבוד höflich.

Учтивость נ' שלום, דברי חסד, תורת רצון, שפתי חן, ענות נדיבה, רוח Höflichkeit.

Учтивый ת' אשר, דובר שלום, מצניע לכת עם־ תורת חסד על לשונו höflich.

Учугъ ז' שכר, גדרת במי־נחל לציד דגים (ישעיה יט, י) Fischwehr. -чужный ת'.

Ушастый ת' ארך־אזנים langöhrig.

Ушатикъ ק' см. Ушатъ. [befiederten Ohren

Ушатка נ' תרנגלת עם־נוצה על־אזניה Huhn mit

Ушатъ ז' דלי בעל־אזנים, כד מאזן Zuber. -шатный ת'.

Ушвыривать, -рять -рнуть פ"י מלטל, הטל, השלך הלאה מ־ hinschleudern.

Уши ס"ר см. Ухо.

Ушибаніе ס' 1) פצע, הכאיב, מהלמה, מכת אגרוף Verletzung. 2) הפיל, המית das Tödten.

Ушибать, -бить פ"י 1) פצוע, הכאב, מחוץ, הכה, הלום verletzen. 2) הכה נפש, המת, נגוף tödten. -ся פ"ח הנגף, התנגף, כשול ב־, הכשל anstoßen.

Ушибъ ז' מכה, מחיה (ויקרא יג, כד), מהלמה; פצע חבורה Verletzung.

Ушивать, Ушить פ"י תפור ל־; תפר יחדו festnähen.

Ушивка נ' תפר ל־ das Festnähen. [nähen.

Ушивочный ת' אשר יתפרו בו zum Zusammen=

Ушырять, Уширить פ"י הרחב breiter machen. -ся נפ' הרחב, רחוב breiter werden. Предѣлы ея уширились (רחבו) גבולותיה הרחיבו.

Уширіе ס' см. Ушивка.

Ушить см. Ушивать.

Ушица см. Уха.

Ушканъ, ק' -канчикъ ז' ארנבת Hase.

Ушко ס' כלי אזן Oehrchen. Ушко иглы אזן מחט. Ушки сапоговъ אזנות נעלי־שוקים.

Ушлецъ ז' הולך לו, בורח, נס Flüchtling.

Ушное ס' см. Уха.

Ушной ת' אשר למרק־דגים von Fischsuppe.

Ушный ת' —אזן, —אזנים Ohr=. Ушная мочка תנוך האזן.

Ушпи́ливать, Ушпи́лить פ״י חַבֵּר (רָכוֹס) בְּמַחְטִים
mit Stecknadeln bestecken. -ся נפ׳.
Ушто́пывать, Уштопа́ть см. Заштопывать.
Ущедря́ть, Уще́дрить פ״י תָּמוֹךְ רוּחַ, חוֹנֵן, חָנוֹן
הִתְנַדֵּב בְּלִבּוֹ פ״ח -ся reichlich beschenken. נְדִיבָה אֶת־
freigebig werden. Онъ уще́дрился אוֹתוֹ נְדָבָה רוּחוֹ,
לָבְשָׁה אוֹתוֹ רוּחַ נְדִיבָה. [נִקְרַת צוּר] Schlucht.
Уще́лье ס׳ נְקִיק סֶלַע, חַגְוֵי־סֶלַע; גֵּי־הָרִים, בִּקְעָה
Уще́льникъ ז׳ שׁוֹכֵן בְּחַגְוֵי סֶלַע Klüftenbewohner.
Ущемле́ніе ס׳ מֵצַר, מְצָרִים, לַחַץ בֵּין מְצָרִים, מוּעָקָה, עָקָה
das Einklemmen.
Уще́мливать, Ущемля́ть, Ущеми́ть פ״י לָחוֹץ בֵּין־
הוּעֵק, הִלָּחֵץ בֵּין־ נפ׳ -ся einklemmen. הָעֵק בִּמְצָרִים
בִּמְצָרִים eingequetscht werden.
Ущерба́ть, Уще́рбнуть פ״ע הִגָּרַע, הָלוֹךְ וְחָסוֹר,
הִפָּגֵם, צָעוֹר, מָעוֹט* sich vermindern. Луна́ ущер-
ба́етъ הַיָּרֵחַ הוֹלֵךְ וְחָסֵר.
Ущербля́ть, Ущерби́ть פ״י הַשְׁחֵת, הָרֵעַ לְ־, עָשֹׂה
הַזֵּק, נֶזֶק לְ־* Schaden verursachen. -ся פ״ח см.
Ущерба́ть.
Уще́рбъ ז׳ נֶזֶק, רָעָה, פֶּרֶץ, חֶבֶל, חִסָּרוֹן Verlust.
Вознагради́ть уще́рбъ שׁוּב שְׁבוּת, מַלֵּא חֶסְרוֹן.
Уще́рбъ луны מְעַט הַיָּרֵחַ, חֶסְרוֹן אֹגֶן הַסַּהַר.
Ущечи́ть פ״י חָמוֹס, לָקוֹחַ בְּמִרְמָה sich zueignen.
Ущи́пъ ז׳ צִבְט, נְשֶׁךְ־יָד, לַחַץ בְּמוֹ אֶצְבְּעוֹתָיו das
Abkneipen.
Ущи́пывать, Ущипа́ть, -пну́ть פ״י צָבוֹט, נָשׁוֹךְ
בְּאֶצְבְּעוֹתָיו abkneipen. -ся נפ׳ הִצָּבֵט gekniffen w.
Уѣда́ть, Уѣ́сть פ״י 1) אָכוֹל מִ־, אָכֹל abessen. 2) נָשׁוֹךְ,
נַשֵּׁךְ beißen. -ся נפ׳ אָכוֹל abgegessen werden.
Уѣ́здить, -ся см. Уѣзжива́ть, -ся.
Уѣ́здный ת׳ הַגָּלִיל—, הַפֶּלֶךְ— Kreis=.
Уѣ́здъ ז׳ גָּלִיל, פֶּלֶךְ, עִיר וּבְנוֹתֶיהָ, סְבִיבֵי־עִיר Bezirk.
Уѣзжа́ть, Уѣ́хать פ״ע נָסוֹעַ מִזֶּה, נָסוֹעַ וְעָבוֹר הָלְאָה
abfahren. [доро́га סְלוּלָה דֶּרֶךְ.
Уѣ́зженный ת׳ סָלוּל eingefahren. Уѣ́зженная
Уѣзжива́ть, Уѣ́здить פ״י 1) חַנֵּךְ (סוּס) לַמֶּרְכָּב
einreiten. 2) סָלוֹל דֶּרֶךְ einfahren. -ся נפ׳ הֵחָנֵךְ
(סוּס) לַמֶּרְכָּב; (דרך) הִסֵּל, סָלוּל eingeritten,=gefahren
Уѣ́сть см. Уѣда́ть. [werden.
Ую́тно ת״פ בְּרַחֲבָה, בְּמֶרְחָב, לִרְוָחָה, בְּאֵין מַכְלִים דָּבָר
bequem.
Ую́тность נ׳ רְחָבָה, מֶרְחָב, רֶוַח, רְוָחָה Bequemlichkeit.
Ую́тный ת׳ רָחָב, נִרְחָב, מְרֻוָּח, רְחַב־יָדַיִם bequem.
Ую́тъ ז׳ כַּר נִרְחָב, אֶרֶץ רַחֲבַת־יָדַיִם, מֶרְחָב bequemer Ort.
Уязвле́ніе ס׳ נֶשֶׁךְ, שׁוּף, Verwundung.
Уязвля́ть, Уязви́ть פ״י 1) נָשׁוֹךְ, נַשֵּׁךְ, שׁוּף, הַפְרֵשׁ
beißen, verwunden. 2) הַכְאֵב, הַכְאֵה־לֵב kränken.
-ся נפ׳ הִנָּשֵׁךְ verwundet werden.
Уясне́ніе ס׳ פְּרָשָׁה, דֵּי־בָאֵר Erklärung.
Уясня́ть, -ни́ть פ״י פָּרוֹשׁ, בָּאֵר, בָּרֵר, הָכֵר, הָבֵן לְ־,
עָרוֹךְ פָּרָשַׁת דָּבָר erklären. -ся 1) נפ׳ פֹּרוּשׁ, הִתְבָּאֵר,
יָצֹא (הִגָּלֵה) לָאוֹר erklärt werden. 2) פ״ח זָרוֹחַ, עָטֹה
אוֹר hell werden.

Ф

Ф (רפה) פ, הָאוֹת הָעֶשְׂרִים וְאַחַת בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי F.
Фа́бра נ׳ מִין פּוּךְ, שְׁחוֹר לְמִשְׁחַת הַשָּׂפָם Bartwichse.
Фа́бреніе ס׳ מְשֹׁחַ שְׂפָמוֹ בַּפּוּךְ das Schwärzen des
Schnurrbarts.
Фа́бренный ת׳ (שָׂפָם) מָשׁוּחַ בַּפּוּךְ geschwärzt.
Фа́брика נ׳ בֵּית חֲרֹשֶׁת—, בֵּית מְלֶאכֶת—, בֵּית
מְלָאכָה בִּמְכוֹנוֹת Fabrik. [rikanten=.
Фабрика́нтскій ת׳ אֲשֶׁר לְבַעַל בֵּית הַחֲרֹשֶׁת Fab=
Фабрика́нтша נ׳ אֵשֶׁת אֲדוֹנֵי בֵּית־הַחֲרֹשֶׁת Fab=
rikinhaberin. [Fabrikant.
Фабрика́нтъ ז׳ אֲדוֹנֵי בֵּית־הַמְּלָאכָה בִּמְכוֹנוֹת
Фабрикова́ніе ס׳ חֲרֹשֶׁת דָּבָר בִּמְכוֹנוֹת das Fab=
riciren. [fabriciren.
Фабрикова́ть (-рику́ю) פ״י חָרוֹשׁ דָּבָר בִּמְכוֹנוֹת
Фа́брить פ״י עָשֹׂה שָׂפָם, מָשׁוֹחַ בַּפּוּךְ שָׂפָם schwärzen den
Schnurrbart. -ся פ״ח עָשֹׂה שְׂפָמוֹ sich den Schnurr=
bart schwärzen. [Fabrikarbeiter. -ница נ׳.
Фабри́чникъ ז׳ עוֹשֶׂה מְלָאכָה בְּבֵית חֲרֹשֶׁת־
Фабри́чный ת׳ עָשׂוּי בְּבֵית חֲרֹשֶׁת בִּמְכוֹנוֹת Fabrik=.
Фаготи́стъ ז׳ מֵרִיעַ בְּעוּגַב קְרָנַיִם Fagotbläser.
Фаго́тъ ז׳ עוּגַב קְרָנַיִם, *מַשְׁרוֹקִית Baßpfeife. -го́тный ת׳.
Фаза́нина נ׳ בְּשַׂר שְׂלָו (*פַּסְיוֹן) Fasanenfleisch.
Фаза́ній ת׳ שְׂלָו—, שַׂלְוִים—, פַּסְיוֹן— Fasanen=.
Фаза́нъ ז׳ מִין שְׂלָו, *פַּסְיוֹן (קדושין לא.) Fasan.
Фа́кель ז׳ לַפִּיד, פְּלָדָה (נחום ב, ד) Fackel. -кельный ת׳
Фа́кельщикъ ז׳ נוֹשֵׂא לַפִּיד Fackelträger.

Факти́чески ת"פ בְּפֹעַל, בֶּאֱמֶת, בֶּאֱמוּנָה* thatsächlich.
Факти́ческій ת' אֱמֶת, נֶאֱמָן — factisch.
Фа́кторъ ז' 1) צִיר עִתִּי, אִישׁ עִתִּי, נִצָּב לְשָׁרֵת Factor. 2) (בחשבון) מִסְפָּר הַמַּכְפִּיל Vervielfältiger.
Фа́кторство ס' מִשְׁמֶרֶת צִיר עִתִּי Factorgeschäft.
Фа́кторствовать (-торствую) פ"ע עָמוֹד בְּמִשְׁמֶרֶת צִיר עִתִּי Factor sein. [Frachtzettel.
Факту́ра נ' פְּקוּדֵי דְבָרִים בַּסֵּפֶר, כְּתָב הָרָשׁוּם
Фактъ ז' דְּבַר־אֱמֶת, מִקְרֶה, דָּבָר נִהְיָה, עֲלִילָה, פֹּעַל Thatsache. [-те́тскій ת'
Факульте́тъ ז' פְּלֻגַּת מְחַקְרֵי־חָכְמָה Gelehrtenzunft.
Фалале́й ז' חֲסַר־לֵב, נָבוּב Taugenichts.
Фала́нга נ' פְּלֻגַּת חֵיל צָבָא Kriegschaar.
Фалбора́ נ' שׁוּלֵי בֶּגֶד אִשָּׁה, שֹׁבֶל Besatz.
Фа́лда (ק' Фа́лдочка) נ' כֶּפֶל לִירִיעַת בֶּגֶד Falte.
Фальконе́тъ ז' קְנֵה־רַעַם קָטָן Falkonet.
Фальши́вить (-влю, -вишь) פ"ע עָשֹׂה בְנַפְשׁוֹ שֶׁקֶר, עָשֹׂה בְמִרְמָה וָכַחַשׁ falsch machen.
Фальши́вость נ' כַּחַשׁ, מִרְמָה, תַּרְמִית Falschheit.
Фальши́вый ת' מִרְמָה —, תַּרְמִית —; שֶׁקֶר — falsch.
Фальшь נ' רְמִיָּה, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים, פְּעֻלַּת־שֶׁקֶר, שֶׁקֶר, מִרְמָה Fälschung.
Фа́ля ז"נ אֱוִיל, חֲסַר־לֵב, נָבוּב Thor.
Фами́лія נ' בֵּית־אָב, בַּיִת, מִשְׁפָּחָה Familie.
Фамиліа́рность נ' הֲלִיכוֹת אִישׁ עִם־בְּנֵי־בֵיתוֹ Vertraulichkeit. [מִסְכֵּן עִם־ vertraulich.
Фамиліа́рный ת' חָפְשִׁי כְּאִישׁ בְּקֶרֶב בְּנֵי־בֵיתוֹ
Фами́льный ת' מִשְׁפָּחָה —, אֲשֶׁר לְבֵית אָב Familien-. [tismus.
Фанати́змъ ז' לֵב הוֹתֵל, קִנְאָה לֶאֱמוּנֵי־שָׁוְא Fana-
Фана́тикъ ז' מַחֲזִיק בֶּאֱמוּנֵי שָׁוְא, מְקַנֵּא לְהַבְלֵי־שָׁוְא, שׁוֹגֶה בֶּאֱמוּנֵי הֶבֶל Fanatiker.
Фанати́ческій ת' נוֹסָד עַל־אֱמוּנֵי־שָׁוְא fanatisch.
Фане́рка נ' שְׁחִיף עֵץ (לְצִפּוּי מַעֲשֵׂה חָרָשׁ) Belegbrettchen. -не́рный ת' [חָלוֹם בְּהָקִיץ phantasiren.
Фантази́ровать (-рую) פ"ע חָזָה לוֹ חֶזְיוֹנוֹת, הָזֹה,
Фанта́зія נ' 1) (לשיר ולחרשת חכמה) רוּחַ חָזוֹן, הִזָּיוֹן, שִׂגְיוֹן Einbildungskraft. 2) עַשְׁתּוּת, מַשְׂאַת־שָׁוְא, חֲזוֹן לֵב, *פַּנְטַסְיָא, רַעְיוֹן רוּחַ, שַׂרְעַפִּים, סְעִפִּים, עֶשְׁתֹּנוֹת (ירושלמי ב"ב א) Phantasie.
Фантасмаго́рія נ' מִקְסַם חֶזְיוֹנוֹת, מַחֲזֵה תַעְתֻּעִים Scheinzauberei. -ри́ческій ת'
Фантъ ז' תַּעֲרוּבָה, עֲרֻבָּה, עֵרָבוֹן Pfand.
Фарва́теръ ז' מֵי־שַׁחוּ לָאֳנִיּוֹת בֵּין עִיֵּי חוֹל Fahrwasser.
Фармаколо́гія נ' תּוֹרַת הַסַּמִּים לְמַרְפֵּא Arzneimittellehre. -логи́ческій ת' [neibereitungsbuch.
Фармакопе́я נ' חֻקּוֹת מִמְכַּר הַסַּמִּים לְמַרְפֵּא Arz-
Фармаце́втика נ' תּוֹרַת מַעֲשֵׂה הַסַּמִּים לִתְרוּפָה Arzneibereitungskunst. -ти́ческій ת'
Фармаце́втъ ז' מֵבִין בִּתְכוּנַת סַמֵּי־מַרְפֵּא Apotheker.
Фа́росъ ז' מִגְדַּל מָאוֹר בַּיָּם Leuchtthurm.
Фарсъ ז' חֲזוֹן הַתּוּלִים Possenspiel.
Фа́ртукъ (ק' -тучекъ, -чка) см. Пере́дникъ.
Фарфо́ръ ז' גָּבִישׁ, חֹמֶר זְכוּכִית Porzellan. -фо́ровый ת'
Фаса́дъ ז' עֲמוּת בִּנְיָן, מוּל פְּנֵי־בִנְיָה Vorderseite.
Фасо́ль נ' פּוֹל הַלָּבָן, פּוֹל תּוּרְמוֹס* (כלאים א), *פַּסִּיל (תוספתא מעשרות ג) türkische Bohne. [Schnitt.
Фасо́нистый ת' (בגד) אֲשֶׁר גִּזְרָתוֹ טוֹבָה von gutem
Фасо́нъ ז' קֶצֶב, גִּזְרַת־בֶּגֶד, גִּזְרָה (מ"א ו, כה) תֹּאַר כְּלִי; Schnitt, Art.
Фата́ נ' (לנשים) מִטְפַּחַת גְּדוֹלָה seidenes Kopftuch.
Фатали́змъ ז' אֱמוּנָה בַּמִּקְרֶה וּבַפֶּגַע Verhängnißglaube. [nißgläubiger.
Фатали́стъ ז' מַאֲמִין בַּמִּקְרֶה וּבַפֶּגַע לְבַד Verhäng-
Фа́та-морга́на см. Ма́рево.
Фатю́й ז' (המ') בַּעַר, סָכָל, נָבוּב Tölpel
Фа́уна נ' חַיְתוֹ־גוֹי, חַיַּת גְּלִיל הָאָרֶץ Thierbeschreibung einer Gegend. [Flächen.
Фасе́ты ז"ר מַעֲשֵׂה גַבְלוּת, מְגֻבָּלוֹת eckig geschliffene
Фаши́на נ' אֲגֻדַּת זְמוֹרוֹת (לְשֶׁבֶר אֲגַמִּים) הֲמָסִים, Faschine. [nenholz.
Фаши́нникъ ז' אֲגֻדַּת זְמוֹרוֹת, צְרוֹר הֲמָסִים Faschi-
Фаши́нный ת' סָתוּם בַּהֲמָסִים, סָכוּר בַּאֲגֻדּוֹת זְמוֹרָה von Faschinen.
Фаэто́нъ ז' מִין מֶרְכָּבָה, רְכוּב קַל Phaeton.
Фая́нсъ ז' אֶבֶן זְכוּכִית, גָּבִישׁ Halbporzellan.
Февра́ль ז' (טבת—שבט) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי Februar. -ра́льскій ת'
Федера́ція נ' בְּרִית מַלְכֵי־אֶרֶץ Bund. -ціо́ный ת'
Фейерве́ркъ ז' מִשּׂוֹשׂ פְּלָדוֹת, שַׁעֲשׁוּעַ יוֹרֵי־זִקִּים Feuerwerk. -ве́ркскій ת'
Фело́нъ ז', -ло́нь נ' מְעִיל הָאֵפוֹד, אֲפֻדָּה Ornat.
Фельдма́ршалъ ז' נְשִׂיא שָׂרֵי הַחֲיָלִים Feldmarschall. -шальскій ת' [webel. -бельскій ת'
Фельдфе́бель ז' זְקַן־הַמִּשְׁנִים לִפְקִידֵי הַצָּבָא Feld-
Фельдцейгмейстеръ ז' (בצבא) נְשִׂיא שָׂרֵי הָרֶכֶב Feldzeugmeister. [-шерскій ת'
Фе́льдшеръ ז' חוֹבֵשׁ חוֹלִים, צְעִיר רוֹפְאִים Feldscherer.
Фельдъе́геръ ז' מַלְאַךְ־גּוֹי, צִיר־מֶלֶךְ, רָץ Feldjäger. -герскій ת'

Фéниксъ ז' עוף הנצחי, (מרבה ימים), חול, אורשינה* (סנהדרין קח:) Phönix.

Фéрзь נ' (בשחוק השך) אבן המלכה Königin.

Фéрма נ' פרבר, עיר במגרש ושדה בית, אחזת שדה Meierei.

Фермуáръ ז' (לעדי נשים) עכם פנינים Fermoir.

Фертъ, ק' **Фéртикъ** ז' שם האות Ф הרוסית F. Онъ стои́тъ фéртикомъ נצב סמוך ידיו על חלציו.

Фестóнъ ז' מעשה מורד (מ"א ז, כט) ליות (פרחים) Blumengewinde.

Фетиши́змъ ז' עבודת אלילים Götzendienst.

Фети́шъ ז' אליל, עצב, פסל, צלם, אלהי־מסכה Götze.

Фехтмéйстеръ ז' מלמד לקרב Fechtmeister. -терскій ת' לתלפיות קרב [Fecht=.

Фехтовáльный ת' אשר למלחמות תנופה, אשר

Фехтовáльщикъ ז' מלמד מלחמה Fechter.

Фехтовáніе ס' מלחמת תנופה, מלחמת חרב das Fechten.

Фехтовáть (-тýю) פ"ע התחרה במלחמת חרב fechten.

Фи́бра נ' בד, דק, חוט Faser.

Фибрóзный ת' מרקם בדים faserig.

Фи́га נ' 1) תאנה Feige. 2) см. Кýкишъ. [spielerei.

Фи́гля נ' תהפכות ערמה, תעלולי מרמה Taschen=

Фигля́рить פ"ע התעולל; מלול ברגליו וקרוץ בעיניו

Фигля́рство см. Фи́гля. [sich geberden.

Фигля́ръ ז' הולל, מתהולל Gaukler. -ля́рка נ'.

Фигля́рствовать (-ствую) см. Фигля́рить.

Фи́говый ת' תאנה—, תאנים— Feigen=.

Фигýра נ' 1) תבנית, דמות, תאר, משכית Figur. 2) (בדברי ספר) משל, דמיון Bildniß.

Фигурáльно ת"פ בדרך משל ודמיון bildlich.

Фигурáльность נ' לשון משל ומליצה Redeschmuck.

Фигурáльный ת' 1) מלא מליצות חידות bilderreich. 2) אמור בלשון משל bildlich.

Фигурáнтъ ז' (בבמת חזיון) נצב למלא המקהלה Figurant. -рáнтка נ'. [Ausdrücken.

Фигýристый ת' מלא מליצות חידות reich an bildlichen

Фигýрить פ"ע עקוב, ערום, התנכל, התפתל künsteln.

Фигýрка ק' см. Фигýра.

Фигýрно см. Фигурáльно.

Фигýрность см. Фигурáльность.

Фигýрный см. Фигурáльный.

Фигýрчатый ת' מרקם ציצים ומשכיות figurirt.

Фи́жмы נ"ר (מתחת לבגדי נשים) מעיל טבעות בדים Reifrock

Фи́зика נ' חקות הטבע, חקרי היקום Naturkunde.

Физикáтъ ז' סוד פקידי הרופאים Medizinalbehörde.

Фи́зикъ ז' תוכן חקות הטבע, למוד חקרי היקום Naturkundiger. [графія תורת חקות שמים וארץ.

Физи́ческій ת' טבעי— physisch. Физи́ческая гео-

Физіогрáфія נ' תורת חקות היקום Naturbeschreibung.

Физіолóгія נ' חקות החי והצמח Naturlehre der Thiere und Pflanzen. [Physiolog.

Физіолóгъ ז' למוד חקות החיים, נבון חקי־החיים

Физіонóмія נ' הכרת פני Gsichtsausdruck.

Физіонóмъ ז' הכרת פני, בוחן הכרת מראי הפנים, תוכן Gesichtsforscher.

Филантропи́ческій ת' ברוח אהבת האדם, מלא רב־חסד, חנינה menschenfreundlich.

Филантрóпія נ' אהבת עמיתו, אהבת האדם, חנינה, חסד Menschenliebe. [Menschenfreund.

Филантрóпъ ז' אוהב עמיתו, חנון, חסיד, רב חסד

Филé ס' מכבר, מעשה רשת Netzgestrick.

Филéй ז' (מבשר בהמה) שוק, ירך Lendenstück.

Филéйный ת' מבשר השוק והירך von Lendenstück.

Филёнка נ' (בחרשת עץ) לוח סגור במסגרת, מלואת־עץ, משבצת שחיף־עץ Tafel.

Филёнчатый ת' משבץ לוחות עץ getäfelt. Филёнчатая дверь דלת־עץ תשבץ. [Uhu, Ohreule.

Фили́нъ ז' אח, ציי, תנשמת (ויקרא יא, יז) ינשוף

Фили́пповки נ"ר (לנוצרים) ימי־הצום Weihnachtsfasten.

Филологи́ческій ת' אשר לחקרי לשון philologisch.

Филолóгія נ' חקר הלשונות, חקרי לשון Sprachforschung. [gelehrter.

Филóлогъ ז' למוד לשון, מבין בחקרי לשון Sprach=

Философи́ческій ת' מוסד על־משפטי חכמה philosophisch.

Филосóфія נ' תורת השכל, חקרי חכמה Philosophie.

Филосóфскій ת' חכמים—, אשר לחוקרי חכמה philosophisch. Ф. кáмень см. Алхи́мія.

Филóсофъ ז' חכם, חוקר תעלומות חכמה, נוהג בחכמה, משכיל Philosoph.

Финáлъ ז' קץ מנגינה, סוף נגינה Schlußstück.

Финáнсы ז"ר אוצר הממלכה, גנזי המלוכה Staatsvermögen. -совый ת'. [תמרים, Dattel. -ковый ת'.

Фи́никъ ז' 1) תמר, עץ תמר Dattelbaum. 2) פרי־

Фини́фть נ' см. Эмáль.

Финти́ть (-нчý, -нти́шь) פ"ע התפתל, עקש דרכיו, נכל, הצמד מרמה Kniffe machen. [Schlauheit.

Финтифáнты ז"ר נכלים, תהפכות, תחבלות מרמה

Фи́рма נ׳ שֵׁם סוֹחֵר (נודע בשערים), שֵׁם בֵּית מַרְכֹּלֶת
Firma. [Befehl (in Türkei).
Фирма́нъ ז׳ (בארץ תירם) מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן (מִצְוַת) דְּבַר
Фиска́лить פ״י רַגֵּל, חָפוֹר, תּוּר spioniren.
Фиска́лъ ז׳ תָּר, חוֹפֵר, מְרַגֵּל, חוֹפֵשׂ עוֹלוֹת Fiskal.
Фиска́льство ס׳ עֲבוֹדַת מְרַגֵּל Fiskalamt.
Фиста́шки נ״ר בָּטְנִים, פִּסְתְּקָא* (גיטין סט.) Pistazie.
-шковый ת׳.
Фи́стула נ׳ 1) קוֹל הַשִּׁיר עַל־־עֲלָמוֹת, קוֹל כַּחֲלִילִים
Fistelstimme. 2) פַּחַת עֲנֵפָה, זוֹב הַבָּשָׂר, מַכָּה טְרִיָּה
בַּבָּשָׂר Röhrgeschwür. -ту́льный ת׳.
Фити́ль ז׳ (להבעיר אש) פְּשִׁתָּה (ישעיה מב, ג; מג, יז), יֶתֶר
כַּפּוּר כַּכֹּפֶר Lunte, Zündlicht. -льный ת׳.
Фитоли́тъ ז׳ (במעבה האדמה) צֶמַח נֶהְפַּךְ לְאֶבֶן Pflan=
zenversteinerung.
Фіа́кръ ז׳ (רתומה שנים סוסים) מֶרְכָּבָה Miethkutsche.
Фіа́лка, ק׳ -лочка נ׳ מִין פֶּרַח בְּעֵין תְּכֵלֶת Veilchen.
Фіа́лъ ז׳ פַּךְ, אָסוּךְ Kelch, Krug. [-лковый ת׳.
Фіоле́товый ת׳ אֲשֶׁר עֵין תְּכֵלֶת לוֹ veilchenblau.
Флагма́нъ ז׳ שַׂר־הַנֵּס לַצִּי Admiral.
Флагъ ז׳ שְׂכִיָּה, נֵס הַצִּי Flagge.
Фла́жный ת׳ אֲשֶׁר לְנֵס הַצִּי, הַשְּׂכִיָּה— Flaggen=.
Флажоле́тъ ז׳ מִין חָלִיל קָטָן kleine Flöte.
Флако́нъ (ק׳ -ко́нчикъ) ז׳ בֵּית־נֶפֶשׁ, פַּךְ, אָסוּךְ, נֵבֶל
זְכוּכִית קָטָן Fläschchen.
Флангъ ז׳ אֲגַף, שְׂדֵרַת אַנְשֵׁי הַצָּבָא Armeeflügel.
Флане́ль נ׳ אֶרֶג צֶמֶר רַךְ Flanell. -не́левый ת׳.
Фланкёръ ז׳ צוֹפֶה, אוֹרֵב לָאוֹיֵב Streifreiter.
Фле́гма נ׳ 1) רִיר, לַח, זוֹב בְּשַׂר הַחַי Schleim. 2) קָרַת
כְּבֵדוּת, שִׁפְלוּת יָדַיִם, מִגְרַעַת־־עַיִן, עָרְלַת־־לֵב, רוּחַ
Kaltblütigkeit.
Флегма́тикъ ז׳ שַׁאֲנָן, עֲרֵל־לֵב, קַר־רוּחַ Kaltblütiger.
Флегмати́ческій ת׳ שַׁאֲנָן, —קַר־־רוּחַ; —בְּקָרַת־־
Фле́йта נ׳ חָלִיל Flöte. [רוּחַ kaltblütig.
Флейти́стъ ז׳ מְחַלֵּל (מְנַגֵּן) בֶּחָלִיל Flötenbläser.
Фле́йтный ת׳ חָלִיל—, חֲלִילִים— Flöten=.
Фле́йточка נ׳ חָלִיל קָטָן kleine Flöte.
Фле́йтщикъ см. Флейти́стъ.
Фле́ксія נ׳ (בדקדוק) נְטִיָּה Biegung.
Флета́нъ ז׳ מִין דָּג, קְדַשׁ־נוּנָא* (ע״ז לט.) Heiligbutte.
Флёръ ז׳ רְעָלָה, צָעִיף Flor. [Піанофо́рте.
Фли́гель ז׳ 1) אֲגַף, צֶלַע הַבִּנְיָן Seitengebäude. 2) см.
Фли́гель-адюта́нтъ ז׳ מִשְׁנֶה הַשָּׁלִישׁ לַמֶּלֶךְ
Flügeladjutant. -та́нтскій ת׳.
Фло́ра נ׳ זִמְרַת הָאָרֶץ, פְּקוּדֵי עִשְׂבוֹת אֶרֶץ וּצְמָחֶיהָ
Pflanzenbeschreibung.
Флоти́лія נ׳ צִי קָטָן, פְּלֻגַּת אֳנִיּוֹת מִלְחָמָה kleine Flotte.
Фло́тъ ז׳ צִי, אֳנִיּוֹת קְרָב, אֳנִי מִלְחָמָה Flotte.
Флюга́рка נ׳ מָסָךְ לַאֲרֻבַּת עָשָׁן Schornsteinhaube.
Флю́геръ ז׳ נֵס מִתְנוֹסֵס בָּרוּחַ, דֶּגֶל בְּרֹאשׁ מִגְדָּל
Windflagge.
Флюсъ ז׳ זוֹב הַבָּשָׂר מֵחֳלִי; רִיר הַנְּחִירַיִם Katarrhfluß.
Фля́га, ק׳ **Фля́жка** נ׳ נֹאד, צַפַּחַת, נֵבֶל זְכוּכִית Flasche.
Фо́кусникъ ז׳ מָהִיר בְּמַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים Taschen=
spieler. -ница נ׳. [spielerei treiben.
Фо́кусничать פ״ע קָסוֹם בְּמַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים Taschen=
Фо́кусъ ז׳ 1) קַוֵּי הָאוֹר (מֶרְכָּז) פֶּרֶק Brennpunkt.
2) קֶסֶם תַּעְתֻּעִים, מִקְסַם חֵלֶק Taschenspielerei.
Фокъ ז׳ נֵס אֳנִיָּה, מִפְרָשׂ Focksegel. [-сный ת׳.
Фоліа́нтъ ז׳ סֵפֶר בְּאֹרֶךְ גִּלָּיוֹן שָׁלֵם Buch in Bogen=
größe. [Meierei.
Фо́льверкъ, -верокъ (-рка) ז׳ אֲחֻזַּת שָׂדֶה, נַחֲלָה
Фо́льга נ׳ פַּחֵי־כֶסֶף לַאֲחוֹרֵי רְאִי Glanzblatt.
Фона́рникъ см. Фона́рщикъ.
Фона́рный ת׳ הָעֲשָׁשִׁית— Laternen=.
Фона́рщикъ ז׳ 1) מַדְלִיק הָעֲשָׁשִׁיּוֹת בָּרְחוֹב Later=
nenputzer. 2) עוֹשֶׂה עֲשָׁשִׁיּוֹת Laternenmacher
Фона́рь ז׳ עֲשָׁשִׁית*, פַּנָּס* (סוכה כט.) Laterne.
Фонтане́ль נ׳ см. За́волока. -не́льный ת׳.
Фонта́нъ см. Водомётъ.
Форе́ль נ׳ см. Пестру́шка 1.
Фо́рма נ׳ 1) תֹּאַר, מַרְאֶה, דְּמוּת, צֶלֶם, קֶצֶב, פְּנֵי
דָּבָר Gestalt. Оба одно́й фо́рмы לִשְׁנֵיהֶם קֶצֶב אֶחָד.
2) מוּצָקָה, יְצוּקָה לִנְסֹךְ מַסֵּכָה Gußform.
Формали́змъ ז׳ מִשְׁמֶרֶת הַמִּנְהָגִים הַחִיצוֹנִים For=
menwesen. [Formalist.
Фромали́стъ ז׳ שׁוֹמֵר חֻקִּים חִיצוֹנִים, נִזְהָר בְּמִנְהָגִים
Форма́льно ת״פ כְּמִשְׁפָּט, כַּחֻקָּה förmlich.
Форма́льность נ׳ מִשְׁטָר, חֻקּוֹת הַמִּנְהָג Förmlichkeit.
Форма́льный ת׳ עָרוּךְ כְּכָל־מִשְׁפָּטָיו וּסְדָרָיו förmlich
Форма́тъ ז׳ תָּכְנִית, מִדַּת גִּלְיוֹנוֹת סֵפֶר Papiergröße.
Форма́ція נ׳ מוֹלֶדֶת, מוֹצָא, פְּנֵי־הַמֶּרְקָם בְּתַחְתִּיּוֹת
אֶרֶץ, תָּכְנִית מַעֲבֵה הָאֲדָמָה Entstehung; Bildung.
Фо́рменный ת׳ עָשׂוּי כְּתַבְנִית הַמְּצֻוָּה nach der Form.
Формирова́ть (-ру́ю) פ״י עָרוֹךְ (פְּלֻגַּת צָבָא) הַצָּבָא
formiren. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ formirt werden. [-ся נפ׳.
Формова́ть (-му́ю) פ״י יָצוֹר, יָצוֹק, נָסוֹךְ abformen.
Формовщи́къ ז׳ עוֹשֶׂה תַבְנִיּוֹת Formmacher.
Фо́рмула נ׳ דֶּרֶךְ כּוֹלֵל לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן Formel.
Формуля́ръ ז׳ סֵפֶר דִּבְרֵי כְהֻנַּת־־אִישׁ, פְּקוּדֵי מִקְרֵי־

הַפְּקֻדָּה Dienstliste. -ля́рный ת׳

Форпо́стъ ז׳ צְבָא הֶחָלוּץ Vorposten. -стный ת׳

Форсиро́ванный ת׳ נָחוּץ, נֶחְפָּז beeilt. Ф. маршъ הֲלִיךְ נָחוּץ (נֶחְפָּז) למחנה הצבא [בְּחֶזְקַת הַיָּד beeilen.

Форсирова́ть (-ру́ю) פ״י עָשֹׂה הָאֵץ בְּ- דָּפוֹק;

Фо́рте ת״פ בְּקוֹל חָזָק laut. [Befestigung.

Фортифика́ція נ׳ מִבְנֵה מְצָדוֹת, בִּנְיַן מִבְצָרִים

Фо́ртка (ק׳ -точка) נ׳ אֲרֻבַּת חַלּוֹן Luftfenster.

Фортопіани́стъ ז׳ נוֹגֵן בִּפְסַנְתֵּר, מְנַגֵּן בַּאֲרוֹן מְנַעַנְעִים Clavierspieler. [-піа́нный ת׳

Фортопіа́ны ס״ר פְּסַנְתֵּר, אֲרוֹן מְנַעַנְעִים* Clavier.

Форшта́тскій ת׳ אֲשֶׁר בְּמִגְרַשׁ (בִּסְבִיבֵי) עִיר.

Форшта́тъ ז׳ סְבִיבֵי־עִיר, מִגְרַשׁ־עִיר Vorstadt. -та́тскій ת׳. [Phosphor. фо́рный ת׳

Фо́сфоръ ז׳ גָּפְרִית הַמְּאִירָה, מִין גָּפְרִית הַיְּדוּעָה

Фотографи́ческій ת׳ מְתֹאָר בִּמְכוֹנַת הַצַּלְמוֹן photographisch. [Photographie.

Фотогра́фія נ׳ מְכוֹנַת הַצַּלְמוֹן, מְכוֹנָה לְנֹגַהּ הַדְּמוּת

Фотогра́фъ ז׳ אֻמָּן בִּמְכוֹנַת, מַעְתִּיק בָּאוֹר תַּבְנִיּוֹת הַצַּלְמוֹן Photograph. [Lichtmesser.

Фотоме́тръ ז׳ כְּלִי תּוֹכֵן נֹגַהּ הָאוֹר, מְמַד לָאוֹר

Фо́фанъ ז׳ (הּמ׳) בַּעַר, חֲסַר־לֵב, נָבוּב Geck.

Фра́за נ׳ נִיב שְׂפָתַיִם, מַאֲמָר Ausdrucksart.

Фразеоло́гія נ׳ פִּתְרוֹן נִיבֵי שָׂפָה Satzlehre.

Фразёрство см. Пустосло́віе.

Фразёръ см. Пустосло́въ.

Фракъ ז׳ בֶּגֶד קָצוּץ (חָסֵר) כְּנָפַיִם Frack.

Фраму́га נ׳ צֹהַר שָׁקוּף אָטוּם מִמַּעַל לַחַלּוֹן oberer Glasrahmen des Fensters.

Франко́ванный ת׳ חָפְשִׁי מִמַּס הַמִּשְׁלוֹחַ frankirt.

Франкова́ть (-ку́ю) פ״י שַׁלֵּם מֵרֹאשׁ מַס הַמִּשְׁלוֹחַ frankiren.

Франкъ ז׳ רֶבַע שֶׁקֶל הָרוּסִי, שֶׁקֶל כֶּסֶף צָרְפָתִי Frank.

Франти́ть (-нчу́, -нти́шь) פ״ע הִתְהַדֵּר בְּהוֹד מַלְבּוּשׁ, הִתְיַפָּה בְּעֶדְיֵי־עֲדָיִים Staat machen.

Франти́ха נ׳ מִתְיַפָּה בְּעֶדְיֵי־עֲדָיִים Putznärrin.

Франтовско́й ת״פ בְּעֶדְיֵי־עֲדָיִים stutzermäßig.

Франтовство́ ס׳ חֶמְדַּת עֶדְיֵי־עֲדָיִים Putzsucht.

Франтъ ז׳ מִתְיַפֶּה בְּעֶדְיֵי־עֲדָיִים, מִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ

Фрахтъ ז׳ שְׂכַר אֳנִיַּת מַשָּׂא Fracht. [Putznarr.

Фра́чикъ ק׳ см. Фракъ.

Фра́чный ת׳ אֲשֶׁר לְבֶגֶד קָצוּץ הַכְּנָפַיִם Frack=.

Фрега́тъ ז׳ אֳנִיַּת מִלְחָמָה Fregatte. -га́тный, -га́товый ת׳. [Hoffräulein.

Фре́йлина נ׳ סוֹכֶנֶת הַמַּלְכָּה, נַעֲרָה לְיַד הַגְּבֶרֶת

Френоло́гія נ׳ תּוֹרַת הַגֻּלְגֹּלֶת Schädellehre.

Френоло́гъ ז׳ נְבוֹן חִקְרֵי הַגֻּלְגֹּלֶת Hirnkundiger.

Фронтово́й ת׳ נִצָּב בְּשִׂדְרוֹת הַצָּבָא von der Fronte.

Фронтъ ז׳ שִׂדְרַת בְּנֵי הַצָּבָא Fronte.

Фруктово́й, -то́вый ת׳ -פְּרִי— Frucht=. -то́вая ла́вка בֵּית מַרְכֹּלֶת פְּרִי. -то́вое де́рево עֵץ פְּרִי

Фру́ктъ ז׳ פְּרִי עֵץ Frucht.

Фрунтъ— см. Фронтъ—.

Фу מק״ר חָלִילָה ! pfui !

Фу́га נ׳ שָׁלָב ר׳ שְׁלַבִּים Fuge;

Фугова́ть (-гу́ю) פ״י חַבֵּר בִּשְׁלַבִּים zusammenfugen. -ся נפ׳ חָבוּר בִּשְׁלַבִּים zusammengefugt werden.

Фузе́я, ק׳ -зе́йка נ׳ מִין קְנֵה־קֶלַע קָטָן Flinte.

Фундамента́льность נ׳ תֹּקֶף, יְסוֹד, יְסוּדָה Gründlichkeit. [gründlich.

Фундамента́льный ת׳ מוּסָד, נָכוֹן, נֶאֱמָן, נִצָּב

Фундаме́нтъ ז׳ יְסוֹד, מוֹסָדוֹת, מַסָּד Grundlage.

Фу́ндушъ ז׳ מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה Vermächtniß. [samkeit.

Фу́нкція נ׳ מַעֲבָד, עֲבוֹדָה, עֲלִילָה, מַעֲלָל, מַעֲשֶׂה Wirk=

Фунтови́къ ז׳ אֶבֶן לְמִשְׁקַל לִטְרָא Pfundgewicht.

Фунтъ, ק׳ Фу́нтикъ ז׳ לִטְרָא* Pfund

Фу́ра נ׳ עֲגָלָה לְמַשָּׂא Fuhre.

Фура́жечка ק׳ см. Фура́жка.

Фуражи́ровать (-рую) פ״ע הָכֵן מִסְפּוֹא לְסוּסֵי הַצָּבָא Pferdefutter liefern.

Фуражи́ръ ז׳ מֵכִין מִסְפּוֹא לְסוּסֵי הַצָּבָא Fouragirer.

Фура́жка נ׳ מִצְנֶפֶת עִם כְּסוּת עֵינַיִם, צְנִיף־כָּנָף, וְרַשְׁכִּי* (קדושין יג. לפי ר׳ גרשום) Mütze. [ный ת׳.

Фура́жъ ז׳ מִסְפּוֹא לְסוּסֵי הַצָּבָא Pferdefutter. -ра́ж-

Фурго́нъ ז׳ עֲגָלַת מַשָּׂא סְפוּנָה verdeckter Packwagen.

Фу́рія נ׳ הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת, אֵשֶׁת מְדָנִים boshafte Frau.

Фу́рманъ ז׳ מְנַהֵל לְרֶכֶב, נוֹהֵג הָעֲגָלָה Fuhrmann.

Фуро́ръ ז׳ תְּשֻׁאוֹת חֵן לְ- rauschender Beifall.

Фурье́ръ ז׳ פְּקִיד הַמְּנוּחוֹת לִבְנֵי־הַצָּבָא Quartiermacher. [ля́рный ת׳.

Футля́ръ, ק׳ -ля́рчикъ ז׳ נָדָן, תַּעַר, תִּיק* Futteral.

Футово́й ת׳ אֲשֶׁר רֶגֶל אָרְכּוֹ einen Fuß lang.

Футъ ז׳ מִדָּה כַּחֲצִי הָאַמָּה, מִדַּת כַּף הָרֶגֶל Fußmaß.

Фуфа́йка, ק׳ -фа́ечка נ׳ כְּתֹנֶת־צֶמֶר ; אֲפֻדַּת־שֵׂעָר Kamisol.

Фуфлы́га זו״נ (הּמ׳) פּוֹחֵז וָרֵיק, אוֹהֵב לָנוּעַ, רֹעֵה רוּחַ, מְרַדֵּף רֵקִים Herumtreiber. [herumtreiben.

Фуфлы́жничать פ״ע רְדֹף רֵקִים, רְעֵה רוּחַ sich

Фы́рканье ס׳ נַחֲרָה, נַחַר das Schnauben.

Фы́ркать, -кнуть פ״ע נָחֹר, הַשְׁמֵעַ קוֹל נַחַר schnauben.

Х.

Х п, כ, ח הָאוֹת הָעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Ch.
Хабáрный (הט׳) см. Прибыльный.
Хабáрщикъ ז׳ אוֹהֵב בֶּצַע Gewinnsüchtiger.
Хабáръ ז׳ (הט׳) נֶשֶׁךְ כֶּסֶף, בֶּצַע Gewinn.
Хáживать см. Ходить.
Хазъ ז׳ רֵאשִׁית אֶרֶג Anfang eines Stückes Tuch.
Хайлить פ״ע (הט׳) הָמֹה וְצָעוֹק lärmen.
Хайлó ס׳ (הט׳) 1) פִּי־תַנּוּר Ofenloch. 2) פֶּה, גָּרוֹן, לֹעַ
Hals. 3) הוֹמֶה, בֶּן־שָׁאוֹן Schreihals.
Халáтецъ (-тца), -лáтикъ ק׳ см. Халáтъ.
Халáтный ת׳ —סוּת, אֲשֶׁר לִכְסוּת חֲדַר הַמִּשְׁכָּב vom
Schlafrock. Халáтныя отношéнія עֲבוֹדָה בַּעֲצַלְתַּיִם
(בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם, בִּכְבֵדוּת).
Халáтъ ז׳ שִׂמְלַת חֲדַר הַמִּשְׁכָּב, סוּת Schlafrock.
Халвá נ׳ אֲשִׁישֵׁי אֱגוֹזִים Nußkonfekt.
Халвáнъ ז׳ חֶלְבְּנָה Galbansaft.
Хáлда נ׳ אִשָּׁה הוֹמִיָּה וְסָרַת טַעַם freches Weib.
Халифъ ז׳ (לבני ברית מחמד) שַׁלִּיט Kalif. -фатъ ז׳ מֶמְשֶׁלֶת
שַׁלִּיט Kalifat. [זִקִּית* (סנהדרין קח:) Chamäleon.
Хамелеóнъ ז׳ כֹּחַ, תִּנְשֶׁמֶת (ויקרא לא, ל) מִין לְטָאָה,
Хандрá נ׳ מְרִירוּת, מַר־נֶפֶשׁ, דְּאָבָה, תוּגָה, רוּחַ כֵּהָה
Schwermuth.
Хандрить פ״ע קָדוֹר בְּמַר נַפְשׁוֹ übel gelaunt sein.
Онъ сталъ хандрить בְּעֶתַּתוֹ רוּחַ כֵּהָה.
Ханжá ז״נ בַּשָּׁוְא (מִתְקַדֶּשֶׁת) מִתְקַדֵּשׁ, מִתְחַסֵּד בְּתֹהוּ,
צָבוּעַ*, חָנֵף Heuchler. [חֲנוּפָּה Frömmelei.
Ханжествó ס׳ צִדְקַת־שָׁוְא, טָהֳרַת מִרְמָה, חֹנֶף,
Ханжить פ״ע הִתְקַדֵּשׁ בַּשָּׁוְא, הִתְחַסֵּד בְּמִרְמָה
heucheln. [מַהְפֵּכָה, שְׁאִיָּה Wirrwar.
Хаóсъ ז׳ תֹּהוּ וָבֹהוּ, צַלְמָוֶת וְלֹא־סְדָרִים, הֲפֵכָה,
Хаотическій ת׳ אֲשֶׁר צַלְמָוֶת וְלֹא־סְדָרִים לוֹ ord-
nungslos.
Хáпаніе ס׳ קַחַת בְּחָזְקָה, חָתֹף, חֲטֹף das Greifen.
Хáпать, Хáпнуть פ״י חָמוֹס, לָקוֹחַ בְּחָזְקָה, חָטוֹף
greifen.
Хáпкій ת׳ חוֹמֵס, צוֹדֶה לָקַחַת לוֹ, אוֹרֵב לַחֲטֹף gierig.
Хапýга, Хапýнъ ז׳ אוֹרֵב לַחֲמֹס, נִבְהָל לַחֲטֹף
Greifer. -пýнья נ׳.
Характеризовáть (-зýю) פ״י בָּאֵר תְּכוּנַת דָּבָר;
בָּאֵר מִשְׁפַּט אִישׁ וְדַרְכֵי לִבּוֹ charakterisiren. -ся
נפ׳ פֵּרוּשׁ תְּכוּנַת אִישׁ אוֹ דָבָר charakterisirt werden.
Характерúстика נ׳ פֵּשֶׁר דָּבָר וּתְכוּנָתוֹ Charak-
teristik. [charakteristisch.
Характеристическій ת׳ נוֹתֵן פֵּשֶׁר דָּבָר וּתְכוּנָתוֹ
Характéрность נ׳ אֱמוּנֵי לֵב, אֹמֶן רוּחַ Charakter-
festigkeit. [fest. 2) זָר, נִפְלָה, שׁוֹנֶה originell.
Характéрный ת׳ 1) בַּעַל־נֶפֶשׁ, נֶאֱמַן־רוּחַ charakter-
Харáктеръ ז׳ 1) דַּרְכֵי לֵב אִישׁ, מִשְׁפַּט אִישׁ וְרוּחוֹ
Charakter. 2) תְּכוּנַת דָּבָר וְטִבְעוֹ Eigenheit.
Харалýгъ ז׳ см. Сталь.
Харалýжный ת׳ עָשׂוּי מִבַּרְזֶל עֶשֶׁת vom Stahl.
Харатéйный ת׳ כָּתוּב עַל־גִּלָּיוֹן גֹּמֶא אוֹ עוֹר אֵילִים
Хáрища см. Хáря. [auf Pergament geschrieben.
Хáрканіе ס׳ הָדִיחַ מִגְּרוֹנוֹ das Ausspeien.
Хáркать, -кнýть פ״ע הָדֵחַ מִגְּרוֹנוֹ —, חַכְחֵךְ* ausspeien.
Харкóта נ׳ см. Хáрканіе.
Харкóтина נ׳ רֹק מוּדָח מִגָּרוֹן Schleimausspuck.
Харкýнъ ז׳ מְחַכְחֵךְ*, מֵדִיחַ רֹק מִגְּרוֹנוֹ Speier.
Хáртія נ׳ 1) גֹּמֶא, גִּלָּיוֹן עוֹר אֵילִים, גִּלָּיוֹן, קְלָף*
Pergament. 2) סֵפֶר זִכָּרוֹן Urkunde.
Харчéвенный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הָאֹכֶל Garküchen-.
Харчéвникъ ז׳ מַשְׁבִּיר בְּכֶסֶף אֹכֶל, מוֹכֵר זְנֵי־מַאֲכָל
Speisewirth. -ница נ׳. [sein.
Харчéвничать פ״ע הַשְׁבֵּר בְּכֶסֶף אֹכֶל Speisewirth
Харчéвническій ת׳ אֲשֶׁר לְמַשְׁבִּיר אֹכֶל des Speise-
wirthen. [מַאֲכָל Speisewirthschaft.
Харчéвничество ס׳ שֶׁבֶר אֹכֶל בְּכֶסֶף, מֶכֶר זְנֵי־
Харчéвничій см. Харчéвническій. [Garküche.
Харчéвня נ׳ בֵּית מַשְׁבִּיר אֹכֶל בְּכֶסֶף, בֵּית־הָאֹכֶל
Харчевóй ת׳ —הָאֹכֶל, —מַאֲכָל, —מָזוֹן Speise-.
Харчúстый ת׳ מַשְׂבִּיעַ, מָלֵא דָשֵׁן (שלחן) reich an
Speisen.
Харчить פ״י 1) כַּלְכֵּל, הַאֲכִל, עָרוֹךְ שֻׁלְחָן לְ־ mit
Speisen besorgen. 2) בָּאֹכֶל (כסף) הוֹצֵא verzehren.
Харчъ ז׳ אֹכֶל, מַאֲכָל, מַכֹּלֶת, מָזוֹן, צֵידָה Lebensmittel.
Жить на харчáхъ אָכוֹל בְּכֶסֶף עַל־שֻׁלְחַן־.
Хáря נ׳ תִּפְלֶצֶת, פָּנִים נִבְזִים, מִשְׁחַת מַרְאֶה Fratzen-
gesicht. Сдѣлать хáрю עַוֵּה פָּנָיו. [haus.
Хáта, ק׳ **Хáточка** נ׳ בֵּית חֹמֶר, אֹהֶל אִכָּרִים Bauern-
Хáять פ״י (הט׳) נָאֵץ, בָּזֹה, הַקְלֵה, חָרֵף tadeln.
Хвалá נ׳ תְּהִלָּה Lob.
Хвалéбникъ, נ׳ -ница см. Хвалитель. [תְּהִלָּה.
Хвалéбный ת׳ —תְּהִלָּה Lob-. Хвалéбный гимнъ שִׁיר
Хвалéніе ס׳ הוֹדוֹת וְהַלֵּל das Loben. [-льница נ׳.
Хвалитель ז׳ מְהַלֵּל, מְשַׁבֵּחַ, מְאַשֵּׁר Lobender.
Хвалить פ״י הַלֵּל, שַׁבֵּחַ, אַשֵּׁר, פָּאֵר loben. -ся 1) יפ׳

הִלּוּל, אָשׁוּר gelobt werden. 2) פ״ח הִתְהַלֵּל, הִתְפָּאֵר, הִשְׁתַּבֵּחַ sich rühmen.

Хвальба́ נ׳ (דִּבְרֵי) מִתְהַלֵּל, לְשׁוֹן Prahlerei. [Prahlen.

Хва́станіе ס׳ גַּאֲוָה, מַשָּׂא נַפְשׁוֹ, שְׂפַת מִתְהַלֵּל das

Хва́стать פ״ע -ся פ״ח הִתְהַלֵּל, הִתְנַשֵּׂא, הִתְבָּרֵךְ, נָשֹׂא נַפְשׁוֹ, הִתְעַלֵּה, הִתְפָּאֵר, הִתְהַדֵּר, בִּלְבָבוֹ, הִתְגָּאָה prahlen.

Хвастли́во ת״פ בְּגַאֲוַת, כְּהַלֵּל נַפְשׁוֹ prahlend.

Хвастли́вый ת׳ רַהַב, מִתְפָּאֵר, מִתְהַלֵּל לַשֶּׁקֶר ת׳

Хвастовня́ נ׳ см. Хва́станіе. [prahlerisch.

Хвастовски́ ת״פ см. Хвастли́во.

Хвастовство́ см. Хва́станіе.

Хвасту́нъ ז׳ см. Хвастли́вый. -ту́нья נ׳.

Хвата́ніе ס׳ לָכֹד, תָּפֹשׂ, אָחֹז, חָתֹף, חָטֹף das Ergreifen.

Хвата́ть, -ти́ть פ״ע (1 אָחוֹז בְּ־, מַהֵר וְלָקוֹחַ ergreifen. 2) שָׁפוֹק, הִמָּצֵא, הָיֹה לְמַדַּי hinreichen. Хва́титъ ли имъ де́негъ? הִימָּצֵא (הֲיִשְׂפֹּק) לָהֶם הַכֶּסֶף. На э́то у него́ ума́ не хва́титъ שִׂכְלוֹ אֵין־דַּי הָבִין אֶת־זֹאת. 3) מָצֹא, הַשֵּׂג, עַד־ הַגֵּעַ reichen. Шестъ не хвата́етъ до дна הַמּוֹט לֹא־יַגִּיעַ עַד־הַקַּרְקַע. -ся פ״ח 1) (за что) הָאָחֵז בְּ־, הִלָּפֵת ergreifen. 2) אָחוֹז בְּ־, הָיֹה עִם לְבָבוֹ לְ־, הִתְנַדֵּב לְ־ unternehmen. Хвати́лся за одно́, не опуска́й и друга́го אֱחֹז בָּזֶה וְגַם מִזֶּה אַל־תַּנַּח יָדֶךָ. 3) (чего́) הוּדַע, הִתְעַשֵּׁת פִּתְאֹם, פָּקוֹחַ עֵינָיו פִּתְאֹם וְרָאֹה פִּתְאֹם sich nach Etwas umsehen.

Хва́тикъ, -ти́ха см. Хватъ. [leicht anhakend.

Хва́ткій ת׳ נֶאֱחָז; נִבְהַל לַחְטֹף ת׳ schnell greifend; sich

Хва́томъ ת״פ רֶגַע, כְּרֶגַע, עַד־אַרְגִּיעָה, קַל־מְהֵרָה, כְּפֶתַע פִּתְאֹם im Nu.

Хва́тски ת״פ בְּלֵב אַמִּיץ, כְּאִישׁ חַיִל gewandt.

Хватъ ז׳ אִישׁ חַיִל, חָרוּץ, מָהִיר kühner Mensch.

Хвать (=Хвати́лъ) אָחַז בְּ־, הֶחֱזִיק er packte. Хвать его за́-руку וַיֹּאחֶז בְּיָדוֹ. А я хвать его за бо́роду וְהֶחֱזַקְתִּי בִּזְקָנוֹ.

Хвой ז׳ (1 עָלֶה כִּדְמוּת מַחַט, שָׁמִיר, בְּרָקָן Tangel, Holznadel. 2) עַנְפֵי בְרָקָנִים Fichtenzweige. [wald.

Хво́йникъ ז׳ חֹרֶשׁ שָׁמִיר, יַעַר עֲצֵי בְרָקָנִים Nadel=

Хво́йный ת׳ —שָׁמִיר, —בְּרָקָנִים vom Nadelholz. Хв. лѣсъ см. Хво́йникъ. [zweigen belegen.

Хвои́ть פ״ע כַּסֵּה בְשָׁמִיר, סָכוֹךְ בְּרָקָנִים עַל־ mit Nadel=

Хвора́ніе ס׳ דְּוַי, דְּוֹת, חֲלוֹת das Kränkeln.

Хвора́ть פ״ע חָלֹה, כָּאוֹב, דָּוֹה krank sein. -ся פ״ח הִתְחַלֵּה, הֻחֲלֵה unwohl sein. Ему́ ны́нѣ хвора́ется כּוֹאֵב הוּא הַיּוֹם.

Хворости́на -ти́нка נ׳ עָנָף, בַּד, זְמוֹרָה, בּוּל עֵץ (ישעי׳ מד, א) הֶמֶס, יָבֵשׁ trockner Zweig.

Хворости́нникъ см. Хворостни́къ.

Хворостни́къ ז׳ זְמוֹרוֹת יְבֵשׁוֹת, הֲמָסִים Strauchholz.

Хво́ростный ת׳ —הֲמָסִים, —מִזְמוֹרוֹת יְבֵשׁוֹת vom

Хво́ростъ см. Хворостни́къ. [Strauchholz.

Хво́рость נ׳ מַחֲלָה, דְּוַי, דְּוֹת, חֲלוֹת Kränklichkeit.

Хво́рый ת׳ חוֹלֶה, כּוֹאֵב, דָּוֶה krank.

Хвоста́тый ת׳ אֲשֶׁר זָנָב (סֶרַח) לוֹ ת׳ geschwänzt. Хвоста́тая звѣзда́ כּוֹכָב סָרוּחַ זָנָב.

Хвоста́ть, -тну́ть פ״ע דּוּשׁ, הַכֵּה בִּקְצוֹת שׁוֹטִים peitschen. -ся פ״ח הַכֵּה בְּשִׁבְטִים אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ, כַּשֵּׁבֶט einander peitschen.

Хвосте́цъ (-тца́) ז׳ (1 רֹאשׁ שֵׁבֶט, קְצֵה שׁוֹט Spitze der Peitsche. 2) עֶצֶם הַשֵּׁת, עָצֶה Steißbein.

Хво́стикъ ז׳ (1 זָנָב קָטָן Schweifchen. 2) סֶרַח עֹדֵף kleine Zugabe. Три́дцать рубле́й съ хво́стикомъ יוֹתֵר מִשְּׁלֹשִׁים כֶּסֶף. Ему сто лѣтъ съ хво́стикомъ זֶה לוֹ יוֹתֵר מִמֵּאָה שָׁנָה.

Хвости́стый см. Хвоста́тый.

Хвости́ще נ׳ см. Хвостъ.

Хвосто́вка נ׳ см. Долгохво́стикъ.

Хвосто́вый ת׳ —הָאַלְיָה, אֲשֶׁר לַזָּנָב Schweif=.

Хвостцо́вый ת׳ —הָעָצֶה, אֲשֶׁר לְעֶצֶם הַשֵּׁת vom Steißbein.

Хвостъ ז׳ זָנָב, אַלְיָה, סֶרַח, פֵּאָה, קָצֶה Schweif. Х. пти́цы זְנַב עוֹף. Х. овцы́ אַלְיַת כֶּבֶשׂ. Х. у пла́тья שׁוּלֵי בֶגֶד, שֹׁבֶל, סֶרַח שַׂלְמָה. Виля́ть (вертѣ́ть) хвосто́мъ נוֹפֵף זְנָבוֹ כֹּה וָכֹה; הִתְהַפֵּךְ, הִתְפַּתֵּל בְּתַחְבּוּלוֹת מִרְמָה.

Хвощева́ть (-щу́ю) פ״ע מָרֹק בְּעֵשֶׂב בְּרָקָן mit Schach=

Хвощёвина נ׳ см. Хвощъ [telhalmen reiben.

Хвощи́ть см. Хвощева́ть.

Хвощъ ז׳ מִין חָצִיר חָרוּץ לְמָרֹק, עֵשֶׂב בְּרָקָן, שָׁמִיר

Хво́я נ׳ см. Хвой. [בּוֹ] Schachtelhalm.

Херуви́мъ ז׳ כְּרוּב, מַלְאַךְ־יְיָ Cherub. -ви́мскій ת׳.

Хи́жина, ק׳ **-жинка** נ׳ אֹהֶל אֶפְרַיִם, בֵּית חֹמֶר Hütte.

Хи́жинный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית אֶפְרַיִם Hütten=.

Хи́жникъ ז׳ שׁוֹכֵן בֵּית חֹמֶר Hüttenbewohner.

Хи́каніе см. Хихи́каніе. [-ница נ׳.

Хи́кать см. Хихи́кать.

Хи́ленькій ת׳ מְעַט (חוֹלֶה) דָּוֶה kränklich.

Хилова́тый см. Хи́ленькій.

Хи́лость נ׳ דְּוֹת, חֲלוֹת Schwächlichkeit. [krankhaft.

Хи́лый ת׳ חוֹלֶה, דָּוֶה, כּוֹאֵב, חַלָּשׁ, רְפֵה־כֹחַ, כּוֹשֵׁל

Хилѣть פ״ע הִתְחַלָּה, חָלָה kränkeln. Онъ хилѣетъ כָּשַׁל כֹּחוֹ, הוּא הוֹלֵךְ וָדַל [licher Mensch.
Хилякъ ז׳ רְפֵה־כֹחַ; כּוֹאֵב, דָּוֶה, יְדוּעַ חֹלִי kränk-
Химера נ׳ קוּרֵי עַכָּבִישׁ, תֹּהוּ, הֶבֶל נִדָּף, רַעְיוֹן רוּחַ Hirngespinnst. -мерическій, -мерный ת׳.
Химикъ ז׳ חֲכַם הַתְּכוּנָה Chemiker. [-мическій ת׳.
Химія נ׳ חֵקֶר תְּכוּנַת הַגּוּפוֹת וְהַרְכָּבָתָם Chemie.
Хина נ׳ מִין עוֹר עֵץ לִתְרוּפָה Fieberrinde. Хинный ת׳.
Хининъ ז׳ מִיץ מֶלַח מֵעוֹר עֵץ חִינָא Chinin.
Хирагра נ׳ מַדְוֶה בְּשִׁרְיָרֵי הַיָּדַיִם Handgicht.
Хирагрикъ ז׳ דָּוֶה בְּשִׁרְיָרֵי יָדָיו Handgichtiger.
Хиромантикъ ז׳ מְנַחֵשׁ בְּקַוֵּי כַּף־הַיָּד Handwahrsager.
Хиромантія נ׳ נַחֵשׁ בְּקַוֵּי כַּף־הַיָּד das Handwahrsagen. [kunde. -гическій ת׳.
Хирургія נ׳ רְפוּאַת חֳלָיִים חִיצוֹנִים Wundarznei-
Хирургъ ז׳ מְחַבֵּשׁ, חוֹבֵשׁ, רוֹפֵא לְחֳלָיִים חִיצוֹנִים [Wundarzt.
Хирѣть см. Хилѣть.
Хитонъ ז׳ כֻּתֹּנֶת Unterkleid.
Хитренькій см. Хитрый.
Хитрецки ת״פ בְּעָקְבָה, בְּמִרְמָה, בְּעָרְמָה schlau.
Хитрецкій ת׳ כְּאַחַד הַנּוֹכְלִים listig. [Mensch.
Хитрецъ ז׳ נַפְתָּל, אִישׁ מִרְמוֹת, עָרוּם, נוֹכֵל listiger
Хитрить פ״ע 1) עָשָׂה בְמִרְמָה, הֶעֱרִם, עָקוֹב listig sein. 2) הִתְהַפֵּךְ, הִתְנַכֵּל, חָשׁוֹב מַחֲשָׁבוֹת, הִתְחַכֵּם künsteln.
Хитро ת״פ בְּעָרְמָה listig. [בְּתַחְבֻּלוֹת
Хитроватый ת׳ מְעַט (עָקֹב) עָרוּם etwas schlau.
Хитросплетённый ת׳ פְּתַלְתֹּל, עָשׂוּי בְּנִכְלֵי מִרְמָה schlau erdichtet. [Schlauheit.
Хитрость נ׳ נְכָלִים, תַּרְמִית, מִרְמָה, עָקְבָה, עָרְמָה
Хитрый ת׳ 1) מְלֵא מִרְמָה, עָקֹב, עָרוּם listig. 2) עָשׂוּי בְּהַשְׂכֵּל וּמְזִמָּה erfinderisch. [Kichern, Lachen.
Хихиканье ס׳ *חִכּוּךְ, שְׁרִיקוֹת, שְׂרֵקָה, צְחוֹק das
Хихикать פ״ע *חִכֵּךְ, צָחוֹק מֵחִכּוֹ, שָׁרוֹק kichern, lachen.
Хищеніе ס׳ שֹׁד, חֲטֹף, גְּזֹל, גֵּזֶל, חָמָס, חֶטֶף Raub.
Хищникъ ז׳ שׁוֹדֵד, גּוֹזֵל, חוֹמֵס Räuber. -ница נ׳.
Хищничать פ״ע שָׁדוֹד, גָּזוֹל, חָמוֹס rauben.
Хищнически ת״פ כְּאַחַד הַשּׁוֹדְדִים räuberisch.
Хищническій ת׳ שׁוֹדֵד —, שׁוֹדְדִים — räuberisch.
Хищничество ס׳ שֹׁד, חָמָס, גֵּזֶל Raub.
Хищность נ׳ לֵב שׁוֹאֵף לִטְרֹף, מַעֲשַׁקּוֹת, מְזִמַּת חָמָס Raubgier.
Хищный ת׳ אוֹרֵב לִטְרֹף, חוֹמֵס, אוֹהֵב גֵּזֶל raubgierig. Хищные звѣри חַיְתוֹ טֶרֶף. Хищная птица עוֹף טוֹרֵף.
Хладнокровіе ס׳ לֵב שַׁאֲנָן, קְרַת־רוּחַ Kaltblütigkeit.
Хладнокровно ת״פ בְּלֵב שַׁאֲנָן, מִבְּלִי שִׂים לֵב kaltblütig.
Хладнокровный ת׳ שַׁאֲנַן־לֵב, קַר־רוּחַ kaltblütig.
Хладность см. Холодность.
Хламида נ׳ פְּתִיגִיל, אֶדֶר, אַדֶּרֶת Mantel.
Хламовщикъ ז׳ מוֹכֵר כֵּלִים יְשָׁנִים (מְלָחִים, בְּלוֹיֵי סְחָבוֹת) Lumpenhändler.
Хламостить (-мощу, -мостишь) פ״ע מַלֵּא נֶפֶץ וּמְכִתָּה durcheinanderwerfen.
Хламъ ז׳ 1) מְכִתָּה, נֶפֶץ כֵּלִים Trümmer. 2) כֵּלִים מְלָחִים, בְּלוֹיֵי סְחָבוֹת; יְשָׁנִים alte Sachen.
Хлебальный ת׳ אֲשֶׁר יְעַלְעוּ (יָלֹקּוּ) בוֹ zum Löffeln
Хлебаніе ס׳ שְׁתוֹת מָרָק, אֱכֹל נָזִיד das Löffeln.
Хлебать, -бнуть פ״י לָעוּט, עַלְעֵא, גַּמֵּא־נָזִיד, לוֹעַ (עוברי׳ מז) mit dem Löffel essen.
Хлебокъ (-бка) ז׳ (מָרָק) מְלֹא פִיו Schluck.
Хлестаніе ס׳ מַכַּת שׁוֹט das Peitschen.
Хлестать (хлещу, хлещешь), Хлестнуть 1) פ״י מָחֹה, הַכֵּה בְשׁוֹט (דּוּשׁ) הַכֵּה peitschen. 2) פ״ע הַכֵּה גַּלִּים זָרוֹם, בְּשֶׁטֶף spritzen. -ся פ״ח דּוּשׁ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּשׁוֹטִים einander peitschen.
Хлипать פ״ע נָאוֹק הָאֲנָק דֹּם schluchzen.
Хлипкій ת׳ קַל לְהִשָּׁבֵר, רָפֶה, נִכְאָה, רָצוּץ zerbrechlich.
Хлипкость נ׳ טֶבַע הַקַּל לְהִשָּׁבֵר, רִפְיוֹן Zerbrechlichkeit.
Хлопанецъ (-нца) ז׳ זְקַק־נֶפֶץ, זְקוֹת זְכוּכִית Knallkügelchen.
Хлопаніе ס׳ קוֹל מְחִי Geklatsch. [kügelchen.
Хлопать, Хлопнуть פ״ע מָחֹא, תָּקוֹעַ, הַכֵּה בְקוֹל שָׁאוֹן klatschen. Хл. руками מָחֹא (הַכֵּה) כַּף. Хл. глазами קָרוֹץ עַיִן. Хл. ушами שָׁמוֹעַ בְּאָזְנֵי חֲמוֹר (כלי הבין).
Хлопецъ (-пца) ז׳ עֶבֶד, מְשָׁרֵת, נַעַר Stiefelknecht.
Хлопокъ (-пка) ז׳ בַּד, פְּתִיל, צֶמֶרֶת Flocken. Хл. снѣга צֶמֶרֶת שֶׁלֶג.
Хлопотать (-почу, -почешь) פ״ע בַּ־ עָמוֹל, יָגוֹעַ הַעֲנֵה בַ־, דָּאוֹג לְ־, חָרוֹד אֶל־, לִמְצֹא sich bemühen.
Хлопотливо ת״פ בְּרָב־עָמָל mit vieler Mühe.
Хлопотливость נ׳ יְגִיעָה, חֲרָדָה אֶל־, עָמָל, דְּאָגָה לְ־ Geschäftigkeit.
Хлопотливый ת׳ 1) כָּבֵד, מוֹגִיעַ, מַרְבֵּה עָמָל mühevoll. 2) שׁוֹקֵד עַל־, דּוֹאֵג לְ־, חָרֵד אֶל־, יָגֵעַ, עָמֵל geschäftig.
Хлопотникъ, -ница см. Хлопотунъ, -тунья.
Хлопотн— см. Хлопотлив—.
Хлопотня נ׳ 1) הֲמוֹן מִתְדַּפְּקִים, שְׁאוֹן דּוֹפְקִים, מְחִי

Geklimper. 2) דְאָגָה ,רֹב עִנְיָן ,עָמָל Aufregung.

Хлопоту́нъ ז׳ חָרֵד ,שׁוֹקֵד כָּל־יָמָיו ,עָמֵל בְּרֹב עִנְיָן מַכְבִּיד עָלָיו עַבְטִיט ,תָּמִיד Geschäftiger. -ту́нья נ׳.

Хло́поты נ״ר תְּלָאָה ,טֹרַח ,רֹב עִנְיָן ,רַב־עָמָל עַבְטִיט Verdrießlichkeiten. Надѣлать кому хлопотъ נָתוֹן לְ־ עִנְיָן רָע לַעֲנוֹת בּוֹ ,הַכְבֵּד עַל־״׳ עַבְטִיט.

Хлопуне́цъ (-пца́) ז׳ זִקַּת־נֶפֶץ Knallkügelchen.

Хлопу́ша נ׳ מוֹט לְהַחֲרִיד הַדָּגָה ,צִלְצַל דָּגִים Fischstange. [2) שׁוֹט לִזְבוּבִים Fliegenscheuche.

Хлопу́шка נ׳ 1) דָּבָר נוֹתֵן קוֹל נֶפֶץ Knallbüchse.

Хлопча́тникъ ז׳ *עַרְבֵי לֶכֶשׁ ,עֵץ פִּשְׁתִּים Baumwollenbaum.

Хлопча́тный ת׳ עָשׂוּי מִפִּשְׁתֵּי־עֵץ Baumwollen=.

Хлопчатобума́жная фа́брика בֵּית מְלֶאכֶת פִּשְׁתֵּי הָעֵץ Baumwollenfabrik. [ро́жу הִכָּהוּ לֶחִי

Хлопъ (=хло́пнулъ) הִכָּה ,נִיךְ baß! Хлопъ ему́ въ

Хлопьё ס׳ צְמָרוֹת ,פְּתִילֵי צֶמֶר Flocken.

Хлудъ ז׳ см. Коромы́сло.

Хлупь נ׳ עֶצֶם הַשֵּׁשֶׁת ,עֶצֶם בָּעוֹף Brustbein.

Хлы́нуть פ״ע פָּרוֹץ ,הִדָּחֵף מִ־ ,זָרוֹם ,שָׁטוֹף ,נָזֹה hervorstürzen. Дождь хлы́нулъ изъ тучъ נִתַּךְ מָטָר וְזָרְמוּ מַיִם עָבוֹת ,עָבִים. И хлы́нула кровь ея на стѣну וַיִּז דָּמָהּ אֶל־הַקִּיר. Наро́дъ хлы́нулъ на пло́щадь הֶהָמוֹן נִדְחַף (הִשְׂתָּעֵר ,פָּרַץ) אֶל־הָרְחוֹב.

Хлыста́ть, Хлысну́ть см. Хлеста́ть.

Хлыстъ, ק׳ -стыкъ ז׳ שׁוֹט פָּרָשִׁים Peitsche.

Хлѣ́бенный ת׳ לֶחֶם— Brod=.

Хлѣ́бецъ (бца) ז׳ כִּכַּר לֶחֶם קָטָן Brödchen.

Хлѣ́бина נ׳ אֲבַק פְּרָחִים;מַאֲכַל דְּבוֹרִים Blüthenstaub.

Хлѣ́бище ז׳ כִּכַּר לֶחֶם גָּדוֹל großes Brod.

Хлѣ́бная שת״נ בֵּית מַאֲפֵה־לֶחֶם Backstube.

Хлѣ́бникъ ז׳ מוֹכֵר לֶחֶם ,—אוֹפֶה Brodhändler. -ница נ׳.

Хлѣ́бное שת״ס תּוּפִינִים ,מַאֲפֵה־לֶחֶם Backwerk.

Хлѣ́бный ת׳ לֶחֶם ,—דָּגָן— Brod=, Korn=. Хл. посѣвъ זֶרַע (מִזְרַע) דָּגָן. Хл. амба́ръ אָסָם דָּגָן. Хлѣ́бная страна́ אֶרֶץ שִׂבְעַת לֶחֶם ,אֶרֶץ דָּגָן. У него́ хлѣ́бкое мѣ́сто מִשְׁמַרְתּוֹ נִיבַת שָׂכָר.

Хлѣ́бня см. Хлѣ́бная.

Хлѣбода́ръ ז׳ שַׂר הָאוֹפִים Speisemeister.

Хлѣбопа́шенный ת׳ אֲשֶׁר לְמִזְרַע דָּגָן Ackerbau=.

Хлѣбопа́шество ס׳ עֲבוֹדַת אֲדָמָה ,מִזְרַע דָּגָן Ackerbau. [עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה Ackerbau treiben.

Хлѣбопа́шествовать (-ствую) פ״ע עֲבֹד עֲבוֹדַת

Хлѣбопа́шецъ (-шца) ז׳ יוֹגֵב ,אִכָּר ,עוֹבֵד אֲדָמָה Ackerbauer.

Хлѣбопа́шный ת׳ אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה Ackerbau=.

Хлѣбопёкъ, -пе́карь ז׳ אוֹפֶה Brodbäcker.

Хлѣбопече́ніе ס׳ אֲפוֹת לֶחֶם (מַאֲפֶה) Brodbäckerei.

Хлѣбопло́дъ ז׳ עֵץ הַלֶּחֶם ,מִין עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי־לֶחֶם Brodbaum. [Brodverkäufer. -да́вица נ׳

Хлѣбопрода́вецъ (-вца) ז׳ סוֹחֵר דָּגָן ;מוֹכֵר לֶחֶם

Хлѣборо́діе ס׳ שֹׂבַע ,שֹׂבַע לַלֶּחֶם ,שְׁנַת דָּגָן Kornernte.

Хлѣборо́дный ת׳ רַב דָּגָן kornreich.

Хлѣбосо́лъ ז׳ *מַכְנִיס אוֹרְחִים ,מְקַדֵּם בְּלַחְמוֹ אוֹרֵחַ Gastfreier. -со́лка נ׳.

Хлѣбосо́льный ת׳ см. Хлѣбосо́лъ.

Хлѣбосо́льство ס׳ *הַכְנָסַת ,פְּרֹס לָאוֹרְחִים לַחְמוֹ אוֹרְחִים Gastfreundschaft.

Хлѣбоѣ́дъ ז׳ אוֹכֵל לֶחֶם חִנָּם Brodesser.

Хлѣбъ ז׳ 1) (ר׳ хлѣбы) כִּכַּר לֶחֶם ,לֶחֶם Brod. Хлѣ́бы предложе́нія לֶחֶם הַפָּנִים ,לֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת. 2) אֹכֶל, בַּר ,דָּגָן ,מָזוֹן ,צֵידָה ,טֶרֶף Nahrung. 3) (ר׳ хлѣба́) בַּר, שֶׁבֶר ,עֲבוּר Getreide.

Хлѣбъ-соль (хлѣба-со́ли) נ׳ אֲרוּחָה ,שֻׁלְחָן עָרוּךְ [Salz und Brod.

Хлѣвъ ז׳ רֶפֶת ,מִכְלָא Stall.

Хлябь נ׳ אֲרֻבָּה ,פֶּה ,מִפְתָּח Oeffnung.

Хмелево́дство ס׳ מִזְרַע כְּשׁוּת Hopfenbau.

Хмелево́дъ ז׳ מְשַׂגְשֵׂג כְּשׁוּת Hopfenbauer.

Хмелево́й ת׳ *כְּשׁוּת— Hopfen=.

Хмелёкъ (-лька́) ז׳ מְעַט שִׁכָּרוֹן Räuschchen.

Хмели́на נ׳ כְּשׁוּת (צִיצַת) רֹאשׁ Hopfenranke.

Хмели́ть פ״י הַשְׁקֵה שִׁכָּרוֹן ,הַשְׁכֵּר ,שַׁכֵּר berauschen.

Хмель ז׳ 1) צֶמַח *כְּשׁוּת Hopfen. 2) שִׁכָּרוֹן Rausch.

Хмельнёхонькій ת׳ שִׁכּוֹר מְאֹד ganz berauscht.

Хме́льникъ ז׳ שְׂדֵה כְּשׁוּת Hopfenfeld.

Хмельно́е שת״ס מַשְׁקֵה שִׁכָּרוֹן ,שֵׁכָר Berauschendes.

Хмельно́й ת׳ 1) מְשַׁכֵּר berauschend. 2) הֲלוּם ,שִׁכּוֹר יַיִן berauscht.

Хмелѣ́ть פ״ע הִמָּלֵא שִׁכָּרוֹן ,שָׁכוֹר berauscht werden.

Хмуре́ніе ס׳ קַדְרוּת trübes Gesicht.

Хмури́ть פ״י: Хм. бро́ви עֵינָיו הַשְׁפֵּל גַּבּוֹת ,רָעוֹם runzeln die Augenbraunen. -ся פ״ח הִתְקַדֵּר ,פָּנִים קַבֵּץ פָּארוּר ,רָעוֹם פָּנָיו ,לָבוֹשׁ קַדְרוּת ,קָדוֹר sich verfinstern. Небо хму́рится הַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ. Что ты такъ хму́ришься? מַדּוּעַ פָּנֶיךָ קִבְּצוּ פָּארוּר.

Хму́рно ת״פ בְּפָנִים זֹעֲפִים ,קְדֹרַנִּית trübe.

Хму́рный ת׳ שׁוֹמֵם ,סַר וְזָעֵף ;עוֹטֶה קַדְרוּת ,קוֹדֵר trübe, betrübt.

Хныканіе ס׳ אֲנָקָה ,נַאֲקַת בְּכִי das Schluchzen.

Хныкать פ״ע בכבי (נאוק) האנק schluchzen.
Хо́ботецъ (-тца) Хоботóкъ (-тка́) ק см. Хо́ботъ.
Хо́ботъ ז׳ (כמו אף הפיל ושרץ העוף) אף מארך Rüßel.
Хода́ נ׳ הליך, הליכות, (סוס) צעדי Gang.
Хода́тай ז׳ מליץ, מפגיע, מעתיר Fürsprecher. -тай-
Хода́тайство ס׳ עתרת מליץ Fürsprache. [ница נ׳.
Хода́тайствовать (-ствую) פ״ע פגוע בי׳ בעד׳,
היה למליץ על׳, העתר בעד׳ sich verwenden.
Хода́таица נ׳ עומדת למליץ על׳, מעתרת בעד׳,
מפגעת Fürsprecherin.
Ходе́бщикъ ז׳ נושא רכלה, רוכל Hausirer.
Хо́день (-дня) ז׳ מהלך בלי מרגוע sich bewegender
Gegenstand. Ходнёмъ ходи́ть הלך בלי־מנוח.
Ходи́ть, (хожу́, хо́дишь), Идти́ פ״ע הלוך בפעם
בפעם; צעוד; סבוב gehen. X. по чьимъ ли́бо сто-
па́мъ הלך בדרכי׳. Хожу́ по стопа́мъ его́ באשורו
אחזה רגלי. X. за дѣтьми́ שמור דרכי ילדים. Во
ско́лько у васъ хо́дитъ эта кварти́ра מה־שכר
המעון הזה.
Хо́дкій ת׳ מיטיב לכת, מיטיב צעד leicht gehend.
Ходово́й ת׳ 1) מהלך, הולך gehend. 2) אשר ילכו בו
Gang=, Zug=.
Ходо́къ (-дока́) ז׳ 1) קל ברגליו, מהלך Fußgänger.
2) שליח, ציר Bote. 3) איש מזמות, איש תחבולות,
איש מרמה schlauer Kerl.
Ходу́ли נ״ר (ללכת בם) שוקי־עץ Stelzen. Подыма́ться
на ходу́ли התנשא במרמה. [Mühlstein.
Ходу́нъ ז׳ 1) см. Хо́день. 2) רכב הרחים oberer
Ходъ ז׳ 1) הליך, הליכה, מהלך, הי׳ (צעדי) רגל Gang.
2) תהלוכה, דרך, מבוא Durchgang. Этотъ това́ръ
ны́нѣ въ ходу́ בעת הזאת רבים דורשיה הרכלה.
Ходьба́ נ׳ לכת, מהלך das Gehen.
Ходя́чій ת׳ הולך, מהלך gehend; gangbar. Ходя́чая
моне́та כסף עובר לסוחר, כסף מאזל. [richtsbote.
Хожа́лый שת״ז שליח, ציר בית הפקודות, מלאך Ge=
Хожа́тый שת״ז 1) см. Хожа́лый. 2) משרת לחולה
Хожде́ніе ס׳ לכת, מהלך das Gehen. [Krankenwärter.
Хозя́йка נ׳ גברת, בעלת הבית Wirthin.
Хозя́йничанье ס׳ משק בית, ממשק— das Wirth=
schaften. [wirthschaften.
Хозя́йничать פ״ע שלוט בי׳, צפה הליכות בית
Хозя́инъ ז׳ אדוני הי׳, בעל־הי׳ Wirth.
Хозя́йскій ת׳ אשר לבעל (לאדוני) הי׳ des Wirthen.
Хозя́йственность נ׳ משמרת הליכות בית או
נחלה, ממשק Haushalt.
Хозя́йственный ת׳ אשר להליכות בית או נחלה
von der Wirthschaft.
Хозя́йство ס׳ 1) קנינים Wirthschaft. 2) ממשק,
משמרת הליכות בית והון, משק Haushalt.
Хозя́йствованіе см. Хозя́йничанье.
Хозя́юшка см. Хозя́йка.
Холе́ніе ס׳ 1) עדנה, *ענוג, *פנוק das Hätscheln.
2) נקות, יפות, זכות, עמל המטהר das Putzen.
Хо́ленный ת׳ 1) מפנק, ענג gehätschelt. 2) מטהר
Холе́ра נ׳ חלי־רע, קטב מרירי, נגף Cholera. [geputzt.
Холе́рикъ ז׳ 1) מהיר חמות, קצר אפים Jähzorniger.
2) נגוע חלי־רע, לחום קטב מרירי Cholerakranker.
Холери́на נ׳ ראשית חלי־רע Cholerine.
Холери́ческій ת׳ אשר למהיר חמות cholerisch.
Холе́рный ת׳ אשר לחלי הרע, הנגף—Cholera=.
Хо́лить פ״י פנק, ענג; טפח ונקה hätscheln. -ся פ״ח
הזכה; התיפה sich putzen.
Хо́лка נ׳ ערף סוס Pferdenschopf.
Хо́лмикъ ז׳ גבע, גבעה קטנה Hügelchen.
Холми́стый ת׳ מלא גבעות, גבנן hügelig.
Холми́ться (холмлю́сь, -ми́шься) פ״ח הנשא
כגבעות, הערם sich aufthürmen. Во́ды холми́лись
Хо́лмичекъ (-чка) см. Хо́лмикъ. [נערמו מים.
Холмова́тый см. Хслми́стый.
Холмообра́зный ת׳ כמראה גבעה, כדמות גבע
Холмъ ז׳ גבע, גבעה Hügel. [hügelförmig.
Холоде́цъ (-дца́) ז׳ 1) см. Окро́шка. 2) см. Спа́ржа.
Холоди́льникъ ז׳, -ди́льница נ׳ 1) חדר המקרה
Kühlapparat. 2) כד׳, סיר המקרה למאכל ומשקה
*פסקטר, הקרה (עירובין קד:) Kühlkessel.
Холоди́льный ת׳ מקרה—, עשוי להקר בו Kühl=.
Холоди́тельный см. Холоди́льный.
Холоди́ть (-ложу́, -лоди́шь) פ״י הקר, העמד בקרה
kühlen. -ся נפ׳ הקר, הפוך קר, קפא abgekühlt werden.
Холо́дненькій ת׳ קר למדי ziemlich kalt.
Холоднёхонькій ת׳ קר מאד ganz kalt.
Хо́лодно ת״פ 1) קר kalt. На дворѣ х. קרה בחוץ.
2) בקרת רוח, בלי רגש־לב unfreundlich.
Холоднова́то ת״פ קר מעט etwas kalt.
Холо́дное שת״ס מאכל קר kalte Speise.
Холо́дность נ׳ קרת רוח Kälte.
Холо́дный ת׳ 1) קר kalt. Холо́дное ору́жіе
(כמו חרב וחנית) כלי־קרב באפס־אש. 2) חסר רגש׳
קר רוח, לב unfreundlich.
Холодо́къ (-дка́) ז׳ קרה קלה, קרה, מעט קר Kühle.

Хо́лодъ ז׳ קרה, קר Kälte.
Холодѣ́ть פ״ע הפוך קר, הקר kalt werden.
Холоже́ніе ס׳ מעשה המקר, העמיד בקרה, הקר
Kühlung. [genen.
Холо́пій, -ло́пскій ת׳ אשר לעבד עולם des Leibei=
Холо́пство ס׳ עבדות עולם Leibeigenschaft.
Холо́пствовать (-ствую) פ״ע היה לעבד עולם
Leibeigener sein.
Холо́пъ ז׳ משלם, עבד קנין (מקנת) כסף, עבד עולם
(עיין ח״א), עבד לצמיתות Leibeigener. -ло́пка נ׳.
Холостёжь נ׳ *פנויים, בחורים, אנשים חדלי אשה
Unverheirathete. [Beschneider.
Холости́льщикъ ז׳ (בבהמה) *מסרס, כורת שפכה
Холости́ть (-лощу́, -лости́шь) פ״י כרות שפכה
(בבהמה), *סרס, עקר beschneiden. -ся נפ׳ הכרת שפכתו,
*הסתרס beschnitten werden. [Unverheiratheter.
Холосто́й ת׳ *רוק, *פנוי, חדל מאשה, בלי־אשה
Холостьба́ נ׳ חיי חדל מאשה, שבת בלי־אשה Jung=
Холостя́къ ז׳ см. Холосто́й. [gesellenstand.
Холостя́чій ת׳ —הפנוי, —החדל מאשה des Un=
verheiratheten. [Beschneidung.
Холоще́ніе ס׳ (בבהמה) עבודת המסרס, כרת שפכה
Холсти́на נ׳ יריעת בד Leinwand.
Холсти́нка נ׳ 1) ק׳ см. Холсти́на. 2) ארג תשבץ
מפשתי־עץ ומשי Gingang. -ти́нковый ת׳.
Холсти́нный ת׳ —בד, —פשתים von Leinwand.
Холстъ ז׳ בד, ארג פשתים Leinwand.
Холстяно́й см. Холсти́нный.
Холще́вникъ ז׳ מוכר ארג פשתים, רוכל בבד Lein=
Холще́вый см. Холсти́нный. [wandhändler.
Хо́ля נ׳ בר, טהרה, נקיון Reinlichkeit.
Хомута́ть פ״י נתון העל על־צואר סוס das Kummet
Хому́тикъ ק׳ см. Хому́тъ. [auflegen.
Хомути́на נ׳ כביר־צמר מתחת לעל הסוס Kummet=
Хомути́шко ק׳, **Хомути́ще** נ׳ см. Хому́тъ. [kissen.
Хому́тъ ז׳ על הסוס, *סמלון (שבת נט:) Kummet.
-му́тный, -му́товый ת׳. [Schlafmütze.
Хомя́къ ז׳ 1) מין חלד Hamster. 2) עצל, נרפה
Хопёръ (-пра́) עמוד למחי־קבל Ramme.
Хора́лъ ז׳ שיר עבודת יי Kirchengesang. -ра́льный ת׳.
Хо́рда נ׳ מיתר־קשת, קו המגביל פאת חוג Sehne.
Хорёвый ת׳ см. Хорь.
Хоре́й ת׳ תנועה ארוכה וקצרה (במשקל השיר כמו מלך
לנו) Choreus. -реи́ческій ת׳.
Хорёкъ (-рька́) ז׳ מין חלד, *ברדלם (פסחים פ:) Iltis.

Хори́стъ ז׳ אחד המשוררים במקהלה Chorsänger.
-ри́стка נ׳.
Хо́рный ת׳ אשר לחבר שרים, —מקהלה —Chor=.
Хорово́децъ (-во́дца), -во́дикъ ק׳ см. Хорово́дъ.
Хорово́дъ ז׳ מחול משחקים, מחול Reihentanz. -во́д=
Хорово́й см. Хо́рный. [ный ת׳.
Хорогра́фія נ׳ פרשת ארץ או מדינה בספר Landes=
beschreibung. -фи́ческій ת׳. [beschreiber.
Хорогра́фъ ז׳ כותב פרשת ארץ או מדינה Landes=
Хоро́мина נ׳ הרמון, חדר גדול Wohnzimmer.
Хоро́мы נ״ר ארמון עץ, בית ארזים Holzgebäude.
-ро́мный ת׳. [2) קבורה, קבר Beerdigung.
Хороне́ніе ס׳ 1) טמן, הטמין, הצפין das Verwahren.
Хорони́ть פ״י 1) טמון, הטמן, הסתר verwahren.
2) קבור, קבר beerdigen. -ся נפ׳ 1) הטמן, הסתר,
החבא verwahrt werden. 2) קבור, הקבר beerdigt
werden. [דבר בגאות, רהוב, העפל prahlen.
Хорохо́риться פ״ח התהלל בשקר, התנשא, עפול,
Хорохо́ришко ז׳ בעל לשון מדברת גדולות, דובר
עתק Großprahler. [recht hübsch.
Хоро́шенькій ת׳ טוב מראה, יפה, נעים, נחמד
Хороше́нько ת״פ היטב, למדי, כראוי, כמשפט sehr gut.
Хоро́шество ס׳ טוב מראה, יפי, הוד, הדר, חן
Schönheit. [gut.
Хорошёхонько ת״פ טוב מאד, למאד, עד־מאד sehr
Хоро́шій ת׳ 1) טוב, ישר, מועיל gut. 2) טוב תאר,
טוב מראה, יפה, נעים, נחמד schön.
Хорошо́ ת״פ 1) טוב, כשר, יפה gut. 2) היטב, למדי,
כראוי, כמשפט gehörig. [werden.
Хорошѣ́ть פ״ע טוב במראה, הלוך ופרוח schöner
Хортъ ז׳ צַיד מרחוק, כלב מריח, זרזיר (משלי ל, לא)
Windhund. -ти́ца נ׳.
Хору́гвь נ׳ דגל, נס Fahne. -ру́гвяный ת׳.
Хору́нжій שת״ז (בחיל הקוזקים) נושא דגל, נוסס
Fahnenträger.
Хоръ ז׳ קהל־שרים, תודה (נחמי׳ יב, ט), מקהלה Chor.
Хо́ры ז״ר 1) (בהיכל־יי) מעלות הנשים Emporkirche.
2) מעלות המשוררים Tribüne.
Хорь (хо́ря) ז׳ см. Моль.
Хорь (хоря́) ז׳ см. Хорёкъ.
Хорько́вый ת׳ —חלד, —חלדים von Iltis.
Хоть см. Хотя́.
Хотѣ́ніе ס׳ חפץ, אוה, חמדה, תשוקה das Begehren.
Хотѣ́ть (хочу́, хо́чешь) פ״ע (чего́) חפוץ ל־, הואל,
אבה, בקש ל־, ל wollen, wünschen. -ся פ״ח אוה

מתאוה התאוה Luft haben. Ему́ хо́чется спать מתאוה הוא לישן.

Хотя́, Хоть מ״ח לו גם־ ,גם אם־ ,גם כי־ ,אף כי־ ob= gleich. **Хотя́ и сказа́лъ Богъ** אף כי אמר אלהים (בראשית ג, א). Если бы хоть далъ мнѣ оди́нъ рубль לו גם נתן־לי שקל אחד. Этотъ па́рень хоть куда́ הנער הזה יצלח לכל.

Хохла́тить (-ла́чу, -ла́тишь) פ״י —פרוע שער zer= zausen. -ся פ״ח פרוע שערו sich die Haare zerzausen.

Хохла́тка, -ла́точка נ׳ תרנגלת סמרת־נוצה schop= figes Huhn. [במצחו] schopfig.

Хохла́тый ת׳ אשר ציצת שער ,אשר צמרת לו

Хохла́тѣть פ״ע כסה פרע שער (נוצה) schopfig wer= [den.

Хохла́чъ ז׳ см. Хохла́тый.

Хо́хликъ ק׳ см. Хохо́лъ.

Хо́хлиться פ״ח סמר נוצתו sträuben die Federn.

Хохли́ще נ׳ см. Хохо́лъ.

Хохлу́ша см. Хохлатка. [(חולין סב:)] Haubenlerche.

Хохлу́шка נ׳ 1) см. Хо́хлу́ша. 2) חבא ,מין צפור*

Хохля́ница, Хохля́нка см. Мали́на.

Хохо́лъ (-хла́) ז׳ 1) ציצת שער או נוצה על־מצח, ציצת ראש Schopf, Büschel. 2) בן־רוסיה הצעירה [Kleinrusse.

Хохота́ніе ס׳ קול צחוק lautes Lachen.

Хохота́ть (-хочу́, -хо́чешь) פ״י מלא ,פצוח שחוק פיהו ,שחוק ,לעוג ,חכך* laut lachen.

Хохотли́вый ת׳ ממלא שחוק פיו ,למוד צחוק

Хохотня́ נ׳ שאון צחוק Gelächter. [lachlustig.

Хохоту́нъ ז׳ ממלא שחוק פיו ,למוד צחוק lach= [lustig. -ту́нья נ׳.

Хохоту́шка см. Хохоту́нья.

Хо́хотъ ז׳ קול שחוק ,שאון צחוק Gelächter.

Храбре́цки ת״פ בגבורה ,כגבור חיל tapfer.

Храбре́цъ ז׳ אמיץ לב ,אביר ,גבור חיל ,איש חיל Tapferer. [העפל ,הין ,חלציו] Tapferkeit zeigen.

Храбри́ться פ״ח אזור כגבר ,עשה חיל ;התאזר עז

Хра́бро ת״פ כגבור חיל ,ברב־חיל ,בגבורה tapfer.

Хра́брость נ׳ אמץ לב ,חיל ,גבורה Tapferkeit.

Хра́брый ת׳ לבש עז ,גבור חיל ,בן־חיל ,איש חיל אמיץ לב tapfer.

Храбрѣ́ть פ״ע התאזר בגבורה ,לבוש עז muthig [werden.

Хра́микъ ק׳ см. Храмъ.

Хра́мина, -минка см. Хоро́мина.

Храмово́й ת׳ אשר להיכל־יי Kirchen=.

Храмъ ז׳ ארמון ,מקדש ,היכל־יי Tempel.

Хране́ніе ס׳ משמרת ,שמר das Hüten.

Храни́лище ס׳ אוצר ,גנז ,מטמון Behälter.

Храни́ло ס׳ עצר ,משמר ,מחסום Schloß.

Храни́тель ז׳ שומר ,נוצר ,נוטר Hüter. -льница נ׳.

Храни́ть פ״י נטור ,נצור ,שמור hüten. -ся נפ׳ השמר ,הזהר ,השתמר] sich hüten.

Храпну́ть см. Храпѣ́ть.

Храпо́къ (-пка́) ז׳ 1) נחר ;נחרה ,קול נחרה das Schnarchen. 2) פאת פני־בהמה ,זקן־חיה Schnauze. [-пу́нья נ׳.

Храпу́нъ ז׳ משמיע קול נחרו בשנתו Schnarcher.

Храпъ ז׳ 1) נחר ,נחרה das Schnarchen. 2) חלק התיכון לאף לארכו mittler Theil des Nasenknor= pels. 3) קרס ברזל בקצה חבל Haken.

Храпѣ́ніе ס׳ см. Храпъ 1.

Храпѣ́ть, -пну́ть פ״ע נחור ,נחרו השמע קול נחרו schnarchen.

Хребе́тный см. Хребто́вый.

Хребе́тъ (-бта́) ז׳ גב ,גף ,מפרקת ,דבשת Rücken. Хр. верблю́довъ דבשת גמלים. Хр. горы́ רכסי־הר.

Хребто́вый ת׳ —הגב, —המפרקת— vom Rücken. Хребто́вая кость עצה ,עצם המפרקת.

Хрипли́во ת״פ בגרון נחר מעט etwas heiser.

Хрипли́вость נ׳ נחר הגרון Heiserkeit.

Хрипли́вый го́лосъ קול גרון נחר ,קול נחרה hei= [sere Stimme.

Хри́плость см. Хрипли́вость.

Хри́плый ת׳ см. Хрипли́вый.

Хри́пнуть פ״ע החר גרונו heiser werden.

Хрипова́т— см. Хрипли́в—.

Хрипота́ נ׳ см. Хрипли́вость. [-пунья נ׳.

Хрипу́нъ ז׳ בעל גרון נחר ,נחר גרונו Heiserer

Хрипѣ́ніе ס׳ קול נחרה ,נחר heisere Stimme.

Хрипѣ́ть פ״ע נתון קול נחרה röcheln.

Христара́дничать פ״ע 1) בקש לחם ,שאל מתת, נוד ללחם betteln. 2) התרושש למראה עין sich arm stellen. [-стіа́не. -стіа́нка נ׳.

Христіа́нинъ ז׳ בן־ברית הנוצרי ,נוצרי Christ. ר׳

Христіа́нскій ת׳ נוצרי ,—נוצרים— christlich.

Христіа́нство ס׳ בני דת הנוצרי ,קהלת הנוצרים Christenthum. [Zweifler an der Person Christi.

Христобо́рецъ (-рца) ז׳ מכחש במשיח הנוצרים

Христолю́бецъ (-лю́бца) ז׳ נאמן לברית הנוצרים Verehrer Christi.

Христолюби́вый ת׳ см. Христолю́бецъ.

Христома́тія נ׳ למופת ,אסף דברי חכמים ,אספה, קהלת Mustersammlung.

Христо́сованіе ס׳ נשיקת הנוצרים איש רעהו לחג פסחם das Küssen am Osterfeste.

Христо́соваться פ״ח נשוק (נוצרים) איש רעהו לחג פסחם sich küssen am Osterfeste.

Христосъ (-ста́) ז׳ מְשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים Christus.
Хрія נ׳ מִכְתָּם לְלַמֵּד, מַעֲרֶכֶת עִנְיָן עַל־סֵפֶר לְהִתְלַמֵּד
schriftliche Schularbeit.
Хрома́ніе ס׳ צְלַע, פִּסְחִים, הָלִיךְ das Hinken.
Хрома́ть (-ма́ю, -ма́ешь גם хра́млю, хра́млешь)
פ״ע צָלוֹעַ, הָלוֹךְ וּפָסוֹחַ hinken.
Хроме́цъ (-мца́) ז׳ צוֹלֵעַ, פִּסֵּחַ, נְכֵה־רַגְלַיִם Lahmer.
Хромо́й ת׳ צוֹלֵעַ, פִּסֵּחַ, אֲשֶׁר דַּלְיוּ לוֹ שׁוֹקַיִם, נְכֵה־
רַגְלַיִם lahm.
Хромоно́гій ת׳ פִּסֵּחַ, נְכֵה־רַגְלַיִם hinkend. -но́жка זו״נ.
Хромота́ נ׳ צֶלַע, מוּם פִּסְחִים, הָלִיךְ נְכֵה־רַגְלַיִם das
Hinken.
Хромѣть פ״ע הָיֹה לְצוֹלֵעַ (לְפִסֵּחַ) lahm werden.
Хро́ника נ׳ קוֹרוֹת הָעִתִּים, דִּבְרֵי הַיָּמִים Zeitgeschichte.
Хрони́ческій ת׳ הַבָּא לְעִתִּים; מַאֲרִיךְ יָמִים, מְמֻשָּׁךְ
מְזֻמָּנוֹת sich mit der Zeit wiederholend. -ни́ческая
болѣзнь מַחֲלָה יוֹדַעַת מוֹעֲדֶיהָ; מַחֲלָה מְמֻשָּׁכָה
(שׁוֹמֶרֶת עֵת שׁוּבָהּ). [beschreibung. -фи́ческій ת׳.
Хроногра́фія נ׳ קוֹרוֹת הָעִתִּים, דִּבְרֵי הַיָּמִים Zeit=
Хроногра́фъ ז׳ 1) מַזְכִּיר לְקוֹרוֹת, סוֹפֵר דִּבְרֵי הַיָּמִים
הָעִתִּים Annalenschreiber. 2) סֵפֶר זִכָּרוֹן לְקוֹרוֹת
הָעִתִּים Annale. [rechnung. -логи́ческій ת׳.
Хроноло́гія נ׳ בִּינָה לָעִתִּים בְּקוֹרוֹת עוֹלָם Zeit=
Хроноло́гъ ז׳ חוֹקֵר עִתֵּי הַקּוֹרוֹת Zeitrechner.
Хрономе́тръ ז׳ (כמורה שעות) פֶּלֶס לְמִדַּת הַזְּמַן Zeit=
messer. [platzen.
Хру́пать, -пнуть פ״ע נָפוֹץ בְּרַעַשׁ, הִתְפּוֹצֵץ zer=
Хру́пкій ת׳ קַל לְהִשָּׁבֵר, רָצוּץ brüchig.
Хру́пкость נ׳ טֶבַע הַקַּל לְהִשָּׁבֵר Zerbrechlichkeit.
Хру́пнуть см. Хру́пать.
Хруста́ль ז׳ זְכוֹכִית יְקָרָה, גָּבִישׁ Krystall. -та́ль-
ный ת׳. [Knistern.
Хрустѣніе ס׳ שְׁאוֹן הַכָּתּוּת, קוֹל פֶּרֶק, חֶרֶק* das
Хрустѣть (хрущу́), Хру́стнуть פ״ע כָּתוֹת בְּשָׁאוֹן,
חָרוֹק; הִתְפּוֹרֵר, הִתְפּוֹצֵץ, הִתְפָּרֵק knistern.
Хрычъ ז׳ (הס׳) בָּלֶה מְזֻקָּן alter Kerl. -чёвка נ׳.
Хрѣнъ ז׳ 1) מָרוֹר, שֹׁרֶשׁ מְרֹרִים, חֲזֶרֶת* Meerrettig.
2) см. Хрычъ.
Хрю́кало ס׳ פִּי־חֲזִיר, אַף־חֲזִיר Schweinrüssel.
Хрю́каніе ס׳ מַחֲרַק חֲזִיר, שְׁרִיקוֹת חֲזִיר* das Grunzen.
Хрю́кать, -кнуть פ״ע שָׁרוֹק, חָרוֹק, נָתוֹן קוֹל מַחֲרָק
כַּחֲזִיר grunzen. [krachen.
Хрястѣть, Хря́стнуть פ״ע נָתוֹן קוֹל פֶּרֶק, שָׁאֹה
Хрящева́тый ת׳ מָלֵא בָּשָׂר קָשֶׁה, סְחוּסִי* knorpelig.

Хрящеви́на נ׳ נֵתַח בָּשָׂר קָשֶׁה knorpeliger Theil.
Хрящёвка נ׳ מִין פְּנִינִים, קוֹרָל* Blasenkoralle.
Хрящъ ז׳ בָּשָׂר קָשֶׁה, סְחוּס*, חַסְחוּס* Knorpel.
Ху́денькій ת׳ רָזֶה מְעַט, דַּל—, דַּק־בָּשָׂר— ziemlich
mager. [טוֹב schlecht.
Ху́до 1) ס׳ רָע, רָעָה, צָרָה das Böse. 2) ת״פ רַע, לֹא־
Худоба́ נ׳ 1) רָזוֹן, רֹעַ הַבָּשָׂר (בראשית מא, יט), כַּחַשׁ
(איוב טז, ח) Magerkeit. 2) רָע, אָוֶן, עָוֶל Laster.
Худова́тый ת׳ 1) רָזֶה מְעַט etwas mager. 2) לֹא־
טוֹב, רָע כִּמְעַט etwas schlecht.
Худо́жественный ת׳ מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת, —מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָמָּן künstlerisch. [חוֹשֵׁב Kunst.
Худо́жество ס׳ מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת, חֲרֹשֶׁת, מַעֲשֵׂה
Худо́жникъ ז׳ אָמָּן, אָמוֹן (משלי ח, ל), חֲכַם חֲרָשִׁים,
חוֹשֵׁב Künstler. -ница נ׳.
Худо́й ת׳ 1) רַע, נִשְׁחָת, מָשְׁחָת, לֹא־טוֹב schlecht.
2) רָזֶה, בְּשַׂר (דַּק) רַק, דַּל, מִשָּׁמֶן כָּחֵשׁ mager.
Худокро́віе ס׳ (בבשר החי) דָּם מָשְׁחָת schlechtes Blut.
Худокро́вный ת׳ אֲשֶׁר דָּמוֹ מָשְׁחָת schlechtes Blut
habend. [kunft.
Худоро́дный ת׳ בֶּן־קְטַנֵּי אֶרֶץ von niedriger Her=
Худоро́дство ס׳ מוֹלֶדֶת שְׁפָלָה niedrige Herkunft.
Худосо́чіе ס׳, -со́чность נ׳ מָשְׁחָת לְשַׁד, רֹעַ לְשַׁד
(לֵחַ) הַחַי verdorbene Säfte.
Худосо́чный ת׳ מָשְׁחָת (לֵחוֹ) אֲשֶׁר לְשַׁדּוֹ verdor=
Ху́дость נ׳ רֹעַ Schlechtigkeit. [bene Säfte habend.
Худоща́вость נ׳ см. Худоба́ 1.
Худоща́вый ת׳ רָזֶה בְּשַׂר (דַּק) רַק, דַּל, מִשָּׁמֶן כָּחֵשׁ;
עָטוּף mager. [mager werden.
Худоща́вѣть פ״ע הֵרָזֵה, מִשָּׁמֶן כָּחוֹשׁ; הִדַּל, הֵעָטֵף
Худѣніе ס׳ הֵרָזוֹת, רָזוֹן, כַּחַשׁ Abmagerung.
Худѣть см. Ходоща́вѣть.
Ху́же ת׳ 1) רַע מִ־ schlechter. 2) רָזֶה מִ־ magerer.
Хула́ נ׳ גְּעָרָה, גְּדוּפָה, גִּדּוּפָה, חֶרְפָּה, נְאָצָה, דֹּפִי Tadel.
Хуле́ніе ס׳ см. Хула́. [tadeln.
Хули́ть פ״י חָרוֹף, חָרֵף, נָאֵץ, הַבְזֵה, נָאֵץ, דֹּפִי, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי
Хули́тель ז׳ מְחָרֵף, מְנָאֵץ, מְגַדֵּף, בּוֹזֶה, מְקַלֶּה, נוֹתֵן
בְּ־ דֹּפִי Tadler. -льница נ׳.
Хули́тельный ת׳ מָלֵא חֲרָפוֹת, בִּלְשׁוֹן גִּדּוּפִים
Ху́льникъ ז׳ см. Хули́тель. -льница נ׳. [tadelnd.
Ху́льный см. Хули́тельный.
Ху́торъ ז׳ חָצֵר, פַּרְבָּר, פַּרְוָר, בַּיִת וְשָׂדֶה בְּמִגְרַשׁ־עִיר
Хѣрить см. Похѣрить. [Meierei.
Хѣръ, ק׳ Хѣрикъ ז׳ שֵׁם הָאוֹת X הָרוּסִית.

Ц

Ц צ, הָאוֹת הָעֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי 3.

Ца́пать, -пнуть פ״י 1) הָלוֹם, הַכֵּה, מָרוֹט; שָׂרוֹט kratzen; hauen. 2) אָחוֹז בְּ־, תָּפוֹשׂ, חָטוֹף, נָגוֹף, לָכוֹד, הַחֲזֵק בְּ־ greifen.

Цаплёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־אֲנָפָה junger Reiher.

Ца́плинъ ת׳ אֲנָפָה— des Reihers.

Ца́пля נ׳ אֲנָפָה, מִין חֲסִידָה, עוֹף אֶרֶךְ־שׁוֹקַיִם (חולין סג.) [Reiher.

Цара́паніе ס׳ שְׂרֹט, שָׂרֶטֶת das Kratzen.

Цара́пать, -пнуть פ״י שָׂרוֹט, עֲשֵׂה שָׂרֶטֶת בְּצִפָּרְנוֹ kratzen. **-ся** 1) נפ׳ הִשָּׂרֵט gekratzt werden. 2) פ״ח הִתְגּוֹדֵד; שָׂרוֹט אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ sich kratzen.

Цара́пина, ק׳ **-пинка** נ׳ שָׂרֶטֶת, גְּדוּדָה Schramme.

Цара́пка ז״נ מְשָׂרֵט, אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ לִשְׂרֹט Kratzer.

Царе́вичъ ז׳ בֶּן־מֶלֶךְ Prinz.

Царе́вна נ׳ בַּת־מֶלֶךְ Prinzessin.

Царедво́рецъ (-рца) ז׳ אַחַד הַפְּקִידִים בַּחֲצַר הַמֶּלֶךְ, רוֹאֵה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ Hofmann. **-дво́рческій** ת׳.

Цареубі́йство ס׳ הֲרִגַת מֶלֶךְ Kaisermord.

Цареубі́йца ז׳ שׁוֹפֵךְ דַּם־מֶלֶךְ, רוֹצֵחַ מֶלֶךְ Zarenmörder.

Цари́ть פ״ע מָלוֹךְ, מָשׁוֹל בְּ־ regieren.

Цари́ца נ׳ מַלְכָּה, גְּבֶרֶת, גְּבִירָה Kaiserin.

Ца́рскій ת׳ מֶלֶךְ—, מְלָכִים— Kaiser=.

Ца́рственный ת׳ מֶלֶךְ—, מְלוּכָה— kaiserlich. Ц. градъ עִיר מְלוּכָה, קִרְיַת מֶלֶךְ.

Ца́рствіе ס׳ מַלְכוּת, מְלוּכָה, מֶמְשָׁל, שִׁלְטוֹן Kaisermacht.

Ца́рство ס׳ מַמְלָכָה Reich.

Ца́рствованіе ס׳ מֹלֶךְ, מְלוּכָה, מַלְכוּת Herrschaft.

Ца́рствовать (-ствую) פ״ע מָלוֹךְ, עֲשֵׂה מְלוּכָה עַל־ (מ״א כא, ז) regieren. Царствующій градъ עִיר הַמְּלוּכָה.

Царь ז׳ מֶלֶךְ, גְּבִיר, נָסִיךְ, מְשִׁיחַ־יְיָ Kaiser. Царь царе́й מֶלֶךְ מְלָכִים, שַׂר שָׂרִים (דניאל ח, כה), גָּבוֹהַּ מֵעַל־ גְּבֹהִים. Царь колоколъ הַגָּדוֹל בַּפַּעֲמוֹנִים.

Царь-коршу́нъ ז׳ גְּבֶרֶת־דַּיּוֹת Königsgeier.

Цвѣль נ׳ см. Плѣсень.

Цвѣсти́ (цвѣту́, -тёшь) פ״ע הָנֵץ, הַפְרַח, פָּרוֹחַ blühen.

Цвѣте́ніе ס׳ פְּרֹחַ, פֶּרַח, עֵת הָנֵץ das Blühen.

Цвѣтень (-тня) ז׳ חֹדֶשׁ זִו, שֵׁם חֹדֶשׁ נִיסָן לְפָנִים, *יֶרַח זִו נִצָּנַיָּא Mai.

Цвѣтикъ ז׳ פֶּרַח, נִצָּה, נִצָּן Blümchen.

Цвѣти́стый ת׳ 1) עוֹטֶה הוֹד פְּרָחִים blumenreich. 2) מָלֵא מְלִיצוֹת חִידוֹת geblümt.

Цвѣти́ть (цвѣту́, цвѣти́шь) פ״י 1) תָּאֵר פִּטּוּרֵי צִיצִים עַל־ bunt malen. 2) מַלֵּא מְלִיצוֹת חִידוֹת ausschmücken.

Цвѣтни́къ ז׳ 1) עֲרוּגַת בֹּשֶׂם Blumenbeet. 2) סִיר פְּרָחִים Blumentopf.

Цвѣтно́й ת׳ צָבוּעַ farbig.

Цвѣ́тный ת׳ פֶּרַח—, פְּרָחִים—; פּוֹרֵחַ Blumen=. Цвѣтна́я капу́ста см. Цвѣту́ха.

Цвѣтово́децъ (-дца) ז׳ נוֹטֵעַ פְּרָחִים, מְשַׂגְשֵׂג צִיצִים [Blumengärtner.

Цвѣтово́дство ס׳ מַטַּע צִיצִים וּפְרָחִים Blumenzucht.

Цвѣто́къ (-тка́) ז׳ פֶּרַח, נִצָּה, נִצָּן Blümchen.

Цвѣтоно́сный ת׳ נוֹתֵן פְּרָחִים, מַעֲלֶה נִצָּה blühend.

Цвѣтопаде́ніе ס׳ שַׁלֶּכֶת הַנִּצָּה, תֹּם־פֶּרַח das Abblühen.

Цвѣто́чекъ (-чка) см. Цвѣто́къ.

Цвѣто́чникъ ז׳ 1) см. Цвѣтово́децъ. 2) עוֹשֶׂה (מוֹכֵר) פְּרָחִים Blumenmacher, =händler. **-ница** נ׳.

Цвѣто́чный ת׳ פְּרָחִים—, צִיצִים—, בֶּשֶׂם— Blumen=. Ц. чай צִיצֵי יְרַק־סִינִים Blumenthee.

Цвѣту́ха נ׳ הָרִקְמָה, יְרַק־כְּרוּב, *תַּרְבְּתוֹר (כלאים א) [Blumenkohl.

Цвѣтъ ז׳ 1) פֶּרַח, נִצָּה, נִצָּן, צִיץ Blüthe. Въ цвѣтѣ лѣтъ בְּאִבּוֹ, בַּאֲבִיב חֶלְדּוֹ, בְּעֶצֶם יְמֵי עֲלוּמָיו. ר׳ Цвѣты פְּרָחִים, צִיצִים. 2) צֶבַע, עַיִן, מַרְאֶה Farbe. Ц. лица́ מַרְאֵה הַפָּנִים. ר׳ Цвѣта́ צְבָעִים Farben.

Цвѣче́ніе ס׳ מִשְׁחַת צְבָעִים, מִמְשַׁח פִּטּוּרֵי צִיצִים das Buntmalen.

Цезу́ра נ׳ *פָּסִיק *נְגִינָה מַפְסֶקֶת Versabschnitt.

Цейхга́узъ ז׳ בֵּית הַנֶּשֶׁק, בֵּית כְּלֵי־הַקְּרָב Zeughaus.

Цемента́ція נ׳ טִיחַ גִּיר Cementirung.

Цеме́нтный ת׳ מֶלֶט—, גִּיר— Cement=.

Цементова́ніе ס׳ см. Цемента́ція.

Цементова́ть (-нту́ю) פ״י טוּחַ בַּמֶּלֶט, שׂוּד בַּגִּיר cementiren.

Цеме́нтовый см. Цеме́нтный.

Цеме́нтщикъ ז׳ עוֹשֵׂה מֶלֶט, עוֹשֶׂה טִיחַ גִּיר Cementirer.

Цеме́нтъ ז׳ מֶלֶט, אֲבַק אַבְנֵי־גִּיר, בְּלִיל שִׂיד וָחוֹל Cement

Цензирова́ніе ס׳ см. Цензиро́вка.

Цензирова́ть (-ру́ю) פ״י בַּקֵּר דִּבְרֵי־סֵפֶר censiren.

Цензиро́вка נ׳ בִּקֹּרֶת דִּבְרֵי־סֵפֶר das Censiren.

Це́нзорскій ת׳ אֲשֶׁר לִמְבַקֵּר דִּבְרֵי־סֵפֶר des Censors.

Це́нзорство ס׳ מִשְׁמֶרֶת מְבַקֵּר דִּבְרֵי סֵפֶר Censoramt.

Це́нзоръ ז׳ מְבַקֵּר דִּבְרֵי־סֵפֶר Censor.

Цензу́ра נ׳ 1) פְּקִידוּת הַבִּקֹּרֶת לְדִבְרֵי־סֵפֶר Censuramt. 2) בַּקָּרַת דִּבְרֵי־סֵפֶר das Censuriren. **-зу́рный** ת׳.

Це́нтнеръ ז׳ מִשְׁקַל מְאַת לִטְרָא 100 Pfund.

Центра́льный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְטַבּוּר הַ־ central. 2) אֲשֶׁר הַמְּאַסֵּף לְכָל־, הוּא מִקְוֶה לְכָל־ Sammel=.

Центробѣжная сила כֹּחַ הַנֶּחְפָּז מִטַּבּוּר הַחוּג, כֹּחַ הַמֵּפִיץ, כֹּחַ הַמְּזָרֶה, הַלְאָה Fliehkraft.

Центростремительная сила כֹּחַ הַמּוֹשֵׁךְ אֶל־טַבּוּר הַחוּג, כֹּחַ הַמְּאַסֵּף Zustrebekraft.

Центръ ז׳ *מֶרְכָּז, מִקְוֶה, אֱשׁוּן, אִישׁוֹן, טַבּוּר, לֵב, תָּוֶךְ Mittelpunkt. Ц. круга טַבּוּר חוּג. Ц. тяжести מִקְוֵה כֹּבֶד־דָּבָר. [viel Umstände machen.

Церемониться, -ничать פ״ח הִתְהַדֵּר בַּעֲנוּת־שָׁוְא

Церемоніалъ ז׳ מִשְׁטָר לְיוֹם, סְדָרִים לַעֲבוֹדַת חַג, תְּעוּדָה; (רות ד, ז) feierlicher Gebrauch. עֲצָרָה

Церемоніальный ת׳ הַנִּצָּב לְחֹק, —הַתָּמִיד ceremoniell. Ц. маршъ מַסַּע הַמַּתָּנוֹת (לִתְעוּדָה) בְּ־תַהֲלוּכַת הַתָּמִיד, לִפְנֵי ״׳ כַּמִּשְׁפָּט.

Церемоніймейстеръ ז׳ נְגִיד הַסְּדָרִים לַעֲצֶרֶת־עָם Ceremonienmeister. -стерскій ת׳.

Церемонія נ׳ אֹרַח, מִנְהָג, חֻקַּת הַחַיִּים, דֶּרֶךְ בְּעַם עוֹלָם Ceremonie. [Ziertheit.

Церемонность נ׳ דֶּרֶךְ לְהִתְהַדֵּר בַּעֲנוּת־שָׁוְא Ge=

Церемонный ת׳ חָרֵד, מַצְנִיעַ לֶכֶת עַד־מְאֹד עִם־מִתְהַדֵּר בַּעֲנוּת שָׁוְא; לִשְׁמֹר אָרְחוֹת עוֹלָם sich zierend.

Церковникъ ז׳ *שַׁמָּשׁ, מְשָׁרֵת בֵּית־יְיָ Kirchendiener. -ническій ת׳. [скій ת׳.

Церковнослужитель см. Церковникъ. -тель-

Церковный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית־יְיָ Kirchen=.

Церковь (-кви) נ׳ (לנוצרים) בֵּית־, בֵּית עֲבוֹדַת־יְיָ תְּפִלָּה Kirche. [folger.

Цесаревичъ ז׳ (רוסיה) יוֹרֵשׁ עֶצֶר, בֶּן־מֶלֶךְ Thron=

Цесаревна נ׳ אֵשֶׁת יוֹרֵשׁ הָעֶצֶר Frau des Thronfolgers.

Цесарка נ׳ מִין תַּרְנְגֹלֶת עִם־רִקְמַת נוֹצָה Perlhuhn.

Цесарь ז׳ קֵסָר Cäsar. -сарскій ת׳. Цесарское сѣченіе *מוֹלֶדֶת יוֹצֵא דֹּפֶן, מִפְתַּח בֶּטֶן הָרָה.

Цеховой ת׳ אֲשֶׁר לְחֶבְרַת עוֹשֵׂי מְלָאכָה zünftig. Цеховой мастеръ אָמָּן חָבֵר.

Цехъ ז׳ חֶבְרַת (פְּלֻגַּת) עוֹשֵׂי מְלָאכָה Zunft.

Цилиндрикъ ק׳ см. Цилиндръ. [förmig.

Цилиндрическій ת׳ כִּדְמוּת גָּלִיל, גְּלִילִי Walzen=

Цилиндръ ז׳ גָּלִיל Walze, Cylinder. Серебряные цилиндры גְּלִילֵי־כֶסֶף.

Цинизмъ ז׳ זִמַּת זְנוּת (אִוֶּלֶת), זִמָּה, תֶּבֶל Unzucht.

Циникъ ז׳ מְנַבֵּל פִּיו, דּוֹבֵר נְבָלָה Schamloser.

Циническій ת׳ —תֶּבֶל, —נְבָלָה unzüchtig. -скія рѣчи נִיב נִבְזֶה, לְשׁוֹן זִמָּה, דִּבְרֵי נְבָלָה.

Цинкъ ז׳ מִין בְּדִיל Zink. -ковый ת׳.

Циркуль ז׳ מְחוּגָה Zirkel. -кульный ת׳.

Циркуляръ ז׳ פִּתְגָּם סוֹבֵב, סֵפֶר שָׁלוּחַ לַכֹּל Rundschreiben. -лярный ת׳. [דַּרְמַס (קרושת ס.) Circus.

Циркъ ז׳ *קִרְקָס, מַעְגַּל הַמֵּרוֹץ עַל־סוּסִים (מגילה ו.)

Цистерна נ׳ גֶּבֶא, בּוֹר, בְּאֵר, בּוֹר מַיִם Wassergrube.

Цитадель נ׳ מִבְצָר, מְצָד, מְצוּדָה Stadtfestung. -дельный ת׳.

Цитатъ ז׳ מִסְפָּר (עָרוּךְ) דָּבָר אָחוּז Citate. [rung.

Цитація נ׳, Цитированіе ס׳ עֵרֶךְ מִלִּים מִסְפָּר Citi=

Цитовать (-тую) פ״י עָרוֹךְ מִסְפַּר מִלִּים citiren.

Цитра נ׳ *קִיתָרֹס, כִּנּוֹר Zither.

Цоколь ז׳ אֶבֶן לִמְוֹסָדוֹת Untersatz. -кольный ת׳.

Цугъ ז׳ שֵׁשֶׁת סוּסִים רְתוּמִים, צֶמֶד סוּסִים מְשֻׁלָּשׁ שְׁנַיִם שְׁנַיִם Sechsgespann. -говый ת׳.

Цыба נ׳ (המ׳) עֵז Ziege. [Theekiste.

Цыбикъ ז׳ (משקל חמשים לטרא) אֲרוֹן צִיצֵי סִינִים

Цыганить פ״י הָתֵל בְּ־, הַתֵּל בְּ־ zum besten haben.

Цыганъ ז׳ נוֹדֵד מִילִידֵי צֹעַן, צֹעֲנִי Zigeuner. -ганка נ׳.

Цымбалы см. Кимвалы.

Цынга נ׳ см. Скорбутъ. Цынготный ת׳.

Цыновка נ׳ *מַחְצֶלֶת־קָנֶה, מִכְבַּר־גֹּמֶא Doppelmatte. -новочный ת׳. [קָנֶה Mattenflechter.

Цыновочникъ ז׳ *קוֹלֵעַ מַחְצָלוֹת, עוֹשֶׂה מִכְבְּרֵי גֹמֶא

Цыпки, -почки נ״ר 1) (המ׳) שָׂרְטוֹת בְּעוֹר הָרַגְלַיִם Schrunden. 2) אֶצְבְּעוֹת הָרַגְלַיִם Fußzehen. Ходить на цыпкахъ הָלוֹךְ בַּלָּט (חֶרֶשׁ).

Цыплёнокъ (-нка) ז׳ אֶפְרוֹחַ (תַּרְנְגֹלֶת) Küchlein. ר׳ цыплята אֶפְרוֹחִים.

Цыплятина נ׳ בְּשַׂר אֶפְרוֹחִים Hühnerfleisch.

Цыплятникъ ז׳ (המ׳) נֵץ, תַּחְמָס Hühnergeier.

Цыплячій ת׳ —אֶפְרוֹחַ, —אֶפְרוֹחִים von Küchlein.

Цырюльникъ ז׳ *סַפָּר, גַּלָּב Barbier. -ническій, -ничій ת׳. [werk.

Цырюльничество ס׳ עֲבוֹדַת גַּלָּבִים Barbierhand=

Цырюльня נ׳ בֵּית הַגַּלָּבִים Barbierstube.

Цыферблатъ ז׳ (למורה שעות) חוּג הָאוֹתוֹת Zifferblatt.

Цыфирь נ׳ אוֹתוֹת הַמִּסְפָּר Zifferzeichen.

Цыфра אוֹת (תָּו) הַמִּסְפָּר Ziffer.

Цыфрація נ׳, -рованіе הַתְוֹת תָּוֵי מִסְפָּר Bezifferung.

Цыфровать (-рую) פ״י הַתְוֵה תָּוֵי מִסְפָּר beziffern.

Цыцъ מק״ר דֹּם! יָד לַפֶּה! הַס! st! still!

Цѣвка, -вочка נ׳ ק׳ לתכריך חוט גְּלִיל הַצִּנְפָה Spulle.

Цѣвница נ׳ חָלִיל Hirtenpfeife. [-вочный ת׳.

Цѣдилка נ׳, Цѣдило ס׳ *מְסַנֶּנֶת, מִכְבָּר לָזֹקֵק מַשְׁקֶה Filtrirgefäß. [seihen

Цѣдильный ת׳ (משקה) אֲשֶׁר יְזֻקְּקוּ בוֹ zum Durch=

Цѣдить (-цѣжу́, цѣди́шь) פ״י 1) (משקה) זַקֵּק בַּמְּכָבָר, הָבֵר—סַנֵּן* durchseihen. 2) הַגֵּר מִ־ abzapfen. -ся נפ׳ זֻקּוֹק; הֻגַּר filtrirt werden.

Цѣже́ніе ס׳ (משקה) זַכּוֹת בַּמְּכָבָר das Durchseihen.

Цѣле́бный ת׳ מַרְפֵּא, מוֹעִיל לִתְרוּפָה— heilend.

Цѣле́ніе ס׳ מַרְפֵּא, רְפוּאָה das Heilen.

Цѣлико́мъ ת״פ 1) כַּתֹּהוּ לֹא־דֶרֶךְ, בְּדֶרֶךְ לֹא־סְלוּלָה über Stock und Stein. 2) כֻּלּוֹ, כָּלִיל, שְׁלוֹמִים gänzlich.

Цѣли́къ ז׳ תֹּהוּ לֹא־דֶרֶךְ, דֶּרֶךְ לֹא־סְלוּלָה unbefahrener Weg.

Цѣли́тель ז׳ מְחַבֵּשׁ, חוֹבֵשׁ, רוֹפֵא Heiler.

Цѣли́тельный см. Цѣле́бный.

Цѣли́ть פ״י חַבֵּשׁ לְ־, רַפֵּא, רָפוֹא heilen. -ся נפ׳ הֵרָפֵא geheilt werden.

Цѣлить פ״ע, -ся פ״ח 1) כּוֹנֵן אֶל־מַטָּרָה zielen. 2) שׂוּם מְגַמַּת פָּנָיו אֶל־ streben.

Цѣлкій ת׳ אֲשֶׁר לֹא יַחֲטִיא הַמַּטָּרָה treffend.

Цѣлко́викъ ז׳, -ко́вый שת״ז שֶׁקֶל כֶּסֶף (רוּסִי) Silberrubel.

Цѣлко́мъ ת״פ בְּטֶרֶם כָּרֹת בְּשִׁנָּיו, שְׁלֵמִים, שְׁלֵמָה ungekaut.

Цѣлова́льникъ ז׳ אֲדוֹנֵי בֵית־הַיַּיִן Schenkwirth.

Цѣлова́льничій, -ническій ת׳ אֲשֶׁר לְבַעַל בֵּית הַיַּיִן des Schenkwirthen.

Цѣлова́льщикъ ז׳ אוֹהֵב נְשִׁיקוֹת Küsser. -щица נ׳.

Цѣлова́ніе ס׳ נְשִׁיקָה das Küssen.

Цѣлова́тель ז׳ מְנַשֵּׁק Küsser. -льница נ׳.

Цѣлова́ть (-лу́ю) פ״י נַשֵּׁק; נָשׁוֹק küssen. -ся נפ׳ 1) הִנָּשֵׁק geküßt werden. 2) פ״ח נַשֵּׁק אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ einander küssen.

Цѣлому́дренность נ׳ см. Цѣлому́дріе.

Цѣлому́дренный ת׳ תָּם, נְקִי מְזִמָּה keusch.

Цѣлому́дріе ס׳ תֻּמָּה, תֹּם, בֹּר, נִקָּיוֹן מְזִמָּה Keuschheit.

Цѣлому́дрый см. Цѣлому́дренный.

Цѣлость נ׳ מְלֹא, מְתֹם, תֻּמָּה, תֹּם Gesammtheit.

Цѣлый ת׳ 1) כָּל־הַ־, תָּמִים, מָלֵא, שָׁלֵם ganz. Цѣлый день כָּל־הַיּוֹם, יוֹם תָּמִים. 2) שָׁלוֹם, בְּלִי־פֶגַע unbeschädigt.

Цѣль נ׳ 1) מַטָּרָה Ziel. 2) מְגַמַּת פְּנֵי־, מְזִמָּה, מָחוֹז —חֵפֶץ, זָמָם (תהלים קמ, ט) עֵקֶב, (משלי כב, ד) Absicht.

Цѣльно ת״פ כֻּלּוֹ, כָּלִיל, כֻּלָּה, בְּתֻמָּם, שְׁלוֹמִים gänzlich.

Цѣльность см. Цѣлость

Цѣльный ת׳ 1) כֻּלּוֹ, תָּמִים, שָׁלֵם ganz. 2) תָּמִים, צֶדֶק,— טָהוֹר unverfälscht.

Цѣна́ נ׳ מְחִיר, עֵרֶךְ Preis, Werth. Покупна́я цѣна́ מְחִיר מִקְנָה (ויקרא כה, טז). Хлѣбъ тепе́рь въ цѣнѣ́ הַלֶּחֶם הוֹלֵךְ וְגָדֵל. Онъ пріобрѣ́лъ э́то цѣно́ю жи́зни זֹאת (קָנָה לוֹ) עָשָׂה לוֹ בְּנַפְשׁוֹ.

Цѣни́тель ז׳ 1) מַגְבִּיל מְחִיר דָּבָר, מַעֲרִיךְ Abschätzer. 2) מְכַבֵּד, מוֹקִיר, חוֹשֵׁב שֵׁם־ Anerkenner. -льница נ׳.

Цѣни́ть פ״י 1) חַשֵּׁב הַמְּחִיר, הַעֲרֵךְ schätzen. 2) חָשׁוֹב, כַּבֵּד, הוֹקֵר, שֵׂם־ achten. Не ц. הָקֵל, לֹא־חָשׁוֹב. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ, סֻלָּה בְּ־; כָּבוֹד, הֵחָשֵׁב geachtet werden.

Цѣнность נ׳ מְחִיר, עֵרֶךְ; חֵין עֵרֶךְ—, יְקָר hoher Werth.

Цѣнный ת׳ רַב הַמְּחִיר, יְקַר־עֵרֶךְ, יָקָר; נִכְבָּד kostbar.

Цѣновщикъ см. Цѣни́тель 1.

Цѣпенѣлость см. Оцѣпенѣлость.

Цѣпенѣлый см. Оцѣпенѣлый.

Цѣпенѣть פ״ע פּוּג, הָפוּג, הִדּוֹם, הֵדָהֵם, הָיֹה לָאֶבֶן, סָמוֹר מִפַּחַד erstarren.

Цѣпенѣніе ס׳ דּוּמָה, פוּגַת, שִׁמָּמוֹן Erstarrung.

Цѣпикъ ק׳ см. Цѣпъ.

Цѣпкій ת׳ 1) מְתַפֵּשׂ בְּיָדָיו וְעוֹלֶה sich klammernd. 2) מִתְגּוֹלֵל עַל־, מְחַפֵּשׂ עוֹלוֹת, מְבַקֵּשׁ תֹּאֲנוֹת streitsüchtig.

Цѣпкость נ׳ 1) כִּשְׁרוֹן לְתַפֵּשׂ וְלַעֲלוֹת Fertigkeit im Klettern. 2) מְצֹא תוֹאֲנוֹת, חַפֵּשׂ עֲלִילוֹת, עוֹלֵל Zanksucht. Ц. людей רֻכְסֵי אִישׁ רֹכֶם.

Цѣпля́ть פ״י 1) רַתֵּק, אָחוֹז בְּקֶרֶס anhaken. 2) תָּפוֹשׂ גָּרֵה מָדוֹן עִם־, שֵׂם־ Händel suchen. -ся פ״ח 1) תַּפֵּשׂ וְאָחוֹז בְּיָדָיו sich anklammern. 2) הִתְגָּרֵה בְּ־ zanksüchtig sein.

Цѣпной ת׳ כֶּבֶל—, כְּבָלִים—, רַתּוּק—, רְתוּקוֹת— Ketten=. Цѣпно́е звено́ טַבַּעַת (בַּד) הָרַתּוּק. Цѣпна́я соба́ка כֶּלֶב אָסוּר בַּכֶּבֶל.

Цѣпо́чка נ׳ שֵׁרָה, רָבִיד, עֶכֶס, שַׁרְשֶׁרֶת, רְתוּקָה Kettchen.

Цѣпъ ז׳ שֵׁבֶט, מַטֵּה־דַיִשׁ Dreschflegel.

Цѣпь נ׳ כֶּבֶל, רַתּוּק, שַׁרְשֶׁרֶת Kette. Цѣпи горъ רְכָסִים, רִכְסֵי־הָרִים. Зако́ванный въ цѣпя́хъ אָסוּר בָּאזִקִּים (בִּנְחֻשְׁתַּיִם).

Ч.

Ч טש, הָאוֹת הָעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי tsch.

Чабёръ ז׳ צֶמַח מִין צַתְרִי,* (שבת קכח:) Saturei. -бёрный ת׳.

Ча́вканье ס׳ שְׁרִיקוֹת שִׂפְתֵי־אִישׁ בְּאָכְלוֹ das Schmatzen.

Ча́вкать פ״ע צַלְצֵל (שָׁרוֹק) בִּשְׂפָתָיו בְּעֵת אָכְלוֹ schmatzen.

Чади́ть פ״י מַלֵּא קִיטוֹר mit Dunst erfüllen.
Ча́дный ת׳ מָלֵא רֵיחַ קְטֹר dunstig.
Ча́до ס׳ פְּרִי־בֶטֶן, יֶלֶד Kind.
Чадолюби́вый ת׳ אוֹהֵב פְּרִי־בִטְנוֹ kinderliebend.
Чадолю́біе ס׳ אַהֲבַת אָבוֹת לִבְנֵיהֶם Kinderliebe.
Чадолю́бный см. Чадолюби́вый.
Чадъ ז׳ רֵיחַ קִיטוֹר, קְטֹר Dunst.
Чаёкъ (чайка́) см. Чай.
Ча́емость נ׳ חֲזוֹן לֵב; תּוֹחֶלֶת Muthmaſſung.
Чай ז׳ נְזִיד צִיצֵי סִינִים; צִיצֵי סִינִים Thee.
Чай תה״פ הֵן אָמְנָם; כַּאֲשֶׁר אֲדַמֶּה wie es ſcheint.
Ча́йка נ׳ שַׁחַף Fiſchmöve. Ча́йкинъ ת׳.
Ча́йникъ, ק׳ -ничекъ ז׳ כַּד הָרֹתַח לְצִיצֵי סִינִים Theekanne.
Ча́йница נ׳ צִנְצֶנֶת צִיצֵי סִינִים Theebüchſe.
Ча́йничать פ״ע בַּלֵּה עִתּוֹ בִשְׁתִי צִיצֵי סִינִים ſeine Zeit mit Theetrinken zubringen.
Ча́леніе ס׳ מַאֲסַר כְּלִי־שַׁיִט אֶל־הַחוֹף das Anbinden des Fahrzeugs.
Ча́лить, -ливать פ״י מְשׁוֹךְ וְקָשׁוֹר כְּלִי־שַׁיִט אֶל־הַחוֹף ziehen ans Ufer.
Ча́лка נ׳ см. Ча́леніе.
Чалко́ ז׳ סוּס בָּרֹד Grauſchimmel.
Чалма́ נ׳ צְנִיף לְרֹאשׁ נָכְרִי, טְבוּל Turban.
Чалопе́гій ת׳ סוּס שָׂרֹק וּבָרֹד ſcheckig.
Чалъ ז׳ (לְמָתְחוֹ וְלֶאֱסְרוֹ לַחוֹף) עֲבֹת כְּלִי־שַׁיִט Schleppſeil.
Ча́лый ת׳ שָׂרֹק וּבָרֹד gräulich.
Чанъ, ק׳ Ча́никъ ז׳ כִּיּוֹר, דְּלִי, לֶתֶךְ, כַּד Kufe.
Чапра́къ, ק׳ -рачёкъ ז׳ חֹפֶשׁ לְרִכְבָּה (יחזקאל כז, כ), עֶצְבָּה*, טַפֵּט שֶׁל־סוּס, מַצָּע תַּחַת כַּר־הַסּוּס (ב״ק סו:) אַבְרָזִין* (כלים ג, וכו) Satteldecke. -ра́чный ת׳.
Ча́ра נ׳ 1) כּוֹס זְכוּכִית Trinkglas. 2) Ча́ры ר׳ כְּשָׁפִים, נְחָשִׁים, לְהָטִים, קְסָמִים, חֲבָרִים Zauberei.
Ча́рка נ׳ כּוֹס קָטָן Branntweinglas.
Чарова́ніе ס׳ см. Чароде́йство.
Чарова́тель см. Чароде́й.
Чарова́ть (-ру́ю) פ״י см. Чароде́йствовать.
Чаро́вникъ см. Чароде́й. -ница נ׳.
Чароде́й ז׳ חוֹבֵר, מְכַשֵּׁף, מְנַחֵשׁ, עוֹנֵן, קוֹסֵם, כַּשָּׁף, חֲבָרִים Zauberer. -де́йка נ׳.
Чароде́йный, -де́йственный ת׳ קֶסֶם—, נְחָשִׁים—, עָשׂוּי בִּקְסָמִים zauberiſch.
Чароде́йство ס׳ מִקְסָם, חֶבֶר, נַחַשׁ, קֶסֶם Zauberei.
Чароде́йствовать (-ствую) פ״ע עָנוֹן, נַחֵשׁ, קָסוֹם, עָשֹׂה בְלָהֲטִים, חָבוֹר חֲבָרִים, כַּשֵּׁף zaubern.
Чароде́аніе см. Чароде́йство.
Ча́рочникъ ז׳ מְמַלֵּא מִמְסָךְ לְמִשְׁתֶּה, מַשְׁקֶה Mundſchenk.
Ча́рочный ת׳ 1) אֲשֶׁר לַכּוֹס, הַכּוֹסוֹת— vom Trinkgläschen. 2) נִמְכָּר כּוֹסוֹת כּוֹסוֹת glasweiſe verkauft.
Ча́ры נ״ר см. Ча́ра 2.
Часова́ть (-сую) פ״ע יָשׁוֹב (הִשָּׁאֵר) בּוֹ אַךְ מְעַט verweilen.
Часо́вня נ׳ (לנוצרים) חֲדַר מִשְׁכִּית, בָּמַת מַשְׂכִּיּוֹת Kapelle. [עַל־מִשְׁמָר, צוֹפֶה Wache.
Часово́й 1) ת׳ שָׁעָה— Stunden=. 2) עוֹמֵד שת״ז
Часовщи́къ ז׳ עוֹשֶׂה אוֹרְלוֹגִין, חָרַשׁ מוֹרֵי שָׁעוֹת Uhrmacher.
Часовщи́чій ת׳ אֲשֶׁר לְחָרַשׁ מוֹרֵי שָׁעוֹת des Uhrmachers.
Часо́къ (-ска́), -со́чекъ (-со́чка) ק׳ см. Часъ.
Часосло́въ ז׳ (לכהנים) סֵדֶר עֲבוֹדוֹת הַיּוֹם Tagesordnung der Kirche
Ча́стенькій см. Ча́стый.
Частёхонько см. Ча́сто.
Частина́ см. Ча́ща.
Части́ца, -ти́чка נ׳ חֵלֶק קָטָן Theilchen.
Ча́стію תה״פ לְמִקְצָתוֹ (יָתְהּ, יָתָם, יָתָן) theils.
Ча́стность נ׳ פְּרָטוּת* das Beſondere.
Ча́стный ת׳ 1) הַחֵלֶק—, חֶלְקִי* des Theils. Ча́стный при́ставъ פְּקִיד חֵלֶק הָעִיר. 2) לְבַדּוֹ—, פְּרָטִי* privat. Ча́стная жизнь חַיֵּי אִישׁ לְבַדּוֹ. Ча́стное учи́лище בֵּית־סֵפֶר פְּרָטִי.
Ча́сто תה״פ פְּעָמִים רַבּוֹת; לִרְגָעִים oft.
Частоко́лина נ׳ יְתַד־גָּדֵר Stakete.
Частоко́лъ ז׳ גֶּדֶר יְתֵדוֹת Staketenzaun.
Ча́стость, -тота́ נ׳ מַעֲבֶה, עֳבִי, עֹצֶם Dichtheit. Ч. лѣса עֳבִי הַיַּעַר.
Ча́стый ת׳ 1) נִגָּשׁ אִישׁ אֶל־אָחִיו, עָצוּם, עָב dicht. 2) הַבָּא לִפְעָמִים רַבּוֹת häufig.
Часть נ׳ (תהלים סח, כד) מִן, מְנָת, מָנָה, חֵלֶק, בַּד, יָד, חֵלֶק (חֶבְרַת) סֵפֶר, מִקְצָת, קְצוֹת Theil. Ч. книги. По ра́внымъ частя́мъ כְּחֵלֶק חֵלֶק, בַּד בְּבַד. Двѣ ча́сти изъ васъ שְׁתֵּי הַיָּדוֹת בָּכֶם.
Частѣ́ть פ״ע קָשֶׁה, כָּשָׁה, עָצוּם dicht werden.
Часъ ז׳ שָׁעָה*, שְׁעָיִם רְגָעִים Stunde. Че́тверть часа רֶבַע הַשָּׁעָה. Би́тый ч. כְּשָׁעָה תְמִימָה. Съ ча́су на́-часъ שָׁעָה שָׁעָה. Не въ часъ לְלֹא־עֵת. Въ до́брый часъ לְעֵת רָצוֹן. Часъ отъ-часу מִשָּׁעָה לְשָׁעָה. Подъ ча́съ פְּעָמִים רַבּוֹת, כְּפַעַם בְּפַעַם. Не ро́венъ часъ לֹא־נֵדַע מַה־יֵּלֶד יוֹם.
Часы́ (-со́въ) ז״ר 1) אֶבֶן שָׁעוֹת*, מַעֲלוֹת, מוֹרֵה שָׁעוֹת, אוֹרְלוֹגִין* Uhr. 2) מִצְפָּה, מִשְׁמֶרֶת (כלים יב) Wachtzeit. Стоя́ть на часа́хъ עָמוֹד עַל־מִצְפֶּה (עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ).
Ча́хлость נ׳ כַּחַשׁ, שַׁחֶפֶת, רָזוֹן (איוב טז, ח) Magerkeit

Чáхлый ת׳ רָזֶה, כָּחֵשׁ, בָּשָׂר דַּק, צָנוּם, רַק־בָּשָׂר
mager. [הֶעֱטֵף mager werden.
Чáхнуть פ״ע הָרָזֶה, כָּחוֹשׁ, אֻמְלָל, מָכוֹךְ, עָטוֹף,
Чахóтка נ׳ שַׁחֶפֶת, רָזוֹן, כַּחַשׁ Auszehrung.
Чахóтность נ׳ חֳלִי שַׁחֶפֶת Schwindsüchtigkeit.
Чахóтный ת׳ רָזוֹן, מֻכֵּה שַׁחֶפֶת, נְגוּעַ, שָׁחוּף*
(מטה כו:) schwindsüchtig.
Чáша, ק׳ Чашка, Чáшечка נ׳ כּוֹס, קְשָׂוָה, קַשְׂוָה,
סֵפֶל, צְלוֹחִית, אַגָּן, צַפַּחַת Becher, Schale. чáшечка
цвѣтнáя כּוֹס פֶּרַח.
Чáшникъ ז׳ שַׂר הַמַּשְׁקִים Mundschenk.
Чáшный ת׳ כּוֹס—, סֵפֶל— von der Schale.
Чáща נ׳ סְבַךְ, סֹבֶךְ, סֹךְ (ירמי׳ כה, לח) עֲבִי־יַעַר, מַעֲבֵה
חֹרֶשׁ dichter Wald. [чáянія בְּטֶרֶם יָחֵלּוּ לוֹ.
Чáяніе ס׳ תּוֹחֶלֶת, חֲזוֹן־לֵב Muthmassung. Сверхъ
Чáятельный ת׳ אֲשֶׁר יְחַלּוּ לוֹ hoffentlich.
Чáять פ״י יַחֵל, קַוֵּה, חַכֵּה; חָזוֹה לוֹ glauben an...
Чвáниться פ״ח הִתְנַאֵה בַּשָּׁוְא, רָהוֹב sich brüsten.
Чвáнка נ׳ רְהָבָה, מִתְנָאָה בַּשָּׁוְא Hochmüthige
Чванлúвость נ׳ רַהַב, גֵּאָה, גַּאֲוַת־הֶבֶל, גְּאוֹן לֵבָב,
עָתָק Stolz.
Чванлúвый ת׳ רָהָב, גֵּאֶה, מִתְהַדֵּר בַּתֹּהוּ hoch-
Чвáнный см. Чванлúвый. [müthig.
Чвáнство ס׳ см. Чванлúвость.
Чванъ ז׳ רָהָב, גְּבַהּ־לֵב, מִתְהַדֵּר בַּתֹּהוּ Hochmüthiger.
Чеботáрить פ״ע עָשֹׂה בִמְלֶאכֶת נְעָלִים Schuhhand-
werk treiben. [werkstatt.
Чеботáрня נ׳ בֵּית מְלֶאכֶת נְעָלִים Schuhmacher-
Чеботáрь ז׳ תּוֹפֵר נְעָלִים Schuhmacher. -тáрскій ת׳.
Чёботъ, ק׳-тóкъ (-тќá), -тóчекъ (-чка) ז׳ (לדלות נַעַל
העם) Schuh.
Чей, נ׳ Чья, ס׳ Чьё, ר׳ Чьи מ״ג ? לְמִי ? —מִי— we-
ssen? Чья ты дочь? בַּת־מִי אַתְּ.
Чекá נ׳ יָתֵד מַבְרִיחַ Vornagel.
Чекáнить פ״י פַּתֵּחַ בְּחוֹתָם, הַתֵּךְ, יָצוֹק prägen. Ч.
монéты טַבֵּעַ מַטְבְּעוֹת, פַּתֵּחַ אֲגוֹרוֹת.
Чекáніе ס׳ см. Чекáнка. [das Prägen.
Чекáнка נ׳, -кáніе ס׳ פִּתּוּחַ בְּחוֹתָם, יְצֻקָה (מ״א ז, כד)
Чекáнный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְפַתּוּחַ בְּחוֹתָם Präge-.
2) יָצוּק, מְפֻתָּח בְּחוֹתָם geprägt. [ger.
Чекáнщикъ ז׳ מַתִּיךְ, יוֹצֵק, מְפַתֵּחַ בְּמוֹ־חוֹתָם Prä-
Чекáнъ ז׳ יְצֻקָה (מ״א ז, כד) Prägestempel.
Чекмáрь ז׳ עֱלִי Schlägel.
Чекмéнь ז׳ כְּסוּת קוֹזָקִים Kosakenrock.
Чекъ ז׳ см. Купóнъ.

Челнóкъ, -нóчекъ (-чка) ק׳ см. Чёлнъ.
Чёлнъ ז׳ 1) סִירַת דּוּגָה, קָטָן, כְּלִי־שַׁיִט, *דּוּגִית, *בִּצִּית
(ב״ב עג.) Kahn. 2) אֶרֶג, יְתַד הָאֶרֶג (איוב ז, ו) פֶּלֶךְ
הָעֶרֶב לָאוֹרְגִים Weberschiffchen.
Челó ס׳ מֵצַח Stirn. Бить челóмъ a) הִתְרַפֵּס וְהַעְתֵּר
אֶל־; б) הִתְנַפֵּל בְּתוֹדָה לִפְנֵי [בִּכְתָב Bittschrift.
Челобúтна נ׳, -бúтная שת״נ אִגֶּרֶת תְּחִנָּה, בַּקָּשָׁה
Челобúтный ת׳ מָלֵא דִּבְרֵי תַחֲנוּנִים bittschriftlich.
Челобúтчикъ ז׳ מִתְנַפֵּל בְּתַחֲנוּנִים לִפְנֵי Bittsteller.
-тчица נ׳. [2) בִּרְכַּת שָׁלוֹם Gruß.
Челобúтье ס׳ 1) בַּקָּשָׁה, תְּחִנָּה Bittschrift.
Человóй ת׳ הַמֵּצַח—Stirn-. [Menschenfreund.
Человѣколюбецъ (-бца) ז׳ אוֹהֵב הָאָדָם, חַנּוּן
Человѣколюбúвый ת׳ מָלֵא אַהֲבַת הָאָדָם, רַחוּם,
חַנּוּן menschenfreundlich. [Menschenliebe.
Человѣколюбіе ס׳ אַהֲבַת הָאָדָם, אַהֲבַת עֲמִיתוֹ
Человѣколюбный см. Человѣколюбúвый.
Человѣконенавúдѣнье ס׳ שִׂנְאָה לִבְנֵי־הָאָדָם
Menschenhaß. [Menschenfeind. -стница נ׳.
Человѣконенавúстникъ ז׳ שׂוֹנֵא לִבְנֵי־הָאָדָם
Человѣконенавúстный ת׳ מָלֵא שִׂנְאָה לִבְנֵי
הָאָדָם menschenfeindlich. [in Menschengestalt.
Человѣкообрáзно ת״פ כְּמַרְאֵה אִישׁ, כִּדְמוּת אָדָם
Человѣкоубійца ז״נ רוֹצֵחַ (רוֹצַחַת) נֶפֶשׁ Mörder.
Человѣкоугóдіе ס׳ מַשּׂא פָּנִים; חֵלֶק שְׂפָתַיִם
Schmeichelei.
Человѣкоугóдникъ ז׳ נוֹשֵׂא פָּנִים; מַחֲלִיק לָשׁוֹן
לַכֹּל Schmeichler. -ница נ׳. [chelnd.
Человѣкоугóдный ת׳ מָלֵא מַשּׂא פָּנִים schmei-
Человѣкоугождéніе см. Человѣкоугóдіе.
Человѣкъ ז׳ 1) אָדָם, אִישׁ, אֱנוֹשׁ, גֶּבֶר Mensch.
2) מְשָׁרֵת, עֶבֶד Diener.
Человѣчекъ (-чка) ק׳ см. Человѣкъ.
Человѣчески ת״פ כְּמִשְׁפַּט אָדָם, כְּדֶרֶךְ בְּנֵי־אִישׁ
menschlich. [Menschen-
Человѣческій ת׳ אָדָם—, בְּנֵי־אִישׁ— menschlich;
Человѣчество ס׳ הָאָדָם, בְּנֵי־אִישׁ, זֶרַע הָאָדָם
Menschheit. [Mensch.
Человѣчишко ז׳ אִישׁ נִקְלֶה, בָּזוּי בָּאָדָם elender
Человѣчій ת׳ אָדָם—, אִישׁ— Menschen-. Ч. гóлосъ
קוֹל אָדָם. [-люстный ת׳.
Чéлюсть נ׳ מַלְתָּעָה, מְתַלְּעָה, מַכְתֵּשׁ Kinnbacke.
Челядúнецъ (-нца) ז׳ עֶבֶד, מְשָׁרֵת, יְלִיד בַּיִת
Diener.
Челядúнка נ׳ אָמָה, שִׁפְחָה, מְשָׁרֶת Dienerin.

Челя́дникъ см. Челяди́нецъ. [schaft.
Челя́дный ת׳ אֲשֶׁר לִמְשָׁרְתֵי הַבַּיִת von der Diener=
Челя́дня נ׳ חֲדַר הַמְשָׁרְתִים, בֵּית עַבְדֵי הַבַּיִת Volks=
stube. [nerschaft.
Че́лядь נ׳ מְשָׁרְתֵי הַבַּיִת, אַנְשֵׁי (עַבְדֵי) הַבַּיִת Die=
Чембу́ръ ז׳ תִּקְוָה פְּתִיל, חֶבֶל Schnur.
Чемеза́, -зи́на נ׳ (המ׳) עֹשֶׁר, כֶּסֶף לָרוֹב Reichthum.
Чемези́нникъ ז׳ אוֹהֵב כֶּסֶף Geizhals.
Чемери́ца נ׳, -ри́чникъ ז׳ מִין צֶמַח מְרִירִי, *הַרְזֶף (פסחים לט.) (ב״ק מז:) *אַפְרָזֶת, Nieswurz.
Че́меръ ז׳ 1) עֶצֶם הַמַּפְרֶקֶת, עָצָה Rückgrat.
2) מִין חֳלִי נוֹפְלִים, *נִכְפֶּה סוּסִים Fallsucht.
Чемода́нъ ק׳ -да́нецъ (-нца), -да́нчикъ ז׳ אַמְתַּחַת, נוֹסְעִים (כלים כ) *כַּרְתִית, Mantelsack.
Чепару́ха נ׳ כּוֹס גָּדוֹל, גָּבִיעַ großes Glas.
Чепе́цъ (-пца́) ז׳ צְנִיף נָשִׁים, שְׁבִיס Haube.
Чепе́чница נ׳ עוֹשָׂה שְׁבִיסִים Haubenmacherin.
Чепе́чный ת׳ צְנִיף נָשִׁים, —שְׁבִיס— von der Haube.
Чепуха́ נ׳ הֶבֶל נִדָּף, אִוֶּלֶת, תַּהְפֻּכָה Unsinn.
Че́пчикъ ק׳ см. Чепе́цъ.
Чепчи́шко ז׳ שְׁבִיס רַע schlechte Haube.
Че́рвень נ׳ 1) אַרְגָּמָן, שְׁנִי־תוֹלַעַת, כַּרְמִיל, תּוֹלָע Purpur. 2) שֵׁם הַחֹדֶשׁ יוּלִי לְפָנִים Juli.
Че́рви ז״ר הַתָּו הָאַדְמוֹנִי (בגליונות הקרטים) Coeur.
Черви́вый ת׳ מָלֵא תוֹלָעִים voll Würmer.
Черви́вѣть פ״ע רוּם (עָלָה) תוֹלָעִים voll Würmer
Червлене́цъ (-нца́) ז׳ שָׁשַׁר Purpur. [werden.
Червлени́ца см. Че́рвень. -ни́чный ת׳.
Червлёный ת׳ חָמוּץ, מְאָדָּם, מְתֻלָּע purpurroth.
Че́рвлень נ׳ פָּארוּר, צֶבַע אָדֹם Scharlachfarbe.
Червлене́ть פ״ע קִבֵּץ פָּארוּר, כֻּסָּה אָדֹם, תֻּלַּע purpurroth werden.
Черво́нецъ (-нца) ז׳ שֶׁקֶל זָהָב Dukaten.
Черво́нка נ׳ см. Че́рви.
Черво́нный ת׳ 1) אָדֹם, מְאָדָּם, אַדְמוֹנִי, חָמוּץ, מְתֻלָּע purpurroth. 2) שת״ז см. Черво́нецъ.
Червообра́зный ת׳ כִּדְמוּת תּוֹלַעַת Wurmförmig.
Червото́чина נ׳ מַאֲכֹלֶת עָשׁ, רָקָב Wurmstich.
Червото́чный ת׳ אֲשֶׁר אֲכָלוֹ עָשׁ wurmstichig.
Червча́тый ת׳ כִּשְׁנִי־תוֹלַעַת, כַּשָּׁנִים, כְּמַרְאֵה אַרְגָּמָן, כַּתּוֹלָע, מְתֻלָּע purpurroth.
Червь ז׳ 1) תּוֹלֵעָה, רִמָּה Wurm. 2) שֵׁם הָאוֹת Ч
Червя́къ, -вячёкъ см. Червь.
Черда́къ ז׳ עֲלִיַּת הַבַּיִת Dachboden. [Dachboden.
Черда́чный ת׳ אֲשֶׁר לַעֲלִיַּת הַבַּיִת, —הָעֲלִיָּה— vom

Черева́ (-ре́въ) ס״ר מְעֵי הַחַי, קֶרֶב Eingeweide.
Черевикъ ז׳ נַעַל נָשִׁים Frauenschuh. -ви́чный ת׳.
Чере́вина נ׳ בֶּטֶן, קֶרֶב Bauch.
Череви́стый см. Чрева́стый.
Череви́чекъ (-чка) ק׳ см. Черевикъ.
Череви́чный ת׳ см. Черевикъ.
Чере́вій ת׳ הַבֶּטֶן— Bauch=.
Че́рево см. Чре́во. [Reihe.
Черeда́ נ׳ תּוֹר, גּוֹרָל, דָּבָר בְּמוֹעֲדוֹ, חֲלִיפוֹת, חֲלִיפָה
Череди́ть (-режу́, -реди́шь) פ״י שׂוּם מוֹעֲדִים לְ־ der Reihe nach bestimmen. [folgend.
Чередно́й ת׳ עִתִּי, אֲשֶׁר בָּאָה עִתּוֹ לְ־ der Reihe nach
Чередова́ться (-ду́юсь) פ״ח נִקּוֹף, הִקִּיף, בּוֹא חֲלִיפוֹת בְּמוֹעֲדוֹ der Reihe nach folgen. Череду́ются пра́здники הַחַגִּים יִנְקֹפוּ. Чередова́лись дни пи́ршества הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה.
Чередово́й см. Чередно́й.
Черёдъ ז׳ см. Череда́. [Sattelriemen.
Чересѣде́льникъ ז׳ סוּס בְּרִתְמַת מוֹסֵר הַשֶּׁכֶם
Чересчу́ръ ת״פ עַד־מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד zu sehr.
Че́резъ ז׳ אֲפֻנְדָּה, כִּיס אָרוֹךְ* langer Lederbeutel.
Че́резъ, Чрезъ מ״י 1) לְ־, מֵעֵבֶר הַ־, אֶל־עֵבֶר; דֶּרֶךְ durch, über. Ч. рѣку́ אֶל־עֵבֶר הַנָּהָר, בְּעַד הַ־ Онъ вёлъ ихъ ч. садъ נִחָם דֶּרֶךְ הַגַּן. Ч. окно́ בְּעַד הַחַלּוֹן. 2) בְּיַד, עַל־יְדֵי vermittelst. Письмо́ отпра́вилъ я ч. на́шего знако́маго אֶת־הַמִּכְתָּב שְׁלַחְתִּי עַל־יְדֵי מַכִּירֵנוּ. 3) בְּעוֹד, כַּעֲבֹר nach Verlauf. Ч. три дня בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים.
Череми́ца נ׳ שׁוּם הַמִּדְבָּר, שׁוּמָנִית* Waldknoblauch
Черёмуха, -мушка נ׳ מִין גַּרְגְּרֵי יַעַר Faulbeere.-му́-
Черёмха см. Черёмуха. [ховый ת׳.
Че́ренъ, Черено́къ (-нка́) ז׳ 1) נִצָּב, יַד־חֶרֶב אוֹ שַׂכִּין Stiel. 2) שְׁתִיל מַרְכָּב בְּעֵץ Propfreis. -ренко́вый ת׳.
Черепа́ха נ׳ צַב הַשִּׁרְיוֹן Schildkröte. -па́ховый ת׳.
Черепа́шина נ׳ בְּשַׂר צַב הַשִּׁרְיָה Schildkrötenfleisch.
Черепа́шій ת׳ אֲשֶׁר לְצַב הַשִּׁרְיָה Schildkröten=.
Черепи́нка נ׳ שֶׁבֶר כְּלִי־יוֹצֵר, חֶרֶשׂ Scherbe.
Черепи́ца נ׳ לִבְנַת־גַּג, רְהִיט חֹמֶר, *רַעַף (ביצה לג.), *קַרְמִיד (ירוש׳ ברכות ט) Dachziegel.
Черепи́чникъ ז׳ עוֹשֶׂה רְעָפִים, לוֹבֵן לִבְנֵי־גַג Dachziegelbrenner. [ziegeln.
Черепи́чный ת׳ מִלִּבְנֵי־גַג, רְעָפִים*— von Dach=
Че́репный, -ренно́й, Черепово́й ת׳ אֲשֶׁר לַגֻּלְגֹּלֶת, הַגֻּלְגֹּלֶת— Schädel=. [Schalthier.
Черепоко́жный ת׳ אֲשֶׁר עוֹר קַשְׂקַשִּׂים לוֹ (חי)

Черепо́къ (-пка́), -по́чекъ (-чка) ז' נֵפֶץ כְּלִי, חֶרֶשׂ יוֹצֵר Scherbe.

Че́репъ ז' 1) גֻּלְגֹּלֶת Hirnschädel. 2) עוֹר קַשְׂקַשִּׂים Schalhaut. 3) כִּסּוּי קֶרַח Eisrinde.

Чере́пье ס' מְכִתָּה, חַרְשֵׂי כְּלִי־יוֹצֵר, חֲרָשִׂים Scherben.

Черешко́вый ת' אֲשֶׁר לְיַד הַלַּהַב, ־הַנִּצָּב des Stiels.

Чере́шня נ' פְּרִי* דֻבְדְּבָן הַמָּתוֹק Süßkirsche. -не- [вый ת'.

Черешо́къ (-шка́) ק' см. Че́ренъ.

Черка́нье ס' שְׂרֶטֶת Gekritzel.

Черка́ть, -кну́ть פ"י 1) שָׂרוֹט, מָרוֹק, מָחֹה durchstreichen. 2) כָּתוֹב כְּתָב פְּתַלְתֹּל schnörkelig schreiben.

Че́рмный ת' חָמוּץ, אַדְמוֹנִי, אָדֹם fuchsroth. Че́рмное мо́ре יַם סוּף.

Черна́вка, Черна́вушка נ' 1) אִשָּׁה שְׁחַרְחֹרֶת brünettes Frauenzimmer. 2) פָּרָה שְׁחוֹרָה schwarze [Kuh.

Чернево́й ת' см. Чернь 2.

Че́рнедь נ' צַעֲצֻעֵי שָׁחוֹר עַל־כְּלֵי־כֶסֶף schwarz emaillirte Silberarbeit.

Черне́ніе ס' מְשִׁחַת שָׁחוֹר עַל־ Schwärzung.

Чёрненькій ת' שָׁחוֹר מְעַט, שְׁחַרְחֹר schwärzlich.

Че́рнеть נ' מִין בַּר־אַוָּז Blauente.

Чернёхонекъ ת' שָׁחוֹר מְאֹד sehr schwarz.

Черне́цъ ז' כֹּמֶר, נְזִיר הַכֹּהֲנִים Mönch. -не́чный ת'.

Черни́ка, ק' -ни́чка נ' גַּרְגַּר הַשָּׁחוֹר Schwarzbeere.

Черни́ла ס"ר דְּיוֹ Tinte.

Черни́льница נ' קֶסֶת הַסּוֹפֵר Tintenfaß.

Черни́льный ת' —הַדְּיוֹ Tinten-. Черни́льные оре́шки *עֲפָצִים, מִילִין* Galläpfel.

Черни́ть פ"י 1) הַשְׁחֵר schwärzen. 2) עָכוֹר, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי, הַבְאֵשׁ רֵיחַ אִישׁ, רַגֵּל בְּ־ verleumden.

Черни́ца נ' נְזִירָה Nonne.

Черни́чіе ס' см. Сикомо́ръ.

Черни́чникъ ז' שִׂיחַ גַּרְגְּרִים שְׁחוֹרִים Schwarzbeer- [strauch.

Черни́чный ת' см. Черни́ка.

Черно́ פ"ת שָׁחוֹר schwarz.

Чернобо́родый ת' בַּעַל זָקָן שָׁחוֹר schwarzbärtig.

Чернобро́вка נ' שְׁחוֹרַת גַּבּוֹת עֵינֶיהָ Frauenzimmer mit schwarzen Augenbrauen.

Чернобро́вый ת' אֲשֶׁר גַּבּוֹת עֵינָיו שְׁחוֹרוֹת mit schwarzen Augenbrauen.

Чернова́тый ת' שָׁחוֹר מְעַט schwärzlich.

Черновла́сый см. Черноволо́сый.

Чернов́ой ת' כָּתוּב בְּמַעְתָּקָה הָרִאשׁוֹן, כְּתֹבֶת לֹא־ מְטֹהָרָה noch unrein geschrieben.

Черноволо́сый ת' אֲשֶׁר שְׂעָרוֹ שָׁחוֹר schwarzhaarig.

Черногла́зый ת' בַּעַל עֵינַיִם שְׁחוֹרוֹת schwarzäugig.

Черногри́вый ת' אֲשֶׁר רַעְמָה שְׁחוֹרָה לוֹ schwarzmähnig.

Черножёлчіе ס' תּוּגָה, מָרָה (*מָרָה) שְׁחוֹרָה, מַעֲצֵבָה Gallsucht. [שְׁחוֹרָה) gallsüchtig.

Черножёлчный ת' *בַּעַל מָרָה, נְכֵה־רוּחַ, מַר־נֶפֶשׁ

Чернозёмъ ז' עֲפַר־גַּנִּים, אֲדָמָה שְׁחוֹרָה Gartenerde.

Черно́зубый ת' אֲשֶׁר שִׁנָּיו שְׁחוֹרוֹת mit schwarzen [Zähnen.

Черноклёнъ ז' עֵץ עַרְמוֹן Feldahorn.

Чернокни́жецъ (-жца) см. Чернокни́жникъ.

Чернокни́жіе ס' חֲבָרִים, כְּשָׁפִים, קְסָמִים, מִקְסָם, לְהָטִים Schwarzkunst.

Чернокни́жникъ ז' קוֹסֵם, מְכַשֵּׁף, יִדְּעוֹנִי, חַרְטֹם, חוֹבֵר חֲבָרִים Schwarzkünstler.

Чернокни́жничать פ"ע נַחֵשׁ, חָבוֹר חֲבָרִים, קָסוֹם Schwarzkunst treiben.

Чернокни́жный ת' —מִקְסָם, —קְסָמִים magisch.

Черноку́дрый ת' אֲשֶׁר קְוֻצּוֹתָיו שְׁחוֹרוֹת schwarzlockig. [wald.

Черноле́сіе ס' עֵצִים רַבֵּי הֶעָלֶה, חֹרֶשׁ מֵצַל Laub-

Черномáзый ת' אֲשֶׁר פָּנָיו שְׁחַרְחֹרִים braun im [Gesichte.

Черноо́кій см. Черногла́зый.

Чернорабо́чій ת' עוֹשֶׂה מְלָאכָה שְׁפָלָה; סַבָּל, עוֹמֵשׂ; חוֹפֵר אֲדָמָה gemeiner Arbeiter.

Черноризецъ (-зца) ז' כֹּהֵן לָבוּשׁ שְׁחוֹרִים Mönch.

Черносли́въ ז' דְּבֵלֶת *דַּרְמַסְקִים (פְּרִי־דַּמֶּשֶׂק) gedörrte Pflaume. -сли́вный ת'.

Чёрность, -нота́ נ' שַׁחֲרוּת, שְׁחוֹר Schwärze.

Чернота́ль נ' מִין עֲרָבָה Waide.

Черну́ха, -ну́шка נ' קֶצַח Felderbse.

Чёрный ת' 1) שָׁחוֹר; נִגְעָל; לֹא־טָהוֹר schwarz; unrein. Ч. во́лосъ שֵׂעָר שָׁחוֹר. Чёрное бѣльё בִּגְדֵי־בַד צֹאִים (לֹא־מְטֹהָרִים). Чёрная лѣ́стница מַעֲלוֹת לַאֲחוֹרֵי־בַּיִת. 2) אָפֵל, —חֹשֶׁךְ, —צָרָה unglücklich. Береги́ де́нежку на ч. день גְּרֵה לְיוֹם חֹשֶׁךְ. Чёрная душа́ נֶפֶשׁ נִשְׁחָתָה, חֹשֶׁךְ. Чёрная рабо́та עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ. Ч. наро́дъ דַּלַּת הָעָם.

Чернь נ' 1) הֲמוֹן, חֲשֻׁכִּים, דַּלַּת הָעָם Pöbel. 2) שְׁחוֹר Schwärze. 3) צַעֲצֻעֵי שָׁחוֹר עַל־כְּלֵי־כֶסֶף schwarzes Email.

Чернѣ́ть פ"ע שָׁחוֹר, הִכָּמֵר; קָדוֹר schwarz werden.

Че́рнядь см. Че́рнедь.

Черпа́къ ז' דְּלִי, כְּלִי לִדְלוֹת Schöpfgeschirr.

Черпа́ло ס' מַדְלָה, מַשְׁאָב Schöpfkelle.

Черпа́льный ת' עָשׂוּי לִדְלוֹת (לִשְׁאֹב) בּוֹ Schöpf-.

Че́рпаніе ס׳ משאב, שאב, דלות das Schöpfen.
Че́рпать, -пну́ть פ״י חשוף מי, דלה, שאוב schöpfen. Ч. воды́ изъ коло́дца חשוף מים מנבא. -ся נפ׳ הדלה, השאב geschöpft werden. [altgebacken.
Черствова́тый ת׳ מעט (ישן) יבש (לחם) etwas
Чёрствость נ׳ קשי, יבשת Härte. Ч. души́ ערלת־לב.
Чёрствый ת׳ 1) נקשה, ישן, יבש (לחם) altgebacken. 2) קשה, כבד, ערל gefühllos. Чёрствое се́рдце לב ערל.
Черстве́ть פ״ע הקשה, יבוש, הושן hart werden.
Черта́ נ׳ 1) קו, תו; שרטת Strich. 2) אות; מעלל, פעל, עלילה Charackterzug. Благоро́дная черта́ פעל צדק. Черты́ лица́ его́ הכרת פניו. [zimmer.
Чертёжная שת״נ בית מלאכות התבנית Zeichen=
Чертёжникъ ז׳ עושה מחקה, מתאר תבנית Zeichner.
Чертёжный ת׳ אשר למלאכות התבנית zum Zeichnen.
Чертёжъ ז׳ חרט, חקק, מחקה, תבנית, דמות Zeichnung. [Bube.
Чертёнокъ (-нка) ז׳ נער שובב, צעיר שטן wilder
Чёртикъ см. Чертёнокъ. Допи́лся до чёртиковъ שכר עד־אם עיניו ראו זרות. [nen.
Черти́льный ת׳ אשר יחוקקו בו תבנית zum Zeichnen.
Черти́ть (черчу́, че́ртишь) פ״י חרות, חקה, חקוק, התוה, תוה, שרוט, חרוש, תאר zeichnen. -ся נפ׳ החק, התוה, תאור, החרת, חקה gezeichnet werden. [Weib.
Черто́вка נ׳ נעות־לב, אשה הומיה וסררת böses
Черто́вскій ת׳ —שטן, —בליעל, —שחת teuflisch.
Чертовщина נ׳ מעשה, תעלולים, התולי שטן Teufelei. [па́лецъ שחלת Teufelsfinger.
Чёртовъ ת׳ —השטן, —השעיר, —שד Teufels=. Ч.
Черто́гъ ז׳ אפדן, בירה, טירה, ארמן, היכל Palast.
Черто́къ (-тка́) ז׳ שרד Zeichenmaß. [то́жный ת׳.
Чертополо́хъ ז׳ דרדר Distel. -ло́шный ת׳.
Чёрточка נ׳ שרטת, קו, תו Strichlein.
Чёртъ ז׳ שטן, שעיר, שד, מלך בלהות, בכור מות Teufel. Ч. возьми́ его! יקחהו אפל! ישודהו קטב.
Черче́ніе ס׳ מלאכות התבנית, חקק das Zeichnen.
Чеса́лка, ק׳ -лочка נ׳ משרק לצמר ופשתים Wollkamm. [macher.
Чеса́лочникъ ז׳ עושה משרקות צמר Wollkammen=
Чеса́льный ת׳ (צמר) אשר ישרקו בו zum Kämmen.
Чеса́льщикъ ז׳ עובד בשריקות צמר Kämmer.
Чеса́ніе ס׳ שריקות צמר das Kämmen. [-щица נ׳.
Чеса́ть (-чешу́, -че́шешь), Чесну́ть פ״י 1) שרוק (שער, צמר, פשתים) kämmen. 2) גרד kratzen. -ся פ״ח התגרד: Ло́шадь че́шется объ сте́ну הסוס מתגרד בקיר. У меня́ язы́къ че́шется דברה לא־אוכל החריש, לשוני בחכי.
Чёска נ׳ см. Чеса́ніе.
Чесми́на נ׳ עץ תרזה Stechpalme.
Чеснoко́вка נ׳ ראש שומים Knoblauchzwiebel.
Чесно́къ ז׳ שום Knoblauch. -ко́вый ת׳. [lauch.
Чесно́чница נ׳ מכתש לשומים Mörser für Knob=
Чесно́чный ת׳ —שום, —שומים Knoblauch=.
Чесота́ נ׳ צרבת שחין das Jucken.
Чесо́тка נ׳ גרב, חרס Krätze. [krätzig.
Чесо́точный, -со́тный ת׳ מכה גרב, מכה חרס, נגוע חרס
Че́ствованіе ס׳ הדר פני־, כבד, תת כבוד ל־ Achtungsbezeigung.
Че́ствовать (-ствую) פ״י כבד, נתון כבוד ל־, הדור, נחול כבוד Achtung bezeigen. -ся נפ׳ כבוד, פני־ החשב, הכבד verehrt werden.
Че́стивый ת׳ יראי־ה׳, מכבד שם אלהים andächtig.
Чести́ть (чещу́) פ״י 1) כבד, כבד, ברך, הדור פני־ verehren. 2) ברך (מ״א כא, י), קלל, חרף, נאץ mißhandeln. [בתמים ehrlich.
Че́стно ת״פ באמונה, בצדק, במישרים, במישור,
Че́стность נ׳ צדק, צדקה, ישר, מישור, מישרים, בר, נכונה, תמה, תם, נכחה, אמונה, ישרת־לב, נקיון כפים, לבב Ehrlichkeit.
Че́стный ת׳ ישר, תם, תמים, נאמן, איש אמונים, בר לבב, טהר־ידים, נקי־כפים, כן ehrlich.
Честолю́бецъ (-бца) ז׳ רודף כבוד Ehrsüchtiger.
Честолюби́вый ת׳ נכסף לכבוד ויקר ehrgeizig.
Честолю́бица נ׳ רודפת כבוד Ehrgeizige.
Честолю́біе ס׳ אהבת כבוד Ehrgeiz.
Честь (чту, чтёшь) פ״י חשוב ל־ rechnen, achten.
Честь נ׳ כבוד, יקר, הדרת פנים Ehre.
Чета́ נ׳ שנים, איש ואשתו, זוג* Paar. Она́ тебѣ́ не чета́ היא לא־יאתה לך.
Чета́ть פ״י דמה ל־, השוה ל־, ערוך ל־, המשל ל־ paaren, gleichstellen. -ся פ״ח הדמה ל־, כ־, התמשל gleichgestellt werden. [вый ת׳
Четве́ргъ ז׳ יום החמשי בשבוע Donnerstag. -го́-
Четверёньки (-рёнекъ) נ״ר ידיו ורגליו Hände und Füße. Ходи́ть на четверёнькахъ הלוך על־ארבע, זחול על־ידיו ועל־רגליו. [-рико́вый ת׳.
Четвери́къ ז׳ מדת שמונה קבים Getreidemaß.
Четвери́ть פ״י גזור לארבעה גזרים in vier Theile
Четвери́цею ת״פ ארבעתים vierfach. [theilen.

Четвёрка נ׳ 1) גִּלָּיוֹן אַרְבַּעַת הַתָּוִים (בקרטים) die Vier. 2) רִתְמַת אַרְבַּעַת סוּסִים Viergespann.
Чéтверни נ״ר יְלוּדִים אַרְבָּעָה יַחְדָּו Vierlinge.
Четвернóй ת׳ רָבוּעַ כָּפוּל vierfach.
Четверня см. Четвёрка 2.
Чéтверо מס״ש אַרְבַּעַת ; אַרְבַּע vier. [vierstimmig.
Четвероголóсный ת׳ (שיר) עָרוּךְ לְאַרְבָּעָה קוֹלוֹת
Четвероевáнгеліе см. Евáнгеліе.
Четвероконéчный ת׳ בֶּן־אַרְבַּע קְצָוֹת vierspitzig.
Четверомѣ́стный ת׳ (רכב) אֲשֶׁר אַרְבָּעָה מוֹשָׁבוֹת לוֹ viersitzig.
Четвероногій ת׳ בֶּן־אַרְבַּע רַגְלַיִם vierfüßig.
Четвероугóльн— см. Четыреугóльн—.
Четвертакóвый ת׳ בִּמְחִיר רֶבַע הַשֶּׁקֶל einen Viertelrubel kostend.
Четвертáкъ ו׳ רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף Viertelrubel.
Четвертачёкъ (-чкá) см. Четвертáкъ.
Четвертúна, -тúнка נ׳ רְבִיעִית הַ־ Viertel.
Четвёртка ת׳ רְבִיעִית הַ־ ,רֹבַע ,רֶבַע Viertel.
Четвертнóй ת׳ אֲשֶׁר יָכִיל רֹבַע הַ־ ein Viertel ausmachend. [גָּזוֹר לְאַרְבָּעָה גְזָרִים das Vierteln.
Четвертовáніе ס׳ ;מוֹת הַקָּרוּעַ לְאַרְבָּעָה קְרָעִים
Четвертовáть (-тýю) פ״י קָטוֹל וְקָרוֹעַ לְאַרְבָּעָה קְרָעִים vierteln. -ся נפ׳ הִקָּרַע לְאַרְבָּעָה קְרָעִים geviertelt werden.
Четвертóкъ (-ткá) см. Четвéргъ.
Четвёрточка ק׳ см. Четвёртка.
Четвёртый מס״ד רְבִיעִי vierter. Въ ч. день мѣсяца בְּאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ.
Чéтверть נ׳ רְבִיעִית הַ־ ,רֹבַע ,רֶבַע Viertel.
Чéтверы (-рыхъ) מס״ר ר׳ אַרְבַּעְתָּם vier.
Чётка נ׳ (מִתְחַלֵּק לִשְׁנַיִם שְׁלֵמִים) מִסְפָּר מַתְאִים, מִסְפָּר זוּגִי ,מִסְפַּר צְמָדִים* gerade Zahl.
Чётки (чётокъ) נ״ר אַבְנֵי זִכָּרוֹן לְמִסְפַּר הַתְּפִלּוֹת (לנוצרים) Rosenkranz. [leserlich.
Чёткій ת׳ בָּרוּר ,נָכֹחַ לַקּוֹרֵא ,אֲשֶׁר יָרוּץ הַקּוֹרֵא בוֹ
Чёткость נ׳ בֹּר הַכְּתָב Leserlichkeit.
Чётный ת׳ זוּגִי ,מַתְאִים* gerade. Чётное число см. [Чётка.
Чётъ ו׳ см. Чётка.
Четыре (-рёхъ) מס״ש אַרְבַּע ; אַרְבָּעָה vier.
Четырегрáнникъ ו׳ בַּעַל אַרְבַּע מִגְבָּלוֹת Vierflach.
Четырегрáнный ת׳ בֶּן־ ,אֲשֶׁר אַרְבָּעָה פָּנִים לוֹ אַרְבַּע מִגְבָּלוֹת vierkantig.
Четырежды ת״פ אַרְבַּע פְּעָמִים viermal.
Четырезýбецъ (-бца) ו׳ *כִּלְבִּית ,דַּג חֲדוּדֵי הַבֶּטֶן (שבת עז:) Stachelbauch. [räderig.
Четыреколёсный ת׳ בַּעַל אַרְבָּעָה אוֹפַנִּים vier-
Четыреста (-рехсóтъ) מס״ש אַרְבַּע מֵאוֹת vierhundert.
Четырестороннiй ת׳ אֲשֶׁר אַרְבַּעַת פָּנִים לוֹ vierseitig.
Четыреугóльникъ ו׳ תְּמוּנָה רְבוּעָה Viereck.
Четыреугóльный ת׳ אֲשֶׁר אַרְבַּע פִּנּוֹת לוֹ viereckig.
Четырехднéвный ת׳ בֶּן־אַרְבָּעָה יָמִים viertägig.
Четырехлѣ́тній ת׳ בֶּן־אַרְבַּע שָׁנִים vierjährig.
Четырехмѣ́сячный ת׳ בֶּן־אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים viermonatlich. [פְּלָגּוֹת Vierfeldwirthschaft.
Четырехпóльное хозяйство פִּלְגַּת הַשָּׂדֶה לְאַרְבַּע
Четырехслóжное слово מִלָּה בַּת־אַרְבַּע הֲבָרוֹת viersylbiges Wort. [ster.
Четырехсóтый מס״ד הָאַרְבַּע מֵאוֹת— vierhundert-
Четырехстóлпный ת׳ אֲשֶׁר אַרְבָּעָה עַמּוּדִים לוֹ viersäulig. [עֶשְׂרֵה— vierzehnter.
Четырнадцатый מס״ד הָאַרְבַּע ,—הָאַרְבָּעָה עָשָׂר
Четырнадцать מס״ש אַרְבָּעָה עָשָׂר ; אַרְבַּע עֶשְׂרֵה vierzehn. [Heiligenlegende.
Четьи-минеи נ״ר חִזְיוֹן הַקּוֹרוֹת לְמַעֲנֵי בְּרִית הַנּוֹצְרִים
Чехóлъ (-хлá), Чехóлокъ (-лка) ו׳ ,חֲתֻלָּה ,חִתּוּל תַּעַר ,נָדָן ; מִכְסֶה ,כִּסּוּי ,מַעֲטָפָה Ueberzug; Futteral. -хольный ת׳.
Чечевица, ק׳ -вúчка נ׳ זֶרַע־עֲדָשִׁים ,עֲדָשׁ Linse.
Чечевицеобрáзный ת׳ כְּמַרְאֵה זֶרַע־עֲדָשִׁים linsenförmig.
Чечевúчный ת׳ עֲדָשִׁים— ,עֲדָשׁ— Linsen—.
Чечениться см. Жемáниться.
Чéчень (-чня) ו׳ פַּחַת לָצִיד דָּגִים Fischgrube.
Чечéня נ׳ אִשָּׁה מִתְיַפָּה וְסָרַת־טַעַם Zierpuppe.
Чечéтъ ו׳ *צִרְדָּא ,מִין צִפּוֹר Hänfling. -чéтка נ׳.
Чешуекрылый ת׳ בַּעַל־כַּנְפֵי קַשְׂקַשִּׂים schuppenflügelig.
Чешуеобрáзный ת׳ כִּדְמוּת קַשְׂקֶשֶׂת schuppenförmig. [mig.
Чешýйка ק׳ см. Чешуя.
Чешýйный ת׳ קַשְׂקַשִּׂים— schuppig. Чешýйная броня שִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים.
Чешуистый ת׳ מָלֵא קַשְׂקַשִּׂים schuppicht.
Чешýйчатый ת׳ עָשׂוּי קַשְׂקַשִּׂים schuppig.
Чешуя נ׳ קַשְׂקֶשֶׂת Schuppe. [Kiebitz.
Чúбезъ, Чúбисъ ו׳ (חולין סב:) *מְזַג־חֲמַר ,מִין צִפּוֹר
Чúвиться פ״ח הִתְהַדֵּר בִּנְדִיבוֹת den Freigebigen spielen

Чи́вость רוּחַ נְדִיבָה, נְדִבַת לֵב נ׳ Freigebigkeit.
Чи́вый אִישׁ מַתָּת, נְדִיב לֵב, נָדִיב ת׳ freigebig.
Чиги́рь ז׳ מִזְרַק־מַיִם לְהַשְׁקוֹת גַּנִּים Gartenspritze.
Чижёвникъ ז׳ см. Чили́га.
Чижъ, Чи́жикъ, Чи́жичекъ (-чка) ז׳ מִין צִפּוֹר Zeisig. -жёвка נ׳, -жо́вый ת׳.
Чи́кать, -кнуть פ״י 1) גָּזוֹר בְּמִסְפָּרַיִם zerscheeren. 2) שָׁרוֹק, צַפְצֵף zwitschern.
Чикчи́ры ז״ר מִכְנְסֵי פָּרָשִׁים Ulanenhosen.
Чили́га נ׳ עֵץ הַקִּטְנִית, מִין שִׂיחַ* Erbsenbaum.
Чили́канье ס׳ קוֹל צִפּוֹר מְצַפְצֵף Gezwitscher.
Чили́кать פ״ע צַפְצֵף zwitschern.
Чина́ръ ז׳ עֵץ תִּדְהָר Platane. -на́ровый ת׳.
Чине́ніе ס׳ 1) שִׂים, עֲשׂוֹת das Machen. 2) תִּקּוּן, הֵיטֵב, תַּקֵּן Ausbesserung.
Чини́ть פ״י 1) עָשׂה, שׂוּם, שׂוּת machen, üben. Ч. судъ עָשׂה מִשְׁפָּט. 2) חַזֵּק בֶּדֶק, הֵיטֵב, תַּקֵּן, תַּקּוֹן ausbessern. 3) מַלֵּא anfüllen. Ч. бо́мбу по́рохомъ מַלֵּא גֻּלַּת נֶפֶץ בַּאֲבַק־זִקִּים. 4) Ч. перо́ и каранда́шъ הַחֵד עֵט וּקְנֵה עֹפֶרֶת beschneiden. -ся נפ׳ 1) הֵעָשׂה; הִתָּקֵן; מֻלָּא; הֻחַד gemacht, ausgebessert werden. 2) הִתְהַדֵּר פ״ח Ceremonien machen.
Чини́шко ז׳ תּוֹר צְעִירֵי הַפְּקִידִים niedriger Rang.
Чи́нка נ׳ см. Чине́ніе.
Чи́нно תה״פ כָּרָאוּי, עַל־פָּנוּי, כַּמִּשְׁפָּט, סְדָרִים anständig.
Чи́нность נ׳ סְדָרִים, מֵישָׁרִים, מִישׁוֹר Wohlanständigkeit.
Чи́нный ת׳ שׁוֹמֵר מֵישָׁרִים, מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט [anständig.
Чино́вникъ ז׳ פְּקִיד הַמְּלוּכָה, בַּעַל־פְּקִידוּת Beamter.
Чино́вница נ׳ אֵשֶׁת פְּקִיד הַמְּלוּכָה Frau des Beamten.
Чино́вничій ת׳ אֲשֶׁר לִפְקִידֵי הַמְּלוּכָה Beamten-.
Чино́вный ת׳ בַּעַל פְּקִידוּת einen Rang habend.
Чиноначя́ліе ס׳ מַעֲלוֹת הַפְּקִידוּת בַּמִּשְׂרָה Rangordnung.
Чиноначя́льникъ ז׳ רֹאשׁ הַפְּקִידִים Vorgesetzter.
Чиноположе́ніе ס׳ סֵדֶר הָעֲבוֹדָה בְּבֵית־יְיָ Kirchenordnung. [dem Range.
Чинопочита́ніе ס׳ הַדְרַת פְּנֵי־שָׂרִים Ehrfurcht vor
Чинорасположе́ніе ס׳ מַעֲלוֹת הַכְּהֻנּוֹת בַּמִּשְׂרָה Rangordnung.
Чинъ ז׳ 1) מִנְהָג, מִשְׁמָר, סֵדֶר Ordnung. 2) תּוֹר (עזרא ד, ז) כְּנָת, הַפְּקִידוּת לְמַעֲלוֹתֶיהָ Rang. Ни́жніе чины́ אַנְשֵׁי הַצָּבָא וְשָׂרֵי הָעֲשָׂרוֹת. [Чи́рья.
Чи́рей ז׳ אֲבַעְבֻּעָה, מַכָּה טְרִיָּה, חַבּוּרָה Geschwür. ר׳

Чири́къ— см. Чили́къ—.
Чиро́къ (-рка́), ז׳ -рёнокъ (-нка) ז׳ בַּן־אַוָּז הָרָרִי [Bergente.
Чи́рышекъ (-шка) ז׳ см. Чи́рей.
Чирьева́тый ת׳ מָלֵא אֲבַעְבֻּעוֹת voll Geschwürchen.
Чи́сленіе ס׳ בֹּא בַּפְּקוּדִים das Rechnen.
Чи́сленность נ׳ מִסְפָּר, מִפְקָד Anzahl.
Чи́сленный, -леный ת׳ נִמְנֶה, נֶחְשָׁב, פָּקוּד, בַּיוּן gezählt. -ленная величина́ תֹּכֶן הַמִּסְפָּר.
Числи́тель ז׳ (בתשברת) מוֹנֶה הַשְּׁבָרִים Zähler.
Числи́тельный ת׳ מִסְפָּר— Zahl-. Имя числи́тельное שֵׁם הַמִּסְפָּר.
Чи́слить פ״י הָבֵא בַּפְּקוּדִים, מָנֹה, סָפוֹר zählen. -ся נפ׳ 1) הִמָּנֵה, הִסָּפֵר gezählt werden. 2) הִתְפַּקֵּד פ״ח הִתְחַשֵּׁב בְּ־ gerechnet werden.
Число́ ס׳ 1) מִכְסָה, מַתְכֹּנֶת, תֹּכֶן, מִסְפָּר Zahl. 2) אֶחָד יְמֵי הַחֹדֶשׁ Datum. 3 числа́ мѣ́сяца בַּשְּׁלִישִׁי לַחֹדֶשׁ. Кни́га чи́селъ סֵפֶר בַּמִּדְבָּר.
Числосло́вецъ (-вца) см. Числосло́въ.
Числосло́віе ס׳ תּוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן Rechenkunst. [tisch.
Числосло́вный ת׳ אֲשֶׁר לְתוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן arithme-
Числосло́въ ז׳ מֵבִין בְּתוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן Arithmetiker.
Чистага́нъ ז׳ (מָאזָל) כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר baares Geld.
Чи́стенькій ת׳ זַךְ, נָקִי, בָּרוּר, בַּר, טָהוֹר sauber.
Чистёхонекъ ת׳ זַךְ וְטָהוֹר ganz rein.
Чи́стикъ ז׳ יוֹנַת־יָם Seetaube.
Чисти́лище ס׳ תָּפְתֶּה, כּוּר הַמַּצְרֵף לְפוֹשְׁעִים Fegfeuer.
Чисти́льщикъ ז׳ מְצָרֵף, מְנַקֶּה, מְטַהֵר Reiniger.
Чисти́тельный ת׳ שׁוֹטֵף וּמְנַקֶּה reinigend.
Чи́стить (-чи́щу) פ״י זַכֵּה, פַּנֵּה, טַהֵר, נַקֵּה reinigen. -ся נפ׳ 1) טָהוֹר, נִקָּה gereinigt werden. 2) פ״ח הִזַּכֵּה, הִטַּהֵר, הִבָּר sich reinigen. [nigen.
Чи́стка נ׳ מַצְרֵף, צָרֹף; טָהֳרָה, זַכּוּת, נְקִיּוּת das Rei-
Чи́сто תה״פ בְּטָהֳרָה, לְטָהֵר rein. Чи́сто-на́чисто כָּלָה, כָּלִיל gänzlich.
Чистокро́вный ת׳ זֶרַע־אֱמֶת— von reinem Blut.
Чистописа́ніе ס׳ חֶרֶט בָּרוּר, כְּתֹבֶת זַכָּה Kalligraphie.
Чистопи́сецъ (-сца) ז׳ סוֹפֵר מָהִיר Kalligraph.
Чистопло́тка נ׳ אוֹהֶבֶת נִקָּיוֹן reinliches Frauenzimmer. [keit.
Чистопло́тность נ׳ טָהֳרַת בְּשָׂרִים, נִקָּיוֹן Reinlich-
Чистопло́тъ ז׳, -пло́тный ת׳ אוֹהֵב נִקָּיוֹן der Reinlichkeit liebt.
Чистопо́лье ס׳ בַּר (איוב לט, ד) בַּר, שָׂדֶה פְּתוּחָה offenes Feld.
Чисторѣ́чіе ס׳ נִיב טָהוֹר, שָׂפָה בְרוּרָה reine Aus-

ſprache. [Offenherzigkeit.
Чистосердéчіе ס׳, -дéчность נ׳ לֵב טָהוֹר ,תָּם־לֵבָב
Чистосердéчный ת׳ תְּמִים־לֵב, נֶאֱמַן־רוּחַ offen=
Чистотá נ׳ בֹּר ,טָהֳרָה ,נִקָּיוֹן Reinheit. [herzig.
Чи́стый ת׳ טָהוֹר ,נָקִי ,בַּר ,זַךְ rein. Чи́стое золото זָהָב
(מְזֻקָּק) טָהוֹר. Чи́стая моли́тва תְּפִלָּה זַכָּה. Чи-
стая любóвь אַהֲבָה נֶאֱמָנָה. Онъ вы́шелъ чистъ
a) הִתְמַלֵּט בְּעוֹר שִׁנָּיו ,יָצָא בְּגַפּוֹ (б ;נִצְטַדֵּק ,יָצָא נָקִי
Онъ вы́шелъ въ чи́стую отстáвку יָצָא נָקִי לְבֵיתוֹ.
Онъ чи́стый плутъ אִישׁ מִרְמוֹת הוּא כֻּלּוֹ.
Чистя́къ ז׳ לְבֶן־פָּנִים Einer, der ein weißes Geſicht
hat. -тя́нка נ׳. [menleſer.
Читáльщикъ ז׳ קוֹרֵא בִּתְהִלּוֹת דָּוִד עַל־מֵת Pſal=
Читáніе ס׳ קְרֹא (מִקְרָא ,קְרִיאָה) בַּסֵּפֶר das Leſen.
Читáтель ז׳ קוֹרֵא סֵפֶר Leſer. -льница נ׳.
Читáть פ״י (ספר) קָרָא leſen. -ся נפ׳ הִקָּרֵא geleſen w.
Чихáніе ס׳ קוֹל מְזוֹרֵר ,עֲטִישָׁה das Nieſen.
Чихáтельный ת׳ מְעוֹרֵר עֲטִישָׁה Nieſen erregend.
Чихáть, -хну́ть פ״ע זוֹרֵר ,הִתְעַטֵּשׁ* nieſen. -ся פ״ם
Отъ зáпаха егó чихáется כָּל־מֵרִיחַ בּוֹ יְזוֹרֵר.
Чихи́рникъ ז׳ (המ׳) סוֹבֵא ,שׁוֹתֶה לְשִׁכָּרוֹן ,מִשְׁתַּכֵּר
Trunkenbold. [הִשְׁתַּכֵּר ſich betrinken.
Чихи́рничать פ״ע (המ׳) סָבוֹא ,שָׁתֹה לְשִׁכָּרוֹן,
Чихи́рь ז׳ תִּירוֹשׁ ,יֶקֶב ,יַיִן junger Wein.
Чихну́ть см. Чихáть.
Чихóта נ׳ עֲטִישָׁה ,פְּעָמִים רַבּוֹת זוֹרֵר öfteres Nieſen.
Чихóтка см. Чемери́ца.
Чихъ ז׳ см. Чихáніе.
Чи́ща נ׳ см. Новь.
Чи́ще ת׳ טָהוֹר מִ־ ,בַּר מִ־ ,זַךְ יוֹתֵר מִ־ reiner.
Чищéніе ס׳ см. Чи́стка.
Чкать (чкáю), **Чкну́ть** הַכֵּה אֶל־ ,מָחֹה בְּ־ anſto=
ßen. -ся פ״ח הִתְנַגֵּף בְּ־ ,כָּשׁוֹל בְּ־ ſich anſtoßen.
Членовреди́тель ז׳ נוֹתֵן מוּם (מַשְׁחִית) בְּ־ der ſich
Verſtümmelnde. [בְּ־ Verſtümmelung.
Членовреди́тельство, -вреждéніе ס׳ תֵּת מוּם
Члéнскій ת׳ אֲשֶׁר לְאַחַד הַחֲבֵרִים ,—חָבֵר Mitglieds=.
Ч. взносъ תְּרוּמַת (מִסַּת־יַד) חָבֵר.
Членъ ז׳ 1) בַּד ,עֶצֶם ,אֵבֶר* Glied. Члéны мои́ дро-
жáтъ רָחֲפוּ עֲצָמַי (2 ,חָבֵר ,אַחַד קְרִיאֵי עֵדָה Mit=
glied. Ч. семéйства егó בֶּן־מִשְׁפַּחְתּוֹ. Ч. вѣ́ры
אַחַד יְסוֹדֵי הַדָּת.
Чмóканье ס׳ 1) שְׁרֵקַת שְׂפָתַיִם das Schmatzen.
2) נְשִׁיקוֹת פֶּה das Küſſen.
Чмóкать פ״ע 1) שָׁרוֹק (צָלוֹל) בִּשְׂפָתָיו ſchmatzen.
2) נַשֵּׁק ,נָשׁוֹק küſſen. -ся פ״ח נַשֵּׁק אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
Чобóтъ см. Чебóтъ. [einander küſſen.
Чóбръ см. Чабёръ. [Anſtoßen.
Чóканье ס׳ תַּקַע (מְחִי) כּוֹסוֹת הַמִּשְׁתֶּה לִבְרָכָה das
Чóкать, -кну́ть פ״י מָחֹה אֶל־ ,בְּ־ (הַכֵּה) תָּקוֹעַ an=
ſtoßen. -ся פ״ח (לְאוֹת מָחֹה כּוֹסוֹ אֶל־כּוֹס רֵעֵהוּ
בְּרָכָה) anſtoßen. [Klang der Gläſer.
Чокъ ז׳ תַּקַע (מְחִי ,צִלְצֵל ,שְׁאוֹן) כּוֹסוֹת הַמִּשְׁתֶּה
Чóлка נ׳ צִיצַת רֹאשׁ סוּס Schopf.
Чолнъ см. Чёлнъ. [ziertheit.
Чопóрность נ׳ צְבִי־עֲדִי ,גְּאוֹן צְבִי ,עֲדִי עֲדָיִים Ge=
Чопóрный ת׳ הָדוּר בַּעֲדִי עֲדָיִים zuſehr geziert.
Чортъ см. Чёртъ. [אוּלוֹ dickbäuchig.
Чревáстый ת׳ רְחַב בֶּטֶן ,עָבֶה כְרֵשׂוֹ ,אֲשֶׁר בָּרִיא
Чревáтая ת׳ (המ׳) הָרָה ,מְעֻבֶּרֶת* Schwangere.
Чревáтость נ׳ (המ׳) הֵרָיוֹן Schwangerſchaft.
Чревáтѣть פ״ע (המ׳) הָרֹה ſchwanger werden.
Чрéво ס׳ בֶּטֶן ; כְּרֵשׂ ; אוּל ; גָּחוֹן Bauch. Ч. мáтери
בֶּטֶן (רֶחֶם, מְעֵי) אֵם.
Чревобѣ́сіе ס׳ שָׂבְעָה דַעַת מִבְּלִי אֲכֹל ,זוֹלְלוּת
Чревовѣщáніе ס׳ אוֹב Bauchredekunſt. [Freßſucht.
Чревовѣщáтель ז׳ בַּעַל־אוֹב Bauchredner.
-льница נ׳. [haftigkeit.
Чревоугóдіе ס׳ תַּעֲנוּגֵי בְשָׂרִים ,מְלֹאת בִּטְנוֹ Lecker=
Чревоугóдникъ ז׳ רוֹדֵף תַּעֲנוּגֵי בְשָׂרִים Bauchdiener.
Чред— см. Черед—. [außerordentlich.
Чрезвычáйно ת״פ בִּמְאֹד מְאֹד ,עַד־מְאֹד ,לִמְאֹד
Чрезвычáйность נ׳ פְּלָאוֹת ,פֶּלֶא ,פְּלִי Ungewöhn=
liches. [כָּמוֹהוּ ungewöhnlich
Чрезвычáйный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־רַבִּים ,יָקָר ,נִפְלָה
Чрезмѣ́рно ת״פ לְמַעְלָה ,לְאֵין קֵצֶה ,לִבְלִי־חֹק דה״ב)
טו,, יב) ; לְמַכְבִּיר ungemein. [mäßigkeit.
Чрезмѣ́рность נ׳ רוֹב לִבְלִי־חֹק ,מוֹתָר Ueber=
Чрезмѣ́рный ת׳ גָּדוֹל (רַב) לִבְלִי־חֹק übermäßig.
Чрезплéчный ת׳ נִשָּׂא עַל־כָּתֵף Schulter=.
Чрезчу́ръ см. Черезчу́ръ.
Чрезъ см. Черéзъ.
Чренъ ז׳ מַחְתַּת־מֶלַח Salzpfanne.
Череп— см. Череп—.
Чрéсла. Чреслá (-слъ) ס״ר חֲלָצַיִם ,מָתְנַיִם Lenden.
Чрéсленникъ ז׳ אֵזוֹר חֲלָצַיִם ,חֲגוֹר מָתְנַיִם Gürtel.
Чрéсленный ת׳ חֲלָצַיִם ,—מָתְנַיִם—Lenden=.
Чтéніе ס׳ קְרֹא (מִקְרָא ,קְרִיאָה) בַּסֵּפֶר das Leſen.
Чтецъ (-цá) ז׳ קוֹרֵא בַּסֵּפֶר Vorleſer.
Чти́лище ס׳ הֵיכָל ,מִקְדָּשׁ Heiligthum.

Чтитель ז' מְכַבֵּד,—חוֹשֵׁב שֵׁם Verehrer. -льница נ'.
Чтить (чту, чтишь) פ"י כַּבֵּד, סַלְסֵל, הוֹקֵר, חָשׁוֹב
יָקוֹר בְּעֵינֵי־, הֶחֱשֵׁב, כָּבוֹד נפ' verehren. -ся —שֵׁם
הִכָּבֵד verehrt werden.
Что (чего́) מג"ם 1) מָה was. Что сдѣлалъ ты? מָה
עָשִׂיתָ. Что бу́детъ ? וִיהִי מָה. Что за шумъ?
מָה קוֹל הֶהָמוֹן. Что ты такъ торопи́лся ? מַה־
זֶּה מִהַרְתָּ. На что (къ чему́) э́то мнѣ ? לָמָּה זֶּה
כִּי. Что ты пла́чешь ? לָמָּה תִבְכֶּה. То, что—
הָאֲנָשִׁים—אֵת אֲשֶׁר. Лю́ди, что—הַדָּבָר אֲשֶׁר (שֶׁ־)
אֲשֶׁר. Что-то, Что́-либо, Что-нибу́дь דְּבַר מָה.
2) כִּי daß. Я радъ, что ви́жу тебя́ שָׂמַחְתִּי כִּי
רְאִיתִיךָ. [Что́бы не —לְבִלְתִּי.
Что́бы, Что́бъ מ"ח לְמַעַן אֲשֶׁר, כִּי—, וְ— damit.
Чу מק"ר ! הַאֲזִינָה ! הַסְכֵּת ! הַקְשֵׁב horch !
Чуба́рый ת' מָלֵא חֲבַרְבֻּרוֹת, טָלוּא (סוס לבן), מְנֻמָּר*
Чубу́къ ז' קְנֵה־מִקְטֶרֶת Pfeifenrohr. [getiegert.
Чубура́хтаться, -хнуться פ"ח הֻדַּח וְנָפוֹל hin-
Чубучёкъ (-чка́) ק' см. Чубу́къ. [stürzen.
Чубу́чный ת' אֲשֶׁר לִקְנֵה הַמִּקְטֶרֶת vom Pfeifenrohr.
Чу́вственность נ' בְּשָׂרִים, חוּשׁ, בָּשָׂר וְלֹא־רוּחַ,
טֶבַע הַחָמְרִי* Sinnlichkeit.
Чу́вственный ת' —בְּשָׂרִים, —הַחוּשׁ sinnlich.
Чу́вственныя удово́льствія תַּעֲנוּגֵי בְּשָׂרִים,
מַעֲדַנֵּי הַחוּשׁ.
Чувстви́тельность נ' 1) דֶּרֶךְ (טֶבַע) הַמּוּחָשׁ
Fühlbarkeit. 2) לֵב חָשׁ (יוֹדֵעַ), דֶּרֶךְ לָחוּשׁ, חוּשׁ
Empfindsamkeit.
Чувстви́тельный ת' 1) אֲשֶׁר לֵב יָחוּשׁ לוֹ, חָשׁ
בַּעַל נֶפֶשׁ empfindsam. 2) (עַד־נֶפֶשׁ) נוֹגֵעַ אֶל־לֵב,
מוּחָשׁ* fühlbar.
Чу́вство ס' חוּשׁ ; רֶגֶשׁ־לֵב Gefühl.
Чу́вствованіе ס' (דַּעַת) בְּלִבּוֹ חוּשׁ das Fühlen.
Чу́вствовать (-ствую) פ"י רָאֹה, חוּשׁ, יָדוֹעַ בְּלִבּוֹ
Чу́га נ' מַלְבּוּשׁ, תִּלְבֹּשֶׁת Kleidung. [בְּלִבּוֹ fühlen.
Чугунолите́йный, -нолави́ленный ת' אֲשֶׁר
לְהַתִּיךְ בַּרְזֶל סִיגִים zum Schmelzen des Gußeisens.
Чугу́нный ת' מִבַּרְזֶל סִיגִים vom Gußeisen.
Чугу́нъ, -гу́нникъ, ק' -гуно́къ (-нка́) ז' 1) בַּרְזֶל
סִיגִים Gußeisen. 2) סִיר בַּרְזֶל סִיגִים gußeiserner
Topf. [שֹׁנֶה בְּדַרְכּוֹ Sonderling.
Чуда́къ ז' נִפְרָד (משלי יח, א) זָר, אִישׁ זָרוֹת, נִפְלָה,
Чуде́сить (-дѣшу, -дѣшись) פ"ע עָשֹׂה זָר מַעֲשֵׂהוּ ;
הִתְעַלֵּל, הִתְהוֹלֵל, הִתְלַהְלֵהַּ Streiche machen.
Чуде́сникъ см. Чуда́къ. -де́сница נ'.

Чуде́сничать см. Чуде́сить. [wunderbar.
Чуде́сно תה"פ פְּלָאִים, פְּלָאוֹת, נִפְלָאת, עַד־לְהַפְלִיא
Чуде́сность נ' פֶּלֶא, מִפְלָאוֹת das Wunderbare. [bar.
Чуде́сный ת' נִפְלָא, יָפֶה לְהַפְלִיא, —פֶּלֶא wunder-
Чу́диться פ"ס (כְּדְמוּת־) כְּמוֹ־ לְ־ הֵרָאֵה vorkommen.
Чуди́ться (чужду́сь) פ"ח הִתְפַּלֵּא, הִשְׁתָּאֵה, הִתַּמַּהּ
Чу́дище см. Чудо́вище. [sich wundern.
Чу́дно תה"פ см. Чуде́сно.
Чу́дный ת' נִפְלָא, —פֶּלֶא wunderbar.
Чу́до ס' פֶּלֶא, מִפְלָאָה ; אוֹת, מוֹפֵת Wunder. ר' Чу-
деса́ מוֹפְתִים, נִפְלָאוֹת, פְּלָאִים.
Чудо́вище ס' 1) תַּנִּין, בֶּן־שַׁסִּין, חַיָּה נוֹרָאָה Unge-
heuer. 2) אִישׁ זָרוֹת, אַכְזָר, אַכְזָרִי Unmensch.
Чудо́вищный ת' זָר, נִפְלֶה, שׁוֹנֶה, נוֹרָא, מוֹרָא פַּחַד
Чудодѣ́й см. Чуда́къ. [ungeheuerlich.
Чудодѣ́йственный ת' מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת, עוֹשֶׂה פֶלֶא,
נוֹרָא עֲלִילָה Wunderthäter. [Wunderthat.
Чудодѣ́йствіе ס' עֲשׂוֹת נוֹרָאוֹת, מַעֲשֵׂה פֶלֶא
Чудодѣ́йствова́ть (-ствую) פ"ע עֲשֹׂה פֶלֶא, עוֹלֵל
הַפְלֵא לַעֲשׂוֹת, נוֹרָאוֹת Wunder thun.
Чудодѣ́латель, -дѣтель ז' עוֹשֶׂה פֶלֶא, מַפְלִיא
נוֹרָא עֲלִילָה, לַעֲשׂוֹת Wunderthäter.
Чудодѣ́яніе ס' מַעֲשֵׂה פֶלֶא, עֲשׂוֹת נוֹרָאוֹת Wun-
Чудотворе́ніе см. Чудодѣ́яніе. [derthat.
Чудотво́рецъ (-рца) см. Чудодѣ́латель.
Чудотвори́ть см. Чудодѣ́йствовать
Чудотво́рный см. Чудодѣ́йственный.
Чужа́къ ז' זָר, נָכְרִי, נִסְפָּח אֶל־ Fremdling.
Чужби́на נ' 1) אֶרֶץ נָכְרִיָּה, אַדְמַת נֵכָר fremdes
Land. 2) הוֹן זָרִים, דָּבָר לֹא־לוֹ fremde Sache. Онъ
ла́комъ на чужби́ну מִתְאַוֶּה הוּא לְהוֹן לֹא־לוֹ.
Чужда́ться פ"ח הִתְנַכֵּר אֶל־, זוּר מִ־, רָחוֹק מִ־
הִתְעַלֵּם מִ־ meiden. Онъ чужда́ется меня́ רוּחוֹ
מִתְנַכֵּר הוּא אֵלַי, זָרָה לִי.
Чу́ждый ת' 1) זָר, נָכְרִי, אַחֵר fremd. 2) רָחוֹק מִ־
חַף מִ־, נְקִי מִי־ unbetheiligt.
Чужезе́мецъ (-мца) ז' בֶּן־נֵכָר, נָכְרִי, גֵּר, בֶּן־אֶרֶץ
נָכְרִיָּה Ausländer. -зе́мка נ'.
Чужезе́мный ת' —נֵכָר, מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה ausländisch.
Чужеплеме́нн— см. Иноплеме́нн—.
Чужестра́н— см. Иностра́нн—.
Чужея́дное расте́ніе סַפַּחַת צֶמַח Schmarotzerge-
Чжуо́й ת' זָר, נָכְרִי, אַחֵר fremd. [wächs.
Чула́нъ, -ла́нецъ (-нца), -ла́нчикъ ז' סְוָנָה, חֲדַר
מִסְכֶּנֶת Vorrathskammer.

Чулóкъ (-лкá), ק׳ **-лóчекъ** (-чка) ז׳ סות הָרֶגֶל, *מוק (יבמות קב:) Strumpf.
Чулóчникъ ז׳ *עושֵׂה מוּקים, עושֵׂה סוּתֵי־רֶגֶל Strumpfwirker. **-ница** נ׳.
Чулóчный ת׳ אֲשֶׁר לְסוּתֵי־רֶגֶל, *מוּקים — Strumpf=.
Чумá נ׳ דֶּבֶר, נֶגֶף, מַגֵּפָה, קֶטֶב Peſt.
Чумáзка ז״נ מְגֹאָל, אִי־נָקִי, אִישׁ אֲשֶׁר בְּגָדָיו צוֹאִים unreine Perſon.
Чумáзый ת׳ מְגֹאָל, נֶאֱלָח, אִי־נָקִי ſchmutzig.
Чумáкъ ז׳ מְשָׁרֵת בֵּית הַיַּיִן Schenkknecht.
Чумúть (-млю́, -ми́шь) см. Зачумля́ть.
Чумúчка נ׳, **-ми́чъ** ז׳ כַּף מְנַקִּית Schaumlöffel.
Чу́мный ת׳ 1) דֶּבֶר —, קֶטֶב — Peſt=. Чу́мное повѣ́трie שַׁעַר־קֶטֶב. 2) זְעוּם דֶּבֶר, לְחוּם קֶטֶב ver=[peſtet.
Чумъ ז׳ כַּף הַמַּשְׁאָב Schöpfkelle.
Чупрúна נ׳ 1) צִיצַת הָרֹאשׁ Schopf. 2) מִין שִׁרְיוֹן [eine Art Panzer.
Чупру́нъ ז׳ см. Чупри́на 1.
Чурá ז׳ חָצָץ Kies, grober Sand.
Чурáть פ״ע, -ся פ״ח קָרוֹא, דָּרוֹשׁ חֲצִי הַמְּצִיאָה לַמּוֹצֵא „יַחְדָּו!" dem Finder „halb Part" zurufen.
Чурбáнъ, **-бáнчикъ**, **-бáшекъ** (-шка) ז׳ בּוּל־עֵץ, גֶּזֶר קוֹרָה, קְצָפָה Klotz.
Чуръ 1) ז׳ גְּבוּל Grenze (см. Черезчу́ръ). 2) מק״ר חָלִילָה! חֲדַל! גֶּשׁ־הָלְאָה! halt!
Чу́ткій ת׳ קַשּׁוּב; אֲשֶׁר לְבּוֹ עֵר; מֵרִיחַ לְמֵרָחוֹק [wachſam.
Чу́тко ת״פ בְּהַקְשִׁיב אָזְנוֹ, בְּהָכִין לִבּוֹ wachſam.
Чу́ткость נ׳ לֵב קַשּׁוּב, אֹזֶן קַשֶּׁבֶת Wachſamkeit.
Чуть ת״פ כִּמְעַט, כְּאַיִן (תהלים עג, ב) kaum, ſobald nur. Чуть-чуть כִּמְעַט־קָט.
Чутьё ס׳ חוּשׁ Gehör; Gefühl.
Чухá נ׳ דִּבְרֵי־רוּחַ, אִוֶּלֶת, הֶבֶל נִדָּף Unſinn.
Чу́хать פ״י (הס׳) טָעוֹם, הָבֵן בְּחִכּוֹ ſchmecken, riechen.
Чу́чело ס׳ 1) עוֹר חַיָּה מְמֻלָּא ausgeſtopftes Thier. 2) см. Пу́гало. **-чельный** ת׳.
Чу́чельникъ ז׳ מְמַלֵּא עוֹרוֹת חַיָּה וָעוֹף Ausſtopfer.
Чу́шка נ׳ 1) גּוּר חֲזִיר Ferkel. 2) עֹפֶרֶת, נְטִיל, בֶּקַע בְּדִיל Bleiſtange.
Чушь נ׳ см. Чухá.
Чу́янie см. Чутьё.
Чу́ять פ״י חוּשׁ, הָרֵחַ מֵרָחוֹק wittern, ſpüren.
Чхать, **Чхнуть** см. Чиха́ть.
Чьё, **Чьи**, **Чья** см. Чей.
Чѣмъ 1) מ״ג בַּמֶּה womit. Чѣмъ онъ силёнъ? בַּמֶּה כֹּחוֹ גָדוֹל. 2) מ״ח מֵאֲשֶׁר, מִ־ als. Ему́ лу́чше умере́ть, чѣмъ жить טוֹב לוֹ מוֹת מֵחַיִּים. Онъ богáче, чѣмъ я ду́малъ רַב עָשְׁרוֹ מֵאֲשֶׁר דִּמִּיתִי.

Ш.

Ш ש, הָאוֹת הָעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Sch.
Шабáшить פ״ע שְׁבוֹת מִמְּלַאכְתּוֹ aufhören zu arbeiten.
Шабáшка נ׳ 1) см. Шабáшъ. 2) כְּרֻתַּת־עֵץ שֶׁיִּשָּׂא אִתּוֹ הַבּוֹנֶה לָעֶרֶב בַּיְתָה Klotz, den der Zimmermann Abends mit ſich nach Hauſe nehmen darf.
Шабáшный ת׳ שַׁבָּתוֹן — Feierabend=.
Шабáшъ ז׳ 1) см. Суббóта. 2) שַׁבָּתוֹן מִמְּלָאכָה Ruhezeit. 3) מ״ק הֶרֶף! חֲדַל! genug! halt!
Шаблóнъ ז׳ 1) תַּבְנִית לְמוֹפֵת, דְּמוּת Muſterbrett. 2) קֶשֶׁת הַסִּפּוּן Bogengerüſt.
Шáвка, ק׳ **-вочка** נ׳ כֶּלֶב רוֹעִים, כֶּלֶב הַצֹּאן Schä=[ferhund.
Шáвкать פ״ע (מֵאֵין שִׁנַּיִם) דַּבֵּר בְּכֹבֶד לָשׁוֹן undeutlich ſprechen.
Шагáло ז״נ מַרְחִיב צַעַד בְּלֶכְתּוֹ der große Schritte [macht.
Шагáнie ס׳ צַעַד, מִצְעָד, פֶּשַׂע das Schreiten.
Шагáть פ״ע צָעוֹד, פָּשׂוֹעַ ſchreiten.
Шагúстый ת׳ מַרְחִיב צַעַד בְּלֶכְתּוֹ große Schritte [machend.
Шагну́ть פ״ע צָעוֹד צַעַד einen Schritt thun.
Шáгомъ ת״פ לְאִטּוֹ, הָלוֹךְ וְצָעוֹד Schritt vor Schritt.
Шагрúнъ ז׳ עוֹר פְּרָדִים וַחֲמוֹרִים מְעֻבָּד Schagrin. **-ри́новый** ת׳.
Шагъ ז׳ צַעַד, מִצְעָד, אֲשׁוּר, אַשּׁוּר, פֶּשַׂע Schritt.
Шажóкъ (-жкá) ק׳ см. Шагъ.
Шáйка נ׳ 1) (גנבים) חֶבֶר, (בוגדים) עֲצֶרֶת Bande. 2) כַּד־עֵץ Schöpfeimer.
Шакáлъ ז׳ תַּן, אִי, כֶּלֶב הַמִּדְבָּר, *שַׁגָּל (ר״ה ד.) [Schakal, Goldwolf.
Шáкать פ״ע נָתוֹן קוֹל אַוָּז ſchnattern.
Шалапáй ז׳ רוֹעֶה רוּחַ, רוֹדֵף קָדִים, רֵיק, פּוֹחֵז Her=[umtreiber.
Шалáшъ ז׳ אֹהֶל, סֻכָּה, נָצוּר (ישעי׳ סה, ד) Zelt.
Шалбéренье, **-бéрничанье** ס׳ רַעְיוֹן, רְעוּת רוּחַ, רוּחַ Plauderei.
Шалбéрить, **-бéрничать** פ״ע רוֹעֶה רוּחַ, רָדוֹף קָדִים, רַדֵּף רֵקִים vertändeln die Zeit.
Шалбéръ см. Шалапáй.
Шалúть פ״ע הָתֵל, הִתְלַהְלֵהַּ, הִתְהוֹלֵל, הִתְעַלֵּל un=[artig ſein.
Шаловлúвость נ׳ רְעוּת הוֹלֵלוֹת muthwilliges

Wesen. [רָעָה הוֹלֵלוֹת muthwillig.

Шаловли́вый ת׳ מִתְעַלֵּל, מִתְהַלֵּל, מִתְהוֹלֵל, הוֹלֵל

Шаловство́ פ׳ см. Ша́лость.

Ша́лость נ׳ מִתְהַלֵּלוֹת, הֲתוּלִים, תַּעֲלוּלִים, הוֹלֵלוֹת muthwilliger Streich.

Шалуни́шко см. Шалу́нъ.

Шалу́нъ ז׳ אִישׁ הֲתוּלִים, מִתְהַלֵּל, מִתְהוֹלֵל, הוֹלֵל Muthwilliger. -лу́нья נ׳.

Шалфе́й ז׳ מִין צֶמַח לְשִׁקּוּי תְּרוּפָה Salbei.

Шаль נ׳ 1) см. Ша́лость. 2) מַעֲטֶפֶת נָשִׁים, רְדִיד Shawl. [nig. Шальна́я соба́ка כֶּלֶב מְשֻׁגָּע

Шально́й ת׳ אֱוִיל, מְשֻׁגָּע, מִשְׁתַּגֵּעַ, מִתְהוֹלֵל tollsin-

Шале́ть פ״ע הִתְהוֹלֵל, הִשְׁתַּגֵּעַ; כְּסוּל tollsinnig w.

Шама́нить פ״ע הִתְעַהּ בְּמַעֲשֵׂה הַדֵּהַ בְּמִקְסַם חֵלֶק תַּעְתֻּעִים Zaubereien treiben.

Шама́нство פ׳ מַשְׂאוֹת, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים, מִקְסַם כָּזָב שָׁוְא וּמַדּוּחִים Gaukelei.

Шама́нъ ז׳ יִדְּעֹנִי, מְכַשֵּׁף, כַּשָּׁף, קוֹסֵם Zauberer.

Шамая נ׳ מִין דָּג מָלוּחַ שָׁמֵן, *סְלִתָּנִית (ע״ז לט.) Fetthäring.

Шампа́нское שת״פ יֵין חֶמֶר Champagner.

Шампиньо́нъ ז׳ מִין פִּטְרִית Feldschwamm.

Шамши́тъ ז׳ מִין שִׂיחַ Buchsbaum.

Ша́мшить פ״ע 1) см. Ша́вкать. 2) הִנּוֹעַ בִּכְבֵדוּת [schwer gehen.

Шанда́лъ ז׳ מְנוֹרָה Leuchter.

Ша́ндра נ׳ מִין צֶמַח, *תַּמְכָא (פסחים לט.) Andorn.

Ша́нецъ (-нца) ז׳ מְצַד, תְּעָלַת מָצוֹר Schanze.

Шанцеко́пъ, -ко́пщикъ ז׳ חוֹפֵר תְּעָלוֹת לְמָצוֹר Schanzgräber.

Шанцова́ть (-цу́ю) פ״ע עֲנֹק בִּתְעָלַת מָצוֹר verschanzen. -ся בָּנֹה מָצוֹר לוֹ sich verschanzen.

Ша́пка נ׳ כּוֹבַע, צָנִיף, מִצְנֶפֶת Mütze. Быть подъ кра́сною ша́пкою עָבוֹד בַּצָּבָא.

Ша́почка ק׳ см. Ша́пка. [macher.

Ша́почникъ ז׳ עוֹשֵׂה מִצְנָפוֹת (צְנִיפִים) Mützen-

Ша́почный ת׳ —מִצְנָפוֹת, —צָנִיף Mützen-.

Шапша́ נ׳ סִיגֵי קֶמַח סֹלֶת Weizenkleie.

Шараба́нъ ז׳ עֲגָלָה עִם־מוֹשָׁבוֹת Stuhlwagen.

Шарава́ры נ״ר מִכְנְסַיִם רְחָבִים, *סַרְבָּלִין (דניאל ג, כא) Pluderhosen.

Шара́да נ׳ חִידַת מִלָּה לַהֲבָרוֹתֶיהָ Sylbenräthsel.

Шара́хнуться פ״ח הִדָּחֵה וְנָפוֹל, שָׁטוֹף בִּמְרוּצָה hinstürzen, umfallen.

Ша́реніе פ׳ חֻפַּשׂ מְחַפֵּשׂ das Herumsuchen.

Ша́рикъ ק׳ см. Шаръ.

Ша́рить פ״ע מַשֵּׁשׁ אֶת־כֹּל, חַפֵּשׂ durchsuchen.

Шари́ще נ׳ см. Шаръ.

Ша́рканье פ׳ מִרְקַע בְּרֶגֶל das Scharren.

Ша́ркать, -кнуть פ״ע (בְּרַגְלָיו (עַכֵּס, מָלוֹל) רָקוֹעַ scharren.

Шаркотня נ׳ שְׁאוֹן מוֹלֵל בְּרַגְלָיו Gescharre.

Шарлата́нить פ״ע הִתְהַדֵּר בַּתֹּהוּ, הִתְפָּאֵר בַּשָּׁוְא, הַשָּׁא, הִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שֶׁקֶר Charlatanerie treiben.

Шарлата́нскій ת׳ —מִרְמָה, —מַשָּׁאוֹן, —תַּעְתֻּעִים trügerisch.

Шарлата́нство פ׳ מַעֲשֵׂה, מַשָּׁאוֹת שָׁוְא וּמַדּוּחִים חֲנֻפָּה, חֹנֶף, מִרְמָה, מַשָּׁאוֹן, תַּעְתֻּעִים Charlatanerie.

Шарлата́нъ ז׳ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת־, מִתְהַדֵּר בַּשָּׁוְא, חָנֵף שֶׁקֶר Charlatan. [вый ת׳.

Ша́рлахъ ז׳ תּוֹלַע, צֶבַע שָׁנִי Purpurfarbe. -лахо-

Шарло́тъ ז׳ בְּצַל־אַשְׁקְלוֹן, מִין בָּצָל Schalottenzwiebel.

Шарма́нка נ׳ אֲרוֹן עֲגָבִים Leierkasten.

Шарма́нщикъ ז׳ מְנַגֵּן בַּאֲרוֹן עֲגָבִים Leiermann.

Шарови́дность נ׳ תַּבְנִית דּוּר, דְּמוּת גֻּלָּה Kugelförmigkeit.

Шарови́дный ת׳ כַּדּוּרִי, כִּדְמוּת גֻּלָּה kugelförmig.

Шарообра́зность см. Шарови́дность.

Шарообра́зный см. Шарови́дный.

Шарфъ ז׳ חֵשֶׁב אֲפֻדָּה, לִוְיַת־חֵן, עֲנַק־רִקְמָה Schärpe.

Шаръ ז׳ גֻּלָּה, דּוּר, *כַּדּוּר Ball, Kugel. Земно́й шаръ חוּג הָאָרֶץ. [mit den Füßen.

Ша́стать פ״ע עַכֵּס בְּרַגְלָיו, הָלוֹךְ וְטָפוֹף trampeln

Шата́ніе פ׳ 1) הָנִיד, הָנִיעַ das Schütteln. 2) נִיד (זכרי׳ יב, ב) רַעַל, פִּיק, מָנוֹד, (תהלי׳ סו, ט) מוֹט das Wanken.

Шата́ть, Шатну́ть פ״י הַרְעֵד, הַמְעֵד, הָנֵעַ, הָנֵד schütteln. -ся פ״ח 1) הִתְמוֹטֵט, הִמּוֹט, מוֹט, פּוּק רוֹפֵף, תָּעָה, חָגוֹג, הִתְנוֹדֵד, נוּד, מָעוֹד wanken. 2) רוּד, נוּד וְנוּעַ sich herumtreiben.

Шатёрникъ ז׳ עוֹשֵׂה אֹהָלִים Zeltmacher.

Шатёръ (-тра́) ז׳ אֹהֶל, סֻכָּה, מְלוּנָה, נָצוּר (ישעי׳ סח, ד) שַׁפְרִיר; Zelt. -тёрный ת׳.

Ша́ткій ת׳ 1) מָנַד, מִתְמוֹטֵט, נָמוֹט wankend. 2) פּוֹחֵז, נִמְהַר־לֵב unbeständig.

Ша́ткость נ׳ מוֹט (תהלי׳ סו, ט) פִּיק, נִיד Unbeständigkeit.

Шатну́ть, -ся см. Шата́ть, -ся. [digkeit.

Шатро́вый ת׳ —הָאֹהֶל Zelt-.

Шату́нъ ז׳ נָע וָנָד, מְשׁוֹטֵט בַּחוּצוֹת, פּוֹחֵז, רֵיק Herumtreiber. -ту́нья נ׳.

Ша́феръ ז׳ см. Дру́жка.

Ша́фка см. Ша́вка.

Шафра́нъ ז׳ כַּרְכֹּם ,מוֹרִיקָא* ,(ביצה יד.) חָרִיעַ* (ת״י ויקרא טו, יט) *זַעְפְּרָן ,(פסחים מב:) *קוֹרְטוֹם ,(עוקצין ג) Safran. -ра́нный, -ра́новый ת׳. [Schachspiel.

Ша́хматная игра́ כתובות* נַרְדְּשִׁיר ,שַׁעֲשׁוּעַ הַשָּׁךְ

Ша́хматы ז״ר см. Ша́хматная игра́. [-тный ת׳.

Ша́хта נ׳ מְחִלַּת־עָפָר (לְמִכְרֵה מַתֶּכֶת) Schacht.

Шахъ ז׳ 1) מֶלֶךְ פָּרַס persischer König. 2) !שָׁךְ יָקוּשׁ König im Schachspiel. בְּשַׁעֲשׁוּעֵי הַשָּׁךְ

Ша́шечная игра́ שַׁעֲשׁוּעַ פַּסְפָּסִים* ,(סנהדרין כה:) קוּבְיָא* (ר״ה כב:) Damspiel. [Damspielbrett.

Ша́шечница נ׳ לוּחַ הַקּוּבְיָא ,לוּחַ לְשְׂחוֹק פַּסְפָּסִים

Ша́шка נ׳ 1) אַחַת מֵאַבְנֵי ,אֶבֶן לְשְׂחוֹק פַּסְפָּסִים קוּבְיָא Damstein. 2) מִין חֶרֶב Säbel. [Schelmstücke.

Ша́шни נ״ר תַּעְתֻּעִים ,מַדּוּחִים ,מִרְמוֹת ,תַּכָּכִים

Ша́шничать פ״ע הִצְמִיד מִרְמָה Schelmstücke treiben.

Шва́бра נ׳ יָעֶה סְחָבוֹת ,מַטְאֲטֵא־שֶׁטֶף ,יָעָה Lumpenbesen. [Besen).

Шва́брить פ״י טֵאטֵא וְשָׁטַף ,יָעָה scheuern (mit

Шва́льный ת׳ אֲשֶׁר יִתָּפְרוּ בוֹ zum Nähen.

Шва́льня נ׳ בֵּית תּוֹפְרִים (תּוֹפְרוֹת) Nähstube.

Швартови́ть (-то́влю) פ״י אָסוֹר אֳנִיָּה בַּעֲבוֹתִים אֶל־הַחוֹף mit Tauen binden.

Шварто́въ ז׳ חֶבֶל (עֲבוֹת) אֳנִיָּה Schiffstau.

Шве́йка נ׳ מְתַפֶּרֶת ,תּוֹפֶרֶת Näherin.

Шве́йный ת׳ הַתֶּפֶר ,—לְתַפֵּר בּוֹ— Näh=.

Швейца́рскій ת׳ אֲשֶׁר לְשׁוֹמֵר הַסַּף des Thürstehers.

Швейца́ръ ז׳ שׁוֹעֵר ,שׁוֹמֵר הַסַּף Thürsteher.

Шве́ніе ס׳ מִשְׁבֶּצֶת תֶּפֶר das Ausnähen.

Швея́ см. Шве́йка.

Швыро́къ (-рка́) ז׳ תְּנוּפָה ,טַלְטֵלָה Wurf.

Швыря́ніе ס׳ טִלְטֵל ,הַשְׁלִיךְ ,זָרֹק das Werfen.

Швыря́ть, -рну́ть פ״י הִשְׁלִיךְ ,הֵטִיל ,זָרוֹק ,טִלְטֵל schleudern. -ся פ״ח זָרוֹק אִישׁ הִתִּישׁ בְּחֵמָה ,בְּשָׁאוֹן לְרֵעֵהוּ einander werfen. [שְׂפָתַיִם.

Шевеле́ніе ס׳ נִיד Bewegung. Ш. губъ (דַּל) נִיד

Шевели́ть, -льну́ть פ״י רָגוֹעַ ,הֵנִיד ,נוֹפֵף ,הֵנִיעַ bewegen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר ,הֵרָעֵל ,הִתְנוֹפֵף ,הִנּוֹעַ sich rühren. [Aermeltresse.

Шевро́нъ ז׳ אוֹת רִקְמַת־שָׁנִי עַל־זְרוֹעַ אִישׁ צָבָא

Ше́йка ק׳ см. Ше́я.

Ше́йный ת׳ הַצַּוָּאר— Hals=.

Ше́ища ׳ז см. Ше́я.

Шеколад— см. Шоколад—

Шелгу́нъ ז׳ צִקְלוֹן מַלָּחִים Matrosentasche.

Ше́легъ ז׳ см. Жето́нъ.

Шелести́ть (-лещу́) פ״י שָׁאָה ,נָתוֹן קוֹל שָׁאוֹן ,רָעוֹשׁ הָמֹה ,צָלוֹל ,שָׁרוֹק (תהלים עב, טז) rascheln.

Ше́лестъ ז׳ שָׁאוֹן ,צְלִיל (שופטים ו׳, יג) Geraschel.

Шелкови́дный ת׳ כְּעֵין מֶשִׁי seidenartig.

Шелкови́на, -ви́нка נ׳ חוּט מֶשִׁי Seidfaden.

Шелкови́стый см. Шелкови́дный.

Шелкови́ца נ׳ см. Ту́товое де́рево.

Шелкови́чный ת׳ מֶשִׁי — Seiden=. Ш. червь תּוֹלַעַת הַמֶּשִׁי. Шелкови́чное де́рево תּוּת* Maulbeerbaum. [Seidenbauer.

Шелково́дъ, -во́децъ (-дца) ז׳ מַפְרֵה תּוֹלְעֵי־מֶשִׁי

Шелково́дство ס׳ הַפְרוֹת תּוֹלְעֵי מֶשִׁי Seidenzucht.

Шёлковый ת׳ מֶשִׁי—Seiden=. [Seidenspinner.

Шелкопряди́льный ת׳ אֲשֶׁר לְמַטְוֵה מֶשִׁי zum

Шелкопряди́льня נ׳ בֵּית מַטְוֵה מֶשִׁי Seidenspinnerei.

Шёлкъ ז׳ מֶשִׁי Seide.

Шело́мъ см. Шлемъ.

Шелохну́ть см. Шелыха́ть.

Шёлуди נ״ר חֲזָזִית ,יַלֶּפֶת ,נֶתֶק ,חֶרֶס* Krätze.

Шулуди́вый ת׳ נְגוּעַ יַלֶּפֶת ,מֻכֵּה חֶרֶס krätzig.

Шелуди́вѣть פ״ע הֻכָּה בַחֶרֶס (בְּיַלֶּפֶת) krätzig werden.

Шелудя́къ ׳ז см. Шелуди́вый.

Шелунга́ נ׳ מִין צִיץ־סִינִים שָׁחוֹר eine Art schwarzen [Thees.

Шелуха́ נ׳ קְלִפָּה ,זַג* Hülse.

Шелуше́ніе ס׳ מַחְשׂוֹף הַרְצַנִּים מִזַּג das Aushülsen.

Шелуши́ть פ״י קָלַף* ,חָשׂוֹף פְּרִי מִזַּגּוֹ aushülsen. -ся נפ׳ הֶחְלֵץ— ,הֶחְשַׂף מִזַּגּוֹ ausgehülst werden.

Шелу́шный ת׳ אֲשֶׁר זַג לוֹ Hülsen=.

Шелыха́ть, Шелохну́ть פ״ע רָגוֹעַ ,(פְּנֵי הַנָּהָר) הֶחֱרִיד bewegen. -ся פ״ח הִתְגָּעֵשׁ ,נָשׂא דָכְיוֹ sich regen.

Ше́льма ז״נ אִישׁ תְּכָכִים ,נָבָל ,נוֹכֵל Schelm.

Шельмова́ть (-му́ю) פ״י נִבֵּל כְּבוֹד ,חִלֵּל שֵׁם שׂוּם לְקָלוֹן entehren.

Шельмо́вски תה״פ בְּמִרְמָה ,כְּאַחַד הַנְּבָלִים schelmisch.

Шельмо́вскій ת׳ נָבָל ,מָלֵא מִרְמָה— Schelm=. Ш. посту́покъ מַעֲשֵׂה נָבָל.

Шельмо́вство ס׳ מְזִמַּת נוֹכֵל ,נְבָלָה Schelmerei.

Ше́люга נ׳ מִין עֵץ הָעֲרָבִים Sandweide.

Шепелева́тый ת׳ כְּבַד (עִלֵּג) לָשׁוֹן מְעַט lispelnd.

Шепелю́нъ ז׳ עִלֵּג לָשׁוֹן ,כְּבַד־לָשׁוֹן Lispler. -лю́нья נ׳

Шепеля́вый ת׳ עִלֵּג ,כְּבַד (נִלְעַג) לָשׁוֹן ,כְּבַד־פֶּה Lispler.

Шепеля́нье ס׳ כֹּבֶד לָשׁוֹן ,לַעֲגֵי־שָׂפָה das Lispeln.

Шепеля́ть פ״ע (בלעגי שפה) דַּבֵּר בְּלָשׁוֹן עִלְּגִים lispeln

Шепетли́в— см. Шепеля́в—.
Шепету́нъ, -нья см. Шепелю́нъ, -нья.
Шепну́ть см. Шепта́ть.
Шёпотъ ז׳ -потня́ נ׳ קוֹל, שְׁאוֹן מִתְלַחֲשִׁים, לַחַשׁ, דְּמָמָה דַקָּה Geflüster.
Шептала́ נ׳ см. Пе́рсикъ. [
Шепта́ть (-пчу́, ше́пчешь) פ״ע דַּבֵּר בְּלָט, לָחוֹשׁ, flüstern. -ся פ״ח הִתְלַחֵשׁ יַחַד, הִתְחָרֵשׁ, einander. zuflüstern.
Шепту́нъ ז׳ 1) לוֹחֵשׁ, נִחְבָּא, דּוֹבֵר בְּקוֹל Flüsterer. 2) מְגַלֵּה סוֹד, הוֹלֵךְ רָכִיל Verleumder. -ту́нья נ׳.
Ше́рберъ ז׳ מַצְרֵף לְבוֹחֵן זָהָב וָכֶסֶף Schmelztiegel.
Шере́нга נ׳ שׁוּרָה, שְׂדֵרָה מֵאַנְשֵׁי צָבָא Reihe.
Шере́нговый ת׳ אֲשֶׁר לְשְׂדֵרַת הַצָּבָא Reihen-.
Шере́ножный см. Шере́нговый.
Шеромы́га, -мы́жникъ ז׳ אוֹכֵל לֶחֶם זָרִים, לַעַג־מָעוֹג Schmarotzer. -ница נ׳.
Шеромы́жить פ״ע אָכוֹל בְּלִילוֹ, אֱכוֹל לֶחֶם זָרִים מִבְּלִי־לוֹ auf fremde Kosten leben.
Шеро́ховатость נ׳ שָׂרֶטֶת Holperigkeit.
Шеро́ховатый ת׳ מָלֵא שָׂרָטוֹת, שָׂרוּט, לֹא־חָלָק; פָּרוּעַ holperig.
Шёрохъ ז׳, Шеро́шина см. Шеро́ховатость.
Шеро́шить פ״י סַמֵּר, שָׂרוֹט, פָּרוֹעַ zerzausen.
Шерсти́стый ת׳ אֲשֶׁר צַמֶּרֶת שֵׂעָר לוֹ, שָׂעִיר wollig.
Ше́рстка см. Ше́рсть. [Wollschlagen.
Шерстоби́тный ת׳ עָשׂוּי לַחְבֹּט בּוֹ שֵׂעָר וָצֶמֶר zum
Шерстоби́тъ см. Шерстобо́й.
Шерстоби́тье ס׳ דִּישׁ צֶמֶר וְשֵׂעָר das Wollschlagen.
Шерстобо́й ז׳ חוֹבֵט שֵׂעָר וָצֶמֶר Wollschläger.
Шерстобо́йня נ׳ מְקוֹם דִּישׁ, בֵּית חוֹבְטֵי שֵׂעָר צֶמֶר Wollschlägerei.
Шерстоно́сный ת׳ (שֶׂה) נוֹתֵן צֶמֶר wolltragend.
Шерстопряди́льный ת׳ אֲשֶׁר לְמַטְוֵה צֶמֶר zum Wollspinnen. [spinnerei.
Шерстопряди́льня נ׳ בֵּית מַטְוֵה צֶמֶר Woll=
Шерсточеса́льный ת׳ עָשׂוּי לִשְׂרִיקוֹת צֶמֶר zum Wollkratzen.
Шерсточёсъ ז׳ עוֹבֵד בִּשְׂרִיקוֹת צֶמֶר Wollkämmer.
Шерсть נ׳ צֶמֶר, שְׂעַר בְּהֵמָה וְחַיָּה Haar, Wolle. Подобра́ть ло́шадь подъ ш. בַּקֵּשׁ לוֹ סוּס כְּמַרְאֵה שְׂעַר סוּסוֹ. Это ему́ не по ше́рсти לֹא־לְרָצוֹן לוֹ הַדָּבָר הַזֶּה. [das Zottige.
Шерша́вость נ׳ פַּרְעוֹת צֶמֶר וְנוֹצָה, פְּרַע שֵׂעָר
Шерша́вый ת׳ פָּרוּעַ שֵׂעָר, סָמֵר, פָּרוּעַ zottig.
Шерша́вѣть פ״ע סָמוֹר נוֹצָתוֹ, הִפָּרֵעַ שְׂעָרוֹ zottig werden. [שֵׂעָר Krauskopf. -шнево́й ת׳ אִישׁ פְּרוּעַ
Ше́ршень (-шня) ז׳ 1) צִרְעָה Bremse. 2)
Ше́ствіе ס׳ מִצְעָדִים, מַהֲלָךְ, הֲלִיכוֹת, הָלִיךְ Gang.
Ше́ствовать (-ствую) פ״ע דָּרוֹךְ, צָעוֹד, הַלֵּךְ, הָלוֹךְ gehen, einherschreiten.
Шестери́къ ז׳ 1) עֲבֹת, חֶבֶל מְשֻׁזָּר מִשִּׁשָּׁה יְתָרִים sechsdrähtiger Strick. 2) נֵר שִׁשִּׁית הַלִּיטְרָא מְשֻׁשָּׁה Licht von $^1/_6$ Pfund. [Theile theilen.
Шестери́ть פ״י חַלֵּק לְשִׁשָּׁה חֲלָקִים, שַׁשֵּׁה in sechs
Шестери́цею ת״פ שִׁשָּׁה מוֹנִים, שֵׁשׁ פְּעָמִים sechsmal.
Шестёрка, -рочка נ׳ 1) רִתְמַת שֵׁשֶׁת סוּסִים Sechsgespann. 2) גִּלָּיוֹן שֵׁשֶׁת הַתָּוִים (בשחוק הקרטי) die Sechs.
Шестерно́й ת׳ מְשֻׁשֶּׁה, בַּעַל שֵׁשֶׁת־ aus sechs bestehend.
Шестерня́ נ׳ 1) אוֹפַן חָרוּץ מֵנִיעַ, אוֹפַן שֵׁשׁ הַשִּׁנַּיִם הָאוֹפַנִּים Treibrad. 2) см. Шестёрка 1.
Ше́стеро (-рыхъ) מס״י שֵׁשׁ; שִׁשָּׁה sechs.
Шестигла́сный ת׳ עָרוּךְ לְשֵׁשֶׁת קוֹלוֹת הַשִּׁיר.
Шестигодово́й ת׳ שֵׁשׁ שָׁנִים— sechsjährig.
Шестигра́нникъ ז׳ בַּעַל שֵׁשׁ מִגְבָּלוֹת das Sechsflach.
Шестигра́нный ת׳ אֲשֶׁר שֵׁשׁ מִגְבָּלוֹת לוֹ sechskantig.
Шестидесятилѣ́тній ת׳ בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה sechzigjährig. [שְׁנַת הַשִּׁשִּׁים שָׁנָה.
Шестидеся́тый ת׳ הַשִּׁשִּׁים— sechzigster. Ш. годъ
Шестидне́вный ת׳ שֵׁשֶׁת יָמִים— sechstägig.
Шестикры́лый ת׳ בַּעַל שֵׁשׁ כְּנָפַיִם sechsflügelig.
Ше́стикъ ז׳ מוֹטָה קְטַנָּה, בַּד קָטָן kleine Stange.
Шестилѣ́тній ת׳ בֶּן־שֵׁשׁ שָׁנִים sechsjährig.
Шестино́гій ת׳ בַּעַל שֵׁשׁ רַגְלַיִם sechsfüßig.
Шестисо́тый ת׳ שֵׁשׁ מֵאוֹת— sechshundertster. Въ шестисо́томъ году́ בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה.
Шестиуго́льникъ ז׳ תְּמוּנָה בַּת שֵׁשׁ פִּנּוֹת Sechseck.
Шестиуго́льный ת׳ בַּעַל שֵׁשׁ פִּנּוֹת sechseckig.
Шести́ще ז׳ מוֹטָה גְדוֹלָה, מוֹט גָּדוֹל große Stange.
Шестна́дцатый ת׳ הַשִּׁשָּׁה עָשָׂר— sechzehnter.
Шестна́дцать מ״ס שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה; שִׁשָּׁה עָשָׂר sechzehn.
Шесто́й מס״ד שִׁשִּׁי sechster. Въ шестыхъ וְהַשִּׁשִּׁית.
Шесто́къ (-тка́) ז׳ כִּירַיִם בְּפִי־תַנּוּר Herd. Знай сверчо́къ свой ш. דַּע אֶת־מְקוֹמְךָ.
Шесто́чекъ (-чка) см. Шесто́къ.
Шестъ ז׳ מוֹטָה, מוֹט, בַּד Stange.
Шесть מס״י שֵׁשׁ, שִׁשָּׁה sechs.
Шестьдеся́тъ מס״י שִׁשִּׁים sechzig.
Шестьсо́тъ מס״י שֵׁשׁ מֵאוֹת sechshundert.
Шефъ ז׳ נְשִׂיא הַ־, שַׂר הָרֹאשׁ Vorgesetzter.
Ше́я נ׳ צַוָּאר, צַוָּארִים, צַוְּרוֹנִים, גָּרוֹן (יחזקאל כ״ג י״א).

גַּרְגְּרוֹת (משלי ג, ג) Hals.
Шибáлка נ׳ מַרְגֵּמָה, כַּף־הַקֶּלַע Schleuder.
Шибáло ס׳ חוֹתָם קַעֲקַע לַאֲגוּרוֹת Druckwerk.
Ши́бкій ת׳ חָרוּץ, קַל, מָהִיר flink.
Ши́бкость נ׳ קַל, מְהִירוּת* Schnelligkeit.
Ши́вороть, ק׳ -ротекъ (-тка) см. Воротни́къ.
Ш. на вы́вороть דְּבָרִים יְשָׁנִים מְחֻדָּשֵׁי פָּנִים.
Шикáнить פ״ע הָכוֹר לְ־, כָּרֹה עַל־, הִתְאַנֵּה לְ־ (איוב ו, כז; יט, ג), הִתְגּוֹלֵל עַל־, חַפֵּשׂ עֲלוֹת chikaniren.
Ши́каніе ס׳ שְׁרֵקָה das Zischen.
Шикáнство ס׳ תֹּאֲנָה, עֲלִילוֹת דְּבָרִים Intrigue.
Шикáнъ ז׳ מְבַקֵּשׁ תֹּאֲנָה, מְחַפֵּשׂ עוֹלוֹת, מִתְגּוֹלֵל עַל־, כּוֹרֶה עַל־, שָׂם עֲלִילוֹת דְּבָרִים עַל־ Intriguant.
Ши́кать, -кнуть פ״ע שָׁרוֹק עַל־, הַפְטֵר בְּשָׂפָה zischen.
Ши́ло, ק׳ Ши́льце ס׳ מַרְצֵעַ Ahle.
Шилообрáзный ת׳ כִּדְמוּת מַרְצֵעַ ahlenförmig.
Ши́льникъ ז׳ נָבָל, אִישׁ מִרְמוֹת, אִישׁ תְּכָכִים Betrüger. [berei.
Ши́льничаніе ס׳ נִכְלֵי מִרְמָה, מַעֲשַׁקּוֹת Spitzbu=
Ши́льничать פ״ע עָקוֹב, חָרוֹשׁ מְזִמּוֹת מִרְמָה betrügen.
Ши́льный ת׳ מַרְצֵעַ— Ahlen=.
Шимпáнзе ז׳ אַבְנֵי שָׂדֶה (איוב ה, כג), *בַּר־נַשׁ דְּטוּרָא (כלאים ח, ה), מִין קוֹף Schimpanse.
Ши́на נ׳ מִסְגֶּרֶת בַּרְזֶל לְגַב הָאוֹפָן Schiene. [ный ת׳.
Шинéль נ׳ אַדֶּרֶת, אֶדֶר Mantel. -нéлевый, -нéль-
Шинкáрить פ״ע נַהֵל בֵּית־מַרְזֵחַ (בֵּית־יַיִן) eine Schenke halten. [Schenkwirthin.
Шинкáрка נ׳ מְנַהֶלֶת בֵּית־מַרְזֵחַ, בַּעֲלַת בֵּית־יַיִן
Шинкáрство ס׳ מֶשֶׁק בֵּית־מַרְזֵחַ, מִמְשַׁק בֵּית־יַיִן Schenkwirthschaft.
Шинкáрь ז׳ בֶּן־מֶשֶׁק בֵּית־יַיִן, מְנַהֵל בֵּית־מַרְזֵחַ, בַּעַל בֵּית־מִשְׁתֶּה Schenkwirth. [Kohlschneiden.
Шинковáльный ת׳ עָשׂוּי לִגְזֹר בּוֹ יְרַק־כְּרוּב zum
Шинковáть (-кýю) פ״י גָּזוֹר יְרַק־כְּרוּב Kohl schneiden.
Шинкóвка נ׳ גְּזֹר יְרַק־כְּרוּב das Kohlschneiden.
Ши́нный ת׳ אֲשֶׁר לְמִסְגֶּרֶת גַּב הָאוֹפָן von der Radschiene. [בֵּית־יַיִן, בֵּית־מִשְׁתֶּה Schenke.
Шинóкъ (-нкá), ק׳ -нóчекъ (-чка) ז׳ בֵּית־מַרְזֵחַ,
Шинóчный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית־מַרְזֵחַ; —בֵּית־הַיַּיִן von der Schenke.
Шиповáтый ת׳ מָלֵא חוֹחִים stachelig.
Шипóвникъ ז׳ 1) שׁוֹשַׁנַּת הַמִּדְבָּר Heckenrose. 2) שִׂיחַ שׁוֹשַׁנֵּי מִדְבָּר Rosenstrauch.
Шипóвый ת׳ חוֹחַ—, חוֹחִים—, חֲוָחִים— Dorn=.
Шипýнъ ז׳ מִין בֶּן־אַנָּז Bisamente.

Шипýчесть נ׳ חֹמֶר, גַּעַשׁ, קֻבַּעַת מַשְׁקֶה, רִגְשַׁת יַיִן וְשֵׁכָר das Schäumen.
Шипýчій ת׳ הוֹמֶה וְחוֹמֵר, מִתְגָּעֵשׁ moussirend.
Шипъ ז׳ 1) חוֹחַ, קוֹץ, בַּרְקָן, חָדוּד Dorn, Stachel. Нѣтъ рóзы безъ шипóвъ אֵין שׁוֹשָׁן בְּלִי־חוֹחַ. 2) צִפֹּרֶן פַּעֲמֵי הַבַּרְזֶל לַסּוּס Hufeisendorn. 3) שָׁלָב (שמות כו, יז) יָד מְשֻׁלֶּבֶת; בְּרֹאשׁ לְבֵנַת־גַּג Zapfen (am Dachziegel, an Brettern).
Шипѣ́ніе ס׳ см. Шипýчесть.
Шипѣ́ть, -пнýть פ״ע לָחוֹשׁ, רָחוֹשׁ, פָּעֹה, הָגֹה; הָמֹה וְחָמוֹר, גָּעוֹשׁ schäumen, zischen.
Ши́ре ת׳ רָחָב מִ־ breiter.
Ширéніе ס׳ הַרְחִיב das Ausweiten.
Шириná נ׳ רֹחַב, רַחַב, מֶרְחָב Breite.
Шири́нка נ׳ מִטְפַּחַת לְצַוְּארֵי נָשִׁים Frauenhalstuch.
Ши́рить פ״י 1) הַרְחֵב, הַפְתֵּה, מָתוֹחַ; הַגְדֵּל breiter machen. 2) חָבוֹשׁ רְכֻלָּה בִּגְלוֹמֵי עוֹר in Felle einnähen. -ся פ״ח רָחוֹב, הַרְחֵב (ישעיה ל, לג; תהלים כה, יז) breiter werden.
Ши́рмы נ״ר מָסָךְ, מְסֻכָּה, חַיִץ יְרִיעוֹת Schirm.
Широ́кій ת׳ רָחָב, נִרְחָב, רְחַב־יָדַיִם breit.
Широковáтый ת׳ רָחָב מְעַט etwas breit.
Широкогóрлый ת׳ רְחַב גָּרוֹן breithalsig.
Широкогрýдый ת׳ רְחַב־חָזֶה breitbrüstig.
Ширококры́лый ת׳ רְחַב־כְּנָפַיִם breitflügelig.
Широколáпый ת׳ אֲשֶׁר כַּפּוֹת יָדָיו רְחָבוֹת mit breiten Tatzen. [אֲשֶׁר עָלֵהוּ רָחָב breitblätterig.
Широколи́ственный, -ли́стный ת׳ רְחַב־הֶעָלֶה,
Широколи́цый ת׳ רְחַב־פָּנִים mit breitem Gesichte.
Широконóсъ ז׳ בֶּן־אַנָּז רְחַב־הָאַף Löffelente.
Широкопóлый ת׳ (בגד) רְחַב כְּנָפַיִם breitschößig.
Широкорóтый ת׳ רְחַב־פֶּה breitmäulig.
Широкошля́пный ת׳ (מסמר) רְחַב־הָרֹאשׁ breitköpfig.
Ширь, Широтá נ׳ רֹחַב, רַחַב, מֶרְחָב Breite.
Ширя́й ז׳ (המ׳) רְחַב כְּתֵפַיִם Breitschulteriger.
Ширя́ться פ״ח רַחֵף בְּפָרֵשׂ כְּנָפָיו schweben.
Шистъ ז׳ אֶבֶן לוּחוֹתַיִם Schieferstein. -товый ת׳.
Шить (шью, шьёшь) פ״י תָּפוֹר, תַּפֵּר nähen. -ся נפ׳ הִתָּפֵר genäht werden.
Шитьё ס׳ תְּפֹר das Nähen.
Ши́феръ см. Слáнецъ. -ферный ת׳.
Шифоньёрка נ׳ אָרוֹן לְתִלְבֹּשֶׁת נָשִׁים Frauenschrank.
Шифровáть (-рýю) פ״י רָזוֹם בְּתָוִים סְתוּמִים mit Geheimschrift schreiben. [schrift.
Ши́фры ז״ר תָּוִים סְתוּמִים, אוֹתוֹת נַעֲלָמוֹת Geheim=
Шишá נ׳ הֲמוֹן פּוֹחֲזִים, קְהַל־רֵיקִים, פִּרְחָח Lumpenvolk.

Шишáкъ ז׳ -шачёкъ (-чкá) ק׳ כּוֹבַע Helm.
Ши́шечка ק׳ см. Ши́шка.
Шишимóра ז״נ נוֹכֵל ; הוֹלֵךְ רָכִיל , נִרְגָּן Spion.
Ши́шка נ׳ כַּפְתּוֹר ; גַּב ,דַּבֶּשֶׁת ; שְׂאֵת Knoten; Beule.
У негó ши́шка на головѣ́ הוּא מֵרִים לַמָּרוֹם קַרְנוֹ.
Ши́шкать פ״ע, -ся פ״ח הִתְמַהְמֵהַּ ,הִתְרַפֵּה בִּמְלַאכְתּוֹ
zögern. [Knoten, voll Beulen.
Шишковáтый ת׳ מָלֵא כַּפְתּוֹרִים ,מָלֵא עֳפָלִים voll
Шишля́ть см. Ши́шкать. [Beule.
Шишмóла נ׳ חַבּוּרָה גְּדוֹלָה ,עֹפֶל (ש״א ה, ו) große
Шишъ см. Кýкишъ.
Шкáликъ ז׳ שֶׁמֶן לַמָּאוֹר צַפַּחַת Lämpchen.
Шкапъ ז׳, ־пище, נ׳ ־пецъ (-пца), -пикъ, ק׳
-пчи́къ ז׳ אָרוֹן Schrank. -пный ת׳.
Шкатýлка,-тýлочка נ׳ אָרוֹן קָטָן ,אַרְגָּז Geldkästchen.
Шкаф— см. Шкап—.
Шквалъ ז׳ סוּפָה ,סַעַר מִתְחוֹלֵל Wirbelwind.
Шквáра, **Шквáрина**, **Шквáрка** נ׳ 1) סִיגֵי חֵלֶב,
סִיגֵי פֶדֶר Grieben. 2) סִגִים ,בְּדִילֵי הַנִּצְרָף Schlacken.
Шквóрень ז׳ יְתַד מַבְרִיחַ הָאוֹפָן Deichselnagel.
Шкивъ см. Блокъ.
Шки́перъ ז׳ רַב הַחוֹבֵל Schiffskapitän.
Шкóла נ׳ בֵּית־סֵפֶר ,בֵּית־לֶקַח Schule.
Шкóлить פ״י לַמֵּד ,חָנוֹךְ ,אַלֵּף belehren. -ся נפ׳ לָמוֹד,
הִתְחַנֵּךְ geschult werden.
Шкóльникъ ז׳ חָנִיךְ ,תַּלְמִיד Schulknabe.
Шкóльническій ת׳ כְּאַחַד צְעִירֵי בֵּית־־הַלֶּקַח
Schulknaben=.
Шкóльничество ס׳ מִשְׁפַּט חֲנִיכִים ,דֶּרֶךְ צְעִירֵי
בֵּית־לֶקַח Schulknabenstreich. [Schul=.
Шкóльный ת׳ —בֵּית־־לֶקַח ,אֲשֶׁר לְבֵית־־סֵפֶר
Шкýна נ׳ אֳנִיַּת תְּרְנַיִם zweimastiges Schiff.
Шкýра נ׳, **Шкýрка** ק׳ עוֹר בְּהֵמָה וְחַיָּה Fell.
Шлакъ ז׳ סִגִים ,סִיגִים ,בְּדִילֵי הַנִּתָּךְ Schlacken.
Шлафрóкъ см. Халáтъ.
Шлейфъ ז׳ שׁוּלֵי בֶּגֶד אִשָּׁה ,שֹׁבֶל Schleppe.
Шлемъ ז׳ כּוֹבַע ,קוֹבַע נְחֹשֶׁת Helm. -мовый ת׳.
Шлéнда ז״נ רֹעֶה רוּחַ ,רֵיק וּפוֹחֵז Müssiggänger.
Шлéндать פ״ע רָעֹה רוּחַ ,שׁוֹטֵט אָנֶה וָאָנָה sich her=
umtreiben.
Шлёпаніе ס׳ מְחִי כַפַּיִם ,תְּקַע כַּף das Klatschen.
Шлёпать, -пнуть פ״ע 1) מָחֹא (כַּף), סָפוֹק (את כפיו)
klatschen. 2) הַשְׁלֵךְ ,הַפֵּל בְּרַעַשׁ schleudern. -ся פ״ח
הִתָּשׁ לָאָרֶץ ,הִדָּחֵה וְנָפוֹל hinstürzen. [riemen.
Шлея́, ק׳ **Шлéйка** נ׳ חֵשֶׁב־־עוֹר בִּכְלֵי הַסּוּס Kreuz=

Шлифовáльный ת׳ —הַמֵּרוּט ,אֲשֶׁר יְלַטְּשׁוּ בוֹ
zum Schleifen. [Schleifstube.
Шлифовáльня נ׳ בֵּית הַמֵּרוּט ,חֲדַר־־הַלּוֹטְשִׁים
Шлифовáльщикъ ז׳ מַחֲלִיק,מְמָרֵט,לוֹטֵשׁ Schleifer.
Шлифовáніе ס׳ לְטֹשׁ ,מֵרוּט ,מֵרוּק das Schleifen.
Шлифóванный ת׳ מְלֻטָּשׁ ,מְמֹרָט geschliffen.
Шлифовáть (-фýю) פ״י עָשֹׂה ,הַחֲלֵק ,מָרֵט ,לָטוֹשׁ
בָּרָק לְ־ schleifen. -ся נפ׳ לָטוֹשׁ ,מָרוֹט geschliffen
Шлифóвка נ׳ см. Шлифовáніе. [werden.
Шлю́зникъ ז׳ שׁוֹמֵר שַׁעֲרֵי נְהָרוֹת Schleusenwächter.
Шлю́зный, -зовый ת׳ נָהָר —אֲרֻבַּת ,אֲשֶׁר לְשַׁעַר
הַמַּיִם Schleusen=. [Schleuse.
Шлю́зъ ז׳ אֲרֻבַּת הַמַּיִם ,שַׁעַר נְהָרוֹת ,שֶׂכֶר לְמֵי־־נַחַל
Шлю́пка נ׳ אֳנִיָּה קְטַנָּה ,כְּלִי־שַׁיִט Ruderboot.
Шлюпъ ז׳ אֳנִיַּת־־קְרָב עִם־־תֹּרֶן אֶחָד einmastiges
Schiff. [bere Frau.
Шлю́ха נ׳ אִשָּׁה לֹא־מְטֹהָרָה ,אִשָּׁה מְגֹאָלָה unsau=
Шля́нд— см. Шлéнд—. [(שבת קיט.)] Hut.
Шля́па נ׳ מִגְבַּעַת ,*פִּלְיוֹם הָרֹאשׁ (כלים כט), *סֵיָן
Шля́пка נ׳ מִגְבַּעַת נָשִׁים Frauenhut.
Шля́пникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה מִגְבָּעוֹת Hutmacher. 2) סַל־
הַמִּגְבַּעַת, —*תִּיק Hutschachtel.
Шля́пный ת׳ —הַמִּגְבַּעַת Hut=.
Шля́почка ק׳ см. Шля́пка.
Шля́почникъ см. Шля́пникъ 1.
Шля́почный см. Шля́пный.
Шля́ться פ״ח שׁוֹטֵט אָנֶה וָאָנָה ,תָּעֹה הֵנָּה וָהֵנָּה,
רָעֹה רוּחַ sich herumtreiben.
Шляхéтный, -хéтскій ת׳ —הָאֲצִילִים ,־חוֹרֵי הָאָרֶץ
adelig. [Adelstand.
Шляхéтство ס׳ מִשְׁפַּט אֲצִילִים ,תּוֹר חוֹרֵי אָרֶץ
Шля́хта נ׳ עֲדַת הָאֲצִילִים ,קְהַל חוֹרֵי אֶרֶץ־־פּוֹלִין
Adel (in Polen).
Шля́хтичъ ז׳ אָצִיל ,בֶּן חוֹרֵי הָאָרֶץ Edelmann.
Шляхтовáть (-тýю) פ״י הַקְצֵה ,הַקְצֵעַ ,הַחֲלֵק
Шляхтъ ז׳ מַקְצוּעָה Schlichtbeil. [behauen.
Шмель ז׳ מִין דְּבוֹרָה Hummel. -левóй, -ли́ный ת׳.
Шмыгать, -гнýть פ״ע שׁוֹט אָנֶה וָאָנָה ,הֵחָפֵז ,רוֹצֵץ
hin und her springen. [behauen.
Шмя́кать, -кнýть פ״י הַשְׁלֵךְ בְּרַעַשׁ hinschleudern.
Шнур— см. Снур—. [rennen.
Шныря́ть פ״ע שׁוֹט (הִתְשׁוֹטֵט) אָנֶה וָאָנָה umher=
Шовъ (шва) ז׳ 1) תֶּפֶר ,מַתְפֶּרֶת Naht. 2) חֲבֶרֶת,
שָׁלָב ,דֶּבֶק Fuge. [ladenkanne.
Шоколáдникъ ז׳ כַּד לְעָסִיס אֱגוֹזֵי־־פֶרֶךְ Choko=

Шоколáдъ ז' עֲסִיס אֱגוֹז־פֶּרֶךְ Chokolade. -лáдный ת'.
Шóмполь ז' גֵּיד בַּרְזֶל לִקְנֵה הַקֶּלַע Ladstock. -льный ת'.
Шóпотъ см. Шёпотъ.
Шóрникъ ז' *רַצְעָן, עוֹשֵׂה כְּלֵי־סוּס Riemer.
Шóрный ת' כְּלֵי־סוּס— zum Pferdgeschirr gehörig.
Шорóхнуть см. Шороши́ть.
Шóрохъ ז' שָׁאוֹן, הֲמֻלָּה, צְלִיל Geräusch. [machen.
Шороши́ть, -рóхнуть פ"י הַשְׁמֵעַ קוֹל שָׁאוֹן Geräusch
Шóры נ"ר כְּלֵי־סוּס Pferdgeschirr. [ный ת'.
Шоссé ס' מְסִלָּה, דֶּרֶךְ סְלוּלָה חָצָץ Dammweg. -сéй-
Шпáга, ק' Шпáжка, -жёнка נ' חֶרֶב, חַיָּרֶךְ Degen.
Шпáжный ת'. [Baumreihen.
Шпалéрникъ ז' שְׂדֵרוֹת שִׂיחִים עַל־־מִשְׁעוֹל גַּן
Шпалéры נ"ר 1) см. Обои. 2) см. Шпалéрникъ.
-лéрный ת'. [schwellen.
Шпáлы נ"ר (לשביל הברזל) אַדְנֵי הַמַּעְגָּל Eisenbahn=
Шпáндырь ז' חֵשֶׁב עוֹר לְתוֹפְרֵי נְעָלִים Knieriemen.
Шпатъ ז' אֶבֶן פְּצָלוֹת, אֶבֶן מְחֻסְפֶּסֶת Spath.
Шпиг— см. Шпик—.
Шпигáтъ ז' (למוצא המים) חוֹר בְּיַרְכְּתֵי סְפִינָה Speigatt.
Шпиковáніе ס' *פִּטֻּם, מְלוּאַת בָּשָׂר בְּפַתּוֹתֵי פֶּדֶר
(ירו׳ כלאי׳ א) das Spicken. [spicken.
Шпиковáть (-кýю) פ"י מַלֵּא בָשָׂר בְּפַתּוֹתֵי פֶּדֶר
Шпи́лить פ"י חַבֵּר בְּמַחְטִים mit Haarnadeln anstecken.
Шпи́лька נ' מַחַט לִשְׂעַר נָשִׁים Haarnadel.
Шпинáтъ ז' מִין יֶרֶק־מַאֲכָל Spinat.
Шпицъ ז' 1) (מִגְדָּל) רֹאשׁ Spitze. 2) *כֶּלֶב הַכְּפָרִי
(ב"ק פ) Spitzhund.
Шпіóнить פ"י רָאֹה עֶרְוַת (ארץ), תּוּר, רַגֵּל spioniren.
Шпіóнство ס' עֵין רוֹגֵל, אָרֹב, חַפֵּשׂ עֲלוֹת das Spioniren.
Шпіóнъ ז' אוֹרֵב, תָּר, מְרַגֵּל Spion. -нскій ת'.
Шпонъ ז', Шпóнка נ' בַּד מַבְדִּיל בֵּין שׁוּרוֹת הַדְּפוּס
Шпóра נ' דָּרְבָן בְּנַעֲלֵי הָרַכָּב Sporn. [Querleiste.
Шпóрить פ"י הָרֵץ סוּס בְּדָרְבָנוֹת נְעָלָיו spornen.
Шпóрникъ ז' 1) עוֹשֶׂה דָרְבָנוֹת רַכָּבִים Spornmacher.
2) מִין צֶמַח Rittersporn.
Шпóрный ת' אֲשֶׁר לְדָרְבָנוֹת נַעֲלֵי רַכָּב Sporn=.
Шпýля, ק' Шпýлька נ' (ישעיה לח, יב) דַּלַּת אוֹרְגִים
Weberspule.
Шпынь ז' אִישׁ הַתּוּלִים, אִישׁ לָצוֹן, לֵץ Spaßmacher.
Шпы́ньство, -ньяніе לַעַג, מַהֲתַלּוֹת, הִתּוּלִים, לָצוֹן;
Шпыня́ть פ"י לַעֲג, הָתֵל, הִתְלוֹצֵץ spotten. [Spaß.
Шрамъ (ק' -микъ) ז' שָׂרֶטֶת, שֶׂרֶט בָּעוֹר Schramme.
Шрифтъ ז' חֶרֶט, אוֹתוֹת הַדְּפוּס לְמִינֵיהֶן Lettern.

Штабъ ז' פְּלֻגַּת נְצִיבֵי־הַחַיִל Stab.
Шталмéйстеръ ז' שַׂר אֻרְוֹת הַמֶּלֶךְ, שַׂר־הָאֻרָוֹת
(מתתור השלישי) Stallmeister. -терскій ת'.
Штандáртъ ז' דֶּגֶל חֵיל הַפָּרָשִׁים; נֵס הַמֶּלֶךְ Flagge.
Штаны́ ז"ר מִכְנָסַיִם Hosen. [-тный ת'.
Штати́въ, -ти́фъ ז' *סְטַטִיבָה, כֵּן לִמְכוֹנָה Stütze.
Штáтный ת' הַנָּקוּב בְּתֹכֶן הַכְּהֻנּוֹת etatmäßig.
Штатъ ז' תֹּכֶן כְּהֻנּוֹת הַמִּשְׂרָה Civilliste.
Штемплевáть (-лю́ю), Штéмпелить פ"י הַתְוֵה תָו
חוֹתָם עַל־ stempeln.
Штéмпель ז' (לכלי מתכת) חוֹתָם Stempel. -льный ת'.
Штиблéты נ"ר נְעָלִים מֻרְכָּסִים Stiefeletten.
Штиль ז' 1) חֶשְׁבּוֹן שְׁנוֹת עוֹלָם Zeitrechnung. 2)
דְּמָמָה עַל־פְּנֵי־יָם, (יחז׳ כו, לב) דֻּמָּה בְּתוֹךְ הַיָּם
Windstille.
Штилéть פ"ע (הַיָּם) שָׁתוֹק, שָׁקוֹט windstill werden.
Штифтъ (ק' -фтикъ) ז' מַסְמֵר Stift.
Штóпальный ת' (קֶרַע בֶּגֶד) אֲשֶׁר יְתֻקְּנוּ בוֹ Stopf=.
Штóпальная иглá מַחַט הַשְּׂרָד.
Штóпать פ"י *אַחֵה קֶרַע, תָּפוֹר וְתַקֵּן, תַּקֵּן בְּמַחַט
stopfen (Strümpfe).
Штóпоръ см. Прóбочникъ 1.
Штóра נ' מָסַךְ הַחַלּוֹן Fenstervorhang. -рный ת'.
Штофъ ז' גְּבִל־יַיִן רָבוּעַ vierkantige Flasche. -фный ת'.
Штрáфный ת' הָעֹנֶשׁ—, עֲנוּשִׁים— Straf=.
Штрафовáніе ס' תְּשׂוּמַת עֹנֶשׁ עַל־ Bestrafung.
Штрафовáть (-фýю) פ"י עָנוֹשׁ strafen. -ся נפ'
Штрáфъ ז' עֹנֶשׁ Strafe. [הָעָנֵשׁ bestraft werden.
Штри́пка נ' שְׂרוֹךְ הַמִּכְנָסַיִם Strippe.
Штýка נ' 1) גֶּזֶר, נֵתַח, פֶּלַח Stück. 2) מְזִמַּת עָרְמָה,
תַּחְבּוּלַת מִרְמָה Streich. [machen.
Штукáрить פ"ע הִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבּוּלוֹת מִרְמָה Streiche
Штукáрь ז' אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת, עוֹשֶׂה מְזִמּוֹת Schlaukopf.
-кáрка נ'.
Штукатýра, -тýрка נ' טִיחַ גִּיר וָשִׂיד Kalkbewurf.
Штукатýрить פ"י צַפֵּה בְּטִיחַ גִּיר, טוֹחַ בְּשִׂיד
stuckaturen.
Штукатýрный ת' אֲשֶׁר לְטִיחַ קִירוֹת Stuckatur=.
Штукатýрщикъ ז' מְטַיֵּחַ בְּשִׂיד קִירוֹת Stuckaturer.
Штуковáть (-кýю) פ"י תָּפוֹר וְחַבֵּר מִגְזָרִים zusam=
menstücken. [הִשְׁתָּעֵר עַל־ לְלָכְדָהּ stürmen.
Штурмовáть (-мýю) פ"י פָּרוֹץ בְּרַעַשׁ עַל־עִיר
Штурмовóй ת' אֲשֶׁר לִפְרֹץ עִיר Sturm=.
Штурмъ ז' פְּרֹץ עַל־עִיר לְלָכְדָהּ Sturm.
Штýцеръ ז' קְנֵה־קֶלַע עָב וְקָצָר Stutzflinte.

Штýчка ׳ק см. Штýка.

Штýчный ׳ת מְחֻבָּר מְנֻזָּרִים gestückt. [вый ׳ת

Штыкъ ׳ז כִּידוֹן בְּרֹאשׁ קְנֵה־קֶלַע Bajonett. -кó-

Шýба, ׳ק Шýбка, -бочка ׳נ אַדֶּרֶת שֵׂעָר Pelz.

Шубéйка, -бéечка ׳ק см. Шýба.

Шýбный ׳ת אֲשֶׁר לְאַדֶּרֶת שֵׂעָר Pelz-.

Шугá ׳נ רֵאשִׁית קֶרַח בִּימֵי הַבָּצִיר erstes Herbsteis.

Шугáй, -гáецъ (-гáйца) ׳ז מִין בֶּגֶד־נָשִׁים חַם Weiberrock.

Шýйца ׳נ הַיָּד הַשְּׂמָאלִית, יַד שְׂמֹאל linke Hand.

Шýій ׳ת שְׂמָאלִי, שְׂמֹאל— link.

Шульгá ז״נ см. Лéвша.

Шуля́та ס״ר אֶשֶׁךְ Hoden. -ля́тный ׳ת.

Шуля́тникъ ׳ז מִין נֵץ, דָּאָה Gabelgeier.

Шуми́ло ׳ז בֶּן־שָׁאוֹן, הוֹמֶה Lärmmacher.

Шуми́ха ׳נ см. Потáль.

Шумли́во ת״פ בְּקוֹל הֲמֻלָּה, בְּשָׁאוֹן mit Lärm.

Шумли́вость ׳נ תְּשׁוּאוֹת lärmendes Wesen.

Шумли́вый ׳ת בֶּן־שָׁאוֹן, הוֹמֶה lärmend.

Шýмный ׳ת שָׁאוֹן, הוֹמֶה; מָלֵא תְשׁוּאוֹת— lärmend.

Шумóкъ (-мкá) ׳ז: Онъ подъ шумкóмъ הָלוּם־יַיִן הוּא מְעַט er ist berauscht.

Шумъ ׳ז שָׁאוֹן, שׁוֹא, רַעַשׁ, נְהָמָה, נַהַם, הֶמְיָה, הָמוֹן, הֲמֻלָּה, תְּשֻׁאָה Lärm. [שָׁאָה] lärmen.

Шумѣ́ть פ״ע הַרְעֵם, צָלוֹל, סָעוֹר, הוֹם, נָהוֹם, הָמֹה,

Шýринъ ׳ז נִים אֲחִי אִשְׁתּוֹ* (סנהדרין כג:) Schwager. ׳ר Шýрья (-рьевъ).

Шýрій ׳ת גִּיסוֹ, אֲשֶׁר לַאֲחִי־אִשְׁתּוֹ— vom Schwager.

Шути́ть (шучý, -шýтишь) פ״ע שָׂחוֹק, שַׂחֵק, צַחֵק, לָעוֹג, שָׂחוֹק עַל־, הָתֵל, לָעוֹג spaßen. Ш. надъ кѣмъ כִּמְצַחֵק, הָתֵל בְּ־, לְ־ Это онъ говори́лъ шутя́ לֹא־לְצָחוֹק, מִלִּבּוֹ. Не шутя́ דִּבֵּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה

Шути́ха ׳נ 1) בַּת־מְשַׂחֶקֶת, חוֹזָה מַהֲתַלּוֹת, מְהַתֶּלֶת Spaßmacherin. 2) חֲזִיז פְּלָדוֹת לְשַׁעֲשֻׁעִים הַתּוּלִים Art Feuerwerk.

Шýтка ׳נ תַּעֲלוּל, חֲזוֹן הַתּוּלִים, מַהֲתַלָּה, שְׂחוֹק Spaß. Безъ шýтокъ, Крóмѣ шýтокъ בֶּאֱמוּנָה, בֶּאֱמֶת. Шýтка въ стóрону; Тепéрь не до шýтокъ לֹא עֵת־צְחוֹק הִיא.

Шутли́во ת״פ כִּמְהַתֵּל, בִּשְׂחוֹק spaßhaft.

Шутли́вый ׳ת אִישׁ הַתּוּלִים, אוֹהֵב מַהֲתַלּוֹת, מְהַתֵּל spaßhaft.

Шýтникъ ׳ז אִישׁ הַתּוּלִים, מְהַתֵּל, חוֹזֶה מַהֲתַלּוֹת Spaßmacher. -ница ׳נ.

Шутовскóй ת״פ כְּאַחַד הַלֵּצִים, כְּמִתְלוֹצֵץ, כִּמְהַתֵּל narrenhaft.

Шутовствó ׳ס לַעַג, שְׂחוֹק, הַתּוּלִים, מַהֲתַלּוֹת, לָצוֹן

Шýточка ׳ק см. Шýтка. [Spaß.

Шýточный ׳ת מָלֵא הַתּוּלִים, מָלֵא מַהֲתַלּוֹת spaßhaft.

Шутъ ׳ז אִישׁ הַתּוּלִים, חוֹזֶה מַהֲתַלּוֹת, מְהַתֵּל, מְצַחֵק, מִתְלוֹצֵץ, אִישׁ לָצוֹן Spaßmacher.

Шýшера נ״ר 1) כֵּלִים אֲשֶׁר אֵין חֵפֶץ בָּם, קְטַנּוֹת unnütze Sachen. 2) בְּנֵי־בְלִיַּעַל, מְתֵי־אָוֶן gemeines Volk. [das Flüstern.

Шушýканье ׳ס שָׁאוֹן מִתְחָרְשִׁים, קוֹל מִתְלַחֲשִׁים

Шушýкать פ״ע דַּבֵּר בַּלָּט, הִתְחָרֵשׁ, הִתְלַחֵשׁ flüstern.

Шушýнъ см. Шугáй.

Шхéры נ״ר אִיֵּי־סֶלַע בַּיָּם Felseninseln.

Щ

Щ הָאוֹת הָעֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי, שצש Stsch.

Щавéль (-ля́) ׳ז (הנודע) יֶרֶק־שָׂדֶה חָמִיץ Sauerampfer. -вéльный, -вéлевый ׳ת.

Щади́ть (щажý, -щади́шь) פ״י חָמוֹל עַל־, חוּס עַל־, חָמֹל, חָשׂוֹךְ, פָּסוֹחַ וְהַצֵּל; רַחֵם עַל־ schonen. Іоáвъ щади́лъ нарóдъ חָשַׂךְ יוֹאָב אֶת־הָעָם. Онъ не щади́лъ жи́зни своéй שָׂם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, חֵרֵף נַפְשׁוֹ

Щадли́вость ׳נ חֲנִינָה, רַחֲמִים, חֶמְלָה Schonung.

Щадли́вый ׳ת חוֹמֵל, חַנּוּן, חָס erbarmungsvoll.

Щажéніе ׳ס חֶמְלָה, חֶמְלָה, חֲנִינָה, חוּס Schonung.

Щанóй ׳ת אֲרוּחַת יָרָק— von saurer Kohlsuppe.

Щаст— см. Счáст—.

Щебени́ть פ״י מַלֵּא חָצָץ mit Steinschutt bewerfen.

Щéбень (-бня) ׳ז מִכְתַּת־אֶבֶן, חָצָץ Steinschutt.

Щебетáніе ׳ס קוֹל צִפּוֹר, קוֹל מְצַפְצְפִים Gezwitscher.

Щебетáть (-бéчу, -бéчешь) פ״ע הָגֹה כַּצִּפּוֹר, צַפְצֵף zwitschern. [haftigkeit.

Щебетли́вость ׳נ עֲתֶרֶת שִׂיחָה, רֹב דְּבָרִים Schwatz-

Щебетли́вый ׳ת 1) מְצַפְצֵף תָּמִיד zwitschernd. 2) מַרְבֶּה שִׂיחָה schwatzhaft.

Щебешóкъ (шкá) ׳ז см. Щéбень.

Щеврóнокъ (-нка) ׳ז מִין צִפּוֹר Grasmücke.

Щéгла ׳נ נֵס, תֹּרֶן, חֶבֶל (משלי כג, לד) Flaggenstock. Mastbaum.

Щеглёнокъ (-нка) 'ק, **Щегло́вка** 'נ см. Щего́лъ.

Щеголева́тость 'נ אהבת עדיים Putzsucht.

Щеголева́тый, -голли́вый 'ת אוהב בגדי חמודות, אוהב עדיים putzsüchtig.

Щего́лъ 'ז מין צפור Stieglitz. Щегло́вка 'נ.

Щёголь, -голёкъ (-лька́) 'ז אוהב בגדי, אוהב עדיים, מתהדר בלבושו, מתיפה, המודות Putznarr. -ли́ха 'נ.

Щегольну́ть см. Щеголя́ть.

Щегольски́ ת"פ בעדי עדיים, בהדר לבוש geziert.

Щегольско́й 'ת הדור, עוטה הוד zierlich.

Щегольство́ 'ס אהבת עדיים, אהבת בגדי חמודות [Putzsucht.

Щеголя́ніе 'ס התיפות das Stolziren.

Щеголя́ть, -гольну́ть פ"ע התיפה, התהדר בלבושו; התפאר בּ־ prunken; stolziren.

Щедри́на, 'ק -ри́нка 'נ שקערורה Pockennarbe.

Щедринова́тый, -ри́вый, -ри́стый 'ת מלא בהרות שקערורות narbig. [freigebig sein.

Щедри́ться פ"ח התנדב בלבו, מלא רוח נדיבה

Щёдро ת"פ ברוח נדיבה freigebig.

Щедрова́тый см. Щедринова́тый.

Щедролюби́вый 'ת מלא רוח נדיבה, חונן ונותן, רב חסד mildthätig.

Щедролю́біе 'ס רוח נדיבה Mildthätigkeit.

Щёдрость 'נ רוח נדיבה, התנדבות (עזרא ז, טז)

Щедро́та 'נ רוח נדיבה Mildthätigkeit. [Freigebigkeit.

Щёдрый 'ת מתנדב, נדיב־לב freigebig.

Щеду́ш— см. Тщеду́ш—.

Щека́ 'נ לחי Wange. 'ר Щёки 1) לחיים Wangen. 2) חגוי־סלע משני עברי נהר Uferfelsen.

Щека́стый 'ת גדל־לחיים pausbackig.

Щеко́лда, 'ק -до́чка 'נ בריח, מסגר Thürklinke.

Щекота́ніе 'ס, -ко́тка 'נ ניד עורקי הצחוק das Kitzeln.

Щекота́ть (-кочу́, -ко́чешь) פ"י עורר העורקים לצחוק kitzeln.

Щекотли́вость 'נ 1) חוש העורקים לצחוק das Kitzelige. 2) חנא (ישעיה יט, יז), מרת־רוח Schwierigkeit.

Щекотли́вый 'ת 1) אשר עורקיו מתעוררים לצחוק kitzelig. 2) חנא—, נוגע עד־הנפש, נוגע אל־לב empfindlich. Это дѣло щекотли́вое הדבר הזה נוגע אל־לב כל־שומעיו. [es kitzelt mich.

Щеко́тно ת"פ: Мнѣ щеко́тно עורקי לא־ישכבון מצחוק

Щеко́тный 'ת מעורר צחוק kitzelnd. [voll Spalten.

Щелева́тый, -ли́стый 'ת מלא בקיעים, מלא רסיסים

Щёлка 'ק см. Щель.

Щёлканіе 'ס מחי, פצח, תפף, מחא das Knallen.

Щелка́ніе 'ס פצוח, מבקע das Knacken.

Щёлкать, -кнуть 1) פ"ע פצוח קול, מחא, תפוף בלשונו או באצבעותיו klappern. 2) פ"י הכה schlagen.

Щелка́ть, -кну́ть פ"י פצח, בקע knacken. Щ. орѣхи פצח אגוזים. [lauge.

Щёлокъ (-лока) 'ז בר, כרית, נתר, מי־אפר Wasch-

Щелочи́ть פ"י רחץ במי־ברית, כבס בנתר mit Lauge waschen. -ся נפ' הרחץ במי־בורית, כבוס בנתר ge- [laugt werden.

Щёлочка 'ק см. Щель.

Щёлочь 'נ נתר Laugensalz.

Щелчо́къ (-чка́) 'ז 1) מחי (תקע) אצבעות Schnipp- chen. 2) נזיפה, גערה Verweis. [Spalte.

Щель 'נ בקיע, בדק, חגו, נקיק, רסיס, נבעה, פרץ

Щеля́вый 'ת מלא רסיסים (בקיעים) spaltig.

Щеля́ть פ"י עשה בקיעים בּ־ Spalten machen. -ся פ"ח התבקע, המלא רסיסים spaltig werden.

Щеми́ть (-млю́, -ми́шь) פ"י לחוץ בין; הבא במצור quetschen, kneipen.

Щемле́ніе 'ס לחץ בין, לחץ, עקה das Quetschen.

Щемло́ 'ס מועקה, קטב* (שביעית ח) Klemme.

Щени́ться פ"ח ילוד (מלט) גורי כלבים Junge werfen.

Ще́нная 'ת כלבה הרה trächtige Hündin.

Щено́къ (-нка́), -но́чекъ (-чка) 'ז גור כלבים junger Hund. 'ר Щенки́ גם Щеня́та.

Щеня́чій 'ת אשר לגורי כלבים von jungen Hunden.

Щепа́ 'נ שבב, בקע־עץ, קצף (הושע י, ז) Holzspan.

Щепа́ніе 'ס מבקע, בקע das Spalten.

Ще́пань 'נ שבבים, קצפה (יואל א, ז) Splitter.

Щепа́ть פ"י בקע לשבבים spalten. -ся נפ' בקוע לשבבים gespalten werden. [שער לממכר כלי־עץ.

Щепено́й 'ת שבבים— aus Holzspänen. Щ. рядъ

Щепети́льникъ 'ז רוכל בקטנות Kleinkrämer.

Щепети́льный 'ת קטון, נקלה kleinlich. Щ. това́ръ [רכלה נקלה.

Щепети́нникъ см. Щепети́льникъ.

Ще́петкій 'ת דבק אל־המתנים (בגד), מצמד fest anliegend.

Щепетли́вый 'ת אוהב בגד דבק אל־מתניו der [enge Kleidung liebt.

Ще́петь 'נ см. Щего́льство.

Ще́пка 'ק см. Щепа́.

Щепли́вый см. Щепетли́вый.

Щепля́ть см. Щепа́ть.

Щепно́й см. Щепено́й. [ראשי אצבעותיו Prise.

Щепо́ть, 'ק -по́тка, -пото́чка 'נ צרר, צבת, מלא

Ще́почка 'ק см. Щепа́.

Щерба́ 'נ מרק־דגים בלי כל־בשם Fischbrühe.

Щербáтый ת' מלא פצירות schartig, narbig.
Щерби́на, ק' **-би́нка** נ' פצירה, פחתת, פגם* Spalte, Scharte.
Щербиновáтый см. Щербáтый.
Щети́на נ' שער-גב חזיר, שער סמר Schweinsborste.
Щети́нистый ת' סמר borstig.
Щети́ниться פ"ח סמור sträubig, borstig werden. Онъ щети́нится רעם פנים; סמר שערו.
Щети́нный ת' משער גב-חזיר Borsten=.
Щетиновáтый, -нообрáзный ת' כשער גב-חזיר, סמר borstig.
Щётка, ק' **-точка** נ' משרק-שער Bürste.
Щеткообрáзный ת' כדמות משרק-שער bürstenförmig.
Щёточникъ ז' עושה משרקי-שער Bürstenmacher.
Щёточный ת' אשר למשרק שער Bürsten=.
Щеть נ' 1) см. Щети́на. 2) см. Щётка.
Щечи́ло ז' גונב, שם בכליו Dieb.
Щечи́ть פ"י גנוב, שום בכליו, ארה בהחבא stehlen. **-ся** פ"ח (óколо когó) לקוח מ־ במרמה, הוצא מלב־ איש סודו בחלקות schlau abschwatzen.
Щёчка ק' см. Щекá.
Щёчный ת' —הלחי, —הלחיים Wangen=.
Щи (щей) נ"ר ארחת ירק Kohlsuppe.
Щикáть, -кну́ть פ"י (свѣчу́ הנר) הסר נחל schnäuzen (ein Licht).
Щи́колка, -колотка נ', **-лотокъ** (-тка) ז' קרסל, *קפץ העליון והתחתון, *ערקוב, בפנות הזרוע והרגל (בכורות מ: ומא.) Beinknopf.
Щипáка ז"נ מורט, אשר דרכו לצבט באצבעותיו Kneiper.
Щипáніе ס' מרט, צבט, ארות das Kneipen.
Щипáть (-плю, щи́плешь), **-пну́ть** פ"י מרוט; צבוט; ארה kneipen. Щ. щеку́ מרוט הלחי. Щ. вóлосы מרוט השער. Щ. сушённыя зёрна צבוט קלי. Кóзы щи́пали траву́ העזים ארו את-העשב. Эти пряности щи́плютъ языкъ הבשם הזה ימר ללשון. **-ся** 1) פ"ס מרוט, מחוץ beißen. 2) פ"ח מרוט איש את-רעהו einander kneipen.
Щипéцъ (-пцá) ז' 1) פי כלב הציד Schnauze. 2) קיר, קיר שלש-הפנות למסעד לגג הספון Giebel.

Щи́пка נ', **Щипóкъ** (-пкá) ז' см. Щипáніе.
Щипу́нъ ז', **-пу́нья** נ' см. Щипáка.
Щипцóвый ת' —המלקחים von der Zange.
Щипцы́ ז"ר מלקחים, מזמרות, צבת* Lichtscheere.
Щи́пчики ק' см. Щипцы́. [-цóвый ת'.
Щити́ться פ"ח חסה ב־, מצא מחסה ב־ sich schützen.
Щи́тникъ ז' נושא הצנה Schildträger.
Щитовóй ת' —מגן, —צנה vom Schilde.
Щитóкъ (-ткá) ק' см. Щитъ.
Щитонóсецъ (-сца) см. Щи́тникъ.
Щитъ ז' 1) מגן, צנה, שריה, שרין, שריון, סריון, סחרה, תחרא Schild. 2) מסך המנורה Lichtschirm. 3) מטרה לקלעים Zielscheibe.
Щи́цы (щецъ) см. Щи.
Щóгла см. Щёгла.
Щóлкать, -кнуть см. Щелк—.
Щóлокъ см. Щёлокъ.
Щу́ка נ' 1) מין דג טהור, זאב המים Hecht. 2) (המ') איש תככים, נוכל Schlaukopf.
Щу́пальце ס' קרן גשש, קרן השרץ לגשש בו Fühlhorn.
Щу́пать פ"י גשש, משש betasten.
Щупъ, ק' **Щу́пикъ** ז' *שפופרת רופאים Sonde.
Щу́ра ז"נ קורץ (קורצת) עין Blinzler.
Щу́реніе ס' קרץ עינים das Blinzeln.
Щу́рить פ"י (עיניו) קרוץ blinzeln. **-ся** פ"ח קרוץ עיניו, (ב"ר ס) *מצמץ, שקר עיניו blinzeln mit den Augen.
Щуру́пъ, ק' **-ру́пецъ** (-пца), **-ру́пикъ** см. Винтъ.
Щу́рка נ' *שרקרק, רחם, מין צפור Bienenfresser.
Щу́чина נ' בשר הדג זאב המים Hechtfleisch.
Щу́чій ת' אשר לדג זאב המים vom Hecht.
Щу́чка ק' см. Щу́ка.

Ъ. Ы. Ь.

Ъ אות לשוא נח קשה.
Ы אות חיריק קשה.
Ь אות לשוא נח רך.

Ѣ.

Ѣ האות השלשים באלף-בית הרוסי, י Je.
Ѣдá נ' 1) אכל, אכילה, אכלה das Essen. 2) אכל, מאכל Speise.
Ѣдáло ס' (המ') מתלעה, מלתעה Kinnbacke.
Ѣдáльцы ז"ר שרץ מתלעות שרצים, מלתעות Freßspitzen.
Ѣдáть см. Ѣсть.

Ѣдéніе ס׳ אֲכִילָה, אָכְלָה, אֹכֶל das Essen.
Ѣдкій ת׳ מַכְאִיב, מַמְאִיר; עַז, מַר, חַד ätzend, scharf.
Ѣдкость נ׳ צָרֶבֶת, מְרֹרָה, מַאֲכֶלֶת Schärfe.
Ѣдóкъ ז׳ 1) אֶחָד מֵאוֹכְלֵי שֻׁלְחָן, אוֹכֵל Mitspeisender. 2) זוֹלֵל Fresser.
Ѣдýнъ ז׳ זוֹלֵל Vielfraß. -дýнья נ׳.
Ѣдýчесть см. Ѣдкость.
Ѣдýчій см. Ѣдкій.
Ѣздá נ׳ מַסַּע בְּסוּס וָרֶכֶב Fahrt.
Ѣздить פ״ע נָסוֹעַ בְּסוּס וָרֶכֶב fahren. Ѣ. верхóмъ רָכוֹב reiten.
Ѣздовóй ת׳ אֲשֶׁר לְמַסַּע בְּסוּס וָרֶכֶב Fahr-.
Ѣздóкъ (-докá) ז׳ נוֹסֵעַ; רוֹכֵב Fahrender; Reiter.
Ѣздýха נ׳ עַלְמָה סוֹרֵרָה muthwillige Jungfer.
Ѣзжáлый ת׳ 1) (איש) לָמוּד מַסַּע weit herumgereist. 2) (סוס) לָמוּד רִכְבָּה eingefahren.
Ѣзжéніе ס׳ מַסַּע, נְסֹעַ das Fahren.
Ѣзженый ת׳ (סוס) לָמוּד רִכְבָּה; (רכב) נִסָּה בְּמַסָּע eingefahren.
Ѣства נ׳, -ство ס׳ מַאֲכָל, אֹכֶל das Essen.
Ѣсть (ѣмъ, ѣшь) פ״י אָכוֹל, לָחוֹם, בָּרֹה essen.
Ѣxaнie ס׳ см. Ѣздá.
Ѣхать (ѣду, ѣдешь) פ״ע נָסוֹעַ בְּסוּס וָרֶכֶב fahren.

Э.

Э הָאוֹת הַשְּׁלֹשִׁים וְאַחַת בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי, אֶ E.
Эбеновый ת׳ שָׁחוֹר כָּעוֹרֵב rabenschwarz. -новое дéрево עֲצֵי הָבְנִים Ebenholz.
Эвнýхъ см. Евнýхъ.
Эволюціóнный ת׳ אֲשֶׁר לְמַסְעֵי הַמַּחֲנוֹת Bewegungs-.
Эволюція נ׳ מַסַּע הַמַּחֲנוֹת Bewegung.
Эгúра נ׳ רֵאשִׁית מִנְיַן הַשָּׁנִים לִבְנֵי בְּרִית מֻחַמֵּד Zeitrechnung der Muhamedaner.
Эгоизмъ ז׳ הַוַּת־נַפְשׁוֹ, אַוַּת־בִּצְעוֹ Selbstsucht.
Эгоистúческій ת׳ מָלֵא אַוַּת־בִּצְעוֹ selbstsüchtig.
Эгоистъ ז׳ רוֹדֵף הַוַּת נַפְשׁוֹ, זוֹנֶה אַחֲרֵי בִצְעוֹ Selbstsüchtiger.
Эдак— см. Этак—.
Эдéмъ ז׳ גַּן־יְיָ, עֵדֶן Eden. Эдéмскій ת׳.
Эй מק״ר שְׁמַע־נָא! הוֹ! heda!
Экватóръ ז׳ (בכדור ארץ ושמים) קַו הַמַּשְׁוֶה Aequator. -торіáльный ת׳. -торскій ת׳.
Экзаменáторъ ז׳ בּוֹחֵן מַדָּעֵי הַתַּלְמִידִים Examinirender.
Экзаменовáніе ס׳ בִּקֹּרֶת מַדָּעֵי הַתַּלְמִידִים Examinirung.
Экзаменовáть (-нýю) פ״י בָּחוֹן מַדָּעֵי הַתַּלְמִידִים examiniren. -ся נפ׳ הִבָּחֵן בְּמַדָּעָיו examinirt werden.
Экзáменъ ז׳ מַסָּה, בִּקֹּרֶת, בִּקֹּרֶת מַדָּעֵי הַתַּלְמִידִים, מִבְחָן, בֹּחַן Examen. -менный ת׳.
Экзáрхъ ז׳ רֹאשׁ כֹּהֲנֵי הַגָּלִיל Erzbischof.
Экзегетика נ׳ פָּרָשַׁת סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ Bibelerklärung. -тическій ת׳.
Экзегéтъ ז׳ מְבָאֵר סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ Bibelerklärer.
Экзекýторъ ז׳ שׁוֹמֵר בֵּית הַמִּשְׁפָּט Vollzieher. -торскій ת׳.
Экземпляръ ז׳ אֶחָד הַ־ Exemplar.
Экзерциція נ׳ תִּרְגֹּלֶת חֲנִיכֵי מִלְחָמָה, תַּלְפִּיּוֹת Uebung.
Экипáжъ, -пáжикъ ק׳ ז׳ 1) מֶרְכָּבָה Equipage. 2) כְּבֻדַּת חֵיל הַצָּבָא Gepäck. 3) אַנְשֵׁי אֳנִיָּה Schiffsmannschaft. -пáжный ת׳.
Экій см. Экой.
Эклезіáстъ см. Еклезіáстъ.
Эклиптика נ׳ חוּג תְּקוּפַת הָאָרֶץ מִסָּבִיב לַשֶּׁמֶשׁ לַשָּׁנָה Sonnenbahn. -тическій ת׳.
Эклóга נ׳ שִׁיר רֹעִי Hirtengedicht.
Экой מ״ג רְאֵה־זֶה! רְאוּ־נָא welcher eine!
Экономить (-млю, -мишь) פ״י כַּלְכֵּל צָרְכּוֹ, חָשׂוֹךְ לְ־ בְּמִדָּה sparsam sein.
Экономúческій ת׳ הַחָשׂוֹךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן ökonomisch.
Экономія נ׳ מִשְׁמֶרֶת, מִמְשַׁק צָרְכֵי־בַיִת, מֶשֶׁק־בַּיִת, הֲלִיכוֹת בַּיִת Oekonomie.
Экономка נ׳ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בַּיִת, סוֹכֶנֶת Haushälterin.
Экономно ת״פ בְּמִסְכְּנוּת, בְּמִדָּה וּבִמְשׂוּרָה ökonomisch.
Экономный ת׳ חוֹשֵׂךְ לְיוֹם, מְכַלְכֵּל צָרְכּוֹ בְּמִדָּה אַחֲרוֹן sparsam.
Экономскій ת׳ —הַסּוֹכֵן des Oekonomen.
Экономша נ׳ אֵשֶׁת הַסּוֹכֵן Frau des Oekonomen.
Экономъ ז׳ 1) סוֹכֵן, בַּיִת הֲלִיכוֹת צוֹפֶה, *אֶקְנָמוּס (ירוש׳ ב״ב ד׳) Haushalter. 2) צוֹפֶה הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ, מְכַלְכֵּל בְּמִדָּה צָרְכּוֹ guter Wirth. -торскій ת׳.
Экспедиторъ ז׳ פְּקִיד הַמִּשְׁלוֹחַ, מְשַׁלֵּחַ Versender.
Экспедиція נ׳ מִשְׁלַחַת תָּרִים; שִׁלּוּחַ צִירִים, מִשְׁלוֹחַ Abfertigung.
Экспериментáльный ת׳ אֲשֶׁר יִבָּחֵן בְּמַסּוֹת erfahrungsmäßig.
Экспериментъ ז׳ נִסָּיוֹן, מִבְחָן, מַסָּה* Versuch.
Экспéртъ ז׳ *מֻמְחֶה, פָּלִיל, יוֹדֵעַ, נְבוֹן דָּבָר Sachverständiger.

Экспертиза נ׳ פְּלִילוּת, בִּקֹּרֶת נְבוֹנֵי דָבָר Untersuchung durch Sachverständige. [Auszug.

Экстрактъ ז׳ פַּרְשַׁת עִנְיָן, פַּתְשֶׁגֶן דָּבָר; מִיץ דָּבָר

Экстраординарный ת׳ הָעוֹדֵף עַל־הַפְּקוּדִים außerordentlich.

Экстра-почта נ׳ (פַּרְמִי) רֶכֶב רָצִים עִתִּי Extrapost.

Экстренный ת׳ אֲשֶׁר מִלְּבַד ״ הַתָּמִיד außergewöhnlich.

Эксцентрическій ת׳ זָר, שׁוֹגֶה מִכְּלַל־נִפְלָה sonderbar.

Экъ מ״ק רְאֵה! הוֹ! et!

Эластика נ׳ см. Каучукъ.

Эластическій ת׳ 1) см. Каучуковый. 2) см. Упругій.

Эластичность см. Упругость.

Элегія נ׳ קִינָה, שִׁיר הֶגֶה וָהִי, אֵלְיָה* Klagegedicht. -гическій ת׳. [Elektrisiren.

Электризація נ׳ (הַחַשְׁמַל) פְּעֻלַּת כֹּחַ הַבָּזָק das

Электризованіе ס׳ см. Электризація.

Электризовать (-зую) פ״י עוֹלֵל בְּכֹחַ הַבָּזָק (הַחַשְׁמַל) elektrisiren.

Электрическій ת׳ —הַבָּזָק, —הַחַשְׁמַל elektrisch.

Электричество ס׳ בָּזָק, כֹּחַ הַחַשְׁמַל Elektricität.

Электрумъ ז׳ זָהָב מָהוּל בְּכֶסֶף Goldsilber.

Элементарный ת׳ אֲשֶׁר לְרֵאשִׁית דַּעַת elementar.

Элементъ ז׳ יְסוֹד טִבְעִי, מַכְבָּרָה Grundstoff.

Эликсиръ ז׳ מִיץ תְּרוּפָה, מִיץ סַמֵּי מַרְפֵּא Absud.

Элипсисъ ז׳ נִיב מְקֻצָּר Wortauslassung.

Эмалировать (-рую) פ״י שַׁבֵּץ בְּצִיצֵי גָבִישׁ emailliren. [Эмальный ת׳.

Эмаль נ׳ מִשְׁבְּצֹת צִיצֵי־גָבִישׁ Email. Эмалевый,

Эмансипація נ׳ 1) חֹפֶשׁ, דְּרוֹר, פְּקַח־קוֹחַ, כּוֹשָׁרוֹת Freiheit. 2) חֻפְשָׁה מִתַּעְתֻּעֵי הֶבֶל, נִקָּיוֹן מֵהַבְלֵי־שָׁוְא Befreiung des Geistes von Vorurtheilen.

Эмблема נ׳ см. Символъ. [wanderer.

Эмигрантъ ז׳ גּוֹלֶה, נוֹדֵד, נָדַח מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ Aus-

Энергическій, -гичный ת׳ שׁוֹקֵד, בְּכָל־ מִתְנַדֵּב לְבּוֹ לְ־ energisch.

Энергія נ׳ חֵפֶץ כַּפַּיִם, יַד־חָרוּצִים Energie.

Энтузіазмъ ז׳ שִׁגָּיוֹן, רוּחַ כַּבִּיר, שִׂמְחַת־גִּיל, עֲלִיצוּת, רוּחַ קִנְאָה לְ־ Begeisterung.

Энтузіастъ ז׳ מָלֵא רוּחַ קִנְאָה לְ־ Begeisterter.

Энциклопедія נ׳ פָּרָשַׁת כָּל־דִּבְרֵי מַדָּע Inbegriff aller Wissenschaften.

Эпиграмма נ׳ מְשַׁל חָכְמָה Sinngedicht.

Эпидемія נ׳ דֶּבֶר, נֶגַע, מַגֵּפָה, קֶטֶב herrschende Krankheit. -мическій ת׳.

Эпизодъ ז׳ עִנְיָן נִלְוֶה עַל־ Nebenhandlung. [dichter

Эпикъ ז׳ מְשׁוֹרֵר מַעַלְלֵי גִבּוֹרִים אַנְשֵׁי הַשֵּׁם Helden-

Эпилепсія נ׳ חֳלִי נִכְפֶּה, חֳלִי נוֹפְלִים* Fallsucht. -сическій ת׳.

Эпитафія נ׳ כְּתֹבֶת לְמַצֶּבֶת קֶבֶר Grabschrift.

Эпитетъ ז׳ כִּנּוּי, שֵׁם נִלְוֶה, לְוִית־שֵׁם* Beiname.

Эпическій ת׳ אֲשֶׁר לְשִׁיר מַעַלְלֵי הַגִּבּוֹרִים helden- [gedichtlich.

Эпопея נ׳ см. Поэма.

Эпоха נ׳ עִנְיָן עוֹמֵד לְנֵס בְּדִבְרֵי יְמֵי עוֹלָם merkwürdiger Zeitpunkt.

Эра נ׳ עִנְיָן עוֹמֵד לְרֹאשׁ פִּנָּה בְּדִבְרֵי יְמֵי־עָם, רֹאשׁ הַתְחָלָה לִסְפַר הָעִתִּים Zeitrechnung.

Эскадра נ׳ פְּלֻגַּת אֳנִיּוֹת מִלְחָמָה Escadre.

Эскадронъ ז׳ גְּדוּד פָּרָשִׁים Escadron.

Эскизъ ז׳ תְּחִלַּת מְחֻקָּה, רֵאשִׁית מַעֲשֶׂה Entwurf.

Эссенція נ׳ —מִיץ, —עֲסִיס Essenz.

Эстампъ ז׳ פִּתּוּחֵי תַבְנִית Kupferstich.

Эстафета נ׳ אִגֶּרֶת בְּיַד רָץ עִתִּי Postreiter.

Эстетика נ׳ חֻקּוֹת הַחֵן וְהַיֹּפִי בְּכָל־מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת Geschmackslehre. -тическій ת׳.

Эстетикъ ז׳ מוֹרֶה חֻקּוֹת הַחֵן וְהַיֹּפִי Geschmackslehrer.

Этажерка נ׳ שֻׁלְחָן מַעֲרֶכֶת Stuffengestell.

Этажъ ז׳ см. Ярусъ 1.

Этакій מ״ג כָּזֶה, כָּמוֹהוּ— solcher.

Этакъ ת״פ כֹּה, כָּכָה, כֵּן, כָּזֶה so.

Этапъ ז׳ 1) בֵּית מָלוֹן לַמְגֹלִים Haltpunkt für Verbannte. 2) תַּחֲנוֹת, מְקוֹם מְלוֹן הַצָּבָא בְּמַסָּעָיו Soldatennachtlager.

Этика נ׳ מוּסַר חָכְמָה, תּוֹרַת הַמֵּישָׁרִים, חֻקּוֹת הַחַיִּים Sittenlehre.

Этикетничать פ״ע הָלוֹךְ בְּחֻקּוֹת שׁוֹעֵי הָאָרֶץ Ceremonien machen.

Этикетъ ז׳ 1) מִנְהַג מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ Umgangssitte. 2) אוֹת, תָּו Aufschrift. -кетный ת׳.

Этимологическій ת׳ (בדקדוק) אֲשֶׁר לְמִשְׁפְּטֵי הַמִּלִּים zur Wortforschung gehörig. [forschung.

Этимологія נ׳ חֵקֶר מִשְׁפְּטֵי הַמִּלִּים בְּשָׂפָה Wort-

Этнографія נ׳ תְּכוּנַת עַם וְחֻקּוֹת חַיָּיו Völkerbeschreibung.

Этнографъ ז׳ חוֹקֵר תְּכוּנַת עַמִּים וְחֻקּוֹת חַיֵּיהֶם Volksbeschreiber.

Этотъ מ״ג הַלָּז, הַלָּזֶה, הַזֶּה, הַד dieser. **Эта** נ׳ הַזֹּאת, diese. **Эти** ר׳ (מ״ב ד, כה) הַלָּז, הַלָּזוּ, הָאֵלֶּה diese.

Эффектъ ז׳ פְּעֻלַּת דָּבָר עַל־נֶפֶשׁ, עֲלִילָה עַל־ Wirkung.

Эхо ס׳ בַּת־קוֹל, קוֹל עֲנוֹת הֵד Wiederhall.

Эхъ מק׳ ! אָח ! הוֹי ! ach !
Эшафо́тъ ז׳ בָּמַת הַשְּׁפָטִים לְפוֹשְׁעִים Schaffot.
Эѳи́ръ ז׳ 1) אֲוִיר, רוּחַ מְרוֹם הָרָקִיעַ *Aether. 2) נֵגֶר נִגָּר leichtflüchtige Flüssigkeit. -рный ת׳

Ю.

Ю י׳ הָאוֹת הַשְּׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Ju.
Юбиле́й ז׳ יוֹבֵל, שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה לְ־; חַג הַיּוֹבֵל [Jubel= Jubiläum.
Юбиле́йный ת׳ אֲשֶׁר לִשְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, —הַיּוֹבֵל
Юбиля́ръ ז׳ אֲשֶׁר עָבְרוּ לוֹ חֲמִשִּׁים שָׁנָה, אֲשֶׁר יָחֹגּוּ לוֹ חַג הַיּוֹבֵל Jubilär. [rock. Ю́бочный ת׳
Ю́бка, ק׳ Ю́бочка נ׳ מְעִיל הַחֲלָצַיִם לְנָשִׁים Frauen=
Ювели́ръ ז׳ אָמָּן בְּמִשְׁבְּצֹת אַבְנֵי־חֵן Juwelier. -ли́р-ный ת׳ [чный ת׳
Юговосто́къ ז׳ קֶרֶן דְּרוֹמִית־מִזְרָחִית Südost. -то́-
Югоза́падъ ז׳ קֶרֶן דְּרוֹמִית־מַעֲרָבִית Südwest. -па-
Югъ ז׳ דָּרוֹם, תֵּימָן, יָמִין Süd. [дный ת׳
Юдо́ль נ׳ עֵמֶק, בִּקְעָה, שְׁפֵל Thal. Ю. пла́ча עֵמֶק הַבָּכָה, אֶרֶץ חַיֵּי־יָגוֹן. Юдо́льный ת׳
Ю́жный ת׳ דָּרוֹם, —תֵּימָן, —דְּרוֹמִי, תֵּימָנִי südlich.
Юла́ נ׳ 1) (לשעשוע) גֻּלָּה סוֹבֶבֶת Drehwürfel. 2) אִישׁ בֶּן־שָׁאוֹן, הוֹמֶה, לֹא־יָדַע שָׁלֵו unruhiger Mensch.
Юли́ть פ״ע הָרֵץ יָדָיו לְ־, הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich herum= tändeln um... [scherzhaft.
Юмористи́ческій ת׳ מָלֵא חָזוֹן מַהֲתַלּוֹת, —הֲתוּלִים
Юмори́стъ ז׳ חוֹזֶה מַהֲתַלּוֹת, דּוֹבֵר הֲתוּלִים Humorist. -ристка נ׳.
Ю́моръ ז׳ חָזוֹן מַהֲתַלּוֹת, רוּחַ הֲתוּלִים Humor.
Ю́нкеръ ז׳ חָנִיךְ פְּקִידֵי צָבָא Junker. -керскій ת׳
Ю́ность נ׳ נֹעַר, עֲלוּמִים, נְעוּרוֹת, נְעוּרִים, בְּחוּרִים, בְּחוּרוֹת, יְמֵי־חֹרֶף (איוב כט, ד) Jugend.
Ю́ноша ז׳ עֶלֶם, נַעַר, בָּחוּר, עוּל יָמִים Jüngling.
Ю́ношескій ת׳ עֶלֶם, —עֲלוּמִים— jugendlich.
Ю́ношество ס׳ 1) יְמֵי הָעֲלוּמִים, יְמֵי־בְחוּרוֹת, יְמֵי־חָרְפּוֹ Jugendzeit. 2) נְעָרִים, בְּנֵי הַנְּעוּרִים junge Leute.
Ю́ношествовать (-ствую) פ״ע פָּרוֹחַ בַּעֲלוּמָיו, מָלוֹא כֹּחַ עֲלוּמִים sich jugendlich benehmen.
Ю́ный ת׳ עוּל יָמִים, נַעַר, עוֹדֶנּוּ בִּימֵי־חָרְפּוֹ jung.
Юнѣ́ть פ״ע שׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו, הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו sich verjüngen. [Häringe.
Юра́ נ׳ שְׁפַעַת הַדָּגִים הַמְּלוּחִים, עֲדַת סְלְתָּנִיּוֹת Zug
Юриди́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְדִבְרֵי דָת וָדִין juristisch.
Юрисконсу́льтъ ז׳ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין Rechtsgelehrter.
Юри́стъ ז׳ דּוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט, לְמוּד דָּת וָדִין Rechtskundiger.
Юри́ть 1) פ״ע מַהֵר, הֶחְפַּז, אוּץ, חוּשׁ eilen. 2) פ״י הָחֵשׁ, אוּץ בְּ־ הַבְהֵל —מַהֵר אֶת־ antreiben.
Ю́ркать, -кнуть פ״ע צָלוֹל פִּתְאֹם בַּמַּיִם untertauchen.
Юро́дивость נ׳ סִכְלוּת, אִוֶּלֶת, כְּסִלָּה Narrenhaftigkeit.
Юро́дивый ת׳ נָבוּב, בַּעַר, אֱוִיל, כְּסִיל, סָכָל närrisch.
Юродосло́віе ס׳ סִכְלוּת, דִּבְרֵי הֶבֶל thörichte Reden.
Юро́дство ס׳ см. Юро́дивость.
Юро́дѣть פ״ע הִסְכֵּל, כָּסוֹל, בָּעוֹר blödsinnig werden.
Ю́рта נ׳ אֹהֶל נוֹסְעֵי בְעֶדֶר, אֹהֶל רֹעִי Nomadenzelt.
Ю́ртовище ס׳ מִרְבַּץ נוֹסְעֵי בְעֶדֶר Nomadenlager.
Юртъ ז׳ см. Юрта.
Юсти́ція נ׳ דָּת וָדִין, מִשְׁפָּט Rechtspflege. [beherbergen.
Юти́ться (ючу́сь) פ״ח תּוּר מָנוֹחַ לוֹ, בַּקֵּשׁ מִשְׁכָּן לוֹ sich
Ютъ ז׳ סְפִינָה בְּיַרְכָתֵי הָאֳנִיָּה hinterer Schiffsverdeck.
Юфть נ׳ מִין עוֹר לִנְעָלִים Juchtenleder. -тяный ת׳

Я.

Я י׳ הָאוֹת הַשְּׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Ja.
Я מ״ג (меня) אָנֹכִי, אֲנִי ich. [macherei.
Я́беда נ׳ דִּבְרֵי רִיבוֹת, תּוֹאֲנָה, עֲלִילוֹת דְּבָרִים Händel=
Я́бедникъ ז׳ אוֹהֵב, מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת, חוֹפֵשׂ עוֹלוֹת, דִּבְרֵי־רִיבוֹת Ränkemacher. -ница נ׳. [kemacherei.
Я́бедничанье ס׳ עֲלִילוֹת דְּבָרִים, דִּבְרֵי רִיבוֹת Rän=
Я́бедничать פ״ע כָּרֹה, שׂוּם עֲלִילוֹת דְּבָרִים עַל־ עַל־רֵעֵהוּ Ränke machen.
Я́беднически ת״פ כְּאִישׁ מוֹצִיא דִבָּה verleumderisch.
Я́бедничество см. Я́бедничанье.
Я́блоко ס׳ 1) תַּפּוּחַ Apfel. Я. любо́вное *קְרוֹסְמֶלֶן (כלאים א). 2) גַּלַּת הָעַיִן Augapfel.
Я́блонишка נ׳, -лонка ק׳ см. Я́блонь.
Я́блонный ת׳ מֵעֵץ תַּפּוּחַ vom Apfelbaum.
Я́блоновка נ׳ עֲסִיס תַּפּוּחִים Apfelwein.
Я́блонь נ׳ עֵץ תַּפּוּחַ Apfelbaum.

Я́блочко ס׳ תַּפּוּחַ קָטָן Aepfelchen.
Я́блочникъ ז׳ מוֹכֵר תַּפּוּחִים Aepfelhändler. -ница נ׳.
Я́блочный ת׳ תַּפּוּחַ—, תַּפּוּחִים— Apfel=.
Яви́ть см. Явля́ть.
Я́вка נ׳ 1) הֵרָאוֹת—עֵינֵי—שִׂים נֹכַח Anzeige. 2) גְּלוֹת הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם, אָזְנֵי־ Meldung. 3) בֹּא לִפְנֵי־, הֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי־ das Erscheinen vor...
Явле́ніе ס׳ 1) מַרְאֶה, מַרְאָה, מַחֲזֶה, חִזָּיוֹן, חָזוּת Erscheinung. 2) בֹּא, הוֹפִיעַ das Erscheinen.
Явля́тель ז׳ מַרְאֶה לִפְנֵי־ Anzeiger. -тельница נ׳.
Явля́ть, Яви́ть פ״י 1) שׂוּם נֹכַח, שׂוּם לִפְנֵי־, הַרְאֵה עֵינֵי־ anzeigen. 2) גַּלֵּה אֹזֶן, הַגֵּד לְ־, הַשְׁמֵעַ, הוֹדַע berichten. -ся נפ׳ 1) הוּשַׂם לִפְנֵי־, הֵרָאֵה angezeigt werden. 2) פ״ח הִגָּלֵה, הֵרָאֵה אֶת־פְּנֵי־, בֹּא לִפְנֵי־; נִהְיָה, הוֹפֵעַ, אָתָה erscheinen.
Я́вно ת״פ לֹא־בַסֵּתֶר, נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ, לְעֵין כֹּל offenbar.
Я́вность נ׳ אֹמֶן, בַּר Klarheit.
Я́вный ת׳ נִרְאָה לַכֹּל, גָּלוּי offenbar.
Я́ворина נ׳ זְמוֹרַת עֵץ תִּדְהָר, עֲנַף עַרְמוֹן Ahornzweig.
Я́воръ ז׳ עַרְמוֹן, תִּדְהָר Ahornbaum. -ровый ת׳.
Я́вочная ש״ת הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם בְּסֵפֶר schriftliche Anzeige.
Я́вочный ת׳ גֹּלֶה אֶת־אֹזֶן, מוֹדִיעַ Meldungs=.
Я́вственность см. Я́вность.
Я́вственный ת׳ גָּלוּי, בָּרוּר, נֹכַח לַכֹּל, נוֹכַח offenbar.
Я́вствовать (-ствую) פ״ע הֵרָאֵה לָעַיִן klar sein. Изъ этого явствуетъ מִזֶּה נִרְאֶה.
Явъ, Явь, Явѣ, Въявь ת״פ לְעֵין כֹּל, גָּלוּי öffentlich.
Яга́-ба́ба נ׳ בַּעֲלַת־אוֹב, מְכַשֵּׁפָה Hexe.
Ягнёнокъ (-нёнка) ז׳ כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ, טָלֶה Lamm. Ягня́та ר׳ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה, טְלָאִים.
Ягнёночекъ (-чка) см. Ягнёнокъ.
Ягни́ться פ״ח מַלֵּט טְלָאִים Lämmer werfen.
Ягня́ (-ня́ти) ס׳ см. Ягнёнокъ.
Ягня́тникъ ז׳ מִין אַיָּה Lämmergeier.
Ягня́чій ת׳ טָלֶה—, טְלָאִים— Lämmer=.
Я́года, ק׳ **Я́годка** נ׳ גַּרְגַּר Beere.
Я́годица נ׳ 1) שֵׁת Oberschenkel. 2) שַׁד, פִּי־שַׁד, הַדַּד Brustwarze.
Я́годка ק׳ см. Я́года.
Я́годный ת׳ גַּרְגְּרִים— Beeren=.
Яде́ніе ס׳ אֲכִילָה, אֹכֶל das Essen.
Я́дерный ת׳ см. Ядро́.
Ядови́тость נ׳ מַר הַמָּוֶת, קֶטֶב Giftigkeit.
Ядови́тый ת׳ אַרְסִי*, אֲשֶׁר מָוֶת בּוֹ, מְרִירִי giftig.
Ядо́мый ת׳ אֲשֶׁר יֵאָכֵל, נֶאֱכָל, מַאֲכָל— eßbar.

Ядоно́сный см. Ядови́тый.
Ядотворе́ніе ס׳ מַעֲרֶכֶת סַמֵּי־מָוֶת Giftmischung.
Ядотво́рецъ (-рца) ז׳ מוֹסֵךְ סַמֵּי מָוֶת Giftmischer.
Ядотво́рный ת׳ אֲשֶׁר לִבְלִיל מְרֹרַת מָוֶת giftmischend.
Ядотво́рство см. Ядотворе́ніе.
Ядрёность נ׳ 1) לֵשֶׁד, אֵב Saftigkeit. 2) לֵחַ הַחַי, חַיַּת־יָד, עָצְמָה, כֹּחַ Lebenskraft.
Ядрёный ת׳ 1) לַח, רָטֹב, עוֹדֶנּוּ בְאִבּוֹ saftig. 2) מְרֻטָּפָשׁ, רַעֲנָן, מָלֵא עֲלוּמִים lebenskräftig.
Ядрене́ть פ״ע הִמָּלֵא לַח וָדֶשֶׁן, רֻטְפּוֹשׁ, רָטוֹב kräftig werden.
Ядри́стый ת׳ אֲשֶׁר חַרְצַנָּיו גְּדוֹלִים kernig.
Ядро́ ס׳ 1) חַרְצָן Kern. 2) זַק, גֻּלַּת־זִקִּים, גֻּלַּת־נֶפֶץ Kanonenkugel. 3) שֹׁרֶשׁ דָּבָר, תֹּכֶן דָּבָר, לִקְנֵה־רַעַם, פָּרָשַׁת־דָּבָר das Wesentliche. **Я́дренный** ת׳.
Ядры́шко ק׳ см. Ядро́.
Ядрѣ́ть см. Ядрене́ть.
Ядъ ז׳ חֵמַת (מְרֹרַת) פְּתָנִים; סַם מָוֶת, מְרֹרַת מָוֶת Gift.
Я́зва נ׳ 1) פֶּצַע, מַכָּה, נֶגַע Wunde. 2) דֶּבֶר, נֶגֶף, קֶטֶב, מַגֵּפָה Pest, Verderb.
Я́звенный ת׳ פָּצוּעַ, נָגוּעַ verwundet.
Я́звикъ см. Барсу́къ.
Я́звина, ק׳ -винка נ׳ 1) פֶּצַע, נֶגַע, מִחְיָה (ויקרא יג, כד) Wunde. 2) см. Щерби́на.
Язви́тель ז׳ לוֹעֵג, מְכַלִּים, שׁוֹפֵךְ בּוּז עַל־ Stichler. -льница נ׳.
Язви́тельность נ׳ חֲמַת—, מְרֹרַת— Stichelei, Spott.
Язви́тельный ת׳ מְפַלַּח כְּלָיוֹת, יוֹרֵד חַדְרֵי־בֶטֶן stechend.
Язви́ть (-влю -ви́шь) פ״י 1) נָשׁוֹךְ, פָּצוֹעַ, מָחוֹץ verwunden. 2) שָׁפוֹךְ בּוּז עַל־, לָעוֹג לְ־, הָתֵל בְּ־ beleidigen.
Язвле́ніе ס׳ נֶשֶׁךְ, פֶּצַע, מַחַץ; הַכְאִיב Verwundung.
Я́зикъ ק׳ см. Язь.
Язъ ז׳ שֶׂכֶר לָצוּד דָּגִים Fischwehr.
Языкове́деніе ס׳ בִּינָה בְּשָׂפָה, דַּעַת לָשׁוֹן Sprachkenntniß. 2) חִקְרֵי שְׂפַת עַמִּים, מֶחְקְרֵי הַלְּשׁוֹנוֹת Sprachforschung.
Языкозна́ніе см. Языкове́деніе.
Языкообра́зный ת׳ כְּתַבְנִית לָשׁוֹן zungenförmig.
Языкоуче́бный ת׳ אֲשֶׁר לְתוֹרַת הַלָּשׁוֹן zum Sprachunterricht.
Языкоуче́ніе ס׳ תּוֹרַת חֻקֵּי הַלָּשׁוֹן Sprachunterricht.
Языкоучи́тель ז׳ מוֹרֶה חֻקֵּי לָשׁוֹן Sprachlehrer.
Язы́къ ז׳ 1) לָשׁוֹן Zunge. Держи я. за зубами שִׂים מַחְסוֹם לִלְשׁוֹנְךָ. У него яз. дологъ הוּא לֹא־ יֵדַע נְצֹר לְשׁוֹנוֹ. На языкѣ мёдъ, а подъ языко́мъ

לְשׁוֹן (2 .עַל־לְשׁוֹנוֹ נֹפֶת וְתַחַת לְשׁוֹנוֹ תֹּפֶת лёдъ
שָׂפָה ,עָם Sprache. 3) לְשׁוֹן ,עָם ,לְאֹם Volk. Яз. колокола לְשׁוֹן פַּעֲמוֹן Klöppel.
Язычёкъ (-чка́) ק׳ см. Языкъ.
Язы́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים heidnisch.
Язы́чество ס׳ עֲבוֹדַת אֱלִילִים Heidenthum.
Язычи́ще ז׳ לָשׁוֹן גְּדוֹלָה große Zunge.
Язы́чникъ ז׳ 1) עוֹבֵד פְּסִילִים ,מִשְׁתַּחֲוֶה לָאֱלִילִים Götzendiener. 2) רוֹגֵל עַל־לְשׁוֹנוֹ ,מְלַשֵּׁן ,מַלְשִׁין, מוֹצִיא דִבָּה Klätscher. -ница נ׳.
Язы́чничать פ״ע הָלוֹךְ רָכִיל ,רָגוֹל עַל־לְשׁוֹנוֹ ,הַלְשֵׁן, הוֹצֵא דִבָּה ,הַאֲרֵךְ לָשׁוֹן verleumden.
Язы́чный ת׳ —הַלָּשׁוֹן ;—הַשָּׂפָה Zungen-.
Язь ז׳ מִין דָּג טָהוֹר Plötze, Rothauge.
Яйцеобра́зный ת׳ כִּדְמוּת בֵּיצָה eiförmig.
Яйцо́, נ׳ Яйчи́ще, ק׳ Яи́чко ס׳ בֵּיצָה Ei.
Яи́чникъ ז׳ 1) אֶשְׁכּוֹל בֵּיצִים (בִּמְעֵי הָאֵם) Eierstock. 2) מוֹכֵר בֵּיצִים Eierverkäufer.
Яи́чница נ׳ 1) לְבִיבַת בֵּיצִים Eierkuchen. 2) מוֹכֶרֶת בֵּיצִים Eierverkäuferin.
Яи́чный ת׳ —בֵּיצָה ,—בֵּיצִים vom Ei.
Я́ко ת״פ כְּמוֹ als. Я́ко-бы כְּאִלּוּ als ob.
Я́корь ז׳ עֹגֶן בַּרְזֶל לָאֳנִיָּה ,עַקְרַב בַּרְזֶל Anker. -корный ת׳.
Якша́ться פ״ח (съ кѣмъ) הִתְחַבֵּר עִם־ לְפֹעֲלֵת אָוֶן sich befreunden.
Я́ликъ ז׳ תֵּבַת שַׁיִט ,כְּלִי־שַׁיִט zweiruderiges Boot.
Я́ловецъ (-вца) см. Можжеве́льникъ.
Я́ловица, **Я́ловка** נ׳ עֲקָרָה בַּבְּהֵמָה Rind, das nicht kalbt. [פָּרָה עֲקָרָה.
Я́ловый ת׳ עָקָר nicht trächtig. **Я́ловая** коро́ва
Я́ловѣть פ״ע עָמוֹד (פרה) מִלֶּדֶת unfruchtbar sein.
Ялъ ז׳ תֵּבַת שַׁיִט בַּת־מְשׁוֹטַיִם zweiruderiges Boot.
Я́ма נ׳ שׁוּחָה ,מִכְרָה ,גֶּבֶא ,גֵּב ,(בראשית יד, י) בְּאֵר ,בּוֹר, שְׁחוּת ,שַׁחַת ,פַּחַת ,גּוּמָץ Grube.
Ямбъ ז׳ פֶּלֶס יָתֵד וּתְנוּעָה בַּשִּׁיר Jambus. [Grübchen
Я́мина, ק׳ **Я́минка** נ׳ שְׁקַעֲרוּרָה ,מִשְׁקָע Grube;
Я́мистый ת׳ (פְּחָתִים) מָלֵא בוֹרוֹת grubenvoll.
Я́мища נ׳, **Я́мка** ק׳ см. Я́ма.
Ямска́я שת״נ שׁוּק אוֹסְרֵי הָעֲגָלוֹת Strasse für Fuhrleute.
Ямско́й ת׳ אֲשֶׁר לָעֶגְלוֹנִים Fuhrleuten-.
Ямщи́къ ז׳ מְנַהֵל סוּסֵי הָרָצִים Postknecht.
Ямщи́на נ׳ מִשְׁפַּט הַמְנַהֲלִים לְסוּסֵי הָרָצִים Fuhrmannsgewerbe. [Fuhrmanns-.
Ямщи́цкій, -щи́чій ת׳ אֲשֶׁר לִמְנַהֵל סוּסֵי הָרָצִים
Ямъ ז׳ מְקוֹם חֲלִיפוֹת סוּסֵי הָרָצִים ,מְלוֹן הָרָצִים Poststation.
Янва́рь ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן ,*יַנּוּבַרִים (ירוש׳ ע״ז א) Januar. -ва́рскій ת׳.
Янта́рка נ׳ מִין שַׁבְּלוּל Bernsteinschnecke.
Янта́рь ז׳ אֶבֶן כֹּפֶר ,גָּפְרִיתַיִם Bernstein. -та́рный ת׳.
Яре́мникъ ז׳ см. Яре́мный.
Яре́мный ת׳ נוֹשֵׂא עֹל ,מְסֻבָּל (תהלי׳ קמד, יד) Last-.
Яре́цъ (-рца́) ז׳ *בֵּיבַר בֶּן־שְׁנָתוֹ (см. Бобръ) jähriger Biber.
Яри́ть פ״י הַקְצֵף ,הַכְעֵס ,כַּעֵס ,הַחֲרֵה אַף־ in Wuth bringen. -ся פ״ח הִתְאַנֵּף ,הִתְקַצֵּף ,הִתְעַבֵּר ,הָזֵד עַל־, הִתְמַרְמֵר wüthend werden. [ный ת׳.
Я́рица נ׳ דְּגַן מִזְרַע הָאָבִיב Sommerkorn. -рич-
Я́рка נ׳ כִּבְשָׂה בַּת־שְׁנָתָהּ junges Schaf.
Я́ркій ת׳ צַח ,זַךְ ,בָּהִיר hell. Я. свѣтъ אוֹר צַח. Я. го́лосъ קוֹל זַךְ.
Я́ркость נ׳ אוֹר בָּהִיר ; בֹּר ,טֹהַר Helligkeit.
Ярлы́къ ז׳ 1) כְּתֹבֶת לְאוֹת ,שֵׁם כָּתוּב ,תָּו Zettelchen. 2) כְּתָב הַדָּת (לִנְשִׂיא הַתַּתָּרִים) Diplom.
Я́рмарка נ׳ עֲצֶרֶת ,עֵת מִקְנֵה הַסּוֹחֲרִים ,יוֹם הַשּׁוּק, רוֹכְלִים Jahrmarkt. -марочный ת׳.
Ярмо́ ס׳ עֹל ,סֵבֶל ,סֹבֶל Joch.
Я́ро ת״פ בַּחֲמַת־קֶרִי ,בְּזַעַף־אַף ,בָּחֳרִי־אַף wüthend.
Ярова́ть (-ру́ю, -ру́ешь) פ״ע (הבהמה) יַחֵם (בראשית לא, י) hitzig machen. [דְּגַן מִזְרַע הָאָבִיב
Яровóй ת׳ הַקַּיִץ Sommer-. Яр. хлѣбъ דְּגַן הַקַּיִץ,
Ярола́шъ נ׳ 1) רִיק ,דִּבְרֵי רוּחַ Unsinn. 2) אֲסַפְסוּף, עֲדַת רֵיקִים וּפוֹחֲזִים gemeines Volk.
Я́ростный ת׳ זוֹעֵם ,מָלֵא זַעַם ,מִתְעַבֵּר wüthend.
Я́рость נ׳ זַעַף ,זַעַם ,עֶבְרָה ,חֲרוֹן אַף Wuth.
Яру́га נ׳ עָרוּץ נְחָלִים ,מִפְרָץ ,מִנְהָרָה Schlucht.
Я́русъ ז׳ 1) יָצִיעַ ,מַעֲרֶכֶת חַדְרֵי־בִנְיָן ,מַכְפֵּלָה Gewerk. Домъ о двухъ я́русахъ בֵּית תַּחְתִּיִּים וּשְׁנִיִּים, בֵּית מַכְפֵּלָה. 2) שִׁכְבָה ,עֵרֶךְ ,סֵדֶר Schicht. Яр. дровъ עֵרֶךְ עֵצִים, —סַאר* (ביצה לא:). **Я́русъ** кирпича́ שִׁכְבַת לְבֵנִים. Класть дрова́ я́русами עָרוֹךְ עֵצִים סְדָרִים סְדָרִים.
Яръ ז׳ 1) צֶלַע־הָר ,מוֹרָד ,אֲשֵׁדָה ,אֶשֶׁד Felsenufer. 2) אֶשֶׁד נְחָלִים ,מוֹרַד מַיִם Strudel. 3) (בעוף) דַּלֶּקֶת Entzündung.
Ярыга 1) מִכְמֹרֶת Fischnetz. 2) שׁוֹטֵר Polizeisoldat. 3) סוֹבֵא ,הֲלוּם־יַיִן Trunkenbold.
Я́рый ת׳ בַּעַל חֵמָה ,מִתְעַבֵּר ,זֵד ,זֵידוֹן ,מוֹרָט (ישעי׳ יח, ב) hitzig, wüthend. Яр. воскъ (זַךְ) דּוֹנַג לָבָן weißes Wachs.
Ярышъ ז׳ טָלֶה Lamm.

Ярь ז׳ דְּגַן מִזֶּרַע הָאָבִיב, דְּגַן קַיִץ Sommerkorn.
Ярушина נ׳ עוֹר טָלֶה Lammfell. [Pelzwerk.
Ясакъ ז׳ מֶכֶס עוֹרוֹת, מַס מֵעוֹרוֹת שֵׂעָר Abgabe von
Ясаулъ ז׳ (לְקוֹזָקִים) שַׂר־מֵאָה Kosakenkapitän.
Ясельный ת׳ אֵבוּס —, מֵאֵבוּס— Krippen=.
Ясеневый ת׳ מֵעֲצֵי אֹרֶן von Eschenholz.
Ясенникъ ז׳ יַעַר עֲצֵי אֹרֶן Eschenwald.
Ясеньный см. Ясеневый.
Ясень ז׳ עֵץ אֹרֶן Esche.
Ясли נ״ר אֵבוּס Krippe.
Ясминъ ז׳ בֹּשֶׂם, מִין צִיץ יַסְמִין* (שבת נ) Jasmin.
Ясненькій см. Ясный.
Яснёхонькій ת׳ מְאֹד (זַךְ, בָּרוּר) בָּהִיר ganz hell.
Ясниться פ״ח הֵבֵר, הִטָּהֵר, אוֹר, הֵאוֹר hell werden.
Ясно ת״פ בָּהִיר ; בָּרוּר, לַכֹּל נָלוּי klar; deutlich.
Ясновельможный ת׳ (כנוי לאציל) הֲדַר כְּבוֹדוֹ gnädig.
Ясновидецъ (-дца) см. Ясновидящій. [sehen.
Ясновидѣніе ס׳ רְאוּת נוֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם das Hell=
Ясновидящій ת׳ שְׁתֻם הָעָיִן, נוֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם hellsehend (im magnetischen Schlaf). [sprechend.
Яснорѣчивый ת׳ מְמַלֵּל בָּרוּר, מְדַבֵּר צַחוֹת deutlich
Ясность נ׳ בַּר, טֹהַר, לִבְנָה, אוֹר Klarheit. Я. нéба טֹהַר פְּנֵי שָׁמַיִם. Довести дѣло до ясности הוֹצֵא מִשְׁפָּט לָאוֹר. Рѣчь, неимѣющая ясности דָּבָר אֲשֶׁר אֵין לוֹ שַׁחַר.
Ясный ת׳ 1) בָּהִיר, זַךְ, צַח, טָהוֹר hell. -2) בַּר, בָּרוּר, לַכֹּל נָלוּי, לַמֵּבִין נָכֹחַ deutlich.
Яснѣть פ״ע הֵבֵר, הִטָּהֵר, אוֹר, הֵאוֹר hell werden.
Яспись ז׳ אֶבֶן יָשְׁפֵה Jaspis. -писовый ת׳.
Яства נ׳ לֶחֶם, בָּרוּת, מַאֲכָל, אֹכֶל Speise.
Ястребёнокъ (-нка), -ребокъ (-бка), -бочекъ (-чка) ז׳ אֶפְרוֹחַ נֵץ, בֶּן־נֵץ junger Habicht.
Ястребиный ת׳ —נֵץ, —אַיָּה vom Habicht.
Ястребъ ז׳ נֵץ ; אַיָּה Habicht.
Ять ז׳ שֵׁם הָאוֹת ѣ הָרוּסִית.

Яхонтъ ז׳ אֶבֶן חֵן Edelstein. Ях. вишнёвый אַחְלָמָה Amethyst. Ях. синій סַפִּיר Saphir. Ях. жёлтый יַקִּינְטִן* (ס׳ ילמדנו עקב) Hyacinth. Ях. красный אֹדֶם [Rubin.
Яхта נ׳ תֵּבַת שַׁיִט Jachtschiff. -товый ת׳.
Ягташъ ז׳ יַלְקוּט הַצַּיָּדִים Jagdtasche. [zelle.
Ячейный ת׳ אֲשֶׁר לִיצִיעַ הַדְּבוֹרִים von der Bienen=
Ячеистый ת׳ מָלֵא יְצִיעִים, קָנִים קָנִים עֲשׂוּי zellicht.
Ячея, р Ячейка, Ячеечка נ׳ יְצִיעַ הַדְּבוֹרִים, קֵן בַּבְּוֹרֶת דְּבוֹרִים Bienenzelle.
Ячменный ת׳ —שְׂעוֹרָה, —שְׂעוֹרִים Gersten=.
Ячмень ז׳ שְׂעוֹרָה ; שְׂעוֹרִים Gerste. -менный ת׳.
Ячный, Ячневый см. Ячменный.
Яшилъ ז׳ נַעֲצוּץ, בַּרְקָן Kreuzdorn.
Яшма см. Яспись.
Яшмовый ת׳ —יָשְׁפֵה Jaspis=.
Ящерица נ׳ לְטָאָה Schuppeneidechse.
Ящоръ ז׳ 1) см. Ящерица. 2) דַּלֶּקֶת הַלָּשׁוֹן (בבהמה) Entzündung der Zunge.
Ящикъ ז׳, -щичекъ (-чка) ז׳ אָרוֹן, גִּנְזַךְ (יחז׳ כז, כד), אַרְגָּז Kasten.
Ящичный ת׳ —הָאָרוֹן, אֲשֶׁר לַגִּנְזַךְ vom Kasten.

Θ.

Θ פ, הָאוֹת הַשְּׁלשִׁים וְאַרְבַּע בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Th.
Θита נ׳ 1) שֵׁם הָאוֹת Θ הָרוּסִית. 2) см. Авдотька.
Θυміамъ ז׳ לְבוֹנָה Weihrauch. -іамный ת׳.

V.

V א, הָאוֹת הַשְּׁלשִׁים וְחָמֵשׁ בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Y.
Vжица נ׳ שֵׁם הָאוֹת V הָרוּסִית.
Vссопъ см. Иссопъ.

ГОСУДАРСТВЕННАЯ ИСТОРИЧЕСКАЯ БИБЛИОТЕКА